

Clementina an. 1598.

ditionis praestantia, quae difficulter
reperitur, confer Henricum de
pag. praesertim 489, col. 1. et Dona-
venturam a Magdalono pag. 45-72, illum
in Lux de Luxe, istum in Triplici Biblio-
critica Demonstr.; nec non Bibliographiae
Scriptores.

Notandum porro, adesse hic in primo ternione
Correctorium pro tribus Vaticanis editionibus,
1592, 1593, et pro praesenti 1598, ad
cuius normam ex Decreto eiusdem Clementis
VIII. adornandae sunt omnes sacror. Biblior.
Vulgat. editiones. Adverte tamen in Correctorio
pro edit. 1593. levissimum occurrisse mendum:
nam inter numerum paginarum 944 et 946.
notandum erat = 2. 17. qui. = et notatum fuit
post = 1. 37. eis = Item in 3° Correct. pro edit. sci-
licet 1598. ubi notatur = 611. 2. 7. = pro 7. quare
37. pari modo = 901. 2. 42. ei, = esse debet =
9022. 39. ei = post 40. add. debet = 2 pag. 226. lege: passio
ad p. 406. lege Desluth.

Romae, anno 1618, ex typogr. Andreae Phaei
prodiit editio, quae huic simillima est; sed loco
texti correctorii habet correctorium pro eadem
editione 1618. In secundo correctorio non fuit
emendatum acedum typogr. superioris notatum.
Eadem autem editio unica est, quae videre
contigit, quae secuta est correctorium Cle-
mentinum, excepto loco Ezech. 21, 28.

[Faint, illegible handwriting visible through the paper.]

BIBLIOTECA NAZ.
ROMA
VITTORIO EMANUELE

LIBRARY
SACRA
VIGILIA

P R A E F A T I O

Ad Lectorem.

N multis, magnisq. beneficijs, quæ per sacram Tri-
dentinam Synodum Ecclesiæ suæ Deus contulit, id
in primis numerandum videtur, quòd inter tot La-
tinas editiones Diuinarum Scripturarum, solam ve-
terem ac vulgatam, quæ longo tot sæculorum vsu in
Ecclesia probata fuerat, grauissimo Decreto Authen-
ticam declarauit. Nam, vt illud omittamus, quòd
ex recentibus editionibus non pauca ad hæreses

huius temporis confirmandas licenter detorta videbantur: ipsa certe tan-
ta versionum varietas, atque diuersitas magnam in Ecclesia Dei confusio-
nem parere potuisset. Iam enim hac nostra ætate illud fere euenisse con-
stat, quod sanctus Hieronymus tempore suo accidisse testatus est, tot sci-
licet fuisse exemplaria, quot codices; cum vnusquisque pro arbitrio suo
adderet, vel detraheret. Huius autem veteris ac vulgatæ Editionis tanta
semper fuit auctoritas, tamq. excellens præstantia, vt eam ceteris omni-
bus Latinis editionibus longe anteferendam esse, apud æquos Iudices in
dubium reuocari non posset. Qui namque in ea Libri continentur (vt a
maioribus nostris quasi per manus traditum nobis est) partim ex sancti
Hieronymi translatione, vel emendatione suscepti sunt; partim retenti
ex antiquissima quadam editione Latina, quam sanctus Hieronymus com-
munem & Vulgatam, sanctus Augustinus Italam, sanctus Gregorius Ve-
terem translationem appellat. Ac de Veteris quidem huius, siue Italæ edi-
tionis sinceritate atque præstantia præclarum sancti Augustini testimo-
nium extat in secundo Libro de Doctrina Christiana, vbi Latinis omni-
bus editionibus, quæ tunc plurimæ circumferebantur, Italam præferen-
dam censuit, quòd esset, vt ipse loquitur, verborum tenacior cum per-
spicuitate sententiæ. De sancto vero Hieronymo multa extant veterum
Patrum egregia testimonia: eum enim sanctus Augustinus hominem do-
ctissimum, ac trium linguarum peritissimum vocat, atque eius translatio-
nem ipsorum quoque Hebræorum testimonio veracem esse confirmat.
Eundem sanctus Gregorius ita prædicat, vt eius translationem, quam no-
uam appellat, ex Hebræo eloquio cuncta verius transfudisse dicat: atque
idcirco dignissimam esse, cui fides in omnibus habeatur. Sanctus autem
Isidorus non vno in loco Hieronymianam versionem ceteris omnibus an-
teponit, eamq. ab ecclesijs Christianis communiter recipi ac probari af-
firmat, quòd sit in verbis clarior, & veracior in sententijs. Sophronius
quoque, vir eruditissimus, sancti Hieronymi translationem non Latinis
modo, sed etiam Græcis valde probari animaduertens, tanti eam fecit,
vt Psalterium & Prophetas ex Hieronymi versione in Græcum eleganti

*Præf. in Is-
sue.*

*S. Hiero. in
c. 49. Isaia.*

S. Aug. Lib.

2. Doctrina

Christ. c. 14.

S. Greg. Epi-

sto. Dedit,

ad Leandrum

c. 5. in fin. S.

August. vbi

supra.

Lib. 13. de

Ciuit. Dei.

cap. 43.

Lib. 20. Mo-

ral. 24.

Lib. 6. Ety-

mol. c. 5.

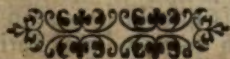
Lib. 1. de Di-

uin. off. 12.

sermone transtulit. Porro qui secuti sunt, viri doctissimi, Remigius, Beda, Rabanus, Haymo, Anselmus, Petrus Damiani, Richardus, Hugo, Bernardus, Rupertus, Petrus Lombardus, Alexander, Albertus, Thomas, Bonaventura, ceteriq. omnes, qui his nongentis annis in Ecclesia floruerunt, sancti Hieronymi versione ita sunt vsi, vt ceteræ, quæ pene innumerabiles erant, quasi lapsæ de manibus Theologorum, penitus obsoleuerint. Quare non immerito Catholica Ecclesia sanctum Hieronymum Doctorem maximum, atque ad Scripturas sacras interpretandas diuinitus excitatum ita celebrat, vt iam difficile non sit illorum omnium damnare iudicium, qui vel tam eximij Doctoris lucubrationibus non acquiescunt, vel etiam meliora, aut certe paria præstare se posse confidunt. Ceterum ne tam fidelis translatio, tamq. in omnes partes Ecclesiæ utilis, vel iniuria temporum, vel impressorum incuria, vel temere emendantium audacia, vlla ex parte corrumpetur, eadem sacrosancta Synodus Tridentina illud Decreto suo sapienter adiecit, vt hæc ipsa vetus ac vulgata Editio emendatissime, quoad fieri posset, imprimeretur: neque vlli liceret eam sine facultate & approbatione Superiorum excudere. Quo Decreto simul typographorum temeritati ac licentiæ modum imposuit, & Pastorum Ecclesiæ in tanto bono quàm diligentissime retinendo, & conseruando, vigilantiam, atque industriam excitauit. Et quamuis insignium Academiae Theologi in Editione vulgata pristino suo nitore restituenta magna cum laude laborauerint; quia tamen in tanta re nulla potest esse nimia diligentia, & codices manuscripti complures & vetustiores Summi Pontificis iussu conquisiti, atque in Urbem aduecti erant; & demum, quoniam executio generalium Conciliorum, & ipsa Scripturarum integritas ac puritas ad curam Apostolicæ Sedis potissimum pertinere cognoscitur; ideo Pius I. Pontifex Maximus pro sua in omnes Ecclesiæ partes incredibili vigilantia, lectissimis aliquot sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, alijsq. tum Sacrarum litterarum, tum variarum linguarum peritissimis viris, eam provinciam demandauit, vt vulgatam editionem Latinam, adhibitis antiquissimis codicibus manuscriptis, inspectis quoque Hebraicis, Græcisq. Bibliorum fontibus; consultis denique veterum Patrum commentarijs, accuratissime castigarent. Quod itidem institutum Pius V. prosecutus est. Verum Conuentum illum ob varias, grauissimasq. Sedis Apostolicæ occupationes iamdudum intermissum, Sixtus V. diuina prouidentia ad summum Sacerdotium euocatus, ardentissimo studio reuocauit, & opus tandem confectum typis mandari iussit. Quod cum iam esset excusum, & vt in lucem emitteretur, idem Pontifex operam daret, animaduertens non pauca in sacra Biblia præli vicio irreplisse, quæ iterata diligentia indigere viderentur, totum opus sub incudem reuocandum censuit atque decreuit. Id vero cum morte præuentus præstare non potuisset, Gregorius XIII. qui post Urbani VII. duodecim dierum Pontificatum Sixto successerat, eius animi intentionem executus perficere aggressus est, amplissimis aliquot Cardinalibus, alijsq. doctissimis viris ad hoc iterum deputatis. Sed eo quoque, & qui illi successit, Innocentio IX. breuissimo tempore de hac luce subtractis; tandem sub initium Pontificatus Clementis VIII. qui nunc Ecclesiæ vniuersæ gubernacula

macula tenet; opus, in quod Sixtus V. intenderat, Deo bene iuvante per-
 fectum est. Accipe igitur Christiane Lector, eodem Clemente Summo
 Pontifice annuente, ex Vaticana Typographia veterem ac vulgatam sa-
 cræ Scripturæ Editionem, quanta fieri potuit diligentia castigatam: quam
 quidem sicut omnibus numeris absolutam, pro humana imbecillitate as-
 firmare difficile est, ita ceteris omnibus, quæ ad hanc usque diem pro-
 dierunt, emendatiorem, purioremq. esse, minime dubitandum. Et vero
 quamvis in hac Bibliorum recognitione in codicibus manuscriptis, He-
 bræis, Græcisq. fontibus, & ipsi veterum Patrum commentarijs conse-
 rendis non medioere studium adhibitum fuerit; in hac tamen per vulga-
 ta Lectione sicut nonnulla consulto mutata, ita etiam alia, quæ mutanda
 videbantur, consulto immutata relicta sunt; tum quòd ita faciendum esse
 ad offensionem populorum vitandam sanctus Hieronymus non semel ad-
 monuit: tum quòd facile fieri posse credendum est, ut maiores nostri, qui
 ex Hebræis, & Græcis Latina fecerunt, copiam meliorum, & emenda-
 tiorum librorum habuerint, quàm ij, qui post illorum ætatem ad nos per-
 uenerunt, qui fortasse tam longo tempore identidem describendo minus
 puri, atque integri euaserunt; tum denique quia sacræ Congregationi
 Amplissimorum Cardinalium, alijsq. eruditissimis viris ad hoc opus a
 Sede Apostolica delectis propositum non fuit, nouam aliquam editionem
 eudere, vel antiquum Interpretem vlla ex parte corrigere, vel emendare;
 sed ipsam veterem, ac vulgatam Editionem Latinam a mendis veterum
 librariorum, necnon prauarum emendationum erroribus repurgatam,
 suæ pristinæ integritati, ac puritati, quoad eius fieri potuit, restituere;
 eaq. restituta, ut quàm emendatissime imprimeretur iuxta Concilij Oe-
 cumenici Decretum pro viribus operam dare. Porro in hac Editione nihil
 non canonicum, nihil adscititium, nihil extraneum apponere visum est:
 atque ea causa fuit, cur Liber tertius & quartus Efdæ inscripti, quos in-
 ter Canonicos libros sacra Tridentina Synodus non annumerauit, ipsa
 etiam Manasse regis Oratio, quæ neque Hebraice, neque Græce quidem
 extat, neque in manuscriptis antiquioribus inuenitur, neque pars est vl-
 lius Canonici libri, extra Canonicæ scripturæ seriem posita sint: & nul-
 læ ad marginem concordantiæ (quæ posthac inibi apponi non prohiben-
 tur) nullæ notæ, nullæ variæ lectiones, nullæ denique præfationes, nulla
 argumenta ad librorum initia conspiciantur. Sed sicut Apostolica Sedes
 industriam eorum non damnat, qui concordantiæ locorum, varias le-
 ctiones, præfationes sancti Hieronymi, & alia id genus in alijs editioni-
 bus inseruerunt; ita quoque non prohibet, quin alio genere characteris
 in hac ipsa Vaticana editione eiusmodi adiumenta pro studiosorum con-
 comoditate, atque vtilitate in posterum adijciantur; ita tamen, ut lectio-
 nes variæ ad marginem ipsius Textus minime annotentur.

*Epif. ad Sa-
 miam et Fre-
 tellam. Pref.
 Evang. ad
 Damascum.*

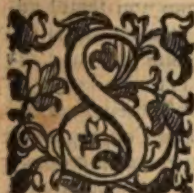
DE CANONICIS SCRIPTURIS

DECRETVM

EX

CONCILIO TRIDENTINO

SESSIONE QVARTA.

ACROSANCTA Oecumenica, & generalis
Tridentina Synodus, in Spiritu sancto legiti-
me congregata, præsidentibus in ea eisdem
tribus Apostolicæ Sedis Legatis, hoc sibi per-
petuo ante oculos proponens, vt sublati er-
roribus, puritas ipsa Euangelij in Ecclesia con-
seruetur. *Et infra:*

Sacrorum vero librorum Indicem huic Decreto adscribendum
censuit, ne cui dubitatio suboriri possit, quinam sint, qui ab ip-
sa Synodo suscipiuntur. Sunt vero infra scripti: Testamenti ve-
teris, Quinque Moysei, idest Genesis, Exodus, Leuiticus, Nume-
ri, Deuteronomium: Iosue, Iudicum, Ruth: Quattuor Re-
gum: Duo Paralipomenon: Esdræ primus, & secundus, qui di-
citur Neemias: Tobias, Iudith, Esther, Iob, Psalterium Dau-
dicum centum quinquaginta Psalmorum, Parabola, Ecclesia-
stes, Canticum canticorum, Sapientia, Ecclesiasticus, Isaias, Je-
remias cum Baruch, Ezechiel, Daniel: Duodecim Prophetæ mi-
nores, idest Osea, Ioel, Amos, Abdias, Ionas, Michæas, Nahum,
Habacuc, Sophonias, Aggæus, Zacharias, Malachias: Duo Ma-
chabæorum, primus, & secundus. Testamenti noui: Quattuor
Euangelia, secundum Matthæum, Marcum, Lucam, & Ioan-
nem: Actus Apostolorum a Luca Euangelista conscripti: Quat-
tuordecim Epistolæ Pauli Apostoli: Ad Romanos, duæ ad Co-
rinthios, ad Galatas, ad Ephesios, ad Philippenses, ad Colof-
senses, duæ ad Thessalonicenses, duæ ad Timotheum, ad Ti-
tum, ad Philemonem, ad Hebræos: Petri Apostoli duæ: Ioan-
nis Apostoli tres: Iacobi Apostoli vna: Iudæ Apostoli vna: &
Apocalypsis Ioannis Apostoli. Si quis autem Libros ipsos inte-
gros cum omnibus suis partibus, prout in Ecclesia Catholica le-
gi consueuerunt, & in veteri vulgata Latina editione habentur,
pro sacris, & canonicis non suscepit, & traditiones prædictas
sciens, & prudens contempserit, anathema sit.

C L E M E N S

P A P A V I I I .

Ad perpetuam rei memoriam.

*V*M sacrorum Bibliorum vulgata editionis Textus summis laboribus, ac vigilijs restitutus, & quàm accuratissime mendis expurgatus, Benedicente Domino, ex nostra Typographia Vaticana in lucem prodeat; Nos, ut in posterum idem Textus incorruptus, ut decet, conseruetur, opportune providere volentes, auctoritate Apostolica, tenore presentium districtius inhibemus, ne intra decem annos a data presentium numerandos, tam citra, quàm ultra montes alibi quàm in nostra Vaticana Typographia a quoquàm imprimatur. Elapso autem presato decennio, eam cautionem adhiberi precipimus, ut nemo hanc sanctarum Scripturarum editionem typis mandare presumat, nisi habito prius exemplari in Typographia Vaticana excuso: cuius exemplaris forma, ne minima quidem particula de Textu mutata, addita, vel ab eo detracta, nisi aliquod occurrat, quod Typographica incuriæ manifeste adscribendum sit, inuiolabiliter obseruetur. Si quis vero Typographus in quibuscumque Regnis, Ciuitatibus, Prouincijs, & locis tam nostræ & S. R. E. ditioni in temporalibus subiectis, quàm non subiectis, hanc eandem sacrarum Scripturarum editionem intra Decennium predictum quoquomodo, elapso autem Decennio, aliter quàm iuxta huiusmodi exemplar, ut presertur, imprimere, vendere, venales habere, aut alias edere vel euulgare, aut si quis Bibliopola a se vel ab alijs quibusuis, post datam presentium, huius Editionis impressos libros, seu imprimendos a presato restituto & correcto Textu in aliquo discrepantes, seu ab alio, quàm a Typographo Vaticano, intra Decennium excusos, pariter vendere, venales proponere vel euulgare presumpserit, ultra amissionem omnium librorum, & alias arbitrio nostro infligendas penas temporales,

rales, etiam maioris excommunicationis sententiam eo ipso incur-
rat: a qua nisi a Romano Pontifice, praterquam in mortis articulo
constitutus, absolui non possit. Mandamus itaque vniuersis & sin-
gulis, Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, ceterisque Ecclesia-
rum, & locorum, etiam regularium Prælati, ut præsentis litte-
ras in suis quisque Ecclesiis & iurisdictionibus ab omnibus inuiola-
te perpetuo obseruari curent ac faciant. Contradictores per censu-
ras Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris & facti remedia, appel-
latione postposita, compestendo, inuocato etiam ad hoc, si opus
fuerit, auxilio brachij secularis; Non obstantibus constitutionibus,
& ordinationibus Apostolicis, ac in Generalibus, Provincialibus,
vel Synodalibus Concilijs editis generalibus, vel specialibus, ac
quarumcumque Ecclesiarum, Ordinum, Congregationum, Colle-
giorum, atque Vniuersitatum, etiam Studiorum generalium iura-
mento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia robo-
ratis, statutis, & consuetudinibus, ac priuilegijs, indultis, ac lit-
teris Apostolicis in contrarium quomodocumque emanatis, & ema-
nandis: quibus omnibus ad hunc effectum latissime derogamus, ac
derogatum esse decernimus. Volumus autem, ut præsentium tran-
sumptis etiam in ipsis voluminibus impressis eadem, in iudicio &
extra, fides ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhibere-
tur, si forent exhibita, vel ostensa.

Dat. Romæ, apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris Die
ix. Nouembris. M. D. XCII. Pontif. Nostri Anno I.

M. Vestrius Barbianus.

Irreperunt negligentia operarum in codices Bibliorum vulgate editionis typis Vaticanis excusos errata nonnulla iam antea prima, & secunda impressioni affixa: quæ in hac tertia editione repetere, & copiosius annotare libuit, ne lectoris pij animus distrahatur, si in aliquod forte earum exemplar incideret, cui vel nullus, vel diminutus errorum corrigendorum index esset adiectus. Numerorum vero, qui mox infra sequuntur, pro editionis cuiusque ratione is erit ordo, ut primus paginam, secundus columnam, tertius lineam indicet.

In Biblijs in folio maiori anno 1592. impressis hæc corrige.

Pag. 14. 2. 33. ostium. 20. 1. 18. conspecto. 53. 2. 15. nostro *sine nota interrogationis*. 57. 2. 33. obseruabilis Domini. 99. 2. 4. Omnes. *ibid.* lin. 36. Cumq. *dele q.* 100. 1. 17. texta. 110. 2. 23. annumerati. 174. 1. 23. *dele &*. 183. 2. 26. Præcepitq. Iosue. 187. 1. 1. conbussit igni. *ibid.* 2. 29. filij. 202. 2. 43. & dixit. *dele &*. 209. 2. 20. cum eo erant. 223. 2. 22. *interpunge sic*, pallio a pedibus eius, se. 228. 1. 3. domum. 233. 2. 47. sursum. 252. 2. 12. & David, & dux. 258. 2. 42. viris. 259. 1. 29. deficiat. 280. 1. 29. Elieca de Harodi. 287. 1. 8. Nephath-dor. 294. 2. 18. Hæcine. 308. 2. 36. quæ. 310. 1. 47. eam. 315. 2. 15. ostium. 338. 2. 9. Ioakim. 392. 2. 2. Azarias. 393. 2. 3. altari. 396. 1. 24. Secunda. 400. 2. 27. Iosue. 403. 2. 16. regni Darij regis. 432. 2. 39. Iebuzum. 438. 2. 44. ostia. 440. 2. 34. Ioacim. 441. 2. 26. sustulerat. 466. 1. 45. securæ. 472. 2. 19. altissimum. *sine interrogationis nota.* 522. 1. 16. circuitu. 595. 2. 40. inscientiam. 604. 1. 31. facias. 678. 2. 12. puer. 723. 1. 45. ascendit ad te dissipauit. 763. 1. 17. *dele &*. *ibid.* lin. 47. euaginate. *ibid.* 2. 1. limat. 833. 2. 28. *dele earum. ibid. lin. 29. locus earum.* 873. 2. 25. debebat. 893. 1. 30. concessit. 924. 2. 27. si vult eum. 935. 2. 34. rex: propter. 989. 1. 7. Si ego. 1004. 2. 32. que. 1015. 1. 38. magum. 1042. 2. 42. moritur. 1071. 1. 10. terra? 1072. 1. 2. *dele in.* 1082. 2. 16. Domini nostri. *ibid. lin. 18. dele nostri.* 1118. 2. 15. qui.

In Biblijs in quarto folio anno 1593. impressis hæc corrige.

Pag. 20. 2. 50. in. 36. 2. 34. reduxero. 47. 2. 29. occurrerunt. 50. 1. 31. nostro. *sine interrogationis nota.* 54. 1. 11. Domini. *ibid.* 2. 33. iumentorum. 56. 2. 13. in. 57. 2. 2. Factum. 58. 2. 54. sanctificentur. 94. 1. 22. Cumq. *dele q.* 102. 2. 27. sanctificare. 104. 1. 3. procedere. *ibid.* 2. 26. annumerati. 116. 1. 41. Amorrhæus. 134. 2. 40. equitatus. 161. 2. 29. apprehendit. 170. 1. 32. verbum. 177. 2. 2. Gosen. 179. 1. 53. Iassa. 181. 2. 1. Danna. 193. 2. 35. barathrum. 209. 2. 30. vrbem. 213. 1. 34. *interpunge sic*: pallio a pedibus eius, se. 216. 2. 29. sacerdotis. 227. 2. 18. *dele &*. *ibid. lin. 19. & occidite.* 251. 1. 17. & ludam &. 257. 1. 21. Amnon vino. 269. 2. 34. vsum. 277. 1. 30. in ingressu. 297. 2. 5. eam. 299. 1. 36. non. 330. 2. 48. Merari. 340. 2. 41. habitabit. 422. 2. 5. caput. 423. 2. 12. Ioacim. 504. 1. 42. Domine. 516. 2. 43. in testimonij. 521. 2. 37. non est. 552. 1. 53. corde meo. 569. 2. 39. maledictum. 572. 2. 5. inscientiam. 580. 2. 9. facias. 597. 2. 11. *dele spe.* 601. 2. 37. enarrem. 604. 2. 28. voluntate. 666. 1. Ierusalem. 676. 2. 35. Dominus. 693. 2. 48. esset. 694. 1. 29. manu. *idem ibid. lin. 36. &* 37. 698. 2. 42. immisericordes. 735. 2. 54. *post dixit adde ad me populus: Quare non indicas nobis quid ista significent quæ tu facis? Et dixi.* 752. 2. 22. ducentem. 779. 1. 35. Absque. 795. 2. 33. *dele &*. 835. 1. 3. iecerunt. 838. 2. 54. fuerant. 839. 1. 49. debebat. 841. 2. 45. susceperunt. 853. 2. 45. ei. 858. 1. 13. concessit. 871. 2. 7. venisset. 879. 2. 53. assumit. 890. 1. 2. angelorum? 898. 1. 22. & quicumque. 899. 2. 28. *dele &*. 900. 1. 11. *dele &*. 941. 1. 10. dicit. 944. 946. 1. 37. eis. 2. 17. qui. 968. 1. 20. hereditatem. 977. 2. 32. fornicatione. 979. 1. 41. magistratus. 1007. 1. 46 & hunc. 1008. 2. 38. vnus est. 1028. 1. 28. & dominationem. 1074. 2. 4. despumantes. 1081. 2. 11. aduenit.

In his Biblijs in quarto minori anno 1598. impressis
hæc corrige.

Pag. 3. 2. 20. Dominus. 4. 1. 10. fratris. 40. 2. 5. tuorum. 53. 1. 32. nostro. *sine interrogacionis nota*. 57. 1. 41. Domini. 58. 2. 13. curruum. 100. 1. 28. Cumq. *dele* q. 111. 1. 58. annumerati. 124. 1. 4. Amorrhæus. 129. 1. 2. *dele* &. 136. 1. 2. ille est. *ibid.* 2. 2. *dele* quo. 140. *post* vnum, *adde* arietem vnum. 180. 2. 44. cuncti. 187. 1. 56. & ad. *ibid.* 2. 57. *dele* & se absconderant. *et* *substitu* latent. 188. 2. 41. Gosen. 93. 2. 10. descenditq. 205. in *titulo loco* I O S V E. *lege* I V D I C V M. 206. 1. 12. barathrum. 215. 2. 8. & quidquid. 225. 2. 18. viro. 226. 2. 28. pallio eius a pedibus, *se*. 241. 1. 57. & occidite. 257. 1. 60. Et intellexit. 296. 2. 14. poterant. 302. 1. 25. adorauerit. 311. 2. 41. & post. 314. 1. 5. quæ. 334. 1. 60. holocaustum. 348. 2. 52. *post* Mafam filius eius. *adde* Masma filius eius. *ibid.* *lin.* 54. *post* Semei filius, *adde* eius. 361. 2. 9. & tu. 406. 1. 40. *Beslut.* *ibid.* *lin.* 56. *dele* &. 429. 1. 8. mutant. 446. 2. 54. perforari. 448. 1. 7. Ioachim. 525. 2. 22. elcas. 544. 1. 22. quam. 545. 1. 47. in testimonijs. 556. 1. 25. saluos. 558. 2. 54. Auersio. 561. 2. 23. furatur. 603. 1. 22. inficientiam. 610. 1. 43. alligatura. 611. 2. 7. facias. 629. 2. 30. *dele* spe. 661. 2. 15. tonitruo. 673. 1. 44. in circino. 683. 1. 59. ore tuo, & de ore. 695. 1. 24. cis. 700. 2. 1. descendit. 709. 1. 55. viuentis. 712. 1. 22. timuerunt. *ibid.* 2. 29. donec. 715. 2. 47. accedet. 711. 1. 35. saturabitur. *ibid.* *lin.* 49. esset. 732. 2. 45. ascendit ad te dissipauit. 736. 2. 18. ficarijs. 750. 2. 12. quam superduxit. 757. 1. 54. mea. 766. 1. 59. vi. 800. 2. 28. aduenia. 804. 1. 36. & percussit. 830. 1. 7. current: domos. 854. 1. 27. in manu. 859. 2. 30. habitabit. 870. 1. 34. appenderunt. 901. 2. 42. ei. 903. 2. 48. existimauerat. 909. 2. 26. hæc. 949. 2. 29. contrarius. 915. 1. 10. intra. 919. 2. 54. venisset. 420. 1. 58. vellet: 941. 1. 36. peterent. 973. 1. 19. Quod tibi. 976. 2. 58. sollicita. 993. 2. 30. descenderet. 1001. 1. 19. eis. 1021. 1. 53. prænuuciauit. 1032. 1. 58. magum. 1042. 1. 55. indicantes. 1047. 1. 8. testimonium. 1063. 2. 56. non sunt. 1065. 2. 18. in Domino. 1068. 1. 7. vnus est. 1073. 1. 36. & mihi. 1077. 2. 59. efficit nos in hoc ipsum, 1116. 1. 1. facti. *ibid.* 42. consummaret. 1149. 2. 8. dixit.

ORDO LIBRORVM

Veteris Testamenti.

G <i>Genesis</i>	<i>pag. 1</i>	<i>Canticum Canticorum.</i>	<i>587</i>
<i>Exodus.</i>	<i>40</i>	<i>Liber Sapientie.</i>	<i>591</i>
<i>Leuiticus.</i>	<i>84</i>	<i>Ecclesiasticus.</i>	<i>606</i>
<i>Numeri.</i>	<i>109</i>	<i>Isaia Prophetia.</i>	<i>643</i>
<i>Deuteronomium.</i>	<i>146</i>	<i>Ieremia.</i>	<i>648</i>
<i>Iosue.</i>	<i>179</i>	<i>Baruch.</i>	<i>747</i>
<i>Liber Iudicum.</i>	<i>201</i>	<i>Ezechielus.</i>	<i>754</i>
<i>Ruth.</i>	<i>224</i>	<i>Danielis.</i>	<i>802</i>
<i>Regum I.</i>	<i>228</i>	<i>Osee.</i>	<i>822</i>
<i>Regum II.</i>	<i>260</i>	<i>Ioelis.</i>	<i>829</i>
<i>Regum III.</i>	<i>286</i>	<i>Amos.</i>	<i>831</i>
<i>Regum IIII.</i>	<i>317</i>	<i>Abdia.</i>	<i>837</i>
<i>Paralipomenon I.</i>	<i>345</i>	<i>Iona.</i>	<i>838</i>
<i>Paralipomenon II.</i>	<i>372</i>	<i>Michaa.</i>	<i>840</i>
<i>Esdra I.</i>	<i>405</i>	<i>Nahum.</i>	<i>844</i>
<i>Esdra II.</i>	<i>414</i>	<i>Habacuc.</i>	<i>846</i>
<i>Tobias.</i>	<i>427</i>	<i>Sophonia.</i>	<i>848</i>
<i>Iudith.</i>	<i>437</i>	<i>Aggai.</i>	<i>850</i>
<i>Esther.</i>	<i>443</i>	<i>Zacharia.</i>	<i>852</i>
<i>Iob.</i>	<i>461</i>	<i>Malachia.</i>	<i>860</i>
<i>Liber Psalmorum.</i>	<i>486</i>	<i>Machabaorum I.</i>	<i>863</i>
<i>Prouerbia Salomonis.</i>	<i>558</i>	<i>Machabaorum II.</i>	<i>892</i>
<i>Ecclesiastes.</i>	<i>580</i>		

119

ORDO

ORDO LIBRORVM

Noui Testamenti.

<u>E</u> <u>Vangelium secundum Mattheum.</u>	914
<u>Euangelium secundum Marcum.</u>	943
<u>Euangelium secundum Lucam.</u>	962
<u>Euangelium secundum Ioannem.</u>	994
<u>Acta Apostolorum.</u>	1018
<u>Pauli Epistola ad Romanos.</u>	1050
<u>Ad Corinthios I.</u>	1063
<u>Ad Corinthios II.</u>	1071
<u>Ad Galathas.</u>	1083
<u>Ad Ephesios.</u>	1087
<u>Ad Philippenses.</u>	1092
<u>Ad Coloffenses.</u>	1095
<u>Ad Thessalonicenses I.</u>	1098
<u>Ad Thessalonicenses II.</u>	1101
<u>Ad Timotheum I.</u>	1103
<u>Ad Timotheum II.</u>	1106
<u>Ad Titum.</u>	1109
<u>Ad Philemonem.</u>	1111
<u>Ad Hebraeos.</u>	1112
<u>Iacobi Epistola.</u>	1121
<u>Petri Epistola I.</u>	1125
<u>Petri Epistola II.</u>	1129
<u>Ioannis Epistola I.</u>	1131
<u>Ioannis Epistola II.</u>	1135
<u>Ioannis Epistola III.</u>	
<u>Iuda Epistola.</u>	1136
<u>Apocalypsis.</u>	1137

Hieronymi Prologus Galeatus.

VIGINTI & duas
litteras esse apud
Hebraeos, Syrorum
quoque lingua &
Chaldaeorum testatur,
qua Hebraea
magna ex parte
confinis est. nam
& ipsi vigintiduo elementa habent eodem
sono, sed diversis characteribus. Samaritani etiam Pitaruchum Moysi totidem
litteris scriptum, figuram tantum & apicibus discrepantes. Certumq. est Esdras
scribam, legum. doctorem, post captam Ierusalem & instaurationem templi sub
Zorobabel, alias litteras reperisse quibus
nunc utimur, cum ad illud usque tempus
idem Samaritanorum & Hebraeorum characteres fuerint. In libro quoque Numerorum hac eadem supputatio, sub Leuiticum, ac sacerdotum censu, mystice ostenditur. Et nomen Domini tetragrammatum in quibusdam Graeci voluminibus, usquehodie antiqui expressum litteris invenimus. Sed & psalmi trigessimus sextus, & centesimus decimus, & centesimus undecimus, & centesimus decimus octavus, & centesimus quadragessimus quartus, quatuor diverso scribantur metro, tamen eiusdem numeri textuntur alphabeto. Et Ieremia lamentationes, & oratio eius: Salomonis quoque in fine proverbia, ab eo loco in quo ait, Mulierem fortem quis inveniet? isdem alphabeti vel incisionibus supputantur. Porro quinque littera duplices apud Hebraeos sunt: Caph, Mem, Nun, Pe, Sade, aliter enim scribuntur per has principia, medietatesq. verborum, aliter fines. Unde & quinque a plerisque libri, duplices affirmantur, Samuel, Melachim, Dibre haiaim, Esdras, Ieremias, cum Cinoth, id est, lamentationibus suis. Quo modo igitur vigintiduo elementa sunt, per qua scribimus Hebraice omne quod loquimur, & eorum initij vox humana comprehenditur: ita viginti duo volumina supputantur, quibus quasi litteris & exordijs in Dei doctrina tenera adhuc & lactis viri iusti eruditur infantia.

Primus apud eos liber, vocatur **בראשית** Beresith: quem nos Genesim dicimus.

Secundus **ואלה שמות** Verle semeth: qui Exodus appellatur.

Tertius **ויקרא** Vajera, id est Leuiticus.

Quartus **ויקרא** Vaieddaber, quem Numeros vocamus.

Quintus **אלההדבר** Elchaddebarim, qui Deuteronomium praeferatur. Hi sunt quinque libri Moysi, quos proprie Thora, id est Legem appellant.

Secundum prophetarum ordinem faciunt: & incipiunt ab Iesu filio Naue: qui apud eos **יהושע בן נון** Joysc bñ Nun dicitur.

Deinde subtexitur **סופטים** Sepherim, id est Iudicum librum. Et in eundem compingunt Ruth: quia in diebus Iudicum facta eius narratur historia.

Tertius sequitur **שמואל** Samuel, quem nos Regum primum & secundum dicimus.

Quartus **מלכים** Melachim, id est Regum, qui tertio & quarto Regum volumine continetur.

Meliusq. multo est **מלכים** Melachim, id est Regum, quam **ממלכות** Mamlachot, id est Regnorum dicere. Non enim multarum gentium describit regna, sed unius Israelitici populi, qui tribubus duodecim continetur.

Quintus est **ישעיה** Isaiam.

Sextus **ירמיה** Ieremias.

Septimus **יחזקאל** Ezechiel.

Octavus, liber duodecim Prophetarum: qui apud illos vocatur **חרי עשר** The re asar.

Tertius ordo, Hagigrapha possidet, Et primus liber incipit **איוב** Iob.

Secundus **דוד** David: quem quinque incisionibus, & uno psalmorum volumine comprehendunt.

Tertius est **שלמה** Salomon, tres libros habens: Proverbia, quae illi **משל** Misle, id est Parabolae appellantur.

Quartus, Ecclesiastes, id est **קוהלת** Coheleth.

Quintus, Canticum canticorum, quem titulo **שיר השירים** Sir hasirim praeferunt.

Sextus est **דניאל** Daniel.

Septimus **דברי הימים** Dibre haiaim, id est Verba dierum: quod significantius Chronicon totius divinae historiae possumus appellare. qui liber apud nos Paralipomenon primus & secundus inscribitur.

Oramus, אָרַמְּךָ *Esrae*: qui & ipse
similiter apud Græcos & Latinos in duos
libros divisus est.

Notum, **אֶסְרָה** *Esra*.

Argue ita sunt pariter Veteris legis
libri viginti duo: id est Moysi quinque,
& Prophetarum octo, Hagiographarum nona.
Quamquā nonnulli רוחות

Ruth & *Cineth*, inter Hagiographa scri-
pserunt, & hos libros in suo putent nume-
ro supputandos: ac per hoc esse priscæ legis
libros vigintiquatuor: quos sub numero
viginti quatuor seniorum Apocalypsis
Joanni inducit adorantes Agnum, & co-
ronas suas prostratis vultibus offerentes:
stantibus corā quatuor animalibus ocu-
latis ante & retro, id est in præteritum, &
in futurum respicientibus, & indeffusa
voce clamantibus, Sanctus, sanctus, sanctus
Dominus Deus omnipotens, qui erat, &
qui est, & qui venturus est. Hic prologus,
Scripturarum quasi galearū principium,
omnibus libris quos de Hebræo vertimus
in Latinum, convenire potest: ut scire va-
leamus, quidquid extra hos est, inter apo-
crypha esse ponendum. Igitur *Sapientia*,
qua vulgo *Salomoni* inscribitur, & *Iesu*
fily Syrach liber, & *Iudith*, & *Tobias*,
& *Pastor*, non sunt in canone. *Machabæo-
rum* primum librum, Hebræicum reperi-
mus. Secundus, Græcus est: quod ex ipsa quo-
que phrasi probari potest. Quæ cum ita se
habeant, obsecro te Lector, ne laborū meum,
reprehensionem exstimes antiquorum. In
templo Dei offerri unusquisque quod po-
test: alii aurum, argentum & lapides pre-
tiosos: alij hyssum, & purpuram & coc-
cum offerunt & hyacinthum: nobiscum be-
ne agitur, si obulerimus pelles & capra-
rum pilos. Et tamen Apostolus contem-
ptibiliora nostra magis necessaria indicat.
Vnde & tota illa tabernaculi pulchritudo,
& per singulas species, Ecclesia præsen-
tis futuræq. distinctio, pellibus tegitur &
cilicij ardoremq. solis & iniuriarū im-
brium ea qua viliora sunt, prohibent. Le-
ge ergo primum *Samuel*, & *Melachim*
meum: meum, inquam, meum. Quidquid
enim crebrim vertendo, & emendando so-
licitim & didicimus & tenemus, no-
strum est. Et cum intellexeris quod antea
nesciebam, vel interpretem me astimato, si
gratus es: vel Pavaphrastem, si ingratus.
quamquam mihi omnino confusus non
sim, mutasse me quippiam de Hebræica ne-
cessitate. Certe si incredulus ei, lege Græcos
codices & Latinos, & confer cum hys opu-
sculis qua nuper emendavimus: & ubiq̃
que discrepare inter se videris, interroga

quemlibet Hebræorum, qui magis accommo-
dare debeat fidem: & si nostra firmaveris,
puto quod cum non astimes coniecturam,
ut in eodem loco mecum similiter divina-
ris. Sed & vos famulas Christi rogo (qua
Domini discumbentū pretiosissima fidei
myrra ungitur caput, qua nequamquam Sal-
vatore[m] quæritū in sepulchro, quibus iam
ad Patrem Christus ascendit) ut contra
latrantes canes, qui aduersum me rabida
ore defauiunt, & circumcuncti civitatem,
atque in eo se doctos arbitrantur si alijs
decehant, orationum vestrarum clypeos
opponaris. Ego scis humilitatem meam,
illius semper sententia recordabor, *Di-
xi, custodiam vias meas: ut non delin-
quam in lingua mea. Tefus ori meo cu-
stodiam, cum consisteret peccator aduer-
sum me. Obmutui, & humiliatus sum:
& filius a bonis.*

Psal. 38.

HIERONYMVS Paulino.

HATER Ambrosius tua mi-
hi munuscula perferens, de-
tulit simul & suavisimas
litteras, qua a principio a-
micitiarum fidem probata
iam fidei, & veteri amicitia præferebant.
Vera enim illa necessitudo est, & Christi
glutino copulata, quā non utilitas res fa-
miliaris, non presentia tantum corporum,
non subdola & palpians adulatio: sed Dei
timor, & Divinarum scripturarū studia
conciliant. Legimus in veteribus historijs
quæ siam intrasse provincie, novos adissa
populos, maria transisseret: quos ex lin-
bris nauerant, coram quoque viderent. Sic
Pythagoræ Memphisicos vates, sic Plato
Egyptū, & Archita Tarentinum, camq̃
oram Italia, qua quondam magna Græcia
dicebatur, laboriosissime peragravit: qui
Atheni magister erat, & potens, cuiusque
doctrinam Academia gymnasia personæ
bāt, fieret peregrinus atque discipulus: ma-
lens aliena veraciter discere, quā sua
impudenter ingerere. Denique quā litteras
quasi toto fugientes orbis persequitur, ca-
pius a pirato & venundatus, etiā tyranno
crudelissimo parit, captivus, vinculis &
servus: tamē quia philisophus, maior emen-
te se fuit. Ad Titum Livium laetio eloquen-
tia fonte manantem, de vltima Hispania
Galliarumq. finibus quosdam venisse nobi-
les legimus: & quos ad contemplationem
sua Roma non traxerat, unus hominis sa-
ma perduxit. Habuit illa aras inauditum
omnibus saculis, celebrandumq. miracu-
lum.

lum, ut ubi tantum ingressi, aliud extra urbem quaerens. Apollonius, siue ille magnus, ut vulgus loquitur, siue philosophus, ut Pythagorici tradunt, intrauit Persas, pertransiit Camesum, Albanos, Scythas, Massagetes, opulentissima India regna penetrauit: & ad extremum, latissime Phislon amne transiisse, peruenit ad Brachmanas, ut Hircanum in throno sedentem aures, & de Tantalus fonte potantem, inter paucos discipulos de natura, de motibus siderum, ac diurnum cursu audiret decedente. Inde per Elamitas, Babylonios, Chaldaeos, Medos, Assyrios, Parthos, Syros, Phariſaeos, Arabes, Palaestinos, reuersus Alexandriam, perrexit Aethiopiam, ut Cymenophistas, & famosissimam solis mensam videret in fabulo. Inuenit ille vir virque quod disceret, & semper profectus, semper se melior fieret. Scripsit super hoc plenissime octo voluminibus Philostratus. Quid loquar de saculi hominibus, cum Apostolus Paulus, vas electum & magister Gentium, qui de conscientia tanti in se hospitis loquebatur. An experimentum quatuor eius, qui in me loquitur, Christus? post Damascum Arabiamque lustrata, ascenderit Ierosolymam, ut videret Petrum, & manserit apud eum diebus quindecim: Hoc enim mysterio hebdomadae & octidadi futurus Gentium predicator instruendus erat. Rursusque post annos quatuordecim, assumpto Barnaba, & Tito exposuerit Apostolum Evangelium, ne forte in vanum curveret, aut cucurrisset. Habet enim nescio quid latentis & repparatae, viua vox, & in aures discipuli de auditoris ore transfusa, fortius sonas. Vnde & Aschines cum Rho di exulare, & legeretur illa Demostheni oratio, quam aduersus eum habuerat, mirantibus cunctis, atque laudantibus, suspirans ait. Quid si ipsam audisset bestia, sua verba resonantem? Hoc non dico, quod sit in me aliquid tale, quod vel possis a me audire, vel velis discedere: sed quod ardet tuus & discendi studium etiam absque nobis per se probari debeat. Ingenium docile, & sine doctore, laudabile est. Non quid inuenias, sed quid queras consideramus. Mollis cera, & ad formandum facilis, etiamsi artificum & plasta essent manus, tamen virtute eorum est quidquid esse potest. Paulus Apostolus ad pedes Gamalietum legem Moysi, & prophetas didicisse se gloriatur, ut armatus spiritualibus telis posset dicere confidenter. Arma nostra militaria, non carnalia sunt: sed potentia Deo, ad destructionem munitionis consilia destruentes, & omnem altitudinem extolentem se aduersus scientiam Dei, & ca-

peiuantes omnem intellectum ad obediendum Christo, & parati subigere omnem inobedientiam. Ad Timotheum scribit ab infantia Sacris litteris eruditum, & hortatur ad studium lectionis, ne negligat gratiam qua data sit ei per impositionem manus presbyterij. Tito praecepit ut inter ceteras virtutes episcopi, quem brevis sermone depinxit, scientiam quoque in eo eligat Scripturarum, Obtinentem, inquit cum, qui secundum doctrinam est, fidelem sermonem: ut potens sit exhortari in doctrina sana, & contradicentes reuincere. Sancta quippe rusticitas solum sibi prodest: & quantum adificat ex vita merito Ecclesiam Christi, tantum nocet si destruentibus non resistat. Malachias propheta, immo per Aggeum Dominus: Interroga, ait, sacerdotes Legem: intantum sacerdotis officium est interrogatum respondere de Lege. Et in Deuteronomio legimus, Interroga patrem tuum, & annuntiabis tibi, seniores tuos, & dicent tibi. In Psalmo quoque ceteris de decimo octauo, Cantabiles mihi erant iustificaciones tuae in loco peregrinationis meae. Et in descriptione infirmi viri, cum cum David arbori visa, qua est in paradiso compararet, inter ceteras virtutes, & hoc intulit, In lege Domini voluntas eius, & in lege eius meditabitur die ac nocte. Daniel in fine sacratissima visionis ait, in istos fulgere sicut stellae, & intelligentes, id est doctos, quasi firmamentum. Vides quantum inter se discent infirma rusticitas, & docta iustitia. Alij bellum, alij calce comparantur. Quamquam iuxta Hebraicam veritatem virtutumque de eruditum possit intelligi. Ita enim apud eos legimus, Qui autem docti fuerint, fulgebunt quasi splendor firmamenti: & qui ad iustitiam eruditi multos, quasi stellas in perpetuas aeternitates. Cur dicitur Paulus Apostolus vas electionis? Nempe quia legis & Scripturarum sanctorum erat armarium. Pharisaei stupent in doctrina Domini: & mirantur in Petro & Ioanne quomodo loquuntur, cum litteras non didicerint. Quidquid enim alijs exercitatio, & quotidiana in lege meditatio tribuere solet, illis hoc Spiritus sanctus suggerbat, & erant iuxta quod scriptum est, brodi d'au'loi. Duodecim annos Saluator mundum, in templo senes de quaestionibus legis interrogans, magis docet dum prudenter interrogat. Nisi forte rusticum Petrum, rusticum dicimus Ioannem, quorum uterque discere poterat, Et si imperitus sermonem, non tamen scientia. Ioannes rusticus,

2.Tim.1.2.

1.Tim.4.6.

Tit.1.6.

III.

Agg.2.6.

Deut.32.2.

Psal.1.

Dan.12.6.

Ast.4.6.

Isai.54.4.

Ioan.6.2.

Luc.2.5.

2.Cor.11.6.

Ioan. 1. a.

piscator, indoluit? & unde illa vox ob-
sacro, In principio erat Verbum. & Ver-
bum erat apud Deum, & Deus erat Ver-
bum? ὁ λόγος enim Græce multa signifi-
cat: nam & verbum est, & ratio, & sup-
putatio, & causa uniuscuiusque rei, per
quam sunt singula quæ subsistunt: quæ
vniuersa recte intelligimus in Christo.

V.

Abd. 1. c.

Isa 29. c.

1. Cor. 1. c.

2. Cor. 1. b.

Hoc doctus Plato nesciuit, hoc Demosthe-
nes eloquens ignorauit. Perdam, inquit, sa-
pientiam sapientium, & prudentiam pru-
dentium reprobo. Vera sapientia per-
det falsam sapientiam; & quamquam stul-
ticia pradiuatiu in cruce sit, tamē Paulus
sapientiam loquitur inter perfectos: sa-
pientiam autem non saculi huius, nec
principum saculi istius, qui destruantur;
sed loquitur Dei sapientiam in my-
sterio absconditam, quam prædestinauit
Deus ante sæcula. Dei sapientia, Chris-
tus est. Christus enim, Dei virtus, &
Dei sapientia. Hac sapientia, in myste-
rio abscondita est: de qua & non ipsa-
lmo titulus prangatur, Pro occultis fili, in
quo sunt omnes thesauri sapientia &
scientia Dei absconditi. Et qui in my-
sterio absconditus erat, prædestinatus est
ante sæcula: prædestinatus autem & præfi-
guratus in Lege & Prophetis. Unde & Pro-
pheta appellabantur videntes: quia vide-
bant eum, quem ceteri non videbant.

Coloss. 2. a.

Ioan. 8. g.

Ezec. 1. a.

Psal. 118.

Rom. 7. c.

2. Cor. 3. d.

Apoc. 5. a.

Isa. 29. d.

Abraham vidit diem eius, & latatus
est. Aperiebantur cali Elzechiel, qui po-
pulo peccatorum clausi erant. Reuela, in-
quit David, oculos meos, & considerabo
mirabilia de lege tua. Lex enim spiri-
tualis est, & reuelatione opus est, ut in-
telligatur, ac reuelata facio Dei gloriam
contemplerur. Liber in Apocalypsi septem
sigillis signatus ostenditur: quem si dederit
homini scienti litteras ut legat, respon-
debit tibi. Non possum: signatus est
enim. Quanti hodie putant se nosse lit-
teras, tenent signatum librum, nec ape-
rire possunt, nisi ille referauerit qui ha-
bet clauem David: qui aperit, & ne-
mo claudit; claudit, & nemo aperit?

Apoc. 3. b.

Act. 8. c.

In adibus Apostolorum sanctus Eunuchus, immo vir (sic enim cum Scri-
ptura cognominat) cum legeret Isaiam
prophetam, interrogatus a Philippo, Tu
scie intelligere, quæ legis respondit, Quo-
modo possum, nisi aliquis me docuerit?
Ego (ut de me loquar interim) nec san-
ctior sum hoc Eunuchus, nec studiosior,
qui de Æthiopia, id est de extremis
mundi finibus venit ad templum, reliquis
autem regibus: & tantus amator legis
diuinæ, scientia fuit, ut etiam in vo-
luculo legeret litteras sacras. Et ta-

men cum librum teneret, & verba Domini
cogitatione conciperet, lingua voluerit
labijs personaret, ignorabat tam, quæ in li-
bro nescitis venerabatur. Venit Philippus,
ostendit ei Iesum, qui clausus latebat in
littera. O mira doctoris virtus! eadem ho-
ra credit Eunuchus, baptizatur, & fidelis
& sanctus factus est, ac magister de disci-
pulo, plus in deserto fonte Ecclesia, quam
in auratis synagoga templo reperit. Hac
a me perfricta sunt breuiter (neque enim
epistolæ angustia euagari longius patie-
batur) ut intelligeres te in Scripturis sa-
cris sine prauo, & monstrante semita non
posse ingredi. Taceo de Grammaticis, rhe-
toribus, philosophis, geometris, dialecti-
cis, musicis, astronomis, astrologis, medi-
cis, quorum scientia mortalibus vel viri-
lissima est, & in tres partes scinditur.
τὸ ὁρῶμα, τὰν μέθοδον, τὰν ἐκτα-
ρίαν. Ad minores artes veniam, & qua
non tam lingua, quam manu administrat-
ur. Agricola, camentarius, fabri metal-
lorum, lignorumq. cautores, lanarii quo-
que, & sellones, & ceteri qui variam su-
pellestilem, et vilia opuscula fabricantur,
absque doctore esse non possunt quod cupiunt.
Quod medicorum est, promittunt medici:
trahant fabrilis fabri, sola Scripturarum
ars est, quam sibi passim omnes vindicant.
Scribimus indoliti, doctique, poemata pas-
sim. Hanc garrula anus, hac delirus senex,
hanc sophista verbosus, hanc vniuersi præ-
sumunt, laceant, docent antequam discant.
Alij adducto supercilio, grandia verba
trutinantes inter mulierculas de sacra
litteris philosophantur. Alij discunt, pro-
pudor, a feminis, quod viros doceant, &
ne parum hoc sit, quadam facilitate ver-
borum, immo audacia edisserunt alijs
quod ipsi non intelligunt. Taceo de me-
sismilibus, qui si forte ad scripturas sanctas
post saculares litteras venerint, & sermo-
ne epistolæ aures populi mulserint, quid-
quid dixerint, hoc legem Dei putant, nec
scire dignatur quid Propheta, quid Apo-
stoli senserint, sed ad sensum suum incon-
grua aptant testimonia: quasi grande sit,
& non vitiosissimum decendi genus, de-
prauare sententias, & ad voluntatem
suam Scripturam trahere repugnantem.
Quasi non legerimus Homero centonas, &
Virgiliocentonas: ac non sic etiam Ma-
ro nem sine Christo possumus dicere Christia-
num, quia scripserit, tam redit & vir-
go, redeunt Saturnia regna, iam non
progenies calo demittitur alto. Et Pa-
trern loquentem ad Filium, Nate mea vi-
ros, mea magna potentia solus. Et post
verba saluatoris in cruce, Talia perfrabas

VI.

memorant, suntque manebat. Puerilia sunt
haec, & circulatorum ludo similia, docere
quod ignores: immo, ut cum stomacho
loquar, ne hoc quidam scire quod nescias.
Videbit manifestissima est Genesis,
in qua de creatura mundi, de exordio ge-
neris humani, de diuisione terra, de con-
fusione linguarum & gentium, usque ad
exitum scribitur Hebraeorum.

VII. Genesis.

Exodus. Pater Exodus cum decem plagis, cum
decalogo, cum mystico diuinisq. praeceptis.
Leuiticus. In promptu est Leuiticus liber, in quo
singula sacrificia, immo singula pene syl-
laba, & vestes Aaron, & totus ordo Leui-
ticus spirant caelestia sacramenta.

Numeri. Numeri vero nonne totius arithmetica
& prophetia Balaam, & quadraginta
duarum per cretem mansionum mysteria
continent?

Deuteron. Deuteronomium quoque secunda lex,
& Euangelica legi praefigurat, nonne
sic ea habet quae priora sunt, ut tamen no-
uas sint omnia de veteribus? Hucusque Moy-
ses, hucusque Pentateuchus, quibus quin-
que verba loqui se velle Apostolus in Ec-
clesia gloriatur.

1. Cor. 14. d
Iob. Iob exemplar patientiae, quae non my-
steria suo sermone completitur? Prosa
incipit, versu labitur, pedestri sermone
finitur: omnis leges dialecticae, propo-
sitione, asumptione, confirmatione, conclu-
sione determinat. Singula in eo verba, ple-
na sunt sensibus. Et ut de ceteris fileam
resurrectionem corporum sic prophetauit, ut
nullus de ea vel manifestus, vel cautius
scripserit. Scio inquit, quod redemptor
meus viuit, & in nouissimo die de terra
surrecturus sum: & rursus circumdabor
pelle mea, & in carne mea videbo Deum,
quem visui sum ego ipse, & oculi mei
conspeduri sunt, & non alius. Reposita est
haec spes mea in finem meo.

Iosue, Iue
Iesus Na-
ue. Veniam ad Iesum Naue, qui typum Do-
mini non solum gessit, verum etiam no-
mine praefert, transiit Iordanem; hostium
regna subuertit, diuidit terram victori
populo, & per singulas urbes, viculos mon-
tes, flumina, torrentes atque confinia,
Ecclesiam caelestisq. Ierusalem spiritualia
regna describit.

Lib. Iudi-
cum. In Iudicum libro, quot principes popu-
li, tot figurae sunt.
Ruth. Ruth Moabitica, Isais explet vaticinium
discenti, Emitte agrum Domino Domi-
natorum terra, de petra deserti ad mon-
tem filia Sion.

Reg. I. &
II. Samuel in Heli mortuus, & in occiso
Saul, veterem legem abolitam monstrat.
Porro in Sadoc atque Dauid, noui sacer-
dotij, nouiq. imperij sacramenta testatur.

Melchiram, id est tertius & quartus **Reg. III.**
Regum liber, a Salomone usque ad Iechoni-
am, & a Ierubam filio Nabat usque
ad Osee, qui ductus est in Assyrios, re-
gnum Iuda & regnum describit Israel.
Si historiam respicias, verba simplicia
sunt: si in litteris sensum latentem inspe-
xeris, Ecclesiam paucitas, & haricorum
contra Ecclesiam bella narrantur.

Duodecim prophetae in unius voluminis
angustias coartati, multo aliud, quam so-
net in littera, praefigunt.

Osee Osee crebro nominat Ephraim, Sama-
riam, Iosaph, Iezabel, & uxorem forni-
cariam, & fornicationis filios, & adul-
teram cubiculo clausam mariti, multo tem-
pore sadere viduam, & sub ueste lugubri,
viri ad se reditum praefolari.

Ioel. Ioel filius Phatuel describit terram duo-
decim tribuum, erica, bruchio, locusta,
rubigine vastante consumptam: & post
eversionem prioris populi, effusum in Spi-
ritum sanctum super seruos Dei & ancil-
las, id est super centum viginti creden-
tium nomina, & effusum in cenaculo
Sion. Qui centum viginti ab uno usque
ad quindecim paulatim, & per incremen-
ta surgentes, quindecim graduum nume-
rum efficiunt, qui in psalterio mystice
continentur.

Amos. Amos pastor, & rusticus, & rubrum
mora distringens, paucis verbis explicari
non potest. Qui enim digne exprimat
tria aut quattuor scelera Damasci, & Ga-
lae, & Tyri, & Idumae, & filiorum Am-
mon & Moab; & in septimo & octauo
gradu Iuda & Israel? Hic loquitur ad
vacca pingues, quae sunt in Samaria men-
to, & ruituram domum maiorem, mino-
remq. restatur. Ipse carnit filiolem locu-
sa, & stantem Dominum super murum li-
tum vel adamantinum, & vicinum po-
morum, attrahentem supplicia peccatori-
bus, & famem in terram; non famem pa-
nis, nec sitim aquae, sed audiendi ver-
bum Dei.

Abdias. Abdias, qui interpretatur seruus Dei,
pernotat contra Edom sanguinem terre-
numq. hominem fratru quoque Iacob sem
per amicum, hasta percussit spirituali.

Ionas. Ionas columba pulcherrima nassa-
gio suo passionem Domini praefigurans,
mundum ad penitentiam reuocat &
sub nomine Ninue, Gentibus salutem
annuntiat.

Michas. Michas de Morasthi coheres Christi, Michas
vastationem annuntiat filia latronu, &
obsidionem ponit contra eam: quia maxil-
lam percussit iudiciis Israel.

Nahum. Nahum consolator orbis increpat cini-
tatem

	<p>ealem sanguinum, & post euerfionem illius loquitur, Ecce super montes pedes euangelizantis, & annunciantis pacem.</p>	<p>de monte sine manibus, & regna omnia subuertentem, clario sermone pronuntiat.</p>	
Habacuc.	<p>Habacuc luctator fortis & rigidus, stat super castris suam, & sicut gradum super munitionem, ut Christum in cruce contempletur, & dicat, Operuit calos gloria eius, & laudem eius plena est terra. Splendor eius ut lux erit, cornu in manibus eius: ibi abscondita est fortitudo eius.</p>	<p>David Simonides noster, Pindarus & Alcaeus, Flaccus quoque, Catullus, atque Serenus, Christum lyra personat, & in decachordo psalterio, ab inferis excitat resurgentem.</p>	David.
Sophonias	<p>Sophonias speculator, et arcanorum Dei cognitor, audit clamorē a Porta piseion, & ciuitatum a Secunda, & contritionem a cedibus. Indicit quoque uisulatum habitatoribus Tila, quia conticuit omnis populus Chanaan, disperietur uniuersi qui inuoluti erant argento.</p>	<p>Salomon pacificus, & amabilis Dominus, mores corrigit, naturam docet, Ecclesiam iungit, & Christum, sanctarumq. nuptiarum dulce canit epithalamium.</p>	Prouerbia. Ecclesiast. Canticum.
Aggeus.	<p>Aggeus festinus & latus, qui seminavit in lacryma, ut in gaudio meteret. de structum templum adificat, Deumq. patrem inducit loquentem, Adhuc unum modicum, & ego commouebo celum & terrā, & mare, & aridā, & mouebo omnes gentes, & ueniet desideratus cunctis gentibus.</p>	<p>Esio in Ecclesiastico populum liberas de periculo, & interfecto Aman, qui interpretatur iniquitas, partes conuulsi, & diem celebrem mittit in posterum.</p>	Esther.
Zacharias.	<p>Zacharias memor Domini sui, multiplex in prophetia, Iesum uestibus sordidum induit, & lapidē oculorum septem: candela brumq. aurum cum toridem lucernis quos oculo: duas quoque oliuas a sinistram lampadū cernit, & dextrā: ut post equos nigros, rufos, albos, & varios, & dispersas quadrigas ex Ephraim, & equum de Ierusalem, pauperem regem uaticinetur, & pradicet, sedentem super pullum filium asina subingalo.</p>	<p>Paralipomenon liber, id est instrumenti veteris & noui, tantum ac salis est, ut absque illo, si quis silentium scripturarum sibi uoluerit arrogare, seipsum irideat. Per singula quippe nomina, iuncturaq. uerborum, & pratermissa in Regum libris tanguntur historia, & innumerabiles explicantur Euangelij questiones.</p>	Paralipo.
Malachias.	<p>Malachias aperte, & in fine omnium prophetarum, de abiectioe Israel, & uocatione Gentium, Non est mihi, ait, uoluntas in uobis, dicit Dominus exercituum: & nouus non suscipiam de manu uestra. Ab ortu enim solis usque ad occasum, magnum est nomen meum in Gentibus, & in omni loco sacrificatur, & offertur nomini meo oblatio munda.</p>	<p>Esayas & Nehemias, adiuor uidelicet, & consolator a Domino in unū uolumē coartantur, insistant templum, muros extruunt ciuitati: omnisq. illa turba populi redeuntis in patriam, & desertio sacerdotum, leuitarum, Israel, profelytorum, ac per singulas familias marorum ac turriū opera diuisa, aliud in cortice præsunt, aliud reuolunt in medulla. Cernis me Scripturarum amore raptum, excessisse modum epistolā, & tamen non implexisse quod uolui. Audiuimus tantum quid nosse, quid cupere debeamus, ut & nos quoque possimus dicere, Concupiuit anima mea desiderare iustificationes tuas in omni tempore. Ceterum illud Socraticum impletur in nobis, Hoc tantum scio, quod nescio.</p>	Esdra. Nehemias.
Isaias.	<p>Isaiam, Ieremiam, Ezechielē, & Danielē qui potest vel intelligere, vel exponere? Quorum primus non prophetiam mihi uidetur retere, sed Euangelium.</p>	<p>Tantum & nouū breuiter testamentum.</p>	Matthæus.
Ieremias.	<p>Secundus uirgam nuceam, & ollam succensam a facie Aquilonis, & pardum spoliatum suis coloribus, & quadruplex diuersis modis nūctis alphabetum.</p>	<p>Matthæum, Marcum, Lucam, & Ioannē quadriga Domini, & uerna Cherubim, quo interpretatur scientia multitudine, per totum corpus uolati sunt, scintilla emicant, discurrunt fulgura, pedes habent rellas, & in sublimē tendentes, terga pennata & ubique uolitantia, tenent se mutuo, sibiq. perplexi sunt, & quasi rota in rota uoluntur, & pergyne quocumque eos status Spiritus sancti perduxerit.</p>	Marcus. Lucas. Ioannes. Ezech.
Ezechiel.	<p>Tertius principia & finem tantis habet obscuritatibus inuoluta, ut apud Hebræos ista partes cum exordio Genesens ante annos erigunt non legantur.</p>	<p>Paulum Apostolum ad septem scribit ecclesias, ollam enim ad Hebræos, a plerisque extra numerum ponitur. Timotheum instruit, ac Titum, & Philemonem profusum simulo deprecatur. Super quo melius tacere puto, quam pauca scribere.</p>	Paulus apostolus.
Daniel.	<p>Quartus uero, qui & extremus inter quatuor prophetas temporum consensum, & totius mundi pili sop lapidem præcisum</p>	<p>Alum Apostolorum nūdam quidem se nare uidentur historiam, & nascentis Ecclesie</p>	Actus Apostolorum.

1. Cor. 1.

Iacobus .
Petrus .
Ioannes .
Iudas ,

Apocalyp.

Matt. 7. 2.
Luc. 11. b.

Dan. 9.

eleſta infantiam terere : ſed ſi nouerimus ſcripturam totum Lucam eſſe medicum, cum iam eſt in Euangelio, animaduertemus paſſim omnia uerba illius, anima languen- ſis eſſe medicinam.

Iacobus, Petrus, Ioannes, Iudas, ſeptem epiſtolas ediderunt tam myſticas, quam ſuccinctas, & breues paſſim ac longas : breues in uerbis, longas in ſententijs : ut ra- tus ſit, qui non in earum leſione cecutiatur.

Apocalypſis Ioannis tot habet ſacra- menta, quot uerba. Parum dixi, & pro- merito voluminis iam omnis inferior eſt. In uerbis ſingulis multiplius latent in- telligentia. Oro te frater chariſſime, inter hac uincere, iſta meditari, nihil aliud noſ- ſe, nihil quare. Nonne tibi uidetur iam hic in terris regni caeleſtis habitaculum ? Nolo offendari in ſcripturis ſanctis ſim- plicitate, & quaſi uilitate uerborum, qua- uel uizio interpretum, uel de induſtria ſic prolata ſunt, ut ruſticam canticum facilius inſinuerent, & in una eandemq. ſententia, aliter doctus, aliter audire in- doctus. Non ſum tam petulans, & bebel, ut hac me noſſe pollicear, & eorum ſtultus capere, quorum radices in calo fixa ſunt : ſed uelle ſarcos. Sadenti me praſero, ma- giſtrum renuens, comitem ſponſaco. Petenti datur, pulſante aperitur, quatenus inuenit. Diſcimus in terris, quorum ſcientia nobis perſeuerat in calo. Obuijs te manibus ex- cipiā, & (ut inepte aliquid, ac de Hier-

magora tumiditate effuſiam) quidquid quaſieris, tecum ſerre conabor. Habes hic amantiffimum tui fratrem Eufebium, qui litterarum tuarum mihi gratiam duplica- uit, referens honeſtatem morum tuorum, contemptum ſaculi, fidem amicitia, auro- rem Chriſti. Nam prudentiam & eloquijs ueniſſimam etiam uſque illo ipſa epiſto- la praſerebat. Feſtina, quaſi te, & ha- rentis in ſelo nauicula ſumem magis pra- cide, quam ſolue. Nemo renunciaturus ſaculo bene poteſt uendere qui contempſit ut venderet. Quidquid in ſumptis de tuo ruluſ, pro lucro compaſa. Antiquum di- ſtum eſt, Avaro tam deſti quod habes, quam quod non habet. Credenti totum mun- dus diuitiarum eſt : infidelis autem etiam obolo indiget. Sic uenimus tanquam ni- hil habentes, & omnia poſſidentes. Vilius & uenditus diuitia Chriſtianorum ſunt. Si habes in poteſtate rem tuam, vende : ſi non habes, proice. Tollens tunicam, & pallium relinquendum eſt. Scilicet uſi- tu, ſemper recatiſſimus, & diem de die trahens, caute & pedetentim tuas poſſeſ- ſiunculas uendideris, non habet Chriſtus unde alas pauperes ſuos. Totum Deo dedis qui ſeipſum obtulit. Apoſtoli namque tan- tum & uera reliquerunt. Vidua duo era- miſi in gaſtrophylacium, & praſertim Cra- ſi diuitijs. Facile contemimus omnia, qui ſe ſemper cogitat eſſe moriturum.

VIII.

Prouer. 17.

2. Cor. 6. b.

Matth. 5 g.

Matth. 4. c.
Marc. 12. d.
Luc. 11. a.

PRÆFATIO S. HIERONYMI Presbyteri in Pentateuchum Moysi ad Deſiderium.

DESIDERII mei deſiderata accipi epiſtolas, qui quodam praſagio ſutu- rorum, cum Danie- le ſortitus eſt no- men obſecrante, ut tranſlatum in La- tinam linguam de Hebraeo ſermonem Penta- teuchum, noſtrorum auribus traderem. Per- ticuloſum opus certe, & obſecratorum meorum lattratibus patet : qui me aſſerunt in Septuaginta interpretum ſugillationem noua pro ueteribus cudere, ita ingenium quaſi uinum probantes : cum ego ſapiſſi-

me teſtatus ſim me pro uirili portione in tabernaculo Dei offerre qua poſſim, nec o- per alterius aliorum paupertate ſedari. Quod ut audierim Origenem me ſtudium pronocauit, qui editionis antiqua transla- tionem Theodotionis miſcuit, aſterifco & obelo opus omnia diſtinguens : dum aut il- luſcere facit qua minus ante fuerant : aut ſuperflua quaque ingulat & conſidero, maxime qua Euangelizarum & Apoſto- lorum auctoritas promulgauit. In quibus multa de Veteri teſtamento legimus : qua in noſtris codicibus non habentur, ut eſt illud, Ex Aegypto uocaui ſicut meum : & Quoniam Negaram uocabitur : & c.

Exod. 33.

Videbant in quem cōspicerent: & Flumina de ventre eius fluent aqua viva: & Quæ nec oculus vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis ascendit, quæ præparavit Domini diligentibus sibi: & multa alia, quæ proprium quælibet desiderant. Interrogemus ergo eos ubi hæc scripta sint: & cum dicere non poterint, de libro Hebraico proferamus. Primum testimonium est in Osee, secundum in Isaia, tertium in Zacharia, quartum in proverbij, quintum agne in Isaia. Quod multis ignorantes, apocryphorum deliramenta fassantur: & Hiberæ nanias libræ authenticæ præferunt. Causæ erroris non est minus exponere. Iudæi prudenti factum dicitur esse consilio: ne Ptolemæi unius Dei cultor, etiam apud Hebræos duplicem divinitatem deprehenderet. Quod maxime idcirco fecerant, quia in Platonis dogma cadere videbatur. Denique ubicumque sacratum aliquid Scriptura testatur de Patre & Filio & Spiritu sancto, aut aliter interpretati sunt, aut omnino tacerunt: ut & regi satisfacerent, & arcuum fidei non vulgarent. Et nescio quis primus Auctor septuaginta cellulas Alexandriæ mendacio suo extruxerit: quibus diuisi eadem scripturarum, cum Aristarcus eiusdem Ptolemæi interpretatus, & multis post tempore Iosephus nihil tale retulerint: sed in una basilica congregatos, contulisse scribant, non prophetasse. Aliud est enim vatem, aliud est esse interpretem: ibi spiritus ventura prædicat: hic eruditio & verborum copia, ea quæ intellige transferri. Nisi forte putandum est Tullium Oeconomicum Xenophontis, & Platonis Protagoram, & Demosthenem pro Cresiphonte gratulationem afflatum rhetoricæ spiritui transulisse. Aut aliter de eisdem libris per Septuaginta interpretes, aliter per Apostolos Spiritus sanctum testimonia texerit: ut quod illi tacerunt, hi scriptum esse mentiri sint. Quid igitur domnamus veteres? Minime. Sed post priora studia, in domo Domini quod possumus laboramus. Illi interpretati sunt ante adventum Christi: & quod nesciebant, dubijs protulere sententijs: nos vero post passionem & resurrectionem eius, non tam prophetiam, quàm historiam scribimus. aliter enim audire, aliter videri narratur. quod melius intelligimus, melius & proferimus. Audi igitur amule, obrectator auscultat: non damno, non reprehendo Septuaginta: sed confidenter cum illis Apostolos præfere. Per istum os mihi Christus sonat, quos ante prophetas inter spiritualia charismata po-

stos lego: in quibus ultimum penes prædum interpretes tenent. Quid liuor torquent, quid imperitorum animos contra me concitas? Sicubi in translatione tibi videor errare, interroga Hebræos, diuersarum urbium magistros consule. Quod illi habent de Christo, tui codices non habent. Aliud est si contra se posita ab Apostolo usurpata testimonia probauerint, & emendatiora sunt exemplaria Latina quàm Græca, & Græca quàm Hebræa. Vnum hæc contra inuidos. Nunc te precor Desideri charissime, vñ me, quia tantum opus subire fecisti, & a Genesi exordium capere, orationibus inuas: quo possim eodem spiritu, quo scripti sunt libri, in Latinum eos transferre testimonium.

Eiusdem in Iosue præfatio.

Tandem finito Pentateucho Moysi, vel tui grandi senore liberati, ad Iesum filium Naue manum miramur, quem Hebræi יהושע בן נון id est Iosue filium Nun, vocant: & ad Iudicum librum, quem עֲשֵׂהִים appellat: ad Ruth quoque & Esther, quos eisdem nominibus efferunt. Monemusq. lectorem ut suam Hebræorum nominum, & distinctiones per membra diuisas, diligens scriptor conseruet: ne & noster labor, & illius studium pereat. Et ut in primis quod sæpe testatus sum, sciat me non in reprehensionem veterum nova cedere, sicut amici mei criminantur: sed pro vtili parte offerre lingua mea hominibus, quos tamen nostra delectant: ut pro Græcorum ΕΑΝΔΟΙ: quæ & sumptus, & labore maximo indigent, editionem nostram habeant. Et sicubi in antiquorum voluminum lectione dubitant, hac illi conferentes, inueniant quod requirunt: maxime cum apud Latinos tot sint exemplaria, quot codices: & unusquisque pro arbitrio suo vel addiderit vel subtraxerit quod ei visum est: & virgo non possit verum esse quod dissonat. Vnde cessat enatis vulnere contra nos insurgere scorpium, & sanctum opus venenata carperet lingua, vel suscipiens, si placeat vel contemnens si displicet: memineritq. illorum versum, O tuum abundauit malitia, & lingua tua concinnabit dolos. Sedens aduersus fratrem tuum loquebatur, & aduersus filium matris tuæ ponebas scandalum, hæc fecisti, & tacui. Estimasti iniquæ quæ ore tuo similes, & arguisti, & hæc

sed cum auctore mutetur. Ceterum memini editionem Septuaginta translatorum, olim de Graeco emendam tribuisse me nostris: nec inimicum debere existimari eorum quod in consensu fratrum semper adfisso. Et quod נְכַרִּי הַיָּמִים id est verba dierum, interpretatus sum i idcirco feci, ut inexcusabiles moras, & filiam nominum, qua scriptorum confusa sunt vitio, sensuumq. barbariem aperissem per verbum cola digererem, mihi metipsi & meo iuxta Ismeriani cauens si aures surda sunt ceterorum.

Ad Domnionem & Rogatianum in eundem praefatio eiusdem.

Quomodo Gracorum historiae magis intelligunt qui Athenas vident; & tertium Virgilij librum qui a Troade per Laocaten, & Acrocerania, ad Siciliam, & inde ad ostia Tiberis nauigauerint, ita sanctam Scripturam lucidius intuebitur qui Iudaea oculi contemplatus sit, & antiquarum urbium memoriam, locorumq. vel eadem vocabula, vel mutata cognouerit. Vnde & nobiscum fuit cum eruditissima Hebraeorum hanc laborem subire: ut circumiremus prouinciam, quam uniuersa Christi ecclesia sonant. Fateor enim, mi Domnion & Rogatiane christissimi, numquam me in diuini voluminibus, proprijs viribus credidisse, nec habuisse opinionem meam, sed ea etiam, de quibus scire me arbitrabar, interrogare me solitum. quanto magis de his super quibus anceps eram? Denique, cum a me nuper litteris flagitassetis, ut vobis librum Paralipomenon Latino sermone transferrem, de Tiberiade quandam legis Doctorem, qui apud Hebraeos admirationi habebatur, assumpsi: & contuli cum eo a vertice, ut aunt, usque ad extremum unguem: & sic confirmatus, ausus sum facere quod iubebatis. Labore enim vobis loquor ita in Graecis & Latinis codicibus hic nominum liber vitiosus est, ut non tam Hebraea quam Barbari quaedam, & Sarmatiae nomina contra arbitrandum sit. Nec hoc septuaginta interpretes, qui Spiritu sancto pleni, ea qua vera fuerunt transulerant, sed scriptorum culpa ascribendum, dum de emendatis inemendata scriptitant; & sapientia nomina, subtrahis e medio syllabis, in unum vocabulum cogunt, vel e regione unum nomen, propter latitudinem suam,

in duo vel tria vocabula diuidunt. Sed & ipsa appellaciones, non hominis, ut plerumque existimant, sed urbes, & regiones, & saltem, & prouincias sonant, & oblique sub interpretatione, & figura eorum, quodam narrantur historia: de quibus in Regnorum libro dicitur, Nonne ecce hac scripta sunt in Libro verborum dierum regum Iuda? Quae vtiq. in nostris codicibus non habentur. Hoc primum sciendum, quod apud Hebraeos, liber Paralipomenon, unus sit: & apud illos vocatum,

דְּבָרֵי הַיָּמִים. id est verba dierum, qui propter magnitudinem, apud nos diuisus est. quod nonnulli etiam in Bruto, Ciceronis dialogo faciunt, ut cum in tres partes fecerit, cum vnus a suo Auctore sit editus. Deinde etiam illud attendendum, quod frequenter nomina, non vocabula hominum, sed rerum, ut dixi, significantias sonant. Ad extremum quod omnis eruditio Scripturarum in hoc continetur: & historia qua vel praetermissa sunt in suis locis, vel perstricta leuiter hic per quodam verborum compendia expleuntur. Oratationum itaque vestrarum adiutus auxilio, nisi librum beneuolis placiturum, tamen inuidis displicentem esse non ambigo. Optima enim quaeque, ut ait Plinius, maluit contemneret plerumque, quam discere. Si quis in hac interpretatione voluerit aliquid reprehendere, interroget Hebraeos, suam conscientiam reuelat, videat ordinem rixumq. firmum, & tunc nostro labori, si potuerit, detrahat. Vbi cumque ergo asteriscos, id est Hellas, radiare in hoc volumine videritis: ibi sciatis de Hebraeo additum quod in Latinis codicibus non habetur. Vbi vero obelus, transuersa scilicet virga, praeposita est, illic signatur quid Septuaginta interpretes addiderint, vel ob decore gratiam, vel ob Spiritus sancti auctoritatem, licet in Hebraei voluminibus non legatur.

Eiusdem ad Domnionem & Rogatianum, in Esdras, & Nehemiam praefatio.

Vtrum difficilius sit, facere quod poscitis, an negare, needum statui. nam neque vobis aliquid imperantibus abnuere, sententia est, & magnitudo oneris impositi ita ceruices premit, ut ante suscipiendum sit, quam leuandum. Accedens ad hoc inuidiosum studia; qui omne quod

ut quod scribimus, reprehendendum putant: & interdum contra se conscientia repugnante, publice lacerant quod occulte legunt, intantum ut clamare compellat, & dicere: Domine, libera animam meam a labijs iniquis, & a lingua dolosa. Tertius annus est quod semper scribis atque rescribis, ut Esdra librum & Esther, vobis de Hebræo transferam: quasi non habeatis Græcæ & Latine volumina: aut quidquid illud est quod a nobis veniit non fiatim ab omnibus conspuendum sit. Frustra autem, ut a quidam, niti, neque alind fatigando nisi odium querere, extrema demeritis est. Itaque obsecro vos mi Domnion & Rogatione charissimi, ut privata lectione contenti, libros non offeratis in publicum, nec fastidiosos cibos ingeratis viliusq. eorum supercilium, qui iudicare tantum de alijs, & ipsi facere nihil novimus. Si qui autem fratrum sunt quibus nostra non displicent, his iribatis exemplar admonentes ut Hebræa nomina, quorum grauidis in hoc volumine copia est, distinxit & per interwalla transcribant. Nihil enim proderit emendasse librum, nisi emendatio, librariorum diligentia, conservetur. Nec quæquam moneas quod vnus a nobis liber editus est: nec apochryphorum tertij & quartij somnjs delectetur: quia & apud Hebræos Esdra & Nehemias sermones in vnum volumen coarctantur: & quæ non habentur apud illos, nec de viginti quattuor sensibus sunt, procul abijcienda. Siquis autem Septuaginta vobis apposuerit interpretes, quorum exemplaria varietas ipsa lacerata & inuversa demōstrat; nec potest vtiq. verum asserti quod diuersum est: mittite eum ad Euangelia: in quibus multa ponuntur quasi de Veteri testamento, quæ apud Septuaginta interpretes non habentur, velut illud, Quoniam Nazareus vocabitur. & Ex Aegypto vocati filium meum. & Videbunt in quo compunxerunt. multaq. alia, quæ latiori operi referamus: & quærite ab eo ubi scripta sint. cumq. proferre non poteritis, vos legite de his exemplaribus quæ nuper a nobis edita, maledictorum quotidie linguis confodiuntur. Sed ut ad compendium veniam, certe quod illaturus sum, æquissimum est. Edidi aliquid quod non habetur in Græco, aut aliter habetur quædam me versus est? Quid interpretem laudans? interrogant Hebræos: & ipsis autoribus, translationi mea vel arroget vel deroget fidem. Porro aliud est, si clausis, quod dicitur, oculis mihi voluit maledicere, & non imitantur Græcorum

studium ac beneuolentiam, qui post Septuaginta translatore, iam Christi Euangelio coruscante, Indæos & Hebionitas legis veteris interpretes, Aquilam videlicet, & Symmachum, & Theodotionem, & eunose legunt, & per Origenis laborem in hexaplis, ecclesijs dedicant. Quantomagis Latini græcis esse deberent, quod exultantem cerneret Græciam a se aliquid mutuari? Primum enim magnorum sumptuum est & infinita difficultatis, exemplaria posse habere omnia: deinde etiam qui habuerint, & Hebræi sermonis ignari sunt, magis errabunt, ignorantes quis & multis verius dixerit. Quod etiam sapientissimo euidia nuper apud Græcos accidit, ut interdum scriptura sensum relinquens, vniuscuiusque interpretis sequeretur error. Nos autem qui Hebræa lingua saltem partem habemus scientiam, & Latini nobis vicumque sermo non dest, & de alijs magis possumus indicare, & ea quæ ipsi intellegimus, in nostra lingua premere. Itaque licet Hydra sibilis, victorque. Si non incendia iactet: nunquam meum, inuante Christo, silebit eloquium: etiam præcisæ lingua balbutiet. Legant qui volunt. qui nolunt abijciant. Euenient apices, litteras calumnientur: magis vestra charitate pronocabor ad studium, quam illorum detractio & odio detrebor.

Eiusdem ad Chromatium & Eliodorum in Tobiam præfatio.

Mirari non desino exactionis vestre instantiam. exigitis enim ut librum C. aldeo sermone conscriptum, ad Latinum stylum traham; librum utique Tobie, quem Hebræi de catalogo diuinorum scripturarum secantes, his quæ hagiographa memorant, manciparunt. Feci satis desiderio vestro, non tamen meo studio. Arguunt & nos Hebræorum studia: & impugnant nobis, contra suum canonem Latini auribus ista transferre. Sed melius esse indicans Pharisæorum displicere iudicio, & Episcoporum insinibus defendere, institi ut potui. Et quia vicina est Chaldæorum lingua Hebræo, & vtriusque lingua penitusimum loquentem reperiens, vniui diei laborem arripui: & quidquid illi mihi Hebræis verbis expresisset, hoc ego acilio notario, sermonibus Latinis exposui. Orationibus vestris mercedem huius operis compensabo, cum grauius

tum vobis dilectio me, quod iubere essis dignati, compleisse.

Eiusdem præfatio in Librum Iudith.

A pud Hebræos liber Iudith inter hagiographa legitur: cuius auctoritas ad corroboranda illa quæ in contentionem veniunt, minime idonea indicatur. Chaldaeos tamen sermone cõscriptus, inter historiis computatur. Sed quia hæc liberum synodus Nicæna in numero sanctarum Scripturarum legitur computasse, ac quæni postulationi vestra, immo exactioni: & si positis occupationibus, quibus vehementer ariabar, huic vnam lucubratiunculam dedi, magis sensum e sensu, quam ex verbo verbum transferens multorum codicum varietatem vitiosissimam amputavi, sola ea, quæ intelligentia integra in verbis Chaldaicis invenire potui, Latinis expressi. Accipite Iudith viduam castitatis exemplum, & triumphali laude perpetuam tam præconis declarate. Hanc enim non solum seminis, sed & viris imitabilem dedit, qui castitatis eius remunerator, virtutem ei talem tribuit, ut inuictum omnibus hominibus vinceret, & insuperabilem superaret.

Eiusdem in Librum Esther præfatio.

L ibrum Esther variis translatoribus cõstat esse vitiatum: quem ego de archivijs Hebræorum revelavi, verbum e verbo expressis transuli. Quam liberum editio vulgata, laciniosis hinc inde verborum finibus trahit, addens ea quæ ex tempore dici poterant, & audiri: sicut solitum est sèbolaribus disciplinis, sumpto themate, extorgitare quibus verbis vii potuit qui iniuria passus est, vel qui iniuriam fecit. Vos autem o Paula & Enisochium, quoniam & bibliothecas Hebræorum studuistis intrare, & interpretum certamina comprobastis, tenentes Esther Hebræum librum, per singula verba nostram translationem aspiciete, ut possitis agnoscere, me nihil etiam augmentasse addendo, sed fidei testimonio simpliciter, sicut in Hebræo habetur historiæ Hebræicæ Latine lingue tradidisse. Nec affectamus laudes hominum, nec vituperationes expavescimus. Deo enim placere curantes, minas hominum penitus non timemus: quoniam

placere desiderant: & secundum Apostolum, Qui eiusmodi sunt, servi Christi esse non possunt. Rursum, in libro Esther alphabetum ex minio vsque ad Teth litteram fecimus diversis in locis, volentes scilicet Septuaginta interpretum ordinem per hoc insinuare studioso lectori. Nos enim iuxta morem Hebræicum, ordinem prosequi etiam in Septuaginta editione maluimus.

Galat. 3.

Eiusdem in librum Iob præfatio.

C ogor per singulos scripturæ divinæ libros adversarios respondere maliditis: qui interpretationem meam, reprehensionem Septuaginta interpretum criminantur: quasi non & apud Græcos Aquila, Symmachus, & Theodotus, vel verbum e verbo, vel sensum e sensu, vel ex utroque commixtum, & medie temperatum genus translationis expresserint, & omnia Veteris iustrentii volumina Origenes obelis asterisque, distinctis, quos vel additis, vel de Theodotione sumptos, translationi antiquæ inseruit, probans deduisse quod additum est. Dicant igitur obrectatores me recipere in toto, quod in partibus susceperunt, aut interpretationem meam cum asterisque suis radere. Neque enim fieri potest ut quos plura intermisisse susceperint, non eosdem etiam in quibusdam errasse fateantur, præcipue in Iob: cui si ea quæ sub asterisque addita sunt, subtraxeris pars maxima detruabitur. Et hoc dumtaxat apud Græcos. Ceterum apud Latinos, ante eam translationem, quam sub asterisque & obelis nuper edidimus, septingenti ferme, aut octingenti versus desunt: vi decurtatus & laceratus, corrosusque liber fordiam suæ publicæ legentibus præbeat. Hæc autem translatio nullum de veteribus sequitur interpretem: sed ex ipso Hebræico, Arabicoque sermone, & interdum Syro, nunc verba, nunc sensus, nunc simul utrumque resonabit. Obliquus enim etiam apud Hebræos totus liber fertur & lubricus: & quod Græci rhetores vocant, & ἑρμαίωτος, dum qui aliud loquitur, aliud agit: ut si velis anguillam vel murenculam Isthmici tenere manibus, quanto fortius presseris tanto citius elabitur. Memini me ob intelligentiam huius voluminis, Iddæam quendam præceptorem, qui apud Hebræos primus haberi putabatur, non parvis redemisse namis: cuius doctrina an aliquid proficium,

fecerim, nescio: hoc unum scio, non potuisse me interpretari, nisi quod ante intellexeram. A principio itaque voluminis, usque ad verba Iob, apud Hebræos profusa oratio est. Porro a verbis Iob, in quibus ait, *Perat dies in qua natus sum*, & mox in qua dictum est, *concepit est homo*: usque ad eum locum, ubi ante finem voluminis scriptum est, *Idecirco ipse me reprehendo*, & ego prænuntiavi in janua & cinere: hexametri versus sunt, dactylo, spondeoq. currentes; & propter linguæ idiomata crebro recipientes & alias pedes, non eandem syllabaram, sed eandem temporum. Interdum quoque rhythmus ipse dulcis & simul seruit numeris pedum solutis: quod metri magis, quam simplex lectus intelligunt. A sufragiis autem versus usque ad finem libri, paruum comma quod remanet, profusa oratione contextitur. Quod si cui videtur incredulam, metra scilicet esse apud Hebræos, & in morem nostri Placci, Græciq. Pindari, & Alci, & Sapphus, vel Psalterium, vel Lamentationes Ieremiæ, vel omnia ferme scripturarum cantica comprehendit: legat Philonem, Iosephum, Origenem, Caserianensem, Eusebium, & Ier. in testimonio me verum dicere comprobabit. Audiant quoque patres mei, idcirco me in hoc volumine laborasse, non ut interpretationem antiquam reprehenderem: sed ut ea qua in illa aut obscura sunt, aut omnia, aut certe scriptorum vultu depravata, manifestiora nostra interpretatione ficerem: Et qui Hebræorum sermone ex parte didicerunt, & in Latino penè ab ipsis annulis duntaxat grammaticis & verbis et philosophis detriti sumus. Quod si apud Græcos post Septuaginta editionem, cum Christi Euangelio coruscante, Iudas Aquila, & Symmachus ac Theodotio, Iudæizantes hæretici sunt recepti, qui multa mysteria Salvatoris subdola interpretatione celarunt, & tamen in ΕΒΡΑΙΩΤΙ habentur apud ecclesiasticos, & explanantur ab Ecclesiasticis viris: quanto magis ego Christianus, & de parentibus Christianis natus, & vexillum crucis in mea fronte portans, cuius lundum suis omnia repetere, depravata corrigere, & sacramenta Ecclesiæ puro & fidei aperire sermone: vel a fastidiosis, vel a malignis lectoribus non debeo reprobari? Hæcant qui volunt veteres libros, vel in membranis purpureis auro argenteq. descriptos, vel viciatibus, vel vulgo diuiti, litteris onera magis exarata, quam cedere: dummodo multi, necq. permittant pauperes habere schedulas, & non tam pul-

chros codices, quam emulatores. *Vt quæ autem editio, & Septuaginta iuxta Græcos, & mea iuxta Hebræos, in Latinum meo labore translata est. Eligit unusquisque quod vult, & studiosum me magis, quam malentem probet.*

Alia eiusdem præfatio.

Si autem fisecllam iunco texerem, aut palmarum folia complicarem, ut in sua dore vultus mei comederem panem, & ventris opus sollicita mente pertraherem: nullus mordere, nemo reprehenderet. Nunc autem quia iuxta sententia Salvatoris: volo operari ubam qui nō perit, & antiquam diuinorum voluminum viam sensibus virgultiq. purgare: error mil. & minus infligitur: corrector vitiōrum, falsarius dicitur, & errores non auferte, sed ferere. Tanta est enim vinctus consuetudo, ut etiam confessi plerique vitia placeant: dum magis pulchros habere volunt codices, quam emendatos. Quapropter, o fratres dilectissimi, vnicuique nobilitatis & humilitatis exemplar, pro stabello, calceis, strotellisq. & manuscriptis monachorum, spiritualia hæc & mansura dona suscipite: ac beatum Iob, qui alline apud Latinos iacebat in stercore, & veribus stabeat errorum, integrum immaculatūq. audere. Quomodo enim post probationem atque vitiōriam, duplicia sunt ei vniuersa reddidit: ego in lucerna nostra, ut audacter loquar, feci cum habere quæ auiserat. Igitur, & vos, & unumquemque lectorum solita præfatione commoneo, & in principis librorum eadem semper annexens, rogo, ut ubique præcedentes virgulas videritis, scitis ea quæ subiecta sunt, in Hebræis voluminibus non haberi. Porro ubi stehle imago præfulserit, ex Hebræo in sermone nostro addita sunt. necnon & illa quæ haberi videbantur, & ita corrupta erant ut sensum legentibus tollerent, orationibus vobis magno labore correxi: magis vult quid ex otio meo ecclesiis Christi vniuersum vultus, quam ex aliorum negotio.

Eiusdem in Psalterium, quod secundum Septuaginta editionem correxit, præfatio.

Psalterium Romæ dudum positum emendatum: & iuxta Septuaginta interpretet, licet cursum, magna iam ex parte correxeram. Quod quæritum videris, & Paulæ

Paula & Eustochium, scriptorum vitio depravatum, plussque antiquum errorem, quam novam emendationem valere: me cogitis, ut veluti quoddam nonali, scilicet iam arum exercitum, & obliquis sulcis renaſcentes ſpiritus eradicem: & aquam eſſe dicentes, ut quod crebro male pulſulas, crebris ſuccidatur. Unde conſucta praſatione commoneo tam vos, quibus ſorte labor iſte deſudat, quam eos qui exemplaria iſtiſmodi habere voluerint, ut quae diligenter emendandi, cum cura & diligentia tranſcribantur. Notet ſibi unusquiſque vel iacientem lineam, vel radiantia ſigna, id eſt obelos, vel aſperſicos. Et ubicumque videat virgulam praecedentem, ab ea verſus ad duo puncta quae impreſſimus, ſint in Septuaginta tranſlatoribus plura haberi. Ubi autem perſpexerit ſtella ſimilitudinem, de Hebraeis voluminibus additum non erit, aequae verſus ad duo puncta, inſta Theodotionis diſtinctae editionem, qui ſimplicitate ſermonis a Septuaginta interpretibus non diſcordat. Hac ergo & vobis, & ſtudioſo cuique ſciſſe me ſuens: non ambigo multos fore qui vel invidia, vel ſupercilio malini contemnere videri praetura, quam diſcere: & de turbulento magis rimo, quam de puriſſimo fonte potare.

Eiuſdem praefatio in libros Salomonis.

Iungat epiſtola, quos iungit ſacerdotium: immo charta non dividat, quos Chriſti melius amor. Commentarios in Oſee, Amos, Zachariam, Malachiam, quos poſitis, ſcripiſſem ſi licuiſſet pra valitudine. Mutius ſolatia ſumptum: notarios noſtros & librarios ſuſtentatis, ut vobis poſſimum noſtrum deſudet ingenium. Et ecce ex latere frequens turba diuerſa poſcitur: quaſi aut aequum ſit, me vobis ſervientibus, alijs laborare: aut in ratione dati & accepti, eniquam, praeter vos, obnoxius ſim. Itaque longa agrotatione fractus, ne penitus hoc anno reitarem, & apud vos motus eſſem, tridui opus homini veltro conſecravi, interpretationem, videlicet inſa Salomonis voluminum, **משלי** quas Hebraei Parabolas, vulgata autem editio Proverbia vocat. **קוהלת**, quae Graece Eccleſiaſtes, Latine Conſolatione poſſumus dicere: **שיר השירים**, quod in noſtra lingua vertitur Canticum canticorum. Ferunt & Panaretos Ieſu filij Sirach liber, & alius pſeudepigrapha-

pius, qui Sapientia Salomonis inſcribitur. Quorum priorum Hebraicum reperi non Eccleſiaſticum, ut apud Latinos, ſed Paraboliſ praeſentatum, cui inſtituti erant Eccleſiaſtes & Canticum canticorum: ut ſimilitudinem Salomonis, non ſolum librorum numero, ſed etiam materiam genere coequaret. Secundus apud Hebraeos nuſquam eſt, quoniam & iſſe Ryſius, Graecam eloquentiam redoleat: & nonnulli ſcriptorum veterum hunc eſſe Indici Philonis aſſerunt. Sicut ergo Indith, & Tobia, & Mathabaeorum libros legi quidem Eccleſiaſia, ſed eos inter canonicas ſcripturas non recipi: ſic & haec duo volumina legas ad adificationem plebis, non ad authoritatem Eccleſiaſticorum dogmatum conſervandam. Si cui ſane Septuaginta interpretum magis editio placet, habet cum a nobis olim emendatam. Neque enim novum ſic eundem, ut vetera deſtruamus. Et tamen cum diligentissime legenti, ſint magis noſtra ſcripta intelligi, quae non in certum eas tranſuſa coactuerint, ſed ſtatim de prelo puriſſima commendata teſta, ſuum ſaporem ſervauerunt.

Ad Paulam, & Eustochium in translationem Iſaie ex Hebraica veritate eiſdem praefatio.

Nemo cum prophetas verſibus videtur eſſe deſcriptos, necro eos exiſtinet apud Hebraeos ligari, & aliquid ſimile habere de Pſalmis, & operibus Salomonis: ſed quod in Demosthenes & Tullio ſolet fieri, ut per cola ſcribantur & commata, qui utique proſa, & non verſibus conſcripſerunt. Nos quoque videlicet legentium providentes, interpretationem novam, non ſcribendi genere diſtinximus. At primum de Iſaia ſciendum, quod in ſermone ſuo diſertus ſit: quippe ut vir nobilis & verbanſ eloquentia, nec habens quidquam in eloquio ruſſicitatis admiſſum. Unde accidit, ut praeter ceteris ſtorem ſermonis eius, tranſlatio non potuerit conſervare. Deinde etiam hoc adiciendum, quod non tam propheta dicendus ſit, quam Evangeliſta. Ita enim vniuerſa Chriſti, Eccleſiaque myſteria ad liquidum poſcuntur eſſe, ut non putes cum de futuro vaticinari, ſed de praeteritis hiſtoriam texere. Unde coniunctio noluiſſe tunc temporis Septuaginta interpretis fideiſa ſacramenta perſpicue Ethniciſ proderet: ne ſanctum canibus, & margaritas porciſ darentur.

ducentis : quæ , cum hanc editionem legeritis , ab illis animaduerſis abſcendita . Nec ignoro quanti laboris ſit prophetas intelligere : nec facile quæſitam poſſe indicare de interpretatione , niſi intellexerit antequam legeris : nos quoque patere morſibus plurimorum , qui ſimulante inuidia , quod conſequi non valent , deſpiciunt . Sicut ergo & prudens in flammam mittit manum : & nihilominus hoc a ſalutariſtis doctriſis prætor , ut quomodo Graeci poſt Septuaginta tranſlatores Aquilam & Symmacum & Theodoſionem legunt , vel ob ſtudium doctrinæ ſuæ , vel ut Septuaginta magis ex collatione eorum intelligant : ſic & iſti ſaltem vnum poſt priores habere dignentur interpretem . Legant prius , & poſtea deſpiciant : ne videantur , non ex iudicio , ſed ex odij præſumptione ignorata damnare . Prophetam autem Iſaias in Ieruſalem , & in Iudæa , necdum decem tribubus in captivitatem ductis : ac de viroque regno , nunc commiſſum , nunc ſeparatum textu oraculum . Et cum interdum ad præſentem reſpiciat hiftoriam , & poſt Babyloniam captivitatem redditum populi ſignificet in Iudæam : tamen omnis eius cura de votatione gentium , & aduentu Chriſti eſt . Quem quanto plius amatis , a Paula & Euſtodium , tanto magis ab eo petite , ut pro obſtructione præſentis quæ me indeſinenter annali laniant , iſpe mihi mercedem reſtituat in futuro : qui ſui me ob hoc in peregrina lingua eruditione ſuadeſſe , ne Iudæi de falſitate Scripturarum eccleſiis eius diſtins inſulerent .

Eiuſdem in Ieremiam præſatio .

Ieremias Prophetæ , cui hic prologus ſcribitur , ſermone quidem apud Hebræos Iſaia & Oſee , & quibuſdam alijs prophetis videtur eſſe inſtitutor , ſed ſenſibus par eſt : quippe qui eodem ſpiritu prophetauerit . Porro ſimplicitas eloquij a loco ei in quo natus eſt , acciſit . Fuit enim Anathothiter , qui eſt uſque hodie vicinus , tribus ab Ieroſolymis diſtans milibus , ſacerdos ex ſacerdotibus , & in matris utero ſanctificatus : virginitate ſua euangelicum virum Chriſti Eccleſiæ dedicans . Hic vaticinari exorſus eſt puer : & captiuitatem urbem atque Iudæa , non ſolum ſpiritu , ſed & oculis carnis intuitus eſt . Iam decem tribus Iſrael Aſſyrii in Medos tranſmigrarent : iam terras earum , colomæ tuerentur .

ſuum poſſidebant . Unde in Iuda tantum , & in Beniamin prophetatus : & ciuitatis ſuæ rainas quadrupli planxii alphabeto , quod nos meſſura metri , verſibusque . reddidimus . Præterea ordinem viſionum , qui apud Græcos , & Latinos omnino conſuſus eſt , ad præſentem fidem correximus . Librum autem Baruch notarij eius , qui apud Hebræos nec legitur , nec habetur , prætermiſimus : pro his omnibus maledicta ab æmulis præſolanantibus , quibus ne neceſſe eſt per ſingula opuscula reſpondere . Et hoc patior : quia vos me cogitis . Ceterum ad comprehendendum mali , rectius ſuauiter modum furori eorum ſilentio meo ponere , quàm quodotidie noni aliquid ſcriptitantem , inuidorum inſaniam provocare .

Eiuſdem in Ezechielem præſatio .

Ezechiel propheta cum Ioachim rege Iuda captiuus ductus eſt in Babyloz nem : ibi . ſus qui cum eo captiuus fuerant , prophetauit , poenitentibus quod ad Ieremia vaticinium ſe vltro aduerſarij tradidiſſent , & viderent adhuc urbem Ieroſolymam ſtare , quam ille caſuram eſſe prædixerat . Triceſimo autem ætatis ſuæ anno , & captiuitatis quinto , exorſus eſt ad concaptiuos loqui . Et eodem tempore , licet poſterior , hic in Chaldaea , Ieremias in Iudæa prophetauerunt . Sermo eius nec ſatis diſertus , nec admodum ruſticus eſt : ſed ex utroque medie temperatus . Sacerdos & ipſe fuit ſicut Ieremias : principia voluminis & ſinem magnis habens obſcuritatibus inuoluta . Sed & vulgata eius editio non multum diſtat ab Hebræica . Unde non ſatis miror quid cauſa exitiſſet , ut ſi eodem in vniuerſis libris haberetur interpreter : in alijs eadem , in alijs diuerſa tranſtulerint . Legite igitur & hunc iuxta translationem noſtram : quoniam per ſola ſcriptus & conuata , manifeſtior legentibus ſenſum tribuit . Si autem amici mei & hunc ſubſannauerint dicite eis quod nemo eos compellet ut ſcribant . Sed veror na illud eis tenent quod Græce ſignificantius dicitur , ut vocentur παῖδες δόξης , quod eſt , manducantes ſannus .

Eiuſdem in Daniele præſatio .

Danilem prophetam iuxta Septuaginta interpretes , Domini ſaluatoris eccleſiæ

ecclesia non legunt, videnter Theodotionis editione: & hoc cur accideri, nescio. Si-
ne enim quia sermo Chaldaicus est; & qui-
busdam proprietatibus a nostro eloquio di-
screpat, noluerunt Septuaginta interpre-
tes eadem linguæ lineas in translatione ser-
uare, sine sub nomine eorum ab alio nescio
quo non satis Chaldaicam linguam scien-
te, edidit est liber: sine aliud quid cause,
excititer ignorant: hoc vnum affirmare
possum, quod multum a veritate discordet,
& recto iudicio repudiatus sit. Scien-
dum quippe est Danielis maxime, &
Esdræ Hebraicis quidem histeris, sed
Chaldaeo sermone conscriptos, & vnum
Ieremiam pericopem: Iob quoque cum Ara-
bica lingua plurimam habere societatem.
Denique & ego adolescentulus post Quin-
tilianum & Tullij lectionem ac flores rhe-
toricos, cum me in linguæ huius pistri-
num reclusissim: & nullo sudore, mul-
toque tempore rix copissim anhelantia,
frigidissima verba resouere, & quasi per
cryptam ambulans, rarum desuper lumen
aspicerem, implegi nonissimè in Danielis:
& tanto radio affectus sum, ut despera-
tionis subitis omnem laborem veterem vo-
lucrim contemnere. Peram adhortante
me quodam Hebræo, & illud mihi cre-
brum in sua lingua ingerente, Labor im-
probis omnia vincit: & qui mihi vide-
re sciolus, inter Hebræos capivimus esse
discipulum Chaldaicum. Et ut vernu-
liscar, usque ad presentem diem magis pos-
sum sermonem Chaldaicum legere, & in-
telligere, quam sonare. Hec idcirco refe-
ro, ut difficultatem vobis Danielis estu-
derè: qui apud Hebræos nec Susanna ha-
bet historiam, nec hymnum trium puero-
rum, nec Belis, draconis, fabulas: quas
vos, quia in toto orbe dispersa sunt, ve-
ro anteposito, eius, ingulante subicimus:
ne videremur apud imperitos magnam
partem voluminis deivnasse. Audini
ego quendam de præceptoribus Iudeorum,
cum Susanna desideret historiam, & a
Græco nescio quo eam diceret esse consti-
tam. illud opponere quod Origeni quoque
Africanum opposuit, etymologias hæc αὐτὸ
τοῦ χαίρου οὐλοῦσαι, καὶ ἀπὸ τοῦ
ἀπὸ τοῦ ἀπολαύει, de Græco sermone descen-
dere. Cuius rei nos intelligentiā nostris hanc
possumus dare: ut verbi gratia, dicamus
de arbore illic dixisse eum, illico percus-
to: & a lentisco, in lentem se commutat an-
gelus: vel non lente pereat: aut lentus, id
est flexibilis ducatur ad mortem: sine illud
ad arboris nomen conueniens. Deinde tan-
tum fuisse utriusque tribus pueris cauilabatur,

ut in tamino affluentiā incendiū metro lud-
derent: & per ordinem ad laudem Dei
omnia elementa pronocarent. aut quod mi-
ratulum, divinaq. aspirationis iudiciū,
vel draconem intersecum offa piciā, vel fa-
cerdotum Belis machinis deprehensas: quæ
magis prudentia soleris viri, quam prophæ-
tali essent spiritui perpetrata? Cum vero ad
Habacuc venires, & de Iudæa in Chaldæā
raptum disceptorum læstiares, quærebatur
exemplū ubi legissimus in toto veteri testa-
mento quemquam sanctorum gravi volas-
se corpore, & in puncto hora tanta terra-
rum spatia transisse, cui cum quidam eno-
stros satis ad loquendum promptulus, &
Ezechielē adduxisset in medium, & di-
ceret eum de Chaldæa in Iudæam fuisse
translatum: derisi hominem, & ex
ipso volumine demonstravi Ezechielē
in spiritu se vidisse transpositum. Deni-
que & Apostolum nostrum, videlicet re-
crutus virum, & qui legem ab Hebræis
didicisset, non fuisse ausum affirmare se na-
ptum in corpore, sed dixisse? Si in cor-
pore, sine extra corpus: Nescio, Deus sit,
Hæc & talibus argumentis apocryphas in
libro Ecclesiæ fabulas arguere. Super qua
re lectoris arbitrio iudicium derelinquens,
illud admoneo, non haberi Danielis apud
Hebræos inter prophetas: sed inter eos qui
hagiographa conscripserunt. In tres signi-
dum partes omnia ab eis scriptura dividi-
tur: in legem, in prophetas, & in hagio-
grapha, id est in quinque, & octo, & in
vndecim libros: de quo non est huius tem-
poris differere. Quæ autem ex hoc prophe-
ta, imo contra hunc librum Porphyrus
obijciat: iuster sunt Methodius, Eusebius,
& Apollinaris: qui multis versuum
millibus eius versuum respondentes, ne-
scio cui curioso lectori satisfecerint. Unde
obsecro vos O Paula & Eustodium, fun-
datis pro me ad Dominum precari: ut quam-
diu in hoc corpusculo sum, scribam aliquid
gratum vobis, vile Ecclesiæ, dignum po-
neris. Presentium quippe iudiciū oblatran-
tium non satis moneor: qui in iramque
partem, aut amore labuntur, aut odio.

2. Cor. 12.

Eiusdem in XII. prophetas præfatio.

Non est idem ordo duodecim prophe-
tarum apud Hebræos, qui est apud
nos. Unde secundum id quod ibi legitur,
hic quoque dispositi sunt, Ofse commaticus
est, & quasi per sententias loquens. Iob
planus in principis: in fine obscurior. Et
rursusque

vsque ad Malachiam, habent singuli proprietates suas: quem Esdram scriba, legisq. doctore Hebraei autumant. Et quia longum est nunc de omnibus dicere: hoc tantum vos o Paula & Eusebium admonitis volo, vnum librum esse duodecim prophetarum: & Osee synchronon Isaiæ: Malachiæ vero Aggae & Zachariæ fuisse temporibus. In quibus autem tempus non praesertur in titulo; sub illis eos regibus prophetaffe, sub quibus & hi qui ante eos habent titulos prophetauerunt.

Eiusdem in Euangelistas ad Damasum præfatio.

Nonum opus me facere cogis ex veteri: ut post exemplaria Scripturarum toto orbe dispersa, quasi quidam arbiter sedeam: & quia inter se variant, quæ sint illa quæ cum Græca consentiant veritate, discernam. Pius labor, sed periculosa præsumptio, indicare de ceteris, ipsam ab omnibus indicandum: senis mutare linguam, & canescentem iam mundum ad initia retrahere parvulorum. Quis enim doctus pariter vel indoctus, cum in manus volumine assumpsit, & aulina, quam semel inibit, videret discrepare quod lectit, non statim erumpit in vocem, me salarium, me clamitans esse sacrilegum, qui andream aliqui in veteribus libris addere, mutare, corrigere? Adversus quam inuidiam duplex causa me consolatur: quod & tu qui summus sacerdos es, fieri iubes: & verum non esse quod variat etiam maledicorum testimonio comprobatur. Si enim Latinis exemplaribus fides est adhibenda: respondeant quibus: tot enim sunt exemplaria pene quot codices. Sin autem veritas est querenda de pluribus: cur non ad Græcam originem reuerentes, ea quæ vel a vitiosis interpretibus male reddita: vel a præsumptioribus imperitiis emendata peruerbunt: vel a librariis dormitantibus aut addita sunt, aut mutata, corrigimus? Neque vero ego de veteri disupto testamento: quod a Septuaginta senioribus in Græcam linguam versum, tercio gradu ad nos usque peruenit. Non quero quid Aquila, quid Symmachus sapitis, quare Theodotion inter novos & veteres medius incedat. Si illa vera interpretatio quam Apostoli probauerunt. De nouo nunc loquor testamento: quod Græcum esse, non dubium est, excepto apostolo Mattheo, qui primus in Iudæa Euangelium Christi Hebraicis litteris vidit. Hoc certe cum in nostro sermone dis-

cordat, & in diuersos riuulorum tramiter ducit: vno de fonte querendum est. Prætermitto eos codices quos a Luciano & Hesychio nuncupatos, paucorum hominum æsseri peruersa cœtento: quibus vique nec in toto Veteri instrumento post Septuaginta interpretes emendare quid licuit, nec in nouo profuit emendasse: cum multarum gentium linguis scriptura ante translata, doceat falsa esse quæ addita sunt. Igitur hæc præfens præsumicula pollicetur quatuor tantum Euangelistas, quorum ordo est iste, Mattheus, Marcus, Lucas, Ioannes: codicum Græcorum emendata collatione, sed & veterum, quæ ne multæ a lectionis Latinæ consuetudine discrepant, ita cauto temperamus, ut his tantum quæ sensum videbantur mutare correctis, reliqua maiore patereur resqueuant. Canones quoque, quos Eusebius Cæsariensis episcopus Alexandrinum seculum Ammonii, in decem numeros ordinauit, sicut in Græco habentur, expressimus. Quod si quis de curiosis voluerit nosse quæ in Euangelis, vel eadem, vel vicina, vel sola sint, eorum distinctione cognoscat. Magnus si quidem hic in nostris codicibus error inoleuit, dum quod in eadem re alius Euangelista plus dixit, in alio quia minus putauerint, addiderunt. Vel dum eundem sensum alius aliter expressit, ille qui vnum & quatuor primum legerat, ad eius exemplum ceteros quoque existimauerit emendandos. Vnde accidit, ut apud nos mixta sint omnia, & in Marco plura Lucæ atque Matthei. Rursum in Mattheo plura Ioannis & Marci, & in ceteris reliquorum quæ alijs propria sunt, inueniantur. Cui itaque canones legeris qui subiecti sunt, confessionis errore sublato, & similia omnium scies, & singulis sua quæque restitues. In canone primo circulant quatuor, Mattheus, Marcus, Lucas, Ioannes. In secundo tres, Mattheus, Marcus, Lucas. In tertio tres, Mattheus, Lucas, Ioannes. In quarto tres, Mattheus, Marcus, Ioannes. In quinto duo, Mattheus, Lucas. In sexto duo, Mattheus, Marcus. In septimo duo, Mattheus, Ioannes. In octavo duo, Lucas, Marcus. In nouo duo, Lucas, Ioannes. In decimo propria quæque quæ non habentur in alijs, ediderunt. Singulis vero Euangelis ab vno incipient vsque ad finem librorum, dispar numerus accrescit. Hic nigro colore prescriptus sub se habet alium ex minio discolorem numerum, qui ad decem vsque procedens, indicat prior numerus in quo sit canone requirendus. Cum ergo aperto codice, verbi gratia, illud sine illud capitulum

pisulum siue volueris cuius canonis sis, statim ex subiecto numero doceberis, & recurrens ad principia, in quibus canonum est distincta congeries, eodemq. statim canone ex titulo frontis inuenito, illum quem querebas numerum, eiusdem Euangelisti e qui & ipse ex inscriptione signatur, inueniet, atque vni ceterorum transmissus inspectis, quos numeros & regione habebant, annotabis, & cum fieris recurres ad volumina singulorum, & sine mora reperis numeros quos ante signaueras, reperies & loca in quibus vel eadem vel vicina dixerunt. Sciendum tamen, ne quis ignarum ex similitudine numerorum error innotuat, quod siendi in subnotatione canonum distinctorum in canone quolibet tres Euangelistae bis, ter vel quater, aut etiam amplius eundem numerum per ordinem habuerint annotati, & quartus & contrario, disparent, quod id tres illi in eodem loco semel dixerint, quartus toties in corpore voluminis sui ponat, quoties diuersi numeri in eius canonis positi sunt contra praedictorum numerorum continuatas similitudines. Item si in vno quolibet eorum aut etiam duobus idem in canone numerus bis ter, & quater, aut eo amplius reperiatur in ordine collocatus, & dispariter inueniantur in ceteris: dubium non erit, quin id quod illius illorumve canonis numerus bis terque repetitum ab his in volumine semel dictum esse ostendit, alter alterius eorum toties vno atque eodem sensu loquantur, quoties praetulerint in numerorum annotatione distantiam. Et hoc in omnium nonem canonum collatione spernabitur. Ceterum in decimo (quoniam propria singulorum tantummodo continentur) non potest contra id comparatio esse quod solum est. Opto vt in Christo valeas, & memineris neci Papa beatissime.

Eiusdem ex catalogo scriptorum Ecclesiasticorum.

Paulus Apostolus, qui ante Sanctus, extra numerum duodecim Apostolorum, de tribu Benjamin & oppido Iudae Gischalis fuit. quo a Romanis capto, cum parentibus suis Tarsum Ciliciae commigravit, a quibus ob studia legis missus Ierosolyma, a Gamaliel viro doctissimo cuius Lucas meminit, eruditus est. Cum autem interfuisset neci martyris Stephanus, & acceptis a pontifice templi epistolis, ad persequendos eos qui Christo cre-

diderant, Damascus pergeret, reuelatione compulsus ad fidem, qua in Actibus, Apostolorum scribitur, in vas electionis de persecutore translatus est. Cumq. primum ad praedicationem eius Sergius Paulus Praefectus Cyprae credidisset, ab eo, quod cum Christi fidei subegerat, sortitus est nomen Paulus: & iuncto sibi Barnaba, multis vrbibus peragratis, veneritensq. Ierosolymam, a Petro, Iacobo, & Ioanne, Gentium apostolus ordinatur. Et quia in Actibus Apostolorum plenissime de eius conuersatione scriptum est, hoc tantum dicam, quod post passionem Domini vicesimoquinto anno, id est secundo Neronis, eo tempore quo Festus procurator Iudaeae successit Felici, Romam victus mittitur, & biennium in libera manu custodia, aduersus Iudaeos de Aduentu Christi quotidie disputans. Sciendum autem in prima satisfactione, (necum Neronis imperio roborato, nec in tanta erumpente scelera quanta de eo narrat historia) Paulum, a Nerone dimissum, vt Euangelium Christi in Occidentis quoque partibus predicaret, sicut ipse scribit in secunda epistola ad Timotheum (eo tempore quo & passus est, de vinculis dictas epistolae,) In prima mea satisfactione nemo mihi affuit, sed omnes me dereliquerunt: non eis imputetur. Dominus autem mihi affuit, & confortauit me, vt per me praedicatio compleretur, & audirent omnes gentes: & liberatus sum de ore leonis. Manifestissime leonem propter crudelitatem, Neronem significans. Et in sequentibus, Liberatus sum de ore leonis. Et statim, Liberauit me Dominus ab omni opere malo, & saluauit me in regnum suum caeleste, quod scilicet praesens sibi sentiret imminere martyrium. Nam & in eadem epistola promiserat, Ego enim iam immoror, & tempus resolutionis meae instat. Hic ergo decimoquarto Neronis auro, eodem die quo Petrus, Roma pro Christo capite truncatus, sepultusq. est in via Ostiensi, anno post passionem Domini tricesimo septimo. Scripsit autem nonem ad septem Ecclesias epistolas, ad Romanos vnam, ad Corinthios duas, ad Galatas vnam, ad Ephesios vnam, ad Philippeneses vnam, ad Colossenses vnam, ad Thessalonicenses duas. Praeterea ad discipulos suos, Timotheo duas, Tito vnam, Philemoni vnam. Epistola autem qua fertur ad Hebraeos, non eius creditur, propter styli sermonisq. distantiam: sed vel Barnaba iuxta Tertullianum, vel Luca Euangelista, iuxta quosdam vel Clementis Romanae postea Ecclesiae.

Sæ Episcopi, quem aiunt sententias Pauli proprio ordinasse, & ornasse sermone: vel certe quia Paulus scribebat ad Hebræos, & propter inuidiam sui apud eos nominis simul in principio salutationis amputauerat, scripserat vs Hebræis Hebræis Hebræice, id est suo eloquio discretissime, vt ea quæ eloquenter scripta fuerant in Hebræo, eloquentius vertentur in Græcum, & hanc causam esse, quod a ceteris Pauli epistolis discrepare videatur. Legunt quidam & ad Laodicenses, sed ab omnibus exploditur.

Eiusdem ex catalogo scriptorum Ecclesiasticorum.

Iacobus, qui appellatur frater Domini, cognomento Iustus, vt nonnulli existimant, Ioseph, ex alia vxore; vt autem mihi videtur, Mariæ fororis matris Domini, cuius Ioannes in libro suo meminit, filius, post passionem Domini, statim ab Apostolis Ierosolymorum Episcopus ordinatus, vnam tantum scripsit epistolam, quæ de septem catholicis est: quæ & ipsa ab alio quadam sub nomine eius edita asseritur. licet paulatim tempore precedente obtinuerit auctoritatem. Egeffippus vicinus Apostolicorum temporum, in quinto commentariorum libro de Iacobo narrans, ait, Suscepit ecclesiam Ierosolymæ, post Apostolos frater Domini Iacobus, cognomento Iustus, multi siquidem Iacobi vocabantur. Hic de vtero matris sanctus fuit, vinum et siceram non bibis, carnem nullam comedit, nunquam attensus est, nec vinctus vnguento, nec vsus balneo. huic soli licitum erat ingredi Sancta sanctorum: siquidem vestibus laneis non utebatur, sed lincis, solusque in grediebatur templum: & fixis genibus, pro populo deprecabatur, in tantum vt camelorum duritiem traxisse eius genus crederentur. Dicit & alia multa, quæ enumerare longum est. Sed & Iosephus in vicesimo libro Antiquitatum refert, & Clement in septimo ὑποτύπωσιν, mortuo Festo, qui Iudæam regebat, missum a Nerone esse successorem eius Albinum: qui cum necdum ad provinciam peruenisset, Ananus, inquit, pontifex adolefens, Anani filius, de genere sacerdotali, accepta occasione & rapacitas concilium congregauit, & compellens publice Iacobum vt Christum Dei filium denegaret, corradicentem lapidari iussit, qui cum precipitibus ad iunc seminiu tendens ad calum manus diceret, Domine

ignosce eis: quod cum faciant, nesciunt: nullonis fuisse quo vda resimilitæ extorque-ri solent, in cerebro percussus interit. Tradit item Iosephus tantæ cum sanctitatis fuisse, & celebritatis in populo, vt propter eius necem credendum sit subuersam esse Ierosolymam. Hic est de quo Paulus Apostolus scribit ad Galatas, alium autem Apostolorum viri nemini, nisi Iacobum fratri Domini. Et Apostolorum super hoc crebrius acta testantur. Euangelium quoque quod appellatur secundum Hebræos, & a me nuper in Græcum, Latinumque sermonem translatum est, quo & Origenes sæpe vtitur, post resurrectionem Saluatoris refert: Dominus autem cum dedisset Iudonem seruo sacerdotis, iuit ad Iacobum, & apparuit ei. Iurauerat enim Iacobus se non comesturum panem ab illahora, quæ biberat calicem Domini, donec videret eum resurgentem a mortuis. Rursusque post paululum, Afferte, ait Dominus, mensam & panem. Statimque addidit, Tuli panem, & benedixit, ac fregit, & dedit Iacobo Iusto, & dixit ei, frater mi, comede panem tuum, quia resurrexit filius hominis a dormientibus. Triginta itaque annos Ierosolymis rexerit Ecclesiam, id est vsque ad septimum Neronis annum, & iuxta templum, vbi & præcipitans fuerat, sepultus est. Titulum vsque ad obitum Titi & vltimam Hadriani notissimum habuit. Quidam e nostris in Monte Olineti cum conditum putant: sed falsa eorum opinio est.

Eiusdem ex catalogo scriptorum Ecclesiasticorum.

Simon Petrus filius Ione, provincie Galilee, vico Bethsaida, frater Andreæ Apostoli, & princeps Apostolorum, post episcopatum Antiochenis ecclesie, & prædicatione dispersionis eorum qui de circumsione crediderant, in Ponto, Galatia, Capadocia, Asia, & Bithynia, secundo Claudio anno ad expugnandum Simonem magnum Romanum pergit ibique viginti quinque annis cathedram sacerdotalem tenuit, vsque ad vltimum annum Neronis, id est decimumquartum. A quo & affixus cruci, martyrio coronatus est, capite ad terram verso, & in sublime pedibus eleuatis, asserens se indignum vt sic crucifigeretur vt Dominus suus. Scripsit duas epistolas, quæ catholica nominantur: quarum secundæ, a plerisque eius esse negatur, propter styli cum priore dissimilitudinem. Sed &

Enan-

*Euangelium iuxta Marcum, qui auditor
eius & interpres fuit, huius dicitur. Libri
autem e quibus vnus aliorum eius inscri-
bitur, alius Euangelij, tertius prædicationis,
quartus Apocalypsis, quintus iude-
cæ, inter apocryphas scripturas reputantur.
Sepulchrum Roma in Vaticano iuxta viam
triumphalem, totius urbis veneratione co-
lebratur.*

**Eiusdem ex Catalago Scripto-
rum Ecclesiasticorum.**

Iudas frater Iacobi parnam quidem, quæ
de septem catholicis est, epistolam reli-
quit. Et quia de libro Enoch, qui apocry-
phus est, in ea assumit testimonium, a ple-
risque reijcitur: tamen auctoritatem vetus-
tatis iam & vsu meruit, & inter sanctas
scripturas computatur.

LIBER GENESIS, HEBRAÏCE BERESITH.

CAPVT PRIMVM.

A& 14. c. 15
17. f. 24
Plal. 32. a. 6
135. a. 5
Ecc. 18. a. 1

IN PRINCIPIO
creauit Deus
caelum, & ter-
ram. * Ter-
ra autem erat
inanis & va-
cua, & tene-
brae erant su-
per faciem abyssi: & Spiritus Dei
ferebatur super aquas: * Dixitq;
Deus: Fiat lux. Et facta est lux.

Heb. 11. a. 3

* Et vidit Deus lucem quod esset
bona: & diuisit lucem a tenebris.
* Appellauitq; lucem Diem, & te-
nebras Noctem: factumq; est ves-
pere & mane, dies vnus. * Dixit
quoque Deus: Fiat firmamentum
in medio aquarum: & diuidat
aquas ab aquis. * Et fecit Deus fir-
mamentum, diuisitq; aquas, quae
erant sub firmamento, ab his, quae
erant super firmamentum. Et factum
est ita. * Vocauitq; Deus fir-
mamentum, Caelum: & factum est
vespere & mane, dies secundus.
* Dixit vero Deus: Congregentur
aquae, quae sub caelo sunt, in locum
vnum: & appareat arida. Et factum
est ita. * Et vocauit Deus
aridam, Terram, congregationesq;
aquarum appellauit Maria. Et vi-
dit Deus quod esset bonum. * Et
ait: Germinet terra herbam vire-
ntem, & facientem semen, & ligni
pomiferi faciens fructum iuxta
genus suum, cuius semen in se-
mipso sit super terram. Et factum
est ita. * Et prorsus terra
herbam virentem, & facientem se-
men iuxta genus suum, lignumq;

Ps. 135. a. 5
Ier. 10. b. 12
57. b. 15
Pl. 148. a. 4

Ps. 32. b. 7.
18. b. 12.
135. a. 6
Iob 38. a. 4

faciens fructum, & habens vnum-
quodque sementem secundum spe-
ciem suam. Et vidit Deus quod es-
set bonum. * Et factum est vespere
& mane, dies tertius. * Dixit au-
tem Deus: Fiant luminaria in firmamento
caeli, & diuidant diem
ac noctem, & sint in signa & tem-
pora, & dies & anni: vt luceant
in firmamento caeli, & illuminent
terram. Et factum est ita. * Fecitq;
Deus duo luminaria magna: lu-
minare maius, vt praesentet diei: &
luminare minus, vt praesentet nocti:
& stellas. * Et posuit eas in firma-
mento caeli, vt luceant super ter-
ram, * & praesentet diei ac nocti,
& diuiderent lucem ac tenebras.
Et vidit Deus quod esset bonum.
* Et factum est vespere & mane,
dies quartus. * Dixit etiam Deus:
Producant aquae reptile animae vi-
uentis, & volatile super terram,
sub firmamento caeli. * Creauitq;
Deus Cete grandia, & omne ani-
mam viuentem atque motabilem,
quam produxerant aquae in spe-
cies suas, & omne volatile secun-
dum genus suum. Et vidit Deus
quod esset bonum. * Benedixitq;
eis, dicens: Crescite, & multipli-
camini, & replete aquas maris
auesq; multiplicentur super terram.
* Et factum est vespere & mane,
dies quintus. * Dixit quoque
Deus: Producat terra animam vi-
uentem in genere suo, iumenta, &
reptilia, & bestias terrae secundum
species suas. Factumq; est ita.
* Et fecit Deus bestias terrae iuxta

Ps. 135. b. 7

Ps. 104. 1

Ps. 104. 1

Ps. 104. 1

Ps. 104. 1

Ps. 104. 1

Ps. 104. 1

Ps. 104. 1

Ps. 104. 1

Ps. 104. 1

Ps. 104. 1

Ps. 104. 1

Ps. 104. 1

Ps. 104. 1

Ps. 104. 1

Ps. 104. 1

Ps. 104. 1

species suas, & iumenta, & omne reptile terræ in genere suo. Et vidit Deus quod esset bonum, & ait: Faciamus hominem ad

Col. 1. b. 10. **Imaginem, & similitudinem nostram: & præstipicibus maris, & volatilibus cæli, & bestiis, vniuersaq; terræ, omnique reptili, quod mouetur in terra.** * Et creauit Deus hominem ad imaginem suam: ad imaginem Dei creauit illum, imasculū & feminam creauit eos. * Benedixitq; illis Deus, & ait: Crescite & multiplicamini, & replete terram, & subiugate eam, & dominamini piscibus maris, & volatilibus cæli, & vniuersis animantibus, quæ mouentur super terram. * Dixitq; Deus: Ecce dedi vobis omnem herbam afferentē semen super terram, & vniuersa ligna quæ habent in semetipsis fructum: & cunctis animantibus terræ, omnique volucri cæli, & vniuersis quæ mouentur in terra, & in quibus est anima viuens, ut habeant ad vescendum. Et factum est ita. * Viditq; Deus cuncta quæ fecerat: & erant valde bona. Et factum est vespere & mane, dies sextus.

Sap. 1. c. 22. Mat. 19. a. 4. Eccl. 17. a. 1. Infr. 8. c. 17. 9. a. 1. **Inf. 9. a. 3.**

Eccl. 19. c. 21. **Mar. d. 37.**

CAP. II.

Igitur perfecti sunt cæli & terra, & omnis ornatu eorum.

Exo. 20. b. 11. 31. d. 17. Deu. 5. b. 14. Hebr. 4. b. 4. **Compleuitq; Deus die septimo opus suum quod fecerat: & requieuit die septimo ab vniuerso opere quod patrat. Et benedixit diei septimo, & sanctificauit illum: quia in ipso cessauerat ab omni opere suo quod creauit Deus, ut faceret. Istæ sunt generationes cæli & terræ, quando creata sunt, in die quo fecit Dominus Deus cælum & terram: * Et omne virgultum agri antequam oriretur in terram, omneq; herbæ regionis priusquam geminaret: non enim pluerat Dominus Deus super terram, & homo non erat qui operaretur terram: * Sed fons ascendebat e terra, irrigans vniuersam superficiem terræ. * Formauit igitur Dominus Deus hominem de limo terræ, & inspirauit in faciem eius spiraculum vitæ, & factus est homo in animam viuentē. * Plan-**

tauerat autem Dominus Deus paradysum voluptatis a principio: in quo posuit hominem quem formauerat. * Produxitq; Dominus Deus de humo omne lignum pulchrum visu, & ad vescendum suauē: lignum etiā vitæ in medio paradisi, lignumq; scientiæ boni & mali. * Et fluuius egrediebatur de loco voluptatis ad irrigandum paradysum, qui inde diuiditur in quattuor capita. * Nomen vni Phison: ipse est qui circuit omnē terram Hœuilath, vbi nascitur aurū: * Erraturum terræ illius optimum est: ibi inuenitur belium, & lapis onychinus. * Et nomen fluuii secundi Gehon: ipse est qui circumit omnem terram Æthiopiz. * Nomen vero fluminis tertii, Tyrus: ipse vadit cōtra Ægyptos. Flauius autē quartus, ipse est Euphrates. * Tuli ergo Dominus Deus hominē, & posuit eum in paradiso voluptatis, ut operaretur, & custodiret illum: * Præcepitq; ei dicens: Ex omni ligno paradisi comedere: * De ligno autem scientiæ boni & mali ne comedas. In quocumque enim die comederis ex eo, morte morieris. * Dixit quoque Dominus Deus: Non est bonum esse hominē solum: faciamus ei adiutorium simile sibi. * Formatis igitur, Dominus Deus, de humo cunctis animantibus terræ, & vniuersis volatilibus cæli, adduxit ea ad Adam, ut videret quid vocaret ea: omne enim quod vocauit Adam animæ viuētis, ipsum est nomen eius. * Appellauitq; Adam hominibus suis cuncta animantia, & vniuersa volatilia cæli, & omnes bestias terræ: Adz vero non inueiebatur adiutor similis eius. * Immisit ergo Dominus Deus soporem in Adam: cumq; obdormisset, tulit vnam de costis eius, & repleuit carnem pro ea. * Et ædificauit Dominus Deus costam, quam tulerat de Adam, in mulierem: & adduxit eam ad Adam. * Dixitq; Adam: Hoc nunc, os ex ossibus meis, & caro de carne mea: hæc vocabitur Virago, quoniam de viro sumpta est. * Quamquam reliquit homo patrem suum, & matrem, & adhærebit uxori suæ: & erunt duo in carne vna. * Erat autem uterque nudus,

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. **Eccl. 24. c. 35.**

Eccl. 24. c. 35.

Eccl. 24. c. 35.

Eccl. 24. c. 35.

Eccl. 24. c. 35.

1. Cor. 11. b. 9.

Mar. 19. 3. 5. Eph. 5. g. 31.

1. Cor. 6. d. 16.

vodus, Adam scilicet & vxor eius
& non erubescabant.

C A P. III.

Sed & serpens erat callidior cun-
ctis animantibus terræ quæ fe-
cerat Dominus Deus. Qui dixit
ad mulierem: Cur præcepit vobis
Deus vt non comederetis de omni
ligno paradisi? Cui respondit mu-
lier: De fructu lignorum, quæ sunt
in paradiso, vescimur: * de fructu
vero ligni, quod est in medio pa-
radisi, præcepit nobis Deus ne co-
mederemus: & ne tangeremus il-
lud, ne forte moriamur. Dixit au-
tem serpens ad mulierem: * Ne-
quaquam morte moriemini. * Scit
enim Deus quod in quocumque
die comederitis ex eo, aperientur
oculi vestri: & eritis sicut dii,
scientes bonum & malum. * Vi-
dit igitur mulier quod bonum es-
set lignum ad vescendum, & pul-
chrum oculis, aspecibusq. delectabi-
le: & tulit de fructu illius, & com-
edit: deditq. viro suo, qui comedit.
* Eræpti sunt oculi amborum: 7
cumq. cognouissent se esse nudos, B
confluxerunt folia ficus, & fecerunt
sibi quodammodo. * Et cum audis-
sent vocem Domini Dei deambu-
lantis in paradiso ad auram post
meridiem, abscondit se Adam &
vxor eius a facie Domini Dei in
medio ligni paradisi. * Vocauitq.
Dominus Deus Adam, & dixit ei:
Vbi es? * Qui ait: Vocem tuam
audiui in paradiso: & timui, eo
quod nudus essem, & abscondi me.
* Cui dixit: Quis enim indicauit
tibi quod nudus esses, nisi quod
ex ligno de quo præceperam tibi
ne comederes, comeditisti? Dixitq.
Adam: Mulier, quam dedisti mihi
sociam, dedit mihi de ligno, &
comedi. * Et dixit Dominus Deus
ad mulierem: Quare hoc fecisti?
C Quæ respondit: Serpens decepit
me, & comedi. * Et ait Dominus
Deus ad serpentem: Quia fecisti
hoc, maledictus es inter omnia
animantia, & bestias terræ: super
pectus tuum gradiaris, & terram
comedes cunctis diebus vitæ tuæ.
* Inimicitias ponam inter te & mu-
lierem, & semen tuum & semen
illius: ipsa conteret caput tuum,
& tu insidiaberis calcaneo eius.

16 * Mulieri quoque dixit: Multipli-
cabo zumnas tuas, & conceptus
tuos: in dolore paries filios, &
sub viri potestate eris, & ipse do-
minabitur tui. * Adx vero dixit: f. 34.
17 Quia audisti vocem vxoris tuæ, &
comediti de ligno, ex quo, præce-
peram tibi, ne comederes, maledi-
cta terra in opere tuo: in labori-
bus comedes ex ea cunctis diebus
vitæ tuæ. * Spinas & tribulos ger-
minabit tibi, & comedes herbam
19 terræ. * In sudore vultus tui ve-
deseris pane, donec reuertaris in ter-
ram de qua sumptus es: quia pul-
vis es, & in puluerem reuerteris.
20 * Et vocauit Adam nomen vxoris
sue, Heuam: quod mater esset ci-
uium viuientium. * Fecit quo-
que Dominus Deus Adx & vxori
eius tunicas pelliceas, & induit
eos: * Et ait: Ecce Adam quasi v-
nus ex nobis factus est, sciens bo-
num & malum: nunc ergo, ne for-
te mittat manum suam, & sumat
etiam de ligno vitæ, & comedat, &
23 viuat in æternum. * Et emisit eum
Dominus Deus de paradiso volu-
ptatis, vt operaretur terram de qua
24 sumptus est. * Eiecitq. Adam:
& collocauit ante paradysum
voluptatis Cherubim, & flam-
meum gladium, atque versatis
leui, ad custodiendam viam ligni
vitæ.

11. Cor. 14.
f. 34.

C A P. IIII.

ADAM vero cognouit vxorem
suam Heuam: quæ concepit
& peperit Cain, dicēs: Possedi ho-
minem per Deum. * Rursumq. pe-
perit fratrem eius Abel. Fuit au-
tem Abel pastor ouium, & Cain
agricola. * Factum est autem post
multos dies vt offerret Cain de
fructibus terræ munera Domino.
4 * Abel quoque obtulit de primo-
genitis gregis sui, & de adipibus
eorum: & respexit Dominus ad
5 Abel, & ad munera eius. * Ad Cain
vero, & ad munera illius non res-
pexit: iratusq. est Cain vehemē-
6 ter, & conceidit vultus eius. * Di-
xitq. Dominus ad eum: Quare
iratus es? & cur cœcidisti facies tuas?
7 * Nonne si bene egeris, recipies?
B sin autem male, statim in foribus
peccatū adest: sed sub te erit ap-
petitus eius, & tu dominaberis il-
luis.

Heb. 11. 2. 4

11. Cor. 13.
a. 3.

11. Eccl. 25. d.
33.
1. Tim. 2. d.
14.

1. Sap. 10. 3. 3.
Mat. 23. c.
35.
1. Ioan. 3. b.
12.
Iud. 1. d.
31.

lius. * Dixitq. Cain ad Abel fratrem suum : Egrediamur foras. Cumq. essent in agro, confurxerit Cain aduersus fratrem suum Abel, & interfecit eum. * Et ait Dominus ad Cain : Vbi est Abel frater tuus? Qui respondit : Nescio. Num custos fratris mei sum ego? * Dixitq. ad eum : Quid fecisti? vox sanguinis fratris tui clamat ad me de terra. * Nunc igitur maledictus eris super terram, quæ aperuit os suum, & suscepit sanguinem fratris tui de manu tua. * Cū operatus fueris eam, non dabit tibi fructus suos : vagus & profugus eris super terram. * Dixitq. Cain ad Dominum : Maior est iniquitas mea, quam ut veniam merear. * Ecce cūcis me hodie a facie terræ, & a facie tua abscondar, & ero vagus & profugus in terra. * C omnis igitur qui inuenerit me, occidet me. * Dixitq. ei Dominus : Nequaquā ita fiet : sed omnis qui occiderit Cain, septuplum punietur. Posuitq. Dominus Cain signum, ut nō interficeret eum omnis qui inuenisset eum. * Egrediusq. Cain a facie Domini, habitauit profugus in terra ad orientalem plagam Eden. * Cognouit autem Cain uxorem suam, quæ concepit, & peperit Henoch : & ædificauit ciuitatem, vocauitq. nomen eius ex nomine filij sui, Henoch. * Porro Henoch genuit Irad, & Irad genuit Mauiel, & Mauiel genuit Mathusael, & Mathusael genuit Lamech. * Qui accepit duas uxores, nomen vni Ada, & nomen alteri Sella. * Genuitq. Ada Iabel, qui fuit pater habitantium in tentorijs, atque pastorum. * Et nomen fratris eius Iubal : pfeuit pater euentium citharæ & organo. * Sella quoque genuit Tubalcain, qui fuit malleator & faber in cuncta opera æris & ferri. Soror vero Tubalcain, Nocma. * Dixitq. Lamech vxoribus suis Adæ & Sella : Audite vocem meam uxores Lamech, aulcitate sermonem meum : quoniam occidi virum in vulnere meum, & adolescentulum in liuorem meum. * Septuplum vltio dabitur de Cain : de Lamech vero septuagies septies. * Cognouit quoque adhuc Adæ uxorem suam, & peperit filiū, vocauitq. nomen

eius Seth, dicens : Posuit mihi Deus semen aliud pro Abel, quem occidit Cain. * Sed & Seth natus est filius, quem vocauit Enos : iste cepit inuocare nomen Domini.

C A P. V.

Hic est liber generationis Adæ. In die, qua creauit Deus hominem, ad similitudinē Dei fecit illum. * Masculum & feminam creauit eos, & benedixit illis : & vocauit nomen eorum Adam, in die quo creati sunt. * Vixit autem Adam centum triginta annis : & genuit ad imaginem & similitudinem suam, vocauitq. nomen eius Seth. * Et facti sunt dies Adæ, postquam genuit Seth, octingenti anni. genuitq. filios & filias. * Et factū est omne tempus quod vixit Adam, anni non genti triginta, & mortuus est. * Vixit quoque Seth centum quinque annis, & genuit Enos. * Vixitq. Seth postquam genuit Enos, octingentis septem annis, genuitq. filios & filias. * Et facti sunt omnes dies Seth non gentorum duodecim annorum, & mortuus est. * Vixit vero Enos nonaginta annis, & genuit Cainan. * Post cuius ortum vixit octingentis quiddecim annis, & genuit filios, & filias. * Factiq. sunt omnes dies Enos non genti quinque anni, & mortuus est. * Vixit quoque Cainan septuaginta annis, & genuit Malaleel. * Et vixit Cainan postquam genuit Malaleel, octingentis quadraginta annis, genuitq. filios & filias. * Et facti sunt omnes dies Cainan non genti decem anni, & mortuus est. * Vixit autem Malaleel sexaginta quinque annis, & genuit Iared. * Et vixit Malaleel postquam genuit Iared, octingentis triginta annis : & genuit filios & filias. * Et facti sunt omnes dies Malaleel octingenti nonaginta quinque anni, & mortuus est. * Vixitq. Iared centum sexaginta duobus annis, & genuit Henoch. * Et vixit Iared postquam genuit Henoch, octingentis annis, & genuit filios & filias. * Et facti sunt omnes dies Iared non genti sexaginta duo anni, & mortuus est. * Porro Henoch vixit sexaginta quin.

1. Sap. 2. d.

24.

Eccl. 17. a. 1

Sup. 1. d. 28

Infra 9. a. 6

1. Par. 1. a. 1

Eccl. 44. c.

15.

Heb. 11. a. 5

quinque annis, & genuit Mathu-
falam. * Et ambulauit Henoch 22
cum Deo: & vixit, postquam ge-
nuit Mathufalam, trecentis annis,
& genuit filios & filias. * Et fa- 23
cti sunt omnes dies Henoch tre-
centi sexaginta quinque anni.
* Ambulauitq. cum Deo, & non 24
apparuit: quia tulit eum Deus.
* Vixit quoque Mathufala centū 25
ostoginta septem annis, & genuit
Lamech. * Et vixit Mathufala, 26
postquam genuit Lamech, septin-
gentis ostoginta duobus annis, &
genuit filios & filias. * Et facti 27
sunt omnes dies Mathufala non-
genti sexaginta nouem anni, &
mortuus est. * Vixit autem La- 28
mech centum ostoginta duobus
annis, & genuit filia: * vocauitq.
nomen eius Noe, dicens: Iste con- 29
solabitur nos ab operibus & labo-
ribus manuum nostrarum in ter-
ra, cui maledixit Dominus. * Vi- 30
xitq. Lamech, postquam genuit
Noe, quingentis nonaginta quin-
que annis, & genuit filios & filias.
* Et facti sunt omnes dies La- 31
mech, septingenti septuaginta-
septem anni, & mortuus est. Noe
vero cum quingentorum esset an-
norum, genuit Sem, Cham, &
Iapheth.

CAP. VI.

CVM Q. cepissent homines 1
multiplicari super terram, &
filias procreassent, * Videntes filij 2
Dei filias hominum quod essent
pulchre, acceperunt sibi vxores ex
omnibus, quas elegerant. * Di- 3
xitq. Deus: Non permanebit spi-
ritus meus in homine in æternū,
quia caro est: eruntq. dies illius
centum viginti annorum. * Gi- 4
gantes autem erant super terram
in diebus illis. postquā enim in-
gressi sunt filij Dei ad filias homi-
num, illiq. genuerunt, isti sunt
potētes a seculo viri famosi. * Vi- 5
des autem Deus quod multa ma-
litia hominum esset in terra, &
cuncta cogitatio cordis intenta es-
set ad malum omni tēpore, * po- 6
nituit eum quod hominem fecis-
set in terra. Et taetus dolore cor- 7
dis intrinsecus, * Delebo, in-
quit, hominem, quem creauī, a
facie terræ, ab homine vique ad

Inf. 8. d. 21
March. 15.
d. 19.

animantia, a reptili vsque ad vo-
lucres cali. ponit enim me fe- 8
cisse eos. * Noe vero inuenit gra-
tiam coram Domino. * Hæ sunt 9
generationes Noe: || Noe vir iu-
stus atque perfectus fuit in gene-
rationibus suis, cum Deo ambu-
lauit. * Et genuit tres filios, Sem, 10
Cham, & Iapheth. * Corrupta
est autem terra coram Deo, & re- 11
pleta est iniquitate. * Cumq. vi-
disset Deus terram esse corruptā,
(omnis quippe caro corruperat viā
suam super terrā) * dixit ad Noe:
Finis vniuersæ carnis venit coram
me: repleta est terra iniquitate a
facie eorum, & ego disperdam eos 12
cum terra. * Fac tibi arcam de
lignis læuigatis: mansiunculas in
arca facies, & bitumine lines in- 13
trinsecus, & extrinsecus. * Et sic
facies eam: Trecentorum cubito-
rum erit longitudo arce, quinquā-
ginta cubitorum latitudo, & tri-
ginta cubitorum altitudo illius. 14
* Fenestram in: arca facies, & in
cubito cōsummabis summitem
eius: ostium autem arce pones ex
latere: deorsum, conacula, & tri- 15
stega facies in ea. * Ecce ego ad-
ducam aquas diluuij super terrā,
vt interficiam omnem carnem, in
qua spiritus vitæ est subter calū:
Vniuersa quæ in terra sunt, consi- 16
mentur. * Ponamq. fœdus meū
tecum: & ingredieris arcam tuā &
filij tui, vxor tua, & vxores filio-
rum tuorum tecum. * Et ex cun- 17
ctis animantibus vniuersæ carnis
bina induces in arcam, vt viuant
tecum: masculini sexus & femi-
nini. * De volacribus iuxta ge-
nus suum, & de iumentis in ge-
nere suo, & ex omni reptili terræ
secundum genus suum: bina de
omnibus ingredientur tecum, vt 18
possint viuere. * Tolles igitur te-
cum ex omnibus fœcis, quæ man-
di possunt, & comportabis apud
te: & erunt tibi, quam illis 19
in cibum. * Fecit igitur Noe om-
nia, quæ præceperat illi Deus.

||Ecd. 44. c.
17.

Hcb. 11. b. 9

CAP. VII.

DIXITQ. Dominus ad eum: 1
Ingredere tu, & omnis do-
mus tua in arcam: te enim vidi
iustum coram me in generatione
hac. * Ex omnibus animantibus
a 3 mundis

2. Pet. 2. a. 5

mundis tolle septena & septena, masculum & feminam: de animalibus vero inmundis duo & duo, masculum & feminam. * Sed & de volatilibus cæli septena & septena, masculum & feminam: ut saluetur semen super faciem vniuersæ terræ. * Adhuc enim, & post dies septem ego pluam super terram quadraginta diebus & quadraginta noctibus: & delebo omnem substantiam, quam feci, de superficie terræ. * Fecit ergo Noe omnia, quæ mandauerat ei Dominus. * Eratq. sexcentorum annorum quando diluuij aquæ inundauerunt super terram. * Et ingressus est Noe & filij eius, vxor eius & vxores filiorum eius cum eo in arcam propter aquas diluuij. * De animalibus quoque mundis & immundis, & de volucribus, & ex omni, quod mouetur super terram, duo & duo ingressi sunt ad Noe in arcam, masculus & femina, sicut præceperat Dominus Noe. * Cumq. transissent septē dies, aquæ diluuij inundauerunt super terram. * Anno sexcentesimo vitæ Noe, mense secundo, septimodecimo die mensis, rupti sunt omnes fontes abyssi magnæ, & cataractæ cæli apertæ sunt: & facta est pluuia super terram quadraginta diebus & quadraginta noctibus. * In articulo diei illius ingressus est Noe, & Sem, & Chā, & Iapheth filij eius: vxor illius, & tres vxores filiorum eius cum eis in arcam: * ipsi & omne animal secundum genus suum, vniuersaq. iumenta in genere suo, & omne quod mouetur super terram in genere suo, cunctumq. volatile secundum genus suum, vniuersæ aues, omnesq. volucres ingressæ sunt ad Noe in arcam, bina & bina ex omni carne, in qua erat spiritus vitæ. * Et quæ ingressæ sunt, masculus & femina ex omni carne introierunt, sicut præceperat ei Deus: & inclusit eum Dominus de foris. * Factumq. est diluuium quadraginta diebus super terram: & multiplicatæ sunt aquæ, & eleuauerunt arcam in sublime a terra. * Vehementer enim inundauerunt: & omnia repleuerunt in superficie terræ: porro arca ferebatur super aquas. * Et aquæ

D præualuerunt nimis super terram operitq. sunt omnes montes excelsi sub vniuerso cælo. * Quindecim cubitis altior fuit aqua super montes, quos operuerat. * Cōsumptaq. est omnis caro quæ mouebatur super terram, volucrum, animalium, bestiarū, omniumq. reptilium, quæ reptant super terram: vniuersi homines, & cuncta, in quibus spiraculum vitæ est in terra, mortua sunt. * Et deleuit omnem substantiam, quæ erat super terram, ab homine vique ad pecus, tam reptile quàm volucres cæli: & delata sunt de terra: remansit autem solus Noe, & qui cum eo erant in arca. * Obtinueruntq. aquæ terram centum quinquaginta diebus.

C A P. VIII.

RECORDATVS autem Deus A Noe, cunctorumq. animalium, & omnium iumentorum, quæ erant cum eo in arca, adduxit spiritum super terram, & imminuit sunt aquæ. * Et clausi sunt fontes abyssi, & cataractæ cæli: & prohibitæ sunt pluuiæ de cælo. * Reuersaq. sunt aquæ de terra euntes & redeuntes: & coperunt minui post centum quinquaginta dies. * Requieuitq. arca mense septimo, vigesimo septimo die mensis super montes Armeniæ. * At vero aquæ ibant & decrecebant vique ad decimum mensem: decimo enim mense, prima die mensis, apparuerunt cacumina montium. * Cumq. transissent quadraginta dies, apertis Noe fenestram arcæ, quam fecerat, dimisit coruorum qui egrediebatur, & non reuertebatur, donec siccarentur aquæ super terram. * Emisit quoque columbam post eum, ut videret si iam cessassent aquæ super faciem terræ. * Quæ cum non inuenisset vbi requiesceret pes eius, reuersa est ad eum in arcam: aquæ enim erant super vniuersam terram: extenditq. manum, & apprehensam intulit in arcam. * Expectatis autem vltra septem diebus alijs, rursus dimisit columbam ex arca. * At illa venit ad eum ad vespertam, portans ramum oliuæ virentibus folijs in ore suo, intel-

II Matt. 24.
d. 32
Luc. 17. f.
26.
1. Pet. 3. d.
20.

II Sap. 10. a. 4.
Eccl. 39. c.
28.

1. Pet. 3. d.
20.

Intellexit ergo Noe quod cessasset aqua super terram. * Expectavitq. nihilominus septem alios dies: & emisit columbā, quæ non est reuersa ultra ad eum. * Igitur sexcentesimo primo anno, primo mense, prima die mensis imminuti sunt aquæ super terram: & aperiens Noe tectum arcis, aspexit, viditq. quod exsiccata esset superficies terræ. * Mense secundo, septimo & vigesimo die mensis arefacta est terra. * Locutus est autē Deus ad Noe, dicens: * Egredere de arca, tu & vxor tua, filij tui & vxores filiorum tuorum tecum. * Cuncta animantia, quæ sunt apud te, ex omni carne, tam in volatilibus quàm in bestiis & vniuersis reptilibus, quæ reptant super terram, educ tecum, & ingredimini super terram: * crescite & multiplicamini super eam. * Egrediens est ergo Noe, & filij eius: & vxor illius, & vxores filiorum eius cum eo. * Sed & omnia animantia, iumenta, & reptalia quæ reptant super terram, secundū genus suum, egressa sunt de arca. * Edificauit autem Noe altare Domino: & tollens de cunctis pecoribus & volucribus mundis, obtulit holocausta super altare. * Odoratus est Dominus odorem suauitatis, & ait: Nequaquam ultra maledicam terræ propter homines: * sensus enim & cogitatio humani cordis in malū prona sunt ab adolescentia sua: non igitur ultra percutiam omnem animam viuentem sicut feci. * Cunctis diebus terræ, seminis & messis, frigis & æstus, æstas & hiems, nox & dies non requiescent.

CAP. IX.

BENEDIXITQ. Deus Noe & filijs eius. Et dixit ad eos: * Crescite, & multiplicamini, & replete terram. * Et terror vestre ac tremor sit super cuncta animalia terræ, & super omnes volucres cæli, cum vniuersis quæ mouentur super terram: omnes pisces maris manui vestre traditi sunt. * Et omne, quod mouetur & viuunt, erit vobis in cibum: quasi olera virginita tradidi vobis omnia. * Exce-

pto, quod carnem cum sanguine non comedetis. * Sanguinē enim animarum vestrarum requiram de manu cunctarum bestiarum: & de manu hominis, de manu viri, & fratris eius requiram animam hominis. * Quicumque effuderit humanum sanguinem, fundetur sanguis illius: * ad imaginē quippe Dei factus est homo. * Vos autem crescite & multiplicamini, & ingredimini super terram, & implete eam. * Hæc quoque dixit Deus ad Noe, & ad filios eius cum eo: * Ecce ego statui pactum meum vobiscum, & cum semine vestro post vos: * & ad omnem animam viuentem, quæ est vobiscū, tam in volucribus quàm in iumentis & pecudibus terræ cunctis, quæ egressa sunt de arca, & vniuersis bestiis terræ. * Statui pactum meum vobiscum, & nequaquā ultra interficietur omnis caro aquis diluuij, neque erit deinceps diluuium dissipans terram. * Dixitq. Deus: Hoc signū foderis quod do inter me & vos, & ad omnem animam viuentem, quæ est vobiscum in generationes sempiternas: * Arcum meum ponam in nubibus, & erit signum foderis inter me, & inter terram. * Cumq. obduxero nubibus caelum, apparebit arcus meus in nubibus: * & recordabor foderis mei vobiscum, & cum omni anima viuente quæ carnem vegetat: & non erunt ultra aquæ diluuij ad delendum vniuersam carnem. * Eritq. arcus in nubibus, & videbo illum, & recordabor foderis sempiterni quod pactū est inter Deum & omnem animam viuentem vniuersæ carnis quæ est super terram. * Dixitq. Deus ad Noe: Hoc erit signum foderis, quod constitui inter me & omnē carnem super terram. * Erant ergo filij Noe, qui egressi sunt de arca, Sem, Cham, & Iapheth: porro Cham ipse est pater Chanaan. * Tres isti filij sunt Noe: & ab his disseminatum est omne genus hominum super vniuersam terram. * Corripitq. Noe vir agricola exerecere terram, & plantauit vineam. * Bibensq. vinum inebriatus est, & nudatus in tabernaculo suo. * Quod cum vidisset Cham pater

¶ Sup. 1. d. 28.
Inf. 9. a. 1

¶ Sup. 6. a. 5
Mat. 15. b. 19.

¶ Sup. 1. c. 22. 3. c. 17

Sup. 1. g. 29
Ier. 17. d. 14

12 C
13
14
15
16
17
18
19 D
20
21
22
A
2
3
4

¶ Mat. 26. c. 52.
¶ Apoc. 13. c. 19
¶ Sup. 1. d. 28 8. c. 17
¶ Isa. 59. c. 9
¶ Eccl. 43. b. 12.

Chanaan, verenda scilicet patris sui esse nudata, nunciavit duobus fratribus suis foras. * At vero Sem & Iapheth palliū imposuerūt humeris suis, & incedētes retrorsum, operuerunt verenda patris sui: faciesq. eorum aversa erant, & patris visibilia nō viderunt. * Evigilās autem Noe ex vino, cū didicisset quæ fecerat ei filius suus minor, ait: Maledictus Chanaan, servus servorum erit fratribus suis. * Dixitque: Benedictus Dominus Deus Sem, sit Chanaā servus eius. * Dilatet Deus Iapheth, & habitet in tabernaculis Sem, sitq. Chanaan servus eius. * Vixit autem Noe post diluviū trecentis quinquaginta annis. * Et impleti sunt omnes dies eius nonagētorum, quinquaginta annorum: & mortuus est.

C A P. X.

1. Par. 1. 3. 5

HÆ sunt generationes filiorū Noe, Sem, Chā, & Iapheth: natiq. sunt eis filij post diluviū. * Filij Iapheth: Gomer, & Magog, & Madai, & Iauan, & Thubal, & Mosoch, & Thiras. * Porro filij Gomer: Afenez & Riphath & Thogorma. * Filij autem Iauan: Eliā & Tharhis, Cethim & Dodanim. * Ab his diuise sunt insule gentium in regionibus suis, vniūsq.que secundum linguam suam & familias suas in nationibus suis. * Filij autem Cham: Chus, & Mesraim, & Phuth, & Chanaan. * Filij Chus: Saba, & Henila, & Sabatha, & Regma, & Sabaracha. * Filij Regma: Saba, & Dadan. * Porro Chus genuit Nemrod: ipse coepit esse potens in terra, & erat robustus venator coram Domino. Ob hoc exiuit prouerbiū: Quasi Nemrod robustus venator coram Domino. * Fuit autē principium regni eius Babylon, & Arach, & Achad, & Chalanne, in terra Sennaar. * De terra illa egressus est Assur, & ædificauit Ninuien, & plateas ciuitatis, & Chale. * Resen quoque inter Ninuien & Chale: hæc est ciuitas magna. * At vero Mesraim genuit Ludim, & Ananim, & Laabim, Nephthumim, & Phetrasim, & Chailum: de quibus e-

gressi sunt Philistiim, & Capthim. * Chanaan autem genuit Sidonem, primogenitum suum, Hetham, & Iebusam, & Amorrahum, Gergesum, * Heuzum, & Aracum: Sinam, & Aradium, Samarum & Amathzum: & post hæc disseminati sunt populi Chanaanorum. * Factiq. sunt termini Chanaan venientibus a Sidone Geraram vsque Gazā, donec ingrediaris Sodomam & Gomortham, & Adamam, & Seboim vsque Lesā. * Hi sunt filij Cham in cognationibus, & linguis, & generationibus, terrisq. & gentibus suis. * De Sem quoque nati sunt, patre omnium filiorum Heber, fratre Iapheth maiore. * Filij Sem: Aelam & Assur, & Arphaxad, & Lud, & Aram. * Filij Aram: Vs, & Hul, & Gether, & Mes. * At vero Arphaxad genuit Sale, de quo ortus est Heber. * Natiq. sunt Heber filij duo: nomē vni Phaleg, eo quod in diebus eius diuisa sit terra: & nomen fratris eius Iectan. * Qui Iectan genuit Elmodad, & Saleph, & Asarmoth, Iare, & Aduram, & Vzal, & Decla, & Ebal, & Abimael, Saba, & Ophir, & Henila, & Iobab. omnes isti, filij Iectan. * Et facta est habitatio eorum de Mesā pergentibus vsque Sephar montem orientalem. * Ili filij Sem secundum cognationes & linguas, & regiones in gentibus suis. * Hæ familia: Noe iuxta populos & nationes suas. * Ab his diuise sunt gētes in terra post diluuiū.

C A P. XI.

ERAT autem terra labij vnius, & sermonum eorundem. * Cumq. proficiscerentur de oriente, inuenerunt campum in terra Sennaar, & habitauerunt in eo. * Dixitq. alter ad proximū suū: Venite, faciamus lateres, & coquamus eos igni. Habueruntq. lateres pro faxis, & bitumen pro cemento. * & dixerunt: Venite, faciamus nobis ciuitatē & turrim, cuius culmē pertingat ad cælum, & celebremus nomen nostrum, antequam diuidamur in vniuersas terras. * Descendit autem Dominus vt videret ciuitatē & turrim, quam ædificabant filij Adam, & dixit

1. Par. 1. 6. 17.

Sap. 10. 25

dixit: Ecce, vnus est populus, & vnum labium omnibus: coeperuntq. hoc facere, nec desisterunt cogitationibus suis, donec eas opere compleant. * Venite igitur, descendamus, & confundamus ibi linguam eorum, vt non audiat vnusquisque vocem proximi sui. * Atque ita diuisit eos Dominus ex illo loco in vniuersas terras, & cessauerunt edificare ciuitatem. * Et idcirco vocatum est nomen eius Babel, quia ibi confusum est labium vniuersæ terræ: & inde dispersit eos Dominus super faciem cunctarum regionum. * Hæ sunt generationes Sem: Sem erat centum annorum quando genuit Arphaxad, biennio post diluuium. * Vixitq. Sem postquam genuit Arphaxad, quingentis annis: & genuit filios & filias. * Porro Arphaxad vixit triginta quinque annis, & genuit Sale. * Vixitq. Arphaxad postquā genuit Sale, trecentis tribus annis: & genuit filios & filias. * Sale quoque vixit triginta annis, & genuit Heber. * Vixitq. Sale postquam genuit Heber, quadringentis tribus annis: & genuit filios & filias. * Vixit autem Heber triginta quattuor annis, & genuit Phaleg. * Et vixit Heber postquam genuit Phaleg, quadringentis triginta annis: & genuit filios & filias. * Vixit quoque Phaleg triginta annis, & genuit Reu. * Vixitq. Phaleg postquam genuit Reu, ducentis nouem annis, & genuit filios & filias. * Vixit autem Reu triginta duobus annis, & genuit Sarug. * Vixit quoque Reu postquam genuit Sarug, ducentis septem annis: & genuit filios & filias. * Vixit vero Sarug triginta annis, & genuit Nachor. * Vixitq. Sarug postquam genuit Nachor, ducentis annis: & genuit filios & filias. * Vixit autem Nachor vigintinouem annis, & genuit Thare. * Vixitq. Nachor postquam genuit Thare, centum decem & nouem annis: & genuit filios & filias. * Vixitq. Thare septuaginta annis, & genuit Abram, & Nachor, & Aran. * Hæ sunt autem generationes Thare: Thare genuit Abram, Nachor, & Aran. Porro Aran genuit Lot. * Mortuusq. est Aran ante Thare patrem suum,

In terra natiuitatis suæ in Vr Chaldaeorum. * Duxerunt autem Abram & Nachor vxores: nomē vxoris Abræ, Sarai: & nomen vxoris Nachor, Melcha filia Aran patris Melchæ, & patris Ischæ. * Erat autē Sarai sterilis, nec habebat liberos. * Tulit itaque Thare Abram filium suum, & Lot filium Aran. filium filij sui, & Sarai nulum suam, vxorem Abram filij sui, & eduxit eos de Vr Chaldaeorum, vt irent in terram Chanaan: veneruntq. vsque Haran, & habitauerunt ibi. * Et facti sunt dies Thare ducentorum quinque annorū, & mortuus est in Haran.

C A P. XII.

DIXIT autem Dominus ad Abram: Egredere de terra tua, & de cognatione tua, & de domo patris tui, & veni in terram, quam monstrabo tibi. * Faciamq. te in gentem magnam, & benedicā tibi, & magnificabo nomen tuū, erisq. benedictus. * Benedicā benedictibus tibi, & maledicā maledictibus tibi, atque IN TE benedictur vniuersæ cognationes terræ. * Egredius est itaque Abram, sicut præceperat ei Dominus, & iuit cū eo Lot: septuaginta quinque annorū erat Abrā cum egrederetur de Haran. * Tulitq. Sarai vxorem suam, & Lot filium fratris sui, vniuersq. substantiam quam possederant, & animas, quas fecerant in Haran: & egressi sunt vt irent in terram Chanaan. Cumq. venissent in eam, * pertransiuit Abram terram vsque ad locū Sichem, vsque ad conuallem illustrem: Chananzus autem tunc erat in terra. * Apparuit autem Dominus Abræ, & dixit ei: Semini tuo dabo terram hanc. Qui edificauit ibi altare Domino, qui apparuerat ei. * Et inde transgrediens ad montem, qui erat contra orientem Bethel, tetendit ibi tabernaculum suum, ab occidente habens Bethel, & ab oriente Hai: edificauit quoque ibi altare Domino, & inuocauit nomen eius. * Perrexitq. Abram vadens, & ultra progrediens ad meridiem. * Facta est autem fames in terra: descenditq. Abram in Aegyptum, vt peregrinaretur ibi: præualuerat enim fames in terra

||Ios. 24. 2. 2
Nehem. 9. b. 7.
Iudit. 5. a. 6

Act. 7. a. 2.

Act. 7. a. 3.

||Gal. 3. b. 8
Inf. 18. c. 18
22. c. 17.
Heb. 11. b. 8

||Inf. 13. d.
14. 15. d. 18
26. a. 2.
Deuter. 34. b. 4.

¶ 1. Par. 1. b. 17.

¶ 1. Par. 1. b. 39.

¶ 1. Par. 1. b. 28.
Ios. 24. a. 2.

terra. * Cumq. prope esset ut
ingrederetur Ægyptum, dixit Sa-
rai vxori suæ: Noui quod pulchra
sis mulier: * & quod cum viderint
te Ægyptij, dicturi sunt: Vxor ip-
sius est: & interficient me, & te
releruabunt. * ¶ Dic ergo, obsecro
te, quod soror mea sis: ut ben-
sit mihi propter te, & viuat anima
mea ob gratiam tuam. * Cum itaque
ingressus esset Abram Ægyptum,
viderunt Ægyptij mulierem quod
esset pulchra nimis. * Et nuncia-
uerunt principes Pharaoni, & lau-
dauerunt eam apud illum: & su-
blata est mulier in domum Pha-
raonis. * Abrâ vero bene vsi sunt
propter illam: Fueruntq. ei oues
& boues, & asini, & serui, & famu-
la, & asina, & camelus. * Flagella-
uit autem Dominus Pharaonem
plagis maximis, & domum eius
propter Sarai vxorem Abram.
* Vocauitq. Pharaon Abram, & di-
xit ei: Quidnam est hoc quod fe-
cisti mihi? quare non indicasti
quod vxor tua esset? * Quam ob
causam dixisti esse fororem tuam,
ut tollerem eam mihi in vxorem?
Nunc igitur ecce coniux tua, acci-
pe eam, & vade. * Præcepitq.
Pharaon super Abram viris: & de-
duxerunt eum, & vxorem illius, &
omnia quæ habebat.

CAP. XIII.

ASCENDIT ergo Abram de
Ægypto, ipse & vxor eius, &
omnia quæ habebat, & Lot cum
eo ad australem plagam. * Erat
autem diues valde in possessione
auri & argenti. * Reuersusq. est
per iter, quo venerat, a meridi-
e in Bethel vsque ad locum ubi prius
fixerat tabernaculum inter Bethel
& Hai: * in loco altaris ¶ quod fe-
cerat prius, & inuocauit ibi no-
men Domini. * Sed & Lot qui
erat cum Abram, fuerunt greges
ouium, & armenta, & tabernacu-
la. * Nec poterat eos capere ter-
ra, ut habitaret simul: ¶ Erat quip-
pe substantia eorum multa, & ne-
quibant habitare communiter.
* Vnde & facta est rixa inter pa-
stres gregum Abram & Lot. Eo
autem tempore Chananæus & Phe-
rezæus habitabant in terra illa.
* Dixit ergo Abram ad Lot: Ne
quæso lit iurgium inter me & te,

& inter pastores meos, & pastores
tuos: fratres enim sumus. * Ecce
vniuersa terra coram te est: re-
cede a me, obsecro: si ad sinistram
ieris, ego dexteram tenebo: si tu
dexteram elegeris, ego ad sinistra
pergam. * Eleuatis itaque Lot o-
culis, vidit omnem circa regionem
Iordanis, quæ vniuersa irrigabatur
antequam subuerteret Dominus
Sodomam & Gomorrhæ, sicut pa-
radisus Domini, & sicut Ægyptus
venientibus in Segor. * Elegitq.
sibi Lot regionem circa Iordanem,
& recessit ab Oriente ad usque
sunt alterutrum a fratre suo.
* ¶ Abram habitauit in terra Cha-
naan: Lot vero moratus est in
oppidis, quæ erant circa Iorda-
nem, & habitauit in Sodomis.
* Homines autem Sodomitarum pes-
simi erant, & peccatores coram
Domino nimis. * Dixitq. Domi-
nus ad Abram, postquam diuisus
est ab eo Lot: ¶ Leua oculos tuos,
& vide a loco, in quo nunc es, ad
aquilonem & meridiem, ad orien-
tem & occidentem. * Omnem
terram, quam conspicias, tibi do-
bo, & semini tuo vsque in semp-
ternum. * Faciamq. semen tuum
sicut puluerem terræ: si quis po-
test hominum numerare pulue-
rem terræ, semet quoque tuum nu-
merare poterit. * Surge, & perami-
bula tertiam in longitudine, & in
latitudine sua: quia tibi daturus
sum eam. * Mouens igitur taber-
naculum suum Abram, venit &
habitauit iuxta conuallē Mam-
bre, quæ est in Hebrôn: adifica-
uitq. ibi altare Domino.

CAP. XIII.

FACTUM est autem in illo te-
pore, ut Amraphel rex Sennar,
& Arioch rex Ponti, & Chodorla-
homor rex Elamitarum, & Thadal-
rex Gentium ¶ inirent bellum con-
tra Bara regem Sodomorum, &
contra Bersa regem Gomorrhæ, &
contra Sennaab regem Adamæ, &
contra Seneber regem Seboim,
contraq. regem Balæ, ipsa est Segor.
* Omnes hi conuenerunt in
vallem siluestrem, quæ nunc est
mare salis. * Duodecim enim an-
nis seruiert Chodorlahomor, &
tertiodecimo anno recesserunt ab
eo. * Igitur quartodecimo anno
venit

¶ Supra 12.
b.7.
Infra 15. c.
13. 26. a. 4.
Deuter. 34.
b.4.

¶ Infra 10.
c.11.

¶ Supra 12.
b.1.

¶ Infra 36.
a.7.

venit Chodorlahomor, & reges qui erant cum eo: percusseruntq. Raphaim in Astarothcamaim, & Zuzim cum eis, & Emim in Saue Catiathaim, * & Chorroos in montibus Seir, vsque ad Campes tria Pharan, quæ est in solitudine. * Reuerſiq. sunt, & venerunt ad fontem Miſphat, ipsa est Cades: & percusserunt omnem regionem Amalecitarum, & Amorrhæum, qui habitabat in Aſafonthamat. * Et egressi sunt rex Sodomorum, & rex Gomorrhæ, rexq. Adamæ, & rex Seboim, necnon & rex Balæ, quæ est Segor: & direxerunt aciem contra eos in valle ſilueſtri: * ſcilicet aduerſus Chodorlahomor regem Elamitarum, & Thadal regem gentium, & Amraphel regem Sennaar, & Arioch regem Ponti: quattuor reges aduerſus quinque. * Vallis autem ſilueſtris habebat puteos multos bituminis. Itaque rex Sodomorum, & Gomorrhæ terga venterunt, cecideruntq. ibi: & qui remanserant, fugerunt ad montem. * Tulerunt autem omnem ſubſtantiã Sodomorum & Gomorrhæ, & vniuerſa quæ ad cibum pertinent, & abierunt: * necnon & Lot & ſubſtantiã eius, ſiliũ fratris Abram, qui habitabat in Sodomis. * Et ecce vnus, qui euaserat, nunciauit Abram Hebræo, qui habitabat in conualle Mambre Amorrhæi fratris Eſchol, & fratris Aner: hi enim pepigerat forduſ cū Abram. * Quod cum audiſſet Abram, captum videlicet Lot fratrem ſuum, numerauit expeditos vernaculos ſuos trecentos decem, & octo: & perſecutus eſt vsque Dan. * Et diuiſiſ ſocijs, irruit ſuper eos nocte: percuffitq. eos, & perſecutus eſt eos vsque Hoba, quæ eſt ad Ixnam Damasci. * Reduxitq. omnem ſubſtantiã, & Lot fratrem ſuum cum ſubſtantiã illius, mulieres quoque & populũ. * Egreſſus eſt autem rex Sodomorum in occurſum eius poſtquam reuerſus eſt a cæde Chodorlahomor, & regum qui cum eo erant in valle Saue, quæ eſt vallis regis. * At vero Melchiſedech rex Salæ, proferens panem & vinum, erat enim ſacerdos Dei altiſſimi, * benedi-

Deo excelſo, qui creauit cælum & terram: * & benediſtus Deus excelleſſus, quo protegente, hoſtes in manibus tuis ſunt. Et dedit ei decimas ex omnibus. * Dixit autem rex Sodomorum ad Abram: Da mihi animas, cetera tolle tibi. * Qui reſpondit ei: Leuo manũ meam ad Dominũ Deum excelſum poſſeſſorem cæli & terræ, * quod a filo ſubtegmĩnis vsque ad corrigiam caligæ, non accipiam ex omnibus quæ tua ſunt, ne dicas: Ego ditiui Abram: * exceptis hiſ, quæ comederunt iuuenes, & partibus virorum, qui venerunt inſecum, Aner, Eſchol, & Mambre: iſti accipient partes ſuas.

CAP. XV.

HIS itaque tranſactis, factus eſt ſermo Domini ad Abrã per viſionem dicens: Noli timere Abram, ego protector tuus ſum, & merces tua magna nimis. * Dixitq. Abram: Domine Deus, quid dabis mihi? ego vadam abique liberis: & ſilius procuratoris domus meæ iſte Damascus Eliezer. * Addiditq. Abram: Mihi autem non dediſti ſemen: & ecce vernaculus meus, heres meus erit. * Statimq. ſermo Domini factus eſt ad eum, dicens: Non erit hic heres tuus: ſed qui egredietur de utero tuo, ipſum habebis herede. * Eduxitq. eum foras, & ait illi: ¶ Suipe cælum, & numera ſtellas, ſi potes. Et dixit ei: Sic erit ſemen tuum. * ¶ Credidit Abram Deo, & reputatum eſt illi ad iuſtitiam. * Dixitq. ad eum: Ego Dominus qui eduxi te de Vr Chalæzorum vt darem tibi terrã iſtã, & poſſideres eam. * At ille ait: Domine Deus, vnde ſcire poſſum, quod poſſeſſurus ſim eam? * Et reſpondens Dominus: Sume, inquit, mihi vaccam triennem, & capram trimam, & arietem annorum trium, turturem quoque, & columbam. * Qui tollens vniuerſa hæc, ¶ diuiſit ea per mediũ, & vtraque partes cõtra ſe alitrinſecus poſuit: aues autem non diuiſit. * Descenderuntq. volucres ſuper cadauera, & abigebat eas Abram, ¶ Cumq. ſol occuberet, ſopor

¶ Heb. 7.2.

¶ Tere. 34. d.

18.

sopor irruit super Abram, & hor-
 ror magnus & tenebrosus inualit
 eum. * Dixitq. est ad eum. 13
 Scito p̄noscens quod p̄ peregrini-
 um futurum sit semen tuum in
 terra nō sua, & subijcient eos ser-
 vituti, & affligent quadringen-
 tis annis. * Veruntamen gentem, 14
 cui seruituri sunt, ego iudicabo: &
 post hæc egredietur cum magna
 substantia. * Tu autem ibis ad pa-
 tres tuos in pace, sepultus in senec-
 itate bona. * Generatione autem
 quarta reuertentur huc: necdum
 enim completæ sunt iniquitates
 Amorrhæorum vsque ad præsens
 tempus. * Cum ergo occubisset 17
 sol, facta est caligo tenebrosa, &
 apparuit clibanus fumans, & lam-
 pas ignis transiens inter diuisione-
 nes illas. * In illo die ille pepigit Do-
 minus fœdus cum Abram, dicens: 18
 Semini tuo dabo terram hanc a
 fluuii Ægypti vsque ad fluuium
 magnum Euphraten, * Cinzos, 19
 & Cenezos, Cedmonzos, & He-
 thæos, & Pherezos, Raphaïm
 quoque, & Amorrhæos, & 21
 Chananzos, & Gergezæos, & Le-
 busæos.

¶ Sup. 12. b.
 7. 13. d. 5.
 Inf. 24. a. 4.
 Deuter. 34.
 b. 4.
 a. Par. 9. f.
 26.
 1. Reg. 4. c.
 20.

CAP. XVI.

IGITUR Sarai, vxor Abram, 1
 non genuerat liberos: sed ha-
 bens ancillam Ægyptiam nomine
 Agar, * dixit marito suo: Ecce, 2
 conclusit me Dominus, ne pare-
 rem: ingredere ad ancillā meam,
 si forte saltem ex illa suscipiam
 filios. Cumq. ille acquiesceret de-
 precanti, * tulit Agar Ægyptiam
 ancillam suam post annos decem,
 quam habitare coeperant in terra
 Chanaan: & dedit eam viro suo
 vxorem. * Qui ingressus est ad
 eam. At illa concepisse se videns,
 despectit dominam suam. * Dixitq.
 Sarai ad Abram: Inique agis con-
 tra me: ego dedi ancillam meam
 in sinum tuum, quæ videns quod
 conceperit, despectui me habet.
 iudicet Dominus inter me, & te.
 * Cui respondens Abram: Ecce,
 ait, ancilla tua in manu tua est,
 viere ea vt libet. Afiligente igitur
 eam Sarai, fugam iniit. * Cumq.
 inuenisset eam Angelus Domini
 iuxta fontem aquæ in solitudine,
 qui est in via Syr in deserto, * di-

xit ad illam: Agar ancilla Sarai,
 vnde venis? & quo vadis? quæ re-
 spondit: A facie Sarai domine
 meæ ego fugio. * Dixitq. ei An-
 gelus Domini: Reuertere ad do-
 minam tuam, & humiliare sub
 manu illius. * Et rursus: Multi-
 plicans, inquit, multiplicabo se-
 men tuum, & non numerabis
 propter multitudinem. * Ac deinceps:
 Ecce, ait, concepisti, & paries filiū:
 vocabisq. nomen eius Ismael, eo
 quod audierit Dominus afflictio-
 nem tuam. * Hic erit ferus homo:
 manus eius contra omnes, & ma-
 nus omnium contra eum: & e re-
 gione vniuersorum fratrum suo-
 rum figet tabernacula. * Vocauit
 D autem nomē Domini qui loque-
 batur ad eam: Tu Deus qui vidi-
 sti me. Dixit enim: Profecto hic
 vidi posteriora videntis me. * Pro-
 pterea appellauit puteum illum,
 Puteum viuents & videntis me.
 Ipse est inter Cades & Barad. * Pe-
 peritq. Agar Abrahæ filium: qui vo-
 cauit nomen eius Ismael. * Octo-
 ginta & sex annorum erat A-
 bram quando peperit ei Agar Is-
 maelem.

Inf. 24. g. 62

CAP. XVII.

POST QUAM vero nonaginta,
 A & nouem annorum esse coep-
 rat, apparuit ei Dominus: dixitq.
 ad eum: Ego Deus omnipotens:
 ambula coram me, & esto perso-
 2 ctus. * Ponamq. fœdus meum in-
 ter me & te, & multiplicabo te ve-
 3 hementer nimis. * Cecidit Abram
 4 pronus in faciem. * Dixitq. ei
 Deus: Ego sum, & pactum meum
 tecum, * erisq. pater multarum
 5 gentium. * Nec ultra vocabitur
 nomen tuum Abram: sed appel-
 6 laberis Abraham: quia pater mul-
 tarum gentium constitui te. * Fa-
 7 ciamq. te crescere vehemētissime,
 & ponam te in gentibus, regesq.
 ex te egredientur. * Et statum
 pactum meum inter me & te,
 & inter semen tuum post te in
 generationibus suis foedere sempiterno:
 vt sis Deus tuus, & se-
 8 minis tui post te. * Daboq. tibi
 B & semini tuo terrā peregrinatio-
 nis tuæ, omnem terram Chanaan
 in possessionem æternam, eroq.
 9 Deus eorum. * Dixit iterum Deus
 ad

¶ Ezecl. 44. c.
 20.
 Rom. 4. c.
 17

Gen. 7. 2. 3 ad Abrahā : "Et tu ergo custodis pactum meum, & semē tuum post te in generationibus suis. * Hoc est pactum meum quod ob-

Rom. 4. b. 11. **Leui. 12. 2. 3** **Luc. 2. c. 22** ut sit in signum fœderis inter me & vos. * Infans octo dierum circumcidetur in vobis, omne masculinū in generationibus vestris : tam vernaculus, quā emptiti-

Inf. 11. b. & 21. 2. 2

us circumcidetur, & quicumque nō fuerit de stirpe vestra : * eritq. pactum meum in carne vestra in fœdus æternum. * Masculus, cuius præputij caro circumcisa non fuerit, delebitur anima illa de populo suo : quia pactum meum irritum fecit. * Dixit quoque Deus ad Abrahā : Sarai uxorem tuam non vocabis Sarai, sed Saram. * Et benedicam ei, & ex illa dabo tibi filiū cui benedixurus sum, eritq. in nationes, & reges populorum, orientur ex eo. * Cecidit Abraham in faciem suam, & risit, dicens in corde suo : Puta sic centenario nasceretur filius ? & Sara nonagenaria pariet ? * Dixitq. ad Deum : Vtinam Ismael vivat coram te. * Et ait Deus ad Abrahā : Sara vxor tua pariet tibi filium, vocabisq. nomen eius Isaac, & constituam pactum meum illi in fœdus sempiternum, & semini eius post eum. * Super Ismael quoque exaudiui te. ecce, benedicam ei, & augebo, & multiplicabo eum valde : duodecim duces generabit, & faciam illum in gentem magnam. * Partum vero meū statuiam ad Isaac, quem pariet tibi Sara tempore isto in anno altero. * Cumq. finitus esset sermo loquentis cū eo, ascendit Deus ab Abrahā. * Tulit autem Abrahā Ismael filium suum, & omnes vernaculos domus suæ : vniuersosq. quos emerat, cunctos mores ex omnibus vicis domus suæ : & circumcidit carnem præputij eorum statim in ipsa die, sicut præceperat ei Deus. * Abrahā nonaginta & nouē erat annorum quando circumcidit carnem præputij sui. * Et Ismael filius tredecim annos impleuerat tempore circumcisionis suæ. * Eadem die circumcissus est Abrahā & Ismael

27 filius eius. * Et omnes viri domus illius, tam vernaculi quā emptij & alienigenæ pariter circumcisi sunt.

CAP. XVIII.

A Apparuit autem ei Dominus in conuale Mambre sedenti in ostio tabernaculi sui in ipso sermore diei. * Cumq. eleuasset oculos, apparuerunt ei tres viri stantes prope eum : quos cum vidisset, cucurrit in occursum eorum de ostio tabernaculi, & adorauit in terram. * Et dixit : Domine, si inueni gratiam in oculis tuis, ne transias seruum tuum : * sed afferam pauxillum aquæ, & lauau pedes vestros, & requiescite sub arbore. * Ponamq. buccellam panis, & confortate cor vestrum, postea transibitis : idcirco enim declinastis ad seruum vestrum. Qui dixerūt : Fac vt locutus es. * Festinauit Abraham in tabernaculum ad Saram, dixitq. ei : Accelera, tria fata similæ commisce, & fac 7 subcinericios panes. * Ipse vero B ad armentum cucurrit, & tulit inde vitulum tenerimum & optimum, deditq. puero : qui festinauit & coxit illum. * Tulit quoque butyrum & lac, & vitulum quem coxerat, & posuit coram eis : ipse vero stabat iuxta eos sub arbore. * Cumq. comedisent, dixerunt ad eum : Vbi est Sara vxor tua ? ille respondit : Ecce in tabernaculo est. * Cui dixit : Reuertens veniam ad te tempore isto, vita comite, & habebit filium Sara vxor tua. Quo audito, Sara risit post ostium tabernaculi. * Erant autem ambo senes, prout æq. ætatis, & desiderant Saræ fieri muliebria. * Quæ risit occulte, dicens : Postquam consenui, & dominus meus vetulus est, voluptati operam dabo ? * Dixit autem Dominus ad Abrahā : Quare risit Sara, dicens : Nū vere partura sum anus ? Nūquid Deo quiddam est difficile ? iuxta dictum reuertar ad te hoc eodem tempore, vita comite, & habebit Sara filium. * Negauit Sara, dicens, Non tisi : timore perterrita. Dominus autem : Non est, inquit, ita : sed risisti. * Cum ergo luxessent inde viri, dixerunt

Heb. 13. 2. 2.

Sup. 17. c. 19. **Inf. 21. a. 1** **Rom. 9. b. 9** **1. Pet. 3. 2. 6**

runt oculos contra Sodomam: & Abraham simul gradiebatur, deducens eos. * Dixitq. Dominus: Num celare potero Abraham quæ gesturus sum: * cum futurus sit in gentem magnam, ac robustissimam, & BENEDICENDÆ sint in illo omnes nationes terræ.

Sup. 12. a. 3
Inf. 12. d. 17

* Scio enim quod præcepturus sit filiis suis, & domui suæ post se ut custodiant viam Domini, & faciât iudicium & iustitiam: ut adducat Dominus propter Abraham omnia quæ locutus est ad eum. * Dixit itaque Dominus: Clamor Sodomorum & Gomorrhæ multiplicatus est, & peccatum eorum aggravatû est nimis. * Descendam, & videbo vtrum clamorem qui venit ad me, opere cõpleverint: an non est ita, ut sciam. * Converteruntq. de inde, & abierunt Sodomam: Abraham vero adhuc stabat coram Domino. * Et appropinquans ait: Numquid perdes iustum cum impio? * Si fuerint quinquaginta iusti in ciuitate, peribunt simul: & non parces loco illi propter quinquaginta iustos, si fuerint in eo? * Absit a te, ut rem hanc facias, & occidas iustum cum impio, siq. iustus sicut impius, non est hoc tuum: qui iudicas omnem terram, nequaquam facies iudicium hoc. * Dixitq. Dominus ad eum: Si inuenero Sodomis quinquaginta iustos in medio ciuitatis, dimittam omni loco propter eos. * Respondensq. Abraham, ait: Quia semel cœpi, loquar ad Dominum meum, cum sim pulvis & cinis. * Quid si minus quinquaginta iustis quinque fuerint: delebis, propter quadraginta quinque, vniuersam urbem? Et ait: Non delebo, si inuenero ibi quadraginta quinque. * Rursumq. locutus est ad eum: Sin autem quadraginta ibi inuēti fuerint, quid facies? Ait: Non percutiam propter quadraginta. * Ne quæso, inquit, indigneris Domine, si loquar: Quid si ibi inuēti fuerint triginta? Respondit: Non faciam, si inuenero ibi triginta. * Quia semel, ait, cœpi, loquar ad Dominum meum: Quid si ibi inuēti fuerint viginti? Ait: Non interficiam propter viginti. * Obsecro, inquit, ne irascaris Domine,

si loquar adhuc semel: Quid si inuēti fuerint ibi decem? Et dixit: Non delebo propter decem. * Abijtq. Dominus, postquam cessauit loqui ad Abraham: & ille reuersus est in locum suum.

CAP. XIX.

VENTRANTQ. duo Angeli Sodomam vespere, & sedente Lot in foribus ciuitatis. Qui cum vidisset eos, surrexit, & iuit obviam eis: adorauitq. pronus in terram, & dixit: Obsecro, domini, declinate in domum pueri vestri, & manete ibi: lauate pedes vestros, & mane proficiscemini in viam vestram. Qui dixerunt: Minime, sed in platea manebimus. * Compulsi illos oppido, ut diuerteret ad eum: ingressiq. domum illius fecit cõuiuium, & coxit azyma: & comederunt. * Prius autem quàm irent cubitum, viri ciuitatis vallauerūt domum a puero vsque ad senem, omnis populus simul. * Vocaueruntq. Lot, & dixerunt ei: Vbi sunt viri qui introierunt ad te nocte? educ illos huc, ut cognoscamus eos. * Egressus ad eos Lot, post tergum occludens ostium, ait: * Nolite, quæso, fratres mei, nolite malum hoc facere. * Habeo duas filias, quæ necdû cognouerunt virum: educam eas ad vos, & abutimini eis sicut vobis placuerit, dummodo viris istis nihil mali faciatis, quia ingressi sunt sub umbra culminis mei. * At illi dixerunt: Recede illuc. Et rursus: Ingressus es, inquit, ut aduenas; numquid ut iudices? te ergo ipsum magis istis hominibus affigemus. * Vniq. faciebant Lot vehementissime: iamq. prope erat ut effrangerent fores. * Et ecce miserrunt manum viri, & introdixerunt ad se Lot, claustruntq. ostium: & eos, qui foris erant, percusserunt cecitate a minimo vsque ad maximum, ita ut ostium inuenire nō possent. * Dixerunt autem ad Lot: Habes hic quempiam tuorum? generum, aut filios, aut filias, omnes, qui tui sunt, educ de urbe. * delebimus enim locum istum, eo quod increuerit clamor eorum coram Domino, qui misit nos ut perdamus illos. * Egressus itaque

Heb. 12. a. 2.

2. Pet. 2.
b. 1.

Sap. 19. e.
26.

inque Lot, locutus est ad generos
suos qui acceptum erant filias eius,
& dixit: Surgite, egredimini de lo-
co isto: quia debet Dominus ci-
uitatē hanc. Et visus est eis quasi
Iudæ loqui. * Cumq. esset mane, 15
cogebant eum Angeli, dicentes:
Surge, tolle uxorem tuam, & duas
filias quas habes: ne & tu pariter
pereas in scelere ciuitatis. * Dis- 16
simulante illo, apprehēderunt ma-
num eius, & manum vxoris, ac
duarum filiarum eius, eo quod par-
ceret Dominus illi. * || Eduxe- 17
runtq. eum, & posuerunt extra ci-
uitatem: ibiq. locuti sunt ad eū,
dicentes: Salua animam tuam:
noli respicere post tergū, nec itea
in omni circa regione: sed in mō-
te saluū te fac, ne & tu simul pe-
reas. * Dixitq. Lot ad eos: Quo- 18
so Domine mi, * quia inuenit ser-
uus tuus gratiam coram te, & ma-
gnificasti misericordiam tuam,
quam fecisti necum, vt saluares a-
nimam meā, nec possum in mōte
saluari, ne forte apprehendat
me malum, & moriar. * Est ciui- 20
tas hac iuxta, ad quam possum fu-
gere, parua, & saluabor in ea: nū-
quid non modica est, & viuet ani-
ma mea? * Dixitq. ad eum: Ecce 21
etiam in hoc suscipe preces tuas,
vt non subuertam urbem pro qua
locutus es. * || Festina & saluare 22
ibi: quia non potero facere quid-
quam donec ingrediaris illuc. Id-
circo vocatum est nomen vrbis il-
lius Segor. * Sol egressus est su-
per terram, & Lot ingressus est Se- 23
gor. * || Igitur Dominus pluit su-
per Sodomam & Gomorrhā sul- 24
phur & ignem a Domino de calo:
* & subuertit ciuitates has, & om- 25
nem circa regionem, vniuersos ha-
bitatores vrbium, & cuncta terræ
vitentia. * || Respiciensq. vxor e- 26
ius post se, versa est in statuam sal-
lis. * Abraham autem consurgens 27
mane, vbi steterat prius cum Do-
mino, * intrauit est Sodomam & 28
Gomorrhā, & vniuersam terram
regionis illius: viditq. ascendente
fauillā de terra quasi fornacis fu-
mū. * Cū enim subuerteret Deus 29
ciuitates & regionis illius, recorda-
tus Abrahæ, liberauit Lot de sub-
uersione vrbium in quibus habi-
tauerat. * Ascēditq. Lot de Segor, 30
& mansit in monte, duz quoque

filix eius cum eo (timuerat enim
manere in Segor) & mansit in ipe-
lunca ipse, & duz filix eius cum
eo. * Dixitq. maior ad minorem: 31
Pater noster senex est, & nullus vi-
torum remansit in terra qui possit
ingredi ad nos iuxta morem vni-
uersæ terræ. * Veni, inebriemus 32
eum vino, dormiamusq. cum eo,
vt seruare possimus ex patre no-
stro semen. * Dederunt itaque 33
patri suo bibere vinum noctē illā:
Et ingressa est maior, dormiuitq.
cum patre: at ille non sensit, nec
quando accubuit filia, nec quando
surrexit. * Altera quoque die dixit 34
maior ad minorem: Ecce dormi-
ui heri cum patre meo, denuci
bibere vinum etiam hac noctē, &
dormies cum eo, vt saluemus se-
men de patre nostro. * Dederunt 35
etiam & illa noctē patri suo bibe-
re vinum, ingressaq. minor filia,
dormiuit cum eo: & nec tunc qui-
dem sensit quando concubuerit,
vel quādo illa surrexerit. * Conce- 36
perunt ergo duz filiz Lot de patre
suo. * Peperitq. maior filium, &
vocauit nomen eius Moab: ipse
est pater Moabitarum vsque in
præsentem diem. * Minor quo- 37
que peperit filium, & vocauit no-
men eius Ammon, id est filius
populi mei: ipse est pater Am-
monitarum vsque hodie.

CAP. XX.

PROFECTVS inde Abraham
in terram australem, habita-
uit inter Cades, & Sur: & peregrin-
natus est in Gerar. * Dixitq. de
Sara vxore sua, Soror mea est. Mi-
sit ergo Abimelech rex Gerar, &
tulit eam. * Venit autem Deus
ad Abimelech per somniū noctē,
& ait illi: En morieris propter mu-
lierem quam tulisti: habet enim
vitium. * Abimelech vero non te-
tigerat eam, & ait: Domine, num
gentem ignorantem & iustam in-
terficiēs? Nonne ipse dixit mihi:
Soror mea est: & ipsa ait: Frater
meus est: in simplicitate cordis
mei, & munditia manuum mea-
rum feci hoc. * Dixitq. ad eum.
B Deus: Et ego scio quod simplici
corde feceris: & ideo custodiui te
ne peccares in me, & non dimisi
vt tangeres eam. * Nunc ergo red-
de viro

¶ Sap. 10. a. 6

¶ Sap. 10. a. 6

¶ Deu. 29. d.

23

Isa. 13. d. 19

Ier. 50. f. 40

Ezec. 16. f.

48

Ose. 11. c. 8

Amos 4. d.

11

Luc. 17. f. 29

Iud. 1. c. 7

¶ Luc. 17. g.

33

Sup. 18. a. 3

de viro suo viotem, quia propheta est: & orabit pro te, & viues: si autem nolueris reddere, scito quod morte morieris tu, & omnia quæ tuæ sunt. * Statimq. de nocte conturgens Abimelech, vocauit omnes seruos suos: & locus est vniuersa verba hæc in auribus eorum, timueruntq. omnes viri valde. * Vocauit autem Abimelech etiam Abraham, & dixit ei: Quid fecisti nobis? quid peccauimus in te, quia induxisti super me, & super regnum meum peccatum grande? quæ non debuisti facere, fecisti nobis. * Rursumq. expollulans, ait: Quid vidisti, vt hoc faceres? Respondit Abraham: Cogitavi mecum, dicens: Forsitan non est timor Dei in loco isto: & interficient me propter vxorem meam: alias autem & vere soror mea est, filia patris mei, & non filia matris meæ, & duxi eam in vxorem. * Postquam autem eduxit me Deus de domo patris mei, dixi ad eam: Hanc misericordiam facies mecum: in omni loco, ad quem ingrediemur, dicet quod frater tuus sum. * Tu hic igitur Abimelech oues & boves, & seruos & ancillas, & dedit Abraham: reddiditq. illi Saram vxorem suam, & ait: Terra coram vobis est, vbi cumque tibi placuerit habitare. * Sara autem dixit: Ecce mille argenteos dedi fratui tuo, hoc erit tibi in velamen oculorum ad omnes, qui tecum sunt, & quocumque perrexeris: mementoq. te deprehensam. * Orante autem Abraham, sanauit Deus Abimelech & vxorem, ancillasq. eius, & pepererunt: concluserat enim Dominus omnem vuluam domus Abimelech propter Saram vxorem Abraham.

CAP. XXI.

VISTAVIT autem Dominus Saram sicut promiserat: & impleuit quæ locutus est. * Concepitq. & peperit filium in senectute sua, tempore quo prædixerat ei Deus. * Vocauitq. Abraham nomen filij sui, quem genuit ei Sara, Isaac: & circumcidit eum octauo die, sicut præceperat ei

Deus, cum centum esset annorum: hac quippe ætate patris, natus est Isaac. * Dixitq. Sara: Risum fecit mihi Deus: quicquid audierit, corridebit mihi. * Rursumq. ait: Quis auditurum crederet Abraham quod Sara lactaret filium, quem peperit ei iam senis? * Creuit igitur puer, & ablactatus est: secumq. Abraham græde conuiuium in die ablactationis eius. * Cumq. vidisset Sara filium Agar Aegyptiz ludentem cum Isaac filio suo, dixit ad Abraham: * Eijce ancillam & filium eius: non enim erit heres filius ancillæ cū filio meo Isaac. * Dure accepit hoc Abraham pro filio suo. * Cui dixit Deus: Nō tibi videatur asperum super puerum & super ancilla tuam: omnia quæ dixerit tibi Sara, audi vocem eius: quia in Isaac vocabitur tibi semen. * Sed & filium ancillæ faciam in gentem magnam, quia semen tuum est. * Surrexit itaq. Abraham mane, & tollens panem & vitem aquæ, imposuit scapulis eius, tradiditq. puerum, & dimisit eam. Quæ cum abiisset, eratque in solitudine Bersabee. * Cumq. cōsumpta esset aqua in vtre, abiicit puerum subter vnā arborum, quæ ibi erant. * Et abiit, seditq. e regione procul quātum potest arcus iacere. dixit enim: Non videbo morientem puerum: & sedens contrā, leuaui vocem suam & fleui. * Exaudiuit autem Deus vocem pueri: vocauitq. Angelus Dei Agar de calce, dicens: Quid agis Agar? noli timere: Exaudiuit enim Deus vocem pueri de loco in quo est. * Surge, tolle puerum, & tene manum illius: quia in gentem magnam faciam eum. * Aperuitq. oculos eius Deus: quæ videns puteum aquæ, abiit, & impleuit vtre, deditq. puero bibere. * Et fuit cum eo: qui creuit, & mortuus est in solitudine, factusq. est iuuenis sagittarius. * Habitauitq. in deserto Phazan, & accepit illi mater sua vxorem de Terra Aegypti. * Eodem tempore dixit Abimelech, & Phicol princeps exercitus eius ad Abraham: Deus tecum est in vniuersis quæ agis. * Mira ergo per Deum, ne noceas mihi, & posteris meis, stirpique meæ: sed iuxta misericordiam, quam feci tibi,

Gal. 4. d. 10

Rom. 9. b.

Heb. 11. d.

1. Cor. 13. 7

1. Cor. 13. 7

1. Sup. 20. d.

c. tibi,

1. Sup. 12. c.

13.

1. Inf. 21. c. 23

C

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

et tibi facies mihi, & terra in qua
versatus es adueni. * Dixitq. A- 24
braham: Ego iurabo. * Et incre- 25
pauit Abimelech propter puteum
aquarum quem vi abstulerant serui e-
ius. * Responditq. Abimelech: 26
Nesciui quis fecerit hanc rem: sed
& tu non indicasti mihi, & ego
non audiui præter hodie. * Tu 27
lux itaque Abraham oues & boues, D
& dedit Abimelech: percussere-
runtq. ambo foedus. * Et statuit 28
Abraham septem agnas gregis leor-
sum. * Cui dixit Abimelech: Quid 29
sibi volunt septem agnae istae, quas
stare fecisti leorsum? * At ille: 30
Septem, inquit, agnas accipies de
manu mea: ut sint mihi in testi-
monium, quoniam ego fodi pu-
teum istum. * Ideo vocatus 31
est locus ille Bersabee: quia ibi ve-
terque iurauit. * Et inierunt fo- 32
edus pro puteo iuramenti. * Surre- 33
xit autem Abimelech, & Phicol
princeps exercitus eius, reuersiq.
sunt in terram Palaestinarum. A-
braham vero plantauit nemus in
Bersabee, & inuocauit ibi nomen
Domini Dei æterni. * Et fuit co- 34
lonus terræ Palaestinarum diebus
multis.

C A P. XXII.

QUAM postquam gesta sunt, 1
retraxit Deus Abraham, A
& dixit ad eum: Abra- 2
ham, Abraham. At ille respondit:
Adsum. * At illi: Tolle filium 3
tuum vnigenitum, quem diligis,
Isaac, & vade in terram visionis:
arque ibi offeres eum in holocau-
stum super vnum montem quem
monstrauero tibi. * Igitur Abra- 4
ham de nocte confurgens, strauit
asinum suum: ducens secum duos
iuuencos, & Isaac filium suum, &
cumq. concidisset ligna in holo-
caustum, abiit ad locum quem præ-
ceperat ei Deus. * Die autem ter- 5
tio, eleuatis oculis, vidit locum pro-
cul: * dixitq. ad pueros suos: Ex- 6
pectate hic cum asino: ego & puer
illuc vsque progerant, postquam
adorauerimus: & reuertemur ad vos.
* Tulit quoque ligna holocausti, 7
& imposuit super Isaac filium
suum: ipse vero portabat in ma-
nibus ignem & gladium. Cumq.
duo pergerent simul, * dixit Isaac

patri suo: Pater mi. At ille respon-
dit: Quid vis fili? Ecce, inquit,
ignis & ligna: vbi est victimâ ho-
locaufti? * Dixit autem Abraham: 8
Deus prouidebit sibi victimâ ho-
locaufti, fili mi. Pergebant ergo
pariter: * & venerunt ad locum 9
quem ostenderat ei Deus, in quo
ædificauit altare, & desuper ligna
composuit: cumq. alligasset Isaac
filium suum, posuit eum in altare 10
super struem lignorum. * Exte-
ditq. manû, & arripuit gladium, 11
ut immolaret filium suum. * Et
ecce Angelus Domini de cælo cla-
mauit, dicens: Abraham, Abra-
ham. Qui respondit: Adsum. 12
* Dixitq. ei: Non extendas ma-
num tuam super puerum, neque
facias illi quidquam: nunc cognou-
isti quod times Deum, & non pe-
peristi vnigenito filio tuo propter
me. * Leuauit Abraham oculos 13
suos, viditq. post tergum arietem
inter vepres hærentem cornibus,
quem assumens obtulit holocau-
stum pro filio. * Appellauitq. no-
men loci illius, Dominus videt. 14
Vnde vsque hodie dicitur: In mon-
te Dominus videbit. * Vocauit
autem Angelus Domini Abraham 15
secundo de cælo, dicens: * Per me-
metipsum iuravi, dicit Dominus:
quia fecisti hanc rem, & non pe-
peristi filio tuo vnigenito propter
me: * benedicâ tibi, & mul- 16
tiplicabo semen tuum sicut stel-
las cæli, & velut arenam quæ est
in littore maris: possidebit semen
tuum portas inimicorû suorum, 17
& * BENEDICENTIA in semi-
ne tuo omnes gentes terræ, quia
obedisti voci meo. * Reuersus est 18
Abraham ad pueros suos, abieruntq.
Bersabee simul, & habitauit ibi. 19
* His ita gestis, nuntiatus est Abra-
hæ quod Melchizedec quoque genuit
set filios Nachor fratris sui, * Hus
primogenitum, & Buz fratrem e-
ius, & Camuel patrem Syrotham, 20
& Cased, & Azau, Pheldas quo-
que & Iedlaph, * ac Bathuel, de
quo nata est Rebecca: octo illos
genuit Melchizedec, Nachor fratris A-
brahæ. * Concubina vero illius, 21
nomine Roma, peperit Taabe, &
Gaham, & Tabas, & Macha. 22

Iac. 2, d. 21.

|| Ps. 104, 4, 9

Luc. 1, g. 71

Eccl. 44, d.

21

Heb. 6, c. 13

1. Mac. 2, f.

32

Luc. 1, g. 71

|| Sup. 12, a. 1

18, c. 13

Inf. 26, d. 4

A. Ct. 3, d. 35

Eccl. 44, d.

25

CAP. XXIII.

Vixit autem Sara centum viginti septem annis. * Et mortua est in ciuitate Arbee, quæ est Hebron, in terra Chanaan: venitq. Abraham vt plangeret, & fletet eam. * Cumq. surrexisset ab officio funeri, locutus est ad filios Heth, dicens: * Advena sum & peregrinus apud vos: date mihi ius sepulchri vobiscum, vt sepeliam mortuum meum. * Respondērunt filij Heth, dicentes: * Audi nos domine, princeps Dei es apud nos: in electis sepulchris nostris sepeli mortuum tuum: nullusq. te prohibere poterit quin in monumento eius sepelias mortuum tuum. * Surrexit Abraham, & adorauit populum terræ, filios videlicet Heth: * Dixitq. ad eos: Si placet animæ vestræ vt sepeliam mortuum meum, audite me, & intercedite pro me apud Ephron filium Scor: * Vt det mihi speluncam duplicem, quam habet in extrema parte agri sui: pecunia digna tradat eam mihi coram vobis in possessionem sepulchri. * Habitabat autem Ephron in medio filiorum Heth. Responditq. Ephron ad Abraham cunctis audientibus qui ingrediebantur portam ciuitatis illius, dicens: * Nequaquam ita fiat, domine mi, sed tu magis ausculta quod loquor: Agrum trado tibi, & speluncam, quæ in eo est, præsentibus filiis populi mei, sepeli mortuum tuum. * Adorauit Abraham coram populo terræ. * Et locutus est ad Ephron circumstante plebe: Quæso, vt audias me: Dabo pecuniam pro agro: suscipe eam, & sic sepeli mortuum meum in eo. * Responditq. Ephron: * Domine mi, audi me: Terra, quam postulas, quadringentis siclis argenti valet: istud est pretium inter me & te: sed quantum est hoc? sepeli mortuum tuum. * Quod cum audisset Abraham, appendit pecuniam, quam Ephron postulauerat, audientibus filiis Heth, quadringentos siclos argenti probare moneta publica. * Confirmatusq. est ager quondam Ephronis, in quo erat spelunca duplex, respiciens

Mambre, tam ipse, quam spelunca, & omnes arbores eius in cunctis terminis eius per circuitum. * 18 * Abrahæ in possessionem, videntibus filiis Heth, & cunctis qui intrabant portam ciuitatis illius. 19 * Arque ita sepeliuit Abraham Saram vxorem suam in spelunca agri duplici, quæ respiciebat Mambre, hæc est Hebron in terra Chanaan. * Et confirmatus est ager, & antrum, quod erat in eo, Abrahæ in possessionem monumenti a filiis Heth.

CAP. XXIIII.

ERat autem Abraham senex, A dierumq. multorum: & Dominus in cunctis benedixerat ei. * 2 * Dixitq. ad seruum seniore domus suæ, qui præerat omnibus quæ habebat: ¶ Pone manū tuam ¶ Inf. 47. 29. 3 subter femur meum, * vt adiurem te per Dominum, Deum cæli & terræ, vt non accipias vxorem filio meo de filiabus Chananzorū, inter quos habito: * sed ad terram & cognationem meā profici scaris, & inde accipias vxorem filio meo Isaac. * Respondit seruus: Si noluerit mulier venire mecum in terram hanc, numquid reducere debeo filium tuum ad locum, de quo tu egressus es? * Dixitq. Abraham: Caue nequando 7 reducas filium meum illuc. * Dominus Deus cæli, qui tulit me de domo patris mei, & de terra natiuitatis meæ, qui locutus est mihi, & iurauit mihi, dicens: ¶ Semini ¶ Sup. 12. b. 7. 13. d. 5. ¶ 15. d. 18. ¶ Inf. 26. a. 2. 8 suo dabo terram hanc: ipse mittet Angelum suum coram te, & accipies inde vxorem filio meo: * 9 si autem mulier noluente sequi te, non teneberis iuramento: filium meum tantum ne reducas illuc. * Posuit ergo seruus manum sub femore Abraham domini sui, & iurauit illi super sermone hoc. * Tulitq. decem camelos de grege domini sui, & abiit ex omnibus bonis eius portans secum, profectusq. petiit in Mesopotamiam ad urbem Nachor: * 12 Cumq. camelos fecisset accubare extra oppidum iuxta puteum, aquæ vespere, tempore quo solent mulieres egredi ad hauriendam aquam, dixit: * Domine Deus domini

domini mei Abraham, occurre,
obsecro, mihi hodie, & fac miseri-
cordiam cū domino meo Abra-
ham. * Ecce ego sto prope fon-
tem aquæ, & filia habitatorum
huius ciuitatis egrediētur ad hau-
riendam aquam. * Igitur puella,
cui ego dixero: Inclina hydriam
tuam vt bibam: & illa responde-
rit: Bibe, quin & camelis tuis
dabo potum: ipsa est, quam præ-
parasti seruo tuo Isaac: & per hoc
intelligam quod feceris miseri-
cordiam cū domino meo. * Nec-
dum intra se verba compleuerat,
& ecce Rebecca egrediebatur,
filia Bathuel, filij Melchæ vxoris
Nachor fratris Abraham, habens
hydriam in scapula sua: * puella
decora nimis, virgoq. pulcherri-
ma, & incognita viro: descende-
rat autem ad fontem, & impleue-
rat hydriā, ac reuertebatur. * Oc-
curritq. ei seruus, & ait: Pauxil-
lum aquæ mihi ad bibendū præbe
de hydria tua. * Quæ respondit:
Bibe domine mi. celeriterq. de-
posuit hydriam super vlnam suā,
& dedit ei potum. * Cumq. alie
bibisset, adiecit: Quin & came-
lis tuis hauriam aquam, donec
cuncti bibant. * Estudensq. hy-
driam in canalibus, resurrit ad pu-
terum vt hauriret aquam: & hau-
ristam omnibus camelis dedit. * Ip-
se autem contemplantur eam ta-
citus, scire volens vtrum prospe-
rum iter suum fecisset Dominus,
an non. * Postquā autem biberūt
cameli, prostruit vix in aures aureas,
appendentes siclos duos: & amil-
las totidem pondō siclorum de-
cem. * Dixitq. ad eam: Cuius es
filia? indica mihi: est in domo
patris tui locus ad manendum?
* Quæ respondit: Filia sum Ba-
thuelis, filij Melchæ, quem pepe-
rit ipsi Nachor. * Et addidit, di-
cens: Paleam quoque & foeni
plurimum est apud nos, & locus
spatiosus ad manendū. * Inclina-
uit se homo, & adorauit Dominū,
dicens: Benedictus Dominus
Deus domini mei Abraham, qui
non abstulit misericordiā & veri-
tatem suam a domino meo, & re-
sto itinere me perduxit in domū
fratris domini mei. * Cucurrit
itaque puella, & nunciavit in do-
mum matris suæ omnia quæ au-

dierat. * Habebat autem Rebecca
fratrem nomine Laban, qui festi-
nus egressus est ad hominem, vbi
erat fons. * Cumq. vidisset inau-
res & amillas in manibus foror-
is suæ, & audisset cuncta verba
referentis: Hæc locutus est mihi
homo: venit ad virum, qui stabat
iuxta camelos, & prope fontem
aquæ: * dixitq. ad eum: Ingre-
dere, benedicte Domini: cur foris
stas? præparauit domum, & locum
camelis. * Et introduxit eum in
hospitium: ac destruxit camelos,
deditq. paleas & foenum, & aquā
ad lauandos pedes eius, & viro-
rum qui venerant cum eo. * Et
appositus est in conspectu eius pa-
nis. Qui ait: Non comedam, nec
loquar sermones meos. Re-
spondit ei: Loquere. * At ille: Ser-
uus, inquit, Abraham sum: * &
Dominus benedixit domino meo
valde, magnificatusq. est: & dedit
ei oves & boues, argentum & au-
rum, seruos & ancillas, camelos
& alinos. * Et peperit Sara vxor
domini mei filium domino meo
in senectute sua, deditq. illi omnia
quæ habuerat. * Et adiurauit me
dominus meus, dicens: Non ac-
cipies vxorem filio meo de fili-
bus Chanaanorum, in quorum
terra habito: * sed ad domum pa-
tris mei perges, & de cognatione
mea accipies vxorem filio meo:
ego vero respondi domino meo:
Quid si noluerit venire mecum
mulier? * Dominus, ait, in citi-
us conspectu ambulo, mittet an-
gelum suum tecum, & diriget viā
tuam: accipiesq. vxorem filio
meo de cognatione mea, & de do-
mo patris mei. * Innocens eris a
maledictione mea, cum veneris ad
propinquos meos, & non dederint
tibi. * Veni ergo hodie ad fontem
aquæ, & dixi: Domine Deus do-
mini mei Abraham, si direxisti
viam meam, in qua nunc ambulo,
ecce sto iuxta fontem aquæ, &
virgo quæ egrediētur ad haurien-
dam aquam, audierit a me: Da
mihi pauxillum aquæ ad bibendū
ex hydria tua: * & dixerit mihi:
Ecce tu bibe, & camelis tuis hau-
riam: ipsa est mulier quam præ-
parauit Dominus filio domini
mei. * Dumq. hæc tacitus mecum
voluerem, apparuit Rebecca. v-

|| Sup. 12. b.
7. 13. d. 5.
& 15. d. 18.
|| Inf. 26. 22.

niens est hydra, quæ portabat in
scapula: descenditq. ad fontem,
& hausit aquam. Et aio ad eam:
Da mihi paululum bibere. * Quæ
festinans deposuit hydriam de hu- 45
mero, & dixit mihi: Et tu bibe, &
camelis tuis tribuam porum. Bi-
bi, & adaquauit camelos. * In- 47
terrogauitq. eam, & dixi: Cuius es
filia? Quæ respondit: Filia Ba-
thuelis sum, filij Nachor, quem
peperit ei Melcha. Suspendi ita-
que in aureas ad ornandam faciem
eius, & armillas posui in manibus
eius. * Pronusq. adorauit Domi- 48
num, benedicens Domino Deo do-
mini mei Abraham, qui perduxit
me recto itinere, vt sumerem filij
fratris domini mei filio eius.
* Quamobrem si facitis misericor- 49
diam & veritatem cum domino
meo, indicate mihi: sin aut aliud
placet, & hoc dicite mihi, vt va-
dam ad dexteram, siue ad sini-
stram. * Respondenterq. Laban 50
& Bathuel: A Domino egressus
est sermo: non possumus extra
placitum eius quidquam aliud
loqui tecum. * En Rebecca cotum 51
te est, tolle eam, & proficiscere,
& sit vxor filij domini tui, sicut lo-
cutus est Dominus. * Quod cum 52
audisset puer Abraham, procidens
adorauit in terram Dominum.
* Prostratisq. vasis argenteis, & au-
reis, ac vestibus, dedit ea Rebecca
pro munere: fratribus quoque
eius, & matri dona obtulit. * Ini- 54
to conuiuio, vespentes pariter &
bibentes manserunt ibi. Sargens
autem mane, locutus est puer:
Dimittite me, vt vadam ad Domi-
num meum. * Responderuntq. 55
fratres eius, & mater: Maneat
puella saltem decem dies apud
nos, & postea proficiscetur.
* Nolite, ait, me retinere, quia 56
Dominus direxit viam meam: di-
mittite me vt pergā ad dominum
meum. * Et dixerunt: Vocemus
puellam, & queramus ipsius vo- 57
luntatem. * Cumq. vocata venis-
set, sciscitati sunt: Vis ire cum
homine isto? Quæ ait: Vadam. 58
* Dimiserunt ergo eam, & nutri-
cem illius, seruūq. Abraham,
& comites eius, * imprecantes
prospera sorori suæ, atque dicen-
tes: Soror nostra es, crescas in mil-
lommilia, & possideat semen tuum

61 portas inimicorū suorum. * Igi-
tur Rebecca, & puella illius ascen-
sis camelis, secuta sunt virum:
qui festinus reuertebatur ad do- 62
minum suum: * eo autem tempo-
re deambulabat Isaac per viam,
quæ ducit ad Puteum, cuius no-
men est Viuentis, & videntis ha- 63
bitabat enim in terra australi: * &
egressus fuerat ad meditandum in
agro, inclinata iā die: cumq. ele-
uasset oculos, vidit camelos ve- 64
nientes procul. * Rebecca quo-
que, conspecto Isaac, descendit de
camelo, * & ait ad puerum: Quis
est ille homo qui venit per agrum
in occursum nobis? Dixitq. ei:
Ipse est dominus meus. At illa
tollens cito pallium, operuit se. 65
* Seruus autem cuncta, quæ gesse-
rat, narrauit Isaac. * Qui introdu-
xit eam in tabernaculū Saræ
matris suæ, & accepit eam vxorem:
& in tantum dilexit eam, vt dolo-
rem, qui ex morte matris eius ac-
ciderat, temperaret.

C A P. XXV.

1 **A**braham vero alii duxit vxor-
2 rem nomine Ceturam: * quæ
A peperit ei Zamrā & Iecsan, & Ma-
dan, & Madian, & Iesob, & Sue.
3 * Iecsan quoque genuit Saba, &
Dadan. Filij Dadan fuerunt Asu-
4 rim, & Latufim, & Loomim. At
vero ex Madian ortus est Ephā, &
Opher, & Henoch, & Abida, & El-
5 daa: omnes hi filij Ceturæ. * De-
ditq. Abraham cuncta quæ posse-
6 derat, Isaac: * filijs autem concu-
binarum largitus est munera, &
separauit eos ab Isaac filio suo, dā
adhuc ipse viueret, ad plagā orien-
7 talem. * Fuenunt autem dies vitæ
Abrahæ, centū septuaginta quin-
8 que anni. * Et deficiens mortuus
est in senectute bona, prouectæq.
9 ætatis, & plenus dierū: congrega-
tusq. est ad populum suum. * Et
sepelierūt eum Isaac & Imael fi-
lij sui in spelunca duplici, quæ sita
est in agro Ephron filij Seor He-
10 thæi, e regione Mambræ, * quem
emerat a filijs Heth: ibi sepultus
11 est ipse, & Sara vxor eius. * Et
B post obitū illius benedixit Deus
Isaac filio eius, qui habitabat iux-
ta puteum nomine Viuentis &
12 videntis. * Hæ sunt generationes
Ismael filij Abrahæ, quæ peperit ei
Agar

Sup. 16. d.

24

1. Par. L. c. 3 a

Agar *Egyptia*, famula Saræ :
& * hæc nomina filiorum eius in

Mr. Par. 1. b.

29

¶ Primogenitus Iſmael Nabaioth,
deinde Cedar, & Adbeel, & Mab-
ſam, * Maſma quoque, & Duma,
& Maſſa, * Hadar, & Thema, & Ie-
thur, & Naphis, & Cedma. * Iſi
ſunt filij Iſmaelis : & hæc nomina
per caſtella & oppida eorum, duo-
decim principes tribuum ſuarum.

* Et facti ſunt anni viæ Iſmaelis
centum triginta ſeptem, deſiciẽs-
q. mortuus eſt, & aſpoſitus ad po-
pulum ſuum. * Habitauit autem
ab Heula uſque Sur, quæ reſpicit

Egyptum introeuntibus Aſſyrios.
coram cunctis fratribus ſuis obiit.
* Hæ quoque ſunt generationes
Iſaac filij Abraham : Abraham

genuit Iſaac : * qui cum quadra-
ginta eſſet annorum, duxit vxo-
rem Rebeccam filiam Bathuelis
Syr de Meſopotamia, fororem

Laban. * Deprecatusq. eſt Iſaac
Dominum pro vxore ſua, eo quod
eſſet ſterilis : qui exaudivit eum,
& dedit concẽptum Rebecca.

* Sed collidebantur in utero eius paruuli ;
quæ ait : Si ſic mihi futurum
erat, quid neceſſe fuit concipere?

¶ Perrexitq. vt conſuleret Dominũ.
* Qui reſpondens, ait : ¶ Duo ge-
nes ſunt in utero tuo, & duo popu-
li ex ventre tuo diuidentur, popu-
luſq. populum ſuperabit, & maior
ſeruiet minori. * Iam tempus pa-
riendi aduenerat, & ecce gemini

in utero eius reperi ſunt. ¶ Qui
prior egreſſus eſt, ruſus erat, & to-
tus in morem pellis hiſpidus : vo-
catumq. eſt nomen eius Eſau.

¶ Protinus alter egrediens, plantam
fratris tenebat manu : & idcirco
appellauit eum Iacob. * Sexagena-
rius erat Iſaac quando nati ſunt ei
paruuli. * Quibus adultis, factus
eſt Eſau vir gnarus venandi, & ho-
mo agricola : Iacob autẽ vir ſim-
plex habitabat in tabernaculis.

* Iſaac amabat Eſau, eo quod de
venationibus illius veſceretur : &
Rebecca diligebat Iacob. * Coxit
autẽ Iacob pulmentum : ad quem
cum veniſſet Eſau de agro laſſus,

* ait : Da mihi de coſtione hac ru-
ſa, quia oppido laſſus ſum. Qui
ob cauſam vocatum eſt nomen
eius ¶ Edom. * Cui dixit Iacob :

¶ Heb. c. 16
Abduz 1. a Vede mihi primogenita tua. ¶ Ille

reſpondit : En mortuus, quid mihi
proderũt primogenita? ¶ Ait Iacob :
Iura ergo mihi. Iurauit ei Eſau,
& vendidit primogenita. * Et ſic
accepto pane & lentis edulio, co-
medit, & bibit, & abiit ; paruipen-
dẽs, quod primogenita vendidiſſet.

C A P. XXVI.

¶ O rta autem fame ſuper terram
A poſt eam ſterilitatem, quæ
acciderat in diebus Abraham, abiit
Iſaac ad Abimelech regem Palæ-

ſtinarum in Gerara. * Apparuit
ei Dominus, & ait : Ne deſcendas
in *Egyptum*, ſed quieſce in terra,

quam dixero tibi. * Et peregrin-
are in ea, eroq. tecum, & benedi-
cam tibi : tibi enim & ſemini tuo
dabo vniuerſas regiones hæc, ¶ cõ-

plens iuramentum quod ſpon-
ſum eſt patri tuo. * Et mul-
tiplicabo ſemen tuum ſicut ſtellas
cæli : daboq. poſteris tuis vniuer-
ſas regiones hæc : & ¶ B E N E D I-

C E N T V R in ſemine tuo om-
nes gentes terræ, * eo quod obedi-
erit Abraham voci meæ, & cu-
ſtodierit præcepta & inãdata mea,
& ceremonias legesq. ſeruaerit.

¶ Manſit itaque Iſaac in Gerari.
¶ Qui cũ interrogaretur a viris lo-
ci illius ſuper vxore ſua, reſpõdit :
Soror mea eſt. timuerat enim cõ-
fiteri quod ſibi eſſet ſociata cõiu-
gio, reputans ne forte interfice-
rent eum propter illius pulchri-
tudinem. * Cumq. pertranſiſſent
dies plurimi, & ibidem moraretur,
proſpiciens Abimelech rex Pa-
leſtinarum per fenestram, vidit
eum iocantem cum Rebecca vxo-
re ſua. * Et acceſſit eo, ait : Per-
ſpicuum eſt quod vxor tua ſit ;
cur mentitus es, eam fororem
tuam eſſe? Reſpondit : Timui ne
morerer propter eam. ¶ Dixitq. A-

bimelech : Quare inpoſuiſti no-
bis : potuit coire quiſpiam de po-
pulo cum vxore tua, & indu-
xeras ſuper nos grande peccatum.
Præcepitq. omni populo dicens :

¶ Qui tengerit hominis huius v-
xorem, morte morietur. ¶ Se-
quitur autem Iſaac in terra illa,
& inuenit in ipſo anno centu-
plum : benedixitq. ei Domi-
nus. * Et locupletatus eſt homo,
& ibat proſiciens atque ſuccro-
ſcens, donec magnus vehemens
eſſet.

¶ Sup. 12. b.
7. l. 15. d. 19

¶ Sup. 12. a.
3. 15. c. 18.
22. d. 17. 8.
c. 19

effectus est : habuit quoque possessiones ouium & armentorum , & familiarum plurimum . Ob hoc inuidentes ei Palestini , omnes puteos , quos foderant serui patris filius Abraham , illo tempore obstruxerunt , impletes humo : in tantum , ut ipse Abimelech diceret ad Isaac : Recede a nobis , quoniam potior nobis factus es valde . Et ille discedens , ut veniret ad torrentem Gerar , habitaret . ibi : rursum fodit alios puteos , quos foderant serui patris sui Abraham : & quos , illo mortuo , olim obstruxerant Philistini : appellauitque eos eisdem nominibus quibus ante pater vocauerat . Foderuntque in Torrente , & repeterunt aquam viam . Sed & ibi iurgium fuit pastorum Gerar aduersus pastores Isaac , dicentium : Nostra est aqua . quam ob rem nomen putei exeo , quod acciderat , vocauit Calumniam . Foderunt autem & alium : & pro illo quoque rixati sunt , appellauitque eum , Inimicitias . Profectus inde fodit alium puteum , pro quo non contenderunt : itaque vocauit nomen eius , Latitudo , dicens : Nunc dilatauit nos Dominus , & fecit crescere super terram . Ascendit autem ex illo loco in Bersabee , ubi apparuit ei Dominus in ipsa nocte , dicens : Ego sum Deus Abraham patris tui , noli timere , quia ego tecum sum : benedicam tibi , & multiplicabo semen tuum propter seruum meum Abraham . Itaque edificauit ibi altare : & inuocato nomine Domini , extendit tabernaculum : praecepitque seruis suis ut foderent puteum . Ad quem locum cum venissent de Gerar Abimelech , & Ochozai amicus illius , & Phicol dux militum , locutus est eis Isaac : Quid venistis ad me hominem quem odistis , & expulistis a vobis ? Qui responderunt : Vidimus tecum esse Dominum , & ideo nos diximus : Sit iuramentum inter nos , & ineamus foedus , ut non facias nobis quidquam mali , sicut & nos nihil tuorum attigimus , nec fecimus quod te laderet : sed cum pace dimissimus auctus benedictione Domini . Fecit ergo eis conuiuium , & post cibum & potum surgen-

tes mane , iurauerunt sibi mutuo : dimisitque eos Isaac pacifice in locum suum . Ecce autem venerunt in ipso die serui Isaac annunciantes ei de puteo , quem foderant , atque dicentes : Inuenimus aquam . Unde appellauit eum , Abundantiam : & nomen vbi impositum est Bersabee , usque in praesentem diem : Esau vero quadragenarius duxit uxores , Iudith filia Beeri Hethzi , & Basemath filiam Elon eiusdem loci : quae ambae offenderant animum Isaac & Rebecca .

Infra 27.
8.46.

CAP. XXVII.

Seniuit autem Isaac , & caligauerunt oculi eius , & videre non poterat : vocauitque Esau filium suum maiorem , & dixit ei : Fili mi ! Qui respondit : Adsum . Cui pater : Vides , inquit , quod tenuerim , & ignorem diem mortis meae ? Summe arma tua , pharetra , & arcum , & egredere foras : cumque venatu aliquid apprehenderit , fac mihi inde pulmentum sicut velle me non sit , & affer ut comedam : & benedicat tibi anima mea antequam moriar . Quod cum audisset Rebecca , & ille abiisset in agrum , ut iussionem patris implet , dixit filio suo Iacob : Audiui patrem tuum loquentem cum Esau fratre tuo , & dicentem ei : Affer mihi de venatione tua , & fac cibos ut comedam , & benedicam tibi coram Domino antequam moriar . Nunc ergo fili mi , acquiesce con filiis meis : & pergens ad gregem , affer mihi duos hircos optimos , ut faciam ex eis escas patri tuo , quibus libenter vescitur : quas cum intuleris , & comederit , benedicat tibi pater tuus moriatur . Cui ille respondit : Nosti quod Esau frater meus homo pilosus sit , & ego lenis : si autem lauerit me pater meus , & senserit , timeo ne putet me sibi voluisse illudere , & inducam super me maledictionem pro benedictione . Ad quem mater : In me sit , ait , ista maledictio , fili mi : tantum audi vocem meam , & pergens affer quae dixi . Abijt , & attulit , deditque matui . Parauit illa cibos , sicut velle noverat patrem illius . Et vestibus Esau valde bonis , quas apud se habebat

debat dormi, induit eum : * pelliculasq. hordeorum circumdedit manibus, & colli nuda protexit. * Dixitq. pulmentum, & panes, quos coxerat, tradidit. * Quibus illatis, dixit : Pater mi ? At ille respondit : Audio. Quis es tu fili mi ? * Dixitq. Jacob : Ego sum primogenitus tuus Esau : feci sicut præcepisti mihi : surge, sede, & comede de venatione mea, ut benedicat mihi anima tua. * Rursusq. Isaac ad filium suum : Quo modo, inquit, tam cito invenisse potuisti, fili mi ? Qui respondit : Voluntas Dei fuit & cito occurreret mihi quod volebam : * Dixitq. Isaac : Accede huc, ut tangam te fili mi, & probem verum tu sis filius meus Esau, an non. * Accessit ille ad patrem, & palpato eum, dixit Isaac : Vox quidem, vox Iacob est : sed manus, manus sunt Esau. * Et non cognovit eum, quia pilosa manus similitudinem maioris expresserant. Benedicens ergo illi, * ait : Tu es filius meus Esau ? Respondit, Ego sum. * At ille : Affer mihi, inquit, cibos de venatione tua, fili mi, ut benedicat tibi anima mea. Quos cum oblatos comedisset, obrulit ei etiam vinum. quo hausto, * dixit ad eum : Accede ad me, & da mihi osculum, fili mi. * Accessit, & osculatus est eum. Statimq. ut sensit vestimentorum illius fragrantiam, benedicens illi, ait : Ecce odor filij mei sicut odor agri pleni, cui benedixit Dominus. * Det tibi Deus de rore cæli, & de pinguedine terræ abundantiam æumenti & vini. * Et serviant tibi populi, & adorent te tribus : esto dominus fratrum tuorum, & incurvantur ante te filij matris tuæ. qui maledixerit tibi, sit ille maledictus : & qui benedixerit tibi, benedictionibus repleatur. * Vix Isaac sermonem impleverat : & egresso Iacob foras, venit Esau, * coctosq. de venatione cibos intulit patri, dicens : Surge pater mi, & comede de venatione filij tui, ut benedicat mihi anima tua. * Dixitq. illi Isaac : Quis es tu ? Qui respondit : Ego sum filius tuus primogenitus Esau. * Expavit Isaac stupore vehementi, & ultra quam credi potest, admirans, ait : Quis igitur ille est qui

dudum captam venationem attulit mihi, & comedi ex omnibus priusquam tu venires ? benedixitq. ei, & erit benedictus. * Auditis Esau sermonibus patris, irruisse clamore magno : & consternatus, ait : Benedic etiam & mihi, pater mi. * Qui ait : Venit germanus tuus fraudulenter, & accepit benedictionem tuam. * At ille subiunxit : Iuste vocatum est nomen eius Iacob : supplantavit enim me in altera vice : * primogenita mea ante tulit, & nunc secundo surripuit benedictionem meam. Rursusq. ad patrem : Numquid non reſervalli, ait, & mihi benedictionem ? * Respondit Isaac : Dominum tuum illum constitui, & omnes fratres eius servituri illius subiugavi : frumento & vino stabiliui eum, & tibi post hæc, fili mi, ultra quid faciam ? * Cui Esau : Num vnam, inquit, tantum benedictionem habes, pater ? mihi quoque obsecro ut benedicas. Cumq. eiulatu magno fieret, * motus Isaac, dixit ad eum : * In pinguedine terræ, & in rore cæli deluxerit * erit benedictio tua. Vives in gladio, & fratri tuo servies : tempusq. veniet, cum excutias, & solus iugum eius de cervicibus tuis. * Oderat ergo semper Esau Iacob pro benedictione qua benedixerat ei pater : dixitq. in corde suo : * Venient dies luctus patris mei, & occidam Iacob fratrem meum. * Nunciata sunt hæc Rebecca : quæ mittens & vocans Iacob filium suum, dixit ad eum : Ecce Esau frater tuus minatur ut occidat te. * Nunc ergo, fili mi, audi vocem meam, & consurgens fuge ad Laban fratrem meum in Haran : * habitabisq. cum eo dies paucos, donec requiescat furor fratris tui, & cesset indignatio eius, obliuiscaturq. eorum quæ fecisti in eum : postea mittam, & adducam te inde huc. cor utroque orabor filio in vno die ? * Dixitq. Rebecca ad Isaac : Tacet me vitæ mea propter filias Heth : si acciperit Iacob uxorem de stirpe huius terræ, nolo vivere.

Supra 25.
d. 25.

Heb. 11. 2

Abd. 1. 2
10

CAP. XXVIII.

V Ocauit itaque Isaac Iacob, & benedixit eum, præcepitq. ei dicens : Noli accipere coniugem de genere Chanaan : * sed vade, & proficiscere in Mesopotamiam Syriæ, ad domum Bathuel patris matris tuæ, & accipe tibi inde uxorem de filiabus Laban auunculi tui. * Deus autem omnipotens benedicat tibi, & crescere te faciat, atque multiplicet : ut sis in turbas populorum. * Et det tibi benedictiones Abraham, & semini tuo post te : ut possideas terram peregrinationis tuæ, quam pollicitus est auctori tuo. * Cumq. dimississet eum Isaac, profectus venit in Mesopotamiam Syriæ ad Laban filiū Bathuel Syri, fratrem Rebecæ matris suæ. * Videns autem Esau quod benedixisset pater suus Iacob, & misisset eum in Mesopotamiam Syriæ, ut inde uxorem duceret ; & quod post benedictionem præcepisset ei, dicens : Non accipies uxorem de filiabus Chanaan : * quodq. obediens Iacob parentibus suis iussit in Syriam : * probans quoque quod non libenter aspiceret filias Chanaan, pater suus : iussit ad Ismaelem, & duxit uxorem ab eis, quas prius habebat, Mahleth filiam Ismael filij Abraham, sororem Nabaioth. * Igitur egressus Iacob de Bersabee, pergebat Haran. * Cumq. venisset ad quendam locum, & vellet in eo requiescere post solis occubitum, tulit de lapidibus qui iacebant, & suppones capiti suo, dormiuit in eodem loco. * Viditq. in somnis scalam stantem super terram, & cacumen illius tangens caeli : Angelos quoque Dei ascendentes & descendentes per eam. * & Dominum innixū scalarum dicentem sibi : Ego sum Dominus Deus Abraham patris tui, & Deus Isaac : Terram, in qua dormis, tibi dabo & semini tuo. * Erigit, iemen tuum quasi pulvis terræ : dilataberis ad Occidentem, & Orientem, & Septentrionem, & Meridiem : & benedicent tibi in terra, & in semine tuo cunctis tribus terræ. * Et ero custos tuus quocumque perrexeris, & reducā te in terram hanc : nec dimittam

nisi compleretur vniuersa quæ dixi. * Cumq. euigilasset Iacob de somno, ait : Vere Dominus est in loco isto, & ego nesciebam. * Pauesq. Quam terribilis est, inquit, locus iste ! non est hic aliud nisi domus Dei, & porta caeli. * Surgens ergo Iacob mane, tulit lapidem quem supposuerat capiti suo, & erexit in titulum, fundens oleum desuper. * Appellauitq. nomen urbis Bethel, quæ prius Luz vocabatur. * Vovit etiam votum, dicens : Si fuerit Deus mecum, & custodierit me in via, per quam ego ambulo, & dederit mihi panem ad vescendum, & vestimentum ad induendum, & reuersusq. fuero prospere ad domum patris mei : erit mihi Dominus in Deum, & lapis iste, quem erexi in titulum, vocabitur Domus Dei : cunctorumq. quæ dederis mihi, decimas offeram tibi.

CAP. XXIX.

Profectus ergo Iacob venit in terram Orientalem. * Et vidit puteum in agro, tres quoque greges ouium accubantes iuxta eum : nam ex illo adaquabantur pecora, & os eius grandi lapide claudebatur. * Morisq. erat ut cunctis ouibus congregatis deuoluerent lapidem, & refectis gregibus rursus super os putei ponerent. * Dixitq. ad pastores : Fratres, unde estis ? Qui responderunt : De Haran. * Quos interrogans, Numquid, ait, nostis Laban filium Nachor ? Dixerunt : Nouimus. * Sanusne est ? inquit : Valer, inquit : & ecce Rachel filia eius venit cum grege suo. * Dixitq. Iacob : Adhuc multum diei superest, nec est tempus ut reducarer ad caulas greges : date autem potum ouibus, & sic eas ad pastum reducite. * Qui responderunt : Non possumus, donec omnia pecora congregentur, & amoueamus lapidem de ore putei, ut adaquemus greges. * Adhuc loquebantur, & ecce Rachel veniebat cum ouibus patris sui : nam gregem ipsa pascibat. * Quam cum vidisset Iacob, & sciret consobrinā suam, ouesq. Laban auunculi sui : amouit lapidem quo puteus claudebatur.

Infra 31. b.

13

Ioseph 12. d

Infra 35. a.
1. 4. 2. 3Deu. 12. c.
20. & 19. c.
14Supra 26.
24

15

debatat. * Et ad aquatorem grege, o-
scularus est eam : & elevata voce
fleuit. * & indicavit ei quod fra-
ter esset patris sui, & filius Rebec-
cæ : at illa festinans nuntiavit pa-
tri suo. * Qui cum audisset venisse
Jacob filium sororis suæ, cucur-
rit obviam ei : complexusq. eum,
& in oscula ruens, duxit in do-
mum suam. Auditis autem cau-
sis itineris, respondit : Os meum
es, & caro mea. Et postquâ im-
pleti sunt dies mensis unius, * di-
xit ei : Num quia frater meus es,
gratis servies mihi ? die quid mer-
cedis accipias. * Habebat vero
duas filias, nomen maioris Lia :
minor vero appellabatur Rachel.
* Sed Lia lippis erat oculis : Ra-
chel decora facie, & venusto aspe-
ctu. * Quam diligens Jacob, ait :
Serviam tibi pro Rachel filia tua
minore, septem annis. * Respon-
dit Laban : Melius est vt tibi eam
dæm quam alteri viro, mane apud
me. * Serviuit ergo Jacob pro
Rachel septem annis : & videbatur
illi pauci dies præ amoris ma-
gnitudine. * Dixitq. ad Laban :
Da mihi uxorem meam : quia iam
tempus impletum est, vt ingrediar
ad illam. * Qui vocatis multis
amicorum turbis ad conuiuium, fe-
cit nuptias. * Et vespere Liam filiã
suam introduxit ad eum, * dans
ancillam filiam, Zelpham nomine.
Ad quam cum ex more Jacob fuisset
ingressus, factò mane vidit
Liam : * & dixit ad socerum suum :
Quid est quod facere voluisti ? nõ-
ne pro Rachel serviui tibi ? quare
imposuisti mihi ? * Respondit La-
ban : Non est in loco nostro con-
suetudinis : vt minores ante tra-
damus ad nuptias. * Imple heb-
domadam dierum huius copulæ :
D & hanc quoque dabo tibi pro o-
pere quo serviurus es mihi se-
ptem annis alijs. * Acquevit pla-
cito : & hebdomada transacta,
Rachel duxit uxorem : * cui pater
seruam Balam tradiderat. * Tan-
demq. potius operatis nuptijs, a-
morem sequentis prioris prætulit,
seruiens apud eum septem annis
alijs. * Videns autem Dominus
quod despiceret Liam, aperuit vul-
uam eius, sorore sterili perman-
nente. * Quæ conceptum genuit
filium, vocauitq. nomen eius Ru-

ben, dicens : Vidit Dominus hu-
militatem meam, nunc amabit me
vir meus. * Rursumq. concepit &
E peperit filium, & ait : Quoniam audiuit
me Dominus haberi con-
temptui, dedit etiam istum mihi.
13 vocauitq. nomen eius Simeon.
14 * Concepitq. tertio, & genuit a-
lium filium : dixitque : Nunc quoque
copulabitur mihi maritus meus,
eo quod pepererim ei tres filios :
15 & idcirco appellauit nomen eius,
Leui. * Quarto concepit & peperit
16 filium, & ait : Modo conturbor
Domino. & ob hoc vocauit eum
Iudam : cessauitq. parere.

Mat. 1. 2. 5

C A P. XXX.

1 C Errens autem Rachel quod
A infecunda esset, inuidit sorori
suz, & ait marito suo : Da mihi
2 liberos, alioquin moriar. * Cui iratus
respondit Jacob : Num pro
Deo ego sum, qui priuauit te fru-
3 tu ventris tui ? * At illa : Ha-
beo, inquit, famulam Balam : in-
gredere ad illam, vt pariat super ge-
nus mea, & habeam ex illa filios.
4 * Deditq. illi Balam in coniugium :
5 quæ. * ingresso ad se viro, conce-
6 pit & peperit filium. * Dixitq.
Rachel : Iudicauit mihi Dominus
& exaudiuit vocem meam, dans
mihi filium. & idcirco appellauit
7 nomen eius, Dan. * Rursumq.
Bala concipiens, peperit alterum,
8 * pro quo ait Rachel : Comparauit
me Deus cum sorore mea, & in-
9 ualui : vocauitq. eum Nephthali.
9 * Sentiens Lia quod parere desisset,
Zelpham ancillã suam marito
10 tradidit. * Qua post conceptum
11 edente filium, * dixit : Feliciter
& idcirco vocauit nomen eius, Gad.
12 * peperit quoque Zelpha alterum.
13 * Dixitq. Lia : Hoc pro beatitu-
dine mea : Beatam quippe me di-
cent mulieres, propterea appel-
14 lauit eum, Aser. * Egressus au-
tem Ruben tempore messis triti-
cæ in agrum, reperit mandrago-
ras : quas matri Lia detulit. Di-
xitq. Rachel : Da mihi partem de
15 mandragonis filij tui. Illa respon-
dit : Parumne tibi videtur quod
C præpueris maritum mihi, nil
etiam mandragoras filij mei tuleris ?
Ait Rachel : Dormiat tecum
hac nocte pro mandragonis filij tui
Redeun.

16 **R**edeuntiq. ad vesperam Iacob de agro, egressa est in occursum eius Lia, & ad me, inquit, intrabis: quia mercede conduxisti te pro mandragoris filij mei. Dormiuitq. cum ea nocte illa. **E**t exaudiuit Deus preces eius: concepitq. & peperit filium quintum, & ait: **D**edit Deus mercedem mihi, quia dedi ancillam meam viro meo. appellauitq. nomen eius, Issachar. **R**ursum Lia concipiens, peperit sextum filium, & ait: **D**otauit me Deus dote bona: etiam hac vice mecum erit maritus meus, eo quod genuerim ei sex filios, & ideo appellauit nomen eius, Zabulon. **P**ost quem peperit filiam, nomine Dinam. **R**ecordatus quoque Dominus Rachelis, exaudiuit eam, & aperuit vuluam eius. **Q**uæ cœcepit, & peperit filium, dicens: **A**bitulit Deus opprobrium meum. **E**t vocauit nomē eius, Ioseph, dicens: **A**ddat mihi Dominus filium alterum. **N**ato autem Ioseph, dixit Iacob socio suo: **D**imittite me ut reuertar in patriam, & ad terram meam. **D**a mihi vxores, & liberos meos, pro quibus seruiui tibi, vt abea: tu nosti seruitutem qua seruiui tibi. **A**it illi Laban: **I**nueniam gratiam in conspectu tuo: experimento didici, quia benedixerit mihi Deus propter te: **C**onstituere mercedem tuam, quam dem tibi. **A**t ille respondit: **T**u nosti quo modo seruiui tibi, & quæta in manibus meis fuerit possessio tua. **M**odicum habuisti antequam venire ad te, & nunc diues effectus es: benedixitq. tibi Dominus ad introitum meum. **I**ustum est igitur vt aliquando provideam etiam domui meæ. **D**ixitq. Laban: **Q**uid tibi dabo? **A**t ille ait: **N**ihil volo: sed si feceris quod postulo, iterum pascam, & custodiam pecora tua. **G**yra omnes greges tuos, & separa cunctas oves varias, & sparsio vellere: & quodecumque furum, & maculosum, variunq. fuerit, tam in ovibus, quam in capris, erit merces mea. **R**espondebitq. mihi eras iustum mea, quando placiti tempus aduenient coram te: & omnia quæ non fuerint varia & maculosa, & surra, tam in ovibus, quam in ca-

17 pris, furti me arguent. **D**ixitq. Labā: **G**ratum habeo quod petis. **E**t separauit in die illa capras, & oves, & hircos, & arietes varios atque maculosos: cunctum autem gregem vnicolore, id est, albi, & nigri velleris, tradidit in manu filiorum suorum. **E**t posuit spatium itineris trium dierum inter se & generum, qui pascere reliquos greges eius. **T**ollens ergo Iacob virgas populeas virides, & amygdalinas, & ex platanis, ex parte decorticauit eas: detrahitq. corticibus, in his, quæ spoliata fuerant, candor apparuit: illa vero quæ integra fuerant, viridia permanserunt: atque in hunc modum color effectus est varius. **P**osuitq. eas in canalibus, vbi effundebatur aqua: vt cum venissent greges ad bibendum, ante oculos haberent virgas, & in aspectu earum conciperent. **F**actumq. est vt in ipso calore coitus, oves intuerentur virgas, & parerent maculosa, & varia, & diuerso colore respersa. **D**iuisitq. gregem Iacob, & posuit virgas in canalibus ante oculos arietum: erant autem alba & nigra quæque, Laban: cetera vero, Iacob, separatis inter se gregibus. **I**gitur quando primo tempore ascendebar oves, ponebat Iacob virgas in canalibus aquarum ante oculos arietum & onium, vt in earum contemplatione conciperent. **Q**uando vero ferotina admixtura erat, & conceptus extremus, non ponebat eas. **F**actaq. sunt ea quæ erant ferotina, Laban: & quæ primi temporis, Iacob. **D**itatusq. est homo ultra modum, & habuit greges multos, ancillas & seruos, camelos & asinos.

C A P. XXXI.

Postquam autem audiuit verba filiorum Laban dicentium: **T**ulit Iacob omnia quæ fuerant patris nostri, & de illius facultate ditatus, factus est inclutus: **a**nimaduertit quoque faciem Laban, quod non esset erga se sicut heri, & nudius tertius, maxime dicente sibi Domino: **A**uertere in terram patrum tuorum, & ad generationem tuam, eroq. tecum. **M**isit, & vocauit Rachel & Liam in agrum.

agrum, ubi pascēbat greges, * dixitq. eis: Video faciem patris vestri, quod nō sit erga me sicut heri, & nudius tertius: Deus autem patris mei fuit mecum. * Et ipsē nostros quod totis viribus meis seruierim patri vestro. * Sed & pater vester circumuenit me, & mutauit mercedem meam decem vicibus: & tamen non dimisit eum Deus ut noceret mihi. * Si quando dixit: Variæ erunt mercedes tuæ: pariebant omnes oues varios fortus. quando vero econtrario, ait: Alba quæque accipies pro mercede: omnes greges alba pepererūt. * Tulitq. Deus substantiam patris vestri, & dedit mihi. * Postquam enim conceptus ouium tempus aduenerat, leuaui oculos meos, & vidi in somnis ascendentes mares super feminas, varios & maculosos, & diuersorum colorum. * Dixitq. Angelus Dei ad me in somnis: Iacob! Et ego respondi: Adsum. * Qui ait: Leua oculos tuos, & vide vniuersos masculos ascendentes super feminas, vanos maculosos, atque resperfos. Vidi enim omnia quæ fecit tibi Laban. * Ego sum Deus Bethel, ubi vixisti lapidē, & votum vouisti mihi. Nūc ergo surge, & egredere de terra hac, reuertens in terrā natiuitatis tuæ. * Responderuntq. Rachel & Lia: Numquid habemus residui quidquam in facultatibus, & hereditate domus patris nostri? * Nonne quasi alienas reputauit nos, & vendidit, comeditq. pretium nostrū? * Sed Deus tulit opes patris nostri, & eas tradidit nobis, ac filijs nostris: vnde omnia quæ præcepit tibi Deus, fac. * Succrexit itaque Iacob, & imposuit liberis, ac coniugibus suis super camelos, abiit. * Tulitq. omnem substantiā suā, & greges, & quidquid in Mesopotamia acquisierat, pergens ad Isaac patrem suum in Terrā Chanaan. * Eo tempore ierat Laban ad tendendas oues, & Rachel furata est idola patris sui. * Noluistq. Iacob cōstituti focero suo quod fugeret. * Cumq. abiisset tam ipse quam omnia quæ iuris sui erant, & amne transmissio pergeret cōtra montem Galaad, * nunciatum est Laban die tertio quod fugeret Iacob. * Qui, assumptis fratribus suis,

persecutus est eū diebus septem: & comprehendit eum in Monte Galaad. * Viditq. in somnis dicentem sibi Deū: Cauē ne quidquā asperere loquaris contra Iacob. * Tamq. Iacob extenderat in monte tabernaculum: cumq. ille consecutus fuisset eum cum fratribus suis, in eodem Monte Galaad fixit tentorium. * Et dixit ad Iacob: quare ita egisti, ut clam me abigeres filias meas quasi captiuas gladio? * Cur ignorante me fugere voluisti, nec indicare mihi, ut prosequerere te cum gaudio, & canticis, & tympanis, & citharis? * Non es passus ut oscularer filios meos & filias: stulte operatus es: & nunc quidem * valet manus mea reddere tibi malum: sed Deus patris vestri heri dixit mihi: Cauē ne loquaris contra Iacob quidquā durius. * Esto, ad tuos ire cupiebas, & desiderio erat tibi domus patris tui: cur furatus es deos meos? * Respondit Iacob: Quod infacio te profectus sum, tuius ne violēter auferres filias tuas. * Quod autem furti me arguis: apud quēcumque inueneris deos tuos, necetur corā fratribus nostris. seruare, quidquid tuorum apud me inueneris, & aufer. hæc dicens, ignorabat quod Rachel furata esset idola. * Ingressus itaque Laban tabernaculum Iacob & Liae, & vtriusque famulæ, non inuenit. Cumq. intrasset retorium Rachel, * illa festinans abscondit idola subter stramenta cameli, & sedit desuper: seruantiq. omne tentorium, & nihil inuenienti, * ait: Ne irascatur dominus meus, quod coram te assurgere nequeo: quia iuxta consuetudinem feminarum nunc accidit mihi. sic delusa sollicitudo querentis est. * Tumensq. Iacob, cum iurgio ait: Quam ob culpam meam, & ob quod peccatum meum sic exaristi post me, & seruaturs est omnē suppellectilem meam? Quid inuenisti de cuncta substantia domus tuæ? pone hic coram fratribus meis, & fratribus tuis, & iudicent inter me, & te. * Idcirco viginti annis fui tecū? oues tuæ & capræ stiles non fuerunt, arietes gregis tui non comedi: * nec captum a bestia ostēdi tibi, ego damnum omnē reddebam:

85up. 28.d.

11

debam : quidquid furto peribam ,
a me exigebas : * die noctuq. aestu
virebar , & gelu , fugiebatq. som-
nus ab oculis meis . * Sicq. per vi-
ginti annos in domo tua seruiui
tibi , quattuordecim pro filiabus ,
& sex pro gregibus tuis : immuta-
sti quoque mercedem meam de-
centi vicibus . * Niti Deus patris
mei Abraham , & timor Isaac af-
fuisset mihi , forsitan modo nu-
dum me dimisisses : afflictionem
meam & laborem manuum mea-
rum respexit Deus , & arguit te
heui . * Respondit ei Laban : Filiz
meæ & filij , & greges tui , & om-
nia quæ centis , mea sunt : quid
possum facere filijs & nepotibus
meis ? * Veni ergo , & ineamus
foedus : vt sit in testimonium in-
ter me & te . * Tulit itaque Iacob
lapidem , & erexit illi in tutulum :
* dixitq. fratribus suis : Attene
lapides . Qui congregantes fece-
runt tumulum , comederuntq. su-
per eum : * quem vocauit Laban
Tumulus testis : & Iacob , Acer-
uum testimonij , vterque iuxta
propriatē linguæ suæ . * Dixitq.
Laban : Tumulus iste erit testis
inter me & te hodie , & ideo
appellatum est nomen eius Galaad ,
id est , Tumulus testis . * Intueatur
& iudicet Dominus inter nos
quando recesserimus a nobis , * si
affixeris filias meas , & si introdu-
xeris alias uxores super eas : nul-
lus sermonis nostri testis est abs-
que Deo , qui præsens respicit . * Di-
xitq. rursus ad Iacob : En tumu-
lus hic , & lapis , quem erexi inter
me & te , * testis erit : tumulus ,
inquam , iste & lapis sint in testi-
monium , si aut ego transiero illum
pergens ad te , aut tu præterieris ,
malum mihi cogitans . * Deus A-
braham , & Deus Nachor iudicet
inter nos , Deus patris eorum .
Iurauit ergo Iacob per timorem
patris sui Isaac : * immolatisq. vi-
ctimis in monte , Vocauit fratres
suos vt ederent panem . Qui cum
comedisent , manserunt ibi . * La-
ban vero de nocte surgens , o-
sculatus est filios , & filias suas , &
benedixit illis : reuersusq. est in
locum suum .

CAP. XXXII.

Iacob quoque abiit itinere quo
coeperat : fueruntq. ei obuiam
Angeli Dei . * Quos cum vidisset ,
ait : Castra Dei sunt hæc : & ap-
pellauit nomen loci illius Maha-
nahim , id est , Castra . * Misit au-
tem & nuncios ante se ad Esau fra-
trem suum in terra Seir in regionem
Edom : * præcepitq. eis , dicens :
Sic loquimini domino meo Esau :
Hæc dicit frater tuus Iacob : Apud
Laban peregrinatus sum , & fui
vsque in præsentem diem . * Ha-
beo boues , & asinos , & oues , &
seruos , & ancillas : mittoq. nunc
legationem ad dominum meum ,
vt inueniam gratiam in conspectu
tuo . * Reuersiq. sunt nuncij ad
Iacob , dicentes : Venimus ad Es-
au fratrem tuum , & ecce properat
tibi in occursum cum quadringen-
tis viris . * Timuit Iacob valde :
& perterritus diuisit populum , qui
secum erat , greges quoque & oues
& boues , & camelos in duas tur-
mas , * dicens : Si venerit Esau ad
vnam turmam , & percuferit eam ,
alia turma , quæ reliqua est , salua-
bitur . * Dixitq. Iacob : Deus pa-
tris mei Abraham , & Deus patris
mei Isaac Domine qui dixisti mi-
hi : Reuertere in terram tuam , &
in locum natiuitatis tuæ , & bene-
faciam tibi : * minor sum cunctis
miserationibus tuis , & veritate tua
quam expleuisti seruo tuo . In ba-
culo meo transiui Iordanem istum :
& nunc cum duabus turmis regre-
dior . * Erue me de manu fratris
mei Esau , quia valde eum timeo :
ne forte veniens percutiat matrem
cū filijs . * Tu locutus es , quod be-
nefaceres mihi , & dilatares semē
meum sicut arenā maris , quæ præ
multitudine numerari non potest .
* Cumq. dormisset ibi nocte illa ,
separauit de his quæ habebat , mu-
lta fratri suo , * capras du-
centas , hircos viginti , oues ducen-
tas , & arietes viginti , * camelos for-
tas cū pullis suis triginta , vaccas
quadraginta , & tauros viginti , ali-
nas viginti , & pullos earū decem .
* Et misit per manus seruorum su-
orum singulos eorum greges , di-
xitq. pueris suis : Antecedite me ,
& ut spatium inter greges & gre-
gem .

Inf. 48. c.
16

gem. * Et præcepit priori, di- 17
cens: Si obitum habueris fratrem
meum Esau: & interrogaueris,
Cuius es? aut, Quo vadis? aut,
Cuius sunt ista quæ sequens? E
* respondebis: Serui tui Jacob. 18
munera misit domino meo Esau:
ipse quoque post nos venit. * Si- 19
militer dedit mandata secundo, &
tertio, & cunctis qui sequebantur
greges, dicens: Iisdem verbis lo-
quimini ad Esau, cum inueneris-
tis eum. * Eradderis: Ipse quo- 20
que seruus tuus Jacob iter nostrum
insequitur: dixit enim: Placabo
illum muneribus quæ præcedunt,
& postea video illum, forsitan
propitiabitur mihi. * Præcesserunt
itaque munera ante eum, ipse ve- 21
ro mansit nocte illa in castris.
* Cumq. matutine surrexisset, tu-
lit duas uxores suas, & totidem 22
famulas: cum undecim filiis, &
transiit vadum Iaboc. * Tradu- 23
ctisq. omnibus quæ ad se perti-
nebant, * mansit solus: & ecce 24
vir luctabatur cum eo: & que ma-
ne. * Qui cum videret quod eum
superare non posset, tetigit ner- 25
uum femoris eius, & statim emar-
cuit. * Dixitq. ad eum: Dimitte 26
me, iam enim ascendit aurora.
Respondit: Non dimittam te, nisi
benedixeris mihi. * At ergo: 27
Quod nomen est tibi? Respondit:
Jacob. * At ille, Nequaquam, 28
inquit, Jacob appellabitur nomen
tuum, sed Israel: quoniam li-
contra Deum fortis fuisti, quanto
magis contra homines præuale- 29
bis? * Interrogauit eum Jacob:
Dic mihi, quo appellaris nomine?
Respondit: Cur quædis nomen
meum? Et benedixit ei in eodem
loco. * Vocauitq. Jacob nomen 30
loci illius Phanuel, dicens: Vidi
Deum facie ad faciem, & salua fa-
cta est anima mea. * Ortusq. est 31
ei statim sol, postquam transgre-
sus est Phanuel: ipse vero claudi-
cabat pede. * Quam ob causam 32
non comedidit neruum filii Israel,
qui emarcuit in femore Jacob, vs-
que in præsentem diem: eo quod
tetigerit neruum femoris eius, &
obstupescit.

C A P. XXXIII.

E Leuans autem Jacob oculos
suos, vidit venientem Esau, & A

eum eo quadringentos viros: di-
nisiq. filios Lia & Rachel, am-
barumq. famularum: * & posuit 2
vtramque ancillam, & liberos ean-
um in principio: Liam vero, &
filios eius in secundo loco: Ra-
chel autem, & Ioseph nouissimos. 3
* Et ipse progrediens adorauit pro-
nus in terram septies, donec ap-
propinquaret frater eius. * Cur- 4
rens itaque Esau obuiam fratri
suo, amplexatus est eum: strin-
gensq. collum eius, & osculans 5
flevit. * Leuatisq. oculis, vidit
mulieres & paruulos earum, &
ait: Quid sibi volunt isti? & si ad 6
te peruenit? Respondit: Paruuli
sunt, quos donavi mihi Deus ser- 7
uo tuo. * Et appropinquantem an-
cillæ & filij earum, incurati sunt. 8
* Accessit quoque Lia cum pueris
suis: & cum similiter adorassent,
extremi Ioseph & Rachel adora- 9
uerunt. * Dixitq. Esau: Quenam
sunt istæ turmæ quas obuiam ha-
bui? Respondit: Ut inuenirem 10
gratiam corâ domino meo. * At
ille ait: Habeo plurima, frater mi,
sint tua tibi. * Dixitq. Jacob: 11
Noli ita, obsecro: sed si inueni
gratiam in oculis tuis, accipe mu-
nusculum de manibus meis: sic
enim vidi faciem tuam, quasi ve- 12
derim vultum Dei: esto mihi pro-
pitius, * & suscipe benedictionem
quam attuli tibi, & quam dona- 13
uit mihi Deus tribuens omnia.
Vix fratre compellente, suscipiens,
14 * ait: Gratiâmur simul, eroq. so-
cius itineris tui. * Dixitq. Jacob:
Nosti domine mi quod paruulos
habeam teneros, & oves, & bo-
ues fortis mecum: quas si plus in
ambulando fecero laborare, mori- 15
entur vna die cuncti greges. * Præ-
cedat dominus meus ante seruum
suum: & ego sequar paulatim ves-
tigia eius, sicut video paruulos
meos posse, donec veniam ad do-
minum meum in Seir. * Respon- 16
dit Esau: Oro te, vt de populo qui
mecum est, saltem socij remaneat
via tua. Non est, inquit, necesse:
hoc vno tantum indigeo, vt inue-
niam gratiam in cōspectu tuo do-
mine mi. * Reuersus est itaque il-
lo die Esau itinere quo venerat in 17
Seir. * Et Jacob venit in Socoth:
vbi ædificata domo & fixis tentoriis
appellauit nomē loci illius So-
cuth,

coth, id est, tabernacula. * Transiuitq. in Salem urbem Sichimorum, quæ est in terra Chanaan, postquam reuersus est de Mesopotamia Syriæ: & habitauit iuxta oppidum. * Emitq. partem agri in qua fixerat tabernacula, a filiis Hemor patris Sichem centum agnis. * Et erecto ibi altari, inuocauit super illud fortissimum Deum Israel.

C A P. XXXIIII.

EGRESSA est autem Diana filia Lix vt videret multos regionis illius. * Quam cum vidisset Sichem filius Hemor Hæuxi, princeps terræ illius, adamauit eam: & rapuit, & dormiuit cum illa, vi opprimens virginem. * Et conglutinata est anima eius cum ea, tristeq. deliniuit blanditijs. * Et pergens ad Hemor patrem suum, Accipe, inquit, mihi puellam hanc coniugem. * Quod cum audisset Iacob, absentibus filiis, & in pastu pecorum occupatis, siluit donec redirent. * Egresso autem Hemor patre Sichem vt loqueretur ad Iacob, * ecce filij eius veniebant de agro: auditoq. quod acciderat, irati sunt valde, eo quod fœdamentum operatus esset in Israel, & violata filia Iacob, rem illicitam perpetrasset. * Locutus est itaque Hemor ad eos: Sichem filij mei adhæsit anima filie vestræ: date eam illi vxorem: * & iungamus vicissim connubia: filias vestras tradite nobis, & filias nostras accipite. * Et habitate nobiscum: terra in potestate vestra est, exerce, negotiamini, & possidete eam. * Sed & Sichem ad patrem & ad fratres eius ait: Inueniam gratiam corâ vobis: & quæcumque statueritis, dabo: * augere dotem, & munera postulate, & libenter tribuam quod petieritis: tantum date mihi puellam hanc vxorem. * Responderunt filij Iacob Sichem & patri eius in dolo, sciuites ob stuprum sororis: * Non possumus facere quod petitis, nec dare sororem nostram homini incircumciso: quod illicitum & nefarium est apud nos. * Sed in hoc valebimus fœderari,

si volueritis esse similes nostri, & circumcidatur in vobis omne masculini sexus: * tunc dabimus & accipiemus mutuo filias vestras, ac nostras: & habitabimus vobiscum, erimusq. vnus populus: * si autem circumcidi nolueritis, tollemus filiam nostram, & recedemus. * Placuit oblatio eorum Hemor, & Sichem filio eius: * nec distulit adolescens quin statim quod petebatur exleret: amabat enim puellam valde, & ipse erat inclytus in omni domo patris sui. * Ingressiq. portam vbis, locuti sunt ad populum: * Viri isti pacifici sunt, & volunt habitare nobiscum: negotietur in terra, & exerceant eam, quæ spatiosa & lata cultoribus indiget: filias eorum accipiemus vxores, & nostras illis dabimus. * Vnum est quod differtur tantum bonum: Si circumcidamus masculos nostros, tum gentis imitantes. * Et substantia eorum, & pecora, & cuncta quæ possident, nostra erunt: tantum in hoc acquiescamus, & habitantes simul, vnum efficiamus populum. * Assensiq. sunt omnes, circumcisis cunctis masculis. * Et ecce, die tertio quando grauissimus vulnere dolor est: arreptis, duo filij Iacob, Simeon & Levi fratres Dinæ, gladijs, ingressi sunt urbem confunderent: * Interfectiq. omnibus masculis, * Hemor & Sichem paxiter necauerunt, tollentes Dinam de domo Sichem sororem suam. * Quibus egressis, irruerunt super occisos ceteri filij Iacob: & depopulati sunt urbem in vltimum stupri. * Oves eorum, & armenta, & asinos, cunctaq. vasstas quæ in domibus & in agris erant, * paruulos quoque eorum & vxores duxerunt captiuas. * Quibus patris audacter, Iacob dixit ad Simeon & leui: Turbastis me, & odiosum fecistis me Chananeis, & Pherezæis habitatoribus terræ huius. nos pauci sumus: illi congregati percutient me, & delebor ego, & domus mea. * Responderunt: Numquid vi scorto abuti debuere sorore nostra?

Inf. 26. 2. 6

C A P . XXXV.

¶ Sup. 28. a.

13

Interea locus est Deus ad Iacob: Surge, & ascende Bethel, & habita ibi, facq. altare Deo qui apparuit tibi quando fugiebas Esau fratrem tuum. * Iacob vero conuocata omni domo sua, ait: Abijcite deos alienos qui in medio vestri sunt, & mundamini, ac mutate vestimenta vestra. * Surgite, & ascendamus in Bethel, ut faciamus ibi altare Deo: qui exaudivit me in die tribulationis meae, & socius fuit itineris mei. * Dederunt ergo ei omnes deos alienos quos habebant, & in aures quae erant in auribus eorum: at ille infodit ea subter terebinthum, quae est post urbem Sichem. * Cumq. profecti essent, terror Dei inuasit omnes per circuitum ciuitates, & non sunt ausi persequi recedentes. * Venit igitur Iacob Luzam, quae est in terra Chanaan, cognomento Bethel: ipse & omnis populus cum eo. * Aedificauitq. ibi altare, & appellauit nomen loci illius; Domus Dei: ibi enim apparuit ei Deus cumingeret fratrem suum. * Eodem tempore mortua est Deborah nutritrix Rebeccae, & sepulta est ad radices Bethel super quercum: vocatumq. est nomen loci illius, Quercus Aetna. * Apparuit autem iterum Deus Iacob postquam reuersus est de Mesopotamia Syriam, benedixitq. ei, * dicens: Non vocaberis ultra Iacob, sed Israel erit nomen tuum. Et appellauit eum Israel, dixitq. ei: Ego Deus omnipotens, ceteris, & multiplicare: gentes, & populi nationum ex te erunt, reges de lumbis tuis egredientur. * Terramq. quam dedi Abraham & Isaac, dabo tibi & semini tuo post te. * Et recessit ab eo. * Ille vero erexit titulum lapideum in loco quo locus fuerat: ei Deus: libans super eum libamina, & effundens oleum: * vocansq. nomen loci illius, Bethel. * Egredius autem inde, venit verno tempore ad terram quae dicitur Ephraim: in qua cum parturiret Rachel, * ob difficultatem partus periclitari coepit. Dixitq. ei obiter

¶ Sup. 28. c.

18

¶ Sup. 32. f.

23

trix: Noli timere, quia & hunc habebis filium. * Egrediente autem anima pra dolore, & imminente iam morte, vocauit nomen filij sui Benoni, id est filius doloris mei: pater vero appellauit eum Benjamin, id est filius dexterae. * Mortua est ergo Rachel, & sepulta est in via quae ducit Ephratam, haec est Bethlechem. * Erantq. Iacob titulum super sepulchrum eius: * Hic est titulus monumenti Rachel, vsque in praesentem diem. * Egredius inde, fixit tabernaculum trans Turrem gregis. * Cumq. habitaret in illa regione, abiit Ruben, & dormiuit cum Bala concubina patris sui: quod illum minime latuit. Erant autem filij Iacob duodecim. * Filij Lix: primogenitus Ruben, & Simeon, & Leui, & Iudas, & Issachar, & Zabulon. * Filij Rachel: Ioseph & Benjamin. * Filij Bale ancillae Rachelis: Dan & Nephthali. * Filij Zephrae ancillae Lix: Gad & Aser: hi sunt filij Iacob, qui nati sunt ei in Mesopotamia Syriam. * Venit etiam ad Isaac patrem suum in Mambre, Quartaem Arbec, haec est Hebron: in qua peregrinatus est Abraham & Isaac. * Et completi sunt dies Isaac centum octoginta annorum. * Consumptusq. aetate mortuus est: & appositus est populo suo senex & plenus dierum: & sepeherunt cum Esau & Iacob filij sui.

¶ Inf. 48. b. 7

¶ Inf. 49. a. 1

C A P . XXXVI.

Hae sunt autem generationes Esau, ipse est Edom. * Esau accepit uxores de filiabus Chanaan: Ada filiam Elon Hethathi, & Oolibanam filiam Anz filiae Sebeon Heuzi: * Basemath quoque filiam Ismael sororem Nabaioth. * Peperit autem Ada, Eliphaz: Basemath genuit Rachel. * Oolibana genuit Iehus & Ithelon & Core. hi filij Esau qui nati sunt ei in terra Chanaan: * Tulit autem Esau uxores suas & filios & filias, & omnem animarum domus suae, & substantiam, & pecora, & cuncta quae habere poterat in terra Chanaan: & abiit in alteram regionem, recessitq. a fratre suo Iacob. * Diuites enim erant

¶ 1. Par. 1.

c. 29.

¶ Sup. 9. a. 8

¶ Ios. 24. a. 4

¶ 1. Par. I. C.

35

¶ 2. Par. I. C.

98

erant valde, & simul habitare non poterant: nec sustinebat eos terra peregrinationis eorum propter multitudinem gregum. * ¶ Habitavitq. Esau in monte Seir, ipse est Edom. * Hæ autem sunt generationes Esau patris Edom in monte Seir, * & hæc nomina filiorum eius: ¶ Eliphaz filius Ada uxoris Esau: Rahuel quoque filius Basemath uxoris eius. * Fueruntq. Eliphaz filij: Theman, Omar, Sepho, & Garham, & Cenez. * Erat autem Thamna, concubina Eliphaz filij Esau: quæ peperit ei Amalech. hi sunt filij Ada uxoris Esau. * Filij autem Rahuel: Nahath & Zara, Samma & Meza. hi filij Basemath uxoris Esau. * Isti quoque erant filij Oolibama filiz Anæ filiz Sebeon, uxoris Esau, quos genuit ei Iehus & Ihelon & Core. * Hi duces filiorum Esau: Filij Eliphaz primogeniti Esau: dux Theman, dux Omar, dux Sepho, dux Cenez, * dux Core, dux Garham, dux Amalech. hi filij Eliphaz in terra Edom. & hi filij Ada. * Hi quoque filij Rahuel filij Esau: dux Nahath, dux Zara, dux Samma, dux Meza. hi autem duces Rahuel in terra Edom: isti filij Basemath uxoris Esau. * Hi autem filij Oolibama uxoris Esau: dux Iehus, dux Ihelon, dux Core. hi duces Oolibama filiz Anæ uxoris Esau. * Isti sunt filij Esau, & hi duces eorum: ipse est Edom. * ¶ Isti sunt filij Seir Horæ, habitatores terræ: Lotan, & Sobal, & Sebeon, & Ana, * & Difon, & Efer, & Difan. hi duces Horæ, filij Seir in Terra Edom. * Facti sunt autem filij Lotan: Hori & Heman. erat autem soror Lotan, Thamna. * Et isti filij Sobal: Aluan & Manahat, & Ebal, & Sepho & Onam. * Echi filij Sebeon: Aia & Ana. Iste est Ana qui invenit aquas calidas in solitudine; cum pasceret asinos Sebeon patris sui. * Habuitq. filium Difon, & filiam Oolibama. * Et isti filij Difon: Hamdan, & Efeban, & Iethram, & Charan. * Hi quoque filij Efer: Balaan, & Zauan, & Acan. * Habuit autem filios Difan: Hus, & Aram. * Hi duces Horæ: dux Lotan, dux Sobal,

dux Sebeon, dux Ana, * dux Difon, dux Efer, dux Difan isti duces Horæ eorum qui imperauerunt in Terra Seir. * Reges autem qui regnaverunt in Terra Edom antiquam haberent regem filij Israel. * fuerunt hi: * Bela filius Beor, dux nomeng. vrbis eius Denaba. * Mortuus est autem Bela, & regnavit pro eo Iobab filius Zara de Bosra. * Cumq. mortuus esset Iobab, regnavit pro eo Husam de terra Themanorum. * Hoc quoque mortuo, regnavit pro eo Adad filius Badad, qui percussit Madian in regione Moab: & nomen vrbis eius Avith. * Cumq. mortuus esset Adad, regnavit pro eo Semla de Masteca. * Hoc quoque mortuo regnavit pro eo Saul de Suilo Rohoboth. * Cumq. & hic obijisset, successit in regnum Balanan filius Achobor. * Iste quoque mortuo regnavit pro eo Adar, nomeng. vrbis eius Phaues & appellabatur vxor eius Meetabel, filia Maued filiz Mezaab. * Hæc ergo nomina ducum Esau in cognationibus, & locis, & vocabulis suis: dux Thamna, dux Alua, dux Ietheth, * dux Oolibama, dux Ela, dux Phinon, * dux Cenez, dux Theman, dux Mablar, * dux Magdiel, dux Hiram: hi duces Edom habitantes in terra imperij sui, ipse est Esau pater Idumæorum.

C A P. XXXVII.

I **H**abitavit autem Iacob in terra Chanaan, in qua pater suus peregrinatus est. * Et hæc sunt generationes eius: Ioseph cum sedecim esset annorum, pascibat gregem cum fratribus suis adhuc puer: & erat cum filiis Balæ & Zelphæ uxorum patris sui accusavit, fratres suos apud patrem crimine pessimo. * Israel autem diligebat Ioseph super omnes filios suos, eo quod in senectute genuisset eum: scietq. ei tunicam polynitam. * Videntes autem fratres eius quod a patre plus amaretur filijs amarentur, oderant eum, nec poterant ei quidquam pacifice loqui. * Accidit quoque verisum somnium referens habitibus suis: quæ causa maioris odij se-

minarium fuit. * Dixitq. ad eos : Audite somnium meum quod vidi : * Putabam, nos ligare manipulos in agro : & quali confurgere manipulum meum, & stare, vestrosq. manipulos circumstantes adorare manipulum meum. * Respondērunt fratres eius : Nūquid rex noster eris ? aut subijciemur ditioni tuæ ? Hæc ergo causa somniorum atque sermonum, inuidiz & odij fomitem ministravit. * Aliud quoque vidit somnium, quod narrans fratribus, ait : Vidi per somnium, quati solem, & lunam, & stellam undecim adorare me. * Quod cum patri suo, & fratribus retulisset, increpavit eum pater suus, & dixit : Quid sibi vult hoc somnium quod vidisti ? num ego & mater tua, & fratres tui adorabimus te super terram ? * Inuidebant ei igitur fratres sui : pater vero rem tacitus considerabat. * Cumq. fratres illius in pascendis gregibus patris morarentur in Sichem, * dixit ad eum Israel : Fratres tui pascunt oves in Sichem : veni, mittam te ad eos. Quo respondente, * Præsto sum, ait ei : Vade, & vide si cuncta prospera sint erga fratres tuos, & peccata : & renuncia mihi quid agatur. Missus de Valle Hebron, venit in Sichem : * inuenitq. eum vir errantem in agro, & interrogavit quid quæreret. * At ille respondit : Fratres meos quæro, in dica mihi ubi pascant greges. * Dixitq. ei vir : Recesserunt de loco isto : audiui autem eos dicentes : Eamus in Dothain. Perrexit ergo Ioseph post fratres suos, & inuenit eos in Dothain. * Qui cum vidissent eum procul, antequam accederet ad eos, cogitauerunt illum occidere : * & mutuo loquebantur : Ecce somniator venit : venite, occidamus eum, & mittamus in cisternam veterem : dicemusq. Fera pessima deuoravit eum : & tunc apparebit quid illi profint somnia sua. * * Audiens autem hoc Ruben, nitebatur liberare eum de manibus eorum, & dicebat : * Non interficiatis animam eius, nec effundatis sanguinem : sed projicite eum in cisternam hanc, quæ est in solitudine : manusc. vestras servate innoxias :

hoc autem dicebat, volens eripere eum de manibus eorum, & reddere patri suo. * Confestim igitur peruenit ad fratres suos, nudauerunt eum tunica talari, & polymita : * miseruntq. eum in cisternam veterem, quæ non habebat aquam. * Et sedentes ut comederent panem, viderunt Imaclitas viatores venire de Galaad, & camelos eorum portantes aromata, & resinam, & statim in Ægyptum. * Dixit ergo Iudas fratribus suis : Quid nobis prodest si occiderimus fratrem nostrum, & celauerimus sanguinem ipsius ? * Melius est ut vendatur Imaclitis, & manus nostræ non polluantur : frater enim, & caro nostra est. Acquieuerunt fratres sermonibus illius. * * Et prætereuntibus Madianitis negotiatoribus, extrahentes eum de cisterna, vendiderunt eum Imaclitis, viginti argenteis : qui duxerunt eum in Ægyptum. * Reuersusq. Ruben ad cisternam, non inuenit puerum : * & scissis vestibus pergens ad fratres suos, ait : Puer non compar, & ego quoniam ibo ? * Tulerunt autem tunicam eius, & in sanguine hœdi, quem occiderant, unxerunt : * mittentes qui ferrent ad patrem, & dicerent : Hanc inuenimus : videtur tunicam filij tui sisti, an non. * Quam cum agnouisset pater, ait : Tunica filij mei est, fera pessima comedit eum, bestia deuoravit Ioseph. * Scissisq. vestibus, indutus est cilicio, lugens filium suum multo tempore. * Congregatis autem cunctis liberis eius ut lenirent dolorem patris, noluit consolationem accipere, sed ait : Descendam ad filium meum lugens in infernum. Et illo perseverante in fletu, * Madianitæ vendiderunt Ioseph in Ægypto Putipharî eunucho Pharaonis magistro milium.

CAP. XXXVIII.

Eodem tempore descendens Iudas a fratribus suis, diuertit ad Virum Odollamitem, nomine Hiram. * * Viditq. ibi filiam hominis Chananæ, vocabulo Sue : & accepta uxore, ingressus est

Inf. 42. C.
13

Cap. 10. c.
13

1. Par. 2. a.

est ad eam. * **Q**uæ concepit, & peperit filium, & vocavit nomen eius Her. * **R**ursumq. concepto foru, natu filium vocavit Onan. * **T**ertium quoque peperit: quem appellavit Sela. quo nato, parere ultra cessavit. * **D**edit autem Iudas uxorem primogenito suo Her, nomine Thamar. * **F**uit quoque Her primogenitus Iudæ, nequam in conspectu Domini: & ab eo occisus est. * **D**ixit ergo Iudas ad Onan filium suum: Ingredere ad uxorem fratris tui, & sociare illi, ut susceperis semen fratri tuo. * **I**lle sciens non sibi nasci filios, introiens ad uxorem fratris sui, semen fundebat in terram, ne liber fratris nomine nasceretur. * **E**t idcirco percussit eum Dominus, quod rem detestabilem faceret. * **Q**uam ob rem dixit Iudas Thamar nurui suæ: Esto vidua in domo patris tui, donec crescat Sela filius meus: timebat enim ne & ipse moreretur, sicut fratres eius. **Q**uæ abiit, & habitavit in domo patris sui. * **E**volutis autem multis diebus, mortua est filia sue vxor Iudæ: qui post Iudam consolatione suscepta, ascendebat ad tonsores ovium suarum, ipse & Hiras opilio gregis Odollamites, in Thamnās. * **N**unciatumq. est Thamar quod socer illius accederet in Thamnās ad tendendas oves. * **Q**uæ, depositis viduitatis vestibus, assumpsit thesistrum: & mutato habitu, sedit in biuio iuneris, quod ducit Thamnām: eo quod creuisset Sela, & non eum accepisset maritum. * **Q**uam cum vidisset Iudas, suspicatus est eile meretricem: operuerat enim vulvum suum, ne agnosceretur. * **I**ngrediensq. ad eam, ait: Dimitte me ut cocam tecum: nesciebat enim quod natus sua esset. **Q**uæ respondente: Quid dabis mihi ut fixaris concubitu meo? * **D**ixit: Mittam tibi hædum de gregibus. **R**ursumq. illa dicente: Patriar quod vis, si dederis mihi arthabonem, donec mittas quod polliceris. * **A**it Iudas: Quid tibi vis pro arthabone dari? **R**espondit: Annulum tuum, & armillam, & baculum quem manu tenes. **A**d unum igitur coitum mulier concepit, & surgens abiit: deposuitq. hæ-

Editu, quem sumplerat, induta est viduitatis vestibus. * **M**isit autem Iudas hædum per pastorem suum Odollamitem, ut reciperet pignus quod dederat mulieri: qui cum non inuenisset eam, * **I**nterrogavit homines loci illius: Vbi est mulier quæ sedebat in biuio? **R**espondentibus cunctis: Non fuit in loco isto meretrix. * **R**eversus est ad Iudam, & dixit ei: Non inveni eam: sed & homines loci illius dixerunt mihi, numquam sedisse ibi scortum. * **A**it Iudas: **F** Habeat sibi, certe mendacij arguere nos non potest, ego misi hædum quem promiseram: & tu non inuenisti eam. * **E**cce autem post tres menses nuntiaverunt Iudæ, dicentes: Fornicata est Thamar natus tua, & videtur vterus illius intumescere. **D**ixitq. Iudas: **P**roducite eam ut comburatur. * **Q**uæ cum duceretur ad poenam, misit ad socerem suum, dicens: **D**e viro, cuius hæc sunt, concepisti: cognosce cuius sit annulus, & armilla, & baculus. * **Q**ui, agnitis muneribus, ait: Iustior me est: quia non tradidi eam Sela filio meo. **A**ttamen ultra non cognovit eam. * **I**nstante autem partu, apparuerunt gemini in vtero: atque in ipsa emissionis instantium vnus protulit manum, in qua obstetrix ligavit coccinum, dicens: * **I**lle egredietur prior. * **I**llo vero retrahente manum, egressus est alter: dixitq. mulier: **Q**uare diuisa est propter te maceria? & ob hanc causam vocavit nomen eius Phares. * **P**ostea egressus est frater eius, in cuius manu erat coccinum: quem appellavit Zara.

C A P. XXXIX.

Igitur Ioseph ductus est in Ægyptum, emitq. cum Euphar eunuchus Pharaonis, princeps exercitus, vir Ægyptius, de manu Ismaelitarum, a quibus perditus erat. * **F**uitq. Dominus cum eo, & erat vir in cunctis prosperis agens: habitavitq. in domo domini sui, * **q**ui optime nouerat Dominum esse cum eo, & omnia, quæ gereret, ab eo dirigi in manu illius. * **I**nuenitq. Ioseph gratiam coram

||Matt. 1.2.2

||1.Par. 2.2.

eoram domino suo, & ministrabat ei, a quo prapositus omnibus gubernabat creditum sibi domū, & vniuersa quæ ei tradita fuerant: * benedixitq. Dominus domui Ægyptij propter Ioseph, & multiplicauit tam in ædibus quam in agris cunctam eius substantiam: * nec quidquam aliud nouerat, nisi panem quo vesceretur. Erat autem Ioseph pulchra facie, & decorus aspectu. * Post multos itaque dies iniecit domina sua oculos suos in Ioseph, & ait: Dormi mecum. * Qui nequaquā acquiescens operi nefario, dixit ad eam: Ecce dominus meus, omnibus mihi traditis, ignorat quid habeat in domo sua: * nec quidquam est quod non in mea sit potestate, vel non tradidit mihi, præter te, quæ vxor eius est: quomodo ergo possum hoc malum facere, & peccare in Deum meum? * Huiusmodi verbis per singulos dies & mulier molesta erat adolescenti: & ille recusabat suprum. * Accidit autem quadam die vt intraret Ioseph domū, & operis quippiam abique arbitris faceret: * & illa, apprehensa lacinia vestimenti eius, diceret: Dormi mecum. Qui relicto in manu eius pallio fugit, & egressus est foras. * Cuiq. vidisset mulier vestem in manibus suis, & se esse contemptam, * vocauit ad se homines domus suæ, & ait ad eos: En introduxit virum, Hebræum, vt illuderet nobis: ingressus est ad me, vt coiret mecum cumq. ego succedamsem, * & audisset vocem meam, reliquit pallium quod tenebam, & fugit foras. * In argumentum ergo fidei retentum pallium ostendit marito reuertenti domum, * & ait: Ingressus est ad me seruus Hebræus quem adduxisti vt illuderet mihi: * cumq. audisset me clamare, reliquit pallium quod tenebam, & fugit foras. * His auditis dominus, & nimium credulus verbis coniugis, iratus est valde: * & tradiditq. Ioseph in carcerem, vbi vincti regis custodiebantur, & erat ibi clausus. * Fuit autem Dominus cum Ioseph, & misericors illius dedit ei gratiam in conspectu principis carceris. * Qui tradidit in manu illius vniuersos

vinctos qui in custodia tenebantur: & quidquid fiebat, sub ipso erat. * Nec nouerat aliquid, cunctis ei creditis: Dominus enim erat cum illo, & omnia opera eius dirigebat.

CAP. XL.

His ita gestis, accidit vt peccarent duo eunuchi, pincerna regis Ægypti, & pistor, domino suo. * Iratusq. contra eos Pharaon (nam alter pincernis præerat, alter pistoribus) * misit eos in carcerem principis militum, in quo erat vinctus & Ioseph. * At cultos carceris tradidit eos Ioseph, qui & ministrabat eis: aliquamulum temporis fluxerat, & illi in custodia tenebatur. * Videruntq. ambo somnium nocte vna iuxta interpretationem congruam sibi: * ad quos cum introisset Ioseph mane, & vidisset eos tristes, * discitatus est eos, dicens: Cur tristior est hodie solito facies vestra? * Qui respondit: Somnium vidimus, & non est qui interpreteretur nobis. Dixitq. ad eos Ioseph: Nuncquid non Dei est interpretatio? reserte mihi quid videritis. * Narrauit prior, prapositus pincernarū, somnium suum: Videbam coram me virem, * in qua erant tres propagines, crescere paulatim in geminas, & post flores vvas manerescere: * calicemq. Pharaonis in manu mea: tuli ergo vvas, & expressi in calicem quem tenebam, & tradidi poculum Pharaoni. * Respondit Ioseph: Hæc est interpretatio somnij: Tres propagines, tres adhuc dies sunt: * post quos recordabitur Pharaon ministris tui, & restituet te in gradum pristinum: dabisq. ei calicem iuxta officium tuum, sicut ante facere consueveras. * Tantum memento mei, cū bene tibi fuerit, & facias mecum misericordiam: vt suggeras Pharaoni vt educat me de isto carcere: * quia furto sublati sum de terra Hebræorum, & hic innocens in locū missi sum. * Videns pistori magister quod prudenter somnium dissoluisset, ait: Et ego vidi somnium, Quod tria canistra farinæ haberem super caput meum: * & in vno canistello quod erat excelsius,

cellius, portare me omnes cibos
qui sunt arte pistoria, auesq. co-
medere ex eo. * Respondit Ioseph : 18
Hæc est interpretatio somnij: Tria D
canistra, tres adhuc dies sunt :
* post quos auferet Pharaon caput 19
tuum, ac suspendet te in cruce, &
lacerabunt volucres carnes tuas.
* Exinde dies tertius natalitius 20
Pharaonis erat: qui faciens gran-
de conuiuium pueris suis, recor-
datus est inter epulas magistri pin-
cernarum, & pistorum principis.
* Restituitq. alterum in locū suū, 21
vt porrigeret ei poculum: * alterū 22
suspendit in patibulo, vt conie-
ctoris veritas probaretur. * Et ta- 23
men succedentibus prosperis, præ-
positus pincernarum oblitus est
interpretis sui.

CAP. XLI.

Post duos annos vidit Pharaon 1
somnia. Putabat se stare su-
per fluvium, * de quo ascendebat 2
septem boues, pulchre & crasse
nimis: & pascebantur in locis palu-
stribus. * Aliæ quoque septem 3
emergebant de flumine, fœdæ, cō-
fectæq. macie: & pascebantur in
ipsa amnis ripa in locis virentibus:
* deuoraueruntq. eas, quarum mi- 4
ra species, & habitudo corporum
erat. Expergestus Pharaon, * rur- 5
sum dormiuit, & vidit alterū som-
nium: Septem spicæ pullulabant
in culmo vno plenæ atque formo- 6
sæ: * aliæ quoque totidem spicæ
tenues, & percussæ vredine oniebā- 7
tur, * deuorantes omnem priorū
pulchritudinem. Euigilans Pha- 8
raon post quietem, * & facto ma-
ne, pauore perterritus, misit ad
omnes coniectores Ægypti, cun- 9
ctosq. sapientes: & accessit nar-
rauit somnium, nec erat qui inter-
pretaretur. * Tunc demum remi- 10
niscens pincernarum magister, ait:
Confiteor peccatum meum. * Ira-
tus rex seruus suis, me & magistrū
pistorum retrudi iussit in carce-
rem principis militum: * vbi vna 11
nocte uterque vidimus somnium
prælagum futurorum. * Erat ibi 12
puer Hebræus, eiusdem ducis mi-
litiū famulus: cui narrantes som-
nia, * audiuius quidquid po- 13
stera rei probauit euentus. ego
enim redditus sum officio meo:
& ille suspensus est in cruce.

14 * Protinus ad regis imperium edu-
ctum de carcere Ioseph totonde-
runt: ac veste mutata, obtulerunt
ei. * Cui ille ait: Vidi somnia, nec
est qui edisserat: quæ audiui te fa-
piensissime conijcere. * Respondit 16
Ioseph: Abique me Deus respon-
17 debuit prospera Pharaoni. * Narra-
uit ergo Pharaon quod viderat: Pu-
tabam me stare super ripam flumi-
nis, * & septem boues de amne
conscendere, pulchras nimis, &
obesis carnis: quæ in pastu pa-
ludis virecta carpebant. * & ecce, 19
has sequebantur aliæ septem bou-
es in tantum deformes, & maci-
lentæ, vt numquam tales in terra
20 Ægypti viderim: * quæ deuora-
tis & consumptis prioribus, * nul-
lum saturitatis dedere vestigium:
sed simili macie & squalore torpe-
bant. Euigilans, rursus sopore de-
22 pressus, * vidi somnium: Septem
spicæ pullulabant in culmo vno
23 plenæ atque pulcherrimæ. * Aliæ
quoque septem tenues & percussæ
24 vredine, oniebantur stipula: * quæ
priorum pulchritudinem deuora-
uerunt. Narraui coniectōibus som-
nium, & nemo est qui edisse-
25 rat. * Respondit Ioseph: Somniū
regis vnum est: quæ facturus est
26 Deus, ostendit Pharaoni. * Se-
ptem boues pulchre, & septem
spicæ plenæ: septem vbertatis an-
ni sunt: eandemq. vim somnij
27 comprehendunt. * Septem quo-
que boues tenues atque macilen-
tæ, quæ ascenderunt post eas, &
septem spicæ tenues, & vtero vtræ-
que percussæ: septem anni venturæ
sunt famis. * Qui hoc ordine cō-
29 plebuntur: * Ecce septem anni
venient fertilitatis magnæ in vniuer-
sa terra Ægypti: * quos sequetur
septem anni alij tantæ sterilitatis,
vt obliuioni tradatur cuncta retro
abundantia: consumptura est enim
31 fames omnem terram, & vber-
tatis magnitudinem perditura est
32 inopie magnitudo. * Quod au-
tem vidisti secundo ad eandem
rem pertinens somnium: similitu-
tis indicium est, eo quod fiat ser-
mo Dei, & velocius impleatur.
33 * Nunc ergo prouideat rex virum
sapientem & industrium, & præ-
34 ficiat eum Terræ Ægypti: * Qui
constituat præpositos per cun-
ctas regiones: & quintam pas-
son

rem fructuum per septem annos
fertilis, * qui iam nunc futuri
sunt, congreget in horrea: &
omne frumentum sub Pharaonis
potestate condatur, serueturq. in
vrbibus. * Et praparetur futura
septem annorum fami, quæ op-
pressura est Ægyptum, & non cõ-
sumetur terra inopia. * Placuit
Pharaoni consilium & cunctis mi-
nistis eius: * locutusq. est ad eos:
Num inuenire poterimus talem
virum, qui spiritui Dei plenus sit?
* Dixit ergo ad Ioseph: Quia ostē-
dit tibi Deus omnia quæ locutus
es, numquid sapienterem &
consimilem tui inuenire potero?
* Tu eris super domum meam,
& ad tuum oris imperium cunctus
populus obediet: vno tantum re-
gni solio te precedam. * Dixitq.
rursus Pharaon ad Ioseph: Ecce
constitui te super vniuersam terrā
Ægypti. * Tulitq. annulum de
manu sua, & dedit eum in manu
eius: vestiuitq. eum stola byssina,
& collo torquem auream circum-
posuit. * Fecitq. eum ascendere
super curru suum secudum, cla-
mante præcone, vt omnes coram
eo genuficerent, & prapositum
esse scirent vniuersæ Terræ Ægy-
pti. * Dixit quoque rex ad Ioseph:
Ego sum Pharaon: absque tuo im-
perio non mouebit quisquam ma-
num aut pedem in omni terra Æ-
gypti. * Vertitq. nomen eius, &
vocauit eum lingua Ægyptiaca,
Saluatorem mundi. Deditq. illi
uxorem Aseneth filiam Putiphare
sacerdotis Heliopoleos. Egressus
est itaque Ioseph ad terram Ægy-
pti (* triginta autem annorum
erat quando stetit in conspectu re-
gis Pharaonis) & circuiuit omnes
regiones Ægypti. * Venitq. fetti-
litas septem annorum: & in ma-
nipulos redactæ segetes congrega-
tæ sunt in horrea Ægypti. * Om-
nis etiam frugum abundantia in
singulis vrbibus condita est. * Tā-
taq. fuit abundantia tritici, vt are-
æ maris corquaretur, & copia
mensuram excederet. * Nā
sunt autem Ioseph filij duo ante-
quam veniret fames: quos pepe-
rit ei Aseneth filia Putiphare sa-
cerdotis Heliopoleos. * Vocauitq.
nomen primogeniti, Manasses,
dicens: Oblivisci me fecit Deus

omnium laborum meorum, & do-
mus patris mei. * Nomen quo-
que secundi appellauit Ephraim,
dicens: Crescere me fecit Deus in
terra paupertatis meæ. * Igitur
transactis septem vbertatis annis,
qui fuerant in Ægypto: * coepe-
runt venire septem anni inopie:
quos prædixerat Ioseph: & in vni-
uerso orbe fames præualuit, in cū-
cta autē terra Ægypti panis erat.
* Quia esuriēte, clamauit popu-
lus ad Pharaonem, alimenta pe-
tens. Quibus ille respondit: Ite
ad Ioseph: & quidquid ipse vobis
dixerit, facite. * Crescebat autem
quotidie fames in omni terra: ape-
ruitq. Ioseph vniuersa horrea, &
vendebat Ægyptiis: nam & illos
oppresserat fames. * Omnesq.
provinciæ veniebant in Ægyptū,
vt emerent escas, & malum ino-
piæ temperarent.

C A P. XLII.

A Vdiēs autem Iacob quòd ali-
menta venderentur in Ægy-
pto, dixit filiis suis: Quare negli-
gitis? * audiui quòd triticum ve-
nderetur in Ægypto: descendite,
& emite nobis necessaria, vt possi-
mus viuere, & non consumamur
inopia. * Descendentes igitur fra-
tres Ioseph decem, vt emerent fru-
menta in Ægypto, * Benjamin
domi retento a Iacob, qui dixe-
rat fratribus eius: Ne forte in iti-
nere quidquam patiatur mali:
* ingressi sunt terram Ægypti cū
alijs qui pergebant ad emendum.
Erat autem fames in terra Cha-
naan. * Et Ioseph erat princeps
in terra Ægypti, atque ad eius
nutum frumenta populis vende-
bantur. Cumq. adorassent eum
fratres sui, * & agnouisset eos
quasi ad alienos diutius loqueba-
tur, interrogans eos: Vnde veni-
stis? Qui responderunt: De terra
Chanaan, vt cinamus vidui neces-
saria. * Et tamen fratres ipse co-
gnoscens, non est cognitus ab eis.
* Recordatusq. somniorum, quæ
aliquando viderat, ait ad eos: Ex-
ploratores estis: vt videatis infir-
miora terræ venistis. * Qui dixerūt:
Nō est ita, domine, sed serui tui ve-
nerunt vt emerent cibos. * Om-
nes filij vnius viri sumus: paci-

¶ Ps. 104. b.
21
1. Machab.
2. f. 53
Act. 7. b. 2

¶ Inf. 48. c.
2. 49. a. 5

fici venimus, nec quidquam famuli tui machinatur mali. * Qui-
bus ille respondit: Aliter est: im-
munita terræ huius considerare ve-
nitis. * At illi: Duodecim, in-
quiunt, fratres sumus, filij viri vnus in terra Chanaan;
minimus cum patre nostro est,
alius non est super. * Hoc est, ait,
quod locutus sum: Exploratores
estis. * Iam nunc experimentum
vestri capiam: per salutem Pha-
raonis non egrediemini hinc, do-
nec veniat frater vester minimus.
* Mittite ex vobis vnum, & ad-
ducat eum: vos autem eritis in vin-
culis, donec probentur quæ dixi-
stis vtrum vera an falsa sint: alio-
quin per salutem Pharaonis explo-
ratores estis. * Tradidit ergo illos
custodiæ tribus diebus. * Die au-
tem tertio eductis de carcere, ait:
Facite quæ dixi, & viuetis: Deum
enim timeo. * Si pacifici estis, fra-
ter vester vnus ligetur in carcere:
vos autem abite, & ferte frumenta
quæ emistis, in domos vestras,
* & fratrem vestrum minimum
ad me adducite, vt possim vestros
probare sermones, & non moria-
mini. Fecerunt vt dixerat, * & lo-
cuti sunt ad inuicem: Merito hæc
patimur, quia peccauimus in fra-
trem nostrum, videntes angustiam
animæ illius, dū deprecaretur nos,
& non audiuimus: idcirco venit
super nos ista tribulatio. * E qui-
bus vnus Ruben, ait: Numquid
non dixi vobis: Nolite peccare
in puerum: & non audistis me?
en sanguis eius exquiritur. * Ne-
sciebant autem quod intelligeret
Ioseph: eo quod per interpretem
loqueretur ad eos. * Auertitq. se
parumper, & fleuit: & reuersus
locutus est ad eos. * Tollensq. Si-
meon, & ligans illis præsenibus,
iussit ministris vt implerent eorum
saccos tritico, & reponerent pecu-
nias singulorum in sacculis suis,
datis supra cibarij in viam: qui
fecerunt ita. * At illi portantes
frumenta in asinis suis, profecti
sunt. * Apertoq. vnus sacco, vt
daret iumento pabulum in diuer-
sorio, contemplatus pecuniam in
ore sacculi, * dixit fratribus suis:
Reddita est mihi pecunia, en habe-
tur in sacco. Et obstupefacti, tur-
batiq. mutuo dixerunt: Quidnam

est hoc quod fecit nobis Deus?
29 Veneruntq. ad Iacob patrem suum
in terram Chanaan, & narrauerunt
ei omnia quæ acciderent sibi, di-
centes: * Locutus est nobis domi-
nus terræ duræ, & putauit nos ex-
ploratores esse prouinciar. * Cui
respondimus: Pacifici sumus, nec
vilas molimur infidias. * Duode-
cim fratres vno patre geniti su-
mus: vnus non est super, minimus
cum patre nostro est in terra Cha-
naan. * Qui ait nobis: Sic proba-
bo quod pacifici sitis: Fratrem ves-
trum vnum dimitte apud me, &
cibaria domibus vestris necessaria
sumite, & abite, * fratremq. ves-
trum minimum adducite ad me,
vt sciam quod non sitis explora-
tores: & istum, qui tenetur in
vinculis, recipere possitis: ac dein-
ceps quæ vultis, emendi habeatis.
35 licentiam. * His dictis, cū frumen-
ta effunderent, singuli repperunt
in ore saccorum ligatas pecunias:
exteritisq. simul omnibus, * dix-
it pater Iacob: Abique liberis me
esse fecistis, Ioseph non est super,
Simeon tenetur in vinculis, &
Beniamin auferetis: in me hæc
omnia mala reciderunt. * Cui re-
spondit Ruben: Duos filios meos
interfice, si non reduxero illum tibi:
trade illum in manu mea, & ego
eum tibi restituiam. * At ille: Non
descendet, inquit, filius meus vo-
biscum: frater eius mortuus est,
& ipse solus remansit: si quid ei
aduersi acciderit in terra, ad quam
pergitis, deducetis canos meos
cum dolore ad inferos.

CAP. XLII.

I Nterim fames omnem terram
vehementer premebat. * Con-
sumptisq. cibis quos ex Egypto
detulerant, dixit Iacob ad filios
suos: Reuertimini, & emite nobis
3 pauxillum esearum. * Respon-
dit Iudas: Denunciauit nobis
vir ille sub atestatione iurissu-
randi, dicens: Non videbitis fa-
ciem meam, nisi fratrem vestrum
minimum adduxeritis vobiscum.
4 * Si ergo vis eum mittere nobi-
scum, pergemus pariter, & eme-
mus tibi necessaria: * sin autem
non vis, non ibimus: vir enim,
vt sæpe diximus, denunciauit
nobis,

¶ Inf. 43. 2. 5

¶ Sup. 37. c.
21

¶ **Sup. 42. d.** nobis, dicens: ¶ Non videbitis
 20 faciem meam absque fratre vestro
 minimo. * Dixit eis Israel: In
 21 meam hoc fecistis miseriam, vt in-
 dicaretis ei & alium habere vos
 fratrem. * At illi responderunt:
 Interrogauit nos homo per ordi-
 nem nostram progeniem: si pater
 viueret: si haberemus fratrem: &
 nos respondimus ei consequenter
 iuxta id quod fuerat sciscitatus:
 numquid scire poteramus quod
 dicturus esset: Adducite fratrem
 vestrum vobiscum? * Iudas quo-
 que dixit patri suo: Mitte puerum
 mecum, vt proficiscamur, & possi-
 mus viuere: ne moriamur nos &
 paruuli nostri. * ¶ **Inf 44. g.** ¶ Ego fuscipio
 32 puerum: de manu mea require il-
 lum. nisi reduxero, & reddidero
 eum tibi, ero peccati reus in te
 omni tempore. * Si non interces-
 sisset dilauo, iam vice altera ve-
 nissemus. * Igitur Israel pater
 eorum dixit ad eos: Si sic necesse
 est, facite quod vultis: sumite
 de optimis terræ fructibus in vasis
 vestris, & deserte viro munera,
 modicum resinæ, & mellis, &
 storacis, flactes, & terebinthi, &
 amygdalarum. * Pecuniam quo-
 que duplicem ferte vobiscum: &
 illam, quam inuenistis in sacculis,
 reportate, ne forte errore factum
 sit: sed & fratrem vestrum tol-
 lite, & ite ad virum. * Deus au-
 tem meus omnipotens faciat vobis
 eum placabilem: & remittat
 vobiscum fratrem vestrum quem
 tenet, & hunc Benjamin: ego au-
 tem quasi orbatu absque liberis
 ero. * Tulerunt ergo viri munera,
 & pecuniam duplicem, & Benia-
 min: descenderuntq. in Aegy-
 ptum, & steterunt coram Ioseph.
 ¶ Quos cū ille vidisset, & Benia-
 min simul, præcepit dispensa-
 tori domus suæ, dicens: Intro-
 duc viros domum, & occide victi-
 mas, & instrue conuiuium: quo-
 niam mecum sunt comesturi me-
 ridie. * Fecit ille quod sibi fuerat
 imperatum, & introduxit viros do-
 mum. * Ibiq. exterriti, dixerunt
 mutuo: Propter pecuniam, quam
 petulimus prius in saccis nostris,
 introducti sumus: vt deuoluat in
 nos calumniam, & violenter sub-
 iiciat seruituti & nos, & asinos
 nostros. * Quamobrem in ipsis

foribus accedentes ad dispensato-
 rem domus? locuti sunt: Oramus
 domine vt audias nos. ¶ Iam ante
 descendimus vt emeremus escas: ¶ **¶ Sup. 42. a. g.**
 21 quibus emptis, cum venissemus
 ad diuersorium, aperuimus saccos
 nostros, & inuenimus pecuniam
 in ore saccorum: quam nunc co-
 dem pondere reportauimus. * Sed
 & aliud attulimus argentum, vt
 emamus quæ nobis necessaria
 sunt: non est in nostra conscien-
 tia quis posuerit eam in marsupijs
 nostris. * At ille respondit: Pax
 vobiscum, nolite timere: Deus ves-
 ter, & Deus patris vestri dedit vo-
 bis thesauros in saccis vestris. nam
 pecuniam, quam dedistis mihi,
 probatam ego habeo. Eduxitq.
 24 ad eos Simeon. * Et introductis
 domum, attulit aquam, & laue-
 runt pedes suos, deditq. pabulum
 25 asinis eorum. * Illi vero parabant
 munera, donec ingrederetur Ioseph
 meridie: audierant enim
 quod ibi comesturi essent panem.
 26 ¶ Igitur ingressus est Ioseph do-
 mum suam, obtuleruntq. ei mu-
 nera, tenentes in manibus suis:
 & adorauerunt proni in terram. ¶
 27 ¶ At ille, clementer resalutatis eis,
 interrogauit eos, dicens: Salus
 ne est pater vester senex, de quo
 dixeratis mihi? Adhuc viuunt?
 28 ¶ Qui responderunt: Sospes est
 seruus tuus pater noster, adhuc vi-
 uit. Et incuruati, adorauerunt
 29 eum. * Attollens autem Ioseph
 oculos, vidit Benjamin fratrem
 suum vterinum, & ait: Iste est fra-
 ter vester paruulus, de quo dixe-
 ratis mihi? Et rursum: Deus, in-
 30 quit, misereatur tui, fili mi. * Fel-
 icitauitq. quia commota fuerant
 viscera eius super fratre suo, &
 erumpebat lacrymæ: & introiens
 31 cubiculum flevit. * Rursumq. lo-
 ta facie egressus, continuit se, &
 32 ait: Ponite panes. * Quibus ap-
 positus, scortum Ioseph, & scortum
 fratribus, Aegyptijs quoque,
 qui vesebantur limul, scortum
 (illicitum est enim Aegyptijs co-
 medere cum Hebræis, & profa-
 num putant huiuscemodi conui-
 uium) * sederunt coram eo, pri-
 33 mogenitus iuxta primogenita sua,
 & minimus iuxta ætatem suam.
 34 Et mirabantur nimis, sumptis
 partibus quas ab eo acceperant:
 C 4 maiorg.

maiorq. pars venit Benjamin, ita
ut quinque partibus excederet.
Biberuntq. & inebriati sunt
cum eo.

CAP. XLIIII.

P Ræcepit autem Ioseph dispen-
satori domus suæ, dicens: Im-
ple saccos eorum frumento, quā-
tum possunt capere: & pone pec-
uniam singulorum in summitate
sacci. * Scyphum autem meum
argenteum, & pretium quod de-
dit tritici, pone in ore sacci iu-
nioris. factumq. est ita. * Et
orto mane, dimissi sunt cum as-
inis suis. * Iamq. urbem exierant,
& processerant paululum: tunc
Ioseph accersito dispensatore do-
mus, Surge, inquit, & persequere
viros: & apprehensis dictio: Qua-
re reddidistis malum pro bono?
* Scyphus, quem furati estis, ipse
est in quo bibit dominus meus. &
in quo augurari solet: pessimam
rem fecistis. * Fecit ille ut iussit.
Et apprehensis per ordinem
locutus est. * Qui responderunt:
Quare sic loquitur dominus nos-
ter, ut servi tui tantum flagitij
commiserint? * Pecuniam, quam
inuenimus in summitate sacco-
rum, reportauimus ad te de terra
Chanaan: & quo modo conie-
quens est ut furati simus de domo
domini tui aurum vel argentum?
* Apud quemcumque fuerit in-
uentum seruorum tuorum quod
queris, moriatur, & nos erimus
serui domini nostri. * Qui dixit
eis: Fiat iuxta vestram sententiam
apud quemcumque fuerit inuen-
tum, ipse sit seruus meus: vos
autem erris innoxij. * Itaque fe-
stinato deponentes in terram sac-
cos, aperuerunt singuli. * Quos
serutatus, incipiens a maiore vi-
que ad minimum, inuenit scy-
phum in sacco Benjamin. * At il-
li, scissis vestibus, oneratisq. rur-
sum asinis, reuersi sunt in oppi-
dum. * Primusq. Iudas cum fra-
tribus ingressus est ad Ioseph (nec-
dum enim de loco abierat) om-
nesq. ante eum pariter in terram
corruerunt. * Quibus ille ait:
Cur sic agere voluistis? Ignoratis
quod non sit similis mei in
augurandi scientia? * Cui Iudas:

Quid respondebimus, inquit, do-
mino meo? vel quid loquemur,
aut iussu poterimus obtemperare?
Deus inuenit iniquitatem seruo-
rum tuorum: en omnes serui su-
mus domini mei, & nos. & apud
quem inuentus est scyphus. * Re-
spondit Ioseph: Abiit a me ut sic
agam: qui furatus est scyphum,
ipse sit seruus meus: vos autem
abite liberi ad patrem vestrum.

* Accedens autem propius Iudas,
confidenter ait: Oro domine mi,
loquatur seruus tuus verbum in
auribus tuis, & ne irascaris famu-
lo tuo: tu es enim post Pharaonē
dominus meus. || Interrogasti
prius seruos tuos: Habetis patre,

|| Sup. 42. c.

aut fratrem? * & nos respondi-
mus tibi domino meo: Est nobis
pater senex, & puer paruulus, qui
in senectute illius natus est: cu-
ius vterinus frater mortuus est:
& ipsum solum habet mater sua,
pater vero tenere diligit eum.

* Dixistiq. seruis tuis: Adducite
eum ad me, & ponā oculos meos
super illum. * Suggestimus domi-
no meo: Non potest puer relin-
quere patrem suum: si enim illū
dimiserit, morietur. * || Et dixi

|| Sup. 43. a.

si seruus tuis: Nisi venerit frater
vester minimus vobiscum, non
videbitis amplius faciem meam.

3. & 5

* Cum ergo ascendissemus ad fa-
mulum tuum patrem nostrum,
narravi ei omnia quæ locutus
est dominus meus. * Et dixit pa-
ter noster: Reuertimini, & emi-
te nobis parum tritici: * Cui di-

ximus: Ne non possumus: si fra-
ter noster minimus descendit
nobiscum, periciilemur simul:
alioquin illo abiente, non aude-
mus videre faciem viri. * Ad

quæ ille respondit: || Vos scitis
quod duos genuerit mihi uxor
mea. * Egrediens est unus, & dixi-
stis: Bestia deuorauit eum: &

|| Sap. 37. c.

hucusque non compareret. * Si tu-
leris de istum, & aliquid ei in
via conuerit, deducens canos
meos cum matre ad inferos.

23. g. 33

* Igitur si intrauero ad seruum
tuum patrem nostrum, & puer de-
fuerit, (cum anima illius ex hu-
ius animæ pendeat) * viderisq. eū
non esse nobiscum, morietur, &
deducet famuli tui canos eius cū
dolore ad inferos. * Ego proprie
seruus

ferous tuus sum qui in meam hunc
recepti fidem, & spopondi dicens :
Nihil reduxero eum, peccati reus
ero in patrem meum omni tem-
pore . * Manebo itaque servus
tuus pro puero in ministerio do-
mini mei, & puer ascendet cum
fratribus suis . * Non enim pos-
sum redire ad patrem meum, ab-
sente puero : ne calamitatis, quæ
oppressura est patrem meum, tes-
tis assitum .

CAP. XLV.

Non se poterat ultra cohibere
Ioseph multis coram altan-
tibus : unde præcepit ut egre-
deretur cuncti foras, & nullus in-
terficeret alienus agnitioni matris .
Eleavitq. vocem cum fletu :
quam audierit Ægypti, omnisq.
domus Pharaonis . * Et dixit fra-
tribus suis : Ego sum Ioseph : ad-
huc pater meus vivit ? Non pote-
ram respondere fratres nimio ter-
rore perterriti . * Ad quos ille cle-
menter : Accedite, inquit, ad me .
Et cum accessissent prope ,
Ego sum, ait, Ioseph, frater ves-
ter, quem vendidistis in Ægy-
ptum . * Nolite pavere, neque
vobis durum esse videatur quod
vendidistis me in his regionibus :
pro salute enim vestra misit me
Deus ante vos in Ægyptum .
* Biennium est enim quod coepit
fames esse in terra : & adhuc quin-
que anni restant, quibus nec ara-
ri poterit nec meti . * Præmisiq.
me Deus vi referentem super
terram, & escas advivendum ha-
bere possitis . * Non vestro consi-
lio, sed Dei voluntate huc mis-
sus sum : qui fecit me quali pa-
trem Pharaonis, & dominum uni-
versæ domus eius, ac principem
in omni terra Ægypti . * Festina-
te, & ascendite ad patrem meum,
& dicetis ei : Hæc mandat filius
tuus Ioseph : Deus fecit me domi-
num universæ terræ Ægypti : de-
scende ad me, ne moreris, & ha-
bitabis in terra Gessen : erisq.
iuxta me tu, & filij tui, & filij
filiorum tuorum, oves tuæ, & ar-
menta tua, & universa quæ pos-
sides . * Ibiq. te pascam (adhuc
enim quinque anni reliqui sunt

famis) ne & tu pereas, & domus
tua, & omnia quæ possides . * En
oculi vestri, & oculi fratris mei
Beniamin vident quod es meum
loquatur ad vos . * Nunciate pa-
tri meo universam gloriam meam,
& cuncta quæ vidisti in Ægypto :
festinate, & adducite eum ad me .
* Cumq. amplexatus recidisset in
collum Beniamin fratris sui, fle-
vit illo quæque similiter fiente
super collum eius . * Circulatusq.
est Ioseph omnes fratres suos, &
ploravit super singulos : post quæ
ausi sunt loqui ad eum . * Ad-
ditumq. est, & celebri sermone vul-
gatum in aula regis : Venerunt
fratres Ioseph : & gaudium est rha-
raz, atque omnis familia eius .
* Dixitq. ad Ioseph ut imperaret
fratribus suis, dicens : Onerantes
iumenta, ite in terram Chanaan,
& tollite inde patrem vestrum
& cognationem, & venite ad me :
& ego dabo vobis omnia bona
Ægypti, ut comedatis medullam
terre . * Præcipe etiam ut tollant
plaustra de terra Ægypti, ad sub-
jectionem parvulorum suorum ac
coniugum : & dicito : Tollite pa-
trem vestrum, & propere quæ-
rentes venientes . * Nec dimi-
tatis quidquam de suppellectili
vestra : quia omnes opes Ægypti,
vestræ erunt . * Feceruntq. filij
Israel ut eis mandatum fuerat .
Quibus dedit Ioseph plaustra, se-
cundum Pharaonis imperium : &
cibaria in itinere . * Singulis quo-
que proferri iussit binas stolas :
Beniamin vero dedit trecentos ar-
genteos : tantumdem pecunia &
vestium mittens patri suo, addens
& alinos decem, qui subueherent
ex omnibus divitijs Ægypti : &
totidem asinas, triticum in itine-
re, & pascos portantes . * Dimisit
ergo fratres suos, & proficiscen-
tibus ait : Ne irascamini in viam .
* Qui ascendentes ex Ægypto, ve-
nerunt in terram Chanaan ad pa-
trem suum Iacob . * Et nuncia-
verunt ei, dicentes : Ioseph filius
tuus vivit : & ipse dominatur in
omni terra Ægypti . Quo audito
Iacob, quasi de gravi somno eui-
gilans, tamen non credebatur eis .
* Illi e contra referabant omnem
ordinem rei . Cumq. vidisset
plaustra,

Sup. 43. b.

Gen. 7. b. 13

Inf. 50. c.

20

Sup. 37. c.

23. g. 33

plaustra, & vniuersa quæ miserat, reuixit spiritus eius. * & ait: Sufficit mihi si adhuc Ioseph filius meus viuit: vadam, & video illum antequam moriar.

CAP. XLVI.

Profectusq. Israel cum omnibus quæ habebat, venit ad Putem iuramenti. & mandatis ibi victimis Deo patris sui Isaac, * audiuit cum per visionem noctis vocantem se, & dicentem sibi: Iacob, Iacob. Cui respondit: Ecce adsum. * Ait illi Deus: Ego sum fortissimus Deus patris tui: noli timere, descende in Ægyptum, quia in gentem magnam faciam te ibi. * Ego descendam tecum illuc, & ego inde adducā te reuerentem: Ioseph quoque ponet manus suas super oculos tuos. * Surrexit autē Iacob a Putem iuramenti: * & omnia quæ possederat in Terra Chanaan: * venitq. in Ægyptum cum omni semine suo, filij eius, & nepotes, filiz, & cuncta simul progenies. * Hæc sunt autem nomina filiorū Israel, qui ingressi sunt in Ægyptum, ipse cum liberis suis. * Primogenitus Ruben: * Filij Ruben: Henoch & Phallu & Hesron & Charmi. * Filij Simeon: Iamuel & Iamin & Ahod, & Iachin & Sohar, & Saul filius Chanaanitidis. * Filij Levi: Gerson & Caath & Merari. * Filij Iuda: Her & Onan & Sela & Phares & Zarah. * mortui sunt autem Her & Onan in terra Chanaan. Natiq. sunt filij Phares: Hesron & Hamul. * Filij Issacar: Thola & Phua & Iob & Semron. * Filij Zabulon: Sared & Elon & Iahelel. * Hi filij Lia quos genuit in Mesopotamia Syriæ cum Dina filia sua. omnes animæ filiorum eius & filiarum, triginta tres. * Filij Gad: Sephion & Haggi & Suni & Elebon & Heri & Arodi & Areli. * Filij Aser: Iamne & Iesua & Issui & Beria, Sara quoque soror eorum. * Filij Beria: Heber & Melchiel. * hi filij Zelphæ, quæ dedit Laban Lix filiz suæ. & hos genuit Iacob se-

decim animas. * Filij Rachel vxoris Iacob: Ioseph & Benjamin. * Natiq. sunt Ioseph filij in Terra Ægypti, quos genuit ei Aseneth filia Putiphare sacerdotis Heliopoleos: Manasses & Ephraim. * Filij Benjamin: Bela & Bechor & Asbel & Gera & Naaman & Echi & Ros & Mophim & Ophim & Ared. * hi filij Rachel quos genuit Iacob: omnes animæ, quatuordecim. * Filij Dan: Husim. * Filij Nephthali: Iasiel & Guni & Isier & Sallem. * Hi filij Balæ, quam dedit Laban Racheli filiz suæ: & hos genuit Iacob: omnes animæ, septem. * Cunctæ animæ, quæ ingressæ sunt cum Iacob in Ægyptum, & egressæ sunt de femore illius, absque vxoribus filiorum eius, sexaginta sex. * Filij autem Ioseph, qui nati sunt ei in terra Ægypti, animæ duæ. * Omnes animæ domus Iacob, quæ ingressæ sunt in Ægyptum, fuere septuaginta. * Misit autem Iudam ante se ad Ioseph, vt nūciaret ei, & occurreret in Gessen. * Quò cum peruenisset, iuncto Ioseph curru suo, ascendit obuiū patri suo ad eundem locū: vidēsque eum, irruit super collum eius, & inter amplexus fleuit. * Dixitq. pater ad Ioseph: Iam lætus moriar, quia vidi faciem tuam, & superstitem te relinquo. * At ille locutus est ad fratres suos, & ad omnem domum patris sui: Ascendam, & nunciabo Pharaoni, dicamq. ei: Fratres mei, & domus patris mei, qui erāt in Terra Chanaan, venerunt ad me: & sunt viri pastores ouium, curamq. habent alendorum gregum: pecora sua, & armenta, & omnia, quæ habere poterunt, adduxerunt secum. * Cumq. vocauisset vos, & dixerit: Quod est opus vestrum? * Respondebitis: Viri pastores sumus (serui tui, ab infantia nostra vsque in præsens, & nos & patres nostri). Hæc autem dicetis, vt habitare possitis in Terra Gessen: quia detestantur Ægyptij omnes pastores ouium.

CAP. XLVII.

Ingressus ergo Ioseph nunciavit Pharaoni, dicens: Pater meus

Gen. 7. b. 15

Mos. 24. a. 3

Psal. 204. b. 22

Ista. 52. a. 4

Exo. 1. a. 26. b. 14

Nu. 26. a. 5

1. Par. 5. a. 1

Exod. 6. c. 25

1. Par. 4. c. 24

1. Par. 6. a. 1

1. Par. 2. a. 3

4. d. 21

1. Par. 7. a. 1

1. Par. 7. f. 30

meus & fratres, oves eorum & armenta, & cuncta quæ possider, venerunt de Terra Chanaan: & ecce consistunt in Terra Gessen. * Extremos quoque fratrum suorum quinque viros constituit coram rege: quos ille interrogavit: Quid habetis operis? Responderunt: Pastores ovium sumus servi tui, & nos, & patres nostri. * Ad peregrinandum in terra tua venimus: quoniam non est herba gregibus servorum tuorum, ingraescente fame in terra Chanaan: petimusq. ut esse nos iubeas servos tuos in Terra Gessen. * Dixit itaque rex ad Ioseph: Pater tuus & fratres tui venerunt ad te. * Terra Ægypti in conspectu tuo est: in optimo loco fac eos habitare, & trade eis Terrâ Gessen. Quod si nosti in eis esse viros industrios, constitue illos magistros pecorum meorum. * Post hæc introduxit Ioseph patrem suum ad Regem, & statuit eum coram eo: qui benedicens illi, & interrogatus ab eo: Quot sunt dies annorum vitæ tuæ? * Respondit: Dies peregrinationis meæ centum triginta annorum sunt, parvi & mali, & non pervenerunt usque ad dies patrum meorum quibus peregrinati sunt. * Et benedicto rege, egressus est foras. * Ioseph vero patri & fratribus suis dedit possessionem in Ægypto in optimo terra loco, Ramesses, ut præceperat Pharaos. * Et alebat eos, omnemq. domum patris sui, præbēs cibaria singulis. * In toto enim orbe panis decrat, & oppresserat fames terram, maxime Ægypti & Chanaan. * E quibus omnem pecuniam congregavit pro venditione frumentum, & intulit eam in ararium regis. * Cumq. defecisset emporiorum pretium, venit cuncta Ægyptus ad Ioseph, dicens: Da nobis panes: quare morimur coram te, deficiente pecunia. * Quibus ille respondit: Adducite pecora vestra, & dabo vobis pro eis cibos, si pretium non habetis. * Quæ cum adduxissent, dedit eis alimenta pro equis, & ovibus, & bobus, & asinis: sustentavitq. eos illo anno pro commutatione pecorum. * Venerunt quoque anno secundo, & dixerunt ei: Non ce-

labimus dominum nostrum quod deficiente pecunia, pecora simul defecerunt: nec clam te est, quod absque corporibus & terra nihil habeamus. * Cur ergo moriemur te vidente? & nos & terra nostra, tui erimus: eme nos in servitutē regiam, & præbe semina, ne pereunte cultore redigatur terra in solitudinē. * Emit igitur Ioseph omnem Terram Ægypti, vendētibz singulis possessiones suas præ magnitudine famis. Subiecitq. ei Pharaoni, * & cunctos populos eius a novissimis terminis Ægypti usque ad extremos fines eius, * præter terram sacerdotum, quæ a rege tradita fuerat eis: quibus & statuta cibaria ex horreis publicis præbebantur, & idcirco non sunt compulsi vendere possessiones suas. * Dixit ergo Ioseph ad populos: En ut cernitis, & vos & terram vestram Pharaos possidet: accipite semina, & serite agros, * ut fruges habere possitis. Quintam partem regis dabitis: quatuor reliquas permitto vobis in sementem, & in cibum familijs & liberis vestris. * Qui responderunt: Salus nostra in manu tua est: respiciat nos tantum dominus noster, & læti serviemus regi. * Ex eo tempore usque in præsentem diem in vniuersâ terra Ægypti regibus quinta pars soluitur, & factum est quasi in legem, absque terra sacerdotali, quæ libera ab hac conditione fuit. * Habitavit ergo Israel in Ægypto, idest, in Terra Gessen, & possedit eam: auctusq. est, & multiplicatus nimis. * Et vixit in ea decem & septem annis: factiq. sunt omnes dies vitæ illius centum quadraginta septem annorum. * Cumq. appropinquare cerneret diē mortis suæ, vocavit filium suum Ioseph, & dixit ad eum: Si inveni gratiam in conspectu tuo, pone manum tuam sub femore meo: & facies mihi misericordiam & veritatem, ut nō sepelias me in Ægypto: sed dormiam cum patribus meis, & auferas me de terra hac, cōdusq. in sepulchro maiorum meorum. Cui respondit Ioseph: Ego faciam quod iussisti. * Et ille: Iura ergo, inquit, mihi. Quo iurante, adoravit Israel Deum, cōuerſus ad lectuli caput.

CAP. XLVIII.

His ita transactis nunciatum est Ioseph quod egrotaret pater suus: qui, assumptis duobus filiis Manasse & Ephraim, ire perrexit. * Dictumq. est seni: Ecce filius tuus Ioseph venit ad te. Qui confortatus sedit in lectulo.

* Et ingressio ad se ait: Deus om-

¶ Supra 28. nipotens. ¶ apparuit mihi in Luza, quæ est in Terra Chanaan: Benedixitq. mihi, & ait: Ego te augebo & multiplicabo, & faciam te in turbas populorum: daboq. tibi terram hanc, & semini tuo post te in possessionem sempiternam. * Duo ergo filij tui, qui

¶ Supra 41. nati sunt tibi in Terra Egypti antequam huc venirem ad te, mei erunt: ¶ Ephraim & Manasses, sicut Ruben & Simeon reputabuntur mihi. * Reliquos autem quos genueris post eos, tui erunt, & nomine fratrum suorum vocabuntur in possessionibus suis. * Mihi enim, quando veniebam de Mesopotamia, ¶ mortua est Rachel in terra Chanaan in ipso itinere, eratq. vernum tempus: & ingrediebar Ephratam, & sepelivi eam iuxta viam Ephratæ, quæ alto nomine appellatur Beithlehem. * Videns autem filios eius dixit ad eum: Qui sunt isti? * Respondit: Filij mei sunt, quos donavit mihi Deus in hoc loco. Adduc, inquit, eos ad me, ut benedicam illis. * Oculi enim Israel caligabant præ nimia senectute, & clare videre non poterat. Applicatosq. ad se, osculatus & circumplexus eos, * dixit ad filium suum: Non sum fraudatus aspectu tuo: insuper ostendit mihi Deus senem tuum. * Cumq. tulisset eos Ioseph de gremio patris, adoravit pronus in terram.

¶ Supra 35. * Et posuit Ephraim ad dexteram suam, id est, ad sinistram Israel: Manassen vero in sinistra sua, ad dexteram scilicet patris, applicuitq. ambos ad eum. * Qui extendens manum dexteram, posuit super caput Ephraim minoris fratris: sinistram autem super caput Manasse qui maior natu erat, com-

¶ Heb. 11. mutans manus. * ¶ Benedixitq. Iacob filijs Ioseph, & ait: Deus, in cuius conspectu ambulaverunt patres mei Abraham, & Isaac,

Deus qui pascit me ab adolescentia mea usque in præsentem diem:

¶ Angelus, qui eruit me de cunctis malis, benedicat pueris istis: & inuocetur super eos nomen meum, nomina quoque patrum meorum Abraham, & Isaac, & crescant in multitudine super terram. * Videns autem Ioseph quod posuisset pater suus dexteram inanimum super caput Ephraim, grauior accepit: & apprehensam manum patris leuare conatus est de capite Ephraim, & transferre super caput Manasse. * Dixitq. ad patrem: Non ita conuenit, pater: quia hic est primogenitus, pone dexteram tuam super caput eius. * Qui tenuens, ait: Scio filij mei, scio: & iste quidem erit in populos, & multiplicabuntur: sed frater eius minor, maior erit illo: & semen illius crescet in gentes. * Benedixitq. eis in tempore illo, dicens: In te benedicetur Israel, atque dicetur: Faciat tibi Deus sicut Ephraim, & sicut Manasse. Constituitq. Ephraim ante Manassen.

¶ Et ait ad Ioseph filium suum: En ego morior, & eris Deus vobiscum, reducetq. vos ad terram patrum vestrorum. * Do tibi ¶ partem vnā extra fratres tuos, quam tui de manu ¶ Amoræzi in gladio & arcu meo.

¶ Ios. 15. b. 7. 16. a. 1. Ios. 24. b. a

¶ Ios. 15. b. 7. 16. a. 1. Ios. 24. b. a

¶ Ios. 15. b. 7. 16. a. 1. Ios. 24. b. a

¶ Ios. 15. b. 7. 16. a. 1. Ios. 24. b. a

¶ Ios. 15. b. 7. 16. a. 1. Ios. 24. b. a

¶ Ios. 15. b. 7. 16. a. 1. Ios. 24. b. a

¶ Ios. 15. b. 7. 16. a. 1. Ios. 24. b. a

¶ Ios. 15. b. 7. 16. a. 1. Ios. 24. b. a

¶ Ios. 15. b. 7. 16. a. 1. Ios. 24. b. a

¶ Ios. 15. b. 7. 16. a. 1. Ios. 24. b. a

¶ Ios. 15. b. 7. 16. a. 1. Ios. 24. b. a

¶ Ios. 15. b. 7. 16. a. 1. Ios. 24. b. a

¶ Ios. 15. b. 7. 16. a. 1. Ios. 24. b. a

¶ Ios. 15. b. 7. 16. a. 1. Ios. 24. b. a

¶ Ios. 15. b. 7. 16. a. 1. Ios. 24. b. a

¶ Ios. 15. b. 7. 16. a. 1. Ios. 24. b. a

¶ Ios. 15. b. 7. 16. a. 1. Ios. 24. b. a

¶ Ios. 15. b. 7. 16. a. 1. Ios. 24. b. a

¶ Ios. 15. b. 7. 16. a. 1. Ios. 24. b. a

¶ Ios. 15. b. 7. 16. a. 1. Ios. 24. b. a

¶ Ios. 15. b. 7. 16. a. 1. Ios. 24. b. a

¶ Ios. 15. b. 7. 16. a. 1. Ios. 24. b. a

¶ Ios. 15. b. 7. 16. a. 1. Ios. 24. b. a

¶ Ios. 15. b. 7. 16. a. 1. Ios. 24. b. a

¶ Ios. 15. b. 7. 16. a. 1. Ios. 24. b. a

¶ Ios. 15. b. 7. 16. a. 1. Ios. 24. b. a

dispertati eos in Israel. * Iuda, te laudabunt fratres tui: manus tua in cernicibus inimicorum tuorum, adorabit te filij patris tui. * Caput leonis Iuda: ad pradam filij mi ascendisti: requiescens accubisti ut leo, & quasi leona, quia suscitabit eum. * NON AVFERE TWR sceptrum de Iuda, & dux de femore eius, donec veniat qui mittendus est, & ipse erit expectatio gentium. * Ligans ad vineam pulum suum, & ad vitem, o fili mi, asinum suum. Lauabit in vino stolam suam, & in sanguine vna pallium suum. * Pulchriores sunt oculi eius vino, & dentes eius lacte candidiores. * Zabulon in litore maris habitabit, & in statione navium perrings usque ad Sidonem. * Issachar asinus fortis accubans inter terminos. * Vidit requiem quod esset bonum: & terram quod optima: & supposuit humerum suum ad portandam, factusq. est tributis servus. * Dan iudicabit populum suum sicut & alia tribus in Israel. * Fiat Dan coluber in via, cerasus in semita, mordens vngulas equi, ut cadat ascensor eius retrum. * SALYTARE tuum expectabo Domine. * Gad, gressibus preliabitur ante eum: & iple accingetur retrorsum. * Aser, pinguis patris eius, & præbebit delicias regibus. * Nephthali, ceruus emissus, & dans eloquia pulchritudinis. * Filius accrescens Ioseph, filius accrescens & decorus aspectu: filiz discusserit super murum. * Sed exasperaverunt eum, & iurgati sunt, invideruntq. illi habentes iacula. * Sed in forti arcus eius, & dissoluta sunt vincula brachiorum & manuum illius per manus potentis Iacob: inde peribit egressus est lapis Israel. * Deus patris tui erit adiutor tuus, & omnipotens benedicet tibi benedictionibus celi desuper, benedictionibus abyssi iacentis deorsum, benedictionibus vberum & vulvæ. * Benedictiones patris tui confortatae sunt benedictionibus patrum eius: donec veniet desiderium collium aeternorum: sicut in capite Ioseph, & in vertice Nazareth inter fratres suos. * Benjamin lupus rapax, mane comedit pradam, & vespere dividit spolia. * Omnes hi

in tribubus Israel duodecim habet locus est eis pater suus, benedixitq. singulis, benedictionibus proprijs. * Et præcepit eis, dicens: Ego congregavi ad populum meum: sepelitis me cum patribus meis in sepulchra duplici quæ est in agro Ephron Hethæi, contra Mambræ in Terra Chanaan, quam emit Abraham cum agro ab Ephron Hethæi in possessione sepulchri. * Ibi sepelietur cum, & Sarai vxorem eius: ibi sepulchrum est Isaac cum Rebecca coniuge sua: ibi & Lia condita iacet. * Finitisq. mandans quibus filiis instruebat, collegit pedes suos super lectulum, & obiit: appositusq. est ad populum suum.

CAP. L.

Quod cernens Ioseph, ruit super faciem patris suus, & osculans eum. * Præcepitq. serva suis medicis ut arcanis condirent patrem. * Quibus iussa exploratis, transierunt quadraginta dies: iste quippe mos erat cadaverum conditorum. Fleuitq. cum Aegyptus septuaginta diebus. * Et expleto planctu tempore, locutus est Ioseph ad fratres suos, Pharaonis: Si inveni gratiam in conspectu vestro, loquimini in auribus Pharaonis: * Ego quod pater meus adnuverit me, dicens: En morior, in sepulchro meo quod sedi mihi in terra Chanaan, sepelies me. Ascendi igitur, & sepeliam patrem meum, ac revertar. * Dixitq. ei Pharaon: Ascende & sepeli patrem tuum sicut adiuturus es. * Quo ascendente, ierunt cum eo omnes senes domus Pharaonis, cunctiq. maiores natæ Terræ Aegypti: & domus Ioseph cum fratribus suis, absque parvulis & gregibus, atque armentis quæ dereliquerat in Terra Gessen. * Habuit quoque in comitatu currus & equites: & facta est turba non modica. * Venieruntq. ad Arcam Atad, quæ sita est trans Iordanem: ubi celebrantes exequia planctu magno atque vehementi, impleverunt septem dies. * Quod cum vidissent habitatores Terræ Chanaan, dixerunt: Planctu magnus est iste Aegyptij. Et idcirco vocatur est nomen loci illius, Planctu Aegypti. * Fecerunt ergo filij Iacob

Sup. 13. 6

Sup. 47. 8.

Sup. 37. 1.
29. 12. 22
Matth. 14.
b. 10

Par. 5. 2. 2

101. 3. 4. 45

Matth. 2. 2. 6

101. 15. 8
7. 16. 2. 1
101. 24. 8

Par. 5. 2. 1

Deut. 33. 2
b

Supra 35.
d. 22
1. Par. 5. 2. 1

Supra 34.
d. 25

101. 122. 1
2. 2. 6

Iacob sicut præceperat eis: * Et
 13 portantur eum in Terrâ Chanaan,
 * sepelierunt eum in spelunca du-
 14plici, * quam emerat Abraham
 cum agro in possessione sepulchri
 ab Ephron Hethæo contra faciem
 Mambræ. * Reuersusq. est Ioseph
 15 in Ægyptum cum fratribus suis,
 & omni comitatu, sepulto patre.
 * Quo mortuo, timentes fratres
 16 eius, & mutuo colloquentes: Ne
 forte memor sit iniuriæ quâ pas-
 sus est, & reddat nobis omne ma-
 lum quod fecimus, * mandau-
 runt ei dicentes: Pater tuus præ-
 cepit nobis antequam moreretur,
 17 * ut hæc tibi verbis illius dicerem:
 * Obsecro vt obliuiscaris sce-
 leris fratrum tuorum, & peccati at-
 que malitiæ quam exerceuerunt in
 te: nos quoque oramus vt seruis
 Dei patris tui diuinitas iniquitatē
 hæc. Quibus auditis fleuit Ioseph.
 * Veneruntq. ad eum fratres sui:
 18 & proni adorantes in terram di-
 xerunt: Serui tui sumus. * Qui-
 19 bus ille respondit: Nolite timere:

num Dei possumus resistere vossi-
 20 tati? * Vos cogitatis de me ma-
 D lum: sed Deus vertit illud in bo-
 num, vt exaltaret me, sicut in præ-
 sentiarum cernitis, & saluos face-
 21 ret multos populos. * Nolite ti-
 mere: ego * pascam vos & par-
 uulos vestros. cōsolatusq. est eos,
 & blande ac leniter est locutus.
 22 * Et habitauit in Ægypto cū om-
 ni domo patris sui vixitq. centū
 decem annis. Et vidit Ephraim
 23 filios vsque ad tertiam generatio-
 nem. * Filij quoque Machir filij
 Manasse nati sunt in genibus Io-
 seph. * Quibus transiit, * lo-
 cutus est fratribus suis: Post mor-
 tem meam. Deus visitabit vos, &
 ascendere vos faciet de terra ista
 ad terram quam iurauit Abrahā,
 24 Isaac, & Iacob. * Cumq. adiu-
 rasset eos atque dixisset Deus vi-
 sitabit vos: * asportate ossa mea
 25 vobiscum de loco isto: * mortuus
 est, expletis centum decem, vitæ
 suæ annis. Et cōditus aromatibus,
 repositus est in loculo in Ægypto.

|| Supra 45.
b. 9

|| Supra 49.
c. 12

|| Num. 32.
g. 39

|| Heb. 11.
d. 12

|| Exod. 13.
d. 19

Ios. 24- g.
32

LIBER EXODVS,

HEBRAICE VEELLE SEMOTH.

CAPVT PRIMVM.

Gen. 46. 2. 3

Hæc sunt no-
 mina filiorū
 1 Israel qui in-
 gressi sunt in
 Ægyptū cū
 Iacob: singu-
 2 li cū domi-
 bus suis in-
 troierunt: * Ruben, Simeon, Le-
 3 ui, Iudas, * Issachar, Zabulon
 & Benjamin, * Dan, & Nephthali,
 4 Gad, & Aser. * Erant igitur om-
 nes animæ eorum qui egressi sunt
 de femore Iacob, septuaginta: Io-
 seph autē in Ægypto erat. * Quo

1 mortuo, & vniuersis fratribus
 2 eius, omniq. cognatione illa, * fi-
 3 lii Israel creuerunt, & quasi gen-
 4 minantes multiplicati sunt: ac ro-
 5 borati nimis, impleuerunt terrā.
 6 * Surrexit interea rex nouus super
 7 Ægyptum, qui ignorabat Ioseph:
 8 * & ait ad populum suum: Ecce,
 9 * B populus filiorum Israel multus, &
 10 fortior nobis est. * Venite, sapi-
 11 ter opprimamus eum, ne forte
 12 multiplicetur: & si ingruerit con-
 13 tra nos bellum, addatur inimicis
 nostris, expugnatusq. nobis egre-
 diatur de terra. * Præposuit itaque
 eis

|| Ad. 7. c. 17

eis magistro operum, vt affligerent eos oneribus: edificaueruntq. vrbes tabernaculorum Pharaoni, Phithom, & Rameses. * Quantq. opprimebant eos, tanto magis multiplicabantur, & crescebat: * oderantq. filios Israel Egyptij, & affligebant illudentes eis: * atque ad amaritudinem perducebant eorum operibus duris iuti, & lateris, omniq. famulatu, quo in terris operibus premebantur. * Dixit autem Rex Egypti obstetricibus Hebræorum: quarum vna vocabatur Sephora, altera Phua: * precipiens eis: Quando obstetricabitis Hebræas, & partus tempus adnenerit: si masculus fuerit, interficite eum: si femina, reseruate. * Timuerunt autem obstetrices Deum, & non fecerunt iuxta præceptum regis Egypti, sed conseruabant mares. * Quibus ad se accessit, rex ait: Quidnam est hoc quod facere voluistis, vt pueros seruaressis? * Quæ responderunt: Non sunt Hebrææ sicut Egyptiæ mulieres: ipsæ enim obstetricandi habent scientiam, & priusquam veniamus ad eas, pariuunt. * Bene ergo fecit Deus obstetricibus: & creuit populus, confortatusq. est nimis. * Et quia timuerunt obstetrices Deum, edificauit eis domos. * Præcepit ergo Pharaos omni populo suo, dicens: Quidquid masculini sexus natum fuerit, in flumen proiците: quidquid feminini, reseruate.

C A P. I I.

Egressus est post hæc vir de domo Leui: & accepit vxorē stirpis suæ: * quæ concepit, & peperit filium: & videns eum elegantem, abscondit tribus mensibus. * Cumq. iam celare non posset, sumpsit tiscellam scirpeam, & linit eam bitumine ac pice: posuitq. in vas infantulum, & exposuit eum in carecto ripæ fluminis, * stante procul sorore eius, & considerante euentum rei. * Ecce autem descendebat filia Pharaonis vt lauaretur in flumine: & puellæ eius gradiebantur per crepidinem aluei. * Quæ cum videret tiscellam in papyrione, misit vnā e famulabus suis: & allatā aperiens,

cernensq. in ea paruulum vagientem, misertus eius, ait: De infantibus Hebræorum est hic. * Cui soror pueri: Vis, inquit, vt vadam, & vocem tibi mulierem Hebræā, quæ nutrire possit infantulum? * Respondit: Vade. Perrexit puella & vocauit matrem suam. * Ad quam locata filia Pharaonis: Accipe, ait, puerum istum, & nutrimui: ego dabo tibi mercedem tuam. Suscepit mulier, & nutriuit puerum: adultumq. tradidit filia Pharaonis. * Quem illa adoptauit in locum filij, vocauitq. nomen eius Moyse, dicens: Quia de aqua tuli eum. * In diebus illis postquam creuerat Moyse, ingressus est ad fratres suos: viditq. afflictionem eorum, & virū Egyptium percutientem quemdam de Hebræis fratribus suis. * Cumq. circumspexisset huc atque illuc, & nullum adesse vidisset, percussit Egyptium abscondit sabulo. * Et egressus die altero conspexit duos Hebræos rixantes: dixitq. ei qui faciebat iniuriam: Quare percutis proximum tuū? * Qui respondit: Quis te constituit principem & iudicem super nos? num occidere me tu vis, sicut heri occidisti Egyptium? Timuit Moyse, & ait: Quomodo palam factum est verbum istud? * Audiuitq. Pharaos sermonem hunc, & quærebat occidere Moysen: qui fipies de conspectu eius, moratus est in Terra Madian, & sedit iuxta puteum. * Erant autem sacerdoti Madian septem filia, quæ venerūt ad hauendam aquam: & impletis canalibus adaquare cupiebant greges patris sui. * Superuenere pastores, & eiecerunt eas: surrexitq. Moyse, & defensis puellis, adquauit oues earum. * Quæ cum reuertissent ad Raguel patrem suū, dixit ad eas: Cur velocius venistis solito? * Responderunt: Vir Egyptius liberauit nos de manu pastorum: insuper & hausit aquam nobiscum, potumq. delat ouibus. * At ille: Vbi est? inquit, Quare dimisisti hominem? vocate eum vt comedat panem. * Iussit ergo Moyse quod habitaret cum eo. * Accipitq. Sephoram filium eius vxorem: * quæ peperit ei filium, quem vocauit Gersam, dicens: Aduena

Inf. 6. c. 10
Hebr. 11.
d. 23

Inf. 7. c. 21
Hebr. 11. d.
23

Inf. 19. a.
2. 3
1. Par. 23.
b. 15

Aduens fuit in terra aliena. Alterum vero peperit, quem vocauit Eliezer, dicens : Deus enim patris mei adiutor meus eripuit me de manu Pharaonis. * Post multum vero temporis mortuus est rex Aegypti : & ingemiscientes filij Israel, propter opera vociferati sunt : ascenditq. clamor eorum ad Deum ab operibus. * Et audiuit gemitum eorum, ac recordatus est foederis quod pepigit cū Abraham, Isaac, & Iacob. * Et respexit Dominus filios Israel & cognouit eos.

CAP. III.

Moyses autem pascebat oues Iethro soceri sui sacerdotis Madian : cumq. minasset gregem ad interiora deserti, venit ad montem Dei Horeb. * Apparuitq. ei Dominus in flamma ignis de medio tubi : & videbat quod rubus arderet, & non cōburetetur. * Dixit ergo Moyses : Vadam, & videbo visionem hanc magnam, quare non comburatur rubus. * Cernens autem Dominus quod pergeret ad videndum, vocauit eum de medio rubi, & ait : Moyses, Moyses. Qui respondit : Adsum. * At ille : Ne appropies, inquit, huc : solue calceamentum de pedibus tuis : locus enim, in quo stas, terra sancta est. * Et ait : Ego sum Deus patris tui, Deus Abraham, Deus Isaac, & Deus Iacob. Abcondit Moyses faciem suam : non enim audebat aspicere contra Deum. * Cui ait Dominus : Vidi afflictionem populi mei in Aegypto, & clamorem eius audiui propter duriciam eorum qui praelunt operibus : * & sciens dolorem eius, descendi ut liberem eum de manibus Aegyptiorum, & educam de terra illa in terram bonam, & spatiosam, in terram quae sinit lacte & melle, ad loca Chananxi, & Hethzi, & Amorrhzi, & Pherezzi, & Henzi, & Iebuszi. * Clamor ergo filiorum Israel venit ad me : vidiq. afflictionem eorum, qua ab Aegyptijs opprimuntur. * Sed veni, & mittam te ad Pharaonem, ut eduas populum meum, filios Israel de Aegypto. * Dixitq. Moy-

ses ad Deum : Quis sum ego, ut vadam ad Pharaonem, & educam filios Israel de Aegypto ? Qui dixit ei : Ego ero tecum : & hoc habebis signum, quod miserim te : Cum eduixeris populum meum de Aegypto, immolabis Deo super montem istum. * Ait Moyses ad Deum : Ecce ego vadam ad filios Israel, & dicam eis : Deus patrum vestrorum misit me ad vos. Si dixerint mihi : Quod est nomen eius ? quid dicam eis ? Dixit Deus ad Moysen : EGO SUM QVI SUM. Ait : Sic dices filiis Israel : QVI EST, misit me ad vos. * Dixitq. iterum Deus ad Moysen : Hec dices filiis Israel : Dominus Deus patrum vestrorum, Deus Abraham, Deus Isaac, & Deus Iacob misit me ad vos : hoc nomen mihi est in aeternum, & hoc memoriale meum in generationem & generationem. * Vade, & congrega seniores Israel, & dices ad eos : Dominus Deus patrum vestrorum apparuit mihi, Deus Abraham, Deus Isaac, & Deus Iacob, dicens : Visitans visitauit vos, & vidi omnia quae acciderunt vobis in Aegypto : * Et dixi ut educam vos de afflictione Aegypti in terram Chananxi & Hethzi & Amorrhzi & Pherezzi & Henzi & Iebuszi, ad terram fluentem lacte & melle. * Et audient vocem tuam : ingredierisq. tu, & seniores Israel ad regem Aegypti, & dices ad eum : Dominus Deus Hebraeorum vocauit nos : ibimus viam trium dierum in solitudinem, ut immolem Domino Deo nostro. * Sed ego scio quod non dimittet vos rex Aegypti ut entis nisi per manum validam. * Extendam enim manum meā, & percutiam Aegyptum in cunctis mirabilibus meis, quae facturus sum in medio eorum : post hac dimittet vos. * Daboq. gratiam populo huic coram Aegyptijs : & cum egrediemini, non exibitis vacui : sed postulabit mulier a vicina sua, & ab hospita sua, vasa argentea & aurea, ac vestes : ponetisq. eas super filios & filias vestras, & spoliabit Aegyptum.

CAP. IIIII.

Respondens Moyses, ait: Non credent mihi, neque audient vocem meam, sed dicent: Nō apparuit tibi Dominus. Dixit ergo ad eum: Quid est quod tenes in manu tua? Respondit: Virga. Dixitq. Dominus: Projice eam in terram. Projecit, & versa est in colubrum, ita vt fugeret Moyses. Dixitq. Dominus: Extende manum tuam, & apprehende caudam eius. Extendit, & tenuit, versaq. est in virgam. Vt credant, inquit, quod apparuerit tibi Dominus Deus patrum suorum, Deus Abraham, Deus Isaac, & Deus Iacob. Dixitq. Dominus rursum: Mitte manum tuam in sinu tuum. Quam cum misisset in sinu, protulit leprosam instar niuis. Retrahe, ait, manum tuam in sinum tuum. Retraxit, & protulit iterū, & erat similis carni reliquar. Si non crediderint, inquit, tibi, neque audierint sermonē signi prioris, credent verbo signi sequentis. Quid si nec duobus quidem his signis crediderint, neque audierint vocem tuam: sume aquam fluminis, & effunde eam super aridam, & quidquid hauseris de fluuio, vertetur in sanguinem. Ait Moyses: Obsecro Domine, non sum eloquens ab heri, & nudiustertius: & ex quo locutus es ad seruum tuum, impeditioris & tardioris linguar sum. Dixit Dominus ad eum: Quis fecit os hominis? aut quis fabricatus est mutum & surdum, videns & cecum? nōne ego? Perge igitur, & ego ero in ore tuo: doceboq. te quid loquaris. At ille: Obsecro, inquit, Domine, mitte quem missurus es. Iratus Dominus in Moysen, ait: Aaron frater tuus leuites, scio quod eloquens sit: ecce ipse egreditur in occursum tuum, vidensq. te lababitur corde. Loquere ad eum, & pone verba mea in ore eius: & ego ero in ore tuo, & in ore illius, & ostendā vobis quid agere debeatis. ipse loquatur pro te ad populum, & erit os tuum: tu autem eris ei in his quæ ad Deum pertinent. Virgam quo-

que hanc sume in manu tua, in qua facturus es signa. Abiit Moyses, & reuersus est ad lethrum focerum suum, dixitq. ei: Vadam & reuertar ad fratres meos in Ægyptum, vt videam si adhuc viuunt. Cui ait lethro: Vade in pace. Dixit ergo Dominus ad Moysen in Madian: Vade, & reuertere in Ægyptum: morui sunt enim omnes qui querebant animam tuam. Tulit ergo Moyses uxorem suam, & filios suos, & imposuit eos super asinum, reuersusq. est in Ægyptum, portans virgam Dei in manu sua. Dixitq. ei Dominus reuertenti in Ægypti: Vide vt omnia ostenta quæ posui in manu tua, facias coram Pharaone: ego indurabo cor eius, & non dimittet populum. Dicesq. ad eum: Hæc dicit Dominus: Filius meus primogenitus Israel. Dixi tibi: Dimitte filium meū vt seruiat mihi, & noluiſti dimittere eum: ecce ego interficiam filium tuum primogenitum. Cumq. esset in itinere, in diuersorio occurrit ei Dominus, & volebat occidere eū. Tulit illico Sephora acutissimā petram, & circumcidit præputium filij sui, tetigitq. pedes eius, & ait: Sponsus sanguinum tu mihi es. Et dimisit eum postquam dixerat: Sponsus sanguinum ob circumcissionem. Dixit autem Dominus ad Aaron: Vade in occursum Moysi in desertum. Qui perrexit obuiam ei in Montem Dei, & osculatus est eum. Narrauitq. Moyses Aaron omnia verba Domini quibus miserat eum, & signa quæ mandauerat. Veneruntq. simul, & congregauerunt cunctos seniores congregationis Israel. Locutusq. est Aaron omnia verba quæ dixerat Dominus ad Moysen: & fecit signa coram populo, & credidit populus. Audieruntq. quod visitasset Dominus filios Israel, & quod respexisset afflictionē illorum: & proxiimi adorauerunt.

CAP. V.

Post hæc ingressi sunt Moyses & Aaron, & dixerūt Pharaoni: Hæc dicit Dominus Deus Israel: Dimitte

¶ Matt. 10.
d. 10

¶ Inf. 7. 22

¶ Inf. 1. 2
& 12. 23

Dimitte populum meum ut sacrificet mihi in deserto. * At ille respondit: Quis est Dominus, ut audiam vocem eius, & dimittam Israel? nescio Dominum, & Israel non dimittam. * Dixeruntque: Deus Hebræorum vocavit nos, ut eamus viam trium dierum in solitudinem, & sacrificemus Domino Deo nostro: ne forte accidat nobis pestis aut gladius. * Ait ad eos rex Aegypti: Quare Moyses & Aaron sollicitatis populum ab operibus suis? ite ad onera vestra. * Dixitque Pharaon: Multus est populus terræ: videtis quod turba succreuerit: quanto magis si dederitis eis requiem ab operibus? * Precepit ergo in die illo præfecti operum & exactores populi, dicens: * Nequaquam ultra dabitur paleas populo ad conficiendos lateres, sicut prius: sed ipsi vadant, & colligant stipulas. * Et mensurâ laterum, quam prius faciebant, imponetis super eos, nec minuetis quidquam: vacant enim, & ideo vo ciferantur, dicentes: Eamus, & sacrificemus Deo nostro. * Opprimatur operibus, & expleant ea: ut non acquiescant verbis mendacibus. * Igitur egressi præfecti operum & exactores, ad populum dixerunt: Sic dicit Pharaon: Nō do vobis paleas: * ite, & colligite sicubi inuenire poteritis, nec minuetur quidquam de opere vestro. * Dispersusque est populus per omnem Terram Aegypti ad colligendas paleas. * Præfecti quoque operum instabant, dicentes: Complete opus vestrum quotidie, ut prius facere solebatis quando dabatur vobis palea. * Flagellatiq. sunt qui præerant operibus filiorum Israel, ab exactoribus Pharaonis, dicentibus: Quare nō impletis mensuram laterum sicut prius, nec heri, nec hodie? * Veniuntque præpositi filiorum Israel, & vociferati sunt ad Pharaonem dicentes: Cur ita agis contra servos tuos? * Palea non dantur nobis, & lateres similiter imperantur: en famuli tui flagellis cedimur, & iniuste agitur contra populum tuum. * Qui ait: Vacatis otio, & ideo dico: Eamus, & sacrificemus Domino. * Itē ergo, & operamini: palea non dabuntur vobis, & redetis consuetum numerum late-

rum. * Videbantque se præpositi filiorum Israel in malo, eo quod diceretur eis: Nō minuetur quidquam de lateribus per singulos dies. * Occurreruntque Moysi & Aaron, qui stabant ex aduerso, egredientibus a Pharaone: * & dixerunt ad eos: Videat Dominus & iudicet, quoniam forte fecistis odorem nostrum coram Pharaone & servis eius, & prauistis ei gladium, ut occideret nos. * Reuertereturque est Moyses ad Dominum, & ait: Domine, cur afflixisti populum istum? quare misisti me? * Ex eo enim quo ingressus sum ad Pharaonem ut loquerer in nomine tuo, afflixit populum tuum: & non liberasti eos.

CAP. VI.

Dixitque Dominus ad Moysen: **N**unc videbis quæ facturum sim Pharaoni: per manum enim fortem dimittet eos, & in manu robusta eiciet illos de terra sua. * Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens: Ego Dominus * qui apparui Abraham, Isaac, & Iacob in Deo omnipotente: & nomen in eum **A D O N A I** non indicaui eis. * Pependitque foedus cum eis, ut darem eis Terram Chanaan, terram peregrinationis eorum, in qua fuerunt aduenæ. * Ego audiui gemitum filiorum Israel, quo Aegyptij oppresserunt eos: & recordatus sum pacti mei. * Ideo dic filiis Israel: Ego Dominus qui educavi vos de ergastulo Aegyptiorum, & erui de servitute: ac redimam in brachio excelsio, & iudicijs magnis. * Et assumam vos mihi in populum, & ero vester Deus: & scietis quod ego sum Dominus Deus vester qui eduxerim vos de ergastulo Aegyptiorum. * & induxerim in terram, super quam iuravi manum meam ut darem eam Abraham, Isaac, & Iacob: daboque illam vobis possidendam, ego Dominus. * Narrauit ergo Moyses omnia filiis Israel: qui nō acquiescerunt ei propter angustiam spiritus, & opus durissimum. * Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens: * Ingredere, & loquere ad Pharaonem regem Aegypti, ut dimittat filios Israel de Terra sua. * Respondit Moyses coram

coram Domino : Ecce filij Israel non audiunt me : & quo modo audiet Pharo, præferum cum incircumcisi sunt labijs ? * Locutusq. est Dominus ad Moysen & Aaron, & dedit mandatum ad filios Israel, & ad Pharaonem regem Egypti ut educerent filios Israel de terra Egypti. * Isti sunt principes domorum per familias suas. Filij Ruben primogeniti Israelis : Henoch & Phallu, Helkon & Char mi. * hæ cognationes Ruben, filij Simeon : Iamuel & Iamin, & Ahod, & Iachin, & Soar, & Saul filius Chananitidis. hæ progenies Simeon. * Et hæ nomina filiorum Leui per cognationes suas : Gerson & Caath & Merari. Anni autem vitæ Leui fuerunt centum triginta septem. * Filij Gerson : Lobni & Semei, per cognationes suas. * Filij Caath : Amram, & Isaar, & Hebron & Oziel. anni quoque vitæ Caath, centum triginta tres. * Filij Merari : Moholi & Musi. hæ cognationes Leui per familias suas. * Accepit autem Amram uxorem Iochabed patrualem suam : quæ peperit ei Aaron & Moysen. Fueruntq. anni vitæ Amram, centum triginta septem. * Filij quoque Isaar : Core, & Nepheg, & Zechri. * Filij quoque Oziel : Misael, & Elisaphan & Sethri. * Accepit autem Aaron uxorem Elisabeth filiam Aminadab, sororem Nahafon, quæ peperit ei Nadab, & Abiu, & Eleazar, & Ithamar. * Filij quoque Core : Afer, & Elcana, & Abiasaph. hæ sunt cognationes Coritarum. * At vero Eleazar filius Aaron accepit uxorem de filiabus Phutiel : quæ peperit ei Phinees. hi sunt principes familiarum Leviticarum per cognationes suas. * Ille est Aaron & Moyses, quibus præcepit Dominus ut educerent filios Israel de Terra Egypti per turmas suas. * Hi sunt, qui loquuntur ad Pharaonem regem Egypti, ut educant filios Israel de Egypto : iste est Moyses & Aaron, * in die qua locutus est Dominus ad Moysen, in Terra Egypti. * Et locutus est Dominus ad Moysen, dicens : Ego Dominus : loquere ad Pharaonem regem Egypti, omnia, quæ ego loquor tibi. * Et ait Moy

ses coram Domino : En incircumcisi labijs sum, quo modo audiet me Pharo ?

CAP. VII.

Dixitq. Dominus ad Moysen : Ecce constitui te Deum Pharaonis : & Aaron frater tuus erit propheta tuus. * Tu loqueris ei omnia quæ mando tibi : & ille loquetur ad Pharaonem, ut dimittat filios Israel de terra sua. * Sed ego indurabo cor eius, & multiplicabo signa & ostenta mea in Terra Egypti, * & non audiet vos : immitamq. manum meam super Egyptum, & educam exercitum & populum meum filios Israel de Terra Egypti per iudicia maxima. * Et scient Egyptij quia ego sum Dominus qui extenderim manum meam super Egyptum, & eduxerim filios Israel de medio eorum. * Fecit itaque Moyses & Aaron sicut præceperat Dominus : ita egerunt. * Erat autem Moyses, octoginta annorum, & Aaron octoginta trium, quando locuti sunt ad Pharaonem. * Dixitq. Dominus ad Moysen & Aaron : Cum dixerit vobis Pharo, Ostendite signa : dices ad Aaron : Tolle virgam tuam, & projice eam coram Pharaone, ac vertetur in columnum. * Ingressi itaque Moyses & Aaron ad Pharaonem, fecerunt sicut præceperat Dominus. tulitq. Aaron virgam coram Pharaone & servis eius, quæ versa est in columnum. * Vocavit autem Pharo sapientes & maleficos : & fecerunt ipsi per incantationes Egyptiacas & arcana quædam similiter. * Proieceruntq. singuli virgas suas, quæ versa sunt in dracones : sed deuoravit virga Aaron virgas eorum. * Induratumq. est cor Pharaonis, & non audiuit eos, sicut præceperat Dominus. * Dixit autem Dominus ad Moysen : Ingratuatum est cor Pharaonis, non vult dimittere populum. * Vade ad eum mane, ecce egredietur ad aquas : & stabis in occursum eius super ripam fluminis : & virgam, quæ conuersa est in draconem, tolles in manu tua. * Dicesq. ad eum : Dominus Deus Hebræorum misit me ad te, dicens : Dimitte populum

meum vt sacrificet mihi in deserto : & vsque ad præsens audire noluiſti . * Hæc igitur dicit Dominus : In hoc ſcies quòd ſim Dominus : ecce percussam virga, quæ in manu mea est, aquam fluminis, & vertetur in sanguinẽ . * Pifces quoque, qui ſunt in fluuiio, morietur, & putrefcent aquæ, & affligetur Aegyptij bibentes aquam fluminis .

Dixit quoque Dominus ad Moysen : Dic ad Aaron, Tolle virgam tuam, & extende manum tuam super aquas Aegypti, & super fluuios eorum, & riuos, ac paludes, & omnes lacus aquarum, vt vertantur in sanguinẽ : & ſit cruor in omni Terra Aegypti, tam in ligneis vaſis quàm in ſaxeis . * Feceruntq. Moyses & Aaron ſicut

ſſnf. 17. b. 5
ſſ. 77. c. 49

præceperat Dominus : & eleuans virgam percussit aquam fluminis coram Pharaone & ſeruis eius : quæ verſa eſt in sanguinẽ . * Et piſces, qui erant in flumine, mortui ſunt : computruitq. fluuius, & non poterant Aegyptij bibere aquam fluminis, & ſuit ſanguis in tota Terra Aegypti . * Feceruntq. ſimiliter malefici Aegyptiorum incantationibus ſuis : & induratum eſt cor Pharaonis, nec audiuit eos, ſicut præceperat Dominus . * Avertitq. ſe, & ingreſſus eſt domum ſuam, nec appoſuit cor etiam hac vice .

ſſap. 17. b. 7

Foderunt autem omnes Aegyptij per circuitum fluminis aquam vt biberent : non enim poterant bibere de aqua fluminis . * Impletiq. ſunt ſeptem dies, poſtquam percussit Dominus fluuium .

C A P. VIII.

Dixit quoque Dominus ad Moysen : Ingredere ad Pharaonẽ, & dices ad eum : Hæc dicit Dominus : Dimitte populũ meũ, vt ſacrificet mihi : * ſi autẽ nolueris dimittere, ecce ego percussam omnes terminos tuos ranis . * Et ebulliet fluuius ranas : quæ ascendent, & ingredientur domũ tuam, & cubiculum lectuli tui, & ſuper ſtratum tuum, & in domos ſeruatorum tuorum, & in populum tuum, & in furnos tuos, & in reliquias ciborum tuorum : * & ad te, & ad populum tuũ, & ad omnes ſeruos tuos intrabunt ranæ .

* Dixitq. Dominus ad Moysen : Dic ad Aaron : Extende manum tuam super fluuios ac super riuos & paludes, & educ ranas super

Terram Aegypti . * Et extedit Aaron manum super aquas Aegypti, & aſcenderunt ranæ, operueruntq.

Terram Aegypti . * Fecerunt autem & malefici per incantationes ſuas ſimiliter, eduxeruntq. ranas

ſſap. 17. b. 7

super Terram Aegypti . * Vocauit autem Pharaon Moysen & Aaron, & dixit eis : Orate Dominum vt auferat ranas a me & a populo meo : & dimittam populum vt ſacrificet Domino . * Dixitq. Moyses ad Pharaonẽ : Conſtitue mihi quãdo deprecet pro te, & pro ſeruis tuis, & pro populo tuo, vt abigantur ranæ a te & a domo tua & a ſeruis tuis & a populo tuo : & tantum in flumine remaneant .

* Qui reſpondit : Cras . At ille : Iuxta, inquit, verbum tuum faciam : vt ſcias quoniam non eſt ſicut Dominus Deus noſter . * Et recedent ranæ a te, & a domo tua, & a ſeruis tuis, & a populo tuo : & tanquã in flumine remanebunt .

* Egreſſiq. ſunt Moyses & Aaron a Pharaone : & clamauit Moyses ad Dominum pro ſponſione ranarum quam condixerat Pharaoni . * Fecitq. Dominus iuxta verbum Moysi : & mortuæ ſunt ranæ de domibus, & de villis, & de agris .

* Congregaueruntq. eas in immenſos aggeres, & computruit terra .

* Videns autem Pharaon quòd data eſſet requies, ingrauaui cor ſuum, & nõ audiuit eos, ſicut præceperat Dominus .

* Dixitq. Dominus ad Moysen : Loquere ad Aaron : Extende virgam tuam, & percutite puluerem terræ : & ſint ſciniphes in vniuerſa Terra Aegypti . * Feceruntq. ita . Et extendit Aaron manum, virgã tenens : percussitq. puluerem terræ, & facti ſunt ſciniphes in hominibus, & in iumentis : omnis pulvis terræ verſus eſt in ſciniphes per totam Terrã Aegypti . * Feceruntq. ſimiliter malefici incantationibus ſuis, vt educerent ſciniphes, & non potuerunt : erantq. ſciniphes tam in hominibus quàm in iumentis . * Et dixerunt malefici ad Pharaonem : Digtus Dei eſt hic : induratum eſt cor Pharaonis, & non audiuit

eos sicut præceperat Dominus .

¶ Dixit quoque Dominus ad Moy- 20
sen : Consurge diluculo , & sta cor-
rà Pharaone : egredietur enim ad
aqua : & dices ad eum : Hæc dicit
Dominus : Dimitte populū meū
vt sacrificet mihi . ¶ Quod si non 21
dimiseris eum , ecce ego immit-
tā in te , & in seruos tuos , & in popu-
lū tuum , & in domos tuas om-
ne genus muscarum : & implebū-
tur domus Ægyptiorum muscis
diuersi generis , & vniuersa terra in
qua fuerint . ¶ Faciantq. mirabi- 22
lem in die illa Terram Gessen , in
qua populus meus est , vt non sint
ibi muscæ : & scias quoniam ego
Dominus in medio terræ . ¶ Po- 23
namq. diuisionem inter populū
meū , & populū tuum : cras erit
signum istud . ¶ Fecitq. Dominus 24
ita . ¶ Et venit musca grauissima
in domos Pharaonis & seruatorum
eius , & in omnem Terram Ægy-
pti : corruptaq. est terra ab huius-
cemodi muscis . ¶ Vocauitq. Pha- 25
rao Moysem & Aaron , & ait eis :
Ite & sacrificate Deo vestro in ter-
ra hæc . ¶ Et ait Moyses : Non pos-
test ita fieri : abominationes enim
Ægyptiorū immolabimus Domi-
no Deo nostro : quod si maſtaue-
rimus ea quæ colunt Ægyptij cor-
am eis , lapidibus nos obruent .
¶ Viam trium dierum pergemus in 27
solitudine : & sacrificabimus Do-
mino Deo nostro , sicut præcepit
nobis . ¶ Dixitq. Pharao : Ego di-
mittā vos vt sacrificetis Domino
Deo vestro in deserto : verū tamen
longius ne abeatīs , rogare pro me .
¶ Et ait Moyses : Egredius a te , 29
orabo Dominū : & recedet musca
a Pharaone , & a seruis suis , & a po-
pulo eius cras : verū tamen noli
ultra fallere , vt non dimittas popu-
lū sacrificare Domino . ¶ Egres-
susq. Moyses a Pharaone , orauit
Dominum . ¶ Qui fecit iuxta ver-
bum illius : & abstulit muscas a
Pharaone , & a seruis suis , & a po-
pulo eius : non superfluit ne vna
quidem . ¶ Et ingratum est cor
Pharaonis , ita vt nec hac quidem
vice dimitteret populū .

C A P . I X .

Dixit autem Dominus ad Moy- 1
sen : Ingredere ad Pharaonē , A

& loquere ad eum : Hæc dicit Do-
minus Deus Hebræorū : Dimitte
populū meū vt sacrificet mihi .
¶ Quod si adhuc reuīs , & retineas
eos : ¶ ecce manus mea erit super
agros tuos : & super equos , & ali-
nos , & camelos , & boues , & oves ,
& pestis valde grauis . ¶ Et faciet Do-
minus mirabile inter possessiones
Israel , & possessiones Ægyptiorū ,
vt nihil omnino pereat ex his quæ
pertinent ad filios Israel . ¶ Con-
stituitq. Dominus tempus , dicens :
Cras faciet Dominus verbū istud
in terra . ¶ Fecit ergo Dominus
verbum hoc altera die : mortui
sunt omnia animalia Ægyptio-
rum : de animalibus vero filiorū
Israel nihil omnino perijt . ¶ Et
misit Pharaō ad videndum : nec
erat quidquam mortuum de his
quæ possidebat Israel . Ingratu-
rumq. est cor Pharaonis , & non
dimisit populū . ¶ Et dixit Do-
minus ad Moysem , & Aaron : Tol-
lite plenas manus cineris de ca-
mino , & spargat illū Moyses in ca-
lū coram Pharaone . ¶ Sitq.
puluis super omnem Terram Æ-
gypti : erunt enim in hominibus ,
& iumentis vlcera , & vesicæ tur-
gentium in vniuersa Terra Ægypti .
¶ Tuleruntq. cinerem de camino ,
& steterunt coram Pharaone , &
sparsit illū Moyses in calū : ta-
diq. sunt vlcera vesicarum turge-
ntium in hominibus , & iumentis :
¶ nec poterant malefici stare co-
ram Moyse propter vlcera quæ in
illis erant , & in omni Terra Ægy-
pti . ¶ Indurauitq. Dominus cor
Pharaonis , & nō audiuit eos , sicut
locutus est Dominus ad Moysem .
¶ Dixitq. Dominus ad Moysem :
Mane consurge , & sta coram Pha-
raone , & dices ad eum : Hæc dicit
Dominus Deus Hebræorum : Di-
mitte populū meū vt sacrificet
mihi . ¶ Quia in hac vice mittam
omnes plagas meas super cor tuū ,
& super seruos tuos , & super popu-
lū tuum : vt scias quod non sit
similis mei in omni terra . ¶ Nunc
enim extendens manum percutiā
te , & populū tuū peste , peri-
bisq. de terra . ¶ Idcirco autem ¶ Rom. 9. d.
posui te , vt ostendam in te forti-
tudinem meam , & naretur nomē
meū in omni terra . ¶ Adhuc re-
tines populū meū : & non vis
D 3 dimis-

¶ Sap. 17. b. 7

¶ Sap. 16. b. 9

¶ Sap. 3. d. 13

dimittere eum ? * En pluam cras
hac ipsa hora grandinem multam
nimis, qualis non fuit in Ægypto
a die qua fundata est, vsque in
præsens tempus. * Mitte ergo iam
nunc, & congrega iumenta tua, &
omnia quæ habes in agro: homi-
nes enim, & iumenta, & vniuersa
quæ inuenta fuerint foris, nec cõ-
gregata de agris, cecideruntq. super
ea grando, morientur. * Qui ti-
muit verbũ Domini de seruis Pha-
raonis, fecit cõfugere seruos suos,
& iumenta in domos: * qui autẽ
neglexit sermonẽ Domini, dimisit
seruos suos, & iumenta in agris.
* Et dixit Dominus ad Moysen: 22
Extende manũ tuam in cælũ, vt
fiat grãdo in vniuersa Terra Ægy-
pti super homines, & super iume-
ta, & super omnẽ herbam agri in
Terra Ægypti. * Extenditq. Moy- 23
ses virgam in cælum, & Dominus
dedit tonitru, & grandinem, ac
discurrentia fulgura super terram:
pluitq. Dominus grãdinem super
Terram Ægypti. * Et grando &
ignis multa pariter ferebantur: tã-
tũq. fuit magnitudinis, quãta ante
numquam apparuit in vniuersa
Terra Ægypti ex quo gens illa cõ-
dita est. * Et percussit grando in
omni Terra Ægypti cuncta quæ
fuerunt in agris, ab homine vsque
ad iumentum: cunctamq. herbã
agri percussit grando, & omne li-
gnum regionis confregit. * Tan- 26
tum in Terra Gessen, vbi erãt filij
Israel, grando non cecidit. * Mi-
sitq. Pharaon, & vocauit Moysen &
Aaron, dicens ad eos: Peccaui etiã
nunc: Dominus iustus: ego & po-
pulus meus, impij. * Orate Domi-
num vt desinant tonitrua Dei, &
grando: vt dimittãt vos, & nequa-
quam hic vltra maneatis. * Ait 29
Moyses: Cũ egressus fuero de vrbe,
extẽdam palmas meas ad Do-
minum, & cessabunt tonitrua, &
grando non erit: vt scias quia Do-
mini est terra: * noui autẽ quod
& tu, & serui tui necdum timeatis
Dominum Deum. * Linum ergo, 31
& hordeum latum est, eo quod
hordeum esset virens, & linũ iam
solliculos germinaret: * triticum
autem, & far non sunt læsa, quia
serotina erant. * Egressusq. Moy- 32
ses a Pharaone ex vrbe, tetendit
manus ad Dominum: & cessaue-

runt tonitrua & grando, nec vltra
stillauit pluuia super terram. * Vi-
dens autem Pharaon quod cessasset
pluuia, & grando & tonitrua, au-
xit peccatum: * & ingrãuati est
cor eius, & seruorum illius, & in-
duratum nimis: nec dimisit filios
Israel, sicut præceperat Dominus
per manum Moysi.

CAP. X.

1 ET dixit Dominus ad Moysen:
A Ingredere ad Pharaonem: ego
enim indurauĩ cor eius, & seruo-
rum illius: vt faciã signa hæc
in eo, * & narres in auribus filij
tui, & neporum tuorum, quoties
contritiuerim Ægyptios, & signa
mea fecerim in eis: & sciaris quia
ego Dominus. * Introierunt ergo
Moyses & Aaron ad Pharaonem,
& dixerunt ei: Hæc dicit Domi-
nus Deus Hebræorum: Vsq̃uequo
non vis subijci mihi? dimitte po-
pulum meum, vt sacrificet mihi.
4 * Sin autem resistis, & non vis
B dimittere eum: ecce ego inducam 19
C cras locustam in fines tuos: quæ
operiat superficiẽ terræ, ne quid-
quã eius appareat, sed comedatur
quod residuum fuerit grandini.
corrodent enim omnia ligna quæ
6 germinant in agris. * Et imple-
bunt domos tuas, & seruorũ tuo-
rum, & omniũ Ægyptiorũ: quan-
tam nõ viderunt patres tui, & aui,
ex quo orti sunt super terrã, vsque
in præsentem diem. Aueritq. se,
7 & egressus est a Pharaone. * Di-
xerunt autem serui Pharaonis ad
eum: Vsq̃uequo patiemur hoc
scandalum: dimitte homines, vt
sacrificent Domino Deo suo. nõ-
ne vides quod perierit Ægyptus?
8 * Reuocaueruntq. Moysen, & Aa-
ron ad Pharaonem: qui dixit eis:
Ite, sacrificate Domino Deo vestro:
quinam sunt qui ituri sunt?
9 * Ait Moyses: Cum paruulis no-
stris, & senioribus pergemus, cum
filijs & filiabus, cum ouibus & ar-
mentis: est enim sollemnitas Do-
mini Dei nostri. * Et respondit
Pharaon: Sic Dominus sit vobiscũ,
quo modo ego dimittãt vos, & pa-
ruulos vestros. cui dubiũ est quod
11 pessime cogitatis? * Non fiet ira,
sed ite tantũ vini, & sacrificate Do-
mino: hoc enim & ipsi petistis.

¶ Sap. 16. c.
16. & 19. d.
19

¶ Sap. 16. b.
19

stansq. ciedi sunt de conspectu Pharaonis. * Dixit autē Dominus ad Moysen : Extende manū tuam super Terram Ægypti ad locustā, ut ascendant super eam, & deuoret omnem herbā quæ residua fuerit grandini. * Et extēdit Moyses virgam super terram Ægypti : & Dominus induxit ventum vrentē tota die illa, & nocte : & mane factus, ventus vrens leuauit locustas. * Quæ ascenderunt super vniuersam Terrā Ægypti : & sederunt in cunctis finibus Ægyptiorū innumerabiles, quales ante illud tēpus non fuerāt, nec postea futurę sunt. * Operueruntq. vniuersam superficiem terræ, vastantes omnia. Deuorata est igitur herba terræ, & quidquid pomorum in arboribus fuit, quæ grādo dimiserat : nihilq. omnino virens relictum est in lignis, & in herbis terræ, in cuncta Ægypto. * Quam ob rem festinus Pharao vocauit Moysen & Aaron, & dixit eis : Peccaui in Dominum Deum vestrū, & in vos. * Sed nunc dimittite peccatū mihi etiam hac vice, & rogatē Dominum Deū vestrum, ut auferat a me mortē istā. * Egrediusq. Moyses de conspectu Pharaonis, orauit Dominū. * Qui flare fecit ventum ab occidēte vehementissimum, & arreptā locustā proiecit in Mare rubrum : non remansit ne vna quidem in cunctis finibus Ægypti. * Et indurauit Dominus cor Pharaonis, nec dimisit filios Israel. * Dixit autē Dominus ad Moysen : Extende manum tuam in calum : & sint tenebræ super Terram Ægypti tam densæ, ut palpari queāt. * Extēditq. Moyses manum in calū : & factæ sunt tenebræ horribiles in vniuersa Terra Ægypti tribus diebus. * Nemo vidit fratrem suum, nec mouit se de loco in quo erat : vbi cumque autem habitabant filij Israel, lux erat. * Vocauitq. Pharao Moysen & Aaron, & dixit eis : Ite, sacrificatē Domino : oves tantum vestra, & armenta remaneant, paruuli vestri erant vobiscum. * Ait Moyses : Hostias quoque & holocausta dabis nobis, quæ offeramus Domino Deo nostro. * Cuncti greges pergent nobiscum : non remanebit ex eis vngula : quæ necessaria sunt in cultum Domini

Dei nostri : præsertim cum ignoremus quid debeat immolari, donec ad ipsum locū perueniamus. * Indurauit autem Dominus cor Pharaonis, & noluit dimittere eos. * Dixitq. Pharao ad Moysen : Recede a me, & caue ne vltra videas faciem meā : quocumque die appaeris mihi, morieris. * Respondit Moyses : Ita fiet ut locutus es, non videbo vltra faciem tuam.

C A P. XI.

ET dixit Dominus ad Moysen. **A** Adhuc vna plaga tangā Pharaonem & Ægyptum, & post hæc dimittet vos, & exire compellet. * **E** Dices ergo omni plebi ut possulet vir ab amico suo, & mulier a vicina sua vasa argentea, & aurea. * Dabit autem Dominus gratiam populo suo corā Ægyptijs. **E** Fuitq. Moyses vir magnus valde in Terra Ægypti coram seruis Pharaonis & omni populo. * **E**t ait : Hæc dicit Dominus : Media nocte egrediar in Ægyptum : & morietur omne primogenitum in Terra Ægyptiorum, a primogenito Pharaonis qui sedet in solio eius, vsque ad primogenitū ancillæ quæ est ad molam, & omnia primogenita iumentorum. * **E**ritq. clamor magnus in vniuersa Terra Ægypti, qualis nec ante fuit, nec postea futurus est. * **A**pod omnes autem filios Israel non mutiet canis ab homine vsque ad pecus : ut sciatis quanto miraculo diuidat Dominus Ægyptios & Israel. * **D** Descendentq. omnes serui tui isti ad me, & adorabunt me, dicentes : Egredere tu, & omnis populus qui subiectus est tibi : post hæc egrediemur. * **E**t exiit a Pharaone iratus nimis. Dixit autem Dominus ad Moysen : Non audiet vos Pharao ut multa signa fiant in Terra Ægypti. * Moyses autem & Aaron fecerunt omnia ostenta quæ scripta sunt, coram Pharaone. Et indurauit Dominus cor Pharaonis, nec dimisit filios Israel de terra sua.

C A P. XII.

Dixit quoque Dominus ad Moysen, & Aaron in Terra

D 4 Ægy-

¶ Sap. 17. a. 2

¶ Sap. 18. a. 1

2 **Ægypti** : * Mensis iste, vobis prin-
 A cipium mensium : primus erit in
 3 mensibus anni. * Loquimini ad
 17 vniuersum cœtum filiorum Israel,
 & dicite eis : Decima die mensis
 huius tollat vnusquisque agnum,
 4 per familias & domos suas. * Sin
 autem minor est numerus vt suf-
 ficere possit ad vescendum agnū,
 assumer vicinum suum qui iun-
 ctus est domui suæ, iuxta nume-
 rum animarum quæ sufficere pos-
 sunt ad esum agni. * Erit autem
 5 agnus absque macula, masculus,
 anniculus : iuxta quem ritum tol-
 letis & hæcudum. * Et seruabitis eū
 6 vsque ad quartam decimam diem
 mensis huius : immolabitq. eum
 vniuersa multitudo filiorum Israel
 ad vespèram. * Et sument de san-
 7 guine eius, ac ponent super vtrū-
 que postem, & in superluminari-
 bus domorum, in quibus comen-
 dent illum. * Et edent carnes nocte
 8 illa assas igni, & azymos panes
 9 cum lactucis agrestibus. * Nō
 comedetis ex eo crudum quid, nec
 coctum aqua, sed tantum assum-
 igni : capui cum pedibus eius &
 10 intestinis vorabitis. * Nec rema-
 nebit quidquam ex eo vsque ma-
 11 gne. si quid residuum fuerit, igne
 comburetis. * Sic autem comede-
 tis illum : Renes vestros accinge-
 tis, & calcamenta habebitis in pe-
 dibus, & comedetis festinanter : est
 enim Phasē (idest transitus) Do-
 mini. * Et transibo per Terram
 12 Ægypti nocte illa, percutiamq.
 omne primogenitum in Terra Æ-
 gypti ab homine vsque ad pecus :
 & in cunctis dijs Ægypti faciam
 iudicia, ego Dominus. * Erit au-
 13 tem sanguis vobis in signū in adi-
 bus in quibus eritis : & videbo san-
 guinem, & transibo vos : nec erit
 in vobis plaga disperdens quando
 14 percussero Terram Ægypti. * Ha-
 C bebitis autem hunc diem in mo-
 numentum : & celebrabitis eam
 sollempnem Domino in generatio-
 nibus vestris culta sempiterno.
 15 * Septem diebus azyma comede-
 tis : in die primo non erit fermentum
 in domibus vestris : quicum-
 que comederit fermentatum, peribit
 anima illa de Israel, a primo
 16 die vsque ad diem septimū. Dies
 prima erit sancta atque sollempnis,

& dies septima eadem festinitate
 venerabilis : nihil operis facietis
 in eis, exceptis his, quæ ad vescen-
 17 dum pertinent. * Et obseruabitis
 azyma : in eadem enim ipsa die
 educam exercitum vestrum de Ter-
 ra Ægypti, & custodietis diem istū
 4 in generationes vestras ritu perpe-
 tuo. * ¶ Primo mense, quartade-
 18 cima die mensis ad vespèram co-
 medetis azyma vsque ad diem vi-
 gesimam primam eiusdem mensis
 19 ad vespèram. * Septē diebus fer-
 mentum non inuenietur in domi-
 bus vestris : qui comederit ferme-
 6 tatum, peribit anima eius de cœ-
 tu Israel, tam de aduenis quam
 20 de indigenis terræ. * Omne fer-
 D mentatum non comedetis : in cū-
 7 ctis habitaculis vestris edetis azy-
 21 ma. * Vocauit autem Moyses om-
 nes seniores filiorum Israel, & di-
 xit ad eos : Ite tollentes animal per
 familias vestras, & immolate Pha-
 22 se. * Fasciculumq. hyssopi tingite
 in sanguine qui est in limine, &
 9 aspergite ex eo superluminare, &
 vtrumque postem : nullus vestrum
 egrediatur ostium domus suæ vs-
 10 que mane. * Transibit enim Do-
 minus percutiens Ægyptios : cūq.
 11 viderit sanguinem in superlumi-
 nari, & in vtroque poste, transcendet
 ostium domus, & non sinet per-
 12 cussorem ingredi domos vestras &
 24 lædere. * Custodi verbum istud
 legitimum tibi & filiis tuis vsque
 25 in æternum. * Cumq. introieritis
 terram, quam Dominus daturus
 est vobis vt pollicitus est, obser-
 26 uabitis ceremonias istas. * Et cum
 dixerint vobis filij vestri : Quæ est
 27 ista religio ? dicetis eis : Viditua
 transitus Domini est, quando tran-
 siuit super domos filiorum Israel
 in Ægypto percutiens Ægyptios,
 & domos nostras liberans. Incur-
 28 uatusq. populus adorauit. * Et e-
 gressi filij Israel fecerūt sicut præ-
 ceperat Dominus Moysi & Aaron.
 29 * Factum est autem in noctis me-
 E dio, percussit Dominus omne pri-
 mogenitum in Terra Ægypti, a
 primogenito Pharaonis, qui in so-
 lio eius sedebat, vsque ad primo-
 30 genitum captiuæ quæ erat in car-
 cere, & omne primogenitū iumē-
 torum. * Surrexitq. Pharaō nocte,
 & omnes serui eius, cunctaq. Æ-
 gyptus : & ortus est clamor ma-
 gnus

¶ Leuit. 23.

a. 5

Nu. 28. c. 16

Hebr. 11. c.

28

¶ Sap. 18. b.

5. & 11. b.

15

trans in Aegyptum: neque enim erat
domus in qua non iaceret mortuus.
* Vocatisq. Pharaon, Moyses, & Aa-
ron nocte, ait: Surgite & egredimini
a populo meo, vos & filij Israel:
ite, immolate Domino sicut dicitis.
* Oves vestras & armenta assu-
mite ut petieratis, & abeuntes be-
nedicite mihi. * Urgebantq. Aegy-
ptij populum de terra exire velo-
citer, dicentes: Omnes moriemur.
* Tulit igitur populus conspersam
facinram antequam fermentaretur:
& ligans in pallijs, posuit super
humeros suos. * Feceruntq. filij
Israel sicut praeceperat Moyses:
& petierunt ab Aegyptijs vasa ar-
gentea & aurea, vestemq. pluri-
mam. * Dominus autem dedi gra-
tiam populo coram Aegyptijs ut
commodarent eis: & spoliaverit
Aegyptios. * Profectiq. sunt filij
Israel de Ramesse in Socoth, sex-
centa fere millia pedum virorum,
absque parvulis. * Sed & vulgus
promissum innumerabile ascendit
cum eis, oves & armenta & ani-
mantia diversij generis multa ni-
mis. * Cockeruntq. farinam, qua du-
dum de Aegypto conspersam tulerant:
& fecerunt subcineritios panes
azymos: neque enim poterat
fermentari cogebibus exire Aegy-
ptijs, & nulla facere sinetibus mo-
ram: nec pulmenti quidquam oc-
curreret preparare. * Habitatio
autem filiorum Israel qua manserit
in Aegypto, fuit quadringentorum
triginta annorum. * Quibus exple-
tis, eadem die egressus est omnis
exercitus Domini de Terra Aegy-
pti. * Nox ista, est observabilis
Domino, quando eduxit eos de
Terra Aegypti: hac observare de-
bent omnes filij Israel in genera-
tionibus suis. * Dixitq. Dominus
ad Moysen & Aaron: Hec est reli-
gio Phase: Omnis alienigena non
comedet ex eo. * Omnis autem ser-
vus emptitius circumcidetur, &
sic comedet. * Advena & mercena-
rius non edent ex eo. * In vna
domo comedetur, nec offeretis de
carnibus eius foras, nec os illius
confringetis. * Omnis coetus filio-
rum Israel faciet illud. * Quod
si quis peregrinorum in vestram
voluerit transire coloniam, & fa-
cere Phase Domini, circumcidetur
prius omne masculinum eius, &

tunc rite celebrabit: eritq. sicut
indigena terrae: si quis autem cir-
cumcitus non fuerit, non vescetur
ex eo. * Eadem lex erit indigenae
& colono qui peregrinatur apud
vos. * Feceruntq. omnes filij Israel
sicut praeceperat Dominus Moysi
& Aaron. * Et eadem die eduxit
Dominus filios Israel de Terra
Aegypti per vias suas.

CAP. XIII.

Locusq. est Dominus ad
Moysen, dicens: * Il sanctifica
mihi omne primogenitum quod
aperit vulvam in filiis Israel, tam
de hominibus quam de iumentis:
mea sunt enim omnia. * Et ait
Moyses ad populum: Mementote
diei huius in qua egressi estis de
Aegypto & de domo servitutis,
quoniam in manu forti eduxit vos
Dominus de loco isto: ut non co-
medatis fermentatum panem. * Ho-
die egredimini mense novarum fru-
gum. * Cumq. introduxerit te
Dominus in Terram Chanaan &
Hebraei & Amorrici & Hevae &
Iebusae, quam iuravit patribus
tuis ut daret tibi, terram fluentem
lacte & melle, celebrabis hunc
morem sacrorum mense isto. * Sep-
tem diebus vesceris azymis: &
in die septimo erit sabbatum Do-
mini. * Azyma comedetis septem
diebus: non apparebit apud te
aliquid fermentatum, nec in cun-
ctis finibus tuis. * Narrabisq. si-
lio tuo in die illo, dicens: Hoc est
quod fecit mihi Dominus quan-
do egressus sum de Aegypto. * Et
erit quasi signum in manu tua, &
quasi monumentum ante oculos
tuos: & ut lex Domini semper sit
in ore tuo, in manu enim forti
eduxit te Dominus de Aegypto.
* Custodies huiusmodi cultum
statuto tempore a diebus in dies
* Cumq. introduxerit te Domi-
nus in Terram Chanaan, sicut
iuravit tibi & patribus tuis, &
dedit tibi eam: * Separabis
omne quod aperit vulvam Domini
no, & quod primum est in pec-
coribus tuis: quidquid habueris
masculini sexus, consecrabis Do-
mino. * Primumgenitum avari
mutabis oue: quod si non rede-
meris, interficies. Omne autem
primum-

Inf. 9. c. 9
Nu. 1. c. 16
Luc. 2. d. 23
Levit. 27. c. 26

Inf. 22. d.
23. & 24. c.
Ezec. 44. g.

Levit. 21.
2. s
Nu. 28. c. 6

Sup. 11. a. 1

Hebr. 11. c.
28

Nu. 9. b. 12

Joan. 19. f.
16

Sup. 19. b.
5. & 11. b.
15

primogenitum hominis de filiis tuis, pretio redimes. * Cumq; interrogauerit te filius tuus etas, dicens: Quid est hoc? respondebis ei: In manu forti eduxit nos Dominus de terra Ægypti, de domo seruitutis. * Nam cum induratus esset Pharo, & nollet nos dimittere, occidit Dominus omne primogenitū in Terra Ægypti a primogenito hominis vsque ad primogenitum iumentorum: idcirco immolo Domino omne quod aperit vuluam masculini sexus, & omnia primogenita filiorū meorum redimo. * Exit igitur quasi signum in manu tua, & quasi apensum quid, ob recordationem, inter oculos tuos: eo quod in manu forti eduxit nos Dominus de Ægypto. * Igitur cum emisisset Pharo populum, non eos duxit Deus per viam Terræ Philisthim quæ vicina est: reputans ne forte poeniteret eum, si vidisset aduertum se bella confingere, & reuerteretur in Ægyptum. * Sed circūduxit per viam deserti, quæ est iuxta Mare rubrum: & armati ascenderunt filij Israel de Terra Ægypti. * Tulit quoque Moyses ossa Ioseph secum: eo quod adiurasset filios Israel, dicens: ¶ Visitabit vos Deus, efferte ossa mea hinc vobiscum. * Profectiq; de Succoth castrametati sunt in Etham in extremis finibus solitudinis. * ¶ Dominus autem precedebat eos ad ostendendam viam per diem in columna nubis, & per noctem in columna ignis: ut dux esset itineris vtroque tempore. * Numquid defuit columna nubis per diem, nec columna ignis per noctem, coram populo.

CAP. XIII.

Locutus est autē Dominus ad Moysen, dicens: ¶ Loquere filiis Israel: Reuerſi castrametetur e regione Phihahiroth quæ est inter Magdalum & mare contra Beelſephon: in conspectu eius castra ponetis super mare. * Diciturq; est Pharo super filijs Israel: Coarctati sunt in terra, conclusit eos desertum. * Et inducabo cor eius, ac persequetur vos: & glorificabor in Pharaone, & in omni exercitu

eius. scientq; Ægyptij quia ego sum Dominus. Feceruntq; ita. * Et nunciatum est regi Ægyptiorum quod fugisset populus: immutatūq; est cor Pharaonis & seniorum eius super populo, & dixerunt: Quid volumus facere vt dimitteremus Israel, ne seruiet nobis? ¶ Luxit ergo currum, & omnem populum suum assumpsit secum. * Tulitq; sexcentos currus electos, & quidquid in Ægypto curuum fuit: & duces totius exercitus. * Indurauitq; Dominus cor Pharaonis regis Ægypti, & persecutus est filios Israel: at illi egressi erant in manu excelsa. * ¶ Cūq; persequerentur Ægyptij vestigia precedentium, repperunt eos in castris super mare: omnia equitatus & currus Pharaonis, & vniuersus exercitus erant in Phihahiroth contra Beelſephon. * Cumq; appropinquasset Pharo, leuantem filij Israel oculos, viderunt Ægyptios post se: & timuerunt valde: clamaueruntq; ad Dominum, & dixerunt ad Moysen: Forſitan nō erant sepulchra in Ægypto, ideo tulisti nos vt moreremur in solitudine: quid hoc facere voluisti, vt educeres nos ex Ægypto? ¶ Nonne iste est sermo, quem loquebamur ad te in Ægypto, dicentes: Recede a nobis, vt seruiamus Ægyptijs? multo enim melius erat leuare eis, quā mori in solitudine. * Et ait Moyses ad populum: Nolite timere: stare, & videte magnalia Domini quæ facturus est hodie: Ægyptios enim, quos nunc videtis, nequaquam vltra videbitis vsque in sempiternum. * Dominus pugnabit pro vobis, & vos tacebitis. * Dixitq; Dominus ad Moysen: Quid clamas ad me? Loquere filiis Israel vt proficiſcantur. * Tu autem eleua virgam tuam, & extende manum tuam super mare, & diuide illud: ¶ Ut gradientur filij Israel in medio mari per siccum. * Ego autem inducabo cor Ægyptiorum vt persequantur vos: & glorificabor in Pharaone, & in omni exercitu eius, & in curribus & in equitibus illius. * Et scient Ægyptij quia ego sum Dominus cū glorificatus fuero in Pharaone, &

¶ 1. Mac. 4.
a. 9
Ios. 24. b. 6

¶ Gen. 50.
d. 15

¶ Num. 14.
c. 21.

1. Cor. 10.
a. 1

Neh. 9. d. 19

A

3

4

CAP. XV.

in curribus atque in equitibus eius. * Tollensq. se angelus Dei, qui praecebat castra Israel, abiit post eos: & cum eo pariter columna nubis, priora dimittens, post tergum * stetit, inter castra Aegyptiorum & castra Israel: & erat nubes tenebrosa, & illuminans noctem, ita ut ad se invicem toto noctis tempore accedere non valerent. * Cumq. extendisset Moyses manum super mare, abstitit illud Dominus stante vento vehementi & vrente toto nocte, & vertit in sicci: diuisaq. est aqua. * Et ingressi sunt filii Israel per medium siccis maris: erat enim aqua quasi murus a dextra eorum & laeva. * Persequentesq. Aegyptij ingressi sunt post eos, & omnis equitatus Pharaonis, currus eius & equites per medium maris. * Iamq. aduenerat vigilia matutina, & ecce respiciens Dominus super castra Aegyptiorum per columnam ignis & nubis, interfecit exercitum eorum: * & subuertit rotas currum, ferebanturq. in profundum. Dixerunt ergo Aegyptij: Fugiamus Israel. Dominus enim pugnat pro eis contra nos. * Et ait Dominus ad Moysen: Extende manum tuam super mare, ut reuertantur aquae ad Aegyptios super currus & equites eorum. * Cumq. extendisset Moyses manum contra mare, reuersum est primo diluculo ad priorem locum: fugientibusq. Aegyptijs occurrerunt aquae, & inuoluit eos Dominus in medijs fluctibus. * Reuersaq. sunt aquae, & operuerunt currus & equites cumq. exercitus Pharaonis, qui sequentes ingressi fuerant mare: nec vnus quidem superstit ex eis. * Filij autem Israel perrexerunt per medium siccis maris, & aquae eis erant quasi pro muro a dextris & a sinistris: * liberauitq. Dominus in die illa Israel de manu Aegyptiorum. * Et viderunt Aegyptios mortuos super litus maris, & manum magnam quam exercuerat Dominus contra eos: timuitq. populus Dominum, & crediderunt Domino, & Moyli seruo eius.

Tunc cecinit Moyses & filij Israel canticum hoc Domino, & dixerunt:

Cantemus Domino: gloriosae enim magnificatus est, equum & ascensorem detecit in mare.

* Fortitudo mea, & laus mea Dominus, & factus est mihi in salutem: ille Deus meus, & glorificabo eum: Deus patris mei, & exaltabo eum.

* Dominus quasi vir pugnator, omnipotens nomen eius.

* Currus Pharaonis & exercitus eius proiecit in mare: electi principes eius submersi sunt in Mari rubro.

* Abyssi operuerunt eos, descenderunt in profundum quasi lapis.

* Dextera tua Domine magnificata est in fortitudine: dextera tua, Domine, percussit inimicum.

* Et in multitudine gloriae tuae deposuisti aduersarios tuos: misisti iram tuam, quae deuorauit eos sicut stipulam.

* Et in spiritu furoris tui congregatae sunt aquae: stetit vnda fluens, congregatae sunt abyssi in medio mari.

* Dixit inimicus: Persequar & comprehendam, diuidam spolia, implebitur anima mea: euaginato gladium meum, interficiet eos manus mea.

* Flauit spiritus tuus, & operuit eos mare: submersi sunt quasi plumbum in aquis vehementibus.

* Quis similis tui in fortibus Domine? quis similis tui, magnificus in sanctitate, terribilis atque laudabilis, faciens mirabilia?

* Extendisti manum tuam, & deuorauit eos terra.

* Dux fuisti in misericordia tua populo quem redemisti: & portasti eum in fortitudine tua, ad habitaculum sanctum tuum.

* Ascenderunt populi, & irati sunt: dolores obtinuerunt habitatores Philistinim.

* Tunc conturbati sunt principes Edom, robustos Moab obtinuit tremor: obdormierunt omnes

Ex. 77. b. 13
& 104. d. 36
Ps. 113. a. 3
Heb. 11. d. 29

Sap. 18. b. 15

Sap. 10. d. 15
Isa. 12. a. 2
Pl. 117. c. 14

11. Mac. 4
2. 9
101. 24. b. 6

omnes habitatores Chanaan .

* Irruat super eos formido & 16
pauor , in magnitudine brachij
tui : fiant immobiles quasi la-
pis , donec petransseat populus
tuus Domine , donec petran-
seat populus tuus iste , quem pos-
sedisti .

* Introduces eos , & plantabis 17
in monte hereditatis tuæ , firmis-
simo habitaculo tuo quod opera-
tus es Domine : sanctuariū tuum
Domine , quod firmauerunt ma-
nus tuæ .

* Dominus regnabit in æter- 18
num & ultra .

* Ingressus est enim eques Pha- 19
rao cum curribus & equitibus eius
in mare : & reduxit super eos Do-
minus aquas maris : filij autem
Israel ambulauerunt per siccum
in medio eius .

* Sumpsit ergo Maria prophe- 20
tissa , foror Aaron , tympanum in
manu sua : egressiq. sunt omnes
mulieres post eam cum tympanis
& choris , * quibus præcinebat , 21
dicens : Cantemus Domino , glo-
riose enim magnificatus est , equū
& ascensorem eius deiecit in ma-
re . * Tulit autem Moyses Israel 22
de mari rubro , & egressi sunt in
desertum Sur : ambulaueruntq.
tribus diebus per solitudinem , &
non inueniebant aquam . * Et ve- 23
nerunt in Mara , nec poterant bi-
bere aquas de Mara , eo quod es-
sent amaræ : vnde & congruum
loco nomen imposuit , vocans il-
lum Mara , id est , amaritudinem .

* Et murmurauit populus contra 24
Moysen , dicens : quid bibemus ?

* At ille clamauit ad Dominum , 25
qui ostendit ei lignum : quod cū
misisset in aquas , in dulcedinem
uersæ sunt . Ibi constituit ei præ-
cepta , atque iudicia , & ibi tenta-
uit eum , * dicens : Si audieris vo-
cem Domini Dei tui , & quod re-
ctum est coram eo feceris , & obe-
dieris mandatis eius , custodierisq.
omnia præcepta illius , cunctum
languorem , quem posui in Egy-
pto , non inducam super te :
ego enim Dominus sanator tuus .

* Venerunt autem in Elim filij 27
Israel , vbi erant duodecim fontes
aquarum , & septuaginta palmarum :
& castrametati sunt iuxta aquas .

CAP. XVI.

1 P Rofectiq. sunt de Elim , & ¶ Sap. 12. a. 1
A venit omnis multitudo filio-
rum Israel in desertum Sin , quod
est inter Elim & Sinai : quintode-
cimo die mensis secundi , postquā
2 egressi sunt de terra Egypti . * Et
murmurauit omnis congregatio
filiorum Israel contra Moysen &
3 dixeruntq. filij Israel ad eos : Vtinam mortui
essemus per manum Domini in
Terra Egypti , quando sedebamus
super oillas carnum , & comede-
bamus panem in saturitate : cur
eduxistis nos in desertum istud , vt
occideretis omnem multitudinem
4 fame ? * Dixit autem Dominus
ad Moysen : Ecce , ego pluam vo-
bis panes de celo : egredietur po-
pulus , & colligat quæ sufficiunt
per singulos dies : vt tentem quā
vtrum ambulet in lege mea , an
5 non . * Die autem sexto parent
quod inferant : & sit duplū quā
colligere solebant per singulos
6 dies . * Dixeruntq. Moyses &
Aaron ad omnes filios Israel : Ve-
spere scietis quod Dominus edu-
7 xerit vos de terra Egypti : & ma-
ne videbitis gloriam Domini : au-
diuit enim in murmur vestrum con-
tra Dominum : nos vero quid su-
mus , quia multastis contra nos ?
8 * Et ait Moyses : Dabit vobis Do-
minus vespere carnes edere , &
mane panes in saturitate : eo quod
audierit murmuraciones vestras
quibus murmurati estis contra
eum : nos enim quid sumus ? nec
D contra nos est murmur vestrum ,
9 sed contra Dominum . * Dixit
quoque Moyses ad Aaron : Dic
vniuersæ congregationi filiorum
Israel : Accedite coram Domino :
audiuit enim murmur vestrum .
10 * Cumq. loqueretur Aaron ad
omnem cœtum filiorum Israel
respexerunt ad solitudinem : &
ecce gloria Domini apparuit in
11 nube . * Locutus est autem Do-
minus ad Moysen , dicens : * ¶ Au-
diui murmuraciones filiorum Is-
rael , loquere ad eos : Vespere co-
medetis carnes , & mane saturabi-
mini panibus : scietisq. quod
ego sum Dominus Deus vester .
12 ¶ Factum est ergo vespere , & ascē-
dens ¶ Eccl. 45. a. 4

¶ Indith 5.
c. 15
Eccli. 33.
a. 3

¶ Num. 33.
b. 9

dens continet, cooperuit castra :
mane quoque ros facit per cir-
cuitum castrorum . * Cumq. ope-
rasset superficiem terræ , appa-
ruit in solitudine minutum , &
quasi pilo tufum in similitudinem
pruinæ super terram . * Quod cum
vidissent filij Israel , dixerunt ad
inuicem : Manhu ? quod signifi-
cat : Quid est hoc ? ignorabant
enim quid esset . Quibus ait Moy-
ses : **Iste est panis** , quem Domi-
nus dedit vobis ad vescendū . * Hic
est sermo , quem præcepit Domi-
nus : Colligat unusquisque ex eo
quantum sufficit ad vescendum :
gomor per singula capita , iuxta
numerus animarum vestrarum ,
quæ habitant in tabernaculo sic
tolleris . * Feceruntq. ita filij Is-
rael : & collegerunt , alijs plus ,
alijs minus . * Et mensi sunt ad
mensuram gomor : **nec qui plus**
collegerat , habuit amplius : nec
qui minus parauerat , reperit mi-
nus : sed singuli iuxta id quod
edere poterant , congregauerunt .
* Dixitq. Moyses ad eos : Nullus
relinquat ex eo in mane . * Qui
non audierunt eum , sed dimiserunt
quidam ex eis vscum mane , & sca-
tere cepit vermibus , atque com-
putruit . & iratus est contra eos
Moyses . * Colligebant autē ma-
ne singuli , quantum sufficere po-
terat ad vescendum : cumq. inca-
luisse sol , liquefiebat . * In die
autem sexta collegerunt cibos du-
plices , id est , duo gomor per sin-
gulos homines : venerunt autem
omnes principes multitudinis , &
narrauerunt Moysi . * Qui ait eis :
Hoc est quod locutus est Domi-
nus : Requies sabbati sanctificata
est Domino cras . quodcumque
operandum est , facite : & quæ co-
quenda sunt coquite : quidquid
autem reliquum fuerit , reponite
vsque in mane . * Feceruntq. ita
ut præceperat Moyses , & non cō-
putruit , neque vermis inuentus
est in eo . * Dixitq. Moyses : Co-
medite illud hodie , quia sabbatū
est Domini : non inuenietur ho-
die in agro . * Sex diebus colligi-
te : in die autem septimo sabbat-
um est Domini , idcirco non in-
uenietur . * Venitq. septima dies ,
& egressi de populo ut colligerent ,
non inuenerunt , * Dixit autem

Dominus ad Moysen : **Vsquequo**
non vultis custodire mām iara mea ,
& legem meam ? * Videte quod
Dominus dederit vobis sabbatū ,
& propter hoc die sexta tribuit vo-
bis cibos duplices : maneat unus-
quisque apud semetipsum , nullus
egredietur de loco suo die septi-
mo . * Et sabbatizauit populus
die septimo . * Appellauitq. do-
mus Israel nomē eius Man : quod
erat quasi fém coriandri album ,
gustusq. eius quasi similis cū mel-
le . * Dixit autem Moyses : Iste est
sermo , quem præcepit Dominus :
Imple gomor ex eo , & custodiat
in futuras retro generationes : ut
nouerint panem , quo alui vos in
solitudine , quando educti estis de
Terra Egypti . * Dixitq. Moyses
ad Aaron : Sume vas vnu , & mit-
te ibi Man , quantum potest cape-
re gomor : & repone coram Do-
minio ad seruandum in generatio-
nes vestras : sicut præcepit Do-
minus Moysi . Posuitq. illud Aa-
ron in tabernaculo referuandum .
* **Filij autem Israel comederunt**
Man quadraginta annis , donec ve-
nissent in terram habitabilem : hoc
cibo aliti sunt , vsquequo tange-
rent fines terræ Chanaan . * Go-
mor autem decima pars est Ephī .

C A P. XVII.

Igitur profecta omnis multitu-
do filiorum Israel de deserto
Sin per mansiones suas , iuxta
sermonem Domini , castrameta-
ti sunt in Raphidim , vbi non
erat aqua ad bibendum populo .
* **Qui iurgatus contra Moysen** ,
ait : Da nobis aquam , ut biba-
mus . Quibus respondit Moyses :
Quid iurgamini contra me ? cur
tentatis Dominum ? Sitiuit ergo
ibi populus præ aqua penuria , &
murmurauit contra Moysen , di-
cens : Cur fecisti nos exire de Ae-
gypto , ut occideres nos , & li-
beros nostros , ac iumenta siti
? * **Clamauit autem Moyses ad Do-
minum** , dicens : Quid faciam po-
pulo huic ? adhuc paululum , &
lapidabit me . * Et ait Dominus
ad Moysen : Antecede popu-
lum , & sume tecum de seniori-
bus Israel : & virgam qua percus-
isti fluuium , tolle in manu tua ,
& vade .

Neh. 9. d.
Judith 5. c.
13

Num. 20. 24

Sup. 14. c.
Ps. 77. b. 15
1. Cor. 10.
2. 4

¶ Iudith. 4.
d. 12
Sap. 11. a. 3
Deut. 25. d.
17

& vade. * En ego stabo ibi coram te, supra petram Horeb: percutiesq. petram, & exibit ex ea aqua, vt bibat populus. Fecit Moyses ita coram senioribus Israel: & vocauit nomen loci illius, Tentatio, propter iurgium filiorum Israel, & quia tentauerunt Dominum, dicentes: Est ne Dominus in nobis, an non? ¶ Venit autem Amalec, & pugnabat contra Israel in Raphidim. * Dixitq. Moyses ad Iosue: Elige viros: & egrediss, pugna contra Amalec: etas ego stabo in vertice collis, habens virgam Dei in manu mea. * Fecit Iosue vt locutus erat Moyses, & pugnauit contra Amalec: Moyses autem & Aaron, & Hur ascenderunt super verticem collis. * Cumq. leuaret Moyses manus, vincebat Israel: sin autē paululum remisisset, superabat Amalec. * Manus autem Moyfi erant graues: sumentes igitur lapidem, posuerunt subter eum, in quo sedit: Aaron autem & Hur sustentabant manus eius ex utraque parte. Et factum est vt manus illius non lassarentur vsque ad occasum solis. * Fugauitq. Iosue Amalec, & populum eius in ore gladij. * Dixit autem Dominus ad Moysen: Scribe hoc ob monumentum in libro, & trade auribus Iosue: delebo enim memoriam Amalec sub celo. * Edificauitq. Moyses altare: & vocauit nomen eius, Dominus exaltatio mea, dicens: * Quia manus solij Domini, & bellum Domini erit contra Amalec, a generatione in generationem.

C A P. XVIII.

¶ Sup. 2. d.
21

Cumq. audisset Iethro, sacerdos Madian, cognatus Moyfi, omnia quæ fecerat Deus Moyfi, & Israeli populo suo, & quod eduxisset Dominus Israel de Agypto: * tulit Sephoram uxorem Moyfi quam remiserat: * & duos filios eius, quorum vnus vocabatur Gersam, dicente patre: ¶ Advena fui in terra aliena. * Alter vero Eliezer: Deus enim, ait, patris mei adiutor meus, & eruit me de gladio Pharaonis. * Venit ergo Iethro cognatus Moyfi, & filij

eius, & vxor eius ad Moysen in desertum, vbi erat castrametatus iuxta montem Dei. * Et mandauit Moyfi, dicens: Ego Iethro cognatus tuus venio ad te, & vxor tua, & duo filij tui cum ea. * Qui egrediss in occursum cognati sui, adorauit, & osculatus est eum: salutaueruntq. se mutuo verbis pacificis. Cumq. intrasset tabernaculum, * narrauit Moyses cognato suo cuncta quæ fecerat Dominus Pharaoni, & Agyptijs propter Israel: vniuersumq. laborem, qui accidisset eis in itinere, & quod liberauerat eos Dominus. * Latatusq. est Iethro super omnibus bonis, quæ fecerat Dominus Israeli, eo quod eruisset eum de manu Agyptiorum, * & ait: Benedictus Dominus, qui liberauit vos de manu Agyptiorum, & de manu Pharaonis, qui eruit populum suum de manu Agypti. * Nunc cognoui, quia magnus Dominus super omnes deos: eo quod ¶ superbe egerint contra illos. * Obtulit ergo Iethro cognatus Moyfi holocausta & hostias Deo: veneruntq. Aaron & omnes seniores Israel, vt comederent panem cum eo coram Deo. * Altera autem die sedit Moyses vt iudicaret populum, qui assistebat Moyfi a mane vsque ad vesperam. * Quod cum vidisset cognatus eius, omnia scilicet quæ agebat in populo, ait: Quid est hoc quod facis in plebe? cur solus sedes, & omnis populus praestolatur de mane vsque ad vesperam? * Cui respondit Moyses: Venit ad me populus querens sententiam Dei. * Cumq. acciderit eis aliqua disceptatio, veniunt ad me vt iudicem inter eos, & ostendam praecepta Dei, & leges eius. * At ille: Non bonam, inquit, rem facis: * stulto labore consumeris & tu, & populus iste qui tecum est: vltra vires tuas est negotium, ¶ solus illud non ¶ poteris sustinere. * Sed audi verba mea atque consilia, & erit Deus tecum. ¶ Esto tu populo in his quæ ad Deum pertinent, vt referas quæ dicuntur ad eum: * ostendasq. populo ceremonias & ritum colendi, viamq. per quam ingredi debeant, & opus quod

¶ Sup. 1. b. 4.
10. c. 16. d.
& 51. b. 7. d.
18. & 14. b.

¶ Deut. 1. b.
12

facere

facere debeant. * Prouide autem
de omni plebe viros potentes, &
timentes Deum, in quibus sit ve-
ritas, & qui oderint auaritiam, &
constitue ex eis tribunos, & cen-
turiones, & quinquagenarios, &
decanos * qui iudicent populum
omni tempore: quidquid autem
maius fuerit, referant ad te, &
ipsi minora tantummodo iudicet:
leuiusq. sit tibi, partito in alios
onere. * Si hoc feceris, implebis
imperium Dei, & praecepta eius
poteris sustentare: & omnis hic
populus reueretur ad loca sua cu
pace. * Quibus auditis, Moyses
fecit omnia quae ille suggererat.
* Et electis viris strenuis de cun-
cto Israel, constituit eos princi-
pes populi, tribunos, & centurio-
nes, & quinquagenarios, & decan-
os. * Qui iudicabant plebem om-
ni tempore: quidquid autem gra-
uius erat, referebant ad eum, fa-
ciliora tantummodo iudicantes.
* Dimisitq. cognatum suum: qui
reuersus abiit in terram suam.

C A P. XIX.

Nu. 33. c. 19

Mense tertio egressione Israel
de Terra Aegypti, in die hac
venit in solitudinem Sinai.
* Nam profecti de Raphidim, &
peruenientes vsque in desertum
Sinai, castrametati sunt in eodem
loco, ibiq. Israel fixit tentoria e
regione montis. * Moyses autē
ascendit ad Deum, vocauitq. eū
Dominus de monte, & ait: Hac
dices domui Iacob, & annuncia-
bis filiis Israel: * Vos ipsi vidistis,
quae fecerim Aegyptijs, quo modo
portaueram vos super alas aquila-
rum, & assumpserim mihi. * Si
ergo audieritis vocem meam, &
custodieritis pactum meum, eri-
tis mihi in peculium de cunctis
populis: * Haec est enim omnis
terra. * Et vos eritis mihi in re-
gnum sacerdotale, & gens sancta.
Haec sunt verba quae loqueris ad
filios Israel. * Venit Moyses: &
conuocatis maioribus natu popu-
li, exposuit omnes sermones quos
mandauerat Dominus. * Respon-
ditq. omnis populus simul: Cun-
cta quae locutus est Dominus, fa-
ciemus. Cumq. retulisset Moyses
verba populi ad Dominum, * ait

ei Dominus: Iam nunc veniam
ad te in caligine nubis, vt audiat
me populus loquentem ad te, &
credat tibi in perpetuum. Nuncia-
uit ergo Moyses verba populi ad
Dominum. * Qui dixit ei: Vade
ad populum, & sanctifica illos ho-
die, & cras, lauentq. vestimenta
sua. * Et sint parati in diem ter-
tium: in die enim tertia descendet
Dominus coram omni plebe su-
per montem Sinai. * Constituesq.
terminos populo per circuitum,
& dices ad eos: Caute ne ascen-
datis in montem, * nec tangatis
fines illius: omnis qui tetigerit
montem, morte morietur. * Ma-
nus non tanget eum, sed lapidi-
bus opprimetur, aut confodietur
iaculis: siue iumentum fuerit, si-
ue homo, non viuet. cum cepe-
rit clangere buccina, tunc ascen-
dant in montem. * Descenditq.
Moyses de monte ad populum, &
sanctificauit eum. Cumq. lauif-
sent vestimenta sua, * ait ad eos:
Estote parati in diem tertium, &
ne appropinquetis vxoribus ve-
stris. * Iamq. aduenerat tertius
dies, & mane inclaruerat: & ecce
ceperunt audiri tonitrua, & mi-
crae fulgura, & nubes densissima
operire montem, clangorq. bucci-
nae vehementius perilletebat: &
timuit populus qui erat in castris.
* Cumq. eduxisset eos Moyses in
occursum Dei de loco castrorum,
steterunt ad radices montis. * To-
tus autem mons Sinai fumabat:
eo quod descenderet Dominus su-
per eum in igne, & ascenderet fu-
mus ex eo quasi de fornace: eratq.
omnis mons terribilis. * Et soni-
tus buccinae paulatim crescebat in
maius, & prolixius tendebatur:
Moyses loquebatur, & Deus re-
spondebat ei. * Descenditq. Do-
minus super montem Sinai in ip-
so montis vertice, & vocauit Moy-
sen in cacumen eius. Quo cum
ascendisset, * dixit ad eum: De-
scende, & contestare populum:
ne forte velit transgredere termi-
nos ad videndum Dominum, &
pereat ex eis plurima multitudo.
* Sacerdotes quoque qui accedunt
ad Dominum, sanctificentur, ne
percutiat eos. * Dixitq. Moyses
ad Dominum: Non poterit vul-
gus ascendere in montem Sinai: tu
enim

Hebr. 12.
c. 18

Deut. 4.
b.

A&7. c.
28

Deut. 29.
2. 2

Pe. 2. 1
1. Per. 2.
b. 9

Deut. 1.
12

enim testificatus es, & iussisti, di-
cens : Pone terminos circa mon-
tem, & sanctifica illum . * Cui ait
Dominus : Vade, descende : ascen-
desq. tu, & Aaron tecum : sacer-
dotes autem & populus ne tran-
seant terminos, nec ascendant ad
Dominum, ne forte interficiat il-
los . * Descenditq. Moyses ad po-
pulum, & omnia narravit eis .

CAP. XX.

Locutusq. est Dominus cunctos
sermone hos : * Ego sum Do-
minus Deus tuus, qui eduxi te de
Terra Aegypti, de domo servitutis.
* Non habebis deos alienos corā
me . * Non facies tibi sculptile,
neque omnem similitudinem quæ
est in cælo desuper, & quæ in ter-
ra deorsum, nec eorum quæ sunt
in aquis sub terra . * Non adora-
bis ea, neque coles : ego sum Do-
minus Deus tuus fortis, zelotes,
visitans iniquitatem patrum in fi-
lios, in tertiam & quartam gene-
rationem eorum qui oderunt me :
* & faciens misericordiam in mil-
lia his qui diligunt me, & custo-
diunt præcepta mea . * Non as-
sumes nomen Domini Dei tui in-
vanum . nec enim habebit inson-
tem Dominus cum qui assumpse-
rit nomen Domini Dei sui frustra .

* Memento ut diem sabbati san-
ctifices . * Sex diebus operaberis,
& facies omnia opera tua . * Sep-
timo autem die sabbatū Domini
Dei tui est : non facies omne opus
in eo, tu, & filius tuus & filia tua,
servus tuus & ancilla tua, iumen-
tum tuum, & advena qui est in-
tra portas tuas . * Sex enim die-
bus fecit Dominus cælum & ter-
ram, & mare, & omnia quæ in
eis sunt, & requieuit in die septi-
mo, idcirco benedixit Dominus
diei sabbati, & sanctificavit eum .

* Honora patrem tuum & ma-
trem tuam, ut sis longævus super
terram, quā Dominus Deus tuus
dabit tibi . * Non occides . * Nō
mochaberis . * Non furtū facies .
* Non loqueris contra proximum
tuum falsum testimonium . * Nō

concupisces domum proximi tui :
nec desiderabis uxorem eius, non
servum, non ancillam, non bo-
vem, non asinum, nec omnia quæ

illius sunt . * Cunctus autem po-
pulus videbat voces & lampades,
& sonitum buccinæ, montemq.
fumantem : & perterriti ac pau-
re concussi, steterunt procul, di-
centes Moyli : Loquere tu nobis,
& audiemus : non loquatur nobis
Dominus, ne forte moriamur . * Et
ait Moyses ad populum : Nolite
timere : ut enim probaret vos ve-
nit Deus, & ut terror illius esset
in vobis, & non peccaretis . * Ste-
titq. populus de longe . Moyses
autem accessit ad caliginē in qua
erat Deus . * Dixit prætereā Do-
minus ad Moysen : Hæc dices filiis
Israel : Vos vidistis quod de cælo
locutus sim vobis . * Non facietis
deos argenteos, nec deos aureos
facietis vobis . * Altare de terra
facietis mihi, & offeretis super eo
holocausta & pacifica vestra, oves
vestras & boues in omni loco in
quo memoria fuerit nominis mei :
veniam ad te, & benedicam tibi .
* Quod si altare lapideum fece-
ris mihi, non ædificabis illud de
seclis lapidibus : si enim leuaveris
cultrum super eo, polluetur . * Nō
ascendes per gradus ad altare
meum, ne reueletur turpitudō
tua .

Hebr. 12. e.

Deut. 13. c.

16

Inf. 27. b.

3. 38. a. 7

Deut. 27.

a. 5

Ios. 8. f. 31

CAP. XXI.

Hæc sunt iudicia quæ propo-
nes eis . * Si emeris servum
Hebræum, sex annis serviet tibi :
in septimo egredietur liber gratis .
* Cum quali veste intraverit, cum
tali exeat : si habens uxorem, &
uxor egredietur simul . * Sin autē
dominus dederit illi uxorem, &
pepererit filios & filias : mulier &
liberi eius erunt domini sui, ipse
vero exhibit ei vestitu suo . * Quod
si dixerit servus : Diligo dominū
meum & uxorem ac liberos, non
egrediar liber : * offeret eū domi-
nus dijs, & applicabitur ad ostiū
& postes, perforabitq. aurem eius
subula : & erit ei servus in sæcu-
lum . * Si quis vendiderit filiam
suam in famulam, non egredietur
sicut ancilla : exire consueverunt .
* Si displicuerit oculis domini sui
cui tradita fuerat, dimittet eam :
populo autem alieno vendendi nō
habebit potestatem, si spreuerit
eam . * Sin autem filio suo despō-
derit

Deut. 15. c.

12

Iere. 34. c.

14

Leu. 24.
c. 17
Deut. 19.
a. 3

Leu. 20. b. 9
Prou. 20.
c. 20
Mat. 15. a. 4
Mat. 7. b. 10

Mat. 5.
f. 33
Leuit. 24.
d. 20
Deut. 19.
d. 20

derit eam, iuxta morem filiarum faciet illi. * Quod si alteram ei acceperit, prouidebit puellæ nuptias, & vestimenta, & pretium pudicitie non negabit. * Si tria ista non fecerit, egreditur gratis absque pecunia. * Qui percussent hominem volens occidere, morte moriatur. * Qui autem non est insidiatus, sed Deus illum tradidit in manus eius: constituat tibi locum in quē fugere debeat. * Si quis per industriam occiderit proximum suum, & per insidias: ab altari meo euelles eum, vt moriatur. * Qui percussit patrem suum aut matrem, morte moriatur. * Qui furatus fuerit hominem, & vendiderit eum, conuictus noxæ, morte moriatur. * Qui maledixerit patri suo, vel matri, morte moriatur. * Si rixati fuerint viri, & percussit alter proximum suum lapide vel pugno, & ille mortuus non fuerit, sed iacuerit in lectulo: * si surrexerit, & ambulauerit foris super baculum suum, innocens erit qui percussit, ita tamen vt operas eius, & impensas in medicos restituat. * Qui percussit seruum suum, vel ancillam virga, & mortui fuerint in manibus eius, criminis reus erit. * Sin autem vno die vel duobus superuixerit, non subiacebit pœnæ, quia pecunia illius est. * Si rixati fuerint viri, & percussit quis mulierem prægnantem, & abortiuum quidem fecerit, sed ipsa vixerit: subiacebit damno quantum maritus mulieris expetierit, & arbitri iudicauerint. * Sin autem mors eius fuerit subsecuta, reddet animam pro anima, * oculus pro oculo, dente pro dente, manum pro manu, pedem pro pede, * aduersionem pro aduersione, * vulnus pro vulnere, liuorem pro liuore. * Si percussit quispiam oculum serui sui aut ancillæ, & luseos eos fecerit, dimittet eos liberos pro oculo quem eruit. * Dente quoque si excusserit seruo vel ancillæ suæ, similiter dimittet eos liberos. * Si bos cornu percussit virum aut mulierem, & mortui fuerint, lapidibus obruetur: & non comedentur carnes eius, dominus quoque bouis innocens erit.

29 * Quod si bos cornupeta fuerit
F ab heri & nudius tertius, & con-
testati sunt dominum eius, nec
recluserit eum, occideritq. virum
aut mulierem: & bos lapidibus
obruetur, & dominum eius occi-
dent. * Quod si pretium fuerit
ei impositum, dabit pro anima
sua quicquid fuerit postulat. *
C 31 * Filium quoque & filiam si cor-
nu percussit, simili sententia
subiacebit. * Si seruum, ancil-
lamq. inuaserit, triginta siclos ar-
genti domino dabit, bos vero la-
pidibus opprimetur. * Si quis
aperuerit cisternam, & foderit, &
nō operuerit eam, cecideritq. bos
aut alinus in eam, * reddet do-
minus cisternæ pretium iumentorum:
quod autem mortuum est,
31 ipsius erit. * Si bos alienus bo-
uem alterius vulnerauerit, & ille
mortuus fuerit: vendent bouem
vium, & diident pretium, ca-
dauit autem mortui inter se di-
spicient. * Sin autem sciebat
quod bos cornupeta esset ab heri,
& nudius tertius, & non custodi-
uit eum dominus suus: reddet bo-
uem pro boue, & cadauer integ-
rum accipiet.

CAP. XXII.

1 S I quis furatus fuerit bouem,
A aut ouem, & occiderit vel ven-
diderit: quinque boues pro vno
boue restituet, * & quattuor oues
2 pro vna oue. * Si effringens fur
domum siue suffodiens fuerit in-
uentus, & accepto vulnere mor-
tuus fuerit: percussor nō erit reus
3 sanguinis. * Quod si orto sole
hoc fecerit, homicidium perpe-
trauit, & ipse morietur. Si non
habuerit quod pro furto reddat,
4 ipse venundabitur. * si inuentum
fuerit apud eum quod furatus est,
5 viuens, siue bos, siue asinus, siue
ouis: duplum restituet. * Si la-
serit quispiam agrum vel vineam,
& dimiserit iumentum suum vt de-
pascatur aliena: quicquid optimū
habuerit in agro suo, vel in vi-
nea, pro damni estimatione resti-
tuet. * Si egressus ignis inuenient
6 spinas, & comprehenderit aceruos
frugū, siue stantes segetes in agris,
reddet damnum qui ignem luc-
7 cenderit. * Si quis comendauerit
E amico

12. Reg. 12.
b. 6

amico pecuniam, aut vas in custodia, & ab eo, qui suscepit, furto ablata fuerint: si inuenitur fur, duplum reddet: * si latet fur, dominus domus applicabitur ad deos, & iurabit quod non extendit manum in rem proximi sui, * ad perpetrandam fraudem, tam in boue, quam in asino, & oue ac vestimento, & quicquid damnum inferre potest: ad deos utriusque causâ perueniet: & si illi iudicauerint, duplum restituet proximo suo. * Si quis commendauerit proximo suo asinum, bouem, ouem, & omne iumentum ad custodiam, & mortuum fuerit, aut debilitatum, vel caprum ab hostibus, nullusq. hoc videt: * iusiurandum erit in medio, quod non extendit manum ad rem proximi sui: * si suscipiet dominus iuramentum, & ille reddere non cogetur. * Quod si furto ablatum fuerit, restituet damnum domino. * Si comestum a bestia, deferat ad eum quod occisum est, & non restituit. * Qui a proximo suo quidquam horum inuito postulauerit, & debilitatum aut mortuum fuerit domino non praesente, reddere compellitur. * Quod si impraesentiarum dominus fuerit, non restituet, maxime si conductum venerat pro mercede operis sui. * Si seduxerit quis virginem necdum desponsatam, dormieritq. cum ea: dotabit eam, & habebit eam uxorem. * Si pater virginis dare noluerit, reddet pecuniam iuxta modum dotis, quâ virgines accipere consueverunt. * Maleficos non patieris viuere. * Qui coierit cum iumento, morte morietur. * Qui immolat dijs, occidetur, præterquam Domino soli. * Adueniam non contristabis, neque affliges eum: adueni enim & ipsi fuistis in Terra Ægypti. * Viduae & pupillo non nocebitis. * Si laeseritis eos, vociferabuntur ad me, & ego audiam clamor eorum: & indignabitur furor meus, percutiamq. vos gladio, & erunt uxores vestrae viduae, & filij vestri pupilli. * Si pecuniam mutuam dederis populo meo pauperi qui habitat tecum, non urgebis eum quasi exactor, nec visuris opprimes. * Si pignus a proximo tuo

acceperis vestimentum, ante solis occasum reddes ei. * Ipsum enim est solum, quo operitur, indumentum carnis eius, nec habet aliud in quo dormiat: si clamauerit ad me, exaudiam eum, quia misericors sum. * Dijs non detrahes, & principi populi tui non maledices. * Decimas tuas & primitias tuas non tardabis reddere, primogenium filiorum tuorum dabis mihi. * De bobus quoque, & ouibus similiter facies: septem diebus sit cum matre sua, die octaua reddes illum mihi. * Viri sancti eritis mihi: carnem, quæ a bestiis fuerit prægustata, non comedetis, sed projicietis canibus.

CAP. XXIII.

Non suscipies vocem mendacij: nec iunges manum tuam ut pro impio dicas falsum testimonium. * Non sequeris turbam ad faciendum malum: nec in iudicio, plurimorum acquiesces sententia, ut a vero deies. * Pauperis quoque non misereberis in iudicio. * Si occurreris boui inimici tui, aut asino erranti, redue ad eum. * Si videris alium odientis te tacere sub onere, non pertransibis, sed subleuabis eum eo. * Non declinabis in iudicium pauperis. * Mendacium fugies. * Insonitem & iustum non occides: quia auersor impium. * Nec accipies munera, quæ etiam excæcant prudentes, & subuertunt verba iustorum. * Peregrino molestus non eris. scitis enim aduenarum animas: quia & ipsi peregrini fuistis in Terra Ægypti. * Sex annis feminabis terram tuam, & congregabis fruges eius. * Anno autem septimo dimittes eam, & requiescere facies, ut comedant pauperes populi tui: & quicquid reliquum fuerit, edant bestia agri: ita facies in vinea, & in oliueto tuo. * Sex diebus operaberis: septimo die cessabis, ut requiescat bos & asinus tuus: & refrigeretur filius ancillæ tuæ, & aduena. * Omnia, quæ dixi vobis, custodite. Et per nomen externorum deorum non iurabitis, neque auditur ex ore vestro. * Tribus vicibus per singulos annos mihi festa celebrabitis.

¶ Gen. 31.
f. 19

¶ Deut. 22.
d. 19

¶ Leuit. 19.
a. 4

Zac. 7. c. 10

¶ Act. 23. a. 5

¶ Gen. 22. b.

Ezec. 44. g.

30

Sup. 13. a. 2

& b. 12

Infr. 33. b.

19

¶ Deut. 22.

a. 1

¶ Dan. 13.

f. 33

¶ Deut. 16.

d. 19

Ecc. 20. d.

32

Gen. 46. a. 5

sis. * Sollemnitate[m] azymorum
 15 custodies. Septem diebus come-
 des azyma. * sicut praecepi tibi,
 16 tempore mensis nouorum, quan-
 22 do egressus es de Aegypto: * non
 Deut. 16. d. apparebis in conspectu meo va-
 16 cuus. * Et sollemnitate[m] messis
 16 primitiuorum operis tui, quacū-
 16 que seminaueris in agro. sollem-
 2. 6 nitatem quoque in exitu anni,
 quando congregaueris omnes fruges
 tuas de agro. * Ter in anno
 apparebit omne masculinum tuū
 coram Domino Deo tuo. * Non
 17 immolabis super fœmēto sangui-
 18 nem victimarū mearū, nec remane-
 bit adeps sollemnitate[m] mearū vique
 Deut. 14. c. mane. * Primitias frugum terrarū
 12 tuarū deferes in domū Domini Dei
 Infr. 34. c. tui. Non coques hœdum in lacte
 26 matris suæ. * Ecce ego mittam
 Deu. 7. b. 11 Angelum meum, qui præcedat
 te, & custodiat in via, & introdu-
 cat in locum quem parauī. * Ob-
 21 serua eum, & audi vocem eius,
 nec contemnendum putes: quia
 non dimittet cum peccaueris, &
 22 est nomen meum in illo. * Quod
 si audieris vocem eius, & feceris
 E omnia quæ loquor, inimicus ero
 inimicis tuis, & affligam affligen-
 tes te. * Præcedetq. te Angelus
 23 meus, & introducet te ad Amor-
 24 rharum, & Hethzum, & Phe-
 25 razum, Chananæumq. & Heu-
 27 zū, & Iebusum, quos ego conte-
 ram. * Non adorabis deos eorū,
 nec coles eos: non facies opera
 eorum, sed destrues eos, & cōfrin-
 ges statuas eorū. * Seruietisq.
 25 Domino Deo vestro, vt benedi-
 cam panibus tuis & aquis, & au-
 feram infirmitatem de medio tui.
 26 * Non erit infœcunda, nec steri-
 lis in terra tua: numerus dierum
 F tuorum implebo. * Terrorem
 27 meum mittam in præcursum
 tuum, & occidam omnem popu-
 lum, ad quem ingredieris: cum
 Deut. 7. c. 1 eorumq. inimicorum tuorum coram
 te terga vertent. * emittens
 28 erabrones prius, qui fugabunt
 Heuzum, & Chananæum, &
 29 Hethzum, antequam introcas.
 * Non eiciam eos a facie tua an-
 30 no vno: ne terra in solitudinem
 redigatur, & crescat contra te
 bestia. * Paulatim expellam eos
 30 de conspectu tuo, donec augea-
 31 ris, & possideas Terram. * Non

autem terminos tuos a Mari ru-
 bro vsque ad Mare Palaſtinarum,
 & a deserto vsque ad fluiū: tra-
 dam in manibus vestris habitato-
 res Terræ, & eiciam eos de con-
 32 spectu vestro. * Non iurabis cum
 33 eis fœdus, nec cum dijs eorū. *
 Non habitent in terra tua, ne
 forte peccate te faciant in me, si
 seruietis dijs eorū: quod tibi
 certe erit in scandalum.

CAP. XXIII.

1 **M**oysi quoque dixit: Ascende
 A ad Dominum tu, & Aaron,
 Nadab, & Abiu, & septuaginta
 senes ex Israel, & adombit s. pro-
 2 cul. * Solusq. Moyses ascendet ad
 Dominum, & illi non appropin-
 quabunt: nec populus accedet
 3 cum eo. * Venit ergo Moyses &
 narrauit plebi omnia verba Do-
 mini, arque iudicia: responditq.
 omnis populus vna voce: Omnia
 verba Domini, quæ locutus est,
 4 faciemus. * Scripsit autem Moy-
 ses vniuersos sermones Domini:
 & mane confurgens adificauit al-
 tare ad radices montis, & duode-
 cim titulos per duodecim tribus
 5 Israel. * Misitq. iuuenes de filijs
 B Israel, & obtulerunt holocausta,
 immolaueruntq. victimas pacifi-
 6 cas Domino, vitulos. * Tulit
 itaque Moyses dimidiam partem
 sanguinis, & misit in crateras:
 partem autem residuam fudit su-
 7 per altare. * Assumensq. volumen
 fœderis, legit audiente populo:
 qui dixerunt: Omnia quæ locutus
 est Dominus, faciemus, & erimus
 8 obediētes. * Ille vero sumptum
 sanguinem respexit in populum,
 & ait: Hic est sanguis fœderis
 quod pepigit Dominus vobiscum
 super cunctis sermonibus his. Hec. 9. c. 20
 9 * Ascēderuntq. Moyses & Aaron,
 C Nadab & Abiu, & septuaginta
 10 de senioribus Israel: & viderūt
 Deum Israel: & sub pedibus eius
 quasi opus lapidis sapphirini, &
 quasi calum, cum serenum est.
 11 * Nec super eos qui procul recess-
 serant de filijs Israel, misit ma-
 num suam. videruntq. Deum,
 & comederunt, ac biberunt.
 12 * Dixit autem Dominus ad Moy-
 sen: Ascende ad me in montem,
 & esto ibi: daboq. tibi tabulas

12 lapideas,

lapideas, & legem ac mandata, quæ scripti: ut doceas eos. * Surrexerunt Moyses & Iosue minister eius: ascendensq. Moyses in montem Dei, * Senioribus ait: Expectate hic donec reuertamur ad vos. * Habetis Aaron & Hur vobiscum: si quid natu fuerit questionis, referetis ad eos. * Cumq. ascendisset Moyses, operuit nubes montem, * & habitauit gloria Domini super Sinai, regens illum nube sex diebus: septimo autem die vocauit eum de medio caliginis. * Erat autem species gloriæ Domini, quasi ignis ardens super vertice montis in conspectu filiorum Israel. * Ingressusq. Moyses medium nebulae, ascendit in montem: & fuit ibi quadraginta diebus, & quadraginta noctibus.

CAP. XXV.

Locusq. est Dominus ad Moysen, dicens: * Loquere filiis Israel, ut tollant mihi primitias, ab omni homine qui offerret vltioneus, accipietis eas. * Hæc sunt autem quæ accipere debetis: Aurum, & argentum, & æs, * hyacinthum & purpuram, coccumq. bis tinctum, & byssum, pilos caprarum, * & pelles arietum rubricatas, pellesq. ianthinas, & ligna setim: * oleum ad luminaria concinnanda: aromata in vnguentum, & thymiamata boni odoris: * lapides onychinos, & gemmas ad ornandum ephod, ac rationale. * Facientq. mihi sanctuarium, & habitabo in medio eorum: * iuxta omnem similitudinem tabernaculi quod ostendam tibi, & omnium vasorum in cultum eius: sicq. facietis illud: * Arcam de lignis setim compingite, cuius longitudo habeat duos & semis cubitos: latitudo, cubitum & dimidium: altitudo, cubitum similiter ac semissem. * Et deaurabis eam auro mundissimo intus & foris: faciesq. supra, coronam auream, per circuitum: * & quattuor circulos aureos, quos pones per quattuor arcæ angulos: duo circuli sint in latere vno, & duo in altero. * Facies quoque vestes

de lignis setim, & operies eos auro. * Inducsq. per circulos B qui sunt in arcæ lateribus, & portetur in eis: * qui semper erunt in circulis, nec vinquam extrahentur ab eis. * Ponesq. in arca testificationem quam dabo tibi. * Facies & propitiatorium de auro mundissimo: duos cubitos & dimidium tenebit longitudo eius, & cubitum ac semissem latitudo. * Duos quoque Cherubim aureos & productiles facies, ex vtraque parte oraculi. * Cherub vnus sit in latere vno, & alter in altero. * Vtrumque latus propitiatorij tegant expandentes alas, & operientes oraculum, respiciantq. se mutuo verlis vultibus in propitiatorium quo operiendi est arca, * in qua pones testimonium quod dabo tibi. * Inde præcipiam, & loquar ad te supra propitiatorium, ac de medio duorum Cherubim, qui erunt super arcam testimonij, cuncta quæ mandabo per te filiis Israel. * Facies & mensam de lignis setim, habentem duos cubitos longitudinis, & in latitudine cubitum, & in altitudine cubitum ac semissem. * Et inaurabis eam auro purissimo: faciesq. illi labium aureum per circuitum, * & ipsi labio coronam interassilem altam quattuor digitis: & super illam, alteram coronam aureolam. * Quattuor quoque circulos aureos præparabis, & pones eos in quattuor angulis eiusdem mensæ per singulos pedes. * Subter coronam erunt circuli aurei, ut mittantur vestes per eos, & possit mensa portari. * Ipsos quoque vestes facies de lignis setim, & circumdabis auro ad subuehendam mensam. * Parabis & acetabula, ac phialas, thuribula, & cyathos, in quibus offerenda sunt libamina, ex auro purissimo. * Et pones super mensam panes propositionis in conspectu meo semper. * Facies & candelabrum ductile de auro mundissimo, hastile eius, & calamos, scyphos, & sphæras, ac lilia ex ipso procedentia. * Sex calami egredientur de lateribus, tres ex vno latere, & tres ex altero. * Tres scyphi quasi in nucis mo-

Inf. 35. a. 5

Heb. 9. a. 2

...

dum per calamos singulos, sphæ-
rulaq. simul, & liliū : & tres si-
militer scyphi inlar nucis in ca-
lamo altero, sphærulaq. simul &
liliū . hoc erit opus sex calamo-
rum, qui producendi sunt de ha-
stili : * in ipso autem candelabro
erūt quattuor scyphi in nucis mo-
dum, sphærulaq. per singulos, &
lilia . * Sphærule sub duobus ca-
lamis per tertia loca, qui simul sex
sunt procedentes de hastili vno .
* Et sphærule igitur & calami ex
ipso erunt, vniuersa ductilia de
auro purissimo . * Facies & lucer-
nas septem, & pones eas super
candelabrum, vt luceant ex ad-
uerso . * Emundatoria quoque, &
vbi quæ emundata sunt extinguan-
tur, fiant de auro purissimo . * Om-
ne pondus candelabri cum vni-
uersis vasis suis habebit talentum
auri purissimi . * * Inspice, & fac
secundum exemplar quod tibi in
monte monstratum est .

C A P. XXVI.

TAbernaculum vero ita facies :
Decem cortinas de bysso re-
ctora, & hyacintho, ac purpura,
coccoq. bis tincto, variatas opere
plumario facies . * Longitudo cor-
tinæ vnus habebit viginti octo cu-
bitos : latitudo, quattuor cubito-
rum erit . vnus mensura fient v-
niuersa tentoria . * Quinque cor-
tinæ sibi iungentur mutuo, &
altæ quinque nexu simili cohare-
bunt . * Anfulas hyacinthinas in
lateribus ac summitatibus facies
cortinarum, vt possint inuicem
copulari . * Quinquagenas anfu-
las cortina habebit in vtraque
parte, ita insertas, vt ansa con-
tra ansam veniat, & altera alteri
possit aptari . * Facies & quin-
quaginta circulos aureos quibus
cortinarum vela iungenda sunt,
vt vnum tabernaculum fiat . * Fa-
cies & saga cilicina vndecim, ad
operiendum testum tabernaculi .
* Longitudo sagi vnus habebit
triginta cubitos : & latitudo, quat-
tuor : & quæ erit mensura sagorum
omnium . * * E quibus quinque
iunges scorsum, & sex sibi mu-
tuo copulabis, ita vt sextum sa-
gum in fronte testæ duplices . * Fa-
cies & quinquaginta ansas in ora

sagi vnus, vt coniungi cum alte-
ro queat : & quinquaginta ansas
in ora sagi alterius, vt cum alte-
ro copuletur . * Facies & quin-
quaginta fibulas æneas, quibus
iungantur ansæ, vt vnum ex om-
nibus operimentum fiat . * Quod
autem superfuerit in sagis quæ
paratur testæ, id est vnum sagum
quod amplius est, ex medietate
eius operies posteriora tabernacu-
li . * Et cubitus ex vna parte pen-
debit, & alter ex altera qui plus
est in sagorum longitudine, vtrū-
que latus tabernaculi protegens .
* Facies & operimentum aliud te-
stæ de pellicibus arietum rubrica-
tis : & super hoc rursum aliud
operimentum de ianthinis pel-
licibus . * Facies & tabulas stantes
tabernaculi de lignis ferim, quæ
singulæ denos cubitos in longi-
tudine habeant, & in latitudine sin-
gulos ac semissem . * In lateribus
tabulæ, duæ incastrentur fient,
quibus tabula alteri tabulæ con-
nectatur : atque in hunc modum
cunctæ tabulæ parabitur . * Qua-
rum viginti erunt in latere me-
diano quod vergit ad Austrum .
* Quibus quadraginta bases ar-
gentæas fundes, vt binæ bases sin-
gulis tabulis per duos angulos
subijciantur . * In latere quoque
secundo tabernaculi quod vergit
ad Aquilonem, viginti tabulæ erunt,
21 * quadraginta habentes bases ar-
gentæas, binæ bases singulis ta-
bulis supponentur . * Ad occide-
ntalem vero plagam tabernaculi fa-
cies sex tabulas, & rursum alias
duas quæ in angulis erigantur post
tergum tabernaculi . * Eruntq.
coniunctæ a dorsum vsque suc-
sum, & vna omnes compago re-
tinebit . Duabus quoque tabu-
lis quæ in angulis ponendæ sunt,
25 similis iunctura seruiabitur . * Et
erunt simul tabulæ octo, bases earum
argenteæ sedecim, duabus
basibus per vnā tabulam suppo-
natis . * Facies & vestes de lignis
ferim quinque ad continendas ta-
bulas in vno latere tabernaculi,
27 & quinque alios in altero, &
eiusdem numeri ad occidentalem
28 plagam : qui mittentur per me-
F dias tabulas a summo vsque ad
29 summum . * Ipsas quoque tabulas
deaurabis, & fundes in eis annulos

Heb. 1. b. 5
A. 7. f. 44

¶ Supra 24.
c. 10

aureos per quos vestes tabulata.
contineant: quos operies laminis
aureis. * Et eriges tabernaculum
iuxta exemplar quod tibi in
Monte monstratum est. * Facies
& velum de hyacintho, &
purpura, coccoq. bis tincto, &
byssio retorta, opere plumario &
pulchra varietate contextum:
* quod appendes ante quatuor
columnas de lignis setim, quæ ip-
sæ quidem deauratæ erunt, & ha-
beant capita aurea, sed bases ar-
geneas. * Inferetur autem velum
per circulos, intra quod pones ar-
cam testimonij, quo & Sanctua-
rium, & Sanctuarij sanctuaria di-
tidentur. * Pones & propitiatorij
super arcam testimonij in Sancto
sanctorum: * mensamq. extra
velum: & contra mensam cando-
labrum in latere tabernaculi me-
ridiano: mensa enim stabit in par-
te Aquilonis. * Facies & tento-
rium in introitu tabernaculi de
hyacintho, & purpura, coccoq.
bis tincto, & byssio retorta, opere
plumarij. * Et quinque colum-
nas deaurabis lignorum setim,
ante quas ducetur tentorium:
quarum erunt capita aurea, &
bases æneæ.

C A P. XXVII.

Inf. 38. a 6

Facies & altare de lignis setim,
quod habebit quinque cubi-
tos in longitudine, & totidem in
latitudine, id est quadrum, & tres
cubitos in altitudine. * Cornua
autem per quatuor angulos ex
ipso erunt: & operies illud ære.
* Faciesq. in vñs eius lebetes ad
suscipiendos cineres, & forcipes
atque fuscinulas, & ignium rece-
ptacula. omnia vasa ex ære fabri-
cabis. * Craticulamq. in modum
reti æneam: per cuius quatuor
angulos erunt quatuor annuli æ-
nei, * quos pones subter arulam
altaris: eritq. craticula vsque ad
altaris medium. * Facies & vestes
altaris de lignis setim duos, quos
operies laminis æneis: * & indu-
ces per circulos, eruntq. ex utro-
que latere altaris ad portandum.

¶ Supra 20.
d. 24

* Non solidum, sed inane & ca-
uum intrinsecus facies illud, si-
cut tibi in Monte monstratum
est. * Facies & atrium tabernacu-

li, in cuius australi plaga contra
meridiem erunt tentoria de bysso
retorta: centum cubitos vñum
latus tenebit in longitudine. * Et
columnas viginti cum basibus to-
tidem æneis, quæ capita cum ex-
laturis suis habebunt argenteas.
* Similiter & in latere aquilonis
per longum erunt tentoria ceterum
cubitorum, columnarum viginti, &
bases æneæ eiusdem numeri, &
capita eorum cum exlaturis suis
argentea. * In latitudine vero atrij,
quod respicit ad occidentem, erunt
tentoria per quinquaginta cubi-
tos, & columnarum decem, basesq.
totidem. * In ea quoque atrij
latitudine, quæ respicit ad orien-
tem, quinquaginta cubiti erunt.
* In quibus quindecim cubitorum
tentoria lateri vno deputabuntur,
columnarumq. tres & bases totidem.
* & in latere altero erunt tentoria
cubitos obinentia quindecim, co-
lumnarumq. tres, & bases totidem. * In
introitu vero atrij fiet tentorium
cubitorum viginæ ex hyacintho
& purpura, coccoq. bis tincto, &
byssio retorta, opere plumarij:
columnas habebit quatuor, cum
basibus totidem. * Omnes co-
lumnarum atrij per circuitum vestitæ
erunt argenteis laminis, capitibus
argenteis, & basibus æneis. * In
longitudine occupabit atrium cu-
bitos centum, in latitudine quin-
quaginta, altitudo quinque cubi-
torum erit. fietq. de bysso retor-
ta, & habebit bases æneas. * Cun-
cta vasa tabernaculi in omnes
vñs & ceremonias, tam paxillos
eius quam atrij, ex ære facies.
* Præcipe filiis Israel vt afferant
tibi oleum de arboribus oliua-
rum purissimum, pilosq. contu-
sum: vt ardeat lucerna semper
in tabernaculo testimonij, extra
velum quod oppositum est testi-
monio. Et collocabunt eam Aa-
ron & filij eius, vt vsque mane
luceat coram Domino. Perpetuus
erit cultus per succelliones eorum
a filiis Israel.

C A P. XXVIII.

Applica quoque ad te Aaron
fratrem tuum cum filiis suis
de medio filiorum Israel, vt sacer-
dotio fungantur mihi: Aaron, Na-
dab, & Abiu, Eleazar, & Ithama.
Faciesq.

* Faciesq. vestem sanctam Aaron fratri tuo in gloriam & decorem. * Et loqueris cunctis sapientibus corde, quos repleui spiritu prudē-
titz, vt faciant vestes Aaron, in quibus sanctificatus ministret mihi. * Hæc autem erunt vestimenta quæ facient: Rationale, & superhumeralē, tunicam & lineam strictam, cidariū & balteum. Facient vestimenta sancta fratri tuo Aaron & filijs eius, vt sacerdotio fungatur mihi. * Accipietq. aurum, & hyacinthum, & purpuram, coccoq. bis tinctum, & byssum. * Facient autem superhumeralē de auro & hyacintho & purpura, coccoq. bis tincto, & bysso retorta, opere polymito. * Duas oras iunctas habebit in vtroque latere summitatum, vt in vnum redeant. * Ipsa quoque textura & cuncta operis varietas erit ex auro & hyacintho, & purpura, coccoq. bis tincto, & bysso retorta. * Sumesq. duos lapides onychinos, & sculpes in eis nomina filiorum Israel: * sex nomina in lapide vno, & sex reliqua in altero, iuxta ordinem natiuitatis eorum. * Opere sculpsitoris & calaturæ gemmarū, sculpes eos nominibus filiorum Israel, inclusos auro atque circumdatos: * & pones in vtroque latere superhumeralis, memoriale filijs Israel. Portabitq. Aaron nomina eorum corā Domino super vtrumque humerū, ob recordationem. * Facies & vncinos ex auro, * & duas catenulas ex auro purissimis sibi inuicē coherentes, quas inferes vncinis. * Rationale quoque iudicij facies opere polymito iuxta texturā superhumeralis ex auro, hyacintho, & purpura, coccoq. bis tincto, & bysso retorta. * Quadrangulum erit & duplex: mensuram palmi habebit tam in longitudine quam in latitudine. * Ponesq. in eo quatuor ordines lapidū: in primo versū erit lapis sardius, & topazius, & smaragdus: * in secundo carbunculus, sapphirus, & iaspis: * in tercio ligurius, achates, & amethystus: * in quarto chrysolitus, onychinus, & beryllus. inclusi auro erunt per ordines suos. * Habebuntq. nomina filiorum Israel: duodecim nominibus calabuntur,

singuli lapides nominibus singulorum per duodecim tribus. * Facies in rationali catenas sibi inuicē coherētes ex auro purissimo: * & duos annulos aureos, quos pones in vtraque rationalis summmitate: * catenasq. aureas iūges annulis, qui sūt in marginibus eius: * & ipsarum catenarum extrema duobus copulabis vncinis in vtroque latere superhumeralis quod rationale respicit. * Facies & duos annulos aureos, quos pones in summmitatibus rationalis, in oris, quæ e regione sunt superhumeralis, & posteriora eius aspiciunt. * Nec non & alios duos annulos aureos, qui ponendi sūt in vtroque latere superhumeralis deorsum, quod respicit contra faciem iuncturæ inferioris, vt aptari possit cum superhumerali, & stringatur rationale annulis suis cum annulis superhumeralis viua hyacinthina, vt maneat iunctura tabrefacta, & a seinuicem rationale & superhumeralē nequeant separari. * Portabitq. Aaron nomina filiorum Israel in rationali iudicij super pectus suum, quando ingreditur Sanctuarium, memoriale coram Domino in æternum. * Pones autem in rationali iudicij Doctrinam & Veritatem, quæ erunt in pectore Aaron, quando ingreditur coram Domino: & gestabit iudicium filiorum Israel in pectore suo, in conspectu Domini semper. * Facies & tunicam superhumeralis totam hyacinthinam, * in cuius medio supra erit capitium, & ora per gyrum eius textilis, sicut fieri solet in extremis vestium partibus, ne facile xumpatur. * Deorsum vero, ad pedes eiusdem tunice, per circuitum, quasi mala punice facies, ex hyacintho, & purpura, & cocco bis tincto, mixtus in medio tintinnabulis, * ita vt tintinnabulum sit aureum & malum punicum: rursusq. tintinnabulum aliud aureum & malum punice. * Et vestietur ea Aaron in officio ministerij, vt audiat sonitus quando ingreditur & egreditur Sanctuarium in conspectu Domini, & non moriatur. * Facies & laminā de auro purissimo: in qua sculpes opere calaturis, Sanctum

Eccl. 45.
b. 11

Domino. * Ligabisq. eam vitta
hyacinthina, & erit super tiamam,
* imminens fronti pontificis. Por-
tabitq. Aaron iniquitates eorum,
quæ obtulerunt & sanctificaue-
rant filij Israel, in cunctis mune-
ribus & donarijs suis. Erit autem
lanitina semper in fronte eius, vt
placatus sit eis Dominus. * Strin-
gesq. tunicâ bysso, & tiamam bys-
sinam facies, & balteum opere plu-
marij. * Porro filijs Aaron tunicas
lineas parabis & balteos ac tiaras
in gloria & decorem: * vestiesq.
his omnibus Aaron fratrem tuum
& filios eius cum eo. Et cuncto-
rum consecrabis manus, sanctifi-
cabisq. illos, vt sacerdotio fun-
gantur mihi. * Facies & femina-
lia linea, vt operiant carnem tur-
pitudinis suæ, a renibus vsque ad
femora: * & videntur eis Aaron &
filij eius quando ingredientur ta-
bernaculum testimonij, vel quan-
do appropinquât ad altare vt mi-
nistrent in sanctuario, ne iniqui-
tatis rei moriantur. Legitimum
sempiternum erit Aaron, & semi-
nâ eius post eum.

CAP. XXIX.

Leu. 9. a. 1

Sed & hoc facies, vt mihi in sa-
cerdotio consecrentur. Tolle
vitulum de armento, & arietes
duos immaculatos, * panesq. azy-
mos, & crustulam absque fermento,
quæ conspersa sit oleo, laganâ
quoque azyma oleo lita: de limi-
la triticea cuncta facies. * Et
posita in canistro offeres: vitulum
autem & duos arietes. * Et Aa-
ron, ac filios eius applicabis ad
ostium tabernaculi testimonij.
Cumq. laueis patrem cum filijs
suis aqua, * indues Aaron vesti-
mentis suis, id est, linea & tuni-
ca, & superhumerali & rationali,
quod constinges balteo. * Et po-
nes tiamam in capite eius, & lami-
nam sanctam super tiamam, * &
oleum vnctionis fundes super ca-
put eius: arque hoc ritu conse-
crabitur. * Filios quoque illius
applicabis, & indues tunicis li-
neis, cingesq. balteo, * Aaron sci-
licet & liberos eius, & impones
eis mitras: eruntq. sacerdotes mihi
religione perpetua. Postquam

Leu. 1. a. 1

applicabis & vitulum coram taber-
naculo testimonij. Imponentq.
Aaron & filij eius manus super
caput illius, * & mactabis eum
in conspectu Domini, iuxta ostiū
tabernaculi testimonij. * Sum-
ptumq. de sanguine vituli, pones
super cornua altaris digito tuo,
reliquum autem sanguinem fun-
des iuxta basim eius. * Sumes
& adipem eorum qui operit in-
testina, & reticulum secoris, ac
duos renes, & adipem qui super
eos est, & offeres incensum su-
per altare: * carnes vero vituli &
corium & simum combures foris
extra castra, eo quod pro pecca-
to sit. * Vnum quoque arietem
sumes, super cuius caput ponent
Aaron & filij eius manus. * Quo-
cum mactaueris, tolles de sangui-
ne eius, & fundes circa altare.
* ipsum autem arietem secabis in
frusta. loraq. intestina eius ac pe-
des pones super concisas carnes,
& super caput illius. * Et offeres
totum arietem in incensum super
altare: oblatio est Domino, odor
suauissimus victimæ Domini.
* Tolles quoque arietem alterum,
super cuius caput Aaron & filij
eius ponent manus. * Quem cum
immolaueris, sumes de sanguine
eius, & pones super extremum
auriculæ dextræ Aaron & filiorum
eius, & super pollices manus eor-
um ac pedis dextræ, fundesq. san-
guinem super altare per circuitū.
* Cumq. tuleris de sanguine qui
est super altare, & de oleo vnctio-
nis, asperges Aaron & vestes eius,
filios & vestimenta eorum. Con-
secratisq. ipsis & vestibus, * tol-
les adipem de arietē, & caudam
& aruinam, quæ operit vitalia, ac
reticulum iecoris, & duos renes,
atque adipem, qui super eos est,
armumq. dextrum, eo quod sit
arietis consecrationis: * tortamq.
panis vnus, crustulam cōspersam
oleo, laganum de canistro azymo-
rum, quod positum est in conspe-
ctu Domini: * ponesq. omnia su-
per manus Aaron & filiorū eius,
& sanctificabis eos eleuans coram
Domino. * Suscipiesq. vniuer-
sa de manibus eorum: & incen-
des super altare in holocaustum,
odorem suauissimum in conspe-
ctu Domini, quia oblatio eius est.
* Sumes

* Sames quoque pectusculum de arietē, quo initiatus est Aaron, sanctificabisq. illud eleuatam coram Domino, & ceder in partem tuam. * Sanctificabisq. & pectusculum consecratum, & armum. * quē de arietē separasti, * quo initiatus est Aarō & filij eius, cedetq. in partem Aaron & filiorū eius iure perpetuo a filiis Israel: quia primitiua sunt & iniua de victimis eorum pacificis quā offerunt Domino. * Vestem autem sanctam, qua vteur Aaron, habebunt filij eius post eum, ut vngantur in ea, & consecrentur manus eorū. * Septem diebus vteur illa qui pontifex pro eo fuerit constitutus de filiis eius, & qui ingredietur tabernaculum testimonij ut minister in Sanctuario. * Arietem autem consecrationis tolles, & coques carnes eius in loco sancto: * quibus vescetur Aaron & filij eius. * Fanes quoque, qui sunt in canistro, in vestibulo tabernaculi testimonij comedent, * ut sit placabile sacrificium, & sanctificetur offerentium manus. Alienigena non vescetur ex eis, quia sancti sunt. * Quod si remanserit de carnibus consecratis, siue de panibus vltique mane, combures reliquias igni: non comedentur, quia sanctificata sunt. * Omnia, quā praecepi tibi, facies super Aaron & filios eius. Septem diebus consecrabis manus eorum: * & vitulum pro peccato offeres per singulos dies ad expiandum. Mundabisq. altare cum immolaueris expiationis hostiam, & vnges illud in sanctificationem. * Septē diebus expiabis altare, & sanctificabis, & erit sanctum sanctorum. omnis, qui tetigerit illud, sanctificabitur. * Hoc est quod facies in altari: * Agnos anniculos duos per singulos dies iugiter, * vnum agnum mane, & alterum vespere, * decimā partem similitz conspersit oleo tusto, quod habeat mensuram quartam partem hin, & vinum ad libandū eiusdem mensuræ in agnovino. * Alterum vero agnum offeres ad vespem iuxta ritū matutinæ oblationis, & iuxta ea quā diximus, in odorem suauitatis: * sacrificiū est Domino, oblatione perpetua in generationes vestras,

ad ostium tabernaculi testimonij coram Domino, vbi constitutum est vt loquar ad te. * Ibiq. praeicipiam filiis Israel, & sanctificabitur altare in gloria mea. * Sanctificabo & tabernaculum testimonij cum altari, & Aaron cum filiis suis, vt sacerdotio fungantur mihi. * Et habitabo in medio filiorū Israel. * eroq. eis Deus, * & scient quia ego Dominus Deus eorum, qui eduxi eos de Terra Aegypti, vt manerem inter illos, ego Dominus Deus istorum.

CAP. XXX.

Facies quoque altare ad adolendum thymiam, de lignis letini, * habens cubitum longitudinis, & alterum latitudinis, id est, quadrangulum, & duos cubitos in altitudine. Cornua ex ipso procedent. * Vestiesq. illud auto purissimo, tam craticulam eius, quam parietes per circuitum, & cornua. Faciesq. ei coronam aureolā per gyrum, * & duos annulos aureos sub corona per singula latera, vt mittantur in eos vestes, & altare ponetur. * Ipsos quoque vestes facies de lignis setini, & inaurabis. * Ponesq. altare contra velū, quod ante arcam pendet testimonij coram propitiatorio quo tegitur testimonium, vbi loquar tibi. * Et adolebit incensum super eo Aaron, suae fragrans, mane. * Quando componet lucernas, incendet illud: & quādo collocabit eas ad vespem, vter thymiam semper eternum corā Domino in generatōnes vestras. * Non offeretis super eo thymiam compositionis alterius, nec oblationem, & victimam, nec libabitis libamina. * Et deprecabitur Aaron super cornua eius semel per annū, in sanguine quod oblatum est pro peccato, & placabit super eos in generationibus vestris. Sanctum sanctorū erit Domino. * Locutusq. est Dominus ad Moysen, dicens: * Quādo tuleris summā filiorum Israel iuxta numerū, dabunt singuli pretium pro animabus suis Domino, & nō erit plaga in eis, cum fuerint recensiti. * Hoc autem dabit omnis qui transiit ad nomen, dimidiū sicii iuxta mensurā templi. * Sicius viginti obolos habet. Media pars sicii.

Leu. 1. f. 31
24. b. 9
Math. 12.
2. 4

Num. 28. 2.

Num. 1. 2. 2

Leu. 27. c.

Num. 3. g. 47

Ezec. 41. d.

12

ficli offeretur Domino. * Qui ha-
beretur in numero, a viginti an-
nis & supra, dabit pretium. * Di-
ues non addet ad medium ficli, &
pauper nihil minuet. * Susceptaq.
pecuniam, quæ collata est a Mi-
sraël, trades in vñus tabernaculi
testimonij, vt sit monumentum
eorum coram Domino, & propi-
tietur animabus eorum. * Locu-
tusq. est Dominus ad Moysen, di-
cens: * Facies & labrum zincum
cum basi sua ad lauandum: C
ponesq. illud inter tabernacu-
lum testimonij & altare.
Et missa aqua, * lauabunt in ea
Aaron, & filij eius manus suas ac
pedes, * quando ingressuri sunt
tabernaculum testimonij, & quā-
do accessuri sunt ad altare, vt offe-
rant in eo thymiamata Domino, ne
fons moriantur. legitimum sem-
piternum erit ipsi, & semini eius
per successiones. * Locutusq. est
Dominus ad Moysen, * dicens:
Sume tibi aromata, primæ myr-
rhæ & electæ quingentos siclos, &
cinnamomi medium, id est, du-
centos quinquaginta siclos, cala-
mi similiter ducentos quinquagin-
ta, * casis autem quingentos si-
clos in pondere sanctuarij, olei de
oliuetis mensuram hin: * faciesq.
vnctionis oleum sanctum, vngue-
tum compositum opere vnguentari-
j, * & vnges ex eo tabernaculum
testimonij, & arcam testamenti,
* mensantq. cum vasis suis, can-
delabrum, & vñsilia eius, alta-
ria thymiamatis, * & holocausti,
& vniuersam supellestem quæ
ad cultum eorum pertinet. * San-
ctificabisq. omnia, & erunt San-
cta sanctorum: qui tetigerit ea,
sanctificabitur. * Aaron & filios
eius vnges, sanctificabisq. eos, vt
sacerdotio fungantur mihi. * Fi-
lij quoque Israel dices: Hoc oleū
vnctionis sanctum erit mihi in
generationes vestras. * Caro ho-
minis non vngetur ex eo, & iuxta
compositionem eius non facietis
aliud, quia sanctificatum est, &
sanctum erit vobis. * Homo qui-
cumque tale composuerit, & de-
derit ex eo, alieno, exterminabi-
tur de populo suo. * Dixitq. Do-
minus ad Moysen: Sume tibi aro-
mata, stacten & onycha, galba-
num boni odoris, & thus lucidi-
-

sumum, æqualis ponderis erunt
omnia: * faciesq. thymiamata com-
positum opere vnguentarij, mix-
tum diligenter, & purum, & san-
ctificatione dignissimum. * Cūq.
in tenuissimum puluerem vniuer-
sa contuderis, pones ex eo coram
tabernaculo testimonij, in quo
loco apparebo tibi. Sanctum san-
ctorum erit vobis thymiamata.
* Talem compositionem non faci-
etis in vñus vestros, quia sanctū
est Domino. * Homo quicumque
fecerit simile, vt odore illius per-
fruat, peribit de populis suis.

C A P. XXXI.

Locusq. est Dominus ad
Moysen, dicens: * Ecce, vo-
caui ex nomine Beseleel filiū Vi-
lij Hur de tribu Iuda, * & im-
pleui eum spiritu Dei, sapientia,
& intelligentia, & scientia in om-
ni opere, * ad excogitandū quid-
quid fabrefieri potest ex auro, &
argento, & ære, * marmore, &
gemmis, & diuersitate lignorum.
* Dediq. ei socium Ooliab filium
Achisamech de tribu Dan. Et in
corde omnis eruditū posui sapien-
tiam: vt faciant cuncta quæ
præcepi tibi, * tabernaculum fode-
ris, & arcam testimonij, & propi-
tiationis, quod super eam est,
& cuncta vasa tabernaculi, * men-
samq. & vasa eius, candelabrum
purissimum cum vasis suis, & al-
taria thymiamatis, * & holocau-
sti, & omnia vasa eorum, labrum
cum basi sua, * vestes sanctas in
ministerio Aaron sacerdoti, & fi-
lij eius, vt fungantur officio suo
in sacris. * oleum vnctionis, &
thymiamata aromatum in Sanctua-
rio, omnia quæ præcepi tibi, fa-
cient. * Et locutus est Dominus
ad Moysen, dicens: * Loquere
filij Israel, & dices ad eos: Vi-
dete vt sabbatum meum custodiatis:
quia signum est inter me &
vos in generationibus vestris: vt
sciatis quia ego Dominus, qui san-
ctifico vos. Custodite sabbatum
meū. sanctū est enim vobis: qui
polluerit illud, morte morietur:
qui fecerit in eo opus, peribit ani-
ma illius de medio populi sui. * Sex
diebus facietis opus: in die septi-
mo sabbatum est, requies sancta
Domini.

Sup. 20. b.

Ezec. 20. b.

12

Domino . om̃is qui fecerit opus
in hac die , morietur . * Culto
diant filij Israel Sabbathum , & ce-
lebrent illud in generationibus
suis . Pactum est sempiternum .
? inter me & filios Israel , signūq.
perpetuum . || sex enim diebus fe-
cit Dominus cælum & terram , &
in septimo ab opere cessauit .
* Deditq. Dominus Moysi , com-
pletis huiusmodi sermonibus in
monte Sinai , || duas tabulas testi-
monij lapideas , scriptas digito
Dei .

C A P. XXXII.

Videns autem populus quod
moram faceret descendendi
de monte Moyses . congregatus
aduersus Aaron , dixit : || Surge ,
fac nobis deos , qui nos præce-
dant : Moysi enim huic viro , qui
nos eduxit de Terra Ægypti , igno-
ramus quid acciderit . * Dixitq.
ad eos Aaron : Tollite in aures au-
reas de vxorum , filiorumq. & fi-
liarum vestrarum auribus , & asser-
te ad me . * Fecitq. populus quæ
iusserat , deferens in aures ad Aa-
ron . * || Quas cum ille accepisset ,
formauit opere fusorio , & fecit ex
eis vitulum consutilem . dixerūt-
que : Hi sunt dii tui Israel , qui te
eduxerūt de terra Ægypti . * Quod
cum vidisset Aaron , ædificauit al-
tare coram eo , & præconis voce
clamauit dicens : Cras sollempnitas
Domini est . * Surgentesq. mane ,
obtulerunt holocausta , & hostias
pacificas , & || sedit populus man-
ducare , & bibere , & surrexerunt
hudere . * Locutus est autem Do-
minus ad Moysen , dicens : || Va-
de , descende : peccauit populus
tuus , quem eduxisti de Terra Æ-
gypti . * Recesserunt cito de via ,
quam ostendisti eis : feceruntq.
sibi vitulum consutilem , & adora-
uerunt , atque immolantes ei ho-
stias , dixerunt : || Isti sunt dii tui
Israel , qui te eduxerunt de Terra
Ægypti . * Rursumq. ait Domi-
nus ad Moysen : || Cerno quod po-
pulus iste duræ cervicis sit : * di-
mitte me , vt irascatur furor meus
contra eos , & deleam eos , fa-
ciamq. te in gentem magnam .
* Moyses autem orabat Dominū
Deum suum , dicens : || Cur , Do-

mine , irascitur furor tuus contra
populum tuum , quem eduxisti
de Terra Ægypti , in fortitudine
magna , & in manu robusta .
* Ne quæso dicant Ægyptij : Cal-
lide eduxit eos , vt interficeret in
montibus , & deleteret e terra : quie-
scat ira tua , & esto placabilis su-
per nequitia populi tui . * Recor-
dare Abraham , Isaac , & Israel ser-
uorum tuorum , quibus iurasti per
temetipsum , dicens : || Multipli-
cabo semen vestrum sicut stellas
cæli : & inuiescam terram hanc ,
de qua locutus sum , dabo semini
vestro , & possidebitis eam sem-
per . * Placatusq. est Dominus ne
faceret malum quod locutus fue-
rat aduersus populum suum .
* Et reuersus est Moyses de monte ,
portans duas tabulas testimo-
nij in manu sua , scriptas ex utra-
que parte , * & factas opere Dei :
scriptura quoque Dei erat sculpta
in tabulis . * Audiens autem lo-
sus tumultum populi vociferātis ,
dixit ad Moysen : Vlulatus pugne
auditur in castris . * Qui respon-
dit : Non est clamor adhortantiū
ad pugnam , neque vacillatio
compellentium ad fugā : sed vo-
cem cantantium ego audio . * Cūq.
appropinquasset ad castra , vidit
vitulum , & choros : iratusq. val-
de , proiecit de manu tabulas , &
confregit eas ad radicem montis :
* arripiensq. vitulum quem fecer-
ant , combussit , & contriuit vs-
que ad puluerem , quem sparsit in
aquam , & dedit ex eo potum fi-
liis Israel . * Dixitq. ad Aaron :
Quid tibi fecit hic populus , vt in-
duceres super eum peccatum ma-
ximum ? * Cui ille respondit :
Ne indignetur dominus meus : tu
enim nosti populum istum , quod
pronus sit ad malum : * dixerunt
mihi : Fac nobis deos , qui nos
præcedant : huic enim Moysi , qui
nos eduxit de Terra Ægypti , nesci-
mus quid acciderit . * Quibus ego
dixi : Quis vestrum habet aurum?
Tulerunt , & dederunt mihi : &
proieci illud in ignem , egressusq.
est hic vitulus . * Videns ergo
Moyses populum quod esset nu-
datus , (spoliauerat enim eum
Aaron propter ignominiam sor-
dis , & inter hostes nudum consti-
tuerat) * & stans in porta castro-
rum ,

|| Gen. 1. d.
31

|| Deut. 9. b.
10

|| Act. 7. e.
40

|| Psal. 105.
d. 29

|| 1. Cor. 10.
b. 7

|| Deut. 9. b.
12

|| 3. Reg. 12.
g. 28

|| Inf. 33. a. 3

|| Deut. 9. c.
33
|| Ps. 105. b. 23
Nu. 14. c. 13

|| Gen. 12.
b. 7. & 15.
b. 7. & 41.
c. 16.

rum, ait: Si quis est Domini, iungatur mihi. Congregatiq. sunt ad eum omnes filij Leui: * quibus ait: Hæc dicit Dominus Deus Israel: Ponat vir gladium super femur suum: ite, & redite de porta vsque ad portam per medium castrorum, & occidat vnusquisque fratrem, & amicum, & proximum suum. * Feceruntq. filij Leui iuxta sermonem Moysi, cecideruntq. in die illa quasi viginti tria millia hominum. * Et ait Moyses: Cosecistis manus vestras hodie Domino, vnusquisque in filio, & in fratre suo, vt deret vobis benedictio. * Facto autem altero die, locutus est Moyses ad populum: Peccastis peccatum maximum: ascendam ad Dominum, si quo modo quiuero eum deprecari pro scelere vestro. * Reuersusq. ad Dominum, ait: Obsecro, peccauit populus iste peccatum maximum, fegeruntq. tibi deos aureos: aut diimite eis hanc noxam, * aut si non facis, dele me de libro tuo quem scripsisti. * Cui respondit Dominus: Qui peccauerit mihi, delebo eum de libro meo: * tu autem vade, & duc populum istum quod locutus sum tibi: angelus meus præcedet te. Ego autem in die vitionis visitabo & hoc peccatum eorum. * Percussit ergo Dominus populum pro reatu vituli, quem fecerat Aaron.

CAP. XXXIII.

Locutusq. est Dominus ad Moysen, dicens: Vade, ascende de loco isto tu, & populus tuus quem eduxisti de Terra Egypti, in terram quam iuravi Abraham, Isaac, & Iacob, dicens: Semini tuo dabo eam: * & mitram præcursorum tuum angelum, vt eiciam Chananzum, & Amorrhæum, & Hethezum, & Pherezæum, & Heuzum, & Iebusæum, * & intres in terram fluentem lacte & melle. Non enim ascendam tecum, quia populus duræ ceruicis es: ne forte disperdam te in via. * Audiensq. populus sermonem hunc pessimum, luxit: & nullus ex more indutus est cultu suo. * Dixitq. Dominus ad Moysen: Loquere filiis Israel: Populus duræ

ceruicis es, semel ascendam in medio tui, & delebo te. Iam nunc depone ornatum tuum, vt sciam quid faciam tibi. * Deposuerunt ergo filij Israel ornatum suum a monte Horeb. * Moyses quoque tollens tabernaculum, terendit extra castra, procul, vocauitq. nomen eius, Tabernaculum fœderis. Et omnis populus, qui habebat aliquam quæstionem, egrediebatur ad Tabernaculum fœderis, extra castra. * Cumq. egredereetur Moyses ad tabernaculum, surgebat vniuersa plebs, & stabat vnusquisque in ostio papilionis sui, aspiciebantq. tergum Moysi, donec ingrederetur tentorium. * Ingresso autem illo tabernaculum fœderis, descendebat columna nubes, & stabat ad ostium, loquebaturq. cum Moysen, * cernentibus vniuersis quod columna nubes staret ad ostium Tabernaculi. Stabantq. ipsi, & adorabant per fores tabernaculorum suorum. * Loquebatur autem Dominus ad Moysen facie ad faciem, sicut solet loqui homo ad amicum suum. Cumq. ille reuerteretur in castra, minister eius Iosue filius Nun, puer, non recedebat de Tabernaculo. * Dixit autem Moyses ad Dominum: Præcipis vt educam populum istum: & non indicas mihi quem misurus es mecum, præsertim cum dixeris: Noui te ex nomine, & inuenisti gratiam coram me. * Si ergo inueni gratiam in conspectu tuo, ostende mihi faciem tuam, vt sciam te, & inueniam gratiam ante oculos tuos: respice populum tuum gentem hanc. * Dixitq. Dominus: Facies mea præcedet te, & requiescabo tibi. * Et ait Moyses: Si nõ tuipse præcedas, ne educas nos de loco isto. * In quo enim scire poterimus ego & populus tuus inuenisse nos gratiam in conspectu tuo, nisi ambulsaueris nobiscum, vt glorificemur ab omnibus populis qui habitant super terram? * Dixit autem Dominus ad Moysen: Et verbum istud, quod locutus es, faciam: inuenisti enim gratiam coram me, & teipsum noui ex nomine. * Qui ait: Ostende mihi gloriam tuam.

Gen. 12. b.

7

Sup. 23. c. 10

Ios. 24. c. 11

Deut. 7. d.

21

Sup. 32. b.

9

Deut. 9. c.

13

13

13

13

13

13

13

13

13

13

Ro. 9. c. 15

* Respondit: Ego ostendam omne bonum tibi, & vocabo in nomine Domini coram te: & miserebor cui volueris, & clemens ero in quem mihi placuerit. * Rursusque ait: Non poteris videre faciem meam: non enim videbit me homo, & viuet. * Et iterum: Ecce, inquit, est locus apud me, & stabis supra petram. * Cumque transibit gloria mea, ponam te in foramine petrae, & protegam dexteram meam, donec transeam: & tol- lam manum meam, & videbis posteriora mea: faciem autem meam videre non poteris.

CAP. XXXIII.

Deut. 10. 2. 1

AC deinceps: Præcide, ait, tibi duas tabulas lapideas instar priorum, & scribam super eas verba, quæ habuerunt tabulae, quas fragisti. * Et ita paratus mansi, ut ascendas statim in montem Sinai, stabisque tecum super verticem montis. * Nullus ascendat tecum, nec videatur quispiam per totum montem: boues quoque & oves non pascantur e contra. * Excidit ergo duas tabulas lapideas, quales antea fuerant: & de nocte transurgens ascendit in montem Sinai, sicut præceperat ei Dominus, portans secum tabulas. * Cumque descendisset Dominus per nubem, stetit Moyses cum eo, inuocans nomen Domini. * Quo transeunte coram eo, ait: Dominator Domine Deus, misericors & clemens, patiens & multæ miserationis, ac verax, * qui custodis misericordiam in millia: qui auferis iniquitatem, & scelera, atque peccata, nullusque apud te per se innocens est. * Qui reddis iniquitatem patrum filiis, ac nepotibus in tertiam & quartam progeniem. * Festinusque Moyses, curatus est pronus in terram, & adorans. * ait: Si inueni gratiam in conspectu tuo Domine, obsecro ut gradiaris nobiscum (populus enim duræ cervicis est) & auferas iniquitates nostras atque peccata, nosque possideas. * Respondit Dominus: Ego inibo pactum videntibus cunctis, signa faciam quæ numquam visa sunt super terram, nec in illis gentibus: ut cernat populus iste, in cu-

Ps. 143. 2. 2

Mer. 31. c. 13

Deut. 5. a. 9

Deut. 9. 2. 2

Ier. 32. a. 2

ius es medio, opus Domini terribile quod factus sum. * Obserua cuncta quæ hodie mando tibi: ego ipse ejiciam ante faciem tuam Amorrhæum, & Chanaanæum, & Hethæum, Phereæum quoque, & Heuzum, & Iebusæum. * Cæue ne vnquam cū habitatoribus terræ illius iungas amicitias, quæ sint tibi in ruinam: sed aras eorum destrue, confringe statuas, lucosque succide: noli adorare Deum alienum. Domini zelotes nomen eius. Deus est æmulator. * Ne in eas pactum cum hominibus illarum regionum: ne, cum fornicati fuerint cum dijs suis, & adorauerint simulachra eorum, vocet te quispiam vt comedas de immolatis. * Nec vxorē de filiabus eorum accipies filijs tuis: ne, postquā ipsæ fuerint fornicatae, fornicari faciāt & filios tuos in deos suos. * Deos constatiles non facies tibi. * Sollemnitatem azymorum custodies. Septem diebus vespertis azymis, sicut præcepi tibi, in tempore mensis nouorum: mense enim verni temporis egressus es de Aegypto. * Omne, quod aperit vuluam generis masculini, meum erit. De cunctis animantibus tam de bobus quàm de ouibus, meum erit. * Primogenitū alini redimes oue: sin autem nec pretium pro eo dedideris, occidetur. Primogenitum filiorum tuorum redimes: nec apparebis in conspectu meo vacuus. * Sex diebus operaberis, die septimo cessabis arare, & metere. * Sollemnitatem hebdomadarum facies tibi in primitijs frugum messis tuæ triticeæ, & sollemnitatem, quando redeunt anni tem- pore cuncta conduntur. * Tribus temporibus anni apparebit omne masculinum tuum in conspectu omnipotentis Domini Dei Israel. * Cum enim tulero gentes a facie tua, & dilatauero terminos tuos, nullus insidiabitur terræ tuæ, ascendente te, & apprente in conspectu Domini Dei tui ter in anno. * Non immolabis super fementis sanguinem hostiæ innoxæ neque residet mane de victima sollemnitatis Phasæ. * Primitias frugum terræ tuæ offeres in domo Domini Dei tui. * Non coques hædum in lacte matris suæ. * Dixitque.

Deut. 7. 1. 2

Reg. 11. 2. 2

Sup. 11. 2. 2

2 b. 27. 12.

d. 19

Sup. 21. b.

Deut. 16. d.

Ecl. 35. 4

Sup. 23. b.

16

Sup. 23. c.

18. 19

Deut. 15. c.

21

xitq.

xitq. Dominus ad Moysen: Scri-
be tibi verba hæc, quibus & te-
cum & cum Israel ꝑepigi fœ-
dus. * Fuit ergo ibicum Domino
quadraginta dies & quadraginta
noctes: panem non comedit, &
aquam non bibit, & scripsit in
tabulis ꝑ verba fœderis decem.
* Cumq. descenderet Moyses de
monte Sinai, tenebat duas tabu-
las testimonij, & ignorabat quòd
cornuta esset facies sua ex con-
sortio sermonis Domini. * Vi-
dentes autem Aaron & filij Israel
cornutam Moysi faciem, timue-
runt prope accedere. * Vocatiq.
ab eo, reuersi sunt tam Aaron
quàm principes synagoga. Et
postquam locutus est ad eos, ve-
nerunt ad eum etiam omnes filij
Israel: quibus præcepit cuncta
quæ audierat a Domino in monte
Sinai: * Impletisq. sermonibus,
posuit velamen super faciem
suam. * Quod ingressus ad Do-
minum, & loquens cum eo, au-
ferebat donec exiret, & tunc lo-
quebatur ad filios Israel omnia
quæ sibi fuerant imperata. * Qui
videbant faciem egrediens Moysi
esse cornutam, sed operiebatur ille
rursus faciem suam, si quando lo-
quebatur ad eos.

CAP. XXXV.

Igitur congregata omni turba
filiorum Israel, dixit ad eos: A
Hæc sunt quæ iussit Dominus fieri.
* Sex diebus facietis opus: se-
ptimus dies erit vobis sanctus,
sabbatum, & requies Domini:
qui fecerit opus in eo, occidetur.
* Non succendetis ignem in om-
nibus habitaculis vestris per diem
sabbati. * Et ait Moyses ad om-
nem cateruam filiorum Israel:
Iste est sermo quem præcepit Do-
minus, dicens: * Separate apud
vos primitias Domino. ꝑ Omnis
voluntarius & prono animo offer-
rat eas Domino: aurum & argen-
tum, & æs, * hyacinthum & pur-
puram, coccumq. bis tinctum, &
byssum, pilos caprarum, * pel-
lesq. arietum rubricatas, & ian-
thinas, ligna setim, * & oleum
ad luminaria concinnanda, & ut
conficiatur vnguentum, & thy-
miana suauissimum, * lapides

onychinos, & gemmas ad orna-
tum superhumeralis & rationalis.
10 * Quisquis vestrum sapiens est,
veniat, & faciat quod Dominus
11 imperauit: * Tabernaculum sci-
B licet, & rectum eius, atque ope-
rimentum, annulos, & tabulata
cum vectibus, paxillos, & bales:
12 * Arcam & vectes, propitiatoriū,
& velum. quod ante illud oppan-
13 ditur: * Mensam cum vectibus &
valis, & propositionis panibus:
14 * Candelabrum ad luminaria sus-
tentanda, vasa illius & lucernas,
& oleum ad nutrimenta ignem:
15 * Altare thymiamatis, & vectes,
& oleum vñctionis & thymia-
ma ex aromatibus: Tentorium,
16 ad ostium tabernaculi: * Altare
holocausti, & craticulam eius
zincam cum vectibus & valis suis:
17 labrum & basim eius: * Cortinas
atrij cum columnis & balibus,
tentorium in foribus vestibuli
18 * paxillos tabernaculi & atriij cum
19 funiculis suis: * Vestimenta, quo-
rū vltus est in ministerio sanctua-
rii, vestes Aaron pontificis ac fi-
liorum eius, ut sacerdotio fungan-
tur mihi. * Egredietq. omnis mul-
C titudo filiorum Israel de conspe-
ctu Moysi, * obtulerunt mente
promptissima atque deuota pri-
mitias Domino, ad faciendum
opus tabernaculi testimonij.
Quidquid ad cultum & ad vestes
22 sanctas necessarium erat, * viri
cum mulieribus præbuerunt, ar-
millas & inanes, annulos & dex-
23 tralia: omne vas aureum in do-
naria Domini separatim est. * Si
quis habebat hyacinthum, & pur-
puram, coccumq. bis tinctum,
byssum & pilos caprarum, pelles
arietum rubricatas, & ianthinas,
24 * argenti, ærisq. metalla obtule-
runt Domino, lignaq. setim in
25 varios usus. * Sed & mulieres
doctæ, quæ neuerant, dederunt
hyacinthum, purpuram, & ver-
miculum, ac byssum, * & pilos
caprarum, sponte propria cuncta
27 tribuentes. * Principes vero ob-
tulerunt lapides onychinos, &
gemmas ad superhumeralia & ra-
28 tionale, * aromataq. & oleum ad
luminaria concinnanda, & ad præ-
parandum vnguentum, ac thy-
miana odoris suauissimi compo-
29 nendum. * Omnes viri & mu-
lic-

11 Sup. 24. d.
18

11 Deut. 9. b.
6. c. 18
Deut. 4. b. 13

11 2. Cor. 3.
c. 13

11 Sup. 25. a.
2

lieres mente deuota obtulerunt D
donaria, vt fierent opera quæ ius-
serat Dominus per manum Moy-
si. Cuncti filii Israel Voluntaria
Domino dedicauerunt. * Dixitq. 30
Moyſes ad filios Israel: « Ecce,
vocauit Dominus ex nomine Be-
seleel filium Vri filij Hur de tribu
Iuda. * Impleuitq. eum spiritu 31
Dei, sapientia & intelligentia, &
scientia & omni doctrina * ad
excogitandum, & faciendum opus 32
in auro & argento, & are, * cul-
pendisq. lapidibus, & opere car-
pentatio. quidquid fabre adinueni-
ri potest, * dedit in corde eius: 34
Ooliab quoque filium Achisamech
de tribu Dan: * Ambos 35
erudiunt sapientia, vt faciant ope-
ra abietarij, polymitarij, ac plu-
marij de hyacintho ac purpura,
coccoq. bis tincto, & bysso, &
texant omnia, ac noua quæque
reperiunt.

C A P. XXXVI.

Sup. 26. a. 1

1. Par. 21. d.

29

Fecit ergo Beseleel, & Ooliab, 1
& omnis vir sapiens, quibus
dedit Dominus sapientiam & in-
tellectum, vt fierent fabre opera-
ri quæ in vsu Sanctuarij necessa-
ria sunt, & quæ præcepit Domi-
nus. * Cumq. vocasset eos Moy-
ses, & omnem eruditum virum,
cui dederat Dominus sapientiam,
& qui sponte sua obtulerant se ad
faciendum opus, * tradidit eis
vniuersa donaria filiorum Israel.
Qui cum instarent operi, quoti-
die mane vota populus offerebat.
* Vnde artifices venire compulsi,
* dixerunt Moyſi: Plus offert po-
pulus quam necessarium est.
* Iussit ergo Moyſes præconis vo-
ce cantari: Nec vir nec mulier
quidquam offerat vltra in opere
Sanctuarij. Sicq. cessatum est a
muneribus offerendis, * eo quod
oblata sufficerent & superabun-
darent. * Feceruntq. omnes cor-
de sapientes ad explendum opus
tabernaculi, cortinas decem de
byssio retorta, & hyacintho, &
purpura, coccoq. bis tincto, ope-
re vario, & arte polymita: * qua-
rum vna habebat in longitudine
viginti octo cubitos, & in latitu-
dine quattuor. Vna mensura erat
omnium cortinarum. * Coniun-

xitq. cortinas quinque, alteram-
alteri, & alias quinque sibi inui-
cem copulauit. * Fecit & ansas
hyacinthinas in ora cortinæ vnus
ex vtroque latere, & in ora corti-
næ alterius similiter, * vt contra-
se inuicem venirent ansæ, & mu-
tuo iungerentur. * Vnde & quin-
quaginta fudit circulos aureos,
qui morderent cortinarum ansas,
& fieret vnum tabernaculum. 14
* Fecit & saga vndecim de pilis
caprarum ad operiendum tectum
tabernaculi: * vnum sagum in
longitudine habebat cubitos tri-
ginta, & in latitudine cubitos
quattuor: vnus mensura erat
omnia saga: * quorum quinque
iunxit seorsum. & sex alia sepa-
ratim. * Fecitq. ansas quinquaginta
in ora sagi vnus, & quinquaginta
in ora sagi alterius, vt
sibi inuicem iungerentur. * Et si-
bularum æneas quinquaginta, qui-
bus nederetur tectum, vt v-
num pallium ex omnibus sagis
fieret. * Fecit & operitorum ta-
bernaculi de pellibus arietum ru-
bricatis: aliudq. desuper vela-
mentum de pellibus ianthinis, 20
* Fecit & tabulas tabernaculi de
lignis setim stantes. * Decem cu-
bitorum erat longitudo tabulæ
vnus: & vnum ælenis cubitum
latitudo retinebat. * Binæ inca-
straturæ erant per singulas tabu-
las, vt altera alteri iungeretur.
Sic fecit in omnibus tabernaculi
tabulis. * E quibus viginti ad pla-
gam meridianam erant contra-
Austrium, * cum quadraginta ba-
sibus argenteis. Duæ bases sub
vna tabula ponebatur ex vtraque
parte angulorum, vbi incastraturæ
laterum in angulis terminan-
tur. * Ad plagam quoque taber-
naculi, quæ respicit ad Aquilonem,
fecit viginti tabulas, * cum qua-
draginta basibus argenteis, duas
bases per singulas tabulas. * Con-
tra Occidentem vero, id est, ad
eam partem tabernaculi, quæ ma-
re respicit, fecit sex tabulas, &
duas alias per singulos angulos
tabernaculi retro: * quæ iunxer-
ant a deorsum vsque sursum, &
in vnâ compagine pariter se-
rebantur. Ita fecit ex vtraque par-
te per angulos: * vt octo essent
simul tabulæ, & haberent bases
argen.

argenteas sedecim, binas scilicet
bales sub singulis tabulis. * Fecit
& vestes de lignis setim, quin-
que ad continendas tabulas vnus
lateris tabernaculi, * & quinque
alios ad alterius lateris cooprandas
tabulas: & extra hos, quinque
alios vestes ad occidentalem pla-
gam tabernaculi contra mare. *
Fecit quoque vestem alium,
qui per medias tabulas ab angulo
vsque ad angulum perueniret.
* Ipsa autem tabularum deaurauit,
fulis basibus earum argenteis. Et
circulos eorum fecit aureos, per
quos vestes induci possent: quos
& ipsos laminis aureis operuit.
* Fecit & velum de hyacintho, &
purpura, vermiculo, ac bysso re-
torta, opere polymittario, varium
atque distinctum: * & quattuor
columnas de lignis setim, quas
cum capitibus deaurauit, fulis ba-
sibus earum argenteis. * Fecit &
tentorium in introitu tabernaculi
ex hyacintho, purpura, vermicu-
lo, bysso, retorta, opere pluma-
rij: * & columnas quinque cum
capitibus suis, quas operuit auro,
basesq. earum fudit aeneas.

CAP. XXXVII.

Fecit autem Beseleel & arcam
de lignis setim, habentē duos
semis cubitos in longitudine, &
cubitum ac semissem in latitudi-
ne, altitudo quoque vnus cubiti
fuit & dimidij: vestiuitq. eam au-
ro purissimo intus ac foris. * Et
fecit illi coronam auream per gy-
rum, * conflans quattuor annu-
los aureos per quattuor angulos
eius: duos annulos in latere vno,
& duos in altero. * Vestes quo-
que fecit de lignis setim, quos ve-
stiuit auro, * & quos misit in an-
nulos, qui erant in lateribus arce
ad portandum eam. * Fecit &
propitiatorium, idest, oraculum,
de auro mundissimo, duorum cu-
bitorum & dimidij in longitudi-
ne, & cubiti ac semis in latitudi-
ne. * Duos etiam Cherubim ex
auro ductili, quos posuit ex vtra-
que parte propitiatorij: * Cherub
vnum in summitate vnus partis, &
Cherub alterum in summitate
partis alterius: duos Cherubim
in singulis summitatibus propi-

tiatorij, * extendentes alas, & te-
gentes propitiatorium, seq. mu-
tuo & illud respicientes. * Fecit
& mensam de lignis setim in lon-
gitudine duorum cubitorum, & in
latitudine vnus cubiti, quæ habebat
in altitudine cubitum ac se-
missim. * circumdeditq. eam
auro mundissimo, & fecit illi la-
bio aureum per gysum, * ipsiq.
labio coronam auream interrasilem
quattuor digitorum, & super
eamdem, alteram coronam au-
ream. * Fudit & quattuor circu-
los aureos, quos posuit in qua-
tuor angulis per singulos pedes
mentis: * contra coronam: mi-
sitq. in eos vestes, vt possit men-
sa portari. * Ipsos quoque vestes
fecit de lignis setim, & circumde-
dit eos auro. * Et vasa ad diuer-
sos vsus mensæ, acetabula, phia-
las, & cyathos, & thuribula, ex
auro puro, in quibus offerenda.
17 sunt libamina. * Fecit & cande-
labrum ductile de auro mundissi-
mo. De cuius veste calami, scy-
phi, sphæruleq. ac lilia procede-
bant: * sex in vtroque latere,
tres calami ex parte vna, & tres
ex altera: * tres scyphi in nucis
modum per calamos singulos,
sphæruleq. simul & lilia: & tres
scyphi instar nucis in calamo al-
tero, sphæruleq. simul & lilia.
Æquum erat opus sex calamorum,
qui procedebant de stipite cande-
labri. * In ipso autem veste erant
quattuor scyphi in nucis modum,
sphæruleq. per singulos simul &
lilia: * & sphærule sub duobus
calamis per loca tria, qui simul
sex sunt calami procedentes de
veste vno. * & sphærule igitur, &
calami ex ipso erant, vniuersa du-
23 ctilia ex auro purissimo. * Fecit
& lucernas septem cum emuncto-
rijs suis, & vasa vbi ea quæ emun-
cta sunt, extinguantur, de auro
mundissimo. * Talentum auri
appendebat candelabrum cum
25 omnibus vasibus suis. * Fecit & al-
tare thymiamatis de lignis setim,
per quadrum singulos habens cu-
bitos, & in altitudine duos: e-
cuius angulis procedebant cornua.
26 * Vestiuitq. illud auro purissimo
cum craticula ac parietibus & cor-
nibus. * Fecitq. et coronam an-
zeolam per gysum, & duos an-
nulos

nulos aureos sub corona per singula latera, ut mittantur in eos vestes, & possit altare portari. * Ipsos autem vestes fecit de lignis setim, & operuit laminis aureis. * Composuit & oleum ad sanctificationis vnguentum, & thymiamma de aromatibus mundissimis opere pigmentarii.

C A P . XXXVIII.

s. Par. 1. b. 5

Fecit & altare holocausti de lignis setim, quinque cubitorum per quadrum, & trium in altitudine: * cuius cornua de angulis procedebant, operuitq. illud laminis æneis. * Et in usus eius parauit ex ære vasa diuersa, lebetes, forcipes, fuscinulas, vncinos, & ignium receptacula. * Craticulamq. eius in modum reus fecit æneam, & subter eam in altaris medio arulam. * Fuit quoque quatuor annulis per totidem retiaculi summitates, ad immittendos vestes ad portandum: * quos & ipsos fecit de lignis setim, & operuit laminis æneis: * Induxitq. in circulos, qui in lateribus altaris eminebant. Ipsum autem altare non erat solidum, sed cauum ex tabulis, & intus vacuum. * Fecit & labrum æneum cum basi sua de speculis mulierum, quæ excubabāt in ostio tabernaculi. * Fecit & atrium, in cuius australi plaga erant tentoria de bysso retorta, cubitorum centum, * columnarum ænearum viginti cum basibus suis, capita columnarum, & tota operis calatura, argentea. * Æque ad septentrionalem plagam tentoria, columnarum, basesq. & capita columnarum eiusdem mensuræ, & operis ac metalli, erant. * In ea vero plaga, quæ ad Occidentem respicit, fuerunt tentoria cubitorum quinquaginta, columnarum decem cum basibus suis ænearum, & capita columnarum, & tota operis calatura, argentea. * Porro contra orientem quinquaginta cubitorum parauit tentoria: * e quibus, quindecim cubitos columnarum trium, cum basibus suis vnum tenebat latus: * & in parte altera (quia inter vtraque introitum tabernaculi fecit) quindecim æque cubitorum erant tentoria, columnarumq. tres, & bases totidem. * Cuncta autem tentoria byssus retorta texuit.

¶ Sup. 17. b.

8

17 rat. * Bases columnarum fuerunt
C æneæ, capita autem earum cum
cunctis calaturis suis argentea: sed
& ipsas columnas atrij vestiuit ar-
gento. * Et in introitu eius opere
18 plumario fecit tentorium ex hyacin-
29 cintho, purpura, verniculo, ac bys-
so retorta, quod habebat viginti
cubitos in longitudine, altitudo
vero quinque cubitorum erat iux-
ta mensuram, quam cuncta atrij
tentoria habebant. * Columnarum
19 autem in ingressu fuerunt quattuor
A cum basibus æneis, capitaq. earum
20 & calaturæ argenteæ. * Paxillos
quoque tabernaculi & atrij per
21 gyrum fecit æneos. * Hæc sunt
instrumenta, tabernaculi testimonij,
quæ enumerata sunt iuxta
4 præceptum Moysi in ceremonijs
Leuitarum per manum Ithamar
22 filij Aaron sacerdotis: * quæ Be-
seleel filius Uri filij Hur de tribu
Iuda, Domino per Moysen iu-
23 bente, compleuerat. * Iuncto si-
bi socio Ooliab filio Achimamech
de tribu Dan: qui & ipse artifex
7 lignorum egregius fuit, & polymi-
tarius atque plumarius ex hyacin-
tho, purpura, verniculo, & bys-
24 so. * Omne aurum quod expen-
sum est in opere Sanctuarij, &
D quod oblatum est in donarijs, vi-
ginti nouem talentorum fuit, &
9 septingentorum triginta siclorum
B 25 ad mensuram Sanctuarij. * Obla-
tum est autem ab his qui transierunt
ad numerum a viginti annis
10 & supra, de sexcentis tribus milli-
bus, & quingentis quinquaginta,
11 armorum. * Fuerunt præterea
centum talenta argenti, e quibus
constatæ sunt bases Sanctuarij, &
27 introitus ubi velum pender. * Cen-
tum bases factæ sunt de talentis
centum, singulis talentis per bases
28 singulas supputatis. * De mille
autem septingentis, & septuagin-
ta quinque fecit capita columnarum,
30 quas & ipsas vestiuit argen-
to. * Æris quoque oblata sunt ta-
lenta septuaginta duo millia, &
31 quadringenti supra sicli, * ex quibus
factæ sunt bases in introitu tabernaculi testimonij, & altare æneum cum craticula sua, omniaq. vasa, quæ ad usum eius pertinent,
in ingressu eius, & paxilli tabernaculi atque atrij, per gyrum.

C A P. XXXIX.

Sup. 21. a. 6

DE hyacintho vero & purpura, vermiculo ac bysso fecit vestes, quibus indueretur Aaron quando ministrabat in sanctis, sicut praecepit Dominus Moysi. * Fecit igitur superhumeralē de auro, hyacintho, & purpura, coccoq. bis tincto, & bysso retorta, * opere polymitario, inciditq. bracteas aureas, & extenuavit in fila, ut possent torqueri cum priorum colorum subtegmine, * duasq. oras sibi inuicem copulatas in utroque latere summimitatum, * & balteum ex eisdem coloribus, sicut praeceperat Dominus Moysi. * Parauit & duos lapides onychinos, atrinēdos & inclusos auro, & sculptos arte gemmaria, nominibus filiorum Israel: * posuitq. eos in lateribus superhumeralis in monumentum filiorum Israel, sicut praeceperat Dominus Moysi. * Fecit & rationale opere polymito iuxta opus superhumeralis, ex auro, hyacintho, purpura, coccoq. bis tincto, & bysso retorta: * quadrangulum, duplex, mensurae palmi. * Et posuit in eo gemmarum ordines quatuor. In primo versu erat sardius, topazius, smaragdus. * In secundo, carbunculus, saphirus, & iaspis. * In tertio, ligurius, achathes, & amethystus. * In quarto, chrysolithus, onychinus, & beryllus, circumdati & inclusi auro per ordines suos. * Ipsiq. lapides duodecim, sculpti erant nominibus duodecim tribuum Israel, singuli per nomina singulorum. * Fecerunt in rationali & catenulas sibi inuicem coherentes, de auro purissimo: * & duos vncinos, totidemq. annulos aureos. Porro annulos posuerunt in utroque latere rationalis, * & quibus penderent duae catenae aureae, quas inseruerunt vncinis, qui in superhumeralis angulis eminebant. * Hae & ante & retro ita conueniebant sibi, ut superhumeralē & rationale mutuo necterentur. * stricta ad balteum & annulis forius copulata, quos iungebat vitta hyacinthina, ne laxa fluerent, & a se inuicem mouerentur, sicut praecepit Dominus Moysi. * Fecerunt quoque tunicam superhumeralis totam hya-

1 cinthinam, * & capium in superiori parte cōtra medium, oramq.
2 per gyrum capitiū textilem: * deorsum autem ad pedes mala punica
3 ex hyacintho, purpura, vermiculo, ac bysso retorta: * & tintinnabula de auro purissimo, quae posuerunt inter malogranata in extrema
4 parte tunicae per gyrum: * tintinnabulum autem aureum, & malum punicum, quibus ornatus incedebat pontifex quando ministerio fungebatur, sicut praeceperat Dominus Moysi. * Fecerunt & tunicas byssinas opere textili Aaron
5 & filijs eius: * & mitras cum coronulis suis ex bysso: * feminalia
6 quoque linea, byssina: * cingulum vero de bysso retorta, hyacintho, purpura, ac vermiculo bis tincto
7 arte plumaria, sicut praeceperat Dominus Moysi. * Fecerunt & laminam sacrae venerationis de auro purissimo, scripseruntq. in ea opere gemmario, Sanctum Domini:
8 * & strinxerunt eam cum mitra vitta hyacinthina, sicut praeceperat Dominus Moysi. * Perfectum est
9 igitur omne opus tabernaculi & testi testimonij: feceruntq. filij
10 Israel cuncta quae praeceperat Dominus Moysi. * Et obrulerunt tabernaculum & tectum & vniuersam
11 supellectilem, annulos, tabulas, vestes, columnas ac bases,
12 * opertorium de pellibus arietum rubricatis, & aliud operimentum
13 de ianthinis pellibus, * velum: arcam, vestes, propitiatorium,
14 * mensam cum valis suis & propositionis panibus: * candelabrum,
15 lucernas, & utensilia earum cum oleo: * altare aureum, & vnguentum, & thymiama ex aromatibus
16 * & tētorium in introitu tabernaculi: * altare aeneum, retiaculum, vestes, & vasa eius omnia: labrum
17 cum basi sua: tentoria atrij, & columnas cum basibus suis: * tentorium in introitu atrij, funiculosq. illius & paxillos. Nihil ex
18 valis defuit, quae in ministerio tabernaculi, & in tectum foderis
19 iussa sunt fieri. * Vestes quoque, quibus sacerdotes vtuntur in Sanctuario, Aaron scilicet & filij eius,
20 * obtulerunt filij Israel, sicut praeceperat Dominus. * Quae postquam Moyses cuncta vidit completa, benedixit eis.

CAP. XL.

Locutusq. est Dominus ad Moy-
sen, dicens: * Menſe primo,
prima die menſis, eriges taberna-
culum teſtimonij, * & pones in eo
arcam, dimitteſq. ante illam ve-
lum: * & illata menſa, pones ſu-
per eam quæ rite præcepta ſunt.
Candelabium ſtabit cum lucernis
ſuis, * & altare aureum in quo
adoletur incenſum, coram arca teſ-
timonij. Tentorium in introitu
tabernaculi pones, * & ante illud
altare holocauſti: * labrum inter
altare & tabernaculum, quod im-
plebis aqua. * Circumdabiſq. a-
trium tentorijs, & ingreſſum eius.
* Et aſſumpto vnctionis oleo vn-
ges tabernaculum cum vasis ſuis,
vt ſanctificentur: * altare holo-
cauſti & omnia vaſa eius: * la-
brum cum baſi ſua: omnia vn-
ctionis oleo conſecrabis, vt ſint
ſancta ſanctorum. * Applicabiſq.
Aaron & filios eius ad fores ta-
bernaculi teſtimonij, & lotos aqua
* indues ſanctis veſtibus, vt mini-
ſtrent mihi, & vnctio eorum in ſa-
cerdotium ſempiternum proficiat.
* Fecitq. Moyſes omnia quæ præ-
ceperat Dominus. * Igitur men-
ſe primo anni ſecundi, prima die
menſis, collocatum eſt tabernacu-
lum. * Erexitq. Moyſes illud, &
poſuit tabulas ac baſes & veſtes,
ſtatuitq. columnas, * & expandit
teſtum ſuper tabernaculum, im-
poſito deſuper operimento, ſicut
Dominus imperauerat. * Poſuit
& teſtimonij in arca, ſubditis
infra veſtibus, & oraculum deſu-
per. * Cumq. intuliſſet arcam in
tabernaculum, appendit ante eam
velum vt expleret Domini iuſſio-

20 nem. * Poſuit & menſam in ta-
bernaculo teſtimonij ad plagam.
21 Septentrionalem extra velum, or-
dinatis coram propoſitionis pani-
bus, ſicut præceperat Dominus
22 Moyſi. * Poſuit & candelabrum
C in tabernaculo teſtimonij e regio-
23 ne menſæ in parte australi, * loca-
tis per ordinem lucernis, iuxta
24 præceptum Domini. * Poſuit &
altare aureum ſub teſto teſtimonij
25 contra velum, * & adoleuit ſuper
eo incenſum aromaticum, ſicut iuſ-
26 ſerat Dominus Moyſi. * Poſuit &
tentorium in introitu tabernacu-
27 li teſtimonij, * & altare holocau-
ſti in veſtibus teſtimonij, offe-
8 rens in eo holocauſtum, & ſacri-
9 cia, vt Dominus imperauerat.
28 * Labrum quoque ſtatuit inter ta-
10 D bernaculum teſtimonij & altare,
11 implens illud aqua. * Laueruntq.
Moyſes & Aaron, ac filij eius ma-
12 nus ſuas & pedes, * cum ingrede-
rentur teſtum fœderis, & accede-
rent ad altare, ſicut præceperat Do-
13 minus Moyſi. * Erexit & atrium
per gyrum tabernaculi & altaris,
ducto in introitu eius tentorio.
14 Poſtquam omnia perfectæ ſunt,
15 * Operuit nubes tabernaculum,
16 teſtimonij, & gloria Domini im-
pleuit illud. * Nec poterat Moy-
ſes ingredi teſtum fœderis, nube
operiente omnia, & maiestate
Domini coruſcante, quia cunctæ
17 nubes operuerat. * Si quando nu-
bes tabernaculum deſerebat, proſi-
ſcebantur filij Iſrael per iuſſus
18 ſuas: * ſi pendebat deſuper, ma-
19 nebant in eodem loco. * Nubes
quippe Domini incubabat per
diem tabernaculo, & ignis in no-
cte, videntibus cunctis populis
Iſrael per cunctas manſiones ſuas.

¶ Num. 7. a.

7

¶ Num. 9. c.

15

3. Reg. 8. b.

10

LIBER LEVITICVS,

HEBRAÏCE VAICRA.

CAPVT PRIMVM.

OCAVIT autem Moysen, & locutus est ei Dominus de tabernaculo testimonij, dicens: * Loquere filiis I-

srael, & dices ad eos: Homo, qui obtulerit ex vobis hostiam Domino de pecoribus, id est, de bobus & ouibus offerens victimas, * si holocaustum fuerit eius oblatio, ac de annento; masculum immaculatum offeret ad ostium tabernaculi testimonij, ad placandum sibi Dominum: * ponetq. manum super caput hostiæ, & acceptabilis erit, atque in expiationem eius proficiens. * immolabitq. vitulum coram Domino, & offerent filij Aaron sacerdotes sanguinem eius, fundentes per altaris circuitum, quod est ante ostium tabernaculi. * detractaq. pelle hostiæ, artus in frustra concident, * & subijcient in altari ignem, strue lignorum antè compolita: * & membra quæ sunt cæli, de super ordinantes, caput videlicet, & cuncta quæ adhærent iecori, * intestinis & pedibus lotis aqua: adolebitq. ea sacerdos super altare in holocaustum & suavem odorem Domino. * Quod si de pecoribus oblatio est, de ouibus siue de capris holocaustum, masculum absque macula offeret: * immolabitq. ad latus altaris, quod respicit ad Aquilonem, coram Domino: sanguinem vero illius fundent super altare filij Aaron per circuitum: * diuidentq. membra, caput, & omnia quæ adhærent iecori: & ponent super

ligna, quibus subijciendus est ignis: * intestina vero & pedes lavabunt aqua. Et oblata omnia, adolebit sacerdos super altare in holocaustum & odorem suavissimum Domino. * Si autem de avibus, holocausti oblatio fuerit Domino, de turturibus, aut pullis columbz, * offeret eam sacerdos ad altare: & retorto ad collum capite, ac rupto vulneris loco, decurrere faciet sanguinē super crepidinem altaris: * vesiculam vero gutturis, & plumas projiciet prope altare ad orientalem plagam, in loco in quo cineres effundi solent, * confringetq. ascellas eius, & non secabit, neque ferro diuidet eam, & adolebit super altare, lignis igne supposito. Holocaustum est & oblatio suavisissimi odoris Domino.

CAP. II.

A Nima cum obtulerit oblationem sacrificij Domino, similis erit eius oblatio. fundetq. super eam oleum, & ponet thus, * ac deferet ad filios Aaron sacerdotes: quorum vnus tollet pugillum plenum similæ & olei, ac totum thus, & ponet memoriale super altare in odorem suavisissimum Domino. * Quod si de oblationibus Domini. * Cum autem obtuleris sacrificium coctum in elibano: de simila, panes scilicet absque fermento, conspersos oleo, & lagana azyma oleo lita. * Si oblatio tua fuerit de sartagine, similæ conspersæ oleo & absque

Eccel. 7. d.

†

tes-

Exo. 29. b.

10

fermento, * diuides eam minutatim, & fundes super eam oleum. * Sin autem de craticula fuerit sacrificium, &que similia oleo conspergetur: * quam offerens Domino, trades manibus sacerdotis. * Qui cum obtulerit eam, tollet memoriale de sacrificio, & adolebit super altare in odorem suauitatis Domino, * quidquid autem reliquum est, erit Aaron, & filiorum eius, Sanctum sanctorum de oblationibus Domini. * Omnis oblatio, quæ offertur Domino, absque fermento fiet, nec quidquam fermenti ac mellis adolebitur in sacrificio Domino. * Primitias tantum eorum offeretis ac munera: super altare vero non imponentur in odorem suauitatis. * Quidquid obtuleris sacrificij, sale condies, nec auferes sal fructus Dei tui de sacrificio tuo. In omni oblatione tua offeres sal. * Si autem obtuleris munus primarum frugum tuarum Domino de speciebus adhuc virentibus, torrebis igni, & confringes in morem faris, & sic offeres primitias tuas Domino, * fundens super oleum, & thus imponentis, quia oblatio Domini est. * de qua adolebit sacerdos in memoria muneris partem faris trahi, & olei, ac totum thus.

C A P. III.

Quod si hostia pacificorum fuerit eius oblatio, & de bobus voluerit offerre, marem siue feminam, immaculata offeret coram Domino. * Ponetq. manum super caput victimæ suæ, quæ immolabitur in introitu tabernaculi testimonij, fundentq. filij Aaron sacerdotes, sanguinem per altaris circuitum. * Et offerent de hostia pacificorum in oblationem Domino, adipem qui operit vitalia, & quidquid pinguedinis est intus: * duos renes cum adipe quo teguntur illa, & reticulum iecoris cum renunculis. * adolebuntq. ea super altare in holocaustum, lignis igne supposito: in oblationem suauissimi odoris Domino. * Si vero de omnibus fuerit eius oblatio & pacificorum hostia, siue masculum obtuleris, siue feminam, immaculata erunt. * Si

agnum obtulerit coram Domino, * ponet manum suam super caput victimæ suæ: quæ immolabitur in vestibulo tabernaculi testimonij: fundentq. filij Aaron sanguinem eius per circuitum altaris. * Et offerent de pacificorum hostia sacrificium Domino: adipem & caudam totam * cum renibus, & pinguedinem quæ operit ventrem atque vniuersa vitalia, & vtrumque renunculum cum adipe qui est iuxta illa, reticulumq. iecoris cum renunculis. * & adolebit ea sacerdos super altare in tabulum ignis & oblationis Domini. * Si capra fuerit eius oblatio, & obtulerit eam Domino, * ponet manum suam super caput eius: immolabitq. eam in introitu tabernaculi testimonij. Et fundent filij Aaron sanguinem eius per altaris circuitum. * Tollentq. ex ea in partem ignis dominici, adipem qui operit ventrem, & qui tegit vniuersa vitalia: * duos renunculos cum reticulo, quod est super eos iuxta illa, & aruinam iecoris cum renunculis: * adolebitq. ea super altare sacerdos in alimoniam ignis, & suauissimi odoris. Omnis adeps Domini erit. * iure perpetuo in generationibus, & cunctis habitaculis vestris: nec sanguinem nec adipem omnino comedetis.

C A P. IIII.

Locutusq. est Dominus ad Moy sen, dicens: * Loquere filiis Israel: Anima, quæ peccauerit per ignorantiam, & de vniuersis inanis datus Domini, quæ præcepit ut non fierent, quippiam fecerit: * si sacerdos, qui vinctus est, peccauerit, delinquere faciens populum, offeret pro peccato suo vitulum immaculatum Domino: * & adducet illum ad ostium tabernaculi testimonij coram Domino, ponetq. manum super caput eius, & immolabit eum Domino. * Hauriet quoque de sanguine vituli, infersens illum in tabernaculum testimonij. * Cumq. intinxerit digitum in sanguine, asperget eo lepties coram Domino coram velum Sanctuarij. * ponetq. de eodem sanguine super cornua altaris thy-

Mar. 9. g. 49

Exo. 29. b. 19

Ecd. 7. 6

miamaris gratissimi Domino ,
 quod est in tabernaculo testimonij ,
 omnem autem reliquum sanguinem funder in basim altaris holocausti in introitu tabernaculi . * Et adipem vituli auferet pro peccato , tam eum qui vitalia operit quam omnia quæ intrinsecus sunt : * duos renunculos & reticulum quod est super eos iuxta illa , & adipem iecoris cum renunculis , * sicut aufertur de vitulo hostiæ pacificorum : & adolebit ea super altare holocausti . * Pellem vero & omnes carnes cum capite & pedibus & intestinis & fimo , * & reliquo corpore effert extra castra in locum mundum , ubi cineres effundi solent : incendetq. ea super lignorum struem , quæ in loco effusorum cinerum cremabuntur . * Quod si omnis turba Israel ignorauerit , & perimperitiam fecerit quod contra mandatum Domini est , * & postea intellexerit peccatum suum , offeret pro peccato suo vitulum , adductq. eum ad ostium tabernaculi . * Et ponent seniores populi manus super caput eius coram Domino . Immolatoq. vitulo in conspectu Domini , * inferet sacerdos , qui vnctus est , de sanguine eius in tabernaculum testimonij , * tincto digito aspergens septies contra velum . * ponetq. de eodem sanguine in cornibus altaris , quod est coram Domino in tabernaculo testimonij : reliquum autem sanguinem funder iuxta basim altaris holocaustorum , quod est in ostio tabernaculi testimonij . * Omnemq. eius adipem tollit , & adolebit super altare : * sic faciens & de hoc vitulo quo modo fecit & prius : & rogante pro eis sacerdote , propitius erit eis Dominus . * Ipsum autem vitulum effert extra castra , atque comburet sicut & priorem vitulum : quia est pro peccato multitudinis . * Si peccauerit princeps , & fecerit vnum e pluribus per ignorantiam , quod Domini lege prohibetur : * & postea intellexerit peccatum suum , offeret hostiam Domino , hircum de capris immaculatum . * Ponetq. manum suam super caput eius : cumq. immolauerit eum in loco ubi solet mactari holocaustum coram

Domino , quia pro peccato est ,
 15 * tinger sacerdos digitum in sanguine hostiæ pro peccato , tangens cornua altaris holocausti , & reliquum fundens ad basim eius .
 8 26 * Adipem vero adolebit supra , sicut in victimis pacificorum fieri solet : rogabitq. pro eo sacerdos , & pro peccato eius , & dimittetur ei . * Quod si peccauerit anima ,
 9 F per ignorantiam , de populo terræ , vt faciat quidquam de his , quæ Domini lege prohibentur , atque
 10 delinquat , * & cognouerit peccatum suum , offeret capram immaculatam . * Ponetq. manum super caput hostiæ quæ pro peccato est , & immolabit eam in loco holocausti . * Tollitq. sacerdos de sanguineip. digito suo : & tangens
 30 cornua altaris holocausti , reliquum funder ad basim eius . * Omnem
 31 autem adipem auferens , sicut aufertur solet de victimis pacificorum , adolebit super altare in odorem suauitatis Domino : rogabitq.
 32 pro eo , & dimittetur ei . * Sin autem de pecoribus obtulerit victimam pro peccato , ouem scilicet
 33 immaculatam ; * ponet manum super caput eius , & immolabit eam in loco ubi solent mactari holocaustum hostiæ . * Sumetq. sacerdos de sanguine eius digito suo , & tangens cornua altaris holocausti , reliquum funder ad basim eius , * Omnem quoque adipem auferens , sicut aufertur solet adest anetis , qui immolatur pro pacificis : cremabit super altare in incensum Domini : rogabitq. pro eo , & pro peccato eius , & dimittetur ei .

CAP. V.

1 S I peccauerit anima , & audierit
 A vocem iurantis , relictq. fuerit quod aut ipse vidit , aut conficius est : nili indicauerit , portabit iniquitatem suam . * Anima quæ tetigerit aliquid immundum , siue quod occisum a bestia est , aut per se mortuum , aut quodlibet aliud reptile : & oblita fuerit immunditiz suæ , rea est , & deliquit : * & si tetigerit quidquam de immunditia hominis iuxta omnem impuritatem , qua pollui solet , oblitaq. cognouerit postea , subiacebit delicto .

40. * Anima, quæ iurauerit, & protulerit labijs suis ut vel male quid faceret, vel bene, & id ipsum iuramento & sermone firmauerit, oblitq. postea intellexerit delictum suum, * agat poenitentiam pro peccato, * & offerat de gregibus agnam siue capram, orabitq. pro eo sacerdos & pro peccato eius: * si autem non potuerit offerre pecus, offerat duos turtures, vel duos pullos columbarum Domino, unum pro peccato, & alterum in holocaustum, * dabitq. eos sacerdoti: qui primum offerens pro peccato, retorquet caput eius ad pennulas, ita ut collo hæreat, & non penitus abrumptur. * Et asperget de sanguine eius parietem altaris. quidquid autem reliquum fuerit, faciet distillare ad fundamentum eius, quia pro peccato est. * Alterum vero adolebit in holocaustum, ut fieri solet: rogabitq. pro eo sacerdos & pro peccato eius, & dimittetur ei. * Quod si non quærit manus eius duos offerre turtures, aut duos pullos columbarum, offeret pro peccato suo similz partem ephi decimam, non mittet in eam oleum, nec thuris aliquid imponet, quia pro peccato est. * tradetq. eam sacerdoti: qui plenum ex ea pugillum hauriens, cremabit super altare in monumentum eius qui obtulerit, * rogans pro illo & expians, reliquam vero partem ipse habebit in munere. * Locutusq. est Dominus ad Moysen, dicens: * Anima si prauarians ceremonias, per errorem in his, quæ Domino sunt sanctificata, peccauerit, offeret pro delicto suo arietem, immaculatum de gregibus, qui cui potest duobus siccus, iuxta pōdus sanctuarij: * ipsumq. quod inquit damni restituet, & quintam partem ponet supra, tradens sacerdoti, qui rogabit pro eo offerens arietem, & dimittetur ei. * Anima si peccauerit per ignorantiam, feceritq. unum ex his quæ Domini lege prohibentur, & peccati rea intellexerit iniquitatem suam, * offeret arietem immaculatum de gregibus sacerdoti, iuxta mensuram, estimationemq. peccati: qui orabit pro eo, quia nesciens fecit: & dimittetur ei, * quia

per errorem deliquit in Dominum.

C A P. VI.

1 Locutus est Dominus ad Moysen, dicens: * Anima quæ peccauerit, & contempto Domino, negauerit proximo suo depositum quod fidei eius creditum fuerat, vel vi aliquid extorserit, aut calumniam fecerit, * siue rem perditam inuenerit, & inficiens insuper perierauit, & quodlibet aliud ex pluribus fecerit, in quibus solent peccare homines, * conuicta delicti, reddet * omnia quæ per fraudem voluit obtinere, integra, & quintam insuper partem domino cui damnum intulerat. * Pro peccato autem suo offeret arietem immaculatum de grege, & dabit eum sacerdoti, iuxta estimationem, mensuramq. delicti: * qui rogabit pro eo coram Domino, & dimittetur illi pro lingulis quæ faciendo peccauit. * Locutusq. est Dominus ad Moysen, dicens: * Przcipe Aaron & filijs eius: Hæc est lex holocausti: Cremabitur in altari tota nocte vsque mane: ignis ex eodem altari erit. * vestietur tunica sacerdos & feminalibus lineis: tolletq. cineres, quos vorans ignis exussit, & ponens iuxta altare, * spoliabitur prioribus vestimentis, indutusq. alij, offeret eos extra castra, & in loco mundissimo vsque ad fauilem consumi faciet. * Ignis autem in altari semper ardebit, quem nutrit sacerdos subiciens ligna, mane per singulos dies, & impolito holocausto, desuper adolebit adipēs pacificorum. * Ignis est iste perpetuus, qui nunquam deficiet in altari. * Hæc est lex sacrificij & libamentorum, quæ offerent filij Aaron coram Domino, & coram altari. * Tolle sacerdos pugillum similz, quæ conspersa est oleo, & totum thus, quod super simlam posuit est: adolebitq. illud in altari, in monumentum odoris suauissimi Domino: reliquant autem partem similz comeder Aaron cum filijs suis, absque fermento: & comedet in loco Sancto Atrij tabernaculi. * Ideo autem non fementabitur,

Num. 5. a. 6

Uis. 12. d. 3
Luc. 2. d. 14

quia pars eius in Domini offertur incensum. Sanctum sanctorum erit, sicut pro peccato atque delicto. * Mares tantum stirpis Aaron comedent illud. Legitimum ac sempiternum erit in generationibus vestris de sacrificijs Domini. omnis, qui tetigerit illa, sanctificabitur. * Locutusq. est Dominus ad Moysen, dicens: * Hæc est oblatio Aaron, & filiorum eius, quam offerre debent Domino in die vñctionis sue. Decimam partem ephr offerent similiter in sacrificio sempiterno, medium eius mane, & metium eius vespere: * quæ in sartagine oleo confersa frigeat. Offeret autem eam calidam in odorem suauissimum Domino: * sacerdos, qui iure patri successerit, & tota cremabitur in altari. * Omne enim sacrificium sacerdotum igne consumetur, nec quisquam comederit ex eo. * Locutus est autem Dominus ad Moysen, dicens: * Loquere Aaron & filiis eius: Ista est lex hostiæ pro peccato: In loco vbi offertur holocaustum, immolabitur coram Domino. Sanctum sanctorum est. * Sacerdos qui offert, comedit eam in loco sancto, in antro tabernaculi. * Quidquid tetigerit carnes eius, sanctificabitur. Si de sanguine illius vellis fuerit aspersa, lauabitur in loco sancto. * Vas autem fictile, in quo coctum est, confringatur. quod si vas æneum fuerit, desiccabitur, & lauabitur aqua. * Omnis masculus de genere sacerdotali vescetur de carnibus eius, quia Sanctum sanctorum est. * Hostia enim quæ cadit pro peccato, cuius sanguis infertur in tabernaculum testimonij ad expiandum in Sanctuario, non comedetur, sed comburetur igni.

CAP. VII.

Hæc quoque lex hostiæ pro delicto, sancta sanctorum est: * idcirco vbi immolabitur holocaustum, maciabitur & victima pro delicto: sanguis eius per gyrum altaris fundetur. * Offerent ex ea eandem: & adipem qui operit vitalia: * Duos renunculos, & pinguedinem quæ iuxta ista est,

reticulumq. iecoris cum renunculis. * & adolebit ea sacerdos super altare: incensum est Domini pro delicto. * Omnis masculus de sacerdotali genere, in loco sancto vescetur his carnibus, quia Sanctum sanctorum est. * Sicut pro peccato offertur hostia, ita & pro delicto: vtriusque hostiæ lex vna erit: ad sacerdotem, qui eam obtulerit, pertinebit. * Sacerdos qui offert holocausti victimam, habebit pellem eius. * Et omne sacrificium simile, quod coquitur in cibano, & quidquid in craticula, vel in sartagine preparatur, eius erit sacerdotis a quo offertur: * siue oleo confersa, siue arida fuerint, cunctis filiis Aaron mensura æqua per singulos diuidetur. * Hæc est lex hostiæ pacificorum quæ offertur Domino. * Si pro gratiarum actione oblatio fuerit, offerentur panes absque fermento confersos oleo, & lagana azyma vñcta oleo, coctamq. similitam, & collitidas olei admixtione confersas: * panes quoque fermentatos cum hostia gratiarum, quæ immolatur pro pacificis: * ex quibus vnus proprius offeretur Domino, & erit sacerdotis qui fundet hostiæ sanguinem. * Culus carnes eadem comedentur die, nec remanebunt eis quidquam vsque mane. * Si voto, vel sponte quispiam obtulerit hostiam, eadem similiter edetur die: sed & si quid in crastinum remanserit, vsci licitum est: * quidquid autem tertius inuenierit dies, ignis absunnet. * Si quis de carnibus victimæ pacificorum die tertio comederit, irrita fiet oblatio, nec proderit offerenti: quin potius quæcumque animalis se edulio contaminauerit, prauaricationis rea erit. * Caro, quæ aliquid tetigerit immundum, non comedetur, sed comburetur igni: qui fuerit mundus, vescetur ex ea. * Anima polluta quæ edent de carnibus hostiæ pacificorum, quæ oblata est Domino, peribit de populis suis. * Et quæ tetigerit immunditiam hominis, vel iumenti, siue omnis rei, quæ pollueri potest, & comederit de huiusmodi carnibus, interibit de populis suis. * Locutusq. est Dominus ad Moysen, dicens: * Loquere filiis Israel

Adi.

Heb. 13. b.

11

Suo. 4. a. 5

Adipem ovīs, & bouīs, & capræ non comederis. * Adipem cada-
veris morticini, & eius animalis, quod a bestia captum est, habebitis in vanos vius. * Si quis adipem, qui offerri debet in incensum Domini, comederit, peribit de populo suo. * Sanguinem quoque omnis animalis non sumetis in cibo, ita de autbus quam de pecoribus. * Omnis anima, quæ ededit sanguinem, peribit de populo suis. * Locutusq. est Dominus ad Moysen, dicens: * Loquere filiis Israel, dicens: Qui offert victimam pacificorum Domino, offerat simul & sacrificium, id est, libamenta eius. * tenebit manibus adipem hostiæ, & pectusculum: cumq. ambo oblata Domino consecraverit, tradet sacerdoti, qui adolebit adipem super altare: pectusculum autem erit Aaron, & filiorum eius. * armus quoque dexter de pacificorum hostiis cedit in primitias sacerdotis. * Qui obtulerit sanguinem & adipem, filiorum Aaron, ipse habebit & armum dextrum in portione sua. * Pectusculum enim elevationis, & armum separationis tuli a filiis Israel de hostiis eorum pacificis, & dedi Aaron sacerdoti, & filiis eius lege perpetua, ab omni populo Israel. * Hæc est vñctio Aaron & filiorum eius in ceremoniis Domini die qua obtulit eos Moyses, ut sacerdotio fungerentur, & quæ præcepit eis dari Dominus a filiis Israel religione perpetua, in generationibus suis. * Ista est lex holocausti, & sacrificij pro peccato atque delicto, & pro consecratione & pacificorum victimis: quam constituit Dominus Moysi in monte Sinai, quando mandavit filiis Israel ut offerrent oblationes suas Domino in deserto Sinai.

CAP. VIII.

Locutus est Dominus ad Moysen, dicens: * Tolle Aaron cum filiis suis, vestes eorum, & vñctionis oleum, vitulum pro peccato, duos arietes, canistrum cum azymis, & congregabis omnem curam ad ostium tabernaculi. * Fecit Moyses ut Dominus unperauerat. Congregataq. omni turba ante fores tabernaculi, ait:

Iste est sermo, quem iussit Dominus fieri. * Statimq. obtulit Aaron & filios eius. Cumq. lausset eos, * vestiuit pontificem subucula linea, accingens eum balteo, & induens eum tunica hyacinthina, & deluper humerale impoluit, & quod astringens cingulo aptavit rationali, in quo erat Doctrina & Veritas. * Cidari quoque textit caput: & super eam, contra frontem, posuit laminam auream consecratam in sanctificatione, sicut præceperat ei Dominus. * Tulit & vñctionis oleum, quo liniuit tabernaculum cum omni supellectili sua. * Cumq. sanctificans alpersisset altare septem vicibus, vnxit illud, & omnia vasa eius, labrumq. cum basi sua sanctificavit oleo. * Quod fundens super caput Aaron, vnxit eum, & consecravit: * filios quoque eius oblatos vestiuit tunicis lineis, & cinxit balteis, impoluitq. mirras, ut iussisset Dominus. * Obtulit & vitulum pro peccato. cumq. super caput eius posuisset Aaron, & filij eius manus suas, * immolavit eum: hauriens sanguinem, & tincto digito, tetigit cornua altaris per gyrum. quo expiato & sanctificato, fudit reliquum sanguinem ad fundamenta eius. * Adipem vero qui erat super vitalia, & reticulum iecoris, duosq. renunculos, cum arvinulis suis adolevit super altare: * vitulum cum pelle, & carnibus, & fimo, cremans extra castra, sicut præceperat Dominus. * Obtulit & arietem in holocaustum: super cuius caput cum imposuissent Aaron & filij eius manus suas, * immolavit eum, & fudit sanguinem eius per circuitum altaris. * Ipsumq. arietem intra ista concidens, caput eius, & arsus, & adipem adolevit igni, * ious prius intestinis & pedibus. totumq. simul arietem incendit super altare, eo quod esset holocaustum suavissimi odoris Domino, sicut præceperat ei. * Obtulit & arietem secundum in consecratione sacerdotum: posueruntq. super caput eius Aaron & filij eius manus suas. * quem cum immolasset Moyses, sumens de sanguine eius, tetigit extremum auriculæ dextræ Aaron, & pollicem manus

Eccl. 45. c. 18

manus eius dextræ, similiter & pedes. * Obtulit & filios Aaron. 24 cumq. de sanguine arietis immolati tetigisset extremum auriculæ singulorum dextræ, & pollices manus ac pedis dextri, reliquum fudit super altare per circuitum: * adipem vero, & caudam, omnemq. pinguedinem quæ operit intestina, reticulumq. iecoris, & duos renes cum adipibus suis, & armo dextro separauit. * Tollens autem de canistro azymorum, quod erat coram Domino, panem absque fermento, & collyridam conspersam oleo, laganumq. posuit super adipem, & armum dextrum, * tradens simul omnia Aaron & filiis eius. Qui postquam leuauerunt ea coram Domino, * rursus suscepta de manibus eorum, adoleuit super altare holocausti, eo quod consecrationis esset oblatio, in odorem suauitatis, sacrificij Domino. * Tulitq. petasculum eleuans illud coram Domino, de ariete consecrationis in partem suam, sicut præceperat ei Dominus. * Assumensq. vnguentum, & sanguinem qui erat in altari, aspersit super Aaron & vestimenta eius, & super filios illius ac vestes eorum. * Cumq. sanctificasset eos in vestitu suo, præcepit eis, dicens: Coquite carnes antefores tabernaculi, & ibi comedite eas. panes quoque consecrationis edite, qui positi sunt in canistro, sicut præcepit mihi Dominus, dicens: Aaron & filij eius comedent eos: * quidquid autem reliquum fuerit de carne & panibus, ignis absument. * De ostio quoque tabernaculi non exibitis septem diebus, usque ad diem quo complebitur tempus consecrationis vestræ. septem enim diebus finitur consecratio: * sicut & imprecensoriarum factum est, ut ritus sacrificij completeretur. * Die ac nocte manebitis in tabernaculo obseruantes custodias Domini, ne moriamini: sic enim mihi præceptum est. * Peceruntq. Aaron & filij eius cuncta quæ locutus est Dominus per manum Moysi.

CAP. IX.

Facto autem octauo die, vocauit Moyses Aaron & filios

eius, ac maiores natu Israel, dixitq. ad Aaron: * Tolle de armenio vitulum pro peccato, & arietem in holocaustum, utrumque immolatum, & offer illos coram Domino. * Et ad filios Israel loqueris: Tollite hircum pro peccato, & vitulum, atque agnum anniculos, & sine macula in holocaustum, * bouem & arietem pro pacificis: & immolate eos coram Domino, in sacrificio singulorum similam conspersam oleo offerentes. hodie enim Dominus apparebit vobis. * Tulerunt ergo cuncta quæ iussit Moyses ad ostium tabernaculi: ubi cum omnis multitudo astaret, * ait Moyses: Iste est sermo, quem præcepit Dominus: facite, & apparebit vobis gloria eius. * Et dixit ad Aaron: Accede ad altare, & immola pro peccato tuos: offer holocaustum, & deprecare pro te & pro populo. cumq. mactaueris hostiam populi, ora pro eo, sicut præcepit Dominus. * Statimq. Aaron accedens ad altare, immolauit vitulum pro peccato suo: * cuius sanguinem obtulerunt ei filij sui: in quo tingens digitum, tetigit cornua altaris, & fudit residuum ad basium eius. * Adipemq. & renunculos, ac reticulum iecoris, quæ sunt pro peccato, adoleuit super altare, sicut præceperat Dominus Moysi: * carnes vero & pellem eius extra castra combussit igni. * Immolauit & holocausti victimam: obtuleruntq. ei filij sui sanguinem eius, quem fudit per altaris circuitum. * ipsam etiam hostiam in frusta conciam, cum capite & membris singulis obtulerunt, quæ omnia super altare cremauit igni, * lotis aqua prius intestinis & pedibus. * Et pro peccato populi offerens, mactauit hircum: expiatoq. altari, * fecit holocaustum, * addens in sacrificio libamenta, quæ pariter offeruntur, & adolens ea super altare, absque ceremonijs holocausti in autumini. * Immolauit & bouem atque arietem, hostias pacificas populi: obtuleruntq. ei filij sui sanguinem, quem fudit super altare in circuitum. * Adipem autem bonis, & caudam arietis, renunculosq. cum adipibus suis, & reticulum iecoris posuerunt super pectora. cumq.

cic

¶ Exo. 29 f.

32
Infr. 29. b. 2I
A

cremati essent adipēs super altare,
 * pectora eorum, & armo dextros
 separavit Aaron, eleuans oram
 Domino, sicut praeceperat Moyses.
 * Et extendens manus ad populum,
 benedixit ei. Sicq. completis ho-
 stijs pro peccato, & holocaustis, &
 pacificis, descendit. * Ingressi au-
 tem Moyses & Aaron in taberna-
 culū testimonij, & deinceps egressi
 benedixerunt populo. * Appa-
 ruitq. gloria Domini omni mul-
 titudini: * & ecce egressus ignis
 a Domino, deuorauit holocaustū,
 & adipēs qui erant super altare.
 Quod cum uidissent turbae, lauda-
 uerunt Dominum, ruentes in fa-
 cies suas.

C A P. X.

A Repreitisq. Nadab, & Abiu fi-
 lij Aaron thuribus, posue-
 runt ignem, & incensum delu-
 per, offerentes coram Domino ignem
 alienum: quod eis praeceptum
 non erat. * Egressusq. ignis a Do-
 mino, deuorauit eos, & mortui
 sunt coram Domino. * Dixitq.
 Moyses ad Aaron: Hoc est quod
 locutus est Dominus: Sanctifica-
 bor in ijs, qui appropinquant mi-
 hi, & in conspectu omnis populi
 glorificabor. Quod audiens tacuit
 Aaron. * Vocatis autem Moyses
 Misael, & Eliaphan filijs Oziel,
 patris Aaron, ait ad eos: Ite & tol-
 lite fratres vestros de conspectu
 Sanctuarij, & asportate extra ca-
 stra. * Confestimq. pergentes, tu-
 lerunt eos sicut iacebant, vestitos
 linetis tunicis, & eiecerunt foras,
 ut sibi fuerat imperatum. * Locu-
 tusq. est Moyses ad Aaron, & ad
 Eleazar, & Ithamar filios eius:
 Capita vestra nolite nudare, & ve-
 stimenta nolite scindere, ne forte
 moriamini, & super omnem coe-
 tum oriatur indignatio. Fratres
 vestri, & omnis domus Israel plan-
 gant incendium quod Dominus
 suscitauit: * vos autem non egre-
 diemini fores tabernaculi, alio-
 quin peribitis: oleum quippe san-
 ctæ vñctionis est super vos. Qui
 fecerunt omnia iuxta praeceptum
 Moysi. * Dixit quoque Dominus
 ad Aaron: Vinum, & omne
 quod inebriare potest, non bibetis
 tu & filij tui, quando intratis in

tabernaculum testimonij, ne mori-
 amini: quia praeceptum sempi-
 ternū est in generationes vestras.
 * Et ut habeatis sciētiā dilec-
 tendi inter sanctum & profanum,
 inter pollutum & mundum: * do-
 ceatisq. filios Israel omnia legiti-
 ma mea quæ locutus est Dominus
 ad eos per manum Moysi. * Locu-
 tusq. est Moyses ad Aaron, & ad
 Eleazar, & Ithamar filios eius, qui
 erant reliqui: Tollite sacrificium,
 quod remansit de oblatione Do-
 mini, & comedite illud absque
 fermento iuxta altare, quia San-
 ctum sanctorum est. * Comeditis
 autem in loco sancto: quod da-
 tum est tibi & filijs tuis de obla-
 tionibus Domini, sicut praeceptum
 est mihi. * Pectusculum quoque
 quod oblatum est, & armum qui
 separatus est, edetis in loco mun-
 dissimo tu & filij tui, & filiz tuae
 tecum. tibi enim ac liberis tuis
 reposita sunt de hostijs salutaribus
 filiorum Israel: * eo quod armum
 & pectus, & adipēs qui cremantur
 in altari, eleuauerunt coram Do-
 mino, & pertineant ad te, & ad fi-
 lios tuos lege perpetua, sicut prae-
 cepit Dominus. * Inter hæc, hircu-
 cum, qui oblatus fuerat pro pecca-
 to, cum quæreret Moyses, exultum
 reperit: iratusq. contra Eleazar &
 Ithamar filios Aaron, qui reman-
 serant, ait: * Cur non comedistis
 hostiam pro peccato in loco san-
 cto, quæ Sancta sanctorum est, &
 data vobis ut portetis iniquitatem
 multitudinis, & rogetis pro ea in
 conspectu Domini, * praeterim
 cum de sanguine illius non sit il-
 latum intra sancta, & comedere
 debueritis eam in Sanctuario, si-
 cut praeceptum est mihi? * Res-
 pondit Aaron: Oblata est hodie
 victima pro peccato, & holocaustum
 coram Domino: mihi autem
 accidit quod vides. quomodo
 potui comedere eam, aut placere
 Domino in ceremonijs inco-
 muni? * Quod cum audisset
 Moyses, recepit satisfactionem.

C A P. XI.

L Locutusq. est Dominus ad Moy-
 sen & Aaron, dicens: * Dicitis
 te filijs Israel: * Hæc sunt anima-
 lia quæ comedere debetis de cun-

2. Mac. 1.
 c. 11

Deu. 14. a.
 3
 818

2. Mac. 2.
 c. 11

Num. 3. 2.
 4. 26. g. 26
 1. Par. 24. a.
 2

II 2. Mac. 2.
c. 11

Omne animalibus terræ: * Omne quod habet diuisam vngulam, & ruminat in pecoribus, comedetis. * Quidquid autem ruminat quidem, & habet vngulam, sed non diuidit eam, sicut camelus & cetera, non comedetis illud, & inter immunda reputabitis. * Chærogryllus qui ruminat, vngulamque non diuidit, immundus est. * Lepus quoque: nam & ipse ruminat, sed vngulam non diuidit. * Et istus: qui cum vngulam diuidat, non ruminat. * horum carni- bus non vescemini, nec cadauera contingeris, quia immunda sunt vobis. * Hæc sunt quæ gignuntur in aquis, & vesci licitum est. Omne quod habet pinnulas & squamas, tam in mari quàm in fluminibus & stagnis, comedetis. * Quidquid autem pinnulas & squamas non habet eorum quæ in aquis mouentur & viuunt, abominabile vobis, * execrandumque erit, carnes eorum non comedetis, & morticina vitabitis. * Cuncta quæ non habent pinnulas & squamas in aquis, polluta erunt. * Hæc sunt quæ de aquis comedere non debetis, & vitanda sunt vobis: Aquilam, & gryphem, & halie- rum, * & miluum ac vulturem, iuxta genus suum, * & omne coruini generis in similitudinem suam, * struthionem, & nothuan, & larum, & accipitem iuxta genus suum: * bubonem, & mergulum, & ibin, * & cygnum, & onocrotalum, & porphyzionem, * herodionem & charadriion iuxta genus suum, vpupam quoque, & vespertilionem. * Omne de volu- cribus quod graditur super quatuor pedes, abominabile erit vobis. * Quidquid autem ambulat quidem super quatuor pedes, sed habet longiora retro crura, per quæ saltit super terram, * comedere debetis, vt est bruchus in genere suo, & attackus atque ophiomachus, ac locusta, singula iuxta genus suum. * Quidquid autem ex volucribus quatuor tantum habet pedes, execrabile erit vobis: * & quicumque morticina eorum tetigerit, polluetur, & erit immundus vsque ad vespertum: * & si necesse fuerit vt portet quippiam horum mortuum, lauabit vesti-

menta sua, & immundus erit vsque ad occasum solis. * Omne animal quod habet quidem vngulam, sed non diuidit eam, nec ruminat, immundum erit: & qui tetigerit illud, contaminabitur. * Quod ambulat super manus ex cunctis animalibus, quæ incedunt quadrupedia, immundum erit: qui tetigerit morticina eorum, polluetur vsque ad vespertum. * Et qui portauerit huiusmodi cadauera, lauabit vestimenta sua, & immundus erit vsque ad vespertum: quia omnia hæc immunda sunt vobis. * Hæc quoque inter polluta reputabuntur de his, quæ mouentur in terra, mustela & mus & crocodilus, singula iuxta genus suum, * mygale, & chamaeleon, & stellio, & lacerta, & talpa: * omnia hæc immunda sunt. Qui tetigerit morticina eorum, immundus erit vsque ad vespertum: * & super quod ceciderit quidquam de morticinis eorum, polluetur tam vas ligneum & vestimentum, quam pelles & cilicia: & in quocumque sit opus, tingentur aqua, & polluta erunt vsque ad vespertum, & sic postea mundabuntur. * Vas autem fictile, in quod horum quidquam intro ceciderit, polluetur, & idcirco frangendum est. * Omnis cibis, quem comedetis, si fusa fuerit super eum aqua, immundus erit: & omne liquens quod bibitur de vniuerso vase, immundum erit. * Et quidquid de morticinis huiusmodi ceciderit super illud, immundum erit: siue cibani, siue chytropodes, destruetur, & immundi erunt. * Fontes vero & cisternæ, & omnis aquarum congregatio munda erit. Qui morticinum eorum tetigerit, polluetur. * Si ceciderit super lementem, non polluet eam. * Si autem quippiam aqua sementem perfuderit, & postea morticinis tacta fuerit, illico polluetur. * Si mortuum fuerit animal, quod licet vobis comedere, qui cadaver eius tetigerit, immundus erit vsque ad vespertum: * & qui comederit ex eo quippiam, siue portauerit, lauabit vestimenta sua, & immundus erit vsque ad vespertum. * Omne quod reptat super terram, abominabile erit, nec assumetur in cibum.

CAP. XIII.

bum. * Quidquid super pectus
quadripes gradiatur, & multos ha-
bet pedes, siue per humum trahi-
tur, non comedetis, quia abomi-
nabile est. * Nolite contaminare
animas vestras, nec tangatis quid-
quam eorum, ne immundi sitis.
* Ego enim sum Dominus Deus
vestester: * sancti estote, quia ego san-
ctus sum. Ne polluatis animas
vestras in omni reptili quod mo-
uetur super terram. * Ego enim
sum Dominus, qui eduxi vos de
Terra Aegypti, ut essem vobis in
Deum. Sancti estitis, quia ego
sanctus sum. * Ista est lex ani-
mantium ac volucrum, & omnis
animæ viuientis, quæ mouetur in
aqua, & reptat in terra, * ut dis-
ferentias noueritis mundi, & sim-
mundi, & sciatis quid comedere,
& quid respuere debeatis.

CAP. XII.

Locusq. est Dominus ad Moy-
sen, dicens: * Loquere filiis
Israel, & dices ad eos: * Mulier, si
suscepit femine pepererit mascu-
lum, immunda erit septem diebus
iuxta dies separationis menstrua.
* Et die octauo circumcidetur
infantulus: * ipsa vero uiginti-
tribus diebus manebit in sangui-
nis purificationis suæ. Omne
sanctum non tanget, nec ingre-
diatur in sanctuarium, donec im-
pleantur dies purificationis suæ.
* Sin autem feminam pepererit,
immunda erit duabus hebdoma-
dibus, iuxta ritum fluxus men-
strui, & sexaginta sex diebus ma-
nebit in sanguine purificationis
suæ. * Cumq. expleti fuerint dies
purificationis suæ, pro filio, siue
pro filia, deferet agnum annicu-
lum in holocaustum, & pullum
columbz siue turtorem pro pec-
cato, ad ostium tabernaculi testi-
monij, & tradet sacerdoti * qui
offeret illa coram Domino, & ora-
bit pro ea, & sic mundabitur a
profluuiis sanguinis sui. ista est
lex patientis masculinum aut femi-
nam. * Quod si non inuenerit
manus eius, nec potuerit offerre
agnum, sumet * duos turtures vel
duos pullos columbarum, vnum
in holocaustum, & alterum pro
peccato. orabitq. pro ea sacerdos,
& sic mundabitur.

Locusq. est Dominus ad Moy-
sen, & Aaron, dicens: * Ho-
mo, in cuius cute & carne oris
fuerit diuersus color siue pustula,
aut quasi lucens quippiam, id est
plaga lepræ, adducetur ad Aaron
sacerdotem, vel ad vnum quemli-
bet filiorum eius. * Qui cum vi-
derit lepram in cute, & pilos in
album mutatos colorem, ipsamq.
speciem lepræ humiliorem cute
& carne reliqua; plaga lepræ est,
& ad arbitrium eius separabitur.
* Sin autem lucens candor fue-
rit in cute, nec humilior carne
reliqua, & pili coloris pristini,
recludet eum sacerdos septem
diebus, * & considerabit die se-
ptimo: & siquidem lepra ultra
non creuerit, nec transierit in cu-
te priores terminos, rursum re-
cludet eum septem diebus alij.
* Et die septimo contemplabitur:
si obscurior fuerit lepra, & non
creuerit in cute, mundabit eum,
quia scabies est: lauabitq. homo
vestimenta sua, & mundus erit.
* Quod si postquam a sacerdote
visus est, & redditus munditæ,
iterum lepra creuerit; adducetur
ad eum, * & immunditæ con-
firmabitur. * Plaga lepræ si fue-
rit in homine, adducetur ad sa-
cerdotem, * & videbit eum.
Cumq. color albus in cute fue-
rit, & capillorum mutauerit aspe-
ctum, ipsa quoque caro viua ap-
paruerit: * lepra vetustissima iu-
dicabitur, atque inolita cuti. Gô-
taminabit itaque eum sacerdos, &
non recludet, quia perspicua im-
munditæ est. * Sin autem efflo-
ruent discurrens lepra in cute, &
operuerit omnem cutem a capite
vsque ad pedes, quidquid suba-
spectum oculorum cadit, * consi-
derabit eum sacerdos, & teneri le-
pra mundissima iudicabit: eo
quod omnis in candorem versa-
sit, & idcirco homo mundus erit.
* Quando vero caro viuens in eo
apparuerit, * tunc sacerdos iu-
dicio polluetur, & inter immun-
dos reputabitur. caro enim viua
si lepra aspergitur, immunda est.
* Quod si iustum versa fuerit in
albores, & totum hominem ope-
ruerit, * considerabit eum sacer-
dos,

1. Pet. 1. c. 13

Luc. 2. c. 12
Ioan. 7. c. 12

Luc. 2. c. 21

1. Sup. 1. c. 11
Luc. 3. d. 24

dos, & mundum esse decernet.
 * Caro autem & cutis in qua vlcus natus est & sanatus, & in loco vlcis cicatrix alba apparuerit, siue subrufa, adducetur homo ad sacerdotem: * qui cum viderit locum lepræ humiliorem carne reliqua, & pilos versos in candorem, contaminabit eum: plaga enim lepræ orta est in vlcere. * Quod si pilus coloris est pristini, & cicatrix subobscura, & vicina carne non est humilior, recludet eum septem diebus. * & si quidem creuerit, adiudicabit eum lepræ. * Sin autem steterit in loco suo, vlcis est cicatrix, & homo mundus erit. * Caro autem & cutis, quam ignis exusserit, & tana-
 ra albam siue rufam habuerit cicatricem, * considerabit eam sacerdos, & ecce versa est in al-
 bo-rem, & locus eius reliqua cutis est humilior: contaminabit eum, quia plaga lepræ in cicatrice orta est. * Quod si pilorum color non fuerit immutatus, nec humilior plaga carne reliqua, & ipsa lepræ species fuerit subobscura, recludet eum septem diebus, * & die septimo contemplabitur: si creuerit in cute lepra, contaminabit eum. * Sin autem in loco suo candor steterit non satis clarus, plaga combustionis est, & ideo mundabitur, quia cicatrix est combusta. * Vir, siue mulier, in cuius capite vel barba germinauerit lepra, videbit eos sacerdos. * & si quidem humilior fuerit locus carne reliqua, & capillus flavus, solitoq. subtilior: contaminabit eos, quia lepra capitis ac barbe est. * Sin autem viderit locum macule æqualem vicinæ carni, & capillum nigrum: recludet eum septem diebus, * & die septimo intuebitur. Si non creuerit macula, & capillus sui coloris est, & locus plagæ carni reliquæ æqualis: * raderetur homo absque loco maculæ, & includetur septem diebus alijs. * Si die leptimo vitâ fuerit itersse plaga in loco suo, nec humilior carne reliqua, mundabit eum, lorisq. vestibus suis mundus erit. * Sin autem post emundationem rursus creuerit macula in cute, * non queret amplius utrum capillus in flavum colorem sit im-

mutatus, quia aperte immundus est. * Porro si iteterit macula, & capilli nigri fuerint, nouerit hominem sanatum esse, & confiden-
 ter eum pronunciet mundum. * Vir, siue mulier, in cuius cute candor apparuerit, * intuebitur eos sacerdos. si deprehenderit sub-
 obscurum alborem lucere in cute, sciat non esse lepram, sed maculam coloris candidi, & hominem mundum. * Vir, de cuius capite capilli fluunt, caluus & mundus est: * & si a fronte ceciderint pil-
 li, recaluaster & mundus est. * Sin autem in caluitio siue in recalu-
 atione albus vel rufus color fuerit exortus, * & hoc sacerdos vide-
 rit, condemnabit eum haud du-
 bie lepræ, quæ orta est in calui-
 tio. * Quicumque ergo macula-
 tus fuerit lepra, & separatus est ad arbitrium sacerdotis, * habebit vestimenta disfluta, caput nudum, os veste contectum, contaminatum ac fordidum se clamabit. * Omni tempore quo leprosus est, & immundus, solus habitabit extra castra. * Vestis lanea siue li-
 nea, quæ lepram habuerit * in flamme atque subtegmine, aut cer-
 tæ pellis, vel quidquid ex pelle contectum est, * si alba vel rufa macula fuerit infecta, lepra reputabitur, ostendeturq. sacerdoti. * & die septimo rursus aspiciens si deprehenderit creuisse, lepra perseverans est: pollutum iudicabit vestimentum, & omne in quo fuerit inuenta; * & ideo combustetur flammis. * Quod si eam viderit non creuisse, * præcipiet, & lauantur id, in quo lepra est, recludeturq. illud septem diebus alijs. * Et cum viderit faciem quidem pristinam non reuersam, nec tamen creuisse lepram, immundum iudicabit, & igne comburet, eo quod infusa sit in superficie vestimenti vel per totum, lepra. * Sin autem obscurior fuerit locus lepræ, postquam vestis est lora, abrumper eum, & a solido diuidet. * Quod si vltra apparuerit in his locis, quæ prius immaculata erant, lepra volatilis & vaga: debet igne comburi. * si cessauerit, lauantur aqua ea, quæ pura sunt, secundo, & munda-
 erunt.

erunt. * Ista est lex lepræ vesti-
menti lanei & linei, staminis, at-
que subtergminis, & omnisq. supel-
lectilis pelliceæ, quomodo munda-
dari debeat, vel contaminari.

C A P. X I I I I.

Lecutusq. est Dominus ad Moy-
sen, dicens: * Hic est ritus le-
prosi, quando mundandus est:
Adducetur ad sacerdotem: * qui
egressus de castris, cum inuenit
lepram esse mundatam, * præci-
piet ei, qui purificatur, vt offerat
duos passeris viuos pro se, quibus
vesci licitum est, & lignum cedri-
num, vermiculumq. & hyssopum.
* & vnum ex passeribus immolari
iubebit in vate siccit super aquas
vientes: * alium autem viuum
cum ligno cedrino, & cocco &
hyssopo tinget in sanguine passer-
is immolati, quo asperget illū,
qui mundandus est, septies, vt
iure purgetur, & dimittet passer-
em viuum, in agrum auolet.
* Cumq. lausit homo vestimen-
ta sua, rader omnes pilos corpo-
ris, & lauabitur aqua: putrica-
tusq. ingreditur castra, ita dum-
taxat vt maneat extra tabernacu-
lum suum septem diebus, * &
die septimo rader capillos capitis,
barbamq. & supercilia, ac totius
corporis pilos. Et lotus rursus
vestibus & corpore, * die octauo
assumer duos agnos immaculatos,
& ouem anniculam absque ma-
cula, & tres decimas similæ in
sacrificium, quæ conspersa sit o-
leo, & scorum olei sextarium.
* Cumq. sacerdos purificans ho-
minem, statuerit eum, & hæc
omnia coram Domino in ostio
tabernaculi testimonij, * tollet
agnus, & offeret eum pro delicto,
oleiq. sextarium. & oblatis
ante Dominum omnibus, * im-
molabit agnum. vbi solet immo-
lari hostia pro peccato, & holo-
caustum, id est, in loco sancto.
Sicut enim pro peccato, ita & pro
delicto ad sacerdotem pertinet ho-
stia: Sancta sanctorum est. * As-
sumensq. sacerdos de sanguine
hostiæ, quæ immolata est pro de-
licto, ponet super extremum au-
ricula: dextræ eius qui mundatur,
& super pollices manus dextræ &

15 pedis: * & de olei sextario mittet
16 in manum suam sinistram, * tin-
getq. digitum dextrum in eo, &
asperget coram Domino septies.
17 * quod autem reliquum est olei in
C lza manu, funder super extre-
mum auriculæ dextræ eius qui
mundatur, & super pollices ma-
nus ac pedis dextræ, & super san-
guinem qui effusus est pro delicto,
A 18 * & super caput eius. * Rogabitq.
19 pro eo coram Domino, & faciet
sacrificium pro peccato. tunc im-
20 molabit holocaustum, * & ponet
illud in altari cum libamentis suis,
21 & homo rite mundabitur. * Quod
si pauper est, & non potest manus
eius inuenire quæ dicta sunt, pro
delicto assumet agnum ad obla-
tionem, vt roget pro eo sacerdos,
decimamq. partem similæ con-
22 spersit oleo in sacrificium, & olei
sextarium, * & duosq. turtures si-
ue duos pullos columbæ, quorum
vnus sit pro peccato, & alter in
23 holocaustum: * offeretq. eadē
D octauo purificationis suæ sacerdo-
ti, ad vltimum tabernaculi testimo-
24 nij coram Domino. * qui susci-
piens agnum pro delicto & sex-
25 tarium olei, leuabit simul: * im-
molatoq. agno, de sanguine eius
ponet super extremum auriculæ
dextræ illius qui mundatur, & su-
per pollices manus eius ac pedis
dextræ: * olei vero partem mittet
27 in manum suam sinistram, * in
quo tingens digitum dextræ ma-
nus asperget septies coram Do-
28 mino: * tangetq. extremum dex-
træ auriculæ illius qui mundatur,
& pollices manus ac pedis dextræ
in loco sanguinis qui effusus est
pro delicto: * reliquum autem
29 partem olei, quæ est in sinistra
manu, mittet super caput purifi-
cati, vt placet pro eo Dominum:
30 * & turturem siue pullum colum-
bæ offeret, * vnum pro delicto, &
31 alterum in holocaustum cum li-
bamentis suis. * Hoc est sacrifi-
cium leprosi, qui habere non po-
test omnia in emundationem sui.
32 * Locutusq. est Dominus ad Moy-
sen & Aaron, dicens: * Cum in-
gressi fueritis Terram Chanaan,
quam ego dabo vobis in possessionem,
si fuerit plaga lepræ in edi-
33 bus, * ibit cuius est domus, nunc-
tians sacerdoti, & dicet: Quasi
plaga

Mat. 8. a. 1
Mar. 7. d. 40
Luc. 5. a. 12

Sup. 5. c. 11
1. 2. d.
Luc. 2. d. 24

plaga lepræ videtur mihi esse in
domo mea. * At ille præcipiet ut
effertant vniuersa de domo, prius-
quam ingrediatur eam, & videat
vtrum leprosa sit, ne immunda-
fiant omnia hanc in domo sunt.
Intrabitq. postea ut consideret le-
pram domus: & cum viderit in
parietibus illius quasi valliculas
pallore siue rubore deformes, &
humiliiores superflacie reliqua,
egredietur ostium domus, &
statim claudet illam septem die-
bus. * Reuersusq. die septimo,
considerabit eam. si inuenerit cre-
uisse lepram, iubebit erui lapi-
des in quibus lepra est, & proijci
eos extra ciuitatem in locum im-
mundum: domum autem ipsam
radi intrinsecus per circuitum, &
spargi puluerem rasuræ extra vr-
bem in locum immundum, * la-
pidesq. alios reponi pro his qui
ablati fuerint, & luto alio liniri
domum. * Sin autem postquam
eruti sunt lapides, & puluis era-
sus, & alia terra lita, * ingressus
sacerdos viderit reueriam lepram,
& parietes resperfos maculis, lepra
est perseuerans, & immunda do-
mus: * quam statim destruent, &
lapides eius ac ligna, atque vni-
uerfum puluerem proijcient extra
oppidum in locum immundum.
* Qui intrauerit domum quando
clausa est, immundus erit vsque
ad vespertum: * & qui dormierit
in ea, & comederit quippiam,
lauabit vestimenta sua. * Quod si
introiens sacerdos viderit lepram
non creuisse in domo, postquam
denuo lita fuerit, purificabit eam
reddita sanitate: & in purificatio-
nem eius sumet duos passeris, li-
gnumq. cedrinum, & vermiculum
atque hyssopum: * & immolato
vno passere in vase fictili super a-
quas viuas, * tollet lignum cedri-
num, & hyssopum, & coccum,
& passerem viuum, & tinger om-
nia in sanguine passeris immola-
ti, atque in aquis viuientibus, &
asperget domum septies, * purifi-
cabitq. eam tam in sanguine pas-
seris quàm in aquis viuientibus, &
in passere viuo, lignoq. cedrino
& hyssopo atque vermiculo. * Cûq.
dimiserit passerem auolare in a-
grum libere, orabit pro domo, &
ture mundabitur. * Ista est lex

36 55 omnis lepræ & percussuræ, * le-
36 56 præ vestium & domorum, * cica-
triciis & erumpentium papularû,
lucentis macula: & in varias spe-
37 57 cies, coloribus immutatis, * & ve
possit sciri quo tempore mundum
quid, vel immundum sit.

CAP. XV.

1 L Ocutusq. est Dominus ad Moy
2 sen & Aaron, dicens: * Ad
A 2 quimini hîis Israel, & dicite eis:
Vir, qui patitur fluxum seminis,
3 immundus erit. * Et tunc iudica-
bitur huic vitio subiaceret, cum
per singula momenta adhaerent
carni eius, atque concreuerit foe-
4 dus humor. * Omne stratum, in
quo dormierit, immundum erit,
5 & vbicumque sederit. * Si quis
hominum tetigerit lectum eius,
lauabit vestimenta sua: & ipse
lotus aqua, immundus erit vsque
6 ad vespertum. * Si sederit vbi il-
le sederat, & ipse lauabit vesti-
menta sua: & lotus aqua, immun-
7 dus erit vsque ad vespertum. * Qui
tetigerit carnem eius, lauabit ve-
stimeta sua: & ipse lotus aqua, im-
mundus erit vsque ad vespertum.
8 * Si saluam huiusmodi homo
iecerit super eum qui mundus est,
lauabit vestimenta sua: & lotus
aqua, immundus erit vsque ad ve-
9 sperum. * Sagma, super quo se-
10 derit, immundum erit: * & quid-
B quid sub eo fuerit, qui fluxum
seminis patitur, pollutum erit vs-
que ad vespertum. Qui portauerit
horum aliquid, lauabit vestimen-
ta sua: & ipse lotus aqua, immun-
11 dus erit vsque ad vespertum. * Om-
nis, quem tetigerit qui talis est,
non lotis ante manibus, lauabit
vestimenta sua: & lotus aqua,
12 immundus erit vsque ad vespertum.
12 * Vas fictile quod tetigerit, con-
fringetur: vas autem ligneum la-
13 uabitur aqua. * Si sanatus fuerit
qui huiusmodi sustinet passio-
nem, numerabit septem dies post
emundationem sui, & lotis vesti-
bus & toto corpore in aquis viu-
14 entibus, erit mundus. * Die au-
tem octauo sumet duos turtures,
aut duos pullos columbæ, & ven-
iet in conspectum Domini ad
ostium tabernaculi testimonij, da-
15 bitq. eos sacerdoti. * qui faciet
vnum pro peccato, & alterum in
holo.

holocaustum : rogabitq. pro eo
coram Domino , ut emundetur a
fluxu feminis sui . * Vir de quo
egreditur semen coitus : lauabit
aqua omne corpus suum : & im-
mundus erit vsque ad vespertum .
* Velleum & pellem , quam habue-
rit , lauabit aqua , & immunda erit
vsque ad vespertum . * Mulier , cum
qua coierit , lauabitur aqua , & im-
munda erit vsque ad vespertum .
* Mulier , quæ redeunte mense pa-
titur fluxum sanguinis , septem
diebus separabitur . * Omnis qui
tetigerit eam , immundus erit vs-
que ad vespertum : * & in quo dor-
mierit vel sederit diebus separatio-
nis suæ , polluetur . * Qui tetigerit
lectum eius , lauabit vestimenta
sua : & ipse lotus aqua , immun-
dus erit vsque ad vespertum . * Om-
ne vas , super quo illa sederit , quis-
quis attigerit , lauabit vestimenta
sua : & ipse lotus aqua , pollutus
erit vsque ad vespertum . * Si coie-
rit cum ea vir tempore sanguinis
menstrualis , immundus erit septē
diebus : & omne stratum , in quo
dormierit , polluetur . * Mulier ,
quæ patitur multis diebus fluxum
sanguinis non in tempore men-
struali , vel quæ post menstruum
sanguine fluere non cessat , quam-
diu subiacerit huic passioni , immun-
da erit quasi sit in tempore men-
struo . * omne stratum , in quo dor-
mierit , & vas in quo sederit , pollu-
tum erit . * quicumque tetigerit
ea , lauabit vestimenta sua : & ipse
lotus aqua , immundus erit vsque
ad vespertum . * Si teterit sanguis ,
& fluere cessauerit , numerabit sep-
tem dies purificationis suæ : * &
die octauo offeret pro se sacerdoti
duos turtures , aut duos pullos co-
lumbarum ad osium tabernaculi
testimonij : * qui vnum faciet pro
peccato , & alterum in holocau-
stum , rogabitq. pro ea coram Do-
mino , & pro fluxu immunditiz
eius . * Doceritis ergo filios Israel
ut caueant immunditiam , & non
morianur in sordibus suis , cum
polluerint tabernaculum meum
quod est inter eos . * Ista est lex
eius , qui patitur fluxum feminis ,
& qui polluitur coitu , * & quæ
mensuris temporibus separatur ,
vel quæ iugi fuit sanguine , & ho-
minis , qui dormierit cum ea .

CAP. XVI.

1 **L**ocusq. est Dominus ad Moy-
sen post mortem duorum
filiorum Aaron , quando offeren-
tes ignem alienum interfecit sunt :
2 * & præcepit ei , dicens : Loquere
ad Aaron fratrem tuum , ne om-
ni tempore ingreditur Sanctua-
rium , quod est intra velum coram
propitiatorio quo tegitur arca , vt
non moriatur (quia in nube ap-
parebo super oraculum) * nisi
hæc ante fecerit : Vitulum pro
peccato offeret , & arietem in ho-
locustum . * Tunica linea vesti-
etur , feminalibus lineis verenda ce-
labit : accingetur zona linea , cida-
rim lineam imponet capiti : hæc
enim vestimenta sunt sancta : qui-
bus cunctis , cum lotus fuerit , in-
3 ducetur . * Suscipietq. ab vniuersa
multitudine filiorum Israel duos
hircos pro peccato , & vnum arie-
tem in holocaustum . * Cumq.
obtulerit vitulum , & orauerit pro
se & pro domo sua , * duos hircos
flare faciet coram Domino in ostio
tabernaculi testimonij : * mit-
tensq. super vtrumque sortem ,
vnam Domino , & alteram capro
emissario : * cuius exierit fors Do-
mino , offeret illum pro peccato :
10 * cuius autem in caprum emissar-
ium , statuet eum viuum coram
Domino , vt fundat preces super
eo , & emittat eum in solitudinē .
11 * His rite celebratis , offeret viru-
lum & rogans pro se & pro domo
sua , immolabit eum : * assump-
tuoq. thuribulo , quod de prunis altaris
impleuerit , & hauriens manu com-
positum thymama in incensum ,
12 ultra velum intrabit in Sancta : * vt
positis super ignem aromatibus ,
nebula eorum & vapor operiat
oraculum , quod est supra testimo-
nium , & non moriatur . * Tolle-
14 quoque de sanguine vituli , &
asperget digito septies contra pro-
pitiatorium ad orientem . * Cumq.
mastrauerit hircum pro peccato
populi , inferet sanguinem eius in-
tra velum , sicut præceptum est de
sanguine vituli , vt aspergat e re-
gione oraculi , * & expiet Sanctua-
rium ab immunditijs filiorum
16 Israel , & a prævaricationibus eo-
rum , cunctisq. peccatis . Iuxta huc
ritum faciet tabernaculo testimo-
nij ,

nij, quod fixum est inter eos in medio sordium habitationis eorum. * Nullus hominum sit in tabernaculo quando pontifex Sanctuarium ingreditur, ut roget pro se & pro domo sua, & pro vniuerso cœtu Israel donec egrediatur. * Cum autem exierit ad altare quod coram Domino est, oret pro se, & sumptum sanguinem vituli atque hirci fundat super cornua eius per gyrum. * aspergensq. digito septies, expiet, & sanctificet illud ab immunditijs filiorum Israel. * Postquam emundauerit Sanctuarium, & tabernaculum, & altare, tunc offerat hircum viuentem: & posita vtraque manu super caput eius, confiteatur omnes iniquitates filiorum Israel, & vniuersa delicta atque peccata eorum: quæ imprecans capiti eius emittet illum per hominem paratum, in desertum. * Cumq. portauerit hircus omnes iniquitates eorum in terram solitariam, & dimissus fuerit in deserto, reuertetur Aaron in tabernaculum testimonij, & depositis vestibus, quibus prius indutus erat cum intraret Sanctuarium, relictisq. ibi, lauabit carnem suam in loco sancto, indueturq. vestibus suis. Et postquam egressus obtulerit holocaustum suum ac plebis, rogabit tam pro se quam pro populo: * & adipem, qui oblati est pro peccatis, adolebit super altare. * ille vero, qui dimiserit caprum emissarium, lauabit vestimenta sua & corpus aqua, & sic ingreditur in castra. * Vitulum autem & hircum, qui pro peccato fuerant immolati, & quorum sanguis illatus est in Sanctuarium ut expiatio compleretur, asportabunt foras castra, & comburent igni tam pelles quam carnes eorum ac sumum: * & quicumque combusserit ea, lauabit vestimenta sua, & carnem aqua, & sic ingreditur in castra. * Eratq. vobis hoc legitimum sempiternum: * Mense septimo, decima die mensis affligetis animas vestras, nullumq. opus facietis, siue indigena, siue advena qui peregrinatur inter vos. * In hac die expiatio erit vestri, atque mundatio ab omnibus peccatis vestris: coram Domino mundabimini. * Sabbatum

enim requietionis est, & affligetis animas vestras religione perpetua. * Expiabit autem sacerdos, qui vnctus fuerit, & cuius manus initiatæ sunt ut sacerdotio fungatur pro patre suo: indueturq. stola lineæ, & vestibus sanctis, & expiabit Sanctuarium & tabernaculum testimonij atque altare, sacerdotes quoque & vniuersum populum. * Eratq. vobis hoc legitimum sempiternum, ut oretis pro filijs Israel, & pro cunctis peccatis eorum semel in anno. Fecit igitur sicut præceperat Dominus Moyli.

C A P. XVII.

ET locutus est Dominus ad Moysen, dicens: * Loquere Aaron & filijs eius, & cunctis filijs Israel, dicens ad eos: Iste est sermo, quem mandauit Dominus, dicens: * Homo quilibet de domo Israel, si occiderit bouem aut quem, siue capram in castris, vel extra castra, & non obtulerit ad ostium tabernaculi oblationem Domino sanguinis reus erit: quasi si sanguinem fuderit, si peribit de medio populi sui. * Ideo sacerdoti offerre debent filij Israel hostias suas, quas occidit in agro, ut sanctificentur Domino ante ostium tabernaculi testimonij, & immolent eas hostias pacificas Domino. * Fundetq. sacerdos sanguinem super altare Domini ad ostium tabernaculi testimonij, & adolebit adipem in odorem suauitatis Domino: * & nequaquam ultra immolabunt hostias suas demonibus, cum quibus fornicati sunt. Legitimum sempiternum erit illis & posteris eorum. * Et ad ipsos dices: Homo de domo Israel, & de aduenis, qui peregrinantur apud vos, qui obtulerit holocaustum siue victimam, & ad ostium tabernaculi testimonij non adduxerit eam, ut offeratur Domino, interibit de populo suo. * Homo quilibet de domo Israel, & de aduenis qui peregrinantur inter eos, si comederit sanguinem, obfirmabo faciem meam contra animam illius, & disperdam eam de populo suo, * quia anima carnis in sanguine est: & ego dedi illum vobis, ut super altare in eo expietis

Heb. 13. b.

11

J. 23. c. 27

expietis pro animabus vestris, & sanguis pro animis piaculo sit. * Idcirco dixi filij Israel: Omnis anima ex vobis non comedet sanguinem, nec ex aduenis, qui peregrinantur apud vos. * Homo quicumque de filiis Israel, & de aduenis, qui peregrinantur apud vos, si venatione, atque aucupio cepertit feram vel auem, quibus vesci licitum est, fundat sanguinem eius, & operiat illum terra. * Anima enim omnis carnis in sanguine est: unde dixi filiis Israel: Sanguinem vniuersæ carnis non comedetis, quia anima carnis in sanguine est: & quicumque comederit illum, interibit. * Anima, quæ comederit morticinum, vel captiua bestia, tam de indigenis, quam de aduenis, lauabit vestimenta sua & semetipsum aqua, & contaminatus erit vsque ad vesperum: & hoc ordine mundus fiet. * Quod si non lauerit vestimenta sua & corpus, portabit iniquitatem suam.

C A P . X V I I I .

Locutus est Dominus ad Moysen, dicens: * Loquere filiis Israel, & dices ad eos: Ego Dominus Deus vester: * iuxta consuetudinem Terræ Egypti, in qua habitastis, non facietis: & iuxta morem Regionis Chanaan, ad quam ego introdukturus sum vos, non ageris, nec in legitimis eorum ambulabitis. * Facietis iudicia mea, & præcepta mea seruabitis, & ambulabitis in eis. ego Dominus Deus vester. * Custodite leges meas atque iudicia, quæ faciens homo, viuet in eis. Ego Dominus. * Omnis homo ad proximam sanguinis sui non accedet, vt reuelet turpitudinem eius. Ego Dominus. * Turpitudinem patris tui & turpitudinem matris tuæ non discooperies: mater tua est. non reuelabis turpitudinem eius. * Turpitudinem vxoris patris tui non discooperies: turpitudinem enim patris tui est. * Turpitudinem sororis tuæ ex patre, siue ex matre, quæ domi vel foris genita est, non reuelabis. * Turpitudinem filiz filij tui vel neptis ex filia non reuelabis: quia turpitudinis tua est. * Turpitudinem filiz vxoris patris tui,

quam peperit patri tuo, & est soror tua, non reuelabis. * Turpitudinem sororis patris tui non discooperies: quia caro est patris tui. * Turpitudinem sororis matris tuæ non reuelabis, eo quod caro sit tuæ tristitæ. * Turpitudinem patris tui non reuelabis, nec accedes ad vxorem eius, quæ tibi affinitate coniungitur. * Turpitudinem natus tuæ non reuelabis, quia vxor filij tui est, nec discooperies ignominiam eius. * Turpitudinem vxoris fratris tui non reuelabis: quia turpitudinis fratris tui est. * Turpitudinem vxoris tuæ & filiz eius non reuelabis. Filiam filij eius, & filiam filiz illius non sumes, vt reueles ignominiam eius: quia caro illius sunt, & talis coitus incestus est. * Sororem vxoris tuæ in pellicatum illius non accipies, nec reuelabis turpitudinem eius adhuc illa viuente. * Ad mulierem, quæ patitur mentitru, non accedes, nec reuelabis fœditatem eius. * Cum vxore proximi tui non coibis, nec seminis commistione maculaberis. * De semine tuo non dabis vt consecratur idolo Moloch, nec pollues nomen Dei tui. Ego Dominus. * Cum masculo non commiscearis coitu femineo, quia abominatio est. * Cum omni pecore non coibis, nec maculaberis cum eo. * Mulier non succumbet iumento, nec miscebitur ei: quia scelus est. * Nec polluamini in omnibus his, quibus contaminata sunt vniuersæ gentes, quas ego eiiciam ante conspectum vestrum, & quibus polluta est terra: cuius ego scelerata visitabo, vt euomat habitatores suos. * Custodite legitima mea, atque iudicia, & non faciatis ex omnibus abominationibus istis, tam indigena quam colonus qui peregrinantur apud vos. * Omnes enim execrationes istas fecerunt incolæ terræ qui fuerunt ante vos, & polluerunt eam. * Caute ergo ne & vos similiter euomat, cum paria feceritis, sicut euomit gentem, quæ fuit ante vos. * Omnis anima, quæ fecerit de abominationibus his quippiam, peribit de medio populi sui. * Custodite mandata mea. Nolite facere quæ fecerunt hi qui fuerunt ante vos,

¶ Gen. 9. 2. 4
8. 7. c. 26

¶ Ro. 10. 2. 5
Eze. 20. b. 11
Gal. 3. b. 11

¶ J. 20. a. 2

¶ J. 20. c. 16

& ne polluiamini in eis. Ego Dominus Deus vester.

CAP. XIX.

U. Pet. 1. c.
Sup. II. g. 44

Inf. 23. d.
22

Exo. 20. b.
7

Eccl. 10. a

Deu. 24. c.

14
Tob. 4. c. 15

Deut. 7. c.
17 & 16. d.
19

2. Ios. 2. b.
11 & 3. c. 15

Eccl. 12. b.
11

Luc. 17. a

Locutus est Dominus ad Moysen, dicens: * Loquere ad omnem coetum filiorum Israel, & dices ad eos: * Sancti estote, quia ego sanctus sum, Dominus Deus vester. * Vnusquisque patrem suum, & matrem suam timeat. Sabbata mea custodite. Ego Dominus Deus vester. * Nolite conuertere ad idola, nec deos constantes faciatis vobis. Ego Dominus Deus vester. * Si immolaueritis hostiam pacificorum Domino vt sit placibilis, * eo die quo fuerit immolata, comedetis eam, & die altero: quidquid autem residuum fuerit in diem tertium, igne comburetis. * Si quia post biquum comederit ex ea, profanus erit, & impietatis reus: * portabitq. iniquitatem suam, quia sanctum Domini polluit, & peribit anima illa de populo suo. * Cumq. messueris segetes terrarum, non tondebis vsque ad solum superficiem terrarum: nec remanentes spicas colliges. * Neque in vinea tua racemos & grana decidentia congregabis, sed pauperibus & peregrinis carpenda dimittes. Ego Dominus Deus vester. * Non facietis furtum. Non mentimini, nec decipiet vnusquisque proximum suum. * Non perurabis in nomine meo, nec pollues nomen Dei tui. Ego Dominus. * Non facies calumniam proximo tuo, nec vi opprimes eum. * Non inorabitur opus mercenarij tui apud te vsque mane. * Non maledices surdo, nec coram te co pones offendiculum: sed timebis Dominum Deum tuum, quia ego sum Dominus. * Non facies quod iniquum est, nec iniuste iudicabis. * Non consideres personam pauperis, nec honores vultum potentis. Iuste iudica proximo tuo. * Non eris criminator, nec susurro in populo. Non stabis contra sanguinem proximi tui. Ego Dominus. * Non oderis fratrem tuum in corde tuo, sed publice argue eum, ne habeas super illo peccatum. * Non quaras vltionem, nec memor eris iniuriae ciuium

tuorum. * Diliges amicum tuum sicut teipsum. Ego Dominus. * Leges meas custodite. Lumentum tuum non facies coire cum alterius generis animantibus. Agrum tuum non seres diuerso semine. Veste, quia ex duobus texta est, non indueris. * Homo si dormierit cum muliere coitu seminis, quae sit ancilla etiam nubilus, & tamen pretio non redempta, nec libertate donata: vapulabunt ambo, & non morientur, quia non fuit libera. * pro delicto autem suo offeret Domino ad ostium tabernaculi testimonij arctem: * orabitq. pro eo sacerdos, & pro peccato eius coram Domino, & repropinabitur ei, dimitteturq. peccatum. * Quando ingressi fueritis terram, & plantaueritis in ea ligna pomifera, auferetis praeputia eorum: poma, quae germinant, immunda erunt vobis, nec edetis ex eis. * Quarto autem anno omnis fructus eorum sanctificabitur laudabilis Domino. * Quinto autem anno comedetis fructus, congregantes poma, quae proferunt. Ego Dominus Deus vester. * Non comedetis cum sanguine. Non augurabimini, nec obseruabitis somnia. * Neque in rotundum attondebitis comam: nec radetis barbani. * Et super mortuo non incidetis carnem vestram, neque figuras aliquas, aut stigmatas facietis vobis. Ego Dominus. * Ne prostitutas filiam tuam, ne contaminetur terra, & impleatur piaculo. * Sabbata mea custodite, & Sanctuarium meum meruite. Ego Dominus. * Non declinetis ad magos, nec ab ariolis aliquid sciscitemini, vt polluiamini per eos. Ego Dominus Deus vester. * Coram cano capite consurge, & honora personam senis: & time Dominum Deum tuum. Ego sum Dominus. * Si habuerit aduenia in terra vestra, & exoratus fuerit inter vos, non exprobreis ei: sed sit inter vos quasi indigena: & diligetis eum quasi vosmetipsos: fuitis enim & vos aduenae in Terra Aegypti. Ego Dominus Deus vester. * Nolite facere iniquum aliquod in iudicio, in regula, in pondere, in mensura. * Statere iusta, & aequa sint pondera, iustus modius, & quousque

Mat. 5. g
44 22 d. 43
Rom. 13. c.
9

Inf. 21. a. g

Exo. 21. c.

21

Sexarius. ego Dominus Deus vester, qui eduxi vos de Terra Aegypti. * Custodite omnia praecepta mea, & vniuersa iudicia, & facite ea. ego Dominus.

C A P. X X.

Locusque est Dominus ad Moy-
sen, dicens: * Hæc loqueris
filijs Israel: Homo de filijs Israel,
& de aduenis, qui habitant in
Israel, * si quis dederit de semine
suo idolo Moloch, morte moria-
tur: populus terræ lapidabit eum.
* Et ego ponam faciem meam
contra illum: succidamq. eum de
medio populi sui, eo quod dederit
de semine suo Moloch, & conta-
minauerit sanctuarium meum, ac
polluerit nomen sanctum meum.
* Quod si negligens populus ter-
ræ, & quasi paruipendens impe-
rium meum, dimiserit hominem
qui dedit de semine suo Moloch,
nec voluerit eum occidere: * po-
nam faciem meam super homi-
nem illum, & super cognitionem
eius, succidamq. & ipsum, & om-
nes qui consenserunt ei vt forni-
taretur cum Moloch, de medio
populi sui. * Anima, quæ decli-
nauerit ad magos & ariolos, &
fornicata fuerit cum eis, ponam
faciem meam contra eam, & inter-
ficiam illam de medio populi sui.
* Sanctificamini & estote sancti,
quia ego sum Dominus Deus ves-
ter. * Custodite praecepta mea,
& facite ea: Ego Dominus qui
sanctifico vos. * Qui maledixe-
rit patri suo, aut matri, morte mo-
riatur: patri, matriq. maledixit,
sanguis eius sit super eum. * Si
inochatus quis fuerit cum vxore
alterius, & adulterium perpetraue-
rit cum coniuge proximi sui, mor-
te moriantur & moechus & adul-
tera. * Qui dormierit cum nouer-
ca sua, & reuelauerit ignominiam
patris sui, morte moriantur ambo:
sanguis eorum sit super eos. * Si
quis dormierit cum nuru sua,
verque moriatur, quia scelus ope-
rati sunt: sanguis eorum sit super
eos. * Qui dormierit cum masculo
coitu femineo, verque opera-
tus est nefas, morte moriantur: sit
sanguis eorum super eos. * Qui
supra vxorem filiam, duxerit ma-
trimonium eius, scelus operatus est: vi-

uus ardebit cum eis, nec perman-
bit tantum nefas in medio vestri.
* Qui cum iumento & pecore
coierit, morte moriatur: pecus
quoque occidite. * Mulier, quæ
succubuerit cuilibet iumento, si-
mul interficietur cum eo: sanguis
eorum sit super eos. * Qui acce-
perit sororem suam filiam patris
sui, vel filiam matris suæ, & viderit
turpitudinem eius, illaq. conspe-
xerit fratris ignominiam: nefaria
rem operati sunt: occidentur in
conspectu populi sui, eo quod tur-
pitudinem suam mutuo reuelau-
erint, & portabunt iniquitatem
suam. * Qui coierit cum muliere
in fluxu menstruo, & reuelauerit
turpitudinem eius, ipsaq. aperne-
rit fontem sanguinis sui, interfi-
centur ambo de medio populi
sui. * Turpitudinem materteræ,
& amitæ tuæ non discooperies:
qui hoc fecerit, ignominiam car-
nis suæ nudauit, portabunt ambo
iniquitatem suam. * Qui coierit
cum vxore patris, vel auunculi
sui, & reuelauerit ignominiam co-
gnationis suæ, portabunt ambo
peccatum suum: absque liberis
morientur. * Qui duxerit vxorem
fratris sui, rem facit illicitam, tur-
pitudinem fratris sui reuelauit
absque liberis eunt. * Custodite
leges meas, atque iudicia, & facite
ea: ne & vos euomat terra quanti
in iramini estis & habitaturi. * No-
lite ambulare in legitimis natio-
num, quas ego expulsi sum ante
vos. Omnia enim hæc fecerunt
& abominatus sum eas. * Vobis
autem loquor: Possidete terram
eorum, quam dabo vobis in here-
ditatem, terram fluentem lacte &
melle. ego Dominus Deus vestri,
qui separavi vos a ceteris populis.
* Separate ergo & vos iumentum
mundum ab immundo: & auem
mundam ab immunda: ne pollua-
tis animas vestras in pecore, &
auibus, & cunctis quæ mouentur
in terra, & quæ vobis ostendi esse
polluta. * Eritis mihi sancti,
quia sanctus sum ego Dominus,
& separavi vos a ceteris populis, vt
essetis mei. * Vir, siue mulier, in
quibus pythonicus, vel diuinatio-
nis fuerit spiritus, morte morian-
tur. lapidibus obruent eos: san-
guis eorum sit super illos.

Sup. 18. c.
21

1. Pet. 1. c.
15

Exo. 21. c.
16

Matt. 15. a.
4

Mar. 7. b. 10
1. Ioa. 3. a. 5
Deut. 22. d.

23

1. Pet. 1. c.

Sup. 18. d.
23

1. Pet. 1. c.
15

Deut. 10.
b. 10

1. Reg. 28.
b. 7

CAP. XXI.

Dixit quoque Dominus ad Moylen: Loquere ad sacerdotes filios Aaron, & dices ad eos: Ne contaminetur sacerdos in mortibus civium suorum, * nisi tantum in consanguineis, ac propinquis, id est, super patre, & matre, & filio, & filia, fratre quoque, * & sorore virgine quæ non est nupta viro: * sed nec in principe populi sui contaminabitur.

¶ Sup. 19. f.

28

Ezec. 44. f.

20

¶ Sup. 19. f.

28

* Non radent caput, nec barbam, neque in carnibus suis facient incisuras. * Sancti erunt Deo suo, & non pollutent nomen eius: incensum enim Domini, & panes Dei sui offerunt, & ideo sancti erunt. * Ille scortum & vile prostibulum non ducunt uxorem, nec eam, quæ repudiata est a marito: quia consecrati sunt Deo suo, * & panes propositionis offerunt. Sint ergo sancti, quia & ego sanctus sum Dominus, qui sanctifico eos. * Sacerdotis filia si deprehensa fuerit in stupro, & violaverit nomen patris sui, flammis exuretur. * Pontifex, id est, sacerdos maximus inter fratres suos, super cuius caput fustum est unctio oleum, & cuius manus in sacerdotio consecratae sunt, vestitusque est sanctis vestibus, caput suum non discoperiet, vestimenta non scindet: * & ad omnem mortuum non ingreditur omnino. super patre quoque suo, & matre non contaminabitur: * Nec egredietur de sanctis, ne polluat Sanctuarium Domini, quia oleum sanctæ unctionis Dei sui super eum est. ego Dominus. * Ille virginem ducet uxorem: * Viduam autem & repudiatam, & sordidam, atque meretricem non accipiet, sed puellam de populo suo: * ne commisceat stirpem generis sui vulgo gentis suæ: quia ego Dominus qui sanctifico eum. * Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens: * Loquere ad Aaron: Homo de semine tuo per familias qui habuerit maculam, non offeret panes Deo suo, * nec accedet ad ministerium eius: si cæcus fuerit, si claudus, si parvus vel grandis, vel torto naso, * si fracto pede, si manu, * si gibbus, si lippus, si albuginem

habens in oculo, si iugem scabiæ, si impetiginem in corpore, vel hermosus. * Omnis qui habuerit maculam de semine Aaron sacerdotis, non accedet offerre hostias Domino, nec panes Deo suo: * velletur tamen panibus, qui offeruntur in Sanctuario, * ita dumtaxat, ut intra velum non ingrediat, nec accedat ad altare, quia maculam habet, & contaminare non debet Sanctuarium meum. Ego Dominus qui sanctifico eos. * Locutus est ergo Moyses ad Aaron, & ad filios eius, & ad omnem Israel cuncta quæ fuerant sibi imperata.

CAP. XXII.

Locutus quoque est Dominus ad Moylen, dicens: * Loquere ad Aaron, & ad filios eius, ut caveant ab his quæ consecratae sunt filiorum Israel, & non contaminent nomen sanctificationis mihi, quæ ipsi offerunt. ego Dominus. * Dic ad eos, & ad posteriores eorum: Omnis homo, qui accesserit de stirpe vestra ad ea quæ consecratae sunt, & quæ obtulerunt filij Israel Domino, in quo est immunditia, peribit coram Domino. ego sum Dominus. * Homo de semine Aaron, qui fuerit leprosus, aut patiens fluxum seminis, non velletur de his quæ sanctificatae sunt mihi donec sanetur. Qui tetigerit immundum super mortuo, & ex quo egreditur semen quali coitus, * & qui tangit reptile, & quodlibet immundum, cuius tactus est fordidus, * immundus erit usque ad vespertinum, & non velletur his quæ sanctificatae sunt: sed cum laverit carnem suam aqua, * & occubuerit soli, tunc mundatus vescetur de sanctificatione, quia cibus illius est. * Morticinum & cap. ¶ Sap. 17. d. tum a bestia non comedent, nec polluentur in eis. ego sum Dominus. * Custodiant præcepta mea, ut non subiacent peccato, & moriantur in Sanctuario, cum polluerint illud. ego Dominus qui sanctifico eos. * Omnis alienigena non comedet de sanctificatione, inquinatus sacerdotis, & mercenarius non velletur ex eis. * Quem autem

¶ Eze. 44. f.

22

¶ Sap. 17. d.

Ezec. 44. g.

31

¶ Deut. 14. c.

21

autem sacerdos emerit, & qui vernaculus domus eius fuerit, hi comedent ex eis. * Si filia sacerdotis culibet ex populo nupta fuerit: de his quæ sanctificata sunt, & de primitiis non vescetur. * Si autem vidua, vel repudiata, & absque liberis reuersa fuerit ad domum patris sui: sicut puella consueuerat, aletur cibis patris sui. Omnis alienigena comedendi ex eis non habet potestatem. * Qui comederit de sanctificationis per ignorantiam, addet quintam partem cum eo quod comedit, & dabit sacerdoti in sanctuarium. * Nec contaminabunt sanctificata filiorum Israel, quæ offerunt Domino: ne forte sustineant iniquitatem delicti sui, cum sanctificata comederint. ego Dominus qui sanctifico eos. * Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens: * Loquere ad Aaron & filios eius, & ad omnes filios Israel, dicesque ad eos: Homo de domo Israel, & de aduenis qui habitant apud vos, qui obtulerit oblationem suam, vel vota soluens, vel sponte offerens, quidquid illud obtulerit in holocaustum Domini, * ut offeratur per vos, masculus immaculatus erit ex bobus, & ouibus, & ex capris: * si maculam habuerit, non offeretis, neque erit acceptabile. * Homo qui obtulerit victimam pacificorum Domino, vel vota soluens, vel sponte offerens, tam de bobus quam de ouibus, immaculatum offeret, ut acceptabile sit: omnis macula non erit in eo. * Si cæcum fuerit, si fractum, si cicatricem habens, si papulas, aut scabiem, aut impetiginem: non offeretis ea Domino, nec adolebitis ex eis super altare Domini. * Bouem & ouem, aure & cauda amputatis, voluntarie offerre potes, votum autem ex eis solui non potest. * Omne animal, quod vel contritis vel tuis, vel sectis, ablatum, rescissum est, non offeretur Domino, & in terra vestra hoc omnino ne faciatis. * De manu alienigenæ non offeretis panes Deo vestro, & quidquid aliud dare voluerit: quia corrupta, & maculata sunt omnia: non suscipietis ea. * Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens: * Bos, ovis, & capra

cum genita fuerint, septem diebus erunt sub vberibus matris suæ: die autem octauo, & deinceps offerri poterunt Domino. * Si uero illa bos, siue ovis, non immolabuntur una die cum foetibus suis. * Si immolaueritis hostiam pro gratiarum actione Domino, ut possit esse placabilis, * eodem die comedetis eam, non remanebit quidquam in mane alterius diei: ego Dominus. * Custodite mandata mea, & facite ea. ego Dominus. * Ne polluatis nomen meum sanctum, ut sanctificet in medio filiorum Israel. Ego Dominus qui sanctifico vos, & eduxi de Terra Ægypti, ut essem vobis in Deum. ego Dominus.

CAP. XXIII.

Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens: * Loquere filiis Israel, & dices ad eos: Hæ sunt feriæ Domini, quas vocabitis sanctas. * Sex diebus facietis opus: dies septimus, quia sabbati requies est, vocabitur sanctus. omne opus non facietis in eo. sabbatum Domini est in cunctis habitationibus vestris. * Hæ sunt ergo feriæ Domini sanctæ, quas celebrare debetis temporibus suis. * Mensis primo, quartadecima die mensis ad vespertum, Phasæ Domini est: & quintadecima die mensis huius, sollemnitatis azymorum Domini est. Septem diebus azyma comedetis. * dies primus erit vobis celeberrimus, sanctusque: omne opus seruale non facietis in eo: * sed offeretis sacrificiū in igne Domino septem diebus. dies autem septimus erit celebrior & sanctior: nullumque seruale opus facietis in eo. * Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens: * Loquere filiis Israel, & dices ad eos: Cum ingressi fueritis terram, quam ego dabo vobis, & messueritis legem, feretis manipulos spicarum, primitias messis vestræ ad facerdotem: * qui eleuabit fasciculum coram Domino, ut acceptabile sit pro vobis, altero die Sabbati, & sanctificabit illum. * Atque in eodem die quo manipulus consecratur, exdetur agnus immaculatus anniculus in holocaustum

|| Exo. 12. 2.
23
Num. 28. c.
16

Sap. 17. 6
Eccl. 4. 6
Eul. 14. 6

|| Deu. 15. d.
20
Eccl. 35. b.
8

Domini: * Et libamenta offeren-
tur cum eo, duz decimz similz
conspersz oleo in incensum Do-
mini, odoremq. suauissimum: li-
ba quoque vini, quarta pars hin.
* Panem, & polentam, & pultes
non comedetis ex lege, vique
ad diem qua offeretis ex ea Deo
vestro. Præceptum est sempiter-
num in generationibus, cunctisq.
habitatibus vestris. * Numerabi-
tis ergo ab altera die Sabbati, in
quo obtulistis manipulum primiti-
arum, septem hebdomadas ple-
nas, * vsque ad alteram diem
expletionis hebdomadæ septimæ,
id est quinquaginta dies: & sic
offeretis sacrificium nouum Do-
mino * ex omnibus habitaculis
vestris, panes primitiarum duos
de duabus decimis similz fermentatæ,
quos coquitis in primitiis
Domini. * Offeretisq. cum panibus
septem agnos immaculatos anniculos,
& vitulum de armento vnum, & arietes duos, & erunt
in holocaustum cum libamentis
suis, in odorem suauissimum Do-
mino. * Facietis & hircum pro pec-
cato, duosq. agnos anniculos hos-
tias pacificorum. * Cumq. ele-
uauerit eos sacerdos cum panibus
primitiarum coram Domino, ce-
dent in vltim eius. * Et vocabitis
hunc diem celeberrimum, atque
sanctissimum: omne opus seruile
non facietis in eo. Legitimum
sempiternum erit in cunctis habi-
tationibus, & generationibus vestris.
* Postquam autem messueritis
segetem terræ vestræ, non secabitis
eam vsque ad solum: nec reman-
entes spicas colligetis, sed paupe-
ribus & peregrinis dimittetis eas.
Ego sum Dominus Deus vester.
* Locutusq. est Dominus ad Moy-
sen, dicens: * Loquere filiis Is-
rael: Mense septimo, prima die
mensis, erit vobis sabbatum, me-
moriale, clangentibus tubis, &
vocabitur sanctum: * omne opus
seruile non facietis in eo, & offe-
retis holocaustum Domino. * Lo-
cutusq. est Dominus ad Moysem,
dicens: * Decimo die mensis hu-
ius septimi, dies expiationum
erit celeberrimus, & vocabitur
sanctus: affligetisq. animas ves-
stras in eo, & offeretis holocau-
stum Domino. * Omne opus ser-
uile non facietis in tempore diei
huius: quia dies propitiacionis est,
ut propitietur vobis Dominus
Deus vester. * Omnis anima, quæ
afflicta non fuerit de hac, peri-
bit de populo suo: * & quæ ope-
ris quippiam fecerit, delebo eam
de populo suo. * Nihil ergo ope-
ris facietis in eo: legitimum seme-
piternum erit vobis in cunctis ge-
nerationibus, & habitationibus
vestris. * Sabbatum sequitionis
est, & affligetis animas vestras die
nono mensis: A vespera vsque
ad vesperam celebrabitis sabbata
vestra. * Et locutus est Dominus
ad Moysem, dicens: * Loquere
filiis Israel: A quintodecimo die
mensis huius septimi, erunt feræ
tabernaculorum septem diebus
Domino. * Dies primus vocabi-
tur celeberrimus atque sanctissi-
mus: omne opus seruile non fa-
cietis in eo. * Et septem diebus
offeretis holocausta Domino, dies
quoque octauus erit celeberrimus
atque sanctissimus, & offeretis
holocaustum Domino: est enim
cæterus atque collectæ: omne opus
seruile non facietis in eo. * Hæc
sunt feræ Domini, quas vocabi-
tis celeberrimas atque sanctissi-
mas, offeretisq. in eis oblationes
Domino, holocausta & libamen-
ta iuxta ritum vniuersiuiusque diei
exceptis sabbatis Domini, do-
nisq. vestris, & quæ offeretis ex
voto, vel quæ sponte tribuetis Do-
mino. * A quintodecimo ergo
die mensis septimi, quando con-
gregaueritis omnes fructus terræ
vestræ, celebrabitis ferias Domini
septem diebus, die primo &
die octauo erit sabbatum, id est
requies. * Sumetisq. vobis die
primo fructus arboris pulcherrimi-
z, spatulasq. palmarum, & ra-
mos ligni dentatum frondium, &
salices de torrente, & lætabitini
coram Domino Deo vestro. * ce-
lebrabitisq. sollemnitatem eius
septem diebus per annum. legiti-
mum sempiternum erit in ge-
nerationibus vestris. Mense septi-
mo festa celebrabitis, & habi-
tabit in vineculis septem die-
bus. omnis, qui de genere est Is-
rael, manebit in tabernaculis: ut
discant posteri vestri quod in ta-
bernaculis habitas recessim filios
Israel,

¶ Deut. 16. b

2

¶ Sup. 19. b.

2

¶ Num. 29.

2. 7

¶ Sup. 16. b.

29

¶ Num. 29. a.

7

13 uile non facietis in tempore diei
huius: quia dies propitiacionis est,
ut propitietur vobis Dominus
29 Deus vester. * Omnis anima, quæ
afflicta non fuerit de hac, peri-
bit de populo suo: * & quæ ope-
ris quippiam fecerit, delebo eam
14 de populo suo. * Nihil ergo ope-
ris facietis in eo: legitimum seme-
C piternum erit vobis in cunctis ge-
nerationibus, & habitationibus
15 vestris. * Sabbatum sequitionis
F est, & affligetis animas vestras die
nono mensis: A vespera vsque
ad vesperam celebrabitis sabbata
16 vestra. * Et locutus est Dominus
ad Moysem, dicens: * Loquere
14 filiis Israel: A quintodecimo die
mensis huius septimi, erunt feræ
tabernaculorum septem diebus
15 Domino. * Dies primus vocabi-
tur celeberrimus atque sanctissi-
mus: omne opus seruile non fa-
16 cietis in eo. * Et septem diebus
offeretis holocausta Domino, dies
quoque octauus erit celeberrimus
atque sanctissimus, & offeretis
holocaustum Domino: est enim
cæterus atque collectæ: omne opus
17 seruile non facietis in eo. * Hæc
sunt feræ Domini, quas vocabi-
tis celeberrimas atque sanctissi-
mas, offeretisq. in eis oblationes
Domino, holocausta & libamen-
ta iuxta ritum vniuersiuiusque diei
18 exceptis sabbatis Domini, do-
nisq. vestris, & quæ offeretis ex
voto, vel quæ sponte tribuetis Do-
19 mino. * A quintodecimo ergo
die mensis septimi, quando con-
gregaueritis omnes fructus terræ
vestræ, celebrabitis ferias Domini
septem diebus, die primo &
G die octauo erit sabbatum, id est
requies. * Sumetisq. vobis die
40 primo fructus arboris pulcherrimi-
z, spatulasq. palmarum, & ra-
mos ligni dentatum frondium, &
salices de torrente, & lætabitini
41 coram Domino Deo vestro. * ce-
lebrabitisq. sollemnitatem eius
septem diebus per annum. legiti-
mum sempiternum erit in ge-
nerationibus vestris. Mense septi-
mo festa celebrabitis, & habi-
42 tabit in vineculis septem die-
bus. omnis, qui de genere est Is-
rael, manebit in tabernaculis: ut
43 discant posteri vestri quod in ta-
bernaculis habitas recessim filios
Israel,

Israel, tum educerem eos de Terra Ægypti, ego Dominus Deus vester. * Locutus est Moyses super sollemnitatebus Domini ad filios Israel.

CAP. XXXIII.

ET locutus est Dominus ad Moysen, dicens: * Præcipe filiis Israel, ut afferant tibi oleum de olivis purissimum, ac lucidum, ad concinnandas lucernas iugiter, * extra velum testimonij in tabernaculo foederis. * Ponetque Aaron a vespere usque ad mane coram Domino, cultu rituique perpetuo in generationibus vestris. * Super candelabrum mundissimum ponentur semper in conspectu Domini. * Accipies quoque similitam, & coques ex ea duodecim panes, qui singuli habebunt duas decimas: * quorum senos altiusculis super mentam purissimam coram Domino statues: * & pones super eos thus lucidissimum, ut sit panis in monumentum oblationis Domini. * Per singula sabbata mutabuntur coram Domino suscepti a filiis Israel foedere sempiterno: * eruntque Aaron & filiorum eius, ut comedant eos in loco sancto: quia sanctum sanctorum est de sacrificijs Domini iure perpetuo. * Ecce autem egressus filius mulieris Israelitidis, quem pepererat de viro Ægyptio inter filios Israel, iugatus est in castris cum viro Israelita. * Cumque blasphemasset nomen, & maledixisset ei, adductus est ad Moysen. (Vocabatur autem mater eius Salumith, filia Dabbi de tribu Dan.) * Miseruntque eum in carcerem, donec nossent quid iuberet Dominus. * Qui locutus est ad Moysen, * dicens: Educ blasphemum extra castra, & ponant omnes qui audierunt, manus suas super caput eius, & lapidet eum populus vniuersus. * Et ad filios Israel loqueris: Homo, qui maledixit Deo suo, portabit peccatum suum: * & qui blasphemauerit nomen Domini, mortem morietur: lapidibus opprimit eum omnis multitudo, siue ille ciuis, siue peregrinus fuerit. Qui blasphemauerit nomen Domini, mor-

17 te morietur. * Qui percussit, & occiderit hominem, morte morietur. * Qui percussit animal, reddet vicarium, id est animam pro anima. * Qui irrogauerit maculam cuilibet cuius sumum: sicut fecit, sic fiet ei: * fracturam pro fractura, oculum pro oculo, dentem pro dente restituet. qualem infixit maculam, talem sustinere cogetur. * Qui percussit iumentum, reddet aliud. Qui percussit hominem, punietur. * Aequum iudicium sit inter vos, siue peregrinus, siue ciuis peccauerit: quia ego sum Dominus Deus vester. * Locutus est Moyses ad filios Israel: & eduxerunt eum, qui blasphemauerat, extra castra, ac lapidibus oppræsserunt. Feceruntque filij Israel sicut præceperat Dominus Moysi.

CAP. XXXV.

Locutusque est Dominus ad Moysen in monte Sinai, dicens: * Loquere filiis Israel, & dices ad eos: Quando ingressi fueritis terram quam ego dabo vobis, sabbatizetis sabbatum Domino. * Sex annis seres agrum tuum, & lex annis putabis vineam tuam, colligesque fructus eius: * septimo autem anno sabbatum erit terræ, requietionis Domini: agrum non seres, & vineam non putabis. * Quæ sponte gignet humus, non metes: & vras primitiarum tuarum non colliges quasi vindemiam: annus enim requietionis terræ est: * sed erunt vobis in cibum, tibi & seruo tuo, ancillæ & mercenario tuo, & aduenæ qui peregrinantur apud te: iumentis tuis & pecoribus omnia quæ nascantur, præbebunt cibum. * Numerabis quoque tibi septem hebdomadas annorum, id est, septies septem, quæ simul faciunt annos quadraginta novem: * & clanges buccina mense septimo, decima die mensis, propitiationis tempore in vniuersa terra vestra. * Sanctificabisque annum quinquagesimum, & vocabis remissionem cunctis habitatoribus terræ tuæ: ipse est enim iubilus. Reuertetur homo ad possessionem suam, & unusquisque rediet ad familiam suam.

pristinam: * quia iubilens est & quinquagesimus annus. Non se-
 reus, neque metetis sponte in agro
 nascencia, & primitias vindemiz
 non colligeris, * ob sanctificatio-
 nem iubilæi, sed statim oblata
 comedetis. * Anno iubilæi redient
 omnes ad possessiones suas. * quā-
 do vendas quippiam cui tuo, vel
 emes ab eo, ne contrites fratrem
 tuum, sed iuxta numerum anno-
 rum iubilæi emes ab eo, * & iux-
 ta supputationem frugum vendet
 tibi. * Quanto plures anni re-
 manserint post iubilæum, tanto
 crescet & pretium: & quanto mi-
 nus temporis numeraueris, tanto
 minoris & emptio constabit. tem-
 pus enim frugum vendet tibi.
 * Nolite affligere contribules ve-
 stros, sed timeat unusquisque
 Deum suum, quia ego Dominus
 Deus vester. * Facite præcepta
 mea, & iudicia custodite, & im-
 plete ea, vt habitare possitis in
 terra absque vilo pauore, * & gi-
 gnat vobis humus fructus suos,
 quibus vescamini vsque ad saturi-
 tatem, nullius impetum formi-
 dantes. * Quod si dixeritis: Quid
 comedemus anno septimo, si non
 seuerimus, neque collegerimus
 fruges nostras? * Dabo benedi-
 ctionem meam vobis anno sexto,
 & faciet fructus trium annorum:
 * seretisq. anno octauo, & come-
 detis veteres fruges vsque ad no-
 num annum: donec noua nascan-
 tur, edetis vetera. * Terra quo-
 que non vendetur in perpetuum:
 quia mea est, & vos aduenæ &
 coloni mei estis. * vnde cuncta
 regio possessionis vestræ sub re-
 demptionis conditione vendetur.
 * Si attenuatus frater tuus vendi-
 derit possessionem suam, &
 voluerit propinquus eius, potest
 redimere quod ille vendiderat.
 * sin autem non habuerit proxi-
 mum, & ipse pretium ad redimen-
 dum potuerit inuenire: * compu-
 tabuntur fructus ex eo tempore
 quo vendidit: & quod reliquum
 est, reddet emptori, siq. recipiet
 possessionem suam. * quod si non
 inuenerit manus eius vt reddat
 pretium, habebit emptor quod
 emerat, vsque ad annum iubi-
 læum. In ipso enim omnis ven-
 ditio redibit ad dominum, & ad

possessionem pristinam. * Qui
 vendiderit domum intra vrbis mu-
 ros, habebit licentiam redimendi,
 donec vnus impleatur annus. * si
 non redemerit, & anni circulus
 fuerit euolutus, emptor posside-
 bit eam, & posterius eius in perpetu-
 um, & redimi non poterit, etiā
 in iubilæo. * Sin autem in villa
 fuerit domus, quæ muros non ha-
 bet, agrorum iure vendetur. si
 ante redempta non fuerit, in iu-
 bilæo reuertetur ad dominum.
 * Aedes Leuitarum, quæ in vrbibus
 sunt, semper possunt redimi:
 * si redemptæ non fuerint, in iu-
 bilæo reuertentur ad dominos,
 quia domus vrbium Leuitarum
 pro possessionibus sunt inter filios
 Israel. * Suburbana autem
 eorum non veneant, quia posses-
 sio sempiterna est. * Si attenuatus
 fuerit frater tuus, & infirmus
 manu, & susceperis eum quasi
 aduenam, & peregrinum, & vi-
 xerit tecum, * ne accipias viuram
 ab eo, nec amplius quam dedisti.
 Time Deum tuum, vt viuere pos-
 sit frater tuus apud te. * Pecuniam
 tuam non dabis ei ad vsuram, &
 frugum superabundantiam non
 exiges. * Ego Dominus Deus
 vester, qui eduxi vos de Terra Aeg-
 ypti, vt darem vobis Terram
 Chanaan, & essem vester Deus.
 * Si paupertate compulsus vendi-
 dent se tibi frater tuus, non eum
 opprimes seruitute famulorum,
 sed quasi mercenarius & colo-
 nus erit: vsque ad annum iubi-
 læum operabitur apud te, * & postea
 egredietur cum liberis suis, &
 reuertetur ad cognationem & ad
 possessionem patrum suorum. * mei
 enim serui sunt, & ego eduxi eos
 de Terra Aegypti. non veneant cō-
 ditione seruorum: * ne affligas eū
 per potentiam, sed metuito Deum
 tuum. * Seruus & ancilla sint
 vobis de nationibus quæ in cir-
 cuitu vestro sunt. * Et de aduenis
 qui peregrinantur apud vos, vel
 qui ex his natu fuerint in terra ves-
 tra, hos habebitis famulos: * &
 hereditario iure transmittetis ad
 posteros, ac possidebitis in æter-
 num. fratres autem vestros filios
 Israel ne opprimatis per poten-
 tiam. * Si inualuerit apud vos
 manus aduenæ argue peregrini, &
 attenua-

attenuatus frater tuus venderit se ei, aut cuiquam de stirpe eius: **G** 48
 * post venditionem potest redimi. 48
 Qui voluerit ex fratribus suis, redimet eum, * & patruus, & patruelis, & consanguineus, & affinis. Sin autem & ipse potuerit, redimet se, * supputatis dumtaxat annis a tempore venditionis sue usque ad annum iubilæum: & pecunia, qua venditus fuerat, iuxta annorum numerum & rationem mercenarij supputata. 50
 * Si plures fuerint anni qui remanent usque ad iubilæum, secundum hos reddet & pretium. * si pauci, ponet rationem cum eo iuxta annorum numerum, & reddet emptori quod reliquum est annorum, * quibus ante servivit mercedibus imputatis: non affliget eum violenter in conspectu tuo. * Quod si per hæc redimi non potuerit, anno iubilæo egrediatur cum liberis suis. * Mei enim sunt servi, filij Israël, quos eduxi de Terra Egypti.

C A P. XXVI.

EGO Dominus Deus vester: **A** 1
 * Non facietis vobis idolum, & sculpule, nec titulos erigitis, nec insigne lapidem ponetis in terra vestra, ut adoretis eum. ego enim ius Dominus Deus vester. 2
 * Custodite labbata mea, & pavete ad Sanctuarium meum. ego Dominus. **D** 3
 * Si in præceptis meis ambulaveritis, & mandata mea custodieritis, & feceritis ea, dabo vobis pluvias temporibus suis, * & terra gignet germen suum, & pomis arbores replebuntur. * Apprehendet messium trituram vindemiam, & vendemia occupabit sementem: & comedetis panem vestrum in saturitate, & absque paupore habitabitis in terra vestra. 4
 * Dabo pacem in finibus vestris: dormietis, & non erit qui exterreat. Auferam malas bestias: & gladius non transibit terminos vestros. * Persequemini inimicos vestros, & corruent coram vobis. 5
 * persequentur quinque de vestris centum alienos, & centum de vobis decem milia: cadent inimici vestri gladio in conspectu vestro. * Respiciam vos, & crescere faciam: multiplicabimini, & fir-

mabo pactum meum vobiscum. 6
 * Comedetis venustissima veterum, & vetera novis supervenientibus 7
 proijcietis. * Ponam tabernaculum meum in medio vestri, & non abiciet vos anima mea. 8
 * Ambulabo inter vos, & ero **I** Cor. 10. 9
 Deus vester, vosq. eritis populus d. 16
 meus. * Ego Dominus Deus vester: qui eduxi vos de Terra Egyptiorum, ne serviretis eis, & qui confregi catenas ceruicium vestrarum, ut incederetis credi. * Quod **D**eu. 28. b 10
 si non audieritis me, nec feceritis 11
 omnia mandata mea, * si spreueritis leges meas, & iudicia mea, contempseritis, ut non facialis ea quæ a me constituta sunt, & aueritum perducatis pactum meum: 12
 * ego quoque hæc faciam vobis: Visitabo vos velociter in egestate, & ardore, qui conficiat oculos vestros, & consumat animas vestras. Frustra seretis sementem, quæ ab hostibus deuorabitur. * Ponam faciem meam contra vos, & corruetis coram hostibus vestris, & subijciemini his qui oderunt vos. fugietis, nemine persequente. * Sin autem nec sic obedieritis mihi, addam correptiones vestras septuplum propter peccata vestra, & conteram in superbiam duritiæ vestræ. Daboq. vobis calum deluper sicut ferrum, & terram zincam. * Consumetur in casum labor vester, non proeriet terra germen, nec arbores pomum. 13
 præbunt. * Si ambulaueritis aduerso mihi, nec volueritis audire me, addam plagas vestras in septuplum propter peccata vestra: 14
 * immittamq. in vos bestias agri, quæ consumant vos, & pecora vestra, & ad paucitatem cunctas redigant, desertæq. fiant via vestræ. * Quod si nec sic volueritis recipere disciplinam, sed ambulaueritis ex aduerso mihi: * ego quoque contra vos aduersus incedam, & percutiam vos septies propter peccata vestra. * inducâq. super vos gladium virorem sedentis mei. Cuius confugeritis in vrbes, mittam pestilentiam in medio vestri, & trademini in manibus hostium. * postquam confiegero baculum panis vestri: ita ut decem mulieres in vno clibano coquant panes, & reddant eos ad pondus:

pondus: & comedetis, & non saturabimini. * Sin autem nec per hanc audieritis me, sed ambulaveritis contra me: * & ego incedam aduersus vos in furore contrario, & corripiam vos septem plagis propter peccata vestra, * ita ut comedatis carnes filiorum vestrorum & filiarum vestrarum. * destruiam excelsa vestra, & simulachra confringam. Cadetis inter ruinas idolorum vestrorum, & abominabitur vos anima mea, * in tantum ut vrbes vestras redigam in solitudinem, & deserta faciam Sanctuaria vestra, nec recipiam ultra odorem suauissimum. * Disperdamq. terram vestram, & stupebunt super ea inimici vestri, cum habitatores illius fuerint. * vos autem dispergam in Gentes, & euaginabo post vos gladium, eritq. terra vestra deserta, & ciuitates vestre dirutæ. * Tunc placebunt terræ sabbata sua cunctis diebus solitudinis suæ: quando fueritis * in terra hostili, sabbatizabit, & requiescet in sabbatis solitudinis suæ, eo quod non requieuerit in sabbatis vestris quando habitabatis in ea. * Et qui de vobis remanserint, dabo pauorem in cordibus eorum in regionibus hostium, terrebunt eos tonitus folij volantis, & ita fugient quasi gladium: cadent, nullo persequente, * & corruent singuli super fratres suos quasi bella fugientes, nemo vestrum inimicis audebit resistere. * peribitis inter Gentes, & hostilis vos terra consumet. * Quod si & de ijs alij qui remanserint, tabescent in iniquitatibus suis, in terra inimicorum suorum, & propter peccata patrum suorum & sua affligentur: * donec confiteantur iniquitates suas, & maiorum suorum, quibus prauaricati sunt in me, & ambulauerunt ex aduerso mihi. * Ambulabo igitur & ego contra eos, & inducam illos in terram hostilem, donec erubescat incircumcisia mens eorum: tunc orabunt pro impietatibus suis. * Et recordabor fœderis mei quod pepigi cum Iacob, & Isaac, & Abraham. Terræ quoque memor ero: * quæ cum relicta fuerit ab eis, complacebit sibi in sabbatis suis patiens solitudo propter il-

los. Ipsi vero rogabunt pro peccatis suis, eo quod abiecerint iudicia mea, & leges meas deliquerint. * Et tamen etiam cum essent in terra hostili, non penitus abiecti eos, neque sic desepi vt consummerentur, & irritum facerem pactum meum cum eis. Ego enim sum Dominus Deus eorum, * & recordabor fœderis mei pristini, quando eduxi eos de Terra Aegypti in conspectu Gentium, vt essem Deus eorum. ego Dominus. Hæc sunt iudicia atque precepta & leges, quas dedit Dominus inter se & filios Israel in monte Sinai per manum Moysi.

C A P. XXVII.

Locutusq. est Dominus ad Moysen, dicens: * Loquere filiis Israel, & dices ad eos: Homo qui vorum fecerit, & sponderit Deo animam suam, sub æstimatione dabit pretium. * Si fuerit masculus a vigesimo anno vsque ad sexagesimum annum, dabit quinquaginta sicanos argenti ad mensuram Sanctuarij: * si mulier, triginta. * A quinto autem anno vsque ad vigesimum, masculus dabit viginti sicanos: femina decem. * Ab vno nientie vsque ad annum quintum, pro masculo dabuntur quinque sici: pro femina tres. * Sexagenarius & ultra masculus dabit quindecim sicanos: femina decem. * Si pauper fuerit, & æstimationem reddere non valebit, stabit coram sacerdote: & quantum ille æstimauerit, & viderit eum posse reddere, tantum dabit. * Animal autem, quod immolari potest Domino, si quis vouerit, sanctum erit, & mutari non poterit, id est, nec melius malo, nec peius bono. quod si mutauerit: & ipsum quod mutatum est, & illud pro quo mutatum est, consecratum erit Domino. * Animal immundum, quod immolari Domino non potest si quis vouerit, adducetur ante sacerdotem. * qui iudicans vtrum bonum an malum sit, statuet pretium. * quod si dare voluerit is, qui offert, addet supra æstimationem quintam partem. * Homo si vouerit domum suam, & sanctificauerit Domino, considera-

bit

bit eam sacerdos utrum bona an
mala sit, & iuxta pretium, quod
ab eo fuerit constitutum, venun-
dabitur: * Sin autem ille, qui voue-
rat, voluerit redimere eam, dabit
quintam partem æstimationis su-
pra, & habebit domum. * Quod
si agrum possessionis suæ vouerit,
& consecrauerit Domino: iuxta
mensuram sementis æstimabitur
pretium. si triginta modijs hordei
seritur terra, quinquaginta siclis
venundetur argenti. * Si statim
ab anno incipientis iubilei voue-
rit agrum, quanto valere potest,
tanto æstimabitur. * Sin autem
post aliquantum temporis: sup-
putabit sacerdos pecuniam iuxta
annorum, qui reliqui sunt, nu-
merum vsque ad iubileum, &
detrahetur ex precio. * Quod si
voluerit redimere agrum ille, qui
vouerit, addet quintam partem
æstimatæ pecuniæ, & possidebit
eum. * Sin autem noluerit redi-
mere, sed alteri cui libet fuerit ve-
nundatus, ultra eum qui vouerat
redimere non poterit: quia cum
iubilei venerit dies, sanctificatus
erit Domino, & possessio conse-
crata ad ius pertinet sacerdotum.
* Si ager emptus est, & non de
possessione maiorum sanctificatus
fuerit Domino, * supputabit sa-
cerdos iuxta annorum numerum
vsque ad iubileum, pretium: &
dabit ille qui vouerat eum, Do-
mino. * in iubileo autem reuer-
tetur ad priorem dominum, qui
vendiderat eum, & habuerat in

25 forte possessionis suæ. * Omnis
æstimatio siclo sanctuarij ponde-
rabitur. // Siclus viginti obolos // Exo. 30. b.
26 habet. * Primogenita, quæ ad 13
Domini pertinent, nemo san- Num. 1. g.
ctificare poterit & vouere: siue 47
bos, siue ovis fuerit, Domini Ezech. 45. d.
27 sunt. * Quod si immundum est 12
animal, redimet qui obtulit, iux-
ta æstimationem tuam, & addet
quintam partem pretij. si redime-
re noluerit, vendetur alteri quan-
tumque a te fuerit æstimatum.
28 * // Omne, quod Domino conte- // Ios. 6. c. 17.
cratur, siue homo fuerit, siue d. 25
animal, siue ager, non vendetur,
nec redimi poterit. Quidquid tem-
mel fuerit consecratum, sanctum
29 sanctorum erit Domino. * Et om-
nis consecratio, quæ offertur ab
homine, non redimetur, sed mor-
30 te mouetur. * Omnes decimæ ter-
ræ, siue de frugibus, siue de po-
mīs arborum, Domini sunt, &
31 illi sanctificantur. * Si quis au-
tem voluerit redimere decimas
suas, addet quintam partem ea-
rum. * Omnium decimarum bo-
32 us & ovis & capræ, quæ sub
pastoris virga transeunt, quidquid
decimum venerit, sanctificabitur
33 Domino. * Non eligerit nec bo-
num nec malum, nec altero com-
mutabitur. si quis mutauerit: &
quod mutatum est, & pro quo
mutatum est, sanctificabitur Do-
34 mino, & non redimetur. * Hæc
sunt præcepta, quæ mandauit Do-
minus Moyli ad filios Israel in
monte Sinai.

LIBER NUMERI,

HEBRAÏCE VAIEDABBER.

C A P V T P R I M V M.

OCVTVSQ. est Dominus ad Moy-
sen in deserto Si-
nai in tabernaculo
fœderis, prima die
mensis secundi, an-
no altero egressionis eorum ex

1 // 2 Agypto, dicens: * // Tollite sum- // Exo. 30. b.
mam vniuersæ congregationis fi- 12
liorum Israel per cogitationes &
domos tuas, & nomina singulo-
rum, quidquid sexus est masculi-
3 ni * a vigesimo anno & supra, om-
nium virorum fortium ex Israel,
& nu-

& numerabitis eos per turmas
 suas, tu & Aaron. * Eruntq. vo-
 biscum principes tribuum ac do-
 morum in cognationibus suis,
 * quorum ista sunt nomina: De
 Ruben, Elitir filius Seducr. * de
 Simeon, Salamiel filius Suritad-
 dai. * de Iuda, Nahasson, filius
 Aminadab. * de Issachar, Natha-
 nael filius Suar. * de Zabulon,
 Eliab filius Helon. * Filiorum
 autem Ioseph, de Ephraim, Elita-
 ma filius Ammiad. de Manasse,
 Gamaliel filius Phadaassur. * De
 Benjamin, Abidan filius Gedeon-
 nis. * de Dan, Ahiezer filius Am-
 misaddai. * de Aser, Phegiel filius
 Ochran. * de Gad, Eliasaph filius
 Ducl. * de Nephthali, Ahira filius
 Enan. * Hi nobilissimi principes
 multitudinis per tribus & cogna-
 tiones suas, & capita exercitus
 Israel: * quos tulerunt Moyses &
 Aaron cum omni vulgi multitu-
 dine: * & congregauerunt primo
 die mensis secundi, recensentes
 eos per cognationes, & domos, ac
 familias, & capita, & nomina sin-
 gulorum a vigesimo anno & su-
 pra, * sicut praeceperat Dominus
 Moysi. Numeratiq. sunt in deser-
 to Sinai. * De Ruben primoge-
 nito Israelis per generationes &
 familias ac domos suas, & nomi-
 na capitum singulorum, omne
 quod sexus est masculini a vige-
 simo anno & supra, procedentium
 ad bellum, * quadraginta sex mil-
 lia quingenti. * De filiis Simeon
 per generationes & familias ac do-
 mos cognationum suarum recen-
 siti sunt per nomina & capita sin-
 gulorum, omne quod sexus est
 masculini a vigesimo anno & su-
 pra, procedentium ad bellum,
 * quinquaginta novem millia
 trecenti. * De filiis Gad per gene-
 rationes & familias ac domos co-
 gnationum suarum recensiti sunt
 per nomina singulorum a viginti
 annis & supra, omnes qui ad bel-
 la procederent, * quadragintaquin-
 que millia sexcenti quinquaginta.
 * De filiis Iuda per generationes
 & familias ac domos cognationu
 suarum, per nomina singulorum
 a vigesimo anno & supra, omnes
 qui poterant ad bella procedere,
 * recensiti sunt septuaginta quat-
 tuor millia sexcenti. * De filiis

Issachar, per generationes & fami-
 lias ac domos cognationum sua-
 rum, per nomina singulorum a vi-
 gesimo anno & supra, omnes qui
 ad bella procederent, * & recensiti
 sunt quinquaginta quattuor mil-
 lia quadringenti. * De filiis Za-
 bulon per generationes, & fami-
 lias, ac domos cognationum sua-
 rum recensiti sunt per nomina
 singulorum a vigesimo anno &
 supra, omnes qui poterant ad bel-
 la procedere, * quinquaginta se-
 prem millia quadringenti. * De
 filiis Ioseph, filiorum Ephraim,
 per generationes, & familias, ac
 domos cognationum suarum re-
 censiti sunt per nomina singuloru
 a vigesimo anno & supra, omnes
 qui poterant ad bella procedere,
 * quadraginta millia quingenti.
 * Porro filiorum Manasse per
 generationes & familias ac domos
 cognationum suaru recensiti sunt
 per nomina singulorum a viginti
 annis & supra, omnes qui pote-
 rant ad bella procedere, * trigin-
 ta duo millia ducenti. * De filiis
 Benjamin per generationes & fa-
 milias ac domos cognationum
 suarum recensiti sunt nominibus
 singulorum a vigesimo anno &
 supra, omnes qui poterant ad bel-
 la procedere, * triginta quinque
 millia quadringenti. * De filiis
 Dan per generationes, & familias
 ac domos cognationum suarum
 recensiti sunt nominibus singulo-
 rum a vigesimo anno & supra,
 omnes qui poterant ad bella pro-
 cedere, * sexaginta duo millia se-
 ptingenti. * De filiis Aser per ge-
 nerationes & familias ac domos
 cognationum suaru recensiti sunt
 per nomina singulorum a vige-
 simo anno & supra, omnes qui po-
 terant ad bella procedere, * qua-
 draginta millia & mille quingen-
 ti. * De filiis Nephthali per ge-
 nerationes & familias ac domos co-
 gnationum suarum recensiti sunt
 nominibus singulorum a vige-
 simo anno & supra, omnes qui po-
 terant ad bella procedere, * quin-
 quaginta tria millia quadringen-
 ti. * Hi sunt, quos numeraverunt
 Moyses & Aaron, & duodecim
 principes Israel, singulos per do-
 mos cognationum suarum. * Fue-
 runtq. omnis numerus filiorum
 Israel

Israel per domos & familias suas, a vigesimo anno & supra, qui poterant ad bella procedere, sexcenta tria millia virorum quingenti quinquaginta. * Leuita autem in tuba familiarum suarum non sunt numerati cum eis. * Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens: * Tribum Levi noli numerare, neque pones summam eorum cum filiis Israel: * sed constitue eos super tabernaculum testimonij & cuncta vasa eius, & quidquid ad ceremonias pertinet. Ipsi portabunt tabernaculum & omnia vasa eius: & erunt in ministerio, ac per gyrum tabernaculi metabuntur. * Cum proficiscendum fuerit, deponent Leuita tabernaculum: cum castrametandum, erigent: quilibet externorum accesserit, occidetur. * Metabuntur autem castra filij Israel unusquisque per turmas & cuneos atque exercitum suum. * Porro Leuita per gyrum tabernaculi figent tentoria, ne fiat indignatio super multitudinem filiorum Israel, & excubabunt in custodijs tabernaculi testimonij. * Fecerunt ergo filij Israel iuxta omnia quae praeceperat Dominus Moysi.

CAP. II.

Locutusque est Dominus ad Moysen & Aaron, dicens: * Singuli per turmas, signa, atque vexilla, & domos cognationum suarum castrametabuntur filij Israel, per gyrum tabernaculi foederis. * Ad Orientem Iudas figet tentoria per turmas exercitus sui: eritque princeps filiorum eius Nahasson filius Aminadab. * & omnis de stirpe eius summa pugnantium, septuaginta quattuor millia sexcenti. * Iuxta eum castrametati sunt de tribu Issachar, quorum princeps fuit Nathanael filius Suar. * & omnis numerus pugnatorum eius quinquaginta quattuor millia quadringenti. * In tribu Zabulon princeps fuit Eliab filius Hebron. * Omnis de stirpe eius exercitus pugnatorum, quinquaginta septem millia quadringenti. * Vniuersi qui in castris Iudae enumerati sunt, fuerunt centum octoginta sex millia quadringenti: &

per turmas suas primi egredientur. * In castris filiorum Ruben ad meridianam plagam erit princeps Elisur filius Sedeur: * & cunctus exercitus pugnatorum eius qui numerati sunt, quadraginta sex millia quingenti. * Iuxta eum castrametati sunt de tribu Simeon quorum princeps fuit Salamiel filius Suritaddai. * & cunctus exercitus pugnatorum eius, qui numerati sunt, quinquaginta novem millia trecenti. * In tribu Gad princeps fuit Eliafaph filius Ducl. * & cunctus exercitus pugnatorum eius, qui numerati sunt, quadraginta quinque millia sexcenti quinquaginta. * Omnes qui recesserunt in castris Ruben, centum quinquaginta millia & mille quadringenti quinquaginta per turmas suas: in secundo loco proficiscuntur. * Leuabitur autem tabernaculum testimonij per officia Leuitarum & turmas eorum: quomodo erigetur, ita & deponetur. Singuli per loca & ordines suos proficiscuntur. * Ad occidentalem plagam erunt castra filiorum Ephraim, quorum princeps fuit Elisama filius Ammiud. * cunctus exercitus pugnatorum eius, qui numerati sunt, quadraginta millia quingenti. * Et cum eis tribus filiorum Manasse, quorum princeps fuit Gamaliel filius Phadasur. * cunctusque exercitus pugnatorum eius, qui numerati sunt, trigintaduo millia ducenti. * In tribu filiorum Benjamin princeps fuit Abidan filius Gedeonis. * & cunctus exercitus pugnatorum eius, qui recesserunt, triginta quinque millia quadringenti. * Omnes qui numerati sunt in castris Ephraim, centum octo millia centum per turmas suas: tertijs proficiscuntur. * Ad Aquilonis partem castrametati sunt filij Dan: quorum princeps fuit Ahiezer filius Ammifaddai. * cunctus exercitus pugnatorum eius, qui numerati sunt, sexagintaduo millia septingenti. * Iuxta eum fixerunt tentoria de tribu Aser: quorum princeps fuit Phiegil filius Ochran. * cunctus exercitus pugnatorum eius, qui numerati sunt, quadraginta millia & mille quingenti. * De tribu filiorum Nephthali

prin-

princeps fuit Ahira filius Enan .
 * cunctus exercitus pugnatorum
 eius , quinquaginta tria millia .
 quadringenti . * Omnes , qui nu-
 merati sunt in castris Dan , fue-
 runt centum quinquaginta septē
 millia sexcenti : & nouissimi pro-
 ficiscuntur . * Hic numerus filio-
 rum Israel , per domos cognatio-
 num suarum & uirgas diuini exer-
 citus , sexcenta tria millia quin-
 genti quinquaginta . * Leuita au-
 tem non sunt numerati inter fi-
 lios Israel : sic enim praeceperat
 Dominus Moyli . * Feceruntq. fi-
 lij Israel iuxta omnia quae man-
 dauit Dominus . Castrametati
 sunt per turmas suas , & profecti
 per familias ac domos patrum
 suorum .

C A P . III.

HAEC sunt generationes Aaron
 & Moyli in die qua locutus
 est Dominus ad Moysen in monte
 Sinai . * Et haec nomina filio-
 rum Aaron : primogenitus eius
 Nadab , deinde Abiu , & Eleazar , &
 Ithamar . * Haec nomina filiorum
 Aaron sacerdotum qui uicti sunt ,
 & quorum repleta & consecrata
 manus ut sacerdotio fungerentur .

¶ **Leu. 10. 2.** * Mortui sunt enim Nadab &
 Abiu cum offerrent ignem alie-
 num in conspectu Domini in de-
 serto Sinai , absque liberis : fun-
 ctique sunt sacerdotio Eleazar &
 Ithamar , coram Aaron patre suo .

* Locutusq. est Dominus ad Moy-
 sen , dicens : * Applica tribum Le-
 ui , & fac itare in conspectu Aaron
 sacerdotis ut ministrent ei , & ex-
 cubent , * & obseruent quidquid
 ad cultum pertinet multitudinis
 coram tabernaculo testimonij , * &
 custodiant uasa tabernaculi , ser-
 uientes in ministerio eius . * Da-
 bisq. dono Leuitas * Aaron & fi-
 lijs eius , quibus traditi sunt a filijs
 Israel . Aaron autem & filios eius
 constitues super cultum sacerdo-
 tij . Externus , qui ad ministrandum
 accesserit , morietur . * Locutusq.
 est Dominus ad Moysen , dicens :
 * Ego tui Leuitas a filijs Israel pro
 omni primogenito , qui aperit vul-
 uam in filijs Israel , eruntq. Leuitae
 mei . * Meum est enim omne

¶ **Exo. 13. 2.**

¶ **Inf. 8. c. 16**

primogenitum : ex quo percussit

primogenitos in Terra Aegypti :
 sanctificaui mihi quidquid primū
 nascitur in Israel ab homine usque
 ad pecus , mei sunt : ego Dominus .

14 * Locutusq. est Dominus ad Moy-
 sen in deserto Sinai , dicens : * Nu-
 mera filios Leui per domos patrū
 suorum & familias , omnem ma-
 sculum ab vno mense , & supra .

16 * Numerauit Moyses , ut praecepe-
 rat Dominus , * & inuenti sunt
 filij Leui per nomina sua , Gerson
 & Caath & Merari . * Filij Ger-
 son : Lebni & Semei . * Filij Caath :
 Amram & Isehar , Hebron & Oziel .

20 * Filij Merari : Moholi & Musi .
 21 * De Gerson fuere familiae duae ,
 22 Lebnitica , & Semeitica : * quorum
 numeratus est populus sexus ma-
 sculini ab vno mense & supra , se-
 prem millia quingenti . * Hi post
 tabernaculum metabuntur ad Oc-
 cidientem * sub principe Eliasphe
 filio Lael . * Et habebunt excubias
 in tabernaculo foederis , * ipsumq.
 tabernaculum & operimentum
 eius , tentorium quod trahitur ante
 fores testis foederis , & cortinas
 atrij : tentorium quoque quod ap-
 penditur in introitu atrij taberna-
 culi , & quidquid ad ritum altaris
 pertinet , tunc tabernaculi & omnia
 utensilia eius . * Cognatio
 Caath habebit populos Amrami-
 tas & Iseharitas & Hebronitas &
 Ozielitas . Haec sunt familiae Ca-
 athitarum recensitae per nomina
 sua : * omnes generis masculini
 ab vno mense & supra , octo millia
 sexcenti habebunt excubias San-
 ctuarij , * & castrametabuntur ad
 meridianam plagam . * Princepsq.
 eorum erit Eliaphan filius Oziel .
 * & custodient arcem , mensamq.
 & candelabrum , altaria & uasa
 Sanctuarij , in quibus ministratur ,
 & velum , cunctamq. huiuscemo-
 di supellestem . * Princeps au-
 tem principum Leuitarum Elea-
 zar filius Aaron sacerdotis , erit su-
 per excubitores custodiae Sanctua-
 rij . * At vero de Merari erunt po-
 puli Moholites & Musites recensiti
 per nomina sua : * omnes generis
 masculini ab vno mense & supra ,
 sex millia ducenti . * Princeps e-
 rum Suiel filius Abihaiel : in pla-
 ga septentrionali castrametabun-
 tur . * Erunt sub custodia eorum
 tabulae tabernaculi & velles , &
 columnae

¶ **Exo. 6. c.**

16

columnas ac bases earum, & omnia quæ ad cultum huiusmodi pertinent: * columnæq. atrij per circuitum cum basibus suis, & parilli cum funibus. * Castrametabuntur ante tabernaculum fœderis, idest ad orientalem plagam, Moyses & Aaron cum filiis suis, habentes custodiam Sanctuarij in medio filiorum Israel. quisquis alienus accesserit, morietur. * Omnes Leuitæ, quos numerauerunt Moyses & Aaron iuxta præceptum Domini per familias suas in genere masculino a mense vno & supra, fuerunt viginti duo millia. * Et ait Dominus ad Moysen: 40 **N**umera primogenitos sexus masculini de filiis Israel ab vno mense & supra, & habebis summam eorum. * Tolleſq. Leuitas mihi pro omni primogenito filiorum Israel, ego sum Dominus: & pecora eorum pro vniuersis primogenitis pecorum filiorum Israel. * Recensuit Moyses, sicut præceperat Dominus, primogenitos filiorum Israel. * & fuerunt mascululi per nomina sua, a mense vno & supra, viginti duo millia ducenti septuaginta tres. * Locutusq. est Dominus ad Moysen, dicens: 45 **T**olle Leuitas pro primogenitis filiorum Israel, & pecora Leuitarum pro pecoribus eorum, eruntq. Leuitæ mei. ego sum Dominus. * In pretio autem ducentorum septuaginta trium, qui excedunt numerum Leuitarum de primogenitis filiorum Israel, * accipies quinque siclos per singula capita ad mensuram Sanctuarij. * Siclus habet viginti obolos. * Dabisq. 48 **L**eu. 27. c. pecuniam Aaron & filiis eius pretium eorum qui supra sunt. * Tu 49 **E**zec. 45. d. ligitur Moyses pecuniam eorū, qui fuerant amplius, & quos redemerant a Leuitis * pro primogenitis filiorum Israel, mille trecentorum sexagintaquinque siclorum iuxta pondus Sanctuarij, * & dedit eam Aaron & filij eius iuxta verbum quod præceperat sibi Dominus.

C A P. IIII.

Locutusq. est Dominus ad Moysen & Aaron, dicens: * **T**olle summam filiorum Caath de

medio Leuitarum per domos & familias suas, * a trigesimo anno & supra, vsque ad quinquagesimum annum, omnium qui ingrediuntur vt fient & ministrent in tabernaculo fœderis. 4 **H**ic est cultus filiorum Caath: Tabernaculum fœderis, & Sanctum sanctorum * ingredientur Aaron & filij eius, quando mouenda sunt castra, & deponent velum quod pendet ante fores, inuoluentq. eo arcam testimonij. 6 **&** operient rursum velamine ianthinarum pellium, extendentq. desuper pallium totum hyacinthinum, & inducent vestes. * Mensam quoque propositionis inuoluent hyacinthino pallio, & ponent cum ea thuribula & morariola, cyathos & crateras ad liba fundenda: panes semper in ea erunt: * extendentq. desuper pallium coccineum, quod rursum operient velamento ianthinarum pellium, & inducent vestes. * Summent & pallium hyacinthinum, quo operient candelabrum cum lucernis & forcipibus suis & emulsijs & cunctis vasis olei, quæ ad concinnandas lucernas necessaria sunt: * & super omnia ponent operimentum ianthinarum pellium, & inducent vestes. * Nec non & altare aureum inuoluent hyacinthino vestimento, & extendent desuper operimentum ianthinarum pellium, inducentq. vestes. 12 **O**mnia vasa, quibus ministratur in Sanctuario, inuoluent hyacinthino pallio, quibus in ministerio eius vtuntur, idest, ignium receptacula, fuscinas ac tridentes, vncinos & batilla. Cuncta vasa altaris operient simul velamine ianthinarum pellium, & inducent vestes. * Cumq. inuoluerint Aaron & filij eius Sanctuarium & omnia vasa eius in commotione castrorum, tunc intrabunt filij Caath vt portent inuoluta: & non tangent vasa Sanctuarij, ne moriantur. Ista sunt onera filiorum Caath in tabernaculo fœderis: * super quos erit

Eleazar filius Aaron sacerdotis, ad cuius curam pertinet oleum ad concinnandas lucernas, & compositionis incensum, & sacrificium, quod semper offertur, & oleum vinctiois, & quidquid ad cultum tabernaculi pertinet, omniumq. vasorum, quæ in Sanctuario sunt. * Locutusq. est Dominus ad Moysen, & Aaron, dicens: * Nolite perdere populum Caath de medio Leuitarum: * sed hoc facite eis, vt viuant, & non moriantur, si tetigerint Sancta sanctorum. Aaron & filij eius intrabunt, ipsiq. disponent opera singulorum, & diuident quid portare quis debeat. * Alij nulla curiositate videant quæ sunt in Sanctuario priusquam inuoluantur, alioquin morientur. * Locutusq. est Dominus ad Moysen, dicens: * Tolle summam etiam filiorum Gerson per domos ac familias & cognationes suas, * a triginta annis & supra, vsque ad annos quinquaginta. Numera omnes qui ingrediuntur & ministrant in tabernaculo foederis. * Hoc est officium familiz Gersonitarum, * vt portent cortinas tabernaculi & tectum foederis operimentum aliud, & super omnia velamen ianchinum tentoriumq. quod pender in introitu tabernaculi foederis, * cortinas atrij, & velum in introitu quod est ante tabernaculum. Omnia quæ ad altare pertinent, funiculos, & vasa ministerij, * iubente Aaron & filiis eius, portabunt filij Gerson: & scient singuli cui debeant oneri mancipari. * Hic est cultus familiz Gersonitarum in tabernaculo foederis, eruntq. sub manu Ithamar filij Aaron sacerdotis. * Filios quoque Merari per familias & domos patrum suorum recensetis * a triginta annis & supra, vsque ad annos quinquaginta, omnes qui ingrediuntur ad officium ministerij sui & cultum foederis testimonij. * Hæc sunt onera eorum: Portabunt tabulas tabernaculi & vestes eius, columnas ac bales earum, * columnas quoque atrij per circuitum cum basibus & paxillis & funibus suis. Omnia vasa & suppellectilem ad numerum accipiant, sicq. portabunt. * Hoc est officium familiz Merazarum &

ministerium in tabernaculo foederis: eruntq. sub manu Ithamar filij Aaron sacerdotis. * Recensuerunt igitur Moyses & Aaron & principes synagoga filios Caath per cognationes & domos patrum suorum * a triginta annis & supra, vsque ad annum quinquagesimum, omnes qui ingrediuntur ad ministerium tabernaculi foederis: * & inuenti sunt duo millia septingenti quinquaginta. * Hic est numerus populi Caath qui intrant tabernaculum foederis: hos numerauit Moyses & Aaron iuxta sermonem Domini per manum Moysi. * Numerati sunt & filij Gerson per cognationes & domos patrum suorum, * a triginta annis & supra, vsque ad quinquagesimum annum, omnes qui ingrediuntur vt ministrent in tabernaculo foederis: * & inuenti sunt duo millia sexcenti triginta. * Hic est populus Gersonitarum, quos numerauerunt Moyses & Aaron iuxta verbum Domini. * Numerati sunt & filij Merari per cognationes & domos patrum suorum * a triginta annis & supra, vsque ad annum quinquagesimum, omnes qui ingrediuntur ad exemplum ritus tabernaculi foederis: * & inuenti sunt tria millia ducenti. * Hic est numerus filiorum Merari, quos recensuerunt Moyses & Aaron iuxta imperium Domini per manum Moysi. * Omnes qui recensiti sunt de Leuitis, & quos recenseri fecit ad nomen Moyses & Aaron, & principes Israel per cognationes & domos patrum suorum * a triginta annis & supra, vsque ad annum quinquagesimum, ingredientes ad ministerium tabernaculi, & onera portanda, * fuerunt simul octo millia quingenti octoginta. * Iuxta verbum Domini recensit eos Moyses, vnumquemque iuxta officium & onera sua, sicut præceperat ei Dominus.

C A P. V.

Locutusq. est Dominus ad Moysen, dicens: * Præcipio tuis Israel, vt eiciant de castris omnem leprosum, & qui semine suum pollutusq. est super mortuos

* tam

1 * tam masculum quam feminam
 eijcie de castris, ne contaminent
 ea cum habitauerim vobiscum.
 2 * Feceruntq. ita filij Israel, & eie-
 cerunt eos extra castra, sicut locu-
 tus erat Dominus Moyfi. * Locu-
 3 usq. est Dominus ad Moysen, di-
 cens: * Loquere ad filios Israel:
 4 Vir, siue mulier, cum fecerint ex
 omnibus peccatis, quæ solent ho-
 minibus accidere, & per negligen-
 5 tiam transgressi fuerint manda-
 tum Domini, atque deliquerint,
 6 * confitebuntur peccatum suum,
 & reddet ipsius caput, quintamq.
 partem deluper ei, in quem pec-
 7 cauerint. * Sin autem non fuerit
 qui recipiat, dabunt Domino, &
 8 erit sacerdotis, excepto ariete, qui
 offertur pro expiatione, vt sit pla-
 cibilis hostia. * Omnes quoque
 9 primitiæ, quas offerunt filij Israel,
 ad sacerdotem pertinent: * & quid-
 10 quid in Sanctuarium offertur a
 singulis, & traditur manibus sa-
 11 cerdotis, ipsius erit. * Locutusq.
 est Dominus ad Moysen, dicens:
 12 * Loquere ad filios Israel, & dices
 ad eos: Vir, cuius vxor errauerit,
 13 maritumq. cõtemnens * dormie-
 rit cum altero viro, & hoc maritus
 deprehendere nõ quierit, sed sa-
 tet adulterium, & testibus argui
 non potest, quia non est inuenta
 14 in stupro: * si spiritus zelotypiz
 concitauerit virum contra vxorẽ
 suam, quæ vel polluta est, vel falsa
 15 suspitione appetitur, * adducet eã
 ad sacerdotem, & offeret obla-
 tionem pro illa decimam partem
 sati farinæ hordeaceæ: non fundet
 super eam oleum, nec imponet
 16 thus: quia sacrificium zelotypiz
 est, & oblatio inuestigans adul-
 terium. * Offeret igitur eam sa-
 17 cerdos, & statuet coram Domi-
 18 no. * assumetq. aquam sanctam
 in vase fictili, & pauxillum terræ
 de pavimento tabernaculi mitter
 in eam. * Cumq. steterit mulier
 in conspectu Domini, discoope-
 riet caput eius, & ponet super
 manus illius sacrificium recorda-
 19 tionis, & oblationem zelotypiz:
 ipse autem tenebit aquas ama-
 rissimas, in quibus cum execra-
 tione maledicta congestit. * adiu-
 rabitq. eam, & dicet: Si non
 dormiuit vir alienus tecum, &
 si non polluta es deserto mari-

thoro, non te nocebunt aquæ istæ
 amarissimæ, in quas maledicta
 20 congesti. * Sin autem inclinasti a
 viro tuo, atque polluta es, & con-
 21 cubuisti cum altero viro: * his ma-
 ledictionibus subiacebis: Det te
 Dominus in maledictionem, exẽ-
 plumq. cunctorum in populo suo:
 putrescere faciat semur tuum, &
 22 tumens vterus tuus disrumpatur.
 * ingrediantur aquæ maledictæ in
 ventrem tuum, & vtero tume-
 scente putrescat semur. Et re-
 23 spondebit mulier, Amen, amen.
 24 * Scribetq. sacerdos in libello ista
 D maledicta, & delebit ea aquas ama-
 rissimis, in quas maledicta con-
 25 gessit, * & dabit ei bibere.
 26 Quas cum exhauserit, * tollet sa-
 cerdos de manu eius sacrificium
 zelotypiz, & eleuabit illud coram
 Domino, imponetq. illud super
 10 altare: ita dumtaxat vt prius.
 16 * pugillum sacrificij tollat de eo,
 quod offertur, & incendat super
 altare: & sic potum det mulieri
 27 aquas amarissimas. * Quas cum
 biberit, si polluta est, & contem-
 pto viro adulterij rea, pertransi-
 bunt eam aquæ maledictionis, &
 inflato ventre computrescet semur:
 28 eritq. mulier in maledictio-
 nem, & in exemplum omni po-
 29 pulo. * Quod si polluta non fue-
 rit, erit innoxia, & faciet liberos.
 30 * Ista est lex zelotypiz. Si declina-
 uerit mulier a viro suo, & si pol-
 31 luta fuerit, * maritusq. zeloty-
 piz spiritu concitatus adduxerit
 eam in conspectu Domini, & fe-
 cerit ei sacerdos iuxta omnia quæ
 scripta sunt: * maritus absque
 culpa erit, & illa recipiet iniqui-
 tatem suam.

CAP. VI.

1 Locusq. est Dominus ad Moy-
 2 sen, dicens: * Loquere ad fi-
 3 lios Israel, & dices ad eos: Vir, siue
 mulier, cum fecerint votum,
 vt sanctificentur, & sevoluerint
 4 Domino consecrare: * a vino, &
 omni, quod inebriare potest, ab-
 stinebunt. Acetum ex vino, &
 ex qualibet alia potione, & quid-
 quid de vva exprimitur, non bi-
 bent: vvas recentes siccasq. non
 4 comedent * cunctis diebus quibus
 ex voto Domino consecrantur:
 H 2 quid-

¶ Iudic. 13.
a. 5

quidquid ex vinea esse potest, ab
vua passa usque ad acinum non
comedent. * Omni tempore sepa-
rationis suæ ¶ nouacula non tran-
sibit per caput eius usque ad com-
pletum diem, quo Domino con-
secratur. Sanctus erit, crescente
casarie capitis eius. * Omni tem-
pore cōsecrationis suæ super mor-
tuum non ingredietur, nec super
patris quidem & matris & fratris
sororisq. funere contaminabitur,
quia consecratio Dei sui super ca-
put eius est. * Omnibus diebus se-
parationis suæ sanctus erit Domi-
no. * Sin autem mortuus fuerit
subito quispiam coram eo, pol-
luerit caput consecrationis eius:
quod rader illico in eadem die
purgationis suæ, & rursum septi-
ma. * in octaua autem die offeret
duos turtures, vel duos pullos co-
lumbæ sacerdoti in introitu fœ-
deris testimonij. * facietq. sacer-
dos vnum pro peccato, & alterum
in holocaustum, & deprecabitur
pro eo, quia peccauit super mor-
tuo: sanctificabitq. caput eius in
die illo. * & consecrabit Domino
dies separationis illius, offerens
agnum anniculum pro peccato:
ita tamen vt dies priores irini hât,
quoniam polluta est sanctificatio
eius. * Ista est lex consecrationis.
Cum dies, quos ex voto decreue-
rat, complebuntur: adducet eum
ad ostium tabernaculi fœderis,
* & offeret oblationem eius Do-
mino, agnum anniculum immac-
ulatum in holocaustum, & ouem
anniculam immaculatam pro pec-
cato, & arietem immaculatum,
hostiam pacificam, * canistrum
quoque panum azymorum qui
conspersi sint oleo, & lagana abs-
que fermento vncta oleo, ac li-
bamina singulorum: * quæ offe-
ret sacerdos coram Domino, &
faciet tam pro peccato, quàm in
holocaustum. * Arietem vero im-
molabit hostiam pacificam Do-
mino, offerens simul canistrum
azymorum, & libamenta quæ ex
more debentur. * ¶ Tunc raderet
nazareus ante ostium tabernaculi
fœderis casarie cōsecrationis suæ:
tolletq. capillos eius, & ponet su-
per ignem, qui est suppositus sa-
crificio pacificorum. * Et armum
costum arietis, tortamq. absque

¶ A& 21. d.
14

fermento vnam de canistro, & la-
ganum azymum vnum, & tradet
in manus nazarei, postquam ra-
sum fuerit caput eius. * Susceptaq.
rursum ab eo, eleuabit in conspe-
ctu Domini: & sanctificata sacer-
dotis erunt, sicut pectusculum,
quod separati iustum est, & seniu.
post hæc potest bibere nazareus
vinum. * Ista est lex nazarei, cum
vouerit oblationem suam Domi-
no tempore consecrationis suæ,
exceptis his, quæ inuenerit ma-
nus eius. iuxta quod mente deu-
ouerat, ita faciet ad perfectionē
sanctificationis suæ. * Locutusq.
est Dominus ad Moysen, dicens:
* Loquere Aaron & filijs eius:
Sic benedicetis filijs Israel, & di-
citis eis: * Benedicat tibi Domi-
nus, & custodiat te. * Offendat Do-
minus faciem suam tibi, & mi-
seretur tui. * Conuertat Domi-
nus vultum suum ad te, & det ti-
bi pacem. * Inuocabuntq. no-
men meum super filios Israel, &
ego benedicam eis.

Eccli. 36. e.

19

C A P. VII.

¶ A& ¶ est autem in die qua
compleuit Moyses tabernacu-
lum, & erexit illud: vnxitq. &
sanctificauit cum omnibus vasis
suis, altare similiter & omnia vas-
a eius. * Oblulerunt principes Is-
rael & capita familiarum, qui erant
per singulas tribus, præsentiq. eo-
rum, qui numerati fuerant, * mun-
nera coram Domino sex plaustra
testa cum duodecim bobus. Vnū
plaustrum obtrudere duo duces,
& vnum bouem singuli, obtrule-
runtq. ea in conspectu taberna-
culi. * Ait autem Dominus ad
Moysen: * Suscipe ab eis vt ser-
uiant in ministerio tabernaculi,
& trades ea Leuitis iuxta ordinem
ministerij sui. * Itaque cum
suscepisset Moyses plaustra & bo-
ues, tradidit eos Leuitis. * Duo
plaustra & quattuor boues dedit
filijs Gerson, iuxta id quod habe-
bant necessarium. * quattuor alia
plaustra, & octo boues dedit filijs
Merari secundum officia & cul-
tum suum, sub manu Ithamar fi-
lij Aaron sacerdotis. * filijs autem
Caath non dedit plaustra & bo-
ues: quia in Sanctuario seruauit, &
opera

¶ Exod. 40.
b. 16

onera proprijs portant humeris.
 * Igitur obtulerunt duces in dedicationem altaris, die qua vinctum est, oblationem suam ante altare. * Dixitq. Dominus ad Moy sen : Singuli duces per singulos dies offerant munera in dedicationem altaris. * Primo die obtulit oblationem suam Nahasson filius Aminadab de tribu Iuda : * fueruntq. in ea acetabulum argenteum pondus centum triginta siclorum, phiala argentea habens septuaginta siclos iuxta pondus Sanctuarij, vtrumque plenum similia conspersa oleo in sacrificium : * mortariolum ex decem siclis aureis plenum incenso : * bouem de armento, & arietem, & agnum anniculum in holocaustum : * hircumq. pro peccato : * & in sacrificio pacificorum boues duos, arietes quinque, hircos quinque, agnos anniculos quinque. hzc est oblatio Nahasson filij Aminadab. * Secundo die obtulit Nathanael filius Suar, dux de tribu Issachar, * acetabulum argenteum appendens centum triginta siclos, phialam argenteam habentem septuaginta siclos, iuxta pondus Sanctuarij, vtrumque plenum similia conspersa oleo in sacrificium : * mortariolum aureum habens decem siclos plenum incenso : * bouem de armento, & arietem, & agnum anniculum in holocaustum : * hircumq. pro peccato : * & in sacrificio pacificorum boues duos, arietes quinque, hircos quinque, agnos anniculos quinque. hzc fuit oblatio Nathanael filij Suar. * Tercio die princeps filiorum Zabulon Eliab filius Helon, * obtulit acetabulum argenteum appendens centum triginta siclos, phialam argenteam habentem septuaginta siclos ad pondus Sanctuarij, vtrumque plenum similia conspersa oleo in sacrificium : * mortariolum aureum appendens decem siclos plenum incenso : * bouem de armento, & arietem, & agnum anniculum in holocaustum : * hircumq. pro peccato : * & in sacrificio pacificorum boues duos, arietes quinque, hircos quinque, agnos anniculos quinque. hzc est oblatio Eliab

filij Helon. * Die quarto princeps filiorum Ruben, Elisur filius Sedeur * obtulit acetabulum argenteum appendens centum triginta siclos, phialam argenteam habentem septuaginta siclos ad pondus Sanctuarij, vtrumque plenum similia conspersa oleo in sacrificium : * mortariolum aureum appendens decem siclos plenum incenso : * bouem de armento, & arietem, & agnum anniculum in holocaustum : * hircumq. pro peccato : * & in hostias pacificorum boues duos, arietes quinque, hircos quinque, agnos anniculos quinque. hzc fuit oblatio Elisur filij Sedeur. * Die quinto princeps filiorum Simeon Salameel filius Suritaddai * obtulit acetabulum argenteum appendens centum triginta siclos, phialam argenteam habentem septuaginta siclos ad pondus Sanctuarij, vtrumque plenum similia conspersa oleo in sacrificium : * mortariolum aureum appendens decem siclos plenum incenso : * bouem de armento, & arietem, & agnum anniculum in holocaustum : * hircumq. pro peccato : * & in hostias pacificorum boues duos, arietes quinque, hircos quinque, agnos anniculos quinque. hzc fuit oblatio Salameel filij Suritaddai. * Die sexto princeps filiorum Gad, Eliasaph filius Ducl * obtulit acetabulum argenteum appendens centum triginta siclos, phialam argenteam habentem septuaginta siclos ad pondus Sanctuarij, vtrumque plenum similia conspersa oleo in sacrificium : * mortariolum aureum appendens decem siclos plenum incenso : * bouem de armento, & arietem, & agnum anniculum in holocaustum : * hircumq. pro peccato : * & in hostias pacificorum boues duos, arietes quinque, hircos quinque, agnos anniculos quinque. hzc fuit oblatio Eliasaph filij Ducl. * Die septimo princeps filiorum Ephraim, Elisama filius Ammiud * obtulit acetabulum argenteum appendens centum triginta siclos, phialam argenteam habentem septuaginta siclos ad pondus Sanctuarij, vtrumque plenum similia conspersa oleo in

sacrificium: * mortariolum aureū
 appendens decem siclos plenum: 50
 incenso: * bouem de armento, &
 arietem, & agnum anniculum: 51
 in holocaustum: * hircumq. pro
 peccato: * & in hostias pacifico- 52
 rum, boues duos, arietes quin-
 que, hircos quinque, agnos an- 53
 niculos quinque. hæc fuit obla-
 tio Elisama filij Ammiud. * Die 54
 octauo, princeps filiorum Manaf-
 se, Gamaliel filius Phadaſſur, * ob- 55
 tulit acetabulum argenteum ap-
 pendens centum triginta siclos,
 phialam argenteam habentem
 septuaginta siclos ad pondus San-
 ctuarij, vtrumque plenum simila
 conſperſa oleo in ſacrificium: 56
 * mortariolum aureum appendens
 decem siclos, plenum incenso: 57
 * bouem de armento, & arietem,
 & agnum anniculum in holocau-
 ſtum: * hircumq. pro peccato: 58
 * & in hostias pacificorum boues
 duos, arietes quinque, hircos 59
 quinque, agnos anniculos quin-
 que. hæc fuit oblatio Gamaliel
 filij Phadaſſur. * Die nono princeps
 filiorum Benjamin, Abidan 60
 filius Gedeonis, * obtulit aceta-
 bulum argenteum appendens cen-
 tum triginta siclos, phialam ar-
 genteam habentem ſeptuaginta
 siclos ad pondus Sanctuarij, vtrū-
 que plenum simila conſperſa oleo
 in ſacrificium: * & mortariolum 62
 aureum appendens decem siclos
 plenum incenso: * bouem de 63
 armento, & arietem, & agnum
 anniculum in holocaustum: * hir- 64
 cumq. pro peccato: * & in hostias
 pacificorum boues duos, arietes 65
 quinque, hircos quinque, agnos
 anniculos quinque. hæc fuit ob-
 latio Abidan filij Gedeonis. * Die 66
 decimo princeps filiorum Dan,
 Ahiezer filius Ammiſaddai * obtu- 67
 lit acetabulum argenteum appen-
 dens centum triginta siclos, phia-
 lam argenteam habentem ſeptua-
 ginta siclos, ad pondus Sanctua-
 rij, vtrumque plenum simila con-
 ſperſa oleo in ſacrificium: * mor- 68
 tariolum aureum appendens de-
 cem siclos plenum incenso: * bo- 69
 uem de armento, & arietem, &
 agnum anniculum in holocauſtū:
 * hircumq. pro peccato: * & in 70
 hostias pacificorum boues duos,
 arietes quinque, hircos quinque, 71

agnos anniculos quinque. hæc
 fuit oblatio Ahiezer filij Ammi-
 ſaddai. * Die undecimo princeps
 filiorū Aſer, Phiegil filius Ochran 72
 * obtulit acetabulum argenteum
 appendens centum triginta siclos,
 phialam argenteam habentem ſep-
 tuaginta siclos ad pondus San-
 ctuarij, vtrumque plenum simila
 conſperſa oleo in ſacrificium: 73
 * mortariolum aureum appendens
 decem siclos plenum incenso: * bo- 74
 uem de armento, & arietem, &
 agnum anniculum in holocauſtū:
 * hircumq. pro peccato: * & in 75
 hostias pacificorum boues duos,
 arietes quinque, hircos quinque,
 agnos anniculos quinque. hæc 76
 fuit oblatio Phiegil filij Ochran. 77
 * Die duodecimo princeps filiorū
 Nephthali, Ahira filius Enan 78
 * obtulit acetabulum argenteum
 appendens centum triginta siclos,
 phialam argenteam habentem
 ſeptuaginta siclos ad pondus San-
 ctuarij, vtrumque plenum simila
 oleo conſperſa in ſacrificium: 79
 * mortariolum aureum appendens
 decem siclos, plenum incenso: 80
 * bouem de armento, & arietem,
 & agnum anniculum in holocau-
 ſtum: * hircumq. pro peccato: 81
 * & in hostias pacificorum boues
 duos, arietes quinque, hircos 82
 quinque, agnos anniculos quin-
 que. hæc fuit oblatio Ahira filij
 Enan. * Hæc in dedicatione alta-
 ris oblata ſunt a principibus Iſ-
 rael, in die qua conſecratum eſt.
 acetabula argentea duodecim: 83
 phialæ argenteæ duodecim: mor-
 tariola aurea duodecim: * ita vt
 centum triginta siclos argenti ha-
 beret vnum acetabulum, & ſep-
 tuaginta siclos haberet vna phia-
 la: id eſt, in commune vaſorum
 omnium ex argento ſicli duo mil-
 lia quadringenti, pondere San-
 ctuarij. * mortariola aurea duo-
 decim plena incenso denos siclos
 appendentia pondere Sanctuarij:
 id eſt, ſimul auri ſicli centum 86
 viginti: * boues de armento in
 holocaustum duodecim, arietes
 duodecim, agni anniculi duode-
 cim, & libamenta eorum: hirci
 duodecim pro peccato. * In ho-
 ſias pacificorum, boues viginti
 quattuor, arietes ſexaginta, hirci
 ſexaginta, agni anniculi ſexagin- 88

ta. Hæc oblata sunt in dedicatione altaris, quando vñctum est. * Cumq. ingrederetur Moyses tabernaculum fœderis, & consuleret oraculum, audiebat vocem loquentis ad se de propitiatorio quod erat super arcam, testimonij inter duos Cherubim, vnde & loquebatur ei.

CAP. VIII.

Locutusq. est Dominus ad Moysen, dicens: * Loquere Aaron, & dices ad eum: Cum posueris septem lucernas, candelabrum in australi parte erigatur. Hoc igitur præcipe vt lucernæ contra boream & regione respiciant ad mensam panum propositionis, contra eam partem, quam candelabrum respicit, lucere debebunt. * Fecitq. Aaron, & impoluit lucernas super candelabrum, vt præceperat Dominus Moysi. * Hæc autem erat factura candelabri, ex auro ductili, tam medius stipes, quam cuncta quæ ex utroque calamorum latere nascebantur: iuxta exemplum quod ostendit Dominus Moysi, ita operatus est candelabrum. * Erlocutus est Dominus ad Moysen, dicens: * Tolle Leuitas de medio filiorum Israel, & purificabis eos: iuxta hunc ritum: Alpergantur aqua lustrationis, & radant omnes pilos carnis suæ. Cumq. laverint vestimenta sua, & mundati fuerint, * tollent bouem de armentis, & libamentum eius similem oleo conasperant: bouem autem alterum de armento tu accipies pro peccato: * & applicabis Leuitas coram tabernaculo fœderis, conuocata omni multitudine filiorum Israel. * Cumq. Leuitæ fuerint coram Domino, ponent filij Israel manus suas super eos. * & offeret Aaron Leuitas, munus in conspectu Domini a filiis Israel, vt seruiant in ministerio eius. * Leuitæ quoque ponent manus suas super caput bouis, & quibus vnum facies pro peccato, & alterum in holocaustum Domini, vt deprecetur pro eis. * Statuesq. Leuitas in conspectu Aaron & filiorum eius, & consecrabis oblatos Domino, * ac separabis de me-

dio filiorum Israel, vt sint mei.

15 * & postea ingredientur tabernaculum fœderis, vt seruiant mihi. Sicq. purificabis & consecrabis eos in oblationem Domini: quoniam dono donati sunt mihi a filiis Israel. * Pro primogenitis quæ aperiant omnem vuluam in Israel, accepi eos. * Mea sunt enim omnia primogenita filiorum Israel, tam ex hominibus quam ex iumentis. Ex die quo percussisti omne primogenitum in Terra Ægypti, landificaui eos mihi: & tuli Leuitas pro cunctis primogenitis filiorum Israel: * tradidiq. eos dono Aaron & filijs eius de medio populi, vt seruiant mihi pro Israel in tabernaculo fœderis, & orent pro eis ne sit in populo plaga, si auli fuerint accedere ad Sanctuarium. * Feceruntq. Moyses & Aaron & omnis multitudo filiorum Israel super Leuitis quæ præceperat Dominus Moysi: * purificauitq. sunt, & lauerunt vestimenta sua. Eleuauitq. eos Aaron in conspectu Domini, & orauit pro eis, * vt purificati ingrederentur ad officia sua in tabernaculum fœderis coram Aaron & filijs eius. Sicut præceperat Dominus Moysi de Leuitis, ita factum est.

21 * Locutusq. est Dominus ad Moysen, dicens: * Hæc est lex Leuitarum: A viginti quinque annis & supra, ingredientur vt ministrent in tabernaculo fœderis.

25 * Cumq. quinquagesimum annum ætatis impleuerint, serui cessabunt: * eruntq. ministri fratrum suorum in tabernaculo fœderis, vt custodiant quæ tibi fuerint commendata, opera autem ipsa non faciant. Sic dispones Leuitas in custodijs suis.

CAP. IX.

Locutus est Dominus ad Moysen in deserto Sinai anno secundo, postquam egressi sunt de Terra Ægypti, mense primo dicens: * Faciam ulij Israel Phasem in tempore suo, * quattadecima die mensis huius ad vesperam, iuxta omnes ceremonias & institutiones eius. * Præcepitq. Moyses filiis Israel vt facerent Phasem.

2 * Qui fecerunt in tempore suo: quæ

4 Sup. j. b.

11

Exo. 13. a. 2

Luc. 2. d. 23

11

Exo. 12. a. 2

tadecima die mensis ad vesperam in monte Sinai. Iuxta omnia quæ mandauerat Dominus Moysi, fecerunt filij Israel. * Ecce autem quidam immundi super animam hominis, qui non poterant facere Phasæ in die illo, accedentes ad Moysen & Aaron, * dixerunt eis: Immundi sumus super animam hominis. quare fraudamur ut non valeamus oblationem offerre Domino in tempore suo inter filios Israel? * Quibus respondit Moyses: State vt consulam quid præcipiat Dominus de vobis. * Locutusq. est Dominus ad Moysen, dicens: * Loquere filiis Israel: Homo qui fuerit immundus super animam, siue in via procul in gente vestra, faciat Phasæ Domino * in mense secundo, quartadecima die mensis ad vesperam: cum azymis & lactucis agrestibus comedent illud: * non relinquent ex eo quippiam vsque mane, & os eius non confingent, omnem ritum Phasæ obseruabunt. * Si quis autem & mundus est, & in itinere non fuit, & tamen non fecit Phasæ, exterminabitur anima illa de populis suis, quia sacrificium Domino non obtulit tempore suo: peccatum suum ipse portabit. * Peregrinus quoque & advena si fuerint apud vos, facient Phasæ Domino iuxta ceremonias & iustificationes eius. Præceptum idem erit apud vos tam aduenæ quàm indigenæ. * Igitur die qua erectum est tabernaculum, operuit illud nubes. A vespere autem super tentorium erat quasi species ignis vsque mane. * sic fiebat iugiter: per diem operiebat illud nubes, & per noctem quasi species ignis. * Cumq. ablata fuisset nubes, quæ tabernaculum protegebat, tunc proficiscebantur filij Israel: & in loco ubi stetisset nubes, ibi castrametabantur. * Adimperium Domini proficiscebantur, & ad imperium illius fiebant tabernaculum. * Cunctis diebus quibus stabat nubes super tabernaculum, manebant in eodem loco: * & si euenisset vt multo tempore maneret super illud, erant filij Israel in excubijs Domini, & non proficiscebantur * quot diebus fuisset

nubes super tabernaculum. Ad imperium Domini erigebant tentoria, & ad imperium illius deponebant. * Si fuisset nubes a vespere vsque mane, & statim diluculo tabernaculum reliquisset, proficiscebantur: & si post diem & noctem recessisset, dissipabant tentoria. * Si vero biduo aut vno mense vel longiori tempore fuisset super tabernaculum, manebant filij Israel in eodem loco, & non proficiscebantur: statim autem vt recessisset, mouebant castra. * Per verbum Domini fiebant tentoria, & per verbum illius proficiscebantur: erantq. in excubijs Domini iuxta imperium eius permanum Moysi.

C A P. X.

Locutusq. est Dominus ad Moysen, dicens: * Fac tibi duas tubas argenteas ductiles, quibus conuocare possis multitudinem quando mouenda sunt castra. * Cumq. increpaueris tubis, congregabitur ad te omnis turba ad ostium tabernaculi foderis. * Si semel clāgueris, venient ad te principes, & capita multitudinis Israel. * Si autem prolixior arque concisus clangor increpauerit, mouebunt castra primi qui sunt ad orientalem plagam. * In secundo autem sonitu & pari vlulatu tubæ, leuabunt tentoria qui habitant ad meridiem. & iuxta hunc modum reliqui facient, vlulantibus tubis in processione. * Quando autem congregandus est populus, simplex tubarum clangor erit, & non concise vlulabunt. * Filij autem Aaron sacerdotes clangent tubis: eritq. hoc legitimum sempiternum in generationibus vestris. * Si exieritis ad bellum de terra vestra contra hostes qui dimicant aduersum vos, clangetis vlulantibus tubis, & erit recordatio vestri coram Domino Deo vestro, vt exanimi de manibus inimicorum vestrorum. * Si quando habebitis epulum, & dies festos, & calendas, canetis tubis super holocaustis, & pacificis victimis, vt sint vobis in recordationem Dei vestri. ego Dominus Deus vestrus. * Anno secundo,

Exo. 12. g.

46

Ioan. 19. f.

37

Exo. 40. b.

16

1. Cor. 10.

2. 1

cando, mensesecundo, vigesima die mensis eleuata est nubes de tabernaculo fœderis: * profectiq. sunt filij Israel per turmas suas de deserto Sinai, & recubuit nubes in solitudine Pharan. * Moueruntq. castra primi iuxta imperiū Domini in manu Moyli. * Filij Iuda per turmas suas: quorum princeps erat Nahasson filius Ammadab. * In tribu filiorum Issachar fuit princeps Nathanael filius Suar. * In tribu Zabulon erat princeps Eliab filius Helon. * Deposituq. est tabernaculum, quod portantes egressi sunt filij Gerson & Merari. * Profectiq. sunt & filij Ruben, per turmas & ordinem suum: quorum princeps erat Helitur filius Seducr. * In tribu autem filiorum Simeon, princeps fuit Salamiel filius Surisaddai. * Porro in tribu Gad erat princeps Eliafaph filius Ducl. * Profectiq. sunt & Caathitz portantes Sanctuarium. Tandiu tabernaculum portabatur, donec venirent ad erectionis locum. * Mouerunt castra & filij Ephraim per turmas suas, in quorum exercitu princeps erat Elisama filius Ammiud. * In tribu autem filiorum Manasse princeps fuit Gamaliel filius Phadassur. * & in tribu Benjamin erat dux Abidan filius Gedeonis. * No- uissimi castrorum omnium profecti sunt filij Dan per turmas suas, in quorum exercitu princeps fuit Ahiezzer filius Ammiadaddai. * In tribu autem filiorum Aser erat princeps Rhegiel filius Ocheran. * Et in tribu filiorum Nephthali princeps fuit Ahura filius Enan. * Hac sunt castra, & protectiones filiorum Israel per turmas suas quando egrediebantur. * Dixitq. Moyses Hobab filio Raguel Madianitz, cognato suo: Prohincemur ad locum, quem Dominus daturus est nobis: veni nobiscum, vt beneficiamus tibi: quia Dominus bona promissit Israeli. * Cui ille respondit: Non vadam tecum, sed reuertar in terram meam, in qua natus sum. * Et ille: Noli, inquit, nos relinquare: tu enim nosti in quibus locis per desertum castra ponere debeamus, & eris ductor noster. * Cumq. nobiscum ve-

neris, quidquid optimum fuerit ex opibus, quas nobis traditurus est Dominus, dabimus tibi. * Profecti sunt ergo de Monte Domini viam trium dierum, atq. fœderis Domini praecebat eos, per dies tres providens castrorum locum. * Nubes quoque Domini super eos erat per diem cum incederent. * Cumq. eleuaretur arca, dicebat Moyses: Surge Domine, & dissipentur inimici tui, & fugiant qui oderunt te, a facie tua. * Cum autem deponeretur, aiebat: Reuerte Domine ad multitudinem exercitus Israel.

C A P. XI.

- I**nterea ortum est murmur populi, quasi dolentium pro labore, contra Dominum. Quod cum audisset Dominus, iratus est. Et accentus in eos ignis Domini deuorauit extremam castrorum partem. * Cumq. clamasset populus ad Moysen, orauit Moyses ad Dominum, & absorptus est ignis. * Vocauitq. nomen loci illius, Incensio: eo quod incensus fuisset contra eos ignis Domini. * Vulgus quippe promissum, quod ascenderat cum eis, flagrauit desiderio, sedens & flens, iunctis sibi pariter filiis Israeli, & ait: Quis dabit nobis ad vescendum carnes? * Recordamur piscium, quos comedebamus in Aegypto gratis: in meniem nobis veniunt cucumeres, & pepones, porriq. & cepe, & allia. * Anima nostra arida est, nihil aliud respiciunt oculi nostri nisi Man. * Erat autem Man quasi semen coriandri coloris bdellij. * Circuibatq. populus, & colligans illud, frangebatur in mortario, loquens in olla, & faciens ex eo tortulas saporis quasi panis oleati. * Cumq. descenderet nocte super castra ros, descendebar pariter & Man. * Audiuit ergo Moyses fientem populum per familias, singulos per ostia tentorii sui. iratusq. est furor Domini valde: sed & Moysi intoleranda res visa est. * & ait ad Dominum: Cur affixisti seruum tuum? quare non inuenio gratiam coram te? & cur impositum pondus vniuersi populi

|| Ps. 67. a. b.

|| Ps. 77. c. 10

|| Ps. 77. c. 11

|| I. Cor. 10.

|| Exo. 16. e.

|| Sap. 16. c. 20

|| Ps. 77. c. 24

|| Isa. 6. d. 31

populi huius super me? * Numquid ego concepi omnem hanc multitudinem, vel genui eam, vt dicas mihi: Porta eos in sinu tuo sicut portare solet nutrix infantulum, & defer in terram, pro qua iurasti patribus eorum? * Vnde mihi carnes vt dem tantæ multitudini? Non contra me, dicentes: Da nobis carnes vt comedamus. * Non possum solus sustinere omnem hunc populum, quia grauis est mihi. * Sin aliter tibi videntur, obsecro vt interficias me, & inueniam gratiã in oculis tuis, ne tantis afficiar malis. * Et dixit Dominus ad Moysen: Congrega mihi septuaginta viros de tribus Israel, quos tu nosti quod lenes populi tui ac magistri: & duces eos ad ostium tabernaculi fœderis, faciesq; ibi stare tecum, * vt descendam & loquar tibi: & auferam de spiritu tuo, tradamq; eis, vt sustentent tecum onus populi, & non tu solus graueris. * Populo quoque dices: Sanctificamini: cras comedetis carnes. ego enim audiui vos dicere: Quis dabit nobis escas carnum? bene nobis erat in Ægypto. Vt det vobis Dominus carnes, & comedatis: * non vno die, nec duobus, vel quinque aut decem, nec viginti quidem, * sed vsque ad mensem dierum, donec exeat per nares vestras, & vertatur in nauseam, quò quod repuleritis Dominum, qui in medio vestri est, & fleueritis coram eo, dicentes: Quare egressi sumus ex Ægypto? * Erat Moyses: Sexcenta milia peditum huius populi sunt. & tu dicis: Dabo eis esum carniū mense integro? * Numquid otium & bonū multitudo caderetur, vt possit sufficere ad cibum? vel omnes pisces maris in vnum congregabuntur, vt eos satient? * Cui respondit Dominus: Numquid manus Domini inualida est? Iam nunc videbis virum meum sermo opere compleatur. * Venit igitur Moyses, & narrauit populo verba Domini, congregans septuaginta viros de tribus Israel, quos stare fecit circa tabernaculum. * Descenditq; Dominus per nubem, & locutus est ad eum, auferens de spiritu qui erat in

Moysen, & dans septuaginta viros. Cumq; requieuisset in eis Spiritus, prophetauerunt, nec ultra cessauerunt. * Remanserant autem in castris duo viri, quorum vnus vocabatur Eldad, & alter Medad, super quos requieuit Spiritus. nam & ipsi descripti fuerant, & non exierant ad tabernaculum. * Cumq; prophetarent in castris, cucurrit puer, & nunciauit Moysi, dicens: Eldad & Medad prophetant in castris. * Statim Iosue filius Nun, minister Moysi, & electus e pluribus, ait: Domine mi Moyses prohibe eos. * At ille: Quid, inquit, æmularis pro me? quis tribuat vt omnis populus propheteret, & det eis Dominus Spiritum suum? * Reuersusq; est Moyses, & maiores natu Israel in castra. * Ventus autem egrediens a Domino arreptas trans mare coturnices detulit, & demisit in castra itinere quantum vno die confici potest, ex omni parte castrorum per circuitum, volabantq; in aere duobus cubitis altitudine super terram. * Surgens ergo populus toto die illo, & nocte, ac die altero, congregauit coturnicum, qui parum, decem coros: & siccauerunt eas per gyrum castrorum. * Adhuc carnes erant in dentibus eorum, nec defecerat huiuscemodi cibus: & ecce furor Domini concitatus in populum, percussit eum plaga magna nimis. * Vocatusq; est ille locus, Sepulchra concupiscentiarum: ibi enim sepelierunt populum qui desiderauerat. Egressi autem de Sepulchris concupiscentiarum, venerunt in Hazereth, & manserunt ibi.

CAP. XII.

Locutusq; est Maria & Aaron contra Moysen propter uxorem eius Æthiopsam, & dixerunt: Num per solum Moysen locutus est Dominus? nonne & nobis similiter est locutus? Quod cum audisset Dominus, (* Erat enim Moyses vir mississimus super omnes homines qui morabantur in terra) statim locutus est ad eum, & ad Aaron & Mariam: Egre dimittite vos tantum tres ad tabernacu-

¶ Ioan. 8. b.

10

¶ Isai. 59. a. 1

¶ Heb. 3. a. 2
¶ Exo. 33. c.
11

bernaculum foderis. Cumq. fuisset egressi, * descendit Dominus in columna nubis, & stetit in introitu tabernaculi vocans Aaron & Mariam. Qui cumissent, * dixit ad eos: Audite sermones meos: Si quis fuerit inter vos propheta Domini, in visione apparebo ei, vel per somnium loquar ad illum. * At non talis seruus meus Moyses, ille qui in omni domo mea fidelissimus est: * ¶ orationem enim ad os loquor ei: & palam, & non per anigmata & figuras Dominum vider. Quare ergo non simuistis detrudere seruo meo Moyli? * Iratusq. contra eos, abiit: * nubes quoque recessit quæ erat super tabernaculum: & ecce Maria apparuit candens lepra quasi nix. Cumq. respexisset eam Aaron, & vidisset perfusam lepra, * ait ad Moysen: Obsecro domine mi, ne imponas nobis hoc peccatum quod stulte commisimus, * ne hæc hæc quasi mortua, & vt abortiuum quod proijciunt de vulua matris suæ. ecce iam medium carnis eius deuoratum est a lepra. * Clamauitq. Moyses ad Dominum, dicens: Deus, obsecro, lana eam. * Cui respondit Dominus: Si pater eius spuisset in faciem illius, non debuerat saltem septem diebus rubore suffundi? Separetur septem diebus extra castra, & postea reuocabitur. * Exclata est itaque Maria extra castra septem diebus: & populus non est motus de loco illo, donec reuocata est Maria.

CAP. XIII.

Profectusq. est populus de Haferoth hixis tentorijs in deserto Pharan. * ibiq. locutus est Dominus ad Moysen, dicens: * Mitte viros, qui considerent Terram Chanaan, quam daturus sum filiis Israel, singulos de singulis tribubus, ex principibus. * Fecit Moyses quod Dominus imperauerat, de deserto Pharan mittens principes viros, quorum illa sunt nomina. * De tribu Ruben, Sammau filius Zechur. * De tribu Simeon, Saphat filium Huri. * De tribu Iuda, Caleb filium Iephone.

8 * De tribu Issachar, Igal filium Ioseph. * De tribu Ephraim, Osee filium Nun. * De tribu Benjamin, Phalti filium Raphu. * De tribu Zabulon, Geddiel filius Sodi. * De tribu Ioseph, Ioseph Manassu. * De tribu Gad, Gadi filium Suli. * De tribu Dan, Ammiel filium Gemali. * De tribu Aser, Sthur filium Michael. * De tribu Nephthali, Nahabai filium Vapli. * De tribu Gad, Guel filium Machi. * hæc sunt nomina virorum, quos misit Moyses ad considerandam Terram: vocauitq. Osee filium Nun, Iosue. * misit ergo eos Moyses ad considerandam Terram Chanaan, & dixit ad eos: Ascendite per meridianam plagam. Cumq. veneritis ad montes, * considerate Terram, qualis sit: & populum qui habitator est eius, vtrum fortis sit an infirmus: si pauci numero an plures: * ipsa terra, bona an mala: vrbes quales, muratæ an absque muris: * humus, pinguis an sterilis, nemorosa an absque arboribus. Confortamini, & æstete nobis de fructibus Terræ. Erat autem tempus quando iam præcoque vix vesci possunt. * Cūq. ascendissent, explorauerunt Terram a deserto Sin, vsque Rohob intrantibus Emath. * Ascenderuntq. ad meridiem, & venerunt in Hebron, ybierant Achiman & Sisai & Tholmai filij Enac. nam Hebron septem annis ante Tanim urbem Ægypti condita est. ¶ Pergentesq. vsque ad Torrentem botri, absciderunt palmitem cum vna sua, quem portauerunt in veste duo viri. De malis quoque granatis & de ficis loci illius tulerunt: * qui appellatus est Nehelescol, id est Torrentis botri, eo quod botrum portassent inde filij Israel. * Reuertiq. exploratores Terræ post quadraginta dies, omni regione circumta, * venerunt ad Moysen & Aaron & ad omnem cœtum filiorum Israel in deserto Pharan, quod est in Cades. Locutiq. eis & omni multitudinē ostenderunt fructus Terræ: * & narrauerunt, dicentes: Venimus in Terram, ad quam misisti nos, quæ re vera fuit lacte & melle, vt ex his fructibus cognoscere potest: * sed cultores fortissimos habet,

¶ Deut. 1. d.
24

bet, & vrbes grandes atque multas. Stirpem Enac vidimus ibi. * Amalec habitat in meridie, Hethæus & Iebusæus & Amoræus in montanis: Chananaeus vero moratur iuxta mare & circa fluenta Iordanis. * Inter hæc Caleb compellens murmur populi, qui onebatur contra Moysen, ait: Ascendamus, & possideamus Terram, quoniam poterimus obtinere eam. * Alij vero, qui fuerant cum eo, dicebant: Nequaquam ad hunc populum valemus ascendere, quia fortior nobis est. * Detraheruntq. Terræ, quam inspexerant, apud filios Israel, dicentes: Terra, quam iustitiamus, denotat habitatores suos: populus, quem aspeximus, proceræ staturæ est. * Ibi vidimus monstra quædam filiorum Enac de genere giganteo: quibus comparati, quasi locustæ videbamur.

CAP. XIII

Igitur vociferans omnis turba fleuit nocte illa, * & murmurati sunt contra Moysen & Aaron cuncti filij Israel, dicentes: * Vitam mortui essemus in Ægypto: & in hac vasta solitudine vitam pereamus, & non inducat nos Dominus in Terram istam, ne cadamus gladio, & vxores ac liberi nostri ducantur captivi. Nonne melius est reuerti in Ægyptum? * Dixeruntq. alter ad alterum: Constituamus nobis ducem, & reuertamur in Ægyptum. * Quo audit Moyses & Aaron ceciderunt proni in terram coram omni multitudine filiorum Israel. * At vero Iosue filius Nun, & Caleb filius Iephone, qui & ipsi iustitauerant terram, sciderunt vestimenta sua, * & ad omnem multitudinem filiorum Israel locuti sunt: Terra, quam circuiimus, valde bona est. * si propitius fuerit Dominus, inducet nos in eam, & tradet humum lacte & melle manantem. * Nolite rebelles esse contra Dominum: neque timeatis populum terræ huius, quia sicut panem ita eos possumus deuorare. recessit ab eis omne præsidium: Dominus nobiscum est, nolite metueri. * Cumq. clama-

ret omnis multitudo, & lapidibus eos vellet opprimere, apparuit gloria Domini super teſtum ſcedens cunctis filiis Israel. * Et dixit Dominus ad Moysen: Vſquequo detrahet mihi populus iste? Quouſque non credent mihi in omnibus ſignis, quæ feci coram eis? * Feriam igitur eos peſtilentia, atque conſumam: te autem faciam principem ſuper gentem magnam, & fortiorem quàm hæc eſt. * Et ait Moyses ad Dominum: C Vt audiant Ægyptij, de quorum medio eduxiſti populum iſtum, * & habitatores Terræ huius, qui audierunt quod tu Domine in populo iſto ſis, & facie videaris ad faciem, & nubes tua protegat illos, & in columna nubis præcedas eos per diem, & in columna ignis per noctem: * quod occideris tantam multitudinem quaſi vnum hominem, & dicant: * Nō poterat introducere populum in Terram, pro qua iurauerat: idcirco occidit eos in ſolitudine. * Magnificetur ergo fortitudo Domini, ſicut iuraſti, dicens: * Dominus patiens & multa miſericordiz, auferens iniquitatem & ſcelera, nullumq. innoxium derelinquens, qui viſtas peccata patrum in filiis in tertiâ & quartâ generationem. * Dimitte, obſecro, peccatum populi huius ſecundum magnitudinem miſericordiz tuar, ſicut propitiuſ fuiſti egredientibus de Ægypto vſque ad locum iſtum. * Dixitq. Dominus: Dimiſi iuxta verbum tuum. * Vno ego: & implebitur gloria Domini vniuerſa terra. * Attamen omnes homines qui viderunt maiestatem meam, & ſigna quæ feci in Ægypto & in ſolitudine, & tentauerunt me iam per decem vias, nec obediunt voci meæ, * non videbunt Terram pro qua iuravi patribus eorum, nec quiſquam ex illis qui detraxit mihi, intrabit eam. * Seruum meum Caleb, qui plenus alio ſpiritu ſecutus eſt me, inducam in Terram hanc, quam circuiuit: & ſemen eius poſſidebit eam. * Quoniam Amalecites & Chananaus habitant in vallibus. Cras mouete caſtra, & reuertimini in ſolitudinem per viam

Maris

¶ Eccli. 46.
b. 9
Mach 2. f.
ſſ. 56

¶ Deut. 1. f.
35

¶ Ioſ. 14. b.
6

¶ Ps. 105. d.

26

Deut. 1. f. 41

Maris rubri. * Locutusq. est Dominus ad Moysen & Aaron, dicens: * Vsq. quo multitudo hæc pessima murmurat contra me? querelas filiorum Israel audiui. * Dic ergo eis: Vivo ego, ait Dominus: sicut locuti estis audiente me, sic faciam vobis. * In solitudine hæc iacebunt cadavera vestra. Omnes qui numerati estis a viginti annis & supra, & murmurastis contra me, * non intrabitis Terram, super quam leuavi manum meam, vt habitare vos facerem, præter Caleb filium Iephone, & Iosue filium Nun. * Paruos autem vestros, de quibus dixistis quod prædæ hostibus forent, introducam: vt videant Terram, quæ vobis displicuit. * Vestra cadavera iacebunt in solitudine. * Filij vestri erunt vagi in deserto annis quadraginta, & portabunt fornicationem vestram, donec consumantur cadavera patrum in deserto, * iuxta numerum quadraginta dierum, quibus considerastis Terram: annus pro die imputabitur. * Et quadraginta annis recipietis iniquitates vestras, & scietis vltionem meam: * quoniam sicut locutus sum, ita faciam omni multitudini huic pessimæ, quæ consurrexit aduersum me: in solitudine hæc deficiet, & morietur. * Igitur omnes viri, quos miserat Moyses ad contemplantum Terram, & qui reuersi murmurare fecerant contra eum omnem multitudinem, detrahentes Terræ quod esset mala, * mortui sunt atque percussi in conspectu Domini. * Iosue autem filius Nun, & Caleb filius Iephone vixerunt ex omnibus, qui perreuerant ad considerandam Terram. * Locutusq. est Moyses vniuersa verba hæc ad omnes filios Israel, & luxit populus nimis. * Etece mane primo surgentes ascenderunt verticem montis, atque dixerunt: Parati sumus ascendere ad locum, de quo Dominus locutus est: quia peccauimus. * Quibus Moyses: Cur, inquit, transgredimini verbum Domini, quod vobis non cedit in prospectum? * Nolite ascendere: non enim est Dominus vobiscum: ne corrumpatis coram inimicis vestris.

¶ Eze. 4 b. 6

¶ Psal. 94 b.

10

¶ Iudith 8.

c. 24

1. Cor. 10.

b. 10

Heb. 3. d. 17

Iud. 1. b. 5

41) * Amalecites & Chanaanites ante vos sunt, quorum gladio corrueitis, eo quod nolueritis acquiescere Domino, nec erit Dominus vobiscum. * At illi contenebrati ascenderunt in verticem montis. Atque autem testamenti Domini & Moyses non recesserunt de castris. * Descenditq. Amalecites & Chanaanites, qui habitabat in monte: & percussit eos atque concidens, persecutus est eos vsque Horma.

CAP. XV.

1 **L**ocutus est Dominus ad Moysen, dicens: * Loquere ad filios Israel, & dices ad eos: Cum ingressi fueritis Terram habitationis vestræ, quam ego dabo vobis, * & feceritis oblationem Domino in holocaustum, aut victimam, vota soluentes, vel sponte offerentes munera, aut in sollemnitatibus vestris adolentes odorem suauitatis Domino, de bobus siue de ouibus: * offeret quicumque immolauerit victimam, sacrificium similæ, decimam partem ephi, consperx oleo, quod mensuram habebit quartam partem hin: * & vinum ad liba fundenda eiusdem mensuræ dabit in holocaustum siue in victimam. * Per agnos singulos * & arietes erit sacrificium similæ quarum decimarum, quæ conspersa sit oleo tertiar partis hin: * & vinum ad liba nentum tertiar partis eiusdem mensuræ offeret in odorem suauitatis Domino. * Quando vero de bobus feceris holocaustum, aut hostiam, vt impleas votum, vel pacificas victimas, * dabis per singulos boues similæ tres decimas consperx oleo, quod habeat medium mensuræ hin: * & vinum ad liba fundenda eiusdem mensuræ in oblationem suauissimi odoris Domino. * Sic facies * per singulos boues & arietes & agnos & hœdos. * Tam indigenæ quam peregrini * eodem ritu offerent sacrificia. * Vnum præceptum erit atque iudicium tam vobis quam aduenis terræ. * Locutus est Dominus ad Moysen, dicens: * Loquere filiis Israel, & dices ad eos: Cum veneritis in terram, quam dabo

dabo vobis, * & comederitis de panibus regionis illius, separabitur primitias Domino * de cibis vestris. Sicut de areis primitias separatis, * ita & de pulmentis dabitur primitias Domino. * Quod si per ignorantiam praterieritis quidquam horum, quæ locutus est Dominus ad Moysen, * & mandauit per eum ad vos, a die quæ cepit iubere & ultra, * oblitus fuerit facere multitudo: offeret vitulum de armento, holocaustum in odorem suauissimum Domino, & sacrificium eius ac liba, vt ceremoniæ postulant, hircumque pro peccato: * & rogabit sacerdos pro omni multitudine filiorum Israel: & dimittet eis, quoniam non sponte peccauerunt, nisi homines offerentes incensum Domino pro se & pro peccato atque errore suo: * & dimittetur vniuersæ plebi filiorum Israel, & aduenis, qui peregrinantur inter eos: quoniam culpa est omnis populi per ignorantiam. * Quod si anima vna, nesciens peccauerit, offeret capram anniculum pro peccato suo: * & deprecabitur pro ea sacerdos, quod inscia peccauerit coram Domino: impetrabitque ei veniam, & dimittetur illi. * Tam indigenis quam aduenis vna lex erit omnium, qui peccauerint ignorantes. * Anima vero, quæ per superbiam aliquid commiserit, siue ciuis sit ille, siue peregrinus, (quoniam aduersus Dominum rebellis fuit) peribit de populo suo: * verbum enim Domini contempsit, & præceptum illius fecit irritum: idcirco delebitur, & portabit iniquitatem suam. * Factum est autem, cum essent filij Israel in solitudine, & inuenissent hominem colligentem ligna in die Sabbati, * obtulerunt eum Moysi & Aaron & vniuersæ multitudini. * Qui recluserunt eum in carcerem, nescientes quid super eo facere deberent. * Dixitque Dominus ad Moysen: Morte moriatur homo iste, obruat eum lapidibus omnis turba extra castra. * Cumque eduxissent eum foras, obruerunt lapidibus, & mortuus est sicut præceperat Dominus. * Dixit quoque Dominus ad Moysen: * Loquere filiis Israel, & dices ad

eos: vt faciant sibi simbras per angulos palliorum, ponentes in eis vittas hyacinthinis: * quas cum viderint, recordentur omnium mandatorum Domini, nec sequantur cogitationes suas & oculos per res varias fornicantes, * sed magis memores præceptorum Domini faciant ea, sicutque sancti Deo suo. * Ego Dominus Deus vestester, qui eduxi vos de Terra Egypti, vt essem Deus vestester.

CAP. XVI.

Ecce autem Core filius Isaar, filij Caath, filij Leui, & Dathan atque Abiron filij Eliab, non quoque filius Phleth de filiis Ruben, * surrexerunt contra Moysen, alijque filiorum Israel ducenti quinquaginta viri proceres synagogæ, & qui tempore concilij per nomina vocabantur. * Cumque iterissent aduersum Moysen & Aaron, dixerunt: Sufficiat vobis, quia omnis multitudo sanctorum est, & in ipsis est Dominus: Cur eleuamini super populum Domini? * Quod cum audisset Moyses, cecidit pronus in faciem: * locutusque ad Core & ad omnem multitudinem: Mane, inquit, notum faciet Dominus qui ad se pertineant, & sanctos applicabit sibi: & quos elegerit, appropinquabunt ei. * Hoc igitur facite: Tollat vnusquisque thuribula sua, tu Core, & omne concilium tuum: * & hausto cras igne, ponite desuper thymiama coram Domino: & quemcumque elegerit, ipse erit sanctus: multum erigimini filij Leui. * Dixitque rursum ad Core: Audite filij Leui: * Num parum vobis est quod separauit vos Deus Israel ab omni populo, & iunxit sibi, vt seruiretis ei in cultu tabernaculi, & staretis coram frequentia populi, & ministraretis ei? * idcirco ad se fecit accedere te & omnes fratres tuos filios Leui, vt vobis etiam sacerdotium vendicetis, * & omnis globus tuus stet contra Dominum? quid est enim Aaron vt murmuretis contra eum? * Misit ergo Moyses vt vocaret Dathan & Abiron filios Eliab. Qui responderunt: Non venimus. * numquid parum

Deu. 22. b.

Matt. 23. a.

Ecc. 45. e.

Iud. 1. c. 12

1. Cor. 10. b.

parum est tibi quod eduxisti nos
de terra, quæ lacte & melle ma-
nabat, ut occideres in deserto, nisi
& dominatus fueris nostri? * Re-
uera induxisti nos in terram, quæ
fuit riuus lactis & mellis, & dedi-
sti nobis possessiones agrorum
& vinearum. an & oculos nostros
vis erueri? non venimus. * Ira-
tusq. Moyses valde, ait ad Dominum:
Ne respicias sacrificia eorum: tu
scis quod ne afellum quidem vin-
quam acceperim ab eis, nec a fili-
zenum quempiam eorum. * Di-
xitq. ad Core: Tu, & omnis con-
gregatio tua state seorsum coram
Domino, & Aaron die crastino
separati. * Tollite singuli thuri-
bula vestra, & ponite super ea
incensum, offerentes Domino du-
centa quinquaginta thuribula:
Aaron quoque teneat thuribulum
suum. * Quod cum fecissent, stan-
tibus Moyse & Aaron, & coa-
ceruassent aduersum eos omnem
multitudinem ad ostium taberna-
culi, apparuit cunctis gloria Do-
mini. * Locutusq. Dominus ad
Moysem & Aaron, ait: * Separa-
mini de medio congregationis hu-
ius, ut eos repente disperdam.
* Qui ceciderunt proni in faciem,
atque dixerunt: Fortissime Deus
spirituum vniuersæ carnis, num-
vno peccante, contra omnes ira
tua deliquit? * Et ait Dominus
ad Moysem: * Præcipe vniuerso
populo ut separetur a tabernaculis
Core, & Dathan & Abiron. * Sur-
rexistq. Moyses, & abiit ad Da-
than & Abiron: & sequentibus
eum senionibus Israel, * duxit ad
urbam: Recedite a tabernaculis
hominum impiorum, & nolite
tangere quæ ad eos pertinent, ne
involuamini in peccatis eorum.
* Cumq. recessissent a tentorijs
eorum per circuitum, Dathan &
Abiron egressi stabant in introitu
papilionum suorum cum vxori-
bus & liberis, omniq. frequentia.
* Et ait Moyses: In hoc scietis,
quod Dominus misit me ut fa-
cerem vniuersa quæ cernitis, &
non ex proprio ea corde protule-
rim: * Si consuetudo hominum
morte interierint, & visitauerit
eos plaga, quæ & ceteri visitati so-
lent, non misit me Dominus: E-
* Un autem nouam rem fecerit

Dominus, ut aperiens terra os
suum deglutiat eos & omnia quæ
ad illos pertinent, descenderintq.
vuentes in infernum, scietis quod
blasphemauerint Dominum.
* Confestim igitur ut cessauit
loqui, dirupta est terra sub pedi-
bus eorum: * & aperiens os suum,
deuorauit illos cum tabernacu-
lis suis & vniuersa substantia eo-
rum. * descenderuntq. viui in in-
fernum operiti humo, & perierunt
de medio multitudinis. * At vero
omnis Israel, qui stabat per gy-
rum, fugit ad clamorem percu-
tium, dicens: Ne forte & nos
terra deglutiat. * Sed & ignis egres-
sus a Domino, interfecit ducen-
tos quinquaginta viros, qui offe-
rebant incensum. * Locutusq. est
Dominus ad Moysem, dicens:
* Præcipe Eleazar filio Aaron sa-
cerdoti ut tollat thuribula quæ ia-
cerent in incendio, & ignem huc il-
luq. dispergat: quoniam sancti-
ficata sunt * in mortibus peccato-
rum: proluatq. ea in laminas,
& affigat altari, eo quod oblatum
sit in eis incensum Domino, &
sanctificata sint, ut cernant ea pro
signo & monumento filij Israel.
* Tulit ergo Eleazar sacerdos thuri-
bula ænea, in quibus obtulerant
hi quos incendium deuorauit, &
produxit ea in laminas, affigens
altari: * ut haberent posita filij
Israel, quibus commonerentur,
ne quis accedat alienigena, & qui
non est de semine Aaron ad offe-
rendum incensum Domino, ne
patiaur sicut passus est Core, &
omnis congregatio eius, loquente
Domino ad Moysem. * Murmu-
rauit autem omnis multi-
tudo filiorum Israel sequenti die contra
Moysem & Aaron, dicens: Vos
interfecistis populum Domini.
* Cumq. oriretur seditio, & tu-
multus increceret, * Moyses &
Aaron fugerunt ad tabernaculum
fœderis. Quod, postquam in-
gressi sunt, operuit nubes, & ap-
paruit gloria Domini. * Dixitq.
Dominus ad Moysem: * Recedite
de medio huius multitudinis, ei-
nunc delebo eos. Cumq. iacerent
in terra, * dixit Moyses ad Aaron:
Tolle thuribulum, & hausto igne
de altari, mitte incensum delu-
per, pergens cito ad populum ut

II. Ps. 105. D.

17. 18

Deu. 11. 26

8 Sap. 18. d.

21

roges pro eis : Nam enim egressa est ira a Domino , & plaga deliquit . * Quod cum fecisset Aaron , & cucurrisset ad medium multitudinem , quam iam vastabat incendium , obrulit thymiam : * & stans inter mortuos ac viuentes , pro populo deprecatus est , & plaga cessauit . * Fuerunt autem qui percussi sunt , quattuordecim millia hominum , & septingenti , absque his qui perierant in seditione Core . * Reuersusq. est Aaron ad Moysen ad ostium tabernaculi foederis postquam quieuit intus .

CAP. XVII.

ET locutus est Dominus ad Moysen , dicens : * Loquere ad filios Israel , & accipe ab eis virgas singulas per cognationes suas , a cunctis principibus tribuum , virgas duodecim , & vnus cuiusque nomen super scribes virga suae . * nomen autem Aaron erit in tribu Leui , & vna virga cunctas seorsum familias continebit . * ponesq. eas in tabernaculo foederis coram testimonio , vbi loquar ad te . * quem ex his elegero , germinabit virga eius : & cohibebo a me querimonias filiorum Israel , quibus contra vos murmurant . * Locutusq. est Moyses ad filios Israel : & dederunt ei omnes principes virgas per singulas tribus : fueruntq. virga duodecim absque virga Aaron . * Quas cum posuisset Moyses coram Domino in tabernaculo testimonij : * sequenti die regerellus inuenit germinasse virgam Aaron in domo Leui : & turgentibus gemmis eruperunt flores , qui , folijs dilatatis , in amygdalas deformati sunt . * Protulit ergo Moyses omnes virgas de conspectu Domini ad cunctos filios Israel : videruntq. & receperunt singuli virgas suas . * Dixitq. Dominus ad Moysen : Refer virgam Aaron in tabernaculum testimonij , vbi seruetur ibi in signum rebellium filiorum Israel , & quiescant querelae eorum a me , ne moriantur . * Fecitq. Moyses sicut praeceperat Dominus . * Dixerunt autem filij Israel ad Moysen : Ecce consumpti sumus , om-

nes periuimus . * quicumque accedit ad tabernaculum Domini , moritur . num vique ad interuentionem cuncti delendi sumus ?

CAP. XVIII.

Ixitq. Dominus ad Aaron : Tu , & filij tui , & domus patris tui tecum portabitis iniquitatem Sanctuarij : & tu & filij tui simul sustinebitis peccata sacerdotij vestri . * sed & fratres tuos de tribu Leui , & sceptrum patris tui sume tecum , praestq. sint , & ministrent tibi : tu autem & filij tui ministrabitis in tabernaculo testimonij . * Excubabuntq. Leuitae ad praepcepta tua , & ad cuncta opera tabernaculi : ita dumtaxat , vt ad vasa Sanctuarij & ad altare non accedant , ne & illi moriantur , & vos pereatis simul . * sint autem tecum , & excubent in custodijs tabernaculi , & in omnibus ceremonijs eius . Alienigena non miscebitur vobis . * Excubate in custodia Sanctuarij , & in ministerio altaris : ne oritur indignatio super filios Israel . * Ego dedi vobis fratres vestros Leuitas de medio filiorum Israel , & tradidi donum Domino , vt seruiant in ministerijs tabernaculi eius . * Tu autem & filij tui custodite sacerdotium vestrum : & omnia quae ad cultum altaris pertinent , & intra velum sunt , per sacerdotes administrabuntur . si quis externus accesserit , occidetur . * Locutusq. est Dominus ad Aaron : Ecce dedi tibi custodiam primitiarum mearum . Omnia quae sanctificantur a filijs Israel , tradidi tibi & filijs tuis pro officio sacerdotali legitima sempiterna . * Hae ergo accipies de his , quae sanctificantur & oblata sunt Domino . Omnis oblatio , & sacrificium , & quidquid pro peccato atque delicto redditur mihi , & cedit in Sancta sanctorum , tuum erit , & filiorum tuorum . * In Sanctuario comedes illud : mares tantum edent ex eo , quia consecratum est tibi . * Primitias autem , quas vouerint & obtulerint filij Israel , tibi dedi , & filiis tuis , ac filiabus tuis iure perpetuo . qui mundus est in domo tua , vescetur eis . * Omnem medul-

8 Heb. 9. 2. 4

medullam olei, & vini, ac frum-
menti, & quidquid offerunt pri-
mitiarū Domino, tibi dedi. * Vni-
uersa frugum initia, quas gignit
humus, & Domino deportantur,
cedent in vſus tuos: qui mundus
est in domo tua, vescetur eis. * Om-
ne quod ex voto reddiderint filij
Israel, tuum erit. * Quidquid
primum erumpit e vulva cunctæ
carnis, quam offerunt Domino,
siue ex hominibus, siue de peco-
ribus fuerit, tui iuris erit: ita-
dumtaxat, vt pro hominis primoge-
nito pretium accipias, & omne
animal quod immundum est, redimi-
ni facias, * cuius redemptio erit
post vnum mensem, siclis argen-
ti quinq; pondere Sanctuarij.
* Siclis viginri obolos habet.

¶ 7. 1. 8. 48
Exod. 30. b.

13
Leuit. 27. c.

25
Ezec. 45. d.

18

* Primogenitum autem bouis &
ouis & capræ non facies redimi,
quia sanctificata sunt Domino.
Languinem tantum eorum fundes
super altare, & adipem adolebis in
suauissimum odorem Domino.

* Carnes vero in vſum tuum ce-
dent, sicut peſculculum consecra-
tum, & armus dexter, tua erunt.

* Omnes primitias Sanctuarij,
quas offerunt filij Israel Domino,
tibi dedi & filijs, ac filiabus tuis
iure perpetuo. Factum salis est
sempiternum coram Domino, tibi
ac filiis tuis. * Dixitq; Domi-
nus ad Aaron: In terra eorum

nihil possidebitis, nec habebitis
partem inter eos: ego pars & he-
reditas tua in medio filiorum Is-
rael. * Filij autem Leui dedi om-
nes decimas Israel in possessione-

nem pro ministerio quo seruiunt
mihi in tabernaculo foederis: * vt
non accedant vltra filij Israel ad
tabernaculum, nec committant
peccatum mortiferum, * solis fi-

lij Leui mihi in tabernaculo ser-
uientibus, & portantibus pec-
cata populi. legitimum sempi-
ternum erit in generationibus ve-

ſtris. * Nihil aliud possidebunt,
¶ decimarum oblatione contenti,
quas in vſus eorum & necessaria
separavi. * Locutusq; est Domi-

nus ad Moysen, dicens: * Pra-
cipe Leuitis, atque denuncia: Cum
acceperitis a filijs Israel deci-
mas, quas dedi vobis, primitias
earum offerte Domino, id est, do-

nam partem decimar, * vt repu-

setur vobis in oblationem primi-
tiuorum, tam de areis quàm de
torcularibus: * & vniuersis quo-
rum accipitis primitias, offerte
Domino, & date Aaron sacerdo-

ti. * Omnia quæ offeretis ex deci-
mis, & in donaria Domini sepa-
rabitis, optima & electa erunt.

* Dicesq; ad eos: Si præclara &
meliora quæ obtuleritis ex deci-
mis, reputabitur vobis quasi de
area & torculari dederitis primi-
tias: * & comedetis eas in omni-
bus locis vestris, tam vos quàm
familia vestra: quia preſentum est
pro ministerio, quo seruitis in
tabernaculo testimonij. * Et non
peccabitis super hoc, egregia vo-
bis & pinguis reſequantes ne pol-
luatis oblationes filiorum Israel,
& moriamini.

CAP. XIX.

1 Locutusq; est Dominus ad
2 Moysen & Aaron, dicens:

A * Ista est religio victimæ, quam
constituit Dominus. Præcipe filiis
Israel, vt adducant ad te vaccam
rufam ætatis integræ, in qua nulla
sit macula, nec portauerit iugum:

3 * tradetisq; eam Eleazaro sacer-
dori. ¶ qui educatam extra castra,
immolabit in cōſpectu omnium:

4 * & tingens digitum in sanguine
eius, asperget contra fores taber-
naculi septem vicibus, * com-
buretq; eam cunctis videntibus,
tam pelle & carnibus eius quàm
sanguine & fimo flammæ tradi-
tis. * Lignum quoque cedrinum,
& hyſſopum, coccumq; bis tin-
ctum sacerdos mittet in flammā,

7 quæ vaccam vorat. * Et tunc
B demum, lotis vestibus & corpore
suo, ingredietur in castra, coin-
maculatusq; erit vsque ad vespere-

8 m. * Sed & ille, qui combus-
tione eam, lauabit vestimenta sua,
& corpus, & immundus erit vs-
que ad vespere. * Colliget au-

tem vir mundus cineres vacæ, &
effundet eos extra castra in loco
purissimo, vt sint multitudini fi-
liorum Israel in custodiam, & in
aquam asperſionis: quia pro pec-
cato vacca combusta est. * Cumq;
lauerit qui vaccæ portauerat cine-
res, vestimenta sua, immundus
erit vsque ad vespere. Habebunt

hoc

¶ Heb. 13. b.

11

1

hoc

¶ Deut. 18.
2. 1

hoc filij Israel & aduenz, qui habitant inter eos, sanctum iure perpetuo. * Qui tetigerit cadaver hominis, & propter hoc septem diebus fuerit immundus: * aspergetur ex hac aqua die tertio, & septimo, & sic mundabitur. Si die tertio aspersus non fuerit, septimo non poterit emundari. * Omnis qui tetigerit humanæ animæ morticinum, & aspersus hac comminatione non fuerit, polluet tabernaculum Domini, & peribit ex Israel: quia aqua expiationis non est aspersus, immundus erit, & manebit spurcitia eius super eum. * Ista est lex hominis qui moritur in tabernaculo: Omnes qui ingrediuntur tentorium illius, & universa vasa quæ ibi sunt, polluta erunt septem diebus. * Vas, quod non habuerit operculum, nec ligaturam desuper, immundum erit. * Si quis in agro tetigerit cadaver occisi hominis, aut per se mortui, siue os illius, vel sepulchrum, immundus erit septem diebus. * Tolerantq. de cineribus combustionis atque peccati, & mittent aquas viuas super eos in vas. * in quibus cum homo mundus tinxerit hyssopum, asperget ex eo omne tentorium, & cunctam suppellectilem, & homines huiuscemodi contagione pollutos: * atque hoc modo mundus lustrabit immundum tertio & septimo die. expiatusq. die septimo, lauabit & se & vestimenta sua, & immundus erit vsque ad vesperum. * Si quis hoc titu non fuerit expiatus, peribit anima illius de medio Ecclesiæ: quia sanctuarium Domini polluit, & non est aqua lustrationis aspersus. * erit hoc præceptum legitimum sempiternum. Ipse quoque qui aspergit aquas, lauabit vestimenta sua. Omnis qui tetigerit aquas expiationis, immundus erit vsque ad vesperum. * Quidquid tetigerit immundus, immundum faciet: & anima, quæ horum quippiam tetigerit, immunda erit vsque ad vesperum.

C A P. XX.

Veneruntq. filij Israel, & omnis multitudo in desertum.

Sin, mense primo: & mansit populus in Cades. Mortuaq. est ibi Maria, & sepulta in eodem loco. * Cumq. indigeret aqua, populus, conuenerunt aduerlum Moysen & Aaron: * & versi in seditionem, dixerunt: Vnum perissemus inter fratres nostros coram Domino. * Cur eduxistis Ecclesiam Domini in solitudinem, ut & nos & nostra iumenta moriamur? * Quare nos fecistis ascendere de Aegypto, & adduxistis in locum istum pessimum, qui feri non potest, qui nec ficum gignit, nec vineas, nec malograna, insuper & aquam non habet ad bibendum? Ingressusq. Moyses & Aaron, dimissa multitudine, tabernaculum forderis, corruerunt proni in terram, clamaueruntq. ad Dominum, atque dixerunt: Domine Deus audi clamorem huius populi, & apertis thesaurum tuum fontem aquæ viux, ut satiati, cesset murmuratio eorum. Et apparuit gloria Domini super eos. * Locutusq. est Dominus ad Moysen, dicens: * Tolle virgam, & congrega populum, tu & Aaron frater tuus, & loquimini ad petram coram eis, & illa dabit aquas. Cumq. eduxeris aquam de petra, bibet omnis multitudo & iumenta eius. * Tulit igitur Moyses virgam, quæ erat in conspectu Domini, sicut præceperat ei, & congregata multitudine ante petram, dixit, eis: Audite rebelles & increduli: * Num deus petra hac vobis aquam poterimus dare? * Cumq. eleuasset Moyses manum, percussit virga bis siliam, egressæ sunt aquæ largissimæ, ita ut populus biberet & iumenta. * Dixitq. Dominus ad Moysen & Aaron: * Quia non credidistis mihi, ut sanctificaretis me coram filiis Israel, non introduceris hos populos in terram, quam dabo eis. * Hæc est aqua contradictionis, ubi iurgati sunt filij Israel contra Dominum, & sanctificatus est in eis. * Misit iterea nuncios Moyses de Cades ad regem Edom, qui dicerent: Hæc mandat frater tuus Israel: Nosti omnem laborem, qui apprehendit nos, quo modo descenderint patres nostri in Aegyptum, & habitauerimus

Exo. 17. b

Exo. 17. b.

Sap. 11. a. 4

Ps. 77. b. 23

1. Cor. 10. a.

Deut. 1. f.

uerimus ibi multo tempore, afflixerintque nos Ægyptij, & patres nostros: * & quo modo clamauerimus ad Dominum, & exaudierit nos, miseritque angelum, qui educerit nos de Ægypto. Ecce in urbe Cades, quæ est in extremis finibus tuis, positi, * obieceramus ut nobis transire liceat per terram tuam. Non ibimus per agros, nec per vineas, non bibemus aquas de puteis tuis, sed gradiemur via publica, nec ad dextram, nec ad sinistram declinantes, donec transeamus terminos tuos. * Cui respondit Edom: Non transibis per me, alioquin armatus occurram tibi. * Dixeruntque filij Israel: Per tritam gradiemur viam: & si biberimus aquas tuas nos & pecora nostra, dabimus quod iustum est: nulla erit in pretio difficultas, tantum velociter transeamus. * At ille respondit: Non transibis. Statimque egressus est obuius, cum infinita multitudine, & manu forti, * nec voluit acquiescere deprecanti, ut concederet transitum per fines suos. quæ ob rem diuersit ab eo Israel. * Cumque castra mouissent de Cades, venerunt in montem Hor, qui est in finibus terræ Edom: * ubi locutus est Dominus ad Moysen: Pergat, inquit, Aaron ad populos suos: non enim intrabit Terram, quam dedi filiis Israel, eo quod incredulus fuerit ori meo, ad Aquas contradictionis. * Tolle Aaron & filium eius cum eo, & duces eos in montem Hor. * Cumque nudaueris patrem veste sua, indues ea Eleazarum filium eius: Aaron colligetur, & morietur ibi. * Fecit Moyses ut præceperat Dominus: & ascendit in montem Hor coram omni multitudine. * Cumque Aaron spoliasset vestibus suis, induit eis Eleazarum filium eius. * Illo mortuo in montis supercilio, descendit cum Eleazaro. * Omnis autem multitudo videns occubuisse Aaron, fleuit super eo triginta diebus per cunctas familias suas.

C A P. XXI.

QUod cum audisset Chanaan rex Arad, qui habitabat ad meridiem, venisse scilicet Israel per exploratorum viam, pugnauit contra illum, & victor exiens, duxit

ex eo prædam. * At Israel voto se Domino obligans, ait: Si tradideris populum istum in manu mea, de lebo urbes eius. * Exaudiuitque Dominus preces Israel, & tradidit Chanaanem, quem ille interfecit subuerfis urbibus eius: & vocauit nomen loci illius Honna, id est, anathema. * Profecti sunt autem & de monte Hor, per viam, quæ ducit ad Mare rubrum, ut circumirent terram Edom. Et tædere cepit populum itineris ac laboris: * locutusque contra Deum & Moysen, ait: Cur eduxisti nos de Ægypto, ut moremur in solitudine? Deest panis, non sunt aquæ: anima nostra iam nauseat super cibo isto leuissimo. * Quamobrem misit Dominus in populum ignitos serpentes, ad quorum plagas & mortales plurimorum, * venerunt ad Moysen, atque dixerunt: Peccauimus, quia locuti sumus contra Dominum & te: ora ut tollat a nobis serpentes. Orauitque Moyses pro populo, & locutus est Dominus ad eum: Fac serpentem æneum, & pone eum pro signo: qui percussus aspexerit eum, viuet. * Fecit ergo Moyses SERPENTEM ÆNEVM, & posuit eum pro signo: quem cum percussus aspicerent, sanabantur. * Profectique filij Israel castrametati sunt in Oboth. * Vnde egressi fixere tentoria in Ieabazim, in solitudine, quæ respicit Moab contra orientalem plagam. * Et inde mouentes, venerunt ad Torrentem Zared. * Quem relinquentes castrametati sunt contra Arnon, quæ est in deserto, & prominet in finibus Amorrhæi. * siquidem Arnon terminus est Moab, diuidens Moabitas & Amorrhæos. * Vnde dicitur in libro beliorum Domini: Sicut fecit in Mari rubro, sic faciet in torrentibus Arnon. * Scopuli torrentium inclinati sunt, ut requiescerent in Ar, & recumberent in finibus Moabitarum. * Ex eo loco apparuit puteus, super quo locutus est Dominus ad Moysen: Congrega populum, & dabo ei aquam. * Tunc cecinit Israel carmen istud: Ascendat puteus, concinebant: * Puteus, quæ foderunt principes, & parauerunt duces multitudinis in datore legis, & in baculis suis. De solitudine.

Sap. 16. a. g.

1. Cor. 10. b.

Iudith 8. c.

21

Iudith 8. c.

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

21

dine, Matthana. * De Matthana, in Nahaliel: de Nahaliel, in Bamoth. * De Bamoth, vallis est in regione Moab, in venicie Phasga, quod respicit contra desertum. * Militi autem Israel nuncios ad Sehon regem Amorrhæorum, dicens: * Obsecro vt transire mihi liceat per terram tuam: non declinabimus in agros & vineas, non bibemus aquas ex pureis, via regia gradiemur, donec transeamus terminos tuos. * Qui concedere noluit vt transiret Israel per fines suos: quin potius exercitu congregato, egressus est obuiam in desertum, & venit in Iasa, pugnavitq. contra eum. * A quo percussus est in ore gladij, & possessa est terra eius ab Arnon vsque Iaboc, & filios Ammon: quia forti prasidio tenebantur termini Ammonitarum. * Tulit ergo Israel omnes civitates eius, & habitavit in vrbibus Amorrhæi, in Hesebon scilicet, & viculis eius. * Vrbis Hesebon fuit Sehon regis Amorrhæi, qui pugnavit contra regem Moab: & tulit omnem terram, quæ ditionis illius fuerat, vsque Arnon. * Idcirco dicitur in Prouerio: Venite in Hesebon, ædificetur, & construatur ciuitas Sehon: * Ignis egressus est de Hesebon, flamma de oppido Sehon, & deuorauit Ar Moabitaram, & habitatores excelsorum Arnon. * Vt tibi Moab, peristi popule Chamos. Dedit filios eius in fugam, & filias in captiuitatem regi Amorrhæorum Sehon. * Iugum ipsorum disiecit ab Hesebon vsque Dibon, lassique perueniunt in Nophe, & vsque Medaba. * Habitavit itaque Israel in Terra Amorrhæi. * Misitq. Moyses qui explorarent Iazer: cuius ceperunt viculos, & possederunt habitatores. * Verteruntq. se, & ascenderunt per viam Balan, & occurrit eis Og rex Basan cum omni populo suo, pugnaturus in Edrai. * Dixitq. Dominus ad Moysen: Ne timeas eum, quia in manu tua tradidi illum, & omnem populum, ac terram eius: faciesq. illi sicut fecisti Sehon regi Amorrhæorum habitatori Hesebon. * Percusserunt igitur & hunc cum filiis suis, vniuersumq. populum eius vsque ad interuentionem, & possederunt terram illius,

Profectiq. castrametati sunt in campetribus Moab, vbi trans Iordanem Iericho sita est. * Videns autem Balac filius Sephor omnia quæ fecerat Israel Amorrhæo, & quod pertinuisset eum Moabita, & impetum eius ferre non possent, * dixit ad maiores natu Madian: Ita debilit hic populus omnes, qui in nostris finibus commorantur, quo modo solet bos herbas vsque ad radices carpere. Ipse erat eo tempore rex in Moab. * Misit ergo nuncios ad Balaam filium Beor aulolum, qui habitabat super flumen terræ filiorum Ammon, vt vocarent eum, & dicerent: Ecce egressus est populus ex Ægypto, qui operit B superficiem terræ, sedens contra me. * Veni igitur, & maledic populo huic, quia fortior me est: siquo modo possum percutere & eicere eum de terra mea. noui enim quod benedictus sit cui benedixeris, & maledictus in quem maledicta congesleris. * Perrexeruntq. seniores Moab, & maiores natu Madian, habentes diuinationis pretium in manibus. Cūq. venissent ad Balaam, & narraissent ei omnia verba Balac: * ille respondit: Manete hic nocte, & respondebo quidquid mihi dixerit Dominus. Manentibus illis apud Balaam, venit Deus, & ait ad eum: * Quid sibi volunt homines isti apud te? * Respondit: Balac filius Sephor rex Moabitaram misit ad me, * dicens: Ecce populus qui egressus est de Ægypto, operuit superficiem terræ: veni, & maledic ei, siquo modo possum pugnās abigere eum. * Dixitq. Deus ad Balaam. Noli ire cum eis, neque maledicas populo: quia benedictus est. * Qui mane confurgens dixit ad principes: Ite in terram vestram, quia prohibuit me Dominus venire vobiscum. * Reuersi principes dixerunt ad Balac: Noluit Balaam venire nobiscum. * Rursum ille multo plures & nobiliores quam ante miserat, misit. * Qui cum venissent ad Balaam, dixerunt: Sic dicit Balac filius Sephor: Ne cuncteris venire ad me: * paratus sum honorare te, &

Ios. 24. b. 9

quid-

27. 24. c. 13

22. Pet. 2. c.

13

quidquid volueris dabo tibi : veni, & maledic populo isti. * Respondit Balaam : Si dederit mihi Balac plenam domum suam argenti & auri, non potero immutare verbum Domini Dei mei, ut vel plus, vel minus loquar. * Obsecro vt hic maneris etiam hac nocte, & scire queam quid mihi rursus respondeat Dominus. * Venit ergo Deus ad Balaam nocte, & ait ei : Si vocare te venerunt homines isti, surge, & vade cum eis : ita duntaxat, ut quod tibi praecepero, facias. * Surrexit Balaam mane, & strata asina sua, profectus est cum eis. * Et iratus est Deus. Stetitq. angelus Domini in via contra Balaam, qui insidebat asina, & duos pueros habebat secum. * Cernens asina angelum stantem in via, euaginato gladio, auertit se de itinere, & ibat per agrum. Quam cum verberaret Balaam, & vellet ad semitam reducere, stetit angelus in angustijs duarum maceriarum, quibus vineae cingebantur. * Quem videns asina, iunxit se parieti, & attriuit sedentis pedem. At ille iterum verberabat eam : & nihilo minus angelus ad locum angustum transiens, ubi nec ad dexteram, nec ad sinistram poterat deviare, obuius stetit. * Cumq. vidisset asina stantem angelum, cecidit sub pedibus sedentis. qui iratus, vehementius cadebat fuisse latera eius. * Aperuitq. Dominus os asinae, & locuta est : Quid feci tibi ? cur percutis me ? ecce iam tertio ? * Respondit Balaam : Quia commersuisti, & illusisti mihi : utinam haberem gladium, vt te percuterem. * Dixit asina : Nonne animal tuum sum, cui semper sedere consueuisti vsque in praesentem diem ? dic quid simile vinquam fecerim tibi. At ille ait : Numquam. * Proinus aperuit Dominus oculos Balaam, & vidit angelum stantem in via euaginato gladio, adorauitq. eum pronus in terram. * Cui angelus : Cur, inquit, tertio verberas asinam tuam ? Ego veni vt aduersarer tibi, quia peruersa est via tua, mihiq. contraria : & nisi asina declinasset de via, dans locum resistenti, te occidisset, & illa viueret. * Dixit Balaam : Peccaui, nesciens quod

tu stares contra me, & nunc si displicet tibi vt vadā, reuertar. * Aie angelus : Vade cum istis, & caue, ne aliud quam praecepero tibi loquaris. Iuit igitur cum principibus. * Quod cum audisset Balac, egressus est in occursum eius in oppido Moabitarum, quod situm est in extremis sinibus Arnon. * Dixitq. ad Balaam : Mili nuncios vt vocarem te, cur non statim, venisti ad me ? an quia mercedem aduentui tuo reddere nequeo ? * Cui ille respondit : Ecce adsum : numquid loqui potero aliud, nisi quod Deus poluerit in ore meo ? * Perrexerunt ergo simul, & venerunt in urbem, quae in extremis regionis eius sinibus erat. * Cumq. occidisset Balac boues & oves, misit ad Balaam, & principes qui cum eo erant, munera. * Mane autem facto duxit eum ad excelsa Baal, & intuitus est extremam partem populi.

CAP. XXIII.

Dixitq. Balaam ad Balac : Adifica mihi hic septem aras, & paratorem vitulos, eiusdemq. numeri arietes. * Cumq. fecisset iuxta sermonem Balaam, imposuerunt simul vitulum & arietem super aram. * Dixitq. Balaam ad Balac : Sta paulisper iuxta holocaustum tuum, donec vadam, si forte occurrat mihi Dominus, & quodcumque imperauerit, loquar tibi. * Cumq. abiisset velociter, occurrit illi Deus. Locutusq. ad eum Balaam : Septem, inquit, aras erexi, & imposui vitulum, & arietem desuper. * Dominus autem posuit verbum in ore eius, & ait : Reuertere ad Balac, & haec loqueris. * Reuersus inuenit stantem Balac iuxta holocaustum suum, & omnes principes Moabitarum : assumptaq. parabola sua, dixit : De Aram adduxit me Balac rex Moabitarum, de montibus Orientis : Veni, inquit, & maledic Jacob : propterea, & detestare Israel. * Quo modo maledicam, cui non maledixit Deus ? Quare detester, quem Dominus non detestatur ? * De summis silicibus videbo eum, & de collibus considerabo illum. Populus solus habitabit, & inter gentes

non reputabitur. * Quis dinu-
 rare possit puluerem Iacob, &
 rosse numerum stirpis Israel?
 Morietur anima mea morte ius-
 torum, & sicut nouissima mea-
 horum similia. * Dixitq. Balac
 ad Balaam: Quid est hoc quod a-
 gis? Ut malediceres inimicis meis
 vocaui te: & tu e contrario benedi-
 cis eis. * Cui ille respondit: Num
 aliud possum loqui, nisi quod ius-
 serit Dominus? * Dixit ergo Ba-
 lac: Veni mecum in alterum lo-
 cum vnde partem Israel videas, &
 totum videre non possis, inde ma-
 ledicito ei. * Cumq. duxisset eum
 in locum sublimem, super ver-
 ticem montis Phasga, & imposuit
 supra vitulo atque ariete, * dixit
 ad Balac: Sta hic iuxta holocaustū
 rum, donec ego obuius pergā.
 * Cui cum Dominus occurrisset,
 posuissetq. verbum in ore eius,
 ait: Reuertere ad Balac, & hæc lo-
 quens ei. * Reuerſus inuenit eum
 stantem iuxta holocaustum suū,
 & principes Moabitarum cum
 eo. Ad quem Balac: Quid, inquit,
 locutus est Dominus? * At ille as-
 sumpta parabola sua, ait: Sta Ba-
 lac, & ausculta, audi fili Sephor:
 * Non est Deus quasi homo, ut
 mentiat: nec ut filius hominis,
 ut mutetur. Dixit ergo, & non fa-
 ciet: locutus est, & non implebit.
 * Ad benedicendum adductus sum,
 benedictionem prohibere non va-
 leo. * Non est idolum in Iacob,
 nec videtur simulachrum in Is-
 rael. Dominus Deus eius cum eo
 est, & clangor victoriae regis in il-
 lo. * Deus eduxit illum de Ægypto,
 cuius fortitudo similis est rho-
 nocerotis. * Non est augurium
 in Iacob, nec diuinitas in Israel.
 Temporibus suis dicitur Iacob &
 Israeli quid operatus sit Deus.
 * Ecce populus ut leona confur-
 get, & quasi leo erigetur: non ac-
 cubabit donec deuoret prædam, &
 occisorum sanguinem bibat. * Dix-
 itq. Balac ad Balaam: Nec male-
 dicas ei, nec benedicas. * Et ille
 ait: Nonne dixi tibi quòd quid-
 quid mihi Deus imperaret, hoc fa-
 cerem? * Et ait Balac ad eum:
 Veni, & ducam te ad alium locū:
 si forte placeat Deo ut inde male-
 dicas eis. * Cumq. duxisset eum

super verticem montis Phogor:
 22 qui respicit solitudinem; * dixit ei
 Balaam: Ædifica mihi hic septem
 aras, & para totidem vitulos, cuius-
 30 demq. numeri arietes. * Fecit
 Balac ut Balaam dixerat: impos-
 suitq. vitulos & arietes per singu-
 las aras.

CAP. XXIIII.

1 C Vmq. vidisset Balaam quòd
 A placeret Domino ut benedi-
 ceret Israeli, nequaquam abiit ut
 ante perrexerat, ut auguriū qua-
 reret: sed dirigens contra deier-
 2 tum vultum suum, * & eleuans
 oculos, vidit Israel in tentorijs cō-
 morantem per tabus suos: & ir-
 3 ruente in se spiritu Dei, * assump-
 ta parabola ait: Dixit Balaam:
 C filius Beor: dixit homo, cuius ob-
 4 turatus est oculus: * dixit auditis
 sermonem Dei, qui visionem
 Omnipotentis intuitus est, quā
 cadit, & sic aperiantur oculi eius:
 5 * Quam pulchra tabernacula tua
 6 Iacob, & tentoria tua Israel! * ut
 valles nemorosa, ut horti iuxta
 flumines irrigui, ut tabernacula
 quæ fixit Dominus, quasi cedri
 7 prope aquas. * Fluet aqua de si-
 8 cula eius, & semen illius erit in
 B aquas multas. Tolleitur propter
 Agag, rex eius, & auferetur re-
 9 gnum illius. * Deus eduxit illum
 de Ægypto, * cuius fortitudo si-
 10 milis est rhinocerotis. Deora-
 bunt gentes hostes illius, ossaq. eo-
 rum confringent, & perforabunt
 9 sagittis. * Accubans dormiuit ut
 leo, & quasi leona, quam suscita-
 re nullus audebit. Qui benedixe-
 rit tibi, erit & ipse benedictus: qui
 maledixerit, in maledictione re-
 10 putabitur. * Iratusq. Balac contra
 Balaam, complotis manibus ait:
 Ad maledicendum inimicis meis
 vocaui te, quibus e contrario ter-
 11 tio benedixisti: * reuertere ad lo-
 cum tuum. Deceueram quidem
 magnifice honorare te, sed Domi-
 nus priuauit te honore disposito.
 12 * Respondit Balaam ad Balac:
 C Nonne nuncijs tuis, quos misisti
 13 ad me, dixi: * Si dederit mihi
 Balac plenam domum suam ar-
 genti & auri, non potero præteri-
 re sermonem Domini Dei mei, ut
 vel boni quid, vel mali proferam

¶ Sup. 23. d.

22

¶ Inf. 14. b.

8

¶ Sup. 23. d.

13

ex corde meo: sed quidquid Dominus dixerit, hoc loquar? Verumtamen pergens ad populum meum, dabo consilium, quid populus tuus populo huic faciat extremo tempore. * Sumpta igitur parabola, rursum ait: Dixit Balaam filius Beor: dixit homo, cuius obtutus est oculus: * dixit auditor sermonum Dei, qui nouit doctrinam Altissimi, & visiones Omnipotentis videt, qui cadens apertos habet oculos. * Videbo eum, sed non modo: intuebor illum, sed non prope.

Mat. 2. 2. 2 **OR I E T V R S T E L L A** ex Jacob, & cōsurget virga de Israel: & percutiet duces Moab, vastabitq. omnes filios Seth. * Et erit laumza possessio eius: hereditas Seir cederet inimicis suis: Israel vero fortiter aget. * De Jacob erit qui dominetur, & perdat reliquias ciuitatis. * Cumq. vidisset Amalec, assumens parabolam, ait: Principium Gentium Amalec, cuius extrema perdentur. * Vidit quoque Cinzum: & assumpta parabola, ait: Robulum quidem est habitaculum tuum: sed si in petra posueris nidum tuum, & fueris electus de stirpe Cin, quamdiu poteris permanere? Assur enim capiet te. * Assumptaq. parabola iterum locutus est: Heu, quis victurus est, quādo ista faciet Deus? **Dan. 1. 1. c.** * Venient in trieribus de Italia, superabunt Assyrios, vastabuntq. Hebræos, & ad extremum etiam ipsi peribunt. * Surrexitq. Balaam, & reuersus est in locum suum: Balac quoque via, qua venerat, rediit.

C A P. XXV.

MOrabatur autem eo tempore Israel in Settim, & fornicatus est populus cū filiabus Moab, * quæ vocauerunt eos ad sacrificia sua. At illi comederunt & adorauerunt deos earum. * Initiatusq. est Israel Beelphegor: & iratus Dominus, * ait ad Moysen: Tolle cunctos principes populi, & suspende eos contra solem in patibulis: vt auertatur furor meus ab Israel. * Dixitq. Moyses ad Iudices Israel: Occidat vnusquisque proximos suos, qui ini-

tiati sunt Beelphegor. * Et ecce vnus de filiis Israel intravit coram fratribus suis ad scortum Madianitidem, vidente Moysē, & omni turba filiorum Israel, qui habant ante fores tabernaculi. * Quod cum vidisset Phinees filius Eleazari filij Aaron sacerdotis, surrexit de medio multitudinis, & arrepto pugione, * ingressus est post virum Israelitem in lupanar, & perfodit ambos simul, virum scilicet & mulierem in locis genitalibus. Cessauitq. plaga a filiis Israel: * & occisi sunt viginti quattuor millia hominum. * Dixitq. Dominus ad Moysen: Phinees filius Eleazari filij Aaron sacerdotis auertit iram meam a filiis Israel: quia zelo meo commotus est contra eos, vt non infunderem filios Israel in zelo meo. * Idcirco loquere ad eum: Ecce do ei pacem fœderis mei, & erit tam ipsi quam semini eius pactum sacerdotij sempiternum, quia zelatus est pro Deo suo, & expiauit scelus filiorum Israel. * Erat autem nomen viri Israelitæ, qui occisus est cum Madianitide, Zambri filius Salu, dux de cognatione & tribu Simeonis. * Porro mulier Madianitis, quæ pariter interfecta est, vocabatur Cozbi filia Sur principis nobilissimi Madianitarum. * Locutusq. est Dominus ad Moysen, dicens: * Hostes vos sentiant Madianitæ, & percutite eos: quia & ipsi hostiliter egerunt contra vos, & decipere insidijs per idolum Phogor, & Cozbi filiam ducis Madian sororem suam: quæ percussa est in die plaga pro sacrilegio Phogor.

C A P. XXVI.

Postquam noxiorum sanguis effusus est, dixit Dominus ad Moysen & Eleazarum filium Aaron sacerdotem: * Numerate omnem summam filiorum Israel a viginti annis & supra, per domos & cognationes suas, cunctos, qui possunt ad bella procedere. * Locuti sunt itaque Moyses & Eleazar sacerdos in campis tribus Moab super Iordanem contra Iericho, ad eos, qui erant a viginti annis & supra, sicut Domi-

1 Mach. a
c. 26

Ps. 105. c. 30
1. Cor. 10.
b. 3

Ecclesi. 45.
d. 28
1. Mac. 2. f.
54

J. 31. a. 2

J. 1. 2. 2. 3

Ios. 12. d.
17

Deut. 4. 2.
3

Exo. 32. f.
27

B

- nus imperauerat, quorum iste numerus. * Ruben primogenitus Israel. # huius filius, Henoch, a quo familia Henochitarum: & Phallu, a quo familia Phalluitarum: * & Heiton, a quo familia Heitonitarum: & Charmi, a quo familia Charmitarum. * hz sunt familie de stirpe Ruben: quarum numerus inuentus est quadraginta tria millia, & septingenti triginta. * Filius Phallu, Eliab. * huius filij, Namuel & Dathan & Abiron. isti sunt Dathan & Abiron principes populi, # qui surrexerunt contra Moysen & Aaron in seditione Core, quando aduersus Dominum rebellauerunt: * & aperiens terras suam deuorauit Core, morientibus plurimis, quando combussit ignis ducentos quinquaginta viros. Et factum est grande miraculum, * vt, Core pereunte, filij illius non perirent. * Filij Simeon per cognationes suas: Namuel, ab hoc familia Namuelitarum: Iamin, ab hoc familia Iaminitarum: Iachin, ab hoc familia Iachinitarum: * Zare, ab hoc familia Zareitarum: Saul, ab hoc familia Saulitarum. * hz sunt familie de stirpe Simeon, quarum omnis numerus fuit viginti duo millia ducenti. * Filij Gad per cognationes suas: Sephon, ab hoc familia Sephonitarum: Aggi, ab hoc familia Aggitarum: Suni, ab hoc familia Sunitarum: * Ozni, ab hoc familia Oznitarum: Her, ab hoc familia Heritarum: * Arod, ab hoc familia Aroditarum: Ariel, ab hoc familia Arielitarum. * istz sunt familie Gad, quarum omnis numerus fuit quadraginta millia quingenti.
- # Gen. 13. a. * # Filij Iuda, Her, & Onan, qui ambo mortui sunt in Terra Chanaan. * Eueruntq. filij Iuda, per cognationes suas: Sela, a quo familia Selaitarum: Phares, a quo familia Pharesitarum: Zare, a quo familia Zareitarum. * Porro filij Phares: Hefron, a quo familia Hefronitarum: & Hamul, a quo familia Hamulitarum. * Itz sunt familie Iuda, quarum omnis numerus fuit septuaginta sex millia quingenti. * Filij Issachar, per cognationes suas: Thola, a quo familia Tholaitarum: Phua, a quo fa-
- 24 milia Phuaitarum. * Isab, a quo familia Isabitarum: Semran, a quo familia Semranitarum. * hz sunt cognationes Issachar, quarum numerus fuit sexaginta quatuor millia trecenti. * Filij Zabulon per cognationes suas: Sared, a quo familia Sareditarum: Elon, a quo familia Elonitarum: Ialel, a quo familia Ialelitarum. * hz sunt cognationes Zabulon, quarum numerus fuit sexaginta millia quingenti. * Filij Ioseph per cognationes suas, Manasse & Ephraim. * De Manasse ortus est Machir, a quo familia Machiritarum. # Machir genuit Galaad, a quo familia Galaaditarum. * Galaad habuit filios: Iezer, a quo familia Iezeritarum: & Helec, a quo familia Helecitarum: * & Alriel, a quo familia Alrielitarum: & Sechem, a quo familia Sechemitarum: * & Semida, a quo familia Semidaitarum: # & Hopher, a quo familia Hopheritarum. * Fuit autem Hopher pater Salphaad, qui filios nō habebat, sed tantum filias, quarum ista sunt nomina: * Maala, & Noa, & Hegla, & Melcha, & Therfa. * hz sunt familie Manasse, & numerus earum, quinquaginta duo millia septingenti. * Filij autem Ephraim per cognationes suas fuerunt hi: Suthala, a quo familia Suthalaitarum: Becher, a quo familia Becheritarum: Thehen, a quo familia Thehenitarum. * porro filius Suthala fuit Heran, a quo familia Heranitarum. * hz sunt cognationes filiorum Ephraim, quarum numerus fuit triginta duo millia quingenti. * Isti sunt filij Ioseph per familias suas. Filij Benjamin in cognationibus suis: Bela, a quo familia Belaitarum: Asbel, a quo familia Asbelitarum: Ahiram, a quo familia Ahiramitarum: * Supham, a quo familia Suphamitarum: Hupham, a quo familia Huphamitarum. * Filij Bela: Hered, & Noeman. De Hered, familia Hereditarum: de Noeman, familia Noemanitarum. * hi sunt filij Benjamin per cognationes suas, quarum numerus fuit quadraginta quinque millia sexcenti.
- 42 * Filij Dan per cognationes suas: Suham, a quo familia Suhamitarum: hz sunt cognationes Dan per fami-

familias suas. * omnes fuere Suhamita, quorum numerus erat sexaginta quattuor millia quadringenti. * Filij Afer per cognationes suas : Iemna, a quo familia Iemnaitarum : Iessui, a quo familia Iessuitarum : Brie, a quo familia Breitarum. * Filij Brie : Heber, a quo familia Hebeitarum : & Melchiel, a quo familia Melchielitarum. * Nomen autem filij Afer, fuit Sara. * hz cognationes filiorum Afer, & numerus eorum quinquaginta tria millia quadringenti. * Filij Nephthali per cognationes suas : Iessiel, a quo familia Iessielitarum : Guni, a quo familia Gunitarum : * Ieser, a quo familia Ieseritarum : Sellem, a quo familia Sellemitarum. * hz sunt cognationes filiorum Nephthali per familias suas : quorum numerus quadringenta quinque millia quadringenti. * Ita est summa filiorum Israel, qui recensiti sunt, sexcenta millia, & mille septingenti triginta. * Locutusq. est Dominus ad Moysen, dicens : * Illis dividetur terra iuxta numerum vocabulorum in possessiones suas. * Pluribus maiorem partem dabis, & paucioribus minorem : singulis, sicut nunc recensiti sunt, tradetur possessio : * ita dumtaxat ut fors Terram tribus dividat & familijs. * Quidquid forte contigerit, hoc vel plures accipiant, vel pauciores. * Hic quoque est numerus filiorum Levi per familias suas : Gerson, a quo familia Gersonitarum : Caath, a quo familia Caathitarum : Merari, a quo familia Meraritarum. * hz sunt familiae Levi : Familia Lobni, familia Hebroni, familia Moholi, familia Musi, familia Core. At vero Caath genuit Amram : * qui habuit uxorem lochabed filia Levi, quæ nata est ei in Ægypto. hz genuit Amram viro suo filios, Aaron & Moysen, & Mariam sororem eorum. * De Aaron orti sunt Nadab & Abiu, & Eleazar & Ithamar : * quorum Nadab & Abiu mortui sunt, cum obtulissent igne alienum coram Domino. * Faciuntq. omnes, qui numerati sunt, viginti tria millia generis masculini ab uno mense & supra : quia non sunt recensiti inter filios Is-

rael, nec eis cum ceteris data possessio est. * Hic est numerus filiorum Israel, qui descripti sunt a Moysse & Eleazaro sacerdote, in campibus Moab supra Iordanem contra Iericho. * Inter quos nullus fuit eorum, qui ante numerati sunt a Moysse & Aaron in deserto Sinai. * Predixerat enim Dominus quod omnes morerentur in solitudine. Nullusq. remansit ex eis, nisi Caleb filius Iephone, & Iotue filius Nun.

C A P. XXVII.

Accesserunt autem filia Salphaad, filij Hopher, filij Galaad, filij Machir, filij Manasse, qui fuit filius Ioseph : quarum nomina, Maala, & Noa, & Hecla, & Melcha, & Therfa. * Steteruntq. coram Moysse & Eleazaro sacerdote, & cunctis principibus populi ad ostium tabernaculi foederis, atque dixerunt : * Pater noster mortuus est in deserto, nec fuit in seditione, quæ concitata est contra Dominum sub Core, sed in peccato suo mortuus est : hic non habuit mares filios. Cur tollitur nomen illius de familia sua, quia non habuit filium ? Date nobis possessionem inter cognatos patris nostri. * Rerulitq. Moyses causam eorum ad iudicium Domini. * Qui dixit ad eum : Iustam rem postulant filia Salphaad : da eis possessionem inter cognatos patris tui, & ei in hereditatem succedant. * Ad filios autem Israel loquens hzc : * Homo cum mortuus fuerit absque filio, ad filiam eius transibit hereditas. * si filia non habuerit, habebit successores fratres suos. * quod si & fratres non fuerint, dabitur hereditatem fratribus patris eius. * si autem nec patros habuerit, dabitur hereditas his, qui ei proximi sunt. eritq. hoc filijs Israel tantum lege perpetua, sicut præcepit Dominus Moysi. * Dixit quoque Dominus ad Moysen : Ascende in montem Abarim, & contemplare inde Terram, quam daturus sum filiis Israel. * cumq. videris eam, ibis & tu ad populum tuum, sicut iuit frater tuus Aaron : * quia offendistis me in deserto Sin in contradictione mul-

|| 5. 26. d. 32
|| 7. 36. a. 1
|| 10. 17. a. 1

|| 5. 16. a. 1

|| Deut. 32.
|| g. 51
|| 5. 20. b. 12

Exo. 6. c. 17

|| 5. 3. a. 4
|| Leu. 10. a. 1
|| 1. Par. 24. a.
|| 2

multitudinis, nec sanctificare me
 voluistis coram ea super aquas. he
 sunt aquæ contradictionis in Ca-
 des deserti Sin. * Cui respondit
 Moyses : * Prouideat Dominus
 Deus spirituum omnis carnis, ho-
 minem, qui sit super multitudi-
 nem hanc : * & possit exire & in-
 strare ante eos, & educere eos vel
 introducere : ne sit populus Domi-
 ni sicut oues absque pastore. * Di-
 citq. Dominus ad eum : * Tolle
 Iosue filium Nun virum in quo
 est Spiritus, & pone manum tuam
 super eum. * Qui stabit coram
 Eleazaro sacerdote & omni mul-
 tudine : * & dabis ei præcepta
 cunctis videntibus, & partem glo-
 riæ tuæ, ut audiat eum omnis syn-
 agoga filiorum Israel. * Pro hoc,
 siquid agendum erit, Eleazar sa-
 cerdos consulat Dominum. Ad
 verbum eius egredietur & ingre-
 dietur ipse, & omnes filij Israel
 cum eo, & cetera multitudo. * Fe-
 cit Moyses vt præceperat Domi-
 nus. Cumq. tulisset Iosue, statuit
 eum coram Eleazaro sacerdote &
 omni frequentia populi. * Et im-
 positis capiti eius manibus, cuncta re-
 plicauit quæ mādauerat Dominus.

CAP. XXVIII.

Dixit quoque Dominus ad Moy-
 sen : * Præcipe filiis Israel,
 & dices ad eos : Oblationem meā
 & panes, & incensum odoris sua-
 uissimi offerre per tempora sua.
 * Hæc sunt sacrificia quæ offerre
 debetis : Agnos anniculos immac-
 ulatos duos quotidie in holocau-
 stum sempiternum : * vnum offe-
 reus mane, & alterum ad vesp-
 erum : * decimam partem ephi si-
 milis, quæ conspersa sit oleo pu-
 rissimo, & habeat quartam partē
 hin. * holocaustum iuge est quod
 obtulistis in monte Sinai in odo-
 rem suauissimum incensi Domini.
 * & libabitis vini quartam partem
 hin per agnos singulos in sanctua-
 rio Domini. * Alterumq. agnum
 similiter offeretis ad vespertinam lux-
 ta omnem ritum sacrificij matuti-
 ni, & libamentorum eius, obla-
 tionem suauissimi odoris Domi-
 ni. * Die autem sabbati offeretis
 duos agnos anniculos immac-
 ulatos, & duas decimas simi-

lis oleo conspersæ in sacrificio,
 & liba * quæ rite funduntur per
 singula sabbata in holocaustum
 sempiternum. * In calendis autem
 offeretis holocaustum Domino,
 vitulos de armento duos, arietem
 vnum, agnos anniculos septem,
 & tres decimas simi-
 lis oleo conspersæ in sacrificio
 per singulos vitulos : & duas deci-
 mas similis oleo conspersæ per sin-
 gulos arietes : * & decimam deci-
 mæ similis ex oleo in sacrificio per
 agnos singulos. holocaustum sua-
 uissimi odoris atque incensi est Do-
 mino. * Libamenta autem vini,
 quæ per singulas fundenda sunt vi-
 ctimas, ista erunt : Media pars hin
 per singulos vitulos, tertia per a-
 rietem, quarta per agnum. hoc
 erit holocaustum per omnes men-
 ses, qui sibi anno veniente succe-
 dent. * Hircus quoque offeretur
 Domino pro peccatis in holocau-
 stum sempiternum cum libamen-
 tis suis. * Mense autem primo,
 quattredesima die mensis Phas-
 e Domini erit, * & quattredesima
 die sollempnitas : septem diebus ve-
 scentur azymis. * Quarum dies
 prima venerabilis & sancta erit :
 omne opus seruale non facietis in
 ea. * Offeretisq. incensum holo-
 caustum Domino, vitulos de ar-
 mento duos, arietem vnum, agnos
 anniculos immaculatos septem :
 & sacrificia singulorum ex simila
 quæ conspersa sit oleo, tres deci-
 mas per singulos vitulos, & duas
 decimas per arietem, * & decimā
 decimæ per agnos singulos, id est,
 per septem agnos. * Et hircum pro
 peccato vnum, vt expietur pro vo-
 bis, * præter holocaustum matu-
 tinum quod semper offeretis. * Ita
 facietis per singulos dies septem
 dierū in somitem ignis, & in odo-
 rem suauissimum Domino, qui sur-
 get de holocausto, & de libationi-
 bus singulorum. * Dies quoque
 septimus celeberrimus & sanctus
 erit vobis : omne opus seruale non
 facietis in eo. * Dies etiam primi-
 tiuorum quando offeretis novas
 fruges Domino, expletis hebdo-
 madibus, venerabilis & sancta
 erit : omne opus seruale non facie-
 tis in ea. * Offeretisq. holocau-
 stum in odorem suauissimum Do-
 mino, vitulos de armento duos,
 arie-

Deu. j. d. 21

Exo. 12. d. 13

Leu. 23. a. 5

Mat. 12. 3.

arietem vnum, & agnos anniculos
immaculatos septem: * atque in
sacrificijs eorum similæ oleo con-
spersæ tres decimas per singulos vi-
tulos, per arietes duas, * per agnos
decimam decimæ, qui simul sunt
agni septem. hircum quoque * qui
offertur pro expiatione: præter
holocaustum sempiternum & liba-
minibus. * Immaculata offeretis om-
nia cum libationibus suis.

CAP. XXIX.

Mensis etiam septimi prima
dies venerabilis & sancta erit
vobis. omne opus servile non fa-
ciatis in ea, quia dies clangoris est
tubarum. * Offeretisq. holocau-
stum in odorem suavis-
simum Domino, vitulum de armento vnum,
arietem vnum, & agnos anniculos
immaculatos septem: * & in sacri-
ficijs eorum similæ oleo consper-
setes decimas per singulos vitulos,
duas decimas per arietem, * vnam
decimam per agnum, qui simul
sunt agni septem: * & hircum pro
peccato, qui offertur in expia-
tione populi, * præter holocaustum
alendarum cum sacrificijs suis, &
holocaustum sempiternum cum
libationibus solitis. eisdem cere-
monijs offeretis in odorem suavis-
simum incensum Domino. * De
prima quoque dies mensis huius sep-
timi erit vobis sancta atque vene-
rabilis, & affligetis animas vestras:
omne opus servile non facietis in
ea. * Offeretisq. holocaustum Do-
mino in odorem suavis-
simum, vitulum de armento vnum, arietem
vnum, agnos anniculos immacu-
latos septem: * & in sacrificijs eo-
rum similæ oleo conspersetes de-
cimas per singulos vitulos, duas
decimas per arietem, * decimam
decimæ per agnos singulos, qui
simul sunt agni septem: * & hircum
pro peccato, absque his quæ offer-
untur pro delicto solent in expiatione,
& holocaustum sempiternum, cum
sacrificio & libaminibus eorum.
Quintadecima vero die mensis
septimi, quæ vobis sancta erit at-
que venerabilis, omne opus servi-
le non facietis in ea, sed celebrabi-
tis solemnitate Domino septem
diebus. * offeretisq. holocaustum
in odorem suavis-
simum Domino,

vitulos de armento tredecim, arie-
tes duos, agnos anniculos immacu-
latos quattuordecim: * & in li-
bamentis eorum similæ oleo con-
spersæ tres decimas per vitulos sin-
gulos, qui sunt simul vituli tredecim:
& duas decimas arieti vno,
id est, simul arietibus duobus, * &
decimam decimæ agnis singulis,
qui sunt simul agni quattuorde-
cim: * & hircum pro peccato, absque
holocausto sempiterno, & sacri-
ficio, & libamine eius. * In die al-
tero offeretis vitulos de armento
duodecim, arietes duos, agnos an-
niculos immaculatos quattuorde-
cim: * sacrificiaq. & libamina sin-
gulorum per vitulos & arietes &
agnos rite celebrabit: * & hircum
pro peccato, absque holocausto
sempiterno, sacrificioq. & libami-
ne eius. * Die tertio offeretis vi-
tulos vndecim, arietes duos, agnos
anniculos immaculatos quattuor-
decim: * sacrificiaq. & libamina
singulorum per vitulos & arietes
& agnos rite celebrabit: * & hir-
cum pro peccato, absque holocau-
sto sempiterno, sacrificioq. & li-
bamine eius. * Die quarto offeretis
vitulos decem, arietes duos, agnos
anniculos immaculatos quattuor-
decim: * sacrificiaq. & libamina
singulorum per vitulos & arietes
& agnos rite celebrabit: * & hir-
cum pro peccato, absque holocau-
sto sempiterno, sacrificioq. eius &
libamine. * Die quinto offeretis
vitulos novem, arietes duos, agnos
anniculos immaculatos quattuor-
decim: * sacrificiaq. & libamina
singulorum per vitulos & arietes
& agnos rite celebrabit: * & hir-
cum pro peccato, absque holocau-
sto sempiterno, sacrificioq. eius &
libamine. * Die sexto offeretis vi-
tulos octo, arietes duos, agnos an-
niculos immaculatos quattuordecim:
* sacrificiaq. & libamina singu-
lorum per vitulos & arietes & agnos
rite celebrabit: * & hircum pro
peccato, absque holocausto sempi-
terno, sacrificioq. eius & libami-
ne. * Die septimo offeretis vitu-
los septem, & arietes duos, agnos
anniculos immaculatos quattuor-
decim: * sacrificiaq. & libamina
singulorum per vitulos & arietes
& agnos rite celebrabit: * & hir-
cum pro peccato, absque holocau-
sto

* Egressi sunt autem Moyses, & Eleazar sacerdos, & omnes principes synagoga in occursum eorum extra castra. * Isatusq. Moyses principibus exercitus, tribunis, & centurionibus qui venerant de bello, ait: Cur feminas referastis?

17.25.d.17

* Il Nonne istæ sunt, quæ deceperunt filios Israel ad suggestionem Balaam, & prauaricari vos fecerunt in Domino super peccato Phogor, unde & percussus est populus?

17.25.d.17

* Il Ergo cunctos interficite quidquid est generis masculini, etiam in paruulis: & mulieres, quæ nouerunt viros in coitu, iugulate: puellas autem & omnes feminas virgines reseruate vobis: & manete extra castra septem diebus.

Qui occiderit hominem, vel occisum reitum, lustrabitur die tertio & septimo. * Et de omni præda, siue vestimentum fuerit, siue vas, & aliquid in utensilia præparatum, de caprarum pellibus, & pilis, & ligno expiabitur. * Eleazar quoque sacerdos ad viros exercitus, qui pugnauerant, sic locutus est: Hoc est præceptum legis,

17.25.d.17

quod mandauit Dominus Moysi: * Aurum, & argentum, & æs, & ferrum, & plumbum, & stannum,

17.25.d.17

* & onine, quod potest transire per flammam, igne purgabitur: quidquid autem ignem non potest sustinere, aqua expiationis sanctificabitur: * & lauabitis vestimenta vestra die septimo, & purificati postea castra intrabitis. * Dixit quoque Dominus ad Moysen: * Tollite summam eorum, quæ capta sunt ab homine usque ad pecus, tu & Eleazar sacerdos & principes vulgi: * diuidesq. ex quo prædam inter eos, qui pugnauerunt, egressi q. sunt ad bellum, & inter omnem reliquam multitudinem. * & separabis partem Domino ab his, qui pugnauerunt & fuerunt in bello, nam animam de quingentis tam ex hominibus quam ex bobus & asinis & ouibus, & dabis eam Eleazaro sacerdoti, quia primitiæ Domini sunt. * Ex media quoque parte filiorum Israel accipies quinquagesimum caput hominum, & bouum, & asinorum, & ouium, cunctorum animantium, & dabis ea Leuitis, qui exebant in custodia

17.25.d.17

tabernaculi Domini. * Reuerunt Moyses, & Eleazar, sicut præceperat Dominus. * Fuit autem præda, quam exercitus ceperat, ouium sexcenta septuaginta quingentis millia, * bouum septuaginta duo millia, * asinorum sexaginta millia & mille: * animæ hominum sexus feminei, quæ non cognouerant viros, triginta duo millia. * Dataq. est media pars his, qui in prælio fuerant, ouium trecenta triginta septem millia quingenta: * & quibus in partem Domini supputatæ sunt oves sexcenta septuaginta quingentis. * Et de bobus triginta sex millibus, boues septuaginta & duo: * de asinis triginta millibus quingentis, asini sexaginta unus: * de animabus hominum sedecim millibus, cesserunt in partem Domini triginta duo animæ. * Tradiditq. Moyses numerum primitiarum Domini Eleazaro sacerdoti, sicut fuerat ei imperatum, & ex media parte filiorum Israel, quam separauerat his, qui in prælio fuerant. * De media vero parte, quæ contigerat reliquæ multitudini, id est, de ouibus trecenta triginta septem millibus quingentis, & de bobus triginta sex millibus, & de asinis triginta millibus quingentis, & de hominibus sedecim millibus, tulit Moyses quinquagesimum caput, & dede Leuitis, qui exebant in tabernaculo Domini, sicut præceperat Dominus. * Cumq. accessissent principes exercitus ad Moysen, & tribuni, centurionesq. dixerunt: * Nos serui sui recensuimus numerum pugnantium, quos habuimus sub manu nostra: & ne vnus quidem defuit. * Ob hanc causam offerimus in donariis Domini singuli quod in præda auri potuimus inuenire, periscelides & armillas, annulos & dextralia, ac muræulas, vt deprecemur pro nobis Dominum. * Susceperuntq. Moyses, & Eleazar sacerdos omne aurum in diuersis speciebus, * pondo sedecim milia, septingentos quinquaginta siclos a tribunis & centurionibus. * Vnusquisque enim quod in præda rapuerat, suum erat. * Et susceptum intulerunt in tabernaculum testimonij, in monumentum filiorum Israel coram Domino.

17.25.d.17

CAP.

CAP. XXXII.

Filij autem Ruben & Gad habebant pecora multa, & erat illis in iumentis infinita substantia. Cumq. vidissent lazear, & Galaad aptas animalibus alendis terras, venerunt ad Moysen, & ad Eleazarum sacerdotem, & principes multitudinis, atque dixerunt: * Ataroth, & Dibon, & Iazer, & Neiraza, & Hesebon, & Eleale, & Saban, & Nebo, & Beon, * terra, quam percussit Dominus in conspectu filiorum Israel, regio vberissima est ad pascum animalium: & nos serui tui habemus iumenta plurima: * precamurq. si inuenimus gratiam coram te, vt des nobis famulis tuis eam in possessionem, nec facias nos transire Iordanem. * Quibus respondit Moyses: Numquid fratres vestri ibunt ad pugnam, & vos hic sedebitis? * Cur subuertitis mentes filiorum Israel, ne transire audeant in locum, quem eis daturus est Dominus? * nonne ita egerunt patres vestri, quando misi de Cadesbarne ad explorandam Terram? * Cumq. venissent vsque ad Vallem botri, lustrata omni regione, subuerterunt cor filiorum Israel, vt non intrarent fines, quos eis Dominus dedit. * Qui iratus iurauit, dicens: * Si videbunt homines isti, qui ascenderunt ex Aegypto a viginti annis & supra, Terram, quam sub iuramento pollicitus sum Abraham, Isaac, & Iacob: & noluerunt sequi me, * prater Caleb filium Iephone Cenezum, & Iosue filium Nun: isti impleuerunt voluntatem meam. * Iratusq. Dominus aduersum Israel, circumduxit eum per desertum quadraginta annis, donec consumeretur vniuersa generatio, quę fecerat malum in conspectu eius. * Et ecce, inquit, vos surrexistis pro patribus vestris, inereamenta, & alumni hominum peccatorum, vt augeatis furorem Domini contra Israel. * Quod si nolueritis sequi eum, in solitudine populum derelinquet, & vos causa eritis necis omnium. * At illi prope accedentes, dixerunt: * Causas ouium fabricabimus & stabula iumentorum, paruulis quoque nostris vrbes munitas: * nos

D autem ipsi armati & secti isti pergemus ad praelium ante filios Israel, donec introducamus eos ad loca sua. Paruuli nostri, & quidquid habere possumus, erunt in vrribus muratis, propter habitatorum insidias. * Non reuertemur in domos nostras, vsque dum possideant filij Israel hereditatem suam: * nec quidquam quaremus trans Iordanem, quia iam habemus nostram possessionem in orientali eius plaga. * Quibus Moyses ait: * Si facitis quod promittitis, expediti pergitte coram Domino ad pugnam: & omnis vir bellator armatus Iordanem transeat, donec subuertat Dominus inimicos suos, & subiciatur ei omnis Terra. * E tunc eritis inculpabiles apud Dominum & apud Israel, & obtinebitis regiones, quas vultis coram Domino. * Sin autem quod dicitis, non feceritis, nulli dubium est quin peccetis in Deum: & scitote quoniam peccatum vestrum apprehendet vos. * Edificate ergo vrbes paruulis vestris, & caulas, & stabula ouibus ac iumentis: & quod polliciti estis implere. * Dixeruntq. filij Gad & Ruben ad Moysen: Serui tui sumus, faciemus quod iubet dominus noster. * Paruulos nostros, & mulieres, & pecora, ac iumenta relinquemus in vrribus Galaad: * nos autem famuli tui omnes expediti pergemus ad bellum, sicut tu domine loqueris. * Præcepit ergo Moyses Eleazaro sacerdoti, & Iosue filio Nun, & principibus familiarum pertribus Israel, & dixit ad eos: * Si transierint filij Gad, & filij Ruben vobiscum Iordanem omnes armati ad bellum coram Domino, & vobis fuerit Terra subiecta: date eis Galaad in possessionem. * Sin autem noluerint transire armati vobiscum in Terram Chanaan, inter vos habitandi accipiant loca. * Responderuntq. filij Gad, & filij Ruben: Sicut locutus est Dominus seruis suis, ita faciemus: * ipsi armati pergemus coram Domino in Terram Chanaan, & possessionem iam suscepisse nos confitemur trans Iordanem. * Dedit itaque Moyses filijs Gad & Ruben, & dimidia tribui Manasse filij Ioseph regnum Sehou regis

87.13.d.24

Ios. 1. c. 10

Ios. 4 c. 12

Ios. 11. b. 8.
& 22. a. 4.
Deut. 3. b.
12

Ios. 22. a. 7

regis Amorrhæi, & regnum Og
regis Basan, & terram eorum cum
vrbibus suis per circuitum. * Igitur
extraxerunt filij Gad, Dibon,
& Ataroth, & Aroer, * & Etroth,
& Sophan, & Iazer, & Iegbaa, * &
Bethnemra, & Betharan, vrbes mu-
nitas, & caulas pecoribus suis. * Fi-
lij vero Ruben ædificauerunt Hese-
bon, & Eleale, & Cariathaim, * &
Nabo, & Baalmeon versis nomini-
bus, Sabama quoque: imponentes
vocabula vrbibus, quas extruxerāt.
* Porro filij Machir, filij Manasse
perrexerunt in Galaad, & vastau-
erunt eam interfecto Amorrhæo
habitatore eius. * Dedit ergo Moy-
ses Terram Galaad Machir filio
Manasse, qui habitauit in ea. * Iair
autem filius Manasse abiit & occu-
pauit vicos eius, quos appellauit
Hauoth Iair, id est, Villas Iair.
* Nobe quoque perrexit, & apprehendit
Chanath cum viculis suis:
Vocauitq. eam ex nomine tuo
Nobe.

CAP. XXXIII.

Hæ sunt mansiones filiorum
Israel, qui egressi sunt de
Ægypto per turmas suas in manu
Moyli & Aaron, * quas descripsit
Moyles iuxta castrorum loca, quæ
Domini iussione mutabant. * Pro-
fecti igitur de Ramefle mense pri-
mo, quintadecima die mensis pri-
mi, altera die Phafe filij Israel in
manu excellæ videntibus cunctis
Ægyptijs, * & sepelientibus pri-
mogenitos, quos percussierat Do-
minus (nam & in dijs eorum exer-
cuerat vltionem) * castrametati
sunt in Soccoth. * Et de Soccoth
venerunt in Etham, quæ est in ex-
tremis finibus solitudinis. * Inde
egressi venerunt contra Phihahiroth,
quæ respicit Beelsophon, &
castrametati sunt ante Magda-
lum. * Profectiq. de Phihahiroth,
transierunt per medium mare in
solitudinem: & ambulantes tri-
bus diebus per desertum Etham,
castrametati sunt in Mara. * Pro-
fectiq. de Mara venerunt in Elim,
vbi erant duodecim fontes aquarum,
& palmæ septuaginta: ibiq.
castrametati sunt. * Sed & inde
egressi, fixerunt tentoria super Ma-
ze rubrum. Profectiq. de Mari ru-

bro, * castrametati sunt in deser-
to Sin. * Vnde egressi, venerunt
in Daphca. * Profectiq. de Daph-
ca, castrametati sunt in Alus.
* Egressiq. de Alus, in Raphidim
C fixere tentoria, * Vbi populo de-
fuit aqua ad bibendum. * Profe-
ctiq. de Raphidim, castrametati
sunt in deserto Sinai. * Sed & de
solitudine Sinai egressi, vene-
runt ad sepulchra concupiscentiæ.
* Profectiq. de sepulchris concu-
piscentiæ, castrametati sunt in Ha-
seroth. * Et de Haseroth vene-
runt in Rethma. * Profectiq. de
Rethma, castrametati sunt in Rem-
monphares. * Vnde egressi vene-
runt in Lebna. * De Lebna ca-
strametati sunt in Resa. * Egres-
siq. de Resa, venerunt in Cee-
latha. * Vnde, profecti castra-
metati sunt in monte Sepher.
* Egressi de monte Sepher, ve-
nerunt in Arada. * Inde profici-
scentes, castrametati sunt in Ma-
celoth. * Profectiq. de Maceloth,
venerunt in Thahath. * De Tha-
hath castrametati sunt in Thare.
* Vnde egressi, fixere tentoria in
Methca. * Et de Methca castra-
metati sunt in Heflmona. * Profe-
ctiq. de Heflmona, venerunt in Mo-
seroth. * Et de Moseroth castra-
metati sunt in Beneiaacan. * Pro-
fectiq. de Beneiaacan, venerunt in
montem Gadgad. * Vnde profecti,
castrametati sunt in Ietebatha.
* Et de Ietebatha venerunt
in Hebrona. * Egressiq. de Hebro-
na, castrametati sunt in Aiongaber.
* Inde profecti, venerunt in
desertum Sin, hæc est Cades. * E-
gressiq. de Cades, castrametati sunt
in monte Hor, in extremis finibus
Terræ Edom. * Ascenditq. Aa-
ron sacerdos in montem Hor iu-
bente Domino: & ibi mortuus est
anno quadagesimo egressionis fi-
liorum Israel ex Ægypto, mense
quinto, prima die mensis, * cum
esset annorum cætu viginti triu.
* Audiuitq. Chanaan rex Arad,
qui habitabat ad meridiem, in Ter-
ram Chanaan venisse filios Israel.
* Et profecti de monte Hor, ca-
strametati sunt in Salmona. * Vn-
de egressi, venerunt in Phunon.
* Profectiq. de Phunon, castrame-
tati sunt in Oboth. * Et de Oboth
venerunt in Iieabanim, quæ est in
finibus

Gen. 50. d.

22

Exo. 14. 2.

8

Exo. 17. g.

27

Exo. 17. 11

28

anibus Moabitarum. * Profeſſiq. de
de Iicabarium', fixere tentoria in
Dibongad. * Vnde egreſſi. caſtra-
metati ſunt in Helmodablathaim.
* Egreſſiq. de Helmondeblathaim,
venerunt ad montes Abarim con-
tra Nabo. * Profeſſiq. de monti-
bus Abarim, tranſierunt ad cam-
peltia Moab, ſupra Iordanem con-
tra Iericho. * Ibiq. caſtrametati
ſunt de Bethlithoth vſque ad Abel-
ſatim in planioribus locis Moabi-
tarum, * vbi locutus eſt Dominus
ad Moſen: * Præcipe filiis Iſrael,
& dic ad eos: Quando tranſieritis
Iordanem, intrantes Terram Cha-
naan, * diſperditis cunctos habita-
tores Terræ illius: conſingite ti-
tulos, & itatus cõminuite, arque
omnia excelfa vultate, * munda-
tes terram, & habitantes in ea. ego
enim dedi vobis illam in poſſeſ-
ſionem, * quam diuiditis vobis
ſorte. Pluribus dabitis latiorẽ,
& paucis anguliorẽ. * Singulis
vt loci ceciderit, ita tribuetur he-
reditas. Per tribus & familias poſ-
ſeſſio diuideretur. * Sin autem no-
lueritis interficere habitatores Ter-
ræ: qui remanſerint, erant vobis
quaſi clauis in oculis, & lanceæ in
lanceis, & aduſabuntur vobis
in Terra habitantis veſtræ: * &
quidquid illis cogitaueram face-
re, vobis faciam.

С А Р. XXVIII.

Locusque est Dominus ad Moy
sen, dicens: * Præcipe filiis
Israel, & dices ad eos: Cum in-
gressi fueritis Terram Chanaan, &
in possessionem vobis forte cecide-
rit, his finibus terminabitur. *
¶ I Bays meridiana incipiet a soli-
tudine Sin, quæ est iuxta Edom:
& habebit terminos contra Orien-
tem mare latissimum. * qui cir-
cuibunt australem plagam per as-
censum Scorpionis, ita vt tran-
seant in Seuna, & petueniant a
meridie vique ad Cadesbarne, vnde
egredientur confina ad villam
nomine Adar, & tendent vique ad
Alefmona. * ibiq; per gyrum ter-
minatus ab Alefmona vique ad Tor-
rentem Ægypti, & maris magni
littore finitur. * Plaga autem oc-
cidentalisa a mari magno incipiet,
& ipso sine claudetur. * Porro a

Septentrionalem plagā a mari magno
termini incipient, peruenient
vique ad montem altissimum.
⁂ a quo venient in Emath vique ad
terminos Sedada: ⁂ ibyng. confinia
vique ad Zephrona, & villam
Enan. hi erunt termini in parte
Aquilonis. ⁂ Inde metabuntur fines
contra orientalem plagam de
villa Enan vique Sephamā, ⁂ & de
Sephamā descendente termini in
Reba contra fontem Daphnim,
inde peruenient contra Orientem
ad mare Cenereth. ⁂ & tendent
vique ad Iordanem, & ad vltimū
salissimū claudentur mari. Hanc
habebitis Terram per fines suos in
circuito. ⁂ Præcepitq. Moyses fi-
lijs Israel, dicens: Hæ erit Terra,
quam possidebitis hæc, & quam
iussit Dominus dari nouem tribu-
bus, & dimidiæ tribui. ⁂ Tribus
enim filiorum Ruben per familias
suas, & tribus filiorum Gad iuxta
cognitionum numerum, media-
quoque tribus Manasse, ⁂ id est
dux leuis tribus, acceperunt par-
tem tuam trans Iordanem contra
Iericho ad orientalem plagam.
⁂ Et ait Dominus ad Moysen ⁂
⁂ Hæc sunt nomina virorum, quī
Terram vobis diuisent, Eleazar
sacerdos, & Iosue filius Nun, ⁂ &
singuli principes de tribubus sin-
gulis, ⁂ quorum ista sunt vocabu-
la: De tribu Iuda, Caleb filius Ie-
phone. ⁂ De tribu Simeon, Samuel
filius Ammiud. ⁂ De tribu Benia-
min, Elidad filius Chalelon. ⁂ De
tribu filiorum Dan, Boci filius
Iogli. ⁂ Filiorum Ioseph de tribu
Manasse, Hanniel filius Ephod.
⁂ De tribu Ephraim, Caneuel fi-
lius Sephtan. ⁂ De tribu Zabul-
on, Elifaphan filius Pharnach.
⁂ De tribu Issachar, dux Phaeliel
filius Ozan. ⁂ De tribu Aser, Ahjud
filius Salomi. ⁂ De tribu Nepht-
hali, Rhedael filius Ammiud. ⁂ Hi
sunt, quibus præcepit Dominus
⁂ diuiserent filijs Israel Terram
Chanaan.

CAP. XXXV.

1 **H**æc quoque locutus est Do-
 2 minus ad Moysen in campe-
 3 stribus Moab supra Iordanem
 4 contra Iericho: ¶ **A**ccipe filijs
 5 Israel ut dent Leui de possessio-
 6 nibus

Msos. 14 22

10f.2.1.2.2

¶ Ios. 20. c. 3
Deut. 4. §.
41

¶ Deut. 19.
c. 2
Ios. 20. a. 1

¶ Deut. 19. c.
11
Ios. 20. a. 3

nibus suis * vrbes ad habitandum, & suburbana earum per circuitū : ¶ Ipsi in oppidis maneat, & suburbana sint pecoribus ac iumentis : * quæ a muris civitatum forinsecus, per circuitum, mille passuum spatio tendentur. * Contra Orientem duo milia erunt cubiti, & contra Meridiem similiter erunt duo milia : ad mare quoque, quod respicit ad Occidentem, eadem mensura erit, & septentrionalis plaga æquali termino finietur. eruntq. vrbes in medio, & foris suburbana. * ¶ De ipsis autem oppidis, quæ Leuitis dabitur, sex erunt in fugitiuorum auxilia, separata, ut fugiat ad ea qui fuderit sanguinem : & exceptis his, alia quadraginta duo oppida, * id est, simul quadraginta octo cum suburbanis suis. * Ipsæq. vrbes, quæ dabuntur de possessionibus filiorum Israel, ab his, qui plus habent, plures auferentur : & qui minus, pauciores. singuli iuxta mensuram hereditatis suæ dabunt oppida Leuitis. * Ait Dominus ad Moysen : ¶ Loquere filiis Israel, & dices ad eos : ¶ Quando transgressi fueritis Iordanem in Terram Chanaan, * decernite quæ vrbes esse debeant in præsidia fugitiuorum, qui nolentes sanguinem fuderint : * in quibus cum fuerit profugus, cognatus occisi non poterit eum occidere, donec stet in conspectu multitudinis, & causa illius iudicetur. * De ipsis autem vrbibus, quæ ad fugitiuorum subsidia separantur, * tres erunt trans Iordanem, & tres in Terra Chanaan, * tam filiis Israel quam aduenis atque peregrinis, ut confugiat ad eas qui nolens sanguinem fuderit. * Si quis ferro percussit, & mortuus fuerit qui percussus est : reus erit homicidij, & ipse morietur. * Si lapidem iecerit, & ictus occubuerit : similiter punietur. * Si ligno percussus intenerit : percussoris sanguine vindicabitur. * Propinquus occisi, homicidam interficiet, statim ut apprehenderit eum, interficiet. * Si per odium quis hominem impulerit, ¶ vel iecerit, quippiam in eum per insidias : aut cum esset inimicus, manu percussit, & ille mortuus fuerit : percussor, homicidij reus erit, cognatus

occisi statim ut intenerit eum, iugulabit. * Quod si fortuito, & abique odio, * & inimicitijs quidam horum fecerit, & hoc audiente populo fuerit comprobatus, atque inter percussorem & propinquum sanguinis quasi ventilatas : * liberabitur innocens de vltoris manu, & reducetur per sententiam in urbem, ad quam confugerat, manebitq. ibi, donec sacerdos magnus, qui oleo sancto vnctus est, moriatur. * Si interfector extra fines vrbium, quæ exulibus deputataz sunt, * fuerit inuentus, & percussus ab eo qui vltor est sanguinis : absque noxa erit qui eum occident. * debuerat enim profugus vsque ad mortem Pontificis in vrbe residere. postquam autem ille obierit, homicida reuertetur in terram suam. * Hæc sempiterna erit, & legitima in cunctis habitationibus vestris. * Homicida sub testibus punietur : ad vnus testimonium nullus cõdemnabitur. * Non accipietis pretium ab eo, qui reus est sanguinis, statim & ipse morietur. * Exules & profugiantes mortem Pontificis nullo modo in vrbes suas reuerti poterunt : * ne polluatis terram habitationis vestræ, quæ infontium cruore maculatur : nec aliter expiari potest, nisi per eius sanguinem, qui altorius sanguinem fuderit. * Atque ita emundabitur vestra possessio, me commorante vobiscum. ego enim sum Dominus qui habito inter filios Israel.

C A P. XXXVI.

¶ Accesserunt ¶ autem & principes familiarum Galaad filij Machir, filij Manasse de stirpe Ioseph : locutiq. sunt Moysi coram principibus Israel, atque dixerunt : ¶ Tibi domino nostro precepit Dominus ut Terram sortemur diuideres filiis Israel, & ut filiahus Solphad fratris nostri dares possessionē debitam patri : * quas si alienus tribus homines vxores acceperint, sequetur possessio sua, & translata ad aliam tribum de nostra hereditate minuetur. * atque ita fiet, ¶ ut cum iubileus, id est quinquagesimus annus remissionis adueniat, confundatur sortis distrib.

distributio, & aliorum possessio ad alios transeat. * Respondit Moyses filius Israel, & Domino precipiente, ait: Recte tribus filiorum Ioseph locuta est: * & hæc lex super filiabus Salphaad a Domino promulgata est: * Nubant quibus volunt, tantum ut suæ tribus hominibus: * ne commisceatur possessio filiorum Israel de tribu in tribum. Omnes enim viri ducent uxores de tribu & cognatione sua: * & cunctæ feminæ de eadem tribu maritos accipient: ut hereditas permaneat in familijs, * nec sibi

¶ Tob. 7. d.
24

miscantur tribus, sed ita maneant. * Ut a Domino separatae sunt. Feceruntque filiz Salphaad ut fuerat imperatum: * & nupsērunt Maala, & Thersa, & Hegla, & Melcha, & Noa filijs patrum sui: * de familia Manasse, qui fuit filius Ioseph: & possessio, quæ illis fuerat attributa, mansit in tribu & familia patris earum. * Hæc sunt mandata atque iudicia, quæ mandauit Dominus per manum Moysi ad filios Israel, in campis tribus Moab supra Iordanem contra Iericho.

LIBER

DEUTERONOMII,

HEBRAICE ELLE ADDEBARIM.

CAPVT PRIMVM.

Æ C sunt verba, quæ locutus est Moyses ad omnem Israel trans Iordanem in solitudine campestri, contra Mare rubrum, inter Pharan & Thophel & Laban & Haseroth, ubi auri est plurimum: * vndecim diebus de Horeb per viam montis Seir vsque ad Cadesbarne. * Quadragesimo anno, vndecimo mense, prima die mensis locutus est Moyses ad filios Israel omnia quæ præceperat illi Dominus ut diceret eis: * postquam percussit Sehon regem Amorrhæorum, qui habitabat in Hesebon: & Og regem Basan, qui mansit in Asstaroth, & in Edrai, trans Iordanem in Terra Moab. Cœpit. Moyses explanare legem, & dicere: * Dominus Deus noster locutus est ad nos in Horeb, dicens: Sufficit vobis quod in hoc monte mansistis: * reueriti-

¶ Nu. 21. c.
24

mini, & venite ad montem Amorrhæorum, & ad cetera quæ ei proxima sunt campetria atque montana & humiliora loca contra Meridiem, & iuxta litus maris, Terram Chananzorum, & Libani vsque ad flumen magnum Euphraten. * En, inquit, tradidi vobis: ingreditur & possidete eam, super qua iurauit Dominus patribus vestris Abraham, Isaac, & Iacob, Ut daret illam eis, & semini eorum post eos. * Dixitque vobis illo in tempore: * Non possum solus sustinere vos: quia Dominus Deus vester multiplicauit vos, & estis hodie sicut stellæ cæli, plurimi. (* Dominus Deus patrum vestrorum addidit ad hunc numerum multa millia, & benedicat vobis sicut locutus est.) * Non valeo solus negota vestra sustinere, & pondus agiurgæ. * Date ex vobis viros sapientes & gnaros, & quorum conuersatio sit probata in tribubus vestris, Ut ponam eos vobis principes. * Tunc respondistis

¶ Exo. 18. c.
18

sis mihi : Bona res est , quam vis facere . * Tuliq. de tribubus vestris viros sapientes & nobiles , & constitui eos principes , tribunos , & centuriones , & quinquagenarios ac decanos , qui docerent vos singula . * Præcepitq. eis , dicens :

¶ Ioan. 7. d. Audite illos , & illud iustum est iudicare : siue cuius sit ille , siue peregrinus . * ¶ Nulla erit distantia personarum , ita parum audietis magnam : nec accipietis cuiusquam personam , quia Dei iudicium est . Quod si difficile vobis visum aliquid fuerit , referre ad me , & ego audiam . * Præcepitq. omnia quæ facere deberetis . * Profecti autem de Horeb , transiimus per eremum terribilem & maximam , quam vidistis , per viam montis Amorrhæi , sicut præceperat Dominus Deus noster nobis . Cumq. venissemus in Cadese-

barnæ , dixi vobis : Venistis ad montem Amorrhæi , quem Dominus Deus noster daturus est nobis . * Vide Terram , quam Dominus Deus tuus dat tibi : ascende & posside eam , sicut locutus est Dominus Deus noster patribus tuis : noli timere , nec quidquam paucas . * Et accessistis ad me omnes , atque dixistis : Mittamus viros qui considerent Terram : & renuncient per quod iter debeamus ascendere , & ad quæ pergere ciuitates . * Cumq. mihi sermo placuisset , misi ex vobis duodecim viros , singulos de tribubus suis . * Qui cum petrexissent , & ascendissent in montana , venerunt vsque ad Vallem botri : & considerata terra , sumentes de fructibus eius , ut ostenderent veritatem , attulerunt ad nos , atque dixerunt : Bona est terra , quam Dominus Deus noster daturus est nobis . * Et no-

¶ Nu. 13. 2. 4. huius ascendere , sed increduli ad sermonem Domini Dei nostri * murmurastis in tabernaculis vestris , atque dixistis : Odit nos Dominus , & idcirco eduxit nos de Terra Egypti , ut traderet nos in manu Amorrhæi , atque deleret . * Quo ascendemus ? nuncij terrerunt cor nostrum , dicentes : Maxima multitudo est , & nobis statuta procerior : vrbes magnæ , & ad exlû vsque munitæ , filios Enacim vidimus ibi . * Et dixi vobis : No-

lite metuere , nec timeatis eos : Dominus Deus , qui ductor est vestrorum , pro vobis ipse pugnabit , sicut fecit in Egypto cunctis videtibus . * Et in solitudine (ipse vidisti) portauit te Dominus Deus tuus , ut soler homo gestare paruulum filium suum , in omni via , per quam ambulastis , donec veniretis ad locum istum . * Et nec hic quidem credidistis Domino Deo vestro , qui præcessit vos in via , & metatus est locum , in quo tentoria figere deberetis , nosse ostendens vobis iter per ignem , & die per columnam nubis . * Cumq. audisset Dominus vocem sermonum vestrorum , iratus iurauit & ait : Non videbit quispiam de hominibus generationis huius possidere Terram bonam , quam sub iuramento pollicitus sum patribus vestris : præter Caleb filium Iephone . ipse enim videbit eam , & ipsi dabo Terram , quam calcauit , & filijs eius , quia secutus est Dominum . * Nec miranda indignatio in populum , cum nihil quoque iratus Dominus propter vos dixerit : Nec tu ingrederis il-
luc : * sed Iosue filius Nun minister tuus , ipse intrabit pro te , hunc exhortare & robora , & ipse sorte Terram diuidet Israeli . * Paruuli vestri , de quibus dixistis quod captiui ducerentur , & filij qui hodie boni ac mali ignorant distantiam , ipsi ingredientur : & ipsis dabo Terram , & possidebunt eam . * Vos autem reuertimini & abite in solitudinem per viam Maris rubri . * Et respon- disti mihi : Peccauimus Domino : ascendemus & pugnabimus , sicut præcepit Dominus Deus noster . Cumq. instructi armis pergeretis in montem , ait mihi Dominus : Dic ad eos : Nolite ascendere , neque pugnetis , non enim sum vobiscum : ne cadatis coram inimicis vestris . * Locutus sum , & non audistis : sed aduersantes imperio Domini , & tumentes superbia ascendistis in montem . * Itaque egressus Amorrhæus , qui habitabat in montibus , & obuiau veniens persecutus est vos , sicut solent apes persequi : & cecidit de Seir vsque Hor-
ma . * Cumq. reuerſi ploraretis coram

¶ Exo. 13. d.

Nu. 14. c. 14

¶ Nu. 14. d.

Ps. 94. c. 12

¶ Nu. 14. f.

¶ Nu. 14. g.

coram Domino, non audiuit vos,
nec voci vestræ voluit acquiescere.
* Sedistis ergo in Cadesbarne mul-
to tempore.

C A P. II.

Profectiq. inde venimus in so-
litudinem, quæ ducit ad Mare
rubrum, sicut mihi dixerat Domi-
nus: & circuiimus montem Seir
longo tempore. * Dixitq. Domi-
nus ad me: * Sufficit vobis circui-
re montem istum: ite contra Aquil-
onē: * & populo præcipe, dicens:
Transibitis per terminos fratrum
vestrorum filiorum Esau, qui ha-
bitant in Seir, & timebunt vos.
* Videte ergo diligenter ne mouea-
mini contra eos neque enim dabo
vobis de terra eorum quantum po-
test vnus pedis calcare vestigium,
quia in possessionē Esau dedi mon-
tem Seir. * Cibos emetis ab eis pec-
unia, & comedetis: aquam em-
ptam haurietis, & biberitis. * Do-
minus Deus tuus benedixit tibi in
omni opere manuum tuarum: nouit
iter tuum, quomodo transieris
solitudinem hanc magnam, per
quadraginta annos habitans
tecum Dominus Deus tuus, & ni-
hil tibi defuit. * Cumq. transisse-
mus fratres nostros filios Esau, qui
habitabant in Seir, per viam cam-
pestrem de Elath, & de Aliongaber,
venimus ad iter, quod ducit in
desertum Moab. * Dixitq. Domi-
nus ad me: Non pugnes contra
Moabitas, nec in eas aduersus eos
præliū: non enim dabo tibi quid-
quam de terra eorum, quia filijs
Loth tradidi Ar in possessionem.
* Emin primi fuerunt habitato-
res eius, populus magnus, & vali-
dus, & tam excelsus vt de Enacim
stirpe, * quali gigantes crederen-
tur, & essent similes filiorum Ena-
cim. Denique Moabitæ appellant
eos Emim. * In Seir autem prius
habitauerunt Horrhæi: quibus ex-
pulsis atque deletis, habitauerunt
filij Esau, sicut fecit Israel in terra
possessionis suæ, quam dedit illi
Dominus. * Surgētes ergo vt tran-
siremus Torrentem Zared, veni-
mus ad eum. * Tempus autem, quo
ambulauimus de Cadesbarne vs-
que ad transitum torrentis Zared,
triginta & octo annorum fuit: do-
nec cōlumeretur omnis generatio

hominum bellatorum de castris,
sicut iurauerat Dominus: * cuius
manus fuit aduersum eos, vt inte-
rarent de castrorum medio. * Post-
quam autem vniuersi ceciderunt
pugnatores, * locutus est Dominus
ad me, dicens: * Tu transibis ho-
die terminos Moab, urbem, nomi-
ne Ar: * & accedens in vicina filio-
rum Ammon, caue ne pugnes co-
tra eos, nec mouearis ad prælium:
non enim dabo tibi de terra filio-
rum Ammon, quia filijs Loth dedi
eam in possessionē. * Terra gigan-
tum reputata est: & in ipsa olim
habitauerunt gigantes, quos Am-
monitæ vocāt Zomzommim, * po-
pulus magnus, & multus, & proce-
ra longitudinis, sicut Enacim, quos
deleuit Dominus a facie eorum: &
fecit illos habitare pro eis. * sicut
fecerat filijs Esau, qui habitant in
Seir, delēs Horrhæos, & terram eo-
rum illis tradens, quam possident
vsque in præsens. * Heuzos quo-
que, qui habitabāt in Haferim vs-
que Gazan, Cappadoces expule-
runt: qui egressi de Cappadocia de-
leuerunt eos, & habitauerunt pro
illis. * Surgite, & transite torrentem
Arnon: ecce tradidi in manu tuam
Sehon regē Hesebon Amorrhæū,
& terram eius incipe possidere, &
committe aduersus eum prælium.
* Hodie incipiam mittere terrorem
atque formidinem tuam in popu-
los, qui habitant sub omni celo: vt
audito nomine tuo paueant, & in
morē parturientiū contremiscant,
& dolore teneantur. * * Mihi ergo
nuncios de solitudine Cademoth
ad Sehon regem Hesebon verbis
pacificis, dicens: * Transibimus per
terrā tuam, publica gradiemur via:
non declinabimus neque ad dex-
teram, neque ad sinistram. * Alimen-
ta pretio vēde nobis, vt vescamur:
aquam pecunia tribue, & sic bibe-
mus. Tantum est vt nobis cōcedas
transitum, * sicut fecerūt filij Esau,
qui habitant in Seir, & Moabitæ,
qui morantur in Ar: donec venia-
mus ad Iordanem, & transeamus
ad Terram, quam Dominus Deus
noster daturus est nobis. * No-
luitq. Sehon rex Hesebon dare no-
bis transitum: quia indurauerat
Dominus Deus tuus spiritum ei-
us, & obfirmauerat cor illius, vt
traderetur in manus tuas, sicut
nuac

¶ Nu. xi. c.
21

Amos 2. c.

nunc vides . * Dixitq. Dominus 31
ad me : ¶ Ecce cœpi tibi tradere
Sehon , & terram eius , incipe pos-
sidere eam . * Egrediensq. est Sehon 32
obuiam nobis cum omni populo
suo ad prælium in Iasa . * Et tra- 33
didit eum Dominus Deus noster
nobis : percussimusq. eum cum ti-
lijs suis & omni populo suo . * Cun- 34
ctasq. vrbes in tempore illo cepi-
mus , interfectis habitatoribus ea-
rum , vitis ac mulieribus & paru-
lis . non reliquimus in eis quid-
quam . * Absque iumentis , quæ in 35
partem venire prædantur : &
spolijs vrbium , quas cepimus * ab 36
Aroer , quæ est super ripam torren-
tis Arnon , oppido quod in valle si-
tum est , vsque Galaad . Non fuit
vicus & ciuitas , quæ nostras effu-
geret manus : omnes tradidit Do-
minus Deus noster nobis . * Abs- 37
que terra filiorum Ammon , ad
quam non accessimus : & cunctis
quæ adiacent torrenti Ieboc , & vr-
bibus montanis , vniuersisq. locis ,
a quibus nos prohibuit Dominus
Deus noster .

CAP. III.

Num. 21. g. 33

¶ Itaque conuersi ascendimus per 1
iter Basan : ¶ egrediensq. est Og
rex Basan in occursum nobis cum
populo suo ad bellandū in Edrai .
* Dixitq. Dominus ad me : Ne
timeas eum : quia in manu tua tra-
ditus est cum omni populo ac ter-
ra sua . : faciesq. ei ¶ sicut fecisti
Sehon regi Amorrhæorum , qui ha-
bitauit in Hesebon . * ¶ Tradidit
ergo Dominus Deus noster in ma-
nibus nostris etiam Og regem Ba-
san , & vniuersum populum eius :
percussimusq. eos vsque ad inter-
necionem , * vastantes cunctas ci-
uitates illius vno tempore . non
fuit oppidum , quod nos effugeret :
sexaginta vrbes , omnem regionē
Argob regni Og in Basan . * Cun- 4
ctæ vrbes erant munitæ muris ali-
tissimis , portisq. & vestibus , abs-
que oppidis innumeris , quæ non
habebant muros . * Et deleuimus
eos , sicut feceramus Sehon regi
Hesebon , disperdentes omnem ci-
uitatem , virosq. ac mulieres & pa-
ruulos : * iumenta autem & spolia
vrbium diripimus . * Tulimusq.
illo in tempore terram de manu .

Num. 21. c. 21

Num. 21. c. 21

g. 33

duorum regum Amorrhæorum ,
qui erant trans Iordanem : a tor-
rente Arnon vsque ad montem
¶ Hermon , * quem Sidonij Saron
vocant , & Amorrhæi Sanir : * om-
nes ciuitates , quæ sitæ sunt in pla-
nitie , & vniuersam Terram Galaad
& Balan vsque ad Selcha , & Edrai
¶ ciuitates regni Og in Balan . * So-
lus quippe Og rex Basan resistit
de stirpe gigantum . Monstratur
lectus eius ferreus , qui est in Rab-
bath filiorū Ammon , nouē cubitos
habens longitudinis , & quattuor
latitudinis ad mensuram cubiti vi-
tilis manus . * Terramq. possedi-
mus tempore illo ab Aroer , quæ
est super ripam torrentis Arnon ,
vsque ad mediam partem montis
Galaad : & ciuitates illius ¶ dedi ¶ Nu. 32. c.
¶ Ruben & Gad . * Reliquam autem 29
partem Galaad , & omnem Basan
regni Og , tradidi medix tribui Ma-
nasse , omnem regionem Argob :
cunctaq. Basan vocatur Terra gi-
gantum . * Iair filius Manasse pos-
sedit omnem regionem Argob vs-
que ad terminos Gesluri , & Ma-
chati . Vocauitq. ex nomine suo
Basan , Hauoth Iair , id est , Villas
Iair , vsque in præsentem diem .
¶ Machir quoque dedi Galaad . * Et
tribus Ruben & Gad dedi de
Terra Galaad vsque ad Torrentem
Arnon medium torrentis , & con-
finium vsque ad torrentem Ieboc ,
qui est terminus filiorū Ammon :
¶ & planitiem solitudinis , atque
Iordanem , & terminos Cenereth
¶ vsque ad mare deserti , quod est
salustissimū , ad radices montis Phas-
ga contra orientem . * Præcepiq.
vobis in tempore illo , dicens : Do-
minus Deus vester dat vobis ter-
ram hanc in hereditatem , expediti
præcedite fratres vestros filios Is-
rael omnes viri robusti : * absque
vxoribus , & paruulis atque iumen-
tis . Noui enim quod plura habeatis
pecora , & in vrbibus remanere
debeunt , quas tradidi vobis , * donec
requiem tribuat Dominus fra-
tribus vestris , sicut vobis tribuit :
& possideant ipsi etiam Terram ,
quam daturus est eis trans Iorda-
nem : tunc reuertetur vnusquisque
in possessionem suam , quam dedi
vobis . * ¶ Iosue quoque in tempo-
re illo præcepi , dicens : Oculi tui
viderunt quæ fecit Dominus Deus
vester

vellet duobus his regibus: sic faciet omnibus regnis, ad quæ transiurus es. * Ne timeas eos: Dominus enim Deus vester pugnabit pro vobis. * Precatusq. sum Dominum in tempore illo, dicens: * Domine Deus tu cæpisti ostendere seruo tuo magnitudinem tuam, manumq. fortissimam. neque enim est alius Deus vel in celo, vel in terra, qui possit facere opera tua, & comparari fortitudini tue. * Transibit igitur, & videbo Terram hanc optimam trans Iordanem, & montem istum egregium, & Libanum. * Iratusq. est Dominus mihi propter vos, nec exaudivit me, sed dixit mihi: Sufficit tibi: nequaquam ultra loquaris de hac re ad me. * Ascende cacumen Phasgæ, & oculos tuos circumfer ad occidentem, & ad aquilonem, austrumq. & orientem, & aspice. * Nec enim transibis Iordanem istum. * Præcipe Iosue, & corrobora eum atque conforta: quia ipse præcedet populum istum, & diuidet eis Terram, quam visurus es. * Manliusq. in valle cõtra sanu Phogor.

CAP. IIII.

ET nunc Israel audi præcepta & iudicia, quæ ego doceo te: ut faciens ea, viuas, & ingrediens possideas Terram, quam Dominus Deus patrum vestrorum daturus est vobis. * Non adderis ad verbu, quod vobis loquor, nec auferetis ex eo: custodite mandata Domini Dei vestri quæ ego præcipio vobis.

Nam. 25. 1. * Oculi vestri viderunt omnia, quæ fecit Dominus contra Beelphegor, quomodo contriuerit omnes cultores eius de medio vestri. * Vos autem qui adhæretis Domino Deo vestro, viuistis vniuersi usque in præsentem diem. * Scitis quod docuerim vos præcepta atque iustitias, sicut mandauit mihi Dominus Deus meus: sic facietis ea in Terra, quam posselluri estis: & obseruabitis & implebitis opere. * Hæc est enim vestra sapientia, & intellectus coram populis, ut audietes vniuersa præcepta hæc, dicant: En populus sapiens & intelligens, gens magna. * Nec est alia natio tam grandis, quæ habeat deos appropinquantes sibi

sicut Deus noster adest cunctis obsecrationibus nostris. * Quæ est enim alia gens sicut elyta ut habeat ceremonias, iustaq. iudicia, & vniuersam legem, quam ego proponam hodie ante oculos vestros? * Custodi igitur temetipsum, & animam tuam sollicite. Ne obliuiscaris verborum, quæ viderunt oculi tui, & ne excidant de corde tuo cunctis diebus vitæ tuæ.

Exo. 19. 6. * Docebis ea filios ac nepotes tuos, a die in quo stetit coram Domino Deo tuo in Horeb, quando Dominus locutus est mihi dicens:

Congrega ad me populum, ut audiant sermones meos, & discant timere me omni tempore quo viuunt in terra, doceatq. filios suos.

* Et accessistis ad radices montis, qui ardebat vique ad cælum: erantq. in eo tenebræ, & nubes, & caligo.

* Locutusq. est Dominus ad vos de medio ignis. Vocem verborum eius audistis, & formam penitus non vidistis. * Et ostendit vobis pactu suum, quod præcepit ut faceretis, & decem verba, quæ scripsit in duabus tabulis lapideis.

* Mihiq. mandauit in illo tempore ut docerem vos ceremonias & iudicia, quæ facere deberetis in Terra, quam posselluri estis. * Custodite igitur sollicite animas vestras. Non vidistis aliquam similitudinem in die, qua locutus est vobis Dominus in Horeb de medio ignis: * ne forte decepti faciat vobis sculptam similitudinem, aut imaginem masculi vel femine,

* similitudinem omnium iumentorum, quæ sunt super terram, vel auium sub celo volantium, * atque reptilium, quæ inouentur in terra, siue piscium qui sub terra morantur in aquis: * ne forte eleuatis oculis ad cælum, videas Solem & Lunam, & omnia astra cæli, & errore deceptus adores ea & colas quæ creauit Dominus Deus tuus in ministerium cunctis gentibus, quæ sub celo sunt. * Vos autem tulit Dominus, & eduxit de fornace ferrea Egypti, ut haberet populum hereditarium, sicut est in præsentem diem. * Iratusq. est Dominus contra me propter sermones vestros, & iurauit ut non transirem Iordanem, nec ingrederer Terram opumam, quam daturus

18

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

¶ Heb. 12 g.
29

turus est vobis. * Ecce morior in hac humo, non transibo Iordanem: vos transibitis, & possidebitis terram egregiam. * Caue ne quando obliuiscaris pacti Domini Dei tui, quod pepigit tecum: & facias tibi sculptam similitudinem eorum, quæ fieri Dominus prohibuit: * quia Dominus Deus tuus ignis consumens est, Deus annulator. * Si genueritis filios ac nepotes, & morati fueritis in Terra, deceptiq; feceritis vobis aliquam similitudinem, patrans malum coram Domino Deo vestro, ut eum ad iracundiam prouocetis: * testes inuoco hodie cælum & terram, cito perituros vos esse de Terra, quam transito Iordane possideri cœtis. non habitabitis in ea longo tempore, sed delebit vos Dominus, * atque disperget in omnes gentes, & remanebitis pauci in nationibus, ad quas vos ducturus est Dominus. * ibiq; feruentis dijs, qui hominũ manu fabricati sunt, ligno & lapidi qui non videt, nec audiunt, nec comedunt, nec odorantur. * Cumq; quaesieris ibi Dominũ Deum tuum, inuenies eum: si tamen toto corde quaesieris, & tota tribulatione animæ tuæ. * Postquam te inuenerint omnia quæ prædicta sunt, nouissimo tempore reuerteris ad Dominũ Deum tuum, & audies vocem eius. * Quia Deus misericors Dominus Deus tuus est: non dimittet te, nec omnino delebit, neque obliuiscetur pacti, in quo iurauit patribus tuis. * Interroga de diebus antiquis, qui fuerunt ante te ex die quo creauit Deus hominem super terram, a summo cælo vsque ad summum eius, si facta est aliquando huiusmodi res, aut vniquam cognitum est, * ut audiret populus vocem Dei loquẽtis de medio ignis, sicut tu audisti, & vixisti: * si fecit Deus ut ingrederetur, & tolletet sibi Gentem de medio nationum, per tentationes, signa, atque portenta, per pugnam, & robustam manum, extentumq; brachium, & horribiles visiones iuxta omnia, quæ fecit pro vobis Dominus Deus vester in Aegypto, videntibus oculis tuis: * ut scires quoniam Dominus ipse est Deus, & non est alius præter eum. * De

cælo te fecit audire vocem suam, ut doceret te, & in terra ostendit tibi ignem suum maximum, & audisti verba illius de medio ignis, 37 * quia dilexit patres tuos, & elegit semen eorum post eos. * Eduxitq; te præcedens in virtute sua magna ex Aegypto, * ut deleter nationes maximas & fortiores te in introitu tuo: & introduceret te, daretq; tibi terram earum in possessionem, 39 sicut cernis in præsentis die. * Scito ergo hodie, & cogitato in corde tuo quod Dominus ipse sit Deus in cælo sursum, & in terra deorsum, & non sit alius. * Custodi præcepta eius atque mandata, quæ ego præcipio tibi: ut bene sit tibi, & filiis tuis post te, & permaneat multo tempore super Terram, quam Dominus Deus tuus datus est tibi. * Tunc separauit Moyses tres ciuitates trans Iordanem ad Orientalem plagam, * ut confugiat ad eas qui occiderint nolens proximum suum, nec sibi fuerit inimicus ante vnum & alterum diem, & ad harum aliquam urbium possit euadere: * Bosor in solitudine, quæ sita est in terra campestris de tribu Ruben: & Ramoth in Galaad, quæ est in tribu Gad: & Golan in Balan, quæ est in tribu Manasse. * Ista est lex, quam proposuit Moyses coram filiis Israel, * & hæc testimonia & ceremoniz atque iudicia, quæ locutus est ad filios Israel, quando egressi sunt de Aegypto, 46 * trans Iordanem in valle contrasani Phogor in terra Sehon regis Amorrhæi, qui habitauit in Hesebon, quem percussit Moyses. Filij quoque Israel egressi ex Aegypto * possederunt terram eius, & terram Og regis Balan, duorum regum Amorrhæorum, qui erant trans Iordanem ad solis ortum: 48 * Ab Aroer quæ sita est super ripam torrentis Arnon, vsque ad montem Sion, quæ est & Hermon, 49 * omnem planitiem trans Iordanem ad Orientalem plagam, vsque ad mare solitudinis, & vsque ad radices montis Phalgæ.

CAP. V.

V. Vocaturq; Moyses omnem Israel, & dixit ad eum:

K 4 Aud

Audi Israel ceremonias atque iudicia, quæ ego loquor in auribus vestris hodie: discite ea, & opere complete. * Dominus Deus noster pepigit nobiscum fœdus in Horeb. * Non cum patribus nostris iniit pactum, sed nobiscum, qui in præsentiarum sumus, & viuimus. * Facie ad faciem locutus est nobis in monte de medio ignis. * Ego sequeſter & medius fui inter Dominum & vos in tempore illo, ut annuncietem vobis verba eius. timuistis enim ignem, & non ascendistis in montem, & ait: * || Ego Dominus Deus tuus, qui eduxi te de Terra Ægypti. * || Non habebis deos alienos in conspectu meo. * || Non facies tibi sculptile, nec similitudinem omnium, quæ in cælo sunt desuper, & quæ in terra deorsum, & quæ versantur in aquis sub terra. * || Non adorabis ea, & non coles. Ego enim sum Dominus Deus tuus: Deus æmulator, reddens iniquitatem patrum super filios in tertiam & quartam generationem, his qui oderunt me, & faciens misericordiam in multa millia, diligentibus me, & custodientibus præcepta mea. * || Non usurpabis nomen Domini Dei tui frustra: quia non erit impunitus qui super te vana nomen eius assumpserit. * Observa diem Sabbati, ut sanctifices eum, sicut præcepit tibi Dominus Deus tuus. * Sex diebus operaberis, & facies omnia opera tua. * || Septimus dies Sabbati est, id est, requies Domini Dei tui. Non facies in eo quidquam operis tui, & filius tuus, & filia, seruus & ancilla, & bos, & asinus, & omne iumentum tuum, & peregrinus qui est intra portas tuas: ut requiescat seruus tuus, & ancilla tua, sicut & tu. * Memento quod & ipse seruiers in Ægypto, & eduxerit te inde Dominus Deus tuus in manu forti, & brachio extento. Idcirco præcepit tibi ut obseruares diem Sabbati. * || Honora patrem tuum & matrem, sicut præcepit tibi Dominus Deus tuus, ut longo viuas tempore, & bene sit tibi in Terra, quam Dominus Deus tuus daturus est tibi. * Non occides, * Neque noc-

19 habebis. * Futurumque non facies.
20 * Nec loqueris contra proximum
21 tuum falsum testimonium. * || Non concupisces uxorem proximi tui: non domum, non agrum, non seruum, non ancillam, non bo-
22 uem, non asinum, & vniuersa quæ illius sunt. * Hæc verba locutus est Dominus ad omnem multitudinem vestram in monte de medio ignis & nubis, & caliginis, voce magna, nihil addens amplius: & scripsit ea in duabus tabulis lapideis, quas tradidit mihi. * Vos autem postquam audistis vocem de medio tenebrarum, & montem ardere vidistis, accessistis ad me omnes principes tribuum & maiores natu, atque dixistis: * Ecce ostendit nobis Dominus Deus noster maiestatem & magnitudinem suam. vocem eius audiuius de medio ignis, & probauimus hodie quod loquente Deo cum homine, vixerit homo. * Cur ergo moriemur, & deuorabit nos ignis hic maximus? Si enim audierimus ultra vocem Domini Dei nostri, moriemur. * Quid est omnis caro, ut audiat vocem Dei uiuentis, qui de medio ignis loquitur sicut nos audiuius, & possit viuere? * Tu magis accede: & audi cuncta quæ dixerit Dominus Deus noster tibi: loquerisq. ad nos, & nos audientes faciemus ea.
28 * Quod cum audisset Dominus, ait ad me: Audiui vocem verborum populi huius quæ locuti sunt tibi: bene omnia sunt locuti.
29 * Quis der talem eos habere mentem, ut timeant me, & custodiant vniuersa mandata mea in omni tempore, ut bene sit eis & filiis eorum in sempiternum? * Vade & diceis: Reuertimini in tentoria vestra. * Tu vero hic sta mecum, & loquar tibi omnia mandata mea, & ceremonias atque iudicia quæ docebis eos, ut faciant ea in Terra, quam dabo illis in possessionem. * Custodite igitur & facite quæ præcepit Dominus Deus vobis: non declinabitis neque ad dexteram, neque ad sinistram: sed per viam, quam præcepit Dominus Deus vester, ambulabitis, ut viuatis, & bene sit vobis, & proleantur dies in terra possessionis vestræ.

CAP. VI.

Hæc sunt præcepta, & ceremoniz, atque iudicia, quæ mandauit Dominus Deus vester vt docerem vos, & faciatis ea in Terra, ad quam transgredimini possidendam: * vt timeas Dominum Deum tuum, & custodias omnia mandata & præcepta eius, quæ ego præcipio tibi, & filiis, ac nepotibus tuis, cunctis diebus vitæ tuæ, vt prolongentur dies tui. * Audi Israel, & obserua vt facias quæ præcepit tibi Dominus, & bene sit tibi, & multipliceris amplius, sicut pollicitus est Dominus Deus patrum tuorum tibi terram lacte & melle manantem. * Audi Israel, Dominus Deus postest, Dominus vnus est. * Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex tota fortitudine tua. * Eruntq. ea filiis tuis, & meditaberis in eis sedens in domo tua, & ambulans in itinere, dormiens atque conuolgens. * Et ligabis ea quasi lignum in manu tua, eruntq. & movebuntur inter oculos tuos, * scribesq. ea in limine, & ostijs domus tuæ. * Cumq. introduxerit te Dominus Deus tuus in Terram, pro qua iurauit patribus tuis Abraham, Isaac, & Iacob: & dederit tibi ciuitates magnas & optimas, quas non ædificasti, * domos plenas cunctarum opum, quas non extruxisti, cisternas, quas non fodisti, vinea & oliueta, quæ non plantasti, * & comederis, & saturatus fueris: * caue diligenter ne obliuiscaris Domini, qui eduxit te de Terra Ægypti, de domo seruitutis. * Dominum Deum tuum timebis, & illi soli serues, ac per nomen illius iurabis. * Non ibitis post Deos alienos cunctarum Gentium, quæ in circuitu vestro sunt: * quoniam Deus æmulator Dominus Deus tuus in medio tui: nequando irascatur furor Domini Dei tui contra te, & auferat te de superficie terræ. * Non tentabis Dominum Deum tuum, sicut tentasti in loco temptationis. * Custodi præcepta Domini Dei tui, ac testimonia & ceremonias, quas

18 præcepit tibi: * & fac quod placitum est & bonum in conspectu Domini, vt bene sit tibi: & ingressus possideas terram optimam, de qua iurauit Dominus patribus tuis, * vt deleat omnes inimicos tuos coram te, sicut locutus est. 20 * Cumq. interrogauerit te filius tuus cras, dicens: Quid tibi volunt testimonia hæc, & ceremoniz, atque iudicia, quæ præcepit Dominus Deus noster nobis? * diceres ei: Serui eramus Pharaonis in Ægypto, & eduxit nos Dominus de Ægypto in manu forti: * fecitq. signa atque prodigia magna & pessima in Ægypto contra Pharaonem, & omnem domum illius in conspectu nostro, * & eduxit nos inde, vt introductis daret Terram, super qua iurauit patribus nostris. * Præcepitq. nobis Dominus vt faciamus omnia legitima hæc, & timeamus Dominum Deum nostrum, vt bene sit nobis cunctis diebus vitæ nostræ, sicut est hodie. * Eritq. nostri misericors, si custodierimus & fecerimus omnia præcepta eius coram Domino Deo nostro, sicut mandauit nobis.

CAP. VII.

Cum introduxerit te Dominus Deus tuus in terram, quam possessurus ingrederis, & deleuerit Gentes multas coram te, * Hebraeos, & Gergæzum, & Amoræum, Chanaanæum, & Phereæzum, & Heuzum, & Iebusæum, septem gentes multo maioris numeri quam tu es, & robustiores te: * tradideruntq. eas Dominus Deus tuus tibi, percuties eas vsque ad interuentionem. * Non inibis cum eis fœdus, nec misereberis earum, * neque sociabis cum eis coniugia. Filium tuum non dabis filio eius, nec filiam illius accipies filio tuo: * quia seducet filium tuum, ne sequatur me, & vt magis seruiat dijs alienis, irasceturq. furor Domini, & delebit te cito. * Quin potius hæc facies eis: * Aras eorum subuertite, & confringite statuas, lucosq. succidite, & sculpsilia comburite. * Quia populus sanctus es Domino Deo tuo. Te elegit Dominus Deus tuus, vt sis ei populus peculiaris de cunctis populis,

¶ Mat. 22. d.

36

Mat. 12. c. d. tuo, &

30

Luc. 10. c. verba hæc, quæ ego præcipio tibi

27

J. 11. b. 13

13

13

13

13

13

13

13

13

13

13

13

13

13

13

13

13

13

13

13

13

13

13

13

13

13

13

13

13

13

13

13

13

pulis, qui sunt super terram. * Non quia cunctas gentes numero vincebatis, ~ obis iunctus est Dominus, & elegit vos, cum omnibus sitis populus pauciores : * sed quia dilexit vos Dominus, & custodiuit iuramentum, quod iurauit patribus vestris : eduxitq. vos in manu forti, & redemit de domo seruitutis, de manu Pharaonis regis Aegypti. * Et scies quia Dominus Deus tuus, ipse est Deus fortis & fidelis, custodiens pactum & misericordiam diligentibus se, & his qui custodiunt praecepta eius in mille generationes : * & reddens odientibus se statim, ita vt disperdat eos, & ultra non differat, prouinus eis restituens quod merentur. * Custodi ergo praecepta & ceremonias atque iudicia, quae ego mando tibi hodie vt facias. * Si postquam audieris haec iudicia, custodieris ea & feceris, custodiet & Dominus Deus tuus pactum tibi, & misericordiam quam iurauit patribus tuis : * & diligit te ac multiplicabit, benedicetq. fructui ventris tui, & fructui terrae tuae, frumento tuo, atque vindemiz, oleo, & armentis, gregibus ouium tuarum super Terram, pro qua iurauit patribus tuis vt daret eam tibi. * Benedictus eris inter omnes populos. * Non erit apud te sterilis viriusque sexus, tam in hominibus quam in gregibus tuis. * Auferet Dominus a te omnem languorem : & infirmitates Aegypti pessimas, quas nouisti, non inferet tibi, sed cunctis hostibus tuis. * Deorabis omnes populos, quos Dominus Deus tuus daturus est tibi. Non pareat eis oculus tuus, nec seruias dijs eorum, ne sint in ruinam tui. * Si dixeris in corde tuo : Plures sunt gentes istae quam ego, quo modo potero delere eas ? * noli metuere, sed recordare quae fecerit Dominus Deus tuus Pharaoni, & cunctis Aegyptijs, * plagas maximas, quas viderunt oculi tui, & signa atque portenta, manumq. robustam, & extentum brachium, vt educeret te Dominus Deus tuus, sic faciet cunctis populis, quos metuis. * ~ Insuper & crabrones mittet Dominus Deus tuus in eos, donec deleat omnes atque disperdat qui te fugerint, & latere poterint,

21 * Non timebis eos, quia Dominus Deus tuus in medio tui est, 22 Deus magnus & terribilis : * ipse consumet nationes has in conspectu tuo paulatim atque per partes. Non poteris eas delere pariet : ne forte multiplicentur contra te bestiae terrae. * Dabitq. eos Dominus Deus tuus in conspectu tuos : & interficiet illos donec penitus deleantur. * Tradetq. reges eorum in manus tuas, & disperdet nomina eorum sub caelo : nullus poterit resistere tibi, donec conteras eos. 25 * ~ Sculptilia eorum igne combures : non concupisces argentum & aurum, de quibus facta sunt, neque assumes ex eis tibi quidquam, ne offendas, propterea quia abominatio est Domini Dei tui. * Nec inferes quippiam ex idolo in domum tuam, ne has anathema, sicut & illud est. * Quali spurcitiam detestaberis, & velut inquinamentum ac lodes abominationi habebis, quia anathema est.

C A P. VIII.

1 O Mne mandatum, quod ego 2 A principio tibi hodie, caue diligenter vt facias vt possitis viuere, & multiplicemini, ingressiq. possideatis Terram, pro qua iurauit Dominus patribus vestris. * Et recordabens cuncti itineris, per quod adduxit te Dominus Deus tuus quadraginta annis per desertum, vt attigeret te, atque tentaret, & nota haberet quae in tuo animo versabantur, vitrum custodires mandata illius, an non. * Afflixit te penuria, & dedit tibi cibum : Manna, quod ignorabas tu & patres tui : ~ vt ostenderet tibi quod non in solo pane viuatur homo, sed in omni verbo quod egreditur de ore Dei. * Vestimentum tuum, quo operiebaris, nequaquam vetustate defecit, & pes tuus non est subrutus, en quadragessimus annus est. * Vt recogites in corde tuo, quia sicut erudit alium suum homo, sic Dominus Deus tuus erudiuit te, * vt custodias mandata Domini Dei tui, & ambules in vijs eius, & timeas eum. * Dominus enim Deus tuus introducet te in terram bonam, terram riuorum aquarumq. & fontium : in cuius cam-

¶ Exo. 23. f.

26

¶ Exo. 13. c.

23. 33. a. 2

Ios. 24. c. 12

¶ Mat. 4. a. 4
Luc. 4. a. 4

campis & montibus erumpit flu-
uorum abyssi : * terram frumen-
ti, hordei, ac vinearum, in qua fi-
cus, & malogranata, & oliueta
nascuntur : terram olei ac mellis .
* Vbi absque villa penuria comedes
panem tuum, & rerum omnium
abundantia perfrueris : cuius lapides
erant ferrum sunt, & de montibus
eius aris metalla fodiuntur : * ut
cum comederis, & satiatus fueris,
benedicas Domino Deo tuo pro
terra optima, quam dedit tibi .
* Obliuiscaris, & caute nequando obli-
uiscaris Domini Dei tui, & negli-
gas mandata eius atque iudicia &
ceremonias, quas ego præcipio ti-
bi hodie : * ne postquam comede-
ris & satiatus fueris, domos pul-
chras ædificaueris, & habitaueris
in eis, * habuerisq. armata bouum
& ouium greges, argenti & auri,
cunctarumq. rerum copiam, * ele-
uetur cor tuum, & non remini-
scaris Domini Dei tui, qui edu-
xit te de Terra Ægypti, de domo
seruitutis : * & ductor tuus fuit in
solitudine magna atque terribili,
in qua erat repens haut adrens,
& scorpio ac dipsas, & nullæ omni-
nino aquæ : qui eduxit riuos de petra
durissima, * & ebauit te Man-
na in solitudine, quod nescierunt
patres tui . Et postquam afflixi ac
probauit, ad extremum militeris
est tui, * ne diceris in corde tuo :
Fortitudo mea, & robur manus
meæ, hæc mihi omnia præstue-
runt . * Sed recorderis Domini Dei
tui, quod ipse vires tibi præbue-
rit, ut impleteret pactum suum, su-
per quo iurauit patribus tuis, sicut
præsens indicat dies . * Sin autem
oblitus Domini Dei tui, secutus
fueris deos alienos, coluerisq. il-
los & adoraueris : ecce nunc præ-
dico tibi quod omnino disperdeas .
* Sicut Gentes, quas deleuit Do-
minus in introitu tuo, ita & vos
peribitis, si inobedientes fueritis
voci Domini Dei vestri .

CAP. IX.

A Vdi Israel : Tu transgredieris
hodie Iordanem, ut possideas
nationes maximas & fortiores te,
ciuitates ingentes, & ad cælum vs-
que muratas, * populum magnū
atque sublimem, filios Enacim,

quos ipse vidisti, & audisti, qui-
bus nullus potest ex aduerso resi-
stere . * Scies ergo hodie quod Do-
minus Deus tuus ipse transibit an-
te te, ignis deuorans atque contu-
mens, qui conterat eos & deleat
atque disperdat ante faciem tuam
velociter, sicut locutus est tibi .
* Ne dicas in corde tuo, cum de-
leuerit eos Dominus Deus tuus in
conspectu tuo : Propter iustitiam
meam introduxit me Dominus ut
terram hanc possiderem, cum pro-
pter impietates suas istæ deleat sint
nationes . * Neque enim propter
iustitias tuas, & æquitatem cordis
tui ingredieris ut possideas terras
earum : sed quia illæ egerunt im-
pie, introeunte te deleat sunt : &
ut completeret verbum suum Domi-
nus, quod sub iuramento pollici-
tus est patribus tuis Abraham,
Isaac, & Iacob . * Scito ergo quod
non propter iustitias tuas Domi-
nus Deus tuus dedit tibi terram
hanc optimam in possessionem,
cum durissimæ ceruicis sis popu-
lus . * Memento, & ne obliuiscaris
quomodo ad iracundiam prouo-
caueris Dominum Deum tuum
in solitudine . Ex eo die, quo
egressus es ex Ægypto vsque ad lo-
cum istum, semper aduersum Do-
minum contendisti . * Nam & in
Horeb prouocasti eum, & iratus
deleat te voluit, * quando ascen-
di in montem, ut acciperem tabu-
las lapideas, tabulas pacti quod
pegigit vobiscum Dominus : &
perseueraui in monte quadragin-
ta diebus ac noctibus, panem non
comedens, & aquam non bibens .
* Deditq. mihi Dominus duas ta-
bulas lapideas scriptas digito Dei,
& continentes omnia verba quæ
vobis locutus est in monte de me-
dio ignis, quando concio populi
congregata est . * Cumq. transis-
sent quadraginta dies, & totidem
noctes, dedit mihi Dominus duas
tabulas lapideas, tabulas fœderis,
dixitq. mihi : Surge, & descen-
de hinc cito : quia populus tuus,
quem eduxisti de Ægypto, dese-
runt velociter viam, quam de-
monstrasti eis, feceruntq. tibi con-
trarium . * Rursumq. ait Dominus
ad me : Cerno quod populus iste
duræ ceruicis sit : * dimitte me ut
conteram eum, & deleam nomen
eius

¶ Num. 20.
b 9. 21. b 6
Exod. 16. c.
10. & 17. b. 6

¶ Exo. 17. b. 6
19. a. 5. 31. d.
11. 12. d. 17

¶ Exo. 32. b.

eius de sub caelo, & constituam te super Gentem, quæ hac maior & fortior sit. * Cumq. de monte ar-
 15 dente descenderem, & duas tabu-
 las fœderis vtraque tenerem ma-
 nu, * vidiſſimq. vos peccasse Do-
 16 mino Deo vestro, & fecisse vobis
 vitulum conſtatilem, ac deſeruiſſe
 velociter viam eius, quam vobis
 17 ostenderat: * proiecisti tabulas de
 manibus meis, confregistiq. eas in
 18 conſpectu vestro. * Et proci-
 dente Domino sicut prius, quadra-
 ginta diebus & noctibus panem
 non comedens, & aquam non bi-
 bens propter omnia peccata ve-
 ſtra quæ geſiſtiſti contra Dominum,
 & cum ad iracundiam prouocaſtiſti:
 * timui enim indignationem &
 iram illius, quæ aduerſum vos con-
 19 citatus, delere vos voluit. Et exau-
 diuit me Dominus etiam hac vice.
 * Aduerſum Aaron quoque vehe-
 20 menter iratus, voluit eum conte-
 rere, & pro illo ſimiliter deprecatus
 ſum. * Peccatum autem ve-
 ſtrum quod feceratis, id est vitu-
 lum, accipiens, igne combuſtiſti, &
 in ſiſſa comminuens, omninoq.
 21 in puluerem redigens, proiecisti in
 torrentem, qui de monte deſcen-
 22 dit. * ¶ In incendio quoque & in
 tentatione, & in Sepulchris con-
 cupiſcentiæ prouocaſtiſti Dominum:
 * & quando miſiſti vos de Cadeſ-
 23 barne, dicens: Aſcendite, & poſ-
 ſidete Terram, quam dedi vobis,
 & contempſiſtiſti imperium Domi-
 ni Dei veſtri, & non credidiſtiſti ei,
 neque vocem eius audire volui-
 ſtiſti: * ſed ſemper fuiſtiſti rebelles
 24 a die qua noſſe vos cœpi. * Et ia-
 25 cui coram Domino quadraginta-
 diebus ac noctibus, quibus eum
 ſuppliciter deprecabar, ne dele-
 ret vos vt fuerat comminatus: * &
 26 orans dixi: Domine Deus, ne diſ-
 perdas populum tuum, & heredi-
 tatem tuam, quam redemiſti in
 magnitudine tuâ, quos eduxiſti de
 27 Egypto in manu forti. * Recor-
 date ſeruorum tuorum Abraham,
 Isaac, & Iacob: ne aſpicias duri-
 28 tiam populi huius, & impietatem
 atque peccatum: * ne forte dicant
 habitatores terræ, de qua eduxiſti
 nos: Non poterat Dominus intro-
 ducere eos in Terram, quam pol-
 licitus eſt eis, & oderat illos: id-
 circo eduxit, vt interficeret eos in

19 ſolitudine. * qui ſunt populus tuus
 & hereditas tua, quos eduxiſti in
 fortitudine tua magna, & in bra-
 chio tuo extento.

C A P. X.

1 **I**N tempore illo dixit Dominus ¶ **Exo. 14. 2.**
 A ad me: Dola tibi duas tabulas
 lapideas, ſicut priores fuerunt, &
 aſcende ad me in montem: faciesq.
 2 arcam ligneam, * & ſcribam in
 tabulis verba quæ fuerunt in his,
 3 quas ante confregiſti, poneſq. eas
 in arca. * Feci igitur arcam de li-
 gnis ſeſtim. Cumq. doſaſſem duas
 tabulas lapideas inſtar priorum,
 aſcendi in montem, habens eas in
 4 manibus. * Scripſitq. in tabulis
 iuxta id, quod prius ſcripſerat,
 verba decem, quæ locutus eſt Do-
 5 minus ad vos in monte de medio
 ignis, quando populus congrega-
 6 tus eſt: & dedit eas mihi. * Re-
 7 uerſuſq. de monte, deſcendi, & po-
 ſui tabulas in arcam, quam fece-
 ram, quæ hucusq. ibi ſunt, ſicut
 8 mihi præcepit Dominus. * ¶ Filij
 autem Iſrael mouerunt caſtra ex
 Beroth filiorum Iſac in Moſera,
 ¶ ubi Aaron mortuus ac ſepultus
 ¶ eſt, pro quo, ſacerdotio functus eſt
 9 Eleazar filius eius. * Inde venerunt
 in Gadgad: de quo loco proſecti,
 caſtrametati ſunt in Ierebatha, in
 Terra aquarum atque torrentium.
 10 * Eo tempore ſeparauit tribum Le-
 11 ui, vt portaret arcam fœderis Do-
 mini, & ſtaret coram eo in mini-
 ſterio, ac benediceret in nomine
 illius vſque in præſentem diem.
 12 * ¶ Quam ob rem non habuit Leui
 partem, neque poſſeſſionem cum
 fratribus ſuis: quia ipſe Dominus
 poſſeſſio eius eſt, ſicut promiſit ei
 13 Dominus Deus tuus. * Ego autem
 C ſteti in monte, ſicut prius, qua-
 draginta diebus ac noctibus: exau-
 diuitq. me Dominus etiam hac vi-
 14 ce, & te perdere noluit. * Dixitq.
 15 mihi: Vade, & præcede populum,
 ¶ vt ingrediatur, & poſſideat Ter-
 ram, quam iuravi patribus eorum
 16 vt traderem eis. * Et nunc Iſrael,
 quid Dominus Deus tuus petit a
 te, niſi vt timeas Dominum Deum
 tuum, & ambules in vijs eius, &
 diligas eum, ac ſeruias Domino
 Deo tuo in toto corde tuo, & in
 17 tota anima tua. * ¶ cultodiasq.
 man-

¶ Num. 11.
 2. 1. 16. 3. 1.
 2. 1. 2. 5

¶ Num. 33.
 d. 31

¶ Num. 20.
 d. 28

mandata Domini, & ceremonias eius, quas ego hodie præcipio tibi, vt bene sit tibi? * En Domini Dei tui calum est, & calum cali, terra & omnia, quæ in ea sunt: * & tamen patribus tuis conglutinatæ est Dominus, & amauit eos, id est vos, de cunctis Gentibus, sicut hodie comprobatur. * Circumcidite igitur præputium cordis vestri, & ceruicem vestram ne induretis amplius: * quia Dominus Deus vester ipse est Deus decorum, & Dominus dominantium, Deus magnus & potens, & terribilis, qui personam non accipit, nec munera. * Facit iudicium pupillo & viduæ, amat peregrinum, & dat ei victum atque vestitum. * & vos ergo amate peregrinos, quia & ipsi fuistis aduenæ in Terra Ægypti. * Dominum Deum tuum timebis, & ei soli serues: ipsi adhærebis, iurabisq. in nomine illius. * Ipse est laus tua, & Deus tuus, qui fecit tibi hæc magnalia & terribilia, quæ viderunt oculi tui. * In septuaginta animabus descenderunt patres tui in Ægyptum: & ecce nunc multiplicauit te Dominus Deus tuus sicut altra calii.

CAP. XI.

A Ma itaque Dominum Deum tuum, & obserua præcepta eius & ceremonias, iudicia atque mandata omni tempore. * Cognosce hodie quæ ignorant filij vestri, qui non viderunt disciplinam Domini Dei vestri, magnalia eius & robustam manum, extentumq. brachium, * signa & opera quæ fecit in medio Ægypti Pharaoni regi, & vniuersæ terræ eius, * omninq. exercitui Ægyptiorum, & equis ac curribus: quo modo operuerint eos aquæ maris rubri, cum vos persequerentur, & delcuerit eos Dominus vsque in præsentē diem. * vobisq. quæ fecerit in solitudine donec veniretis ad hunc locum: * & * Dathan atque Abiron filij Eliab, qui fuit filius Ruben: quos aperto ore suo terra absorbit cum domibus & tabernaculis, & vniuersa substantia eorum, quam habebant in medio Israel. * Oculi

Vestri viderunt omnia opera Domini magna quæ fecit, vt custodiatis vniuersa mandata illius, quæ ego hodie præcipio vobis, & possitis introire, & possidere Terram, ad quam Ingredimini, * multoq. in ea viuatis tempore: quam sub iuramento pollicitus est Dominus patribus vestris, & semini eorum, lacte & melle manantem. * Terra enim, ad quam ingredieris possidendam, non est sicut Terra Ægypti, de qua exiisti, vbi iacto semine in hortorum morem aquæ ducuntur irriguæ: * sed montuosa est & campestris, de cælo expectans pluuias. * quam Dominus Deus tuus semper inuisit, & oculi illius in ea sunt a principio anni vsque ad finem eius. * Si ergo obdieritis mandatis meis, quæ ego hodie præcipio vobis, vt diligatis Dominum Deum vestrum, & seruiatis ei in toto corde vestro, & in tota anima vestra: * dabit pluuiam terræ vestræ temporaneam & serotinam, vt colligatis frumentum, & vinum, & oleum, * fœnumq. ex agris ad pascenda iumenta, & vt ipli comedatis ac saturemini. * Caueate ne forte decipiat cor vestrum, & recedatis a Domino, seruiatisq. dijs alienis, & adoretis eos: * iratusq. Dominus claudat calum, & pluuiæ non descendant, nec terra det germen suum, pereatisq. velociter de Terra optima, quam Dominus daturus est vobis. * Ponite hæc verba mea in cordibus & in animis vestris, & suspendite ea pro signo in manibus, & inter oculos vestros collocare. * Docete filios vestros vt illa meditentur, quando sederis in domo tua, & ambulaueris in via, & accubueris atque surrexeris. * Scribes ea super postes, & ianuas domus tuæ: * vt multiplicentur dies tui, & filiorum tuorum in Terra, quam iurauit Dominus patribus tuis, vt daret eis quādiu calum imminet terræ. * Si enim custodieritis mandata, quæ ego præcipio vobis, & feceritis ea, vt diligatis Dominum Deum vestrum, & ambuletis in omnibus vijs eius, adhærentes ei, * disperdet Dominus omnes gentes istas ante faciem vestram, & possidebitis eas, quæ maiores & fortiores vobis sunt. * Omnis locus,

1 Act. 10. b.

14

2. Para. 19.

c. 7

Job 34. b. 19

Sap. 6. b. 9

Eccli. 35. c.

15

Rom. 2. b.

11.

Gal. 2. b. 6

11. 5. c. 13

Mat. 4. b. 10

Luc. 4. b. 8

11 Gen. 45. c.

27

Exod. 1. 2. 5

11. 10. c. 12

11. 5. b. 6

11. 1. a. 3

locus, quem calcaverit pes vestre, vestre erit. A deserto, & a Libano, a flumine magno Euphrate usque ad mare occidentale erunt termini vestri. * Nullus stabit contra vos : 25
terrorem vestrum & formidinem dabit Dominus Deus vestre super omnem terram quam calcaturi estis, sicut locutus est vobis. * En 26
propono in conspectu vestro hodie benedictionem & maledictionem : * benedictionem, si obedie- 27
ritis mandatis Domini Dei vestri, quæ ego hodie præcipio vobis : * maledictionem, si non obedie- 28
ritis mandatis Domini Dei vestri, sed recesseritis de via, quam ego nunc ostendo vobis, & ambulaveritis post deos alienos, quos ignoratis. * Cum vero introduxerit te 29
Dominus Deus tuus in Terram, ad quam pergis habitandam, pones benedictionem super montem Garizim, maledictionem super montem Hebal : * qui sunt trans Iordanem post viam, quæ vergit ad solis occubitus in Terra Chananaei, qui habitat in campestribus contra Galgalam, quæ est iuxta Vallon tendentem & instantem procul. * vos enim transibitis Iordanem, ut possideatis Terram, 30
quam Dominus Deus vestre daturus est vobis, ut habeatis & possideatis illam. * Videte ergo ut impleatis ceremonias atque iudicia, quæ ego hodie ponam in conspectu vestro.

CAP. XII.

Hæc sunt præcepta atque iudicia, quæ facere debetis in Terra, quam Dominus Deus patrum tuorum daturus est tibi, ut possideas eam cunctis diebus, quibus super humum gradieris. * Subvertite omnia loca, in quibus coluerunt gentes, quas possessuri estis, deos suos super montes excelsos, & colles, & subter omne lignum frondosum. * Dissipate aras eorum, & confringite statuas, lucos igne comburite, & idola comminuite : disperdite nomina eorum de locis istis. * Non facietis ita Domino Deo vestro : * sed ad locum, quem elegerit Dominus Deus vestre de cunctis tribubus vestris, ut ponat nomen suum ibi, & ha-

6 bitet in eo, venietis : * & offeretis in loco illo holocausta & victimas vestras, decimas & primitias manuum vestrarum, & vota atque donaria, primogenita bouum & ovium. * Et comedetis ibi in conspectu Domini Dei vestri : ac letabimini in cunctis, ad quæ miseritis inanim vos & domus vestra, in quibus benedixerit vobis Dominus Deus vestre. * Non facietis ibi quæ nos hic facimus hodie, singuli quod sibi rectum videtur. * Neque enim usque in præteritum tempus venistis ad requiem, & possessionem, quam Dominus Deus vestre daturus est vobis. * Transibitis Iordanem, & habitabitis in Terra, quam Dominus Deus vestre daturus est vobis, ut requiescatis in cunctis hostibus per circuitum : & absque vilo timore habitetis 11
* in loco, quem elegerit Dominus Deus vestre, ut sit nomen eius in eo. illuc omnia, quæ præcipio, confertis, holocausta, & hostias, ac decimas, & primitias manuum vestrarum : & quicquid præcipuum est in muneribus, quæ vouebitis Domino. * Ibi epulabimini coram Domino Deo vestro, vos & filii ac filiae vestre, famuli & famulae atque Leuites, qui in vrbibus vestris commorantur. neque enim habet aliam partem & possessionem inter vos. * Cave ne offeras holocausta tua in omni loco, quem videris : * sed in eo, quem elegerit Dominus, in vna tribuum tuarum offeres hostias, & facies quæcumque præcipio tibi. * Sin autem comedere volueris, & te esus carniū delectauerit, occide, & comede iuxta benedictionem Domini Dei tui, quam dedit tibi in vrbibus tuis : siue immundum fuerit, hoc est, maculatum & debile : siue mundum, hoc est, integrum & sine macula, quod offerri licet, sicut capream & ceruū, comedes, 16
* absque esu duntaxat sanguinis, quem super terram quasi aquam effundes. * Non poteris comedere in oppidis tuis decimā frumenti, & vini, & olei tui, primogenita armentorum & pecorum, & omnia quæ voueris, & sponte offerre volueris, & primitias manuum tuarum : * sed coram Domino Deo tuo comedes ea in loco, quem

7. d. 25
1. Mach. 12.
2. 40

CAP. XIII.

quæ elegerit Dominus Deus tuus, tu & filius tuus & filia tua, & seruus & famula, atque Leuites, qui manet in urbibus tuis: & latibetis & reficietis corâ Domino Deo tuo in cunctis, ad quæ extenderis manum tuam. * Caue ne derelin-
 19 quas Leuitem in omni tempore, quo versaris in terra. * Quando
 20 dilatauerit Dominus Deus tuus terminos tuos, sicut locutus est tibi, & volueris vesci carnibus, quas desiderat anima tua: * locus
 21 autem, quem elegerit Dominus Deus tuus ut sit nomen eius ibi, si procul fuerit, occides de armentis & pecoribus, quæ habueris, sicut præcepi tibi, & comedes in oppidis tuis, ut tibi placeat. * Sicut com-
 22 mediuit caprea & ceruus, ita vesceris eis: & mundus & immundus in commune vescantur. * Hoc
 23 solum caue, ne sanguinem comedas. sanguis enim eorum pro anima est: & ideo non debes animam comedere cum carnibus: * sed super terram fundes quasi
 24 aquam, * ut bene sit tibi & filiis tuis post te, cum feceris quod placeat in conspectu Domini. * Quæ
 25 autem sanctificaueris, & voveris Domino, tolles, & venies ad locum, quem elegerit Dominus:
 26 & offeres oblationes tuas carnem & sanguinem super altare Domini Dei tui: sanguinem hostiarum fundes in altari: carnibus autem ipse vescetur. * Obserua &
 27 audi omnia quæ ego præcipio tibi, ut bene sit tibi & filiis tuis post te in sempiternum, cum feceris quod bonum est & placitum in conspectu Domini Dei tui. * Quando
 28 disperdiderit Dominus Deus tuus ante faciem tuam gentes, ad quas ingredieris possidendas, & possederis eas, atque habitaueris in terra earum: * caue ne imiteris
 29 eas, postquam te fuerint introcunte subuersæ, & requiras ceremonias earum, dicens: Sicut colu-
 30 cunctas gentes istæ deos suos, ita & ego colam. * Non facies simili-
 31 ter Domino Deo tuo. Omnes enim abominationes, quas auersatur Dominus, fecerunt dijs suis, offerentes filios & filias, & comburentes igni. * Quod præcipio tibi, hoc tantum facito Domino: nec addas quidquam, nec minuas.

1 **S**I surrexerit in medio tui propheta, aut qui somnium vidisse se dicat, & prædixerit signum
 2 atque portentum, * & euenierit quod locutus est, & dixerit tibi: Eamus, & sequamur deos alienos quos ignoras, & seruamus eis:
 3 * non audies verba prophetæ illius aut somniatoris: quia tentat vos Dominus Deus vester, ut palam
 4 fiat utrum diligatis eum an non, in toto corde, & in tota anima, & vestra. * Dominum Deum vestrum sequimini, & ipsum timeate, & mandata illius custodite, & audite vocem eius: ipsi seruietis, & ipsi
 5 adhaerebitis. * Propheta autem, ille aut fictor somniorum interficietur: quia locutus est ut vos auerteret a Domino Deo vestro, qui eduxit vos de Terra Aegypti, & redemit vos de domo seruitutis: ut errare te faceret de via, quam tibi præcepit Dominus Deus tuus: & auerteret malum de medio tui.
 6 * Si tibi voluerit persuadere frater tuus filius matris tuæ, aut filius tuus vel filia, siue vxor quæ est in sinu tuo, aut amicus, quem diligis ut animam tuam, clam dicens: Eamus & seruimus dijs alienis, quos ignoras tu, & patres tui,
 7 * cunctarum in circuitu gentium, quæ iuxta vel procul sunt, ab initio usque ad finem terræ, * non acquiescas ei, nec audias, neque
 8 pascat ei oculus tuus ut miseraris, & occutes eum, * sed statim intertuncies. * Sit primum manus tua super eum, & postea omnis populus mittat manum. * Lapidibus
 9 obrutus necabitur: quia voluit te abstrahere a Domino Deo tuo, qui eduxit te de Terra Aegypti de domo seruitutis: * ut omnis Israel audiens timeat, & nequaquam
 10 ultra faciat quippiam huius rei simile. * Si audieris in vna urbium tuarum, quas Dominus Deus tuus dabit tibi ad habendum, dicen-
 11 tes aliquos: * Egressi sunt filij Be-
 12 lial de medio tui, & auerterunt habitatores urbis suæ, atque dixerunt: Eamus, & seruamus dijs
 13 alienis quos ignoratis: * quare sollicite & diligenter, rei veritate perspecta, si inueneris certum esse quod dicitur, & abominationem
 14 hanc

* Gen. 28. c.

1 J. 19. b. 3

Exod. 34. c.

24

1 J. 19. a. 1

J. 17. b. 7

hanc opere perpetratam. * statim
percuties habitatores urbis illius
in ore gladij, & delebis eam ac
omnia, quæ in illa sunt, vique
ad pecora. * Quidquid etiam su-
pellestilis fuerit, congregabis in
medio platearum eius, & cum
ipsa ciuitate succendes, ita vt vni-
uersa consumas Domino Deo tuo,
& sit tumulus sempiternus. non
ædificabitur amplius, * & non ad-
hærebit de illo anathemate quid-
quam in manu tua: vt auertatur
Dominus ab ira furoris sui, & mi-
sereatur tui, multiplicetq. te sicut
iurauit patribus tuis, * quando
audieris vocem Domini Dei tui
cultodiens omnia præcepta eius,
quæ ego præcipio tibi hodie, vt
facias quod placitum est in con-
spectu Domini Dei tui.

CAP. XIII.

Flij estote Domini Dei vestri:
non vos incidetis, nec facie-
tis caluitiũ super mortuo. * ¶ Quo-
niam populus sanctus es Domino
Deo tuo: & te elegit vt sis ei in
populum peculiarem de cunctis
gentibus, quæ sunt super terram.
¶ Ne comedatis quæ immunda
sunt. * Hoc est animal, quod co-
medere debetis, Bouem, & ouem,
& capram, * ceruum & capream,
bubalum, tragelaphum, pygar-
gum, orygem, camelopardalum.
* Omne animal, quod in duas
partes findit vngulam, & rumi-
nat, comedetis. * De his autem,
quæ ruminant, & vngulam non
findunt, comedere non debetis,
vt camelum, leporem, chærogryl-
lum: hæc quia ruminant, & non
diuidunt vngulam, immunda e-
runt vobis. * Sus quoque quo-
niam diuidit vngulam, & non rumi-
nat, immunda erit. carnibus
eorum non vescemini, & cadaue-
ra non tangetis. * Hæc comedetis
ex omnibus quæ morantur in
aquis: Quæ habent pinnulas &
squamas, comedite: * quæ ab-
que pinnulis & squamis sunt, ne
comedatis, quia immunda sunt.
* Omnes aues mundas comedite.
* Immundas ne comedatis: aquilam
scilicet, & gryphem, & halix-
tum, * ixiom, & vulturem ac mil-
num iuxta genus suum: * & om-

ne coruini generis, * & struthio-
nem, ac noctuam, & larum, at-
que accipitrem iuxta genus suum:
¶ herodium ac cygnum, & ibidem
ac mergulum, porphyriionem, &
nycticoracem, * onocrotalum,
& charadrium, singula in genere
suo: vpupam quoque & vesperti-
lionem. * Et omne quod reptat
& pennulas habet, immundum
erit, & non comedetur. * Omne
quod mundum est, comedite.
¶ Quidquid autem morticinum
est, ne vescamini ex eo. Peregrino,
qui intra portas tuas est, da vt
comedat, aut vende ei: quia tu
populus sanctus Domini Dei tui
es. ¶ Non coques hæc in lacte
matris suæ. * Decimam partem
separabis de cunctis fructibus tuis
qui nascuntur in terra per annos
singulos, * & comedes in conspe-
ctu Domini Dei tui in loco, quem
elegerit, vt in eo nomen illius in-
uocetur, decimam frumenti tui,
& vini, & olei, & primogenita de
armentis & ouibus tuis: vt discas
timere Dominum Deum tuum
omni tempore. * Cum autem
longior fuerit via, & locus quem
elegerit Dominus Deus tuus, ti-
biq. benedixerit, nec poteris ad
eum hæc cuncta portare, * ven-
des omnia, & in pretium rediges,
portauisq. manu tua, & profici-
scentis ad locum, quem elegerit
Dominus Deus tuus: * & emes ex
eadem pecunia quidquid tibi pla-
cuerit, siue ex armentis, siue ex
ouibus, vinum quoque & siceram,
& omne quod desiderat anima
tua: & comedes coram Domino
Deo tuo, & epulaberis tu & do-
mus tua: * & Leuitas qui intra
portas tuas est, caue ne derelin-
quas eum, quia non habet aliam
partem in possessione tua. * Anno
tertio separabis aliam decimam
ex omnibus quæ nascuntur tibi
eo tempore: & repones intra ia-
nuas tuas. * Venietq. Leuitas
qui aliam non habet partem nec
possessionem tecum, & peregrinus
ac pupillus & vidua, qui intra
portas tuas sunt, & comedent &
saturabuntur: vt benedicat tibi
Dominus Deus tuus in cunctis
operibus manuum tuarum quæ
feceris.

¶ Ero. 23. d.
19. 34. c. 26

CAP. XV.

Septimo anno facies remissionem, quæ hoc ordine celebrabitur. Cui debetur aliquid ab amico vel proximo ac fratre suo, repetere non poterit, quia annus remissionis est Domini. * A peregrino & advena exiges ciuem, & propinquum repetendi non habebis potestatem. * Et omnino indigens & mendicus non erit inter vos: vt benedicat tibi Dominus Deus tuus in terra, quam traditurus est tibi in possessionem. * Si tamen audieris vocem Domini Dei tui, & custodieris vniuersa quæ iussit, & quæ ego hodie præcipio tibi, benedicet tibi, vt pollicitus est. * Fœderabis gentibus multis, & ipse a nullo accipies mutuum. Dominaberis nationibus plurimis, & tui nemo dominabitur. * Si vnus de fratribus tuis, qui moriatur intra portas ciuitatis tuæ in terra, quam Dominus Deus tuus daturus est tibi, ad pauperatē venerit: non obdurabis cor tuum, nec contrahes manum, * sed aperies eam pauperi, & dabis mutuum, quocum indigere perpexeris. * Caue ne forte lubrepat tibi impia cogitatio, & dicas in corde tuo: Appropinquat septimus annus remissionis: & auertas oculos tuos a paupere fratre tuo, nolens ei quod postulat mutuum commodare: ne clamet contra te ad Dominum, & fiat tibi in peccatum. * Sed dabis ei: nec ages quippiam callide in eius necessitatibus subleuandis: vt benedicat tibi Dominus Deus tuus in omni tempore, & in cunctis ad quæ manum miseris. * Non decernat pauperes in terra habitationis tuæ: idcirco ego præcipio tibi vt aperias manum fratris tuo egeno & pauperi, qui tecum versatur in terra. * Cum tibi venditus fuerit frater tuus Hebræus, aut Hebræa, & sex annis seruiert tibi, in septimo anno dimittes eum liberum: * & quem libertate donaueris, nequaquam vacuum abire parieris: * sed dabis viaticum de gregibus, & de aræ, & torculari tuo, quibus Dominus Deus tuus benedixerit tibi. * Memento quod & ipse seruiertis in

¶ Matt. 5. 6.

¶ Luc. 6. 14.

¶ Mat. 26. 2.

¶ Exo. 21. 2.

¶ Lev. 24. 14.

Terra Egypti, & liberauerit te Dominus Deus tuus, & idcirco ego nunc præcipio tibi. * Sin autem dixerit: Nolo egredi: eo quod diligat te, & domum tuam, & bene tibi apud te esse sentiat: * assumes subulam, & perforabis aurem eius in ianua domus tuæ, & seruiet tibi vsque in æternum. ancillæ quoque similiter facies. * Non auertas ab eis oculos tuos, quando dimiseris eos liberos: quoniam iuxta mercedem mercenarij per sex annos seruiuit tibi: vt benedicat tibi Dominus Deus tuus in cunctis operibus quæ agis. * De primogenitis, quæ nascuntur in armentis, & in ouibus tuis, quidquid est sexus masculini, sanctificabis Domino Deo tuo. Non operaberis in primogenito bouis, & non tondebis primogenita ouium. * In conspectu Domini Dei tui comedes ea per annos singulos in loco, quem elegerit Dominus, tu & domus tua. * Sin autem habuerit maculam, vel claudum fuerit, vel cæcum, aut in aliqua parte deforme vel debile, non immolabitur Domino Deo tuo. * sed intra portas vrbs tuæ comedes illud: tam mundus quam immundus similiter vescuntur eis quasi caprea, & ceruus. * Hoc solum obseruabis, vt sanguinem eorum non comedas, sed effundes in terram quasi aquam.

¶ Leu. 22. c.

¶ Eccl. 35. b.

14

CAP. XVI.

Obserua mensē nouarum frugum, & verni primū temporis, vt facias Phasē Domino Deo tuo: quoniam in isto mēte eduxit te Dominus Deus tuus de Egypto nocte. * Immolabisq. Phasē Domino Deo tuo de ouibus, & de bobus in loco, quem elegerit Dominus Deus tuus, vt habitet nomen eius ibi. * Nō comedes in eo panem fermentatum: Septē diebus comedes absque fermento, afflictionis panem, quoniam in paure egressus es de Egypto: vt memineris dici egressionis tuæ de Egypto, omnibus diebus vitæ tuæ. * Non apparebit fermentum in omnibus terminis tuis septē diebus, & nō remanebit de carnis eius quod immolatum est vespere.

L

16

re in die primo vsque mane. * Non poteris immolare Phafe in qualibet vrbiu tuarum, quas Dominus Deus tuus daturus est tibi: * sed in loco, quē elegerit Dominus Deus tuus, vt habitet nomen eius ibi: immolabis Phafe vespere ad solis occasum, quando egressus es de Ægypto. * Et coques, & comedes in loco, quem elegerit Dominus Deus tuus, maneque confurgens vades in tabernacula tua.

* Sex diebus comedes azyma: & in die septima, quia collecta est Domini Dei tui, non facies opus.

* Septem hebdomadas numerabis tibi ab ea die qua falcem in segetem miseris. * & celebrabis diem festum hebdomadam Domino Deo tuo, oblationem spontaneam manus tuæ, quam offeres iuxta benedictionem Domini Dei tui: * & epulaberis corā Domino Deo tuo, tu, filius tuus, & filia tua, seruus tuus, & ancilla tua, & Leuites qui est intra portas tuas, advena ac pupillus & vidua, qui morantur vobiscum: in loco quem elegerit Dominus Deus tuus, vt habitet nomen eius ibi: * & recordaberis quoniam seruus fueris in Ægypto: custodiesque ac facies quæ præcepta sunt. * Sollemnitate quoque tabernaculorum celebrabis per septem dies, quando collegeris de area & torculari fruges tuas: * & epulaberis in festiuitate tua, tu, filius tuus, & filia, seruus tuus & ancilla, Leuites quoque & advena, pupillus ac vidua, qui intra portas tuas sunt. * Septem diebus Domino Deo tuo festa celebrabis in loco, quem elegerit Dominus: benedicetque tibi Dominus Deus tuus in cunctis frugibus tuis, & in omni opere manuum tuarum, erisque in lætitia.

* Tribus vicibus per annum apparebit omne masculinum tuum in conspectu Domini Dei tui in loco quem elegerit: in sollemnitate azymorum, in sollemnitate hebdomadarum, & in sollemnitate tabernaculorum. * Non apparebit ante Dominum vacuus: * sed offeret vnusquisque secundum quod habuerit iuxta benedictionem Domini Dei tui, quā dederit ei. * Iudices & magistros constituēs in omnibus portis tuis, quas Domi-

nus Deus tuus dederit tibi, per singulas tribus tuas: vt iudicent populum iusto iudicio, * nec in alteram partem declinent. * Non accipies personam, nec munera: quia munera excecant oculos sapientū, & mutant verba iustorum. * Iuste quod iustum est persequeris: vt viuas & possideas Terram, quam Dominus Deus tuus dedit tibi. * Non plantabis lucū, & omnem arborem iuxta altare Domini Dei tui. * Nec facies tibi, neque cōstitues statuas quæ odit Dominus Deus tuus.

C A P. XVII.

Non immolabis Domino Deo tuo ouem, & bouē, in quo est macula, aut quippiam vitij: quia abominatio est Domino Deo tuo.

* Cum reperti fuerint apud te intra vnā portarum tuarum, quas Dominus Deus tuus dabit tibi, vir aut mulier qui faciant malum in conspectu Domini Dei tui, & transgrediantur pactum illius, vt vadant & seruiāt dijs alienis, & adorent eos, solē & lunam, & omnem militiam cæli, quæ non præcepi:

* & hoc tibi fuerit nunciatum, audiensque inquisitis diligenter, & verū esse repereris, & abominatio facta est in Israel: * educes virum ac mulierem, qui rem sceleratissimā perpetrarunt, ad portas ciuitatis tuæ, & lapidibus obruentur. * In ore duorum, aut trium testium peribit qui interficietur. Nemo occidatur, vno contra te dicente testi-

moniū. * Manus testium prima interficiet eum, & manus reliqui populi extrema mittetur: vt auferas malum de medio tui. * Si difficile & ambiguum apud te iudiciū esse perpexeris inter sanguinem & sanguinem, causam & causam, lepram & lepram: & iudicium intra portas tuas videris verba variari: surge, & ascende ad locum, quem elegerit Dominus Deus tuus. * Veniesque ad sacerdotes Leuitici generis, & ad iudicem, qui fuerit illo tempore: quæresque ab eis, qui indicabunt tibi iudicii veritatem. * Et facies quodcunque dixerint qui præsunt loco, quem elegerit Dominus, & docuerint te iuxta legē eius; sequerisque sententiam eorum. nec declinabis ad dexteram neque ad sinistram. * Qui autē superbiēri, nolens

¶ Exo. 23. c.

15. 34. c. 20

Eccli. 35. a.

6

¶ 7. 1. c. 17

Leu. 19. c. 35

Exo. 23. b. 3

Eccli. 20. d.

12

¶ 7. 19. d. 15

Matt. 18. b.

16

2. Cor. 13. a.

1

¶ 1. 1. c. 9

¶ 1. Par. 19.

c. 10

nolens obedire sacerdotis imperio, qui eo tempore ministrat Domino Deo tuo, & decreto iudicis, morietur homo ille, & auferes malum de Israel: * cunctusq. populus audiens timebit, vt nullus deinceps intumescat superbia. * Cum ingressus fueris Terram, quam Dominus Deus tuus dabit tibi, & possederis eam, habitabisq. in illa, & dixeris: Constitutam super me regem, sicut habent omnes per circuitum nationes: * cum constitueris, quem Dominus Deus tuus elegerit de numero fratrum tuorum. Non poteris alterius gentis hominem regem facere, qui non sit frater tuus. * Cumq. fuerit constitutus, non multiplicabit sibi equos, nec reducet populum in Ægyptum, equitatus numero subleuatus, præsertim cum Dominus præceperit vobis vt nequaquam amplius per eandem viam reuertamini. * Non habebit vxores plurimas, quæ alliciant animum eius, neque argenti & auri inmensa pondera. * Postquam autem sedent in solio regni sui, describet sibi Deuteronomium legis huius in volumine accipiens exemplar a sacerdotibus Leuiticæ tribus, & habebit secum, legetq. illud omnibus diebus vitæ suæ, vt discat timere Dominum Deum suum, & custodire verba & ceremonias eius, quæ in lege præcepta sunt. * Nec cleuetur cor eius in superbiâ super fratres suos, neque declinet in partem dexteram vel sinistram, vt longo tempore regnet ipse, & filij eius super Israel.

CAP. XVIII.

VT. 10. b. 9
Num. 13. c.

20
1. Cor. 9. b.
13

Non habebunt sacerdotes & Leuitæ, & omnes qui de eadem tribu sunt, partem & hereditatem cum reliquo Israel, quia sacrificia Domini, & oblationes eius comedent, & nihil aliud accipient de possessione fratrum suorum: Dominus enim ipse est hereditas eorum, sicut locutus est illis. * Hoc erit iudicium sacerdotum a populo, & ab his qui offerunt victimas: siue bouem, siue ouem immolauerint, dabunt sacerdoti armum ac ventriculum: * primicias frumētū, vini, & olei,

¶ Num. 18.

c. 21

C & lanarum partem ex ouium transactione. * Ipsum enim elegit Dominus Deus tuus de cunctis tribubus tuis, vt staret, & ministraret nomini Domini ipse, & filij eius in sempiternum. * Si exierit Leuitæ ex vna vrbiū tuarum ex omni Israel in qua habitat, & voluerit venire, desiderans locum quem elegerit Dominus, * ministrabit in nomine Domini Dei sui, sicut omnes fratres eius Leuitæ, qui stabunt eo tempore coram Domino. * Partem ciborum eandem accipiet, quam & ceteri: excepto eo, quod in vrbe sua ex paterna ei successione debetur. * Quando ingressus fueris Terram, quam Dominus Deus tuus dabit tibi, caue ne imitari velis abominaciones illarum gentium. * ¶ nec inueniatur in te qui lustret filium suum, aut filiam, ducens per ignem: aut qui ariolos sciscitetur, & obseruet somnia atque auguria, nec sit maleficus, * nec incantator, nec qui pythones consulat, nec diuinos, aut quærat a mortuis veritatem. * omnia enim hæc abominacione Dominus, & propter istiusmodi scelera delebit eos in introitu tuo. * perfectus eris, & absque macula cum Domino Deo tuo. * Gentes istæ, quarum possidebis terram, augures & diuinos audiunt: tu autem a Domino Deo tuo aliter institutus es. * ¶ PROPHETAM de gente tua & de fratribus tuis sicut me, suscitabit tibi Dominus Deus tuus: ipsum audies, * ¶ vt petisti a Domino Deo tuo ¶ in Herodibus, quando concio congregata est, atque dixisti: Ultra non audiam vocem Domini Dei mei, & ignem hunc maximum amplius non videbo, ne moriar. ¶ Et ait Dominus mihi: Bene omnia sunt locuti. * ¶ ¶ Prophetam suscitabo eis de medio fratrum suorum similis tui: & ponam verba mea in ore eius, loqueturq. ad eos omnia quæ præcepero illi. * qui autem verba eius, quæ loquetur in nomine meo, audire noluerit, ego ultor existam. * ¶ Propheta autem qui arrogantia deprauatus voluerit loqui in nomine meo, quæ ego nõ præcepi illi vt diceret, aut ex nomine alienorum deorum, interficietur. * Quod si tacita cogitatione re-

4 21

L 2 spon-

¶ Leu. 20. d.

27

¶ 1. Reg. 23.

a. 7

¶ Ioan. 1. g.

4 5

A& 3. d. 22

¶ Exo. 20. d.

21

¶ Ioan. 2. g.

41

Sponderis : Quo modo possum intelligere verbum, quod Dominus non est locutus ? * hoc habebis signum : Quod in nomine Domini propheta ille prädixit, & non euenierit : hoc Dominus non est locutus, sed per tumorem animi sui propheta confinxit : & idcirco non timebis eum.

C A P. XIX.

Num. 35.
b. 10
Ios. 20. a. 2

Cum disperdiderit Dominus Deus tuus gentes, quarum tibi traditurus est terram, & pofederis eam, habitauerisq. in urbibus eius & in ædibus : * tres ciuitates separabis tibi in medio Terræ, quam Dominus Deus tuus dabit tibi in possessionem, * sternens diligenter viam : & in tres æqualiter partes totam Terræ tuæ prouinciā diuides : vt habeat e vicino qui propter homicidium profugus est, quò possit euadere. * Hæc erit lex homicidæ fugientis, cuius vita seruanda est : Qui percussit proximum suum nesciens, & qui heri & nudius tertius nullū contra eum odium habuisse comprobatur : * sed absille eum eo simpliciter in siluam ad ligna cædenda, & in succissione lignorum securis fugerit manu, ferrumq. lapsum de manubrio amicum eius percussit, & occiderit : hic ad vnā supradictarum urbium confugiet, & viuet : * ne forsitan proximus eius, cuius effusus est sanguis, dolore stimulat, persequatur, & apprehendat eum si longior via fuerit, & percutiat animam eius, qui non est reus mortis : quia nullum contra eum, qui occisus est, odium prius habuisse monstratur. * Idcirco præcipio tibi, vt tres ciuitates æqualis inter se spatij diuidas. * Cum autem dilatauerit Dominus Deus tuus terminos tuos, sicut iurauit patribus tuis, & dederit tibi cunctam Terram, quam eis pollicitus est, (* si tamen custodieris mandata eius, & feceris quæ hodie præcipio tibi, vt diligas Dominū Deum tuum, & ambules in vijs eius omni tempore) addes tibi tres alias ciuitates, & supradictarum trium urbium numerum duplicabis : * vt nō effundatur sanguis innoxius in medio Terræ, quam Do-

minus Deus tuus dabit tibi possidendam, ne sis sanguinis reus. * Si quis autem odio habens proximum suum, insiticius fuerit vitæ eius, surgensq. percussit illum, & mortuus fuerit, fugeritq. ad vnā de supradictis urbibus, mittent seniores ciuitatis illius, & accipient eum de loco effugij, tradentq. in manu proximi, cuius sanguis effusus est, & monetur. * Non misereberis eius, & auferes innoxium sanguinem de Israel, vt bene sit tibi. * Non assumes, & transferes terminos proximi tui, quos fixerunt priores in possessione tua, quam Dominus Deus tuus dabit tibi in Terrā, quam accepis possidendam. * Non stabit testis vnus cōtra aliquem, quidquid illud peccati, & facinoris fuerit : sed in ore duorum aut trium testium stabit omne verbum. * Si steterit testis mendax contra hominem, accusans eum præuaricationis, * stabunt ambo, quorum causa est, ante Dominum in conspectu sacerdotum & iudicum qui fuerint in diebus illis. * Cumq. diligenterissime perferutantes, inuenerint falsum testem dixisse contra fratrem suum mendacium : reddent ei sicut fratri suo facere cogitauit, & auferes malum de medio tui : * vt audientes ceteri timorem habeant, & nequaquam talia audeant facere. * Non misereberis eius, sed animam pro anima, oculum pro oculo, dentem pro dente, manum pro manu, pedem pro pede exiges.

C A P. XX.

Si exieris ad bellum contra hostes tuos, & videris equitatus & currus, & maiorem quā tu habes aduersarij exercitus multitudinem, non timebis eos : quia Dominus Deus tuus tecum est, quō eduxit te de Terrā Ægypti. * Appropinquante autem iam prælio, stabit sacerdos ante aciem, & sic loquetur ad populum : * Audi Israel, vos hodie contra inimicos vestros pugnam committitis, non pertimet cor vestrū, nolite metueri, nolite cedere, nec formidetis eos : * quia Dominus Deus vester in medio vestri est, & pro vobis cōtra aduersarios dimicabit, vt eruat vos de

Gen. 28. c.
14
S. 12. c. 20
Exo. 34. c.
24

Num. 35.
c. 20

7. 17. a. 6
Matt. 18. b.
16
2. Cor. 13. a.
2.
5. 13. c. 9

Dan. 13. g.
62

Exo. 21. c.
23. 24
Leu. 24. c. 19
Matt. 5. 39

de periculo. * Duces quoque per singulas turmas audiente exercitu proclamabunt: « Quis est homo, qui ædificauit domum nouam, & non dedicauit eam? vadat, & reuertatur in domum suam, ne forte moriatur in bello, & alius dedicerit eam. » Quis est homo qui plantauit vineam, & necdum fecit eam esse communem, de qua vesci omnibus liceat? vadat, & reuertatur in domum suam: ne forte moriatur in bello, & alius homo eius fungatur officio. * Quis est homo, qui respondit virem, & non accepit eam? vadat, & reuertatur in domum suam, ne forte moriatur in bello, & alius homo accipiat eam. * His dictis addent reliqua, & loquentur ad populum: « Quis est homo formidolosus, & corde pauidus? vadat, & reuertatur in domum suam, ne pauere faciat corda fratrum suorum, sicut ipse timore perterritus est. » Cumq. siluerint duces exercitus, & finem loquendi fecerint, vnusquisque suos ad bellandum cuneos preparabit. * Si quando accesseris ad expugnandam ciuitatem, offeres ei primum pacem. * Si receperit, & aperuerit tibi portas, cunctus populus, qui in ea est, saluabitur, & seruiet tibi sub tributo. * Sin autem foras inire noluerit, & coeperit contra te bellum, oppugnabis eam. * Cumq. tradiderit Dominus Deus tuus illam in manu tua, percuties omne, quod in ea generis masculini est, in ore gladij, * absque mulieribus & infantibus, iumentis & ceteris, quæ in ciuitate sunt. Omnem prædam exercitui diuides, & comesdes de spolijs hostium tuorum, quæ Dominus Deus tuus dederit tibi. * Sic facies cunctis ciuitatibus, quæ a te procul valde sunt, & non sunt de his urbibus, quas in possessionem accepturus es. * De his autem ciuitatibus, quæ dabuntur tibi, nullum omnino permitte viuere: * sed interficies in ore gladij, Hethzum videlicet, & Amorritum, & Chananzum, Pherezum, & Heuzum, & Iebuszum, sicut præcepit tibi Dominus Deus tuus: * ne forte doceant vos facere cunctas abominationes, quas ipsi operati sunt dijs suis, & peccetis in Dominum Deum.

vestrum. * Quando obsederis ciuitatem multo tempore, & nationibus circumdederis vt expugnes eam, non succides arbores, de quibus vesci potest, nec securibus per circuitum debes vastare regionem: quoniam lignum est, & non homo, nec potest belantium contra te augere numerum. * Si qua autem ligna non sunt pomifera, sed agrestia, & in ceteros apta vsus, succide, & instrue machinas, donec capias ciuitatem, quæ contra te dimicat.

CAP. XXI.

Quando inuentum fuerit in terra, quam Dominus Deus tuus daturus est tibi, hominis cadauer occuli, & ignorabitur cadis reus, * egredientur maiores natu, & iudices tui, & metientur a loco cadauens singulari per circuitum spatia ciuitatum: * & quam viciniorem ceteris esse perspexerint, seniores ciuitatis illius tollent vitulam de armento, quæ non traxit iugum, nec terram scidit vomere, * & ducent eam ad vallem asperam atque saxosam, quæ nunquam arata est, nec fementem recepit: & cadent in ea ceruices vitulæ: * accedentq. sacerdotes filij Leui, quos elegerit Dominus Deus tuus vt ministrant ei, & benedicant in nomine eius, & ad verbum eorum omne negotium, & quidquid mundum, vel immundum est, iudicetur. * Et venient maiores natu ciuitatis illius ad interfectum, lauabuntq. manus suas super vitulam, quæ in valle percussa est, * & dicent: Manus nostræ non effuderunt sanguinem hunc, nec oculi viderunt. * propitius esto populo tuo Israel, quem redemisti Domine, & ne reputes sanguinem innocentem in medio populi tui Israel. Et auferetur ab eis reatus sanguinis: * tu autem alienus eris ab innocentis cruore, qui suffus est, cum feceris quod præcepit Dominus. * Si egressus fueris ad pugnam contra inimicos tuos, & tradiderit eos Dominus Deus tuus in manu tua, captiuosq. duxeris, * & videris in numero captiuorum mulierem pulchram, & admaueris eam, voluerisq. habere

habere vxorem, * introduces eam in domum tuam: quæ radet cæsanem, & circumcidet vngues, * & deponet vestem, in qua capta est: sedensq. in domo tua, flebit patrem & matrem suam vno mense: & postea intrabit ad eam, dormiesq. cum illa, & erit vxor tua. * Si autem postea non sedent animo tuo, dimittes eam liberam, nec vendere poteris pecunia, nec opprimere per potentiam: quia humiliasti eam. * Si habuerit homo vxores duas, vnam dilectam, & alteram odiosam, genuerintq. ex eo liberos, & fuerit filius odiosæ primogenitus, * volueritq. substantiâ inter filios suos diuidere: non poterit filium dilectæ facere primogenitum, & præferre filio odiosæ, * sed filium odiosæ agnoscat primogenitum, dabitq. ei de his quæ habuerit cuncta duplicia: iste est enim principium liberorum eius, & huic debentur primogenita. * Si genuerit homo filium contumacem & proteruum, qui non audiat patris aut matris imperium, & coercitus obedire contempserit: * apprehendens eum, & ducens ad seniores ciuitatis illius, & ad portam iudicij, dicentq. ad eos: Filius noster iste proteruus & contumax est, monita nostra audire contemnit, conuersionibus vacat, & luxuriæ atque conuiuijs: * lapidibus eum obruet populus ciuitatis: & morietur, vt auferatis malum de medio vestri, & vniuersus Israel audiens pertimescat. * Quando peccauerit homo quod morte plæctum est, & adiudicatus morti appensus fuerit in patibulo: * non permanebit cadaver eius in ligno, sed in eadem die sepeliatur: quia maledictus a Deo est qui pendet in ligno: & nequaquam contaminabis Terrâ tuam, quam Dominus Deus tuus dedit tibi in possessionem.

CAP. XXII.

Exa. 23. 2.

Non videbis bouem fratris tui, aut ouem errantem, & præteritis: sed reduces fratrem tuum, etiamsi non est propinquus frater tuus, nec nosti eum: duces in domum tuam, & erunt apud te quâdiu quærat ea frater tuus, & recipiat. * Similiter facies de asino, &

de vestimento, & de omni re fratris tui, quæ perierit: si inueneris eam, ne negligas quasi alienam. * Si videris asinum fratris tui aut bouem cecidisse in via, non despicies, sed subleuabis eum. * Non induetur mulier veste virili, nec vir vteretur veste feminea: abominabilis enim. * apud Deum est qui facit hæc. * Si ambulans per viam, in arbore vel in terra nidum auis inueneris, & matrem pullis vel ouis desuper incubantem: non tenebis eam cum filiis, * sed abire patieris, captos tenens: filios vt bene fecerit tibi, & longo viuas tempore. * Si ædificaueris domum nouam, facies murum recti per circuitum: ne effundatur sanguis in domo tua, & sis reus labente alio, & in præceps ruente. * Non seres vineam tuâ altera semine: ne & seminis quam seuisisti, & quæ nascuntur ex vinea, pariter sanctificentur. * Non arabis bove simul & alino. * Non induetis vestimento, quod ex lana linoque contextum est. * Funiculos in fibris facies per quatuor angulos pallij tui, quo operieris. * Si duxerit vir vxorem, & postea odio habuerit eam, quæsieritq. occasionem quibus dimittat eam, obiciens ei nomen pessimum, & dixerit: Vxorē hanc accepi, & ingressus ad eam non inueni virginem: * tollent eam pater & mater eius, & ferent secum signa virginis eius ad seniores vrbs qui in porta sunt: * & dicet pater: Filiam meā dedi huic vxorem: quam quia odit, imponit ei nomen pessimum, vt dicat: Non inueni filiam tuam virginem: & ecce hæc sunt signa virginis filie meæ. expandent vestimentum coram senioribus ciuitatis: * apprehendentq. senes vrbs illius virum, & verberabunt illum, condemnantes insuper centum scelis argenti, quos dabit patri puellæ: quoniam diffamauit nomen pessimum super virginem Israel habebitq. eam vxorem, & non poterit dimittere eam omnibus diebus vitæ suæ. * Quod si verum est quod obijcit, & non est in puella inuenta virginitas: * eiciet eam extra fores domus patris sui, & lapidibus obruent viri ciuitatis illius, & morietur: quoniam fecit nefas in Israel, vt fornicaretur in domo patris sui: & aufe-

Num. 19. d. 38

Gal. 3. b.

13

Exa. 23. 2.

4

1

A

2

21

20

31

& auferes malum de medio tui.
 ¶ **Leu. 20. b.** * Si dormierit vir cum vxore alterius, vterque morietur, id est, adulter & adultera : & auferes malum de Israel. * Si puellam virginem desponderit vir, & inuenient eam aliquis in ciuitate, & concubuerit cum ea, * educes vtrumque ad portam ciuitatis illius, & lapidibus obruentur : puella, quia non clamauit, cum esset in ciuitate : vir, quia humiliauit vxorem proximi sui. & auferes malū de medio tui. * Sin autem in agro repererit vir puellā, quæ desponsata est, & apprehendens concubuerit cū ea, ipse morietur solus : * puella nihil pauetur, nec est rea mortis : quoniam sicut latro confurgit contra fratrem suum, & occidit animam eius, ita & puella perpeffa est. * sola erat in agro : clamauit, & nullus affuit qui liberaret eam. * Si inuenierit vir puellam virginem, quæ non habet sponsum, & apprehendens concubuerit cū illa, & res ad iudicium venerit : * dabit qui dormiuit cum ea, patri puellæ quinquaginta syclos argenti, & habebit eam vxorem, quia humiliauit illam : non poterit dimittere eā cunctis diebus vitæ suæ. * Nō accipiet homo vxorem patris sui, nec reuelabit operimentum eius.

CAP. XXIII.

¶ **N**on intrabit eunuchus atritus vel amputatis testiculis & abscisso vereiro, ecclesiam Domini. * Non ingreditur mamzer, hoc est, de fornicato natus, in ecclesiā Domini, vsque ad decimam generationem. * Ammonites & Moabites etiam post decimam generationem non intrabunt ecclesiam Domini, in æternū : * quia noluerunt vobis occurrere cum pane & aqua in via quando egressi estis de Ægypto : & quia conduxerunt contra te Balaam filium Beor de Mesopotamia Syriæ, vt malediceret tibi : * & noluit Dominus Deus tuus audire Balaam, veritq. maledictionem eius in benedictionem tuam, eo quod diligeret te. * Non facies cum eis pacem, nec quæras eis bona cunctis diebus vitæ tuæ in sempiternum. * Non abominaberis Idumæum, quia frater tuus

est : nec Ægyptium, quia aduenas fuisti in terra eius. * Qui nati fuerint ex eis, tertia generatione intrabunt in ecclesiam Domini. * Quando egressus fueris aduersus hostes tuos in pugnam, custodies te ab omni re mala. * Si fuerit inter vos homo, qui nocturno pollutus sit somnio, egredietur extra castra, & non reuertetur, priusquam ad vesperam lauetur aqua : & post solis occasum regredietur in castra. * Habebis locum extra castra, ad quem egrediaris ad requisita naturæ, * gerens paxillum in balteo. cumq. sederis, fodies per circuitum, & egesta humo operies. * Quot releuatus es (Dominus enim Deus tuus ambulat in medio castrorum, vt eruat te, & tradat tibi inimicos tuos) & sint castra tua sancta, & nihil in eis appareat forditatis ne derelinquat te. * Non trades seruum domino suo, qui ad te confugerit. * Habrabit tecum in loco, qui ei placuerit, & in vna vrbum tuarum requiescet : ne contristes eum. * Non erit meretrix de filiabus Israel, nec scortator de filiis Israel. * Non offeres mercedem prostrubuli, nec pretium canis in domo Domini Dei tui, quidquid illud est quod voveris : quia abominatio est vtrumque apud Dominum Deum tuum. * Non foenerabis fratri tuo ad vsuram pecuniam, nec fruges, nec quamlibet aliam rem : * sed alieno. Fratri autem tuo absque vsura id, quo indiget, commodabis : vt benedicat tibi Dominus Deus tuus in omni opere tuo in Terra, ad quam ingredieris possidendam. * Cum votum voveris Domino Deo tuo, non tardabis reddere : quia requirit illud Dominus Deus tuus. & si moratus fueris, reputabitur tibi in peccatum. * Si nolueris polliceri, absque peccato eris. * Quod autem semel egressum est de labijs tuis, obseruabis, & facies sicut promissisti Domino Deo tuo, & propria voluntate & ore tuo locutus es. * Ingressus vineam proximi tui, comedere vvas quantum tibi placuerit : foras autem ne efferas tecum. * Si intraueris in segetem amici tui, franges spicas, & manu conteres : falce autem non metes.

CAP. XXIII.

¶ Matt. 5. e.
¶ 1. 19. a. 7
¶ Marc. 10. a.
4

SI acceperit homo uxorem, & habuerit eam, & non inuenerit gratiam ante oculos eius propter aliquam forditatem: scribet libellū repudiij, & dabit in manu illius, & dimittet eam de domo sua. * Cumq. egressa alterum maritum duxerit, & ille quoque oderit eam, dederitq. ei libellum repudiij, & dimiserit de domo sua, vel certe mortuus fuerit: * nō poterit prior maritus recipere eam in uxorem: quia polluta est, & abominabilis facta est coram Domino: ne peccare facias Terram tuam, quam Dominus Deus tuus tradidit tibi possidendam. * Cum acceperit homo nuper uxorem, non procedat ad bellum, nec ei quippiam necessitatis iniūgetur publicæ, sed vacabit absque culpa domi suæ, ut nō annoletur cum uxore sua. * Non accipies loco pignoris inferiorem, & superiorem molam: quia animam suam opposuit tibi. * Si deprehensus fuerit homo sollicitans fratrem suum de filiis Israel, & vendito eo acceperit pretium, interficietur, & auferes malum de medio rui. * Obserua diligenter ne incurras plagam lepræ, sed facies quæcūque docuerint te sacerdotes Leuitici generis iuxta id, quod præcepti eis, & imple solicite. * Memento re quæ fecerit Dominus Deus vester Mariz in viā cū egredierimini de Ægypto. * Cum repetes a proximo tuo rem aliquam, quam debet tibi, non ingredieris domū eius ut pignus auferas: * sed stabis foris, & ille tibi proferet quod habuerit. * Sin autem pauper est, nō pernoctabit apud te pignus, * sed statim reddes ei ante solis occasum: ut dormiens in vestimento suo, benedicat tibi, & habeas iustitiam coram Domino Deo tuo. * Non negabis mercedē indigentis, & pauperis fratris tui, siue aduenæ, qui tecū moratur in terra, & intra portas tuas est: * sed eadem die reddes ei pretiū laboris sui ante solis occasum, quia pauper est, & ex eo sustentat animam suam: ne clamet contra te ad Dominum, & reputetur tibi in peccatum. * Non occidentur patres pro filiis, nec filij pro patribus, sed unus-

¶ Num. 12. c.
10

¶ Len. 19. c.
25
¶ Tob. 4. c. 15

¶ 4. Reg. 14.
b. 6

quisque pro peccato suo morietur. 2. Par. 25. a.
17 * Non perueres iudicium aduenæ
D & pupilli, nec auferes pignoris locum
18 eo viduz vestimentum. * Memento
to quod seruieris in Ægypto, & euerit te Dominus Deus tuus inde. Idcirco præcipio tibi ut facias
19 hanc rem. * Quando messueris segetem in agro tuo, & oblitus manipulum reliqueris, non reuerteris ut tollas illum: sed aduenam, & pupillum, & viduum auferre patieris, ut benedicat tibi Dominus Deus tuus in omni opere manuum tuarum. * Si fruges collegeris oliuarum, quidquid remanserit in arboribus, non reuerteris ut colligas: sed relinques aduenæ, pupillo, ac viduz. * Si vindemiaueris vineam tuam, non colliges remanentes racemos, sed cedent in usus aduenæ, pupilli, ac viduz. 22 * Memento quid & tu seruieris in Ægypto, & idcirco præcipio tibi ut facias hanc rem.

CAP. XXV.

SI fuerit causa inter aliquos, & interpellauerint iudices: quem iustum esse perspexerint, illi iustitiæ palmam dabunt: quem impium, condemnabunt impietatis. 2 * Sin autem eum, qui peccauit, dignum viderint plagis: prosternent, & coram te facient verberari. Pro mensura peccati erit & plagarum modus: * ita dumtaxat, ut quæ dragmarum numerum non excedant: ne foede laceratus ante oculos tuos abeat frater tuus. * Non ligabis os bouis terentis in area fruges tuas. * Quando habitauerint fratres simul, & vnus ex eis absque liberis mortuus fuerit, vxor defuncti non nubet alteri: sed accipiet eam frater eius, & faciat ibi semen fratri sui: * & prius nomen eius ex ea filium nomine illius appellabit, ut non deleatur nomen eius ex Israel. * Sin autem noluerit accipere uxorem fratris sui, quæ ei lege debetur, perget mulier ad portam ciuitatis, & interpellabit maiores natu, dicente: * Non vult frater viri mei suscitare nomen fratris sui in Israel: nec me in coniugem sumere. * Statimq. accersiri eum facient, & interrogabunt. Si responderis: Nolo eam uxorem accipere: * accedet

1. Cor. 11. f. 24

1. Cor. 9. b.

1. Tim. 1. c.

Mat. 22. c.

Mar. 12. b.

Luc. 20. d.

¶ Ruth 4. b.

det mulier ad eum coram senioribus, & tolleret calcamentum de pede eius, puerq. in faciem illius, & diceret: Sic fiet homini, qui non edificat domum fratris sui. * Et vocabitur nomen illius in Israel, Domus discalceati. * Si habuerint inter se iurgium viri duo, & vnus contra alterum rixari coeperit, volensq. vxor alterius crucere virum suum de manu fortioris, miseritq. manum, & apprehenderit verenda eius: * absces manum illius, nec flecteris super eam vlla misericordia. * Non habebis in sacco tuo diuersa pondera, maius & minus: * nec erit in domo tua modius maior & minor. * pondus habebis iustum & verum, & modius æqualis & verus erit tibi: vt multo viuas tempore super Terram, quam Dominus Deus tuus dedit tibi. * abominatur enim Dominus tuus eum, qui facit hæc, & auersatur omnem iniustitiam. * Memeto quæ fecerit tibi Amalec in via quando egrediebaris ex Ægypto: * quomodo occurrerit tibi: & extremos agminis tui, qui lassii relidebant, ceciderit, quando tu eras fame & labore confectus, & non timuerit Deum. * Cum ergo Dominus Deus tuus dedit tibi requiem, & subiecerit cunctas per circuitum nationes in Terram, quam tibi pollicitus est: delebis nomen eius sub celo. Caue ne obliuiscaris.

CAP. XXVI.

Cumq. intraueris Terram, quam Dominus Deus tuus tibi daturus est possidendam, & obtinueris eam, atque habitaueris in ea: * tolles de cunctis frugibus tuis primitias, & pones in cartallo, pergesq. ad locum, quem Dominus Deus tuus elegerit, vt ibi inuocetur nomen eius: * accedesq. ad sacerdotem, qui fuerit in diebus illis, & dices ad eum: Prohiteor hodie coram Domino Deo tuo, quod ingressus sum in Terram, pro qua iurauit patribus nostris vt daret eam nobis. * Suscipiensq. sacerdos cartallum de manu tua, ponet ante altare Domini Dei tui: * & loqueris in conspectu Domini Dei tui: Syrus persequatur pauperem

meum, qui descendit in Ægyptum, & ibi peregrinatus est in paucissimo numero: creuitq. in gentem magnam ac robustam & infinitam multitudinis. * Affixeruntq. nos Ægyptij, & persecuti sunt imponentes onera grauissima: * & clauimus ad Dominum Deum patrum nostrorum: qui exaudiuit nos, & respexit humilitatem nostram, & laborem, atque angustiam: * & eduxit nos de Ægypto in manu forti, & brachio extenso, in ingenti pauore, in signis atque portentis: * & introduxit ad locum istum, & tradidit nobis Terram lactis & melle manantem. * Et idcirco nunc offero primitias frugum Terræ, quam Dominus dedit mihi. Et dimittes eas in conspectu Domini Dei tui, & adorato Domino Deo tuo. * Et epulaberis in omnibus bonis, quæ Dominus Deus tuus dedit tibi, & domui tuæ, tu & Leuitis, & aduenæ qui tecum est. * Quando compleueris decimam cunctarum frugum tuarum, anno decimarum tertio dabis Leuitæ, & aduenæ, & pupillo & viduæ, vt comedant intra portas tuas, & saturentur: * loquerisq. in conspectu Domini Dei tui: Abstuli quod sanctificatum est de domo mea, & dedi illud Leuitæ, & aduenæ, & pupillo ac viduæ, sicut iussisti mihi: non præterui mandata tua, nec sum oblitus imperij tui. * Non comedi ex eis in iustu meo, nec separavi ea in qualibet immunditia, nec expendi ex his quidquam in re funebri. Obediui voci Domini Dei mei, & feci omnia sicut præcepisti mihi. * Respice de sanctuario tuo, & de excelso celorum habitaculo, & benedic populo tuo Israel, & Terræ, quam dedisti nobis, sicut iurasti patribus nostris, terræ lactis & melle mananti. * Hodie Dominus Deus tuus præcepit tibi vt facias mandata hæc atque iudicia: & custodias & impleas ex toto corde tuo, & ex tota anima tua. * Dominum elegisti hodie, vt sit tibi Deus, & ambules in vijs eius, & custodias ceremonias illius, & mandata atque iudicia, & obediatis eius imperio. * & Dominus elegit te hodie vt sis ei populus peculiaris, sicut locutus est tibi, & eu-

Rodias

Exo. 17. c.

3

1. 14. d. 29

1. 6. d. 13
Baruc. 2. d.

16

7. 2. 6

studias omnia præcepta illius: * & faciat te excelsiorem cunctis gentibus quas creauit, in laudem, & nomen, & gloriam suam: vt sis populus sanctus Domini Dei tui, sicut locutus est.

CAP. XXVII.

PRæcepit autem Moyſes & ſe-
niores Iſrael, populo dicentes:
Custodite omne mandatum quod
præcipio vobis hodie. * Cumq;
transieritis Iordanem in Terram,
quam Dominus Deus tuus dabit
tibi, eriges ingentes lapides, & cal-
ce læuigabis eos, * vt poſſis in eis
ſcribere omnia verba legis huius,
Iordane trāſmiſſo: vt introcas Ter-
ram, quam Dominus Deus tuus
dabit tibi, terram lacte & melle
manantem, ſicut iurauit patribus
tuis. * ¶ Quando ergo tranſieritis
Iordanem, erigite lapides, quos
ego hodie præcipio vobis in mon-
te Hebal, & læuigabis eos calce:
* & ædificabis ibi altare Domino
Deo tuo de lapidibus, quos ferrum
non tetigit, * & de ſaxis informi-
bus & impolitis: & offeres ſuper
eo holocauſta Domino Deo tuo,
* & immolabis hoſtias pacificas,
comedesq; ibi, & epulaberis co-
ram Domino Deo tuo. * Et ſcri-
bes ſuper lapides omnia verba le-
gis huius plane & lucide. * Dixe-
runtq; Moyſes & ſacerdotes Leui-
tici generis ad omnem Iſraelem:
Attende, & audi Iſrael: Hodie fa-
ctus es populus Domini Dei tui:
* audies vocem eius, & facies man-
data atque iuſtitias, quas ego præ-
cipio tibi. * Præcepitq; Moyſes po-
pulo in die illo, dicens: * Hi ſta-
bunt ad benedicendum populo ſu-
per montem Garizim, Iordane
trāſmiſſo: Simeon, Leui, Iudas,
Iſſachar, Ioseph, & Benjamin. * Et
e regione iſti ſtabunt ad maledi-
cendum in monte Hebal: Ruben,
Gad, & Aſer, & Zabulon, Dan
& Nephthali. * ¶ Et pronuncia-
bunt Leuitæ, dicentq; ad omnes
viros Iſrael excelsa voce: * Maledi-
ctus homo, qui facit ſculptile &
conſtaile, abominationem Do-
mini, opus manuum artificum,
ponetq; illud in abſcondito. & re-
ſpondebit omnis populus, & di-
cet: Amen. * Maledictus qui non
hono-

honorat patrem ſuum, & matrem.
& dicet omnis populus: Amen.
* Maledictus qui tranſfert termi-
nos proximi ſui. & dicet omnis
populus: Amen. * Maledictus
qui errare facit cæcum in itinere.
& dicet omnis populus: Amen.
* Maledictus qui peruerſit iudi-
cium aduenæ, pupilli & viduæ.
& dicet omnis populus: Amen.
* Maledictus qui dormit cum vx-
ore patris ſui, & reuelat operimen-
tum ſæculi eius. & dicet omnis
populus: Amen. * Maledictus qui
dormit cum omni iumento. & di-
cet omnis populus: Amen. * Ma-
ledictus qui dormit cum ſorore
ſua, filia patris ſui, vel matris ſuæ.
& dicet omnis populus: Amen.
* Maledictus qui dormit cum ſo-
eru ſua. & dicet omnis populus:
Amen. * Maledictus qui clam-
percuſſerit proximum ſuum. & di-
cet omnis populus: Amen. * Ma-
ledictus qui accipit munera, vt
percutiat animam ſanguinis inno-
centis. & dicet omnis populus:
Amen. * Maledictus qui non per-
manet in ſermonibus legis huius,
nec eos opere perficit. & dicet om-
nis populus: Amen.

CAP. XXVIII.

SI autem audieris vocem Domi-
ni Dei tui, vt facias atque cu-
ſtodias omnia mandata eius, quæ
ego præcipio tibi hodie, faciet te
Dominus Deus tuus excelsiorem
cunctis gentibus, quæ verſantur in
terra. * Venientq; ſuper te vniuer-
ſæ benedictiones iſtæ, & apprehen-
dent te: ſi tamen præcepta eius
audieris. * Benedictus tu in ciui-
tate, & benedictus in agro. * Be-
neditus fructus ventris tui, & fru-
ctus terræ tuæ, fructuſq; iumen-
torum tuorum, greges armentorum
tuorum, & caulæ ouium tuarum.
* Benedicta horrea tua, & benedi-
ctæ reliquię tuæ. * Benedictus eris
ru ingrediens & egrediens. * Da-
bit Dominus inimicos tuos, qui
conſurgunt aduerſum te, corruen-
tes in conſpectu tuo: per vnā vi-
am venient contra te, & per ſep-
tem fugient a facie tua. * Emit-
tet Dominus benedictionē ſuper cel-
laria tua, & ſuper omnia opera ma-
nuum tuarum: benedicetq; tibi
in

Exo. 20. d.
25
Iof. 1. f. 1

Dan. 9. c. 11

in terra, quam acceperis. * Susci-
tabit te Dominus sibi in populum
sanctum, sicut iurauit tibi: si cu-
stodieris mādāta Domini Dei tui,
& ambulaueris in vijs eius. * Vi-
debuntq. omnes terrarum populi
quod nomen Domini inuocatum
sit super te, & timebūt te. * Abun-
dare te faciet Dominus omnibus
bonis, fructu vteri tui, & fructu
iumentorum tuorum, fructu terræ
tuz, quam iurauit Dominus pa-
tribus tuis vt daret tibi. * Aperiet
Dominus thesaurum suum opti-
mum, calum, vt erubuit pluuiam
terræ tuz in tempore suo: benedi-
cetq. cunctis operibus manuum
tuarum. Et foenerabis gentibus
multis, & ipse a nullo foenus ac-
cipies. * Constituet te Dominus
in caput, & non in caudam: & eris
semper supra, & non subter: si ta-
men audieris mādāta Domini Dei
tui quæ ego præcipio tibi hodie, &
custodieris & feceris, * ac non de-
clinaueris ab eis nec ad dexteram,
nec ad sinistram, nec secutus fue-
ris deos alienos, neque colueris
eos. * Quod si audire nolueris
vocem Domini Dei tui, vt custo-
dias, & facias omnia mādāta eius
& ceremonias, quas ego præcipio
tibi hodie, venient super te omnes
maledictiones istæ, & apprehen-
dent te. * Maledictus eris in ciui-
tate, maledictus in agro. * Male-
dictum horreum tuum, & maledi-
ctæ reliquæ tuz. * Maledictus
fructus ventris tui, & fructus terræ
tuz, armenta bouum tuorum, &
greges ouium tuarum. * Maledi-
ctus eris ingrediens, & maledictus
egrediens. * Mittet Dominus su-
per te famem & esuriem, & incre-
pationem in omnia opera tua,
quæ tu facies: donec conterat te,
& perdat velociter, propter adin-
ventiones tuas pessimas in quibus
reliquisti me. * Adungat tibi Do-
minus pestilentiam, donec confu-
mat te de terra, ad quam ingredie-
ris possidendam. * Percutiat te
Dominus egestate, febre & frigo-
re, ardore & æstu, & aere corrupto
ac rubigine, & persequatur do-
nec pereas. * Sit calum, quod su-
pra te est, æneum: & terra, quam
calcas, ferrea. * Det Dominus im-
brem terræ tuz puluerem, & de
exlo descendat super te cinis, do-

nec conteraris. * Tradat te Do-
minus corruiem ante hostes tuos,
per vnam viam egrediaris contra
eos, & per septem fugias, & disper-
garis per omnia regna terræ. * Sit-
cadaver tuum in escam cunctis vo-
latilibus cæli, & bestijs terræ, &
non sit qui abigat. * Percutiat te
Dominus vlcere Ægypti, & par-
tem corporis, per quam sterora-
egerantur, scabie quoque & pri-
ngine: ita vt curari nequeas. * Per-
cutiat te Dominus amentia & cæ-
citate ac furore mentis, & palpes
in meridie sicut palpare solet cæ-
cus in tenebris, & non dirigas vias
tuas. Omniq. tempore calumniam
sustineas, & opprimaris violentia,
nec habeas qui liberet te. * Vxo-
rem accipias, & alius dormiat cum
ea. Domum ædifices, & non ha-
bites in ea. Plantes vineam, &
non vindemies eam. * Hos tuos
immoletur coram te, & non come-
das ex eo. Alinus tuus rapiatur in
conspectu tuo, & non reddatur ti-
bi. Oves tuz dentur inimicis tuis,
& non sit qui te adiuuet. * Filij
tui & filiz tuz tradantur alteri po-
pulo, videntibus oculis tuis, & de-
ficientibus ad conspectum eorum
tota die, & non sit fortitudo in
manu tua. * Fructus terræ tuz, &
omnes labores tuos comedat po-
pulus, quem ignoras: & sis sem-
per calumniam sustinens, & op-
pressus cunctis diebus, & stupens
ad terrorem eorum quæ videbunt
oculi tui. * Percutiat te Dominus
vlcere pessimo in genibus & in
suris, sanariq. non possis a planta
pedis vsque ad verticem tuum. *
Ducet te Dominus, & regem
tuum, quem constitueris super te,
in gentem, quam ignoras tu & pa-
tres tui: & leuies ibi dijs alienis,
ligno & lapidi. * Eteris perditus
in prouerbiū ac fabulam omni-
bus populis, ad quos te introduce-
rit Dominus. * Sementem mul-
tam iacies in terram, & modicum
congregabis: quia locustæ deuor-
abunt omnia. * Vineam planta-
bis, & fodies: & vinum non bi-
bes, nec colliges ex ea quippiam:
quoniam vastabitur vermicibus.
* Oliuas habebis in omnibus ter-
minis tuis, & non vngeris oleo:
quia defluent, & peribunt. * Fi-
lios generabis & filias, & non
frueris

Leu. 26. b.

14 Thren. 2. f.

17 Mala. 1. a. 2

Baruc. 1. d.

20

Mich. 6. d.

15

Agg. 1. b.

6

frueris eis: quoniam ducentur in captiuitatem. * Omnes arbores tuas & fruges terræ tuæ rubigo consumet. * Aduena, qui tecum versatur in terra, ascendet super te, eritque sublimior: tu autem descendes, & eris inferior. * Ipse foenerabit tibi, & tu non foenerabis ei. Ipse erit in caput, & tu eris in caudam. * Et venient super te omnes maledictiones istæ, & persequentes apprehendent te, donec intereas: quia non audisti vocem Domini Dei tui, nec seruasti mandata eius & ceremonias, quas præcepit tibi. * Et erunt in te signa, atque prodigia, & in semine tuo usque in sempiternum: * eo quod non seruisti Domino Deo tuo in gaudio, cordisq. lætitia, propter rerum omnium abundantiam: * seruitus inimico tuo, quem immittet tibi Dominus, in fame, & siti, & nuditate, & omni penuria: & ponet iugum ferreum super ceruicem tuam, donec te conterat. * Adducet Dominus super te Gentem de longinquo, & de extremis terrarum finibus in similitudinem aquilæ volantis cum impetu: cuius linguam intelligere non possis. * Gentem procacissimam, quæ non deferat seni, nec misereatur paruuli, * & deuoret fructum iumentorum tuorum, ac fruges Terræ tuæ: donec intereas, & non relinquit tibi triticum, vinum, & oleum, armenta bouum, & greges ouium: donec disperdat, * & conterat in cunctis urbibus tuis, & destruantur muri tui firmi atque sublimes, in quibus habebas fiduciam in omni Terra tua. * Offenderis intra portas tuas in omni Terra tua, quam dabit tibi Dominus Deus tuus: * & comedes fructum vteri tui, & carnes filiorum tuorum & filiarum tuarum, quas dedit tibi Dominus Deus tuus, in angustia, & vastitate qua opprimit te hostis tuus. * Homo delicatus in te, & luxuriosus valde, inuidebit fratri suo, & uxori, quæ cubat in sinu suo, * ne det eis de carnibus filiorum suorum, quas comedit: eo quod nihil aliud habeat in obsidione, & penuria, qua vastauerint te inimici tui intra omnes portas tuas. * Tenera mulier & delicata, quæ super terram ingredi non valebat,

nec pedis vestigium figere propter molliem & teneritudinem nimiam, inuidebit viro suo, qui cubat in sinu eius, super filij & filiarum carnibus, * & illuue secundarum, quæ egreduntur de medio feminum eius, & super liberis qui eadē hora nati sunt. comedent enim eos clam propter rerum omnium penuriam in obsidione & vastitate, qua opprimit te inimicus tuus intra portas tuas. * Nisi custodieris, & feceris omnia verba legis huius, quæ scripta sunt in hoc volumine, & timueris nomen eius gloriosum & terribile, hoc est, Dominum Deum tuum: * augebit Dominus plagas tuas, & plagas feminis tui, plagas magnas & persequerantes, in inimitates pessimas & perpetuas. * & conuerter in te omnes afflictiones Ægypti, quas timuisti, & adhærebunt tibi: * Insuper & vniuersos languores, & plagas, quæ non sunt scriptæ in volumine legis huius, inducet Dominus super te, donec te conterat. * & remanebitis pauci numero, qui prius eratis sicut alba cali præ multitudine, quoniam non audisti vocem Domini Dei tui. * Et sicut ante latatus est Dominus super vos, bene vobis faciens, vosque multiplicans: sic latabit disperdens vos atque subuertens, & auferamini de Terra, ad quam ingredieris possidendam. * Disperget te Dominus in omnes populos a summitate terræ usque ad terminos eius: & seruiet ibi dijs alienis, quos & tu ignoras & patres tui, lignis & lapidibus. * In gentibus quoque illis non quiesces, neque erit requies vestigio pedis tui. Dabit enim tibi Dominus ibi cor pauidum, & deficientes oculos, & animam consumptam mortore: * Et erit vita tua quasi pendens ante te. Timebis nocte & die, & non credes vitæ tuæ. * Mane dices: Quis mihi det vespertum? & vespere: Quis mihi det mane? propter cordis tui formidinem, qua terreberis, & propter ea, quæ tuis videbis oculis. * Reducet te Dominus clausibus in Ægyptum per viam, de qua dixit tibi vt eam amplius non videres. * Ibi venderis inimicis tuis in seruos & ancillas, & non erit qui emat.

¶ Baruc. 2. 3

2

Thren. 4. b.

10

CAP. XXIX.

Hæc sunt verba fœderis quod præcepit Dominus Moysi ut fœderet cum filiis Israel in Terra Moab: præter illud fœdus, quod cum eis pepigit in Horeb. * Vocauitq. Moyses omnem Israel, & dixit ad eos: ¶ Vos vidistis vniuersa, quæ fecit Dominus coram vobis in Terra Ægypti Pharaoni, & omnibus seruis eius, vniuersq. terræ illius, * tentationes magnas, quas viderunt oculi tui, signa illa, portentaq. ingentia, * & non dedit vobis Dominus cor intelligens, & oculos videntes, & aures quæ possunt audire, vsque in præsentem diem. * Adduxit vos quadraginta annis per desertum: non sunt attrita vestimenta vestra, nec calcamenta pedum vestrorum vetustate consumpta sunt. * Panem non comeditis, vinum & siceram non bibistis: ¶ sciretis quia ego sum Dominus Deus vester. * Et Venistis ad hunc locum: ¶ egressusq. est Sehon rex Hesebon, & Og rex Basan, occurrētes nobis ad pugnam. Et percussimus eos, * & tulimus terram eorum, ac tradidimus possidendam Ruben & Gad, & dimidiz tribui Manasse. * Custodite ergo verba pacti huius, & implete ea: ut intelligatis vniuersa quæ faciatis. * Vos statis hodie cuncti coram Domino Deo vestro, principes vestri, & tribus, ac maiores natu, atque doctores, omnis populus Israel, * liberi & vxores vestre, & aduena qui tecum moratur in castris, exceptis lignorum caforibus, & his, qui comportant aquas: ¶ ut trans eas in fœdere Domini Deitui, & in iuramento quod hodie Dominus Deus tuus percussit tecum: ¶ ¶ ut suscitet te tibi in populum, & ipse sit Deus tuus sicut locusus est tibi, & sicut iurauit patribus tuis, Abraham, Isaac, & Iacob. * Nec vobis solis ego hoc fœdus seruo, & hæc iuramenta confirmo, * sed cunctis præsentibus & absentibus. * Vos enim nostis quo modo habitauimus in Terra Ægypti, & quo modo transierimus per medium nationum, quas transientes vidistis abominaciones & sordes, id est, idola eorum, lignum & lapidem, argentum & au-

rum, quæ colebant. * Ne forte sit inter vos vir aut mulier, familia, aut tabus, cuius cor auertum est hodie a Domino Deo nostro: ¶ ut vadat & seruiat dijs illatum Gentium: & sit inter vos radix germinum: & sit inter vos radix germinum: & sit inter vos radix germinum: ¶ Vans sel & amaritudine. * Cumq. audierit verba iuramenti huius, benedict sit sibi in corde suo, dicens: Pax erit mihi, & ambulabo in pacitate cordis mei: & absumat & bria sitientem, * & Dominus non ignoret ei: sed tunc quammaxime furor eius sumet, & zelus contra hominem illum, & sedeat super eum omnia maledicta, quæ scripta sunt in hoc volumine: & deleat Dominus nomen eius sub celo, * & consumat eum in perditionem ex omnibus tribubus Israel, iuxta maledictiones, quæ in Libro legis huius ac fœderis continentur. * Dicitq. sequens generatio, & filij qui nacentur deinceps, & peregrini, qui de longe venerint, videntes plagas Terræ illius, & infirmitates, quibus eam afflixerit Dominus, * sulphure, & salis ardore comburens, ita ut ultra non feratur, nec virens quippiam germinet, in exemplū dissolutionis Sodomæ & Gomorrhæ, Adamæ & Seboim, quas subuertit Dominus in ira & furore suo. * Et dicent omnes Gentes: ¶ Quare sic fecit Dominus Terræ huic: quæ est hæc ira furoris eius in mensa? * Et respondebunt: Quia dereliquerunt pactum Domini, quod pepigit cum patribus eorum, quādo eduxit eos de Terra Ægypti: * & seruiuerunt dijs alienis, & adorauerunt eos, quos nesciebant, & quibus non fuerant attributi: * idcirco iratus est furor Domini contra Terram istam, ut induceret super eam omnia maledicta, quæ in hoc volumine scripta sunt: * & eiecit eos de terra sua in ira & in furore, & in indignatione maxima, proiecitq. in terram alienam, sicut hodie comprobatur. * Abscondita, Domino Deo nostro: quæ manifesta sunt, nobis & filiis nostris vsque in sempiternum, ¶ faciamus vniuersa verba legis huius.

CAP. XXX.

Vm ergo venerint super te omnes sermones isti, benedictio, siue

Exo. 19. 2.

4

Exo. 19. 2.

Exo. 19. 2.

Gen. 19. 2.

1. Reg. 9. b. 8. Iere. 23. b. 5.

siue maledictio, quam proposui in conspectu tuo: & ductus poenitudine cordis tui in vniuersis gentibus, in quas dispersit te Dominus Deus tuus, * & reuersus fueris ad eum, & obedieris eius imperijs, sicut ego hodie præcipio tibi, cum filiis tuis, in toto corde tuo, & in tota anima tua: * reducat Dominus Deus tuus captiuitatem tuam, ac miserebitur tui, & rursum congregabit te de cunctis populis, in quos te ante dispersit.

|| 1. Mach. 1.
f. 29

* Si ad cardines cæli fueris dissipatus, inde te retrahet Dominus Deus tuus, * & assumet, atque introducet in Terram, quam possederunt patres tui, & obtinebis eam: & benedicens tibi, maioris numeri te esse faciet quam fuerunt patres tui. * Circumcidet Dominus Deus tuus cor tuum, & cor feminis tui: * ut diligas Dominum Deum tuum in toto corde tuo, & in tota anima tua, vt possis viuere. * Omnes autem maledictiones has conuertet super inimicos tuos, & eos, qui oderunt te & persequuntur. * Tu autem reuerteris, & audies vocem Domini Dei tui: faciesque vniuersa mandata quæ ego præcipio tibi hodie:

* & abundante te faciet Dominus Deus tuus in cunctis operibus manuum tuarum, in sobole vteri tui, & in fructu iumentorum tuorum, in vberitate terræ tuæ, & in rerum omnium largitate. Reuertetur enim Dominus, vt gaudeat super te in omnibus bonis, sicut gausus est in patribus tuis: * si tamen audieris vocem Domini Dei tui, & custodieris præcepta eius & ceremonias, quæ in hac lege conscriptæ sunt: & reuerteris ad Dominum Deum tuum in toto corde tuo, & in tota anima tua. * Mandatum hoc, quod ego præcipio tibi hodie, non supra te est, neque procul positum, * nec in celo situm, vt possis dicere: * Quis nostrum valet ad cælum ascendere, vt deferat illud ad nos, & audiamus atque opere compleamus? Neque trans mare positum: vt causeris, & dicas: Quis ex nobis poterit transfricare mare, & illud ad nos vsque deferre: vt possimus audire, & facere quod præceptum est? * Sed iuxta te est sermo valde, in ore

|| Rom. 10.
b. 6

tuo, & in corde tuo, * ut facias illud. * Considera quod hodie proposuerim in conspectu tuo vitam & bonum, & contrarium mortem & malum: * vt diligas Dominum Deum tuum, & ambules in vijs eius, & custodias mandata illius ac ceremonias atque iudicia: & viuas, atque multiplicet te, benedicatque tibi in Terra, ad quam ingredieris possidendam. * Si autem auersum fuerit cor tuum, & audire noluieris, atque errore deceptus adoraueris deos alienos, & seruieris eis: * prædico tibi hodie quod pereas, & paruo tempore moreris in Terra, ad quam Iordanem transmissi, ingredieris possidendam. * Testes inuoco hodie cælum & terram, quod proposuerim vobis vitam & mortem, benedictionem & maledictionem. Elige ergo vitam, vt & tu viuas, & semen tuum: * & diligas Dominum Deum tuum, atque obedias voci eius, & illi adhæreas (ipse est enim vita tua, & longitudo dierum tuorum) vt habites in Terra, pro qua iurauit Dominus patribus tuis, Abraham, Isaac, & Iacob, vt daret eam illis.

G A P. XXXI.

1 **A** Bijt itaque Moyses, & locutus est omnia verba hæc ad vniuersum Israel, * & dixit ad eos: Centum viginti annorum sumus hodie, non possum vltra egredi, & ingredi, præsertim cum & Dominus dixerit mihi: || Non transibis Iordanem istum. * Dominus ergo Deus tuus transibit ante te: ipse delebit omnes gentes has in conspectu tuo, & possidebis eas: & solue iste transibit ante te, sicut locutus est Dominus. * Facietque Dominus eis || sicut fecit Sehon & Og regibus Amorrhæorum, & terræ eorum, delebitque eos.

|| T. 3. d. 21
Nu. 27. c. 13

5 * Cum ergo & hos tradiderit vobis, similiter facietis eis sicut præcepi vobis. * Viriliter agite, & confortamini: nolite timere, nec pauertis ad conspectum eorum: quia Dominus Deus tuus ipse est ductor tuus, & non dimittet, nec derelinquet te. * Vocauitque Moyses Iosue, & dixit ei coram omni Israel: || Confortare, & estorobuitus; || Ios. 1. b. 6

Reg. 1. 2. 2 tu enim introduces populū istum
in Terram, quam daturum se pa-
tribus eorum iurauit Dominus, &
tu eam forte diuides. * Et Domi-
nus qui ductor est vester, ipse erit
tecum: non dimittet, nec dere-
linquet te: noli timere, nec pa-
ueas. * Scripsit itaque Moyses legem
hanc, & tradidit eam sacer-
dotibus filiis Leui, qui portabant
arcam foederis Domini, & cunctis
senioribus Israel. * Præcepitq. eis,
dicens: Post septem annos, anno
remissionis, in sollemnitate taber-
naculorum, * conuenientibus can-
ctis ex Israel, vt appareant in con-
spectu Domini Dei tui in loco,
quem elegerit Dominus, leges ver-
ba legis huius coram omni Israel,
audientibus eis, & in vnum om-
ni populo congregato, tam viris
quā mulieribus, paruulis, & ad-
uenis, qui sunt intra portas tuas:
vt audientes discant, & timeant
Dominum Deum vestrum, & cu-
stodiant, impleantq. omnes ser-
mones legis huius. * filij quoque
eorum qui nunc ignorant: vt au-
dire possint, & timeant Dominum
Deum suum cunctis diebus qui-
bus versantur in Terra, ad quam
vos, Iordane transiit, pergitis
obtinendam. * Et ait Dominus
ad Moysen: Ecce prope sunt dies
mortis tuæ: voca Iosue, & stete in
tabernaculo testimonij, vt præci-
piam ei. Abierunt ergo Moyses
& Iosue, & steterunt in taberna-
culo testimonij. * apparuitq. Do-
minus ibi in columna nubis, quæ
stetit in introitu tabernaculi. * Di-
xitq. Dominus ad Moysen: Ecce
tu dormies cum patribus tuis, &
populus iste consurgens fornicabitur
post deos alienos in Terra, ad
quam ingreditur vt habitet in ea:
ibi derelinquet me, & irritum fa-
ciet foedus, quod pepigi cum eo.
* Et irascetur furor meus contra
eum in die illo: & derelinquam
eum, & abscondam faciem meam
ab eo, & erit in deuotionem:
inuenient eum omnia mala & af-
flictiones, ita vt dicat in illo die:
Vere quia non est Deus mecum,
inueniunt me hæc mala. * Ego
autem abscondam, & celabo fa-
ciem meam in die illo propter om-
nia mala, quæ fecit, quia secutus
est deos alienos. * Nunc itaque

scribite vobis canticum istud, &
docete filios Israel: vt meminerit
teneant, & ore decantent, & sit
mihi carmen istud pro testimonio
inter filios Israel. * Introducam
enim eum in Terram, pro qua iu-
raui patribus eius, lacte & melle
manantem. Cumq. comederint,
& saturati, crassiq. fuerint, auer-
tentur ad deos alienos, & seruiant
eis: detrahentq. mihi, & irritum
facient pactum meum. * Postquam
inuenerint eum mala multa & af-
flictiones, respōdebit ei canticum
istud pro testimonio, quod nulla-
delebit obliuio ex ore seminis sui.
Scio enim cogitationes eius, quæ
facturus sit hodie, antequam in-
troducā eum in Terram, quam
ei pollicitus sum. * Scripsit ergo
Moyses canticum, & docuit
filios Israel. * Præcepitq. Domi-
nus Iosue filio Nun, & ait: Con-
fortare, & esto robustus: tu enim
introduces filios Israel in Terram,
quam pollicitus sum, & ego ero
tecum. * Postquam ergo scripsit
Moyses verba legis huius in volu-
mine, atque compleuit: præce-
pit Leuius, qui portabant arcam
foederis Domini, dicens: * Tolli-
te librum istum, & ponite eum in
latere arcæ foederis Domini Dei
vestri: vt sit ibi contra te in testi-
monium. * Ego enim scio con-
tentionem tuā, & ceruicem tuam
durissimam. Adhuc viuente me &
ingrediēte vobiscum, semper con-
tentionose egistis contra Dominum:
quanto magis cum mortuus fue-
ro? * Congregate ad me omnes
maiores natu per tribus vestras,
atque doctores, & loquar audien-
tibus eis sermones istos, & inuo-
cabo contra eos cælum & terram.
* Noui enim quod post mortem
meam inique ageris, & declinabi-
tis cito de via, quam præcepi vo-
bis: & occurrent vobis mala in
extremo tempore, quando feceritis
malum in conspectu Domini,
vt iritetis eum per opera manū
vestrarum. * Locutus est ergo
Moyses, audiente vniuerso cœtu
Israel, Verba carminis huius, &
ad finem vsque compleuit.

CAP. XXXII.

1 A Vdite cæli quæ loquor, audiat
terra verba oris mei.

* Con-

* Concrefecit vt pluuia doctrina mea, sicut vt ros eloquium meum, quasi imber super herbam, & quasi stilla super gramina.

* Quia nomen Domini inuocabo: date magnificentiam Deo nostro.

* Dei perfecta sunt opera, & omnes viæ eius iudicia: Deus fidelis, & absque vlla iniquitate, iustus & rectus.

* Peccauerunt ei, & non filij eius in fordidis: generatio praua atque perversa.

* Hæcine reddis Domino popule stulte & insipiens? numquid non ipse est pater tuus, qui possedit te, & fecit, & creauit te?

Job 1. b. 8

* Memento dierum antiquorum, cogita generationes singulas: interroga patrem tuum, & annuntiabit tibi: maiores tuos, & dicent tibi.

* Quando diuidebat Altissimus gentes: quando separabat filios Adam, constituit terminos populorum iuxta numerum filiorum Israel.

* Pars autem Domini, populus eius: Jacob funiculus hereditatis eius.

* Inuenit eum in terra deserta, in loco horrois, & vasis solitudinis: circumdixit eum, & docuit: & custodiuit quasi pupillam oculi sui.

* Sicut aquila prouocans ad volandum pullos suos, & super eos volitans, expandit alas suas, & assumpsit eum, atque portauit in humeris suis.

* Dominus solus dux eius fuit: & non erat cum eo Deus alienus.

* Constituit eum super excelsum terram: vt comederet fructus agrorum, vt suggeret mel de petra, oleumq. de saxo durissimo.

* Butyrum de armento, & lac de ouibus cum adipe agnorum, & arietum filiorum Balan: & hircos cum medulla tritici, & sanguinem vix biberet meracissimum.

* Inerassatus est dilectus, & recalcitrauit: inerassatus, impinguitus, dilatatus, dereliquit Deum factorem suum, & recessit a Deo salutari suo.

* Prouocauerunt eum in dijs alienis, & in abominationibus ad iracundiam concitauerunt.

17 * Immolauerunt demonijs & non Deo, dijs, quos ignorabant: noui recenteq. Venerunt, quos non coluerunt patres eorum.

18 * Deum, qui te genuit dereliquisti, & oblitus es Domini creatoris tui.

19 * Vidit Dominus, & ad iracundiam concitatus est: quia prouocauerunt eum filij sui & filix.

20 * Et ait: Abscondam faciem meam ab eis, & considerabo nouissima eorum: generatio enim perversa est, & infideles filij.

21 * Ipsi me prouocauerunt in eo, qui non erat Deus, & irritauerunt in vanitatibus suis: & ego prouocabo eos in eo, qui non est populus, & in gente stulta irritabo illos.

Rom. 10. d. 19
1ere. 15. c. 14

22 * Ignis succensus est in furore meo, & ardebit vsque ad inferni nouissima: deuorabitq. terram cum germine suo, & montium fundamenta comburet.

23 * Congregabo super eos mala, & sagittas meas complebo in eis.

24 * Consumantur fame, & deuorabunt eos aues mortis amarissimo: dentes beliarum immittam in eos, cum furore trahentium super terram, atque serpentium.

25 * Foris vastabit eos gladius, & intus pavor, iuuenem simul ac virginem, lactentem cum homine senem.

26 * Dixi: Vbinam sunt? cessare faciam ex hominibus memoriam eorum.

27 * Sed propter iram inimicorum distuli: ne forte superbirent hostes eorum, & dicerent: Manus nostra excelsa, & non Dominus, fecit hæc omnia.

28 * Gens absque consilio est, & sine prudentia.

29 * Vtinam saperent, & intelligerent, ac nouissima prouiderent.

Iere. 9. c. 13

30 * Quo modo persequatur vnus mille, & duo fugent decem millia? nonne ideo, quia Deus suus vendidit eos, & Dominus conclusit illos?

31 * Non enim est Deus noster vt dii eorum: & inimici nostri sunt iudices.

32 * De vinea Sodomorum, vinea eorum, & de suburbanis Gomorrhæ: vix eorum vix fellis, & botri amarissimi.

* Ed

Fel draconum vinum eorum, & venenum aspidum insanabile.
 * Nonne hæc condita sunt apud me, & signata in thesauris meis?
 // Eccl. 1. a. * Mea est ultio, & ego retribuam in tempore, vt labatur pes eorum: iuxta est dies perditionis, & adesse festinant tempora.
 Rom. 12. d. * Iudicabit Dominus populum suum, & in seruis suis miseretur: videbit quod infirmata sit manus, & clausi quoque defecerunt, residui, consumpti sunt.
 // Ierc. 2. f. * Et dicit: Vbi sunt dii eorum, in quibus habebant fiduciam?
 28. * De quorum victimis comedebant adipem, & bibebant vinum libaminum: surgant, & opitulentur vobis, & in necessitate vos protegant.
 F
 // 1. Reg. 1. * Videte quod ego sim solus, & non sit alius Deus præter me: ego Tob. 13. a. 2. occidam, & ego viuere faciam: Sap. 16. b. 13. percutiam, & ego sanabo, // & // Tob 10. b. non est qui de manu mea possit erueri.
 * Leuabo ad cælum manum meam, & dicam: Vtuo ego in æternum.
 * Si acervo vt fulgur gladium meum, & arripuerit iudicium manus mea: reddam ultionem hostibus meis, & his qui oderunt me retribuam.
 * Inebriabo sagittas meas sanguine, & gladius meus deuorabit carnes, de cruore occisorum, & de captiuitate, nudati inimicorum capitis.
 // 2. Mac. 7. b. 6. * Laudate gentes populū eius, quia sanguinem iustorum suorum misisset: & vindictam retribuet in hostes eorum, & propitius erit terri populi sui.
 * Venit ergo Moyses, & locutus est omnia verba cantici huius in auribus populi, ipse & Josue filius Nun. * Compleuitque omnes sermones istos, loquens ad vniuersum Israel. * & dixit ad eos: Ponite corda vestra in omnia verba, quæ ego testificor vobis hodie: vt mandetis ea filiis vestris custodire & facere, & implere vniuersa quæ scripta sunt legis huius: quia non in cassum præcepta sunt vobis, sed vt singuli in eis viuerent: quæ facientes longo persequeretis tempore in Terra, ad quam, Iordanem transiisso, ingredimini possiden.

dam. * Locutusque est Dominus ad Moysen in eadem die, dicens:
 49 * Ascende in montem istum Abarim, id est, transituum, in montem Nebo, qui est in Terra Moab contra Iericho: & vide Terram Chanaan, quam ego tradam filiis Israel obtinendam, & morere in monte. * Quem ascendens iunges populus tuus, // sicut mortuus est Aaron frater tuus in monte Hor, c. 13 & 20. d. // Num. 27. c. 13 & 20. d.
 51 & appositis populus suis: // quia 26 pruaricati estis contra me in medio filiorum Israel ad Aquas contradictionis in Cades deserti Sin: & non sanctificastis me inter filios Israel. * E contra videbis terram, & non ingredieris in eam, quam ego dabo filiis Israel.

CAP. XXXIII.

1 Hæc est benedictio, qua benedixit Moyses, homo Dei, filiis Israel ante mortem suam.
 2 * Et ait: Dominus de Sinai venit, & de Seir ortus est nobis: apparuit de monte Pharan, & cum eo sanctorum millia. In dextera eius ignea lex.
 3 * Dilexit populos, // omnes sancti in manu illius sunt: & qui appropinquant pedibus eius, accipiunt de doctrina illius. // Sap. 1. a. 1
 4 * Legem præcepit nobis Moyses, hereditate multitudinis Iacob.
 5 * Erat apud rectissimum rem, congregatis principibus populi cum tribubus Israel.
 6 * Viuat Ruben, & non moriatur, & sit parvus in numero.
 7 * Hæc est Iudæ benedictio: Audi Domine vocem Iudæ, & ad populum suum introduce eum: manus eius pugnabunt pro eo, & adiutor illius contra aduersarios eius erit.
 8 * Leui quoque ait: Perfectio tua, & doctrina tua viro sancto tuo, quem probasti in temptatione, & iudicasti ad Aquas contradictionis.
 9 * Qui dixit patri suo, & matri suæ: Nescio vos, & fratribus suis: Ignoro vos: & nescierunt filios suos. Hi custodierunt eloquium tuum, & pactum tuum seruauerunt, // iudicia tua o Iacob, & legem tuam o Israel: ponent thymoma in futuro tuo, & holocaustum super altare tuum. * Benedic Domine M font.

fortitudini eius, & opera manuum illius suscipe. Percute dorsa inimicorum eius: & qui oderunt eam, non confundantur.

* Et Benjamin ait: Amantissimus Domini habitabit confidenter in eo: quasi in thalamo tota die morabitur, & inter humeros illius requiescet.

* Ioseph quoque ait: De benedictione Domini terra eius, de pomis calii, & rore, & aque abyssi subiacente. * De pomis fructuum solis ac lunæ. * De vertice antiquorum montium, de pomis collium æternorum: & de frugibus terræ, & de plenitudine eius. Benedictio illius, qui apparuit in rubo, veniat super caput Ioseph, & super verticem nazaræ inter fratres suos.

* Quasi primogeniti tauri pulchritudo eius, cornua rhinocerotis cornua illius: in ipsis ventitabit Genes vsque ad terminos terræ. hæ sunt multitudines Ephraim: & hæc millia Manasse.

* Et Zabulon ait: Lætare Zabulon in exitu tuo, & Issachar in tabernaculis tuis. * Populos vocabunt ad montem: ibi immolabunt victimas iustitiæ. Qui inundationem maris quasi lac sugent, & thesauros absconditos arenarum.

* Et Gad ait: Benedictus in latitudine Gad: quasi leo requieuit, cepitq; brachium & verticem. * Et vidit principatum suum, quod in parte sua doctor esset repositus: qui fuit cum principibus populi, & fecit iustitias Domini, & iudicium suum cum Israel.

* Dan quoque ait: Dan catulus leonis, flet largiter de Basan.

* Et Nephthali dixit: Nephthali abundantia perfruetur, & plenus erit benedictionibus Domini: mare & meridiem possidebit.

* Aler quoque ait: Benedictus in filiis Aler, sit placens fratribus suis, & tingat in oleo pedem suum.

* Ferrum & æs calcamentum eius. Sicut dies iuuentutis tuæ, ita & senectus tua. * Non est Deus alius

* Ut Deus rectissimi: ascensor cæli auxiliator tuus. Magnificencia eius discurrunt nubes, * habitaculum eius sursum, & subter brachia semper æterna: ejiciet a facie tua inimicum, dicetque: Contere.

* Habitabit Israel confidenter, &

& solus. Oculi Iacob in terra fragmenti & vini, caligabunt rore.

29 * Beatus es tu Israel: quis similis tui popule, qui saluatus in Domino: securum auxilij tui, & gladius gloriæ tuæ: negabunt te inimici tui, & tu eorum colla calcabis.

CAP. XXXIII.

1 A Ascendit ergo Moyses de ca- 2. Mac. 2. pestribus Moab super Montem Nebo, in verticem Phalgæ, contra Iericho: ostenditq; ei Dominus omnem Terram Galaad vsque

2 Dan, * & vniuersum Nephthali, terramq; Ephraim & Manasse, & omnem terram Iudæ vsque ad mare nouissimum, * & australem partem, & latitudinem campi Iericho ciuitatis palmarum vsque Segor.

4 * Dixitq; Dominus ad eum: Hæc est terra, pro qua iuravi Abraham, Isaac, & Iacob, dicens: Semini tuo dabo eam. Vidisti eam oculis tuis, & non transibis ad illam.

5 * Mortuusq; est ibi Moyses seruus Domini, in terra Moab, iubente Domino: * & sepeliuit eum in valle Terræ Moab contra Phogor: & non cognouit homo sepulchrum eius vsque in præsentem diem.

7 * Moyses centum & viginti annorum erat quando mortuus est: non caligauit oculus eius, nec dentes illius mori sunt.

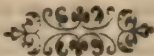
8 Fleueruntq; cum filiis Israel in campibus Moab triginta diebus: & completi sunt dies plangens lugentium.

9 Moysen. * Iosue vero filius Nun repletus est Spiritu sapientiæ, quia Moyses posuit super eum manus suas. Et obediuerunt ei filij Israel, feceruntq; sicut præcepit Dominus Moysi.

10 Et non surrexit ultra propheta in Israel sicut Moyses, quem nosset Dominus facie ad faciem, * in omnibus signis atque portentis, quæ misit per eum, ut faceret in Terra Ægypti Pharaoni, & omnibus seruis eius, vniuersq; terræ illius, * & cunctam manum robustam, magnaq; mirabilia, quæ fecit Moyses coram vniuerso Israel.

LIBER IOSVE,

HEBRAICE IEHOSVA.

CAPVT PRIMVM.

T factum est
post mortem
Moysi serui
Domini, vt lo-
queretur Do-
minus ad Iosue
filium.

Nun, mini-
strum Moysi, & diceret ei: * Moyses
seruus meus mortuus est: surge,
& trans Iordanem istum tu &
omnis populus tecum, in Terram,
quam ego dabo filiis Israel. * Om-
nem locum, quem calcauerit vesti-
gium pedis vestri, vobis tradam,
sicut locutus sum Moysi. * A de-
serto & Libano vsque ad fluiuium
magnum Euphraten, omnis terra
Herthorum vsque ad mare ma-
gnum contra solis occasum erit
terminus vester. * Nullus pote-
rit vobis resistere cunctis diebus

vite tue: * sicut fui cum Moysse,
ita ero tecum: non dimittam, nec
derelinquam te. * Confortare,
& esto robustus: tu enim sorte di-
uides populo huic Terram, pro qua
iuravi patribus suis, vt traderem
eam illis. * Confortare igitur, &
esto robustus valde: vt custodias,
& facias omnem legem, quam
præcepit tibi Moyses seruus meus:
ne declines ab ea ad dexteram vel
ad sinistram, vt intelligas cuncta
quæ agis. * Non recedat volumen
legis huius ab ore tuo: sed medi-
taberis in eo diebus ac noctibus,
vt custodias & facias omnia quæ
scripta sunt in eo: tunc diriges viam
tuam, & intelliges eam. * Ecce
præcipio tibi, confortare, & esto
robustus. Noli metuere, & noli ti-
mere: quoniam tecum est Domi-
nus Deus tuus in omnibus ad quæ-

10 cumque perrexeris. * Præcepitq.
Iosue principibus populi, dicens:
Transite per mediū castrorum, &
11 imperate populo, ac dicite: * Præ-
parate vobis cibaria: quoniam post
diem tertium transibitis Iordanem,
& intrabitis ad possidendam Ter-
ram, quam Dominus Deus vester
daturus est vobis. * Rubenitis quo-
que & Gaditis, & dimidix tribui
12 Manasse ait: * Mementote sermo-
nis, quem præcepit vobis Moyses
famulus Domini, dicens: Dominus
Deus vester dedit vobis requiem, &
13 omnem Terram. * Vxores vestras,
& filij, ac iumenta manebunt in
Terra, quam tradidit vobis Moyses
trans Iordanem: vos autem transite
armati ante fratres vestros, omnes
fortes manu, & pugnate pro eis,
14 donec det Dominus requiem fratri-
bus vestris sicut & vobis dedit, &
possideat ipsi quoque Terram, quam
Dominus Deus vester daturus est
eis: & sic reuertemini in Terram
possessionis vestre, & habitabitis
in ea, quam vobis dedit Moyses fa-
mulus Domini trans Iordanem.
15 Contra solis ortum. * Responde-
runtq. ad Iosue, atque dixerunt:
Omnia, quæ præcepisti nobis, fa-
ciemus: & quocumque miseris, ibi-
mus. * Sicut obediuius in cun-
ctis Moysi, ita obediemus & tibi:
tantum sit Dominus Deus tuus re-
cum, sicut fuit cum Moysse. * Qui
contradixerit tui, & non obe-
dierit cunctis sermonibus, quos
præcepit ei, moriatur. tu tantum
confortare, & viriliter age.

CAP. II.

1 M Iste igitur Iosue filius Nun
de Setim duos viros explora-
tores

tores in abscondito : & dixit eis :
 Ite, & considerate Terram, urbemq.
 Jericho. **¶** Qui pergentes ingressi
 sunt domum mulieris meretricis,
 nomine Rahab, & quieverunt apud
 eam. * Nuntiatumq. est regi Jeri-
 cho, & dictum : Ecce viri ingressi
 sunt huc per nocte de filiis Israel,
 ut explorarent Terram. * Misitq.
 rex Jericho ad Rahab dicens : Educ
 viros, qui venerunt ad te, & in-
 gressi sunt domum tuam : explora-
 tores quippe sunt, & omnem Ter-
 ram considerare venerunt. * Tol-
 lensq. mulier viros, abscondit, &
 ait : Fateor, venerunt ad me, sed
 nesciebam unde essent : * cumq.
 porta clauderetur in tenebris, & il-
 li pariter exierunt, nescio quò abie-
 runt : persequimini cito, & com-
 prehendite eos. * Ipsa autem fecit
 ascendere viros in solarium do-
 mus suae, operuitq. eos stipula lini,
 quae ibi erat. * Hi autem, qui missi
 fuerant, secuti sunt eos per viam,
 quae ducit ad vadum Iordanis : il-
 lisq. egressis statim porta clausa est.
 * Necdum obdormierant qui la-
 tebant, & ecce mulier ascendit ad
 eos, & ait : * Noui quod Dominus
 tradiderit vobis Terram : etenim
 intravit in nos terror vester, & elan-
 guerunt omnes habitatores Terrae.
 * **¶** **Exo. 14. c.** * **21** Audiuiimus quod succauerit Do-
 minus aquas Maris rubri ad vestrum
 introitum, quando egressi estis ex
 * **¶** **Nu. 21. c.** * **24** Aegypto : & quae feceritis duobus
 Amorrorum regibus, qui erant
 trans Iordanem : * Schon & Og,
 quos interfecistis. * Et haec audien-
 tes pertimimus, & elanguit cor
 nostrum, nec remansit in nobis
 spiritus ad introitum vestrum :
 Dominus enim Deus vester ipse
 est Deus in caelo sursum, & in ter-
 ra deorsum. * **¶** **7. c. d. 21** Nunc ergo iurate
 mihi per Dominum, ut quomodo
 ego misericordiam feci vobiscum,
 ita & vos faciatis cum domo patris
 mei : detique mihi verum signum,
 * ut saluetis patrem meum & ma-
 trem, fratres ac sorores meas, &
 omnia quae illorum sunt, & euarias
 animas nostras a morte. * Qui re-
 sponderunt ei : Anima nostra sit pro
 vobis in mortem, si tamen non
 prodideris nos. cumq. tradiderit
 nobis Dominus terram, faciemus
 in te misericordiam & veritatem.
 * Demisit ergo eos per funem de

fenestra : domus enim eius hære-
 bat muro. * Dixitq. ad eos : Ad
 montana conscendite, ne forte
 occurrant vobis reuerentes : ibiq.
 latitate tribus diebus, donec re-
 deant, & sic ibitis per viam ve-
 stram. * Qui dixerunt ad eam :
 Innoxii erimus a iuramento hoc,
 * **¶** **13** quo adiurasti nos : * si ingredien-
 tibus nobis Terram, signum fue-
 rit funiculus iste coccineus, & li-
 gaueris eum in fenestra, per quam
 demisisti nos : & patrem tuum ac
 matrem, fratresq. & omnem co-
 gnationem tuam congregaueris in
 domum tuam. * Qui ostium do-
 mus suae egressus fuerat, sanguis
 ipsius erit in caput eius, & vos
 erimus alieni. Cunctorum autem
 sanguis, qui tecum in domo fue-
 rint, redundabit in caput nostrum,
 * **¶** **20** si eos aliquis tetigerit. * Quod si
 nos prodere volueris, & sermo-
 nem istum proferre in medium,
 erimus mundi ab hoc iuramento,
 * **¶** **21** quo adiurasti nos. * Et illa re-
 spondit : Sicut locuti estis, ita
 fiat. dimittensq. eos ut pergerent,
 appendit funiculum coccineum,
 * **¶** **22** in fenestra. * Illi vero ambulantes
 peruenerunt ad montana, &
 manserunt ibi tres dies, donec re-
 uerterentur qui fuerant persecuti :
 quæretes enim per omnem viam,
 non reppererunt eos. * Quibus vr-
 bem ingressis, reuersi sunt, &
 descenderunt exploratores de mon-
 te : & transmisso Iordane, vene-
 runt ad Iosue filium Nun, narra-
 ueruntq. ei omnia quae acciderant
 sibi, * atque dixerunt : Tradidit
 Dominus omnem terram hanc in
 manus nostras, & timore prostra-
 ti sunt cuncti habitatores eius.

C A P. III.

Igitur Iosue de nocte confurgens
 A mouit castra : egredientesq. de
 Setim, venerunt ad Iordanem ip-
 se, & omnes filii Israel, & mora-
 ti sunt ibi tres dies. * Quibus euo-
 lutis, transierunt praecoines per ca-
 strorum medium, * & clamare
 coeperunt : Quando videritis arcem
 fordeis Domini Dei vestri, &
 sacerdotes stirpis Leuiticae portan-
 tes eam, vos quoque conturbate,
 & sequimini praecedentes : * siq.
 inter vos & arcam spatium cubi-
 torum

eorum duum millium : *Ut* procul videre possitis, & nosse per quam viam ingrediamini : quia prius non ambulastis per eam : & cauege ne appropinquetis ad arcam. *B*
** Dixitq.* Iosue ad populum : Sanctificamini : cras enim faciet Dominus inter vos mirabilia. ** Et ait* ad sacerdotes : Tollite arcam fœderis, & præcedite populum. *Qui iussu complentes, tulerunt, & ambulauerunt ante eos. * Dixitq.* Dominus ad Iosue : Hodie incipiam exaltare te coram omni Israel : *Ut* sciant quod sicut cum Moysse fui, ita & tecum sim. ** Tu autem præcipe sacerdotibus, qui portant arcam fœderis, & dic eis : Cum ingressi fueritis partem aquæ Iordanis, state in ea. * Dixitq.* Iosue ad filios Israel : Accedite huc, & audite verbum Domini Dei vestri. ** Et rursus : In hoc, inquit, scietis quod Dominus Deus viuens in medio vestri est, & disperdet in conspectu vestro Chananzum & Hethzum, Hizzuzum & Pherezzum, Gergeszum quoque & Iebuszum, & Amorrihazum. * Ecce, arca fœderis Domini omnis terræ antecedit vos per Iordanem. * Parate duodecim viros de tribubus Israel, singulos per singulas tribus. * Et cum posuerint vestigia pedum tuorum sacerdotes qui portant arcam Domini Dei vniuersæ terræ in aquis Iordanis, aquæ, quæ inferiores sunt, decurrent atque deficient : quæ autem desuper veniunt, in vna mole consistent. * Igitur egressus est populus de tabernaculis suis, *Ut* transiret Iordanem : & sacerdotes, qui portabant arcam fœderis, pergebant ante eum. ** Ingressisq.* eis Iordanem, & pedibus eorum in parte aquæ tinctis (Iordanis autem ripas aluei sui tempore messis impleuerat) ** steterunt aquæ descendentes in loco vno, & ad instar montis intumescentes apparebant procul ab vrbē, quæ vocatur Adom vsque ad locum Sarthan : quæ autem inferiores erant, in Mare solitudinis (quod nunc vocatur mortuum) descendunt, vsquequo omnino incedebat contra Iericho : & sacerdotes, qui portabant arcam fœderis Domi-**

ni, stabant super siccam humum in medio Iordanis accincti, omnisq. populus per arentem alueum transibat.

CAP. IIII.

Q Vibus transgressis, dixit Dominus ad Iosue : ** Elige* duodecim viros singulos per singulas tribus : ** & præcipe* eis *ut* tollant de medio Iordanis alueo, vbi steterunt pedes sacerdotū, duodecim durissimos lapides, quos ponetis in loco castrorum, vbi fixeritis hæc nocte tentoria. ** Vocauitq.* Iosue duodecim viros, quos elegerat de filiis Israel, singulos de singulis tribubus, ** & ait* ad eos : *He* ante arcam Domini Dei vestri ad Iordanis medium, & portate inde singuli singulos lapides in humeris vestris, iuxta numerum filiorum Israel, *ut* sit signum inter vos : & quando interrogauerint vos filij vestri cras, dicentes : *Quid sibi volunt isti lapides ?* ** respondetis* eis : Defecerunt aquæ Iordanis ante arcam fœderis Domini, cum transiret eum : idcirco positi sunt lapides isti in monumentum filiorum Israel vsque in æternum. ** Fecerunt ergo filij Israel sicut præcepit eis Iosue, portantes de medio Iordanis alueo duodecim lapides, ut Dominus ei imperarat, iuxta numerum filiorum Israel, vsque ad locum, in quo castrametati sunt, ibiq. posuerunt eos. * Alios quoque duodecim lapides posuit Iosue in medio Iordanis alueo, vbi steterunt sacerdotes, qui portabant arcam fœderis : & sunt ibi vsque in præsentem diem. * Sacerdotes autem, qui portabant arcam, stabant in Iordanis medio, donec omnia complerentur, quæ Iosue, *ut* loqueretur ad populum, præceperat Dominus, & dixerat ei Moyses. Festinauitq. populus, & transiit. ** Cumq.* transissent omnes, transiuit & arca Domini, sacerdotesq. pergebant ante populum. ** Filij quoque Ruben, & Gad, & dimidia tribus Manasse, armati præcedebant filios Israel, sicut eis *Num. 32. e.* præceperat Moyses : ** & quadraginta pugnatorum millia per turmas, & cuneos, incedebat per plana atque campestria vrbs Iericho.***

* In die illo magnificauit Dominus Iosue coram omni Israel, ut timerent eum, sicut timerat Moysen, dum adiuueret. * Dixitq. ad eum: * Præcipe sacerdotibus, qui portant arcam foederis, ut ascendant de Iordane. * Qui præcepit eis, dicens: Ascendite de Iordane. * Cumq. ascendissent portantes arcam foederis Domini, & siccam humum calcare coepissent, reuersæ sunt aquæ in alueum suum, & fluebant sicut ante confueuerant. * Populus autem ascendit de Iordane, decimo die mensis primi, & castrametati sunt in Galgalis contra Orientalem plagam urbis Iericho. * Duodecim quoque lapides, quos de Iordanis alueo sumptuerant, posuit Iosue in Galgalis, & dixit ad filios Israel: Quando interrogauerint filij vestri cras patres suos, & dixerint eis: Quid tibi voluit lapides isti? * docebitis eos, atque dicitis: Per arentem alueum transiuit Israel Iordanem istum, * siccante Domino Deo vestro aquas eius in conspectu vestro, donec transiretis: * sicut fecerat prius in mari rubro, quod siccauit donec transiremus: * ut discant omnes terrarum populi fortissimam Domini manum, & vos timeatis Dominum Deum vestrum omni tempore.

CAP. V.

Postquam ergo audierunt omnes reges Amorrhæorum, qui habitabant trans Iordanem ad Occidentalem plagam, & cuncti reges Chanaan, qui propinqua possidebant magni maris loca, quod siccaisset Dominus fluuenta Iordanis coram filiis Israel donec transirent, dissolutum est cor eorum, & non remansit in eis spiritus, timentium introitum filiorum Israel. * Eo tempore ait Dominus ad Iosue: Fac tibi cultros lapideos, & circumcide secundò filios Israel. * Fecit quod iusserat Dominus, & circumcidit filios Israel in colle præputiorum. * Hæc autem causa est secundæ circumcisionis: Omnis populus, qui egressus est de Ægypto generis mactulini, & inuicem bellatores viri, mortui sunt in deserto per lon-

gissimos viz circuitus, * qui omnes circumcisi erant. Populus autem qui natus est in deserto, * per quadraginta annos itineris latissimæ solitudinis incircumcisi fuit donec consumerentur qui non audierant vocem Domini, & quibus ante iurauerat ut non ostenderet eis terram lacte & melle manantem. * Horum filij in locum successerunt patrum, & circumcisi sunt a Iosue: quia sicut nati fuerant, in præputio erant, nec eos in via aliquis circumciderat. * Postquam autem omnes circumcisi sunt, manserunt in eodem castrorum loco, donec sanarentur. * Dixitq. Dominus ad Iosue: Hodie abstuli opprobrium Ægypti a vobis. Vocatumq. est nomen loci illius Galgala, & sic in præsentem diem. * Manseruntq. filij Israel in Galgalis, & fecerunt Phasce, quartadecima die mensis ad vespertum in campes tribus Iericho. * & comederunt de frugibus Terræ die altero, azymos panes, & polentam eiusdem anni. * Desecitq. manna postquam comederunt de frugibus Terræ, nec vñ sunt ultra cibo illo filij Israel, sed comederunt de frugibus præsentis anni Terræ Chanaan. * Cum autem esset Iosue in agro urbis Iericho, leuauit oculos, & vidit virum stantem contra se, euaginatam tenentem gladium, perrexitq. ad eum, & ait: Noster es, an aduersariorum? * Qui respondit: Nequaquam: sed sum princeps exercitus Domini, & nunc venio. * Cecidit Iosue pronus in terram. Et adorans ait: Quid Dominus meus loquitur ad seruum suum? * Solue, inquit, calceamentum tuum de pedibus tuis: locus enim, in quo stas, sanctus est. Fecitq. Iosue ut sibi fuerat imperatum.

CAP. VI.

Iericho autem clausa erat atque amunita, timore filiorum Israel, & nullus egredi audebat aut ingredi. * Dixitq. Dominus ad Iosue: Ecce dedi in manu tua Iericho, & regem eius, omnesq. fortes viros. * Circuite urbem cuncti bellatores semel per diem: sic facietis sex diebus. * Septimo autem

¶ Exo. 14. c.

21

¶ Exo. 3. b. 5

A d. 7. d. 35

tem die sacerdotes tollant septem
buccinas, quarum vsus est in iubi-
leo, & præcedat arcam fœderis:
septiesq. circuibitis ciuitatem,
& sacerdotes clangent buccinis.
* Cumq. insouerit vox tubæ lon-
gior atque concisior, & in auribus
vestris increpauerit, conclamabit
omnis populus vociferatione ma-
xima, & muri funditus corruent
ciuitatis, ingrediturq. singuli per
locum contra quem iterent. * Vo-
cauit ergo Iosue filius Nun facer-
dotes, & dixit ad eos: Tollite ar-
cam fœderis: & septem alij sacer-
dotes tollant septem iubilorum
buccinas, & incendant ante arcam
Domini. * Ad populum quoque
ait: Ite, & circuite ciuitatem, ar-
mati, præcedentes arcam Domi-
ni. * Cumq. Iosue verba finisset,
& septem sacerdotes septem buc-
cinis clangerent ante arcam fœde-
ris Domini, * omnisq. præcederet
armatus exercitus, reliquum vul-
gus arcam sequebatur, ac buccinis
omnia concrepabant. * Præce-
pit autem Iosue populo, dicens:
Non clamabitis, nec audietur vox
vestra, neque vllus sermo ex ore
vestro egredietur: donec viciat
dies in quo dicam vobis: Clama-
te, & vociferamini. * Circiuit
ergo arca Domini ciuitatem semel
per diem, & reuersa in castra,
mansit ibi. * Igitur Iosue de no-
cte confurgente, tulerunt sacerdo-
tes arcam Domini, * & septem ex
eis septem buccinas, quarum in
iubileo vsus est: præcedebantq.
arcam Domini ambulantes atque
clangentes: & armatus populus
ibat ante eos, vulgus autem reli-
quum sequebatur arcam, & buc-
cinis personabat. * Circiueruntq.
ciuitatem secundo die semel, &
reuersi sunt in castra. Sic fecerunt
sex diebus. * Die autem septimo,
diluculo confurgentes, circiuerunt
vrbem, sicut dispositum erat,
septies. * Cumq. septimo circui-
tu clangerent buccinis sacerdotes,
dixit Iosue ad omnem Israel: Vo-
ciferamini: tradidit enim vobis
Dominus ciuitatem: * sitq. ciui-
tas hæc anathema: & omnia quæ
in ea sunt, Domino. sola Rahab
meretrix viuat cum vniuersis, qui
cum ea in domo sunt: * abscon-
dit enim nuncios quos direximus.

18 * Vos autem cauete ne de his, quæ
præcepta sunt, quippiam contin-
gatis, & sitis præuaticationis rei,
& omnia castra Israel sub peccato
19 sint atque turbentur. * Quidquid
autem auri & argenti fuerit, &
vasorum æneorum ac ferri, Do-
mino consecratur, repositum in
thesauris eius. * Igitur omni po-
20 pulo vociferante, & clangentibus
tubis, postquam in aures multi-
tudinis vox lonitusq. increpuit,
muri illico corruerunt: & ascen-
dit vnusquisque per locum, qui
contra se erat: * ceperuntq. ciui-
21 tatem, * & interfecerunt omnia
quæ erant in ea, a viro vsque ad
mulierem, ab infante vsque ad
senem. Boues quoque & oves
& asinos in ore gladij percussere-
22 runt. * Duobus autem viris, qui
B exploratores missi fuerant, dixit
Iosue: Ingredimini domum mu-
lieris meretricis, & producite eam,
& omnia quæ illius sunt, sicut il-
23 li iuramento firmastis. * Ingre-
siq. iuuenes, eduxerunt viris, qui
& parentes eius, fratres quoque,
& cunctam suppellectilem ac co-
gnationem illius, & extra castra.
24 Israel mansere fecerunt. * Vrbem
autem, & omnia, quæ erant in ea,
succenderunt: absque auro & ar-
gento, & valis æneis, ac ferro,
quæ in ærarium Domini consecra-
25 runt. * Rahab vero meretricem,
& domum patris eius, & omnia,
quæ habebat, fecit Iosue viuere:
& habitauerunt in medio Israel
vsque in præsentem diem: eo
quod absconderit nuncios, quos
miserat vt explorarent Iericho. In
tempore illo, imprecatus est Iosue
26 sue, dicens: * Maledictus vir co-
ram Domino, qui suscitauerit &
ædificauerit ciuitatem Iericho. In
primogenito suo fundamenta il-
lius iaciat, & in nouissimo libe-
27 rum ponat portas eius. * Fuit ergo
Dominus cum Iosue, & nomen
eius vulgatum est in omni terra.

CAP. VII.

1 F Ilij autem Israel præuicati
A sunt mandatu, & vsurpauerunt
de anathemate. * Nam Achas
filius Charmi, filij Zabdi, filij
Zare de tribu Iude, tulit aliquid
de anathemate: & statq. est Do-

Heb. 2. b. 7
Heb. 11. f. 31

Heb. 11. f. 30

2. Mach. 12. c. 15

Heb. 2. b. 7

Heb. 11. f. 31

J. 8. 2. 2

J. Reg. 16. 8. 34

minus contra filios Israel. * Cumq. mitteret Iosue de Iericho viros contra Hai, quæ est iuxta Bethauen, ad Orientalem plagam oppidi Bethel, dixit eis: Ascendite, & explore Terram. Qui præcepta complentes explorauerunt Hai.

* Et reuerſi dixerunt ei: Non aſcendat omnis populus, ſed duo vel tria millia virorum pergant, & deleant civitatem: quare omnis populus fruſtra vexabitur contra hoſtes pauciſſimos? * Aſcenderunt ergo tria millia pugnatorum. Qui ſtatim terga verentes, * percuſſi ſunt a viris vrbs Hai, & corruerunt ex eis triginta ſex homines: perſecutiq. ſunt eos aduerſarij de porta vſque ad Sabarim, & ceciderunt per prona fugientes: pertimuitq. cor populi, & inſtar aquæ liquefactum eſt. * Iosue vero ſciſit veſtimenta ſua, & pronus cecidit in terram coram arca Domini vſque ad veſperam, tam ipſe quàm omnes ſenes Iſrael: miſeruntq. pulverem ſuper capita ſua, * & dixit Iosue: Heu Domine Deus, quid voluiſti traducere populum iſtum Iordanem ſtuvia, & traderes nos in manus Amorrhæi, & perderes? vtinam vt coepimus, manſiſſemus trans Iordanem. * Mi Domine Deus quid dicam, vident Iſraelem hoſtibus ſuis terga verentem? * Audient Chanani, & omnes habitatores Terræ, & pariter conglobati circumdabunt nos, atque delebunt nomen noſtrum de terra: & quid facies magno nomini tuo? * Dixitq. Dominus ad Iosue: Surge, cur iaces pronus in terra? * Peccauit Iſrael, & prauaricatus eſt pactum meum: tuleruntq. de anathemate, & furati ſunt atque mentiti, & abſconderunt inter vaſa ſua. * Nec poterit Iſrael ſtare ante hoſtes ſuos, eoſq. fugiet quia pollutus eſt anathemate. non ero vltra vobiscum, donec conteratis eum, qui huius ſceleris reus eſt.

* Surge, ſanctifica populum, & dic eis: Sanctificamini in crasti-nũ: hæc enim dicit Dominus Deus Iſrael: non poteris ſtare coram hoſtibus tuis, donec deleatur ex te qui hoc contaminatus eſt ſcelere. * Accedetſq. mane ſinguli per tribus veſtras: & quæcumque tribu

ſors inuenerit, accedet per cognationes ſuas, & cognatio per domos, domusq. per viros. * Et quicumque ille in hoc facinore fuerit deprehẽſus, comburetur igni cum omni ſubſtantia ſua: quoniã prauaricatus eſt pactum Domini, & fecit nefas in Iſrael. * Surgens itaque Iosue mane, applicuit Iſrael per tribus ſuas, & inuenta eſt tribus Iuda. * Quæ cum iuxta familias ſuas eſſet oblata, inuenta eſt familia Zare. Illam quoque per domos offe-rens, reperit Zabdi: * cuius domũ in ſingulos diuidens viros, inuenit Achan filium Charmi, filij Zabdi: filij Zare de tribu Iuda. * Et ait Iosue ad Achan: Fili mi, da gloriã Domino Deo Iſrael, & confitete, atque indica mihi quid feceris, ne abſcondas. * Reſponditq. Achan Iosue, & dixit ei: Vere ego peccaui Domino Deo Iſrael, & ſic & ſic feci. * vidi enim inter ſpolia pallium coccineum valde bonum, & ducentos ſculos argenti, regulamq. auream quinquaginta ſiclorum: & concupiſcens abſtuli, & abſcondi in terra contra mediũ tabernaculi mei, argentumq. ſoſſa humo operui. * Miſit ergo Iosue miniſtros: Qui currentes ad tabernaculum illius, repererunt cuncta abſcondita in eodem loco, & argentum ſimul. * Auferentesq. de tentoriõ tulerunt ea ad Iosue, & ad omnes filios Iſrael, proieceruntq. ante Do-
minum. * Tollens itaque Iosue Achan filium Zare, argentumq. & pallium, & auream regulam, filios quoque & filias eius, boues & aſinos, & oves, ipſumq. tabernaculũ, & cunctam ſupellectilem: (& omnis Iſrael cum eo) duxerunt eos ad Vallem Achor: * vbi dixit Iosue: Quia turbasti nos, exturbet te Dominus in die hac. Lapidauitq. omnis Iſrael: & cuncta quæ illius erant, igne conſumpſa ſunt. * Congregaueruntq. ſuper eum acervũ magnum lapidum, qui permanet vſque in præſentem diem. Et auctus eſt furor Domini ab eis. Vocatumq. eſt nomen loci illius, Vallis Achor, vſque hodie.

C A P. VIII.

Dixit autem Dominus ad Iosue: Ne timeas, neque formi-

¶ 1. b. 5
Leu. 20. b. 8
Nu. 11. b. 18
1. Reg. 16. b.
5

¶ 1. Reg. 18.
d. 17

N 5.6.d.14

N 5.7.2.4

des: tolle tecum omnem multitudinem pugnatorum, & conlurgens ascende in oppidum Hai. ecce tradidi in manu tua regem eius, & populum, urbemq. & terram. * Faciesq. vrbis Hai, & regi eius, sicut fecisti Iencho, & regi illius: praxdam vero, & omnia animantia diripietis vobis: pone insidias vrbis post eam. * Surrexitq. Iosue, & omnis exercitus bellatorum cum eo, vt ascenderent in Hai: & electa triginta milia viro- rum fortium milit nocte, * praecepitq. eis, dicens: Ponite insidias post ciuitatem: nec longius recedatis: & eritis omnes parati. * Il ego autem, & reliqua multitudo, quae mecum est, accedemus ex aduerso contra urbem. Cumq. exierint contra nos, sicut ante fecimus, fugiemus, & terga vertemus: * donec persequentes ab vrbe longius protrahantur: putabunt enim nos fugere sicut prius. * Nobis ergo fugientibus, & illis persequentibus, confurgetis de insidijs, & vastabitis ciuitatem: tradetq. eam Dominus Deus vest- ter in manus vestras. * Cumq. ceperitis, succendite eam, & sic omnia facietis, vt iussi. * Dimisitq. eos, & perrexerunt ad locum insi- diarum, sederuntq. inter Bethel, & Hai, ad Occidentalem plagam vrbis Hai: Iosue autem nocte illa in medio mansit populi, * surgensq. diluculo recensuit socios, & ascendit cum senioribus in fronte exer- citus, vallatus auxilio pugnato- rum. * Cumq. venissent, & ascen- dissent ex aduerso ciuitatis, stete- runt ad Septentrionalem vrbis pla- gam, inter quam & eos erat vallis media. * Quinque autem milia viros elegerat, & posuerat in insi- dijs inter Bethel & Hai ex occi- dentali parte eiusdem ciuitatis: * omnis vero reliquus exercitus ad aquilonem aciem dirigebat, ita vt nouissimi illius multitudinis Occidentalem plagam vrbis attingerent. Abijt ergo Iosue nocte illa, & stetit in vallis medio. * Quod cum vidisset rex Hai, festi- nauit mane, & egressus est cum omni exercitu ciuitatis, direxitq. aciem contra desertum, ignorans quod post tergum laterent insi- dia. * Iosue vero, & omnis Israel

cesserunt loco, simulantes metum, & fugientes per solitudinis viam. 16 * At illi vociferantes paniter, & se mutuo cohortantes, persecuti sunt eos. Cumq. recessissent a ci- uitate, * & ne vnus quidem in vi- D be Hai & Bethel remansisset qui non persequeretur Israel (sicut eruperant aperta oppida relinque- tes,) * dixit Dominus ad Iosue: Leua clypeum, qui in manu tua est, contra urbem Hai, quoniam 19 tibi tradam eam. * Cumq. ele- uasset clypeum ex aduerso ciuita- tis, insidiae, quae latebant, turre- xerunt confestim: & pergentes ad ciuitatem, ceperunt, & succen- derunt eam. * Viri autem ciuita- tis, qui persequabantur Iosue, respicientes & videntes fumum vrbis ad caelum vsque conscende- re, non potuerunt ultra huc illucq. diffugere: praesertim cum hi, qui simulauerant fugam, & tendebat E ad solitudinem, contra persequen- tes fortissime restitissent. * Vi- densq. Iosue & omnis Israel quod capta esset ciuitas, & fumus vrbis ascenderet, reuersus percussit 22 viros Hai. * Siquidem & illi qui ceperant & succenderant ciuita- tem, egressi ex vrbe contra suos, medios hostium ferite coeperunt. Cum ergo ex vtraque parte aduer- sarii caderent, ita vt nullus de 23 tanta multitudine saluaretur, * re- gem quoque vrbis Hai apprehen- derunt viuentem, & obulerunt 24 Iosue. * Igitur omnibus interfe- ctis, qui Isaaclem ad deserta ten- dentem fuerant persecuti, & in eodem loco gladio corruentibus, re- uerti filij Israel percusserunt ciui- tatem. * Erant autem qui in eodem die considerant a viro vsque ad mulierem, duodecim milia hominum, omnes vrbis Hai. * Iosue vero non contraxit manum, quam in sublime porrexerat, te- neas clypeum donec interficeren- tur omnes habitatores Hai. * Lu- F menta autem & praxdam ciuitatis diuiserunt sibi filij Israel, sicut praeceperat Dominus Iosue. * Qui succendit urbem, & fecit eam tu- mulum sempiternum: * regem quoque eius suspendit in patibulo vsque ad vesperam & solis occa- sum. Praecepitque Iosue, & depo- suerunt cadauer eius de cruce: proie-

proieceruntq. in ipso introitu ciuitatis, congesto super eum magno acervo lapidum, qui permanet vsque in presentem diem.

* Tunc edificauit Iosue altare. 30
Domino Deo Israel in monte

Hebal: * sicut praeceperat Moy- 31
ses famulus Domini filius Israel.

Et scriptum est in volumine legis 32
Moyfi: Altare vero de lapidibus im-
politis, quos solum non tetigit: & obtulit super eo holocausta Domino, immolauitq. pacificas victimas. * Et scriptum super lapides Deuteronomium legis Moyfi, quod ille digesserat coram filiis Israel. * Omnis autem populus, 33
& maiores natu, ducesq. ac iudices stabant ex vtraque parte arcis, in conspectu sacerdotum qui portabant arcam foederis Domini, vt aduena ita & indigena. Media pars eorum iuxta montem Garizim, & media iuxta montem Hebal, sicut praeceperat Moyses famulus Domini. Et primum quidem benedixit populo Israel. * Post 34
haec legit omnia verba benedictionis & maledictionis, & cuncta, quae scripta erant in legis volumine. * Nihil ex his, quae Moyses 35
iussit, reliquit intactum, sed vniuersa replicauit coram omni multitudine Israel, mulieribus ac paruulis & aduenis, qui inter eos morabantur.

C A P. IX.

Quibus auditis, cuncti reges 1
trans Iordanem, qui veria-
bantur in montanis & campestri-
bus, in maritimis ac litore ma-
gni maris, hi quoque qui habita-
bant iuxta Libanum, Hethaeus &
Amorrhaeus, Chanaanus, Phe-
rezeus, & Hethus, & Iebusaeus
congregati sunt pariter, vt pu-
gnarent contra Iosue & Israel vno
animo, eademq. sententia. * At
hi, qui habitabant in Gabaon, au-
dientes cuncta quae fecerat Iosue,
Tericho & Hai: * & callide cogi-
tantes tulerunt sibi cibaria, saccos
veteres asinis imponentes, & vtres
vinarios seissos atque confutos,
* calceamenta q. perantiqua quae
ad indicium vetustatis pittacijs con-
futa erant, induti veteribus vesti-
mentis: panes quoque, quos por-

tabant ob viaticum, duri erant, &

6 in frusta comminuti: * perrexe-
runtq. ad Iosue, qui tunc mora-
batur in castris Galgalz. & dixe-
runt ei, atque simul omni Israelis
De terra longinqua venimus, pa-
cem vobiscum facere cupientes.

Responderuntq. viri Israel ad eos,
7 atque dixerunt: * Ne forte in ter-
ra, quae nobis sorte deberet, ha-
bitetis, & non possumus foedus
8 inire vobiscum. * At illi ad Io-
sue, Serui, inquirunt, tui sumus.

Quibus Iosue ait: Quinam estis
9 vos? & vnde venistis? * Respon-
derunt: De terra longinqua valde
venerunt serui tui in nomine Do-
mini Dei tui. Audiuimus enim
famam potentiae eius, cuncta quae

10 fecit in Aegypto, * & duobus re-
gibus Amorrhaeorum qui fuerunt
trans Iordanem, Sehon regi Hese-
bon, & Og regi Basan, qui erat
11 in Astaroth: * dixeruntq. nobis
seniores, & omnes habitatores
Terraestra: Tollite in manibus
cibaria ob longissimam viam, &
occurrite eis, & dicite: Serui ve-
stri sumus, foedus inire nobiscum.

12 * En, panes quando egressi sumus
de domibus nostris, vt veniremus
ad vos, calidos sumpimus, nunc
fidei facti sunt, & vetustate nimia
13 comminuti. * vtres vini novos
impleuimus, nunc rupti sunt &
soluti. vestes & calceamenta qui-
bus induimur, & quae habemus
in pedibus, ob longitudinem
longioris viae trita sunt, & pene
14 consumpta. * Susceperunt igitur
de cibarijs eorum, & os Domini
non interrogauerunt. * Fecitq.

15 Iosue cum eis pacem, & inito fœ-
dere pollicitus est quod non occi-
derentur: principes quoque mul-
titudinis iurauerunt eis. * Post
dies autem tres inito fœderis, au-
dierunt quod in vicino habitaret,
17 & inter eos futuri essent. * Mo-
ueruntq. castra filij Israel, & ve-
nerunt in ciuitates eorum die ter-
tio, quarum haec vocabula sunt,
Gabaon, & Caphira, & Beroth,
18 & Cariathiarim. * Et non per-
cussit eos, eo quod iurassent
eis principes multitudinis in no-
mine Domini Dei Israel. Murmu-
rauit itaque omne vulgus contra
19 principes. * Qui responderunt eis:
Iurauimus illis in nomine Domi-
ni Dei

Num. 21.

C. 13

12. Reg. 21.

a. 2

ni Dei Israel, & idcirco non possumus eos contingere. * Sed hoc faciemus eis: Reseruentur quidem ut viuant, ne contra nos ira Domini concitetur, si peierauerimus: * sed sic viuant, ut in vltis vniuersae multitudinis ligna cadant, aquasq. comportent. Quibus hae loquentibus: * vocauit Gabaonitas Iosue, & dixit eis: Cur nos decipere fraude voluistis, ut diceretis: Procul valde habitamus a vobis, cum in medio nostri sitis? * Itaque sub maledictione eritis, & non deficiet de stirpe vestra ligna cadens, aquasq. comportans in domum Dei mei. * Qui responderunt: Nunciatum est nobis seruis tuis, quod promississet Dominus Deus tuus Moysi seruo suo ut traderet vobis omnem Terram, & disperderet cunctos habitatores eius. Timuimus igitur valde, & prouidimus animabus nostris, vestro terrore compulsi, & hoc consilium iniunimus. * Nunc autem in manu tua sumus: quod tibi bonum & rectum videtur, fac nobis. * Fecit ergo Iosue ut dixerat, & liberauit eos de manu filiorum Israel, ut non occiderentur. * Deceuitq. in illo die eos esse in minuto cuncti populi, & altaris Domini, cadentes ligna, & aquas comportantes, vique in praesens tempus, in loco, quem Dominus elegit.

CAP. X.

QUAE cum audisset Adonisedec rex Ierusalem, quod scilicet cepisset Iosue Hai. & lubuerisset eam (sicut enim fecerat Iericho & regi eius, sic fecit Hai, & regi illius) & quod transfugerent Gabaonites ad Israel, & essent federati eorum, * timuit valde. Vrbis enim magna erat Gabaon, & vna ciuitatum regaliū, & maior oppido Hai, omnesq. bellatores eius fortissimi. * Misit ergo Adonisedec rex Ierusalem ad Ohani regē Hebron, & ad Pharam regem Ierimoth, ad Iaphia quoque regem Lachis, ad Dabir regem Eglon, dicens: * Ad me ascendite, & ferte praesidium, ut expugnemus Gabaon, quare transfugerit ad Iosue, & ad filios Israel. * Congre-

gati igitur ascenderunt quinque reges Amorriorum: rex Ierusalem, rex Hebron, rex Ierimoth, rex Lachis, rex Eglon, simul cum exercitibus suis, & castrametati sunt circa Gabaon, oppugnantes eam. * Habitatores autem Gabaon vrbis obsessae miserunt ad Iosue, qui tunc morabatur in castris apud Gagalani, & dixerunt ei: Ne retrahas manus tuas ab auxilio seruatorum tuorum: ascende cito, & libera nos, serq. praesidium: conuenerunt enim aduersum nos omnes reges Amorriorum, qui habitant in montanis. * Ascenditq. Iosue de Gagalais, & omnis exercitus bellatorum cum eo, viri fortissimi. * Dixitq. Dominus ad Iosue: Ne timeas eos: in manus enim tuas tradidi illos: nullus ex eis tibi resistere poterit. * Irruit itaque Iosue super eos repente, tota nocte ascendens de Gagalais. * Et conturbauit eos Dominus a facie Israel: contriuitq. plagamagnam in Gabaon, ac persequens est eos per viam ascensus Beth horon, & percussit vique Azeca & Maceda. * Cumq. fugerent filios Israel, & essent in descensu Beth horon, Dominus misit super eos lapides magnos de caelo vique ad Azeca: & mortui sunt multo plures lapidibus grandinis, quam quos gladio percusserant filii Israel. * Tunc locutus est Iosue Domino in die, qua tradidit Amorriorum in conspectu filiorum Israel, dixitq. coram eis: Sol contra Gabaon non moueatis, & Luna contra vallem Aialon. * Steteruntq. // Isai. 23. f. Luna, donec vlticaretur se gens de inimicis suis. Nonne scriptum est hoc in libro iustorum? Stetit itaque Sol in medio cali, & non festinauit occumbere spatio vnus diei. * Non fuit autem nec postea tam longa dies, obediēte Domino voci hominis, & pugnante pro Israel. * Reuersusq. est Iosue cum omni Israel in castra Gagalai. * Fugerant enim quinque reges, & se absconderant in spelunca vrbis Maceda. * Nunciatumq. est Iosue quod inuenti essent quinque reges, & se absconderant in spelunca vrbis Maceda. * Qui praecipit socijs, & ait: Voluite saxa ingentia ad os speluncae, & ponite viros,

nite contra meridiem Ceneroth, in campestribus quoque & in regionibus Dor iuxta mare: * Chananzum quoque ab Oriente & Occidente, & Amorrhazum atque Hethzum ac Pherezazum & Iebusizum in montanis: Heuzum quoque qui habitabat ad radices Hermon in Terra Maspha. * Egredisq. sunt omnes cum turris suis, populus multus nimis sicut arena, quæ est in litore maris, equi quoque & currus imensæ multitudinis. * Conueneruntq. omnes reges isti in vnum ad Aquas Merom, vt pugnarent cõtra Israel. * Dixitq. Dominus ad Iosue: Ne timeas eos: cras enim hac eadem hora ego tradam omnes istos vulnerandos in conspectu Israel: equos eorum subneruabis, & currus igne combures. * Venitq. Iosue, & omnis exercitus cum eo aduersus illos ad Aquas Merom subito, & irruerunt super eos, * tradiditq. illos Dominus in manus Israel. Qui percusserunt eos, & persecuti sunt vsque ad Sidonem magnam, & Aquas Maserephoth, campumq. Masphe, qui est ad Orientalem illius partem. Ita percussit omnes, vt nullas dimitteret ex eis reliquias: * fecitq. sicut præceperat ei Dominus, & quos eorum subneruauit, currusq. combussit igni. * Reuersusq. statim cepit Afor: & regem eius percussit gladio. Afor enim antiquitus inter omnia regna hæc principatum tenebat. * Percussitq. omnes animas, quæ ibidem morabantur: non dimisit in ca villas reliquias, sed vsque ad internecionem vniuersa vastauit, ipsamq. urbem peremit incendio. * Et omnes per circuitum ciuitates, regesq. earum cepit, percussit atque deleuit, sicut præceperat ei Moyses famulus Domini. * Absque vrbibus, quæ erant in collibus, & in tumulis sitæ, ceteras succendit Israel: vnam tantum Afor munitissimam flamma consumpsit. * Omnemq. prædam istarum vrbium ac iumenta diuiserunt sibi filij Israel, cunctis hominibus interfectis. * Sicut præceperat Dominus Moysi seruo suo, ita præcepit Moyses Iosue, & ille vniuersa compleuit: non præterijt de

vniuersis mandatis, nec vnum quidem verbum quod iusserat Dominus Moysi. * Cepit itaque Iosue omnem Terram montanæ, & meridianam, terramq. Gosen, & planitiem, & Occidentalem plagam, montemq. Israel, & campestria eius: * & partem montis, quæ ascendit Seir vsque Baalgad per planitiem Libani subter montem Hermon: omnes reges eorum cepit, percussit, & occidit. * Multo tempore pugnavit Iosue contra reges istos. * Non fuit ciuitas quæ se traderet filiis Israel, præter Heuzum, qui habitabat in Gabaon: omnes enim bellando cepit. * Domini enim sententia fuerat, vt indurarentur corda eorum, & pugnarent contra Israel, & caderent, & non mererentur vllam clementiam, ac perirent, sicut præceperat Dominus Moysi. * In illo tempore venit Iosue, & interfecit Enacim de montanis, Hebron, & Dabir, & Anab, & de omni monte Iuda, & Israel, vrbesq. eorum deleuit. * Non reliquit vllum de stirpe Enacim, in Terra filiorum Israel: absque ciuitatibus Gaza, & Geth, & Azoto, in quibus solis reliqui sunt. * Cepit ergo Iosue omnem Terram, sicut locutus est Dominus ad Moysen, & tradidit eam in possessionem filiis Israel secundum partes & tribus suas. quieuitq. Terra a prælijs.

C A P. XII.

HI sunt reges, quos percusserunt filij Israel, & possederunt Terram eorum trans Iordanem ad solis ortum, a torrente Arnon vsque ad montem Hermon, & omnem Orientalem plagam, quæ respicit solitudinem. * Sehon rex Amorrhæorum, qui habitauit in Hesebon, dominatus est ab Aroer, quæ sita est super ripam torrentis Arnon, & medix partis in valle, dimidixq. Galaad, vsque ad torrentem Iaboc, qui est terminus filiorum Ammon. * & a solitudine vsque ad Mare Ceneroth contra Orientem, & vsque ad Mare deserti, quod est mare salissimū, ad Orientalem plagam per viam quæ ducit Bethsimoth: & ab australi parte, quæ subiacet Afc.

Deut. 7. a.

Exo. 34. b.

Deut. 7. a.

Afedoth, Phasga. * Terminus Og
regis Balan, de reliquijs Ra-
phaim, qui habitauit in Astaroth,
& in Edrai, & dominatus est in
monte Hermon, & in Salecha,
atque in vniuersa Balan, vsque
ad terminos * Gesluri, & Macha-
ti, & dimidiæ partis Galaad: ter-
minos Sehon regis Helebon.
* Moyses famulus Domini, & fi-
lij Israel percusserunt eos, tradi-
ditq. Terram eorum Moyses in
possessionem Rubenitis, & Gad-
itis, & dimidiæ tribui Manass.
* Hi sunt reges Terræ quos percus-
sit Iosue & filij Israel trans Iordanem
ad Occidentalem plagam, a
Baalgad in campo Libani, vsque
ad montem, cuius pars ascendit
in Seir: tradiditq. eam Iosue in
possessionem tribubus Israel, sin-
gulis partes suas, * tam in mon-
tanis quam in planis atque cam-
pestribus. In Afedoth, & in soli-
tudine, ac in meridie Herzeus
fuit & Amortheus, Chanaanæus
& Pherezzeus, Heuzeus & Iebuseus.
* Rex Iericho vnus: rex Hai, quæ
est ex latere Bethel, vnus: rex Ieru-
salem vnus, rex Hebron vnus,
* rex Ierimoth vnus, rex La-
chis vnus, * rex Eglon vnus, rex
Gazer vnus, * rex Dabir vnus,
rex Gader vnus, * rex Herma-
vnus, rex Hered vnus, * rex Leb-
na vnus, rex Odullam vnus, * rex
Maceda vnus, rex Bethel vnus,
* rex Taphua vnus, rex Opher
vnus, * rex Aphec vnus, rex Saron
vnus, * rex Madon vnus, rex Afor
vnus, * rex Semeron vnus, rex
Achlah vnus, * rex Thenac vnus,
rex Mageddo vnus, * rex Cades
vnus, rex Iachanan Carmeli vnus,
* rex Dor, & prouincie Dor vnus,
rex Gentium Galgal vnus, * rex
Thersa vnus: omnes reges trigin-
ta vnus.

C A P. XIII.

Iosue senex, prouectusq. ætatis
erat, & dixit Dominus ad eum:
Senuisti, & longæuus es, terraq.
harissima derelicta est, quæ nec-
dum sorte diuisa est: * omnis vi-
delicet Galilæa, Philisthiim, &
vniuersa Gesluri. * A fluuio tur-
bido, qui irrigat Ægyptum, vs-

que ad terminos Accaron contra
Aquilonem: Terra Chanaan, quæ
in quinque regulos Philisthiim
diuiditur, Gazæos, & Azotios,
Ascalonitas, Gethæos, & Acca-
ronitas. * Ad meridiem vero sunt
Heuæi, omnis Terra Chanaan, &
Maara Sidoniorum vsque Apheca
& terminos Amorrhæi, * cuiusq.
confinia. Libani quoque regio
contra Orientem a Baalgad iuxta
montem Hermon, donec ingredia-
ris Emath. * Omnium qui ha-
bitant in monte a Libano vsque
ad Aquas Maserephoth, vniuer-
siq. Sidonij. Ego sum qui delebo
eos a facie filiorum Israel, Veniat
ergo in partem hereditatis Israel,
sicut præcepi tibi. * Et nunc di-
uide terram in possessionem no-
uem tribubus, & dimidiæ tribui
Manasse, * cum qua Ruben &
Gad possederunt terram, * quam
tradidit eis Moyses famulus Do-
mini trans fluentia Iordanis, ad
orientalem plagam. * Ab Aroer,
quæ sita est in ripa torrentis Ar-
non, & in vallis medio, vniuer-
saq. campestia Medaba, vsque
Dibon: * & cunctas ciuitates Se-
hon, regis Amorrhæi, qui regna-
uit in Helebon vsque ad terminos
filiorum Ammon. * & Galaad,
ac terminum Gesluri & Machati,
& omnem montem Hermon, &
vniuersam Balan, vsque ad Sale-
cha, * omne regnum Og in Ba-
san, qui regnauit in Astaroth &
Edrai, ipse fuit de reliquijs Ra-
phaim: percussitq. eos Moyses,
atque deleuit. * Nolueruntq.
disperdere filij Israel Geslun &
Machati: & habitauerunt in me-
dio Israel vsque in præsentem
diem. * Tribui autem Leui non
dedit possessionem: sed sacrificia
& victimæ Domini Dei Israel, ipsa
est eius hereditas, sicut locutus est
illi. * Dedit ergo Moyses posses-
sionem tribui filiorum Ruben iux-
ta cognationes suas. * Fuitq. ter-
minus eorum ab Aroer, quæ sita
est in ripa torrentis Arnon, & in
valle eiusdem torrentis media:
vniuersam planiciem, quæ ducit
Medaba, * & Helebon, cunctosq.
viculos earum, * qui sunt in cam-
pestribus: Dibon quoque, & Ba-
mothbaal, & oppidum Bashmaon,
* & Iassa, & Cedimoth, & Me-
phaath,

Num. 32.
f. 11

Num. 18.
a 1

phaath, * & Cariathaim, & Saba- 19
ma, & Sarathafar in monte con-
uallia. * Bethphogor & Alcedorh, 20
Phafga & Bethielimoth, * & om-
nes vrbes campellres, vniuerfaq.
regna Schon regis Amorthai, qui 21
regnauit in Helebon, * quem per-
cussit Moyſes cū principibus Ma-
dian: Hezauum, & Recem, & Sur,
& Hur, & Rebe duces Schon ha- 22
bitatores Terræ. * Et Balaam fi-
lium Beor ariolum occiderunt fi-
lij Israel gladio cum ceteris inter- 23
fectis. * Postq. est terminus fi-
liorum Ruben Iordanis fluius. 24
Hæc est possessio Rubenitarum,
per cognationes suas vrbum & vi-
culorum. * Deditq. Moyſes tribui 25
Gad & filijs eius per cognationes
suas possessionem, cuius hæc diui-
sio est: * Terminus laſer, & omnes 26
ciuitates Galaad, & dimidiam par-
tem terræ filiorum Ammon, vsque
ad Aroer, quæ est contra Rabba. 27
* & ab Helebon vsque Ramoth,
Maſphe & Betonim: & a Manaim
vsque ad terminos Dabir. * in val-
le quoque Betharan, & Bethnem-
ra, & Socoth, & Saphon reliquam
partē regni Schon regis Helebon:
huius quoque finis. Iordanis est
vsque ad extremam partem maris
Cenereth trans Iordanem ad orien-
talem plagam. * hæc est possessio
filiorum Gad per familias suas,
ciuitates, & villæ earum. * Dedit 28
& dimidiz tribui Manaſſe, filijsq.
eius iuxta cognationes suas pos-
sessionem, * cuius hoc principium
est: a Manaim vniuerſam Baſan,
& cuncta regna Og regis Baſan,
omnesq. vicus Iair, qui sunt in
Baſan, sexaginta oppida. * & di-
midiam partem Galaad, & Atta-
roth, & Edrai vrbes regni Og in
Baſan: filijs Machir, filij Manaſſe
dimidiz parti filiorum Machir iux-
ta cognationes suas. * Hanc pos-
sessionem diuiſit Moyſes in cam-
peſtribus Moab trans Iordanem,
contra Iericho ad Orientalem pla-
gam. * * Tribui autem Leui non
dedit possessionem: quoniam Do-
minus Deus Israel ipſe est posses-
ſio eius, vt locutus est illi.

C A P. XIII.

Hoc est, quod possederunt
filij Israel in Terra Chanaan,

quam dederunt eis Eleazar sacer-
dos, & Iosue filius Nun, & prin-
cipes familiarum per tribus Is-
rael: * forte omnia diuidentes, || Nu. 34. c.
ſicut præceperat Dominus in ma-
nu Moyſi, nouem tribubus, & di-
midiz tribui. * Duabus enim tri-
bus, & dimidiz dederat Moyſes
trans Iordanem possessionem:
absque Leuitis, qui nihil terræ ac-
ceperunt inter fratres suos: * sed
in eorum ſucceſſerunt locum filij
Ioseph in duas diuſi tribus, Ma-
naſſe & Ephraim: nec acceperunt
Leuitæ aliam in Terra partem,
nisi vrbes ad habitandum, & sub-
urbana earum ad alenda iumen-
ta & pecora ſua. * Sicut præce-
perat Dominus Moyſi, ita fece-
runt filij Israel. & diuiſerunt
Terram. * Acceſſerunt itaque fi-
lij Iuda ad Iosue in Galaad, locu-
tusq. est ad eum Caleb filius Ie-
phone Cenezus: || Noſti quid lo-
cutus ſit Dominus ad Moyſen ho-
minem Dei de me & te in Cadeſ-
barne. * Quadraginta annorum
eram quando miſit me Moyſes fa-
mulus Domini de Cadeſbarne, vt
conſiderarem Terram, nunciaviq.
ei quod mihi verum videbatur: 22
* Fratres autem mei, qui aſcende-
rant mecū, diſſoluerunt cor popu-
li: & nihilominus ego ſecutus ſum
Dominum Deum meum. * Iura-
uitq. Moyſes in die illo, dicens:
Terra, quam calcavit pes tuus, erit
possession tua, & filiorum tuorum
in æternum: quia ſecutus es Do-
minum Deum meum. * Conceſ-
ſit ergo Dominus vitam mihi, ſi-
cut pollicitus eſt vsque in præſen-
tem diem. Quadraginta & quin-
que anni ſunt, ex quo locutus eſt
Dominus verbum iſtud ad Moy-
ſen, quando ambulabat Israel
ſolitudinem: hodie octoginta quin-
que annorum ſum * ſic valens,
vt eo valebam tempore quando
ad explorandum miſſus ſum: || il-
lus in me temporis fortitudo vſ-
que hodie perſeuerat, tam ad bel-
landum quàm ad gradiendum. || Eccl. 46.
b. 11
* Da ergo mihi montem iſtum,
quem pollicitus eſt Dominus, te
quoque audiente, in quo Enacim
ſunt, & vrbes magnæ atque mu-
nitæ: ſi forte ſit Dominus mecum,
& potuero delere eos: ſicut pro-
miſit mihi. * Benedixitque ei
Iosue:

Iosue : & tradidit ei Hebron in possessionem . * atque ex eo fuit 14
Hebron Caleb filio Iephone Cenezzo vsque in presentem diem : quia secutus est Dominum Deum 15
Israel . * Nomen Hebron ante vocabatur Cariath Arbe : Adam maximus ibi inter Enacim situs est : & Terra cessauit a praelijs .

C A P . X V .

¶ Num . 34 .
a . 8

Igitur ¶ fors filiorum Iudæ per 1
cognationes suas ista fuit : A termino Edom , desertum Sin contra Meridiem , & vsque ad extremam partem australis plagæ . * initium eius a summitate maris salissimi , & a lingua eius , quæ respicit Meridiem . * Egrediturq . contra Ascensum Scorpionis , & pertransit in Sina : ascenditq . in Cadesbarne , & peruenit in Eston , ascendens ad Addar , & circuiens Carcaa , * atque inde pertransiens in Asemona , & perueniens ad Torrentem Ægypti : eruntq . termini eius mare magnum , hic erit finis meridianæ plagæ . * Ab Oriente vero erit initium , mare salissimum vsque ad extrema Iordanis : & ea quæ respiciunt ad Aquilonem a lingua maris vsque ad eundem Iordanis fluuium . * ascenditq . terminus in Beth Hagla , & transit ab Aquilone in Beth Araba : ascendens ad lapidem Boën filij Ruben . * & tendens vsque ad terminos Debera de Valle Achor , contra Aquilonem respiciens Galgala , quæ est ex aduerso Ascensionis Adommim , ab australi parte torrentis : transitq . aquas , quæ vocantur Fons solis : & erunt exitus eius ad Fontem Rogel . * ascenditq . per conuallem filij Ennom ex latere Iebusæi ad Meridiem , hæc est Ierusalem : & inde se erigens ad verticem montis , qui est contra Geennom ad Occidentem in summitate Vallis Raphaim contra Aquilonem . * pertransitq . a vertice montis vsque ad fontem aquæ Nephtoa : & peruenit vsque ad vicos montis Ephron : inclinaturq . in Baala , quæ est Cariathiarim , id est , vrbs siluarum . * & circuit de Baala contra Occidentem , vsque ad montem Seir : transitq . iuxta latum montis Iarim

ad Aquilonem in Chesson : & descendit in Bethsames , transitq . in 11
Thamna . * & peruenit contra Aquilonem partis Accaron ex latere : inclinaturq . Sechrona , & transit montem Baala : peruenitq . in Iebneel , & magni maris contra occidentem sine concluditur . * hi sunt termini filiorum Iuda per circuitum in cognationibus suis . * Caleb vero filio Iephone dedit partem in medio filiorum Iuda , sicut præceperat ei Dominus : Cariath Arbe patris Enac , ipsa est Hebron . 12
¶ Deleuitq . ex ea Caleb tres filios Enac , Selaï & Ahimâ & Tholmai de stirpe Enac . * Atque inde descendens venit ad habitatores Dabir , quæ prius vocabatur Cariath Sepher , id est , ciuitas litterarum . * Dixitq . Caleb : Qui percussit Cariath Sepher , & cepit eam , dabo ei Axam filiam meam uxorem . * Cepitq . eam Othoniel filius Cenez frater Caleb iunior : deditq . ei Axam filiam suam uxorem . 13
¶ Quæ , cum pergerent simul , iuala est a viro suo ut peteret a patre suo agrum , suspirauitq . ut sedebat in alio . Cui Caleb : Quid habes , inquit ? A illa respondit : Da mihi benedictionem : Terram australem & arenam dedisti mihi , iunge & irriguam . Dedit itaque ei Caleb irriguam superius & inferius . * Hæc est possessio tribus filiorum Iuda : per cognationes suas . * Erantq . ciuitates ab extremis partibus filiorum Iuda iuxta terminos Edom a Meridie : Cabsael & Eder & 14
Iagur , * & Cina & Dimona & Adada , * & Cades , & Asor , & Iethnam , * Ziph & Telem & Ba 15
loth , * Alor noua & Carioth , Hebron , hæc est Asor . * Amam , Sama , & Molada , * & Alergadda & 16
Hassemon & Bethphelet , * & Hasserual & Bersabee & Baziorha . 17
¶ & Baala & Iim & Esem , * & Eltholad & Cesil & Harma , * & Si 18
celeg & Medemena & Senfenna . 19
¶ Lebaoth & Selim & Aën & Reimon . omnes ciuitates vigintino 20
uum , & villæ earum . * In Campes 21
tribus vero : Estael & Sarea & Asena , * & Zanoë & Engannim 22
& Taphua & Enaim , * & Ierimoth & Adullam , Socho & Azeca , * & Saraim & Adithaim & Gederæ & Gederothaim vrbes quatuordecim .

¶ Iudic . i . c .

10

22077

mordecim, & villæ earū. * Sanan & Hadatha & Magdalgad, * Delean & Masepha & Iothel, * Lachis & Basseath & Eglon, * Chebbō & Leheman & Cethlis, * & Gideroth & Bethdagō & Naama & Maceda: ciuitates Iudecim, & villæ earū. * Labana & Ether & Afan, * Iephtha & Esna, * & Neleb, * & Ceila & Achzib & Maresa: ciuitates nouæ, & villæ earum. * Accaron cum vicis & villulis suis. * Ab Accaron vsque ad mare: omnia quæ vergūt ad Azotum & viculos eius. * Azotus cum vicis & villulis suis. Gaza cum vicis & villulis suis, vsque ad torrentem Ægypti, & mare magnū terminus eius. * Et in monte: Samir & Iether & Socoth, * & Danna & Cariathseenna, hæc est Dabir: * Anab & Istemo & Anim, * Gossen & Olon & Gilo: ciuitates vndecim & villæ earum. * Arab & Ruma & Esan, * & Ianum & Beththaphua & Aphca, * Athmatha & Cariatharbe, hæc est Hebrō, & Sior: ciuitates nouem, & villæ earum. * Maon & Carmel & Ziph & Iota, * Iezrael & Iucadam & Zanoë, * Accain, Gabaa & Thamnar: ciuitates decem, & villæ earū. * Halhul, & Beslur, & Gedor, * Mareth, & Bethanoth, & Elecon: ciuitates sex & villæ earum. * Cariathbaal, hæc est Cariathiarim, vrbis siluarum, & Azebba: ciuitates duæ, & villæ earum. * In deserto Betharaba, Meddin, & Sachacha, * & Nebfan, & ciuitas salis, & Engaddi: ciuitates sex, & villæ earū. * Iebusæum autem habitatorem Ierusalem non potuerunt filij Iuda delere: habitauitq. Iebusæus cum filiis Iuda in Ierusalem vsque in præsentem diem.

C A P. XVI.

Cecidit quoque fors filiorum Ioseph ab Iordane contra Iericho & aquas eius ab Oriente: solitudo quæ ascendit de Iericho ad montem Bethel: * & egreditur de Bethel Luza: transitq. terminum Archi, Atharoth. * & descendit ad Occidentem iuxta terminū Iephtheti, vsque ad terminos Beth horon inferioris, & Gazer: finiuñtq. regiones eius mari magno: possederuntq. filij Ioseph Manasse &

Ephraim. * Et factus est terminus filiorum Ephraim per cognationes suas: & possessio eorum contra Oriëtem Ataroth addar vsque Beth horon superiorem. * Egrediunturq. cōfinia in mare: Machmethath vero Aquilonē respicit, & circuit terminos contra Orientem in Thanathseho: & pertransit ab Oriente Ianoë. * & descendit de Ianoë in Ataroth & Naaratha: & peruenit in Iericho, egrediturq. ad Iordanem. * De Taphua pertransit contra mare in Vallem arundineti, suntq. egressus eius in mare salissimum. hæc est possessio tribus filiorū Ephraim per familias suas. * Vrbesq. separatæ sunt filijs Ephraim in medio possessionis filiorū Manasse, & villæ earum. * Et non interfecerunt filij Ephraim Chananzū, qui habitabat in Gazer: habitauitq. Chananzus in medio Ephraim vsque in diem hanc tributarius.

C A P. XVII.

Cecidit autem fors tribui Manasse (ipse enim est primogenitus Ioseph) Machir primogenitū Manasse patri Galaad, qui fuit vir pugnator, habuitq. possessionem. * Galaad & Balan: * & reliquis filiorū Manasse iuxta familias suas, filijs Abiezer, & filijs Helec, & filijs Elziel, & filijs Sechem, & filijs Hepher, & filijs Semida. isti sunt filij Manasse filij Ioseph, mares per cognationes suas. * Salphaad vero filio Hepher filij Galaad filij Machir filij Manasse non erant filij, sed solæ filiz: quarum ista sunt nomina, Maala & Noa & Hegla & Melcha & Therfa. * Veneruntq. in conspectu Eleazari sacerdotis, & Iosue filij Nun, & principum dicentes: Dominus præcepit per moysen, ut daretur nobis possessio in medio fratrum nostrorū. Deditq. eis iuxta imperium Domini possessionem in medio fratrum patris earum. * Et ceciderunt funiculi Manasse, decem, absciditq. Terza Galaad & Balan trans Iordanem. * Filiz enim Manasse possederunt hereditatem in medio filiorum eius. Terra autem Galaad cecidit in sortem filiorum Manasse qui reliqui erant. * Fuitq. terminus

Num. 26.
d. 30

Num. 27.
a. 1. & 36. d.

11

N minus

minus Manasse ab Aser, Machmethat quæ respicit Sichem: & egreditur ad dextram iuxta habitatores Fontis Taphuz. * Etenim in forte Manasse ceciderat Terra Taphuz, quæ est iuxta terminos Manasse filiorum Ephraim. * Descenditq. terminus Vallis arundineæ in meridiem torrentis ciuitatum Ephraim, quæ in medio sunt urbium Manasse: terminus Manasse ab Aquilone torrentis, & exitus eius pergit ad mare: * ita ut possessio Ephraim sit ab Austro, & ab Aquilone Manasse, & utramque claudat mare, & coniungantur sibi in tribu Aser ab Aquilone, & in tribu Issachar ab Oriente. * Fuitq. hereditas Manasse in Issachar & in Aser, Bethan & viculi eius, & leblaam cum viculis suis, & habitatores Dor cum oppidis suis, habitatores quoque Endor cum viculis suis: similiterq. habitatores Thenac cum viculis suis, & habitatores Mageddo cum viculis suis, & tertia pars Urbis Nopheh. * Nec potuerunt filij Manasse has ciuitates subuicere, sed cepit Chananzus habitare in terra sua. * Postquam autem conuenerunt filij Israel, subiecerunt Chananzos, & fecerunt sibi tributarios, nec interfecerunt eos. * Locutiq. sunt filij Ioseph ad Iosue, & dixerunt: Quare dedisti mihi possessionem sortis & funiculi vnus, cum sim tantæ multitudinis, & benedixerit mihi Dominus? * Ad quos Iosue ait: Si populus multus es, ascende in siluam, & succide tibi spatia in Terra Pherezzi & Raphaim: quia angusta est tibi possessio montis Ephraim. * Cui responderunt filij Ioseph: Nô poterimus ad montana conscendere, cû ferreis curribus utarur Chananzæ, qui habitant in terra campestris, in qua sitæ sunt Bethsan cum viculis suis, & Iezrael in medio possidens vallæ. * Dixitq. Iosue ad domû Ioseph, Ephraim & Manasse: Populus multus es, & magnæ multitudinis, non habebis sortem vnâ, * sed transibis ad montem, & succides tibi, atque purgabis ad habitandum spatia: & poteris ultra procedere cum subuerteris Chananzum, quem dicis ferreos habere currus, & esse fortissimum.

CAP. XVIII.

- A** Congregatiq. sunt omnes filij Israel in Silo, ibiq. fixerunt tabernaculum testimonij, & fuit eis
2 Terra subiecta. * Remanserant autem filiorum Israel septem tribus, quæ necdû acceperat possessiones suas. * Ad quos Iosue ait: Usquequo marceis ignauia, & nô intratis ad possidendam Terram, quam Dominus Deus patrum vestrorum dedit vobis? * Eligite de singulis tribubus ternos viros, vt mittam eos, & pergant atque circumueant Terram, & describant eam iuxta numerum vniuscuiusque multitudinis: referatq. ad me quod descripserint. * Diuidite vobis Terram in septem partes. Iudas sit in terminis suis ab australi plaga, & domus Ioseph ab Aquilone. * mediam inter hos Terram in septem partes describite: & huc venietis ad me, vt coram Domino Deo vestro mittam vobis hic sortem: * quia non est inter vos pars Leuitarum, sed sacerdotum Domini est eorû hereditas. Gad autem & Ruben, & dimidia tribus Manasse iam acceperant possessiones suas trans Iordanem ad Orientalem plagam: quas dedit eis Moyses famulus Domini. * Cumq. surrexissent viri, vt pergerent ad describendam terram, præcepit eis Iosue, dicens: Circuite Terram, & describite eam, ac reuertimini ad me: vt hic coram Domino, in Silo mittam vobis sortem.
9 * Itaque perrexerunt: & iustrantes eam, in septem partes diuiserunt, scribentes in volumine. Reuersiq.
10 sunt ad Iosue in castra Silo. * Qui misit sortes coram Domino in Silo, diuisitq. Terram filiis Israel in septem partes. * Et ascendit fors prima filiorum Benjamin per familias suas, vt possiderent Terram inter filios Iuda & filios Ioseph.
12 * Fuitq. terminus eorum contra Aquilonem a Iordane: pergens iuxta latus Iericho septentrionalis plagæ, & inde contra Occidentem ad montana conscendens, & perueniens ad solitudinem Bethauen,
13 * atque pertransiens iuxta Luz ad Meridiem, ipsa est Bethel: descenditq. in Astaroth addar in montem, qui est ad Meridiem Bethoron inferioris. * Et inclinatur circueiens contra mare ad Meridiem montis

Gen. 21. d.

19

montis qui respicit Beth horon
contra Africum: suntq. exitus eius
in Cariath baal, quæ vocatur &
Cariathiarim, urbem filiorum Iuda.
hæc est plaga contra mare, ad Oc-
cidentem. * A Meridie autem ex parte
Cariathiarim egreditur terminus
contra mare, & peruenit vsque
ad fontem aquarum Nephtoa. * &
descenditq. in partem montis, qui
respicit Vallem filiorum Ennom: &
est contra septentrionalem pla-
gam in extrema parte Vallis Ra-
phaim. Descenditq. in Geennom
(id est, Vallem Ennom) iuxta latus
Iebusi ad Austrum: & peruenit ad
Fontem Rogel. * transiit ad Aquil-
onem, & egrediens ad Enfemes,
id est fontem folis: * & pertransit
vsque ad tumulos, qui sunt e re-
gione. Ascensus Adommim: de-
scenditq. ad Abenboen, id est, lapi-
dem Boen filij Ruben: & pertran-
sit ex latere Aquilonis ad campe-
striat descenditq. in planitiem, * &
pratergreditur contra Aquilonem
Beth hagla: suntq. exitus eius con-
tra litigiam maris falsissimi ab A-
quilone in fine Iordanis ad austra-
lem plagam: * qui est terminus il-
lius ab Oriente. hæc est possessio
filiorum Benjamin per terminos
suos in circuitu, & familias suas.
* Fueruntq. ciuitates eius, Iericho
& Beth hagla & Vallis Catis, * Beth
Araba & Samaraim & Bethel * &
Aum & Aphara & Ophera, * Vil-
la Ermona & Ophni & Gabee: ciui-
tates duodecim, & villæ earum.
* Gabaa & Rama & Beroth, * &
Mesphe & Caphara, & Amosa * &
Recem, Iarephel & Tharela, * &
Sela, Eleph, & Iebus, quæ est Ieru-
salem, Gabaath & Cariath: ciuita-
tes quattuordecim, & villæ earum.
Hæc est possessio filiorum Benia-
min iuxta familias suas.

C A P. XIX.

ET egressa est fors secunda fi-
liorum Simeon per cognatio-
nes suas: fuitq. hereditas * eorum
in medio possessionis filiorum Iu-
da: Beriabec & Sabec & Molada,
* & Halesual, Bala & Afem * &
Eltholad, Bethul & Harma * & Si-
celeg & Bethmarchaboth & Ha-
fersula * & Bethlebaath & Sazo-
hen: ciuitates tredecim, & villæ earum.
* Ain & Beimon & Athas

& Asan: ciuitates quattuor, &
villæ earum: * omnes viculi per
circuitum vibium istarum * vsque
ad Baalath Beer Ramath contra
australem plagam. Hæc est here-
ditas filiorum Simeon iuxta co-
gnationes suas, * in possessione &
iunctulo filiorum Iuda: quia ma-
ior erat. & idcirco filij Simeon
possederunt in medio hereditatis
eorum. * Ceciditq. fors tertia fi-
liorum Zabulon per cognationes
suas: & factus est terminus posses-
sionis eorum vsque Sarid. * Ascen-
ditq. de Mari & Merala, & perue-
nit in Debbaseth, vsque ad torrentem
qui est contra Ieconam. * Et reuer-
titur de Sared contra Orientem
in fines Ceselethhabor: &
egreditur ad Dabereth, ascenditq.
contra Iaphie. * Et inde pertran-
sit vsque ad orientalem plagam,
Gethhepher & Thacatin: & egre-
ditur in Remmô, Amthar & Noa.
* Et circuit ad Aquilonem Hana-
thon: suntq. egressus eius Vallis
Iephthael, * & Caterth & Naalol &
Semeron & Ierala & Bethlehem:
ciuitates duodecim, & villæ earum.
* Hæc est hereditas tribus filiorum
Zabulon per cognationes suas, vi-
bes & viculi earum. * Issachar
egressa est fors quarta per cognatio-
nes suas. * fuitq. eius hereditas
Iezrael & Casaloth & Sunem * &
Hapharaim & Seon, & Anaharath
* & Rabboth & Celion, Abes, * &
Rameth, & Engansim, & Enhada
& Bethpheses. * Et peruenit
terminus eius vsque Thabor &
Schesima & Bethfames: eruntq.
exitus eius Iordanis: ciuitates se-
decim, & villæ earum. * Hæc est
possessio filiorum Issachar per co-
gnationes suas, vires, & viculi earum.
* Ceciditq. fors quinta tri-
bus filiorum Aser per cognationes
suas: * fuitq. terminus eorum Hal-
cath & Chali & Beten & Axaph
* & Elmelech & Amaad & Mefail:
& peruenit vsque ad Carmelum
in Iaris & Sihor & Labanath. * Ac
reuerit contra orientem Bethda-
gon: & pertransit vsque Zabulô
& Vallem Iephthael contra Aquil-
onem in Bethemec & Nehiel. E-
grediturq. ad Ixam Cabul, * &
Abran & Rohob & Hamon & Ca-
na, vsque ad Sidonem magnam.
* reueritq. in Horra vsque ad

ciuitatem munitissimā Tyrum, & vsque Hofa: eruntq. exitus eius in mare de funiculo Achziba: * & Amina & Aphec & Rohob. ciuitates vigintiduz, & villæ earū. * Hæc est possessio filiorum Aser per cognationes suas, vrbesq. & viculi earum. * Filiorum Nephthali sex ta fors cecidit per familias suas: * & coepit terminus de Heleph & Elon in Saananim, & Adami, quæ est Necebb, & Iebnael vsque Lecū: & egressus eorum vsque, ad Iordanem: * reuertiturq. terminus contra Occidentem in Azanothabor, atque inde egreditur in Hucua, & pertranlit in Zabulon contra Meridiem, & in Aser contra Occidentem, & in Iuda ad Iordanem contra ortum solis. * ciuitates munitissimæ, Affiedim, Ser, & Emath, & Reccath & Cenereth, * & Edema & Arama, Afor * & Cedec & Edrai, Enhafor * & Ieron & Magdalel, Horē & Bethanath & Bethsames: ciuitates decem & nouem, & villæ earum. * Hæc est possessio tribus filiorum Nephthali per cognationes suas, vrbes & viculi earum. * Tribui filiorum Dan per familias suas egressa est fors septima: * & fuit terminus possessionis eius Sara & Esthaol, & Hirsames, id est ciuitas solis. * Selebin & Aialon & Iethela, * Elon & Themna & Acron, * Elthece, Gebbethon & Balaath, * & Iud & Bane & Barac & Gethremmon: * & Meiarcon & Arecon, cum termino qui respicit Ioppen. * & ipso sine concluditur, Ascenderuntq. filij Dan, & pugnaverunt contra Lelem, ceperuntq. eam: & percusserunt eam in ore gladij, & possederunt, & habitauerunt in ea, Vocantes nomen eius Lessem Dan, ex nomine Dan patris sui. * Hæc est possessio tribus filiorum Dan, per cognationes suas, vrbes & viculi earum. * Cumq. complexerit sorte diuidere Terram singulis per tribus suas, dederunt filij Israel possessionem Iosue filio Nun in medio sui, iuxta præceptum Domini, urbem quam postulat, Thamnath Saraa in monte Ephraim: & ædificauit ciuitatem, habitauitq. in ea. * Hæc sunt possessiones, quas sorte diuiserunt Eleazar sacerdos, & Iosue filius

Nun, & principes familiarum, ac tribuum filiorum Israel in Silo, coram Domino ad ostiū tabernaculi testimonij, partitq. sunt Terrā.

C A P. XX.

- A** ET locutus est Dominus ad Iosue, dicens: Loquere filiis Israel, & dice eis: * Separate vrbes fugitiuorum, de quibus locutus sum ad vos per manum. **Num. 35. a. 9**
3 Moyfi; * vt confugiat ad eas quicumque animam percussit nescius: & possit euadere iram proximi, qui vltor est sanguinis: cum ad vnam harum confugerit ciuitatum, habitabit ante portam ciuitatis, & loquetur senioribus vrbis illius ea, quæ se comprobent innocentem: sicq. suscipient eum, & dabunt ei locum ad habitandum.
4 Cumq. vltor sanguinis cum fuerit persecutus, non tradent in manus eius: quia ignorans percussit proximum eius, nec ante biduum, triduumve eius probatur inimicus. * Et habitabit in ciuitate illa, donec ster ante iudicium, causam reddens facti sui, & moriatur sacerdos magnus, qui fuerit in illo tempore: tunc reuertetur homicida, & ingreditur ciuitatem & domum suam de qua fugerat.
7 * Decreueruntq. Cedec in Galilæa montis Nephthali, & Sichem in monte Ephraim, & Casiarharbe, ipsa est Hebron in monte Iuda.
8 * Et trans Iordanem contra Orientalem plagam Iericho, statuerunt Bosor, quæ sita est in campestri solitudine de tribu Ruben, & Ramoth in Galaad de tribu Gad, & Gaulon in Basan de tribu Manasse. * Hæc ciuitates constitutæ sunt cunctis filiis Israel, & aduenis, qui habitabant inter eos: vt fugeret ad eas qui animam nescius percussisset, & non moreretur in manu proximi, effusum sanguinem viadicare cupientis, donec sciret ante populum expositurus causam suam.

C A P. XXI.

- A** Ccesseruntq. principes familiarum Levi ad Eleazarum sacerdotem, & Iosue filium Nun, & ad duces cognationum per singulas

I Num. 35.

2.2

7.2.2.2.2.2

7.2.2.2.2.2

I. Par. 6.2.

2

II. 7.14.d.14

gulus tribus filiorum Israel: * Ioseph. sunt ad eos in Silo Terræ Chanaan, atque dixerunt: * Dominus præcepit per manum Moysi, ut darentur nobis vrbes ad habitandum, & suburbana earum ad alenda iumenta. * Dederuntq. filij Israel de possessionibus suis iuxta imperium Domini, ciuitates & suburbana earum. * Egressaq. est fors in familiam Caath filiorum Aaron sacerdotis de tribubus Iuda, & Simeon, & Benjamin, ciuitates tredecim. * Et reliquis filiorum Caath, id est Lenius, qui superfuerant de tribubus Ephraim, & Dan, & dimidia tribu Manasse, ciuitates decem. * Porto filijs Gerson egressa est fors, ut acciperent de tribubus Issachar & Aser & Nephthali, dimidiaq. tribu Manasse in Basan ciuitates numero tredecim. * Et filijs Merari per cognationes suas de tribubus Ruben & Gad & Zabulon vrbes duodecim. * Dederuntq. filij Israel Leuitis ciuitates & suburbana earum, sicut præcepit Dominus per manum Moysi, singulis sortentibus. * De tribubus filiorum Iuda & Simeon dedit Ioseph ciuitates: quarum ista sunt nomina, * filijs Aaron per familias Caath Leuitici generis (prima enim fors illis egressa est) * Cariatharabæ patris Enac, quæ vocatur Hebron, in monte Iuda, & suburbana eius per circuitum. * Agros vero, & villas eius dederat Caleb filio Iephonæ ad possidendum. * Dedit ergo filijs Aaron sacerdotis Hebron confugij ciuitatem, ac suburbana eius: & Lobnam cum suburbanis suis: * & Iether, & Estemo, * & Holon, & Dabir, * & Ain, & Ieta, & Bethsames, cum suburbanis suis: ciuitates nouem de tribubus, ut dictum est, duabus. * De tribu autem filiorum Benjamin, Gabaon, & Gabae, * & Anathoth & Almon, cum suburbanis suis: ciuitates quattuor. * Omnes simul ciuitates filiorum Aaron sacerdotis, tredecim, cum suburbanis suis. * Reliquis vero per familias filiorum Caath Leuitici generis hæc est data possessio. * De tribu Ephraim vrbes confugij, Sichem cum suburbanis

suis in monte Ephraim, & Gazer 22 * & Cibsam & Beth horon, cum suburbanis suis, ciuitates quattuor. * De tribu quoque Dan, Elthecho, & Gabathon, * & Aialon 24 & Gethremmon, cum suburbanis suis, ciuitates quattuor. * Porto de dimidia tribu Manasse, Thanaach & Gethremmon, cum suburbanis suis ciuitates duæ. * Omnes ciuitates decem, & suburbana earum, data sunt filijs Caath inferioris gradus. * Filijs quoque Gerson Leuitici generis dedit de dimidia tribu Manasse confugij ciuitates, Gaulon in Basan, & Bosram, cum suburbanis suis, ciuitates duas. * Porto de tribu Issachar, Celson, & Dabereth, * & Iaramoth, & Engannim, cum suburbanis suis, ciuitates quattuor. * De tribu autem Aser, Maial & Abdon, 31 * & Helcath, & Rohob, cum suburbanis suis, ciuitates quattuor. 32 * De tribu quoque Nephthali ciuitates confugij, Cedes in Galila, & Hammoth Dor, & Carthan, cum suburbanis suis, ciuitates tres. * Omnes vrbes familiarum Gerson, tredecim, cum suburbanis suis. * Filijs autem Merari Leuitis inferioris gradus per familias suas data est de tribu Zabulon, Iecnam & Cartha * & Danna & Naalol, ciuitates quattuor cum suburbanis suis. * De tribu Ruben ultra Iordanem contra Iericho ciuitates refugij, Bosor in solitudine, Misor & Iater & Iethion & Mephaath, ciuitates quattuor cum suburbanis suis. * De tribu Gad ciuitates confugij, Ramoth in Galaad, & Manaim & Hesebon & Iazer, ciuitates quattuor cum suburbanis suis. * Omnes vrbes filiorum Merari per familias & cognationes suas, duodecim. * Itaque ciuitates vniuersæ Leuitarum in medio possessionis filiorum Israel fuerunt quadraginta octo * cum suburbanis suis, singulæ per familias distributæ. * Deditq. Dominus Deus Israeli omnem Terram, quam traditurum se patribus eorum iurauerat: & possederunt illam, atque habitauerunt in ea. * Dataq. est ab eo pax in omnes per circuitum nationes: nullusq. eis hostiū resistere ausus est, sed cuncti in eorū

ditionem redacti sunt. * Ne vnum quidem verbum, quod illis prae-
stiturum se esse promiserat, irri-
tum fuit, sed rebus expleta sunt
omnia.

C A P. XXII.

Eodem tempore vocavit Iosue
Rubenitas, & Gaditas, & di-
midiam tribum Manasse, * dixitq.
ad eos: Fecistis omnia quae praece-
pit vobis: Fecistis famulus Domi-
ni: mihi quoque in omnibus obe-
distis, * nec reliquistis fratres ve-
stros longo tempore, vsque in praesentem diem, custodientes impe-
rium Domini Dei vestri. * Quia
igitur dedit Dominus Deus vester
fratribus vestris quietem & pacem,
sicut pollicitus est: reuertimini, &
ite in tabernacula vestra, & in ter-
ram possessionis, quam tradidit
vobis Moyses famulus Domini
trans Iordanem: * ita dumtaxat,
vt custodiatis attente, & opere com-
pleatis mandatum & legem quam
praecipit vobis Moyses famulus
Domini, vt diligatis Dominum
Deum vestrum, & ambuletis in
omnibus vijs eius, & obseruetis
mandata illius, adhaereatisq. ei,
ac seruiatis in omni corde, &
in omni anima vestra. * Benedixitq.
eis Iosue, & dimisit
eos. Qui reuersi sunt in taberna-
cula sua. * Dimidixit autem tribui
Manasse possessionem Moyses de-
derat in Basan: & idcirco medix,
quae supersuit, dedit Iosue fortem
inter ceteros fratres suos trans Ior-
danem ad Occidentalem plagam.
Cumq. dimitteret eos in taberna-
cula sua, & benedixisset eis, * di-
xit ad eos: In multa substantia at-
que diuitijs reuertimini ad sedes
vestras, cum argento & auro, & ar-
ce ferro, & veste multiplici: diuidite
praedam hostium cum fratribus
vestris. * Reuersiq. sunt, & abie-
runt filij Ruben, & filij Gad, & di-
midia tribus Manasse, a filiis Is-
rael de Silo, quae sita est in Cha-
naan, vt intrarent Galaad Terram
possessionis suae, quam obtinuer-
ant iuxta imperium Domini in
manu Moyli. * Cumq. venissent
ad tumulos Iordanis in Terram
Chanaan, edificauerunt iuxta
Iordanem altare infinitae magnitu-

11 dinis. * Quod cum audissent fi-
lij Israel, & ad eos certi nuncij
detulissent edificasse filios Ru-
ben, & Gad, & dimidix tribus
Manasse altare in Terra Chanaan,
super Iordanis tumulos contra fi-
lios Israel: * conueniunt omnes
in Silo, vt ascenderent, & dimica-
rent contra eos. * Et interim mi-
serunt ad illos in Terram Galaad
Phinees filium Eleazarj sacerdot-
is; * & decem principes cum eo,
singulos de singulis tribubus.
15 * Qui venerunt ad filios Ruben,
& Gad, & dimidix tribus Manas-
se in Terram Galaad, dixeruntq.
ad eos. * Haecc mandat omnis po-
pulus Domini: Quae est ista trans-
gressio? Cur reliquistis Dominum
Deum Israel, edificantes altare sa-
cilegum, & a cultu illius rece-
dentes? * An parum vobis est
D quod peccatis in Beelphegor, &
vsque in praesentem diem macula
huius sceleris in nobis permanet?
multiq. de populo corruerunt.
18 * Et vos hodie reliquistis Dominum
& eras in vniuersum Israel ira eius
desauiet. * Quod si putatis im-
mundam esse terram possessionis
vestrae, transire ad Terram, in qua
tabernaculum Domini est, & ha-
bitate inter nos: tantum vt a Do-
mino, & a nostro consortio non
cedatis, adificato altari prae-
ter altare Domini Dei nostri. * Non-
ne Achan filius Zare praeterijt ma-
datum Domini, & super omnem
populum Israel ira eius incubuit?
Et ille erat vnus homo, atque vti-
nam solus perijisset in scelere suo.
21 * Responderuntq. filij Ruben &
E Gad, & dimidia tribus Manasse
principibus legationis Israel: For-
tissimus Deus Dominus, forissimus
Deus Dominus, ipse nouit, &
Israel simul intelligit: si prauari-
cationis animo, hoc altare con-
struximus, non custodiat nos, sed
puniat nos in praesenti: * & si ea
mente fecimus vt holocausta, &
sacrificium, & pacificas victimas
super eo imponeremus, ipse quae-
rat & iudicet: * & non ea magis
cogitatione atque tractatu, vt di-
ceremus: Cras dicent filij vestri
filijs nostris: Quid vobis & Do-
mino Deo Israel? * terminum
posuit Dominus inter nos & vos,
o filij Ruben, & filij Gad, Iorda-
nem

¶ Num. 32.
f. 31. Sup.
23. b. 8

¶ Num. 25.
2. 4
Deut. 4. 2

¶ Sup. 7. a. 1

nem fluium: & idcirco partem non habetis in Domino. Et per hanc occasionem auertent filij vestri filios nostros a timore Domini. Putauimus itaque melius, & diximus: Extrahamus nobis altare, non in holocausta, neque ad victimas offerendas, * sed in testimonium inter nos & vos, & sobolem nostram vestramque progeniem, vt seruiamus Domino, & iuris nostri sit offerre & holocausta, & victimas, & pacificas hostias: & nequaquam dicant cras filij vestri filijs nostris: Non est vobis pars in Domino. * Quod si voluerint dicere, respondebunt eis: Ecce altare Domini, quod fecerunt patres nostri, non in holocausta, neque in sacrificium, sed in testimonium nostrum ac vestrum. * Ablit a nobis hoc scelus vt recedamus a Domino, & eius vestigia relinquamus extructo altari ad holocausta, & sacrificia, & victimas offerendas, prater altare Domini Dei nostri, quod extructum est ante tabernaculum eius. * Quibus auditis, Phinees sacerdos, & principes legationis Israel, qui erant cum eo, placati sunt: & verba filiorum Ruben, & Gad, & dimidia tribus Manasse, libentissime susceperunt. * Dixitq. Phinees filius Eleazari sacerdos ad eos: Nunc scimus quod nobiscum sit Dominus, quoniam alieni estis a prauaricatione hac, & liberastis filios Israel de manu Domini. * Reuersusq. est cum principibus a filiis Ruben & Gad de Terra Galaad, finium Chanaan ad filios Israel, & retulit eis. * Placuitq. sermō cunctis audientibus. Et laudauerunt Deum filij Israel, & nequaquam ultra dixerunt, vt ascenderent contra eos, atque pugnarent, & delerent Terram possessionis eorum. * Vocaueruntq. filij Ruben, & filij Gad altare, quod extruxerant Testimonium nostrum, quod Dominus ipse sit Deus.

CAP. XXIII.

E Voluto autem multo tempore, postquam pacem dederat Dominus Israeli, subiectus in gy-

ro nationibus vniuersis, & Iosue iam longauo, & per senilis ætatis: * vocauit Iosue omnem Israelem, maioresq. natu, & principes ad duces, & magistratos, dixitq. ad eos: Ego senui, & progressioris ætatis sum: * vosq. cernitis omnia, quæ fecerit Dominus Deus vester cunctis per circuitum nationibus, quo modo pro vobis ipse pugnaverit: * & nunc quia vobis forte diuisit omnem Terram, ab Orientali parte Iordanis vsque ad mare magnum, multa q. adhuc super sunt nationes: * Dominus Deus vester disperdet eas & auferet a facie vestra, & possidebitis Terram, sicut vobis pollicitus est. * tantum confortamini, & estote solliciti, vt custodiatis cuncta quæ scripta sunt in volumine legis Moysi: & non declinetis ab eis neque ad dexteram neque ad sinistram: * ne postquam intraueritis ad Gentes, quæ inter vos futuræ sunt, iuretis in nomine deorum earum, & seruiatis eis, & adoretis illos: * sed adhzreatis Domino Deo vestro: quod fecistis vsque in diem hanc. * Et tunc auferet Dominus Deus in conspectu vestro gentes magnas & robustissimas, & nullus vobis resistere poterit. * Vnus vobis persequetur hostium mille viros: quia Dominus Deus vester pro vobis ipse pugnavit, sicut pollicitus est. * Hoc tantum diligentissime prae caute, vt diligatis Dominum Deum vestrum. * Quod si volueritis gentium harum, quæ inter vos habitant, erroribus adhzrere, & cum eis miscere connubia, atque amicitias copulare: * iam nunc scitote quod Dominus Deus vester non eas debeat ante faciem vestram, sed sint vobis in foueam ac laqueum, & offendiculum ex latere vestro, & iudes in oculis vestris, donec vos auferat atque disperdat de Terra hac optima, quam tradidit vobis. * En ego hodie ingredi- 11. Reg. 2. a. diorviam vniuersæ terræ, & toto animo cognoscetis quod de omnibus verbis, quæ se Dominus præstiturum vobis esse pollicitus est, vnum nō præterit incassum. * Sicut ergo impleuit opere quod promisit, & prospera cuncta venerunt: sic adducet super vos quid

quid malorum comminatus est, donec vos auferat atque disperdat de Terra hac optima, quam tradidit vobis, * eo quod praterieritis pactum Domini Dei vestri, quod pepigit vobiscum, & seruieritis dijs alienis, & adoraueritis eos: cito atque velociter confurget in vos furor Domini, & auferemini ab hac Terra optima, quam tradidit vobis.

C A P. XXIII.

Congregauitq. Iosue omnes tribus Israel in Sichem, & vocauit maiores natu, ac principes, & iudices, & magistros: steteruntq. in conspectu Domini: * & ad populum sic locutus est: Hæc dicit Dominus Deus Israel: Trans flumen habitauerunt patres vestri ab initio, Thare pater Abraham, & Nachor: seruieruntq. dijs alienis.

* Tuli ergo patrem vestrum Abraham de Mesopotamia finibus: & adduxi eum in Terram Chanaan: multiplicauitq. semen eius: * & dedi ei Isaac: * Illic, rursus dedit Jacob & Esau. * Equibus, Esau dedit montem Seir ad possidendum: * Jacob vero, & filij eius descendenter in Ægyptum. * Misitq. Moyses & Aaron, & percussit Ægyptum multis signis atque portennis. * Eduxiq. vos de patre vestro de Ægypto, & venistis ad mare: persequiturq. sunt Ægyptij patres vestros cum curribus & equitatu, vsque ad Mare rubrum. * Clamauerunt autem ad Dominum filij Israel: * qui posuit tenebras inter vos & Ægyptios, & adduxit super eos mare, & operuit eos. Viderunt oculi vestri cuncta quæ in Ægypto fecerim, & habitastis in solitudine multo tempore: * & introduxi vos in Terram Amorrhæi, qui habitabat trans Iordanem. * Cumq. pugnarent contra vos, tradidi eos in manus vestras, & possedistis Terram eorum, atque interfecistis eos. * Surrexit autem Balac filius Saphor rex Moab, & pugnavit contra Israel. * Misitq. & vocauit Balaam filium Beor, vt malediceret vobis: * & ego nolui audire eum, sed e contrario per illum benedixi vobis, & liberaui vos de manu eius.

11 * Transiistisq. Iordanem, & venistis ad Iericho. * Pugnaveruntq. contra vos viri ciuitatis eius, Amorrhæus, & Pherezæus, & Chananeus, & Heethæus, & Gergesæus, & Heuæus, & Iebusæus: & tradidit illos in manus vestras. * Misitq. ante vos crabrones: & eiecit eos de locis suis, duos reges Amorrhæorum, non in gladio nec in arcu tuo. 12 * Deditq. vobis Terram, in qua non laborastis, & vrbes quas non edificastis, vt habitaretis in eis: vineas & oliueta, quæ non plantastis. * Nunc ergo timeat Dominum, & seruire ei perfecto corde, atque verissimo: & auferite deos, quibus seruierunt patres vestri in Mesopotamia & in Ægypto, ac seruite Domino. * Sin autem malum vobis videtur vt Domino seruiatis, optio vobis datur: eligit hodie quod placeat, cui seruire potissimum debeatis, vtum dijs, quibus seruierunt patres vestri in Mesopotamia, an dijs Amorrhæorum, in quorum Terra habitatis: ego autem & domus mea seruieamus Domino. * Responditq. populus, & ait: Absit a nobis vt relinquamus Dominum, & seruiamus dijs alienis. * Dominus Deus noster ipse eduxit nos, & patres nostros de terra Ægypti, de domo seruitutis: fecitq. videntibus nobis signa ingentia, & custodiuit nos in omni via, per quam ambulauimus, & in cunctis populis, per quos transiimus. * Eiecit vnuersas gentes, Amorrhæum habitatorē Terræ, quæ nos intrauimus. Seruiemus igitur Domino, quia ipse est Deus noster. * Dixitq. Iosue ad populum: Non poteritis seruire Domino: Deus enim sanctus, & fortis æmulator est, nec ignoscet sceleribus vestris atque peccatis. * Si dimiseritis Dominum, & seruieritis dijs alienis, conuerter se, & affliget vos, atque iubeuerit postquam vobis præstiterit bona. 13 * Dixitq. populus ad Iosue: Nequaquam ita vt loqueris, erit, sed Domino seruieamus. * Et Iosue ad populum, Testes, inquit, vos estis quia ipse elegeritis vobis Dominum vt seruatis ei. Respondenterque: 14 Testes. * Nunc ergo, ait, auferite deos alienos de medio vestri, & incinare corda vestra ad Dominum Deum

I Gen. 11. d.

66
I Gen. 21. a.2
I Gen. 25. d.26
I Gen. 36. a.3
I Gen. 46. a.6
I Exo. 3. c. 10

& 12. f. 37

I Exo. 14. b.

9

I Num. 21.

c. 29

I Num. 22. a. 3

Deum Israel. * Dixitq. populus 24
ad Iosue: Domino Deo nostro
seruiemus, & obedientes erimus
præceptis eius. * Percussit ergo Iosue 25
sue in die illo foedus, & proposuit
populo præcepta atque iudicia in
Sichem. * Sculpit quoque omnia 26
verba hæc in volumine legis Do-
mini: & tulit lapidem pergrandæ,
posuitq. eum subter quercum, quæ
erat in Sanctuario Domini: * & 27
dixit ad omnem populum: En la-
pis iste erit vobis in testimonium
quod audierit omnia verba Domi-
ni, quæ locutus est vobis: ne for-
te postea negare velitis, & mentiri
Domino Deo vestro. * Dimisitq. 28
populum, singulos in possessione-
nem suam. * Et post hæc mor- 29
tuus est Iosue filius Nun senus

Domini, centum & decem anno-
rum: * Sepelieruntq. eum in fini-
bus possessionis suæ in Thamnath-
sare, quæ est sita in monte Ephraim,
a Septentrionali parte montis Gaas.
31 * Seruitq. Israel Domino cun-
dis diebus Iosue & seniorum, qui
longo vixerunt tempore post Iosue,
& qui nouerunt omnia opera Do-
mini quæ fecerat in Israel. * 32 «Of-
sa quoque Ioseph, quæ tulerant
filij Israel de Aegypto, sepelierunt
in Sichem, in parte agri, quem
emerat Iacob a filiis Hemor patris
Sichem, centum novellis ovibus,
& fuit in possessionem filiorum.
33 Ioseph. * Eleazar quoque filius
Aaron mortuus est: & sepelierunt
eum in Gabaath Phineas filij eius,
quæ data est ei in monte Ephraim.

« Gen. 50. d.

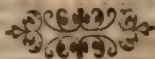
25

Exo. 13. d. 19

« Gen. 33. d.

19

LIBER IVDICVM, HEBRAICE SOPHETIM.

CAPVT PRIMVM.

OST mortem 1
Iosue consu- A
luerunt filij
Israel Domi-
num, dicen-
tes: Quis a-
scendet ante
nos contra
Chananzum, & erit dux belli?
* Dixitq. Dominus: Iudas ascen- 2
det: ecce tradidi Terram in ma-
nus eius. * Et ait Iudas Simeoni
fratri suo: Ascende mecum in for- 3
tem meam, & pugna contra Cha-
nanzum, ut & ego pergam tecum
in sortem tuam. Et abiit cum eo
Simeon. * Ascenditq. Iudas, & 4
tradidit Dominus Chananzum,
ac Pherezsum in manus eorum:
& percusserunt in Bezece decem
millia virorum. * Inueneruntq. 5
Adonibezec in Bezece, & pugna-
berunt contra eum, ac percusse- 6

runt Chananzum, & Pherezsum.
6 * Fugit autem Adonibezec: quem
persecuti comprehenderunt, exsis-
summitatibus manuum eius ac pe-
7 dum. * Dixitq. Adonibezec: Sep-
tuaginta reges amputatis manuum
ac pedum summitatibus collige-
bant sub mensa mea ciborum re-
liquias: sicut feci, ita reddidit mi-
hi Deus. Adduxeruntq. eum in
Ierusalem, & ibi mortuus est.
8 * Oppugnantes ergo filij Iuda Ie-
rusalem, ceperunt eam, & percuf-
serunt in ore gladii, tradentes eum.
9 Nam incendio ciuitatem. * Et
postea descendentes pugnaverunt
contra Chananzum, qui habita-
bat in montanis, & ad meridiem,
10 & in campistribus. * 11 Pergensq.
C Iudas contra Chananzum, qui ha-
bitabat in Hebron, (cuius nomen
fuit antiquitus Cariath Arbe) per-
cussit Selai, & Ahiman, & Thol-
mai:

« Ios. 15. c. 13

mai: * atque inde profectus abiit
ad habitatores Dabir, cuius no-
men vetus erat Cariath Sepher, id
est, ciuitas litteratum. * Dixitq.

Caleb: Qui percuferit Cariath Sep-
pher, & vastauerit eam, dabo ei
Axam filiam meam uxorem.

* Cumq. cepisset eam Othoniel fi-
lius Cenez frater Caleb minor, de-
dit ei Axam filiam suam coniu-
gem. * Quam pergentem in itine-

re monuit vir suus vt peteret a pa-
tre suo agrum. Quæ cum suspiras-
set sedens in asino, dixit ei Caleb:

Quid habes? * At illa respondit:
Da mihi benedictionem, quia ter-
ram arenam dedisti mihi: da &

irriguam aquis. Dedit ergo ei Ca-
leb irriguum superius, & irriguum
inferius. * Filij autem Cinar eo-

gnati Moyli ascenderunt de ciui-
tate palmarum, cum filiis Iuda in
desertum sortis eius, quod est ad

meridiem Atad, & habitauerunt
cum eo. * Abiit autem Iudas cum

Simeone fratre suo; & percuße-
runt simul Chananzum qui habi-
tabat in Sephaath, & interfecerunt

eum. Vocatumq. est nomen
vrbis, Horma, id est, anathema.

* Cepitq. Iudas Gazam cum fini-
bus suis, & Ascalonem, atque Ae-
caron cum terminis suis. * Fuitq.

Dominus cum Iuda, & montana
possessione: nec potuit delere habi-
tatores vallibus, quia falcatis curri-

bus abundabant. * Dederuntq. Ca-

leb Hebron, * sicut dixerat Moy-
ses, qui deleuit ex ea tres filios E-

nae. * Iebusum autem habitato-
rem Ierusalem non deleuerunt fi-

lij Benjamin: habitauitq. Iebu-
sus cum filiis Benjamin in Ieru-

salem, vsque in presentem diem.
* Domus quoque Ioseph ascendit

in Bethel, fuitq. Dominus cum eis.
* Nam cum obsiderent urbem,

quæ prius Luza vocabatur, * vide-
runt hominem egredientem de ci-

uitate, dixeruntq. ad eum: Osten-
de nobis introitum ciuitatis, & fa-

ciemus tecum misericordiam. *
Qui cum ostendisset eis, percus-

serunt urbem in ore gladij: homi-
nem autem illum, & omnem co-

gnationem eius dimiserunt. * Qui
dimissus, abiit in Terrâ Hethim,

& ædificauit ibi ciuitatem, voca-
uitq. eam Luzam: quæ ita appella-

latur vsque in presentem diem.

* Manasses quoque non deleuit
Bethsan, & Thanac cum viculis
suis, & habitatores Dor, & Ie-

blaam, & Mageddo cum viculis
suis, cepitq. Chananzum habita-

re cum eis. * Postquam autem co-

fortatus est Israel, fecit eos tribu-

tarios, & delere noluit. * Ephraim
etiam non interfecit Chananzum,

qui habitabat in Gazer, sed habi-
tauit cum eo. * Zabulon non deleuit

habitatores Ceiron, & Naoloth sed
habitauit Chananzum in medio

eius, factusq. est ei tributarius.
* Aler quoque non deleuit habi-

tatores Accho, & Sidonis, Ahalab,
& Achazib, & Helba, & Aphec,

& Rohob: * habitauitq. in medio
Chananzum habitatoris illius terræ,

nec interfecit eum. * Nephthali
quoque non deleuit habitatores

Bethfames, & Bethanath: & ha-
bitauit inter Chananzum habita-

torem Terræ, fueruntq. ei Bethsa-

mita & Bethanith tributarij. * Az-

tauitq. Amorrhæi filios Dan in
monte, nec dedit eis locum vt ad

planiora descenderent: * habita-
uitq. in monte Hares, quod inter-

pretatur testaceo, in Aialon & Sa-
lebiim. Et aggregata est manus

domus Ioseph, factusq. est ei tri-
butarius. * Fuit autem terminus

Amorrhæi ab Ascensu Scorpionis,
petra, & superiora loca.

C A P. II.

A Scenditq. Angelus Domini de
Galgalis ad Locum sentium;

& ait: Eduxi vos de Ægypto, &
introduxi in Terram, pro qua iu-

raui patribus vestris: & pollicitus
sum vt non facerem irritum pa-

ctum mecum vobiscum in sempi-

ternum. * Ita dumtaxat vt non
feriretis foedus cum habitatoribus

Terræ huius, sed aras eorum sub-

uerteretis: & nolulistis audire vo-

cem meam: cur hoc fecistis? Quam
ob rem nolui delere eos a facie ve-

stra: vt habeatis hostes, & dij eo-

rum sint vobis in ruinam. * Cumq.
loqueretur Angelus Domini hæc

verba ad omnes filios Israel eleua-

uerunt ipsi vocem suam, & fleue-

runt. * Et vocatum est nomen Ios-

¶ Nu. 14. d.

24

Ios. 15. c. 14

¶ Ios. 24. g.

Iosue 31

Josue populum : & abierunt filij
 Israel unusquisque in possessione
 suam, ut obtinerent eam : * ser-
 uieruntq. Domino cunctis diebus
 eius, & seniorum, qui longo post
 eum vixerunt tempore, & noue-
 rant omnia opera Domini, quæ
 fecerat cum Israel. * Mortuus est
 autem Josue filius Nun, famulus
 Domini, centum & decem anno-
 rum, * & sepelierunt eum in fini-
 bus possessionis suæ in Thampath-
 sare in monte Ephraim, a Septen-
 trionali plaga montis Gaas. * Om-
 nisq. illa generatio congregata est
 ad patres ipsos : & surrexerunt alij,
 qui non nouerant Dominum, &
 opera quæ fecerat cum Israel. * Fe-
 ceruntq. filij Israel malum in con-
 spectu Domini, & seruierunt Baa-
 lin. * Ac dimiserunt Dominum.
 Deum patrum suorum, qui edu-
 xerat eos de Terra Egypti : & se-
 cuti sunt deos alienos, deosq. po-
 pulorum, qui habitabant in cir-
 cuitu eorum, & adorauerunt eos :
 & ad iracundiam concitauerunt
 Dominum, & dimittentes eum, &
 seruientes Baal & Astaroth. * Ira-
 tusq. Dominus contra Israel, tra-
 didit eos in manus diripientium :
 qui ceperunt eos, & vendiderunt
 hostibus, qui habitabant per gy-
 rum : nec potuerunt resistere ad-
 uersarijs suis : * sed quocumque
 pergere voluissent, manus Domi-
 ni super eos erat, sicut locutus est,
 & iurauit eis : & vehementer afflicti
 sunt. * Suscitauitq. Dominus iu-
 dices, qui liberarent eos de vastan-
 tium manibus : sed nec eos audire
 voluerunt, * fornicantes cum dijs
 alienis, & adorantes eos. Cito de-
 seruerunt viam, per quam ingres-
 si fuerant patres eorum : & audien-
 tes mandata Domini, omnia fecere
 contraria. * Cumq. Dominus
 iudices suscitaret, in diebus eorum
 flectebatur misericordia, & audie-
 bat afflictorum gemitus, & libe-
 rabat eos de corde vastantium.
 * Postquam autem mortuus esset
 iudex, reuertebantur, & multo fa-
 ciebant peiora quam fecerant pa-
 tres eorum, sequentes deos alienos,
 seruientes eis, & adorantes illos.
 Non dimiserunt adinventiones
 suas, & viam durissimā, per quam
 ambulare consueuerūt. * Iratusq.
 est furor Domini in Israel, & ait :

Quia iratum fecit gens ista pactū
 meum, quod pepigeram cum pa-
 tribus eorum, & vocem meam au-
 dire contempsit : * & ego non de-
 lebo gentes, quas dimittit Josue, &
 mortuus est : * ut in ipsis experiat
 Israel, utrum custodiant viam Do-
 mini, & ambulent in ea, sicut cu-
 stodierunt patres eorum, an non.
 * Dimisit ergo Dominus omnes
 nationes has, & cito subuertere no-
 luit, nec tradidit in manus Josue.

CAP. III.

I Hæ sunt gentes, quas Domi-
 nus dereliquit, ut erudiret in
 eis Israel, & omnes, qui non
 nouerant bella Chanaanorum :
 * ut postea discerent filij eorum
 certare cum hostibus, & habere
 consuetudinem præliandi : * quin-
 que satrapas Philistinorum, om-
 nemq. Chananzum, & Sidonium,
 atque Heuzum, qui habitabat in
 monte Libano, de monte Baal Her-
 mon usque ad introitum Emath.
 * Dimisitq. eos, ut in ipsis experire-
 tur Israel, utrum audiret man-
 data Domini quæ præceperat pa-
 tribus eorum per manum Moysi,
 an non. * Itaque filij Israel habita-
 uerunt in medio Chananzii, & He-
 thzi, & Amorrhæi, & Pherezzi,
 & Heuzi, & Iebusæi : * & duxe-
 runt uxores filias eorum, ipsiq. fi-
 lias suas filijs eorum tradiderunt,
 & seruierunt dijs eorum. * Fecer-
 runtq. malum in conspectu Do-
 mini, & obliui sunt Dei sui, ser-
 uientes Baalim & Astaroth. * Ira-
 tusq. contra Israel Dominus, tra-
 didit eos in manus Chusan Rasi-
 thaim regis Mesopotamiz, serui-
 eruntq. ei octo annis. * Et clama-
 uerunt ad Dominum : qui suscita-
 uit eis saluatorem, & liberauit eos,
 Othoniel videlicet filium Cenez,
 fratrem Caleb minorem : * fuitq.
 in eo Spiritus Domini, & iudica-
 uit Israel. Egressusq. est ad pug-
 nā, & tradidit Dominus in manus e-
 ius Chusan Rasathaim regem Sy-
 riz, & oppressit eum. * Quiescit
 terra quadraginta annis, & mor-
 tuus est Othoniel filius Cenez.
 * Addiderunt autem filij Israel fa-
 cere malum in conspectu Domi-
 ni : qui confortauit aduersum eos
 Eglon regem Moab : quia fecerūt
 malum

malum in conspectu eius. * Et copulavit ei filios Ammon, & Amalec: abijtq. & percussit Israel, atque possedit Urbem palmarum. * Seruieruntq. filij Israel Eglon regi Moab decem & octo annis: * & postea clamauerunt ad Dominum: qui suscitauit eis saluatorem vocabulo Aod, filium Gera, filij Lemini, qui utraque manu pro dextera viebatur. Miseruntq. filij Israel per illum munera Eglon regi Moab. * Qui fecit sibi gladium ancipitem, habentem in medio capulum longitudinis palmæ manus, & accinctus est eo subter sagum in dextro femore. * Obtulitq. munera Eglon regi Moab. Erat autem Eglon crassus nimis. * Cumq. obtulisset ei munera, * profectus est socios, qui cum eo venerant. * Et reuersus de Galgalis, ubi erant idola, dixit ad Regem: Verbum secretum habeo ad te o Rex. Et ille imperauit silentium: egressisq. omnibus, qui circa eum erant, * ingressus est Aod ad eum: sedebat autem in æstiuo cœnaculo solus, dixitque: Verbum Dei habeo ad te. Qui statim surrexit de throno. * Extenditq. Aod sinistram manum, & tulit sicam de dextero femore suo, infixitq. eam in ventre eius: tam valide, ut capulus sequeretur ferum in vulnere, ac pinguisimo adipe stringeretur. Nec eduxit gladium, sed ita ut percussisset, reliquit in corpore: statimq. per secreta naturæ alui stercora proruperunt. * Aod autem clausis diligentissime ostijs cœnaculi, & obfirmatis fœra, * per posticum egressus est. Seruicij regis ingressi viderunt clausas fores cœnaculi; atque dixerunt: Forsitan purgat alium in æstiuo cubiculo. * Expetantesq. diu donec emberscerent, & videntes quod nullus aperiret, tulerunt clauem: & aperientes inuenerunt dominum suum in terra iacentem mortuum. * Aod autem, dum illi turbarentur; effugit, & pertransiit Locum idolorum, vnde reuersus fuerat. Venitq. in Seirath: * & statim insonuit buccina in monte Ephraim: descenderuntq. cum eo filij Israel, ipso in fronte gradiente. * Qui dixit ad eos: Sequimini me: tra-

didit enim Dominus inimicos nostros Moabitas in manus nostras. Descenderuntq. post eum, & occupauerunt vada Iordanis: quæ transmittunt in Moab: & non dimiserunt transire quemquam: * sed percusserunt Moabitas in tempore illo, circiter decem milia, omnes robustos & fortes viros. nullus eorum euadere potuit. * Humiliatusq. est Moab in die illo sub manu Israel: & quiescit Terra octoginta annis. * Post hunc fuit Samgar filius Anath, qui percussit de Philisthijm sexcentos viros vomere: & ipse quoque descendit Israel.

CAP. IIII.

Addideruntq. filij Israel facere malum in conspectu Domini post mortem Aod, * & tradidit illos Dominus in manus Iabin regis Chanaan, qui regnauit in Asor: habuitq. duces exercitus sui nomine Sisaram, ipse autem habitabat in Haroseth gentium. * Clamaueruntq. filij Israel ad Dominum: nongentos enim habebat falcatos curus, & per viginti annos vehementer oppresserat eos. * Erat autem Debhora prophetis vxor Lapidoth, quæ iudicabat populum in illo tempore. * Et sedebat sub palma, quæ nomine illius vocabatur, inter Rama & Bethel in monte Ephraim: ascendebantq. ad eam filij Israel in omne iudicium. * Quæ militibus & vocauit Barac filium Abinoem de Gedes Nephthali: dixitq. ad eum: Præcepit tibi Dominus Deus Israel, vade, & duc exercitum in montem Thabor, tollesq. tecum decem milia pugnatorum de filiis Nephthali, & de filiis Zabulon: * ego autem adducam ad te in loco torrentis Cison, Sisaram principem exercitus Iabin, & curus eius, atque omnem multitudinem, & tradam eos in manus tuas. * Dixitq. ad eam Barac: Si uonis mecum, vadam: si nolueris, venite mecum, non pergam. * Quæ dixit ad eum: Ibo quidem tecum, sed in hac vice victoria non reputabitur tibi, quia in manu mulieris tradetur Sisara. Surrexit itaque Debhora, & perrexit cum Barac in Ge-

in Cedem. * Qui, accitis Zabulon 10
 & Nephthali, ascendit cum decem
 millibus pugnatorum, habens 11
 Debboram in comitatu suo. * Ha-
 ber autem Cinzis recesserat quod-
 dam a ceteris Cinzis fratribus suis
 filijs Hobab, cognati Moyfi : &
 tetenderat tabernacula vique ad
 vallem, quæ vocatur Sennim, 12
 & erat iuxta Cedem. * Nuncia-
 tumq; est Sisaræ quod ascendisset
 Barachilius Abinoem, in montem
 Thabor : & congregavit non- 13
 gentos falcatos currus, & omnem
 exercitum de Haroseth gentium
 ad torrentem Cison. * Dixitq; 14
 Debbora ad Barac : Surge, hæc est
 enim dies, in qua tradidit Domi-
 nus Sisaram in manus tuas : en ip-
 se ductor est tuus. Descendit itaq; 15
 Barac de monte Thabor, &
 decem milia pugnatorum cum
 eo. * Perterritusq; Dominus Sis-
 aram, & omnes currus eius, uni-
 versamq; multitudinem in ore
 gladij ad conspectum Barac : in-
 tantum, ut Sisara de curru desi-
 liens, pedibus fugeret, * & Barac 16
 persequeretur fugientes currus, &
 exercitum vique ad Haroseth gen-
 tium, & omnis hostium multitu-
 do usque ad interuicem caderet. 17
 * Sisara autem fugiens per-
 uenit ad tentorium Iahel vxoris
 Haber Cinzi. Erat enim pax inter
 Iahin regem Azor, & domum
 Haber Cinzi. * Egredia igitur Iahel 18
 in occursum Sisaræ, dixit ad
 eum : Intra ad me domine mi :
 intra, ne timeas. Qui ingressus
 tabernaculum eius, & opertus ab
 ea pallio, * dixit ad eam : Da mi-
 hi, obsecro, paululum aquæ, quia
 sitio valde. Quæ aperuit vitrem
 lactis, & dedit ei bibere, & ope-
 ruit illum. * Dixitq; Sisara ad eam : 20
 Sta ante ostium tabernaculi : &
 cum venerit aliquis interrogans
 te, & dicens : Numquid hic est
 aliquis ? Respondebis : Nullus est. 21
 * Tulit itaq; Iahel vxor Haber
 clauum tabernaculi, assumens pa-
 riter & malleum : & ingressa abs-
 conditè, & cum silentio posuit
 supra tempus capitis eius clauum,
 percussitq; malleo defixit in ce-
 rebnum usque ad terram : qui so-
 porem morti consocians defecit,
 & mortuus est. * Et ecce Barac 22
 sequens Sisaram veniebat : egres-

sq; Iahel in occursum eius, dixit
 ei : Veni, & ostendam tibi virum,
 quem quæris. Qui cum intrasset
 ad eam, vidit Sisaram iacentem
 mortuum, & clauum infixum
 in tempore eius. * Humiliavit ergo
 Deus in die illo Iabin regem
 Chanaan coram filiis Israel : * qui
 credebant quotidie, & forti manu
 opprimebant Iabin regem Cha-
 naan, donec delecent eum.

CAP. V.

- 1 **C** Ecineruntq; Debbora & Ba-
 rac filius Abinoem in illo die,
 dicentes :
 2 * Qui sponte obtulistis de Is-
 rael animas vestras ad periculum,
 benedicite Domino.
 3 * Audite reges, auribus percipi-
 te principes : Ego sum, ego sum
 quæ Domino canam, psallam Do-
 mino Deo Israel.
 4 * Domine cum exires de Seir, &
 transires per regiones Edom, terra
 mota est, exliq; ac nubes distilla-
 uerunt aquis.
 5 * Montes fluxerunt a facie Do-
 mini, & Sinai a facie Domini Dei
 Israel.
 6 * In diebus Samgar filij Anath,
 in diebus Iahel quieuerunt semi-
 tæ : & qui ingrediebantur per
 eas, ambulauerunt per calles de-
 uios.
 7 * Cessauerunt fontes in Israel,
 & quieuerunt : donec surgeret Deb-
 bora, surgeret mater in Israel.
 8 * Noua bella elegit Dominus,
 & portas hostium ipse subuerit :
 clypeus & hasta si apparuerint in
 quadraginta millibus Israel.
 9 * Cor meum diligit principes
 Israel : qui propria voluntate ob-
 tulistis vos discrimini, benedicite
 Domino.
 10 * Qui ascenditis super nitentes
 asinos, & sedetis in iudicio, & am-
 bulatis in via, loquimini.
 11 * Vbi collisi sunt currus, &
 hostium suffocatus est exercitus,
 ibi narrentur iustitiæ Domini &
 clementia in fones Israel : tunc
 descendit populus Domini ad por-
 tas, & obtinuit principatum.
 12 * Surge, surge Debbora, surge,
 surge, & loquere canticum : surge
 Barac, & apprehende captiuos tuos
 fili Abinoem.

* Sal.

* Saluati sunt reliquiae populi, 1)
Dominus in fortibus dimicauit.

* Ex Ephraim deleuit eos in 14
Amalec, & post eum ex Benjamin
in populos tuos o Amalec: de
Machir principes descenderunt, &
de Zabulon qui exercitum duce-
rent ad bellandum.

* Duces Issachar fuere cum 15
Debbora, & Barac vestigia sunt
secuti, qui quasi in princeps ac
Barathrum se discrimini dedit: di-
uiso contra se Ruben, magnani-
morum reperta est contentio.

* Quare habitas inter duos ter- 16
minos, vt audias sibilos gregum? C
diuiso contra se Ruben, magnani-
morum reperta est contentio.

* Galaad trans Iordanem quie- 17
scebat, & Dan iacabat nauibus:
Aser habitabat in litore maris, &
in portubus morabatur.

* Zabulon vero & Nephthali 18
obtulerunt animas suas morti in
regione Merome.

* Venerunt reges & pugnaue- 19
runt, pugnaverunt reges Cha-
naan in Thanach iuxta aquas
Mageddo, & tamen nihil tulere
prædantes.

* De celo dimicatum est contra 20
eos: stellæ manentes in ordine,
& cursu suo, aduersus Sisaram pu-
gnauerunt.

* Torrens Cison traxit cadaue- 21
ra eorum, torrens Cadumim,
torrens Cison: conculca anima-
mea robustos.

* Ungulæ equorum ceciderunt, 22
fugientibus impetu, & per præ-
ceps ruentibus fortissimis ho-
stium.

* Maledicite terræ Meroz, dixit 23
Angelus Domini: maledicite ha-
bitatoribus eius, quia non venerunt
ad auxilium Domini, in adiuto-
rium fortissimorum eius.

* Benedicite inter mulieres Ia- 24
hel vxor Haber Cinxi, & benedi- D
catur in tabernaculo suo.

* Aquam petenti lac dedit, & 25
in phiala principum obtulit bu-
tyrum.

* Sinistram manum misit ad 26
clauum, & dexteram ad fabrorum
malleos, percussitq. Sisaram quæ-
rens in capite vulneri locum, &
tempus valide perforans.

* Inter pedes eius ruit: defecit, 27
& mortuus est: voluebat antea

pedes eius, & iacebat exanimis, &
miserabilis.

28 * Per fenestram respiciens, vla-
labat mater eius: & de conaculo
loquebatur: Cur moratur regredi
currus eius? quare tardauerunt pe-
des quadrigarum illius?

29 * Vna sapientior ceteris vxori-
bus eius, hæc locuti Verba re-
spondit.

30 * Fortiter nunc diuidit spolia,
& pulcherrima feminarum eligitur ei:
vestes diuersorum colorum
Sisara traduntur in prædam, &
supellex varia ad ornanda colla-
congeritur.

31 * Sic pereant omnes inimici tui
Domine: qui autem diligunt te,
sicut Sol in ortu suo splendet, ita
rutilent.

32 * Quieuitq. Terra per quadra-
ginta annos.

C A P. VI.

I Fecerunt autem filij Israel ma-
A lum in conspectu Domini:
qui tradidit illos in manu Madian

2 septem annis, * & oppressi sunt
valde ab eis. Feceruntq. sibi an-
tra & speluncas in montibus, &
munitionem ad repugnandum lo-

3 ca. * Cumq. seuisset Israel, ascen-
debat Madian & Amalec, ceteriq.

4 Orientalium nationum: * & apud
eos ligentes tentoria, sicut erant
in herbis cuncta vastabant vsque
ad introitum Gaze: nihilq. om-

nino ad vitam pertinens relinque-
bant in Israel, non oues, non bo-

5 ues, non asinos. * Ipsi enim &
vniuersi greges eorum veniebant
cum tabernaculis suis, & instar

locustarum vniuersa complebant,
innumera multitudo hominum,
& camelorum, quidquid tetige-

6 rant deuastantes. * Humiliarusq.
est Israel valde in conspectu Ma-

7 dian. * Et clamauit ad Dominum
postulans auxilium contra Ma-

8 dianitas. * Qui misit ad eos vi-
rum prophetam, & locutus est:
Hæc dicit Dominus Deus Israel:

Ego vos feci ascendere de Æ-
gypto, & eduxi vos de domo ser-

9 uitutis, * & liberaui de manu Æ-
gyptiorum, & omnium inimico-
rum, qui affligebant vos: ceciditq.
eos ad introitum vestrum, & tra-
10 didi vobis Tetrain eorum. * Et
dixi:

dixi: Ego Dominus Deus vester, ne timeatis deos Amorrhorum, in quorum terra habitatis. Et noluitis audire vocem meam. * Venit autem Angelus Domini, & sedit sub quercu, quæ erat in Ephraim, & pertinebat ad Ioas patrem familiæ Ezri. Cumq. Gedeon filius eius excuteret atque purgaret frumenta in torculari, ut fugeret Madian. * Apparuit ei Angelus Domini, & ait: Dominus tecum virorum fortissime. * Dixitq. ei Gedeon: Obsecro mi Domine, si Dominus nobiscum est, cur apprehenderunt nos hæc omnia? ubi sunt mirabilia eius, quæ narrauerunt patres nostri, atque dixerunt: De Ægypto eduxit nos Dominus? Nunc autem dereliquit nos Dominus & tradidit in manu Madiæ. * Respexitq. ad eum Dominus, & ait: "Vade in hac fortitudine tua, & liberabis Israel de manu Madian: scito quod miserim te". * Qui respondens ait: Obsecro, mi Domine, in quo liberabo Israel? ecce familia mea infima est in Manasse, & ego minimus in domo patris mei. * Dixitq. ei Dominus: Ego ero tecum: & percuties Madian quasi vnum virum. * Et ille, si inueni, inquit, grauiam coram te, da mihi signum quod tu sis qui loqueris ad me. * Nec recedat hinc, donec reuertar ad te, portans sacrificium, & offerens tibi. Qui respondit: Ego præstolabor aduentum tuum. * Ingressus est itaque Gedeon, & coxit horadum, & de farinæ modio azymos panes: carnesq. ponens in canistro, & ius carnum mittens in ollam, tulit omnia sub quercu, & obrulit ei. * Cui dixit Angelus Domini: Tolle carnes & azymos panes, & pone supra petram illi, & ius desuper funde. Cumq. fecisset ita, * extendit Angelus Domini summitatem virgæ, quam tenebat in manu, & tetigit carnes & panes azymos: ascenditq. ignis de petra, & carnes, azymosq. panes consumpsit: Angelus autem Domini euasit ex oculis eius. * Vidensq. Gedeon quod esset Angelus Domini, ait: Heu mi Domine Deus: quia vidi Angelum Domini facie ad faciem. * Dixitq. ei Dominus: Pax tecum: ne ti-

meas, non morieris. * Edificauit ergo ibi Gedeon altare Domino, vocauitq. illud, Domini pax, usque in præsentem diem. Cumq. adhuc esset in Ephraim, quæ est familiæ Ezri, * nocte illa dixit Dominus ad eum: Tolle taurum patris tui, & alterum taurum annorum septem, destruesq. aram Baal, quæ est patris tui: & nemus, quod circa aram est, succide. * & edificabis altare Domino Deo tuo in summitate petræ huius, super quâ ante sacrificium posuisti: tollesq. taurum secundum, & offeres holocaustum super struem lignorum, quæ de nemore succideris. * Assumptis ergo Gedeon decem viris de seruis suis, fecit sicut præceperat ei Dominus. Timens autem domum patris sui, & homines illius ciuitatis, per diem noluit id facere, sed omnia nocte complēuit. * Cumq. surrexissent viri operidi eius mane, viderunt destructam aram Baal, lucumq. succisum, & taurum alterum positum super altate, quod tunc adificatum erat. * Dixeruntq. ad inuicem: Quis hoc fecit? Cumq. perquirerent auctorem facti, dictum est: Gedeon filius Ioas fecit hæc omnia. * Et dixerunt ad Ioas: Produce filium tuum huc, ut moriatur: quia destruxit aram Baal, & succidit nemus. * Quibus ille respondit: Numquid viatores estis Baal, ut pugnetis pro eo? qui aduersarius est eius, moriatur antequam lux crassina veniat: si Deus est, vindicet se de eo, qui suffodit aram eius. * Ex illo die vocatus est Gedeon, Iero-baal, eo quod dixisset Ioas: Vici-scatu se de eo Baal, qui suffodit aram eius. * Igitur omnis Madian, & Amalec, & Orientales populi congregati sunt simul, & transeuntes Iordanem, castrametati sunt in valle Iezrael. * Spiritus autem Domini induit Gedeon, qui clangens buccina conuocauit domum Abiezer, ut sequeretur se, militq. nuncios in vniuersum Manassen, qui & ipse secutus est eum: & alios nuncios in Aser & Zabulon & Nephthali, qui occurrerunt ei. * Dixitq. Gedeon ad Deum: Si saluum facis per manum meam Israel, sicut locutus es,

es, * ponā hoc vellus lanx in area : 37
 si ros in solo vellere fuerit, & in
 omni terra siccitas, sciam quod per
 manum meam, sicut locutus es, li-
 berabis Israel. * Factumq. est ita. 38
 Et de nocte confurgens expressio
 vellere, concham rore impleuit.
 * Dixitq. rursus ad Deum : Ne ira- 39
 scatur furor tuus contra me si ad-
 huc semel tenta uero, signum quæ-
 rens in vellere. Oro ut solum vel-
 lus siccum sit, & omnis terra rore
 madens. * Fecitq. Deus nocte il- 40
 la ut postulauerat : & fuit siccitas
 in solo vellere, & ros in omni terra.

C A P. VII.

Igitur Ierobaal qui & Gedeon, 1
 de nocte confurgens, & omnis
 populus cum eo, venit ad fontem
 qui vocatur Harad. erant autem
 castra Madian in valle ad Septen-
 tionalem plagam collis excelsi.
 * Dixitq. Dominus ad Gedeon : 2
 Multus tecum est populus, nec tradi-
 tur Madian in manus eius : ne
 gloriatur contra me Israel, & di-
 cat : Meis viribus liberatus sum.
 * Loquere ad populum, & cunctis 3
 audientibus prædica : Qui formi-
 dososus & timidus est, reueren-
 tur. Recesseruntq. de monte Ga-
 laad, & reuersi sunt. De populo
 vigintiduo millia virorum, & tan-
 tum decem millia remanserunt.
 * Dixitq. Dominus ad Gedeon : 4
 Adhuc populus multus est, duc
 eos ad aquas, & ibi probabo illos :
 & de quo dixerō tibi ut tecum vad-
 dat, ipse pergat : quem ire prohibe-
 buero, reuertatur. * Cumq. de- 5
 scendisset populus ad aquas, dixit
 Dominus ad Gedeon : Qui lingua
 lambuerint aquas, sicut solent can-
 es lambere, separabis eos seorsum :
 qui autem curuatis genibus bibe-
 rint, in altera parte erunt.
 * Fuit itaque numerus eorum qui
 manu ad os proficiente, lambue-
 rant aquas, trecenti viri : omnis
 autem reliqua multitudo flexo po-
 plite biberat. * Et ait Dominus ad
 Gedeon : In trecentis viris qui lam-
 buerunt aquas, libero vos, &
 tradam in manu tua Madian : om-
 nis autem reliqua multitudo re-
 uertatur in locum suum. * Sum-
 ptis itaque pro numero cibatis &
 tubis, omnem reliquam multitu-

dinem abire præcepit ad taberna-
 cula sua : & ipse cum trecentis vi-
 ris se certamini dedit. Castra au-
 tem Madian erant subter in valle. 9
 * Eadem nocte dixit Dominus ad
 eum : Surge, & descende in castra :
 quia tradidi eos in manu tua. * Sin- 10
 autem solus ire formidas, descen-
 dat tecum Phara puer tuus. * Et
 cum audieris quid loquantur, tunc
 confortabuntur manus tuæ, & se- 11
 curior ad hostium castra descen-
 des. Descendit ergo ipse & Phara
 puer eius in partem castrorum, ubi 12
 erant armatorum vigilæ. * Ma-
 dian autem & Amalec, & omnes
 Orientales populi fusi iacebant in
 valle, ut locustarum multitudo :
 cameli quoque innumerabiles er-
 rant, sicut arena quæ iacet in lit- 13
 tore maris. * Cumq. venisset Ge-
 deon, narrabat aliquis somnium
 proximo suo : & in hunc modum
 referebat quod viderat : Vidi som-
 nium, & videbatur mihi quasi sub-
 cinericius panis ex hordeo volui,
 & in castra Madian descendere :
 cumq. peruenisset ad tabernacu-
 lum, percussit illud, atque sub-
 uertit, & terræ funditus coarqua- 14
 uit. * Respondit is, cui loqueba-
 tur : Non est hoc aliud, nisi pla-
 dius Gedeonis filij Ios viri Israe-
 litæ : tradidit enim Dominus in
 manus eius Madian, & omnia ca- 15
 stra eius. * Cumq. audisset Ge-
 deon somnium, & interpretationem
 eius, adorauit : & reuersus est
 ad castra Israel, & ait : Surgite,
 tradidit enim Dominus in manus 16
 nostras castra Madian. * Diuisitq.
 trecentos viros in tres partes, &
 dedit tubas in manibus eorum, la-
 genasq. vacuas ac lampades in me-
 dio lagenarum. * Et dixit ad eos : 17
 Quod me facere videritis, hoc fa-
 cite : ingrediar partem castrorum,
 & quod fecero testamini. * Quan- 18
 do personuerit tuba in manu mea,
 vos quoque per castrorum circui-
 tum clangite, & conclamate, Do-
 mino & Gedeoni. * Ingressusq. 19
 est Gedeon, & trecenti viri qui
 erāt cum eo in partem castrorum,
 incipientibus vigiliis noctis me-
 dia, & custodibus suscitatis, cœ-
 perunt bucinis clangere, & con-
 plodere inter se lagenas. * Cumq. 20
 per gyrum castrorum in tribus per-
 tonarent locis, & hydnas confre-
 gissent,

Deut. 20.
 b. 3
 1 Mac. 3. g.
 36

gissent, tenuerunt sinistris manibus lampades, & dextris sonantes tubas, clamaueruntque: Gladius Domini & Gedeonis: * stantes singuli in loco suo per circuitum castrorum hostilium. Omnia itaque castra turbata sunt, & vociferantes, ululantesq. fugerunt: * & nihilominus insistebant trecenti viri buccinis personantes. Immisitq. Dominus gladium in omnibus castris, & mutua se exde truncabant, * fugientes vsque ad Bethsetta, & crepidinem Abelmehula in Tebbath. Conclamantes autem viri Israel de Nephthali, & Aser & omni Manasse persequiebantur Madian. * Misitq. Gedeon nuncios in omnem morem Ephraim, dicens: Descendite in occursum Madian, & occupate aquas vsque Bethbera atque Iordanem. Clamauitq. omnis Ephraim, & praeccepit aquas atque Iordanem vsque Bethbera. * Apprehensosq. duos viros Madian, Oreb, & Zeb, interfecit Oreb in Petra Oreb, Zeb vero in Torculari Zeb. Et persecuti sunt Madian, capita Oreb & Zeb portantes ad Gedeon trans fluenta Iordanis.

C A P. VIII.

Dixeruntq. ad eum viri Ephraim: Quid est hoc quod facere voluisti, ut nos non vocares, cum ad pugnam pergeres contra Madian? iurgantes fortiter, & prope vim inferentes. * Quibus ille respondit: Quid enim tale facere potui, quale vos fecistis? nonne melior est racemus Ephraim, vindemijs Abiezer? * In manus vestras Dominus tradidit principes Madian, Oreb, & Zeb: quid tale facere potui, quale vos fecistis? Quod cum locutus esset, requieuit spiritus eorum, qui tuncbant contra eum. * Cumq. venisset Gedeon ad Iordanem, transiuit eum cum trecentis viris, qui secum erant: & praecursu fugientes persequi non poterant. * Dixitq. ad viros Soccoth: Date, obsecro, panes populo, qui inecum est, quia valde defecerunt: ut possimus persequi Zebec, & Salmana reges Madian. * Responderunt principes Soccoth: Fortitan pal-

mae manuum Zebec & Salmana in manu tua sunt, & ideo postulas ut demus exercitui tuo panes. * Quibus ille ait: Cum ergo traderit Dominus Zebec & Salmana in manus meas, conteram carnes vestras cum spinis, tribulisq. deserti. * Et inde descendens, venit in Phanuel: locutusq. est ad viros loci illius similia. Cui & illi responderunt, sicut responderant viri Soccoth. * Dixit itaque & eis: Cuni reuersus fuero victor in pace, destruam turrim hanc. * Zebec autem & Salmana requeiebant cum omni exercitu suo. Quindecim enim millia viri remanserant ex omnibus turmis Orientalium populorum, ex his centum viginti millibus bellatorum educentium gladium. * Ascendensq. Gedeon per viam eorum, qui in tabernaculis morabantur, ad Orientalem partem Nobae, & legbas, percussit castra hostium, qui securi erant, & nihil aduersi suspicabantur. * Fugeruntq. Zebec & Salmana, quos persequens Gedeon comprehendit, turbato omni exercitu eorum. * Reuertensq. de bello ante solis ortum, apprehendit puerum de viris Soccoth: interrogauitq. eum nomina principum & seniorum Soccoth, & descripsit septuaginta septem viros. * Venitq. ad Soccoth, & dixit eis: En Zebec, & Salmana super quibus exprobastis mihi, dicentes: Fortitan manus Zebec & Salmana in manibus tuis sunt, & ideo postulas ut demus viris qui lassii sunt, & defecerunt panes. * Tulit ergo seniores ciuitatis & spinas deserti ac tribulos, & contuit cum eis, atque comminuit viros Soccoth. * Turrim quoque Phanuel suberuit, occisis habitatoribus ciuitatis. * Dixitq. ad Zebec & Salmana: Quales fuerunt viri, quos occidistis in Thabor? Qui responderunt: Similes tui, & vnus ex eis quasi filius regis. * Quibus ille respondit: Fratres mei fuerunt, filij matris meae. Viuit Dominus, quia si seruassent eos, non vos occiderem. * Dixitq. E Iether primogenito suo: Surge, & interfice eos. Qui non eduxit gladium: timebat enim, quia adhuc puer erat. * Dixeruntq. Zebec & Salmana: Tu surge, & iurue

¶ Ps. 82. c. 10

¶ Ps. 82. c. 12

¶ La. 10. f. 26

¶ Osce 10. d

14

UT 12. C. 12

irruerunt in nos: quia iuxta iratam
 robur est hominis. Surrexit Ge-
 deon, & interfecit Zebec & Sal-
 mana: & tulit ornamenta ac bul-
 las, quibus colla regalium came-
 lorū decorari solent. * Dixeruntq. 22
 omnes viri Israel ad Gedeon: Do-
 minare nostri tu, & filius tuus,
 & filius filij tui: quia liberaſti nos
 de manu Madian. * Quibus ille 23
 ait: Non dominabor veſtri, nec
 dominabitur in vos filius meus,
 ſed dominabitur vobis Dominus.
 * Dixitq. ad eos: Vnam petiti-
 onem poſtulo a vobis: Date mihi
 inaures ex praeda veſtra. Inau-
 res enim aureas Iſmaelitarū habere
 conſueuerant. * Qui reſponde-
 runt: Libentiſſime dabimus. Ex-
 pandentesq. ſuper terram pallium,
 proiecerunt in eo inaures de præ-
 da: & fuit pondus poſtulata-
 rum inaurium, mille ſeptingenti
 auri ſicli, abſque ornamentis, &
 monilibus, & veſte purpurea, qui-
 bus reges Madian vti ſoliti erant,
 & præter torques aureas camelo-
 rū. * Fecitq. ex eo Gedeon Ephod,
 & poſuit illud in ciuitate ſua E-
 phra. Fornicatusq. eſt omnis Iſ-
 rael in eo, & factum eſt Gedeoni
 & omni domui eius in ruinam. *
 Humiliatus eſt autem Madian
 coram filiis Iſrael, nec potuerunt
 vltra ceruices eleuare: ſed quieuit
 terra per quadraginta annos, qui-
 bus Gedeon præſuit. * Abijt ita-
 que Ierobaal filius Ioas, & habi-
 tauit in domo ſua: * habuitq. ſep-
 tuaginta filios, qui egreſſi ſunt de
 femore eius: eo quod plures ha-
 beret vxores. * Concubina autem
 illius, quam habebat in Sichem,
 genuit ei filium nomine Abime-
 lech. * Mortuusq. eſt Gedeon fi-
 lius Ioas in ſeneſcute bona, & ſep-
 ultus eſt in ſepulchro Ioas pa-
 tris ſui in Ephra de familia Ezn.
 * Poſtquam autem mortuus eſt Ge-
 deon, auerſi ſunt filij Iſrael, & for-
 nicati ſunt cum Baalim. Percuſe-
 runtq. cum Baal ſœdus, & eſſet
 eis in deum: * nec recordati ſunt
 Domini Dei ſui, qui eruit eos de
 manibus inimicorum ſuorum om-
 nium per circuitum: * nec fece-
 runt miſericordiam cum domo Ie-
 robaal Gedeon iuxta omnia bo-
 na, quæ fecerat Iſraeli.

1 A Biſt autem Abimelech filius
 A Ierobaal in Sichem ad fra-
 tres matris ſuz, & locutus eſt ad
 eos, & ad omnem cognationem
 domus patris matris ſuz, dicens:
 2 * Loquimini ad omnes viros Si-
 chem: Quid vobis eſt melius, vt
 dominantur veſtri ſeptuaginta vi-
 ri omnes filij Ierobaal, an vt do-
 minetur vnus vir? ſimulq. conſi-
 derate quod os veſtrum, & caro
 3 veſtra ſum. * Locuti ſunt
 fratres matris eius de eo ad om-
 nes viros Sichem vniuerſos ſermo-
 nes iſtos, & inclinauerunt cor eo-
 rum poſt Abimelech, dicentes:
 4 Frater noſter eſt. * Dederuntq. il-
 li ſeptuaginta pondo argenti de
 ſano Baalberit. Qui conduxit ſibi
 ex eo viros inopes & vagos, ſecu-
 5 tiq. ſunt eum. * Et venit in do-
 mum patris ſui in Ephra, & occi-
 dit fratres ſuos filios Ierobaal ſep-
 tuaginta viros, ſuper lapidem,
 vnum: remanſitq. Ioatham filius
 Ierobaal minimus, & abſconditus
 eſt. * Congregati ſunt autem om-
 nes viri Sichem, & vniuerſæ ſa-
 milix vrbs Mello: abieruntq. &
 6 conſtituerunt regem Abimelech
 iuxta quercum, quæ ſtabat in Si-
 chem. * Quod cum nunciatum
 7 eſſet Ioatham, iuit, & ſtegit in ver-
 tice montis Garizim: eleuataq.
 voce, clamauit, & dixit: Audite
 me viri Sichem, ita audiat vos
 8 Deus. * Ierunt ligna, vt vngerent
 ſuper ſe regem: dixeruntq. oliuz:
 9 Impera nobis. * Quæ reſpondit:
 Numquid poſſum deſerere pin-
 guedinem meam, qua & diſ vtun-
 tur, & homines, & venire vt in-
 10 ter ligna promouear? * Dixeruntq.
 ligna ad arborem ſicam: Veni, &
 11 ſuper nos regnum accipe. * Quæ
 reſpondit eis: Numquid poſſum
 deſerere dulcedinem meam, fru-
 ſtusq. ſuauiſſimos, & ire vt inter
 12 cetera ligna promouear? * Locu-
 taq. ſunt ligna ad vitem: Veni, &
 13 impera nobis. * Quæ reſpondit
 eis: Numquid poſſum deſerere vi-
 num meum, quod lætificat Deum
 & homines, & inter ligna cetera
 14 promoueri? * Dixeruntq. omnia
 ligna ad thamnū: Veni, & im-
 15 pera ſuper nos. * Quæ reſpondit
 eis: Si vere me regem vobis con-
 ſtituitis,

firuitis, Venite, & sub vmbra
 mea requiescite: si autem non vultis,
 egredietur ignis de rhamno,
 & deuoret cedros Libani. * Nunc
 igitur, si recte, & absque peccato
 constituitis super vos regem
 Abimelech, & bene egistis cum
 Ierobaal, & cum domo eius, &
 reddidistis vicem beneficijs eius,
 qui pugnavit pro vobis, * & animam
 suam dedit periculis, * ut
 erueret vos de manu Madian, * qui
 nunc surrexistis contra domum
 patris mei, & interfecistis filios
 eius septuaginta viros super vnum
 lapidem, & constituitis regem
 Abimelech filium ancillæ eius super
 habitatores Sichem, eo quod
 frater vester sit: * si ergo recte,
 & absque vitio egistis cum Ierobaal,
 & domo eius, hodie latet
 in vobis. * Sin autem peruerse:
 egredietur ignis ex eo, & consumat
 habitatores Sichem, & oppidum
 Mello: egredieturq. ignis de viris
 Sichem, & de oppido Mello, &
 deuoret Abimelech. * Quæ
 cum dixisset, fugit, & abiit in
 Bera: habitauitq. ibi ob metum
 Abimelech fratris sui. * Regnavit
 itaque Abimelech super Israel tribus
 annis. * Misitq. Dominus spiritum
 pessimum inter Abimelech &
 habitatores Sichem: qui ceperunt
 eum detestari, * & scelus interfectionis
 septuaginta filiorum Ierobaal,
 & effusionem sanguinis eorum
 conferre in Abimelech fratrem suum,
 & in ceteros Sichimorum principes,
 qui cum adiuerant. * Posueruntq.
 insidias aduersum eum in summitate montium:
 & dum illius præstolabantur
 aduentum, exercebant laqueos,
 agentes prædas de prætereuntibus.
 nunciatumq. est Abimelech.
 * Venit autem Gaal filius Obed
 cum fratribus suis, & transiit
 in Sichimam. Ad cuius aduentum
 erecti habitatores Sichem, *
 egrediuntur in agros vastantes vineas,
 vvasq. calcantes: & factis
 cantantium choris, ingressi sunt
 sanum dei sui, & inter epulas
 & pocula maledicebant Abimelech,
 * clamante Gaal filio Obed:
 Quis est Abimelech, & quæ est
 Sichem, ut seruiamus ei? Numquid
 non est filius Ierobaal, &

constituit principem Zebul seruum
 suum super viros Emor patris
 Sichem? Cur ergo seruiamus ei?
 * Utinam daret aliquis populum
 istum sub manu mea, ut auferrem
 de medio Abimelech. Distumq.
 est Abimelech: Congrega exercitus
 multitudinem, & veni. * Zebul enim princeps ciuitatis
 auditis sermonibus Gaal filij
 Obed, iratus est valde, * & misit
 clam ad Abimelech nuncios, dicens:
 Ecce, Gaal filius Obed venit in
 Sichimam cum fratribus suis,
 & oppugnat aduersum te ciuitatem.
 * Surge itaque nocte cum populo,
 qui tecum est, & latebit in agro:
 * & primo mane oriente sole,
 irruet super ciuitatem. illo autem
 egrediente aduersum te cum populo
 suo, fac ei quod poteris. * Surrexit
 itaque Abimelech cum omni exercitu suo
 nocte, & tetendit insidias iuxta
 Sichimam in quatuor locis. * Egrediusq.
 est Gaal filius Obed, & stetit in
 introitu portæ ciuitatis. Surrexit
 autem Abimelech, & omnis exercitus
 cum eo de insidiarum loco. * Cumq.
 vidisset populum Gaal, dixit ad
 Zebul: Ecce de montibus multitudo
 descendit. Cui ille respondit: Vmbra
 montium vides quasi capita hominum,
 & hoc errore deciperis. * Rursusq.
 Gaal ait: Ecce populus de vmbilico
 terræ descendit, & vultus cuneus
 venit per viam, quæ respicit quercum.
 * Cui dixit Zebul: Vbi est nunc os
 tuum, quo loquebaris? Quis est
 Abimelech ut seruiamus ei? Nonne
 hic populus est, quem despiciebas?
 Egredere, & pugna contra eum. *
 Abiit ergo Gaal, spectante Sichimorum
 populo, & pugnavit contra Abimelech,
 * qui persecutus est eum fugientem,
 & in urbem compulsi: cecideruntq.
 ex parte eius pluri, usque ad portam
 ciuitatis. * & Abimelech sedit in
 Ruma. * Zebul autem, Gaal, &
 socijs eius expulsi de urbe, nec in ea
 passus est commorari. * Sequenti ergo
 die egressus est populus in campum.
 Quod cum nunciatum esset Abimelech,
 tulit exercitum suum, & diuisit
 in tres turmas, tendens insidias in
 agris. Vidensq. quod egrediretur
 populus de ciuitate,

surrexit, & irruit in eos. * cum eu-
neo suo, oppugnans & obfidens
ciuitatem: dux autem turmæ pa-
lites per campum aduersarios per-
sequebantur. * Porro Abimelech
omni die illo oppugnabat urbem:
quam cepit, interfectis habitato-
ribus eius, ipsaq. destructa, ita ut
salin ea dispergeret. * Quod cum
audissent qui habitabant in turre
Sichimorum, ingressi sunt fanum
dei sui Berith, ubi fœdus cum eo
pepigerant, & ex eo locus nomen
acceperat, qui erat munitus val-
de. * Abimelech quoque audiens
viros turris Sichimorum pariter
conglobatos, * ascendit in mon-
tem Selmon cum omni populo
suo: & arrepta securi, præcidit
arboris ramum, imposuitq. ferēs
humero, dixit ad socios: Quod
me videris facere, cito facite).
* Igitur certatim ramos de arbo-
ribus præcidentes, sequebantur
ducem. * Qui circumdantes præsi-
dium, succedunt: atque ita fa-
ctum est, ut fumo & igne mille
homines necarentur, viri pariter
& mulieres, habitatorum turris Si-
chem. * Abimelech autem inde
proficiscens venit ad oppidū The-
bes, quod circumdans obsidebat
exercitu. * Erat autem turris ex-
celsa in media ciuitate, ad quam
confugerant simul viri ac mulie-
res, & omnes principes ciuitatis,
clausa firmissime ianua, & super
turris tectum stantes per propugna-
culum. * Accedensq. Abimelech
iuxta turrim, pugnabat fortiter:
& appropinquans ostio, ignem
supponere nitebatur: * & ecce
vna mulier fragmen molæ desu-
per iaciens, illius capiti Abime-
lech, & confregit cerebrum eius.
* Qui vocauit cito armigerum
suum, & ait ad eum: Euagina
gladium tuum, & percutite me: ne
forte dicatur quod a semina inter-
fectus sum. Qui iussu perficiens,
interfecit eum. * Illoq. mortuo,
omnes qui cum eo erant de Israel,
reuersi sunt in sedes suas: * & red-
didit Deus malum, quod fecerat
Abimelech contra patrem suum,
interfectis septuaginta fratribus
suis. * Sichimitis quoque quod
operati erant, retributum est, &
venit super eos maledictio Ioa-
tham filij Ieroaba,

I Post Abimelech surrexit dux in
Israel Thola filius Phua pa-
tris Abimelech, vir de Issachar,
qui habitauit in Samir montis E-
phraim: * & iudicauit Israelen
viginti & tribus annis, mortuusq.
est, ac sepultus in Samir. * Hinc
successit Lair Galaadites, qui iudi-
cauit Israelen per viginti & duos
annos, * habens triginta filios se-
dentes super triginta pullos asina-
rum, & principes triginta ciuita-
tum, quæ ex nomine eius sunt ap-
pellatæ Hauoth lair, id est, oppi-
da lair, usque in præsentem diem
in Terra Galaad. * Mortuusq.
est lair, ac sepultus in loco, cui
est vocabulum Camon. * Filij au-
tem Israel peccatis veteribus iun-
gentes noua, fecerunt malum in
conspectu Domini, & seruierunt
idolis, Baalim & Astaroth, & dijs
Syriæ ac Sidonis & Moab & filio-
rum Ammon & Philisthim: di-
miseruntq. Dominum, & non co-
luerunt eum. * Contra quos Do-
minus iratus, tradidit eos in ma-
nus Philisthim & filiorum Am-
mon. * Afflictique sunt, & vehemen-
ter oppressi per annos decem & octo,
omnes qui habitabant trans
Iordanem in Terra Amorrhæ, qui
est in Galaad: * in tantum, ut filij
Ammon, Iordane transiitiss, va-
starent Iudam & Benjamin & E-
phraim: afflictusq. est Israel ni-
mis. * Et clamantes ad Dominum,
dixerunt: Peccauimus tibi, quia de-
reliquimus Dominum Deum no-
strum, & seruauimus Baalim. * Qui-
bus locutus est Dominus: Nūquid
non Ægyptij & Amorrhæi, filijq.
Ammon & Philisthim, * Sidonii
quoque & Amalec & Chanaan
oppresserunt vos, & clamastis ad
me, & erui vos de manu eorū? * Et
tamen reliquistis me, & coluistis
deos alienos: idcirco non addam
vlti vobis liberem: * ite, & inuo-
cate deos quos elegistis: ipsi vos
liberent in tempore angustiar. * Di-
deruntq. filij Israel ad Dominum
Peccauimus, redde tu nobis quid-
quid tibi placet: tantum nunc li-
bera nos. * Quæ dicentes, omnia
de finibus suis alienorum deo-
rum idola proiecerunt, & seruie-
runt Domino Deo: qui doluit su-
per

22. Reg. II. supponere nitebatur: * & ecce
d. 21

11. Reg. 31. * Qui vocauit cito armigerum
b. 4

1. Par. 10. 3. 4

54

56

57

58

59

60

61

62

63

64

65

66

67

68

69

70

71

72

73

74

75

76

77

78

79

80

81

82

83

84

85

86

87

88

89

90

91

92

93

94

95

96

97

98

99

100

per miseris eorum. * Itaque filij Ammon conclamantes in Galaad fixere tentoria : contra quos congregati filij Israel , in Maspha castrametati sunt. * Dixeruntq. principes Galaad singuli ad proximos suos : Qui primus ex nobis contra filios Ammon coeperit dimicare , erit dux populi Galaad.

C A P . X I .

Fuit illo tempore Iephthe Galaadites vir fortissimus atque pugnator, filius mulieris meretricis, qui natus est de Galaad. * Habuit autem Galaad uxorem, de qua suscepit filios : qui postquam creuerant, eiecerunt Iephthe, dicentes : Heres in domo patris nostri esse non poteris, quia de altera matre natus es. * Quos ille fugiens atque deuitans, habitauit in Terra Tob : congregatiq. sunt ad eum viri inopes, & latrocinantes, & quasi principem sequebantur. * In illis diebus pugnabant filij Ammon contra Israel. * Quibus acriter instantibus perrexerunt maiores natu de Galaad, vt tollerent in auxilium sui Iephthe de Terra Tob : dixeruntq. ad eum : Veni & esto princeps noster, & pugna contra filios Ammon. * Quibus ille respondit : Nonne vos estis, qui odistis me, & eiecistis de domo patris mei, & nunc venistis ad me necessitate compulsi? Dixeruntq. principes Galaad ad Iephthe : Ob hanc igitur causam nunc ad te venimus, vt proficiscaris nobiscum, & pugnes contra filios Ammon : siq. dux omnium qui habitant in Galaad. * Iephthe quoque dixit eis : Si vere venistis ad me, vt pugnem pro vobis contra filios Ammon, tradideritq. eos Dominus in manus meas, ego ero vester princeps. * Qui responderunt ei : Dominus, qui hæc audit, ipse mediator ac testis est quod nostra promissa faciemus. * Abiit itaque Iephthe cum principibus Galaad, fecitq. cum omnis populus principem sui. Locutusq. est Iephthe omnes sermones suos coram Domino in Maspha. * Et misit nuncios ad regem filiorum Ammon, qui ex persona sua dicerent : Quid mihi & tibi est, quia venisti contra me, vt vastares terram meam? * Quibus il-

C le respondit : Quia tulit Israel terram meam, quando ascendit de Ægypto a finibus Arnon vsque Iaboc atque Iordanem : nunc ergo cum pace redde mihi eam. * Per quos rursum mandauit Iephthe, & imperauit eis vt dicerent regi Ammon : Hæc dicit Iephthe : Non tulit Israel Terram Moab, nec Terram filiorum Ammon : sed quando de Ægypto condescenderunt, ambulauit per solitudinem vsque ad Mare rubrum, & venit in Cades. * Misitq. nuncios ad regem Edom, dicens : Dimitte me vt transeam per terram tuam. Qui noluit acquiescere precibus eius. Misit quoque ad regem Moab, qui & ipse transtitum præbere contempsit. Manlit itaque in Cades, & circueiuit ex latere Terram Edom, & Terram Moab : venitq. contra Orientalem plagam Terræ Moab, & castrametatus est trans Arnon : nec voluit intrare terminos Moab : Arnon quippe confinium est Terræ Moab. Misit itaque Israel nuncios ad Schon regem Amorrhæorum, qui habitabat in Hesebon, & dixerunt ei : Dimitte vt transeam per terram tuam vsque ad Iuuium. * Qui & ipse Israel verba despiciens, non dimisit eum transire per terminos suos : sed infinita multitudine congregata egressus est contra eum in Iasa, & fortiter resistebat. Tradiditq. eum Dominus in manus Israel cum omni exercitu suo, quæ perçussit eum, & possedit omnem Terram Amorrhæi habitatoris regionis illius, & vniteros fines eius de Arnon vsque Iaboc, & de solitudine vsque ad Iordanem. * Dominus ergo Deus Israel subuertit Amorrhæum, pugnante contra illum populo suo Israel, & tu nunc vis possidere terram eius. * Nonne ea quæ possidet Chamos Deus tuus, tibi iure debentur? Quæ autem Dominus Deus noster victor obtinuit, in nostram cedent possessionem. * nisi forte melior es Balac filio Sephor rege Moab : aut docere potes, quod iurgatus sit contra Israel, & pergnauerit contra eum, quando habitauit in Hesebon, & viculis eius, & in Aroer, & villis illius, vel in cunctis ciuitatibus

Nu. 21. c.

11

Nu. 10. c.

14

Nu. 21. c.

13

Nu. 22. c.

15

I Gen. 26. f.

37

iuxta Iordanem, per trecentos annos. Quare tanto tempore nihil super hac repetitione tentastis? Igitur non ego pecco in te, sed tu contra me male agis, indicens mihi bella non iusta. Iudicet Dominus arbiter huius diei inter Israel, & inter filios Ammon. Nihilque acquiescere rex filiorum Ammon verbis Iephthe, quæ per nuncios mandauerat. Factus est ergo super Iephthe Spiritus Domini, & circueiens Galaad, & Manasse, Maspha quoque Galaad, & inde transiens ad filios Ammon, votum vouit Domino, dicens: Si tradideris filios Ammon in manus meas, quicumque primus fuerit egressus de foribus domus meæ, mihiq. occurrerit reuertenti cum pace a filiis Ammon, eum holocaustum offeram Domino. Transiitq. Iephthe ad filios Ammon, ut pugnaret contra eos: quos tradidit Dominus in manus eius. Percussitq. ab Aroer usque dum venias in Mennith, viginti ciuitates, & usque ad Abel, quæ est vindex conlita, plaga magna nimis. humilitatiq. sunt filij Ammon a filiis Israel. Reuertente autem Iephthe in Maspha domum suam, occurrit ei vnigenita filia sua cum tympanis & choris. non enim habebat alios liberos. Quæ visa, scidit vestimenta sua, & ait: Heu me filia mea! decepisti me, & ipsa decepta es: aperui enim os meum ad Dominum, & aliud facere non potero. Cui illa respondit: Pater mi, si aperuisti os tuum ad Dominum, fac mihi quodcumque pollicitus es, concessa tibi vitione atque victoria de hostibus tuis. Dicitq. ad patrem: Hoc solum mihi præsta quod deprecor: Dimitte me ut duobus mensibus circummeam montes, & plangam virginitatem meam cum sodalibus meis. Cui ille respondit: Vade. Et dimisit eam duobus mensibus. Cumq. abiisset cum socijs ac sodalibus suis, fiebat virginitatem suam in montibus. Expletisq. duobus mensibus, reuersa est ad patrem suum, & fecit ei sicut vouerat, quæ ignorabat virum. Exinde nos increbuit in Israel, & consuetudo senyata est: ut post anni circulum conue-

niant in vnum filia Israel, & plantant filiam Iephthe Galaaditæ duobus quattuor.

CAP. XII.

Ecce autem in Ephraim orta est seditio. nam transcentes contra aquilonem, dixerunt ad Iephthe: Quare vadens ad pugnam contra filios Ammon, vocare nos noluisti, ut pergeremus tecum? Igitur incendemus domum tuam. Quibus ille respondit: Disceptatio erat mihi & populo meo contra filios Ammon vehemens: vocauique vos, ut præberetis mihi auxilium, & facere nolulistis. Quod cernens posui animam meam in manibus meis, transiuiq. ad filios Ammon, & tradidi eos Dominus in manus meas. Quid commerui, ut aduersum me confurgat prælium? Vocatis itaque ad se cunctis viris Galaad, pugnabat contra Ephraim: percusseruntq. viri Galaad Ephraim, quia dixerat: Fugitiuus est Galaad de Ephraim, & habitat in medio Ephraim & Manasse. Occupaueruntq. Galaaditæ vada Iordanis, per quæ Ephraim reuersurus erat. Cumq. venisset ad ea de Ephraim numero, fugiens, atque dixisset: Obsecro ut me transire permittatis: dicebant ei Galaaditæ: Numquid Ephraim es: quo dicente: Non sum: interrogabant eum: Dic ergo Scibboleth, quod interpretatur Spica. Qui respondebat, Scibboleth: eadem littera Spicam exprimit non valens. Statimq. apprehensum iugulabant in ipsorum danis transitu. Et ceciderunt in illo tempore de Ephraim quadraginta duo millia. Iudicauit itaque Iephthe Galaadites Israel sex annis: & mortuus est, ac sepultus in ciuitate sua Galaad. Post hunc iudicauit Israel Abesam de Bethlehem: qui habuit triginta filios, & totidem filias, quas emittonz foras, maritis dedit, & eiusdem numeri filijs suis accepit uxores, introducens in domum suam. Quis septem annis iudicauit Israel: mortuusq. est, ac sepultus in Bethlehem. Cui successit Ahialon Zabulonites: & iudicauit Israel decem annis: mortuusq. est.

ac se-

ao sepultus in Zabulon. * Post
hunc iudicavit Israel Abdon, filius
Meli Pharaathonites: * qui habuit
quadraginta filios, & triginta ex
eis nepotes, ascendentes super sep-
tuaginta pullos asinarum, & iudi-
cavit Israel octo annis: * mortuusq.
est, ac sepultus in Pharaathon terra
Ephraim, in monte Amalec.

CAP. XIII.

T. 10. b. 6

II. Reg. 1.

c. 20

Gen. 16. c. 11

Luc. 1. c. 31

Nu. 6. a. 34

Rursusq. filii Israel fecerunt
malum in conspectu Domi-
ni: qui tradidit eos in manus Phi-
listhinorum quadraginta annis.
* Erat autem quidam vir de Saraa,
& de stirpe Dan, nomine Manue,
habens uxorem sterilem. * Cui
apparuit Angelus Domini, & di-
xit ad eam: Sterilis es & absque
liberis: * sed concipies & paries
filium: * caue ergo ne bibas vi-
num ac siceram, nec immun-
dum quidquam comedas: * quia
concipies, & paries filium, cuius
non tanget caput novacula: erit
enim nazarus Dei ab infantia
sua, & ex matris utero, & ipse
incipiet liberare Israel de manu
Philisthinorum. * Quæ cum ve-
nisset ad maritum suum, dixit ei:
Vir Dei venit ad me, habens vul-
tum angelicum, terribilis nimis.
Quem cum interrogassem, quis
esset, & vnde venisset, & quo no-
mine vocaretur, noluit mihi dice-
re: * sed hoc respondit: Ecce concipies & paries filium: caue ne vi-
num bibas, nec siceram, & ne ali-
quo vescaris immundo: erit enim
puer nazarus Dei ab infantia
sua, ex utero matris suæ usque ad
diem mortis suæ. * Orauit itaque
Manue Dominum, & ait: Obse-
ro Domine, ut vir Dei, quem
misiisti, veniat iterum, & doceat
nos quid debeamus facere de pue-
ro, qui nasciturus est. * Exaudi-
vitq. Dominus deprecantem Ma-
nue, & apparuit rursus Angelus
Dei uxori eius sedenti in agro. Ma-
nue autem maritus eius non erat
cum ea. Quæ cum vidisset Ange-
lum, * festinavit, & cucurrit ad vi-
rum suum: nuntiavitq. ei, dicens:
Ecce apparuit mihi vir, quem ante
videram. * Qui surrexit, & secutus
est uxorem suam: veniensq. ad vi-
rum, dixit ei: Tu es qui locutus es

mulieri? Et ille respondit: Ego
sum. * Cui Manue: Quando, in-
quit, sermo tuus fuerit expletus,
quid vis ut faciat puer? aut a quo
se obsequare debebit? * Dixitq.
Angelus Domini ad Manue: Ab
omnibus, quæ locutus sum uxori
tuæ, abstineat se: * quidquid ex
vinea nascitur, non comedit: vi-
num & siceram non bibat, nullo
vescatur immundo: & quod ei præ-
cepi, impleat atque custodiat.
* Dixitq. Manue ad Angelum Do-
mini: Obsecro te ut acquiescas præ-
cipibus meis, & faciamus tibi ho-
dum de capris. * Cui respondit An-
gelus: Si me cogis, non comedam
panes tuos: si autem vis holocaustum
facere, offer illud Domino.
Et nesciebat Manue quod Ange-
lus Domini esset. * Dixitq.
eum: Quod est tibi nomen, ut, si
sermo tuus fuerit expletus, hono-
remus te? * Cui ille respondit:
Cur quæris nomen meum, quod
est mirabile? * Tulit itaque Ma-
nue hœdum de capris, & libamen-
ta, & posuit super petram, offe-
rens Domino, qui facit mirabilia:
ipse autem & vxor eius intuebantur.
* Cumq. ascenderet flamma
altaris in celum, Angelus Do-
mini pariter in flamma ascendit.
Quod cum vidissent Manue &
vxor eius, proni ceciderunt in ter-
ram, * & ultra eis non apparuit An-
gelus Domini. Statimq. intellexit
Manue, Angelum Domini esse,
* & dixit ad uxorem suam: Mor-
te moriemur, quia vidimus Deum.
* Cui respondit mulier: Si Domi-
nus nos vellet occidere, de mani-
bus nostris holocaustum & liba-
menta non suscepisset, nec osten-
disset nobis hæc omnia, neque
ea, quæ sunt ventura, dixisset.
* Peperit itaque filium, & voca-
vit nomen eius Samson. Crevitq.
puer, & benedixit ei Dominus.
* Cœpitq. Spiritus Domini esse
cum eo in castris Dan inter Saraa
& Esthaol.

CAP. XIII.

Descendit ergo Samson in Thama-
nath. vidensq. ibi mulie-
rem de filiabus Philisthinum, ascen-
dit, & nuntiavit patri suo, & ma-
tri suæ, dicens: Vidi mulierem in
Tham.

Thamnatha de filiabus Philisthinorum : quam quælo ut mihi accipias uxorem . * Cui dixerunt pater & mater sua : Numquid non est mulier in filiabus fratrum tuorum , & in omni populo meo , quia vis accipere uxorem de Philisthijn , qui incircumcisi sunt ? Dixitq. Samson ad patrem suum : hæc mihi accipe : quia placuit oculis meis . * Parentes autem eius nesciebāt quod res a Domino fieret , & quæteret occasionem contra Philisthijn . eo enim tempore Philisthijn dominabatur Israël . * Descendit itaque Samson cum patre suo & matre in Thamnatha . Cumq. venissent ad vineas oppidi , apparuit catulus leonis saurus , & rugiens , & occurrit ei . * Irruit autē Spiritus Domini in Samson , & dilaceravit leonem , quasi hœdum in frusta discerpens , nihil omnino habens in manu : & hoc patri & matri noluit indicare . * Descenditq. & locutus est mulieri , quæ placerat oculis eius . * Et post aliquot dies reuertens ut acciperet eam , declinauit ut videret cadaver leonis , & ecce examen apum in ore leonis erat ac fauus mellis . * Quem cum sumpsisset in manibus , comedeat in via : veniensq. ad patrem suum & matrem , dedit eis partem , qui & ipsi comederunt : nec tamen eis voluit indicare quod mel de corpore leonis assumpserat . * Descendit itaque pater eius ad mulierem , & fecit filio suo Samson conuiuium . sic enim iuvenes facere consueverant . * Cum ergo ciues loci illius vidissent eum , dederunt ei sodales triginta ut essent cum eo . * Quibus locutus est Samson : Proponam vobis problema : quod si solueritis mihi intra septem dies conuiuij , dabo vobis triginta sindones , & totidem tunicas : * si autem non potueritis soluere , vos dabitis mihi triginta sindones , & eiusdem numeri tunicas . Qui responderunt ei : Propone problema , ut audiamus . * Dixitq. eis : De comedente exiuit cibis . & de forti egressa est dulcedo . nec potuerūt per tres dies propositionem soluere . * Cumq. adesset dies septimus , dixerunt ad uxorem Samson : Blandire viro tuo , & suade ei ut indicet tibi quid

significet problema . quod si facere noluers , incendemus te , & domum patris tui . an idcirco vocastis nos ad nuptias ut spolareis ?
 16 * Quæ fundebat apud Samson lacrymas , & querebatur dicens : Odisti me , & non diligis : idcirco problema , quod proposuisti filijs populi mei , non vis mihi exponere . At ille respondit : Patri meo & matri nolui dicere : & tibi indicare poterō ? Septem igitur diebus conuiuij fiebat ante eum : tandemq. die septimo cum ei esset molesta , exposuit . Quæ statim indicauit ciuibus suis . * Et illi dixerūt ei die septimo ante solis occubitum : Quis dulcis melle , & quid fortius leone ? Qui ait ad eos : Si non arastis in vitula mea , non inuenissetis propositionem meam .
 19 * Irruit itaque in eum Spiritus Domini , descenditq. Ascalonem , & percussit ibi triginta viros . quorū ablatas vestes dedit ijs , qui problema soluerant . Iratusq. nimis ascendit in domum patris sui : * vxor autem eius accepit maritum vnū de amicis eius & pronubis .

C A P . X V .

1 **P**ost aliquantulum autem temporis , cum dies triticeæ messis instarent , venit Samson , inuisero volens uxorem suam , & attulit ei hœdum de capris . Cumq. cubiculum eius solito vellet intrare , prohibuit eum pater illius , dicens :
 2 * Putaui quod odisses eam , & ideo tradidi illam amico tuo : sed habet sororē , quæ iunior & pulchrior illa est , sit tibi pro ea vxor . * Cui Samson respondit : Ab hac die non erit culpa in me contra Philisthios :
 4 faciam enim vobis mala . * Perrexitq. & cepit trecentas vulpes , caudasq. earum iunxit ad caudas ,
 5 & faces ligauit in medio : * quas igne succendens , dimisit , ut huc illucq. discurrerent . Quæ statim perrexerant in segetes Philisthinorum . Quibus succensis , & commotata iam fruges , & adhuc flantes in stipula , concremata sunt , in tantum , ut vineas quoque & oliue ta flamma consumeret . * Dixitq. Philisthijn : Quis fecit hanc rem ? Quibus dictum est : Samson gener Thamnathæi : quia culit uxorem

uxorem eius, & alteri tradidit, hęc operatus est. Ascenderuntq. Philisthijm: & combusserunt tam mulierem quàm patrem eius.

* Quibus ait Samson: Licet hęc feceritis, tamen adhuc ex vobis expectam vitionem, & tunc quiescam. * Percussitq. eos ingenti plaga, ita vt stupentes suram femori imponerent. Et descendens habitavit in spelunca petre. Etam.

* Igitur ascendentes Philisthijm in Terram Iuda caltrametati sunt in loco, qui postea vocatus est Lechi, id est, maxilla, vbi eorum effusus est exercitus. * Dixeruntq. ad eos de tribu Iuda: Cur ascendistis aduersum nos? Qui responderunt: Vt ligemus Samson, venimus, & reddamus ei quæ in nos operatus est. * Descenderunt ergo tria milia virorum de Iuda, ad specum silicis Eram, dixeruntq. ad Samson: Nescis quod Philisthijm impent nobis? quare hoc facere voluisti? Quibus ille ait: Sicut fecerunt mihi, sic feceris.

* Ligare, inquit, te venimus, & tradere in manus Philisthinorum. Quibus Samson, iurat, ait, & spondere mihi quod non occidatis me. * Dixerunt: Non te occidemus, sed vinctum trademus. Ligaueruntq. eum duobus novis funibus, & tulerunt eum de petra Eram. * Qui cum venisset ad locum Maxillæ, & Philisthijm vociferantes occurrissent ei, irruit Spiritus Domini in eum: & sicut solent ad odorem ignis lina consumi, ita vincula quibus ligatus erat, dissipata sunt & soluta.

* Invenitq. maxillam, id est, mandibulam asini, quæ iacebat, arripens, interfecit in ea mille viros, * & ait: In maxilla asini, in mandibula pulli asinarum doleui eos, & percussi mille viros.

* Cumq. hęc verba canens complisset, proiecit mandibulam de manu, & vocavit nomen loci illius Ramathlechi, quod interpretatur eleuatio maxillæ. * Sitiensq. valde, clamauit ad Dominum, & ait: Tu dedisti in manu serui tui salutem hanc maximam atque victoriam: en sit morior, incidamq. in manus incircumcisorum.

* Aperuit itaque Dominus molam dentem in maxilla asini, &

egressi sunt ex eo aquæ. Quibus haustis, refocillauit spiritum, & vires recepit. Idcirco appellatum est nomen loci illius, Fons inuocantis de maxilla, vsque in presentem diem. * Iudicauitq. Israel in diebus Philisthijm viginti annis.

CAP. XL

A Biste quoque in Gazam, & vidit ibi mulierem meretricem, ingressusq. est ad eam. * Quod cum audissent Philisthijm, & percubuisse apud eos, intrasse urbem Samson, circumdederunt eum, positis in porta ciuitatis custodiis: & ibi tota nocte cum silentio præstolantes, vt facto mane exeuntem occiderent. * Dormiuit autem Samson vsque ad medium noctis: & inde confurgens apprehendit ambas portæ fores cum postibus suis, & tera, impositasq. humeris suis portauit ad verticem montis, qui respicit Hebron.

* Post hęc amauit mulierem, quæ habitabat in Valle Sorec, & vocabatur Dalila. * Veneruntq. ad eam principes Philisthinorum, atque dixerunt: Decipe eum, & discere ab illo, in quo habeat tantam fortitudinem, & quo modo eum superare valeamus, & vincamus.

B affligere, quod si feceris, dabimus tibi singuli mille & centum argenteos. * Locuta est ergo Dalila ad Samson: Dic mihi, obsecro, in quo sit tua maxima fortitudo, & quid sit quoligatus erumpere nequeas? * Cui respondit Samson: Si septem neruicis funibus necdum siccis, & adhuc humentibus ligatus fuero, infirmus ero vt ceteri homines. * Attuleruntq. ad eam satrapæ Philisthinorum septem funes, vt dixerat: quibus vinxit eum, & latentibus apud se insidijs, & in cubiculo finem rei expectantibus, clamauitq. ad eum: Philisthijm super te Samson. Qui rupit vincula, quo modo si rumpat quis filum de stuppe torum putamine, cum odorem ignis acceperit: & non est cognitum in quo esset fortitudo eius. * Dixitq. ad eum Dalila: Ecce illuisti mihi, & falsum locutus es: saltem nunc indica mihi quo ligari debeas.

* Cui

* Cui ille respondit: Si ligatus fueris nouis funibus, qui nunquam fuerunt in opere, infirmus ero, & aliorum hominum similis.
 * Quibus rursus Dalila vinxit eum, & clamauit: Philisthiim super te Samson, in cubiculo indidit preparatis. Qui ita cupit vincula quasi fila telarum. * Dixitq. Dalila rursus ad eum: Vtique decipis me, & falsum loqueris ostende quo vinciri debeas. Cui respondit Samson: Si septem crines capitis mei cum licio plexueris, & clauum his circumligatum terræ hixeris, infirmus ero. * Quod cum fecisset Dalila, dixit ad eum: Philisthiim super te Samson. Qui con surgens de somno extraxit clauum cum crinibus & licio. * Dixitq. ad eum Dalila: Quo modo dicis quod amas me, cum animus tuus non sit mecum? Pereres vires mentiris es mihi, & noluit dicere in quo sit maxima fortitudo tua. * Cumq. molesta esset ei, & per multos dies iugiter adhaerere, spatium ad quietem non tribuens, defecit anima eius, & ad mortem vsque lassata est. * Tunc aperiens Veritatem rei, dixit ad eam: Ferrum numquam ascendit super caput meum, quia nazareus, id est, consecratus Deo sum de vtero matris meæ: si rasum fuerit caput meum, recedet a me fortitudo mea, & deficiam, eroq. sicut ceteri homines. * Vidensq. illa, quod confessus ei esset omnem animum suum, misit ad principes Philisthinorum ac mandauit: Ascendite adhuc semel, quia nunc mihi aperuit cor suum. Qui ascenderunt assumpta pecunia, quam promiserant. * At illa dormire eum fecit super genua sua, & in sinu suo reclinare caput. Vocauitq. tonsorem, & rasit septem crines eius, & coepit abigere eum, & a se repellere: statim enim ab eo fortitudo discessit: * dixitque: Philisthiim super te Samson. Qui de somno con surgens, dixit in animo suo: Egrediar sicut ante feci, & me excutiam, nesciens quod recessisset ab eo Dominus. * Quem cum apprehendissent Philisthiim, statim eruerunt oculos eius, & duxerunt Gazam vincum carenis, & clauum in carcere

molere fecerunt. * Jamq. capilli eius renati exeperant, & principes Philisthinorum conuenerunt in vnum vt immolarent hostias magnificas Dagon deo suo, & epularentur, dicentes: Tradidit Deus F noster inimicum nostrum Samson in manus nostras. * Quod etiam populus videns, laudabat deum suum, eademq. dicebat: Tradidit Deus noster adueritarium nostrum in manus nostras, qui deleuit terram nostram, & occidit plurimos.
 * Lantesq. per conuiuia, sumptis iam epulis, praeceperunt vt vocaretur Samson, & ante eos luderet. Qui adductus de carcere ludebat ante eos, feceruntq. eum stare inter duas columnas. * Qui dixit puero regenti gressus suos: Dimittite me, vt tangam columnas, quibus omnis iuninet domus, & reclinet super eas, & paululum requiescam. * Domus autem erat plena virorum & mulierum, & erant ibi omnes principes Philisthinorum, ac de templo & solatio circiter tria millia virumque sexus G spectantes ludentem Samson. * At ille inuocato Domino ait: Domine Deus, memento mei, & redde mihi nunc fortitudinem pristinam Deus meus, vt viciet me de hostibus meis, & pro amissione duorum lunium vnam vltionem recipiam. * Et apprehendens ambas columnas, quibus innitebatur domus, alteramq. eorum dextera, & alteram leua tenens, * ait: Moriatur anima mea cum Philisthiim. concussisq. fortiter columnis, cecidit domus super omnes principes, & ceteram multitudinem, quæ ibi erat: multoq. plures interfecit moriens, quam ante viuis occiderat. * Descendentes autem fratres eius & vniuersa cognatio tulerunt corpus eius, & sepelierunt inter Saraa & Esthaol in sepulchro patris sui Manue: iudicauitq. Israel viginti annis.

CAP. XVII.

1 Fuit eo tempore vir quidam de monte Ephraim nomine Michas, * qui dixit matri suæ: Mille & centum argenteos, quos separaueras tibi, & super quibus me audiebat

audiente Iheronias, ecce ego habeo, & apud me sunt. Cui illa respondit: Benedixit filius meus Domino. ³ Reddidit ergo eos matri suæ, quæ dixerat ei: Consecraui & voui hoc argentum Domino, ut de manu mea suscipiat filius meus, & faciat sculptile atque conflatile: & nunc trado illud tibi. ⁴ Reddidit igitur eos matri suæ: quæ tulit ducentos argenteos, & dedit eos argentario, ut faceret ex eis sculptile atque conflatile, quod fuit in domo Michæ. ⁵ Qui ædiculam quoque in ea Deo separauit, & fecit ephod, & theraphim, id est, vestem sacerdotalem, & idola: impleuitque vnius filiorum suorum manum, & factus est ei sacerdos. ⁶ In diebus illis non erat rex in Israël, sed unusquisque quod sibi rectum videbatur, hoc faciebat. ⁷ Fuit quoque alter adolescentens de Bethlehém Iudæ, ex cognatione eius eratque ipse Leuites, & habitabat ibi. ⁸ Egrediusque de ciuitate Bethlehém, peregrinari voluit vbi cumque sibi commodum reperisset. Cumque venisset in montem Ephraim, iter faciens, & declinasset parumper in domum Michæ, ⁹ interrogatus est ab eo vnde venisset. Qui respondit: Leuita sum de Bethlehém Iudæ, & vado ut habitem vbi potero, & vile mihi esse perspexero. ¹⁰ Dixitque Michas: Mane apud me, & esto mihi parens, & sacerdos: & daboque tibi per annos singulos decem argenteos, & ætatem duplicem, & quæ ad vitium sunt necessaria. ¹¹ Accepitque & mansit apud hominem, fuitque illi quasi vnus de filiis. ¹² Impleuitque Michas manum eius, & habuit puerum sacerdotem apud se. ¹³ Nunc scio, dicens, quod benefaciet mihi Deus habenti Leuitici generis sacerdotem.

Deus responditque ei. ¹⁴ Cuius nom. ¹⁵ Cuius nom. ¹⁶ Cuius nom.

In diebus illis non erat rex in Israël, & tribus Dan quærebant possessionem sibi, ut habitarent in terra usque ad illum eum. ¹ diebus erat ceteras tribus forte non nocuerat. ² Miserunt ergo filij Dan, filiosque, & familiae viri quinque viros fortissimos de Saram & Esthaz, ut exploiarent terram, & ducerent

ter inspicierent: dixeruntque eis: Ite, & considerate terram. Qui cum pergentes venissent in montem Ephraim, & intrassent domum Michæ, requieuerunt ibi: ³ & agnoscens vocem adolescentis Leuitæ, videntesque illius diuersorio, dixerunt ad eum: Quis te hic adduxit? quid hic agis? ⁴ quam ob causam hic venire voluisti? Qui respondit eis: Hæc, & hæc præstitit mihi Michas, & me mercede. ⁵ Conduxit ut hanc ei facerem. ⁶ Rogauerunt autem eum ut consuleret Dominum, ut scire possent an prospero itinere pergerent, & res haberet effectum. ⁷ Qui respondit eis: Ite in pace: Dominus respicit viam vestram, & iter quo pergitis. ⁸ Euntes igitur quinque viri venerunt Lais: videruntque populum habitantem in ea abique illo timore, iuxta consuetudinem Sidoniorum, & leuitum, & quiescentium, nullo ei penitus resistente, magnatumque opum, & procul a Sidone atque a cunctis hominibus separatam. ⁹ Reuerſique ad fratres suos in Saram & Esthaz, & quid egissent fecerantque responderrunt. ¹⁰ Surgite, ascendamus ad eam: vidimus enim terram valde opulentam, & vberem: nolite negligite, nolite cessare: eamus, & possideamus eam, nullus enim labor. ¹¹ Inurabimur ad secutos in regionem latissimam, trademusque nobis Dominus locum, in quo nullius reſisti penuria eorum, quæ gignuntur in terra. ¹² Profecti igitur sunt de cognatione Dan, id est, de Saram & Esthaz: sexcenti viri accincti hamis bellicis, attendentesque cognouerunt in Capithiathim: ¹³ id est, quibus ex eo tempore Capithorum Dan, nomen accepit, & est post regionem Capithiathim. ¹⁴ In hoc transierunt in montem Ephraim. ¹⁵ Cumque venisset ad domum Michæ, dixerunt quinque viri, quæ prius missi fuerant ad considerandum parum Lais, ceteris fratribus suis: ¹⁶ Nolite, quærit in domo Michæ, & in ephod, & theraphim, & in sculptis, atque conflatilibus: videretis quid vobis placeat. ¹⁷ Et cum paululum declinassent, ingreſsi sunt domum adolescentis Leuitæ, qui erat in domo Michæ: saluaueruntque eum, & vobis pacem

cis. * Sexcenti autem viri ita ut
erant armati, stabant ante ostium.
* At illi, qui ingressi fuerant do-
mum iuuenis, sculpilæ, & ephod,
& theraphim, atque constanter
tollere nitebantur, & sacerdos sta-
bat ante ostium, sexcentis viris
fortissimis haud procul expectan-
tibus. * Tulerunt igitur qui intra-
uerant, sculpilæ, ephod, & ido-
la, atque constanter. Quibus di-
xit sacerdos: Quid facitis? * Cui
responderunt: Tace, & pone digi-
tum super os tuum: veni-que nobis-
cum, ut habeamus te patrem, ac
sacerdotem. Quid tibi melius est, ut
sis sacerdos in domo vnius viri, an
in vna tribu & familia in Israel?
* Quod cum audisset, acquieuit
sermonibus eorum, & tulit ephod,
& idola, ac sculpilæ, & protectus
est cum eis. * Qui cum pergerent,
& ante se ire fecissent paruulos ac
iumenta, & omne quod erat pre-
tiosum, & iam a domo Michæ
essent procul, viri qui habitabant
in ædibus Michæ conclamantes
secuti sunt, & post tergum clamare
coeperunt. Qui cum respexissent, di-
xerunt ad Micham: Quid tibi vis
cur clamas? * Qui respondit: Deos
meos, quos mihi feci, tulisti, &
sacerdotem, & omnia quæ habeo,
& dicitis: Quid tibi est? * Dixe-
runtque ei filij Dan: Caue ne ultra
loquaris ad nos, & veniant ad te
viri animo concitati, & ipse cum
omni domo tua pereas. * Et sic
cepto itinere perrexerunt. Videns
autem Michas, quod fortiores se
essent, reuersus est in domum suam.
* Sexcenti autem viri salebant sa-
cerdotem, & quæ supra diximus:
veneruntque in Laïs ad populum
quiescentem atque secum, & de-
perculerunt eos in ore gladij: viri
beni-que incendio tradiderunt* nul-
lo penitus ferente præsidium, eo
quod procul habitarent a Sidone,
& cum nullo hominum haberent
quidquam societatis ac negotij.
Erat autem ciuitas ista in regione
Rohob: quam rursusque exiuentes
habitauerunt in ea. * Vocata no-
mine ciuitas ista iuxta vocabu-
lū patris sui, quæ genuerat Israel,
quæ prius Laïs dicebatur. Posue-
runtque sibi sculpilæ, & Ionathan
filium Gersam filij Moysi, ac filios
eius sacerdotes in iuxta Dan, usque

ad diem captiuitatis suæ. * Man-
sitque apud eos Idolum Michæ om-
ni tempore, quo fuit domus Dei
in Silo: in diebus illis non erat rex
in Israel.

CAP. XIX.

Fuit quidam vir Leuitæ habi-
tans in latere montis Ephraim,
qui accepit uxorem de Bethlehem
Iuda: * quæ reliquit eum, & re-
uersa est in domum patris sui in
Bethlehem, mansitque apud eum.
3 quattuor mensibus. * Secutusque
est eam vir suus, volens reconci-
liari ei, atque blandiri, & secum
reducere, habens in comitatu pue-
rum, & duos asinos: quæ suscepit
eum, & introduxit in domum pa-
tris sui. Quod cum audisset socer
eius, cumque vidisset, occurrit ei
4 lætus, * & amplexatus est homi-
nem. Mansitque gener in domo so-
ceri tribus diebus, comedens cum
5 eo & bibens familiariter. Die au-
tem quarto de nocte consurgens,
proficisci voluit. Quem tenuit so-
6 cer, & ait ad eum: Gusta prius
paucillum panis, & conforta socer
7 machum, & sic proficisceris. * So-
deruntque simul, ac comederunt &
biberunt. Dixitque pater puella
ad generum suum: Quæso te ut ho-
die hic maneat, pariterque lætemur.
7 * At ille consurgens, cepit velle
proficisci. Et nihilominus obni-
xæ eum socer tenuit, & apud se
8 fecit manere. * Mane autem facto,
parabans Leuitæ iter, Cui so-
cer iussit: Oro te, inquit, ut pau-
culum cibi capias, & assumpsit vi-
9 ribus, donec incretcat diei, postea
proficiscaris. Comederunt ergo
10 simul. * Surrexitque adolescens, ut
pergeret cum uxore sua, & puero.
Cui iussit socer: Considera quod dies ad occasum decli-
uor sit, & propinquat ad vespere-
rum: mane apud me etiam hodie,
& duc lætum diem, & cras profi-
11 cisceris ut vadis in domum tuam.
Noluit gener acquiescere sermo-
nibus eius: sed statim peruenit, &
venit contra Iebus, quæ alio no-
mine vocatur Ierusalem, ducens secum
duos asinos onustos, & conchabinā.
12 * Iamque erant iuxta Iebus, & diei
pertinabatur in noctem dixitque pater
ad gremium suum: Veni, obser-
uabo.

ro, declinemus ad urbem Ieru-
 salem, & maneamus in ea. * Cui
 respondit dominus : Non ingre-
 diar oppidum gentis alienæ, quæ
 non est de filiis Israël, sed transi-
 biusque Gabaa : * & cum illic per-
 uenero, manebimus in ea, aut cer-
 te in urbe Rama. * Transierunt er-
 go Iebus, & cæptum carpebant
 iter, occubuitq. eis iuxta Gab-
 aa, quæ est in tribu Benjamin :
 * diueneruntq. ad eam, ut manerent
 ibi. Quæ cum intrasset, sedeb-
 ant in platea ciuitatis, & nullus
 eos recipere voluit hospitio. * Et ec-
 ce, apparuit homo senex, reuer-
 tens de agro & de opere suo ves-
 peri, qui & ipse de monte erat
 Ephraim, & peregrinus habitabat
 in Gabaa. homines autem regio-
 nis illius erant filij leuini. * Ele-
 uatisq. oculis, vidit senex seden-
 tem hominem cum sarcinulis suis
 in platea ciuitatis : & dixit ad eum :
 Unde venis ? & quid vadis ? * Qui
 respondit ei : Profecti sumus de
 Bethlehem Iuda, & pergitimus ad
 locum nostrum, qui est in latere
 montis Ephraim. vnde iteramus
 in Bethlehem : & nunc vadimus
 ad domum Dei, nullusq. sub re-
 ctum suum nos vult recipere, ha-
 bentes paleas, & fenum in alio-
 rum paulula, & panem ac vinum
 in meos, & ancillæ tuæ vius, &
 pueri, qui mecum est : nulla re in-
 digemus, nisi hospitio. * Cui re-
 spondit senex : Pax tecum sit, ego
 præbebo omnia, quæ necessaria
 sunt : tantum, quæso, ne in pla-
 tea maneas. * Introduxitq. eum
 in domum suam, & pabulum ali-
 quod præbuit : postquam lauerunt
 pedes suos, recepit eos in conui-
 uium. * Illis epulantibus, & post
 laborem iuuenis, cibo & potu re-
 sicientibus corpora, venerunt viri
 ciuitatis illius, filij Belial (id est,
 absque iugo) & circumdantes do-
 mum senis, fores pulsare cœpe-
 runt, clamantes ad dominum do-
 mus, atque dicentes : * Educ vi-
 rum, qui ingressus est domum
 tuam, ut abutamur eo. * Egres-
 susq. est ad eos senex, & ait : No-
 lite fratres, nolite facere malum,
 hoc : quia ingressus est homo ho-
 spitium meum, & cessate ab hac
 stultitia : * habeo filiam virginem,
 & hic homo habet concubinam,

II Gen. 19. b.

3

educam eas ad vos. ut humilietis
 eas, & vestram libidinem com-
 pletis : tantum, obsecro, ne le-
 lus hoc contra naturam operemini
 in virum. * Nolebant acquiesce-
 re sermonibus illius, quod cernens
 homo, eduxit ad eos concubinam
 suam, & eis tradidit illudendam :
 quæ cum tota nocte abuti essent,
 dimiserunt eam mane. * At mul-
 lier, recedentibus tenebris, venit
 ad ostium domus, ubi manebat
 dominus suus, & ibi concouit. * Ma-
 ne facto, surrexit homo, & aper-
 ruit ostium, ut cœptam expleret
 viam : & ecce concubina eius ia-
 cebat ante ostium sparsis in limi-
 ne manibus. * Cui ille, putans
 eam quiescere, loquebatur : Surge,
 & ambulemus. Quæ nihil re-
 spondente, intelligens quod erat
 mortua, tulit eam, & imposuit
 asino, reuersusq. est in domum
 suam. * Quam cum esset ingres-
 sus, arripuit gladium, & cadaver
 vxoris cum ossibus suis in duode-
 cim partes, ac frustra concidens,
 misit in omnes terminos Israël.
 * Quod cum vidissent singuli, con-
 clamabant : Numquam res talis
 facta est in Israël ex eo die, quod
 ascenderunt paues nostri de Ægy-
 pto, vsque in præsens tempus :
 certe sententiam, & in commune
 decernite quid facto opus sit.

C A P. XX.

1 **E** Grossi itaque sunt omnes filij
 2 **I** Israël, & pariter congregati
 3 **q**uasi vir vnus. II de Dan, vsque
 4 **B**ethlebec, & Terra Galaad ad Do-
 5 **m**inum in Maspha : * Omnesq.
 6 **a**nguli populorum, & cunctæ tri-
 7 **b**us Israël in ecclesiam populi Dei
 8 **c**onuenerunt quadringenta milia
 9 **p**editum pugnatorum. (* Nec la-
 10 **r**uit filios Benjamin quod ascendis-
 11 **s**ent filij Israël in Maspha.) Inter-
 12 **r**ogausq. Leuita, maritus mulie-
 13 **r**is interfectæ, quomodo tantum
 14 **s**celus perpetratum esset, * respon-
 15 **d**it : Veni in Gabaa Benjamin cum
 16 **v**xtore mea, illucq. diueri : * & de-
 17 **c**et homines ciuitatis illius cir-
 18 **c**umdedermnt nocte domum, in
 19 **q**ua manebam, volentes me occi-
 20 **d**ere, & vxorem meam incredibi-
 21 **l**i furore libidinis vexantes, deni-
 22 **q**ue iniquus est. * Quam acceptam,
 23 **i**n ira.

II Osee 9. b.

in frustra concidi, misiq. partes in omnes terminos possessionis vestra: quia numquam tantum nefas, & tam grande piaculum factum est in Israel. * Adetis omnes filij Israel, decernite quid facere debeatis. * Stansq. omnis populus, quasi vnus hominis sermone respondit: Non recedemus in tabernacula nostra, nec suam quisquam intrabit domum: * sed hoc contra Gabaa in commune faciamus. * Decem viri eligantur e centum ex omnibus tribubus Israel, & centum de mille, & mille de decem millibus, vt componant exercitui cibaria, & possimus pugnare contra Gabaa Benjamin, & reddere ei pro scelere, quod meretur. * Conuenitq. vniuersus Israel ad ciuitatem, quasi homo vnus eadem mente, vnoq. consilio. * & miserunt nuncios ad omnem tribum Benjamin, qui dicerent: Cur tantum nefas in vobis repperit est? * Tradite homines de Gabaa, qui hoc flagitium perpetrarunt, vt moriantur, & aufertur malum de Israel. Qui noluerunt fratrum suorum filiorum Israel audire mandatum: * sed ex cunctis vrbibus, quz sortis sue erant, conuenerunt in Gabaa, vt illis ferrent auxilium, & contra vniuersum populum Israel dimicaret. * Inuenti q. sunt viginti quinque millia de Benjamin educentium gladium, prater habitatores Gabaa, * qui septingenti erant viri fortissimi, ita sinistra vt dextra preeliantes: & sic fundis lapides ad certum iacentes, vt capillum quoque possent percutere, & nequaquam in alteram partem ictus lapidis deferretur. * Virorum quoque Israel, absque filiis Benjamin, inuenta sunt quadringenta millia educentium gladios, & paratorum ad pugnam. * Qui surgentes venerunt in domum Dei, hoc est, in Silo: consuleruntq. Deum, atque dixerunt: Quiserit in exercitu nostro princeps certaminis contra filios Benjamin? Quibus respondit Dominus: Iudas sit dux vestre. * Statimq. filij Israel surgentes mane, castrametati sunt iuxta Gabaa: * & inde procedentes ad pugnam contra Benjamin, vrbem oppugnare.

21 corperunt. * Egressiq. filij Benjamin de Gabaa, occiderunt de filiis Israel die illo viginti duo millia virorum. * Rursum filij Israel & fortitudine, & numero confidentes, in eodem loco, in quo prius certauerant, aciem direxerunt, * ita tamen vt prius ascenderent & starent coram Domino vsque ad nocte: consulerentq. eum, & dicerent: Debeo vltra procedere ad dimicandum contra filios Benjamin fratres meos, an non? Quibus ille respondit: Ascendite ad eos, & inite certamen. * Cumq. filij Israel altera die contra filios Benjamin ad proelium processissent, * eruperunt filij Benjamin de portis Gabaa: & occurrentes eis tanta in illos eade bacchati sunt, vt decem & octo millia virorum educentium gladium prosternerent. * Quamobrem omnes filij Israel venerunt in domum Dei, & sedentes stebant coram Domino: ieiunaueruntq. die illa vsque ad vesporem, & obrulerunt ei holocausta, atque pacificas victimas, & super statum suo interrogauerunt. Eo tempore ibi erat arca foderis Dei. * & Phinees filius Eleazari filij Aaron prapositus domus. Consuluerunt igitur Dominum, atque dixerunt: Exite vltra debemus ad pugnam contra filios Benjamin fratres nostros, an quiescere? Quibus ait Dominus: Ascendite, cras enim tradā eos in manus vestras. 29 * Posueruntq. filij Israel insidias per circuitum vrbis Gabaa: * & tercia vice, sicut semel, & bis contra Benjamin exercitum produxerunt. * Sed & filij Benjamin audacter eruperunt de ciuitate, & fugientes aduersarios longius persecuti sunt, ita vt vulnerarent ex eis sicut primo die & secundo, & caderent per duas semitas verentes terga, quarum vna ferebatur in Bethel, & altera in Gabaa, atque prosternerent triginta circiter viros: * putauerunt enim solito eos more cedere. Qui fugam arte simulantes inierunt cōsiliū vt abstraherent eos de ciuitate, & quasi fugientes ad supradictas semitas perducerent. * Omnes itaque filij Israel surgentes de sedibus suis, tetenderunt aciem in loco, qui vocatur Baalhamar. In-

fidie quoque, quæ circa urbem
erant, paulatim se aperire coepe-
runt, * & ab Occidentali vrbis
parce procedere. Sed & alia decem
millia virorum de vniuerso
Israel, habitatores vrbis ad certa-
mina prouocabant. Ingrauatumq;
est bellum contra filios Benjamin:
& non intellexerunt quod ex omni
parte illis instaret interitus.
* Percussitq; eos Dominus in conspectu
filiorum Israel, & interfecerunt
ex eis in illo die viginti quinque
millia, & centum viros, omnes
bellatores, & educantes gladium.
* Filij autem Benjamin cum se inferiores esse vidissent, coeperunt
fugere. Quod cernentes filij Israel,
dederunt eis ad fugiendum locum,
vt ad præparatas insidias deueniret,
quas iuxta urbem posuerant. * Qui cum repente
de latibulis surrexissent, & Benjamin
terga exdentibus daret, ingressi sunt
ciuitatem, & percussurunt eam in ore
gladij. * Signum autem dederunt filij
Israel his, quos in insidiis collocauerant,
vt postquam urbem cepissent, ignem
accenderent: vt ascendente in altum
fumo, captam urbem demonstrarent.
* Quod cum cernerent filij Israel in ipso
certamine positi (putauerunt enim filij
Benjamin eos fugere, & instantius persequen-
bantur, cæsis de exercitu eorum triginta
viris.) * & viderent quasi columnam
fumi de ciuitate conscendere. Benjamin
quoque aspiciens tetro, cum captam
cerneret ciuitatem, & flammam in sublimem
ferri: * qui prius simulauerant fugam,
uersa facie fortius resistebat. Quod cum
vidissent filij Benjamin, in fugam
uersi sunt, * & ad viam deserti ire
coeperunt, illuc quoque eos aduersarij
persequentes. sed & hi, qui urbem succenderant,
occurrerunt eis. * Atque ita factum est,
vt ex vtraque parte ab hostibus caderentur,
nec erat vlla requies morientium. Ceciderunt,
atque prostrati sunt ad Orientalem
plagam vrbis Gabaa. * Fuerunt autem
qui in eodem loco interfec-
ti sunt, decem & octo millia virorum,
omnes robustissimi pugnatores. * Quod cum
vidissent, qui remanserant de Benjamin,
fugerunt in solitudinem: &

pergebant ad Petram, cuius vocabulum est Remmon. In illa quoque
fuga palantes, & in diuersa tendentes,
occiderunt quinque millia virorum.
Et cum ultra tenderent,
persecuti sunt eos, & interfecerunt
etiam alia duo millia. * Et sic factum est,
vt omnes qui ceciderant de Benjamin in diuersis
locis, essent vigintiquinque millia,
pugnatores ad bella promptissimi.
* Remanserunt itaque de omni numero
Benjamin, qui eua- dere, & fugere in solitudinem potuerunt,
lexcenti viri: cederuntq; in Petra
Remmon mensibus quatuor. * Regressi
autem filij Israel, omnes reliquias
ciuitatis a viris vscque ad iumenta
gladio percussurunt, cunctasq; vrbes
& viculos Benjamin vorax flamma consumpsit.

CAP. XXI.

I Vrauerunt quoque filij Israel in Maspha, & dixerunt: Nullus
nostrum dabit filiis Benjamin de filiabus
suis uxorem. * Veneruntque omnes ad
domum Dei in Silo, & in conspectu eius
sedentes vsque ad vespem, leuauerunt
vocem, & magno ululatu coeperunt flere,
dicentes: * Quare Domine Deus Israel
factum est hoc malum in populo tuo,
vt hodie vna tribus auferretur ex nobis?
* Altera autem die diluculo confurgentem,
extruxerunt altare: obtuleruntq; ibi
holocausta, & pacificas victimas,
& dixerunt: * Quis non ascendit in
exercitu Domini de vniuersis tribubus
Israel? Grandi enim iuramento se
constrinxerant, cum essent in Maspha,
interfici eos, qui defuissent. * Ductiq; poenitentia
filij Israel super fratre suo Benjamin,
coeperunt dicere: Ablata. * 7
est tribus vna de Israel, * vnde uxores
accipient omnes enim in comune iurauimus,
non duros nos his filias nostras. * Idcirco dixerunt:
Quis est de vniuersis tribubus Israel,
qui non ascendit ad Domini in Maspha?
Et ecce inuenti sunt habitatores
Iabes Galaad in illo exercitu non fuisse. (* Eo
quoque tempore cū essent in Silo,
nullus ex eis ibi repertus est.)
* Miserunt itaque decem milia viros

viros robustissimos, & praeceperunt eis: Ite, & percuteite habitatores tabes Galaad in ore gladij, tam vxores, quam paruulos eorum. * Et hoc erit quod obserua-

Num. 31. 10 debetis: * Omne generis masculini, & mulieres, quae cognouerunt viros, interficite, virginés autem reseruate. * Inuentaeq. sunt de tabes Galaad quadringentae virginés, quae nescierunt viri thorum, & adduxerunt eas ad castra in Silo, in Terram Chanaan. * Miseruntq. nuncios ad filios Benjamin, qui erant in Petra Remmon, & praeceperunt eis, vt eos susceperent in pace. * Veneruntq. filij Benjamin in illo tempore, & datur sunt eis vxores de filiabus tabes Galaad: alias autem non repperunt, quas simili modo traderent. * Vniuersusq. Israel valde doluit, & egit poenitentiam super interfectione vnus tribus ex Israel. * Dixeruntq. maiores natu: Quid faciemus reliquis, qui non acceperunt vxores domnes in Benjamin feminae conciderunt, & magna nobis cura, ingentiq. studio prouidendum est, ne vna tribus deleatur ex Israel. * Filias enim nostras eis dare non possumus, contriti iuramento & maledictione, qua diximus: Maledictus qui dederit de filiabus suis vxori

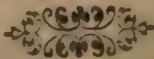
19 rem Benjamin. * Ceperuntq. consilium, atque dixerunt: Ecce sollemnitas Domini est in Silo anniuersaria, quae sita est ad Septentrionem vrbis Bethel, & ad Orientalem plagam viz, quae dicitur Bethel tendit ad Sichimam, & ad Meridiem oppidi Lebona. * Prae-

20 ceperuntq. filij Benjamin, atque dixerunt: Ite, & latitate in vineis.

21 * Cumq. videritis filias Silo ad duccendos choros ex more procedere, exite repente de vineis, & rapite ex eis singuli vxores singulas, & pergite in Terram Benjamin.

22 * Cumq. venerint patres earum, ac fratres, & aduersum vos queri coeperint, atque iurgari, dicemus eis: Miseremini eorum: non enim rapuerunt eas iure bellantium, atque victorum, sed rogantibus vt acciperent, non dedistis, & a vestra parte peccatum est. * Feceruntq. filij Benjamin, vt sibi fuerat imperatum: & iuxta numeri suum rapuerunt sibi de his, quae ducebant choros, vxores singulas: abieruntq. in possessionem suam & edificantes vrbes, & habitantes in eis. * Filij quoque Israel reuersi sunt per tribus, & familias in tabernacula sua. In diebus illis non erat rex in Israel: sed vnusquisque quod sibi rectum videbatur, hoc faciebat.

LIBER RUTH.

CAPVT PRIMVM.

Ruth. In diebus vnus iudicis, quando iudices praeerant, facta est fames in Terra. Abiitq. homo de Bethlehem Iuda, vt peregrinaretur in regione Moabitudine cum vxore sua, ac duobus liberis. * Ipse vo-

cabatur Elimelech, & vxor eius Noëmi: & duo filij, alter Mahalon, & alter Chelion, Ephraim de Bethlehem Iuda. Ingressiq. regionem Moabitudem, morabantur ibi. * Et mortuus est Elimelech, maritus Noëmi: remansiq. ipsa cum filiis. * Qui acceperunt vxores Moabitidas, quarum vna vocabatur Orpha, altera vero Ruth. Manseruntq. ibi decem annis,

annis, * & ambo mortui sunt, Mahalon videlicet & Chelion : remansitq. mulierorbata duobus liberis ac marito. * Et surrexit vt in patriam pergeret cum vtraque nuru sua de regione Moabitide : audierat enim quod respexisset Dominus populum suum, & dedisset eis escas. * Egredia est itaque de loco peregrinationis suæ, cū vtraque nuru : & iam in via reuertendi posita in terram Iuda, * dixit ad eas : Ite in domum matris vestræ, faciat vobiscum Dominus misericordiam, sicut fecistis cum mortuis, & mecum. * Det vobis inuenire requiem in domibus virorum, quos sortitur estis. Et osculata est eas. Quæ eleuata voce flere coeperunt, * & dicere : Tecum pergemus ad populum tuum. * Quibus illa respondit : Reuertimini filia meæ, cur venitis mecum? num vltra habeo filios in vtero meo, & vt viros ex me sperare possiu? * Reuertimini filia meæ, & abite: iam enim senectute confecta sum, nec opta vinculo coniugali, etiam si possem hac nocte concipere, & parere filios, * si eos expectare velitis donec crescant, & annos pubertatis impleant, ante crisiis vetulæ quàm nubatis. Nolite, quæto, filia meæ: quia vestra angustia magis me premit, & egredia est manus Domini contra me. * Eleuata igitur voce, rursus flere coeperunt, Orpha osculata est socrum, & reuersa est: Ruth adhæsit socrui suæ. * cui dixit Noëmi : En reuersa est cognata tua ad populum suum, & ad deos suos, vade cum ea. * Quæ respondit : Ne aduerseris mihi, & relinquam te & abeam: quocumque enim perrexeris, pergam: & vbi morata fueris, & ego pariter morabor. populus tuus populus meus, & Deus tuus Deus meus. * Quæ ita terram morientem susceperit, in ea moriatur: ibiq. locum accipiam sepulture. Hæc mihi faciat Dominus. & hæc addat, si non sola mors me & te separauerit. * Videns ergo Noëmi, quod obstinato animo Ruth decreuisset secum pergere, aduersari noluit, nec ad suos vltra reditum persuadere: * professaq. iunx simul, & venerunt in Bethlehem. Quibus vtrahem ingressis, velox apud cunctos

fama percrebruit: dicebantq. mulieres: Hæc est illa Noëmi. * Quibus ait: Ne vocetis me Noëmi (id est, pulchram) sed vocate me Mara (id est, amaram) quia amaritudine valde repleui me. Omnipotens. * Egredia sum plena, & vacuam reduxit me Dominus. Cui ergo vocatis me Noëmi, quam Dominus humiliavit, & afflixit? Omnipotens? * Venit ergo Noëmi cū Ruth Moabitide nuru sua, de terra peregrinationis suæ: ac reuersa est in Bethlehem, quando primum hordea metebantur.

CAP. II.

ERat autem vir Elimelech con sanguineus, homo potens, & magnarum opum, nomine Booz. * Dixitq. Ruth Moabitidis ad socrum suam: Si iubes, vadam in agrum, & colligam spicas, quæ fugerint manus metentium, vbi cumque elementis in me patris familia repperero gratiam. Cui illa respondit: Vade filia mea. * Abijt itaque & colligebat spicas post terga metentium. Accidit autem vt ager ille haberet dominum nomine Booz, qui erat de cognatione Elimelech. * Et ecce, ipse veniebat de Bethlehem, dixitq. messoribus: Dominus vobiscum. Qui responderunt ei: Benedicat tibi Dominus. * Dixitq. Booz iuueni, quæ messoribus præerat: Cuius est hæc puella? * Cui respondit: Hæc est Moabitidis, quæ venit cum Noëmi, de regione Moabitide, * & rogauit vt spicas colligeret remanentes, sequens messorum vestigia: & de mane vsque nunciat in agro, & ne ad inonem quidem domum reuersa est. * Et ait Booz ad Ruth: Audi filia, ne vadas in alterum agrum ad colligendum, nec recedas ab hoc loco: sed iungere puellis meis, * & vbi messuerint, sequere. Mandavi enim pueris meis, vt nemo molestus sit tibi: sed etiā si sitieris, vade ad farnulas, & bibes aquas, de quibus & pueri bibunt. * Quæ cadens in faciem suam, & adorans super terram, dixit ad eum: Vnde mihi hoc, vt inuenire gratiam ante oculos tuos, & nosse me dignareris peregrinam mulierem? * Cui ille respondit:

Nunciata sunt mihi omnia, quæ feceris socru tuæ post mortem viri tui: & quod reliqueris parentes tuos, & terram in qua nata es, & veneris ad populum, quem antea nesciebas. * Reddat tibi Dominus pro opere tuo, & plenam mercedem recipias a Domino Deo Israel, ad quem venisti, & sub cuius confugisti alas. * Quæ ait: Inueni gratiā apud oculos tuos domine mi, qui consolatus es me, & locutus es ad cor ancillæ tuæ, quæ non sum similis vnius puellarum tuarum. * Dixitq. ad eam Booz: Quando hora vesendi fuerit, veni huc, & comede panem, & intinge buccellam tuam in aceto. Sedit itaque ad messorum latus, & congregavit polentam sibi, comeditq. & saturata est, & tulit reliquias. * Atque inde surrexit, vt spicas ex more colligeret. Præcepit autem Booz pueris suis, dicens: Etiam si vobiscum metere voluerit, ne prohibeatis eam: * & de vestris quoque manipulis projicite de industria, & remanere permitte, vt absque rubore colligat, & colligentem nemo corripiat. * Collegit ergo in agro vsque ad vespertam: & quæ collegerat virga cādens & excutiens, inuenit hordei quasi ephi menfuram, id est, tres modios. * Quos portans reuersa est in ciuitatem, & ostendit socru suæ: insuper protulit, & dedit ei de reliquijs cibi sui, quo saturata fuerat. * Dixitq. ei socrus sua: Vbi hodie collegisti, & vbi fecisti opus? Ut benedictus qui misericors est tui. Indicauitq. ei apud quem fuisset operata: & nomen dixit viri, quod Booz vocaretur. * Cui respondit Noemi: Benedictus sit a Domino: quoniā eandem gratiam, quam præbuerat viujs, seruauit & mortuis. Rursumq. ait: Propinquus noster est homo. * Et Ruth. Hoc quæque, inquit, præcepit mihi, vt tamdiu messoribus eius iungerer, donec omnes segetes meterecentur. * Cui dixit socrus: Melius est, filia mea, vt cum puellis eius exas ad metendum, ne in alieno agro quispiam resistat tibi. * Iuncta est itaque puellis Booz: & tamdiu cum eis messit, donec hordea & tritici in horreis conderentur.

Postquam autem reuersa est ad socrum suam, audiuit ab ea: Filia mea, quæram tibi requiem, & providebo vt bene sit tibi. * Booz iste, cuius puellis in agro iuncta es, propinquus noster est, & hac nocte aream hordei ventilat. * Lauare igitur, & ungere, & induere cultioribus vestimentis, & descende in aream, non te videat homo, donec esum potumq. finierit. * Quando autem ierit ad dormiendum, nota locum in quo dormiat: veniesq. & discooperies pallium, quo operitur a parte pedum, & projicies te, & ibi iacebis: ipse autem dicet tibi quid agere debeas. * Quæ respondit: Quidquid præceperis, faciam. * Descenditq. in aream, & fecit omnia, quæ sibi imperauerat socrus. * Cumq. comedisset Booz, & bibisset, & factus esset hilarior, isseiq. ad dormiendum iuxta acerum manipulorū, venit absconditē, & discooperto pallio, a pedibus eius se proiecit. * Et ecce, nocte iam media expauit homo, & conturbatus est: viditq. mulierem iacentem ad pedes suos, * & ait illi: Quæ es? Illaq. respondit: Ego sum Ruth ancilla tua: & expande pallium tuum super famulam tuam, quia propinquus es. * Et ille, Benedicta, inquit, es a Domino filia, & priore misericordiam posteriore superasti: quia non es secuta iuuenes pauperes, siue diuites. * Noli ergo metuere, sed quidquid dixeris mihi, faciam tibi. Scit enim omnis populus, qui habitat intra portas vrbs meæ, mulierem te esse virtutis. * Nec abnuo me propinquum, sed est alius me propinquior. * Quiesce hac nocte: & facto mane, si te volerit propinquitatis iure retinere, bene res acta est: sin autem illi noluerit, ego te absque vlla dubitatione suscipiam, viuit Dominus. * dormi vsque mane. * Dormiuit itaque ad pedes eius, vsque ad ortus abscessum. Surrexit itaque antequam homines se cognoscerent mutuo, & dixit Booz. Caue ne quis nouerit quod huc ueneris. * Et rursum, Expande, inquit, pallium tuum, quo operiris, & tene vtraque manu. Quæ extendente, &

scam.

tenente, mensus est sex modios hordei, & posuit super eam. Quæ portans ingressa est ciuitatem, & venit ad socrum suam. Quæ dixit ei: Quid egisti filia? Narrauitque ei omnia, quæ sibi fecisset homo. Et ait: Ecce sex modios hordei dedit mihi, & ait: Nolo vacuum te reuer- ti ad socrum tuam. Dixitque Noëmi: Expecta filia donec videamus quem res exitum habeat. neque enim cessabit homo nisi comple- merit quod locutus est.

CAP. IIII.

A Scendit ergo Booz ad portā, & sedit ibi. Cumque vidisset propinquum præterire, de quo prius sermo habitus est, dixit ad eum: Declina paulisper, & sede hic: Vocans eum nomine suo. Qui diuerit, & sedit. Tollens autem Booz decem viros de se- nioribus ciuitatis, dixit ad eos: Sedete hic. Quibus sedentibus, locutus est ad propinquum: Par- tem agri fratris nostri Elimelech vende Noëmi, quæ reuera est de regione Moabitide: quod au- dire te volui, & tibi dicere coram cunctis sedentibus, & maioribus natu de populo meo. Si vis possi- dere iure propinquitatis: eme, & posside. sin autem displicet ti- bi, hoc ipsum indica mihi, & sciam quid facere debeam. nullus enim est propinquus, exceptio te, qui prior es: & me, qui secundus sum. At ille respondit: Ego agrum emam. Cui dixit Booz: Quan- do emeris agrum de manu mulie- ris, Ruth quoque Moabitidem, quæ vxor defuncti fuit, debes ac- cipere: vt suscites nomen propin- qui tui in hereditate sua. Qui respondit: Cedo iuri propinqui- tatis: neque enim posteritatem familiæ meæ delere debeo. tu meo vtare priuilegio, quo me libenter carere profiteor. Hic autem erat mos antiquitus in Israel inter propinquos, vt si quando alter alteri suo iuri cedebat: vt esset firma concessio, soluebat homo calceamentum suum, & dabat proximo suo. hoc erat testimo- nium cessionis in Israel. Dixit ergo propinquus suo Booz: Tolle calceamentum tuum. Quod sta-

tim soluit de pede suo. At ille maioribus natu, & vniuerso po- pulo, Testes vos, inquit, estis ho- die, quod possederim omnia quæ fuerunt Elimelech, & Chelion & Mahalon, tradente Noëmi: & Ruth Moabitidem, vxorem Ma- halon, in coniugium sumperim, vt suscitem nomen defuncti in he- reditate sua, ne vocabulum eius de familia sua ac fratribus & po- pulo deleatur. Vos, inquam, hu- ius rei testes estis. Respondit omnis populus, qui erat in porta, & maiores natu: Nos testes su- mus: faciat Dominus hanc mu- lierem, quæ ingreditur domum- tuam, sicut Rachel, & Liam, quæ ædificauerunt domum Israel: vt sit exemplum virtutis in Ephra- tha, & habeat celebre nomen in Bethlehem: fiatque domus tua, sicut domus Phares, quem Tha- mar peperit Iudæ, de semine, quod ubi dederit Dominus ex hac puella. Tulit itaque Booz Ruth, & accepit vxorem: ingressusque est ad eam, & dedit illi Dominus vt conciperet, & pareret filium. Di- xeruntque mulieres ad Noëmi: Be- nedictus Dominus, qui non est passus vt deficeret successor fami- liæ tuæ, & vocaretur nomen eius in Israel. Et habes qui conso- letur animam tuam, & enutriet senectutem. de nuru enim tua na- tus est, quæ te diligit: & multo tibi melior est, quam si septem haberes filios. Suscepitque Noëmi puerum posuit in sinu suo, & nutricis ac gerulæ fungebatur officio. Vicinæ autem mulieres congratulantes ei, & dicentes: Natus est filius Noëmi: vocaue- runt nomen eius Obed: hic est pa- ter Isai, patris David. Hæ sunt generationes Phares: Phares genuit Efron, Efron genuit Aram, Aram genuit Aminadab, Ami- nadab genuit Nahasson, Nahasson genuit Salmon, Salmon ge- nuit Booz, Booz genuit Obed, Obed ge- nuit Isai, Isai genuit Da- uid.

Gen. 38. 29

1. Par. 2. 2. 4 & 4. 2. 1 Mar. 1. 3

Deut. 25. b. 7

LIBER PRIMVS SAMVELIS,

Quem nos

PRIMVM REGVM

Dicimus.

CAPVT PRIMVM.

EVIT vir vnus
de Ramatha-
im sopherim,
de monte Ephraim, &
nomen eius
Elcana, filius
Ieroham, fi-
lij Eliu, filij Thohu, filij Suph,
Ephratzus: * & habuit duas vx-
ores, nomen vni Anna, & nomen
secundæ Phenenna. Fueruntq. Phen-
ennæ filij: Annæ autem non e-
rant liberi. * Et ascendebat vir
ille de ciuitate sua statutis diebus,
vt adoraret, & sacrificaret Domi-
no exercituum in Silo. Erant au-
tem ibi duo filij Heli, Ophni &
Phinées, sacerdotes Domini. * Ve-
nit ergo dies, & immolauit Hel-
cana, deditq. Phenennæ vxori suæ,
& cunctis filiis eius, & filiabus
partes: * Annæ autem dedit par-
tem vnâ tristis, quia Annam di-
ligebat. Dominus autem conser-
ferat vuluam eius. * Affligebat
quoque eam æmula eius, & vehem-
enter angebat, in tantum, vt
exprobraret quod Dominus conser-
uasset vuluam eius: * sicq. facie-
bat per singulos annos, cum
redeunte tempore ascenderent ad
templum Domini: & sic prouoca-
bat eam. porro illa fiebat, &
non capiebat cibum. * Dixit er-
go ei Elcana vir suus: Anna, cur

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
841
842
843
844
845
846
847
848
849
850
851
852
853
854
855
856
857
858
859
860
861
862
863
864
865
866
867
868
869
870
871
872
873
874
875
876
877
878
879
880
881
882
883
884
885
886
887
888
889
890
891
892
893
894
895
896
897
898
899
900
901
902
903
904
905
906
907
908
909
910
911
912
913
914
915
916
917
918
919
920
921
922
923
924
925
926
927
928
929
930
931
932
933
934
935
936
937
938
939
940
941
942
943
944
945
946
947
948
949
950
951
952
953
954
955
956
957
958
959
960
961
962
963
964
965
966
967
968
969
970
971
972
973
974
975
976
977
978
979
980
981
982
983
984
985
986
987
988
989
990
991
992
993
994
995
996
997
998
999
1000
1001
1002
1003
1004
1005
1006
1007
1008
1009
1010
1011
1012
1013
1014
1015
1016
1017
1018
1019
1020
1021
1022
1023
1024
1025
1026
1027
1028
1029
1030
1031
1032
1033
1034
1035
1036
1037
1038
1039
1040
1041
1042
1043
1044
1045
1046
1047
1048
1049
1050
1051
1052
1053
1054
1055
1056
1057
1058
1059
1060
1061
1062
1063
1064
1065
1066
1067
1068
1069
1070
1071
1072
1073
1074
1075
1076
1077
1078
1079
1080
1081
1082
1083
1084
1085
1086
1087
1088
1089
1090
1091
1092
1093
1094
1095
1096
1097
1098
1099
1100
1101
1102
1103
1104
1105
1106
1107
1108
1109
1110
1111
1112
1113
1114
1115
1116
1117
1118
1119
1120
1121
1122
1123
1124
1125
1126
1127
1128
1129
1130
1131
1132
1133
1134
1135
1136
1137
1138
1139
1140
1141
1142
1143
1144
1145
1146
1147
1148
1149
1150
1151
1152
1153
1154
1155
1156
1157
1158
1159
1160
1161
1162
1163
1164
1165
1166
1167
1168
1169
1170
1171
1172
1173
1174
1175
1176
1177
1178
1179
1180
1181
1182
1183
1184
1185
1186
1187
1188
1189
1190
1191
1192
1193
1194
1195
1196
1197
1198
1199
1200
1201
1202
1203
1204
1205
1206
1207
1208
1209
1210
1211
1212
1213
1214
1215
1216
1217
1218
1219
1220
1221
1222
1223
1224
1225
1226
1227
1228
1229
1230
1231
1232
1233
1234
1235
1236
1237
1238
1239
1240
1241
1242
1243
1244
1245
1246
1247
1248
1249
1250
1251
1252
1253
1254
1255
1256
1257
1258
1259
1260
1261
1262
1263
1264
1265
1266
1267
1268
1269
1270
1271
1272
1273
1274
1275
1276
1277
1278
1279
1280
1281
1282
1283
1284
1285
1286
1287
1288
1289
1290
1291
1292
1293
1294
1295
1296
1297
1298
1299
1300
1301
1302
1303
1304
1305
1306
1307
1308
1309
1310
1311
1312
1313
1314
1315
1316
1317
1318
1319
1320
1321
1322
1323
1324
1325
1326
1327
1328
1329
1330
1331
1332
1333
1334
1335
1336
1337
1338
1339
1340
1341
1342
1343
1344
1345
1346
1347
1348
1349
1350
1351
1352
1353
1354
1355
1356
1357
1358
1359
1360
1361
1362
1363
1364
1365
1366
1367
1368
1369
1370
1371
1372
1373
1374
1375
1376
1377
1378
1379
1380
1381
1382
1383
1384
1385
1386
1387
1388
1389
1390
1391
1392
1393
1394
1395
1396
1397
1398
1399
1400
1401
1402
1403
1404
1405
1406
1407
1408
1409
1410
1411
1412
1413
1414
1415
1416
1417
1418
1419
1420
1421
1422
1423
1424
1425
1426
1427
1428
1429
1430
1431
1432
1433
1434
1435
1436
1437
1438
1439
1440
1441
1442
1443
1444
1445
1446
1447
1448
1449
1450
1451
1452
1453
1454
1455
1456
1457
1458
1459
1460
1461
1462
1463
1464
1465
1466
1467
1468
1469
1470
1471
1472
1473
1474
1475
1476
1477
1478
1479
1480
1481
1482
1483
1484
1485
1486
1487
1488
1489
1490
1491
1492
1493
1494
1495
1496
1497
1498
1499
1500
1501
1502
1503
1504
1505
1506
1507
1508
1509
1510
1511
1512
1513
1514
1515
1516
1517
1518
1519
1520
1521
1522
1523
1524
1525
1526
1527
1528
1529
1530
1531
1532
1533
1534
1535
1536
1537
1538
1539
1540
1541
1542
1543
1544
1545
1546
1547
1548
1549
1550
1551
1552
1553
1554
1555
1556
1557
1558
1559
1560
1561
1562
1563
1564
1565
1566
1567
1568
1569
1570
1571
1572
1573
1574
1575
1576
1577
1578
1579
1580
1581
1582
1583
1584
1585
1586
1587
1588
1589
1590
1591
1592
1593
1594
1595
1596
1597
1598
1599
1600
1601
1602
1603
1604
1605
1606
1607
1608
1609
1610
1611
1612
1613
1614
1615
1616
1617
1618
1619
1620
1621
1622
1623
1624
1625
1626
1627
1628
1629
1630
1631
1632
1633
1634
1635
1636
1637
1638
1639
1640
1641
1642
1643
1644
1645
1646
1647
1648
1649
1650
1651
1652
1653
1654
1655
1656
1657
1658
1659
1660
1661
1662
1663
1664
1665
1666
1667
1668
1669
1670
1671
1672
1673
1674
1675
1676
1677
1678
1679
1680
1681
1682
1683
1684
1685
1686
1687
1688
1689
1690
1691
1692
1693
1694
1695
1696
1697
1698
1699
1700
1701
1702
1703
1704
1705
1706
1707
1708
1709
1710
1711
1712
1713
1714
1715
1716
1717
1718
1719
1720
1721
1722
1723
1724
1725
1726
1727
1728
1729
1730
1731
1732
1733
1734
1735
1736
1737
1738
1739
1740
1741
1742
1743
1744
1745
1746
1747
1748
1749
1750
1751
1752
1753
1754
1755
1756
1757
1758
1759
1760
1761
1762
1763
1764
1765
1766
1767
1768
1769
1770
1771
1772
1773
1774
1775
1776
1777
1778
1779
1780
1781
1782
1783
1784
1785
1786
1787
1788
1789
1790
1791
1792
1793
1794
1795
1796
1797
1798
1799
1800
1801
1802
1803
1804
1805
1806
1807
1808
1809
1810
1811
1812
1813
1814
1815
1816
1817
1818
1819
1820
1821
1822
1823
1824
1825
1826
1827
1828
1829
1830
1831
1832
1833
1834
1835
1836
1837
1838
1839
1840
1841
1842
1843
1844
1845
1846
1847
1848
1849
1850
1851
1852
1853
1854
1855
1856
1857
1858
1859
1860
1861
1862
1863
1864
1865
1866
1867
1868
1869
1870
1871
1872
1873
1874
1875
1876
1877
1878
1879
1880
1881
1882
1883
1884
1885
1886
1887
1888
1889
1890
1891
1892
1893
1894
1895
1896
1897
1898
1899
1900
1901
1902
1903
1904
1905
1906
1907
1908
1909
1910
1911
1912
1913
1914
1915
1916
1917
1918
1919
1920
1921
1922
1923
1924
1925
1926
1927
1928
1929
1930
1931
1932
1933
1934
1935
1936
1937
1938
1939
1940
1941
1942
1943
1944
1945
1946
1947
1948
1949
1950
1951
1952
1953
1954
1955
1956
1957
1958
1959
1960
1961
1962
1963
1964
1965
1966
1967
1968
1969
1970
1971
1972
1973
1974
1975
1976
1977
1978
1979
1980
1981
1982
1983
1984
1985
1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015
2016
2017
2018
2019
2020
2021
2022
2023
2024
2025
2026
2027
2028
2029
2030
2031
2032
2033
2034
2035
2036
2037
2038
2039
2040
2041
2042
2043
2044
2045
2046
2047
2048
2049
2050
2051
2052
2053
2054
2055
2056
2057
2058
2059
2060
2061
2062
2063
2064
2065
2066
2067
2068
2069
2070
2071
2072
2073
2074
2075
2076
2077
2078
2079
2080
2081
2082
2083
2084
2085
2086
2087
2088
2089
2090
2091
2092
2093
2094
2095
2096
2097
2098
2099
2100
2101
2102
2103
2104
2

titudine doloris, & meroris mei locuta sum. Vtique in praesens.

* Tuac Heli ait ei: Vade in pace: 17
& Deis Israel det tibi petitionem tuam, quam rogasti eum. * Et illa dixit: Vtinam inueniat ancilla tuam gratiam in oculis tuis. Et abiit mulier in viam suam, & comedit, vultusq. illius non sunt amplius in diuersa mutati. * Et surrexerunt mane, & adorauerunt coram Domino: reuersi sunt, & Venierunt in domum. Eleana Ramatha Cognouit autem 18
Eleana Annam uxorem Domini
& recordans est eius Dominus.

* Et factum est post circulum 20
dierum, concepit Anna, & peperit filium, vocauitq. nomen eius Samuel: eo quod a Domino postulasset eum. * Ascendit autem vir eius Eleana, & omnis domus eius, vt immolaret Domino hostiam sollempnem, & votum suum, * & Anna non ascendit: dixit enim viro suo: Non vadam, donec ablactetur infans, & dactam enim, vt appareat ante conspectum Domini, & maneat ibi iugiter. * Et ait ei Eleana: Vir 21
suus: Fac quod bonum tibi videtur, & mane donec ablactes eum: precorq. vt impleat Dominus verbum suum. Mansit ergo mulier, & lactauit filium suum, donec amoueret eum a lacte. * Et adtulit eum secum, postquam ablactauerat, in vitulis tribus, & tribus modijs farinae, & amphora vini, & adduxit eum ad domum Domini in Silo. Puer autem erat adhuc infans: & immolauerunt vitulum, & obtolerant puerum Heli. * Et ait Anna: Obsecro mi domine, 22
vixit anima tua domine: ego sum illa mulier, quae steri coram te hic orans Dominum. * Pro puero isto orani, & dedit mihi Dominus petitionem meam, quam postulavi eum. * Idcirco & ego commodavi eum Domino cunctis diebus, quibus fuerit commodatus Domino. Et adorauerunt ibi Dominum. Et orauit Anna, & ait:

CAP. II.

E xultauit cor meum in Domino, & exaltatum est cor: A

ntu meum in Deo meo: dilatatum est os meum super inimicos meos: quia letata sum in salutari tuo.

* Non est sanctus, vt est Dominus: neque enim est alius extra te, & non est fortis sicut Deus noster.

* Nolite multiplicare loqui sublimia, gloriantes: recedant vetera de ore vestro: quia Deus scientiarum, Dominus est, & ipse praeparatur cogitationes.

* Arcus fortium superatus est, & infirmi accincti sunt robore.

* Repleti prius, pro panibus se locauerunt: & famelici saturati sunt, donec sterili peperit plurimos: & quae multos habebat filios, infirmata est.

* Dominus mortificat & 11
viniat, deducit ad inferos & 12
reducit.

* Dominus pauperem facit & 13
ditat, humiliat & subleuat.

* Suscitatur de puluere egenum, & de stercore eleuat pauperem: vt sedeat cum principibus, & solium gloriæ teneat. Domini enim sunt cardines terræ, & posuit super eos orbem.

* Pedes sanctorum suorum stabunt, & impij in tenebris conticescent: quia non in fortitudine sua roborabitur vir.

* Dominum formidabunt aduersarij eius: & super ipsos in caelis tonabit: Dominus iudicabit fines Terræ, & dabit imperium regi suo, & sublimabit cornu Christi sui.

* Et abiit Eleana Ramatha, in domum suam: puer autem erat minister in conspectu Domini ante faciem Heli sacerdotis.

* Porro filij Heli, filij Belial, nescientes Dominum, neque officium sacerdotum ad populum: sed quicumque immolasset victimam, veniebat puer sacerdotis, dum coquerentur carnes, & habebat fuscinulam tridentem in manu sua, & mittebat eam in lebete, vel in caldarium, aut in ollam, suam in cacabum: & omne, quod leuabat fuscinula, tollebat sacerdos sibi, sic faciebant vniuerso

13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
841
842
843
844
845
846
847
848
849
850
851
852
853
854
855
856
857
858
859
860
861
862
863
864
865
866
867
868
869
870
871
872
873
874
875
876
877
878
879
880
881
882
883
884
885
886
887
888
889
890
891
892
893
894
895
896
897
898
899
900
901
902
903
904
905
906
907
908
909
910
911
912
913
914
915
916
917
918
919
920
921
922
923
924
925
926
927
928
929
930
931
932
933
934
935
936
937
938
939
940
941
942
943
944
945
946
947
948
949
950
951
952
953
954
955
956
957
958
959
960
961
962
963
964
965
966
967
968
969
970
971
972
973
974
975
976
977
978
979
980
981
982
983
984
985
986
987
988
989
990
991
992
993
994
995
996
997
998
999
1000

niebat puer sacerdotis, & dicebat
 immolanti: Da mihi carnem, ut
 coquam sacerdoti: non enim ac-
 cipiam a te carnem coctam, sed
 crudam. * Dicebatq. illi immo-
 lans: Incendatur primum iuxta
 morem hodie adeps, & tolle ubi
 quantumcumque desiderat anima
 tua. Qui respondens aiebat ei:
 Nequaquam: nunc enim dabis,
 alioquin tollam vi. * Erat ergo
 peccatum puerorum grande nimis
 coram Domino: quia retrahebant
 homines a sacrificio Domini. * Sa-
 muel autem ministrabat ante fa-
 ciem Domini, puer, accinctus
 ephod lineo. * Et tunicam par-
 uam faciebat ei mater sua, quam
 afferebat statutis diebus, ascendens
 cum viro suo, ut immolaret ho-
 stiam sollemnem. * Et benedixit
 Heli Elcanz, & vxori eius: di-
 xitq. ei: Reddat tibi Dominus
 semen de muliere hac, pro foeno-
 re quod commodasti Domino. Et
 abierunt in locum suum. * Visi-
 tauit ergo Dominus Annam, &
 concepit, & peperit tres filios,
 & duas filias: & magnificatus est
 puer Samuel apud Dominum. *
 Heli autem erat senex valde, &
 audiuit omnia quz faciebant filij
 sui vniuersi Israeli: & quomodo
 dormiebant cum mulieribus quz
 obseruabant ad ostium taberna-
 culi: * & dixit eis: Quare facitis
 res huiusmodi, quas ego audio,
 res pessimas, ab omni populo?
 * Nolite filij mei: non enim est
 bona fama, quam ego audio, ut
 transgredi faciat populum Do-
 mini. * Si peccauit vir in vi-
 rum, placari ei potest. Deus: si
 autem in Dominum peccauerit
 vir, quis orabit pro eo? & non
 audierunt vocem patris sui: quia
 voluit Dominus occidere eos.
 * Puer autem Samuel proficiebat,
 atque crescebat, & placebat tam
 Domino, quam hominibus. * Ven-
 nit autem vir Dei ad Heli, & ait
 ad eum: Hzc dicit Dominus:
 Numquid non aperte reuelatus
 sum domui patris tui, cum essent
 in Aegypto in domo Pharaonis?
 * Et elegi eum ex omnibus tribu-
 bus Israel mihi in sacerdotem, ut
 ascenderet ad altare meum, &
 adoleret mihi incensum, & por-
 taret Ephod coram me: & dedi-

domui patris tui omnia de sacrifi-
 ciis filiorum Israel. * Quare calce
 abiectis videram meam, & mu-
 nera mea quz praecepi, ut offerrem
 tur in templo: & magis honorasti
 filios tuos, quam me, ut comede-
 reis primitias omnis sacrificij Is-
 rael populi mei? Propierea ait Do-
 minus Deus Israel: Loquens locu-
 tus sum, ut domus tua, & domus
 patris tui ministraret in conspectu
 meo, vsque in sempiternum. *
 Nunc autem dicit Dominus: Abi-
 sit hoc a me: sed quicumque elo-
 ricauerit me, non habebit seminem:
 qui autem contemnunt me, erunt
 ignomines. * Ecce dies veniunt:
 & praedam brachium tuum, &
 brachium domus patris tui, &
 non sit lenex in domo tua. * Et
 videbis æmulum tuum in templo,
 in vniuersis prosperis Israel: &
 non erit senex in domo tua om-
 nibus diebus. * Verumtamen
 non auferam penitus virum ex te
 ab altari meo: sed vt deficiant
 oculi tui, & tabescat anima tua,
 & pars magna domus tuae morie-
 tur cum ad virilem ætatem vene-
 rit. * Hoc autem erit tibi signum,
 quod venturum est duobus filiis
 tuis, Ophni & Phinees: In die
 vno morietur ambo. * Et sci-
 cito mihi sacerdotem fidelem,
 qui iuxta cor meum, & animam
 meam faciet: & ædificabit do-
 mum fidelem, & ambulabit co-
 ram Christo meo cunctis diebus.
 Futurum est autem, vt quicum-
 que remanserit in domo tua, ve-
 niat vt oretur pro eo, & offerat
 nummum argenteum, & totam
 panis, dicatque: Dimitte
 me obsecro ad vnam partem sa-
 cerdotalem, vt comedam buccel-
 lam panis.

CAP. III.

P Ver autem Samuel ministra-
 bat Domino coram Heli, &
 sermo Domini erat pretiosus in
 diebus illis, non erat visio mani-
 festa. * Factum est ergo in die
 quadam, Heli iacebat in loco suo,
 & oculi eius caligauerant, nec
 poterat videre: * lucerna Dei an-
 tequam extingueretur, Samuel
 dormiebat in templo Domini,
 ubi erat arca Dei. * Et vocauit
 Domi-

13. Reg. 2.
c. 37

Dominus Samuel. Qui respondens ait: Ecce ego. * Et cucurrit ad Heli, & dixit: Ecce ego: vocasti enim me. Qui dixit: Non vocavi: reuertere, & dormi. Et abiit, & dormiuit. * Et adiecit Dominus rursus vocare Samuel. Confurgensq. Samuel, abiit ad Heli, & dixit: Ecce ego: quia vocasti me. Qui respondit: Non vocavi te hili mi: reuertere, & dormi. * Porro Samuel needum sciebat Dominum, neque reuelatus fuerat ei sermo Domini. * Et adiecit Dominus, & vocauit adhuc Samuelem tertio. Qui confurgens abiit ad Heli, * & ait: Ecce ego: quia vocasti me. Intellexit ergo Heli quia Dominus vocaret puerum: & ait ad Samuelem: Vade, & dormi: & si deinceps vocauerit te, dices: Loquere Domine, quia audit seruus tuus. Abiit ergo Samuel, & dormiuit in loco suo. * Et venit Dominus, & stetit: & vocauit, sicut vocauerat secundo, Samuel, Samuel. Et ait Samuel: Loquere Domine, quia audit seruus tuus. * Et dixit Dominus ad Samuelem: Ecce ego facio verbum in Israel: quod quicumque audierit, tinnient ambæ aures eius. * In die illa fuscitabo aduersum Heli omnia quæ locutus sum super domum eius: incipiam, & complebo. * Prædixi enim ei quod iudicaturus essem domum eius in æternum, propter iniquitatem, eo quod nouerat indigne agere filios suos, & non corripuit eos. * Idecirco iuravi domui Heli quodd non expietur iniquitas domus eius victimis, & muneribus vsque in æternum. * Dormiuit autem Samuel vsque mane, aperuitq. ostia domus Domini. Et Samuel timebat indicare visionem Heli. * Vocauit ergo Heli Samuelem, & dixit: Samuel fili mi? Qui respondens, ait: Præsto sum. * Et interrogauit eum: Quis est sermo, quem locutus est Dominus ad te? orote ne celaueris me. hæc faciat tibi Deus, & hæc addat, si absconderis a me sermonem ex omnibus verbis, quæ dicta sunt tibi. * Indicauit itaque ei Samuel vniuersos sermones, & non abscondit ab eo. Et ille respondit:

Dominus est: quod bonum est in oculis suis faciat. * Creuit autem Samuel, & Dominus erat cum eo, & non cecidit ex omnibus verbis eius in terram. * Et cognouit vniuersus Israel a Dan, vsque Bersabee, quodd fidelis Samuel propheta esset Domini. * Et addidit Dominus vt appareret in Silo, quoniam reuelatus fuerat Dominus Samueli in Silo, iuxta verbum Domini. Et euenit sermo Samuelis vniuersis Israeli.

CAP. IIII.

ET factum est in diebus illis, conuenerunt Philisthij in pugnam: & egressus est Israel obvium Philisthij in proelium, & castrametatus est iuxta Lapidem adiutorij. Porro Philisthij venerunt in Aphec, & instruxerant aciem contra Israel. Initio autem certamine, terga vertit Israel Philisthæis: & cæsa sunt in illo certamine passim per agros, quasi quattuor millia virorum. * Et reuersus est populus ad castra: dixeruntq. maiores natu de Israel: Quare percussit nos Dominus hodie coram Philisthij? Afferamus ad nos de Silo arcæ fœderis Domini, & veniat in medium nostri, vt saluet nos de manu inimicorum nostrorum. * Misit ergo populus in Silo, & tulerunt inde arcam fœderis Domini exercituum sedentis super Cherubim: erantq. duo filij Heli cum arcæ fœderis Dei, Ophni & Phinees. * Cumq. venisset arcæ fœderis Domini in castra, vociferatus est omnis Israel clamore grandi, & personuit terra. * Et audierunt Philisthij vocem clamoris, dixeruntque: Quænam est hæc vox clamoris magni in castris Hebræorum? Et cognouerunt quodd arcæ Domini venisset in castra. * Timueruntq. Philisthij dicentes: Venit Deus in castra. Et ingemuerunt, dicentes: Væ nobis: non enim fuit tanta exultatio heri & nundius: væ nobis. Quis nos saluabit de manu Deorum sublimium istorum? hi sunt Dij, qui percusserunt Ægyptum omni plaga, in deserto. * Confortami-

ni, & estote viri, Philisthijm : ne seruiatis Hebræis, sicut & illi seruiert vobis : confortamini, & bellate. * Pugnaverunt ergo Philisthijm, & cæsus est Israel, & fugit vnusquisque in tabernaculum suum : & facta est plaga magna nimis : & ceciderunt de Israel triginta milia peditum. * Et arca Dei capta est : duo quoque filij Heli mortui sunt, Ophni & Phinees. * Currrens autem vir de Benjamin ex acie, venit in Silo in die illa, scissa veste, & conspersus puluere cæpit. Cumque ille venisset, Heli sedebat super sellam contra vlam spectans. Erat enim cor eius pauens pro arca Dei. Vir autem ille postquam ingressus est, nunciavit vbi : & vlulauit omnis ciuitas. * Et audiuit Heli sonitum clamoris, dixitque : Quis est hic sonitus tumultus huius ? At ille festinauit, & venit, & nunciavit Heli. * Heli autem erat nonaginta & octo annorum, & oculi eius caligauerant, & videre non poterat. * Et dixit ad Heli : Ego sum qui veni de prælio, & ego qui de acie fugi hodie. Cui ille ait : Quid actum est fili mi ? Respondens autem ille, qui nunciabat, Fugit, inquit, Israel coram Philisthijm, & ruina magna facta est in populo : insuper, & duo filij tui mortui sunt, Ophni & Phinees : & arca Dei capta est. * Cumque ille nominasset arcam Dei, cecidit de sella retrorsum iuxta ostium, & fractis cervicibus mortuus est. Senex enim erat vir & grandævus : & ipse iudicavit Israel quadraginta annis. * Numerus autem eius, vxor Phinees, prægnans erat, vicinaque partui : & audito nuncio quod capta esset arca Dei, & mortuus esset socer suus, & vir suus, incurauit se & peperit : irruerant enim in eam dolores subiti. * In ipso autem momento mortis eius, dixerunt ei quæ stabant circa eam : Ne timeas, quia filium peperisti. Quæ non respondit eis, neque animaduertit. * Et vocauit puerum, Iehabod, dicens : Translata est gloria de Israel, quia capta est arca Dei : & pro socero suo & pro

ro suo ; * & ait : Translata est gloria ab Israel, eo quod capta esset arca Dei.

CAP. V.

Philisthijm autem tulerunt arcam Dei, & asportauerunt eam a Lapide adiutorij in Azotum. * Tuleruntque Philisthijm arcam Dei, & intulerunt eam in templum Dagon, & statuerunt eam iuxta Dagon. * Cumque surrexissent diluculo Azotij altera die, ecce Dagon iacebat pronus in terra ante arcam Domini : & tulerunt Dagon, & restituerunt eum in locum suum. * Rursumque mane die altera consurgentes, inueniunt Dagon iacentem super faciem suam in terra coram arca Domini : caput autem Dagon, & duæ palmæ manuum eius abscessæ erant super limen : * porro Dagon solus truncus remanserat in loco suo. Propter hanc causam non calcant sacerdotes Dagon, & omnes qui ingrediuntur templum eius, super limen Dagon in Azotum, vlque in hodiernum diem. * Aggravata est autem manus Domini super Azotios, & demolitus est eos : & percussit in secretiori parte narium Azotum, & fines eius. Et ebullierunt villæ & agri in medio regionis illius, & nati sunt mures, & facta est confusio mortis magnæ in ciuitate. * Videntes autem viri Azotij huiuscemodi plagam, dixerunt : Non maneat arca Dei Israel apud nos : quoniam dura est manus eius super nos, & super Dagon deum nostrum. Et mittentes congregauerunt omnes satrapas Philistinorum ad se, & dixerunt : Quid faciemus de arca Dei Israel ? Reponemusque. Gethzi : Circumducatur arca Dei Israel. Et circumduxerunt arcam Dei Israel. Illi autem circumducuntibus eam, fiebat manus Domini per singulas ciuitates intersectionis magnæ nimis : & percutiebat viros vnusquisque virbis, a paruo vlque ad maiorem, & computrescebant prominentes extates eorum. Inieruntque Gethzi consilium, & fecerunt sibi sedes pellicæ. * Mitterunt ergo arcam Dei in Accaron. Cumque venisset

arca

area Dei in Accaron, exclamauerunt Accaronitæ, dicentes: Ad-
duxerunt ad nos arcam Dei Israel,
ut interficiat nos & populum nostrum.
* Miserunt itaque & congregauerunt omnes sarpas Philistinorum: qui dixerunt: Dimitte arcam Dei Israel, & reuertatur in locum suum, & non interficiat nos cum populo nostro. * Fiebat enim pavor mortis in singulis viribus, & grauissima valde manus Dei. viri quoque, qui mortui non fuerant, percutiebantur in secretiori parte natium: & ascendebat pluuia inuisumque ciuitatis in celum.

CAP. VI.

Fuit ergo arca Domini in regione Philistinorum septem mensibus. * Et vocauerunt Philisthim sacerdotes & diuinos, dicentes: Quid faciemus de arca Domini? indicat nobis quomodo remittamus eam in locum suum. Qui dixerunt: * Si remittitis arcam Dei Israel, nolite dimittere eam vacuum, sed quod debetis, reddite ei pro peccato, & tunc curabimur: & scietis quare non recedat manus eius a vobis. * Qui dixerunt: Quid est quod pro delicto reddere debeamus ei? Responderuntq. illi: * Iuxta numerum prouinciarum Philistinorum quinque anos aureos facietis, & quinque mures aureos: quia plaga vna fuit omnibus vobis, & sarapis vocatis. Facietisq. similitudines anorum vestrorum, & similitudines murium, qui demoliti sunt terram, & dabitis Deo Israel gloriam: si forte releuet manum suam a vobis, & a dijs vestris, & a terra vestra. * Quare aggrauatis corda vestra, sicut aggrauauit Aegyptus, & Pharao cor suum? nonne postquam percussus est, tunc dimisit eos, & abierunt? * Nunc ergo arripite & facite plaustrum nouum vnum: & duas vaccas foetas, quibus non est impositum iugum, iungite in plaustrum, & recludite vitulos earum domi. * Tolleisq. arcam Domini, & ponetis in plaustrum, & vasa aurea, quæ exoluistis ei pro delicto, ponetis in capsellam ad latus eius: & dimittet

eam ut vadat. * Et aspicientis: & si quidem per viam finium suorum ascenderit contra Bethsames, ipse fecit nobis hoc malum grande: sin autem, minime: sciemus quia nequaquam manus eius tetigit nos, sed casu accidit. * Fecerunt ergo illi hoc modo: & tollentes duas vaccas, quæ lacerabant vitulos, iunxerunt ad plaustrum, vitulosq. earum concluderunt domi.
* Et posuerunt arcam Dei super plaustrum, & capsellam, quæ habebat mures aureos & similitudines anorum. * Ibant autem in directum vacæ per viam, quæ ducit Bethsames, & cinere vno gradiebantur, pergentes & mugientes: & non declinabāt neque ad dextram neque ad sinistram: sed & sarapæ Philisthim sequebantur vsque ad terminos Bethsames. * Porro Bethsames iterebant triticum in valle: & eleuantes oculos suos, viderunt arcam, & gaudiū sunt cum vidissent. * Et plaustrum venit in agrum Iosue Bethsamar, & stetit ibi. Erat autem ibi lapis magnus, & conderunt ligna plaustrum, vaccasq. imposuerunt super ea holocaustum Domino. * Leuitæ autem deposuerunt arcam Dei, & capsellam, quæ erat iuxta eam, in qua erant vasa aurea, & posuerunt super lapidem grandem. Viri autem Bethsamar obtulerunt holocausta, & immolauerunt victimas in die illa Domino. * Et quinque sarapæ Philistinorum viderunt, & reuersi sunt in Accaron in die illa. * Hi sunt autem anni aurei, quos reddiderūt Philisthim pro delicto, Domino: Azotus vnum, Gaza vnum, Ascalon vnum, Geth vnum, Accaron vnum.
* & mures aureos secundum numerum urbium Philisthim, quinque prouinciarum, ab urbe murata, vsque ad villam, quæ erat abique muro, & vsque ad Abelmegnum, super quem posuerunt arcam Domini, quæ erat vsque in illum diem in agro Iosue Bethsamaribus. * Percussit autem de viris Bethsamaribus, eo quod vidissent arcam Domini: & percussit de populo septuaginta viros, & quingenta millia plebis. Lixitq. populus, eo quod Dominus percussisset plebem plaga magna. * Et disc-

dixerunt viri Bethsamitæ: Quis poterit stare in conspectu Domini Dei sancti huius? & ad quem ascendet a nobis? * Miseruntque nuncios ad habitatores Cariathiarim, dicentes: Reduxerunt Philisthim arcam Domini, descendite, & reducite eam ad vos.

CAP. VII.

Venerunt ergo viri Cariathiarim, & reduxerunt arcam Domini, & intulerunt eam in domum Abinadab in Gabaa: Eleazarum autem filium eius sanctificauerunt, ut custodiret arcam Domini. * Et factum est, ex qua die mansit arca Domini in Cariathiarim, multiplicati sunt dies (erat quippe iam annus vigesimus) & requieuit omnis domus Israel post Dominum. * Air autem Samuel ad vniuersam domum Israel, dicens: * Si in toto corde vestro reuertimini ad Dominum, auferte deos alienos de medio vestri, Baalim & Astaroth: & præparate corda vestra Domino, & seruite ei soli, & eruet vos de manu Philisthim. * Abstulerunt ergo filii Israel Baalim & Astaroth, & seruierunt Domino soli. * Dixit autem Samuel: Congregate vniuersum Israel in Masphath, vtorem pro vobis Dominum. * Et conuenerunt in Masphath: hauseruntque aquam, & effuderunt in conspectu Domini, & ieiunauerunt in die illa, atque dixerunt ibi: Peccauimus Domino. Iudicauitque Samuel filios Israel in Masphath. * Et audierunt Philisthim quod congregati essent filii Israel in Masphath, & ascenderunt latræ Philistinorum ad Israel. Quod cum audissent filii Israel, timuerunt a facie Philistinorum. * Dixeruntque ad Samuelem: Ne cesses pro nobis clamare ad Dominum, Deum nostrum, vt saluet nos de manu Philistinorum. * Tulit autem Samuel agnum lactentem vnum, & obtulit illum holocaustum integrum Domino: & clamauit Samuel ad Dominum pro Israel, & exaudiuit eum Dominus. * Factum est autem, cum Samuel offerret holocaustum, Philisthim iniere prælium contra

Israel: intonuit autem Dominus fragore magno in die illa super Philisthim, & exterruit eos, & cæli sunt a facie Israel. * Egrediunturque viri Israel de Masphath persecuti sunt Philisthos, & percusserunt eos vsque ad locum, qui erat subter Bethchar. * Tulit autem Samuel lapidem vnum, & posuit eum inter Masphath & inter Sen: & vocauit nomen loci illius, Lapis adiutorij. Dixitque Huciusque auxiliatus est nobis Dominus. * Et humiliati sunt Philisthim, nec apposuerunt vitra vt venirent in terminos Israel. Facta est itaque manus Domini super Philisthos, cunctis diebus Samuelis. * Et reddidit sunt vrbes, quas tulerant Philisthim ab Israel, Israeli, ab Accaron vsque Geth, & terminos suos: liberauitque Israel de manu Philistinorum, eratque pax inter Israel & Amorrhæum. * Iudicabat quoque Samuel Israel em cunctis diebus vitæ suæ: & ibat per singulos annos circueiens Bethel & Galgala & Masphath, & iudicabat Israel em in supradictis locis. * Reuertebaturque in Ramatha: ibi enim erat domus eius, & ibi iudicabat Israel em: edificauit etiam ibi altare Domino.

CAP. VIII.

Factum est autem cum senuisset Samuel, posuit filios suos iudices Israel. * Fuitque nomen filij eius primogeniti Ioel: & nomen secundi Abia, iudicum in Bersabee. * Et non ambulauerunt filij illius in vijs eius: sed declinauerunt post auaritiæ, acceperuntque munera, & peruerterunt iudicium. * Congregati ergo vniuersi maiores natu Israel, venerunt ad Samuelem in Ramatha. * Dixeruntque ei: Ecce tu senuisti, & filij tui non ambulant in vijs tuis: constitue nobis regem, vt iudicet nos, sicut & vniuersæ habent nationes. * Displeuit sermo in oculis Samuelis, eo quod dixissent: Da nobis regem, vt iudicet nos. Et orauit Samuel ad Dominum. * Dixit autem Dominus ad Samuelem: Audi vocem populi in omnibus, quæ loquuntur tibi: non enim te abiecerunt, sed me, ne re-

Deut. 6. c.

Matt. 4. b.

12

Osee 13.

Act. 13. c.

21

ne re-

ne regnem super eos. * Iuxta omnia opera sua, quæ fecerunt a die qua eduxi eos de Ægypto usque ad diem hanc: sicut dereliquerunt me, & seruiertunt dijs alienis, sic faciunt etiam tibi. * Nunc ergo vocem eorum audi: verumtamen contemtere eos, & prædic eis ius regis, qui regnaturus est super eos. * Dixit itaque Samuel omnia verba Domini ad populum, qui petierat a se regem, & ait: Hoc erit ius regis, qui imperaturus est vobis: Filios vestros tollet, & ponet in curribus suis, facietque sibi equites & præcursores quadrigarum suarum, * & constituet sibi tribunos, & centuriones, & aratores agrorum suorum, & messorum segetum, & fabros armorum & curruum suorum. * Filias quoque vestras faciet sibi ynguentarias, & focarias, & panificas. * Agros quoque vestros, & vineas, & oliueta optima tollet, & dabit seruis suis. * Sed & segetes vestras, & vinearum redditus addecimabit, & det eunuchis & famulis suis. * Seruos etiam vestros, & ancillas, & iuvenes optimos, & asinos aufert, & ponet in opere suo. * Grege quoque vestros addecimabit, & vosque eritis ei serui. * Et clamabitis in die illa a facie regis vestri, quem elegistis vobis: & non exaudiet vos Dominus in die illa, quia petistis vobis regem. * Noluit autem populus audire vocem Samuelem, sed dixerunt: Nequaquam: rex enim erit super nos, & erimus nos quoque sicut omnes gentes: & iudicabit nos rex noster, & egredietur ante nos, & pugnabit bella nostra pro nobis. * Et audiuit Samuel omnia verba populi, & locutus est ea in auribus Domini. * Dixit autem Dominus ad Samuelem: Audi vocem eorum, & constitue super eos regem. Et ait Samuel ad viros Israel: Vadat unusquisque in ciuitatem suam.

CAP. IX.

ET erat vir de Benjamin nomine Cis, filius Abiel, filij Sedor, filij Bechorath, filij Aphia, filij viri Iemini, fortis robore. * Et erat ei filius vocabulo Saul, electus & bonus: & non erat vis

de filiis Israel melior illo. ab humero & sursum eminebat super omnem populum. * Perierant autem asina Cis patris Saul: & dixit Cis ad Saul filium suum: Tolle tecum vnum de pueris, & cõiurgens vade, & quare asinas. Qui cum transissent per montem Ephraim, & per terram Salita, & non inuenissent, transierunt etiam per Terram Salim, & non erant: sed & per Terram Iemini, & minime repererunt. * Cum autem venissent in Terram Suph, dixit Saul ad puerum, qui erat cum eo: Veni & reuertamur, ne forte dimiserit pater meus asinas, & sollicitus sit pro nobis. * Qui ait ei: Ecce vir Dei est in ciuitate hac, vir nobilis: omne, quod loquitur, sine ambiguitate venit. nunc ergo camus illuc, si forte indicet nobis de via nostra, propter quam venimus. * Dixitque Saul ad puerum suum: Ecce ibimus: quid fecerimus ad virum Dei? panis deficit in stercoribus nostris: & sportulam non habemus, ut demus homini Dei, nec quiddam aliud. * Rursum puer respondit Sauli, & ait: Ecce inuenta est in manu mea quarta pars stateris argenti, demus homini Dei, ut indicet nobis viam nostram. * (Olim in Israel sic loquebatur unusquisque vadens consuleretur Deum: Venite, & camus ad Videntem. Qui enim Propheta dicitur hodie, vocabatur olim Videntem.) * Et dixit Saul ad puerum suum. Optimus sermo tuus, Veni, camus. Et ierunt in ciuitatem, in qua erat vir Dei. * Cumque ascenderent cliuum ciuitatis, inueniunt puellas egredientes ad hauriendam aquam, & dixerunt eis: Num hic est Videntem? * Quæ respondentes, dixerunt illis: Hic est: ecce ante te, festina nunc: hodie enim venit in ciuitatem, quia sacrificium est hodie populi in excelsu. * Inredientes vibem, statim inuenietis eum antequam ascendat excelsum ad vascendum. neque enim comesturus est populus donec ille veniat: quia ipse benedicit hostijs, & deinceps comedunt qui vocati sunt. Nunc ergo confendite, quia hodie reperietis eum. * Et ascenderunt in ciuitatem. Cumque illi ambularent in medio

A. 15. c.

21

medio urbis, apparuit Samuel egrediens obuiam eis, vt ascenderet in excelsum. * Il Dominus autem reuelauerat auriculam Samuelis ante vnam diem quam venisset Saul, dicens: * Hac ipsa hora, quæ nunc est, cras mittam virum ad te de Terra Benjamin, & vnges eum ducem super populum meum Israel: & saluabit populum meum de manu Philistinorum: quia respexi populum meum, venit enim clamor eorum ad me. * Cumq; aspexisset Samuel Saulem, Dominus dixit ei: Ecce vir, quem dixeram tibi, ille dominabitur populo meo. * Accessit autem Saul ad Samuel in medio portæ, & ait: Indica, oro, mihi, vbi est domus Viduentis. * Et respondit Samuel Saul dicens: Ego sum Videns, ascende ante me in excelsum, vt comedatis mecum hodie, & dimittam te mane: & omnia, quæ sunt in corde tuo, indicabo tibi. * Et de asinis, quos nudiuertitius perdidisti, ne sollicitus sis, quia inuentæ sunt. Et culus erunt optima quæque Israel: nonne tibi & omni domui patris tui? * Respondens autem Saul, ait: Numquid non filius lemini ego sum de minima tribu Israel, & cognatio mea nonissima inter omnes familias de tribu Benjamin? quare ergo locutus es mihi sermone istum? * Assumens itaque Samuel Saulem, & puerum eius, introduxit eos in Bethelinum, & dedit eis locum in capite eorum, qui fuerant iniuncti: erant enim quasi triginta viri. * Dixitq; Samuel cocor: Da patrem, quam dedi tibi, & præcepi vt reponeres seorsum apud te. * Leuit autem cocus arinum, & posuit ante Saul. Dixitq; Samuel: Ecce quod remansit, pone ante te, & comede: quia de industria seruatum est tibi, quando populum vocaui. Et comedit Saul cum Samuel in die illa. * Et descendunt de excelsu in oppidum, & locutus est cum Saule in solario: strauitq; Saul in solario, & dormiuit. * Cumq; mane surrexissent, & iam elucescere, vocauit Samuel Saulem in solario, dicens: Surge, & dimittam te. Et surrexit Saul: egressiq; sunt ambo, ipse videlicet, & Samuel. * Cumq; descenderent

in extremam partem ciuitatis, Samuel dixit ad Saul: Dic puero vt antecedar nos, & transeat: tu autem subsiste paulisper, vt indicem tibi verbum Domini.

CAP. X.

T Vlt autem Samuel lenticulam olei, & effudit super caput eius, & deoscularus est eum: & ait: Ecce, vnxit te Dominus: super hereditatem tuam in principem, & liberabis populum suum de manibus inimicorum eius, quæ in circuitu eius sunt. Et hoc tibi signum, quia vnxit te Deus in principio. * Cum abiens hodie a me, inuenies duos viros iuxta sepulchrum Rachel in finibus Benjamin, in Meridie, dicentq; tibi: Inuentæ sunt asinæ, ad quas ieras perquiredas: & intermissis patet tuus asinus, sollicitus est pro vobis, & dicit: Quid faciam de filio meo? * Cumq; abieris inde, & ultra transieris, & veneris ad quercum Thabor, inuenient tibi tres viri ascendentes ad Deum in Bethel, vnus portans tres hædos, & alius tres tortas panis, & alius portans lagenam vini. * Cumq; te saluta-uerint, dabunt tibi duos panes, & accipies de manu eorum. * Post hæc venies in collem Dei, vbi est statio Philistinorum: & cum ingressus fueris ibi urbem, obuium habebis gregem prophetarum descendentium de excelsu, & ante eos psalterium & tympanum, & tibiam, & citharam, ipsosq; prophetantes. * Et insistet in te Spiritus Domini, & prophetabis cum eis, & mutaberis in virum alium. * Quando ergo enenerint signa hæc omnia tibi, fac quæcumque inuenierit manus tua, quia Dominus tecum est. * Et descendens ante me in Galsala, (ego quippe descendam ad te) vt offeras oblationem, & immoles victimas pacificas septem diebus expectabis, donec veniam ad te, & ostendam tibi quid facias. * Itaque cum auertisset homerum suum vt abiit a Samuel, immutauit ei Deus cor aliud, & venerunt omnia signa hæc in die illa. * Veneruntq; prædictum collem & ecce cunens prophetarum obuius ei: & insistet super

super eum Spiritus Domini, & prophetauit in medio eorum. * Videntes autem omnes qui nouerant eum heri & nudius tertius, quod esset cum prophetis, & propheta-
ret, dixerunt ad inuicem: Quare-
nam res accidit filio Cis? Num & Saul inter prophetas? * Respon-
ditq. alius ad alterum, dicens: Et quis pater eorum? propterea ver-
sum est in prouerbum: Num & Saul inter prophetas? * Cessauit autem propheta-
re, & venit ad excelsum. * Dixitq. patruus Saul ad eum, & ad puerum eius: Quo abi-
stis? Qui responderunt: Quære-
re asinas: quas cum non reperis-
semus, venimus ad Samuelem. * Et dixit ei patruus suus: Indica mihi quid dixerit tibi Samuel. * Et ait Saul ad patruum suum: Indicaui nobis quia inuentæ essent asinae. De sermone autem regni non indicauit ei quem locutus fue-
rat ei Samuel. * Et conuocauit Samuel populum ad Dominum in Maspha: * & ait ad filios Israel: Hæc dicit Dominus Deus Israel: Ego eduxi Israel de Ægypto, & erui vos de manu Ægyptiorum, & de manu omnium regum qui assigebant vos. * Vos autem hodie proiecistis Deum vestrum, qui solus saluauit vos de vniuersis ma-
lis & tribulationibus vestris: & dixistis: Nequaquam: sed regem constituere super nos. Nunc ergo sta-
te coram Domino per tribus ve-
stras, & per familias. * Et appli-
cauit Samuel omnes tribus Israel, & cecidit fors tribus Benjamin. * Et applicuit tribum Benjamin & cognationes eius, & cecidit cog-
natio Metti, & peruenit vsque ad Saul filium Cis. Querierunt ergo eum, & non est inuentus. * Et consuluerunt post hæc Dominum. Responditq. Dominus: Ecce abs-
conditus est domi. * Cucurrerunt itaque & tulerunt eum inde: stetitq. in medio populi, & altior fuit vniuerso populo ab humero & fursum. * Et ait Samuel ad om-
nem populum: Certe videtis quem elegit Dominus, quoniam non sit similis illi in omni populo. Et cla-
mauit omnis populus, & ait: Vi-
uat rex. * Locutus est autem Sa-
muel ad populum legem regni, &

scripsit in libro, & reposuit coram Domino: & dimisit Samuel om-
nem populum, singulos in domum suam. * Sed & Saul abiit in domum suam in Gabaa: & abiit cum eo pars exercitus, quorum tetigerat Deus corda. * Filij vero Belial dixerunt: Num saluare nos poterit iste? Et despexerunt eum, & non attulerunt ei munera: ille vero dissimulabat se audire.

CAP. XI.

ET factum est quasi post men-
sem, ascendit Naas Ammo-
nites, & pugnare cepit aduersum
Iabes Galaad. Dixeruntq. omnes
viri Iabes ad Naas: Habeto nos
foederatos, & seruiemus tibi. * Et
respondit ad eos Naas Ammoni-
tes: In hoc feriam vobiscum for-
dus, vt eruum omnium vestrum
oculos dextros, ponamq. vos op-
probrium in vniuerso Israel. * Et
dixerunt ad eum seniores Iabes:
Concede nobis septem dies, vt mit-
tamus nuncios ad vniuersos ter-
minos Israel: & si non fuerit qui
defendat nos, egrediemur ad te.
* Venerunt ergo nuncij in Gabaa
Saulis: & locuti sunt verba hæc,
audiente populo: & leuauit omnis
populus vocem suam, & fleuit.
* Et ecce Saul veniebat, sequens
boues de agro, & ait: Quid habet
populus quod plorat? Et narraue-
runt ei verba virorum Iabes. * Et
insiliuit Spiritus Domini in Saul,
cum audisset verba hæc, & iratus
est furor eius nimis. * Et assumens
vtrumque bouem, concidit in fru-
sta, misitq. in omnes terminos Is-
rael per manum nunciorum, di-
cens: Quicumque non exierit, &
secutus fuerit Saul & Samuel, sic
fiet bobus eius. Inuasit ergo ti-
mor Domini populum, & egressi
sunt quasi vir vnus. * Et recensuit
eos in Bezech: fueruntq. filiorum
Israel trecenta triginta millia. * Et di-
xerunt nuncij, qui venerant: Sic
dicetis viris, qui sunt in Iabes Ga-
laad: Cras erit vobis salus, cum
incaluerit sol. Venerunt ergo nun-
cij, & annunciauerunt viuis Iabes:
Mane exhibimus ad vos: & facietis
nobis omne quod placuerit vobis.
* Et

Et factum est, cum dies crastinus venisset, constituit Saul populum in tres partes: & ingressus est media castra in vigilia matutina, & percussit Ammon usque dum incallescere dies: reliqui autem dispersi sunt, ita ut non relinquerentur in eis duo pariter. * Et ait populus ad Samuelem: Quis est iste qui dixit: Saul num regnabit super nos? Date viros, & interficiemus eos. * Et ait Saul: Non occideretur quisquam in die hac, quia hodie fecit Dominus salutem in Israel. * Dixit autem Samuel ad populum: Venite, & eramus in Galgala, & innouemus ibi regnum. * Et perrexit omnis populus in Galgala, & fecerunt ibi regem Saul coram Domino in Galgala, & immolauerunt ibi victimas pacificas coram Domino. Et laetatus est ibi Saul, & cuncti viri Israel nimis.

CAP. XII.

Dixit autem Samuel ad vniuersum Israel: Ecce audiui vocem vestram iuxta omnia quae locuti estis ad me, & constitui super vos regem. * Et nunc rex graditur ante vos: ego autem senui, & incanui: porro filij mei vobiscum sunt: itaque conuersatus coram vobis ab adolescentia mea usque ad hanc diem, ecce praesto sum. * Loquimini de me coram Domino, & coram Christo eius, vtrum bouem cuiusquam tulerim, aut asinum: si quempiam calumpniatus sum, si oppressi aliquem, si de manu cuiusquam munus accepi: & contemniam illud hodie, restituamque vobis. * Et dixerunt: Non es calumniatus nos, neque oppressisti, neque tulisti de manu alicuius quippiam. * Dixitque ad eos: Testis est Dominus aduersum vos, & testis Christus eius in die hac, quia non inueneritis in manu mea quippiam. Et dixerunt: Testis. * Et ait Samuel ad populum: Dominus qui fecit Moysen & Aaron, & eduxit patres nostros de Terra Aegypti. * Nunc ergo scite, ut iudicio contendam aduersum vos coram Domino de omnibus misericordijs Domini, quas fecit vobiscum, & cum pa-

tribus vestris: * quo modo Isaac ingressus est in Aegyptum, & clamauerunt patres vestri ad Dominum: & misit Dominus Moysen & Aaron, & eduxit patres vestros de Aegypto: & collocavit eos in loco hoc. * Qui obliui sunt Domini Dei sui, & tradidit eos in manu Sisarae magistri militum Hafor, & in manu Philistinorum, & in manu regis Moab, & pugnaverunt aduersum eos. * Postea autem clamauerunt ad Dominum, & dixerunt: Peccauimus, quia dereliquimus Dominum, & seruimus Baalim & Astaroth: nunc ergo erue nos de manu inimicorum nostrorum, & seruimus tibi. * Et misit Dominus Ierobaal, & Badan, & Iephthe, & Samuel, & eruit vos de manu inimicorum vestrorum per circuitum, & habitastis confidenter. * Videntes autem quod Naas rex filiorum Ammon venisset aduersum vos, dixistis mihi: Nequaquam, sed rex imperabit nobis: cum Dominus Deus vester regnaret in vobis. * Nunc ergo praesto est rex vester, quem elegistis & petistis: ecce dedit vobis Dominus regem. * Si timueritis Dominum, & serueritis ei, & audieritis vocem eius, & non exasperaueritis os Domini: eritis & vos, & rex qui imperat vobis, sequentes Dominum Deum vestrum. * si autem non audieritis vocem Domini, sed exasperaueritis sermones eius, erit manus Domini super vos, & super patres vestros. * Sed & nunc scite, & videte rem istam: quoniam facturus est Dominus in conspectu vestro. * Numquid non messis tritici est hodie? inuocabo Dominum, & dabit voces & pluias: & scietis, & videbitis quia grande malum feceritis vobis in conspectu Domini, petentes super vos regem. * Et clamauit Samuel ad Dominum, & dedit Dominus voces & pluias in illa die. * Et timuit omnis populus nimis Dominum & Samuelem, & dixit vniuersus populus ad Samuelem: Ora pro seruis tuis ad Dominum Deum tuum, ut non moriamur. addidimus enim vniuersis peccatis nostris malum, ut peteremus nobis regem. * Dixit

autem Samuel ad populum : Nolite timere, vos fecistis vniuersum malum hoc : verumtamen nolite recedere a tergo Domini, sed seruite Domino in omni corde vestro. * Et nolite declinare post vana, quæ non proderunt vobis, neque eruent vos, quia vana sunt. * Et non derelinquet Dominus populum suum propter nomen suum magnum : quia iurauit Dominus facere vos sibi populum. * Absit autem a me hoc peccatum in Dominum, vt eestem orate pro vobis, & docebo vos viam bonam & rectam. * Igitur timete Dominum, & seruite ei in veritate, & ex toto corde vestro. vidistis enim magnifica quæ in vobis gesserit. * Quod si perseueraueritis in malitia : & vos & rex vester pariter peribitis.

C A P. XIII.

Filius vnus anni erat Saul cum regnare coepisset, duobus autem annis regnauit super Israel. * Et elegit sibi Saul tria milia de Israel : & erant cum Saul duo milia in Machmas, & in monte Bethel : mille autem cum Ionatha in Gabaa Benjamin. porro ceterum populum remisit vnumquemque in tabernacula sua. * Et percussit Ionatha stationem Philisthinorum, quæ erat in Gabaa. Quod cum audissent Philisthij, Saul cecinit buccina in omni terra, dicens : Audiant Hebræi. * Et vniuersus Israel audiuit huiusmodi famam : Percussit Saul stationem Philisthinorum : & erexit se Israel aduersus Philisthij. Clamauit ergo populus post Saul in Galgala. * Et Philisthij congregati sunt ad præliandum contra Israel, triginta milia currum, & sex milia equitum, & reliquum vulgus, sicut arena quæ est in litore maris plurima. Et ascendentes castrametati sunt in Machmas ad Orientem Bethauen. * Quod cū vidissent viri Israel se in arcto positos, (afflictus enim erat populus) absconderunt se in speluncis, & in abditis, in speluncis quoque, & in antris, & in cisternis. * Hebræi autem transierunt Iordanem in Terram Gad & Galaad. Cumq. adhuc esset Saul in Galgala, vniuersus popu-

lus perterritus est, qui sequebatur eum. * Et expectauit septem diebus iuxta placitum Samuelis, & non venit Samuel in Galgala, lapsusq. est populus ab eo. * At ergo Saul : Afferte mihi holocaustum, & pacifica. Et obtulit holocaustum. * Cumq. completisset offerens holocaustum, ecce Samuel veniebat : & egressus est Saul obviam ei vt salutaret eum. * Locutusq. est ad eum Samuel : Quid fecisti ? Respondit Saul : Quia vidi quod populus dilaberetur a me, & tu non veneras iuxta placitos dies, porro Philisthij congregati fuerant in Machmas, dixi : Nunc descendente Philisthij ad me in Galgala, & faciem Domini non placeui. Necessitate compulsum, obtuli holocaustum. * Dixitq. Samuel ad Saul : Stulte egisti, nec custodisti mandata Domini Dei tui, quæ præcepit tibi. Quod si non fecisses, iam nunc præparasset Dominus regnum tuum super Israel in sempiternum. * sed nequaquam regnum tuum ultra consurget. * Quæsiuit Dominus sibi virum iuxta cor suum : & præcepit ei Dominus vt esset dux super populum suum, eo quod non seruaueris quæ præcepit Dominus. * Surrexit autem Samuel, & ascendit de Galgalis in Gabaa Benjamin. Et reliqui populi ascenderunt post Saul obviam populo, qui expugnabat eos venientes de Galgala in Gabaa, in colle Benjamin. Et recensuit Saul populum, qui inuenti fuerant cum eo, quasi sexcentos viros. * Et Saul & Ionathas filius eius, populusq. qui inuentus fuerat cum eis, erat in Gabaa Benjamin : porro Philisthij consederant in Machmas. * Et egressi sunt ad prædandum de castris Philisthinorum tres cunei. Vnus cuneus pergebat contra viam Ephraim ad Terram Sual. * porro alius ingrediebatur per viam Beth horon. tertius autem venterat se ad iter termini imminenti valli Seboim contra desertum. * Porro faber ferrarius non inueniebatur in omni Terra Israel. cauerant enim Philisthij, ne forte facerent Hebræi gladium aut lanceam. * Descendebat ergo omnis Israel ad Philisthij, vt exaceret vnusquisque vomere.

Vomerem suum, & ligonem & securim & sarcolum. * Retusa
itaque erant acies vomerum, & ligonum, & tridentum, & securium, vsque ad stimulum corrigendum. * Cumq. venisset dies
prælii, non est inuentus ensis & lancea in manu totius populi, qui erat cum Saule & Ionatha, excepto Saul & Ionatha filio eius. * Eg-
gressa autem statio Philisthiim, vt transcenderet in Machimas.

CAP. XIII.

ET accidit quadam die vt diceret Ionathas filius Saul ad adolescentem armigerum suum: Veni, & uansecamus ad stationem Philisthinorum, quæ est trans locum illum. Patri autem suo hoc ipsum non indicauit. * Porro Saul morabatur in extrema parte Gabaa sub malogranato, quæ erat in Magroni & erat populus cum eo quali sexcentorum virorum.

II. 4. d. 21

* Et Achias filius Achitob fratris Ichabod filij Phinees, qui ortus fuerat ex Heli sacerdote Domini in Silo, portabat ephod. Sed & populus ignorabat quo isse Ionathas. * Erant autem inter ascensus, per quos nitebatur Ionathas transire ad stationem Philisthinorum, eminentes petreæ ex vtraque parte, & quasi in modum dentiû scopuli hinc & inde prærupti, nomen vni Bofes, & nomen alteri Sene: vnus scopulus prominens ad Aquilonem ex aduerso Machimas, & alter ad Meridiem contra Gabaa. * Dixit autem Ionathas ad adolescentem armigerum suum: Veni, transcamus ad stationem incircumcisorum horum, si forte faciat Dominus pro nobis: quia non est Domino difficile saluare vel in multis, vel in paucis. * Dixitq. ei armiger suus: Fac omnia, quæ placent animo tuo: perge quo cupis, & ero tecum vbicumque volueris. * Et ait Ionathas: Ecce nos transimus ad viros istos. Cumq. apparuerimus eis, si taliter locuti fuerint ad nos, manete donec veniamus ad vos: stemus in loco nostro, nec ascendamus ad eos. * Si autem dixerint: Ascendite ad nos: ascendamus, quia

tradidit eos Dominus in manibus nostris, hoc erit nobis signum.

11 * Apparuit igitur vterque stationi Philisthinorum: dixeruntq. Philisthiim: En Hebræi egrediuntur de cauernis, in quibus absconditi fuerant. * Et locuti sunt viri de statione ad Ionatham, & ad armigerum eius, dixeruntque: Ascendite ad nos, & ostendemus vobis rem. Et ait Ionathas ad armigerum suum: Ascendamus, sequere me: tradidit enim Domi-

II. Mach. 4. d. 10

13 nus eos in manus Israel. * Ascendit autem Ionathas manibus & pedibus reptans, & armiger eius post eum. Itaque alij cadebant

14 interficiebat sequens eum. * Et facta est plaga prima, quæ percussit Ionathas & armiger eius, quasi viginti virorum in media parte iugeri, quam par boum in die

15 arare consuevit. * Et factum est miraculum in castris, pet agros: sed & omnis populus stationis eorum, qui ierant ad prædandum; obstupuit, & conturbata est terra: & accidit quasi miraculum a Deo.

16 * Et respexerunt speculatores Saul, qui erant in Gabaa Benjamin, & ecce multitudo prostrata, & huc

17 illucq. diffugiens. * Et ait Saul populo, qui erat cum eo: Requirit, & videre quis abierit ex nobis. Cumq. requisissent, repertum est non adesse Ionatham, &

18 armigerum eius. * Et ait Saul ad Achiam: Applica arcem Dei. (Erat enim ibi arca Dei in die)

19 illa cum filiis Israel.) * Cumq. loqueretur Saul ad sacerdotem, tamultus magnus exoritur est in castris Philisthinorum: crescebatq. paulatim, & clarius resonabat. Et ait Saul ad sacerdotem: Contrahe manum tuam. * Conclamauit ergo Saul, & omnis populus, qui erat cum eo, & venerunt vsque ad locum certaminis: & ecce versus fuerat gladius vnusiusque ad proximum suum, &

20 cædes magna nimis. * Sed & Hebræi qui fuerant cum Philisthiim heri & nudius tertius, ascenderantq. cum eis in castris, reuersi sunt vt essent cum Israel, qui erant

22 cum Saul & Ionatha. * Omnes quoque Israelitæ, qui se abscondierant in monte Ephraim, audientes

dentes quod fugissent Philisthai, sociauerunt se cum suis in praelio. Et erant cum Saul, quasi decem millia virorum. * Et saluauit Dominus in die illa Israel. pugna autem peruenit vsque ad Bethanen. * Et viri Israel sociati sunt sibi in die illa: adiurauit autem Saul populum, dicens: Maledictus vir, qui comederit panem vsque ad vesperam, donec vlescat de inimicis meis. Et non manducauit vnuerfus populus panem: omneq. terra vulgus venit in saltum, in quo erat mel super faciem agri. * Ingressus est itaque populus saltum, & apparuit fluens mel, nullusq. applicuit manum ad os suum. timebat enim populus iuramentum. * Porro Ionathas non audierat cum adiuraret pater eius populum: extenditq. summitatem virgæ, quam habebat in manu, & intinxit in suum mellis: & conuerit manum suam ad os suum, & illuminati sunt oculi eius. * Respondensq. vnus de populo, ait: Iureiurando constitinxit pater tuus populum, dicens: Maledictus vir, qui comederit panem hodie. (descebat autem populus.) * Dixitq. Ionathas: Turbauit pater meus terram: Vidistis ipsi quia illuminati sunt oculi mei, eo quod gustauerim paululum de melle isto: * quanto magis si comedisset populus de prada inimicorum suorum, quam reperit: nonne maior plaga facta fuisset in Philisthim? * Percusserrunt ergo in die illa Philisthos a Machmis vsque in Aialon. Defatigatus est autem populus nimis: * & versus ad prædam tulit boues, & boues, & vitulos, & matauerunt in terra: comeditq. populus cum sanguine. * Nunciauerunt autem Sauli dicentes quod populus peccasset Domino, comedens cum sanguine. Qui ait: Prauaricati estis: Voluite ad me iam nunc saxum grande. * Et dixit Saul: Dispergimini in vulgus, & dicite eis vt adducat ad me vnusquisque bouem suum & arietem occidite super istud, & vscimini, & non peccabitis Domino comedentes cum sanguine. Adduxit itaque omnis populus

vnusquisque bouem in manu sua vsque ad noctem: & occiderunt ibi. * Edificauit autem Saul altare Domino; tuncq. primum cepit edificare altare Domino. * Et dixit Saul: Irruamus super Philisthos nocte, & vastemus eos vsquedum illucescat mane, nec reliquamus ex eis virum. Dixitq. populus: Omne quod bonum videretur in oculis tuis, fac. Et ait sacerdos: Accedamus huc ad Deum. * Et consuluit Saul Dominum: Num persequar Philisthim? si trades eos in manus Israel? Et non respondit ei in die illa. * Dixitq. Saul: Applicite huc vnuerfos angulos populi: & scitote, & videte per quem acciderit peccatum hoc hodie. * Viuit Dominus saluator, Israel, quia si per Ionathan filium meum factum est, absque retractione morietur. Ad quod nullus contradixit ei de omni populo: * Et ait ad vnuerfum Israel: Separmini vos in partem vram, & ego cum Ionatha filio meo ero in parte altera. Responditq. populus ad Saul: Quod bonum videretur in oculis tuis, fac. * Et dixit Saul ad Dominum Deum Israel: Domine Deus Israel da indicium: quid est quod non responderis seruo tuo hodie? Si in me, aut in Ionatha filio meo est iniquitas hæc, da ostensionem: aut si hæc iniquitas est in populo tuo, da sanctuarem. Et deprehensus est Ionathas & Saul, populus autem exiit. * Erant autem milites fortissimi inter me, & inter Ionatham filium meum. Et captus est Ionathas. * Dixit autem Saul ad Ionathan: Indica mihi quid feceris. Et indicauit ei Ionathas, & ait: Gustans gustavi in summitate virgæ, quæ erat in manu mea, paululum mellis, & ecce ego morior. * Et ait Saul: Hæc faciat mihi Deus, & hæc addat, quia morte morieris Ionathas. * Dixitq. populus ad Saul: Ergone Ionathas morietur, qui fecit salutare hanc magnam in Israel? hoc nefas est: viuit Dominus, si ceciderit capillus de capite eius in terram, quia cum Deo operatus est hodie. Liberauit ergo populus Ionathan, vt non moreretur. * Recessitq.

cessitq. Saul, nec persecutus est Philistinim: porro Philistinim abierunt in loca sua. * Et Saul, confirmato regno super Israel, pugnabat per circuitum aduersum omnes inimicos eius, contra Moab, & filios Ammon, & Edom, & reges Soba, & Philistinios: & quocumque se vertebat, superabat. * Congregatoq. exercitu, percussit Amalec, & eruit Israel de manu vastatorum eius. * Fuerunt autem filij Saul, Ionathas & Iessui, & Melchisua: & nomina duarum filiarum eius, nomen primogenitæ Merob, & nomen minoris Michol. * Et nomen uxoris Saul, Achinoam filia Achimaas: & nomen principis militum eius Abner, filius Ner, patruelis Saul. * Porro Cis fuit pater Saul, & Ner pater Abner, filius Abiel. * Erat autem bellum potens aduersum Philistinios omnibus diebus Saul. Nam quemcumque uiderat Saul virum fortem, & aptum ad prælium, sociabat eum sibi.

CAP. XV.

ET dixit Samuel ad Saul: Me misit Dominus, ut vngerem te in regem super populum eius Israel: nunc ergo audi vocem Domini: * Hæc dicit Dominus exercituum: Recensui quæcumque fecit Amalec Israeli: quomodo restitit ei in via cum ascenderet de Ægypto. * Nunc ergo vade, & percuti Amalec, & demolire vniuersa eius: non parcas ei, & non concupiscas ex rebus ipsius aliquid: sed internece viro vique ad mulierem, & paruulum atque lactentem, bouem & ouem, camelum & asinum. * Præcepit itaque Saul populo, & recensuit eos quasi agnos: ducenta millia peditum, & decem millia virorum iuda. * Cumq. venisset Saul vsque ad ciuitatem Amalec, terendit insidias in torrente. * Dixitq. Saul Cinzo: Abite, recedite, atque descendite ab Amalec: ne forte inuoluam te cum eo. tu enim fecisti misericordiam cum omnibus filiis Israel, cum ascenderent de Ægypto. Et recessit Cinzus de medio Amalec. * Percussitq. Saul Ama-

lec ab Heuila, domus Venias ad Sur, quæ est e regione Ægypti. * Et apprehendit Agag regem Amalec viuum: omne autem vulgus interfecit in ore gladij. * Et percipit Saul, & populus Agag, & optimis gregibus ouium & arietum, & vellibus & arietibus, & vniuersis, quæ pulchra erant, nec voluerunt disperdere ea: quidquid vero vile fuit & reprobum, hoc demoliti sunt. * Factum est autem verbum Domini ad Samuel, dicens: * Pœnitit me quod constituerim Saul regem: quia dereliquit me, & verba mea opere non impleuit. Contristatusq. est Samuel, & clamauit ad Dominum tota nocte. * Cumq. de nocte surrexisset Samuel, ut iret ad Saul mane, nuntiarum est Samueli, eo quod venisset Saul in Carmelum, & erexisset sibi fornitem triumphalem, & reuerfus transisset, descendissetq. in Gailala. Venit ergo Samuel ad Saul, & Saul offerebat holocaustum Domino de inijs prædæ, quæ attulerat ex Amalec. * Et cum venisset Samuel ad Saul, dixit ei Saul: Benedictus tu Domino, impleui verbum Domini. * Dixitq. Samuel: Et quæ est hæc vox gregum, quæ resonat in auribus meis, & amentorum, quam ego audio? * Et ait Saul: De Amalec adduxerunt ea: percipit enim populus melioribus ouibus & amentis ut immolarentur Domino Deo tuo, reliqua vero occidimus. * Ait autem Samuel ad Saul: Sine me, & indicabo tibi quæ locutus sit Dominus ad me nocte. Dixitq. ei: Loquere. * Et ait Samuel: Nonne cum paruulus es in oculis tuis, caput in tribubus Israel factus es? vnxitq. te Dominus in regem super Israel, & misit te Dominus in viam, & ait: Vade, & internece peccatores Amalec, & pugnabis contra eos vsque ad internecionem eorum. * Quare ergo non audisti vocem Domini: sed versus ad prædæ es, & fecisti malum in oculis Domini? * Et ait Saul ad Samuel: Immo audiui vocem Domini, & ambulavi in via per quam misit me Dominus, & adduxi Agag regem Amalec, & Amalec interfeci. * Tulit autem de prædæ popu-

Exo. 17. c.

8

I

A

14

D

1

15

16

17

18

19

20

21

E

4

5

B

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

CAP. XVI.

populus onet & boues, primitias
eorum quæ cafa sunt, vt immo-
let Domino Deo suo in Galgalis.
¶ Et ait Samuel: Numquid vult
Dominus holocausta & victimas,
& non potius vt obediatur voci
Domini? MELIOR est enim
obedientia quam victimæ: & au-
scultate magis quam offerre adipe-
m arietum. quoniam quasi
peccatum ariolandi est, repugna-
re: & quasi scelus idololatriæ,
nolle acquiescere. Pro eo ergo
quod abiecti sermonem Domi-
ni, abiecti te Dominus ne sis rex.
¶ Dixitq. Saul ad Samuelem: Pec-
caui, quia præuaricatus sum ser-
monem Domini, & verba tua, ti-
mens populum, & obediens voci
eorum. Sed nunc porta, qua-
so, peccatum meum, & reuerte-
re mecum, vt adorem Dominum.
¶ Et ait Samuel ad Saul: Non re-
uertar tecum, quia proiecti ser-
monem Domini, & proiecit te
Dominus ne sis rex super Israel.
¶ Et conuersus est Samuel vt abi-
ret: ille autem apprehendit sum-
mitatem pallij eius, quæ & scissâ
est. ¶ Et ait ad eum Samuel: Scit
Dominus regnum Israel a te
hodie, & tradidit illud proximo
tuo meliori te. Porro Triumphator
in Israel non parceret, & poen-
titudine non flectetur: neque enim
homo est vt agat poenitentiam.
¶ At ille ait: Peccaui: sed nunc
honora me coram senioribus po-
puli mei, & coram Israel, & reuer-
tere mecum, vt adorem Dominum
Deum tuum. Reuersus ergo Sa-
muël secutus est Saulem: & ado-
rauit Saul Dominum. ¶ Dixitq. Sa-
muël: Adducite ad me Agag re-
gem Amalec. Et oblatus est ei Ag-
gag pinguisimus, & tremens. Et
dixit Agag: Siccine separat amara
mors? ¶ Et ait Samuel: Sicut fecit
absque liberis mulieres gladius
tuus, sic absque liberis erit inter
mulieres mater tua. Et in frustra
concidit eum Samuel coram Do-
mino in Galgalis. Abijt autē Sa-
muël in Ramatha: Saul vero ascen-
dit in domum suam in Gabaa. ¶ Et
non vidit Samuel ultra Saul vsque
ad diem mortis suæ: verumtamen
lugebat Samuel Saulem, quoniam
Dominum poenitebat quod cōsti-
tuisset eum regem super Israel.

1 Dixitq. Dominus ad Samue-
lem: Vsquequo tu luges Saul,
cum ego proiecerim eum ne re-
gnet super Israel? Imple cornu
tuum oleo, & veni, vt mittam
te ad Isai Bethlehemiem: pro-
uidi enim in filiis eius mihi re-
gem. ¶ Et ait Samuel: Quo modo
vadam? audiet enim Saul, & in-
terficiet me. Et ait Dominus: Vi-
tulum de armento tolles in manu
tua, & dices: Ad immolandum
Domino veni. ¶ Et vocabis Isai
ad victimam, & ego ostendam
tibi quid facias, & vnge quem-
cumque monitauero tibi. ¶ Fecit
ergo Samuel, sicut locutus est ei
Dominus. Venitq. in Bethlehem,
& admirati sunt seniores ciuitatis,
occurrentes ei, dixeruntque:
Pacificusne est ingressus tuus?
¶ Et ait: Pacificus: ad immolan-
dum Domino veni, sanctificami-
ni, & venite mecum vt immolem.
Sancificauit ergo Isai & filios eius,
& vocauit eos ad sacrificium.
¶ Cumq. ingressi essent, vidit
Eliah, & ait: Num coram Do-
mino est Christus eius? ¶ Et dixit
Dominus ad Samuelem: Ne re-
spicias vultum eius, neque altitu-
dinem naturæ eius: quoniam ab-
fecit eum, nec iuxta intuitum ho-
minis ego iudico: homo enim vi-
det ea quæ parent, Dominus au-
tem intuetur cor. ¶ Et vocauit Isai
Abinadab, & adduxit eum co-
ram Samuele. Qui dixit: Nec
hunc elegit Dominus. ¶ Addu-
xit autem Isai Samuē, de quo
ait: Etiam hunc non elegit Do-
minus. ¶ Adduxit itaque Isai se-
ptem filios suos coram Samuele:
& ait Samuel ad Isai: Non ele-
git Dominus ex istis. ¶ Dixitq.
C Samuel ad Isai: Numquid iam cō-
pleti sunt filij? Qui respondit: Ad-
huc reliquus est paruulus, & pascit
oues. Et ait Samuel ad Isai: Mitte,
& adduc eum: nec enim discumbemus
prius quam huc ille veniat.
¶ Milit ergo, & adduxit eum.
Erat autem rufus, & pulcher a-
spectu, decoraq. facie. ¶ Ait Do-
minus: Surge, vnge eum, ipse est
enim. ¶ Tulit ergo Samuel cornu
olei, & vnxit eum in medio fra-
trum eius: & directus est Spiritus

¶ Ps. 7. c. 10

¶ 1. Reg. 7. b

Ps. 77. g. 76. Domini a die illa in David, & deinceps: surgensq. Samuel abiit in Ramatha. * Spiritus autem Domini recessit a Saul & exagrabat eum spiritus nequam, a Domino. * Dixeruntq. serui Saul ad eum: Ecce spiritus Dei malus exagitat te. * Iubeat dominus noster, & serui tui, qui coram te sunt, quarent hominem scientem psallere cithara, ut quando arripuerit te spiritus Domini malus, psallat manu sua, & leuius feras. * Et ait Saul ad seruos suos: Prouidete ergo mihi aliquem bene psallentem, & adducite eum ad me. * Et respondens vnus de pueris, ait: Ecce vidi filium Isai Bethlehemitam scientem psallere, & fortissimum robore, & virum bellicosum, & prudentem in verbis, & virum pulchrum: & Dominus est cum eo. * Misit ergo Saul nuncios ad Isai, dicens: Mitte ad me David filium tuum, qui est in pascuis. * Tulit itaque Isai asinum plenum panibus, & lagenam vini, & hœdum de capris vnum, & misit per manum David filij sui Sauli. * Et venit David ad Saul, & stetit coram eo: at ille dilexit eum nimis, & factus est eius armiger. * Misitq. Saul ad Isai, dicens: Stet David in conspectu meo: misit enim gratiam in oculis meis. * Igitur quandocumque spiritus Domini malus arripiebat Saul, David tollebat citharam, & percutiebat manu sua, & refocillabatur Saul, & leuius habebat. recedebat enim ab eo spiritus malus.

CAP. XVII.

Congregantes autem Philistinij agmina sua in praliū, conuenerunt in Socho Iudæ: & castrametati sunt inter Socho & Azeca in finibus Domini. * Porro Saul & filij Israel congregati venerunt in Vallem terebinthi, & direxerunt aciem ad pugnandum contra Philistinij. * Et Philistinij stabant super montem ex parte hac, & Israel stabat supra montem ex altera parte: vallisque erat inter eos. * Et egressus est vir spinus de castris Philistiniorum nomine Goliath, de Geth, altitudinis sex cubito-

rum & palmi: * & cassis æreas super caput eius, & lorica squamata induebatur. porro pondus lorice eius, quinque millia scilicet assis erat: * & cretas areas habebat in cruribus: & clypeus æreus tegebat humeros eius. * hastile autem haste eius erat quasi liciatorij textentum. ipsum autem ferrum haste eius sexcentos scielos habebat ferri: & armiger eius antecedebat eum. * Stansq. clamabat aduersum phalanges Israel, & dicebat eis: Quare venistis parati ad praliū? Numquid ego non sum Philistinus, & vos serui Saul? Eligite ex vobis virum, & descendat ad singulare certamen. * si quiverit pugnare mecum, & percusserit me, erimus vobis serui: si autem ego proualuerō, & percussero eum, vos serui eritis, & seruietis nobis. * Et aiebat Philistinus: Ego exprobraui agminibus Israel hodie: Date mihi virum, & ineat mecum singulare certamen. * Audiens autem Saul, & omnes Israelitæ sermones Philisthai huiuscemodi, stupebant, & metuebant nimis. * David autem erat filius viri Ephrathæi, de quo supra dictum est, de Bethlehem Iuda, cui nomen erat Isai, qui habebat octo filios, & erat vir in diebus Saul soror, & grandævus inter viros. * Abierunt autem tres filij eius maiores post Saul in praliū: & nomina trium filiorum eius, qui perrexerunt ad bellum, Eliab primogenitus, & secundus Abinadab, tertiusq. Samma. * David autem erat minimus. Tribus ergo maioribus securis Saul, abiit David, & reuersus est a Saul, ut pasceret gregem patris sui in Bethlehæ. * Procedebat vero Philistinus mane & vespere, & stabat quadraginta diebus. * Dixit autem Isai ad David filium suum: Accipe fratribus tuis epli polentæ, & decem panes istos, & curre in castra ad fratres tuos, * & decem formellas casei has deferes ad tribunum: & fratres tuos visitabis, si recte agant: & cum quibus ordinati sunt, disce. * Saul autem, & illi, & omnes filij Israel, in Valle terebinthi pugnabant aduersum Philistinij. * Surrexit itaque

II. 16. 2. 3

Itaque David mane, & commendavit gregem custodi: & onustus abiit, sicut praeceperat ei Isai. Et venit ad locum Magala, & ad exercitum, qui egressus ad pugnam vociferatus erat in certamine. * Direxerat enim aciem 21 Israel, sed & Philisthim ex adverso fuerant preparati. * Derelinquens ergo David vasa, quae attulerat, sub manu custodis ad sarcinas, cucurrit ad locum certaminis, & interrogabat si omnia recte agerentur erga fratres suos. * Cumq. adhuc ille loqueretur 23 eis, apparuit vir ille spiritus ascendens, Goliath nomine, Philisthus, de Geth, de castris Philistinorum: & loquente eo hae eadem verba audiuit David. * Omnes autem Israelitae, cum 24 viderent virum, fugerunt a facie eius, timentes eum valde. * Et dixit vnus quispiam de Israel: Num vidistis virum hunc, qui ascendit? ad exprobandum enim Israeli ascendit. Virum 25 ergo, qui percussit eum, dicit rex diuitijs magnis, & filiam suam dabit ei, & domum patris eius faciet obsequio in Israel. * Et ait David ad viros, qui stabant secum, dicens: Quid dabitur viro, qui percussit Philisthum hunc, & tulerit opprobrium de Israel? quis enim est hic Philisthus incircumcisus, qui exprobrauit acies Dei viventis? * Referebat autem 27 ei populus eundem sermonem, dicens: Hae dabuntur viro, qui percussit eum. * Quod cum audisset Eliab frater eius maior, loquente eo cum alijs, iratus est contra David, & ait: Quare venisti, & quare dereliquisti pauculas oves illas in deserto? ego novi superbiam tuam, & nequitiam cordis tui: quia videres praelium, descendisti. * Et dixit David: Quid feci? numquid non verbum est? * Et declinavit paululum ab eo ad alium dixitq. eundem sermonem. Et respondit ei populus verbum sicut prius. * Audita sunt autem verba, quae locutus est David, & annuntiata in conspectu Saul. * Ad quem cum fuisset adductus, locutus est ei: Non concipiar cor

ciusquam in eo: ego servus tuus. Vadam, & pugnabo aduersus Philisthum. * Et ait Saul ad David: Non vales resistere Philistho isti, nec pugnare aduersus eum: quia puer es, hic autem vir bellator est ab adulescentia sua. * Duxitq. David ad Saul: Et pascobat servus tuus patris sui gregem, & venebat leo, & ursus, & tollebat arietem de medio gregis: & persequabar eos, & percutiebam, & eruebam, de ore eorum: & illi consurgebant aduersum me, & apprehendebam mentum eorum, & suffocabam, & interficiebamq. eos. * Nam & leonem, & ursum interfeci ego servus tuus: erit igitur & Philisthus hic incircumcisus, quasi vnus ex eis. Nunc vadam, & auferam opprobrium populi: quoniam quis est iste Philisthus incircumcisus, qui ausus est maledicere exercitui Dei viventis? * Et ait David: Dominus qui eripuit me de manu leonis, & de manu ursi, ipse me liberabit de manu Philisthi huius. Dixit autem Saul ad David: Vade, & Dominus tecum sit. * Et induit Saul David vestimentis suis, & impoluit galeam aream super caput eius, & vestiuit eum lorica. * Accinctus ergo David gladio eius super vestem suam, coepit tentare si armatus posset incedere: non enim habebat consuetudinem. Dixitq. David ad Saul: Non possum incedere, quia non usum habeo. Et deposuit ea, & tulit baculum suum, quem semper habebat in manibus: & elegit sibi quinque limpidissimos lapides de torrente, & misit eos in peram pastorem, quam habebat secum, & fundam manu tulit: & processit aduersum Philisthum. * Ibat autem Philisthus incedens, & appropinquans aduersum David, & armiger eius ante eum. * Cumq. inposset Philisthus, & vidisset David, despectit eum. Erat enim adulescens: rufus, & pulcher aspectus. * Et dixit Philisthus ad David: Numquid ego canis sum, quod tu venis ad me cum baculo? Et maledixit Philisthus David in dijs suis: dixitq. ad David: Veni ad me, & dabo carnes tuas volatilibus

Eccii. 47.

a. 3

a. 1. 1. 1.

a. 1. 1. 1.

a. 1. 1. 1.

a. 1. 1. 1.

a. 1. 1. 1.

a. 1. 1. 1.

a. 1. 1. 1.

a. 1. 1. 1.

a. 1. 1. 1.

a. 1. 1. 1.

a. 1. 1. 1.

a. 1. 1. 1.

a. 1. 1. 1.

a. 1. 1. 1.

a. 1. 1. 1.

a. 1. 1. 1.

a. 1. 1. 1.

a. 1. 1. 1.

a. 1. 1. 1.

a. 1. 1. 1.

a. 1. 1. 1.

a. 1. 1. 1.

a. 1. 1. 1.

a. 1. 1. 1.

a. 1. 1. 1.

a. 1. 1. 1.

a. 1. 1. 1.

a. 1. 1. 1.

a. 1. 1. 1.

a. 1. 1. 1.

a. 1. 1. 1.

a. 1. 1. 1.

a. 1. 1. 1.

a. 1. 1. 1.

caeli & bestijs terræ. * Dixit autem David ad Philisthæum: Tu venis ad me cum gladio, & hasta, & clypeo: ego autem venio ad te in nomine Domini exercituum, Dei agminum Israel, quibus exprobraſti * hodie, & dabit te Dominus in manu mea, & percutiam te, & auferam caput tuum a te: & dabo cadauera caſtorum Philisthæum hodie volatilibus caeli, & bestijs terræ: vt ſeat omnis terra quia eſt Deus in Israel. * Et non uerit vniuerſa eccleſia hæc, quia non in gladio, nec in hasta ſaluat Dominus: ipſius enim eſt bellum, & tradet vos in manus noſtras. * Cū ergo ſurrexiſſet Philisthæus, & ueniret, & appropinquaret contra David, feſtinauit David, & occurrit ad pugnam ex aduerſo Philisthæi. * Et miſit manum ſuam in peram, tulitq. vnum lapidem, & funda iecit, & circumducens percussit Philisthæum in fronte: & infixus eſt lapis in fronte eius, & cecidit in faciem ſuam ſuper terram. * ¶ Præſuluit David aduerſum Philisthæum in funda & lapide, percussimq. Philisthæum interfecit. Cumq. gladium non haberet in manu David, * cucurrit, & ſtetit ſuper Philisthæum, & tulit gladium eius, & eduxit eum de vagina ſua: & interfecit eum, præciditq. caput eius. Videntes autem Philisthæum, quod mortuus eſſet fortiffimus eorum, fugerunt. * Et conſurgentes viri Israel & Iuda, vociferati ſunt, & perſecuti ſunt Philisthæos vſque dum uenirent in vallem, & vſque ad portas Accaron, cecideruntq. vulnerati de Philisthæum in via Saraim, & vſque ad Geth, & vſque ad Accaron. * Et reuerſes filij Israel poſtquā perſecuti fuerant Philisthæos, inuaſerunt caſtra eorum. * Aſſumens autem David caput Philisthæi, attulit illud in Ieruſalem: arma vero eius poſuit in tabernaculo ſuo. * Eo autem tempore, quo viderat Saul David egredientem contra Philisthæum, ait ad Abner principem militiæ: De qua ſtirpe deſcendit hic adoleſcens, Abner? Dixitq. Abner: Viuit anima tua, rex, ſi noui. * Et ait rex: Interroga tu, cuius filius ſit iſte puer.

* Cumque regreſſus eſſet David, percusſo Philisthæo, tulit cum Abner, & introduxit eum coram Saule, caput Philisthæi habentem in manu. * Et ait ad eum Saul: De qua progenie es o adoleſcens? Dixitq. David: Filius Ierui tui Iſai Bethlehemitæ ego ſum.

CAP. XVIII.

ET factum eſt cum compleſſet loqui ad Saul: anima Ionathæ conglutinata eſt animæ David, & dilexit eum Ionathas quaſi animam ſuam. * Tulitq. cum Saul in die illa, & non conſeſſit ei vt reuerteretur in domum patris ſui. * Inierunt autem David & Ionathas ſœdus: diligebat enim eum quaſi animam ſuam. * Nam expoliauit ſe Ionathas tunica, qua erat indutus, & dedit eam David, & reliqua veſtimenta ſua vſque ad gladium & arcum ſuum, & vſque ad balteum. * Egrediebatur quoque David ad omnia quæcūque miſiſſet eum Saul, & prudenter ſe agebat: poſuitq. eum Saul ſuper viros belli, & acceptus erat in oculis vniuerſi populi, maximeq. in conſpectu ſamulorum. * Porro cum reuerteretur percusſo Philisthæo David, egreſſæ ſunt mulieres de vniuerſis tribubus Iſrael, cantantes, chorosq. ducentes in occurſum Saul regis, in tympanis latitæ, & in ſistris. * Et præcinebant mulieres ludentes, arque dicentes: ¶ Percuſſit Saul mille, & David decem milia. * Iratus eſt autem Saul nimis, & diſplicuit in oculis eius ſermo iſte: dixitq. Dederunt David decem milia, & miſi mille dederunt: quid ei ſuper eſt, niſi ſolum regnum? ¶ Non rectis ergo oculis Saul aſpiciebat David a die illa, & deinceps. * Poſt diem autem alteram, inuaſit ſpiritus Dei malus Saul, & prophetaſcit in iugio domus ſuæ: David autem pſallebat manu ſua, ſicut per ſingulos dies, tenebatq. Saul lanceam, & miſit eam, putans quod configere poſſet David cum pariete: & declinauit David a facie eius ſecundo. * Et timuit Saul David, eo quod Dominus eſſet cum eo, & ſe ceceſſiſſet. * Amo-

¶ Eccli. 4. a.

¶ Mach. 4. d. 30

¶ Eccli. 47. a. 7

uit ergo cum Saul a se, & fecit eum
tribunum super mille viros: & e-
gredebatur, & intrabat in con-
spectu populi. * In omnibus quo-
que vijs suis David prudenter age-
bat, & Dominus erat cum eo.
* Vidit itaque Saul quod prudens
esset nimis, & cepit cauere eum.
* Omnis autem Israel & Iuda dili-
gebat David: Ipse enim ingredie-
batur & egrediebatur ante eos.
* Dixitq. Saul ad David: Ecce fi-
lia mea maior Merob, ipsam
dabo tibi vxorem: tantummodo
esto vir fortis, & praeiare bella
Domini. Saul autem reputabat,
dicens: Non sit manus mea in
eum, sed sit super eum manus
Philisthinorum. * Atque autem
David ad Saul: Quis ego sum,
aut quae est vita mea, aut cogna-
tio patris mei in Israel, vt siam
gener regis? * Factum est autem
tempus cum deberet dari Merob
filia Saul David, data est Hadriel
Molathit vxor. * Dilexit autem
David Michol filia Saul altera.
Et nunciatum est Saul, & placuit
ei. * Dixitq. Saul: Dabo eam
illi, vt fiat ei in scandalum, & sit
super eum manus Philisthinorum.
Dixitq. Saul ad David: In duabus
rebus gener meus eris hodie. * Et
mandauit Saul seruis suis: Loqui-
mini ad David clam me, dicen-
tes: Ecce places regi, & omnes
serui eius diligunt te. Nunc ergo
esto gener regis. * Et locuti sunt
serui Saul in auribus David om-
nia verba haec. Et ait David: Num
parum videtur vobis, generum es-
se regis? Ego autem sum vir pau-
per & tenuis. * Et renunciaue-
runt serui Saul, dicentes: Huiusce-
modi verba locutus est David. * Di-
xit autem Saul: Sic loquimini ad Da-
uid: Nō habet rex spōsalia necesse,
nisi tantum ceterum praeputia Philis-
thinorum, vt fiat vltio de inimicis
regis. Porro Saul cogitabat tradere
David in manus Philisthinorum.
* Cumq. renunciasent serui eius
David verba, quae dixerat Saul,
placuit sermo in oculis David, vt
fieret gener regis. * Et post pau-
cos dies surgens David, abiit cum
viris, qui sub eo erant. Et per-
cussit ei Philisthim ducentos vi-
ros, & attulit eorum praeputia,
& annumerauit ea regi, vt esset

gener eius. Dedit itaque Saul ei
Michol filiam suam vxorem. * Et
vidit Saul, & intellexit quod Do-
minus esset cum David. Michol
autem filia Saul diligebat eum.
* Et Saul magis cepit timere Da-
uid: factusq. est Saul inimicus Da-
uid cunctis diebus. * Et egressi
sunt principes Philisthinorum,
a principio autem egressionis eo-
rum, prudentius se gerebat Da-
uid quam omnes serui Saul, &
celebre factum est nomen eius
nimis.

C A P. XIX.

Locutus est autem Saul ad Io-
nathan filium suum, & ad
omnes seruos suos, vt occiderent
David. Porro Ionathas filius Saul
diligebat David valde. * Et indi-
cauit Ionathas David, dicens:
Quaerit Saul pater meus occidere
te: quapropter observa te, quāso,
mane, & manebis clam, & abs-
conderis. * Ego autem egrediens
stabo iuxta patrem meum, in agro
vbi cumque fueris: & ego loquar
de te ad patrem meum: & quod-
cumque videro, nuntiabo tibi.
* Locutus est ergo Ionathas de
David bona ad Saul patrem suum:
dixitq. ad eum: Ne pecces rex in
seruum tuum David, quia non
peccauit tibi, & opera eius bona
sunt tibi valde. * Et posuit ani-
mam suam in manu sua, & per-
cussit Philisthim, & fecit Domi-
nus salutem magnam vniuerso
Israel: vidisti, & laetatus es. Qua-
te ergo peccas in sanguine inno-
cio, interficiens David, qui est
absque culpa? * Quod cum au-
disset Saul, placatus voce Ionathae,
iurauit: Viuit Dominus, quia non
occidetur. * Vocauit itaque Io-
nathas David, & indicauit ei om-
nia verba haec: & introduxit Io-
nathas David ad Saul, & fuit ante
eum, sicut fuerat heri & nudius-
tertius. * Motum est autem rur-
sum bellum: & egressus David,
pugnauit aduersum Philisthim:
percussitq. eos plaga magna, &
fugerunt a facie eius. * Et factus
est spiritus Domini malus in Saul.
sedebat autem in domo sua, & re-
nebat lanceam: porro David psal-
lebat manu sua. * Nisusq. est Saul
con-

configere Dauid lancea in pariete, & declinauit Dauid a facie Saul: lancea autem casso vulnere perlata est in parietem, & Dauid fugit, & saluatus est nocte illa. * Misit ergo Saul satellites suos in domum Dauid, vt custodirent eum, & interficeretur mane. Quod cum annuntiasset Dauid Michol vxor sua, dicens: Nisi saluaueris te nocte hac, cras morieris: * deposuit eum per fenestram, portio ille abiit & aufugit, atque saluatus est. * Tulit autem Michol statuam, & posuit eam super lectum, & pellem pilolam caprarum posuit ad caput eius, & operuit eam vestimentis. * Misit autem Saul apparitores, qui raperent Dauid: & responsum est quod zgrotaret. * Rursumq. misit Saul nuncios vt viderent Dauid, dicens: Afferte eum ad me in lecto, vt occidatur. * Cumq. venissent nuncij, inuentum est simulacrum super lectum, & pellis caprarum ad caput eius. * Dixitq. Saul ad Michol: Quare sic illulisti mihi, & dimisisti inimicum meum vt fugeret? Et respondit Michol ad Saul: Quia ipse locutus est mihi: Dimitte me, alioquin interficiam te. * Dauid autem fugiens, saluatus est, & venit ad Samuel in Ramatha, & nuntiavit ei omnia quae fecerat sibi Saul: & abierunt ipse & Samuel, & morati sunt in Naioth. * Nuntiatum est autem Saul a dicentibus: Ecce Dauid in Naioth in Ramatha. * Misit ergo Saul licores, vt raperent Dauid: qui cum vidissent cuneum prophetarum vaticinantium, & Samuelem stantem super eos, factus est etiam Spiritus Domini in illis, & prophetae coeperunt etiam ipsi. * Quod cum nuntiatum esset Sauli, misit & alios nuncios: prophetauerunt autem & illi. Et rursum misit Saul tertios nuncios: qui & ipsi prophetauerunt. Et itatus iraeundia Saul, * abiit etiam ipse in Ramatha, & venit vsque ad cisternam magnam, quae est in Socho, & interrogauit, & dixit: In quo loco sunt Samuel & Dauid? Didumq. est ei: Ecce in Naioth sunt in Ramatha. * Et abiit in Naioth in Ramatha, & factus est etiam super eum Spiritus Domini,

& ambulabat ingrediens, & propheterabat vsque dum veniret in Naioth in Ramatha. * Et exposuit etiam ipse se vestimentis suis, & prophetauit cum ceteris coram Samuele, & cecidit nudus tota die illa & nocte. Vnde & exiuit prouerbum: * Num & Saul inter prophetas?

C A P. XX.

I Fugit autem Dauid de Naioth, quae est in Ramatha, veniensq. locutus est coram Ionathas. Quid teci? quae est iniquitas mea, & quod peccatum inueni in patrem tuum, quia quaerit animam meam? * Qui dixit ei: Abisti, non morieris: neque enim faciet pater meus quidquam grande vel paruum, nisi prius indicauerit mihi: huic ergo celauit me pater meus sermonem tantummodo: & nequam erit istud. * Et iurauit rursum Dauid. Et ille ait: Scit profecto pater tuus quia inueni gratiam in oculis tuis, & dicit: Nesciat hoc Ionathas, ne forte tristeretur. Quinimo viuat Dominus, & viuat animatus, quia vno tantum (vt ita dicam) gradu, ego morsq. diuidimur. * Et ait Ionathas ad Dauid: Quodcumque dixerit mihi anima tua, faciam tibi. * Dixit autem Dauid ad Ionathan: Ecce calendae sunt crastino, & ego ex more sedere soleo iuxta regem ad vespendum: dimitte ergo me vt abscondar in agro vsque ad vespem diei tertiae. * Si respiciens requisierit me pater tuus, respondebis ei: Rogauit me Dauid, vt iret celeriter in Bethlechem ciuitatem suam: quia victima sollemnes ibi sunt vniuersis contribulibus suis. * Si dixerit, Bene: pax erit seruo tuo. Si autem fuerit iratus, scito quia completa est malitia eius. * Fac ergo misericordiam in seruum tuum: quia fodus Domini me famulum tuum tecum inire fecisti. Si autem est iniquitas aliqua in me, tu me intercede, & ad patrem tuum ne introducas me. * Et ait Ionathas: Abisti hoc a te: neque enim hori potest, vt si certe cognouero completam esse patris mei malitiam contra te, non annunciem tibi.

* Re.

* Responditq. David ad Ionathan: 10
 Quis renunciabit mihi, si quid
 forte responderit tibi pater tuus
 dure de me? * Et ait Ionathas ad 11
 David: Veni, & egrediamur foras C
 in agrum. Cumq. essent ambo 12
 in agrum, * ait Ionathas ad Da-
 vid: Domine Deus Israel, si inue-
 stigauero sententiam patris mei
 crastino vel perendie: & aliquid
 boni fuerit super David, & non
 statim misero ad te, & noxum
 tibi fecero, * hzc faciat Dominus 13
 Ionathas, & hzc addat. Si autem
 perleuerauerit patris mei malitia
 aduerum te, reuelabo aurem
 tuam, & dimittam te, vt vadas
 in pacem, & sit Dominus tecum,
 sicut fuit cum patre meo. * Et si 14
 vixero, facies mihi misericordiam
 Domini: si vero mortuus fuero,
 * nō auferes misericordiam tuam
 a domo mea: vique in sempiternū,
 quando eradicauerit Dominus ini-
 micos David, vnumquemque de
 terra: auferat Ionathan de domo
 sua, & requirat Dominus de ma-
 nu inimicorum David. * Pepigit
 ergo Ionathas fœdus cum domo
 David: & requiritur Dominus de
 manu inimicorum David. * Et
 addidit Ionathas deicere David,
 eo quod diligeret illum: sicut
 enim animam tuam, ita diligebat
 eum. * Dixitq. ad eum Ionathas: 15
 Cras calendæ sunt, & requires:
 * requiritur enim festiū tua vique
 perendie. Descendes ergo festi-
 nus, & venies in locum vbi celan-
 dures in die qua operari licet, &
 sedebis iuxta lapidem, cui nomen
 est Ezel. * Eo ego tres sagittas
 mittam iuxta eum, & iaciam qua-
 si exercens me ad signum. * Mit-
 tam quoque & puerum, dicens ei:
 Vade, & affer mihi sagittas. * Si
 dixero puero: Ecce sagittæ intra-
 te sunt, tolleas: tu veni ad me,
 quia pax tibi est, & nihil est ma-
 li, viuit Dominus. Si autem sic
 locutus fuero puero: Ecce sagittæ
 vltra te sunt: vade in pacem, quia
 dimisit te Dominus. * De verbo
 autem quod locuti sumus ego & tu,
 sit Dominus inter me & te
 vique in sempiternum. * Abscon-
 ditus est ergo David in agro, &
 venerunt calendæ, & sedit rex ad
 comedendum panem. * Cumq.
 leuisset rex super cathedram suam

(secundum consuetudinem) quæ
 erat iuxta parietem, surrexit Ion-
 athas, & sedit Abner ex latere
 Saul, vacuusq. apparuit locus Da-
 uid. * Et nō est locutus Saul quid-
 quam in die illa: cogitabat enim
 quod forte euenisset ei, vt nō esset
 27 mundus, nec purificatus. * Cumq.
 illuxisset dies secūda post calēdas,
 rursus apparuit vacuus locus Da-
 uid. Dixitq. Saul ad Ionathan fi-
 lium suum: Cur non venit filius
 Ithai nec heri, nec hodie ad ve-
 28 scendum? * Responditq. Iona-
 thas Sauli: Rogauit me obnix,
 29 vt iret in Berthelem, * & ait:
 Dimitte me, quoniam sacrificium
 sollempne est in ciuitate, vnus de
 fratribus meis accessit me: nunc
 ergo si inueni gratiam in oculis
 tuis, vadam cito, & videbo fratres
 meos. Ob hanc causam non venit
 30 ad mensam regis. * Itatus autem
 Saul aduersum Ionathan, dixit ei:
 Fili mulieris virum vltro rapien-
 tis, numquid ignoro quia diligis
 filium Ithai in confusionem tuam,
 & in confusionem ignominiosam
 31 matris eius? * Omnibus enim
 diebus, quibus filius Ithai vixerit
 super terram, nō stabiliens tu,
 neque regnum tuum. Itaque iam
 nunc mitte, & adduc eum ad me:
 32 quia filius mortis est. * Respon-
 dens autem Ionathas Sauli patri
 suo, ait: Quare morietur? quid
 33 fecit? * Et arripuit Saul lanceam
 vt percuteret eum. Et intellexit
 Ionathas quod definitum esset a
 patre suo, vt interficeret David:
 34 Surrexit ergo Ionathas a mensa
 in ira furoris, & non comedit in
 die calendarum secunda panem.
 Contristatus est enim super Da-
 uid, eo quod confudisset eum pa-
 ter suus. * Cumq. illuxisset mane,
 venit Ionathas in agrum iux-
 ta placitum David, & puer pa-
 uulus cum eo, * & ait ad puerum
 36 Iuueni: Vade, & affer mihi sagit-
 tas, quas ego iacio. Cumq. puer
 cucurrisset, iecit aliam sagittam
 37 trans puerum. * Venit itaque
 puer ad locum iaculi, quod misera-
 tur Ionathas: & clamauit Ionathas
 post tergum pueri, & ait: Ecce
 38 ibi est sagitta porro vltra te. * Clamauitq. iterum Ionathas post ter-
 gum pueri, dicens: Festina velo-
 citer, ne sitiens. Collegit autem
 puer

puer Ionathas sagittas, & attulit ad dominum suum : * & quid ageretur, penitus ignorabat : tantummodo enim Ionathas & David re nouerant. * Dedit ergo Ionathas arma sua puero, & dixit ei : Vade, & defer in ciuitatem. * Cumque abiisset puer, surrexit David de loco, qui vergebat ad Auttun, & cadens pronus in terram, adorauit tertio : & oculantes se alterum, fleuerunt pariter, David autem amplius. * Dixit ergo Ionathas ad David : Vade in pace : quicumque iurauimus ambo in nomine Domini, dicentes : Dominus sit inter me & te, & inter semen meum & semen tuum usque in sempiternum. * Et surrexit David, & abiit : sed & Ionathas ingressus est ciuitatem.

CAP. XXI.

Venit autem David in Nob, ad Achimelech sacerdotem : & obstupuit Achimelech, eo quod uenisset David. Et dixit ei : Quare tu solus, & nullus est tecum ? * Et ait David ad Achimelech sacerdotem : Rex praecepit mihi sermonem, & dixit : Nemo sciat re, propter quam missus es a me, & cuiusmodi praecepta tibi dederim : nam & pueris condixi in illum & illum locum. * Nunc ergo siquid habes ad manum, vel quinque panes, da mihi, aut quidquid inueneris. * Et respondens sacerdos ad David, ait illi : Non habeo laicos panes ad manum, sed tantum panem sanctum : si mundi sunt pueri, maxime a mulieribus ? * Et respondit David sacerdoti, & dixit ei : Equidem, si de mulieribus agitur : continuimus nos ab heri & audiustertius, quando egrediebamur, & fuerunt vasa puerorum sancta. potro via haec polluta est, sed & ipsa hodie sanctificabitur in vasis. * Dedit ergo ei sacerdos sanctificatum panem. neque enim erat ibi panis, nisi tantum panes propositionis, qui sublati fuerant a facie Domini, ut ponerentur panes calidi. * Erat autem ibi vir quidam de semine Saul, in die illa, intus in tabernaculo Domini : & nomen eius Doeg Iduaeus, potentissimus pastorum

Saul. * Dixit autem David ad Achimelech : Si habes hic ad manum hastam, aut gladium ? quia gladium meum, & arma mea non tuli mecum. sermo enim regis urgebat. * Et dixit sacerdos : Ecce hic gladius Goliath Philisthi, quem percussisti in Valle terebinthi, est inuolutus pallio post ephod : si istum vis tollere, tolle. neque enim hic est alius absque eo. Et ait David : Non est huic alter similis, da mihi eum. * Surrexit itaque David, & fugit in die illa a facie Saul : & venit ad Achis regem Geth : * dixeruntque serui Achis ad eum cum uiderent David : Numquid non iste est David rex terrae ? nonne huic cantabant per choros, dicentes : Percussit Saul mille, & David decem milia ? * Posuit autem David sermones istos in corde suo, & extimuit valde a facie Achis regis Geth. * Et immutauit os suum coram eis, & collabebatur inter manus eorum : & impingebat in ostia portae, defluebantque salua eius in barbam. * Et ait Achis ad seruos suos : Vidistis hominem insanum ? quare adduxistis eum ad me ? An desunt nobis furiosi, quod introduxistis istum, ut fureret me praesentem : hicne ingreditur domum meam ?

CAP. XXII.

Abiit ergo David inde, & fugit in speluncam Odollam. Quod cum audissent fratres eius, & omnis domus patris eius, descendit ad eum illuc. * Et conuenerunt ad eum omnes, qui erant in angustia constituti, & oppressi a re alieno, & amaro animo : & factus est eorum princeps, fueruntque cum eo quasi quadringenti viri. * Et profectus est David inde in Maspha, quae est Moab : & dixit ad regem Moab : Maneat, oro, pater meus & mater mea vobiscum, donec sciam quid faciat mihi Deus. * Et reliquit eos ante faciem regis Moab : manseruntque apud eum cunctis diebus, quibus David fuit in praesidio. * Dixitque Gad propheta ad David : Noli manere in praesidio, proficiscere, & vade in Terram Iuda.

Et

Et profectus est David, & venit in saltum Haret. * Et audiuit Saul quod apparuisset David, & viri qui erant cum eo. Saul autem cum maneret in Gaba, & esset in nemore, quod est in Rama, hastam manu tenens, cunctiq. serui eius circumstantent eum, * ait ad seruos suos qui assistebant ei: Audite nunc filij lemini: numquid omnibus vobis dabit filius Isai agros & vineas, & vniuersos vos faciet tribunos, & centuriones: * quoniam coniurastis omnes aduersum me, & non est qui mihi renunciet, maxime cum & filius meus foras inierit cum filio Isai? Non est qui vicem meam doleat ex vobis, nec qui annunciet mihi: eo quod suscitauerit filius meus seruum meum aduersum me, insidiantem mihi vsque hodie. * Respondens autem Doeg Idumaeus, qui assistebat, & erat primus inter seruos Saul, Vidi, inquit, filium Isai in Nobe apud Achimelech filium Achitob sacerdotem. * Qui consuluit pro eo Dominum, & cibaria dedit ei: sed & gladium Goliath Philisthai dedit illi. * Misit ergo rex ad accersendum Achimelech sacerdotem filium Achitob, & omnem domum patris eius, sacerdotum, qui erant in Nobe, qui vniuersi venerunt ad regem. * Et ait Saul ad Achimelech: Audi fili Achitob. Qui respondit: Praesto sum Domine. * Dixitq. ad eum Saul: Quare coniurastis aduersum me, tu & filius Isai, & dedisti ei panes & gladium, & consuluisti pro eo Deum, vt confurgeret aduersum me, insidiator vsque hodie permanens? * Respondensq. Achimelech regi, ait: Et quis in omnibus seruis tuis, sicut David fidelis, & gener regis, & pergens ad imperium tuum, & gloriosus in domo tua? Num hodie coepi pro eo consulere Deum? abist hoc a me: ne suspicetur rex aduersus seruum suum rem huiusmodi, in vniuersa domo patris mei: non enim stitit seruus tuus quidquam super hoc negotio, vel modicum vel grande. * Dixitq. rex: Morre moneris Achimelech, tu, & omnis domus patris tui. * Et ait rex emissarijs, qui circumstantant eum:

Conuertimini, & interficite sacerdotes Domini: nam manus eorum cum David est: scientes quod fugisset, & non indicauerunt mihi. Noluerunt autem serui regis extendere manus suas in sacerdotes Domini. * Et ait rex ad Doeg: Conuertere tu, & irruere in sacerdotes. Conuersusq. Doeg Idumaeus, irruit in sacerdotes, & trucidauit in die illa octogintaquinque viros vestitos ephod lineo. * Nobe autem ciuitatem sacerdotum percussit in ore gladij, viros & mulieres, & paruulos, & lactentes, bouemq. & asinum, & ouem in ore gladij. * Euadens autem vnus filius Achimelech, filij Achitob, cuius nomen erat Abiathar, fugit ad David, & annunciauit ei quod occidisset Saul sacerdotes Domini. * Et ait David ad Abiathar: Sciebam in die illa, quod cum ibi esset Doeg Idumaeus, proculdubio annuntiaret Sauli: ego sum reus omnium animarum patris tui. * Mane mecum, ne timeas: si quis quaesierit animam meam, quaeret & animam tuam, mecumq. seruaberis.

CAP. XXIII.

ET annunciauerunt David, dicentes: Ecce Philisthim oppugnant Ceilam, & diripiunt a reas. * Consuluit ergo David Dominum, dicens: Num vadam, & percutiam Philisthæos istos? Et ait Dominus ad David: Vade, & percuties Philisthæos, & Ceilam. * saluabis. * Et dixerunt viri, qui erant cum David, ad eum: Ecce nos hic in Iudæa consistentes timeamus: quanto magis si ierimus in Ceilam aduersum agmina Philistinorum? * Rursum ergo David consuluit Dominum. * Qui respondens, ait ei: Surge, & vade in Ceilam: ego enim tradam Philisthæos in manu tua. * Abijt ergo David, & viri eius in Ceila, & pugnavit aduersum Philisthæos, & abegit iumenta eorum, & percussit eos plaga magna: & saluauit David habitatores Ceila. * Porro eo tempore, quo fugiebat Abiathar filius Achimelech ad David in Ceilam, ephod secum habens descendebat. * Nunciatum est autem

autem Saul quod venisset David in Ceilam : & ait Saul : Tradidit eum Deus in manus meas, conclususq. est introgressus urbem, in qua portæ & seræ sunt. * Et præcepit Saul omni populo ut ad pugnam descenderet in Ceilam : & obsideret David, & viros eius. * Quod cum David rescisset quia præpararet ei Saul clam malum, dixit ad Abiathar sacerdotem : Applicæ ephod. * Et ait David : Domine Deus Israel, audiuit famam seruis tuis, quod disponat Saul venire in Ceilam, ut euerat urbem propter me : * Si tradent me viri Ceilæ in manus eius ? & si descendet Saul, sicut audiuit seruis tuis ? Domine Deus Israel indica seruo tuo. Et ait Dominus : Descendet. * Dixitq. David : Si tradent me viri Ceilæ, & viros qui sunt mecum, in manus Saul ? Et dixit Dominus : Tradent. * Surrexit ergo David & viri eius quasi sexcenti, & egressi de Ceila, huc atque illuc vagabantur incerti : nunciatumq. est Sauli quod fugisset David de Ceila, & saluatus esset : quam ob rem dissimulauit exire. * Morabatur autem David in deserto in locis firmissimis, mansitq. in monte solitudinis Ziph, in monte opaco : quærebat eum tamen Saul cunctis diebus : & non tradidit eum Deus in manus eius. * Et vidit David quod egressus esset Saul ut quæreret animam eius. Porro David erat in deserto Ziph in silua. * Et surrexit Ionathas filius Saul, & abiit ad David in siluam, & confortauit manus eius in Deo : dixitq. ei : * Ne timeas : neque enim inueniet te manus Saul patris mei, & tu regnabis super Israel, & ego ero tibi secundus, sed & Saul pater meus scit hoc. * Percussit ergo vterque fortis coram Domino : mansitq. David in silua : Ionathas autem reuersus est in domum suam. * Ascenderunt autem Ziphæi ad Saul in Gabaa, dicentes : Nonne ecce David latitat apud nos in locis tenuissimis siluæ, in Colle Hachila, quæ est ad dexteram deserti ? * Nunc ergo, sicut desiderauit anima tua, ut descenderes, descende : nostrum autem erit ut tradamus eum in manus regis. * Dixitq. Saul : Be-

nedicæi vos a Domino, quia deluistis vicem meam. * Abite ergo, oro, & diligentius præparate, & curiosius agite, & confidate locum ubi sit pes eius, vel quis viderit eum ibi, recogitat enim de me, quod callide insidiet ei. * Considerate & videte omnia latibula eius, in quibus absconditur : & reuertimini ad me ad rem certam, ut vadam vobiscum, quod si euam in terram se abstruxerit, persequar eum in cunctis millibus Iudæ. * At illi surgentes abierunt in Ziph ante Saul : David autem & viri eius erant in deserto Maon, in campetribus ad dexteram Ierimon. * Iuit ergo Saul & socij eius ad quærendum eum : & nunciatum est David, statimq. descendit ad petram, & versabatur in deserto Maon : quod cum audisset Saul, perlecutus est David in deserto Maon. * Et ibat Saul ad latus montis ex parte vnâ David autem & viri eius erant in latere montis ex parte altera : porro David desperabat se posse euadere a facie Saul : itaque Saul, & viri eius in modum coronæ cingebant David, & viros eius, ut caperent eos. * Et nuncius venit ad Saul, dicens : Festina, & veni, quoniam infuderunt se Philisthæi super terram. * Reuersus est ergo Saul desistens persequi David, & perrexit in occursum Philisthinorum, propter hoc vocauerunt locum illum, Petram diuidentem.

C A P. XXIIII.

Ascendit ergo David inde : & habitauit in locis tenuissimis Engaddi. * Cumq. reuersus esset Saul, postquam perlecutus est Philisthæos, nunciauerunt ei, dicentes : Ecce, David in deserto est Engaddi. * Assumens ergo Saul tria milia electorum virorum ex omni Israele, perrexit ad inuestigandum David & viros eius, etiam super abruptissimas petras, quæ solis ibicibus peruiæ sunt. * Et venit ad caulas ouium, quæ se offerebant videnti, eratq. ibi spelunca, quam ingressus est Saul, ut purgaret ventrem : porro David & viri eius in interiore parte speluncæ latebant. * Et dixerunt serui

David

David ad eum : Ecce dies , de qua locutus est Dominus ad te : Ego tradam tibi inimicum tuum , & facias ei sicut placuerit in oculis tuis . Surrexit ergo David , & prædixit oram chlamydis Saul filiter . * Post hæc percussit cor suum David , eo quod abscidisset oram chlamydis Saul . * Dixitq. ad viros suos : Propitius sit mihi Dominus , ne faciam hanc rem domino meo , christo Domini , vt mittam manum meam in eum , quia christus Domini est . * Et confregit David viros suos sermonibus , & non permisit eos vt confurgerent in Saul : porro Saul exurgens de spelunca , pergebat cepto itinere . * Surrexit autē & David post eum : & egressus de spelunca , clamauit post tergum Saul , dicens : Domine mi rex . Et respexit Saul post se : & inclinans se David pronus in terram , adorauit , * dixitq. ad Saul : Quare audis verba hominum loquentium , David quærit malum aduerſum te ? * Ecce hodie viderunt oculi tui quod tradiderit te Dominus in manu mea in spelunca : & cogitavi vt occiderem te , sed pepercit tibi oculus meus . dixi enim : Non extendam manum meam in dominum meum , quia christus Domini est . * Quin potius pater mi , vide , & cognosce oram chlamydis tuæ in manu mea : quoniam cum præcinderem summitatem chlamydis tuæ , nolui extendere manum meam in te . animaduerte , & vide , quoniam non est in manu mea malum , neque iniquitas , neque peccavi in te : tu autem inlidias animam meam vt auferas eam . * Iudicet Dominus inter me & te , & viciscatur me Dominus ex te : manus autem mea non sit in te . * Sicut & in proverbio antiquo dicitur : A B IMPIIS egrediatur impietas : manus ergo mea non sit in te . * Quem persequeris , rex Israël ? quem persequeris ? canem mortuum persequeris , & pulicem vnum . * Sit Dominus iudex , & iudicet inter me & te : & videat , & iudicet causam meam , & eruat me de manu tua . * Cum autem compleſſet David loquens sermones huiusmodi ad Saul , dixit Saul : Numquid vox hæc tua est fili mi David ? Et leuauit Saul

18 vocem suam , & fleuit : * dixitq. ad David : Iustior tu es quam ego : tu enim tribuisti mihi bona : ego autem reddidi tibi mala . * Et tu indicasti hodie quæ feceris mihi bona : quomodo tradiderit me Dominus in manum tuam , & non occideris me . * Quis enim cum inuenerit inimicum suum , alimittet eum in via bona ? Sed Dominus reddat tibi vicissitudinē hanc pro eo quod hodie operatus es in me . * Et nunc quia scio quod certissime regnaturus sis , & habiturus in manu tua regnum Israël : 22 * iura mihi in Domino , ne deleas semen meum post me , neque auferas nomen meum de domo patris mei . * Et iurauit David Saul . Abijt ergo Saul in domum suam : & David , & viri eius ascenderunt ad tutiora loca .

C A P. XXV.

1 MORTUUS ¶ est autem Samuel , ¶ Eccli. 46. d. 21. A & congregatus est vniversus ¶ J. 21. 2. 8 Israel , & planxerunt eum , & sepelierunt eum in domo sua in Ramatha . Confurgensq. David descendit in desertum Pharan . * Erat autem vir quispiam in solitudine Maon , & possessio eius in Carmelo , & homo ille magnus nimis : erantq. ei oues tria millia , & mille capræ : & accidit vt tonderetur grex eius in Carmelo . * Nomen autem viri illius erat Nabal : & nomen vxoris eius Abigail . eratq. mulier illa prudentissima & speciosa : porro vir eius durus , & pessimus , & malitiosus : erat autem de genere Caleb . * Cum ergo audisset David in deserto quod tonderet Nabal gregem suum , 5 * misit decem iuvenes , & dixit eis : Ascendite in Carmelum , & venietis ad Nabal , & salutabitis eum ex nomine meo pacifice . * Et dicitis : Sit fratribus meis , & tibi pax , & domui tuæ pax , & omnibus , 7 quæcumque habes , sit pax . * Audiui quod tonderent pastores tui , qui erant nobiscum in deserto : numquam eis molesti fuimus , nec aliquando defuit quidquam eis de grege , omni tempore quo fuerunt nobiscum in Carmelo . * Interroga pueros tuos , & indicabunt tibi . Nunc ergo inueniant pueri tui gratiam

gratiam in oculis tuis: in die enim bona venimus, quodcumque inuenerit manus tua, da seruis tuis, & filio tuo Dauid. * Cumque venissent pueri Dauid, locuti sunt ad Nabal omnia verba hæc ex nomine Dauid: & siluerunt. * Respondens autem Nabal pueris Dauid, ait: Quis est Dauid? & quis est filius itai? hodie increuerunt serui qui fugiunt domi nos suos. * Tollam ergo panes meos, & aquas meas, & carnes pecorum, quæ occidi tonforibus meis, & dabo viris quos nescio unde sint? * Regressi sunt itaque pueri Dauid per viam suam, & reuersi venerunt, & nunciauerunt ei omnia verba quæ dixerat. * Tunc ait Dauid pueris suis: Accingatur vnusquisque gladio suo. Et accincti sunt singuli gladijs suis, accinctusque est & Dauid ense suo: & secuti sunt Dauid quasi quadringenti viri: porro ducenti remanserunt ad sarcinas. * Abigail autem vxori Nabal nunciavit vnus de pueris suis, dicens: Ecce Dauid milit nuncios de deserto, ut benedicerent domino nostro: & auersatus est eos. * homines isti, boni satis fuerunt nobis, & non molesti: nec quidquam aliquando perijt omni tempore, quo fuimus conuersati cum eis in deserto: * pro muro erant nobis tam in nocte quam in die, omnibus diebus quibus pauius apud eos greges. * Quam ob rem considera, & recogita quid facias: quoniam completa est malitia aduersum virum tuum, & aduersum domum tuam, & ipse est filius Belial, ita ut nemo possit ei loqui. * Festinavit igitur Abigail, & tulit ducentos panes, & duos vtres vini, & quinque arietes coctos, & quinque sata polentæ, & centum ligaturas vuz passæ, & ducentas massas caricarum, & posuit super asinos: * dixitque pueris suis: Præcedite me: ecce, ego post tergum sequar vos: viro autem vxo Nabal non indicauit. * Cum ergo ascendisset asinum, & descenderet ad radices montis, Dauid & vin eius descendeabant in occursum eius: quibus & illa occurrit. * Et ait Dauid: Vere frustra seruaui omnia quæ huius erant in deserto, & non perijt quidquam de cunctis quæ ad eum

pertinebant: & reddidit mihi malum pro bono. * Hæc faciat Deus inimicis Dauid, & hæc addat, si reliquero de omnibus quæ ad ipsum pertinent vsque mane, min: gentem ad parietem. * Cum autem vidisset Abigail Dauid, festinavit, & descendit de asino, & procidit coram Dauid super faciem suam, & adorauit super terram. * & cecidit ad pedes eius, & dixit: In me sit, domine mi, hæc iniquitas: loquatur, obsecro, ancilla tua in auribus tuis: & audi verba famulæ tuæ. * Ne ponat, oro, dominus meus rex cor suum super virum istum iniquum Nabal: quoniam secundum nomen suum stultus est, & stultitia est cum eo: ego autem ancilla tua non vidi pueros tuos, domine mi, quos misisti. * Nunc ergo domine mi, viuut Dominus, & viuut anima tua, qui prohibuit te ne venires in sanguinem, & saluauit inanum tuam tibi: & nunc fiant sicut Nabal inimici tui, & qui quærent domino meo malum. * Quapropter suscipe benedictionem hanc, quam attulit ancilla tua tibi domino meo: & da puens qui sequuntur te dominum meum. * Aufer iniquitatem famulæ tuæ: faciens enim faciet Dominus tibi domino meo domum hielem, quia prælia Domini, domine mi, tu præliaris: malitia ergo non inueniatur in te omnibus diebus vitæ tuæ. * Si enim surrexerit aliquando homo persequens te, & quærens animam tuam, erit anima domini mei custodiata quasi in fasciculo viuentium, apud Dominum Deum tuum: porro inimicorum tuorum anima rotabitur, quasi in impetu & circulo fundæ. * Cum ergo fecerit Dominus tibi domino meo omnia quæ locutus est bona de te, & constituerit te ducem super Israel, * non erit tibi hoc in singultum, & in scrupulum cordis domino meo, quod effuderis sanguinem innoxium, aut ipse te vitus fueris: & cum benefecerit Dominus domino meo, recordaberis ancillæ tuæ. * Et ait Dauid ad Abigail: Benedictus Dominus Deus Israel, qui misit hodie te in occursum meum, & benedictum eloquium tuum, * & benedicta tu,

quæ

quæ prohibuit me hodie ne irem
ad sanguinem, & viciſſerem me
manu mea. * Alioquin viuit Do-
minus Deus Iſrael qui prohibuit
me ne malum facerem tibi: niſi
cito veniſſes in occurtum mihi,
remanſiſſet Nabal vique ad lucem
matutinam, minges ad parietem.
* Suſcepit ergo David de manu
eius omnia quæ attulerat ei, di-
xitq. ei: Vade pacifice in domum
tuam, ecce audivi vocem tuam, &
honoravi faciem tuam. * Venit
autem Abigail ad Nabal: & ecce
erat ei conuiuium in domo eius,
quaſi conuiuium regis, & cor Na-
bal iucundum: erat enim ebrius
nimis: & non indicauit ei verbum
puſillum aut grande vique mane.
* Diluculo autem cum digeſſiſſet
vinum Nabal, indicauit ei vxor
ſua verbaliter, & enorauit eſt
cor eius intrinſecus, & factus eſt
quaſi lapis. * Cumq. pertranſiſſent
decem dies, percuſit Dominus
Nabal, & mortuus eſt. * Quod
audivit David mortuum Na-
bal, ait: Benedixit Dominus, qui
iudicauit cauſam opprobrij mei
de manu Nabal, & ſeruum ſuum
cuſtodiuit a malo, & malitiam
Nabal reddidit Dominus in caput
eius. Miſit ergo David, & locutus
eſt ad Abigail, vt ſumeret eam ſi-
bi in vxorem. * Et venerunt pue-
ri David ad Abigail in Carmeli,
& locuti ſunt ad eam, dicentes:
David miſit nos ad te, vt accipiat
te ſibi in vxorem. * Quæ conſur-
gens adorauit prona in terram, &
ait: Ecce famula tua ſit in ancil-
lam, vt lauet pedes ſeruorum do-
mini mei. * Et feſtinauit, & ſur-
rexit Abigail, & aſcendit ſuper
aſinum, & quinque puellæ ierunt
cum ea, pedileſq. eius, & ſecu-
ta eſt nuncios David: & fa-
cta eſt illi vxor. * Sed & Achinoam
accepit David de Iezabel: & fuit
vtraque vxor eius. * Saul autem
dedit Michol filiam ſuam vxorem
David Phalti, filio Lai, qui erat
de Gallim.

1 * Et surrexit Saul, & descendit in
defectum Ziph, & cum eo tria milia
viriſtorū de electis Iſrahel, vt quæ-
reret David in deſerto Ziph. * Et
caſtrametatus eſt Saul in Gabaa.
Hachila, quæ erat ex aduerſo ſoli-
tudinis in via: David autem ha-
bitabat in deſerto. Videns autem
quod veniſſet Saul poſt ſe in deſer-
tum, * militis exploratores, & didici-
ſſet quod illuc veniſſet ceſſiſſime. * Et
ſurrexit David clam, & venit ad
locum ubi erat Saul: cumq. vidif-
ſet locum, in quo dormiebat Saul,
& Abner filius Ner, princeps mili-
tariæ eius, & Saulem dormientem
in tentorio, & reliquum vulgus
per circuitum eius, * ait David ad
Achimelech Hethaum, & Abiſai
filium Sarulæ, fratrem Ioab, di-
cens: Quis deſcendat mecum ad
Saul in caſtra? Dixitq. Abiſai: Ego
deſcendam tecum. * Venerunt ergo
David, & Abiſai ad populum,
nocte, & inuenerunt Saul iacen-
tem & dormientem in tentorio, &
haſtam fixā in terra ad caput eius:
Abner autem & populū dormien-
tes in circuitu eius. * Dixitq. Abi-
ſai ad David: Concluſit Deus in mi-
ſericordiis tuis hodie in manus tuas:
nunc ergo perſodiam eum lancea
in terra, ſemel, & ſecundo opus
non erit. * Et dixit David ad Abi-
ſai: Ne interficias eum: quis enim
extendit manum ſuam in chriſtū
Domini, & innocens erit? * Et
dixit David: Vivit Dominus, qui mi-
ſit Dominus percuſſerit eum, aut
dies eius venerit vt moriatur, aut
in prælium deſcendens perierit:
* propitius ſit mihi Dominus ne
extendam manū meam in chriſtū
Domini, nunc igitur tolle haſtam,
quæ eſt ad caput eius, & ſcyphum
aquæ, & abeamus. * Tulit igitur
David haſtam, & ſcyphum aquæ,
qui erat ad caput Saul, & abiecit
& non erat quiſquam, qui videret,
& intelligeret, & euigilaret,
ſed omnes dormiebant, quia ſopor
Domini irruerat ſuper eos. * Cūq.
tranſiſſet David ex aduerſo, & ſte-
tiſſet in vertice montis de longe,
& eſſet grande intervalum inter
eos, * clamavit David ad popu-
lum, & ad Abner filium Ner, di-
cens: Nonne reſpondebis Abner?
Et reſpondens Abner, ait: Quis
eſtu, qui clamas, & inquietas
gem. 1

CAP. XXVI.

17. 19. **E**T venerunt Ziphai ad Saul in Gabaa, dicentes: Ecce, David absconditus est in colle Hachila, quæ est ex aduerso solitudinis.

gem. * Et ait David ad Abner: 15
 Numquid non vir tu es? & quis
 alius similis tui in Israel? quare
 ergo non custodisti dominum tuum
 regem? ingressus est enim vnus de
 turba vt interiret regem, domi-
 num tuum. * Non est bonum hoc, 16
 quod fecisti: viuit Dominus, quo-
 niam filij mortis estis vos, qui non
 custodistis dominum vestrum,
 christum Domini. nunc ergo vi-
 de vbi sit hasta regis, & vbi sit scy-
 phus aquarum, qui erat ad caput eius.
 * Cognouit autem Saul vocem 17
 David, & dixit: Numquid vox
 hac tua, fili mi David? Et ait Da-
 uid: Vox mea, domine mi rex.
 * Et ait: Quam ob causam do- 18
 minus meus persequitur seruum
 suum? Quid feci? aut quod est
 malum in manu mea? * Nunc ex- 19
 go audi, oro, domine mi rex, ver-
 ba serui tui: Si Dominus incitat
 te aduersum me, odoratur sacrifici-
 um: si autem filij hominum,
 maledicti sunt in conspectu Do-
 mini: qui eiecerunt me hodie, vt
 non habitem in hereditate Domi-
 ni, dicentes: Vade, serui dijs alie-
 nis. * Et nunc non effundatur san- 20
 guis meus in terram coram Do-
 mino: quia egressus est rex Israel
 vt quærat pulicem vnum, sicut
 persequitur perdix in montibus.
 * Et ait Saul: Peccaui, reuertere 21
 fili mi David: nequaquam enim
 vltra tibi malefaciam, eo quod
 pretiosa fuerit anima mea in ocu-
 lis tuis hodie: apparet enim quod
 stulte egerim, & ignorauerim mul-
 ta nimis. * Et respondens David, 22
 ait: Ecce hasta regis: transeat vnus
 de pueris regis, & tollat eam. * Do-
 minus autem retribuet vnicuique
 secundum iustitiam suam, & fi-
 dem: tradidit enim te Dominus
 hodie in manum meam, & nolui
 extendere manum meam in chris-
 tum Domini. * Et sicut magni-
 ficata est anima tua hodie in ocu-
 lis meis, sic magnificetur anima
 mea in oculis Domini, & liberet
 me de omni angustia. * Ait ergo 25
 Saul ad David: Benedictus tu fili
 mi David: & quidem faciens fa-
 cies, & potens poteris. Abijt au-
 tem David in viam suam, & Saul
 reuersus est in locum suum.

I **E**T ait David in corde suo: Ali-
 A quando incidam vna die in
 manus Saul: nonne melius est vt
 fugiam, & saluer in Terra Philis-
 thinorum, vt desperet Saul, ces-
 serq. me quærere in cunctis finibus
 Israel? fugiam ergo manus
 2 eius. * Et surrexit David, & abiit
 ipse, & sexcenti viri cum eo, ad
 Achis filium Maach regem Geth.
 3 * Et habitauit David cum Achis
 in Geth, ipse & viri eius; Viri &
 domus eius; & David, & duæ
 vxores eius, Achinoam Iezraheli-
 tis, & Abigail vxor Nabal Carme-
 li. * Et nunciatum est Sauli quod
 4 B fugisset David in Geth, & non ad-
 didit vltra quærere eum. * Dixit
 autem David ad Achis: Si inueni
 gratiam in oculis tuis, detur mihi
 locus in vna vrbius regionis hu-
 ius, vt habitem ibi: car enim ma-
 net seruus tuus in ciuitate regis te-
 cum? * Dedit itaque ei Achis in
 5 die illa Siceleg: propter quam cau-
 sam facta est Siceleg regum Iuda,
 7 vsque in diem hanc. * Fuit autem
 numerus dierum, quibus habita-
 uit David in regione Philisthino-
 8 rum, quattuor mensium. * Et
 C ascendit David, & viri eius, & age-
 bant prædas de Gessari, & de Ger-
 zi, & de Amalecitis: hi enim pa-
 gi habitabantur in terra antiqui-
 tus, euntibus Sur vsque ad Terram
 9 Ægypti. * Et percutiebat David
 omnem terram, nec relinquebat
 viucentem virum & mulierem: tol-
 lensq. oues, & boues, & asinos,
 & camelos, & vestes, reuerteba-
 tur, & veniebat ad Achis. * Di-
 10 cebat autem ei Achis: in quem
 D irruisti hodie? Respondebat Da-
 uid: Contra meridiem Iudz, &
 contra meridiem Ierameel, & con-
 11 tra meridiem Ceni. * Virum & mu-
 lierem non viuificabat David, nec
 adducebat in Geth, dicens: Ne for-
 te loquantur aduersum nos: Hæc
 fecit David: & hoc erat decretum
 illi omnibus diebus quibus habi-
 tauit in regione Philisthinorum.
 12 * Credidit ergo Achis David, di-
 cens: Multa mala operatus est con-
 tra populum suum Israel: erit igitur
 mihi seruus sempiternus.

CAP. XXVIII.

F Asum est autem in diebus illis, congregauerunt Philisthim agmina sua, vt prapararentur ad bellum contra Israel: dixitq. Achis ad Dauid: Sciens nunc scito, quoniam mecum egredieris in castris tuis, & viri tui. * Dixitq. Dauid ad Achis: Nunc scies quare factus es seruus tuus. Et ait Achis ad Dauid: Et ego eundem capitis mei ponam te cunctis diebus. * Samuel autem mortuus est, planxitq. eum omnis Israel, & sepelierunt eum in Ramatha vrbe sua. Et Saul abstulit magos, & hariosolos de terra. * Congregatiq. sunt Philisthim, & venerunt, & castrametati sunt in Sunam: congregauit autem & Saul vniuersum Israel, & venit in Gelboe. * Et vidit Saul castra Philisthim, & timuit, & expauit cor eius nimis. * Consultauitq. Dominum, & non respondit ei neque per somnia, neque per sacerdotes, neque per prophetas. * Dixitq. Saul seruis suis: Querite mihi mulierem habentem pythone, & vadam ad eam, & sacrificabor per illam. Et dixerunt serui eius ad eum: Est mulier pythone habens in Endor. * Mutauit ergo habitum suum: vestitusq. est alijs vestimentis, & abiit ipse, & duo viri cum eo, veneruntq. ad mulierem nocte, & ait illi: Diuina mihi in pythone, & suscita mihi quem dixeris tibi. * Et ait mulier ad eum: Ecce, tu nosti quanta fecerit Saul, & quo modo eraserit magos & hariosolos de terra: quare ergo insidiaris animae meae, vt occidas? * Et iurauit ei Saul in Domino, dicens: Vivit Dominus, quia non eueniet tibi quidquam mali propter hanc rem. * Dixitq. ei mulier: Quem suscitabo tibi? Qui ait: Samuel. * Cum autem vidisset mulier Samuelē, exclamauit voce magna, & dixit ad Saul: Quare imposuisti mihi? Tu es enim Saul. * Dixitq. ei rex: Noli timere: quid vidisti? Et ait mulier ad Saul: Deos vidi ascendentes de terra. * Dixitq. ei: Qualis est forma eius? Quae ait: Vir senex ascendit, & ipse amictus est pallio. intellexit Saul quod Samuel esset,

¶ 7. 29. a. I
Eccli. 46. d.
23

¶ Leuit. 20.
d. 27
Deut. 18. b.
11
Act. 16. c. 16

& inclinauit se super faciem suam in terra, & adorauit. * Dixit autem Samuel ad Saul: Quare inquietasti me vt suscitarer? Et ait Saul: Coarctor nimis: siquidem Philisthim pugnant aduerlum me, & Deus recessit a me, & exaudire me noluit neque in manu prophetarū, neque per somnia: vocaui ergo te, vt ostenderes mihi quid faciam. * Et ait Samuel: Quid interrogas me, cum Dominus recesserit a te, & transierit ad xmulum tuum? * Faciet enim tibi Dominus sicut locutus est in manu mea, & fundet regnum tuum de manu tua, & dabit illud proximo tuo Dauid: * quia non obedisti voci Domini, neque fecisti iram furoris eius in Amalec. idcirco quod patiens, fecit tibi Dominus hodie. * Et dabit Dominus etiam Israel tecū in manus Philisthim: cras autem tu & filij tui mecum eritis: sed & castra Israel tradet Dominus in manus Philisthim. * Statimq. Saul cecidit proterectus in terram: extimuerat enim verba Samuelis, & robur non erat in eo, quia non comederat panem tota die illa. * Ingressa est itaq. mulier illa ad Saul, (conturbatus enim erat valde) dixitq. ad eum: Ecce obediui ancilla tuae voci tuae, & posui animam meam in manu mea: & audiui sermones tuos, quos locutus es ad me. * Nunc igitur audi & tu vocem ancillae tuae, & ponam coram te buccellam panis, vt comedens conualescas, & possis iter agere. * Qui renuit, & ait: Non comedam. Coegerunt autem eum serui sui & mulier, & tandem audita voce eorum surrexit de terra, & sedit super lectum. * Mulier autem illa habebat vitulum pascalem in domo, & festinauit, & occidit eum, tollensq. farinam, miscuit eam, & coxit azyma, & posuit ante Saul & ante seruos eius. Qui cum comedisent, surrexerunt, & ambulauerunt per totam noctem illā.

CAP. XXIX.

Congregata sunt ergo Philisthim vniuersa agmina in Aphec: sed & Israel castrametatus est super fontem, qui erat in leraphel. * Et Israhel quidem Philisthim

¶ 7. 19
23. 19

stijm incedebant in centurijs & nullibus: David autem & viri eius erant in nouissimo agmine cum Achis. * Dixeruntq. principes Philistijm ad Achis: Quid sibi volunt Hebraei isti? Et ait Achis ad principes Philistijm: Num ignoratis David, qui fuit seruus Saul regis Israel, & est apud me multis diebus, vel annis, & non inueni in eo quicquam ex die qua transfugit ad me, vsque ad diem hanc? * Irati sunt autem aduersus eum principes Philistijm, & dixerunt ei: Reuertatur vir iste, & sedeat in loco suo, in quo constituit eum, & non descendat nobiscum in praelium, ne fiat nobis aduersarius, cum praeliari coeperimus: quomodo enim aliter poterit placare dominum suum, nisi in captibus nostris? * Nonne iste est David, cui cantabant in choris, dicentes: Percussit Saul in nullibus suis, & David in decem nullibus suis? Vocauit ergo Achis David, & ait ei: Viuit Dominus, quia reclus es tu, & bonus in conspectu meo: & exitus tuus, & introitus tuus mecum est in castris: & non inueni in te quicquam mali ex die qua venisti ad me, vsque in diem hanc: sed satrapis non places. * Reuere te ergo, & vade in pace, & non offendas oculos satraparum Philistijm. * Dixitq. David ad Achis: Quid enim feci, & quid inuenisti in me seruo tuo a die qua fui in conspectu tuo vsque in diem hanc, vt non veniam, & pugnem contra inimicos domini mei regis? Respondens autem Achis, locutus est ad David: Scio quia bonus es tu in oculis meis, sicut Angelus Dei: sed principes Philistinorum dixerunt: Non ascendet nobiscum in praelium. * Igitur confurge mane tu, & serui domini tui, qui venerunt tecum: & cum de nocte surrexeritis, & coeperit diluescere, pergit. * Surrexit itaque de nocte David ipse & viri eius, & proficiscerentur mane, & reuenterentur ad Terram Philistijm: Philistijm autem ascenderunt in Iezrahel.

CAP. XXX.

C Vmq. venissent David & viri eius in Siceleg die tertia, A

Amalecitarum Intpetum fecerant ex parte australi in Siceleg, & percuesserant Siceleg, & succenderant eam igni. * Et captiuas duxerant mulieres ex ea, a minimo vsque ad magnum: & non interfecerant quemquam, sed secum duxerant, & pergebant itinere tuo. * Cum ergo venissent David & viri eius ad ciuitatem, & inuenissent eam succentam igni, & vxores suas, & filios tuos, & filias ductas esse captiuas, * leuauerunt David & populus qui erat cum eo voces suas, & planxerunt donec deficerent in eis lacrymæ. * Siquidem dux vxores David captiuas ductas fuerant, Achinoam Iezrahelites, & Abigail vxor Nabal Carmeli. * Et contristatus est David valde: volebat enim cum populus lapidare, quia amata erat anima vniuscuiusque viri super filijs suis, & filiabus: confortatus est autem David in Domino Deo suo. * Et ait ad Abiathar sacerdotem filium Achimelech: Applica ad me ephod. Et applicauit Abiathar ephod ad David, & consuluit David Dominum, dicens: Persequar latrunculos hos, & comprehendam eos, an non? Dixitq. ei Dominus: Persequere: absque dubio enim comprehedes eos, & excutes prædam. * Abijt ergo David ipse, & sexcenti viri qui erant cum eo, & venerunt vsque ad Torrentem Besor: & lass quidam subsisterunt. * Persecutus est autem David ipse, & quadringenti viri: subsisterant enim ducenti, qui lass transire non poterant Torrentem Besor. * Et inuenerunt virum Ægyptium in agro, & adduxerunt eum ad David: dederuntq. ei panem vt comederet, & biberet aquam, * sed & fragmen massæ caricarum, & duas ligaturas vuz passæ. Quæ cum comedisset, reuersus est spiritus eius, & refocillatus est: non enim comederat panem, neque biberat aquam, tribus diebus & tribus noctibus. * Dixit itaque ei David: Cuius es tu? vel vnde & quo pergis? Qui ait: D Puer Ægyptius ego sum, seruus viri Amalecitarum: dereliquit autem me dominus meus, quia exorare nos erupimus ad australem plagam

gam Cerethi, & contra Iudam, & ad Meridiem Caleb, & Siceleg succendimus igni. * Dixitq. ei David: **P**otes me ducere ad cuneum istū? Qui ait: Iura mihi per Deū, quod non occidas me, & non tradas me in manus domini mei, & ego ducam te ad cuneum istum. Et iuravit ei David. * Qui cum duxisset eum, ecce illi discumbebant super faciem vniuersæ terræ comedentes & bibentes, & quasi festum celebrantes diem, pro cuncta præda, & spolijs quæ ceperant de Terra Philisthij, & de Terra Iuda. * Et percussit eos David a vespere vsque ad vesperam alterius diei, & non euasit ex eis quisquam, nisi quadringenti viri adolescentes, qui ascenderant camelos, & fugerant. * Eruit ergo David omnia, quæ tulerant Amalecitz, & duas vxores suas eruit. * Nec defuit quidquam a paruo vsque ad magnum, tam de filiis quàm de filiabus, & de spolijs, & quæcumque rapuerant omnia reduxit David. * Et tulit vniuersos greges & armenta, & minauit ante faciem suam: dixeruntque: Hæc est præda David. * Venit autem David ad ducentos viros, qui lassī subliterant, nec sequei poterant David, & residere eos iusserat in Torrente Besor: qui egressi sunt obviam David, & populo qui erat cum eo. Accedens autem David ad populum, salutauit eos pacifice. * Respondensq. omnis vir pessimus, & iniquus de viris, qui lerant cum David, dixit: Quia non venerunt nobiscum, non dabimus eis quidquam de præda, quam eruiimus: sed sufficiat unicuique vxor sua & filij: quos cum acceperint, recedant. * Dixit autem David: Non sic facietis fratres mei de his, quæ tradidit nobis Dominus, & custodiuit nos, & dedit latrunculos, qui eruperant aduersum nos, in manus nostras: nec audiet vos quisquam super sermone hoc. aqua enim parserit descendens ad prælium, & remanentis ad facinas, & similiter diuident. * Et factum est hoc ex die illa, & deinceps constitutum & prænitum, & quasi lex in Israel vsque in diem hanc. * Venit ergo David in Siceleg, & misit dona de præda senioribus Iuda proximis

suis, dicens: Accipite benedictionem de præda hostium Domini: **H**is, qui erant in Bethel, & qui in Ramoth ad Meridiem, & qui in Iether, & qui in Aroër, & qui in Sephaniot, & qui in Esthamo, & qui in Rachal, & qui in vrbibus Ierameel, & qui in vrbibus Ceni, & qui in Arama, & qui in lacu Asan, & qui in Athach, & qui in Hebron, & reliquis qui erant in his locis, in quibus commoratus fuerat David ipse, & viri eius.

CAP. XXXI.

Philisthij autem pugnabant aduersum Israel: & fugerunt viri Israel ante faciem Philisthij, & ceciderunt interfecit in monte Gelboe. * Irrueruntq. Philisthij in Saul, & in filios eius, & percusserunt Ionathan, & Abinadab, & Melchisua filios Saul, & totumq. pondus prælij versum est in Saul: & consecuti sunt eum viri sagittarij, & vulneratus est vehementer a sagittarijs. * Dixitq. Saul ad armigerum suum: Euagina gladium tuum, & percute me: ne forte veniant incircumcili isti, & interficiant me, illudentes mihi. Et noluit armiger eius: fuerat enim nimio terrore perterritus. arripuit itaque Saul gladium, & irruit super eum. * Quod cum vidisset armiger eius, videlicet quod mortuus esset Saul, irruit etiam ipse super gladium suum, & mortuus est cum eo. * Mortuus est ergo Saul, & tres filij eius, & armiger illius, & vniuersi viri eius in die illa pariter. * Videntes autem viri Israel, qui erant trans vallem, & trans Iordanem, quod fugissent viri Israelitæ, & quod mortuus esset Saul, & filij eius, reliquerunt ciuitates suas, & fugerunt: veneruntq. Philisthij, & habitauerunt ibi. * Facta autem die altera, Venerunt Philisthij, vt spoliarent interfectos, & inuenerunt Saul & tres filios eius iacentes in monte Gelboe. * Et præciderunt caput Saul, & spoliauerunt eum armis: & miserunt in Terram Philistinorum per circuitum, vt annuntiaretur in templo idolorum, & in populis. * Et posuerunt arma eius in templo

Astaroth, corpus vero eius suspen-
derunt in muro Bethsan. * Quod 11
cum audissent habitatores labes
Galaad, quæcumque fecerant Phi-
lithijm Saul, * surrexerunt om- 12
nes viri fortissimi, & ambula-
uerunt tota nocte, & tulerunt

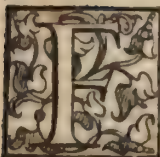
cadaver Saul, & cadaver filio-
rum eius de muro Bethsan: ve-
neruntq. labes Galaad, & com-
buserunt ea ibi: * & tulerunt os-
sa eorum, & sepelierunt in ne-
more labes, & ieiunauerunt sep-
tem diebus.

LIBER SECVNDVS SAMVELIS,

Quem nos
SECVNDVM REGVM
Dicimus.

CAPVT PRIMVM.

EACTVM est 1
autem, post-
quam mor-
tuus est Saul,
vt David re-
uerteretur a
cade Ama-
lec, & mane-
ret in Siceleg duos dies. * In die 2
autẽ tertia apparuit homo veniens
de castris Saul veste conscissa, &
puluere conspersus caput. & vt ve-
nit ad David, cecidit super faciem
suam, & adorauit. * Dixitq. ad 3
eum David: Vnde venis? Qui ait
ad eum: De castris Iſrael fugi.
* Et dixit ad eum David: Quod 4
est verbum quod factum est? In-
dica mihi. Qui ait: Fugit popu-
lus ex pralio, & multi corruen-
tes e populo mortui sunt: sed &
Saul & Ionathas filius eius interie-
runt. * Dixitq. David ad ado- 5
lescentem, qui nuntiabat ei:
Vnde scis quia mortuus est Saul,
& Ionathas filius eius? * Et ait 6

adolescens, qui nuntiabat ei: Ca-
su veni in montem Gelboe, &
Saul incumbbat super hastam
suam: porro currus & equites
7 appropinquabant ei, * & conuer-
sus post tergum suum, vidensq.
B me vocauit. Cui cum respondi-
8 sem: Adsum: * dixit mihi: Quis-
nam es tu? Et aio ad eum: Ama-
9 lecit es ego sum. * Et locutus est
mihi: Sta super me, & interfice
me: quoniam tenent me angus-
tiz, & adhuc tota anima mea in
10 me est. * Stansq. super eum, oc-
cidi illum: sciebam enim quod vi-
nere non poterat post ruinam:
& tuli diadema quod erat in ca-
pite eius, & armillam de brachio
illius, & attuli ad te dominum.
11 meum huc. * Apprehendens au-
tem David vestimenta sua scidit,
12 omnesq. viri, qui erant cum eo, &
plauerunt, & fleuerunt, & ieiun-
auerunt vsque ad vesperam super
Saul, & super Ionathan filium
eius, & super populum Domini, &
super

super domum Israel, eo quod cor-
ruissent gladio. Dixitq. David ad
iuueneri qui nunciaverat ei: Vn-
de es tu? Qui respondit: Filius
hominis advenit Amalecitarum ego
sum. Et ait ad eum David: Quare
non timuisti mittere manu
tuam ut occideres christum
Domini? Vocansq. David unum
de pueris suis, ait: Accedens ir-
rue in eum: Qui percussit illum,
& mortuus est. Et ait ad eum
David: Sanguis tuus super caput
tuum: os enim tuum locutum est
aduersum te, dicens: Ego inter-
feci christum Domini. Planxit
autem David planctum huiusce-
modi super Saul, & super Iona-
than filium eius, (& praecepit ut
docerent filios sua arcum, sicut
scriptum est in Libro Iustorum.)
Et ait: Considera Israel pro his,
qui mortui sunt super excelsa tua
vulnerati. Inelyti, Israel, super
montes tuos interfecisti sunt: quo
modo ceciderunt fortes? Nolite
annunciare in Geth, neque annun-
ciatis in compitis Ascalonis: ne
forte latentur filii Philisthim, ne
exultent filii incircumcisorum.
Montes Gelboe, nec ros, nec plu-
uia veniant super vos, neque sint
agri primitiarum: quia ibi abie-
ctus est clypeus fornum, clypeus
Saul, quasi non esset vnctus oleo.
A sanguine interfectorum, ab
adipe fornum, sagitta Ionathae
numquam rediit retrorsum, & gla-
dius Saul non est reuersus inanis.
Saul & Ionathas amabiles, &
decori in vita sua, in morte quo-
que non sunt diuiti: aquilis velo-
ciores, leonibus fortiores. Filii
Israel super Saul fletu, qui vesti-
bat vos coccineo in delicijs, qui pre-
bebat ornamenta aurea cultui ve-
stro. Quo modo ceciderunt for-
tes in praelio? Ionathas in excelsis
tuis occisus est? Doleo super te
frater mi Ionatha decore nimis, &
amabilis super amorem mulierum.
Sicut mater vitum amat filium
suum, ita ego te diligebam. Quo
modo ceciderunt robulli, & pe-
tuerunt arma bellica?

C A P . II.

igitur post hanc consuluit David
Dominum, dicens: Num ascen-
dam in vnam de ciuitatibus Iuda?

Et ait Dominus ad eum: Ascen-
de. Dixitq. David: Quo ascen-
dam? Et respondit ei: In Hebron.
Ascendit ergo David, & duae
uxores eius, Achinoam Iezrahel-
ites, & Abigail vxor Nabal Car-
meli: sed & viros, qui erant cum
eo, duxit David singulos cum do-
mo sua: & manserunt in oppidis
Hebron. Veneruntq. viri Iu-
da, & vixerunt ibi David, ut re-
gnaret super domum Iuda. Et
nunciatum est David, quod viri
labes Galaad sepelissent Saul. Mi-
sit ergo David nuncios ad viros la-
bes Galaad, dixitq. ad eos: Bene-
dicti vos Domino, qui fecistis mi-
sericordiam hanc cum domino ve-
stro Saul, & sepelissetis eum. Et
nunc retribuet vobis quidem Do-
minus misericordiam & verita-
tem: sed & ego reddam gratiam,
eo quod fecistis verbum istud.
Confortentur manus vestrae, &
estote filij fortitudinis: licet enim
mortuus sit dominus vester Saul,
tamen me vixit domus Iuda in
regem sibi. Abner autem filius
Ner princeps exercitus Saul tulit
Izboeth filium Saul, & circum-
duxit eum per castra, regemq.
constituit super Galaad, & super
Gessuri, & super Iezrahel, & super
Ephraim, & super Benjamin, &
super Israel vniuersum. Quad-
raginta annorum erat Izboeth
filius Saul cum regnare coepisset
super Israel, & duobus annis re-
gnauit: sola autem domus Iuda
lequebatur David. Et fuit nume-
rus dierum, quos commemorauit
David, imperans in Hebron super
domum Iuda, septem annorum,
& sex mensium. Egressusq. est
Abner filius Ner, & pueri Izboeth
filij Saul de castris in Gabaon.
Porro Ioab filius Sarui, & pueri
David egressi sunt, & occurrerunt
eis iuxta piscinam Gabaon. Et cum
in vnum conuenissent, & regione
federunt: hi ex vna parte piscinae,
& illi ex altera. Dixitq. Abner
ad Ioab: Surgant pueri, & lu-
dant coram nobis. Et respondit
Ioab: Surgant. Surrexerunt ergo,
& transierunt numero duo-
decim de Benjamin, ex parte Iz-
boeth filij Saul, & duodecim de
pueris David. Apprehensoq. vnus-
quisque capite coparis sui, dehi-

1. Mach. 2;
f. 37

gladium in latus contrarij, & ceciderunt simul: Vocatumq. est nomen loci illius: Ager robustorum, in Gabaon. * Et ortum est bellum durum satis in die illa: fugatusq. est Abner, & viri Israel a pueris David. * Erant autem ibi tres filij Saruiz, loab, & Abisai, & Asael: porro Asael cursor velocissimus fuit, quasi vnus de capreis, quz moratur in siluis. * Persequebatur autem Asael Abner, & non declinauit ad dexteram neque ad sinistram omittēs persequi Abner. * Respexit itaque Abner post tergū suum, & ait: Tunc es Asael? Qui respondit: Ego sum. * Dixitq. ei Abner: Vade ad dextram, siue ad sinistram, & apprehende vnum de adolescentibus, & tolle tibi spolia eius. Noluit autem Asael omittere quin virgeret eum. * Rursusq. locutus est Abner ad Asael: recede, noli me sequi, ne compellar confodere te in terram, & leuare non poterō faciem meam ad loab fratrem tuum. * Qui audire contempsit, & noluit declinare: percussit ergo eum Abner auersa hasta in inguine, & transdidit, & mortuus est in eodem loco: omnesq. qui transibant per locum illum, in quo ceciderat Asael, & mortuus erat, subsistebant. * Persequentibus autem loab, & Abisai fugientem Abner, sol occubuit: & venerunt vsque ad Collem aqueductus, qui est ex aduerso vallis itineris deserti in Gabaon. * Congregatiq. sunt filij Benjamin ad Abner: & conglobati in vnum cuneum, steterunt in summitate tumuli vnus. * Et exclamauit Abner ad loab, & ait: Num vsque ad internecionem tuus mero deliquit? an ignoras quod periculosa sit desperatio? vsquequo non dicis populo vt omittat persequi fratres suos? * & ait loab: Viuit Dominus, si locutus fuisses, mane recessisset populus persequens fratrem suum. * Insonuit ergo loab buccina, & stetit omnis exercitus, nec persecuti sunt vltra Israel, neque inire certamen. * Abner autem & viri eius abierunt per campestria, tota nocte illa: & transferunt Iordanem, & lustrata omni Beth h-

ron, venerunt ad castra. * Porro loab reuerfus, omisso Abner, congregauit omnem populum: & detulerunt de pueris David decem & nouem viri, excepto Asael. * Serui autem David percusserunt de Benjamin, & de viris, qui erant cum Abner trecentos sexaginta, qui & mortui sunt. * Tuleruntq. Asael, & lepeliert eum in sepulchro patris sui in Bethlehem: & ambulauerunt tota nocte loab & viri qui erant cum eo, & in ipso crepusculo peruenierunt in Hebron.

C A P. III.

FActa est ergo longa concertatio inter domum Saul, & inter domum David: David proficiens, & semper seipso robustior, domus autem Saul decrescens quotidie. * Natiq. sunt filij David in Hebron: fuitq. primogenitus eius Amnon de Achinoam Iezrahelitide. * Et post eum Chisleab de Abigail vxore Nabal Carmeli: porro tertius Absalom filius Maacha filiz Tholmai regis Gessur. * Quartus autem Adonias, filius Haggith: & quintus Saphathia, filius Abital. * Sextus quoque Iethraam de Eglavxore David. hi nati sunt David in Hebron. * Cum ergo esset praelium inter domum Saul & domum David, Abner filius Ner regebat domum Saul. * Fuerat autem Sauli concubina nomine Respha; filia Aia. Dixitq. Isoboseth ad Abner: Quare ingressus es ad concubinam patris mei? Qui iratus nimis propter verba Isoboseth, ait: Numquid caput canis ego sum aduersum Iudam hodie, qui fecerim misericordiam super domum Saul patris tui, & super fratres & proximos eius, & non tradidi te in manus David, & tu requisisti in me quod argueres pro muliere hodie? * Hæc faciat Deus Abner, & hæc addat ei, nisi quomodo iurauit Dominus David, sic faciam cum eo, vt transferatur regnum de domo Saul, & eleuetur thronus David super Israel, & super Iudam a Dan vsque Bersabee. * Et non potuit respondere ei quidquam, quia

II. Par. j. a.

quia metuebat illum. * Misit ergo Abner nuncios ad David profe dicentes: Cuius est terra? Et vt loquerentur: Fac mecum amicitias, & erit manus mea tecum, & reducam ad te vniuersum Israel. * Qui ait: Optime: ego faciam tecum amicitias: sed vnam rem peto a te, dicens: Non videbis faciem meam antequam adduxeris Michol filiam Saul: & sic venies, & videbis me. * Misit autem David nuncios ad Isbo-
 seth filium Saul, dicens: Redde vxorem meam Michol, quam despondi mihi centum preputiis Philisthim. * Misit ergo Isbo-
 seth, & tulit eam a viro suo Phaltiel, filio Lais. * Sequebaturque eam vir suus, plorans vsque Bahurim: & dixit ad eum Abner: Vade, & reuertere. Qui reuersus est. * Sermonem quoque intulit Ab-
 ner ad seniores Israel, dicens: Tam heri quam nudiutertius quarebatis David vt regnaret super vos. * Nunc ergo facite: quoniam Dominus locutus est ad David, dicens: In manu serui mei David saluabo populum meum Israel de manu Philisthim, & omnium inimicorum eius. * Locutus est autem Abner etiam ad Beniamin. Et abiit vt loqueretur ad David in Hebron omnia quae placuerant Israel, & vniuerso Beniamin. * Venitque ad David in Hebron cum viginti viris: & fecit David Abner, & viris eius qui venerant cum eo, conuiuium. * Et dixit Abner ad David: Surgam, & congregem ad te dominum meum regem, omnem Israel, & ineam tecum foedus, & imperes omnibus, sicut desiderat anima tua. Cum ergo deduxisset David Abner, & ille isset in pace, * statim pueri Da-
 uid, & Ioab venerunt, celsis latronibus, cum praeda magna nimis: Abner autem non erat cum David in Hebron, quia iam dimiserat eum, & profectus fuerat in pace. * Et Ioab, & omnis exercitus, qui erat cum eo, postea venerunt: nunciatum est itaque Ioab a narranti-
 bus: Venit Abner filius Ner ad regem, & dimisit eum, & abiit in pace. * Et ingressus est Ioab ad regem, & ait: Quid fecisti? Ecce venit Abner ad te: qua-

re dimisisti eum, & abiit & recessit? * Ignoras Abner filium Ner, quoniam ad hoc venit ad te vt deciperet te, & sciret exitum tuum, & introitum tuum, & nosset omnia quae agis? * Egressus itaque Ioab a David, misit nuncios post Abner, & reduxit eum a cisterna. * Sira, ignorante David. * Cumque redisset Abner in Hebron, seorsum adduxit eum Ioab ad mediū portae, vt loqueretur ei, in dolo: & percussit illum ibi in inguine, & mortuus est in vltione tan-
 guinis Asael fratris eius. * Quod cum audisset David rem iam gestam, ait: Mundus ego sum, & regnum meum apud Dominum, vltique in sempiternum a sanguine. Abner filij Ner, & veniat super caput Ioab, & super omnem domum patris eius: nec deficiat de domo Ioab fluxum seminis sustinens, & leprosus, & tenens fuscum, & cadens gladio, & indigens pane. * Igitur Ioab & Abisai frater eius interfecerunt Abner, eo quod occidisset Asael fratrem eorum in Gabaon in praelio. * Dixit autem David ad Ioab, & ad omnem populum, qui erat cum eo: Scindite vestimenta vestra, & accingimini fideis, & plangite ante exequias Abner: porro rex David sequebatur feretrum. * Cumque sepelissent Abner in Hebron, leuauit rex David vocem suam, & fleuit super tumulū Abner: fleuit autem & omnis populus. * Plan-
 gensque rex & lugens Abner, ait: Nequaquam vt mori solent ignaui, mortuus est Abner. * Manus tuae ligatae non sunt, & pedes tui non sunt compedibus aggravati: sed sicut solent cadere coram filiis iniquitatis, sic contriuiti. Cōgemināsque omnis populus fleuit super eum. * Cumque venisset vniuersa multitudo cibum capere cum David, clara adhuc die iurauit David, dicens: Haec faciat mihi Deus, & haec addat, si ante occasum solis gustauero panem vel aliud quidquam. * Omnisque populus audiuit, & placuerunt eis cuncta quae fecit rex in conspectu totius populi. * & cognouit omne vulgus, & vniuersum Israel in die illa quoniam non actū fuisset a rege vt occideretur Abner filius Ner. * Dixit quoque

11. Reg. 18.
 27

11. Reg. 18.

11. Reg. 18.
 27

rex ad seruos suos: Num ignoratis quoniam princeps & maximus cecidit hodie in Israel? * Ego autem adhuc delicatus, & vinctus rex: porro viri isti filij Saruix duri sunt mihi: retribuat Dominus facienti malum iuxta malitiam suam.

CAP. IIII.

A Vdiuit autem Isboseth filius Saul quod cecidisset Abner in Hebron: & dissoluti sunt manus eius, omnisq; Israel perturbatus est. * Duo autem viri principes latronum erant filio Saul, nomen vni Baana, & nomen alteri Rechab, filij Remmon Berothitz de filiis Beniamin: siquidem & Beroth reputata est in Beniamin. * & fugerunt Berothitz in Gerhaim, fueruntq; ibi adueni vsque ad tempus illud. * Erat autem Ionathaz filio Saul filius debilis pedibus: quinquennis enim fuit, quando venit nuncius de Saul & Ionatha ex Iezrahel. tollens itaque eum nutrix sua, fugit: cumq; festinaret vt fugeret, cecidit, & claudus effectus est: habuitq; vocabulum Miphiboseth. * Venientes igitur filij Remmon Berothitz, Rechab & Baana, ingressi sunt feruente die domum Isboseth: qui dormiebat super stratum suum meridie. Et ostiaria domus purgans triticum, obdormiuit. * Ingressi sunt autem domum latenter assumentes spicas tritici, & percusserunt eum in inguine Rechab & Baana frater eius, & fugerunt. * Cum autem ingressi fuissent domum, ille dormiebat super lectum suum in cōclau, & percutientes interfecerunt eum: sublatq; capite eius, abierunt per viam deserti tota nocte, * & attulerunt caput Isboseth ad David in Hebron: dixeruntq; ad regem: Ecce caput Isboseth filij Saul inimici tui, qui quærebat animam tuam: & dedit Dominus domino meo regi ultionem hodie de Saul, & de semine eius. * Respondens autem David Rechab, & Baana fratri eius, filijs Remmon Berothitz, dixit ad eos: Viuit Dominus, qui eruit animam meam de omni angustia, * & quo-

niam eum, qui annuntiauerat mihi, & dixerat: Mortuus est Saul: qui putabat se prospera nunciare, tenui, & occidi eum in Silcele, cui oportebat mercedem. **II** dare pro nuncio. * Quanto magis nunc eum homines, impij interfecerunt virum innoxium in domo sua, super lectum suum, non quæram sanguinem eius de manu vestra, & auferam vos de terra? * Præcepit itaque David pueris suis, & interfecerunt eos: præcedentesq; manus & pedes eorum, suspens derant eos super piscinam in Hebron: caput autem Isboseth tulerunt, & sepelierunt in sepulchro Abner in Hebron.

CAP. V.

I **E**T venerunt vniuersæ tribus Israel ad David in Hebron, dicentes: * Ecce nos, os tuum, **II** 1. Par. II. **2** & caro tua sumus. * Sed & heni & nudius tertius cum esset Saul rex super nos, tu eras educens & reducens Israel: dixit autem Dominus ad te: Tu pascas populum meum Israel, & tu eris dux super Israel. * Venerunt quoque & iuniores Israel ad regem in Hebron, & percussit eum eis rex David sedus in Hebron coram Domino: vnixeruntq; David in regem super Israel. * Filius triginta annorum erat David, cum regnare coepisset, * & quadraginta annis regnavit. **II** 3. Reg. 2. b. II **5** In Hebron regnavit super ludam septem annis & sex mensibus: in Ierusalem autem regnavit triginta tribus annis super omnem Israel & Iudam. * Et abiit rex, & omnes viri qui erant cum eo, in Ierusalem, ad Iebusæum, habitatorem terræ: dictumq; est David ab eis: Nō ingredieris huc, nisi abstuleris cæcos & claudos dicentes: Non ingredietur David huc. * Cepit autem David arcem Sion, hæc est ciuitas David. * Propoluerat enim David in die illa, præmium, qui percussisset Iebusæum, & terigisset domatium fistulas, & abstulisset cæcos & claudos odientes animam David. idcirco dicitur in prouerbio: Cæcos & claudus non intrabunt in templum. * Habitauit autem David in arce, & vocauit eam, Ciuitatem

tem David : & ædificauit per gym a Mello & intrinsecus . * Et 10
ingrediebatur proficiens atque succrescens , & Dominus Deus exercituum erat cum eo . * 11
fit quoque Hiram rex Tyri nuncios ad David , & ligna cedrina , & artifices lignorum , artificesq. lapidum ad parietes : & ædificauerunt domum David . * Et cognouit David quoniam confirmasset cum Dominus regem super Israel , & quoniam exaltasset regnū eius super populum suum Israel . C
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
841
842
843
844
845
846
847
848
849
850
851
852
853
854
855
856
857
858
859
860
861
862
863
864
865
866
867
868
869
870
871
872
873
874
875
876
877
878
879
880
881
882
883
884
885
886
887
888
889
890
891
892
893
894
895
896
897
898
899
900
901
902
903
904
905
906
907
908
909
910
911
912
913
914
915
916
917
918
919
920
921
922
923
924
925
926
927
928
929
930
931
932
933
934
935
936
937
938
939
940
941
942
943
944
945
946
947
948
949
950
951
952
953
954
955
956
957
958
959
960
961
962
963
964
965
966
967
968
969
970
971
972
973
974
975
976
977
978
979
980
981
982
983
984
985
986
987
988
989
990
991
992
993
994
995
996
997
998
999
1000

de Gabaa , vsque dum venies Gezer .

CAP. VI.

1 C Ongregauit autem rursus
A David omnes electos ex Israel
2 triginta milia . * Surrexitq. Da- 11
uid , & abiit , & vniuersus popu- 12
lus , qui erat cum eo de viris Iuda , vt adducerent arcam Dei , super quam inuocatum est nomen Domini exercituum , sedentis in
3 cherubim super eam . * Et imposuerunt arcam Dei super plaustrū nouum : tuleruntq. eam de domo Abinadab , qui erat in Gabaa : Oza autem , & Ahio filij Abinadab , minabant plaustrum nouū .
4 * Cumq. tulissent eam de domo Abinadab , qui erat in Gabaa , custodiens arcam Dei , Ahio praece- 11
debat arcam . * David autem , & omnis Israel ludebant coram Domino in omnibus lignis fabrefactis , & citharis & lyris & tympanis & sistris & cymbalis . * Postquam autem venerunt ad Arcam Nachon , extendit Oza manum , ad arcam Dei , & tenuit eam : quoniam calcitrabant boues , & 12
declinauerunt eam . * Iratusq. est B indignatione Dominus contra Ozam , & percussit eum super temeritate : qui mortuus est ibi iux- 13
ta arcam Dei . * Contristatus est 14
autem David eo quod percussisset Dominus Ozam , & vocatum est nomen loci illius : Percussio
5 Ozz vsque in diem hanc . * Et extimuit David Dominum in die illa , dicens : Quo modo ingre- 15
dierur ad me arca Domini ? * Et noluit diuertere ad se arcam Domini in ciuitatem David : sed diuertit eam in domum Obededom Gethai . * Et habitauit arca Domini in domo Obededom Gethai tribus mensibus : & benedixit Dominus Obededom , & om- 16
nem domum eius . * Nuncia- 17
tumq. est regi David quod benedixisset Dominus Obededom , & omnia eius propter arcam Dei . Abiit ergo David , & adduxit arcam Dei de domo Obededom in ciuitatem David cum gaudio : & erant cum David septem chori , & victima vituli . * Cumq. transcendissent qui portabant arcam , 18
Domini-

Domini sex passus, immolabat C
 bouem & arietem, * & David sal- 14
 tabat totis viribus ante Dominū.
 porro Dauid erat accinctus ephod
 lino. * Et Dauid, & omnis do- 15
 mus Israel ducebant arcam testa-
 menti Domini, in iubilo, & in
 clangore buccinæ. * Cumq; in- 16
 trasset arca Domini in ciuitatem
 Dauid, Michol filia Saul prospici-
 ens per fenestram, vidit regem
 Dauid iubilantem, atque saltan-
 tem coram Domino: & despexit 17
 eum in corde suo. * Et introdu-
 xerunt arcam Domini, & impos-
 uerunt eam in loco suo in medio
 tabernaculi, quod tenebat ei
 Dauid: & obtulit Dauid holo-
 causta, & pacifica coram Domi-
 no. * Cumq; complisset offerens 18
 holocausta & pacifica, benedixit
 populo in nomine Domini exerci-
 tuum. * Et partitus est vniuersæ 19
 multitudini Israel tam viro quàm
 mulieri singulis collyridam panis
 vnā, & allaturam bubulæ carnis
 vnā, & similam fixam oleo: D
 & abiit omnis populus, vnusquis-
 que in domum suam. * Reuer-
 susq; est Dauid vt benediceret do-
 mo suæ: & egressa Michol filia
 Saul in occursum Dauid, ait:
 Quam gloriosus fuit hodie rex Is-
 rael disceperiens se ante ancillas
 seruatorum suorum, & nudatus est,
 quasi si nuderet vnus de scurris.
 * Dixitq; Dauid ad Michol: An- 21
 te Dominum, qui elegit me po-
 tius quàm patrem tuum, & quàm
 omnem domum eius, & præcepit
 mihi vt essem dux super populum
 Domini in Israel, * & Iudam, & 22
 villoriam plus quàm factus sum:
 & ero humilis in oculis meis: &
 cum ancillis, de quibus locutus es,
 gloriosior apparebo. * Igitur Mi-
 chol filia Saul non est natus filius
 vsque in diem mortis suæ.

CAP. VII.

F Actum est autem cum sedisset 1
 rex in domo sua, & Dominus A
 dedisset ei requiem vniuersæ ab
 vniuersis inimicis suis, * dixit ad
 U 1. Par. 17. Nathan prophetam: Videne
 2. 1 quod ego habitem in domo cedri-
 na, & arca Dei posita sit in medio
 pellium? * Dixitq; Nathan ad re-
 gem: Omne quod est in corde

tuo, vade fac: quis Dominus te-
 4 cum est. * Factum est autem in
 illa nocte: & ecce sermo Domini
 5 ad Nathan, dicens: * Vade, & lo-
 quere ad seruum meum Dauid:
 Hæc dicit Dominus: Numquid
 tu ædificabis mihi domum ad ha-
 bitandum? * Neque enim habi-
 tauit in domo ex die illa, qua edu-
 xi filios Israel de Terra Ægypti,
 vsque in diem hanc: sed ambula-
 bam in tabernaculo, & in tento-
 7 rio. * Per cuncta loca, quæ transi-
 ui cum omnibus filiis Israel, num-
 quid loquens locutus sum ad vnū
 de tribubus Israel, cui præcepi,
 vt pasceret populum meum Israel,
 dicens: Quare non ædificastis mi-
 8 hi domum cedrinā? * Et nunc
 hæc dices seruo meo Dauid: Hæc
 B dicit Dominus exercituum: Ego
 tuli te de pascuis sequentem gre-
 ges, vt esses dux super populum,
 9 meum Israel: * & fui tecum in
 omnibus vbicumque ambulasti,
 & interfeci vniuersos inimicos
 tuos a facie tua: feci tibi nomen
 grande, iuxta nomen magnorum,
 10 qui sunt in terra. * Et ponam
 locum populo meo Israel, & plan-
 tabo eum, & habitabit sub eo, &
 non turbabitur amplius: nec ad-
 dent filij iniquitatis vt affligant eū
 11 sicut prius, * ex die qua constitui
 iudices super populum meum Is-
 rael: & requiem dabo tibi ab om-
 nibus inimicis tuis. prædicatq; ti-
 bi Dominus, quod domum faciat
 12 tibi Dominus. * Cumq; com-
 pleti fuerint dies tui, & dormieris
 cum patribus tuis, suscitabo se-
 men tuum post te, quod egredietur
 de vtero tuo, & ædificabo regnū
 13 eius. * Ipse ædificabit domum
 nomini meo, & stabiliam thronum
 regni eius vsque in sempiter-
 num. * Ego ero ei in patrem,
 14 & ipse erit mihi in filium: qui si
 inique aliquid gesserit, arguam
 eum in virga virorum, & in plagis
 15 filiorum hominum. * Miser-
 cordiam autem meam non aufe-
 ram ab eo, sicut abstuli a Saul,
 16 quem amouia facie mea. * Et fi-
 C delis erit domus tua, & regnum
 tuum vsque in æternum ante fa-
 ciem tuam, & thronus tuus erit
 17 firmus iugiter. * Secundum om-
 nia verba hæc, & iuxta vniuer-
 sam visionem istam, sic locutus est
 Nathan

1. Reg. b. 1
 Pl. 77. g. 76

1. Reg. 8. b. 19

1. Reg. 5. a. 3

1. Par. 22. c. 10

Pl. 88. a. 3

Heb. 1. b.

Nathan ad David. * Ingressus est autem rex David, & sedit coram Domino, & dixit: Quis ego sum Domine Deus, & quæ domus mea, quia adduxisti me hucusque? * Sed & hoc parum vitium est in conspectu tuo Domine Deus, nisi loquereris etiam de domo serui tui in longinquum: ista est enim lex Adam, Domine Deus. * Quid ergo addere poterit adhuc David, ut loquatur ad te in enim scis seruum tuum Domine Deus. * Propter verbum tuum, & secundum eorum tuum fecisti omnia magnalia hæc, ita ut notum faceres seruo tuo. * Idcirco magnificatus es Domine Deus, quia non est similis tui, neque est Deus extra te, in omnibus quæ audiuius auribus nostris. * Quæ est autem, ut populus tuus Israel, gens in terra, propter quam iuit Deus, ut redimeret eam sibi in populum, & poneret sibi nomen, faceretque eis magnalia, & horribilia super terram, a facie populi tui, quem redemisti tibi ex Agypto, gentem, & deum eius. * Firmasti enim tibi populum tuum Israel in populum sempiternum: & tu Domine Deus factus est eis in Deum. * Nunc ergo Domine Deus verbum, quod locutus es super seruum tuum, & super domum eius, suscita in sempiternum: & sic sicut locutus es, ut magnificetur nomen tuum usque in sempiternum, atque dicatur: Dominus exercituum, Deus super Israel. Et domus serui tui David erit stabilita coram Domino, quia tu Domine exercituum Deus Israel reuelasti aures serui tui, dicens: Domum ædificabo tibi: propterea inuenit seruus tuus cor suum ut oraret te oratione hac. * Nunc ergo Domine Deus, tu es Deus, & verba tua erunt vera: locutus es enim ad seruum tuum bona hac. * Incipe ergo, & benedic domui serui tui, ut sit in sempiternum coram te: quia tu Domine Deus locutus es, & benedictione tua benedicetur domus serui tui in sempiternum.

CAP. VIII.

Factum est autem post hæc percussit David Philisthim, &

humiliauit eos, & tollit David. 1. Par. 18.
Frenum tribuit de manu Philisthim. * Et percussit Moab, & mensus est eos funiculo, corquans terræ: mensus est autem duos funiculos, vnum ad occidendum, & vnum ad viuificandum: factusque est Moab David seruiens sub tributo. * Et percussit David Adarezer filium Rohob regem Soba, quando profectus est ut dominaretur super flumen Euphratem. * Et captis David ex parte eius mille septingentis equitibus, & viginti milibus peditum, subneruauit omnes iugales currum: dereliquit autem ex eis centum. * Venit quoque Syria Damasci, ut præsidium ferret Adarezer regi Soba: & percussit David de Syria viginti duo milia virorum. * Et posuit David præsidium in Syria Damasci: factaque est Syria David seruiens sub tributo: seruauitque Dominus David in omnibus ad quæcumque profectus est. * Et tulit David arma aurea, quæ habebant serui Adarezer, & desulit ea in Ierusalem. * Et de Bete, & de Beroth ciuitatibus Adarezer tulit rex David æs multum nimis. * Audiuit autem Thou rex Emath, quod percussisset David omne robur Adarezer, & misit Thou Ioram filium suum ad regem David, ut salutaret eum congratulans, & gratias ageret: eo quod expugnasset Adarezer, & percussisset eum. Hostis quippe erat Thou Adarezer, & in manu eius erant vasa aurea, & vasa argentea, & vasa ærea: quæ & ipsa sanctificauit rex David Domino cum argento & auro, quæ sanctificauerat de vniuersis gentibus, quas subegerat: de Syria, & Moab, & filiis Ammon, & Philisthim, & Amalec, & de manubijs Adarezer filij Rohob regis Soba. * Fecit quoque sibi David nomen cum reuenteretur capta Syria in Valle Salinarum, calis decem & octo millibus: & posuit in Idumæa custodes, statuitque præsidium: & facta est vniuersa Idumæa seruientis David. & seruauit Dominus David in omnibus ad quæcumque profectus est. * Et regnauit David super omnem Israel: faciebat quoque David iudicium & iustitiam.

tiam omni populo suo. * Ioab autem filius Saruiz erat super exercitum: porro Oshaphat filius Ahitad erat a commentariis: & Sadoe filius Achitob, & Achimelech filius Abiathar, erant sacerdotes: & Saraias, scriba: * Banaias autem filius Ioad: super cerethi & pheleti: nij autem David sacerdotes erant.

CAP. IX.

ET dixit David: Putasne est aliquis qui remaneret de domo Saul, ut faciam cum eo misericordiam propter Ionathan? * Erat autem de domo Saul, seruus nomen Siba: quem cum vocasset rex ad se, dixit ei: Tunc es Siba? Et ille respondit: Ego sum seruus tuus. * Et ait rex: Numquid superest aliquis de domo Saul, ut faciam cum eo misericordiam Dei? Dixitq. Siba regi: Superest filius Ionathæ, debilis pedibus. * Vbi, inquit, est? Et Siba ad regem, Ecce, ait, in domo est Machir filij Ammiel in Lodabar. * Misit ergo rex David, & tulit eum de domo Machir filij Ammiel de Lodabar. * Cum autem venisset Miphiboseh filius Ionathæ filij Saul ad David, corruit in faciem suam, & adorauit. Dixitq. David: Miphiboseh? Qui respondit: Adsum seruus tuus. * Et ait ei David: Ne timeas, quia faciens faciam in te misericordiam propter Ionathan patrem tuum, & restituiam tibi omnes agros Saul patris tui, & tu comedes panem in mensa mea semper. * Qui adorans eum, dixit: Quis ego sum seruus tuus, quoniam respexisti super canem mortuum similem mei? Vocauit itaque rex Sibam puerum Saul, & dixit ei: Omnia quæcumque fuerunt Saul, & vniuersam domum eius, dedi filio domini tui. * Operare igitur ei terram tuam, & filij tui, & serui tui: & inferes filio domini tui cibos ut alatur: Miphiboseh autem filius domini tui comedet semper panem super mensam meam. Erant autem Siba quindecim filij, & viginti serui. * Dixitq. Siba ad regem: Sicut iussisti domine mi rex seruo tuo, sic faciet seruus tuus: & Mi-

phiboseh comedet super mensam meam, quasi vnus de filijs regis. * Habebat autem Miphiboseh filium paruulum nomine Micha: omnis vero cognatio domus Siba teruebat Miphiboseh. * Porro Miphiboseh habitabat in Ierusalem: quia de mensa regis iugiter vescabatur: & erat claudus viroque pede.

CAP. X.

Actum est autem post hæc, ut moreretur rex filiorum Ammon. & regnauit Hanon filius eius pro eo. * Dixitq. David: Faciam misericordiam cum Hanon filio Naas, sicut fecit pater eius mecum misericordiam. Misit ergo David, consolans eum per seruos suos super patris interitu. Cum autem venissent serui David in terram filiorum Ammon, dixerunt principes filiorum Ammon ad Hanon dominum suum: Putas quod propter honorem patris tui misit David ad te consolatores, & non ideo ut inuestigarent, & explorarent ciuitatem, & euertiret eam, misit David seruos suos ad te? * Tulit itaque Hanon seruos David, reliq. dimidiam partem barba eorum, & præcidit ventres eorum medias vsque ad nates, & dimisit eos. * Quod cum nuntiatum esset David, misit in occursum eorum: erant enim viri consulti turpiter valde, & mandauit eis David: Manere in Iericho, donec crescat barba vestra, & tunc reuertimini. * Videntes autem filij Ammon quod iniuriam fecissent David, miserunt, & conduxerunt mercede Syrum Rohob, & Syrum Soba, viginti milia pedum, & a rege Maacha mille viros, & ab Ithob duodecim milia virorum. * Quod cum audisset David, misit Ioad & omnem exercitum bellatorum. * Egredi sunt ergo filij Ammon, & direxerunt aciem ante ipsum introitum portæ: Syrus autem Soba, & Rohob, & Ithob, & Maacha eorum erant in campo. * Videns igitur Ioad quod præparatum esset aduersum se prælium, & ex aduerso & post tergum, elegit ex omnibus electis Israel, & misit aciem contra-

Syrum:

Syrum: * reliquam autem partem populi tradidit Abisai fratri suo, qui direxit aciem aduersus filios Ammon. * Et ait Ioab: Si proualuerint aduersum me Syri, eris mihi in adiutorium: si autem filij Ammon proualuerint aduersum te, auxiliabor tibi. * Eto vir fortis, & pugnemus pro populo nostro, & ciuitate Dei nostri: Dominus autem faciet quod bonum est in conspectu suo. * Igitur itaque Ioab & populus qui erat cum eo, certamen contra Syros: qui statim fugerunt a facie eius. * Filij autem Ammon videntes quia fugissent Syri, fugerunt & ipsi a facie Abisai, & ingressi sunt ciuitatem: reuersusque est Ioab a filiis Ammon, & venit Ierusalem. * Videntes igitur Syri quoniam corruissent coram Israel, congregati sunt pariter. * Misitque Adarezer, & eduxit Syros, qui erant trans flumem, & adduxit eorum exercitum: Sobach autem, magister militum Adarezer, erat princeps eorum. * Quod cum nunciatum esset Dauid, contraxit omnem Israel, & transiit Iordanem, venitque in Helam: & direxerunt aciem Syri ex aduerso Dauid, & pugnaverunt contra eum. * Fugeruntque Syri a facie Israel, & occidit Dauid de Syris septingentos cutius, & quadraginta millia equitum: & Sobach principem militum percussit: qui statim mortuus est. * Videntes autem vniuersi reges, qui erant in presidio Adarezer, se victos esse ab Israel, expauerunt & fugerunt quinquaginta & octo millia coram Israel. Et fecerunt pacem cum Israel: & seruiuerunt eis, timueruntque Syri auxilium præbere ultra filijs Ammon.

CAP. XI.

Factum est autem, * vertente anno, eo tempore quo solent reges ad bella procedere, misit Dauid Ioab, & seruos suos cum eo, & vniuersum Israel, & vastauerunt filios Ammon, & obsederunt Rabba: Dauid autem remansit in Ierusalem. * Dum hæc agerentur, accidit ut surgeret Dauid de strato suo post meridiem,

& deambulet in solario domus regis: viditque mulierem se lauuantem, ex aduerso super solarium suum: erat autem mulier pulchra valde. * Misit ergo rex, & requisivit quæ esset mulier. Nunciaturumque est ei quod ipsa esset Bethsabee filia Eliam, vxor viri Hethæi. * Missis itaque Dauid nuncijs, tulit eam. quæ cum ingressa esset ad illum, dormiuit cum ea: statimque sanctificata est ab immunditia sua: * & reueria, est in domum suam concepto foetu. Mittensque nunciavit Dauid, & ait: Concepisti. * Misit autem Dauid ad Ioab, dicens: Mitte ad me virum Hethæum. * Misitque Ioab virum ad Dauid. * Et venit vir ad Dauid. * Quæsiuitque Dauid quàm recte ageret Ioab, & populus, & quomodo administraretur bellum. * & dixit Dauid ad virum: Vade in domum tuam, & laua pedes tuos. * Et egressus est vir de domo regis, secutusque est eum cibus regius. * Dormiuit autem vir ante portam domus regis cum alijs seruis domini sui, & non descendit ad domum suum. * Nunciaturumque est Dauid a clientibus: Non iuit vir in domum suam. Erat Dauid ad virum: Numquid non de via venisti: quare non descendisti in domum tuam? * Et ait vir ad Dauid: Arca Dei & Israel & Iuda habitant in papilionibus, & dominus meus Ioab, & serui domini mei super faciem terræ manent: & ego ingrediar domum meam, ut comedam & bibam, & dormiam cum vxore mea: per salutem tuam, & per salutem animæ tuæ non faciam rem hæc. * Ait ergo Dauid ad virum: Mane hic etiam hodie, & cras dimittam te. Mansit vir in Ierusalem in die illa & altera: * & vocauit eum Dauid ut comederet coram se & biberet, & inebriauit eum: qui egressus vespere, dormiuit in strato suo cum seruis domini sui, & in domum suam non descendit. * Factum est ergo mane, & scripsit Dauid epistolam ad Ioab: misitque per manum viri, * (scribens in epistola: Ponite virum ex aduerso belli, ubi fortissimum est prælium: & derelinquite eum, ut percussus intereat.

|| Leu. 17. d.
18

1. Pal. 20.

1. Pal. 20.

2. 1

intererat. * Igitur cum Ioab obli-
deret urbem, posuit Vriam in lo-
co ubi sciebat viros esse fortissi-
mos. * Egrediuntur viri de ciuitate,
bellabant aduersum Ioab, & ceci-
derunt de populo seuuorum Da-
uid, & mortuus est etiam Vrias
Hethzus. * Misit itaque Ioab, &
nunciavit Dauid omnia verba
prælii: * præcepitq. nuncio, di-
cens: Cum compleueris vniuer-
sos sermones belli ad regem, * si
eum videris indignari, & dixerit:
Quare accessistis ad murum, &
prælatemini? Ignorabatis quod
multa desuper ex muro tela mi-
rantur? * Quis percussit Abime-
lech filium Ierobaam? * Nonne
mulier misit super eum fragmen
molæ de muro, & interfecit eum
in Thebes? quare iuxta murum
accessistis? dices: Etiam seruus
tuus Vrias Hethzus occubuit.
* Abijt ergo nuncius, & venit, &
narravit Dauid omnia quæ ei præ-
ceperat Ioab. * Et dixit nuncius
ad Dauid: Præualuerunt aduer-
sum nos viri, & egressi sunt ad
nos in agrum: nos autem facto
imperii persecuti eos sumus vsque
ad portam ciuitatis. * Et direxe-
runt iacula sagittarum ad seruos tuos
ex muro desuper: mortuiq. sunt
de seruis regis, quinetiam seruus
tuus Vrias Hethzus mortuus est.
* Et dixit Dauid ad nuncium: Hæc
dices Ioab: Non te frangat ista,
res: varius enim euentus est belli,
nunc hunc, & nunc illum consu-
mit gladius: conforta bellatores
tuos aduersus urbem, vt destruas
eam, & exhortare eos. * Audiuit
autem vxor Vriæ, quod mortuus
esset Vrias vir suus, & planxit eum.
* Transacto autem lectu misit Da-
uid, & introduxit eam in domum
suam, & facta est ei vxor, pepe-
ritq. ei filium: & displicuit ver-
bum hoc, quod fecerat Dauid, co-
ram Domino.

CAP. XII.

Misit ergo Dominus Nathan
ad Dauid: qui cum venisset
ad eum, dixit ei: Duo viri erant
in ciuitate vna, vnus diues, & al-
ter pauper. * Diues habebat oues,
& boues plurimos valde. * Pau-
per autem nihil habebat omnino,

præter ouem vnâ paruatulam, quæ
emerat, & nutrierat, & quæ creue-
rat apud eum cum filiis eius simul;
de pane illius comedens, & de cali-
ce eius bibens, & in sinu illius dor-
miens: eratq. illi sicut filia. * Cum
autem peregrinus quidam venisset
ad diuitem, parcens ille sumere
de ouibus & de bobus suis, &
exhiberet conuiuium peregrino
illi, qui venerat ad se, tulit ouem
viri pauperis, & præparauit cibos
homini qui venerat ad se. * Ira-
tus autem indignatione Dauid ad-
uersus hominem illum nimis, di-
xit ad Nathan: Viuit Dominus,
quoniam filius mortis est vir qui
fecit hoc. * Ouem reddet in qua-
druplum, eo quod fecerit verbum
istud, & non pepercerit. * Dixit
autem Nathan ad Dauid: Tu es
ille vir. Hæc dicit Dominus Deus
Israel: Ego vnxi te in regem super
Israel, & ego erui te de manu Saul,
& dedi tibi domum domini tui,
& vxores domini tui in sinu tuo,
dedi tibi domum Israel & Iuda:
& si parua sunt ista, adjiciam tibi
multo maiora. * Quare ergo con-
templisti verbum Domini vt fa-
ceres malum, in conspectu meo?
Vriam Hethzum percussisti gla-
dio, & vxorem illius accepisti in
vxorem tibi, & interfecisti eum
gladio filiorum Ammon. * Quam
ob rem non recedet gladius de
domo tua vsque in sempiternum,
eo quod despexeris me, & tuleris
vxorem Vriæ Hethzi, vt esset vxor
tua. * Itaque hæc dicit Dominus:
Ecce, ego suscitabo super te ma-
lum de domo tua, & tollam vxor-
es tuas in oculis tuis, & dabo
proximo tuo, & dormiet cum
vxoribus tuis in oculis Solis hu-
ius. * Tu enim fecisti abscondite:
ego autem faciam verbum istud in
conspectu omnis Israel, & in con-
spectu Solis. * Es dixit Dauid ad
Nathan: Peccaui Domino. Di-
xitq. Nathan ad Dauid: * Domi-
nus quoque transulit peccatum tuum:
non morieris. * Verumta-
men, quoniam blasphemare feci-
sti inimicos Domini, propter ver-
bum hoc, filius qui natus est ti-
bi, morte morietur. * Et reuer-
sus est Nathan in domum suam.
Percussit quoque Dominus paru-
lum, quem pepererat vxor Vriæ
Dauid

¶ Iud. 9. g. 11

¶ Exo. 22. 2

¶ J. 16. d. 21

¶ Eccl. 47. b

David, & desperatus est. * Depre- 16
 catusq. est David Dominum pro
 parvulo : & ieiunavit David ieiunio, & ingressus est eorum, tacuit
 super terram. * Venerunt autem 17
 seniores domus eius, cogentes eum
 ut surgeret de terra : qui noluit,
 nec comedit cum eis cibum. * Ac- 18
 cidit autem die septima ut moteretur
 infans : timueruntq. servi Da-
 vid nunciare ei quod mortuus es-
 set parvulus. dixerunt enim : Ecce
 cum parvulus adhuc viveret, lo-
 quebamur ad eum, & non audie-
 bat vocem nostram : quanto ma-
 gis si dixerimus, Mortuus est puer,
 se affliget ? * Cum ergo David vi- 19
 disset servos suos militantes, in-
 tellexit quod mortuus esset infan-
 tulus : dixitq. ad servos suos : Num
 mortuus est puer ? Qui responde-
 runt ei : Mortuus est. * Surrexit 20
 ergo David de terra : & lotus vn-
 ctusq. est : cumq. mutasset vestē,
 ingressus est domum Domini : &
 adoravit, & venit in domum suā,
 petiitq. ut ponerent ei panem,
 & comedit. * Dixerunt autem 21
 ei servi sui : Quis est sermo, quem
 fecisti ? propter infantem, cum
 adhuc viveret, ieiunasti & flebas :
 mortuo autem puero, surrexisti,
 & comeditisti panem. * Qui ait : 22
 Propter infantem, dum adhuc vi-
 ueret, ieiunavi & fleui : dicebam
 enim : Quis scit si forte donet eum
 mihi Dominus, & vivat infans ?
 * Nunc autem quia mortuus est, 23
 quare ieiunavi ? Numquid potero
 revocare eum amplius ? ego Va-
 dam magis ad eum : ille vero non
 reuertetur ad me. * Et consolatus 24
 est David Bethsabee vxorem suā,
 ingressusq. ad eam, dormiuit cum
 ea : quæ genuit siltum, & vocavit
 nomen eius Salomon, & Domi-
 nus dilexit eum. * Militq. in ma- 25
 nu Nathan propheta, & vocavit
 nomen eius, Amabilis Domino,
 eo quod diligeret eum Dominus.
 * Igitur pugnabat Iob contra 26
 Rabbath filiorum Ammon, & ex-
 pugnabat urbem regiam. * Mi- 27
 litq. Iob nuncios ad David, di-
 cens : Dimicavi adversum Rab-
 bath, & capienda est Urbs aqua- 28
 rum. * Nunc igitur congrega re-
 liquam partem populi, & oblide
 civitatem, & cape eam : ne, cum
 a me vastata fuerit urbs, nomini

meo ascribatur victoria. * Con- 19
 gregavit itaque David omnem po-
 pulum, & profectus est adversum
 Rabbath : cumq. dimicasset, ce-
 pit eam. * Et tulit diadema regis 30
 eorum de capite eius, pondo au-
 ri talentum, habens gemmas pre-
 tiosissimas, & impositum est su-
 per caput David. Sed & prædā
 civitatis asportavit multam valde : 11
 * populum quoque eius addu-
 cens serravit, & circumiecit super
 eos ferrata carpenta : diivilit, cul-
 tris, & traduxit in typo laterum :
 sic fecit vniuersis civitatibus filo-
 rum Ammon : & reuersus est Da-
 vid, & omnis exercitus in Ieru-
 salem.

C A P. XIII.

1 F Actum est autem post hæc, vt
 Absalom filij David sororem
 speciosissimā, vocabulo Thā-
 mar, adamaret Amnon filius Da-
 vid, * & deperiret eam valde, ita
 vt propter amorem eius agrotā-
 ret : quia cum esset virgo, difficile
 ei videbatur vt quippiam inhono-
 ste ageret cum ea. * Erat autem 3
 Amnon amicus, nomine Ionadab
 filius Semmaa fratris David, vir
 prudens valde. * Qui dixit ad 4
 eum : Quare sic attenuaris macie
 fili regis per singulos dies ? cur nō
 indicas mihi ? Dixitq. ei Amnon :
 Thamar sororem fratris mei Absa-
 lom amo. * Cui respondit Iona- 5
 dab : Cuba super lectum tuum,
 & languorem linde : cumq. vene-
 rit pater tuus vt visitet te, dic
 ei : Veniat, oro, Thamar soror
 mea, vt det mihi cibum, & faciat
 pulmentum, vt comedam de ma-
 nu eius. * Accubuit itaque Am- 6
 non, & quasi agrotare cepit :
 cumq. venisset rex ad visitandum
 eum, ait Amnon ad regem : Veni-
 at, obsecro, Thamar soror mea,
 vt faciat in oculis meis duas sor-
 bitionculas, & cibum capiam de
 manu eius. * Misit ergo David ad 7
 Thamar domum, dicens : Veni in
 domum Amnon fratris tui, & fac
 ei pulmentum. * Venitq. Thamar
 in domum Amnon fratris sui : ille
 autem iacebat : quæ tollens farinā
 commiscuit : & liquefaciens,
 in oculis eius coxit sorbitionculas.
 * Tollensq. quod coxerat, effudit, 9
 & po-

& posuit coram eo, & noluit com-
 mittere: dixitq. Amnon: Eijcite
 vniuersos a me. Cumq. eiecissent
 omnes, * dixit Amnon ad Tha-
 mar: Infer cibum in conclauem,
 vt vescar de manu tua. Tulit ergo
 Thamar forbitiunculas, quas fece-
 rat, & intulit ad Amnon fratrem
 suum in conclauem. * Cumq. ob-
 tulisset ei cibum, apprehendit eam,
 & ait: Veni, cuba mecum soror
 mea. * Quæ respondit ei: Noli
 frater mi, noli opprimere me,
 neque enim hoc fas est in Israel:
 noli facere stultitiam hanc. * Ego
 enim fere non potero opprobriũ
 meum, & tu eris quasi vnus de
 insipientibus in Israel: quin po-
 tius loquere ad regem, & non ne-
 gabit mō tibi. * Noluit autem
 acquiescere precibus eius, sed præ-
 ualens viribus oppressit eam, &
 cubauit cum ea. * Et exosam eam
 habuit Amnon odio magno ni-
 mis: ita vt maius esset odium,
 quo oderat eam, amore quo ante
 dilexerat. Dixitq. ei Amnon:
 Surge, & vade. * Quæ respondit
 ei: Maius est hoc malum, quod
 nunc agis aduersum me, quàm
 quod ante fecisti, expellens me.
 Et noluit audire eam: * sed voca-
 to puero, qui ministrabat ei, di-
 xit: Eijce hanc a me foras, & clau-
 de ostium post eam. * Quæ in-
 data erat talari tunica: huiusce-
 modi enim filiz regis virgines ve-
 stibus utebantur. Eiecit itaque
 eam minister illius foras: clausitq.
 fores post eam. * Quæ aspergens
 cinerem capiti suo, scissa talari
 tunica, impositisq. manibus su-
 per caput suum, ibat ingrediens,
 & clamans. * Dixit autem ei Ab-
 salom frater suus: Numquid Am-
 non frater tuus concubuit tecum?
 sed nunc soror race, frater tuus
 est: neque affligas cor tuum pro
 hac re. Manlit itaque Thamar co-
 tabescens in domo Absalom fra-
 tris sui. * Cum autem audisset
 rex Dauid verba hæc, contristatus
 est valde, & noluit contristare
 spiritum Amnon filij sui, quoniã
 diligebat eum, quia primogenitus
 erat ei. * Porro non est locutus
 Absalom ad Amnon nec malum,
 nec bonum: oderat enim Absa-
 lom Amnon, eo quod violasset
 Thamar sororem suam. Factum

est autem post tempus biennij, vt
 tenderentur oues Absalom in
 Baalhazor, quæ est iuxta Ephraim:
 & vocauit Absalom omnes filios
 regis, * venitq. ad regem, & ait
 ad eum: Ecce tendentur oues ser-
 uui tui: veniat, oro, rex cum ser-
 uis suis ad seruum suum. * Di-
 xitq. rex ad Absalom: Noli fili
 mi, noli rogare vt veniamus om-
 nes, & grauemur te. Cum autem
 cogeret eum, & noluisset ire, be-
 nedixit ei. * Et ait Absalom: Si
 non vis venire, veniat, obsecro,
 nobiscum saltem Amnon frater
 meus. Dixitq. ad eum rex: Non
 est necesse vt vadat tecum. * Coe-
 git itaque Absalom eum, & dimi-
 sit cum eo Amnon & vniuersos fi-
 lios regis. Feceratq. Absalom
 conuiuium, quasi conuiuium re-
 gis. * Præceperat autem Absalom
 pueris suis, dicens: Obseruate cum
 temulentus fuerit Amnon vino, &
 dixerō vobis: Percutite eum, &
 interficite, nolite timere: ego enim
 sum qui præcipio vobis: robora-
 mini, & estote viri fortes. * Fe-
 cerunt ergo pueri Absalom aduer-
 sum Amnon, sicut præceperat eis
 Absalom. Surgentesq. omnes fi-
 lij regis ascenderunt singuli inulas
 suas, & fugerunt. * Cumq. ad-
 huc pergerent in itinere, fama
 peruenit ad Dauid, dicens: Per-
 cussit Absalom omnes filios regis,
 & nō remansit ex eis saltem vnus.
 * Surrexit itaque rex, & scidit ve-
 stimenta sua: & cecidit super ter-
 ram, & omnes serui illius, qui as-
 sistebant ei, sciderunt vestimenta
 sua. * Respondens autem Iona-
 dab filius Semmai fratris Dauid,
 dixit: Ne æstimer dominus meus
 rex, quod omnes pueri filij regis
 occisi sint: Amnon solus mortuus
 est, quoniam in ore Absalom
 erat positus ex die qua oppressit
 Thamar sororem eius. * Nunc er-
 go ne ponat dominus meus rex
 super cor suum verbum istud, di-
 cens: Omnes filij regis occisi sunt.
 Quoniam Amnon solus mortuus
 est. * Fugit autem Absalom: &
 eleuauit puer specularos oculos
 suos, & aspexit: & ecce populus
 multus veniebat per iter deuini
 ex latere montis. * Dixit autem
 Ionadab ad regem: Ecce filij re-
 gis adsunt: iuxta verbum serui tui
 &c

factum est . * Cumq. cessasset loqui , apparuerunt & filij regis : & intrantes leuauerunt vocem suam , & fleuerunt : sed & rex & omnes serui eius fleuerunt ploratu magno nimis . * Porro Absalom fugiens , abiit ad Tholomai filium Ammiud regem Geslur . Luxit ergo David filium suum vinctis diebus . * Absalom autem cum fuisset , & venisset in Geslur , fuit ibi tribus annis . * Cessauitq. rex Dauid persequi Absalom , eo quod consolatus esset super Amnon interitu .

CAP. XIII.

Intelligens autem Iob filius Saruiz , quod cor regis versum esset ad Absalom , * misit Thecutam , & tulit inde mulierem sapientem : dixitq. ad eam : Lugere te simula , & induere veste lugubri , & ne vngaris oleo , vt sis quasi mulier iam plurimo tempore lugens mortuum : * & ingredieris ad regem , & loqueris ad eum sermones huiusmodi . Posuit autem Iob verba in ore eius . * Itaque cum ingressa fuisset mulier Thecutis ad regem , cecidit coram eo super terram , & adorauit , & dixit : Serua me rex . * Et ait ad eam rex : Quid caula habes ? Quz respondit : Heu , mulier vidua ego sum : mortuus est enim vir meus . * Et ancilla tuz erant duo filij : qui rixati sunt aduersum se in agro , nullusq. erat , qui eos prohibere posset : & percussit alter alterum , & interfecit eum . * Et ecce conlurgens vniuersa cognatio aduersum ancillam tuam , dicit : Trade eum , qui percussit fratrem suum , vt occidamus eum pro anima fratris sui , quem interfecit , & deleamus heredem : & quarent extinguere scintillam meam , quz relicta est , vt non superlit viro meo nomen , & reliquz super terram . * Et ait rex ad mulierem : Vade in domum tuam , & ego iubebo pro te . * Dixitq. mulier Thecutis ad regem : In me , domine mi rex , sit iniquitas , & in domum patris mei : rex autem & thronus eius sit innocens . * Et ait rex : Qui contradixit tibi , adduc eum ad me ,

& ultra non addet vt tangat te . * Quz ait : Recorderetur rex Domini Dei sui , vt non multiplicentur proximi sanguinis ad vlciscendū , & nequaquam interficiant filium meum . Quz ait : Viuit Dominus , quia non cadet de capillis filij tui super terram . * Dixit ergo mulier : Loquatur ancilla tua ad dominum meum regem verbum . Et ait : Loquere . * Dixitq. mulier : Quare cogitasti huiusmodi rem contra populum Dei , & locutus est rex verbum istud vt peccet , & non reducat eictum suum ? * Omnes morimur , & quasi aquz dilabimur in terram , quz non reuertuntur : nec vult Deus perire animam , sed retrahat cogitans ne penitus pereat qui abiectus est . * Num igitur veni , vt loquar ad dominum meum regem verbum hoc , presente populo . Et dixit ancilla tua : Loquar ad regem , si quo modo faciat rex verbum ancillz suz . * Et audiuit rex , vt liberaret ancillam suam de manu omnium , qui volebant de hereditate Dei delere me , & filium meum simul . * Dicit ergo ancilla tua , vt fiat verbum Domini mei regis sicut sacrificium . Sicut enim Angelus Dei , sic est dominus meus rex , vt nec benedictione , nec maledictione moueatur : vnde & Dominus Deus tuus est tecum . * Et respondens rex , dixit ad mulierem : Ne abscondas a me verbum , quod te interrogo . Dixitq. ei mulier : Loquere domine mi rex . * Et ait rex : Numquid manus Iob tecum est in omnibus istis ? Respondit mulier , & ait : Per salutem animz tuz , domine mi rex , nec ad sinistram , nec ad dexteram est ex omnibus his , quz locutus est dominus meus rex : seruus enim tuus Iob , ipse praecepit mihi , & ipse posuit in os ancillz tuz omnia verba hzc . * Vt verterem figuram sermonis huius , seruus tuus Iob praecepit istud : tu autem domine mi rex , sapiens es , sicut habet sapientiam Angelus Dei , vt intelligas omnia super terram . * Et ait rex ad Iob : Ecce placatus feci verbum tuum : vade ergo , & reuoca puerum Absalom . * Cadensq. Iob super faciem suam in terram ,

|| Eze. 18. g.
32. & 11. c.
11

ram, adorauit, & benedixit regi:
 & dixit Ioab: Hodie intellexit
 seruus tuus, quia inueni gratiam
 in oculis tuis, domine mi rex:
 fecisti enim sermonem serui tui.
 * Surrexit ergo Ioab & abiit in
 Gessur, & adduxit Absalom in
 Ierusalem. * Dixit autem rex:
 Reuertatur in domum suam, &
 faciem meam non videat. Reuer-
 sus est itaque Absalom in domum
 suam, & faciem regis non vidit.
 * Porro sicut Absalom, vir non
 erat pulcher in omni Israel, & de-
 corus nimis: a vestigio pedis vs-
 que ad verticem non erat in eo vi-
 la macula. * Et quando tondebat
 capillum (semel autem in anno
 tondebatur, quia grauabat eum
 casaries) ponderabat capillos ca-
 pitis sui ducentis siclis, pondere
 publico. * Nati sunt autem Absa-
 lom filii tres: & filia vna nomine
 Thamar, elegantis formæ. * Man-
 sitq. Absalom in Ierusalem duo-
 bus annis, & faciem regis non vi-
 dit. * Misit itaque ad Ioab, vt re-
 teret eum ad regem: qui noluit ve-
 nire ad eum. Cumq. secundo mi-
 sisset, & ille noluisset venire ad eum,
 * dixit seruis suis: Scitis agrum
 Ioab iuxta agrum meum, habentem
 messiem hordei: ite igitur, &
 succendite eum igni. Succenderunt
 ergo serui Absalom segetem igni.
 Et venientes serui Ioab, scissis ves-
 tibus suis, dixerunt: Succende-
 runt serui Absalom partem agri
 igni. * Surrexitq. Ioab, & venit ad
 Absalom in domum eius, & dixit:
 Quare succenderunt serui tui se-
 getem meam igni? * Et respondit
 Absalom ad Ioab: Misit ad te ob-
 secrans vt venires ad me, & mit-
 terem te ad regem, & diceres ei:
 Quare venit de Gessur? melius mi-
 hi erat ibi esse: obsecro ergo vt vi-
 deam faciem regis: quod si me-
 mor est iniquitatis meæ, interficiat
 me. * Ingressus itaque Ioab ad regem,
 nuntiavit ei omnia: & voca-
 tusq. est Absalom, & intrauit ad
 regem, & adorauit super faciem
 terræ coram eo: osculatusq. est
 rex Absalom.

CAP. XV.

Igitur post hæc fecit sibi Absa-
 lom currus, & equites, & quin-

quaginta viros, qui præcederent
 eum. * Et mane conflurgens Absa-
 lom, stabat iuxta introitum por-
 tæ, & omnem virum, qui habebat
 negotium vt veniret ad regis iu-
 dicium, vocabat Absalom ad se, &
 dicebat: De qua ciuitate es tu?
 Qui respondens aiebat: Ex vna
 tribu Israel ego sum seruus tuus.
 * Respondebatq. ei Absalom: Vi-
 dentur mihi sermones tui boni &
 iusti. Sed non est qui te audiat
 constitutus a rege, dicebatq. Absa-
 lom: * Quis me constituat iudi-
 cem super terram, & ad me ve-
 niant omnes, qui habent negotiū,
 & iusto iudicem? * Sed & cum
 accederet ad eum homo vt saluta-
 ret illum, extendebat manum
 suam, & apprehendens, oscula-
 tur eum. * Faciebatq. hoc omni
 Israel venienti ad iudicium, vt au-
 diretur a rege, & sollicitatur corda.
 * Post quadraginta
 autem annos, dixit Absalom ad
 regem Dauid: Vadam, & reddam
 vota mea quæ voui Domino in
 Hebron. * Vouens enim vouit ser-
 uus tuus, cum esset in Gessur Sy-
 riaz, dicens: Si reduxerit me Domi-
 nus in Ierusalem, sacrificabo Do-
 mino. * Dixitq. ei rex Dauid: Va-
 de in pace. Et surrexit, & abiit in
 Hebron. * Misit autem Absalom
 exploratores in vniuersas tribus Is-
 rael, dicens: Statim vt audieritis
 clangorem buccinæ, dicite: Re-
 gnauit Absalom in Hebron. * Por-
 ro cum Absalom ierunt ducenti vi-
 ri de Ierusalem vocati, euntes sim-
 plici corde, & causam penitus
 ignorantes. * Accersiuu quoque
 Absalom Achitophel Gilonitem
 consiliarium Dauid, de ciuitate sua
 Gilo. Cumq. immolaret victimas,
 facta est coniuratio valida, & popu-
 lusq. concurrens augebatur cum
 Absalom. * Venit igitur nuntius
 ad Dauid, dicens: Toro corde
 vniuersus Israel sequitur Absa-
 lom. * Et ait Dauid seruis suis, qui
 erant cum eo in Ierusalem: Surgi-
 te, fugiamus: neque enim erit nobis
 estugium a facie Absalom: se-
 stinate egredi, ne forte veniens oc-
 cupet nos, & impellat super nos
 ruinam, & percutiat ciuitatem
 in ore gladij. * Dixeruntq. serui
 regis ad eum: omnia quæcum-
 que præcepit dominus nolles
 rex,

rex³, libenter exequemur serui
tui. * Egressus est ergo rex, & vni-
uersa domus eius pedibus suis : &
dereliquit rex decem mulieres cō-
cubinas ad custodiendam domū .
* Egressusq; rex & omnis Israel
pedibus suis, stetit procul a do-
mo : * & vniuersi serui eius ambu-
labant iuxta eum, & legiones Ce-
rethi, & Phelethi, & omnes Ge-
thari, pugnatores validi, sexcenti
viri qui secuti eum fuerant de
Geth pedites, præcedebant regem.
* Dixit autem rex ad Ethai Ge-
thazum : Cur venis nobiscum ? re-
uertere, & habita cum rege, quia
peregrinus es, & egressus es de lo-
co tuo . * Hec venisti, & hodie
compelleris nobiscum egredi : ego
autem vadam quod iuratus sum :
revertere, & redue tecum fratres
tuos, & Dominus faciet tecum
misericordiam, & veritatem, quia
ostendisti gratiam & fidem . * Et
respondit Ethai regi, dicens : Vi-
uit Dominus, & vivit dominus
meus rex : quoniā in quocumque
loco fueris domine mi rex, siue
in monte, siue in vita, ibi erit ser-
uus tuus . * Et ait David Ethai :
Veni, & transi . Et transiit Ethai
Gethaz, & omnes viri, qui cum
eo erant, & reliqua multitudo .
* Omnesq; flebant voce magna, &
vniuersus populus transibat : rex
quoque transgredebatur Torren-
tem Cedron, & cunctus populus
incedebat contra viam, quæ respi-
cit ad desertum . * Venit autem &
Sadoc sacerdos, & vniuersi Leuitæ
cum eo, portantes arcam fœderis
Dei, & deposuerunt arcam Dei : &
ascendit Abiathar, donec expletus
esset omnis populus, qui egressus
fuerat de ciuitate . * Et dixit
rex ad Sadoc : Reporta arcam Dei
in urbem : si inuenero gratiam in
oculis Domini, reducet me, &
ostendet mihi eam, & tabernacu-
lum suum . * Si autem dixerit mi-
hi : Non places : præsto sum, fa-
ciat quod bonum est coram se .
* Et dixit rex ad Sadoc sacerdo-
tem : O videns revertere in ciui-
tatem in pace : & Achimaas filius
tuus, & Ionathas filius Abiathar
duo filij vestri, sint vobiscum .
* Ecce ego abscondar in campe-
nibus deserti, donec veniat sermo
vobis indicans mihi . * Reporta-

uerunt ergo Sadoc, & Abiathar ar-
cam Dei in Ierusalem : & manser-
unt ibi . * Porro David ascende-
bat Oliuum oliuarum, scandens
& flens, nudis pedibus incedens, &
operto capite, sed & omnis popu-
lus, qui erat cum eo, operto ca-
pite ascendebat plorans . * Nun-
ciatum est autem David quod &
Ahitophel esset in coniuratione
cum Absalom, dixitq; David : In-
satus, quæso, Domine consilium .
* Achitophel . * Cumq; ascenderet
David summitatem montis, in quo
adoraturus erat Dominum, ecce
occurrit ei Chusai Arachites, scissa
veste, & terra pleno capite . * Et
dixit ei David : Si veneris mecum,
eris mihi oneri : * si autem in ci-
uitatem reuertaris, & dixeris Ab-
salom : Seruus tuus sum, rex : sicut
fui seruus patris tui, sic ero seruus
tuus : dissipabis consilium Achi-
tophel . * Habes autem tecum
Sadoc, & Abiathar sacerdotes : &
omne verbum quodcumque au-
dieris de domo regis, indicabis
Sadoc, & Abiathar sacerdotibus .
* Sunt autem cum eis duo filij
eorum Achimaas filius Sadoc, &
Ionathas filius Abiathar : & mite-
tis per eos ad me omne verbum
quod audieritis . * Veniente ergo
Chusai amico David in ciuita-
tem, Absalom quoque ingressus
est Ierusalem .

C A P . XVI .

I C Vmque David transisset paulu-
lum montis verticem, appa-
ruit Siba puer Miphiboseth in oc-
cursum eius, cum duobus asinis,
qui onerati erant ducentis pani-
bus, & centum alligaturis vix
passæ, & centum massis palatha-
rum, & vtre vini . * Et dixit rex
Sibæ . Quid tibi volunt hæc ? Re-
sponditq; Sibæ : Asini, domesti-
cis regis vt sederint : panes & pa-
lathæ ad vescendum pueris tuis :
vinum autem vt bibat siquis defe-
cerit in deserto . * Et ait rex : Vbi
est filius domini tui ? * Respon-
ditq; Sibæ regi : Remansit in Je-
rusalem, dicens : Hodie restituet
mihi domus Israel regnum patris
mei . * Et ait rex Sibæ : Tuæ sint
omnia quæ fuerunt Miphiboseth .
Dixitq; Sibæ : Oro vt inueniam

S a gratiam

II. Reg. 2.
b. 3

gratiam coram te, domine mi-
rex. * Venit ergo rex David vs-
que Bahurim: & ecce egredieba-
tur inde vir de cognatione domus
Saul, nomine Semei, filius Gera,
proceedebatq. egrediens, & ma-
ledicebat, & mittebatq. lapides
contra David, & contra vniuer-
sos seruos regis David: omnis
autem populus, & vniuersi bel-
latores a dextro, & a sinistro la-
tere regis incedebant. * Ita au-
tem loquebatur Semei cum male-
diceret regi: Egredere, egredere
vir sanguinum, & vir Belial. * Red-
didit tibi Dominus vniuersum san-
guinem domus Saul: quoniam in-
uasisti regnum pro eo, & dedit
Dominus regnum in manu Ab-
salom filij tui, & ecce premunt
te mala tua, quoniam vir sangui-
num es. * Dixit autem Abisai fi-
lius Saruiz, regi: Quare maledi-
cit canis hic mortuus domino
in eo regit vadam, & amputabo ca-
put eius. * Et ait rex: Quid mihi
& vobis est filij Saruiz? dimitti-
te eum, vt maledicat: Dominus
enim precepit ei vt malediceret
David: & quis est qui audeat di-
cere, quare sic fecerit? * Et ait
rex Abisai, & vniuersi serui sui:
Ecce filius meus, qui egressus est
de utero meo, quirit animam
meam: quanto magis nunc fi-
lius lemini? dimittite eum vt
maledicat iuxta preceptum Do-
mini: * si forte respiciat Domi-
nus afflictionem meam, & red-
dat mihi Dominus bonum pro
maledictione hac hodierna. * Am-
bulabat itaque David & socij
eius per viam cum eo. Semei au-
tem per iugum montis ex latere,
contra illum gradiebatur, male-
dicens, & mittens lapides aduer-
sum eum, terramq. spargens.
* Venit itaque rex, & vniuersus
populus cum eo lassus, & refocil-
lati sunt ibi. * Absalom autem
& omnis populus eius ingressi
sunt Ierusalem, sed & Achitophel
cum eo. * Cum autem venisset
Chusai Arachites amicus David
ad Absalom, locutus est ad eum:
Salue rex, salue rex. * Ad quem
Absalom. Hec est, inquit, gra-
tia tua ad amicum tuum? qua-
re non iuisti cum amico tuo?
* Responditq. Chusai ad Absa-

lom: Nequaquam: quia illi esse,
ro, quem elegit Dominus, & om-
nis hic populus, & vniuersus Is-
rael, & cum eo manebo. * Sed vt &
hoc inferam, cui ego seruiturus
sum? nonne filio regis? sicut parui
patri tuo, ita parebo & tibi. * Dix-
it autem Absalom ad Achitophel:
Inite consilium quid agere debea-
mus. * Et ait Achitophel ad Ab-
salom: Ingredere ad concubinas
patris tui, quas dimisit ad custo-
diendam domum: vt cum audierit
omnis Israel quod fecideris pa-
trem tuum, roborentur tecum.
* Manus eorum. * Et tenderunt
ergo Absalom tabernaculum in
solario, ingressusq. est ad concu-
binas patris sui coram vniuerso
Israel. * Consilium autem Achito-
phel, quod dabat in diebus illis,
quasi si quis consuleret Deum:
sic erat omne consilium Achito-
phel, & cum esset cum David, &
cum esset cum Absalom.

II. 12. c. 11

C A P. XVII.

Dixit ergo Achitophel ad Ab-
salom: Eligam mihi duode-
cim millia virorum, & confur-
gens persequar David hac nocte.
* Et irruens super eum (quippe
qui lassus est, & solutis manibus)
percutiam eum: cumq. fugerit om-
nis populus, qui cum eo est, per-
cutiam regem desolatum. * Et re-
ducam vniuersum populum, quo-
modo vnus homo reuerti solet: v-
num enim virum tu quaris: & om-
nis populus erit in pace. * Placuitq.
sermo eius Absalom, & cunctis
maioribus natu Israel. * Ait au-
tem Absalom: Vocate Chusai Ara-
chiten, & audiamus quid etiam
ipse dicat. * Cumq. venisset Chu-
sai ad Absalom, ait Absalom ad
eum: Huicsemodi sermonem lo-
cutus est Achitophel: facere debe-
mus an non? quod das consilium?
* Et dixit Chusai ad Absalom:
Non est bonum consilium, quod
dedit Achitophel hac vice. * Et
rursus intulit Chusai: Tu nosti
patrem tuum, & viros, qui cum
eo sunt, esse fortissimos & amaro
animo, veluti si vrsa raptis capulis
in saltu leuiat: sed & pater tuus
vir bellator est, nec morabitur cu
populo. * Forsit nunc latet
in fo-

in foueis, aut in vno, quo voluerit, loco: & cum ceciderit vnus quilibet in principio, audiet quicumque audierit, & dicet: Facta est plaga in populo qui sequebatur Absalom. * Et fortissimus quisque, cuius cor est quasi leonis, pauore soluetur: scit enim omnis populus Israel fortem esse patrem tuum, & robustos omnes qui cum eo sunt. * Sed hoc mihi videtur rectum esse consilium: Congregetur ad te vniuersus Israel, a Dan vsque Bersabee, quasi arena maris innumereabilis: & tu eris in medio eorum. * Et irruemus super eum in quocumque loco inuentus fuerit: & operiemus eum, sicut cadere solet ros super terram: & non relinquemus de viris, qui cum eo sunt, ne vnum quidem. * Quod si verbum aliquam fuerit ingressus, circumdabit omnis Israel ciuitati illi fines, & trahemus eam in torrente, vt non reperiatur ne calculus quidem ex ea. * Dixitq. Absalom, & omnes viri Israel: Melius est consilium Chusai Arachitae, consilio Achitophel: Domini autem nutu dissipatum est consilium Achitophel vtile, vt induceret Dominus super Absalom malum. * Et ait Chusai Sadoc, & Abiathar sacerdotibus: Hoc & hoc modo consilium dedit Achitophel Absalom, & seniores Israel: & ego tale & tale dedi consilium. * Nunc ergo mittite cito, & nunciate Dauid, dicentes: Ne moreris nocte hac in caesptribus deferri, sed absque dilatione transgredere: ne forte absorbeat rex, & omnis populus qui cum eo est. * Ionathas autem & Achimaas stabant iuxta Fontem rogel: abiit ancilla & nunciavit eis: & illi profecti sunt, vt reserent ad regem Dauid nuncium: non enim poterant videri, aut introire ciuitatem. * Vidit autem eos quidam puer, & indicauit Absalom: illi vero concito gradu ingressi sunt domum cuiusdam viri in Bahurim, qui habebat puteum in vestibulo suo, & descenderunt in eum. * Tulit autem mulier, & expandit velamen super os putei, quasi siccas pituias: & siclauit res. * Cumq. venissent serui Absalom in domum,

ad mulierem dixerunt: Vbi est Achimaas & Ionathas? Et respondit eis mulier: Transierunt festinanter, gustata paululum aqua. At hi qui quaerebant, cum non reperissent, reuersi sunt in Ierusalem. * Cumq. abiissent, ascenderunt illi de puteo, & pergentes nunciauerunt regi Dauid, & dixerunt: Surgite, & transite cito fluuium: quoniam huiusmodi dedit consilium contra vos Achitophel. * Surrexit ergo Dauid, & omnis populus qui cum eo erat, & transierunt Iordanem, donec dilucesceret: & ne vnus quidem residuus fuit, qui non transisset fluuium. * Porro Achitophel videns quod non fuisset factum consilium suum, strauit asinum suum, surrexitq. & abiit in domum suam & in ciuitatem suam: & disposita domo sua, suspendio interijt, & sepultus est in sepulchro patris sui. * Dauid autem venit in Castra, & Absalom transiit Iordanem, ipse & omnes viri Israel cum eo. * Amasam vero constituit Absalom pro Ioab super exercitum: Amasa autem erat filius viri, qui vocabatur Ietta de Iisraeli, qui ingressus est ad Abigail filiam Naas, sororem Saruiz, quae fuit mater Ioab. * Et castrametatus est Israel cum Absalom in Terra Galaad. * Cumq. venisset Dauid in Castra, Sobi filius Naas de Rabbath filiorum Ammon, & Machir filius Ammiel de Lodabar, & Berzellai Galaadites de Rogelim, obtulerunt ei stratoria, & tapetia, & vasa sicilia, frumentum, & hordeum, & farinam, & polentam, & fabam, & lentem, & fruxum cicer, & mel, & butyrum, oues, & pingues vitulos: dederuntq. Dauid, & populo, qui cum eo erat, ad vescendum: suspicati enim sunt, populum fame, & siti fatigari in deserto.

CAP. XVII.

Igitur considerato Dauid populo suo constituit super eos tribunos & centuriones, & dedit populi tertiam partem sub manu Ioab, & tertiam partem sub manu Abitai filij Saruiz fratris Ioab,

S & ter-

& tertiam partē sub manu Ethai, qui erat de Geth, dixitq. rex ad populum: Egrediat & ego vobiscum. * Et respondit populus: Non exhibis: siue enim fugerimus, non magnopere ad eos de nobis pertinebit: siue media pars ceciderit e nobis, non satis curabunt: quia tu vnus pro decem millibus computaris: melius est igitur ut sis nobis in vrbe praesidio. * Ad quos rex ait: Quod vobis videtur rectum, hoc faciam. Stetit ergo rex iuxta portam: egrediebaturq. populus per turmas suas centeni, & milleni. * Et praecepit rex Ioab, & Abisai, & Ethai, dicens: Seruate mihi puerum Absalom. Et omnis populus audiebat praeipientem regem cunctis principibus pro Absaloni. * Itaque egressus est populus in campum contra Israel, & factum est praelium in saltu Ephraim. * Et celsus est ibi populus Israel ab exercitu Dauid, factaq. est plaga magna in die illa, viginti milium. * Fuit autem ibi praelium dispersum super faciem omnis terrae, & multo plures erant, quos saltus consumpserat de populo, quam hi, quos vouerat gladius in die illa. * Accidit autem vt occurreret Absalom seruis Dauid, sedens mulo: cumq. ingressus fuisset mulus subter condensam quercum & magnam, adhæsit caput eius quercui: & illo suspensio inter caelum & terram, mulus, cui infederat, pertransiuit. * Vidit autem hoc quispiam, & nuntiavit Ioab, dicens: Vidi Absalom pendere de quercu. * Et ait Ioab viro, qui nunciauerat ei: Si vidisti, quare non confodisti eum cum terra, & ego dedissem tibi decem argenti scielos, & vnum balteum? * Qui dixit ad Ioab: Si appenderes in manibus meis mille argenteos, nequaquam mitterem manum meam in filium regis: audientibus enim nobis praecepit rex tibi, & Abisai, & Ethai, dicens: Custodite mihi puerum Absalom. * Sed & si fecissem contra animam meam audacter, nequaquam hoc regem latere potuisset, & tu stares ex aduerso? * Et ait Ioab: Non sicut tu vis, sed aggrediar eum coram te. Tuli ergo tres

lanceas in manu sua, & infixit eas in corde Absalom: cumq. adhuc palpitaret hærens in quercu, cucurrerunt decem iuvenes armigeri Ioab, & percutientes interfecerunt eum. * Cecinit autem Ioab buccina, & retinuit populum, ne persequeretur fugientem Israel, volens parcere multitudini. * Et tulerunt Absalom, & proiecerunt eum in saltu, in fossam grandem, & comportauerunt super eum acervum lapidum magnum: n. mis: omnis autem Israel fugit in tabernacula sua. * Porro Absalom crexerat sibi: cum adhuc viveret, titulum qui est in Valle regis: dixerat enim: Non habeo huius, & hoc enim nomen nomen meum. Vocauitq. titulum nomine suo, & appellatur Manus Absalom, vsque ad hanc diem. * Achimaas autem filius Sadoc, ait: Curram, & nuntiabo regi, quia iudicium fecerit ei Dominus de manu inimicorum eius. * Ad quem Ioab dixit: Non eris nuncius in hac die, sed nuntiabis in alia: hodie nolo te nunciare, filius enim regis est mortuus. * Et ait Ioab Chusi: Vade, & nuncia regi quæ vidisti. Adorauit Chusi Ioab, & cucurrit. * Rursum autem Achimaas filius Sadoc dixit ad Ioab: Quid impedit si etiam ego curram post Chusi? Dixitq. ei Ioab: Quid vis? Currite filii mei: non eris boni nuncius paupulus. * Qui respondit: Quid enim si cucurrero? Et ait ei: Curte. Currens ergo Achimaas per viam compendii, transiuit Chusi. * Dauid autem sedebat inter duas portas: speculator vero, qui erat in fastigio portæ super murum, eleuans oculos, vidit hominem currentem solum. * Et exclamans indicauit regi: dixitq. rex: Si solus est, bonus est nuncius in ore eius. Propterantem autem illo, & accedente propius, vidit speculator hominem alterum currentem, & vociferans in culmine, ait: Apparet mihi alter homo currentes solus. Dixitq. rex: Et iste bonus est nuncius. * Speculator autem, Contemplor, ait, cursum prioris, quasi cursum Achimaas filii Sadoc. Et ait rex: Vir bonus est: & nuncium portans bonum, venit. * Clamans autem Achimaas, dixit ad regem: Salue rex. Et adorans regem

regem coram eo pronus in terrā,
ait: Benedixit Dominus Deus
tuus, qui conclulit homines qui
leuauerunt manus suas contra do-
minum meum regem. * Et ait rex:
Eftne pax puero Abfalom? Dixitq.
Achimaas: Vili tumultū magnus,
cum mitteret Ioab feruus tuus, o
rex, me feruum tuum: nescio al-
liud. * Ad quem rex: Transi, ait,
& ita hic. Cumq. ille tranfiffet, &
fleret, * apparuit Chusi: & ve-
niens ait: Bonum apporto nun-
cium, domine mi rex: iudicauit
enim pro te Dominus hodie de
manu omnium qui surrexerunt
contra te. * Dixit autem rex
ad Chusi: Eftne pax puero Abfa-
lom? Cui respondens Chusi, Fiant,
inquit, sicut puer, inimici domi-
ni mei regis, & vniuersi qui con-
furgunt aduersus eum in malum.
* Contristatus itaque rex, ascen-
dit coenaculum portæ, & fleuit.
Et sic loquebatur, vadens: Fili
mi Abfalom, Abfalom fili mi:
quis mihi tribuat vt ego moriar
pro te, Abfalom fili mi, fili mi Ab-
falom?

CAP. XIX.

Nunciatum est autē Ioab quōd
rex fletet & lugeret nūm-
suum: * & versa est victoria in
luctum in die illa omni populo:
audiuit enim populus in die illa,
dici: Dolet rex super filio suo.
* Et declinauit populus in die
illa ingredi ciuitatem, quomodo
declinare solet populus verius &
fugiens de prælio. * Porro rex
operuit caput suum, & clamabat
vōce magna: Fili mi Abfalom,
Abfalom fili mi, fili mi. * In-
gressus ergo Ioab ad regem in do-
mum, dixit: Confudisti hodie
vultus omnium feruorum tuo-
rum, qui saluam fecerunt animam
tuam, & animam filiorum tuo-
rum, & filiarum tuarum, & ani-
mam vxorum tuarum, & animam
concubinarum tuarum. * Di-
ligis odientes te, & odio habes
diligentes te: & ostendisti hodie
quia non curas de ducibus tuis,
& de feruis tuis: & vere cognoui
modo, quia li Abfalom viueret,
& omnes nos occubissemus, tunc
placere tibi. * Nunc igitur lux-

ge, & procede, & alloquens sa-
tisfac feruis tuis: iuro enim tibi
per Dominum, quod si non ex-
ieris, ne vnus quidem remansu-
rus sit tecum nocte hac: & peius
erit hoc tibi, quā omnia ma-
la, quæ venerunt super te ab ado-
lescentia tua vsque in præsens.

* Surrexit ergo rex & sedit in por-
ta: & omni populo nunciatum
est quod rex sederet in porta:
venitq. vniuersa multitudo co-
ram rege: Israel autem fugit in
tabernacula sua. * Omnis quo-
que populus certabat in cunctis
tribubus Israel, dicens: Rex li-
berauit nos te manu inimicorum
nostrorum, ipse saluauit nos de
manu Philistinorum: & nunc
fugit de terra propter Abfalom.
* Abfalom autem, quem vixi-
mus super nos, mortuus est in
bello: vsquequo siletis, & non
reducitis regem? * Rex vero Da-
uid misit ad Sadoc, & Abiathar
sacerdotes, dicens: Loquimini
ad maiores natu Iuda, dicentes:
Cur venitis nouissimi ad reducen-
dum regem in domum suam?
(Sermo autem omnis Israel per-
uenerat ad regem in domo eius.)

* Fratres mei vos, os meum, &
caro mea vos, quare nouissimi
reducitis regem? * Et Amasā di-
cite: Nonne os meum, & caro
mea es? Hæc faciat mihi Deus,
& hæc addat, si non magister
militiæ fueris coram me omni
tempore pro Ioab. * Et inclina-
uit cor omnium virorum Iuda,
quali viri vnus: miseruntq. ad
regem, dicentes: Reuertere tu,
& omnes ferui tui. * Et reuer-
sus est rex: & venit vsque ad Ior-
danem, & omnis Iuda venit vs-
que in Galgalim vt occurreret
regi, & traduceret eum Iorda-
nem. * Festinauit autem Semei
filius Gera filij Iemini dñi Baha-
rim, & descendit cum viis Iuda
in occursum regis David: cum
mille viris de Beniamin, & Siba
puer de domo Saul: & quin-
decim filij eius, ac viginti serui
erant cum eo: & irruentes Ior-
danem, ante regem transierunt
vada, vt traducerent domum re-
gis, & facerent iuxta iussuionem
eius: Semei autem filius Gera pro-
stratus corā rege, cū iam transisset

Jordanem, * dixit ad eum : Ne
 reputes mihi domine mi iniquita-
 tem, neque memineris iniuriarum
 serui tui in die qua egressus es do-
 mine mi rex de Ierusalem, ne-
 que ponas rex in corde tuo. * A-
 gnosco enim seruus tuus peccatum
 meum : & ideo hodie primus
 veni de omni domo Ioseph, de-
 scendi in occursum domini mei
 regis. * Respondens vero Abisai
 filius Saruiz, dixit : Numquid pro
 his verbis non occideretur Semei,
 quia maledixit christo Domini ?
 * Et ait Dauid : Quid mihi, & vo-
 bis filij Saruiz ? cur effugimini mi-
 hi hodie in Israhel ? ergo ne hodie
 interficietur vir in Israhel ? an igno-
 ro hodie me factum regem super
 Israhel ? * Et ait rex Semei : Non
 morieris. Iurauitq. ei. * Maphi-
 bosheth quoque filius Saul descen-
 dit in occursum regis illotis pedi-
 bus, & intonsa barba : vestesq.
 suas non lauerat a die qua egressus
 fuerat rex, vsque ad diem reuer-
 sionis eius in pace. * Cumq. Ie-
 rusalem occurrisset regi, dixit ei
 rex : Quare non venisti mecum
 Miphibosheth ? * Et respondens ait :
 Domine mi rex, seruus meus con-
 templit me : dixitq. ei ego famu-
 lus tuus vt sterneret mihi asinum,
 & ascenderem cum rege :
 claudus enim sum seruus tuus.
 * Insuper & accusauit me seruus
 tuum ad te dominum meum regem :
 tu autem domine mi rex,
 sicut angelus Dei es, fac quod pla-
 citum est tibi. * Neque enim
 fuit domus patris mei, nisi morti
 obnoxia domino meo regi : tu au-
 tem posuisti me secum tuum in-
 ter conuiuas mensæ tuæ : quid ergo
 habeo iustæ querelæ ? aut quid pos-
 sum ultra vociferari ad regem ?
 * Ait ergo ei rex : Quid ultra lo-
 queris ? fixum est quod locutus
 sum : tu, & scti diuidite posses-
 siones. * Responditq. Miphibo-
 seth regi : Etiam cuncta accipiat,
 postquam reuersus est dominus
 meus rex pacifice in domum suā.
 * Berzellai quoque Galaadites, de-
 scendens de Rogelim, traduxit re-
 gem Iordanem, paratus etiam
 ultra flumini prosequi eum.
 * Erat autem Berzellai Galaadi-
 tes senex valde, id est octogena-
 rius, & ipse præbuit alimenta re-

gi, cum moraretur in Castris : fuit
 quippe vir diues nimis. * Dixit
 itaque rex ad Berzellai : Veni me-
 cum, vt requiescas secutus mecum
 in Ierusalem. * Et ait Berzellai ad
 regem : Quot sunt dies annorum
 vitæ meæ, vt ascendam cum rege
 in Ierusalem ? * Octogenarius
 sum hodie : numquid vigent sen-
 sus mei ad discernendum suauem
 aut amarum ? aut delectare potest
 seruum tuum cibus & potus ? vel
 audire possum ultra vocem canto-
 rum, atque cantatricum ? quare
 seruus tuus sit oneri domino meo
 regi ? * Paululum procedam fam-
 ulus tuus ab Iordane tecum :
 non indigeo hac vicissitudine,
 sed oblecto vt reuerter seruu
 tuus, & moriar in ciuitate mea,
 & sepelitur iuxta sepulchrum patri-
 mei, & matris meæ. Est autem
 seruus tuus Chamaam, ipse vadat
 tecum, domine mi rex, & fac ei
 quidquid tibi bonum videtur.
 * Dixit itaque ei rex : Mecum
 transeat Chamaam, & ego faciam
 ei quidquid tibi placuerit, & ome-
 ne, quod petens a me, impetra-
 bis. * Cumq. transisset vniuersus
 populus & rex Iordanem, oscula-
 tus est rex Berzellai, & benedixit
 ei : & illè reuersus est in locum
 suum. * Transiuit ergo rex in
 Galgalam, & Chamaam cum eo.
 omnis autem populus Iuda tradux-
 erat regem, & media tantum
 pars affuerat de populo Israhel.
 * Itaque omnes viri Israhel con-
 currentes ad regem dixerunt ei :
 Quare te furati sunt fratres nostri
 viri Iuda, & traduxerunt regem
 & domum eius Iordanem, om-
 nesq. viros Dauid cum eo ? * Et
 respondit omnis vir Iuda ad viros
 Israhel : Quia mihi propior est rex :
 cur traxeris super hæc re ? num-
 quid comedimus aliquid ex rege,
 aut munera nobis data sunt ? * Et
 respondit viri Israhel ad viros Iuda,
 & ait : Decem partibus maior
 ego sum apud regem, magisq. ad
 me pertinet Dauid quam ad te :
 cur fecisti mihi iniuriam, & non
 mihi nuntiaturum est prius, vt re-
 ducerem regem meum ? Durius
 autem responderunt viri Iuda vi-
 ris Israhel.

T. 17. E. 27

U. 16. 2. 3

11. Reg 1.
b. 7

CAP. XX.

Accidit quoque ut ibi esset vir **1**
 Belial, nomine Seba, filius **A**
 Bochri, vir leuineus: & cecinit
 buccina, & ait: Non est nobis pars
 in Dauid, neque hereditas in filio
 Isai: reuertere in tabernacula tua
 Israel. * Et separatus est omnis **2**
 Israel a Dauid, secutusque est Seba
 filium Bochri: viri autem Iuda
 adhaeserunt regi suo a Iordane
 vsque Ierusalem. * Cumq. venisset
 rex in domum suam in Ierusa- **3**
 lem, tulit decem mulieres concu-
 binas, quas dereliquerat ad custo-
 diendam domum, & tradidit eas
 in custodiam, alimenta eis prae-
 bens: & non est ingressus ad eas,
 sed erant clausae vsque in diem
 mortis suae in viduitate viuentes.
 * Dixit autem rex Amasæ: Con- **B**
 uoca mihi omnes viros Iuda in **4**
 diem tertium, & tu adesto prae-
 sens. * Abijt ergo Amasæ ut con- **5**
 uocaret Iudam, & moratus est ex-
 tra placitum quod ei constituerat
 rex. * Ait autem Dauid ad Abi- **6**
 sai: Nunc magis afflicturus est
 nos Seba filius Bochri quam Abi-
 salom: tolle igitur sexuos domini
 tui, & persequere eum, ne forte
 inueniat ciuitates munitas, & ef- **7**
 fugiat nos. * Egredi sunt ergo **C**
 cum eo viri Ioab, Cerethi quo-
 que & Phelethi: & omnes robusti
 exierunt de Ierusalem ad perse-
 quendum Seba filium Bochri.
 * Cumq. illi essent iuxta lapidem **8**
 grædem, qui est in Gabaon, Ama-
 sæ veniens occurrit eis. Porro Ioab
 vestitus erat tunica stricta ad men-
 suram habitus sui, & desuper ac-
 cinctus gladio dependente vsque
 ad ilia, in vagina, qui fabricarius
 leui motu egredi poterat, & percu- **9**
 tere. * Dixit itaque Ioab ad Ama-
 sæ: Salue mihi frater. * Et tenuit
 manu dextera mentum Amasæ,
 quasi osculans eum. * Porro Ama- **10**
 sæ non obseruauit gladium, quem
 habebat Ioab, qui percussit eum
 in latere, & effudit intestina eius
 in terram, nec secundum vulnus
 apposuit, & mortuus est. Ioab au- **11**
 tem, & Abisai frater eius persecu- **D**
 ti sunt Seba filium Bochri. * In-
 terea quidam viri, cum steterent
 iuxta cadaver Amasæ, de socijs
 Ioab, dixerunt: Ecce qui esse vo-

12 luit pro Ioab comes Dauid. * Ama-
 sæ autem confusus sanguine, ia-
 cebat in media via. Vidit hoc qui-
 dam vir quod subsisteret omnis
 populus ad videndum eum, &
 amouit Amasæ de via in agrum,
 operuitq. eum vestimento, ne
 subsisterent transeuntes propter
 eum. * Amoro ergo illo de via,
 transibat omnis vir sequens Ioab
 ad persequendum Seba filium Bo- **13**
 chri. * Porro ille transierat per
 omnes tribus Israel in Abela, &
 Bethmaacha: omnesq. viri electi
 congregati fuerant ad eum. * Ve- **14**
 nerunt itaque & oppugnabant eum
 in Abela, & in Bethmaacha, &
 circumdederunt munitionibus ci-
 uitatem, & obsessa est vrbs: om-
 nis autem turba, quæ erat cum
 Ioab, moliebatur destruere mu- **15**
 ros. * Et exclamauit mulier sa-
 piens de ciuitate: Audite, audite,
 dicite Ioab: Appropinqua huc, &
 loquar tecum. * Qui cum access- **16**
 sisset ad eam, ait illi: Tu es Ioab?
 Et ille respondit: Ego. Ad quem
 sic locuta est: Audi sermones an- **17**
 cillæ tuæ. Qui respondit: Audio.
 * Rursusq. illa, sermo, inquit,
 dicebatur in veteri prouerbio: Qui
 interrogant, interrogent in Abela: **18**
 & sic perhibebant. * Nonne ego
 sum quæ respondeo veritatem in
 Israel, & tu quaris subuertere ci- **19**
 uitatem, & euertere matrem in
 Israel? Quare precipitas heredi-
 tatem Domini? * Respondensq. **20**
 Ioab, ait: Absit, absit hoc a me:
 non precipito, neque demolior.
 * Non sic se habet res, sed homo **21**
 de monte Ephraim Seba, filius Bo-
 chri cognomine, leuauit manum
 suam contra regem Dauid: tradito **G**
 illum solum, & recedemus a ciui-
 tate. Et ait mulier ad Ioab: Ecce
 caput eius mittetur ad te per mu- **22**
 rum. * Ingressa est ergo ad om-
 nem populum, & locuta est eis
 sapienter: qui abscissum caput Se-
 ba filij Bochri proiecerunt ad Ioab
 & ille cecinit tuba, & recesserunt
 ab vrbe, vnusquisque in taberna-
 cula sua: Ioab autem reuersus est
 Ierusalem ad regem. * Fuit ergo **23**
 Ioab super omnem exercitum Is-
 rael: Banaias autem filius Ioiada
 super Cerethæos & Phelethæos.
 * Aduram vero super tributa: por- **24**
 ro Iosaphat filius Ahilud, a com-
 men-

mentarijs. * Sicut autem, scriba: 25
Sadoe vero & Abiathar, sacerdo-
tes. * Ira autem lairites erat sa- 26
cerdos David.

CAP. XXI.

Facta est quoque fames in die-
bus David tribus annis iugi-
ter: & consuluit David oraculum
Domini. Dixitq. Dominus: Prop-
ter Saul, & doinum eius sangui-
num, quia occidit Gabanonitas.

* Vocatis ergo Gabanonitis rex, dixit ad eos. (Porro Gabanonites non erant de filijs Israel, sed reliquix Amoritharum: filij quippe Israel iurauerant eis, & voluit Saul percutere eos zelo, quasi pro filijs Israel & Iuda.) * Dixit ergo David ad Gabanonitas: Quid faciam vobis? & quod erit vestri placulum, vt benedicatis hereditati Domini? * Dixeruntq. ei Gabanonites: Non est nobis super argento & auro questio, sed contra Saul, & contra domum eius: neque volumus vt interficiatur homo de Israel. Ad quos rex ait: Quid ergo vultis vt faciam vobis?

* Qui dixerunt regi: Virum, qui attriuit nos & opprimit inique, ita delere debemus, vt ne vnus quidem reliquus sit de stirpe eius in cunctis tribubus Israel. * Dentur nobis septem viri de filijs eius, vt crucifigamus eos Domino in Gaba Saul, quondam electi Domini. Et ait rex: Ego dabo. * Perperitq. rex Miphiboseth filio Ionathaz filij Saul, propter iurandum Domini, quod fuerat inter David & inter Jonathan filium Saul. * Tulit itaque rex duos filios Respha filiz Aia, quos peperit Saul, Armoni, & Miphiboseth: & quinque filios Michol filiz Saul, quos genuerat Hadriel filio Berzellai, qui fuit de Molaghi; & dedit eos in manus Gabonaritarum: qui crucifixerunt eos in monte coram Domino: & ceciderunt hi septem simul occisi in diebus messis primis, incipiente messe hordel. * Tollens autem Respha filia Aia, cilicium subtraxit sibi supra petram ab initio messis, donec stillaret aqua super eos de caelo: & non dimisit aues lacerare eos per diem, neque

bestias per noctem. * Et nunciata sunt David quae fecerat Respha, filia Aia, concubina saul. * Et abiit David, & tulit ossa Saul, & ossa Ionathaz filij eius a viris labes Galaad, qui furati fuerant ea de platea Bethlan, in qua suspende-

rant eos Philisthim: cum intercessissent Saul in Gelboe: & alportauit inde ossa Saul, & ossa Ionathaz filij eius: & colligentes ossa eorum, qui affixi fuerant, & impelierunt ea cum ossibus Saul & Ionathaz filij eius in Terra Beniamin, in latere, in sepulchro Cis patris eius: feceruntq. omnia, quae praeceperat rex, & reprobatus est Deus terrae post hac. * Factum est autem rursum praelium Philisthinorum aduersum Israel, & descendit David, & serui eius cum eo, & pugnabant contra Philisthim. Deiciente autem David,

16 * Iesibenenob, qui fuit de genere arapha, cuius ferrum hasta trecentas uncias appendebat, & accinctus erat ensile nouo, nilus est percute David. * Præsidioq. ei fuit Abisai filius Saruiz, & percussit Philistham interfecit. Tunc iurauerunt viri David, dicentes: Tam non egredieris nobiscum in bellum, ne exinguas lucernam

17 Israel. * Secundum quodque bel-

18 lū fuit in Gob contra Philisthas: tunc percussit Sobochai de Husari, Saph de stirpe arapha de genere

19 gigantum. * Tertium quoque fuit bellum in Gob contra Philisthas, in quo percussit Adeodas filius Salus polymitarius: Bethlehemitas Goliath Grithzum, cuius hastile hasta erat quasi licetorium texentium. * Quartum

20 bellum fuit in Geth: in quo vir fuit excelsus, qui tenos in manibus pedibusq. habebat digitos, id est viginti quattuor, & erat de

21 origine arapha. * Et blasphemaui Israel: percussit autem eum Jonathan filius Samaa fratris Da-

22 uid. * Hi quattuor nati sunt de arapha in Geth, & ceciderunt in manu David, & sequorum eius.

CAP. XXII.

Ilocutus est autem David Domino verba caminis huius, in die qua liberauit eum Dominus

1 Ios. 2. c. 16

1 Reg. 19. a.)

1. Reg. 12. c. 19

1. Reg. 17. 2. 7

1. Par. 20. c. 4

de manu omnium inimicorum
suorum, & de manu Saul. * & ait :

|| Ps. 17. 2. 3 || Dominus petra mea, & robur
meum, & saluator meus.

* Deus fortis meus sperabo in
eum : scutum meum, & cornu sa-
lutis meæ : eleuator meus, & re-
fugium meum : saluator meus, de
iniquitate liberabis me.

|| Ps. 17. 2. 4 || * Laudabilem inuocabo Do-
minum : & ab inimicis meis sal-
uus ero.

* Quia circumdederunt me con-
tritiones mortis : torrentes Belial
terruerunt me.

* Funes inferni circumdederunt
me : præuenerunt me laquei mortis.

* In tribulatione mea inuocabo
Dominum, & ad Deum meum
clamabo : & exaudiet de templo
suo vocem meam, & clamor meus
veniet ad aures eius.

* Commota est & contremuit
terra : fundamenta montium con-
cussa sunt, & conuulsata, quo-
niam iratus est eis.

* Ascendit fumus de naribus ei-
us, & ignis de ore eius vorabit :
carbones succensi sunt ab eo.

* Inclinauit celos, & descendit :
& caligo sub pedibus eius.

* Et ascendit super cherubim,
& volauit : & lapsus est super pen-
nas venti.

* Posuit tenebras in circuitu suo
latibulum : cribrans aquas de nu-
bibus celorum.

* Præ fulgore in conspectu eius,
succensi sunt carbones ignis.

* Tonabit de celo Dominus : &
excelsus dabit vocem suam.

* Misit sagittas & dissipauit eos :
fulgur, & consumpsit eos.

* Et apparuerunt effusiones ma-
ris, & reuelata sunt fundamenta
orbis ab increpatione Domini, ab
aspiratione spiritus furoris eius.

* Misit de excelso, & assumpsit
me : & extexit me de aquis multis.

* Liberauit me ab inimico meo
potentissimo, & ab his qui ode-
rant me : quoniam robustiores me
erant.

* Præuenit me in die afflictio-
nis meæ, & factus est Dominus
firmamentum meum.

* Et eduxit me in latitudinem :
liberauit me, quia complacuit ei.

* Retribuet mihi Dominus se-
cundum iustitiam meam : & se-

cundum mundiciam manuum mearum reddet mihi.

22 * Quia custodiui vias Domini,
& non egi impie, a Deo meo.

23 * Omnia enim iudicia eius in
conspectu meo : & præcepta eius
non amoui a me.

24 * Et ero perfectus cum eo : & cu-
stodiam me ab iniquitate mea.

25 * Et restituet mihi Dominus se-
cundum iustitiam meam : & secun-
dum mundiciam manuum mea-
rum, in conspectu oculorum suorum.

26 * Cum sancto sanctus eris : &
cum robusto perfectus.

27 * Cum electo electus eris : &
cum peruerso peruerteris.

28 * Et populum pauperem sal-
uum facies : oculisq. tuis excel-
sos humiliabis.

29 * Quia tu lucerna mea Domi-
ne : & tu Domine illuminabis te-
nebras meas.

30 * In te enim curram accinctus :
in Deo meo transiliam murum.

31 * Deus, immaculata via eius, e-
loquium Domini igne examina-
tum : scutum est omnium speran-
tium in se.

32 * Quis est Deus præter Domi-
num : & quis fortis præter Deum
nostrum ?

33 * Deus qui accinxit me fortitu-
dine : & complanauit perfectam
viam meam.

34 * Corquans pedes meos ceruis,
& super excelsa mea statuens me.

35 * Docens manus meas ad præ-
lium, & componens quasi arcum || Ps. 149. 2. 7 ||
arcum brachia mea.

36 * Dedisti mihi clypeum salutis
Dux : & mansuetudo tua multipli-
cauit me.

37 * Dilatabis gressus meos subtus
me : & non deficiui tali meo.

38 * Persequar inimicos meos, &
conteram : & non conuertar do-
nec consumam eos.

39 * Consumam eos & confringā,
ut non conflurgant : cadent sub
pedibus meis.

40 * Accinxisti me fortitudine ad
prælium : incuruasti resistentes
mihi subtus me.

41 * Inimicos meos dedisti mihi
dorsum : odientes me, & disper-
dam eos.

42 * Clamabū, & non erit qui sal-
uet, ad Dominum, & non exau-
diēt eos.

* De-

* Delebo eos vt puluerem terræ: 43
quasi lutum platearum commi-
nuam eos atque confringam.

* Saluabis me a contradictioni- 44
bus populi mei: custodies me in
caput Gentium: populus, quem
ignoro, feruiet mihi.

* Filij alieni resistent mihi, au- 45
ditu auri obediunt mihi.

* Filij alieni deflexerunt, & con- 46
trahentur in angustiis suis.

* Viuit Dominus, & benedictus 47
Deus meus: & exaltabitur Deus
fortis salutis meæ.

* Deus qui das vindictas mihi, 48
& deiecis populos sub me.

* Qui educis me ab inimicis 49
meis, & a resistētibus mihi eleuas
me: a viro iniquo liberabis me:

¶ Ps. 17. d. 52
¶ Rom. 13.
b. 9
* Propterea confitebor tibi Do- 50
mine in gentibus: & nomini tuo
cantabo.

* Magnificans salutes regis sui, 51
& faciens misericordiam christo-
suo Dauid, & semini eius in sem-
piternum.

C A P. XXIII.

Hæc autem sunt verba Dauid 1
nouissima. Dixit Dauid fi-
lius Ithai: Dixit vir, cui constitu-
tus est de Christo Dei Iacob, egre-
gius psalter Israel: * Spiritus Do-
mini locutus est per me, & sermo
eius per linguam meam. * Dixit 3
Deus Israel mihi, locutus est For-
tis Israel, Dominator hominum,
iustus dominator in timore Dei.

* Sicut lux auroræ, oriente sole, 4
mane absque nubibus rutilat, &
sicut pluuijs germinat herba de ter-
ra. * Nec tanta est domus mea
apud Deum, vt pactum æternum
iniret mecum firmam in omnibus
atque munitam. Cuncta enim sa-
lus mea, & omnis voluntas: nec
est quidquam ex ea quod non ger-
minet. * Præuaricatores autem,
quasi spinæ euellentur vniuersi:
quæ non tolluntur manibus: * Et
si quis tangere vulerit eas, arma-
bitur ferro & ligno læcato, igneq;
succensa comburentur, vsque ad
nihilum. * Hæc nomina fortium 5
Dauid. Sedens in cathedra sapien-
tissimi principis inter tres, ipse est
quali tenetimus ligni vermiculus,
qui octingentos interfecit imperu-
vno. * Post hunc, Eleazar filius 6

patrui eius Ahohites inter tres for-
tes, qui erant cum Dauid quando
exprobrauerunt Philisthim, &
congregati sunt illuc in prælum.

10 * Cumq; ascendissent viri Israel,
ipse stetit & percussit Philisthæos
donec deficeret manus eius, & obri-
gesceret cum gladio: fecitq; Do-
minus salutem magnam in die il-
la: & populus, qui fugerat, reuer-
sus est ad castrorum spolia detrahen-
da. * Et post hunc, Semma filius 11

Age de Arari. & congregati sunt
Philisthim in statione: erat quip-
pe ibi ager lente plenus. Cumq; fu-
gisset populus a facie Philisthim,
12 * stetit ille in medio agri, & tuitus
est eum, percussitq; Philisthæos:
& fecit Dominus salutem magnā.

13 * Necnon & ante descenderat tres
qui erant principes inter triginta,
& venerant tempore messis ad Da-
uid in speluncam Odollam: castra
autem Philisthinorum erant posi-
ta in Valle gigantum. * Et Dauid
erat in præsidio: porro statio Phi-
listhinorū tunc erat in Bethlehem.

15 * Desiderauit ergo Dauid, & ait:
O si quis mihi daret potum agnæ
de cisterna, quæ est in Bethlehem
iuxta portam! * Irruperunt ergo 16

tres fortes castra Philisthinorum,
& hauserunt aquam de cisterna
Bethlehem, quæ erat iuxta portam,
& attulerunt ad Dauid: at ille no-
luit bibere, sed hbauiit eam Do-
mino, * dicens: Propitius sit mihi
Dominus, ne faciam hoc: aum
sanguinem hominum iutorum, 17
qui profecti sunt, & animarum
periculum bibam? Noluist
ergo bibere. hæc fecerunt tres ro-
bustissimi. * Abisai quoque frater 18

Ioab filius Saruiz, princeps
erat de tribus: ipse est qui leua-
uit hastam suam contra trecentos,
quos interfecit, nominatus in
tribus, * & inter tres nobilior, e-
ratq; eorum princeps, sed vsque ad
tres primos non peruenerat. * Et 20

Banaias filius Ioadæ viri fortissi-
mi, magnorum operum, de Gab-
seel: ipse percussit duos leones
Moab, & ipse descendit, & percus-
sit leonē in media cisterna in die-
bus hiuis. * Ipse quoque interfecit
viriū Egyptium, virum dig-
num spectaculo, habentem in
manu hastam: itaque cum descen-
disset ad eum in virga, vt extorret
hastam

¶ 1. Par. II.
b. 10

hastam de manu Egyptij, & interfecit eum hasta sua. * Hæc fecit Banaias filius Ioiadæ. * Et ipse nominatus inter tres robustos, qui erant inter triginta nobiliores: Verumtamen usque ad tres non peruenierat: fecitq. cum sibi David auricularium, a secerero. * Asael frater Ioab inter triginta, Elehanan filius patru eius de Bethlehem, * Semmā de Harodi, Elica de Harodi, * Heles de Phalti, Hira filius Acces de Thecua, * Abiezer de Anathoth, Mobonnai de Husati, * Selmon Ahohites, Maharai Netophathites, * Heled filius Baana, & ipse Netophathites, Ithai filius Ribai de Gabaath filiorum Benjamin, * Banaiā Pharithonites, Heddai de Torrente Gaas, * Abialbon Arbathites, Azmaueh de Beromi, * Eliaba de Salaboni. Filij Iasien, Ionathan, * Semma de Orori, Aiam filius Sarar Aronites, * Eliphelet filius Asbai filij Machati, Elam filius Achitophel Gilonites, * Hefrai de Carmelo, Pharai de Arbi, * Igaal filius Nathan de Soba, Bonni de Gadi, * Selec de Ammoni, Naharai Berothites armiger Ioab filij Saruiz, * Ira Iethrites, Gareb & ipse Iethrites, * Vrias Hethaus. Omnes triginta septem.

CAP. XXIIII.

1. Par. 27.
2. 1

ET addidit furor Domini irasci contra Israel, commouitq. David in eis dicentem: Vade, numera Israel & Iudam. * Dixitq. rex ad Ioab principem exercitus sui: Perambula omnes tribus Israel a Dan usque Bersabee, & numera populum, ut sciam numerum eius. * Dixitq. Ioab regi: Adaugeat Dominus Deus tuus ad populum tuum, quantus nunc est, aerumq. centuplicet in conspectu domini mei regis: sed quid tibi dominus meus rex vult in re huiusmodi? * Obtinuit autem sermo regis verba Ioab, & principum exercitus: egressusq. est Ioab, & principes militum a facie regis, ut numeraret populum Israel. * Cumq. pertransissent Iordanem, venerunt ad Aroer ad dexteram vrbis, quæ est in Valle Gad: * & per Iazer transierunt in Galaad, & in terram inferiorem Hodli, & venerunt

in Dan Bluestria. Circumuentesq. iuxta Sidonem, * transierunt prope moenia Tyri, & omnem terram Heuæi & Chananaei, veneruntq. ad meridiem Iuda in Bersabee: * & frustrata vniuersa terra, affuerunt post nouem menses & viginti dies in Ierusalem. * Dedit ergo Ioab numerum descriptionis populi regi, & inuenta sunt de Israel octingenta millia virorum fortium, qui educerent gladium: & de Iuda quingenta millia pugnatorum. * Percussit autem cor David eum, postquam numeratus est populus: & dixit David ad Dominum: Peccaui valde in hoc facto: sed precor Domine, ut transferas iniquitatem serui tui, quia stulte egi nimis. * Surrexit itaque David mane, & sermo Domini factus est ad Gad prophetam & Videntem David, dicens: * Vade, & loquere ad David: Hæc dicit Dominus: Triū tibi datur optio, elige vnum quod volueris ex his, ut faciam tibi. * Cumq. venisset Gad ad David, nunciauit ei, dicens: Aut septem annis veniet tibi fames in terra tua: aut tribus mēibus fugies aduersarios tuos, & illi te persequentur: aut certe tribus diebus erit pestilentia in terra tua. Nunc ergo delibera, & vide quem respondeam ei, qui me misit, sermonem. * Dixit autem David ad Gad: Coarctor nimis: sed melius est ut incidam in manus Domini (multa enim misericordiz eius sunt) quam in manus hominum. * Immisitq. Dominus pestilentiam in Israel, de mane usque ad tempus constitutum, & mortui sunt ex populo a Dan usque ad Bersabee septuaginta millia virorum. * Cumq. extendisset manum suam Angelus Domini super Ierusalem ut disperderet eam, misertus est Dominus super afflictione, & ait Angelo percutienti populum: Sufficit: nunc contine manū tuam, erat autem Angelus Domini iuxta aream Areuna Iebusæi. * Dixitq. David ad Dominum cum vidisset Angelum cædētem populum: Ego sum qui peccavi, ego inique egi: isti qui oues sunt, quid fecerunt? vertatur, obsecro, manus tua contra me, & contra domum patris mei. * Venit autem Gad ad David in die

1. Par. 21.
b. 11
Dan. 13. c.

die illa, & dixit ei: Ascende, & D
constitue altare Domino in area.
Areuna Iebusai.* Et ascendit Da- 19
uid iuxta sermonem Gad, quem
praeceperat ei Dominus.* Conspi- 20
ciensq. Areuna, animaduertit re-
gem & seruos eius transire ad se:
* & egressus adorauit regem pro- 21
no vultu in terram, & ait: Quid
causae est vt veniat dominus meus
rex ad seruum suum? Cui Dauid
ait: Vt emam a te aream, & ædi-
ficem altare Domino, & cesset in-
terfectio quæ grassatur in populo.
* Et ait Areuna ad Dauid: Acci- 22
piat, & offerat dominus meus rex,

sicut placet ei: habes boues in ho-
locaustum, & plaustrum, & iuga
bouum in vsum lignorum. * Om-
nia dedit Areuna regi: dixitq.
Areuna ad regem: Dominus Deus
tuus suscipiat votum tuum. * Cui
respondens rex, ait: Nequaquam
vt vis, sed etiam pretio a te, &
non offeram Domino Deo meo
holocausta gratuita. Emit ergo
Dauid aream, & boues, argenti li-
bris quinquaginta: * & ædificauit
ibi Dauid altare Domino, & ob-
tulit holocausta & pacifica: & pro-
pitius est Dominus terræ, & co-
hibita est plaga ab Israël.

LIBER REGVM TERTIVS, Secundum Hebræos PRIMVS MALACHIM.

CAPVT PRIMVM.

D rex David
senuerat, ha-
bebatq. æta-
tis plurimos
dies: cumq.
operiretur ve-
stibus, non ca-
lescebat.* Di-
xerūt ergo ei serui sui: Queramus
domino nostro regi adolescentulā
virginem, & stet coram rege, & fo-
ueat eum, dormiatq. in sinu suo, &
calefaciat dominum nostrū regem.
* Querierunt igitur adolescentulā
speciosam in omnibus finibus Is-
rael, & inuenerūt Abisāg Sunami-
tidem, & adduxerunt eam ad re-
gem. * Erat autem puella pulchra
nimis, dormiebatq. cum rege, &
ministrabat ei, rex vero non cogno-
uit eam. * Adonias autem filius

1 Haggith eleuabatur, dicens: Ego
A regnabo. Fecitq. sibi currus &
equites, & quinquaginta viros,
6 qui current ante eum. * Nec
corripuit eum pater suus aliquan-
do, dicens: Quare hoc fecisti? Erat
B autem & ipse pulcher valde, secum
7 dus natu post Absalom. * Et sermo
ei cum Ioab filio Saruiz, & cum
Abiathar sacerdote, qui adiuua-
8 bant partes Adoniz. * Ad hoc vero
sacerdos, & Banaias filius Ioiaz,
& Nathan propheta, & Semei &
9 Rei, & robur exercitus Dauid non
erat cum Adonia. * Immolatis
ergo Adonias arietibus & vitulis,
& vniuersis pinguibus iuxta La-
pidem zoheleth, qui erat vicinus
4 Fonti rogel, vocauit vniuersos fra-
tres suos filios regis, & omnes viros
5 Iuda seruos regis. * Nathan autem
pro-

prophetam, & Banaïam, & robustos quoque, & Salomonem fratrem suum non vocavit. * Dixit itaque Nathan ad Bethsabee matrem Salomonis : Num audisti, quod regnauerit Adonias filius Haggith, & dominus noster David hoc ignorat ? * Nunc ergo veni, accipe consilium a me, & salva animam tuam, filijq. tui Salomonis. * Vade, & ingredere ad regem David, & dic ei : Nonne tu domine mi rex iurasti mihi ancillæ tuæ, dicens : Salomon filius tuus regnabit post me, & ipse sedebit in solio meo ? quare ergo regnat Adonias ? * Et adhuc ibi te loquente cum rege, ego veniam post te, & complebo sermones tuos. * Ingressa est itaque Bethsabee ad regem in cubiculum : rex autem senuerat nimis, & Abisag Sunamitis ministrabat ei. * inclinavit se Bethsabee, & adoravit regem. Ad quam rex, Quid tibi, inquit, vis ? * Quæ respondens, ait : Domine mi, tu iurasti per Dominum Deum tuum ancillæ tuæ, Salomon filius tuus regnabit post me, & ipse sedebit in solio meo. * Et ecce nunc Adonias regnat, te, domine mi rex, ignorante. * Mandavit boues, & pingua quæque, & arietes plurimos, & vocavit omnes filios regis, Abiathar quoque sacerdotem, & Ioab principem militum : Salomonem autem seruum tuum non vocavit. * Verumtamen domine mi rex, in te oculi respiciunt totius Israel, ut indices eis, quis sedere debeat in solio tuo domine mi rex post te. * Eritq. cum dormierit dominus meus rex cum patribus suis, erimus ego & filius meus Salomon peccatores. * Adhuc illa loquente cum rege, Nathan propheta venit. * Et nuntiaverunt regi, dicentes : Adest Nathan propheta. Cumq. introisset in conspectu regis, & adorasset eum pronus in terram, * dixit Nathan : Domine mi rex, tu dixisti : Adonias regnet post me, & ipse sedeat super thronum meum ? Quia descendit hodie, & immolavit boues, & pingua, & arietes plurimos, & vocavit universos filios regis & principes exercitus, Abiathar quoque sacerdotem : illisq. vescentibus, &

bibentibus coram eo, & dicentibus : Vivat rex Adonias : * Meum servum tuum, & Sadoc sacerdotem, & Banaïam filium Ioiaz, & Salomonem famulum tuum non vocavit. * Numquid a domino meo rege exiit hoc verbum, & mihi non indicasti servum tuo quis lesurus esset super thronum domini mei regis post eum ? * Et respondit rex David, dicens : Vocate ad me Bethsabee. Quæ cum fuisset ingressa coram rege, & stetit ante eum, * iuravit rex, & ait : Vivit Dominus, qui eruit animam meam de omni angustia, * quia sicut iuravi tibi per Dominum Deum Israel, dicens : Salomon filius tuus regnabit post me, & ipse sedebit super solium meum pro me : sic faciam hodie. * Summisitq. Bethsabee in terram vul-tu, adoravit regem, dicens : Vivat dominus meus David in æternum. * Dixit quoque rex David : Vocate mihi Sadoc sacerdotem, & Nathan prophetam, & Banaïam filium Ioiaz. Qui cum ingressi fuissent coram rege, * dixit ad eos : Tollite vobiscum servos domini vestri, & imponite Salomonem filium meum super mulam meam : & ducite eum in Gihon. * & vngat eum ibi Sadoc sacerdos, & Nathan propheta in regem super Israel : & canetis buccina, atque dicetis : Vivat rex Salomon. * Et ascendetis post eum, & veniet, & sedebit super solium meum, & ipse regnabit pro me : illiq. præcipiam ut sit dux super Israel, & super Iudam. * Et respondit Banaïas filius Ioiaz, regi, dicens : Amen : sic loquatur Dominus Deus domini mei regis. * Quomodo fuit Dominus cum domino meo rege, sic sit cum Salomone, & sublimius faciat solium eius a solio domini mei regis David. * Descendit ergo Sadoc sacerdos, & Nathan propheta, & Banaïas filius Ioiaz, & Cerethi, & Phelethi : & imposuerunt Salomonem super mulam regis David, & adduxerunt eum in Gihon. * Sumpsitq. Sadoc sacerdos cornu olei de tabernaculo, & vnxit Salomonem : & cecinerunt buccina, & dixit omnis populus : Vivat rex Salomon. * Et ascendit universa mul-

multitudo post eum, & populus
canentium tibijs, & latantium
gaudio magno, & insonuit terra
a clamore eorum. * Audiuit au- 41
tem Adonias, & omnes, qui in-
iuitati fuerant ab eo, iamq. con-
uiuuium finitum erat: sed & Ioab,
audita voce tubæ, ait: Quid sibi
vult clamor ciuitatis tumultuan- 42
tis? * Adhuc illo loquente, Iona-
thas filius Abiathar sacerdotis ve-
nit: cui dixit Adonias: Ingrede-
re, quia vir fortis es, & bona nunc-
cians. * Responditq. Ionathas 43
Adonias: Nequaquam: Dominus
enim noster rex David regem con-
stituit Salomonem: misitq. cum 44
eo Sadoc sacerdotem, & Nathan
prophetam, & Banaïam filium
Ioada, & Cerethi, & Phelthi,
& imposuerunt eum super mu-
lam regis. * Vixeruntq. eum, 45
Sadoc sacerdos, & Nathan pro-
pheta regem in Gihon: & ascen-
derunt inde Ixantes, & insonuit
ciuitas: hæc est vox, quam audis-
tis. * Sed & Salomon sedet super
solum regni. * Et ingressi serui 46
regis benedixerunt domino nostro
regi David, dicentes: Amplificet
Deus nomen Salomonis super no-
men tuum, & magnificet thronum
eius super thronum tuum. .
Et adorauit rex in lectulo suo: * & 48
locutus est: Benedictus Dominus
Deus Israel, qui dedit hodie se-
dentem in solio meo, videntibus
oculis meis. * Territi sunt ergo, 49
& surrexerunt omnes, qui inuita-
ri fuerant ab Adonia, & iuit vnus-
quisque in viam suam. * Adonias
autem timens Salomonem, surre- 50
xit, & abiit, tenuitq. cornu alta-
ris. * Et nunciauerunt Salomoni,
dicentes: Ecce Adonias timens
regem Salomonem, tenuit cornu
altaris, dicens: Iuper mihi rex Sa-
lomon hodie, quod non interficiat
seruum suum gladio. * Dixitq. 52
Salomon: Si fuerit vir bo-
nus, non cadet ne vnus quidē ca-
pillus eius in terram: sin autē ma-
lum inuentum fuerit in eo, mori-
etur. * Misit ergo rex Salomon, 53
& eduxit eum ab altari: & ingres-
sus adorauit regem Salomonem:
dixitq. ei Salomon: Vade in do-
mum tuam.

- 1 A Ppropinquauerunt autem, 1
A dies David vt moreretur,
præcepitq. Salomoni filio suo, di-
cens: * Ego ingredior viam vni-
uersæ terræ: confortare, & esto
3 vir. * Et obserua custodias Do-
mini Dei tui, vt ambules in vijs
eius, vt custodias ceremonias eius,
& præcepta eius, & iudicia, & tes-
timonia, * sicut scriptum est in 11 Deu. 17. 4
lege Moyfi: vt intelligas vniuersa
quæ facis, & quocumque te ver-
teris: * vt confirmet Dominus
sermone suos, quos locutus est
de me, dicens: Si custodierint fi-
lij tui vias suas, & ambulauerint
coram me in veritate, in omni
corde suo, & in omni anima sua,
non auferetur tibi vir de solio Is-
rael. * Tu quoque nosti quæ fe-
cerit mihi Ioab filius Saruiz, quæ
fecerit duobus principibus exerci-
tus Israel, Abner filio Ner, & 12 Reg. 3. 27
Amasæ filio Iether: quos occi-
dit, & effudit sanguinem belli in
pace, & posuit cruorem prælij in
balneo suo, qui erat circa lum-
bos eius, & in calcamento suo,
6 quod erat in pedibus eius. * Facies
ergo iuxta sapientiam tuam, &
& non deduces canitiem eius pa-
7 citice ad inferos. * Sed & filijs
Berzellai Galaaditis reddes gra-
tiam, eruntq. comedentes in men-
sa tua: * occurrerunt enim mihi 12 Reg. 19
quando fugiebam a facie Abisalom f. 31
8 fratris tui. * * Habes quoque apud
te Semei filium Gera filij Lemini
de Bahurim, qui maledixit mihi 12 Reg. 16
maledictione pessima, quando ibā
ad Castra: sed quia descendit mi-
hi in occursum, cum transirem
Iordanem, & iuravi ei per Domi-
num, dicens: Non te interficiam
9 gladio: * tu noli pati eum esse in-
noxium. Vir autem sapiens es, vt
scias quæ facies ei, deducesq. ca-
nos eius cum sanguine ad inferos.
10 * Dormiuit vir David cū pa-
tribus suis, & sepultus est in ciuita-
te David. * Dies autem, quibus re-
11 gnauit David super Israel, quadra-
ginta anni sunt: in Hebron regna-
uit septem annis: in Ierusalem, tri-
12 ginta tribus. * Salomon autē sedit
super thronum David patris sui,
& firmatum est regnum eius ni-
13 mis. * Et ingressus est Adonias fi-
lius

Ius Hagith ad Bethabee matrem C
Salomonis. Quæ dixit ei: Paci-
ficusne est ingressus tuus? Qui re-
spondit: Pacificus. * Addiditque: 14
Sermo mihi est ad te. Cui ait:
Loquere. Et ille: * Tu, in- 15
quit, nosti, quia meum erat re-
gnum, & me præposuerat omnis
Israel sibi in regem: sed transla-
tum est regnum, & factum est
fratris mei: a Domino enim con-
stitutum est ei. * Nunc ergo pe- 16
titionem vnam precor a te; ne
confundas faciem meam. Quæ
dixit ad eum: Loquere. * Et ille 17
ait: Precor vt dicas Salomoni regi
(neque enim negare tibi quid-
quam potest) vt det mihi Abisag
Sunamitidem uxorem. * Et ait 18
Bethabee: Bene, ego loquar pro
te regi. * Venit ergo Bethabee ad
regem Salomonem, vt loqueretur
ei pro Adonia: & surrexit rex in
occursum eius, adorauitq. eam,
& sedit super thronum suum: po-
situsq. est thronus matri regis, quæ
D
sedit ad dexteram eius. * Dixitq. 20
ei: Petitionem vnam paruulam
ego deprecor a te, ne confundas
faciem meam. Et dixit ei rex:
Pere mater mea: neque enim fas
est vt auertam faciem tuam.
* Quæ ait: Detur Abisag Sunami- 21
tis Adoniz fratri tuo vxor. * Re-
sponditq. rex Salomon, & dixit
matri suæ: Quare postulas Abi-
sag Sunamitidem Adoniz? po-
stula ei & regnum: ipse est enim
frater meus maior me, & habet
Abiathar sacerdotem, & Ioab
filium Saruiz. * Iurauit itaque 23
rex Salomon per Dominum, di-
cens: Hæc faciat mihi Deus, &
hæc addat, quia contra animam
suam locutus est Adonias verbum
hoc. * Et nunc viuit Dominus, 24
qui firmavit me, & colloca-
uit me super solium Dauid patris
mei, & qui fecit mihi domum,
sicut locutus est, quia hodie oc-
cideretur Adonias. * Misitq. rex 25
Salomon per manum Banaiz fi-
lij Ioiaz, qui interfecit eum,
& mortuus est. * Abiathar quo-
que sacerdoti dixit rex: Vade in
Anathoth ad agrum tuum, equi-
dem vir mortis es: sed hodie te
non interficiam, quia portasti ar-
cam Domini Dei coram Dauid
patre meo, & sustinisti laborem

in omnibus, in quibus laborauit
27 pater meus. * Eiecit ergo Salo-
mon Abiathar, vt non esset sacer-
dos Domini, vt impleteretur ser-
mo Domini, quem locutus est su-
per domum Heli in Silo. * Venit
28 autem nūcius ad Ioab, quod Ioab
declinasset post Adoniam, & post
Salomonem non declinasset: fu-
git ergo Ioab in tabernaculum Do-
mini, & apprehendit cornu alta-
29 ris. * Nunciatumq. est regi Salo-
moni quod fugisset Ioab in taber-
naculum Domini, & esset iuxta
altare: misitq. Salomon Banaiam
filium Ioiaz, dicens: Vade, in-
30 terfice eum. * Et venit Banaias ad
tabernaculum Domini, & dixit
ei: Hæc dicit rex: Egredere. Qui
ait: Non egrediar, sed hic mori-
ar. Renunciavit Banaias regi ser-
monem, dicens: Hæc locutus est
31 Ioab, & hæc respondit mihi. * Di-
xitq. ei rex: Fac sicut locutus est:
& interfice eum, & sepeli, & amo-
uebis sanguinem innocentem,
qui effusus est a Ioab, a me, & a
32 domo patris mei. * Et redder Do-
minus sanguinem eius super caput
eius quia interfecit duos viros
iustos, melioresq. se: & occidit
F eos gladio, patre meo Dauid igno-
rante, Abner filium Ner princi-
pem militia Regi, & Amasam
33 filium Iether principem exercitus
Iuda: * & reuertetur sanguis illo-
rum in caput Ioab, & in caput se-
minis eius in sempiternum. Da-
uid autem & semini eius, & do-
mus, & throno illius sit pax vsque
34 in æternum a Domino. * Ascendit
itaque Banaias filius Ioiaz, & ag-
gressus eum interfecit: sepultusq.
35 est in domo sua in deserto. * Et
constituit rex Banaiam filium Io-
iaz pro eo super exercitum, & Sa-
doe sacerdotem posuit pro Abia-
thar. * Misit quoque rex, & voca-
uit Semei, dixitq. ei: Edifica tibi
36 domum in Ierusalem, & habita ibi:
& non egredieris inde huc atque
37 illuc. Quacūque autem die egres-
sus fueris, & transieris Torrentem
Gedron, scito te interficiendum: san-
guis tuus exit super caput tuum.
38 * Dixitq. Semei regi: Bonus ser-
mo. sicut locutus est dominus
G meus rex, sic faciet seruus tuus. Ha-
bitauit itaque Semei in Ierusalem
39 diebus multis. * Factum est autem
T post

11. Reg. 2. c.

11

12. Reg. 1. c.

12. Reg. 20. c.

12. Reg. 20. c.

12. Reg. 20. c.

post annos tres ut fingeret serui Se-
mei ad Achis filium Maacha re-
gem Geth: nunciatumq. est Semei
quod serui eius essent in Geth. * Et
furrexit Semei, & stravit asinum
suum: iuitq. ad Achis in Geth ad
requirendum seruos suos, & ad-
duxit eos de Geth. * Nunciatum
est autem Salomoni quod isset Se-
mei in Geth de Ierusalem, & re-
diisset. * Et mittens vocauit eum,
dixitq. illi: Nonne testificatus
sum tibi per Dominum, & prae-
dixi tibi: Quacumque die egressus
ieris huc & illuc, scito te esse mor-
iturum? Et respondisti mihi:
Bonus sermo, quem audiui. * Qua-
re ergo non custodisti iusiuran-
dum Domini, & praeceptum quod
praeceperam tibi? * Dixitq. rex ad
Semei: Tu nosti omne malum,
cuius tibi confitum est cor tuum,
quod fecisti Dauid patri meo: red-
didit Dominus malitiam tuam
in caput tuum. * Et rex Salo-
mon benedictus, & thronus Da-
uid erit stabilis coram Domino vs-
que in sempiternum. * Iussit ita-
que rex Banaia filio Ioladæ: qui
egressus, percussit eum, & mor-
tuus est.

CAP. III.

2. PAR. I. 2. I.

Confirmatum est igitur regnū
in manu Salomonis, & affi-
nitate coniunctus est Pharaoni re-
gi Aegypti: accepit namque fi-
liam eius, & adduxit in ciuita-
tem Dauid, donec compleret ædi-
ficans domum suam, & domum
Domini, & murum Ierusalem,
per circuitum. * Attamen popu-
lus immolabat in excelsis: non e-
nim ædificatum erat templum no-
mini Domini vsque in diem il-
lum. * Dilexit autem Salomon
Dominum, ambulans in prae-
ceptis Dauid patris sui, excepto
quod in excelsis immolabat, &
accendebat thymiama. * Abijt
itaque in Gabaon, vt immola-
ret tibi: illud quippe erat excelsum
maximum: misse hostias in holo-
caustum obtulit Salomon super al-
tare illud in Gabaon. * Appa-
ruit autem Dominus Salomoni
per somnium nocte, dicens: Po-
stula quod vis vt dem tibi. * Et
ait Salomon: Tu fecisti cum ser-

uo tuo Dauid patre meo miseri-
cordiam magnam, sicut ambula-
uit in conspectu tuo in veritate,
& iustitia, & recto corde tecum,
custodisti ei misericordiam tuam
grandem, & dedisti ei filium se-
dentem super thronum eius, sicut
est hodie. * Et nunc Dominus
Deus, tu regnare fecisti seruum
tuum pro Dauid patre meo: ego
autem sum puer paruulus, & igno-
rans egressum, & introitum meum.

* Et seruus tuus in medio est po-
puli, quem elegisti, populi infi-
niti, qui numerari & supputari
non potest prae multitudine. *
9 * Dabis ergo seruo tuo cor docile,
vt populum tuum iudicare
possit, & discernere inter bonum
& malum. quis enim poterit iu-
dicare populum istum, populum
tuum hunc multum? * Placuit
ergo sermo coram Domino, quod
Salomon postulasset huiuscemo-
di rem. * Et dixit Dominus Salo-
moni: Quia postulasti verbum
hoc, & non petisti tibi dies mul-
tos, nec diuitias, aut animas ini-
micorum tuorum, sed postulasti
tibi sapientiam ad discernendum
iudicium: ecce feci tibi secundum
sermones tuos, & dedi tibi
cor sapiens & intelligens, in tan-
tum vt nullus ante te similis tui
fuerit, nec post te surrecturus sit.
13 * Sed & hac, quæ non postula-
sti, dedi tibi: diuitias scilicet, &
gloriam, vt nemo fuerit similis
tui in regibus cunctis retro die-
bus. * Si autem ambulaueris in
vijs meis, & custodieris praecepta
mea, & mandata mea, sicut am-
bulauit pater tuus, longos faciam
dies tuos. * Igitur euigilauit Salo-
mon, & intellexit quod esset
somnia: cumq. venisset Ieru-
salem, stetit coram arca foederis
Domini, & obtulit holocausta,
& fecit victimas pacificas, & gran-
de conuiuium vniuersis famulis
suis. * Tunc venerunt duæ mulie-
res meretrices ad regem, stete-
runtq. coram eo, * quarum vna
ait: Obsecro, mi domine: ego
& mulier hæc habitabamus in do-
mo vna, & peperī apud eam in cu-
biculo. * Tertia autem die post-
quam ego peperī, peperit & hæc:
& eramus simul, nullusq. alius
nobiscum in domo, exceptis nobis
duabus.

2. PAR. I. C.

10

1. Sap. 7. b. 11

Mar. 6. d. 19

duabus . * Mortuus est autem filius mulieris huius nocte . dormiens quippe oppressit eum . * Et confurgens intempestz noctis silentio , tulit filium meum de latere meo ancillz tuæ dormientis , & collocauit in sinu suo : suum autem filium , qui erat mortuus , posuit in sinu meo . * Cuiusq. surrexissē mane vt darem lac filio meo , apparuit mortuus : quem diligentius intuens clara luce , deprehendi non esse meum quem genueram . * Responditq. altera mulier : Non est ita vt dicis , sed filius tuus mortuus est , meus autem viuit . Econtrario illa dicebat : Mentiris : filius quippe meus viuit , & filius tuus mortuus est . Atque in hunc modum contendebant coram rege . * Tunc rex ait : Hæc dicit , Filius meus viuit , & filius tuus mortuus est . Et ista respondit , Non , sed filius tuus mortuus est , meus autem viuit . * Dixit ergo rex : Afferte mihi gladiū . Cumq. attulissent gladium coram rege , * Diuidit , inquit , infantem viuū in duas partes , & date dimidiam partem vni , & dimidiam partem alteri . * Dixit autem mulier , cuius filius erat viuus , ad regem : (commota sunt quippe vlcera eius super filio suo) Obsecro domine , date illi infantem viuū , & nolite interficere eum . Econtrario illa dicebat : Nec mihi , nec tibi sit , sed diuidatur . * Respondit rex , & ait : Date huic infantem viuū , & non occidatur : hæc est enim mater eius . * Audiuit itaque omnis Israel iudicium quod iudicasset rex , & timuerunt regem , videntes sapientiam Dei esse in eo ad faciendum iudicium .

CAP. IIII.

ERat autem rex Salomon regnans super omnem Israel : * & hi principes quos habebat : Azarias filius Sadoc sacerdotis : * Elithoreph , & Ahia filij Sisa scribz : Iosaphat filius Ahilud a commentarijs : * Baana filius Ioiadæ super exercitum : Sadoc autem , & Abiathar sacerdotes . * Azarias filius Nathan super eos qui assistebant regi : Zabud filius Nathan fa-

cerdos , amicus regis : * & Ahisar præpositus domus : & Adoniram filius Abda super tributis . * Habebat autem Salomon duodecim præfectos super omnem Israel , qui præbebant annonam regi & domui eius : per singulos enim menses in anno , singuli necessaria ministrabant . * Et hæc nomina eorum : Benhur , in monte Ephraim . * Bendecar , in Maces , & in Salebim , & in Bethsames , & in Elon , & in Bethanem . * Benhesed in Arbobot : ipsius erat Socho , & omnis terra Ephraim . * Benabinadab , cuius omnis Nephath Dor , Tapheth filiam Salomonis habebat uxorem . * Bana filius Ahilud regebat Thanac & Mageddo , & vniuersam Bethlian , quæ est iuxta Sathana subter Iezrahel , a Bethlian vsque Abelmehula e regione Iecmaan . * Bengaber in Ramoth Galaad : habebat Auothiair filij Manasse in Galaad , ipse præerat in omni regione Argob , quæ est in Basan , sexaginta ciuitatibus magnis atque muratis , quæ habebant leras æreas . * Ahinadab filius Ado præerat in Manaim . * Achimaas in Nephthali : sed & ipse habebat Basemath filiam Salomonis in coniugio . * Baana filius Husi in Aser , & in Baloth . * Iosaphat filius Pharus , in Issachar . * Semai filius Ela , in Benjamin . * Gaber filius Uri , in terra Galaad , in terra Schon regis Amorithi & Og regis Basan , super omnia quæ erant in illa terra . * Iuda & Israel innumerabiles , sicut arena maris in multitudine : comedentes , & bibentes , atque latantes . * Salomon autem erat in ditione sua , habens omnia regna a flumine terræ Philisthim vsque ad terminum Ægypti : offerentium sibi munera , & seruientium ei cunctis diebus vitæ eius . * Erat autem cibus Salomonis per dies singulos triginta cori similæ , & sexaginta cori farinæ , decem boues pingues , & viginti boues pascuales , & centum arietes , excepta venatione ceruorum , caprearum , atque bubalorum , & auium altilium . * Ipse enim obtinebat omnem regionem , quæ erat trans flumen , a Thaphsa vsque ad Gazan , & cunctos reges illarum regionum : &

habebat pacem ex omni parte in circuitu. * Habitabatq. Iuda, & Israel absque timore vlllo, vnusquisque sub vite sua, & sub ficu sua, a Dan vsque Berisabee cunctis diebus Salomonis. * Et habebat Salomon quadraginta millia praefecti equorum curtilium, & duodecim millia equestrium. * Nutriebantq. eos supradicti regis praefecti: sed & necessaria mensurae regis Salomonis cum ingenti cura praebant in tempore suo. * Hordeum quoque, & paleas equorum, & iumentorum deferbant in locum vbi erat rex, iuxta constitutum sibi. * Dedit quoque Deus sapientiam Salomoni & prudentiam multam nimis, & latitudinem cordis quasi arenam, quae est in litore maris. * Et praecedebat sapientia Salomonis sapientiam omnium Orientalium & Aegyptiorum, & erat sapientior cunctis hominibus: sapientior Ethan Ezrahita, & Heman, & Chalcol, & Dorda filijs Mahol: & erat nominatus in vniuersis gentibus per circuitum. * Locutus est quoque Salomon tria millia parabolas: & fuerunt carmina eius quinque & mille. * Et disputauit super lignis a cedro, quae est in Libano, vsque ad hyssopum, quae egreditur de pariete: & disseruit de iumentis, & volucris, & reptilibus, & piscibus. * Et veniebant de cunctis populis ad audiendam sapientiam Salomonis, & ab vniuersis regibus terrae, qui audiebant sapientiam eius.

C A P. V.

Misit quoque Hiram rex Tyri seruos suos ad Salomonem: audiuit enim quod ipsum vnxisent regem pro patre eius: quia amicus fuerat Hiram Dauid omni tempore. * Misit autem Salomon ad Hiram, dicens: * Tu scis voluntatem Dauid patris mei, & quia non potuerit edificare domum nomini Domini Dei sui propter bella imminencia per circuitum, donec daret Dominus eos sub vestigio pedum eius. * Nunc autem requie dedit Dominus Deus meus mihi per circuitum: & non est satan, neque occursum malus.

5 * Quamobrem cogito edificare templum nomini Domini Dei mei, sicut locutus est Dominus Dauid patri meo, dicens: Filius tuus, quem dabo pro te super solium tuum, ipse edificabit domum nomini meo. * Praecepit igitur ut praecidant mihi serui tui cedros de Libano, & serui mei sint cum seruis tuis: mercedem autem seruorum tuorum dabo tibi quaecumque petieris: scis enim quomodo non est in populo meo vir qui nouerit ligna cadere sicut Sidonij. 7 * Cum ergo audisset Hiram verba Salomonis, latatus est valde, & ait: Benedictus Dominus Deus hodie, qui dedit Dauid filium sapientissimum super populum hunc plurimum. * Et misit Hiram ad Salomonem, dicens: Audui quaecumque mandasti mihi: ego faciam omnem voluntatem tuam in lignis cedrinis & abiegnis. * Serui mei deponent ea de Libano ad mare: & ego componam ea in ratibus in mari vsque ad locum, quem significaueris mihi: & applicabo ea tibi, & tu tolles ea: praebisq. necessaria mihi, ut detur cibis domui meae. * Itaque Hiram dabit Salomoni ligna cedrina, & ligna abiegna, iuxta omnem voluntatem eius. * Salomon autem praebebat Hiram coros tritici, viginti millia, in cibum domui eius, & viginti coros purissimi olei: haec tribuebat Salomon Hiram per singulos annos. * Dedit quoque Dominus sapientiam Salomoni, sicut locutus est ei: & erat pax inter Hiram & Salomonem, & percusserunt ambo foedus. * Elegitq. rex Salomon operarios de omni Israel, & erat inditio triginta millia virorum. 14 * Mittebatq. eos in Libanum, decem millia per menses singulos vicissim, ita ut duobus mensibus essent in domibus suis: & Adoniram erat super huiusmodi inditio. 15 ne. * Fueruntq. Salomoni septuaginta millia eorum qui onera portabant, & octoginta millia latiorum in monte: * absque praepositis qui praerant singulis operibus, numero trium millium, & trecentorum praecipuum populo & his qui faciebant opus. * Praecepitq. rex, ut tollerent lapides grandes, lapides

¶ 1. Par. 2. f.

25

¶ Eccl. 47. c.

26

I
A2
3

4

17

lapides pretiosos in fundamentum templi, & quadrare eos: * quos dolauerunt camentarii Salomonis, & camentarii Hiram: porro Giblij praparauerunt ligna & lapides ad edificandam domum.

C A P. VI.

2. PAR. 3. 21

F Actum est ergo quadringentesimo & octogesimo anno egressionis filiorum Israel de Terra Egypti, in anno quarto, mense Zio, (ipse est mensis secundus) regni Salomonis super Israel, edificari coepit domus Domino. * Domus autem, quam edificabat rex Salomon Domino, habebat sexaginta cubitos in longitudine, & viginti cubitos in latitudine, & triginta cubitos in altitudine. * Et porticus erat ante templum viginti cubitorum longitudinis, iuxta mensuram latitudinis templi: & habebat decem cubitos latitudinis ante faciem templi. * Fecitq. in templo fenestras obliquis. * Et edificauit super parietem templi tabulata per gyrum, in parietibus domus per circuitum templi & oraculi, & fecit latera in circuitu. * Tabulatum, quod subter erat, quinque cubitos habebat latitudinis, & medium tabulatum sex cubitorum latitudinis, & tertium tabulatum septem habens cubitos latitudinis. Trabes autem posuit in domo per circuitum forissecus, ut non haerent muris templi. * Domus autem cum edificaretur, de lapidibus dolatis atque perfectis edificata est: & malleus, & securis, & omne ferramentum non sunt audita in domo cum edificaretur. * Ostium lateris medij in parte erat domus dextra: & per cochleam ascendebant in medium coenaculum, & a medio in tertium. * Et edificauit domum, & consummauit eam: texit quoque domum laquearibus cedrinis. * Et edificauit tabulatum super omnem domum quinque cubitis altitudinis, & operuit domum lignis cedrinis. * Et factus est sermo Domini ad Salomonem, dicens: * Domus haec, quam edificas, si ambulaueris in praeceptis meis, & iudicia mea feceris, & custodieris omnia mandata mea, gra-

meum tibi, quem locutus sum ad David patrem tuum. * Et habitabo in medio filiorum Israel, & non derelinquam populum meum Israel. * Igitur edificauit Salomon domum, & consummauit eam. * Et edificauit parietes domus intrinsecus, tabulatis cedrinis, a pavimento domus usque ad summitem parietum, & usque ad laquearia, operuit lignis cedrinis intrinsecus: & texit pavementum domus tabulis abiegnis. * Edificauitq. viginti cubitorum ad posteriorem partem templi tabulata cedrina, a pavimento usque ad superiora: & fecit interioriem domum oraculi in sanctum Sanctorum. * Porro quadraginta cubitorum erat ipsum templum pro foribus oraculi. * Et cedro omnis domus intrinsecus vestiebatur, habens tornaturas, & iuncturas suas fabrefactas & calaturas eminentes: omnia cedrinis tabulis vestiebantur: nec omnino lapis apparere poterat in pariete. * Oraculum autem in medio domus, in interiori parte fecerat, ut poneret ibi arcam sedecis Domini. * Porro oraculum habebat viginti cubitos longitudinis, & viginti cubitos latitudinis, & viginti cubitos altitudinis: & operuit illed atque vestiuit auro purissimo. sed & altare vestiuit cedro. * Domum quoque ante oraculum operuit auro purissimo, & affixit laminas clauis aureis. * Nihilq. erat in templo quod non auro tegeretur: sed & totum altare oraculi texit auro. * Et fecit in oraculo duos cherubim de lignis oliuari, decem cubitorum altitudinis. * Quinque cubitorum ala cherub vna, & quinque cubitorum ala cherub altera: id est, decem cubitos habentes, a summitate alae vnus usque ad aliam alterius summitatem. * Decem quoque cubitorum erat cherub secundus: in mensura parii, & opus vnum erat in duobus cherubim, * id est, altitudinem habebat vnus cherub decem cubitorum, & similiter cherub secundus. * Posuitq. cherubim in medio templi interioris: extendebant autem alas suas cherubim, & tangebant ala vna parietem, & ala cherub secundi tangebant parietem alterum: alae autem altera-

in media parte templi se inuicem
contingebat. * Textit quoque che-
rubim auro. * Et omnes parietes
templi per circuitum sculpsit va-
rijs cælaturis & torno : & fecit in
eis cherubim, & palmas, & pictu-
ras varias, quasi prominentes de
pariete, & egredientes. * Sed &
pauimentum domus textit auro in-
trinfecus & extrinfecus. * Et in in-
gressu oraculi fecit ostiola de li-
gnis oliuarum, postesq. angulo-
rum quinque. * Et duo ostia de
lignis oliuarum : & sculpsit in eis
picturam cherubim, & palmarum
species, & anaglypha valde promi-
nentia : & textit ea auro : & ope-
ruit tam cherubim quam palmas,
& cetera, auro. * Fecitq. in in-
troitu templi postes de lignis oli-
uarum quadrangulos : * & duo
ostia de lignis abiegnis altrinfec-
cus : & vtrumque ostium duplex
erat, & se inuicem tenens aperie-
batur. * Et sculpsit cherubim, &
palmas, & cælaturas valde eminen-
tes : operuitq. omnia laminis au-
reis opere quadro ad regulam. * Et
ædificauit atriū interius tribus or-
dibus lapidum politorum, &
vno ordine lignorum cedri. * An-
no quarto fundata est domus Do-
mini in mense Zio : * & in anno
vndecimo, mense Bul (ipse est
mensis octauus) perfecta est do-
mus in omni opere suo, & in vni-
uersis utensilibus suis : ædificauitq.
eam annis septem.

CAP. VII.

¶ 7. 2. b. 10. **D**omum autem suam ædifica-
uit Salomon tredecim an-
nis, & ad perfectum vsque perduxit.
* Ædificauit quoque domum
saltus Libani centum cubitorum
longitudinis, & quinquaginta cu-
bitorum latitudinis, & triginta cu-
bitorum altitudinis : & quattuor
deambulacra inter columnas ce-
drinas : ligna quippe cedrina exci-
derat in columnas. * Et tabulatis
cedrinis vestiuit totam cameram,
quæ quadragintaquinque colum-
nis sustentabatur. Vnus autem or-
do habebat columnas quindecim
* contra se inuicem politas, * & e-
regione se respicientes, æquali spa-
tio inter columnas, & super co-
lumnas quadrangulata ligna in

6 cunctis æqualia. * Et porticum
columnarum fecit quinquaginta
cubitorum longitudinis, & trigin-
ta cubitorum latitudinis : & alter-
am porticum in facie maioris por-
ticus : & columnas, & epistylia
7 super columnas. * Porticum quo-
que solij, in qua tribunal est, fecit :
& textit lignis cedrinis a pau-
8 mento vsque ad summitatem. * Et
domuncula, in qua sedebatur ad
iudicandum, erat in media por-
ticu, simili opere. Domum quo-
que fecit filiz Pharaonis (¶ quam
uxorem duxerat Salomon) tali
opere, quali & hanc porticum.
9 * Omnia lapidibus pretiosis, qui
B ad normam quandam atque men-
suram tam intrinfecus quam ex-
trinfecus serrati erant : a funda-
mento vsque ad summitem pa-
rietum, & extrinfecus vsque ad
10 atrium maius. * Fundamenta au-
tem de lapidibus pretiosis, lapidi-
bus magnis decem siue octo cubi-
11 torum. * Et desuper lapides pre-
tiosi æqualis mensuræ secti erant,
12 similiterq. de cedro. * Et atrium
maius rotundum trium ordinum
de lapidibus sectis, & vnus ordi-
nis de dolata cedro : necnon & in
atrio domus Domini interiori, &
13 in porticu domus. * Misit quoque
rex Salomon, & tulit Hiram de
14 Tyro, * filium mulieris viduæ de
tribu Nephthali, patre Tyrio, ar-
tificem ærarium, & plenum sapientia,
& intelligentia, & do-
ctrina ad faciendum omne opus
ex ære. Qui cum venisset ad re-
gem Salomonem, fecit omne opus
15 eius. * Et finxit duas columnas
æreas, decem & octo cubitorum
altitudinis columnarum vnâ : ¶
2 linea duodecim cubitorum ambie-
bat columnam vtramque. * Duo
C quoque capitella fecit, quæ pone-
rentur super capita columnarum,
fusilia ex ære : quinquæ cubito-
rum altitudinis capitellum vnum,
& quinquæ cubitorum altitudinis
3 capitellum alterum : * & quasi in
modum retis, & catenarum sibi
inuicem miro opere contextarum.
Vtrumque capitellum columna-
rum fusile erat : septena versusum
4 retiacula in capitello vno, & sep-
5 tena retiacula in capitello altero.
18 * Et perfecit columnas, & duas
ordines per circuitum retiaculo-
rum.

¶ 5. 3. a. 3

¶ 1. 1. e. 3. e.

rum singulorum, vt regerent capitella, quæ erant super summitatem, malogranatorum: eodem modo fecit & capitello secundo. * Capitella autem, quæ erant super capita columnarum, quasi opere lili fabricata erant in porticu quattuor cubitorum. * Et rursum alia capitella in summitate columnarum desuper iuxta mensuram columnarum contra retiacula: malogranatorum autem ducenti ordines erant in circuitu capitelli secundi. * Et statuit duas columnas in porticu templi: cumq. statuisset columnam dexteram, vocauit eam nomine Iachin: similiter erexit columnam secundam: & vocauit nomen eius Booz. * Et super capita columnarum opus in modum lili posuit: perfectumq. est opus columnarum. * Fecit quoque mare fusile decem cubitorum a labio vsque ad labium, rotundum in circuitu: quinque cubitorum altitudo eius, & resticula triginta cubitorum cingebat illud per circuitum. * Et sculptura subter labium circuibat illud decem cubitis ambiens mare: duo ordines sculpturarum striatarum erant fusiles. * Et stabat super duodecim boues, e quibus tres respiciebant ad Aquilonem, & tres ad Occidentem, & tres ad Orientem, & mare super eos desuper erat: quorum posteriora vniuersa intrinsecus latitabant. * Grossitudo autem luteris, trium vnciarum erat: labiumq. eius, quasi labium calicis, & folium repandi lili: duo millia batos capiebat. * Et fecit decem bases æneas, quattuor cubitorum longitudinis bases singulas, & quattuor cubitorum latitudinis, & trium cubitorum altitudinis. * Et ipsum opus basium, interrasile erat: & sculpturæ inter iuncturas. * Et inter coronulas & plestas, leones & boues & cherubim: & in iuncturis similiter desuper: & subter leones, & boues quasi lora ex ære dependentia. * Et quattuor rotæ per bases singulas, & axes ærei: & per quattuor partes quasi humeruli subter luterem fusiles, contra se inuicem respicientes. * Os quoque luteris intrinsecus erat in capitis summitate: & quod forinsecus

apparerebat, vnus cubiti erat totum rotundum, pariterq. habebat vnus cubitum & dimidium: in angulis autem columnarum variz calaturæ erant: & media intercolumnia, quadrata non rotunda. * Quattuor quoque rotæ, quæ per quattuor angulos basis erant, colligebant sibi subter basium: vna rota habebat altitudinis cubitum & semis. * Tales autem rotæ erant quales solent in curru fieri: & axes earum, & radij, & æanthi, & modioli, omnia fusilia. * Nam & humeruli illi quattuor per singulos angulos basis vnus, ex ipsa basi fusiles & coniuncti erant. * In summitate autem basis erat quædam rotunditas dimidij cubiti, ita fabrefacta, vt luter desuper posset imponi, habens calaturas suas, variasq. sculpturas ex semetipsa. * Sculptis quoque in tabulatis illis, quæ erant ex ære, & in angulis, cherubim, & leones, & palmas, quasi in similitudinem hominis stantis, vt non calata, sed apposita per circuitum viderentur. * In hunc modum fecit decem bases, fusura vna, & mensura, sculpturæq. consimili. * Fecit quoque decem luteræ æneas: quadraginta batos capiebat luter vnus, eratq. quattuor cubitorum: singulos quoque luteræ per singulas, id est, decem bases, posuit. * Et constituit decem bases, quinque ad dexteram partem templi, & quinque ad sinistram: mare autem posuit ad dexteram partem templi contra Orientem ad Meridiem. * Fecit ergo Hiram leberes, & scutras, & hamulas, & perfecit omne opus regis Salomonis in templo Domini. * Columnas duas, & funiculos capitellorum super capitella columnarum duos: & retiacula duo, vt operirent duos funiculos, qui erant super capita columnarum. * Et malogranata quadringenta in duobus retiaculis: duos versus malogranatorum in retiaculis singulis, ad operiendos funiculos capitellorum, qui erant super capita columnarum. * Et bases decem, & luteræ decem super bases. * Et mare vnum, & boues duodecim subter mare. * Et leberes, & scutras, & hamulas. omnia vasa, quæ fecit Hiram regi Salomoni in domo Domini, de aurichalco erant.

* In campestri regione Iordanis fudit ea rex in argillosa terra, inter Sochoth & Sarthan. * Et posuit Salomon omnia vasa: propter multitudinem auro nimiam non erat pondus aris. * Fecitq. Salomon omnia vasa in domo Domini: altare aureum, & mensam, super quam ponerentur panes propositionis, auream: * & candelabra aurea, quinque ad dexteram, & quinque ad sinistram contra oraculum ex auro puro: & quasi lilij flores, & lucernas desuper aureas: & forcipes aureos, * & hydrias, & fuscinae, & phialas, & mortuaria, & thuribula, de auro purissimo: & cardines ostiorum domus interioris Sancti sanctorum, & ostiorum domus templi, ex auro erant. * Et perfecit omne opus quod faciebat Salomon in domo Domini, & intulit quae sanctificauerat Dauid pater suus, argentum & aurum, & vasa, reposuitq. in thesauris domus Domini.

C A P . V I I I .

Tunc congregati sunt omnes maiores natu Israel cum principibus tribuum, & duces familiarum filiorum Israel ad regem Salomonem in Ierusalem: ut deferrent arcam foederis Domini, de ciuitate Dauid, id est, de Sion. * Conuenitq. ad regem Salomonem vniuersus Israel in mense Ethanim, in sollempni die, ipse est mensis septimus. * Veneruntq. cuncti senes de Israel, & tulerunt arcam sacerdotes, * & portauerunt arcam Domini, & tabernaculum foederis, & omnia vasa Sanctuarij, quae erant in tabernaculo: & ferebant ea sacerdotes & Leuitae. * Rex autem Salomon, & omnis multitudo Israel, quae conuenerat ad eum, gradiebatur cum illo ante arcam, & immolabant oves & boues absque estimatione & numero. * Et intulerunt sacerdotes arcam foederis Domini in locum suum, in oraculum templi, in Sanctum sanctorum subter alas cherubim. * Si quidem cherubim expandebant alas super locum arcae, & protegabant arcam, & venter eius desuper. * Cumque emincerent vestes,

& apparerent summitates eorum foris Sanctuarium ante oraculum, non apparebant ultra extrinsecus, qui & fuerunt ibi vsque in praesentem diem. * In arca autem non erat aliud nisi duae tabulae lapideae, quas posuerat in ea Moyses in Horeb, quando pepigit Dominus foedus cum filiis Israel, cum egredierentur de Terra Aegypti. * Factum est autem, cum exissent sacerdotes de Sanctuario, nebula impleuit domum Domini. * & non poterant sacerdotes stare & ministrare propter nebulam: impleuerat enim gloria Domini domum Domini. * Tunc ait Salomon: Dominus dixit ut habitaret in nebula. * Aedificans aedificauit domum in habitaculum tuum, firmissimum solium tuum in sempiternum. * Conuertitq. rex faciem suam, & benedixit omni ecclesiae Israel: omnis enim ecclesia Israel stabat. * Et ait Salomon: Benedictus Dominus Deus Israel, qui locutus est ore suo ad Dauid patrem meum, & in manibus eius perfecit, dicens: * A die, qua eduxi populum meum Israel de Aegypto, non elegi ciuitatem de vniuersis tribubus Israel, ut aedificaretur domus, & esset nomen meum ibi: sed elegi Dauid ut esset super populum meum Israel. * Voluitq. Dauid pater meus aedificare domum nomini Domini Dei Israel: * & ait Dominus ad Dauid patrem meum: Quod cogitasti in corde tuo aedificare domum nomini meo, bene fecisti, hoc ipsum mente tractans. * Veruntamen tu non aedificabis mihi domum, sed filius tuus, qui egredietur de renibus tuis, ipse aedificabit domum nomini meo. * Confirmauit Dominus sermonem suum, quem locutus est: stetitq. pro Dauid patre meo, & sedi super thronum Israel, sicut locutus est Dominus: & aedificauit domum nomini Domini Dei Israel. * Et constitui ibi locum arcae, in qua foedus Domini est, quod percussit cum patribus nostris, quando egressi sunt de Terra Aegypti. * Stetit autem Salomon ante altare Domini in conspectu ecclesiae Israel, & expandit

2. Par. 5. 2.

2. Par. 5. 2.

Exo. 34. 2.

27

Heb. 9. 2. 4

2. Par. 6. 2. 1

2. Reg. 7. 2.

dit manus suas in cælum, * & 23
ait: Domine Deus Israel, non est
similis tui Deus in cælo desuper,
& super terram deorsum: qui cus-
todis pactum & misericordiam
seruis tuis, qui ambulant co-
ram te in toto corde suo. * Qui 24
custodisti seruo tuo David patri
meo quæ locutus es ei: ore locu-
tus es, & manibus perfecisti, ut
hæc dies probat. * Nunc igitur 25
Domine Deus Israel, conserua
famulo tuo David patri meo quæ
locutus es ei, dicens: ¶ Non aufe-
retur de te vir coram me, qui se-
deat super thronum Israel: ita ta-
men si custodierint filij tui viam
suam, ut ambulent coram me
sicut tu ambulasti in conspectu
meo. * Et nunc Domine Deus Is- 26
rael firmetur verba tua, quæ lo-
cutus es seruo tuo David patri
meo. * Ergone putandum est 27
quoddã vere Deus habitet super ter-
ram? si enim cælum, & cæli ex-
horum te capere non possunt, quan-
to magis domus hæc, quam ædifi-
caui? * Sed respice ad orationem 28
serui tui, & ad preces eius Domi-
ne Deus meus: audi hymnum &
orationem, quam seruus tuus orat
coram te hodie: * ¶ ut sint oculi 29
tui aperti super domum hanc no-
cte ac die: super domum, de qua
dixisti: ¶ Erit nomen meum ibi ut
exaudias orationem, quam orat in
loco isto ad te seruus tuus. * Ut 30
exaudias deprecationem serui tui
& populi tui Israel, quodcumque
orauerint in loco isto, & exaudies
in loco habitaculi tui in cælo, &
cum exaudieris, propitijs eris. * Si 31
peccauerit homo in proximum
suum, & habuerit aliquod iura-
mentum, quo teneatur strictus;
& venerit propter iuramentum
coram altari tuo in domum tuam,
* tu exaudies in cælo: & facies, 32
& iudicabis seruos tuos, condem-
nans impium, & reddens viam
suam super caput eius, iustitiasq.
iustum, & retribuens ei secun-
dum iustitiam suam. * Si fuge- 33
rit populus tuus Israel inimicos
suos (quia peccaturus est tibi) &
agentes poenitentiam, & consi-
tentes nomini tuo, venerint, &
orauerint, & deprecati te fuerint
in domo hac; * exaudi in cælo, & 34
dimitte peccatũ populi tui Israel,

& reduces eos in terram, quam
dedisti patribus eorum. * Si clau-
lum fuerit cælum, & non pluerit
propter peccata eorum, & orantes
in loco isto, poenitentiam egerint
nomini tuo, & a peccatis suis con-
uersi fuerint propter afflictionem
suam: * exaudi eos in cælo, &
dimitte peccata seruorum tuorum,
& populi tui Israel: & ostende eis
viam bonam per quam ambulent,
& da pluuiam super terram tuam,
quam dedisti populo tuo in pos-
sessionem. * Fames si oborta fue-
rit in terra, aut pestilentia, aut
corruptus aer, aut strugo, aut lo-
custa, vel rubigo, & affixerit eum
inimicus eius portas obsidens, om-
nis plaga, & vniuersa infirmitas, 35
* cuncta deuotatio, & impreca-
tio, quæ acciderit omni homini
de populo tuo Israel: si quis co-
gnouerit plagam cordis sui, & ex-
pãderit manus suas in domo hac,
* tu exaudies in cælo in loco ha-
bitationis tuæ, & repropitiaberis,
& facies ut des vnicuique secun-
dum omnes vias suas, sicut vide-
risse est eius (quia tu nosti solus cor
omnium filiorum hominum) * ut 36
timeant te cunctis diebus, quibus
viunt super faciem terræ, quam
dedisti patribus nostris. * Insuper
& alienigena, qui non est de po-
pulo tuo Israel, cum venerit de
terra longinqua propter nomen
tuum (audietur enim nomen tuum
magnum, & manus tua fortis, &
brachium tuum * extentum vbi-
que) cum venerit ergo, & oraue-
rit in hoc loco, * tu exaudies in
cælo, in firmamento habitaculi tui
& facies omnia, pro quibus inuo-
cauerit te alienigena: ut disceat vni-
uersi populi terrarum nomen tuũ
timere, sicut populus tuus Israel
& probent quia nomen tuum in-
uocatum est super domum hanc,
quam ædificaui. * Si egressus fue-
rit populus tuus ad bellum contra
inimicos suos, per viam, quocum-
que miseris eos, orabunt te con-
tra viam ciuitatis, quam elegisti,
& contra domum, quam ædifi-
caui nomini tuo, * & exaudies in
cælo orationes eorum, & preces
eorum, & facies iudicium eorum. 36
* Quod si peccauerint tibi (¶ non
est enim homo qui non peccet)
& iratus iradideris eos inimicis
suis,

1. Reg. 7.
b. 12

¶ Deut. 12.
b. 17

¶ 1. Par. 6. g.
1. Ioan. 1. d.
Eccl. 7. c.
31

fuis, & captiui ducti fuerint in terram inimicorum longe vel prope, * & egerint poenitentiam in corde suo in loco captiuitatis, & conuersi deprecati te fuerint in captiuitate sua, dicentes: Peccauimus, inique egimus, impie gessimus: * & reuerſi fuerint ad te in vniuerso corde suo, & tota anima ſua in terra inimicorum ſuorum, ad quam captiui ducti fuerint: & orauerint te contra viam terræ ſuæ, quam dedisti patribus eorum, & ciuitatis quam elegisti, & templi quod ædificauimus nomini tuo: * exaudies in cælo, in firmamento ſolij tui orationes eorum, & preces eorū, & facies iudicium eorum: * & propitiaberis populo tuo qui peccauit tibi, & omnibus iniquitatibus eorum, quibus prauaricati ſunt in te: & dabis miſericordiam coram eis, qui eos captiuos habuerint, vt miſereantur eis. * Populus enim tuus eſt, & hereditas tua, quos eduxiſti de Terra Egypti, de medio fornacis ferreæ: * Vt ſint oculi tui aperti ad deprecationem ſerui tui, & populi tui Iſrael, & exaudias eos in vniuerſis pro quibus inuocauerint te. * Tu enim ſeparaſti eos tibi in hereditatem, de vniuerſis populis terræ, ſicut locutus es per Moysen ſeruum tuum, quando eduxiſti patres noſtros de Egypto Domine Deus. * Factum eſt autem, cum compleſſet Salomon orans Dominum omnem orationem, & deprecationem hanc, ſurrexit de conſpectu altaris Domini: vtrumque enim genu in terram fixerat, & manus expanderat in cælum. * Stetit ergo, & benedixit omni eccleſiæ Iſrael voce magna, dicens: * Benedictus Dominus, qui dedit requiem populo ſuo Iſrael, iuxta omnia quæ locutus eſt: non cecidit ne vnus quidem ſermo ex omnibus bonis, quæ locutus eſt per Moysen ſeruum ſuum. * Sit Dominus Deus noſter nobiſcum, ſicut fuit cum patribus noſtris, non derelinquens nos, neque proiciens. * Sed inclinet corda noſtra ad ſe, vt ambulemus in vniuerſis vijs eius, & ceremonias eius, & iudicia quæcumque mandauit patribus noſtris. * Et ſint ſermones

G mei iſti, quibus deprecatus ſum coram Domino, appropinquantes Domino Deo noſtro die ac nocte, vt faciat iudicium ſeruo ſuo, & populo ſuo Iſrael per ſingulos dies: * vt ſciant omnes populi terræ, quia Dominus ipſe eſt Deus, & non eſt vltra abſque eo. * Sit quoque cor noſtrum perfectum cum Domino Deo noſtro, vt ambulemus in decretis eius, & custodiamus mandata eius, ſicut & hodie. * Igitur rex, & omnis Iſrael cū eo, immolabant victimas coram Domino. * Maſtauitq. Salomon hoſtias pacificas, quas immolauit Domino, boum viginti duo millia, & ouium centum viginti millia: & dedicauerunt templum Domini rex, & filij Iſrael. * In die illa ſanctificauit rex medium atrij, quod erat ante domum Domini: fecit quippe holocauſtum ibi, & ſacrificium, & adipem pacificorum: quoniam altare æreum, quod erat coram Domino, minus erat, & capere non poterat holocauſtum, & ſacrificium, & adipem pacificorum. * Fecit ergo Salomon in tempore illo feſtiuitatem celebrem, & omnis Iſrael cum eo, multitudo magna ab introitu Emath vſque ad Riuum Egypti, coram Domino Deo noſtro, ſeptem diebus & ſeptem diebus, id eſt, quattuordecim diebus. * Et in die octaua dimiſit populos: qui benedicentes regi, proſecti ſunt in tabernacula ſua lætantes, & alacri corde ſuper omnibus bonis, quæ fecerat Dominus Dauid ſeruo ſuo, & Iſrael populo ſuo.

CAP. IX.

I **F** Actum eſt autem cum perfectiſſet Salomon ædificium domus Domini, & ædificium regis, & omne quod optauerat & voluerat facere, * apparuit ei Dominus ſecundo || ſicut apparuerat ei in || 2. Pal. 7. c. ||
 3 Gabaon. * Dixitq. Dominus ad eum: Exaudiui orationem tuam & deprecationem tuam, quam deprecatus es coram me: ſanctificauimus domum hanc, quam ædificasti, vt ponerem nomen meum ibi in ſempiternum, & erunt oculi mei & cor meum ibi cunctis diebus. * Tu

2. Reg. 7.
b. 12. c. 16

Deu. 29. d.
24
Ier. 22. c. 8

1. Par. 3. a.
1

* Tu quoque si ambulaueris coram me, sicut ambulauit pater tuus, in simplicitate cordis, & in aequitate: & feceris omnia, quae praecepi tibi, & legitima mea & iudicia mea seruaueris. * Il ponam thronum regni tui super Israel in sempiternum, sicut locutus sum Dauid patri tuo, dicens: Non auferetur vir de genere tuo de solio Israel. * Si autem auertione auerſi fueritis uos & filij vestri, non sequentes me, nec custodientes mandata mea, & ceremonias meas, quas proposui vobis, sed abieritis & colueritis deos alienos, & adoraueritis eos: * auferam Israel de superſicie terrae, quam dedi eis: & templum, quod sanctificauimus nomini meo, proieciam a conspectu meo, eritq. Israel in prouerbiū, & in fabulam cunctis populis. * Et domus haec erit in exemplum: omnis, qui transierit per eam, stupebit, & sibilabit, & dicet: * Quare fecit Dominus sic terrae huic, & domui huic? * Et respondebunt: Quia dereliquerunt Dominum Deum suum, qui eduxit patres eorum de Terra Aegypti, & secuti sunt deos alienos, & adorauerunt eos, & coluerunt eos: ideocirco induxit Dominus super eos omne malum hoc. * Expletis autem annis viginti postquam edificauerat Salomon duas domos, id est domum Domini, & domum regis, * (Hiram rege Tyri praebente Salomoni ligna cedrina & abiegna, & aurum iuxta omne quod opus habuerat) tunc dedit Salomon Hiram viginti oppida in Terra Galilae. * Et egressus est Hiram de Tyro, ut videret oppida, quae dederat ei Salomon, & non placuerunt ei, & ait: Haecine sunt ciuitates, quas dedisti mihi, frater? Et appellauit eas Terram Chabul, vsque in diem hanc. * Milit quoque Hiram ad regem Salomonem centum viginti talenta auri. * Haec est summa expensarum, quam obtulit rex Salomon ad edificandam domum Domini & domum suam, & Mello, & murum Ierusalem, & Heſer, & Mageddo, & Gazer. * Pharaon rex Aegypti ascendit, & cepit Gazer, succenditq. eam igni: & Chananzum, qui

habitat in ciuitate, interfecit, & dedit eam in dotem filiz suae uxori Salomonis. * Edificauit ergo Salomon Gazer, & Bethoron inferioriorem, & Baalath, & Palmiram in Terra solitudinis. * Et omnes vicos, qui ad se pertinebant, & erant abique muro, muniiuit, & ciuitates curruum & ciuitates equitum, & quodcumque ei placuit ut edificaret in Ierusalem, & in Libano, & in omni terra potestatis suae. * Vniuersum populum, qui remanserat de Amorrhais, & Hethis, & Pherezis, & Heuſis, & Iebusais, qui non sunt de filiis Israel: * horum filios, qui remanserant in terra, quos scilicet non potuerant filij Israel exterminare: fecit Salomon tributarios, vsque in diem hanc. * De filiis autem Israel non constituit Salomon seruare quemquam, sed erant viri bellatores, & ministri eius, & principes, & duces, & praefecti curruum & equorum. * Erant autem principes super omnia opera Salomonis praepositi quingenti quinquaginta, qui habebant subiectum populum, & statutis operibus imperabant. * Felia. 2. Par. 3. b. 11
autem Pharaonis ascendit de ciuitate Dauid in domum suam, quae edificauerat ei Salomon: tunc edificauit Mello. * Offerebat quoque Salomon terris vicibus per annos singulos holocausta, & pacificas victimas super altare, quod edificauerat Domino, & adolebat thymiam coram Domino: perfectumq. est templum. * Classem quoque fecit rex Salomon in Asiongaber, quae est iuxta Ailath in littore Maris rubri, in Terra Idumaeae. * Militq. Hiram in Israel illa seruos suos viros nauticos & gnaros maris, cum seruis Salomonis. * Qui cum venissent in Ophir, sumptum inde aurum quadringentorum viginti talentorum, detulerunt ad regem Salomonem.

C A P. X.

1 S Ed 2. & Regina Saba, audita 2. Par. 9. a.
A fama Salomonis in nomine Domini, venit tentare eum in Matt. 12. d.
2 zngmatibus. * Etingressa Ierusalem multo cum comitatu, & diuitijs, camelis portantibus aromata, & aurum infinitum nimis, & gem.

gemmas pretiosas, venit ad regem Salomonem, & locuta est ei vniuersa quæ habebat in corde suo. * Et docuit eam Salomon omnia verba, quæ proposuerat: non fuit sermo, qui regem posset latere, & non responderet ei. * Videns autem regina Saba omnem sapientiam Salomonis, & domum, quam edificauerat, & cibos mensæ eius, & habitacula seruorum, & ordines ministrantium, vestesque eorum, & pincernas, & holocausta, quæ offerebant in domo Domini: non habebat ultra spiritum. * dixitque ad regem: Verus est sermo, quem audiui in terra mea. * super sermonibus tuis, & super sapientia tua: & non credebam narrantibus mihi, donec ipsa veni, & vidi oculis meis, & probaui quod media pars mihi nuntiata non fuerit: maior est sapientia & opera tua, quam rumor, quem audiui. * Beati viri tui, & beati serui tui, qui stant coram te semper, & audiunt sapientiam tuam, * Sit Dominus Deus tuus benedictus, cui complacuisse, & posuisse te super thronum Israel, eo quod dilexerit Dominus Israel in sempiternum, & constituit te regem, vi faceres iudicium & iustitiam. * Dedit ergo regi centum viginti talenta auri, & aromata multa nimis, & gemmas pretiosas: non sunt allata ultra aromata tam multa, quam ea quæ dedit regina Saba regi Salomoni. (* Sed & classica Hiram, quæ portabat aurum de Ophir, attulit ex Ophir ligna thyina multa nimis, & gemmas pretiosas. * Fecitque rex de lignis thyinis fulcra domus Domini, & domus regis, & citharas lyrasque cantantibus: non sunt allata huiusmodi ligna thyina, neque visulaque in presentem diem.) * Rex autem Salomon dedit reginæ Saba omnia quæ voluit, & petiuit ab eo: exceptis his, quæ vltro obtulerat ei munere regio. Quæ reuerſa est, & abiit in terram suam cum seruis suis. * Erat autem pondus auri, quod afferebatur Salomoni per annos singulos, sexcentorum sexaginta sex talentorum auri: * excepto eo, quod afferebant viri, qui super vestigalia erant, & negotiatores, vniuersique

seruati vendentes, & omnes reges Arabiz, ducesque terræ. * Fecit quoque rex Salomon ducenta scuta de auro purissimo, sexcentos auri siclos dedit in laminas scuti vnus. * Et trecentas peltas ex auro probato: trecentæ minæ auri vnâ peltâ vestiebant: posuitque eas rex in domo saltus Libani. * Fecit etiam rex Salomon thronum de ebore grandem: & vestiuit eum auro fuluo nimis, * qui habebat sex gradus: & summitas throni rotunda erat in parte posteriori: & duz manus hinc atque inde tenentes sedile: & duo leones stabant iuxta manus singulas. * Et duodecim leunculi stantes super sex gradus hinc atque inde: non est factum tale opus in vniuersis regnis. * Sed & omnia vasa, quibus potabatur rex Salomon, erant aurea: & vniuersa suppellex domus saltus Libani de auro purissimo: non erat argentum, nec alicuius pretij putabatur in diebus Salomonis, * quia classis regis per mare cum classe Hiram semel per tres annos ibat in Tharsis, deferens inde aurum, & argentum, & dentes elefantorum, & simias, & pauos. * Magnificatus est ergo rex Salomon super omnes reges terræ diuitijs, & sapientia. * Et vniuersa terra desiderabat vulum Salomonis, vt audiret sapientiam eius, quam dederat Deus in corde eius. * Et singuli deferebant ei munera, vasa argentea & aurea, vestes & arma bellica, aromata quoque, & equos & mulos per annos singulos. * Congregauitque Salomon currus & equites, & facti sunt ei mille quadraginti currus, & duodecim millia equitum: & disposuit eos per ciuitates munitas, & cum rege in Ierusalem. * Fecitque vt tanta esset abundantia argenti in Ierusalem, quanta & lapidum: & cedrorum præbuit multitudinem quasi sycomoros, quæ nascuntur in capsestribus. * Et educebantur equi Salomoni de Ægypto, & de Coa. Negotiatores enim regis emebant de Coa, & statuto pretio perducebant. * Egrediebatur autem quadriga ex Ægypto sexcentis siclis argenti, & equus centum quinquaginta. Atque in hunc modum cuncti

¶ 2. Par. 9. c.

10

¶ 2. Par. 1. a.

14

CAP. XI.

Ms. Par. 19.
2. 6

nem ciuitatis Dauid patris sui.
 * Erat autem Ieroboam vir fortis 28
 & potens: vidensq. Salomon adole-
 lescentem bonæ indolis & indu-
 strium, constituerat eum præfe-
 ctum super tributa vniuersæ do-
 mus Ioseph. * Factum est igitur 29
 in tempore illo, vt Ieroboam egre-
 deretur de Ierusalem, & inueniret
 eum Ahas Silonites propheta in
 via, operis pallio nouo: erant
 autem duo tantum in agro. * Ap- 30
 prehēdensq. Ahas pallium suum
 nouum, quo coopertus erat, scidit
 in duodecim partes. * Erat ad 31
 Ieroboam: Tolle tibi decem scis-
 suras: hæc enim dicit Dominus
 Deus Israel: Ecce ego scindam re-
 gnum de manu Salomonis, & da-
 bo tibi decem tribus. * Porro vna 32
 tribus remanebit ei propter seruū
 meum Dauid, & Ierusalem ciui-
 tatem, quam elegi ex omnibus
 tribubus Israel: * eo quod dereli- 33
 querit me, & adorauit Astarthen
 deam Sidoniorum, & Chamos
 deum Moab, & Moloc deum fi-
 liorum Ammon: & non ambula-
 uerit in vijs meis, vt faceret iusti-
 tiam coram me, & præcepta mea,
 & iudicia sicut Dauid pater eius.
 * Nec auferam omne regnum de 34
 manu eius, sed ducem ponam eū
 cunctis diebus vitæ suæ, propter
 Dauid seruum meum, quem ele-
 gi, qui custodiuit mandata mea &
 præcepta mea. * Auferam autem 35
 regnum de manu filij eius, & da-
 bo tibi decem tribus: * filio au-
 tem eius dabo tribum vnam, vt
 remaneat lucerna Dauid seruo
 meo cunctis diebus coram me in
 Ierusalem ciuitate, quam elegi vt
 esset nomen meum ibi. * Te au- 37
 tem assumam, & regnabis super
 omnia, quæ desiderat anima tua,
 erisq. rex super Israel. * Si igitur 38
 audieris omnia, quæ præcero ti-
 bi, & ambulaueris in vijs meis, &
 feceris quod rectum est coram me,
 custodiens mandata mea & præ-
 cepta mea, sicut fecit Dauid ser-
 uus meus: ero tecum, & edificabo
 tibi domum fideliem, quomodo
 edificauit Dauid domum, & tra-
 dam tibi Israel: * & affligam se- 39
 men Dauid super hoc, verumta-
 men non cunctis diebus. * Voluit 40
 ergo Salomon interficere Ieroboā:
 qui surrexit, & aufugit in Ægy-

ptum ad Sefac regem Ægypti, &
 fuit in Ægypto vique ad mortem
 Salomonis. * Reliquum autem
 verborum Salomonis, & omnia
 quæ fecit, & sapientia eius: ecce
 vniuersa scripta sunt in Libro ver-
 borum dierum Salomonis. * Dies
 autem, quos regnavit Salomon in
 Ierusalem super omnem Israel,
 quadraginta anni sunt. * Domi- 43
 nuiq. Salomon cum patribus suis,
 & sepultus est in Ciuitate Dauid
 patris sui, regnauitq. Roboam fi-
 lius eius pro eo.

CAP. XII.

V Enit autem Roboam in Si-
 chem: illuc enim congrega-
 tus erat omnis Israel ad consti-
 tuendum eum regem. * At vero 2
 Ieroboam filius Nabat, cum ad-
 huc esset in Ægypto profugus a fa-
 cie regis Salomonis, audita mor-
 te eius, reuersus est de Ægypto.
 * Miseruntq. & vocauerunt eum:
 venit ergo Ieroboam, & omnis
 multitudo Israel, & locuti sunt ad
 4 Roboam, dicentes: * Pater tuus
 durissimum iugum imposuit no-
 bis: tu itaque nunc imminue pau-
 lum de imperio patris tui duris-
 simo, & de iugo grauissimo, quod
 imposuit nobis, & seruiemus ti-
 bi. * Qui ait eis: Ite vsque ad
 5 tertium diem, & reuertimini ad
 me. Cumq. abiisset populus, iniit
 6 consilium rex Roboam cum se-
 nioribus, qui assistebant coram
 Salomone patre eius, cum adhuc
 viueret, & ait: Quod datis mihi
 consilium, vt respondeam populo
 huic? * Qui dixerunt ei: Si hodie
 7 obediēris populo huic, & serue-
 ris, & petitioni eorum cessieris, lo-
 cutusq. fueris ad eos verba lenia,
 erunt tibi serui cunctis diebus.
 * Qui dereliquit cōsiliū senum,
 8 quod dederant ei, & adhibuit a-
 dolescentes, qui nutriti fuerant
 9 cum eo, & assistebant illi, * di-
 xitq. ad eos: Quod mihi datis cō-
 silium, vt respondeā populo huic,
 qui dixerunt mihi: Leuius fac iu-
 gum quod imposuit pater tuus su-
 10 per nos? * Et dixerunt ei iuuenes
 C qui nutriti fuerant cum eo: Sic lo-
 queris populo huic, qui locuti sunt
 ad te, dicentes: Pater tuus aggra-
 uauit iugum nostrum, tu releua
 nos. Sic loqueris ad eos: Mini-
 mus

¶ 2. Par. 10.
 d. 15

¶ 2. Par. 10.
 a. 1

mus digitus meus grossior est dor-
so patris mei. * Et nunc pater
meus posuit super vos iugum gra-
ue, ego autem addam super iu-
gum vestrum : pater meus cecidit
vos flagellis, ego autem cecidam
vos scorpionibus. * Venit ergo Ie-
roboam, & omnis populus ad Ro-
boam die tertia, sicut locutus fue-
rat rex, dicens : Reuertimini ad
me die tertia. * Responditq. rex
populo dura, derelicto consilio se-
niorum, quod ei dederant, * &
locutus est eis secundum consiliū
iuuenum, dicens : Pater meus ag-
grauauit iugum vestrum, ego au-
tem addā iugo vestro : pater meus
cecidit vos flagellis, ego autem
cecidam vos scorpionibus. * Et
non acquieuit rex populo : quo-
niam auersatus fuerat eum Domi-
nus, vt suscitaret verbum suum,
quod locutus fuerat in manu
Ahiz Silonitz. Ad Ieroboam fi-
lium Nabat. * Videns itaque po-
pulus quod noluisse eos audire
rex, respondit ei dicens : Quz no-
bis pars in David ? vel quz here-
ditas in filio Isai ? Vade in taber-
nacula tua Israel, nunc vide domū
tuam David. Et abiit Israel in ta-
bernacula sua. * Super filios autē
Israel, quicumque habitabant in
ciuitatibus Iuda, regnauit Ro-
boam. * Misit ergo rex Roboam
Aduram, qui erat super tributa :
& lapidauit eum omnis Israel, &
mortuus est. Porro rex Roboam
festinus ascendit currum, & fugit
in Ierusalem : * recessitq. Israel a
domo David, vsque in presentem
diem. * Factum est autem cum
audivisset omnis Israel, quod re-
uersus esset Ieroboam, miserunt,
& vocauerunt eum congregato cœ-
tu, & constituerunt eum regem
super omnem Israel, nec securus
est quisquam domum David præ-
ter tribum Iuda solum. * Venit
autem Roboam Ierusalem, &
congregauit vniuersam domum
Iuda, & tribum Benjamin, cen-
tum octoginta millia electorum
virorum bellatorum, vt pugnarent
contra domum Israel, & reduce-
rent regnum Roboam filio Salo-
monis. * Factus est autem sermo
Domini ad Semeiam virum
Dei, dicens : * Loquere ad Ro-
boam filium Salomonis regem

Iuda, & ad omnem domum Iu-
da, & Beniamin, & reliquos de
populo, dicens : * Hæc dicit Do-
minus : Non ascendetis, neque
bellabitis contra fratres vestros fi-
lios Israel : reuertatur vir in domū
suam, a me enim factum est ver-
bum hoc. Audierunt sermonem
Domini, & reuersi sunt de itinere
sicut eis præceperat Dominus.
* Edificauit autem Ieroboam Si-
chem in monte Ephraim, & ha-
bitauit ibi : & egressus inde ædifi-
cavit Phanael. * Dixitq. Ieroboam
in corde suo : Nunc reuertetur re-
gnum ad domum David, * si a-
scenderit populus iste vt faciat sa-
crificia in domo Domini in Ieru-
salem : & conuertetur cor populi
huius ad dominum suum Roboam
regem Iuda, interficietq. me, &
& reuertentur ad eum. * Et ex-
cogitatio consilio fecit duos vitu-
los aureos, & dixit eis : Nolite
ultra ascendere in Ierusalem :
Ecce dii tui Israel, qui te edu-
xerunt de Terra Egypti. * Po-
suitq. vnum in Bethel, & alterum
in Dan : * & factum est verbum
hoc in peccatum : erat enim po-
pulus ad adorandum virulum vi-
celis, & sacerdotibus extremi
populi, qui non erant de filiis Le-
ui. * Constituitq. diem sollemp-
nem in mense octauo, quintade-
cima die mensis, in similitudinem
sollemnitis, quæ celebrabatur in
Iuda. Et ascendens altare, simili-
ter fecit in Bethel, vt immolaret
vitulis, quos fabricatus fuerat :
constituitq. in Bethel sacerdotes
excellorum, quæ fecerat. * Et
ascendit super altare quod extru-
xerat in Bethel, quintadecima die
mensis octauo, quem finierat de
corde suo : & fecit sollemnitatem
filiis Israel, & ascendit super alta-
re, vt adoleret incensum.

CAP. XIII.

ET ecce vir Dei venit de Iuda
in sermone Domini in Be-
thel, Ieroboam stante super alta-
re, & thus iaciente. * Et exclama-
uit contra altare in sermone Do-
mini, & ait : Altare, altare, hæc
dicit Dominus : * Ecce filius na-
scetur domui David, Iosias no-
mine, & immolabit super te ta-
cerdo-

11.11.f.11

1. Par. 11.

1.1

4. Reg. 23.

d. 17

cerdotes excelforum, qui nunc in tethuta succedunt, & ossa hominum super te incendet. * Dediditq. in illa die signum, dicens: Hoc erit signum quod locutus est Dominus: Ecce altare scindetur, & effundetur cinis qui in eo est. * Cumq. audisset rex sermonem hominis Dei, quem inclamauerat contra altare in Bethel, extendit manum suam de altari, dicens: Apprehendite eum. Et exaruit manus eius, quam extendenderat contra eum: nec valuit retrahere eam ad se. * Altare quoque scissum est, & effusus est cinis de altari, iuxta signum quod prädixerat vir Dei in sermone Domini. * Et ait rex ad virum Dei: Deprecare faciem Domini Dei tui, & ora pro me, vt restituatur manus mea mihi. Orauitq. vir Dei faciem Domini, & reuersa est manus regis ad eum, & facta est sicut prius fuerat. * Locutus est autem rex ad virum Dei: Veni mecum domum vt prandeas, & dabo tibi munera. * Responditq. vir Dei ad regem: Si dederis mihi mediā partem domus tuæ, non veniam tecum, nec comedam panem, neque bibam aquam in loco isto: * sic enim mandatum est mihi in sermone Domini præcipientis: Non comes panem, neque bibes aquam, nec reuerteris per viam, qua venisti. * Abijt ergo per aliam viam, & non est reuersus per iter, quo venerat in Bethel. * Prophetes autem quidam senex habitabat in Bethel, ad quem venerunt filij sui, & narrauerunt ei omnia opera, quæ fecerat vir Dei illa die in Bethel: & verba quæ locutus fuerat ad regem, narrauerunt patri suo. * Et dixit eis pater eorum: Per quam viam abiit? Ostenderunt ei filij sui viam, per quam abierat vir Dei, qui venerat de Iuda. * Et ait filijs suis: Sternite mihi asinum. Qui cum strauissent, ascendit, & abiit post virum Dei, & inuenit eum sedentem subtus terebinthum: & ait illi: Tune es vir Dei qui venisti de Iuda? Respondit ille: Ego sum. * Dixitq. ad eum: Veni mecum domum, vt comedas panem. * Qui ait: Non possum reueri, neque venire tecum, nec come-

dam panem, neque bibam aquam in loco isto: * quia locutus est Dominus ad me in sermone Domini, dicens: Non comes panem, & non bibes aquam ibi, nec reuerteris per viam, qua ieris. * Qui ait illi: Et ego propheta sum similis tui: & angelus locutus est mihi in sermone Domini, dicens: Reduc eum tecum in domum tuam, vt comedat panem, & bibat aquam. Fecidit eum, & reduxit secum: comedit ergo panem in domo eius, & bibit aquam. * Cumq. sederent ad mensam, factus est sermo Domini ad prophetam, qui reduxerat eum. * Et exclamauit ad virum Dei, qui venerat de Iuda, dicens: Hæc dicit Dominus: Quia non obediens fuisti ori Domini, & non custodisti mandatum, quod præcepit tibi Dominus Deus tuus, & reuersus es, & comedisti panem, & bibisti aquam in loco in quo præcepit tibi ne comederes panem, neque biberes aquam, non inferetur cadauer tuum in sepulchrum patrum tuorum. * Cumq. comedisset & bibisset, strauit asinum suum propheta, quem reduxerat. * Qui cum abisset, inuenit eum leo in via, & occidit, & erat cadauer eius proiectum in itinere: asinus autem stabat iuxta illum, & leo stabat iuxta cadauer. * Et ecce, viri transeuntes viderunt cadauer proiectum in via, & leonem stantem iuxta cadauer. Et venerunt & diuulgauerunt in ciuitate, in qua propheta ille senex habitabat. * Quod cum audisset propheta ille, qui reduxerat eum de via, ait: Vir Dei est, qui inobediens fuit ori Domini, & tradidit eum Dominus leoni, & confregit eum, & occidit iuxta verbum Domini, quod locutus est ei. * Dixitq. ad filios suos: Sternite mihi asinum. Qui cum strauissent, & ille abisset, inuenit cadauer eius proiectum in via, & asinum & leonem stantes iuxta cadauer: non comedit leo de cadauere, nec laxisset eum. * Tulit ergo propheta cadauer viri Dei, & posuit illud super asinum, & reuersus intulit in ciuitatem prophetæ senis vt plangeret eum. * Et posuit cadauer eius in sepulchro suo: & planxerunt

sunt eum: Heu heu mihi frater.
 * Cumq. plaurissent eum, dixit
 ad filios suos: Cum mortuus fue-
 ro, sepelite me in sepulchro, in quo
 vir Dei sepultus est: iuxta ossa
 eius ponite ossa mea. * Profecto
 enim veniet sermo, quem prae-
 dixit in sermone Domini contra
 altare quod est in Bethel, & con-
 tra omnia fana excelsorum, quae
 sunt in vrbibus Samaritae. * Post
 verba haec non est reuersus Iero-
 boam de via sua pessima, sed e-
 contrario fecit de nouissimis po-
 puli sacerdotes excelsorum: qui-
 cumque volebat, implebat ma-
 num suam, & fiebat sacerdos ex-
 celsorum. * Et propter hanc cau-
 sam peccauit domus Ieroboam, &
 eueria est, & delecta de superficie
 terrae.

CAP. XIII.

IN tempore illo agrotauit Abia
 filius Ieroboam. * Dixitq. Ie-
 roboam vxori suae: Surge, &
 commuta habitum, ne cognosca-
 tis quod sis vxor Ieroboam: &
 vade in Silo, vbi est Ahas prophe-
 ta, & qui locutus est mihi, quod re-
 gnaturus essem super populum
 hunc. * Tolle quoque in manu
 tua decem panes, & crustulam,
 & vas mellis, & vade ad illum:
 ipse enim indicabit tibi quid euen-
 turum sit puero huic. * Fecit vt
 dixerat, vxor Ieroboam: & con-
 surgens abiit in Silo, & venit in
 domum Ahae: at ille non poterat
 videre, quia caligauerant oculi
 eius pro sehechute. * Dixit autem
 Dominus ad Aham: Ecce vxor
 Ieroboam ingreditur vt consulat
 te super filio tuo qui agrotat. hac
 & haec loqueris ei. Cum ergo il-
 la intraret, & dissimularet se esse
 quae erat, & audiuit Ahas toni-
 tum pedum eius introeuntis per
 ostium, & ait: Ingredere vxor Ie-
 roboam: quateusiam te esse timu-
 las: ego autem nullum sum ad te
 durus nuncius. * Vade, & dic Ie-
 roboam: Haec dicit Dominus Deus
 Israel: Quia exaltaui te de mo-
 dio populi, & dedi te duces su-
 per populum meum Israel: &
 scidi regnum domus Dauid, & de-
 di illud tibi, & non fuisti sicut
 seruus meus Dauid, qui custodiuit

mandata mea, & secutus est me in
 toto corde suo, faciens quod placi-
 tum esset in conspectu meo: * sed
 operatus es mala super omnes, qui
 fuerunt ante te, & fecisti tibi deos
 alienos & confiliales, vt me ad ira-
 cundiam prouocares, me autem
 proiecasti post corpus tuum: * id-
 circo ecce ego inducam mala su-
 per domum Ieroboam, & percus-
 tiam de Ieroboam mingeniem ad
 parietem, & clauum, & nouissimū
 in Israel: & mundabo reliquias do-
 mus Ieroboam, sicut mundiari so-
 let simus vsque ad purum. * Qui
 mortui fuerint de Ieroboam in ci-
 uitate, comedent eos canes: qui
 autem mortui fuerint in agro, vo-
 rabunt eos aues caeli: quia Domi-
 nus locutus est. * Tu igitur sur-
 ge, & vade in domum tuam: & in
 ipso introitu pedum tuorum in vr-
 bem, morietur puer, & plangent
 cum omnis Israel, & sepeliet: iste
 enim solus inferetur de Ieroboam
 in sepulchrum, quia inuentus est
 super eo sermo bonus a Domino
 Deo Israel, in domo Ieroboam.
 * Constituet autem sibi Dominus
 regem super Israel, qui percussit
 domum Ieroboam in hac die, &
 in hoc tempore: * & percussit
 Dominus Deus Israel, sicut mo-
 uerit soler arundo in aqua: & enel-
 let Israel de terra bona hac, quam
 dedit patribus eorum, & ventila-
 bit eos trans Flumen: quia fece-
 runt sibi lucos, vt irritarent Do-
 minum. * Et tradet Dominus Is-
 rael propter peccata Ieroboam, qui
 peccauit, & peccare fecit Israel:
 * Surrexit itaque vxor Ieroboam,
 & abiit, & venit in Thersa
 cumq. illa ingrederetur limen do-
 mus, puer mortuus est, & sepel-
 ierunt eum. Et plauxit eum om-
 nis Israel iuxta sermonem Domi-
 ni, quem locutus est in manu serui
 sui Amas prophetae. * Reliqua
 etenim verborum Ieroboam, quomo-
 do pugnauerit, & quomodo re-
 gnauerit, ecce scripta sunt in Li-
 bro verborum dierum regum Is-
 rael. * Dies autem, quibus regna-
 uit Ieroboam, viginti duo anni
 sunt: & dormiuit cum patribus
 suis: regnauitq. Nadab filius eius
 pro eo. * Porro Roboam filius
 Salomonis regnauit in Iuda. Qua-
 draginta & vnus annus erat Ro-
 boam,

T. 15. E. 29

T. 15. E. 29

T. 15. E. 29

T. 15. E. 29

T. 15. E. 29

T. 15. E. 29

boam, cum regnare coepisset: decem & septem annos regnavit in Ierusalem ciuitate, quam elegit Dominus. Ut poneret nomen suum ibi, ex omnibus tribubus Israel. Nomen autem matris eius Naama Ammanitis. * Et fecit Iudas malum coram Domino, & irritauerunt eum super omnibus, quæ fecerant patres eorum in peccatis suis, quæ peccauerunt. * & edificauerunt enim & ipsi sibi aras, & statuas, & lucos super omnem collem excelsum, & subter omnem arborem frondosam: * sed & effeminati fuerunt in terra, feceruntque omnes abominabiles gentium, quas attriuit Dominus ante faciem filiorum Israel. * In quinto autem anno regni Roboam, ascendit Sefac rex Aegypti in Ierusalem, * & tulit thesauros domus Domini, & thesauros regiorum, & vniuersa diripuit: scuta quoque aurea, quæ fecerat Salomon: * pro quibus fecit rex Roboam scuta ærea, & tradidit ea in manum ducum scutorum, & eorum qui excubabant ante ostium domus regis. * Cumque ingrederetur rex in domum Domini, portabant ea qui prægundi habebant officium: & postea reportabant ad armamentarium scutorum. * Reliqua autem sermonum Roboam, & omnia quæ fecit, ecce scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Iuda. * Fuitque bellum inter Roboam & Ieroboam cunctis diebus. * Dormiuitque Roboam cum patribus suis, & sepultus est cum eis in ciuitate David: nomen autem matris eius Naama Ammanitis: & regnavit Abiam filius eius pro eo.

C A P. XV.

Igitur in octauo decimo anno regni Ieroboam filij Nabat, regnavit Abiam super Iudam. * Tribus annis regnavit in Ierusalem: nomen matris eius Maacha filia Abessalom. * Ambulauitque in omnibus peccatis patris sui, quæ fecerat ante eum: nec erat cor eius perfectum cum Domino Deo suo, sicut cor David patris eius. * Sed propter David dedit ei Dominus Deus

suus lucernam in Ierusalem, ut suscitarat filium eius post eum, & statueret Ierusalem: eo quod fecisset David rectum in oculis Domini, & non declinasset ab omnibus, quæ præceperat ei cunctis diebus vitæ suæ, excepto. * Atque inter bellum fuit inter Roboam, & Ieroboam omni tempore vitæ eius. * Reliqua autem sermonum Abiam, & omnia quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro verborum dierum regum Iuda? Fuitque praelium inter Abiam & inter Ieroboam. * Et dormiuit Abiam cum patribus suis, & sepelierunt eum in ciuitate David: regnavitque Asa filius eius pro eo. * In anno ergo vigesimo Ieroboam regis Israel regnavit Asa rex Iuda, & quadraginta & uno anno regnavit in Ierusalem. Nomen matris eius Maacha, filia Abessalom. * Et fecit Asa rectum ante conspectum Domini, sicut David pater eius: * & abstulit effeminatos de terra, purgauitque vniuersas sordes idolorum, quæ fecerant patres eius. * Insuper & Maachiam matrem suam amouit, ne esset princeps in sacris Priapi, & in loco eius, quem consecrauerat: subuertitque specum eius, & confregit simulachrum turpissimum, & combussit in Torrente Cedron: excelsa autem non abstulit. Verumtamen cor Asa perfectum erat cum Domino cunctis diebus suis: & intulit ea, quæ sanctificauerat pater suus, & vouerat, in domum Domini, argentum & aurum, & vasa. * Bellum autem erat inter Asa, & Baasa regem Israel cunctis diebus eorum. * Ascendit quoque Baasa rex Israel in Iudam, & ædificauit Rama, ut non posset quispiam egredi vel ingredi de parte Asa regis Iuda. * Tollens itaque Asa omne argentum, & aurum, quod remanserat in thesauris domus Domini, & in thesauris domus regis, & dedit illud in manus seruorum suorum, & misit ad Benadad filium Tabremon filij Hezion, regem Syriæ, qui habitabat in Damasco, dicens: * Fœdus est inter me & te, & inter patrem meum & patrem tuum: ideo

ideo misi tibi munera, argentum
& aurum: & peto reuerſas, & ir-
ritum facias feceris, quod habes
cum Baſa rege Iſrael, & recedat
a me. * Acquieſcens Benadab
regi Aſa, miſit principes exerci-
tus ſui in ciuitates Iſrael, & per-
cuſſerunt Ahion, & Dan, & Abel-
domum Maacha, & vniuerſam
Genneroth, omnem ſcilicet Ter-
ram Nephthali. * Quod cum au-
diſſet Baſa, intermiſit edificare
Rama, & reuerſus eſt in Therſa.
* Rex autem Aſa nunciū miſit
in omnem ludam dicens: Nemo
ſit excuſatus. & tulerunt lapides
de Rama, & ligna eius, quibus æ-
dificauerat Baſa, & extruxit de
eis rex Aſa Gabaa Benjamin, &
Maſpha. * Reliqua autem om-
nium ſermonum Aſa, & vniuerſas
fortitudines eius, & cuncta quæ
fecit, & ciuitates, quas extru-
xit, nonne hæc ſcripta ſunt in
Libro verborum dierum regum
Iuda? Verumtamen in tempore
ſeneſcutis ſuæ doluit pedes. * Et
dormiuit cum patribus ſuis, &
ſepultus eſt cum eis in Ciuitate
Dauid patris ſui. * Regnavitq;
Joſaphat filius eius pro eo. * Na-
dab vero filius Ieroboam regna-
uit ſuper Iſrael anno ſecundo Aſa
regis Iuda: regnavitq; ſuper Iſ-
rael duobus annis. * Et fecit quod
malum eſt in conſpectu Domini,
& ambulauit in vijs patris ſui, &
in peccatis eius, quibus peccare
fecit Iſrael. * Inſidiatus eſt autem
ei Baſa filius Ahiz de domo Iſ-
ſachar, & percuffit eum in Geb-
bethon, quæ eſt vrbis Philisti-
norum: ſiquidem Nadab & om-
nis Iſrael obſidebant Gebbethon.
* Interfecit ergo illum Baſa in
anno tertio Aſa regis Iuda, & re-
gnauit pro eo. * Cumq; regnaſ-
ſet, percuffit omnem domum
Ieroboam: non dimiſit ne vnā
quidem animam de ſemine eius,
donec deleteretur iuxta verbum
Domini, quod locutus fuerat in
manu ſerui ſui Ahiz Silonitis,
* propter peccata Ieroboam, quæ
peccauerat, & quibus peccare fe-
cerat Iſrael: & propter delictum,
quo irritauerat Dominum Deum
Iſrael. * Reliqua autem ſermonum
Nadab, & omnia quæ operatus
eſt, nonne hæc ſcripta ſunt in Li-

bro verborum dierum regum Iſ-
rael? * Fuitq; bellum inter Aſa, &
Baſa regem Iſrael cunctis diebus
eorum. * Anno tertio Aſa regis Iu-
da regnavit Baſa filius Ahiz, ſu-
per omnem Iſrael in Therſa vigin-
ti quattuor annis. * Et fecit ma-
lum coram Domino, ambulauitq;
in via Ieroboam, & in peccatis eius,
quibus peccare fecit Iſrael.

CAP. XVI.

Factus eſt autem ſermo Do-
mini ad Iehu filium Hanani
contra Baſa, dicens: * Pro eo
quod exaltaui te de pulvere, &
poſui te ducem ſuper populum
meum Iſrael, tu autem ambulavi
in via Ieroboam, & peccare feciſti
populum meum Iſrael, vt me irri-
tares in peccatis eorum: * ecce,
ego demetam poſteriora Baſa,
& poſteriora domus eius: & fa-
ciam domum tuam ſicut domum
Ieroboam filij Nabat. * Qui
mortuus fuerit de Baſa in ciuita-
te, comedent eum canes: & qui
mortuus fuerit ex eo in regione,
comedent eum volucres cali.
* Reliqua autem ſermonum
Baſa, & quæcumque fecit, &
prælia eius, nonne hæc ſcripta
ſunt in Libro verborum dierum
regum Iſrael? * Dormiuit ergo
Baſa cum patribus ſuis, ſepul-
tusq; eſt in Therſa: & regnavit
Ela filius eius pro eo. * Cum au-
tem in manu Iehu filij Hanani
prophetæ verbum Domini factum
eſſet contra Baſa, & contra do-
mum eius, & contra omne ma-
lum, quod fecerat coram Domi-
no, ad irritandum eum in operi-
bus manuum ſuarum, vt fieret ſi-
cut domus Ieroboam: ob hanc
cauſam occidit eum, hoc eſt, Iehu
filium Hanani, prophetam. * An-
no vigeſimo ſexto Aſa regis Iuda,
regnavit Ela filius Baſa ſuper Iſ-
rael in Therſa duobus annis. * Et
rebellauit contra eum ſeruus ſuus
Zambri, dux medix partis equi-
tum: erat autem Ela in Therſa
bibens, & remulentes in domo
Arſa præfecti Therſa. * Irruens
ergo Zambri, percuffit, & occidit
eum anno vigeſimo ſeptimo Aſa
regis Iuda, & regnavit pro eo.
* Cumq; regnaſſet, & ſediſſet ſu-
per

II 2. Par. 17.

a. I

Baſa

II J. 22. f. 21

II 5. 14. c. 10

II 5. 17. g. 29

II 2. Par. 16.

a. a

II 4. Reg. 9.

f. 31

per folium eius, percussit omnem domum Baasa, & non dereliquit ex ea mingentem ad parietem, & propinquos & amicos eius. * Deleuitq. Zambri omnem domum Baasa, iuxta verbum Domini, quod locutus fuerat ad Baasa, in manu Iehu prophetæ, * propter quia universa peccata Baasa, & peccata Ela filij eius, qui peccaverunt, & peccare fecerunt Israel provocantes Dominum Deum Israel in vanitatibus suis. * Reliqua autem sermonum Ela, & omnia quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro verborum dierum regum Israel? * Anno vigesimo septimo Ala regis Iuda, regnavit Zambri septem diebus in Thersa: porro exercitus obsidebat Gebbethon urbem Philistinorum. * Cumq. audisset rebelasse Zambri, & occidisse regem, fecit sibi regem omnis Israel Amri, qui erat princeps militiæ super Israel in die illa in castris. * Ascendit ergo Amri, & omnis Israel cum eo de Gebbethon, & obsidebant Thersa. * Videns autem Zambri quod expugnanda esset civitas, ingressus est palatium, & succendit se cum domo regia: & mortuus est * in peccatis suis, quæ peccaverat faciens malum coram Domino, & ambulans in via Ieroboam, & in peccato eius, quod fecit peccare Israel. * Reliqua autem sermonum Zambri, & insidiarum eius, & tyrannidis, nonne hæc scripta sunt in Libro verborum dierum regum Israel? * Tunc divisus est populus Israel in duas partes: media pars populi sequebatur Thebni filium Gineih, ut constitueret eum regem: & media pars Amri. * Prævaluit autem populus, qui erat cum Amri, populo qui sequebatur Thebni filium Gineih: mortuusq. est Thebni, & regnavit Amri. * Anno trigesimo primo Asa regis Iuda regnavit Amri super Israel, duodecim annis: in Thersa regnavit sex annis. * Emitq. montem Samariæ a Somer duobus talentis argenti: & ædificavit eum, & vocavit nomen civitatis, quam extruxerat, nomine Seder domini montis, Samariam. * Fecit autem Amri malum in conspectu Domini, & operatus est ne-

quiter super omnes, qui fuerant ante eum. * Ambulavit in omni via Ieroboam filij Nabat, & in peccatis eius quibus peccare fecerat Israel: ut irritaret Dominum Deum Israel in vanitatibus suis. * Reliqua autem sermonum Amri, & prælia eius, quæ gessit, nonne hæc scripta sunt in Libro verborum dierum regum Israel? * Dormiuitq. Amri cum patribus suis, & sepultus est in Samaria: regnavitq. Achab filius eius pro eo. * Achab vero filius Amri regnavit super Israel anno trigesimo octavo Asa regis Iuda. Et regnavit Achab filius Amri super Israel in Samaria viginti & duobus annis. * Et fecit Achab filius Amri malum in conspectu Domini super omnes, qui fuerant ante eum. * Nec suffecit ei ut ambularet in peccatis Ieroboam filij Nabat: insuper duxit uxorem Iezabel filiam Ethbaal regis Sidoniorum. Et abiit, & servavit Baal, & adoravit eum. * Et posuit aram Baal in templo Baal, quod ædificaverat in Samaria. * & plantavit lucum: & addidit Achab in opere suo, irritans Dominum Deum Israel, super omnes reges Israel, qui fuerant ante eum. * In diebus eius ædificavit Hiel de Bethel, Iericho: in Abiram primitivo suo fundavit eam, & in Segub novissimo suo posuit portas eius: iuxta verbum Domini, quod locutus fuerat in manu Iosue filij Nun.

CAP. XVII.

ET dixit Elias Thesbites de habitatoribus Galaad ad Achab: Vivit Dominus Deus Israel, in cuius conspectu sto, si erit annis his ros & pluvia, nisi iuxta oris mei verba. * Et factum est verbum Domini ad eum, dicens: * Recede hinc, & vade contra Orientem, & abscondere in torrente carith, qui est contra Iordanem, & ibi de torrente bibes: corvisq. præcepi ut pascant te ibi. * Abijt ergo, & fecit iuxta verbum Domini: cumq. abiisset, sedit in torrente carith, qui est con-

Eccl. 4. 12. 7
Iac. 5. d. 17

Luc. 4. d.

26

est contra Iordanem. * Corui quoque deserebant ei panem & carnes mane, similiter panem & carnes vesperti, & bibebat de torrente. * Post dies autem siccatus est torrentis: non enim pluerat super terram. * Factus est ergo sermo Domini ad eum, dicens: * Surge, & vade in Sarephta Sidoniorum, & manebis ibi: praecepi enim ibi mulieri viduae vt pascat te. **¶** Surrexit, & abiit in Sarephta. Cumq. venisset ad portam ciuitatis, apparuit ei mulier vidua, colligens ligna, & vocauit eam, dixitq. ei: Da mihi paululum aquae in vase, vt bibam. * Cumq. illa pergeret vt afferret, clamauit post tergum eius, dicens: Affer mihi, obsecro, & buccellam panis in manu tua. * Quae respondit: Viuit Dominus Deus tuus, quia non habeo panem, nisi quantum pugillus capere poreit farinae in hydra, & paululum olei in lecytho: en colligo duo ligna vt ingrediar & faciam illum mihi & filio meo, vt comedamus, & moriamur. * Ad quam Elias ait: Noli timere, sed vade, & fac sicut dixisti: verumtamen mihi primum fac de ipsa fatinula subcineritium panem paruulum, & affer ad me: tibi autem & filio tuo facies postea. * Haec autem dicit Dominus Deus Israel: Hydria farinae non deficiet, nec lecythus olei minuetur usque ad diem, in qua Dominus daturus est pluiam super faciem terrae. * Quae abiit, & fecit iuxta verbum Eliae: & comedit ipse, & illa, & domus eius: & ex illa die hydria farinae non defecit, & lecythus olei non est imminutus, iuxta verbum Domini, quod locutus fuerat in manu Eliae. * Factum est autem post haec, & egrotauit filius mulieris matris familias, & erat languor fortissimus ita vt non remaneret in eo halitus. * Dixit ergo ad Eliam: Quid mihi & tibi vir Dei? ingressus es ad me, vt rememorarentur iniquitates meae, & interficeres filium meum? * Et ait ad eam Elias: Da mihi filium tuum. Tulitq. eum de sinu eius, & portauit in coenaculum vbi ipse manebat, & posuit super lectulum suum. * Et clamauit ad Dominum, & dixit: Domi-

ne Deus meus, etiam ne viduam, apud quam ego vtcumque sustento, afflixisti vt interficeres filium eius? * Et expandit se, atque mensus est super puerum tribus vicibus, & clamauit ad Dominum, & ait: Domine Deus meus, reuertatur obsecro anima pueri huius in viscera eius. * Et exaudiuit Dominus vocem Eliae: & reuersa est anima pueri intra eum, & reuixit. * Tulitq. Elias puerum, & deposuit eum de coenaculo in inferioriorem domum, & tradidit matri suae, & ait illi: En viuit filius tuus. * Dixitq. mulier ad Eliam: Nunc, in isto cognoui quoniam vir Dei es tu, & verbum Domini in ore tuo verum est.

CAP. XVIII.

¶ Post dies multos factum est verbum Domini ad Eliam, in anno tertio dicens: Vade, & ostende te Achab, vt dem pluuiam super faciem terrae. * Iuit ergo Elias, vt ostenderet se Achab: erat autem fames vehemens in Samaria. * Vocauitq. Achab Abdiam dispensatorem domus suae: Abdias autem timebat Dominum valde. * Nam cum interficeret Iezabel prophetas Domini, tulit ille centum prophetas, & abscondit eos quinquagenos & quinquagenos in speluncis, & pavit eos pane & aqua. * Dixit ergo Achab ad Abdiam: Vade in terram ad vnuerfos fontes aquarum, & in cunctas valles, si forte possimus inuenire herbam, & saluare equos & mulos, & non penitus iumenta intereant. * Diuiseruntq. sibi regiones, vt circumirent eas: Achab ibat per viam, & Abdias per viam alteram seorsum. * Cumq. esset Abdias in via, Elias occurrit ei: qui cum cognouisset eum, cecidit super faciem suam, & ait: Num tu es, domine mi, Elias? * Cui ille respondit: Ego. Vade, & dic domino tuo: Adest Elias. * Et ille, Quid peccaui, inquit, quoniam tradis me seruum tuum in manu Achab, vt interficiat me? * Viuit Dominus Deus tuus, quia non est

gens aut regnum, quod non miserit dominus meus te requirens: & respondentibus cunctis: Non est hic adiuratur regna singula & gentes, eo quod minime repeteris. * Et nunc tu dicis mihi: Vade, & dic domino tuo: Adest Elias. * Cumq. recessero a te, Spiritus Domini asportabit te in locum, quem ego ignoro: & ingressus nuntiabo Achab, & non inueniens te, interficiet me: leuius autem tuus timet Dominum ab infantia sua. * Numquid non indicatum est tibi domino meo, quid fecerim cum interiret lezabel prophetas Domini, quod absconderim de prophetis Domini centum viros, quinquagenos & quinquagenos in speluncis, & pauciores eos pane & aqua? * Et nunc tu dicis: Vade, & dic domino tuo: Adest Elias: ut interficiat me? * Et dixit Elias: Vivit Dominus exercituum, ante cuius vultum sto, quia hodie apparebo ei. * Abijt ergo Abdias in occursum Achab, & indicavit ei: Venitq. Achab in occursum Elie. * Et cum vidisset eum, ait: Tunc es ille, qui conturbas Israel? * Et ille ait: Non ego turbavi Israel, sed tu, & domus patris tui, qui dereliquistis mandata Domini, & secuti estis Baalim. * Verumtamen nunc mitte, & congrega ad me viros Israel in monte Carmeli, & prophetas Baal quadringentos quinquaginta, prophetasq. lucorum quadringentos, qui comedunt de mensa lezabel. * Misit Achab ad omnes filios Israel, & congregavit prophetas in monte Carmeli. * Accedens autem Elias ad omnem populum, ait: Vsq. quo claudicatis in duas partes? si Dominus est Deus, sequimini illum. Et non respondit ei populus verbum. * Et ait rursus Elias ad populum: Ego remansi propheta Domini solus: prophetæ autem Baal quadringenti & quinquaginta viri sunt. * Denatur nobis duo boues, & illi eligant sibi bouem vnum, & in frustra cadentes ponant super ligna, ignem autem non supponant: & ego faciam bouem alterum, & imponam super ligna, ignem autem

non supponam. * Inuocate nomina deorum vestrorum, & ego inuocabo nomen Domini mei: & Deus qui exaudierit per ignem, ipse sit Deus. Respondens omnis populus ait: Optima propositio. * Dixit ergo Elias prophetis Baal: Eligite vobis bouem vnum, & facite primi, quia vos plures estis: & inuocate nomina deorum vestrorum, ignemq. non supponatis. * Qui cum tulissent bouem, quem dederat eis, fecerunt: & inuocabant nomen Baal de mane vsque ad meridiem, dicentes: Baal exaudi nos. Et non erat vox, nec qui responderet: transiliebantq. altare quod fecerant. * Cumq. esset iam meridies, illudebat illis Elias, dicens: Clamate voce maiore: Deus enim est, & forsitan loquitur, aut in diuersorio est, aut in itinere, aut certe dormit, ut excutetur. * Clamabant ergo voce magna, & incidebant se iuxta ritum suum cultis & lanceolis, donec perfunderentur sanguine. * Postquam autem transiit meridies, & illis prophetantibus venerat tempus, quo sacrificium offerri soles, nec audiebatur vox, nec aliquis respondebat, nec attendebat orantes: * dixit Elias omni populo: Venite ad me. Et accedente ad eum populo, curauit altare Domini, quod destructum fuerat. * Et tulit duodecim lapides iuxta numerum tribuum filiorum Iacob, ad quem factus est sermo Domini, dicens: Israel erit nomen tuum. * Et edificauit de lapidibus altare in nomine Domini: fecitq. aqueductum, quasi per duas aratiunculas in circuitu altaris, & composuit ligna: diuisitq. per membra bouem, & posuit super ligna, & ait: Implete quatuor hydrias aqua, & fundite super holocaustum, & super ligna. Rursumq. dixit: Etiam secundo hoc facite. Qui cum fecissent secundo, ait: Etiam tertio idipsum facite. Feceruntq. tertio, & currebant aquæ circum altare, & fossa aqueductus repleta est. * Cumq. iam tempus esset ut offerretur holocaustum, accedens Elias propheta, ait: Domine Deus Abraham, & Isaac, & Israel, ostende hodie quia tu es Deus Israel, & ego seruus tuus,

Gen. 32. E

28

tus, & iuxta praeceptum tuum feci omnia verba haec. * Exaudi me 37
Domine, exaudi me: vt discat populus iste, quia tu es Dominus Deus, & in conuersisti cor eorum iterum. * Cecidit autem ignis Domini, & vorauit holocaustum, & ligna, & lapides, puluerem quoque, & aquam, quae erat in aqueductu lambens. * Quod cum vidisset omnis populus, cecidit in faciem suam, & ait: Dominus ipse est Deus. * Dixitq. Elias ad eos: Apprehendite prophetas Baal, & ne vnus quidem effugiat ex eis. Quos cum apprehendissent, duxit eos Elias ad Torrentem cilon, & interfecit eos ibi. * Et ait Elias ad Achab: 41
Ascende, comede, & bibe: quia sonus multae pluuiæ est. * Ascendit Achab vt comederet & biberet: Elias autem ascendit in verticem Carmeli, & pronus in terram posuit faciem suam inter genua sua, & dixit ad puerum suum: Ascende, & prospice contra mare. Qui cum ascendisset, & contemplatus esset, ait: Non est quidquam. Et rursus ait illi: Reuertere seprem vicibus. * In septima autem vice, Ecce nubecula parua quasi vestigium hominis ascendebat de mari. Qui ait: Ascende, & dic Achab: Iunge currum tuum & descende, ne occupet te pluuia. * Cumq. se verteret huc atque 43
illuc, ecce caeli contenebrati sunt, & nubes, & ventus, & facta est pluuia grandis. Ascendens itaque Achab abiit in Iezrahel: * & manus Domini facta est super Eliam, accinctisq. lumbis currebat ante Achab, donec veniret in Iezrahel. 46

CAP. XIX.

NVnciauit autem Achab Iezabel omnia quae fecerat Elias, & quo modo occidisset vniuersos prophetas gladio. * Misitq. Iezabel nuntium ad Eliam, dicens: Haec mihi faciant dii, & haec addant, nisi hac hora cras posuero animam tuam sicut animam vnus ex illis. * Timuit ergo Elias, & surgens abiit quocumque eum ferebat voluntas: venitq. in

Bersabee Iuda, & dimisit ibi puerum suum, & perrexit in desertum, viam vnus diei. Cumq. venisset, & sederet subter vnam iuniperum, perituit anima sua vt moreretur. & ait: Sufficit mihi Domine, tolle animam meam: neque enim melior sum, quam patres mei. * Protectit se, & obdormiuit in vmbra iuniperi: & ecce Angelus Domini tetigit eum, & dixit illi: Surge, & comede. * Respexit, & ecce ad caput suum subcinericius panis, & vas aquae: comedit ergo, & bibit, & rursus obdormiuit. * Reuersusq. est Angelus Domini secundo, & tetigit eum, dixitq. illi: Surge, comede: grandis enim tibi restat via. * Qui cum surrexisset, comedit & bibit, & ambulauit in fortitudine cibi illius quadraginta diebus, & quadraginta noctibus, vsque ad montem Dei Horeb. * Cumq. venisset illuc, mansit in spelunca: & ecce sermo Domini ad eum, dixitq. illi: Quid hic agis Elia? * At ille respondit Zelo zelatus sum pro Domino Deo exercituum, quia dereliquerunt pactum tuum filij Israel: altaria tua destruxerunt, prophetas tuos occiderunt gladio, derelictus sum ego solus, & querunt animam meam vt auferant eam. * Et ait ei: Egredere, & sta in monte coram Domino: & ecce Dominus transit, & spiritus grandis & fortis subuertens montes, & conterens petras ante Dominum: non in spiritu Dominus, post spiritum commotio: non in commotione Dominus, & post commotionem ignis: non in igne Dominus, & post ignem sibilus auræ tenuis. * Quod cum audisset Elias, operuit vultum suum pallio, & egressus stetit in ostio speluncae, & ecce vox ad eum dicens: Quid hic agis Elia? * Et ille respondit: Zelo zelatus sum pro Domino Deo exercituum: quia dereliquerunt pactum tuum filij Israel: altaria tua destruxerunt, prophetas tuos occiderunt gladio, derelictus sum ego solus, & querunt animam meam vt auferant eam. * Et ait Dominus ad eum: Vade, & reuertere in viam tuam per desertum in Damascum: cumq. peruenieris illuc, unges

Rom. 11.

a. 3

Hazael regem super Syriam, * & Iehu filium Namsi vnges regem super Israel: Eliseum autem filium Saphat, qui est de Abelmeula, vnges prophetam pro te. ¶ 4. Reg. 9. a. 1. ¶ Et erit, quicumque fugerit gladium Hazael, occidet eum Iehu: & quicumque fugerit gladium Iehu, interficiet eum Eliseus. * ¶ Et derelinquam mihi in Israel septem milia viro- rum, quorum genua non sunt incuruata ante Baal, & omne os, quod non adorauit eum osculans manus. * Profectus ergo inde Elias, reperit Eliseum filium Saphat, arantem in duodecim iugis boum. & imple in duodecim iugis boum arantibus vnus erat: cumq. Venisset Elias ad eum, misit pallium suum super illum. * Qui ita itum relictis bobus cucurrit post Eliam, & ait: Osculer, oro, patrem meum, & matrem meam, & sic sequar te. Dixitq. ei: Vade, & reuertere: quod enim meum erat, feci tibi. * Reuersus autem ab eo, tulit par boum, & mactauit illud, & in aratro boum coxit carnes, & dedit populo, & comederunt: consurgensq. abiit, & secutus est Eliam, & ministrabat ei.

CAP. XX.

¶ Porro Benadad rex Syriæ, congregauit omnem exercitum suum, & triginta duos reges secum, & equos, & currus: & ascendens pugnabat contra Samariam, & obsidebat eam. * Mit- tensq. nuncios ad Achab regem Israel in ciuitatem, * ait: Hæc dicit Benadad: Argentum tuum, & aurum tuum meum est: & vxores tuæ, & filij tui optimi, mei sunt. * Responditq. rex Israel: Iuxta verbum tuum, domine mi rex, tuus sum ego, & omnia mea. * Reuerrentesq. nuncij, dixerunt: Hæc dicit Benadad, qui misit nos ad te: Argentum tuum, & aurum tuum, & vxores tuas, & filios tuos dabis mihi. * Cras igitur hac eadem hora mittam seruos meos ad te, & scrutabuntur domum tuam, & domum seruorum tuorum: & omne, quod eis placuerit, ponent in manibus suis, & auferent. * Vocauit autem rex

Israel omnes seniores terræ, & ait: Animaduertite, & videte, quoniam insidietur nobis. Misit enim ad me pro vxoribus meis, & filijs, & pro argento & auro: & non abnuui. * Dixeruntq. omnes maiores natu, & vniuersus populus ad eum: Non audias, neque acquiescas illi. * Respondit itaque nuncijs Benadad: Dicite domino meo regi: Omnia propter quæ misisti ad me seruatum in initio, faciam: hanc autem rem facere non possum. ¶ 10. * Reuersiq. nuncij retulerunt ei. Qui remisit, & ait: Hæc faciant mihi dij, & hæc addant, si iussuerit puluis Samariæ pugillis omnis populi, qui sequitur me. * Et respondens rex Israel, ait: Dicite ei: Ne gloriatur accinctus æque ut discinctus. * Factum est autem, cum audisset Benadad verbum istud, bibebat ipse & reges in vinbraculis, & ait seruis suis: Circumdante ciuitatem. Et circumdederunt eam. * Et ecce propheta vnus accedens ad Achab regem Israel, ait ei: Hæc dicit Dominus: Certe vidisti omnem multitudinem hanc nimiam? ecce, ego tradam eam in manu tua hodie: ut scias, quia ego sum Dominus. ¶ 14. * Et ait Achab: Per quem? Dixitq. ei: Hæc dicit Dominus: Per pedissequos principum prouinciarum. Et ait: Quis incipiet præliari? Et ille dixit: Tu. * Recensuit ergo pueros principum prouinciarum, & reperit numerum: ducentorum triginta duorum: & recensuit post eos populum, omnes filios Israel, septem millia. ¶ 16. * & egressi sunt meridie. Benadad autem bibebat temulentus in vinbraculo suo, & reges triginta duo cum eo, qui ad auxilium eius venerant. * Egressi sunt autem pueri principum prouinciarum in prima fronte. Misit itaque Benadad. Qui nunciauerunt ei, dicentes: Vini egressi sunt de Samaria. ¶ 18. * Et ille ait: Siue pro pace veniunt, apprehendite eos viuos: siue ut prælientur, viuos eos capite. ¶ 19. * Egressi sunt ergo pueri principum prouinciarum, & reliquus exercitus sequebatur: & percussit vnusquisque virum, qui contra se veniebat: fugeruntq. Syrii, & perse-

persecutus est eos Israel . Fugit quoque Benadad rex Syriæ in equo cum equitibus suis . * Nec non egressus rex Israel percussit equos & currus , & percussit Syriam plaga magna . * (Accedens autem propheta ad regem Israel , dixit ei : Vade , & confortare , & scito , & vide quid facias : sequenti enim anno rex Syriæ ascendet contra te .) * Serui vero regis Syriæ dixerunt ei : Dij monium sunt dij eorum , ideo superauerunt nos : sed melius est ut pugnemus contra eos in campestribus , & obtinebimus eos . * Tu ergo verbum hoc fac : Amoue reges singulos ab exercitu tuo , & pone principes pro eis : * & instituta numerum militum , qui ceciderunt de tua , & equos secundum equos pristinos , & currus secundum currus , quos ante habuisti : & pugnabimus contra eos in campestribus , & videbis quod obtinebimus eos . Credidit consilio eorum , & fecit ita . * Igitur postquam annus transierat , recensuit Benadad Syros , & ascendit in Aphec ut pugnaret contra Israel . * Porro filij Israel recensiti sunt , & acceptis cibarijs profecti ex aduerso , castraq. metati sunt contra eos , quasi duo parui greges caprarum : Syri autem repleuerunt terram . (* Et accedens vnus vir Dei , dixit ad regem Israel : Hæc dicit Dominus : Quia dixerunt Syri : Deus montium est Dominus , & non est Deus Vallium : dabo omnem multitudinem hanc grandem in manu tua , & scietis quia ego sum Dominus .) * Dirigebantq. septem diebus ex aduerso hi , atque illi acies , septima autem die commissum est bellum : percussieruntq. filij Israel de Syris centum millia peditum in die vna . * Fugerunt autem qui remanserant in Aphec , in ciuitatem : & cecidit murus super viginti septem millia hominum , qui remanserant . Porro Benadad fugiens ingressus est ciuitatem , in cubiculum quod erat intra cubiculum . * dixeruntq. ei serui sui : Ecce , audiuiimus quod dominus Israel clementes sit : ponamus itaque saccos in lumen nostris , & funiculos in capiti-
bus nostris , & egrediamur ad regem .

F Israel : forsitan saluabit animas nostras . * Accinxerunt faccis lumbos suos , & posuerunt funiculos in capiti-
bus suis , veneruntq. ad regem Israel , & dixerunt ei : Seruus tuus Benadad dicit : Viuat , oro te , anima mea . Et ille ait : Si adhuc viuit , frater meus est . * Quod acceperunt viri pro nomine : & festinantes rapuerunt verbum ex ore eius , atque dixerunt : Frater tuus Benadad . Et dixit eis : Ite , & adducite eum ad me . Egressus est ergo ad eum Benadad , & leuauit eum in currum suum . * Qui dixit ei : Ciuitates , quas tulit pater meus a patre tuo , reddam : & plateas fac tibi in Damasco , sicut fecit pater meus in Samaria , & ego fueraturs recedam a te . Pepigit ergo fœdus , & dimisit eum . * Tunc vir quidam de filijs prophetarum dixit ad socium suum in sermone Domini : Percute me . At ille noluit percutere . * Cui ait : Quia nolui audire vocem Domini , ecce recedes a me , & percutiet te leo . Cumq. paululum recessisset ab eo , inuenit eum leo , atque percussit . * Sed & alterum inueniens virum , dixit ad eum : Percute me . Qui percussit eum , & vulnerauit . * Abiit ergo propheta , & occurrit regi in via , & mutauit asperitione pulueris os & oculos suos . * Cumq. rex transisset , clamauit ad regem , & ait : Seruus tuus egressus est ad præliandum cominus : cumq. fugisset vir vnus , adduxit eum quidam ad me , & ait : Custodi virum istum : qui si lapsus fuerit , erit anima tua pro anima eius , aut talentum argenti appendes . * Dum autem ego turbatus huc illucq. me verterem , subito non comparui . Et ait rex Israel ad eum : Hoc est iudicium tuum , quod ipse decreuisti . * At ille statim absternit puluerem de facie sua , & cognouit eum rex Israel , quod esset de prophetis . * Qui ait ad eum : Hæc dicit Dominus : Quia dimisisti virum dignum morte de manu tua , erit anima tua pro anima eius , & populus tuus pro populo eius . * Reuerius est ignis rex Israel in domum suam , audire contemnens , & turbundus venit in Samariam .

CAP. XXI.

Post verba autem hæc, tempore illo vinea erat Naboth lezrahelita, qui erat in lezrahel, iuxta palatium Achab regis Samaria. Locutus est ergo Achab ad Naboth, dicens: Da mihi vineam tuam, ut faciam mihi hortum oleum, quia vicina est, & prope domum meam, daboque tibi pro ea vineam meliorem: aut si commodius tibi putas, argenti pretium, quanto digna est. Cui respondit Naboth: Propitius sit mihi Dominus, ne deum hereditatem patrum meorum tibi. Venit ergo Achab in domum suam indignans, & furens super verbo, quod locutus fuerat ad eum Naboth lezrahelites, dicens: Non dabo tibi hereditatem patrum meorum. Et proieciens se in lectulum suum, avertit faciem suam ad parietem, & non comedit panem. Ingressa est autem ad eum lezabel vxor sua, dixitque ei: Quid est hoc, unde anima tua contristata est? & quare non comedis panem? Qui respondit ei: Locutus sum Naboth lezrahelita, & dixi ei: Da mihi vineam tuam, accepta pecunia: aut, si tibi placet, dabo tibi vineam meliorem pro ea. Et ille ait: Non dabo tibi vineam meam. Dixit ergo ad eum lezabel vxor eius: Grandis auctoritatis es, & bene regis regnum Israel. Surge, & comedere panem, & exquo animo esto, ego dabo tibi vineam Naboth lezrahelita. Scripsit itaque litteras ex nomine Achab, & signavit eas annulo eius, & misit ad maiores natu, & optimates, qui erant in ciuitate eius, & habitabant cum Naboth. Litterarum autem hæc erat sententia: Prædicate ieiunium, & sedere facite Naboth inter primos populi, & submitte duos viros filios Belial contra eum, & falsum testimonium dicant: Benedixit Deum & regem: & educite eum, & lapidate, siquæ moriatur. Fecerunt ergo ciues eius maiores natu & optimates, qui habitabant cum eo in vrbe, sicut præceperat eis lezabel, & sicut scriptum erat in litteris quas miserat ad eos: prædicauerunt ieiunium, & sedere fecerunt Naboth inter primos

1) populi. * Et adductis duobus viris filijs diaboli, fecerunt eos sedere contra eum: at illi, scilicet vt viri diabolici, dixerunt contra eum testimonium coram multitudine: Benedixit Naboth Deo & regem: quam ob rem eduxerunt eum extra ciuitatem, & lapidibus inter-

14 fecerunt. * Miseruntque ad lezabel, dicentes: Lapidatus est Naboth, & mortuus est. * Factum est autem, cum audisset lezabel lapidatum Naboth, & mortuum, locuta est ad Achab: Surge, & posside vineam Naboth lezrahelita, qui noluit tibi acquiescere, & dare eam accepta pecunia: non enim viuit Naboth, sed mortuus est.

16 * Quod cum audisset Achab, mortuum videlicet Naboth, surrexit, & descendeat in vineam Naboth lezrahelita, vt possideret eam.

17 * Factus est igitur sermo Domini ad Eliam Thesbiten, dicens: Surge, & descende in occursum Achab regis Israel, qui est in Samaria: ecce ad vineam Naboth descendi.

19 vt possideat eam: & loqueris ad eum, dicens: Hæc dicit Dominus Occidisti, insuper & possedisti. Et post hæc addes: Hæc dicit Dominus: In loco hoc, in quo linxerunt canes sanguinem Naboth, lambet quoque sanguinem tuum.

20 * Et ait Achab ad Eliam: Num inuenisti me inimicum tibi? Qui dixit: Inueni, eo quod venundatus sis, vt faceres malum in conspectu Domini. * Ecce ego inducam super te malum, & demetam posteriora tua, & interiticium de Achab mingentem ad parietem, & clausum & vltimum in Israel.

22 * Et dabo domum tuam sicut domum Ieroboam filij Nabat, & succut domum Baasa filij Abia: quia egisti, vt me ad iracundiam prouocares, & peccare fecisti Israel. * Sed & de lezabel locutus est Dominus, dicens: Canes comedent lezabel in agro lezrahel. * Si mortuus fuerit Achab in ciuitate, comedent eum canes: si autem mortuus fuerit in agro, comedent eum volucres cali. Igitur non fuit alter talis sicut Achab, qui venundatus est vt faceret malum in conspectu Domini: concitauit enim eum lezabel vxor sua, & abominabilis factus est, in tantum

J. 22. f. 31

4. Reg. 9. b. 8

5. 15. f. 19

5. 16. a. 1

4. Reg. 9. c. 16

tantum vt sequeretur idola, quæ fecerant Amorrhæi, quos consumpsit Dominus a facie filiorum Israel. * Itaque cum audisset Achab 27 sermones istos, scidit vestimenta sua, & operuit cilicio carnem suā, ieiunauitq. & dormiuit in sacco, & ambulauit demisso capite. * Et factus est sermo Domini ad Elham Thesbiten, dicens: * Nonne vidisti humiliatum Achab coram me? quia igitur humiliatus est mei causa, non inducam malum in diebus eius, sed 11 in diebus filij sui inferam malum domui eius.

14. Reg. 9.
f. 26

C A P. XXII.

2. Par. 19.2.
I

TRansferūt igitur tres anni absque bello inter Syriam & Israel. * In anno autem tertio, descendit Iosaphat rex Iuda ad regem Israel. (* Dixitq. rex Israel ad seruos suos: Ignoratis quod nostra sit Ramoth Galaad, & negligimus tollere eam de manu regis Syriæ?) * Et ait ad Iosaphat: Veniesne mecum ad præliandū in Ramoth Galaad? * Dixitq. Iosaphat ad regem Israel: Sicut ego sum, ita & tu: populus meus, & populus tuus vnus sunt: & equites mei, equites tui. Dixitq. Iosaphat ad regem Israel: Quare, oro te, hodie sermonē Domini. * Congregauit ergo rex Israel prophetas, quadringentos circiter viros, & ait ad eos: Ire debeo in Ramoth Galaad ad bellandum, an quieticere? Qui responderunt: Ascende, & dabit eam Dominus in manu regis. * Dixit autem Iosaphat: Non est hic propheta Domini quispian, vt interrogemus per eum? * Et ait rex Israel ad Iosaphat: Remanet vir vnus, per quem possumus interrogare Dominum: sed ego odi eum, quia non prophetat mihi bonum, sed malum, Michæas filius Iemla. Cui Iosaphat ait: Ne loquaris ita rex. * Vocauit ergo rex Israel eunuchum quendam, & dixit ei: Festina adducere Michzam filium Iemla. * Rex autem Israel, & Iosaphat rex Iuda sedebāt vnusquisque in solio suo vestiti cultu regio, in area iuxta ostium portæ Samariz, & vnuerſi prophetæ prophetauerunt in conspectu eorum. * Fecit quoque sibi Sedecias filius 11

Chanaana cornua ferrea, & ait: Hæc dicit Dominus: His ventilabis Syriam, donec deleas eam. 12 * Omnesq. prophetæ similiter prophetauerunt, dicentes: Ascende in Ramoth Galaad, & vade prospere, & tradet Dominus in manus regis. * Nuncius vero, qui ierat vt vocaret Michzam, locutus est ad eum, dicens: Ecce sermones prophetarum ore vno regi bonæ prædicant: sit ergo sermo tuus similis eorum, & loquere bona. 14 * Cui Michæas ait: Viuit Dominus, quia quodcumque dixerit mihi Dominus, hoc loquar. * Venit itaque ad regem, & ait illi rex: Michæa, ire debemus in Ramoth 15 C Galaad ad præliandum, an cessare? Cui ille respondit: Ascende, & vade prospere, & tradet eam 16 Dominus in manus regis. * Dixit autem rex ad eum: Iterum atque iterum adiuro te, vt non loquaris mihi nisi quod verum est, in nomine Domini. * Et ille ait: Vidi cundū Israel dispersum in montibus, quasi oves non habentes pastorem. & ait Dominus: Non habent isti dominum: reuertatur vnusquisque in domum suam in pace. (* Dixit ergo rex Israel ad Iosaphat: Numquid non dixi tibi, quia non prophetat mihi bonum, sed semper malum?) * Ille vero addens, ait: Propterea audi sermonem Domini: Vidi Dominum sedentem super solium suum, & omnem exercitum cæli assistentem ei a dextris & a sinistris: & ait Dominus: Quis decipiet Achab regem Israel, vt ascendat, & cadat in Ramoth Galaad? Et dixit vnus verba huiusmodi, & alius aliter. 21 * Egredius est autem spiritus, & stetit coram Domino, & ait: Ego decipiam illum. Cui locutus est Dominus: In quo? * Et ille ait: Egrediar, & ero spiritus mendax in ore omnium prophetarum eius. Et dixit Dominus: Decipies, & præualebis: egredere, & fac ita. 23 * Nunc igitur ecce dedit Dominus spiritum mendacij in ore omnium prophetarum tuorum, qui hic sunt, & Dominus locutus est contra te malum. * Accessit autem Sedecias filius Chanaana, & percussit Michzam in maxillam, & dixit: Me ne ergo dimisit spiritus Domini, & io.

& locutus est tibi ? * Et ait Michas : Vilurus es in die illa, quando ingredieris cubiculum, intra cubiculum ut abscondaris. * Et ait rex Israel : Tollite Micham, & maneat Apud Amon principem ciuitatis, & apud Ioas filium Amelch, * & dicite eis : Hæc dicit rex : Mittite virum istum in carcerem, & sustentate eum pane tribulationis, & aqua angustiz, donec reuertar in pace. * Dixitq. Michas : Si reuersus fueris in pace, non est locutus in me Dominus. Et ait : Audite populi omnes. * Ascendite itaque rex Israel, & Iosaphat rex Iuda in Ramoth Galaad. * Dixit itaque rex Israel ad Iosaphat : Summe arma, & ingredere prælum, & induere vestibus tuis. porro rex Israel mutauit habitum suum, & ingressus est bellum. * Rex autem Syriz præceperat principibus curuum triginta duobus, dicens : Non pugnabitis contra minorem, & maiorem quempiam, nisi contra regem Israel, solum. * Cum ergo vidissent principes curuum Iosaphat, suspicati sunt quod ipse esset rex Israel, & impetu facto pugnabant contra eum : & exclamauit Iosaphat. * Intellexeruntq. principes curuum quod non esset rex Israel, & cessauerunt ab eo. * Vir autem quidam tetendit arcum, in incertum sagittam dirigens, & casu percussit regem Israel inter pulmonem & stomachum. At ille dixit aurigæ suo : Verte manum tuam, & eijce me de exercitu, quia grauitur vulneratus sum. * Commissum est ergo prælum in die illa, & rex Israel stabat in curru suo contra Syros, & mortuus est vespere : fuebant autem sanguis plagæ in sinu curruis, * & præco insonuit in vniuerso exercitu antequam sol occumberet, dicens : Vnusquisque reuertatur in ciuitatem, & in terram suam. * Mortuus est autem rex, & perlatus est in Samariam : sepelieruntq. regem in Samaria, * & lauerunt currum eius in piscina Samariz, & linxerunt canes sanguinem eius, & habenas lauerunt, iuxta verbum Domini quod locutus fuerat. * Reliqua autem sermonum Achab, & vniuersa quæ fecit, & domus eburnea, quam ædificauit, cum-

Quarumq. vrbium, quæ extruxit, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Israel ? * Dormiuit ergo Achab cum patribus suis, & regnauit Ochozias filius eius pro eo. * Iosaphat vero filius Asa regnare cœperat super Iudam anno quarto Achab regia Israel. * Triginta quinque annorum erat cum regnare cœpisset, & vixit quinque annis regnauit in Ierusalem : nomen matris eius Azuba filia Salai. * Et ambulauit in omni via Asa patris sui, & non declinauit ex ea : fecitq. quod rectum erat in conspectu Domini. * Verumtamen excelsa non abstulit : adhuc enim populus sacrificabat, & adolebat incensum in excelsis. * Facemq. habuit Iosaphat cum rege Israel. * Reliqua autem verborum Iosaphat, & opera eius, quæ gessit, & prælia, nonne hæc scripta sunt in Libro verborum dierum regum Iuda ? * Sed & reliquias effeminatorum, qui remanserant in diebus Asa patris eius, abstulit de terra. * Nec erat tunc rex constitutus in Edom. * Rex vero Iosaphat fecerat classes in mari, quæ nauigarent in Ophitis propter aurum : & ire non potuerunt, quia cōstræxerunt in Asiongaber. * Tunc ait Ochozias filius Achab ad Iosaphat : Vadant serui mei cum seruis tuis in nauibus. Et noluit Iosaphat. * Dormiuitq. Iosaphat cum patribus suis, & sepultus est cum eis in Ciuitate Dauid patris sui : regnauitq. Ioram filius eius pro eo. * Ochozias autem filius Achab regnare cœperat super Israel in Samaria, anno septimodecimo Iosaphat regis Iuda, regnauitq. super Israel duobus annis. * Et fecit malum in conspectu Domini, & ambulauit in via patris sui & matris suæ, & in via Ieroboam filij Nabat, qui peccatore fecit Israel. * Seruiuit quoque Baal, & adorauit eum, & irritauit Dominum Deum Israel, iuxta omnia quæ fecerat pater eius.

LIBER REGVM QVARTVS,

Secundum Hebræos MALACHIM SECVNDVS.

CAPVT PRIMVM.

PARVARI-
CATVS est
autem Moab
in Israel, post-
quā mortuus
est Achab.
* Ceciditque
Ochozias per
cancellos cœnaculi sui, quod ha-
bebat in Samaria, & ægrotauit:
misitque nuncios, dicens ad eos:
Ite, consulite Beelzebub deum Ac-
caron, vtrum viuere queam de in-
firmitate mea hac. * Angelus au-
tem Domini locutus est ad Eliam
Thesbiten, dicens: Surge, & ascen-
de in occursum nunciorum regis
Samariæ, & dices ad eos: Num-
quid non est Deus in Israel, & ve-
stis ad consulendum Beelzebub
deum Accaron? * Quam ob rem
hæc dicit Dominus: De lectulo,
super quem ascendisti, non descen-
des, sed morte morieris. Et abiit
Elias. * Reuersiq. sunt nuncijs ad
Ochoziam. Qui dixit eis: Quare
reuersi estis? * At illi responde-
runt ei: Vir occurrit nobis, & di-
xit ad nos: Ite, & reuertimini ad
regem, qui misit vos, & dicetis ei:
Hæc dicit Dominus: Numquid,
quia non erat Deus in Israel, mis-
tis ut consulatur Beelzebub deus
Accaron? Idcirco de lectulo, su-
per quem ascendisti, non descen-
des, sed morte morieris. * Qui
dixit eis: Cuius figuræ & habitus
est vir ille, qui occurrit vobis, &
locutus est verba hæc? * At illi di-
xerunt: Vir pilosus, & zona pel-
licea accinctus reuersus. Qui ait:
Elias Thesbiten est. * Misitq. ad
eum quinquagenariū principem,
& quinquaginta qui erant sub eo,

Qui ascendit ad eum: sedentiq. in
frutice montis, ait: Homo Dei,
rex præcepit ut descendas. * Re-
spondensq. Elias, dixit quinquage-
nario: Si homo Dei sum, de-
scendat ignis de cælo, & deuoret
te, & quinquaginta tuos. Descen-
dit itaque ignis de cælo, & deuo-
rauit eum, & quinquaginta qui
erant cum eo. * Rursumq. misit
ad eum principem quinquagena-
riū alterum, & quinquaginta
cum eo. Qui locutus est illi: Ho-
mo Dei, hæc dicit rex: Festina,
descende. * Respondens Elias ait:
Si homo Dei ego sum, descendat
ignis de cælo, & deuoret te, &
quinquaginta tuos. Descendit ergo
ignis de cælo, & deuorauit il-
lum, & quinquaginta eius. * Ite-
rum misit principem quinquage-
nariū tertium, & quinquaginta
qui erant cum eo. Qui cum venis-
set, curauit genua contra Eliam,
& precatus est eum, & ait: Ho-
mo Dei, noli despiciere animam
meam, & animas seruorum tuorū
qui mecum sunt. * Ecce descendit
ignis de cælo, & deuorauit duos
principes quinquagenarios pri-
mos, & quinquagenos, qui cum
eis erant: sed nunc obsecro ut mi-
sereris animæ meæ. * Locutus est
autem Angelus Domini ad Eliam,
dicens: Descende cum eo, ne ti-
meas. Surrexit igitur, & descendit
cum eo ad regem, & locutus
est ei: Hæc dicit Dominus: Quia
misisti nuncios ad consulendum
Beelzebub deum Accaron, quasi
non esset Deus in Israel, a quo
posset interrogare sermonem, ideo
de lectulo, super quem ascendisti,
nō descendes, sed morte morieris.
* Mor-

* Mortuus est ergo iuxta sermo-
nem Domini, quem locutus est
Elias, & regnavit Ioram frater eius
pro eo, annis secundo Ioram filij
Iosaphat regis Iudæ: non enim
habebat filium. * Reliqua autem
verborum Ochoziz, quæ operatus
est, nonne hæc scripta sunt in Li-
bro sermonum dierum regum Israel?

CAP. II.

Factum est autem, cum leua-
re vellet Dominus Eliam per
turbinem in caelum, ibant Elias &
Eliseus de Galgalis. * Dixitq. Elias
ad Eliseum: Sede hic, quia Domi-
nus misit me vsque in Bethel. Cui
ait Eliseus: Vivit Dominus, & vi-
vit anima tua, quia non derelin-
quam te. Cumq. descendissent
Bethel, * egressi sunt filij prophe-
tarum, qui erant in Bethel, ad Eli-
seum, & dixerunt ei: Numquid
nostri, quia hodie Dominus tollet
dominum tuum a te? Qui respon-
dit: Et ego novi: silete. * Dixit
autem Elias ad Eliseum: Sede hic,
quia Dominus misit me in Ieri-
cho. Et ille ait: Vivit Dominus,
& vivit anima tua, quia non de-
relinquam te. Cumq. venissent
Iericho, * accesserunt filij prophe-
tarum, qui erant in Iericho, ad
Eliseum, & dixerunt ei: Num-
quid nostri quia Dominus hodie
tollet dominum tuum a te? Et ait:
Et ego novi: silete. * Dixit autem
ei Elias: Sede hic, quia Dominus
misit me vsque ad Iordanem. Qui
ait: Vivit Dominus, & vivit ani-
ma tua, quia non derelinquam te.
Ierunt igitur ambo pariter, * &
quingenta viri de filiis prophe-
tarum secuti sunt eos, qui & ste-
terunt contra, longe: illi autem
ambo stabant super Iordanem.
* Tulitq. Elias pallium suum, &
involuit illud, & percussit aquas,
quæ diuisæ sunt in viamque par-
tem, & transierunt ambo per sic-
cum. * Cumq. transissent, Elias
dixit ad Eliseum: Postula quod
vis ut faciam tibi, antequam tol-
lar a te. Dixitq. Eliseus: Obsecro
ut fiat in me duplex spiritus tuus.
* Qui respondit: Rem difficilem
postulasti: attamen si videris me,
quando tollar a te, erit tibi
quod petisti: si autem non videris

ris, non erit. * Cumq. pergerent,
& incedentes sermocinantur, ecce
currus igneus, & equi ignei di-
uiserunt utrumque: & ille ascendit
Elias per turbine in caelum, * Elias
seus autem videbat, & clamabat:
Pater mi, pater mi, currus Israel,
& auriga eius. Et non vidit eum
amplius: apprehenditq. vestimen-
ta sua, & scidit illa in duas par-
tes. * Et leuavit pallium Eliz,
quod ceciderat ei: reuersusq. ste-
uit super ripam Iordanis, * & pal-
lio Eliz, quod ceciderat ei, per-
cussit aquas, & non sunt diuisæ.
& dixit: Vbi est Deus Eliz etiam
nunc? Percussitq. aquas, & diui-
sæ sunt huc, & aque illuc, & tran-
siit Eliseus. * Videntes autem fi-
lij prophetarum, qui erant in Ieri-
cho contra, dixerunt: Requie-
uit spiritus Eliz super Eliseum.
Et venientes in occursum eius,
adorauerunt eum proni in terram,
* dixeruntq. illi: Ecce, cum ser-
uis tuis sunt quingenta viri for-
tes, qui possunt ite, & quærere
dominum tuum, ne forte tuleris
eum Spiritus Domini, & prolece-
riteum in vnum montium, aut in
vnam vallium. Qui ait: Nolite
mittere. * Coegeruntq. eum, do-
nece acquiesceret, & diceret: Mit-
tite. Et miserunt quingenta
viros: qui cum quæsisset tribus
diebus, non inuenerunt. * Et re-
uerfi sunt ad eum: at ille habita-
bat in Iericho, & dixit eis: Num-
quid non dixi vobis: Nolite mit-
tere? * Dixerunt quoque viri ciui-
tatis ad Eliseum: Ecce habitatio
ciuitatis huius optima est, sicut tu
ipse domine peripicis: sed aquæ
pessimæ sunt, & terra sterilis. At
ille ait: Afferte mihi vas novum,
& mittere in illud sal. Quod cum
attulissent, * egressus ad fontem
aquarum, misit in illum sal, &
ait: Hæc dicit Dominus: Sanavi
aquas has, & non erit ultra in eis
mors, neque sterilitas. * Sanati
sunt ergo aquæ vsque in diem hæc,
iuxta verbum Elisei, quod locutus
est. * Ascendit autem inde in Be-
thel: cumq. ascenderet per viam,
pueri parui egressi sunt de ciuita-
te, & illudebant ei, dicentes:
Ascende calue, ascende calue.
* Qui cum respexisset, vidit eos, &
maledixit eis in nomine Domini
egredi.

1. Mach.
2. e. 58.
Eccl. 43. b.
1)

egressi. sunt duo vrsi de saltu, & laetauerunt ex eis quadraginta, duos pueros. * Abijt autem inde in montem Carmeli, & inde reuersus est in Samariam.

C A P. III.

I Oram vero filius Achab regnavit super Israel in Samaria anno decimo octavo Iosaphat regis Iuda. Regnavitq. duodecim annis. * Et fecit malum coram Domino, sed non sicut pater suus & mater: tulit enim statuas Baal, quas fecerat pater eius. * Verumtamen in peccatis Ieroboam filij Nabat, qui peccare fecit Israel, adhaesit, nec recessit ab eis. * Porro Mesa rex Moab, nutriebat pecora multa, & soluebat regi Israel centum millia agnorum, & centum millia arietum cum velleribus suis. * Cumq. mortuus fuisset Achab, praevaticatus est sordus, quod habebat cum rege Israel. * Egressus est igitur rex Ioram in die illa de Samaria, & recessit vniuersum Israel. * Missitq. ad Iosaphat regem Iuda, dicens: Rex Moab recessit a me, veni mecum contra eum ad praelium. Qui respondit: Ascendam: qui meus est, tuus est: populus meus, populus tuus: & equi mei, equi tui. * Dixitque: Per quam viam ascendemus? At ille respondit: Per desertum Idumae. * Perrexerunt igitur rex Israel, & rex Iuda, & rex Edom, & circumierunt per viam septem dierum, nec erat aqua exercitui, & iumentis, quae sequebantur eos. * Dixitq. rex Israel: Heu heu heu, congregavit nos Dominus tres reges, ut traderet in manus Moab. * Et ait Iosaphat: Est ne hic propheta Domini, ut deprecemur Dominum per eum? Et respondit vnus de levitis regis Israel: Est hic Eliseus filius Saphat, qui fundebat aquam super manus Eliae. * Et ait Iosaphat: Est apud eum sermo Domini. Descenditq. ad eum rex Israel, & Iosaphat rex Iuda, & rex Edom. * Dixit autem Eliseus ad regem Israel: Quid mihi & tibi est? vade ad prophetas patris tui, & matris tuae. Et ait illi rex Israel: Quare congregavit Dominus tres reges hos, ut traderet eos in manus

14 Moab? * Dixitq. ad eum Eliseus: Visit Dominus exercituum, in cuius conspectu isto, quod si non vultum Iosaphat regis Iudae erubescerem, non attendissem quidem te, nec respexissem. * Nunc autem adducite mihi psalterem. Cumq. caneret psalmes, facta est super eum manus Domini, & ait: * Hae dicit Dominus: Facite alueum torrentis huius fossas, & fossas. * Hae enim dicit Dominus: Non videbitis ventum, neque pluviam: & alueus iste replebitur aquis, & bibetis vos, & familiæ vestrae, & iumenta vestra. * Parumq. est hoc in conspectu Domini: in super iradet etiam Moab in manus vestras. 19 * Et percussit omnem civitatem munitam, & omnem vibem eleatham, & vniuersum lignum fructiferum succiderit, cunctosq. fontes aquarum obturabit, & omnem agrum egrorum operiet lapidibus. * Factum est igitur mane, quando sacrificium offerri solet, & ecce, aquae veniebant per viam Edom, & repleta est terra aquis. 21 * Vniuersi autem Moabitae audientes quod ascendissent reges ut pugnarent aduersum eos, conuocauerunt omnes qui accincti erant balteo desuper, & steterunt in terminis. * Primo, mane surgentes, & orto iam sole ex aduerso aquarum, viderunt Moabitae contra aquas rubras quasi sanguinem. 23 * dixeruntque: Sanguis gladij est: pugnaverunt reges contra se, & ceciderunt mutuo: nunc perge ad praedam Moab. * Perrexeruntq. in castra Israel: porro confurgens Israel, percussit Moab: at illi fugerunt coram eis. Venerunt igitur qui vicerant, & percusserunt Moab, 25 * & civitates destruxerunt: & omnem agrum optimum, mittentes singuli lapides, repleverunt: & vniuersos fontes aquarum obturauerunt: & omnia ligna fructifera succiderunt, ita ut muri tantum, & fideles remanerent: & circumdata est civitas a fundibularijs, & magna ex parte percussa. 26 * Quod cum vidisset rex Moab, praevalluisse scilicet hostes, tulit secum septingentos viros educens gladium, ut irrumperet ad regem Edom: 27 & non potuerunt. * Arripensq. filium suum primogenitum, qui regna-

regnaturus erat pro eo, obtulit holocaustum super inuitum: & facta est indignatio magna in Israel, statimq. recesserunt ab eo, & reuersi sunt in terram suam.

C A P. I I I I.

Mulier autem quædam de uxoris prophetarum clamabat ad Eliseum, dicens: Seruus tuus vir meus mortuus est, & tu nosti quia seruus tuus fuit timens Dominum: & ecce creditor venit ut tollat duos filios meos ad seruendum sibi. * Cui dixit Eliseus: Quid vis ut faciam tibi? Dic mihi, quid habes in domo tua? At illa respondit: Non habeo ancilla tua quidquam in domo mea, nisi parum olei, quo vngar. * Cui ait: Vade, pete mutuo ab omnibus vicinis tuis vasa vacua non pauca. * Et ingredere, & claudes ostium tuum, cum intrinsecus fueris tu, & filij tui: & mitte inde in omnia vasa hæc: & cum plena fuerint, tolles. * Luit itaque mulier, & clausit ostium super se, & super filios suos: illi offerebant vasa, & illa infundebat. * Cumq. plena fuissent vasa, dixit ad filium suum: Affert mihi adhuc vas. Et iller respondit: Non habeo. Stetitq. oleum. * Venit autem illa, & indicauit homini Dei. Et ille, Vade, inquit, vende oleum, & redde creditori tuo: tu autem, & filij tui viuite de reliquo. * Facta est autem quædam dies, & transibat Eliseus per Sunam: erat autem ibi mulier magna, quæ tenuit eam ut comederet panem: cumq. frequenter inde transiret, diuertebat ad eam ut comederet panem. * Quæ dixit ad virum suum: Animaduerte quod vir Dei sanctus est iste, qui transit per nos frequenter. * Faciamus ergo ei coenaculum paruum, & ponamus ei in eo lectulum, & mensam, & sellam, & candelabrum, ut cum venerit ad nos, maneat ibi. * Facta est ergo dies quædam, & veniens diuertit in coenaculum, & requieuit ibi. * Dixitq. ad Giezi puerum suum: Voca Sunamitam istam. Qui cum vocasset eam, & illa stetisset coram eo, * dixit ad puerum suum: Loquere ad

eam: Ecce, sedule in omnibus ministrasti nobis, quid vis ut faciam tibi? numquid habes negotium, & vis ut loquar regi, siue principi militia? Quæ respondit: 14 In medio populi mei habito. * Et ait: Quid ergo vult ut faciam ei? Dixitq. Giezi: Ne quæras: filium enim non habet, & vir eius senex est. * Præcepit itaque ut vocaret eam: quæ cum vocata fuisset, & stetisset ante ostium, * dixit ad eam: In tempore isto, & in hac eadem hora, si viri comes fuerit, habebis in vtero filium. At illa, respondit: Noli quæso dominum, vir Dei, noli mentiri ancillæ tuæ. * Et concepit mulier, & peperit filium in tempore, & in hora eadem, qua dixerat Eliseus. 18 * Creuit autem puer. Et cum esset quædam dies, & egressus fuisset ad patrem suum, ad messorum, ait patri suo: Caput meum doleo, caput meum doleo, ait ille dixit puero: Tolle, & duc eum ad matrem suam. * Qui cum tulisset, & duxisset eum ad matrem suam, posuit eum illa super genua sua usque ad meridiem, & mortuus est. 21 * Ascendit autem, & collocavit eum super lectulum hominis Dei, & clausit ostium, & egressus, vocavit virum suum, & ait: Mitti mecum, obsecro, vnum de pueris, & asinam, ut excurram usque ad hominem Dei, & reuertar. * Qui ait illi: Quam ob causam vadis ad eum? hodie non sunt Calendæ, neque Sabbatum. Quæ respondit: 24 Vadam: * Stravitq. asinam, & præcepit puero: Mina, & propera, ne mihi moram facias in eundo: & hoc age quod præcipio tibi. 25 * Profecta est igitur, & venit ad virum Dei in montem Carmeli: cumq. vidisset eam vir Dei e contra, ait ad Giezi puerum suum: 26 Ecce Sunamitis illa. * Vade ergo in occursum eius, & dic ei: Recte ne agitur circa te, & circa virum tuum, & circa filium tuum? Quæ respondit: Recte. * Cumq. venisset ad virum Dei in montem, apprehendit pedes eius: & accessit Giezi ut amoueret eam. Et ait homo Dei: Dimitte illam: anima enim eius in amaritudine est, & Dominus celauit a me, & non indicauit mihi. * Quæ dixit illi: Nūquid

quid petivi filium a Domino meo? numquid non dixi tibi: Ne illudas me? ²⁹ Et ille ait ad Giezi: Accinge lumbos tuos, & tolle baculum meum in manu tua, & vade. Si occurrerit tibi homo, non salutes eum: & si saluauerit te quispiam, non respondeas illi: & pones baculum meum super faciem pueri. ³⁰ Porro mater pueri ait: Viuit Dominus, & viuit anima tua, non dimittam te. Surrexit ergo, & secutus est eam. ³¹ Giezi autem praecesserat ante eos, & posuerat baculum super faciem pueri, & non erat vox, neque sensus: reuersusq. est in occursum eius, & nunciauit ei, dicens: Non surrexit puer. ³² Ingressus est ergo Eliseus domum, & ecce puer mortuus iacebat in lectulo eius. ³³ Ingressusq. clausit ostium super se, & super puerum: & orauit ad Dominum. ³⁴ Et ascendit, & incubuit super puerum: posuitq. os suum super os eius, & oculos suos super oculos eius, & manus suas super manus eius: & incurauit se super eum, & caesca est caro pueri. ³⁵ At ille reuersus, deambulauit in domo, semel huc atque illuc: & ascendit, & incubuit super eum: & oscitauit puer septies, aperuitq. oculos. ³⁶ At ille vocauit Giezi, & dixit ei: Voca Sunamitidem hanc. Quae vocata, ingressa est ad eum. ³⁷ Qui ait: Tolle filium tuum. Venit illa, & corruit ad pedes eius, & adorauit super terram: tulitq. filium suum, & egressa est. ³⁸ Eliseus reuersus est in Galgala. Erat autem fames in terra, & filij prophetarum habitabant coram eo. dixitq. vni de pueris suis: Pone ollam grandem, & coque pulmentum filijs prophetarum. ³⁹ Et egressus est vnus in agrum ut colligeret herbas agrestes: inuenitq. quasi vitem siluestrem, & collegit ex ea colocynthidas agri, & impleuit pallium suum, & reuersus concidit in ollam pulmenti: nesciebat enim quid esset. ⁴⁰ Infunderent ergo socij, ut coeaderent: cumq. gustassent de coctione, clamauerunt, dicētes: Mors in olla vir Dei. Et non potuerunt comedere. ⁴¹ At ille, Asserte, inquit, farinam. Cumq. tulissent, misit in ollam, & ait: Infundeturbz, ut co-

medant. Et non fuit amplius quidquam amaritudinis in olla. ⁴² Vir autem quidam venit de Baal salis deferens viro Dei panes primitiarum, viginti panes hordeaceos, & frumentum nouum in pera sua. At ille dixit: Da populo, ut comedat. ⁴³ Responditq. ei minister eius: Quantum est hoc, ut apponam centum viris? Rursum ille ait: Da populo, ut comedat: haec enim dicit Dominus: Comedet, & supererit. ⁴⁴ Posuit itaque coram eis qui comederunt, & superfuit iuxta verbum Domini.

C A P. V.

¹ **N** Aaman princeps militum regis Syriae, erat vir magnus apud dominum suum, & honoratus: perillum enim dedit Dominus salutem Syriae: erat autem vir fortis & diues, sed leprosus. ² Porro de Syria egressi fuerant latronculi, & captiuam duxerunt de Terra Israel puellam parvulam, quae erat in obsequio uxoris Naaman, quae ait ad dominam suam: ³ Vtinam fuisset dominus meus ad prophetam, qui est in Samaria: profecto curasset eum a lepra, quam habet. ⁴ Ingressus est itaque Naaman ad dominum suum, & nunciauit ei, dicens: Sic & sic locuta est puella de Terra Israel. ⁵ Dixitq. ei rex Syria: Vade, & mittam litteras ad regem Israel. Qui cum profectus esset, & tulisset secum decem talenta argenti, & sex millia aureos, & decem mutatoria vestimentorum, ⁶ detulit litteras ad regem Israel, in haec verba: Cum acceperis epistolam hanc, scito quod miserim ad te Naaman seruum meum, ut cures eum a lepra sua. ⁷ Cumq. legisset rex Israel litteras, scidit vestimenta sua, & ait: Numquid Deus ego sum, ut occidere possum, & viuificare, quia iste misit ad me, ut cures hominem a lepra sua? animaduerte, & vide te quod occasiones quaz rat aduersum me. ⁸ Quod cum audisset Eliseus vir Dei, scidit videlicet regem Israel vestimenta sua, misit ad eum, dicens: Quare scidisti vestimenta tua? Veniat ad me, & sciat esse prophetam in Israel. ⁹ **V**enit

* Venit ergo Naaman cum equis, & curribus, & stetit ad ostium domus Elisei: * misitq. ad eum Eliseus nuncium, dicens: Vade, & laua te septies in Iordane, & recipiet sanitatem caro tua, atque mundaberis. * Itatus Naaman recedebat, dicens: Putabam quod egredieretur ad me, & stans inuocaret nomen Domini Dei sui, & tangeret manu sua locum lepræ, & curaret me. * Numquid non meliores sunt Abana, & Pharpar fluij Damaſci omnibus aquis Iſrael, vt lauer in eis, & munder? Cum ergo venisset se, & abiret indignans, * accesserunt ad eum serui sui, & locuti sunt ei: Pater, & si rem grande dixisset tibi propheta, certe facere debueras: quanto magis quia nunc dixit tibi: Lauare, & mundaberis? * Descendit, & lauit in Iordane septies iuxta sermonem viri Dei, & restituta est caro eius, sicut caro pueri parvuli, & mundatus est. * Reuersusq. ad virum Dei cum vniuerso comitatu suo, venit, & stetit coram eo, & ait: Vere scio quod non sit alius Deus in vniuersa terra, nisi tantum in Iſrael. Obsecro itaque vt accipias benedictionem a seruo tuo. * At ille respondit: Viuit Dominus, ante quem sto, quia non accipiam. Cumq. vim faceret, penitus non acquieuit. * Dixitq. Naaman: Vt vis: sed, obsecro, concede mihi seruo tuo vt tollam onus duorum burdonu de terra: non enim faciet vltra seruis tuus holocaustum, aut victimam dijs alienis, nisi Domino. * Hoc autem solum est, de quo deprecaberis Dominum pro seruo tuo, quando ingredietur dominus meus templum Remmon, vt adoret: & illo inuitente super manum meam, si adorauero in templo Remmon, adorante eo in eodem loco, vt ignoscat mihi Dominus seruo tuo pro hac re. * Qui dixit ei: Vade in pace. Abijt ergo ab eo electo terra tempore. * Dixitq. Giezi puer viri Dei: Pepercit dominus meus Naaman Syro isti, vt non acciperet ab eo quæ attulit: viuit Dominus, quia curram post eum, & accipiam ab eo aliquid. * Et secutus est Giezi post tergum Naaman: quem cum vidisset ille currentem

ad se, desilijt de curru in occursum eius, & ait: Rectene sunt omnia? * Et ille ait: Recte. dominus meus misit me ad te, dicens: Modo venerunt ad me duo adoleſcentes de monte Ephraim, ex filijs prophetarum: da eis talentum argenti, & vestes muratorias duplices. * Dixitq. Naaman: Melius est vt accipias duo talenta. Et coegit eum, ligauitq. duo talenta argenti in duobus saccis, & duplicia vestimenta, & imposuit duobus pueris suis, qui & porrauerunt coram eo. * Cumq. venisset iam vesperi, tulit de manu eorum, & reposuit in domo, dimisitq. viros, & abiierunt. * Ipse autem ingressus, stetit coram domino suo. Et dixit Eliseus: Vnde venis Giezi? Qui respondit: Non iur seruis tuus ququam. * At ille ait: Nonne cor meum in presenti erat, quando reuersus est homo de curru suo in occursum tui? Nunc igitur accepisti argentum, & accepisti vestes vt emas oliueta, & vineas, & oues, & boues, & seruos, & ancillas. * Sed & lepra Naaman adhærebit tibi, & semini tuo, vsque in sempiternum. Et egressus est ab eo leprosus quasi nix.

CAP. VI.

I Dixerunt autem filij prophetarum ad Eliseum: Ecce locus, in quo habitamus coram te, angustus est nobis. * Eamus vsque ad Iordanem, & tollant singuli de silua materias singulas, vt ædificemus nobis ibi locum ad habitandum. Qui dixit: Ite. * Et ait vnus ex illis: Veni ergo & tu cum seruis tuis. Respondit: Ego veniam. * Et abiit cum eis. Cumq. venissent ad Iordanem, cædebant ligna. * Accidit autem, vt cum vnus materiam succidisset, caderet ferrum securis in aquam: exclamauitq. ille, & ait: Heu heu heu domine mi, & hocipsum mutuo acceperam. * Dixit autem homo Dei: Vbi cecidit? At ille monstrauit ei locum. præcidit ergo lignum, & misit illuc: natauitq. ferrum, & ait: Tolle. Qui extendit manum, & tulit iud. * Rex autem Syrix pugnabat contra Iſrael, consiliuq. inijt ei seruis

seruis suis, dicens : In loco illo, & illo ponamus insidias . * Misit itaque vir Dei ad regem Israel, dicens : Caue ne transias in locum illum : quia ibi Syri in insidijs sunt . * Misit itaque rex Israel ad locum, quem dixerat ei vir Dei, & praecursum eum, & obliuauit se ibi non semel neque bis . * Conurbatumq. est cor regis Syriæ pro hac re : & conuocatis seruis suis, ait : Quare non indicatis mihi quis proditor mei sit apud regem Israel ? * Dixitq. vnus seruatorum eius : Nequaquam domine mi rex, sed Elieus propheta, qui est in Israel, indicat regi Israel omnia verba quaecumque locutus fueris in conclauis tuo . * Dixitq. eis : Ite, & videte vbi sit : vt mittam, & capiam eum . Annunciaueruntq. ei, dicentes : Ecce in Dothan . * Misit ergo illuc equos & currus, & robur exercitus : qui cum venissent nocte, circumdederunt ciuitatem . * Consurgens autem diluculo minister viri Dei, egressus, vidit exercitum in circuitu ciuitatis, & equos & currus : nunciauitq. ei, dicens : Heu heu heu domine mi, quid faciemus ? * At ille respondit : Noli timere : plures enim nobiscum sunt, quam cum illis . * Cumq. orasset Elieus, ait : Domine, aperi oculos huius, vt videat . Et aperuit Dominus oculos pueri, & vidit : ecce mons plenus equorum, & curruum igneorum, in circuitu Elisei . * Hostes vero descenderunt ad eum : porto Elieus orauit ad Dominum, dicens : Percute, obsecro, gentem hanc excitate . Percussitq. eos Dominus, ne viderent, iuxta Verbum Elisei . * Dixit autem ad eos Elieus : Nō est hæc via, neque ista est ciuitas : sequimini me, & ostendam vobis virum, quem queritis . Duxit ergo eos in Samariam : * cumq. ingressi fuissent in Samariam, dixit Elieus : Domine aperi oculos istorum, vt videant . Aperuitq. Dominus oculos eorum, & viderunt se esse in medio Samaritarum . * Dixitq. rex Israel ad Eliseum, cum vidisset eos : Numquid percutiam eos, pater mi ? * At ille ait : Non percuties : neque enim cepisti eos gladio, & arcu tuo, vt percutias : sed pone panem, & aquam eo-

ram eis, vt comedant, & bibant, & vadant ad dominum tuum . * Appositaq. est eis ciborum magna præparatio, & comederunt, & biberunt, & dimisit eos, abiieruntq. ad dominum suum, & ultra non venerunt latrones Syriæ in Terram Israel . * Factum est autem post hæc, congregauit Benadad rex Syriæ, vniuersum exercitum suum, & ascendit, & obsidebat Samariam . * Factaq. est famines magna in Samaria : & tandem obfessa est, donec venundaretur caput asini obtogint argenteis, & quarta pars cabi stercoreis columbarum quinque argenteis . * Cumq. rex Israel transiret per murum, mulier quædam exclamauit ad eum, dicens : Salua me . * Qui ait : Non te saluat Dominus : vnde te possum saluare ? de area, vel de torculari ? Dixitq. ad eam rex : Quid tibi vis ? Quæ respondit : * Mulier ista dixit mihi : Da filium tuum, vt comedamus eum hodie, & filium meum comedemus cras . * Coximus ergo filium meum, & comedimus . Dixitq. ei die altera : Da filium tuum, vt comedamus eum . Quæ abscondit filium suum . * Quod cum audisset rex, scidit vestimenta sua, & transibat per murum . Viditq. omnis populus cilicium, quo vestitus erat ad carnem intrinsecus . * Et ait rex : Hæc mihi faciat Deus, & hæc addat, si steterit caput Elisei filij Saphat super ipsum hodie . * Elieus autem sedebat in domo sua, & senes sedebant cum eo . Præmisit itaque virum : & antequam veniret nuncius ille, dixit ad senes : Numquid scitis quod miserit filius homicidæ hic, vt præcidat caput meum ? videte ergo, cum venerit nuncius, claudite ostium, & non sinatis eum introire : ecce enim sonitus pedum domini eius post eum est . * Adhuc illo loquente eis, apparuit nuncius, qui veniebat ad eum . Et ait : Ecce, tantum malum a Domino est : quid amplius expectabo a Domino ?

C A P. VII.

I Dixit autem Elieus : Audite, & A Verbum Domini : Hæc dicit X 2 Domi-

Dominus: In tempore hoc cras
modius similis vno statere erit, &
duo modij hordei statere vno, in
porta Samariz. * Respondens
vnu de ducibus, super cuius ma-
num rex incumbebat, homini
Dei, ait: Si Dominus fecerit e-
tiam cataractas in celo, numquid
poterit esse quod loqueris? Qui
ait: Videbis oculis tuis, & inde
non comedes. * Quattuor ergo vi-
ri erant leprosi iuxta introitum
portæ: qui dixerunt ad inuicem:
Quid hic esse volumus donec mori-
amur? siue ingredi voluerimus
ciuitatem, fame moriemur: siue
manferimus hic, moriendum nobis
est: venite ergo, & transfu-
giamus ad castra Syriz. si peper-
cerint nobis, viuemus: si autem
occidere voluerint, nihilominus
moriemur. * Surrexerunt ergo ve-
speri, vt venirent ad castra Syriz.
Cumq. venissent ad principium
castrorum Syriz, nullum ibidem
repererunt. * Siquidem Dominus
sonitum audiri fecerat in castris
Syriz, currum, & equorum, &
exercitus plurimi: dixeruntq. ad
inuicem: Ecce mercede condu-
xit aduersum nos rex Israel reges
Hethæorum, & Ægyptiorum,
& venerunt super nos. * Surre-
xerunt ergo, & fugerunt in tene-
bris, & dereliquerunt tentoria
sua, & equos & asinos in castris,
fugeruntq. animas tantum suas
saluare cupientes. * Igitur cum
venissent leprosi illi ad principium
castrorum, ingressi sunt vnum
tabernaculum, & comederunt &
biberunt: tuleruntq. inde argen-
tum, & aurum, & vestes, &
abierunt, & absconderunt: & rur-
sum reuersi sunt ad aliud taberna-
culum, & inde similiter auferen-
tes absconderunt. * Dixeruntq.
ad inuicem: Non recte facimus:
hæc enim dies boni nunciij est. Si
tacuerimus, & noluerimus nun-
ciare vique mane, sceleris arguemur:
venite, eamus, & nunciemus
in aula regis. * Cumq. venissent
ad portam ciuitatis, narrauerunt
eis, dicentes: Inimus ad castra
Syriz, & nullum ibidem reperi-
mus hominem, nisi equos, & a-
sinos alligatos, & fixa tentoria.
* Ierunt ergo portarum, & nuncia-
uerunt in palatio regis intusle-

cus. * Qui surrexit nocte, & ait ad
seruos suos: Dico vobis quid fecerint
nobis Syri: Sciunt quia fame
laboramus, & idcirco egressi sunt
de castris, & latitant in agris, di-
centes: Cum egressi fuerint de ci-
uitate, capiemus eos viuos, & tunc
ciuitatem ingredi poterimus. * Re-
spondit autem vnus seruatorum eius
Tollamus quinque equos, qui re-
manferunt in vrbe (quia ipsi tan-
tum sunt in vniuersa multitudine
Israel, alij enim consumpti sunt)
& mittentes, explorare poterimus.
* Adduxerunt ergo duos equos,
misitq. rex in castra Syrorum,
dicens: Ite, & videte. * Qui ab-
ierunt post eos vsque ad Iordanem:
ecce autem omnis via plena erat
velibus, & valis, quæ proiecerant
Syri cum turbarentur: reuertitq.
nunciij indicauerunt regi. * Egre-
ssus populus diripuit castra Sy-
riz: factusq. est modius similis
statere vno, & duo modij hordei
statere vno, iuxta verbum Domi-
ni. * Porro rex ducem illum, in
cuius manu incumbebat, constitu-
it ad portam: quem conculcauit
turba in introitu portæ, & mor-
uus est, iuxta quod locus fuerat
vir Dei, quando descenderat rex ad
eum. * Factumq. est secundum
sermonem viri Dei, quem dixe-
rat regi, quando ait: Duo modij
hordei statere vno erunt, & mo-
dius similis statere vno, hoc eo-
dem tempore cras in porta Sama-
riz: * quando responderat dux il-
le viro Dei, & dixerat: Etiam si
Dominus fecerit cataractas in ce-
lo, numquid poterit fieri quod lo-
queris? Et dixit ei: Videbis ocu-
lis tuis, & inde non comedeas. * E-
uenit ergo ei sicut prædictum fue-
rat, & conculcauit eum populus
in porta, & mortuus est.

CAP. VIII.

Eliseus autem locutus est ad
mulierem, cuius viuere fecerat
filium, dicens: Surge, vade
tu & domus tua, & peregrinare
vbi cumque reperieris: Vocauit enim Dominus famem, &
veniet super terram septem an-
nis. * Quæ surrexit, & fecit
iuxta verbum hominis Dei: & va-
dens cum domo sua, peregrinata
est in

est in Terra Philisthim diebus multis. * Cumq. satiati essent anni septem, reuersa est mulier de Terra Philisthim: & egressa est vt interpellaret regem pro domo sua, & pro agris suis. * Rex autem loquebatur cum Giezi puero viri Dei, dicens: Natta mihi omnia magnalia quæ fecit Eliseus. * Cumq. ille narraret regi quomodo mortuum suscitasset, apparuit mulier, cuius viuificauerat filium, clamans ad regem pro domo sua, & pro agris suis. Dixitq. Giezi: Domine mi rex, hæc est mulier, & hic est filius eius, quem suscitauit Eliseus. * Et interrogauit rex mulierem: quæ narrauit ei. Deditq. ei rex eunuchum vnum, dicens: Restitue ei omnia quæ sua sunt, & vniuersos redditus agrorum a die, qua reliquit terram vsque ad præsens. * Venit quoque Eliseus Damascum, & Benadad rex Syriæ agrotabat: nunciaueruntq. ei, dicentes: Venit vir Dei huc. * Erat rex ad Hazael: Tolle tecum munera, & vade in occursum viri Dei, & consule Dominum per eum, dicens: Si euadere poterò de infirmitate mea hæc? * Iuit igitur Hazael in occursum eius, habens secum munera, & omnia bona Damasci, onera quadraginta camelorum. Cumq. stetit coram eo, ait: Filius tuus Benadad rex Syriæ misit me ad te, dicens: Si sanari poterò de infirmitate mea hæc? * Dixitq. ei Eliseus: Vade, dic ei: Sanaberis: porro ostendit mihi Dominus quia morte morietur. * Stetitq. cum eo, & conturbatus est vsque ad suffusionem vultus: fleuitq. vir Dei. * Cui Hazael ait: Quare dominus meus flet? At ille dixit: Quia scio quæ facturum sis filijs Israel mala. Ciuitates eorum munitas igne succendentes, & iuuenes eorum interficiens gladio, & paruulos eorum elides, & prægnantes diuides. * Dixitq. Hazael: Quid enim sum seruus tuus canis, vt faciam rem istam magnam? * Erat Eliseus: Ostendit mihi Dominus te regem Syriæ fore. * Qui cum recessisset ab Eliseo, venit ad dominum suum. Qui ait ei: Quid dixit tibi Eliseus? At ille respondit: Dixit mihi: Recipies sanitatem. * Cumq. venisset

dies altera, tulit Aragulum, & infudit aquam, & expandit super faciem eius: quo mortuo, regnauit Hazael pro eo. * Anno quinto Ioram filij Achab regis Israel, & Iosaphat regis Iuda, regnauit Ioram filius Iosaphat rex Iuda. * Triginta duorum annorum erat cum regnare cœpisset, & octo annis regnauit in Ierusalẽm. * Ambulauitq. in vijs regum Israel, sicut ambulauerat domus Achab: filia enim Achab erat vxor eius: & fecit quod malum est in conspectu Domini. * Noluit autem Dominus disperdere Iudam, propter Dauid seruum suum, sicut promiserat ei, vt daret illi lucernam, & filijs eius cunctis diebus. * In diebus eius recessit Edom, ne esset sub Iuda, & constituit sibi regem. * Venitq. Ioram Seira, & omnes curius cum eo: & surrexit nocte, percussitq. Idumæos, qui eum circumdederant, & principes curuum, populus autem fugit in tabernacula sua. * Recessit ergo Edom ne esset sub Iuda, vsque ad diem hanc. Tunc recessit & Lobna in tempore illo. * Reliqua autem sermonum Ioram, & vniuersa quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro verborum dierum regum Iuda? * Et dormiuit Ioram cum patribus suis, sepultusq. est cum eis in Ciuitate Dauid, & regnauit Ochozias filius eius pro eo. * Anno duodecimo Ioram filij Achab regis Israel regnauit Ochozias filius Ioram regis Iudæ. * Viginti duorum annorum erat Ochozias cum regnare cœpisset, & vno anno regnauit in Ierusalẽm: nomen matris eius Athalia filia Amri regis Israel. * Et ambulauit in vijs domus Achab: & fecit quod malum est coram Domino, sicut domus Achab: gener enim domus Achab fuit. * Abijt quoque cum Ioram filio Achab, ad præliandum contra Hazael regem Syriæ in Ramoth Galaad, & vulnerauerunt Syri Ioram: qui reuersus est vt curaretur, in Iezrahel quia vulnerauerant eum Syri in Ramoth præliantem contra Hazael regem Syriæ. Porro Ochozias filius Ioram rex Iuda, descendit inuadere Ioram filium Achab in Iezrahel, quia agrotabat ibi.

C A P. IX.

Eliseus autem propheta vocavit unum de filijs prophetarum, & ait illi: Accinge lumbos tuos, & tolle lenticulam olei hanc in manu tua, & vade in Ramoth Galaad. * Cumq. veneris illuc, videbis Iehu filium Iosaphat filij Namfi: & ingressus suscitabis eum de medio fratrum suorum, & introduces in interior cubiculum. * Tenensq. lenticulam olei, fundes super caput eius, & dices: Hæc dicit Dominus: Vnxi te regē super Israel. Aperiesq. ostium, & fugies, & non ibi subsistēs. * Abijt ergo adolescens puer propheta: in Ramoth Galaad, & ingressus est illuc: ecce autem principes exercitus sedebant, & ait: Verbum mihi ad te o princeps. Dixitq. Iehu: Ad quem ecce omnibus nobis? At ille dixit: Ad te o princeps. * Et surrexit & ingressus est cubiculum: at ille fudit oleum super caput eius, & ait: Hæc dicit Dominus Deus Israel: Vnxi te regem super populum Domini Israel, & percutes domum Achab domini tui, & vltiscar sanguinem servorum meorum prophetarum, & sanguinem omnium servorum Domini de manu Iezabel. * Perdamq. omnem domum Achab: & interiticiam de Achab nungentem ad parietem, & clausum, & novissimum in Israel. * Et dabo domum Achab, sicut domum Ieroboam filij Nabat, & sicut domum Baasa filij Ahia. * Iezabel quoque comedent canes in agro Iezrahel, nec erit qui sepeliat eā. Aperuitq. ostium, & fugit. * Iehu autem egressus est ad servos domini sui: qui dixerunt ei: Rectene sunt omnia? quid venit insanus iste ad te? Qui ait eis: Nolitis hominem, & quid locutus sit. * At illi responderunt: Falsum est, sed magis narra nobis. Qui ait eis: Hæc & hæc locutus est mihi, & ait: Hæc dicit Dominus: Vnxi te regem super Israel. * Festinauerunt itaque, & unusquisque tollens pallium suum posuerunt sub pedibus eius, in similitudinem tribunalis, & cecinerunt tuba, atque dixerunt: Regnavit Iehu. * Coniuravit ergo Iehu fi-

lius Iosaphat filij Namfi contra Ioram: porro Ioram obsederat Ramoth Galaad, ipse, & omnia Israel contra Hazael regem Syriæ: & reuerius fuerat ut curaretur in Iezrahel propter vulnera, quia perculserant eum Syri, præliantem contra Hazael regem Syriæ: Dixitq. Iehu: Si placet vobis, nemo egrediatur profugus de ciuitate, ne vadat, & nunciet in Iezrahel. * Et ascendit, & profectus est in Iezrahel: Ioram enim ægrotabat ibi, & Ochozias rex Iuda descenderat ad visitandum Ioram. * Igitur speculator, qui stabat super turrim Iezrahel, vidit globum Iehu venientis, & ait: Video ego globum. Dixitq. Ioram: Tolle currum, & mitte in occursum eorum, & dicat vadens: Rectene sunt omnia? * Abijt ergo, qui ascenderat currum, in occursum eius, & ait: Hæc dicit rex: Pacatne sunt omnia? Dixitq. Iehu: Quid tibi & paci transi, & sequere me. Nunciauit quoque speculator, dicens: Venit nuncius ad eos, & non reuertitur. * Misit etiam currum eorum secundum: venitq. ad eos, & ait: Hæc dicit rex: Numquid pax est? At Iehu: Quid tibi & paci? transi, & sequere me. * Nunciauit autem speculator, dicens: Venit vsque ad eos, & non reuertitur: est autem incessus quasi incessus Iehu filij Namfi, præceps enim graditur. * Et ait Ioram: Iunge currum, Iunxeruntq. currum eius, & egressus est Ioram rex Israel, & Ochozias rex Iuda, singuli in curribus suis, egressiq. sunt in occursum Iehu, & inueniunt eum in agro Naboth Iezrahelitz. * Cumq. vidisset Ioram Iehu, dixit: Pax est Iehu? At ille respondit: Quæ pax adhuc fornicationes Iezabel matris tuæ, & veneficia eius multa vigent. * Conuerit autem Ioram manum suam, & fugiens ait ad Ochoziam: Iusidiz Ochozia. * Porro Iehu tetendit arcum manu, & percussit Ioram inter scapulas: & egressa est sagitta per costam eius, statimq. corruit in curru suo. * Dixitq. Iehu ad Badacer ducem: Tolle, proijce eum in agro Naboth Iezrahelitz: memini enim quando ego & tu sedentes in curru sequeba-

quebamur Achab patrem huius, quod Dominus onus hoc leuauerit super eum, dicens: * Si non pro sanguine Naboth, & pro sanguine filiorum eius, quem vidi heri, ait Dominus, reddam tibi in agro isto, dicit Dominus. Nunc ergo tolle, & projice eum in agrum iuxta verbum Domini. * Ochozias autem rex Iuda videns hoc, fugit per viam domus horii: persecutusque est eum Iehu, & ait: Etiam hunc percutite in curru suo. Et percuiderunt eum in alenlu Gauei, qui est iuxta Iebloom: qui fugit in Mazeddo, & mortuus est ibi. * Et imposuerunt eum serui eius super currum suum, & tulerunt in Ierusalem: sepelieruntque eum in sepulchro cum patribus suis in Ciuitate David. * Anno vndecimo Ioram filij Achab, regnauit Ochozias super Iudam, & venitque Iehu in Iezrahel. Porro Iezabel introitu eius audito, depinxit oculos suos sibi, & ornatum caput suum, & respexit per fenestram * ingredientem Iehu per portam, & ait: Numquid pax potest esse Zambri, qui interfecit dominum suum? * Leuauitque Iehu faciem suam ad fenestram, & ait: Quis est ista? & inclinauerunt se ad eum duo, vel tres eunuchi. * At ille dixit eis: Precipitate eam deorsum, & precipitauerunt eam, aspersusque est sanguine paries, & equorum ungulae conculcauerunt eam. * Cumque introgressus esset, ut comederet, biberetque, ait: Ite, & videte maledictam illam, & sepelite eam: quia filia regis est. * Cumque essent vi sepelirent eam, non inuenerunt nisi caluariam, & pedes, & summas manus. * Reuerſique nupciauerunt ei. Et ait Iehu: Sermo Domini est, quem locutus est per seruum suum Elia Thesbiten, dicens: In agro Iezrahel comedent canes carnes Iezabel, & erunt carnes Iezabel, sicut sterqus super faciem terrae in agro Iezrahel, ita ut praterreuntes dicats: Hecne est illa Iezabel?

C A P. X.

ERant autem Achab septuaginta filij in Samaria: scripsit ergo Iehu litteras, & misit in Sama-

riam, ad optimates ciuitatis, & ad maiores natu, & ad nutritios Achab, dicens: * Statim ut acceperitis litteras has, qui habetis filios domini vestri, & curus, & equos, & ciuitates firmas, & arma, * eligite meliorem, & eum qui vobis placuit de filiis domini vestri, & eum ponite super solium patris sui, & pugnate pro domino domini vestri. * Timuerunt illi vehementer, & dixerunt: Ecce duo reges non potuerunt stare coram eo, & quo modo nos valebimus resistere? * Miserunt ergo praepositi domus, & praefecti ciuitatis, & maiores natu, & nutritij, ad Iehu, dicientes: Serui tui sumus, quaecumque iusseris faciemus, nec contritiuenus nobis regem: quaecumque tibi placet, fac. * Rescripsit autem eis litteras secundo, dicens: Si mei estis, & obeditis mihi, tollite capita filiorum domini vestri, & venite ad me hac eadem hora cras in Iezrahel. Porro filij regis, septuaginta viri apud optimates ciuitatis nutritiebantur. * Cumque venissent litterae ad eos, tulerunt filios regis, & occiderunt septuaginta viros, & posuerunt capita eorum in cophinis, & miserunt ad eum in Iezrahel. * Venit autem nuncius, & indicauit ei, dicens: Attulerunt capita filiorum regis. Qui respondit: Ponite ea ad duos acervos iuxta introitum portae vique mane. * Cumque diluxisset, egressus est, & stans dixit ad duos acervos populi: Iusti estis: si ego coniuravi contra dominum meum, & interfeci eum, quis percussit omnes hos? * Videte ergo nunc quoniam non cecidit de sermonibus Domini in terram, quos locutus est Dominus super domum Achab, & Dominus fecit quod locutus est in manu serui sui Elia. * Percussit igitur Iehu omnes, qui reliqui erant de domo Achab in Iezrahel, & vniuersos optimates eius, & notos, & sacerdotes, donec non remanerent ex eo reliquiae. * Et surrexit, & venit in Samariam: cumque venisset ad Cameram pastorum in Via, * inuenit fratres Ochozias regis Iuda, dixitque ad eos: Quinam estis vos? Qui responderunt: Fratres Ochozias su-

11. Reg. 21.
g. 29

mus, & descendimus ad salutan-
dos filios regis, & filios reginz.
* Qui ait: Comprehendite eos
vivos. Quos cum comprehendif-
sent vivos, iugulauerunt eos in
cisterna iuxta Cameram, quadra-
ginta duos viros, & non reliquit
ex eis quemquam. * Cumq. abiis-
set inde, inuenit Ionadab filium
Rechab in occursum sibi, & bene-
dixit ei. Et ait ad eum: Numquid
est cor tuum rectum, sicut cor
meum cum corde tuo? Et ait Io-
nadab: Est. Si est, inquit, da ma-
num tuam. Qui dedit ei manum
suam. At ille leuauit eum ad se
in currum: * dixitq. ad eum: Veni
mecum, & vide zelum meum pro
Domino. Et impositum in curru
suo: * duxit in Samariam. Et per-
cussit omnes qui reliqui fuerant
de Achab in Samaria vsque ad
vnum, iuxta verbum Domini,
quod locutus est per Eliam. * Co-
gregauit ergo Iehu omnem popu-
lum, & dixit ad eos: " Achab co-
luit Baal parum, ego autem colam
eum amplius. * Nuncigitur om-
nes prophetas Baal, & vniuersos
seruos eius, & cunctos sacerdotes
ipsius vocate ad me: nullus sit qui
non veniat, sacrificium enim grā-
de est mihi Baal: quicumque de-
fuerit, non viuet. Porro Iehu fa-
ciebat hoc insidiosè, vt disperderet
cultores Baal. * Et dixit: Sancti-
ficare diem sollempnem Baal. Voca-
uitq. * & misit in vniuersos ter-
minos Israel, & venerunt cuncti
serui Baal: non fuit residuus ne-
vnus quidem qui non veniret. Et
ingressi sunt templum Baal: & re-
pleta est domus Baal, a summo
vsque ad summum. * Dixitq. his,
qui erant super vestes: Proferre
vestimenta vniuersis seruis Baal.
Et protulerunt eis vestes. * Ingres-
susq. Iehu, & Ionadab filius Re-
chab templum Baal, ait cultori-
bus Baal: Perquirite, & videte,
ne quis forte vobiscum sit de ser-
uis Domini, sed vt sint serui Baal
soli. * Ingressi sunt igitur vt fa-
cerent victimas & holocausta: Iehu
autē præparauerat sibi fideis octo-
ginta viros, & dixerat eis: Quicū-
que fugerit de hominibus his,
quos ego adduxero in manus vestras,
anima eius erit pro anima
illius. * Factum est autem, cum

F completum esset holocaustum,
præcepit Iehu militibus & ducibus
suis: Ingedimini, & percute eos,
nullus euadat. Percussieruntq. eos
in ore gladij, & proiecerunt mili-
tes & duces: & ierunt in ciuitatem
templi Baal, * & protulerunt sta-
tuam de fauo Baal, & combusse-
runt, * & comminuerunt eam.
Destruerunt quoque ædem Baal,
& fecerunt pro ea latrinas vsque
in diem hanc. * Deleuit itaque
Iehu Baal de Israel: * Verumta-
men a peccatis Ieroboam filij Na-
bat, qui peccare fecit Israel, non
recessit, nec dereliquit vitulos au-
reos, qui erāt in Bethel, & in Dan.
* Dixit autem Dominus ad Iehu:
Quia studiose egisti quod rectum
erat, & placebat in oculis meis, &
omnia quæ erant in corde meo fe-
cisti contra domum Achab: " filij
tui vsque ad quartam generatio-
nem sedebunt super thronum Is-
rael. * Porro Iehu non custodiuit
vt ambularet in lege Domini Dei
Israel in toto corde suo: non enim
recessit a peccatis Ieroboam, qui
peccare fecerat Israel. * In diebus
illis cepit Dominus tædere super
Israel: percussitq. eos Hazael in
vniuersis finibus Israel, * a Iordan-
e contra Orientalem plagam,
omnem Terram Galaad, & Gad, &
Ruben, & Manasse, ab Aræ, quæ
est super Torrentem Arnon, & Ga-
laad, & Basan. * Reliqua autem
verborum Iehu, & vniuersa quæ fe-
cit, & fortitudo eius, nonne hæc
scripta sunt in Libro verborum
dierum regum Israel? * Et dormi-
nit Iehu cum patribus suis, sepe-
lieruntq. eum in Samaria: & re-
gnauit Ioachaz filius eius pro eo.
* Dies autem, quos regnauit Iehu
super Israel, viginſ & octo anni
sunt, in Samaria.

C A P. XI.

A Thalia vero mater Ochoziz,
videns mortuum filium suum,
surrexit, & interfecit omne semen
regum. * Tollens autem Iosaba
filia regis Ioram, soror Ochoziz,
Ioas filium Ochoziz, furata est
eum de medio filiorum regis, qui
interficiebantur, & nutrice[m] eius
de triclinio: & abscondit eum
a facie Athaliz vt non interfec-
retur.

retur. * Eratq. cum ea sex annis
clam in domo Domini: porro A-
thalia regnavit super terram. .
¶ 2. Par. 23. * Anno autem septimo misit Ioi-
ada, & assumens centuriones, &
milites introduxit ad se in tem-
plum Domini, pepigitq. cum eis
foedus: & adiurans eos in domo
Domini, ostendit eis filium regis:
* & praecepit illis, dicens: Iste est
sermo, quem facere debetis: Tercia
pars vestrum introcat sabbato,
& obsecuet excubias domus regis.
Tertia autem pars sit ad portam.
Sur: & tertia pars sit ad portam,
quae est post habitaculum scuta-
riorum: & custodietis excubias
domus Messia. * Duæ vero partes
e vobis, omnes egredientes sabbato,
custodiant excubias domus
Domini circa regem. * Et valla-
bitis eum, habentes arma in ma-
nibus vestris: si quis autem ingres-
sus fuerit septum templi, interfi-
ciatur: et si quis, cum rege introeun-
te & egrediente. * Et fecerunt cen-
tiones iuxta omnia, quae praece-
perat eis Ioiada sacerdos: & assu-
mentes singuli viros suos, qui in-
grediebantur sabbatum, cum his
qui egrediebantur sabbato, venerunt
ad Ioiadam sacerdotem. * Qui de-
dit eis hastas, & arma regis David,
quæ erant in domo Domini. * Et
steterunt singuli habentes arma.
in manu sua a parte templi dexte-
ra, vsque ad partem sinistram alta-
ris, & ædis, circum regem. * Pro-
duxitq. filium regis, & posuit su-
per eum diademam, & testimoniū:
feceruntq. eum regem, & vixe-
runt: & plaudentes manu, dixe-
runt: Vivat rex. * Audiuit autem
Athalia vocem populi currentis:
& ingressa ad turbas in templum
Domini, * vidit regem stantem
super tribunal iuxta morem, &
cantores, & tubas prope eum, om-
nemq. populum terræ lætantem,
& canentem tubis: & scidit vesti-
menta sua, clamavitque: Coniura-
tio, coniuratio. * Præcepit au-
tem Ioiada centurionibus, qui
erant super exercitum, & ait eis:
Educite eam extra septa templi,
& quicumque eam secutus fue-
rit, feriatur gladio. Dixerat e-
nim sacerdos: Non occidatur in
templo Domini. * Imposueruntq. 16
ei manus, & impegerunt eam

per viam introitus equorum,
iuxta palatium, & interfecta est
ibi. * Pepigit ergo Ioiada foedus
inter Dominum, & inter regem,
& inter populum, ut esset po-
pulus Domini, & inter regem,
& populum. * Ingressusq. est om-
nis populus terræ templum Baal,
& destruxerunt aras eius, & ma-
gines contriverunt: valde: Ma-
than quoque sacerdotem Baal oc-
ciderunt coram altari. Et posuit
sacerdos custodias in domo Do-
mini. * Tulitq. centuriones, &
Cerehi & Phelsthi legiones, &
omnem populum terræ, deduxe-
runtq. regem de domo Domini:
& venerunt per viam portæ scuta-
riorum in palatium, & sedit super
thronum regum. * Lætatusq. est
omnis populus terræ, & civitas cō-
quieuit: Athalia autem occisa est
gladio in domo regis. * Septemq.
annorum erat Ios, cum regnare
coepisset.

CAP. XII.

¶ Anno septimo Iehu regnavit
A Ios: & quadraginta annis
regnavit in Ierusalem. nomen ma-
tris eius Sebia de Bersabee. * Fe-
citq. Ios testum coram Domino
cunctis diebus, quibus docuit eū
Ioiada sacerdos. * Verumtamen
excessa non abstulit: adhuc enim
populus immolabat, & adolebat
in excelsis incensum. * Dixitq.
Ios ad sacerdotes: Omnem pec-
uniam sanctorum, quæ illata
fuerit in templum Domini a præ-
torcuntibus, quæ offertur pro pre-
tio animæ, & quam sponte & ar-
bitrio cordis sui inferunt in tem-
plum Domini: * accipiant illam
sacerdotes iuxta ordinem suum,
& instaurent fartatecta domus,
si quid necessarium viderint in-
stauratione. * Igitur vsque ad vi-
gesimum tertium annum regis Ios,
non instauraverunt sacerdotes far-
tatecta tēpli. * Vocavitq. rex Ios
B Ioiadam pontificem & sacerdotes,
dicens eis: Quare fartatecta non
instauratis templi? nolite ergo am-
plius accipere pecuniam iuxta or-
dinem vestrum, sed ad instaura-
tionem templi reddite eam. * Pro-
hibitiq. sunt sacerdotes ultra
accipere pecuniam a populo, & in-
staurare fartatecta domus. * Et
tulit

tulit Ioiada pontifex gazophylacium unum, aperuitque foramen desuper, & posuit illud iuxta altare ad dexteram ingredientium domum Domini, mittebantque in eo sacerdotes, qui custodiebant ostia, omnem pecuniam, quæ deferebatur ad templum Domini. * Cūq; viderent nimiam pecuniam esse in gazophylacio, ascendebat scriba regis, & pontifex, effundebatque & numerabant pecuniam, quæ inueniebatur in domo Domini: * & dabant eam iuxta numerum atque mensuram in manu eorum, qui præerant camentariis domus Domini: qui impendebant eam in fabricis lignorum, & in camentariis ijs, qui operabantur in domo Domini, * & sartatecta faciebant: & in ijs, qui excidebant saxa, & ut emerent ligna, & lapides, qui excidebantur, ita ut impleretur instauratio domus Domini in vniuersis, quæ indigebant expensa ad muniendam domum. * Verumtamen non fiebat ex eadem pecunia hydræ templi Domini, & fuscinulæ, & thuribula, & tubæ, & omne vas aureum & argenteum de pecunia, quæ inferebatur in templum Domini. * ijs enim, qui faciebant opus, dabatur ut instauraretur templum Domini: * & non fiebat ratio ijs hominibus, qui accipiebant pecuniam ut distribuerent eam artificibus, sed in fide tractabant eam. * Pecuniam vero pro delicto, & pecuniam pro peccatis non inferebant in templum Domini, quia sacerdotum erat. * Tunc ascendit Hazael rex Syriæ, & pugnabat contra Geth, cepitque eam: & direxit faciem suam ut ascenderet in Ierusalem. * Quam ob rem tulit Ioa rex Iuda omnia, sanctificata, quæ consecrauerant Iosaphat, & Ioram, & Ochozias patres eius reges Iuda, & quæ ipse obtulerat: & vniuersum argentum, quod inueniri potuit in thesauris templi Domini, & in palatio regis: misitque Hazael regi Syriæ, & recessit ab Ierusalem. * Reliqua autem sermonum Ioa, & vniuersa quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro verborum dierum regum Iuda? Surrexerunt autem serui eius, & coniurauerunt inter se, percussissentque Ioa in

Domo Mello in descensu Sella.

21 * Iosaphat namque filius Semaath, & Iozabad filius Somer serui eius, percusserunt eum, & mortuus est: & sepelierunt eum cum patribus suis in Civitate David, regnavitque Amathias filius eius pro eo.

C A P. XIII.

1 **A** Nno vigesimo tertio Ioa filij A Ochozias regis Iuda, regnavit Iozachaz filius Iehu super Israel in Samaria decem & septem annis. * Et fecit malum coram Domino, secutusque est peccata Ieroboam filij Nabat, qui peccare fecit Israel, & non declinavit ab eis. * Iratusque est furor Domini contra Israel, & tradidit eos in manu Hazael regis Syriæ, & in manu Benadad filij Hazael cunctis diebus. * Deprecatus est autem Iozachaz faciem Domini, & audiuit eum Dominus: vidit enim angustiam Israel, quia annuerat eos rex Syriæ: * & dedit Dominus salvatorem Israeli, & liberatus est de manu regis Syriæ: habitaueruntque filij Israel in tabernaculis suis sicut heri & nudius tertius. * Verumtamen non recesserunt a peccatis domus Ieroboam, qui peccare fecit Israel, sed in ipsis ambulauerunt: siquidem & lucas permansit in Samaria. * Et non sunt derelicti Iozachaz de populo nisi quinquaginta equites, & decem currus, & decem millia peditum: interfecerat enim eos rex Syriæ, & redegerat quasi pulverem in titulum areæ. * Reliqua autem sermonum Iozachaz, & vniuersa quæ fecit, & fortitudo eius, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Israel? * Dormiuitque Iozachaz cum patribus suis, & sepelierunt eum in Samaria: regnavitque Ioa filius eius pro eo. 10 * Anno trigesimo septimo Ioa regis Iuda regnavit Ioa filius Iozachaz super Israel in Samaria sedecim annis, * & fecit quod malum est in conspectu Domini: non declinavit ab omnibus peccatis Ieroboam filij Nabat, qui peccare fecit Israel, sed in ipsis ambulavit. 12 * Reliqua autem sermonum Ioa, & vniuersa quæ fecit, & fortitudo eius,

eius, quo modo pugnaverit contra Amaliah regem Iuda, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Israel? * Et dormiuit Ioaſ cum patribus suis: Ieroboam autem ſedit ſuper ſolum eius. Porro Ioaſ ſepultus eſt in Samaria cum regibus Iſrael.

* Eliſeus autem ægrotabat infirmitate, qua & mortuus eſt: deſcenditq. ad eum Ioaſ rex Iſrael, & ſtebat coram eo, dicebatque: Pater mi, pater mi, curruſ Iſrael & auxilia eius. * Et ait illi Eliſeus: Aſce arcum, & ſagittas. Cumq. attuliſſet ad eum arcum, & ſagittas, * dixit ad regem Iſrael: Pone manum tuam ſuper arcum. Et cum poſuiſſet ille manum ſuam, ſuperpoſuit Eliſeus manus ſuas manibus regis, * & ait: Aperi fenestram orientalem. Cumq. aperuiſſet, dixit Eliſeus: Iace ſagittam. Et iecit. Et ait Eliſeus: Sagitta ſalutis Domini, & ſagitta ſalutis contra Syriam: percutiesq. Syriam in Aphec, donec conſumas eam. * Et ait: Tolle ſagittas. Qui cum tuliſſet, ruruſum dixit ei: Percute iaculo terram. Et cum percuſiſſet tribus vicibus, & ſtetiſſet, * iratus eſt vir Dei contra eum, & ait: Si percuſiſſes quinque, aut ſexies, ſiue ſepties, percuſiſſes Syriam vſque ad conſumptionem: nunc autem tribus vicibus percuties eam. * Mortuus eſt ergo Eliſeus, & ſepelierunt eum. Latrunculi autem de Moab venerunt in terram in ipſo anno.

¶ Eccl. 4. 8. b.

14

* Quidam autem ſepelientes hominem, viderunt latrunculos, & proiecerunt cadaver in ſepulchro Eliſei. Quod cum tetigiſſet oſſa Eliſei, reuixit homo, & ſtetit ſuper pedes ſuos. * Igitur Hazael rex Syriæ afflixit Iſrael cunctis diebus Ioaſchaz: & miſerunt eſt Dominus eorum, & reuerſus eſt ad eos propter pactum ſuum, quod habebat cum Abraham, & Iſaac, & Iacob: & noluit diſperdere eos, neque projicere penitus vſque in præſens tempus. * Mortuus eſt autem Hazael rex Syriæ, & regnavit Benadad filius eius pro eo.

* Porro Ioaſ filius Ioaſchaz tulit vires de manu Benadad filij Hazael, quas tolerat de manu Ioaſchaz patris ſui: iure prælij, tribus

vicibus percuſit eum Ioaſ, & reddidit ciuitates Iſrael.

C A P. XIII.

I N anno ſecundo Ioaſ filij Ioaſchaz regis Iſrael regnavit Amasias filius Ioaſ regis Iuda. * ¶ Viginti quinque annorum erat cum regnare coepiſſet: viginti autem & novem annis regnavit in Ieruſalem, nomen matris eius Ioadan de Ieruſalem. * Et fecit rectum coram Domino, verumtamen non vt David pater eius. Iuxta omnia, quæ fecit Ioaſ pater ſuus, fecit: * niſi hoc tantum quod excellens non abſtulit: adhuc enim populus immolabat, & adolebat incenſum in excelliſ. * Cumq. obtinuiſſet regnum, percuſit ſervos ſuos, qui interfecerant regem patrem ſuum: * filios autem eorum, qui occiderant, non occidit, iuxta quod ſcriptum eſt in libro legis Moyſi, ſicut præcepit Dominus, dicens: ¶ Non morientur patres pro filiis, neque filij morientur pro patribus: ſed unusquisque in peccato ſuo morietur. * Ipſe percuſit Edom in Valle Salinarum decem millia, & apprehendit petram in prælio, vocavitq. nomen eius Iſtehel vſque in præſentem diem. * Tunc miſit Amasias nuncios ad Ioaſ filium Ioaſchaz, filij Iehu regis Iſrael, dicens: Veni, & videamus nos. * Remiſitq. Ioaſ rex Iſrael ad Amasiam regem Iuda, dicens: Carduus Libani miſit ad cedrum, quæ eſt in Libano, dicens: Da filiam tuam filio meo uxorem. Tranſieruntq. beſtiæ ſaltus, quæ ſunt in Libano, & conculcaverunt carduum. * Percutens inualuiſti ſuper Edom, & ſublevauit te cor tuum: contentus eſto gloria, & ſede in domo tua: quare prouocas malum, vt cadas tu & Iudas tecum? * Et non acquieuit Amasias: Aſcenditq. Ioaſ rex Iſrael, & viderunt ſe, ipſe & Amasias rex Iuda in Bethlames oppido Iudzæ. * Percuſſusq. eſt Ioaſ coram Iſrael, & fugerunt unusquisque in tabernacula ſua. * Amasiam vero regem Iuda filium Ioaſ filij Ochozia cepit Ioaſ rex Iſrael in Bethlames, & adduxit eum in Ieruſalem: & interrupit murum Ieruſa-

¶ 2. Par. 25.

2. 1

¶ Deu. 24. 6.

16

Ezec. 11. 6.

20

¶ 2. Par. 25.

Ierusalem, a porta Ephraim usque
ad portam anguli, quadringentis
cubitibus. * Tulitq. omne aurum, 14
& argentum, & vniuersa vasa, quæ
inuenta sunt in domo Domini, &
in thesauris regis, & obsoles, & re-
uersus est in Samariam. * Reli- 15
qua autem verborum Ioas quæ fecit,
& fortitudo eius quæ pugna-
uit contra Amathiam regem Iuda,
nonne hæc scripta sunt in Libro
sermonum dierum regum Israel?
* Dormiuitq. Ioas cum patribus 16
suis, & sepultus est in samaria cum
regibus Israel: & regnavit Iero-
boam filius eius pro eo. * Vixit 17
autem Amasias, filius Ioas, rex
Iuda, postquam mortuus est Ioas
filius Ioachaz regis Israel quindecim
annis. * Reliqua autem ser- 18
monum Amasie, nonne hæc scri-
pta sunt in Libro sermonum die-
rum regum Iuda? * Factaq. est 19
contra eum coniuratio in Ierusa-
lem: at ille fugit in Lachis. Mi-
seruntq. post eum in Lachis, &
interfecerunt eum ibi. * Et aspor- 20
tauerunt in equis, sepultusq. est in
Ierusalem cum patribus suis in ciui-
tate Dauid. * Tulit autem vniuersus
populus Iudæ Azariam annos na- 21
tū sedecim, & contulerunt eum
regē pro patre eius Amasia. * Ipse
ædificauit Bethel, & restituit eam
Iudæ postquam dormiuit rex cum
patribus suis. * Anno quinde- 22
cimo Amasie filij Ioas regis Iuda,
regnavit Ieroboam filius Ioas re-
gis Israel in Samaria, quadraginta
& vno anno: * & fecit quod ma- 24
lum est coram Domino. Non re-
cessit ab omnibus peccatis Iero-
boam filij Nabat, qui peccare fe-
cit Israel. * Ipse restituit terminos
Israel ab introitu Emath, usque
ad Mare solitudinis, iuxta sermo-
nem Domini Dei Israel, quem Io- 25
catus est per Ieremum suum. * Ionā
filiū Amathi prophetam, qui e-
rat de Geth, quæ est in Opher.
* Vidit enim Dominus afflictionē
Israel amaram nimis, & quod cō-
sumpti essent usque ad clauos cat-
cere, & extremos, & non esset qui
auxiliaretur Israeli. * Nec locu- 27
tus est Dominus vt deleter nomen
Israel de sub celo, sed saluauit eos
in manu Ieroboam filij Ioas. * Re- 28
liqua autem sermonum Ieroboā,
& vniuersa quæ fecit, & fortitudo

eius, quæ præliatus est, & quomo-
do restituit Damascum, & Emath
Iudæ in Israel, nonne hæc scripta
sunt in Libro sermonum dierum
regum Israel? * Dormiuitq. Iero-
boam cum patribus suis regibus
Israel, & regnavit Zacharias filius
eius pro eo.

CAP. XV.

Anno vigesimo septimo Iero-
boam regis Israel regnavit A-
zarias filius Amasie regis Iuda.
* Sedecim annorum erat cum re-
gnare coepisset, & quinquaginta
duobus annis regnavit in Ierusa-
lem: nomen matris eius Iecheliā
de Ierusalem. * Fecitq. quod erat
placitum coram Domino, iuxta
omnia quæ fecit Amasias pater
eius. * Verumtamen excelsa non est
demolitus: adhuc populus sacrifi-
cabat, & adolebat incensum in
excelsis. * Percussit autem Do-
minus regem, & fuit leprosus us-
que in diem mortis suæ, & habita-
bat in domo libera scortum: Ioa-
than vero filius regis gubernabat
palatium, & iudicabat populum
terre. * Reliqua autem sermonum
Azariæ, & vniuersa quæ fecit, nō-
ne hæc scripta sunt in Libro ver-
borum dierum regum Iuda? * Et
dormiuit Azarias cum patribus
suis: sepelieruntq. eum cum ma-
ioribus suis in ciuitate Dauid, &
regnavit Ioathan filius eius pro
eo. * Anno trigesimo octauo A-
zarie regis Iuda, regnavit Zacha-
rias filius Ieroboam super Israel in
Samaria sex mensibus: * & fecit
quod malum est coram Domino,
sicut fecerant patres eius: non re-
cessit a peccatis Ieroboam filij Na-
bat, qui peccare fecit Israel. * Cō-
iurauit autem contra eum Sellum
filius Iabes: percussitq. eum pa-
lam, & interfecit, regnavitq. pro
eo. * Reliqua autem verborum
Zacharie, nonne hæc scripta sunt
in Libro sermonum dierum regū
Israel? * Iste est sermo Domini,
quem locutus est ad Iehu, dicens:
Filij tui usque ad quartam genera-
tionem sedebunt super thronum
Israel. Factumq. est ita. * Sellum
filius Iabes regnavit trigesimo no-
no anno Azarie regis Iudæ: regna-
uit autem vno mense in Samaria.

II. Par. 26.
d. 21

II. Par. 26.
a. 1

II. Ion. 1. 2. 1

II. Io. 1. 30

14 **Et ascendit Manahem filius Gadi de Therfa: venitq. in Samaria, & percussit Sallum filium Iabes in Samaria, & interfecit eum, regnavitq. pro eo. * Reliqua autem verborum Sallum, & coniuratio eius, per quam tetendit insidias, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Israel? * Tunc percussit Manahem Thapsam, & omnes qui erant in ea, & tenuit eos de Therfa. noluerant enim aperire ei: & interfecit omnes pragnantes eius, & secit eas. * Anno trigésimo nono Azariz regis Iuda regnavit Manahem filius Gadi super Israel decem annis in Samaria. * Fecitq. quod erat malum coram Domino: non recessit a peccatis Ieroboam filij Nabat, qui peccare fecit Israel cunctis diebus eius. * Veniebat Phul rex Assyriorum in terram, & dabat Manahem Phul mille talenta argenti, ut esset ei in auxilium, & firmaret regnum eius. * Indixitq. Manahem argentum super Israel cunctis potentibus & diuitibus, ut daret regi Assyriorum quinquaginta fideles argenti per singulos: reuersusq. est rex Assyriorum, & non est moratus in terra. * Reliqua autem sermonum Manahem, & vniuersa quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Israel? * Et dormiuit Manahem cum patribus suis: regnavitq. Phaceia filius eius pro eo. * Anno quinquagesimo Azariz regis Iuda regnavit Phaceia filius Manahem super Israel in Samaria biennio: & fecit quod erat malum coram Domino: non recessit a peccatis Ieroboam filij Nabat, qui peccare fecit Israel. * Coniuravit autem adversus eum Phacee filius Romeliz, dux eius, & percussit eum in Samaria in turre domus regie iuxta Argob, & iuxta Arne, & cum eo quinquaginta viros de filiis Galaaditarum, & interfecit eum, regnavitq. pro eo. * Reliqua autem sermonum Phaceia, & vniuersa quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Israel? * Anno quinquagesimo secundo Azariz regis Iuda regnavit Phacee filius Romeliz super Israel in Samaria vi-**

23 ginti annis. * Et fecit quod erat malum coram Domino: non recessit a peccatis Ieroboam filij Nabat, qui peccare fecit Israel. * In diebus Phacee regis Israel venit Theglathphalasar rex Assur, & cepit Aion, & Abel Domum, Maacha & Ianoe, & Cedem, & Asor, & Galaad, & Galilzam, & vniuersam Terram Nephthali: & transfudit eos in Assyrios. * Coniuravit autem, & tetendit insidias Olce filius Ela contra Phacee filium Romeliz, & percussit eum, & interfecit: regnavitq. pro eo vigésimo anno Ioatham filij Oziz. * Reliqua autem sermonum Phacee, & vniuersa quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Israel? * Anno secundo Phacee, filij Romeliz regis Israel, regnavit Ioatham filius Oziz regis Iuda. * Viginti quinque annorum erat cum regnare coepisset, & sedecim annis regnavit in Ierosalem: nomen matris eius Ieruta, filia Sadoc. * Fecitq. quod erat placitum coram Domino: iuxta omnia, quæ fecerat Ozias pater suus, operatus est. * Verumtamen excellentia non absult: adhuc populus immolabat, & adolebat incensum in excelsis: ipse ædificauit portam domus Domini sublimissimam. * Reliqua autem sermonum Ioatham, & vniuersa quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro verborum dierum regum Iuda? * In diebus illis coepit Dominus mittere in Iudam Rabin regem Syriz, & Phacee filium Romeliz. * Et dormiuit Ioatham cum patribus suis, sepultusq. est cum eis in Ciuitate Dauid patris sui, & regnavit Achaz filius eius pro eo.

CAP. XVI.

1 **A** Nno decimo septimo Phacee filij Romeliz regnavit Achaz filius Ioatham regis Iuda. * Ille viginti annorum erat Achaz cum regnare coepisset, & sedecim annis regnavit in Ierosalem: non fecit quod erat placitum in conspectu Domini Dei sui, sicut Dauid pater eius. * sed ambulauit in via regum Israel: insuper & filium suum conse-
 crauit.

2. PAR. 27.

4. I

1. PAR. 27.

2. I

114.7.2.1

erant, transferens per ignem secundum idola Gentium: quia dissipauit Dominus coram filiis Israel. * Immolabat quoque victimas, & adolebat incensum in excelsis, & in collibus, & sub omni ligno frondoso. * Tunc ascendit Rasin rex Syriæ, & Phacee filius Romelæ rex Israel in Ierusalem ad præliandum: cumque obsiderent Achaz, non valuerunt superare eum. * In tempore illo restituit Rasin rex Syriæ, Ailam Syriæ, & eiecit Iudæos de Aila: & Idumæi venerunt in Ailam, & habitauerunt ibi usque in diem hanc. * Misit autem Achaz nuncios ad Theglathphalasar regem Assyriorum, dicens: Seruus tuus, & filius tuus ego sum: ascende, & saluum me fac de manu regis Syriæ, & de manu regis Israel, qui consurrexerunt aduersum me. * Et cum collegisset argentum & aurum, quod inueniri potuit in domo Domini, & in thesauris regis, misit regi Assyriorum munera. * Qui & acquieuit voluntati eius: ascendit enim rex Assyriorum in Damascus, & vastauit eam: & transiit habitatores eius Cyrenen, Rasin autem interfecit. * Perrexitque rex Achaz in occursum Theglathphalasar regi Assyriorum in Damascus, cumque vidisset altare Damascus, misit rex Achaz ad Vriam sacerdotem exemplar eius, & similitudinem iuxta omne opus eius. * Extruxitque Vrias sacerdos altare iuxta omnia, quæ præceperat rex Achaz, de Damascus, ita fecit sacerdos Vrias, donec veniret rex Achaz de Damascus. * Cumque venisset rex de Damascus, vidit altare, & veneratus est illud: ascenditque, & immolauit holocausta, & sacrificium suum, & libauit libamina, & fudit sanguinem pacificorum, quæ obtulerat super altare. * Porro altare æreum, quod erat coram Domino, transiit de facie templi, & de loco altaris, & de loco templi Domini: posuitque illud ex latere altaris ad Aquilonem. * Præcepit quoque rex Achaz Vriæ sacerdoti, dicens: Super altare maius offer holocaustum matutinum, & sacrificium vespertinum, & holocaustum regis, & sacrificium eius, & holocaustum vniuersi populi

terrarum, & sacrificia eorum, & libamina eorum: & omnem sanguinem holocausti, & vniuersum sanguinem victimarum super illud effundes: altare vero æreum erit paratum ad voluntatem meam. * Fecit igitur Vrias sacerdos iuxta omnia, quæ præceperat rex Achaz. * Tulit autem rex Achaz celatas bases, & luterem, qui erat desuper: & mare deposuit de bobus æreis, qui sustentabant illud, & posuit super pauimentum stratum lapide. * Musach quoque sabbati, quod edificauerat in templo: & ingressum regis exterius conuertit in templum Domini propter regem Assyriorum. * Reliqua autem verborum Achaz, quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Iudæ? * Dormiuitque Achaz cum patribus suis, & sepultus est cum eis in Ciuitate David, & regnauit Ezechias filius eius pro eo.

CAP. XVII.

A Nno duodecimo Achaz regis Iudæ, regnauit Osee filius Ela in Samaria super Israel nouem annis. * Fecitque malum coram Domino: sed non sicut reges Israel, qui ante eum fuerant. * Contra hunc ascendit Salimanasar rex Assyriorum, & factus est ei Osee seruus, reddebatque illi tributa. * Cuique deprehendisset rex Assyriorum Osee, quod rebellare nitens misisset nuncios ad suam regem Ægypti, ne præstaret tributa regi Assyriorum sicut singulis annis solitus erat, obedit eum, & vinclum misit in carcerem. * Peruagatusque est omnem terram, & ascendens Samariam, obedit eam tribus annis. * Anno autem nono Osee, cepit rex Assyriorum Samariam, & transiit Israel in Assyrios: posuitque eos in Hala, & in Habor iuxta fluvium Gozan, in ciuitatibus Medorum. * Factum est enim, cum peccassent filii Israel Domino Deo suo, qui eduxerat eos de Terra Ægypti, de manu Pharaonis regis Ægypti, conuerterunt deos alienos. * Et ambulauerunt iuxta ritum Gentium, quas contumperat Dominus in conspectu filiorum Israel, & regum Israel: quia similiter fecerant.

* Et

7.18.b.9
Tob. 1.2.1

7.18.b.10

* Et offenderunt filij Israel verbis
 nō rectis Dominum Deum suum:
 & ædificauerūt sibi excelsa in cun-
 ctis vrbibus suis a Turre custodum
 vsque ad Ciuitatem munitam.
 * Feceruntq. sibi statuas, & lucos
 in omni colle sublimi, & subter
 omne lignum nemorosum: * &
 adolebant ibi incensum super aras
 in morem Gentium, quas translu-
 lerat Dominus a facie eorum: feceruntq.
 verba pessima irritantes
 Dominum. * & coluerunt immu-
 ditias, de quibus præcepit eis Do-
 minus ne facerent verbum hoc.
 * Et testificatus est Dominus in Is-
 rael & in Iuda per manum omniū
 Prophetarum & Videntium, di-
 cens: || Reuertimini a vijs vestris
 pessimis, & custodite præcepta
 mea, & ceremonias iuxta omnem
 legem, quam præcepi patribus ves-
 tris: & sicut misi ad vos in manu
 seruatorum meorum Prophetarum.
 * Qui non audierunt, sed indura-
 uerunt ceruicē suam iuxta ceruicē
 patrū suorum, qui noluerunt obe-
 dire Domino Deo suo. * Et abiece-
 rūt legitimā eius, & pactum, quod
 pepigit cum patribus eorum, &
 testificationes, quibus contestatus
 est eos: secutiq. sunt vanitates, &
 vane egerunt: & secuti sunt Gen-
 tes, quæ erant per circuitum eo-
 rum, super quibus præceperat Do-
 minus eis vt non facerent sicut &
 illæ faciebant. * Et dereliquerunt
 omnia præcepta Domini Dei sui:
 feceruntq. sibi constables duos vi-
 rulos, & lucos, & adorauerunt vni-
 uersam militiā cæli: seruieruntq.
 Baal, * & consecrauerūt filios suos,
 & filias suas per ignem: & diuina-
 tionibus inserviebant, & augurijs:
 & tradiderunt se vt facerent ma-
 lum coram Domino, vt irritarent
 eum. * Iratusq. est Dominus ve-
 hementer Israeli, & abstulit eos a
 conspectu suo, & non remansit ni-
 si tribus Iuda tantummodo. * Sed
 nec ipse Iuda custodiuit mandata
 Domini Dei sui: verum ambula-
 uit in erroribus Israel, quos opera-
 tus fuerat. * Proiecitq. Dominus
 omne semen Israel, & afflixit eos,
 & tradidit eos in manu diripien-
 tium, donec projiceret eos a facie
 sua: * || Ex eo iam tempore, quo
 scissus est Israel a domo David, &
 constituerūt sibi regem Ieroboam

filium Nabat: separauit enim Ie-
 roboam Israel a Domino, & pec-
 care eos fecit peccatum magnum.
 * Et ambulauerunt filij Israel in
 vniuersis peccatis Ieroboam quæ
 fecerat: & non recesserunt ab eis,
 * || vsque quo Dominus auferret
 Israel a facie sua, sicut locutus fue-
 rat in manu omnium seruatorum
 suorum Prophetarum: translatusq.
 est Israel de terra sua in Assyrios,
 vsque in diem hanc. * Adduxit
 autem rex Assyriorum de Babylo-
 ne, & de Cutha, & de Auah, &
 de Emath, & de Sepharuaim: &
 collocauit eos in ciuitatibus Sam-
 mariz pro filiis Israel: qui posse-
 derunt Samariam, & habitauerunt
 in vrbibus eius. * Cumq. ibi ha-
 bitare cœpissent, non timebant
 Dominum: & immisit in eos Do-
 minus leones, qui interfeciebant
 eos. * Nunciatumq. est regi Assy-
 riorum, & dictum: Gentes, quas
 transtulisti, & habitare fecisti in
 ciuitatibus Samariz, ignorant le-
 gitima Dei terræ: & immisit in
 eos Dominus leones, & ecce in-
 terficunt eos, eo quod ignorent
 ritum Dei terræ. * Præcepit autem
 rex Assyriorum, dicens: Ducite il-
 luc vnum de sacerdotibus, quos
 inde captiuos adduxistis, & vadat,
 & habitet cum eis: & doceat eos
 legitimā Dei terræ. * Igitur cum
 venisset vnus de sacerdotibus his,
 qui captiuus ducti fuerant de Sama-
 ria, habitauit in Bethel, & doce-
 bat eos quomodo colerent Domi-
 num. * Et vnaquæque Gens fa-
 bricata est deum suū: posueruntq.
 eos in fanis excelsis, quæ fecerant
 Samaritæ, Gens & Gens in vrbibus
 suis, in quibus habitabat. * Viri
 enim Babylonij fecerunt So-
 chothbēnoth: viri autem Chutæ
 fecerunt Nergel: & viri de Emath
 fecerunt Asima. * Porro Heuxi fe-
 cerunt Nebagaz & Thanthac. Hi
 autem, qui erant de Sepharuaim,
 comburebāt filios suos igni, Adra-
 melech & Anamelech dijs Sephar-
 uaim, * & nihilominus colebant
 Dominum. Fecerunt autem sibi
 de nouissimis sacerdotes excelsio-
 rum, & ponebant eos in fanis su-
 blimibus. * Et cum Dominum co-
 lerent, dijs quoque suis seruiebant
 iuxta consuetudinem Gentium,
 de quibus translati fuerant Sama-
 riam:

Ier. 25. b

Ier. 25. 25

1. Reg. 12.
c. 19

nam : * vsque in presentem diem 14
morem sequuntur antiquum : non
timent Dominum , neque custo-
diunt ceremonias eius , iudicia , &
legem , & mandatum , quod præ-
ceperat Dominus filiis Iacob , liquè
cognominavit Israel : * & percussit 35
fecit cum eis pactum , & manda-
uerat eis , dicens : Nolite timere
deos alienos , & non adoratis eos ,
neque colatis eos , & non immo-
letis eis : * Sed Dominum Deum 36
vestrum , qui eduxit vos de Terra
Ægypti in fortitudine magna , &
in brachio extenso , ipsum timete ,
& illum adorare , & ipsi immolate .
* Ceremonias quoque , & iudicia , 37
& legem , & mandatū , quod scrip-
sit vobis , custodite vt faciatis cun-
ctis diebus : & non timeatis deos
alienos . * Et pactum , quod per-
cussit vobiscum , nolite obliuisci :
nec colatis deos alienos , * sed Do- 39
minum Deum vestrum timete , &
ipse eruet vos de manu omnium
inimicorum vestrorum . * Illi ve- 40
ro non audierunt , sed iuxta con-
suetudinem suam pristinam per-
petrabant . * Fuerunt igitur Gen- 41
tes istæ timentes quidem Domi-
num , sed nihilominus & idola
suis seruientes : nam & filij eorū ,
& nepotes , sicut fecerunt patres
sui , ita faciunt vsque in præsen-
tem diem .

C A P. XVIII.

2. Par. 29.
d. 27. & 29.
a. 1

Anno tertio Osee filij Ela-
gis Israel , regnavit Ezechias
filius Achaz regis Iuda . * Vigin-
ti quinque annorum erat , cum re-
gnare coepisset : & vigin-
tinouem annis regnavit in Ierusalem : no-
men matris eius Abi filia Zacha-
rie . * Fecitq. quod erat bonum cor-
am Domino , iuxta omnia quæ
fecerat David pater eius . * Ipse dis-
sipauit excelsa , & contriuit statuas ,
& succidit lucos , confregitq. ser-
pentem æneum , * quem fecerat
Moyses : siquidem quem ad illud
tempus filij Israel adolebant ei in-
censum : Vocauitq. nomen eius
Nohestan . * In Domino Deo Is-
rael sperauit : itaque post eum non
fuit similis ei de cunctis regibus
Iuda , sed neque in his , qui ante
eum fuerunt : * & agnoscit Domi-
no , & non recessit a vestigijs eius ,

Num. 21. c. 9

fecitq. mandata eius , quæ præce-
perat Dominus Moyli . * Vnde &
erat Dominus cum eo , & in cun-
ctis , ad quæ procedebat , sapientes
se agebat . Rebellaui quoque con-
tra regem Assyriorum , & non ser-
uiui ei . * Ipse percussit Philis-
thæos vsque ad Gazam , & omnes
terminos eorum , a Turris custodū
vsque ad Ciuitatem munitam .
* Anno quarto regis Ezechie , qui
erat annus septimus Osee filij Ela-
gis Israel , ascendit Salmansar
rex Assyriorum in Samariam , &
oppugnauit eam , * & cepit . Nam
post annos tres , anno sexto Eze-
chie , id est nono anno Osee regis
Israel , capta est Samaria : * & tran-
stulit rex Assyriorum Israel in As-
syrios , collocauitq. eos in Hala , &
in Habor fluuijs Gozan in ciuita-
tibus Medorum : * quia non au-
dierunt vocem Domini Dei sui ,
sed prætergressi sunt pactum eius :
omnia , quæ præceperat Moyses ser-
uus Domini , non audierunt , neque
fecerunt . * Anno quattodesimo
regis Ezechie , ascendit Sennache-
rib rex Assyriorum ad vniuersas
ciuitates Iuda munitas : & cepit
eas . * Tunc misit Ezechias rex Iu-
da nuncios ad regem Assyriorum
in Lachis , dicens : Peccaui , rece-
de a me : & omne , quod impos-
ueris mihi , feram . Indixit itaque
rex Assyriorum Ezechie regi Iu-
da trecenta talenta argenti , & tri-
ginta talenta auri . * Deditq. Eze-
chias omne argentum quod reper-
tum fuerat in domo Domini , & in
thesauris regis . * In tempore illo
confregit Ezechias valuas templi
Domini , & laminas auri , quas ip-
se affixerat , & dedit eas regi As-
syriorum . * Milit autem rex As-
syriorum Tharshan , & Rabfais , &
Rabfacen de Lachis ad regem Eze-
chiam cum manu valida Ierusalem :
qui cum ascendissent , venerunt
Ierusalem , & steterunt iuxta aquæ-
ductum piscinæ superioris , quæ est
in via Agri Sullonis . * Vocaueruntq.
regem : egressus est autem ad eos
Eliacim filius Elcie præpositus do-
mus , & Sobna scriba , & Ioas fi-
lius Asaph a commentarijs . * Dix-
itq. ad eos Rabfais : Loquimini
Ezechie : Hæc dicit rex magnus ,
rex Assyriorum : Quæ est ista Iuda-
cia , quæ nectis ? * Forsitan inisti
confi-

2. 17. a. 6
Tob. 1. a. 2

2. Par. 32.
a. 1
Isa. 36. a. 1
Eccl. 48. c.
20

consilium, ut præpares te ad prælium. In quo confidis, ut audeas rebellare? * an speras in baculo arundineo atque confrecto Egypto, super quem, si incubuerit homo, comminutus ingreditur manum eius, & perforabit eam? sic est Pharaon rex Egypti omnibus, qui confidunt in se. * Quod si dixeritis mihi: In Domino Deo nostro habemus fiduciam: nonne iste est, cuius abstulit Ezechias excelsa & altaria: & præcepit Iudæ & Ierusalem: Ante altare hoc adorabitis in Ierusalem? * Nunc igitur transite ad dominum meum regem Assyriorum, & dabo vobis duo millia equorum, & videat an habere valeatis ascensores eorum. * Et quo modo potestis resistere ante unum satrapam de servis domini mei minimis? An fiduciam habes in Egypto propter curtus & equites? * Numquid sine Domini voluntate ascendi ad locum istum, ut demolirer eum? Dominus dixit mihi: Ascende ad terram hanc, & demolire eam. * Dixerunt autem Eliacim filius Helcia, & Sobna, & Ioabe Rabfachs: Precamur ut loquaris nobis servis tuis Syriace: siquidem intelligimus hanc linguam: & non loquaris nobis Iudæe, audiente populo, qui est super murum. * Responditque eis Rabfachs, dicens: Numquid ad dominum tuum, & ad te misit me dominus meus, ut loquerer sermones hos, & non potius ad viros, qui sedent super murum, ut comedant stercore sua, & bibant vinam suam vobiscum? * Stetit itaque Rabfachs, & exclamavit voce magna Iudæe, & ait: Audite verba regis magni, regis Assyriorum. * Hæc dicit rex: Non vos seducat Ezechias: non enim poterit eruire vos de manu mea. * Neque fiduciam vobis tribuat super Dominum, dicens: Eruens liberabit nos Dominus, & non tradetur civitas hæc in manu regis Assyriorum. * Nolite audire Ezechiam. Hæc enim dicit rex Assyriorum: Facite mecum quod vobis est utile, & egredimini ad me: & comedet unusquisque de vinea sua, & de ficu sua: & bibetis aquas de cisternis vestris,

donec veniam, & transferam vos in terram, quæ similis est terræ vestræ, in terram fructiferam, & fertilem vini, terram panis & vinearum, terram oliarum, & olei ac mellis, & viuetis, & non moriemini. Nolite audire Ezechiam, qui vos decipit, dicens: Dominus liberabit nos. * Numquid liberauerunt dii gentium terram suam de manu regis Assyriorum? * Vbi est Deus Emath, & Asphad? vbi est Deus Sepharuaim, Ana, & Aua? numquid liberauerunt Samariam de manu mea? * Quinam illi sunt in vniuersis dijs terrarum, qui eruerunt regionem suam de manu mea ut possit eruire Dominus Ierusalem de manu mea? * Tacuit itaque populus, & non respondit ei quidquam: siquidem præceptum regis acceperant ut non responderent ei. * Venitque Eliacim filius Helcia, præpositus domus, & Sobna scriba, & Ioabe filius Asaph a commentarijs ad Ezechiam scissis vestibus, & nunciauerunt ei verba Rabfachs.

C A P. XIX.

Vx cum audisset Ezechias rex, scidit vestimenta sua, & opertus est sacco, ingressusque est domum Domini. * Et misit Eliacim præpositum domus, & Sobnam scribam, & senes de sacerdotibus opertos saccis, ad Isaiam prophetam filium Amos. * Qui dixerunt: Hæc dicit Ezechias: Dies tribulationis, & incrementationis, & blasphemie dies iste: venerunt filijque ad partum, & vires non habet parturientis. * Si forte audiat Dominus Deus tuus vniuersa verba Rabfachs, quem misit rex Assyriorum dominus suus, ut exprobraret Deum viuentem, & argueret verbis, quæ audiuit Dominus Deus tuus: & fac orationem pro reliquijs, quæ reperiuntur sunt. * Venerunt ergo servi regis Ezechia ad Isaiam. * Dixitque eis Isaias: Hæc dicetis domino vestro: Hæc dicit Dominus: Noli timere a facie sermonum, quos audisti, quibus blasphemauerunt pueri regis Assyriorum me. * Ecce, ego immittam in spiritum,

tum, & audiet nunciū, & reuertetur in terram suam, & deiciam eum gladio in terra sua. * Reuersus est ergo Rabfases, & inuenit regem Assyriorū expugnantem Lobnam. * Audierat enim quod recessisset de Lachis. * Cūq. audisset de Tharaca rege Æthiopia, dicentes: Ecce, ingressus est vt pugnet aduersum te: & iret contra eum, misit nuncios ad Ezechiam, dicens: * Hæc dicitur Ezechia regi Iuda: Non te seducat Deus tuus, in quo habes fiduciā: neque dicas: Non tradetur Ierusalem in manus regis Assyriorum. * Tu enim ipse audisti quæ fecerunt reges Assyriorum vniuersis terris, quo modo vastauerunt eas: num ergo solus poteris liberari? * Numquid liberauerunt dii Gentium singulos, quos vastauerunt patres mei, Gozan videlicet, & Haram, & Reseph, & filios Eden, qui erant in Thelassar? * Vbi est rex Emath, & rex Arphad, & rex ciuitatis Sepharuaim, Ana, & Aua? * Itaque cum accepisset Ezechias litteras de manu nunciorum, & legisset eas, ascendit in domum Domini, & expandit eas coram Domino, & orauit in conspectu eius, dicens: Domine Deus Israel, qui sedes super cherubim, tu es Deus solus regum omnium terræ: tu fecisti caelum & terram. * Inclina aurem tuam, & audi: aperi Domine oculos tuos, & vide: audi omnia verba Sennacherib, qui misit vt exprobraret nobis Deum viuentem. * Vere Domine dissipauerunt Reges Assyriorum Gentes, & terras omnium. * Et miserunt deos eorum in ignem: non enim erant dii, sed opera manuum hominum ex ligno & lapide, & perdidierunt eos. * Nunc igitur Domine Deus noster, saluos nos fac de manu eius, vt sciant omnia regna terræ, quia tu es Dominus Deus solus. * Misit autem Iſaias filius Amos ad Ezechiam, dicens: Hæc dicit Dominus Deus Israel: Quæ deprecatus es me super Sennacherib rege Assyriorum, audiui. * Iste est sermo, quem locutus est Dominus de eo: Spreuit te, & subsannauit te Virgo filia Sion: post tergum tuum caput mouit, si-

lia Ierusalem. * Cui exprobasti, & E quem blasphemasti? contra quem exaltasti vocem tuam, & eleuasti in excelsum oculos tuos? contra sanctum Israel. * Per manum tuorum tuorum exprobasti Domino, & dixisti: In multitudine currum meorum ascendendi excelsa montium in summitate Libani, & succidi sublimes cedros eius, & electas abietes illius. Et ingressus sum vsque ad terminos eius, & saltum carmeli eius: ego succidi. Et bibi aquas alienas, & siccaui vestigijs pedum meorum, omnes aquas clausas. * Numquid non audisti quid ab initio fecerim? Ex diebus antiquis plasmaui illud, & nunc adduxi: eruntq. in ruinam collium pugnantium ciuitates munitæ. * Et qui sedent in eis, humiles manu, contemnerunt & confusi sunt, facti sunt velut fœnum agri, & virens herba testorum, quæ arefacta est antequam veniret ad maturitatē. * Habitaculum tuum, & egresum tuum, & introitum tuum, & viam tuam ego præficiui, & furorē tuum contra me. * Infregisti in me, & superbia tua ascendit in aures meas: ponam itaque circulum in naribus tuis, & camum in labijs tuis, & reducam te in viam, per quam venisti. * Tibi autem Ezechia hoc erit signum: Comede hoc anno quæ repperis: in secundo autem anno, quæ sponte nascuntur: porro in tertio anno seminate & metite: plantate vineas, & comedite fructum earum. * Et quodcumque reliquum fuerit de domo Iuda, mittet radicem deorsum, & faciet fructum sursum. * De Ierusalem quippe egredientur reliquæ, & quod saluetur de monte Sion: zelus Domini exercituum faciet hoc. * Quam ob rem hæc dicit Dominus de rege Assyriorum: Non ingreditur urbem hanc, nec mittet in eam sagittam, nec occupabit eam clypeus, nec circumdabit eam munitio. * Per viam, qua venit, reuertetur: & ciuitatem hanc non ingreditur, dicit Dominus. * Protegamq. urbē hanc, & saluabo eam propter me, & propter Dauid seruum meum. * Factum est igitur in nocte illa, Tob. 1. d.
venit 21

Eccle. 41. d. venit Angelus Domini, & percussit
 28 in castris Assyriorum ceterum octo-
 11a. 37. g. 36 gintaquingue millia. Cumq. dilu-
 1. Machab. culo surrexisset, vidit omnia cor-
 7. f. 41 pora mortuorum: & recedens abiit,
 2. Machab. * & reuertus est Sennacherib rex
 3. d. 19 Assyriorum, & mansit in Ninive.
 || Tob. 1. d. * Cumq. adoraret in templo Nel-
 24 roch deum suum, Adramelech &
 Saraf filij eius percusserunt eum
 gladio, fugeruntq. in terram Ar-
 meniorum, & regnavit Atarhad-
 don filius eius pro eo.

C A P. XX.

2. Par. 32. f. IN diebus illis agrotavit Eze-
 29 chias vsque ad mortem: & ve-
 11a. 38. a. 1 nit ad eum Isaias filius Amos, pro-
 pheta, dixitq. ei: Hæc dicit Do-
 minus Deus: Præcipe domui tuæ:
 moriens enim tu, & non viues.
 * Qui conuertit faciem suam ad
 parietem, & oravit Dominum,
 dicens: * Obscuro Domine, me-
 memento quæso quomodo ambula-
 uerim coram te in veritate, &
 in corde perfecto, & quod placi-
 tum est coram te, fecerim. Fle-
 uit itaque Ezechias fletu magno.
 * Et antequam egrederetur Isa-
 ias mediam partematrij, factus
 est sermo Domini ad eum, di-
 cens: * Revertere, & dic Ezechia
 duci populi mei: Hæc dicit Domi-
 nus Deus David patris tui: Audiui
 orationem tuam, & vidi lacrymas
 tuas: & ecce sanavi te, die tertio
 ascendes templum Domini. * Et
 addam diebus tuis quindecim an-
 nos: sed & de manu regis Assy-
 riorum liberabo te, & ciuitatem
 hanc, & protegam urbem istam
 propter me, & propter David ser-
 uum meum. * Dixitq. Isaias: Af-
 ferte massam scorum. Quam-
 cum attulissent, & posuissent su-
 per hunc eius, curatus est. * Di-
 xerat autem Ezechias ad Isaiam:
 Quod erit signum, quia Domi-
 nus me sanabit, & quia ascensu-
 rus sum die tertia templum Do-
 mini? * Cui ait Isaias: Hoc erit
 signum a Domino, quod factu-
 rus sit Dominus sermonem, quem
 locutus est: Vis ut ascendat umbra
 decem lineis, an ut reuertatur toti-
 dem gradibus? * Et ait Ezechias:
 Facile est, umbram crescere decem
 lineis: nec hoc volo ut fiat, sed ut

reuertatur retrosum decem gra-
 11 dibus. * Inuocauit itaque Isaias
 propheta Dominum, & reduxit
 umbram per lineas, quibus iam
 C descenderat in horologio Achaz,
 12 retrorsum decem gradibus. * In
 tempore illo misit Berodach Bala-
 dan, filius Baladan, rex Babylo-
 37 niorum literas & munera ad Eze-
 chiam: audierat enim quod agro-
 13 tasset Ezechias. * Latatus est au-
 tem in aduentu eorum Ezechias,
 & ostendit eis domum aromati-
 zatum, & aurum & argentum, &
 pigmenta varia, vnguenta quo-
 que, & domum vasorum suorum,
 & omnia quæ habere poterat in
 thesauris suis. Non fuit quod non
 monstraret eis Ezechias in domo
 sua, & in omni potestate sua.
 14 * Venit autem Isaias propheta ad
 regem Ezechiam, dixitq. ei: Quid
 2 dixerunt viri isti? aut unde vene-
 runt ad te? Cui ait Ezechias:
 De terra longinqua venerunt ad
 15 me de Babylone. * At ille respon-
 dit: Quid viderunt in domo tua?
 Ait Ezechias: Omnia quæcum-
 que sunt in domo mea, viderunt:
 D nihil est quod non monstrauerim
 16 eis in thesauris meis. * Dixit ita-
 que Isaias Ezechia: Audi sermo-
 17 nem Domini: * Ecce dies vene-
 nient, & auferentur omnia, quæ
 sunt in domo tua, & quæ condi-
 derunt parres tui vsque in diem
 hanc, in Babylonem: non rema-
 nebit quidquam, ait Dominus.
 18 * Sed & de filiis tuis qui egreden-
 tur ex te, quos generabis, tollen-
 tur, & erunt eunuchi in palatio
 19 regis Babylonis. * Dixit Ezechias
 ad Isaiam: Bonus sermo Domi-
 ni, quem locutus es: sit pax & ve-
 20 ritas in diebus meis. * Reliqua au-
 tem sermonem Ezechia, & omnis
 fortitudo eius, & quomodo fecerit
 piscinam, & aqueductum, & in-
 troduxerit aquas in ciuitatem,
 nonne hæc scripta sunt in Libro
 sermonum dierum regum Iuda?
 21 * Dormiuitq. Ezechias cum patri-
 bus suis, & regnavit Manasses fi-
 lius eius pro eo.

C A P. XXI.

10 I D Vodecim annorum erat Ma-
 A nasses cum regnare cepisset,
 & quinquaginta quinque annis
 Y 2 regna.

11a. 39. a. 1

2. Par. 33. a.

regnauit in Ierusalem: nomen matris eius Haphsiba. * Fecitq. malum in conspectu Domini, iuxta idola Gentium, quas deleuit Dominus a facie filiorum Israel.

4. Par. 33. a.

3

* Conuersusq. est, & edificauit excelsa, quæ dissipauerat Ezechias pater eius: & erexit aras Baal, & fecit lucos sicut fecerat Achab rex Israel, & adorauit omnem militiam cæli, & coluit eam. * Extulitq. aras in domo Domini, de qua dixit Dominus: ¶ In Ierusalem ponam nomen meum. * Et extruxit altaria vniuersæ militiæ cæli in duobus atrijs templi Domini. * Et traduxit filium suum per ignem: & ariolatus est, & obseruauit auguria, & fecit pythones, & aruspices multiplicauit, vt faceret malum coram Domino, & irritaret eum. * Posuit quoque idolum luci, quem fecerat in templo Domini, ¶ super quod locus est Dominus ad Dauid, ¶ & ad Salomonem filium eius: in templo hoc, & in Ierusalem, quam elegi de cunctis tribubus Israel, ponam nomen meum in sempiternum. * Et ultra non faciam quæ mouerunt pedem Israel de terra, quam dedi patribus eorum: si tamen custodierint opere omnia quæ præcepi eis, & vniuersam legem, quam mandauit eis seruus meus Moyses. * Illi vero non audierunt: sed seduxi sunt a Manasse, vt facerent malum super Gentes, quas contriuit Dominus a facie filiorum Israel. * Locutusq. est Dominus in manu seruorum tuorum Prophetarum, dicens: ¶ Quia fecit Manasses rex Iuda abominaciones istas pessimas, super omnia quæ fecerunt Amorhæi ante eum, & peccare fecit etiam Iudam in immunditijs suis: * propterea hæc dicit Dominus Deus Israel: Ecce ego inducam mala super Ierusalem & Iudam: vt quicumque audierit, tinniant aures eius. * Et extendam super Ierusalem funiculum Samariæ, & pondus domus Achab: & delebo Ierusalem, sicut deleri solent tabule: & delens vertam, & ducam crebrius stylum super faciem eius. * Dimittam vero reliquias hereditatis meæ, & tradam eas in manus inimicorum eius: eruntq.

¶ 2. Reg. 7.

b. 10

¶ 2. Reg. 7.

d. 10

¶ 1. Reg. 8.

b. 16. & 9.

a. 3

¶ Jer. 15. 2. 4

in vastitatem, & in spinam eundis aduersarijs suis: * eo quod fecerint malum coram me, & perseuerauerint irritantes me, ex die qua egressi sunt patres eorum ex Aegypto, vsque ad hanc diem.

16 * Insuper & sanguinem innoxium fudit Manasses multum nimis, donec impleret Ierusalem vsque ad os: abique peccatis suis, quibus peccare fecit Iudam, vt faceret malum coram Domino. * Reliqua autem sermonum Manasse, & vniuersa quæ fecit, & peccatum eius, quod peccauit, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Iudæ? * Dormiuitq. Manasses cum patribus suis, & sepultus est in hortu domus suæ, in hortu Oza: & regnauit Amon filius eius pro eo. * Vigin-

17 ti duorum annorum erat Amon cum regnare coepisset: duobus quoque annis regnauit in Ierusalem. nomen matris eius Meslalemeth filia Harus de Ieteba. * Fecitq. malum in conspectu Domini, sicut fecerat Manasses pater eius. * Et ambulauit in omni via, per quam ambulauerat pater eius: seruauitq. immunditijs, quibus seruierat pater eius, & adorauit eas, * & dereliquit Dominum Deum patrum suorum, & non ambulauit in via Domini. * Tentenderuntq. ei insidias serui sui, & interfecerunt regem in domo sua. * Percussit autem populus terre omnes, qui coniurauerant contra regem Amon: & constituerunt sibi regem Iosiam filium eius pro eo. * Reliqua autem sermonum Amon quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Iudæ? * Sepelieruntq. eum in sepulchro suo, in honore Oza: & regnauit Iosias filius eius pro eo.

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

C A P. XXII.

1 O Cto annorum erat Iosias cū 2. Par. 34. a.

A regnare coepisset, triginta. & vno anno regnauit in Ierusalem: nomen matris eius Iedai.

2 filia Hadaia de Beseleth. * Fecitq. quod placitum erat coram Domino, & ambulauit per omnes vias David patris sui: non declinauit ad dexteram, siue ad sinistram.

3 Anno

4

5

6

7

8

* Anno autem octauo decimo regis Iosif, misit rex Saphan filium Asia, filij Messulam scribam templi Domini, dicens ei: * Vade ad Helciam sacerdotem magnum, vt consuetur pecunia, quæ illata est in templum Domini, quam collegerunt ianitores templi a populo, * deturq. fabris per præpositos domus Domini: qui & distribuunt eam his qui operantur in templo Domini, ad instaurantem fartatecta templi: * tignarijs videlicet & cæmentarijs, & ijs, qui interrupta componunt: & vt emanatur ligna, & lapides de lapidinis ad instaurantum templum Domini. * Verumtamen non supputetur eis argentum quod accipiunt, sed in potestate habeant, & in fide. * Dixit autem Helcias pontifex ad Saphan scribam: Librum Legis reperi in domo Domini: deditq. Helcias volumen Saphan, qui & legit illud. * Venit quoque Saphan scriba ad regem, & renuntiavit ei quod præceperat, & ait: Conflauerunt serui tui pecuniam, quæ reperia est in domo Domini: & dederunt vt distribueretur fabris a præfectis operum templi Domini. * Narrauit quoque Saphan scriba regi, dicens: Librum dedit mihi Helcias sacerdos. Quem cum legisset Saphan coram rege, * & audisset rex verba Libri Legis Domini, scidit vestimenta sua. * Et præcepit Helciz sacerdoti, & Ahicam filio Saphan, & Achobor filio Michæ, & Saphan scribæ, & Afaia seruo regis, dicens: * Ite & consulite Dominum super me, & super populo, & super omni Iuda, de verbis voluminis istius, quod inuentum est: magna enim ira Domini succens est contra nos: quia non audierunt patres nostri verba Libri huius, vt facerent omne quod scriptum est nobis. * Ierunt itaque Helcias sacerdos, & Ahicam, & Achobor, & Saphan, & Afaia ad Holdam prophetidem uxorem Sellum filij Thecur, filij Araas custodis vestium, quæ habitabat in Ierusalem in Secunda: locutiq. sunt ad eam. * Et illa respondit eis: Hæc dicit Dominus Deus Israel: Dicite viro, qui misit vos ad me: * Hæc dicit Dominus: Ecce, ego ad-

ducam mala super locum istum, & super habitatores eius, omnia verba Legis quæ legit rex Iuda: * quia dereliquerunt me, & sacrificauerunt dijs alienis, irritantes me in cunctis operibus manuum suarum: & succendetur indignatio mea in loco hoc, & non extinguetur. * Regi autem Iuda, qui misit vos vt consuleretis Dominum, sic dicetis: Hæc dicit Dominus Deus Israel: Pro eo quod audisti verba Voluminis, & perterritus es cor tuum, & humiliatus es coram Domino, auditis sermonibus contra locum istum, & habitatores eius, quod videlicet fierent in stuporem, & in maledictum: & scidisti vestimenta tua, & fleuisti coram me, & ego audiui, ait Dominus: * idcirco colligam te ad patres tuos, & colligeris ad sepulchrum tuum in pace, vt non videant oculi tui omnia mala quæ induxturus sum super locum istum.

C A P. XXIII.

ET renuntiauerunt regi quod dixerat. Qui misit: & congregati sunt ad eum omnes senes Iuda & Ierusalem. * Ascendit rex templum Domini, & omnes viri Iuda, vniuersiq. qui habitabant in Ierusalem cum eo sacerdotes & prophete, & omnis populus a paruo vsque ad magnu: legitq. cunctis audientibus omnia verba libri foederis, qui inuentus est in domo Domini. * Stetitq. rex super gradum: & fœdus percussit coram Domino, vt ambularent post Dominum, & custodirent præcepta eius, & testimonia, & ceremonias in omni corde, & in tota anima, & suscitarent verba fœderis huius, quæ scripta erant in libro illo: acquieuitq. populus pacto. * Et præcepit rex Helciz pontifici, & sacerdotibus secundæ ordinis, & ianitoribus, vt proijcerent de templo Domini omnia vasa, quæ facta fuerant Baal, & in luto, & vniuersæ militiæ cæli: & combussit ea foris Ierusalem in Conuallie cedron, & tulit puluerem eorum in Bethel. * Et deleuit aruspices, quos posuerant reges Iuda ad sacrificandum.

12. Par. 34. f. 29

Ecd. 49. a.

in excelsis per ciuitates Iuda, & in circuitu Ierusalem: & eos, qui adolebant incensum Baal, & Soli, & Lunæ, & duodecim signis, & omni militiæ cæli. * Et ceteri fecit lucum de domo Domini foras Ierusalem in Conualle cedron, & combussit eum ibi, & redexit in puluerem, & proiecit super sepulchra vulgi. * Destruxit quoque ædificula effeminatorum, quæ erant in domo Domini, pro quibus mulieres texebant quasi domunculas luci. * Congregauitque omnes sacerdotes de ciuitatibus Iuda: & contaminauit excelsa, vbi sacrificabant sacerdotes de Gabaa vsque Bersabee: & destruxit aras portarum in introitu ostij Iosue principis ciuitatis, quod erat ad sinistram portæ ciuitatis. * Verumtamen non ascendebant sacerdotes excelsorum ad altare Domini in Ierusalem: sed tantum comedebant azyma in medio fratrum suorum. * Contaminauit quoque Topheth, quod est in Conualle filij Ennom: vt nemo consecraret filium suum aut filiam per ignem, Moloch. * Abstulit quoque equos, quos dederant reges Iuda, Soli, in introitu templi Domini iuxta exedram Nathanmelech eunuchi, qui erat in Pharurim: currus autem Solis combussit igni. * Altaria quoque, quæ erant super tecta coenaculi Achaz, quæ fecerant reges Iuda, & altaria quæ fecerat Manasses in duobus atrijs templi Domini, destruxit rex: & cucurrit inde, & dispersit cinerem eorum in Torrentem cedron. * Excelsa quoque, quæ erant in Ierusalem ad dexteram partem Montis offensionis, quæ ædificauerat Salomon rex Israel Astaroth idolo Sidoniorum, & Chamos offensioni Moab, & Melchom abominationi filiorum Ammon, polluit rex. * Et contriuit statuas, & succidit lucos: repleuitque loca eorum ossibus mortuorum. * Insuper & altare, quod erat in Bethel, & excelsum, quod fecerat Ieroboam filius Nabat, qui peccare fecit Israel: & altare illud, & excelsum destruxit, atque combussit, & comminuit in puluerem, succenditque etiam lucum. * Et conuersus Iosias, vidit ibi sepulchra, quæ erant in

¶ 3. Reg. 11.
b. 7

¶ 3. Reg. 13.
c. 32

monte: misitque, & tulit ossa de sepulchris, & combussit ea super altare, & polluit illud iuxta verbum Domini, quod locutus est vir Dei, qui prædixerat verba hæc, ¶ 2. Par. 35.
¶ 17 * Et ait: Quis est titulus illius, quem video? Respondenterque ciues vrbis illius: Sepulchrum est hominis Dei, qui venit de Iuda, & prædixit verba hæc, quæ fecisti super altare Bethel. * Et ait: Dimitte eum, nemo commoueat ossa eius. Et intra hæc manifestum ossa illius cum ossibus prophetæ, qui venerat de Samaria, ¶ 18
¶ 19 * Insuper & omnia fana excelsorum, quæ erant in ciuitatibus Samariæ, quæ fecerant reges Israel ad irritandum Dominum, abstulit Iosias: & fecit eis secundum omnia opera, quæ fecerat in Bethel. * Et occidit vniuersos sacerdotes excelsorum, qui erant ibi super altaria: & combussit ossa humana super ea: reuersusque est Ierusalem. ¶ 20
¶ 21 * Et præcepit omni populo, dicens: Facite Phase Domino Deo vestro, secundum quod scriptum est in libro fœderis huius. * Nec enim factum est Phasale a diebus iudicum, qui iudicauerunt Israel, & omnium dierum regum Israel, & regum Iuda, sicut in octauo decimo anno regis Iosie factum est Phasale istud Domino in Ierusalem. * Sed & pythones, & ariolos, & figuras idolorum, & immunditias, & abominationes, quæ fuerant in terra Iuda & Ierusalem, abstulit Iosias: vt statueret verba legis, quæ scripta sunt in Libro, quem inuenit Helcias sacerdos in templo Domini. * Similis illi non fuit ante eum rex, qui reuerteretur ad Dominum in omni corde suo, & in tota anima sua, & in vniuersa virtute sua iuxta omnem legem. ¶ 22
¶ 23 * Moyli: neque post eum surrexit similis illi. * Verumtamen non est auersus Dominus ab ira furoris sui magni, quo iratus est furor eius contra Iudam: propter irritationes, quibus prouocauerat eum Manasses. * ¶ 24
¶ 25 * Dixit itaque Deus: ¶ 26
¶ 27 * Et dixit itaque Deus: ¶ 28
¶ 29
¶ 30
¶ 31
¶ 32
¶ 33
¶ 34
¶ 35
¶ 36
¶ 37
¶ 38
¶ 39
¶ 40
¶ 41
¶ 42
¶ 43
¶ 44
¶ 45
¶ 46
¶ 47
¶ 48
¶ 49
¶ 50
¶ 51
¶ 52
¶ 53
¶ 54
¶ 55
¶ 56
¶ 57
¶ 58
¶ 59
¶ 60
¶ 61
¶ 62
¶ 63
¶ 64
¶ 65
¶ 66
¶ 67
¶ 68
¶ 69
¶ 70
¶ 71
¶ 72
¶ 73
¶ 74
¶ 75
¶ 76
¶ 77
¶ 78
¶ 79
¶ 80
¶ 81
¶ 82
¶ 83
¶ 84
¶ 85
¶ 86
¶ 87
¶ 88
¶ 89
¶ 90
¶ 91
¶ 92
¶ 93
¶ 94
¶ 95
¶ 96
¶ 97
¶ 98
¶ 99
¶ 100
¶ 101
¶ 102
¶ 103
¶ 104
¶ 105
¶ 106
¶ 107
¶ 108
¶ 109
¶ 110
¶ 111
¶ 112
¶ 113
¶ 114
¶ 115
¶ 116
¶ 117
¶ 118
¶ 119
¶ 120
¶ 121
¶ 122
¶ 123
¶ 124
¶ 125
¶ 126
¶ 127
¶ 128
¶ 129
¶ 130
¶ 131
¶ 132
¶ 133
¶ 134
¶ 135
¶ 136
¶ 137
¶ 138
¶ 139
¶ 140
¶ 141
¶ 142
¶ 143
¶ 144
¶ 145
¶ 146
¶ 147
¶ 148
¶ 149
¶ 150
¶ 151
¶ 152
¶ 153
¶ 154
¶ 155
¶ 156
¶ 157
¶ 158
¶ 159
¶ 160
¶ 161
¶ 162
¶ 163
¶ 164
¶ 165
¶ 166
¶ 167
¶ 168
¶ 169
¶ 170
¶ 171
¶ 172
¶ 173
¶ 174
¶ 175
¶ 176
¶ 177
¶ 178
¶ 179
¶ 180
¶ 181
¶ 182
¶ 183
¶ 184
¶ 185
¶ 186
¶ 187
¶ 188
¶ 189
¶ 190
¶ 191
¶ 192
¶ 193
¶ 194
¶ 195
¶ 196
¶ 197
¶ 198
¶ 199
¶ 200
¶ 201
¶ 202
¶ 203
¶ 204
¶ 205
¶ 206
¶ 207
¶ 208
¶ 209
¶ 210
¶ 211
¶ 212
¶ 213
¶ 214
¶ 215
¶ 216
¶ 217
¶ 218
¶ 219
¶ 220
¶ 221
¶ 222
¶ 223
¶ 224
¶ 225
¶ 226
¶ 227
¶ 228
¶ 229
¶ 230
¶ 231
¶ 232
¶ 233
¶ 234
¶ 235
¶ 236
¶ 237
¶ 238
¶ 239
¶ 240
¶ 241
¶ 242
¶ 243
¶ 244
¶ 245
¶ 246
¶ 247
¶ 248
¶ 249
¶ 250
¶ 251
¶ 252
¶ 253
¶ 254
¶ 255
¶ 256
¶ 257
¶ 258
¶ 259
¶ 260
¶ 261
¶ 262
¶ 263
¶ 264
¶ 265
¶ 266
¶ 267
¶ 268
¶ 269
¶ 270
¶ 271
¶ 272
¶ 273
¶ 274
¶ 275
¶ 276
¶ 277
¶ 278
¶ 279
¶ 280
¶ 281
¶ 282
¶ 283
¶ 284
¶ 285
¶ 286
¶ 287
¶ 288
¶ 289
¶ 290
¶ 291
¶ 292
¶ 293
¶ 294
¶ 295
¶ 296
¶ 297
¶ 298
¶ 299
¶ 300
¶ 301
¶ 302
¶ 303
¶ 304
¶ 305
¶ 306
¶ 307
¶ 308
¶ 309
¶ 310
¶ 311
¶ 312
¶ 313
¶ 314
¶ 315
¶ 316
¶ 317
¶ 318
¶ 319
¶ 320
¶ 321
¶ 322
¶ 323
¶ 324
¶ 325
¶ 326
¶ 327
¶ 328
¶ 329
¶ 330
¶ 331
¶ 332
¶ 333
¶ 334
¶ 335
¶ 336
¶ 337
¶ 338
¶ 339
¶ 340
¶ 341
¶ 342
¶ 343
¶ 344
¶ 345
¶ 346
¶ 347
¶ 348
¶ 349
¶ 350
¶ 351
¶ 352
¶ 353
¶ 354
¶ 355
¶ 356
¶ 357
¶ 358
¶ 359
¶ 360
¶ 361
¶ 362
¶ 363
¶ 364
¶ 365
¶ 366
¶ 367
¶ 368
¶ 369
¶ 370
¶ 371
¶ 372
¶ 373
¶ 374
¶ 375
¶ 376
¶ 377
¶ 378
¶ 379
¶ 380
¶ 381
¶ 382
¶ 383
¶ 384
¶ 385
¶ 386
¶ 387
¶ 388
¶ 389
¶ 390
¶ 391
¶ 392
¶ 393
¶ 394
¶ 395
¶ 396
¶ 397
¶ 398
¶ 399
¶ 400
¶ 401
¶ 402
¶ 403
¶ 404
¶ 405
¶ 406
¶ 407
¶ 408
¶ 409
¶ 410
¶ 411
¶ 412
¶ 413
¶ 414
¶ 415
¶ 416
¶ 417
¶ 418
¶ 419
¶ 420
¶ 421
¶ 422
¶ 423
¶ 424
¶ 425
¶ 426
¶ 427
¶ 428
¶ 429
¶ 430
¶ 431
¶ 432
¶ 433
¶ 434
¶ 435
¶ 436
¶ 437
¶ 438
¶ 439
¶ 440
¶ 441
¶ 442
¶ 443
¶ 444
¶ 445
¶ 446
¶ 447
¶ 448
¶ 449
¶ 450
¶ 451
¶ 452
¶ 453
¶ 454
¶ 455
¶ 456
¶ 457
¶ 458
¶ 459
¶ 460
¶ 461
¶ 462
¶ 463
¶ 464
¶ 465
¶ 466
¶ 467
¶ 468
¶ 469
¶ 470
¶ 471
¶ 472
¶ 473
¶ 474
¶ 475
¶ 476
¶ 477
¶ 478
¶ 479
¶ 480
¶ 481
¶ 482
¶ 483
¶ 484
¶ 485
¶ 486
¶ 487
¶ 488
¶ 489
¶ 490
¶ 491
¶ 492
¶ 493
¶ 494
¶ 495
¶ 496
¶ 497
¶ 498
¶ 499
¶ 500
¶ 501
¶ 502
¶ 503
¶ 504
¶ 505
¶ 506
¶ 507
¶ 508
¶ 509
¶ 510
¶ 511
¶ 512
¶ 513
¶ 514
¶ 515
¶ 516
¶ 517
¶ 518
¶ 519
¶ 520
¶ 521
¶ 522
¶ 523
¶ 524
¶ 525
¶ 526
¶ 527
¶ 528
¶ 529
¶ 530
¶ 531
¶ 532
¶ 533
¶ 534
¶ 535
¶ 536
¶ 537
¶ 538
¶ 539
¶ 540
¶ 541
¶ 542
¶ 543
¶ 544
¶ 545
¶ 546
¶ 547
¶ 548
¶ 549
¶ 550
¶ 551
¶ 552
¶ 553
¶ 554
¶ 555
¶ 556
¶ 557
¶ 558
¶ 559
¶ 560
¶ 561
¶ 562
¶ 563
¶ 564
¶ 565
¶ 566
¶ 567
¶ 568
¶ 569
¶ 570
¶ 571
¶ 572
¶ 573
¶ 574
¶ 575
¶ 576
¶ 577
¶ 578
¶ 579
¶ 580
¶ 581
¶ 582
¶ 583
¶ 584
¶ 585
¶ 586
¶ 587
¶ 588
¶ 589
¶ 590
¶ 591
¶ 592
¶ 593
¶ 594
¶ 595
¶ 596
¶ 597
¶ 598
¶ 599
¶ 600
¶ 601
¶ 602
¶ 603
¶ 604
¶ 605
¶ 606
¶ 607
¶ 608
¶ 609
¶ 610
¶ 611
¶ 612
¶ 613
¶ 614
¶ 615
¶ 616
¶ 617
¶ 618
¶ 619
¶ 620
¶ 621
¶ 622
¶ 623
¶ 624
¶ 625
¶ 626
¶ 627
¶ 628
¶ 629
¶ 630
¶ 631
¶ 632
¶ 633
¶ 634
¶ 635
¶ 636
¶ 637
¶ 638
¶ 639
¶ 640
¶ 641
¶ 642
¶ 643
¶ 644
¶ 645
¶ 646
¶ 647
¶ 648
¶ 649
¶ 650
¶ 651
¶ 652
¶ 653
¶ 654
¶ 655
¶ 656
¶ 657
¶ 658
¶ 659
¶ 660
¶ 661
¶ 662
¶ 663
¶ 664
¶ 665
¶ 666
¶ 667
¶ 668
¶ 669
¶ 670
¶ 671
¶ 672
¶ 673
¶ 674
¶ 675
¶ 676
¶ 677
¶ 678
¶ 679
¶ 680
¶ 681
¶ 682
¶ 683
¶ 684
¶ 685
¶ 686
¶ 687
¶ 688
¶ 689
¶ 690
¶ 691
¶ 692
¶ 693
¶ 694
¶ 695
¶ 696
¶ 697
¶ 698
¶ 699
¶ 700
¶ 701
¶ 702
¶ 703
¶ 704
¶ 705
¶ 706
¶ 707
¶ 708
¶ 709
¶ 710
¶ 711
¶ 712
¶ 713
¶ 714
¶ 715
¶ 716
¶ 717
¶ 718
¶ 719
¶ 720
¶ 721
¶ 722
¶ 723
¶ 724
¶ 725
¶ 726
¶ 727
¶ 728
¶ 729
¶ 730
¶ 731
¶ 732
¶ 733
¶ 734
¶ 735
¶ 736
¶ 737
¶ 738
¶ 739
¶ 740
¶ 741
¶ 742
¶ 743
¶ 744
¶ 745
¶ 746
¶ 747
¶ 748
¶ 749
¶ 750
¶ 751
¶ 752
¶ 753
¶ 754
¶ 755
¶ 756
¶ 757
¶ 758
¶ 759
¶ 760
¶ 761
¶ 762
¶ 763
¶ 764
¶ 765
¶ 766
¶ 767
¶ 768
¶ 769
¶ 770
¶ 771
¶ 772
¶ 773
¶ 774
¶ 775
¶ 776
¶ 777
¶ 778
¶ 779
¶ 780
¶ 781
¶ 782
¶ 783
¶ 784
¶ 785
¶ 786
¶ 787
¶ 788
¶ 789
¶ 790
¶ 791
¶ 792
¶ 793
¶ 794
¶ 795
¶ 796
¶ 797
¶ 798
¶ 799
¶ 800
¶ 801
¶ 802
¶ 803
¶ 804
¶ 805
¶ 806
¶ 807
¶ 808
¶ 809
¶ 810
¶ 811
¶ 812
¶ 813
¶ 814
¶ 815
¶ 816
¶ 817
¶ 818
¶ 819
¶ 820
¶ 821
¶ 822
¶ 823
¶ 824
¶ 825
¶ 826
¶ 827
¶ 828
¶ 829
¶ 830
¶ 831
¶ 832
¶ 833
¶ 834
¶ 835
¶ 836
¶ 837
¶ 838
¶ 839
¶ 840
¶ 841
¶ 842
¶ 843
¶ 844
¶ 845
¶ 846
¶ 847
¶ 848
¶ 849
¶ 850
¶ 851
¶ 852
¶ 853
¶ 854
¶ 855
¶ 856
¶ 857
¶ 858
¶ 859
¶ 860
¶ 861
¶ 862
¶ 863
¶ 864
¶ 865
¶ 866
¶ 867
¶ 868
¶ 869
¶ 870
¶ 871
¶ 872
¶ 873
¶ 874
¶ 875
¶ 876
¶ 877
¶ 878
¶ 879
¶ 880
¶ 881
¶ 882
¶ 883
¶ 884
¶ 885
¶ 886
¶ 887
¶ 888
¶ 889
¶ 890
¶ 891
¶ 892
¶ 893
¶ 894
¶ 895
¶ 896
¶ 897
¶ 898
¶ 899
¶ 900
¶ 901
¶ 902
¶ 903
¶ 904
¶ 905
¶ 906
¶ 907
¶ 908
¶ 909
¶ 910
¶ 911
¶ 912
¶ 913
¶ 914
¶ 915
¶ 916
¶ 917
¶ 918
¶ 919
¶ 920
¶ 921
¶ 922
¶ 923
¶ 924
¶ 925
¶ 926
¶ 927
¶ 928
¶ 929
¶ 930
¶ 931
¶ 932
¶ 933
¶ 934
¶ 935
¶ 936
¶ 937
¶ 938
¶ 939
¶ 940
¶ 941
¶ 942
¶ 943
¶ 944
¶ 945
¶ 946
¶ 947
¶ 948
¶ 949
¶ 950
¶ 951
¶ 952
¶ 953
¶ 954
¶ 955
¶ 956
¶ 957
¶ 958
¶ 959
¶ 960
¶ 961
¶ 962
¶ 963
¶ 964
¶ 965
¶ 966
¶ 967
¶ 968
¶ 969
¶ 970
¶ 971
¶ 972
¶ 973
¶ 974
¶ 975
¶ 976
¶ 977
¶ 978
¶ 979
¶ 980
¶ 981
¶ 982
¶ 983
¶ 984
¶ 985
¶ 986
¶ 987
¶ 988
¶ 989
¶ 990
¶ 991
¶ 992
¶ 993
¶ 994
¶ 995
¶ 996
¶ 997
¶ 998
¶ 999
¶ 1000

* Reliqua autem sermonum Io-
sif, & vniuersa quæ fecit, nonne
hæc scripta sunt in Libro verborū
dictum regum Iuda? * In diebus
eius ascendit Pharaon Nechao rex
Ægypti, contra regem Assyriorū
ad flumen Euphratem: & abiit
Iosias rex in occursum eius: & oc-
cisus est in Mageddo, cum vidisset
eum. * Et portauerunt eum
serui sui mortuum de Mageddo:
& pertrulerunt in Ierusalem, & se-
peliuerunt eum in sepulchro suo.
Tulitq. populus terræ Ioachaz fi-
lium Iosif: & vnixerunt eum, &
constituerunt eum regem pro pa-
tre suo. * Viginti trium anno-
rum erat Ioachaz cum regnare
cœpisset, & tribus mensibus re-
gnauit in Ierusalem: nomen mat-
ris eius Amittai, filia Ieremias, de
Iobna. * Et fecit malum coram
Domino, iuxta omnia quæ fece-
rant patres eius. * Vixitq. cum
Pharaon Nechao in Rebla, quæ est
in terra Einarh, ne regnaret in
Ierusalem: & imposuit multam
terre centum talentis argenti, &
talento auri. * Regemq. consti-
tuit Pharaon Nechao Eliacim filiū
Iosif pro Iosia patre eius: vertitq.
nomen eius Ioakim. porro Ioach-
az tulit, & duxit in Ægyptum,
& mortuus est ibi. * Argentum
autem, & aurum dedit Ioakim
Pharaoni cum indixisset terræ per
singulos, vt conferretur iuxta præ-
ceptum Pharaonis: & vnumquem-
que iuxta vires suas exegit, tam
argentum quam aurum de popu-
lo terræ: vt daret Pharaoni Ne-
chao. * Viginquique annorum
erat Ioakim cum regnare cœpisset:
& vndecim annis regnauit in
Ierusalem: nomen matris eius Ze-
bida filia Phadaia de Ruma. * Et
fecit malum coram Domino iux-
ta omnia, quæ fecerant patres
eius.

C A P . I X I I I .

IN diebus eius ascendit Nabu-
chodonosor rex Babylonis, &
factus est ei Ioakim seruus tribus
annis: & rursus rebellauit contra
eum. * Immisitq. ei Dominus la-
trunculos Chaldaeorum, & latrun-
culos Syriæ, & latrunculos Moab,
& latrunculos filiorum Ammon:

& immisit eos in Iudam, vt disper-
derent eum, iuxta verbum Do-
mini, quod locutus fuerat per le-
uos suos prophetas. * Factum est
autem hoc per verbum Domini
contra Iudam, vt auferret eam
coram se propter peccata Manasse.
* Vniuersa quæ fecit, & propter
sanguinem innoxium, quem ef-
fudit, & impleuit Ierusalem cru-
ore innocentium: & ob hanc rem
noluit Dominus propitiari. * Re-
liqua autem sermonum Ioakim,
& vniuersa quæ fecit, nonne hæc
scripta sunt in Libro sermonum
dictum regum Iuda? Et dormiuit
Ioakim cum patribus suis: & re-
gnauit Ioachin filius eius pro eo.
* Et ultra non addidit rex Ægypti,
vt egrediretur de terra sua: tulerat
enim rex Babylonis a riuo Ægypti
vsque ad fluuium Euphratem;
omnia quæ fuerant regis Ægypti.
* Decem & octo annorum erat
Ioachin cum regnare cœpisset, &
tribus mensibus regnauit in Ieru-
salem: nomen matris eius Nohe-
sta filia Elnathan de Ierusalem.
* Et fecit malum coram Domino,
iuxta omnia quæ fecerat pater
eius. * In tempore illo ascende-
runt serui Nabuchodonosor regis
Babylonis in Ierusalem, & circum-
data est vrbs munitionibus. * Vo-
nitq. Nabuchodonosor rex Baby-
lonis ad ciuitatem cum servis suis
vt oppugnarent eam. * Egressusq.
est Ioachin rex Iuda ad regem Ba-
bylonis, ipse & mater eius, & ser-
ui eius, & principes eius, & eu-
nuchi eius: & suscepit eum rex
Babylonis anno octauo regni sui.
* Et protulit inde omnes thesau-
ros domus Domini, & thesauros
domus regis: & conceidit vniuer-
sa vasa aurea, quæ fecerat Salomon
rex Israel in templo Domini iuxta
verbum Domini. * Et transtulit
omnem Ierusalem, & vniuersos
principes, & omnes fortes exerci-
tus, decem millia, in captiuitatē:
& omnem artificem & clusorem
nihilq. relicum est, exceptis pau-
peribus populi terræ. * Tran-
stulit quoque Ioachin in Babylo-
nem, & matrem regis, & uxores
regis, & eunuchos eius: & iudices
terræ duxit in captiuitatem de
Ierusalem in Babylonem. * Et
omnes viros robustos, septem
mil-

E. 23. E. 27

Dan. 1. 1. 1

12. Par. 36.

b. 10

Ezech. 2. 2.

6. & 11. b. 4

millia, & artifices, & clusores mille, omnes viros fortes & bellatores: duxit eos rex Babylonis captiuos in Babylonem. * Et constituit Matthaniam patrum eius pro eo: imposuitq. nomen ei Sedeciam. * Vigessimus & primum annus ætatis habebat Sedecias cū regnare cepisset, & vndecim annis regnavit in Ierusalem: nomen matris eius erat Amiral, filia Ieremix de Lobna. * Et fecit malum coram Domino, iuxta omnia quæ fecerat Ioakim. * Irascebatur enim Dominus contra Ierusalem, & contra Iudam, donec projiceret eos a facie sua: recessitq. Sedecias a rege Babylonis.

CAP. XXV.

Ier. 39. 2. 4.
& 42. 2. 4
F Actum est autem anno nono regni eius, mense decimo, decima die mensis, venit Nabuchodonosor rex Babylonis, ipse & omnis exercitus eius in Ierusalem, & circumdederunt eam: & exuerunt in circuitu eius munitiones. * Et clausa est ciuitas atque vallata vsque ad vndecimum annum regis Sedeciz, * nona die mensis: præualuitq. fames in ciuitate, nec erat panis populo terre. * Et interrupta est ciuitas: & omnes viri bellatores nocte fugerunt per viam portæ, quæ est inter duplicem murum ad hortum regis (porro Chaldei obsidebant in circuitu ciuitatem) fugit itaque Sedecias per viam, quæ ducit ad campestria solitudinis. * Et persequutus est exercitus Chaldæorum regem, comprehenditq. eum in planitie Iericho: & omnes bellatores, qui erant cum eo, dispersi sunt, & reliquerunt eum. * Apprehensum ergo regem duxerunt ad regem Babylonis in Reblatha: qui locutus est cum eo iudicium. * Filios autem Sedeciz occidit coram eo, & oculos eius effudit, vinxitq. eum catenis, & adduxit in Babylonem. * Mense quinto, septima die mensis, ipse est annus nonus decimus regis Babylonis: venit Nabuzardan princeps exercitus, seruis regis Babylonis, in Ierusalem. * Et succendit domū Domini, & domum regis: & domos Ierusalem, omnemq. domū,

combussit igni. * Et muros Ierusalem in circuitu destruxit omnis exercitus Chaldæorum, qui erat cum principe militum. * Reliqua autem populi partem, quæ remanserat in ciuitate, & pefugas, qui transfugerant ad regem Babylonis, & reliquum vulgus transiit Nabuzardan princeps militum. * Et de pauperibus terræ reliquit vinitores & agricolas. * Colum-nas autem æreas, quæ erant in templo Domini, & bases, & mare æreum, quod erat in domo Domini, confregerunt Chaldei, & transiulerunt æs omne in Babylonem. * Ollas quoque æreas, & trullas, & tridentes, & scyphos, & mortariola, & omnia vasa ærea, in quibus ministrabant, tulerunt. * Necnon & thuribula, & phialas: quæ aurea, aurea: & quæ argentea, argentea, tulit princeps militum, * id est, columnas duas, mare vnum, & bases quas fecerat Salomon in templo Domini: non erat pondus æris omnium vasorum. * Decem & octo cubitos altitudinis habebat columna vna: & capitellum ærei super se altitudinis trium cubitorum: & retiaculum, & malograna super capitellum columnæ, omnia ærea: similem & columnæ secunda habebat ornatum. * Tulit quoque princeps militum Saraiam sacerdotem primum, & Sophoniam sacerdotem secundum, & tres ianitores. * Et de ciuitate eunuchū vnum, qui erat præfectus super bellatores viros: & quinque viros de his, qui steterant coram rege, quos reperit in ciuitate: & Sophier principem exercitus, qui probabat tyrones de populo terræ: & sexaginta viros e vulgo, qui inuenti fuerant in ciuitate. * Quos tollens Nabuzardan princeps militum, duxit ad regem Babylonis in Reblatha. * Percussitq. eos rex Babylonis, & interfecit eos in Reblatha in terra Emath: & translatus est Iuda de terra sua. * Populo autem, qui relictus erat in Terra Iuda, quæ dimiserat Nabuchodonosor rex Babylonis, præfecit Godoliam filium Ahicam filij Saraphan. * Quod cum audissent omnes duces militum, ipsi & viri qui erant cum eis, videlicet quoddā constituit rex Babylonis Godolia

Ier. 27. 4.

19

3. Reg. 7.

b. 15

Ier. 52. c. 17

1. Par. 3. d.

15

Venerunt ad Godoliam in Maspha, Iſmahel filius Nathaniz, & Iohannan filius Carce, & Saraia filius Thanehumeth Netophathites, & Iezonias filius Maachati, ipsi & socii eorum. * Iuravitq. Godolias ipsis & socijs eorum, dicens: Nolite timeſe ſervire Chaldeis: manere in terra, & ſervite regi Babylonis, & bene erit vobis. * Factum 24 est autem in mense ſeptimo, venit Iſmahel filius Nathaniz, filij Eliſama de ſemine regio, & decem viri cum eo: percuſeruntq. Godoliam, qui & monuus est: ſed & Iudæos & Chaldeos, qui erant cum eo in Maspha. * Conſurgensq. omnis populus a parvo iſque ad magnum, & principes militum Venerunt in Egyptum ti-

27 mentes Chaldeos. * Factum est vero in anno trigefimo ſeptimo transmigrationis Ioaſchin regis Iuda, mense duodecimo, vigefima ſeptima die menſis: ſublevavit Euilmerodach rex Babylonis, anno, quo regnare cœperat, caput Ioaſchin regis Iuda de carcere. 28 * Et locutus est ei benigne: & poſuit thronum eius ſuper thronum regum, qui erant cum eo in Babylonie. * Et mutavit veſtes eius, quas habuerat in carcere, & comedeat panem ſemper in conſpectu 30 eius cunctis diebus vitæ ſuæ. * Annonam quoque conſtituit ei ſine intermiſſione, quæ & dabatur ei a rege per ſingulos dies omnibus diebus vitæ ſuæ.

LIBER PRIMVS

PARALIPOMENON,

Hebraice

DIBRE HAIAMIM.

CAPVT PRIMVM.

Gen. 2. b.
15. 4. d. 23.
5. b. 10

DAM, Seth, Enos, * Cainan, Malale-el, Iared, * Henoc, Mathuſale, Lamech, * Noe, Sem, Cham, & Iapheth. * Filij Iapheth: Gomer, & Magog, & Madai, & Iauan, Thubal, Moſoch, Thiras. * Porro filij Gomer: Aſſenex, & Riphath, & Thogorma. * Filij autem Iauan: Eliſa & Tharſis, Cochim & Dodanim. * Filij Chum: Chus, & Meſſaim, & Phug, & Chanaan. * Filij autem Chus: Saba, & Hevila, Sabatha, & Regma, & Sabathacha. Porro filij Regma: Saba, & Dadan. * Chus autem genuit 10

11 in terra. * Meſſaim vero genuit Ludim, & Ananim, & Laabim, 12 & Nephtuim, * Phetrufim quoque, & Caſſuim: de quibus egreſſi ſunt Philiſthij, & Caphtorim. 13 * Chanaan vero genuit Sidonem, primogenitum ſuum, Hethzum, 14 quoque, * & Iebuſzum, & Amor- 15 rhzum, & Gergelzum, * Heu- 16 umq. & Aracum, & Sinzum. 17 * Aradium quoque, & Samarzum, & Hamathzum. * Filij * Sem: 18 Alam, & Aſſur, & Arphaxad, & Lud, & Aram, & Hus, & Hul, & 19 Gether, & Moſoch. * Arphaxad autem genuit Sale, qui & ipſe genuit Heber. * Porro Heber nati ſunt dup filij, nomen vni Phaleg, quia in diebus diuiſi eſt terra: & nomen fratris eius Ieſtan. 20 * Ieſtan autem genuit Elmodad, & Sa-

Gen. 10. d.
22. 11. b. 10

Gen. 10. b.

& Saleph, & Afermoth, & Iare.
 * Adoram quoque, & Huzal, &
 Decla, * Hebal etiam, & Abima-
 el, & Saba, necnon * & Ophir, &
 Heuila, & Iobab. omnes isti filij
 Iectan : * Sem, Arphaxad, Sale,
 * Heber, Phaleg, Ragan, * Serug,
 Nachor, Thare, * Abram, iste est
 Abraham. * Filij autem Abra-
 ham, Isaac & Ismahel. * Et hæ
 generationes eorum. Primogenitus
 Ismahelis, Nabaioth, & Cedar,
 & Adbeel, & Mabsam, * & Ma-
 ma, & Duma, Massa, Hadad, &
 Thema, * Ietur, Naphis, Cedma-
 hi sunt filij Ismahelis. * Filij au-
 tem Ceturæ concubinae Abraham,
 quos genuit : Zamran, Iectan, Ma-
 dan, Madian, Ieshoc, & Sue.
 Porro filij Iectan : Saba, & Da-
 dan. Filij autem Dadan : Assurim,
 & Latullim, & Laomim. * Filij
 autem Madian : Ephæ, & Ephæ,
 & Henoc, & Abida, & Eldaa. om-
 nes hi, filij Ceturæ. * Genuit lau-
 tem Abraham Isaac, cuius fuerunt
 filij Esau, & Israël. * Esau :
 Eliphaz, Rahuel, Ichus, Iaelom, &
 Cote. * Filij Eliphaz : Theman,
 Omar, Sephi, Gathan, Cenez,
 Thamna, Amalec. * Filij Rahuel :
 Nahath, Zara, Samma, Meza. * Fi-
 lij Seir : Lotan, Sobal, Sebeon, Ana,
 Dison, Eser, Disan. * Filij Lotan :
 Hori, Homam. Soror autem Lo-
 tan fuit Thamna. * Filij Sobal :
 Alian, & Manahath, & Ebal, Sephi
 & Onam. Filij Sebeon : Aia & A-
 na. Filij Ana : Dison. * Filij Di-
 son : Hamram, & Efeban & Ieth-
 ran & Charan. * Filij Eser : Ba-
 laan, & Zauan, & Iacan. Filij Di-
 san : Hus & Aran. * Ili sunt reges,
 qui imperauerunt in Terra Edom
 antequam esset rex super filios Is-
 rael : Bale filius Beor : & nomen ci-
 uitatis eius, Denaba. * Mortuus
 est autem Bale, & regnauit pro eo
 Iobab filius Zare de Bosra. * Cūq;
 & Iobab fuisset mortuus, regna-
 uit pro eo Hulam de Terra The-
 manorum. * Obijt quoque &
 Hufan, & regnauit pro eo Adad
 filius Badad, qui Percussit Madian
 in Terra Moab : & nomen ciuita-
 tis eius Anit. * Cumq; & Adad
 fuisset mortuus, regnauit pro eo
 Semla de Maïseca. * Sed & Semla
 mortuus est, & regnauit pro eo
 Saul de Rohoboth, qui iuxta au-

nem sita est. * Mortuo quoque
 Saul, regnauit pro eo Balanan fi-
 lius Achobor. * Sed & hic mortuus
 est, & regnauit pro eo Adad : cu-
 ius uerbis nomen fuit Phau, & ap-
 pellata est uxor eius Meceabel filia
 Maured filia Mezaab. * Adad au-
 tem mortuo, duces pro regibus
 in Edom esse coeperunt : dux
 Thamna, dux Alua, dux Ietheri,
 * dux Oolibama, dux Ela, dux
 Rhinon, * dux Cenez, dux The-
 man, dux Mabsar, * dux Magdiel,
 dux Hiram, hi duces Edom.

C A P. II.

Filij autem Israël : Ruben, Si-
 meon, Levi, Iuda, Issachar, &
 Zabulon, * Dan, Ioseph, Benia-
 min, Nephthali, Gad, & Afer.
 * Filij Iuda : Her, Onan, & Sela. hi
 tres nati sunt ei de filia Sue
 Chananide. Fuit autem Her pri-
 mogenitus Iuda, malus coram
 Domino, & occidit eum. * Tham-
 ar autem nuxus eius peperit ei Pha-
 res & Zara. omnes ergo filij Iu-
 da, quinque. * Filij autem Pha-
 res : Hefron & Hamul. * Filij quo-
 que Zara : Zamri, & Ethan, & E-
 man, Chalchal quoque, & Dara, si-
 mul quinque. * Filij Chatmi :
 Achar, qui turbauit Israël, & pec-
 cavit in furto anathematis. * Filij
 Ethan : Azarias. * Filij autem
 Hefron qui nati sunt ei : Ierameel,
 & Ram, & Calubi. * Porro Ram
 genuit Aminadab, Aminadab au-
 tem genuit Nahasson, principem
 filiorum Iuda. * Nahasson quo-
 que genuit Salma, de quo ortus est
 Booz. * Booz uero genuit Obed,
 qui & ipse genuit Isai. * Isai
 autem genuit primogenitum E-
 liab, secundum Abinadab tertium
 Simmaa, * quartum Nathanael,
 quintum Raddai, sextum Afom,
 septimum David. * quorum soc-
 rores fuerunt Saraja, & Abigail.
 Filij Saruiz : Abisai, Iobab, &
 Iael. * Abigail autem genuit
 Amasa, cuius pater fuit Ieth-
 ther Ismahelites. * Caleb uero fi-
 lius Hefron accepit uxorem nomi-
 ne Azuba, de qua genuit Ierioth
 fueruntq; filij eius Iaser, & So-
 bab, & Ardun. * Cumq; mortuo
 fuisset Azuba, accepit uxorem Ca-
 leb, Ephrata : quæ peperit ei Hur,
 & Porro

Gen. 29. 2.

32. 30. a. 5.

35. c. d

3. 4. a. 1.

Matt. 1. a. 3

3. 46. b. 12

3. 4. a. 1.

3. 4. a. 1.

3. 4. a. 1.

3. 4. a. 1.

3. 4. a. 1.

3. 4. a. 1.

3. 4. a. 1.

3. 4. a. 1.

3. 4. a. 1.

3. 4. a. 1.

3. 4. a. 1.

3. 4. a. 1.

3. 4. a. 1.

3. 4. a. 1.

3. 4. a. 1.

3. 4. a. 1.

3. 4. a. 1.

3. 4. a. 1.

3. 4. a. 1.

3. 4. a. 1.

3. 4. a. 1.

3. 4. a. 1.

3. 4. a. 1.

3. 4. a. 1.

3. 4. a. 1.

3. 4. a. 1.

3. 4. a. 1.

3. 4. a. 1.

3. 4. a. 1.

3. 4. a. 1.

3. 4. a. 1.

3. 4. a. 1.

3. 4. a. 1.

3. 4. a. 1.

3. 4. a. 1.

3. 4. a. 1.

3. 4. a. 1.

* Porro Hur genuit Uri : & Uri ge- 20
nuit Bezecel. * Post hæc ingressus 18
est Hefron ad filium Machir patris
Galaad, & accepit eam, cum esset
annorum sexaginta: quæ peperit
ei Segub. * Sed & Segub genuit 22
Iair, & possedit viginti tres ciuita-
tes in Terra Galaad. * Cepitq. Ges- 23
sur, & Aram oppida Iair, & Ca-
nath, & viculos eius sexaginta ci-
uitatum, omnes isti, filij Machir
patris Galaad. * Cum autem mor- 24
tuus esset Hefron, ingressus est Ca-
leb ad Ephratha. Habuit quoque
Hefron uxorem Abia, quæ pepe-
rit ei Ashur patrem Thecuz. * Na- 25
ri sunt autem filij Ierameel pri-
mogeniti Hefron, Ram primoge-
nitus eius, & Buna, & Aram, &
Asom, & Achia. * Duxit quoque 26
uxorem alteram Ierameel, nomine
Araia, quæ fuit mater Onam. *
Sed & filij Ram primogeniti Ie- 27
rameel, fuerunt Moos, Iamin, &
Achar. * Onam autem habuit fi- 28
lios Semei, & Iada. Filij autem
Semei: Nadab, & Abisur. * No- 29
men vero vxoris Abisur, Abihail,
quæ peperit ei Ahobban, & Mo-
lid. * Filij autem Nadab fuerunt 30
Saled, & Apphaim. Mortuus est
autem Saled absque liberis. * Fi- 31
lius vero Apphaim, Iesi: qui Iesi
genuit Sefan. Porro Sefan genuit
Oholai. * Filij autem Iada fratris 32
Semei: Iether, & Jonathan. Sed
& Iether mortuus est absque libe-
ris. * Porro Jonathan genuit Pha- 33
leth, & Ziza. Isti fuerunt filij Ie-
rameel. * Sefan autem non habuit 34
filios, sed filias: & seruum & egypti-
um nomine Ieraa. * Deditq. ei 35
filiam suam uxorem: quæ peperit ei
Ethai. * Ethai autem genuit Nathan, 36
& Nathan genuit Zabab. * Zabab 37
quoque genuit Ophal, & Ophal
genuit Obed. * Obed genuit Iehu, 38
Iehu genuit Azariam. * Azarias 39
genuit Helles, & Helles genuit
Elasa. * Elasa genuit Sisamoi, Si- 40
samoi genuit Sellum. * Sellum 41
genuit Icamiam, Icamia autem ge-
nuit Elisama. * Filij autem Caleb 42
fratris Ierameel: Mesa primoge-
nitus eius, ipse est pater Ziph: &
filij Marefa patris Hebron. * Por- 43
ro filij Hebron, Core, & Taphua,
& Recem, & Samma. * Samma 44
autem genuit Raham, patrem Ier-
eam, & Recem genuit Sammai.

* Filius Sammai, Maon: & Maon 45
pater Bethsur. * Ephra autem con- 46
cubina Caleb peperit Haran, &
Mofa, & Gezez. Porro Haran ge- 47
nuit Gezez. * Filij autem Ishad-
dai, Regom, & Ioathan, & Gelan,
& Phalet, & Ephra, & Saaph. 48
* Concubina Caleb Maacha, pe- 49
perit Saber, & Tharana. * Genuit
autem Saaph pater Madmena, Sue
patrem Machbena, & patrem Ga-
baa. Filia vero Caleb, fuit Achia. 50
* Hi erant filij Caleb, filij Hur pri-
mogeniti Ephratha, Sobal pater
Canathiarim. * Salma pater Beth-
lehem, Hariph pater Bethgader. 51
* Fuerunt autem filij Sobal patris
Cariathiarim, Qui videbat dimi-
dium requietionum. * Et de co-
gnatione Cariathiarim, Iethrei,
& Aphuthei, & Semathei, & Ma-
serci. Ex his egressi sunt Saraitz, 52
& Esthaolite. * Filij Salma, Beth-
lehem, & Netopathi, Corona
domus loab, & Dimidium requie-
tionis Sarai. * Cognationes quo-
que scribarum habitantium in la-
bes, canentes atque Resonantes,
& in tabernaculis commorantes. 53
Hi sunt Cinzi, qui venerunt de
Calore patris domus Rechab. 54

CAP. III.

D Auid vero hos habuit filios, 2. Reg. 3. a
qui ei nati sunt in Hebron, 2
primogenitum Amnon ex Achinoam Iezrahelitide, secundum Da-
niel de Abigail Carmelitide, * ter-
tium Absalom filium Maacha fi-
lie Tholmai regis Gessur, quartum
Adoniam filium Aggith, * quin-
tum Saphatiam ex Abital, sextum
Iethraam de Eglæ vxore sua. 1
* Sex ergo nati sunt ei in Hebron,
vbi regnavit septem annis & sex
mensibus. Triginta autem & tribus
annis regnavit in Ierusalem. * Por-
ro nati in Ierusalem nati sunt ei filij
Summa, & Sobab, & Nathan, &
Salomon, quatuor de Bethsabee
filia Ammiel, * Iebaar quoque &
7 Elisama, * & Eliphaleth, & Noge,
& Nepheg, & Iaphia. * necnon
Elisama, & Eliada, & Elipheleth,
9 novem: * omnes hi, filij David
absque filiis concubinarum: ha-
bueruntq. sororem Thamar. * Fi-
lius autem Salomonis, Roboam: cuius
Abia filius genuit Asa. De hoc

hoc quoque natus est Iosaphat,
 * pater Ioram : qui Ioram genuit
 Ochoziam, ex quo ortus est Iosab:
 * & huius Amasias filius genuit
 Azariam. Porro Azariz filius Ioa-
 than * procreauit Achaz patrem
 Ezechiz, de quo natus est Manaf-
 ses. * Sed & Manasses genuit Amon
 patrem Iosiz. * Filij autem Iosiz
 fuerunt, primogenitus Iohanana,
 secundus Ioakim, tertius Sedecias,
 quartus Sellum. * De Ioakim
 natus est Iechonias, & Sedecias.
 * Filij Iechoniz fuerunt, Asir, Sa-
 lathiel, * Melchiram, Phadaia,
 Senneler & Iecemia, Sama, & Na-
 dabia. * De Phadaia orti sunt Zo-
 robabel & Semei. Zorobabel ge-
 nuit Mosollam, Hananiam, & Sa-
 lomith sororem eorum. * Hasaban
 quoque, & Ohol, & Barachian,
 & Hasadian, Iosabhesed, quinque.
 * Filius autem Hananiz, Phaltias
 pater Ieseiz, cuius filius Raphaia.
 huius quoque filius, Arnan, de
 quo natus est Obdia, cuius filius
 fuit Sechenias. * Filius Secheniz,
 Semeia : cuius filij Hattus, & Ie-
 gaal, & Baria, & Naaris, & Saphar,
 sex numero. * Filius Naariz, E-
 lioenai, & Ezechias, & Ezricam,
 tres. * Filij Elioenai, Oduia, &
 Eliasub, & Phelcia, & Accub, &
 Iohanana, & Dalaia, & Anani,
 septem.

CAP. IIII.

3.2.a.4

Gen. 38.a.

3.46.b.12

Filij Iuda : Phares, Hesron, &
 Charim, & Hur, & Sobal. * Ra-
 ia vero filius Sobal genuit Iahath,
 de quo nati sunt Ahumai, & Laad,
 hæ cognationes Sarathi. * Ista
 quoque stirps Etam : Iezrahel, &
 Iesema, & Iedebos. Nomen quo-
 que sororis eorum, Afalephuni.
 * Phanuel autem pater Gedor, &
 Ezer pater Hosa. isti sunt filij Hur
 primogeniti Ephraim patris Beth-
 lehem. * Assur vero patri Thecuz
 erant dux uxores, Halaa, & Na-
 za. * Peperit autem ei Naaza, Oo-
 zam, & Hopher, & Themani, &
 Ahasthari. isti sunt filij Naaza.
 * Porro filij Halaa, Sereth, Ilaar,
 & Ethnan. * Cos autem genuit
 Anob, & Sobobas, & cognationem
 Aharehel filij Arum. * Fuit autem
 Iabes inclitus præ fratribus suis, &
 mater eius vocauit nomen illius

Iabes, dicens : Quia peperit eum
 in dolore. * Inuocauit vero Iabes
 Deum Iſtael, dicens : Si benedi-
 cens benedixeris mihi, & dilata-
 ueris terminos meos, & fuerit ma-
 nus tua mecum, & feceris me a
 malitia non opprimi. Et præstitit
 Deus quæ precatus est. * Caleb
 autem frater Sui genuit Mahir, qui
 fuit pater Esthon. * Porro Esthon
 genuit Bethrapha, & Phesse, &
 Tchinna patrē vrbis Naas : hi sunt
 viri Recha. * Filij autem Cenez, O-
 thoniël, & Saraia. Porro filij Otho-
 niël, Hathath, & Maonathi. * Ma-
 onathi genuit Ophra, Saraia autem
 genuit Ioaab patrē Vallis artificis :
 ibi quippe artifices erant. * Filij
 vero Caleb filij Iephone, Hir, &
 Ela, & Naham. Filij quoque Elae
 Cenez. * Filij quoque Ialelel, &
 Ziph, & Zipha, Thiria, & Aſtael.
 * Et filij Ezra, Iether, & Mered,
 & Ephraim, & Ialon, genuitq. Ma-
 riam, & Sammai, & Iesba patrē
 Esthamo. * Vxor quoque eius
 Iudaia, peperit Iared patrē Ged-
 dor, & Heber patrē Socho, &
 Ieuthiel patrē Zano. hi au-
 tem filij Bethiz filiz Pharonis.
 quam accepit Mered. * Et filij
 vxoris Odaiz sororis Naham pa-
 tris Ceila, Garmi, & Etha-
 mo, qui fuit de Machathi. * Filij
 quoque Simon, Amnon, & Rin-
 na filius Hanan, & Thilon. Et fi-
 lij Iesi, Zoheta, & Benzoheth.
 * Filij Sela, filij Iuda : Her pater
 Lecha, & Laada pater Marela, &
 cognationes domus operantium.
 byssum in Domo iuramenti. * Et
 qui stare fecit solem, vixiq. Men-
 dacij, & Securus, & Incendens,
 qui principes fuerunt in Moab, &
 qui reuerſi sunt in Lahem. hæc au-
 tem verba vetera. * Hi sunt sigilli
 habitantes in Plantationibus, & in
 Sepibus, apud regem in operibus
 eius, commorati sunt ibi. * Fi-
 lij Simeon : Namsel & Tamin,
 Iarib, Zaza, Saul. * Sellum filius
 eius, Mapſam filius eius. * Filij
 Eſmaſma : Hamuel filius eius, Za-
 chur filius eius, Semei filius. * Fi-
 lij Semei (sedecim, & filia sex : fra-
 tres autem eius non habuerunt fi-
 lios multos, & vniuersa cognatio
 non potuit adquire summam fi-
 liorum Iuda. * Habitauerunt au-
 tem in Bersabee, & Molada, &
 Halar.

Hafarfuhal, * & in Bala, & in Afom, & in Tholad, * & in Bathuel, & in Horma, & in Siceleg, * & in Bethmarchaboth, & in Hafarfulim, & in Bethberai, & in Saarim. hæc ciuitates eorum vsque ad regem Dauid. * Villæ quoque eorum: Etam, & Aen, Remmon, & Thochen, & Afan, ciuitates quinque. * Et vniuersi viculi eorum per circuitum ciuitatum istarum vsque ad Baal. hæc est habitatio eorum, & sedium distributio. * Mosobab quoque & Iemlech, & Iosa filius Amalix, * & Ioel, & Iehu filius Iosababz filij Saraiq filij Asiel, * & Elioenai, & Iacoba, & Isuhai, & Afaia, & Adiel, & Ismiel, & Banaia, * Ziza quoque filius Sephei filij Allon filij Idaia filij Semri filij Samaia. * Isti sunt nominati principes in cognationibus suis, & in domo affinitatum suarum multiplicati sunt vehementer. * Et profecti sunt vt ingrederentur in Gador vsque ad Orientem vallis, & vt quærerent pascua gregibus suis. * Inueneruntq. pascuas yberes, & valde bonas, & terram latissimam & quietam & fertilem, in qua ante habitauerant de stirpe Cham. * Hi ergo venerunt, quos supra descripsimus nominatum, in diebus Ezechia regis Iuda: & percusserunt tabernacula eorum, & habitatores qui inueni fuerat ibi, & deleuerunt eos vsque in præsentem diem: habitaueruntq. pro eis, quoniam vberimas pascuas ibidem repeterunt. * De filiis quoque Simeon abierunt in montem Seir viri quingenti, habentes principes Phalthiam & Naarum & Raphaiam & Oziel filios Iesi: * & percusserunt reliquias, quæ euadere poterant, Amalecitarum, & habitauerunt ibi pro eis vsque ad diem hanc.

CAP. V.

Gen. 35. d.
24. 49. a. d.

Filij quoque Ruben primogeniti Israel (ipse quippe fuit primogenitus eius: sed cum violasset thorum patris sui, data sunt primogenita eius filijs Ioseph filij Israel, & non est ille reputatus in primogenitum. * Porro Iudas, qui erat fortissimus inter fratres suos, & stirpe eius principes generati sunt: primogenita autem reputata

1 sunt Ioseph.) * filij || ergo Ruben || Gen. 46. b
2 primogeniti Israel: Enoch, & Phal
3 lu, Elron, & Carmi. * Filij Ioel: Sam
4 mia filius eius, Gog filius eius, Se
5 mei filius eius, * Micha filius eius,
6 Reia filius eius, Baal filius eius, *
7 Beera filius eius, quem captiuum
8 duxit Thelgathphalnasar rex Assy
9 riorum, & fuit princeps in tribu Ru
10 ben. * Fratres autem eius, & vni
11 uersa cognatio eius, quâdo nume
12 rabantur per familias suas, habue
13 runt principes Iehiel, & Zacha
14 riam. * Porro Bala filius Azaz,
15 B filij Samma, filij Ioel, ipse habi
16 tauit in Aroer vsque ad Nebo, &
17 Beelmeon. * Contra orientalem
18 quoque plagam habitauit vsque
19 ad introitum eremi, & flumen Eup
20 hraten. Multum quippe iumentorum
21 numerum possidebant in
22 Terra Galaad. * In diebus autem
23 Saul præliati sunt contra Agareos,
24 & interfecerunt illos, habitaueruntq.
25 pro eis in tabernaculis eorum,
26 in omni plaga, quæ respicit ad
27 Orientem Galaad. * Filij vero
28 Gad e regione eorum habitauerunt
29 in Terra Basan vsque Selchaz
30 * Ioel in capite, & Saphan secundus:
31 Ianai autem, & Saphar in Basan.
32 * Fratres vero eorum secundum
33 domos cognationum suarum, Michael,
34 & Mosollam, & Sebe, & Iorai, &
35 Iachan, & Zie, & Heber, septem. * Hi filij. Abihail,
36 filij Huri, filij Iara, filij Galaad,
37 filij Michael, filij Ielei, filij Ieddo,
38 filij Buz. * Fratres quoque filij
39 Abdiel, filij Guni, princeps domus
40 in familijs suis. * Et habitauerunt
41 in Galaad, & in Basan, & in viculis
42 eius, & in cunctis suburbanis Saron,
43 vsque ad terminos. * Omnes hi, numerati
44 sunt in diebus Ioathan regis Iuda, & in
45 diebus Ieroboam regis Israel. * Filij
46 Ruben, & Gad, & dimidia tribus
47 Manasse viri bellatores, scuta portantes,
48 & gladios, & tendentes arcum, eruditique
49 ad prælia quadragintaquattuor millia,
50 & sepringenti sexaginta procidentes ad pugnam. * Dimicauerunt contra
51 Agareos: Iturzi vero, & Naphis, & Nodab
52 præbuerunt eis auxilium. Traditiq. sunt in manus
53 eorum Agarei, & vniuersi, qui fuerant cum
54 eis, quia Deum inuocauerunt cum præliarentur: & exan
55 diuit.

diuit eos, eo quod credidissent in eum. * Ceperuntque omnia quae possederant, camelorum quinquaginta milia, & ouium ducenta quinquaginta milia, & asinos duo milia, & animas hominum centum milia. * Vulnerati autem multi coccuerunt: fuit enim bellum Domini. Habitaueruntque pro eis usque ad transmigrationem. * Filij quoque dimidix tribus Manasse possederunt terram a finibus Basan usque Baal, Hermon, & Sanir, & montem Hermon, ingens quippe numerus erat. * Et hi fuerunt principes domus cognitionis eorum, Ephraim, & Issachar, & Ezer, & Ieremias, & Odias, & Iediel viri fortissimi & potentes, & nominati duces in familijs suis. * Reliquerant autem Deum patrum suorum, & fornicati sunt post deos populorum terrae, quos abtulerat Deus coram eis. * & suscitauit Deus Israel spiritum Phul regis Assyriorum, & spiritum Thelgathphnase regis Assur: & transfudit Ruben, & Gad, & dimidiam tribum Manasse, & adduxit eos in Lahela, & in Habor, & Ars, & flumen Gozan, usque ad diem hanc.

CAP. VI.

¶ Gen. 46. b.

¶ 1. 2. b. 5

Filij Leui: Gerson, Caath, & Merari. * Filij Caath: Amram, Isaac, Hebron, & Ozziel. * Filij Amram: Aaron, Moyses, & Maria: Filij Aaron: Nadab & Abiu, Eleazar, & Ithamar. * Eleazar genuit Phinees, & Phinees genuit Abisue, * Abisue vero genuit Boocai, & Boocai genuit Ozi. * Ozi genuit Zariaim, & Zariaim genuit Meraiorh. * Porro Meraiorh genuit Amariam, & Amarias genuit Achitob. * Achitob genuit Sadoc, & Sadoc genuit Achinnas, * Achinnas genuit Azariam, Azarias genuit Iohanan, * Iohanan genuit Azariam. Ipse est qui sacerdotio functus est in domo, quam aedificauit Salomon in Ierusalem. * Genuit autem Azarias Amariam, & Amarias genuit Achitob, * Achitob genuit Sadoc, & Sadoc genuit Sellum, * Sellum genuit Helciam, & Helcias genuit Azariam, * Azarias genuit Saraiam, & Saraias genuit Iosedec.

15 Porro Iosedec egressus est, quando transfudit Dominus Iudam, & Ierusalem per manus Nabuchodonosor. * Filij ergo Leui: Gerson, Caath, & Merari. * Et haec nomina filiorum Gerson: Lobni, & Semei. * Filij Caath: Amram, & Isaac, & Hebron, & Ozziel. * Filij Merari: Moholi & Musi. Haec autem cognationes Leui secundum familias eorum. * Gerson, Lobni filius eius, Iahath filius eius, 21 Zamma filius eius, * Ioah filius eius, Addo filius eius, Zarah filius eius, Iethrai filius eius. * Filij Caath, Aminadab filius eius, Core filius eius, Asir filius eius, * Elcana filius eius, Abiasaph filius eius, Asir filius eius, * Thahath filius eius, Vriel filius eius, Ozias filius eius, Saul filius eius. * Filij 26 Elcana, Amasai & Achimoth. * & Elcana: Filij Elcana: Sophai filius eius, Nahath filius eius, * Eliab filius eius, Ieroham filius eius, 28 Elcana filius eius. * Filij Samuel primogenitus Vasseni, & Abia. 29 * Filij autem Merari, Moholi: Lobni filius eius, Semei filius eius, 30 Oza filius eius, * Samma filius eius, Haggia filius eius, Aia filius eius. * Isti sunt, quos constituit Dauid super cantores domus Domini, ex quo collocata est arca: * & ministrabant coram tabernaculo testimonij, canentes donec aedificaret Salomon domum Domini in Ierusalem: stabant autem iuxta ordinem suum in ministerio. * Hi vero sunt, qui assistebant cum filiis suis, de filiis Caath, 33 Heman cantor filius Ioel, filij Samuel, * filij Elcana, filij Ieroham, filij Eliel, filij Thohu, * filij Suph, filij Elcana, filij Mahath, filij Amasai, * filij Elcana, filij Iohel, filij Azariz, 37 filij Sophoniz, * filij Thahath, filij Asir, filij Abiasaph, filij Core, 38 * filij Isaac, filij Caath, filij Leui, 39 filij Israel. * Et frater eius Asaph, qui stabat a dextris eius, Asaph filius Barachiz, filij Samaa, * filij Michael, filij Basaaz, filij Melchiz, * filij Athanal, filij Zarah, 42 filij Adaia, * filij Ethan, filij Zama, filij Semei, * filij Ieth, filij Gerson, filij Leui. * Filij autem 44 Merari fratres eorum, ad ministrum, Ethan filius Cusi, filij Abdi, filij Maloch, * filij Habaiz, filij Amaas.

¶ Exo. 6. c.

17

fix, filij Helciz, * filij Amasai, 46
 liij Boni, filij Somer, * filij Moho- 47
 li, filij Muti, filij Merari, filij Le-
 ui. * Fratres quoque eorum Leui- 48
 tz, qui ordinati sunt in cunctum
 ministeriū tabernaculi domus Do-
 mini. * Aaron vero, & filij eius 49
 adolebant incensum super altare
 holocausti, & super altare thymia-
 matis, in omne opus Sancti sancto-
 rum: & ut precarentur pro Israel
 iuxta omnia, quæ præceperat Moy-
 ses seruus Dei. * Hi sunt autem 50
 filij Aaron: Eleazar filius eius, Phi-
 nees filius eius, Abisue filius eius,
 * Bocci filius eius, Ozi filius eius, 51
 Zarahia filius eius, * Meraioth fi-
 lius eius, Amarias filius eius, A-
 chitob filius eius, * Sadoc filius 52
 eius, Achimaas filius eius. * Et hæc
 habitacula eorum per vicos atque
 confinia, filiorum scilicet Aaron,
 iuxta cognationes Caathitarum:
 ipsis enim forte contigerant. * De- 53
 derunt igitur eis Hebron in terra
 Iuda, & suburbana eius per circui-
 tum. * Agros autem ciuitatis, & 54
 villas, Caleb filio Iephone. * Por-
 ro filijs Aaron dederunt ciuitates
 ad confugiendū Hebron, & Lob-
 na, & suburbana eius, * Iether quo- 55
 que, & Esthemo cum suburbanis
 suis, sed & Helon, & Dabir cum
 suburbanis suis, * Asan quoque, 56
 & Bethfemes & suburbana earum.
 * De tribu autem Benjamin, Ga- 57
 bee & suburbana eius, & Almath
 cum suburbanis suis, Anathoth
 quoque cum suburbanis suis. om-
 nes ciuitates, tredecim, per cogna-
 tiones suas. * Filij autem Caath 58
 residui de cognatione sua dede-
 runt ex dimidia tribu Manasse in
 possessionem vrbes decem. * Por- 59
 ro filijs Gersom per cognationes
 suas de tribu Issachar, & de tribu
 Aser, & de tribu Nephthali, & de
 tribu Manasse in Basan, vrbes tre-
 decim. * Filij autem Merari per
 cognationes suas de tribu Ruben,
 & de tribu Gad, & de tribu Za-
 bulon, dederūt forte ciuitates duo-
 decim. * Dederunt quoque filij 60
 Israel Leuitis ciuitates, & subur-
 bana earum: * dederuntq. per sor- 61
 tem, ex tribu filiorum Iuda, & ex
 tribu filiorum Simeon, & ex tribu
 filiorum Benjamin vrbes has, quas
 vocauerunt nominibus suis, * & 62
 his, qui erant de cognatione filio-

rum Caath, * fueruntq. ciuitates in 63
 terminis eorum de tribu Ephraim.
 * Dederunt ergo eis vrbes ad con-
 fugiendum, Sichem cum suburba-
 nis suis in monte Ephraim, & Ga-
 zer cum suburbanis suis, * Iec-
 maam quoque cum suburbanis 64
 suis, & Bethoron similiter, * nec-
 nō & Helon cum suburbanis suis,
 & Gethremmon in eundem mo-
 dum. * Porro ex dimidia tribu 65
 Manasse, Aner & suburbana eius,
 Balaam & suburbana eius: his vi-
 delicet, qui de cognatione filiorū
 Caath reliqui erant. * Filij autem 66
 Gersom de cognatione dimidiz
 tribus Manasse Gaulon in Basan,
 & suburbana eius, & Astharoth
 cum suburbanis suis. * De tribu 67
 Issachar, Cedes & suburbana eius,
 & Dabereh cum suburbanis suis,
 * Ramoth quoque & suburbana 68
 eius, & Anem cum suburbanis
 suis. * De tribu vero Aser: Malal
 cum suburbanis suis, & Abdon si-
 militer, * Hucac quoque & subur-
 bana eius, & Rohob cum subur-
 banis suis. * Porro de tribu Nephtali,
 Cedes in Galilæa & subur-
 bana eius, Hamon cum suburba-
 nis suis, & Cariathaim, & subur-
 bana eius. * Filij autem Merari
 residui: de tribu Zabulon, Rem-
 mono & suburbana eius, & Tha-
 bor cum suburbanis suis: * trans
 Iordanem quoque ex aduerso Ie-
 richo contra Orientem Iordanis,
 de tribu Ruben, Bosor in solitudi-
 ne cum suburbanis suis, & Iassa,
 cum suburbanis suis, * Cademoth
 quoque & suburbana eius, & Me-
 phaat cum suburbanis suis. * Nec-
 non & de tribu Gad, Ramoth in
 Galaad & suburbana eius, & Ma-
 naim cum suburbanis suis, * sed
 & Hesebon cum suburbanis suis,
 & Iezer cum suburbanis suis.

CAP. VII.

I Porro filij Issachar: Thola, & * Gen. 46. b.
 A Phua, Iasub, & Simeron, quat. 13
 tuor. * Filij Thola: Ozi & Ra-
 phaia, & Ieriel, & Iemai, & Ie-
 sem, & Samuel, principes per do-
 mos cognationum suarum. * De
 stirpe Thola viri fortissimi nume-
 rati sunt in diebus Dauid, viginti
 duo millia sexcenti. * Filij Ozi:
 Izrahia, de quo nati sunt Michael,
 & Oba.

& Obadia, & Ioel, & Iefia, quin-
que omnes principes. * Cumq. eis
per familias, & populos suos, ac-
cindi ad prælum, viri fortissimi,
triginta sex millia : multas enim
habuerunt vxores, & filios. * Fra-
tres quoque eorum per omnem
cognitionem Issachar robustissi-
mi ad pugnandum, octoginta sep-
tem millia numerati sunt. * Fi-
lij || Benjamin : Bela, & Bechor, &
Iadihel, tres. * Filij Bela : Esbon, &
Ozi, & Oziel, & Ierimoth, & Vrai,
quinque principes familiarum, &
& ad pugnandum robustissimi: nu-
merus autem eorum, viginti duo
millia & triginta quattuor. * Por-
ro filij Bechor : Zamira, & Ioas,
& Eliezer, & Elioenai, & Amri,
& Ierimoth, & Abia, & Ana-
thoth, & Almah : omnes hi, filij
Bechor. * Numerati sunt autem
per familias suas principes cognati-
onum suarum ad bella fortissi-
mi, viginti millia & ducenti. * Por-
ro filij Iadihel : Balan. Filij autem
Balan: Iehus, & Benjamin, & Aod,
& Chanana, & Zethan, & Thar-
sis, & Ahisfahar. * omnes hi filij
Iadihel, principes cognationum
suarum, viri fortissimi, decem &
septem millia, & ducenti ad præ-
lium procedentes. * Sepham quo-
que, & Hapham filij Hir : & Halim
filij Aher. * Filij autem Nephtha-
li : Iafiel, & Guni, & Ieser, & Sel-
lum, filij Bala. * Porro filius Ma-
nasse, Esriel: concubinaq. eius Syra
peperit Machir patrè Galaad. * Ma-
chir autè accepit vxores filijs suis
Happhim, & Saphan : & habuit
sororem nomine Maacha: nomen
autem secundi, Salphaad, natq.
sunt Salphaad filiz. * & peperit
Maacha vxor Machir filium, voca-
uitq. nomen eius Phares: porro
nomen fratris eius, Sares : & filij
eius, Vlam, & Recen. * Filius au-
tem Vlam, Badan. hi sunt filij Ga-
laad, filij Machir, filij Manasse. * So-
ror autem eius Regina peperit Vi-
rù decurù, & Abiezer, & Mohola.
* Erant autem filij Semida, Ahin, &
& Sechem, & Leci, & Aniam.
* Filij autem Ephraim : Suthala,
Bared filius eius, Thahath filius
eius, Elada filius eius, Thahath fi-
lius eius, huius filius Zabab, &
huius filius Suthala, & huius filius
Ezer & Elad: occiderunt autè eos

virii Geth indigenz, quia descende-
rant vtinuaderent possessiones eo-
rum. * Luxit igitur Ephraim pa-
ter eorum multis diebus, & vene-
runt fratres eius vt consolarentur
eum. * Ingressusq. est ad vxorem
suam: quz concepit, & peperit fi-
lium, & vocauit nomen eius Be-
ria, eo quod in malis domus eius
ortus esset: * filia autem eius fuit
Sara, quz edificauit Bethoron in-
feriorem & superiorem, & Ozen-
sara. * Porro filius eius Rapha,
& Reseph, & Thale, de quo natus
est Thaan, * qui genuit Laadan :
huius quoque filius Ammiud, qui
genuit Elisama, * de quo ortus est
Nun, qui habuit filiu Iosue. * Pos-
sessio autem eorum & habitatio,
Bethel cum filiabus suis, & contra
orientem Noran ac Occidentalem
plagam Gazer & filiz eius, Sichem
quoque cum filiabus suis, vsque
ad Aza cum filiabus eius. * Iuxta
filios quoque Manasse Bethsan &
filias eius, Thanach & filias eius,
Mageddo & filias eius : Dor &
filias eius: in his habitauerunt fi-
lij Ioseph, filij Israel. * Filij || Afer || Gen. 46. b.
Iemna, & Iesua, & Iesui, & Baria, 17
& Sara soror eorum. * Filij au-
tem Baria : Heber, & Melchiel :
ipse est pater Bariaith. * Heber au-
tem genuit Iephlat, & Somer, &
Hotham, & Suaa sororem eorum.
* Filij Iephlat : Phosech, & Cha-
G maal, & Asoth: hi filij Iephlat.
* Porro filij Somer : Ahi, & Roa-
ga, & Haba, & Aram. * Filij
autem Helem fratris eius: Supha,
& Iemna, & Selles, & Amal. * Fi-
lij Supha : Sue, Harnapher, &
Sual, & Beri, & Iamra, * Bosor,
& Hod, & Samma, & Salusa, &
Iethran, & Bera. * Filij Iether :
Iephone, & Phaspha, & Ara. * Fi-
lij autem Olla : Aree, & Haniel, &
Resia. * Omnes hi filij Afer, prin-
cipes cognationu, electi atque for-
tissimi duces ducum: numerus au-
tem eorum ætatis, quz apta esset
ad bellum, viginti sex millia.

CAP. VIII.

Beniamin autem genuit Bale Gen. 46. c.
primogenitum suum, Asbel 11
secundum, Ahara tertium, * Nohaa 5. 7. b. 6
quartum, & Rapha quintum.
* Fueruntq. filij Bale : Addar, &
Gera,

Gera, & Abiud, * Abifue quoque
 & Naaman, & Ahoë, * sed & Ge-
 ra, & Sephuphan, & Huran. * Hi
 sunt filij Ahod, principes cognati-
 onum habitantium in Gabaon,
 qui transfati sunt in Manahath.
 * Naaman autem, & Achia, & Ge-
 ra ipse transfatit eos, & genuit Oza,
 & Ahiud. * Porro Saharaim genuit
 in regione Moab, postquam di-
 misit Hulim & Bara uxores suas.
 * Genuit autem de Hodis uxore
 sua Iobab, & Sebia, & Mofa, &
 Molchoni, * Iehus quoque, & Se-
 chia, & Magma, hi sunt filij eius
 principes in familijs suis. * Melu-
 sim vero genuit Abitob, & El-
 phaal. * Porro filij Elphaal: He-
 ber, & Miflaam, & Samad: hic ad-
 fignavit Ono, & Lod, & filias eius.
 * Baria autem, & Sama principes
 cognationum habitantium in Aia-
 don: hi fugaverunt habitatores
 Geth. * Et Ahio, & Sefac, & Ie-
 rimoth, * & Zabadia, & Arod, &
 & Heder, * Michael quoque, &
 Iefpha, & Ioha filij Baria. * Et
 Zabadia, & Mofollam, & Hezeci,
 & Heber, * & Iefamari, & Iezlia, &
 Iobab filij Elphaal, * & Iacim, &
 Zechri, & Zabdî, * & Elhoenai,
 & Selethai, & Eliel, * & Adaia,
 & Baraia, & Samarath filij Semei.
 * Et Iefpham, & Heber, & Eliel,
 * & Abdon, & Zechri, & Hanan,
 * & Hanania, & Alami, & Ana-
 thothia, * & Iephdaia, & Phanuel
 filij Sefac. * & Sumfari, & Soho-
 ria, & Otholia, * & Ierfia, & Elia,
 & Zechri, filij Ieroham. * hi pa-
 triarchæ, & cognationū principes,
 qui habitauerunt in Ierufalem.
 * in Gabaon autem habitauerunt
 Abigabaon, & nomen vxoris eius
 Maacha: * filiusq. eius primoge-
 nitus Abdon, & Sur, & Cis, &
 Baal, & Nadab. * Gedor quoque,
 & Ahio, & Zacher, & Macelloth:
 * & Macelloth genuit Samaa: ha-
 bitaueruntq. ex aduerso fratrum
 fuorū in Ierufalem cum fratribus
 suis. * Ner autem genuit Cis, &
 Cis genuit Saul. Porro Saul genuit
 Jonathan, & Melchifua, & Abina-
 dab, & Esbaal. * Filius autem Io-
 nathan, Meribbaal: & Meribbaal
 genuit Micha. * Filij Micha, Phi-
 tho, & Melech, & Tharaa, & Ahaz.
 * & Ahaz genuit Ioadaa: & Ioadaa
 genuit Alamath, & Azmoth, &

Zamri: porro Zamri genuit Mo-
 la, * & Moia genuit Banai, cu-
 ius filius fuit Rapha, de quo ortus
 est Elafa, qui genuit Afel. * Por-
 ro Afel sex filij. fuerunt hijs nomi-
 nibus, Ezricam, Bocru, Ifnahel,
 Saria, Obdia, & Hanan: omnes
 hi filij Afel. * Filij autem Efec
 fratris eius, Vlam primogenitus,
 & Iehus secundus, & Eliphalet ter-
 tius. * Fueruntq. filij Vlam viri
 robustissimi, & magno robore ten-
 dentes arcum: & multos habentes
 filios ac nepotes, usque ad cen-
 tum quinquaginta. Omnes hi,
 filij Benjamin.

CAP. IX.

I Niuersus ergo Israel dinume-
 ratas est: & summa eorum
 scripta est in Libro regum Israel,
 & Iuda: transfatiq. sunt in Baby-
 lonem propter delictum suum.
 * Qui autem habitauerunt primi
 in possessionibus, & in vrbibus
 suis: Israel, & Sacerdotes, & Le-
 uitz, & Nathinai. * Commorati
 sunt in Ierufalem de filiis Iuda, &
 de filiis Benjamin, & de filiis quo-
 que Ephraim, & Manasse. * Othei
 filius Ammiud, filij Amri, filij
 Omrai, filij Bonni, de filiis Phares
 filij Iuda. * Et de Siloni: Alaa pri-
 mogenitus, & filij eius. * De filiis
 autem Zera: Iehuel, & fratres eo-
 rum, sexcenti nonaginta. * Porro
 de filiis Benjamin: Salo filius Mo-
 sollam, filij Oduia, filij Afana: * &
 Iobania filius Ieroham: & Ela fi-
 lius Ozi, filij Mochori: & Mofol-
 lam filius Saphatiz, filij Rahuel,
 filij Iebaniz, * & fratres eorum per
 familias suas, nongenti quinquaginta
 sex. Omnes hi, principes cog-
 nationum per domos patrum.
 * De sacerdotibus autem:
 Iedaia, Ioianib, & Iachin: * A-
 zarias quoque filius Helciz, filij
 Mofollam, filij Sadoc, filij Mara-
 ioth, filij Achiorob, pontifex domus
 Dei. * Porro Adaias filius Iero-
 ham, filij Phasfur, filij Melchiz:
 & Maasai filius Adiel, filij Iezra,
 filij Mofollam, filij Mofollamith,
 filij Emmer. * Fratres quoque eo-
 rum principes per familias suas,
 mille septingenti sexaginta, fortissi-
 mi robore ad faciendū opus mi-
 nisterij in domo Dei. * De Leuitis

Z autem

I. Reg. 2. f. 55

I. Reg. 24.

E. 51

I. Reg. 2. f. 55

autem : Semei filius Hasiub filij
 Ezricam, filij Hasebia de filiis Mo-
 tari. * Bacbacar quoque carpentarius, & Galal, & Mathania filius
 Micha, filij Zechi, filij Asaph: * & Obdia filius Semeiz, filij Galal, fi-
 lij Idichim: & Barachia filius Asa, filij Elcana, qui habitauit in atrijs
 Netophati. * Ianitores autem: Sel-
 lum, & Aceub, & Telmon, & Ahimam: & frater eorum Sellum prin-
 ceps, * vsque ad illud tempus, in
 porta regis ad orientem, obserua-
 bant per vices suas de filiis Leui.
 * Sellu vero filius Core filij Abia-
 saph, filij Core, cum fratribus suis, & domo patris sui, hi sunt Cori-
 tæ super opera ministerij, custodes vestibulorum tabernaculi: & fami-
 liæ eorum per vices castrorum Domini custodientes introitum.
 * Phinees autem filius Eleazari, erat dux eorum coram Domino.
 * Porro Zacharias filius Mosollamia, ianitor portæ tabernaculi testimonij. * Omnes hi electi in ostiarios per portas, ducenti duodecim: & descripti in villis proprijs: quos constituerunt Dauid, & Samuel Vidēs, in fide sua, * tam ipsos, quàm filios eorum in ostijs domus Domini, & in tabernaculo vicibus suis. * Per quatuor ventos erant ostiarij: id est ad Orientem, & ad Occidentem, & ad Aquilonem, & ad Austum. * Fratres autem eorum in viculis morabantur, & veniebant in sabbatis suis de tempore vsque ad tempus. * His quatuor Leuitis creditus erat omnis numerus ianitorum, & erant super exedras, & thesauros domus Domini, * per gymum quoque templi Domini morabantur in custodijs suis: vt cum tempus fuisset, ipsi mane aperirent fores. * De horum genere erant & super vasa ministerij: ad numerum enim & inferebantur vasa, & efferiebantur. * De ipsis & qui credita habebant vtenilia sanctuarij, præterunt simula, & vino, & oleo, & thuri, & aromatibus. * Filij autem sacerdotum vnguenta ex aromatibus conficiebant. * Et Mathathias Leuites primogenitus Sellum Coritæ, præfectus erat eorum, quæ in sartagine frugebantur. * Porro de filiis Caath fratribus eorum, super panes erant propositionis, vt tem-

per nouos per singula sabbata præpararent. * Hi sunt principes castrorum per familias Leuitarum, qui in exedris morabantur, vt die ac nocte iugiter suo ministerio deservirent. * Capita Leuitarum, per familias suas principes, manserunt in Ierusalem. * In Gabaon autem commorati sunt pater Gabaon Iehiel, & nomen uxoris eius Maacha. * Filius primogenitus eius Abdon, & Sur, & Cis, & Baal, & Ner, & Nadab, * Gedor quoque, & Ahio, & Zacharias, & Macelloth. * Porro Macelloth genuit Samaan: isti habitauerunt e regione fratrum suorum in Ierusalem, cum fratribus suis. * Ner autem genuit Cis: & Cis genuit Saul: & Saul genuit Ionathan, & Melchisua, & Abinadab, & Esbaal. * Filius autem Ionathan, Meribbaal: & Meribbaal genuit Micha. * Porro filij Micha, Phithon, & Melech, & Tharaa, & Ahaz. * Ahaz autem genuit Iara, & Iara genuit Alama, & Azmoth, & Zamri. Zamri autem genuit Moisa. * Moisa vero genuit Baana: eius filius Raphaela, genuit Elafad: quo ortus est Asel. * Porro Asel sex filios habuit his nominibus, Ezricam, Boeru, Iimahel, Saria, Obdia, Hanan. hi sunt filij Asel.

C A P. X.

P Hiliisthim autem pugnabant contra Israel, fugeruntque viri Israel Palæstinos, & ceciderunt vulnerati in monte Gelboe. * Cumque appropinquassent Philistini persequentes Saul, & filios eius, percussit Ionathan, & Abinadab, & Melchisua filios Saul. * Et aggregatarum est prælium contra Saul, inveneruntque cum sagittarij, & vulneraverunt iaculis. * Et dixit Saul ad armigerum suum: Euagina gladium tuum, & interfice me: ne forte veniat incircumcisi illi, & illudant mihi. Noluist autem armiger eius hoc facere, timore perterritus: attripuit ergo Saul ensē, & irruit in eum. * Quod cum vidisset armiger eius, videlicet mortuum esse Saul, irruit etiam ipse in gladium suum, & mortuus est. * Interijt ergo Saul, & tres filij eius, & omnis domus illius pa-

rites concidit. * Quod cum vidisset viri Israel, qui habitabant in campetribus, fugerunt: & Saul ac filij eius mortui, dereliquerunt vrbes suas, & huc illucq. dispersi sunt: veneruntq. Philisthim, & habitauerunt in eis. * Die igitur altero detrahentes Philisthim spolia casorum, inuenerunt Saul, & filios eiusiacentes in monte Gebboe. * Cumq. spoliassent eum, & amputassent caput, armisq. nudassent, miserunt in terram suam, vt circumferretur, & ostenderetur idolorum templis, & populis: arma autem eius consecrauerunt in fano dei sui, & caput affixerunt in templo Dagon. * Hoc cum audissent viri Iabes Galaad, omnia scilicet quae Philisthim fecerant super Saul, * confluxerunt singuli virorum fortium, & tulerunt cadauera Saul & filiorum eius: attuleruntq. ea in Iabes, & sepelierunt ossa eorum subter quercum, quae erat in Iabes & ieiunauerunt septem diebus. * Mortuus est ergo Saul propter iniquitates suas, eo quod prauaricatus sit mandatum Domini quod praeceperat, & non custodierit illud: sed insuper etiam pythonissam consuluerat, * nec sperauerit in Domino: propter quod interfecit eum, & transiit regnum eius ad David filium Isai.

CAP. XI.

1. Reg. 5.
a. 1

Exod. 17. d.
14
1. Reg. 28.
b. 8

Congregatus est igitur omnis Israel ad David in Hebron, dicens: Os tuum sumus, & caro tua. * Huius quoque, & nudius tertius cum adhuc regnaret Saul, tu eras qui educebas, & introducebas Israel: tibi enim dixit Dominus Deus tuus: Tu pasces populum meum Israel, & tu eris princeps super eum. * Venerunt ergo omnes maiores natu Israel ad regem in Hebron, & iniit David cum eis foedus coram Domino: vixeruntq. eum regem super Israel, iuxta sermonem Domini, quae locutus est in manu Samuel. * Abiit quoque David, & omnis Israel in Ierusalem. haec est Iebus, ubi erant Iebusii habitatores terre. * Dixeruntq. qui habitabant in Iebus ad David: Non ingredie-

ris huc. Porro David cepit arcem Sion, quae est Civitas David. * dixitque: Omnis qui percussit Iebusum in primum, erit princeps & dux. Ascendit igitur primus Iobab filius Saruiz, & factus est princeps. * Habitavit autem David in arce, & idcirco appellata est Civitas David. * Edificauitq. vrbem in circuitu a Mello vsque ad gyrin, Iobab autem reliqua vrbis extruxit. * Proficiebatq. David vadens & crescens, & Dominus exercituum erat cum eo. * Hi principes virorum fortium David, qui adiuvauerunt eum vt rex fieret super omnem Israel iuxta verbum Domini, quod locutus est ad Israel. * Et iste numerus robustorum David: Iesbaam filius Hachamoni princeps inter triginta: iste leuauit hastam suam super trecentos vulneratos vna vice. * Et post eum Eleazar filius patruis eius Ahohites, qui erat inter tres potentes. * Iste fuit cum David in Pheidomim, quando Philisthim congregati sunt ad locum illum in praelium: & erat ager regionis illius plenus hordeo, fugeratq. populus a facie Philisthinorum. * Hi steterunt in medio agri, & defenderunt eum: cumq. percussissent Philisthos, dedit Dominus salutem magnam populo suo. * Descenderunt autem tres de triginta principibus David ad petram, in qua erat David, ad speluncam Odollam, quando Philisthim fuerant castrametati in Valle raphaim. * Porro David erat in Praxidio, & statio Philisthinorum in Bethlehem. * Considerauit igitur David, & dixit: O si quis daret mihi aquam de cisterna Bethlehem, quae est in porta. * Tres ergo isti per media castra Philisthinorum perrexerunt, & hauserunt aquam de cisterna Bethlehem, quae erat in porta, & attulerunt ad David vt biberet: qui noluit, sed magis bibant illam Domino, * dicens: Absit vt in conspectu Dei mei hoc faciam, & sanguinem istorum virorum bibam: quia in periculo animarum suarum attulerunt mihi aquam. Et ob hanc causam noluit bibere. haec fecerunt tres robustissimi. * Abisai quoque frater Iobab ipse erat princeps trium, & ipse leuauit hastam

1. Reg. 11.
a. 8

1. Reg. 23.
b. 14

II. Reg. 19.
b. 4

principes turme. * Porro de Manasse transfugerunt ad David, quando veniebat cum Philistinis adversus Saul, ut pugnaret: & non dimicavit cum eis. ¶ quia inito consilio remiserunt eum principes Philistinorum, dicentes: Periculo capitis nostri revertetur ad dominum suum Saul. * Quando igitur reversus est in Siceleg, transfugerunt ad eum de Manasse, Ednas, & Izabab, & Iedihel, & Michael, & Ednas, & Izabab, & Eliu, & Salathi, principes milium in Manasse. * hi prae buerunt auxilium David adversus latrones: omnes enim erant viri fortissimi, & facti sunt principes in exercitu. * Sed & per singulos dies veniebant ad David ad auxiliandum ei, usque dum fieret grandis numerus, quasi exercitus Dei. * Iste quoque est numerus principum exercitus, qui venerunt ad David, cum esset in Hebron, ut transferrent regnum Saul ad eum, iuxta verbum Domini. * Filii Iuda portantes clypeum & hastam, sex millia octingenti expediti ad praelium. * De filiis Simeon virorum fortissimorum ad pugnandum, septem millia centum. * De filiis Levi, quattuor millia sexcenti. * Jojada quoque princeps de stirpe Aaron, & cum eo tria millia septingenti. * Sadoc etiam puer egregius indolis, & domus patris eius, principes viginti duo. * De filiis autem Benjamin fratribus Saul, tria millia: magna enim pars eorum adhuc sequebatur domum Saul. * Porro de filiis Ephraim viginti millia octingenti, fortissimi robore, viri nominati in cognationibus suis. * Et ex dimidia tribu Manasse, decem & octo millia, singuli per nomina sua venerunt ut constituerent regem David. * De filiis quoque Issachar viri eruditi, qui novarent singula tempora ad precipiendum quid facere deberet Israel, principes ducenti: omnis autem reliqua tribus eorum consilium sequebatur. * Porro de Zabulon qui egrediebantur ad praelium, & stabant in acie instructi armis bellicis, quinquaginta millia venerunt in auxilium, non in corde duplici. * Et de Nephthali, principes mille: & cum eis

instructi clypeo & hasta, triginta & septem millia. * De Dan etiam preparati ad praelium, viginti octo millia sexcenti. * Et de Aser egredientes ad pugnam, & in acie provocantes, quadraginta millia. * Trans Iordanem autem de filiis Ruben, & de Gad, & dimidia parte tribus Manasse instructi armis bellicis, centum viginti millia. * Omnes isti viri bellatores expediti ad pugnandum, corde perfecto venerunt in Hebron, ut constituerent regem David super universum Israel: sed & omnes reliqui ex Israel uno corde erant, ut rex fieret David. * Fueruntque ibi apud David tribus diebus comedentes & bibentes. prae paraverant enim eis fratres sui. * Sed & qui iuxta eos erant, usque ad Issachar, & Zabulon, & Nephthali, afferebant panes in asinis, & camelis, & mulis, & bobus ad vescendum: farinam, palathas, vnam passam, vinum, oleum, boves, arietes ad omnem copiam. gaudium quippe erat in Israel.

CAP. XIII.

I Nisi autem consilium David cum tribunis, & ceterionibus, & universis principibus, * & ait ad omnem coetum Israel: Si placet vobis: & a Domino Deo nostro egreditur sermo, quod loquor: mittamus ad fratres nostros reliquos in universas regiones Israel, & ad Sacerdotes, & Levitas, qui habitant in suburbanis urbium, ut congregentur ad nos, * & reducamus arcam Dei nostri ad nos: non enim requisivimus eam in diebus Saul. * Et respondit universa multitudo ut ita fieret: placuerat enim sermo omni populo. * Congregavit ergo David cunctum Israel a Sihor Aegypti, usque dum ingrediaris Emath, ut adduceret arcam Dei de Cariathiarim. * Et ascendit David, & omnis vir Israel ad collem Cariathiarim, qui est in Iuda, ut afferret inde arcam Domini Dei sedentis super cherubim, ubi inuocatum est nomen eius. * Imposueruntque arcam Dei super plaustrum novum, de domo Abinadab: Oza autem, & frater eius minabant plaustrum. * Porro David, & universus Israel Iude-

2. Reg. 6.

a. 1

bant coram Deo omni virtute in canticis, & in citharis, & psalterijs, & tympanis, & cymbalis, & tubis. * Cum autem peruenissent ad Aream Chidon, tetendit Oza manū suam, vt sustineret arcam: bos quippe lasciuens paululum inclinauerat eam. * Iratus est itaque Dominus contra Ozam, & percussit eum, eo quod tetigisset arcam: & mortuus est ibi coram Domino. * Contristatusq. est Dauid, eo quod diuississet Dominus Ozam: Vocauitq. locum illum: Diuisio Oze vsque in presentem diem. * Et timuit Deum tunc temporis, dicens: Quo modo possum ad me introducere arcam Dei? * Et ob hanc causam non adduxit eam ad se, hoc est, in ciuitatem Dauid, sed auertit in domum Obededom Gethzi. * Mansit ergo arca Dei in domo Obededom tribus mensibus: & benedixit Dominus domui eius, & omnibus quæ habebat.

CAP. XIII.

2. Reg. 5. b.
11

Misit quoque Hiram rex Tyri nuncios ad Dauid, & ligna cedrina, & artifices parietum, lignorumque: vt edificarent ei domum. * Cognouitq. Dauid quod confirmasset eum Dominus in regem super Israel, & subleuatum esset regnum suum super populum eius Israel. * **A** Accepit quoque

2. Reg. 5.
c. 11

Dauid alias vxores in Ierusalem: genuitq. filios, & filias. * Et hæc nomina eorum, qui nati sunt ei in Ierusalem: Samua, & Sobad, Nathan, & Salomon, * Iebahar, & Elisua, & Eliphalet, * Noga quoque, & Napheg, & Iaphia, * Elisama, & Baalada, & Eliphalet. * **A** Audientes autem Philisthim eo quod vnctus esset Dauid in regem super vniuersum Israel, ascenderunt omnes vt quærerent eum: quod cum audisset Dauid, egressus est obuiam eis.

2. Reg. 5.
c. 17

* Porro Philisthim venientes, diffusi sunt in Valle Raphaim. * Consuluitq. Dauid Dominum, dicens: Si ascendam ad Philisthos, & li trades eos in manu mea? * Et dixit ei Dominus: Ascende, & tradam eos in manu tua. * Cumq. illi ascendissent in Baalpharaim, percussit eos ibi Dauid, & dixit:

Diuisit Deus inimicos meos per manum meam, sicut diuiduntur aquæ: & idcirco vocatum est nomen illius loci Baalpharaim. * **D** reliqueruntq. ibi deos suos, quos Dauid iussit exui. * **A** Alia etiam vice Philisthim irruerunt, & diffusi sunt in valle. * Consuluitq. rursum Dauid Deū, & dixit ei Deus: Non ascendas post eos, recede ab eis, & venies contra illos ex aduerso pyrorum. * Cumq. audieris sonitum gradientis in cacumine pyrorum, tunc egredieris ad bellum. Egressus est enim Deus ante te, vt percutiat castra Philisthim. * **F**ecit ergo Dauid sicut præceperat ei Deus, & percussit castra Philistinorum, de Gabaon vsque Gazer. * **D**iuulgatumq. est nomen Dauid in vniuersis regionibus, & Dominus dedit pauorem eius super omnes gentes.

CAP. XV.

Fecit quoque sibi domos in ciuitate Dauid: & edificauit locum arce Dei, tetendiq. ei tabernaculum. * Tunc dixit Dauid: illicitū est vt a quocumque portetur arca Dei nisi a Leuitis, quos elegit Dominus ad portandum eam, & ad ministrandum sibi vsque in æternum. * Congregauitq. vniuersum Israel in Ierusalem, vt afferretur arca Dei in locum suum, quem præparauerat ei. * necnon & filios Aaron, & Leuitas. * **D**e filiis Caath, Vriel princeps fuit, & fratres eius centum viginti. * **D**e filiis Merari, Asaia princeps: & fratres eius ducenti viginti. * **D**e filiis Gersom, Ioel princeps, & fratres eius centum triginta. * **D**e filiis Elisaphan, Semeias princeps, & fratres eius ducenti. * **D**e filiis Hebron, Eliel princeps: & fratres eius octoginta. * **D**e filiis Oziel, Aminadab princeps, & fratres eius centum duodecim. * **V**ocauitq. Dauid Sadoc, & Abiathar Sacerdotes, & Leuitas, Vriel, Asaia, Ioel, Semeiam, Eliel, & Aminadab: & dixit ad eos: Vos qui estis principes familiarum Leuitarum, sanctificamini cum fratribus vestris, & afferte arcam Domini Dei Israel ad locū, qui ei præparatus est: * **N**unc vt a principio, quia

11. 11. d. 10

non

non eratis presentes, percussit nos Dominus; sic & nunc fiat, illicitum quid nobis agentibus. * Sanctificati sunt ergo Sacerdotes, & Leuitæ, vt portarent arcam Domini Dei Israel. * Et tulerunt filij Leui arcam Dei, sicut præceperat Moyses iuxta verbum Domini humeris suis in vestibus.

Nam. 4. b.
11

* Dixitq. Dauid principibus Leuitarum, vt constituerent de fratribus suis cantores in organis musicorum, nablis videlicet, & lyris, & cymbalis, vt resonaret in excelsis sonitus lætitiæ. * Constitueruntq.

Leuitas: Heman filium loel, & de fratribus eius Asaph filium Barachiz: de filijs vero Merari, fratribus eorum: Ethan filium Casai.

* Et cum eis fratres eorum: in secundo ordine, Zachariam, & Ben, & Iaziel, & Semiramoth, & Iahiel, & Ani, Eliab, & Banaiam, & Maasiam, & Mathathiam, & Eliphalu, & Maceniã, & Obededom, & Ichiel, ianitores. * Porro cantores, Heman, Asaph, & Ethan, in cymbalis æneis conrepantes.

* Zacharias autem, & Ozziel, & Semiramoth, & Iahiel, & Ani, & Eliab, & Maasias, & Banais in nablis arcana cantabant.

* Porro Mathathias, & Eliphalu, & Macenias, & Obededom, & Ichiel, & Ozaziu, in citharis pro octaua caneant epinicion.

* Chonenias autem princeps Leuitarum, prophetiz præerat, ad præcinentem melodiam: erat quippe valde sapiens.

* Et Barachias, & Elcana: ianitores arcæ. * Porro Sebenias, & Iosaphat, & Nathanael, & Amasai, & Zacharias, & Banaias, & Eliezer sacerdotes, clangentes tubis corâ arcæ Dei: & Obededom, & Ichias erant ianitores arcæ.

1. Reg. 6.
c. 12

* Igitur Dauid & omnes maiores natu Israel, & tribuni ierunt ad deportandam arcam foederis Domini de domo Obededom cum lætitiâ.

* Cumq. adiuuisset Deus Leuitas, qui portabant arcam foederis Domini, immolabantur septem tauri, & septem arietes.

* Porro Dauid erat indutus stola byssina, & vniuersi Leuitæ qui portabant arcam, cantoresq. & Chonenias princeps prophetiz inter cantores: Dauid autem etiam indutus erat ephod

lineo. * Vniuersusq. Israel deducebant arcam foederis Domini in iubilo, & sonitu buccinz, & tubis, & cymbalis, & nablis, & citharis conrepantes. * Cumq. peruenisset arca foederis Domini vsque ad Ciuitatem Dauid, Michol filia Saul prospiciens per fenestram, vidit regem Dauid saltantem atque ludentem, & despectit eum in corde suo.

CAP. XVI.

1. Reg. 6. c.
17

1. * Attulerunt igitur arcam Dei, & constituerunt eam in medio tabernaculi, quod tenderat ei Dauid: & obulerunt holocausta, & pacifica coram Deo.

* Cuiq. complisset Dauid offerens holocausta, & pacifica, benedixit populo in nomine Domini. * Et diuisit vniuersis per singulos, a viro vsque ad mulierem tortam panis, & partem assæ carnis bubæ, & fixam oleo simillam.

* Constituitq. coram arcâ Domini de Leuitis, qui ministrarent, & recordarentur operum eius, & glorificarent, atque laudarent Dominum Deum Israel: * Asaph principem, & secundum eius Zachariam: Porro Iahiel, & Semiramoth, & Ichiel, & Mathathiam, & Eliab, & Banaiam, & Obededom: Ichiel super organa psalterij, & lyras: Alaph autem vt cymbalis personaret: * Banaiam vero, & Iaziel sacerdotes, canere tuba iugiter coram arcâ foederis Domini.

* In illo die fecit Dauid principem ad constituendum Domino Asaph, & fratres eius.

* Confitemini Domino, & inuocate nomen eius: notas facite in populis adinventiones eius.

* Cantate ei, & psallite ei: & narrate omnia mirabilia eius.

* Laudate nomen sanctum eius: lætetur cor quærentium Dominum.

* Quærite Dominum, & virtutem eius: quærite faciem eius semper.

* Recordamini mirabilem eius quæ fecit: signorum illius, & iudiciorum otis eius.

* Semen Israel serui eius: filij Iacob electi eius.

* Ipse Dominus Deus noster

in vniuersa terra iudicia eius.

* Recordamini in sempiternum pacti eius: sermonis, quem praecepit in mille generationes.

* Quem pepigit cum Abraham: & iuramentum illius cum Isaac.

* Et constituit illud Iacob in praeceptum: & Israel in pactum sempiternum.

* Dicens: Tibi dabo Terram Chanaan, funiculum hereditatis vestrae.

* Cum essent pauci numero, parui & coloni eius.

* Et transierunt de gente in gentem, & de regno ad populum alterum.

* Non dimisit quemquam calumniari eos, sed increpauit pro eis reges.

* Nolite tangere christos meos: & in prophetis meis nolite malignari.

* Cantate Domino omnis terra, annunciate ex die in diem salutare eius.

* Narrate in gentibus gloriam eius: in cunctis populis mirabilia eius.

* Quia magnus Dominus, & laudabilis nimis: & horribilis super omnes deos.

* Omnes enim dii populorum, idola: Dominus autem caelos fecit.

* Confessio & magnificentia coram eo: fortitudo & gaudium in loco eius.

* Afferte Domino familiae populorum: afferte Domino gloriam & impetum.

* Date Domino gloriam, nomini eius, leuate sacrificium, & venite in conspectu eius: & adorare Dominum in decore sancto.

* Commoueatut a facie eius omnis terra: ipse enim fundauit orbem immobilem.

* Latentur caeli, & exultet terra: & decant in nationibus, Dominus regnauit.

* Tonet mare, & plenitudo eius: exultent agri, & omnia quae in eis sunt.

* Tunc laudabunt ligna saltus coram Domino: quia venit iudicare terram.

* Confitemini Domino, quoniam bonus: quoniam in aeternum

num misericordia eius.

* Et dicite: Salua nos Deus saluator noster, & congrega nos, & erue de gentibus, vt confiteamur nomini sancto tuo, & exultemus in carminibus tuis.

* Benedictus Dominus Deus Israel ab aeterno vsque in aeternum: & dicat omnis populus: Amen, & hymnum Domino.

* Reliquit itaque ibi coram arca foderis Domini Asaph, & fratres eius vt ministrarent in conspectu arcae iugiter per singulos dies, & vices suas. * Porro Obbededom, & fratres eius sexaginta octo; & Obbededom filium Idithun,

& Hofa constituit ianitores. * Sadoe autem sacerdotem, & fratres eius sacerdotes, coram tabernaculo Domini in excelsis, quod erat in

Gabaon, * vt offerrent holocausta Domino super altare holocaustorum iugiter, mane & vespere, iuxta omnia quae scripta sunt in lege Domini, quam praecepit Israeli.

* Et post eum Heman, & Idithun, & reliquos electos, vnumquemque vocabulo suo ad confitendum Domino: Quoniam in aeternum misericordia eius. * Heman quoque, & Idithun canentes tuba, & quatientes cymbala, & omnia mulicorum organa ad canendum Deo; filios autem Idithun fecit esse portarios. * Reuersusque est omnis populus in domum suam: & Dauid, vt benediceret etiam domui suae.

C A P. XVII.

I Cvm autem habitaret Dauid in domo sua, dixit ad Nathan prophetam: Ecce ego habito in domo cedrina: arca autem foderis Domini sub pellibus est. * Et ait Nathan ad Dauid: Omnia, quae in corde tuo sunt, fac: Deus enim tecum est. * Igitur nocte illa factus est sermo Dei ad Nathan, dicens: * Vade, & loquere Dauid seruo meo: Haece dicit Dominus: Non aedificabis tu mihi domum ad habitandum. * Neque enim mansi in domo ex eo tempore, quo eduxi Israel, vsque ad diem hanc: sed fui semper mutans loca tabernaculi, & in retorio: manens cum omni Israel, Numquid locum

locutus sum saltem uni Iudicum
 Israel, quibus praeceperam, ut
 pasceret populum meum, & di-
 xi: Quare non edificastis mihi
 domum cedrinam? * Nunc ita-
 que sic loqueris ad seruum meum
 David: Hæc dicit Dominus exer-
 cituum: Ego tui te, cum in pa-
 scuis sequeris gregem, ut esses
 dux populi mei Israel. * Et fui
 tecum quocumque perrexisti: &
 interfeci omnes inimicos tuos co-
 ram te, fecique tibi nomen quali
 vnus magnorum, qui celebrantur
 in terra. * Et dedi locum populo
 meo Israel: plantabitur, & habi-
 tabit in eo, & ultra non commo-
 uebitur: nec filij iniquitatis at-
 tent eos, sicut a principio, * ex
 diebus quibus dedi iudices populo
 meo Israel, & humiliavi vniuersos
 inimicos tuos. Annuncio ergo ti-
 bi, quod edificaturus sis tibi Do-
 minus domum. * Cumque imple-
 ueris dies tuos ut vadas ad patres
 tuos, suscitabo semen tuum post
 te, quod erit de filiis tuis, & sta-
 bilitatem regnum eius. * Ipse edi-
 ficabit mihi domum, & firmabo
 solium eius vsque in æternum.
 * Ego ero ei in patrem, & ipse
 erit mihi in filium: & misericor-
 diam meam non auferam ab eo,
 sicut abstuli ab eo, qui ante te
 fuit. * Et statuam eum in domo
 mea, & in regno meo vsque in
 sempiternum: & thronus eius erit
 firmissimus in perpetuum. * Lux-
 ta omnia verba hæc, & iuxta vni-
 uersam visionem istam, sic locu-
 tus est Nathan ad David. * Cūq;
 venisset rex David, & sedisset co-
 ram Domino, duxit: Quis ego
 sum Domine Deus, & quæ do-
 mus mea, ut prætares mihi talia?
 * Sed & hoc parum visum est in
 conspectu tuo, ideoque locutus es
 super domum serui tui etiam in
 futurum: & fecisti me spectabilem
 super omnes homines Domine
 Deus. * Quid ultra addere potest
 David, cum ita glorificaueris ser-
 uum tuum, & cognoueris eum?
 * Domine propter famulum tuum
 iuxta cor tuum fecisti omnem ma-
 gnificentiam hanc, & nota esse
 voluisti vniuersæ magnalia. * Do-
 mine, non est similis tui: & non
 est alius Deus absque te, ex omni-
 bus, quos audiimus auribus no-

stris. * Quis enim est alius, qui
 populus tuus Israel, gens vna in
 terra, ad quam perrexit Deus, ut
 liberaret, & faceret populum sibi,
 & magnitudine sua atque terrori-
 bus, eijceret nationes a facie eius,
 quem de Ægypto liberarat? * Et
 posuisti populum tuum Israel tibi
 in populum vsque in æternum, &
 Domine factus es Deus eius.
 * Nunc igitur Domine, sermo,
 quem locutus es famulo tuo, & tu
 per domum eius, confirmetur in
 perpetuum, & fac sicut locutus
 es. * Permaneatque & magnifice-
 tur nomen tuum vsque in sempit-
 ernum: & dicatur: Dominus
 exercituum Deus Israel, & domus
 David serui eius permanens coram
 eo. * Tu enim Domine Deus
 meus reuelasti auriculæ serui tui,
 ut edificares ei domum: & idcir-
 co inuenit seruus tuus fiduciam,
 ut oret coram te. * Nunc ergo
 Domine tu es Deus: & locutus
 es ad seruum tuum tanta benefi-
 cia. * Et coepisti benedicere do-
 mu serui tui, ut sit semper co-
 ram te: te enim Domine bene-
 dicente, benedicta erit in perpetuum.

CAP. XVIII.

Factum est autem post hæc, ut
 percuteret David Philisthim,
 & humiliaret eos, & tolleretur
 Geth, & filias eius de manu Phi-
 listhim, percuteretur Moab, &
 fierent Moabita serui David, offe-
 rentes ei munera. * Eo tempore
 percussit David etiam Adazer
 regem Soba regionis Hemath,
 quando perrexit ut dilataret im-
 perium suum vsque ad flumen Eu-
 phraten. * Cepit ergo David mil-
 le quadrigas eius, & septem millia
 equitum, ac viginti millia viro-
 rum pedum, subneruauitque om-
 nes equos currum, exceptis cen-
 tum quadrigis, quas reservauit si-
 bi. * Superuenit autem & Syrus
 Damascenus, ut auxilium præbe-
 ret Adazer regi Soba: sed & hu-
 ius percussit David vigintiduo
 millia virorum. * Et posuit mil-
 ites in Damasco, ut Syria quoque
 seruiret sibi, & offerret munera.
 Adiunxit eum Dominus in cun-
 ctis, ad quæ pergrederetur. * Tulit
 quoque.

quoque Dauid pharetras aureas, quas habuerant serui Adarezer, & attulit eas in Ierusalem. * Nec non de Thebath, & Chun vrbibus Adarezer aris plurimum, de quo fecit Salomon mare aeneum, & columnas, & vasa aenea. * Quod cum audisset Thou rex Hemath, percussisse videlicet Dauid omnem exercitum Adarezer regis Soba, * misit Adoram filium suum ad regem Dauid, vt postularer ab eo pacem, & congratularetur ei quod percussisset, & expugnasset Adarezer: aduersarius quippe erat Thou Adarezer. * Sed & omnia vasa aurea, & argentea, & aenea consecrauit Dauid rex Domino, cum argento & auro, quod iulerat ex vniuersis gentibus, tam de Idumaea, & Moab, & filiis Ammon, quam de Philisthiim & Amalec. * Abisai vero filius Saruiz percussit Edom in Valle Salinarum, decem & octo millia: & constituit in Edom praesidium, vt seruiret Idumaea Dauid: saluauitq. Dominus Dauid in cunctis, ad quae perrexerat. * Regnavit ergo Dauid super vniuersum Israel, & faciebat iudicium atque iustitiam, cuncto populo suo. * Porro Ioab filius Saruiz erat super exercitum, & Iosaphat filius Ahilud a commentariis. * Sadoc autem filius Achitob, & Ahimelec, filius Abiathar, sacerdotes: & Sufa, scriba. * Banaias quoque filius Ioia-daz super legiones Cerethi, & Phelethi: porro filij Dauid, primi ad manum regis.

C A P. XIX.

2. Reg. 10. 1

1

Accidit autem vt moreretur Naas rex filiorum Ammon, & regnaret filius eius pro eo. * Dixitq. Dauid: Faciam misericordiam cum Hanon filio Naas: praestitit enim mihi pater eius gratiam. * Misitq. Dauid nuncios ad consolandum eum super morte patris sui. Qui cum peruenissent in terram filiorum Ammon, vt confortarentur Hanon, * dixerunt principes filiorum Ammon ad Hanon: Tu forsitan putas, quod Dauid honoris causa in pacem tuam miserit qui confortentur te: nec animaduertis quod vt explorent,

& inuestigent, & scrutentur terram tuam, venerint ad te serui eius. * Igitur Hanon pueros Dauid decalauit, & rasit, & praecidit tunicas eorum a natibus vsque ad pedes, & dimisit eos. * Qui cum abiissent, & hoc mandassent Dauid, misit in occursum eorum (grandem enim contumeliam sustinuerant) & praecipit vt manerent in Iericho, donec cresceret barba eorum, & tunc reuerterentur. * Videntes autem filij Ammon, quod iniuriam fecissent Dauid, & Hanon, quam reliquus populus, miserunt mille talenta argenti, vt conducerent sibi de Mesopotamia, & de Syria Maacha, & de Soba currus & equites. * Conduxeruntq. triginta duo millia currum, & regem Maacha cum populo eius. Qui cum venissent, castrametati sunt e regione Medaba. Filij quoque Ammon congregati de vrbibus suis, venerunt ad bellum. * Quod cum audisset Dauid, misit Ioab, & omnem exercitum virorum fortium: egressiq. filij Ammon, direxerunt aciem iuxta portam ciuitatis: reges autem, qui ad auxilium eius venerant, separatim in agro steterunt. * Igitur Ioab intelligens bellum ex aduerso, & post tergum contra se fieri, elegit viros fortissimos de vniuerso Israel, & perrexit contra Syrum. * Reliquam autem partem populi dedit sub manu Abisai fratris sui, & perrexerunt contra filios Ammon. * Dixitque: Si vicerit me Syrus, auxilio eris mihi: si autem superauerint te filij Ammon, ero tibi in praesidium. * Confortare, & agamus viriliter pro populo nostro, & pro vrbibus Dei nostri: Dominus autem quod in conspectu suo bonum est, faciet. * Perrexerit ergo Ioab, & populus qui cum eo erat, contra Syrum ad praesidium, & fugauit eos. * Porro filij Ammon videntes quod fugisset Syrus, ipsi quoque fugerunt. Abisai fratrem eius, & ingressi sunt ciuitatem: reuersusq. est etiam Ioab in Ierusalem. * Videns autem Syrus quod cecidisset coram Israel, misit nuncios, & adduxit Syrum, qui erat trans fluuium: Sophach autem princeps militum Adarezer, erat dux eorum. * Quod cum nuncia-

CAP. XXI.

nunciatum esset Dauid, congregauit vniuersum Israel, & transiuit Iordanem, irruitq. in eos, & dixit ex aduerso aciem illis contra pugnantes. * Fugit autem Syrus Israel: & interfecit Dauid de Syris septem millia currum, & quadraginta millia peditum, & Sophach exercitus principē. * Videntes autem serui Adarezer se ab Israel esse superatos, transfugerunt ad Dauid, & seruiertunt ei: noluitq. vlra Syria auxilium prestare filiis Ammon.

CAP. XX.

2. Reg. 10. b
7. & 11. a. 1 **F**ACTUM est autem post anni circulum, eo tempore, quo solent reges ad bella procedere, congregauit Ioab exercitum, & robur militum, & vastauit terram filiorum Ammon; perrexitq. & obsedit Rabba: porro Dauid manebat in Ierusalem, quando Ioab percussit Rabba, & destruxit eā. Tulit autem Dauid coronam Melchom de capite eius, & inuenit in ea auri pondo talentum, & pretiosissimas gemmas, fecitq. sibi inde diadema: manubias quoque vrbis plurimas tulit: * populum autem, qui erat in ea, eduxit: & fecit super eos tribulas, & trahas, & ferrata carpenta transire, ita vt dissecarentur, & contererentur: sic fecit Dauid cunctis vrbibus filiorum Ammon: & reuersus est cum omni populo suo in Ierusalem. * Post hanc initum est bellum in Gazer aduersum Philistinos: in quo percussit Sobochai Hufathius, Saphai de genere Raphaim, & humiliavit eos. * Aliud quoque bellum gestum est aduersus Philistinos, in quo percussit Adeodatus filius Salsus Bethlehemitēs fratrem Goliath Gethzi, cuius hastæ lignum erat quali licetorium textentium. * Sed & aliud bellum accidit in Geth, in quo fuit homo longissimus, senos habens digitos, id est, simul viginti quattuor: qui & ipse de Raphaim stirpe generatus. * Hic blasphemauit Israel: & percussit eum Ionathan filius Samaa fratris Dauid. Hi sunt filij Rapha in Geth, qui ceciderunt in manu Dauid & seruatorum eius.

1 **C**ONSURREXIT autem Satan contra Israel: & concitabit Dauid vt numeraret Israel. * Dixitq. Dauid ad Ioab, & ad principes populi: Ite, & numerate Israel a Bersabee vsque Dan: & afferite mihi numerum vt sciam. * Responditq. Ioab: Augere Dominus populum suum centuplum, quàm sunt: nonne domine mi rex, omnes serui tui sunt? quare hoc quærir dominus meus, quod in peccatum reputetur Israeli? * Sed sermo regis magis prauauit: egressusq. est Ioab, & circuiuit vniuersum Israel: & reuersus est Ierusalem. * Deditq. Dauidi numerum eorum, quos circuierrat: & inuentus est omnis numerus Israel, mille millia & centum millia virorum eductentium gladium: de Iuda autem quadringenta septuaginta millia bellatorum. * Nam Levi, & Benjamin non numerauit: eo quod Ioab inuitus exequeretur regis imperium. * Dilplicuit autem Deo quod iussum erat; & percussit Israel. * Dixitq. Dauid ad Deum: Peccaui nimis vt hoc facerem: obsecro aufer iniquitatem serui tui, quia insipienter egi. * Et locutus est Dominus ad Gad videntem Dauidis, dicens: * Vade, & loquere ad Dauid, & dic ei: Hæc dicit Dominus: Trium tibi optionem do; vnum, quod volueris, elige, & faciam tibi. * Cumq. venisset Gad ad Dauid, dixit ei: Hæc dicit Dominus: Elige quod volueris: * aut tribus annis famem: aut tribus mensibus te fugere hostes tuos, & gladium eorum non posse euadere: aut tribus diebus gladium Domini, & pestilentiam versari in terra, & angelum Domini interficere in vniuersis sinibus Israel: nunc igitur vide quid respondeam ei, qui misit me. * Et dixit Dauid ad Gad: Ex omni parte me angustia premunt: sed melius mihi est, vt incidam in manus Domini, quia multæ sunt miserationes eius, quàm in manus hominum. * Misit ergo Dominus pestilentiam in Israel: & ceciderunt de Israel septuaginta millia virorum. * Misit quoque angelum in Ierusalem, vt percu-

percuteret eam: cumq. percuteretur, vidit Dominus, & misertus est super magnitudine mali: & imperavit angelo, qui percutiebat: Sufficit, iam cesset manus tua. Porro angelus Domini stabat iuxta arcem Ornan Iebusæi. Leuansq. Dauid oculos suos, vidit angelum Domini stantem inter caelum & terram, & euaginatam gladium in manu eius, & versum contra Ierusalem: & ceciderunt tam ipse, quam maiores natu vestiti cilicij, proni in terram. * Dixitq. Dauid ad Deum: Nonne ego sum, qui iussi vt numeraretur populus? Ego, qui peccavi: ego, qui malum feci: ille grex quid commertit? Domine Deus meus veritatur obsecro manus tua in me, & in domum patris mei: populus autem tuus non percutiatur. * Angelus autem Domini præcepit Gad vt diceret Dauid vt ascenderet, extrueretq. altare Domino Deo in area Ornan Iebusæi. * Ascendit ergo Dauid iuxta sermonem Gad, quem locutus ei fuerat ex nomine Domini. * Porro Ornan cum suspexisset, & vidisset angelum, quatuorq. filij eius cum eo, absconderunt se: nam eo tempore terebat in area triticum. * Igitur cum veniret Dauid ad Ornan, conspexit eum Ornan, & processit ei obuiam de area, & adorauit eum pronus in terram. * Dixitq. ei Dauid: Da mihi locum areæ tuæ, vt ædificem in ea altare Domino: ita vt quantum valet argenti accipias, & cesset plaga a populo. * Dixit autem Ornan ad Dauid: Tolle, & faciat dominus meus rex quodcumque ei placet: sed & boues do in holocaustum, & tribulas in ligna, & triticum in sacrificium: Omnia libens præbebo. * Dixitq. ei rex Dauid: Nequaquam ita fiet, sed argentum dabo quantum valet: neque enim tibi auferre debeo, & sic obferre Domino holocausta gratuita. * Dedit ergo Dauid Ornan pro loco sicos auri iussissimi ponderis sexcentos. * Et ædificauit ibi altare Domino: obtulitq. holocausta, & pacifica, & inuocauit Dominum, & exaudiuit eum in igne de caelo super altare holocausti. * Ercepitq. Dominus An-

gelo: & conuerit gladium suum in vaginam. * Protinus ergo Dauid, videns quod exaudisset eum Dominus in area Ornan Iebusæi, immolauit ibi victimas. * Tabernaculum autem Domini, quod fecerat Moyses in deserto, & altare holocaustorum, ea tempestate erat in excelso Gabaon. * Et non præualuit Dauid ire ad altare vt ibi obsecraret Deum: nimio enim fuerat in timore perterritus, videns gladium Angeli Domini.

CAP. XXII.

Dixitq. Dauid: Hæc est domus Dei, & hoc altare in holocaustum Israel. * Et præcepit vt congregarentur omnes proleij de Terra Israel, & constituit ex eis latomos ad cædendos lapides & poliendos, vt ædificaretur domus Dei. * Ferrum quoque plurimum ad clauos iannarum, & ad commissuras atque iuncturas præparauit Dauid: & æris pondus innumerabile. * Ligna quoque cedrina non poterant estimari, quæ Sidonij, & Tyrij deportauerant ad Dauid. * Et dixit Dauid: Salomon filius meus puer paruulus est & delicatus: domus autem, quam ædificari volo Domino, talis esse debet vt in cunctis regionibus nominetur: præparabo ergo ei necessaria. Et ob hanc causam ante mortem suam omnes præparauit impensas. * Vocauitq. Salomonem filium suum: & præcepit ei vt ædificaret domum Domino Deo Israel. * Dixitq. Dauid ad Salomonem: Fili mi, voluntatis meæ fuit vt ædificarem domum nomini Domini Dei mei, sed factus est sermo Domini ad me, dicens: Multum sanguinem effudisti, & plurima bella bellasti: non poteris ædificare domum nomini meo, tanto effuso sanguine totam me: * filius, qui nascetur tibi, erit & quietissimus: faciam enim eum requiescere ab omnibus inimicis suis per circuitum: & ob hanc causam Pacificus vocabitur: & pacem & otium dabo in Israel cunctis diebus eius. * Ipse ædificabit domum nomini meo, & ipse erit mihi in filium, & ego ero illi in patrem: firmaboq. solium regni eius.

Exo. 16.2

2. Par. 3.2.

2. Reg. 7.
b. 13
Feb. 1.2. 5
3. Reg. 5. 2.
c. 5

eius super Israel in aeternum. C
 * Nunc ergo fili mi, sit Dominus 11
 tecum, & prosperate, & aedifica 12
 domum Domino Deo tuo, sicut 13
 locutus est tibi. * Deique quoque 14
 tibi Dominus prudentiam & sensum, 15
 ut regere possis Israel, & custodire legem Domini Dei tui. 16
 * Tunc enim proficere poteris, si 17
 custodieris mandata, & iudicia, 18
 quae praecepit Dominus Moysi ut 19
 doceret Israel: confortare & viriliter age, ne timeas, neque paucas. 20
 * Ecce ego in paupertate mea prae- 21
 paraui impensas domus Domini, 22
 aurum talenta centum millia, & argenti 23
 mille millia, talentorum: auri vero, & ferri non est pondus, vincitur enim numerus magnitudine: ligna & lapides praeparaui ad universa impendia. * Habes quoque 24
 plurimos artifices, latinos, & cementarios, artificesque lignorum, 25
 & omnium artium ad faciendum opus prudentissimos, * in auro & argento & aere & ferro, cuius non est numerus. Surge igitur, & fac, & erit Dominus tecum. * Praecepit quoque David cunctis principibus Israel, ut adiuvarent Salomonem filium suum. * Cernitis, inquit, quod Dominus Deus vester vobiscum sit, & dederit vobis requiem per circuitum, & tradiderit omnes inimicos vestros in manus vestras, & subiecta sit terra coram Domino, & coram populo eius. * Praebete igitur corda 26
 vestra & animas vestras, ut quarratis Dominum Deum vestrum: & consurgite, & aedificate sanctuarium Domino Deo, ut introducatur arca foederis Domini, & vasa Domino consecrata, in domum, quae aedificatur nomini Domini.

CAP. XXIII.

Igitur David senex & plenus 1
 dierum, regem constituit Salomonem filium suum super Israel. * Et congregavit omnes principes Israel, & Sacerdotes atque 2
 Levitas. * Numeratque sunt Leuitae a triginta annis, & supra: & inveniuntur sunt triginta octo millia virorum. * Ex his electi sunt, & distributi in ministerium domus Domini viginti quattuor millia: 3
 4

praepositorum autem & iudicum 5
 lex millia. * Porro quattuor millia ianitores: & totidem psalter canentes Domino in organis, quae fecerat ad canendum. * Et distribuit eos David per vires filiorum Levi, Gerson videlicet, & 6
 Caath, & Merari. * Filij Gerson: Leedan, & Semei: * Filij Leedan principes Iahiel, & Zethan, & Ioel, tres. * Filij Semei: 7
 Salomith, & Hosiel, & Aran, tres: isti principes familiarum Leedan. 8
 * Porro filij Semei, Lebeth, & Ziza, & Iaus, & Baria: isti filij Semei, quattuor. * Erat autem Lebeth prior, Ziza secundus: porro Iaus & Baria non habuerunt plurimos filios, & idcirco in una familia, vnaque domo computati 9
 sunt. * Filij Caath: Amram, & Isaar, Hebron, & Ozziel, quattuor. 10
 * Filij Amram, Aaron, & Moyses. * Separatusque est Aaron ut ministraret in sancto sanctorum, ipse & filij eius in saeculum, & adoleret incensum Domino secundum ritum suum, ac benediceret nomini eius in perpetuum. * Moysi quoque hominis Dei filij annumerati sunt in tribu Levi. 11
 * Moysi: Gerson, & Eliezer. * Filij Gerson: Subuel primus. * Fuerunt autem filij Eliezer: Rohobia primus: & non erant Eliezer filij alij. Porro filij Rohobia multiplicati sunt nimis. * Filij Isaar: Salomith primus. * Filij Hebron: 12
 Ieraius primus, Amarias secundus, Iahaziel tertius, Iecmaam quartus. * Filij Ozziel: Micha primus, Iesia secundus. * Filij Merari: Moholi, & Musi. Filij Moholi: 13
 Eleazar, & Cis. * Mortuus est autem Eleazar, & non habuit filios, sed filias: acceperuntque eas filij Cis fratres earum. * Filij Musi: Moholi, & Eder, & Ierimoth, tres. 14
 * Hi filij Levi in cognationibus, & familijs suis, principes per vires, & numerum capitum singulorum, qui faciebant opera ministerij domus Domini a viginti annis, & supra. * Dixit enim David: Requiem dedit Dominus Deus Israel populo suo, & habitationem Ierusalem usque in aeternum. * Nec erit officij Levitarum ut ultra portent tabernaculum, & omnia vasa eius ad ministrandum. 15
 16

Iuxta

* De filiis Afaph: Zacehur, & Ioseph, & Nathania, & Alarela, filij Afaph: sub manu Afaph prophetantis iuxta regem. * Porro Idithun: filij Idithun, Godolias, Sori, Iefeias, & Hafabias, & Mathathias, sex, sub manu patris sui Idithun, qui in cithara prophetabat super confitentes & laudantes Dominum. * Heman quoque: filij Heman, Bocciau, Mathaniau, Oziel, Subuel, & Ierimoth, Hananias, Hanani, Eliatha, Geddelthi, & Romemthiezer, & Iesbacassa, Mellothi, Othir, Mahazioth: * omnes isti filij Heman Videntis regis in sermonibus Dei, vt exaltaret cornu: deditq. Deus Heman filios quattuordecim, & filias tres. * Vniuersi sub manu patris sui ad cantandum in templo Domini distributi erant, in cymbalis, & psalterijs, & citharis, in ministeria domus Domini iuxta regem: Afaph videlicet, & Idithun, & Heman. * Fuit autem numerus eorum, cum fratribus suis, qui erudiebant canticum Domini, cuncti doctores, ducenti octoginta octo. * Miseruntq. fortes per vices suas, ex æquo tam maior quam minor, doctus pariter & indoctus. * Egrediebantur fors prima Ioseph, qui erat de Afaph. Secunda Godoliz, ipsi & filijs eius, & fratribus eius duodecim. * Tertia Zachur, filijs & fratribus eius duodecim. * Quarta Iliari, filijs & fratribus eius duodecim. * Quinta Nathaniaz, filijs & fratribus eius duodecim. * Sexta Bocciau, filijs & fratribus eius duodecim. * Septima, Iseela, filijs & fratribus eius duodecim. * Octaua Iesaez, filijs & fratribus eius duodecim. * Nonna Mathaniz, filijs & fratribus eius duodecim. * Decima Semeiz, filijs & fratribus eius duodecim. * Vndecima Azareel, filijs & fratribus eius duodecim. * Duodecima Hafabiz, filijs & fratribus eius duodecim. * Tertiadecima, Subael, filijs & fratribus eius duodecim. * Quattadecima Mathathiz, filijs & fratribus eius duodecim. * Quintadecima Ierimoth, filijs & fratribus eius duodecim. * Sextadecima Hananiz, filijs & fratribus eius duodecim. * Septimadecima Iesbacassiz, filijs & fra-

tribus eius duodecim. * Octadecima Hanani, filijs & fratribus eius duodecim. * Nonadecima Mellothi, filijs & fratribus eius duodecim. * Vigesima Eliatha, filijs & fratribus eius duodecim. * Vigesima prima Othir, filijs & fratribus eius duodecim. * Vigesima tertia Mahazioth, filijs & fratribus eius duodecim. * Vigesima quarta Romemthiezer, filijs & fratribus eius duodecim.

CAP. XXVL

I Inquisitiones autem ianitorum: de Coritis Meselemia, filius Core, de filiis Afaph. * Filij Meselemiz: Zacharias primogenitus, Iadihel secundus, Zabadias tertius, Iathanael quartus, * Alam quintus, Iohanan sextus, Elieonai septimus. * Filij autem Obededom: Semeias primogenitus, Iozabad secundus, Iosha tertius, Sachar quartus, Nathanael quintus, * Ammiel sextus, Ilachas septimus, Phollathi octauus: quia benedixit illi Dominus. * Semei autem filio eius nati sunt filij, praefecti familiarum suarum: erant enim viri fortissimi. * filij ergo Semei: Othni, & Raphael, & Obed, Elzabad, fratres eius viri fortissimi: Eliu quoque, & Samachias. * Omnes hi, de filijs Obededom: ipsi, & filij, & fratres eorum fortissimi ad ministrandum, sexaginta duo de Obedom. * Porro Meselemiz filij, & fratres eorum robustissimi, decem & octo. * De Holo autem, id est de filiis Metari: Semei princeps (non enim habuerat primogenitum, & ideoque posuerat eum pater eius in principem) * Helcias secundus, Tabelias tertius, Zacharias quartus, omnes hi filij, & fratres Holo, nedecim. * Hi diuisi sunt in ianitores, vt semper principes custodiarum, sicut & fratres eorum ministrarent in domo Domini. * Milia sunt ergo fortes ex æquo, & paruis, & magnis, per familias suas in vnam, quamque portarum. * Cecidit ergo fors Orientalis, Seleniaz. Porro Zachariz filio eius, viro prudentissimo, & erudito, sortito obtrigit plaga

plaga Septentrionalis . * Obedom vero & filijs eius ad Austrum : in qua parte domus erat seniorum concilium . * Saphim, & Hofa ad Occidentem , iuxta portam , quæ ducit ad viam ascensionis : custodia contra custodiam . * Ad Orientem vero Leuitæ sex : & ad Aquilonem quattuor per diem : atque ad Meridiem similiter in die quattuor : & ubi erat concilium bini & bini . * In cellulis quoque initorum ad Occidentem quattuor in via , binique per cellulas . * Hæ sunt diuisiones initorum filiorum Core , & Merari . * Porro Achias erat super thesauros domus Dei , & vasa sanctorum . * Filij Ledan, filij Gersonni : de Ledan principes familiarum , Ledan , & Gersonni , Iehieli . * Filij Iehieli : Zathan , & Joel fratres eius super thesauros domus Domini . * Amtamitis , & Isaaritis , & Hebronitis , & Ozihele . * Subael autem filius Gerson , filij Moysi , præpositus thesauris . * Fratres quoque eius Eliezer , cuius filius Rahabia , & huius filius Isaias , & huius filius Ioram , huius quoque filius Zechri . & huius filius Selemith . * Ipse Selemith , & fratres eius super thesauros sanctorum , quæ sanctificauit Dauid rex , & principes familiarum , & tribuni , & centuriones , & duces exercitus * de bellis , & manubijs præliorum , quæ consecrauerant ad instaurationem , & suppellectilem templi Domini . * Hæc autem vniuersa sanctificauit Samuel Videns , & Saul filius Cis , & Abner filius Ner , & Ioab filius Saruiz : omnes , qui sanctificauerant ea per manum Selemith , & fratrum eius . * Isaaritis vero præerat Chonenias , & filij eius ad opera forinsecus super Israel ad docendum & iudicandum eos . * Porro de Hebronitis Hasabias , & fratres eius viri fortissimi , mille septingenti præerat Israeli trans Iordanem contra Occidentem , in cunctis operibus Domini , & in ministerium regis . * Hebronitarum autem principes fuit Ieria secundum familias & cognationes eorum . Quadragésimo anno regni Dauid recensiti sunt , & inuenti sunt viri fortissimi in Iazer Galaad , * fratresq. eius robustioris ætatis , duo

millia septingenti principes familiarum . Præposuit autem eos Dauid rex Rubenitis , & Gadditis , & dimidiz tribui Manasse , in omni ministerium Dei , & regis .

CAP. XXVII.

Filij autem Israel secundum numerum suum , principes familiarum , tribuni , & centuriones , & præfecti , qui ministrabant regi iuxta turmas suas , ingredientes , & egredientes per singulos menses in anno , viginti quattuor millibus singuli præerant .
 1 * Primæ turma in primo mense Iesboam præerat filius Zabdiel , & sub eo viginti quattuor millia .
 2 * De filijs Phares , princeps cunctorum principum in exercitu mense primo . * Secundi mensis habebat turmam Dudia Ahohites , post se alter nomine Macelloth , qui regebat partem exercitus viginti quattuor millium . * Dux quoque turmæ tertie in mense tertio , erat Banaïas filius Ioiazæ sacerdos : & in diuisione sua viginti quattuor millia . * Ipse est Banaïas fortissimus .
 3 inter triginta , & super triginta . præerat autem turmæ ipsius Amizabad filius eius . * Quartus , mense quarto , Afahel frater Ioab , & Zabadias filius eius post eum : & in turma eius viginti quattuor millia . * Quintus , mense quinto , princeps Samaoth Iezerites : & in turma eius viginti quattuor millia .
 4 * Sextus , mense sexto , Hira filius Acces Thecutes : & in turma eius viginti quattuor millia . * Septimus , mense septimo , Helles Phalonites de filijs Ephraim : & in turma eius viginti quattuor millia .
 5 * Octauus , mense octauo , Sobochai Hufathites de stirpe Zarahi : & in turma eius viginti quattuor millia . * Nonus , mense nono , Abiezer Anathothites de filijs Iemini : & in turma eius viginti quattuor millia . * Decimus , mense decimo , Marai , & ipse Netophathites de stirpe Zarai : & in turma eius viginti quattuor millia . * Undecimus , mense vndecimo , Banaïas Pharathonites de filijs Ephraim : & in turma eius viginti quattuor millia . * Duodecimus , mense duodecimo , Holdai Netophathites , de stirpe Gothoniel : & in turma eius viginti

Vīgintiquattuor millia. * Por- 16
 ro tribubus præerant Ifrael, Ru- C
 benitus, dux Eliezer filius Ze-
 chry: Simeonitis, dux Saphatias
 filius Maacha: * Leuitis, Hafa- 17
 bias filius Camuel: Aaronitis,
 Sadoc: * Iuda, Eliu, frater Da- 18
 uid: Issachar, Amri filius Mi-
 chael. * Zabulonitis, Iesaias 19
 filius Abdia: Nephthalitibus, Ie-
 rimoth filius Ozziel: * filijs Eph- 20
 zaim, Osee filius Ozaiu: dimi-
 dia tribui Manasse, Ioel filius
 Phadaiz: * & dimidia tribui Ma- 21
 nasse in Galaad, Iaddo filius Za-
 chariz: Beniamin autem, Issiel
 filius Abner. * Dan vero, Ezri- 22
 hel filius Ieroham: hi principes fi-
 liorum Ifrael. * Noluit autem, 23
 Dauid numerare eos a viginti an-
 nis inferius: quia dixerat Domi-
 nus vt multiplicaret Ifrael quasi
 stellas calr. * Iobab filius Saruiz 24
 cœperat numerare, nec comple-
 uit: quia super hoc ira irruerat in
 Ifrael: & idcirco numerus eorum,
 qui fuerant recensiti, non est re- 25
 latus in fastos regis Dauid. * Su- D
 per thesauros autem regis fuit
 Azmoth filius Adiel. his autem
 thesaurs, qui erant in vrbibus,
 & in vicis, & in turribus, præsi- 26
 debat Ionathan filius Oziz. * O-
 peri autem rustico, & agricolis,
 qui exercebant terram, præerat
 Ezri filius Chelub: * vinearumq. 27
 cultoribus, Semeias Romathites:
 cellis autem vinarijs, Zabdias A-
 pphonites. * Nam super oliueta, 28
 & ficeta, quæ erant in campestri-
 bus, Balanam Gedenites: super
 apothecas autem olei, Ioas. * Por- 29
 ro armentis, quæ pasciebantur in
 Saron, præpositus fuit Setrai Sa-
 ronites: & super boues in vallibus
 Saphar filius Adli: * super came- 30
 los vero, Vbil Ifmahelites: & su-
 per asinos, Iadiaz Meronathites.
 * Super oves quoque Iaziz Aga- 31
 reus. omnes hi, principes substan-
 tiæ regis Dauid. * Ionathan au- 32
 tem patruus Dauid, consiliarius,
 vir prudens & litteratus: Ipse &
 Iahiel filius Hachamoni erat cum
 filijs regis. * Achitophel etiam, 33
 consiliarius regis, & Chusai Ara-
 chites amicus regis. * Post Achit- 34
 ophel fuit Ioiada filius Banaiz, &
 Abiathar. Princeps autem exerci-
 tus regis erat Iobab.

I C Onuocauit igitur Dauid om-
 A nes principes Ifrael, duces
 tribuum, & præpositos turmarû,
 qui ministrabant regi: tribunos
 quoque & centuriones, & qui
 præerant substantiæ & possessio-
 nibus regis, filiosq. suos cum
 eunuchis, & potentes, & robu-
 sistimos quoque in exercitu Ie-
 2 rusalem. * Cumq. surrexisset rex,
 & stetit, ait: Audite me fra-
 tres mei, & populus meus: Co-
 giravi vt ædificarem domum,
 in qua requiesceret arca fœderis
 Domini, & scabellum pedum
 Dei nostri: & ad ædificandum,
 3 omnia præparavi. * Deus autem
 dixit mihi: || Non ædificabis do- || 2. Reg. 7.
 mum nomini meo, eo quod sis b. 11
 vir bellator, & sanguinem fu-
 4 deris. * Sed elegit Dominus Deus
 Ifrael me de vniuersa domo pa-
 tris mei, vt essem rex super Is-
 rael in sempiternum: de Iuda e-
 nim elegit principes: porro de
 domo Iuda, domum patris mei:
 & de filijs patris mei, placuit
 ei vt me eligeret regem super eun-
 5 dum Ifrael. * || Sed & de filijs || Sap. 9. b. y
 B meis (filios enim mihi multos
 dedit Dominus) elegit Salomo-
 nem filium meum, vt sederet in
 throno regni Domini super Is-
 6 rael, * dixitq. mihi: Salomon
 filius tuus ædificabit domum
 meam, & atria mea: ipsum enim
 elegi mihi in filium, & ego ero
 7 ei in patrem. * Et firmabo re-
 gnum eius vsque in æternum, si
 perseuerauerit facere præcepta
 mea, & iudicia, sicut & hodie.
 8 * Nunc ergo coram vniuerso cœ-
 tu Ifrael audiente Deo nostro,
 custodite, & perquirite cuncta
 mandata Domini Dei nostri: vt
 possideatis Terram bonam, & re-
 linquatis eam filijs vestris post
 9 vos vsque in sempiternum. * Tu
 autem Salomon fili mi, scito
 Deum patris tui, & seruito ei
 corde perfecto, & animo volun-
 tario: || omnia enim corda ser- || 2. Reg. 1. b. 10
 uatur Dominus, & vniuersas
 mentium cogitationes intelligit.
 Si quæsieris eum, inuenies: si au-
 tem dereliqueris eum, proiciet
 10 te in æternum. * Nunc ergo
 quia elegit te Dominus vt ædifi-

cares domum sanctuarij, confortare, & perficere. * Dedit autem David Salomoni filio suo descriptionem porticus, & templi, & cellariorum, & coenaculi, & cubiculorum in adytis, & domus propitiationis, * necnon & omnium quæ cogitauerat atriorum, & exedrarum per circuitum in thesauros domus Domini, & in thesauros sanctorum, * diuisionumq. Sacerdotalium & Leuitarum, in omnia opera domus Domini, & in vniuersa vasa ministerij templi Domini. * Aurum in pondere per singula vasa ministerij. Argenti quoque pondus pro vasorum & operum diuersitate. * Sed & in candelabra aurea, & ad lucernas eorum, aurum pro mensura vniuscuiusque candelabri & lucernarum. Similiter & in candelabra argentea, & in lucernas eorum, pro diuersitate mensuræ, pondus argenti tradidit. * Aurum quoque dedit in mensas propositionis pro diuersitate mensuræ: similiter & argentum in alias mensas argenteas. * Ad fuscinas quoque, & phialas, & thuribula ex auro purissimo, & leunculos aureos pro qualitate mensuræ pondus distribuit in leunculum, & leunculum. Similiter & in leones argenteos diuersum argenti pondus separauit. * Altari autem, in quo adolebatur incensum, aurum purissimum dedit: & ex ipso fieret similitudo quadrigæ cherubim extendentium alas, & velantium arcum foederis Domini. * Omnia, inquit, venerunt scripta manu Domini ad me, vt intelligerem vniuersa opera exëplaris. * Dixit quoque David Salomoni filio suo: Vniuersa age, & confortare, & fac: ne timeas, & ne paucas Dominus enim Deus meus tecum erit, & non dimittet te, nec derelinquet donec perficias omne opus ministerij domus Domini. * Ecce diuisiones Sacerdotum & Leuitarum, in omne ministerium domus Domini assistunt tibi, & parati sunt, & nouerunt tam principes quam populus facere omnia precepta tua.

L Ocutusq. est David rex ad omnem ecclesiam: Salomonem filium meum vnum elegit Deus, adhuc puerum & tenellum: opus namque grande est, neque enim homini preparatur habitatio, sed Deo. * Ego autem tons viribus meis preparavi impensas domus Dei mei. Aurum ad vasa aurea, & argentum in argentea, & in aenea, ferrum in ferrea, ligna ad lignea: & lapides onychinos, & quasi stibinos, & diuersorum colorum, omnemq. pretiosum lapidem, & marmor parum abundantissime: * & super hæc, quæ obtuli in domum Dei mei de peculio meo aurum, & argentum, do in templum Dei mei, exceptis his, quæ preparavi in ædem sanctam. * Tria millia talenta auri de auro Ophir: & septem millia talentorum argenti probatissimi ad deaurandos patietes templi. * Et, vbiunque opus est aurum de auro, & vbiunque opus est argentum de argento, opera fiant per manus artificum: & si quis sponte offert, impleat manum suam hodie, & offerat quod voluerit Domino. * Polliciti sunt itaque principes familiarum, & proceres tribuum Israel, tribuni quoque, & centuriones, & principes possessionum regis. * Dederuntq. in opera domus Dei auri talenta, quinque millia, & solidos decem millia: argenti talenta decem millia, & aris talenta decem & octo millia: ferri quoque centum millia talentorum. * Et apud quemcumque inuenti sunt lapides, dederunt in thesauros domus Domini, per manum Ishiel Gerzonitis. * Latatusq. est populus, cum vota sponte promitterent: quia corde toto offerebant ea Domino: sed & David rex latatus est gaudio magno. * Et benedixit Domino coram vniuersa multitudine, & ait: Benedictus es Domine Deus Israel patris nostri ab æterno in æternum. * Tua est Domine magnificentia, & potentia, & gloria, atque victoria: & tibi laus: cuncta enim quæ in celo sunt, & in terra, tua sunt & tuum

tuum Domine regnum, & tu es
super omnes principes. * Tux di- 12
uitiz, & tua est gloria: tu do-
minaris omnium, in manu tua
virtus & potentia: in manu tua
magnitudo, & imperium omniū.
* Nunc igitur Deus noster confi- 13
temur tibi, & laudamus nomen
tuum indyctum. * Quis ego, &
14 quis populus meus, vt possimus
hæc tibi vniuersa promittere?
tua sunt omnia: & quæ de ma-
nu tua accepimus dedimus tibi.
* Peregrini enim sumus coram 15
te, & aduenz, sicut omnes pa-
tres nostri. || Dies nostri quali vin-
bra super terram, & nulla est
mora. * Domine Deus noster, 16
omnis hæc copia, quam parauimus
vt edificaretur domus nomi-
ni sancto tuo, de manu tua est,
& tua sunt omnia. * Scio Deus 17
meus quod probes corda, & sim-
plicitatem diligas, vnde & ego
in simplicitate cordis mei latus
obuli vniuersa hæc: & populum
tuum, qui hic repertus est, vidi
cum ingenti gaudio tibi offerre 18
donaria. * Domine Deus Abra-
ham, & Isaac, & Israel patrum
nostrorum, custodi in æternum
hanc voluntatem cordis eorum,
& semper in venerationem tui
mens ista permaneat. * Salomo- 19
ni quoque filio meo da cor per-
fectum, vt custodiat mandata
tua, testimonia tua, & ceremo-
nias tuas, & faciat vniuersa: &
ædificet adem, cuius impensas
parauimus. * Præcepit autem David 20
vniuersæ ecclesiæ: Benedicite
Domino Deo nostro. Et bene-
dixit omnis ecclesia Domino Deo
patrum suorum: & inclinauerunt
se, & adorauerunt Deum, &
deinde regem. * Immolaue- 21

F runtq. victimas Domino: & ob-
tulerunt holocausta die sequenti,
tauros mille, arietes mille, agnos
mille cum libaminibus suis, &
vniuerso ritu abundantissime in
12 omnem Israel. * Et comederunt, &
biberunt coram Domino in die
illo cum grandi lætitia. || Et vn- 13
xerunt secundo Salomonem fi-
lium David. Vnxerunt autem
eum Domino in principem, &
14 Sadoc in pontificem. * Seditq. Sa-
lomon super solium Domini in
regem pro David patre suo, &
23 cunctis placuit: & paruit illi om-
nis Israel. * Sed & vniuersi prin-
cipes, & potentes, & cuncti fi-
lij regis David dederunt manum,
& subiecti fuerunt Salomoni re-
25 gi. * Magnificauit ergo Domi-
nus Salomonem super omnem Is-
rael: & dedit illi gloriam regni,
qualem nullus habuit ante eum
16 rex Israel. * Igitur David filius
Isai regnauit super vniuersum Is-
rael. * Et dies, quibus regnauit
27 super Israel, fuerunt quadraginta
anni: in Hebron regnauit septem
annis, & in Ierusalem annis tri-
28 gintatribus. * Et mortuus est in
senectute bona. plenus dierum,
& diuitijs, & gloria. & regnauit
29 Salomon filius eius pro eo. || Ge-
sta autem David regis priora, &
nouissima scripta sunt in Libro
Samuelis Videntis, & in Libro
Nathan prophete, atque in volu-
30 mine Gad Videntis: * Vniuersiq.
regni eius, & fortitudinis,
& temporum, quæ tran-
sierunt (sub eo, siue
in Israel, si-
ue in
cunctis regnis
terrarum.

|| 3. Reg. I.
c. 34

|| 3. Reg. 2.
c. II

LIBER SECVNDVS PARALIPOMENON,

Hebraice

DIBRE HAIAMIM.

CAPVT PRIMVM.

3. Reg. 33. a.

1

CONFORTA-
TVS est ergo Salomon
filius Dauid
in regno suo,
& Dominus
Deus eius e-
rat cum eo,

& magnificauit eum in excelsum.

* Præcepitq. Salomon vniuerso Is-
raeli, tribunis, & centurionibus,
& ducibus, & iudicibus omnis
Israel, & principibus familiarum:

* & abiit cum vniuersa multitu-
dine in Excelsum Gabaon, vbi
erat tabernaculum fœderis Dei,
quod fecit Moyses famulus Dei
in solitudine. * Arcam autem

Dei adduxerat Dauid de Cariath-
larim in locum, quem præparaue-
rat ei, & vbi fixerat illi taberna-
culum, hoc est, in Ierusalem.

¶ Exo. 33. a.

2

* Altare quoque æneum, quod
fabricatus fuerat Beseleel filius
Uri filij Hur, ibi erat coram taber-
naculo Domini: quod & requisi-
uit Salomon, & omnis ecclesia.

* Ascenditq. Salomon ad altare
æneum, coram tabernaculo fœde-
ris Domini, & obtulit in eo mille
hostias. * Ecce autem in ipsa no-
cte apparuit ei Deus, dicens: Po-
stula quod vis, vt dem tibi. * Di-
xitq. Salomon Deo: Tu fecisti cū

Dauid patre meo misericordiam
magnam: & constituisti me re-
gem pro eo. * Nunc ergo Domi-
ne Deus impleatur sermo tuus,
quem pollicitus es Dauid patri
meo: tu enim me fecisti regem
super populum tuum multum,

qui tam innumerabilis est, quàm
pulvis terræ. * Da mihi sapien-

¶ Sap. 9. b. pulvis terræ. * Da mihi sapien-

10

1
A

tiam & intelligentiam, vt ingre-
diar & egrediar coram populo tuo:
quis enim potest hunc populum
tuum digni, qui tam grandis

11 est, iudicare? * Dixit autem
Deus ad Salomonem: Quia hoc
magis placuit cordi tuo, & non
postulasti diuitias, & substantiam,
& gloriam, neque animas eorum

qui te oderant, sed nec dies vitæ
plurimos: petisti autem sapien-
tiam & scientiam, vt iudicare
possis populum meum, super

12 quem constitui te regem. * Sa-
pientia & scientia data sunt tibi:
diuitias autem & substantiam
& gloriam dabo tibi, ita vt nul-
lus in regibus nec ante te nec post

4
B

13 te fuerit similis tui. * Venit ergo
Salomon ab Excelsu Gabaon
in Ierusalem coram tabernaculo
fœderis, & regnavit super Is-
rael. * Congregauitq. tibi cur-
rus & equites, & facti sunt ei

5
14

mille quadringenti currus, &
duodecim millia equitum: & fe-
cit eos esse in vrbibus quadriga-
rum, & cum rege in Ierusalem.

6

15 * Præbuitq. rex argentum & au-
rum in Ierusalem quasi lapides,
& cedros quasi sycomoros, quæ
nascuntur in campetribus multi-
tudine magna. * Adducebantur

7
8

autem ei equi de Ægypto, & de
Coa a negotiatoribus regis, qui
ibant, & emebant pretio, quæ-
dragm equorum sexcentis argen-
teis, & equum centum quinquæ-
ginta: similiter de vniuersis regnis

9
17

Heethorum, & a regibus Syriæ
emptio celebrabatur.

C

¶ 3. Reg. 10.
d. 26

CAP. II.

DEcreuit autem Salomon ædificare domum nomini Domini, & palatium sibi. * Et numeravit septuaginta millia virorum portantium humeris, & octoginta millia qui caderent lapides in montibus, præpositosq. eorum tria millia sexcentos. * Misit quoque ad Hiram regem Tyri, dicens: Sicut egisti cum Dauid patre meo, & cum ligna cedrina ut ædificaret sibi domum, in qua & habitauit: * sic fac mecum ut ædificem domum nomini Domini Dei mei, ut consecrem eam ad adolendum incensum coram illo, & fumiganda aromata, & ad propositionem panum sempiternam, & ad holocausta mane, & vespere, sabbatis quoque, & neomenijs, & sollempnitatibus Domini Dei nostri in sempiternum, quæ mandata sunt Israeli. * Domus enim, quam ædificare cupio, magna est: magnus est enim Deus noster super omnes deos. * Quis ergo poterit præuallere, ut ædificet ei dignam domum? si calum, & cali celorum capere cum nequeunt: quantus ego sum, ut possim ædificare ei domum? sed ad hoc tantum, ut adoleatur incensum coram illo. * Mitte ergo mihi vinum, erudirum, qui moueat operari in auro, & argento, ære, & ferro, purpura, coccino, & hyacintho, & qui sciat sculperæ calaturas cum his artificibus, quos mecum habeo in Iudæa, & Ierusalem, quos præparauit Dauid pater meus. * Sed & ligna cedrina mitte mihi, & arceuthina, & pinea de Libano: scio enim quod serui tui nouerint cedere ligna de Libano, & erunt serui mei cum seruis tuis, * ut parentur mihi ligna plurima. * Domus enim, quam cupio ædificare, magna est nimis, & incluta. * Præterea operarij, qui casuri sunt ligna, seruis tuis dabo in cibaria tritici coros viginti millia, & hordei coros totidem, & vini viginti millia metretas, olei quoque sata viginti millia. * Dixit autem Hiram rex Tyri per litteras, quas misit Salomoni: Quia dilexit Dominus populum suum, ideo te regnare fecit super eum.

12 * Et addidit, dicens: Benedictus Dominus Deus Israel, qui fecit celum & terram, qui dedit Dauid regi filium sapientem & eruditum & sensatum atque prudentem, ut ædificaret domum Domino, & palatium sibi. * Misit ergo tibi virum prudentem & scientissimum Hiram, patrem meum, * filium mulieris de filiabus Dan, cuius pater fuit Tyrius, qui nouit operari in auro, & argento, ære, & ferro, & marmore, & lignis, in purpura quoque, & hyacintho, & bysso, & coccino: & qui scit calare omnem sculpturam, & adinuenire prudenter quodcumque in opere necessarium est cum artificibus tuis, & cum artificibus domini mei Dauid patris tui. * Triticum ergo, & hordeum, & oleum, & vinum, quæ pollicitus es domine mi, mitte seruis tuis. * Nos autem cedemus ligna de Libano, quot necessaria habueris, & applicabimus ea ratibus per mare in Ioppe: tuum autem erit trans-
17 ferre ea in Ierusalem. * Numerauit igitur Salomon omnes viros proselytos, qui erant in terra Israel, post dinumerationem, quam dinumerauit Dauid pater eius, & inuenti sunt centum quinquaginta millia, & tria millia sexcenti.
18 * Fecitq. ex eis septuaginta millia, qui humeris onera portarent, & octoginta millia, qui lapides in montibus caderent: tria autem millia & sexcentos præpositos operum populi.

CAP. III.

ET cœpit Salomon ædificare domum Domini in Ierusalem in monte Moria, qui demonstratus fuerat Dauid patri eius, in loco, quem parauerat Dauid in Ierusalem.
1 * Cœpit autem ædificare mense secundo, anno quarto regni sui. * Et hæc sunt fundamenta, quæ iecit Salomon, ut ædificaret domum Dei, longitudo cubitos in mensura prima sexaginta, latitudinis cubitos viginti. * Porricum vero ante frontem, quæ tendebatur in longum iuxta mensuram latitudinis domus, cubitorum viginti: porro
altitu-

1. Reg. 6. a. 2.

2. Reg. 1. 4.

d. 25.

1. Par. 21. d.

26

altitudo centum Viginti cubito-
rum erat : & deauravit eam in-
trinsecus auro mundissimo .
* Domum quoque maiorem textit
tabulis ligneis abiegnis, & laminas
auri obriz affixit per totum : scul-
ptiq. in ea palmas, & quasi cate-
nulas se inuicem complectentes .
* Stravit quoque pavementum
templi pretiosissimo marmore, de-
core multo . * Porro aurum erat
probatissimum, de cuius laminis
textit domum, & trabes eius, & pos-
tes, & parietes, & ostia : & calavit
cherubim in parietibus . * Fecit
quoque domum Sancti sanctorum :
longitudinem iuxta latitudinem :
domus cubitorum viginti : & la-
titudinem similiter viginti cubi-
torum : & laminis aureis textit
eam, quasi valentis sexcentis .
* Sed & clauos fecit aureos, ita
ut singuli clavi siclos quinquage-
nos appenderent : canacula quo-
que textit auro . * Fecit etiam in
domo Sancti sanctorum cherubim
duos, opere statuario : & textit eos
auro . * Alz cherubim viginti cu-
bitis extendebantur, ita ut vna ala
haberet cubitos quinque & tan-
geret parietem domus : & altera
quinque cubitos habens, alam
tangeret alterius cherub . * Simi-
liter cherub alterius ala, quinque
habebat cubitos, & tangebatur pa-
rietem : & ala eius altera quinque
cubitorum, alam cherub alterius
contingebat . * Igitur alz utrius-
que cherubim expansæ erant, &
extendebantur per cubitos vigin-
ti : ipsi autem stabant erectis pe-
dibus, & facies eorum erant ver-
sæ ad exteriorem domum . * Fecit
quoque velum ex hyacintho,
purpura, cocco, & bysso : & in-
texuit ei cherubim . * Ante fo-
res etiam templi duas columnas,
quæ triginta & quinque cubitos
habebant altitudinis : porro ca-
pita earum, quinque cubitorum .
* Necnon & quasi catenulas in
oraculo, & superposuit eas capi-
tibus columnarum : malogranata
etiam centum, quæ catenulis
interposuit . * Ipsas quoque co-
lumnas posuit in vestibulo tem-
pli, vnâ a dextris, & alteram a
sinistris : eam, quæ a dextris erat,
vocauit Iachin : & quæ ad sinistram,
Booz .

|| Mat. 27. f.

51

|| Iere. 52. f.

80

B

5

6

7

8

9

C

10

11

12

13

D

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

I Fecit quoque altare æneum
viginti cubitorum longitudi-
nis, & viginti cubitorum latitu-
dinis, & decem cubitorum alti-
tudinis . * Mare etiam fusile de-
cem cubitis a labio vsque ad la-
bium, rotundum per circuitum :
quinque cubitos habebat altitudi-
nis, & funiculus triginta cubito-
rum ambebat gyrum eius . * Si-
militudo quoque bouum erat sub-
ter illud, & decem cubitis qua-
dam extrinsecus claturæ, quasi
duobus versibus aluum maris cir-
cuibant . Boues autem erant fusi-
les : & ipsum Mare super duo-
decim boues impositum erat,
quorum tres respiciebant ad A-
quilonem, & alij tres ad Occi-
dentem : porro tres alij Meridiem,
& tres qui reliqui erant, Orien-
tem, habentes mare superpositum :
posteriora autem bouum erant in-
trinsecus sub mari . * Porro vasti-
tas eius habebat mensuram pal-
mi, & labium illius erat quasi la-
bium calicis, vel repandi lilij : ca-
piebatq. tria millia metretas .
* Fecit quoque conchas decem :
& posuit quinque a dextris, &
quinque a sinistris, ut lauarent in
eis omnia, quæ in holocaustum
oblaturi erant : porro in mari sa-
cerdotes lauabantur . * Fecit au-
tem & candelabra aurea decem
secundum speciem, quæ iussæ
erant fieri : & posuit ea in tem-
plo, quinque a dextris, & quin-
que a sinistris . * Necnon & men-
sas decem : & posuit eas in tem-
plo, quinque a dextris, & quin-
que a sinistris : phialas quoque
aureas centum . * Fecit etiam
atrium sacerdotum, & basilicam
grandem : & ostia in basilica, quæ
textit ære . * Porro mare posuit
in latere dextro contra Orientem
ad Meridiem . * Fecit autem Hi-
ram lebetes, & creagras, & phia-
las : & compleuit omne opus re-
gis in domo Dei : hoc est, co-
lumnas duas, & epistylia, & ca-
pita, & quasi quædam retiacu-
la, quæ capita tegerent super e-
pistylia . * Malogranata quoque
quadringenta, & retiacula duo
ita ut bini ordines malogranato-
rum singulis retiaculis iungeren-
tur,

|| 1. Reg. 7.
d. 2)

tur, quæ protegerent epistylia, & capita columnarum. * Bases etiam fecit, & conchas, quas superposuit basibus: * mare unum, bques quoque duodecim sub mari. * Et lebetes, & creagras, & phialas. Omnia vasa fecit Salomoni Hiram pater eius in domo Domini ex ære mundissimo. * In regione Iordanis fudit ea rex in argillosa terra inter Sochoth, & Saredatha. * Erat autem multitudo vasorum innumerabilis, ita ut ignoraretur pondus æris. * Fecitq. Salomon omnia vasa domus Dei, & altare aureum, & mensas, & super eas pames propositionis: * candelabra quoque cum lucernis suis ut lucent ante oraculum iuxta ritum ex auro purissimo: * & florentia, quædam, & lucernas, & forcipes aureos: omnia de auro mundissimo facta sunt. * Thymiateria quoque, & thuribula, & phialas, & mortariola ex auro purissimo. Et ostia calauit templi interioris, id est, in Sancta sanctorum: & ostia templi forinsecus aurea. Sicq. completum est omne opus, quod fecit Salomon in domo Domini.

CAP. V.

1. Reg. 7. g.
11. & c. 8. a.
1

Intulit igitur Salomon omnia, quæ vouerat Dauid pater suus, argentum, & aurum, & vniuersa vasa posuit in thesauris domus Dei. * Post quæ congregauit maiores natu Israel, & cunctos principes tribuum, & capita familiarum de filiis Israel in Ierusalem, ut adducerent arcam foederis Domini de Ciuitate David, quæ est Sion. * Venerunt itaque ad regem omnes viri Israel in die sollemni mensis septimii. * Cumq. venissent cuncti seniorum Israel, portauerunt Leuitæ arcam, & intulerunt eam, & ornem parauerunt tabernaculi. Porro vasa sanctuarii, quæ erant in tabernaculo, portauerunt Sacerdotes cum Leuitis. * Rex autem Salomon, & vniuersus cæterus Israel, & omnes, qui fuerint congregati ante arcam, immolabant arietes, & boves absque vilo numero: tanta enim erat multitudo vidimarum. * Et intulerunt Sacerdotes arcam foederis Domini in locum suum,

id est, ad oraculum templi, in Sancta sanctorum subter alas cherubim: * ita ut cherubim expanderent alas suas super locum, in quo posita erat arca, & ipsam arcam tegerent cum veditibus suis. * Vestium autem, quibus portabatur arca, quia paululum longiores erant, capita parebant ante oraculum: si vero quis paululum fuisset extrinsecus, eos videre non poterat. Fuit itaque arca ibi vsque in præsentem diem. * Nihilq. erat aliud in arca, nisi dux tabulæ, quas posuerat Moyses in Horeb, quando legem dedit Dominus filiis Israel egredientibus ex Egypto. * Egredis autem Sacerdotibus de sanctuario (omnes enim Sacerdotes, qui ibi poterant inueniri, sanctificati sunt: nec adhuc in illo tempore vices, & ministeriorum ordo inter eos diuisus erat) * tam Leuitæ quàm cantores, id est, & qui sub Asaph erant, & qui sub Eman, & qui sub Idithun, filij, & fratres eorum vestiti byssinis, cymbalis, & psalterijs, & citharis concrepabant, stantes ad Orientalem plagam altaris, & cum eis Sacerdotes centum viginti canentes tubis. * Igitur cunctis pariter, & tubis, & voce, & cymbalis, & organis, & diuersi generis musicorum concinentibus, & vocem in sublime tollentibus: longe sonitus audiebatur: ita ut cum Dominum laudare cœpissent & dicere: Confitemini Domino quoniam bonus, quoniam in æternum misericordia eius; impleteretur domus Dei nubibus, * nec possent Sacerdotes stare & ministrare propter caliginem. Compleuerat enim gloria Domini domum Dei.

CAP. VI.

2. d. 7

1. Reg. 8. b.
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

1 Tunc Salomon ait: Dominus pollicitus est ut habitaret in domum homini eius, ut habitaret ibi in perpetuum. * Et conuertere rex faciem suam, & benedixit vniuersæ multitudini Israel (nā omnis turba stabat intentata) & ait: * Benedictus Dominus Deus Israel, qui quod locutus est Dauid patri meo, opere completus, dicens:

As 4 dicens:

dicens: * A die, qua eduxi populum meum de Terra Egypti, non elegi ciuitatem de cuius tribubus Israel, vt edificaretur in ea domus nomini meo: neque elegi quemquam alium virum, vt esset dux in populo meo Israel, * sed elegi Ierusalem, vt sit nomen meum in ea, & elegi Dauid, vt constituerem eum super populum meum Israel. * Cumq. fuisset voluntatis Dauid patris mei, vt edificaret domum nomini Domini Dei Israel, * dixit Dominus ad eum: Quia hec fuit voluntas tua, vt edificares domum nomini meo, bene quidem fecisti huiusmodi habere voluntatem: * sed non tu edificabis domum, verum filius tuus, qui egredietur de lumbis tuis, ipse edificabit domum nomini meo. * Compleuit ergo Dominus sermonem suum, quem locutus fuerat: & ego surrexi pro Dauid patre meo, & sedi super thronum Israel, sicut locutus est Dominus: & edificauit domum nomini Domini Dei Israel. * Et posui in ea arcam, in qua est pactum Domini, quod pepigit cum filiis Israel. * Stetit ergo coram altari Domini ex aduerso vniuersæ multitudinis Israel, & extendit manus suas. * Siquidem fecerat Salomon basim aneam, & posuerat eam in medio basilicæ, habentem quinque cubitos longitudinis, & quinque cubitos latitudinis, & tres cubitos altitudinis: stetitq. super eam: & deinceps flexis genibus contra vniuersam multitudinem Israel, & palmis in cælum leuatis, * ait: Domine Deus Israel, non est similis tui Deus in cælo & in terra: qui custodis pactum & misericordiam cum seruis tuis, qui ambulat coram te in toto corde suo: * Qui præstitisti seruo tuo Dauid patri meo quæcumque locutus fueras ei: & quæ ore promiseras, opere complesti, sicut & præsens tempus probat. * Nunc ergo Domine Deus Israel, imple seruo tuo patri meo Dauid quæcumque locutus es, dicens: Non deficiet ex te vir coram me, qui sedeat super thronum Israel: ita tamen si custodierint filij tui vias suas, & ambulauerint in lege mea, sicut & tu amplasti coram me. * Et nunc

Domine Deus Israel, firmetur sermo tuus, quem locutus es seruo tuo Dauid. * Ergone credibile est vt habitet Deus cum hominibus super terram? Si cælum & cæli cælorum non te capiunt, quanto magis domus ista, quam edificauit? Sed ad hoc tantum facta est, vt respicias orationem serui tui, & obsecrationem eius Domine Deus meus: & audias preces, quas fundit famulus tuus coram te: * vt aperias oculos tuos super domum istam diebus ac noctibus, super locum, in quo pollicitus es vt inuocaretur nomen tuum, * & exaudires orationem, quam seruus tuus orat in eo: & exaudias preces famuli tui, & populi tui Israel. Quicumque orauerit in loco isto, exaudi de habitaculo tuo, id est, de cælis, & propitiare. * Si peccauerit quispiam in proximum suum, & iurare contra eum paratus venerit, sequi maledictio constrinxerit coram altari in domo ista: * tu audies de cælo, & facies iudicium seruorum tuorum, ita vt reddas iniquo viam suam in caput proprium, & vicissecaris iustum, retribuens ei secundum iustitiam suam. * Si superatus fuerit populus tuus Israel ab inimicis (peccabunt enim tibi) & conuersi egerint penitentiam, & obsecrauerint nomen tuum, & fuerint deprecati in loco isto, * tu exaudies de cælo, & propitiare peccato populi tui Israel, & reduc eos in terram, quam dedisti eis, & patribus eorum. * Si clauso cælo, pluvia non fluxerit propter peccata populi, & deprecati te fuerint in loco isto, & confessi nomini tuo, & conuersi a peccatis suis, cum eos afflixeris, * exaudi de cælo Domine, & dimitte peccata seruorum tuis & populi tui Israel, & doce eos viam bonam, per quam ingrediantur: & da pluuiam terræ, quam dedisti populo tuo ad possidendum. * Fames si orta fuerit in terra & pestilentia, & arugo, & auugo, & locusta, & bruchus, & hostes, vastatis regionibus, portas obsederint ciuitatis, omnisq. plaga & infirmitas preßerit: * si quia de populo tuo Israel fuerit deprecatus, cognoscens plagam & infirmitatem suam, & expanderit manus suas in domo hac, * tu exaudies de cælo,

11. Mach. 2.
b. 8

11 J. b. 8

ezlo, de sublimi scilicet habitaculo tuo, & propitiare, & redde vnicuique secundum vias suas, quas nosti cum habere in corde suo: (tu enim solus nosti corda filiorum hominum.) * vt timeant te, & ambulent in vijs tuis cunctis diebus, quibus viuunt super faciem terræ, quam dedisti patribus nostris. * Extermum quoque, qui non est de populo tuo Israel, si venerit de terra longinqua, propter nomen tuum magnum, & propter manuum tuam robustam, & brachium tuum extentum, & adorauerit in loco isto, * tu exaudies de celo firmiter, pro quibus inuocauerit te ille peregrinus: vt sciant omnes populi terræ nomen tuum, & timeant te sicut populus tuus Israel. & cognoscat, quia nomen tuum inuocatum est super domum hanc, quam ædificauimus. * Si egressus fuerit populus tuus ad bellum contra aduersarios suos per viam in qua miseris eos, adorabunt te contra viam, in qua ciuitas hæc est, quam elegisti, & domus, quam ædificauimus nomini tuo: * tu exaudies de celo preces eorum, & obsecrationem, & vltis caris. * Si autem peccauerint tibi (neque enim est homo, qui non peccet) & iratus fueris eis, & tradideris hostibus, & captiuos duxerint eos in terram longinquam, vel certe quæ iuxta est, * & conuersi in corde suo in terram, ad quam captiui ducti fuerant, egerint penitentiam, & deprecati te fuerint in terra captiuitatis suæ, dicentes: Peccauimus, inique fecimus, iniuste egimus: * & reuersi fuerint ad te in toto corde suo, & in tota anima sua, in terra captiuitatis suæ, ad quam ducti sunt, adorabunt te contra viam terræ suæ, quam dedisti patribus eorum, & vrbis, quam elegisti, & domus, quam ædificauimus nomini tuo: * tu exaudies de celo, hoc est, de firmo habitaculo tuo preces eorum, & facias iudicium, & dimittas populo tuo, quamuis peccatori: * tu es enim Deus meus: naperiantur, quæso, oculi tui, & aures tuæ intentæ sint ad orationem, quæ fit in loco isto. * Nunc igitur confurge Domine Deus in requiem tuam, in scilicet

fortitudinis tuæ: Sacerdotes tui Domine Deus induantur salutem, & sancti tui latentur in bonis. * Domine Deus ne auerteris faciem christi tui: memento misericordiarum Dauid serui tui.

CAP. VII.

- A** Vmque cõpletes Salomon fundens preces, ignis descendit de celo, & deuorauit holocausta & victimas: & maiestas Domini impleuit domum. * Nec poterant sacerdotes ingredi templum Domini, eo quod impleisset maiestas Domini templum Domini. **B** Sed & omnes filij Israel videbāt descendentem ignem, & gloriam Domini super domum: & conuerteres proni in terram super pavimentum stratum lapide, adorauerunt, & laudauerunt Dominum: Quoniam bonus, quoniam in seculum misericordia eius. * Rex autem, & omnis populus immolabant victimas coram Domino. * Ma- **B** **1. Reg. 1.** **6** **7** **8** **9** **10** **11** **12** **13** **14** **15** **16** **17** **18** **19** **20** **21** **22** **23** **24** **25** **26** **27** **28** **29** **30** **31** **32** **33** **34** **35** **36** **37** **38** **39** **40** **41** **42** **43** **44** **45** **46** **47** **48** **49** **50** **51** **52** **53** **54** **55** **56** **57** **58** **59** **60** **61** **62** **63** **64** **65** **66** **67** **68** **69** **70** **71** **72** **73** **74** **75** **76** **77** **78** **79** **80** **81** **82** **83** **84** **85** **86** **87** **88** **89** **90** **91** **92** **93** **94** **95** **96** **97** **98** **99** **100** **101** **102** **103** **104** **105** **106** **107** **108** **109** **110** **111** **112** **113** **114** **115** **116** **117** **118** **119** **120** **121** **122** **123** **124** **125** **126** **127** **128** **129** **130** **131** **132** **133** **134** **135** **136** **137** **138** **139** **140** **141** **142** **143** **144** **145** **146** **147** **148** **149** **150** **151** **152** **153** **154** **155** **156** **157** **158** **159** **160** **161** **162** **163** **164** **165** **166** **167** **168** **169** **170** **171** **172** **173** **174** **175** **176** **177** **178** **179** **180** **181** **182** **183** **184** **185** **186** **187** **188** **189** **190** **191** **192** **193** **194** **195** **196** **197** **198** **199** **200** **201** **202** **203** **204** **205** **206** **207** **208** **209** **210** **211** **212** **213** **214** **215** **216** **217** **218** **219** **220** **221** **222** **223** **224** **225** **226** **227** **228** **229** **230** **231** **232** **233** **234** **235** **236** **237** **238** **239** **240** **241** **242** **243** **244** **245** **246** **247** **248** **249** **250** **251** **252** **253** **254** **255** **256** **257** **258** **259** **260** **261** **262** **263** **264** **265** **266** **267** **268** **269** **270** **271** **272** **273** **274** **275** **276** **277** **278** **279** **280** **281** **282** **283** **284** **285** **286** **287** **288** **289** **290** **291** **292** **293** **294** **295** **296** **297** **298** **299** **300** **301** **302** **303** **304** **305** **306** **307** **308** **309** **310** **311** **312** **313** **314** **315** **316** **317** **318** **319** **320** **321** **322** **323** **324** **325** **326** **327** **328** **329** **330** **331** **332** **333** **334** **335** **336** **337** **338** **339** **340** **341** **342** **343** **344** **345** **346** **347** **348** **349** **350** **351** **352** **353** **354** **355** **356** **357** **358** **359** **360** **361** **362** **363** **364** **365** **366** **367** **368** **369** **370** **371** **372** **373** **374** **375** **376** **377** **378** **379** **380** **381** **382** **383** **384** **385** **386** **387** **388** **389** **390** **391** **392** **393** **394** **395** **396** **397** **398** **399** **400** **401** **402** **403** **404** **405** **406** **407** **408** **409** **410** **411** **412** **413** **414** **415** **416** **417** **418** **419** **420** **421** **422** **423** **424** **425** **426** **427** **428** **429** **430** **431** **432** **433** **434** **435** **436** **437** **438** **439** **440** **441** **442** **443** **444** **445** **446** **447** **448** **449** **450** **451** **452** **453** **454** **455** **456** **457** **458** **459** **460** **461** **462** **463** **464** **465** **466** **467** **468** **469** **470** **471** **472** **473** **474** **475** **476** **477** **478** **479** **480** **481** **482** **483** **484** **485** **486** **487** **488** **489** **490** **491** **492** **493** **494** **495** **496** **497** **498** **499** **500** **501** **502** **503** **504** **505** **506** **507** **508** **509** **510** **511** **512** **513** **514** **515** **516** **517** **518** **519** **520** **521** **522** **523** **524** **525** **526** **527** **528** **529** **530** **531** **532** **533** **534** **535** **536** **537** **538** **539** **540** **541** **542** **543** **544** **545** **546** **547** **548** **549** **550** **551** **552** **553** **554** **555** **556** **557** **558** **559** **560** **561** **562** **563** **564** **565** **566** **567** **568** **569** **570** **571** **572** **573** **574** **575** **576** **577** **578** **579** **580** **581** **582** **583** **584** **585** **586** **587** **588** **589** **590** **591** **592** **593** **594** **595** **596** **597** **598** **599** **600** **601** **602** **603** **604** **605** **606** **607** **608** **609** **610** **611** **612** **613** **614** **615** **616** **617** **618** **619** **620** **621** **622** **623** **624** **625** **626** **627** **628** **629** **630** **631** **632** **633** **634** **635** **636** **637** **638** **639** **640** **641** **642** **643** **644** **645** **646** **647** **648** **649** **650** **651** **652** **653** **654** **655** **656** **657** **658** **659** **660** **661** **662** **663** **664** **665** **666** **667** **668** **669** **670** **671** **672** **673** **674** **675** **676** **677** **678** **679** **680** **681** **682** **683** **684** **685** **686** **687** **688** **689** **690** **691** **692** **693** **694** **695** **696** **697** **698** **699** **700** **701** **702** **703** **704** **705** **706** **707** **708** **709** **710** **711** **712** **713** **714** **715** **716** **717** **718** **719** **720** **721** **722** **723** **724** **725** **726** **727** **728** **729** **730** **731** **732** **733** **734** **735** **736** **737** **738** **739** **740** **741** **742** **743** **744** **745** **746** **747** **748** **749** **750** **751** **752** **753** **754** **755** **756** **757** **758** **759** **760** **761** **762** **763** **764** **765** **766** **767** **768** **769** **770** **771** **772** **773** **774** **775** **776** **777** **778** **779** **780** **781** **782** **783** **784** **785** **786** **787** **788** **789** **790** **791** **792** **793** **794** **795** **796** **797** **798** **799** **800** **801** **802** **803** **804** **805** **806** **807** **808** **809** **810** **811** **812** **813** **814** **815** **816** **817** **818** **819** **820** **821** **822** **823** **824** **825** **826** **827** **828** **829** **830** **831** **832** **833** **834** **835** **836** **837** **838** **839** **840** **841** **842** **843** **844** **845** **846** **847** **848** **849** **850** **851** **852** **853** **854** **855** **856** **857** **858** **859** **860** **861** **862** **863** **864** **865** **866** **867** **868** **869** **870** **871** **872** **873** **874** **875** **876** **877** **878** **879** **880** **881** **882** **883** **884** **885** **886** **887** **888** **889** **890** **891** **892** **893** **894** **895** **896** **897** **898** **899** **900** **901** **902** **903** **904** **905** **906** **907** **908** **909** **910** **911** **912** **913** **914** **915** **916** **917** **918** **919** **920** **921** **922** **923** **924** **925** **926** **927** **928** **929** **930** **931** **932** **933** **934** **935** **936** **937** **938** **939** **940** **941** **942** **943** **944** **945** **946** **947** **948** **949** **950** **951** **952** **953** **954** **955** **956** **957** **958** **959** **960** **961** **962** **963** **964** **965** **966** **967** **968** **969** **970** **971** **972** **973** **974** **975** **976** **977** **978** **979** **980** **981** **982** **983** **984** **985** **986** **987** **988** **989** **990** **991** **992** **993** **994** **995** **996** **997** **998** **999** **1000**

Domini, & domum regis, & omnia quae disposuerat in corde suo, ut faceret in domo Domini, & in domo sua, & prosperatus est. ¹² Apparuit autem ei Dominus nocte, & ait: Audiui orationem tuam, & elegi locum istum mihi in domum sacrificij. ¹³ Si clausero caelum, & pluvia non fluxerit, & mandaue- ro & praecepero locusta, ut deuoret terram, & misero pestilentiam in populum meum: ¹⁴ conuersus autem populus meus, super quos inuocatum est nomen meum, deprecatus me fuerit, & exquisierit faciem meam, & egerit poenitentiam a visis suis peccatis: ¹⁵ & ego exaudiam de caelo, & propiti- us ero peccatis eorum, & sanabo terram eorum. ¹⁶ Oculi quoque mei erunt aperti, & aures meae erectae ad orationem eius, qui in loco isto orauerit. ¹⁷ Elegi enim, & sanctificau- locum istum, ut sit nomen meum ibi in sempiternum, & permaneant oculi mei, & cor meum ibi cunctis diebus. ¹⁸ Tu quoque si ambulaueris coram me sicut ambulauit Dauid pater tuus, & feceris iuxta omnia, quae praecepi tibi, & iustitias meas iudicari, seruaeris: ¹⁹ susce- tabo thronum regni tui, sicut pollicitus sum. ²⁰ Dauid patri tuo, dices: Non auferetur de stirpe tua vir, qui sit princeps in Israel. ²¹ Si autem aueris fueritis, & dereliqueris iustitias meas, & praecepta mea, quae proposui vobis, & abeuntes seruiueritis dijs alienis, & ad- raueritis eos, ²² euellam vos de terra mea, quam dedi vobis: & domum hanc, quam sanctificauimus tibi, proiciam a facie mea, & in- eremplum cunctis populis. ²³ Et domus ista erit in prouerbiu vniuersis transeuntibus, & dicent stu- pentes: Quare fecit Dominus sic, terra huic, & domui huic? ²⁴ Respondebuntque: Quia derelique- runt Dominum Deum patrum suorum, qui eduxit eos de Terra Aegypti, & apprehenderunt deos alienos, & adorauerunt eos, & co- luerunt: idcirco venerunt super eos vniuersa haec mala.

CAP. VIII.

Reg. 9. b.

1. Reg. 9. b.

Expletis autem viginti annis postquam aedificauit Salomon

domum Domini & domum suam

2. ciuitates, quas dederat Hiram Salomoni, aedificauit, & habitare ibi fecit filios Israel. ³ Abiit quoque in Emath Suba, & obtinuit eam. ⁴ Et aedificauit Palmiram in deserto, & alias ciuitates muni- tissimas aedificauit in Emath. ⁵ Extruxitque Bethoron superiorem, & Bethoron inferiorem, ciuitates mu- ratas habentes portas & vides, & leras. ⁶ Balaath etiam & omnes vrbes firmissimas, quae fuerunt Sa- lomoni, cunctasque vrbes quadri- garum, & vrbes equitum: omnia quaecumque voluit Salomon atque disposuit, aedificauit in Ierusalem & in Libano, & in vniuersa terra potestatis suae. ⁷ Omnem populum, qui derelictus fuerat de Hethis, & Amorrhais, & Pherezis, & Heutis, & Iebusis, qui non erant de stirpe Israel, & de filiis eorum: & de posteris, quos non interfecerant filij Israel, subiugauit Salomon in tributarios, vsque in diem hanc. ⁸ Porro de filiis Israel non posuit ut seruirent operibus regis: ipsi enim erant viri bellatores, & duces primi, & principes quadri- garum & equitum eius. ⁹ Omnes autem principes exercitus regis Sa- lomoni fuerunt ducenti quinquaginta, qui erudiebant populum. ¹⁰ Filium vero Pharaonis transiulie de Ciuitate David in domum, quam aedificauerat ei. ¹¹ Dixit enim rex: Non habitabit vxor mea in domo David regis Israel, eo quod sanctificata sit: quia ingressa est in- eam arca Domini. ¹² Tunc obtulit Salomon holocausta Domino super altare Domini, quod extruxerat ante porticum, ¹³ ut per singulos dies offerretur in eo iuxta praeceptum Moysi in sabbatis & in ca- lendis, & in festis diebus, ac per annum, id est in sollemnitate azy- morum, & in sollemnitate hebdomadarum, & in sollemnitate taber- naculorum. ¹⁴ Et constituit iuxta dispositionem David patris sui of- ficia sacerdotum in ministris suis: & Leuitas in ordine suo, ut lauda- rent, & ministrarent coram Sacer- dotibus iuxta ritum vniuersiusque diei: & ianitores in diuisionibus suis per portam & portam: sic enim praeceperat David homo Dei. ¹⁵ Nec perueniunt ingressi domum

gis regis tunc Sacerdotes, quàm
Leuitæ ex omnibus, quæ præceperat, & in custodijs thesaurorum.
* Omnes impensas preparatas habuit Salomon ex eo die, quo fundauit domum Domini. & ique in diem, quo perfecit eam. * Tunc abiit Salomon in Asiongaber, & in Ailath ad oram Maris rubri, quæ est in Terra Edom. * Misit autem ei Hiram per manus seruorum suorum naues, & nautas gnaros maris, & abierunt cum seruis Salomonis in Ophir, tuleruntque inde quadringenta quinquaginta talenta auri, & attulerunt ad regem Salomonem.

CAP. IX.

3. Reg. 10.

2. I

Matt. 12. d.

42

Luc. 1. d. 31

Regina quoque Saba, cum audisset famam Salomonis, venit ut tentaret eum in ænigmatibus in Ierusalem, cum magis opibus & camelis, qui portabant aromata, & auri plurimū, gemmasque pretiosas. Cumque venisset ad Salomonem, locuta est ei quæcumque erant in corde suo. * Et exposuit ei Salomon omnia quæ proposuerat: nec quidquam fuit, quod non perspicuum ei fecerit. * Quæ postquam vidit, sapientiam scilicet Salomonis, & domum quàm edificauerat, * necnon & cibaria mensæ eius, & habitacula seruorum, & officia ministrorum eius, & vestimenta eorum, pincernas quoque & vestes eorum, & victimas quas immolabat in domo Domini: non erat præ stupore ultra in ea spiritus. * Dixitque ad regem: Verus est sermo, quem audiveram in terra mea de virtutibus & sapientia tua. * Non credebam narrantibus donec ipsa venissem, & vidissem oculi mei, & probassem vir medietatem sapientiæ tuæ mihi fuisse narratam: vicisti famam virtutibus tuis. * Beati viri tui, & beati serui tui, qui assistunt coram te omni tempore, & audiunt sapientiam tuam. * Sit Dominus Deus tuus benedictus, qui voluit te ordinare super thronum suum, regem Domini Dei tui. Quia diligit Deus Israel, & vult seruare eum in æternum, idcirco posuit te super eum regem, ut facias iudicia atque iustitiam. * Dedit autem regi cen-

tum viginti talenta auri, & aromata multa nimis, & gemmas pretiosissimas: non fuerunt aromata talia ut hæc, quæ dedit regina Saba regi Salomoni. * Sed & serui Hiram cum seruis Salomonis attulerunt auri de Ophir, & ligna thuyinæ, & gemmas pretiosissimas: de quibus fecit rex, de lignis scilicet thuyinis, gradus in domo Domini, & in domo regis, citharas quoque, & psalteria cithoris: numquam visa sunt in Terra Iuda ligna talia. * Rex autem Salomon dedit reginæ Saba cuncta quæ voluit, & quæ postulauit, & multo plura quàm attulerat ad eum: quæ reuerſa, abiit in terram suam cum seruis suis. * Erat autem pondus auri, quod afferebatur Salomoni per singulos annos, sexcenta sexaginta sex talenta auri: * excepta ea summa, quam legati diuersarum gentium, & negotiatores assente conlueuerant, omnesque reges Arabiæ, & Særapæ terrarum, qui comportabant aurum, & argentum Salomoni. * Fecit igitur rex Salomon ducentas hastas aureas de summa sexcentorum aureorum, quæ in singulis hastis expendebantur: * trecenta quoque scuta aurea trecentorum aureorum, quibus tegebantur singula scuta: posuitque ea rex in armamentario, quod erat constitutum nemore. * Fecit quoque rex solum eburneum grande, & vestiuit illud auro mundissimo. * Sex quoque gradus, quibus ascendebatur ad solum, & scabellum aureum, & brachiola duo altrinsecus, & duos leones stantes iuxta brachiola, * sed & alios duodecim leuenculos stantes super sex gradus ex utraque parte: non fuit tale solum in vniuersis regnis. * Omnia quoque vasa conuiuij regis erant aurea, & vasa domus saltus Libani ex auro purissimo. * Argentum enim in diebus illis pro nihilo reputabatur. * Siquidem naues regis ibant in Tharsis cum seruis Hiram, semel in annis tribus: & deferrebant inde aurum & argentum, & ebur, & simias, & pauos. * Magnificatus est igitur Salomon super omnes reges terræ præ diuitijs & gloria. * Omnesque reges terrarum desiderabant videre faciem Salomonis, ut audirent sapientiam, quam

quam dederat Deus in corde eius: & deferebant ei munera, vasa argentea, & aurea, & vestes, & arma, & aromata, equos, & mulos, per singulos annos. * Habuit quoque Salomon quadraginta milia equorum in stabulis, & currum, equumq. duodecim milia, constituitq. eos in vrbibus quadrigarum, & ubi erat rex in Ierusalem. * Exercuit etiam potestatem super cunctos reges a flumine Euphrate vsque ad terram Philistinorum, & vsque ad terminos Aegypti. * Tantumq. copiam praeiuit argenti in Ierusalem quasi lapidum: & cedrorum tantam multitudinem velut sycamororum, quae gignantur in campis: Adducebantur autem ei equi de Aegypto, cunctasq. regionibus. * Reliqua autem operum Salomonis priorum & nouissimorum scripta sunt in verbis Nathan Prophetae, & in libris Ahiaz Silonitis, in visione quoque Addo Videntis, contra Ieroboam filium Nabat. * Regnavit autem Salomon in Ierusalem super omnem Israel quadraginta annis. * Dormiuitq. cum patribus suis, & sepelierunt eum in Ciuitate David: regnavitq. Roboam filius eius pro eo.

C A P. X.

1. Reg. 12. 2.

Profectus est autem Roboam in Sichem: illuc enim cunctus Israel conuenerat vt constituerent eum regem. * Quod cum audisset Ieroboam filius Nabat, qui erat in Aegypto (fugerat quippe illuc ante Salomonem) statim reuersus est. * Vocaueruntq. eum, & venit cum vniverso Israel, & locuti sunt ad Roboam, dicentes: * Pater tuus durissimo iugo nos pressit, tu leuiora impera patre tuo, qui nobis imposuit grauem seruitutem, & paululum de onere subleua, vt seruiamus tibi. * Qui ait: Post tres dies reuertimini ad me. Cumq. abiisset populus, * iniit consilium cum senibus, qui steterant coram patre eius Salomone dum adhuc viueret, dicens: Quid datis consilij vt respondeam populo? * Qui dixerunt ei: Si placueris populo huic, & leniueris eos verbis elementibus, seruient tibi omni tempore. * At ille reliquit consilium.

senum, & cum iuuenibus tractare cepit, qui cum eo nutriti fuerant, & erant in comitatu illius. * Dixitq. ad eos: Quid vobis videtur? vel respondere quid debeo populo huic, qui dixit mihi: Subleua iugum quod imposuit nobis pater tuus? * At illi responderunt vt iuuenes, & nutriti cum eo in delicijs, atque dixerunt: Sic loqueris populo, qui dixit tibi: Pater tuus aggrauauit iugum nostrum, tu subleua: & sic respondebis ei: Minimus digitus meus grossior est lumini patris mei. * Pater meus imposuit vobis graue iugum, & ego maius pondus appona: pater meus cecidit vos flagellis, ego vero cedam vos scorpionibus. * Venit ergo Ieroboam, & vnuerfus populus ad Roboam die tertio, sicut praeceperat eis. * Responditq. rex dura, derelicto consilio seniorum: locutusq. est iuxta iuuenum voluntatem: Pater meus graue vobis imposuit iugum, quod ego grauius faciam: pater meus cecidit vos flagellis, ego vero cedam vos scorpionibus. * Et non acquieuit populi precibus: erat enim voluntas Dei vt compleretur sermo eius, quem locutus fuerat per manum Ahiaz Silonitis ad Ieroboam filium Nabat. * Populus autem vnuerfus rege duriora dicente, sic locutus est ad eum: Non est nobis pars in David, neque hereditas in filio Isai. Reuertere in tabernacula tua Israel, tu autem pascere domum tuam David. Et abiit Israel in tabernacula sua. * Super filios autem Israel, qui habitabant in ciuitatibus Iuda, regnavit Roboam. * Misitq. rex Roboam Aduram, qui praeerat tributis, & lapidauerunt eum filij Israel, & mortuus est: porro rex Roboam currum festinauit ascendere, & fugit in Ierusalem. *ecessitq. Israel a domo David, vtique ad diem hanc.

C A P. XI.

Venit autem Roboam in Ierusalem, & conuocauit vniversam domum Iuda & Beniamin, eorum octoginta milia electorum atque bellantium, vt dimicaret contra Israel, & conuerteret ad regnum suum. * Factusq. est sermo.

11. Reg. 11. c. 29

1. Reg. 12. e.

mo Domini ad Semeiam hominē
Dei, dicens : * Lo uere ad Ro-
boam filium Salomonis regem Iu-
da, & ad vniuersum Israel, qui est
in Iuda & Benjamin : * Hæc dicit
Dominus : Non ascenditis, neque
pugnabitis contra fratres vestros :
reuertatur vnusquisque in domum
suam, quia mea hoc gestum est vo-
luntate. Qui cum audissent sermo-
nem Domini, reuersi sunt, nec
perrexerunt contra Ieroboam.
* Habitauit autem Roboam in Ieru-
salem, & ædificauit ciuitates mu-
ratas in Iuda. * Exiitq. Beth-
lehem, & Etam, & Thecue, * Beth-
sur quoque, & Socho, & Odollā,
* necnon & Geth, & Marefa, &
Ziph, * Ied & Aduram, & Lachis,
& Azeca, * Saraa quoque, & Aia-
lon, & Hebron, quæ erant in Iuda
& Benjamin, ciuitates munitissi-
mas. * Cumq. clausisset eas mu-
ris, posuit in eis principes, cibo-
rumq. horrea, hoc est, olei, & vini.
* Sed & in singulis vibibus fecit
armamentarium scutorum & ha-
stilarum, summavitq. eas summa di-
ligentia, & imperauit super Iudā,
& Benjamin. * Sacerdotes autem
& Leuitæ, qui erant in vniuerso Is-
rael, venerunt ad eum de cunctis
sedibus suis, * relinquentes sub-
urbana, & possessiones suas, & tran-
seuntes ad Iudam, & Ierusalem :
eo quod abiecerat eos Ieroboam,
& posterii eius, ne sacerdotio Do-
mini fungerentur. * Qui consti-
tuit sibi sacerdotes excellorum, &
dæmoniorum, vitulorumq. quos
fecerat. * Sed & de cunctis tribu-
bus Israel, quicumque dederant
eorum suum vt quærerent Dominum
Deum Israel, venerunt in Ierusa-
lem ad immolandum victimas suas
coram Domino Deo patrum suo-
rum. * Et roborauerunt regnum
Iuda, & contumauerunt Roboam
filium Salomonis, per tres annos :
ambulauerunt enim in vijs David
& Salomonis, annis tantum tri-
bus. * Duxit autem Roboam vxo-
rem Mahalah, filiam Ierimoth,
filij David : Abihail quoque filiam
Eliab filij Isai, * quæ peperit ei fi-
lios Ichus, & Somoriam, & Zoom.
* Post hanc quoque accepit Ma-
cha filiam Absalom, quæ peperit
ei Abia, & Ethai, & Ziza, & Sa-
lomith. * Amavit autem Roboam

Maacha filiam Absalom super om-
nes vxores suas, & concubinas :
nam vxores decem & octo duxe-
rat, concubinas autem sexaginta
& genuit viginti octo filios, & sex-
aginta filias. * Constituit vero in
capite, Abiam filium Maacha du-
cem super omnes fratres suos : ip-
sum enim regem facere cogitabat,
* quia sapientior fuit, & potentior
super omnes filios eius, & in cun-
ctis finibus Iudæ, & Benjamin, &
in vniuersis ciuitatibus muratis :
præbuitq. eis escas plurimas, &
multas petiuit vxores.

CAP. XII.

C Vmque roboratum fuisset re-
gnum Roboam & confortat-
um, dereliquit legem Domini, &
omnis Israel cum eo. * Anno au-
tem quinto regni Roboam, ascen-
dit Sefac rex Aegypti in Ierusalem
(quia peccauerant Domino) cum
mille ducentis curribus, & sexagin-
ta millibus equitum : nec erat nu-
merus vulgi quod venerat cum eo
ex Aegypto, Libyes scilicet, & Troi-
glodytæ, & Aethiopes. * Cepitq.
ciuitates munitissimas in Iuda, &
venit vsque in Ierusalem. * Seme-
ias autem propheta ingressus est
ad Roboam, & principes Iudæ,
qui congregati fuerant in Ierusa-
lem, fugientes Sefac, dixitq. ad
eos : Hæc dicit Dominus : Vos re-
liquistis me, & ego reliqui vos in
manu Sefac. * Consternatiq. prin-
cipes Israel & rex dixerunt : Iustus
est Dominus. * Cumq. vidisset
Dominus, quod humiliati essent,
factus est sermo Domini ad Se-
meiam, dicens : Quia humiliati
sunt, non disperdam eos, daboq.
eis pauxillum auxilij, & non stil-
labit furor meus super Ierusalem
per manum Sefac. * Verumtamen
seruiet ei, vt sciant distantiam
seruitutis mex, & seruitutis regni
terrarum. * Recessit itaque Sefac
rex Aegypti ab Ierusalem, sublati
thesaurus domus Domini, & do-
mus regis, omniaq. secum tulit, &
clypeos aureos, quos fecerat Salo-
mon, * pro quibus fecit rex aneos,
& tradidit illos principibus leuiti-
orum, qui custodiebant vestibuli
palatii. * Cumq. introiret rex
domum Domini, veniebant scu-
latij,

tarij, & tollebant eos, iterumq. referebant eos ad armamentarium suum. * Verumtamen quia humiliati sunt, auersa est ab eis ira Domini, nec deleti sunt penitus: siquidem & in Iuda inuenta sunt opera bona. * Confortatus est ergo rex Roboam in Ierusalem, atque regnavit: quadraginta autem & vnius anni erat cum regnare coepisset, & decem & septem annis regnavit in Ierusalem, vrbe quam elegit Dominus, vt confirmaret nomen suum ibi, de cunctis tribubus Israel: nomen autem matris eius Naama Ammanitis. * Fecit autem malum, & non prae paravit cor suum vt quareret Dominum. * Opera vero Roboam prima & nouissima scripta sunt in Libris Seneciae prophetae, & Addo Videntis, & diligenter exposita: pugnaveruntq. aduersum se Roboam, & Ieroboam cunctis diebus. * Et dormiuit Roboam cum patribus suis, sepultusque est in Ciuitate Dauid. Et regnavit Abia filius eius pro eo.

C A P. XIII.

Anno octauodecimo regis Ieroboam, regnavit Abia super Iudam. * Tribus annis regnavit in Ierusalem, nomenq. matris eius Michaa, filia Vriel de Gabaa: & erat bellum inter Abiam & Ieroboam. * Cumq. inijsset Abia certamen, & haberet bellicosissimos viros, & electorum quadringenta milia: Ieroboam instruxit contra aciem octingenta millia virorum, qui & ipsi electi erant, & ad bella fortissimi. * Stetit ergo Abia super montem Semeron, qui erat in Ephraim, & ait: Audi Ieroboam, & omnis Israel. * Num ignoratis quod Dominus Deus Israel dederit regnum Dauid super Israel in sempiternum, ipsi & filijs eius in pacem salis? * Et surrexit Ieroboam filius Nabat, servus Salomonis filij Dauid: & rebellavit contra dominum suum. * Congregatiq. sunt ad eum viri vanissimi, & filij Belial: & praevaluerunt contra Roboam filium Salomonis: porro Roboam erat rudis, & corde pauido, nec potuit resistere eis. * Nunc ergo vos dicitis quod resistere possitis regno Domini, quod

possidet per filios Dauid, habetisq. grandem populi multitudinem, atque vitulos aureos, quos fecit vobis Ieroboam in deos. * Et eiecistis Sacerdotes Domini, filios Aaron, atque Levitas: & fecistis vobis Sacerdotes sicut omnes populi terrarum: quicumque venerit, & initiauerit manum suam in tauro de bobus, & in arietibus septem, sit sacerdos eorum, qui non sunt dii. * Noster autem Dominus, Deus est, quem non relinquitur, Sacerdotesq. ministrant Domino de filijs Aaron, & Levitae sunt in ordine suo: * Holocausta quoque offerunt Domino per singulos dies mane & vespere, & thymiana iuxta legis praecepta confectum, & proponuntur panes in mensa mundissima, estq. apud nos candelabrum aureum, & lucernae eius, vt accendatur semper ad vesperam: nos quippe custodimus praecepta Domini Dei nostri, quae vos reliquistis. * Ergo in exercitu nostro dux Deus est, & Sacerdotes eius, qui clangunt tubis, & resonant contra vos: filij Israel nolite pugnare contra Dominum Deum patrum vestrorum, quia non vobis expedit. * Hae illo loquente, Ieroboam retro moliebatur insidias. Cumq. ex aduerso hostium staret, ignorantem Iudam suo ambiebat exercitu. * Respicensq. Iudas vidit instare bellum ex aduerso & post tergum, & clamavit ad Dominum: ac Sacerdotes tubis canere coeperunt. * Omnesq. viri Iuda vociferati sunt: & ecce illis clamantibus, petterunt Deus Ieroboam, & omnem Israel qui stabat ex aduerso Abia & Iudae. * Egeruntq. filij Israel Iudam, & tradidit eos Deus in manu eorum. * Percussit ergo eos Abia, & populus eius plaga magna: & corruerunt vulnerati ex Israel quingenta milia virorum foris. * Humiliatiq. sunt filij Israel in tempore illo, & vehementissime confortati filij Iuda eo quod sperassent in Domino Deo patrum suorum. * Persecutus est autem Abia fugientem Ieroboam, & cepit ciuitates eius, Bethel & filias eius, & Iefana cum filiabus suis, Ephraim quoque & filias eius: nec valuit ultra resistere Ieroboam.

1. Reg. 15.
f. 21

1. Reg. 15.
a. 2

1. Reg. 15.
a. 7

1. Reg. 15.
a. 26

1. Reg. 12.
g. 11

boam indiebus Abia : quem percussit Dominus, & mortuus est.
 * Igitur Abia, confortato imperio suo, accepit uxores quattuordecim : procreauitq. viginti duos filios, & sedecim filias. * Reliqua autem sermonum Abia, viarumq. & operum eius, scripta sunt diligentissime in Libro Addo Prophetarum.

CAP. XIII.

1. Reg. 15. b. 8 **D**ormiuit autem Abia cum patribus suis, & sepelierunt eum in Ciuitate Dauid : regnauitq. Asa filius eius pro eo, in cuius diebus quieuit terra annis decem. * Fecit autem Asa quod bonum & placitum erat in conspectu Dei sui, & subuertit altaria peregrini cultus, & excelsa, & confregit statuas, lucosq. succidit : & praecepit Iuda vt quærerent Dominum Deum patrum suorum, & faceret legem, & vniuersa mandata : * & abstulit de cunctis vrbibus Iuda aras, & fana, & regnauit in pace. * Aedificauit quoque vrbes munitas in Iuda, quia quietus erat, & nulla temporibus eius bella surrexerant, pacem Domino largiente. * Dixit autem Iuda : Aedificemus ciuitates istas, & vallemus muris, & roboremus turribus, & portis, & feris, donec a bellis quieti sunt omnia, eo quod querierimus Dominum Deum patrum nostrorum, & desint nobis pacem per gyrum. Aedificauerunt igitur, & nullum in extruendo impedimentum fuit. * Habuit autem Asa in exercitu suo portantium scuta & hastas de Iuda trecenta millia, de Benjamin vero scutatorum & sagittatorum ducenta octoginta millia, omnes isti viri fortissimi. * Egredius est autem contra eos Zaza Aethiops cum exercitu suo, decies centena millia, & curribus trecentis : & venit vsque Marefa. * Porro Asa perrexit obuiam ei, & instruxit aciem ad bellum in Valle Sephata, quae est iuxta Marefa : & inuocauit Dominum Deum, & ait : Domine non est apud te vlla distantia vtrum in paucis auxiliaris, an in pluribus : adiua nos Domine Deus noster : in te enim,

& in tuo nomine habentes fiduciam venimus contra hanc multitudinem. Domine, Deus noster tu es, non praeualeat contra te homo. * Exterriti itaque Dominum Aethiopes coram Asa & Iuda : fugeruntq. Aethiopes. * Et persecutus est eos Asa, & populus, qui cum eo erat, vsque Gerara : & murrunt Aethiopes vsque ad interuentionem, quia Domino cidente cōtriti sunt, & exercitu illius praehante. Tulerunt ergo spolia multa, & percusserunt ciuitates omnes per circuitum Gerara : grandis quippe cunctos terror inuasoratus : & diripuerunt vrbes, & multam praedam alportauerunt. * Sed & caulas ouium destituentes, tulerunt pecorum infinitam multitudinem, & camelorum : reuerliq. sunt in Ierusalem.

CAP. XV.

1 **A**zarias autem filius Oded, factus est in se ipiritu Dei, & egredius est in occursum Asa, & dixit ei : Audite me Asa, & omnis Iuda & Benjamin : Dominus vobiscum, quia fuistis cum eo. Si querieritis eum, inuenietis : si autem dereliqueritis eum, derelinquet vos. * Transibunt autem multi dies in Israel absque Deo vero, & absque sacerdote doctore, & absque lege. * Cumq. reuerli fuerint in angustia sua ad Dominum Deum Israel, & querierint eum, reperiatur eum. * In tempore illo non erit pax egredienti & ingredienti, sed terrores vndique in cunctis habitatoribus terrarum. * Pugnabit enim gens contra gentem, & ciuitas contra ciuitatem, quia Dominus conturbabit eos in omni angustia. * Vos ergo confortamini, & non dissoluantur manus vestrae : erit enim merces operis vestri. * Quod cum audisset Asa verba scilicet, & prophetiam Azariae filij Oded prophetae, confortatus est, & abstulit idola de omni terra Iuda, & de Benjamin, & ex vrbibus, quas ceperat, montis Ephraim, & dedicauit altare Domini quod erat ante porticum Domini. * Congregauitq. vniuersum Iudam & Beniamin, & aduenas cum eis de Ephraim, &

de Manasse, & de Simeon: plures enim ad eum confugerant ex Israel, & videntes quod Dominus Deus illius esset cum eo. * Cumq. venissent in Ierusalem mense tertio, anno decimo quinto regni Asa, * immolauerunt Domino in die illa de manubijs, & prada, quam adduxerant, boues septingentos, & arietes septem millia. * Et intrauit ex more ad corroborandum foedus vt quærerent Dominum Deum patrum suorum in toto corde, & in tota anima sua. * Si quis autem, inquit, non quæsierit Dominum Deum Israel, moriatur, a minimo vsque ad maximum, a viro vsque ad mulierem. * Iuraueruntq. Domino voce magna in iubilo, & in clangore tubæ, & in sonitu buccinarum * omnes qui erant in Iuda cum execratione: in omni enim corde suo iurauerunt, & in tota voluntate quæsierunt eum, & inuenerunt: præstititq. eis Dominus requiem per circuitum. * Sed & Maachani matrem Asa regis ex augusto deposuit imperio, eo quod fecisset in loco simulacrum Priapi: quod omne contriuit, & in frustra comminuens combussit in Torrente cedron: * Excelsa autem derelicta sunt in Israel: attamen cor Asa erat perfectum cunctis diebus eius. * Ea q. quæ voverat pater suus, & ipse, intulit in domum Domini, argentum, & aurum, vasorumq. diuersarum suppellestem. * Bellum vero non fuit vsque ad trigelimum quintum annum regni Asa.

C A P. XVI.

Anno autem trigelimo sexto regni eius, ascendit Baasa rex Israel in Iudam, & muro circumdabat Rama, vt nullus tunc posset egredi & ingredi de regno Asa. * Protulit ergo Asa argentum & aurum de thesauris domus Domini, & de thesauris regis, misitq. ad Benadad regem Syriæ, qui habitabat in Damasco, dicens: * Foedus inter me & te est, pater quoque meus & pater tuus habuere concordiam: quam ob rem misi tibi argentum & aurum, vt rupto foedere, quod habes cum Baasa rege Israel, facias eum a me

4 recedere. * Quo comperto, Benadad milit principes exercituum suorum ad vrbes Israel: qui perculserunt Ahion, & Dan, & Abel-maim, & vniuersas vrbes Nephthali muratas. * Quod cum audisset Baasa desijt adificare Rama, & intermisit opus suum. * Porro Asa rex assumpsit vniuersum Iudam, & tulit lapides de Rama, & ligna quæ adificationi præparauerat Baasa, adificauitq. ex eis Gabaa, & Maspha. * In tempore illo venit Hanani propheta ad Asa regem Iuda, & dixit ei: Quia habuisti fiduciam in rege Syriæ, & non in Domino Deo tuo, ideoque euasisti Syriæ regis exercitus de manu tua. * Nōne Æthiopes, & Lybies multo plures erant quadrigis, & equibus, & multitudine nimia: quos, cum Domino credidisses, tradidit in manu tua? * Oculi enim Domini contemplantur vniuersam terram, & præbent fortitudinem his, qui corde perfecto credunt in eum. Stulte igitur egisti, & propter hoc ex præsenti tempore aduersum te bella confluent. * Iratusq. Asa aduersus videntem, iussit eum mitti in aeruum: valde quippe super hoc fuerat indignatus: & interfecit de populo in tempore illo plurimos. * Opera autem Asa prima & nouissima scripta sunt in Libro regum Iuda & Israel. * Aggravauit etiam Asa anno trigelimo nono regni sui, dolore pedum vehementissimo, & nec in infirmitate sua quæsiuit Dominum, sed magis in medicorum arte confusus est. * Dormiuitq. cum patribus suis: & mortuus est anno quadragesimo primo regni sui. * Et sepelierunt eum in sepulchro suo quod foderat sibi in Ciuitate Dauid: posueruntq. eum super lectum suum, plenum aromatis & vnguentis meretricijs, quæ erant pigmentariorum arte confecta, & combusserunt super eum ambitione nimia.

C A P. XVII.

IRēgnauit autem Iosaphat filius eius pro eo, & inualuit contra Israel. * Constituitq. ministerium

istum numeros in cunctis vrbibus Iuda, quæ erant vallata muris. Præsidiaq. disposuit in terra Iuda, & in ciuitatibus Ephraim, quas ceperat Asa pater eius. * Et fuit Dominus cum Iosaphath, quia ambulauit in vijs Dauid patris sui primis: & non sperauit in Baalim, * sed in Deo patris sui, & petrexit in præceptis illius & non iuxta peccata Israel. * Confirmauitq. Dominus regnum in manu eius, & dedit omnis Iuda munera Iosaphat: factæq. sunt ei infinitæ diuitiæ, & multa gloria. * Cumq. sumpsisset cor eius audaciam propter vias Domini, etiam excelsa & lucos de Iuda abstrulit. * Tertio autem anno regni sui misit de principibus suis Benhail, & Obadiam, & Zachariam, & Nathanael, & Michæam vt docerent in ciuitatibus Iuda: * & cum eis Leuitas Semeiam, & Nathaniam, & Zabadiam, Asael quoque. & Semiramoth & Ionathan, Adonijah, & Thobiam, & Thobadoniam, Leuitas, & cum eis Elisama, & Ioran Sacerdotes, * docebantq. populum in Iuda, habentes librum legis Domini, & circuibant cunctas vrbes Iuda, atque erudebant populum. * Itaque factus est pauper Domini super omnia regna terrarum, quæ erant per gyrum Iuda, nec audebant phillare contra Iosaphat. * Sed & Philisthiæ Iosaphat munera deferrebant, & vestigal argenti, Arabes quoque adducebant pecora, arietum septem millia septingenta, & hircorum totidem. * Creuit ergo Iosaphat, & magnificatus est vsque in sublime: atque ædificauit in Iuda domos ad instar turrium, vrbesq. muratas. * Et multa opera parauit in vrbibus Iuda: viri quoque bellicatores, & robusti erant in Ierusalem, * quorum iste numerus per domos atque familias singulorū: In Iuda principes exercitus, Ednas dux, & cum eo robustissimi viri trecenta millia. * Post hunc Iohanan princeps, & cum eo ducenta octoginta millia. * Post istum quoque Anasias filius Zechi, consecratus Domino, & cum eo ducenta millia virorum fortium. * Hunc sequebatur robustus ad prælia Eliada, & cum eo

tenentium arcum & clypeum ducenta millia. * Post istum etiam Iozabad, & cum eo centum octoginta millia expeditorum militū. * Hi omnes erant ad manum regis, exceptis alijs, quos posuerat in vrbibus muratis, in vniuerso Iuda.

CAP. XVIII.

Fuit ergo Iosaphat diues & inclytus multum, & affinitate coniunctus est Achab. * Descenditq. post annos ad eum in Samariam: ad cuius aduentum mactauit Achab arietes, & boues plurimos ipsi, & populo qui venerat cum eo: persuasitq. illi vt ascenderet in Ramoth Galaad. * Dixitq. Achab rex Israel ad Iosaphat regem Iuda: Veni mecum in Ramoth Galaad. Cui ille respondit: Vt ego, & tu: sicut populus tuus, sic & populus meus: tecumq. erimus in bello. * Dixitq. Iosaphat ad regem Israel: Consule obsecro impræsentiarum sermonem Domini. * Congregauit igitur rex Israel prophetarum quadringentos viros, & dixit ad eos: In Ramoth Galaad ad bellandum ire debemus an quiescere? At illi, Ascende, inquit, & tradet Deus in manu regis. * Dixitq. Iosaphat: Numquid non est hic propheta Domini, vt ab illo etiam requiramus? * Et ait rex Israel ad Iosaphat: Est vir vnus, a quo possumus querere Domini voluntatem: sed ego odi eum, quia non prophetauit mihi bonum, sed malum omni tempore: est autem Michæas filius Iemla. Dixitq. Iosaphat: Ne loquaris rex hoc modo. * Vocauit ergo rex Israel vnum de eunuchis, & dixit ei: Voca cito Michaam filium Iemla. * Porro rex Israel, & Iosaphat rex Iuda vterque sedebant in solio suo, vestiti cultu regio: sedebant autem in area iuxta portam Samariam, omnesq. prophetae vaticinabantur coram eis. * Sedecias vero filius Chanaana fecit sibi cornua ferrea, & ait: Hæc dicit Dominus: His ventilabis Syriam, donec conteras eam. * Omnesq. prophetae similiter prophetabant, atque dicebant: Ascende in Ramoth Galaad, & prosperaberis, & tradet eos Do-

minus in manu regis. * Nuncius 12
autem, qui ierat ad vocandum
Michzam, ait illi: En verba om-
nium prophetarum vno ore bona
regi annuntiant: quæso ergo te vt
& sermo tuus ab eis non dissen-
tiat, loquarisq. prospera. * Cui re-
spondit Michzas: Viuit Dominus,
quia quodcumque dixerit mihi
Deus meus, hoc loquar. * Venit er-
go ad regē. Cui rex ait: Michza,
ire debemus in Ramoth Galaad
ad bellandum, an quiescere? Cui
ille respondit: Ascendite: cuncta
enim prospera euenient, & tra-
dentur hostes in manus vestras.
* Dixitq. rex: Iterum, atque
iterum te adiuro, vt mihi non lo-
quaris, nisi quod verum est in no-
mine Domini. * At ille ait: Vi-
di vniersum Israel dispersum in
montibus, sicut oves absque pa-
store: & dixit Dominus: Non ha-
bēt isti dominos: reuertatur vnus-
quisque in domum suam in pace.
* Et ait rex Israel ad Iosaphat: 17
Nonne dixi tibi, quodd non pro-
phetaret iste mihi quidquam bo-
ni, sed ea, quæ mala sunt? * At 18
ille, Idcirco, ait, audite verbum
Domini: Vidi Dominum sedentē
in solio suo, & omnem exercitum
caeli assistentem ei a dextris & a si-
nistris. * Et dixit Dominus: Quis
decipiet Achab regem Israel vt as-
cendat & cornut in Ramoth Ga-
laad? Cumq. diceret vnus hoc mo-
do, & alter alio: * processit spiri-
tus, & stetit coram Domino, &
ait: Ego decipiam eum. Cui Do-
minus, In quo, inquit, decipias?
* At ille respondit: Egrediar, &
ero spiritus mendax in ore omniū
prophetarum eius. Dixitq. Domi-
nus: Decipies, & præualebis: egre-
dere, & fac ita. * Nunc igitur, ecce
Dominus dedit spiritum mendaci-
eij in ore omnium prophetarum
tuorum, & Dominus locutus est
de te mala. * Accessit autem Sede-
cias filius Chanaana, & percussit
Michzæ maxillam, & ait: Per quā
viam transiuit Spiritus Domini a
me, vt loqueretur tibi? * Dixitq. 24
Michzas: Tu ipse videbis in die
illo, quando ingressus fueris cubi-
culum de cubiculo vt abscondaris.
* Præcepit autem rex Israel, dicē:
Tollite Michzam, & ducite eum
ad Amon principem ciuitatis, &

ad Ioas filium Amalech. * Et di-
ceris: Hæc dicit rex: Mittite hunc
in carcerem, & date ei panis mo-
dicum, & aquæ pauillum, donec
reuertar in pace. * Dixitq. Mi-
chzas: Si reuerfus fueris in pace,
non est locutus Dominus in me.
Et ait: Audite omnes populi. * Igi-
tur ascenderunt rex Israel, & Iosa-
phat rex Iuda in Ramoth Galaad.
Dixitq. rex Israel ad Iosaphat:
Murabo habitum, & sic ad pugna
vadam, tu autem induere vestibus
tuis. Mutatoq. rex Israel habitu,
venit ad bellum. * Rex autem
Syriz præceperat ducibus equita-
tus sui, dicens: Ne pugnetis con-
tra minimum, aut contra maxi-
mum, nisi contra solum regem Is-
rael. * Itaque cum vidissent prin-
cipes equitatus Iosaphat, dixerunt:
Rex Israel est iste. Et circumde-
derunt eum dimicantes: at ille
clamauit ad Dominum, & auxi-
liatus est ei, atque auertit eos ab il-
lo. * Cum enim vidissent duces
equitatus, quodd non esset rex Is-
rael, reliquerunt eum. * Accidit
autem vt vnus e populo sagittam
in incertum iaceret, & percuteret
regem Israel inter ceruicem & sca-
pulas, at ille aurigæ suo ait: Con-
uertere manum tuam, & educ me
de acie, quia vulneratus sum. * Et
finita est pugna in die illo: porro
rex Israel stabat in curru suo con-
tra Syros vsque ad vesperam, &
mortuus est occidente sole.

C A P. XIX.

Reuersus est autem Iosaphat
rex Iuda in domum suam.
2 pacifice in Ierusalem. * Cui occur-
rit Iehu filius Hanani Videns, &
ait ad eum: Impio præbes auxi-
lium, & his qui oderunt Dominū
amicitia iungeris, & idcirco iram
quidem Domini merebaris: * sed
bona opera inuenta sunt in te,
eo quodd abstuleris lucos de terra
Iuda, & præparaueris cor tuum vt
requireres Dominum Deum pa-
trum tuorum. * Habitauit ergo Iosa-
phat in Ierusalem: rursusq. e-
gressus est ad populum de Bersa-
bee vsque ad montem Ephraim, &
reuocauit eos ad Dominum Deū
patrum suorum. * Constituitq. iu-
dices tertz in cunctis ciuitatibus
Iuda

Iuda munitis per singula loca, & præcipiens iudicibus, Videte, ait, quid faciatis: non enim hominis exercetis iudicium, sed Domini: & quodcumque iudicaueritis, in vos redundabit. * Sit timor Domini vobiscum, & cum diligentia cuncta facite: non est enim apud Dominum Deum nostrum iniquitas, nec personarum acceptio, nec cupido munerum. * In Ierusalem quoque constituit Iosaphat Leuitas, & Sacerdotes, & Principes familiarum ex Israel, ut iudicium & causam Domini iudicarent habitatoribus eius. * Præcepitq. eis, dicens: Sic agetis in timore Domini fideliter & corde perfecto. * Omnem causam, quæ venerit ad vos fratrum vestrorum, qui habitant in urbibus suis inter cognationem & cognationem, ubicumque questio est de lege, de mandato, de ceremoniis, de iustificationibus: ostendite eis, ut non peccent in Dominum, & ne veniat ira super vos & super fratres vestros: sic ergo agentes non peccabitis. * Amarius autem sacerdos & pontifex vester, in his, quæ ad Deum pertinent, præsidebit: porro Zabadias filius Ismahel, qui est dux in domo Iuda, super ea opera erit, quæ ad regis officium pertinent: habetisq. magistros Leuitas coram vobis, confortamini, & agite diligenter, & erit Dominus vobiscum in bonis.

CAP. XX.

Post hæc congregati sunt filij Moab, & filij Ammon, & cum eis de Ammonitis ad Iosaphat ut pugnant contra eum. * Veneruntq. nuntij, & indicauerunt Iosaphat, dicientes: Venit contra te multitudo magna de his locis, quæ trans mare sunt, & de Syria, & ecce consistunt in Asalontha mar, quæ est Engaddi. * Iosaphat autem timore perterritus, totum se contulit ad rogandum Dominum, & prædicauit ieiunium vniuerso Iuda. * Congregatusq. est Iudas ad deprecandum Dominum: sed & omnes de urbibus suis venerunt ad obsecrandum eum. * Cumq. steteret Iosaphat in medio castrorum Iuda, & Ierusalem,

in domo Domini ante atrium nouum, ait: * Domine Deus patrum nostrorum, tu es Deus in celo, & dominaris cunctis regnis Gentium, in manu tua est fortitudo & potentia, nec quisquam tibi potest resistere. * Nunc tu Deus nolite interficere omnes habitatores terræ huius coram populo tuo Israel, & dedisti eam semini Abraham amici tui in sempiternum? * Habituaueruntq. in ea, & extruxerunt in illa sanctuarium nomini tuo, dicientes: * Si iruerint super nos mala, gladius iudicii, pestilentia, & fames, stabimus coram domo hac in conspectu tuo, in qua inuocatum est nomen tuum: & clamabimus ad te in tribulationibus nostris, & exaudies, saluosq. facies. * Nunc igitur ecce filij Ammon, & Moab, & mons Seir, per quos non cessasti Israel ut transiret quando egrediebantur de Aegypto, sed declinauerunt ab eis, & non interfecerunt illos: * econtrario agunt, & nituntur eijcere nos de possessione, quam tradidisti nobis. * Deus nolite, ergo non iudicabis eos! In nobis quidem non est tanta fortitudo, ut possimus huic multitudini resistere, quæ iruit super nos. Sed cum ignoremus quid agere debeamus, hoc solum habemus residui, ut oculos nostros dirigamus ad te. * Omnis vero Iuda itabat coram Domino cum paruulis, & vxoribus, & liberis suis. * Erat autem Iahaziel filius Zacharia, filij Banaia, filij Iehiel, filij Mathania, Leuites de filiis Asaph, super quæ factus est Spiritus Domini in medio turba, & ait: Attendite omnis Iuda, & qui habitatis Ierusalem, & tu rex Iosaphat: Hæc dicit Dominus vobis: Nolite timere, nec paueatis hanc multitudinem: non est enim vestra pugna, sed Dei. * Cras descenditis contra eos: ascensuri enim sunt per clium nomine Sis, & inuenietis illos in summitate torréris, qui est contra solitudinem Ieruel. * Non eritis vos qui dimicabitis, sed tantummodo confidenter state, & videbitis auxilium Domini super vos, o Iuda, & Ierusalem: nolite timere, nec paueatis: cras egrediemini contra eos, & Dominus erit vobiscum.

* Iosaphat ergo, & Iuda, & omnes 18
habitatores Ierusalem ceciderunt
prout in terram coram Domino, &
adorauerunt eum. * Porro Leuitz 19
de filiis Caath, & de filiis Core
laudabāt Dominum Deum Israel
voce magna, in exēctum. * Cumq. 20
mane surrexissent, egressi sunt per
desertum Thecue : profectisq. eis,
stans Iosaphat in medio eorum, di-
xit: Audite me viri Iuda, & omnes
habitatores Ierusalem : credite in
Domino Deo vestro, & securi cri-
tis: credite prophetis eius, & cun-
cta euenient prospera. * Deditq. 21
consilium populo, & statuit can-
tores Domini, vt laudarent eum
in turnis suis, & antecederēt exer-
citiū, ac voce consona dicerent:
1 Confitemini Domino, quoniam
in æternum misericordia eius.
* Cumq. coepissent laudes canere, 22
venit Dominus insidias eorum in
semetipsos, filiorum scilicet Am-
mon, & Moab, & montis Seir, qui
egressi fuerant vt pugnarent con-
tra Iudam, & percussi sunt. * Nā- 23
que filij Ammon, & Moab con-
surrexerunt aduersum habitatores
montis Seir, vt interficerent & de-
lerent eos: cumq. hoc opere per-
petrassent, etiā in semetipsos ver-
si, mutuis concidere vuneribus.
* Porro Iuda cum venisset ad spe- 24
culam, quæ respicit solitudinem,
vidit procul omnem late regionē
plena cadaveribus, nec superesse
quēquam, qui necē potuisset eua-
dere. * Venit ergo Iosaphat, & om- 25
nis populus cum eo ad detrahē-
da spolia mortuorum: inuene-
runtq. inter cadauera variam su-
speltibilem, vestes quoque, & vasa
pretiosissima, & diripiuerunt ita vt
omnia portare non possent, nec
per tres dies spolia auferre præ
præ magnitudine. * Die autem 26
quarto congregati sunt in Valle
benedictionis, vt in præsentem diem.
* Reuersusq. est omnis vir Iuda, 27
& habitatores Ierusalem, & Iosa-
phat ante eos in Ierusalem cum
lætitia magna, eo quod dedisset
eis Dominus gaudium de inimi-
cis suis. * Ingressiq. sunt in Ie-
rusalem cum psalterijs, & citha-
ris, & tubis in domum Domini.

* Irruit autem pavor Domini su- 29
per vniuersa regna terrarum cum
audissent quod pugnasset Domi-
nus contra inimicos Israel. * Quie- 30
uitq. regnum Iosaphat, & præbuit
ei Deus pacem per circuitum.
* Regnavit igitur Iosaphat super 31
Iudam, & erat triginta quinque
annorum cum regnare coepisset:
viginti autem & quinque annis
regnavit in Ierusalem, & nomen 32
matris eius Azuba filia Selhij. * Et
ambulavit in via patris sui Asa,
nec declinavit ab ea, faciens quæ
placita erant coram Domino. * Ve- 33
runtamen excelsa non abstulit, &
adhuc populus non direxerat cor
suum ad Dominum Deum pa-
trum suorum. * Reliquia autem 34
gestorum Iosaphat priorum &
nouissimorum scripta sunt in ver-
bis Iehu filij Hanani, quæ diges-
sit in Libros regum Israel. * Post 35
hæc inijt amicitias Iosaphat rex Iu-
da cum Ochozia rege Israel, cuius
opera fuerunt impiissima. * Et 36
particeps fuit vt faceret naues,
quæ irent in Tharsis: feceruntq.
37 classem in Asiongaber. * Prophe-
tauit autem Eliezer filius Dodai
de Marefa ad Iosaphat, dicens:
Quia habuisti fœdus cum Ocho-
zia, percussit Dominus opera tua,
contritzq. sunt naues, nec potue-
runt ire in Tharsis.

CAP. XXI.

I Ormivit autem Iosaphat cum 1. Reg. 22. g
A patribus suis, & sepultus est
cum eis in Civitate David: re-
gnauitq. Ioram filius eius pro
2 eo. * Qui habuit fratres filios Iosa-
phat; Azanam, & Iahiel, &
Zachariam, & Azariam, & Mi-
chael, & Saphariam, omnes hi, fi-
3 lii Iosaphat regis Iuda. * Deditq.
eis pater suus multa munera ar-
genti, & auri, & pensionationes,
cum ciuitatibus munitissimis in
Iuda: regnum autem tradidit Ior-
am, eo quod esset primogenitus.
4 * Surrexit ergo Ioram super re-
gnum patris sui: cumq. se confir-
masset, occidit omnes fratres suos
gladio, & quosdam de principibus
5 Israel. * Trigintaduorum anno-
6 rum erat Ioram cum regnare co-
episset: & octo annis regnavit in
Ierusalem. * Ambulauitq. in vijs
regum

regum Israel, sicut egerat domus
Achab: filia quippe Achab erat
uxor eius, & fecit malum in con-
spectu Domini. * Noluit autem
Dominus disperdere domum Da-
uid propter pactum, quod inierat
cum eo: & quia promiserat ut da-
ret ei lucernam, & filijs eius om-
ni tempore. * In diebus illis re-
bellauit Edom, ne esset subditus
Iuda, & contulit sibi regem. *
Cumq. transisset Ioram cum
principibus suis, & cuncto equi-
tatu, qui erat fecum, surrexit in-
ošte, & percussit Edom qui se
circumdederat, & omnes duces equi-
tatus eius. * Attamen rebellauit
Edom, ne esset sub ditione Iuda
vsque ad hanc diem: eo tempore
& Lobna recessit ne esset sub ma-
nu illius. Dereliquerat enim Do-
minum Deum patrum suorum: *
insuper & excelsa fabricatus est
in vrribus Iuda, & fornicari fecit
habitatores Ierusalem, & præuari-
cari Iudam. * Allate sunt autem
ei litteræ ab Elia propheta, in qui-
bus scriptum erat: Hæc dicit Do-
minus Deus David patris tui:
Quoniam non ambulasti in vijs
Iosaphat patris tui, & in vijs Afa
regis Iuda, * sed incessisti perire
regum Israel, & fornicari fecisti
Iudam, & habitatores Ierusalem,
imitatus fornicationem domus
Achab, insuper & fratres tuos do-
mum patris tui, meliores te occi-
disti: * ecce Dominus percussit te
plaga magna cum populo tuo, &
filijs, & vxoribus tuis, vniuersaq.
substantia tua. * tu autem agro-
tabis pessimo languore vtri tu,
donec egrediantur vitalia tua pau-
latim per singulos dies. * Sulcita
ergo Dominus contra Ioram
spiritum Philistinorum, & Ara-
bum, qui confines sunt Athiopis-
bus. * & ascenderunt in Terram
Iuda, & vastauerunt eam, diripe-
runtq. cunctam substantiam, que
inuenta est in domo regis, insuper
& filios eius, & vxores: nec re-
manfit ei filius, nisi Ioachaz: qui
minimus natu erat. * Et super
hæc omnia percussit eum Domi-
nus alui languore insanabili.
* Cumq. dici succederet dies, &
temporum spatia voluerentur,
duorum annorum expletus est cir-
culus: & sic longa consumptus ta-

be, ita ut egeret etiam viscera
sua, languore pariter, & vita ca-
ruit. Mortuusq. est in infirmitate
pessima, & non fecit ei populus
secundum morem combustionis,
exequias, sicut fecerat maioribus
eius. * Trigintaduorum annorum
fuit, cum regnare cepisset, & octo
annis regnavit in Ierusalem. Am-
bulavitq. non recte, & sepelie-
runt eum in Civitate David: ve-
rumtamen non in sepulchro re-
gum.

CAP. XXII.

A **C** Onstituerunt autem habitato-
 res Ierusalem Ochoziam fi-
 lium eius minimum, regem pro
 eo: omnes enim maiores natu,
 qui ante eum fuerant, interfecerant
 latrones Achabum, qui irruerant
 in castra: regnavitq. Ochozias
 2 filius Ioram regis Iuda. * Qua-
 draginta duorum annorum erat
 Ochozias cum regnare coepisset,
 & vno anno regnavit in Ierusa-
 lem, & nomen matris eius Atha-
 3 lia filia Amri. * Sed & ipse in-
 B gressus est per vias domus Achab:
 mater enim eius impulit eum vt
 4 impie ageret. * Fecit igitur ma-
 lum in conspectu Domini, sicut
 domus Achab: ipsi enim fuerunt
 ei consilarii post mortem patris
 5 sui, in interitum eius. * Ambu-
 lauitq. in consilijs eorum. Et
 perrexit cum Ioram filio Achab
 rege Israel, in bellum contra Ha-
 zael regem Syriz in Ramoth Ga-
 laad: vulneraveruntq. Syri Ioram.
 6 * Qui reuersus est vt curaretur in
 C Iezrahel: multas enim plagas acceperat
 in supradicto certamine. Igitur
 Ochozias filius Ioram rex
 Iuda, descendit vt inuideret Ioram
 filium Achab in Iezrahel agrotan-
 7 tem. * Voluntarius quippe fuit
 Dei aduersus Ochoziam, vt veni-
 ret ad Ioram: & cum venisset, &
 egrederetur cum eo aduerum Ie-
 hu filium Namsi, quem vnxit
 Dominus vt deleteret domū Achab.
 8 * Cum ergo euerteret Iehu domū
 Achab, inuenit principes Iuda, &
 filios fratrum Ochozias: qui mi-
 nistrabant ei, & interfecit illos.
 9 * Ipsum quoque perquirens Ocho-
 ziam, comprehendit latitantem
 in Samaria: adduxitq. ad Iehu

4. Reg. 2. f.
24

occidit, & sepelierunt eum: eo quod esset filius Iosaphat, qui quæsierat Dominum in toto corde suo. nec erat ultra spes aliqua. Ut de stirpe quis regnaret Ochozias. * siquidem Athalia mater eius videns quod mortuus esset filius suus, surrexit, & interfecit omnem stirpem regiam domus Ioram. Porro Iosabeth filia regis tulit Iosaphat filium Ochozias, & furata est eum de medio filiorum regis, cum interficerentur: absconditq. eum cum nutrice sua in cubiculo leulorum: Iosabeth autem, quæ absconderat eum, erat filia regis Ioram, vxor Iosaphat pontificis, soror Ochozias, & ideo Athalia non interfecit eum. * Fuit ergo cum eis in domo Dei absconditus sex annis, quibus regnavit Athalia super terram.

CAP. XXIII.

4. Reg. II.

a. 4

ANno autem septimo confortatus Ioiada, assumpsit centuriones, Azariam videlicet filium Ieroham, & Ismahel filium Iohannan, Azariam quoque filium Obed, & Maasiam filium Adaiz, & Elisaphat filium Zechri: & iniit cum eis foedus. * Qui circumeuntes Iudam, congregauerunt Leuitas de cunctis vrbibus Iuda, & principes familiarum Israel, veneruntq. in Ierusalem. * Iniit ergo omnis multitudo pactum in domo Dei cum rege: dixitq. ad eos Ioiada: Ecce filius regis regnabit, sicut locutus est Dominus super filios David. * Ille est ergo sermo quem facietis: * Tertia pars vestrum qui veniunt ad Sabbatum, Sacerdotum, & Leuitarum, & ianitorum erit in portis: tertia vero pars ad domum regis: & tertia ad portam, quæ appellatur Fundamenti: omne vero reliquum vulgus sit in atrijs domus Domini. * Nec quispiam alius ingreditur domum Domini, nisi Sacerdotes, & qui ministrant de Leuitis: ipsi tantummodo ingradientur, quia sanctificati sunt: & omne reliquum vulgus obseruet custodias Domini. * Leuitæ autem circumdant regem, habentes singuli arma suas (& si quis alius ingressus fuerit templum, interficiatur) sintq. cū

rege & intrante & egrediente.

8 * Fecerunt ergo Leuitæ, & vniuersus Iuda iuxta omnia, quæ præceperat Ioiada pontifex: & assumpserunt singuli viros qui sub se erant, & veniebant per ordinem sabbati, cum his qui impleuerant sabbatum, & egressuri erant. siquidem Ioiada pontifex non dimiserat abire turmas, quæ sibi per singulas hebdomadas succedere consueuerant. * Deditq. Ioiada sacerdos centurionibus lanceas, clypeosq. & peltas regis David, quas consecrauerat in domo Domini. * Constituitq. omnem populum tenentium pugiones a parte templi dextra, vsque ad partem templi sinistram, coram altari, & templo, per circuitum regis. * Et eduxerunt filium regis, & imposuerunt ei diademam, & testimonium, dederuntq. in manu eius tenendam legem, & constituerunt eum regem: vnxit quoque illum Ioiada pontifex, & filij eius: imprecaturq. sunt ei, atque dixerunt: **12** Vivat rex. * Quod cum audisset Athalia, vocem scilicet currentium atque laudantium regem, ingressa est ad populum in templum Domini. * Cumq. vidisset regem stantem super gradum in introitu, & principes, turmasq. circa eum, omnemq. populum terræ gaudentem, atque clangentem tubis, & diuersi generis organis concinentem, vocemq. laudantium, insidit vestimenta sua, & ait: Insidix **14** insidix. * Egessus autem Ioiada pontifex ad centuriones, & principes exercitus, dixit eis: Educite illam extra septa templi, & interficiatur foris gladio. Præcepitq. sacerdos ne occideretur in domo Domini. * Et imposuerunt ceruicibus eius manus: cumq. intrasset portam equorum domus regis, interfecerunt eam ibi. * Pepigit autem Ioiada foedus inter se, vniuersumq. populum, & regem, vt esset **17** populus Domini. * Itaque ingressus est omnis populus domum **D** Baal, & destruxerunt eam: & altaria ac simulacra illius confrugerunt: Mathan quoque sacerdotem Baal interfecerunt ante aras. * Constituit autem Ioiada præpositos in domo Domini, sub manibus sacerdotum, & Leuitarum, quos **18** dis-

tribuit.

struunt David in domo Domini: ut offerrent holocausta Domino, sicut scriptum est in lege Moysi, in gaudio & canticis, iuxta dispositionem David. * Constituit quoque ianitores in portis domus Domini, ut non ingrederetur eam immundus in omni re. * Assumpsiq. centuriones, & fortissimos viros ac principes populi, & omne vulgus terræ, & fecerunt descendere regem de domo Domini, & introire per medium portæ superioris in domum regis, & collocaverunt eum in solio regali. * Latatusq. est omnis populus terræ, & vrbis quævit: porro Athalia interfecta est gladio.

CAP. XXIIII.

4. Reg. 11. d. Septem annorum erat Ioas cum
21. & c. 12. regnare coepisset: & quadraginta annis regnavit in Ierusalem, nomen matris eius Sebia de Bersabee. * Fecitq. quod bonum est coram Domino cunctis diebus Ioiadæ sacerdotis. * Accepit autem ei Ioiadæ uxores duas, e quibus genuit filios & filias. * Post quæ placuit Ioas ut instauraret domum Domini. * Congregavitq. Sacerdotes, & Levitas, & dixit eis: Egre dimini ad ciuitates Iuda, & colligite de vniuerso Israel pecuniam ad sartatectâ templi Dei vestri, per singulos annos, festinatq. hoc facite: porro Leuitæ egerent negligentius. * Vocauitq. rex Ioiadam principem, & dixit ei: Quare tibi non fuit cura, ut cogeret Leuitas inferre de Iuda & de Ierusalem pecuniam, quæ constituta est a Moysse seruo Domini, ut inferret eam omnis multitudo Israel in tabernaculum testimonij? * Athalia enim impiissima, & filij eius destruxerunt domum Dei, & de vniuersis, quæ sanctificata fuerant in templo Domini, ornauerunt sanum Baalim. * Præcepit ergo rex, & fecerunt arcam: posueruntq. eam iuxta portam domus Domini forinsecus. * Et prædicatum est in Iuda & Ierusalem ut deferrent singuli pretium Domini, quod constituit Moyses seruo Dei super omnem Israel in deserto. * Latatiq. sunt cuncti principes, & omnis populus: &

ingressi contulerunt in arcam Domini, arque miserunt ita ut impleretur. * Cumq. tempus esset ut deferrent arcam coram rege per manus Leuitarum (videbant enim multam pecuniam,) ingredebatur senba regis, & quem primus sacerdos constituerat: effundebantq. pecuniam quæ erat in arca: porro arcam reportabant ad locum suum: sicq. faciebant per singulos dies, & congregata est infinita pecunia. * Quam dederunt rex & Ioiada his, qui præerant operibus domus Domini: at illi conducebant ex ea caesores lapidum, & artifices operum singulorum ut instaurarent domum Domini: fabros quoque ferrum & ætis, ut quod cadere coeperat, succineretur. * Egeruntq. hi qui operabantur industrie, & obducebatur parietum cicatrix per manus eorum, ac suscitauerunt domum Domini in statum pristinum, & firmiter eam stare fecerunt. * Cumq. compleissent omnia opera, detulerunt coram rege, & Ioiada reliquam partem pecuniæ: de qua facta sunt vasa templi in ministeriū, & ad holocausta, phialæ quoque, & cetera vasa aurea & argentea: & offerebantur holocausta in domo Domini iugiter cunctis diebus Ioiadæ. * Senuit autem Ioiadæ plenus dierum, & mortuus est cum esset centum triginta annorum. * Sepelieruntq. eum in ciuitate David cum regibus, eo quod fecisset bonum cum Israel, & cum domo eius. * Postquam autem obiit Ioiadæ, ingressi sunt principes Iuda, & adorauerunt regem, qui delinquit obsequijs eorum. acquieuit eis. * Et dereliquerunt templum Domini Dei patrum suorum, seruieruntq. lucis & sculptilibus, & facta est ira contra Iudam, & Ierusalem propter hoc peccatum. * Mittebatq. eis prophetas ut reuerterentur ad Dominum, quos protestantes, illi audire nolebant. * Spiritus itaque Dei inquit Zachariâ filium Ioiadæ sacerdotis, & stetit in conspectu populi, & dixit eis: Hæc dicit Dominus Deus: F Quare transgreimini præceptum Domini, quod vobis non proderit, & dereliquistis Dominum viderelinq. queret vos? * Qui congregati ad-

uerlus eum, miserunt lapides iuxta regis imperiū in atrio domus Domini. * Et non est recordatus Ioad rex misericordiz, quam fecerat Ioadada pater illius secum, sed interfecit filium eius. Qui cum moreretur, ait: Videat Dominus, & requirat. * Cumq. euolutus esset annus, ascendit contra eum exercitus Syriæ: venitq. in Iudam & Ierusalē, & interfecit cunctos principes populi, atque vniuersam prædam miserunt regi in Damascum. * Et certe cū permodicus venisset numerus Syrorum, tradidit Dominus in manibus eorum infinitam multitudinem, eo quod dereliquissent Dominum Deum patrū suorum: in Ioad quoque ignominiosa exercebat iudicia. * Et abeuntes dimiserunt eū in languoribus magnis: surrexerunt autem contra eum serui sui in ultionem sanguinis filij Ioadæ sacerdotis, & occiderunt eum in lectulo suo, & mortuus est: sepelieruntq. eum in Ciuitate David, sed nō in sepulchris regum. * Insidiati vero sunt ei Zabab filius Semmaath Ammanitidis, & Iozabad filius Semarith Moabitidis. * Porro filij eius, ac summa pecuniz, quæ adunata fuerat sub eo, & insauratio domus Dei scripta sunt diligentius in Libro regum: regnauit autem Amasias filius eius pro eo.

C A P. XXV.

4. Reg. 14. a **V**igintiquinque annorum erat Amasias cum regnare cœpisset, & vigintinovem annis regnauit in Ierusalem, nomen matris eius Ioadæ de Ierusalē. * Fecitq. bonum in conspectu Domini: verumtamen non in corde perfecto. * Cumq. roboratum sibi videret imperium, iugulauit seruos, qui occiderant regem patrem suum, sed filios eorum non interfecit sicut scriptum est in Libro legis Moyli, vbi præcepit Dominus, dicens: Non occidentur patres pro filiis, neque filij pro patribus suis, sed vnusquisque in suo peccato morietur. * Congregauit igitur Amasias Iudam, & constituit eos per familias, tribunosq. & centuriones in vniuerso Iuda, & Beniamin: & recessit a viginti annis

supra, inuenitq. trecenta millia iuuenum, qui egredierentur ad pugnam, & tenerent hastam & clypeum: * Mercede quoque conduxit de Israel centum millia robustorum, centum talentis argenti. * Venit autem homo Dei ad illū, & ait: O rex, ne egrediatur tecum exercitus Israel: non est enim Dominus cum Israel, & cunctis filiis Ephraim: * quod si putas in robore exercitus bella consistere, superari te faciet Deus ab hostibus: Dei quippe est & adiuuare, & in fugam conuertere. * Dixitq. C Amasias ad hominem Dei: Quid ergo fiet de centum talentis, quæ dedi militibus Israel? Et respondit ei homo Dei: Habet Dominus vnde tibi dare possit multo his plura. * Separauit itaque Amasias exercitum, qui venerat ad eum ex Ephraim, vt reuertetur in locum suum: at illi contra Iudam vehementer irati, reuersi sunt in regionem suam. * Porro Amasias confidenter eduxit populum suum, & abiit in Vallem salinarum, percussitq. filios Seir decem millia. * Et alia decem millia virorum ceperunt filij Iuda, & adduxerunt ad præruptum cuiusdam petrz, præcipitaueruntq. eos de summo in præceps, qui vniuersi creperunt. * At ille exercitus, quem remiserat Amasias ne secum iret ad prælium, diffusus est in ciuitatibus Iuda a Samaria vsque ad Bethoron, & interfecit tribus millibus, diripuit prædam magnam. * Amasias vero post eandem Idumzorum, & allatos deos filiorum Seir, statuit illos in deos sibi, & adorabat eos, & illis adolebat incensum. * Quā ob rem iratus Dominus contra Amasiam misit ad illum prophetam, qui diceret ei: Cur adorasti deos, qui non liberauerunt populum suum de manu tua? * Cumq. hæc ille loqueretur, respondit ei Num consiliarius regis es? quiesce ne interficiam te. Discedensq. propheta, Scio, inquit, quod cogitauerit Deus occidere te, quia fecisti hoc malum, & insuper nō acquieuiisti consilio meo. * Igitur Amasias rex Iuda inito pessimo consilio, misit ad Ioad filium Iozachaz filij Iehu, regem Israel, dicens: Veni,

idea.

videamur nos mutuo. * At ille 18
remisit nuncios, dicens: Carduus,
qui est in Libano, misit ad cedrū
Libani, dicens: Da filiam tuam
filio meo uxorem: & ecce bellix,
quæ erant in filia Libani, tran-
sierunt, & conculcauerunt car-
dium. * Dixisti: Percussit Edom,
& ideo erigitur cor tuum in su-
perbiam: sede in domo tua, cur
malum aduersum te prouocas, ut
cadas & tu, & Iuda tecum? * No-
luit audire Amasias, eo quod Do-
mini esset voluntas ut traderetur
in manus hostium propter deos
Edom. * Ascendit igitur Ios rex 21
Israel, & mutuos sibi præbuere
conspectus: Amasias autem rex
Iuda erat in Bethlames Iuda: *
corruitq. Iuda coram Israel, &
fugit in tabernacula sua. * Por-
ro Amasiam regem Iuda, filium
Ios filij Ioachaz, cepit Ios rex
Israel in Bethlames, & adduxit
in Ierusalem: destruxitq. murum
eius a porta Ephraim vsque ad
portam anguli quadringentis cu-
bitis. * Omne quoque aurum, 24
& argentum, & vniuersa vasa,
quæ repperat in domo Dei, &
apud Obegedem in thesauris: et-
iam domus regis, necnon & fi-
lios obsidum reduxit in Sama-
riam. * Vixit autem Amasias fi-
lius Ios rex Iuda, postquam
mortuus est Ios filius Ioachaz
rex Israel, quindecim annis. * Re-
liqua autem sermonum Amasie
priorum & nouissimorum scripta
sunt in Libro regum Iuda & Is-
rael. * Qui postquam recessit a
Domino, ceciderunt ei insidias
in Ierusalem. Cumq. fugisset in
Lachis, miserunt, & interfecerunt
eum ibi. * Reportantesq. super
equis, sepelierunt eum cum patri-
bus suis in Ciuitate Dauid.

CAP. XXVI.

4. Reg. 14. c.
21

Omnis autem populus Iuda fi-
lium eius Oziam annorum. 1
sedecim, constituit regē pro Ama-
sia patre suo. * Ipse edificauit Ail-
lath, & restituit eam ditioni Iuda;
postquam dormiuit rex cum pa-
tribus suis. * Sedecim annorum
erat Ozias cum regnare cœpisset,
& quinquaginta duobus annis re-
gnauit in Ierusalem, nomē matris

eius Iechelia de Ierusalem. * Fe-
citq. quod erat rectum in oculis
Domini iuxta omnia, quæ fecerat
Amasias pater eius. * Et exquisi-
uit Dominum in diebus Zacharie
intelligentis & videntis Deum:
cumq. requireret Dominum, dire-
xit eum in omnibus. * Denique
egressus est, & pugnaui cōtra Phi-
lithijm, & destruxi murū Geth,
& murum Iabaz, murumq. Azo-
ti: edificauit quoque oppida in
Azoto, & in Philithijm. * Et ad-
diuuit eū Deus contra Philithijm,
& contra Arabes, qui habitabant
in Gutbaal, & contra Ammoni-
tas. * Appendebantq. Ammoniz
munera Ozie: & diuulgatum est
nomen eius vsque ad iurorium.
Ægypti propter crebras victorias.
* Edificauitq. Ozias turres in Ie-
rusalem super portam anguli, &
super portam vallis, & reliquas in
eodem muri latere, firmavitq.
eas. * Extruxit etiam turres in so-
litudine, & effodit cisternas
plurimas, eo quod haberet multa
pecora tam in campis viribus,
quam in eremi vastitate: vineas
quoque habuit & vitatores in
montibus, & in camelo: erat
quippe homo agriculturæ dedi-
tus. * Fuit autem exercitus bel-
latorum eius, qui procedebant ad
prælia sub manu Iehiel scribæ,
Maasig. doctoris, & sub manu
Hanania, qui erat de ducibus re-
gis. * Omnisq. numerus princi-
pum per familias virorum fortium,
duorum millium sexcentorum.
* Et sub eis vniuersus exercitus tre-
centorum & septem milium quin-
gentorum: qui erant apti ad bella,
& pro rege contra aduersarios di-
micabant. * Præparauit quoque
eis Ozias, id est, cuncto exerci-
tui, clypeos, & hastas, & galeas,
& loricas, arcusq. & fundas ad iac-
ciendos lapides. * Et fecit in Ie-
rusalem diuersi generis machinas,
quas in turribus collocauit, & in
angulis murorum ut mitterent sa-
gittas, & saxa grandia: egres-
sumq. est nomen eius procul, eo
quod auxiliaretur ei Dominus, &
corroborasset illum. * Sed cum
roboratus esset, eleuatum est cor
eius in interitum suum, & neglexit
Dominum Deum suum ingressusq.
templum Domini, adolere
voluit

voluit incensum super altare thymiamatis. * Statimq. ingressus post eum Azarias sacerdos, & cum eo Sacerdotes Domini octoginta, viri fortissimi, * resisterunt regi, atque dixerunt: Non est tui officij Ozia ut adoleas incensum Domino, sed Sacerdotum, hoc est, filiorum Aaron, qui consecrati sunt ad humilicemodi ministerium: egredere de sanctuario, ne contempneris: quia non reputabit tibi in gloriam hoc a Domino Deo. * Iratusq. Ozias, tensens in manu thuribulum ut adoleret incensum, minabatur Sacerdotibus. Statimq. orta est lepra in fronte eius coram Sacerdotibus, in domo Domini super altare thymiamatis. * Cūq. respexisset eum Azarias pontifex, & omnes reliqui Sacerdotes, viderunt lepram in fronte eius, & festinato expulerunt eum. Sed & ipse perterritus, acceleravit egredi, eo quod sensisset illico plagam Domini. * Fuit igitur Ozias rex leprosus vsque ad diē mortis suæ, & habitavit in domo separata ple- nus lepra, ob quam eiectus fuerat de domo Domini. Porro Ioatham filius eius rexit domum regis, & iudicabat populum terræ. * Reliqua autem sermonum Ozia priorum & nouissimorum scripsit Isaias filius Amos, propheta. * Dormiuitq. Ozias cum patribus suis, & sepelierunt eum in agro regalium sepulchrorum, eo quod esset leprosus: regnavitq. Ioatham filius eius pro eo.

CAP. XXVII.

4. Reg. 15.
g. 32

Viginti quinque annorum erat Ioatham cum regnare coepisset, & sedecim annis regnavit in Ierusalem: nomen matris eius Ierusa filia Sadoe. * Fecitq. quod rectū erat coram Domino: iuxta omnia quæ fecerat Ozias pater suus, excepto quod non est ingressus templum Domini, & adhuc populus delinquebat. * Ipse ædificauit portam domus Domini excelsam, & in muro Ophel multa construxit. * Vrbes quoque ædificauit in montibus Iuda, & in saltibus castella, & turre. * Ipse pugnavit contra regem filiorum Ammon, & vicit eos, dederuntq. ei filij Am-

mon in tempore illo centum talenta argenti, & decem millia coros tritici, ac toridem coros hordei: hæc ei præbuerunt filij Ammon in anno secundo & tertio. * Corroboratusq. est Ioatham eo quod direxisset vias suas coram Domino Deo suo. * Reliqua autem sermonum Ioatham, & omnes pugnae eius, & opera, scripta sunt in Libro regum Israel & Iuda. * Vigintiquinque annorum erat cum regnare coepisset, & sedecim annis regnavit in Ierusalem. * Dormiuitq. Ioatham cum patribus suis, & sepelierunt eum in Ciuitate Dauid: & regnavit Achaz filius eius pro eo.

CAP. XXVIII.

Viginti annorum erat Achaz cum regnare coepisset: & sedecim annis regnavit in Ierusalem: non fecit rectum in conspectu Domini sicut Dauid pater eius: * sed ambulauit in vijs regum Israel, in super & statuas fudit Baalim. * Ipse est, qui adoleuit incensum in Valle benennum, & lustrauit filios suos in igne iuxta ritum gentium, quas interfecit Dominus in aduentu filiorum Israel. * Sacrificabat quoque, & thymiamata succendebat in excelsis, & in collibus, & sub omni ligno frondoso. * Tradiditq. eum Dominus Deus eius in manu regis Syriæ, qui percussit eum, magnamq. prædam cepit de eius imperio, & adduxit in Damascus: manibus quoque regis Israel traditus est, & percussus plaga grandi. * Occiditq. Phacee, filius Romelæ, de Iuda centum viginti milia in die vno, omnes viros belliciores: eo quod reliquissent Dominum Deum patrum suorum. * Eodem tempore occidit Zechri, vir potens ex Ephraim, Maasiam filium regis, & Ezricam ducem domus eius, Elcanam quoque secundum a rege. * Ceperuntq. filij Israel de fratribus suis ducenta milia mulierum, puerorum, & puellarum, & infinitam prædam: per-tuleruntq. eam in Samariam. * Sa- tempestate erat ibi propheta Domini, nomine Oded: qui egressus obviam exercitui venienti in Samariam, dixit eis: Ecce iratus Dominus

4. Reg. 16.
a. 2

I

A

2

3

B

4

B

5

gnus Deus patrum vestrorum contra Iuda, tradidit eos in manibus vestris, & occidistis eos atrociter, ita ut ad caelum pertingeret vestra crudelitas. * Insuper filios Iuda, & Ierusalem vultis vobis subijcere in seruos & ancillas, quod nequam factu opus est: peccastis enim super hoc Domino Deo vestro. * Sed audite consiliu meum, & reducite captiuos, quos adduxistis de fratribus vestris, quia magnus furor Domini imminet vobis. * Steterunt itaque viri de principibus filiorum Ephraim, Azarias filius Iohanan, Barachias filius Mosollamoth, Ezechias filius Sellum, & Amas filius Adali, contra eos, qui veniebant de praelio, & dixerunt eis: Non introduce-
tis hic captiuos, ne peccemus Domino. Quare vultis adijcere super peccata nostra, & vetera cumulare delicta. * grande quippe peccatum est, & ira furoris Domini imminet super Israel. * Diuiseruntque viri bellatores praedam, & vniuersa quae ceperat coram principibus, & omni multitudine. * Steteruntque viri, quos supra memorauimus, & apprehendentes captiuos, omnesque qui nudi erant, veltierunt de spolijs: cumque vestissent eos, & calceassent, & refecissent cibo ac potu, vnxisseque propter laborem, & adhibuissent eis curam: quicumque ambulare non poterant, & erant imbecillo corpore, imposuerunt eos iumentis, & adduxerunt Iericho Ciuitatem palmarum ad fratres eorum, ipsique reuersi sunt in Samariam. * Tempore illo milit rex Achaz ad regem Assyriorum, postulans auxilium. * Veneruntque Idumaei, & percusserunt multos ex Iuda, & ceperunt praedam magnam. * Philistini quoque diffusi sunt per vrbes campestres, & ad Meridiem Iuda: ceperuntque Bethfames, & Aialon, & Gaderoth, Socho quoque, & Thamnan, & Gamzo, cum viculis suis, & habitauerunt in eis. * Humiliauerat enim Dominus Iudam propter Achaz regem Iuda, eo quod nudasset eum auxilio, & contemptui habuisset Dominum. * Adduxitque contra eum Thelgathphnassar regem Assyriorum, qui & afflixit eam, & nullo resistente vastauit.

21 * Igitur Achaz spoliata domo Domini, & domo regum, ac principum, dedit regi Assyriorum munera, & tamen nihil ei profuit. 22 * Insuper & tempore angustiae suae auxit contemptum in Dominum, 23 ipse per se rex Achaz, * immolauit dijs Damasci victimas percussoribus suis, & dixit: Dij regum Syriae auxiliantur eis, quos ego percabo hostijs, & aderunt mihi, cum econtrario ipsi fuerint ruinam ei, & vniuerso Israel. * Direptis itaque Achaz omnibus vasis domus Dei, atque contractis, clausit ianuas templi Dei, & fecit sibi altaria in vniuersis angulis Ierusalem. * In omnibus quoque vrbibus Iuda extruxit aras ad cremandum thus, atque ad iracundiam prouocauit Dominum Deum patrum suorum. 26 * Reliqua autem sermonum eius, & omnium operum suorum priorum & nouissimorum scripta sunt in Libro regu Iuda & Israel. * Dormiuitque Achaz cum patribus suis, & sepelierunt eum in ciuitate Ierusalem: neque enim receperunt eum in sepulchra regum Israel. Regnavitque Ezechias filius eius pro eo.

CAP. XXIX.

1 **I**gitur Ezechias regnare coepit, cum vigintiquinque esset annorum, & vigintinouem annis regnavit in Ierusalem: nomen matris eius Abia, filia Zachariae. * Fecitque quod erat placitum in conspectu Domini iuxta omnia quae fecerat Dauid pater eius. * Ipse anno, & mense primo regni sui aperuit valvas domus Domini, & instaurauit eas. * adduxitque sacerdotes atque Levitas, & congregauit eos in plateam Orientalem. 5 * Dixitque ad eos: Audite me Levitae, & sanctificamini, mundate domum Domini Dei patrum vestrorum, & auferite omnem immunditiam de sanctuario. * Peccauerunt patres nostri, & fecerunt malum in conspectu Domini Dei nostri, dereliquentes eum: auerterunt facies suas a tabernaculo Domini, & praeuenerunt dorsum. 7 * Clauserunt ostia, quae erant in porticu, & extinxerunt lucernas, incensumque non adoleuerunt, & holocausta non obtulerunt in sanctuario

4. Reg. 18.
a. i.

ſtuatio Deo Iſrael. * Concitatus eſt itaque furor Domini ſuper Iudam & Ieruſalem, tradiditq. eos in commotionem, & in interitū, & in ſibulum, ſicut ipſi cernitis oculis veſtris. * En, corruerunt patres noſtri gladijs, ſibi noſtri, & filia noſtra, & coniuges captiuæ ductæ ſunt: propter hoc ſcelus. * Nunc ergo placet mihi vt ineamus ſordus cum Domino Deo Iſrael, & auertat a nobis furem iræ ſuæ. * Filij mei nolite negligere: vos elegit Dominus vt ſtetis coram eo, & miniſtretis illi, colatiſq. eum, & cremetis ei incenſum. * Surrexerunt ergo Leuitæ: Mahath filius Amaſai, & Ioel filius Azariæ de filijs Caath: Porro de filijs Merari, Cis filius Abdi, & Azarias filius Iaſaleel. De filijs autem Gerſon, Ioah filius Zemina, & Eden filius Ioah. * At vero de filijs Eliſaphan, Samri, & Iahiel. De filijs quoque Aſaph, Zacharias, & Mathanias: * Necnon de filijs Henan, Iahiel, & Semel: Sed & de filijs Idithun, Semias, & Oziel. * Congregaueruntq. fratres ſuos, & ſanctificati ſunt, & ingreſſi ſunt iuxta mandatum regis & imperium Domini, vt expiarent domum Dei. * Sacerdotes quoque ingreſſi templum Domini vt ſanctificarent illud, ex-tulerunt omnem immundiciam, quam intro repperant in veſtibu-lo domus Domini, quam tulerunt Leuitæ, & aſportauerunt ad Tor-rentem cedron foras. * Cœperunt autem prima die mēſis primi mun-dare, & in die octauo eiſdem men-ſis ingreſſi ſunt porticu templi Do-mini, expiaueruntq. templū die-bus octo, & in die ſextadecima menſis eiſdem, quod cœperant impleuerunt. * Ingreſſi quoque ſunt ad Ezechiam regem, & dixe-runt ei: Sanctificauimus omnem domum Domini, & altare holo-cauſti, vaſaq. eius, necnon & menſam propoſitionis cum omnibus vaſis ſuis, * cunctamq. templi ſu-
 pellectilem, quam polluerat rex Achaz in regno ſuo, poſtquam prauaricatus eſt: & ecce expoſita ſunt omnia coram altare Domini. * Conſurgensq. diluculo Ezechias rex, adunauit omnes principes ciuitatis, & aſcendit in domum Do-

mini: * obtuleruntq. ſimul tau-ros ſeptem, & arietes ſeptem, agnos ſeptem, & hircos ſeptem pro peccato, pro regno, pro ſan-ctuario, pro Iuda, dixitq. ſacerdotibus filijs Aaron vt offerrent ſu-per altare Domini. * Mactauerunt igitur tauros, & ſuſceperunt ſan-guinem Sacerdotes, & fuderunt il-lum ſuper altare, mactauerunt etiā arietes, & illorum ſanguinem ſu-per altare fuderunt, immolaueruntq. agnos, & fuderunt ſuper altare ſanguinem. * Applicuerunt hircos pro peccato coram rege, & vniuerſa multitudine, impoſue-runtq. manus ſuas ſuper eos: * & immolauerunt illos Sacerdotes, & aſperſerunt ſanguinem eorum coram altare pro piaculo vniuerſi Iſraelis: pro omni quippe Iſrael præ-ſeuerat rex vt holocauſtum fieret & pro peccato. * Conſtituit quoque Leuitas in domo Domini cum cymbalis, & pſalterijs, & citharis ſecundū diſpoſitionem David re-gis, & Gad Videntis, & Nathan propheta: ſiquidem Domini præ-ceptum fuit per manum propheta-
 rum eius. * Steteruntq. Leuitæ tenentes organa David, & Sacerdotes tubas. * Et iuſſit Ezechias vt offerrent holocauſta ſuper altare: cumq. offerrentur holocauſta, cœperunt laudes canere Domino, & clangere tubis, atque in diuerſis organis, quæ David rex Iſrael præparauerat, concrepere. * Omni autem turba adorante, cantores, & ij, qui tenebāt tubas, erant in officio ſuo donec compleretur holocauſtum. * Cumq. finita eſſet oblatio, incuruatus eſt rex, & omnes qui erant cum eo, & ado-rauerunt. * Præcepitq. Ezechias, & principes Leuitas vt laudarent Dominum ſermonibus David, & Aſaph Videntis: qui laudauerunt eum magna lætitiā, & incuruato genu adorauerunt. * Ezechias au-tem etiam hæc addidit: Impletis manus veſtras Domino, accedite, & offerre viſtimas, & laudes in do-mo Domini. Obtulit ergo vniuerſa multitudo hoſtas, & laudes, & holocauſta mente deuota. * Porro numerus holocauſtorum, quos obtulit multitudo, hic fuit, Tau-ros ſeptuaginta, arietes centum, agnos ducentos. * Sanctificaueruntq.

runq. Domino boues sexcentos, & oues tria millia. * Sacerdotes vero pauci erant, nec poterant sufficere vt pelles holocaustorum detraherent: vnde & Leuitæ fratres eorum adiuerunt eos, donec impleteretur opus, & sanctificarentur antilites: Leuitæ quippe faciliiori ritu sanctificantur, quam Sacerdotes. * Fuerunt ergo holocausta plurima, adipēs, pacificorum, & libamina holocaustorum: & completus est cultus domus Domini. * Lxiatusq. est Ezechias, & omnis populus eo quod ministerium Domini esset expletum. De repente quippe hoc fieri placuerat.

CAP. XXX.

Misit quoque Ezechias ad omnem Israël & Iudam: scripsitq. epistolas ad Ephraim & Manassen vt venirent ad domum Domini in Ierusalem, & facerēt Phasē Domino Deo Israël. * Inito ergo consilio regis & principum, & vniuersi cœtus Ierusalem, decreuerunt, vt facerent Phasē mense secundo. * Non enim potuerant facere in tempore suo, quia sacerdotes, qui possent sufficere, sanctificati non fuerant, & populus nondum cōgregatus fuerat in Ierusalem. * Placuitq. sermo regi, & omni multitudini. * Et decreuerūt vt mitterent nuncios in vniuersum Israël de Bersabee vsque Dan vt venirent, & facerent Phasē Domino Deo Israël in Ierusalem: multi enim non fecerant sicut lege præscriptum est. * Perrexeruntq. cursores cum epistolis ex regis imperio, & principum eius, in vniuersum Israël & Iudam iuxta id, quod rex iusserat, prædicantes: Filij Israël reuertimini ad Dominum Deum Abraham, & Isaac, & Israël: & reuertetur ad reliquias, quæ effugerunt manum regis Assyriorum. * Nolite fieri sicut patres vestri, & fratres qui recesserunt a Domino Deo patrum suorum, qui tradidit eos in intentum, vt ipsi cernitis. * Nolite indurare ceruices vestras, sicut patres vestri: tradite manus Domino, & venite ad sanctuarium eius, quod sanctificauit in æternum: seruite Domino Deo patrum vestrorum, &

auertetur a vobis ira furoris eius. * Si enim vos reuersi fueritis ad Dominum: fratres vestri, & filij habebunt misericordiam coram dominis suis, qui illos duxerunt captiuos, & reuertentur in terram hanc: pius enim & clemens est Dominus Deus vester, & non auertet faciem suam a vobis, si reuersi fueritis ad eum. * Igitur cursores pergebant velociter de ciuitate in ciuitatem per terram Ephraim, & Manasse vsque ad Zabulon, illis irridentibus & subdannantibus eos. * Attamen quidam viri ex Aler, & Manasse, & Zabulon acquiescentes consilio, venerunt Ierusalem. * In Iuda vero facta est manus Domini vt daret eis cor vnum, vt facerent iuxta præceptū regis, & principum verbum Domini. * Congregatiq. sunt in Ierusalem populi multi vt facerent sollempnitatem azymorū, in mense secundo: & surgentes destruxerūt altaria quæ erant in Ierusalem, atque vniuersa, in quibus, idolis adolebatur incensum, subuerentes, proiecerunt in Torrentem cedron. * Immolauerunt autem Phasē quartadecima die mensis secundi. Sacerdotes quoque, atque Leuitæ tandem sanctificati obtulerūt holocausta in domo Domini. * Steteruntq. in ordine suo iuxta dispositionem, & legem Moysi hominis Dei: Sacerdotes vero suscipiebant effundendum sanguinem de manibus Leuitarum, eo quod multa turba sanctificata non esset: & idcirco immolaret Leuitæ Phasē his, qui non occurrerant sanctificari Domino. * Magna etiā pars populi de Ephraim, & Manasse, & Issachar, & Zabulon, quæ sanctificata non fuerat, comedit Phasē, non iuxta quod scriptum est: & orauit pro eis Ezechias, dicens: Dominus bonus propitiabitur cunctis, qui in toto corde requirunt Dominum Deum patrum suorum: & non imputabit eis quod minus sanctificati sunt. * Quem exaudivit Dominus, & placatus est populo. * Feceruntq. filij Israël, qui inuenti sunt in Ierusalem, sollempnitatem azymorum septem diebus in lætitia magna, laudantes Dominum per singulos dies: Leuitæ quoque, & Sacerdotes per organa, quæ

quæ suo officio congruebant. * Et locutus est Ezechias ad cor omnium Levitarum, qui habebant intelligentiam bonam super Domino: & comederunt septem diebus sollempniter, immolantes victimas pacificorum, & laudantes Dominum Deum patrum suorum. * Placuitq. vniuersæ multitudini ut celebrarent etiam alios dies septem: quod & fecerunt cum ingenti gaudio. * Ezechias enim rex Iuda præbuerat multitudini mille tauros, & septem milia ovium: principes vero dederat populo tauros mille, & oves decem millia: sanctificata est ergo sacerdotum plurima multitudo. * Et hilaritate perfusa omnis turba Iuda tam Sacerdotum & Levitarum, quam vniuersæ frequentiarum, quæ venerat ex Israel; profelytorum quoque de Terra Israel, & habitantium in Iuda. * Factaq. est grandis celebritas in Ierusalem, qualis a diebus Salomonis filij David regis Israel in ea urbe non fuerat. * Surrexerunt autem Sacerdotes atque Levitæ benedicentes populo: & exaudita est vox eorum: pervenitq. oratio in habitaculum sanctum cæli.

CAP. XXXI.

Cumq. hæc fuissent rite celebrata, egressus est omnis Israel, qui inuētus fuerat in urbibus Iuda, & fregerunt simulacra, succideruntq. lucos, demoliti sunt excelsa, & altaria destruxerūt, non solum de vniuerso Iuda & Benjamin, sed & de Ephraim quoque & Manasse, donec penitus euerterent: reuerſiq. sunt omnes filij Israel in possessiones & ciuitates suas. * Ezechias autem constituit turmas Sacerdotales, & Leviticæ per diuisiones suas; vnumquemque in officio proprio, tam Sacerdotum videlicet quam Levitarum ad holocausta, & pacifica vt ministrarent & confiterentur, canerentq. in portis castrorum Domini. * Pars autem regis erat, vt de propria eius substantia offerretur holocaustum, mane semper & vespere. Sabbatis quoque, & Calendis, & sollempnitatibus ceteris, sicut scriptum est in lege Moysi. * Præcepit etiam populo habitantium Ierusalem vt

darent partes Sacerdotibus, & Levitis, vt possent vacare legi Domini. * Quod cum perccebrissent in auribus multitudinis, plurimas obtulere primitias filij Israel frumenti, vini, & olei, mellis quoque: & omnium, quæ gignit humus, decimas obtulerunt. * Sed & filij Israel & Iuda, qui habitabant in urbibus Iuda, obtulerunt decimas bouum & ovium, decimasq. sanctorum, quæ vouerant Domino Deo suo: atque vniuersa portantes, fecerunt acervos plurimos. * Mense tertio ceperunt acervorum iacere fundamenta, & mense septimo cõpleuerunt eos. * Cumq. ingressi fuissent Ezechias, & principes eius, viderunt acervos, & benedixerunt Domino ac populo Israel. * Interrogauitq. Ezechias Sacerdotes, & Levitas cur ita iacerent acervi. * Respondit illi Azarias Sacerdos primus de stirpe Sadoc, dicens: Ex quo ceperunt offerri primitiæ in domo Domini, comedimus, & saturati sumus, & remanserunt plurima, eo quod benedixit Dominus populo suos reliquiarum autem copia est ista, quam cernis. * Præcepit igitur Ezechias vt præpararent hostias in domo Domini. Quod cum fecissent, intulerūt tam primitias, quam decimas, & quæcumque vouerant, fideliter. Fuit autem præfectus eorum Chonenias Levita, & Semei frater eius, secundus, post quem Iahiel, & Azarias, & Nahath, & Asael, & Jerimoth, Iozabad quoque, & Elhel, & Iesmachias, & Mahath, & Banaias, præpositi sub manibus Chonenias, & Semei fratris eius, ex imperio Ezechias regis & Azariz pontificis domus Dei, ad quos omnia pertinebant. * Core vero filius Iemna Levites & ianitor Orientalis portæ, præpositus erat ijs, quæ sponte offerebantur Domino, primitiisq. & consecratis in Sancta sanctorum. * Et sub cura eius Eden, & Benjamin, Iesue, & Semeias, Amarias quoque, & Sechenias in ciuitatibus Sacerdotum vt fideliter distribuere stantibus suis partes, minoribus atque maioribus: * exceptis maribus ab annis tribus & supra, cunctis qui ingrediebantur templum Domini, & quid-

& quidquid per singulos dies con-
 ducebat in ministerio, atque obser-
 nationibus iuxta diuisiones suas,
 * Sacerdotibus per familias, & Le- 17
 uitis a vigesimo anno & supra,
 per ordines & turmas suas, * vni- 14
 uersiq; multitudini tam vxori-
 bus, quàm liberis eorum vtrius-
 que sexus, fideliter cibi de his,
 quæ sanctificata fuerant, præbe-
 bantur. * Sed & filiorum Aaron 19
 per agros, & suburbana vrbium
 singularum dispositi erant viri, qui
 partes distribuere vniuerso sexui
 masculino de Sacerdotibus, & Le-
 uitis. * Fecit ergo Ezechias vni- 20
 uersa quæ diximus in omni Iuda:
 operatusq; est bonum & rectum,
 & verum coram Domino Deo suo
 * in vniuersa cultura ministerij do- 21
 mus Domini, iuxta legem & ce-
 remonias, volens requirere Deum
 suum in toto corde suo: fecitq; &
 prosperatus est.

CAP. XXXII.

4. Reg. 19.
 c. 13

Isa. 36. 2. 1
 Eccl. 48. c.
 10

Post quæ & huiusmodi veri-
 tatem, venit Sennacherib rex
 Assyriorum, & ingressus Iudam,
 obsedit ciuitates munitas, volens
 eas capere. * Quod cum vidisset
 Ezechias, venisse (scilicet Sen-
 nacherib, & totum belli impe-
 tum verti contra Ierusalem, * in-
 ito cum principibus consilio, vi-
 sisq; fortissimis vt obturarent ca-
 pita fontium, qui erant extra vr-
 bem: & hoc omnium decernen-
 te sententia, * congregauit plu-
 rimam multitudinem, & obtura-
 uerunt cunctos fontes, & riuum,
 qui fluebat in medio terræ, dicen-
 tes: Ne veniant reges Assyriorum,
 & inueniant aquarum abundan-
 tiam. * Edificauit quoque, agens
 industrîæ, omnem murum, qui
 fuerat dissipatus, & extruxit tur-
 res desuper, & forinsecus alterum
 murum: iustitauitq; Mello in
 Ciuitate David, & fecit vniuersi
 generis armaturam & clypeos:
 * constituitq; principes bellato-
 rum in exercitu: & conuocauit
 vniuersos in platea portæ ciuita-
 tis, ac locutus est ad eos eorum di-
 cens: * Viriliter agite, & confor-
 tamini: nolite timere, nec pauca-
 tis regem Assyriorum, & vniuer-
 sam multitudinem, quæ est cum
 eo: multo enim plures nobiscum

sunt, quàm cum illo. * Cum illo
 enim est brachium carneum: no-
 biscum Dominus Deus noster, qui
 auxiliator est noster, pugnatq; pro
 nobis. Confortatusq; est populus
 huiusmodi verbis Ezechia regis
 Iuda. * Quæ postquam gesta sunt,
 misit Sennacherib rex Assyriorum
 seruos suos in Ierusalem (ipse
 enim cum vniuerso exercitu obli-
 debar Lachis) ad Ezechiam regem
 Iuda, & ad omnem populum, qui
 erat in vrbe, dicens: * Hæc dicit
 Sennacherib rex Assyriorum: In
 quo habentes fiduciam sedetis ob-
 lesi in Ierusalem? * Num Eze-
 chias decipit vos, vt tradat mor-
 ti in fame & siti, affirmans quòd
 Dominus Deus vester liberet vos
 de manu regis Assyriorum? * Num-
 quid non iste est Ezechias, qui de-
 struxit excelsa illius, & altaria,
 & præcepit Iuda & Ierusalem, di-
 cens: Coram altari vno adorabi-
 tis, & in ipso comburetis incen-
 sum? * An ignoratis quæ ego fe-
 cerim, & patres mei cunctis ter-
 rarum populis? numquid præua-
 lerunt dii gentium, omniumq;
 terrarum liberare regionem suam
 de manu mea? * Quis est de vni-
 uersis dijs gentium, quas vasaue-
 rūt patres mei, qui potuerit erue-
 re populum suum de manu mea,
 vt possit etiam Deus vester erue-
 re vos de hac manu? * Non vos
 ergo decipiat Ezechias, nec vana
 persuasione deludat, neque cre-
 datis ei. Si enim nullus potuit
 deus cunctarum gentium atque
 regnorum liberare populum suum
 de manu mea, & de manu patrum
 meorum, consequenter nec Deus
 vester poterit eruire vos de manu
 mea. * Sed & alia multa locuti
 sunt serui eius contra Dominum
 Deum, & contra Ezechiam ser-
 uum eius. * epistolæ quoque
 scripsit plenas blasphemiarum in Do-
 minum Deum Israel, & locutus
 est aduersus eum: Sicut dii gen-
 tium ceterarum non potuerant li-
 berare populum suum de manu
 mea, sic & Deus Ezechia erue-
 re non poterit populum suum de
 manu ista. * Insuper & clamore
 magno, lingua Iudaica contra
 populum, qui sedebat in mu-
 nis Ierusalem, personabat, vt
 terreter eos, & caperet ciuita-
 tem.

tem. * Locutusq. est contra Deum
 Ierusalem, sicut aduersum deos
 populorum terræ, opera manuum
 hominum. * Orauerunt igitur
 Ezechias rex, & Isaias filius Amos
 prophetae, aduersum hanc blas-
 phemiam, ac vociferati sunt vsque
 in caelum. * Et misit Dominus
 angelum, qui percussit omnem
 virum robustum, & bellatorem,
 & principem exercitus regis Assy-
 riorum: Reuerlusq. est cum igno-
 minia in terram suam. Cumq. in-
 gressus esset domum Dei sui, hijs
 qui egressi fuerant de vtero eius,
 interfecerunt eum gladio. * Sal-
 uauitq. Dominus Ezechiam &
 habitatores Ierusalem de manu
 Sennacherib regis Assyriorum,
 & de manu omnium, & praestitit
 eis quietem per circuitum. * Mul-
 ti etiam deferrebant hostias, & sa-
 crificia Domino in Ierusalem, &
 munera Ezechiz regi Iuda: qui
 exaltatus est post hac coram cun-
 ctis gentibus. * In diebus illis
 egrotauit Ezechias vsque ad mor-
 tem, & orauit Dominum: exau-
 diuitq. eum, & dedit ei signum.
 * Sed non iuxta beneficia, quæ
 acceperat, retribuit, quia eleua-
 tum est cor eius: & facta est con-
 tra eum ira, & contra Iudam &
 Ierusalem. * Humiliatusq. est pos-
 tea eo quod exaltatum fuisset cor
 eius, tam ipse, quam habitatores
 Ierusalem: & idcirco non venit su-
 per eos ira Domini in diebus Eze-
 chiz. * Fuit autem Ezechias di-
 ues, & inclytus valde, & thesau-
 ros sibi plurimos congregauit ar-
 genti & auri & lapidis pretiosi, a-
 romatum, & armorum vniuersi
 generis, & vasorum magni pretij.
 * Apothecas quoque frumenti, vi-
 ni, & olei, & præsepia omnium
 iumentorum, causasq. pecorum,
 & vrbes ædificauit sibi: habe-
 bat quippe greges ouium, & ar-
 mentorum innumerabiles, eo quod
 dedisset ei Dominus substantiam
 multā nimis. * Ipse est Ezechias,
 qui obturauit superiorem fontem
 aquarum Gihon, & auertit eas
 subter ad Occidentem Vrbis Da-
 uid: in omnibus operibus suis fe-
 cit prospere quæ voluit. * Atta-
 men in legatione principum Ba-
 bylonis, qui missi fuerant ad eum,
 ut interrogarent de potentia, quod

acciderat super terram, dereliquit
 eum Deus ut tentaretur, & nota-
 fierent omnia, quæ erant in cor-
 de eius. * Reliqua autem sermo-
 num Ezechiz, & misericordiarum
 eius scripta sunt in visione Isaiæ
 filij Amos prophetae, & in libro
 regum Iuda & Israel. * Dormi-
 uitq. Ezechias cum patribus suis,
 & sepelierunt eum super sepulchra
 filiorum David: & celebrauit eius
 exequias vniuersus Iuda, & omnes
 habitatores Ierusalem: regnauitq.
 Manasses filius eius pro eo.

CAP. XXXIII.

D Vodecim annorum erat Ma-
 nasses cum regnare coepisset,
 & quinquagintaquinque annis re-
 gnauit in Ierusalem. * Fecit autem
 malum coram Domino iuxta abo-
 minationes gentium, quas sub-
 uertit Dominus coram filiis Is-
 rael: & conuersus instaurauit ex-
 cella, quæ demolitus fuerat Eze-
 chias pater eius: construxitq. aras
 Baalim, & scutulos, & adorauit
 omnem militum cæli, & coluit
 eam. * Edificauit quoque altaria
 in domo Domini, de qua di-
 xerat Dominus: In Ierusalem
 erit nomen meum in æternum.
 * Edificauit autem ea cuncto
 exercitui cæli in duobus atrijs do-
 mus Domini. * Transiitq. fecit
 filios suos per ignem in Vallebe-
 nennon: obseruabat somnia, se-
 stabatur auguria, maleficis arti-
 bus inserviebat, habebat secum
 magos, & incantatores: multa-
 que, & constatile signum posuit
 in domo Dei, de qua locutus est
 Deus ad David, & ad Salomonem
 filium eius, dicens: In domo hac
 & in Ierusalem, quam elegi de
 cunctis tribubus Israel, ponam
 nomen meum in sempiternum.
 * Et moueri non faciam pedem
 Israel de terra, quam tradidi pa-
 tribus eorum: ita dumtaxat si cu-
 stodierint facere quæ præcepi eis,
 cunctamq. legem, & ceremonias,
 atque iudicia per manum Moysi.
 * Igitur Manasses seduxit Iudam,
 & habitatores Ierusalem ut face-
 rent malum super omnes gentes,
 quas subuerterat Dominus a facie
 filio-

Tob. I. d.

21

4. Reg. 20.

2. 1

Isai. 38. 2. 1

4. Reg. 21. 2

12. Reg. 7. b

13. Reg. 8. b. 17

Alliorum Israel. * Locutusque est Do-
 minus ad eum, & ad populum illius,
 & attendere noluerunt. * Idcirco
 superinduxit eis principes exerci-
 tus regis Assyriorum: ceperuntque
 Manasse, & vincula catenis, atque
 compedibus duxerunt in Babylo-
 nem. * Qui postquam coangustatus
 est, orauit Dominum Deum
 suum: & egit penitentiam valde
 coram Deo patrum suorum. * Depre-
 catusque est eum, & obsecrauit in-
 tēte & exaudiuit orationem eius,
 reduxitque eum Ierusalem in regnum
 suum, & cognouit Manasses quod
 Dominus ipse esset Deus. * Post
 hæc ædificauit murum extra ciui-
 tatem Dauid ad Occidentē Gihon
 in conualle, ab introitu portæ pi-
 sciū per circuitū vsque ad Ophel,
 & exaltauit illū vehementer: con-
 stituitque principes exercitus in cun-
 ctis ciuitatibus Iuda munitis: &
 abstulit deos alienos, & simulacrum
 de domo Domini: aras quoque,
 quas fecerat in monte domus Do-
 mini, & in Ierusalem, & proiecit
 omnia extra urbem. * Porro in-
 staurauit altare Domini, & immo-
 lauit super illud victimas, & paci-
 fica, & laudem: præcepitque Iudæ
 ut seruaret Domino Deo Israel. * At-
 tamen adhuc populus immolabat
 in excelsis Domino Deo suo. * Re-
 liqua autem gestorum Manasse: &
 obsecratio eius ad Deū suum: ver-
 ba quoque Videntium, qui loque-
 bantur ad eum in nomine Domini
 Dei Israel, continentur in sermo-
 nibus regum Israel. * Oratio quo-
 que eius & exauditio, & cuncta
 peccata, atque contemptus, loca
 etiam, in quibus ædificauit excelsa,
 & fecit lucos, & statuas antequā
 ageret penitentiam, scripta sunt
 in sermonibus Hozai. * Dormiuit
 ergo Manasses cum patribus suis,
 & sepelitur in domo sua: reg-
 nauitque pro eo filius eius Amon.
 * Viginiduorū annorū erat Amon
 eum regnare coepisset, & duobus
 annis regnauit in Ierusalem. * Fe-
 citque malum in conspectu Domini,
 sicut fecerat Manasses pater eius:
 & cunctis idolis, quæ Manasses fue-
 rat fabricatus, immolauit atque
 seruauit. * Et non est reueritus faci-
 ciem Domini, sicut reueritus est
 Manasses pater eius: & multo ma-
 iora deliquit. * Cumque coniura-

sent aduersus eum serui sui, inter-
 fecerunt eum in domo sua. * Porro
 reliqua populi multitudo, cæcis ijs,
 qui Amon percusserant, constituit
 regem Iosiam filium eius pro eo.

CAP. XXXIIII.

I O Cto annorum erat Iosias cum
 A regnare coepisset, & triginta
 & vno anno regnauit in Ierusalē.
 2 Fecitque quod erat rectum in con-
 spectu Domini, & ambulauit in
 vijs Dauid patris sui: non declina-
 uit neque ad dextrā, neque ad si-
 nistram. * Octauo autem anno re-
 gni sui, cum adhuc esset puer, coepit
 querere Deū patris sui Dauid:
 & duodecimo anno postquam re-
 gnare coeperat, mundauit Iudam
 & Ierusalem ab excelsis, & lucis,
 4 simulacrisque, & sculpilibus. * De-
 struxeruntque corā eo aras Baalim:
 & simulacra, quæ superposita fue-
 rant, demoliti sunt: lucos etiam,
 & sculpilia succidit atque comi-
 nuit: & super tumulos eorum, qui
 eis immolare consueuerant, frag-
 5 menta disperxit. * Omnia præterea
 6 sacerdotum combussit in altari-
 bus idolorum, mundauitque Iudam
 & Ierusalem. * Sed & in vrbibus Ma-
 nasse, & Ephraim, & Simeon, vs-
 que Nephthali cuncta subuerit.
 7 Cumque altaria dissipasset, & lu-
 cos, & sculpilia contriuisset in frus-
 ta, cunctaque delubra demolitus
 8 esset de vniuersa Terra Israel, re-
 uersus est in Ierusalē. * Igitur an-
 no octauodecimo regni sui, mun-
 data iam terra, & templo Domini,
 misit Saphan filium Etiele, & Ma-
 sias principem ciuitatis, & Ioha-
 9 filium Ioachaz a commentarijs, ut
 instaurarent domum Domini Dei
 9 sui. * Qui venerunt ad Helciam Sa-
 cerdotem magnū: acceptamque ab
 eo pecuniam, quæ illata fuerat in
 10 domum Domini, & quam congrega-
 uerant Leuitæ, & ianitores de
 Manasse, & Ephraim, & vniuersis
 reliquijs Israel, ab omni quoque
 Iuda, & Beniamin, & habitatoribus
 11 Ierusalem, tradiderunt in mani-
 bus eorum, qui præterant opera-
 rijs in domo Domini ut instaura-
 rent templum, & infirma quæque
 sarcirent. * At illi dederunt eam
 artificibus, & camentarijs ut eme-
 rent lapides de lapidinis, & ligna

ad cōmiffuras ædificij, & ad con-
 tignationem domorum, quas de-
 struxerant reges Iuda. * Qui fide-
 liter cuncta faciebant. Erant au-
 tem præpositi operantium, Iahath
 & Abdias de filiis Merari. Zacha-
 rias & Moſollam de filiis Caath,
 qui vigeabant opus: omnes Leui-
 tæ ſcientes organis canere. * Su-
 per eos vero, qui ad diuerſos vſus
 onera portabant, erant ſcribæ, &
 magiſtri de Leuitis ianitores.
 * Cumq; eſſent pecuniam, quæ
 illata fuerat in templum Domini,
 reperit Helcias Sacerdos Librum
 legis Domini per manum Moyſi.
 * Et ait ad Saphan ſcribam: Li-
 brum legis inueni in domo Domi-
 ni: Et tradidit ei. * At ille intu-
 lit volumen ad regem, & nuncia-
 uit ei dicens: Omnia, quæ dedisti
 in manu ſeruorum tuorum, ecce
 complentur. * Argentum, quod
 repertum eſt in domo Domini,
 conſlauerunt: datumq; eſt præſe-
 ktis artificum, & diuerſa opera fa-
 bricantium. * Præterea tradidit
 mihi Helcias ſacerdos hunc librū.
 Quem cum rege præſente recitaſ-
 ſet, * audiſſetq; ille verba legis,
 ſcidit veſtimenta ſua: * & præcep-
 tit Helciz, & Ahicam filio Sa-
 phan, & Abdon filio Micha, Sa-
 phan quoque ſcribæ, & Aſaz ſer-
 uo regis, dicens: * Ite, & orate
 Dominum pro me, & pro reliquijs
 Iſrael, & Iuda, ſuper vniuerſis ſer-
 monibus Libri iſtius, qui repertus
 eſt: magnus enim furor Domini
 ſtillauit ſuper nos, eo quod non
 cuſtodierint patres noſtri verba
 Domini vt facerent omnia, quæ
 ſcripta ſunt in iſto volumine.
 * Abijt ergo Helcias, & hi qui ſi-
 mul a rege miſſi fuerant, ad Ol-
 dam prophetidem, vxorem Sellum
 filij Thecwath, filij Haſta cuſtodis
 veſtium: quæ habitabat in Ieru-
 ſalem in Secunda: & locuti ſunt
 ei verba, quæ ſupra narrauimus.
 * At illa reſpondit eis: Hæc dicit
 Dominus Deus Iſrael: Dicite vi-
 ro, qui miſit vos ad me: * Hæc
 dicit Dominus: Ecce ego inducam
 mala ſuper locum iſtum, & ſuper
 habitatores eius, cunctaq; male-
 dicta, quæ ſcripta ſunt in Libro
 hoc, quem legerunt coram rege
 Iuda. * Quia dereliquerunt me,
 & ſacrificauerunt dijs alienis, vt

me ad iracundiam protocarent in
 cunctis operibus manuum ſuarū,
 idcirco ſtillabit furor meus ſuper
 locum iſtum, & non extinguetur.
 * Ad regem autem Iuda, qui mi-
 ſit vos pro Domino deprecando,
 ſic loquimini: Hæc dicit Domi-
 nus Deus Iſrael: Quoniam audiſti
 verba voluminis, * atque emolli-
 tum eſt cor tuum, & humiliatus
 es in conſpectu Dei ſuper his, quæ
 dicta ſunt contra locum hunc, &
 habitatores Ieruſalem, reuerſusq;
 faciem meam, ſcidisti veſtimenta
 tua, & ſteuiſti coram me: ego
 quoque exaudiui te, dicit Domi-
 nus. * Iam enim colligam te ad
 patres tuos, & infereris in ſepul-
 chrum tuum in pace: nec videb-
 unt oculi tui omne malum, quod
 ego inducturus ſum ſuper locum
 iſtum, & ſuper habitatores eius.
 * Retulerunt itaque regi cuncta,
 quæ dixerat. * At ille conuocatis
 vniuerſis maioribus natu Iuda &
 Ieruſalem, * aſcendit in domum
 Domini, vñq; omnes viri Iuda &
 habitatores Ieruſalem, Sacerdo-
 tes & Leuitæ, & cunctus populus
 a minimo vſque ad maximum.
 Quibus audientibus in domo Do-
 mini, legiſt rex omnia verba volu-
 minis: * & ſtans in tribunali ſuo,
 percuſſit fœdus coram Domino
 vt ambularet poſt eum, & cuſto-
 diret præcepta, & teſtimonia, &
 iuſtificationes eius in toto corde
 ſuo, & in tota anima ſua, faceretq;
 quæ ſcripta ſunt in volumine illo,
 quod legerat. * Adiurauit quoque
 ſuper hoc omnes, qui reuerſi fue-
 rant in Ieruſalem, & Benjamin:
 & fecerunt habitatores Ieruſalem
 iuxta pactum Domini Dei patrum
 ſuorum. * Abſtulit ergo Joſias
 cunctas abominationes de vniuer-
 ſis regionibus ſuorum Iſrael: &
 fecit omnes, qui reſidui erant in
 Iſrael, ſeruire Domino Deo ſuo.
 Cunctis diebus eius non receſſe-
 rūt a Domino Deus patrū ſuorum.

CAP. XXXV.

Fecit autem Joſias in Ieruſalem
 Phafe Domino, quod immo-
 latum eſt quartadecima die men-
 ſis primi: * & conſtituit Sacerdo-
 tes in officijs ſuis, hortatusq; eſt
 eos vt miniſtrarent in domo Do-
 mini

4. Reg. 23.

c. 21

mini. * Leuitis quoque, ad quorum eruditionem omnis Israel sanctificabatur Domino, locutus est: Ponite arcem in sanctuario templi, quod edificauit Salomon filius Dauid rex Israel, nequaquam enim eam ultra portabitis: nunc autem ministrare Domino Deo vestro, & populo eius Israel. * Et pręparate vos per portas, & cognationes vestras in diuisionibus singulorum, sicut pręcepit Dauid rex Israel, & descripsit Salomon filius eius. * Et ministrare in sanctuario per familias iurmasque Leuiticas, & sanctificati immolate Phasē: fratres etiam vestros, ut possint iuxta verba, quę locutus est Dominus in manu Moysi facere, pręparate. * Dedit pręterea Iosias omni populo, qui ibi fuerat inuentus in sollempnitate Phasē, agnos & hędos & gregibus, & reliqui pecoris triginta millia, bouum quoque tria millia. hæc de regis vniuersa substantia. * Duces quoque eius, sponte quod vouerant, obtulerunt, tam populo, quam Sacerdotibus & Leuitis. Porro Helcias, & Zacharias, & Iahiel principes domus Domini, dederunt sacerdotibus ad faciendum Phasē pecora commixta duo millia sexcenta, & boues trecentos. * Chonenias autem, & Semeias, etiam Nathanahel fratres eius, necnon Hasabias, & Iehiel, & Iozabad principes Leuitarum, dederunt ceteris Leuitis ad celebrandum Phasē quinque millia pecorum, & boues quingentos. * Pręparatumque est ministerium, & iterum Sacerdotes in officio suo: Leuitę quoque in turmis, iuxta regis imperium. * Et immolatum est Phasē: asperseruntque Sacerdotes manu sua sanguinem, & Leuitę detraxerunt pelles holocaustorum: & separauerunt ea ut darent per domos & familias singulorum, & offerrentur Domino, sicut scriptum est in Libro Moysi: de bobus quoque fecerunt similiter. * Et assauerunt Phasē super ignem, iuxta quod in lege scriptum est: pacificas vero hostias coxerunt in lebetibus, & cacabis, & ollis, & festinato distribuerunt vniuersę plebi: * sibi autem, & Sacerdotibus postea parauerunt: nam in obla-

tionē holocaustorum & adipum usque ad noctem Sacerdotes fuerunt occupati: vnde Leuitę sibi, & Sacerdotibus filiis Aaron parauerunt nouissimis. * Porro cantores filij Asaph stabant in ordine suo, iuxta pręceptum Dauid, & Asaph, & Heman, & Idithun prophetarum regis: Ianitores verō per portas singulas obseruabant, ita ut nec puncto quidem discederent a ministerio: quam ob rem & fratres eorum Leuitę parauerunt eis cibos. * Omnis igitur cultura Domini nunc completa est in die illa ut facerent Phasē, & offerrent holocausta super altare Domini, iuxta pręceptum regis Iosias. * Feceruntque filij Israel, qui reperti fuerant ibi, Phasē in tempore illo, & sollempnitatem azy-morum septem diebus. * Non fuit Phasē simile huic in Israel a diebus Samuelis prophę: sed nec quisquam de cęstis regibus Israel fecit Phasē sicut Iosias, Sacerdotibus, & Leuitis, & omni Iuda, & Israel qui repertus fuerat, & habitantibus in Ierusalem. * Octauo decimo anno regni Iosias hoc Phasē celebratum est. * Postquam instaurauerat Iosias templū, ascendit Necho rex Egypti ad pugnam in Charcamis iuxta Euphratem: & processit in occursum eius Iosias. * At ille, militis ad eum nuncijs, ait: Quid mihi & tibi est rex Iuda? non aduersum te hodie venio, sed contra aliam pugnam domum, ad quam me Deus festinatio ire pręcepit: desine aduersum Deum facere, qui mecum est, ne interficiat te. * Noluisti Iosias reuerti, sed pręparauit contra eum bellum, nec acquieuit sermonibus Necho ex ore Dei: * verum perrexit ut dimicaret in campo Maggedo. * Ibiq. vulneratus a sagittarijs, dixit pueris suis: Educite me de pręlio, quia oppido vulneratus sum. * Qui transfulerunt eum de curru in alterum currum, qui sequebatur eum more regio, & asportauerunt eum in Ierusalem, mortuusque est, & sepultus in mausoleo patrum suorum, & vniuersus Iuda & Ierusalem luerunt eum. * Ieremias maxime ceteros omnes cantores atque cantatrices, usque in presentem diem lamen-

¶ 4. Reg. 23.
f. 29

¶ Zach. 13.
d. 11

rationes super Iosiam replicant, & quasi lex obtinuit in Israel: Ecce scriptum fertur in lamentationibus. * Reliqua autem sermonum 16 Iosiz & misericordiarum eius: quę lege præcepta sunt Domini: * o- 17 pera quoque illius prima & nouissima, scripte sunt in Libro regum Iuda & Israel.

CAP. XXXVI.

4. Reg. 23.
f. 30

TVLit ergo populus terrę Ioa- 1 chaz filium Iosiz, & consti- A
tuit regem pro patre suo in Ierusa- 2
lem. * Vigintitrium annorum erat 3
Ioachaz, cum regnare coepisset, & 4
tribus mensibus regnavit in Ieru- 5
salem. * Amouit autem eum rex 6
Ægypti cum venisset in Ierusalē, 7
& condemnauit terram centum, 8
talentis argenti, & talento auri. 9
* Cōstituitq. pro eo regem, Eliakim fratrem eius, super Iudam & 10
Ierusalem: & vertit nomen eius 11
Ioakim: ipsum vero Ioachaz tulit 12
secum, & abduxit in Ægyptum. 13
* Vigintiquinque annorum erat 14
Ioakim cum regnare coepisset, & 15
vndecim annis regnavit in Ierusa- 16
lem: fecitq. malum coram Domi- 17
no Deo suo. * Contra hunc ascen- 18
dit Nabuchodonosor rex Chal- 19
dæorum, & vinculum catenis duxit 20
in Babylonem. * Ad quam & va- 21
sa Domini transiit, & posuit ea 22
in templo suo. * Reliqua autem 23
verborum Ioakim, & abomina- 24
tionum eius, quas operatus est, & 25
quę inuenta sunt in eo, continen- 26
tur in Libro regum Iuda & Israel. 27
Regnavit autem Ioachin filius e- 28
ius pro eo. * Octo annorum erat 29
Ioachin cum regnare coepisset, & 30
tribus mensibus, ac decem diebus 31
regnavit in Ierusalem, fecitq. ma- 32
lū in conspectu Domini. * Cumq. 33
anni circulus volueretur, misit Na- 34
buchodonosor rex, qui adduxerat 35
eum in Babylonem, asportatis si- 36
mul pretiosissimis vasīs domus Do- 37
mini: * Regem vero constituit Se- 38
deciam patrum eius super Iudam 39
& Ierusalem. * Viginti & vnus 40
anni erat Sedecias cum regnare 41
coepisset, & vndecim annis regna- 42
uit in Ierusalem. * Fecitq. malum 43
in oculis Domini Dei sui, nec erub- 44
uit faciem Ieremize prophete, lo- 45
quentis ad se ex ore Domini. * A 46

II Matt. 1. b.
12

II Reg. 24.
d. 15

II Reg. 24.
d. 15
Ier. 37. a. 1

rege quoque Nabuchodonosor se-
cessit, qui adiurauerat eum per
Deum: & induravit ceruicem suā
& cor vt non reverteretur ad Do-
minum Deum Israel. * Sed &
vniuersi principes sacerdotum,
& populus, prauaricati sunt ini-
que iuxta vniuersas abominatio-
nes Gentium, & polluerunt do-
mum Domini, quam sanctifica-
uerat sibi in Ierusalem. * Mitte-
bat autem Dominus Deus patrum
suorum ad illos per manum nun-
tiorum suorum de nocte confluen-
gens, & quotidie commonens: eo
quod parceret populo & habita-
culo suo. * At illi subīannabant
nuncios Dei, & paruipendebant
sermōnes eius, illudebantq. pro-
phetis, donec ascenderet furor Do-
mini in populum eius, & esset nul-
la curatio. * Adduxit enim super
eos regem Chaldæorum, & inter-
fecit iuuenes eorum gladio in do-
mo sanctuarij sui, non est mila-
tus adolescentis, & virginis, & se-
nis, nec decrepiti quidem, sed om-
nes tradidit in manibus eius. * Vni-
uersaq. vasa domus Domini tam
maiora, quā minora, & thesau-
ros templi, & regis, & principum
transiit in Babylonem. * Incen-
derunt hostes domum Dei, destru-
eruntq. murum Ierusalem, vni-
uersas turres combusserunt, &
quidquid pretiosum fuerat, demo-
liti sunt. * Siquis euaserat gladiū,
ductus in Babylonem seruauit regi
& filiis eius, donec imperaret
rex Persarum, & & completetur
sermo Domini ex ore Ieremize, &
celebraret terra sabbata sua: cun-
ctis enim diebus desolationis egit
sabbatum vsque dum compleren-
tur septuaginta anni. * Anno au-
tem primo Cui regis Persarum ad-
explendum sermonem Domini,
quem locutus fuerat per os Iere-
mize, suscitauit Dominus spiritum
Cui regis Persarū: qui iussit præ-
dicari in vniuerso regno suo, cui
per scripturam, dicens: * Hęc di-
xit Cyrus rex Persarum: Omnia
regna terrę dedit mihi Dominus
Deus celi, & ipse præcepit mihi
vt ædificarem ei domum in Ieru-
salem, quę est in Iudas: quis ex
vobis est in omni populo eius? sit
Dominus Deus suus cum eo, &
ascendat.

II Ier. 25. c. 12
& 29. c. 11
1. Esd. 1. a. 2
& 6. 2. 3

LIBER PRIMVS

E S D R AE.

CAPVT PRIMVM.

1. Reg. 25. c. 12.
& 29. c. 10.
2. Paral. 36. d.
22

N anno primo Cyri regis Persarum vt completeretur verbū Domini ex ore Ieremix, suscitauit Dom-

minus spiritum Cyri regis Persarum : & traduxit vocem in omni regno suo, etiam per scripturam, dicens : Hæc dicit Cyrus rex Persarum : Omnia regna terræ dedit mihi Dominus Deus cæli, & ipse præcepit mihi vt ædificarem ei domum in Ierusalem, quæ est in Iudæa. * Quis est in vobis de vniuerso populo eius ? Sit Deus illius cum ipso. Ascendat in Ierusalem, quæ est in Iudæa, & ædificet domum Domini Dei Israel, ipse est Deus qui est in Ierusalem. * Et omnes reliqui in cunctis locis vbi cumque habitant, adiudent eum Viri de loco suo argento & auro, & substantia, & pecoriibus, excepto quod voluntarie offerunt templo Dei, quod est in Ierusalem. * Et surrexerunt principes patrum de Iuda, & Benjamin, & Sacerdotes, & Levitæ, & omnis, cuius Deus suscitauit spiritum, vt ascenderent ad ædificandum templum Domini, quod erat in Ierusalem.

* Vniuersi qui erant in circuitu, adiungerunt manus eorum in vasis argenteis & aureis, in substantia & iumentis, in suppellectili, exceptis his, quæ sponte obtulerāt. Rex quoque Cyrus protulit vasa templi Domini, quæ tulerat Nabuchodonosor de Ierusalem, & posuerat ea in templo Dei sui. * Protulit autem ea Cyri rex Persarum per manum Mithridatis filij Gazabar, & annumerauit ea Salsabasar principi Iudæ. * Et hic est numerus eorum : Phialæ aureæ triginta, phialæ argenteæ millo, cul-

tri viginouem, scyphi aurei triginta, * scyphi argentei secundum quadringenti decem : vasa alia mille. * Omnia vasa aurea & argentea, quinque millia quadringenta : vniuersa tulit Salsabasar cum his, qui ascendebar de transmigratione Babylonis in Ierusalem.

C A P. II.

HI sunt autem provincie filij, 2. Esdr. 7. b. qui ascenderunt de captiuitate, quam transfulerat Nabuchodonosor rex Babylonis in Babylonem, & reuersi sunt in Ierusalem & Iudam, vnusquisque in ciuitatem suam. * Qui venerunt cum Zorobabel, Iosue, Nehemia, Saraia, Rahelæa, Mardochai, Belsan, Melsphar, Beguai, Rehum, Baana. Numerus virorum populi Israel : Filij Pharus duo millia centum septuagintadu. * Filij Sephar, trecenti septuagintadu. * Filij Area, septingenti septuaginta & quinque. * Filij Phahath Moab, filiorum Iosue : Ioab duo millia octingenti duodecim. * Filij Alam mille ducenti quinquagintaquatuor. * Filij Zethua, nonaginti quatuor. * Filij Azgad, mille ducenti viginti duo. * Filij Adoniam, sexcenti sexaginta. * Filij Beguai, duo millia quinquaginta sex. * Filij Adin, quadringenti quinquagintaquatuor. * Filij Ather, qui erant ex Ezechia, nonaginta octo. * Filij Belai, trecenti vigintitres. * Filij Iora, centum duodecim. * Filij Hasum, ducenti vigintitres. * Filij Gebbar, nonagintaquinque. * Filij Berlekhem, centum vigintitres. * Viri Netupha, quinquaginta sex. * Viri Anathoth, centum viginti octo. * Filij Azmaueh, quadringenta duo.

raduo. * Filij Cariattharim, Ce- 25
phura, & Beroth, septingenti qua-
dragintaures. * Filij Rama & Ga- 26
baa, sexcenti vigintiunus. * Viri 27
Machmas, centum vigintiduo. * Viri 28
Berhel & Hai, ducenti vigintitres.
* Filij Nebo, quinquagintaduo. 29
* Filij Megbis, centum quinquaginta- 30
sex. * Filij Aalam alterius, 31
mille ducenti quinquagintaquat-
tuor. * Filij Harim, trecenti vigin- 32
ti. * Filij Lod Hadid, & Ono, le- 33
pingenti vigintiquinque. * Filij 34
tericho, trecenti quadragintaquin-
que. * Filij Senaa, tria millia sex- 35
centi triginta. * Sacerdotes: Filij 36
Iadaia in domo Iosue, nongenti
septuagintaures. * Filij Emmer, 37
mille, quinquagintaduo. * Filij 38
Pheshur, mille ducenti quadragin-
ta septem. * Filij Harim, mille de- 39
cem & septem. * Leuita: Filij Io- 40
sue & Gedimihel filiorum Odouie
septuagintaquat- 41
tuor. * Cantores: 42
Filij Asaph, centum vigintiocto.
* Filij sanitorum: filij Sellam, fi- 42
lij Ater, filij Telmon, filij Acanb,
filij Hattai, filij Sobai: vniuersi C
centum trigintanovem. * Nathi- 43
nazi: filij Siha, filij Hafupha, filij
Tabbaorh, * filij Ceros, filij Saa, 44
filij Phadon, * filij Lebana, filij 45
Hagaba, filij Accub, * filij Hagab, 46
filij Semtai, filij Hanã, * filij Gad- 47
del, filij Gaher, filij Raia, * filij 48
Rafin, filij Necoda, filij Gazam, * fi- 49
lij Aza, filij Phafea, filij Besece, * fi- 50
lij Afena, filij Munim, filij Nephu-
sim, * filij Bacbuc, filij Hacupha, 51
filij Harhur, * filij Bessuth, filij 52
Mahida, filij Harfa, * filij Bercos, 53
filij Sifara, filij Thema, * filij Nalia, 54
filij Hatipha, * filij Ieruorum Salo-
monis, filij Sotai, filij Sophereth, 55
filij Pharu la, * filij Iala, filij Der- 56
con, filij Gediel, * filij Saphatia, 57
filij Hatil, filij Phochereth, qui
erant de Asebam, filij Ami. * om- 58
nes Nathinazi, & filij seruorum Sa-
lomonis, trecenti nonagintaduo.
* Et hi qui ascenderunt de Thel- 59
mala, Thelharfa, Cherub, & Adon,
& Emer: & non pauerunt indi-
care domum patrum suorum & se-
men tuum, verum ex Israel eunt.
* Filij Dalaa, filij Tobia, & filij 60
Necoda, sexcenti quinquagintaduo.
* Et de filijs Sacerdotum: Filij Ho- 61
bia, filij Acoo, filij Betzellai, qui
accepit de filiabus Betzellai. Ga- D

laadus, vxorem, & vocatus est no-
mine eorum: * hi quæsiunt scrip-
turam genealogia sua, & non in-
uenerunt, & electi sunt de sacer-
dotio. * Et dixit Athorifatha eis vt
non comederet de Sancto sancto-
rum, donecurgeret sacerdos do-
ctus atque perfectus. * Omnis mul-
tudo quali vnus, quadragintaduo
55 milia trecenti sexaginta: * excep-
tis serais eorum, & ancillis, qui
erant septem milia trecenti trigin-
ta septem: & in ipsis cantores, at-
que cantatrices ducenti. * Equi
eorum septingenti triginta sex, mu-
li eorum, ducenti quadragintaquin-
que, * cameli eorum, quadringenti
65 trigintaquinque, alini eorum,
66 sex milia septingenti viginti. * Et
de principibus patrum, cum ingre-
derentur templum Domini, quod
est in Ierusalem, sponte obtule-
runt in domũ Dei ad extruendam
69 eam in loco suo. * Secundum vi-
res suas dederunt impensas operis,
auri solidos sexaginta milia &
mille, argenti minas quinq̃ue mil-
lia, & vestes sacerdotales centum.
70 * Habitauerunt ergo Sacerdotes,
& Lepita, & de populo, & canto-
res, & sanitores, & Nathinazi in
vrbibus suis, vniuersusq; Israel
in ciuitatibus suis.

CAP. III.

I Amq̃ venerat mensis septimus,
A I & erant filij Israel in ciuitati-
bus suis: congregatus est ergo po-
pulus quasi vir vnus in Ierusalem.
2 * Et surrexit Iosue filius Iosedec,
& fratres eius sacerdotes, & Zoro-
babel filius Salathiel, & fratres e-
ius, & edificauerunt altare Dei Is-
rael vt offerrent in eo holocausto-
mata, sicut scriptum est in lege.
3 Moyſi viri Dei: * Collocauerunt
autem altare Dei super bases suas
de terrẽtibus eos per circuitum po-
pulis terrarum, & obtulerunt super
illud holocaustum Domino mane
4 & vespere: * Feceruntq; sollempni-
tatem tabernaculorũ, sicut scriptũ
est, & holocaustum diebus singulis
per ordinem secundum præceptum
opus diei in die suo. * Et post hæc
5 holocaustum iuge, tam in Calca-
dis quàm in vniuersis sollempni-
tibus Domini, quæ erant consecra-
ta, & in omnibus in quibus vitæ
est.

offerrebat munus Domino. * A primo die mensis septimi coeperunt offerre holocaustum Domino: porro templum Dei nondum fundatum erat. * Dederunt autem pecunias latomis & camentarijs: cibum quoque, & potum, & oleum Sidonijs, Tyrijsq. ut deferrent ligna cedrina de Libano ad mare loppe, iuxta quod praeceperat Cyrus rex Persarum eis. * Anno autem secundo aduentus eorum ad templum Dei in Ierusalem secundo, coeperunt Zorobabel filius Salathiel, & Iosue filius Iosedec, & reliqui de fratribus eorum Sacerdotes, & Leuitae, & omnes qui venerant de captiuitate in Ierusalem, & constituerunt Leuitas a viginti annis & supra, ut vigerent opus Domini. * Stetitq. Iosue & filij eius, & fratres eius, Cedmihel, & filij eius, & filij Iuda, quasi vir unus, ut instarent super eos qui faciebant opus in templo Dei: filij Henadad, & filij eorum, & fratres eorum Leuitae. * Fundato igitur a camentarijs templo Domini, steterunt sacerdotes in ornatu suo cum tubis: & Leuitae filij Asaph in cymbalis, ut laudarent Deum per manus David regis Israel. * Et concinebant in hymnis, & confessione Domino: Quoniam bonus, quoniam in aeternum misericordia eius super Israel. Omnis quoque populus vociferabatur clamore magno in laudando Dominum, eo quod fundatum esset templum Domini. * plurimi etiam de Sacerdotibus & Leuitis, & principes patrum, & seniores, qui viderant templum prius cum fundatum esset, & hoc templum in oculis eorum, stebant voce magna: & multi vociferantes in laetitia, eleuabant vocem. * Nec poterat quisquam agnoscere vocem clamoris latantium, & vocem fletus populi: commixtim enim populus vociferabatur clamore magno, & vox audiebatur procul.

C A P. II. III.

A valuerunt autem hostes Iudae, & Benjamin, quia filij captiuitatis edificarent templum Domino Deo Israel: & accedentes

ad Zorobabel, & ad principes patrum dixerunt eis: Adhucemus vobiscum, quia ita ut vos, quatinus Deum veltum: ecce nos imitolaumus victimas a diebus Asor Haddan regis Assur, qui adduxit nos huc. * Et dixit eis Zorobabel, & Iosue, & reliqui principes patrum Israel: Non est vobis & nobis ut edificemus domum Deo nostro, sed nos ipsi soli edificabimus Domino Deo nostro, sicut praecepit nobis Cyrus rex Persarum. * Factum est igitur ut populus terra impediret manus populi Iudae, & turbaret eos in adificando. * Conduxerunt autem aduersus eos consiliatores, ut destruerent consilium eorum omnibus diebus Cytiregis Persarum, & vsque ad regnum Darij regis Persarum. * In regno autem Assueri, in principio regni eius, scripserunt accusationem aduersus habitatores Iudae & Ierusalem. * Et in diebus Artaxerxis scripsit Belesam Mithridates, & Thabeel, & reliqui, qui erant in consilio eorum, ad Artaxerxem regem Persarum: epistola autem accusationis scripta erat Syriace, & legatus sermone Syro. * Reum Beelteem, & Samia scriba scripserunt epistolam vnam de Ierusalem Artaxerxi regi, huiusmodi: * Reum Beelteem, & Samia scriba, & reliqui consiliatores eorum, Dinxai, & Apharsathachai, Terphaljai, Apharsai, Erchuzi, Babylonij, Sutaneechaj, Dicu, & Samiam, & ceteri de Gentibus, quas transiit Aphenaphar magnus & gloriosus: & habitare eas fecit in ciuitatibus Samariae. & in reliquis regionibus trans Flumen in pace: (Hoc est exemplar epistolae, quam miserunt ad eum) Artaxerxi regi, serui tui, & tui qui sunt trans Fluvium, salutem dicunt. * Notum sis regi, quia Iudaei, qui ascenderunt a te ad nos, venerunt in Ierusalem ciuitatem rebellem & pessimam, quam edificant extruentes muros eius, & parietes componentes. * Nunc igitur notum sit regi, quia si ciuitas illa edificata fuerit, & murus eius instaurati, tributum, & veditgal, & annuos redditus non dabunt, & vsque ad reges hac noxa peruen-

niet. * Nos autem memores sa-
lis, quod in palatio comedimus,
& quia lationes regis videre nefas
ducimus, idcirco misimus & nun-
ciauimus regi, * vt recenscas in
libris historiarum patrum tuorū,
& inuenis scriptum in commen-
tarijs: & scies quoniam vrbs illa,
vrbs rebellis est, & nocens regi-
bus & prouincijs, & bella concita-
ntur in ea ex diebus antiquis:
quam ob rem & ciuitas ipsa de-
structa est. * Nunciamus nos re-
gi, quoniam si ciuitas illa xdfica-
ta fuerit, & muri ipsius instaura-
ti, possessionem trans Flumiū
non habebis. * Verbum milit
rex ad Reum Beelteem, & Sam-
sai scribam, & ad reliquos, qui e-
rant in consilio eorum habitatores
Samariz, & ceteris trans Flumiū,
salutem dicens & pacem. * Ac-
cusatio, quam misistis ad nos,
manifeste lecta est coram me.
* & a me preceptum est: & recen-
suerunt, inueneruntq. quoniam
ciuitas illa a diebus antiquis ad-
uersum reges rebellat, & seditiones,
& praelia concitantur in ea:
* nam & reges fortissimi fuerunt
in Ierusalem, qui & dominati sunt
omni regioni, quz trans Flumiū
est: tributum quoque & vestigal,
& redditus accipiebant. * Nunc ex-
go audite sententiam: Prohibea-
tis viros illos vt vrbs illa non xdfi-
cetur, donec si forte a me iussū
fuerit. * Videte ne negligenter hor-
impleatis, & paulatim crescat ma-
lum contra reges. * Itaque exem-
plum edicti Artaxerxis regis le-
ctum est coram Reum Beelteem,
& Samtai scriba, & consiliarijs
eorum: & abierunt festini in Ieru-
salem ad Iudzos, & prohibuerunt
eos in brachio & robore. * Tunc
intermissum est opus domus Do-
mini in Ierusalem, & non fiebat
visque ad annum secundum regni
Darij regis Persarum.

C A P. V.

Prophetauerunt autem Aggae
Propheta, & Zacharias filius
Addo prophetautes ad Iudzos,
qui erant in Iudza & Ierusalem,
in nomine Dei Israel. * Tunc
surrexerunt Zorobabel filius Sala-
thiel, & Iosue filius Iosedec, &

cœperunt xdficare templum Dei
in Ierusalem, & cum eis prophetae
Dei adiuuantes eos. * In ipso autē
tempore venit ad eos Thathanai,
qui erat dux trās Flumen, & Schar-
buzanai, & consiliarij eorum:
sicq. dixerunt eis: Quis dedit vo-
bis consilium vt domum hanc xdfi-
ficaretis, & muros eius instaura-
retis? * Ad quod respondimus eis,
quz essent nomina hominum au-
dorum xdficationis illius. * Ocu-
lus autem Dei eorum factus est
super senes Iudzorum, & non po-
tuerunt inhibere eos. Placuitq. vt
res ad Dariū referretur, & tunc
satisfacerent aduersus accusationē
illam. * Exemplar epistolæ, quam
misit Thathanai dux regionis trās
Flumen, & Scharbuzanai, & cō-
siliatores eius Aphasachzi, qui
erant trans Flumen, ad Dariū
regem. * Sermo, quem miserant
ei, sic scriptus erat: Dario regi
pax omnis. * Notum sit regi, ille
nos ad Iudzam prouinciam, ad
domum Dei magni, quz xdfi-
catur lapide impolito, &igna-
ponuntur in parietibus: opusq.
illud diligenter extruxit, & cre-
dit in manibus eorum. * Interro-
gauimus ergo senes illos, & ita
diximus eis: Quis dedit vobis po-
testatem vt domum hanc xdfica-
retis, & muros hos instauraretis?
* Sed & nomina eorum quz iui-
mus ab eis, vt nunciaremus tibi:
scripsimusq. nomina eorum viro-
rum, qui sunt principes in eis.
* Huiusmodi autem sermonem
responderunt nobis, dicentes: Nos
sumus serui Dei cæli & terræ, &
xdificamus templum, quod erat
extructum ante hos annos mul-
tos, quodq. rex Israel magnus ad-
ficauerat, & extruxerat. * Post-
quam autem ad iracundiam pro-
uocauerunt patres nostri Deum
cæli, tradidit eos in manus Nabu-
chodonosor regis Babylonis Chal-
dæi, domum quoque hanc de-
struxit, & populum eius trans-
tulit in Babylonem. * Anno autem
primo Cyri regis Babylonis, Cy-
rus rex proposuit edictum vt do-
mus Dei hæc xdficaretur. * Nam
& vasa templi Dei aurea & argen-
tea, quz Nabuchodonosor tulerat
de templo, quod erat in Ierusa-
lem, & asportauerat ea in templū
Babylō-

Babylonia, protulit Cyrus rex de templo Babylonia, & data sunt Salsabasar vocabulo, quem & principem constituit, * dixitq. ei: 15 Hæc vasa tolle, & vade, & pone ea in templo, quod est in Ierusalem, & domus Dei ædificetur in loco suo. * Tunc itaque Salsabasar ille venit & posuit fundamenta templi Dei in Ierusalem, & ex eo tempore usque nunc ædificatur, & necdum completum est. * Nunc 17 ergo, si videtur regi bonum, recenseat in bibliotheca regis, quæ est in Babylone, utrumnam a Cyro rege iussum fuerit ut ædificaretur domus Dei in Ierusalem, & voluntatem regis super hac rem mittat ad nos.

C A P. VI.

Tunc Darius rex præcepit: & 1 recentuerunt in bibliotheca librorum, qui erant repositi in Babylone, * & inuentum est in Ec- 2 batanis, quod est castrum in Medena provincia volumenum, talisq. scriptus erat in eo commentarius: * Anno primo Cyri regis: 3 Cyrus rex decreuit ut domus Dei ædificaretur, quæ est in Ierusalem, in loco ubi immolent hostias, & ut ponant fundamenta supportantia altitudinem cubitorum sexaginta, & latitudinem cubitorum sexaginta, * ordines de lapidibus impositis tres, & sic ordines de lignis novis: sumptus autem de domo regis dabuntur. * Sed & 4 vasa templi Dei aurea & argentea, quæ Nabuchodonosor iulerat de templo Ierusalem, & attulerat ea in Babylonem, reddantur, & referantur in templum in Ierusalem in locum suum, quæ & posita sunt in templo Dei. * Nunc ergo 6 Thathanai dux regionis, quæ est trans Flumen, Scharbuzanai, & consiliarii vestri Apharsachai, qui estis trans Flumen, procul recedite ab illis, * & dimittite fieri templum Dei illud a duce Iudæorum, & a senioribus eorum, ut domum Dei illam ædificent in loco suo. * Sed & a me præceptum est quid oporteat fieri a presbyteris Iudæorum illis ut ædificetur domus Dei, scilicet ut de arca regis, id est, de aributis, quæ dantur de regione

trans Flumen, studiose sumptus dentur viris illis ne impediatur opus. * Quod si necesse fuerit, & vitulos, & agnos, & hædos in holocaustum Deo cæli, frumentum, sal, vinum, & oleum, secundum ritum Sacerdotum, qui sunt in Ierusalem, detur eis per singulos dies, ne sit in aliquo querimonia. * Et offerant oblationes Deo cæli, orentq. pro vita regis, & filiorum eius. * A me ergo positum est decretum: Ut omnis homo, qui hanc mutaverit iussione, tollatur lignum de domo ipsius, & erigatur, & configuratur in eo, domus autem eius publicetur. * Deus 12 autem, qui habitare fecit nomen suum ibi, dissipet omnia regna, & populum qui extenderit manum suam ut repugnet, & dissipet domum Dei illam, quæ est in Ierusalem. Ego Darius statui decretum, quod studiose impleri volo. 13 * Igitur Thathanai dux regionis trans Flumen, & Scharbuzanai, & consiliarii eius, secundum quod præceperat Darius rex, sic diligenter executi sunt. * Seniores autem Iudæorum ædificabant, & prosperabantur iuxta prophetiam Aggai prophete, & Zachariæ filij Addo: & ædificauerunt & construxerunt iubente Deo Israel, & iubente Cyro, & Dario, & Artaxerxe regibus Persarum: * & compleverunt domum Dei istam, usque ad diem tertium mensis Adar, qui est annus sextus regni Darij regis. * Fecerunt autem filij Israel Sacerdotes & Levites, & reliqui filiorum transmigrationis, dedicationem Domus Dei in gaudio. * Et obtulerunt in dedicationem domus Dei, vitulos centum, arietes ducentos, agnos quadringentos, hircos caprarum pro peccato totius Israel duodecim, iuxta 18 numerum tribuum Israel. * Et statuerunt Sacerdotes in ordinibus suis, & Levites in vicibus suis super opera Dei in Ierusalem, sicut Num. 3. b. 19 scriptum est in libro Moyfi. * Fecerunt autem filij Israel transmigrationis, Pascha, quattodecima die mensis primi. * Purificati enim fuerant Sacerdotes & Levites quasi unus: omnes mundi adimmolandum pascha universis filijs transmigrationis, & fratribus suis Sacer-

Sacerdotibus, & sibi. * Et comederunt filij Israel, qui reuerſi fuerant de transmigratione, & omnes qui se separauerant a coinquinatione Gentium terræ ad eos, vt quærerent Dominum Deum Israel. * Et fecerunt sollempnitatem azymorum septem diebus in lætitia, quoniam lætificauerat eos Dominus, & conuerterat cor regis Assur ad eos, vt adiuuaret manus eorum in opere domus Domini Dei Israel.

CAP. VII.

Post hæc autem verba in regno Artaxerxis regis Persarum, Esdras filius Saraiz, filij Azariæ, filij Helciæ, * filij Sellum, filij Sadoc, filij Achitob, * filij Amariæ, filij Azariæ, filij Maraioth, * filij Zarabiz, filij Ozi, filij Bocci, * filij Abisue, filij Phinees, filij Eleazar, filij Aaron sacerdotis ab initio. * Ipse Esdras ascendit de Babylone, & ipse scriba velox in lege Moyſi, quam Dominus Deus dedit Israel: & dedit ei rex secundum manum Domini Dei eius super eum, omnem petitionem eius. * Et ascenderunt de filiis Israel, & de filiis Sacerdotum, & de filiis Leuitarum, & de cantoribus, & de ianitoribus, & de Nathinxis in Ierusalem anno septimo Artaxerxis regis. * Et venerunt in Ierusalem mense quinto, ipse est annus septimus regis. * Quia in primo die mensis primi cepit ascendere de Babylone, & in primo die mensis quinti venit in Ierusalem, iuxta manum Dei sui bonam super se. * Esdras enim parauit cor suum, vt inuestigaret legem Domini, & faceret & doceret in Israel præceptum & iudicium. * Hoc est autem exemplar epistolæ editæ, quod dedit rex Artaxerxes Esdræ sacerdoti, scribæ erudito in sermonibus & præceptis Domini, & ceremonijs eius in Israel. * Artaxerxes rex regum Esdræ sacerdoti, scribæ legis Dei cæli doctissimo, salutem. * A me decretum est, vt cuiusque placuerit in regno meo de populo Israel, & de Sacerdotibus eius, & de Leuitis ire in Ierusalem, tecum vadat. * A faciem

rum eius missus es, vt visites Ierusalem & Ierusalem in lege Dei tui, quæ est in manu tua: * & vt seras argentum & aurum quod rex, & consiliatores eius sponte obtulerunt Deo Israel, cuius in Ierusalem tabernaculum est. * Et omne argentum & aurum quodcumque inueneris in vniuersa provincia Babylonis, & populus offerre voluerit, & de Sacerdotibus quæ sponte obtulerint domui Dei tui, quæ est in Ierusalem, * libere accipe, & studiose eme de hac pecunia vitulos, arietes, agnos & sacrificia & libamina eorum, & offer ea super altare templi Dei vestri, quod est in Ierusalem. * Sed & si quid tibi, & fratribus tuis placuerit de reliquo argento & auro vt faciatis, iuxta voluntatem Dei vestri facite. * Vasa quoque, quæ dantur tibi in iunctorum domus Dei tui, trade in conspectu Dei in Ierusalem. * Sed & cetera, quibus opus fuerit in domo Dei tui, quantumcumque necessa est vt expendas, dabitur de thesauro, & de fisco regis, * & a me. Ego Artaxerxes rex, statui atque decreui omnibus custodibus arcis publicæ, qui sunt trans Flumen, vt quodcumque petierit a vobis Esdras sacerdos, scriba legis Dei cæli, absque mora detis: * vique ad argenti talenta centum, & vsque ad frumenti coros centum, & vsque ad vini batos centum, & vsque ad batos olei centum, sal vero absque mensura. * Omne, quod ad ritum Dei cæli pertinet, tribuatur diligenter in domo Dei cæli: ne forte irascatur contra regnum regis, & filiorum eius. * Vobis quoque notum facimus de vniuersis Sacerdotibus, & Leuitis, & cantoribus, & ianitoribus, Nathinxis, & ministris domus Dei huius, vt vectigal, & tributum, & annonas non habeatis potestatem imponendi super eos. * Tu autem Esdras secundum sapientiam Dei tui, quæ est in manu tua, constitue iudices & præfides vt iudicent omni populo, qui est trans Flumen, his videlicet qui nouerunt legem Dei tui, sed & imperitos docere libere. * Et omnis qui non fecerit legem Dei tui, & legem regis diligenter, iudicabitur

erit de eo siue in mortem, siue in
exilium, siue in condemnationem
substantiz eius, vel certe in car-
cerem. * Benedixit Dominus
Deus patrum nostrorum, qui de-
dit hoc in corde regis vt glorifica-
ret domum Domini, quæ est in
Ierusalem, * & in me inclinauit
misericordiam tuam coram rege
& consiliatoribus eius, & vniuer-
sis principibus regis potentibus :
& ego confortatus manu Domini
Dei mei, quæ erat in me, con-
gregaui de Iisrah principes qui as-
cenderent mecum.

CAP. VIII.

HI sunt ergo principes fami-
liarum, & genealogia eor-
um, qui ascenderunt mecum in
regno Artaxerxis regis de Babylo-
ne. * De filiis Rhinees, Gesfom,
De filiis Ithamar, Daniel. De
filiis Dauid, Hattus. * De filiis
Secheniz, filius Pharos, Zacha-
rias : & cum eo numerati sunt vi-
ri centum quinquaginta. * De
filiis Phahath Moab, Elioenai fi-
lius Zarehe, & cum eo ducenti vi-
ri. * De filiis Secheniz, filius E-
zechiel, & cum eo trecenti viri.
* De filiis Adan, Abed filius Io-
nathan, & cum eo quinquaginta
viri. * De filiis Alam, Iaias fi-
lius Athaliz, & cum eo septuaginta
viri. * De filiis Saphatiz, Ze-
bedia filius Michael, & cum eo
octoginta viri. * De filiis Ioab,
Obedia filius Iahiel, & cum eo
ducenti decem & octo viri. * De
filiis Selomith, filius Iosaphiz, &
cum eo centum sexaginta viri.
* De filiis Bebai, Zacharias filius
Bebai, & cum eo viginti octo vi-
ri. * De filiis Azgad, Iohanan fi-
lius Eccean, & cum eo centum
& decem viri. * De filiis Adoni-
cam, qui erant nouissimi : & hæc
nomina eorum : Elipheleth, & Ie-
hiel, & Samaias, & cum eis sexa-
ginta viri. * De filiis Begui, Vthai
& Zachur, & cum eis septuaginta
viri. * Congregauit autem eos ad
fluvium, qui decurrit ad Ahava,
& mansimus ibi tribus diebus :
quæsiui, in populo & in sacerdo-
tibus de filiis Levi, & non inueni
ibi. * Itaq. misi Eliezer, & Ariel,
& Semeiam, & Elnathan, & Ia-

rib, & alterum Elnathan, & Na-
than, & Zachariam, & Moïollam
principes : & Ioianb, & Elnathan
sapientes. * Et misi eos ad Eddo,
qui est primus in Chaphis loco,
& posui in ore eorum verba, quæ
loquerentur ad Eddo, & fratres
eius Nathinazos in loco Chaphis
vt adducerent nobis ministros do-
mus Dei nostri. * Et adduxerunt
nobis per manum Dei nostri bo-
nam super nos, virum doctissimū
de filiis Moholi filij Levi Iis-
rael, & Sarabiam & hlios eius &
fratres eius decem & octo, * &
D Hasabiam, & cum eo Iaiam de
filiis Merari, fratresq. eius, & fi-
lios eius viginti. * & de Nathi-
nais, quos dederat Dauid & prin-
cipes ad ministeria Leuitarum,
Nathinazos ducentos viginti : om-
nes hi suis nominibus vocaban-
tur. * Et prædicaui ibi ieiunium
iuxta fluvium Ahava vt assilere-
mur coram Domino Deo nostro,
& peteremus ab eo viam rectam,
nobis & hliis nostris, vniuersiq.
substantiz nostræ. * Erubui enim
petere a rege auxilium & equites,
qui defenderent nos ab inimico in
via : quia dixeramus regi : Manus
Dei nostri est super omnes, quæ
quærun eum in bonitate : & im-
perium eius & fortitudo eius, &
futor super omnes, qui derelin-
quunt eum. * Ieiunauimus au-
tem, & rogauimus Deum nostrum
per hoc : & euenit nobis pro-
pice. * Et separaui de principibus
Sacerdotum duodecim, Sarabiam,
& Hasabiam, & cum eis de fra-
tribus eorum decem. * appendi-
cis argentum & aurum, & vasa
consecrata domus Dei nostri, quæ
obtulerat rex & consiliatores eius,
& principes eius, vniuersiq. Iis-
rael eorum, qui inuenti fuerant :
* & appendi in manibus eorum
argenti talenta sexcenta quinquaginta,
& vasa argentea centum,
& aurum centum talenta : * & crateres
aureos viginti, qui habebant so-
lidos millenos, & vasa æris fulgen-
tis optimi duo, pulchra, vt aurū.
* Et dixi eis : Vos sancti Domini,
& vasa sancta, & argentum & au-
rum, quod sponte oblatū est Do-
mino Deo patrum nostrorum :
* vigilate & custodite, donec ap-
pendatis coram principibus Sa-
cerdo-

cerdotum, & Leuitarum, & ducibus familiarum Israel in Ierusalem, in thesaurum domus Domini. * Susceperunt autem Sacerdotes & Leuitæ pondus argenti, & auri, & vasorum ut deferrent Ierusalem in domum Dei nostri. * Promouimus ergo a flumine Ahana duodecimo die mensis primi ut pergeremus Ierusalem: & manus Dei nostri fuit super nos, & liberauit nos de manu inimici & insidiatoris in via. * Et uenimus Ierusalem, & mansimus ibi tribus diebus. * Die autem quarta appensum est argentum, & aurum, & uasa in domo Dei nostri per manum Meremoth filij Uriæ Sacerdotis, & cum eo Eleazar filius Phinees, cumq; eis Iozabed filius Iosue, & Noadaia filius Bennoi Leuita, * iuxta numerum & pondus omnium: descriptumq; est omne pondus in tempore illo. * Sed & qui uenerant de captiuitate filij transmigrationis, obulerunt holocausta Deo Israel, vitulos duodecim pro omni populo Israel, arietes nonaginta sex, agnos septuaginta septem, hircos pro peccato, duodecim: omnia in holocaustum Domino. * Dederunt autem edicta regis satrapis, qui erant de conspectu regis & ducibus trans Flumen, & eleuauerunt populum & domum Dei.

C A P. IX.

Postquam autem hæc completa sunt, accesserunt ad me principes, dicentes: Non est separatus populus Israel, Sacerdotes & Leuitæ a populis terrarum, & abominationibus eorum Chananæi uidelicet, & Hethæi, & Pherezæi, & Iebulæi, & Ammonitarum, & Moabitæ, & Egyptiorum, & Amoræorum: * tulerunt enim de filiabus eorum sibi & filiis suis, & commiscuerunt semen sanctum cum populis terrarum: manus etiam principum & magistratum fuit in transgressione hac prima. * Cumq; audissem sermonem istum, scidi pallium meum, & tunicam, & euelli capillos capitis mei & barbæ, & sedi morrens. * Conuenerunt autem ad me omnes, qui timebant uerbum Dei Israel, pro transgressione eo-

rum, qui de captiuitate uenerant, & ego sedebam tristis usque ad sacrificium uespertinum: * & in sacrificio uespertino surrexi de afflictione mea, & scisso pallio & tunica, curauit genua mea, & expandi manus meas ad Dominum Deum meum, * & dixi: Deus meus confundor & erubescio leuare faciem meam ad te: quoniam iniquitates nostræ multiplicatæ sunt super caput nostrum, & delicta nostra creuerunt usque ad cælum: * a diebus patrum nostrorum: sed & nos ipsi peccauimus grauius usque ad diem hanc, & in iniquitatibus nostris traditi sumus ipsi, & reges nostri, & Sacerdotes nostri in manu regū terrarū, & in gladiū, & in captiuitatem, & in rapinā, & in confusionē uultus, sicut & die hæc. * Et nunc quasi patrum & ad momentum facta est deprecatio nostra apud Dominum Deū nostrum, ut dimitterentur nobis reliquæ, & daretur nobis paxillus in loco sancto eius, & illuminaret oculos nostros Deus noster, & daret nobis uitam modicam in seruitute nostra, * quia serui sumus, & in seruitute nostra non dereliquit nos Deus noster, sed inclinauit super nos misericordiam coram rege Persarum, ut daret nobis uitam, & sublimaret domum Dei nostri, & extrueret solitudines eius, & daret nobis septem in Iuda & Ierusalem. * Et nunc quid dicemus Deus noster post hæc? quia dereliquimus mandata tua, quæ præcepisti in manu seruatorum tuorum prophetarum, dicens: * Terra, ad quam vos ingredimini ut possideatis eam, terra immunda est iuxta immunditiam populorum, ceterarumq; terrarum, abominationibus eorum qui repleuerunt eam ab ore usque ad os in coinquinacione sua. * Nunc ergo filias uestras ne detis filiis eorum, & filias eorum ne accipiat filij uestris, & non queratis pacem eorum, & prosperitatem eorum usque in æternum: ut confortemini, & comedatis quæ bona sunt terræ, & heredes habeatis filios uestros usque in sæculum. * Et post omnia quæ uenerunt super nos in operibus nostris pessimis, & in delicto nostro magno, quia

Deu. 7. a.)

eu Deus noster liberaſti nos de iniquitate noſtra, & dediſti nobis ſalutem ſicut eſt hodie, * vt non conuerteremur, & irrita faceremus mandata tua, neque matrimonia iungeremus cum populis abominationum iſtarum. Numquid iſtatus eſ nobis vſque ad conſummationem ne dimitteres nobis reliquias ad ſalutem? * Domine Deus Iſrael iuſtus eſ tu: quoniam dereliſti ſumus, qui ſalutaremur ſicut die hac. Ecce coram te ſumus in delicto noſtro, non enim ſciti potui coram te ſuper hoc.

C A P. X.

Sic ergo orante Eſdra, & implorante eo, & ſtente, & iacente antetemplum Dei, collectus eſt ad eum de Iſrael coetus grandis nimis viroꝝ & mulierum & puerorum, & fleuit populus fletu multo. * Et reſpondit Sechenias filius Iehiel de filiis Aſlam, & dixit Eſdra: Nos prauicati ſumus in Deum noſtrum, & duximus vxores alienigenas de populis terræ: & nunc, ſi eſt poenitentia in Iſrael ſuper hoc, * percutiamus ſordus cum Domino Deo noſtro, vt proſiciamus vniuerſas vxores, & eos qui de his nati ſunt iuxta voluntatem Domini, & eorum, qui timent præceptum Domini Dei noſtri: ſecundum legem fiat. * Surge, tuum eſt decernere, noſque erimus tecum: confortare, & fac. Surrexit ergo Eſdra, & adiurauit principes Sacerdotum & Levitarum, & omnem Iſrael vt facerent ſecundum verbum hoc, & iurauerunt. * Et ſurrexit Eſdra ante domum Dei, & abiit ad cubiculum Iohanan filij Eliſib, & ingreſſus eſt illuc, panem non comedit, & aquam non bibit: lugebat enim tranſgreſſionem eorum, qui venerant de captiuitate. * & miſſa eſt vox in Iuda & in Ieruſalem omnibus filiis tranſmigrationis, vt congregarentur in Ieruſalem: & omnis qui non venerat in tribus diebus iuxta conſilium principum & ſeniorum, auferetur vniuerſa ſubſtantia eius, & ipſe obijcietur de coetu tranſmigrationis. * Conuenerunt igitur omnes viri Iuda, & Benjamin in Ieruſalem tribus diebus, ipſe eſt menſis

nonus, vigefimo die menſis: & ſedit omnis populus in platea domus Dei, trementes pro peccato, & plurijs. * Et ſurrexit Eſdra ſacerdos, & dixit ad eos: Vos tranſgreſſi eſtis, & duxiſtis vxores alienigenas vt adderetis ſuper delictum Iſrael. * Et nunc date confeſſionem Domino Deo patrum veſtrorum, & facite placitum eius, & ſeparamini a populis terræ, & ab vxoribus alienigenis. * Et reſpondit vniuerſa multitudo, dixitque voce magna: Iuxta verbum tuum ad nos, ſic fiat. * Verumtamen quia populus multus eſt, & tempus pluuiz, & non ſuſtinemus ſtare foris, & opus non eſt diei vnius vel duorum (vehementer quippe peccauimus in ſermone iſto) * conſtituantur principes in vniuerſa multitudine: & omnes in ciuitatibus noſtris qui duxerunt vxores alienigenas veniant in temporibus ſtatutis, & cum hiſ ſeniores per ciuitatem & ciuitatem, & iudices eius donec auertatur ira Dei noſtra nobis ſuper peccato hoc. * Igitur Iſonathan filius Azazel, & Iaalia filius Thecuc ſteterunt ſuper hoc, & Meſollam & Sebethai Leuites adiuerunt eos: * Pecceruntque, ſic filij tranſmigrationis. Et abiit Eſdra Sacerdos, & viri principes familiarum in domos patrum ſuorum, & omnes per nomina ſua, & ſederunt in die primo menſis decimi vt quærent rem. * Et conſummati ſunt omnes viri, qui duxerant vxores alienigenas, vſque ad diem primū menſis primi. * Et inuēti ſunt de filiis ſacerdotum qui duxerāt vxores alienigenas. De filiis Iſolue filij Iſedec, & fratres eius, Maafia, & Eliezer, & Iarib, & Godolia. * Et dederunt manus ſuas vt eiſcerent vxores ſuas, & pro delicto ſuo arietem de ouibus offerrent. * Et de filiis Emmer, Hanani, & Zebdia. * Et de filiis Harim, Maafia, & Elia, & Semeia, & Iehiel, & Ozias. * Et de filiis Phehur, Elioenai, Maafia, Ilmael, Naſhaneel, Iozabed, & Elaſa. * Et de filiis Leuitarū, Iozabed, & Semeia, & Celiaia, ipſe eſt Calita, Pharaia, Iuda, & Eliezer. * Et de cantoribus, Eliſib. Et de ianitoribus, Sellum, & Telem, & Uri. * Et

ex Israel, de filijs Pharos, Remcia,
& Iezia, & Melchia, & Miamin,
& Eliezer, & Melchia, & Banea.
* Et de filijs Elam, Mathania, 26
Zacharias, & Iehiel, & Abdi, &
Ierimoth, & Elia. * Et de filijs 27
Zethua, Elioenai, Eliasib, Ma-
thania, & Ierimuth, & Zabab, &
Aziza. * Et de filijs Bebai, Ioha- 28
nan, Hanania, Zabbai, Athalai.
* Et de filijs Bani, Mosollam, & 29
Melluch, & Adaia, Iasub, & Saal,
& Ramoth. * Et de filijs Phahath 30
Moab, Edna, & Chalal, Bana-
ias, & Maafias, Mathanias, Bese-
leel, Bennui, & Manasse. * Et 31
de filijs Herem, Eliezer, Iosue,
Melchias, Semeias, Simeon, * Ben- 32

iamin, Maloch, Samarias. * Et 33
de filijs Hasom, Mathanai, Ma-
thatha, Zabab, Eliphelet, Iermai,
34 Manasse, Semei. * De filijs Bani,
35 Maaddi, Amram, & Vel, * Baneas,
36 & Badarias, Cheliau, * Vania, Ma-
37 rimuth, & Eliasib, * Mathanias,
38 Mathanai, & Iasi, * & Bani, &
39 Bennui, Semei, * & Salmias, &
40 Nathan, & Adaias, * & Mechne-
41 debai, Sifai, Sarai, * Earel, & Se-
42 lemiau, Semeia, * Sellum, Ama-
43 ria, Ioseph. * De filijs Nebo, Ie-
hiel, Mathathias, Zabab, Zabi-
nia, Ieddu, & Ioel, & Banaia. .
44 * Omnes hi acceperant vxores alie-
nigenas, & fuerunt ex eis mulie-
res, quz pepererant filios.

LIBER NEHEMIAE,

Qui &

ESDR AE SECVNDVS

DICITVR.

CAPVT PRIMVM.

ERRA Nehemix filij Helchiaz. Et factum est in mense Casleu, anno vigesimo, & ego eram in Susis castro.

* Et venit Hanani vnus de fratribus meis, ipse & viri ex Iuda: & interrogavi eos de Iudais, qui remanserant, & supererant de captiuitate, & Ierusalem. * Et dixerunt mihi: Qui remanserunt, & relictii sunt de captiuitate isti in provincia, in afflictione magna sunt, & in opprobrio: & murus Ierusalem dissipatus est, & portae eius cobustae sunt igni. * Cumq. audissem verba huiusmodi, se-

di, & fleui, & luxi diebus multis ieiunabam, & orabam ante faciem Dei cali. * Et dixi: ¶ Quz-
so Domine Deus cæli fortis, magne atque terribilis, qui custodis pactum & misericordiam cum his qui te diligunt, & custodiunt mandata tua: * sicut aures tuæ auscultantes, & oculi tui aperti vt audias orationem serui tui, quam ego
C oro coram te hodie nocte & die pro filiis Israel seruis tuis: & confiteor pro peccatis filiorum Israel, quibus peccauerunt tibi: ego, & domus patris mei peccauimus.
7 * Vanitate seducti sumus, & non custodiimus mandatum tuum, & ceremonias, & iudicia quæ præcepisti Moyse famulo tuo. * Memento regis, quod mandasti Moy-
se ser-

Dan. 9. 24

si seruo tuo, dicens: Cum transgressi fueritis, ego dispergam vos in populos: * & si reuertamini ad me, & custodialis praecepta mea, & faciat is eas; etiam si abducti fueritis ad extrema caeli, inde congregabo vos, & reducam in locum, quem elegi. * Et habitaret nomen meum ibi. * Eripisti serui tui, & populus tuus: quos redemisti in fortitudine tua magna, & in manu tua valida. * Obsecro Domine, sit auris tua attendens ad orationem serui tui, & ad orationem seruorum tuorum, qui volunt timere nomen tuum: & digne seruum tuum hodie, & da ei misericordiam ante virum hunc. ego enim eram pincerna regis.

C A P. II.

Factum est autem in mense Nisan, anno vigesimo Attaxerxis regis: & vinum erat antecum, & leuauit vinum, & dedit regi: & eram quasi languidus ante faciem eius. * Dixitq. mihi rex: Quare vultus tuus tristis est, cum te xgrotum non videam? non est hoc frustra, sed malū nescio quod in corde tuo est. Et timui valde, ac nimis: * & dixi regi: Rex in aeternum viue: quare non morreat vultus meus, quia ciuitas domus sepulchrorum patris mei deserta est, & portae eius combustae sunt igni? * Et ait mihi rex: Pro qua re postulas? Et orauit Deum caeli, * & dixi ad regem: Si videtur regi bonum, & si placet seruis tuis ante faciem tuam, vt mittas me in Iudaeam ad ciuitatem sepulchri patris mei, & ædificabo eam. * Dixitq. mihi rex, & regina quae sedebat iuxta eum: Vsq. ad quod tempus erit iter tuum, & quando reuerteris? Et placuit ante vultum regis, & misit me: & constituit ei tempus. * Et dixi regi: Si regi videtur bonum, epistolas det mihi ad duces regionis trans Flumen, vt traducant me, donec veniam in Iudaeam: * & epistolam ad Asaph custodem saltus regis, vt det mihi ligna, vt tegere possim portas turris domus, & muros ciuitatis, & domum, quam ingressus fuero. Et dedit mihi rex iuxta manum Dei mei bonam me-

am. * Et veni ad duces regionis trans Flumen, dedi. eis epistolas regis. Miserat autem rex mecum principes militum, & equites. * Et audierunt Sanaballat Horonites, & Tobias seruis Ammanites: & contristati sunt afflictione magna, quod venisset homo, qui quæreret prosperitatem filiorum Israel. * Et veni Ierusalem, & eram ibi tribus diebus. * & surrexi nocte ego, & viri pauci mecum, & non indicaui cuiquid quid Deus dedisset in corde meo. * Vt facerem in Ierusalem, & iumentum non erat mecum, nisi animal, cui sedebam. * Et egressus sum per portam vallis nocte, & ante fontem draconis, & ad portam stercoris, & considerabam murum Ierusalem dissipatum, & portas eius consumptas igni. * Et transui ad portam fontis, & ad aqueductum regis, & non erat locus iumento, cui sedebam, vt transiret. * Et ascendi per torrentem nocte, & considerabam murum, & reuersus veni ad portam vallis, & redi. * Magistratus autem nesciebant quò abissem, aut quid ego facerem: sed & ludis & sacerdotibus, & optimatibus, & magistratibus, & reliquis qui faciebant opus, vsque ad id loci nihil indicaueram. * Et dixi eis: Vos nostis afflictionem in qua sumus; quia Ierusalem deserta est, & portae eius consumptae sunt igni: venite, & ædificemus muros Ierusalem, & non simus vitra opprobrium. * Et indicaui eis manum Dei mei, quod esset bona mecum, & verba regis, quæ locutus esset mihi, & aio: Surgamus, & ædificemus. Et confortatae sunt manus eorum in bono. * Audierunt autem Sanaballat Horonites, & Tobias seruis Ammanites, & Gosem Arabs, & subsannauerunt nos, & desperauerunt, dixeruntque: Quæ est hæc res, quam facitis? numquid contra regem vos rebellatis? * Et reddidi eis sermonem, dixi. ad eos: Deus caeli ipse nos iuuat, & nos serui eius sumus: surgamus & ædificemus: vobis autem non est pars, & iustitia, & memoria in Ierusalem.

CAP. III.

ET surrexit Eliasib sacerdos magnus, & fratres eius sacerdotes, & edificauerunt portam gregis: ipsi sanctificauerunt eam, & statuerunt valuas eius, & vsque ad turrim centum cubitorum sanctificauerunt eam, vsque ad turrim Hananeel. * Et iuxta eum edificauerunt viri Iericho: & iuxta eum edificauit Zachur filius Amri. * Portam autem piscium edificauerunt filij Asnaa: ipsi tixerunt eam, & statuerunt valuas eius, & seras, & vestes. Et iuxta eos edificauit Marimuth filius Vriaz, filij Accus. * Et iuxta eum edificauit Mosollam filius Barachiz, filij Melezebel: & iuxta eos edificauit Sadoc filius Baana. * Et iuxta eos edificauerunt Thecueni: optimates autem eorum non supposuerunt colla sua in opere Domini sui. * Et portam veterem edificauerunt Ioiada filius Phasae, & Mosollam filius Besodia: ipsi tixerunt eam, & statuerunt valuas eius, & seras, & vestes. * Et iuxta eos edificauerunt Melchias Gabaeonites, & Iadon Meronathites, viri de Gabaeon, & Maspha, pro duce qui erat in regione trans Flumen. * Et iuxta eum edificauit Eziel filius Araia auxifex: & iuxta eum edificauit Ananias filius pigmentarij: & dimiserunt Ierusalem vsque ad murum plateae laioris. * Et iuxta eum edificauit Raphaia filius Hur, princeps vici Ierusalem. * Et iuxta eum edificauit Iedaia filius Haromaph contra domum suam: & iuxta eum edificauit Hattus filius Haseboniz. * Mediam partem vici edificauit Melchias filius Herem, & Hasub filius Phathath Moab, & turrim furnorum. * Et iuxta eum edificauit Sellun filius Alohes princeps mediz partis vici Ierusalem, ipse & filiz eius. * Et portam vallis edificauit Hanun, & habitatores Zano: ipsi edificauerunt eam, & statuerunt valuas eius, & seras, & vestes, & mille cubitos in muro vsque ad portam sterquilini. * Et portam sterquilini edificauit Melchias filius Rechab, princeps vici Bethacharam: ipse edificauit eam, & statuit valuas eius, & se-

ras, & vestes. * Et portam fontis edificauit Sellun filius Cholhoza, princeps pagi Maspha: ipse edificauit eam, & texit, & statuit valuas eius, & seras, & vestes, & muros piscinae Siloe in hortum regis, & vsque ad gradus, qui descendunt de Ciuitate David. * Post eum edificauit Nehemias filius Azboc princeps dimidiz partis vici Bethsur vsque contra sepulchrum David & vsque ad piscinam, quae grandi opere constructa est, & vsque ad domum fortium. * Post eum edificauerunt Leuitz, Rehun filius Benni: post eum edificauit Hasebias princeps dimidiz partis vici Ceilz in vico suo. * Post eum edificauerunt fratres eorum Bauai filius Enadai, princeps dimidiz partis Ceilz. * Et edificauit iuxta eum Azer filius Iosue, princeps Maspha mensuram secundam, contra ascensum firmissimi anguli. * Post eum in monte edificauit Baruch filius Zachai mensuram secundam, ab angulo vsque ad portam domus Eliasib sacerdotis magni. * Post eum edificauit Merimuth filius Vriaz filij Haccus, mensuram secundam, a porta domus Eliasib, donec extenderetur domus Eliasib. * Et post eum edificauerunt sacerdotes viri de campestribus Iordanis. * Post eum edificauit Benjamin & Hasub contra domum suam: & post eum edificauit Azarias filius Maasiz filij Ananiz contra domum suam. * Post eum edificauit Bennui filius Henadai mensuram secundam, a domo Azariae vsque ad flexuram, & vsque ad angulum. * Phalel filius Ozi contra flexuram & turrim, quae eminet de domo regis excelsa, id est, in atrio carceris: post eum Phadaia filius Pharos. * Nathinzi autem habitabant in Ophel vsque contra portam aquarum ad Orientem, & turrim, quae prominebat. * Post eum edificauerunt Thecueni mensuram secundam & regione, a turri magna & eminente vsque ad murum templi. * Sursum autem a porta equorum edificauerunt sacerdotes, vnusquisque contra domum suam. * Post eos edificauit Sadoc filius Emmer contra domum suam. Et post eum edificauit Semai filius Sechemiz, custos portae

Orientalis. * Post eum edificauit 30
Hanania filius Selemiz, & Hanun
filius Seleph sextus, mensuram
secundam: post eum edificauit
Mosollam filius Barachiz, contra
gazophylacium suum. Post eum
edificauit Melchias filius aurificis
vsque ad domum Nathinzorum,
& scruta venditum contra por-
tam iudicalem, & vsque ad coe-
naculum anguli. * Et inter coe-
naculum anguli in porta gregis 31
edificauerunt aurifices & negotia-
tores.

CAP. IIII.

Factum est autem, cum audisset 1
Sanaballat quod edificare-
mus murum, iratus est valde:
& motus nimis subsannauit Iu-
dæos, * & dixit coram fratribus
suis, & frequentia Samaritanorū:
Quid ludzi faciunt imbecilles?
Num dimittent eos gentes? Num
sacrificabunt, & complebunt in
vna die? Numquid edificare po-
terunt lapides de aceruis pulueris,
qui combusti sunt? * Sed & To-
bias Ammanites proximus eius,
ait: Edificent: si ascenderit vul-
pes, transibit murum eorum lapi-
deum. * Audi Deus noster, quia
facti sumus despectui: conuert
opprobrium super caput eorum,
& da eos in despectionem in terra
captiuitatis. * Ne operas iniqui-
tatem eorum, & peccatum eorum
coram facie tua non deleatur, quia
irriserunt edificantes. * Itaque 6
edificauimus murum, & coniun-
ximus eorum vsque ad partem di-
midiam: & prouocatum est cor
populi ad operandum. * Factum
est autem, cum audisset Sanabal-
lat, & Tobias, & Arabes, & Am-
manitz, & Azotij, quod obducta
esset cicatrix muni Ierusalem, &
quod coepissent interrupta conclu-
di, irati sunt nimis. * Et congre-
gati sunt omnes pariter vt veniēt,
& pugnarent contra Ierusalem, &
mollerentur infidias. * Et orauimus
Deum nostrum, & posuimus cu-
stodes super murum die ac nocte
contra eos. * Dixit autem Iudas: 10
Debilitata est fortitudo portantis,
& humus nimia est, & nos non
poterimus edificare murum. * Et
dixerunt hostes nostri: Nesciant,
& ignorent donec veniamus in

medium eorum, & interficiamus
eos, & cessare faciamus opus. * Fa-
ctum est autem venientibus Iu-
dæis, qui habitabant iuxta eos, &
dicentibus nobis per decem vices
ex omnibus locis quibus venerant
ad nos, * statui in loco post murū
per circuitum populum in ordinē
cum gladijs suis, & lanceis, & ar-
cubus. * Et perspexi atque surre-
xi: & aio ad optimates & magi-
stratus, & ad reliquam partem
vulgi: Nolite timere a facie eo-
rum. Domini magni & terribilis
mementote, & pugnatē profratri-
bus vestris, filijs vestris, & filiabus
vestris, & vxoribus vestris, & do-
mibus vestris. * Factum est autē,
cum audissent inimici nostri nunci-
atum esse nobis, dissipauit Deus
consilium eorum. Et reuersi sumus
omnes ad muros, vnusquisque ad
opus suum. * Et factum est a die
illa, media pars iuuenum eorum
faciebat opus, & media parata erat
ad bellum, & lanceæ, & scuta, &
arcus, & lorice, & principes post
eos in omni domo Iuda * edifi-
cantium in muro, & portantium
onera, & imponentium: vna ma-
nu tua faciebat opus, & altera te-
nebat gladium: * edificantium
enim vnusquisque gladio erat ac-
cinctus renes. Et edificabant, &
clangebant buccina iuxta me. * Et
dixi ad optimates, & ad magistra-
tus, & ad reliquam partem vulgi:
Opus grande est & latum, & nos
separati sumus in muro procul al-
ter ab altero: in loco quocumque
audieritis clangorem tubæ, illuc
concurrite ad nos: Deus noster pu-
gnabit pro nobis. * Et nos ipsi fa-
ciamus opus: & media pars nostrū
teneat lanceas ab ascensu aurore
donec egrediamur astrā. * In tem-
pore quoque illo dixi populo: V-
nusquisque cum puero suo ma-
neat in medio Ierusalem, & sint
nobis vices per noctem, & diem,
& ad operandum. * Ego autē & fra-
tres mei, & pueri mei, & custodes,
qui erant post me, non deponeba-
mus vestimenta nostra: vnusquis-
que tantum nudabatur ad baptis-
mum.

CAP. V.

Et factus est clamor populi, &
vxorū eius magnus aduer-
sus

sus fratres suos Iudzos. * Et erant qui dicerent: Filij nostri, & filiz nostra multz sunt nimis: accipiamus pro pretio eorum frumentum, & comedamus, & uiuamus. * Et erant qui dicerent: Agros nostros, & vineas, & domos nostras opponamus, & accipiamus frumentum in fame. * Et alij dicebant: Mutuo sumamus pecunias in tributa regis, demusq. agros nostros & vineas: * & nunc sicut carnes fratrum nostrorum, sic carnes nostrz sunt: & sicut filij eorum, ita & filij nostri. ecce nos subiugamus filios nostros, & filias nostras in seruitutem, & de filiabus nostris sunt famulz, nec habemus vade possint redimi, & agros nostros & vineas nostras alij possident. * Et iratus sum nimis cum audissem clamorem eorum secundum verba hæc: * cogitauitq. cor meum mecum: & increpauì opumates & magistratus, & dixi eis: Vt utasne singuli a fratribus vestris exigitis? Et congregaui aduersum eos concionem magnam, * & dixi eis: Nos, vt scitis, redemus fratres nostros Iudzos, qui venditi fuerant gentibus secundum possibilitatem nostram: & vos igitur vendetis fratres vestros, & redimemus eos? Et siluerunt, nec inuenerunt quid responderent. * Dixi. ad eos: Non est bona res, quam facitis: quare non in timore Dei nostri ambulatis, ne exprobetur nobis a gentibus inimici nostri? * Et ego, & fratres mei, & pueri mei commodauimus plurius pecuniâ & frumentum: non repetamus in commune istud, zs alienum concedamus, quod debetur nobis. * Reddite eis hodie agros suos, & vineas suas, & oliueta sua, & domos suas: quin potius & centesimâ pecuniæ, frumeti, vini & olei, quam exigere soleitis ab eis, date pro illis. * Et dixerunt: Reddemus, & ab eis nihil quæremus: sicq. faciemus vt loqueris. Et vocaui Sacerdotes, & adiuraui eos, vt facerent iuxta quod dixeram. * Insuper excussi sinum meum, & dixi: Sic excutiat Deus omnem virum, qui non cõpleuerit verbum istud, de domo sua, & de laboribus suis: sic excutiat, & vacuus fiat. Et di-

xit vniuersa multitudo: Amen. Et laudauerunt Deum. Fecit ergo populus sicut erat dictum. * A die autem illa, qua præceperat rex mihi vt essem dux in terra Iuda, ab anno vigesimo vsque ad annum trigessimum secundum Artaxerxis regis per annos duodecim, ego & fratres mei annonas, quz ducibus debebantur, nõ comedimus. * Duces autem primi, qui fuerant ante me, grauauerunt populum, & acceperunt ab eis in pane, & vino, & pecunia quotidie sicos quadraginta: sed & ministri eorum depresserunt populum. Ego autem nõ feci ita propter timorem Dei: * quin potius in opere muri diffidui, & agrum non emi, & omnes pueri mei congregati ad opus erant. * Iudzi quoque & magistratus centum quinqueaginta viri, & qui veniebant ad nos de gentibus, quz in circuitu nostro sunt, in menta mea erant. * Parabatur autem mihi per dies singulos bos vnus, arietes sex electi, exceptis Volatilibus, & inter dies decem vina diuersa, & alia multa tribuebam: insuper & annonas ducatus mei non quæsiui: valde enim attenuatus erat populus. * Memento mei Deus meus in bonum secundum omnia, quz feci populo huic.

CAP. VI.

Factum est autem, cum audisset Sanaballat, & Tobias, & Gosslem Arabs, & ceteri inimici nostri, quod ædificassem ego murum, & non esset in ipso residua interruptio (vsque ad tempus autem illud valuas nõ posueram in portis) * miserunt Sanaballat, & Gosslem ad me, dicentes: Veni, & percutiamus fœdus pariter in viculis in Campo Ono. Ipsi autem cogitabant vt facerent mihi malum. * Misi ergo ad eos nuncios, dicens: Opus grande ego facio, & non possum descendere: ne forte negligatur cum venero, & descendero ad vos. * Miserunt autem ad me secundum verbum hoc per quattuor vices: & respondi eis iuxta sermonem priorem. * Milit ad me Sanaballat iuxta verbum prius quinta vice per verbum suum, & epistolam habebas in ma-

In manu sua scriptam hoc modo :

* IN GENTIBVS auditum est, & Gosslein dixit, quod tu & Iudæi cogitatis rebellare, & propterea ædifices murum, & leuate te velis super eos regem : propterquam causam * & prophetas posueris, qui prædicent de te in Ierusalem, dicentes : Rex in Iudæa est. Auditus est rex verba hæc : idcirco nunc veni, ut ineamus consilium pariter. * Et missi ad eos, dicens : Non est factum secundum verba hæc, quæ tu loqueris : de corde enim tuo tu componis hæc. * Omnes enim hi terrebant nos, cogitantes quod celsarent manus nostras ab opere, & quiesceremus. Quæ ob causam magis confortavi manus meas : * & ingressus sum domum Semaiæ filij Dalaïæ filij Metabeel secreto. Qui ait : Tractemus nobiscum in domo Dei in medio templi, & claudamus portas ædis : quia venturi sunt ut interficiant te, & nocte venturi sunt ad occidendum te. * Et dixi : Num quicquam similis mei fugit ? & quis ut ego ingredietur templum, & vinet ? non ingrediar. * Et intellexi quòd Deus non misisset eum, sed quasi varicinans locutus esset ad me, & Tobias, & Sanaballat conduxissent eum. * acceperat enim pretium, ut territus faceret, & peccarem : & haberet malum, quod exprobrarent mihi. * Memento mei Domine pro Tobia & Sanaballat, iuxta opera eorum talia : sed & Noadix propheta, & ceterorum prophetarum, qui terrebant me. * Completus est autem murus vigesimo quinto die mensis Elul, quinquaginta duobus diebus. * Factum est ergo cum audissent omnes inimici nostri, ut timerent vniuersæ gentes, quæ erant in circuitu nostro, & sciderent intra semetipsos, & scirent quod a Deo factum esset opus hoc. * Sed & in diebus illis multæ optimatum Iudæorum epistolæ muebantur ad Tobiam, & a Tobia veniebant ad eos. * Multi enim erant in Iudæa habentes iuramentum eius, quia gener erat Secheniæ filij Area, & Iohanan filius eius acceperat filiam Mofollam filij Batachiz : * sed & laudabant eum.

coram me, & verba mea nunciabant ei : & Tobias mittebat epistolam ut terreteret me.

CAP. VII.

1 **P**ostquam autem ædificatus est murus, & posui valuas, & recensui saniores, & cantores, & 15

2 Leuitas : præcepi Hanani fratri meo, & Hananiæ principi domus de Ierusalem (ipse enim quasi vir

3 verax & timens Deum plus ceteris videbatur) * & dixi eis : Non aperiantur portæ Ierusalem vsque

4 ad calorem solis. Cumq; adhuc assisterent, clausæ portæ sunt, & oppilatæ : & posui custodes de

5 habitatoribus Ierusalem, singulos per vices suas, & vnumquemque

6 contra domum suam. * Ciuitas autem erat lata nimis & grandis, & populus parvus in medio eius, & non erant domus ædificatæ.

7 * Deus autem dedit in corde meo, & congregavi optimates, & magistratus, & vulgus, ut recenserem

8 eos : & inueni librum census eorum, qui ascenderant primum, & inuenerunt est scriptum in eo. * Isti

9 filij prouinciæ, qui ascenderunt de captiuitate migrans, quos transtulerat Nabuchodonosor rex Babylonis, & reuersi sunt in Ierusalem, & in Iudæam, vnusquisque

10 in ciuitatem suam. * Qui venerunt cum Zorobabel, Iosue, Nehemias, Azarias, Raamias, Nahamani, Mardocheus, Belsam, Mefpharath, Begoai, Nahum, Baana, Numerus virorum populi Israel :

11 * Filij Pharos, duo millia centum septuaginta duo : * Filij Saphatia, 12

13 trecenti septuaginta duo : * Filij Area, sexcenti quinquaginta duo :

14 * Filij Phahathmoab filiorum Iosue & Ioab, duo millia octingenti

15 decem & octo : * Filij Alani, mille ducenti quinquaginta quatuor :

16 * Filij Zethua, octingenti quadraginta quinque : * Filij Zachai, septingenti sexaginta : * Filij Bannui,

17 sexcenti quadraginta octo : * Filij Bebai, sexcenti viginti octo : * Filij Azgad, duo millia trecenti viginti

18 duo : * Filij Adoniam, sexcenti sexaginta septem : * Filij Beguai,

19 duo millia sexaginta septem : * Filij Adin, sexcenti quinquaginta quinque :

20 * Filij Ater, filij Hezecia, novem :

21 * Filij Ater, filij Hezecia, novem :

22 * Filij Ater, filij Hezecia, novem :

23 * Filij Ater, filij Hezecia, novem :

24 * Filij Ater, filij Hezecia, novem :

25 * Filij Ater, filij Hezecia, novem :

uaginta octo: * Filij Halem, trecenti
 uaginta octo: * Filij Belsai, trecenti
 uaginti quattuor: * Filij Hareph, cen-
 tum duodecim: * Filij Gabaeon, no-
 naginta quinque: * Filij Berthele, &
 Netupha, centum octoginta octo.
 * Viri Anathoth, centum uaginta octo.
 * Viri Bethazmoth, quadraginta duo.
 * Viri Cariathiasim, Cephira, & Beroth, septingenti
 quadraginta tres. * Viri Rama & Geba,
 sexcenti uiginti unus. * Viri Machmas,
 centum uigintiduo. * Viri Bethel & Hai,
 centum uiginti tres. * Viri Nebo alterius,
 quinquaginta duo. * Viri Aiam alterius,
 mille ducenti quinquaginta quattuor.
 * Filij Harem, trecenti uiginti. * Filij
 Tericho, trecenti quadraginta quinque.
 * Filij Lod Hadid & Ono, septingenti
 uiginti unus. * Filij Senaa, tria millia
 nongenti triginta. * Sacerdotes: Filij
 Idai in domo Iosue, nongenti septua-
 ginta tres. * Filij Emmer, mille quin-
 quaginta duo. * Filij Phaschur, mille
 ducenti quadraginta septem. * Filij
 Arem, mille decem & septem. *Leuitae:*
 * Filij Iosue & Gedemihel filiorum
 * Oduia, septuaginta quattuor. Cantores: * Filij
 Asaph, centum quadraginta octo. * Iani-
 tores: Filij Sellum, filij Ater, filij Telmon,
 filij Accub, filij Hattai, filij Sobai: cen-
 tum triginta octo. * Nathinai: Filij Soha,
 filij Asupha, filij Tebbaoth, filij Seron,
 filij Siaz, filij Phadon, filij Lebana,
 filij Agaba, filij Selman, filij Hanan,
 filij Geddel, filij Gaher, filij Raata,
 filij Rasin, filij Necoda, filij Gesem,
 filij Aza, filij Phasfa, filij Belsai,
 filij Munim, filij Nephussim, filij Baebuc,
 filij Hucupha, filij Harhur, filij Bessoth,
 filij Maida, filij Harfa, filij Bercoz,
 filij Sisara, filij Tema, filij Nasia,
 filij Hatipha, filij seruorum Salomonis,
 filij Sotthai, filij Sophereth, filij Pharida,
 filij Tahala, filij Darcon, filij Teddel,
 filij Saphatia, filij Hattai, filij Phochereth,
 qui erat ortus ex Sabbaum, filio Amon.
 * Omnes Nathinai, & filij seruorum Salomonis,
 trecenti nonaginta duo. * Hi sunt autem,
 qui ascenderunt de Thelme-la, Thelhatia,
 Cherub, Addon, & Emmer: & non
 potuerunt indicare domum patrum suorum,
 & semen

suum, utrum ex Israel essent. * Filij Dalaia,
 filij Tobia, filij Necoda, sexcenti
 quadraginta duo. * Et de Sacerdotibus,
 filij Habia, filij Accos, filij Berzellai,
 qui accepit de filiabus Berzellai Galaaditis
 uxore: & vocatus est nomine eorum.
 * Hi quassierunt scripturam suam in
 censu, & non inuenerunt: & eiecit sunt
 de sacerdotio. * Dixitque Atherfatha
 eis ut non manducarent de Sanctis
 sanctorum, donec sciret Sacerdos
 doctus & eruditus. * Omnis multitudo
 quasi vir unus quadraginta duo
 millia trecenti sexaginta, absque
 seruis & ancillis eorum, qui erant
 septem millia trecenti triginta septem.
 & inter eos cantores, & cantarices,
 ducenti quadraginta quinque. * Equorum,
 septingenti triginta sex: mulierum,
 ducenti quadraginta quinque: camelorum,
 quadringenti triginta, quinque asini,
 sex millia septingenti uiginti.

*Hucusque referunt quid in commentario
 scriptum fuerit, exin Nehemie
 historia texitur.*

* Nonnulli autem de principibus fami-
 liarum dederunt in opus. Atherfatha
 dedit in thesaurum auri drachmas
 mille, phialas quinquaginta, tunicas
 sacerdotales quingentas triginta.
 * Et de principibus familiarum
 dederunt in thesaurum operis auri
 drachmas uiginti millia, & argenti
 minas duo millia ducenas. * Et
 quod dedit reliquus populus, auri
 drachmas uiginti millia, & argenti
 minas duo millia, & tunicas sacer-
 dotales sexaginta septem. * Habita-
 uerunt autem Sacerdotes, & Leuitae,
 & ianitores, & cantores, & reliquus
 vulgus, & Nathinai, & omnes
 Israel in ciuitatibus suis.

C A P. VIII.

I ET venerat mensis septimus: filij
 autem Israel erant in ciuitatibus
 suis. Congregatusque est omnis populus
 quasi vir unus ad plateam, quae est
 ante portam aquarum: & dixerunt
 Esdrae scribae ut afferret Librum
 legis Moyli, quam praeciperat
 Dominus Israeli. * Attulit ergo
 Esdrae sacerdos legem coram multitudine
 virorum, & mulierum, cunctisque
 qui poterant intellegere, in die
 prima mensis septimi. * Et legit in eo aperte in platea
 quae

quæ erat ante portam aquarum, de mane vsque ad mediam diem, in conspectu virorum & mulierum, & sapientium: & aures omnis populi erant erectæ ad Librum. * Stetit autem Eldras scriba super gradum ligneum, quem fecerat ad loquendum: & steterunt iuxta eum Mathathias, & Semeia, & Ania, & Vria, & Helcia, & Maasia, ad dexteram eius: & ad sinistram, Phadaia, Misael, & Melchia, & Halum, & Hashadana, Zacharia, & Mosollam. * Et aperuit Eldras Librum coram omni populo: super vniuersum quippe populum eminebat: & cum aperuisset eum, stetit omnis populus. * Et benedixit Eldras Domino Deo magno: & respondit omnis populus: Amen, Amen: eleuans manus suas, & incuruati sunt, & adorauerunt Deum proni in terram. * Porro Iosue, & Bani, & Serebia, Iamin, Accub, Septhai, Oda, Maasia, Celita, Azarias, Iozabed, Hanan, Phalaia, Leuitæ, silentium faciebant in populo ad audiendam legem: populus autem stabat in gradu suo. * Et legerunt in Libro legis Dei distincte, & aperte ad intelligendum: & intellexerunt cum legeretur. * Dixit autem Nehemias (ipse est Atherfatha) & Eldras sacerdos & scriba, & Leuitæ interpretantes vniuerso populo: Dies sanctificatus est Domino Deo nostro, nolite lugere, & nolite flere. Flebat enim omnis populus cum audiret verba legis. * Et dixit eis: Ite, comedite pingua, & bibite mulsum, & mittite partes his, qui non præparauerunt sibi: quia sanctus dies Domini est, & nolite contristari: gaudium etenim Domini est fortitudo nostra. * Leuitæ autem silentium faciebant in omni populo, dicentes: Tacere, quia dies sanctus est, & nolite dolere. * Abijt itaque omnis populus ut comedere & biberet, & mitteret partes, & faceret lætitiā magnā: quia intellexerant verba, quæ docuerat eos. * Et in die secundo congregati sunt principes familiarum, vniuersi populi, Sacerdotes & Leuitæ ad Esdram scribā, ut interpretaretur eis verba Legis. * Et inuenerunt scriptum in Lege præceptis Domini in manu Moyfi ut

habitaret filij Israel in tabernaculis, in die sollempni, mense septimo: 15 * & ut prædicent, & diuulgent vocem in vniuersis vrbibus suis, & in Ierusalem, dicentes: Egredimini in montem, & afferite frondes oliuæ, & frondes ligni pulcherrimi, frondes myrti, & ramos palmarum, & frondes ligni nemorosi ut fiant tabernacula, sicut scriptum est. * Et egrediens est populus, & attulerunt. Feceruntque sibi tabernacula vnusquisque in domate suo, & in atrijs suis, & in atrijs domus Dei, & in platea portæ aquarum, & in platea portæ Ephraim. * Fecit ergo vniuersa ecclesia eorum, qui cederant de captiuitate, tabernacula, & habitauerunt in tabernaculis: non enim fecerant a diebus Iosue filij Nun taliter filij Israel vsque ad diem illum. Et fuit lætitia magna nimis. 18 * Legit autem in Libro legis Dei per dies singulos, a die primo vsque ad diem nouissimum: & tegerunt sollempnitatem septem diebus, & in die octauo collectam iuxta ritum.

C A P. I X.

IN die autem vigesimoquano mensis huius conuenerunt filij Israel in ieiunio & in lacris, & humus super eos. * Et separatim est semen filiorum Israel ab omni filio alienigena: & steterunt, & confitebantur peccata sua, & iniquitates patrum suorum. * Et cōsurrexerunt ad standum: & legerunt in volumine Legis Domini Dei sui, quater in die, & quater confitebantur, & adorabant Dominum Deum suum. * Surrexerunt autem super gradum Leuitarum Iosue, & Bani, & Cedmihel, Sabania, Bonni, Sarebias, Bani, & Chanani: & clamauerunt voce magna ad Dominum Deum suum. * Et dixerunt Leuitæ Iosue, & Cedmihel, Bonni, Hasebna, Serebia, Odaia, Sebnia, Phathahia: Surgite, benedicite Domino Deo vestro ab æterno vsque in æternū: & benedicant nomini gloriæ vus excelsæ in omni benedictione & laude. * Tu ipse, Domine, solus, 6 tu fecisti cælum, & cælum cælorum, & omnem exercitum eorū: terram, & vniuersa quæ in ea sunt

Gen. 11. d.
31

maria, & omnia quæ in eis sunt :
& tu viuificas omnia hæc, & exerci-
tus cæli te adorat. * Tu ipse, Do-
mine Deus, qui elegisti Abram, &
eduxisti eum de igne Chal-
dæorum, & posuisti nomen eius
Abraham. * Et inuenisti cor eius
fidele coram te : & percussisti cum
eo fœdus ut dares ei Terram Cha-
naanæ, Hethzi, & Amorrhæi, &
Pherezæi, & Iebusæi, & Gergesæi,
ut daretur semini eius : & implesti
verba tua, quoniam iustus es. * Et
vidisti afflictionem patrum no-
strorum in Ægypto : clamoremq;
eorum audisti super Mare rubi-
um. * Et dedisti signa atque portenta
in Pharaone, & in vniuersis seruis
eius, & in omni populo terræ il-
lius : cognouisti enim quia super-
be egerant contra eos : & fecisti
tibi nomen, sicut & in hac die.
* Et mare diuisisti ante eos, &
transierunt per medium maris in
siccis : persecutores autem eorum
proiecisti in profundum, quasi la-
pidem in aquas validas. * Et in
columna nubis ductor eorum fui-
sti per diem, & in columna ignis
per noctem, ut appareret eis via,
per quam ingrediebantur. * Ad
montem quoque Sinai descendisti,
& locutus es cum eis de cælo,
& dedisti eis iudicia recta, & le-
gem veritatis, ceremonias, & præ-
cepta bona : * & sabbatum san-
ctificatum tuum ostendisti eis,
& mandata, & ceremonias, & le-
gem præcepisti eis in manu Moy-
si serui tui. * Panem quoque de
cælo dedisti eis in fame eorum,
& aquam de petra eduxisti eis si-
tientibus, & dixisti eis ut ingre-
derentur & possiderent terram,
super quam leuasti manum tuam
ut traderes eis. * Ipsi vero & pa-
tres nostri superbe egerunt, & in-
durauerunt ceruices suas, & non
audierunt mandata tua. * Et no-
luerunt audire, & non sunt recor-
dati mirabilium tuorum quæ fe-
ceras eis. Et indurauerunt cerui-
ces suas, & dederunt caput ut con-
uerterentur ad seruitutem suam,
quali per contentione. Tu autem
Deus propitius, clemens, & miseri-
cors, longanimis, & multæ misera-
tionis non dereliquisti eos, * & qui-
dæ cum fecissent sibi vitulum con-
statilem, & dixissent: Hic est Deus

tuus, qui eduxit te de Ægypto : fe-
ceruntq; blasphemias magnas.
* Tu autem in misericordijs tuis
multis non dimisisti eos in deserto :
columna nubis non recessit ab eis
per diem ut duceret eos in viam,
& columna ignis per noctem ut
ostenderet eis iter per quod ingre-
derentur. * Et spiritum tuum bo-
num dedisti qui doceret eos, &
manna tuum non prohibuisti ab
ore eorum, & aquam dedisti eis in
siti. * Quadraginta annis paui-
sti eos in deserto, nihilq; eis defuit ve-
stimenta eorum non inueteraue-
runt, & pedes eorum non sunt at-
riti. * Et dedisti eis regna, & po-
pulos, & partitus es eis sortes : &
possederunt terram Schon, & ter-
ram regis Hesebon, & terram Og
regis Basan. * Et multiplicasti fi-
lios eorum sicut stellas cæli, & ad-
duxisti eos ad terram, de qua di-
xeras patribus eorum ut ingrede-
rentur & possiderent. * Et vene-
runt filij, & possederunt terram,
& humiliasti coram eis habitato-
res terræ Chanaanæ, & dedisti eos
in manu eorum & reges eorum &
populos terræ ut facerent eis sicut
placebat illis. * Ceperunt itaque
urbes munitas & humum pingue,
& possederunt domos plenas cun-
ctis bonis : cisternas ab alijs fabri-
catas, vineas, & oliueta, & ligna
pomifera multa : & comederunt,
& saturati sunt, & impinguati
sunt, & abundauerunt delicijs in
bonitate tua magna. * Prouoca-
uerunt autem te ad iracundiam,
& recesserunt a te, & proiecerunt
legem tuam post terga sua : &
prophetas tuos occiderunt, qui
contestabantur eos ut reuerteren-
tur ad te : feceruntq; blasphemias
grandes. * Et dedisti eos in ma-
nu hostium suorum, & affixe-
runt eos. Et in tempore tribula-
tionis suæ clamauerunt ad te, &
tu de cælo audisti, & secundum
miserationes tuas multas dedisti
eis saluatores, qui saluarent eos
de manu hostium suorum.
* Cumq; requieuisissent, reuersi
sunt ut facerent malum in conse-
ctu tuo : & dereliquisti eos in
manu inimicorum suorum, &
possederunt eos. Conuersiq; sunt,
& clamauerunt ad te : tu autem
de cælo exaudisti, & liberaisti eos
in mi-

in misericordij tuis, multis tem-
 poribus. * Et contestatus es eos
 ut reuerterentur ad Legem tuam. Ipsi vero superbe egerunt, & non
 audierunt mandata tua, & in iudicijs tuis peccauerunt, quæ faci-
 ethomo, & uiuēt in eis: & de-
 derunt humerum recedentem, & ceruicem suam indurauerunt, nec
 audierunt. * Et protraxisti super
 eos annos multos, & contestatus es eos in spiritu tuo per manum
 prophetarum tuorum: & non au-
 dierunt, & tradidisti eos in manu
 populorum terrarum. * In mise-
 ricordijs autem tuis plurimis non fecisti eos in consumptionem, nec
 dereliquisti eos: quoniam Deus
 misericordiam, & clemens es tu.
 * Nunc itaque Deus noster ma-
 gne, fortis, & terribilis, custodiens pactum & misericordiam, ne au-
 uertas a facie tua omnem labo-
 rem, qui inuenit nos, reges no-
 stros, & principes nostros, & sa-
 cerdotes nostros, & prophetas no-
 stros, & patres nostros, & omnem
 populum tuum a diebus regis As-
 ſur vsque in diem hanc. * Et tu
 iustus es in omnibus, quæ uene-
 runt super nos: quia ueritatem fe-
 cisti, nos autem impie egimus.
 * Reges nostri, principes nostri,
 sacerdotes nostri, & patres nostri
 non fecerunt legem tuam, & non
 attenderunt mandata tua, & tes-
 timonia tua quæ testificatus es in
 eis. * Et ipsi in regnis suis, & in
 bonitate tua multa, quam dederas
 eis, & in terra latissima & pingui,
 quam tradideras in conspectu eo-
 rum, non seruierunt tibi, nec
 reuerſi sunt a studijs suis pesti-
 mis. * Ecce nos ipsi hodie serui
 sumus: & terra, quam dedisti pa-
 tribus nostris ut comederent panem
 eius, & quæ bona sunt eius,
 & nos ipsi serui sumus in ea.
 * Et fruges eius multiplicantur re-
 gibus, quos posuisti super nos
 propter peccata nostra, & corpo-
 ribus nostris dominantur, & iu-
 mentis nostris secundum volun-
 tatem suam, & in tribulatione
 magna sumus. * Super omnibus
 ergo his nos ipsi percutimus for-
 dus, & scribimus, & signant prin-
 cipes nostri, Leuitæ nostri, & Sa-
 cerdotes nostri.

1 Ignatores autem fuerunt, Ne-
 A hemias, Atherſatha filius Ha-
 2 chelai, & Sedecias, * Saraias,
 3 Azarias, Ieremias, * Pheshur, A-
 4 marias, Melchias, * Hattus, Se-
 5 benia, Melluch, * Harem, Me-
 6 rimuth, Obdias, * Daniel, Gen-
 7 thon, Baruch, * Moſollam, A-
 8 bia, Miamin, * Maazia, Belgai,
 9 Semcia: hi sacerdotes. * Porro
 Leuitæ, Iolue filius Azaniz, Ben-
 nui de filijs Henadad, Cedimhel,
 10 * & fratres eorum, Sebenia, Oda-
 11 ia, Celita, Phalaia, Hanan, * Mi-
 12 cha, Rohob, Hafebia, * Zachur,
 13 Serebia, Sabania, * Odaia, Ba-
 ni, Baninu.
 14 * Capita populi, Pharos, Pha-
 15 hathmoab, Aclam, Zethu, Bari,
 16 * Bonni, Azgal, Bebai, * Ado-
 17 nia, Begoai, Adin, * Ater, He-
 18 zecia, Azur, * Odaia, Haſum,
 19 Beſai, * Hareph, Anathoth, Ne-
 20 bai, * Megphas, Moſollam, Ha-
 21 zit, * Melizabel, Sadoc, Ieddu,
 22 * Pheltia, Hanan, Anaia, * Oſee,
 23 Hanania, Haſub, * Alohes, Pha-
 24 lea, Sobec, * Rehun, Hafebna,
 25 Maafia, * Echaia, Hanan, Anan,
 26 * Melluch, Haran, Baana: * &
 27 reliqui de populo, Sacerdotes, Le-
 28 uitæ, iauitores, & cantores, Na-
 29 thinzai, & omnes qui ſe ſeparaue-
 runt de populis terrarum ad legem
 Dei, uxores eorum, filij eo-
 rum, & filie eorum, * omnes qui
 poterant ſapere ſpondentes pro
 fratribus ſuis, opumates eorum,
 & qui ueniebant ad pollicendum,
 & iurandum ut ambularent in le-
 ge Dei, quam dederat in manu
 Moyſi ſerui Dei, ut facerent & cu-
 ſtodirent vniuerſa mandata Do-
 mini Dei nostri, & iudicia eius &
 ceremonias eius, & ut non dare-
 mus filias nostras populo terræ,
 & filias eorum non acciperemus filijs
 nostris. * Populi quoque terræ, qui
 important uenalia, & omnia ad
 vltum, per diem ſabbati ut vendat,
 non accipiemus ab eis in ſabbato
 & in die ſanctificato. Et dimitte-
 mus annum ſeptimum, & exatio-
 nem vniuerſæ manus. * Et ſtatue-
 mus ſuper nos præcepta, ut demus
 tertiam partem ſicli per annum ad
 opus domus Dei nostri, * ad panes
 propoſitionis, & ad ſacrificium.

sempiternum, & in holocaustum, sempiternum in sabbatis, in calendis, in sollempnitatibus, & in sanctificationis, & pro peccato: ut exoretur pro Israel, & in omnem usum domus Dei nostri. * Sortes ergo minimus super oblationem lignorum inter Sacerdotes, & Leuitas, & populum, ut inferrentur in domum Dei nostri per domos patrum nostrorum, per tempora, a temporibus anni vsque ad annum: ut arderent super altare Domini Dei nostri, sicut scriptum est in lege Moysi: * & ut afferremus primitiuam terrae nostrae, & primitiuam vniuersi fructus omnis ligni, ab anno in annum, in domo Domini. * & primitiuam filiorum nostrorum, & pecorum nostrorum, sicut scriptum est in lege, & primitiuam bouum nostrorum, & ouium nostrorum, ut offerrentur in domo Dei nostri, Sacerdotibus qui ministrant in domo Dei nostri: * & primitias ciborum nostrorum, & libaminum nostrorum, & poma omnis ligni, vindemiarum quoque & olei afferremus Sacerdotibus ad gazophylacium Dei nostri, & decimam partem terrae nostrae Leuitis. Ipsi Leuitae decimas accipient ex omnibus ciuitatibus operum nostrorum. * Erit autem Sacerdos filius Aaron cum Leuitis in decimis Leuitarum, & Leuitae offerent decimam partem decimarum suarum in domo Dei nostri, ad gazophylacium in domum thesauri. * Ad gazophylacium enim deportabunt filij Israel, & filij Leui primitias frumenti, vini, & olei: & ibi erunt vasa sanctificata, & Sacerdotes, & cantores, & ianitores, & ministri, & non dimittemus domum Dei nostri.

CAP. XI.

Habitauerunt autem principes populi in Ierusalem: reliqua vero plebs misit sortem, ut tollerent unam partem de decem qui habituri essent in Ierusalem ciuitate sancta, nouem vero partes in ciuitatibus. * Benedixit autem populus omnibus viris qui se sponte obtulerant ut habitarent in Ierusalem. * Hi sunt itaque principes provinciarum qui habitauerunt in Ierusalem,

& in ciuitatibus Iuda. * Habituauit autem unusquisque in possessione sua, in tribus suis, Israel, Sacerdotes, Leuitae, Nathingai, & filij seruorum Salomonis. * Erant Ierusalem habitauerunt de filiis Iuda, & de filiis Benjamin: de filiis Iuda, Atharias filius Aziam, filij Zachariae, filij Amari, filij Saphatae, filij Malaleel: de filiis Phares, * Maasia filius Baruch, filius Choloza, filius Hazia, filius Adaia, filius Ioiair, filius Zachariae, filius Silonitis: * omnes hi filij Phares, qui habitauerunt in Ierusalem, quadringenti sexaginta octo viri fortes. * Hi sunt autem filij Benjamin: Sellum filius Mosollam, filius Ioed, filius Phadaia, filius Colai, filius Masia, filius Etheel, filius Isaia, * & post eum Gebbai, Sellai, nonaginti viginti octo, * & Ioel filius Zechri praepositus eorum, & Iudas filius Senua super ciuitatem secundus. * Et de sacerdotibus, Idaia filius Ioair, Iachin, * Saraia filius Helciae, filius Mosollam, filius Sadoc, filius Meraioth, filius Achitob princeps domus Dei, * & fratres eorum, facientes opera templi: octingenti viginti duo. Et Adaia filius Ieroham, filius Phelcia, filius Amassi, filius Zachariae, filius Pheshur, filius Melchia, * & fratres eius principes patrum: ducenti quadraginta duo. Et Amassai filius Azreel, filius Ahazi, filius Mololamoch, filius Emmer, * & fratres eorum potentes nimis: centum viginti octo, & praepositus eorum Zabdiel filius potentium. * Et de Leuitis Semeia filius Hasiab, filius Azaticam, filius Hasiab, filius Boni, * & Sabathai & Cazed, super omnia opera, quae erant fornicis in domo Dei, a principibus Leuitarum. * Et Mathania filius Michai, filius Zebedei, filius Asaph princeps ad laudandum, & ad confitendum in oratione, & Berbecia secundus de fratribus eius, & Abda filius Samua, filius Galal, filius Idithum: * omnes Leuitae in ciuitate sancta ducenti octoginta quattuor. * Et ianitores, Accub, Telmon, & fratres eorum, qui custodiebant ostium ceterum septuaginta duo. * Et reliqui ex Israel

Sacer-

Sacerdotes & Leuitz in vniuersis ciuitatibus Iuda, vnusquisque in possessione sua. * Et Nathinai, qui habitabant in Ophel, & Siaba, & Gafpha de Nathinai. * Et episcopus Leuitarum in Ierusalem, Azzi filius Bani, filius Hasabiz, filius Mathaniz, filius Michiz. De filiis Asaph, cantores in ministerio domus Dei. * Præceptum quippe regis super eos erat, & ordo in cantoribus per dies singulos, * & Phathahia filius Mesezebel, de filiis Zara filij Iuda in manu regis, iuxta omne verbum populi, * & in domibus per omnes regiones eorum. De filiis Iuda habitauerunt in Caniatharbe & in filiabus eius: & in Dibon, & in filiabus eius: & in Cabseel, & in viculis eius, * & in Ielue, & in Molada, & in Bethphaleth, * in Hasefual, & in Bersabee, & in filiabus eius, * & in Siceleg, & in Mochoina, & in filiabus eius, * & in Remmon, & in Saraa, & in Ierimuth, * Zanoa, Odollam, & in villis earum, Lachis & regionibus eius, & Azeca, & filiabus eius. Et manserunt in Bersabee vsque ad vallem Ennom. * Filij autem Beniamin, a Geba, Mechmas, & Hai, & Bethel & filiabus eius: * Anathoth, Nob, Anania, * Alor, Rama, Gerhaim, * Hadid, Seboim, & Neballat, Lod * & Ono valle artificum. * Et de Leuitis portiones Iudz & Benjamin.

C A P. XII.

HI sunt autem Sacerdotes & Leuitz, qui ascenderunt cum Zorobabel filio Salathiel, & Iosue: Saraia, Ieremias, Esdras, * Amaria, Melluch, Hattus, * Sebenias, Rheum, Merimuth, * Addo, Genthon, Abia, * Miamin, Madia, Belgz, * Semeia, & Ioiarib, Iadaia, Sellum, Amoc, Helcias, * Iadaia. Isti principes Sacerdotum, & fratres eorum in diebus Iosue. * Porro Leuitz, Iesua, Benni, Cedmihel, Sarebia, Iuda, Mathanias, super hymnos ipsi & fratres eorum: * & Becbecia atque Hanni, & fratres eorum vnusquisque in officio suo. * Iosue autem genuit Ioacim, & Ioacim genuit Eliasib, & Eliasib genuit Ioiada, * & Ioiada genuit Ionathan, & Ionathan genuit

12 Ieddoz. * In diebus autem Ioacim erant Sacerdotes & principes familiarum: Saraia, Marai: Ieremias, Hanania: * Esdras, Molollam: 13 Amari: Iohanan: * Milicho, Ionathan, Sebeniz, Ioseph: * Haram, 14 Edna: Maraiorh, Helci: * Adaiz, Zachari, Genthon, Mosollam: 15 * Abiz, Zechri, Miamin & Moadia, Phelti: * Belgz, Sammua: 16 Semaiz, Ionathan, * Ioiarib, Mathanai: Iodaiz, Azzi: * Sellai, 17 Celai: Amoc, Heber: * Helciz, 18 Halebia: Iodaiz, Nathanael. * Leuitz in diebus Eliasib, & Ioiada, & Iohanan, & Ieddoz scripti principes familiarum, & Sacerdotes in regno Darij Persæ. * Filij Leuitum principes familiarum, scripti in Libro verborum dierum, & vique ad dies 19 Ionathan, filij Eliasib. * Et principes Leuitarum, Hasebia, Serebia, & Iosue filius Gedmihel: & fratres eorum per vires suas, vt laudarent & confiterentur iuxta præceptum David viri Dei, & obseruarent æque per ordinem. * Mathania, & Becbecia, Obedia, Mosollam, Telmon, Accub custodes portarum & vestibulorum ante portas. * Hi in diebus Ioacim filij Iosue, filij Iosedec, & Esdræ sacerdotis scribzq. * In dedicatione autem muri Ierusalem requisierunt Leuitas de omnibus locis suis vt adducerent eos in Ierusalem, & facerent dedicationem & lætitiā in adione gratiarum, & cantico, & in cymbalis, psalterijs, & citharis. 20 * Congregati sunt autem filij cantorum de campatribus circa Ierusalem, & de villis Nethuphati, 21 * & de domo Galgal, & de regionibus Geba & Azmaueh: quoniam villas edificauerunt sibi cantores in circuitu Ierusalem. * Et mundati sunt Sacerdotes & Leuitz, & mundauerunt populum, & portas, & murum. * Ascendere autem feci principes Iuda super murum, & statui duos magnos choros laudantium. Et ierunt ad dexteram super murum ad portam sterquilinij. * Et iuit post eos Ofaia, & media pars principum Iuda, * & Azarias, Esdras, & Mosollam, Iudas, & Beniamin, & Semeia, & Ieremias. * Et de filiis sacerdotum in tubis, Zacharias filius Iona-

than,

than, filius Semetse, filius Mathania, filius Machai, filius Zechur, filius Asaph, * & fratres eius Semetse, & Azareel, Malalai, Galalai, Maai, Nathanael, & Iudas, & Hanani, in vasis cantici David viri Dei: & Esdras scriba ante eos in porta Fontis. * Et contra eos ascenderunt in gradibus ciuitatis David in ascensu muri super domum David, & vsque ad portam Aquarum ad Orientem. * Et chorus secundus gratias referendum ibat ex aduerso, & ego post eum, & media pars populi super murum & super turrim furorum, & vsque ad murum latissimum, * & super portam Ephraim, & super portam antiquam, & super portam piscium & turrim Hananeel, & turrim Emath, & vsque ad portam gregis: & steterunt in porta custodiz, steteruntque duo chori laudantium in domo Dei, & ego, & dimidia pars magistratuum mecum. * Et Sacerdotes, Eliachim, Maasia, Miaruin, Michea, Elioenai, Zacharia, Hanania in tubis, * & Maasia, & Semicia, & Eleazar, & Azzi, & Iohanan, & Melchias, & Aclam, & Ezer. Et clare cecinerunt cantores, & Iezraia prapositus, * & immolauerunt in die illa victimas magnas, & latati sunt: Deus enim iustificauerat eos iustitia magna: sed & uxores eorum & liberi gauisi sunt, & audita est letitia Ierusalem procul. * Recensuerunt quoque in die illa viros super gazophylacia thesauri ad libamina, & ad primitias, & ad decimas, vt introfuerent per eos principes ciuitatis in decore gratiarum actionis, Sacerdotes & Leuitas: quia iustificatus est Iuda in Sacerdotibus & Leuitis assistantibus. * Et custodierunt obseruationem Dei sui, & obseruationem expiationis, & cantores, & ianitores iuxta prapceptum David, & Salomonis filij eius, * quia in diebus David & Asaph ad exordio erant principes constituti cantorum in carmine laudantium, & consententium Deo. * Et omnis Israel, in diebus Zorobabel, & in diebus Nehemiz dabat partes cantoribus & ianitoribus per dies singulos, & sanctificabant Leuitas, & Leuitiz sanctificabant filios Aaron.

CAP. XIII.

IN die autem illo lectum est in volumine Moyli audienti populo: & inuentum est scriptum in eo, quod non debeant intrare Ammonites & Moabites in ecclesiam Dei vsque in æternum: * eo quod non occurrerint filijs Israel cum pane & aqua: & conducerint aduersum eos Balsam, ad maledicendum eis: & conuerit Deus non sicut maledictionem in benedictionem. * Factum est autem, cum audissent legem, separauerunt omnem alienigenam ab Israel. * Et super hoc erat Elialib sacerdos, qui fuerat prapositus in gazophylacio domus Dei nostri, & proximus Tobiz. * Fecit ergo sibi gazophylacium grande, & ibi erant ante eum reponentes munera, & thus, & vasa, & decimam frumenti, vini, & olei, partes Leuitarum, & cantorum, & ianitorum, & primitias sacerdotales. * In omnibus autem his non fui in Ierusalem, quia anno trigesimo secundo Artaxerxis regis Babylonis veni ad regem, & in fine dierum rogavi regem. * Et veni in Ierusalem, & intellexi malum, quod fecerat Elialib Tobiz vt faceret ei thesaurum in vestibulis domus Dei. * Et malum nihilvsum est valde. Et proieci vasa domus Tobiz foras de gazophylacio: prapcepique & emundauerunt gazophylacia: & reuولي ibi vasa domus Dei, sacrificum, & thus. * Et cognoui quod partes Leuitarum non fuissent datz: & iugisset vnusquisque in regione suam de Leuitis, & cantoribus, & de his, qui ministrabant: * & egi causam aduersum magistratum, & dixi: Quare dereliquimus domum Dei? Et congregavi eos, & feci stare in stationibus suis. * Et omnis Iuda apportabat decimam frumenti, vini, & olei in horrea. * Et constitui super horrea Seleemiam Sacerdotem, & Sadoc scribam, & Phadaiam de Leuitis, & iuxta eos Hanan filium Zachur, filium Mathaniz: quoniam fideles comprobati sunt, & ipsis creditur sunt partes fratrum suorum. * Memento mei Deus meus pro hoc, ne deleas miserationes meas, quas feci in domo Dei mei, & in ceteris monijs eius. * In diebus illis vidi in Iuda

in Tuda calcantes torcularia in sab-
bato, portantes acervos, & one-
rantes super asinos vinū, & vvas,
& ficus, & omne onus, & inferen-
tes in Ierusalem die sabbati. Et
contestatus sum vt in die qua ven-
dere liceret, venderent. * Et Tyrj
habitauerunt in ea inferentes pis-
ces, & omnia venalia: & vende-
bant in sabbatis filijs Iuda in Ie-
rusalem: * & obiurgauit optimates
Iuda, & dixi eis: Quare est hæc res
mala, quam vos facitis & profa-
natis diem Sabbati? * Numquid
non hæc fecerunt patres nostri, &
adduxit Deus noster super nos om-
ne malum hoc, & super ciuitatem
hanc? Et vos additis iracundiam
super Israel violando Sabbatum.
* Factum est autem, cum quiesce-
rent portæ Ierusalem in die Sab-
bati, dixi: & clauerunt ianuas, &
præcepi vt non aperirēt eas vsque
post Sabbatum: & de pueris meis
constitui super portas vt nullus in-
ferret onus in die Sabbati. * Et
manserunt negotiatores, & ven-
dentes vniuersa venalia foris Ieru-
salem semel & bis. * Et contesta-
tus sum eos, & dixi eis: Quare
manetis ex aduerso muri si secun-
dò hoc feceritis, manum mittam
in vos itaque ex tempore illo non
venerunt in Sabbato. * Dixi quo-
que Leuitis vt mundarentur, & ve-
nissent ad custodiendas portas, &
sanctificandam diem Sabbati: &
pro hoc ergo memento mei Deus
meus, & parce mihi secundū mul-

titudinem miserationum tuarum.
23 * Sed & in diebus illis vidi Iudæos
ducētes vxores Azoritas, Ammo-
24 nitidas, & Moabitidas. * Et filij
eorum ex media parte loqueban-
tur Azorice, & nesciebant loqui
Iudaice, & loquebantur iuxta lin-
guam populi, & populi. * Et obi-
urgauit eos, & maledixi. Et cecidi
ex eis viros, & decaluaui eos, & ad-
iuravi in Deo, vt non darent filias
suas filijs eorum, & non acciperēt
de filiabus eorum filijs suis, & si-
bimetipsis, dicens: * Numquid
26 non in huiusmodi re peccauit b. 7
Salomon rex Israel idē certe in gen-
tibus multis non erat rex similis
ei, & dilectus Deo suo erat, & po-
suit eum Deus regem super om-
nem Israel: & ipsum ergo duxe-
runt ad peccatum mulieres alieni-
27 genæ. * Numquid & nos inobe-
dientes faciemus omne malum,
grāde hoc vt peruaricemur in Deo
nostro, & ducamus vxores peregri-
28 nas? * De filijs autem Ioiada filij
Eliafibi sacerdotis magni, gener
erat Sanaballat Horonites, quem
29 fugavi a me. * Recordare Domi-
ne Deus meus aduersum eos, qui
polluunt sacerdotium, iusq. Sacer-
30 dotale & Leuiticum. * Igitur mun-
daui eos ab omnibus alienigenis,
& constitui ordines Sacerdotum &
Leuitarum, vnumquemque in mi-
31 nisterio suo: * & in oblatione li-
gnorum in temporibus constitutis,
& in primitiis: memento mei
Deus meus in bonum. Amen.

LIBER TOBIAE.

CAPVT PRIMVM.

TOBIAE EX
tribu, & ciui-
tate Nephtha-
li (quæ est in
superioribus
Galileæ supra
Naasson, post
viam, quæ du-
cit ad Occidentem, in sinistro ha-
bens ciuitatem Sephet) * cum
captus esset in diebus Salmanasar

regis Assyriorum, in captiuitate
tamen positus, viam veritatis non
deseruit, * ita vt omnia, quæ ha-
bere poterat, quotidie concupiuis
fratribus, qui erant ex eius genere,
impertiret. * Cumq. esset iunior
omnibus in tribu Nephthali, nihil
tamen puerile gessit in opere. * De-
nique cum irent omnes ad vitulos
aureos, quos Ieroboam fecerat
rex Israel, hic solus fugiebat
foras

sortia omnium, * sed pergebat in
 Ierusalem ad templum Domini, &
 ibi adorabat Dominum Deum Is-
 rael, omnia primitiua sua, & de-
 cimas suas fideliter offerens, * ita
 ut in tertio anno profelytis & ad-
 uenienis ministraret omnem decima-
 tionem. * Hæc & his similia secun-
 dum legem Dei puerulus observa-
 bat. * Cum vero factus esset vir,
 accepit uxorem Annam de tribu
 sua, genuitq. ex ea filium, nomen
 suum imponens ei, * quem ab in-
 fantia timere Deum docuit, & ab-
 stinere ab omni peccato. * Igitur,
 cum per captiuitatem deuenisset
 cum uxore sua, & filio in ciuitate
 Niniuen cõ omni tribu sua, (* cum
 omnes ederet ex cibis Gentiliũ)
 iste custodiuit animam suam, &
 numquam contaminatus est in
 eis eorum. * Et quoniam me-
 mor fuit Domini in toto corde,
 suo, dedit illi Deus gratiam in con-
 spectu Salmanasar regis, * & dedit
 illi potestatem quocumque uellet
 ire, habens libertatem quæcum-
 que facere uoluisset. * Pergebat
 ergo ad omnes, qui erant in capti-
 uitate, & monita salutis dabat eis.
 * Cum autem uenisset in Rages ci-
 uitatem Medorum, & ex his, qui-
 bus honoratus fuerat a rege, ha-
 buisset decem talenta argenti, * &
 cum in multa turba generis sui
 Gabelũ egentem uideret, qui erat
 ex tribu eius, sub chirographo de-
 dit illi memoratum pondus argen-
 ti. * Post multum uero temporis,
 mortuo Salmanasar rege, cum re-
 gnaret Sennacherib filius eius pro
 eo, & filios Israel exosos haberet
 in conspectu suo: * Tobias quo-
 tidie pergebat per omnem cognati-
 onem suam, & consolabatur eos,
 diuidebat, & mortuis atque occi-
 sis sepulturam sollicitus exhibebat.
 * Denique cum reuersus esset rex
 Sennacherib fugiens a Iudæa pla-
 gam, quam circa eum fecerat Deus
 propter blasphemiam suam, & ira-
 tus multos occideret ex filiis Is-
 rael, Tobias sepeliebat corpora eor-
 um. * At ubi nunciatum est regi,
 iussit eum occidi, & tulit omnem
 substantiam eius. * Tobias uero
 cum filio suo, & cum uxore su-

giens, nudus latuit, quia multi di-
 ligeant eum. * Post dies uero
 quadragintaquinque occidit re-
 gem filij ipsius, * & reuersus est
 Tobias in domum suam, omnisq.
 facultas eius restituta est ei.

C A P. II.

Post hæc uero, cum esset dies fe-
 stus Domini, & factum esset
 prandium bonũ in domo Tobiz,
 dixit filio suo: Vade, & adduc
 aliquos de tribu nostra, timentes
 Deum, ut epulentur nobiscum.
 Cumq. abiisset, reuersus nuncia-
 uit ei, vnum ex filiis Israel iugula-
 tum iacere in platea. Stratumq. exi-
 liens de accubitu suo, relinquens
 prandiũ, ieiunus peruenit ad cor-
 pus: * tollensq. illud portauit ad
 domum suam occulte, ut dum sol
 occubuisset, caute sepeliret eum.
 Cumq. occultasset corpus, man-
 ducavit panem cum lacte & tre-
 more, * memorans illum sermo-
 nem, quem dixit Dominus per
 Amos prophetam: Dies festi vestrĩ
 cõuertentur in lamentationem &
 luctum. * Cum uero sol occubuisset,
 abiit, & sepeliuit eum. * Ar-
 guebant autem eum omnes pro-
 ximi eius, dicentes: Iam huius rei
 causa interfici iussus es, & vix ef-
 fugisti mortis imperium, & ite-
 rum sepelis mortuos? * Sed To-
 bias plus timens Deum, quam re-
 gem, rapiebat corpora occisorum,
 & occultabat in domo sua, & me-
 dijs noctibus sepeliebat ea. * Con-
 tigit autem ut quadam die fati-
 gatus a sepultura, ueniens in do-
 mum suam, iacasset ex iuxta pa-
 rietem, & obdormisset, * & ex ni-
 do hirundinum dormienti illi cal-
 lida stercorea inciderent super ocu-
 los eius, fieretq. cæcus. * Hanc
 autem tentationem ideo permisit
 Dominus euenire illi, ut posteris
 daretur exemplum patientiæ eius,
 sicut & sancti Iob. * Nam cum ab
 infantia sua semper Deum timue-
 rit, & mandata eius custodierit,
 non est contristatus contra Deum
 quod plaga ex citatis eueniret ei,
 sed immobilis in Dei timore
 permansit, agens gratias Deo om-
 nibus diebus uite sue. * Nam si-
 cut beato Iob insultabant reges,
 ita isti patres & cognati eius irro-
 debant

14. Reg. 19.
 g. 35
 Eccl. 48. d.
 24

II. Isa. 37. 9
 38
 2. Mac. 8. c.
 19
 2. Par. 32. a
 21

II. Amos 8.
 c. 10
 1. Mac. 1. d.
 14
 II. 3. d. 23

debant vitam eius, dicentes: " Vbi
est spes tua, pro qua eleemolynas,
& sepulturas faciebas ? " Tobias
vero increpabat eos, dicens: Noli-
te ita loqui: " quoniam filij san-
ctorum sumus, & vitam illam ex-
pectamus, quam Deus daturus est
his, qui fidem suam numquam nu-
tant ab eo. " Anna vero vxor eius
ibat ad opus texturum quotidie,
& de labore manuum suarum vi-
dum, quem consequi poterat, de-
ferebat. " Vnde factum est, vt hoc-
dum caprarum accipiens detulisset
domi: " Cuius cum vocem balan-
tis vir eius audisset, dixit: " Vide-
te, ne fone furtiuus sit, reddite
eum dominis suis, quia non licet
nobis aut edere ex furto aliquid,
aut contingere. " Ad hæc vxor
eius irata respondit: Manifeste va-
na facta est spes tua, & eleemo-
synæ tuæ modo apparuerunt. " At-
que his, & alijs huiusmodi ver-
bis exprobrabat ei.

CAP. III.

Tunc Tobias ingemuit, & coe-
pit orare cum lacrymis, " di-
cens: Iustus es Domine, & om-
nia iudicia tua iusta sunt, & om-
nes viæ tuæ, misericordia, & ve-
ritas, & iudicium. " Et nunc Do-
mine memor esto mei, & ne vin-
dictâ sumas de peccatis meis, ne-
que reminiscaris delicta mea, vel
parentum meorum. " Quoniam
non obediimus præceptis tuis,
ideo traditi sumus in direptionem,
& captiuitatē, & mortem, & in fa-
bulam, & in improperiū omnibus
nationibus, in quibus dispersisti
nos. " Et nunc Domine magna iu-
dicia tua, quia non egimus secun-
dum præcepta tua, & non ambula-
uimus synceriter coram te. " Et
nunc Domine secundum volunta-
tē tuam fac mecum, & præcipe in
pace recipi spiritum meum: expe-
dit enim mihi mori magis quam
vivere. " Eadem itaque die conti-
git vt Sara filia Raguelis in Rages
ciuitate Medorum, & ipsa audiret
improperiū ab vna ex ancillis pa-
tris sui, " quoniam tradita fuerat
septem viris, & dæmonium no-
mine Asmodæus occiderat eos,
mor vt ingressi fuissent ad eam.
" Ergo cum pro culpa sua increpa-

ret puellam, respondit ei, dicens:
Amplius ex te non videamus filiū,
aut filiam super terram, intere-
stque virorum tuorum. " Numquid
& occidere me vis, sicut iam occi-
disti septem viros? Ad hanc vocem
perrexit in superius cubiculum do-
mus suæ: & tribus diebus, & tri-
bus noctibus non manducauit, ne-
que bibit: " sed in oratione per-
sistēs cum lacrymis deprecabatur
Deum, vt ab isto improperio li-
beraret eam. " Factum est autem
die tertia, dum compleret oratio-
nem, benedicens Dominum, " di-
xit: Benedictum est nomen tuum
Deus patrum nostrorum: qui cum
iratus fueris, misericordiâ facies,
& in tempore tribulationis pecca-
ta dimittis his, qui inuocant te.
" Ad te Domine faciem meā con-
uerto, ad te oculos meos dirigo.
" Peto Domine vt de vinculo im-
properij huius absoluas me, aut
certe desuper terram escipias me.
" Tu scis Domine, quia numquam
concupiui virum, & mundam ser-
uauit animā meam ab omni con-
cupiscentia. " Numquam cum lu-
dentibus misceui me: neque cum
his, qui in leuitate ambulant, par-
ticipem me prabui. " Virum au-
tem cum timore tuo, non cum li-
bidine mea cōsensui succipere. " Et,
aut ego indigna fui illis, aut illi
forsitan me non fuerūt digni: quia
forsitan viro alij cōsensisti me.
" Non est enim in hominis pote-
state consilium tuum. " Hoc au-
tem pro certo habet omnis, qui te
colit, quod vita eius, si in proba-
tione fuerit, coronabitur: si au-
tem in tribulatione fuerit, libera-
bitur: & si in correptione fuerit, ad
misericordiā tuam venire licebit.
" Non enim deletaris in perditioni-
bus nostris: quia post tempesta-
tem, tranquillum facis: & post
lacrymationem & fletum, exulta-
tionem infundis. " Sit nomen tuū
Deus israel benedictum in secula.
" In illo tempore exaudite sunt
preces emborum in conspectu glo-
riæ summi Dei: & missus est An-
gelus Domini sanctus Raphael, vt
curet eos ambos, quorum vno
tempore sunt orationes in conspe-
ctu Domini recitate.

CAP. IIII.

Igitur cum Tobias putaret orationem suam exaudiri ut mori posuisset, Vocauit ad se Tobiam filium suum, & dixit ei: Audi fili mi verba oris mei, & ea in corde tuo, quasi fundamentum construe. * Cum acceperit Deus animam meam, corpus meum sepeli: & honorem habebis matris tuæ omnibus diebus vitæ eius: * memor enim esse debes, quæ & quanta pericula passa sit propter te in vtero suo. * Cum autem & ipsa compleuerit tempus vitæ suæ, sepelias eam circa me. * Omnibus autem diebus vitæ tuæ in mente habeto Deum: & caue ne aliquando peccato consentias, & prætermittas præcepta Domini Dei nostri. * Ex substantia tua fac eleemosynam, & noli auertere faciem tuam ab illo paupere: ita enim fiet ut nec a te auertatur facies Domini. * Quo modo poteris, ita esto misericors. * Si multum tibi fuerit, abundanter tribue: si exiguum tibi fuerit, etiam exiguum libenter impertiri stude. * Præmium enim bonum tibi thesaurizas in die necessitatis. * Iguoniam eleemosyna ab omni peccato, & a morte liberat, & non patietur animam ire in tenebras. * Fidelia magna erit coram summo Deo eleemosyna omnibus facientibus eam. * Attende tibi fili mi ab omni fornicatione, & præter uxorem tuam numquam patiaris crimen scire. * Superbiam numquam in tuo sensu, aut in tuo verbo dominari permittas: in ipsa enim initium sumptis omnis perditio. * Quicumque tibi aliquid operatus fuerit, statim ei mercedem restituere, & merces mercenarii tui apud te omnino non remaneat. * Quod ab alio oderis fieri tibi, vide ne tu aliquando alteri facias. * Panem tuum cum esurientibus & egenis comede, & de vestimentis tuis nudos tege. * Panem tuum, & vinum tuum super sepulcrum iusti constitue, & noli ex eo manducare, & bibere cum peccatoribus. * consilium semper a sapientie perquire. * Omni tempore benedic Deum: & pete ab eo, ut vias tuas dirigat, & omnia consilia tua in ipso permaneant,

21 * Indico etiam tibi fili mi dedisse me decem talenta argenti, dum adhuc infans es, Gabelo, in Rages ciuitate Medorum, & chirographum eius apud me habeo: 22 * & ideo perquire quo modo ad eum peruenias, & recipias ab eo supra memoratum pondus argenti, & restituas ei chirographum suum. * Noli timere fili mi: pauperem quidem vitam gerimus, sed multa bona habebimus si inuerimus Deum, & recesserimus ab omni peccato, & fecerimus bene.

Rom. 1.4

17

CAP. V.

Tunc respondit Tobias patri tuo, & dixit: Omnia quæcumque præcepisti mihi faciam. 2 pater. * Quomodo autem pecuniam hanc requiram, ignoro. ille me nescit, & ego cum ignoro: quod lignum dabo ei? Sed neque viam, per quam pergatur illuc, aliquando cognoui. * Tunc pater suus respondit illi, & dixit: Chirographum quidem illius penes me habeo: quod dum illi ostenderis, statim restituet. * Sed perge nunc, & inquire tibi aliquem fidelem virum, qui eat tecum salua mercede sua: ut, dum adhuc vivo, recipias eam. * Tunc egressus Tobias, inuenit iuuenem splan didum, stantem præcinctum, & quasi paratum ad ambulandum. 6 * Et ignorans quod Angelus Dei esset, salutauit eum, & dixit: Vnde te habemus bone iuuenis? At ille respondit: Ex filiis Israel. Et Tobias dixit ei: Nosti viam, quæ ducit in regionem Medorum? 8 * Cui respondit: Noui: & omnia itinera eius frequenter ambulaui, & mansi apud Gabelum fratrem nostrum: qui moratur in Rages ciuitate Medorum, quæ posita est in monte Ecbatania. * Cui Tobias ait: Sustine me obsecro, donec hæc ipsa nunciem patri meo. * Tunc ingressus Tobias, indicauit inueni sa hæc patri suo. Super quæ admiratus pater, rogauit ut introiret ad eum, & dixit: Gaudium tibi sit semper. * Et ait Tobias: Quid gaudium mihi erit, qui in tenebris sedeo, & lumen cæli non video? 13 * Cui ait iuuenis: Forti animo esto, in pro-

in proximo est vt a Deo curetis.

Dixit itaque illi Tobias: Num- 14
quid poteris perducere filium meū C
ad Gabelum in Rages ciuitate Medo-
rum? & cum redieris, restituiam
tibi mercedem tuam. * Et dixit ei 15
Angelus: Ego ducam, & reducam
eum ad te. * Cui Tobias respondit: 16
Rogo te, indica mihi, de qua do-
mo, aut de qua tribu es tu? * Cui 17
Raphael angelus dixit: Genus que-
ris mercenarij, an ipsum mercena-
rium, qui cum filio tuo eat? * Sed 18
ne forte sollicitum te reddam, ego
sum Azarias Ananias magni filius.
* Et Tobias respondit: Ex magno 19
genere es tu. Sed peto ne irascaris
quod voluerim cognoscere genus
tuum. * Dixit autem illi Angelus: 20
Ego sanum ducam, & sanum tibi
reducam filium tuum. * Respon- 21
dens autem Tobias, ait: Bene am-
buletis, & sit Deus in itinere ve-
stro, & Angelus eius comitetur vo-
biscum. * Tunc paratis omnibus, 22
quæ erant in via portanda, fecit
Tobias vale patri suo & matri suæ,
& ambulauerunt ambo simul. 23
* Cumq; profecti essent, cepit 23
mater eius flere, & dicere: Bacu-
lum senectutis nostræ tulisti, &
transmisisti a nobis. * Numquam 24
fuisset ipsa pecunia, pro qua misi-
sti eum. * Sufficiebat enim nobis 25
paupertas nostra, vi diuitias com-
putaremus hoc, quod videbamus
filium nostrum. * Dixitq; ei To- 26
bias: Noli flere, saluus perueniet
filius noster, & saluus reuertetur
ad nos, & oculi tui videbunt il-
lum. * Credo enim quod Angelus 27
Dei bonus comitetur ei, & bene
disponat omnia, quæ circa eum
geruntur, ita vt cum gaudio re-
uertatur ad nos. * Ad hanc vo- 28
cem cessauit mater eius flere,
& tacuit.

C A P. VI.

Profectus est autem Tobias, & 1
canis, sequutus est eum, & man- 2
sit prima mansione iuxta fluiuium
Tigris. * Et exiuit vt lauaret pe-
des suos, & ecce piscis immanis
exiuit ad deuorandū eum. * Quem 3
expauescens Tobias clamauit vo-
ce magna, dicens: Domine, inua-
dit me. * Et dixit ei Angelus: 4
Apprehende branchiam eius, &

trahe eum ad te. Quod cum fe-
cisset, attraxit eum in sicum, &
palpitare cepit ante pedes eius. 5
* Tunc dixit ei Angelus: Exente-
ra hunc piscem, & cor eius, &
fel, & iecur repone tibi: sunt enim
hæc necessaria ad medicamenta. 6
* Quod cum fecisset, assa-
uit carnes eius, & secum tulerunt
in via: cetera salierunt, quæ susti-
cerent eis, quousque peruenirent
in Rages ciuitatem Medorum. 7
* Tunc interrogauit Tobias An-
gelum, & dixit ei: Obsecro te Azar-
ia frater, vt dicas mihi quod re-
medium habebunt ista, quæ de
piscis seruare iussisti? * Et respon-
dens Angelus, dixit ei: Cordis eius
particulam si super carbones po-
nas, fumus eius extricat omne ge-
nus dæmoniorum siue a viro, siue
a muliere, ita vt ultra non accedat
ad eos. * Et fel valet ad vngendos
oculos, in quibus fuerit albugo, &
sanabuntur. * Et dixit ei Tobias: 10
Vbi vis vt maneamus? * Respon-
densq; Angelus, ait: Est hic Ra-
guel nomine, vir propinquus de
tribu tua, & hic habet filiam no-
mine Saram, sed neque masculū,
neque feminā vllam habet aliam
præter eam. * Tibi debetur om- 11
nis substantia eius, & oportet eam
accipere coniugem. * Pete ergo 12
eam a patre eius, & dabit tibi eam
in uxorem. * Tunc respondit To- 13
bias, & dixit: Audio quia tradita
est septem viris, & mortui sunt:
sed & hoc audiui, quia dæmonium
occidit illos. * Timeo ergo, ne for- 14
te & mihi hæc eueniant: & cum
sum vnicus parentibus meis, depo-
nam senectutem illorum cum tri- 15
stitia ad inferos. * Tunc angelus
Raphael dixit ei: Audi me, & osten-
dam tibi qui sunt, quibus prua-
lere potest dæmonium. * Hi nam-
que qui coniugium ita suscipiunt,
vt Deum a se, & a sua mente ex-
cludant, & suæ libidini ita vacent,
sicut equus & mulus, quibus non
est intellectus: habet potestatem 16
dæmonium super eos. * Tu autem
cum acceperis eam, ingressus cu-
biculum, per tres dies continens
esto ab ea, & nihil aliud, nisi ora-
tionibus vacabis cum ea. * Ipsa
autem nocte, incenso iecore piscis,
fugabitur dæmonium. * Secunda
vero nocte in copulatione sancto-
rum.

87. 10. 2. 4

Num. 27.
a. 1 & 16. a.

ium patriarcharū admitteris. * Ter-
tia autem nocte, benedictionem
consequens, vt filij ex vobis pro-
creentur incolumes. * Transacta
autem tertia nocte, accipies virgi-
nem cum timore Domini, amore
filiorum magis quā libidine du-
ctus, vt in semine Abrahæ bene-
dictionem in filijs consequaris.

C A P. VII.

Ingressi sunt autem ad Rague-
lein, & suscepit eos Raguel cum
gaudio. * Intuensq. Tobiam Ra-
guel, dixit Annæ uxori suæ: Quam
similis est iuuenis iste contobriatio
meo! * Et cum hæc dixisset, ait:
Vnde estis iuuenes fratres nostri?
At illi dixerunt: Ex tribu Neph-
thali sumus, ex captiuitate Nini-
ue. * Dixitq. illis Raguel: Nostis
Tobiam fratrem meum? Qui di-
xerunt: Nouimus. * Cumq. mul-
ta bona loqueretur de eo, dixit
Angelus ad Raguelem: Tobias,
de quo interrogas, pater istius est.
* Et misit se Raguel, & cum lacry-
mis osculatus est eum, & plorans
supra collum eius, * dixit: Bene-
dictio sit tibi fili mi, quia boni &
optimi viri filius es. * Et Anna
uxor eius, & Sara ipsorum filia la-
crymaræ sunt. * Postquam autem
locuti sunt, præcepit Raguel occi-
di arietem, & parari conuiuium.
Cumq. hortaretur eos discumbere
ad prædium, * Tobias dixit: Hic
ego hodie non manducabo neque
bibam, nisi prius petitionē meam
confirmes, & promittas mihi dare
Saram filiam tuam. * Quo audito
verbo Raguel, expauit, sciens
quid euenerit illis septem viris,
qui ingressi sunt ad eam: & time-
re cepit ne forte & huic similiter
contingeret: & cum nutaret, &
nō daret petenti vllum responsum,
* dixit ei Angelus: Noli timere,
dare eam ista, quoniā huic timen-
ti Deum debetur coniux filia tua:
propterea alius non potuit habere
illam. * Tunc dixit Raguel: Non
dubito quod Deus preces & lacry-
mas meas in conspectu suo admi-
serit. * Et credo quoniam ideo fecit
vos venire ad me, vt ista con-
iungeretur cognationi suæ: secundum
legem Moysi: & nunc noli
dubium gerere quod tibi eam tra-

15 dam. * Et apprehendens dexteram
filiz suæ, dextræ Tobiz tradidit,
dicens: Deus Abraham, & Deus
16 Isaac, & Deus Iacob vobiscum sit,
& ipse coniungat vos, impleatq.
17 benedictionem suam in vobis. * Et
accepta charta, fecerunt conscrip-
tionē coniugij. * Et post hæc epu-
lati sunt, benedicentes Deum.
18 * Vocauitq. Raguel ad se Annam
uxorem suam, & præcepit ei vt
præpararet alterum cubiculum.
19 * Et introduxit illuc Saram filiam
20 suam, & lacrymata est. * Dixitq.
ei: Forti animo esto filia mea:
Dominus cæli det tibi gaudium
pro tadio quod perpessa es.

C A P. VIII.

Postquam vero cœnauerunt,
1 A introduxerunt iuuenē ad eam.
2 * Recordatus itaque Tobias ser-
monum Angeli, protulit de cassi-
dili suo partem iecoris, posuitq.
3 eam super carbones viuos. * Tunc
Raphael Angelus apprehendit dz-
monium, & reliquit illud in de-
4 serto superioris Egypti. * Tunc
5 hortatus est virginem Tobias, di-
xitq. ei: Sara, exurge, & deprecemur
Deum hodie, & cras, & secun-
6 dum cras: quia his tribus noctibus
Deo iungimur: tertia autem tran-
7 sacta nocte, in nostro erimus con-
8 iugio. * filij quippe sanctorum
sumus, & non possumus ita con-
iungi sicut gentes, quæ ignorant
9 Deum. * Surgentes autem pariter,
10 instanter orabant ambo simul, vt
sanitas daretur eis. * Dixitq. To-
11 bias: Domine Deus patrum nos-
trorum, benedicant te cæli & ter-
ræ, mareq. & fontes, & flumina,
& omnes creaturæ tuæ, quæ in eis
12 sunt. * Tu fecisti Adam de limo
13 terræ, dedistiq. ei adiutorium He-
uam. * Et nunc Domine tu scis,
14 quia non luxuriæ causa accipio so-
rorem meam coniugem, sed sola
posteritatis dilectione, in qua be-
nedicatur nomen tuum in sæcula
15 sæculorum. * Dixit quoque Sara:
Misereere nobis Domine, misereere
nobis, & consenescamus ambo pa-
16 riter sani. * Et factum est circa
pullorum tantum, accersiri iussit
Raguel seruos suos, & abierant
17 cum eo pariter vt foderent sepul-
chrum. * Dicebat enim: Ne forte
simili

simili modo eueniret ei, quo & ceteris illis septem viris, qui sunt ingressi ad eam. * Cumq. paraf-
sent fossam, reuersus Raguel ad
uxorem suam, dixit ei: * Mitte
vnam ex ancillis tuis, & videat si
mortuus est, vt sepeliam eum an-
tequam illucescat dies. * At illa,
misit vnam ex ancillis suis. Quæ
ingressa cubiculū, reperit eos tal-
uos & incolumes, secum pariter
dormientes. * Et reuersa, nuncia-
uit bonum nuncium: & benedi-
xerunt Dominum, Raguel videli-
cet & Anna vxor eius, & dixerūt:
Benedicimus te Domine Deus Is-
rael, quia non contigit quemad-
modū putabamus. * Fecisti enim
nobiscum misericordiam tuam,
& exclusisti a nobis inimicū per-
sequentem nos. * Misertus es au-
tem duobus vnicis. Faceos Domi-
ne plenius benedicere te: & sacri-
ficium tibi laudis tuæ & suæ sani-
tatis offerre, vt cognoscat vniuer-
sas gentium, quia tu es Deus so-
lus in vniuersa terra. * Statimq.
præcepit seruis suis Raguel, vt re-
periret fossam, quam fecerant
priusquam elucesceret. * Vxori
autem suæ dixit vt instrueret conui-
uium, & præpararet omnia, quæ
in cibis erant iteragentibus ne-
cessaria. * Duas quoque pingues
vacas, & quattuor arietes occidi
fecit, & parati epulas omnibus vi-
cinis suis, cunctisq. amicis. * Et
adiurauit Raguel Tobiam, vt duas
hebdomadas moraretur apud se.
* De omnibus autem, quæ possi-
debat Raguel, dimidiam partem
dedit Tobiz, & fecit scripturam,
vt pars dimidia, quæ supererat
post obitum eorum, Tobiz domi-
nio deueniret.

C A P. IX.

Tunc vocauit Tobias Angelum
ad se, quem quidem hominē
existimabat, dixitq. ei: Azaria,
frater, peto vt aulescas verba
mea: * Si meipsum tradam tibi
seruum, non ero condignus pro-
videntiz tuæ. * Tamen obsecro
te vt assumes tibi animalia siue
seruitia, & vadas ad Gabelum in
Rages ciuitatem Medorum: red-
dasq. ei chirographum suum, &
recipias ab eo pecuniam, & roges

4 eū venire ad nuptias meas. * Scis
B enim ipse quoniam numerat pater
meus dies: & si tardauero vna die
5 plus, contristatur anima eius. * Et
certe vides quo modo adiurauit
me Raguel, cuius adiuramentum
6 spernere non possum. * Tunc Ra-
phael assumens quattuor ex seruis
Raguelis, & duos camelos, in Ra-
ges ciuitatem Medorum perrexit:
& inueniens Gabelum, reddidit ei
chirographum suum, & recepit ab
7 eo omnem pecuniam. * Indica-
C uitq. ei de Tobia filio Tobia, om-
nia quæ gesta sunt: fecitq. cum
8 secum venire ad nuptias. * Cumq.
ingressus esset domum Raguelis,
inuenit Tobiam discumbentem:
& exiliens, osculati sunt se inui-
cem: & fleuit Gabelus, benedi-
9 xitq. Deum, & dixit: Benedicat
te Deus Israel, quia filius es opi-
mi viri, & iusti, & timentis Deū,
10 & eleemosynas facientis: * & di-
D catur benedictio super uxorem
tuam, & super parentes vestros:
11 * & videatis filios vestros, & filios
filiorum vestrorum, vique in ter-
tiam & quartam generationem:
& sit semen vestrum benedictum
a Deo Israel, qui regnat in sæcula
12 sæculorum. * Cumq. omnes dixis-
sent, Amen, accesserunt ad conui-
uium: sed & cum timore Domi-
ni nuptiarum conuiuium exerce-
bant.

C A P. X.

Cum vero moras faceret To-
A bias, causa nuptiarum, solici-
tus erat pater eius Tobias dicens:
Putas quare moratur filius meus,
2 aut quare detentus est ibi? * Pu-
tasne Gabelus mortuus est, & ne-
3 mo reddet illi pecuniam? * Coepit
autem contristari nimis ipse &
Anna vxor eius cum eo: & cepe-
runt ambo simul flere: eo quod
die staturo minime reuertetur
4 filius eorum ad eos. * Fiebat igitur
mater eius irremediabilibus
lacrymis, atque dicebat: Heu heu
me fili mi, vt quid te misimus pe-
regrenari, lumen oculorū nostro-
rum, baculum senectutis nostræ,
B solatium vitæ nostræ, spem poste-
5 ritatis nostræ? * Omnia simul in
te vno habentes, te non debuimus
6 dimittere a nobis. * Cui dicebat
Ee To-

Tobias : Tace, & noli turbari, sanus est filius noster : satis fidelis est vir ille, cum quo misimus eum. * Illa autem nullo modo consolari poterat, sed quotidie exiens circumspiciebat, & circumibat vias omnes, per quas spes remeandi videbatur, vt procul videret eum, si fieri posset, venientem. * At vero Raguel dicebat ad generum suum : Mane hic, & ego mittam nuntium salutis de te ad Tobiam patrem tuum. * Cul Tobias ait : Ego novi quia pater meus & mater meamodo dies computant, & cruciatur spiritus eorum in ipsis. * Cūq. verbis multis rogaret Raguel Tobiam, & ille cum nulla ratione vellet audire, tradidit ei Saram, & dimidiam partem omnium substantiarum suarum in gueris, in puellis, in pecudibus, in camelis, & in vaccis, & in pecunia multa : & saluum atque gaudentem dimisit eum a se, * dicens : Angelus Domini sanctus sit in itinere vestro, perducatq. vos incolumes, & inueniatis omnia recte circa parentes vestros, & videant oculi mei filios vestros priusquam moriar. * Et apprehendentes parentes filiam suam, osculati sunt eam, & dimiserunt ire : * monentes eam honorare soceros, diligere maritum, regere familiam, gubernare domum, & seipsam irreprehensibilem exhibere.

CAP. XI.

Cūq. reuenterentur, peruenerunt ad Charan, quæ est in medio itinere contra Niniuen, vndecimo die. * Dixitq. Angelus : Tobias frater, scis quemadmodum reliquisti patrem tuum. * Si placet itaque tibi, præcedamus, & lento gradu sequantur iter nostrum familie, simul cum coniuge tua, & cum animalibus. * Cūq. hoc placuisset vt irent, dixit Raphael ad Tobiam : Tolle tecum ex felle piscis : erit enim necessarium. Tullit itaque Tobias ex felle illo, & abierunt. * Anna autem sedebat secus viam, quotidie in supercilio montis, vnde respicere poterat de longinquo. * Et dum ex eodem loco specularetur aduentum eius, vidit a longe, & illico agnouit ve-

nientem filium suum : currensq. nunciauit viro suo, dicens : Ecce venit filius tuus. * Dixitq. Raphael ad Tobiam : At vbi introieris domum tuam, statim adora Dominum Deum tuum : & gratias agens ei, accede ad patrem tuum, & osculare eum. * Statimq. hini super oculos eius ex felle illo piscis, quod portas tecum. * scias enim quoniam mox aperientur oculi eius, & videbit pater tuus lumen calis, & in aspectu tuo gaudebit. * Tunc præcucurrit camis, qui simul fuerat in via : & quasi nuntius adueniens, blandimento suæ caudæ gaudebat. * Et coniugens cæcus pater eius, coepit offendens pedibus currere : & data manu puero, occurrit obuuiam filio suo. * Et suscipiens osculatus est eum cum vxore sua, & coeperunt ambo flere præ gaudio. * Cūq. adorassent Deum, & gratias egissent, conlederunt. * Tunc sumens Tobias de felle piscis, linuit oculos patris sui. * Et sustinuit quasi dimidiam fere horam : & coepit albugo ex oculis eius, quasi membrana oui, egredi. * Quam apprehendens Tobias traxit ab oculis eius, statimq. visum recepit. * Et glorificabant Deum, ipse videlicet, & vxor eius, & omnes qui sciebant eum. * Dicebatq. Tobias : Benedico te Domine Deus Israel, quia tu castigasti me, & tu saluasti me : & ecce ego video Tobiam filium meum. * Ingressa est etiam post septem dies Sara vxor filij eius, & omnis familia sana, & pecora, & camelis, & pecunia multa vxoris : sed & illa pecunia, quam receperat a Gabelo : * & narrauit parentibus suis omnia beneficia Dei, quæ fecisset circa eum per hominem, qui eum duxerat. * Veneruntq. Achior & Nabath consobrini Tobie, gaudentes ad Tobiam, & congratulantes ei de omnibus bonis, quæ circa illum ostenderat Deus. * Et per septem dies epulantes, omnes cum gaudio magno gauisi sunt.

CAP. XII.

Tunc vocauit ad se Tobias filium suum, dixitq. ei : Quid possumus dare viro isti sancto, qui venit

venit tecum? Respondens Tobias, dixit patri suo: Pater, quam mercedem dabimus ei? aut quid dignum poterit esse beneficijs eius? Me duxit & reduxit sanum, pecuniam a Gabelo ipse recepit, uxorem ipse me habere fecit, & demonium ab ea ipse cōpescuit, gaudium parentibus eius fecit, me ipsum a devoratione piscis eripuit, te quoque videre fecit lumen celi, & bonis omnibus per eum repleti sumus. Quid illi ad hæc poterimus dignum dare? Sed pater te pater mi, ut roges eum, si forte dignabitur medietatem de omnibus, quæ allata sunt, sibi assumere. Et vocantes eum, pater scilicet, & filius, tulērunt eum in partem: & rogare coeperunt ut dignaretur dimidiā partem omnium, quæ attulerant, acceptam habere. Tunc dixit eis occulte: Benedicite Deum cæli, & coram omnibus vuentibus confitemini ei, quia fecit vobiscum misericordiam suam. Etenim sacramentum regis abscondere bonum est: opera autem Dei revelare & confiteri honorificum est. Bona est oratio cum ieiunio, & elemosyna magis quàm thesauros auri recondere: quoniam elemosyna a morte liberat, & ipsa est, quæ purgat peccata, & facit invenire misericordiam & vitam æternam. Qui autem faciunt peccatum, & iniquitatem, hostes sunt animæ suæ. Manifesto ergo vobis veritatem, & non abscondam a vobis occultum sermonem. Quando orabas cum lacrymis, & sepeliebas mortuos, & derelinquebas prandium tuum, & mortuos abscondebas per diem in domo tua, & nocte sepeliebas eos, ego obtuli orationem tuam Domino. Et quia acceptus eras Deo, necesse fuit ut tentatio probaret te. Nunc misit me Dominus ut curarem te, & Sarai uxorem filij tui a demonio liberarem. Ego enim sum Raphael Angelus, vnus ex septem, qui astamus ante Dominum. Cumq. hæc audissent, turbati sunt, & tremantes ceciderunt super terram in faciem suā. Dixitq. eis Angelus: Pax vobis, nolite timere. Etenim cum es-

sem vobiscum, per voluntatem Dei eram: ipsum benedicite, & cantate illi. Videbar quidem vobiscum manducare, & bibere: sed ego cibo inuisibili, & potu, qui ab hominibus videri non potest, vtor. Tempus est ergo ut reuertar ad eum, qui me misit: vos autem benedicite Deum, & narrate omnia mirabilia eius. Et cum hæc dixisset, ab aspectu eorum ablatu est, & ultra eum videre non potuerunt. Tunc prostrati per horas tres in faciem, benedixerunt Deum: & exurgentes narrauerunt omnia mirabilia eius.

C A P . XIII.

Faciens autem Tobias senior os suum, benedixit Dominum, & dixit: Magnus es Domine in æternum, & in omnia sæcula regnum tuum: quoniam tu flagellas, & saluas: deducis ad inferos, & reducis: & non est qui effugiat manum tuam. Confitemini Domino filij Israel, & in conspectu gentium laudate eum: quoniam ideo dispersit vos inter gentes, quæ ignorant eum, ut vos enarraretis mirabilia eius, & faciatis scire eos, quia non est alius Deus omnipotens præter eum. Ipse castigauit nos propter iniquitates nostras: & ipse saluabit nos propter misericordiam suam. Aspiciate ergo quæ fecit nobiscum, & cum timore & tremore confitemini illi: regemq. sæculorum exaltate in operibus vestris. Ego autem in terra captiuitatis meæ confitebor illi: quoniam ostendit maiestatem suam in gentem peccatricem. Conuertimini itaque peccatores, & facite iustitiam coram Deo, credentes quod faciat vobiscum misericordiam suam. Ego autem, & anima mea in eo lætabimur. Benedicite Dominum omnes electi eius: agite dies lætitiæ, & confitemini illi. Ierusalem ciuitas Dei, castigauit te Dominus in operibus manuum tuarum. Confiteere Domino in bonis tuis, & benedic Deum sæculorum ut reedificet in te tabernaculum suum, & reuocet ad te omnes captiuos.

Et a &

Et gaudeas in omnia secula seculorum. * Luce splendida fulgebis: 13
 & omnes fines terræ adorabunt te. * Nations ex longinquo ad 14
 te venient: & munera deferentes, adorabunt in te Dominum, & terram tuam in sanctificationem habebunt. * Nomen enim magnum inuocabunt in te. * Maledicti erunt qui contempserint te: & condemnati erunt omnes qui blasphemauerint te: benedicti erunt qui edificauerint te. * Tu autem lataberis in filiis tuis, quoniam omnes benedicentur, & congregabuntur ad Dominum. * Beati omnes qui diligunt te, & qui gaudent super pace tua. * Anima mea benedic Dominum, quoniam liberauit Ierusalem civitatem suam a cunctis tribulationibus eius, Dominus Deus noster. * Beatus ero si fuerint reliquæ seminis mei ad videndam claritatem Ierusalem. * Fortæ Ierusalem ex sapphiro & sinaragdo ædificabuntur: & ex lapide pretioso omnis circuitus murorū eius. * Ex lapide cantido & mundo omnes plateæ eius sternentur: & per vicus eius alleluia cantabitur. * Benedixit Dominus, qui exaltauit eam, & sit regnum eius in secula seculorum super eam. Amen.

CAP. XIII.

ET cōsummati sunt sermones Tobiz. Et postquam illuminatus est Tobias, vixit annis quadragintaduobus, & vidit filios nepotum suorum. * Completis annis centum duobus, sepultus est honorifice in Ninive. * Quinquaginta namque & sex annorum lumen oculorum amisit, sexagenarius vero recepit. * Reliquum vero vitæ suæ in gaudio fuit, & cum bono profectu timoris Dei perrexit in pace. * In

hora autem mortis suæ vocauit ad se Tobiam filium suum, & septem iuuenes filios eius nepotes suos, dixitq. eis: * Prope erit interitus Ninive: non enim excidit verbum Domini: & fratres nostri, qui dispersi sunt a terra Israel, reuertentur ad eam. * Omnis autem deserta terra eius replebitur, & domus Dei, quæ in ea incensa est, iterum reedificabitur: ibiq. reuertentur omnes timentes Deū, & relinquent gentes idola sua, & venient in Ierusalem, & inhabitabunt in ea, & gaudebunt in ea omnes reges terræ, adorantes regem Israel. * Audite ergo filij mei patrem vestrum: Seruite Domino in veritate, & inquirite vt faciatis quæ placita sunt illi: & filij vestris mandate vt faciant iustitias & elemosynas, vt sint memores Dei, & benedicant eum in omni tempore in veritate, & in tota virtute sua. * Nunc ergo filij audite me, & nolite manere hic: sed quicumque die sepelieritis matrem vestrā circa me in vno sepulchro, ex eo dirigite gressus vestros vt exeat hinc: * video enim quia iniquitas eius finem dabit ei. * Factum est autem post obitum matris suæ, Tobias abscellit ex Ninive cum vxore sua, & filijs, & filiorum filijs, & reuersus est ad foceros suos. * inuenitq. eos incolumes in senectute bona: & curam eorum gessit, & ipse clausit oculos eorum: & omnem hereditatem domus Raguelis ipse percepit: vidiq. quintam generationē filios filiorum suorum. * Et completis annis nonagintanovem in timore Domini, cum gaudio sepelierunt eum. * Omnis autem cognatio eius, & omnis generatio eius in bona vita, & in sancta conuersatione permansit, ita vt accepti essent tam Deo, quàm hominibus, & cunctis habitantibus in terra.

LIBER IVDITH.

417

CAPVT PRIMVM.

RAPHAXAD

itaque, rex

Medorum,

subiugauerat

multas gen-

tes imperio

suo, & ipse

edificauit ci-

uitatem potentissimam, quam ap-

pellauit Ecbatanis, * ex lapidibus

quadratis & sectis: fecit muros

eius in latitudinem cubitorum sep-

tuaginta, & in altitudinem cubi-

torum triginta, tures vero eius

posuit in altitudinem cubitorum

centum. * Per quadrum vero ea-

rum latus vtrumque vicenorum,

pedum spatio tendebatur, posuitq.

portas eius in altitudinem turrii:

* & gloriabatur quasi potens in po-

tentia exercitus sui, & in gloria

quadrigarum suarum. * Anno

igitur duodecimo regni sui: Na-

buchodonosor rex Assyriorum,

qui regnabat in Ninive ciuitate

magna, pugnavit contra Arpha-

xad, & obtinuit eum * in campo

magno, qui appellatur Ragau, cir-

ca Euphraten, & Tigrin, & Iada-

son in campo Enoch regis Elico-

rum. * Tunc exaltatum est regnū

Nabuchodonosor, & cor eius ele-

uatum est: & misit ad omnes, qui

habitabant in Cilicia, & Dama-

seo, & Libano, * & ad gentes quæ

sunt in Carmelo, & Cedar, & in-

habitantes Galilæa in campo ma-

gno Eldrelon, * & ad omnes qui

erant in Samaria, & trans flumen

Jordanem vsque ad Ierusalem, &

omnem terrā Iesse quousque per-

ueniatur ad terminos Æthiopiz.

* Ad hos omnes misit nuncios Na-

buchodonosor rex Assyriorum:

* qui omnes vno animo contradi-

xerunt, & remisérunt eos vacuos,

& sine honore abiecerunt. * Tunc

indignatus Nabuchodonosor rex

aduersus omnem terram illam,

iurauit per thronum & regnum

suum quod defenderet se de om-

nibus regionibus his.

CAP. II.

I Anno tertiodecimo Nabucho-

A donosor regis, Vigesima &

secunda die mensis primi, factum

est verbum in domo Nabuchodo-

nosor regis Assyriorum vt defen-

deret se. * Vocauitq. omnes ma-

iores natu, omnesq. duces, & bel-

latores suos, & habuit cum eis

1 mysterium consilij sui: * dixitq.

cogitationem suam in eo esse, vt

omnem terram suo subiugaret in

perio. * Quod dictum cum pla-

cuisselet omnibus, Vocauit Naba-

chodonosor rex Holofernem pri-

ncipem militiz suæ, * & dixit ei:

Egrede aduersus omne regnum

Occidentis, & contra eos præci-

pus, qui contempserunt imperium

meum. * Non parcat oculus tuus

8 vlli regno, omnemq. urbem mu-

nitam subiugabis mihi. * Tunc

Holofernes vocauit duces, & ma-

gistratus virtutis Assyriorum, &

& dinumerauit viros in expeditione-

9 nem, sicut præcepit ei rex, cen-

tum viginti millia peditum pu-

gnatorum, & equitum sagittario-

rum duodecim millia. * Omnemq.

expeditionem suam fecit præire

in multitudine innumerabilium

camelorum, cum his quæ exerci-

tibus sufficerent copiosæ, boum

quoque armenta, gregesq. ouium,

10 quorum non erat numerus. * Fru-

mentum ex omni Syria in transi-

tu suo parari constituit. * Aurum

11 C vero, & argentum de domo regis

assumpsit multum nimis. * Et

profectus est ipse, & omnis exer-

citus cum quadrigis, & equitibus,

& sagittarijs, qui cooperuerunt fa-

ciem terræ, sicut locustæ. * Cumq.

pertransisset fines Assyriorum, ve-

nit ad magnos montes Ange, qui

sunt a sinistro Ciliciz, ascendit.

omnia castella eorum, & obtinuit

12 omnem munitionem. * Effregit

autem ciuitatem opatissimam

Melothi, pradamq. omnes filios

Tharsis, & filios Ismael, qui erant

E c contra

contra faciem deserti, & ad austrum terræ Cellon. * Et transiit Euphratem, & venit in Mesopotamiam: & fregit omnes ciuitates excelsas, quæ erant ibi, a torrente Mambre vsquequo perueniatur ad mare: * & occupauit terminos eius, a Cilicia vsque ad fines lapphet, qui sunt ad austrum. * Abduxitq. omnes filios Madian, & prædauit omnem locupletationem eorum, omnesq. resistentes sibi occidit in ore gladij. * Et post hæc descendit in campos Damasci in diebus messis, & succendit omnia fæta, omnesq. arbores, & vineas fecit incidi: * & cecidit timor filius super omnes inhabitantes terram.

CAP. III.

Tunc miserunt legatos suos vniuersarum urbium, ac provinciarum reges ac principes, Syriæ scilicet Mesopotamiam, & Syriæ Sobal, & Libyæ, atque Ciliciæ, qui venientes ad Holofernum, dixerunt: * Definat indignatio tua circa nos: Melius est enim vt viuentes seruiamus Nabuchodonosor regi magno, & subditi sumus tibi, quàm morientes cum interitu nostro ipsi seruitutis nostræ damna patiamur. * Omnis ciuitas nostra, omnisq. possessio, omnes montes, & colles, & campi, & amenta bouum, gregesq. ouium, & caprarum, equorumq. & camelorum, & vniuersæ facultates nostræ, atque familiæ in conspectu tuo sunt: * sint omnia nostra sub lege tua. * Nos, & filij nostri, serui tui sumus. * Veni nobis pacificus dominus, & vtere seruitio nostro, sicut placuerit tibi. * Tunc descendit de montibus cum equitibus in virtute magna, & obtinuit omnem ciuitatem, & omnem inhabitantem terram. * De vniuersis autem urbibus assumpsit sibi auxilios viros fortes, & electos ad bellum. * Tantisq. metus provincijs illis incubuit, vt vniuersarum urbium habitatores principes, & honorati simul cum populis exirent obuiam venienti, excipientes eum cum coronis, & lampadibus, ducentes choros in tympanis, & tibijs. * Nec illi tamen facientes, ferocitatem

eius pectoris mitigare potuerunt: * nam & ciuitates eorum destruxit, & lucos eorum excidit. * præcepit enim illi Nabuchodonosor rex, vt omnes deos terræ exterminaret, videlicet vt ipse solus diceretur Deus ab his nationibus, quæ potuissent Holofernis potentia subiugari. * Pertransiens autem Syriam Sobal, & omnem Apamiam, omnemq. Mesopotamiam, venit ad Idumzios in terram Gabaa, * accepitq. ciuitates eorum, & sedit ibi per triginta dies, in quibus diebus adunari præcepit vniuersum exercitum virtutis suæ.

CAP. IIII.

Tunc audientes hæc filij Israel, qui habitabant in Terra Iuda, timuerunt valde a facie eius. * Timor, & horror inuasit sensus eorum, ne hoc faceret Ierusalem & templo Domini, quod fecerat ceteris ciuitatibus & templis earum. * Et miserunt in omnem Samariam per circuitum vsque Iericho, & preoccupauerunt omnes vertices montium: * & muris circumdederunt vicos suos, & congregauerunt frumenta in præparationem pugne. * Sacerdos etiam Eliachim scripsit ad vniuersos, qui erant contra Estdrelon, quæ est contra faciem campi magni iuxta Dothain, & vniuersos, per quos via transitus esse poterat, vt obtinerent ascensus montium, per quos via esse poterat ad Ierusalem, & illic custodirent vbi angustum iter esse poterat inter montes. * Et fecerunt filij Israel secundum quod constituerat eis sacerdos Domini Eliachim. * Et clamauit omnis populus ad Dominum instantemagna, & humiliauerunt animas suas in ieiunijs, & orationibus, ipsi & mulieres eorum. * Et induerunt se sacerdotes cilicijs, & infantes prostrauerunt contra faciem templi Domini, & altare Domini operuerunt cilicio: * & clamauerunt ad Dominum Deum Israel vnanimiter ne darentur in prædam infantes eorum, & vxores eorum in diuisionem, & ciuitates eorum in exterminium, & sancta eorum in pollutionem, & fierent opprobrium Gentibus. * Tunc Eliachim, sacerdos Domini magnus,

gnus, circulusq. omnem Israel, al-
locutusq. est eos, * dicens: Scitote
quoniam exaudiet Dominus pre-
ces vestras, si manentes perman-
sentis in ieiunijs, & orationibus
in conspectu Domini. * Memores
estote Moysi serui Domini, qui
Amalec confidentem in virtute
sua, & in potentia sua, & in exerci-
tu suo, & in clypeis suis, & in cur-
ribus suis, & in equitibus suis, nō
ferro pugnando, sed precibus san-
ctis orando deiecit: sic erunt vni-
uersi hostes Israel: si perseueraue-
ritis in hoc opere, quod cepistis.
* Ad hanc igitur exhortationem
eius deprecantes Dominum, per-
manebant in conspectu Domini.
* ita vt etiam hi, qui offerebant
Domino holocausta, praeiuncti cili-
cij offerrent sacrificia Domino, &
erat cinis super capita eorum.
* Et ex toto corde suo omnes ora-
bant Deum, vt visitaret populum
suum Israel.

C A P. V.

Nunciatumq. est Holoferni
principi militiæ Assyriorum,
quod filij Israel prepararent se ad
resistendum, ac montium vinceret
conclusissent, * & furore nimio
exarsit in iracundia magna, vo-
cauitq. omnes principes Moab &
duces Ammon, * & dixit eis: Di-
cite mihi quis sit populus iste,
qui montana oblidet: aut quæ, &
quales, & quantæ sint ciuitates eo-
rum: quæ etiā sit virtus eorum, aut
quæ sit multitudo eorum: vel quis
rex militiæ illorū: * & quare præ
omnibus, qui habitant in Oriēte,
isti contempserunt nos, & nō exie-
runt obuiā nobis vt susciperēt nos
cū pace? Tunc Achior dux omni-
um filiorum Ammon respondēs,
ait: Si digneris audire domine mi,
dicā veritatē in conspectu tuo de
populo isto, qui in montanis habi-
tat, & non egredietur verbum fal-
sum ex ore meo. * Populus iste ex
progenie Chaldeorū est. * hic pri-
mus in Mesopotamia habitauit,
quoniā noluerūt sequi deos patrū
suorū, qui erāt in Terra Chaldeorū.
* Dederūt itaque ceremonias
patrū suorum, quæ in multitudine
deorū erant, * vnum Deū cæli co-
luerūt, * qui & præcepit eis vt exi-
rent inde, & habitaret in Charan.

Cūq. operuisset omnē terram fa-
mes, & descenderunt in Ægyptū, il-
licq. per quadringentos annos sic
multiplicati sunt, vt dinumerari
eorū nō posset exercitus. * Cumq.
grauaret eos rex Ægypti, atque in
adificationibus vrbū suarū in lu-
to & latere subiugasset eos, clama-
uerūt ad Dominū suū, & percussit
totā Terram Ægypti plagis varijs.
* Cūq. eissent eos Ægypti a se,
& cellasset plaga ab eis, & iterū
eos vellent capere, & ad suū serui-
tium reuocare, * fugientibus his
Deus cæli mare aperuit, ita vt hinc
inde aquæ quasi murus solidaren-
tur, & isti pede sicco fundū maris
perambulādo transirent. * In quo
loco dum innumerabilis exercitus
Ægyptiorū eos persequeretur, ita
aquis cooperus est, vt nō remane-
ret vel vnus, qui factū posteris nū-
ciaret. * Egredi vero mare rubrū,
deserta Sina mōris occupauerūt, in
quibus numquam homo habitare
potuit, vel filius hominis requie-
uit. * Illic fontes amari obdulaui
sunt eis ad bibendum, & per annos
quadraginta annonā de cælo con-
secuti sunt. * Vbicumque ingressi
sunt sine ascu & sagitta, & absque
scuto & gladio, Deus eorū pugna-
uit pro eis, & vicit. * Et nō fuit qui
insultaret populo isti, nisi quando
recessit a cultu Domini Dei sui.
* Quotiescūq. autē præter ipsum
Deū suum, alterum coluerunt, dati
sunt in prædā, & in gladium, & in
opprobriū. * Quotiescūq. autē
penituerunt se recessisse a cultura
Dei sui, dedit eis Deus cæli virtutē
resistendi. * Denique Chananeum
regē, & lebusæum, & pherezū, &
Hethzū, & Heuzū, & Amorithzū,
& omnes potētes in Hesebon pro-
strauerunt, & terras eorū, & ciui-
tates eorū ipsi possederunt: * & vs-
que dū non peccarent in conspectu
Dei sui, erant cū illis bona: Deus
enim illorum odit iniquitatē. * Nā
& ante hos annos cū recessissent a
via, quā dederat illis Deus, vt am-
bularēt in ea, exterminati sūt præ-
lijs a multis nationibus, & plurimi
eorum captiui abducti sunt in ter-
ram non suam. * Nuper autem
reuerſi ad Dominum Deum suū,
ex dispersione qua dispersi fuerāt,
adunati sunt, & ascenderunt mon-
tana hæc omnia, & iterum possi-
derunt.

dent Ierusalem, vbi sunt sancta-
eorum. * Nunc ergo mi domine
perquire si est aliqua iniquitas eo-
rum in conspectu Dei eorum: a-
scendamus ad illos, quoniam
tradens trader illos Deus eorum
tibi, & subiugati erunt sub iugo
potentiz tuæ. * Si vero non est
offensio populi huius coram Deo
suo, non poterimus resistere illis:
quoniam Deus eorum defendet il-
los: & erimus in opprobrium vni-
uersæ terræ. * Et factum est, cum
cessasset loqui Achior verba hæc,
irati sunt omnes magnates Holo-
fernes, & cogitabant interficere
eum, dicentes ad alterutrum:
* Quis est iste, qui filios Israel pos-
se dicat resistere regi Nabuchodo-
nosor, & exercitibus eius, homi-
nes inermes, & sine virtute, & si-
ne pericia artis pugnaz? * Vt ergo
agnoscat Achior quoniam fallit
nos, ascendamus in montana: &
cum capti fuerint portes eorum,
tunc cum eisdem gladio transuer-
berabitur: * vt sciat omnis gens
quoniam Nabuchodonosor deus
terræ est, & præter ipsum alius
non est.

C A P. VI.

FActum est autem cum cessas-
sent loqui, indignatus Ho-
lofernes vehementer, dixit ad A-
chior: * Quoniam prophetasti
nobis dicens, quod gens Israel de-
fendatur a Deo suo, vt ostendam
tibi quoniam non est Deus, nisi
Nabuchodonosor: * cum percus-
serimus eos omnes, sicut homi-
nem vnum, tunc & ipse cum illis
Assyriorum gladio interibis, &
omnis Israel tecum perditione di-
spiciet: * & probabis quoniam
Nabuchodonosor dominus sit vni-
uersæ terræ: tuncq. gladius mili-
tiz meæ transiet per latera tua, &
confusus cades inter vulneratos Is-
rael, & non respirabis ultra, do-
nec extermineris cum illis. * Por-
ro autem si prophetiam tuam ve-
ram existimas, non concedat vul-
tus tuus, & pallor, qui faciem tuam
obinet, abscedat a te, si verba
mea hæc putas impleri non posse.
* Vt autem noueris quia simul cū
illis hæc experieris, ecce ex hac
hora illorum populo sociaberis,
vt, dum dignas mei gladij poenas

exceperint, ipse simul vltioni sub-
iaceas. * Tunc Holofernes præcep-
pit seruis suis vt comprehenderet
Achior, & perducerent eum in Be-
thuliam, & traderent eum in ma-
nus filiorum Israel. * Et accipien-
tes eum serui Holofernis, profecti
sunt per campestria: sed cum ap-
propinquassent ad montana, exie-
runt contra eos fundibularij. * Il-
li autem diuercentes a latere mon-
tis, ligauerunt Achior ad arborem
manibus & pedibus, & sic vni-
ctum relictis dimiserunt eum,
& reuersi sunt ad dominum suū.
10 * Porro filij Israel descendentes de
Bethulia, venerunt ad eum: Quæ
soluentes duxerūt ad Bethuliam,
C atque in medium populi illum
statuentes, percunctati sunt quid
rerum esset quod illum vincitum
11 Assyrij reliquissent. * In diebus
illis erant illic principes, Ozias
filius Micha de tribu Simeon, &
12 Charmi, qui & Gethoniel. * In
medio itaque seniorum, & in cō-
spectu omnium, Achior dixit om-
nia quæ locutus ipse fuerat ab
Holoferne interrogatus: & qua-
liter populus Holofernis voluisset
propter hoc verbum interficere
13 eum, * & quemadmodum ipse
Holofernes iratus iniecit eum Is-
raelitis hæc de causa tradi: Vt,
dum vicerit filios Israel, tunc &
ipsum Achior diuersis iubeat in-
terire supplicijs, propter hoc quod
dixisset: Deus celi defensor eo-
rum est. * Cumq. Achior vni-
uersa hæc exposuisset, omnis po-
pulus cecidit in faciem, adorantes
Dominum, & communi lamenta-
tione & steru vnanimes preces
15 suas Domino effuderunt, * dicen-
tes: Domine Deus celi & terræ,
D intue te superbiæ eorum, & re-
spice ad nostram humilitatem, &
faciem sanctorum tuorum attea-
de, & ostende quoniam non de-
relinquis præsumentes de te: &
præsumentes de se, & de sua vir-
tute gloriantes, humilias. * Finito
itaque steru, & per totam diem
oratione populorum completa,
17 consolati sunt Achior, * dicentes:
Deus patrum nostrorum, cuius tu
virtutem prædicasti, ipse tibi hæc
dabit vicissitudinem, vt eorum
18 magis tu interitum videas. * Cum
vero Dominus Deus noster dede-

II. 5. b. 12

rit hanc libertatem seruis suis, sit & tecum Deus in medio nostri: ut sicut placuerit tibi, ita cum tuis omnibus conuerferis nobiscum. * Tunc Ozias, finito consilio, suscepit eum in domum suam, & fecit ei cenam magnam. * Et vocatis omnibus presbyteris, simul expleto ieiunio refecerunt. * Postea vero conuocatus est omnis populus, & per totam noctem intra ecclesiam orauerunt petentes auxilium a Deo Israel.

C A P. VII.

Holofernes autem altera die præcepit exercitibus suis ut ascenderent contra Bethuliam. * Erant autem pedites bellatorum centum viginti millia, & equites viginti duo millia, præter præparationes virorum illorum, quos occupauerat captiuitas, & abducti fuerant de prouincijs & urbibus vniuersæ iuuentutis. * Omnes parauerunt se pariter ad pugnam contra filios Israel, & venerunt per crepidinem montis vsque ad apicem, qui respicit super Dorthain, a loco qui dicitur Belma vsque ad Chelmon, qui est contra Eldrelon. * Filij autem Israel ut viderunt multitudinem illorum, prostrauerunt se super terram, nuttentes cinctem super capita sua, vnanimes orantes ut Deus Israel misericordiam suam ostenderet super populum suum. * Et assumptes arma sua bellica, sederunt per loca, quæ ad angusti itineris tramitem dirigunt inter montosa, & erant custodientes ea tota die & nocte. * Porro Holofernes, dum circuit per gym, reperit quod fons, qui infuebat, aqueductum illorum a parte australi extra ciuitatem dirigeret: & incidi præcepit aqueductum illorum. * Erant tamen non longe a muris fontes, ex quibus furtim videbantur haurire aquam ad refocillandum potius quam ad potandum. * Sed filij Ammon, & Moab accesserunt ad Holofernem, dicentes: Filij Israel non in lancea, nec in sagitta confidunt, sed montes defendunt illos, & mununt illos colles in præcipio constituti. * Ut ergo sine congressione pugna possis superare eos, pone custodes fontium, ut non hauriant aquam ex eis, &

sine gladio interficiet eos, vel certe sanguis tradet ciuitatem suam, quam putant in moribus positam superari non posse. * Et placuerunt verba hæc coram Holoferne, & coram satellitibus eius, & constituit per gym centenarios per singulos fontes. * Cumq; ista custodia per dies viginti fuisset expleta, descenderunt cisternæ, & collectiones aquarum omnibus habitantibus Bethuliam, ita ut non esset intra ciuitatem vnde satiarentur vel vna die, quoniam ad mensuram dabatur populis aqua quotidie. * Tunc ad Oziam congregati omnes viri, feminaeque, iuvenes, & paruuli, omnes simul vna voce dixerunt: * Iudice Deus inter nos & te, quoniam fecisti in nos mala, nolens loqui pacifice cum Assyrijs, & propter hoc vendidit nos Deus in manibus eorum. * Et ideo non est qui adiuuet, cum prosternamur ante oculos eorum in sui, & perditione magna. * Et nunc congregate vniuersos, qui in ciuitate sunt, ut sponte tradamus nos omnes populo Holofernis. * Melius est enim ut captiui benedicamus Dominum, viuentes, quam moriamur, & simus opprobrium omni carni, cum viderimus uxores nostras, & infantes nostros mori ante oculos nostros. * Contestamur hodie calum & terram, & Deum patrum nostrorum, qui viciscitur nos secundum peccata nostra, ut iam tradatis ciuitatem in manu militum Holofernis, & sit finis noster brevis in ore gladij, qui longior efficitur in auditate litis. * Et cum hæc dixissent, factus est fletus & ululatus magnus in ecclesia ab omnibus, & per multas horas vna voce clamauerunt ad Deum, dicentes: * Peccauimus cum patribus nostris, iniuste egimus, iniquitatem fecimus. * Tu, qui pius es, miserere nostri, aut in tuo flagello vindica iniquitates nostras, & noli tradere confidentes te populo, qui ignorat te, ut non dicant inter Gentes: Vbi est Deus eorum? * Et cum fatigati his clamoribus, & his fletibus lassati fuissent, exurgens Ozias infusus lacrymis, dixit: A quo animo estis fratres, & vos quinque

Exod. 5. d.

Ps. 105. a.

que dies expectemus a Domino misericordiam. * Forsitan enim indignationem suam abscindet, & dabit gloriam nomini suo. * Si autem transactis quinque diebus non venerit adiutorium, faciemus hæc verba, quæ locuti es.

CAP. VIII.

ET factum est, cum audisset hæc verba Iudith vidua, quæ erat filia Merari, filij Idox, filij Ioseph, filij Oziz, filij Elai, filij Iamnor, filij Gedeon, filij Raphaim, filij Achitob, filij Melchiz, filij Enan, filij Nathaniz, filij Salathiel, filij Simeon, filij Ruben: * & vir eius fuit Manasses, qui mortuus est in diebus messis hordeaceæ: * inibat enim super alligantes manipulos in campo, & venit æstus super caput eius, & mortuus est in Bethulia ciuitate sua, & sepultus est illic cum patribus suis. * Erat autem Iudith relicta eius vidua iam annis tribus, & mensibus sex. * Et in superioribus domus suæ fecit sibi secretum cubiculum, in quo cum puellis suis clausa morabatur, & habens super lumbos suos cilicium, ieiunabat omnibus diebus vite suæ, præter sabbata, & neomennias, & festa domus Israel. * Erat autem eleganti aspectu nimis, cui vir suus reliquerat diuitias multas, & familiam copiosam, ac possessiones armentis bouum, & gregibus ouium plenas. * Et erat hæc in omnibus famosissima, quoniã timebat Dominum valde, nec erat qui loqueretur de illa verbum malum. * Hæc itaque cum audisset quoniam Ozias promississet quod transacto quinto die traderet ciuitatem, misit ad presbyteros Chabri, & Charmi. * Et venerunt ad illam, & dixit illis: Quod est hoc verbum, in quo cõsensit Ozias, vt tradat ciuitatem Assyrijs si intra quinque dies non venerit vobis adiutorium? * Et qui estis vos, qui tentatis Dominum? * Non est iste sermo, qui misericordiam prouocet, sed potius qui iram excitet, & furorem accendat. * Posuistis vos tempus misericordie Domini, & in arbitrium vestrum, diem constituitis ei.

14 * Sed quia patiens Dominus est, in hoc ipso poeniteamus, & indulgentiam eius fulis lacrymis postulemus: * non enim quasi homo, sic Deus comminabitur, neque sicut filius hominis ad iracundiam inflammabitur. * Et ideo humilitemus illi animas nostras, & in spiritu constitui humilato, seruientes illi, * dicamus stantes Domino, vt secundum voluntatem suã sic faciat nobiscum misericordiã suã: Vt sicut conturbatum est cor nostrum in superbia eorum, ita etiam de nostra humilitate glorietur: * quoniam non sumus secuti peccata patrum nostrorum, qui dereliquerunt Deum suum, & adorauerunt deos alienos, * pro quo scelere dati sunt in gladium, & in rapinam, & in confusionem inimicis suis: nos autem alterum Deum nescimus præter ipsum. * Expectemus humiles consolationem eius, & exquirat sanguinem nostrum de afflictionibus inimicorum nostrorum, & humiliabit omnes Gentes, quæcumque insurgunt contra nos, & faciet illas sine honore Dominus Deus noster. * Et nunc fratres, quoniam vos estis presbyteri in populo Dei, & ex vobis pender anima illorum, ad eloquium vestrum corda eorum erigite, vt memores sint, quia tentati sunt patres nostri vt probarentur, si vere colebant Deum suum. * Memores esse debent, quomodo pater noster Abrahã tentatus est, & per multas tribulationes probatus, & Dei amicus effectus est. * Sic Isaac, sic Iacob, sic Moyses, & omnes qui placuerunt Deo, per multas tribulationes transierunt fideles. * Illi autem, qui tentationes non susceperunt cum timore Domini, & impatientiam suam, & improprium murmurationis suæ contra Dominum protulerunt, exterminati sunt ab exterminatore, & a serpentibus perierunt. * Et nos ergo non viciscamur nos pro his, quæ patimur, sed repudiantes peccata nostra hæc ipsa supplicia minora esse flagella Domini, quibus quasi serui corrigimur ad emendationem, & non ad perditionem nostram euenisse credamus. * Et dixerunt illi Ozias, & pro-

|| Gen. 22.2

|| 1. Cor. 10. b. 9

De presbyteri: Omnia, quæ locuta es, vera sunt, & non est in sermonibus tuis villa reprehensio. * Nunc ergo ora pro nobis, quoniam niam mulier sancta es, & timens Deum. * Et dixit illis Iudith: Si eut quod potui loqui, Dei esse cognoscitis: * ita quod facere disposui, probare si ex Deo est, & orate ut firmum faciat Deus consilium meum. * Stabitis vos ad portam nocte ista, & ego exeam cum abra mea: & orate, ut sicut dixistis, in diebus quinque respiciat Dominus populum suum Israel. * Vos autem nolo ut scilicet temini actum meum, & vique dum renunciem vobis, nihil aliud fiat, nisi oratio pro me ad Dominum Deum nostrum. * Et dixit ad eam Ozias princeps Iuda: Vade in pace, & Dominus sit tecum in ultionem inimicorum nostrorum. Et revertentes abierunt.

C A P. IX.

Quibus abscedentibus, Iudith ingressa est oratorium suum: & induens se cilicio, posuit cinerem super caput suum: & prosteruens se Domino, clamabat ad Dominum, dicens: * Domine Deus patris mei Simeon, || qui dedisti illi gladium in defensionem alienigenarum, qui violatores extiterunt in coinquinatione sua, & denudaverunt femur virginis in confusione: * & dedisti mulieres illorum in prædam, & filias illorum in captivitatem: & omnem prædam in diuisionem seruis tuis, qui zelauerunt zelum tuum: subueni quæso te Domine Deus meus mihi viduæ. * Tu enim fecisti priora, & illa post illa cogitasti: & hoc factum est quod ipse voluisti. * Omnes enim viæ tuæ paratæ sunt, & tua iudicia in tua providentia posuisti. * Respice castra Assyriorum nunc, sicut tunc castra Aegyptiorum videre dignatus es, quando post sermos tuos armati currebant, confidentes in quadrigis, & in equitatu suo, & in multitudine bellatorum. * Sed alipexisti super castra eorum, & tenebræ faugauerunt eos. * Tenuisti pedes eorum abyssus, & aquæ operuerunt eos. * Sic sicut & isti,

C Domine, qui confidunt in multitudine sua, & in curribus suis, & in equis, & in sagittis suis, & in lanceis gloriuntur, * & nesciunt quia tu ipse es Deus noster, qui conteris bella ab initio, & Dominus nomen est tibi. * Erige brachium tuum sicut ab initio, & allide virtutem illorum in virtute tua: cadat virtus eorum in iracundia tua, qui promittunt se violare sancta tua, & polluerent tabernaculum nominis tui, & deijcere gladio suo cornu altaris tui. * Fac Domine, ut gladio proprio eius superbia amputetur: * capiat laqueo oculorum suorum in me, & percuties eum ex labijs charitatis meæ. * Da mihi in animo constantiam, ut contemnam illum: & virtutem, ut evertam illum. * Ent enim hoc memoria le nominis tui, cum manus femine deiecerit eum. * Non enim in multitudine est virtus tua Domine, neque in equorum viribus voluntas tua est, nec superbi ab initio placuerunt tibi: sed humilium & mansuerorum semper tibi placuit deprecatio. * Deus calorum, creator aquarum, & Dominus totius creaturæ, exaudi me miseram deprecantem, & de tua misericordia præsumentem. * Memento Domine testamenti tui, & da verbum in ore meo, & in corde meo consilium corrobora, ut domus tua in sanctificatione tua permaneat: * & omnes Gentes agnoscant quia tu es Deus, & non est alius præter te.

C A P. X.

Factum est autem, cum cessasset clamare ad Dominum, surrexit de loco, in quo iacuerat prostrata ad Dominum. * Vocauitque abram suam, & descendens in domum suam, abstulit a se cilicium, & exiit se vestimentis viduitatis suæ, & lauit corpus suum, & vnxit semyro optimo, & discriminavit crinem capitis sui, & imposuit mitram super caput suum, & induit se vestimentis iucunditatis suæ, induitque sandalia pedibus suis, assumpsitque dextraliola, & lilia, & in aureas, & annulos, & omnibus ornamenti suis

|| Gen. 34. d
29

|| Exo. 14. b
9

|| Iud. 4. d.
21. & 4. d.

suis ornavit se: * Cui etiam Dominus contulit splendorem: quoniam omnis ista compolito non ex libidine, sed ex virtute pendebat: & ideo Dominus hanc in istam pulchritudinem ampliavit, ut incomparabili decore omnium oculis appareret. * Imposuit itaque abra lux ascoperam vini, & vas olei, & polentam, & palathas, & panes, & caleum, & profecta est. * Cumq. venissent ad portam civitatis, inuenerunt expectantem Oziam & presbyteros civitatis. * Qui cum vidissent eam, stupentes mirati sunt nimis pulchritudinem eius. * Nihil tamen interrogantes eam, dimiserunt transire, dicentes: Deus patrum nostrorum det tibi gratiam, & omne consilium tui cordis tua virtute corroboraret, ut gloriaretur super te Ierusalem, & sit nomen tuum in numero sanctorum & iustorum. * Et dixerunt hi qui illic erant, omnes una voce: Fiat, fiat. * Iudith vero orans Dominum, transiit per portas ipsa & abra eius. * Factum est autem, cum descenderet montem, circa ortum diei, occurrerunt ei exploratores Assyriorum, & tenuerunt eam, dicentes: Unde venis? aut quo vadis? * Quæ respondit: Filia sum Hebraeorum, ideo ego fugi a facie eorum, quoniam futurum agnovi, quod dentur vobis in deprecationem, pro eo quod contemneretis vos, noluerunt vitro tradere seipso ut inuenerint misericordiam in conspectu vestro. * Hac de causa cogitavi mecum, dicens: Vadam ad faciem principis Holofernis, ut indicem illi secreta illorum, & ostendam illi quo aditu possit obtinere eos, ita ut non cadat vir vnus de exercitu eius. * Et cum audissent viri illi verba eius, considerabant faciem eius, & erat in oculis eorum stupor, quoniam pulchritudinem eius mirabantur nimis. * Et dixerunt ad eam: Conseruasti animam tuam eo quod tale reperisti consilium, ut descenderes ad dominum nostrum. * Hoc autem scias, quoniam cum stiteris in conspectu eius, bene tibi faciet, & eris gratissima in corde eius. Duxeruntq. illam ad tabernaculum Holofer-

nis, annunciantes eam. * Cumq. intrasset ante faciem eius, statim captus est in suis oculis Holofernes. * Dixeruntq. ad eum satellites eius: Quis contemnat populum Hebraeorum, qui tam decoras mulieres habent, ut non pro his merito pugnet contra eos debemus? * Videns itaque Iudith Holofernem sedentem in conopæo, quod erat ex purpura, & auro, & smaragdo, & lapidibus pretiosis intextum: * & cum in facie eius intendisset, adorauit eum, prosternens se super terram. Et eleuauerunt eam serui Holofernis, iubente domino tuo.

CAP. XI.

Tunc Holofernes dixit ei: A quo animo esto, & noli paguere in corde tuo: quoniam agnumquam nocui viro, qui voluit seruire Nabuchodonosor regi. * Populus autem tuus, si non contempsisset me, non leuasset lanceam meam super eum. * Nunc autem dic mihi, qua ex causa recessisti ab illis, & placuit tibi ut venires ad nos? * Et dixit illi Iudith: Sume verba ancillæ tuæ, quoniam si secutus fueris verba ancillæ tuæ, perfectâ rem faciet Dominus tecum. * Viuit enim Nabuchodonosor rex terræ, & viuit virtus eius, quæ est in te ad correptionem omnium animarum errantium: quoniam non solum homines seruiunt illi per te, sed & bestiarum agri obtemperant illi. * Nunciatur enim animi tui industria, vniuersis gentibus, & indicatum est omni sæculo, quoniam tu solus bonus, & potens es in omni regno eius, & disciplina tua omnibus prouincijs prædicatur. * Nec hoc latet, quod locutus est Achior, nec illud ignoratur, quod ei iusseris euenire. * Constat enim, Deum nostrum sic peccatis offensum, ut mandauerit per prophetas suos ad populum, quod tradat eum pro peccatis suis. * Et quoniam sciunt se offendisse Deum suum filij Israël, tremor tuus super ipsos est. * Insuper etiam famem inualuit eos, & ab ariditate aquæ iam inter mortuos computantur. * Denique hoc ordinant, ut interficiant pecora sua, & bibant

bant sanguinem eorum: * & sancta Domini Dei sui quæ præcepit Deus non contingi, in frumento, vino, & oleo, hæc cogitauerunt impendere, & volunt consumere quæ nec manibus deberent contingere: ergo quoniam hæc faciunt, certum est quoddam in perditionem dabuntur. * Quod ego ancilla tua cognoscens, fugi ab illis, & misit me Dominus hæc ipsa nunciare tibi. * Ego enim ancilla tua Deum colo, etiam nunc apud te: & exiet ancilla tua, & orabo Deum, * & dicet mihi quando eis reddat peccatum suum, & Veniens nunciabo tibi, ita ut ego adducam te per mediam Ierusalem, & habebis omnem populum Israel, sicut oves, quibus non est pastor, & non latrabit vel vnus canis contra te: * quoniam hæc mihi dicta sunt per prouidentiam Dei. * Et quoniam iratus est illis Deus, hæc ipsa missa sum nunciare tibi. * Placuerunt autem omnia verba hæc coram Holoferne, & coram pueris eius, & mirabantur sapientiam eius, & dicebant alter ad alterum: * Non est talis mulier super terram in aspectu, in pulchritudine, & in sentu verborum. * Et dixit ad illam, Holofernes: Benefecit Deus, qui misit te ante populum, ut des illum tu in manibus nostris: * & quoniam bona est promissio tua, si fecerit mihi hoc Deus tuus, erit & Deus meus, & tu in domo Nabuchodonosor magna eris, & nomen tuum nominabitur in vniuersa terra.

CAP. XII.

T Vnc iussit eam introire ubi repositi erant thesauri eius, & iussit illuc manere eam, & constituit quid daretur illi de conuiuio suo. * Cui respondit Iudith, & dixit: Nunc non potero manducare ex his, quæ mihi præcipis tribui, ne veniat super me offensio: ex his autem, quæ mihi detuli, manducabo. * Cui Holofernes ait: Si defecerint tibi ista, quæ tecum detulisti, quid faciemus tibi? * Et dixit Iudith: Viuit anima tua domine meus, quoniam non expendet omnia hæc ancilla,

12 tua, donec faciat Deus in manu mea hæc, quæ cogitavi. Et in-
B duxerunt illam seni eius in tabernaculum, quod præceperat. * Et petijt dum introiret, ut daretur ei copia nocte & ante lucem egrediendi foras ad orationem, & deprecandi Dominum. * Et præcepit cubicularijs suis ut sicut placeret illi, exiret & introiret ad adorandum Deum suum, per triduum: 7 * & exibat noctibus in vallem Bethuliz, & baptizabat se in fonte aquæ. * Et ut ascendeat, orabat Dominum Deum Israel, ut diceret viam eius ad liberationem 9 populi sui. * Et introiens, munda manebat in tabernaculo vsque dum acciperet escam suam in vespere. * Et factum est, in quarto die Holofernes fecit cenam seru-
D uis suis. & dixit ad Vagao eunuchum suum: Vade, & luade Hebraam illam ut sponte consentiat 11 habitare mecum. * Factum est enim apud Assyrios, si femina irideat virum agendo ut immunis ab eo transeat. * Tunc introiuit Vagao ad Iudith, & dixit: Non vereatur bona puella introire ad dominum meum, ut honorificetur ante faciem eius, ut man-
D ducet cum eo, & bibat vinum in iucunditate. * Cui Iudith respon-
13 dit: Quæ ego sum, ut contradicam domino meo? * Omne quod erit ante oculos eius bonum & optimum faciam. Quidquid autem illi placuerit, hoc mihi erit optimum omnibus diebus vitæ meæ. * Et surrexit, & orauit se vestimento suo, & ingressa stetit ante faciem eius. * Cor autem Holofernis concussum est: erat enim ardens in concupiscentia eius. * Et dixit ad eam Holofer-
A nes: Bibe nunc, & accumbe in iucunditate, quoniam inuenisti gratiam coram me. * Et dixit Iudith: Bibam domine, quoniam magnificata est anima mea hodie præ omnibus diebus meis. * Et accepit, & manducauit, & bibit coram ipso ea, quæ parauerat illi ancilla eius. * Et iucundus factus est Holofernes ad eam, bibitque vinum multum nimis, quantum numquam biberat in vita sua.

CAP. XIII.

VT autem sero factum est, festinauerunt serui illius ad hospitia sua, & conclusit Vagao ostia cubiculi, & abiit. * erant autem omnes fatigati a vino: * eratq. Iudith sola in cubiculo. * Porro Holofernes iacebat in lecto, nimia ebrietate sopitus. * Dixitq. Iudith puella suæ vi sitaret foris ante cubiculum, & obseruaret. * Stetitq. Iudith ante lectum, orans cū lacrymis, & labiorum motu in silentio, * dicens: Confirma me Domine Deus Israel, & respice in hac hora ad opera manuum mearum, vt, sicut promissisti, lerusalem ciuitatem tuam erigas: & hoc quod credens per te posse fieri cogitavi, peticiam. * Et cum hæc dixisset, accessit ad columnam, quæ erat ad caput lectuli eius, & pugionem eius, qui in ea ligatus pendebat, exiuit. * Cumq. euaginallet illum, apprehendit comâ capitis eius, & ait: Confirma me Domine Deus in hac hora. * & percussit bis in ceruicem eius, & abscidit caput eius, & abstulit conopæum eius a columnis, & euoluit corpus eius truncum. * Et post pusillum exiuit, & tradidit caput Holofernis ancillæ suæ, & iussit vt mitteret illud in peram suam. * Et exierunt duæ, secundum consuetudinem suam, quasi ad orationem, & transierunt castra, & gyrantes vallem, venerunt ad portam ciuitatis. * Et dixit Iudith a longe custodibus murorū: Aperite portas, quoniam nobiscū est Deus, qui fecit virtutem in Israel. * Et factum est, cum audissent viri vocem eius, vocauerunt presbyteros ciuitatis. * Et concurrerunt ad eam omnes, a minimo vsque ad maximum: quoniam sperabant eam iam non esse venturam. * Et appendentes lumina, stia congrauerunt circa eam viliuerti: illa autem ascendens in eminentiorem locum, iussit fieri silentium. Cumq. omnes tacuissent, * dixit Iudith: Laudate Dominum Deum nostrum, qui non deteruit sperantes in se: * & in me ancilla sua adimplexit misericordiam suam, quam promissit domui Israel: & interfecit in manu

mea hostem populi sui hac nocte.

19 * Et profertens de pera caput Holofernis, ostendit illis, dicens: Ecce caput Holofernis principis militum Assyriorum, & ecce conopæum illius, in quo recumbebat in ebrietate sua, vbi per manum femine percussit illum Dominus Deus noster. * Viuit autem ipse Dominus, quoniam custodiuit me Angelus eius & hinc euntem, & ibi commorantem, & inde huc reuertentem, & non permisit me Dominus ancillam suam coinquari, sed sine pollutione peccati reuocauit me vobis gaudentem in victoria sua, in euasione mea, & in liberatione vestra. * **20** Confitemini illi omnes, quoniam bonus, quoniam in sæculum misericordia eius. * Vniuersi autem adorantes Dominum, dixerunt ad eam: Benedixit te Dominus in virtute tua, quia per te ad nihilum redegit inimicos nostros. * Porro Ozias princeps populi Israel, dixit ad eam: Benedicte es tu filia Domini Deo excelso præ omnibus mulieribus super terram. * Benedictus Dominus, qui creauit caelum & terram, qui te duxit in vulnera capitis principis inimicorum nostrorum: * quia hodie Domini tui ita magnificauit, vt non recedat laus tua de ore hominum, qui memores fuerint virtutis Domini in æternum, pro quibus nõ peperisti animæ tuæ propter angustias & tribulationem generis tui, sed subuenisti ruinæ ante conspectum Dei nostri. * Et dixit omnis populus: Fiat, fiat. * Porro Achior vocatus venit, & dixit ei Iudith: Deus Israel, cui tu testimonium dedisti quod vinceretur se de inimicis suis, ipse caput omnium incredulorum incidit hac nocte in manu mea. * Et vt probes, quia ita est, ecce caput Holofernis, qui in contemptu superbiæ suæ Deum Israel contempsit, & tibi interitum minabatur, dicens: Cum captus fuerit populus Israel, gladio perforati præcipiam latera tua. * Videns autem Achior caput Holofernis, angustatus præ pauore, cecidit in faciem suam super terram, & ætuita vit anima eius. * Postea vero quam relinquo spiritu recreatur

¶ Ps. 105. 2.

1. & 106. 2.

1

et,

est, prociat ad pedes eius, & adorauit eam, & dixit: * Benedic-
ta a Deo tuo in omni tabernaculo
Iacob, quoniam in omni gente,
quæ audient nomen tuum, ma-
gnificabitur super te Deus Israel.

CAP. XIII.

Dixit autem Iudith ad omnem
populum: Audite me frat-
res, suspendite caput hoc super
muros nostros: * Et erit, cum
exierit Sol, accipiat vnusquisque
arma sua, & exite cum impetu,
non vt descendatis deorsum, sed
quasi impetum facientes. * Tunc
exploratores necesse erit vt fugiat
ad principem suum excitandum
ad pugnam. * Cumq; duces eo-
rum cucurrerint ad tabernaculum
Holofernis, & inuenerint eum
truncum in suo sanguine voluta-
tum, deciderit super eos timor.

* Cumq; cognoueritis fugere eos,
ite post illos secuti, quoniam Do-
minus conteret eos sub pedibus
vestris. * Tunc Achior videns
virtutem, quam fecit Deus Israel,
relictis gentilitatis ritu, credidit
Deo, & circumcidit carnem præ-
putij sui, & appositus est ad po-
pulum Israel, & omnis successio
generis eius vsq; in hodiernum
diem. * Mox autem vt ortus est
dies, suspenderunt super muros
caput Holofernis, acceperq; vnus-
quisque vir arma sua, & egressi
sunt cum grandi strepitu & viula-
tu. * Quod videntes exploratores,
ad tabernaculum Holofernis cu-
currerunt. * Porro hi, qui in ta-
bernaculo erant, venientes, & an-
te ingressum cubiculi peritrepentes,
excitandi gratia, inquietudi-
nem arte moliebantur, vt non ab
excitantibus, sed a sonantibus Ho-
lofernes emigilaret. * Nullus enim
audebat cubiculum virtutis Assy-
riorum pullando aut intrando a-
perire. * Sed cum venissent eius
duces ac tribuni, & vnuerſi maio-
res exercitus regis Assyriorum,
dixerunt cubicularijs: * Intrate,
& excitate illum, quoniam egres-
si muros de cavernis suis, ausi sunt
prouocare nos ad prælium. * Tunc
ingressus vagao cubiculum eius,
stetit ante cortinam, & plantum
fecit manibus suis: suspicabatur

enim illum cum Iudith dormire.

Sed cum nullum motum iacen-
tis sensu aurium caperet, accessit
proximans ad cortinam, & ele-
uans eam, vidensq; cadaver abs-
que capite Holofernis in suo san-
guine tabefactum iacere super ter-
ram, exclamauit voce magna cum
fletu, & scidit vestimenta sua.
* Et ingressus tabernaculum Iu-
dith, non inuenit eam, & exiit
foras ad populum, * & dixit: Vna
mulier Hebræa fecit confusionem
in domo regis Nabuchodonosor;
ecce enim Holofernes iacet in ter-
ra, & caput eius non est in illo.
* Quod cum audissent principes
virtutis Assyriorum, sciderunt om-
nes vestimenta sua, & intolerabi-
lis timor & tremor cecidit super
eos, & turbati sunt animi eorum
valde. * Et factus est clamor in-
comparabilis in medio castrorum
eorum.

CAP. XV.

Cumq; omnis exercitus decol-
latum Holofernem audisset,
fugit mens & consilium ab eis, &
solo tremore & metu agitati, fugæ
præsidium sumunt, * ita vt nul-
lus loqueretur cum proximo suo,
sed inclinato capite, relictis om-
nibus, euadere festinabant Ho-
bræos, quos armatos super se
venire audiebant, fugientes per
vias camporum & semitas col-
lium. * Videntes itaque filij Is-
rael fugientes, secuti sunt illos.
Descenderuntq; clagentes tubis,
& viulantes post ipsos. * Et quo-
niam Assyrij non adunati, in fu-
gam ibant præcipientes: filij autem
Israel vno agmine persequentes,
debilitabant omnes, quos inueni-
re poterant. * Misi itaque Ozias
nuncios per omnes ciuitates & re-
giones Israel. * Omnis itaque
regio, omnisq; vrbs electam iu-
uentutem armatam misit post eos,
& persecuti sunt eos in ore gla-
dij, quousque peruenirent ad ca-
strametum huius suorum. * Re-
liqui autem, qui erant in Bethu-
lia, ingressi sunt castra Assyrio-
rum, & prædam, quam fugientes
Assyrij reliquerant, abstulerunt,
& onustati sunt valde. * Hi vero,
qui victores reuersi sunt ad Bethu-
liam,

liam, omnia quæ erant illorum attulerunt secum, ita vt non esset numerus in pecoribus, & iumentis, & vniuersis mobilibus eorû, vt a minimo vsque ad maximum omnes diuites fierent de prædationibus eorum. * Ioachim autē summus pontifex de Ierusalem venit in Bethuliam cum vniuersis presbyteris suis vt videret Iudith. * Quæ cum exisset ad illum, benedixerunt eam omnes vna voce, dicentes: Tu gloria Ierusalem, tu lætitia Israël, tu honorificentia populi nostri: * quia fecisti viriliter, & confortatum est cor tuum, eo quod castitatem amaueris, & post virum tuum, alterum nescieris: ideo & manus Domini confortauit te, & ideo eris benedicta in æternum. * Et dixit omnis populus: Fiat, fiat. * Per dies autem triginta, vix collecta sunt spolia Assyriorum a populo Israël. * Porro autem vniuersa, quæ Holofernis pecuniaria fuisse probata sunt, dederunt Iudith in auro, & argento, & vestibus, & gemmis, & omni supellectili, & tradita sunt omnia illi a populo. * Et omnes populi gaudebant cum mulieribus, & virginibus, & iuuenibus, in organis, & citharis.

C A P. XVI.

Tunc cantauit canticum hoc Domino Iudith, dicens:

* Incipite Domino in tympanis, cantate Domino in cymbalis, modulamini illi psalmum novum, exaltate, & inuocate nomen eius.

* Dominus conterens bella, Dominus nomen est illi.

* Qui posuit castra sua in medio populi sui, vt eriperet nos de manu omnium inimicorum nostrorum.

* Venit Assur ex montibus ab Aquilone in multitudine fortitudinis suæ: cuius multitudo obturauit torrentes, & equi eorum cooperuerunt valles.

* Dixit se incensurû fines meos, & iuuenes meos occuturum gladio, infantes meos dare in prædā, & virgines in captiuitatem.

* Dominus autem omnipotens nocuit eum, & tradidit eum

in manus feminæ, & confodit eum.

* Non enim cecidit potens eorum a iuuenibus, nec filij Titan percusserunt eum, nec excelsi gigantes opposuerunt se illi, sed Iudith filia Merari in specie faciei suæ dissoluit eum.

* Exiit enim se vestimento viduitatis, & induit se vestimento lætitiæ in exultatione filiorum Israël.

* Vnixit faciem suam vnguento, & colligauit cincinnos suos mitra, accepit stolam nouam ad decipiendum illum.

* Sandalia eius rapuerunt oculos eius, pulchritudo eius captiuam fecit animam eius, amputauit pugione ceruicem eius.

* Horruerunt Periz constantiæ eius, & Medi audaciam eius.

* Tunc vlulauerunt castra Assyriorum, quando apparuerunt humiles mei, crescentes in siti.

* Filij puellarum compunxerunt eos, & sicut pueros fugientes occiderunt eos: perierunt in prælio a facie Domini Dei mei.

* Hymnum cantemus Domino, hymnum nouum cantemus Deo nostro.

* Adonai Domine magnus es tu, & præclarus in virtute tua, & quem superare nemo potest.

* Tibi seruiat omnis creatura tua: ¶ quia dixisti, & facta sunt: misisti spiritum tuum, & creata sunt, & non est qui resistat voci tuæ.

* Montes a fundamentis mouebantur cum aquis: petra, sicut cera, liquefcent ante faciem tuam.

* Qui autem timeant te, magni erunt apud te per omnia.

* Vx genti insurgenti super genus meum: Dominus enim omnipotens vindicabit in eis, in iudicio visitabit illos.

* Dabit enim ignem, & vermes in carnes eorum, vt transantur, & sentiant vsque in sempiternum.

* Et factum est post hæc, omnis populus post victoriam venit in Ierusalem adorare Dominum: & mox vt purificati sunt, obtulerunt omnes holocausta, & vota, & repromissiones suas. * Pone Iudith

¶ Gen. 1.
Pf. 32. b. 9

Judith vulnera vasa bellicæ Hollofernis, quæ dedit illi populus, & conopæum, quod ipsa fute-
lerat de cubili ipsius, obtulit in
anathemæ oblationis. * Erat au-
tem populus iucundus secundum
faciem sanctorum, & portres mē-
ses gaudium huius victoria cele-
bratum est dum Judith. * Post
dies autem illos insequēte re-
dijt in domum suam, & Judith
magna facta est in Bethulia, &
præclarior erat vniuersæ terræ Is-
rael. * Erat enim virtuti castitas
adiuncta, ita vt non cognosceret
virum omnibus diebus vitæ suæ,
ex quo defunctus est Manasses vir

27 eius. * Erat autem diebus festis
procedens cum magna gloria. .
28 * Manfit autem in domo viri sui
D annos centum quinque, & dimi-
24 sit abram suam liberam, & defun-
cta est ac sepulta cum viro tuo in
29 Bethulia. * Luxitq. illam omnia
30 populus diebus septem. * In om-
ni autem spatio vitæ eius non fuit
qui perturbaret Israel, & post
31 mortem eius annis multis. * Dies
autem victoriæ huius festiuitatis,
ab Hebræis in numero sanctorum
dierum accipitur, & colitur a lu-
26 dæis ex illo tempore vsque in præ-
sentem diem.

LIBER ESTHER.

CAPVT PRIMVM.

N diebus As-
tueri, qui re-
gnauit ab In-
dia vique Æ-
thiopiam su-
per centum
viginti septē
prouincias.

* quando cecidit in solio regni sui,
Susā ciuitas regni eius exordium
fuit. * Tertio igitur anno imperij
sui fecit grande conuiuium cun-
ctis principibus, & pueris suis,
fortissimis Israelitarum, & Medorum
inclytis, & præfectis prouinciā-
rum coram se. * vt ostenderet diuitias
gloriæ regni sui, & magnitudinē,
atque instantiam potentie suæ,
multo tempore, centum videlicet
& octoginta diebus. * Cumq. im-
plerentur dies conuiuij, inuitauit
omnem populum, qui inuentus
est in Susā, a maximo vsque ad
minimum, & iussit septem die-
bus conuiuium præparari in vo-
stribulo horu, & æmoris, quod
regio calida de manu conuincum e-
rat. * Et pondebant ex omni par-
te tentoria æneis coloris & carba-
sini ac hyacinthini, sustentata fu-
nibus byssinis, atque purpureis,
qui ebullientes circulis infusi erant,

& columnis marmoreis fulciebā-
tur. Lectuli quoque aurei & ar-
gentei, super paumentum ima-
ragdino & pario stratum lapide,
dispositi erant: quod mira varietate
7 tepectura decorabat. * Bibebant
autem qui inuitati erant, aureis
poculis, & alijs atque alijs vasis
cibi inferebantur. Vinum quo-
que, vt magnificentia regia di-
gnum erat, abundans, & præci-
8 pium ponebatur. * Nec erat qui
volentes cogeret ad bibendum,
sed tunc rex statuerat, proponens
mensis singulos de principibus
suis vt lumeret vnusquisque quod
9 veller. * Vasthi quoque regina,
fecit conuiuium feminarū in pa-
lacio, vbi rex Astueus moraretur,
10 consueuerat. * Itaque die septi-
mo, cum rex esset hilarior, & post
C nimiam potationem incalescisset me-
ro, præcepit Maumam, & Baza-
thai & Harbona, & Bagatha, &
Abgatha & Zethar & Charehas,
septem eunuchis, qui in conspectu
11 eius ministrabant, vt introduce-
rent reginam Vasthi coram rege,
B posito super caput eius diademate,
vt ostenderet cunctis populis
& principibus pulchritudinem il-
lus: erat enim pulchra valde.
F F Quæ

* Quæ renitit, & ad regis imperium, quod per eunuchos mandauerat, venire contempsit. Vnde iratus rex, & nimio furore succensus, * interrogauit sapientes, qui ex more regio semper ei aderant, & illorum faciebant cuncta consilio, scientium leges, ac iura maiorum: (* erant autem primi & proximi Charfena, & Sethar, & Admatha, & Tharhis, & Marcus, & Marfana, & Mamuchan, septē duces Persarum, atque Medorū, qui videbant faciem regis, & primi post eum residere soliti erant) cui sententia Vasthi regina (ubiaceret, quæ Assueri regis imperium, quod per eunuchos mandauerat, facere nolisset. * Responduq. Mamuchan, audiente rege, atque principibus, Non solum regē lasti regina Vasthi, sed & omnes populos, & principes, qui sunt in cunctis provinciis regis Assueri. * Egredietur enim sermo regniæ ad omnes mulieres, vt continent viros suos, & dicant: Rex Assuerus iussit vt regina Vasthi intraret ad eum, & illa noluit. * Atque hoc exemplo omnes principum coniuges Persarū atque Medorū, paruipendunt imperia maritorum: vnde regis iussa est indignatio. * Si tibi placet, egredietur edictum a facie tua, & scribatur iuxta legem Persarū atque Medorum, quam præteritū illicitum est, vt nequaquā ultra Vasthi ingreditur ad regem, sed regnum illius altera, quæ melior est illa, accipiat. * Et hoc in omne (quod latissimum est) provinciarum tuarū diuulgetur imperium, & cunctæ vxores tam maiorum, quam minorum deferant maritis tuis honorem. * placuit consilium eius regi, & principibus: fecitq. rex iuxta consilium Mamuchan, * & mittit epistolas ad vniuersas provincias regni sui, vt quæque gens audire de legere poterat, diuersis linguis & litteris, esset viros principes ac maiores in domibus suis: & hoc per cunctos populos diuulgari.

C A P. II.

His ita gestis, postquam regis Assueri indignatio deferbuerat, recordatus est Vasthi, & quæ fecisset, vel quæ passa esset: diuertuntq. pueri regis, ac ministri

eius: Querantur regi puellæ virginæ ac speciosæ, & mirantur qui considerent per vniuersas provincias puellas speciosas & virgines: & adducant eas ad ciuitatem Susan, & tradant eas in domū feminarū sub manu Egēi eunuchi, qui est præpositus & custos mulierum regiarū: & accipiant mundū muliebrem, & cetera ad vsum necessaria. * Et quæcumque inter omnes oculis regis placuerit, ipsa regnet pro Vasthi. Placuit sermo regi: & ita, vt suggererant, iussit fieri. * Erat viz Iudæus in Susan ciuitate, vocabulo Mardocheus filius Isai, filij Semei, filij Cis, de stirpe lemini. * Equi translatus fuerat de Ierusalem eo tempore, quo Iechoniam regem Iuda Nabuchodonosor rex Babylonis trāsulerat, * qui fuit nutritius filius fratris sui Edissæ, quæ altero nomine vocabatur Esther: & vtrumque parentem amiserat: pulchra nimis, & decora facie. Mortuusq. pater eius ac matre, Mardocheus libi eam adoptauit in filiā. * Cumq. percrebruisse ser regis imperium, & iuxta mandatum illius multæ pulchræ virginæ adducerentur Susan, & Egēi traderentur Eunuchis: Esther quoque inter ceteras puellas ei tradita est, vt seruaretur in numero feminarum. * Quæ placuit ei, & inuenit gratiam in conspectu illius. Et præcepit eunuchis, vt acceleraret mundum muliebrem, & traderet ei partes suas, & septem puellas speciosissimas de domo regis, & tam ipsam, quam peius lequas eius ornatet atque excoleret. * Quæ noluit indicare ei populum & patriā suam: Mardocheus enim præceperat ei, vt de hac re omnino reticere: * qui deambulabat quondam ante vestibulum domus: in qua electæ virginæ seruabantur, curā agens salutis Esther, & scire volens quid ei accideret. * Cum autem venisset tempus singulatum, vt per ordinem puellarum, vt intrarent ad regem, & electis omnibus, quæ ad cultum muliebrem pertinebant, mensis duodecimo celebrabatur: ita dumtaxat, vt sex mensibus oleo ungerentur myrrhino, & alijs sex, quibus essent pigmentis, & aromatibus decerentur. * Ingressa autem ad regem, quidquid populus

4. Reg. 24.
d. 15
J. 11. b. 4

Aulassent ad ornatum pertinentis, accipiebant: & ut eis placuerat, composita de triclinio seminarum ad regis cubiculum transibat. * Et quæ intrauerat vespere, egrediebatur mane, atque inde in secundas ædes deducebatur, quæ sub manu Susagazi eunuchi erant, qui concubinis regis præsidebat: nec habebat potestatem ad regem ultra redeundi, nisi voluisset rex, & eam venire iussisset ex nomine. * Euoluto autem tempore per ordinem, instabat dies, quo Esther filia Abihail fratris Mardochei, quam sibi adopauerat in filiam, deberet intrare ad regem. Quæ non quæsiuit muliebrem cultum, sed quæcumque voluit Egeus eunuchus cultus virginum, hæc ei ad ornatum dedit. Erat enim formosa, valde, & incredibili pulchritudine, omnium oculis gratiosa & amabilis videbatur. * Ducta est itaque ad cubiculum regis Assueri mense decimo, qui vocatur Tebeth, septimo anno regni eius. * Et admauit eam rex plus quam omnes mulieres, habuitque gratiam & misericordiam coram eo super omnes mulieres, & posuit diadema regni in capite eius, fecitque eam regnare in loco Vasthi. * Et iussit conuiuium præparari permagnificum cunctis principibus, & seruis suis pro coniunctione, & nuptijs Esther. Et dedit requiem vniuersis provinciis, ac dona largitus est iuxta magnificentiam principalem. * Cumque secundo quærentur virgines & congregarentur, Mardocheus manebat ad ianuam regis: necdum prodiderat Esther patriam, & populum suum, iuxta mandatum eius. Quidquid enim ille præcipiebat, observabat Esther: & ita cuncta faciebat ut eo tempore solita erat, quo eam parulam nutrebat. * Eo igitur tempore, quo Mardocheus ad regis ianuam morabatur, irati sunt Bagathan, & Tharea duo eunuchi regis, qui ianitores erant, & in primo palatii limine præsidebant: volueruntque insurgere in regem, & occidere eum. * Quod Mardocheus non latuit, statimque nunciauit reginæ Esther: & illa regi ex nomine Mardochei, qui ad se rem detulerat. * Quæsitum est, & inuen-

tum: & appensus est vterque eorum in patibulo. Mandatumque est historiis, & annalibus traditum coram rege.

CAP. III.

Post hæc rex Assuerus exaltauit Aman filium Amadathi, qui erat de stirpe Agag: & posuit solium eius super omnes principes, quos habebat. * Cunctisq; seruis regis, qui in foribus palatii versabantur, flectebant genua, & adorabant Aman: sic enim præceperat eis imperator. Solus Mardocheus non flectebat genu, neque adorabat eum. * Cui dixerunt pueri regis, qui ad fores palatii præsidebant: Cur præter ceteros non obsecras mandatum regis? Cumque hoc crebrius dicerent, & ille nollet audire, nunciauerunt Aman, scire cupientes virum perseueraret in sententia: dixerat enim esse se esse Iudæum. * Quod cum audisset Aman, & experimento probasset quod Mardocheus non flecteret sibi genu, nec se adoraret, iratus est valde, & pro nihilo duxit in vnum Mardocheum mittere manus suas: audierat enim quod esset gentis Iudææ: magisque voluit omnem Iudæorum, qui erant in regno Assueri, perdere nationem. * Mense primo (cuius vocabulum est Nisan) anno duodecimo regni Assueri, missa est fors in vnum, quæ Hebraice dicitur phur, coram Aman, quo die & quo mense gens Iudæorum deberet interfici: & exiuit mensis duodecimus, qui vocatur Adar. * Dixitque Aman regi Assuero: Est populus per omnes provincias regni tui dispersus, & a te mutuo separatus, nouis legibus & ceremonijs, insuper & regis scita contemnens. Et optime nosti quod non expedit regno tuo ut insoleat perlicentiam. * si tibi placet, decerne, ut pereat, & decem millia talentorum appendam arcarijs gazæ tuæ. * Tulit ergo rex annulum, quo utebatur, de manu sua, & dedit eum Aman filio Amadathi de progenie Agag, hosti Iudæorum, dixitque ad eum: Argentum, quod tu polliceris tui lit, de populo acc quod tibi placet. * Vocauitque sunt scribæ regis

mense primo Nisan, tertiadeci-
 ma die eiusdem mensis: & scrip-
 tum est, ut iusserat Aman, ad om-
 nes satrapas regis, & iudices pro-
 vinciarum, diuersarumq. gentiū,
 ut quæque gens legere poterat, &
 audire pro varietate linguarum,
 ex nomine regis Assueri: & huius-
 signata ipsius annulo, * missæ
 sunt per cursores regis ad vniuer-
 sas provincias vt occiderent atque
 decernerent omnes Iudæos, a puero
 usque ad senem, paruulos, & mu-
 lieres, vno die, hoc est tertiodeci-
 mo mensis duodecimi, qui voca-
 tur Adar, & bona eorum diripe-
 rent. * Summa autem epistola-
 rum hæc fuit, vt omnes provincie
 scirent, & pararent se ad prædictā
 diem. * Festinabant cursores, qui
 missi erant, regis imperium ex-
 plere. Statimq. in Susā pendit
 edictum, rege & Aman celebrante
 conuiuium, & cunctis Iudæis, qui
 in vberant, stentibus.

CAP. IIII.

Quæ cum audisset Mardo-
 chæus, scidit vestimenta
 sua, & indutus est sacco,
 spargens cinerem capiti: & in pla-
 tea mediæ ciuitatis voce magna
 clamabat, ostendens amaritudinē
 animi sui, * & hoc eiulatu vsque
 ad fores palatii gradens. Non e-
 nim erat licitum indutum sacco
 aulam regis intrare. * In omni-
 bus quoque provinciis, oppidis,
 ac locis, ad quæ crudelis regis dog-
 ma peruenerat, plandus ingens
 erat apud Iudæos, ieiunium, vlu-
 latus, & fletus, sacco & cinere mul-
 tis pro strato vtenibus. * Ingres-
 sæ autem sunt puella Esther &
 eunucho, nunciaueruntq. ei. Quod
 audienti confirmata est: & vestem
 misit, vt ablato sacco, induerent
 eum: quam accipere noluit. * Ac-
 citōq. Athach eunucho, quem
 rex ministrum ei dederat, præcep-
 sit ei vt iret ad Mardocheum, &
 disceret ab eo cur hoc faceret.
 * Egressusq. Athach, iuit ad Mar-
 docheum stantem in platea ciui-
 tatis, ante ostium palatii: * qui in-
 dicauit ei omnia, quæ acciderant,
 quo modo Aman promississet, vt
 in thesauros regis pro Iudæorum
 necē inferret argentum, * excin-

plat quoque edicti, quod pendebat
 in Susā, dedit ei, vt reginæ osten-
 deret, & moneret eam, vt iura-
 ret ad regem, & deprecaretur eum
 pro populo suo. * Regressus A-
 thach, nūciauit Esther omnia, quæ
 Mardocheus dixerat. * Quæ re-
 spondit ei, & iussit vt diceret
 11 Mardocheo: * Omnes serui re-
 gis, & cunctæ, quæ sub ditione
 eius sunt, norunt provincie, quod
 siue vir, siue mulier non voca-
 tus, interius atrium regis intra-
 uerit, absque vlla constitutione
 statim interficiatur: nisi forte
 rex auream virgam ad eum tere-
 dent pro signo clementiæ, atque
 ita possit viuere. Ego igitur quo
 modo ad regem intrare potero,
 quæ triginta iam diebus non sum
 12 vocata ad eum? * Quod cum
 13 audisset Mardocheus, * sursum
 D mandauit Esther, dicens: Ne
 putes quod animam tuam tantum
 liberes, quia in domo regis es
 14 præ cunctis Iudæis: si enim nunc
 silueris, per aliam occasionem
 liberabuntur Iudæi: & tu, & do-
 mus patris tui peribitis. Et quis
 nouit vtrum ideo ad regnum
 15 veneris, vt in tali tempore para-
 reris? * Rursumq. Esther hæc
 Mardocheo verba mandauit:
 16 Vade & congrega omnes Iudæos,
 quos in Susā repereris: & orate
 pro me. Non comedatis, & non
 bibatis tribus diebus, & tribus
 noctibus: & ego cum ancillis meis
 similiter ieiunabo, & tunc ingre-
 diar ad regem contra legem fa-
 ciens, non vocata, tradensq. me
 17 morti & periculo. * Iuit itaque
 Mardocheus, & fecit omnia, quæ
 ei Esther præceperat.

CAP. V.

1 Dile autem tertio induta est Est-
 A her regalibus vestimentis, &
 stetit in ante domus regis, quod
 erat interius contra basilicam
 regis: at ille sedebat super solum
 suum in consistorio palatii contra
 2 ostium domus. * Cumq. vidisset
 Esther reginam stantem, placuit
 oculis eius, & extendit contra eam
 3 virgam aureā, quam tenebat ma-
 nu: Quæ accedens, osculata est
 4 summitatem virgæ eius: & dixitq.
 ad eam rex: Quid vis Esther regi-
 na i quæ est petito uat eris si do-
 midr am

midiam partem regni petieris, da-
bitur tibi. * At illa respondit: Si
regi placet, obsecro ut venias ad
me hodie, & Aman tecum ad con-
uiuium, quod paraui. * Statimq.
rex, Vocare, inquit, cito Aman ut
Esther obediat voluntati. Vene-
runt itaque Rex & Aman ad con-
uiuium, quod eis regina paraue-
rat. * Dixitq. ei rex, postquam vi-
num biberat abundanter: Quid
petis videretur tibi? & pro qua re
postulas? etiam si dimidiam par-
tem regni mei petieris, impetra-
bis. * Cui respondit Esther: Peti-
tio mea, & preces sunt istae: * Si in-
ueni in conspectu regis gratiam,
& si regi placet ut det mihi quod
postulo, & meam impleat petiti-
onem: veniat rex & Aman ad con-
uiuium quod paraui eis, & cras a-
periam regi voluntatem meam.
Egressus est itaque illo die A-
man laetus & alacer. Cumq. vidis-
set Mardochaeum sedentem ante
fores palatii, & non solum non as-
surrexisse sibi, sed nec motum qui-
dem de loco sessionis suae, indignatus
est valde: * & dissimulata ira,
reuerfus in domum suam, conuo-
cauit se amicos suos, & Zares
uxorem suam: * & exposuit illis
magnitudinem diuitiarum suarum,
filiorumq. turbam, & quanta eum
gloria super omnes principes &
seruos suos rex eleuasset. * Et post
haec ait: Regina quoque Esther
nullum alium vocauit ad conui-
uium cum rege, praeter me: apud
quam etiam cras cum rege pran-
surus sum. * Et cum haec omnia
habeam, nihil me habere puto,
quamdum videro Mardochaeum
Iudaeum sedentem ante fores regis.
* Responderuntq. ei Zares
uxor eius, & ceteri amici: Iube pa-
rari excelsam trabem, habentem
altitudinis quinquaginta cubitos,
& die mane regi ut appendatur super
eam Mardochaeus, & sic ibis
cum rege laetus ad conuiuium. Pla-
cuit ei consilium, & iussit excel-
sam parari crucem.

CAP. VI.

N ODEM illam duxit rex in-
somnem, iussitq. sibi afferri
historias & annales priorum tem-
porum. Quae cum illo praesente
legerentur, ventum est ad illum.

locum ubi scriptum erat quo mo-
do nunciasset Mardochaeus insi-
dias Bagathan, & Thares eunu-
chorum, regem Assuerum iugula-
re cupientium. * Quod cum au-
disset rex, ait: Quid pro hac fide
honoris ac praemij Mardochaeus
consecutus est? Dixerunt ei serui
illius ac ministri: Nihil omnino
mercedis accepit. * Statimq. rex,
Quis est, inquit, in atrio? Aman
quippe interius atrium domus regis
intrauerat, ut suggereret regi,
& iuberet Mardochaeum assignari pa-
tibulo, quod ei fuerat preparatum.
* Responderunt pueri: Aman stat
in atrio. Dixitq. rex: Ingredia-
tur. * Cumq. esset ingressus, ait
illi: Quid debet fieri viro, quem
rex honorare denderat? Cogitant
autem in corde suo Aman, & re-
putans quod nullum alium rex,
nisi se, vellet honorare, * respon-
dit: Homo, quem rex honorare
cupit, * debet indui vestibus regi-
is, & imponi super eum, qui
de sella regis est, & accipere regium
diadema super caput suum, & pri-
mus de regijs principibus, ac ty-
rannis teneat equum eius, & per
plateam ciuitatis incedet clamet,
& dicat: Sic honorabitur, quem-
cumque voluerit rex honorare.
* Dixitq. ei rex: Festina, & sum-
pta stola & equo, fac, ut locutus
es, Mardochaeo Iudaeo, qui sedet
ante fores palatii. Caue ne quid-
quam de his, quae locutus es, praeter-
mittas. * Tulit itaque Aman
stolam & equum, induitumq. Mar-
dochaeum in platea ciuitatis, &
impositum equo praecedebat, at-
que clamabat: Hoc honore con-
dignus est, quemcumque rex vo-
luerit honorare. * Reuerfus est
Mardochaeus ad ianuam palatii:
& Aman festinauit ire in domum
suam, lugens & opero capite.
* narravitq. Zares uxori suae, & a-
micis omnia quae euenissent sibi.
Cui responderunt sapientes, quos
habebat in consilio, & uxor eius:
Si de semine Iudaeorum est Mar-
dochaeus, ante quem cadere coepis-
si, non poteris ei resistere, sed ca-
des in conspectu eius. * Adhuc il-
lis loquentibus, venerunt eunuchi
regis, & cito eum ad conuiuium,
quod regina parauerat, pergere
compulerunt.

CAP. VII.

Initauit itaque rex & Aman, vt biberent cum regina. * Dixitq. ei rex etiam secunda die, postquā vino incaluerat: Quæ est petitio tua Esther vt detur tibi? & quid vis hien? etiam si dimidiam partem regni mei petieris, impe-trabis. * Ad quem illa respondit: Si inueni gratiā in oculis tuis o rex, & si tibi placet, dona mihi ani-mam meam pro qua rogo, & po-pulum meum pro quo obsecro. * Traditi enim lumus ego & po-pulus meus, vt conteramur, iu-gulemur, & pereamus. Atque vtinam in seruos & famulas ven-dere-mur: esset tolerabile malum, & gemens tacerem: nunc autem hostis noster est, cuius crudelitas redundat in regem. * Respon-densq. rex Assuerus ait: Quis est iste, & cuius potentia, vt hæc audeat facere? * Dixitq. Esther: Hostis & inimicus noster pessimus iste est Aman. Quod ille audiens, illico oblitus est, vulum regis ac reginæ ferre non sustinens. * Rex autem iratus surrexit, & de lo-co conuiuij intrauit in hortum ar-boribus consitum. Aman quoque surrexit vt rogaret Esther reginam pro anima sua, intellexit enim a rege sibi paratum malum. * Qui cum reuerfus esset de horto ne-moribus consito, & intrasset con- uiuij locum, reperit Aman super lectulum corruisse, in quo iacebat Esther, & ait: Etiam reginam vult opprimere, me præsentem, in domo mea. Necdum verbum de ore regis exierat, & statim operuerunt faciem eius. * Dixitq. Harbona, vnus de eunuchis, qui stabant in ministerio regis: En lignū, quod parauerat Mardocheo, qui locutus est pro rege, stat in domo Aman, habens altitudinis quinquaginta cubitos. Cui dixit rex: Appendite eum in eo. * suspensus est itaque Aman in parabulo quod parauerat Mardocheo: & regis ira quiescit.

CAP. VIII.

Die illo dedit rex Assuerus Es-ther reginæ domum Aman aduersarij Iudæorum, & Mardo-chæus ingressus est ante faciem regis. Confessa est enim ei Es-

ther quod esset patruus suus. * Tuliq. rex annulum, quem ab Aman recipi iusserat, & tradidit Mardocheo. Esther autem con-stituit Mardocheum super domū suam. * Nec his contenta, pro-cidit ad pedes regis, fleuitq. & locuta ad eum orauit vt malitiam Aman Agagit, & machinationes eius pessimas, quas excogita-uerat contra Iudæos, iuberet iri-tas fieri. * At ille ex more scep-tum aureum protendit manu, quo signum clementiæ monstra-batur: illaq. confurgens stetit an-te eum. * & ait: Si placet regi, & si inueni gratiam in oculis eius, & deprecatio mea non ei videtur esse contraria, obsecro, vt nouis epistolis, veteres Aman litteræ, insidiatoris & hostis Iudæorum, quibus eos in cunctis regis pro- uincijs perire præceperat, corri-gantur. * Quo modo enim pote-ro sustinere necem & interfec-tio-nem populi mei? * Responditq. rex Assuerus Esther reginæ, & Mardocheo Iudæo: Domū Aman concessi Esther, & ipsum iussi af-figi cruci, quia ausus est manum mittere in Iudæos. * Scribite ergo Iudæis, sicut vobis placet, regis nomine, signantes litteras annulo meo. Hæc enim consuetudo erat, vt epistolis, quæ ex regis nomine mittebantur, & illius annulo sig-natæ erant, nemo auderet con-tradicere. * Accitisq. scribis & librarijs regis (erat autem tempus tertij mensis, qui appellatur Si-ban) vigesima & tertia die illius scriptæ sunt epistolæ, vt Mardo-chæus voluerat, ad Iudæos, & ad principes, procuratoresq. & iudices, qui centum viginis septem provincijs ab India vsque ad Æ-thiopiam præsidebant: provinciæ atque provinciæ, populo & populo iuxta linguas & litteras suas, & Iudæis, prout legere poterant, & audire. * Ipsæq. epistolæ, quæ regis nomine mittebantur, annulo ipsius obsignatæ sunt, & missæ per veredarios: qui per omnes provincias discurrentes, veteres litteras nouis nuncijs præueniret. * Quibus imperauit rex, vt con-uenirent Iudæos per singulas ciuitates, & in vnum præciperent congregari vt starent pro anima-bus

bus suis, & omnes inimicos suos cum coniugibus ac liberis & vniuersis domibus, interficerent atque delerent, & spolia eorum diriperent. * Et constituta est per omnes provincias vna visionis dies, id est tridecima mensis duodecimi Adar. * Summaque epistolæ hæc fuit, vt in omnibus terris ac populis, qui regis Assueri subiacebant imperio, notum fieret, paratos esse ludæos accipiendam vindictam de hostibus suis. * Egressique sunt veredarij celeres nuncia perferentes, & edictum regis pependit in Susan. * Mardocheus autem de palatio, & de conspectu regis egrediens, fulgebat vestibus regijs, hyacinthinis videlicet & æneis, coronam auream portans in capite, & amictus serico pallio atque purpureo. * Omnisque ciuitas exultauit, atque lætata est. Iudæis autem noua lux orti visa est, gaudium, honor, & tripudium. * Apud omnes populos, vrbes, atque provincias, quocumque regis iussa veniebant, mira exultatio, epulæ atque conuiuia, & festus dies: in tantum vt plures alterius gentis & sectæ eorum religioni & ceremonijs iungerentur. * Grandis enim cunctos Iudaici nominis terror inuaserat.

CAP. IX.

Igitur duodecimi mensis, quem Adar vocari ante iam diximus, tridecima die, quando cunctis Iudæis interfectio parabatur, & hostes eorum inhiabant sanguini, versa vice Iudæi superiores esse coeperunt, & se de aduersarijs vindicare. * Congregatique sunt per singulas ciuitates, oppida, & loca vt extenderent manum contra inimicos, & persecutores suos. Nullusque ausus est resistere, eo quod omnes populos magnitudinis eorum formido penetrarat. * Nam & prouinciarum iudices, & duces, & procuratores, omnisque dignitas, quæ singulis locis ac operibus præerat, extollebant Iudæos timore Mardochei: * quem principem esse palatii, & plurimum posse cognouerant: fama quoque nominis eius crescebat quotidie,

& per cunctorum ora volitabat. * Itaque percussissent Iudæi inimicos suos plaga magna, & occiderunt eos, reddentes eis quod sibi parauerant facere: * in tantum vt etiam in Susan quingentos viros interficerent, extra decem filios Aman Agagitz hostis Iudæorum: quorum ita sunt nomina: * Pharlāndatha, & Delphon, & Esphatha, * & Phoratha, & Adalia, & Aridatha, & Phermesta & Arisai, & Aridai, & Iezatha. * Quos cum occidissent, prædas de substantijs eorum tan- gere noluerunt. * Statimque numerus eorum, qui occisi erant in Susan, ad regem relatus est. * Qui dixit reginæ: In vrbe Susan interfecerunt Iudæi quingentos viros, & alios decem filios Aman: quantam putas eos exercere cadenti in vniuersis prouincijs? Quid ultra postulas, & quid visui fieri iubeam? * Cui illa respondit: Si regi placet, detur potestas Iudæis, vt sicut fecerunt hodie in Susan, sic & cras faciant, & decem filij Aman in patibulis suspendantur. * Præcepitque rex vt ita fieret. Statimque in Susan pependit edictum, & decem filij Aman suspensi sunt. * Congregatis Iudæis quattordcima die mensis Adar, interfecti sunt in Susan trecenti viri: nec eorum ab illis direpta substantia est. * Sed & per omnes provincias, quæ ditioni regis subiacebant, pro animabus suis steterunt Iudæi, interfectis hostibus ac persecutoribus suis: in tantum vt septuagintaquinque millia occisorum impleuerunt, & nullus de substantijs eorum quidquam contingeret. * Dies autem tertiusdecimus mensis Adar primus apud omnes interfectionis fuit, & quattordcima die cadere desierunt. Quem constituerunt esse sollempnem, vt in eo omni tempore deinceps vacarent epulis, gaudio atque conuiujs. * At hi, qui in vrbe Susan eadem exercuerant, tridecimo & quattordcimo die eiusdem mensis in cade versati sunt: quattordcimo autem die percutere desierunt. Et idcirco eundem diem constituerunt sollempnem epularum atque lætitiæ. * Hi vero Iudæi, qui in oppidis non muratis

ac villis morabantur, quartumdecimum diem mensis Adar conuiuiorum & gaudij decreuerunt, ita ut exultent in eo, & mittant sibi mutuo partes epularum & ciborum. * Scripsit itaque Mardocheus omnia hæc, & litteris comprehensa misit ad Iudæos, qui in omnibus regis prouincijs morabantur, tñ in vicino positis, quam procul, * vt quartamdecimam & quintamdecimam diem mensis Adar pro festis susciperent, & reuertente semper anno sollempni celebrarent honore: * quia in ipsis diebus se vlti sunt Iudæi de inimicis suis, & luctus atque tristitia in hilaritatem gaudiumque conuersa sunt, essentque dies isti epularum atque lætitiz, & mitterent sibi inuicem ciborum partes, & pauperibus munuscula largirentur. * Susceperuntque Iudæi in sollempnem ritum cuncta quæ eo tempore facere cõperant, & quæ Mardocheus litteris facienda mandauerat. * Aman enim, filius Amadathi stirpis Agag, hostis & aduersarii Iudæorum, cogitauit contra eos malum, vt occideret illos, atque deleret: & misit phur, quod nostra lingua vertitur in sortem. * Et postea ingressa est Esther ad regem, obsecrans vt conatus eius, litteris regis irriti fierent: & malum, quod contra Iudæos cogitauerat, reuenteretur in caput eius. Denique & ipsum & filios eius affixerunt cruci, * atque ex illo tempore dies isti appellati sunt phurim, id est sortium: eo quod phur, id est fors, in vnam missa fuerit. Et cuncta, quæ gesta sunt, epistolæ, id est libri huius volumine continentur: * quæque sustinuerunt, & quæ deinceps immutata sunt, susceperunt Iudæi super se & semen suum, & super cunctos, qui religioni eorum voluerunt copulari, vt nulli liceat duos hos dies absque sollempnitate transigere: quos scriptura testatur, & certa expetunt tempora, annis sibi iugiter succedentibus. * Isti sunt dies, quos nulla vniquam delebit obliuio: & per singulas generationes cunctis in toto orbe prouinciæ celebrabunt: nec est vlla ciuitas, in qua dies phurim, id est sortium, non obliuiscatur a Iudæis, & ab

eorum progenie, quæ his ceremonijs obligata est. * Scripseruntque Esther regina filia Abihail, & Mardocheus Iudæus etiam secundam epistolam, vt omni studio dies ista sollempnis sanciretur in posterum. * & miserunt ad omnes Iudæos, qui in centum viginti septem prouincijs regis Assueri versabantur, vt haberent pacem, & susciperent veritatem, * obseruantes Dies sortium, & suo tempore cum gaudio celebrarent: sicut constituerant Mardocheus & Esther, & illi obseruanda susceperunt a se, & a semine suo ieiunia, & claustra, & sortium dies, * & omnia, quæ libri huius, qui vocatur Esther, historia continentur.

C A P. X.

R Ex vero Assuero omnem terram, & cunctas maris insulas fecit tributarias: * cuius fortitudo & imperium, & dignitas atque sublimitas, quæ exaltauit Mardocheum, scripta sunt in libris Medorum, atque Persarum. * & quomodo Mardocheus Iudæici generis secundus a rege Assuero fuerit: & magnus apud Iudæos & acceptabilis plebi fratrum suorum, quærens bona populo suo, & loquens ea, quæ ad pacem seminis sui pertinerent.

Quæ habentur in Hebræo, plena fide expressi. Hæc autem, quæ sequuntur, scripta reperi in editione vulgata, quæ Græcorum lingua & litteris continentur: & interim post finem libri hoc capitulum scribatur: quod iuxta consuetudinem nostram obelo, id est vera prænotauimus.

* Dixitque Mardocheus: A Deo facta sunt ista. * Recordatus sum somnij, quod videram, hæc eadem significantis: nec eorum quidquam irritum fuit. * Parus fons, qui creuit in fluuium, & in lucē, solemque conuersus est, & in aquas plurimas redundauit: Esther est, quam rex accepit uxorem, & voluit esse reginam. * Duo autem dracones: ego sum, & Aman. * Gentes, quæ conuenerant: hi sunt, qui conati sunt delere nomen Iudæorum. * Gens autem mea: Israel est, quæ clamauit ad Domi-

Dominum, & saluum fecit Dominus populum suum: liberauitq. nos ab omnibus malis, & fecit signa magna atque portenta inter Gentes: * & duas fortis esse precepit, vnam Populi Dei, & alteram cunctarum Gentium. * Venitq. vitæque fors in statutum ex illo iam tempore diem corâ Deo vniuersis gentibus: * & recordatus est Dominus populi sui, ac misertus est hereditatis suæ. * Et obseruabuntur dies isti in mense Adar quattadecima, & quinquadecima die eiusdem mensis, cum omni studio, & gaudio in vnum cœtum populi congregati, in cunctas deinceps generationes populi Israël.

CAP. XI.

ANno quarto regnantibus Ptolemæo, & Cleopatra, attulerunt Dosithæus, qui se Sacerdotem, & Leuitici generis ferebat, & Ptolemæus filius eius hanc epistolam phum, quam dicebant interpretatum esse Eylimachum Ptolemæi filium in Ierusalem.

Hoc quoque principium erat in editione vulgata, quod nec in Hebræo, nec apud illum ferunt interpretum.

* Anno secundo, regnante Artaxerxe maximo, prima die mensis Nisan, vidit somniū Mardocheus filius Isiri, filij Semei, filij Cis, de tribu Benjamin: * homo iudæus, qui habitabat in vrbe Susis, vir magnus, & inter primos aula regis.

* Erat autem de eo numero captiuorum, quos transfulerat Nabuchodonosor rex Babylonis de Ierusalem cum Ieconia rege Iuda: * & hoc eius somnium fuit: Apparuerunt voces, & tumultus, & tonitrus, & terræmotus, & conturbatio super terram: * & ecce duo dracones magni, paratiq. contra se in prælium. * Ad quod cum clamorem cunctæ concitatz sunt nationes, vt pugnarent contra gentem iustorum.

* Fuitq. dies illa tenebrarum & discriminis, tribulationis & angustiz, & ingens formido super terram.

* Conturbataq. est gens iustorum: timendum mala sua, & præparata ad mortem. * Clamaueruntq.

D ad Deum: & illis vociferantibus, sons parvus creuit in fluminibus, & in aquas plurimas redundauit. * Lux & sol ortus est, & humiles exaltati sunt, & deuotauerunt inclytos. * Quod cum vidisset Mardocheus, & iurrexisset de strato, cogitabat quid Deus facere vellet: & fixum habebat in animo, forte cupiens quid significaret somnium.

CAP. XII.

IM Orabatur autem eo tempore in aula regis cum Bagathæ, & Thara eunuchis regis, qui iuniores erant palatii. * Cumq. intellexisset cogitationes eorum, & curas diligentius peruidisset, didicit quod conarentur in regem Artaxerxem manus mittere, & nunciauit super eo regi. * Qui de utroque, habita quæstione, confessos iussit duci ad mortem. * Rex autem quod gestum erat, scripsit in commentariis: sed & Mardocheus rei memoriam litteris tradi. lit. * Precepitq. ei rex, vt in aula palatii moraretur, datis ei pro delatione muneribus. * Aman vero filius Amadathi bugæus erat gloriosissimus totam regem, & voluit nocere Mardocho, & populo eius pro duobus eunuchis regis, qui fuerant interfecti.

Hucusque proœminum.

Quæ sequuntur, in eo loco posita erant, ubi scriptum est in volumine,

Et diripuerunt bona, vel substantias eorum.

Quæ in sola vulgata editione reperimus.

Epistola autem hoc exemplar fuit.

CAP. XIII.

REx maximus Artaxerxes ab India usque Æthiopiam centum vigintiseptem provinciarum principibus, & ducibus, qui eius imperio subiecti sunt, salutem. * Cum plurimis gentibus imperarem, & vniuersum orbem meæ ditioni subiugassem, volui nequaquam abuti potentiz magnitudine, sed clementia & lenitate gubernare subiectos, vt abique illo terrore vitam silentio transigeres,

tes, optata cunctis mortalibus pace fruerentur. * Quarente autem me a consiliariis in eis quomodo posset hoc impleri, vnus qui sapientia & fide ceteros præcallebat, & erat post regē secundus, Aman nomine, * indicauit mihi in toto orbe terrarum populum esse dispersum, qui nouis vteretur legibus, & contra omnium Gentium consuetudinem faciens, Regum iussa contemneret, & vniuersarū concordiam nationum sua dissensione violaret. * Quod cum didicissemus, videntes vnam gentem rebellem aduersus omne hominū genus peruersis vti legibus, nostrisq. iussionibus contraire, & turbare subiectarum nobis prouinciarum pacem atque concordiam, * iussimus vt quoscumque Aman, qui omnibus prouincijs præpositus est, & secundus a rege, & quē patris loco colimus, monstraue-rit, cum coniugibus ac liberis deleantur ab inimicis suis, nullusq. eorum misceatur quattodecima die duodecimi mensis Adar anni præsentis: * Vt nefarii homines vno die ad inferos descendentes, reddant imperio nostro pacem, quam turbauerant.

Hucusque exemplar epistole.

Quæ sequuntur, post eum locum scripta reperi, vbi legitur,
Fergensq. Mardochzus, fecit omnia, quæ ei mandauerat Esther.

Nec tamen habentur in Hebraico, & apud nullum penitus seruntur interpretem.

* Mardochzus autem deprecatus est Dominum, memor omnium operum eius, * & dixit: Domine Domine rex omnipotens, in ditione enim tua cuncta sunt posita, & non est qui possit tui resistere voluntati, si decreueris saluare Israel. * Tu fecisti cælum & terram, & quidquid cæli ambitu continetur. * Dominus omnium es, nec est qui resistat maiestati tuæ. * Cuncti nostri, & scis quia non pro superbia & contumelia, & aliqua gloriæ cupiditate fecerim hoc, vt non adorarem Aman superbissimum, * (Libenter enim pro salute Israel etiam vestigipedum eius deosculari paratus essem,) * sed timui ne honorem Dei mei transferrem ad hominē,

& ne quemquam adorarem, excepto Deo meo. * Et nunc Domine rex Deus Abraham miserere populi tui, quia volunt nos inimici nostri perdere, & hereditatē tuam delere. * Ne desipias partem tuam, quam redemisti tibi de Ægypto. * Exaudi deprecationē meam, & propitijs esto fortis & funiculo tuo, & conuerte luctum nostrum in gaudium, vt viuentes laudemus nomen tuum Domine, & ne claudas ora te canentium. * Omnis quoque Israel pari mente & obsecratione clamauit ad Dominum, eo quod eis certa mors impenderet.

C A P. XIII.

Esther quoque regina confugit

ad Dominum, pauens periculum, quod imminebat. * Cūq.

deposuisset vestes regias, stetit & luctui apta indumenta suscepit, & pro vnguentis varijs, cinere & stercore impleuit caput, & corpus suum humiliauit ieiunijs: omniaq. loca, in quibus antea latri consueuerat, crinium laceratione compleuit. * Et deprecabatur Dominum Deum Israel, dicens: Domine mi, qui rex noster es solus, adiua me solitariam, & cuius præter te nullus est auxiliorum alius. * Periculum meum in

manibus meis est. * Audiui a patre meo quod tu Domine iulif-

les Israel de cunctis Gentibus, &

patres nostros ex omnibus retro maioribus suis, vt possideres hereditatem sempiternam, fecisti.

6 eis sicut locutus es. * Peccauimus in conspectu tuo, & ideo tradidisti nos in manus inimicorum

7 nostrorum: * columinus enim deos

8 eorum. Iustus es Domine: * &

nunc non eis sufficit, quod durissima nos opprimunt seruitute,

sed robur manuum suarum, idolorum potentiarum deputantes, * vo-

lunt tuā mutare promissā, & delere hereditatem tuam, & claudere ora laudantium te, atque exting-

guere gloriam templi & altaris tui, * vt aperiant ora Gentium,

& laudent idolorum fortitudinē, & prædicent carnalem regem in

sempiternum. * Ne tradas Domine sceptrum tuum his, qui non

sunt,

sunt, ne rideant ad ruinam nostram: sed conuerte consilium eorum super eos, & eum, qui in nos cepit sœuere, disperde. * Memoro Domine, & ostende te nobis in tempore tribulationis nostræ, & da mihi fiduciam Domine rex eorum, & vniuersæ potestatis: * tribue sermonem compositum in ore meo in conspectu leonis, & transfer cor illius in odium hostis nostri, vt & ipse pereat, & ceteri, qui ei consentiunt. * Nos autem libera manu tua, & adiuua me, nullum aliud auxiliū habentem, nisi te, Domine, qui habes omnium scientiam, * & nostri quia oderim gloriā iniquorum, & detestor cubile in circumcisorum, & omnis alienigenæ. * Tu scis necessitatem meam, * quod abominer signum superbiz & gloriæ meæ, quod est super caput meum in diebus ostentationis meæ, & detestor illud quasi panem menstruatum, & non portem in diebus silentij mei, * & quod non comederim in mensa Aman, nec mihi placuerit conuiuium regis, & non biberim vinum libaminum: * & numquam latata sit ancilla tua, ex quo huc translata sum vique in præsentem diem, nisi in te Domine Deus Abrahæ. * Deus fortis super omnes, exaudi vocem eorum, qui nullam aliam spem habent, & libera nos de manu iniquorum, & erue me a timore meo.

CAP. XV.

Hac quoque addita reperi in editione vulgata.

ET mandauit ei (haud dubium quin esset Mardocheus) vt ingrederetur ad regem, & rogaret pro populo suo & pro patria sua. * Memorare (inquit) dierum humilitatis tuæ, quomodo nutrita sis in manu mea, quia Aman secundus a rege locutus est contra nos in mortem: * & tu inuoca Dominū, & loquere regi pro nobis, & libera nos de morte.

Necnon & ista qua subdita sunt.

* Die autem tercio deposuit &

stimenta ornatus sui, & circumdata est gloria sua. * Cumq; regio fulgeret habitu, & inuocasset omnium rectorem & saluatorem Deum, assumpsit duas famulas, & super vnam quidem innitebatur, quasi præ delicijs & nimia teneritudine corpus suum ferre, non sustinens: * altera autem famularum sequebatur domum, defluentia in humum indumenta sustentans. * Ipsa autem roseo colore vultum perfusa, & gratis ac nitentibus oculis tristem celabat animum, & nimio timore contractum. * Ingredia igitur cuncta per ordinem ostia, stetit contra regem, vbi ille reidebat super solium regni sui, indutus vestibus regijs, auroq; fulgens, & pretiosis lapidibus, eratq; terribilis aspectu. * Cumq; eleuasset faciem, & ardentibus oculis furorem peccatoris indicasset, regina corruit, & in pallorem colore mutato, lassum super ancillulam reclinauit caput. * Conuertitq; Deus spiritum regis in mansuetudinem, & festinus ac metuens exilium de solio, & sustentans eam vlnis suis, donec rediret ad se, his verbis blandiebatur: * Quid habes Esther? Ego sum frater tuus, noli metuere. * Non morieris: non enim pro te, sed pro omnibus hæc lex constituta est. * Accede igitur, & tange sceptrum. * Cumq; illa reciceret, tulit auream virgā, & posuit super collum eius, & osculatus est eam, & ait: Cur mihi non loqueris? * Quæ respondit: Vidi te domine quasi Angelum Dei, & conturbatum est cor meum præ timore gloriæ tuæ. * Valde enim mirabilis es domine, & facies tua plena est gratiarum. * Cumq; loqueretur, nixus corruit, & pene exanimata est. * Rex autem turbabatur, & omnes ministri eius consolabantur eam.

CAP. XVI.

Exemplar epistola regis Artaxerxis, quam pro Indæis ad totas regni sui provincias misit: quod & ipsum in Hebræico volumine non habetur.

Rex magnus Artaxerxes ab India vique Æthiopiam centum

5.11.22

tum vigintiseptem provinciarum ductibus ac principibus, qui nostram iustitiam obediunt, salutem dicit. * Multi bonitate principum & honore, qui in eos collatus est, abuli sunt in superbiam: * & non solum subiectos regibus nituntur opprimere, sed datam sibi gloriam non ferentes, in ipsos, qui dederunt, moluntur insidias. * Nec contenti sunt gratias non agere beneficijs, & humanitatis in se iura violare, sed Dei quoque cuncta cernentis arbitrantur se posse fugere sententiam. * Et in tantum vesaniae protiperunt, ut eos, qui credita sibi officia diligenter observant, & ita cuncta agunt ut omnium laude digni sint, mendaciorum cuniculis conentur subvertere, * dum quos principum simplices, & ex sua natura alios æstimantes, callida fraude decipiunt. * Quæ res & ex veteribus probatur historijs, & ex his, quæ geruntur quoties, quo modo malis quorundam suggestionibus regum studia deprauantur. * Vnde providendum est paci omnium provinciarum. * Nec putare debemus, si diuersa iubeamus, ex animi nostri venire lenitate, sed pro qualitate & necessitate temporum, ut republicæ possit utilitas, ferre sententiam. * Et ut manifestum

quod dicimus, intelligatis, * Aman filius Amadathi, & animo & gente Macedo, alienusq. a Persarum sanguine, & pietatem nostram sua crudelitate commaculans, peregrinus a nobis susceptus est: * & tantam in se expertus humanitatem, ut pater noster vocaretur, & adoraretur ab omnibus post regem secundus: * qui in tantum arrogantia tumorem sublatu est, ut regno priuare nos niteretur & spiritui. * Nam Mardocheum, cuius fide & beneficijs vi-

Cuimus, & consortem regni nostri. Esther cum omni gente sua nouis quibusdam arque inauditis machinis expetuit in mortem: * hoc cogitans ut illis interfectis, insidiaretur nostræ solitudini, & regnum Persarum transferret in Macedonas. * Nos autem a pessimo mortalium ludros neci destinatos, in nulla penitus culpa reperi-mus, sed e contrario iustis viuentibus, * & filios altissimi & maximi, semperq. viuents Dei, cuius beneficio & patribus nostris & nobis regnum est traditum, & usque hodie custoditur. * Vnde eas litteras, quas sub nomine nostro ille direxerat, scitis esse irritas. * Pro quo scelere ante portas huius urbis, id est, Susan, & ipse qui machinatus est, & omnis cognatio eius pender in patibulis: non nobis, sed Deo reddente ei quod meruit. * Hoc autem edictum, quod nunc mittimus, in cunctis urbibus proponatur, ut liceat iudicis uti legibus suis. * Quibus debetis esse aduinculo, ut eos, qui se ad necem eorum paraauerant, possint interficere tertadecima die mensis duodecimi, qui vocatur Adar. * hanc enim diem, Deus omnipotens, meroris & luctus, eis vertit in gaudium. * Vnde & vos inter ceteros festos dies, hanc habetote diem, & celebrate eam cum omni lætitia, ut & in posterum cognoscatur, * omnes, qui fideliter Persis obediunt, dignam pro fide recipere mercedem: qui autem insidiantur regno eorum, perire pro scelere. * Omnis autem provincia & ciuitas, quæ noluerit sollemnitatis huius esse particeps, gladio & igne pereat, & sic deleatur, ut non solum hominibus, sed etiam bestiis inuia sit in sempiternum, pro exemplo contempus, & inobedientis.

LIBER IOB.

CAPVT PRIMVM.

VIR erat in Terra Hus, nomine Iob. & erat vir ille simplex, & reclus, ac timens Deum, & recedens a malo: Natiq.

sunt ei septem filij, & tres filia. * Et fuit possessio eius septem millia ouium, & tria millia camelorum, quingenta quoque iugubovum, & quingenta asina, ac familia multa nimis: eratq. vir ille magnus inter omnes Orientales.

* Et ibant filij eius, & faciebant conuiuium per domos, vnusquisque in die suo. Et mittentes vocabant tres sorores suas vt comederent & biberent cum eis. Cūq.

in orbem transissent dies conuiuij, mittebat ad eos Iob, & sanctificabat illos, confurgensq. dilectulo offerbat holocausta pro singulis. Dicebat enim: Ne forte peccauerint filij mei, & benedixerint Deo in cordibus suis. Sic faciebat Iob cūctis diebus. * Quadam autem die cum venissent filij Dei vassisterent coram Domino, affuit inter eos etiam Satan.

* Cui dixit Dominus: Vnde venis? Qui respondens, ait: Circuiui terram, & perambulauit eam. * Dixitq. Dominus ad eum: Numquid considerasti seruum meum Iob, quod non sit ei similis in terra, homo simplex, & reclus ac timens Deum, & recedens a malo? Cui respondens Satan, ait: Numquid Iob frustra timet Deum? * nonne tu vallasti eum, ac domum eius, vniuersamq. substantiam per circuitum, operibus manuum eius benedixisti, & possessio eius creuit in terra? * Sed extende paululum

manum tuam, & tange cuncta, quae possidet nisi in faciem benedixerit tibi. * Dixit ergo Dominus ad Satan: Ecce, vniuersa quae habet, in manu tua sunt: tantum in eum ne extendas manum tuam.

1 **E**gressusq. est Satan a facie Domini. * Cum autem quadam die filij & filiae eius comederent & biberent vinum in domo fratris sui primogeniti. * nuncius venit ad Iob, qui diceret: Bonae arbabat, & asinae pascebantur iuxta eos, omnia, & pueros percusserunt gladio, & euasi ego solus vt nunciarem tibi. * Cumq. adhuc ille loqueretur, venit alter, & dixit: Ignis Dei cecidit ex caelo. & tactae oues puerosq. consumpsit, & effugi ego solus vt nunciarem tibi. * Sed & illo adhuc loquente, venit alius, & dixit: Chaldaei fecerunt tres turmas, & inuaserunt camelos, & tulerunt eos, necnon & pueros percusserunt gladio, & ego fugi solus vt nunciarem tibi. * Adhuc loquebatur ille, & ecce alius intrauit, & dixit: Filij tui & filiaebus vescentibus & bibentibus vinum in domo fratris sui primogeniti, * repente ventus vehemens irruit a regione deserti, & concussit quattuor angulos domus, quae corruens oppressit liberos tuos & mortui sunt, & effugi ego solus vt nunciarem tibi. * Tunc surrexit Iob, & scidit vestimenta sua, & tonsor capite corruens in terram, adorauit, & dixit: Nudus egressus sum de utero matris meae, & nudus reuertar illuc: Dominus dedit, Dominus abstulit: sicut Domino placuit, ita factum est: sit nomen Domini benedictum. * In omnibus his non peccauit Iob labijs suis, neque stultum quid contra Deum locutus est.

2 **F**actum est autem cum quadam die venissent filij Dei, & staret coram Domino, venisset quoque Satan inter eos, & staret in conspectu eius, vt diceret Dominus ad Satan: Vnde venis? Qui respondens ait: Circuiui terram, & perambulauit eam.

CAP. II.

1 **F**actum est autem cum quadam die venissent filij Dei, & staret coram Domino, venisset quoque Satan inter eos, & staret in conspectu eius, vt diceret Dominus ad Satan: Vnde venis? Qui respondens ait: Circuiui terram, & perambulauit eam.

8 Eccl. 1. 6

14 1. Tim. 6. 16

7

& perambulauit eam. * Et dixit Dominus ad Satan: Numquid considerasti seruum meum Iob, quod non sit ei similis in terra, vir simplex & rectus, ac timens Deum, & recedens a malo, & adhuc retinens innocentiam? Tu autem commouisti me aduersus eum, ut affligerem eum frustra. * Cui respondens Satan, ait: Pelle pro pelle, & cuncta quae habet homo, dabit pro anima sua: * alioquin mitte manum tuam, & tange os eius & carnem, & tunc videbis quod in faciem benedicat tibi. * Dixit ergo Dominus ad Satan: Ecce in manu tua est, verumtamen animam illius serua. * Egressus igitur Satan a facie Domini, percussit Iob vlcere pessimo, a planta pedis vsque ad verticem eius: * qui testa saniem radiebat, sedens in sterquilinio. * Dixit autem illi vxor sua: Adhuc tu permanes in simplicitate tua? benedic Deo & morere. * Qui ait ad illam: Quasi vna de stultis mulieribus locuta es. si bona suscepimus de manu Dei, mala quare non suscipiamus? in omnibus his non peccauit Iob labijs suis. * Igitur audientes tres amici Iob omne malum, quod accidisset ei, venerunt singuli de loco suo, Eliphaz Themanites, & Baldad Suhites, & Sophar Naamathites. Condixerant enim, ut pariter venientes visitarent eum, & consolarentur. * Cumque eleuassent procul oculos suos, non cognouerunt eum, & exclamantes plorauerunt, scissisque vestibus sparserunt puluerem super caput suum in caelum. * Et sederunt cum eo in terra septem diebus & septem noctibus, & nemo loquebatur ei verbum: videbant enim dolorem esse vehementem.

CAP. III.

POST haec aperuit Iob os suum, & maledixit diei suo, * & locutus est.

¶ Ier. 20. d. 14. * Pereat dies in qua natus sum, & nox in qua dictum est: Conceptus est homo.

* Dies ille vertatur in tenebras, non requiratur cum Deus deluget, & non illustretur lumine.

1 * Obteurent eum tenebrae, & umbra mortis, occupet eum caligo, & inuoluatur amaritudo. 2 * Noctem illam tenebrosam turbo possideat, non computetur in diebus anni, nec numeretur in mensibus: 3 * Sit nox illa solitaria, nec laude digna: 4 * Maledicant ei qui maledicunt dici, qui parati sunt suscitare Leuiathan: 5 * Obtebrebrentur stellae caligine eius: expectet lucem & non videat, nec ortum surgentis aurora: 6 10 * Quia non conclusit ostia ventris, qui portauit me, nec abstulit mala ab oculis meis. 7 11 mala ab oculis meis. * Quare non in vulua mortuus sum, egressus ex vtero non statim perii? 8 12 * Quare exceperis genibus? cur lactatus uberebus? * Nunc enim dormiens siletem, & somno meo requiescerem: 9 14 * Cum regibus & consulibus terrae, qui aedificant sibi solitudines: 10 15 * Aut cum principibus, qui possident aurum, & replent domos suas argento: 11 16 * Aut sicut abortiuum absconditum non subsisterem, vel qui concepti non videntur lucem. 12 17 * Ibi impij cessauerunt a tumultu, & ibi requieuerunt fessi robore. 13 18 * Et quondam victi pariter sine molestia, non audierunt vocem exactoris. 14 19 * Paruus & magnus ibi sunt, & seruus liber a domino suo. 15 20 Quare misero data est lux, & vita huius, qui in amaritudine animae sunt? 16 21 * qui expectant mortem, & non veniunt, quali effodientes thesaurum: 17 22 * Gaudentque vehementer cum inuenerint sepulchrum. 18 23 * Viro cuius abscondita est via, & circumdedit eum Deus tenebris: 19 24 * Antequam comedam suspirio: & tamquam inundantes aquae, sic rugitus meus: 20 25 * Quia timor, quem timebam, euenit mihi: & quod verebar accidit. 21 26 * Nonne dissimulaui? nonne sili? nonne quieui? & venit super me indignatio.

CAP. IIIII.

Respondens autē Eliphaz Themanites, dixit :

* Si ceperimus loqui tibi, forsitan moleste accipias, sed conceptum sermonem tenere quis poterit?

* Ecce docuisti multos, & manus lassas roborasti :

* Vacillantes confirmauerunt sermones tui, & genua tremientia confortasti :

* Nunc autem venit super te plaga, & defecisti : tange te, & conturbatus es.

* Vbi est timor tuus, fortitudo tua, patientia tua, & perfectio viarum tuarum?

* Recordare obsecro te, quis unquam innocens perijt? aut quando recti delicti sunt?

* Quin potius vidi eos, qui operantur iniquitatem, & seminant dolores, & metunt eos,

* Flante Deo perisse, & spiritu irę eius esse consumptos :

* Rugitus leonis, & vox leonum, & dentes catulorum leonum contriti sunt.

* Tigris periijt, eo quod non haberet prędam, & catuli leonis dissipati sunt.

* Porro ad me dictum est verbū absconditum, & quasi furtivum suscepit auris mea venas sulturri eius.

* In horrore visionis nocturnę, quando solet sopor occupare homines,

* Pavor tenuit me, & tremor, & omnia ossa mea perterrita sunt :

* Et cum spiritus me pręsente transiret, innotuerunt pilis carnis meę.

* Stetit quidam, cuius non gnoscēbam vultum, imago coram oculis meis, & vocem quasi auris lenis audiui.

* Numquid homo, Dei comparatione iustificabitur, aut factore suo purior erit vir?

* Ecce qui seruiunt ei, nō sunt habiles, & in angelis suis reperit prauitatem :

* Quanto magis hi qui habitant domos luteas, qui ceterum habent fundamentum, consumuntur velut a tinea?

20 * De mane vsque ad vespēram succidentur : & quia nullus intelligit, in æternum peribunt.

21 * Qui autem reliqui fuerint, auferentur ex eis : morientur, & non in sapientia.

CAP. V.

1 **V**oca ergo, si est qui tibi respondeat, & ad aliquem sanctorum conuertere.

2 * Vere stultum interficit iracundia, & parvulum occidit inuidia.

3 * Ego vidi stultum firma radice, & maledixi pulchritudini eius statim.

4 * Longe fient filij eius a salute, & conterentur in porta, & non erit qui eruat.

5 * Cuius messēm famelicus comedet, & ipsum rapiet armatus, & bibent sitientes diuitias eius.

6 * Nihil in terra sine causa fit, & de humo non oritur dolor.

7 * Homo nascitur ad laborem, & quis ad volatum.

8 * Quam ob rem ego deprecabor Dominum, & ad Deum posui eloquium meum :

9 * Qui facit magna & inscrutabilia & mirabilia absque numero :

10 * Qui dat pluuiam super faciem terrę, & irrigat aquis vniuersa :

11 * Qui ponit humiles in sublimē, & moxentes erigit sospitate :

12 * Qui dissipat cogitationes malignorum, ne possint implere manus eorum quod ceperant :

13 * Qui apprehendit sapientes in astutia eorum, & consiliū prauorum dissipat : || I. Cor. 3. d. 19

14 * Per diem incurrunt tenebras, & quasi in nocte sic palpabunt in meridie.

15 * Porro saluum faciet egenum a gladio oris eorum, & de manu violenti pauperem.

16 * Et erit egeno spes, iniquitas autem contrahet os ipsum.

17 * Beatus homo, qui corripitur a Deo : increpationem ergo Domini ne reprobes :

18 * Quia ipse vulnerat, & medetur : percutit, & manus eius sanabunt.

19 * In sen tribulationibus liberabit te, & in leptima non tanget te malum.

* In

|| J. 25. a. 4

|| J. 15. b. 15

2. Pet. 2. a. 4

* In fame eruet te de morte, & in bello de manu gladij.

* A flagello linguar abscondenda, & non timebis calamitatem cum venient.

* In visitate, & fame ridebis, & bestias terrarum non formidabis.

* Sed cum lapidibus regionum passum tuum, & bestiarum pastus erunt tibi.

* Et scies quod pacem habeat tabernaculum tuum, & visitans speciem tuam, non peccabis.

* Scies quoque quoniam multiplex erit semen tuum, & progenies tua quali herba terrarum.

* Ingredieris in abundantia pulchrum, sicut infestur aceruus tuius in tempore suo.

* Ecce, hoc, ut inuestigauimus, ita est: quod auditum, mente pertracta.

C A P. VI.

Respondens autem Iob, dixit:

* Utinam appenderentur peccata mea, quibus iram merui: & calamitas, quam pastor, in ista terra.

* Quasi arena maris hæc grauior appareret: vnde & verba mea dolore sunt plena:

* Quia sagittæ Domini in me sunt, quarum indignatio ebibit spiritum meum, & terrores Domini militant contra me.

* Numquid rugiet onager cum habuerit herbam? aut mugiet bos cum ante præsepe plenum fæterit?

* Aut poterit comedi insulsam, quod non est sale conditum? aut potest aliquis gustare, quod gustatum offert mortem?

* Quæ prius nolebat tangere anima mea, nunc præ angustia, cibi mei sunt.

* Quis det ut veniat petio mea: & quod expecto, tribuat mihi Deus?

* Et qui coepit, ipse me contemnat: soluat manum suam, & succidat me.

* Et hæc mihi sit consolatio ut affligens me dolore, non pascat, nec contradicam sermonibus Sancti.

* Quæ est enim fortitudo mea.

ut sustineam? aut quis suis mecum, ut patienter agam?

* Nec fortitudo lapidum fortitudo mea, nec caro mea zoea est.

* Ecce, non est auxilium mihi in me, & necessarii quoque mei recesserunt a me.

* Qui tollit ab amico suo misericordiam, iuniorum Domini derelinquit.

* Fratres mei præterierunt me, sicut torrens qui rapit transit in conuallibus.

* Qui timeat pruinam, irruet super eam nix.

* Tempore, quo fuerint dissipati, peribunt: & ut incaluerint, soluentur de loco suo.

* Inuolutæ sunt semitæ gressuum eorum: ambulabunt in vacuum, & peribunt.

* Considerate semitas Thema, itinera Saba, & expectate pauperes.

* Confusi sunt, quia speravi: venerunt quoque usque ad me, & pudore cooperiti sunt.

* Nunc venistis: & modo videntes plagam meam timetis.

* Numquid dixi: Afferte mihi, & de substantia vestra donate mihi?

* Vel, Liberate me de manu hostis, & de manu robustorum eruite me?

* Docete me, & ego tacebo: & siquid forte ignoravi, instruite me.

* Quare detraxistis sermonibus veritatis, cum e vobis nullus sit qui possit arguere me?

* Ad increpandum tantum eloquia concinnatis, & in ventum verba profertis.

* Super pupillam irruitis, & subuertere nitimini amicum vestrum.

* Verumtamen quod cepistis explete: præbere autem, & videte an mentiar.

* Respondere obsecro absque contentione: & loquentes id quod iustum est, iudicare.

* Et non inuenietis in lingua mea iniquitatem, nec in faucibus meis stultitia personabit.

C A P. VII.

Multitia est vita hominis super terram: & sicut dies mer-

mercenarii, dies eius.

* Sicut seruus desiderat umbram,
& sicut mercenarius præsolatur
finem operis sui :

* Sic & ego habui menses va-
cuos, & noctes laboriosas enume-
raui mihi.

* Si dormiero, dicam : Quando
conspurgam ? & rursum expectabo
vesperam, & replebor doloribus
vsque ad tenebras.

* Induta est caro mea putredine
& sordibus pulueris, cutis mea
aruit, & contracta est.

* Dies mei velocius transierunt
quam a texente tela succiditur, &
consumpti sunt absque ulla spe.

* Memento quia ventus est vi-
ta mea, & non reuertetur oculus
meus ut videat bonum.

* Nec aspiciet me visus homi-
nis : oculi tui in me, & non sub-
sistam.

* Sicut consumitur nubes, &
pertransit : sic qui descendit ad
inferos, non ascendet.

* Nec reuertetur ultra in domum
suam, neque cognoscat eum am-
plius locus eius.

* Quapropter & ego non para-
cam ori meo, loquar in tribula-
tione spiritus mei : confabulabor
cum amaritudine animæ meæ.

* Numquid mare ego sum,
aut certus, quia circumdediti me
carceres ?

* Si dixero : Consolabitur me
lectulus meus, & releuabor lo-
quens mecum in strato meo.

* Terrebis me per somnia, &
per visiones horrore concuties.

* Quam ob rem elegit suspen-
dium anima mea, & mortem ossa
mea.

* Desperaui, nequaquam ultra
viam vitam : parce mihi, nihil ex-
tra sunt dies mei.

* Quid est homo, quia magni-
ficas eum ? aut quid apponis erga
eum cor tuum ?

* Visitas eum diluculo, & subi-
to probas illum.

* Vsquequo non parcis mihi,
nec dimittis me ut glutinam salu-
am meam ?

* Peccavi, quid faciam tibi o-
custos hominum ? quare posuisti
me contrarium tibi, & factus sum
mihi inemulus ?

* Cur non tollis peccatum

meum, & quare non auferis ini-
quitatem meam ? ecce, nunc in
pulvere dormiam : & si mane me
querieris, non subsistam.

CAP. VIII.

Respondens autem Baldad Su-
hutes, dixit :

* Vsquequo loqueris talia, & spi-
ritus multiplex sermones otis tui ?

* Numquid Deus supplantat
iudicium ? aut Omnipotens sub-
uertit quod iustum est ?

* Etiam si filij tui peccauerint
ei, & dimisit eos in manu iniqui-
tatis suæ :

* Tu tamen si diluculo confur-
rexeris ad Deum, & Omnipoten-
tem fueris deprecatus :

* Si mundus & rectus incesse-
ris, statim euigilabit ad te, & pa-
carum reddet habitaculum iusti-
tiae tuæ :

* In tantum, ut si priora tua
fuerint parua, & nouissima tua
multiplicentur tuis.

* Interroga enim generationem
pristinam, & diligenter inuestiga
patrum memoriam :

* (Hesterni quippe sumus, & nescimus quoniam sicut umbra
dies nostri sunt super terram.)

* Et ipsi docebunt te : loquen-
tur tibi, & de corde suo proferent
eloquia.

* Numquid vivere potest scir-
pus absque humore ? aut crescere
cactestum sine aqua ?

* Cum adhuc sit in flore, nec
carpatur manu, ante omnes her-
bas arescit :

* Sic vir omnium, qui obliui-
scuntur Deum, & spes hypocritæ
peribit :

* Non ei placebit recordia sua,
& sicut tela araneorum fiducia
eius.

* Innitetur super domum suam,
& non stabit : fuliet eam, & non
conspicetur.

* Humectus viderit aequam
veniat sol, & in ortu suo germen
eius egredietur.

* Super acervum petrarum ra-
dices eius densabuntur, & inter
lapides commorabitur.

* Si absorberit eum de loco
suo, negabit eum, & dicit : Non
nouit eum.

* Hæc est enim læticia vir eius,

ut rursum de terra alii germinentur.

* Deus non proijciat simplicem, nec porriget manum malignis:

* Donec impleatur risu os tuum, & labia tua iubilio.

* Qui oderunt te, induentur confusione: & tabernaculum impiorum non subsistet.

C A P. IX.

ET respondens Iob, ait:
* Vere scio quod ita sit, & quod non iustificetur homo compositus Deo.

* Si voluerit contendere cum eo, non poterit ei respondere, unum pro mille.

* Sapiens corde est, & fortis robore: quis restitit ei, & pacem habuit?

* Qui transiit montes, & nescierunt hi quos subvertit in furore suo.

* Qui commouet terram de loco suo, & columnæ eius concutuntur.

* Qui præcipit Soli, & non oritur: & stellas claudit quasi sub signaculo:

* Qui extendit caelos solus, & graditur super fluctus maris.

* Qui facit Arcturum, & Orionem, & Hyadas, & interiora austrum.

* Qui facit magna, & incomprehensibilia, & mirabilia, quorum non est numerus.

* Si uenit ad me, non videbo eum: si abierit, non intelligam.

* Si repente interroget, quis respondebit ei? vel quis dicere potest: Cur ita facis?

* Deus, cuius ira nemo resistere potest, & sub quo curuantur qui portant orbem.

* Quantus ergo sum ego, ut respiciam ei, & loquar uerbis meis cum eo?

* Qui etiam si habuero quippiam iustum, non respondebo, sed cum iudicio deprecabor.

* Et cum innocentem exaudierit me, non credo quod audierit uocem meam.

* In turbine enim conteret me, & multiplicabit vulnera mea etiam sine causa.

* Non concedis requiescere spiritum meum, & implet me amaritudinibus.

* Si fortitudo queritur, robustissimus est: si æquitas iudicii, nemo audet pro me testimonium dicere.

* Si iustificare me uolueris, os meum condemnabit me: si innocentem ostendero, prauum me comprobabit.

* Etiam si simplex fuero, hoc ipsum ignorabit anima mea, & tacebit me uita mea.

* Unum est quod locutus sum, & innocentem & impium ipse consumit.

* Si flagellat, occidat semel, & non de poenis innocentum rideat.

* Terra data est in manus impij, uultum iudicum eius operit, quod si non ille est, quis ergo est?

* Dies mei velociores fuerunt cursore: fugerunt, & non uiderunt bonum.

* Petrasierunt quasi naues poma portantes, sicut aquila uolans ad escam.

* Cum dixero: Nequaquam ita loquar: commuto faciem meam, & dolore torquor.

* Verebar omnia opera mea, sciens quod non parceres delinquenti. * Si autem & sic impius sum, quare frustra laboravi?

* Si lotus fuero quasi aquis niuis, & fuserint uelut mundissima manus meæ:

* Tamen sordibus intinges me, & abominabuntur me uettimenta mea.

* Neque enim viro qui similis mei est, respondebo: nec qui mecum in iudicio ex æquo possit audiri.

* Non est qui utrumque valeat arguere, & ponere manum suam in ambobus.

* Auferat a me uirgam suam, & pauore eius non me terreat.

* Loquar, & non timebo eum: neque enim possum metuens respondere.

C A P. X.

TAdes animam meam uita mea, dimittam aduersum me eloquium meum, loquar in amantudine animæ meæ.

* Dicam Deo: Noli me condemnare: indicia mihi cur me ita iudices.

* Numquid bonum tibi uideatur, si calumnieris me, & opprimas me quæ in manu tua sunt, & con-

consilium impiorum adipe?

* Numquid oculi carni tibi sunt: aut sicut videt homo, & tu videbis?

* Numquid sicut dies hominis dies tui, & anni tui sicut humana sunt tempora?

* Ut quætas iniquitatem meam, & peccatum meum serueris?

* Et scias quia nihil impium fecerim, cum sit nemo qui de manu tua possit erueri.

* Manus tua fecerunt me, & plasmaverunt me totum in circuitu: & sic repente præcipitas me?

* Memento quætu quod sicut lutum feceris me, & in puluerem reduces me. * Nōne sicut lac mulisti me, & sicut caseum me coagulasti? * Pelle & carnibus vestisti me: ossibus & nervis compingisti me:

* Vitam & misericordiam tribuisti mihi, & visitatio tua custodiuit spiritum meum.

* Licet hæc celestis in corde tuo, tamen scio quia uniuersorum memineris.

* Si peccaui, & ad horam pepercisti mihi: cur ab iniquitate mea mundum me esse non pateris?

* Et si impius fuero, vix mihi est: & si iustus, non leuabo caput, saturatus afflictione & miseria.

* Et propter superbiam quasi leonem capies me, reuerfusque mirabiliter me crucias.

* Instauras testes tuos contra me, & multiplicas iram tuam aduersum me, & poenæ militant in me.

* Quare de vulua eduxisti me? qui vnam consumptus essem, ne oculus me videret.

* Fuisset quasi non essem, de vtero translatus ad tumulum.

* Numquid non paucitas dierum meorum finietur breui? dignite ergo me, ut plangam paululum dolorem meum:

* Antequam vadam & non reuertar, ad terram tenebrosam, & operam mortis caliginis.

* Terram miserie & tenebrarum, ubi ymbræ mortis, & nullus ordo, sed sempiternus horror inhabitat.

CAP. XI.

Respondens autem Sophar Naamathites, dixit:

* Numquid qui multa loquitur, non & audiet? aut vir verborum iustificabitur?

* Tibi soli tacebunt homines: & cum ceteros irriseris, a nullo confutaberis?

* Dixisti enim: Purus est sermo meus, & mundus sum in conspectu tuo.

* Atque utinam Deus loqueretur tecum, & aperiret labia sua tibi,

* Ut ostenderet tibi secreta sapientie, & quod multiplex esset lex eius, & intelligeres quod multo minora exigaris ab eo, quam meretur iniquitas tua.

* Forsitan vestigia Dei comprehendens, & vsque ad perfectum Onnipotentem reperies?

* Excelsior calo est, & quid facies? profundior inferno, & vnde cognosces?

* Longior terra mensura eius, & latior mari. * Si subuerterit omnia, vel in vnum coarctauerit, quis contradicet ei?

* Ipse enim nouit hominum vanitatem, & videns iniquitatem, nonne considerat?

* Vir vanus in superbiam erigitur, & tamquam pullum onagri se liberum natum putat.

* Tu autem firmasti cor tuum, & expandisti ad eum manus tuas.

* Si iniquitatem, quæ est in manu tua, abstuleris a te, & nō manserit in tabernaculo tuo iniustitia.

* Tunc leuare poteris faciem tuam absque macula, & eris stabilis, & non timebis.

* Miseris quoque obliuisceris, & quasi aquarum quæ præterierunt recordaberis.

* Et quasi meridians fulgor consurget tibi ad vesperam: & cum te consumptum putaueris, orietur vt lucifer.

* Et habebis fiduciam, proposita tibi spe, & defossus securus dormies.

* Requiesces, & non erit qui te exterreat: & deprecabuntur faciem tuam plurimi.

* Oculi autem impiorum deficiunt, & effugium peribit ab eis, & spes illorum abominatio animæ.

CAP. XII.

Respondens autem Iob, dixit: * Ergo vos estis soli homines,

Gg. nes.

N. J. 10.2.1

nes, & vobiscū mōnietur sapientia!

N. Prou. 14.2

* Et mihi est cor sicut & vobis, nec inferior vestri sum: quis enim hæc, quæ nostris, ignorat?

N. Prou. 14.2

* Qui deridetur ab amico suo sicut ego, inuocabit Deum & exaudiet eum: deciderit enim iusti simplicitas.

* Lampas contempta apud cogitationes diuitum, parata ad tempus statutum.

* Abundant tabernacula prædonum, & audacter pronocant Deū, cum ipse dederit omnia in manus eorum.

* Nimirum interroga iumenta, & docebunt te: & volatilia cæli, & indicabunt tibi.

* Loquere terra, & respondebit tibi: & narrabunt pisces maris.

* Quis ignorat quid omnia hæc manus Domini fecerit?

* In cuius manu anima omnis viuentis, & spiritus vniuersæ carnis hominis.

N. J. 14.2.1

* Nōne auris verba diiudicat, & fauces comedentis, saporem?

* In antiquis est sapientia & in multo tempore prudentia.

* Apud ipsū est sapientia & fortitudo, ipse habet cōsiliū, & intelligentiam.

N. Isai. 22. f.

22

Apo. 1. b. 7

* Si destruxerit, nemo est qui ædificet: si inucluserit hominem, nullus est qui aperiat.

* Si continuerit aquas, omnia stecabuntur: & si emisit eas, subuertent terram.

* Apud ipsum est fortitudo & sapientia: ipse nouit & decipientem, & eum qui decipitur.

* Adducit consiliarios in stultū finem, & iudices in stuporem.

* Balteum regum dissoluit, & præcingit fune renes eorum.

* Ducit sacerdotes inglorios, & optimates supplantat.

* Commutans labium veracis, & doctrinam senum auferens.

* Effundit despectionem super principes, eos, qui oppressi fuerant, releuans.

* Qui reuelat profunda de tenebris, & producit in lucem umbram mortis.

* Qui multiplicat gentes & perdit eas, & subuersas in integrum restituit.

* Qui immutat cor principum populi terræ, & decipit eos.

frustra succedant per inuium: Talis pabunt quasi in tenebris, & non in luce, & errare eos faciet quasi ebrios.

C A P. XIII.

Ecce omnia hæc vidit oculus meus, & audiuit auris mea, & intellexi singula.

* Secundum scientiam vestram & ego noui: nec inferior vestri sum.

* Sed tamen ad Omnipotentē loquar, & disputare cū Deo cupio.

* Prius vos ostendens fabricatores mendacii, & cultores peruersorum dogmatum.

* Atque vtiā taceretis, ut putaretur esse sapientes.

* Audite ergo correptionem meam, & iudicium labiorū meorum attendite.

* Numquid Deus indiget vestro mendacio, ut pro illo loquamini dolos?

* Numquid faciem eius accipitis, & pro Deo iudicare nitimini?

* Aut placebit ei quem celare nihil potest? aut decipietur ut homo, vestris fraudulentis?

* Ipse vos arguet, quoniam in abscondito faciem eius accipitis.

* Statim ut se commouerit, turbabit vos, & terror eius irruet super vos.

* Memoria vestra comparabitur cineri, & redigentur in lutum: ceruices vestre.

* Tacete paulisper, ut loquar: quodcumque mihi mens suggesserit.

* Quare lacerō carnes meatibus meis, & animam meam porto in manibus meis?

* Etiam si occiderit me, in ipso sperabo: verumtamē vias meas in conspectu eius arguam.

* Et ipse erit saluator meus: non enim veniet in conspectu eius omnis hypocrita.

* Audite sermonem meum, & ænigmata percipite auribus vestris.

* Si fuero iudicatus, scio quod iustus inueniatur.

* Quis est qui iudicet mecum? veniat: quare tacens consumor?

* Duo tantum ne facias mihi, & tunc a facie tua non abscondar:

* Manum tuam longe fac a me, & formido tua non me terreat.

* Voca me, & ego respondebo tibi:

tibi : aut certe loquar, & tu responde mihi.

* Quantas habeo iniquitates & peccata, scelera mea & delicta ostende mihi.

* Cur faciem tuam abscondis, & arbitraris me inimicum tuum?

* Contra folium, quod vento rapitur, ostendis potentiam tuam, & stipulam siccam persequeris:

* Scribis enim contra me amaritudines, & consumere me vis peccatis adolescentiarum mearum.

* Posuisti in nervo pedem meum, & observasti omnes semitas meas, & vestigia pedum meorum considerasti:

* Qui quasi putredo consumendus sum, & quasi vestimentum, quod comeditur a tineis.

C A P. XIII.

¶ 7.8.b.9 H Omo natus de muliere, brevis vivens tempore, repletur multis miserijs. * Qui quasi flos egreditur & conteritur, & sicut velut umbra, & numquam in eodem statu permanet.

* Et dignum ducis super humum modi aperire oculos tuos, & adducere eum tecum in iudiciu?

¶ 11.50.a.4 * Qui potest facere mundum de immundo conceptum semine? nonne tu qui solus es?

* Breves dies hominis sunt, numerus mensium eius apud te est: constituisti terminos eius, qui preteriri non poterunt.

* Recede paululum ab eo, & quiescat, donec operata veniat, sicut mercenarij dies eius.

* Lignum habet spem: si praeclusum fuerit, rursus virebit, & rami eius pullulant.

* Si senuerit in terra radix eius, & in pulvere emortuus fuerit truncus illius,

* Ad odorem aquae germinabit, & faciet comam quasi cum primum plantatum est:

* Homo vero cum mortuus fuerit, & nudatus atque consumptus, ubi quiescit?

* Quinodo si recedant aquae de mari, & fluvius vacuifactus areseat:

* Sic homo cum dormierit, non resurget, donec attratur calxum, non evigilabit, nec confurget de

somno suo.

¶ 13 * Quis mihi hoc tribuat, ut in inferno protegas me, & abscondas me, donec pertranseat furor tuus, & constituas mihi tempus, in quo recorderis mei?

¶ 14 * Putasne mortuus homo rursus vivat? cunctis diebus, quibus nunc milito, expecto donec veniat immutatio mea.

¶ 15 * Vocabis me, & ego respondebo tibi: operi manuum tuarum portiges dexteram.

¶ 16 * Tu quidem gressus meos dinumerasti, sed parce peccatis meis.

¶ 17 * Signasti quasi in sacculo delicta mea, sed curasti iniquitatem meam.

¶ 18 * Mons cadens destitit, & saxum transfertur de loco suo.

¶ 19 * Lapidem excavant aquae, & alluvione paulatim terra consumitur: & hominem ergo similiter perdes.

¶ 20 * Roborasti eum paululum, ut in perpetuum transiret: immutabis faciem eius, & emittes eum.

¶ 21 * Siue nobiles fuerint filij eius, siue ignobiles, non intelliget.

¶ 22 * Attamen caro eius dum vivit dolebit, & anima illius super seipso lugebit.

C A P. XV.

¶ 1 R Espondens autem Eliphaz Themanites, dixit:

¶ 2 * Numquid sapiens respondit quasi in ventum loquens, & implebit ardore stomachum suum?

¶ 3 * Arguis verbis eum, qui non est aequalis tibi, & loqueris quod tibi non expedit.

¶ 4 * Quantum in te est, evacuasti timorem, & tulisti preces coram Deo.

¶ 5 * Docuit enim iniquitas tua os tuum, & imitatus linguam blasphemantium.

¶ 6 * Condemnabit te os tuum, & non ego: & labia tua respondebunt tibi.

¶ 7 * Numquid primus homo tu natus es, & ante colles formatus?

¶ 8 * Numquid consilium Dei audisti, & inferior te erit eius sapientia?

¶ 9 * Quid nosti quod ignoremus? quid intelligis quod nesciamus?

G g 3 * Et

¶ Pro. 5. d. 21

Ecli. 18.

b. 8

* Et senes, & antiqui sunt in nobis multo uersutiores quam patres tui.

* Numquid grande est ut consoletur te Deus? sed uerba tua praua hoc prohibent.

* Quid te eleuat cor tuum, & quasi magna cogitans, attonitos habes oculos?

* Quid timeat contra Deum spiritus tuus, ut proferas de ore tuo huiuscemodi sermones?

* Quid est homo, ut immaculatus sit, & ut iustus appareat natus de muliere?

E. 4. d. 18

* Ecce inter sanctos eius nemo immutabilis, & cæli non sunt in di in conspectu eius.

* Quanto magis abominabilis & inuulnus homo, qui b. bit quasi aquam iniquitatem?

* Ostendam tibi, audi me: quod uidi narrabo tibi.

* Sapientes constituentur, & non abscondunt patres suos.

* Quibus solis data est terra, & non transiuit alienus per eos.

* Cunctis diebus suis impius superbit, & numerus annorum incertus est tyrannidis eius.

* Sonitus terroris semper in auribus illius: & cum pax sit, ille semper insidias suspicatur.

* Non credit quod reuertitur post se de tenebris ad lucem, circumspiciens undique gladium.

* Cum se mouerit ad querendum panem, nouit quod paratus sit in manu eius tenebrarum dies.

* Terrebit eum tribulatio, & angustia vallabit eum, sicut regem, qui paratur ad prælium.

* Tetendit enim aduersus Deum manum suam, & contra Omnipotentem roboratus est.

* Occurrit aduersus eum erecto collo, & pingui ceruice armatus est.

* Operuit faciem eius crassitudo, & de lateribus eius ruina dependet.

* Habitauit in ciuitatibus desolatis, & in domibus desertis, quæ in tumultus sunt redactæ.

* Non ditabitur, nec perseuerabit substantia eius, nec mittet in terra radicem suam.

* Non recedet de tenebris: ramus eius accedet flammæ, & auferetur spiritu oris sui.

* Non credet frustra errore deceptus, quod aliquo pretio redimendus sit.

* Antequam dies eius impleatur, peribit: & manus eius arescent.

* Lædetur quasi uinea in primo flore botrus eius, & quasi oliua, proiciens florem suum.

* Congregatio enim hypocritarum sterilis, & ignis deuorabit tabernacula eorum, qui munera libenter accipiunt.

* Conceptit dolorem, & peperit iniquitatem, & vitæ eius parat dolos.

IIa. 59. a. 4
Psal. 7. d. 15

CAP. XVI.

R Espondens autem Iob, dixit:

* Audiui frequenter talia, consolatores onerosi omnes uos estis.

* Numquid habebunt finem uerba uentrosa? aut aliquid tibi molestum est si loquaris?

* Poteram & ego similia uestri loqui: atque utinam esset anima uestra pro anima mea:

* Consolater & ego uos sermonibus, & mouerem caput meum super uos:

* Roborarem uos ore meo: & mouerem labia mea, quasi parens uobis.

* Sed quid agam? Si locutus fuero, non quiescet dolor meus: & si tacuero, non recedet a me.

* Nunc autem oppressit me dolor meus, & in nihilum redacti sunt omnes artus mei.

* Rugæ meæ testimonium dicunt contra me, & suscitatur falsiloquus aduersus faciem meam, contradicens mihi.

* Collegit furorem suum in me, & comminans mihi, infremuit contra me dentibus suis: hostis meus terribilibus oculis me intuitus est.

* Aperuerunt super me ora sua, & exprobrantes percusserunt maxillam meam, sauiati sunt pennis suis.

* Conclussit me Deus apud iniquum, & manibus impiorum me tradidit.

* Ego ille quondam opulentus repente contritus sum: co-

auit

nuit cervicem meam, confregit me, & posuit me sibi quasi in lignum.

* Circumdedit me lanceis suis, 14
conuulnerauit lumbos meos, non pepercit, & effudit in terra viscera mea.

* Concidit me vulnere super 15
vulnus, irruit in me quasi gigas.

* Saccum confusi super cutem 16
meam, & operui cinere carnem meam.

* Facies mea intumuit a fletu, 17
& palpebræ meæ caligauerunt.

* Hæc passus sum absque ini- 18
quitate manus meæ, cum haberem D
mundas ad Deum preces.

* Terra ne operias sanguinem 19
meum, neque inueniat in te locū latendi clamor meus.

* Ecce enim in cælo testis meus, 20
& conficius meus in excelsis.

* Verboſi amici mei: ad Deum 21
ſtillat oculus meus.

* Atque vtinam ſic iudicaretur 22
Vir cum Deo, quomodo iudicatur ſilius hominis cum collega ſuo.

* Ecce enim breues anni tranſ- 23
eunt, & ſemitam, per quam non ſeuertar, ambulo.

C A P. XVII.

Spiritus meus attenuabitur, dies 1
mei breuiabuntur, & ſolum A
mihi ſuperest ſepulchrum.

* Non peccaui, & in amaritudi- 2
nibus moratur oculus meus.

* Libera me Domine, & pone 3
me iuxta te, & cuiuſuiſ manus pugnet contra me.

* Cor eorum longe feciſti a di- 4
ſciplinæ, propterea non exalta-
buntur.

* Prædam pollicetur ſocijs, & 5
oculi filiorum eius deſicient. B

* Poſuit me quali in prouer- 6
bium vulgi, & exemplum ſum
coram eis.

* Caligauit ab indignatione 7
oculus meus, & mēbra mea quali
in nihilum redacta ſunt.

* Stupebunt iuſti ſuper hoc, & 8
innocens contra hypocritam ſuſ-
ſcitabitur. C

* Et tenebit iuſtus viam ſuam, 9
& mundis manibus addet fortitu-
dinem.

* Igitur omnes vos conuertimini. 10

ni, & venite, & non inueniam in
vobis vllum ſapientem.

11 * Dies mei tranſierunt, cogita-
tiones meæ diſſipatae ſunt, torquē-
tes cormeum.

12 * Noctem verterunt in diem,
& ruſſum poſt tenebras ſpero lu-
cem.

13 * Si ſuſtinuero, infernus domus
D mea eſt, & in tenebris ſtraui le-
ctulum meum.

14 * Putredini dixi: Pater meus
eſt, mater mea, & ſoror mea, ver-
minibus.

15 * Vbi eſt ergo nunc præſolato-
io mea, & patientiam meam quis
conſiderat?

16 * In profundiffimum infernum
deſcendent omnia mea: putaſne
ſaltem ibi erit requies mihi?

C A P. XVIII.

Reſpondens autem Baldad Su-
lites, dixit:

1 * Vſque ad quem finem Verba
iaſtabius? intelligite prius, & ſic
loquamur.

2 * Quare reputati ſumus vt in-
menta, & ſorduiſmus coram vo-
bis?

4 * Qui perdis animam tuam in
furore tuo, numquid propter te
derelinquetur terra, & tranſferen-
tur rupes de loco ſuo?

5 * Nonne lux impij extingue-
tur, nec ſplendebit flamma ignis
eius?

6 * Lux obtenebreſcet in taber-
B naculo illius, & lucerna, quæ ſuper
eum eſt, extinguetur.

7 * Ardeabuntur grefſus virtutis
eius, & præcipitabit eum conſi-
lium ſuum.

8 * Immiſit enim in rete pedes
ſuos, & in maculis eius ambulat.

9 * Tenebitur planta illius la-
queo, & exardeſcet contra eum
ſitis.

10 * Abſcondita eſt in terra pedi-
ca eius, & decipula illius ſuper
ſemitam.

11 * Vndique terrebunt eum for-
C midines, & innoluent pedes
eius.

12 * Attenuetur fame robur eius,
& inedia inuadat coſtas illius.

13 * Deuoret pulchritudinem cuius
eius, conſumat brachia illius pri-
mogenita mors.

* Anellatur de tabernaculo suo fiducia eius, & calcet super eum, quasi rex, interitus. * Habitent in tabernaculo illius socij eius, qui non est, aspergatur in tabernaculo eius sulphur.

* Dentium radices eius siccetur, fustum autem atteratur melleis eius.

¶ Prou. 2. d. 22 * Memoria illius pereat de terra, & non celebretur nomen eius in plateis.

* Expellet eum de luce in tenebras, & de orbe transferet eum.

* Non erit semen eius, neque progenies in populo suo, nec vllz reliquix in regionibus eius.

* In die eius stupebunt nouissimi, & primi inuader horrore.

* Hæc sunt ergo tabernacula iniqui, & iste locus eius, qui ignorat Deum.

C A P. XIX.

R Espondens autem Iob, dixit:

* Vtnequo affligitis animam meam, & atteritis me femoribus?

* En, decies confunditis me, & non erubescitis opprimentes me.

* Nempe, etsi ignoravi, mecum erit ignorantia mea.

* At vos contra me erigimini, & arguitis me opprobrijs meis.

* Saltem nunc intelligite quia Deus non æquo iudicio afflixerit me, & flagellis suis me cinxerit.

* Ecce clamabo vim patiens, & nemo audiet: vociferabor, & non est qui iudicet.

* Semitam meam circumspexit, & transire non possum, & in calle meo tenebras posuit.

* Spoliauit me gloria mea, & abstulit coronam de capite meo.

* Destruxit me vadique, & pereos, & quasi euulsa arbori abstulit spem meam.

* Itatus est contra me furor eius, & sic me habuit quasi hostem suum.

* Simul venerunt latrones eius, & fecerunt sibi viam per me, & obsederunt in gyro tabernaculum meum.

* Fratres meos longe fecit a

me, & noti mei quasi alieni recesserunt a me.

* Dereliquerunt me propinqui mei: & qui me nouerant, obliui sunt mei.

* Inquilini domus mex, & ancilla mex sicut alienum habuerunt me, & quasi peregrinus fui in oculis eorum.

* Seruum meum vocaui, & non respondit, ore proprio deprecabar illum.

* Halitum meum exhorrui vxor mea, & orabam filios vteri mei.

* Stulti quoque despiciebant me, & cum ab eis recessissem, trahebant mihi.

* Abominati sunt me quondam consilij mei: & quem maxime diligebam, auersatus est me.

* Polli meæ, consumptis carnibus, adhæsit os meum, & derelicta sunt tantummodo labia circa dentes meos.

* Miseremini mei, miseremini mei, saltem vos amici mei, quia manus Domini tetigit me.

* Quare persequimini me sicut Deus, & carnibus meis saturamini?

* Quis mihi tribuat vt scribandur sermones mei? quis mihi det vt exarentur in libro stylo ferreo, & plumbi lamina, vel ceste sculptantur in filice?

* Scio enim quod Redemptor meus viuit, & in nouissimo die de terra surrecturus sum.

* Et rursum circumdabor pelle mea, & in carne mea videbo Deum meum.

* Quem visurus sum ego ipse, & oculi mei conspexuri sunt, & non alius: reposita est hæc spes mea in sinu meo.

* Quare ergo nunc dicitis: Persequamur eum, & radicem verbi inueniamus contra eum.

* Fugite ergo a facie gladij, quoniam vltor iniquitatum gladius est: & scitote esse iudicium.

C A P. XX.

R Espondens autem Sophar Naamathites, dixit:

* Idcirco cogitationes mex varix succedunt sibi, & mens in diuersa rapitur.

* Doctrinam, qua me arguis, audiam,

audiam, & spiritus intelligentie
meæ respondebit mihi.

* Hoc scio a principio, ex quo
positus est homo super terram,

* Quod laus impiorum brevis
sit, & gaudium hypocritæ ad in-
star puncti.

* Si ascenderit vsque ad cælum
superbia eius, & caput eius nubes
tengerit:

* Quasi sterquilinum in fine
perdetur: & qui eum viderant, di-
cent: Vbi est?

* Velut somnium auolans non
inuenietur, transiet sicut visio no-
cturna.

* Oculi, qui eum viderat, non
videbit, neque ultra intuebitur
eum locus suus.

* Filij eius atterentur egestate, &
& manus illius reddent ei dolo-
rem suum.

* Officia eius implebuntur vitij
adolescentiæ eius, & cum eo in
pulvere dormient.

* Cum enim dulce fuerit in ore
eius malum, abscondet illud sub
lingua sua.

* Pascet illi, & non derelinquet
illud, & celabit in gutture suo.

* Panis eius in vtero illius ver-
tetur in fel aspidum intrinsecus.

* Diuitias, quas deuorauit, evo-
met, & de ventre illius extrahet
eas Deus.

* Caput aspidum suget, &
occidet eum lingua viperæ.

* (Non videat riuulos fluminis,
torrentes mellis, & butyri.)

* Luet quæ fecit omnia, nec ta-
men consumetur: iuxta multitu-
dinem adinventionum suarum,
sic & sustinebit.

* Quoniam confringens nuda-
uit pauperes: domum rapuit, &
non ædificauit eam.

* Nec est satiatus venter eius: &
& cum habuerit quæ concupierat,
possidere non poterit.

* Non remansit de cibo eius, &
propterea nihil permanebit de
bonis eius.

* Cum satiatus fuerit, æstabi-
tur, & fluabit, & omnis dolor irruet
super eum.

* Vinum impleatur venter
eius, & emittat in eum iram
furoris sui, & pluat super illum
bellum suum.

* Fugiet anima ferrea, & irruet

Deo in arcum xreum.

* Eductus, & egrediens de va-
gina sua, & fulgurans in amaritu-
dine sua: vadent, & venient super
eum horribiles.

* Omnes tenebræ abscondite
sunt in occultis eius: deuorabit eum
ignis, qui non fuerit ei auxili-
getur relictus in tabernaculo suo.

* Reuelabunt cæli iniquitatem
eius, & terra consurget aduer-
sus eum.

* Apertum erit germen domus
illius, detrahetur in die furoris
Dei.

* Hæc est pars hominis impij a
Deo, & hereditas verborum eius
a Domino.

CAP. XXI.

Respondens autem Iob, di-
xit:

* Audite quæso sermones meos,
& agite poenitentiam.

* Sustinete me, & ego loquar,
& post mea, si videbitur, verba
ridet.

* Numquid contra hominem
disputatio mea est, vt merito non
debeam contritari?

* Attendite me, & obstupe-
scite, & superponite digitum ori
vestro:

* Et ego quando recordatus
fuero, peritumelico, & concutit car-
nem meam tremor.

* Quare ergo impij viuunt, &
subleuantur, confortatiq. diui-
tibus? Ier. 12. 2. 3. Abac. 1. 2. 3.

* Semen eorum permanet cor-
am eis, propinquorum turba,
& nepotum in conspectu eorum.

* Domus eorum securæ sunt &
pacatæ, & non est virga Dei su-
per illos.

* Bos eorum concepit, & non
abortiuit: vacca peperit, & non est
priuata foetu suo.

* Egrediuntur quasi greges par-
uuli eorum, & infantes eorum
exultant lusibus.

* Tenent tympanum, & citha-
ram, & gaudent ad sonitum
organi.

* Ducunt in bonis dies suos,
& in puncto ad inferna descen-
dunt.

* Qui dixerunt Deo: Recede
a nobis, & scientiam viarum tua-
rum nolumus.

* Quis

Mal. 3. d.

14

* Quis est Omnipotens, & 15
 seruiamus ei? & quid nobis pro-
 dest si orauerimus illum?
 * Verumtamen quia non sunt 16
 in manu eorum bona sua, consi-
 lium impiorum longe sit a me.
 * Quoties lucerna impiorum 17
 extinguetur, & superueniet eis
 inundatio, & dolores diuidet fu-
 rores sui?
 * Erunt sicut palea ante faciem 18
 venti, & sicut fauilla, quam turbo
 dispergit.
 * Deus seruabit filijs illius do- 19
 lorem patris: & cum reddiderit,
 tunc sciet.
 * Videbunt oculi eius interfe- 20
 ctionem suam, & de furore Om-
 nipotentis bibet.
 * Quid enim ad eum pertinet 21
 de domo sua post se? & si nume-
 rus mensium eius dimidiatur?
 * Numquid Deū docebit quis? 22
 piam scientiam, qui excelsos iu-
 dicat?
 * Ille moritur robustus & sa- 23
 nus, diues & felix. * Viscera eius
 plena sunt adipe, & medullis ossa
 illius irrigantur:
 * Alius vero moritur in amari- 25
 tudine animæ absque vllis opibus:
 * Et ramen simul in puluere 26
 dormiant, & vermes operient
 eos.
 * Certe noui cogitationes ve- 27
 stras, & sententias contra me
 iniquas.
 * Dicitis enim: Vbi est domus 28
 principis? & vbi tabernacula im-
 piorum?
 * Interrogate quemlibet de via- 29
 toribus, & hæc eadem illum intel-
 ligere cognoscetis.
 * Quia in diem perditionis ser- 30
 uatur malus, & ad diem furoris
 ducetur.
 * Quis arguet eum eo viam 31
 eius? & quæ fecit, quis reddet
 illi?
 * Ipse ad sepulchra ducetur, 32
 & in congerie mortuorum vigi-
 labit.
 * Dulcis fuit glareis Cocyt, & 33
 post se omnem hominem trahet,
 & ante se innumerabiles.
 * Quomodo igitur consol- 34
 mini me frustra, cum respon-
 sio vestra repugnare ostensa sit
 veritati?

R Espondens autem Eliphaz
 Themanites, dixit:
 * Numquid Deo potest compa-
 rari homo, etiam cum perfecta
 fuerit scientia?
 * Quid prodest Deo si iustus
 fueris? aut quid ei confers si im-
 maculata fuerit via tua?
 * Numquid timens arguet te,
 & veniet tecum in iudicium,
 * Et non propter malitiam
 tuam plurimam, & infinitas ini-
 quitates tuas?
 * Abtulisti enim pignus fratris
 tuorum sine causa, & nudos spo-
 liasti vestibus.
 * Aquam lasso non dedisti, &
 esuriienti lubraxisti panem.
 * In fortitudine brachij tui pos-
 sidebas terram, & potentissimus
 obtinebas eam.
 * Viduas dimisisti vacuas, & la-
 certos pupillorum comminuisti.
 * Propterea circumdatus es la-
 queis, & conturbat te formido
 subita.
 * Et putabas te tenebras non
 visurum, & impetu aquarum
 inundantium non oppressum
 iri?
 * An non cogitas quod Deus
 excellior celo sit, & super stellarū
 verticem sublimetur?
 * Et dicis: Quid enim nouit
 Deus? & quali per caliginem
 iudicat.
 * Nubes latibulum eius, nec
 nostra confiderat, & circa cardines
 caeli perambulat.
 * Numquid semitam saeculorū
 custodire cupis, quam calcaue-
 runt viri iniqui?
 * Qui sublati sunt ante tempus
 suum, & fluuius subuerit funda-
 mentum eorum:
 * Qui dicebant Deo: Recede
 a nobis: & quasi nihil posset fa-
 cere Omnipotens, astimabant
 eum:
 * Cum ille impleisset domos eo-
 rum bonis, quorum sententia pro-
 cul sit a me.
 * Videbunt iusti, & lætabun-
 tur, & innocens subannabit eos.
 * Nonne successa est erectio eo-
 rum, & reliquias eorum deuora-
 uit ignis?
 * Acquiesce igitur ei, & habeto
 pacem;

Psal. 106.
d. 42

pacem; & per hæc habebis fructus optimos.

* Suscipe ex ore illius legem, 22
& pone sermones eius in corde tuo.

* Si reuersus fueris ad Omnipotentem, 23
potentem, edificaberis, & longe facies iniquitatem a tabernaculo tuo.

* Dabit pro terra silicem, & pro 24
silice torrentes autes.

* Eritque Omnipotens contra 25
hostes tuos, & argentum coaceruabitur tibi.

* Tunc super Omnipotentem 26
delicijs afflues, & eleuabis ad Deum faciem tuam.

* Rogabis eum, & exaudiet te, 27
& vota tua reddes.

* Decernes rem, & veniet tibi, 28
& in vijs tuis splendet lumen.

* Qui enim humiliatus fuerit, 29
erit in gloria: & qui inclinauerit oculos, ipse saluabitur.

* Saluabitur innocens, saluabitur autem in munditia manuum suarum.

C A P. XXIII.

Respondens autem Iob, ait: 1
* Nunc quoque in amaritudine est sermo meus. & manus 2
plagæ meæ aggravata est super gemitum meum.

* Quis mihi tribuat ut cognoscam & inueniam illum, & veni 3
usque ad solium eius?

* Ponam coram eo iudicium, 4
& os meum replebo increpationibus.

* Ut sciam verba, quæ mihi respondeat, & intelligam quid loquatur mihi.

* Nolo multa fortitudine contendat mecum, nec magnitudinis suæ mole me premat.

* Proponat aequitatem contra me, & perueniat ad victoriam iudicium meum.

* Si ad Orientem iero, non apparet: si ad Occidentem, non intelligam eum.

* Si ad sinistram, quid agam? non apprehendam eum: si meam 5
veritatem ad dexteram, non video.

* Ipse vero scit viam meam, 10
& probauit me quasi aurum.

quod per ignem transiit:

11 * Veltigia eius secutus est pes meus, viam eius custodiu, & non declinaui ex ea.

12 * A mandatis laborum eius non recessi, & in sinu meo abscondi verba oris eius.

13 * Ipse enim solus est, & nemo 14
auertere potest cogitationem eius: & anima eius quodcumque voluit, hoc fecit.

14 * Cum expleuerit in me voluntatem suam, & aliam multa similia præstito sunt ei.

15 * Et idcirco a facie eius turbatus sum, & considerans eum, timore sollicitor.

16 * Deus molliuit cor meum, & Omnipotens conturbauit me.

17 * Non enim perii propter imminentes tenebras, nec faciem meam operuit caligo.

C A P. XXIII.

AB Omnipotente non sunt abscondita tempora: qui autem nouerunt eum, ignorant dies illius.

2 * Alij terminos transulerunt, diripuerunt greges, & pauperunt eos.

3 * Asinum pupillorum abegerunt, & abstulerunt pro pignore bouem viduæ.

4 * Subueuerunt pauperum viam, & oppresserunt pariter manuictos terræ.

5 * Alij quasi onagri in deserto egrediuntur ad opus suum: Vigilantes ad prædā, præparant panem liberis.

6 * Agrum non suum demetunt, & vineam eius, quem vi oppresserint, vindemiant.

7 * Nudos dimittunt homines, indumenta tollentes, quibus non est operimentum in frigore:

8 * Quos umbres montium rigant, & non habentes velamen, amplectantur lapides.

9 * Vim fecerunt depredantes pupillos, & vulgum pauperum spoliarunt.

10 * Nudis & incenditis absque vestitu, & esurientibus tulerunt spicas.

11 * Inter acervos eorum meridiant, sunt, qui calcatis torcularibus siciunt.

De

U Pro. 29. d.

2)

* De ciuitatibus fecerunt viros 12
gemere, & anima vulneratorum C
clamauit, & Deus inultum abire
non patitur.

* Ipsi fuerunt rebelles lumini, 13
nescierunt vias eius, nec reuerſi
sunt per semitas eius.

* Mane primo confurgit ho- 14
micida, interfecit egenum &
pauperem: per noctem vero eunt
quali fur.

* Oculus adulteri obseruat ca- 15
liginem, dicens: Non me vi-
debit oculus: & operiet vultum
suum.

* Perdidit in tenebris domos, si- 16
cut in die condixerant sibi, &
ignorauerunt lucem.

* Si subito apparuerit aurora, 17
arbitrantur umbram mortis: &
sic in tenebris quasi in luce am-
bulant.

* Leuis est super faciem aqua: 18
maledicta sit pars eius in terra, nec
ambulet per viam vinearum.

* Ad nimium calorem transeat 19
ab aquis nivium, & vsque ad in- D
feros peccatum illius.

* Obliviscatur eius misericor- 20
dia: dulcedo illius vermes: non
sit in recordatione, sed conteratur
quasi lignum infructuosum.

* Paut enim sterilem, quæ non 21
parit, & viduz bene non fecit.

* Detraxit fortes in fortitudine 22
sua: & cum steterit, non credit
vitæ suæ.

|| Apoc. 2. f.
21

* Dedit ei Deus locum poeni- 23
tentiz, & ille abutitur eo in su-
perbiam: oculi autem eius sunt in
vijs illius.

* Eleuati sunt ad modicum, & 24
non subsistunt, & humiliabuntur
sicut omnia, & auferentur, &
sicut summitates spicarum conte-
rentur.

* Quod si non est ita, quis me 25
potest arguere esse mentium, &
ponere ante Deum verba mea?

C A P. XXV.

R Espondens autem Baldad Su- 1
lites, dixit:

* Potestas & terror apud eum 2
est, qui facit concordiam in sub-
limibus suis.

* Numquid est numerus mili- 3
tum eius? & super quem non so-
get lumen illius?

4 * Numquid iustificari potest ho-
mo comparatus Deo, aut apparere
mundus natus de muliere?

5 * Ecce luna etiam non splen-
det, & stella non sunt mundæ in
conspetu eius:

6 * Quanto magis homo putre-
do, & filius hominis vermis?

C A P. XXVI.

R Espondens autem Iob, dixit:

1 * Cuius adiutor es? num-
A quid imbecillis? & sustentas bra-
chium eius, qui non est fortis?

2 * Cui dedisti consilium? forſi-
B tan illi, qui non habet sapientiã,
& prudentiam tuam ostendisti
plurimam.

4 * Quem docere voluisti? nonne
eum, qui fecit spiramentum?

5 * Ecce gigantes gemunt sub a-
quis, & qui habitant cum eis.

6 * Nudus est infernus coram il-
lo, & nullum est operimentum
perditioni.

7 * Qui extendit Aquilonem su-
C per vacuum, & appendit terram
super nihilum.

8 * Qui ligat aquas in nubibus
suis, vt non erumpant pariter
deorsum.

9 * Qui tenet vultum solij sui,
& expandit super illud nebulam
suam.

10 * Terminum circumdedit a-
quis, vsque dum finiantur lux &
tenebræ.

11 * Columnæ celi contremiscunt,
D & pauent ad nutum eius.

12 * In fortitudine illius repente
maria congregata sunt, & pruden-
tia eius percussit superbum.

13 * Spiritus eius ornauit calos: &
obstetricante manu eius, eductus
est coluber tortuosus.

14 * Ecce, hæc ex parte dicta sunt
vitarum eius: & cum vix paruam
stillam sermonis eius audierimus,
quis poterit tonitruum magnitu-
dinis illius intueri?

C A P. XXVII.

1 A ddidit quoque Iob, assu-
mens parabolam suam, &
dixit:

2 * Vinit Deus, qui abstulit in-
dicionem meam, & Omnipotens,
qui ad amaritudinem adduxit a-
nimam

animam meam.
 * Quia donec superest halitus in me, & spiritus Dei in naribus meis.
 * Non loquentur labia mea iniquitatem, nec lingua mea medietabitur mendacium.
 * Absit a me ut iustos vos esse iudicem: donec deficiam, non recedam ab innocentia mea.
 * Iustrificationem meam, quam cepi tenere, non deseram: neque enim reprehendit me cor meum in omni vita mea.
 * Sit ut impius inimicus meus: & aduersarius meus, quasi iniquus.
 * Quis est enim spes hypocritarum si auare rapiat, & non liberet Deus animam eius?
 * Numquid Deus audiet clamorem eius cum venerit super eum angustia?
 * Aur poterit in Omnipotente delectari, & inuocare Deum omni tempore?
 * Docebo vos per manum Dei quia Omnipotens habeat, nec abscondam.
 * Ecce, vos omnes nostis, & quid sine causa vana loquimini?
 * Hec est pars hominis impij apud Deum, & hereditas violentorum, quam ab Omnipotente suscipient.
 * Si multiplicati fuerint filij eius, in gladio erunt, & nepotes eius non saturabuntur pane.
 * Qui reliqui fuerint ex eo, sepe lientur in interitu, & viduus illius non plorabit.
 * Si comportauerit quasi terram argentum, & sicut lutum praparauerit vestimenta:
 * Prapara-bit quidem, sed iustus vestietur illis: & argentum innocens diuidet.
 * Edificauit sicut tinea domum suam, & sicut custos fecit vmbaculum.
 * Dives cum dormierit, nihil secum auferet: aperiet oculos suos, & nihil inueniet.
 * Apprehendet eum quasi aqua inopia, nocte opprimer eum tempestas.
 * Tolle't eum ventus vrens, & auferet, & velut turbo rapiet eum de loco suo.
 * Et mittet super eum, & non

parcet: de manu eius fugiens fugiet.
 * Stringet super eum manus suas, & sibilabit super illum inueniens locum eius.

C A P. XXVIII.

Habet argentum, & venarum suarum principia: & auro locus est, in quo conflat.
 * Ferrum de terra tollitur: & lapis solutus calore, in as vertitur.
 * Tempus posuit tenebris, & vniuersorum finem ipse considerat, lapidem quoque caliginis, & vmbra mortis.
 * Diuidit torrens a populo peregrinante, eos, quos oblitus est pes egentis hominis, & iniuis.
 * Terra, de qua oriebatur panis in loco suo, igni subuersa est.
 * Locus sapphiri lapides eius, & gleba illius aurum.
 * Semitam ignorauit auis, nec intuits est eam oculus vulturis.
 * Non calcauerunt eam filij inistorum, nec petransiuit per eam lezard.
 * Ad silicem extendit manum suam, subuerit a radicibus montes.
 * In petris riuos excidit, & omne pretiosum vidit oculus eius.
 * Profunda quoque fluuiorum scrutata est, & abscondita in lucem produxit.
 * Sapientia vero vbi inuenitur? & quis est locus intelligentie?
 * Nescit homo pretium eius, nec inuenitur in terra suauiter viuentium.
 * Abyssus dicit: Non est in me: & mare loquitur: Non est mecum.
 * Non dabitur aurum obrizum pro ea, nec appenderetur argentum in commutatione eius.
 * Non conferetur tinctis indix coloribus, nec lapidi sardonicho pretiosissimo, vel sapphino.
 * Non adaequabitur ei aurum, vel vitrum, nec conmutabuntur pro ea vasa auri.
 * Excelsa & eminentia non memorabuntur comparatione eius: trahitur autem sapientia de occultis.
 * Non adaequabitur ei topazius.

|| Psal. 43. d.
 13

|| Sap. 7. 8. 9

de Æthiopia, nec tinctura mundissima componetur.

* Unde ergo sapientia venit? & 20
quis est locus intelligentiæ?

* Abscondita est ab oculis omnium viventium, volucres quoque Domini celi latet.

* Perditio & mors dixerunt: 22
Auribus nostris audiimus famam eius.

* Deus intelligit viam eius, & 23
ipse nouit locum illius.

* Ipse enim fines mundi intuetur: & omnia, quæ sub celo sunt, respicit.

* Qui fecit ventis pondus, & 25
aqua appendit in mensura.

* Quando ponebat pluuijs legem, & viam procellis sonantibus:

* Tunc venit illam, & enarrauit, & præparauit, & inuestigauit.

* Et dixit homini: Ecce timor Domini, ipsa est sapientia: & recedere a malo, intelligentia.

C A P. XIX.

Addidit quoque Iob, assu-
mens parabolas suas, & dixit:

* Quis mihi tribuat, vt sim iuxta menses pristinos secundum dies, quibus Deus custodiebat me?

* Quando splendebat lucerna eius super caput meum, & ad lumen eius ambulabam in tenebris?

* Sicut fui in diebus adolescentiæ meæ, quando secreto Deus erat in tabernaculo meo?

* Quando erat Omnipotens mecum: & in circuitu meo pueri mei?

* Quando lauabam pedes meos butyro, & perra fundebat mihi riuos olei?

* Quando procedebam ad portam ciuitatis, & in platea parabant cathedram mihi?

* Videbant me iuuenes, & abscondebantur: & senes assurgentes stabant.

* Principes cessabant loqui, & digitum superponebant ori suo.

* Vocem suam cohibebant duces, & lingua eorum gutturi suo adharebat.

11 * Auris audiens beatificabat me, & oculus videns testimonium reddebat mihi.

12 * Eo quod liberaissem pauperem vociferantem, & pupillum, cui non esset adiutor.

13 * Benedictio perituri super me veniebat, & cor viduæ consolatus sum.

14 * Iustitia indutus sum: & vestiui me, sicut vestimento & diademate, iudicio meo.

15 * Oculus fui cæcus, & pes claudus.

16 * Pater eram pauperum: & causam quam nesciebam, diligentissime inuestigabam.

17 * Conterebam molas iniqui, & de dentibus illius aufereram prædam.

18 * Dicebamque: In nidulo meo moriar, & sicut palma multiplicabo dies.

19 * Radix mea aperta est secus aquas, & ros morabitur in messione mea.

20 * Gloria mea semper innouabitur, & arcus meus in manu mea instaurabitur.

21 * Qui me audiebant, expectabant sententiam, & intenti tacebant ad consilium meum.

22 * Verbis meis addere nihil audebant, & super illos stillabat eloquium meum.

23 * Expectabant me sicut pluuiam, & os suum aperiebant quasi ad imbrem ferotinum.

24 * Si quando ridebam ad eos, non credebant, & lux vultus mei non cadebat in terram.

25 * Si voluissem ire ad eos, sedebam primus: cumque sederem, quasi rex, circumstante exercitu, eram tamen morientium consolator.

C A P. XXX.

A Nunc autem derident me iu-
niores tempore, quorum non dignabar patres ponere cum canibus gregis mei:

2 * Quorum virtus manuum mihi erat pro nihilo, & vita ipsa putabatur indigni.

3 * Egredere, & fame steriles, qui rodebant in solitudine, squallentes calamitate, & miseria.

4 * Et mandebant herbas, & arborum

borum cortices, & radix iuniperorum erat cibus eorum.

* Qui de conuallibus ista rapientes, cum singula reperissent, ad ea cum clamore eurrerant.

* In desertis habitabant torrentium, & in cauernis terræ, vel super glaream.

* Qui inter huiusmodi latabantur, & esse sub sentibus delicias computabant.

* Filij itulorum, & ignobilium, & in terra penitus non patientes.

* Nunc in eorum canticum, versus sum, & factus sum eis in prouerbum.

* Abominantur me, & longe fugiunt a me, & faciem meam conspuere non verentur.

* Pharetram enim suam aperuit, & affixit me, & solum posuit in os meum.

* Ad dexteram orientis calamitates meæ illico surrexerunt: pedes meos subuerterunt, & oppresserunt quasi fluctibus semitis suis.

* Dissipauerunt itinera mea, insidiati sunt mihi, & prauoluerunt, & non fuit qui ferret auxilium.

* Quasi rupto muro, & aperta sanua irruerunt super me, & ad meas miseria deuoluti sunt.

* Redactus sum in nihilum: abstulisti quasi ventus desiderium meum: & velut nubes pertransiit salus mea.

* Nunc autem in memetipso marcescit anima mea, & possident me dies afflictionis.

* Nocte os meum perforatur doloribus: & qui me comedunt, non dormiunt.

* In multitudine eorum consumitur vestimentum meum, & quasi capio tunicæ succinxerunt me.

* Comparatus sum luto, & assilatus sum fauilla & cineri.

* Clamo ad te, & non exaudis me: sto, & non respicis me.

* Mutatus es mihi in crudelitatem, & in duritia manus tua aduersaris mihi.

* Eleuasti me, & quasi superuentum ponens elisisti me valide.

* Scio gula mortis uades me,

D ubi constituta est domus omni uiuenti.

* Verumtamen non ad consumptionem eorum emittis manum tuam: & si conueriatis, ipse saluabis.

* Flebam quondam super eo, qui afflicus erat, & compatiebatur anima mea pauperi.

* Expectabam bonæ, & uenerunt mihi mala: praestolabar lucem, & eruperunt tenebræ.

* Interiora mea effrueuerunt absque ulla requie, praeuenerunt me dies afflictionis.

* Morrens incedebam, sine furore, coniuergens, in turba clamabam.

* Frater sui draconum, & socius struthionum.

* Cutis mea denigrata est super me, & ossa mea aruerunt pro caumate.

* Versa est in luctum cithara mea, & organum meum in vocem silentium.

CAP. XXXI.

P Epigi foedus cum oculis meis, ut ne cogitarem quidem de uirgine.

* Quam enim partem haberes in me Deus desuper, & hereditatem Omnipotens de excelsis?

* Numquid non perditio est iniquo, & alienatio operantibus iniustitiam?

* Nonne ipse considerat vias meas, & cunctos gressus meos dinumerat?

* Si ambulauit in vanitate, & festinauit in dolo pes meus:

* Appendat me in statera iustæ, & sciat Deus simplicitatem meam.

* Si declinauit gressus meus de via, & si secutum est oculus meos cor meum, & si manibus meis adhaesit macula:

* Seram, & alius comedat: & progenies mea eradicetur.

* Si deceptum est cor meum super muliere, & si ad ostium amici mei insidiatus sum:

* Scontum alterius sit uxor mea, & super illam incuruentur alij.

* Hoc enim nefas est, & iniquitas maxima.

* Ignis est usque ad perditionem deuo-

deuorans, & omnia eradicans genimina.

13 * Si contempsit subire iudicium cum seruo meo, & ancilla mea, cum disceptarent aduersum me.

14 * Quid enim faciam cum surrexerit ad iudicandum Deus? & cum qualificit, quid respondebo illi?

15 * Numquid non in utero fecit me qui & illum operatus est: & formauit me in uulua uirgini?

16 * Si negati, quod volebant, pauperibus, & oculos uiduæ expectare feci:

17 * Si comedi buccellam meam solus, & non comedit pupillus ex ea:

18 * (Quia ab infantia mea creuit mecum miseratio: & de utero matris meæ egressa est mecum.)

19 * Si desperi pereuntē, eo quod non habuerit indumentum, & absque operamento pauperem;

20 * Si non benedixerunt mihi latera eius, & de uelleribus ouium mearum calefactus est:

21 * Si leuavi super pupillum manum meam, etiam cum viderem me in porta superiorem:

22 * Humerus meus a iunctura sua cadat, & brachium meum cum suis ossibus confringatur.

23 * Semper enim quasi tumentes super me fluxus timui Deum, & pondus eius ferre non potui.

24 * Si putavi aurum robur meum, & obnoxia dixi: Fiducia mea.

25 * Si letatus sum super multis diuitijs meis, & quia plurima reperit manus mea.

26 * Si vidi solem cum fulgeret, & lunam incedentem clare:

27 * Et letatum est in abscondito cor meum, & osculatus sum manum meam ore meo.

28 * Quæ est iniquitas maxima, & negatio contra Deum altissimi um.

29 * Si gaudisum sum ad ruinam eius, qui me oderat, & exultavi quod inuenissem eum malum.

30 * Non enim dedi ad peccandum guttur meum, ut expectarem maledicens animam eius.

31 * Si non dixerunt viri tabernaculi mei: Quis dei de carnibus eius ut saturaretur?

32 * Foris non mansi peregrinus, &

ostium meum viatori patuit.

33 * Si abscondi quasi homo peccatum meum, & celavi in sinu meo iniquitatem meam.

34 * Si expaui ad multitudinem nimiam, & despectio propinquorum terruit me: & non magis taciui, nec egressus sum ostium.

35 * Quis ipisi tribuat auditorem, ut deliderium meum audiat. Omnipotens: & librum scribat ipse qui iudicat.

36 * Ut in humero meo portem illum, & circumdcm illum quasi coronam mihi?

37 * Per singulos gradus meos pronuntiabo illum, & quasi principi offeram eum.

38 * Si aduersum me terra meam clamat, & cum ipsa lulci eius defient:

39 * Si fructus eius comedi absque pecunia, & animam agricolarum eius attrixi:

40 * Pro frumento oriatur mihi tribulus, & pro hordeo spina.

Finita sunt verba Iob.

C A P. XXXII.

1 **O** Miserunt autem tres viri isti respondere Iob, eo quod iustus sibi videretur.

2 * Et iratus, indignatusq. est Eliu filius Barachel Buzites, de cognatione Ram: iratus est autem aduersum Iob, eo quod iustum se esse diceret coram Deo.

3 * Porro aduersum amicos eius indignatus est, eo quod non inuenissent responsum rationabile, sed tantummodo condemnassent Iob.

4 * Igitur Eliu expectauit Iob loquentem: eo quod seniores essent qui loquebantur.

5 * Cum autem vidisset quod tres respondere non potuissent, iratus est vehementer.

6 * Respondensq. Eliu filius Barachel Buzites, dixit:

7 * Iunior sum tempore, vos autem antiquiores, idcirco demisso capite, vestitus sum vobis indicare meam sententiam.

8 * Sperabam enim quod res proluxior loqueretur, & annorum multitudo doceret sapientiam.

9 * Sed, ut video, spiritus est in homi-

hominibus, & inspiratio Omnipotentis dat intelligentiam.

* Non sunt longam sapientes, nec senes intelligunt iudicium.

* Ideo dicam: Audite me, ostendam vobis etiam ego meam sapientiam.

* Expectavi enim sermones vestros, audiui prudentiam vestram, donec discerparemini sermonibus:

* Et donec putabam vos aliquid dicere, considerabam: sed, ut video, non est qui possit arguere Iob, & respondere ex vobis sermonibus eius.

* Ne forte dicatis: Inuenimus sapientiam, Deus proiecit eum, non homo.

* Nihil locutus est mihi, & ego non secundum sermones vestros respondebo illi.

* Extimuerunt, nec responderunt ultra, abstuleruntque a se eloquia.

* Quoniam igitur expectavi, & non sunt locuti: steterunt, nec ultra responderunt:

* Respondebo & ego partem meam, & ostendam scientiam meam.

* Plenus enim sermonibus, & coarctat me spiritus veri mei.

* En venter meus quasi multum absque spiraculo, quod sagunculas nouas dissumit.

* Loquar, & respirabo paululum: aperiam labia mea & respondebo.

* Non accipiam personam viri, & Deum homini non æquabo.

* Nescio enim quamdiu subsistam: et post modicum tollat me Factor meus.

CAP. XXXIII.

Audi igitur Iob eloquia mea, & omnes sermones meos auisculta.

* Ecce aperui os meum, loquar: lingua mea in faucibus meis.

* Simpliciter corde meo sermones mei, & sententiam puram labia mea loquentur.

* Spiritus Dei fecit me, & spiraculi Omnipotentis viuihcauit me.

* Si potes, responde mihi, & aduersus faciem meam condisce.

* Ecce, & me sicut & te fecit Deus, & de eodem luto ego quoque formatus sum.

* Vt autem tamen miraculum

meum non reterreat, & eloquentia mea non sit tibi grauis.

* Dixisti ergo in auribus meis, & vocem verborum tuorum audiui:

* Mundus sum ego, & absque delicto: immaculatus, & non est iniquitas in me.

* Quia querelas in me reperit, ideo arbitratus est me inimicum sibi.

* Posuit in nervo pedes meos, custodiuit omnes semitas meas.

* Hoc est ergo, in quo non es iustificatus: respondebo tibi, quia maior sit Deus homine.

* Aduersus eum contendis quod non ad omnia verba responderis tibi?

* Semel loquitur Deus, & secundo id ipsum non reperit.

* Per somnium in visione nocturna, quando intruit sopor super homines, & dormiunt in lectulo:

* Tunc aperit aures virorum, & erudiens eos intruit disciplina.

* Ut auertat hominem ab his, quæ facit, & libet eum de superbia:

* Eruens animam eius a corruptione: & vitam illius, ut non transeat in gladium.

* Increpat quoque per dolorem in lectulo, & omnia ossa eius marcescere facit.

* Abominabilis ei sit in vita sua panis, & animæ illius cibis ante deliderabilis.

* Tabesceat caro eius, & ossa, quæ testa fuerant, nudabuntur.

* Appropinquauit corruptioni anima eius, & vita illius in inferis.

* Si fuerit pro eo Angelus loquens, vnus de millibus, ut annunciet homini æquitatem:

* Miserebitur eius, & dicit: Libera eum, ut non descendat in corruptionem: inueni in quo ei propitius.

* Consumpta est caro eius a suppliciis, reuertatur ad dies adolescentiæ suæ.

* Deprecabitur Deum, & placabilis ei erit: & videbit faciem eius in iubilatio, & reddet homini iustitiam suam.

* Respiciet homines, & dicit: Peccasti, & vere deliqui, & ut erā dignus, non recepi.

* Liberauit animam suam ne

periret.

pergeret in interitum, sed viuens lucem videret.

* Ecce, hæc omnia operatur Deus tribus vicibus per singulos.

* Ut reuocet animas eorum a corruptione, & illuminet luce viuentium.

* Attende Iob, & audi me: & tace, dum ego loquor.

* Si autem habes quod loquaris, responde mihi, loquere: volo enim, te apparere iustum.

* Quod si non habes, audi me: tace, & docebo te sapientiam.

C A P. XXXIII.

PRONÜCIANS itaque Eliu, etiam hæc locutus est:

* Audite sapientes verba mea, & eruditi auscultate me:

OT. 12. b. 11

* Ille auris meis verba probat, & guttur efficit gustu diiudicat.

* Iudicium eligamus nobis, & inter nos videamus quid sit melius.

* Quia dixit Iob: Iustus sum, & Deus subuertit iudicium meum.

* In iudicando enim me, mendacium est: violenta sagitta mea absque villo petcaro.

* Quis est vir vt est Iob, qui bibit subianatione quasi aquam:

* Qui graditur cum operantibus iniquitatem, & ambulat cum viris impijs?

* Dixit enim: Non placebit vir Deo, etiam si cucurrerit cum eo.

* Ideo viri cordati audite me, abist a Deo impietas, & ab Omni potente iniquitas.

* Opus enim hominis reddet ei, & iuxta vias singulorum restituet eis.

* Vere enim Deus non cõdemnabit frustra, nec Omnipotens subuertet iudicium.

* Quem constituit alium super terram: aut quem posuit super orbem, quem fabricatus est?

* Si direxerit ad eum corsuum, spiritum illius, & statum ad se trahet.

* Deficiet omnis caro simul, & homo in cinerem reuertetur.

* Si habes ergo intellectum, audi quod dicitur, & auscultā vocem eloquij mei.

* Numquid qui non amat iudicium, sanari potest? & quomo-

do tu eum, qui iustus est, in tantum condemnas?

* Qui dicit regi, apostata: qui vocat duces impios:

* Qui non accipit personas principum: nec cognouit tyrannum, cum disceptaret contra pauperem: opus enim manuum eius sunt vniuersi.

* Subito moriuntur, & in media nocte turbabantur populi, & pertransibunt, & auferent violentum absque manu.

* Oculi enim eius super vias hominum, & omnes greiulus eorum considerat.

* Non sunt tenebræ, & non est umbra mortis, vt abscondantur ibi qui operantur iniquitatem.

* Neque enim ultra in hominis potestate est, vt veniat ad Deum in iudicium.

* Conteret multos, & innumerabiles, & stare faciet alios pro eis.

* Nouit enim opera eorum: & idcirco inducet noctem, & conterentur.

* Quasi impios percussit eos in loco videntium.

* Qui quasi de industria recesserunt ab eo, & omnes vias eius intelligere noluerunt:

* Vt peruenire facerent ad eum clamorem egeni, & audiret vocem pauperum.

* Ipso enim concedere pacem, quis est qui condemnet? ex quo absconderit vultum, quis est qui contempletur eum & super gentes & super omnes homines?

* Qui regnare facit hominem hypocritā propter peccata populi.

* Quia ergo ego locutus sum ad Deum, te quoque nō prohibebo.

* Si erraui, tu doce me: si iniquitatem locutus sum, ultra non addam.

* Numquid a te Deus expetit eam, quia displicuit tibi tu enim coepisti loqui, & non ego: quod si quid nosti melius, loquere.

* Viri intelligentes loquantur mihi, & vir sapiens audiat me.

* Iob autem stulte locutus est, & verba illius non sonant disciplinam.

* Pater mi, probetur Iob vsque ad finem: ne definas ab homine iniquitatis.

* Quia

Deut. 10. d. 17.

2. Par. 19. b. 7.

Sap. 6. b. 8.

Eccli. 15. b. 16.

Rom. 2. b. 11.

Gal. 6. b. 6.

Ephel. 6. b. 3.

Col. 3. d. 26.

Act. 10. c. 14.

1. Pet. 1. c. 17.

* Quia addidit super peccata sua, 37
blasphemiam, inter nos interim
constringatur: & tunc ad iudicium
prouocet sermonibus tuis Deum.

CAP. XXXV.

Igitur Eliu hæc rursum locutus 1
est:

* Numquid æqua tibi videtur 2
tua cogitatio, vt diceret: Iustior
sum Deo?

* Dixisti enim: Non tibi placet 3
quod rectum est: Vel quid tibi
proderit, si ego peccauero?

* Itaque ego respondebo ser- 4
monibus tuis, & amicis tuis te-
cum.

* Suspices cælum & intueri, & 5
contemplant æthera quod altior
te sit.

* Si peccaueris, quid ei nocebis? 6
& si multiplicata fuerint iniquita-
tes tuæ, quid facies contra eum?

* Porro si iuste egeris, quid do- 7
nabis ei, aut quid de manu tua
accipiet?

* Homini, qui similis tui est, 8
nocebit impietas tua: & filium
hominis adiuuabit iustitia tua.

* Propter multitudinem calum- 9
niarum clamabunt: & exulabunt
propter vim brachij tyrannorum.

* Et non dixit: Vbi est Deus, 10
qui fecit me, qui dedit carmina
in nocte?

* Qui docet nos super iumenta 11
terre, & super volucres cæli cru-
dit nos.

* Ibi clamabunt, & non exau- 12
diat, propter superbiam malo-
rum.

* Non ergo frustra audiet Deus, 13
& Omnipotens causas singulorum
intuebitur.

* Etiam cum dixeris: Non con- 14
siderat: iudicare coram illo, &
expecta eum.

* Nunc enim non infert furo- 15
rem suum, nec vlscitur scelus
valde.

* Ergo Iob frustra aperit os suum, 16
& absque scientia verba mul-
tiplicat.

CAP. XXXVI.

Addens quoque Eliu, hæc lo- 1
cutus est:

* Sustine me paululum, & in- 2

dicabo tibi: adhuc enim habeo
quod pro Deo loquar.

* Repetam scientiam meam a 3
principio, & operatorem meum
probabo iustum.

* Vere enim absque mendacio 4
sermiones mei, & perfecta scien-
tia probabitur tibi.

* Deus potentes non abiicit, 5
cum & ipse sit potens.

* Sed non saluat impios, & iu- 6
diciū pauperibus tribuit.

* Non auferet a iusto oculos 7
suos, & reges in solio collocat in
perpetuum, & illi eriguntur.

* Et si fuerint in cænis, & vin- 8
ciantur funibus paupertatis.

* Indicabit eis opera eorum, & 9
scelera eorum, quia violenti fue-
runt.

* Reuelabit quoque aurem eo- 10
rum, vt corripiat: & loquetur, vt
reuertantur ab iniquitate.

* Si audierint & obseruauerint, 11
complebunt dies suos in bono, &
annos suos in gloria:

* Si autem non audierint, tri- 12
stibunt per gladium, & consumen-
tur in stultitia.

* Simulatores & callidi prouo- 13
cant iram Dei, neque clamabunt
cum vindicta fuerint.

* Morietur in tempestate anima 14
eorum, & vita eorum inter esse-
minatos.

* Eripiet de angustia sua pau- 15
perem, & reuelabit in tribula-
tione aurem eius.

* Igitur saluabit te de ore ang- 16
ustissimo, & non habente fun-
damentum subter te: requies au-
tem mentis tuæ erit plena pingue-
dine.

* Causa tua quasi impij iudica- 17
ta est, causam iudiciumq. reci-
pies.

* Non te ergo superet ira, vt 18
aliquem opprimas: nec multitu-
do donorum inclinet te.

* Depone magnitudinem tuam 19
absque tribulatione, & omnes ro-
bustos fortitudine.

* Ne protrahas noctem, ut alce- 20
dant populi pro eis.

* Caue ne declines ad iniquita- 21
tem: hanc enim cepisti sequi post
miseriam.

* Ecce, Deus excelsus in forti- 22
tudine sua, & nullus ei similis in
legislatoribus.

19 * Quis poterit scrutari vias eius? aut quis potest ei dicere: Operatus es iniquitatem?
 20 * Memento quod ignores opus eius, de quo cecinerunt viri.
 21 * Omnes homines vident eum, unusquisque inuenit eum procul.
 22 * Ecce, Deus magnus vincens, scientiam nostram: numerus annorum eius inestimabilis.
 23 * Qui auferit illas pluuias, & effundit imbres ad instigurgium.
 24 * Qui de nubibus fluuit, quæ prætexunt cuncta desuper.
 25 * Si voluerit extendere nubes quasi tentorium suum.
 26 * Et fulgurare lumine suo desuper, cæcisque quocumque manus operiet.
 27 * Per hæc enim iudicat populos, & dat escam multis mortalibus.
 28 * In nubibus abscondit lucem, & præcipites et rursus adueniat.
 29 * Annunciat de ea amico suo, quod possit ille eius sit, & ad eam possit ascendere.

CAP. XXXVII.

1 Super hoc exauit cor meum, & emotum est de loco suo.
 2 * Audite auditionem in terrore vocis eius, & sonum de ore illius procedentem.
 3 * Subter omnes celos ipse considerat, & lumen illius super terminos terræ.
 4 * Post eum rugit sonitus, tonabit voce magnitudinis suæ, & non inuestigabitur, cum audita fuerit vox eius.
 5 * Tonabit Deus in voce sua mirabiliter, qui facit magna & inestimabilia.
 6 * Qui præcipit niui ut descendat in terram, & hiemis pluuijs, & imbi fortitudinis suæ.
 7 * Qui in manu omnium hominum ligat, & mouet singula opera sua.
 8 * Ingressum bestia latibulum, & in antro suo morabitur.
 9 * Ab interioribus egreditur tempestas, & ab Arcturo frigus.
 10 * Flante Deo concreuit gelu, & rursus latissimæ funduntur aque.
 11 * Frumentum desiderat nubes, & nubes spargunt lumen suum.
 12 * Quæ iustrant per cicunitam, quocumque eas voluntas gubek-

nantis duxerit, ad omne quod præceperit illis super faciem orbis terrarum:

13 * Siue in vna tribu, siue in terra sua, siue in quocumque loco misericordiz suæ eas iusserit inueniri.
 14 * Ausculta hæc Iob: sta, & considera mirabilia Dei.
 15 * Numquid scis quando præcepit nubium pluuijs, ut ostenderent lucem nubium eius?
 16 * Numquid nosti semitas nubium magnas, & perfectas scientias?
 17 * Nonne vestimenta tua calida sunt, cum perhata fuerit terra Austro?
 18 * Tu forsitan cum eo fabricatus es celos, qui solidissimi quasi a se fusi sunt.
 19 * Ostende nobis quid dicamus illi: nos quippe inuoluimus tenebris.
 20 * Quis narrabit ei quæ loquor? etiam si locutus fuerit homo, deuorabitur.
 21 * At nunc non vident lucem: subito aer cogetur in nubes, & ventus transiens fugabit eas.
 22 * Ab Aquilone aurum venit, & ad Deum formidolosa laudatio.
 23 * Digne eum inuenire non possumus: magnus fortitudine, & iudicio, & iustitia & enarrari non potest.
 24 * Ideo timebunt eum viri, & non audebunt cōtemplari omnes, qui sibi videntur esse sapientes.

CAP. XXXVIII.

1 **R**espondens autem Dominus Iob de turbipe, dixit:
 2 * Quis est iste inuoluens sententias sermonibus imperitis?
 3 * Accinge sicut vir lumbos tuos: interrogabo te, & responde mihi.
 4 * Vbi eras quando ponebam fundamenta terræ? indica mihi si habes intelligentiam.
 5 * Quis posuit mensuras eius, si nosti? vel quis tetendit super eam lineam?
 6 * Super quo bases illius solidatæ sunt? aut quis demisit lapidem angularem eius?
 7 * Cum me liquidaret simul astra

matutina, & subilarent omnes filij Dei?

* Quis conclusit ostijs maris, quando erumpebat quasi de vulua procedens?

* Cum ponerem nubem vestimentum eius, & caligine illud quasi pannis infantie obvoluerem?

* Circumdedi illud terminis meis, & posui vestem, & ostia;

* Et dixi: Visque huc venies, & non procedes amplius, & hic confringes tumentes fluctus tuos.

* Numquid post ortum tuum, praecepisti diluculo, & ostendisti aurorae locum suum?

* Et tenuisti concutiens extrema terrae, & excussisti impios ex ea?

* Restituetur vt lutum signaculum, & stabit sicut vestimentum:

* Auferetur ab impijs lux sua, & brachium excelsum confringetur.

* Numquid ingressus es profundam maris, & in nouissimis abyssi deambulasti?

* Numquid apertae sunt tibi portae mortis, & ostia tenebrosa vidisti?

* Numquid considerasti latitudinem terrae? Indica mihi, si nosti, omnia,

* In qua via lux habitet, & tenebrarum quis locus sit:

* Vt ducas vnumquodque ad terminos suos, & intelligas semitas domus eius.

* Sciebas tunc quod nasciturus esses? & numerum dierum tuorum noueras?

* Numquid ingressus es thesauros niuis, aut thesauros grandinis aspersisti?

* Quae paraui in tempus hostis, in diem pugnae & belli?

* Per quam viam spargitur lux, diuiditur aëlis super terram?

* Quis dedit vehementissimo imbri cursum, & viam sonantis tonitruum,

* Vt plueret super terram absque homine in deserto, ubi nullus mortalium commoratur,

* Vt impleat inuiam & desolatam, & produceret herbas viuentes?

* Quis est pluuiae pater, vel quis genuit stillas rosis?

29 * De culis vtero egressa est glacies? & gelu de caelo quis genuit?

30 * In similitudinem lapidis aquae durantur, & superficies abyssi constringitur.

31 * Numquid coniungere valebis micantes stellas Pleiadas, aut gyrum Arcturi poteris dissipare?

32 * Numquid producis Luciferum in tempore suo, & Vesperum super filios terrae confurgere facis?

33 * Numquid nosti ordinem caeli, & pones rationem eius in terra?

34 * Numquid eleuabis in nebula vocem tuam, & impetus aquarum operiet te?

35 * Numquid mittes fulgura, & ibunt, & reuertentia dicent tibi: Adsumus?

36 * Quis posuit in visceribus hominis sapientiam? vel quis dedit gallo intelligentiam?

37 * Quis enarrabit colorum rationem, & concentum caeli quis dormire faciet?

38 * Quando fundebatur puluis in terra, & glebae compingebantur?

39 * Numquid capies leaenae praedam, & animam catulorum eius implebis,

40 * Quando cubant in antris, & in specubus insidiantur?

41 * Quis praeparat coruo escam suam, quando pulli eius clamant ad Deum, vagantes, eo quod non habeant cibos? ¶ Ps. 146. b.

C A P. XXXIX.

1 **N**umquid nosti tempus partus? ibicum in petris, vel parturientes ceruas obseruasti?

2 * Dinumerasti menses conceptus earum, & scisti tempus partus earum?

3 * Incuruantur ad foetum, & pariunt, & rugitus emittunt.

4 * Separantur filij earum, & pergunt ad pastum: egrediuntur, & non reuertuntur ad eas.

5 * Quis dimisit onagram liberum, & vincula eius quis soluit?

6 * Cui dedi in solitudine domum, & tabernacula eius in terra falsuginis.

7 * Contemnit multitudinem ciuitatis, clamorem exactoris non audit.

8 * Circumspicit montes pascuum h h } lux,

sux, & virentia quæque perquirunt.

* Numquid vult rhinoceros
seruire tibi, aut morabitur ad præ-
sepe tuum?

* Numquid alligabis rhinocero-
ta ad arandum loro tuo? aut
confringet glebas vallium post
te?

* Numquid fiduciam habebis
in magna fortitudine eius, & de-
relinques ei labores tuos?

* Numquid credes illi quod se-
mentem reddat tibi, & aream tuam
congreget?

* Penna struthionis similis est
pennis herodij, & accipitris.

* Quando derelinquit ova sua
in terra, tu forsitan in puluere ca-
lesfacies ea?

* Obliviscitur quod pes concul-
cet ea, aut bestia agri conterat.

* Duratur ad filios suos quasi
non sint sui, frustra laboravit nullo
timore cogente.

* Priuauit enim eam Deus sa-
pientia, nec dedit illi intelligen-
tiam.

* Cum tempus fuerit, in altum
alas erigit: deridet equum & a-
scensorem eius.

* Numquid præbebis equo for-
titudinem, aut circumdabis collo
eius hinnitum?

* Numquid fuscitabis eum qua-
si locustas? gloria narium eius
terror.

* Terram ungula fodit, exultat
audacter: in occursum pergit at-
matis.

* Contemnit pauorem, nec ce-
dit gladio.

* Super ipsum sonabit pharetra,
vibrabit hasta & clypeus.

* Feruens & fremens sorbet ter-
ram, nec reputat tubæ sonare
clangorem.

* Vbi audierit buccinam, dicit:
Vah, procul odoratur bellum,
exhortationem ducum, & ululatum
exercitus.

* Numquid persapientiam tuam
plumescit accipiter, expandens a-
las suas ad Austrum?

* Numquid ad præceptum tuum
eleuabitur aquila, & in arduis po-
net nidum suum?

* In petris manet, & in prærup-
tis silicibus commoratur, atque
inaccessis rupibus.

* Inde contemplatur escam,

& de longe oculi eius prospici-
unt.

* Pulli eius lambent sanguinem:
& vbi cumque cadaver fuerit, sta-
tim adest.

* Et adiecit Dominus, & locu-
tus est ad Iob:

* Numquid qui contendit cum
Deo, tam facile conquescit? vi-
que qui arguit Deum, debet re-
spondere ei.

* Respondens autem Iob Do-
mino, dixit:

* Qui leuiter locutus sum, re-
spondere quid possum? manum
meam ponam super os meum.

* Vnum locutus sum, quod vi-
nam non dixissem: & alterum,
quibus ultra non addam.

CAP. XL.

Respondens autem Dominus
Iob de turbine, dixit:

* Accinge sicut vir lumbos
tuos: interrogabo te: & indica-
mihi.

* Numquid irritum facies iu-
dicium meum: & condemnabis
me, vt tu iustificeris?

* Et si habes brachium sicut
Deus, & si voce simili tonas?

* Circumda tibi decorem, & in
sublime erigere, & esto gloriosus,
& speciosis induere vestibus.

* Disperge superbos in furore
tuo, & respiciens omnem arrogan-
tem humilia.

* Respice cunctos superbos, &
confunde eos, & contere impios
in loco suo.

* Absconde eos in puluere si-
mul, & facies eorum demerge in
foveam:

* Et ego confitebor quod salua-
re te possit dextera tua.

* Ecce, Behemoth, quem fe-
ci tecum, sœcunum quasi bos co-
medet:

* Fortitudo eius in lumbis eius,
& virtus illius in vmbilico ventris
eius.

* Stringit caudam suam quasi
cedrum, nerui testiculorum eius
perplexi sunt.

* Ossa eius velut fistule æris,
cartilago illius quasi laminæ fer-
rex.

* Ipse est principium viarum
Dei, qui fecit eum, applicabis
gl-

gladium eius.

* Huic montes herbas ferunt: 15
omnes bestiae agri ludent ibi.

* Sub umbra dormit in secreto 16
calami, & in locis humentibus.

* Protegunt umbram umbram 17
eius, circumdabunt eum salices
torrentis.

* Ecce, absorbebit fluvium, 18
& non misabitur: & habet fidu-
ciam quod influas Iordanis in os
eius.

* In oculis eius quasi hamo ca- 19
piet eum, & in sudibus perfora-
bit nates eius.

* An extirpare poteris leuita- 20
than hamo, & fune ligabis lin-
guam eius?

* Numquid pones circulum in 21
natis eius, aut armilla perfora-
bis maxillam eius?

* Numquid multiplicabit ad 22
te preces, aut loquetur tibi mol-
lia?

* Numquid feriet terum pactum, 23
& accipies eum seruum sempi-
ternum?

* Numquid illudes ei quasi aui, 24
aut ligabis eum ancillis tuis?

* Concident eum amici, diui- 25
dent illum negotiatores.

* Numquid implebis sagittas 26
pelle eius, & gurgultium piscium
capite illius?

* Pone super eum manum tuam, 27
memento belli, nec ultra addas
loqui.

* Ecce, spes eius frustrabitur 28
eum, & videntibus cunctis precipi-
tabitur.

C A P. XL.

Non quasi crudelis fuscitabo 1
eum: quis enim resistere po-
test vultui meo?

* Quis ante dedit mihi, ut red- 2
dam ei? omnia quae sub caelo sunt,
mea sunt.

* Non parcam ei, & verbis po- 3
tentibus, & ad deprecandum com-
positis.

* Quis reuelabit faciem indu- 4
menti eius? & in medium oculis eius
quis intrabit?

* Portas vultus eius quis ape- 5
riet? per gyrum dentium eius tor-
mido.

* Corpus illius quasi scuta, fusi- 6
lia, compactum squamis se pre-

mentibus.

7 * Vna vni coniungitur, & ne-
B spitaculum quidem incedit per
eas:

8 * Vna alteri adhærebit, & tenen-
tes se nequaquam separabuntur.

9 * Sternutatio eius splendor
ignis, & oculi eius, ut palpebrae
diluculi.

10 * De ore eius lampades proce-
dunt, sicut tede ignis accensa.

11 * De natis eius procedit fu-
mus, sicut ollae succensa atque
feruentis.

12 * Halitus eius prunas ardere
facit, & flamma de ore eius egre-
ditur.

13 * In collo eius morabitur for-
titudo, & faciem eius praece-
dunt gestas.

14 * Membra carniem eius cohe-
rentia sibi: mittet contra eum
fulmina, & ad locum alium non
ferentur.

15 * Cor eius indurabitur tamquam
lapis, & stringetur quasi malleo-
toris incus.

16 * Cum sublatus fuerit, time-
bunt angeli, & territi purgaban-
tur.

17 * Cum apprehenderit eum gladius,
subsistere non poterit neque ha-
sta, neque thorax:

18 * Reputabit enim quasi paleas
ferrum, & quasi lignum putre-
dum.

19 * Non fugabit eum vir sagitta-
rius, in stipulam versi sunt ei la-
pides fundæ.

20 * Quasi stipulam aestimabit
D malleum, & decidet vibrantem
hastam.

21 * Sub ipso erunt radij solis, &
sterneret sibi aurum quasi lutum.

22 * Feruere faciet quasi ollam
profundum mare, & ponet quasi
eum vnguenta bulliunt.

23 * Post eum lucebit semita, aesti-
mabit abyssum quasi fenescens.

24 * Non est super terram pote-
stas, quæ comparatur ei, qui factus
est ut nullum timeret.

25 * Omne sublime videt, ipse
est rex super vniuersos filios su-
perbia.

C A P. XLII.

I **R**espondens autem Iob Domi-
no, dixit:

Hh 4 * Scio

8. d. 11. 1

* Scio quia omnia potes, & nulla te latet cogitatio.

* Quis est iste, qui celat consiliū absque scientia? ideo insipienter locutus sum, & quæ ultra modum excederent scientiam meam.

* Audi, & ego loquar: interroga me, & responde mihi.

* Auditū auris audiui te, nunc autem oculus meus videt te.

* Idcirco ipse me reprehendo, & ago poenitentiam in favilla & cinere.

* Postquam autem locutus est Dominus verba hæc ad Iob, dixit ad Eliphaz Themanitem: Iratus est furor meus in te, & in duos amicos tuos, quoniam non estis locuti coram me rectum, sicut seruus meus Iob.

* Sumite ergo vobis septem tauros, & septem arietes, & ite ad seruum meum Iob, & offerite holocaustum pro vobis: Iob autē seruus meus orabit pro vobis: faciem eius suscipiam ut non vobis imputetur stultitia: neque enim locuti estis ad me recta, sicut seruus meus Iob.

* Abierunt ergo Eliphaz Themanites, & Baldad Subytes, & Sophar Naamathites, & fecerunt sicut locutus fuerat Dominus ad eos, & suscepit Dominus faciem Iob.

* Dominus quoque conuersus

est ad poenitentiam Iob, cum orasset ille pro amicis suis: Et addidit Dominus omnia quæcumque fuerant Iob, duplicia.

* Venerunt autem ad eum omnes fratres sui, & vniuersæ sorores suæ, & cuncti qui nouerant eum prius, & comederunt cum eo panem in domo eius: & mouerunt super eum caput, & consolati sunt eum super omni malo quod intulerat Dominus super eum: Et deerunt ei vnusquisque ouem vnā, & in aurem auream vnā.

* Dominus autem benedixit novissimis Iob magis quam principio eius. Et facta sunt ei quatuordecim millia ouium, & sex millia camelorum, & mille iugum bouum, & mille atrox.

* Et fuerunt ei septem filij, & tres filiz.

* Et vocauit nomen vnius Dify, & nomen secundæ Cassiam, & nomen tertiz Cornustibij.

* Non sunt autem innocentæ mulieres speciosæ sicut filiz Iob: vniuersa terra deditque eis pater suus hereditatem inter fratres eorum.

* Vixit autem Iob post hæc, centum quadraginta annis, & vidit filios suos, & filios filiorum suorum vsque ad quartam generationem, & mortuus est senex, & plenus dierum.

LIBER

PSALMORVM.

Psal. I.

EATVS vir, qui non abiit in cōsilio impiorum, & in via peccatorum non stetit, & in cathedra pestilentiz non sedit:

¶ Iob. i. b. 3

* Sed in lege Domini voluntas eius, & in lege eius meditabitur die ac nocte.

* Et erit tamquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum, quod fructum suum dabit in tempore suo:

Et folium eius non defluet: & omnia quæcumque faciet, prosperabuntur.

* Non sic impij, non sic: sed tamquam pulvis, quem proijcit ventus a facie terræ.

* Ideo non resurgent impij in iudicio: neque peccatores in conspectu iustorum.

* Quoniam nouit Dominus viam

viam iustorum: & dei impium peribit.

Psalm. III.

AG. 42. 25 **Q**uare fremuerunt Gentes, & populi meditati sunt inania?

* Assiterunt reges terra, & principes conuerterunt in unum aduersus Dominum, & aduersus Christum eius.

* Dirupimus vineula eorum: & proieciamus a nobis iugum ipsorum.

* Qui habitat in callis iridebit eos: & Dominus subleuabit eos.

* Tunc loquetur ad eos in ira sua, & in furore suo conturbabit eos.

* Ego autem constitutus sum rex ab eo super Sion montem sanctum eius, predicans preceptum eius.

|| Act. 13. c. 33

|| Heb. 1. b. f. & 5. b. 5

* Dominus dixit ad me: Filius meus es tu, ego hodie genui te.

* Postula a me, & dabo tibi Gentes hereditatem tuam, & possessionem tuam terminos terra.

* Reges erant in virga ferrea, & tamquam vas figuli confringet eos.

|| Apo. 2. g. 27. & 19. c. 15

* Ernunt reges intelligite: & erudimini qui iudicatis terram.

* Seruite Domino in timore: & exultate ei cum tremore.

* Apprehendite disciplinam nequando irascatur Dominus, & peccatis de via iusta.

* Cum exarserit in breui iras eius, beati omnes, qui confidunt in eo.

Psalmus David, Cum fugeret a facie Absalom filij sui.

2. Reg. 15. 14. III.

Domine quid multiplicati sunt qui tribulant me? multi insurgunt aduersum me.

* Multi dicunt animae meae: Non est salus ipsi in Deo eius.

* Tu autem Domine susceptor meus es, gloria mea, & exaltans caput meum.

* Voce mea ad Dominum clamaui: & exaudivit me de monte sancto suo.

* Ego dormiui: & soporatus sum: & exurrexi, quia Dominus suscepit me.

* Non timebo millia populi circumdantis me: exurge Domine, saluum me fac Deus meus.

* Quoniam tu percussisti omnes aduersantes mihi sine causa: dentes peccatorum contriuxisti.

* Domini est salus: & super populum tuum benedictio tua.

In finem in carminibus, Psalmus David. III.

Cum inuocarem exaudivit me Deus iustitiae meae: in tribulatione dilatasti mihi.

* Miserere mei, & exaudi orationem meam.

* Filij hominum vsquequo graui corde? ut quid diligitis vanitatem, & quaeritis mendacium?

* Et scitote quoniam misit exaudivit Dominus sanctum suum: Dominus exaudiet me cum clama- uero ad eum.

* Irascimini, & nolite peccare: quia dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

* Sacrificate sacrificium iustitiae, & sperate in Domino. multi dicunt: Quis ostendit nobis bona?

* Signatum est super nos lumen vultus tui Domine: dedisti latitudinem in corde meo.

* A fructu frumenti, vini, & olei sui multiplicati sunt.

* In pace in idipsum dormiam, & requiescam.

* Quoniam tu Domine singulariter in spe constituisti me.

In finem pro ea, quae hereditatem consequitur, Psalmus David. V.

Verba mea auribus percipe Domine, intellige clamorem meum.

* Intende voci orationis meae, rex meus & Deus meus.

* Quoniam ad te orabo: Domine mane exaudies vocem meam.

* Mane astabo tibi & videbo: quoniam non Deus volens iniquitatem tu es.

* Neque habitabit iuxta te malignus: neque permanebunt iniusti ante oculos tuos.

* Odisi

* Odisti omnes, qui operantur iniquitatem: perdes omnes, qui loquuntur mendacium.

Virum sanguinum & dolosum abominabitur Dominus: * ego autem in multitudine misericordiarum tuarum.

Introibo in domum tuam: adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo.

* Domine deduc me in iustitia tua: propter inimicos meos dirige in conspectu tuo viam meam.

* Quoniam non est in ore eorum veritas: cor eorum vanum est.

* Sepulchrum patens est guttur eorum, linguis suis dolose agebant, iudica illos Deus.

Decidant a cogitationibus suis, secundum multitudinem impietatum eorum expelle eos, quoniam irritaverunt te Domine.

* Et latentur omnes, qui sperant in te, in æternum exultabunt & habitabis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum, * quoniam tu benedices iusto.

Domine, vt scuto bonæ voluntatis tuæ coronasti nos.

In finem in carminibus, Psalmus David, pro octava. VI.

Domine, ne in furore tuo arguas me, neque in ira tua corripas me,

* Misere mei Domine quoniam infirmus sum: sana me Domine quoniam conturbata sunt ossa mea.

* Et anima mea turbata est valde: sed tu Domine usquequo?

* Convertere Domine, & eripe animam meam: saluum me fac propter misericordiam tuam,

* Quoniam non est in morte qui memor sit tui: in inferno autem quis continebitur tibi?

* Laboravi in genuitu meo, laborabo per singulas noctes lectum meum: lacrymis meis stratum meum rigabo.

* Turbatus est a furore oculus meus: inuertetur inter omnes inimicos meos.

* Discedite a me omnes qui operamini iniquitatem: quoniam exaudiuit Dominus vocem iustis mei.

10 * Exaudiuit Dominus deprecationem meam, Dominus orationem meam suscepit.

11 * Erubescant, & conturbentur vehementer omnes inimici mei: conuertantur & erubescant valde velociter.

12 Psalmus David, quem cantauit Domino pro verbis Chulij filij Iemini. (2. Reg. 16.) VII.

13 **D**omine Deus meus in te speravi: saluum me fac ex omnibus persequentibus me, & libera me.

14 * Nequando rapiat vt lico animam meam, dum non est qui redimat, neque qui saluum faciat.

15 * Domine Deus meus si feci istud, si est iniquitas in manibus meis:

16 * Si reddidi retribuētibus mihi mala, decidam merito ab inimicis meis inanis.

17 * Persequatur inimicus animam meam, & comprehendat, & conculcet in terra vitam meam, & gloriam meam in puluerem deducat.

18 * Exurge Domine in ira tua: & exaltate in sinibus inimicorum meorum.

19 * Et exurge Domine Deus meus in præcepto quod mandasti: * & synagoga populorum circumdabit te.

Et propter hanc in altum regredere: * Dominus iudicat populos.

20 Iudica me Domine secundum iustitiam meam, & secundum innocentiam meam super me.

21 * Consumetur nequitia peccatorum, & diriges iustum: scrutans corda & renes Deus.

22 Iustum * adiutorium meum Domino, qui saluos facit rectos corde.

23 * Deus iudex iustus, fortis, & patiens: numquid irascitur per singulos dies?

24 * Nisi conuersi fueritis, gladius suum vibrabit: arcum suum intendit, & parauit illum.

25 * Et in eo parauit vasa mortis, sagittas ignis ardentibus effecit.

26 * Ecce parturit iniquitatem, concepit dolorem, & peperit iniquitatem.

27 * Lacum aperuit, & effodit eum:

II T. 13. 2. 5
Ro. 1. b. 13.

II Matt. 7. d.
23. & 25. d.
41.
Luc. 13. f. 27

II 1. Par. 28.
b. 9.
Ier. 11. d. 20
& 17. b. 10.
& 20. c. 12.

II Is. 54. 2. 3
Iob 15. d. 35

eum : & incidit in foueam, quam fecit.

* Conuerteretur dolor eius in caput eius : & in verticem ipsius iniquitas eius descenderet.

* Confitebor Domino secundum iustitiam eius : & psallam nomini Domini altissimi.

In finem pro torcularibus, Psalmus David. VII.

Domine Dominus noster, quam admirabile est nomen tuum in vniuersa terra!

Quoniam eleuata est magnificentia tua, super caelos.

* Ex ore infantium & lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos, vt destruas inimicum & ultorem.

* Quoniam videbo caelos tuos, opera digitorum tuorum : lunam & stellas, quae tu fundasti.

* Quid est homo, quod memor es eius? aut filius hominis, quoniam visitas eum?

* Minuisti eum paulominus ab angelis, gloria & honore constituisti eum : & constituisti eum super opera manuum tuarum.

* Omnia subiecisti sub pedibus eius, oues & boues vniuersas : insuper & pecora campi.

* Volucres caeli, & pisces maris, qui perambulant semitas maris.

* Domine Dominus noster, quam admirabile est nomen tuum in vniuersa terra!

In finem pro occultis filij, Psalmus David. IX.

Confitebor tibi Domine in toto corde meo : narrabo omnia mirabilia tua.

* Labor & exultabo in te : psallam nomini tuo Altissime,

* In conuertendo inimicum meum retrorsum : infirmabuntur, & peribunt a facie tua.

* Quoniam fecisti iudicium meum & causam meam : sedisti super thronum qui iudicasti iustitiam.

* Increpasti Gentes, & perijt impius nomen eorum delecti in aeternum & in saeculum saeculi.

* Inimici defecerunt : fraxit in finem : & ciuitates eorum destruxisti.

Perijt memoria eorum cum sonitu : * & Dominus in aeternum permanet.

Parauit in iudicio thronum suum : * & ipse iudicabit orbem terrarum in aequitate, iudicabit populos in iustitia.

* Et factus est Dominus refugium pauperi : adiutor in opportunitatibus, in tribulatione.

* Et sperent in te qui nouerunt nomen tuum : quoniam non dereliquisti quarentes te Domine.

* Psallite Domino, qui habitat in Sion : annunciate inter Gentes studia eius :

* Quoniam requirens sanguinem eorum recordatus est : non est oblitus clamorem pauperum.

* Miserere mei Domine : vide humilitatem meam de inimicis meis.

* Qui exaltas me de portis mortis, vt annunciem omnes laudationes tuas in portis filiarum Sion.

* Exultabo in salutari tuo : infirmæ sunt Gentes in interitu, quem fecerunt.

In laqueo isto, quem absconderunt, comprehensus est pes eorum.

* Cognoscetetur Dominus iudicia faciens : in operibus manuum suarum comprehensus est peccator.

* Conuertantur peccatores in infernum, omnes Gentes quæ obliuiscuntur Deum.

* Quoniam non in finem obliuio erit pauperis : patientia pauperum non peribit in finem.

* Exurge Domine, non confortetur homo : iudicentur Gentes in conspectu tuo :

* Constitue Domine legistorem super eos : vt sciant Gentes quoniam homines sunt.

Psalm. X. secundum Hebr.

* Vt quid Domine recessisti longe, despicias in opportunitatibus, in tribulatione?

* Dum superbi impius, incenditur pauper : comprehenduntur in consilijs quibus cogitant.

* Quoniam laudatur peccator in desiderijs animæ suæ : & iniquus benedicitur.

* Exacerbauit Dominum peccator, secundum multitudinem iræ suæ non quæret.

* Non est Deus in conspectu eius :

Heb. 1. 2. 7

Gen. 1. d.

28.

1. Cor. 15.

d. 16.

3. 01. 10. 17

* Vſquequo exaltabitur inimicus meus ſuper me? * reſpice, & exaudi me Domine Deus meus. Plurima oculos meos ne yquam obdormiam in morte: * ne quando dicat inimicus meus: Præualui aduerſus eum.

Qui tribulant me, exultabunt ſi mortuus fuero: * ego autem in miſericordia tua ſperaui.

Exultabit cor meum in ſalutari tuo: cantabo Domino qui bona tribuit mihi: & plallam nomini Domini altissimi.

In finem, Pſalmus David XIII.

Dixit inſipiens in corde ſuo: Non eſt Deus.

Corrupti ſunt, & abominabiles facti ſunt in ſtudijs ſuis: non eſt qui faciat bonum, non eſt vſque ad vnum.

* Dominus de celo proſpexit ſuper filios hominum, vt videat ſi eſt intelligens, aut requirens Deū.

* Omnes declinauerunt, ſimul inuiles facti ſunt: non eſt qui faciat bonum, non eſt vſque ad vnum.

Sepulchrum patens eſt guttur eorum: linguis ſuis dolose agebant, venenum aſpidum ſub labijs eorum.

Quorum os maledictione & amaritudine plenum eſt: veloces pedes eorum ad effundendum ſanguinem.

Contriſio & inſelicitas in vijs eorum, & viam pacis non cognouerunt: non eſt timor Dei ante oculos eorum.

* Nonne cognoscent omnes qui operantur iniquitatem, qui deorant: plebem meam ſicut eſcam panis?

* Dominum non inuocauerunt, illic trepidauerunt timore, vbi non erat timor.

* Quoniam Dominus in generatione iuſta eſt, conſilium inopis confuſiſtis: quoniam Dominus ſpes eius eſt.

* Quis dabit ex Sion ſalutariſe Iſrael? cum auerſum Dominus captiuitatem plebis ſux, exultabit Iacob, & latabitur Iſrael.

Pſalmus David. XVIII.

Domine quis habitabit in tabernaculo tuo? aut quis requieſcet in monte ſancto tuo?

* Qui ingreditur ſine macula, & operatur iuſticiam:

* Qui loquitur veritatem in corde ſuo, qui non egit dolum in lingua ſua:

Nec fecit proximo ſuo malum, & opprobrium non accepit aduerſus proximos ſuos.

* Ad nihilum deductus eſt in conſpectu eius malignus: timentes autem Dominum glorificat:

Qui iurat proximo ſuo, & non decipit, * qui pecuniam ſuam non dedit ad uſuram, & mulier ſuper innocentem non accepit.

Qui facit hæc, non mouebitur in æternum.

I Tituli inſcriptio ipſi David: X.

Conſerua me Domine, quoniam ſperaui in te. * Dixi Domino: Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non eges.

* Sanctis, qui ſunt in terra eius, miſificauit omnes voluntates meas in eis.

* Multiplicatæ ſunt infirmitates eorum: poſtea accelerauerunt. Non congregabo conuenticula eorum de ſanguinibus: nec memor ero nominum eorum per labia mea.

* Dominus pars hereditatis meæ, & calicis mei: tu es, qui reſtitues hereditatem meam mihi.

* Funes ceciderunt mihi in præclauis: etenim hereditas mea præclara eſt mihi.

* Benedicam Dominum, qui tribuit mihi intellectum: inſuper & vſque ad noctem increpauerunt me tones mei.

* Prouidebam Dominum in conſpectu meo ſemper: quoniam dextera eius eſt mihi, ne commouear.

* Propter hoc letatum eſt cor meum, & exultauit lingua mea: inſuper & caro mea requieſcet in ſpe.

* Quoniam non derelinques animam meam in inferno: nec dabis

dabis sanctum tuum videre corruptionem.

Notas mihi fecisti vias vitæ, adimplebis me lætitiis cum vultu tuo: delectationes in dextera tua vsque in finem.

Orauo David. XVI.

Exaudi Domine iustitiam meam: intende deprecationem meam.

Auribus percipe orationem meam, non in labijs dolosis.

* De vultu tuo iudicium meum prodeat: oculi tui videant aequitates.

* Probasti cor meum, & visitasti nocte: igne me examinasti, & non est inuenta in me iniquitas.

* Vt non loquatur os meum, opera hominum: propter verba, labiorum tuorum ego custodiui vias duras.

* Perfice gressus meos in semitis tuis: vt non moueantur vestigia mea.

* Ego clamaui, quoniam exaudisti me Deus: inclina aurem tuam mihi, & exaudi verba mea.

* Mirifica misericordias tuas, qui saluos facis sperantes in te.

* A resistentibus dextera tua custodi me, vt pupillam oculi.

Sub vmbra alarum tuarum protege me: * a facie impiorum qui me afflixerunt.

Inimici mei animam meam circumdederunt, * adipem suum concluderunt: os eorum locutum est superbiam.

* Projicientes me nunc circumdederunt me: oculos suos statuerunt declinare in terram.

* Susceperunt me sicut leo paratus ad prædam: & sicut catulus leonis habitans in abditis.

* Exurge Domine, præueni eum, & supplantat eum: eripe animam meam ab impio, frameam tuam.

* ab inimicis manus tua.

Domine a paucis de terra diuide eos in vita eorum: de absconditis tuis adimpletus est venter eorum.

Saturati sunt filij: & dimiserunt reliquias suas paruulis suis.

* Ego autem in iustitia apparebo conspectui tuo: satiabor cum apparueris gloria tua.

1 In finem puero Domini David, qui locutus est Domino verba cantici huius, in die, qua eripuit eum Dominus de manu omnium inimicorum eius, & de manu Saul, & dixit: (2. Reg. 22. 2.) XVII.

2 **D**iligam te Domine fortitudo mea.

3 * Dominus firmamentum meum, & refugium meum, & liberator meus.

4 * Deus meus adiutor meus, & sperabo in eum. Heb. 2. c.

5 * Protector meus, & cornu salutis meæ, & susceptor meus.

6 * Laudans inuocabo Dominum: & ab inimicis meis saluus ero.

7 * Circumdederunt me dolores mortis: & torrentes iniquitatis conturbauerunt me.

8 * Dolores inferni circumdederunt me: præoccupauerunt me laquei mortis.

9 * In tribulatione mea inuocaui Dominum, & ad Deum meum clamaui:

10 Et exaudiuit de templo sancto suo vocem meam: & clamor meus in conspectu eius, introiuit in aures eius.

11 * Commota est, & contremuit terra: fundamenta montium conturbata sunt, & commota sunt, quoniam iratus est eis.

12 * Ascendit fumus in ira eius: & ignis a facie eius exarsit: carbonem succensit sunt ab eo.

13 * Inclinauit calos, & descendit: & caligo sub pedibus eius.

14 * Et ascendit super cherubim, & volauit: volauit super pennas ventorum.

15 * Et posuit tenebras latibulum suum, in circuitu eius tabernaculum eius: tenebrosa aqua in nubibus aeris.

16 * Præ fulgore in conspectu eius nubes tranterunt, grando & carbonem ignis.

17 * Et inuoluit de caelo Dominus, & altissimus dedit vocem suam: grando & carbonem ignis.

18 * Et misit sagittas suas, & dissipauit eos: fulgura multiplicauit, & conturbauit eos.

19 * Et apparuerunt fontes aquarum, & reuelata sunt fundamenta orbis terrarum:

Ab increpatione tua Domine, ab in-

ab inspiratione spiritus itatur.

* Misit de summo, & accepit 17
me: & assumpsit me de aquis
multis.

* Eripuit me de inimicis meis 18
fortissimis, & ab his qui oderunt
me: quoniam confortati sunt super me.

* Praeueniunt me in die affli- 19
ctionis meae: & factus est Domi-
nus protector meus.

* Et eduxit me in latitudinem: sal- 20
uum me fecit, quoniam voluit me.

* Et retribuet mihi Dominus 21
secundum iustitiam meam, & se-
cundum puritatem manuum mea-
rum retribuet mihi:

* Quia custodisti vias Domini, 22
nec impie gessi a Deo meo.

* Quoniam omnia iudicia eius 23
in conspectu meo: & iustitias eius
non repuli a me.

* Et ero immaculatus cum eo: & 24
obseruabo me ab iniquitate mea.

* Et retribuet mihi Dominus se- 25
cundum iustitiam meam: & secun-
dum puritatem manuum mearum
in conspectu oculorum eius.

* Cum sancto sanctus eris, & cum 26
viro innocente innocens eris:

* Et cum electo electus eris: & 27
cum peruerso peruersus eris.

* Quoniam tu populum humi- 28
lem saluum facies: & oculos su-
perborum humiliabis.

* Quoniam tu illuminas lucer- 29
nam meam Domine: Deus meus
illumina tenebras meas.

* Quoniam in te eripiar a ten- 30
tatione, & in Deo meo transgre-
diar murum,

* Deus meus impolluta via 31
eius: eloquia Domini igne exa-
minata: protector est omnium
sperantium in se.

* Quoniam quis Deus praeter 32
Dominum? aut quis Deus praeter
Deum nostrum?

* Deus qui praecinxit me vir- 33
tute: & posuit immaculatam
viam meam.

* Qui perfecit pedes meos 34
tamquam ceruorum, & superex-
celsa statuens me.

* Qui docet manus meas ad 35
praelium: & posuisti, vt arcum
arcum, brachia mea.

* Et dedisti mihi protectionem 36
salutis tuae: & dextera tua suscep-
sit me.

Et disciplina tua correxit me
in finem: & disciplina tua ip-
sa me docebit.

17 * Dilatasti gressus meos subitus
D me: & non sunt inanimata vesti-
gia mea:

18 * Persequar inimicos meos, &
comprehendam illos: & non con-
uertar donec deficient.

19 * Confringam illos, nec poterunt
stare: cadent subitus pedes meos.

20 * Et praecinxisti me virtute ad
bellum: & supplantasti insurgen-
tes in me subitus me.

21 * Et inimicos meos dedisti mihi
dorsum, & odientes me disperdidisti.

22 * Clamauerunt, nec erat qui
saluos faceret, ad Dominum: nec
exaudiuit eos.

23 * Et comminuam eos, vt pulue-
rem ante faciem venti: vt lutum
platearum delebo eos.

24 * Eripies me de contradictioni-
bus populi: constitues me in ca-
pit Gentium.

25 * Populus, quem non cognoui,
seruiuit mihi: in auditu aures obe-
diuit mihi.

26 * Filij alieni mentiti sunt mihi,
filij alieni inueterati sunt, & clau-
dicauerunt a semitis suis.

27 * Viuit Dominus, & benedi-
ctus Deus meus, & exaltetur Deus
salutis meae.

28 * Deus qui das vindictam mihi,
& subdis populos sub me, libe-
rator meus de inimicis meis ira-
cundis.

29 * Et ab insurgentibus in me exal-
tabis mea: viro iniquo eripies me.

30 * Propterea confitebor tibi in
nationibus Domine: & nomini
tuo psalmum dicam,

31 * Magnificans salutes regis eius,
& faciens misericordiam christo
suo Dauid, & semini eius vique
in saeculum.

I In finem, Psalmus Dauid.
XVIII.

2 Caeli enarrant gloriam Dei, &
A opera manuum eius annun-
ciat firmamentum.

3 Dies diei erudat verbum, &
nox nocti indicat scientiam.

4 Non sunt loquelae, neque ser-
mones, quorum non audiantur
voces eorum.

5 In omnem terram exiuit so- Ro. 1. 4.

1. Reg. 22.
c. 34. 35

12. Reg. 22.
d. 50
Ro. 15. b. 9

nus eorum: & in fines orbis terrarum verba eorum.

Luc. 14. 8. * In sole posuit tabernaculum suum: & ipse tamquam sponsus procedens de thalamo suo.

46.

* Exultavit ut gigas ad currendam viam: & a summitate caelo egres-

sio eius:

* Et occurrit ei usque ad summum eius: nec est qui se abicon-

dit a calore eius.

* Lex Domini immaculata: conueniens animas: testimonium Domini fidele, sapientiam prestans paruulis.

* Iustitiae Domini rectae, iustificantes corda: praeceptum Domini lucidum: illuminans oculos.

* Timor Domini sanctus: permanens in saeculum: iudicium Domini verum, iustificata in tem-

poris ipsa.

* Desiderabilia super aurum & lapidem pretiosum multum: & dulciora super mel & fauam.

* Etiam seruus tuus custodit ea, in custodiendis illis retributio multa.

* Delicta quis intelligit: ab occultis meis munda me: & ab alienis parce seipso tuo.

Si tui non fuerint domini, tunc immaculatus ero: & emundabor a delicto maximo.

* Et erunt ut complacent eloquia oris mei: & meditatio cordis mei in conspectu tuo semper.

Domine adiutor meus, & redemptor meus.

In finem, Psalmus David. XIX.

* Exaudiat te Dominus in die tribulationis: protegat te nomen Dei Jacob.

* Mittat tibi auxilium de sancto: & de Sion tueatur te.

* Memor sit omnis sacrificii iusti: & holocaustum tuum pingue fiat.

* Triquet tibi secundum cor tuum: & omne consilium tuum contineat.

* Latibim in salutari tuo: & in nomine Dei nostri magnificabimur.

* Impleat Dominus omnes petitiones tuas: nunc cognoui nomen saluum, fecit Dominus CHRISTVM suum.

Exaudiet illum de caelo sancto suo: in potentialibus salus dexte-

rae eius.

* Hi in curribus, & hi in equis: nos autem in nomine Domini Dei nostri invocabimus.

* Ipsi obligati sunt, & ceciderunt: nos autem surreximus & erecti sumus.

* Domine saluum fac regem: & exaudi nos in die, quando invocauerimus te.

In finem, Psalmus David. XX.

Domine in virtute tua letabitur rex: & super salutem tuam exultabit vehementer.

* Delictum cordis eius tribus tibi: & voluntate laborum eius non fraudasti eum.

* Quoniam praeuenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite eius coronam de lapide pretioso.

* Vitam petisti a te: & tribuisti ei longitudinem dierum in saeculum, & in saeculum saeculi.

* Magna est gloria eius in salutari tuo: gloriam & magnum decorem impones super eum.

* Quoniam dabis eum in benedictionem in saeculum saeculi: iustificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

* Quoniam rex speras in Domino: & in misericordia Alissimi non commovebitur.

* Inveniat manus tua omnes inimicos tuos: dextera tua inveniat omnes qui te oderunt.

* Pones eos ut cibatum ignis in tempore vultus tui: Dominus in ira sua conturbabit eos, & devorabit eos ignis.

* Fructum eorum de terra pedes: & semen eorum a filijs hominum.

* Quoniam declinaverunt in te male: cogitaverunt consilia, quae non poterunt stabilire.

* Quoniam pones eos dorsum: in reliquijs tuis preparabis vulvum eorum.

* Exultate Domine in virtute tua: cantabimus & psallemus vires tuas.

In finem pro susceptione matris, Psalmus David. XXI.

Deus meus respice in me: quare me dereliquisti longe

In Mart. 27. c. 45.

longe

Mat. 15. d. longe a salute mea Verba delictorum meorum.

34

* Deus meus clamabo per diē,
& non exaudies: & nocte, & non
ad insipientiam mihi.

* Tu autem in sancto habitas,
Laus Israel.

* In te sperauerunt patres nostri:
Sperauerunt, & liberasti eos.

* Ad te clamauerunt, & salui
facti sunt: in te sperauerunt, & nō
sunt confusi.

* Ego autem sum vermis, & nō
homo: opprobrium hominum, &
abiectioni plebis.

Mat. 27. d.

39

Mat. 15. c.

39

Mat. 27. c.

40

* Omnes videntes me, derise-
runt me: locuti sunt labijs, & mo-
uerunt caput.

* Sperauit in Domino, eripiat
eum: saluum faciat eum, quo-
niam vult eum.

* Quoniam tu es, qui extraxisti
me de ventre: spes mea ab uberi-
bus matris meæ.

* In te proiectus sum ex utero:
de ventre matris meæ Deus meus
es tu, * ne discesseris a me:

Quoniam tribulatio proxima
est: quoniam non est qui adiuet.

* Circūdederunt me vituli mul-
ti: tauri pingues obsederunt me.

* Aperuerunt super me os suū,
sicut leo rapiens & rugiens.

* Sicut aqua effusus sum: & di-
spersa sunt omnia ossa mea.

Factum est cor meum tam-
quam cera liquecens in medio
ventris mei.

* Asuit tamquam testa Virtus
mea, & lingua mea adhesit fauci-
bus meis: & in puluerem mortis
deduxisti me.

* Quoniam circumdederunt me
canes multi: conculcum malignan-
tium obsedit me.

Mat. 27. d.

31

* Foderunt manus meas & pe-
des meos: * dinumerauerunt om-
nia ossa mea.

* Ipsi vero considerauerunt & in-
spererunt me: * diuiserunt sibi
vestimenta mea, & super vestem
meam miserunt sortem.

Ioā. 19. d.

2)

* Tu autem Domine ne elonga-
ueris auxilium tuum a me: ad de-
fensionem meam conspice.

* Erue a framea Deus animam
meam: & de manu canis vnicam
meam:

* Salua me ex ore leonis: & 22
a cornibus micorniarum humili-

tatem meam.

23 * Narrabo nomen tuum fra- 6 Heb. 1. 2.
tribus meis: in medio ecclesiæ
laudabo te.

24 * Qui tineris Dominum lauda-
te eum: vniuersum semen Iacob
glorificate eum:

25 * Timeat eum omne semen Is-
rael: quoniam non spreuit, neque
despexit deprecationem pauperis.
Nec auertit faciem tuam a
me: & cum clamarem ad eum,
exaudiuit me.

26 * Apud te laus mea in ecclesiā.
D magna: vota mea reddam in con-
spectu timentium eum.

27 * Edent pauperes, & satura-
buntur: & laudabunt Dominum
qui requirunt eum: viuunt corda
eorum in sæculum sæculi.

28 * Reminiscetur & conuertentur
ad Dominum vniuersi fines terræ:
Et adorabunt in conspectu eius
vniuersæ familiæ Gentium.

29 * Quoniam Domini est regnū:
& ipse dominabitur Gentium.

30 * Manducauerunt & adorau-
erunt omnes pingues terræ: in cō-
spectu eius cadent omnes qui de-
scendunt in terram.

31 * Et anima mea illi viuet: & se-
men meum seruiet ipsi.

32 * Annuntiabitur Domino gene-
ratio ventura: & annuntiabunt
cæli iustitiam eius populo qui na-
scetur, quem fecit Dominus.

1 Psalmus David. XXXII.

A D Ominus regit me, & nihil mihi
deceit: * in loco pascuæ
ibi me collocauit.

Super aquam refectionis educa-
uit me: * animam meā conuertit.
Deduxit me super semitas iusti-
tiæ, propter nomen suum.

4 * Nam, & si ambulauero in me-
dio umbræ mortis, non timebo
mala: quoniam tu mecum es.

Virga tua, & baculus tuus: ipsa
me consolata sunt.

5 * Paraisti in conspectu meo me-
sam, aduersus eos, qui tribulant
me.

Impinguasti in oleo caput meū:
& calix meus inebrians quam
præclarus est!

6 * Et misericordia tua subsequen-
tur me omnibus diebus vite meæ:
Et vt inhabitem in domo Do-
mini, in longitudinem dierum.

li Prima

Prima sabbati, Psalmus David.

XXIII.

1. Cor. 10. f.

26

Ps. 49. b. 12

Domini est terra, & plenitudo eius: orbis terrarum, & uniuersi, qui habitant in eo.

* Quia ipse super maria fundauit eum: & super flumina præparauit eum.

* Quis ascendet in montem Domini? aut quis stabit in loco sancto eius?

* Innocens manibus & mundo corde, qui non accepit in vano animam suam, nec iurauit in dolo proximo suo.

* Hæc accipiet benedictionem a Domino: & misericordiam a Deo salutari suo.

* Hæc est generatio quærentium eum, quærentium faciæ Dei Iacob.

* Attollite portas principes vestras, & eleuauit portæ æternales: & introibit rex gloriæ.

* Quis est iste rex gloriæ? Dominus fortis & potens: Dominus patens in prælio.

* Attollite portas principes vestras, & eleuauit portæ æternales: & introibit rex gloriæ.

* Quis est iste rex gloriæ? Dominus uirtutum ipse est rex gloriæ.

In finem, Psalmus David.

XXIII.

Ad te Domine leuauit animam meam:

* Deus meus in te confido, non erubescam:

* Neque irideant me inimici mei: etenim uniuersi, qui sustinent te, non confundentur.

* Confundantur omnes iniqui agentes superuacue.

Vias tuas Domine demonstra mihi: & semitas tuas edoce me.

* Dirige me in veritate tua, & doce me: quia tu es Deus saluator meus, & te sustinui tota die.

* Remittere misericordiarum tuarum Domine, & misericordiarum tuarum, quæ a sæculo sunt.

* Delicta iuuentutis meæ, & ignorantias meas ne memineris.

Secundum misericordiam tuam memento mei tu: propter bonitatem tuam Domine.

* Dulcis & rectus Dominus: propter hoc legem dabit delinquentibus in via.

* Diriget mansuetos in iudicio: docebit mites vias suas.

* Vniuersæ viæ Domini, misericordia & veritas, requiruntibus testamentum eius & testimonia eius.

* Propter nomen tuum Domine propitiaberis peccato meo: multum est enim.

* Quis est homo qui timet Dominum? legem statuit ei in viam, quam elegit.

* Anima eius in bonis demorabitur: & semen eius hereditabit terram.

* Firmamentum est Dominus timentibus eum: & testamentum ipsius ut manifestetur illis.

* Oculi mei semper ad Dominum: quoniam ipse eucllet de laqueo pedes meos.

* Respice in me, & miserere mei: quia vnicus & pauper sum ego.

* Tribulationes cordis mei multiplicatæ sunt: de necessitatibus meis erue me.

* Vide humilitatem meam, & laborem meum: & dimitte uniuersa delicta mea.

* Respice inimicos meos quoniam multiplicati sunt, & odio iniquo oderunt me.

* Custodi animam meam, & erue me: non erubescam quoniam speravi in te.

* Innocentes & recti adhæserunt mihi: quia sustinui te.

* Libera Deus Israel, ex omnibus tribulationibus suis.

In finem, Psalmus David.

XXV.

Iudica me Domine, quoniam ego in innocentia mea ingressus sum: & in Domino sperans non infirmabor.

* Proba me Domine, & tæta me: ut renes meos & cor meum.

* Quoniam misericordia tua ante oculos meos est: & complacui in veritate tua.

* Non sedi cum concilio vanitatis: & cum iniqua gerentibus non introibo.

* Odiui ecclesiam malignantium & cum impijs non sedabo.

* Lauabo inter innocentes manus meas: & circumdabo altare tuum Domine.

* Ut audiam vocem laudis, & citharam

Ioan. 15. d

26

enarrem vniuersa mirabilia tua.

* Domine dilexi decorem domus tuæ, & locum habitationis gloriæ tuæ.

* Ne perdas cum impijs Deus animam meam, & cum viris sanguinum vitam meam:

* In quorum manibus iniquitates sunt: dextera eorum repleta est muneribus.

* Ego autem in innocentia mea ingressus sum: redime me, & miserere mei.

* Pes meus stetit in directo: in ecclesijs benedicam te Domine.

Psalmus David priusquam lineretur. XXVI.

Dominus illuminatio mea, & salus mea, quem timebo?

Dominus protector vitæ meæ, a quo trepidabo?

* Dum appropriant super me nocentes, vt edant carnes meas: Qui tribulant me inimici mei, ipsi infirmati sunt & ceciderunt.

* Si consilient aduersum me castra, non timebit cor meum.

Si exurgat aduersum me praelium, in hoc ego sperabo.

* Vnam peti a Domino, hanc requiram, vt inhabitem in domo Domini omnibus diebus vitæ meæ:

Vt videam voluptatem Domini, & visitem templum eius.

* Quoniam abscondit me in tabernaculo suo: in die malorum protexit me in abscondito tabernaculi sui.

* In petra exaltauit me: & nunc exaltauit caput meum super inimicos meos.

Circuiui, & immolaui in tabernaculo eius hostiâ vociferationis: cantabo, & psalmū dicā Domino.

* Exaudi Domine vocē meam, qua clamaui ad te: miserere mei, & exaudi me.

* Tibi dixit cor meum, exquirit te facies mea: faciem tuam Domine requiram.

* Ne auertas faciem tuam a me: ne declines in ira a seruo tuo.

Adiutor meus esto: ne derelinquas me, neque despicias me Deus salutaris meus.

* Quoniam pater meus, & mater mea dereliquerunt me: Dominus autem assumpsit me.

11 * Legem pone mihi Domine in

12 D via tua: & dirige me in semitam rectam propter inimicos meos.

12 * Ne tradideris me in amas tribulantium me: quoniam insurrexerunt in me testes iniqui, & mentura est iniq̃uitas tibi.

10 13 * Credo videre bona Domini in terra viuentium.

14 * Expecta Dominum, viriliter age: & confortetur cor tuum, & sustine Dominum.

Psalmus ipsi David. XXVII.

1 A D te Domine clamabo, Deus meus ne sileas a me: ne quādo taceas a me, & assimilabor descendētibz in lacum.

A 2 * Exaudi Domine vocem deprecationis meæ: dum oro ad te: dum extollo manus meas ad templum sanctum tuum.

2 3 * Ne simul trahas me cum peccatoribus: & cum operantibus iniquitatem ne perdas me:

3 Qui loquuntur pacem cum proximo suo, mala autem in cordibus eorum.

B 4 * Da illis secundum opera eorum, & secundum nequitiam adinuentionum ipsorum.

4 Secundum opera manuum eorum tribue illis: redde retributionem eorum ipsis.

5 B * Quoniam non intellexerunt opera Domini, & in opera manuum eius destruit illos, & non ædificabis eos.

6 * Benedictus Dominus: quoniam exaudiuit vocem deprecationis meæ.

7 * Dominus adiutor meus, & protector meus: in ipso speraui cor meum, & adiutus sum.

Et resoluuit caro mea: & ex voluntate mea conturbor ei.

7 8 * Dominus fortitudo plebis suæ: & protector saluationum Christi sui est.

8 9 * Saluum fac populum tuum Domine, & benedic hereditati tuæ: & rege eos, & extolle illos vique in æternum.

Psalmus David.

1 In consummatione tabernaculi. XXVIII.

A Afferte Domino filij Dei: afferte Domino filios arietum

11 2 * Afferte

* Afferte Domino gloriam & honorem, afferte Domino gloriam nomini eius: adorate Dominum in atrio sancto eius.

* Vox Domini super aquas, Deus maiestatis intonuit: Dominus super aquas multas.

* Vox Domini in virtute: vox Domini in magnificentia.

* Vox Domini confringentis cedros: & confringer Dominus cedros Libani:

* Et comminuet eas tanquam vitulum Libani: & dilectus quemadmodum filius vnicornium.

* Vox Domini intercurrentis flammam ignis: * Vox Domini conculcentis desertum: & commovebit Dominus desertum Cades.

* Vox Domini preparantis ceruos, & reuelabit condensa: & in templo eius omnes dicent gloria.

* Dominus diluuium inhabitare facit: & sedebit Dominus rex in æternum.

* Dominus virtutem populo suo dabit: Dominus benedicet populo suo in pace.

Psalmus Cantici

In dedicatione domus David.

XXIX.

Exaltabo te Domine quoniam suscepisti me: nec delectasti inimicos meos super me.

* Domine Deus meus clamaui ad te, & sanasti me.

* Domine eduxisti ab inferno animam meam: saluasti me a descendentibus in lacum.

* Psallite Domino sancti eius: & confitemini memoria sanctitatis eius.

* Quoniam ira in indignatione eius: & vita in voluntate eius.

Ad vesperum demorabitur fletus: & ad matutinum læticia.

* Ego autem dixi in abundantia mea: Non mouebo in æternum.

* Domine in voluntate tua, præstitisti decori meo virtutem.

Auertisti faciem tuam a me, & factus sum conturbatus.

* Ad te Domine clamabo: & ad Deum meum deprecabor.

* Quæ utilitas in sanguine meo, dum descendo in corruptionem?

Numquid consuebitur tibi pul-

uis, aut annuntiabit veritatem tuam?

11 * Audiuit Dominus, & misertus est mei: Dominus factus est adiutor meus.

12 * Conuertisti planctum meum in gaudium mihi: conculcisti faciem meam, & circumdediti me læticia:

13 * Ut cantet tibi gloria mea: & non compungar: Domine Deus meus in æternum confitebor tibi.

3 In finem, Psalmus David pro extasi. XXX.

2 **I**N te Domine speravi non confundar in æternum: in iustitia tua libera me.

3 * Inclina ad me aurem tuam, accelera ut eruas me.

4 Esto mihi in Deum protectorem: & in domum refugij, ut saluum me facias.

5 * Quoniam fortitudo mea, & refugium meum es tu: & propter nomen tuum deduces me, & enutries me.

6 * Educes me de laqueo hoc, quem absconderunt mihi: quoniam tu es protector meus.

7 * In manus tuas commendo spiritum meum: redemisti me Domine Deus veritatis. Luc. 23. f. 46

8 * Odisti obseruantes vanitates, superuacue.

9 Ego autem in Domino speraui: exultabo, & lætabor in misericordia tua.

10 Quoniam respexisti humilitatem meam, saluasti me a necessitatibus animam meam.

11 * Nec conculcisti me in manibus inimici: statuisti in loco spatioso pedes meos.

12 * Miserere mei Domine quoniam tribulus conturbatus est in ira oculus meus, anima mea, & venter meus:

13 * Quoniam defecit in dolore vita mea: & anni mei in gemitibus. Infirmata est in paupertate virtus mea: & ossa mea conturbata sunt.

14 * Super omnes inimicos meos factus sum opprobrium & viciniis meis valde: & timor notis meis.

15 Qui videbant me, foras fugerunt a mei: obliuioni datus sum, tanquam mortuus a corde.

Factus sum tanquam vas perditum:

14 **tem** : quoniam audui vituperationem multorum commorationem in circuitu :

In eo dum conuenirent simul aduersum me, accipere animam meam contumeliam sunt.

15 **Ego** autem in te speraui Domine : dixi : Deus meus es tu : in manibus tuis sortes meae.

16 **Eripe** me de manu inimicorum meorum, & a persequentibus me.

17 **Illustra** faciem tuam super seruum tuum, saluum me fac in misericordia tua : Domine non confundar, quoniam inuocaui te.

18 **Erubescant** impii, & deducantur in infernum : muta fiant labia dolosa.

Quia loquimur aduersus iustum iniquitatem, in superbia, & in abusione.

20 **Quam magna** multitudo dulcedinis tua Domine, quam absconditi timentibus te.

Perfecisti eis, qui sperant in te, in conspectu filiorum hominum.

21 **Abscondes** eos in abscondito faciei tuae conturbatione hominum.

Proteges eos in tabernaculo tuo a contradictione linguarum.

22 **Benedixit** Dominus : quoniam iustificauit misericordiam suam mihi in ciuitate munita.

23 **Ego** autem dixi in excessu mentis meae : Proiectus sum a facie oculorum tuorum.

Ideo exaudisti vocem orationis meae, dum clauarem ad te.

24 **Diligite** Dominum omnes sancti eius : quoniam ueritatem requirit Dominus, & retribuet abundanter facientibus superbia.

25 **Viriliter** agite, & confortetur cor uestrum, omnes qui speratis in Domino.

Ipsi David intellectus. XXXI.

Rom. 4. 7 **Beati**, quorum remissa sunt iniquitates : & quorum reuera sunt peccata.

Beatus uir, cui non imputauit Dominus peccatum, nec est in spiritu eius dolus.

Quoniam tacui, inuenerunt ossa mea, dum clauarem tota die.

Quoniam die ac nocte grauata est super me manus tua conuer-

sus sum in arumna mea, dum configitur spina.

5 **Delictum** meum cognoui : & tibi feci : & iniquitatem meam non abscondi.

6 **Dixi** : Confitebor aduersum me iniquitatem meam Domine : & tu remisisti impietatem peccati mei.

7 **Pro** hac orabit ad te omnis sanctus, in tempore opportuno : Verumtamen in disuio aquarum multratum, ad eum non appropinabunt.

8 **Tu** es refugium meum a tribulatione, quia circumdedit me : exultatio mea erue me a circumdantibus me.

9 **Intellectum** tibi dabo, & instruam te in uia hac, qua gradientis : firmabo super te oculos meos.

10 **Nolite** fieri sicut equus & mulus, quibus non est intellectus.

In campo & frango maxillas eorum constringe, qui non approximant ad te.

11 **Multa** flagella peccatoris, sperantem autem in Domino misericordia circumdabit.

12 **Examinini** in Domino & exultate iusti, & gloriamini omnes recti corde.

Psalmus David. XXXII.

1 **Exultate** iusti in Domino : rectos decet collaudatio.

2 **Confitemini** Domino in chithara : in psalterio decem chordarum psallite illi.

3 **Cantate** ei canticum nouum : bene psallite ei in uociferatione.

4 **Quia** rectum est uerbum Domini, & omnia opera eius in fide.

5 **Diligit** misericordiam & iudicium : misericordia Domini plena est terra.

6 **Verbo** Domini caeli firmati sunt : & spiritu oris eius omnis uirtus eorum.

7 **Congregans** sicut in uentre aquarum maris : ponens in thesauris abyssis.

8 **Timeat** Dominum omnia terra : ab eo autem commouebantur omnes inhabitantes operem.

9 **Quoniam** ipse dixit, & facta sunt : ipse mandauit, & cre-

Mat. 6. 1

24

Iudith 16.

c. 17

ta sunt. Dominus dissipat consilia. 10

gentium : reprobatur autem cogitationes populorum , & reprobatur consilia principum .

Consilium autem Domini in æternum manet : cogitationes cordis eius in generatione & generationem .

Beata gens , cuius est Dominus Deus eius : populus , quem elegit in hereditatem sibi .

De exlo respexit Dominus : vidit omnes filios hominum .

De preparato habitaculo suo respexit super omnes , qui habitant terram .

Qui sinit sigillatim corda eorum : qui intellegit omnia operum eorum .

Non saluatur rex per multam virtutem : & gigas non saluabitur in multitudine virtutis suæ .

Fallax æquus ad salutem : in abundantia autem virtutis suæ non saluabitur .

Ecce oculi Domini super me tuentes eum : & in eis , qui sperant super misericordia eius .

Ut eruat a morte animas eorum : & alat eos in fame .

Anima nostra sustinet Dominum : quoniam adiutor & protektor noster est .

Quia in eo ixtabitur cor nostrum : & in nomine sancto eius sperauimus .

Fiat misericordia tua Domine super nos : quemadmodum sperauimus in te .

Dauidi , cum immittit vultum suum coram Achimelech , & dimisit eum , & abiit .

XXXIII.

Benedicam Dominum in omni tempore : semper laus eius in ore meo .

In Domino sperabitur anima mea : audiant mansueti , & lætentur .

Magnificate Dominum mecum : & exaltemus nomen eius in adiutorem .

Exquisiui Dominum , & exaudiuit me : & ex omnibus tribulationibus meis eripuit me .

Accedite ad eum , & illumi-

namini : & facies vestre non confundentur .

Iste pauper clamauit , & Dominus exaudiuit eum : & de omnibus tribulationibus eius saluauit eum .

Immittet angelus Domini in circuitu timentium eum : & eripiet eos .

Gustate , & videte quoniam suauis est Dominus : beatus vir , qui sperat in eo .

Timeate Dominum omnes sancti eius : quoniam non est inopia timentibus eum .

Diuites egerunt & esuriunt : inquirentes autem Dominum non minuentur omni bono .

Venite filii , audite me : timorem Domini docebo vos .

Quis est homo qui vult vitæ : diligat deus videre bonos ?

Prohibe linguam tuam a malo : & labia tua ne loquantur dolum .

Diuertere a malo , & fac bonum : inquit pacem , & persequere eam .

Oculi Domini super iustos : & aures eius in preces eorum .

Vultus autem Domini super facientes mala : ut perdat de terra memoriam eorum .

Clamauerunt iusti , & Dominus exaudiuit eos : & ex omnibus tribulationibus eorum liberauit eos .

Iuxta est Dominus ijs , qui tribulato sunt corde : & humiles spiritu saluabit .

Multa tribulationes iustorum : & de omnibus his liberabit eos Dominus .

Custodit Dominus omnia ossa eorum : vnum ex his non conturbabitur .

Mors peccatorum pessima : & qui oderunt iustum delinquent .

Redimet Dominus animas iustorum suorum : & non delinquent omnes qui sperant in eo .

Ipsi Dauid . XXXIII.

Vdica Domine nocentes meos : & expugna impugnantes me .

Apprehende arma & scutum : & exurge in adiutorem mihi .

Effunde frameam , & conculca aduersus eos , qui persequuntur me :

meo die anima mea: Salus tua
ego sum.

Confundantur & reuertantur,
querentes animam meam.

Aueantur terrores, & con-
fundantur cogitantes mihi mala.

Fiant tamquam pulvis ante
faciem venti: & angelus Domini
conuertat eos.

Fiat via illorum tenebrae &
lubricum: & angelus Domini per-
sequens eos.

Quoniam gratis absconde-
runt mihi intentum laquei sui:
superflue exprobrauerunt ani-
mam meam.

Venit illi laqueus, quem
ignorat: & capio, quam abscon-
di, apprehendit eum: & in la-
queum cecidit in ipsam.

Anima autem mea exultabit
in Domino: & delectabitur super
salutem suam.

Omnia ossa mea dicent: Do-
mine, quis similis tibi?

Erupiens inopem de manu for-
tiorum eius: egenum & pauperem
a dissipantibus eum.

Surgentes testes iniqui, quos
ignorabam interrogabant me.

Retribuebant mihi mala pro
bonis: & iniuriam animae meae.

Ego autem cum mihi molesti
essent, induabar cilicio.

Humiliabam in ieiunio ani-
mam meam: & oratio mea in si-
no meo conuerteretur.

Quasi proximam, & quasi
fratrem nostrum, sic compla-
cebam quasi loquens & contritus
sic humiliabar.

Quaeritum me latitauerunt,
& conuerterunt: congregata sunt
super me flagella, & ignorat.

Dissipati sunt, nec compun-
cti, tentauerunt me, sublaunae-
runt me: sublatione: scandue-
runt super me dentibus tuis.

Domine quando respicies?
redde mihi animam meam a mali-
gnitate eorum, a leonibus uiscum
meum.

Confitebor tibi in ecclesia:
magna, in populo graui lauda-
bo te.

Non supergaudeam mihi, qui
aduersantur mihi inique: qui
oderunt me gratis & annuntia-
bunt.

Quoniam mihi quidem

cilicio loquebantur: & in inani
terra loquentes, dolos cogi-
tabant.

Et dilatauerunt super me os
suum: dixerunt: Euge, euge, vidi-
runt oculi nostri.

Vidisti Domine sicut: Do-
mine ne discedas a me.

Exurge & intende iudicio
Deo: Deus iustus: & Dominus
meus in causam meam.

Iudica me secundum iustitiam
tuam Domine Deus meus, & non
supergaudeat mihi.

Non dicant in cordibus suis:
Euge, euge, animam nostram nec di-
catur: Deorum sumus eum.

Erubescant & reuertantur si-
mil, qui gratulauerunt malis meis.
Induatur confusio & reue-
rentia qui magna loquuntur su-
per me.

Exultent & laudentur qui vo-
lunt iustitiam meam: & dicant
semper: Magnificetur Dominus,
qui volunt pacem seruiciorum.

Et lingua mea meditabitur
iustitiam tuam, tota die laudem
tuam.

In finem, seruo Domini ipsi Da-
uid. XXXV.

Dixit iniustus ut delinquit in
semetipso: non est timor
Dei ante oculos eius.

Quoniam dolose egit in eo. Ps. 13. 2. 3
spectat eum: ut inueniat iniqui-
tas eius ad odium.

Verba oris eius iniquitas, &
dolus: noluit intelligere ut bene
ageret.

Iniquitatem meditatus est in
cubili suo: altitatem vis non
bonae, malitia autem non o-
diuit.

Domine in caelo misericor-
dia tua: & veritas tua sicut ad-
nubes.

Iustitiae tuae sicut montes Dei:
iudicia tua abyssus multa.

Homines, & iumenta saluabis:
Domine: quemadmodum mul-
tiplicasti misericordiam tuam.

Deus.
Filii autem hominum in re-
gimine alarum tuarum sperabunt:
& inebriabuntur ab uberibus
domus tuae: & benedicent volup-
tati tuae potabis eos.

Quo-

Quoniam apud te est fons vi-
tae : & in lumine tuo videbimus
lumen .

Precede misericordiam tuam
scientibus te, & iustitiam tuam
his, qui recti sunt corde .

Nō reuerſat mihi pes superbi-
tatis : & manus peccatoris non mo-
uam me .

Ibi ceciderant qui operantur
iniquitatem : & expulsi sunt, nec po-
tuerunt stare .

Psalmus ipsi David . XXXV I .

Noli emulari in malignanti-
bus : neque zelaueris facien-
tes iniquitatem .

Quoniam tamquam foenum
volenter arescent : & quemad-
modum olea herbarum cito de-
cident .

Spera in Domino, & fac bo-
nitatem : & inhabita terram, &
pasceris in ditibus eius .

Delectare in Domino : & da-
bit tibi petitiones cordis tui .

Acceperis Dominum viam tuam,
& spera in eo : & ipse faciet
tibi : & eructet quasi lumen iustitia
tua : & iudicium tuum tamquam
meridie .

Subditus esto Domi-
no, & ora cum .

Noli emulari in eo, qui pro-
speratur in via sua : in homine fa-
ciente in iustitias .

Desine ab ira, & derelinque
furorem : noli emulari vi mali-
gnis .

Quoniam qui malignantur,
exterminabuntur : sustinentes au-
tem Dominum, ipsi hereditabunt
terram .

Et adhuc pusillum, & non erit
peccator : & quæres locum eius, &
non inuenies .

Mat. 5. 24. Noli Mantueri autem heredita-
bunt terram, & delebuntur in
multitudine pacis .

Obseruabit peccator iustum :
& stridebit super eum dentibus
suis .

Dominus autem iridebit eum :
quoniam prospicit quod veniet
dies eius .

Gladium euaginauerunt pec-
catores : intenderunt eum iusti .
Vt deiciant pauperem : & ino-
pent : & trucident rectos corde .

Gladius euaginauerunt in corde
eius .

ipſorum : & arcus eorum confra-
gatur .

Melior est modicum iusto,
super diuitias peccatorum multas .

Quoniam brachia peccatorum
conterentur confirmat autem ius-
tus Dominus .

Morte Domini dies inima-
culatorum : & hereditas eorum
in æternum erit .

Non confundentur in tem-
pore malo, & in diebus famis la-
turabuntur : quia peccatores pe-
cunias tribunt .

Inimici vero Domini mori
honorificari fuerint & exaltati
decidentes, quemadmodum su-
mus deficient .

Mutabitur peccator, & non
soluet : iustus autem miseretur &
tribuet .

Quia benedicentes ei heredi-
tabunt terram : maledicentes au-
tem ei disperibunt .

Apud Dominum gressus ho-
minis diriguntur : & viam eius
volens .

Cum ceciderit, non collide-
tur quia Dominus supponit ma-
num suam .

Silvator fui, etenim senui : &
nō vidi aurum derelictum, nec se-
men eius quæres panem .

Tota die miscetur & commo-
dat : & semen illius in benedictio-
ne erit .

Declina a malo, & fac bo-
num : & inhabita in seculum
seculi .

Quia Dominus amat iudi-
cium, & non derelinquet sanctos
suos : in æternum conseruabun-
tur .

In iusti plantentur & semen im-
piorum peribit .

Iusti autem hereditabunt ter-
ram : & inhabitabunt in seculum
seculi super eam .

Os iusti meditabitur sapen-
tiam, & lingua eius loquetur ius-
ticiam .

Lex Dei eius in corde ip-
sius : & non supplantabuntur ges-
sus eius .

Considerat peccator iustum
& quærit mortificare eum .

Dominus autem non derelin-
quet eum in manibus eius : nec da-
nabit eum cum iudicabitur illi .

Experta Dominum, & custo-
diat .

Pro. 31. d.

Isai. 51. c. 7

Isai. 51. c. 7

ad eam. Vi viam eius: & exaltabit te. **V**
hereditate capias terram: cum pe-
riderint peccatores, videbis.

* **V**idi implum super exaltatum, **36**
& eleuatum sicut cedros Libani.

* **E**xultauit, & ecce non erat: **36**
& quasi cum, & non est inuen-
tus locus eius.

* **C**ustodi innocentiam, & vide **37**
equitatem: quoniam sunt reliquie
homini pacifico.

* **I**n iusti autem disperibunt si- **38**
mul: reliquit, impiorum interi-
bunt.

* **S**alus autem iustorum a Do- **39**
mino: & protector eorum in tem-
poribus tribulationis.

* **E**t adiuvabit eos Dominus, & **40**
liberabit eos: & eruet eos a pec-
catoribus, & saluabit eos: quia
sperauerunt in eo.

Psalms David, in rememora-
tionem de sabbato.

XXXVII.

Psal. c. 2. **D**omine ne in furore tuo ar-
guas me, neque in ira tua
corripas me.

* **Q**uoniam sagittae tuae infixae **3**
sunt mihi: & confirmasti super
me manum tuam.

* **N**on est sanatus in carne mea **4**
a facie irae tuae: non est pax ossi-
bus meis a facie peccatorum meo-
rum.

* **Q**uoniam iniquitates meae su- **5**
pergressae sunt caput meum: &
sicut onus graue grauata sunt su-
per me.

* **P**utrescent & corruptae sunt **6**
genuae meae, a facie insipienti-
um meorum.

* **M**iser factus sum, & curuatus **7**
sum: sicut in finem: tota die con-
tuitus ingrediebar.

* **Q**uoniam lumbi mei impleti **8**
sunt illusionibus: & non est sani-
tas in carne mea.

* **A**fflictus sum, & humiliatus **9**
sum nimis: rugiebam a gemitu
cordis mei.

* **D**omine, ante te omnis desi- **10**
derium meum: & gemitus meus
a te non est absconditus.

* **C**or meum conturbatum est, **11**
derelictum me vitruis mea: & lu-
men oculorum meorum, & ipsum
non est mecum.

* **A**mici mei, & proximi mei **12**

C aduersum me appropinquauerunt,
& steterunt.

Et qui iuxta me erant, de longe **13**
steterunt: & vim faciebant qui
querebant animam meam.

Et qui inquirebant mala mihi, **14**
locuti sunt vanitates: & dolos tota
die meditabantur.

* **E**go autem tamquam surdus **14**
non audiebam: & sicut mutus non
aperiens os suum.

* **E**t factus sum sicut homo non **15**
audiens: & non habens in ore tuo
redargutiones.

* **Q**uoniam in te Domine spe- **16**
raui: tu exaudies me Domine
Deus meus.

* **Q**uia dixi: Nequando super- **17**
gaudeant mihi inimici mei: & dum
commouetur pedes mei, super me
magna locuti sunt.

* **Q**uoniam ego in flagella pa- **18**
ratus sum: & dolor meus in con-
spectu meo semper.

* **Q**uoniam iniquitatem meam **19**
annuntiabo: & cogitabo pro pec-
cato meo.

* **I**nimici autem mei viuunt, & **20**
confirmati sunt super me: &
multiplicati sunt qui oderunt me
inique.

* **Q**ui retribuunt mala pro bo- **21**
nis, detrahebant mihi: quoniam
sequebar bonitatem.

* **N**e derelinquas me Domine **22**
Deus meus: ne discesseris a me.

* **I**ntende in adiutorium meum, **23**
Domine Deus salutis meae.

In finem, ipsi Idithun, Canticum **2**
David. XXXVII.

Dixi: Custodiam vias meas: **2**
ut non delinquam in lingua
mea.

Posui ori meo custodiam, cum **3**
confiterer peccator aduersum
me.

* **O**bmutil, & humiliatus sum, **3**
& filius bonis: & dolor meus re-
nouatus est.

* **C**oncaluit cor meum intra **4**
me: & in meditatione mea exar-
descebat ignis.

* **L**ocutus sum in lingua mea: **5**
notum fac mihi Domine finem
meum.

Et numerum dierum meorum **6**
quis est: ut sciam quid desit mihi.

* **E**cce mendaces posuisti **6**
dies

des meos: & substantia mea tamquam nihilum ante te:

Veruntamen vniuersa vanitas, omnis homo viuens.

Veruntamen in imagine pertransit homo: sed & frustra conturbatur.

Theaurizat: & ignorat cui congregabitur.

Et nunc quæ est expectatio mea? nonne Dominus? & substantia mea apud te est.

Ab omnibus iniquitatibus meis erue me: opprobrium insipienti dedisti me.

Obmutui, & non aperui os meum, quoniam tu fecisti: amoue a me plagas tuas.

A fortitudine manus tuæ ego defeci in increpationibus: propter iniquitatem corripuisti hominem.

Et tabescere fecisti sicut a: agens animam eius: veruntamen vane conturbatur omnis homo.

Exaudi orationem meam Domine, & deprecationem meam: auribus percipe lacrymas meas.

Ne lileas: quoniam advena ego sum apud te, & peregrinus, sicut omnes pauperes mei.

Remitte mihi, ut refrigerer prius quam abeam, & amplius non ero.

In finem, Psalmus ipsi David.

XXXIX.

Expectans expectaui Dominum, & intendi mihi.

Et exaudiuit preces meas: & eduxit me de lacu miseriae, & de luto laceris.

Et statuit super petram pedes meos: & direxit gressus meos.

Et immisit in os meum canticum nouum, carmen Deo notitum.

Videbunt multi & timebunt & sperabunt in Domino.

Beatus vir, cuius est nomen Domini spes eius: & non sepeletur in vanitates & insanias falsas.

Multa fecisti tu Domine Deus meus mirabilia tua: & cogitationibus tuis non est qui similis sit tibi.

Annunciaui & locutus sum: multiplicati sunt super nomen

7 "Sacrificiorum & oblationum non habuisti: aures autem perfecisti mihi." Heb. 10. 1.

8 Holocaustum & pro peccato non postulasti: tunc dixit: ecce venio.

9 In capite libri scriptum est de me: ut facere voluntatem tuam Deus meus volui, & legem tuam in medio cordis mei.

10 Annunciaui iustitiam tuam in ecclesia magna, ecce labia mea non prohibebo: Domine tu scisti.

11 Iustitiam tuam non abscondi in corde meo: veritatem tuam & salutatem tuam dixi.

12 Non abscondi misericordiam tuam, & veritatem tuam a conspectu multorum.

13 Tu autem Domine ne longe facias miserationes tuas a me: misericordia tua & veritas tua semper suscepunt me.

14 Quoniam circumdederunt me mala, quorum non est numerus: comprehenderunt me iniquitates meae, & non potui ut viderem.

Multiplicatae sunt super capillos capitis mei: & cor meum dereliquit me.

15 Complacent tibi Domine veritatem meam: Domine, ad adiuvandum me respice.

16 Confundantur & trequentur simul, qui querunt animam meam, ut auferant eam.

Conuertantur retrorsum, & reuertantur qui volunt mihi mala.

17 Ferant confestum consilium suum, qui dicunt mihi: Euge, euge.

18 Exultent & lætentur super te omnes querentes te: & dicant semper: Magnificetur Dominus: qui diligit salutatem tuam.

19 Ego autem mendicus sum, & pauper: Dominus solitarius est meus.

A diutor meus, & protector meus tu es: Deus meus non tardaueris.

In finem, Psalmus ipsi David. XL.

Beatus qui intelligit super egenum, & pauperem: in die mala liberabit eum Dominus.

2 Dominus conseruet eum, & viuificet eum, & beatum faciat eum in terra: & non tradat eum in animam inimicorum eius.

3 Dominus operem ferat illi super lectum.

lectum doloris eius: vniuersum
stratum eius versasti in infirmitate
eius.

* Ego dixi: Domine miserere
mei: iana animam meam, quia
peccavi tibi.

* Inimici mei dixerunt mala
mihi: Quando mouetur, & peri-
bit nomen eius?

* Et si ingrediebatur vt videret,
vana loquebatur, cor eius congre-
gauit iniquitatem libi.

Egrediebatur foras, & loqueba-
tur: in idipsum.

Aduersum me susurrabant om-
nes inimici mei: aduersum me
cogitabant mala mihi.

* Verbum iniquum constitue-
runt aduersum me: Numquid qui
domuit non adjiciet vt resurgat?

* Et enim homo pacis meæ, in
quo speravi: qui edebat panes
meos, magnificauit super me sup-
plantationem.

* Tu autem Domine miserere
mei, & resuscita me: & retribuam
eis.

¶ **Ps. l. c. 16.** * In hoc cognoui quoniam vo-
luisti me: quoniam non gaudebit
inimicus meus super me.

* Me autē propter innocentiam
suscepisti: & confirmasti me in
conspectu tuo in æternum.

* Benedixit Dominus Deus
Israel a sæculo, & vsque in sæcu-
lum: fiat, fiat.

In finem,
Intellectus filijs Core. XLI.

Quemadmodum desiderat cer-
uus ad fontes aquarum: ita
desiderat anima mea ad te Deus.

* Sitiuit anima mea ad Deum,
fontem viuum: quando veniam &
apparebo ante faciem Dei?

* Fuerunt mihi lacrymæ mez
panes die, ac nocte: dum dicitur
mihi quotidie: Vbi est Deus tuus?

* Hæc recordatus sum, & effudi
in me animam meam: quoniam
perambulabam in locum tabernaculi ad-
mirabilis, vsque ad domum Dei.

In voce exultationis, & confes-
sionis: sonus epulantis.

* Quare tristis es anima mea: &
quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc
confitebor illi: salutare vultus mei,
& Deus meus.

Ad meipsum anima mea con-
turbata est: propterea memor ero
tui de terra Iordanis, & Hermoni
in monte me dico.

* Abyssus abyssum inuocat, in
voce catractarum tuarum.

Omnia excelsa tua, & flus
tui super me transierunt.

* In die mandauit Dominus
C. misericordiam tuam: & nocte
canticum eius.

Apud me oratio Deo vitæ mez,
10 * dicam Deo: Susceptor meus es,
Quare oblitus es mei? & qua-
re conturbatus incedo, dum affli-
git me inimicus?

11 * Dum confringuntur ossa mea,
exprobrauerunt mihi qui tribulat
me inimici mei:

Dum dicunt mihi per singulos
12 dies: Vbi est Deus tuus? * quare
tristis es anima mea? & quare
conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc
confitebor illi: salutare vultus
mei, & Deus meus.

¶ **Psalmus David. XLII.**

Iudica me Deus, & discerne
causam meam de gente non
sancta, ab homine iniquo, & do-
loso erue me.

* Quia tu es Deus fortitudo
mea: quare me repulisti? & qua-
re tristis incedo, dum affligit me
inimicus?

* Emitte lucem tuam & verita-
tem tuam: ipsa me deduxerunt,
& adduxerunt in montem san-
ctum tuum, & in tabernacula
tua.

* Et introibo ad altare Dei: ad
B. Deum, qui lætificat iuuentutem
meam.

Confitebar tibi in cithara Deus
Deus meus: * quare tristis es ani-
ma mea? & quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc
confitebor illi: salutare vultus
mei, & Deus meus.

In finem, Filijs Core ad intel-
lectum. XLIII.

Deus auribus nostris auditi-
mus: patres nostri annuncia-
uerunt nobis.

Opus, quod operatus es in die-
bus eorum: & in diebus antiquis,
Manus

* Manus tua gentes disperdidit,
& plantasti eos: affixisti populos,
& expulisti eos:

* Nec enim in gladio suo posside-
derunt terram, & brachium eo-
rum non saluauit eos:

Sed dextera tua, & brachium
tuum, & illuminatio vultus tui:
quoniam complacuit in eis.

* Tu es ipse rex meus, & Deus
meus: qui mandas salutes Iacob.

* In te inimicos nostros vengi-
labimus cornu, & in nomine tuo
spernemus insurgentes in nobis.

* Non enim in arcu meo spera-
bo: & gladius meus non saluabit
me.

* Saluasti enim nos de affligen-
tibus nos: & edhesites nos confu-
disti.

* In Deo laudabimur tota die:
& in nomine tuo confitebimur in
seculum.

* Nunc autem repulisti & con-
fudisti nos: & non egredieris Deus
in virtutibus nostris.

* Aucaisti nos retrosum post
inimicos nostros: & qui oderunt
nos, dispuebant sibi.

* Dedisti nos tamquam oves
escarum: & in gemibus disper-
sisti nos.

* Vendidisti populum tuum si-
ne pretio: & non fuit multitudo
in commutationibus eorum.

* Posuisti nos opprobrium vi-
cini nostris, subiannationem
& derisum his, qui sunt in circui-
tu nostro.

* Posuisti nos in similitudinem
Gentibus: commotionem capitis
in populis.

* Tota die vetecundia mea con-
tra me est, & confusio faciei meae
copperuit me.

* A voce exprobrantis, & oblo-
quentis: a facie inimici, & per-
sequentis.

* Hae omnia Venerunt super
nos, nec oblitus sumus te: & mi-
que non egimus in testamento
tuo.

* Et non recessit retro cor no-
strum: & declinasti semitas no-
stras a via tua:

* Quoniam humiliasti nos in
loco afflictionis, & cooperuit nos
umbra mortis.

* Si oblitus sumus nomen Dei
nostri, & si expandimus manus

nostras ad deum alienum: Del

21 * Nonne Deus requirit istas?

se enim nouit abscondita cordis? Rom. 2. 2
¶ Quoniam propter te mortifi-
camur tota die: humiliati sumus si-
cut oues occisionis.

23 * Exurge, quare obdormis Do-
mine: exurge, & ne repellas in
finem.

24 * Quare faciem tuam auertis,
obliuisceris inopiam nostram & tri-
bulationis nostrae?

25 * Quoniam humiliata est in pul-
uere anima nostra: conglutinata
est in terra venter noster.

26 * Exurge Domine, adiua nos:
& redime nos propter nomen
tuum.

In finem, pro ijs, qui commuta-
buntur, filiis Core, ad intel-
lectum, Canticum pro
dilecto. XLIII.

2 **E**rustauit cor meum verbum
A bonum: dico ego opera mea
regi.

Lingua mea calamus scribae,
velociter scribentis.

3 * Speciosus forma prae filiis ho-
minum, diffusa est gratia in labijs
tuis: propterea benedixit te Deus
in aeternum.

4 * Attingere gladio tuo super fe-
mur tuum, potentissime,

5 * Specie tua & pulchritudine
tua intende, prospere procede, &
regna.

B Propter veritatem & mansue-
tudinem, & iustitiam: & dedu-
cet te mirabiliter dextera tua.

6 * Sagittae tuae acutae, populi tui
te cadent, in corda inimicorum
regis.

7 * Sedes tua Deus in saeculum Heb. 1. 3
saeculi: virga directionis virga re-
gni tui.

8 * Dilexisti iustitiam, & odisti
iniquitatem: propterea vocitatus
Deus Deus tuus oleo latitiae pra-
confortibus tuis.

9 * Myrrha, & gutta, & casta
C vestimentis tuis, a domibus ebri-
tatis: ex quibus deleuerunt te

10 * filia regum in honore tuo.

¶ Afflicta regina a dextris tuis in
vestitu deaurato: circumdata va-
rierat.

11 * Audi filia, & vide, & in-
clina aurem tuam: & obliuiscere
popu-

populum tuum, & domum patris tui.

* Et concupiscet rex decorem tuum : quoniam ipse est Dominus Deus tuus, & adorabunt eum.

* Et filii Tyri in muneribus vul- tum tuum deprecabuntur : omnes diuites plebis.

* Omnis gloria eius filii regis ab intus, in fimbrijs aureis * circumamicta varietatibus.

Adducentur regi virgines post eam : proximæ eius afferentur tibi.

* Afferentur in lætitiâ & exultatione : adducentur in templum regis.

* Pro patribus tuis nati sunt tibi filii : constituit eos principes super omnem terram.

* Memores erunt nominis tui in omni generatione & generationem.

Propterea populi confitebuntur tibi in æternum : & in sæculum sæculi.

In finem, filijs Core pro arcanis, Psalmus XLV.

Deus noster refugium, & virtus : adiutor in tribulationibus, quæ inuenerunt nos nimis.

* Propterea non timebimus dum turbabitur terra : & transferentur montes in cor maris.

* Sonuerunt, & turbata sunt aquæ eorum : conturbati sunt montes in fortitudine eius.

* Fluminis impetus lætificat ciuitatem Dei : sanctificauit tabernaculum suum Altissimus.

* Deus, in medio eius, non commouebitur : adiuuabit eam Deus manû diluculo.

* Conturbata sunt gentes, & inclinata sunt regna : dedit vocem suam, mota est terra.

* Dominus virtutum nobiscum : susceptor noster Deus Iacob.

* Venite, & videte opera Domini, quæ posuit prodigia super terram : * auferens bella usque ad finem terræ.

* Arcum conteret, & confringet arma : & scuta comburent igni :

* Vacate, & videte quoniam ego sum Deus : exaltabor in gentibus, & exaltabor in terra.

12 * Dominus virtutum nobiscum : susceptor noster Deus Iacob.

1 In finem, pro filijs Core Psalmus XLV.

2 **O**mnès Gentes plaudite manibus : iubilate Deo in voce exultationis.

3 * Quoniam Dominus excelsus, terribilis : Rex magnus super omnem terram.

4 * Subiecit populos nobis : & gentes sub pedibus nostris.

5 * Elegit nobis hereditatem suam : speciem Iacob, quam dilexit.

6 * Ascendit Deus in iubilo : & Dominus in voce tubæ.

7 * Psallite Deo nostro, psallite : psallite Regi nostro, psallite.

8 * Quoniam Rex omnis terræ Deus : psallite sapienter.

9 * Regnabit Deus super gentes : Deus sedet super sedem sanctam suam.

10 * Principes populorum congregati sunt cum Deo Abraham : quoniam dii fortes terræ, vehementer eleuati sunt.

1 Psalmus Cantici filijs Core secunda sabbati. XLV I.

2 **M**agnus Dominus, & laudabilis nimis in ciuitate Dei nostri, in monte sancto eius.

3 * Fundatur exultatione vinearum terræ mons Sion, latera Aquilonis, ciuitas Regis magni.

4 * Deus in donis pietatis eius cognoscetur, cum suscipiet eam.

5 * Quoniam ecce reges terræ congregati sunt : conuenerunt in vnum.

6 * Ipsi videntes sic admirati sunt, conturbati sunt, commoti sunt :

7 * tremor apprehendit eos.

8 * Ibi dolores vi parturientis, * in spiritu vehementi conteres naues Tharsis.

9 * Sicut audiuiimus, sic vidimus in ciuitate Domini virtutum : in ciuitate Dei nostri : Deus fundauit eam in æternum.

10 * Suscepimus Deus misericordiam tuam, in medio templi tui.

11 * Secundum nomen tuum, Deus, sic & laus tua in fines terræ :

terra: iustitia plena est dextera tua.

* Latetur mons Sion, & exultent filii Iudæ, propter iudicia tua Domine.

* Circumdate Sion, & complectimini eam: narrate in turribus eius.

* Ponite corda vestra in virtute eius: & distribuite domos eius, ut enarretis in progenie altera.

* Quoniam hic est Deus, Deus noster in æternum, & in sæculum sæculi: ipse reget nos in sæcula.

In finem, filij Core Psalmus.

XLVIII.

Audite hæc omnes Gentes: auribus percipite omnes, qui habitatis orbem:

* Quique terrigenæ, & filij hominum: simul in vnum dives & pauper.

* Os meum loquetur sapientiam: & meditatio cordis mei prudentiam.

* Inclinabo in parabolam aurem meam: aperiam in psalterio propositionem meam.

* Cur timebo in die mala: iniquitas calcanei mei circumdabit me.

* Qui confidunt in virtute sua: & in multitudine divitiarum suarum gloriantur.

* Frater non redimit, redimet homo: non dabit Deo placationem suam.

* Et pretium redemptionis animæ suæ: & laborabit in æternū, & viuet adhuc in finem.

* Non videbit interitum, cum viderit sapientes morientes: simul insipientes, & stultus peribunt.

* Et relinquent alienis divitias suas: & sepulchra eorum domus illorum in æternum.

* Tabernacula eorum in progenie, & progenies: vocauerunt nomina sua in terris suis.

* Et homo, cum in honore esset, non intellexit: comparatus est iumentis insipientibus, & similis factus est illis.

* Hæc via illorum scandalum ipsis: & postea in ore suo complacebunt.

* Sicut oves in infernum positi

sunt: mors depascet eos.

Et dominabuntur eorum iusti in matutino: & auxilium eorum veterascet in inferno a gloria eorum.

* Verumtamen Deus redimet animam meam de manu inferi, cum acceperit me.

* Ne timeas cum dives factus fuerit homo: & cum multiplicata fuerit gloria domus eius.

* Quoniam cum interierit, non sumet omnia: neque descendet cum eo gloria eius.

* Quia anima eius in vita ipsius benedicetur: continebitur tibi cum benefeceris ei.

* Introibit usque in progenies patrum suorum: & usque in æternum non videbit lumen.

* Homo, cum in honore esset, non intellexit: comparatus est iumentis insipientibus, & similis factus est illis.

Psalmus Asaph. XLIX.

Deus deorum Dominus locutus est: & vocavit terram,

A solis ortu usque ad occalum:

* ex Sion species decoris eius.

* Deus manifeste veniet: Deus noster & non timebit. Ignis in conspectu eius exardescet: & in circuitu eius tempestas valida.

* Aduocabit calum desutum: & terram discernere populum suum.

* Congregate illi sanctos eius: qui ordinant testamentum eius super sacrificia.

* Et annuntiabunt cæli iustitiam eius: quoniam Deus iudex est.

* Audi populus meus, & loquar: Ixael, & restificabor tibi: Deus Deus tuus ego sum.

* Non in sacrificijs tuis arguam te: holocausta autem tua in conspectu meo sunt semper.

* Non accipiam de domo tua vitulos: neque de gregibus tuis hircos.

* Quoniam meæ sunt omnes fæx silvarum, iumenta in montibus & boues.

* Cognoui omnia volatilia cæli: & pulchritudo agri mecum est.

* Si esuriero, non dicam tibi: meus

meus est enim orbis terræ, & plenitudo eius.

* Numquid manducabo carnes iutorum? aut sanguinem hircorum porabo?

* Immola Deo sacrificium laudis: & redde Altissimo vota tua.

* Et inuoca me in die tribulationis: eruam te, & honorificabis me.

* Peccatori autem dixit Deus: Quare tu enarras iustitias meas, & assumis testamentum meum per os tuum?

* Tu vero odisti disciplinam: & proiecisti sermones meos retrorsum.

* Si videbas furem, currebas cum eo: & cum adulteris portionem tuam ponebas.

* Os tuum abundauit malitia: & lingua tua concinnabat dolos.

* Sedens aduersus fratrem tuum loquebans, & aduersus filium matris tuæ ponebas scandalum: hæc fecisti, & tacui.

Existitasti inique quod ero tui similis: arguam te, & statuam contra faciem tuam.

* Intelligite hæc qui obliuiscimini Deum: nequando rapiat, & non sit qui eripiat.

* Sacrificium laudis honorificabit me: & illic iter, quo ostendam illi salutem Dei.

In finem, Psalmus David, Cum venit ad eum Nathan Propheta, quando intrauit ad Bethabe.

(2. Reg. 12.) L.

Miserere mei Deus, secundum magnam misericordiam tuam.

Et secundum multitudinem miserationum tuarum, dele iniquitatem meam.

* Amplius laua me ab iniquitate mea: & a peccato meo munda me.

* Quoniam iniquitatem meam ego cognosco: & peccatum meum contra me est semper.

* Tibi soli peccaui, & malum coram te feci: vt inustificeris in sermonibus tuis, & vincas cum iudicaris.

* Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum: & in peccatis

concepit me mater mea.

* Ecce enim veritatem dilexisti incerta, & occulta sapientie tue manifestasti mihi.

* Asperges me hyssopo, & mundabor: lauabis me, & super niuem dealbabor.

* Auditui meo dabis gaudium & lætitiā: & exultabunt ossa humiliata.

* Auerte faciem tuam a peccatis meis: & omnes iniquitates meas dele.

* Cor mundum crea in me, Deus: & spiritum rectum innoua in visceribus meis.

* Ne proicias me a facie tua: & spiritum sanctum tuum ne auertas a me.

* Redde mihi lætitiā salutis tui: & spiritu principali confirma me.

* Docebo iniquos vias tuas: & impii ad te conuertentur.

* Libera me de sanguinibus, Deus, Deus salutis meæ: & exultabit lingua mea iustitiam tuam.

* Domine, labia mea aperies: & os meum annuntiabit laudem tuam.

* Quoniam si voluisses sacrificium, dedissem vtique: holocaustis non delectaberis.

* Sacrificium Deo spiritus contribulatus: cor contritum, & humiliatum Deus non despicies.

* Benigne fac Domine in bona voluntate tua Sion: vt ædificentur muri Ierusalem.

* Tunc acceptabis sacrificium iustitiæ, oblationes, & holocausta: tunc imponent super altare tuum vitulos.

In finem, Intellectus David,

* Cum venit Doeg Idumæus, & nunciavit Saul: Venit David in domum Achimelech.

(1. Reg. 22. p.) L. L.

Quid gloriaris in malitia, qui potens es in iniquitate?

* Tota die iniustitiam cogitasti: lingua tua: sicut nouacula acuta fecisti dolum.

* Dilexisti malitiam super benignitatem: iniquitatem magis quam loqui æquitatem.

* Dilexisti omnia verba precipitationis, lingua dolosa.

* Pro-

* Propterea Deus destruet te
in finem, euellet te, & emigra-
bit te de tabernaculo tuo: & radi-
cem tuam de terra viventium.

* Videbit iusti, & timebunt,
& super eum ridebunt, & dicent:
* ecce homo, qui non posuit Deū
ad autorem suum:

Sed sperauit in multitudine di-
uitiarum suarum: & prauaui in
vanitate sua.

* Ego autem, sicut oliua frusti-
fera in domo Dei, speraui in mis-
ericordia Dei in æternum: & in sæ-
culum sæculi.

* Confitebor tibi in sæculum,
quia fecisti: & expectabo nomen
tuum, quoniam bonum est in cō-
spectu sanctorum tuorum.

In finem,

Pro Maeleth intelligentiz David:
LII.

Dixit insipiens in corde suo: A
Non est Deus.

* Corrupti sunt, & abominabi-
les facti sunt in iniquitatibus: non
est qui faciat bonum.

* Illeus de celo prospexit su-
per filios hominum: Vt videat
si est intelligens, aut requirens
Deum.

* Ille omnes declinauerunt, si-
mul inuides facti sunt: non est
qui faciat bonum, non est vsque
ad vnum.

* Nonne scient omnes qui ope-
rantur iniquitatem, qui deuorant
plebem meam vt cibum panis?

* Deum non inuocauerunt: il-
lic trepidauerunt timore, vbi non
erat timor.

Quoniam Deus dissipauit ossa
eorum qui hominibus placent:
confusi sunt, quoniam Deus spre-
uit eos.

* Quis dabit ex Sion salutem
Israel? cum conuerterit Deus ca-
ptiuitatem plebis suæ, exultabit
Iacob, & lætabitur Israel.

In finem,

In carminibus intellectus David,

* Cum venissent Ziphizi, &

dixissent ad Saul: Nonne

David absconditus

est apud nos?

(1. Reg. 23. 19. & 26. 1.) LIII.

Deus in nomine tuo saluum
me fac: & in virtute tua,

iudica me.

* Deus exaudi orationem
meam: auribus percipe verba oris
mei.

* Quoniam alieni insurrexerunt
aduersum me, & fortes quælie-
runt animam meam: & non pro-
posuerunt Deum ante conspe-
ctum suum.

* Ecce enim Deus adiuuat me:
& Dominus susceptor est animæ
meæ.

* Auerte mala inimicis meis: &
in veritate tua disperde illos.

* Voluntarie iactabo tibi, &
confitebor nomini tuo Domine:
quoniam bonum est:

* Quoniam ex omni tribula-
tione eripuisti me: & super ini-
micos meos desepxit oculus meus.

In finem, In carminibus intel-
lectus David. LIIII.

Exaudi Deus orationem meā,
& ne despexeris deprecationem
meam: * intende mihi, &
exaudi me.

Contristatus sum in exercita-
tione mea: & conturbatus sum.
* a voce inimici, & a tribulatio-
ne peccatoris.

Quoniam declinauerunt in me
iniquitates: & in ira molesti erant
mihi.

* Cor meum conturbatum est
in me: & formido mortis cecidit
super me.

* Timor & tremor venerunt
super me: & contexerunt me te-
nebræ:

* Et dixi: Quis dabit mihi pen-
nas sicut columbæ, & volabo, &
requiescam?

* Ecce elongaui fugiens: & mæ-
si in solitudine.

* Expectabam eum, qui saluum
me fecit a pusillanimitate spiritus,
& tempestate.

* Præcipita Domine, diuide
linguas eorum: quoniam vidi ini-
quitatem, & contradictionem in
ciuitate.

* Die ac nocte circumdabit eam
super muros eius iniquitas: &
labor in medio eius, & iniuri-
stia.

Et non defecit de plateis eius
vltra, & dolus.

* Quoniam si inimicus meus
male.

W P. 13. 2. 1

T Rom. 7. b.
12

maledixisset mihi, sustinuissem
vique.

Et ille, qui oderat me, super
me magna locutus fuisset: abscon-
dissem me forsitan ab eo.

* Tu vero homo vnanimis: dux
meus, & notus meus:

* Qui simul mecum dulces ca-
piebas cibos: in domo Dei ambu-
lauimus cum consensu.

* Veniat mors super illos: & de-
scendant in infernum viuentes:

* Quoniam nequitie in habita-
culis eorum: in medio eorum.

* Ego autem ad Deum clama-
ui: & Dominus saluabit me.

* Vespere, & mane, & meridie
narrabo & annuntiabo: & exau-
diat vocem meam.

* Redimet in pace animam
meam ab his, qui appropinquant
mihi: quoniam inter multos erant
mecum.

* Exaudiet Deus, & humiliabit
illos, qui est ante secula.

Non enim est illis commuta-
tio, & non timebunt Deum: ex-
tendit manum suam in retribuen-
do.

Contaminauerunt testamentum
eius, diuisi sunt ab ira vultus
eius: & appropinquauit cor illius.

Molliti sunt sermones eius su-
per oleum: & ipsi sunt iacula.

* Laeta super Dominum cu-
ram tuam, & ipse te enutriet:
non dabit in eternum fluctuatio-
nem iusto.

* Tu vero Deus deduces eos,
in puteum interitus.

Viri sanguinum, & dolosi non
dimidiabunt dies suos: ego autem
sperabo in te Domine.

In finem,
Pro populo, qui a Sanctis longe fa-
tus est, David in tituli inscrip-
tionem, cum tenuerunt
idem Allophyl in Geih.

(1. Reg. 21. 12.) LV.

Miserere mei Deus, quoniam
conculcauit me homo: tota
die impugnans tribulauit me.

* Conculcauerunt me inimici
mei tota die: quoniam multi bel-
lantes aduersum me.

* Ab altitudine dici timebo:
ego vero in te sperabo.

* In Deo laudabo sermones

meos, in Deo speraui: non time-
bo quid faciat mihi caro.

* Tota die verba mea execrabat-
ur: aduersum me omnes cogita-
tiones eorum, in malum.

* Inhabitabunt & abscondent:
B ipsi calcaneum meum obserua-
bunt.

Sicut sustinuerunt animam
meam, pro nihilo saluos facies
illos: in ira populos confringes.

* Deus, vitam meam annuncia-
ui tibi: posuisti lacrymas meas in
conspectu tuo,

* Sicut & in promissione tua:
tunc conuerterentur inimici mei re-
trorsum:

In quacunque die inuocauero
te: ecce cognoui quoniam Deus
meus es.

* In Deo laudabo verbum, in
Domino laudabo sermonem: in
Deo speraui, non timebo quid fa-
ciat mihi homo.

* In me sunt Deus vota tua,
quae reddam, laudationes tibi.

* Quoniam eripuisti animam
meam de morte, & pedes meos de
lapsu: vt placeam coram Deo in
lumine viuendum.

In finem,
Ne disperdas, David in tituli in-
scriptionem, cum fugeret a
facie Saul in speluncam.

(1. Reg. 21. 1. & 24. 4.) LVI.

Miserere mei Deus, miserere
mei: quoniam in te confi-
dit anima mea.

Et in vmbra alarum tuarum spe-
rabo, donec transierit iniquitas.

* Clamabo ad Deum altissimum:
Deum qui benefecit mihi.

* Misit de caelo, & liberauit me:
dedit in opprobrium conculcan-
tes me.

Misit Deus misericordiam
suam, & veritatem suam, & de-
eripuit animam meam de medio
catulorum leonum: dormitui con-
turbatus.

Filij hominum dentes eorum
arma & sagittae: & lingua eorum
gladius acutus.

* Exaltare super caelos Deus:
& in omnem terram gloria tua.

* Laqueum parauerunt pedibus
meis: & incurauerunt animam
meam.

Foderunt ante faciem meam
foueam: & inciderunt in eam.

* Paratum cor meum Deus, pla-
ratum cor meum: cantabo, &
psalmum dicam.

* Exurge gloria mea, exurge
psalterium & cithara: exurgam
diluculo.

* Convertebor tibi in populis
Domine: & psalmum dicam tibi
in gentibus:

* Quoniam magnificata est vi-
que ad celos misericordia tua, &
vi que ad nubes veritas tua.

* Exaltare super celos Deus: 12
& super omnem terram gloria
tua.

In finem,

Ne disperdas, David in tituli in-
scriptionem. L V I I.

Si vere utique iustitiam lo-
quimini: recta iudicate filij
hominum.

* Etenim in corde iniquitates
operamini: in terra iniustitias ma-
nus vestras concinnant.

* Alienati sunt peccatores a
vulva, erraverunt ab vtero: locuti
sunt falsa.

* Furor illis secundum similitu-
dinem serpentis: sicut aspidis furd-
ez, & obturantis aures suas,

* Quz non exaudiet vocem in-
cantantium: & venetici incantan-
tis sapienter.

* Deus conteret dentes eorum
in ore ipsorum: molas leonum
confringeret Dominus.

* Ad nihilum devenient tam-
quam aqua decurrens: inten-
dit arcum suum donec infirmen-
tur.

* Sicut cera, quz fluit, auferen-
tur: supercecidit ignis, & non vi-
derunt solem.

* Priusquam intelligerent spinz
vestre rhaminum: sicut viuentes,
sic in ira absorbet eos.

* Latibit iustus cum viderit
vindictam: manus suas laudabit
in sanguine peccatoris.

* Et dicet homo: Si vique est
fructus iusto: vique est Deus iu-
dicans eos in terra.

In finem,

Ne disperdas, David in tituli in-
scriptionem, quando missa

Saul, & custodiuit domum
eius, ut eum interficeret.

(L. Reg. 19. 11.) LVIII.

ERipe me de inimicis meis
A Deus meus: & ab insurgenti-
bus in me libera me.

* Enipe me de operantibus ini-
quitatem: & de viris sanguinum
salva me.

* Quia ecce ceperunt animam
meam: intruserunt in me fortes.

* Neque iniquitas mea, neque
peccatum meum Domine: line
iniquitate cucurri, & direxi.

* Exurge in occursum meum,
& vide: & tu Domine Deus vir-
tutum, Deus Israel,

Intende ad visitandas omnes
gentes: non miseraris omnibus,
qui operantur iniquitatem.

* Conuertentur ad vespem:
& famem patientur ut canes, &
circuibunt civitatem.

* Ecce loquentur in ore suo, &
gladius in labijs eorum: quoniam
quis audiuit?

* Et tu Domine deridebis eos:
ad nihilum deduces omnes ge-
tes.

* Fortitudinem meam ad te
custodiam, quia Deus inceptor
meus es: Deus meus misericor-
dia eius praeveniet me.

* Deus ostendet mihi super ini-
micos meos, ne occidas eos:
nequando obliuiscantur populi
mei.

Disperge illos in virtute tua: &
depone eos protector meus Do-
mine:

* Delictum oris eorum, sermo-
nem labiorum ipsorum: & com-
prehendantur in superbia sua.

Et de execratione & mendacio
annunciabuntur in consumma-
tione: in ira consummationis, &
non erunt.

Et scient quia Deus dominabi-
tur iacob: & finium terrarum.

* Conuertentur ad vespem, &
famem patientur ut canes: & cir-
cuibunt civitatem.

* Ipsi dispergentur ad manda-
candum: si vero non fuerint tatu-
rati, & murmurabunt.

* Ego autem cantabo fortitudi-
nem tuam: & exultabo mane mi-
sericordiam tuam.

Quia factus es susceptor mentis,

& refugium meum, in die tribulationis meæ.

* Adiutor meus suscepitor meus es: Deus meus misericordia mea.

In finem,

Pro his, qui immutabantur, in tituli inscriptionem ipsi David in doctrinam, * cum succendit Mesopotamiam Syriæ, & Sobal, & conuertit Iobab, & percussit Idumæam in valle Salinarum duodecim millia. (2. Reg. 1. 1. & 10. 7. & 1. Par. 18. 1.)

L I X.

Deus repulisti nos, & destruxisti nos: iratus es, & misertus es nobis.

* Commouisti terram, & conturbasti eam: sana contritiones eius, quia commota est.

* Ostendisti populo tuo dura: porasti nos vino compunctionis.

* Dedisti meruentibus te significationem: ut fugiant a facie arcus.

Ut liberentur dilecti tui: * saluū fac dextera tua, & exaudi me.

* Deus locus est in sancto suo: Lxtabor, & partibor Sichimam: & conuallem tabernaculorum metibor.

* Meus est Galaad, & meus est Manasses: & Ephraim fortitudo capitis mei.

Iuda rex meus: * Moab olla spei meæ.

In Idumæam extendam calceamentum meum: mihi alienigenæ subditi sunt.

* Quis deducet me in ciuitatē munitam? quis deducet me vsque in Idumæam?

* Nonne tu Deus, qui repulisti nos: & non egederis Deus in virtutibus nostris?

* Da nobis auxilium de tribulatione: quia vana salus hominis.

* In Deo faciemus virtutem: & ipse ad nihilum deducet tribulantes nos.

In finem,

In hymnis David. L X.

Exaudi Deus deprecationem meam: intende orationi meæ.

* A finibus terræ ad te clama-

ui: dum anxietor cor meum, in petra exaltasti me.

* Deduxisti me, * quia factus es spes mea: tutus fortitudinis a facie inimici.

* Inhabitabo in tabernaculo tuo in læcula: protegat in velamento alarum tuarum.

* Quoniam tu Deus meus exaudivisti orationem meam: dedisti hereditatem timentibus nomen tuum.

* Dies super dies regis adjiciet: annos eius vsque in diem generationis & generationis.

* Permanet in æternum in conspectu Dei: misericordiam & veritatem eius quis requirit?

* Sic psalmum dicam nomini tuo in sæculum. (Aculei ut reddam vota mea de die in diem.)

In finem,

1 Pro Idithun, Psalmus David.

L X I.

Nonne Deo subiecta erit anima mea? ab ipso enim salutare meum.

* Nam & ipse Deus meus, & salutaris meus: suscepitor meus, nūmonebor amplius.

* Quousque iruitis in hominē interficietis vniuersi vos: tamquā pariter inclinato & maceræ depulsi?

* Verumtamen pretium meum cogitauerunt repellere, cucurri in sinu: ore suo benedicebant, & corde suo maledicebant.

* Verumtamen Deo subiecta esto anima mea: quoniam ab ipso patientia mea.

* Quia ipse Deus meus, & saluator meus: adiutor meus non emigrabo.

* In Deo salutare meum, & gloria mea: Deus auxilij mei, & spes mea in Deo est.

* Sperate in eo omnis congregatio populi, effundite coram illo corda vestra: Deus adiutor noster in æternum.

* Verumtamen vani filij hominum, mendaces filij hominum in fratribus: ut decipiant ipsi de vanitate in idipsum.

* Nolite sperare in iniquitate, & rapinas nolite concupiscere: diuitiis si affluat, nolite cor apponere.

X k 2 * 5c

¶ Semel locutus est Deus, duo
hæc audiui, quia potestas Dei est,
¶ & tibi Domine misericordia :
¶ quia tu reddes unicuique iuxta
opera sua .

Mat. 16. d.

27

Rom. 2. b. 6

1. Cor. 1. b.

Gal. 6. b. 5

¶ Psalmus David,
Cum esset in deserto Idumææ.
(1. Reg. 22. 5.) L X I I.

Deus Deus meus ad te de luce
vigilo.

Situi in te anima mea, quâm
multipliciter tibi caro mea.

* In terra deserta, & inuisa, &
iniquosa: sic in sancto apparui ti-
bi, vt viderem virtutem tuam, &
gloriam tuam.

* Quoniam melior est miseri-
cordia tua super viras: labia mea
laudabunt te.

* Sic benedicam te in vita mea:
& in nomine tuo leuabo manus
meas.

* Sicut adipe & pinguedine
repleatur anima mea: & labijs
exultationis laudabo os meum.

* Si memor fui tui super stram
meum, in matutinis adiutor
meus: * quia fuisti adiutor
meus.

Et in velamento alarum tuarum
exultabo, * adhæsit anima mea.
post te: me suscepit dextera tua.

* Ipsi vero in vanum quæsierunt
animam meam, introibunt in in-
feriora terræ: * tradentur in ma-
nus gladij, partes vulpium erunt.

* Rex vero latabitur in Deo,
laudabuntur omnes qui iurant in
eo: quia obstructum est os loquē-
tium iniqua.

In finem,
¶ Psalmus David. L X I I I.

Exaudi Deus orationem meam
cum deprecor: a timore ini-
mici eripe animam meam.

* Protexisti me a conuentu ma-
lignantium: a multitudine ope-
rantium iniquitatem.

* Quia exaceruerunt vt gladium
linguas suas: intenderunt arcum
rem amaram, * vt sagittent in oc-
cultis immaculatum.

* Subito sagittabunt eum, & nō
timebunt: firmauerunt sibi ser-
monem nequam.

Narrauerunt vt absconderent la-

queos: dixerunt: Quis videbit eos?

* Scrutati sunt iniquitates: de-
fecerunt seruantes scrutatio.

Accedet homo ad cor altum:

* & exaltabitur Deus.

Sagittæ paruulorum factæ sunt
plagæ eorum: * & inhiemæ sunt
contra eos: singulæ eorum.

Construbati sunt omnes qui vide-
bant eos: * & timuit omnis homo.

Et annuntiauerunt opera Dei:
& fides eius intellexerunt.

* Latabitur iustus in Domino,
& sperabit in eo, & laudabuntur
omnes recti corde.

In finem, Psalmus David,
¶ Canticum Hieremæ, & Ezechie-
lis populo transmigrationis,
cum inciperent exire.
L X I I I I.

TE decet hymnus Deus in
Sion: & tibi reddetur votum
in Ierusalem.

* Exaudi orationem meam: ad
te omnis caro veniet.

* Verba iniquorum præualue-
runt super nos: & impietibus
nostris tu propitiaberis.

* Beatus, quem elegisti, & as-
supstisti: inhabitabit in atrijs tuis.
Replebimur in bonis domus
tuæ: sanctum est templum tuum,

* mirabile in aequitate.

* Exaudi nos Deus salutaris no-
ster, spes omnium finium terræ, &
in mari longe.

* Præparans montes in virtute
tua, accinctus potentia: * qui
conturbas profundum maris so-
num fluctuum eius.

* Turbabitur gentes, * & time-
bunt qui habitant terminos a si-
gnis tuis: exitus matutini & ve-
spere delectabis.

* Vitasti terræ & inebriasti eas
multiplicasti locupletare eam.

Flumen Dei repletum est aquis,
parasti cibum illorum: quoniam
ita est præparatio eius.

* Riues eius inebria, multiplica
genimina eius: in stilicidijs eius
latabitur germinans.

* Benedices coronæ anni beni-
gnitatis tuæ: & campi tui reple-
buntur vberitate.

* Pinguescent speciosa desertis: &
exultatione colles accingentur.

* Indui sunt arietes ouium, &
valles

valles abundabunt frumento: clamabunt, etenim hymnum dicent.

In finem,
Canticum Psalmi resurrectionis. 1
L X V.

Iubilare Deo omnis terra, * psalmum dicite nomini eius: date gloriam laudi eius. A

* Dicite Deum quàm terribilia sunt opera tua Domine! in multitudine virtutis tuæ mentientur tibi inimici tui.

* Omnis terra adoret te, & psallat tibi: psalmum dicat nomini tuo.

* Venite, & videte opera Dei: terribilis in consilijs super filios hominum.

* Qui conuertit mare in aridam, in flumine pertransibunt pedes: ibi lætabitur in ipso.

* Qui dominatur in virtute sua in æternum, oculi eius super gentes respiciunt: qui exasperant non exaltentur in semetipsis.

* Benedicite Gentes Deum nostrum: & auditam facie vocem laudis eius.

* Qui posuit animam meam ad vitam: & non dedit in commotionem pedes meos.

* Quoniam probasti nos Deus: igne nos examinasti, sicut examinatur argentum.

* Induxisti nos in laqueum, posuisti tribulationes in dorso nostro: * imposuisti homines super capita nostra.

Transiimus per ignem & aquam: & eduxisti nos in refrigerium.

* Introibo in domum tuam in holocaustis: reddam tibi vota mea, quæ distinxerunt labia mea.

Et locutum est os meum, in tribulatione mea.

* Holocausta medullata offeram tibi cum incenso arietum: offeram tibi boues cum hircis.

* Venite, audite, & narrabo, omnes qui timeis Deum, quanta fecit animæ meæ.

* Ad ipsum ore meo clamaui, & exaltaui sub lingua mea.

* Iniquitatem si aspexi in corde meo, non exaudiet Dominus.

* Propterea exaudiuit Deus, & attendit voci deprecationis meæ.

20 * Benedictus Deus, qui non amouit orationem meam, & misericordiam suam a me.

In finem,
1 In hymnis, Psalmus Cantici David. L X V I.

Deus misereatur nostri, & benedicat nobis: illuminet vultum suum super nos, & misereatur nostri.

3 * Ut cognoscamus in terra viam tuam: in omnibus gentibus salutare tuum.

4 * Consecratur tibi populi Deus: consecrantur tibi populi omnes.

5 * Extentur & exultent gentes: quoniam iudicas populos in æquitate, & gentes in terra dirigis.

6 * Consecratur tibi populi Deus: consecrantur tibi populi omnes: 7 * terra dedit fructum suum.

Benedicat nos Deus, Deus noster, * benedicat nos Deus: & moueant eum omnes fines terræ.

In finem,
1 Psalmus Cantici ipsi David. L X V I I.

Exurgat Deus, & dissipentur inimici eius, & fugiant qui oderunt eum, a facie eius.

3 * Sicut defecit fumus, deficiant: sicut fluit cera a facie ignis, sic pereant peccatores a facie Dei.

4 * Et iusti epulentur, & exultent in conspectu Dei: & delectentur in lætitia.

5 * Cantate Deo, psalmum dicite nomini eius: iter facite ei, qui ascendit super occasum: Dominus nomen illi.

6 Exultate in conspectu eius, turbabuntur a facie eius, * patris orphanorum, & iudicis viduarum.

7 Deus in loco sancto suo: * Deus qui inhabitare facit vnus moris in domo:

Qui educit victos in fortitudine, similiter eos, qui exasperant, qui habitant in sepulchris.

8 * Deus cum egredereris in conspectu populi tui, cum pertransires in deserto:

9 * Terra mota est, etenim cæli distillauerunt a facie Dei Sinai, a facie Dei Israel.

10 * Pluuiam voluntariam segregauit

bis Deus hereditati tuæ: & infirmata est, tu vero perfecisti eam.

* Animalia tuâ habitabunt in ea: parasti in dulcedine tua pauperi, Deus.

* Dominus dabit verbum euan gelizantibus, virtute multa.

* Rex virtutum dilecti dilecti: & speciei domus diuidere spolia.

* Si dormiatis inter medios celos, pennæ columbæ deargentata, & posteriora dorsii eius in pallore auri.

* Dum discernit celestis reges super eam, niue dealbabitur in Selmon: * mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulatus, mons pinguis: * vt quid suspicamini montes coagulatos?

Mons, in quo beneplacitum est Deo habitare in eo: etenim Dominus habitabit in finem.

* Currus Dei decem millibus multiplex, millia instantium: Dominus in eis in Sina in sancto.

* Ascendisti in altum, cepisti captiuitatem: accepisti dona in hominibus:

Etenim non credentes, inhabitare Dominum Deum.

* Benedictus Dominus die quotidie: prosperum iter faciet nobis Deus salutarium nostrorum.

* Deus noster, Deus saluos faciendi: & Domini Domini exitus mortis.

* Verumtamen Deus confringet capita inimicorum suorum: veruicem capilli perambulantium in delictis suis.

* Dixit Dominus: Ex Bafan conuertam, conuertam in profundum maris:

* Vt intingatur pes tuus in sanguine: lingua canum tuorum ex inimicis, ab ipso.

* Viderunt ingressus tuos Deus, ingressus Dei mei: regis mei qui est in sancto.

* Præuenerunt principes coniuncti plallentibus, in medio iuuentularum tympanistrarum.

* In ecclesijs benedicite Deo Domino, de fontibus Israel.

* Ibi Benjamin adolescentulus, in mentis excessu.

Principes Iuda, duces eorum:

principes Zabulon, principes Nephthali.

* Manda Deus virtuti tuæ: confirma hoc Deus, quod operatus es in nobis.

* A templo tuo in Ierusalem, tibi offerent reges munera.

* Increpa feras arundinis, congregatio taurorum in vaccis populi: vt excludant eos, qui probati sunt argento.

Dissipa gentes, quæ bella volunt: * venient legati ex Aegypto: & Ethiopia præueniet manus eius Deo.

* Regna terræ, cantate Deo: psallite Domino: psallite Deo, * qui ascendit super calum cali, ad Orientem.

Ecece dabit voci suæ vocem virtutis, * date gloriam Deo super Israel, magnificentia eius, & virtus eius in nubibus.

* Mirabilis Deus in sanctis suis, Deus Israel ipse dabit virtutem, & fortitudinem plebi suæ, benedictus Deus.

I In finem, pro ijs, qui commutabuntur, Dauid. LXXVII.

* Saluum me fac Deus: quoniam intrauerunt aquæ usque ad animam meam.

* Infixus sum in limo profundis: & non est substantia.

Veni in altitudinem maris: & tempestas demerit me.

* Laboravi clamans, raux factæ sunt fauces meæ: defecerunt oculi mei, dum spero in Deum meum.

* Multiplicati sunt super capillos capitis mei, qui oderunt me gratis.

Confortati sunt qui persecuti sunt me inimici mei iniuste: quæ non rapui, tunc exolvebam.

* Deus tu scis insipientiam meam: & delicta mea a te non sunt abscondita.

* Non erubescant in me qui expectant te Domine, Domine virtutum.

Non confundantur super me qui quærant te, Deus Israel.

* Quoniam propter te sustinui opprobrium: operuit confusio faciem meam.

* Extraneus factus sum fratri-bus

bus meis, & peregrinus filius matris meae.

¶ Ioa. 2. d. 17. **Rom. 15. a.** Quoniam zelus domus tuae comedit me: & opprobria exprobrantur tibi, ceciderunt super me.

¶ Et operui in ieiunio animam meam: & factum est in opprobrium mihi.

¶ Et posui vestimentum meum cilicium: & factus sum illis in parabolam.

¶ Aduersum me loquebantur qui sedebant in porta: & in me psallebant qui bibeant vinum.

¶ Ego vero orationem meam ad te Domine: tempus beneplacitis Deus.

In multitudine misericordiae tuae exaudi me, in veritate salutis tuae:

¶ Eripe me de luto, ut non infingar: libera me ab iis, qui oderunt me, & de profundis aquarum.

¶ Non me demergat tempestas aquarum, neque aborbeat me profundum: neque urgeat super me puteus os suum.

¶ Exaudi me Domine, quoniam benigna est misericordia tua: secundum multitudinem miserationum tuarum respice in me.

¶ Et ne auertas faciem tuam a puero tuo: quoniam tribulor, velociter exaudi me.

¶ Intende anima mea, & libera eam: propter inimicos meos eripe me.

¶ Tu scis improprium meum, & confusione meam, & reuerentiam meam.

¶ In conspectu tuo sunt omnes qui tribulant me, improprium expectauit cor meum, & miseria.

Et sustinui qui simul contristaretur, & non fui: & qui consolaretur, & non inueni.

¶ Mat. 27. f. 48. ¶ Et dederunt in escam meam fel: & in siti mea potauerunt me aceto.

¶ Fiat mensa eorum coram ipsis in laqueum, & in retributiones, & in scandalum.

¶ Obducantur oculi eorum ne videant: & dorsum eorum semper incuruetur.

¶ Effunde super eos iram tuam: & furor irae tuae comprehendat eos.

¶ Aa. 1. d. 10. ¶ Fiat habitatio eorum deser-

ta: & in tabernaculis eorum non sit qui inhabitet.

¶ Quoniam quem tu percussisti, persecuti sunt: & super dolorem vulnere meorum addiderunt.

¶ Appone iniquitatem super iniquitatem eorum: & non intrent in iustitiam tuam.

¶ Deleantur de Libro viuentium: & cum iustis non scribantur.

¶ Ego sum pauper & dolens: salus tua Deus suscepit me.

¶ Laudabo nomen Dei cum cantico: & magnificabo eum in laude.

¶ Et placebit Deo super vitulum nouellum: cornua productionem & ungulas.

¶ Videant pauperes & latentur: querente Deum, & viuet anima vestra.

¶ Quoniam exaudiuit pauperes Dominus: & iustos suos non despexit.

¶ Laudent illum caeli & terra, mare, & omnia reptilia in eis.

¶ Quoniam Deus saluam faciet Sion: & edificabuntur ciuitates Iuda.

Et inhabitabunt ibi, & hereditate acquirunt eam.

¶ Et semen seruum eius possidebit eam, & qui diligunt nomen eius, habitabunt in ea.

I In finem, Psalmus David, In rememorationem, quod saluum fecerit eum Dominus.

L X I X.

¶ Deus in adiutorium meum intende: Domine ad adiuuandum me festina.

¶ Confundantur, & reuertantur, qui querunt animam meam:

¶ Auertantur retrorsum, & erubescant, qui volunt mihi mala: Auertantur statim erubescetes, qui dicunt mihi: Euge, euge.

¶ Exultent & latentur in te omnes qui querunt te, & dicant semper: Magnificetur Dominus: qui diligit salutare tuum.

¶ Ego vero egenus, & pauper sum: Deus adiuua me.

Adiutor meus, & liberator meus es tu: Domine ne moreris.

Psalmus David,
Filiorum Ionadab, & prio-
rum captiuorum.
L X X.

IN te Domine speravi, non
confundar in aeternum: * in
iustitia tua libera me, & eripe
me.

Inclina ad me aurem tuam, &
salua me.

* Esto mihi in Deum protecto-
rem, & in locum munitum: ut
saluum me facias,

Quoniam firmamentum meum,
& refugium meum es tu.

* Deus meus eripe me de manu
peccatoris, & de manu contra le-
gem agentis & iniqui:

* Quoniam tu es patientia mea
Domine: Domine spes mea a iu-
uentute mea.

* In te confirmatus sum ex vte-
ro: de ventre matris meae tu es pro-
tectio mea:

In te cantatio mea semper:
* tamquam prodigiū factus sum
multis: & tu adiutor fortis.

* Repleatur os meum laude,
ut cantem gloriam tuam: tota die
magnitudinem tuam.

* Ne proicias me in tempore
senectutis: cum defecerit virtus
mea, ne derelinquas me.

* Quia dixerunt inimici mei
mihi: & qui custodiebant animā
meam, consilium fecerunt in
vnum,

* Dicentes: Deus dereliquit eū,
persequimini, & comprehendite
eum: quia non est qui eripiat.

* Deus ne elongeris a me: Deus
meus in auxilium meum respice.

* Confundantur, & deficiant
detrahentes animae meae: operian-
tur confusione, & pudore qui quae-
runt mala mihi.

* Ego autem semper sperabo:
& adiciam super omnem laudem
tuam.

* Os meum annuntiabit ius-
titiam tuam: tota die salutare
tuum.

Quoniam non cognoui littera-
turam, * introibo in potentias
Domini: Domine memorabor ius-
titiarum tuarum solius.

* Deus docuisti me a iuventute
mea: & usque nunc pronuntiabo
mirabilia tua.

18 * Et usque in senectam & se-
nium: Deus ne derelinquas me,
Donec annunciem brachium
tuum generationi omni, quae ven-
tura est:

19 Potentiam tuam, * & iustitiam
20 tuam Deus usque in altissima,
quae fecisti magnalia: Deus quis
similis tibi?

21 * Quantas ostendisti mihi tri-
bulationes multas, & malas: &
conuerſus viuificasti me: & de
abyſſis terrae iterum reduxisti me:

22 * Multiplicasti magnificentiam
tuam: & conuerſus consolatus
es me.

23 * Nam & ego confitebor tibi
in valis psalmi veritatem tuam:
Deus psallam tibi in cithara, san-
ctus Israel.

24 * Exultabunt labia mea cum
cantauero tibi: & anima mea,
quam sedemisti.

25 * Sed & lingua mea tota die
meditabitur iustitiam tuam: cum
confusi & reuerſi fuerint qui
quaerunt mala mihi.

Psalmus,
In Salomonem. L X X I.

26 * Deus iudicium tuum regi da:
A & iustitiam tuam filio regis:
Iudicare populum tuum in ius-
titia, & pauperes tuos in iudicio.

27 * Suscipient montes pacem po-
pulo: & colles iustitiam.

28 * Iudicabit pauperes populi, &
saluos faciet filios pauperum: &
humiliabit calumniatorem.

29 * Et permanebit cum Sole, &
ante Lunam, in generatione &
generationem.

30 * Descendet sicut pluuia in vel-
lus: & sicut stillicidia stillantia su-
per terram.

31 * Orietur in diebus eius iustitia,
& abundantia pacis: donec aufe-
ratur luna.

32 * Et dominabitur a mari usque
ad mare: & a flumine usque ad
terminos orbis terrarum.

33 * Coram illo procident Aethio-
pes: & inimici eius terram lin-
gent.

34 * Reges Tharsis, & insulae mu-
nera offerent: reges Arabum, &
Saba dona adducent:

35 * Et adorabunt eum omnes reges
C terrarum: omnes gentes seruient ei:

* Quia

* Quia liberabit pauperem a potente : & pauperem , cui non erat adiutor.

* Parcet pauperi & inopi : & animas pauperum saluas faciet .

* Ex viis & iniquitate redimet animas eorum : & honorabile nomen eorum coram illo .

* Et viuet , & dabitur ei de auro Arabiz , & adorabunt de ipso semper : tota die benedicent ei .

* Et erit firmamentum in terra in summis montium , superextolletur super Libanum fructus eius : & florebut de ciuitate sicut foenum terræ .

* Sit nomen eius benedictum in sæcula : ante Solem permanet nomen eius .

Et benedicentur in ipso omnes tribus terræ : omnes gentes magnificabunt eum .

* Benedixit Dominus Deus Israel , qui facit mirabilia solus :

* Et benedictum nomen maiestatis eius in æternum : & replebitur maiestate eius omnis terra : fiat , fiat .

* Defecerunt laudes David filij Iesse .

Psalmus Asaph . LXXII .

Quam bonus Israel Deus his , qui recto sunt corde !

* Mei autem pene moti sunt pedes : pene effusi sunt gressus mei .

* Quia zelaui super iniquos , pacem peccatorum videns .

* Quia non est respectus mortis eorum : & firmamentum in plaga eorum .

* In labore hominum nõ sunt , & cum hominibus non flagellabuntur :

* Ideo tenuit eos superbia , operiti sunt iniquitate & impietate sua .

* Prodiit quasi ex adipe iniquitas eorum : transierunt in affectum cordis .

* Cogitauerunt , & locuti sunt nequitiam : iniquitatem in excelsu locuti sunt .

* Potuerunt in cælum os suum : & lingua eorum transiit in terra .

* Ideo cõuertetur populus meus hic : & dies pleni inuenietur in eis .

* Et dixerunt : Quomodo scit Deus , & si est scientia in excelsu ?

* Ecce ipsi peccatores , & abundantes in sæculo , obtinuerunt diuitias .

* Et dixi : Ergo sine causa iustificauit cor meum , & laui inter innocentes manus meas :

* Et fui flagellatus tota die , & castigatio mea in matutinis .

* Si dicebam : Narrabo sic : ecce nationem filiorum tuorum reprobauit .

* Existimabam vt cognoscerem hoc , labor est ante me :

* Donec intrem in Sanctuarium Dei : & intelligam in nouissimis eorum .

* Verumtamen propter dolos posuisti eis : deiecisti eos dum alieuantur .

* Quomodo facti sunt in desolationem , subito defecerunt : perierunt propter iniquitatem suam .

* Velut somnium surgentium Domine , in ciuitate tua imaginem ipsorum ad nihilum rediges .

* Quia inflammatum est cor meum , & renes mei commutati sunt : & ego ad nihilum redactus sum , & nesciui .

* Vt iumentum factus sum apud te : & ego semper tecum .

* Tenuisti manum dexteram meam : & in voluntate tua deduxisti me , & cum gloria suscepisti me .

* Quid enim mihi est in calo ? & a te quid volui super terram ?

* Defecit caro mea , & cor meum : Deus cordis mei , & pars mea Deus in æternum .

* Quia ecce , qui elongant se a te , peribunt : perdidisti omnes , qui fornicantur abs te .

* Mihi autem adherere Deo bonum est : ponere in Domino Deo spem meam :

Vt annunciem omnes predicationes tuas , in portis filiz Sion .

Intellectus Asaph . LXXIII .

Vt quid Deus repulisti in fine : iratus est furor tuus super oues pascuæ tuæ ?

* Memor esto congregationis tuæ , quam possidisti ab initio .

Redemisti Virgam hereditatis

ris tux : mons Sion, in quo habitasti in eo.

* Leua manus tuas in superbias eorum in finem: quanta malignatus est inimicus in sancto!

* Et gloriati sunt qui oderunt te : in medio sollempnitatis tux .

Posuerunt signa sua, signa : * & non cognouerunt sicut in exitu supersummum .

Quasi in silua lignorum securibus * exciderunt ianuas eius in idiplum : in securi, & ascia deiecerunt eam .

II 4. Reg. 25.
c. 9

* Incenderunt igni Sanctuariū tuum : in terra polluerunt tabernaculum nominis tui .

* Dixerunt in corde suo cognatio eorum simul : quiescere faciamus omnes dies festos Dei a terra .

* Signa nostra non vidimus, iā non est propheta : & nos non cognoscet amplius .

* Vsq̃uequo Deus improperebit inimicus : iritatur aduersarius nomen tuum in finem ?

* Vt quid auertis manum tuam, & dexteram tuam, de medio sinu tuo in finem ?

II Luc. 1. g.
70

* Deus autem rex noster ante sæcula : operatus est salutem in medio terræ .

* Tu confirmasti in virtute tua mare : contribulasti capita draconum in aquis .

* Tu confregisti capita draconis : dedisti eum escam populis Æthiopum .

* Tu dirupisti fontes, & torrentes : tu siccasti fluuios Ethan .

* Tuus est dies, & tua est nox : tu fabricatus es auroram & solem .

* Tu fecisti omnes terminos terræ : ætatem & ver tu plasasti ea .

* Memore esto huius, inimicus impropereauit Domino: & populus insipiens incitauit nomen tuum .

* Ne tradas bestiis animas confidentes tibi, & animas pauperum tuorum ne obliuiscaris in finem .

* Respice in testamentum tuū : quia repleti sunt, qui obicurati sunt terræ domibus iniquitatum .

* Ne auertatur humilis factus consulus : pauper & inops laudabunt nomen tuum .

* Exurge Deus, iudica causam tuam: memor esto improprio-

rum tuorum, eorum quæ ab insipiente sunt tota die.

23 * Ne obliuiscaris Voces inimicorum tuorum : superbia eorum, qui te oderunt, ascendit semper .

1 In finem, Ne corrumpas,
Psalmus Cantici Asaph.
L X X I I I I .

2 **C**onfitebimur tibi Deus: confitebimur, & inuocabimus nomen tuum .

3 Narrabimus mirabilia tua : * cū accepero tempus, ego iustitias iudicabo .

4 * Liquefacta est terra, & omnes qui habitant in ea: ego confirmavi columnas eius .

5 * Dixi iniquis: Nolite iniquè agere : & delinquentibus: Nolite exaltare cornu :

6 * Nolite extollere in altum cornu vestrum: nolite loqui aduersus Deum iniquitatem .

7 * Quia neque ab Oriente, neque ab Occidente, neque a desertis montibus : * quoniam Deus iudex est .

8 Hunc humiliat, & hunc exaltat : * quia calix in manu Domini vini meri plenus misto .

9 Et inclinavit ex hoc in hoc: verumtamen fax eius non est exinanita : bibent omnes peccatores terræ .

10 * Ego autem annuntiabo in sæculum : cantabo Deo Iacob .

11 * Et omnia cornua peccatorum confringam : & exaltabuntur cornua iusti .

1 In finem, in Laudibus,
Psalmus Asaph,
Canticum ad Aslynos.
L X X V .

2 **N**otus in Iudæa Deus: in Israel magnum nomen eius .

3 * Et factus est in pace locus eius : & habitatio eius in Sion .

4 * Ibi confregit potentias arcum, scutum, gladium, & bellum .

5 * Illuminans tu mirabiliter a montibus æternis : * turbati sunt omnes insipientes corde .

6 Dormierunt somnum suum : & nihil inuenerunt omnes viri diui-

diuitiarum in manibus suis.

* Ab increpatione tua Deus Iacob dormitauerunt qui ascenderunt equos.

* Tu terribilis es, & quis resistet tibi? ex tunc ita tua.

* De caelo auditum fecisti iudicium: terra tremuit & quieuit.

* Cum exurgeret in iudicium Deus, vt saluos faceret omnes mäsuetos terræ.

* Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi: & reliquæ cogitationis diem festum agent tibi.

* Vouete, & reddite Domino Deo vestro: omnes qui in circuitu eius affertis munera.

Terribili * & ei qui aufert spiritum principum, terribili apud reges terræ.

In finem. pro Idithun,

Psalmus Asaph, LXXVI.

Voce mea ad Dominum clamaui: voce mea ad Deum, & intendit mihi.

* In die tribulationis meæ Deum exquisiui, manibus meis nocte contra eum: & non sum deceptus.

Renuit consolari anima mea, * memor fui Dei, & delectatus sum, & exercitatus sum: & defecit spiritus meus.

* Anticipauerunt vigilias oculi mei: turbatus sum, & non sum locutus.

* Cogitavi dies antiquos: & annos æternos in mente habui.

* Et meditatus sum nocte cum corde meo, & exercitabar, & scorcebam spiritum meum.

* Numquid in æternum proieciat Deus: aut non apponet vt complacitor sit adhuc?

* Aut in finem misericordiam suam abscondet, a generatione in generationem?

* Aut obliuiscetur misereri Deus: aut continebit in ira sua, misericordias suas?

* Et dixi nunc cœpi: hæc mutatio dextera: Excelsi.

* Memor fui operum Domini: quia memor ero ab initio mirabilium tuorum.

* Et meditabor in omnibus operibus tuis: & in adiuuentionibus tuis exercebor.

* Deus in sancto via tua: quis

Deus magnus sicut Deus noster?

15 * Tu es Deus qui facis mirabilia.

Notam fecisti in populis virtutem tuam: redemisti in brachio tuo populum tuum, filios Iacob, & Ioseph.

17 * Viderunt te aquæ Deus, viderunt te aquæ: & timuerunt, & turbata sunt abyssi.

18 * Multitudo tonitus aquarum: vocem dederunt nubes.

Et enim sagittæ tuæ transeunt: vox tonitru tui in tota.

19 * Illuxerunt coruscationes tuæ ori tui terræ: commota est & contremuit terra.

20 * In mari via tua, & semitæ tuæ in aquis multis: & vestigia tua non cognoscuntur.

21 * Deduxisti sicut oues populum tuum, in manu Moyse & Aaron. || Exo. 14. 6. 19

Intellectus Asaph. LXXVII.

Attendite popule meus legem meam: inclinate aurem vestram in verba oris mei.

2 * Apertam in parabolis oris mei: loquar propositiones ab initio.

3 * Quanta audiuius & cognouimus ea: & patres nostri narrauerunt nobis.

4 * Non sunt occultata a filiis eorum, in generatione altera.

Narrantes laudes Domini, & virtutes eius, & mirabilia eius quæ fecit.

5 * Et suscitauit testimonium in Iacob: & legem posuit in Israel.

Quanta mandauit patribus nostris nota facere ea filiis suis: vt cognoscat generatio altera.

Filij qui nascentur, & exurgent, & narrabunt filiis suis,

7 * Vt ponant in Deo spem suam, & non obliuiscantur operum Dei: & mandata eius exquirant.

8 * Ne fiant sicut patres eorum: generatio praua & exasperans.

Generatio, quæ non direxit corpus suum: & non est creditus cū Deo spiritus eius.

9 * Filij Ephrem intendentes & mittentes arcum: conuersi sunt in die belli.

10 * Non custodierunt testamentum Dei: & in lege eius noluerunt ambulare.

* Et

- * Et obliu sunt benefactorum eius, & mirabilium eius quæ ostendit eis.
- * Coram patribus eorum fecit mirabilia in terra Ægypti, in campo Tancos.
- ¶ Exo. 14. c. 21 * || Interruptit mare, & perduxit eos: & statuit aquas quasi in viæ.
- * Et deduxit eos in nube diei: & tota nocte in illuminatione ignis.
- ¶ Exo. 17. b. 6 Pl. 10. 4. d. 38 * || Interruptit petram in eremo: & adaquauit eos velut in abyssio multa.
- * Et eduxit aquam de petra: & deduxit tamquam flumina aquas.
- * Et apposuerunt adhuc peccare ei: in iram excitauerunt Excelsum in inaquoso.
- * Et tentauerunt Deum in cordibus suis: vt peterent escas animabus suis.
- * Et male locuti sunt de Deo: dixerunt: Numquid poterit Deus parare mensam in deserto?
- * Quoniam percussit petram, & fluxerunt aquæ, & torrentes inundauerunt.
- Numquid & panem poterit dare, aut parare mensam populo suo?
- ¶ Num. 11. a. 2 * || Ideo audiuit Dominus, & distulit: & ignis accensus est in Iacob, & ira ascendit in Israel:
- * Quia non crediderunt in Deo, nec sperauerunt in salutari eius:
- * Et mādauit nubibus desuper, & ianuas cæli aperuit.
- ¶ Exo. 16. a. 4 * || Et pluit illis manna ad manducandum, & panem cæli dedit eis.
- ¶ Num. 11. b. 7 * || Panem angelorum manducauit homo: cibaria misit eis in abundantia.
1. Cor. 10. a. 3 * || Transulit Austrum de cælo: & induxit in virtute sua Africam.
- ¶ Num. 11. g. 31 * || Et pluit super eos sicut puluerem carnes: & sicut arenam maris volatilia pennata.
- * Et ceciderunt in medio castrorum eorum: circa tabernaculum eorum.
- * Et manducauerunt & saturati sunt nimis, & desiderium eorum attulit eis: * non sunt fraudati a desiderio suo.
- ¶ Num. 11. 833 * Adhuc eis eorum erant in ore ipsorum * & ira Dei ascendit super eos.
- Et occidit pingues eorum, & electos Israel impediuit.
- ¶ In omnibus his peccauerunt adhuc: & non crediderunt in mirabilibus eius.
- * Et defecerunt in vanitate dies eorum: & anni eorum cum festinatione.
- * Cum occideret eos, quarebant eum: & reuertebantur, & diluculo veniebant ad eum.
- * Et rememorati sunt quia, Deus adiutor est eorum: & Deus excelsus redemptor eorum est.
- * Et dilexerunt eum in ore suo, & lingua sua mentiti sunt ei:
- * Cor autem eorum non erat rectum cum eo: nec fideles habiti sunt in testamento eius.
- * Ipse autem est misericors, & propitius fiet peccatis eorum: & non disperdet eos.
- Et abundauit vt auerteret iram suam: & non accendit omnem iram suam:
- * Et recordatus est quia caro sunt: spiritus vadens, & non rediens.
- * Quoties exacerbauerunt eum in deserto, in iram concitauerunt eum in inaquoso?
- * Et conuersi sunt, & tentauerunt Deum: & sanctum Israel exacerbauerunt.
- * Non sunt recordati manus eius, die qua redemit eos de manu tribulantis,
- * Sicut posuit in Ægypto signa sua, & prodigia sua in campo Tancos.
- * || Et conuertit in sanguinem flumina eorum, & imbres eorum, ne biberent.
- * || Misit in eos coenomyiam, & comedit eos: & ranam, & disperdidit eos.
- * || Et dedit rugini fructus eorum: & labores eorum locustæ.
- * || Et occidit in grandine vineas eorum: & moros eorum in pruina.
- * Et tradidit grandini iumentum eorum: & possessionem eorum igni.
- * Misit in eos iram indignationis suæ: indignationem, & iram, & tribulationem: immisiones per angelos malos.

* Viam fecit semitæ iræ suæ, 50
non pepercit a morte animabus
eorum: & iumenta eorum in mor-
te conclusit.

Exo. 12. d. 29 * Et percussit omne primoge- 51
nitum in terra Ægypti: primitias
omnis laboris eorum in taberna-
culis Cham.

Exo. 14. c. 27 * Et abtulit sicut oves popu- 52
lum suum: & perduxit eos tam-
quam gregem in deserto.

* Et deduxit eos in spe, & non 53
timuerunt: & inimicos eorum
operuit mare.

* Et induxit eos in montem, 54
sanctificationis suæ, montem, quæ
acquiuit dextera eius.

Mos. 13. b. 3 * Et eiecit a facie eorum Gen- 55
tes: & forte diuisit eis terram in
funiculo distributionis.

* Et habitare fecit in taberna- 56
culis eorum tribus Israel.

* Et tentauerunt, & exacerba- 57
uerunt Deum excelsum: & testi-
monia eius non custodierunt.

* Et auerterunt se, & non ser- 58
uauerunt pactum: quemadmodum
patres eorum, conuersi sunt in ar-
cum prauum.

* In iram concitauerunt eum in 59
collibus suis: & in sculptilibus
suis ad emulationem eum prouo-
cauerunt.

Audiuit Deus, & spreuit: & 59
ad nihilum redegit valde Israel.

1. Reg. 4. a 2 * Et repulit tabernaculum Si- 60
lo, tabernaculum suum, vbi ha-
bitauit in hominibus.

2. Reg. 7. b. 11 * Et tradidit in captiuitatem, 61
virtutem eorum: & pulchritu-
dinem eorum in manus inimici.

* Et conclusit in gladio popu- 62
lum suum: & hereditatem suam
spreuit.

* Iuuenes eorum comedit ignis: 63
& virgines eorum non sunt la-
mentatæ.

* Sacerdotes eorum in gladio 64
ceciderunt: & viduæ eorum non
plorabantur.

* Et excitatus est tamquam, 65
dormiens Dominus, tamquam
potens crapulatus a vino.

* Et percussit inimicos suos in 66
posteriora: opprobrium semper-
num dedit illis.

* Et repulit tabernaculum Io- 67
seph: & tribum Ephraim non
elegit:

* Sed elegit tribum Iuda, mon- 68

tem Sion quem dilexit.

* Et edificauit sicut vnicornium 69
sanctificium suum in terra, quam
fundauit in sæcula.

* Et elegit David seruum suum, 70
& sustulit eum de gregibus ouium:
de post fortantes accepit eum,

* Pascere Iacob seruum suum, 71
& Israel hereditatem suam:

* Et pascit eos in innocentia cor- 72
dis sui: & in intellectibus manuum
suarum deduxit eos.

1 Psalmus Asaph. LXXVIII.

A D Eus venerunt Gentes in here-
ditatem tuam, polluerunt
templum sanctum tuum: posue-
runt Ierusalem in pomorum cu-
stodiam.

* Posuerunt morticina seruo- 2
rum tuorum, esca volatilibus ca-
li: carnes sanctorum tuorum be-
stij tetraz.

* Effuderunt sanguinem eorum 3
tamquam aquam in circuitu Ieru-
salem: & non erat qui sepeliret.

* Facti sumus opprobrium vi- 4
cinis nostris: subannatio & illu-
sio his, qui in circuitu nostro
sunt.

* Viquequo Domine irasceris 5
in finem: accendetur velut ignis
zelus tuus?

* Effunde iram tuam in Gen- 6
tes, quæ te non nouerunt: & in
regna, quæ nomen tuum non in-
uocauerunt: 1. Ier. 10. d. 25

* Quia comederunt Iacob: & 7
locum eius desolauerunt.

* Ne nemineris iniquitatem 8
nostram antiquarum, cito anti-
cipent nos misericordiz tuæ: quia
pauperes facti sumus nimis. 1. Is. 64. c. 9

* Adiua nos Deus salutaris 9
noster: & propter gloriam nomi-
nis tui Domine libera nos: & pro-
pitius esto peccatis nostris, propter
nomen tuum:

* Ne forte dicant in Gentibus: 10
Vbi est Deus eorum? & inno-
scent in nationibus coram oculis
nostris.

Vltio sanguinis seruatorum tuo-
rum, qui effusus est: introeat in
D conspectu tuo gemitus compedi-
torum.

Secundum magnitudinem bra-
chij tui, posside filios mortifica-
torum.

* Et redde vicinis nostris septu- 12
plum in sinu eorum : impropertū
ipforum, quod exprobrauerunt ti-
bi Domine.

* Nos autem populus tuus, & 13
oues pascuæ tuæ, confitebimur
tibi in læculum :

In generationem & genera-
tionem annuntiabimus laudem
tuam.

In finem, Pro iis, qui commuta- 1
buntur, testimonium
Asaph. Psalmus.

LXXIX.

Qui regis Israel, intende : 2
qui deducis velut ouem
Ioseph.

Qui sedes super cherubim, ma- 3
nifestare coram Ephraim, Benia-
min, & Manasse.

Excita potentiam tuam, & veni,
ut saluos facias nos.

* Deus conuertere nos : & ostende 4
faciem tuam, & salui erimus.

* Domine Deus virtutum, quo- 5
usque irasceris super orationem
serui tui :

* Cibabis nos pane lacrymarū : 6
& potum dabis nobis in lacrymis
in mensura :

* Posuisti nos in contradic- 7
tione vicinis nostris : & inimici no-
stri subintrauerunt nos.

* Deus virtutum conuertere nos : 8
& ostende faciem tuam : & salui
erimus.

* Vineam de Ægypto translu- 9
listi : eiecisti Gentes, & plantasti
eam.

* Dux itineris fuisti in conspe- 10
ctu eius : plantasti radices eius, &
impleuit terram.

* Operuit montes umbra eius : 11
& arbutta eius cedros Dei.

* Extendit palmites suos usque 12
ad mare, & usque ad flumen pro-
pagines eius.

* Ut quid destruxisti maceriem 13
eius : & vindemiant eam omnes,
qui prætergrediuntur viam ?

* Exterminauit eam aper de 14
silua : & singularis ferus depastus
est eam.

* Deus virtutum conuertere : 15
respice de caelo, & vide, & visita
vineam istam.

* Et perice eam, quam planta- 16
uit dextera tua : & super filium

hominis, quem confirmasti tibi.

17 * Incensa igni, & suffossa,
ab incensatione vultus tui po-
ribunt.

18 * Fiat manus tua super virum
dexteræ tuæ : & super filium ho-
minis, quem confirmasti tibi.

19 * Et non discedimus a te, viui-
ficabis nos : & nomen tuum in-
uocabimus.

20 * Domine Deus virtutum con-
uertere nos : & ostende faciem tuā,
& salui erimus.

In finem,

1 Pro torcularibus, Psalmus iphi
Asaph. LXXX.

2 **E**xultate Deo adiutori nostro :
A iubilare Deo Iacob.

3 * Sumite psallum, & date
tympanum : psalterium iucundum
cum cithara.

4 * Buccinate in Neomenia tu-
ba, in insigni die sollempnitatis
vestræ :

5 * Quia præceptum in Israel est :
& iudicium Deo Iacob.

6 * Testimonium in Ioseph po- 11 Gen 41.6
suit illud, cum exiret de Terra
Ægypti : linguam, quam non no-
uerat, audiuit.

7 * Diuertit ab oneribus dorsum
B eius : manus eius in cophino se-
ruerunt.

8 * In tribulatione inuocasti me,
& liberaui te : exaudiui te in ab-
condito tempestatis : probaui te
apud aquam contradictionis.

9 * Audi populus meus, & con- 11 Exo 20.2
testabor te : Israel si audieris me,

10 * non erit in te deus recens, neque
adorabis deum alienum.

11 * Ego enim sum Dominus Deus
C tuus, qui eduxi te de terra Ægy-
pti : dilata os tuum, & implebo
illud.

12 * Et non audiuit populus meus
vocem meam : & Israel non in-
tendit mihi.

13 * Et dimisi eos secundum de- 11 Aq. 14.2
sideria cordis eorum, ibunt in ad-
inventionibus suis.

14 * Si populus meus audisset me : 11 Baruc. 3.6
Israel si in vijs meis ambulasset :

15 * Pro nihilo fortitan inimicos
D eorum humiliauissim : & super
tribulantes eos misissim manum
meam.

16 * Inimici Domini mestiti sunt
ei : &

ei : & erit tempus eorum in sa-
cula .

* Et cibauit eos ex adipe fru-
menti : & de petra, melle saui-
cauit eos.

Psalmus Asaph. LXXXI.

DEUS stetit in synagoga deo-
rum : in medio autem deos
iudicat .

* Vtique uos iudicatis iniqui-
tatem : & facies peccatorum su-
mitis ?

* Iudicate egeno , & pupillo :
humilem , & pauperem iustiti-
cate .

8 Pro. 24. 2. * Eripite pauperem : & egenū
11 de manu peccatoris liberate .

* Nescierunt , neque intellexe-
runt , in tenebris ambulant : mo-
uebantur omnia fundamenta
terre .

8 Ioan. 10. * Ego dixi : Dij estis , & filij
8. 14 excelsi omnes .

* Vos autem sicut homines mo-
riemini : & sicut vnus de principi-
bus cadetis .

* Surge Deus , iudica terram :
quoniam tu hereditabis in omni-
bus Gentibus .

Canticum Psalmi Asaph.

LXXXII.

DEUS, quis similis erit tibi ? ne
taceas , neque compelparis
Deus :

* Quoniam ecce inimici tui so-
luerunt : & qui oderunt te , extu-
lerunt caput .

* Super populum tuum mali-
gauerunt consilium : & cogitau-
erunt aduersus sanctos tuos .

* Dixerunt : Venite , & disper-
diamus eos de gente : & non me-
moretur nomen Israel ultra .

* Quoniam cogitauerunt vna-
nimiter : simul aduersum te testa-
mentum disposuerunt , * taberna-
cula Idumaorum & Ismahelitarum :

* Moaby & Agareni , * Gebal , &
Ammon , & Amalec : alienigena
cum habitantibus Tyrum .

* Etenim Assur venit cum
illis : facti sunt in adiutorium li-
lij Lot .

8 Iud. 7. 12 * Fac illis sicut Madian , 8
Iud. 4. 4. 13 Sifarez : sicut Iabin in torrente
Cision .

11 * Disperierunt in Endor : facti
sunt vt liercus terre .

12 * Pone principes eorum sicut 8 Iud. 7. 8
C Oreb , & Zeb , & Zebec , & Sal- 85
mana :

13 Omnes principes eorum : * qui
dixerunt : Hereditate possideamus
Sanctuarium Dei .

A 14 * Deus meus pone illos vt ro-
tam : & sicut stipulam ante fa-
ciem venti .

2 15 * Sicut ignis , qui comburit sil-
uam : & sicut flamma comburens
montes :

3 16 * Ita persequeris illos in tempe-
state tua : & in ira tua turbabis
eos .

4 17 * Imple facies eorum ignomi-
D nia : & quærent nomen tuum ,
Domine .

B 18 * Erubescant , & conturbentur
in sæculum sæculi : & confundan-
tur , & pereant .

6 19 * Et cognoscant quia nomen ti-
bi Dominus : tu solus Altissimus
in omni terra .

In finem ,

1 Pro torcularibus filiis Core ,
Psalmus. LXXXIIII.

2 **Q**uam dilecta tabernacula tua
3 Domine virtutum : * concu-
A piscit , & deficit anima mea in
tra Domini .

Cor meum , & caro mea exulta-
uerunt in Deum viuum .

4 * Etenim passer inuenit sibi
domum : & turtur nidum sibi , vbi
ponat pullos suos .

5 Altaria tua Domine virtutum :
rex meus , & Deus meus .

6 * Beati , qui habitant in domo
tua Domine : in sæcula sæculorum
laudabunt te .

7 * Beatus vir , cuius est auxilium
abs te : ascensiones in corde suo
disposuit , * in valle lacrymarum
in loco , quem posuit .

8 * Etenim benedictionem dabit
C legislator , ibunt de virtute in vir-
tutem : videbitur Deus eorum .

9 * Domine Deus virtutum exau-
di orationem meam : aures per-
cipe Deus Iacob .

10 * Protector noster aspice Deus :
& respice in faciem Christi tui :

11 * Quia melior est dies vna in
D trijs tuis super millia .

Elegi

Elegi abiectus esse in domo Dei mei: magis quam habitare in tabernaculis peccatorum.

* Quia inuenerunt te, & veritatem diligunt Deum: gratiam, & gloriam dabit Dominus.

* Non priuabit bonis eos, qui ambulant in innocentia: Domine virtutum, beatus homo, qui sperat in te.

In finem, Filij Core, Psalmus.
LXXXIII.

Benedixisti Domine terram tuam: auertisti captiuitatem Iacob.

* Remisisti iniquitatem plebis tuæ: operisisti omnia peccata eorum.

* Mitigasti omnem iram tuam: auertisti ab ira indignationis tuæ.

* Conuertere nos Deus salutaris noster: & auerte iram tuam a nobis, Numquid in æternū irasceris nobis? aut extends iram tuam a generatione in generationem?

* Deus tu conuersus uiuificabis nos: & plebs tua lætabitur in te.

* Ostende nobis Domine misericordiam tuam: & salutare tuum da nobis.

* Audiam quid loquatur in me Dominus Deus: quoniam loquatur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos: & in eos, qui conuertuntur ad cor.

* Verumtamen prope timentes eum salutare ipsius: ut inhabitet gloria in terra nostra.

* Misericordia, & veritas obuiauerunt sibi: iustitia, & pax observata sunt.

* Veritas de terra orta est: & iustitia de cælo prospexit.

* Etenim Dominus dabit benignitatem: & terra nostra dabit fructum suum.

* Iustitia ante eum ambulabit: & ponet in viam gressus tuos.

Oratio ipsi David. LXXXV.

Telina Domine aurem tuam, & exaudi me: quoniam inops, & pauper sum ego.

* Custodi animam meam, quoniam sanctus sum: saluum fac seruum tuum, Deus meus, sperantem in te.

* Miserere mei Domine, quoniam ad te clamaui tota die: iustitia animam serui tui, quoniam ad te Domine animam meam leuaui.

* Quoniam tu Domine suavis, & mitis: & multa misericordiarum omnibus inuocantibus te. Iocel. 2. 6.

* Auribus percipe Domine orationem meam: & intende vocem deprecationis meæ.

* In die tribulationis meæ clamaui ad te: quia exaudisti me.

* Non est similis tui in dijs Domine: & non est secundum opera tua.

* Omnes gentes quascumque fecisti, venient, & adorabunt coram te Domine: & glorificabunt nomen tuum.

* Quoniam magnus es tu, & faciens mirabilia: tu es Deus solus.

* Deduc me Domine in viam tuam, & ingrediar in veritate tua: lateatur cor meum ut timeat nomen tuum.

* Confitebor tibi Domine Deus meus in toto corde meo, & glorificabo nomen tuum in æternum.

* Quia misericordia tua magna est super me: & erulisti animam meam ex inferno inferiori.

* Deus, iniqui insurrexerunt super me, & synagoga potentium querierunt animam meam: & non proposuerunt te in conspectu suo.

* Et tu Domine Deus miserator & misericors, patiens, & multæ misericordiarum, & verax.

* Reſpice in me, & miserere mei, da imperiū tuum puero tuo, & saluum fac filium ancillæ tuæ.

* Fac mecum signum in bonum, ut videant qui oderunt me, & confundantur: quoniam tu Domine adiunxisti me, & consolatus es me.

I Filij Core, Psalmus Cantici.
LXXXVI.

Fundamenta eius in montibus sanctis: diligunt Dominus portas sion super omnia tabernacula Iacob.

* Gloriosa dicta sunt de te, ciuitas Dei.

* Memor ero Rahab, & Babylonis sciendum me.

B Ecce alienigenæ, & Tyms, & popu.

populus Æthiopum, hi fuerunt illic.

* Numquid Sion diceret: Homo, & homo natus est in ea: & ipse fundabit eam Altissimus?

* Dominus narrabit in scripturis populorum, & principum: horum, qui fuerunt in ea.

* Sicut latantium omnium habitatio est in te.

Canticum Psalmi,

Filijs Core, in finem, pro Maheleth ad respondendum, intellectus Eman Ezrahitz.

LXXXVII.

Domine Deus salutis meae: in die clamaui, & nocte coram te.

* Inter in conspectu tuo oratio mea: inclina aurem tuam ad preces meas:

* Quia repleta est malis anima mea: & vita mea inferno appropinquavit.

* Estimatus sum cum descendentibus in lacum: factus sum sicut homo sine adiutorio, * inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormientes in sepulchris, quorum non es memores amplius: & ipsi de manu tua repulsi sunt.

* Posuerunt me in lacu inferiori: in tenebris, & in umbra mortis.

* Super me confirmatus est furor tuus: & omnes fluctus tuos induxisti super me.

* Longe fecisti notos meos a me: posuerunt me abominacionem tibi.

Traditus sum, & non egrediebatur: * oculi mei languerunt pro inopia.

Clamaui ad te Domine tota die: expandi ad te manus meas.

* Numquid mortuis facies mirabilia: aut medici suscitabunt, & consitebuntur tibi?

* Numquid narrabit aliquis in sepulchro misericordiam tuam, & veritatem tuam in perditione?

* Numquid cognoscuntur in tenebris mirabilia tua: & iustitia tua in terra obliuionis?

* Et ego ad te Domine clamaui: & mane oratio mea praeueniet te.

* Ut quid Domine repellis orationem meam: auertis faciem

tuam a me?

16 **D** * Pauper sum ego, & in laboribus a iuuentute mea: exaltatus autem, humiliatus sum & conturbatus.

17 * In me transierunt irae tuae: & terrores tui conturbauerunt me.

18 * Circumdederunt me sicut aqua tota die: circumdederunt me simul.

19 * Elongasti a me amicum, & proximum: & notos meos a misericordia.

* Intellectus Ethan Ezrahitz.

LXXXVIII.

Misericordias Domini in aeternum cantabo.

In generationem & generationem annuntiabo veritatem tuam in ore meo.

3 * Quoniam dixisti: In aeternum misericordia edificabitur in caelis: praeparabitur veritas tua in eis.

4 * Disposui testamentum electis meis, iuravi David seruo meo: || 2. Reg. 7.

5 * Et in aeternum praeparabo semini tuum.

Et edificabo in generationem, & generationem sedem tuam.

6 * Consitebuntur caeli mirabilia tua Domine: etenim veritatem tuam in ecclesia sanctorum.

7 **B** * Quoniam quis in nubibus requabitur Domino: similis erit Deo in filiis Dei?

8 * Deus, qui glorificatur in consilio sanctorum: magnus & terribilis super omnes qui in circuitu eius sunt.

9 * Domine Deus virtutum quis similis tibi? potens es Domine, & veritas tua in circuitu tuo.

10 * Tu dominaris potestati maris motum autem fluctuum eius tu mitigas.

11 * Tu humiliasti sicut vulneratum, superbum: in brachio virtutis tuae dispersisti inimicos tuos.

12 * Tui sunt caeli, & tu es terra, orbem terrarum & plenitudinem eius tu fundasti: * aquilonem, & mare tu creasti. || Gen. 1. 2. 2.

13 **C** Thabor & Hermon in nomine tuo exultabunt: * tuum brachium cum potentia.

14 Firmetur manus tua, & exaltetur dextera tua: * iustitia & iudicium praeparatio sedis tuae.

L Misericordia.

Misericordia & veritas præcedet faciem tuam: * beatus populus, 16 qui scit iubilationem.

Domine, in lumine vultus tui ambulabunt, * & in nomine tuo exultabunt tota die: & in iustitia tua exaltabuntur.

* Quoniam gloria virtutis eorum tu es: & in beneplacito tuo exaltabitur cornu nostrum.

* Quia Domini est assumptio nostra: & sancti Israel regis nostri.

* Tunc locutus es in visione sanctis tuis, & dixisti: Posui adiutorium in potente: & exaltaui electum de plebe mea.

* Inveni David servum meum: oleo sancto meo unxi eum.

* Manus enim mea auxiliabitur ei: & brachium meum confortabit eum.

* Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non apponet nocere ei.

* Et concidam a facie ipsius inimicos eius: & odientes eum in fugam conuertam.

* Et veritas mea, & misericordia mea cum ipso: & in nomine meo exaltabitur cornu eius.

* Et ponam in manu eius: & in huminibus dexteram eius.

* Ipse invocabit me: Pater meus es tu: Deus meus, & susceptor salutis meæ:

* Et ego primogenitum ponam illum excelsum præ regibus terræ.

* In æternum servabo illi misericordiam meam: & testamentum meum fidele ipsi.

* Et ponam in sæculum sæculi semen eius: & thronum eius sicut dies cæli.

* Si autem dereliquerint filii eius legem meam: & in iudiciis meis non ambulaverint:

* Si iustitias meas profanaverint: & mandata mea non custodierint:

* Visitabo in virga iniquitates eorum: & in verberibus peccata eorum.

* Misericordiam autem meam non dispergam ab eo: neque nocebo in veritate mea:

* Neque profanabo testamentum meum: & quæ procedunt de labijs meis non faciam irrita.

* Semel iuravi in sancto meo, si David mentiar: * semen eius in æternum manebit.

* Et thronus eius sicut Sol in conspectu meo, & sicut Luna per secula in æternum: & testis in ex- 2. Reg. 7. d. 16 lo fidelis

* Tu vero repulisti & despexisti distulisti Christum tuum.

* Evertisti testamentum servum tui: profanasti in terra Sanctuarium eius.

* Destruxisti omnes sepes eius: posuisti firmamentum eius formidinem.

* Diripuerunt eum omnes transcentes viam: factus est opprobrium vicinis suis.

* Exaltasti dexteram deprimentium eum: iustificasti omnes inimicos eius.

* Auertisti adiutorium gladii eius: & non es auxiliatus ei in bello.

* Destruxisti eum ab emundatione: & sedem eius in terram collocalisti.

* Minora si dies temporis eius: perfudisti eum confusione.

* Usquequo Domine auertis in finem: exardescet sicut ignis ira tua?

* Memorare quæ mea substantia: numquid enim vane constituisti omnes filios hominum?

* Quis est homo, qui viuet, & non videbit mortem: eruet animam suam de manu inferi?

* Vbi sunt misericordie tuæ antiquæ Domine, sicut iurasti David in veritate tua?

* Memor esto Domine opprobrii servorum tuorum (quod continui in sinu meo) multarum gentium.

* Quod exprobrauerunt inimici tui Domine, quod exprobrauerunt commutationem Christi tui.

* Benedictus Dominus in æternum: fiat.

Oratio Moysi hominis Dei: L X X X I X.

Domine, refugium factus es nobis: a generatione in generationem.

* Priusquam montes fierent, aut formaretur terra, & orbis: a sæculo & usque in sæculum tu es Deus.

* Ne auertas hominem in humilitatem: & dixisti: Conuertimini filij nominum.

* Quoniam mille anni ante oculos

1. Reg. 16.
3. 1. c. 12
A. d. 13. d.
22

1. Reg. 7.
c. 11

oculos tuos, tamquam dies hesternæ, quæ præterit.

Et custodia in nocte, quæ pro nihilo habentur, eorum anni erunt.

Mane sicut herba transeat, mane floreat, & transeat: vespere decidat, induet, & arescat.

Quia defecimus in ira tua, & in furore tuo turbati sumus.

Posuisti iniquitates nostras in conspectu tuo: scutum nostrum in illuminatione vultus tui.

Quoniam omnes dies nostri defecerunt: & in ira tua defecimus.

Anni nostri sicut aranea meditantur: * dies annorum nostrorum in ipsis, septuaginta anni.

Sicut enim in potentatibus octoginta anni: & amplius eorum, labor & dolor.

Quoniam superuenit mansuetudo: & corripiemur.

Quis nouit potestatem iræ tuæ: & præ timore tuo iram tuam * dinumerare?

Dexteram tuam sic notam fac: & eruditos corde in sapientia.

Conuertere Domine vsquo? & deprecabilis esto super seculos tuos.

Repleti sumus mane misericordia tua: & exultauimus, & delectati sumus omnibus diebus nostris.

Larati sumus pro diebus, quibus nos humiliasti: annis, quibus vidimus mala.

Respice in seruos tuos, & in opera tua: & dirige filios eorum.

Et sit splendor Domini Dei nostri super nos, & opera manuum nostrarum dirige super nos: & opus manuum nostrarum diriget.

Laus Cantici David.

X C.

Qui habitat in adiutorio Altissimi, in protectione Dei celi commorabitur.

Dicit Dominus: Susceptor meus es tu, & refugium meum; Deus meus sperabo in eum.

Quoniam ipse liberauit me de laqueo venantium, & a verbo aspero.

Scapulis suis obumbrabit tibi: & sub pennis eius sperabis,

* Scuto circumdabit te veritas eius: non timebis a timore nocturno.

* A sagitta volante in die, a negotio perabulante in tenebris: ab incurso, & daemónio meridiano.

* Cadent a latere tuo mille, & decem milia a dextris tuis: ad te autem non appropinquabit.

* Verumtamen oculis tuis considerabis: & retributionem peccatorum videbis.

* Quoniam tu es Domine spes mea: Altissimum posuisti refugium tuum.

* Non accedet ad te malum: & flagellum non appropinquabit in barnaculo tuo.

* Quoniam angelis suis mada uit de te: vt custodiant te in omnibus vijs tuis. Mat. 4. 6
Luc. 4. 10

* In manibus portabunt te: ne forte offendas ad lapidem pedem tuum.

* Super aspidem, & basiliscum ambulabis: & conculcabis leonem & draconem.

* Quoniam in me sperauit, libero eum: protegam eum, quoniam cognouit nomen meum.

* Clamabit ad me, & ego exaudiam eum: cum ipso sum in tribulatione: eripiam eum & glorificabo eum.

* Longitudine dierum replebo eum: & ostendam illi salutare meum.

Psalmus Cantici,

In die sabbati. X C I.

Bonum est confiteri Domino: & psallere nomini tuo Altissimo.

* Ad annuncianum mane misericordiam tuam: & veritatem tuam per noctem.

* In decachordo psalterio: cum cantico, in cithara.

* Quia delectasti me Domine in factura tua: & in operibus manuum tuarum exultabo.

* Quam magnificata sunt opera tua Domine: nimis profunda factæ sunt cogitationes tuæ:

* Vix insipiens non cognosceret: & stultus non intelliget hæc.

* Cum exorti fuerint peccatores sicut saxa: & appauerint omnes, qui operantur iniquitatem:

LI A VS

Ut intereat in seculum seculi:
tu autem Altissimus in æternum 9
Domine.

* Quoniam ecce inimici tui Do 10
mine, quoniam ecce inimici tui
peribunt: & dispergentur omnes,
qui operantur iniquitatem.

* Et exaltabitur sicut vnicornis 11
cornu meum: & senectus mea in C
misericordia vberi.

* Et desipxit oculus meus inimi 12
cos meos: & in insurgentibus in
me malignantibus audiet auris
mea.

* Iustus, ut palma florebit: sicut 13
cedrus Libani multiplicabitur.

* Plantati in domo Domini, in 14
arboribus domus Dei nostri florebut.

* Adhuc multiplicabuntur in 15
senecta vberi: & bene patientes e-
runt, ut annuncient: 16

Quonia rectus Dominus Deus
noster: & non est iniquitas in eo.

Laus Cantici ipsi David in die an-
te sabbatum, quando fun-
data est terra.
XCII.

Dominus regnavit, decorem 1
indutus est: indutus est Do-
minus fortitudinem, & præcin-
xit se. A

Etenim firmavit orbem terræ,
qui non commovebitur.

* Parata sedes tua ex tunc: a sz- 2
colo tu es.

* Eleuauerunt flumina, Domine: 3
eleuauerunt flumina vocem
suam.

Eleuauerunt flumina fluctus suos,
a vocibus aquarum multarum.

Mirabiles elationes massæ, mira- 4
bilis in altis Dominus. B

* Testimonia tua credibilia fa- 5
cta sunt nimis: domum tuam de-
cet sanctitudo Domine in longitu-
dinem dierum.

Psalmus ipsi David,
Quarta sabbati. XCIII.

Deus vltionū Dominus: Deus 1
vltionum libere egit: A

* Exaltare qui iudicas terram: 2
sedde retributionem superbis.

* Vsq̃uequo peccatores Domi- 3
ne: vsq̃uequo peccatores gloria-
buntur:

* Estabuntur, & loquentur ini-

quitatem: loquentur omnes, qui
operantur iniustitiam?

* Populum tuum Domine humi-
liauerunt: & hereditatem tuam ve-
xauerunt.

* Viduam, & aduenam interfo-
cerunt: & pupillos occiderunt.

* Et dixerunt: Non videbit Do-
minus, nec intelliget Deus Iacob:

* Intelligite insipientes in popu-
lo: & stulti aliquando sapite.

* Qui plantauit aurem, non au-
diat? aut qui finxit oculum, non
considerat?

* Qui corripit gentes, non ar-
guet: qui docet hominem scienti-
am?

* Dominus scit cogitationes ho-
minum, quoniam vanæ sunt.

* Beatus homo, quem tu erudie-
ris Domine: & de lege tua docue-
ris eum.

* Ut mitiges ei a diebus ma-
lis: donec fodiatur peccatori fo-
uea.

* Quia non repellet Dominus
plebem suā: & hereditatem suam
non derelinquet.

* Quoadulque iustitia conuerta-
tur in iudicium: & qui iuxta illam
omnes qui recto sunt corde.

* Quis confurget mihi aduer-
sus malignantes? aut quis stabit
mecum aduersus operantes ini-
quitatem?

* Nisi quia Dominus adiunxit
me: paulominus habitasset in in-
ferno anima mea.

* Si dicebam: Motus est pes
D meus: misericordia tua Domine
adiuabat me.

* Secundum multitudinem do-
lorum meorum in corde meo: con-
solationes tuæ iustificauerunt ani-
mam meam.

* Numquid adhæret tibi sedes
iniquitatis: qui fingis laborem in
præcepto?

* Caprabunt in animam iusti:
& sanguinem innocentem con-
demnabunt.

* Et factus est mihi Dominus
in refugium: & Deus meus in ad-
iutorium spei meæ.

* Et reddet illis iniquitatem ip-
sorum: & in malitia eorum disper-
det eos: disperdet illos Dominus
Deus noster.

Laus Cantici ipsi David.

XCIIII.

V Enite, exultemus Domino: **1**
iubilemus Deo salutare no- **A**
stro:

* Prooccupemus faciem eius in **2**
confessione: & in psalmis iubile-
mus ei.

* Quoniam Deus magnus Do- **3**
minus: & rex magnus super om-
nes deos.

* Quia in manu eius sunt om- **4**
nes fines terræ: & altitudines mon-
tium ipsius sunt.

* Quoniam ipsius est mare, & **5**
ipse fecit illud: & siccam manus
eius formauerunt.

* Venite adoremus, & procida- **6**
mus: & ploremus ante Dominum,
qui fecit nos.

* Quia ipse est Dominus Deus **7**
noster: & nos populus paucorū
eius, & oves manus eius.

¶ Heb. 3. b. 7

* Hodie si vocem eius audie- **8**
ritis, nolite obdurare corda vestra;

* Sicut in iritatione secundum **9**
diem tentationis in deserto: ubi
tentauerunt in te patres vestri, pro-
bauerunt me, & viderunt opera
mea.

¶ Num. 14. f.

34

* Quadraginta annis offensus **10**
fui generationi illi, & dixi: Sem-
per hi errant corde.

¶ Heb. 4. a. j

* Et isti non cognouerunt vias **11**
meas: neque iuravi in ira mea: Si in-
troibunt in requiem meam.

Canticum ipsi David,

Quando domus edificabatur post
captiuitatem. (1. Par. 15.)

XC V.

C Antate Domino canticum no- **1**
uum: cantate Domino om- **A**
nis terra.

* Cantate Domino, & benedi- **2**
cite nomini eius: annunciate de
die in diem salutare eius.

* Annunciate inter Gentes glo- **3**
riam eius, in omnibus populis mi-
rabilia eius.

* Quoniam magnus Dominus, **4**
& laudabilis nimis: terribilis est
super omnes deos.

* Quoniam omnes dii Gentium **5**
demonia: Dominus autem celos
fecit.

* Confessio, & pulchritudo in **6**
conspectu eius: sanctimonia, **B**

& magnificentia in sanctificatio-
ne eius.

7 * Afferte Domino patriz gen-
tium, afferte Domino gloriam &
8 honorem: * afferte Domino glo-
riam nomini eius.

Tollite hostias, & introite in **9**
atria eius: * adorare Dominum in
atrio sancto eius.

Commoueat ur a facie eius uni- **10**
uersa terra: * dicite in Gentibus **C**
quia Dominus regnavit.

Etenim contexit orbem terræ **11**
qui non commouebitur: iudica-
bit populos in æquitate.

* Latentur cali, & exultet ter- **12**
ra, commoueat ur mare, & pleni-
do eius: * gaudebunt campi, &
omnia, quæ in eis sunt.

Tunc exultabunt omnia ligna **13**
siluarum: * a facie Domini, quia
venit: quoniam venit iudicare
terram.

Iudicabit orbem terræ in æqui- **14**
tate, & populos in veritate sua.

Huic David,

Quando terra eius restituta est.

XC VI.

A Dominus regnavit, exultet ter-
ra: latentur in silva multe.

* Nubes, & caligo in circuitu **2**
eius: iustitia, & iudicium: correctio
sedis eius.

* Ignis ante ipsum præcedet, & **3**
inflammat in circuitu inimicos
eius.

* Illuxerunt fulgura eius orbi **4**
terre: vidit, & commota est terra.

* Montes, sicut cera fluxerunt a **5**
facie Domini: a facie Domini om-
nis terra.

* Annunciau erunt cali iusti- **6**
tiam eius: & viderunt omnes po-
puli gloriam eius.

* Confundantur omnes, qui **7** ¶ Exo. 10. 2.
adorant sculptilia: & qui glorian- **4** Leuit. 26.
tur in simulachris suis.

* Adorate cum omnes angeli **8** a. 1.
eius: * audiuit, & latata est Sion. Deut. 32. 2.
Et exultauerunt filia Iudæ, pro- ¶ Heb. 1. c. 6

pter iudicia tua Domine: **9**

* Quoniam tu Dominus altissi- **10**
mus super omnem terram: nimis
exaltatus es super omnes deos.

* Qui diligitis Dominum, odi- **11** ¶ Amos 5.
te malum: custodit Dominus ani- d. 15
mas sanctorum suorum, de ma- Ro. 12. b. 9
nu peccatoris liberabit eos.

Li j * Lux

* Lux orta est iusto, & rectis cor 11
de lœtitia.

* Lœtamini iusti in Domino: & 12
confitemini memoriæ sanctifica-
tionis eius.

Psalmus ipsi David. XC VII. 1

CAntate Domino canticū no- A
uum: quia mirabilia fecit.

Saluauit tibi dextera eius: &
brachium sanctum eius.

* Notum fecit Dominus salu- 2
tare suum: in conspectu gentium
reuelauit iustitiam suam.

* Recordatus est misericordiæ 3
sue, & veritatis sue domui Israel.

Viderunt omnes termini terræ
salutare Dei nostri.

* Iubilare Deo omnis terra: can- 4
tate, & exultate, & psallite.

* Psallite Domino in cithara, in 5
cithara & voce psalmi: * in tubis
ductilibus, & voce tubæ cornæ.

Iubilare in conspectu regis Do- 6
mini: * moueatur mare, & pleni
tudo eius: orbis terrarum, & qui
habitant in eo.

* Flumina plaudent manu, si- 8
mul montes exultabunt: * a con-
spectu Domini: quoniam venit
iudicare terram.

Iudicabit orbem terrarum in iu-
stitia, & populos in æquitate.

Psalmus ipsi David. XCVIII. 1

Dominus regnauit, irascen- A
tor populi: qui sedet super
cherubini, moueatur terra.

* Dominus in Sion magnus: & 2
excelsus super omnes populos.

* Consecratur nomini tuo ma- 3
gno: quoniam terribile, & san-
ctum est: * & honor regis iudi-
cium diligit.

Tu parasti directiones: iudiciū 4
& iustitiam in Iacob tu fecisti.

* Exaltate Dominū Deum no- 5
strum, & adorate scabellum pedū
eius: quoniam sanctum est.

* Moyses, & Aaron in sacerdo- 6
tibus eius: & Samuel inter eos,
qui inuocant nomen eius:

Inuocabant Dominum, & ipse 7
exaudivat eos: * in columna nu-
bis loquebatur ad eos.

Custodiebant testimonia eius,
& præceptum quod dedit illis.

* Domine Deus noster tu exau- 8

diebas eos: Deus tu propitius fui-
sti eis, & vlciscens in omnes adu-
ersiones eorum.

* Exaltate Dominum Deū no- 9
strum, & adorate in monte san-
cto eius: quoniam sanctus Domi-
nus Deus noster.

1 Psalmus in confessione. XCIX.

Iubilare Deo omnis terra: ser-
uite Domino in laetitia.

Introite in conspectu eius, in
exultatione.

* Scitote quoniā Dominus ip- 1
se est Deus: ipse fecit nos, & non
ipsi nos:

Populus eius, & oves pascuæ 2
eius: * introite portas eius in cō-
fessione, atria eius in hymnis: con-
fitemini illi.

* Laudate nomen eius: * quoniā 3
suauius est Dominus, in æternum
misericordia eius, & vique in ge-
nerationem & generationem ve-
ritas eius.

1 Psalmus ipsi David. C.

Misericordiam, & iudiciū can- A
tabo tibi Domine:

* Psallam, * & intelligam in via 2
immaculata, quando venies ad
me.

Perambulabam in innocentia
cordis mei, in medio domus meæ.

* Non proponebam ante ocu- 3
los meos rem iniustam: facientes
prævaricationes odiui.

* Non adhaeruit mihi * cor prauū: 4
declinantem a me malignum non
cognoscebam.

* Detrahentem secreto proxi- 5
mo suo, hunc persequabar.

Superbo oculo, & insatiabili 6
corde, cum hoc non edebam.

* Oculi mei ad fideles terræ vt 7
fedeat mecum: ambulans in via
immaculata, hic mihi ministra-
bat.

* Non habitabit in medio do- 8
mus meæ qui facit superbiam: qui
loquitur iniqua, non direxit in cō-
spectu oculorum meorum.

* In matutino interficiebam
omnes peccatores terræ: vt di-
perderem de ciuitate Domini om-
nes operantes iniquitatem.

Oratio pauperis,
Cum anxius fuerit, & in conspe-
ctu Domini effuderit pre-
cem suam. C I.

Domine exaudi orationem
meam: & clamor meus ad
te veniat.

* Non auertas faciem tuam a
me: in quacumque tribulor,
inclina ad me autem tuam.

In quacumque die inuocauero
te, velociter exaudi me.

* Quia defecerunt sicut fumus
dies mei: & ossa mea sicut cre-
mium aruerunt.

* Percussus sum ut foenum, &
aruit cor meum: quia oblitus sum
comedere panem meum.

* A voce gemitus mei adhæsit
os meum carni meæ.

* Similis factus sum pellicano
solitudinis: factus sum sicut ny-
ctiorax in domicilio.

* Vigilavi, & factus sum sicut
passer solitarius in tecto.

* Tota die exprobrabant mihi
inimici mei: & qui laudabant me
aduersum me iurabant.

* Quia cinerem tanquā panem
manducabam, & potum meum
cum fetu miscebam.

* A facie ira & indignationis
tux: quia eleuans allististi me.

* Dies mei sicut umbra decli-
nauerunt: & ego sicut foenum arui.

* Tu autem Domine in æter-
num permanes: & memoriale
tuum in generationem & genera-
tionem.

* Tu exurgens misereberis Sion:
quia tempus miserendi eius, quia
venit tempus.

* Quoniam placuerunt seruis
tuis lapides eius: & terra eius mi-
serebuntur.

* Et timebunt Gentes nomen
tuum Domine, & omnes reges
terra gloriā tuam.

* Quia edificauit Dominus Sion:
& videbitur in gloria sua.

* Respexit in orationem humi-
lium: & non spreuit precem eorū.

* Scribantur hæc in generatio-
ne altera: & populus, qui crea-
bitur, laudabit Dominum:

* Quia prospexit de excelsis
sanctis: Dominus de caelo in
terram aspexit:

* Ut audiret gemitus compedi-

torum: ut solueret filios interem-
ptorum:

22 * Ut annuncient in Sion nomen
D Domini: & laudem eius in Ieru-
salem.

23 * In conueniendo populos in
vnu, & reges vt seruiant Domino.

24 * Respondit ei in via virtutis
sux: Paucitatem dierum meorum
nuncia mihi.

25 * Ne reuoces me in dimidio die-
rum meorum: in generationem
& generationem anni tui.

26 * Initio tu Domine terram fun-
dasti: & opera manuum tuarum
sunt caeli.

27 * Ipsi peribunt, tu autem per-
manes: & omnes sicut vestimen-
tum veteralcent.

Et sicut opertorium mutabis
28 eos, & mutabuntur: * tu autem
idem ipse es, & anni tui non de-
ficient.

29 * Filij seruorum tuorum habi-
tabunt: & semen eorum in sacu-
lum dirigitur.

I Ipsi David. C II.

Benedic anima mea Domino:
& omnia, quæ intra me sunt,
nomini sancto eius:

2 * Benedic anima mea Domi-
no: & noli obliuisci omnes re-
tributiones eius:

3 * Qui propitiatur omnibus ini-
quitatibus tuis: qui sanat omnes
infirmittates tuas.

4 * Qui redimit de interitu vitam
tuam: qui coronat te in miseri-
cordia & miserationibus.

5 * Qui replet in bonis deside-
rium tuum: renouabitur vt aquila
iuuentus tua:

6 * Faciens misericordias Domi-
nus: & iudicium omnibus iniu-
riam patientibus.

7 * Notas fecit vias suas Moyfi,
filijs Israel voluntates suas.

8 * Misericors, & misericors Do-
minus: longanimis, & multum
misericors. Nu. 14. 6.

9 * Non in perpetuum irascetur:
neque in æternū comminabitur.

10 * Non secundum peccata nostra
fecit nobis: neque secundum ini-
quitates nostras retribuit nobis:

11 * Quoniam secundum altitudi-
nem caeli a terra: corroborauit mi-
sericordiam suā super timentes se.

L I 4 * Quan-

*Quantum distat Ortus ab occidente: longe fecit a nobis iniquitates nostras.

*Quomodo miseretur pater filiorum, miseretur est Dominus timentibus se:

*Quoniam ipse cognouit figmentum nostrum.

Recordatus est quoniam pulvis sumus: * homo, sicut fœnum dies eius, tamquam flos agri sic efflorescit.

*Quoniam spiritus pertransibit in illo, & non subsistet: & non cognosceat amplius locum suum.

*Misericordia autem Domini ab æterno, & vsque in æternum super timentes eum.

Et iustitia illius in filios filiorum, * his qui seruant testamentum eius:

Et memores sunt mandatorum ipsius, ad faciendum ea.

*Dominus in cælo parauit sedem suam: & regnum ipsius omnibus dominabitur.

*Benedicite Domino omnes angeli eius: potentes virtute, facientes verbum illius, ad audiendam vocem sermonum eius.

*Benedicite Domino omnes virtutes eius: ministri eius, qui faciatis voluntatem eius.

*Benedicite Domino omnia opera eius: in omni loco dominationis eius, benedic anima mea Domino.

Ipsi David. CIII.

Benedic anima mea Domino: Domine Deus meus magnificatus es vehementer.

Confessionem, & decorem induisti: * amictus lumine sicut vestimento:

Extendens cælum sicut pellem: * qui regis aquis superiora eius.

Qui ponis nubem ascensum tuum: qui ambulas super pennas ventorum.

* Qui facis angelos tuos, spiritus: & ministros tuos ignem vrentem.

* Qui fundasti terram super stabilitatem suam: non inclinabitur in sæculum sæculi.

* Abyssus, sicut vestimentum, amictus eius: super montes stabunt aquæ.

* Ab increpatione tua fugient: a voce tonitru tui formidabunt.

* Ascendunt montes: & descendunt campi in locum, quem fundasti eis.

* Terminum posuisti, quem non transgredientur: neque conuerterentur operite terram.

* Qui emitis fontes in conuallibus: inter medium montium, pertransibunt aquæ.

* Potabunt omnes bestię agri expectabunt volagii in siti sua.

* Super ea volucres cæli habitabunt: de medio pettarum dabunt voces.

* Rigans montes de superioribus suis de fructu operum tuorum satiabitur terra:

* Producent fœnum iumentis, & herbam seruituti hominum:

Vt educas panem de terra: * & vinum lætificet cor hominis:

Vt exhilaret faciem in oleo: & panis cor hominis confirmet.

* Saturabuntur ligna campi, & cedri Libani, quas plantauit: * illic passeret nidificabunt.

Herodij domus dux est eorum: * montes excelsi ceruis: petra refugium herinacis.

* Fecit lunam in tempora: sol cognouit occalum suum.

* Posuisti tenebras, & facta est nox: in ipsa pertransibunt omnes bestię silis.

* Catuli leonum rugientes, vt rapiant, & quærant a Deo escam sibi.

* Ortus est sol, & congregati sunt: & in cubilibus suis collocabuntur.

* Exhibet homo ad opus suum: & ad operationem suam vsque ad vesperum.

* Quam magnificata sunt opera tua Domine! omnia in sapientia fecisti: impleta est terra possessione tua.

* Hoc mare magnum, & spatiosum manibus: illic reptalia, quorum non est numerus.

Animalia pusilla cum magnis: * illic naues pertransibunt.

Draco iste, quem formasti ad ludendum ei: * omnia a te expectant vt des illis escam in tempore.

* Dante te illis, colligent: apertiente te manū tuam, omnia implebuntur bonitate.

* Auertente autem te faciem, turbabuntur: auferes spiritum eorum,

Heb. I. c.
7.

- ram, & deficient, & in puluerem suum reuerientur.
- * Emittes spiritum tuum, & creabuntur: & renouabis faciem terra.
- * Sit gloria Domini in saeculū: laetabitur Dominus in operibus suis:
- * Qui respicit terram, & facit eam tremere: qui tangit montes, & fumigant.
- * Cantabo Domino in vita mea: psallam Deo meo quāmdiu sum.
- * Iucundum sit ei eloquium meum: ego vero delectabor in Domino.
- * Deficiant peccatores a terra, & iniqui ita ut non sint: benedic anima mea Domino.
- Alleluia (1. Par. 16. 8) CIII.
1. Par. 16. 2. **C**onsitemini Domino, & inuocate nomen eius: annunciate inter Gentes opera eius.
1. Sa. 11. 8. 4. * Cantate ei, & psallite ei: narrate omnia mirabilia eius.
- * Laudamini in nomine sancto eius: lateat cor quærentium Dominum.
- * Quærite Dominum, & confirmamini: quærite faciem eius semper.
- * Mementote mirabilium eius, quæ fecit: prodigia eius, & iudicia eius.
- * Semen Abraham, serui eius: filij Iacob electi eius.
- * Ipse Dominus Deus noster: in vniuersa terra iudicia eius.
- * Memor fuit in saeculum testamenti sui: verbi, quod mandauit in mille generationes:
- * Quod disposuit ad Abrahā:
- Gen. 22. & iuramenti sui ad Isaac:
16. * Et statuit illud Iacob in preceptum: & Israel in testamentum æternum:
- * Dicens: Tibi dabo Terrā Chanāan, funiculū hereditatis vestræ.
- * Cum essent numero breui, paucissimi, & incolæ eius:
- * Et pertransierunt de gente in gentem, & de regno ad populum alterum.
- * Non reliquit hominem nocere eis: & corripuit pro eis reges.
1. Paral. 16. d. 22. * Nolite tangere christos meos: & in prophetis meis nolite malignari.
- 16 * Et vocauit famem super terram: & omne firmamentum panis contriuit.
- 17 * Misit ante eos vitum: in seruū venundauit: est Ioseph.
- 18 * Humiliauerunt in compedibus pedes eius, ferrum pertransiit animam eius, donec veniret verbum eius.
- Eloquium Domini inflammauit eum: misit rex, & soluit eum: princeps populorum, & dimisit eum.
- 21 * Constituit eum domium domus suæ: & principem omnis possessionis suæ:
- 22 * Ut erudiret principes eius: sicut semetipsum: & senes eius prudentiam doceret.
- 23 * Et intrauit Israel in Ægyptum: & Iacob accola fuit in Terra Cham.
- 24 * Et auxit populum suum vehementer: & firmavit eum super inimicos eius.
- 25 * Conuertit cor eorum: ut odirent populum eius: & dolum facerent in seruis eius.
- 26 * Misit Moyses seruū suum: Aaron, quem elegit ipsum.
- 27 * Posuit in eis verba signorum suorum, & prodigiorum in Terra Cham.
- 28 * Misit tenebras, & obscurauit: & non exacerbauit sermones suos.
- 29 * Conuertit aquas eorum in sanguinem: & occidit pisces eorum.
- 30 * Edidit terra eorum ranas in penetralibus regum ipsorum.
- 31 * Dixit, & venit cornomyia: & cinifes in omnibus finibus eorum.
- 32 * Posuit pluuia eorum grandinem: ignem comburentem in terra ipsorum.
- 33 * Et percussit vineas eorum, & ficulneas eorum: & contriuit lignum finium eorum.
- 34 * Dixit, & venit locusta, &bruchus, cuius non erat numerus.
- 35 * Et comedit omne fœnum in terra eorum: & comedit omnem fructum terræ eorum.
- 36 * Et percussit omne primogenitum in terra eorum: primitias omnis laboris eorum.
- 37 * Et eduxit eos cum argento & auro: & non erat in tribubus eorum infirmus.
- 38 * Latata est Ægyptus in profectioe
2. Reg. 1. 6. Gen. 37. 6. Gen. 39. d. 20. Gen. 41. 6. Gen. 46. A. Exo. 1. b. 7. A. 7. b. 17. Exo. 3. b. 10. & 4. d. 29. Exo. 7. 2. 10. Exo. 10. f. 21. Exo. 7. d. 20. Exo. 8. b. 6. Exo. 8. 2. & 9. Exo. 10. 5. 12. Exo. 11. d. 19. Exo. 13. d. 21. 22.

ctione eorum : quia incubuit timor eorum super eos.

Psal. 77. b. * Expandit nubem in protectionem eorum, & ignem ut luceret eis per noctem.

1. Cor. 10. a ceret eis per noctem.

1. * Petierunt, & venit coturnix: & pane celi saturauit eos.

13. * Dirupit petram, & fluxerunt aquae: abierunt in sicco flumina;

11. * Quoniam memor fuit verbi

Gen. 17. a. sancti sui, quod habuit ad Abraham puerum suum.

7. * Et eduxit populum suum in exultatione, & electos suos in laetitia.

* Et dedit illis regiones Gentium: & labores populorum possederunt:

* Ut custodiant iustificationes eius, & legem eius requirant.

Alleluia (Iudith. 13. 21.) C V.

Confitemini Domino quoniam bonus: quoniam in saeculum misericordia eius.

Iudith 13. c. 23. * Quis loqueretur potentias Domini, auditas faciet omnes laudes eius?

35. * Beati, qui custodiunt iudiciū, & faciunt iustitiam in omni tempore.

* Memento nostri Domine in beneplacito populi tui: visita nos in salutari tuo:

* Ad videndum in bonitate electorum tuorum, ad laetandum in laetitia gentis tuae: ut lauderis cum hereditate tua.

Iudith. 7. d. 19. * Peccauimus cum patribus nostris: iniuste egimus, iniquitatem fecimus.

* Patres nostri in Aegypto non intellexerunt mirabilia tua: non fuerunt memores multitudinis misericordiarum tuarum.

Et irritauerunt ascenden-tes in mare, Mare rubrum.

* Et saluauit eos propter nomen suum: ut notam faceret potentiam suam.

Exo. 14. c. 22. * Et increpuit Mare rubrum, & exiccatum est: & deduxit eos in abyssis sicut in deserto.

* Et saluauit eos de manu odientium: & redemit eos de manu inimici.

Exo. 14. g. 27. * Et operuit aqua tribulantes eos: vnus ex eis non remansit.

* Et crediderunt verbis eius: &

laudauerunt laudem eius.

13. * Cito fecerunt, obliui sunt operum eius: & non sustinuerunt consilium eius.

14. * Et concupierunt concupiscentiam in deserto: & tentauerunt Deum in iniquo.

15. * Et dedit eis percutiōnem ipsorum: & misit saturationem in animas eorum.

16. * Et irritauerunt Moysen in castis: Aaron sanctum Domini.

17. * Aperta est terra, & deglutit Dathan: & operuit super congregationem Abiron.

18. * Et exarsit ignis in synagoga eorum: flamma combussit peccatores.

19. * Et fecerunt vitulum in Horeb: & adorauerunt sculptile.

20. * Et mutauerunt gloriam suam in similitudinem vituli comedentis fenum.

21. * Obliui sunt Deum, qui saluauit eos: qui fecit magna in Aegypto, & mirabilia in Terra Cham: terribilia in mari rubro.

23. * Et dixit ut disperderet eos: si non Moyses electus eius stetit in contradictione in conspectu eius:

Ut auerteret iram eius ne disperderet eos: & pro nihilo habuerunt terram desiderabilem:

Non crediderunt verbo eius, & murmurauerunt in tabernaculis suis: non exaudierunt vocem Domini.

26. * Et eleuauit manum suam super eos: ut prosterneret eos in deserto:

27. * Et ut deiceret semen eorum in nationibus: & dispergeret eos in regionibus.

28. * Et iniurati sunt Beelphegor: & comederunt sacrificia mortuorum.

29. * Et irritauerunt eum in adinventionibus suis: & multiplicata est in eis ruina.

30. * Et stetit Phinees, & placauit: & cessauit quasiatio.

31. * Et reputatum est ei in iustitiam, in generationem & generationem vsque in sempiternum.

32. * Et irritauerunt eum aquas contradictionis: & vexatus est Moyses propter eos: quia exacerbauerunt spiritum eius.

34. Et distulit in labijs suis: non disper-

Exo. 17. a. 2.

Nu. 11. g. 31.

Nu. 16. e. 32.

Exo. 32. a. 4.

Exo. 32. c. 10.

Nu. 14. e. 31.

Nu. 25. b. 7.

Nu. 20. a. 10.

disperdiderunt gentes, quas dixit
Dominus illis.

Et commisti sunt inter gen 35
tes, & didicerunt opera eorum: & 36
seruierunt sculptilibus eorum: &
factum est illis in scandalum.

* Et immolauerunt filios suos, 17
& filias suas demoniis.

* Et effuderunt sanguinem innocentem : sanguinem filiorum suorum & filiarum suarum, quas sacrificauerunt sculpilibus Chanaan . . .

Et infecta est terra in sanguini-
bus, * & contaminata est in ope- 19
ribus eorum: & fornicati sunt in
adiventionibus suis.

* Et iratus est furore Dominus 40
in populum suum: & abominatus
est hereditatem suam.

* Et tradidit eos in manus gen- 41
tium: & dominati sunt eorum qui
oderunt eos.

* Et tribulauerunt eos inimici 42
eorum, & humiliati sunt sub ma-
nibus eorum: * s[ed] p[er] liberauit eos. 43

Ipsi autem exacerbauerunt eum
in consilio suo : & humiliati sunt
in iniquitatibus suis.

* Et vidit cum tribularentur:& .41
audiuit orationem eorum.

* II Et memor fuit testamēti sui: 45
& poenituit eum secundum mul- G
titudinem misericordiae suae.

* Et dedit eos in misericordias 46
in conspectu omnium qui cepe-
rant eos.

* Saluos nos fac Domine Deus 47
noster: & congrega nos de Natio-
nibus :

Vt confiteamur nomini sancto
tuo: & gloriemur in laude tua.

* Benedictus Dominus Deus Is- 48
rael a seculo & vsque in seculum:
& dicet omnis populus: Fiat, fiat.

Alleluia. (*Judith. 13. 21.*) CVI.

Confitemini Domino quoniam bonus: quoniam in saeculum misericordia eius.

* Dicant qui redempti sunt a Domino, quos redemit de manu inimicis: & de regionibus congregavit eos:

* A folisortu, & occasu: ab
aquilone, & mari.

* Errauerunt in solitudine in
inaquoso: viam ciuitatis habita-
culi non inuenerunt.

5 * Esurientes, & sitientes: anima
eorum in ipsis defecit.

6 * Et clamauerunt ad Dominum
cum tribularentur: & de necessita-
tibus eorum eripuit eos.

7 * Et deduxit eos in viam re-
ctam: vt irent in ciuitatem habi-
tationis.

8 * Confiteantur Domino misericordie eius: & mirabilia eius filiis hominum.

9 *Quia satiauit animam inanē :
& animam elurientem satiauit bonis.

* Sedentes in tenebris, & um-
bra mortis: vinctos in mendici-
tate, & ferro.

II * Quia exacerbauerunt eloquia
Dei: & consiliū Altissimi ini-
tauerunt.

18 * Et humiliatum est in laboribus cor eorum: infirmati sunt, nec fuit qui adjuvaret.

B * Et clamauerunt ad Dominum
cum tribularentur: & de necessita-
tibus eorum liberauit eos.

14 * Et eduxit eos de tenebris, &
ymbra mortis: & vincula eorum
disrupit.

15 * Confiteantur Domino misericordiam eius: & mirabilia eius filiis hominum.

16 * Quia contriuit portas areas &
& vinctes ferreos confregit.

17 * Suscepit eos de via iniquita-
tis eorum: propter iniustitias enim
suas humiliati sunt.

18 * Omnem escam abominata est
anima eorum : & appropinquaue-
runt usque ad portas mortis .

19 * Et clamauerunt ad Dominum
cum tribularentur: & de necessi-
tariis eorum liberauit eos.

20 * Misit verbum suum, & sanavit eos: & eripuit eos de interioribus eorum.

21 **C** *Confiteantur Domino misericordiae eius : & mirabilia eius filiis hominum.

22 * Et sacrificent sacrificium lau-
dis: & annuncient opera eius in
exultatione.

2) * Qui descendunt mare in nauibus, facientes operationem in aquis multis.

24 * Ipsi viderunt opera Domini,
& mirabilia eius in profundo.

25 * Dixit, & stetit spiritus procel-
larum: & exaltati sunt fluctus eius.

26 Ascendunt usque ad celos, & deicen-

descendunt usque ad abyssos: anima eorum in malis tabescebat.

* Turbati sunt, & moti sunt sicut ebrius: & omnis sapientia eorum deuorata est.

* Et clamauerunt ad Dominum cum tribularentur, & de necessitatibus eorum eduxit eos.

* Et statuit procellam eius in auram: & siluerunt fluitus eius.

* Et letati sunt quia siluerunt: & deduxit eos in portum voluntatis eorum.

* Confiteantur Domino misericordiz eius: & mirabilia eius filiis hominum.

* Et exaltent eum in ecclesia plebis: & in cathedra seniorum laudent eum.

* Posuit flumina in desertum: & exitus aquarum in ium.

* Terram fructiferam in saluginem, a malis inhabitantium in ea.

* Posuit desertum in stagna aquarum: & terram sine aqua in exitus aquarum.

* Et collocavit illic efusientes: & constituerunt ciuitatem habitationis.

* Et seminauerunt agros, & plantauerunt vineas: & fecerunt fructum natiuitatis.

* Et benedixit eis, & multiplicati sunt nimis: & iumenta eorum non minorauit.

* Et pauci facti sunt: & vexati sunt a tribulatione malorum, & dolore.

* Effusa est contemptio super principes: & errare fecit eos in iniurio, & non in via.

* Et adiunxit pauperem de inopia: & posuit sicut oues familias.

* Videbunt recti, & letabuntur: & omnis iniquitas oppilabit os suum.

* Quis sapiens & custodiet hæc? & intelliget misericordias Domini?

Canticum Psalmi ipsi David.
(Sup. 36. 8.) CVII.

Paratum cor meum Deus, paratum cor meum: cantabo, & psallam in gloria mea.

* Exurge gloria mea, exurge psalterium, & cithara: exurgam diluculo.

* Confitebor tibi in populo Bo

mine: & psallam tibi in nationibus.

* Quia magna est super calos misericordia tua: & usque ad nubes veritas tua.

* Exaltare super calos Deus, & super omnem terram gloria tua: ut liberentur dilecti tui.

Saluum fac dextera tua, & exaudi me: Deus locutus est in sancto suo.

Exultabo, & diuidam Sichimam, & conuallem tabernaculorum dimetiar.

* Meus est Galaad, & meus est Manasses: & Ephraim susceptio capitis mei.

Iuda rex meus: Moab lebes spei meæ.

In Idumæam extendam calcamentum meum: mihi alienigenæ amici facti sunt.

* Quis deducet me in ciuitatem munitam? quis deducet me usque in Idumæam?

* Nonne tu Deus, qui repulisti nos, & non exibis Deus in virtutibus nostris?

* Da nobis auxilium de tribulatione: quia vana salus hominis.

* In Deo faciemus virtutem: & ipse ad nihilum deducet inimicos nostros.

In finem, Psalmus David.
CVIII.

Deus laudem meam ne tacueris: quia os peccatoris, & os dolosi super me apertum est.

* Locuti sunt aduersum me lingua dolosa, & sermonibus odij circumdederunt me: & expugnaverunt me gratis.

* Pro eo ut me diligenter, detraherent mihi: ego autem orabam.

* Et posuerunt aduersum me mala pro bonis: & odium pro dilectione mea.

* Constitue super eum peccatorem: & diabolus stet a dextris eius.

* Cum iudicatur, exeat condemnatus: & oratio eius fiat in peccatum.

* Fiant dies eius pauci: & episcopatium eius accipiat alter.

* Fiant filii eius orphani: & vxor eius vidua.

* Nutantes transferantur filij eius, & mendicent: & eiſciantur de habitationibus ſuis.

* Scrutetur ſcenerator omnem ſubſtantiam eius: & diripiant alieni labores eius.

* Non ſit illi adiutor: nec ſit qui miſereatur pupillis eius.

* Flant nati eius in interitum: in generatione vna deleatur nomen eius.

* In memoriam redeat iniquitas patrum eius in conſpectu Domini: & peccatum matris eius non deleatur.

* Fiant contra Dominum ſemper, & diſpereat de terra memoria eorum: * pro eo quod non eſt recordatus facere miſericordiam.

* Et perſecutus eſt hominem inopem, & mendicum, & compunctum corde mortificauit.

* Et dilexit maledictionem, & ueniet ei: & noluit benedictionem, & elongabitur ab eo.

Et induit maledictionem ſicut veſtimentum, & intrauit ſicut aqua in interiora eius, & ſicut oleum in oſſibus eius.

* Fiat ei ſicut veſtimentum, quo operitur: & ſicut zona, qua ſemper percingitur.

* Hoc opus eorum, qui detrahunt mihi apud Dominum: & qui loquuntur mala aduerſus animam meam.

* Et tu Domine, Domine, fac mecum propter nomen tuum: quia ſubius eſt miſericordia tua.

Libera me: quia egenus, & pauper ego ſum: & cor meum conturbatum eſt intra me.

* Sicut umbra dum declinat, ablatus ſum: & excuſus ſum ſicut locuſta.

* Genua mea infirmata ſunt a ieiuinio: & caro mea immutata eſt propter oleum.

* Et ego factus ſum opprobrium illis: uidentur me, & mouerunt capita ſua.

* Adiuua me Domine Deus meus: ſaluum me fac ſecundum miſericordiam tuam.

* Et ſciant quia manus tua hęc: & tu Domine feciſti eam.

* Maledicent illi, & tu benedices: qui inſurgunt in me, confundantur: ſeruus autem tuus in-

tabitur.

* Induantur qui detrahunt mihi, pudore: & operiantur ſicut diploide confuſione ſua.

* Conſitebor Domino nimis in ore meo: & in medio multorum laudabo eum.

* Quia aſtitit a dextris pauperis, ut ſaluam faceret a perſecutibus animam meam.

Psalmus David. CIX.

A Dixit Dominus Domino meo: Matth. 27. d. 42.

Sede a dextris meis: B || Donec ponam inimicos tuos, || 1. Cor. 15. d. 25.

ſcabellum pedum tuorum. 2 * Virgam virtutis tuę emitte Dominus ex Sion: domine in medio inimicorum tuorum. Hebr. 1. d. 13. & 10. c. 13.

3 * Tecum principium in die virtutis tuę in ſplendoribus ſanctorum: ex victo ante luciferum genui te.

4 * Il ſurauit Dominus, & non poenitebit eum: Tu es ſacerdos in æternum ſecundum ordinem Melchizedech. || Heb. 5. b. 6 & 7. c. 17 Ioan. 12. c. 34.

5 * Dominus a dextris tuis, conſegit in die irę ſux reges.

6 * Iudicabit in nationibus, implebit ruinas: conquaſſabit capita in terra multorum.

7 * De torrente in via bibet: propterea exaltabit caput.

Alleluia. CX.

1 Conſitebor tibi Domine in toto corde meo: in conſilio iuſtorum, & congregatione.

A 2 * Magna opera Domini: exquiſita in omnes voluntates eius.

3 * Confeſſio & magnificentia opus eius: & iuſtitia eius manet in ſæculum ſæculi.

4 * Memoriam fecit mirabilium ſuorum, miſericors & miſerator Dominus: * eſcam dedit timen-

tibus ſe. Memor erit in ſæculum teſtamenti ſui: * virtutem operum ſuorum annuntiabit populo ſuo:

7 * Ut det illis hereditatem gentium: opera inanuum eius uertitas, & iudicium.

8 * Fidelia omnia mandata eius: confirmata in ſæculum ſæculi, facta in ueritate & æquitate.

9 * Redemptionem miſit populo

suo : mandauit in æternum testamentum suum.

Psrou. 1. 2. Sanctum, & terribile nomen eius : * initium sapientie timor Domini.
7. & 9. c. 17. Eccle. 1. b.
c. 16. Intellectus bonus omnibus facientibus eum : laudatio eius manet in sæculum sæculi.

Alleluia, Reuerſionis Aggzi, & Zachariæ. CXI.

Beatus vir, qui timet Dominum : in mandatis eius valet nimis.

* Potens in terra erit semen eius : generatio rectorum benedicetur.

* Gloria, & diuitiæ in domo eius : & iustitia eius manet in sæculum sæculi.

* Exortum est in tenebris lumen rectis : misericors, & miserator, & iustus.

* Iucundus homo qui misereatur & commodat, disponet sermones suos in iudicio : quia in æternum non commouebitur.

* In memoria æterna erit iustus : ab auditione mala non timebit.

Patatum cor eius sperare in Domino, * confirmatum est cor eius : non commouebitur, donec despiciat inimicos suos.

* Dispersit, dedit pauperibus : iustitia eius manet in sæculum sæculi, cornu eius exaltabitur in gloria.

* Peccator videbit, & irascetur, dentibus suis fremet, & tabescent : desiderium peccatorum peribit.

Alleluia. CXII.

Laudate pueri Dominum : laudate nomen Domini.

* Sit nomen Domini benedictum, ex hoc nunc, & usque in sæculum.

* A solis ortu usque ad occalum, laudabile nomen Domini.

Mal. 1. c. * Ille excelsus super omnes gentes Dominus, & super caelos gloria eius.
11.

* Quis sicut Dominus Deus noster, qui in altis habitat, & humilia respicit : in caelo & in terra ?

* Suscitans a terra inopem, & de stercore erigens pauperem ;

* Ut collocaet eum cum principibus,

pibus, cum principibus populi sui.

* Qui habitare facit sterilem in domo, matrem filiorum lætantem.

Alleluia. CXIII.

In exitu Israel de Ægypto, domus Iacob de populo barbaro ;

* Facta est iuxta sanctificationem eius, Israel potestas eius.

* Mare vidit, & fugit : Iordanis conuersus est retrorsum.

* Montes exultauerunt ut arietes : & colles sicut agni ouium.

* Quid est tibi mare quod fugisti : & tu Iordanis, quia conuersus es retrorsum ?

* Montes exultatis sicut arietes, & colles sicut agni ouium.

* A facie Domini mota est terra, a facie Dei Iacob.

* Qui conuertit petram in stagna aquarum, & rupem in fontes aquarum.

* NON NOBIS DOMINE, NON NOBIS : sed nomini tuo, da gloriam.

* Super misericordiam tuam, & veritatem tuam : nequando dicant Gentiles : Vbi est Deus eorum ?

* Deus autem noster in caelo : omnia quaecunque voluit, fecit.

* Simulachra gentium argentum, & aurum, opera manuum hominum.

* Os habent, & non loquuntur : oculos habent, & non videbunt.

* Aures habent, & non audient : nares habent, & non odorabunt.

* Manus habent, & non palpabunt : pedes habent, & non ambulabunt : non clamabunt in gutture suo.

* Similes illis sicut qui faciunt ea : & omnes qui confidunt in eis.

* Domus Israel sperauit in Domino : adiutor eorum & protector eorum est.

* Domus Aaron sperauit in Domino : adiutor eorum & protector eorum est.

* Qui timeant Dominum, sperauerunt in Domino : adiutor eorum & protector eorum est.

* Dominus in memor fuit nobis : & benedixit nobis : benedixit domui Israel, benedixit domui Aaron.

Ero. 15. a. 3

J. 134. c. 15.

Sap. 15. d. 15.

* Benedixit omnibus, qui ti-
ment Dominum, pusillis cum
maioribus.

* Adiciat Dominus super vos :
super vos, & super filios vestros.

* Benedixit vos a Domino, qui
fecit calum, & terram.

* Cælum cali Domino: terram
autem dedit filiis hominum.

Baruc. 2. d
17. * Non mortui laudabunt te Do-
mine: neque omnes, qui descen-
dunt in infernum.

* Sed nos qui viuimus, benedi-
cimus Domino, ex hoc nunc &
vsque in sæculum.

Alleluia. CXIII.

Dilexi, quoniam exaudiet Do-
minus vocem orationis meæ.
* Quia inclinauit aurem suam
mihi: & in diebus meis inuocabo.

* Circumdederunt me dolores
mortis: & pericula inferni inue-
nerunt me.

Tribulationem & dolorem in-
ueni: * & nomen Domini inuo-
caui.

O Domine libera animam
meam: * misericors Dominus, &
iustus, & Deus noster miseretur.

* Custodiens paruulos Domi-
nus: humiliatus sum, & libera-
uit me.

* Conuertere anima mea in re-
quiem tuam: quia Dominus be-
nefecit tibi.

* Quia eripuit animam meam
de morte: oculos meos a lacry-
mis, pedes meos a lapsu.

* Placebo Domino in regione
viuorum.

Alleluia. CXV.

1. Cor. 4. c
13. **C**redidi, propter quod locu-
tus sum: ego autem humi-
liatus sum nimis.

Rom. 3. 2. 4
* Ego dixi in excessu meo: Om-
nis homo innoxius.

* Quid retribuam Domino, pro
omnibus, quæ retribuit mihi?

* Calicem salutaris accipiam:
& nomen Domini inuocabo.

* Vota mea Domino reddam
coram omni populo eius: * pre-
tiosa in conspectu Domini mors
Sanctorum eius:

* O Domine quia ego seruus

tuus: ego seruus tuus, & filius an-
cillæ tuæ.

17 * Dirupisti vincula mea: * tibi sa-
crificabo hostiam laudis, & no-
men Domini inuocabo.

18 * Vota mea Domino reddam
in conspectu omnis populi eius:

19 * in atrijs domus Domini, in me-
dio tui Ierusalem.

Alleluia. CXVI.

LAudate Dominum omnes Rom. 15. c
Gentes: laudate eum omnes 11.
populi:

2 * Quoniam confirmata est su-
per nos misericordia eius: * & ve-
ritas Domini manet in æternum. 1. 1. c
14.

Alleluia. CXVII.

Confitemini Domino quoniam
bonus: quoniam in sæculum
misericordia eius.

2 * Dicat nunc Israel quoniam
bonus: quoniam in sæculum mi-
sericordia eius.

3 * Dicat nunc domus Aaron:
quoniam in sæculum misericor-
dia eius.

4 * Dicant nunc qui timent Do-
minum: quoniam in sæculum
misericordia eius.

5 * De tribulatione inuocaui Do-
minum: & exaudivit me in lati-
tudine Dominus.

6 * Dominus mihi adiutor: non
timebo quid faciat mihi homo.

7 * Dominus mihi adiutor: & e-
go despiciam inimicos meos. Heb. 13. 2
6.

8 * Bonum est confidere in Do-
mino, quam confidere in homi-
ne:

9 * Bonum est sperare in Domi-
no, quam sperare in principibus.

10 * Omnes gentes circumue-
niunt me: & in nomine Domini quia vitus
sum in eos.

11 * Circumdantes circumdederunt
me: & in nomine Domini
quia vitus sum in eos.

12 * Circumdederunt me sicut apes,
& exarserunt sicut ignis in spinis
& in nomine Domini quia vitus
sum in eos.

13 * Impulsus euersus sum ut ca-
derem: & Dominus suscepit me.

14 * Fortitudo mea, & laus mea
C Dominus: & factus est mihi in sa-
lutem. Exod. 15. 2. 2.

* Vox

* Vox exultationis, & salutis in tabernaculis iustorum.

* Dextera Domini fecit virtutem: dextera Domini exaltauit me, dextera Domini fecit virtutem.

* Non moriar, sed viuiam: & narrabo opera Domini.

* Castigans castigauit me Dominus: & morti non tradidit me.

* Aperite mihi portas iustitiz, ingressus in eas confitebor Domino: hæc porta Domini, iusti intrabunt in eam.

* Confitebor tibi quoniã exaudisti me: & factus es mihi in salutem.

2. Matt. 21. a. * Lapidem, quem reprobauerunt ædificantes: hic factus est

Luc. 20. c. in caput anguli.

17. * A Domino factum est istud: & est mirabile in oculis nostris.

Act. 4 b. 11. & est mirabile in oculis nostris.

Rom. 9. g. * Hæc est dies, quem fecit Dominus: exultemus, & lætemur.

1 Pet. 2. a. 7 in ca.

1. 2. d. 16 * O Domine saluum me fac, o Domine bene prosperare: * benedictus qui venit in nomine Domini.

Benediximus vobis de domo Domini: * Deus Dominus, & c.

luxit nobis.

Constituite diem sollempnem, in condensis, & que ad cornu altaris.

* Deus meus es tu, & confitebor tibi: Deus meus es tu, & exaltabo te.

Confitebor tibi quoniã exaudisti me: & factus es mihi in salutem.

* Confitemini Domino quoniã bonus: quoniã in sæculum misericordia eius.

Alleluia. CXVIII.

A L E P H.

Beatissimi immaculati in via: qui ambulant in lege Domini.

* Beati, qui scrutantur testimonia eius: in toto corde exquirunt eum.

* Non enim qui operantur iniquitatem, in vijs eius ambulauerunt.

* Tu mandasti mandata tua custodiri nimis.

* Utinam dirigantur viæ meæ, ad custodiendas iustificationes tuas.

* Tunc non confundar, cum

perpexero in omnibus mandatis tuis.

7 * Confitebor tibi in directione cordis: in eo quod didici iudicia iustitiz tuæ.

8 * Iustificationes tuas custodiã: non me derelinquas, & quequeque.

B E T H.

9 * In quo corrigit adolescentior viam suam? in custodiendo sermones tuos.

10 * In toto corde meo exquisiui te: ne repellas me a mandatis tuis.

11 * In corde meo abscondi eloquia tua: vt non peccem tibi.

12 * Benedictus es Domine: doce me iustificationes tuas.

13 * In labijs meis, pronunciaui omnia iudicia oris tui.

14 * In via testimoniorum tuorum delectatus sum, sicut in omnibus diuitijs.

15 * In mandatis tuis exercebor: & considerabo vias tuas.

16 * In iustificationibus tuis meditabor: non obliuiscar sermones tuos.

G I M E L.

17 * Retribue seruo tuo, viuifica me: & custodiam sermones tuos.

18 * Reuela oculos meos: & considerabo mirabilia de lege tua.

19 * Incola ego sum in terra: non abscondas a me mandata tua.

20 * Concupiuit anima mea desiderare iustificationes tuas, in omni tempore.

21 * Increpasti superbos: maledixisti qui declinant a mandatis tuis.

22 * Aufer a me opprobrium, & contemptum: quia testimonia tua exquisiui.

23 * Etenim sederunt principes, & aduersum me loquebantur: seruus autem tuus exercebatur in iustificationibus tuis.

24 * Nam & testimonia tua meditatio mea est: & consilium meum iustificationes tuæ.

D A L E T H.

25 * Adhæsi pauperculo animæ meæ: viuifica me secundum verbum tuum.

26 * Vias meas enunciaui, & exaudisti me: doce me iustificationes tuas.

27 * Viam iustificationum tuarum instrue me: & exercebor in mirabilibus tuis.

* Dor.

Dormitauit anima mea prae
 tudio: confirma mea in verbis tuis.
 Viam iniquitatis amoue
 me: & de lege tua miserere mei.
 Viam veritatis elegi: iudicia
 tua non sum obliuiscus.
 Adhaesi testimonijs tuis Do-
 mine: noli me confundere.
 Viam mandatorum tuorum
 cucurram, cum dilataui cor meum.
 H E.
 Legem pone mihi Domine.
 Viam iustificationum tuarum:
 & exquiram eam semper.
 Da mihi intellectum, & ser-
 uabor legem tuam: & custodiam
 illam in toto corde meo.
 Deduc me in semitam manda-
 torum tuorum: quia ipsam volui.
 Inclina cor meum in testimo-
 nia tua: & non in auaritiam.
 Auerte oculos meos ne
 videant vanitatem: in
 via tua vi-
 uifica me.
 Statue seruo tuo eloquium
 tuum, in timore tuo.
 Amputa opprobrium meum,
 quod suspicatus sum: quia iudicia
 tua iucunda.
 Ecce concupiui mandata tua:
 in equitate tua viuifica me.
 V A V.
 Et veniat super me misericor-
 dia tua Domine: salutare tuum.
 secundum eloquium tuum.
 Et respondebo exprobranti-
 bus mihi verbum: quia speravi in
 testimonijs tuis.
 Et ne auferas de ore meo ver-
 bum veritatis: vsquequoque: quia
 in iudicijs tuis superisperaui.
 Et custodiam legem tuam
 semper: in saeculum & in saeculum
 saeculi.
 Et ambulabam in latitudine:
 quia mandata tua exquisiui.
 Et loquebar de testimonijs
 tuis in conspectu regum: & non
 confundebar.
 Et meditabar in mandatis
 tuis, quae dilexi.
 Et leuaui manus meas ad man-
 data tua, quae dilexi: & exercebar
 in iustificationibus tuis.
 Z A I N.
 Memor esto verbi tui seruo
 tuo, in quo mihi spem dedisti.
 Hic me consolata est in hu-
 militate mea: quia eloquium tuum
 viuificauit me.

51. * Superbi inique agebant vsque-
 quaquae lege auiem tua non de-
 clinauit.
 52. * Memor fui iudiciorum tuo-
 rum a saeculo Domine: & conso-
 latus sum.
 53. * Defectio tenuit me, pro pec-
 catoribus dereliquentibus legem
 tuam.
 54. * Cantabiles mihi erant iustifi-
 cationes tuae, in loco peregrinatio-
 nis meae.
 55. * Memor fui nocte nominis
 tui Domine: & custodiui legem
 tuam.
 56. * Haec facta est mihi: quia iusti-
 ficationes tuas exquisiui.
 H E T H.
 57. * Portio mea Domine, dixi cu-
 stodite legem tuam.
 58. * Deprecatus sum faciem tuam
 in toto corde meo: miserere mei
 secundum eloquium tuum.
 59. * Cogitavi vias meas: & conuer-
 ti pedes meos in testimonia tua.
 60. * Paratus sum, & non sum tur-
 batus: vt custodiam mandata tua.
 61. * Funes peccatorum circum-
 plexi sunt me: & legem tuam non
 sum oblitus.
 62. * Media nocte surgebam, ad
 confitendum tibi, super iudicia
 iustificationis tuae.
 63. * Parriceps ego sum omnium
 timentium te: & custodientium
 mandata tua.
 64. * Misericordia tua Domine
 plena est terra: iustificationes tuas
 doce me.
 T E T H.
 65. * Bonitatem fecisti cum seruo
 tuo Domine, secundum verbum
 tuum.
 66. * Bonitatem, & disciplinam,
 & scientiam doce me: quia man-
 datis tuis credidi.
 67. * Priusquam humiliarer ego
 deliqui: propterea eloquium
 tuum custodiui.
 68. * Bonus es tu: & in bonitate
 tua doce me iustificationes tuas.
 69. * Multiplicata est super me ini-
 quitas superborum: ego autem
 in toto corde meo scrutabor man-
 data tua.
 70. * Coagulatum est sicut lac cor
 eorum: ego vero legem tuam me-
 ditatus sum.
 71. * Bonum mihi quia humiliasti
 me: vt discam iustificationes tuas.

* Bonum mihi lex oris tui, & argenti.
per millia auri, & argenti.

I O D.

* Manus tuæ fecerunt me, & plasmauerunt me: da mihi intel-
lectum, & discam mandata tua.

* Qui timent te videbunt me, & lat-
abuntur: quia in verba tua super-
speraui.

* Cognoui Domine quia æqui-
tati iudicia tua: & in veritate tua
humiliaui me.

* Fiat misericordia tua vt con-
soleris me, secundum eloquium
tuum seruo tuo.

* Veniant mihi miserationes
tuæ, & vitam: quia lex tua medi-
tatio mea est.

* Confundantur superbi, quia
inuitæ iniquitatem fecerunt in
me: ego autem exercebor in man-
datis tuis.

* Convertantur mihi timentes
te: & qui nouerunt testimonia
tua.

* Fiat cor meum immaculatum
in iustificationibus tuis, vt non
confundar.

C A P H.

* Defecit in salutare tuum ani-
ma mea: & in verbum tuum super-
speraui.

* Defecerunt oculi mei in elo-
quium tuum, dicentes: Quando
consolaberis me?

* Quia factus sum sicut vter in
præna: iustificationes tuas non
sum oblitus.

* Quot sunt dies serui tui: quot
do facies de persequentibus me
in hoc mundo?

* Narrauerunt mihi iniqui fa-
bulas: ones: sed non vt lex tua.

* Omnia mandata tua veritas: &
iniquæ persecuti sunt me, adiuua
me.

* Paulominus consummauerunt
me in terra: ego autem non de-
liqui mandata tua.

* Secundum misericordiam
tuam visitata me: & custodiam tes-
timonia oris tui.

L A M E D.

* In æternum Domine, verbum
tuum permanet in calo.

* In generationem & genera-
tionem veritas tua: fundasti ter-
ram, & permanet.

* Ordinatione tua perseverat
dies: quoniam omnia seruauit tibi.

* Nisi quod lex tua meditatio
mea est: tunc forte periissem in hu-
militate mea.

* In æternum non obliuiscar
iustificationes tuas: quia in ipsis
vitiuisti me.

* Tuus sum ego, saluum me fac:
quoniam iustificationes tuas ex-
quisiui.

* Me expectauerunt peccatores:
vt perderent me: testimonia tua
intellexi.

* Omnis consummationis vidi
finem: latu mandatum tuum nimis,
M E M.

* Quomodo dilexi legem tuam
Domine: & tota die meditate
sum in ea.

* Super inimicos meos pruden-
tem me fecisti mandato tuo: quia
in æternum mihi est.

* Super omnes docentes me in-
tellexi: quia testimonia tua medi-
tatio mea est.

* Super senes intellexi: quia
mandata tua quaesui.

* Ab omni via mala prohibui pe-
des meos: vt custodiam verba tua.

* A iudicijs tuis non declinaui:
quia tu legem posuisti mihi.

* Quam dulcis faucibus meis
eloquia tua, super mel ori meo!

* A mandatis tuis intellexi: pro-
pterea odiui omnem viam iniqui-
tatis.

N V N.

* Lucerna pedibus meis & ver-
bum tuum, & lumen semitis meis.

* Iuravi, & statui custodire iu-
dicia iustitiæ tuæ.

* Humiliatus sum vsquequaque
Domine: vitiuisti me secundum
verbum tuum.

* Voluntaria oris mei benepla-
cita fac Domine: & iudicia tua
doce me.

* Anima mea in manibus meis
semper: & legem tuam non sum
oblitus.

* Posuerunt peccatores laqueum
mihi: & de mandatis tuis non ce-
raui.

* Hereditate acquisiui testimo-
nia tua in æternum: quia exulta-
tio cordis mei sunt.

* Inclinaui cor meum ad facien-
das iustificationes tuas in æter-
num, propter retributionem.

S A M E C H.

* Iniquos odio habui: & legem
tuam

nam dilexi.

* Adiutor, & susceptor meus es tu: & in verbum tuum superpersui.

* Declinate a me maligni: & seruiabor mandata Dei mei.

* Suscipe me secundum eloquium tuum, & viam: & non confundas me ab expectatione mea.

* Adiuua me, & saluus ero: & meditabor in iustificationibus tuis semper.

* Spreuisti omnes discedentes a iudicijs tuis: quia iniusta cogitatio eorum.

* Prauaticantes reputaui omnes peccatores terræ: ideo dilexi testimonia tua.

* Confige timore tuo carnes meas: a iudicijs enim tuis timui.

A I N.

* Feci iudicium & iustitiā: non tradas me calumniantibus me.

* Suscipe seruum tuū in bonum: non calumnietur mihi superbi.

* Oculi mei defecerunt in salutare tuum: & in eloquium iustitiæ tuæ.

* Fac cum seruo tuo secundum misericordiam tuam: & iustificationes tuas doce me.

* Seruus tuus sum egorda nihil intellectum, vt sciam testimonia tua.

* Tempus faciendi Domine: dissipauerunt legem tuam.

* Ideo dilexi mandata tua, super aurum & topazion.

* Propterea ad omnia mandata tua dirigebar: omnem viam iniquam odio habui.

P H E.

* Mirabilia testimonia tua: ideo scrutata est ea anima mea.

* Declaratio sermonum tuorum illuminat: & intellectum dat parvulis.

* Os meum aperui, & attraxi spiritum: quia mandata tua desiderabam.

* Aspice in me, & miserere mei, secundum iudicium diligentium nomen tuum.

* Gressus meos dirige secundum eloquium tuum: & non domineatur mei omnis iniustitia.

* Redime me a calumnijs hominum: vt custodiam mandata tua.

* Faciem tuam illumina super

seruum tuum: & doce me iustificationes tuas.

* Exitus aquarum deduxerunt oculi mei: quia non custodierunt legem tuam.

S A D E.

* Iustus es Domine: & rectum iudicium tuum.

* Mandasti iustitiam testimonia tua: & veritatem tuam nimis.

* Tabeſcere me sicut zelus meus: quia oblitui sunt verba tua inimici mei.

* Ignitum eloquium tuum vehementer: & seruus tuus dilexit illud.

* Adolescens sum ego, & contemptus: iustificationes tuas non sum oblitus.

* Iustitia tua, iustitia in æternum: & lex tua veritas.

* Tribulatio, & angustia inuenerunt me: mandata tua meditatio mea est.

* Æquitas testimonia tua in æternum: intellectum da mihi, & viam.

C O P H.

* Clamaui in toto corde meo, exaudi me Domine: iustificationes tuas requiram.

* Clamaui ad te, saluum me fac: vt custodiam mandata tua.

* Præueni in maturitate, & clamaui: quia in verba tua superpersui.

* Præuenerunt oculi mei ad te diluculo: vt mediterer eloquia tua.

* Vocem meam audi secundum misericordiam tuam Domine: & secundum iudicium tuum viuifica me.

* Appropinquauerunt persecutores mei iniquitati: a lege autem tua longe facti sunt.

* Prope es tu Domine: & omnes viæ tuæ veritas.

* Initio cognoui, de testimonijs tuis: quia in æternum fundasti ea.

R E S.

* Vide humilitatem meam, & eripe me: quia legem tuam non sum oblitus.

* Iudica iudicium meum, & redime me: propter eloquium tuum viuifica me.

* Longe a peccatoribus salus: quia iustificationes tuas non acquisierunt.

* Misericordiz tuar multar Do- 156
mine: secundum iudicium tuum
uiuifica me.

* Multi qui persequuntur me, 157
& tribulant me: a testimonijs tuis
non declinaui.

* Vidi prauaricantes, & tabe- 158
scebam: quia eloquia tua non cu-
stodierunt.

* Vide quoniam mandata tua 159
dilexi Domine: in misericordia
tua viuifica me.

* Principium verborum tuorum, 160
veritas: in æternum omnia iudi-
cia iustitiz tuar.

S I N.

* Principes persecuti sunt me: 161
gratis: & a verbis tuis formidauit
cor meum.

* Lxtabor ego super eloquia, 162
tua: sicut qui inuenit spolia
multa.

* Iniquitate odio habui, & abo- 163
minatus sum: legem autem tuam
dilexi.

* Septies in die laudem dixi ti- 164
bi, super iudicia iustitiz tuar.

* Pax multa diligetibus legem 165
tuam: & non est illis scandalum.

* Expectabam salutare tuum Do- 166
mine: & mandata tua dilexi.

* Custodiuit anima mea testi- 167
monia tua: & dilexit ea vehe-
menter.

* Seruaui mandata tua, & testi- 168
monia tua: quia omnes viar mear
in conspectu tuo.

T A V.

* Appropinquet deprecatio mea 169
in conspectu tuo Domine: iuxta
eloquium tuum da mihi intelle-
ctum.

* Intret postulatio mea in con- 170
spectu tuo: secundum eloquium
tuum eripe me.

* Eructabunt labia mea hym- 171
num, cum docueris me iustifica-
tiones tuas.

* Pronunciabit lingua mea elo- 172
quium tuum: quia omnia manda-
ta tua æquitas.

* Fiat manus tua vt saluet me: 173
quoniam mandata tua elegi.

* Concupiui salutare tuum Do- 174
mine: & lex tua meditatio mea est.

* Viuet anima mea, & laudabit 175
te: & iudicia tua admirabunt me.

* Erraui, sicut ouis, quæ perijt: 176
quare seruum tuum, quia manda-
ta tua non sum oblitus.

Canticum graduum.

CXIX.

A D Dominum cum tribularet
clamaui: & exaudiuit me.

* Domine libera animam meam 2
a labijs iniquis, & a lingua do-
losa.

* Quid detur tibi, aut quid ap- 3
ponatur tibi ad linguam dolosam?

* Sagittæ potentis acutæ, cum 4
carbonibus desolatorijs.

* Heu mihi, quia incolatus 5
meus prolongatus est: habitau-
i cum habitantibus Cedar: * mul-
tum incola fuit anima mea.

* Cum his, qui oderunt pacem, 7
eram pacificus: cum loquebar illis,
impugnabant me gratis.

Canticum graduum.

CXX.

L Euaui oculos meos in mon- 2. Par. 20. 6
tes, vnde veniet auxilium mihi. 17.

* Auxilium meum a Domino,
qui fecit cælum & terram.

* Non det in commotionem pe- 3
dem tuam: neque dormiet qui cu-
stodit te.

* Ecce non dormitabit, neque 4
dormiet, qui custodit Israël.

* Dominus custodit te, Domi- 5
nus protectio tua, super manum
dexteram tuam.

* Per diem sol non uret te: ne- 6
que luna per noctem.

* Dominus custodit te ab omni 7
malo: custodiat animam tuam Do-
minus.

* Dominus custodiat introitum 8
tuum, & exitum tuum: ex hoc
nunc, & vsque in sæculum.

Canticum graduum.

CXXI.

L ætatus sum in his, quæ dicta
sunt mihi: In domum Domi-
ni ibimus.

* Stantes erant pedes nostri, in 2
atrijs tuis Ierusalem.

* Ierusalem, quæ ædificatur vt 3
ciuitas: cuius participatio eius in
idipsum.

* Illuc enim ascenderunt tri- 4
bus, tribus Domini: testimo-
nium Israël ad confitendum nomi-
ni Domini.

* Quia illic sederunt sedes in iu- 5
dicio.

dictio, sedes super domum David.

* Rogate quæ ad pacem sunt Ierusalem: & abundantia diligentibus te:

* Fiat pax in virtute tua: & abundantia in turribus tuis.

* Propter fratres meos, & proximos meos, loquebar pacem de te:

* Propter domum Domini Dei nostri, quæ sunt bona tibi.

Canticum graduum. CXXII.

Ad te leuavi oculos meos, qui habitas in cælis.

* Ecce sicut oculi seruorum, in manibus dominorum suorum,

Sicut oculi ancillæ in manibus dominæ suæ: ita oculi nostri ad Dominum Deum nostram donec misereatur nostri.

* Misere nostri Domine, misere nostri: quia multum repleti sumus despectione:

* Quia multum repleta est anima nostra: opprobrium abundantibus, & despectio superbis.

Canticum graduum. CXXIII.

Nisi quia Dominus erat in nobis, dicat nunc Israel: * nisi quia Dominus erat in nobis,

Cum exurgerent homines in nos, * forte viuos deglutissent nos:

Cum irasceretur furor eorum in nos, * forsitan aqua absorbuisset nos.

* Torrentem pertransiuit anima nostra: forsitan pertuississet anima nostra aquam intolerabilem.

* Benedictus Dominus qui non dedit nos, in captionem dentibus eorum.

* Anima nostra sicut passer expta est de laqueo venantium: Laqueus contritus est, & nos liberati sumus.

* Adiutorium nostrum in nomine Domini, qui fecit cælum & terram.

Canticum graduum. CXXIII.

Qui confidunt in Domino, sicut mons Sion: non commouebitur in æternum, qui habitat in Ierusalem.

Montes in circuitu eius: & Dominus in circuitu populi sui, ex hoc nunc & vique in sæculum.

* Quia non relinquet Dominus virgā peccatorum super sortem iustorum: vt non extendant iusti ad iniquitatem manus suas.

* Benefac Domine bonis, & rectis corde.

* Declinantes autem in obligationes, adducet Dominus cum operantibus iniquitatem: pax super Israel.

Canticum graduum. CXXV.

In conuertendo Dominus captiuitatem Sion: facti sumus sicut consolati:

* Tunc repletum est gaudio os nostrum: & lingua nostra exultatione.

Tunc dicent inter gentes: Magnificauit Dominus facere cū eis.

* Magnificauit Dominus facere nobiscum: facti sumus lætantes.

* Conuertere Domine captiuitatem nostram, sicut torrentis in Austro.

* Qui seminant in lacrymis, in exultatione metent.

* Euptes ibant & siebant, mittentes semina sua.

Venientes autem venient cum exultatione, portantes manipulos suos.

Canticum graduum Salomonis. CXXVI.

Nisi Dominus ædificauerit domum, in vanum laborauerunt qui ædificant eam.

Nisi Dominus custodierit ciuitatem, frustra vigilat qui custodit eam.

* Vanum est vobis ante lucem surgere: surgite postquam sederitis, qui manducatis panem doloris.

Cum dederit dilectis suis somnum: * ecce hereditas Domini filiis: merces, fructus ventris.

* Sicut sagittæ in manu potentis: ita filij excussorum.

* Beatus vir qui impleuit desiderium suum ex ipsis: non confundetur cum loquetur inimicis suis in porta.

Canticum graduum.

CXXVII.

BEati omnes, qui timent Dominum, qui ambulant in vijs eius.

* Labores manuum tuarum, quia manducabis, beatus es, & bene tibi erit.

* Vxor tua sicut vitis abundans, in lateribus domus tuæ.

* Filij tui sicut novellæ oliuarum, in circuitu mensæ tuæ.

* Ecce sic benedicetur homo, qui timet Dominum.

* Benedicat tibi Dominus ex Sion: & videas bona Ierusalem, omnibus diebus vitæ tuæ.

* Et videas filios filiorum tuorum, pacem super Israel.

Canticum graduum.

CXXVIII.

SAepe expugnaverunt me a iuventute mea, dicat nunc Israel.

* Saepe expugnaverunt me a iuventute mea: etenim non potuerunt mihi.

* Supra dorsum meum fabricaverunt peccatores: prolongaverunt iniquitatem suam.

* Dominus iustus concidit ceruices peccatorum: * confundantur, & conuertantur retrorsum omnes, qui oderunt Sion.

* Fiant sicut scænum testorum: quod priusquàm eucliat, exaruit.

* De quo non impleuit manum suam qui ment, & sinum suum qui manipulos colligit.

* Et non dixerunt qui præteribant: Benedictio Domini super vos: benediximus vobis in nomine Domini.

Canticum graduum.

CXXIX.

DE profundis clamaui ad te Domine: * Domine exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes, in vocem deprecationis meæ.

* Si iniquitates obseruaueris Domine: Domine quis sustinebit.

* Quia apud te propitiatio est: & propter legem tuam sustinui te Domine.

Sustinuit anima mea in verbo

eius: * Sperauit anima mea in Domino.

* A custodia matutina usque ad noctem: speret Israel in Domino.

* Quia apud Dominum misericordia: & copiosa apud eum redemptio.

* Et ipse redimet Israel, ex omnibus iniquitatibus eius.

Canticum graduum Dauid.

CXXX.

Domine non est exaltatum cor meum: neque elati sunt oculi mei.

Neque ambulauit in magnis, neque in mirabilibus super me.

* Si non humiliter sentiebam: sed exaltaui animam meam:

Sicut ablactatus est super matrem suam, ita retributio in anima mea.

* Speret Israel in Domino, ex hoc nunc & vique in sæculum.

Canticum graduum.

CXXXI.

Memento Domine Dauid, & omnis mansuetudinis eius: 2 Reg. 7.

* Sicut iurauit Domino, votum vouit Deo Iacob:

* Si introiero in tabernaculum domus meæ, si ascendero in lectum strati mei:

* Si dederò somnū oculis meis, & palpebris meis dormitatio-

nem: * Et requiem temporibus meis: donec inueniam locum Domino, tabernaculum Deo Iacob.

* Ecce audiuiamus eam in Ephraim: inuenimus eam in campis silur.

* Introibimus in tabernaculum eius: adorabimus in loco, ubi steterunt pedes eius.

* Surge Domine in requiem tuam, tu & arca sanctificationis tuæ. 12. Par. 6. 3.

* Sacerdotes tui induantur iustitiam: & sancti tui exultent.

* Propter Dauid seruum tuum, non auertas faciem Christi tui.

* Iurauit Dominus Dauid veritatem, & non frustrabitur eam: ille fructu ventris tui ponam super te, dem tuam. 12. Reg. 7. c. 12.

* Si custodierint filij tui testamentum meum, & testimonia mea. Luc. 1. c. 55. A& 3. c. 10.

mea hæc, quæ docebo eos :

Et filij eorum vsque in sæculum,
sedebunt super sedem tuam.

* Quoniam elegit Dominus
Sion : elegit eam in habitationem
sibi.

* Hæc requies mea in sæculum
sæculi : hic habitabo quoniam
elegi eam.

* Viduam eius benedicens be-
nedicam : pauperes eius saturabo
panibus.

* Sacerdotes eius induam salu-
tari : & sancti eius exultatione
exultabunt.

¶ Luc. I. 8.
69.

Mala. 3. 1.

* Illuc producti cornu David,
parauit lucernam Christo meo.

* Inimicos eius induam confu-
sione : super ipsum autem efflo-
rebit sanctificatio mea.

Canticum graduum David.
CXXXII.

Ecce quàm bonum, & quàm
iucundum habitare fratres in
vnum :

* Sicut vnguentum in capite,
quod descendit in barbam, bar-
bam Aaron,

Quod descendit in oram vesti-
menti : sicut ros Hermon, qui
descendit in montem Sion.

* Quoniam illic mandauit Do-
minus benedictionem, & vitam
vsque in sæculum.

Canticum graduum.
CXXXIII.

Ecce nunc benedicite Do-
minum, omnes serui Do-
mini :

Qui statis in domo Domini, in
atrijs domus Dei nostri,

* In noctibus extollite manus
vestras in sancta, & benedi-
cite Dominum.

* Benedicat te Dominus ex Sion,
qui fecit cælum & terram.

Alleluia. CXXXIII.

Laudate nomen Domini, lau-
date serui Domini.

* Qui statis in domo Domini,
in atrijs domus Dei nostri.

* Laudate Dominum, quia bo-
nus Dominus : psallite nomini
eius, quoniam suauis.

4 * Quoniam Iacob elegit sibi
Dominus Israel in possessionem
sibi.

5 * Quia ego cognoui quòd ma-
gnus est Dominus, & Deus no-
ster præ omnibus dijs.

6 * Omnia quæcunque voluit,
Dominus fecit in cælo, in terra,
in mari, & in omnibus abyssis.

7 * Qui eductus nubes ab extremo
terre : fulgura in pluuiam fecit.

8 * Qui producit ventos de thesau-
ris suis : * Qui percussit primo-
genita Ægypti ab homine vsque
ad pecus.

9 * Et misit signa, & prodigia in
medio tui Ægypte : in Pharaone,
& in omnes seruos eius.

10 * Qui percussit gentes multas :
& occidit reges fortes :

11 * Qui sequebatur regem Amorrhæorū,
& Og regem Basan, & omnia re-
gna Channan.

12 * Et dedit terram eorum here-
ditatem, hereditatem Israel popu-
lo suo.

13 * Domine nomen tuum in æ-
ternum : Domine memorial
tuum in generatione & genera-
tionem.

14 * Quia iudicabit Dominus po-
pulum suum : & in seruis suis de-
precabitur.

15 * Simulachra Gentium argen-
tum, & aurum, opera manuum
hominum.

16 * Qui habent, & non loquen-
tur : oculos habent, & non vide-
bunt.

17 * Aures habent, & non audiunt :
neque enim est spiritus in ore
ipsorum.

18 * Similes illis fiant qui faciunt
ea : & omnes, qui confidunt in eis.

19 * Domus Israel benedicite Do-
mino : domus Aaron benedicite
Domino.

20 * Domus Levi benedicite Do-
mino : qui timetis Dominum, be-
nedicite Domino.

21 * Benedictus Dominus ex Sion,
qui habitat in Ierusalem.

Alleluia. CXXXV.

22 * Confitemini Domino quo-
niam bonus : quoniam in æ-
ternum misericordia eius.

23 * Confitemini Deo decorum :
quoniam in æternum misericor-
dia eius.

¶ M m 4 * Con-

* Confitemini Domino dominorum : quoniam in æternum misericordia eius .

* Qui facit mirabilia magna : solus : quoniam in æternum misericordia eius .

¶ Gen. 1. a. 1

* Qui fecit cælos in intellectu : quoniam in æternum misericordia eius .

* Qui firmavit terram super aquas : quoniam in æternum misericordia eius .

* Qui fecit luminaria magna : quoniam in æternum misericordia eius .

* Solem in potestatem diei : quoniam in æternum misericordia eius .

* Lunam , & stellas in potestatem noctis : quoniam in æternum misericordia eius .

¶ Exo. 12. d
29.

* Qui percussit Ægyptum cum primogeniis eorum : quoniam in æternum misericordia eius .

¶ Exo. 13. d
17.

* Qui eduxit Israel de medio eorum : quoniam in æternum misericordia eius .

* In manu potenti , & brachio excelso : quoniam in æternum misericordia eius .

* Qui diuisit Mare rubrum in diuisiones : quoniam in æternum misericordia eius .

* Et eduxit Israel per medium eius : quoniam in æternum misericordia eius .

¶ Exo. 14. g
28.

* Et excussit Pharaonem , & virtutem eius in Mari rubro : quoniam in æternum misericordia eius .

* Qui traduxit populum suum per desertum : quoniam in æternum misericordia eius .

* Qui percussit reges magnos : quoniam in æternum misericordia eius .

¶ Nu. 21. c
34.

* Et occidit reges fortes : quoniam in æternum misericordia eius .

* Schon regem Amorrhæorum : quoniam in æternum misericordia eius .

¶ Nu. 21. g
31.

* Et Og regem Basan : quoniam in æternum misericordia eius .

¶ Ios. 13. a. 7

* Et dedit terram eorum hereditatem : quoniam in æternum misericordia eius .

* Hereditatem Israel seruo suo : quoniam in æternum misericordia eius .

* Quia in humilitate nostra

memor fuit nostri : quoniam in æternum misericordia eius .

24 * Et redemit nos ab inimicis nostris : quoniam in æternum misericordia eius .

25 * Qui dat escam omni carni : quoniam in æternum misericordia eius .

26 * Confitemini Deo cæli : quoniam in æternum misericordia eius .

Confitemini Domino dominorum : quoniam in æternum misericordia eius .

Psalmus David, Hieremix.

CXXXVI.

1 **S**uper flumina Babylonis , illic sedimus & fleuimus : cum recordaremur Sion :

2 * In falcibus in medio eius , suspendimus organa nostra .

3 * Quia illic interrogauerunt nos , qui captiuos duxerunt nos , verba cantionum :

Et qui abduxerunt nos : Hymnum cantate nobis de canticis Sion .

4 * Quomodo cantabimus canticum Domini in terra aliena ?

5 * Si oblitus fuero tui Ierusalem , obliuioni detur dextera mea .

6 * Adhæreat lingua mea faucibus meis , si non inuenero tui : Si non proposuero Ierusalem , in principio lætitiæ meæ .

7 * Memor esto Domine filiorum Edom , in die Ierusalem : Qui dicunt : Exinanite , exinaniteque ad fundamentum in ea .

8 * Filia Babylonis misera : beatus , qui retribuere tibi retributionem tuam , quam retribuisti nobis .

9 * Beatus , qui tenebit , & allidet paruulos tuos ad petram .

1 Ipsi David. CXXXVII.

A **C**onfitebor tibi Domine in toto corde meo : quoniam audivisti verba oris mei .

In conspectu angelorum psallam tibi : adorabo ad templum sanctum tuum , & confitebor nomini tuo .

Super misericordia tua , & veritate tua : quoniam magnificasti super omne , nomen sanctum tuum .

3 * In quacunque die inuocaveris ,

te, exaudi me: multiplicabis in anima mea virtutem.

* Confiteantur tibi Domine omnes reges terræ: quia audierunt omnia verba oris tui:

* Et cantent in vijs Domini: quoniam magna est gloria Domini.

* Quoniam excellens Dominus, & humilia respicit: & alta a longe cognoscit.

* Si ambulauero in medio tribulationis, viuificabis me: & super iram inimicorum meorum extendisti manum tuam, & saluum me fecit dextera tua.

* Dominus retribuet pro me: Domine misericordia tua in thesaurum: opera manuum tuarum ne despicias.

In finem, Psalmus David.

CXXXVII.

Domine probasti me, & cognouisti me: tu cognouisti sessionem meam, & recessum meum.

* Intellexisti cogitationes meas de longe: semitam meam, & finem meum inuestigasti.

* Et omnes vias meas prauidisti: quia non est sermo in lingua mea.

* Ecce Domine tu cognouisti omnia nouissima, & antiqua: tu formasti me, & posuisti super me manum tuam.

* Mirabilis facta est scientia tua ex me: confotata est, & non potero ad eam.

* Quo ibo a spiritu tuo? & quo a facie tua fugiam?

Amos 9. 2. * Si ascendero in caelum, tu illic es: si descendero in infernum, ades.

* Si sumpsero pennas meas diluculo, & habitauero in extremis maris:

* Et tenebis me dextera tua.

* Et dixi: Forsitan tenebræ conturbabunt me: & nox illuminatio mea in delicijs meis.

* Quia tenebræ non obscurabuntur a te, & nox sicut dies illuminabitur: sicut tenebræ eius, ita & lumen eius.

* Quia tu possedisti renes meos: suscepisti me de utero matris meæ.

* Confitebor tibi quia terribilis magnificatus es: mirabilia

opera tua, & anima mea cognoscit nimis.

15 * Non est occultatum os meum a te, quod fecisti in occulto: & substantia mea in inferioribus terræ.

16 * Imperfectum meum viderunt oculi tui, & in libro tuo omnes scribentur: dies formabuntur, & nemo in eis.

17 * Mihi autem nimis honorificati sunt amici tui, Deus: nimis confortatus est principatus eorum.

18 * Dinumerabo eos, & super arenam multiplicabuntur: exurrexi, & adhuc sum tecum.

19 * Si occideris Deus peccatores: viri sanguinum declinate a me:

20 * Quia dicitis in cogitatione: accipiant in vanitate ciuitates tuas.

21 * Nonne qui oderunt te Domine, oderam: & super inimicos tuos tabescebam?

22 * Perfecto odio oderam illos: & inimici facti sunt mihi.

23 * Proba me Deus, & scito cor meum: interroga me, & cognosce semitas meas.

24 * Et vide, si in iniquitate in me est: & deduc me in viam æternam.

In finem, Psalmus David.

CXXXIX.

ERipe me Domine ab homine malo: a viro iniquo eripe me.

3 * Qui cogitauerunt iniquitates in corde: tota die constituebant prælia.

4 * Acuerunt linguas suas sicut serpentis: venenum aspidum sub labijs eorum.

5 * Custodi me Domine de manu peccatoris: & ab hominibus iniquis eripe me.

6 * Qui cogitauerunt supplantare gressus meos: absconderunt superbi laqueum mihi:

Et funes extenderunt in laqueum: iuxta iter scandalum posuerunt mihi.

7 * Dixi Domino: Deus meus es tu: exaudi Domine vocemprecationis meæ.

8 * Domine, Domine virtus salutaris meæ: obumbrasti super caput meum in die belli:

* Ne

* Ne tradas me Domine a desiderio meo peccatori : cogitauerunt contra me, ne derelinquas me, ne forte exaltentur.

* Caput circuitus eorum : labor laborum ipsorum operiet eos.

* Cadent super eos carbones, in ignem deicijs eos : in mulerijs non subsistent.

* Vir linguosus non dirigitur in terra : virum iniustum malum capient in intentu.

* Cognoui quia faciet Dominus iudicium inopis : & vindictam pauperum.

* Veruntamen iusti confitebuntur nomini tuo : & habitabunt recti cum vultu tuo.

Psalmus David. CXL.

Domine clamaui ad te, exaudi me : intende voci meae, cum clamaui ad te.

* Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo : eleuatio manuum mearum sacrificium vesperinum.

* Pone Domine custodiam ori meo : & ostium circumstantiae labijs meis.

* Non declines cor meum in verba malitiae, ad excusandas excusationes in peccatis.

Cum hominibus operantibus iniquitatem : & non communicabo cum electis eorum.

* Corripiet me iustus in misericordia, & increpabit me : oleum autem peccatoris non impinguet caput meum.

Quoniam adhuc & oratio mea in beneplacitis eorum : * absorpti sunt iuncti petra iudices eorum.

Audienti verba mea quoniam potuerunt : sicut crassitudo terrae erupta est super terram.

Dissipata sunt ossa nostra secus infernum : * quia ad te Domine, Domine oculi mei : in te speraui, non auferas animam meam.

* Custodi me a laqueo, quem statuerunt mihi : & a scandalis operantium iniquitatem.

* Cadent in reticulo eius peccatores : singulariter sum ego do-

rectus transiens.

Intellectus David,
Cum esset in spelunca, oratio.
(1. Reg. 24.) CXL.

Voce mea ad Dominum clamaui : Vocem meam ad Dominum deprecatus sum :

* Effundo in conspectu eius orationem meam, & tribulationem meam ante ipsum pronuncio.

* In deficiendo ex me spiritum meum, & tu cognouisti semitas meas.

In via hac, qua ambulabam, absconderunt laqueum mihi.

* Considerabam ad dexteram, & videbam : & non erat qui cognosceret me.

Perijt fuga a me, & non est qui requirat animam meam.

* Clamaui ad te Domine, dixi : Tu es spes mea, portio mea in terra viuentium.

* Intende ad deprecationem meam : quia humiliatus sum nimis.

Libera me a persecutoribus meis : quia confortati sunt super me.

* Educ de custodia animam meam ad confitendum nomini tuo : me expectant iusti, donec retribuas mihi.

Psalmus David,
Quando persequeretur eum Absalom filius eius. (1. Reg. 17.)
CXLII.

Domine exaudi orationem meam : auribus percipe obsecrationem meam in veritate tua : exaudi me in tua iustitia.

* Et non intres in iudicium cum seruo tuo : quia non iustificabitur in conspectu tuo omnis viuens.

* Quia persecutus est inimicus animam meam : humiliavit in terra vitam meam.

Collocauit me in obscuris sicut mortuos saxuli : * & anxius est super me spiritus meus, in me turbatum est cor meum.

* Memor fui dierum antiquorum, meditatus sum in omnibus operibus tuis : in factis manuum tuarum meditabar.

* Expandi manus meas ad te, anima mea sicut terra sine aqua tibi.

Ve.

* Velociter exaudi me Domine: defecit spiritus meus.

Non auertas faciem tuam a me: & similis ero descendentibus in lacum.

* Audiam fac mihi mane misericordiam tuam: quia in te speraui.

Notam fac mihi viam, in qua ambulem: quia ad te leuaui animam meam.

* Eripe me de inimicis meis Domine, ad te confugi: * doce me facere voluntatem tuam, quia Deus meus es tu.

* Spiritus tuus bonus deducet me in terram rectam: * propter nomen tuum Domine uiuificabis me, in æquitate tua.

Educes de tribulatione animam meam: & in misericordia tua disperdes inimicos meos.

Et perdes omnes, qui tribulant animam meam: quoniam ego seruus tuus sum.

Psalmus David

Aduersus Goliath. CXLIII.

Benedictus Dominus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, & digitos meos ad bellum.

* Misericordia mea, & refugium meum: susceptor meus, & liberator meus:

Protektor meus, & in ipso speraui: qui subdit populum meum sub me.

* Domine quid est homo, qui innotuisti ei: aut filius hominis, qui reputas eum?

* Homo vanitati similis factus est: dies eius sicut umbra prætereunt.

* Domine inclina oculos tuos, & descende: ruge montes, & fumigabunt.

* Fulgur conuersionem, & dissipabis eos: emitte sagittas tuas, & conturbabis eos:

* Emitte manum tuam de alto, eripe me, & libera me de aquis multis: de manu filiorum alienorum.

* Quorum os locutum est vanitatem: & dextera eorum, dextera iniquitatis.

* Deus canticum nouum cantabo tibi: in psalterio, deca-

chordo psallam tibi.

10 * Qui das salutem regibus: qui redemisti Dauid seruum tuum de gladio maligno: * eripe me.

11 Et erue me de manu filiorum alienorum, quorum os locutum est vanitatem: & dextera eorum, dextera iniquitatis:

C 12 * Quorum filij, sicut nouellæ plantationes in iuuentute sua.

Filij eorum compositæ: circumornatæ vt similitudo templi.

13 * Promptuaria eorum plena, D eruantia ex hoc in illud.

14 Ques eorum fortiores, abundantes in egressibus suis: * boues eorum crassæ.

11 Non est ruina maceræ, neque transitus: neque clamor in plateis eorum.

15 * Beatum dixerunt populum, cui hæc sunt: beatus populus, cuius Dominus Deus eius.

Laudatio ipsi David.

CXLIIII.

A **E**xaltabo te Deus meus rex: & benedicam nomini tuo in sæculum, & in sæculum sæculi.

2 * Per singulos dies benedicam tibi: & laudabo nomen tuum in sæculum, & in sæculum sæculi.

3 * Magnus Dominus & laudabilis nimis: & magnitudinis eius non est finis.

4 * Generatio & generatio laudabit opera tua: & potentiam tuam pronuntiabunt.

5 * Magnificentiam gloriæ sanctitatis tuæ loquentur: & mirabilia tua narrabunt.

6 * Et virtutem terribilium tuarum dicent: & magnitudinem tuam narrabunt.

7 * Memoriam abundantie suauitatis tuæ exultabunt: & iustitias exultabunt.

8 * * Misericors & misericors Dominus: patiens, & multum misericors.

9 * Suavis Dominus in misericordibus & miserationibus eius super omnia opera eius.

10 * Consecrantur tibi Domine omnia opera tua: & sancti tui benedicant tibi.

11 * Gloriam regni tui dicent: & potentiam tuam loquentur:

12 * Vt notam faciant filij hominum

Illob. 3. b. g.
& 14. 2. 2.

num potentiam tuam: & gloriam
magnificentia regni tui.

* Regnum tuum regnum om-
nium seculorum: & dominatio
tua in omni generatione & gene-
rationem.

Fidelis Dominus in omnibus
verbis suis: & sanctus in omnibus
operibus suis.

* Allevat Dominus omnes, qui
corruunt: & erigit omnes elisos.

* Oculi omnium in te sperant
Domine: & tu das eicam illorum
in tempore opportuno.

* Aperis tu manum tuam: & im-
ples omne animal benedictione.

* Iustus Dominus in omnibus
vis suis: & sanctus in omnibus o-
peribus suis.

* Prope est Dominus omnibus
invoquantibus eum: omnibus inuo-
cantibus eum in veritate.

* Voluntatem timentium se fa-
ciat: & deprecationem eorum exau-
diat: & faulos faciat eos.

* Custodit Dominus omnes di-
ligentes se: & omnes peccatores
disperdet.

* Laudationem Domini loque-
tur os meum: & benedicat omnis
cero nomini sancto eius in sacu-
lum, & in seculum seculi.

Alleluia, Aggai, & Zacharia.

CXLV.

Psal. 118. &
144.

Laudabo Dominum, &
laudabo Dominum in vita
mea: psallam Deo meo quamdiu
fuero.

Nolite confidere in principibus:
in filiis hominum, in quibus non
est salus.

* Exibit spiritus eius, & reuer-
tetur in terram suam: in illa die
peribunt omnes cogitationes eo-
rum.

* Beatus, cuius Deus Iacob ad-
iutor eius, spes eius in Domino
Deo ipsius: * qui fecit calum &
terram, mare, & omnia, quae in
eis sunt.

* Qui custodit veritatem in sa-
culum, facit iudicium iniuriis
patientibus: dat escam esurienti-
bus.

Dominus solvit compeditos:
Dominus illuminat caecos.

Dominus erigit elisos, Domi-
nus diligit iustos.

* Dominus custodit advenas,
pupillum, & viduam suscipiet: &
vias peccatorum disperdet.

10 * Regnabit Dominus in saecula
Deus tuus Sion, in generationem
& generationem.

I Alleluia. CXLVI.

Laudate Dominum quoniam
bonus est psalmus: Deo no-
stro sit iucunda, decoraq. laudatio.
* Edificans Ierusalem Domi-
nus: dispersiones Israelis congre-
gabit.

* Qui sanat contritos corde: &
alligat contritiones eorum.

* Qui numerat multitudinem
stellarum: & omnibus eis nomina
vocat.

* Magnus Dominus noster, &
magna virtus eius: & sapientia
eius non est numerus.

* Suscipiens mansuetos Domi-
nus: humilians autem peccatores
vsque ad terram.

* Praecurrite Domino in confes-
sione: psallite Deo nostro in ci-
thara.

* Qui operit calum nubibus: &
parat terram pluuiam.

* Qui producit an montibus fenum:
& herbam seruituti homi-
num.

* Qui dat iumentis escam ipso-
rum: & pullis coruorum inuocan-
tibus eum.

10 * Non in fortitudine equi volun-
tatem habebit: nec in tibis viri
beneplacitum erit ei.

11 * Beneplacitum est Domino su-
per timentes eum: & in eis, qui
sperant super misericordia eius.

Alleluia. CXLVII.

12 **L**auda Ierusalem Dominum:
A lauda Deum tuum Sion.

13 * Quoniam confortauit seras
portarum tuarum: benedixit filiis
tuis in te.

14 * Qui posuit fines tuos pacem:
& adipe trimenti satur te.

15 * Qui emitit eloquium suum
terraz: velociter currit sermo eius.

16 * Qui dat niuem sicut lanam:
nebulam sicut cinerem spargit.

17 * Mittit crystallum suum sicut
buccellas: ante faciem frigoris
eius quis sustinebit? * Emit-

* Emit-

Act. 14. c.

15

Apoc. 14. b

7

* Emitter verbum suum, & liquescit ea: stabit spiritus eius, & fluent aquae.

* Qui annunciat verbum suum: 19
Isaiah: iustitias, & iudicia sua
Israel.

* Non fecit taliter omni nationi: & iudicia sua non manifestavit eis. Alleluia.

Alleluia. CXLVIII.

Laudate Dominum de caelis: 1
laudate eum in excelsis.

* Laudate eum omnes angeli eius: laudate eum omnes virtutes eius.

* Laudate eum sol & luna: laudate eum omnes stellae, & lumen.

* Laudate eum caeli caelorum: 4
& aquae omnes, quae super caelos sunt, laudent nomen Domini.

Quia ipse dixit, & facta sunt: ipse mandavit, & creata sunt.

* Statuit ea in aeternum, & in saeculum saeculi: praeceptum posuit, & non preteribit.

* Laudate Dominum de terra, dracones, & omnes abyssi:

* Ignes, grandis, nix, glacies, spiritus procellarum: quae faciunt verbum eius.

* Montes, & omnes colles: ligna fructifera, & omnes cedri.

* Bestiae, & universae pecora: 10
serpentes, & volucres pennatae:

* Reges terrae, & omnes populi principes, & omnes iudices terrae.

* Iuvenes, & virgines: senes cum iunioribus laudent nomen Domini: quia exaltatum est nomen eius solius.

* Confessio eius super caelum, & terram: & exaltauit cornu populi sui.

Hymnus omnibus sanctis eius: filijs Israel, populo appropinquanti tibi. Alleluia.

Alleluia. CXLIX.

Antate Domino canticum novum: laus eius in ecclesia sanctorum.

* Exultet Israel in eo, qui fecit eum: & filij Sion exultent in rege suo.

* Laudent nomen eius in choro: in tympano, & psalterio psallant ei:

* Quia beneplacitum est Domino in populo suo: & exaltabit mansuetos in salutem.

* Exultabunt sancti in gloria: iustabuntur in cubilibus suis.

* Exaltationes Dei in gutture eorum: & gladij accipientes in manibus eorum;

* Ad faciendam vindictam in nationibus: increpationes in populis.

* Ad alligandos reges eorum in compediibus: & nobiles eorum in manibus ferreis.

* Ut faciant in eis iudicium conscriptum: gloria haec est omnibus sanctis eius. Alleluia.

Alleluia. CL.

Laudate Dominum in sanctis eius: laudate eum in firmamento virtutis eius.

* Laudate eum in virtutibus eius: laudate eum secundum multitudinem magnificentiae eius.

* Laudate eum in sono tubae: laudate eum in psalterio, & cithara.

* Laudate eum in tympano, & choro: laudate eum in chordis, & organo.

* Laudate eum in cymbalis benesonantibus: laudate eum in cymbalis iubilationis: omnis spiritus laudet Dominum. Alleluia.

LIBER PROVERBIORVM,

Quem
HEBRAEI MISLE APPELLANT.

CAPVT PRIMVM.

PARABOLAM
Salomonis, fi-
lij David, reg-
is Israel.

* Ad sciendam
sapientiam, &
disciplinam :

* ad intelli-
genda verba prudentia : & susci-
piendam eruditionem doctrinae,
iustitiam, & iudicium, & equita-
tem : * vt detur paruulis astutia,
adolescenti scientia, & intelle-
ctus. * Audiens sapiens, sapien-
tior erit : & intelligens, guber-
nacula possidebit. * Animadu-
erget parabolam, & interpretatio-
nem, verba sapientum, & enig-

* Ps. 119. d. mata coru. * Timor Domini prin-
cipium sapientia. Sapientiam, ac
que doctrinam stulti despiciunt.
Eceli. 1. b.
36.

* Audi, fili mi, disciplinam pa-
tris tui, & ne dimittas legem ma-
tristitiam : * vt addatur gratia capi-
ti tuo, & torques collo tuo. * Fili
mi, si te laetauerint peccatores, ne
acquiescas eis. * Si dixerint : Veni
nobiscum, insidiamur sanguini,
abscondamus tendiculas contra
insontem frustra : * deglutiamus
eum sicut infernus viuentem, &
integrum quasi descendentem in
lacum. * Omnem pretiosam sub-
stantiam reperiemus, implebimus
domos nostras spolijs. * Sortemur
mitte nobiscum, maculatum, v-
num sit omnium nostrum. * Fili
mi, ne ambules cum eis, prohibe
pedem tuum a semitis eorum.

* Ps. 59. b. 7 * Pedes enim illorum ad malum
currunt, & festinant vt effundant
sanguinem. * Frustra autem ia-
ctatur ante oculos pennato-

rum. * Ipsi quoque contra san-
guinem suum insidiantur, & mo-
liuntur fraudes contra animas suas.

19. * Sic semitiz omnia auari, animas
20 possidentium rapiunt. * Sapientia
C. totis pradicat, in plateis dat vo-

cem suam : * in capite barbarum
clamitat, in foribus portarum ve-
bis profert verba sua, dicens :

22 * Viquequo paruuli diligitis in-
saniam, & stulticia, quae sibi
sunt noxia, cupient, & impruden-

23 tes odibunt scientiam ? * Con-
uersumini ad correctionem meam :
en proferam vobis spiritum meum,
& ostendam vobis verba mea.

24 * Quia vocaui, & renuistis : exten-
di manum meam, & non fuit qui
aspiceret. * Despexistis omne con-
siliu meum, & increpationes

26 meas neglexistis. * Ego quoque
in interitu vestro fidebo, & sub-
sannabo, cum vobis id, quod time-

27 batis, adueniet. * Cum intrerit re-
petina calamitas, & interitus qua-
li tempestas ingruerit : quando ve-

28 nerit super vos tribulatio, & an-
gustia : * Tunc inuocabunt me, &
non exaudiam : mane confugeris,

29 & non inuenient me : * eo quod
exortam habuerint disciplinam,
& timorem Domini non suscep-
erint, nec acquieuerint consilio

30 meo, & detraxerint vniuersa cor-
31 reptioni meae. * Comedent igitur
fructus viæ suae, suisq. consilijs
32 saturabuntur. * Auersio paru-
lorum interficiet eos, & prosperi-
33 tas stultorum perdet illos. * Qui
autem me audierit, absque terro-
re quiescet, & abundantia
perfuetur, timore malorum sub-
lato.

CAP. II.

Fili mi, si susceperis sermones
meos, & mandata mea ab-
sconderis penes te, * vt audiat sa-
pientiam auris tua: inclina cor tuum
ad cognoscendam prudentiam.
* Si enim sapientiam inuocaueris,
& inclinaueris cor tuum pru-
dentiae: * si quaesieris eam quasi pec-
uniam, & sicut thesauros esto-
detis illam: * tunc intelliges timo-
rem Domini, & scientiam Dei in-
uenies: * quia Dominus dat sapien-
tiam: & ex ore eius prudentia, &
scientia. * Custodiet rectorum sa-
lutem, & proteget gradientes sim-
pliciter, * seruans semitas iustitiae, &
vias sanctorum custodiens. * Tunc
intelliges iustitiam, & iudicium,
& equitatem, & omnem semitam
bonam. * Si intraverit sapientia
cor tuum, & scientia animae tuae
placuerit: * consilium custodiet
te, & prudentia seruabit te, * vt e-
ruaris a via mala, & ab homine,
qui peruerfa loquitur: * qui relin-
quant iter rectum, & ambulant
per vias tenebrosas: * qui latantur
culm malefecerint, & exultant in
rebus pessimis: * quorum via per-
uerfa sunt, & infames gressus co-
rum. * Vt eruaris a muliere alic-
na, & ab extranea, quae molit ser-
mone suos, & relinquit ducem
pubertatis suae, & pacti Dei sui
oblita est. inclinata est enim ad
mortem domus eius, & ad inferos
semitae ipsius. * omnes, qui ingre-
diduntur ad eam, non reuertentur,
nec apprehendent semitas vitae.
* Vt ambules in via bona: & cal-
les iustorum custodias. * Qui enim
recti sunt, habitabunt in terra, &
simplices permanebunt in ea.
* Impij vero de terra perdentur:
& qui inique agunt, auferentur
ex ea.

CAP. III.

Fili mi, ne obliuiscaris legis
meae, & praecepta mea cor tuum
custodiat. * longitudinem enim
dierum, & annos vitae, & pacem
apponent tibi. * Misericordia, &
veritas te non dereliant, circum-
da eas gurgiti tuo, & describe in
tabulis cordis tui: & inuenies gra-

tiam, & disciplinam bonam ca-
ram Deo & hominibus. * Habe fi-
duciam in Domino ex toto corde
tuo, & ne inuitaris prudentiae tuae.
* In omnibus viis tuis cogita il-
lum, & ipse diriget gressus tuos.
* Vne sis sapiens apud te metip-
sum: time Deum, & recede a ma-
lo: * sanitas quippe erit vmbilico
tuo, & irrigatio ossium tuorum.
* Honora Dominum de tua sub-
stantia, & de primitiis omnium
frugum tuarum da ei: * & imple-
buntur horrea tua saturitate, & vi-
no torcularia tua redundabunt.
* Disciplinam Domini, fili mi,
ne abicias: nec deficias cum ab eo
corripis: * quem enim diligit Do-
minus, corripit: & quasi pater in fi-
lio complacet sibi. * Beatus homo,
qui inuenit sapientiam, & qui as-
sinit prudentia: * melior est acqui-
sicio eius negotiatione argenti, &
auri primi & purissimi fructus
eius: * pretiosior est cunctis opib-
us: & omnia, quae desiderantur,
huic non valent comparari. * Lon-
gitudo dierum in dextera eius, &
in sinistra illius diuitiae, & glo-
ria. * Vix eius vix pulchra, & om-
nes semitae illius pacificae. * Lignum
vitae est his, qui apprehenderint
eam: & qui tenuerint eam, beatus.
* Dominus sapientia fundauit ter-
ram, stabiluit caelos prudentia.
* Sapientia illius erupit ab aby-
ssi, & nubes rore concreuerunt. * Fi-
li mi, ne effluant haec ab oculis
tuis: Custodi legem atque consi-
lium: * & erit vita animae tuae, &
gratia faucibus tuis. * tunc am-
bulabis fiducialiter in via tua, & pes
tuus non impinget: * si dormieris,
non timebis: quiesces, & sauals e-
rit somnus tuus. * ne paues re-
pentino terrore, & irruentes tibi
potentias impiorum. * Dominus
enim erit in latere tuo, & custo-
diat pedem tuum ne capiaris. * No-
li prohibere benefacere eum, qui
potest: si uales, & ipse benefac:
* Ne dicas amico tuo: Vade, & re-
uertere: erat dabo tibi: cum ita-
rim possis dare. * Ne moleris ami-
co tuo malum, cum ille in te ha-
beat fiduciam. * Ne contendas ad-
uersus hominem frustra: cum ipse
tibi nihil mali fecerit. * Ne amu-
leris hyphimem iniustum, nec imi-
teris vias eius: * quia abominatio
Do.

Ro. 12. 2

Tob. 4. b.

Luc. 14 c. 13

Heb. 12. b

Apoc. 1. 4

19.

Iob 11. d.
17.

Ps. 16. a. 2

Domini est omnis illufor, & cum
fimplicibus fcrmo inatio eius.
* Egrefla a Domino in domo im-
pij: habitacula autem iultorum be-
nedicentur. * Ipfe deludet illufo-
res, & manfuetis dabit gratiam.
* Gloriam fapientes poffidebunt:
iultorum exaltatio, ignominia.

C A P. III.

Avdite filij disciplinam, par-
tis, & attendite, vt sciatis
prudenter. * Donum bonum tri-
butum vobis, legem meam ne de-
relinquatis. * Nam & ego filius fui
paris mei, tenellus, & vigenitus
coram matre mea: * & docebat me,
atque dicebat: Sufficiat verba
mea cor tuum, custodi praecepta
mea, & viues. * Posside sapientiam,
posside prudentiam: ne obliuiscaris,
neque declines a verbis oris
mei. * Ne dimittas eam, & quoti-
dies te diliget eam, & conseruabit
te. * Principium sapientiae, posside
sapientiam, & in omni possessione
tua acquire prudentiam: * arripe
illam, & exaltabit te: glorificaberis
ab ea, cum eam fueris ample-
xatus. * Dabit capiti tuo augmenta
gratiarum, & coronam inelyta pro-
teget te. * Audi fili mi, & suscipe
verba mea, vt multiplicentur tibi
bona tua. * Viam sapientiae mon-
strabo tibi, ducam te per semitas
aequitatis: * quas cum ingressus fue-
ris, non ardebunt gressus tui, &
curres non habebis offendiculum.
* Tene disciplinam, ne dimittas
eam: custodi illam, quia ipsa est vi-
ta tua. * Ne deleckeris in semitis
impijorum, nea tibi placeat malo-
rum via. * Fuge ab ea, nec trans-
peras illam: declina, & desere eam.
* Non enim dormiunt nisi malefecerint:
& rapitur somnus ab eis
nisi supplantauerint. * comedunt
panem impij, & vinum iniquitatis
bibunt. * Iustorum autem
semita, quasi lux splendens,
progre dit & crescit usque ad per-
fectam diem. * Via impijorum te-
nebrosa: nesciunt vbi corruant.
* Fili mi, auferula sermones meos,
& ad eloquia mea inclina aurem
tuam. * Ne recedant ab oculis tuis,
custodi ea in medio cordis tui: * vt
ta enim sunt inueneritis eas, &
inuenias eam sanitas. * Omni

24 D custodia seruā cor tuum, quia ex
ipso vita procedit. * Remoue a te
os prauum, & detrahentia labia
25 sint procul a te. * Oculi tui re-
cta videant, & palpebrae tuae
26 praecedant gressus tuos. * Dirige semi-
tam pedibus tuis, & omnes uia-
27 tuae stabilientur. * Ne declines ad
dexteram, neque ad sinistram: au-
erte pedem tuum a malo. uias e-
nim, quae a dextris sunt, nouit Do-
minus: peruersa uero sunt quae a
sinistris sunt. Ipse autem rectos fa-
ciat cursus tuos, itinera autem tua
in pace producat.

C A F. V.

Fili mi, attende ad sapientiam
meam, & prudentiam meam. in-
clina aurem tuam, * vt custodias co-
gitationes, & disciplinam labia-
tua conferent. Ne attendas falla-
ciz mulieris. * fauens enim distil-
lans labia meretricis, & nitidius
oleo guttur eius. * nouissima au-
tem illius amara quasi absinthium,
& acuta quasi gladius biceps. * Pe-
des eius descendunt in mortem,
& ad inferos gressus illius pene-
trant. * Per semitam vitæ non am-
bulant, vagi sunt gressus eius, &
inuestigabiles. * Nunc ergo fili mi
audi me, & ne recedas a verbis
oris mei. * Longe fac ab ea viam
tuam, & ne appropinques foribus
domus eius. * Ne des alienis ho-
norem tuum, & annos tuos cru-
deli. * ne forte impleantur exten-
nei virgpus tuis, & labores tui spi-
rit in domo aliena, * & gemas in so-
pore, quando consumperis
carnes tuas, & corpus tuum, & di-
cas. * Cur derelictus sum disci-
plinam, & increpationibus non
acquieui cor meum, * nec audiui
vocem docentium me, & magi-
stris non inclinaui aurem meam.
* Pene fui in omni malo, in medio
ecclesie & synagoge. * Bibe aqua
de cisterna tua, & hucusta putei tui.
* Deriuent fontes tui foras, &
in plateis aquas tuas dipide. * Ha-
bero eas solus, nec sint alieni par-
ticipes tui. * Sit vena tua benedi-
cta, & latere cum muliere adole-
scentie lux: * cerua charissima
& gratissimus hinnulus, vbera
eius inebriant te in omni tempo-
re, in amore eius delectare tuum.

ter. * Quare seduceres fili mi ab aliena, & foueris in sinu alterius? **Iob. 31.2.** * Respicit Dominus vias hominis, & omnes gressus eius considerat. * Iniquitates suae capiunt impium, & funibus peccatorum suorum constringitur. * Ipse morietur, quia non habuit disciplinam, & in multitudine stultitiae suae decipietur.

C A P. VI.

Fili mi, si sponderis pro amico tuo, delixisti apud extraneum manum tuam. * Illaqueatus es verbis oris tui, & captus propriis sermonibus. * Fac ergo quod dico fili mi, & temetipsum libera: quia incidisti in manum proximi tui. Discurre, festina, suscita amicum tuum: ne dederis somnum oculis tuis, nec dormitent palpebrae tuae. * Erucere quasi damula de manu, & quasi avis de manu aucupis. * Vade ad fornicam o piger, & considera vias eius, & dilce sapientiam: * quia cum non habeat ducem, nec praeciptorem, nec principem, * parat in altate cibum sibi, & congregat in messe quod comedat. * Vique quo piger dormies? quando consurgas somno tuo? * Paululum dormies, paululum dormitabis, paululum conferes manus, & dormias: * & veniet tibi quasi iator, egestas, & pauperies quasi vir armatus. Si vero impiger fueris, veniet ut fons mellis tua, & egestas longefugiet a te. * Homo apostata, vir inutilis, graditur ore peruerso, * annuit oculis, terit pede, digito loquitur, * prout corde machinatur malum, & omni tempore iurgia seminat. * Huic exemplo veniet perditio sua, & subitio conteretur, nec habebit ultra medicinam. * Sex sunt, quae odit Dominus, & septimum detestatur anima eius: * Oculos sublimes. linguam mendacem, manus effundentes innoxium sanguinem, * cor machinans cogitationes pessimas, pedes veloces ad currendum in malum, * proferentem mendacia testem fallacem, & eum, qui seminat inter fratres discordias. * Conferua fili mi praecpta patris tui, & ne dimittas le-

gem matris tuae. * Liga ea in corde tuo iugiter, & circumda gutturi tuo. * Cum ambulaueris, gradiatur tecum: cum dormieris, custodiat te, & euigilas loquere cum eis. * Quia mandatum lucerna est, & lex lux, & via vitae increpatio disciplinae: * ut custodiant te a muliere mala, & a blanda lingua extraneae. * Non concupiscat pulchritudinem eius cor tuum, nec capiaris nutibus illius: * premium enim scorti vix est vnus panis: mulier autem viri pretiosam animam capit. * Numquid potest homo abscondere ignem in sinu suo, ut vestimenta illius non ardeant? * aut ambulare super prunas, ut non comburantur plantae eius? * sic qui ingreditur ad mulierem proximi sui, non erit mundus cum tetigerit eam. * Non grandis est culpa, cum quis furatus fuerit: furatur enim, & esurientem impleat animam: deprehensus quoque reddet septuplum, & omnem substantiam domus suae traderet. * Qui autem adulter est, propter cordis inopiam perdet animam suam: * turpitudinem & ignominiam congregat sibi, & opprobrium illius non delebitur. * quia zelus & furor viri non parcat in die vindictae, * nec acquiescet cuiusquam precibus, nec suscipiet pro redemptione dona plurima.

C A P. VII.

Fili mi, custodi sermones meos, & praecpta mea reconde tibi. * Fili * serua mandata mea, & viues: & legem meam quasi pupillam oculi tui: * Liga eam in digitis tuis, scribe illam in tabulis cordis tui. * Dic sapientiae, soror mea es: & prudentiam voca amicum tuam, * ut custodiat te a muliere extranea, & ab aliena, quae verba sua dulcia facit. * De fenestra enim domus meae per cancellos proferi, & video paruulos, considero vecordem iuuenem, * qui transit per plateam iuxta angulum, & prope viam domus illius, graditur in obscuro, aduersperalcere die, in noctis tenebris, & caligine. * Et ecce occurrit illi mulier ornata meretricio, praeparata ad capiendo animas: parre

la & vaga, * quietis impatiens. nec
 valens in domo consistere pedibus
 suis, * nunc foris, nunc in pla-
 teis, nunc iuxta angulos insidians.
 * Apprehensumq. deosculatur iuue-
 nem, & procaci vultu blanditur,
 dicens: * Victimam pro salute vo-
 ui, hodie reddidi vota mea. * id-
 circo egressa sum in occursum
 tuum, desiderans te videre, & re-
 peri. * Interui funibus lectu-
 lum meum, stravi tapetibus pi-
 ctis ex Aegypto. * aspersi cubile
 meum myrrha, & aloë, & cinna-
 momo. * Veni, inebriemur vbe-
 ribus, & fruamur cupitis ample-
 xibus, donec illucescat dies. * nō
 est enim vir in domo sua, abiit via
 longissima. * sacculum pecunie
 secum tulit: in die plenæ lunæ re-
 uersurus est in domum suam.
 * Irretrahit eū multis sermonibus,
 & blanditijs labiorum protrahit
 illum. * Statim eam sequitur qua-
 si bos ductus ad victimā, & quasi
 agnus lasciuens, & ignorans quod
 ad vincula stultus trahatur, * do-
 nece transfigat sagitta iecur eius:
 velut si auis festinet ad laqueū, &
 nescit quod de periculo animæ il-
 lius agitur. * Nunc ergo fili mi,
 audi me, & attende verbis oris
 mei. * Ne abstrahatur in vijs il-
 lius mens tua: neque decipiaris se-
 mitis eius. * multos enim vul-
 neratos deiecit, & fortissimi qui-
 que interfecti sunt ab ea. * Viz in-
 feri domus eius, penetrantes in in-
 teriora mortis.

CAP. VIII.

Numquid non sapientia clami-
 tat, & prudentia dat vocem
 suam? * In summis, excelsisq.
 verticibus supra viam, in medijs
 semitis stans, * iuxta portas ciui-
 tatis in ipsis foribus loquitur, di-
 cens: * O viri, ad vos clamito, &
 vox mea ad filios hominum. * In-
 telligite paruuli astutiam, & in-
 ipientes animaduertite. * Audite,
 quoniam de rebus magnis locutu-
 ra sum: & aperientur labia mea, vt
 recta prædicent. * Veritatem medi-
 tabitur guttur meū, & labia mea
 delectabuntur impium. * Iusti
 sunt omnes sermones mei, non
 est in eis prauum quid, neque
 peruersum. * recti sunt intelligen-
 tius, & æqui inuenientibus scien-

tiam. * Accipite disciplinam meā,
 & non pecuniam: doctrinam
 magis, quàm aurum eligit. * Me-
 lior est enim sapientia cunctis pre-
 tiosissimis: & omne desiderabile
 ei non potest comparari. * Ego
 sapientia habito in consilio, &
 eruditus intersum cogitationibus.
 * Timor Domini odit malum: ar-
 rogantiam, & superbiam, &
 viam prauam, & os lingue
 detestor. * Meum est consilium,
 & æquitas, mea est prudentia,
 mea est fortitudo. * per me re-
 ges regnant, & legum conditores
 iusta decernunt: * Per me princi-
 pes imperant, & potentes decer-
 nunt iustitiam. * Ego diligentes
 me diligo: & qui mane vigiliant
 ad me, inuenient me. * Mecum
 sunt diuitiæ, & gloria, opes su-
 perbæ, & iustitiæ. * Melior est
 enim fructus meus auro, & lapide
 pretioso, & genimina mea argen-
 to electo. * in vijs iustitiæ ambu-
 lo, in medio semitarum iudicii,
 * vt ditem diligentes me, & the-
 sauros eorum repleam. * Dominus
 possedit me in initio viarum sua-
 rum, antequam quidquam face-
 ret a principio. * Ab æterno ordina-
 ta sum, & ex antiquis antequam
 terra fieret. * Nondum erat abyssi,
 & ego iam concepta eram: nec-
 dum fontes aquarum eruperant:
 * necdum montes graui mole con-
 stiterant: ante colles ego partu-
 riebar: * adhuc terram non fece-
 rat, & flumina, & cardines or-
 bis terræ. * Quando præparabat
 celos, aderam: quando certa le-
 ge, & gyro vallabat abyssos:
 * quando æthera firmabat iussu,
 & librabat fontes aquarū: quādo
 circumdabat mari terminū suum,
 & legem ponebat aquis, ne
 transirent fines suos: quando ap-
 pendeat fundamenta terræ.
 * Cum eo eram cuncta compo-
 nens: & delectabar per singulos
 dies, ludens coram eo omni tem-
 pore: * ludēs in orbe terrarū: & de-
 lectiæ meæ esse, cum filiis hominū.
 * Nunc ergo filij audite me: Beati,
 qui custodiant vias meas. * Audite
 disciplinam, & estote sapientes,
 & nolite abiicere eam. * Beatus
 homo qui audit me, & qui vigi-
 lat ad fores meas quotidie, & ob-
 seruat ad postes ostij mei. * Qui
 me

me inuenerit, inueniet vitam, & hauriet salutem a Domino: * Qui autem in suam peccauerit, laedet animam suam. Omnes, qui me oderunt, diligunt mortem.

C A P. IX.

Sapientia edificauit sibi domum, excidit columnas sepem. * Immolauit victimas suas, miscuit vinum, & proposuit mensam suam. * Mulier ancillas suas ut vocarent ad arcem, & ad moenia ciuitatis: * Si quis est paruulus, veniat ad me. Et insipientibus locuta est: Venite, comedite panem meum, & bibite vinum quod mihi feci vobis. * Relinquit insipientia, & viuite, & ambulate per vias prudentiz. * Qui erudit derisorem, ipse iniuriam sibi facit: & qui arguit impium, sibi maculam generat. * Noli arguere derisorem, ne oderit te. Argue sapientem, & diligit te. * Da sapienti occasionem, & addetur ei sapientia. Doce iustum, & festinabit accipere. * Principium sapientiz timor Domini: & scientia sanctorum, prudentia. * Per me enim multiplicabuntur dies tui, & addetur tibi anni vitæ. * Si sapiens fueris, tibi metipsum eris: si autem illusor, solus portabis malum. * Mulier stulta & clamorosa, plenaque illecebris, & nihil omnino sciens, * sedit in foribus domus suæ super sellam in excelso vrbis loco, * ut vocaret transeuntes per viam, & pergentes itinere suo: * Qui est paruulus, declinet ad me. Et recordi locuta est: * A quæ futuræ dulciores sunt, & pannis absconditus suauior. * Et ignorauit quod ibi sint gigantes, & in profundis inferni conuiuium eius.

Parabola Salomonis.

C A P. X.

Filius sapiens iustificat patrem: filius vero stultus mœstificat matrem suam. * Nil proderunt thesauri impietatis: iustitia vero liberabit a morte. * Non affliget Dominus famem animam iusti, & insidias impiorum subuertet.

4 * Egestatem operata est manus remissa: manus autem fornum diuitias parat. Qui nititur mendaciis, hic periscit ventos: idem autem ipse sequitur aues volantes. 5 * Qui congregat in messe, filius sapiens est: qui autem steritit a se, filius confusiois. 6 * Benedictio Domini super caput iustorum: os autem impiorum operit iniquitas. 7 * Memoria iusti cum laudibus: & nomen impiorum putrescet. 8 * Sapiens corde precepta suscipit: stultus excidit labiis. 9 * Qui ambulat simpliciter, ambulat confidenter: qui autem deprauat vias suas, manifestus erit. 10 * Qui annuit oculo, dabit dolorem: & stultus labijs verberabitur. 11 * Vena vitæ, os iusti: & os impiorum operit iniquitatem. 12 * Odium suscitatur rixas: & vniuersa delicta operit charitas. 13 * In labijs sapientis inuenitur sapientia: & virga in dorso eius, qui indiget corde. 14 * Sapientes abscondunt scientiam: os autem stulti confusio proximi est. 15 * Substantia diuitis, vrbs fortitudinis eius: pauper pauperum, egestas eorum. 16 * Opus iusti ad vitam: fructus autem impij ad peccatum. 17 * Via vitæ, custodienti disciplinam: qui autem increpationes relinquit, errat. 18 * Abscondunt odium labia mendacia: qui profert contumeliam, insipiens est. 19 * In multiloquio non deerit peccatum: qui autem moderatur labia sua prudentissimus est. 20 * Argentum electum, lingua iusti: cor autem impiorum pro nihilo. 21 * Labia iusti erudiunt plurimos: qui autem indocti sunt, in cordis egestate moriuntur. 22 * Benedictio Domini diuites facit, nec sociabitur eis afflictio. 23 * Quasi per rillum stultus operatur scelus: sapientia autem est viro prudentia. 24 * Quod timet impius, veniet super eum: desiderium suum iustus dabitur.

* Quasi tempestas transiens non 25
erit impius : iustus autem quasi
fundamentum sempiternum .

* Sicut acetum dentibus, & fu- 26
mus oculis, sic piger his, qui misce-
runt eum .

* Timor Domini apponet dies: 27
& anni impiorum breuiabun-
tur .

* Expectatio iustorum letitia : 28
spes autem impiorum peribit .

* Fortitudo simplicis via Domi- 29
ni : & pavor his, qui operantur ma-
lum .

* Iustus in æternum non com- 30
movebitur: impij autem non ha-
bitabunt super terram .

* Os iusti pascitur sapieniam: 31
lingua pravorum peribit .

* Labia iusti considerant placi- 32
ta: & os impiorum perucisa .

C A P . X I .

S Tatera dolosa, abominatio est 1
apud Dominum : & pondus A
æquum, voluntas eius .

* Vbi fuerit superbia, ibi erit 2
& contumelia : vbi autem est hu-
militas, ibi & sapientia .

* Simplicitas iustorum dirigit 3
eos : & supplantatio peruektorum
vastabit illos .

* Non proderunt diuitiz in die 4
ultionis: iustitia autem liberabit a
morte .

* Iustitia simplicis dirigit viam 5
eius: & in impietate sua corrumpit
impius .

* Iustitia rectorum liberabit eos: 6
& in insidijs suis capiuntur in-
qui .

* Mortuo homine impio, nulla 7
erit ultra spes: & expectatio soli-
citorum peribit .

* Iustus de angustia liberatus 8
est: & tradetur impius pro eo .

* Simulator ore decipit amicum 9
suum : iusti autem liberabuntur
scientia .

* In bonis iustorum exultabit ci- 10
uitas : & in perditione impiorum
erit laudatio .

* Benedictione iustorum exalta- 11
bitur ciuitas : & ore impiorum
subuertetur .

* Qui despicit amicum suum, 12
indigens corde est: vir autem pru-
dens racebit .

* Qui ambulat fraudulentè, re- 13

uelat arcana: qui autem fidelis est
animi, celat amici commissum .

14 * Vbi non est gubernator, popu-
lus corrumpitur: salus autem, vbi multa
consilia .

15 * Affligetur malo, qui fidem facit
pro extraneo: qui autem cauet
laqueos, securus erit .

16 * Mulier gratiofa inueniet glori-
am: & robusti habebit diuitias .

17 * Benefacit animæ suæ vir mi-
sericors : qui autem crudelis est,
etiam propinquos abiecit .

18 * Impius facit opus instabile: 1
seminanti autem iustitiam mer-
ces fidelis .

19 * Clementia præparat vitam: &
sestatio malorum mortem .

20 * Abominabile Domino cor
D prauum: & voluntas eius in ijs,
qui simpliciter ambulant .

21 * Manus in manu non erit inno-
cens malus : semen autem iusto-
rum saluabitur .

22 * Circulus aureus in natibus
suis, mulier pulchra & fatua .

23 * Desideriū iustorum omne bo-
num est: prætolatio impiorum
furor .

24 * Alij diuidunt propria, & ditio-
res Hungarij rapiunt non sua, &
semper in egestate sunt .

25 * Anima, quæ benedicit, impin-
guabitur: & qui inebriat, ipse
quoque inebriabitur .

26 * Qui abscondit frumenta, ma-
ledicetur in populis: benedictio au-
tem super caput vendentium .

27 * Bene confurgit diluculo qui
quærit bona: qui autem inuestiga-
tor malorum est, opprimetur
ab eis .

28 * Qui confidit in diuitiis suis,
corrumpet: iusti autem quasi virens
folium germinabunt .

29 * Qui conturbat domum suam,
possidebit ventos: & qui stultus
est, seruiet sapienti .

30 * Fructus iusti lignum vitæ: &
qui suscipit animas, sapiens est .

31 * Si iustus in terra recipit, quan- 1. Pet. 4. d.
to magis impius & peccator ? 13

C A P . X I I .

Q Vi diligit disciplinam, dili-
git scientiam: qui autem
odit increpationes, insi-
piens est .

* Qui bonus est, hauriet gra-
tiam

etiam a Domino: qui autem confidit in cogitationibus suis, impie agit.

* Non roborabitur homo ex impietate: & radix iustorum non commovebitur.

* Mulier diligens, corona est viro suo: & putredo in ossibus eius, quæ confusione res dignas gerit.

* Cogitationes iustorum, iudicia: & consilia impiorum fraudulenta.

* Verba impiorum insidiantur sanguini: os iustorum liberabit eos.

* Verte impios, & non erunt: domus autem iustorum permanebit.

* Doctrina sua noscetur viri: qui autem vanus & excors est, patebit contemptui.

¶ Eccli. 10. d. 30. * Melior est pauper & sufficiens sibi, quam gloriosus & indigens pane.

* Novit iustus iumentorum suorum animas: viscera autem impiorum crudelia.

¶ Eccli. 20. d. 30. * Qui operatur terram suam, satiabitur panibus: qui autem lestatur ovum, stultissimus est.

* Qui suavis est in vini demorationibus, in suis munitionibus relinquit contumeliam.

* Desiderium impij munimentum est pessimorum: radix autem iustorum proficiet.

* Propter peccata labiorum ruina proximat malo: effugiet autem iustus de angustia.

* De fructu oris sui unusquisque replebitur bonis, & iuxta opera manuum suarum retribuetur ei.

* Via stulti recta in oculis eius: qui autem sapiens est, audit consilia.

* Facinus statim indicat iram suam: qui autem dissimulat iniuriam, callidus est.

* Qui quod novit loquitur, index iustitiae est: qui autem mentitur, testis est fraudulentus.

* Est qui promittit, & quasi gladio pungitur conscientia: lingua autem impientium sanitas est.

* Labium veritatis firmum erit in perpetuum: qui autem testis est repentinus, concinnat ligam. mentis.

10 * Dolus in corde cogitantium: mala: qui autem pacis ineunt consilia, sequitur eos gaudium.

21 * Non contristabit iustum quid: quid ei acciderit: impij autem replebuntur malo.

22 * Abominatio est Domino labia mendacia: qui autem fideliter agunt, placent ei.

23 * Homo versutus celat scientiam: & cor insipientium provocat stultitiam.

24 * Manus fortium dominabitur: quæ autem remissa est, tribus serviet.

25 * Mæror in corde viri humiliabit illum, & sermone bono lætificabitur.

26 * Qui negligit damnum propter amicum, iustus est: iter autem impiorum decipiet eos.

27 * Non inveniet fraudulentus lucrum: & substantia hominis erit auri pretium.

28 * In semita iustitiae, vita: iter autem devium ducit ad mortem.

CAP. XIII.

1 Filius sapiens, doctrina patris: qui autem illusor est, non audit cum arguitur.

2 * De fructu oris sui homo satiabitur bonis: anima autem pravarum carorum iniqua.

3 * Qui custodit os suum, custodit animam suam: qui autem inconsideratus est ad loquendum, sentiet mala.

4 * Vult & non vult piger: anima autem operantium impinguebitur.

5 * Verbum mendax iustus detestabitur: impius autem confundit, & confundetur.

6 * Iustitia custodit innocentis viam: impietas autem peccatorem supplantat.

7 * Est quasi dives cum nihil habet: & est quasi pauper, cum in multis divitiis sit.

8 * Redemptio animæ viri, divitiis suis: qui autem pauper est, increpationem non sustinet.

9 * Lux iustorum lætificat: lucerna autem impiorum exstinguitur.

10 * Inter superbos semper iurgia sunt: qui autem agunt omnia cum consilio, reguntur sapientia.

* Substantia festinata minuetur: 11
quæ autem paulatim colligitur ma-
nu, multiplicabitur.

* Spes, quæ differtur, affligit 12
animum: lignum vitæ desiderium

veniens.

* Qui detrahât alicui rei, ipse 13
se in futurum obligat: qui autem
timet præceptum, in pace versa-
bitur.

Animæ dolosæ errant in pecca-
tis: iusti autem misericordes sunt,
& miserrantur.

* Lex sapientis fons vitæ, ut de- 14
clinat a ruina mortis.

* Doctrina bona dabit gratiam: 15
in itinere contemptorum vorago.

* Altus omnia agit cum con- 16
silio: qui autem fatuus est, aperit
stultitiam.

* Nuncius impij cadet in ma- 17
lum: legatus autem fidelis,
sanitas.

* Egestas, & ignominia ei, qui 18
deserit disciplinam: qui autem ac-
quiescit arguenti, glorificabitur.

* Desiderium si compleatur, de- 19
lectat animum: detestantur stulti
eos, qui fugiunt mala.

* Qui cum sapientibus gradi- 20
tur, sapiens erit: amicus stultorum
similis efficietur.

* Peccatores persequitur ma- 21
lum: & iusti retribuentur bona.

* Bonus relinquit heredes filios, 22
& nepotes: & custoditur iusto sub
stantia peccatoris.

* Multi cibi in novis libus pa- 23
trum: & alijs congregantur abs-
que iudicio.

* Qui parit virgæ, odit filium 24
suum: qui autem diligit illum, in-
stanter erudit.

* Iustus comedit, & replet ani- 25
mam suam: venter autem impio-
rum insaturabilis.

C A P. XIII.

Iob. 12. 24 Sapiens mulier ædificat domū 1
suam: insipiens extructā quo-
quæ manibus destruet.

* Ambulans recto itinere, & 2
timens Deum, despicitur ab eo,
qui infanti graditur via.

* In ore stulti virga superbix: 3
labia autem sapientium, custo-
diunt eos.

* Vbi non sunt boves, præsepe 4
vacuum est: vbi autem plurimæ

segetes, ibi manifesta est tonitu-
do bovis.

* Testis fidelis non mentitur: 5
proferat autem mendacium dolo-
sus testis.

* Quærit derisor sapientiam, 6
& non invenit: doctrina pruden-
tium facilis.

* Vade contra virum stultum, 7
& nescit labia pruden-
tix.

* Sapientia callidi est intellige- 8
re viam suam: & imprudentia stul-
torum errans.

* Stultus illudet peccatum, & 9
inter iustos morabitur gratia.

* Cor quod novit amantudinē 10
animæ suæ, in gaudio eius non mi-
scebitur extraneus.

* Domus impiorum debebitur: 11
tabernacula vero iustorum ger-
minabunt.

* Est via, quæ videtur homini 12
iusta: novissima autem eius dedu-
cunt ad monem.

* Ritus dolore miscebitur, & 13
extrema gaudij luctus occupat.

* Vijs suis replebitur stultus, & 14
super eum erit vir bonus.

* Innocens credit omni verbo: 15
astutus considerat gressus suos.
Filio doloso nihil erit boni: ser-
uo autem sapienti prosperi erunt
actus, & dirigetur via eius.

* Sapiens timet, & declinat a 16
malo: stultus transiit, & confidit.

* Impatiens operabitur stulti- 17
tiam: & vir versutus odiosus est.

* Possidebunt parvuli stulti- 18
tiam, & expectabunt astuti scien-
tiam.

* Iacebunt mali ante bonos: & 19
impij ante portas iustorum.

* Etiam proximo suo pauper 20
odiosus erit: amici vero divitum
multi.

* Qui despicit proximum suum, 21
peccat: qui autem misereatur pau-
peris, beatus erit.

* Qui credit in Domino, mise- 22
ricordiam diligit.

* Errant qui operantur malum: 23
misericordia & veritas præparant
bona.

* In omni opere erit abundan- 24
tia: vbi autem verba sunt plurima,
ibi frequenter egestas.

* Corona sapientium, divitiæ 25
eorum: fatuitas stultorum, im-
prudencia.

* Liberat animas testis fidelis: 26
& pro-

& profert mendacia versipellis :

* In timore Domini fiducia fortitudinis, & filijs eius erit spes.

* Timor Domini fons vite, ut declinet a ruina mortis.

* In multitudine populi dignitas regis : & in paucitate plebis ignominia principis.

* Qui patiens est, multa gubernatur prudentia : qui autem impatiens est, exaltat stultitiam suam.

* Vita carniū, sanitas cordis : putredo ossium, invidia.

¶ J. 17. a. 5.

* Qui calumniatur egenum, exprobrat factori eius : honorat autem eum, qui miseretur pauperis.

* In malitia sua expelletur impius : sperat autem iustus in morte sua.

* In corde prudentis requiescit sapientia, & indoctos quosque erudiet.

* Iustitia eleuat gentem : miseros autem facit populos peccatum.

* Acceptus est regi minister intelligens : iracundiam eius inuulis sustinebit.

C A P. XV.

¶ J. 25. c. 15.

Responsio mollis frangit iram : sermo durus suscitatur furor.

* Lingua sapientium ornat scientiam : os fatuorum ebullit stultitiam.

* In omni loco oculi Domini contemplantur bonos & malos.

* Lingua placibilis, lignum vite : quæ autem immoderata est, conteret spiritum.

* Stultus iridet disciplinam patris sui : qui autem custodit increpationes, astutior fiet.

In abundantia iustitia virtus maxima est : cogitationes autem impiorum eradicabuntur.

* Domus iusti plurima fortitudo : & in fructibus impij conturbatio.

* Labia sapientium disseminabunt scientiam : cor stultorum dissimile erit.

¶ Eccl. 1. 34. c. 21.

* Victimæ impiorum abominabiles Domino : vota iustorum placabilia :

* Abominatio est Domino via impij : qui sequitur iustitiam, diligetur ab eo.

10 * Doctrina mala deferentiam viam : qui increpationes odit, monetur.

11 * Infensus, & perditio coram Domino : quanto magis corda filiorum hominum.

12 * Non amat petilens eum, qui se corripit : nec ad sapientes graditur.

13 * Cor gaudens exultat faciem : in motore animi deijcitur spiritus.

¶ J. 17. d. 22

14 * Cor sapientis quærit doctrinam : & os stultorum pascitur imperitiis.

15 * Omnes dies pauperis, mali : securus mens quasi iuge coniugium.

16 * Melius est parum cum timore Domini, quam thesauri magni & insatiabiles.

17 * Melius est vocari ad olera cum charitate : quam ad vitulum saginatum cum odio.

18 * Vir iracundus prouocat rixas : qui patiens est, mitigat suscitatas.

19 * Iter pigrorum quasi sepes spinarum : via iustorum absque offensiculo.

20 * Filius sapiens lætificat patrem : & stultus homo despicit matrem suam.

21 * Stultitia gaudium stulto : & vir prudens dirigit gressus suos.

22 * Dissipantur cogitationes ubi non est consilium : ubi vero sunt plures consilij, confirmantur.

23 * Lætatur homo in sententia oris sui : & sermo opportunus est optimus.

24 * Semita vite super eruditum, et declinet de inferno, nouissimo.

25 * Domum superbiorum demolietur Dominus : & firmos faciet terminos viduæ.

26 * Abominatio Domini cogitationes malæ : & purus sermo pulcherrimus timabitur ab eo.

27 * Conturbat domum suam qui sectatur auaritiam : qui autem odit munera, viuet.

* Per misericordiam & fidem purgantur peccata : per timorem autem Domini declinat omnis a malo.

¶ J. 16. a. 6.

28 * Mens iusti meditatur obedientiam : os impiorum redundat malis.

29 * Longe est Dominus ab impijs : & orationes iustorum exaudiet.

Lux oculorum iustificat ani-
mam: sanra bona impinguat ossa.

* Auris, quæ audit increpationis
vitæ, in medio sapientium
commorabitur.

* Qui abiicit disciplinam, de-
spicit animam suam: qui autem
requiescit increpationibus, posses-
sor est cordis.

* Timor Domini, disciplina sa-
pientie: & gloriam præcedit hu-
militas.

C A P. XVI.

Hominis est animam præpa-
rare: & Domini gubernare
linguam.

* Omnes viæ hominis parent o-
culis eius: spirituum ponderator
est Dominus.

* Reuera Domino operi tua, &
dirigentur cogitationes tuæ.

* Vniuersa propter semetipsum
operatus est Dominus: impium
quoque ad diem malum.

* Abominatio Domini est om-
nis arrogans: etiam si manus ad
manum fuerit, non est innocens.

* Initium viæ bonæ, facere iusti-
tiam: accepta est autem apud
Deum magis, quàm immolare
hostias.

* Misericordia & veritate re-
dimitur iniquitas: & in timore
Domini declinatur a malo.

* Cum plauerint Domino viæ
hominis, inimicos quoque eius co-
uerteret ad pacem.

* Melius est parum cum iusti-
tiâ, quàm multi fructus cum
iniquitate.

* Cor hominis disponit viam
suam: sed Domini est dirigere
gressus eius.

* Diuiniatio in labijs regis, in
iudicio non errabit os eius.

* Pondus & stateta iudicia Do-
mini sunt: & opera eius omnes la-
pides sacculi.

* Abominabiles regi qui agunt
impie: quoniam iustitia stimulat
solent.

* Voluntas regum labia iusta,
qui recta loquuntur, diligerit.

* Indignatio regis, nuncij mor-
tis: & vir sapiens placabit eam.

* In hilaritate vultus regis, vita:
& clementia eius quasi luber se-
culinus.

Ecc. 10. d. 12.

* Posside sapientiam, quia caro
melior est & acquire prudentiam,
quia pretiosior est argento.

* Semita iustorum declinat ma-
la: cultus animæ lux ferat viam
suam.

* Contritionem præcedit super-
bia: & ante ruinam exaltatur
spiritus.

* Melius est humiliari cum mi-
nistris, quàm diuidere spolia cum
superbis.

* Exauditus in verbo reperiet bo-
na: & qui sperat in Domino, bea-
tus est.

* Qui sapiens est corde, appel-
labitur prudens: & qui dulcis elo-
quio, maiora percipiet.

* Fons vitæ eruditio possiden-
tis: doctrina iustorum, sapientia.

* Cor sapientis erudiet os eius:
& labijs eius addet gratiam.

* Fauus mellis, composita ver-
ba: dulcedo animæ, sanitas os-
cium.

* Est via quæ videtur homini
recta: & nouissima eius ducunt
ad mortem.

* Anima laborantis laborat si-
bi, quia compulsi eum os suum:
Vir impius fodit malum, &
in labijs eius ignis ardescit.

* Homo peruersus suscitatur litere
& verbolus separat principes.

* Vir iniquus lætat amicum
suum: & ducit eum per viam non
bonam.

* Qui attonitis oculis cogitat
praua, mordens labia sua perficit
malum.

* Corona dignitatis senectus,
quæ in vijs iustitiæ reperitur.

* Melior est patiens viro forti:
& qui dominatur animo suo, ex-
pugnator urbium.

* Sortes mittuntur in sinum,
seda Domino temperantur.

C A P. XVII.

Melior est buccella sicca cum
gaudio: quàm domus plena
victimis cum iurgio.

* Seruus sapiens dominabitur
filijs stultis, & inter fratres heredi-
tatem diuidet.

* Sicut igne probatur argentum,
& aurum camino: ita corda pro-
bat Dominus.

* Malus obedit linguæ iniquæ,
& sal-

Ecc. 10. d.
21. 12. 3

& fallax obtemperat labijs mendacibus.

¶ 14. d. 11. * Qui despicit pauperem, exprobrat factori eius: & qui ruina fitatur alterius, nota erit impunitus.

* Corona senum filij filiorum: & gloria filiorum patres eorum.

* Non decent stultum Verba composita: nec principem labium mentiens.

* Gemma gratissima, expectatio praestolantis: quicumque se verit, prudenter intelligit.

* Qui celat delictum, quaerit amicitias: qui altero sermone repetit, separat foederatos.

* Plus proficit correptio apud prudentem, quam centum plagae apud stultum.

* Semper iurgia quaerit malus: angelus autem crudelis mitteret contra eum.

* Expedit magis vrsae occurrere raptis foetibus, quam fatuo confidendi in stultitia sua.

¶ Rom. 11. d. 17. * Qui reddit mala pro bonis, non recedet malum de domo eius.

¶ 1. Pet. 3. b. 9. * Qui dimittit aquam, caput est iurgiorum: & antequam patiar contumeliam, iudicium deserit.

¶ 11. a. c. 25. * Qui iustificat impii, & qui condemnat iustum, abominabilis est vique apud Deum.

* Quid prodest stulto habere diuitias, cum sapientiam emere non possit?

* Qui altam facit domum suam, quaerit ruinam: & qui eunat disce, incidit in mala.

* Omni tempore diligit qui amicus est: & frater in angustiis comprobatur.

* Stultus homo plaudet manibus cum sponderit pro amico suo.

* Qui meditatæ discordias, diligit iram: & qui exaltat os suum, quaerit ruinam.

¶ 12. d. 11. 7. * Qui peruersi cordis est, non inueniet bonum: & qui verit linguam, incidit in malum.

* Natus est stultus in ignominiam suam: sed nec pater in facie laetatur.

¶ 15. b. 13. * Animus gaudens pacem fidam facit: spiritus tristis excutit os.

* Muger de sinu impius acci-

pit, ut perueniat semitas iudicij.

¶ 24. * In facie prudentis luget sapientia: oculi stultorum in fimo bus terrae.

¶ 25. * Ira patris, filius stultus: & dolor matris quæ genuit eum.

¶ 26. * Non est bonum, damnum inferre iusto: nec percutere principem, qui recta iudicat.

¶ 27. * Qui moderatur sermones suos, doctus & prudens est: & protius spiritus vir eruditus.

¶ 28. * Stultus quoque si tacuerit, sapiens reputabitur: & si compresserit labia sua, intelligens.

CAP. XVIII.

¶ 1. O Cessationes quaerit qui vult recedere ab amico: omni tempore erit exprobrabilis.

¶ 2. * Non recipit stultus Verba prudentiae: nisi ea dixeris quæ versantur in corde eius.

¶ 3. * Impius, cum in profundum venerit peccatorum, contemnit: sed sequitur eum ignominia & opprobrium.

¶ 4. * Aqua profunda verba ex ore viri: & torrens redundans fons sapientiae.

¶ 5. * Accipere personam impij non est bonum, ut declines a veritate iudicij.

¶ 6. * Labia stulti miscent se iis: & os eius iurgia prouocat.

¶ 7. * Os stulti contentio eius: & labia ipsius, mina animæ eius.

¶ 8. * Verba bilinguis, quasi simplicitas: & ipse peruenit usque ad interiora ventris.

¶ 9. * Figurum deiecit timor animæ autem effeminatorum esurient.

¶ 10. * Qui mollis & dissolutus est in opere suo, frater est sua opera dissipationis.

¶ 11. * Turris fortissima, nomen Domini: ad ipsum currit iustus, & exaltabitur.

¶ 12. * Substantia diuinis, vrbis roboretur: & quasi murus validus decandans eum.

¶ 13. * Antequam conteratur, exaltatur cor hominis: & antequam glorificetur, humiliatur.

¶ 14. * Qui prius respondet quam audiat, stultum se esse demonstrat, & confusione dignum.

¶ 15. * Spiritus viri sustentat imbucitatem suam: spiritum vero ad

ad irascendum facilem quis poterit sustinere?

* Cor prudens possidebit scientiam: & auris sapientium quaerit doctrinam.

* Donum hominis dilatat viam eius, & ante principes spatium ei facit.

* Iustus, prior est accusator sui: Venit amicus eius, & inuestigabit eum.

* Contradictiones comprimit fors, & inter potentes quoque diiudicat.

* Frater, qui adiuvatur a fratre, quasi civitas firma: & iudicia quasi vestes virium.

* De fructu oris viri replebitur venter eius: & genimina labiorum ipsius saturabunt eum.

* Mors, & Vita in manu linguarum: qui diligunt eam, comedent fructus eius.

* Qui invenit mulierem bonam, invenit bonum: & hauriet iucunditatem a Domino.

* Qui expellit mulierem bonam, expellit bonum: qui autem tenet adulteram, stultus est & impius.

* Cum obsecrationibus loquitur pauper: & diues effabitur rigide.

* Vir amabilis ad societatem, magis amicus erit, quam frater.

C A P. XIX.

Melior est pauper, qui ambulat in simplicitate sua, quam diues torquens labia sua, & insipiens.

* Vbi non est scientia animarum, non est bonum: & qui festinus est pedibus, offendet.

* Stultitia hominis supplantat gressus eius: & contra Deum feruet animo suo.

* Diuitiarum addunt amicos plurimos: a paupere autem, & hi, quos habuit, separantur.

* Testis falsus non erit impunitus: & qui mendacia loquitur, non effugiet.

* Multi colunt personam potentis, & amici sunt dona tribuentis.

* Fratres hominis pauperis odierunt eum: insuper & amici procul recesserunt ab eo.

* Qui caecum verba sedatur, nihil habebit: qui autem possit

for est mentis, diligit animam suam, & custos prudentiarum inveniet bona.

* Falsus testis non erit impunitus: & qui loquitur mendacia, peribit.

* Non decent stultum delicias: nec seruum dominari principibus.

* Doctrina viri per patientiam noscitur: & gloria eius est iniqua pratergredi.

* Sicut fremitus leonis, ita & regis ira: & sicut ros super herbam, ita & hilaritas eius.

* Dolor patris, filius stultus: & testa iugiter persillantia, litigiosa mulier.

* Domus, & diuitiarum dantur a parentibus: Domino autem proprie vxor prudens.

* Pigredo immittit soporem, & anima dissoluta esuriet.

* Qui custodit mandatum, custodit animam suam: qui autem negligit viam suam, mortificabitur.

* Forneratur Domino qui miseretur pauperis: & vicissitudinem suam reddet ei.

* Erudi filium tuum, ne desperes: ad interfectionem autem eius ne ponas animam tuam.

* Qui impatiens est, sustinebit damnum: & cum rapuerit, aliud apponet.

* Audi consilium, & suscipe disciplinam, ut sis sapiens in novissimis tuis.

* Mulier cogitationes in corde viri: voluntas autem Domini permanebit.

* Homo indigens misericors est: & melior est pauper, quam vir mendax.

* Timor Domini ad vitam: & in plenitudine commorabitur, absque visitatione pessima.

* Abscondit piger manum suam sub ascella, nec ad os suum applicat eam.

* Pestilente flagellato stultus sapientior erit: si autem corripueris sapientem, intelliget disciplinam.

* Qui affligit patrem, & fugat matrem, ignominiosus est & infelix.

* Non cesses filii audire doctrinam, nec ignores sermones scientiarum.

¶ Dan. 3. 5.

¶ J. 1. b. 11

¶ J. 1. 2. 3. 4.

21 * Testis iniquus desiderat iudicium: & os impiorum denorat iniquitatem.
22 * Parata sunt derisoribus iudicia: & mallei percutientes stultorum corporibus.

C A P. XX.

Luxuriosa res, vinum, & tumultuosa ebrietas quicumque huius delectatur, non erit sapiens.

* Sicut rugitus leonis, ita & terror regis: qui prouocat eum, peccat in animum suum.

* Honor est homini, qui separat se a contentione: omnes autem stulti miscetur contumelijs.

* Propter frigus piger arare noluit: mendicabit ergo ætate, & non dabitur illi.

* Sicut aqua profunda, sic consilium in corde viri: sed homo sapiens exhaustiet illud.

* Multi homines misericordes vocantur: virum autem fidelem quis inueniet?

* Iustus, qui ambulat in simplicitate sua, beatos post se filios derelinquet.

* Rex, qui sedet in folio iudicii, dissipat omne malum intuitu suo.

* Quis potest dicere: Mundum est cor meum, purus sum a peccato?

* Pondus & pondus, mensura & mensura: vitiumque abominabile est apud Deum.

* Ex studijs suis intelligitur puer, si munda & recta sint opera eius.

* Aurem audientem, & oculum videntem, Dominus fecit vitiumque.

* Noli diligere somnum: ne te egestas opprimat: aperi oculos tuos, & saturare panibus.

* Malum est, malum est, dicit omnis emptor: & cum recesserit, tunc gloriabitur.

* Est aurum, & multitudo gemmarum: & vas pretiosum labia scientiz.

* Tolle vestimentum eius, qui fideiussor extitit alieni, & pro extraneis sufer pignus ab eo.

* Suavis est homini panis men-

dacij: & postea implebitur os eius calculo.

* Cogitationes consilij roborantur: & gubernaculis tractanda sunt bella.

* Ei, qui reuelat mysteria, & ambulat fraudulentem, & dilatat labia sua, ne commisscearis.

* Qui maledicit patri suo, & matri, extinguetur lucerna eius in medijs tenebris.

* Hereditas, ad quam festinatur in principio, in nouissimo benedictio carebit.

* Ne dicas: Reddam malum: expedat Dominum, & liberabit te.

* Abominatio est apud Dominum pondus & pondus: statera dolosa non est bona.

* A Domino diriguntur gressus viri: quis autem hominum intelligere potest viam suam?

* Ruina est homini deuorare sanctos, & post vota retrahere.

* Dissipat impios rex sapiens, & incuruat super eos fornicem.

* Lucerna Domini spiraculum hominis, quæ inuestigat omnia secreta ventris.

* Misericordia, & veritas custodiunt regem, & roboratur clementia thronus eius.

* Exultatio iuuenum, fortitudo eorum: & dignitas senum, canities.

* Liuor vulneris absterget melle: & plagæ in secretionibus ventris.

C A P. XXI.

Sicut diuisiones aquarum, ita cor regis in manu Domini: quocumque volueris, inclinabis illud.

* Omnis via viri recta sibi videtur: appendit autem corda Dominus.

* Facere misericordiam & iudicium, magis placet Domino, quam victimæ.

* Exaltatio oculorum est dilatio cordis: lucerna impiorum.

* Cogitationes robusti semper in abundantia: omnis autem piger semper in egestate est.

* Qui congregat thesauros lingua medacij, vanus & excoctus est, & impingetur ad laqueos mortis.

* R2.

¶ 2. Ioan. 7.
2. 8.
3. Reg. 2. c.
46.
2. Paral. 6. g.
36.

¶ 7. 27. c. 13

¶ Exo. 21. c.
16.
Leuit. 20. b.
9.
Matt. 13. 2.
4.
Rom. 12.
d. 17.
1. Pet. 3. b. 9
1. Thessal. 5
d. 15.

* Rapinæ impiorum detrahent eos, quia noluerunt facere iudicium.

* Peruersa via viri, aliena est: qui autem mundus est, rectum operis eius.

* Melius est sedere in angulo domus, quàm cum muliere in medio: & in domo communi.

* Anima impij desiderat malum, non miserebitur proximo suo.

* Multitudo petulente sapientior erit paruulus: & si sedetur sapientem, sumet scientiam.

* Excogitat iustus de domo impij, ut detrahat impios a malo.

* Qui obtrahit aurem suam ad clamorem pauperis, & ipse clamabit, & non exaudietur.

* Munus absconditum extinguit iras: & donum in sinu indignationem maximam.

* Gaudium iusto est facere iudicium: & pavor operantibus iniquitatem.

* Vir, qui errauerit a via doctrinae, in caetu gigantum commorabitur.

* Qui diligit epulas, in egestate erit: qui amat vinum, & pinguis, non ditabitur.

* Pro iusto datur impius: & pro rectis iniquus.

* Melius est habitare in terra deserta, quàm cum muliere risola & iracunda.

* Thesaurus desiderabilis, & oleum in habitaculo iusti: & imprudens homo dissipabit illud.

* Qui sequitur iustitiam & misericordiam, inueniet vitam, iustitiam, & gloriam.

* Ciuitatem fortium ascendit sapiens, & destruxit robur fiducia eius.

* Qui custodit os suum, & linguam suam, custodit ab angustiis animam suam.

* Superbus & arrogans vocatur indoctus, qui in ira operatur superbiam.

* Desideria occidunt pigrum: noluerunt enim quidquam manus eius operari: tota die concupiscit & desiderat: qui autem iustus est, tribuet, & non cessabit.

* Hostis impiorum abominabiles, quia offeruntur ex scelere.

* Testis mendax peribit: vir obediens loquetur victoriam.

* Vir impius proaciter obfirmat vultum suum: qui autem rectus est, corrigit viam suam.

* Non est sapientia, non est prudentia, non est consilium contra Dominum.

* Equus paratur ad diem belli: Dominus autem salutem tribuit.

C A P. XXII.

* Melius est nomen bonum, quàm diuitiae multae: super argentum & aurum, gratia bona.

* Diues, & pauper obuiauerunt sibi: triuque, operator est Dominus.

* Callidus vidit malum, & abscondit se in innocentem pertranstijt, & afflictus est damno.

* Finis modestiae timor Domini, diuitiae & gloria & vita.

* Arma & gladij in via peruersi: custos autem animae suae longe recedat ab eis.

* Proverbium est: Adolescentes iuxta viam suam, etiam cum senescent, non recedat ab ea.

* Diues pauperibus imperat: & qui accipit munus, seruus est facientis.

* Qui seminat iniquitatem, metet mala, & virga irae suae consummabitur.

* Qui pronus est ad misericordiam, benedicetur a deo: panibus enim suis dedit pauperi.

* Victoriam & honorem acquirit qui dat munera: animam autem auferat accipientium.

* Ejice derisorem, & exibat cum eo iurgium, cessabuntque causae & contumeliae.

* Qui diligit cordis munditiam, propter gratiam laborum suorum habebit amicum regem.

* Oculi Domini custodiunt scientiam: & supplantantur verba iniqui.

* Dicit piger: Leo est foris, in medio platearum occidendus sum.

* Fovea profunda, os alienae: cui iratus est Dominus, incidet in eam.

* Stultitia colligata est in corde pueri, & virga disciplinae fugabit eam.

* Qui calumniatur pauperem, ut auget diuitias suas, dabit ipse diuiti, & egebit.

In-

Eccli. 7. 11

Eccli. 31. 6

* Inclina aurem tuam, & audi 17
verba sapientium: appone autem
cor ad doctrinam meam. * quæ pul- 18
chra erit tibi, cum lætuaveris eam
in ventre tuo, & redundabit in la-
bijs tuis:

* Ut sit in Domino fiducia tua, 19
vnde & ostendi eam tibi hodie.

* Ecce descripsi eam tibi tripli- 20
citer, in cogitationibus & scientia:
* vt ostenderem tibi firmitatem, 21
& eloquia veritatis, respondere ex
his illis, qui miserunt te.

* Non facias violentiam paupe- 22
ri, quia pauper est: neque contemas
egenum in porta: * quia iudicabit 23
Dominus causam eius, & configet
eos, qui confixerunt animam eius.

* Noli esse amicus homini ira- 24
cundo, neque ambules cum viro
furioso: * ne forte discas semitas 25
eius, & sumas scandalū animæ tuæ.

* Noli esse cum his, qui deligunt 26
manus suas, & qui vades se offe-
runt pro debitis: * si enim non 27
habes vnde restituas, quid cau-
erit vt tollat operimentum de
cubili tuo?

* Ne transgrediaris terminos an- 28
tiquos, quos posuerunt patres tui.

* Vidisti virum velocem in ope- 29
re suo? coram regibus stabit, nec
erit ante ignobiles.

C A P. XXIII.

Quando sederis vt comedas cū 1
principe, diligenter attende
quæ apposita sunt ante
faciem tuam: * & statue cultum 2
in gutture tuo, si tamen habes in
potestate animam tuam, * ne desi-
deres de cibis eius, in quo est panis
mendacij.

* Noli laborare vt dixeris: sed 4
prudentiæ tuæ pone modum.

* Ne erigas oculos tuos ad opes, 5
quas non potes habere: quia fa-
cient sibi pennas quasi aquilæ, &
volabunt in calum.

* Ne comedas cum homine in- 6
uido, & ne desideres cibos eius: *
quoniam in similitudinem arioli,
& comestoris, æstimat quod igno- 7
rat.

Comede & bibe, dicet tibi: &
mens eius non est tecum.

* Cibos, quos comederas, euo- 8
mes: & perdes pulchros sermones
tuos.

* In auribus insipientium ne lo 9

quaris: quia despicient doctrinam
eloquij tui.

10 * Ne attingas paruulorum ter-
minos: & agnum pupillorum ne
introeas:

11 * Propinquus enim illorum for-
tis est: & ipse iudicabit contra te
causam illorum.

12 * Ingredietur ad doctrinam cor
tuum: & aures tuæ ad verba
scientiæ.

13 * Noli subtrahere a puero di- 17. 11. d. 24
sciplinam: si enim percusseris eum
virga, non morietur. Eccl. 10. 2. 1

14 * Tu virga percuties eum: &
animam eius de inferno liberabis.

15 * Fili mi, si sapiens fuerit ani-
mus tuus, gaudebit tecum cor
meum: * & exultabunt renes mei,

cum locuta fuerint rectū labia tua.

17 * Non amuletur cor tuum 17. 24. d. 1
peccatores: sed in timore Domini
esto tota die: * quia habebis spem
in nouissimo, & præstatio tua
non auferetur.

19 * Audi fili mi, & esto sapiens:
& dirige in via animum tuum.

20 * Noli esse in conuiujs potato-
rum, nec in comessionibus
eorum, qui carnes ad vescendum
conferunt: * quia vacantes poti-
bus, & dantes symbola consu-
mentur, & vestietur pannis dor-
mitatio.

22 * Audi patrem tuum, qui genuit
te: & ne contemnas eum senuerit
mater tua.

23 * Veritatem eme, & noli ven-
dere sapientiam, & doctrinam, &
intelligentiam.

24 * Exultat gaudio pater iusti:
qui sapientem genuit, lætabitur
in eo.

25 * Gaudeat pater tuus, & mater
tua, & exultet quæ genuit te.

26 * Præbe fili mi cor tuum mihi:
& oculi tui vias meas custodiant.

27 * Fovea enim profunda est me-
retrix: & puteus angustus, aliena.

28 * Inidiatur in via quasi latro,
& quos incautos viderit, inter-
ficiet.

29 * Cui vx? cuius patri vx? cui
dixit? cui fouet? cui sine causa vul-
nera? cui suffusio oculorum?

30 * Nonne his, qui commoran-
tur in vino, & student calicibus e-
porandis?

31 * Ne intuearis vinum quando
suauescit, cum splenduerit in vi-
tro

tro color eius: ingreditur blandē,
* sed in nouissimo mordebit vt co-
luber, & sicut regulus venena-
diffunder.

* Oculi tui videbunt extraneas,
& cor tuum loquetur peruersa.

* Et eris sicut dormiens in me-
dio mari, & quasi sopitus guber-
nator, amisso clauo: * & dices:
Verbatauerunt me, sed non dolui:
traxerunt me, & ego non sensi:
quando euigilabo, & rursus vina
reperiam?

CAP. XXIII.

3.11.d.17

NE amuleris viros malos, ne-
desideres esse cum eis: quia
rapinas meditantur mens eorum, &
fraudes labia eorum loquuntur.

* Sapientia edificabitur domus,
& prudentia roborabitur.

* In doctrina replebuntur cella-
ria, vniuersa substantia pretiosa &
pulcherrima.

* Vir sapiens, fortis est: & vir
doctus, robustus & validus.

* Quia cum dispositione inicitur
bellum: & erit salus vbi multa con-
silia sunt.

* Excelsa stulto sapientia, in
porta non aperiet os suum.

* Qui cogitat mala facere, stul-
tus vocabitur.

* Cogitatio stulti peccatum est:
& abominatio hominū detractor.

* Si desperaueris lassus in die an-
gustiarum: imminuetur fortitudo tua.

N.P.C. 31.2.4

* Erue eos, qui ducuntur ad
mortem: & qui trahuntur ad in-
teritum libera ne cesses.

* Si dixeris: Vires non superstit:
qui inspector est cordis, ipse intel-
ligit, & seruatorem animarum tuarum
nihil fallit, reddetq. homini iuxta
opera sua.

* Comede, fili mi, mel, quia bo-
num est, & fauim dulcissimum
guttur tuo:

* Sic & doctrina sapientiarum ani-
marum tuarum: quam cum inueneris,
habebis in nouissimis sperem, &
spes tua non peribit.

* Ne insidieris, & quærās im-
pietatem in domo iusti, neque va-
stes requiem eius.

* Septies enim cadet iustus, &
resurget: impij autem corruent
in malum.

* Cum ceciderit inimicus tuus,
ne gaudeas, & in ruina eius ne

8 exulter cor tuum: * ne forte vi-
deat Dominus, & displiceat ei, &
auferat ab eo iram suam.

19 * Ne contendas cum pessimis,
20 nec amuleris impios: * quoniam
non habent futurorum spem mali,
& lucerna impiorum extinguetur.

21 * Time Dominum, fili mi, &
regem: & cum detractoribus non
22 commiscearis: * quoniam repente
consurget perditio eorum: & rui-
nam viriuique quis nouit?

23 * Hæc quoque sapientibus: Co-
gnoscere personam in iudicio non
est bonum.

24 * Qui dicunt impio: Iustus es:
maledicent eis populi, & detesta-
buntur eos tribus.

25 * Qui arguunt eum, laudabuntur,
& super ipsos veniet benedictio.

26 * Labia deosculabitur, qui recta
verba responder.

27 * Præpara foris opus tuum, &
diligenter exerce agrum tuum: vt
postea ædifices domum tuam.

28 * Ne sis testis frustra contra pro-
ximum tuum: nec læstes quem-
quam labijs tuis.

29 * Ne dicas: quomodo fecit mi-
hi, sic faciam ei: reddam vnicuique
secundum opus suum.

30 * Per agrum hominis pigri tran-
siui, & per vineam viri stulti: * &
ecce totum repleuerant viticæ, &
operuerant superficiem eius spinæ,
& maceria lapidum destructa erat.

31 * Quod cum vidissem, posui in
corde meo, & exemplo didici
disciplinam.

32 * Parum, inquam, dormies, mo-
dicum dormitabis, pauxillum ma-
nus contines, vt quiescas: * & ve-
niet tibi quasi cursor cgestas, &
mendicitas quasi vir armatus.

33 * Parum, inquam, dormies, mo-
dicum dormitabis, pauxillum ma-
nus contines, vt quiescas: * & ve-
niet tibi quasi cursor cgestas, &
mendicitas quasi vir armatus.

34 * Parum, inquam, dormies, mo-
dicum dormitabis, pauxillum ma-
nus contines, vt quiescas: * & ve-
niet tibi quasi cursor cgestas, &
mendicitas quasi vir armatus.

35 * Parum, inquam, dormies, mo-
dicum dormitabis, pauxillum ma-
nus contines, vt quiescas: * & ve-
niet tibi quasi cursor cgestas, &
mendicitas quasi vir armatus.

36 * Parum, inquam, dormies, mo-
dicum dormitabis, pauxillum ma-
nus contines, vt quiescas: * & ve-
niet tibi quasi cursor cgestas, &
mendicitas quasi vir armatus.

37 * Parum, inquam, dormies, mo-
dicum dormitabis, pauxillum ma-
nus contines, vt quiescas: * & ve-
niet tibi quasi cursor cgestas, &
mendicitas quasi vir armatus.

38 * Parum, inquam, dormies, mo-
dicum dormitabis, pauxillum ma-
nus contines, vt quiescas: * & ve-
niet tibi quasi cursor cgestas, &
mendicitas quasi vir armatus.

39 * Parum, inquam, dormies, mo-
dicum dormitabis, pauxillum ma-
nus contines, vt quiescas: * & ve-
niet tibi quasi cursor cgestas, &
mendicitas quasi vir armatus.

40 * Parum, inquam, dormies, mo-
dicum dormitabis, pauxillum ma-
nus contines, vt quiescas: * & ve-
niet tibi quasi cursor cgestas, &
mendicitas quasi vir armatus.

41 * Parum, inquam, dormies, mo-
dicum dormitabis, pauxillum ma-
nus contines, vt quiescas: * & ve-
niet tibi quasi cursor cgestas, &
mendicitas quasi vir armatus.

42 * Parum, inquam, dormies, mo-
dicum dormitabis, pauxillum ma-
nus contines, vt quiescas: * & ve-
niet tibi quasi cursor cgestas, &
mendicitas quasi vir armatus.

43 * Parum, inquam, dormies, mo-
dicum dormitabis, pauxillum ma-
nus contines, vt quiescas: * & ve-
niet tibi quasi cursor cgestas, &
mendicitas quasi vir armatus.

44 * Parum, inquam, dormies, mo-
dicum dormitabis, pauxillum ma-
nus contines, vt quiescas: * & ve-
niet tibi quasi cursor cgestas, &
mendicitas quasi vir armatus.

45 * Parum, inquam, dormies, mo-
dicum dormitabis, pauxillum ma-
nus contines, vt quiescas: * & ve-
niet tibi quasi cursor cgestas, &
mendicitas quasi vir armatus.

46 * Parum, inquam, dormies, mo-
dicum dormitabis, pauxillum ma-
nus contines, vt quiescas: * & ve-
niet tibi quasi cursor cgestas, &
mendicitas quasi vir armatus.

47 * Parum, inquam, dormies, mo-
dicum dormitabis, pauxillum ma-
nus contines, vt quiescas: * & ve-
niet tibi quasi cursor cgestas, &
mendicitas quasi vir armatus.

48 * Parum, inquam, dormies, mo-
dicum dormitabis, pauxillum ma-
nus contines, vt quiescas: * & ve-
niet tibi quasi cursor cgestas, &
mendicitas quasi vir armatus.

|| Leuit. 19.
d. 15.

Deut. 1. c.
17. & 16. d.

19.
Eccli. 42. a.

I

|| 5. 20. d. 23

CAP. XXV.

HÆ quoque parabola Salo-
monis, quas transtulerunt vi-
ri Ezechiz regis Iuda.

2 * Gloria Dei est celare verbum,
& gloria regum inuestigare ser-
monem.

3 * Calum sursum, & terra deor-
sum, & cor regum inscrutabile.

4 * Aufer rubiginem de argento,
& egredietur vas purissimum:

5 * Aufer impietatem de vultu
regis, & firmabitur iustitia thro-
nus eius.

6 * Ne gloriosus appareas coram
rege,

rege, & in loco magnorum ne steteris.

* Melius est enim vt dicatur tibi: Ascende huc; quam vt humilicoris coram principe.

* Quz viderunt oculi tui, ne proferas in iurgio cito: ne postea commendare non possis, cum dehonestaueris amicum tuum.

* Causam tuam tracta cum amico tuo, & secretum extraneo ne reueles: ne forte insultet tibi cum audierit, & exprobrare non cesset. Gratia & amicitia liberat: quas tibi leuata, ne exprobrabilis fias.

* Mala aurea in lectis argenteis, qui loquitur verbū in tēpore suo.

* Inauris aurea, & margaritū fulgens, qui arguit sapientem, & aurem obedientem.

* Sicut frigus niui in die messis, ita legatus fidelis ei, qui misit eum, animam ipsius requiescere facit.

* Nubes, & ventus, & pluuiz nō sequentes, vir gloriosus, & promissa non complens.

* Patientia lenietur princeps, & lingua mollis confringet duritiam.

* Mel inuenisti, comede quod sufficit tibi, ne forte satiatus euomas illud.

* Subtrahē pedem tuum de domo proximi tui, ne quando satiatus oderit te.

* Iaculum, & gladius, & sagitta acuta, homo qui loquitur contra proximum suum falsum testimonium.

* Dens putridus, & pes lassus, qui sperat super infideli in die angustiz, & amittit pallium in die frigoris.

* Acetum in nitro, qui cantat carmina cordi pessimo.

* Sicut tineae vestimento, & vermis ligno: ita tristitia viri nocet cordi.

* Si esurierit inimicus tuus, ciba illum: si sitierit, da ei aquam bibere: prunas enim congregabis super caput eius, & Dominus reddet tibi.

* Ventus aquilo dissipat pluuias, & facies tristis linguam detrahentem.

* Melius est sedere in angulo domatiz, quam cum muliere liuigiosa, & in domo communi.

* Aqua frigida animz sitienti, & nuncius bonus de terra longinqua.

* Fons turbatus pede, & vena corrupta, iustus cadens coram impio.

* Sicut qui mel multum comedit, non est ei bonum: sic qui scrutator est maiestatis, opprimetur a gloria.

* Sicut vrbs patens & absque murorum ambitu, ita vir, qui non potest in loquendo cohibere spiritum suum.

C A P. XXVI.

* Quomodo nix in aestate, & pluuiiz in messe: sic indecens est stulto gloria.

* Sicut avis ad alia transuolans, & passer quō libet vadens: sic maledictum frustra prolatum in quēpiam superueniet.

* Flagellum equo, & camus asino, & virga in dorso imprudentium.

* Ne respondeas stulto iuxta stultitiam suā, ne efficiaris ei similis.

* Responde stulto iuxta stultitiam suam, ne sibi sapiens esse videatur.

* Claudus pedibus, & iniquitatem bibens, qui mittit verba per nuncium stultum.

* Quomodo pulchras frustra habet claudus tibias: sic indecens est in ore stultorum parabola.

* Sicut qui mittit lapidem in aceruum Mercurij: ita qui tribuit insipienti honorem.

* Quomodo si spina nascatur in manu temulenti: sic parabola in ore stultorum.

* Iudicium determinat causas: & qui imponit stulto silentium, iras mitigat.

* Sicut canis, qui reuertitur ad vomitum suum, sic imprudēs, qui iterat stultitiam suam.

* Vidisti hominem sapientem sibi videri? magis illo spem habebit insipiens.

* Dicit piger: Leo est in via, & leuina in itineribus: sicut ostium vertitur in cardine suo, ita piger in lectulo suo.

* Abscondit piger manum sub ascella sua, & laborat tū ad os suū eam conuerterit.

* Sapientior sibi piger videtur septem

II. 15. 2. 1

II. 10. 13. b. 20.

II. 7. 11. b. 9

II. Ecdi. 3. d. 22.

II. 1. Pet. 2. d. 22.

II. 19. d. 24

septe vitis loquentibus sententias.

* Sicut qui apprehendit auribus canem, sic qui transit impatiens, & commiscetur rixæ alterius.

* Sicut noxius est qui mittit sagittas, & lanceas in mortem: ita vir, qui fraudulenter nocet amico suo: & cum fuerit deprehensus, dicit: Ludens feci.

* Cum defecerint ligna, extinguetur ignis: & susurrone subtrahitur, iurgia conquiescent.

* Sicut carbonem ad prunas, & ligna ad ignem, sic homo iracundus suscipiat rixas.

* Verba susurrionis quasi similia, & ipsa perueniunt ad intima ventris.

* Quomodo si argento fordido ornare velis vas fictile, sic labiaumentum cuspissimo corde sociata.

* Labijs suis intelligitur inimicus, cum in corde tractauerit dolos.

* Quando submisit vocem suam, ne credideris ei: quoniam septe nequitie sunt in corde illius.

* Qui operit odium fraudulenter, revelabitur malitia eius in concilio.

* Qui fodit foueam, incidet in eam: & qui voluit lapidem, reuertetur ad eum.

* Lingua fallax non amat veritatem: & os lubricum operatur ruinas.

CAP. XXVII.

* **N**E gloriexis in crastinum, ignorans quid superuentura pariat dies.

* Laudet te alienus, & non os tuum extraneus, & non labia tua.

* Graue est saxum, & onerosa arena: sed ira stulti viroque grauior.

* Ira non habet misericordiam, nec erumpens furor: & imperum concitati terre quis poterit?

* Melior est manifesta correctio, quam amor absconditus.

* Meliora sunt vulnera diligentis, quam fraudulenta oscula odientis.

* Anima saturata calcabit faenum: & anima esuriens etiam amarum pro dulci sumet.

* Sicut avis transimigrans de nido suo, sic vir qui derelinquit locum suum.

* Vnguento & varijs odoribus

delectatur cor: & bonis amici consilij anima dulcoratur.

* Amicum tuum, & amicam patris tui ne dimiseris: & domum fratris tui ne ingrediaris in die afflictionis tuæ.

* Melior est vicinus iuxta, quam frater procul.

* Stude sapientix fili mi, & letificet cor meum, ut possis exprobrare respondere sermonem.

* Astutus videns malum, absconditus est: paruuli transientes sustinuerunt dispendia.

* Tolle vestimentum eius, qui spondit pro extraneo: & pro alienis, aufer ei pignus.

* Qui benedixit proximo suo voce grandi, de nocte confurgens maledicenti similis erit.

* Testa persillantia in die frigoris, & litigiosa mulier comparantur: qui retinet eam, quasi qui ventum teneat, & oleum dexteræ suæ vocabit.

* Ferrum ferro exacuitur, & homo exacuit faciem amici sui.

* Qui seruat fructum, comedit fructus eius: & qui custos est domini sui, glorificabitur.

* Quomodo in aquis resplendent vultus prospicientium, sic corda hominum manifesta sunt prudentibus.

* Infernus & perditio nunquam implentur: similiter & oculi hominum intatibiles.

* Quomodo probatur in confatorio argentum, & in fornace aurum: sic probatur homo ore laudantis.

* Coriniqui inquirunt mala, cor autem rectum inquit scientiam.

* Si contuderis stultum in pila quasi pisanas feriente desuper pilo, non auferetur ab eo stulticia eius.

* Diligenter agnosce vultum pecoris tui, tuosque greges considera:

* Non enim habebis iugiter potestatem: sed corona tribuetur in generationem & generationem.

* Aperta sunt prata, & apparuerunt herbæ virentes, & collecta sunt fœna de montibus.

* Agni ad vestimentum tuum: & hœdi, ad agri prenum.

* Sufficiat tibi lac caprarum in cibos tuos, & in necessaria domustur: & ad victum ancillis tuis.

CAP. XXVIII.

Fvgit impius, nemine persequente: iustus autem quasi leo confidens, absque terrore erit.

* Propter peccata terræ multi principes eius: & propter hominis sapientiā, & horum scientiam quæ dicuntur, vita ducis longior erit.

* Vir pauper calumniā pauperes, simulis, est imbrī vehēmentī, in quo paratur fames.

* Qui derelinquit legem, latitant impium: qui custodiunt, succeduntur contra eum.

* Vir mali non cogitat iudiciū: qui autem inquirunt Dominum, animaduertunt omnia.

* Melior est pauper ambulans in simplicitate sua, quam diues in prauis muneribus.

* Qui custodit legem, filius sapiens est: qui autē commensatores patris, contumit patrem suum.

* Qui coarctat diticias vrsus & fœnore, liberali in pauperes congregat eas.

* Qui declinat aures suas ne audiat legem, oratio eius erit execrabilis.

* Qui decipit iustos in via malā, in itineris suo corruet: & simplices possidebunt bona eius.

* Sapiens sibi videtur vir diues: pauper autem prudens scrutabitur eum.

* In exultatione iustorum multa gloria est: regnantibus impijs ruina hominum.

* Qui abscondit scelera sua, non dirigitur: qui autem confessus fuerit, & reliquerit ea, misericordiā consequetur.

* Beatus homo, qui semper est pauidus: qui vero mentis est durus, corruet in malum.

* Leo augiens, & vrsus esuriens, princeps impijs super populum pauperem.

* Dux indigens prudentia, multos opprimet per calumniam: qui autem odit auaritiā, longi fient dies eius.

* Hominem, qui calumniatur animā sanguinem, si vsque ad laetum fugerit, nemo sustinet.

* Qui ambulat simpliciter, saluus erit: qui peruersis graditur vijs, concidet semel.

* Qui operatur terram suam, satietabitur panibus: qui autem secat

ter otium, replebitur egestate. Eccli. 20. d.

* Vir fidelis multum laudabitur: qui autem festinat ditari, non erit innocens. Eccli. 13. b. 12.

* Qui cognoscit in iudicio faciē, non benefacit: isse & probuella panis deserit veritatem. Eccli. 20. c. 21.

* Vir, qui festinat ditari, & alij inuident, ignorat quod egestas superueniet ei.

* Qui corripit hominem, gratiam postea inueniet apud eum: magis quam ille, qui per linguæ blandimenta decipit.

* Qui subrahitaliquid a patre suo, & a matre: & dicit hoc non esse peccatum, particeps homicidij est.

* Qui se iactat, & dilatat, iurgia concitat: qui vero sperat in Domino, sanabitur.

* Qui confidit in corde suo, stultus est: qui autem graditur sapienter, ipse saluabitur.

* Qui dat pauperi, non indigebit: qui despiciit deprecantem, sustinebit penuriam.

* Cum surrexerint impij, abscondentur homines: cum illi perierint, multiplicabuntur iusti.

CAP. XXIX.

Viro, qui corripientem durā, ceruice contemnit, repentinus ei superueniet interitus: & eum sanitas non sequetur.

* In multiplicatione iustorum laetabitur vulgus: cum impij sumptuerint principatum, gemet populus.

* Vir, qui amat sapientiā, iustificat patrem suum: illic autem nutrit scorta, perdet substantiam.

* Rex iustus erigit terram, vir auarus destruet eam.

* Homo, qui blandis, fictisque sermonibus loquitur amico suo, rete expandit gressibus eius.

* Peccantem virum iniquum inuoluet laqueus: & iustus laudabitur, & gaudebit.

* Nouit iustus causam pauperis: impius ignorat scientiam.

* Homines pestilentes dissipant ciuitatem: sapientes vero auerunt furorem.

* Vir sapiens, si cum stulto contendit, siue irascatur, siue rideat, non inueniet requiem.

* Viri sanguinū oderūt simplices: iusti autē querunt animam eius.

*Totum spiritum suum proferit
stultus: sapiens differt, & reservat
in posterum.

*Princeps, qui libenter audit
verba mendacij, omnes ministros
habet impios.

*Pauper, & creditor obuiauerunt
sibi: viri utque illuminator est
Dominus.

*Rex, qui iudicat in veritate
pauperes, thronus eius in eternum
firmabitur.

*Virga atque correptio tribuit
sapientiam: puer autem, qui di-
mittitur voluntati lux, confundit
matrem suam.

*In multiplicatione impiorum
multiplicabuntur scelera: & iusti
zimas eorum videbunt.

*Erudi filium tuum, & refrigera-
bit te, & dabit delicias anime tue.

*Cum prophetia defeceris, dis-
sipabitur populus: qui vero custo-
dit legem, beatus est.

*Servus verbis non potest eru-
diri: quia quod dicis intelligis, &
respondere contemnit.

*Vidisti hominem velocem ad lo-
quendum? stultitia magis speran-
da est, quam illius correptio.

*Qui delicate a pueritia nutrit
servum tuum, postea sentiet eum
contumacem.

*Vir iracundus prouocat rixas: &
qui ad indignandum facilis est, e-
rit ad peccandum procliuor.

*Superbum sequitur humili-
tas: & humilem spiritu suscipiet
gloria.

*Qui cum fure participat, odit
animam suam: adiurantem au-
dit, & non indicat.

*Qui timet hominem, cito cor-
ruet: qui sperat in Domino, sub-
leuabitur.

*Multi requirunt faciem prin-
cipis: & iudicium a Domino e-
gre dunt singulorum.

*Abominantur iusti virum im-
pium: & abominantur impij eos,
qui in recta sunt via.

Verbum custodiens filius, extra
perditionem erit.

CAP. XXX.

Verba Congregantis filij Vom-
is. Visio, qua locutus est vir,
cu quo est Deus, & qui Deo secum
morante confortatus, ait:

*Stultissimus sum vitoru, & sa-

pientia hominum non est mecu.

*Non didici sapientiam, & non
noui scientiam sanctorum.

*Quis ascendit in calum atque
descendit? quis continuit spiritum
in manibus suis? quis colligauit a-
quas quasi in vestimento? quis su-
scitauit omnes terminos terre?
quod nomen est eius, & quod no-
men filij eius, si nosset?

*Omnis sermo Dei ignitus, ely-
peus est sperantibus in se: Alne ad-
das quidquam verbis illius, & ar-
guaris, inueniatisque mendax.

*Duo rogaui te, ne deneges mi-
hi antequam moriar.

*Vanitatem, & verba mendacia
longe fac a me.

Mendacitatem, & diuitias ne de-
deris mihi: tribue tantum victui
meo necessaria: ne forte satiatas
illiciar ad negandum, & dicam:
Quis est Dominus? aut egestate
compellus fures, & periuem no-
men Dei mei.

*Ne accuses seruum ad domi-
num suum, ne forte maledicat ti-
bi, & corruas.

*Generatio, quae patri suo maledi-
cit, & quae matri suae non benedicit.

*Generatio, quae sibi munda
videatur, & tamen non est lota a for-
dibus suis.

*Generatio, cuius excelsi sunt
oculi, & palpebrae eius in alta sur-
rexit.

*Generatio, quae pro deribus gla-
dios habet, & commandat molari-
bus suis, vt comedit inopes de ter-
ra, & pauperes ex hominibus.

*Sanguis fugax: duas sunt filiae, di-
centes: Affer, Affer.

Tria sunt insatabilia, & quar-
tu, quod nunquam dicit: Sufficit.

*Infernus, & os vulu, & terra,
quae non satiatur aqua: ignis vero
numquam dicit: Sufficit.

*Oculu, qui sub lapnat patre, &
qui despicit partum matris suae, ef-
fodiant eum corui de torrentibus,
& comedant eum filij aquilae.

Tria sunt difficilia mihi, &
quartum penitus ignoro:

*Viam aquilae in caelo, viam
colubri super petram, viam nauis
in medio mari, & viam viri in a-
dolescentia.

*Talis est & via mulieris adulte-
rae, quae comedit, & tergens os suu
dicit: Non sum operata malum.

*Ecce

Nob 22. d.
29

Ps. 118. c. 91
Deut. 4. 2
& 11. d.
12

I
A

* Pet trita mouetur terra, & quar-
tum non potest sustinere.
* Per leruam cum regnauerit:
per stultum cum saturatus fuerit
cibo: * per odiosam mulierem cu-
in matrimonio fuerit assumpta:
& per ancillam cum fuerit heres
dominæ suæ.
* Quattuor sunt minima terre, &
ipsa sunt sapientiora sapientibus.
* Fornix, populus infirmus, qui
præparat in melle cibum sibi: * le-
pusculus, plebs inualida, qui collo-
cat in petra cubile suum: * regem
locusta non habet, & egreditur v-
niuersa per turmas suas: * stello
manibus nititur, & moratur in ar-
dibus regis.
* Tria sunt, quæ bene gradiuntur,
& quartum, quod incedit feliciter:
* Leo fortissimus bestiarum, ad
milius pauebit occursum: * gal-
lus succinctus lumbos: & aries: nec
est rex, qui resistat ei.
* Est qui stultus apparuit post-
quam eleuatus est in sublime: si
enim intellexisset, os suo im-
pouisset manum.
* Qui autem fortiter premir-
bera ad eliciendū lac, exprimit bu-
tyrum: & qui vehementer emun-
git, elicit sanguinem: & qui prouo-
cat iras, producit discordias.

CAP. XXXI.

Verba Lamuelis regis. Visio,
qua eruditur eum mater sua.
* Quid dilecte mi, quid dilecte
vteri mei, quid dilecte vtorum
meorum.
* Ne dederis mulieribus substā-
tiam tuam, & diuitias tuas ad
delendos reges.
* Noli regibus, o Lamuel, noli
regibus dare vinum: quia nullum
secretum est vbi regnat ebrietas.
* & ne forte bibant, & obliuiscan-
tur iudiciorum, & mutent causam
filiorum pauperis.
* Date siccā merentibus, & vi-
nū his, qui amaro sunt animo: * bi-
bāt, & obliuiscantur egestatis suæ,
& doloris sui non recordentur am-
plius.
* Aperi ostium muto, & can-
sis omnium filiorum qui pertran-
seunt: * aperi os tuum, decerne
quod iustum est, & iudica inopem
& pauperem.

16 * Mulierem fortem quis inue-
nit? procul, & de vltimis tunc
bus pretium eius.
11 * Condidit in ea cor viri sui, &
spolijs non indigebit.
12 * Reddet ei bonum, & non ma-
lum, omnibus diebus vitæ suæ.
13 * Quæ fuit lanam & linum,
& operata est consilio manuum
suarum.
14 * Facta est quasi naui insitro-
ris, de lōge portans panem suum.
15 * Et de nocte surrexit, deditque
prædam domesticis suis, & cibaria
ancillis suis.
16 * Considerauit agrum, & emit
eum: de fructu manuum suarum
plantauit vineam.
17 * Accinxit fortitudine lumbos
suos, & roborauit brachium suum.
18 * Gustauit, & vidit quia bona
est negotiatio eius: non extingue-
tur in nocte lucerna eius.
19 * Manum suam misit ad fortia,
& digiti eius apprehenderunt fu-
sum.
20 * Manum suam aperuit inopi,
& palmas suas extendit ad pau-
perem.
21 * Non timebit domui suæ
frigoribus hiuis: omnes enim
domestici eius vestiti sunt du-
plicibus.
22 * Stragulatam vestem fecit si-
bi: byssus, & purpura indumen-
tum eius.
23 * Nobilis in portis vir eius,
quando sedent eum senatoribus
terra.
24 * Sindonem fecit, & vendidit, &
cingulum tradidit Chananeo.
25 * Fortitudo & decōr indumen-
tum eius, & ridebit in die nouis-
simo.
26 * Os suum aperuit sapientiæ, &
lex clementiæ in lingua eius.
27 * Considerauit seminas domus
suæ, & panem otiosa nō comediet.
28 * Surrexerunt filij eius, & bea-
tissimam prædicauerunt: vir eius
& laudauit eam.
29 * Multæ filie congregauerūt di-
uitias tu supergressa es vniuersas.
30 * Fallax grana, & vana est pul-
chritudo: mulier timens Domi-
num ipsa laudabitur.
31 * Date et de fructu manuum
suarum: & laudent eam in portis
opera eius.

ECCLESIASTES,

Qui ab Hebræis

COHELETH APPELLATUR.

CAPVT PRIMVM.

VERBA Ecclesiastæ filij Dauid, regis Ierusalē. Vanitas vanitatum, dixit Ecclesiastes: vanitas vanita-

tum, & omnia vanitas. * Quid habet amplius homo de vniuerso labore suo, quo laborat sub sole?

* Generatio præterit, & generatio aduenit: terra autem in æternum stat. * Otitar sol, & occidit, & ad locum suum reuertitur: ibiq. sena-

scens, gyrat per Meridiem, & flexitur ad Aquilonem: iustrans vni-

uersa in circuitu pergit spiritus, & in circulos suos reuertitur. * Om-

nia flumina intrant in mare, & mare non redundat: ad locū, vnde

exiunt flumina, reuertitur ut iterum fluant. * Cunctæ res difficile-

les: non potest eas homo explicare sermone. Non saturatur oculus vi-

su, nec auris auditu impletur. * Quid est quod fuit ipsum quod

futurum est. Quid est quod factum est? ipsum quod facien-

dum est. * Nihil sub sole no-

num, nec valet quisquam dicere: Ecce hoc recens est: iam enim præ-

cessit in sæculis, quæ fuerunt ante nos. * Non est priorum memoria:

sed nec eorum quidem, quæ postea futura sunt, etiam recordatio

apud eos, qui futuri sunt in nouissimo. * Ego Ecclesiastes fui

rex Israel in Ierusalem, & pro-

positui in animo meo querere & inuestigare sapienter de omni-

bis, quæ fiunt sub sole. * Hanc occupationem pessimam dedit Deus

filij hominum, ut occuparentur in ea. * Vidi cuncta, quæ

fiunt sub sole, & ecce vniuer-

sa vanitas, & afflictio spiritus.

* Peruersi difficile corriguntur, & stultorum infinitus est nu-

merus. * Locutus sum in corde meo, dicens: Ecce magnus ef-

fectus sum, & præcessi omnes sapientia, qui fuerunt ante

me in Ierusalem: & mens mea contemplata est multa sapienter,

& didici. * Deditq. cor meum, ut scirem prudentiam, atque

doctrinam, erroresq. & stultitiam: & agnou i quod in his quo-

que esset labor, & afflictio spiritus.

* Hoc quod in multa sapientia multa sit indignatio: & qui addis scientiam, addis & laborem.

CAP. II.

Dixi ego in corde meo: Vanitas, & affluam delicijs, &

fruar bonis: Et vidi quod hoc quoque esset vanitas. * Nilum re-

putavi errorem: & gaudio dixi: Quid frustra deciperis? * Cogitavi

in corde meo abstrahere a vino carnem meam, ut animum meum

transferebam ad sapientiam, deu-

itaremq. stultitiam, donec viderem quid esset vtile filijs homi-

num: quo facto opus est sub sole numero dierum vite sue. * Magnificauit opera mea, ædificauit

mibi domos, & plantavi vineas, & feci hortos, & primarias, & con-

feci ei cuncti generis arboribus, & extruxi mihi piscinas aquarum, ut irrigarem li-

lium lignorum germinantium, & possedi seruos &

ancillas, multamq. familiam habui: armenta quoque, & magnos

autem greges ultra omnes qui fuerunt ante me in Ierusalem: con-

uertant mihi argentum, & aurum, & substantias regum, ac prouen-

cia.

ciarum: feci mihi cantores, & cantatrices, & delicias filiorum hominum, scyphos, & vrees in ministerio ad vina fundenda: & supergressus sum opibus omnes, qui ante me fuerunt in Ierusalem: sapientia quoque perseueravit mecum.

* Et omnia, quae desiderauerunt oculi mei, non negaui eis: nec prohibui cor meum quin omni voluptate frueretur, & oblectaret se in his, quae praepraueram: & hanc ratus sum partem meam, si vires laboris mei. * Cumque me conuertissem ad vniuersa opera, quae fecerant manus meae, & ad labores, in quibus frustra sudaueram, vidi in omnibus vanitatem & afflictionem animi, & nihil permanere sub sole. * Transiui ad contemplandam sapientiam, extoresque & stultitiam (quid est, inquam, homo, ut sequi possit regem Factorem suum?) & vidi quod tantum praeccederet sapientia stultitiam, quantum differt lux a tenebris.

¶ J. S. a. r.
Prou. 17. d.
24

* Ille Sapiens oculi in capite eius: stultus in tenebris ambulat: & didici quod vnus vtriusque esset interitus. * Et dixi in corde meo: Si vnus & stulti & meus occasus erit, quid mihi prodest quod maiorem sapientiae dedi operam? Locutusque cum mente mea, animaduerti quod hoc quoque esset Vanitas. * Non enim erit memoria sapientis similiter ut stulti in perpetuum, & futura tempora oblivione cuncta pariter operient: moritur doctus similiter ut indoctus.

* Et ideo tædedit me vita mea: videntem mala vniuersa esse sub sole, & cuncta vanitatem & afflictionem spiritus. * Rursus detestatus sum omnem industriam meam, quae sub sole studiosissime laboravi, habiturus heredem post me, quem ignoro, vtrum sapiens an stultus futurus sit, & dominabitur in laboribus meis, quibus desudavi & sollicitus fui: & est quidquam tam vanum? * Vnde cessavi, renunciauique cor meum ultra laborare sub sole.

* Nam cum alius laboret in sapientia, & doctrina, & sollicitudine, homini otioso quæstia dimittit: & hoc ergo, vanitas, & magnum malum. * Quid enim proderit homini de vniuerso labore suo, & af-

fectione spiritus, quæ sub sole cruciatus est? * Cuncti dies eius doloribus & ærumnis pleni sunt, neque per noctem mento requiescit: & hoc nonne vanitas est? * Nonne melius est comedere & bibere, & ostendere animæ suæ bona de laboribus suis? & hoc de manu Dei est. * Quis ita deuorabit, & delicijs affluet ut ego? * Homini bono in conspectu suo dedit Deus sapientiam, & scientiam, & latitudinem: peccatori autem dedit afflictionem, & curam superfluum, ut addat, & congreget, & tradat ei qui placuit Deo: sed & hoc vanitas est, & casus sollicitudo mentis.

CAP. III.

Omnia tempus habent, & suis spatijs transeunt vniuersa sub cælo.

* Tempus nascendi, & tempus moriendi.

Tempus plantandi, & tempus euellendi quod plantatum est.

* Tempus occidendi, & tempus sanandi:

Tempus destruendi, & tempus ædificandi.

* Tempus flendi, & tempus ridendi.

Tempus plangendi, & tempus saluandi.

* Tempus spargendi lapides, & tempus colligendi.

Tempus amplexandi, & tempus longe fieri ab amplexibus.

* Tempus acquiritendi, & tempus perdendi.

Tempus custodiendi, & tempus abijciendi.

* Tempus sciendi, & tempus consuevendi.

Tempus tacendi, & tempus loquendi.

* Tempus dilectionis, & tempus odij.

Tempus belli, & tempus pacis.

* Quid habet amplius homo de labore suo?

* Vidi afflictionem, quam dedit Deus filiis hominum, ut distendantur in ea.

* Cuncta fecit bona in tempore suo, & mundum tradidit disputationi eorum, ut non inueniat homo opus, quod operatus est Deus ab initio usque ad finem.

* Et cognoui quod non esset melius

lius nisi letari, & facere bene in
vita tua. * Omnis enim homo, qui
comedit & bibit, & videt bonum
de labore suo, hoc donum Dei est.
* Didici quod omnia opera, quæ
fecit Deus, perseverent in perpetuum:
non possumus eis quidquæ
addere, nec auferre, quæ fecit Deus
ut timeatur. * Quod factum est,
ipsum permanet: quæ futura sunt,
iam fuerunt: & Deus instituit
quod abijt. * Vidi sub sole in loco
iudicii impietatem, & in loco ius-
titiæ iniquitatem. * Et dixi in cor-
de meo: iustum, & impium iudica-
bit Deus, & tempus omnis rei tunc
erit. * Dixi in corde filijs hominū,
ut probaret eos Deus, & ostende-
ret similes esse bestiis. * Idcirco v-
nus interitus est hominis, & iumentorum,
& æqua utriusque condi-
tio: sicut moritur homo, sic & illa
moriuntur: similiter spirant omnia,
& nihil habet homo iumento
amplius: cuncta subiacent vanitati,
& omnia pergunt ad unū locū:
de terra facta sunt, & in terram pa-
ritur reuertuntur. * Quis nouit si
spiritus filiorum Adam ascendant
sursum, & si spiritus iumentorum
descendant deorsum? * Et depre-
hendi nihil esse melius quàm la-
tari hominem in opere suo, & hæc
esse partem illius. Quis enim eum
adducet, ut post se futura cognos-
cat?

C A P. IIII.

Veni me ad alia, & vidi calum-
nias, quæ sub sole geruntur,
& lacrymas innocentium, & nemi-
nem consolatorem: nec posse reli-
stere eorum violentiæ, cunctorum
auxilio destitutos. * Et laudavi ma-
gis mortuos, quàm viuentes: * &
feliciorem viroque iudicavi, qui
necdum natus est, nec vidit mala,
quæ sub sole sunt. * Rursum con-
templatus sum omnes labores ho-
minum, & industrias animaduerti
patere inuidiæ proximi: & in
hoc ergo vanitas, & cura superflua
est. * Stultus complicit manus
suas, & comedit carnes suas, dicens:
* Melior est pugillus cum requie,
quàm plena utraque manus cum
labore, & afflictione animi.
* Considerans reperi & aliam va-
nitatem sub sole: * vnus est, &

secundum non habet, non filium,
non fratrem, & tamen laborare
non cessat, nec satiantur oculi eius
diuinis. nec recogitat, dicens: Cui
labore, & fraude animam meam
bonis? in hoc quoque Vanitas
est, & afflictio pessima. * Melius
est ergo duos esse simul, quàm v-
num: habent enim emolumentum
societatis suæ: * si vnus cecide-
rit, ab altero suscietur. * Vt solis
quia cum ceciderit, non habet sub-
leuantem se. * Et si dormierint
duo, fouebuntur mutuo: vnus quo-
modo calefiet? * Et si quispiam
pizualuerit contra vnum, duo resis-
tunt ei: funiculus triplex difficil-
le rumpitur. * Melior est puer pau-
per & sapiens, rege senes & stulto,
qui nescit prauire in posterum.
* Quod de carcere, catenisq; inier-
dum quis egrediatur ad regnum:
& alius natus in regno, inopia cō-
sumatur. * Vidi cunctos viuentes,
qui ambulant sub sole cum ado-
lescente secundo, qui consurgit
pro eo. * Infinitus numerus est po-
puli omnium, qui fuerunt ante
eum: & qui postea futuri sunt, non
latabuntur in eo. sed & hoc, vanitas
& afflictio spiritus. * Custodi
pedem tuum ingrediens domum
Dei, & appropinqua ut audias.

¶ Multo enim melior est obedientia,
quàm stultorum victimæ, qui
nesciunt quid faciunt mali.

1. Reg. 15.
e 12
Olee. 6. c. 6

C A P. V.

Nē temere quid loquaris, ne-
que cor tuum sit velox ad
proferendum sermonem coram
Deo. Deus enim in calo, & tu su-
per terram: idcirco sint pauci ser-
mones tui. * Multas curas sequun-
tur somnia, & in multis sermoni-
bus inuenietur stultitia. * Si quid
voueris Deo, ne moreris redde-
re: displicet enim ei infidelis &
stulta promissio. sed quodcumque
voueris, redde: * multoq; me-
lius est non vouere, quàm post
votum promissâ non reddere.
* Ne dederis os tuum ut peccare
facias carnem tuam: neque dicas
coram angelis. Non est providen-
tia: ne forte iratus Deus contra
sermone tuos, dissipet cuncta
opera manuum tuarum. * Vbi
multa

multa sunt somnia, plurimæ sunt
 Vanitates, & sermones innume-
 ritu vero Deum time. * Si videris
 calumnias egenorum, & violenta iudicia,
 & subverti iustitiam in provincia,
 non mireris super hoc negotio: quia excelso excel-
 sior est alius, & super hos quo-
 que eminentiores sunt alij, & in
 super vniuersæ terræ rex imperat
 seruienti. * Auarus non implebitur
 pecunia: & qui amat diuitias,
 fructum non capiet ex eis: & hoc
 ergo Vanitas. * Vbi multæ sunt
 opes, multi & qui comedunt eas.
 Et quid prodest possessori, nisi
 quod cernit diuitias oculis suis?
 * Dulcis est somnus operanti, siue
 parum, siue multum comedat:
 saturitas autem diuitis non sinit
 eum dormire. * Et & alia infirmi-
 tas pessima, quam vidi sub sole:
 diuitiæ conseruat in malum do-
 mini sui. * Percunt enim in af-
 flictione pessima: generant filiū,
 qui in summa egestate erit. * Il-
 lic egrediens est nudus de utero ma-
 tris suæ, sic reuertetur, & nihil au-
 feret secum de labore suo. * Mi-
 serabilis prius infirmitas: quo
 modo venit, sic reuertetur. Quid
 ergo prodest ei quod laborauit in
 ventum? * Cunctis diebus vitæ
 suæ comedit in tenebris & in cu-
 pis multis, & in ærumna atque
 tristitia. * Hoc itaque visum est
 mihi bonum vt comedat quis, &
 bibat, & fruatur latitia ex labo-
 re suo, quo laborauit ipse sub sole
 numero dierum vitæ suæ, quos de-
 dit ei Deus, & hæc est pars illius.
 * Et omni homini, cui dedit Deus
 diuitias, atque substantiam, pore-
 statemq. ei tribuit vt comedat ex
 eis, & fruatur parte sua, & lætetur
 de labore suo: hoc est donum Dei.
 * Non enim satis recordabitur die-
 rum vitæ suæ, eo quod Deus oc-
 cupet delicijs cor eius.

CAP. VI.

Et & aliud malum, quod vi-
 di sub sole, & quidem
 frequens apud homines: * Vir,
 cui dedit Deus diuitias, & sub-
 stantiam, & honorem, & nihil
 deest animæ suæ ex omnibus, quæ
 desiderat: nec tribuit ei potesta-
 tem Deus vt comedat ex eo, sed

homo extraneus vorabit illud. hoc
 vanitas, & miseria magna est.
 * Si genuerit quispiam centum
 liberos, & vixerit multos annos,
 & plures dies ætatis habuerit, & a-
 nima illius non vtatur bonis sub-
 stantiæ suæ, sepultura careat: de
 hoc ego pronūcio quod melior il-
 lo sit abortiuus. * Frustra enim
 venit, & pergit ad tenebras, &
 obliuione delebitur nomen eius.
 * Non vidit solem, neque co-
 gnouit distantiam boni & mali:
 etiam si duobus millibus annis
 vixerit, & non fuerit perfruitus
 bonis: nonne ad vnum locum
 properant omnia? * Omnis labor
 hominis in ore eius: sed anima,
 eius non implebitur. * Quid habet
 amplius sapiens a stulto? & quid
 pauper nisi vt pergat illuc, vbi
 est vita? * Melius est videre
 quod cupias, quam desiderare
 quod nescias. sed & hoc vanitas
 est, & præsumptio spiritus. * Qui
 futurus est, iam vocatum est no-
 men eius: & scitur quod homo sit,
 & non possit contra fortorem se
 in iudicio contendere. * Verba sunt
 plurima, multamq. in disputando
 habentia vanitatem.

CAP. VII.

Quid necesse est homini ma-
 iora se quærere, cum igno-
 ret quid conducatur sibi in
 vita sua: numero dierum peregrina-
 tionis suæ, & tempore, quod
 velut umbra præterit? Aut quis ei
 poterit indicare quid post eum fu-
 turum sub sole sit? * Melius est
 nomen bonum, quam vnguentum
 pretiosa: & dies mortis die natiui-
 tatis. * Melius est ire ad domum lu-
 ctus, quam ad domum conuiuij:
 in illa enim finis eunctorum, ad-
 monetur hominum, & viuens co-
 grat quid futurum sit. * Melior
 est ira risu: quia per tristitiam
 vultus, corrigitur animus delin-
 quentis. * Cor sapientium vbi tri-
 stitia est, & cor stultorum vbi læ-
 titia. * Melius est a sapiente corripi,
 quam a stultorum adulationem
 decipi. * Quia sicut somnus spinarum
 ardentium sub olla, sic risus stultis:
 sed & hoc vanitas. * Calumnia cō-
 turbat sapientem, & perdet robur
 cordis illius. * Melior est timor

orationis, quàm principiū. Melior
est patiens arrogante. * Ne sis
velox ad irascendum: quia ira in
stulti requiescit. * Ne dicas:
Quid putas causæ est quod priora
tempora meliora fuere quàm nunc
sunt? Stulta enim est huiusmodi
interrogatio. * Utilior est sapientia
cum diuitijs, & magis prodest
videntibus solem. * Sicut enim
protegit sapientia, sic protegit pecu-
nia: hoc autem plus habet eruditio
& sapientia, quod vitam tribuunt
possessori suo. * Considera opera
Dei, quod nemo possit corrigere
quem ille despexit. * In die bona
frui bonis, & malam diem pra-
caue sicut enim hanc, sic & illam
fecit Deus, vt non inueniat homo
contra eum iustas querimonias.
* Hæc quoque vidi in diebus vani-
tatis meæ: iustus perit in iusti-
tia sua, & impius multo viu-
it tempore in malitia sua.

* Noli esse iustus multum: neque
plus sapias quàm necesse est, ne
obstupescas.

* Ne impie agas multum: & no-
li esse stultus, ne monaris in tem-
pore non tuo.

* Bonum est te sustentare iustū,
sed & ab illo ne subtrahas manū
tuam: quia qui timet Deum, nihil
negligit. * Sapientia confortauit sa-
pientem super decem principes ci-
uitatis. * Non est enim homo ius-
tus in terra, qui faciat bonum, &

non peccet. * Sed & cunctis sermo-
nibus, qui dicuntur, ne accommo-
des cor tuum: ne forte audias ser-
uum tuum maledicentem tibi. * Scit
enim conscientia tua, quia & tu
crebro maledixisti alijs. * Cuncta
tentauit in sapientia. Dixi: Sapiens
efficiat: & ipsa longius recessit a
me: multo magis quàm erat: & al-
ta profunditas, quis inueniet eam?
* Lustraui vniuersa animo meo, vt
scirem, & considerarem, & quæ-
rerem sapientiam, & rationem: &
vt cognoscerem impietatem stul-
ti, & errorem imprudentium:

* & inueni amariorē morte mu-
lierem, quæ laqueus venatorum
est, & sēna cor eius, vincula sunt
manus illius: qui placet Deo, ef-
fugiet illam: qui autem peccator
est, capietur ab illa. * Ecce hoc
inueni, dixit Ecclesiastes, vnum &
alterum, vt inuenirem rationem,

* quā adhuc quærit anima mea,
& non inueni. Virum de mille
vnum reperi, mulierem ex omni-
bus non inueni. * Solummodo
hoc inueni, quod fecerit Deus ho-
minem rectum, & ipse se infiniti-
tis miscuerit quætionibus. Quis
talis vt sapiens est? & quis cogno-
uit solutionem verbi?

CAP VIII.

Sapientia hominis lucet in vul-
tu eius, & potentissimus facit
illius commutabit. * Ego os re-
gis obleruo, & præcepta iuramē-
ti Dei. * Ne festines recedere a fa-
cie eius, neque permanes in ope-
re malo: quia omne, quod volue-
rit, faciet: & sermo illius pote-
state plenus est: nec dicere ei quis
quam potest: Quare, ita facis?
* Qui custodit præceptum, non
experietur quidquam mali. Tem-
pus & responsum cor sapientis
intelligit. * Omni negotio tempus
est, & opportunitas, & multa ho-
minis afflictio: quia ignorat præ-
terita, & futura nullo scire potest
nuncio. * Non est in hominis po-
testate prohibere spiritum, nec
habet potestatem in die mortis,
nec finitur quiescere ingruens
bello, neque saluabit impietas im-
pium. * Omnia hæc considerasti,
& dedi cor meum in cunctis ope-
ribus, quæ sunt sub sole. Interdum
dominatur homo homini in ma-
lum suum. * Vidi impios sepultos
qui etiam cū adhuc viverent, in lo-
co sancto erant, & laudabantur in
ciuitate quasi iustorum operum.
sed & hoc vanitas est. * Etenim
quia non profertur cito cōtra ma-
los sententia, absque timore vllō fi-
lij hominum perpetrant mala.
* Attamen peccator ex eo quod cē-
ties facit malū, & per patientiam
sustentatur, ego cognoui quod e-
rit bonū timentibus Deum, qui ve-
rentur faciem eius. * Non sit bonū
impio, nec prolongentur dies e-
ius, sed quasi vmbra transeat
qui non timent faciem Domini.
* Est & alia vanitas, quæ fit super
terram. sunt iusti, quibus mala
proueniūt, quasi opera egerint im-
piorum: & sunt impij, qui ita
secuti sunt, quasi iustorum facta ha-
beant. sed & hoc vanissimum in-
dico.

1. Reg. 1. c.

46.

2. Par. 6. g.

36.

Prou. 20. b.

9.

2. Jo. 1. c. 1.

15 dico. * Laudavi igitur lætitiā quod non esset homini bonum, sub sole, nisi quod comederet, & biberet, atque gauderet: & hoc solum secum auferret de labore suo in diebus vitæ suæ, quos dedit ei Deus sub sole. 16 * Et apposui cor meum, ut scirem sapientiam, & intelligerē disputationem, quæ versatur in terra: est homo, qui diebus & noctibus somnum non capit oculis. 17 * Et intellexi quod omnium operum Dei nullam possit homo invenire rationem eorū, quæ fiunt sub sole: & quanto plus laboraverit ad querendum, tanto minus inveniatur: etiam si dixerit sapiens se nosse, non poterit reperire.

CAP. IX.

OMnia hæc tractavi in corde meo, ut curiose intelligerem: Sum iusti atque sapientes, & opera eorum in manu Dei: & tamen nescit homo verū amore, an odio dignus sit: sed omnia in futurū servantur incerta, eo quod vniuersæ æque eueniant iusto & impio, bono & malo, mundo & immundo, impolanti victimas, & sacrificia continenti. sicut bonus, sic & peccator: ut perius, ita & ille qui verum deierat. * Hoc est perfunctum inter omnia, quæ sub sole fiunt, quia eadē cunctis eueniunt. vnde & corda filiorum hominum implentur malitia, & contemptu in vita sua, & post hæc ad inferos deducuntur. * Nemo est qui semper uiuat, & qui huius rei habeat fiduciam: melior est canis viuus leone mortuo. * Viuentes enim sciunt se esse morituros, mortui vero nihil nouerunt amplius, nec habent ultra mercedem: quia obliuioni tradita est memoria eorum. * Amor quoque, & odium, & inuidia simul perierunt, nec habent panem in hoc saculo, & in opere, quod sub sole geritur. * Vade ergo & comede in lætitia panem tuum, & bibe cum gaudio vinum tuum: quia Deo placent opera tua. * Omni tempore sint vestimenta tua candida, & oleum de capite tuo non deficiat. * Perfrue vitam cum vxore, quam diligis, cunctis diebus vitæ in stabilitate tua, qui dati sunt tibi sub sole omni

tempore vanitatis tuæ: hæc est enim pars in vita, & in labore tuo, 10 quo laboras sub sole. * Quodcumque facere potest manus tua, instanter operare: quia nec opus, nec ratio, nec sapientia, nec scientia erūt apud inferos, quo tu properas. 11 * Verū me ad aliud, & vidi sub sole, nec velocium esse cursum, nec fortium bellum, nec sapientium panem, nec doctorū diuitias, nec artificum gratiam: sed tempus, casumque in omnibus. * Nescit homo finem suum: sed sicut pisces capiuntur hamo, & sicut aues laqueo comprehenduntur, sic capiuntur homines in tempore malo, cum eis extemplo superuenierit. 12 * Hanc quoque sub sole vidi sapientiam, & probauit maximam: 13 * Ciuitas parua, & pauci in ea viri: venit contra eam rex magnus, & vallauit eam, extruxitque munitiones per pyrum, & perfecta est obsidio. 14 * Inuentusque est in ea vir pauper, & sapiens, & liberauit urbem per sapientiam suam, & nullus deinceps recordatus est hominis illius pauperis. 15 * Et dicebam ego, meliorem esse sapientiam fortitudine: quomodo ergo sapientia pauperis contempta est, & verba eius non sunt audita? 16 * Verba sapientium audiuntur in silentio plus quam clamor principis inter stultos. 17 * Melior est sapientia, quam arma bellica: & qui in vno peccauerit, multa bona perdet.

CAP. X.

Mulci morientes perdūt suauitatem vaguenti. Pretiosior est sapientia & gloria, parua & ad tempus stultitia. * Cor sapientis in dextera eius, & cor stulti in sinistra illius. * Sed & in via stultus ambulans, cum ipse insipiens sit, omnes stultos æstimat. 1 * Si spiritus potestatem habentis ascenderit super te, locum tuum, ne dimiseris: quia curatio faciet cessare peccata maxima. * Est malum quod vidi sub sole, quasi per errorem egrediens a facie principis: 2 * positum stultum in dignitate sublimi, & diuites sedere deorsum. 3 * Vidi seruos in equis: & principes ambulantes super terram quasi seruos. 4 * Qui fodit foueam, incidet

Pro. 26. d.

Eccli. 27. d.

incidit in eam : & qui dissipat se-
pem, mordebit eum coluber. * Qui
transfert lapides, affligetur in eis :
& qui scindit ligna, vulnerabitur
ab eis. * Si retulit fuerit ferrum,
& hoc non ut prius, sed hebera-
tum fuerit, multo labore exacue-
tur, & post indultiam sequetur
sapientia. * Si mordeat serpens
in silentio, nihil eo minus habet
qui occulte detrahit. * Verba oris
sapientis gratia : & labia insipien-
tis precipitant eum : * Initium
verborum eius stultitia, & nouissi-
mi oris illius error pessimus.
* Stultius verba multiplicat. Ignor-
at homo quid ante se fuerit : &
quid post se futurum sit, quis ei po-
terit indicare? * Labor stultorum
affliget eos, qui nesciunt in urbe
pergere. * Vix tibi terra, cuius rex
puer est, & cuius principes mane
comedunt. * Beata terra, cuius rex
nobilis est, & cuius principes ve-
scuntur in tempore suo ad ietici-
dum, & non ad luxuriam. * In pi-
gritijs humiliabitur contigatio,
& in infirmitate manuum peritit-
labit domus. * In nium faciunt
panem, & vinum. * Ut epulentur
vuentes : & pecunie obediunt
omnia. * In cogitatione tua regi-
ne detrahas, & in secreto cubicu-
li tui ne maledixeris diuitis, quia &
aues celi portabunt vocem tuam,
& qui habet pennas annuntiabit
sententiam.

C A P. XI.

Mite panem tuum super tran-
sientes aquas : quia post tem-
pora multa inuenies illum. * Da
parrem septem, necnon & octo :
quia ignoras quid futurum sit ma-
li super terram. * Si repleta fuerint
nubes, umbrem super terram effun-
dent. Si ceciderit lignum ad Au-
strum, aut ad Aquilonem, in quo-
cumque loco ceciderit, ibi erit.
* Qui obicit ventum, non se-
minat : & qui considerat nubes,
numquam metet. * Quomodo
ignoras quæ sit via spiritus, &
quæ ratione compingantur ossa in
vetro prægantur : sic nescis opera
Dei, qui fabricator est omnium.
* Mane semina semen tuum, & ve-
spere ne cesset manus tua : quia ne-
scis quid magis oriatur, hoc aut id

lud : & si utrumque simul, melius
erit. * Dulce lumen, & delectabi-
le est oculis videre solem. * Si an-
nis multis vixerit homo, & in his
omnibus lætatus fuerit, meminit
se debet tenebrosi temporis, &
dierum multorum : qui cum ve-
nerint, vanitatis arguentur præte-
rita. * Lætare ergo iuuenis in a-
dolescentia tua, & in bono sit
D cor tuum in diebus iuuetutis tuæ,
& ambula in viis cordis tui, &
in intuitu oculorum tuorum : &
scito quod pro omnibus his addu-
cet te Deus in iudicium. * Aufer
nam a corde tuo, & amoue mali-
tiam a carne tua. Adolescentia e-
nim & voluptas vana sunt.

C A P. XII.

Memento Creatoris tui in die-
bus iuuentutis tuæ, antequam
veniat tempus afflictionis, &
appropinquent anni, de quibus di-
cas : Non mihi placent, * antequam
tenebre elat sol, & lumen, & luna,
& stellæ, & reuertantur nubes post
pluuiam : * quando commoue-
buntur cultodes domus, & nutabunt
B viri fortissimi, & ouolæ erunt
moleantes in minuto numero, &
tenebre latent videntes per forami-
na : * & claudent ostia in platea,
in humilitate Vocis molentis, &
confluent ad vocem volueris, &
obfudetcent omnes filie carni-
nis. * Excelsa quoque timebunt,
& formidabunt in via, florebit
amygdalus, impinguabitur locu-
sta, & dissipabitur capparitis : quo-
niam ibit homo in domum æteti-
tutis suæ, & circuibunt in platea
6 plangentes. * Antequam rumpat-
tur tuniculus argenteus, & recur-
rat vitæ aurea, & conteratur hy-
dria super fontem, & confringat-
7 tur rota super cisternam, * & reuer-
C tatur pulvis in terram suam unde
erat, & spiritus redeat ad Deum,
8 qui dedit illum. * Vanitas vanita-
tum, dixit Ecclesiastes, & omnia
9 Vanitas. * Cumq; esset sapien-
tissimus Ecclesiastes, docuit popu-
lum, & enarrauit quæ fecerat : &
inuestigans compulsiuit parabolas
10 multas. * Quæsiuit verba vitia-
D & conscripsit sermones rectissi-
11 mos, & veritate plenos. * Verba
sapientium sicut stimuli, & quasi
clavi

clau in altum defixi, quæ per magistrorum cõsiliũ data sunt a patre vno. * His amplius fili mi ne requiras. Faciendi plures libros nullus est finis: frequensq. meditatio, carnis afflictio est. * Finem

loquedi pariter omnes audiamus. Deũ time, & mandata eius obserua: hoc est enim omnis homo: * & cuncta, quæ sunt, adducet Deus in iudicium pro omni errato, siue bonum, siue malum illud sit.

CANTICVM CANTICORVM SALOMONIS, Quod Hebraice dicitur Sir Hasirim.

CAPVT PRIMVM.

QUO SCIVLETVR
me oculo
ris sui: quia
meliora sunt
vbera tua vi
no, * fragrantia
vnguentis op
timis. Oleum
effusum nomen tuum: ideo ad
lescentulæ dilexerunt te. * Trahe
me: post te curremus in odorem
vnguentorum tuorum. * Intro
duxit me rex in cellaria sua: exul
tabimus & lætabimur in te, me
mores vberum tuorum super vi
num: recti diligunt te. * Nigra
sum, sed formosa, filia Ierusalem,
sicut tabernacula Cedar, sicut pel
les Salomonis. * Nolite me confi
dere quod fusca sum, quia deco
lorauit me sol: filij matris meæ pu
gnauerunt contra me, posuerunt
me custodem in vineis: vineam
meam non custodiui. * Indica mi
hi, quem diligit anima mea, vbi
pascas, vbi cubes in meridie, ne
vagari incipiam post greges to
dalium tuorum. * Si ignoras te
o pulcherrima inter mulieres, e
gredere, & abi post vestigia gregũ,
& pascæ hædos tuos iuxta taber
nacula pastorum. * Equitavi meo
in curribus Pharaonis assimilavi
te amica mea. * Pulchræ sunt genæ

1
A 11 sicut torturis: collum tuum
sicut monilia. * Murenulas aureas
faciemus tibi, vermiculatas argen
12 to. * Dum esset rex in accubitu
suo, nardus mea dedit odorem
2 13 suum. * Fasciculus myrrhæ dile
ctus meus in hi, inter vbera mea
14 commorabitur. * Bottus cypri di
lectus meus mihi, in vineis Engad
15 di. * Ecce tu pulchra es amica,
D mea, ecce tu pulchra es, oculi tui
4 16 columbatum. * Ecce tu pulcher
es dilecte mi, & decorus. * Leæculus
B 17 noster floridus: * signa domorum
nostrearum cedrina, laquearia no
stra cypressina.

CAP. II.

1 **E**go flos campi, & lilium con
2 uallium. * Sicut lilium inter
A spinas, sic amica mea inter filias.
3 * Sicut malus inter ligna, situa
runt, sic dilectus meus inter fi
lios. Sub umbra illius, quem
desideraui, sedi: & fructus eius
4 dulcis gutturi meo. * Introduxit
me in cellam vinariam, ordinauit
5 in me charitatem. * Fulcite me
floribus, stipate me malis: quia a
more langueo. * Læua eius sub
B capite meo, & dextera illius am
7 plexabitur me. * Adiuo vos filij
Ierusalem per capreas, ceruosq. cam
porum

porum, ne suscitetis, neque euigilare faciatis dilectam, quoadusque ipsa uelit. * Vox dilecti mei, ecce iste uenit saliens in montibus, transiliens colles: * similis est dilectus meus caprex, hinnuloq. ceruorum. en ipse itat post parietem nostrum respiciens per fenestras, prospiciens per cancellos. * En dilectus meus loquitur mihi: Surge, propterea amica mea, columba mea, formosa mea, & ueni. * Iam enim hiems transiit, imber abiit, & recessit. * Flores apparuerunt in terra nostra, tempus putationis aduenit: vox turturis audita est in terra nostra: * ficus protulit grossos suos: vinee florentes dederunt odorem suum. Surge, amica mea, speciosa mea, & ueni: * columba mea in foraminibus petrae, in cauerna maceris, ostende mihi faciem tuam, sonet vox tua in auribus meis: vox enim tua dulcis, & facies tua decor. * Capite nobis vulpes paruulas, quae demoluntur vineas: nam vinea nostra floruit. * Dilectus meus mihi, & ego illi, qui patitur inter lilia donec aspiet dies, & inclinentur umbræ. Reuertere similis esto, dilecte mi, caprex, hinnuloq. ceruorum super montes Bethel.

CAP. III.

IN lectulo meo per noctes quæsiui quem diligit anima mea: quæsiui illum, & non inueni. * Surgam, & circuibo ciuitatem: per uicos & plateas quæram quem diligit anima mea: quæsiui illum, & non inueni. * Inuenerunt me uigiles, qui custodiunt ciuitatem: Num quem diligit anima mea, uidistis? * Paululum cum pertransissem eos, inueni quem diligit anima mea: tenui eum: nec dimittam donec introducam illum in domum matris meæ, & in cubiculum genitricis meæ. * Adiuro vos filia Ierusalem per capreas, ceruosq. camporum, ne suscitetis, neque euigilare faciatis dilectum donec ipsa uelit. * Quæ est ista, quæ ascendit per desertum sicut virgula fumi ex aromatibus myrrhae, & thuris, & uniuersi pulueris pigmentarii? * En lectulum Salomonis

sexaginta fortes ambiunt ex fortissimis Israel: * omnes tenentes gladios, & ad bella doctissimi: uniuersiusque enis super femur suum propter timores nocturnos. * Ferculum fecit sibi rex Salomon de lignis Libani: * columbas eius fecit argenteas, reclinatorium aureum, ascensum purpureum: media charitate conitauit propter filias Ierusalem: * Egredimini & uidete filia Sion regem Salomonem in diademate, quo coronauit illum mater sua in die desponsationis illius, & in die latus cordis eius.

CAP. IIII.

Quam pulchra es amica mea, quam pulchra es! Oculi tui columbarum, absque eo, quod intrinsecus latet. Capilli tui sicut greges caprarum, quæ ascenderunt de monte Galaad. * Dentes tui sicut greges tonsarum, quæ ascenderunt de lauacro, omnes gemellis scetibus, & stercilibus non est inter eas. * Sicut uitta coccinea, labia tua: & eloquium tuum, dulce. Sicut fragmen mali punici, ita genæ tuæ, absque eo, quod intrinsecus latet. * Sicut turris David colum tuum, quæ ædificata est cum propugnaculis: mille elypei pendunt ex ea, omnis armatura fortium. * Duo uerbera tua, sicut duo hinnuli caprex gemelli, qui pascuntur in liliis, donec aspiet dies, & inclinentur umbræ, uadam ad montem myrrhae, & ad collem thuris. * Totā pulchra es amica mea, & macula non est in te. * Veni de Libano sponsa mea, ueni de Libano, uenit coronaberis de capite Amanæ, de vertice Sanit & Hermon, de cubilibus leonum, de montibus pardorum. * Vulnerasti cor meum soror mea sponsa, vulnerasti cor meum in uno oculorum tuorum, & in uno crine colli tui. * Quam pulchre sunt māmæ tuæ soror mea sponsa! pulchriora sunt uerbera tua uino, & odor unguentorum tuorum super omnia aromata. * Fauis distillans labia tua sponsa, mel & lac sub lingua tua: & odor uettimentorum tuorum sicut odor thuris. * Hortus conclusus soror mea sponsa, hortus conclusus, fons signatus. * Emit.

* Emissiones tuæ paradisus malorum puniceorum cum pomorum fructibus. Cypri cum nardo, * nardus & crocus, fistula & cinnamomum cum vniuersis lignis Libani, myrrha & aloë cum omnibus primis vnguentis. * Fons hortorum: puteus aquarum viuentium, quæ fluunt impetu de Libano. * Surge Aquilo, & Veni Austere, perfla hortum meum, & fluant aromata illius.

CAP. V.

Veniat dilectus meus in hortum suum, & comedat fructum pomorum suorum. Veni in hortum meum soror mea sponsa, me sibi myrrham meam cum aromatibus meis: comedi fauū cum melle meo, bibi vinum meum cum lacte meo: comedite a nuci, & bibite, & inebriamini charissimi. * Ego dormio, & cor meum vigilat: vox dilecti mei pulsantis: Aperi mihi soror mea, amica mea, columba mea, immaculata mea: quia caput meum plenum est rore, & cincinni mei guttis noctū. * Expoliavi me tunica mea, quomodo induar illa? laui pedes meos, quomodo inquinabo illos? * Dilectus meus misit manum suā per foramen, & venter meus intrenuit ad tactum eius. * Surrexi, & aperirem dilecto meo: manus meæ stillauerunt myrrham, & digiti mei pleni myrrha probatissima. * Pessulum ostij mei aperui dilecto meo: at ille declinauerat, atque transierat. Anima mea liquefacta est, ut locutus es: quæ siui, & non inueni illum: vocaui, & non respondit mihi. * Inuenerunt me custodes qui circumueunt ciuitatem: perculserunt me, & vulnerauerunt: merulerunt palliū meum mihi custodes murorum. * Adiuro vos filix Ierusalem, si inueneris dilectum meum, ut nuntiatis ei quia amore languco. * Qualis est dilectus tuus ex dilecto, o pulcherrima mulierum? qualis est dilectus tuus ex dilecto, quia sic adiurasti nos? * Dilectus meus candidus & rubicundus, electus ex millibus. * Caput eius aurum optimum: Cornu eius sicut elata palmatarum, nigra quasi coruus.

12 * Oculi eius sicut columbæ super riuulos aquarum, quæ lacte sunt lotæ, & resident iuxta fluentia plenissima. * Genæ illius sicut areolæ aromatum conflatae pigmentariis. Labia eius lilia dutilianua myrrham primam. * Manus illius tortuosæ aures, plenæ hyacinthis. Venter eius eburneus, distinctus sapphitis. * Crura illius columnæ marmoreæ, quæ fundatae sunt super bases aureas. Species eius vt Libani, electus vt cedri. * Gutture illius suauissimum, & totus desiderabilis: talis est dilectus meus, & ipse est amicus meus, filix Ierusalem. * Quo abiit dilectus tuus o pulcherrima mulierum? quo declinauit dilectus tuus, & quare inus cum tecum?

CAP. VI.

Dilectus meus descendit in hortum suum ad areolam aromatum, ut pascatur in hortis, & lilia colligat. * Ego dilectus meo, & dilectus meus mihi, qui pascitur inter lilia. * Pulchra es amica mea, suauis, & decora sicut Ierusalem uerbilis vt castrorum acies ordinata. * Auerte oculos tuos a me, quia ipsi me auolare fecerunt. Capilli tui sicut grex caprarum, quæ apparuerunt de Galaad. * Dentures tui sicut grex ouium, quæ ascenderunt de lauacro, omnes gemellis fortibus, & sterilibus non est in eis. * Sicut cortex mali punici, sic genæ tuæ absque oculis tuis. * Sexaginta sunt reginæ, & octoginta concubinae, & adolecentiolarum non est numerus. * Vna est columba mea, perfecta mea, vna est matris suæ, electa genitricis suæ. Viderunt eam filia, & beatissimam predicauerunt: reginæ & concubinae, & laudauerunt eam. * Quæ est ista, quæ progreditur quali aurora consurgens, pulchra vt luna, electa vt sol, terribilis vt castrorum acies ordinata? Descendi in hortum nucum, ut videre in poma conuallium, & inspicere in si florisset vinea, & germinasset mala punica. * Nesciui: anima mea conturbauit me propter quæ drigas Aminadab. * Reuertere, reuertere Sulamitis: reuertere reuertere, ut intueamur te.

CAP. VII.

Quid videbis in Sulamite,
nisi choros castrorum?
Quam pulchri sunt gres-
sus tui in calcamentis, filia prin-
cipis! luncturæ femorum tuo-
rum, sicut monilia, quæ fabri-
cata sunt manu artificis. * Vin-
bilicus tuus crater tornatilis, num-
quam indigens poculis. Venter
tuus sicut aceruus tritici, vallatus
lilijs. * Duo vbera tua, sicut duo
hinnuli gemelli capræ. * Collum
tuum sicut turris eburnea. Oculi
tui sicut piscine in Hesebon, quæ
sunt in porta filiarum multitudinis.
Nasus tuus sicut turris Libani, quæ
respicit contra Damascum. * Cap-
put tuum vt Carmelus: & coma
capitis tui, sicut purpura regis
vinctæ canalibus. * Quam pul-
chra es, & quam decora charissi-
ma, in delicijs! Statura tua assimi-
lata est palmæ, & vbera tua bo-
tris. * Dixi: Ascendam in pal-
mam, & apprehendam fructus
eius: & erunt vbera tua sicut botri
vineæ: & odor oris tui sicut ma-
lorum. * Guttur tuum sicut vi-
num optimum, dignum dilecto
meo ad potandum, labijsq. & den-
tibus illius ad ruminandum.
* Ego dilecto meo, & ad me con-
uersio eius. * Veni dilecte mi,
egrediamur in agrum, commote-
mur in villis. * Mane surgamus
ad vineas, videamus si floruit vi-
nea, si flores fructus parturiunt,
si floruerunt mala punica: ibi da-
bo tibi vbera mea. * Mandrago-
ræ dederunt odorem, in portis no-
stris omnia poma: noua & vetera,
dilecte mi, seruauit tibi.

CAP. VIII.

Quia mihi dæx te fratrem meum
sugitem vbera matris meæ,

vt inueniam te foris, & deosculet
te, & iam me nemo despiciat?
* Apprehendam te, & ducam in
domum matris meæ: ibi me doce-
bis, & dabo tibi poculum ex vino
condito, & multum malorum gra-
natorum meorum. * Læua eius sub
capite meo, & dextera illius ample-
xabitur me. * Adiuro vos filij Ieru-
salem, ne susciteis, neque euigila-
re faciatis dilectam donec ipsa vo-
lit. * Quæ est ista, quæ ascendit de
deserto, delicijs affluens, innixa
super dilectum suum? Sub arbore
malo suscitauit te: ibi corrupta est
mater tua, ibi violata est genitrix
tua. * Pone me vt signaculum su-
per cor tuum, vt signaculum su-
per brachium tuum: quia fortis
est vt mors dilectio. dura sicut in-
fernus æmulatio, lampades eius læ-
pades ignis atque flammantium.
* Aquæ multæ non potuerunt ex-
tinguere charitatem, nec flumina
obruent illam: si dederit homo
omnem substantiam domus suæ
pro dilectione, quali nihil despi-
ciet eam. * Soror nostra parua,
& vbera non habet. quid facie-
mus sorori nostræ in die quando
alloquenda est? * Si murus est,
ædificemus super eum propugna-
cula argentea: si ostium est,
compingamus illud tabulis ce-
drinis. * Ego murus: & vbera
mea sicut turris, ex quo facta sum
coram eo quasi pacem repetens.
* Vineæ fuit pacifico in ea, quæ ha-
bet populos: tradidit eam custodi-
bus, vir affert pro fructu eius mil-
le argenteos. * Vineæ meæ coram
me est. Mille tui pacifici, & ducen-
ti his, qui custodiunt fructus eius.
* Quæ habitas in hortis, amici au-
scultant: fac me audire vocem tuam.
* Fuge dilecte mi, & assimila-
re capræ, hinnuloq. cernuorum su-
per montes aromatum.

LIBER SAPIENTIAE.

CAPVT PRIMVM.

1. Reg. 3.
2.2
1. Sa. 16.2.1

1. LIGITE
iustitiam,
qui iudicaris
terram. 1. Sen-
tite de Domi-
no in bonita-
te, & in sim-
plicitate cor-
dis.

2. Par. 15.
2.1

dis quærite illum. * Quoniam
inuenitur ab his, qui non tentant
illum: apparet autem eis, qui fidē
habent in illum: * peruerſæ enim
cogitationes ſeparant a Deo: pro-
bata autem virtus corrigit inſipie-
tes, * quoniam in maleuolam ani-
mam non introibit ſapientia, nec
habitabit in corpore ſubdito pec-
catis. * Spiritus enim ſanctus di-
ſciplinæ effugiet fictum, & aufer-
ret ſe a cogitationibus, quæ ſunt
ſine intellectu, & corrumpitur a
ſuperueniente iniquitate. * Be-
nignus eſt enim ſpiritus ſapientię,
& non liberabit maledicum a la-
bijs ſuis: 1. quoniam renum illius
teſtis eſt Deus, & cordis illius
ſeruator eſt verus, & linguæ eius
auditor. 2. Quoniam ſpiritus
Domini repleuit orbem terrarum:

Gal. 5. c.
32

1. Jer. 17. b.
10

1. Sa. 6.2.1

& hoc, quod continet omnia,
ſcientiam habet vocis. * Propter
hoc qui loquitur iniqua, non po-
teſt latere, nec præteriet illū cor-
rumpiens iudicium. * In cogitatio-
nibus enim impij interrogatio e-
rit: ſermonum autem illius auditi-
o ad Deum veniet, ad correptionem
iniquitatum illius. 3. Quo-
niam auris zeli audit omnia, &
tumulus murmurationum non
abſcondetur. 4. Custodite ergo
vires a murmuratione, quæ nihil
prodeſt, & a detractiōe parcite
linguæ, quoniam ſermo obſcurus
in vacuum non ibit: os autem,
quod mentitur, occidit animam.
5. Nolite zelare mortem in erro-
re vitæ veſtræ, neque acquiris
perditionem in operibus manuū

1. 13 veſtrarum. 2. Quoniam Deus
mortem non fecit, nec leratur in
perditione viuorum. 3. Creauit
enim, vt eſſent omnia: & ſanabi-
les fecit nationes orbis terrarum:
& non eſt in illis medicamentum
exterminij, nec inferorum re-
gnum in terra. 4. Iuſtitia enim
perpetua eſt, & immortalis. 5. Im-
pij autem manibus & verbis ac-
ceſſerunt illam: & eſtimantes il-
lam amicam, deſluerunt, & ſpon-
ſiones poſuerunt ad illam: quo-
niam digni ſunt qui ſint ex parte
illius.

CAP. II.

1. Dixerunt enim cogitantes
pud ſe non recte: 2. Exiguū
eſt cum radio eſt tempus vitæ no-
ſtræ, & nō eſt refrigerium in fine
hominis, & non eſt qui agnitus
reuerſus ab inferis: 3. quia ex
nihilō nati ſumus, & poſt hoc e-
rimus tamquam non fuerimus:
quoniam fumus ſtatuſ eſt in na-
ribus noſtris: & ſermo ſentilla ad
commouendum cor noſtrum:
4. qua extincta, cinis erit corpus
noſtrum, & ſpiritus diſſunderetur
tamquam mollis aer, & tranſibit
vita noſtra tamquam veſtigium
nubis, & ſicut nebula diſſoluetur,
quæ fugata eſt a radijs ſolis, & a
calore illius aggrauata: 5. & nomen
noſtrum obliuionem accipiet per
tempus, & nemo memoriam ha-
bebit operum noſtrorum. 6. Vin-
bra enim tranſitus eſt tempus no-
ſtrum, & non eſt reuerſio ſuis no-
ſtris: quoniam ſignata eſt, &
nemo reuertitur. 7. Venite ergo,
& fruamur bonis quæ ſunt, & vi-
mur creatura tamquam in iuuen-
tute celeriter. 8. Vino pretioſo, &
vnguentis nos impleamus: & non
prætereat nos ſos temporis. 9. Co-
lonemus nos roſis, antequam
paſſ-

marcescant: nullum pratum sit, quod non pertranseat luxuria nostra. * Nemo nostrum exorsit luxuria: nostris ubique relinquamur signa latitiae: quoniam haec est pars nostra, & haec est fors. * Opprimus pauperem iustum, & non parcamus viduis, nec veterani reueremur canos multi temporis. * Sit autem fortitudo nostra lex iustitiae: quod enim infirmum est, inutile inuenitur. * Circumuenimus ergo iustum, quoniam inutilis est nobis, & contrarius est operibus nostris, & improperat nobis peccata legis, & distat in nos peccata disciplinae nostrae.

Mat. 27. c.

42

Joan. 7. a.

7

* Promittit se scientiam Dei habere, & filium Dei se nominat. * Factus est nobis in translationem cogitationum nostrarum. * Grauis est nobis etiam ad videndum, quoniam dissimilis est alijs vita illius, & immutata sunt visus eius. * Tamquam augaces estimati sumus ab illo, & abstinet se a vijs nostris tamquam ab immunditijs, & praefert nouissima iustorum, & gloriatur patrem se habere Deum. * Videamus ergo si sermones illius veri sint, & tentemus quae ventura sunt illi, & sciemus quae erunt nouissima illius. * Si enim est verus filius Dei, suscipiet illum, & liberabit eum de manibus contrariorum.

Psal. 11. a.

9

Ier. 11. d. 19

* Contumelia & tormento interrogemus eum, ut sciamus reuerentiam eius, & probemus patientiam illius. * Morte turpissima condemnemus eum: erit enim ei respectus ex sermonibus illius. * Haec cogitauerunt, & errauerunt: excaecauit enim illos malitia eorum. * Et nescierunt sacramenta Dei, neque mercedem sperauerunt iustitiae, nec indicauerunt honorem animarum sanctarum. * Quoniam Deus creauit hominem inexterminabilem, & ad imaginem similitudinis suae fecit illum. * Inuidia autem diaboli mors introiuit in orbem terrarum: imitatur autem illum qui sunt ex parte illius.

Gen. 1. d.

27. a. b. 7.

5. a. 1

Eccli. 17.

2. 1

Gen. 1. a. 1

CAP. III.

Deut. 33. a.

5. a. 1

J. 5. a. 4

Visitatorum autem animarum in manu Dei sunt, & non tangit illos tormentum mortis. * Visi sunt

oculis insipientium mori: & estimata est afflictio exitus illorum. * & quod a nobis est iter, exterminium: illi autem sunt in pace. * Et si coram hominibus tormenta passi sunt, spes illorum in immortalitate plena est. * In paucis vexati, in multis bene disponuntur: quoniam Deus tentauit eos, & inuenit illos dignos se. * Tamquam aurum in fornace probauit illos, & quasi holocausti hostiam accepit illos, & in tempore erit respectus illorum. * Fulgebunt illi, & tamquam scintillae in aduadinetis discurrent. * Iudicabunt nationes, & dominabuntur populis, & regnabit Dominus illorum in perpetuum. * Qui confidunt in illo, intelligent veritatem: & fideles in dilectione acquiescent illi: quoniam donum & pax est electis eius. * Impij autem secundum quae cogitauerunt, correctionem habebunt: qui neglexerunt iustum, & a Domino recesserunt. * Sapientiam enim, & disciplinam qui abijcit, infelix est: & vacua est spes illorum, & labores sine fructu, & inutilia opera eorum. * Mulieres eorum insensatae sunt, & nequissimi filij eorum. * Maledicta creatura eorum, quoniam felix est stertilis: & incoquinata, quae nescit thorum in delicijs, habebit fructum in refectione animarum sanctarum. * & spado, qui non operatus est per manus suas iniquitatem, nec cogitauit aduersus Deum nequissima: dabitur enim illi fidei donum electum, & fors in templo Dei acceptissima. * Bonorum enim laborum gloriosus est fructus, & quae non concidat radix sapientiae. * Filij autem adulterorum in inconfummatione erunt, & ab iniquo thoro semen exterminabitur. * Et si quidem longae vitae erunt, in nihilum computabuntur, & sine honore erit nouissima senectus illorum. * Et si celerius defuncti fuerint, non habebunt spem, nec in disquisitionis allocationem: Nationis enim iniquae dirae sunt summationes.

Mat. 13. c.

43

1. Cor. 6. a.

2

Mat. 13. c.

43

1. Cor. 6. a.

2

Mat. 13. c.

43

1. Cor. 6. a.

2

Mat. 13. c.

43

1. Cor. 6. a.

2

Mat. 13. c.

43

1. Cor. 6. a.

2

Mat. 13. c.

43

1. Cor. 6. a.

2

Mat. 13. c.

43

1. Cor. 6. a.

2

Mat. 13. c.

43

1. Cor. 6. a.

2

Mat. 13. c.

43

1. Cor. 6. a.

2

Mat. 13. c.

43

1. Cor. 6. a.

2

Mat. 13. c.

43

1. Cor. 6. a.

2

Mat. 13. c.

43

1. Cor. 6. a.

2

CAP. IIII.

Quam pulchra est casta generatio cum clarescat immortalis

talis est enim memoria illius : quoniam & apud Deum nota est, & apud homines. * Cum praeiens est, imitatur illam : & detideant eam cum se eduxerit, & in perpetuum coronata triumphat incoquinatum ceraminum. primum vincens. * Multigena autem impiorum multitudo non erit utilis, & spuria vitulina non dabunt radices altas, nec stabile firmamentum collocabunt. * Et si in ramis in tempore germinaverint, infirmis polia, a vento commovebuntur, & a nimietate ventorum eradicabuntur. * Confirmetur enim rami inconsummationi, & fructus illorum inutiles, & acerbi ad manducandum, & ad nihilum apti. * Ex iniquis enim somnis tili, qui nascuntur, testes sunt nequitiae adversus parentes in interrogatione sua. * Iustus autem si morte preoccupatus fuerit, in refrigerio erit. * Senectus enim venerabilis est non diuturna, neque annorum numero computata : cuncti autem sunt sensus hominis, & aetas senectutis vicia immaculata. * Placens Deo factus est dilectus, & vivens inter peccatores translatus est. * raptus est ne malitia mutaret intellectum eius, aut ne fictio deciperet animam illius. * Fascinatio enim nugacitatis obscurat bona, & inconstantia concupiscentiae transiit sensum sine malitia. * Consummatus in brevi explevit tempora multa. * placita enim erat Deo anima illius : propter hoc properavit educere illum de medio iniquitatum populi autem videntes, & non intelligentes, nec ponentes in precordiis talia : quoniam gratia Dei, & misericordia est in sanctos eius, & respectus in electos illius. * Condemnat autem nullus mortuus viuos impios, & iuvenis ceteris consummata, longam vitam iniusti. * Videbunt enim faciem sapientis, & non intelligent quid cogitaverit de illo Deus, & quare nuntiavit illum Dominus. * Videbunt & contemnent eum : illos autem Dominus iudicabit. * & erit post has decedente sine honore, & in communione inter mortuos in perpetuum. quoniam disrumpet illos inflatos sine.

voce, & commovebit illos a fundamentis & usque ad supremum delolabuntur, & erunt gementes, & memoria illorum peribit. * Venient in cogitatione peccatorum suorum timidi, & traduent illos ex aduerso iniquitates ipsorum.

C A P. V.

Tunc stabunt iusti in magna constantia adversus eos, qui se angustiauerunt, & qui abluerunt labos eorum. * Videntes turbabuntur timore horribili, & mirabuntur in subitatione inopertae salutis, dicentes intra se, poenitentiam agentes, & praegustula spiritus gementes : Hi sunt, quos habuimus aliquando in desolatum, & in similitudinem improperi. * Nos insensu viam illorum estimabamus insaniam, & finem illorum sine honore : ecce quomodo computati sunt inter filios Dei, & inter sanctos tors illorum est. * Ergo erravimus a via veritatis, & iustitiae non exiit nobis, & Sol intelligentiae non est ortus nobis. * Lassissimus in via iniquitatis & perditionis, & ambulavimus vias dissimiles, viam autem Domini ignoravimus. * Quid nobis profuit superbia aut divitiarum insolentia quid contulit nobis ? * Transierunt omnia illa tamquam umbra, & tamquam nunciis percursum, & tamquam navis, quae pertransit fluctuantem aquam : cuius, cum praeterierit, non est reliquium invenire, neque semitam carinae illius in fluctibus : aut tamquam avis, quae transvolat in aere, cuius nullum invenitur argumentum itineris, sed tantum sonitus alarum verberans leuem ventum : & scindens per vim itineris aerem : commotis aliis transvolavit, & post hoc nullum signum invenitur itineris illius : aut tamquam sagitta emissam in locum destinatum, diffusus aer continuo in se reditus est. * Vignoscerat transitus illius : sic & nos nati continuo desivimus esse : & quisquis quidem nullum signum volumus ostendere : in malignitate autem nostra consumpti sumus. * Talia dixerunt in inferno

¶ Pro. 10. d. ferno hi, qui peccauerunt: * Illo-
 23. & 11. a niam spes in ipij tamquam lanu-
 7 go est, quæ a vento tollitur: & tamquam
 ¶ Psal. 1. b. s. spuma fragilis, quæ a procella dispergitur: & tamquam
 fumus, qui a vento diffusus est: & tamquam memoria hospitis v-
 ninus diei prætereuntis. * Iusti autem
 16 in perpetuum viuunt: & apud
 Dominum est merces eorum, & cogitatio illorum apud Altissimi.
 * Ideo accipiet regnum decoris, 17
 & diadema speciei de manu Do-
 mini: quoniam dextera sua teget
 eos, & brachio sancto suo defen-
 18 det illos. * Accipiet armaturam ze-
 lus illius, & armabit creaturam
 ad vitionem inimicorum. * Induet
 19 pro thorace iustitiam, & accipiet
 pro galea iudicium certum. * Iu-
 20 met scutum inexpugnabile æqui-
 tatem: * acuet autem duram iram
 21 in lanceam, & pugnabit cum illo
 orbis terrarum contra insensatos. D
 * Ibunt directe emissiones fulgu-
 rum, & tamquam a bene curua-
 to arcu nubium exterminabuntur,
 & ad certum locum intilient. * Et
 23 a petrosa ira plenz mittentur gran-
 dines, exanthescent in illos aqua-
 maris, & flumina concurrent du-
 riter. * Contra illos stabit spiritus
 24 virtutis, & tamquam turbo
 venti diuidet illos: & ad cretum
 perducet omnem terram iniqui-
 tatis illorum, & malignitas eueriet
 sedes potentium.

CAP. VI.

Eccles. 9. d. 11
Melior est sapientia quam vi-
 res: & vir prudens quam
 fortis. * Audite ergo reges, & in-
 telligite, discite iudices finium
 terrarum. * Præbete aures vos, qui con-
 tinetis multitudines, & placetis
 vobis in turbis nationum: * Illo-
 6 Ro. 13. 1 niam data est a Domino potestas
 vobis, & virtus ab Altissimo, qui
 interrogabit opera vestra, & co-
 gitationes scrutabitur: * quoniam
 cum essetis ministri regni illius,
 non recte iudicastis, nec custodi-
 stis legem iustitiz, neque secun-
 dum voluntatem Dei ambulastis.
 * Horrende & cito apparebit vo-
 bis: quoniam iudicium durissi-
 mum his, qui præsumunt, fiet.
 * Exiguo enim conceditur miseria
 cordia: potentes autem potem-

8 ter tormenta patientur. * ¶ Non
 enim subtrahet personam cuius-
 17 d. 17
 quam Deus, nec verebitur magni-
 tudinem cuiusquam: quoniam
 2. Par. 19. b. 7
 pusillum & magnum ipse fecit,
 Eccli. 35. b. 16
 & æqualiter cura est illi de om-
 9 nibus. * Fortioribus autem for-
 10 tior instat cruciatio. * Ad vos
 ergo reges sunt hi sermones mei,
 Gal. 2. b. 6
 ut discatis sapientiam, & non ex-
 Eph. 6. b. 9
 cidatis. * Qui enim custodierint
 Colos. 3. d. 25
 iusta iuste, iustificabuntur: & qui
 Ad. 10. c. 34
 didicerint ista, inuenient quid re-
 1. Pet. 1. c. 17. 34
 spondeant. * Concupiscite ergo
 sermones meos, diligite illos, &
 13 habebitis disciplinam. * Clara
 C est, & quæ numquam marces-
 cit sapientia, & facile videtur ab
 his qui diligunt eam, & inueni-
 tur ab his qui querunt illam.
 14 * Præoccupat qui se concupi-
 scunt, & nullis se prior ostendat.
 15 * Qui de luce vigilauerit ad il-
 lam, non laborabit: assidentem
 enim illam foribus suis inueniet.
 16 * Cogitare ergo de illa, sensus
 est consummatus: & qui vigi-
 lauerit propter illam, cito secu-
 17 rus erit. * Quoniam dignos se
 ipsa circult querens, & in viis
 ostendit se illis hilariter, & in om-
 ni prouidentia occurrit illis.
 18 * Initium enim illius verissima
 est disciplinæ concupiscentia.
 19 * Cura ergo disciplinæ, dilectio
 est: & dilectio, custodia legum
 illius est: custodia autem le-
 gum, consummatio incorruptio-
 20 nis est: * incorruptio autem facit
 21 esse proximum Deo. * Concupi-
 D scentia itaque sapientiz deducit
 22 ad regnum perpetuum. * Si ergo
 delectamini sedibus, & sceptris
 o reges populi, diligite sapien-
 23 tiam, ut in perpetuum regnetis.
 24 * Diligite lumen sapientiz omnes
 qui præestis populis. * quid est au-
 tem sapientia, & quemadmodum facta
 sit, referam: & non abscondam
 a vobis sacramenta Dei, sed ab
 25 initio naturæ inuestigabo, & po-
 nam in lucem scientiam illius,
 & non præteribo veritatem: * ne-
 que cum inuidia tabescente iter
 habeo: quoniam talis homo
 non erit particeps sapientiz.
 26 * Multitudo autem sapientiam
 sanitas est orbis terrarum: &
 rex sapiens stabilimentum popu-
 27 li est. * Ergo accipite disciplinam
 per

pet sermones meos, & prode-
rit vobis.

CAP. VII.

SVM quidem & ego mortalis
homo, similis omnibus, & ex
genere terreni illius, qui prior fa-
ctus est, & in ventre matris figu-
ratus sum caro, * decem men-
sium tempore coagulatus sum,
in sanguine, ex semine hominis,
& delectamento somni conue-
niente. * Et ego natus accepi
communem aerem, & in simi-
liter factam decidi terram,
& primam Vocem similem om-
nibus emisi plorans. * In involu-
mentis nutritus sum, & curis ma-
gnis. * Nemo enim ex regibus
aliud habuit natiuitatis initium.
* Vnus ergo introitus est omnibus
ad vitam, & similis exitus. * Propter
hoc optavi, & datus est mihi sen-
sus: & inuocasti, & venit in me
spiritus sapientiz: & præposui il-
lam regnā & sedibus, & diuicias
nihil esse duxi in comparatione il-
lius: * Nec comparavi illi lapidē
pretiosum: quoniam omne aurum
in comparatione illius, arena est
exigua, & tæquam lutum æstima-
bitur argentum in cōspectu illius.
* Super salutem & speciem dilexi
illam, & proposui pro luce habere
illā: quoniam inextinguibile est lu-
men illius: * Il venerunt autem
mihi omnia bona pariter cum il-
la, & inquerabilis honestas per
manus illius, * & lætatus sum in
omnibus: quoniam antecede-
bat me ista sapientia, & ignorabam
quoniam horum omnium mater
est. * Quam sine fitione didici,
& sine invidia communico, & ho-
nestatem illius non abscondo.
* Infinitus enim thesaurus est ho-
minibus: quo qui vti sunt, parti-
cipes facti sunt amicius Dei,
propter disciplinæ dona commen-
dati. * Mihi autem dedit Deus
dicere ex sententia, & præsumere
digna horum, quæ mihi dantur
quoniam ipse sapientiz dux est,
& sapiētiū emendator: * in
manu enim illius & nos, & ser-
mones nostri, & omnis sapien-
tia, & operum scientia & disci-
plina. * Ipse enim dedit mihi ho-
mem, quæ sunt, scientiam veram

vi sciam dispositionem orbis ter-
rarum, & virtutes elementorum;
* initium, & consummationem,
& mediætatē temporum, vicis-
situdinum permutationes, & com-
mutationes temporum, * anni
cursus, & stellarum dispositio-
nes, & naturas animalium, & iras
bestiarum, vim ventorum, & co-
gitationes hominum, differentias
virgultorum, & virtutes radicum,
* & quæcumque sunt abscon-
sæ, & improuisa, didici: omnium
enim artifex docuit me sapientia
* est enim in illa spiritus intelligē-
tiaz, sanctus, vnicus, multiplex,
subtilis, discretus, mobilis, incoin-
quinatus, certus, suavis, amans
bonum, acutus, quem nihil ve-
tat, benefaciens, * humanus, be-
nignus, stabilis, certus, securus,
omnem habens virtutem, omnia
prospiciens, & qui capiat omnes
spiritus: intelligibilis, mundus,
subtilis. * Omnibus enim mobi-
libus mobilior est sapientia: at-
tingit autem vbique propter suam
munditiam. * Vapor est enim
virtutis Dei, & emanatio quædam
est claritatis omnipotentis Dei sin-
cera: & ideo nihil inquinatum
in eam incurrit. * Candor est e-
nim lucis æternæ, & speculum si-
ne macula Dei maiestatis, & ima-
go bonitatis illius. * Et cum sit
vna omnia potest: & in se perma-
nens, omnia innovat, & per na-
tiones in animas sanctas se trans-
fert, amicos Dei & prophetas con-
stituit. * Neminem enim diligit
Deus, nisi eum, qui cum sapien-
tia inhabitat. * Est enim hæc spe-
ciosior sole, & super omnem di-
spositionem stellarum, luci com-
parata inuenitur prior. * Illi enim
succedit nox, sapientiam autem
non vincit malitia.

CAP. VIII.

ATtingit ergo a fine vsque ad
finem fortiter, & disponit
omnia lauiuer. * Hanc amavi, &
exquisiui a iuocente mea, & quæ
sui sponsam mihi eam assumere,
& amator factus sum forma il-
lius. * Generositatem illius glori-
ficat, contubernium habens Dei:
sed & omnium Dominus dilexit
illam. * doctrix enim est discipli-

na Dei; & electrix operum illius.

* Et si diuinitas appetuntur in vita, quid sapientia locupletius, quæ operatur omnia? Si autem sensus operatur: quis horum, quæ sunt, magis quam illa est artifex?

* Et si iustitiam quis diligit: labores huius magnas habet virtutes:

sobrietatem enim, & prudentiam docet, & iustitiam, & virtutem,

quibus vilius nihil est in vita hominibus.

* Et si multitudinem scientiæ desiderat quis, scit præterita,

& de futuris æstimat: scit versutias sermonum, & dissolutiones argumentorum: signa &

monstra scit antequam fiant, & euentus temporum & sæculorum.

* Proposui ergo hanc adducere mihi ad conuiuendum: sciens

quoniam necum communicabit de bonis, & erit allocutio cogitationis & tædij mei.

* Habebo propter hanc claritatem ad turbas, & honorem apud seniores iuuenis:

* & acutus inueniat in iudicio, & in conspectu potentium admirabilis ero, & facies principum mirabuntur me:

* tacentem me sustinebunt, & loquentem me respicient, & semocinante me plura, manus ori suo imponent.

* Præterea habeo per hanc immortalitatem: & memoriam æternam his, qui post me

futuri sunt, relinquam.

* Disponam populos: & nationes mihi erunt iudicia.

* Timebunt me audientes reges horrendi: in multitudine videbor bonus, & in bello fortis.

* Intrans in domum meam, conuiescam cum illa:

non enim habet amaritudinem conuersatio illius, nec tædium conuersus illius, sed lætitiā &

gaudium.

* Hæc cogitans apud me, & commemorans in corde meo: quoniam immortalitas est

in cognatione sapientiæ, & in amicitia illius delectatio bona, & in operibus manuum illius honestas sine defectione, & in certamine loquelæ illius sapientia, &

præclaritas in communicatione sermonum ipsius: circuebam quærens, &

ut mihi illam assumerem.

* Puer autem eram ingeniosus, & sortitus sum animam bonam.

* Et cum essem magis bonus, veni ad corpus incoinquinatum.

tum. * Et ut sciri quoniam alter non possem esse continens, nisi Deus dei, & hoc ipsum erat sapientia, scire cuius esset hoc donum: adiך Dominum, & deprecatus sum illum, & dixi ex totis precoribus meis.

C A P. IX.

Deus patrum meorum, & Domine misericordix, qui fecisti omnia verbo tuo, & sapientia tua constituisti hominem, &

dominaretur creaturæ, quæ a te facta est, ut disponat orbem terrarum in æquitate & iustitia, & in

directione cordis iudicij iudicet: * da mihi sedium tuarum assilicæ sapientiam, & noli me reprobare

a pueris tuis: * quoniam seruus tuus sū ego, & filius ancillæ tuæ,

homo infirmus, & exigui temporis, & minor ad intellectum iudicij & legum.

* Nam & si quis erit consummatus inter filios hominum, si ab illo abfuerit sapientia tua, in nihilum computabitur.

* Tu elegisti me regem populo tuo, & iudicem filiorum tuorum, & filiarum: & dixisti me ædificare templum in monte sancto tuo, & in ciuitate habitationis tuæ altare, similitudinē tabernaculi sancti tui, quod præparasti ab initio:

* & tecum sapientia tua, quæ nouit opera tua, quæ & altit tunc cum orbem terrarum faceres, & sciebat quid esset placitum oculis tuis, & quid directū in præceptis tuis, & a sede magnitudinis tuæ, ut mecum sit & mecum laboret, ut sciam quid acceptum sit apud te: * scit enim illa omnia, & intelligit, & deducet me in operibus meis sobrie, & custodiet me in sua potentia.

* Et erunt accepta opera mea, & disponam populum tuum iuste, & ero dignus sedium patris mei.

* Quis enim hominum poterit scire consilium Dei? aut quis poterit cogitare quid velit Deus? Cogitationes enim mortalium timidae, & incertæ prouidentix nostræ.

* Corpus enim, quod corrumpitur, aggravat animam, & terrena inhabitatio deprimit sensum multa cogitantem.

* Et difficile æstimamus, quæ in terra

|| Ps. 115. b.

|| 16. b.

|| 1. Par. 26. f.

|| b. 4. f.

|| 2. Par. 1. b. 9.

|| 1. Par. 26. f.

|| b. 4. f.

|| 2. Par. 1. b. 9.

|| Prou. 3. c.

|| 22. d. 27.

|| Ioan. 1. a. 1.

|| 1. d. 1. 1.

|| 1. d. 1. 1.

|| 1. d. 1. 1.

|| 1. d. 1. 1.

|| 1. d. 1. 1.

|| 1. d. 1. 1.

|| 1. d. 1. 1.

|| 1. d. 1. 1.

|| 1. d. 1. 1.

|| 1. d. 1. 1.

|| 1. d. 1. 1.

|| 1. d. 1. 1.

|| 1. d. 1. 1.

|| 1. d. 1. 1.

|| 1. d. 1. 1.

|| 1. d. 1. 1.

|| 1. d. 1. 1.

|| 1. d. 1. 1.

|| 1. d. 1. 1.

|| 1. d. 1. 1.

|| 1. d. 1. 1.

|| 1. d. 1. 1.

|| 1. d. 1. 1.

|| 1. d. 1. 1.

|| 1. d. 1. 1.

|| 1. d. 1. 1.

|| 1. d. 1. 1.

|| 1. d. 1. 1.

|| 1. d. 1. 1.

in terra sunt: & quæ in prospectu sunt, inuenimus cum labore. Quæ autem in caelis sunt quis investigabit? Sensum autem tuum quis sciet, nisi tu dederis sapientiam, & miseris spiritum sanctum tuum de alacris: & sic correetur sint seminare eorum, qui sunt in terris, & quæ tibi placent didicerint homines. Nam per sapientiam sanati sunt quicumque placuerunt tibi Domine a principio.

C A P. X.

Gen. 1. d. 27 **H**æc illi, qui primus formatus est a Deo pater orbis terrarum, cum solus esset creatus, cunctis. & exduxit illum a delictis, & dedit illi virtutem continentis omnia. Ab hac vice cessit iniustus in ira sua, per iram homicidii fraterui depenit. Propter quem, cum aqua deleter terram, sanauit iterum sapientia, per contemptibile lignum iustum gubernans. Hæc & in consensu nequitiz cum se nationes contulissent, scilicet iustum, & conseruauit tunc quærela Deo: & in filij amiserunt corda formæ custodiuit.

Gen. 19. c. 27 **H**æc iustitia peruenitibus impijs liberauit fugientem, descendenteis in penam. Quibus in testimonium nequitiz famigabunda constat deserta terra, & incerto tempore fructus habentes arbores, & incredibilis animæ memoria flans ingemuit salis. Sapientiam enim præteruenit, non tantum in hoc lapsi sunt, ut ignoret bonæ, sed & insipientiæ suæ reliquerunt hominibus memoriam, ut in his, quæ peccauerunt, neclatere potuissent. Sapientia autem hos, qui se obseruant, a doloribus liberauit. Hæc propterea ira fratris iustum deduxit per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei, & dedit illi scientiam factorum, quoniam illi in laboribus, & compleuit labores illius. In fraude circumuentum illum attulit, & hunc illum fecit illum. Custodiuit illum ab inimicis, & a seductoribus tuauit illum, & certamen forte dedit illi ut vinceret, & sciret quoniam omniū potentior est sa-

13 pientia. Hæc venditum iustum non dereliquit, sed a peccatoribus liberauit eum: descenditque cum illo in foueam, & in vinculis non dereliquit illum, donec alteret illi sceptrum regni, & potentiam aduersus eos, qui eum depriuebant: & mendaces ostendit, qui macularunt illum, & dedit illi claritatem æternam. Hæc populum iustum, & semen sine quo rella liberauit a nauonibus, quæ illum deprimebant. Intravit in animam serui Dei, & fleuit contra reges horrendos in portentis & tignis. Et reddidit iustus mercedem laborum suorum, & deduxit illos in via mirabili: & fuit illis in velamento dies, & in luce stellarum per noctem. Transiit illos per Mare rubrum, & transuexit illos per aquam nimiam. Inimicos autem illorum demersit in mare, & ab altitudine inferorum eduxit illos. Ideo iusti tulerunt spolia impiorum, & decantauerunt Domine nomen sanctum tuum, & victricem manum tuam laudauerunt pariter: quoniam sapientia aperuit os murorum, & linguas infantium fecit disertas.

C A P. XI.

1 **D**ixit opera eorum in manus prophetæ sancti. Iter fecerunt per deserta, quæ non habitabantur: & in locis desertis fixerunt cales. Steterunt contra hostes, & de inimicis se vindicauerunt. Steterunt, & inuocauerunt te, & data est illis aqua de petra altissima, & requies sitis de lapide duro. Per quæ enim potinas passi sunt inimici illorum, a defecatione potus sui, & in eis, cum abundarent filij Israel, lætati sunt: per hæc, cum illis decisset, bene cum illis actum est. Nam pro fonte quidem temperanti fluminis, humanum sanguinem dedisti in iustus. Qui cum misericentur in traductione infantium occisum, dedisti illis abundantiam aquam in sperat, ostendens per illum, quæ tunc fuit, quemadmodum tuos exaltares, & aduersarios illorum necares. Cum enim tentati sunt, & quidem cum misericordia disciplinam accipiem

tes, scierunt quemadmodum cum ira iudicati impij tormenta parentur. * Hos quidem tamquam pater monens probasti: illos autem tamquam durus rex interrogans condemnasti. * Absentes enim & praesentes similiter torquebantur. * Duplex enim illos acceperat tedium, & gemitus cum memoria praeteritorum. * Cum enim audirent per sua tormenta bene secum agi, commemorati sunt Domini, & admirantes in finem exitus. * Quem enim in expositione prava proiecti desiderant, in finem euentus mirati sunt: non similiter iusti litores. * Pro cogitationibus autem infentis iniquitatis illorum, & quod quidam errantes colebant muros serpentes, & bestias superuacuas, immisit illis multitudinem mutorum animalium in vindictam: * ut scirent quia per quos peccat quis, per haec & torquetur. * Non enim impossibile erat omnipotens manus tua, quae creauit orbem terrarum ex materia inuisa, immittere illis multitudinem visorum, aut audaces leones, * aut noui generis ita plenas ignotas bestias, aut vaporem ignium spirantes, aut summi odorem proferentes, aut horrendas ab oculis scintillas emittentes: * quarum non solum laesura poterat illos exterminare, sed & aspectus per timorem occidere. * Sed & sine his uno spiritu poterant occidi persecutionem passi ab ipsis factis suis, & dispersi per spiritum virtutis: sed omnia in inensura, & numero, & pondere disposuisti. * Multum enim valere tibi soli supererat semper: & virtuti brachij tui quis resistet? * Quoniam tamquam momentum ita terz, sic est ante te orbis terrarum, & tamquam gutta rosis antelucani, quae descendit in terram. * Sed miseris omnium, quia omnipotes, & dissimulas peccata hominum propter poenitentiam. * Diligis enim omnia quae sunt, & nihil odisti eorum quae fecisti: nec enim odians aliquid constituisti, aut fecisti. * Quomodo autem posset aliquid permanere, nisi tu voluisses? aut quod a te vocatum non esset, conseruaretur? * Parsis autem omnibus: quos

nam tua sunt Domine, qui amas animas.

CAP. XII.

O Quam bonus, & suavis est Domine spiritus tuus in omnibus! * Ideo eos, qui exerrant, partibus corporis: & de quibus peccant, admones & alloqueris: ut relictis malitia, credant in te Domine. * Illos enim antiquos inhabitatores terrae sanctae tuae, quos exhorruisti, quoniam odibilia opera tibi faciebant per medicamina, & sacrificia iniusta, & filiorum suorum nequiores sine misericordia, & comellores viscerum hominum, & deuoratores sanguinis a medio sacramento tuo, & auctores parentes animatum inauxiliatum perdere voluisti per manus patrum nostrorum, * ut dignam perciperent peregrinationem patrum Dei, quae tibi omnium charior est terra. * Sed & his tamquam hominibus peperisti, & misisti antecessores exercitus tuos, ut illos paulatim exterminarent. * Non quia impotens eras in bello subire impios iustos, aut bestias fruis, aut verbo duro sinis exterminare: * sed partibus iudicans dabas locum poenitentiae, non ignorans, quoniam nequam est natio eorum, & naturalis malitia ipsorum, & quoniam non poterat mutari cogitatio illorum in perpetuum. * Semen enim erat maledictum ab initio: nec timeas aliquem, veniam dabas peccatis illorum. * Quis enim dicit tibi: Quid fecisti? aut quis stabit contra iudicium tuum? aut quis in conspectu tuo veniet vindex iniquorum hominum? aut quis tibi imputabit, si perierint nationes, quas tu fecisti? * Non enim est alius Deus quam tu, cui cura est de omnibus, ut ostendas quoniam non iniuste iudicas iudiciis. * Neque rex, neque tyrannus in conspectu tuo inquirent de his, quos perdidisti. * Cum ergo sis iustus, iuste omnia disponis: ipsum quoque, qui non debet puniri, condemnare, exterum iustitias tuae virtute. * Virtus enim tua iustitiae initium est: & ob hoc quod

U. 12. c. 24

U. 12. c. 24

21

J. 16. a. 1

Ex. 3. c. 17

D

22

23

24

25

26

27

b. 12

d. 250

J. 16. a. 1

Ex. 3. c. 17

21

J. 16. a. 1

Ex. 3. c. 17

22

J. 16. a. 1

Ex. 3. c. 17

23

J. 16. a. 1

Ex. 3. c. 17

24

J. 16. a. 1

Ex. 3. c. 17

25

J. 16. a. 1

Ex. 3. c. 17

26

J. 16. a. 1

Ex. 3. c. 17

quod omnium Dominus es, omnibus te parcere facis. * Virtutem enim ostendis tu, qui non credens esse in virtute consuminatus, & horum, qui te nesciunt, audaciam traducis. * Tu autem dominator virtutis, cum tranquillitate iudicas, & cum magna reuerentia disponis nos: subest enim tibi, cum volueris, posse. * Docuisti autem populum tuum per talia opera, quoniam oportet iustum esse & humilem, & bonæ spei fecisti filios tuos: quoniam iudicans das locum in peccatis poenitentibus. * Si enim inimicos seruorum tuorum, & debitos morti, cum tanta cruciasti attentione, dans tempus & locum, per que possent mutari a malitia; * cum quanta diligentia iudicasti filios tuos, quorum patientibus iramperia & conuentiones dedisti bonarum promissionum? * Cum ergo das nobis disciplinam inimicis nostros multipliciter flagellas, ut bonitatem tuam cogitemus iudicantes: & cum de nobis iudicamus, speremus misericordiam tuam. * Unde & illis, qui in vita sua infensare & iniuste vixerunt, per hæc, quæ coluerunt, dedisti summa tormenta. * Et enim in erroris via diutius errauerunt, deos altissimos hæc, quæ in animalibus sunt superuacua, infantium insensatorum more viuentes. * Propter hoc tamquam pueris insensatis iudicium in descensum dedisti. * Qui autem ludibriis, & increpationibus non sunt correcti, signum Dei iudicium experti sunt. * In quibus enim patientes indignabantur, per hæc quos putabant deos, in ipsis cum exterminarentur videntes, illum, quem olim negabant se nosse, verum Deum agnouerunt: propter quod & sine condemnationis eorum venit super illos.

CAP. XIII.

Ro. 1. b. 18

Veni autem sunt omnes homines, in quibus non subest scientia Dei: & de his, quæ videntur bona, non potuerunt intelligere eum, qui est, neque operibus attendentes agnouerunt quis esset artifex: * sed aut ignem, aut spiritum, aut citatum aerem, aut gy-

Deut. 4. c. 13. 17. a. 1

rum stellarum, aut nimiam aquam, aut solem & lunam, rectores orbis terrarum deos putauerunt. * Quorum si species delectati, deos putauerunt: sciant quanto his dominator eorum speciosior est. * Speciei enim generator hæc omnia constituit. * Aut si virtutem, & opera eorum mirati sunt, intelligent ab illis, quoniam qui hæc fecit, fortior est illis: * a magnitudine enim speciei, & creaturæ cognoscibiliter potest creator horum videri. * sed tamen adhuc in his minor est querela. Et hi enim fortasse errant, Deum querentes, & volentes inuenire. * Et enim cum in operibus illius conuersentur, inquirunt: & persuasum habent quoniam bona sunt quæ videntur. * Iterum autem nec his debet ignosci. * Si enim tantu potuerunt scire, ut possent altissimæ sæculum: quomodo huius Dominum non facilius inueniunt? * Infelices autem sunt, & inter mortuos spes illorum est, qui appellauerunt deos, opera manuum hominum, aurum & argentum, artus inuentionem, & similitudines animalium, aut lapidem inutilem, opus manus antiquæ. * Aut si artifices faber de silua lignum rectum seuerit, & huius doctrine erdat omnem vorticem, & arte sua visus, diligenter subinet vas vile in conuersione vite, * reliquiis autem eius operis, ad præparationem esse abutatur: * & reliquum horum, quod ad nullos usus facit, lignum curuum, & vorticibus plenum, sculpat diligenter per vacuitatem suam, & per scientiam suæ artis figuret illud, & assimilet illud imagini hominis, * aut alicui ex animalibus illud comparet, pediniens rubrica, & rubicundum faciens fuco colorem illius, & omnem maculam, quæ in illo est, pediniens: * & faciat ei dignam habitationem, & in patere ponens illud, & confirmans ferro, * ne forte cadat, prospiciens illi, sciens quoniam non potest adiuuare se: imago enim est, & opus est illi adiutorium. * Et de substantia sua, & de filiis suis, & de nuptiis votum faciens inquit. Non erubescit loqui cum illo, qui sine animæ est: * & pro sanitate quidem

Ro. 1. c. 22

Isa. 44. b. 9
Isa. 10. a. 1

infirmitum deprecatur, & pro vita
rogat mortuum, & in adiutorium
inutilem inuocat: * & pro itinere
petit ab eo, qui ambulare non po-
test: & de acquirendo, & de ope-
rando, & de omnium rerum euen-
tu petit ab eo, qui in omnibus est
inuisus.

CAP. XIII.

Iterum altus nauigare cogitans,
& per feros fluctus iter facere
incipiens, ligno portante se, fragi-
lius lignum inuocat. * Illud enim
cupiditas acquirendi excogitauit,
& artifex sapientia fabricauit sua.
* Tua autem, Pater, prouidentia
gubernat: quoniam dedisti &
in mari viam, & inter fluctus le-
uitam firmissimam, * ostendens
quoniam potens es ex omnibus
saluare, etiam si sine arte aliquis
adeat mare. * Sed ut non essent
vacua sapientia tua opera: pro-
pter hoc etiam de exiguo ligno
credunt homines animas suas, &
transcuntes anare per ratem libe-
rati sunt. * sed & ab initio cum
perirent superbi gigantes, spes or-
bis terrarum ad ratem confugiens,
remisit seculo semen natiuitatis,
quæ manu tua erat gubernata.
* Benedictum est enim lignum,
per quod fit iustitia. * Per ma-
nus autem quod fit idolum, ma-
ledictum est & ipsum, & qui fe-
cit illud: quia ille quidem ope-
ratus est: illud autem cum esset
fragile, deus cognominatus est.
* Similiter autem odio sunt Deo
impia, & impietas eius. * Ete-
nim quod factum est, cum illo,
qui fecit, tormenta patietur. * Pro-
pter hoc & in idolis nationum
non erit respectus: quoniam crea-
turæ Dei in odium factæ sunt, &
in tentationem animabus homi-
num, & in mulpulam pedibus
insipientium. * Initium enim
fornicationis est exquisitio idolo-
rum: & adinuentionem illorum cor-
ruptio vitæ est. * neque enim e-
rant ab initio, neque erunt in per-
petuum. * Superuacuitas enim ho-
minum hæc aduenit in orbem ter-
rarum: & ideo brevis illorum fi-
nis est inuentus. * Acerbo enim
luctu dolens pater, cito sibi rap-
tū fecit imaginem: & illum, qui

tunc quasi hominis mortuus fuerat,
nunc tanquam deum colere coe-
pit, & conlitterit inter ferros suos
læra & sacrificia. * Deinde intra
ueniente tempore, conuallescente
iniqua consuetudine, hio erit
tanquam lex custoditus est, &
tyrannorum imperio colebantur
signamenta. * Et hos, quos in pa-
lam homines honorare non pote-
rant propter hoc quod longe es-
sent, elonginquo figura eorum
allata, euidenter imaginem regis,
quem honorare volebant, fe-
cerunt: ut illum, qui aberat, tam-
quam præsentem colerent sua
licitudine. * Trouerit autem ad
horum culturam & hos, qui igno-
rabant, artificis eximia diligentia.
* Ille enim volens placere illi, quæ
se assumpsit, elaborauit arte sua,
ut similitudinem in melius figu-
raret. * Multitudo autem homi-
num abducta per speciem operis,
eam, qui ante tempus tanquam
homo honoratus fuerat, nunc deū
estimauerunt. * Et hæc fuit vitæ
humanae deceptio: quoniam aut
affectus, aut regibus deseruientes
homines, incommunicabile no-
men lapidibus & lignis imposue-
runt. * Et non suffecerat etiam illi
eos circa Dei scientiam, sed & in
magno viuentes inscientia bello,
tot & tam magna mala pacem ap-
pellant. * Aut enim filios suos
sacrificantes, aut oblecta sacrificia
facientes, aut insanitæ plebas
vigilias habentes, neque vitam,
neque nuptias mundas iam custo-
diunt, sed alius alium per inui-
diam occidit, aut adulterans con-
stitit. * & omnia commissa sunt,
sanguis, homicidium, furtum &
fictio, corruptio & infidelitas, tur-
batio & periurium, tumultus bo-
norum, Dei inmemoratio, ani-
marum inquinatio, natiuitatis im-
mutatio, nuptiarum inconstan-
tia, inordinatio moechiæ & im-
pudicitæ. * Infansorum enim
idolorum cultura, omnis mali cau-
sa est, & initium & finis. * Aut
enim dum lætantur, insanunt:
aut certe vaticinantur falsa, aut
viuunt iniuste, aut perierant cito.
* Dum enim confidunt in idolis,
quæ sine anima sunt, male iu-
rantes noceti se non sperant. * V-
trique ergo illis eueniant digne,
quo-

Exo. 14. d.
23

Genes. 6. b.
4. 7. b. 7.

Psal. 113.
Baruc. 6. a.
3.

Deu. 10. b.
10.
1er. 7. a. 6.

d. 10. 11

quoniam male senserunt de Deo, attendentes idolis, & iurauerunt iniuste, in dolo contemnentes iustitiam. * Non enim iuratorum virtus, sed peccantium poena perambulat semper iniustorum prauaricationem.

C A P. XV.

TV autem Deus noster, suavis & verus es, patiens, & in misericordia disponens omnia. * Et enim si peccauerimus, tui sumus, scientes magnitudinem tuam, & si non peccauerimus, scimus quoniam apud te sumus computati. * Noscere enim te, consummata iustitia est: & scire iustitiam, & virtutem tuam, radix est immortalitatis. * Non enim in errorem induxit nos hominum malæ artis excoogitatio, nec umbra picturæ labor sine fructu, effigies sculptæ per varios colores, cuius aspectus insensato dat concupiscentiam, & diligit mortuæ imaginis effigiem sine anima. * Malorum amatores, digni sunt qui spem habeant in talibus, & qui faciunt illos, & qui diligunt, & qui colunt. * Sed & ngulus mollem terram premens laboriose fingit ad vsum nostris vnuquodque vas, & de eodem luto fingit quæ munda sunt in vsum vasa, & similiter quæ his sunt contraria: horum autem vasorum quis sit vtilis, iudex est figulus. * Et cum labore vano deum fingit de eodem luto: ille qui paulo ante de terra factus fuerat, & post pusillam reducit se vnde acceptus est, repetitis animæ debicium quam habebat. * Sed cura est illi, non quia laboraturus est, nec quoniam brevis illi vita est, sed concernatur aurificibus & argentariis: sed de ærarios imitatur, & gloriam præfert, quoniam res superuacuas fingit. * Cinis est enim cor eius, & terra superuacua spes illius, & luto vilior vita eius: quoniam ignorauit qui se finxit, & qui inspirauit illi animam, quæ operatur, & qui insufflauit ei spiritum vitalem. * Sed & æstimauerunt lusum esse vitam nostram, & conuersationem vite composicam ad lucrum, & oporere vnde cumque

etiam ex malo acquirere. * Hic enim scit se super omnes delinquere, qui ex terræ materia fragilia vasa, & sculpilia fingit. 14 * Omnes enim insipientes, & infelices supra modum animæ superbi, sunt inimici populi tui, & imperantes illi: quoniam omnia idola nationum deos æstimauerunt, quibus neque oculorum vsum est ad videndum, neque nares ad percipiendum spiritum, neque aures ad audiendum, neque digitus manuum ad tractandum, sed & pedes eorum pigri ad ambulandum. * homo enim fecit illos: & qui spiritum mutatus est, is finxit illos. Nemo enim sibi similem homo poterit Deum fingere. * Cum enim sic mortalis, mortuum fingit manibus iniquis. Melior enim est ipse his, quos colit, quia ipse quidem vivit, cum esset mortalis, illi autem numquam. * Sed & animalia miserrima colunt: insensata enim comparata his, illis sunt deteriora. * Sed nec aspectu aliquis ex his animalibus bona potest conspiciere. Effugerunt autem Dei laudem, & benedictionem eius.

C A P. XVI.

Propter hæc, & per his similia passi sunt digne tormenta, & per multitudinem bestiarum exterminati sunt. * Pro quibus tormentis bene disposuisti populum tuum, quibus dedisti concupiscentiam delectamenti sui nouum saporem, escam parans eis ortygetram: * ut illi quidem concupiscentes escam propter ea, quæ illis ostensa & missa sunt, etiam a necessaria concupiscentia auerterentur. Hi autem in breui inopes facti, nouam gustauerunt escam. * Oportebat enim illis sine excusatione quidem superuenire interitum excentibus tyrannidem: his autem tantum ostendere quemadmodum inimici eorum exterminabantur. * Etenim cum illis superuenit sæua bestiarum ira, moribus perversorum coluborum exterminabantur. * Sed non in perpetuum ira tua perman-

sit,

sit, sed ad correptionem in breui
 turbati sunt, signum habentes sa-
 lutis ad commemorationem man-
 dati legis tuæ. * Qui enim conuer-
 sus est, non per hoc, quod vide-
 bat, sanabatur, sed per te omnium
 saluatorem: * in hoc autem ostē-
 disti inimicis nostris, quia tu es,
 qui liberas ab omni malo. * Illos
 enim locustarum, & mulcaram
 occiderunt mortuus, & non est in-
 uēta sanitas animarū illorum: quia
 diggi erant ab huiusmodi exter-
 minari. * Filios autem tuos, nec
 draconum venenatorum vicerunt
 dentes: misericordia enim tua ad-
 ueniens sanabat illos. * In me-
 moria enim sermonum tuorum
 examinabatur, & velociter salua-
 bantur, ne in altam inclētes obli-
 uionem, non possent tuo vti ad-
 iutorio. * Et enim neque herba,
 neque malagma sanauit eos, sed
 tuus, Domine, sermo, qui sanat
 omnia. * Tu es enim, Domine,
 qui vitæ & mortis habes potesta-
 tem, & deducis ad portas mortis,
 & reducis: * homo autem occi-
 dit quidem per malitiam, & cum
 exierit spiritus, non reuertetur,
 nec reuocabit animam quæ rece-
 pit est: * sed tuam manum effu-
 gere impossibile est. * Negantes
 enim te nosse impij, per fortitu-
 dinem brachij tui flagellati sunt:
 nouis aquis, & grandinibus, &
 pluuiis persecutionē passi, & per
 ignem consumpti. * Quod enim
 mirabile erat, in aqua, quæ omnia
 extinguit, plus ignis valebat vin-
 dex est enim oculis iustorum. *
 Quodam enim tempore, man-
 suerabatur ignis, ne combureren-
 tur quæ ad impios missa erant ani-
 malia: sed ut ipsi videntes scirent,
 quoniam Dei iudicio patiuntur
 persecutionem. * Et quodam
 tempore in aqua supra virtutem
 ignis, exardebat vndique, ut
 iniquæ terræ nationem extermi-
 naret. * Pro quibus angelorum
 esca nutritiui populum tuum, &
 paratum panem de celo præstisti
 illis sine labore, omne delectamen-
 tum in se habentem, & omnis sa-
 poris suauitatem. * Substantia
 enim tua dulcedine tuam, quam
 in filios habes, ostēdebat: & de-
 seruens vniuersisquæ voluntati,
 ad quod quicquæ volebat, conuer-

22 tebatur. * Nix autem & glacies
 D sustinebant vim ignis, & non ta-
 bescebant: ut scirent, quoniam
 fructus inimicorū exterminabat
 ignis ardens in grandine & plu-
 23 uia coruscans. Hic autem iterum
 ut nutrentur iusti, etiam suæ
 24 virtutis oblitus est. * Creatura
 enim tibi Factori desertiis, exar-
 descit in tormentum aduersus in-
 iustos: & lenior fit ad beneficien-
 dum pro his, qui in te confidunt.
 25 * Propter hoc & tunc in omnia
 transfigurata omnium nutriti gra-
 tia tuæ deseruiebat, ad volunta-
 tem eorum, qui a te desiderabant:
 26 ut scirent filij tui, quos dilexi-
 sti Domine, quoniam non na-
 tuitatis fructus pascent homines,
 sed sermo tuus hos, qui in te cre-
 27 diderint, conseruat. * Quod enim
 ab igne non poterat exterminari,
 statim ab exiguo radio solis calefa-
 28 ctum tabescebat: ut notū omni-
 bus esset, quoniam oportet præ-
 uenire solem ad benedictionem
 tuam, & ad ortum lucis te adora-
 29 re. * Ingrati enim spes tam-
 quam hybernalis glacies tabesce-
 C & disperiet inquam aqua su-
 peruacua.

CAP. XVII.

I Magna sunt enim iudicia tua
 A Domine, & inenarrabilia ver-
 ba tua: propter hoc indisciplina-
 2 te animæ errauerunt. * Dum
 enim persuasum habent iniqui
 posse dominari patrii sanctis: eis
 3 culis tenebrarum, & longæ noctis
 compediti, inclusi sub tectis, sug-
 gitui perpetue prouidentie iacue-
 runt. * Et dum putant se latere in
 obscuris peccatis, tenebroso obli-
 uionis velamento duperli sunt, pa-
 4 uentes horrendæ, & cum admira-
 tione nimia perturbati. * Neque
 enim quæ conuenerat illis spelun-
 ca, sine timore custodiebat: quo-
 5 nam sonitus descendens pertur-
 babat illos, & personæ tristes illis
 apparentes pauorem illis præsta-
 bant. * Et ignis quidem nulla via
 poterat illis lumen præbere, nec si-
 derū limpida flammæ illuminare
 poterant illā noctem horrendam.
 6 * Apparebat autem illis subita-
 B neus ignis, timore plenus: & ti-
 more perculsi illius, quæ non vi-
 debat.

Exo. 9. c.

13

Deu. 3. a. 3

Mat. 4. a. 4

Deu. 31. f.

1. Reg. 5. a.

Tob. 13. a. 2

Exo. 9. c.

23

Exo. 16. c.

14

Nu. 11. b. 7

Ps. 77. c. 25

Isa. 6. d. 3

Exo. 7. d.

22. & 1. b. 7

debat, faciei, æstimabant dete-
riora esse quæ videbantur : * & 7
magice artis appoliti erant den-
sus, & sapientia gloriæ correptione
cum contumelia. * Ibi enim qui
promittebant timores & perturba-
tiones expellere se ab anima lan-
guente, hi cum derisu pleni timo-
re languebant. * Nam etsi nihil
illos ex monitis perturbabat: tran-
situ animalium & serpentium li-
billatione commoti, tremebundi
peribant : & aerem, quem nulla
ratione quis effugere posset, negan-
tes se videre. * Cum sit enim ti-
mida nequicia, dat testimonium
condemnationis : semper enim
præsumit leuæ, perturbata consci-
entia. * Nihil enim est timor nisi
proditio cogitationum auxiliorum.
* Et dum ab intus minor est expe-
ctatio, maiorem cõputat in scien-
tiam eius causæ, de qua tormen-
tum præstat. * Illi autem qui im-
potentem vere noctem, & ab in-
imis, & ab altissimis inferis su-
peruenientem, eundem somnum
dormientes, * aliquando moni-
torum exagitabantur timore, &
aliquando animæ denciebant tra-
ductione: subitaneus enim illis &
inspiratus timor superuenit. *
* Deinde si quisquam ex illis deci-
disset, custodiebatur in carcere si-
ne ferro reclusus. * Si enim rusti-
cus quis erat, aut pastor, aut agri
laborum operarius præoccupatus
effugine fugibilem sustinebat ne-
cessitatem. * Vna enim catena
tenebrarum omnes erant colliga-
ti. Siue spiritus libilans, aut inter
spissos arborum ramos auium
sonus suavis, aut vis quæ decur-
rentis primum, aut sonus validus
præcipitatarum petrarum, aut lu-
dentium animalium cursus inui-
sus, aut mugientium valida be-
stiarum vox, aut resonans de alti-
ssimis montibus Echo: deficientes
faciebant illos præ timore. * Om-
nis enim orbis terrarum limpido
illuminabatur lumine, & non im-
peditis operibus cõstinebatur. * So-
lus autem illis superposita erat gra-
uis nox, imago tenebrarum, quæ
superuentura illis erat. Ipsi ergo li-
bi erant grauiiores tenebris.

1 **S** Antis autē tuis maxima erat ¶ Exo. 10. f.
A lux, & horum quidem vocem 21
audiebant, sed figuram non vide-
bant. Et quia non & ipsi eadem
2 passi erant, magnificabant te : * &
qui ante laxi erant, quia non lade-
bantur, gratias agebant : & ut ef-
ficeret differentia, donum petebant.
3 ¶ Propter quod ignis ardentem ¶ Exo. 14. c.
columnam ducē habuerunt igno- 24
tiz viæ, & solem sine laesura boni
4 hospitij præstituti. * Digni qui- ¶ Pi. 77. b. 14
dem illi careat luce, & pati carce- & 104. d. 39
rem tenebrarum, qui inclusos cu-
stodiebant filios tuos, per quos
incipiebat incorruptum legis lu-
5 men saeculo dari. * Cum cogi- ¶ Exo. 1. c.
taretur iustorum occidere infantes: 16. & 2. a. 8
& vno expolio illo, & liberato,
in translationem illorum. multa
dinem filiorum abstulisti, & ¶ Exo. 14. f.
passer illos perdidisti in aqua val- 17
da. * Illa enim nox ante cognita
B est a patribus nostris, ut vere scien-
tes quibus iuramentis crediderūt,
7 animæ quiores essent. * Suscepta
est autē a populo tuo sanitas qui-
dem iustorum, iniustorum autem
8 exterminatio. * Sicut enim lætisti
aduersarios: sic & nos promouens
9 magnificasti. * Absconse enim
sacriticabant iusti pueri bonorum,
& iustitiæ legem in concordia di-
& spoluerunt: similiter & bona &
10 mala recepturos iustos, patrum
iam decantantes latides. * Resona-
bat autem in inuoluentis inimico-
rum vox, & flebilis audiebatur
planctus ploratorum infantium.
11 ¶ Simili autem poena seruus cum ¶ Exo. 12. d.
domino affligitur est, & popularis 10
12 homo regi similia passus. * Simi-
liter ergo omnes (no nomine)
mortis mortuos habebant innu-
merabiles. Nec enim ad sepeliend-
um viui sufficiebant: quoniam
vno momento, quæ erat præcla-
rior natio illorum, exterminata
13 est. * De omnibus enim non cre-
dentes propter veneficia, tunc ve-
ro primum cū fuit exterminium
14 prunogenitorum, spondedunt ¶ Pi. 123. f.
populum Dei esse. * Cum enim
C quietum silentium contineret om-
nia, & nox in suo curu medium
15 iter haberet, * omnipotens sermo-
tuus de caelo regalibus sedibus,
dux debellator in medium exte-
mini]

mini terram profiluit, *gladius acutus insinulatum impetum, rum portans, & stans repleuit omnia morte, & usque ad cælum attingebat stans in terra. *Tunc continuo visus summorum malorum turbauerunt illos, & timores superuenerunt insperati. *Et alius alibi proiecit seminiuus, propter quam moriebatur, causam demonstrabat mortis. * Visiones enim, quæ illos turbauerunt, hæc præmonebant, ne inscijs, quare mala patiebantur, perirent. * Teigit autem tunc & iustus tentatio mortis, & commotio in cremo facta est multitudinis: sed non diu permansit ira tua. * Prosperans enim homo sine querela deprecari pro populo, proferens fornicutis luxuriam, orationem & per incensum deprecationem allegans, restitit ira, & finem imposuit necessitati, ostendens quoniam tuus est famulus. * Vicit autem turbas, non in virtute corporis, nec armaturæ potentia, sed verbo illum, qui se vexabat, subiecit, iram mentis parentum, & testamentum commemorans. * Cum enim iam accersuam cecidissent super alterum mortui, interstuit, & amputauit impetum, & diuisit illam, quæ ad viuos ducebat viam. * In veste enim poderis, quam habebat, totus erat orbis terrarum: & parentum magnalia in quattuor ordinibus lapidum erant sculpta, & magnificentia tua in diademate capitis illius sculpta erat. * His autem cessit qui exterminabat, & hæc exiit. erat enim sola tentatio ira sufficiens.

CAP. XIX.

Impijs autem usque in nouissimum sine misericordia ira superuenit. Præstiebat enim & furor illorum: quoniam cum ipsi permisissent ut se educerent, & cum magna solitudine præmisset illos, consequebatur illos potentia asti. * Adhuc enim inter manus habentes luctum, & deplorantes ad monumenta mortuorum, aliam sibi assumpserunt cogitationem inscientiz: & quos rogantes proiecitant, hos tamquam fugitivos persequabantur:

4 * ducebat enim illos ad hunc finem digna necessitas: & horum, quæ acciderant, commemorationem amittebant, & quæ deerant cogitauerunt, replevit punitio: & populus quidem tuus mirabiliter transiret, illi autem nouam mortem inuenirent. * Omnis enim creatura ad suum genus ab initio refigurabatur, deseruiens tuis præceptis, ut pueri tui custodirentur illi. * Nā nubes castra eorum obumbrabat, & ex aqua, quæ ante erat, terra arida apparuit, & in mari rubro via sine impedimento, & campus germinans de profundo nimio: per quem omnis natio transiuit, quæ tegebatur tua manu, videntes tuamirabilia & monstra. * Tamquam enim equi depauerunt eicam, & tamquam agni exultauerunt, magnificantes te Domine, qui liberasti illos. * Memores enim erant adhuc eorum, quæ in incolatu illorum facta fuerant, quoniam admodum pro natione animalium eduxit terra inuiscas, & pro piscibus eructauit stupius multitudinem raptarum. * Nonisime autem viderunt nouam creaturam aulam, cum adducti concupiscentia postulatuerunt escas epulationalis. * In allocutione enim desiderij, ascendit illis de mari origometra: & vexationes peccatoribus superauerunt, non sine illis, quæ ante facta erant, argumentis per viro fulminum: iuste enim patiebantur secundum suas nequitias. * Et enim detestabiliorem inhospitalitatem instituerunt: alij quidem ignotos non recipiebant aduenas, alij autem bonos hospites in feruitutem redigebant. * Et non solum hæc, sed & alius quidam respectus illorum erat: quoniam inuiri recipiebant extraneos. * Qui autem cum lætitia receperunt hos, qui eis de vi erant iustis, crucibus affixerunt doloribus. * Percussis sunt autem cæcitæ fuerunt illi in foribus iusti, cum subitaneis cooperuissent tenebris, vniuersique transiuit ostij sui quærebant. * In se enim elementa dum conuertuntur, sicut in organo qualitatis sonus immutatur, & omnia suum sonum custodiunt: vnde assima si ex ipso visu certo potest. * Agrestia enim in aquatica cōuertebantur.

ma: & quicumque erant natantia, in terram transibant. * Ignis in 12
aqua valebat supra sua virtutem,
& aqua exstinguentis naturæ obli- 20
uiscabatur. * Flammæ econtra-
no, corruptibilibus animalium,
non remanebant carnes coambu-

lantium, nec dissoluebant illam,
quæ facile dissoluebatur sicut gla-
cies, bonam eleam. In omnibus
enim magnificasti populū tuum
Domine, & honorasti, & non de-
spexisti, in omni tempore, & in
omni loco assistens eis.

I N
ECCLESIASTICVM
IESV FILII SIRACH
PROLOGVS.

MULTORVM nobis, & ma-
gnorum per
legem, & pro-
phetas, alios-
que, qui secu-
ti sunt illos,
sapientia de-
monstrata est: in quibus oportet
laudare Israel doctrinæ & sapien-
tiæ causâ: quia non solum ipsos
loquentes necesse est esse peritos,
sed etiam extraneos posse & dicen-
tes & scribentes doctissimos fieri.
Auius meus Iesus, postquam se
amplius dedit ad diligentiam le-
ctionis legis, & prophetarum,
& aliorum librorum, qui nobis a
parentibus nostris traditi sunt: vo-
luit & ipse scribere aliquid horū,
quæ ad doctrinam, & sapientiam
pertinent: ut desiderantes discere,
& illorum periti facti, magis ma-
gisq. attendant animo, & confir-
mentur ad legitimam vitam. Hor-
tor itaque venire vos cum beneuo-
lentia, & attentioni studio lectione
facere, & veniam habere in illis,

in quibus videmur sequentes ima-
ginem sapientiæ deficere in verbo-
rum compositione. Nam deficiunt
verba Hebraica, quando fuerint
translata ad alteram linguam. Non
autem solum hæc, sed & ipsa lex,
& prophetæ, ceteraq. aliorum li-
brorum, non parum habent diffe-
rentiam, quando inter se dicun-
tur. Nam in octauo & trigésimo
anno temporibus Ptolemæi Euer-
getis regis, postquam perueni in
Ægyptum: & cum multum tem-
poris ibi fuisset, inueni ibi libros
relictos, non parum, neque con-
temnendæ doctrinæ. Itaque bo-
num, & necessarium putavi & ip-
se aliquam addere diligentiam &
laborem interpretandi librum
istum: & multa vigilia attuli do-
ctrinam in spatio temporis ad illa,
quæ ad finem ducunt, librum
istum dare, & illis qui volunt
animum intendere, & discere,
quemadmodum oporteat insti-
tuere mores, qui secundum le-
gem Domini proposuerint vitam
agere.

ECCLESIASTICVS.

CAPVT PRIMVM.

1. Reg. 1.
2. 9. & 4. c.
29

QUONIAM sapientia a Domino Deo est, & cum illo fuit semper, & est æternum: Aræ nam maris, & pluuiæ guttas, & dies sæculi quis dinumerauit? Altiudinem cæli, & latitudinem terræ, & profundum abyssi quis dimensus est? Sapientiam Dei præcedentem omnia quis inuestigauit? Prior omnium creatura est sapientia, & intellectus prudentiæ ab æuo. Fons sapientiæ verbum Dei in excelsis, & ingressus illius mandata æterna. Radix sapientiæ cui reuelata est, & altitudo illius quis agnouit? Disciplina sapientiæ cui reuelata est, & manifestata, & multiplicationem ingressus illius quis intellexit? Vnus est altissimus Creator omnipotens, & Rex potens, & metuendus nimis, sedens super thronum illius & dominans Deus. Ipse creauit illam in Spiritu sancto, & vidit, & dinumerauit, & mensus est. Et effudit illam super omnia opera sua, & super omnem carnem secundum datum suum, & præbuit illam diligentibus se. Timor Domini gloria, & gloriatio, & lætitia, & corona exultationis. Timor Domini delectabit cor, & dabit latitudinem, & gaudium, & longitudinem dierum. Timentis Dominum bene erit in extremis, & in die defunctionis sue benedicetur. Dilectio Dei honorabilis sapientia. Quibus autem apparuerit in visu, diligunt eam in visione, & in agnitione magnalium suorum. Initium sapientiæ, timor Domini, & cum fidelibus in vulua concretus est, cum electis fidelibus graditur, & cum iustis & fidelibus agnoscitur. Timor Domini, scientiæ religiositas. Religiositas custodiet & iustificabit cor, iucunditatem atque

Pro. 1. 2. 7
Ps. 110. d.
80

gaudium dabit. Timentis Dominum bene erit, & in diebus consummationis illius benedicetur. Plenitudo sapientiæ est timere Deum, & plenitudo a fructibus illius. Omnem domum illius implebit a generationibus, & receptacula a thesauris illius. Corona sapientiæ, timor Domini, replens pacem, & salutis fructum: & vidit, & dinumerauit eam: & utraque autem sunt dona Dei. Scientiam, & intellectum prudentiæ sapientia compatiuntur: & gloriam tenentium se, exaltat. Radix sapientiæ est timere Dominum: & rami illius longum. In thesauris sapientiæ intellectus, & scientia religiositas: creatio autem peccatoribus sapientia. Tumor Domini expellit peccatum: nam qui sine timore est, non poterit iustificari: radium enim animi iustitias illius, subuersio illius est. Vique in tempus sustinebit patiens, & postea redditio iucunditatis. Bonus semper vique in tempus abscondet verba illius, & labia multorum enarrabunt sensum illius. In thesauris sapientiæ significatio dei: sopor: execratio autem peccatoris, cultura Dei. Fili concupiscens sapientiam, conserua iustitiam, & Deus præbebit illam tibi. Sapientis enim & disciplina timor Domini: & quod bene placitum est illi, fides, & mansuetudo, & adimplebit thesaurus illius. Ne sis incredibilis timori Domini: & ne accesseris ad illum duplici corde. Ne fueris hypocrita in conspectu hominum, & non scandalizeris in labiis tuis. Attende in illis, ne forte cadas, & adducas animæ tuæ in honorationem, & reuelet Deus abscondita tua, & in medio synagogæ elidat te: quoniam accessisti maligne ad Dominum, & cor tuum plenum est dolo & fallacia.

CAP. II.

Matt. 4.1. 7 **F**ili accedens ad seruitutem
2. Tim. j. c. & Dei, ita in iustitia, & timore,
12 & prepara animam tuam ad tenta-
tionem. * Depone cor tuum, &
sustine: inclina aurem tuam, &
suscipe verba intellectus: & ac-
fektines in tempore obductionis.
* Sustine sustentationes Dei: con-
iungere Deo, & sustine, vt crescat
in nouissimo vita tua. * Omne,
quod tibi applicitum fuerit, acci-
pe: & in dolore sustine, & in hu-
militate tua patientiam, habes:
4 Sap. j. 2. 6 * quoniam in igne probatur au-
rum & argentum, homines vero
receptibiles in camino humilia-
tionis. * Gredere Deo, & recupera-
bit te. & dirige viam tuam, & spe-
ra in illum. Sena timorem illius,
& in illo veterale. * Metuentes
Dominum sustinere misericordia
eius: & non defleat is ab illo ne
vadatis. * Qui timeat Dominum,
credite illi: & nō euacuabitur mer-
ces vestra. * Qui timeat Do-
minum, sperat in illum: & in ob-
lektationem venit vobis mise-
ricordia. * Qui timeat Dominum
diligite illum, & illuminabuntur
corda vestra. * Respicite filij na-
tiones hominum: & scitote quia
nullus sperauit in Domino, & con-
fusus est. * Quis enim permansit
in mandatis eius, & derelictus est?
aut quis inuocauit eā, & desperit
illum? Quoniam pius & miseri-
cors est Deus, & remittit in die
tribulationis peccata: & protektor
est omnibus exquirentibus se in
veritate. * Vt duplici corde, & la-
biis soletis, & manibus malsa-
cientibus, & peccatori terram
ingredienti duabus viis. * Vt dissi-
lutis corde, qui non credunt Deo:
& ideo non protegentur ab eo.
* Vt his, qui perdidit sustinen-
tia, & qui dereliquerit vias rectas,
& diuerterunt in vias prauas. * Et
quid facient, cum inspicere coe-
perit Dominus? Qui timeat Do-
minum, non erunt incredibiles
verbo illius: & qui diligunt illū,
conseruabunt viam illius. * Qui
timeant Dominum, inquirent quæ
beneplacita sunt ei: & qui diligūt
eum, replebuntur lege ipsius. * Qui
timeant Dominum, praparabunt
corda sua, & in conspectu illius

21 sanctificabunt animas suas. * Qui
timeant Dominū, custodiunt man-
data illius, & patientiam habebūt
22 vique ad inspectionem illius, * di-
centes: Si poenitentiam non ege-
rimus, incidemus in manus Domi-
ni, & non in manus hominum.
23 * Secundum enim magnitudinem
ipsius, sic & misericordia illius
cum ipso est.

CAP. III.

1 **F**ilij sapientia, ecclesia iustorum
A & nauo illorum, obediunt &
dilectio. * Iudicium patris audite
filij, & sic facite, vt salui sitis.
3 * Deus enim honorauit patrem in
B filiis: & iudicium matris exqui-
rens, firmavit in filios. * Qui di-
ligit Deum, exorabit pro peccatis,
& continebit se ab illis, & in ora-
5 tione dierum exaudietur. * Et si-
cut qui thesaurizat, ita & qui ho-
6 norificat matrem suam. * Qui ho-
norat patrem suum, iucundabitur
in filiis, & in die orationis suæ
7 exaudietur. * Qui honorat pa-
B trem suum, viram viuet longiore:
& qui obedit patri, refrigerabit
8 matrem. * Qui timeat Dominum,
honorat parentes, & quasi domi-
nis seruiet his, qui se genuerunt.
9 * In opere & sermone, & omni pa-
10 tientia honora patrem tuum, * vt
superueniat tibi benedictio ab eo,
& benedictio illius in nouissimo
11 maneat. * Benedictio patris firmat
domos filiorum: maledictio au-
rem matris eradicat fundamenta.
12 * Ne glorieis in cōtumelia patris
tui: non enim est tibi gloria, eius
13 confusio. * gloria enim hominis
ex honore patris sui, & dedecus fi-
14 lij patris sine honore. * Fili suscipe
senectam patris tui, & non con-
15 tristes eum in vitallius: * & si
defecerit sensu, veniam da, &
ne spernas eum in viriute tua.
16 eleemosyna enim patris non erit
in obliuione. * Nam pro peccato
17 matris restituetur tibi bonum, &
in iustitia edificabitur tibi, & in
C die tribulationis commemorabitur
tui: & sicut in sereno glacies
18 soluentur peccata tua. * Quam ma-
la fama est, qui derelinquit pa-
trem: & est maledictus a Deo, qui
19 exasperat matrem. * Fili in mase-
tudine

[Phil. 2. 2.]

tudine operis tua perfice, & super
hominū gloria diligere. * Quā-
to magnus, & humilia te in om-
nibus, & coram Deo inuenies gra-
tiam: * quoniam magna potentia
Dei solus, & ab hominibus hono-
ratur. * Alitura te ne quætiens, &
fortiora te ne scrutatus fueris: sed
quæ præcepit tibi Deus, illa cogi-
ta semper, & in pluribus operibus
eius ne fueris curiosus. * Non est
enim tibi necessarium ea, quæ ab-
scōdita sunt, videre oculis tuis.
* In superuacuis rebus noli scrutari
multipliciter, & in pluribus ope-
ribus eius non eris curiosus. * Plu-
rima enim super sensum hominū
occulsa sunt tibi. * Multos quo-
que supplātauit suspicio illorum,
& in vanitate derinuit sensus illo-
rum. * Cor durum habebit malū
in nouissimo: & qui amat pericu-
lum, in illo peribit. * Cor ingre-
diens duas vias, non habebit suc-
cessus, & prauus corde in illis scan-
dalizabitur. * Cor nequam grau-
abitur in doloribus. & peccator
adiiciet ad peccandum. * Synago-
gæ superbiorum non erit sanitas:
frutex enim peccati radicabitur
in illis, & non intelligitur. * Cor
sapientis intelligitur in sapientia,
& auris bona audit cū omni con-
cupiscentia sapientiam. * Sapiens
cor, & intelligibile abstinebit se a
peccatis, & in operibus iustitiæ suc-
cessus habebit. * Ignem ardorem
extinguit aqua, & elemosyna re-
sistit peccatis: & Deus prospe-
ctor est eius, qui reddit gratiam:
meminit eius in posterum, & in
tempore casus sui inueniet fir-
mamentum.

CAP. IIII.

Tob. 4. b. 7

Fili elemosynam pauperis ne
defraudes, & oculos tuos ne
transuerfas a paupere. * Animam
effusientem ne depexeris: & non
exasperes pauperē in inopia sua.
* Cor inopis ne afflixeris, & non
protrahas datum angustianti. * Ro-
gationem cōtribulati ne abicias:
& non auertas faciem tuam ab e-
geno. * Ab inope ne auertas ocu-
los tuos propter iram: & non re-
linquas quærentibus tibi retro ma-
ledicere: * maledicentis enim tibi
in amaritudine animæ exaudie-
tur deprecatio illius: exaudiet au-

tem eum, qui fecit illum. * Con-
gregationi pauperum affabilem
te facito, & presbytero humilium
animam tuam, & magnato humi-
lia caput tuum. * Declina pauperi
sine tristitia aurem tuam, & redde
debitum tuum, & responde illi pa-
cifica in mansuetudine. * Libera
eum, qui iniuriam patitur de ma-
nu superbi: & non acides iras in
anima tua. * In iudicando esto pu-
pillis misericors ut pater, & pro vi-
ro matri illorum: * & eris tu velut
filius Altissimi obediens, & misere-
rebitur tui magis quam mater.
* Sapientia filius suis vitam inspi-
rat, & suscipit inquires se, &
parabit in via iustitiæ. * & qui illi
diligat, diligit vitam: & qui vigi-
lauiunt ad illam, complectentur
placorem eius. * Qui tenuerint il-
lam, vitam hereditabunt: & quo-
modo introibit, benedictet Deus. * Qui
seruiunt ei, obsequentes erunt lau-
do: & eos, qui diligunt illam, dili-
git Deus. * Qui audit illam, iuste-
cabit. * Quisquis qui intuetur illam,
permanebit confidens. * Si credide-
rit ei, hereditabit illam, & erunt
in confirmatione. creatura illius.
* quoniam in tentatione ambulans
cum eo, & in primis eligit eum.
* Timorem & metum, & proba-
tionem inducet super illum: & cru-
ciabit illum in tribulatione. * Doctri-
na sua, donec tentet eum in cogi-
tationibus suis, & credat anima il-
lius. * Et firmabit illum, & iter
adducet directum ad illum, & la-
tificabit illum. * & depudabit ab-
scōnta tua illi, & thesaurizat su-
per illum sciētiā & intellectum
iustitiæ. * Si autem obtrauerit,
derelinquet eum, & tradet eum
in manus inimici sui. * Fili conser-
ua tempus, & deuita a malo. * Pro
anima tua ne confundaris dicere
verum. * Est enim confusio addu-
cens peccatum, & est cōfusio addu-
cens gloriam & gratiam. * Ne ac-
cipias satiem aduersus faciem
tuam, nec aduersus animam tuam
mendacium. * Ne reuerens pro-
ximum tuum in casu suo: * nec
reueras verbum in tempore salu-
tis. * Non abscondas sapientiam
tuam in decore tuo. * In lingua
enim sapientia dignoscitur, & ten-
sus, & scientia, & doctrina in ven-
bo sensu, & firmamentū in opo-
ribus

ribus iustitiae. * Non contraditas verbo veritatis vilo modo, & de mendacio in eruditionis tua confundere. * Non confundaris confiteri peccata tua, & ne subicias te omni homini pro peccato. * Non li resistere contra faciem potentis, nec coneris contra rectum suum. * Pro iustitia agonizare pro anima tua, & usque ad mortem certare pro iustitia, & Deus expugnabit pro te inimicos tuos. * Noli citatus esse in lingua tua: & inutilis, & remissus in operibus tuis. * Noli esse sicut leo in domotua, euer tens domesticos tuos, & opprimens subiectos tibi. * Non sit potesta manus tua ad accipiendum, & ad dandum collecta.

CAP. V.

Noli attendere ad possessiones iniquas, & ne dixeris: Est mihi sufficiens vita: nihil enim proderit in tempore vindictae & obductionis. * Ne sequaris in fortitudine tua concupiscentiam cordis tui: & ne dixeris: Quomodo potui? aut quis me subiciet propter facta mea? Deus enim vindicabit vinctorem. * Ne dixeris: Peccaui, & quid mihi accidit triste? Altissimus enim est patiens redditor. * De propitiate peccato noli esse sine metu, neque adicias peccatum super peccatum. * Et ne dicas: Misericordia Domini magna est, multitudinis peccatorum meorum miserebitur. * Misericordia enim, & ira ab illo cito proximant, & in peccatores respicit ira illius. * Non tales conuerit ad Dominum, & ne differas de die in diem. * Subito enim veniet irae illius, & in tempore vindictae disperdet te. * Noli anxius esse in diuitiis iniustis: non enim poterit tibi in die obductionis & vindictae. * Non ventiles te in omnem ventum, & non eas in omnem viam. sic enim omnis peccator probatur in duplici lingua. * Esto firmus in via Domini, & in veritate sensus tui & scientia, & prosequatur te verbum pacis, & iustitiae. * Esto mansuetus ad audiendum verbum, ut intelligas: & cum sapientia proferas responsum verum. * Si est tibi intel-

lectus, responde proximo: sin autem, sit manus tua super os tuum, ne capiaris in verbo indisciplinato, & confundaris. * Honor & gloria in sermone lenitati, lingua vero imprudentis tubuerit est ipsius. * Non appelleris futuro, & lingua tua ne capiaris, & confundaris. * Super futrem enim est confusio & poenitentia, & denotatio pessima super bilinguem: solutori autem odium, & inimicitia, & contumelia. * Iustitiae pusillum, & magnum similiter.

CAP. VI.

Noli fieri pro amico inimicus proximo: improprium enim & contumeliam malus hereditabit, & omnis peccator inuidus & bilinguis. * Non te extollas in cogitatione animae tuae velut taurus: ne forte elidatur virtus tua per stultitiam, & folia tua comedat, & fructus tuos perdat, & relinquas velut lignum aridum in eremo. * Anima enim nequam disperdet qui se habet, & in gaudium inimici dat illum, & deducet in fortem impiorum. * Verbum dulce multiplicat amicos, & mitigat inimicos: & lingua eucharis in bono homine abundat. * Multi pacifici sint tibi, & consiliarii sit tibi vnus de mille. * Si possides amicum, in tentatione posside eum, & ne facile credas ei. * Est enim amicus secundum tempus suum, & non permanebit in die tribulationis. * Et est amicus, qui conuerit ad inimicitiam: & est amicus, qui odium & iram, & conuicta denudabit. * Est autem amicus socius mensae, & non permanebit in necessitate. * Amicus si permanferit fixus, erit tibi quasi coequalis, & in domesticis tuis fiducialiter agat: si humiliauerit se contrite, & a facie tua absconderit se, vanum habebis amicitiam bonam. * Ab inimicis tuis separate, & ab amicis tuis attende. * Amicus fidelis, protectio foris: qui autem inuenit illud, inuenit thesaurum. * Amico fidelis nulla est comparatio, & non est digna ponderatio auri & argenti contra bonitatem fidei illius.

Ro. 12. c.

16

Pro. 10. 2. 4

Pro. 11. d.

13

* Amicus fidelis, medicamentum
 vitæ & immortalitatis: & qui me-
 tuunt Dominum, inuenient illum.
 * Qui timet Deum, & que habebit
 amicitiam bonam: quoniam se-
 cundum illum erit amicus illius.
 * Fili a iuuentute tua excipe doctri-
 nam, & vique ad canos inuenies sa-
 pientiam. * Quasi is qui arat, &
 seminat, accede ad eam, & susti-
 ne bonos fructus illius. * in ope-
 re enim ipsius exiguum laborabis,
 & cito edes de generationibus il-
 lius. * Quam alpera est nimium
 sapientia indoctis hominibus, &
 non permanebit in illa exors.
 * Quasi lapidis virtus probatio erit
 in illis, & nō demorabuntur proj-
 cere illam. * Sapientia enim do-
 ctrinæ secundum nomen est eius,
 & non est multis manifesta: qui-
 bus autem cognita est, permanet
 usque ad conspectum Dei. * Au-
 di fili, & accipe consilium intel-
 lectum, & ne abicias consilium
 meum. * Inice pedem tuum in
 compedes illius, & in torques il-
 lius collum tuum: * subiice hume-
 rum tuum, & porta illam, & ne
 accideris vinculis eius. * In omni
 animo tuo accede ad illam, & in
 omni virtute tua conserua vias
 eius. * Inuestiga illam, & mani-
 festabitur tibi, & continens factus
 ne derelinquas eam: * in nouissi-
 mis enim inuenies requiem in ea,
 & conuerteris tibi in oblectatio-
 nem. * Et erunt tibi compedes
 eius in protectionem fortitudinis,
 & bases virtutis, & torques illius
 in stolam gloriæ: * decor enim
 vitæ est in illa, & vincula illius al-
 ligatura salutaris. * Stolam glo-
 riæ indues eam, & coronam gra-
 tulationis superpones tibi. * Fili,
 si attenderis mihi, discas: & si
 accommodaueris animum tuum,
 sapiens eris. * Si inclinaueris au-
 rem tuam, excipies doctrinam:
 & si dilexeris audire, sapiens eris.
 * In multitudine presbyterorum
 prudentium sta, & sapientix illor-
 um ex corde coniungere, vt om-
 nem narrationem Dei possis au-
 dire, & prouerbia laudis non ef-
 fugiant a te. * Et si videris
 senatorem, eugila ad eum, & gra-
 dus ostiorum illius exterat pes
 tuus. * Cogitatum tuum habet
 in preceptis Dei, & in mandatis il-

lius maxime assiduus esto: & ip-
 se dabit tibi cor, & concupiscentia
 sapienxi dabitur tibi.

CAP. VII.

1 **N**oli facere mala, & non te
 2 apprehendent. * Discede ab
 A iniquo, & deficient mala abste.
 3 * Fili, non semines mala in sulcis
 iniustitiæ, & non metes ea in
 4 septuplum. * Noli querere a do-
 C mino ducatum, neque a rege ca-
 5 thedram honoris. * Non te iu-
 stifices ante Deum, quoniam agni-
 tor cordis ipse est: & pene regem
 6 noli velle videri sapiens. * Noli
 20 querere fieri iudex, nisi valeas
 Luc. 18. b. 11
 virtute irumpere iniquitates: ne
 forte extimescas faciem potentis,
 & ponas scandalum in equitate
 7 tua. * Non pecces in multitudinem
 ciuitatis, nec te immittas in po-
 8 pulum, * neque alliges duplicia
 J. 12. 2. 3
 peccata: nec enim in vno eris im-
 9 munis. * Noli esse pusillanimis in
 10 animo tuo: * exorare, & facere
 11 elemosynam ne desipias. * Ne
 B dicas: In multitudine munerum
 meorum respiciet Deus, & offe-
 rente me Deo altissimo, munera
 12 mea suscipiet. * Non irrides ho-
 minem in amaritudine animæ: *
 11. Reg. 2.
 enim qui humiliat & exaltat, cir-
 b. 7
 13 cum spectat Deus. * Noli arare
 mendacium aduersus fratrem tuum:
 neque in amicum similiter facias.
 14 * Noli velle mentiri omne menda-
 cium: assiduitas enim illius non
 15 est bona. * Noli verbosus esse in
 multitudine presbyterorum, & nō
 iteres verbum in oratione tua.
 16 * Non oderis laboriosa opera, &
 rusticationem creatam ab Altissi-
 17 mo. * Non te reputes in multitu-
 18 dine indisciplinatorum. * Memen-
 19 to iræ, quoniam non tardabit. * Hu-
 milia valde spiritum tuum: quo-
 20 niam vindicta carnis impij, ignis
 & vermis. * Noli prauaricari in
 amicum pecuniam differentem,
 & neque fratrem charissimum auto
 21 spreueris. * Noli discedere a mu-
 C liere sensata, & bona, quam forti-
 tus es in timore Domini: gratia
 enim verecundix illius super aurū.
 22 * Non laxas seruum in veritate ope-
 rantem, neque mercenarium dan-
 13 tem animam suam. * Seruus sen-
 satus sit tibi dilectus quasi anima

tua, non defraudes illum libertate, neque inopem derelinquas illum. * Pecora tibi sunt atque illis: & si sunt vitilia, perleuerent apud te. * Filij tibi sunt? erudi illos, & curra illos a pueritia illorum. * Filia tibi sunt? serua corpus illarum, & non ostendas hilarem faciem tuam ad illas. * Tra de filiam, & grande opus feceris, & homini sentiat da illam. * Mulier si est tibi secundum animam tuam, non proicias illam: & odibili non credas te. In toto corde tuo. * || honora patrem tuum, & ge-
 || Tob. 4. 2. j mitus matris tuæ ne obliuiscaris: * memento quoniam nisi per illos natus non fuisses: & retribue illis, quomodo & illi tibi. * In tota anima tua time Dominum, & sacerdotes illius sanctifica. * In omni virtute tua dilige eum qui te fecit: & ministros eius ne derelinquas. * || Deut. 12. c. 13 * || Honora Deum ex tota anima tua, & honorifica sacerdotes, & propurga te cum brachiis. * Da illis partem, * || sicut mandatum est tibi, primitiarum & purgationis: & de negligentia tua purga te cum paucis. * Datum brachiorum tuorum, & sacrificium sanctificationis offeres Domino, & initia sanctorum: & pauperi porge inanium tuum, ut perficiatur propitiatio, & benedictio tua. * Gratia dati in conspectu omnis uiuentis, & mortui non prohibeas gratiam. * Non desis plorantibus in consolatione, & cum lugentibus ambula. * || Ro. 12. c. 15 Matt. 25. d. 36 * || Non te pigeat visitare infirmum: ex his enim in dilectione firmaberis. * In omnibus operibus tuis memorare nouissima sua, & in æternum non peccabis.

CAP. VIII.

Non litiges cum homine potente, ne forte incidas in manus illius. * || Non contendas cum viro locuplete, ne forte contra te constituat litem tibi. * || multos enim perdidit aurum, & argentum, & vsque ad cor regum extendit, & conuertit. * Non litiges cum homine linguato, & non strues in ignem illius ligna. * Non communices homini indocto, ne male de progenie tua loquatur. * Ne despicias hominem auctentem,

se a peccato, || neque improperes ei. memento quoniam omnes in corruptione sumus. * || Ne spernas hominem in sua senectute: etenim ex nobis senescunt. * Noli de mortuo inimico tuo gaudere: sciens quoniam omnes morimur, & in gaudium nolumus venire. * || Ne despicias narrationem presbyterorum sapientium, & in uerbis eorum conuersare. * atque ipse enim disces sapientiam, & doctrinam intellectus, & seruare magnatis sine querela. * Non te pretereant narratio seniorum: ipsi enim didicerunt a patribus suis: * quoniam ab ipsis discis intellectum, & in tempore necessitatis dare responsum. * Non incendas carbones peccatorum arguens eos, & ne incendaris flamma ignis peccatorum illorum. * Ne contra faciem stes contumeliosi, ne sedeas quasi insidiator ori tuo. * || Noli fœnerari homini fortiori te: quod si fœneraueris, quasi perditum habebis. * Non spondeas super virtutem tuam: quod si sponderis, quasi resiliens cogita. * Non iudices contra iudicem: quoniam secundum quod iustum est iudicabit. * || Cum audace non eas in uia, ne forte grauet mala sua in te: ipse enim secundum voluntatem suam vadit, & simul cum stultitia illius peries. * || Cum iracundo non facies rixam, & cum audace non eas in desertum: quoniam quasi nihil est ante illum sanguis, & ubi non est adiutorium, elidet te. * Cum fatuus consilium non habetas: non enim poterunt diligere nisi quæ eis placeant. * Coram extraneo ne facias consilium: nescis enim quid pariet. * Non omni homini cor tuum manifestes: ne forte inferat tibi gratiam falsam, & conuictur tibi.

CAP. IX.

Non zeles mulierem sinu tui, ne ostendat super te malitiâ doctrinæ nequam. * Non des mulieri potestatem animæ tuæ, ne ingreditur in virtutem tuam, & confundaris. * Ne respicias mulierem multiuolam: ne forte incidas in laqueos illius. * Cum

salutatrice ne affidans sis in eam: dnas illam, ne forte percas in effiacia illius. * Virginem ne conspicias, ne forte scandalizans in decore illius. * Ne des fornicariis animam tuam in villo: ne perdas te, & hereditatem tuam. * Noli circumspicere in vicis civitatis, nec obtraheris in plateis illius.

Mat. 5. e. * Adherte faciem tuam a muliere compra, & ne circumspicias speciem alienam. * propter speciem

Gen. 34. c. 2. Reg. 11. mulieris multi penerunt: & ex hoc concupiscētia quasi ignis exar descendit. * Omnis mulier, quæ est fornicaria, quasi sterco in via conculcabitur. * Speciem mulieris alienæ multi admirati, reprobi facti sunt, colloquium enim illius quasi ignis exardescit. * Cum aliena muliere ne sedas omnino, nec accumbas cum ea super cubitum: * & non altercetur cum illa in vino, ne forte declinet cor tuum in illam & sanguine tuo labaris in perditionem. * Ne derelinquas amicum antiquum: novus enim non erit similis illi. * Vinum novum, amicus novus: vetera fecit, & cum suavitate bibes illud. * Non zeles gloriam, & opes peccatoris: non enim scis quæ futura sit illius subversio. * Non placeat tibi iniuria iniustorum, sciens quoniam vsque ad inferos non placebit impius. * Longe ab eis ab homine potestatem habente occidendi, & non suspicaberis timorem mortis. * & si accesseris ad illum, noli aliquid committere, ne forte auferat vitam tuam. * Communionem mortis scito: quoniam in medio laqueorum ingredieris, & super dolentiam arma ambulabis. * Secundum virtutē tuam cave te a proximo tuo, & cum sapientibus & prudentibus tracta. * Viri iusti sint tibi coniux, & in timore Dei sit tibi gloriatio, & in sensu sit tibi cogitatus Dei, & omnis enarratio tua in præceptis Altissimi. * In manu artium opera laudabuntur, & princeps populi in sapientia sermōnis sui, in sensu vero seniorum verbum. * Terribilis est in civitate sua homo linguosus: & temerarius in verbo suo odibilis erit.

Jud. 9. 2. 4. Reg. 15. a. 10. Non enim scis quæ futura sit illius subversio. * Non placeat tibi iniuria iniustorum, sciens quoniam vsque ad inferos non placebit impius. * Longe ab eis ab homine potestatem habente occidendi, & non suspicaberis timorem mortis. * & si accesseris ad illum, noli aliquid committere, ne forte auferat vitam tuam. * Communionem mortis scito: quoniam in medio laqueorum ingredieris, & super dolentiam arma ambulabis. * Secundum virtutē tuam cave te a proximo tuo, & cum sapientibus & prudentibus tracta. * Viri iusti sint tibi coniux, & in timore Dei sit tibi gloriatio, & in sensu sit tibi cogitatus Dei, & omnis enarratio tua in præceptis Altissimi. * In manu artium opera laudabuntur, & princeps populi in sapientia sermōnis sui, in sensu vero seniorum verbum. * Terribilis est in civitate sua homo linguosus: & temerarius in verbo suo odibilis erit.

1 Videt sapiens iudicabit populum. * Illuminum, & principatus sen-
2 satifabilis erit. * Secundum iudicem populi, sic & iudicium eius: & qualis rector est civitatis, tales
3 & inhabitantes in ea. * Rex insipiens perdet populum suum: & civitates inhabitabunt per sen-
4 sum potentium. * In manu Dei potestas terra: & vultum rectoris sollicitabit in tempus super illam: * In manu Dei prosperitas hominis, & super faciem senis imponet honorem suum. * Omnis iniuriæ proximi ne memineris, & nihil agas in operibus iniuriæ.
7 * Odibilis corā Deo est & hominibus superbia: & execrabilis omnis iniquitas gentium. * Regnum a gente in gentem transfertur propter iniustitias, & iniurias, & contumelias, & diversos dolos. * Avaro autem nihil est celestius. Quid
10 superbit terra & cinis? * Nihil est
11 iniquius quā amare pecuniam. hic enim & animam suam venalem habet: quoniam in vita sua
12 proiecit intima sua. * Omnis potentatus brevis vita. Languor prolixior grauat medicum. * Breuem languorem præcidit medicus: sic & rex hodie est, & cras morietur.
13 * Cum enim morietur homo, hereditabit serpentes, & bestias, & vermes. * Initium superbiæ hominis, apostata a Deo: * quoniam ab eo, qui fecit illum, recessit cor eius, quoniam initium omnis peccati est superbia: qui tenuit illam, adimplēbitur maledictis, & subvertet eum in finem.
16 * Propterea exhorauit Dominus conuentus malorum, & destruxit eos vsque in finem. * Sedes ducum superborum destruxit Deus, & sedere fecit mites pro
18 eis. * Radices gentium superbarum arefecit Deus, & plantauit humiles ex ipsis gentibus. * Tertias gentium euerit Dominus, & perdidit eas vsque ad fundamentum. * arefecit ex ipsis, & disperdidit eos, & cessare fecit memoriam eorum a terra. * Memoriam superborum perdidit Deus, & reliquit memoriam humilium sentia.
22 * Non est creata hominibus superbia: nec iracūdia nationi mulierum.

* Semen hominum honorabitur 23
hoc, quod timet Deum: semen au-
tē hoc exhonoraabit, quod præ-
terit mandata Domini. * In me- 24
dio fratrum testor illorum in ho-
nore: & qui timent Dominum,
erunt in oculis illius. * Gloria di- 25
uitum, honoratorum, & paupe-
rum, timor Dei est: * noli despi-
cere hominem iustum pauperem,
& noli magnificare virum pecca-
torem diuitum. * Magnus, & iu- 26
dex, & potens est in honore: &
non est maior illo, qui timet Deū.
¶ Prou. 17. 27 * Seruo sensato liberi seruiunt:
2.2 * & vir prudens & disciplinatus
¶ 2. Reg. 12. 28 non murmurabit correptus, & in-
c. 13 scitis non honorabitur. * Noli ex-
tollere te in faciendo opere tuo, &
noli cunctari in tempore angustie.
¶ Prou. 12. 29 * Melior est qui operatur, & abun-
d. 9 dat in omnibus, quam qui glori-
atur, & eget pane. * Fili in man-
suetudine secuta animam tuam,
& da illi honorem secundum me-
ritum suum. * Peccantem in ani-
mam suam quis iustificabit? &
quis honorificabit exhonoraentem
animam suam? * Pauper gloriatur
per disciplinam & timorem suum:
& est homo qui honorificatur
propter substantiam suam. * Qui
autem gloriatur in paupertate,
quanto magis in substantia: & qui
gloriatur in substantia, pauperta-
tem vereatur.

CAP. XI.

Gen. 41. 2. 4 Sapientia humiliati exaltabit
Dan. 6. 13 caput illius, & in medio ma-
10. 7. c. 18 gnatorum confedere illum faciet.
* Non laudes virum in speciosa,
neque spernas hominem in visu
suo. breuis in volatilibus est avis,
& initium dulcoris habet fructus
¶ 1. Reg. 12. d. 11. 12 illius. * In vellita ne glories vn-
quam, nec in die honoris tui ex-
tollaris: quoniam mirabilia ope-
ra Altissimi solius, & gloriosa, &
absconsa, & inuisa opera illius.
* Multi tyranni sederunt in thro-
no, & inspicabilis portauit dia-
dema. * Multi potentes oppres-
si sunt valide, & gloriosi traditi
¶ 1. Reg. 15. f. 26 sunt in manus alterorum. * Prius-
quam interroges, ne vituperes
quemquam: & cum interrogaue-
ris, corripe iuste. * Priusquam
¶ Prou. 18. c. 13 audias, ne respondeas verbum: &

in medio sermonum ne adicias lo-
9 qui. * De ea re, quæ te non mo-
B lestat, ne ceteris: & in iudicio pec-
10 cantium ne confitis. * Fili ne
in multis sint actus tui: & si diues
¶ 1. Tim. 6. b. 9 fueris, nō eris immunis a delicto.
si enim secutus fueris, non appre-
hendes: & non effugies, si præ-
11 cucurreris. * Est homo laborans,
& festinans, & dolens impius, &
12 tanto magis non abundabit. * Est
13 homo marcidus egens recupera-
tione, plus deficiens virtute, &
abundans paupertate: & oculus
Dei respexit illum in bono, & ere-
xit eum ab humilitate ipsius, &
exaltauit caput eius: & mirati sunt
in illo multi, & honorauerunt
14 Deum. * Bona & mala, vita &
¶ 1. Tim. 6. b. 9 mors, paupertas & honestas a Deo
sunt. * Sapientia & disciplina, &
scientia legis apud Deum. Dile-
ctio, & vix bonorum apud ipsum.
16 * Error & tenebræ peccatoribus
concreata sunt: qui autem exul-
tant in malis, consenscent in ma-
17 lo. * Datio Dei permanet iustus,
& profectus illius: successus habebit
18 in æternum. * Est qui locuple-
C tatur parce agēdo, & hæc est pars
19 mercedis illius. * In eo quod dicit:
Inueni requiem mihi, & nunc
¶ Luc. 11. c. 19 manducabo de bonis meis solus:
& nescit quod tempus præterit,
20 & mors appropinquet, & relin-
quat omnia aliis, & monetur.
21 * Sta in testamento tuo, & in illo
colloquere, & in opere mandato-
22 rum tuorum veterare. * Ne man-
sens in operibus peccatorum. Con-
fide autem in Deo, & mane in lo-
23 co tuo. * Facile est enim in oculis
Dei subito honestare pauperem.
24 * Benedictio Dei in mercedem ius-
ti festinat, & in hora veloci pro-
25 cessus illius fructificat. * Ne dicas:
Quid est mihi opus, & quæ erunt
26 mihi ex hoc bona? * Ne dicas: Suf-
ficiens mihi sum: & quid ex hoc
27 pessimabor? * In die bonorum ne
immemor sis malorum: & in die
malorum ne immemor sis bono-
28 rum: * quoniam facile est corā Deo
in die obitus retribuere unicuique
29 secundum vias suas. * Malitia ho-
D 12 obliuionem facit luxurie mag-
naz, & in fine hominis denuda-
30 tio operum illius. * Ante mortem
ne laudes hominem quemquam,
quoniam in huius suis agnoscitur via.
¶ 1. Tim. 6. b. 9 Non

* Non omnem hominem inducas in domum tuam : multe enim sunt infidie dolosi . * Sicut enim eructant prae cordia fortentium , & sicut perdix inducitur in caueam , & ut caprea in laqueum : sic & cor superborum , & sicut prospector videns casum proximi sui . * Bona enim in mala conuertens inidiatur , & in electis imponet maculam . * A scintilla vna augetur ignis , & ab vno doloso augetur sanguis : homo vero peccator sanguini inidiatur . * Attende tibi a pestifero , fabricat enim mala : ne forte inducat super te subanationem in perpetuum . * Admitte ad te alienigenam & subueniet te in turbine , & abalienabit te a tuis propriis .

CAP. XII.

Gal. 6. b. 10

SI benefeceris , scito cui feceris , & erit gratia in bonis tuis multa . * Benefac iusto , & inuenies retributionem magnam : & si non ab ipso , certe a Domino . * Non est enim ei bene , qui assiduus est in malis , & elemosynas non datur : quoniam & Alissimus odio habet peccatores , & misertus est poenitentibus . * Da misericordiam , & ne suscipias peccatorem : & impii & peccatores reddet vindictam , custodiet eos in diem vindictae . * Da bono , & non receperis peccatorem . * Benefac humili , & non dederis impio : prohibe panes illi dari ne in ipsis potentior te sit . * Nam duplicia mala inuenies in omnibus bonis , quaecumque feceris illis : quoniam & Altissimus odio habet peccatores , & impii reddet vindictam : * Non agnoscetur in bonis amicus , & non abscondetur in malis inimicus . * In bonis viri , inimici illius in tristitia : & in malitia illius , amicus agnitus est . * Non credas inimico tuo in aeternum : sicut enim zramentu , zruginat nequitia illius : & si humilatus vadat curuus , adice animum tuum , & custodi te ab illo . * Non statuas illi penes te , nec sedeat ad dexteram tuam , ne forte conuersus in locum tuum , inquirat cathedram tuam : & in nouissimo agnoscas verba mea , & in sermonibus meis stimuleris . * Quis miserebi-

tur incantatori a serpente percussio , & omnibus , qui appropriant bestiis ? & sic qui comitatur cum viro iniquo , & obuiolatus est in peccatis eius . * Vna hora tecum permanebit : si autem declinaueris , non supportabit . * In labiis suis indulcat inimicus , & in corde suo infidiatur ut subueniat te in foueam . * In oculis tuis lacrymatur inimicus : & si inuenerit tempus , non sariabitur sanguine : & si incurrit tibi mala , inuenies eum illic priorem . * In oculis tuis lacrymatur inimicus , & quasi adiuuans sustodiet plantas tuas . * Caput suum mouebit , & plaudet manu , & multa susurrans commutabit vultum suum .

Ier. 41. b. 6

CAP. XIII.

QUI tetigerit picem , inquinabitur ab ea : & qui communicauerit superbo , induet superbiam . * Pondus super te tollet , qui honestiori se communicat . Et ditioni te ne socius fueris . * Quid communicabit cacabus ad ollam quando enim se colliserint , confringetur . * Dues iniuste egit , & fremet : pauper autem lassus racebit . * Si largitus fueris , assumet te : & si non habueris , derelinquet te . * Si habes , conuiuet tecum , & euacuabit te , & ipse non dolebit super te . * Si necessarius illi fueris , supplantabit te , & subridens spem dabit , narrans tibi bona , & dicet : Quid opus est tibi ? * Et confundet te in cibis suis , donec te exinat . * Biat bis , & ter : & in nouissimo deridebit te : & postea videns derelinquet te , & caput suum mouebit ad te . * Humiliare Deo , & expecta manus eius . * Attende ne seducas in stultitiam humiliteris . * Non li esse humilis in sapientia tua , ne humiliatus in stultitiam seducas . * Aduocatus a potentiore discede : ex hoc enim magis te aduocabit . * Ne improbus sis , ne impingaris : & ne longe sis ab eo , ne eas in obliuionem . * Ne retineas ex quo loqui cum illo : nec credas multis verbis illius . ex multa enim loquela tentabit te , & subridens interrogabit te de absconditis tuis . * Immitis animus illius conservabit verba tua : & non par-

Deu. 7. a. 4

B. 22. 34. 7

Qui timet Deum, faciet bona :
 & qui continens est iustitiz,
 apprehendet illam , * & obuiabit
 illi quasi mater honorificata , &
 quasi mulier a virginitate sulci-
 piet illum . * Cibabit illum pane
 vitæ & intellectus , & aqua sapien-
 tiæ salutaris potabit illum : & fir-
 mabitur in illo , & non flectetur :
 * & continebitur illi , & non con-
 fundetur : & exaltabit illum apud
 proximos suos , * & in medio
 Ecclesiæ aperiet os eius , & adim-
 plebit illum spiritu sapientiæ &
 intellectus , & stola gloriæ ve-
 stiet illum . * Iucunditatem , &
 exultationem thesaurizabit super
 illum , & nomine æterno heredi-
 tabit illum . * Homines stulti non
 apprehendent illam , & homines
 sensati obuiabunt illi , homines
 stulti non videbunt eam : longe
 enim abest a superbia & dolo .
 * Viri mendaces non erunt illius
 memores : & Viri veraces inue-
 nientur in illa , & successum ha-
 bebunt vsque ad inspectionem
 Dei . * Non est speciosa laus in
 ore peccatoris : * quoniam a Deo
 profecta est sapientia , sapientiæ
 enim Dei astabit laus , & in ore fi-
 deli abundabit , & dominator da-
 bit eam illi . * Non dixeris : Per Deū
 abest : quæ enim odit ne feceris .
 * Non dicas : Ille me implanauit :
 non enim necessarii sunt ei homi-
 nes impij . * Omne execramentum
 erroris odit Dominus , & non erit
 amabile timētibus eum . * Deus ab
 initio constituit hominem , & reli-
 quit illum in manu consilij tui .
 * Adiecit mādāta & præcepta sua :
 * si volueris mandata seruari , con-
 seruabunt te , & in perpetuum fi-
 dem placitam facere . * Apposuit ti-
 bi aquā & ignem : ad quod volue-
 ris porrige manum tuam . * Ante
 hominem Vita & mors , bo-
 num & malum : quod placuerit ei ,
 dabitur illi : * quoniam multa sapien-
 tia Dei , & fortis in potentia , vidēs
 omnes sine intermissione . * Oculi
 Domini ad timentes eum , & ipse
 agnoscit omnem operā hominis .
 * Nemini mandauit impie agere ,
 & nemini dedit spatium peccandi :
 * non enim concupiscit multitudi-
 nē filiorum in fidelium & iustitū .

Ne iucunderis in filiis impiis ,
 si multiplicentur : nec oble-
 deris super ipsos , si non est timor
 Dei in illis . * Non credas vitæ il-
 lorum , & ne respexeris in labores
 eorum . * Melior est enim vnus
 timens Deum , quam mille filij im-
 pij . * Et utile est non sine fi-
 liis , quam relinquere filios im-
 pios . * Ab vno tentato inhabita-
 bitur patria , tribus impiorum de-
 feretur . * Multa tibi vidit oculus
 meus , & fortiora horum audi-
 uit auris mea . * In synagoga
 peccantium exardebit ignis , & in
 gente incredibili exardescit ira .
 * Non exorauerunt pro peccatis
 suis antiqui gigantes , qui destituti
 sunt confidentes lux virtuti :
 * & non pepercit peregrinationi
 Loth , & execratus est eos præ su-
 perbia verbi illorum . * Non mi-
 sertus est illis , gentem totam per-
 dens , & extollientem se in pecca-
 tis suis . * Et sicut sexcenta milia
 pedum , qui congregati sunt
 in duritia cordis sui : & si vnus
 fuisset ceruicatus , mirum si fuisset
 immunis . * misericordia enim
 & ira est cum illo . Potens exorta-
 tio , & effundens iram : * secun-
 dum misericordiam suam , sic cor-
 reptioni illius hominem fecerunt
 opera sua iudicat . * Non effugiet
 in rapina peccator , & nō retardabit
 sufficientia misericordiā facien-
 tia . * Omnis misericordia faciet lo-
 cum vnicuique secundum meritū
 operum suorum , & secundum in-
 tellectum peregrinationis ipsius .
 * Non dicas : A Deo abscondar ,
 & ex summo quis mei memorabi-
 tur ? In populo magno non agnos-
 citur : quæ est enim anima mea in
 tam immensa creatura ? Ecce cal-
 lum , & calx calorum , abyssus , &
 vniuersa terra , & quæ in eis sunt ,
 in conspectu illius commouebun-
 tur , * montes simul , & colles , &
 fundamenta terræ : cum conspex-
 rit illa Deus , tremore concutien-
 tur . * Et in omnibus his insensa-
 tum est cor : & omne cor intelligi-
 tur ab illo : * & vias illius quis in-
 telligit , & procellam , quam nec
 oculus videbit hominis ? Nam
 plurima illius opera sunt in abscon-
 ditis : sed opera iustitiz eius quis
 enūm .

Io. 4. b. 10

2. 2. 7. 11

Matt. 19. c. 17

Ier. 31. b. 7

Psal. 33. c. 10
Heb. 4. c. 10

2. 2. 1

J. 21. b. 10

Gen. 6. a. 4

Num. 14. c. 20. & 26. f. 31

Rom. 2. a. 6

51 - 51.7

enunciabit? aut quis sustinebit? Longe enim est testamentum a quibusdam, & interrogatio omnium in consummatione est. * Qui mi-
noratur corde, cogitat inania: & vir imprudens, & errans cogitat stulta. * Audi me fili, & dulce disciplinæ sensus, & in verbis meis attende in corde tuo, & dicam
in æquitate disciplinam, & scrutabor enarrare sapientiam: & in verbis meis attende in corde tuo, & dico in æquitate spiritus virtutes, quas posuit Deus in opera sua ab initio, & in veritate enuncio scientiam eius. * In iudicio Dei opera eius ab initio, & ab institutione ipsorum distinxit partes illorum, & initia eorum in gentibus suis.
* Ornauit in æternum opera illorum, nec eluserunt, nec laborauerunt, & non destiterunt ab operibus suis. * Vnusquisque proximum sibi non angustiat usque in æternum. * Non sis incredibilis verbo illius. * Post hæc Deus in terram respexit, & impleuit illam bonis suis. * Anima omnis vitalis denunciavit ante faciem ipsius, & in ipsam iterum reuertit, sicut illorum.

CAP. XVII.

Gen. 1. d. 27

Deus creauit de terra hominem, & secundum imaginem suam fecit illum. * Et iterum conuenit illum in ipsam, & secundum se restituit illum virtute. * Numerum dierum, & tempus dedit illi, & dedit illi potestatem eorum, quæ sunt super terram. * Posuit tumorem illius super omnem carnem, & dominatus est bestiis & volatilibus. * Creauit ex ipso adiutorum simile sibi: consilium, & linguam, & oculos, & aures, & cor dedit illis excogitandi: & disciplina intellectus repleuit illos. * Creauit illis scientiam spiritus, sensu impleuit cor illorum, & mala, & bona ostendit illis. * Posuit oculum suum super corda illorum, ostendere illis magnalia operum suorum. * Ut nomen sanctificationis collaudent: & gloriari in mirabilibus illius, ut magnalia enarrant operum eius. * Addidit illis disciplinam, & legem vitæ hereditauit illos. * Testamentum

æternum constituit cum illis, & iustitiam, & iudicia sua ostendit illis. * Et magnalia honoris eius vidit oculus illorum, & honorem vocis audierunt aures illorum, & dixit illis: Attendite ab omni iniquo. * Et mandauit illis unicuique de proximo suo. * Vix illorum coram ipso sunt semper, non sunt absconsa ab oculis ipsius. * In vnamquamque gentem proposuit rectorem: & pars Dei Israel facta est manifesta. * Et omnia opera illorum velut sol in conspectu Dei: & oculi eius sine intermissione inspicientes in viis eorum. * Non sunt absconsa testamenta per iniquitatem illorum, & omnes iniquitates eorum in conspectu Dei. * Eleemosyna viri quasi signaculum cum ipso, & gratiam hominis quasi pupillam conseruabit. * & postea resurget, & retribuet illis retributionem, unicuique in caput ipsorum, & conuerteret in interiores partes terræ. * Poenitentibus autem dedit viam iustitiæ, & confirmauit deficientes sustinere, & destinauit illis fortiter veritatem. * Conuertere ad Dominum, & relinque peccata tua: * precare ante faciem Domini, & minue ostendicula. * Reuertere ad Dominum, & auerte ab iniustitia tua, & nimis odio execrationem: * & cognosce iustitias & iudicia Dei, & ita in forte propositionis, & orationis altissimi Dei. * In partes vade oculi sancti, cum viuus & dantibus confessionis Deo. * Non demorearis in egrotare impiorum, ante mortem confitere, A nuptio quasi nihil, perit confessio. * Consterberis viuens, viuus & sanus confiteberis, & laudabis Deum, & gloriaberis in misericordionibus illius. * Quam magna misericordia Domini, & propitiationo illius conuerentibus ad se. * Nec enim omnia possunt esse in hominibus, quoniam non est immortalis filius hominis, & in vanitate malitiae plauerunt. * Quid lucidius sole? & hic deficiet. * Aut quid nequius quam quod excogitauit caro & sanguis? & hoc arguetur. * Virtutem altitudinis cæli ipse conspiciat: & omnes homines terra & cinis.

1. Pet. 1. 12

Ro. 11. 22

J. 29. b. 16

Math. 23. c. 35

Psal. 6. a. 4

Isa. 38. d. 19

1. 30. d. 12

2. d. 12

1. 30. d. 12

1. 30. d. 12

1. 30. d. 12

CAP.

CAP. XVIII.

Gen. 1. 2. 1

Qui uiuit in æternum, creauit omnia simul. Deus solus iustificabitur, & manet inuictus rex in æternum. * Quis sufficit enarrare opera illius?

* Quis enim inuestigabit magnalia eius? * Virtutem autem magnitudinis eius quis enuntiabit?

aut quis adiciet enarrare misericordiam eius? * Non est minueri, neque addicere, necesse inuenire magnalia Dei. * Cum consummauerit homo, tunc incipiet: & cum quieuerit, aperiabitur. * Quid est homo, & quæ est gratia illius? & quid est bonum, aut quid nequam illius? * Numerus dierum hominum ut multum centum anni: quasi gutta aquæ mans deputati sunt: & sicut calculus arena, sic exigui anni in die xui. * Propter hoc patiens est Deus in illis, & effundit super eos misericordiam suam.

* Vidit præsumptionem cordis eorum quoniam mala est, & cognouit subuersionem illorum quoniam nequam est. * Ideo adimpleuit propitiationem suam in illis, & ostendit eis viam æquitatis. * Miseratio hominis circa proximum suum: misericordia autem Dei super omnem carnem. * Qui misericordiam habet, docet, & erudit quasi pastor gregem suum. * Miseretur excipiens doctrinam miserationis, & qui festinat in iudiciis eius. * Fili in bonis non desquærelam, & in omni dato non des institutionem verbi mali. * Nonne ardorem refrigerabit ros? sic & verbum melius quam datum. * Nonne ecce verbum super datum bonum? sed vtraque cum homine iustificato. * Stultus acriter improperabit: & datus indisciplinatus tabescere facit oculos. * Ante iudicium para iustitiam tibi, & antequam loquaris, disce. * Ante linguorem adhibe medicinam, & ante iudicium interroga te ipsum, & in conspectu Dei inuenies propitiationem. * Ante linguorem humilia te, & in tempore infirmitatis ostende conuersationem tuam. * Non impediaris orare semper, & ne verearis usque ad mortem iustificari: quoniam merces Dei manet in æternum. * An

Ps. 139. c. 10

Ps. 139. c. 10

2. 2. 3. 10

2. 2. 3. 10

1. Cor. 11. d. 11

Luc. 13. 2. 1

1. Thes. 5. d. 17

1. Thes. 5. d. 17

te orationem præpara animum tuum: & noli esse quasi homo qui

14 tentat Deum. * Memento ut in 15. 7. b. 11

25 ciei. * Memento paupertatis in 15. 11. c. 27

26 * A mane usque ad vesperam immutabitur tempus, & hæc omnia citata in oculis Dei. * Homo sapiens in omnibus metuet, & in diebus delictorum attendet ab inerti

28 tia. * Omnis altus agnoscit sapientiam, & inuenientiam dabit confessionem. * Sensati in verbis & ipsi sapienter egerunt: & intellexerunt veritatem & iustitiam, & impluerunt proverbia & iudicia. * Post concupiscentias tuas non eas, & a voluntate tua auerte re. * Præstes animam tuam concupiscentias eius, faciet te in gaudium inimicis tuis. * Ne oblecteris in turbis, necin modicis: assidua enim est commissio illorum. * Ne fueris mediocris in contentione ex forore, & est tibi nihil in sacculo: eris enim inuidus vi

30 31 32 33

34 35

36 37

38 39

40 41

42 43

44 45

46 47

48 49

50 51

52 53

54 55

56 57

58 59

60 61

62 63

64 65

66 67

68 69

70 71

72 73

74 75

76 77

78 79

80 81

82 83

CAP. XIX.

Operarius ebrius non locupletabitur: & qui spernit modicam, paulatim decidet. * Vinum

2 & mulieres apostatate faciunt sapientes, & arguent sensatos. * & qui se iungit fornicariis, erit nequam: putredo & vermes hereditabunt illi, & extolletur in exemplum maius, & tolletur de numero anima eius. * Qui credit cito, leuis corde est, & minorabitur: & qui delinquit in animam suam, insuper habebitur. * Qui gaudet iniquitate, denotabitur: & qui odit correptionem, minuetur vita: & qui odit loquacitatem, extinguat malitiam. * Qui peccat in animam suam, poenitebit: & qui iucundatur in malitia, denotabitur. * Ne iteres verbum nequam & durum, & non minoraberis. * Amico & inimico noli narrare sensum tuum: & si est tibi delictum, noli denudare. * audit enim te, & custodiet te, & quasi defendens peccatum odiet te, & sic aderit tibi semper. * Audisti verbum aduersus proximum tuum?

3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

tuum? commoriatur in te, fidens quoniam non te dirumpet. * A facie verbi parturit fatuus, tamquam gemitus partus infantis. * Sagitta inhxsa femori carnis, sic verbum in corde stultit. * Corripe amicum, ne forte non intellexerit, & dicat: Non feci: aut si fecerit, ne iterum addat facere. * Corripe proximum, ne forte non dixerit: & si dixerit, ne forte iteret. * Corripe amicum: sapie enim sit commissio. * Et non omni verbo credas. est qui labitur lingua, sed non ex animo. * Quis est enim qui non deliquit in lingua sua? Corripe proximum antequam comminearis. * Et da locum timori Altissimi: quia omnis sapientia timor Dei, & in illa timere Deum, & in omni sapientia dispositio legis. * Et non est sapientia nequitie disciplina: & non est cogitatus peccatorum prudentia. * Est nequitia, & in ipsa execratio: & est insipiens qui minuitur sapientia. * Melior est homo, qui minuitur sapientia, & deficiens sensu in timore, quam qui abundat sensu, & transgreditur legem Altissimi. * Est toleratia certa, & ipsa iniqua. * Et est qui emittit verbum certum enarrans veritatem. Est qui nequit humiliat se, & interiora eius plena sunt dolo: * & est qui se nimium submittit a multa humilitate: & est qui inclinat faciem suam, & fingit se non videre quod ignoraturum est: * & si ab imbecillitate viri vetetur peccare, si inuenit tempus malefaciendi, malefaciet. * Ex visu cognoscitur vir, & ab occurso faciei cognoscitur sensatus. * Amicus corporis, & risu dentium, & ingressus hominis enunciant de illo. * Est corpeo mendax in ira contumeliosus: & est iudicium, quod non probatur esse bonum: & est tacens, & ipse est prudens.

CAP. XX.

Quam bonum est arguere, quam irasci, & contentem in oratione non prohibere! * Concupiscentia spadonis deuigilauit iuuentulam: sic qui facit per vim iudicium iniquum,

4 Quam bonum est correptum mansuetudine poenitentiam! sic enim effugies voluntarium peccatum. * Est tacens, qui inuenitur sapiens: & est odibilis, qui procax est ad loquendum. * Est tacens non habens sententiam loquela: & est tacens sciens tempus apertum. * Homo sapiens tacebit usque ad tempus: lasciuus autem, & imprudens non seruabunt tempus. * Qui multis utitur verbis, laedit animam suam: & qui potestatem sibi sumit iniuste, odietur. * Est processio in malis viro indisciplinato, & est inuentio in detrimentum. * Est datum, quod non est utile: & est datum, cuius retributio duplex. * Est propter gloriam minoratio: & est qui ab humilitate leuabit caput. * Est qui multa redimat modico pretio, & restituens ea in septuplum. * Sapiens in verbis seipsum amabilem facit: gratia autem fatuorum effunditur. * Datus insipientis non erit utilis tibi: oculi enim illius septem plures sunt. * exigua dabit, & multa improperebit: & apertio oris illius inflammatio est. * Hodie sceneratur quis, & cras expetit: odibilis est homo huiusmodi. * Facto non erit amicus, & non erit gratia bonis illius. * qui enim eduxit panem illius: falsae linguae sunt. Quoties, & quanti iridebunt eum? * Neque enim quod habendum erat, directo sensu distribuit: similiter & quod non erat habendum. * Lapsus falsae linguae, quasi qui in pavimento cadens: sic calus malorum festinanter venit. * Homo acharis quasi fabula vana, in ore indisciplinatorum assidua erit. * Ex ore fatui reprobitur parabola: non enim dicit illam in tempore suo. * Est qui vetatur peccare praerogativa, & in requie sua stimulabitur. * Est qui perdet animam suam praerogativa, & ab imprudenti persona perdet eam: persona autem acceptione perdet se. * Est qui praerogativa confusione promittit amico, & lucratus est eum inimicum gratis. * Opprobrium nequam in homine mendacium, & in ore indisciplinatorum assidue erit. * Potior fur quam assiduitas viri mendacis: perditionem autem ambo hereditabunt. * Mo-

res hominum mendacium sine honore : & confusio illorum cum ipsis sine intermissione. * Sapiens in verbis producet seipsum, & homo prudens placebit magnatis. * Qui operatur terram suam inaltabit acervum frugum : & qui operatur iustitiam, ipse exaltabitur : qui vero placet magnatis, offugiet iniquitatem. * * Xenia & dona, exerceant oculos iudicum, & quasi mutus in ore auerit correptiones eorum. * Sapientia absconsa & thesaurus inuisus : quæ utilitas in vtrisque ? * Melior est qui celat insipientiam suam, quam homo qui abscondit sapientiam suam.

CAP. XXI.

Flli peccasti ? non adicias iterum : sed & de pristinis deprecare ut tibi dimittantur. * Quasi a facie colubri fuge peccata : & si accesseris ad illa, suscipient te. * Dentes leonis, dentes eius, interficientes animas hominum. * Quasi rompha bis acuta omnis iniquitas, plaga illius non est sanitas. * Obiurgatio, & iniuriæ annullabunt substantiam : & domus quæ nimis locuples est, annullabitur superbia sic substantia superbi eradicabitur. * De precatio pauperis ex ore usque ad aures eius perveniet, & iudicium festinatio adveniet illi. * Qui odit correptionem, vestigium est peccatoris : & qui timet Deum, convertetur ad cor suum. * Notus a longe potens lingua audaci : & sensatus scit labi se ab ipso. * Qui edificat domum suam impendit alienis, quasi qui colligit lapides suos in hyemem. * * Suppa collecta synagoga peccantium, & consummatio illorum flamma ignis. * Via peccantium complanata lapidibus, & in fine illorum inferi, & tenebræ, & pœnæ. * Qui custodit iustitiam, continebit sensum eius. * Consummatio timoris Dei : sapientia & sensus. * Non erudietur, qui non est sapiens in bono. * Est autem sapientia, quæ abundat in malo : & non est sensus ubi est amaritudo. * Scientia sapientis tamquam inundatio abundabit, & confusio illius sicut fons vitæ pertranseat. * Cor fatui quasi vas

contractum, & omnem sapientiam non tenebit. * Verbum sapiens, quodcumque audient scius laudabit, & ad se addicet : audiunt luxuriosus, & displicebit illi, & proniciet illud post dorsum suum. * Narratio fatui quali sarcina in via, nam in labiis sensati inveniuntur gratia. * Os prudentis quietatur in ecclesia, & verba illius cogitantur in cordibus suis. * Tāquam domus exterminata, sic fatuo sapientia : & scientia insensati inenarrabilia verba. * Compedes in pedibus, stulto doctrina, & quasi vincula manuum super manum dextram. * Fatuus in risu exaltat vocem suam : Vir autem sapiens vix tacite ridebit. * Ornamentum aureum prudenti doctrina, & quasi brachiale in brachio dextro. * Pes fatui facilis in domum proximi : & homo penitus confundetur a fenestra respiciet eum, vir autem eruditus foris habit. * Stulticia hominis auscultare per ostium : & prudens gravabitur cōtumelia. * Labia imprudentium stulta narrabunt : verba autem prudentium statim ponderabuntur. * In ore fatuorum cor illorum : & in cor sapientium os illorum. * Dum maledicit impius diabolum, maledicit ipse animam suam. * Susurro coinquinabit animam suam, & in omnibus odietur : & qui cum eo manserit, odiosus erit : tacitus & sensatus honorabitur.

CAP. XXII.

IN lapide luteo lapidatus est pater, & omnes loquentur super aspernationem illius. * De stercore bouum lapidatus est piger : & omnis qui tetigerit eum, excutiet manus. * Confusio patris est de filio indisciplinato : filia autem in deminatione fiet. * Filia prudentis hereditas viro suo. nam quæ confundit, in contumeliam fit genitoris. * Patrem & virum confundit audax, & ab impiis non minorabitur : ab vtrisque autem innotabitur. * Mulca in lectu importuna narratio : flagella, & doctrina in omni tempore sapientia. * Qui docet fatuum, quasi qui coagulatinat

Exo. 23. a.
Deut. 16. d.
J. 41. c. 18

ut. 16. a. 7

glum in testam. * Qui narrat verbum non audienti, quasi qui excitat dormientem de gravi somno. * Cum dormiente loquitur qui enarrat stulto sapientiam & in fine narrationis dicit: Quis est hic? **N. 18. b. 16** * Supra mortuum plora, deficit enim lux eius: & supra fatuum plora, deficit enim sensus. * Mordicus plora supra mortuum, quoniam requirit. * Nequissimi enim nequissima vita super morte fatui. * Lucus mortui septem dies: fatui autem, & impij omnes dies vitæ illorum. * Cum stulto ne multum loquaris, & cum infensato ne abieris. * Secuta te ab illo, ut non molestiam habeas, & non coinquaberis peccato illius. * Reflexe ab illo, & inuenies requiem: & non accideris in stulticia illius. * Super plumbum quid grauiabitur? & quod illi aliud nomen, quam fatuus? **N. Pro. 17. a. 3** * Arenam, & salem, & massam ferri facilius est ferre quam hominem imprudentem, & fatuum, & impium. * Lotamentum ligneum colligatum in fundamento ædificij non dissoluetur: sic & cor confirmatum in cogitatione consilij. * Cogitatus sensati in omni tempore metu non deprauabitur. * Sicut palus in excelso, & camenta sine impensa posita contra faciem venti non permanebunt: sic & cor timidum in cogitatione stulti contra impetum timoris non resistet. * Sicut contrepidum in cogitatione fatui, omni tempore non metuet, sic & qui in præceptis Dei perma-
net semper. * Pungens oculum deducit lacrymas: & qui pungit cor profert sensum. * Mitens lapidem in volatilia, deiciet illa: sic & qui conuittatur amico, dissoluit amicitiam. * Ad amicum enim produxeris gladium, non desperes: est enim regressus. Ad amicum si sperueris, os triste, non timeas. est enim concordatio: excepto conuicio, & improperio, & superbia, & mysterij reuelatione, & plagadolosa: in his omnibus effugiet amicus. * Fidem posside, cum amico in paupertate illius, ut & in bonis illius laeteris. * In tempore tribulationis illius permane illi fidelis, ut & in hereditate illius coheres sis. * Ante ignem camini va-

por, & fumus ignis in altatur: sic & ante sanguinem maledicta, & conuicta, & minx. * Amicum salutare non confundat: sed illius non me abscondam: & si male mihi euenerit per illum, sustinebo. * Cumis qui gaudet, cauebit se ab eo. * Qui dabit ori meo custodiam, & super labia mea signaculum certum, ut non cadam ab ipsis, & lingua mea perdat me?

CAP. XXIII.

A Domine pater, & dominator vitæ meæ ne derelinquas me in consilio eorum: nec facias me cadere in illis. * Quis superponet in cogitatu meo flagella, & in corde meo doctrinam sapientiarum? Ignorantibus eorum non parcent mihi, & non appareant delicta eorum. * & ne adinere fecerit ignorantia mea, & multiplicentur delicta mea, & peccata mea abundant, & incidam in conspectu aduersariorum meorum, & gaudeat super me inimicus meus? **1** Domine pater, & Deus vitæ meæ, ne derelinquas me in cogitatu illorum. * Extollentiam oculorum meorum ne dederis mihi, & omne desiderium auerte a me. **2** Aufer a me ventis concupiscentias, & concubitus concupiscentiarum ne apprehendant me, & anima irreuerenti & infanti ne tradas me. **3** Doctrinam oris audite filij: & qui custodierit illam, non periet labijs, nec scandalizabitur in operibus nequissimis. * In vanitate sua apprehenditur peccator, & superbus & maledictus scandalizabitur in illis. * Iurationi non assuecat os tuum, multi enim ca-
4 sus in illa. * Nominatione vero Dei non sit assidua in ore tuo, & nominibus sanctorum non adimiscearis: quoniam non eris innumnis ab eis. * Sicut enim seruus interrogatus assidue, a liuore non minuitur: sic omnis iustus, & nominas, in toto peccato non purgabitur. * Vir multum iurans implebitur iniquitate, & non discedet a domo illius plaga. * Et si frustraretur, delictum illius super ipsum erit: & si dissimulauerit, delinquit dupliciter. * & si in vacuū iurauerit,

N. 140. a. 3

Exo. 20. b.

Mat. 5. d. 33

1. 10. 11

non iustificabitur: replebitur enim retributione domus illius. * Et & alia loquela contraria morti, non inveniatur in hereditate Iacob.

* Etenim a misericordibus omnia hæc auferuntur, & in delictis non voluntabuntur. * Indisciplinata loquelæ non assuescat os tuum: est enim in illa verbum peccati. * Memento patris & matris tuæ, in medio enim magnarum contitis: * ne forte obliuiscatur te Deus in conspectu illorum, & assiduitate tua infatuatur, improprium patiaris, & maluisses non nasci, & diem natiuitatis tuæ maledicas.

¶ 2. Reg. 16. * Homo assuetus in verbis improperiis, in omnibus diebus suis non eruditur. * Duo genera abundant in peccatis, & tertium adducit iram, & perditionem. * Anima calida quasi ignis ardens non extinguetur donec aliquid glutiat: * & homo nequæ in ore carnis suæ non desinet donec incendat ignem.

* Homini fornicatio omnis panis dulcis, non fatigabitur transgrediens usque ad finem. * ¶ Omnis homo qui transgreditur lectum suum, contemnens in animam suam, & dicens: Quis me videt? * tenebræ circumdant me, & parietes cooperiunt me, & nemo circumspicit me: quem vereor? delictorum meorum non memorabitur Altissimus. * Et non intelligit quoniam omnia videt oculus illius, quoniam expellit a se timorem Dei huiusmodi hominis timor, & oculi hominum timentes illum: * & non cognouit quoniam oculi Domini multo plus lucidiores sunt super solem, circumspicientes omnes vias hominum, & profundum abyssi, & hominum corda intuentes in absconditis partibus. * Domino enim Deo antiquam creaturæ, omnia sunt agnita: & post perfectum respicit omnia. * Hic in plateis ciuitatis vindicabitur, & quasi pullus equinus fugabitur: & ubi non sperauit, apprehenderetur. * Et erit dedecus omnibus, eo quod non intellexerit ut morem Domini. * ¶ Sic & mulier omnis relinquens virum suum, & statuens hereditatem ex alieno matrimonio: * primo enim in lege Altissimi incredibilis fuit: secundo in virum suum deliquit: ter-

¶ Isa. 29. c.

¶ Jer. 1. c.

¶ Leu. 20. b.

¶ Deut. 22. c.

¶ 22

tio in adulterio fornicata est, & ex alio viro filios statuit sibi. * Hæc in ecclesiam adducetur, & in filios eius respicietur. * Non tradent filij eius radices, & rami eius non dabunt fructum. * derelinquetur maledictum memoriam eius, & dedecus illius non delebitur. * Et agnoscent qui derelicti sunt, quoniam nihil melius est quam timor Dei: & nihil dulcius, quam respicere in mandatis Domini. * Gloria magna est sequi Dominum: longitudo enim dierum assumetur ab eo.

C A P. XXI III.

¶ Sapientia laudabit animam suam, & in Deo honorabitur, & in medio populi sui gloriabitur, * & in ecclesiis Altissimi aperiet os suum, & in conspectu virtutis illius gloriabitur, * & in medio populi sui exaltabitur, & in plenitudine sanctæ admirabitur, * & in multitudine electorum habebit laudem, & inter benedictos benedicetur, dicens: * Ego ex ore Altissimi prodiui primogenita ante omnem creaturam: * Ego feci in cælis vt oriretur lumen indefectum, & sicut nebula texi omnem terram: * Ego in altissimis habitavi, & thronus meus in columna nubis. * Gyrum cæli circuiui sola, & profundum abyssi penetraui, in fluctibus maris ambulavi, * & in omni terra steti: & in omni populo: * & in omni gente primatum habui: * & omnium excellentium & humilium corda virtute calcavi: & in his omnibus requies quiesui, & in hereditate Domini morabor. * Tunc præcepit, & dixit mihi Creator omnium: & qui creauit me, requieuit in tabernaculo meo, * & dixit mihi: in Iacob inhabita, & in Israel hereditare, & in electis meis mitte radices. * ¶ Ab initio, & ante sæcula creata sum, & usque ad futurum sæculum non desinam, & in habitatione sancta coram ipso ministravi. * Et sic in Siō firmata sum, & in ciuitate sanctificata similiter requiesui, & in hereditate portatus mea. * Et radicaui in populo honorificato, & in parte Dei mei hereditas illius, & in plenitudine sanctorum dedecus mea.

¶ Pro. 8. c. 3

mea. * Quasi cedrus exaltata sū in Libano, & quasi cyprellus in mōre Sion: * quasi palma exaltata sum in Cades, & quasi plantatio rose in Iericho. * Quasi oliva speciosa in campis, & quasi platanus exaltata sum iuxta aquam in plateis. * Sicut cinnamomi, & balsamum aromatizans odorem dedi: quasi myrrha electa dedi suauitatem odoris: & quasi storax, & galbanus, & vngula, & gutta, & quasi Libanus nō incitus vaporavi habitationem meam, & quasi balsamum non mistum odor meus. * Ego quasi terebinthus extendi ramos meos, & rami mei honoris & gratiæ. * Ego quasi vitis fructificavi suauitatem odoris: & flores mei fructus honoris & honestatis. * Ego mater pulchra dilectionis, & timoris, & agnitionis, & sanctæ spei. * In me gratia omnis viæ & veritatis, in me omnis spes vitæ & virtutis. * Tranlite ad me omnes qui concupiscitis me, & a generationibus meis implemini: * Spiritus enim meus super mel dulcis, & hereditas mea super mel & fauum. * Memoria mea in generationibus secularū. * Qui edunt me, adhuc esurient: & qui bibunt me, adhuc sitient. * Qui audit me, non confundetur: & qui operatur in me, non peccabunt. * Qui elucidant me, vitam æternam habebunt. * Hæc omnia liber vitæ, & testamentum Altissimi, & agnitiō veritatis. * Legem mandauit Moyses in præceptis iustitiarum, & hereditatem domui Iacob, & Israel promissiones. * Posuit Dauid puero suo excitare regem ex ipso fortissimum, & in throno honoris sedentem in sempiternum. * Qui implet quasi Philon sapientiam, & sicut Tigris in diebus nouorum. * Qui adimplet quasi Euphrates sententiam: «qui multiplicat quasi Iordanis in tempore mellis. * Qui mittit disciplinam sicut lucem, & assistens quasi Gehon in die vindemiar. * Qui perlicet primus scire ipsam, & intimior non inuestigabit eam. * A mari enim abundauit cogitatio eius, & consilium illius ab abyssō magna. * Ego sapientia effudi flumina. * Ego quasi trames aquarū immensæ de fluuio, ego quasi flu-

uij diuix, & sicut aqua ductus exi ui de paradiso. * dixi: Rigabo hortum meum plantationum, & inebriabo prati mei fructum. * Et ecce factus est mihi trames abundans, & fluuius meus appropinquauit ad mare: * quoniam doctrinam quasi antelucanum illumino omnibus, & enarrabo illam vsque ad longinquum. * Penetrabo omnes inferiores partes terræ, & inspiciam omnes dormientes, & illuminabo omnes sperantes in Domino. * Adhuc doctrinam quasi prophetiam effundam, & relinquam illam quærentibus sapientiam, & non desinam in progenies illorum vsque in æuum. * Videte quoniam non soli mihi laboravi, sed omnibus exquirentibus veritatem.

Inf. 11. c. 18

CAP. XXV.

IN tribus placitum est spiritui meo, quæ probata coram Deo, & hominibus: * Concordia fratrum, & amor proximorum, & vitæ & mulier benefici consentientes. * Tres species odiuit anima mea, & aggregauit valde animæ illorum: * Pauperem superbum: diutem mendacem: senem fatuum & insensatum. * Quæ in inuentio tua non congregasti, quomodo in senectute tua inuenies? * Quam speciosum canitici iudicium, & presbyteris cognoscere consilium! * Quam speciosa veteranis sapientia, & gloriosus intellectus, & consilium! * Corona senum multa peritia, & gloria illorum timor Dei. * Nouem insuspicabilia cordis magnificauit, & decimum dicam in lingua hominibus: * Homo, qui iucundatur in filiis, viuens & videns subuersiōnem inimicorum suorum. * Beatus, qui habitat cum muliere sensata, & qui lingua sua non est lapsus, & qui non seruiuit indignis se. * Beatus, qui inuenit amicum verum, & qui enarrat iustitiam auri audienti. * Quam magnus, qui inuenit sapientiam & scientiam! sed non est super timentem Dominum. * timor Dei super omnia se superposuit: beatus homo, cui donatum est habere timorem Dei: qui tenet illum, cui assimilabitur.

Inf. 16. a. 1
Sup. 14. a. 1.
19. c. 16.
Iac. 1. a. 2.

I Ge. 21. b.

11

I Ios. 3. d. 15

birur * Timor Dei initium dile- 16
ctionis eius: fidei autem initium 17
agglutinandum est ei. * Omnis 18
plaga tristitia cordis est: & omnis 19
malitia, nequitia mulieris. * Et om- 20
nem plagam, & non plagam vide- 21
bit cordis: * & omnem nequi- 22
tiam, & non nequitiam mulieris: 23
* & omnem oblectum, & non ob- 24
lectum odientium: * & omne 25
vinctum, & non vinctum idu- 26
torum. * Non est caput ne- 27
quius super caput colubri: * & 28
non est ira super iram mulieris. 29
* Conuolantur leoni & draconi pla- 30
cebit, quam habitare cum muhe- 31
re nequam. * Nequitia mulieris 32
inimicitia faciem eius: & obsecrat 33
vultum suum tanquam virtus: & 34
quasi taciturnitas ostendit. In medio 35
proximorum estis. * Ingemuit vir 36
eius, & audiens suspirauit modicu-
m. * Brevis omnis malitia su-
per malitiam mulieris, fors pecca-
torum cadat super illam. * Sicut
ascensus arenosus in pedibus ve-
terani, sic mulier linguata homini
quiescit. * Ne respicias in mulieris
speciem, & nō concupiscas muhe-
rem in specie. * Mulieris ira, &
irreuerentia, & consilio magna.
* Mulier si primatum habeat, con-
traria est viro suo. * Cor humile,
& facies tristis, & plaga cordis, mu-
lier nequam. * Manus debiles, &
genus dissoluta, mulier quæ non
beatificat virum suum. * A mu-
liere initium factum est peccati,
& per illam omnes morimur.
* Non des aquæ tux exitum, nec
modicum: nec mulieri nequam
veniam prodeundi. * Si non am-
bulauerit ad manum tuam, con-
fundet te in conspectu inimico-
rum. * A carnibus tuis abscinde
illam, ne semper te abutatur.

CAP. XXVI.

Mulieris bonæ beatus vir: na- 1
merus enim annorum illius 2
duplex. * Mulier fortis oblectat 3
virum suum, & annos vitæ illius
in pace implebit. * Pars bona, mu- 4
lier bona, in parte timendum.
Deum dabitur viro pro factis bo- 5
nis: * diuitis autem, & pauperis
cor bonum in omni tempore vultus
illorum hilaris. * A tribus ti-
muit cor meum, & in quarto fa-

cies mea metuit. * Delaturam ini- 6
tatis: & collectionem populi: * ca- 7
lumniam mendacem, super mortem, 8
omnia grauiora: * dolor cordis & lu- 9
tus, mulier zelotypa. * In multis 10
re zelotypa flagellum linguæ, omni- 11
bus communicans. * Sicut bovis tu- 12
gum, quod mouetur, ita & mulier 13
nequæ: qui tenerilla, quasi qui ap- 14
prehendit scorpionem. * Mulier co- 15
briciosa ita magna: & contumelia, &
turpitudine illius non regatur. * For- 16
nicatio mulieris in extollentia ocu- 17
lorum, & in palpebris illius 18
agnoscitur. * In finem non auertit: 19
Inf. 42. b. te se, ita custodiam: ne inuenta 20
occasione viatur se. * Ab omni ir- 21
reuerentia oculorum eius caue, & 22
ne mireris si te neglexerit. * Sicut 23
viator sitiens, ad fontem osaperiet 24
& ab omni aqua proxima bi- 25
bet, & contra omnem palium fe- 26
debit, & contra omnem lagittam 27
aperiet pharetram donec deliciat. 28
* Grata mulieris sedulæ delecta- 29
bit virum suum, & os illius im- 30
pinguabit. * Disciplina illius da- 31
tum Dei est. * Mulier lenitas & 32
tacita, non est immutatio erudita 33
animæ. * Grata super gratiam 34
mulier sancta, & pudorata. * Om- 35
nis autem ponderatio non est di- 36
gna continentis animæ. * Sicut sol
oriens mundo in altissimis Dei,
sic mulieris bonæ species in orna-
mentum domus eius. * Lucerna
splendens super candelabrum san-
ctum, & species facies super a-
tem stabilis. * Columnæ aures
super bases argentæ, & pedes firmi
super plantas stabiles mulieris.
* Fundamenta æterna supra pe-
tram solidam, & mandata Dei in
corde mulieris sanctæ. * In duobus
contritum est cor meum, & in tertio
iracundia mihi aduenit: * Vir bellator
deficiens per inopiam: & vir sensatus contem-
ptus: * & qui transgreditur a ius-
titia ad peccatum, Deus perauit
eum ad contritionem. * Dux spe-
cies difficiles & periculose mihi
apparuerunt, difficile exitus
negotians a negligentia: & non
iustificabitur caupo a peccatis la-
biorum.

CAP. XXVII.

Propter inopiam multi deliqu- 1
erunt: & qui quærit locupleta- 2
ti,

26. avertit oculum suum. * Sicut in medio compaginis lapidum politus figitur, sic & inter mediu venditionis & emptoris angustia bitur peccatum. * Conteretur cum delinquente delictum. * Si non in timore Domini teneris te instanter, cito subvertetur domus tua. * Sicut in percussura cribri remanebit pulvis, sic aporia hominis in cogitatu illius. * Vaia figuli probat tornax, & homines iustos tentatio tribulationis. * Sicut rusticatio de ligno ostendit fructum illius, sic verbum ex cogitatu cordis hominis. * Ante sermonem non laudes virum: hac enim tentatio est hominum. * Si sequaris iustitiam, apprehendes illam: & indues quasi potorem honoris, & inhabitabis cum ea, & proteget te in sempiternum, & in die agnitionis invenies firmamentum. * Volatilia ad tibi similia conveniunt: & veritas ad eos, qui operantur illam, reuertetur. * Leo venationi insidiatur semper: sic peccata operantibus iniquitates. * Homo sanctus in sapientia manet sicut sol: nam stultus sicut luna muratur. * In medio insensatorum serva. * Verbum temporis: in medio autem cogitantium assiduus es. * Narratio peccantium odiosa, & risus illorum, in deliciis peccati. * Loquela multum iurans, horripilationem capiti statuet: & irreuerentia pius obstruatur aurium. * Effusio sanguinis in rixa superborum: & maledictio illorum auditis grauis. * Qui denudat arcana amici, fidem perdit, & non inueniet amicum ad animum suum. * Dilige proximum, & coniungere fide eum nullo. * Quod si denudaueris ab iconia illius, non persequeris post eum. * Sicut enim homo, qui perdit amicum suum, sic & qui perdit amicitiam proximi sui. * Et sicut qui dimittit aurem de manu sua, sic dereliquit proximum tuum, & non eum capies. * Non illum sequaris, quoniam longe abest: effugit enim quasi caprea de laqueo: quoniam vulnerata est anima eius. * Ultra eum non poteris colligare: & maledicti est concordatio: denudare autem amici mysteria, desperatio est animae infelicia. * Annuens

27. oculo fabricat iniqua, & nemo eum abiciet: * in conspectu oculorum tuorum condulcabit os suum, & super sermones tuos admirabitur: nouissime autem peruerit os suum, & in verbis tuis dabit scandalum. * Multa odium, & non corquauit ei, & Dominus odit illum. * Qui in altum mittit lapidem, super caput eius cadet: & plaga dolosa dolosi diu det vulnera. * Et qui foueam fodit, incidet in eam: & qui statuit lapidem proximo, ostendet in eo: & qui laqueum alij ponit, peribit in illo. * Facienti nequissimum consilium, super ipsum deuoluetur, & non agnoscat vnde adueniat illi. * Illusio, & improperium superborum, & vindicta sicut leo insidiabitur illi. * Laquei peribunt qui oblectantur casu iustorum: dolor autem consumet illos antequam moriantur. * Ira & furor, utraque execrabilia sunt, & vir peccator continens erit illorum.

C A P. XXVIII.

1. **Q**ui vindicare vult, a Domino inueniet vindictam, & peccata illius seruans seruetur. * Relinque proximo tuo nocenti te: & tunc deprecanti tibi peccata soluentur. * Homo homini referuat iram, & a Deo quarit medelam. * In hominem similem sibi non habet misericordiam, & de peccatis suis deprecatur. * Ipse cum caro sit, referuat iram, & propitiationem pete a Deo: quis exorabit pro delictis illius? * Memento nouissimum, & desine inimicari. * bitudo enim, & mors imminet in mandatis eius. * Memorare timorem Dei, & non irascaris proximo. * Memorare testamentum Altissimi, & despicere ignominiam proximi. * Abstine te a lite, & minues peccata. * homo enim iracundus incendit litem, & vir peccator turbabit amicos, & in medio pacem habentium immittet inimicitiam. * Secundum enim ligna siluæ sic ignis exardescit: & secundum virtutem hominis, sic iracundia illius erit, & secundum substantiam suam.

exaltabit iram suam. * Cernamen
festinatum incendit ignem : & lis
festinans effundit sanguinem : &
lingua testificans adducit mortem .
* Si sufflaueris in scintillam, quasi
ignis exardebit : & si expueris su-
per illam, extinguetur : utraque
ex ore proficiuntur . * Sufurro &
bilinguis maledictus : multos enim
turbabit pacem habentes .
* Lingua tertia multos commouit,
& dispersit illos de gente in gen-
tem . * ciuitates muratas diuitum
destruxit, & domos magnatorum
effodit . * Virtutes populorum con-
cidit, & gentes fortes dissoluit .
* Lingua tertia mulieres viratas
eiecit, & priuauit illas laboribus
suis . * qui respicit illam, non ha-
bebit requiem, nec habebit ami-
cum, in quo requiescat . * Flagelli
plaga fluorem facit : plaga autem
lingue comminuet ossa . * Multi
cecidit in ore gladii, sed non sic
quasi qui interierunt per lin-
guam suam . * Beatus qui rectus
est a lingua nequam, qui in ira-
cundiam illius non transiuit, &
qui non attraxit iugum illius, & in
vinculis eius non est ligatus : iu-
gum enim illius, iugum ferreum
est : & vinculum illius, vinculum
aereum est . * Mors illius, mors ne-
quissima : & utilis potius infernus
quam illa . * Perfeuerantia illius
non permanebit, sed obtinebit
vias iniustorum : & in flamma sua
non comburent iustos . * Qui re-
linquunt Deum incident in illam,
& exardebit in illis, & non extin-
guetur, & immittetur in illos qua-
si leo, & quasi pardus laedet illos .
* Sepi aures tuas spinis, linguam
nequam noli audire, & ori tuo
facito ossa, & feras . * Aurum
tuum, & argentum tuum confusa,
& verbis tuis facito stateram, &
frenos ori tuo rectos : * & atten-
de, ne forte labaris in lingua, &
cadas in conspectu inimicorum
insidiantium tibi, & sit casus tuus
insanabilis in mortem .

CAP. XXIX.

Qui facit misericordiam, fo-
neratur proximo suo : &
qui praeualt manu, man-
data seruat . * Foenerare proximo
tuo in tempore necessitatis illius,

& iterum redde proximo in tem-
pore suo . * Confirma verbum, &
fideliter age cum illo : & in omni
tempore inuenies quod tibi neces-
sarium est . * Multi quasi inuen-
tionem aestimauerunt scienus, &
praestiterunt molestiam his, qui se
adiuuerunt . * Donec accipiant,
osculantur manus dantis, & in
promissionibus humilium vocem
suam : * & in tempore redditi-
onis postulabit tempus, & loque-
tur verba xadij & murmuratio-
num, & tempus causabitur : * si
autem potuerit reddere, aduersa-
bitur, solidi vix reddet dimidium,
& computabit illud quasi inuen-
tionem : * sin autem fraudabit il-
lum pecunia sua, & possidebit il-
lum inimicum gratis : * & conui-
tia & maledictio reddet illi, & pro
honore & beneficio reddet illi con-
tumeliam . * Multi non causa
nequitiae non fenerati sunt, sed
fraudari gratis timerunt . * Ve-
rumtamen super humilem animo
fortior esto, & pro elemosyna no
trahas illum . * Propter manda-
tum assume pauperem : & propter
inopiam eius ne dimittas eum va-
cuum . * Perde pecuniam propter
fratrem & amicum tuum : & non
abscondas illam sub lapide in per-
ditionem . * Pone thesaurum tuum
in praeceptis Altissimi, & proderit
tibi magis quam aurum . * Con-
clude elemosynam in corde pau-
peris, & haec pro te exorabit ab
omni malo . * Super seutum po-
tentis, & super lanceam aduersus
inimicum tuum pugnabit . * Vir
bonus fidem facit pro proximo
suo : & qui perdidit confusio-
nem, derelinquet tibi . * Gratiam
fideiussoris ne obliuiscaris : dedit
enim pro te animam suam . * Re-
promissorem fugit peccator, & im-
mundus . * Bona repromissoris si-
bi ascribit peccator : & ingratus
sensu derelinquet liberantem se .
* Vir repromittit de proximo suo :
& cum perdidit reuerentiam,
derelinquetur ab eo . * Repromis-
sio nequissima multos perdidit di-
rigentes, & commouit illos quasi
fluctus maris . * Viros potentes
gyrans migrare fecit, & vagati
sunt in gentibus alienis . * Pecca-
tor transgrediens mandatum Do-
mini, incidit in promissionem
aequam :

Tob 4.b.

10

11. 17. c. 18

Ej. 39. c. 31

nequā : & qui constatur multa agere, incidit in iudicium. * Recupera proximum secundum virtutem tuam, & attende tibi ne incidas. * Initium vitæ hominis aqua & panis, & vestimentum, & domus protegens turpitudinem. * Melior est victus pauperis sub tegmine asserum, quam epulæ splendide in peregre line domicilio. * Minimum pro magno placeat tibi, & improprium peregrinationis non audies. * Vita nequam hospitandi de domo in domum : & ubi hospitabitur, non fiducialiter ager, nec aperiet os. * Hospitabitur, & pascet, & potabit ingratos, & ad hæc amara audiet. * Tranſi hospes, & orna mentiam : & quæ in manu habes, tibi ceteros. * Exi a facie honoris amicorum meorum : necessitudine domus meæ hospitio mihi factus est frater. * Graui hæc homini habenti sentium : Corruptio domus, & improprium fornicatoris.

C A P. XXX.

Prou. 13. d. 24. & 25. b. 13

Qui diligit filium suum, assidue illi flagella, & castigatur in nouissimo suo, & non palpet proximorum ostia. * Qui docet filium suum, laudabitur in illo, & in medio domesticorum in illo gloriabitur. * Qui docet filium suum, in zelum mittit inimicum, & in medio amicorum gloriabitur in illo. * Mortuus est pater eius, & quasi non est mortuus similem enim reliquit sibi post se. * In vita sua, vidit, & lætatus est in illo : in obitu suo non est contristatus, nec confusus est corā inimicis. * Reliquit enim defensorem domus contra inimicos, & amicis reddentem gratiam. * Pro animabus filiorum colligabit vulnera sua, & super omnem vocem turbabuntur viscera eius. * Equus indomitus euadit durus, & filius remissus euadet præceps. * Læta filium, & pauentem te faciet : lude cum eo, & contristabit te. * Non corrideas illi : ne doleas, & in nouissimo obstupescant dentes tui. * Non des illi potestatem in iuuentute, & ne despicias cogitatus illius. * Curus

Ej. 7. c. 25

cernicem eius in iuuentute, & tunc de latera eius dum infans est, ne forte inducet, & non credat tibi, & erit tibi dolor animæ. * Doce filium tuum, & operare in illo, ne in turpitudine illius offendas. * Melior est pauper sanus, & fortis viribus, quam diues imbecillis & flagellatus malitia. * Salus animæ in sanctitate iustitiæ : melior est omni auro & argento : & corpus validum quam census immensus. * Nō est census super sum salutis corporis : & non est oblectamentum super cordis gaudium. * Melior est mors, quam vita amara : & requies æterna quam languor perſeuerans. * Bona abscondita in ore clauso, quasi appositiones epularum circumpositæ sepulchro. * Quid proderit libatio idoli : nec enim manducabit, nec odorabit : sic qui effugatur a Domino, portans mercedem iniquitatis : videns oculus, & ingemiscens, sicut spado complectens virginem, & suspirans. * Tristitiam non des animæ tuæ, & non affigas te metipsum in consilio tuo. * Lucunditas cordis hæc est vita hominis, & thesaurus sine defectione sanctitatis : & exultatio viri est longauitas. * Miserere animæ tuæ placens Deo, & continue : congrega cor tuum in sanctitate eius, & tristitiam longe repelle a te. * Multos enim occidit tristitia, & non est utilitas in illa. * Zelus & iracundia minuunt dies, & ante tempus senectam adducet cogitatus. * Splendidum cor, & bonum in epulis est : epulæ enim illius diligenter fiunt.

C A P. XXXI.

Vigilia honestatis tabesciunt carnes, & cogitatus illius auferet somnū. * Cogitatus præſcientiæ auertit sentium, & inimicitias grauis sobriam facit animam. * Laborauit diues in congregatione substantiæ, & in requie sua repletur bonis suis. * Laborauit pauper in diminutione victus, & in fine inops fit. * Qui aurum diligit, non iustificabitur : & qui insequitur consumptionem, replebitur ex ea. * Multi dati sunt in aurum, & facta est in specie ipsius

Ej. 2 per.

Dan. 14. a

Prou. 12. d. 25. & 15. b. 13. & 17. d. 22

1. Cor. 7. c. 10

Ej. 1. a

perditio illorum. * Lignum of-
fensionis est aurum sacrificanti-
um: illis, qui sectantur illud, &
omnis imprudens deperiet in illo.
* Beatus dives, qui inuentus est
sine macula: & qui post aurum
non abiit, nec sperauit in pecu-
nia, & thesauris. * Quis est hic,
& laudabimus eum? fecit enim
mirabilia in vita sua. * Qui pro-
batus est in illo, & perfectus est,
erit illi gloria æterna: qui potuit
transgredi, & non est transgressus
facere mala, & non fecit: ideo
stabilita sunt bona illius in Do-
mino, & eleemosynas illius e-
narrabit omnis Ecclesia sancto-
rum. * Supra mentem magnam
sedisti: non aperias super illam
faucem tuam prior. * Non dicas
sic: Multa sunt, quæ super illam
sunt: memento quoniam ma-
lus est oculus nequam. * Nequius
oculo quid creatum est? ideo ab
omni facie sua lacrymabitur cum
viderit, * ne extendas manum
tuam prior, & inuidia contami-
natus erubescas. * Ne compri-
maris in conuiuio. * Intellige quæ
sunt proximi tui ex teipso: * vie-
te quasi homo frugibus, quæ tibi
apponuntur, cum manducas
multum, odio habearis. * Cessa
prior causa disciplinæ: & noli ni-
mius esse, ne forte offendas. * Et si
in medio multorum sedisti, prior il-
lis ne extendas manum tuam, nec
prior poscas bibere. * Quam iusti-
ciens est homini erudito vinum
exiguum, & in dormiendo non
laborabis ab illo, & non senties
dolorem. * Vigila, cholera, &
tortura viro infrumto: * somnus
sanitatis in homine parco. dor-
miet usque mane, & anima il-
lius cum ipso delectabitur. * Et
si coactus fueris in edendo mul-
tum, surge e medio, euome: & re-
frigerabit te, & non adduces cor-
pori tuo infirmitatem. * Audi me
fili, & ne spernas me, & in nouis-
simo inuenies verba mea. * In
omnibus operibus tuis esto velox,
& omnis infirmitas non occurret
tibi. * Splendum in panibus be-
nedicent læta mulorum, & testimo-
nium veritatis illius fidele. * Ne-
quissimo in pane murmurabit ci-
uitas, & testimonium nequitie il-
lius verum est. * Diligentes in vi-

7 D no noli prouocare: multos enim
11 exterminauit vinum. * Ignis pro-
bar ferrum durum: sic vinum core-
da superbiorum arguet in ebie-
3 32 tate potatum. * Aqua vita homi-
nibus vinum in sobrietate: si bibas
33 illud moderate, eris sobrius. * Que
9 vita est ei, qui minuitur vino?
34 * Quid defraudat vitam? Mors.
35 * Vinum in iucunditatem creatum
10 est, & non in ebrietatem, ab ini-
36 tio. * Exultatio animæ & cordis vi-
17 num moderate potatum. * San-
18 nitas est animæ & corpori sobrius
19 potus. * Vinum multum pota-
tum irritationem, & iram, & cui-
39 nas multas facit. * Amaritudo a-
40 nimæ vini multum potatū. * Ebie-
tatis animositas, imprudentis of-
41 fensio; minorans virgitem, & fa-
ciens vulnera. * In conuiuio vini
non arguas proximum: & non de-
spicias eum in iucunditate illius:
42 * verba improprietatis non dicas illi:
& non premas illum in repetendo.

C A P. XXXII.

1 R Extollem te posuerunt? noli
A extolli: esto in illis quasi vnus
ex ipsis. * Curam illorum habe,
& sic confide, & omni curatus
3 explicita recumbes: * ut lateas pro-
pter illos, & ornamentum gratiæ
accipias coronam, & dignationem
4 consequaris corrogationis. * Lo-
quere maior natu: decet enim
5 te primū verbum diligenti scien-
tia, & non impediās musicam.
6 * Vbi auditus non est, non effun-
das sermonem, & importune noli
7 extolli in sapientia tua. * Gem-
mula carbonculi in ornamento au-
ri, & comparatio mulicorum in
8 conuiuio vini. * Sicut in fabri-
B catione aurū signum est imaragdi,
sic numerus mulicorum in iucun-
9 do & moderato vino. * Audi ta-
cens, & pro reuerentia accedet ti-
10 bi bona gratia. * Adolescens loque-
11 re in tua causa vix. * Si bis inter-
rogatus fueris, habeat caput respō-
12 sum tuum. * In multis esto quasi
intēsus, & audi tacens simul &
13 quarens. * In medio magnatorum
non præsumas: & vbi iustise-
14 nes, non multum loquaris. * An-
te grandinem præbuit corusca-
tio: & ante verecundiam præ-
bit gratia, & pro reuerentia ac-
cedet

PC. 103.b.
15
Prou. 31.2-4

h. 1. 1. 1. 1.
C. 1. 1. 1. 1.

h. 1. 1. 1. 1.

cedet tibi bona gratia: * Et hora surgendi non te trices: praecurr autem prior in domum tuam, & illic auocare, & illic lude, * & age conceptiones tuas, & non in delictis, & verbo superbo. * Et super his omnibus benedictio Domini, qui fecit te, & inebriet te ab omnibus bonis suis.

* Qui timet Dominum, excipiet doctriam eius: & qui vigilauerint ad illum, inuenient benedictionem. * Qui quirit legem, replebitur ab ea: & qui intidiose agit, scandalizabitur in ea. * Qui timet

Dominum, inuenient iudicium iustum, & iustitias quasi lumen accendent. * Peccator homo vitabit correptionem, & secundum voluntatem suam inueniet compa-

rationem. * Vir consilii non disperdet intelligentiam, alienus & superbus non perdet timorem: * etiam postquam fecit cum eo sine consilio, & suis insecrationibus arguetur. * Fili sine consilio nihil facias, & post factum non poenitebis. * In via ruina non eas, & non offendas in lapides: nec credas te viz laborioz, ne ponas animam tuam scandalum: * & a facie tua caue, & a domesticis tuis attende. * In omni opere tuo crede ex fide animae tuae: hoc est enim conseruatio mandatorum.

* Qui credit Deo, attendit mandata: & qui confidit in illo, non minorabitur.

CAP. XXXIII.

Timenti Dominum non occurrunt mala, sed in tentatione Deus illum conseruabit, & liberabit a malis. * Sapiens non odit mandata & iustitias, & non illidit quasi in procella nauis. * Homosentens credit legi Dei, & lex illi fidelis. * Qui interrogationem manifestat, parabit verbum, & sic deprecatur exaudietur, & conseruabit disciplinam, & tunc respondebit. * Praecordia facti quasi rota earri, & quasi axis versatilis cogitatus illius. * Equus emissarius, sic & amicus subannator, sub omni supersedente hinnit, & iterum dux lucem, & annus annuum a sole.

* A Domini scientia separati sunt,

facto sole, & praeceptum custodiente. * Et immutauit tempora, & dies festos ipsorum, & in illis dies festos celebrauerunt ad horam. * Ex ipsiis exaltauit & magnificauit Deus, & ex ipsiis posuit in numerum dierum. Et omnes homines de solo, & ex terra, vnde creatus est Adam. * In multitudine disciplinaz Dominus separauit eos, & immutauit vias eorum.

* Ex ipsiis benedixit, & exaltauit: & ex ipsiis sanctificauit, & ad se applicauit: & ex ipsiis maledixit, & humiliavit, & conuertit illos a separatione ipsorum. * Quasi lutum figuli in manu ipsius, plamatum illud, & disponere. * Omnes viz eius secundum dispositionem eius: sic homo in manu illius, qui se fecit, & reddet illi secundum iudicium suum. * Contra malum bonum est, & contra mortem vita: sic & contra vitium iustum peccator. Et sic intrare in omnia opera Altissimi. Duo & duo, & vnus contra vnus. * Et ego nouissimus euiglaui, & quasi qui colligi acinos postvindemiatores. * In benedictione Dei & ipse spe sperauit: & quasi qui vindemiat, repleui torculari.

* Respicere quoniam non mihi soli laborauit, sed omnibus exquirentibus disciplinam. * Audite me magnates, & omnes populi, & rectores Ecclesiarum auribus percipite. * Filio & mulieri, fratri & amico non des potestatem super te in vita tua: & non dederis alij possessionem tuam: ne forte patiat te, & deprecetur pro illis.

* Dux ad huc superes & aspiras, non immutabit te omnis caro. * Melius est enim ve filij tui te roget, quam te respicere in manus filiorum tuorum. * In omnibus operibus tuis praeclens esto. * Ne dederis maculam in gloria tua. In die con summationis dicunt vita tua, & in tempore exitus tui distribue hereditatem tuam. * Cibaria, & vestimenta, & onus asino: panis, & diuitia plena; & opus seruorum. * Operatur in disciplina; & quia requiesceret laxa manus illi, & quia libertatem. * Iugum & lorum, curuant collum durum, & seruum inclinant operationes assiduae. * Sicut maleuolo toruza & compedes, ita illum in operatione

Gen. 2.

Ro. 9. c. 11

E. 24. d. 47

nem, ne vacet : * multam enim
malitiam docuit otiositas. * In
opera constitue eum : sic enim con
decer illum. Quod si non obaudie
rit, curua illum compedibus, &
non amplius super omnem car
nem: verum sine iudicio nihil fac
ias graue. * Si est tibi seruus fide
lis, sit tibi quasi anima tua: qua
si fratre sic eum tracta : quoniam
in sanguine animæ comparasti il
lum. * Si iuxeris eum iniuste, in tu
gam conuertetur. * & si extollens
discesserit : quem quæras, & in
qua via quæras illum, nescis.

CAP. XXXIII.

VAna spes, & mendacium viro
intento: & somnia extollunt
imprudentes. * Quasi qui apprehen
dit vmbra, & persequitur
uentum : sic & qui attendit ad
vsa mendacia. * hoc secundum
hoc visio somniorum: ante faciem
hominis similitudo hominis. * Ab
immundo quid mundabitur? & a
mendace quid verum dicetur?
* Diuination erroris, & auguria,
mendacia, & somnia malefacien
tium, vanitas est. * Et sicut partu
rientis, cor tuum phantasias pati
tur. nisi ab Altissimo fuerit emis
sa visitatio, ne dederis in illis cor
tuum : * multos enim errare fece
runt somnia, & exiderunt speran
tes in illis. * Sine mendacio con
summabitur verbum legis, & sa
pientia in ore fidelis complana
bitur. * Qui non est tentatus, quid
scit? Vir in multis expertus, cogita
bit multa : & qui multa didicit,
enarrabit intellectus. * Qui non est
expertus, pauca cognoscit: qui
autem in multis factus est, multi
plicat malitiam. * Qui tentatus
non est, qualia scit? qui implana
tus est, abundabit nequitia. * Mul
ta vidi errando, & plurimas ver
borum consuetudines. * Aliquo
ties vsque ad mortem periclitatus
sum horum causa, & liberatus
sum gratia Dei. * Spiritus timen
tium Deum quæritur, & in respec
tu illius benedicetur. * Spes enim
illorum in salutem illorum, & oculo
Dei diligentes se. * Qui timet
Dominum nihil trepidabit, & non
pauebit : quoniam ipse est spes
eius. * Timens Dominum beatus.

ta est anima eius. * Ad quem res
piciat, & quis est fortitudo eius?
* Oculi Domini super iumentum
eum, protector potentia, & arma
metum virtutis, tegumen ardoris,
& vmbra culum meridiani, * de
precatio offensionis, & adiutoriu
casus, exaltans animam, & illumina
ns oculos, dans sanitatem, &
vitam & benedictionem. * Im
molantis ex iniquo oblatio est
maculata, & non sunt beneplacita
sublationes iniustorum. * Do
minus solus sustentibus se in
via veritatis & iustitiae. * Dona
iniquorum non probat Altissi
mus, nec respicit in oblationes ini
quorum : nec in multitudinem sac
rificiorum eorum propitiabitur
peccatis. * Qui offert sacrificium
ex substantia pauperum, quasi qui
victimat filium in conspectu patris
sui. * Panis egentium vita paupe
rum est : qui defraudat illum, ho
mo sanguinis est. * Qui aufert
in sudore panem, quasi qui occi
dit proximum suum. * Qui effundit
sanguinem, & qui fraudem
facit mercenario, fratres sunt.
* Vnus ædificans, & vnus destruens:
quid prodest illis nisi labor? Vnus
orans, & vnus maledicens; cuius
vocem exaudiet Deus? * Qui ba
pizatur a mortuo, & iterum tan
git eum, quid proficit lauatio il
lius? * sic homo qui reuertitur
peccatis suis : & iterum eadem
faciens, quid proficit humili
ando se : orationem illius quis
exaudiet?

CAP. XXXV.

Qui conseruat legem, multi
plicat oblationem. * Sa
crificium salutare est at
tendere mandatis, & discedere ab
omni iniquitate. * Et propitiatio
nem litato sacrificij super iniustitias,
& deprecatio pro peccatis, re
cedere ab iniustitia. * Retribuet
gratiā qui offert simlaginem : &
qui facit misericordiam, offert sa
crificiū. * Beneplacitum est Do
mino recedere ab iniquitate : & depre
catio pro peccatis recedere ab ini
iustitia. * Non apparetis ante
conspectum Domini vacui. * Hæc enim omnia propter man
datum Dei sunt. * Oblatio iusta

- Impinguat altare, & odor suauitatis est in conspectu Altissimi. * Sacrifitium iusti acceptum est, & memoriam eius non obtulicetur Dominus. * Bono animo gloriam redde Deo: & non minus primitias manuum tuarum. * In omni dato hilarem fac vultum tuum, & in exultatione sanctifica Deum. 22. c. decimas tuas. * Da Altissimo secundum datum eius, & in bono oculo adinventionem facito manuum tuarum: * quoniam Dominus retribuens est, & sepius tantum reddet tibi. * Noli offerre munera praua, non enim suscipiet illa. * Et noli inspicere sacrificium iniustum, quoniam Dominus iudex est, & non est apud illum gloria personæ. * Non accipiet Dominus personam in pauperum. 2. b. 11. sem, & deprecationem læti exaudiet. * Non despiciet preces pupilline viduæ, si effundat loquelam gemitus. * Nonne lacrymæ viduæ ad maxillam descendunt, & exclamatio eius super deducen- tem eas? * A maxilla enim ascendet vsque ad caelum, & Dominus exauditor non desistabitur in illis. * Qui adorat Deum in oblatione, suscipietur, & deprecatio illius vsque ad nubes propinquabit. * Oratio humilians se, nubes penetrabit: & donec propinquet non consolabitur: & non discedet donec altissimus aspiciat. * Et Dominus non elongabit, sed iudicabit iustos, & faciet iudicium: & Fortissimus non habebit in illis patientiam vt contribulet dorsum ipsorum: * & Gentibus reddet vindictam donec tollat plenitudinem superbiorum: & scepra iniquorum contribulet * donec reddat hominibus secundum actus suos, & secundum opera eorum, & secundum præsumptionem illius, * donec iudicet iudicium plebi suæ, & oblectabit iustos misericordia sua. * Speciosa misericordia Dei, in tempore tribulationis, quasi nubes pluuiæ in tempore siccitatis.
1. 2. Cor. 9. b. 7 Tob. 4. b. 9 Leu. 22. c. 28 Deu. 15. d. 41 Deu. 10. d. 17 2. Par. 19. c. 7 Iob. 34. b. 19 Sap. 6. b. 8 Ro. 2. b. 11. Gal. 2. b. 6 Col. 3. d. 25 A. 10. c. 34 1. Pet. 1. c. 17
1. * & immitte timorem tuum super Gentes, quæ non exquisierunt te, vt cognoscant quia non est lia tua. * Alleluia manum tuam super Gentes alienas, vt videant potentiam tuam. * Sicut enim in conspectu eorum sanctificatus es in nobis, sic in conspectu nostro magnificaberis in eis, * vt cognoscant te, sicut & nos cognouimus quoniam non est Deus præter te Domine. * Innoua signa, & im- muta mirabilia. * Glorifica manum, & brachium dextrum. * Excita furorem, & effunde iram. * Tolle aduersarij, & afflige inimicum. * Festina tempus, & memento finis, vt enarrent mirabilia tua. * In ira flamma deuoretur qui saluatur: & qui pessimant plebem tuam, inueniant perditionem. * Contere caput principum inimicorum, dicentium: Non est alius præter nos. * Congrega omnes tribus Iacob: vt cognoscant quia non est Deus nisi tu, & enarrent magnalia tua: & hereditabis eos, sicut ab initio. * Miserere plebi tuæ, super quam inuocatum est nomen tuum: & Israel quæ coqueasti primogenito tuo: * Misereere ciuitati sanctificationis tuæ Ierusalæ, ciuitati requiet tuæ. * Reple Sion inenarrabilibus verbis tuis, & gloria tua populum tuum. * Da testimonium his, qui ab initio creaturæ tuæ sunt, & suscipe prædicationes, quas locuti sūt in nomine tuo prophetæ priorum. * Da mercedem sustentibus te, vt prophetæ tui fideles inueniantur: & exaudi orationes seruorum tuorum. * Secundum benedictionem Aaron de populo tuo, & dirige nos in viam iustitiæ, & sciant omnes, qui habitant terrā, quia tu es Deus conspector actorum. * Omnem escam manducabit venter, & est cibus cibo melior. * Fauces contingunt cibum feræ, & cor sensatum verba mendacia. * Cor prauum dabit tristitiam, & homo peritus resistet illi. * Om- nem masculum excipiet mulier: & est filia melior filia. * Species mulieris exhilarat faciem viri sui, & super omnem concupiscentiam hominis superducit desiderium. * Si est lingua curationis, est & mi-
- 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 D 23 24 25 A

Exo. 4. f.

Nu. 6. d.

CAP. XXXVI.

Miserere nostri Deus omnium, & respice nos, & ostende nobis lucem miserationum tuarum:

igationis & misericordiae: non est
 Virilius secundum filios homi-
 num. * Qui possidet mulierem: 26
 bonam, inchoat possessionem:
 adiutorium secundum illum est,
 & columna vt requies. * Vbi non 27
 est sepes, diripietur possessio: &
 Vbi non est mulier, ingenuit
 egens. * Quis credit ei, qui non 28
 habet nidum, & deficiens Vbi-
 cumque obicauerit, quasi suc-
 cinctus latro exiliens de ciuitate
 in ciuitatem?

C A P. XXXVII.

O Mnis amicus dicit: Et ego
 amicitiam copulaui. sed est
 amicus solo nomine amicus. Nō
 ne tristitia inest vsque ad mortē?
 * Sodalis autem & amicus ad in-
 iuriam conuerteritur. * O prae-
 sumptio nequissima, vnde creata
 es cooperire aridam malitia, & do-
 lostate illius? * Sodalis amico
 coniucidatur in oblectationibus,
 & in tempore tribulationis aduer-
 sarius erit. * Sodalis amico con-
 dolet causa ventris, & contra ho-
 stem accipiet secutum. * Non ob-
 litiuiscaris amici tui in animo
 tuo, & non immemoris illius in
 opibus tuis. * Noli consiliari cū
 eo, qui tibi insiliatur, & a zelan-
 tibus te absconde consiliū. * Om-
 nis consiliarius prodit consilium,
 sed est consiliarius in semper. *
 A consiliario serua animā tuam.
 prius scito quē sit illius necessitas:
 & ipse enim animo suo cogitabit:
 * ne forte mittat sudem in terrā,
 & dicat tibi: * Bona est via tua,
 & iter contrario videre quid tibi
 eueniat. * Cū viro irreligioso tra-
 sta de sanctitate, & cum iniusto
 de iustitia, & cum muliere de ea,
 quae zmulatur: cū timido de bello:
 cum negotiatore de traiectione,
 cum empore de venditione,
 cum viro liuido de gratijs agen-
 dis, cū impio de pietate, cum in-
 honesto de honestate, cum opera-
 rio agrario de omni opere, * cum
 operario annali de consum-
 matione anni, cum seruo pigro de
 multa operatione: non autē eas his
 in omni consilio. * Sed cum viro
 sancto assiduus esto, quēcumque
 cognoueris obsequantem timore
 Dei, cuius anima est secundum 16

C animam tuam: & qui, cum tituba-
 ueris in tenebris, condolebit tibi.
 17 * Cor boni consilij statue tecum:
 non est enim tibi aliud plurius illo.
 18 * Anima viri sancti enunciat ali-
 quando vera, quam septem creu-
 lpeccatores sedentes in excelso ad
 19 speculandum. * Et in his omnibus
 depreare Alustimū vt dirigat in
 20 veritate viam tuam. * Ante omnia
 opera verbum verax praecedat te,
 & ante omnem actum consilium
 21 stabile. * Verbum nequam immu-
 tabit cor: ex quo partes quattuor
 oriuntur, bonum & malum, vita
 & mors: & dominatrix illorū est
 assiana lingua. Est vir altus mul-
 22 torum eruditor, & anima sua in-
 uilis est. * Vir peritus multos eru-
 diuit, & anima sua suavis est.
 23 * Qui sophistice loquitur, odibilis
 24 est: in omni re defraudabitur. * Nō
 est illi data a Domino gratia: om-
 ni enim sapientia defraudatus est.
 25 * Est sapiens anima sua sapiens,
 D & fructus sensus illius laudabilis.
 26 * Vir sapiens plebem suam erudit,
 & fructus sensus illius fideles sū-
 27 * Vir sapiens implebitur benedi-
 ctionibus, & videntes illum lau-
 28 dabunt. * Vita viri in numero die-
 rum: dies autem Israel innume-
 29 rables sunt. * Sapiens in populo he-
 reditabit honorem, & nomen il-
 30 lius erit viuens in aeternum. * Fili-
 in vita tua tenta animam tuam:
 & si fuerit nequam, non des illi
 31 potestatem: non enim omnia
 omnibus expediunt, & non omni
 32 animarū omne genus placet. * Noli
 audis esse in omni epulatione, &
 non te effundas super omnem e-
 33 scam: in multis enim effusio erit
 infirmitas, & auditas appropin-
 34 quabit vsque ad choleram. * Pro-
 pter crapulam multi obierunt:
 qui autem abstinentes est, adijciēt
 vitam.

C A P. XXXVIII.

H Onora medicum propter ne-
 cessitatem: etenim illū crea-
 uit Altissimus. * A Deo est enim
 2 omnis medela, & a rege accipiet
 3 donationem. * Disciplina medici
 exaltabit caput illius, & in conse-
 4 su magnatorum collaudabitur.
 * Altissimus creauit de terra me-
 dicamentā, & vir prudens non
 abhor-

Exo. 15. d. 25 abhorrebit illa. * Nonne a ligno indulcata est aqua amara? Ad agnitionem hominum virtus illorum, & dedit hominibus scientiam. Altissimus, honorari in mirabilibus suis. In his curans mitigabit dolorem, & vnguentarius faciet pigmenta suavitatis, & vnciones coniciet sanitatis, & non contum mabuntur opera eius. Pax enim Dei super faciem terræ. Fili in tua infirmitate ne despicias te ipsum, sed ora Dominum, & ipse curabit te. Auerte a delicto, & dirige manus, & ab omni delicto munda cor tuum. Da tuauitatem & memoriam similitudinis, & impingua oblationem, & da locum medico: etenim illum Dominus creauit, & non discedat a te, quia opera eius sunt necessaria. Est enim tempus quando in manus illorum incurras: ipsi vero Dominum deprecabuntur, ut dirigat requiem eorum, & sanitatem, propter conuersationem illorum. Qui delinquit in conspectu eius, qui fecit eum, incidit in manus medici. Fili in mortuum produci lacrymas, & quasi dira passus incipe plorare, & secundum iudicium contege corpus illius, & non despicias sepulturam illius. Propter delaturationem autem amarè fer ludum illius vno die, & consolare propter tristitiam, & fac ludum secundum meritum eius vno die, vel duobus propter detractionem. A tristitia enim festinat mors, & coopeit virtutè, & tristitia cordis siccit ceruicem. In abductione permanet tristitia: & substantia inopis secundum cor eius. Ne dederis in tristitia cor tuum, sed repelle eam a te: & memento nouissimorum, noli obliuisci: neque enim est conuersio, & huic nihil proderis, & te ipsum pessimabis. Memor esto iudicii mei: scio enim erit & tuum: mihi huius, & tibi hodie. In requiem mortui requiescere fac memoriam eius, & consolare illum in exitu spiritus sui. Sapientia scriba in tempore vacuitatis: & qui minoratur actu, sapientiam percipiet: quia sapientia replebitur qui tenet azatrum, & qui gloratur in iaculo, stimulo boues agitat, & conuersatur in operibus eorum, & charra-

Ista. 38. a. j

E. 1

11

Pro. 15. b.
13. & 17. d.
32

Reg. 12.
c. 21

27 tio eius in filijs taurorum. Cor suum dabit ad versandos sulcos, & vigilia eius in lagina vaccarum. Sic omnis faber & architectus, qui noctem tamquam diem transigit, qui sculpti signacula sculptilia, & assiduitas eius variat picturam: cor suum dabit in similitudinem picturæ, & vigilia sua perficiet opus. Sic faber ferrarius sedens iuxta incudem, & considerans opus ferri. Vapor ignis viat carnes eius, & in calore fornacis coceratur. Vox nati dei innovat aurem eius, & contra similitudinem vasis oculus eius. Cor suum dabit in consummatione operum, & vigilia sua ornabit in perfectione. Sic figulus sedens ad opus suum, conuertens pedibus suis rotam, qui in solitudine positus est sepe propter opus suum, & in numero est omnis operatio eius. In brachio suo formabit lutum, & ante pedes suos curauit virtutem suam. Cor tuum dabit ut contumet linitionem, & vigilia sua mundabit fornacem. Omnes hi in manibus suis sperauerunt, & vnusquisque in arte sua sapiens est. sine his omnibus non edificatus ciuitas. Et non inhabitabit, nec inambulabunt, & in ecclesiam non transibunt. Super sellam iudicis non sedebunt, & testamentum iudicii non intelliget, neque palam facient disciplinam & iudicium, & in parabolis non inueniuntur: sed creaturam sui confirmabunt, & deprecatio illorum in operatione artis, accommodantes animam suam, & conquirentes in lege Altissimi.

C A P. XXXIX.

1 Sapientiam omnium antiquorum
A exquiret sapiens, & in prophetis vacabit. Narrationem virorum nominatorum conseruabit, & in ueritatibus parabolarum simul introibit. Occulta prouerbiorum exquiret, & in absconditis parabolarum conuersabitur. In medio magnatorum ministrabit, & in conspectu principis apparebit. In terram alienigenarum gentium pertransiet: bona enim & mala in hominibus reuerbit. Cor suum tradet ad vigilandum diluculo ad Dominum, qui fecit

cit illum, & in conspectu Altissimi deprecabitur. * Aperiet os suum in oratione, & pro delictis suis deprecabitur. * Si enim Dominus magnus voluerit, spiritu intelligentia replebit illum: * & ipse tamquam imber mittet eloquia sapientia suae, & in oratione confitebitur Domino: * & ipse diriget consilium eius, & disciplinam, & in absconditis suis consiliabitur. * Ipse palam faciet disciplinam, doctrina suae, & in lege testamenti Domini gloriabitur. * Collaudabunt multi sapientia eius, & usque in saeculum non delebitur. * Non recederet memoria eius, & nomen eius requireretur a generatione in generationem. * Sapientiam eius enarrabunt gentes, & laudem eius enuntiabit ecclesia. * Si permanferit, nomen derelinquet plus quam mille: & si requieverit, proderit illi. * Adhuc confiliabor, ut enarrem: ut furore enim repletus sum. * In voce dicit: Obaudite me diuini fructus, & quasi rosa plantata super riuos aquarum fructificate. * Quasi Libanus odorem suauitatis habet. * Florete flores, quasi lilium, & date odorem, & fronde in gratiam, & collaudate canticum, & benedicite Dominum in operibus suis. * Date nomini eius magnificentiam, & confitemini illi in voce laborum vestrorum, & in canticis labiorum, & citharis, & sic dicetis in confessione: * Opera Domini vniuersa bona. Valde. * In verbo eius sicut aqua sicut congeries: & in sermone oris illius sicut exceptoria aquarum: * quoniam in praecepto ipsius placor sit, & non est minoratio in salute ipsius. * Opera omnis carnis coram illo, & non est quidquam absconditum ab oculis eius. * A saeculo usque in saeculum respicit, & nihil est mirabile in conspectu eius. * Non est dicere: Quid est hoc, aut quid est istud? omnia enim in tempore suo quae rentur. * Benedictio illius quasi fluius inundauit. * Illo modo cataclysmus aridam inebriauit, sic ira ipsius gentes, quae non exquisierunt eum, hereditabit. * Quomodo conuerit aquas in siccitatem, & siccata est terra: & vix illius visus illorum dicitur.

¶ Gen. 1. d.

¶ Mar. 7. d.

¶ Gen. 1. d.

¶ Gen. 1. d.

¶ Gen. 1. d.

¶ Gen. 1. d.

¶ Gen. 1. d.

¶ Gen. 1. d.

¶ Gen. 1. d.

¶ Gen. 1. d.

¶ Gen. 1. d.

¶ Gen. 1. d.

¶ Gen. 1. d.

¶ Gen. 1. d.

¶ Gen. 1. d.

¶ Gen. 1. d.

¶ Gen. 1. d.

¶ Gen. 1. d.

¶ Gen. 1. d.

¶ Gen. 1. d.

¶ Gen. 1. d.

rectae sunt: sic peccatoribus offensiones in ira eius. * Bona bonis creata sunt ab initio, sic nequissimis bona & mala. * Initium necessariae rei vitae hominum, aqua, ignis, & ferrum, sal, lac, & panis timilagineus, & mel, & botrus vuae, & oleum, & vestimentum. * Haec omnia sanctis in bona, sic & impijs & peccatoribus in mala conuerterentur. * Sunt spiritus, qui ad vindictam creati sunt, & in furore suo confirmauerunt tormenta sua: * in tempore consummationis effundent virtutem: & furorem eius, qui fecit illos, placebunt. * Ignis, grando, fames, & mors, omnia haec ad vindictam creata sunt: * bestiarum dentes, & scorpis, & serpentes, & romphra vindicans in exterminium impios. * In mandatis eius epulabuntur, & super terram in necessitatem praeparabuntur, & in temporibus suis non praeterent verbum. * Propterea ab initio confirmatus sum, & consiliatus sum, & cogitavi, & scripta dimisi. * Omnia opera Domini bona, & omne opus hora sua subministrabit. * Non est dicere: Hoc illo nequius est: omnia enim in tempore suo comprobabuntur. * Et nunc in omni corde & ore collaudate, & benedicite nomen Domini.

¶ Gen. 1. d.

¶ Gen. 1. d.

¶ Gen. 1. d.

¶ Gen. 1. d.

¶ Gen. 1. d.

¶ Gen. 1. d.

¶ Gen. 1. d.

¶ Gen. 1. d.

¶ Gen. 1. d.

¶ Gen. 1. d.

¶ Gen. 1. d.

¶ Gen. 1. d.

¶ Gen. 1. d.

¶ Gen. 1. d.

¶ Gen. 1. d.

¶ Gen. 1. d.

¶ Gen. 1. d.

¶ Gen. 1. d.

¶ Gen. 1. d.

¶ Gen. 1. d.

¶ Gen. 1. d.

¶ Gen. 1. d.

¶ Gen. 1. d.

¶ Gen. 1. d.

¶ Gen. 1. d.

¶ Gen. 1. d.

¶ Gen. 1. d.

¶ Gen. 1. d.

¶ Gen. 1. d.

¶ Gen. 1. d.

¶ Gen. 1. d.

¶ Gen. 1. d.

¶ Gen. 1. d.

¶ Gen. 1. d.

¶ Gen. 1. d.

¶ Gen. 1. d.

¶ Gen. 1. d.

¶ Gen. 1. d.

¶ Gen. 1. d.

¶ Gen. 1. d.

¶ Gen. 1. d.

¶ Gen. 1. d.

¶ Gen. 1. d.

¶ Gen. 1. d.

¶ Gen. 1. d.

¶ Gen. 1. d.

¶ Gen. 1. d.

¶ Gen. 1. d.

¶ Gen. 1. d.

C A P. XL.

Occupatio magno creata est omnibus hominibus, & iugum graue super filios Adam, a die exitus de ventre matris eorum, usque in diem sepulturae, in matrem omnium. * Cogitationes eorum, & timores cordis, adinuento expectationis, & dies finitionis: * a residente super sedem gloriosam, usque ad humilitatem in terra & cinere: * ab eo, qui vititur hyacintho, & portat coronam, usque ad eum, qui operitur lino crudo: furor, zelus, tumultus, fluctuatio, & timor mortis, iracundia perseverans, & contentio, & in tempore refectio nis in cubili somnus noctis immutat scientiam eius. * Modica tamquam nihil in requie, & ab eo in somnis, quasi in die respicitur.

Aus. * Cōturbatus est in visu cordis sui, tamquam qui euaserit in die belli. In tempore salutis suæ exurrexit: & admittens ad nullum timorem: * cum omni carne, ab homine usque ad pecus, & super peccatores septuplum. * Ad hæc mors, sanguis, contentio, & romphæa, opprobria, fames, & contritio, & flagella: * super iniquos creata sunt hæc omnia, & propter illos factus est cataclysmus. * Omnia, quæ de terra sunt, in terram conuertentur, & omnes aquæ in mare reuertentur. * Omne manus, & iniquitas delebitur, & fides in sæculum stabit. * Substantiæ iniustorum sicut fluius siccabuntur, & sicut tonitruum magnum in pluuia peribunt. * In aperiendo manus suas laxabitur: sic prauaricatores in consummatione tabescent. * Neptes impiorum non multiplicabunt ramos, & radices immundæ super cacumen petri sonant. * Super omnem aquam visciditas, & ad oram fluminis ante omne sæculum euelletur. * Gratiæ sicut paradisi in benedictionibus, & misericordia in lætulum permanet. * Vita libi sufficientis operatur condalabitur, & in ea inuenies thesaurum. * Filij, & ædificatio ciuitatis cōstiterunt nomen, & super hæc mulier immaculata computabitur. * Vinum & musica lætificat cor: & super viraq; dilectio sapientiz. * Tibia, & psalterium suauem faciunt melodiam, & super viraq; lingua suauis. * Gratiam, & speciem desiderabit oculus tuus, & super hæc vindelesationes. * Amicus, & sodalis in tempore conueniens, & super viroque mulier cum viro. * Fratres in adiutorium in tempore tribulationis, & super eos misericordia liberabit. * Aurum & argentum est constructio pedum: & super vtrumque consilium beneplacitum. * Facultates & virtutes exaltant cor, & super hæc timor Domini. * Non est in timore Domini innotatio, & non est in eo inquirere adiutorium. * Timor Domini sicut paradisi benedictionis, & super omnem gloriam operuerunt illum. * Fili in tempore vitæ tuæ non indigeas: melius est enim mori, quam indigere. * Vir respiciens

in mensam alienam, non est vita eius in cogitatione victus. alit enim animam suam cibis alienis.
 31 * Vir autem disciplinatus, & eruditus custodiet se. * In ore imprudentis condalabitur inopia, & in ventre eius ignis ardebit.

C A. P. XLI.

1 **O** Mors quàm amara est memoria tua homini pacem habenti in substantiis suis: * viro quieto, & cuius vitæ directæ sunt in omnibus, & adhuc valenti accipere cibum! * O mors, bonum est iudicium tuum homini indigenti, & qui minoratur viribus, * defecto ætate, & cui de omnibus cura est, & incredibili, qui perdit patientiam! * Noli metuere iudicium mortis. Memento quæ ante te fuerunt, & quæ superuentura sunt tibi: hoc iudicium a Domino omni carni: * & quid superueniet tibi in beneplacito Mulsim? siue decem, siue centum, siue mille anni. * Non est enim in inferno accusatio vitæ. * Filij abominacionum sunt filij peccatorum, & qui conuertantur secus domos impiorum. * Filiorum peccatorum periet hereditas, & cum semine illorum assiduitas opprobrij. * De patre impio quæritur filij, quoniam propter illum sunt in opprobrio. * Vt vobis viri impij, qui dereliquistis legem Domini Alissimi.
 12 * Et si nati fueritis, in maledictione nascimini: & si mortui fueritis, in maledictione erit pars vestra.
 13 * Omnia, quæ de terra sunt, in terram conuertentur: sic impij a maledicto in perditionem. * Luctus hominū in corpore impiorum, nomen autem impiorum delebitur. * Curam habet de bono nomine: hoc enim magis permanebit ubi, quam mille thesauri pretiosi, & magni. * Non vitæ numerus dierum: bonum autem nomen permanebit in æuum. * Disciplinam in pace conseruate filij. * sapientia enim abscondita, & thesaurus inuisus, quæ vtilitas in vtriusque? * Melior est homo, qui abscondit stultitiam suam, quam homo, qui abscondit sapientiam suam. * Verumtamen reuertimini in his, quæ procedunt de ore meo.
 Non

* Non est enim bonum omnem reuerentiam obseruare: & non omnia omnibus bene placent in fide. 20
 * Erubescite a patre & a matre fornicatione: & a præsidente & a potente de mendaciis: a principe & a iudice de deſectio: a synagoga & plebe de iniquitate: a socio & amico de iniustitia: & de loco, in quo habitas, de furto, de veritate Dei, & testamento: de deſpectu in panibus, & ab obſcultatione dati & accepti: a salutantibus de silentio: a respectu mulieris fornicatoris: & ab auersione vultus cognati. 21
 * Ne auertas faciem a proximo tuo, & ab auferendo partem, & non restituendo. 22
 * Ne reſpicias mulierem alieni viri, & ne ſerueris ancillam eius, neque ſteteris ad lectum eius. 23
 * Ab amicis de sermonibus improperij: & cum dederis, ne improperes. 24

¶ Matt. 5. c.

25

C A P. XLII.

Non duplices sermonem auditus de reuelatione sermonis absconditi, & eris vere sine confusione, & inuenies gratiam in conspectu omnium hominum: ne pro his omnibus confundaris, & ne accipias personam vt delinquas. 1
 * De lege Alissimi, & testamento, & de iudicio iustificare impium, & de verbo sociorum & viatorum, & de datione hereditatis amicorum, & de æqualitate stateris, & pondere, de acquisitione multorum, & paucorum, & de corruptione emptionis, & negotiatorum, & de multa disciplina filiorum, & seruo pessimo latu sanguinare. 2
 * Super mulierem nequam bonum est signum. 3
 * Vbi manus multe sunt, claude, & quodcumque trades, numera, & appende: datum vero, & acceptum omne describe. 4
 * De disciplina: intesari de fatui, & de senioribus, qui iudicantur ab adolescentibus: & eris eruditus in omnibus, & probabilis in conspectu omnium viuorum. 5
 * Filia patris abscondita est vigilia, & solitudo eius aufert somnum, ne forte in adolescentia tua adulta efficiatur, & cum viro commorata odibilis fiat: ne quando polluat in virginitate sua, & in paternis

fuis grauida inueniatur: ne forte cum viro commorata transgrediat, aut certe sterilis efficiatur. 6
 * Super filiam luxuriosam confidit: ma custodiam: ne quando faciat te in opprobrium venire inimicis, a detractione in ciuitate, & obſecratione plebis, & confundat te in multitudine populi. 7
 * Omni homini noli intendere in specie: & in medio mulierum noli comorari: 8
 * de vestimentis enim procedit tinea, & a muliere iniquitas viri. 9
 * Melior est enim iniquitas viri, quam mulier benefactoris, & mulier confundens in opprobrium. 10
 * Memor ero igitur operum Domini, & quæ vidi annuntiabo. In sermonibus Domini opera eius. 11
 * Sol illuminans per omnia respexit, & gloria Domini plenum est opus eius. 12
 * Nonne Dominus fecit sanctos enarrare omnia mirabilia sua, quæ confirmant Dominus omnipotens stabiliri in gloria sua? 13
 * Abyſſum, & cor hominum inuestigauit: & in altitudine eorum excogitauit. 14
 * Cognouit enim Dominus omnem scientiam, & inspexit in lignum xui, annuncians quæ præterierant, & quæ superuentura sunt, reuelans vestigia occultorum. 15
 * Non præterit illum omnis cogitatus, & non abscondit se ab eo ullus sermo. 16
 * Magnalia sapientie lux decorauit: qui est ante sæculum, & vsque in sæculum, neque adiectum est: neque minuitur, & non eger alius cuius consilio. 17
 * Quam desiderabilia omnia opera eius, & tamquam scintilla, quæ est considerata re! 18
 * Omnia hæc viuunt, & manent in sæculum, & in omni necessitate omnia obadiunt ei. 19
 * Omnia duplicia, vnum contra vnum, & non fecit quidquam desolatum. 20
 * Vniuersumque confirmauit bona. Et quis satiabatur videns gloriam eius? 21

C A P. XLIII.

Alitudinis firmamentum pulchritudo eius est, species castitatis in visione gloriæ. 1
 * Sol in aspectu annuncians in exitu, vas admirabile opus excelſi. 2
 * In meridiano exiit terram, & in conspectu ardoris eius quis poterit sustinere? 3
 Fornæ.

¶ Leu. 19. c.

25

Deu. 1. c. 17

& 16. d. 12

Prou. 24. c.

21

1ac. 1. a. 2

Fornacem custodiens in operibus
 ardoris: * tripliciter sol exrens
 montes, radios igneos exuffans,
 & resurgens radijs suis obcecat o-
 culos. * Magnus Dominus qui
 fecit illum, & in sermonibus
 eius festinavit iter. * Et luna in
 omnibus in tempore suo, offensi-
 onis temporis, & signum zui. * A
 luna signum diei festi, lunare
 quod minuitur in consummatio-
 ne. * Mensis secundum nomen
 eius est, crescentes mirabiliter in cō-
 summatione. * Vas castrorum
 in excelsis, in firmamento calli
 resplendens gloriose. * Spe-
 cies cæli gloria stellarum, mun-
 dum illuminans in excelsis Do-
 minus. * In verbis sancti sta-
 bunt ad iudicium, & non defi-
 cient in vigilijs suis. * Vide ar-
 cum, & benedic eum, ille qui fe-
 cit illum: valde speciosus est in
 splendore suo. * Gyrauit cælum
 in circuitu gloriæ suæ, manus Ex-
 celsi aperuerunt illum. * Im-
 perio suo acceleravit niuem, &
 accelerat coruscationes emittere
 iudicii sui. * Propterea aperti sunt
 thesauri, & euolauerunt nebulae
 sicut aues. * In magnitudine
 sua posuit nubes, & contracti
 sunt lapides grandinis. * In con-
 spectu eius commouebuntur mō-
 tes, & in voluntate eius aspi-
 rabit Notus. * Vox tonitruum eius
 verberabit terram, tempestas a-
 quilonis, & congregatio spiritus:
 * & sicut avis deponens ad seden-
 dum, aspergit niuem, & sicut
 locusta demergens deicēsus eius.
 * Pulchritudinem candoris eius
 admirabitur oculus, & super im-
 brem eius expauescet cor. * Ge-
 lu sicut salem effundet super ter-
 ram: & dum gelauerit, fiet tam-
 quam cacumina tribuli. * Fri-
 gidus ventus aquilo flauit, &
 gelauit crystallus ab aqua, su-
 per omnem congregationem
 aquarum requiescet, & sicut
 lorica induet se aquis. * Et deu-
 torabit montes, & exuret deser-
 tum, & extinguet viride, sicut
 igne. * Medicina omnium in festi-
 natione nebulae: & ros obuias ab
 ardore venientis humilem efficiet
 eū. * In sermone eius tiluit ventus,
 & cogitatione sua placauit aby-
 sum, & plantauit illa Dominus

26 insulas. * Qui nauigant mare, enar-
 rent pericula eius: & audientes
 27 auribus nostris admirabimur. * Il-
 le præclara opera, & mirabilia:
 * Vatia bestiarum genera, & om-
 nium pecorum, & creatura bel-
 28 luum. * Propter ipsum confu-
 28 matus est itineris finis, & in ser-
 29 mone eius composita sunt om-
 29 nia. * Multa dicemus, & deficie-
 mus in verbis, in consummatio-
 30 nem sermonum, ipse est in omni-
 30 bus. * Gloriantes ad quid valebi-
 mus? ipse enim omnipotens su-
 31 per omnia opera sua. * Terribi-
 31 lis Dominus, & magnus vehemē-
 ter, & mirabilis potentia ipse.
 32 * Glorificantes Dominum quan-
 tumcumque potueritis, superua-
 lebit enim adhuc, & admirabilis
 33 magnificentia eius. * Benedicentes
 Dominum, exaltate illum quantum
 potestis: maior enim est omni lau-
 34 de. * Exaltantes eum replemini vir-
 tute, ne laboretis: non enim com-
 35 prehendetis. * Quis videbit eum,
 & enarrabit? & quis magnificabit
 36 eum sicut est ab initio? * Multa
 abscondita sunt maiora his: pauca
 enim vidimus operum eius. * Om-
 nia autem Dominus fecit, & pie
 agentibus dedit sapientiam.

CAP. XLIIII.

1 **L** Audemus viros gloriosos, &
 2 parētes nostros in generatio-
 3 ne sua. * Multam gloriam fecit
 4 Dominus magnificentia sua in sa-
 5 culo. * Dominātes in potestatibus
 6 suis, homines magni virtutis, &
 7 prudentia sua præditi, nunciantes
 8 in prophetis dignitatem prophe-
 9 tarum, & imperantes in præsentī
 10 populo, & virtute prudentiæ
 11 populis sanctissima verba. * In pe-
 12 ritia sua requirentes modos mu-
 13 ltiplos, & narrātes carmina scriptu-
 14 rarum. * Homines diuines in virtu-
 15 te, pulchritudinis studium ha-
 16 bentes: pacificantes in domibus
 17 suis. * Omnes isti in generatio-
 18 bus gentis suæ gloriā adepti sunt,
 19 & in diebus suis habentur in lau-
 20 dibus. * Qui de illis nati sunt, re-
 21 liquerunt nomen narrandi laudes
 22 eorum: * & sunt quorum non
 23 est memoria: perierunt quasi
 24 qui nō fuerint: & nati sunt, quasi
 25 non nati, & filij ipsorum cū ipsis.

* Sed illi viri misericordiz sunt, quorum pietates non defuerunt: * cum semine eorum permanet bona, hereditas sancta nepotes eorum, & in testamentum stetit semine eorum: * & filij eorum propter illos vsque in aeternum manent: semine eorum & gloria eorum non derelinquetur. * Corpora ipsorum in pace sepulta sunt, & nomen eorum viuit in generationem & generationem. * Sapientiam ipsorum narrat populi, & laudem eorum nunciat ecclesia. * * Henoch placuit Deo, & translatus est in paradysum, vt det gentibus poenitentiam. * Noe inuentus est perfectus, iustus, & in tempore iracundiz factus est reconciliatio. * Ideo dimissum est reliquum terra, cum factum est diluuium. * * Testamenta faculi posita sunt apud illum, ne deleat possit diluio omnis caro. * * Abraham magnus pater multitudinis gentium, & non est inuentus similis illi in gloria: qui conseruauit legem Excelli, & fuit in testamento cum illo. * * In carne eius stare fecit testamentum, & in tentatione inuentus est fidelis. * Ideo iurando dedit illi gloriam in gente sua, crescere illum quasi terrae cumulum, & vt stellas exaltare semen eius, & hereditare illos a mari vsque ad mare, & a flumine vsque ad terminos terrae. * Et in Isaac eodem modo fecit propter Abraham patrem eius. * * Benedictionem omnium Gentium dedit illi Dominus, & testamentum confirmauit super caput Iacob. * Agnouit eum in benedictionibus suis, & dedit illi hereditatem, & diuisit illi partem in tribus, duodecim. * Et conseruauit illi homines misericordiz, inuenientes gratiam in oculis omnis carnis.

C A P. I L V.

Exo. 11. a.) **D**ilectus Deo, & hominibus Moyses: cuius memoria in benedictione est. * Similem illum fecit in gloria sanctorum, & magnificauit eum in timore inimicorum, & in verbis suis monstra placuit. * * Glorificauit illum in conspectu regum, & iussit illi coram populo suo, & ostendit illi gloriam suam. * In fide & lenitate ipsius

sanctum fecit illum, & elegit eum ex omni carne. * Audiuit enim eum, & vocem ipsius, & induxit illum in nubem. * Et dedit illi coram praecipua, & legem vitae & disciplinae, docere Iacob testamentum suum, & iudicia sua Israel. * * Exocellum fecit Aaron fratrem eius, & similem tibi de tribu Levi: ita tuit ei testamentum aeternum, & dedit illi sacerdotium gentis: & beatificauit illum in gloria, & cit cum cinxit eum zona gloriæ, & induxit eum stolam gloriæ, & coronauit eum in vasis virtutis. * * Circumpedes, & femoralia, & humerale poluit ei, & cinxit illum tinnabulis aureis plurimis in gyrtum, & dedit sonitum in incessu suo, auditum facere sonitum in templo in memoriam filijs gentis suae. * Stolam sanctam, auro, & hyacintho, & purpura, opus textile, viri sapientis, iudicio & veritate praedit: torto cocco opus artificis, gemmis pretiosis figuratis in ligatura auri, & opere lapidarii sculptis in memoriam secundum numerum tribuum Israel. * Corona aurea super mitram eius expressa signo sanctitatis, & gloria honoris opus virtutis, & desideria oculorum ornata. * Sic pulchra ante ipsum non fuerunt talia vsque ad originem. * Non est indutus illa alienigena aliquis, sed tantum filij ipsius soli, & nepotes eius per omne tempus. * Sanctificati ipsius consumpta sunt igne quod die. * * Compleuit Moyses manus eius, & vnxit illum oleo sancto. * Factum est illi in testamentum aeternum, & semini eius sicut dies caeli, fungi sacerdotio, & habere laudem, & glorificare populum suum in nomine eius. * Ipsum elegit ab omni viuentem, offerre sacrificium Deo, incensum, & bonum odorem in memoriam placare pro populo suo: & dedit illi in praecipis suis potestatem, in testamentis iudiciorum, docere Iacob testimonia, & in lege sua lucem dare Israel. * * Quia contra illum steterunt alieni, & propter inuidiam circumdederunt illum homines in deserto, qui erant cum Dathan & Abiron, & congregatio Core in iracundia. * Vidit Dominus Deus, & non placuit illi, &

Nu. 11. a. 1-7

Exo. 28.

Ieu. 3. b. 12

Num. 16. 2-1

consumpti sunt in imperu iracundiz. * Fecit illis monstra, & consumpsit illos in flamma ignis. * Et addidit Aaron gloriam, & dedit illi hereditatem, & primitias frugum terræ diuisit illi. * Panem ipsis in primis parauit in satietatem: nam & sacrificia Domini edet, quæ dedit illi, & semini eius. * Ceterum in terra gentes non hereditabit, & pars non est illi in gente: ipse est enim pars eius, & hereditas. * Uphnees filius Eleazari tertius in gloria est, imitando eum in timore Domini: * & stare in reuerentia gentis in bonitate & alacritate animæ suæ placuit Deo pro Israel. * Ideo statuit illi testamentum pacis, principem sanctorum & gentis suæ, ut sit illi & semini eius sacerdotij dignitas in æternum. * Et testamentum Dauid regi filio Iesse de tribu Iuda, hereditas ipsi & semini eius, ut daret sapientiæ in cor nostrum iudicare gentem suam in iustitia, ne abolerentur bona ipsorum, & gloriam ipsorum in gentem eorum æternam fecit.

CAP. XLVI.

Fortis in bello Iesus Naue successor Moysi in prophetis, qui fuit magnus secundum nomē suū, maximus in salutem electorum Dei, expugnare insurgentes hostes, ut consequeretur hereditatem Israel. * Quam gloriam adeptus est in tollendo manus suas, & iactando contra ciuitates romphas. * Quis ante illum sic restituit? Nam hostes ipse Dominus perduxit. * An non in iracundia eius impeditus est sol, & una dies facta est quasi duo? * Inuocauit Altissimum potentem in oppugnando inimicos undique, & audiuit illum magnus & sanctus Deus in saxo grandinis virtutis valde fortis. * Impetum fecit contra gentem hostilem, & in descensu perdidit contrarios, ut cognoscant Gentes potentiam eius, quia contra Deum pugnare non est facile. Et securus est a tergo potentis: * & in diebus Moysi misericordiam fecit ipse, & Caleb filius Iephone, stare contra hostem, & prohibere gentem a peccatis, & perfringere murmur malitiæ. * Et ipsi duo consti-

tuti, a periculo liberati sunt a numero sexcentorum millium pedum, inducere illos in hereditatē, in terram, quæ manat lac & mel. * Et dedit Dominus ipsi Caleb fortitudinem, & usque in senectutem permansit illi virtus, ut ascenderet in excelsum terræ locum, & semē ipsius obtinuit hereditatem: * ut viderent omnes filij Israel quia bonum est obsequi sancto Deo. * Et iudices singuli suo nomine, quorum non est corruptum cor: qui non auersi sunt a Domino, * ut sit memoria illorum in benedictione, & ossa eorum pullulent de loco suo, * & nomen eorum permaneat in æternum, permanens ad filios illorum, sanctorum virorum gloria. * Dilectus a Domino Deo suo Samuel propheta Domini, renouauit imperium, & vnxit principes in gente sua. * In lege Domini congregationem iudicauit, & vidit Deus Iacob, & in fide sua probatus est propheta. * Et cognitus est in verbis tuis fidelis, quia vidit Deum lucis: * & inuocauit Dominum omnipotentem, in oppugnando hostes circumstantes undique in oblatione agni inuolati. * Et in tonuit de celo Dominus, & in sonitu magno audiam fecit vocem suam, & contuit principes Tyriorum, & omnes duces Philisthiim. * & ante tempus finis vitæ suæ & sæculi, testimonium præbuit in conspectu Domini, & Christi, pecunias & usque ad calceamenta, ab omni carne non accepit, & non accusauit illum homo. * Et post hoc dormiuit, & notum fecit regi, & ostendit illi finem vitæ suæ, & exaltauit vocem suam de terra in prophetia delere impietatem gentis.

CAP. XLVII.

Post hæc surrexit Nathan propheta in diebus Dauid. * Et quasi adeps separatus a carne, sic Dauid a filijs Israel. * Cum leonibus luit quasi cum agnis: & in istis similiter fecit sicut in agnis omnium in iuuentute sua. * Numquid non occidit gigante, & abstulit opprobrium de gente? * In tollendo manum, saxo fundæ deiecit exultationem Goliath: * nam-

Num. 25.
b. 7
1. Mac. 2. f.
54

Ios. 10. c.
14

Num. 14. 2. d.

2. Reg. 12.
a. 1

1. Reg. 17.
d. 34

1. Reg. 17.
f. 49

inuocauit Dominum omnipotentem, & dedit in dextera eius tollere hominem fortem in bello, & exaltare cornu gentis suae. Sic in decem millibus glorificauit eum, & laudauit eum in benedictionibus Domini in offerendo illi coronam glorie: contriuit enim inimicos in dique, & extirpauit Philisthim contrarios usque in hodiernum diem: contriuit cornu ipsorum usque in aeternum. In omni opere dedit confessionem Sancto, & Excelso in verbo glorie. De omni corde suo laudauit Dominum, & dilexit Deum, qui fecit illum: & dedit illi contra inimicos potentiam: & stare fecit cantores contra altare, & in sono eorum dulces fecit modos. Et dedit in celebrationibus decus, & ornauit tempora usque ad consummationem vite, ut laudarent nomen sanctum Domini, & amplificarent mane Dei sanctitatem. Dominus purgauit peccata ipsius, & exaltauit in aeternum cornu eius: & dedit illi testamentum regni, & sedem glorie in Israel. Post ipsum surrexit filius sensatus, & propter illum deiecit omnem potentiam inimicorum. Salomon imperauit in diebus pacis, cui subiecit Deus omnes hostes, ut conderet domum in nomine suo, & pararet sanctitatem in sempiternum: quem admodum eruditus es in iuuentute tua, & impletus es, quasi flumen, sapientia, & terram retexit anima tua. Et replesti in comparationibus enigmata: ad insulas longe divulgatum est nomen tuum, & dilectus es in pace tua. In cantilenis, & prouerbijs, & comparationibus, & interpretationibus miratur sunt terrae, & in nomine Domini Dei, cui est cognomen, Deus Israel. Collegisti quasi aurichalcum aurum, & ut plumbum complesti argentum, & inclinaasti femora tua mulieribus: potestatem habuisti in corpore tuo, & dedisti maculam in gloria tua, & profanasti senem tuum inducere iracundiam ad liberos tuos, & incitari stultitiam tuam, ut faceres imperium bipartitum, & ex Ephraim imperare imperium durum. Deus autem non derelinquet misericordiam suam, & non

corrumperet, nec delebit opera sua, neque perdet a stirpe nepotes electi sui: & semen eius, qui diligit Dominum, non corrumpet. Dedit autem reliquum Jacob, & David de ipsa stirpe. Et finem habuit Salomon cum patribus suis. Et dereliquit post se de semine suo, gentis stultitiam, & imminutum a prudentia, Roboam. Auerit gentem consilio suo: & Ieroboam filium Nabat, qui peccare fecit Israel, & dedit viam peccandi Ephraim, & plurima redudauerunt peccata ipsorum. Valde auerterunt illos a terra sua. Et quasi uit omnes nequicias usque dum perueniret ad illos defensio, & ab omnibus peccatis liberauit eos.

CAP. XLVIII.

ET surrexit Elias propheta, quasi ignis: & uerbum ipsius quasi facula ardebat. Qui induxit in illos famem, & irritantes illum inuidia sua pauci facti sunt. non enim poterant sustinere praecepta Domini. Verbo Domini contriuit caelum, & deiecit de caelo ignem terrae. sic amplificatus est Elias in mirabilibus suis. Et quis potest similiter sic gloriaris tibi? Qui sustulisti mortuum ab inferis de sorte mortis in uerbo Domini Dei. Qui deiecisti reges ad perniciem, & confregisti facile potentiam ipsorum, & gloriosos de lecto suo. Qui audis in Sina iudicium, & in Horeb iudicia defensionis. Qui uis reges ad poenitentiam, & prophetas facis successores post te. Qui receptus es in turbine ignis, in curru equorum igneorum. Qui scriptus es in iudicijs temporum lenire iracundiam Domini: conciliare cor patris ad filium, & restituere Iribus Iacob. Beati sunt, qui te uiderunt, & in amicitia tua decorati sunt. nam nos uita uiuimus tantum, post mortem autem non erit tale nomen nostrum. Elias quidem in turbine testis est, & in Eliseo completus est spiritus eius: in diebus suis non perituit principem, & potentia nemo uicit illum. nec superauit illum uerbum aliquod & mortuum.

11. Reg. 18.
b. 7

11. Reg. 12.
d. 13

11. Reg. 3. a
1

11. Reg. 4.
d. 11

11. Reg. 10.
c. 27

11. Reg. 12.
c. 16

11. Reg. 13.
d. 28

11. Reg. 18.
4. Reg. 1

11. Reg. 17.
c. 22

11. Reg. 2.
b. 11
Mal. 2. 6.

11. Reg. 2.
c. 12

11. Reg. 13.
d. 21

prophetavit corpus eius. * In vita
sua fecit monstra, & in morte mi-
rabilia operatus est. * In omnibus
istis non poenituit populus, & non
recesserunt a peccatis suis usque
dum eieciti sunt de terra sua, & di-
persi sunt in omnem terram: * &
relicta est gens parvula, & prin-
ceps in domo David. * Quidam ip-
sorum fecerunt quod placeret Deo:
alii autem multa commiserunt pec-
cata. * Ezechias munivit ciuita-
tem suam, & induxit in medium
ipsum aquam, & fodit ferro rupem,
& edificavit ad aquam puteum.
* In diebus ipsius ascendit dena-
chis, & misit Rablacen, & su-
stulit manum suam contra illos, &
exulit manum suam in Sion, &
superbus factus est potentia sua:
* Tunc mota sunt corda, & ma-
nus ipsorum: & doluerunt quasi
parturientes mulieres. * Et inuo-
cauerunt Dominum misericordem,
& expandentes manus suas, extu-
lerunt ad caelum: & sanctus Do-
minus Deus audiuit cito vocem
ipsorum. * Non est commemo-
ratus peccatorum illorum, neque
dedit illos inimicis suis, sed purga-
uit eos in manu Isaie sancti pro-
phetæ. * Deiecit castra Assy-
riorum, & contriuit illos Ange-
lus Domini. * Nam fecit Ezechias
quod placuit Deo, & fortiter vi-
uit in via David patris sui, quam man-
davit illi in Isaia propheta ma-
gnus, & fidelis in conspectu Dei.
* In diebus ipsius retro rediit Sol,
& addidit regni vitam. * Spiritu ma-
gno vidit ultima, & consolatus
est lugentes in Sion. * Usque in sem-
piternum * ostendit futura & ab-
scondita antequam euenirent.

CAP. XLIX.

4. Reg. 22. **M**emoria Iosie in compositio-
nem odoris facta opus pig-
mentarii. * In omni ore quasi
mel indurabitur eius memoria,
& ut musica in conuiuio vini.
* Ipse est directus diuinitus in po-
nitentiam gentis, & tulit abomi-
nationes impietatis. * Et guber-
nauit ad Dominum cor ipsius, &
in diebus peccatorum corroborauit
pietatem. * Præter Dauid,
& Ezechiam, & Iosiam, omnes
peccatum commiserunt: * nam

reliquerunt legem Altissimi reges
Iuda, & contempserunt timorem
Dei. * Dederunt enim regnum
suum alijs, & gloriam suam alie-
nigenæ genti. * Incenderunt ec-
clesiam sanctitatis ciuitatem, &
delesteras fecerunt vias ipsius in ma-
nueremur. * Nam male tracta-
uerunt illum, qui a ventre matris
consecratus est propheta, euenire,
& eruere, & perdere, & iterum
edificare, & renouare. * Eze-
chiel qui vidit conspectum gloriæ,
quam ostendit illi in curru
Cherubim. * Nam commemoratus
est inimicorum in imbre, bene-
facere illis, qui ostenderunt re-
ctas vias. * Et duodecim propheta-
rum ossa pullulerunt de loco suo:
nam corroborauerunt Iacob, & re-
demerunt se in fide virtutis. * Quo-
modo amplificemus Zoiobabel?
nam & ipse quasi signum in dexte-
ra manu, * sic & Iesum filium
Iosedec? qui in diebus suis adifi-
cauerunt domum, & exaltauerunt
templum sanctum Domino, parum
in gloriam sempiternam.
* Et Nehemias in memoria mul-
ti temporis, qui crexit nobis mi-
ros euerfos, & stare fecit portas &
seras, qui crexit domos nostras.
* Nemo natus est in terra qualis
Henoch: nam & ipse receptus est
a terra. * Neque ut Ioseph, qui
natus est homo, princeps fratrum,
firmamentum gentis, rector fra-
trum, stabilimentum populi: * &
ossa ipsius visitata sunt, & post mor-
tem prophetauerunt. * Seth, & Sem
apud homines gloriæ adepti sunt:
& super omnem animam in ori-
gine Adam.

CAP. L.

Simon Oniz filius, sacerdos
magnus, qui in vita sua
suffulit domum, & in diebus
suis corroborauit templum, &
templi etiam altitudo ab ipso
fundata est, duplex edificatio &
excellit parietes templi. * In die-
bus ipsius emanauerunt putei a-
quarum, & quasi mare adimple-
ti sunt supra modum. * Qui
curauit gentem suam, & libera-
uit eam a perditione. * Qui præ-
ualuit amplificare ciuitatem, qui
adeptus

adeptus est gloriam in conuersatione gentis : & ingressum domus , & atrijs amplificauit . " Quasi stella matutina in medio nebulæ , & quasi luna plena in diebus suis lucet . * Et quasi sol refulgens , sic ille effulsit in templo Dei . " Quasi arcus refulgens inter nebulas gloriæ , & quasi flos rosarum in diebus vernis , & quasi lilia quæ sunt in transitu aquarum , & quasi thus redolens in diebus ætatis . * Quasi ignis effulgens , & thus ardens in igne . * Quasi vas auri solidum , ornatum omni lapide pretioso . " Quasi oliua pullulans , & cypressus in altitudinem se exollens , in accipiendo ipsum stolam gloriæ , & vestiri cum in consummationem virtutis . " In altentis altaris sancti , gloriæ dedit sanctuatis amicum . " In accipiendo autem partes de manu sacerdotum , & ipse stans iuxta aram . Et circa illum corona fratrum : quasi plantatio cedri in monte Libano , " sic circa illum steterunt quasi rami palmarum , & omnes filij Aaron in gloria sua . * Oblatio autem Domini in manibus ipsorum , coram omni synagoga Israel : & consummatione fungens in ara , amplificare oblationem excelli regis * porrexit manum suam in libatione , & libauit de sanguine vultus . " Effudit in fundamento altaris odorem diuinum excello principi . " Tunc exclamauerunt filij Aaron , in tubis productilibus sonuerunt , & audiam fecerunt vocem magnam in memoriam coram Deo . " Tunc omnis populus simul properauerunt , & ceciderunt in faciem super terram , adorare Dominum Deum suum , & dare preces omnipotenti Deo excello . " Exemplificauerunt psallentes in vocibus suis , & in magna domo auctus est sonus iuuauatis plenus . * Et rogauit populus Dominum excelsum in prece , (quodam perfectus est honor Domini , & munus tuum periecerunt . " Tunc descendens , manus tuas extulisti in omnem congregationem filiorum Israel dare gloriam Deo a labijs suis , & in nomine ipsius gloriatus : & iterauit orationem suam , vo-

24 lens ostendere virtutem Dei . * Et
D nunc ora te Deum omnium , qui
6 magna fecit in omni terra , qui
auxit des nostros a ventre matris
nostre , & fecit nobiscum secun-
7 dum suam misericordiam : * det
nobis iucunditatem cordis , & li-
8 zi pacem in diebus nostris in Is-
rael per dies sempiternos : * cre-
dere Israel nobiscum esse Dei mi-
9 sericordiam , ut liberet nos in die-
bus iuis . * Duas gentes odit ani-
ma mea : terna autem non est
10 gens , quam oderim : * qui sedent
in monte Seir , & Philistinij , &
11 stultus populus , qui habitat in Si-
chinis . * Doctrinam sapientiæ &
disciplinæ scripsit in codice isto
Iesus filius Sirach Ierofolymita ,
qui renouauit sapientiam de cor-
12 de suo . * Beatus , qui in istis ver-
satur bonis : qui ponit iila in cor-
13 de suo , sapiens erit semper . * Si
enim hæc fecerit , ad omnia va-
lebit : quia lux Dei , vestigium
eius est .

CAP. LI.

1 O Ratio Iesu filij Sirach : Confi-
tebor tibi Domine rex , &
A collaudabo te Deum saluatorem
meum . * Confitebor nomini
2 tuo : quoniam adiutor & prote-
ctor factus es mihi , * & liberaisti
3 corpus meum a perditione , a la-
queo linguarum iniquarum , & a labijs
operantium mendacium , & in
4 conspectu altarium factus es mi-
hi adiutor . * Et liberaisti me secun-
dam multitudinem misericordiarum
5 nominis tui a rugientibus , præ-
paratis ad eicam , * de manibus
querentium animam meam , &
6 de portis tribulationum quæ cir-
cumdederunt me : * a pressura flam-
marum , quæ circumdedit me , & in
7 medio ignis non sum consumatus :
* de altitudine ventris inferi , &
8 a lingua coquinata , & a verbo
mendacij , a rege iniquo ,
9 & a lingua inusta : * laudabit vi-
que ad mortem anima mea Do-
10 minum , * & vita mea appropin-
quans erat in inferno deorum .
B & non erat qui adiuuaret . Respi-
ciens etiam ad adiutorem homi-
11 nium , & non erat . * Memoratus sum
misericordiarum tuarum Domine , &
ope-

operationis tuae, quæ a sæculo sūt.
 * quoniam eruis sustinentes te
 Domine, & libera eos de mani-
 bus gentium. * Exaltasti super ter-
 ram habitationem meam, & pro
 morte defluente deprecatus sum.
 * Inuocaui Dominum patrem Do-
 mini mei, vt non derelinquat me
 in die tribulationis meæ, & in tē-
 pore superborum sine adiutorio.
 * Laudabo nomen tuum assidue,
 & collaudabo illud in confessio-
 ne, & exaudita est oratio mea.
 * Et liberaſti me de perditione, &
 eripuiſti me de tempore iniquo.
 * Propterea confitebor, & laudem
 dicam tibi, & benedicam nomi-
 ni Domini. * Cum adhuc iunior
 eſſem, priuſquam oberrarem, que-
 ſiui ſapientiam palam in oratione
 mea. * Ante templum poſtulabam
 pro illa, & viſque in nouiſſimis in-
 quitam eam. Et eſſloruit tamquā
 præcor vna. * Izatum eſt cor meū
 in ea. Ambulauit pes meus ſter-
 rectum, a iuuentute mea inueſti-
 gabam eam. * Inclinaui modice
 aurem meam, & excepi illā. * Mul-
 tam inueni in incipſo ſapientiam,
 & multum profeci in ea. * Danti
 mihi ſapientiam, dabo gloriam.
 * Conſiliarius ſum enim vt facerē
 illam: zelatus ſum bonum, & nō
 confundar. * Colluctata eſt anima

mea in illa, & in faciendo eam.
 26 confirmatus ſum. * Manus meas
 extendi in altum, & inſipientiam
 27 eius luxi. * Animam meam dire-
 xi ad illam, & in agnitione inue-
 28 ni eam. * Poſſedi cum ipſa cor ab
 initio: propter hoc non derelin-
 29 quaz. * Venter meus conturbatus
 D eſt querendo illam: propterea bo-
 nam poſſidebo poſſeſſionem.
 30 * Dedit mihi Dominus linguam.
 mercedem meam: & in ipſa lau-
 31 dabo eum. * Appropiate ad me
 indocti, & congregate vos in do-
 32 mum diſciplinæ. * quid adhuc re-
 tardatiſ? & quid dicui in hiſtari-
 33 inx veſtræ ſiunt vehementer.
 33 * Aperui os meum, & locutus ſū:
 Comparete vobis ſine argento.
 34 * & collum veſtrum ſubiſcite iu-
 go, & ſuſcipiat anima veſtra di-
 ſciplinā: in proximo eſt enim in-
 35 uenire eam. * Videte oculis veſtris
 quia modicum laboraui, & inue-
 36 ni mihi multam requiem. * Aſſu-
 med diſciplinā in multo nume-
 ro argenti, & copioſum aurum
 37 poſſidete in ea. * Latetur anima ve-
 ſtra in miſericordia eius, & non
 38 confundemini in laude ipſius. * O-
 peramini opus veſtrum ante tem-
 pus, & dabit vobis mercedem ve-
 ſtram in tempore ſuo.

PROPHETIA ISAIÆ.

CAPVT PRIMVM.

Is 10 Iſaiz
 filij Amos, A
 quam vidit
 ſuper Iudam
 & Ieruſalem
 in diebus O-
 ziaz, Ioathan,
 Achaz, &
 Ezechiaz regum Iuda. * Audite celi,
 & auribus percipe terra quoniā
 Dominus locutus eſt. Filios enu-
 trui, & exaltaui: ipſi autē ipſeue-
 runt me. * Cognouit hos poſſeſſo-
 re ſaum. & alius præſepe Domi-
 ni ſuit Iſrael autē me non cogno-
 nit, & populus meus non intel-
 lit. * Væ genti peccatrici, populo

B graui iniquitate, ſemini ne-
 quam, filijs ſceleratis: dere-
 liquerunt Dominum, blaſphe-
 mauerunt ſanctum Iſrael, abie-
 5 nati ſunt retrorſum. * Super
 quo percutiam vos ultra, ad-
 dentes prauitacionem: & om-
 ne caput languidum, & omne
 6 cor mœrens. * A planta pedis
 vſque ad verticem non eſt in eo
 ſanitas: vulnus, & liuor, &
 plaga tumens, non eſt circumliga-
 ta, nec curata medicamine, neque
 7 ſota oleo. * Terra veſtra deſer-
 ta, ciuitates veſtræ ſuccenſæ
 igni: regionem veſtram corā vobis
 alieni deuorant, & deſolabitur ſi-

ra eius idolis: opus manuum suarum adorauerunt, quod fecerunt digiti eorum. * Et incuruauit se homo, & humiliatus est vir: ne ergo dimittas eis. * Ingredere in petram, & abondere in fossa humo, & facie timoris Domini, & gloria maiestatis eius. * Oculi sublimis hominis humiliati sunt, & incuruabitur altitudo virorum: exaltabitur autem Dominus solus in die illa. * Quis dies Domini exercituum super omnem superbum, & excelsum, & super omnem arrogantem: & humiliabitur. * Et super omnes cedros Libani sublimis, & erectas, & super omnes quercus Bathan. * Et super omnes montes excelsum, & super omnes colles eleuatos. * Et super omnem turrin excelsam, & super omnem murum munitum, & super omnes naues Tharlis, & super omne, quod super pulchrum est. * Et incuruabitur sublimitas hominum, & humiliabitur altitudo virorum, & eleuabitur Dominus solus in die illa: & idola penitus conterentur. * & introibunt in speluncas petrarum, & in voragine terrae a facie formidinis Domini, & a gloria maiestatis eius, cum surrexerit percutere terram. * In die illa proiciet homo idola argenti sui, & simulachra auri sui, quae fecerat sibi vt adoraret, talpas, & vespertilionem. * Et ingreditur scissuras petrarum, & in caernas fauorum a facie formidinis Domini, & a gloria maiestatis eius, cum surrexerit percutere terram. * Quiesce ergo ad hominem, cuius spiritus in naribus eius est, quia excelsus reputatus est ipse.

C A P. III.

Ecce enim dominator Dominus exercituum auferet a Ierusalem, & a Iuda validum, & fortem, omne robur panis, & omne robur aquae: fortem, & virum bellatorem, iudicem, & prophetam, & ariolum, & senem: Principem super quinquaginta, & honorabilem vulgum, & consiliarium, & sapientem de architectis, & prudentem

4 rem eloquij mystici. * Et dabo pueros principes eorum, & effeminati dominabuntur eis. * Et irruet populus, vir ad virum, & vnusquisque ad proximum suum: tumultuabitur puer contra senem, & ignobilis contra nobilem. * Apprehender enim vir fratrem suum domesticum patris sui: Vestimentum tibi est, princeps esto noster, ruina autem hae sub manu tua. * Respondet in die illa, dicens: Non sum medicus, & in domo mea non est panis, neque vestimentum: nolite constituere me principem populi. * Ruit enim Ierusalem, & Iudas cecidit: quia lingua eorum & adinuentiones eorum contra Dominum, vt prouocarent oculos maiestatis eius. * Agnitio vultus eorum respondit eis: & peccatum suum quasi Sodoma praedicauerunt, nec abiecerunt: vx animarum eorum, quoniam reddita sunt eis mala. * Dicite iusto quoniam bene, quoniam fructum adinventionum suarum coniecit. * Vx impio in malum retributio enim manuum eius fiet ei. * Populum meum exaltos sui spoliauerunt, & mulieres dominatae sunt eis. Popule meus, qui te beatum dicunt, ipsi te decipiunt, & viam gressuum tuorum dissipant. * Stat ad iudicandum Dominus, & stat ad iudicandos populos. * Dominus ad iudicium venit cum senibus populi sui, & principibus eius: vos enim depastistis vineam, & rapina pauperis in domo vestra. * Quare attentis populum meum, & facies pauperum commolitis, dicit Dominus Deus exercituum. * Et dixit Dominus: Pro eo quod eleuatae sunt filiae Sion, & ambulauerunt extento collo, & nutibus oculorum ibant, & plaudabant, ambulabant pedibus suis, & compposito gradu incedabant. * Decaluaabit Dominus verticem filiarum Sion, & Dominus crinem earum nudabit. * In die illa auferet Dominus ornamentum calcamentorum, & lunulas, & torques, & monilia, & armillas, & mitras.

* & discriminalia, & periscelidas, 20
 & murenulas, & olfactoriola, &
 innaures, * & annulos, & gemmas 21
 in fronte pendentis, * & muta- 22
 toria, & palliola, & linteamina,
 & acus, * & lpecula, & sindones, 23
 & vittas, & thesitra. * Et erit 24
 pro suavi odore foetor, & pro zona
 funicularum, & pro crispanti crine
 caluitium, & pro fascia pectorali
 cilicium. * Pulcherrimi quoque vi- 25
 ri tui gladio cadent, & fortes tui
 in praelio. * Et morebunt atque 26
 lugebunt portæ eius, & desolata
 in terra sedebit.

C A P. IIII.

ET apprehendent septem mu- 1
 lieres virum vnum in die il- A
 la, dicentes: Panem nostrum com-
 edimus, & vestimentis nostris ope-
 riemur: tantummodo inuocetur
 nomen tuum super nos, aufer op-
 probrium nostrum. * In die illa 2
 erit germen Domini in magni-
 centia, & gloria, & fructus terræ
 sublimis, & exultatio his, qui sal-
 uati fuerint de Israel. * Et erit: Om- 3
 nis qui relictus fuerit in Siō, & re-
 siduus in Ierusalē, sanctus vocabit-
 ur omnis qui scriptus est in vita
 in Ierusalē. * Si abluerit Domi- 4
 nus sordes filiarum Siō, & san-
 guinem Ierusalem lauerit de me-
 dio eius in spiritu iudicii, & spi-
 ritu ardoris. * Et creabit Dominus 5
 super omnem locum Montis Siō,
 & ubi inuocatus est, nubem per
 diem, & fumum & splendorem
 ignis flammantis in nocte: super
 omnem enim gloriam protectio. * 6
 Et tabernaculum erit in vni-
 braculum diei ab æstu, & in secu-
 ritate, & absconsionem a tur-
 bine, & a pluuia.

C A P. V.

Ier. 2. d. 11.
 Mat. 21. d.
 39)

CAntabo dilecto meo canticū 1
 patruelis mei vineæ suæ. Vi- A
 nea facta est dilecto meo in cornu
 filio olei. * Et sepiuit eam, & la- 2
 pides elegit ex illa, & plantauit eā
 electam, & zdificauit turrim in
 medio eius, & torcular extruxit in
 ea: & expectauit vt faceret uvas,
 & fecit labruscas. * Nunc ergo 3
 habitatores Ierusalem, & viri Iu-
 da, iudicate inter me & vineam.

4 meam. * Quid est quod debui
 B ultra facere vineæ meæ, & non fe-
 ci ei? an quod expectaui vt face-
 5 ret uvas, & fecit labruscas? * Et
 nunc ostendam vobis, quid ego fa-
 ciam vineæ meæ, auferam sepe-
 6 m eius, & erit in direptionem: di-
 suam maceriem eius, & erit in co-
 6 culcationem. * Et ponam eam
 desertam: non putabitur: & non
 fodietur: & ascendent vepes & spi-
 7 nx: & nubibus mandabo ne plu-
 7 uer super eam imbrem. * Vineæ enim
 Domini exercituum domus Israel
 est: & vir Iuda germen eius dele-
 ctabile: & expectaui vt faceret iu-
 8 dicialium, & ecce iniquitas: & iusti-
 8 tiam, & ecce clamor. * Vx qui
 coniungitis domum ad domum,
 & agrum agro copulatis vsque ad
 terminum loci: numquid habita-
 9 bitis vos soli in medio terræ? * In
 C auribus meis sunt hæc, dicit Do-
 minus exercituum. Nisi domus
 multæ desertæ fuerint grandes, &
 10 pulchræ absque habitatore. * De-
 cem enim iugera vinearum faciē
 lagunculam vnā, & triginta mo-
 11 dij sementis faciē modios tres.
 11 * Vx qui confurgitis mane ad e-
 brietatem sectandam, & potandam
 vsque ad vespem, vt vino assue-
 12 tis. * Cithara, & lyra, & tympanū
 & tibia, & vinum in conuiuijs ves-
 13 tris: & opus Domini non respici-
 13 tis, nec opera manuum eius consi-
 13 deratis. * Propterea captiuus du-
 ctus est populus meus, quia non
 14 habuit scientiam, & nobiles eius
 D interierunt fame, & multitudo
 eius siti exaruit. * Propterea di-
 6 lauit in infernus animam suam,
 & aperuit os suum absque villo
 termino: & descendunt fortes eius,
 & populus eius, & sublimēs, glo-
 15 riolique eius ad eum. * Et incurua-
 bitur homo, & humiliabitur vir,
 & oculi sublimium deprimentur.
 16 * Et exaltabitur Dominus exerci-
 16 tum in iudicio, & Deus sanctus
 17 sanctificabitur in iustitia. * Et
 17 * Et pascentur agni iuxta ordinem
 suum, & desertam vberatem ver-
 18 sa adueniē comedent. * Vx qui tra-
 18 hitis iniquitatem in funiculis va-
 19 nitate, & quasi vinculum plausit
 19 peccatorum. * Qui dicitis: Festinet,
 E & cito veniat opus eius, vt videam-
 19 mus: & appropiet, & veniat consi-
 19 lium sancti Israel, & sciemus il-
 lud.

Pro. 1.2.7
Rom. 12. d.
16

20 lud. * Vx qui dicitis malum bonum, & bonum malum: ponentes tenebras lucem, & lucem tenebras: ponentes amarum in dulce, & dulce in amarum. 21 * Vx qui sapientes estis in oculis vestris, & coram vobis in oculis prudentes. 22 * Vx qui potentes estis ad bibendum vinum, & viri fortes ad miscendam ebrietatem. 23 * Qui iustificatis impium pro munere, & iustitiam iusti auferis ab eo. 24 * Propter hoc, sicut deoratur stipulam, lingua ignis, & calor flammæ exurit, sic radix eorum quasi fouilla erit, & germes eorum ut puluis ascendet. Abiecerunt enim legem Domini exercituum, & eloquium sancti Israel blasphemauerunt. 25 * Ideo iratus est furor Domini in populum suum, & extendit manum suam super eum, & percussit eum: & contrubati sunt montes, & facta sunt morticina eorum quasi stercore in medio platearum. In his omnibus non est auersus furor eius, sed adhuc manus eius extensa. 26 * Et eleuabit signum in nationibus procul, & sibilabit eum de finibus terræ: & ecce festinus velociter veniet. 27 * Non est deficiens, neque laboras in conspectu dormitabit, neque dormiet, neque soluetur cingulum renum eius, nec ruperit corrigia calceamenti eius. 28 * Sagitte eius acutæ, & omnes arcus eius extenti. 29 * Vngula equorum eius ut silex, & rota eius quasi impetus tempestatis. 30 * Rugitus eius ut leonis, rugiet ut catuli leonum: & frendet, & tenebit prædā: & amplexabitur, & non erit qui eruat. 31 * Et sonabit super eum in die illa sicut sonitus maris: aspiciemus in terram, & ecce tenebræ tribulationis, & lux obtebrata est in caligine eius.

CAP. VI.

1 IN anno, quo mortuus est rex Ozias, vidi Dominum sedentem super solium excelsum & eleuatum: & ea, quæ sub ipso erant, replebant templum. 2 * Seraphim stabant super illud: sex alæ uni, & sex alæ alteri: duabus velabant faciem eius, & duabus velabant pedes eius, & duabus volabant. 3 * Et clamabant alter ad alterum, & di-

cebant: 4 * Sanctus, sanctus, sanctus, Dominus Deus exercituum, plena est omnis terra gloria eius. 5 * Et commota sunt superliminaria cardinum a voce clamantis, & domus repleta est fumo. 6 * Et dixi: Vixi mihi, quia tacui, quia vir pollutus labijs ego sum, & in medio populi polluta labia habentis ego habito, & regem Dominum exercituum vidi oculis meis. 7 * Et volauit ad me vnus de Seraphim, & in manu eius calculus, quem fortipe terat de altari. 8 * Et tetigit os meum, & dixit: Ecce tetigit hoc labia tua, & auferetur iniquitas tua, & peccatum tuum mundabitur. 9 * Et audiui vocem Domini dicentis: Quæ mittam? & quis ibit nobis? 10 * Et dixi: Ecce ego, mitte me. 11 * Et dixit: Vade, & dices populo huic: 12 * Audite audientes, & nolite intelligere: & videte visionem, & nolite cognoscere. 13 * Excæca cor populi huius, & aures eius aggraua: & oculos eius claude: ne forte videat oculis suis, & auribus suis audiat, & corde suo intelligat, & conuertatur, & sanem eum. 14 * Et dixi: Visquequo Domine? 15 * Et dixit: Donec desolentur ciuitates absque habitatore, & domus sine homine, & terra relinquetur deserta. 16 * Et longe faciet Dominus homines, & multiplicabitur quæ derelicta fuerat in medio terræ. 17 * Et adhuc in ea decimatio, & conuertetur, & erit in offensionem sicut terebinthus, & sicut quercus, quæ expandit ramos suos: semen sanctum erit id, quod steret in ea.

CAP. VII.

1 ET factum est in diebus Achaz filij Ioathan, filij Oziz regis Iuda, ascendit Rafin rex Syriæ, & Phacce filius Romeliæ rex Israel, in Ierusalem, ad præliandum contra eam: & non potuerunt debellare eam. 2 * Et nunciauerunt domui David, dicentes: Requieuit Syriæ super Ephraim, & commotus est cor eius, & cor populi eius, sicut mouentur ligna siluarum a facie venti. 3 * Et dixit Dominus ad Isaiam: Egredere in occursum Achaz tu, & qui derelictus est la sub filius tuus, ad extremum aquæ ductus piscinæ superioris in

Apoc. 4b

Mat. 13. b.
14
Mar. 4. b. 12
Luc. 2. b. 10
Io. 12. f. 40
Act. 28. f.
26
Rom. 11. b.
8

4. Reg. 16.
a. 5

Via Agri fullonis. * Et dices ad eum: Vide vt silicas: noli timere, & cor tuum ne formidet a duabus caudis titutionum fumigantium. Istorum in ira furoris Rasin regis Syriæ, & hlij Romeliæ: * eo quod consilium inierit contra te Syriam in malum Ephraim, & filius Romeliæ, dicentes: * Ascendamus ad Iudam, & fuscitemus eum, & auellamus eum ad nos, & ponamus regem in medio eius filium Tabeeel. * Hæc dicit Dominus Deus: Non stabit, & non erit istud: * sed caput Syriæ Damascus, & caput Damasci Rasin: & adhuc sexaginta & quinque anni, & desinet Ephraim esse populus: * & caput Ephraim Samaria, & caput Samariæ filius Romeliæ. Si non credideritis, non permanebitis. * Et adiecit Dominus loqui ad Achaz, dicens: * Petet tibi signum a Domino Deo tuo in profundum inferni, siue in excelsum supra. * Et dixit Achaz: Non petam, & non tentabo Dominum. * Et dixit: Audite ergo domus David: Numquid parum vobis est, molestos esse hominibus, quia molesti estis & Deo meo? * Propter hoc dabit Dominus ipse vobis signum. || Ecce virgo concipiet, & pariet filium, & vocabitur nomen eius Emmanuel. * Butyrum, & mel comedet, vt sciat reprobare malum, & eligere bonum. * Quia antequam sciat puer reprobare malum, & eligere bonum, derelinquetur terra, quam tu detestaris a facie duorum regum suorum. * Adducet Dominus super te, & super populum tuum, & super domum patris tui dies, qui non venerunt a diebus separationis Ephraim a Iuda cum rege Assyriorum. * Et erit in die illa: Si bitabit Dominus mulcæ, quæ est in extremo fluminum Ægypti, & api, quæ est in terra Assur, * & venient, & requiescent omnes in torrentibus vallium, & in cauernis petrarum, & in omnibus frutetis, & in vniuersis foraminibus. * In die illa rader Dominus in nouacula cõducta in his, qui trans flumẽ sunt, in rege Assyriorum, caput & pilos pedum, & barbam vniuersam. * Et erit in die illa: Nutriet homo vaccam bouum, & duas oves, * & præ vberibus lactis

comedet butyrum: butyrum enim & mel mādudabit omnis qui relictus fuerit in medio terræ. * Et erit in die illa: Omnis locus ubi fuerint mille vites, mille argenteis, in spinas & in vepres erunt. * Cum sagittis & arcu ingreditur illuc: vepres enim & spinæ erunt in vniuersa terra. * Et omnes montes, qui in lareulo sarnentur, non veniet illuc terror spinarum & veprium, & erit in pascua bouis, & in conculcationem pecoris.

CAP. VIII.

ET dixit Dominus ad me: Sume tibi librum grandem, & scribe in eo stylo hominis: Velociter spolia detrahe, cito prædare. * Et adhibui mihi testes fideles, Viriam sacerdotem, & Zachariam filium Barachiz: * & accessi ad prophetissam, & concepit & peperit filium. Et dixit Dominus ad me: Voca nomen eius, Accelera spolia detrahente: Festina prædare. * Quia antequam sciat puer vocare patrem suum & matrem suam, auferetur similitudo Damascus, & spolia Samariæ coram rege Assyriorum. * Et adiecit Dominus loqui ad me adhuc, dicens: * Pro eo quod abiicit populus iste aquas Siloe, quæ vadunt cum silentio, & assumpsit magis Rasin, & filium Romeliæ: * propter hoc ecce Dominus adducet super eos aquas fluminis fortes & multas, regem Assyriorum, & omnem gloriam eius: & ascendet super omnes riuos eius, & fluet super vniuersas ripas eius, * & ibit per Iudam, inundans, & transiens vique ad collum veniet. Et erit extensio alarum eius, implens latitudinem terræ tuæ o Emmanuel. * Congregamini populi, & vicini mini, & audite vniuersæ procul terræ: confortamini & vincimini, accingite vos & vincimini: * inite consilium, & dissipabitur: loquimini verbum, & non fiet: quia nobiscum Deus. * Hæc enim ait Dominus ad me: Sicut in manu forti erudiuit me, ne irer in via populi huius, dicens: * Non dicatis, coniuratio: omnia enim quæ loquitur populus iste, coniuratio est: & timo-

Mat. i. d.
23.
Luc. i. c. 31.

rem eius ne timeatis, neque paueatis. Dominum exercituum ipsum sanctificat: ipse pavor vester, & ipse terror vester. Et erit vobis in sanctificationem. In lapidem autem offensionis, & in petram scandalum duabus domibus Israel, in laqueum & in ruinam habitantibus Ierusalem. Et ostendent eis plurimi, & cadent, & contemnentur, & interentur, & capientur. Liga testimonium, signa legem in discipulis meis. Et expectabo Dominum, qui abscondit faciem suam a domo Iacob, & praeiulabor eum. Ecce ego, & pueri mei, quos dedit mihi Dominus in signum, & in portentum Israel a Domino exercituum, qui habitat in monte Sion. Et cum dixerint ad vos: Querite a pythionibus, & a diuinis, qui trident in incantationibus suis: Numquid non populus a Deo suo requirit pro uiuis a mortuis? Ad legem magis, & ad testimonium. Quod si non dixerint iuxta verbum hoc, non erit eis matutina lux. Et transibit per eam, corruet, & esuriet: & cum esurierit, irascetur, & maledicet regi suo, & Deo suo, & suscipiet furium. Et ad terram inuehitur, & ecce tribulatio, & tenebrae, dissolutio & angustia, & caligo persequens, & non poterit auolare de angustia sua.

C A P. IX.

Primo tempore alleuiata est Terra Zabulō, & Terra Nephthalī, & nouissimo aggravata est via maris trans Iordanē Galilae gentium. Populus qui ambulabat in tenebris, uidit lucem magnam: habitantibus in regione umbræ mortis, lux orta est eis. Multiplicasti gentem, & non magnificasti latitiam. Latrabunt coram te, sicut qui latantur in messe, sicut exultant victores castra præda, quando diuidunt spolia. Iugum enim oneris eius, & virgam humeri eius, & sceptrum exactoris eius superasti: sicut in die Madian. Quia omnis violenta prædatio cum tumultu, & vestimentum mistum sanguine, erit in combustionem, & cibus ignis. P A R A V V L V S enim NATVS

Iud. 7. f. 12

B est nobis, & filius datus est nobis, & factus est principatus: super humerum eius: & vocabitur nomen eius, Admirabilis, confidarius, Deus, fortis, pater futuri sæculi, princeps pacis. Multiplicabitur eius imperium, & pacis non erit finis: super solium David, & super regnum eius sedebit, confirmet illud, & corroboret in iudicio & iustitia, a modo & usque in sempiternum: zelus Domini exercituum faciet hoc. Verbum misit Dominus in Iacob, & cecidit in Israel. & sciet omnis populus Ephraim, & habitantes Samariam in superbia & magnitudine cordis, dicentes: Lateres ceciderunt, sed cedros lapidebus edificabimus: lycomoros succiderunt, sed cedros immurabimus. Et eleuabit Dominus hostes: & super eum, & inimicos eius in tumultum ueniet: Syriam ab Oriente, & Philistinim ab Occidente: & deuorabunt Israel toto ore. In omnibus his non est auersus furor eius, sed adhuc manus eius extenta: & populus non est reuersus ad percutientem se, & Dominum exercituum non inquisierunt. Et disperdet Dominus ab Israel caput, & caudam, incurrantem, & refrenantem die una. Longeuus & honorabilis, ipse est caput: & propheta docens mendacium ipse est cauda. Et erunt, qui beatificant populum seducentes: & qui beatificantur, precipitati. Propter hoc super adolescentulis eius non lætabitur Dominus: & pupillorum eius, & viduarum non miserebitur: quia omnis hypochrita est & nequam, & vniuersum os locutum est stultitiam. In omnibus his non est auersus furor eius, sed adhuc manus eius extenta. Succensa est enim quasi ignis impietas, veprem & spinam vorabit: & succendetur in densitate saltus, & conuoluetur superbia fumum. In ira Domini exercituum conturbata est terra, & erit populus quasi electa ignis: & ira fratri suus non parcat: & declinabit ad dexteram, & esuriet: & comedet ad sinistram, & non saturabitur: vnusquisque carnem brachij sui vorabit: Manasses Ephraim,

&c.

& Ephraim Manassen, simul ipsi
contra Iudam: * In omnibus his
non est auersus furor eius, sed ad-
huc manus eius extenta:

C A P. X.

VA. qui condunt leges iniquas:
& scribentes, inutilitatem scri-
pserunt: * vt opprimerent in iu-
dicio pauperes, & vim facerent
causam humilium populi mei: * vt
essent viduæ præda eorum, & pu-
pilli dispererent. * Quid facietis in
devilitationis, & calamitatis de
longe venientis? ad cuius confu-
gietis auxilium? & ubi derelinque-
tis gloriam vestram, * ne incurve-
mini sub vineolo, & cum interfe-
ctis cadatis? Super omnibus his
non est auersus furor eius, sed ad-
huc manus eius extenta. * Væ As-
sur, virga furoris mei & baculus
ipse est, in manu eorum indignatio
mea. * Ad gentem fallacem
mittam eum, & contra populum
furoris mercedem illi, vt aufe-
rat spolia, & diripiat prædam. &
ponat illum in conculationem,
quali lutum platearum. * Ipse autem
non sic arbitrabitur, & cor eius nõ
ira existimabit: sed ad contenden-
dum erit cor eius, & ad interne-
ctionem gentium non paucarum.
* Dicit enim: * Numquid non
principes mei simul reges sunt? nõ
quid non vt Chareamis, sic Ca-
lano: & vt Arphad, sic Emath?
numquid non vt Damascus, sic Sa-
maria? * Quomodo inuenit ma-
nus mea regna idoli, sic & simula-
chra eorum de Ierusalem, & de
Samaris. * Numquid non sicut
feci Samariam, & idolis eius, sic fa-
ciam Ierusalem, & simulachris eius?
* Et erit: cum impleuerit Domi-
nus cuncta opera sua in monte
Sion, & in Ierusalem, visitabo su-
per fructum magnifici cordis regis
In fortitudine manus meæ feci, &
in sapientia mea intellexi: & ab-
stuli terminos populorum, & prin-
cipes eorum deprædatus sum, &
destraxi quasi potens in sublimi re-
sidentes. * Et inuenit quasi nidum
manus meæ fortitudinem populo-
rum: & sicut colligantur ova, quæ
derelictæ sunt, sic vniuersam ter-

ram ego congregavi: & non fuit
qui moueret pennam, & aperiret
os, & ganniret. * Numquid glo-
riabitur securis contra eum, qui
secat in ea? & exaltabitur serra
contra eum, a quo trahitur? quo-
modo si eleuetur virga contra ele-
uantem se, & exaltetur baculus,
qui vtique lignum est. * Propter
hoc misit dominator Dominus
exercituum in pinguisbus eius re-
nuntatem: & subitus gloriam eius
succensa ardebit quasi combustio
ignis. * Et erit lumen Israel in igne,
& Sanctus eius in flamma: & luc-
cendet, & deuorabitur spina
eius, & vepres in die. * Na. * Et glo-
ria saltus eius, & carmeli eius ab
anima vsque ad carnem consume-
tur, & erit terrore profugus. * Et
reliquis ligni saltus eius præ pau-
citate numerabuntur, & puer scri-
bet eos. * Et erit in die illa: nõ adici-
et reliquum Israel, & hi, qui fuge-
runt de domo Iacob, inniti super
eos, qui percutit eos: sed innitetur
super Dominum sanctum Israel in ve-
ritate. * Reliquis conuertetur, reli-
quæ inquam, Iacob ad Deum forte.
* Si enim fuerit populus tuus
Israel quasi arena maris, reliquæ
conuertentur ex eo, consummatio
abbreviata inuadit illam.
* Consummationem enim & ob-
breuiationem Dominus Deus exer-
citus faciet in medio omnis ter-
re. * Propter hoc, hæc dicit Do-
minus Deus exercituum: Noli ti-
mere populus meus habitator Sion,
ab Assur: in virga percutiet te, &
baculum suum leuabit super te
in via Egypti. * Adhuc enim
paululum modicum, & consum-
mabitur indignatio & furor meus
super scelus eorum. * Et susci-
piet super eum Dominus exerci-
tuum flagellum iuxta plagam
Madian in Petra Oreb, & virgam
suam super mare, & leuabit eam
in via Egypti. * Et erit in die
illa: Aufertur onus eius de hume-
ro tuo, & iugum eius de collo tuo,
& computrescet iugum a facie olei.
* Veniet in Aiath, transibit in Ma-
gdon: apud Machmas commenda-
bit vasa sua. * Transierunt cur-
sim Gaba sedes nostræ: obstituit
Rama, Gabaath Saulis fugit. * Hu-
ni voce tua filia Gallinæ, attende
Laia, paupercula Anathoth. * Mi-
grauit

4. Reg. 19.
g. 11
J. 37. g. 16

Ro. 9. f. 27
J. 11. c. 11

J. 37. g. 16

Jud. 7. g.
25

grault Medemena : habitatores Gabim confortamini . * Adhuc dies est , vt in Nobe stetur : agitat manum suam super montem filia Sion , collem Ierusalem . * Ecce dominator Dominus exercituum confringet lagunculam in terrore , & excelsitatura succidentur , & sublimes humiliabuntur . * Et subuertentur condensa saltus ferroz : Libanus cum excelsis cadet .

CAP. XI.

AA. 13. d. 23. **E**T egredietur virga de radice Iesse , & flos de radice eius ascendet . * Et requiescet super eum spiritus Domini : spiritus sapientie , & intellectus , spiritus consilij , & fortitudinis , spiritus scientie , & pietatis , * & replebit eum spiritus timoris Domini : non secundum visionem oculorum iudicabit , neque secundum auditum auxilium arguet : sed iudicabit in iustitia pauperes , & arguet in equitate pro mansuetis terra : & percutiet terram virga oris sui , & spiritu labiorum suorum interficiet impium . * Et erit iustitia cingulum lumborum eius : & fides cinctorium renum eius . * Habita- bit lupus cu agno : & pardus cum hœdo accubabit : vitulus & leo , & ovis simul morabuntur , & puer paruulus minabit eos . * Vitulus , & vrsus pascuntur : simul requiescent catuli eorum : & leo quasi bos comedit paleas . * Et delectabitur infans ab vberè super foramine alpidis : & in cauerna reguli , qui ablatus fuerit , manum suam mittet . * Non nocebunt , & non occident in vniuerso monte sancto meo : quia repleta est terra scientia Domini , sicut aquæ maris operientes . * In die illa radix Iesse , quæ stat in signum populorum , ipsum gentes deprecabuntur , & erit sepulchrum eius gloriosum . * Et erit in die illa : Adiciet Dominus secundum manum suam ad possidendum reliquum populi sui , quod relinquetur ab Assyriis , & ab Ægypto , & a Phetios , & ab Æthiopia , & ab Æliâ , & a Sennaar , & ab Emath , & ab insulis maris . * Et leuabit signum in nationes , & congregabit profugos Israel , & dispersos Iuda colli-

13 get a quatuor plagis terræ . * Et auferetur zelus Ephraim , & hostes Iuda peribunt : Ephraim non amulabitur Iudam , & Iudas non pugnat contra Ephraim . * Et volabunt in humeros Philisthim per mare simul prædabuntur filios Orientis : Idumæa & Moab præceprum manus eorum , & filij Ammon obedientes erunt . * Et desolabit Dominus linguam maris Ægypti , & leuabit manum suam super flumen in fortitudine spiritus sui : & percutiet eum in septem riuus , ita vt transcant per eum calcanti . * Et erit via reliquæ populo meo , qui relinquetur ab Assyriis : sicut fuit Israeli in die illa , qua ascendit de Terra Ægypti .

CAP. XII.

ET dices in die illa : Confitebor tibi Domine , quoniam iratus es mihi : conuersus est furor tuus , & consolatus es me . * Ecce Deus saluator meus , fiducia liter agam , & non timebo : quia fortitudo mea , & laus mea Domini , & factus est mihi in salutem . * Haurietis aquas in gaudio de fontibus saluatoris : * & dicetis in die illa : Confitemini Domino , & inuocate nomen eius : notas facite in populis ad inuentiones eius : mementote quoniam excelsum est nomen eius . * Cantate Domino quoniam magnifice fecit : annunciate hoc in vniuersa terra . * Exulta , & lauda habitatio Sion : quia magnus in medio tui sanctus Israel .

CAP. XIII.

I Rois. c. 12

ONus Babylonis , quod vldit Iaias filius Amos . * Super motem caliginosum leuate signum , exaltate vocem , leuate manum , & ingrediantur portas duces . * Ego mandauì sanctificatis meis , & vocaui fortes meos in ira mea , exultantes in gloria mea . * Vox multitudinis in montibus , quasi populorum frequentium : vox sonitus regum , gentium congregatarum : Dominus exercituum præcepit militibus belli , * venientibus de terra procul , a summitate cæli : Dominus , & vasa furoris eius ,

1 **O**Nus Babylonis , quod vldit
2 Iaias filius Amos . * Super
3 motem caliginosum leuate signum ,
4 exaltate vocem , leuate manum , &
5 ingrediantur portas duces . * Ego
6 mandauì sanctificatis meis , & vocaui
7 fortes meos in ira mea , exultantes
8 in gloria mea . * Vox multitudinis
9 in montibus , quasi populorum
10 frequentium : vox sonitus regum ,
11 gentium congregatarum : Dominus
12 exercituum præcepit militibus belli ,
13 venientibus de terra procul , a
14 summitate cæli : Dominus , & vasa
15 furoris eius ,

Exo. 15. 2.

Ps 117. 2. 14

Ut disperdat omnem terram.

* Vlulate, quia prope est dies Domini: quali vastitas a Domino veniet. * Propter hoc omnes manus dissoluentur, & omne cor hominis contabescet, * & conteretur. Torfiones & dolores tenebunt, quasi parturiens, dolebit vnusquisque ad proximum suum fubebit, facies combusta: vultus eorum. * Ecce dies Domini veniet, crudelis, & indignationis plenus, & ira, furorisq. ad ponendam terram in solitudinem, & peccatores eius contere-
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22

¶ Ezech. 32.

b. 7

Joel 3. c. 15

Matt. 24. c.

26

Mar. 13. c.

24

Luc. 21. c.

25

rendos de ea. * Quoniam stellæ calu, & splendor earum non expandent lumen suum: obtenebrans est sol in ortu suo, & luna non splēdebit in lumine suo. * Et visitabo super orbis mala, & contra impios iniquitatem eorum, & quiescere faciam superbiā infidelium, & arrogantiam fortium humiliabo. * Retrosior erit vir auro, & homo mundo obrizo. * Super hoc calū turbabo: & mouebitur terra de loco suo propter indignationē Domini exercituum, & propter diē iræ furoris eius. * Et erit quasi damula fugiens, & quasi ovis: & non erit, qui congreget: vnusquisque ad populum suum conuerteretur, & singuli ad terram suam fugient. * Omnis, qui inuentus fuerit, occidetur: & omnis, qui superuenerit, cader in gladio. * Infantes eorum allidentur in oculis eorum: diripiuntur domus eorum, & vxores eorum violabuntur. * Ecce ego suscitabo super eos Medos, qui argentum non quarant, nec aurum velint: sed sagittis paruulos interficiant, & lactantibus vreis non miserebuntur, & super filios non parcat oculus eorū. * Et erit Babylon illa gloriosa in regnis, inclita superbia Chaldeorum: visetur subuertit Dominas Sodomam & Gomorrhā. * Non habitabitur vique in finem, & non fundabitur vique ad generationem, & generationem: nec ponet ibi tentoria Arabs, nec pastores requiescent ibi. * Sed requiescent ibi bestię, & replebuntur domus eorum draconibus: & habitabunt ibi struthiones, & pilosi saltabunt ibi: & respondebunt ibi vlulz in zdi-
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

¶ Ps. 136. b. 9

¶ Gen. 19. c.

24

bus eius, & lircnes in delubris voluptatis.

¶ Rope est vt veniat tēpus eius, & dies eius non elongabuntur. Miserebitur enim Dominus Iacob, & eliger adhuc de Israel, & requiescere eos faciet super humū suam: adiungetur advena ad eos. * & adharebit domui Iacob. * Et tenebunt eos populi, & adducent eos in locum suum: & possidebit eos domus Israel super terram Domini in lētor, & ancillas: & erunt capientes eos, qui se ceperant, & subicient exatores suos. * Et erit in die illa: cum requiem dederit tibi Deus a labore tuo, & a concussionē tua, & a seruitute dura; quā ante seruiti: * sumes parabolam istam contra regem Babylonis, & dices: Quomodo cellauit exactor, quiescit tributum? * Contrituit Dominus baculum impiorum, virgam dominantium, & cadentem populos in indignatione, plaga insanabili, subicientem in furore gentes, persequentem crudeliter. * Conquieuit & siluit omnis terra, gaudia est & exultauit: * abietes quoque lætare sunt super te, & cedri Libani: ex quo dormisti, non ascender qui succidat nos. * Infernus subter conturbatus est in occursum aduentus tui, suscitabit tibi gigantes. Omnes principes terræ surrexerunt de solis suis, omnes principes nationū. * Vniuersi respondebunt, & dicent tibi: Et tu vulneratus es sicut & nos, nostri similis effectus es. * Detrasta est ad inferos superbia tua, cecidit cadauer tuum: subter te sterneret tinea, & operimentum tuum erunt vermes. * Quomodo cecidisti de celo lucifer, qui mane oriebaris? corruisti in terram, qui vulnerabas gentes? * qui dicebas in corde tuo: In calum contendam, super astra Dei exaltabo folium meū, sedebō in monte testamenti, in lateribus Aquilonis. * Ascendam super altitudinem nubium, similis ero Altissimi. * Verumtamen ad infernum detraheis in profundū lacu: * qui te viderint, ad te inclinabuntur, teq. prospicient: Numquid iste est vir, qui conturbauit terram, qui concussit regna, * qui posuit orbem desertum, & vrbes eius destruxit, vastis

vincis eius non aperuit carcerem?

* Omnes reges gentium vniuersi dormierunt in gloria, vir in domo sua. * Tu autem proiectus es de sepulchro tuo, quasi stirps inutilis pollutus, & obvolutus cum his, qui interfecit sunt gladio, & descenderunt ad fundamenta laci, quasi cadaver putridum. * Non habebis consortium, neque cum eis in sepultura: tu enim terram tuam disperdidisti, tu populum tuum occidisti: non vocabitur in æternum semen pessimorum.

* Præparate filios eius occisioni in iniquitate patrum suorum: non consurgent, nec hereditabunt terram, neque implebunt faciem orbis ciuitatum. * Et consurgam super eos dicit Dominus exercituum: & perdam Babylonis nomen, & reliquias, & germen & progeniem, dicit Dominus.

* Et ponam eam in possessionem ericij, & in paludes aquarum, & scopabo eam in scopis terens dicit Dominus exercituum. * Iurauit Dominus exercituum, dicens: Si non, vt putauit, ita erit: & quomodo mente tractauit, sic eueniet: Vt contemnam Assyrium in terra mea, & in montibus meis conculcem eum:

& auferetur ab eis iugum eius, & onus illius ab humeris eorum tolleretur. * Hoc consilium, quod cogitavi super omnem terram, & hæc est manus extenta super vniuersas gentes. * Dominus enim exercituum decreuit: & quis poterit infirmare? & manus eius extenta: & quis auertet eam?

* In anno, quo mortuus est rex Achaz, factum est onus istud: * ne luteris Philistina omnistu, quoniam comminuta est virga percussoris tui: de radice enim colubri egredietur regulus, & semen eius abiorbēs volucrem.

* Et pascetur primogeniti pauperum, & pauperes iudicialiter requiescent: & interire faciam in fame rationem tuam, & reliquias tuas interficiam. * Vlula porta, clama ciuitas: prostrata est Philistina: omnis: ab Aquilone enim fumus veniet, & non est, qui effugiet agmen eius. * Et quid respondebitur nunciis gentis? Quia Dominus fundauit sion, & in ipso sperabunt pauperes populi eius.

CAP. XV.

O Nus Moab. Quia nocte visitata est Ar Moab, conticuit: quia nocte vastatus est murus

Moab, conticuit. * Ascendit domus, & Dibon ad excelsa in planctum super Nabo, & super Medaba, Moab vlulauit: in cunctis ca-

pitibus eius caluitium, & omnis barba raderetur. * In triuiis eius accincti sunt sacco: super tecta eius, & in plateis eius omnis vlulatus descendit in fletum. * Clamabit Hesebon, & Eleale, vsque Iala:

audita est vox eorum. super hoc expediti Moab vlulabunt, anima eius vlulabit sibi. * Cor meum ad Moab clamabit, vestes eius vsque ad Segor vitulam contemnente: per ascensum enim Luith tiens ascendet, & in Via Oronaim clamorem contritionis leuabunt.

* A quæ enim Nemrim deseruerunt, quia aruit herba, defecit germen, vitor omnis interit. * Secundum magnitudinem operis & visitatio eorum: ad torquem salicem ducent eos. * Quoniam circumiit clamor terminum Moab: vsque ad Gallim vlulatus eius, & vsque ad Puteum Elim clamor eius.

* Quia aquæ Dibon replete sunt sanguine: ponam enim super Dibon additamenta: his, qui fugerint de Moab leonem, & reliquias terræ.

CAP. XVI.

E Mitte agnum Domine dominatorem terræ, de Petra deserti ad montem filiz Sion. * Et erit sicut avis fugiens, & pulli de nido auolantes, sic erunt filiz Moab in transensu Arnon. * In consilium, coge concilium: pone quasi noctem umbram tuam in meridie: absconde fugientes, & agnos ne prodas. * Habitabunt apud te profugi mei: Moab esto latibulum eorum a facie vattatoris: finitus est enim pulvis, consummatus est miser defecit qui conculcabat terram.

* Et præparabitur in misericordia solum, & tebebit super illud in veritate in tabernaculo Dauid, iudicans & querens iudicium, & velociter reddens quod iustum est. * Ier. 48. 9

* Audiuimus superbiam Moab, super.

super.

super.

super.

super.

superbus est valde: superbia eius & arrogantia eius, & indignatio eius pluiquam fortitudo eius. * Idcirco ululabit Moab ad Moab, & uniuersus ululabit: his qui latrantur super muros cocti lateris loquimini plagas suas. * Quoniam sub bana Hesebon deserta sunt, & vineam Sabama domini Gentium exciderunt: flagella eius vsque ad Iazer peruenierunt: errauerunt in deserto, propagines eius relictæ sunt, transierunt mare. * Super hoc plorabo in fletu Iazer vineam Sabama: inebriabo te lacryma mea Hesebon, & Eleale: quoniam super vindemiam tuam, & super messum tuam vox calcantium irruit. * Et auferetur lætitia & exultatio de Carmelo, & in vineis non exultabit neque subilabit. vinum in torculari nō calcabit qui calcare consueuerat: vocem calcantium abstuli. * Super hoc venter meus ad Moab quasi cithara sonabit, & viscera mea a murum cocti lateris. * Et erit: cum apparuerit quod laborauit Moab super excelis suis, ingreditur ad sancta sua vt obsecret, & non valebit. * Hoc verbum, quod locutus est Dominus ad Moab extunc: * & nunc locutus est Dominus, dicens: In tribus annis quasi anni mercenarij auferetur gloria Moab super omni populo multo, & relinquetur paruus, & modicus, nequaquam multus.

C A P. XVII.

ONus Damasci. Ecce Damascus desinet esse ciuitas, & erit sicut aceruus lapidum in ruina. * Derelictæ ciuitates Aroer gregibus erunt, & requiescet ibi, & non erit, qui exterræat. * Et cessabit adiutorium ab Ephraim, & regnū a Damasco: & reliquæ Syrix sicut gloria filiorum Israel erunt: dicit Dominus exercituum. * Et erit in die illa: attenuabitur gloria Iacob, & pinguedo carnis eius marcescet. * Et erit sicut congregans in messe quod restiterit, & brachium eius spicas leget: & erit sicut quærens spicas in valle Raphaim. * Et relinquetur in eo sicut racemus, & sicut excussio oleæ duarum vel trium oluarum in

summitate rami, siue quattuor aut quinque in cacuminibus eius fructus eius: dicit Dominus Deus Israel. * In die illa inclinabitur homo ad factorem suum, & oculi eius ad sanctum Israel respicient. * & non inclinabitur ad altaria, quæ fecerunt manus eius: & quæ operati sunt digiti eius non respicient, lucos & delubra. * In die illa erunt ciuitates fortitudinis eius derelictæ sicut aratra, & segetes quæ derelictæ sunt a facie filiorum Israel, & eris deserta. * Quia obstita es Dei saluatoris tui, & fortis adiutoris tui nō es recordara: propterea plantabis plantationem fidelem, & germen alienum seminabis. * In die plantationis tuæ labrusca, & mane semen tuum florebit: ablata est messis in die hereditatis, & dolebit grauius. * Vt multitudini populorum multorum, vt multitudo maris sonantis: & tumultus barbarum, sicut sonitus aquarum multarum. * Sonabunt populi sicut sonitus aquarum inundantium, & increpabit eum, & fugiet procul: & rapietur sicut pulvis montium a facie venti, & sicut turbo coram tempestate. * In tempore vespere, & ecce turbatio: in matutino, & non subsistet: hæc est pars eorum, qui vastauerunt nos, & fors diripientium nos.

C A P. XVIII.

Vest terræ cymbalo alarum, quæ est trans flumina Æthiopiarum, qui mittit in mare legatos, & in valis papyri super aquas. Ite angeli veloces ad gentem conualliam, & dilaceratam: ad populum terribilem, post quem non est alius: ad gentem expectantem & conualliam, cuius diripuerunt flumina terram eius: omnes habitatores orbis, qui moramini in terra, cum eleuatum fuerit signum in montibus, videbitis, & clangorē tubæ audietis: quia hæc dicit Dominus ad me: Quiescam, & considerabo in loco meo sicut meridiana lux clara est, & sicut nubes toris in die messis. * Ante messem enim torus esthoruit, & immatura perfectio germinabit, & præcidentur samusculi eius falceibus: & quæ

& quæ derelicta fuerint, abscondetur, & excurentur. * Et relinquentur simul auibz montium, & bestijs terræ: & astate perpetua erunt super eum volucres, & omnes bestiae terræ super illum hiemabunt. * In tempore illo deferetur munus Domino exercituum a populo diuulso & dilacerato: a populo terribili, post quem non fuit alius, a gente expectante, expectante & conculcata, cuius diruperunt flumina terram eius, ad locum nominis Domini exercituum montem Sion.

CAP. XIX.

ONus Aegypti. Ecce Dominus ascendet super nubem leuem, & ingreditur Aegyptum, & commouebuntur simulachra Aegypti a facie eius, & cor Aegypti tabesceat in medio eius. * Et concurre faciam Aegyptios aduersus Aegyptios: & pugnabit vir contra fratrem suum, & vir contra amicum suum, ciuitas aduersus ciuitatem, regnum aduersus regnum. * Et dirumpetur spiritus Aegypti in viceribus eius, & consiliu eius precipitabo: & interrogabunt simulachra sua, & diuinos luos, & pythones, & auos. * Et tradam Aegyptum in manu dominorum crudelium, & rex fortis dominabitur eorum, ait Dominus Deus exercituum. * Et arefcet aqua de mari, & fluuius desolabitur atque siccabitur. * Et deficient flumina: attenuabuntur, & liccabitur riuus aggerum. Calamus & iuncus marcescet: nudabitur alueus riuus a fonte suo, & omnis sementis irrigua liccabitur, arefcet, & non erit. * Et moriebunt piscatores, & lugebunt omnes mittentes in humum, & expandentes rete super faciem aquarum emarcescent. * Confundentur qui operabantur linum, pectentes, & texentes subtilia. * Et erunt irrigua eius staccantia: omnes qui faciebant lacunas ad capiendos pisces. * Stulti principes Taneos, sapientes consilij Pharaonis dederunt consiliu insipiens: quomodo dicetis Pharaoni: Filius sapientium ego, filius regum antiquorum? * Vbi quæ sunt sapientes tui? annun-

cient tibi, & indicent quid cogitauerit Dominus exercituum super Aegyptum. * Stulti facti sunt principes Taneos, emarcescunt principes Memphis, deceperunt Aegyptum, angulum populosi eius. * Dominus misit in medio eius spiritum vertiginis: & errare fecerunt Aegyptum in omni opere suo, sicut errat ebrius & vomens. * Et non erit Aegypti opus, quod faciat caput & caudam incuruantem, & reseruantem. * In die illa erit Aegyptus quasi mulieres, & stupebunt, & timebunt a facie commotionis manus Domini exercituum, quam ipse mouebit super eam. * Et erit Terra Iuda Aegypti in pauorem: omnis, qui illius fuerit recordatus, pauebit a facie consilij Domini exercituum, quod ipse cogitauit super eam. * In die illa erunt quinque ciuitates in Terra Aegypti, loquentes lingua Chanaan, & iurantes per Dominum exercituum: Ciuitas solis vocabitur una. * In die illa erit altare Domini in medio Terræ Aegypti, & titulus Domini iuxta terminum eius. * erit in signum, & in testimonium Domino exercituum, in Terra Aegypti. * Crasabit eam ad Dominum a facie tribulantis, & mittet eis saluatorem & propugnatorem, qui liberet eos. * Et cognosceat Dominus ab Aegyptio, & cognoscent Aegyptij Dominum in die illa, & colent eum in hostijs & in munerebus: & vota ouebunt Domino, & soluent. * Et percutiet Dominus Aegyptum plaga, & sanabit eam, & reuertentur ad Dominum, & placabitur eis, & sanabit eos. * In die illa erit via de Aegypto in Assyrios, & intrabit Assyrius Aegyptum, & Aegyptius in Assyrios, & seruient Aegyptij Assur. * In die illa erit Israel tertius Aegypti, & Assyrio: benedictio in medio terræ, cui benedixit Dominus exercituum, dicens: Benedictus populus meus Aegypti, & opus manuum mearum Assyrio: hereditas autem mea Israel.

CAP. XX.

IN anno, quo ingressus est Tharshan in Azorū cū milite cum

eum Sargon rex Assyriorum, & pug-
nasset contra Azotum, & cepit-
let eam: * in tempore illo locutus
est Dominus in manu Iſaiæ filij
Amos, dicens: Vade, & ſolve ſac-
cum de lumbis tuis, & calceamen-
ta tua tolle de pedibus tuis. Et fe-
cit ſic vadens nudus, & diſcalceat-
tus. * Et dixit Dominus: Sicut
ambulavit ſervus meus Iſaias nu-
dus, & diſcalceatus, trium annorū
ſignum & portentum erit ſuper
Ægyptum, & ſuper Æthiopiam,
* ſic minabitur rex Assyriorum ca-
ptivitatem Ægypti, & transfu-
grationem Æthiopiz, iuvenum,
& ſenem, nudam & diſcalceatam,
diſcoopertis natibus ad ignomi-
niam Ægypti. * Et timebunt, &
confundetur ab Æthiopia ſpes ſua,
& ab Ægypto gloria ſua. * Et di-
cet habitator inſulæ huius in die
illa: Ecce hæc erat ſpes noſtra, ad
quos confugimus in auxilium, ut
liberarent nos a facie regis Aſſy-
riorum: & quo modo eſſugere po-
terimus nos!

CAP. XXI.

O Nus deſerti maris. Sicut tur-
bines ab Aphrico veniunt, de
deſerto venit, de terra horribili.
* Viſio dura nunciata eſt mihi: qui
incredulus eſt, inſideliter agit: &
qui depopulator eſt, vaſtat. Alcen-
de Aelam, obſide Mede: omnem
gemitum eius ceſſare feci. * Pro-
pterea repleti ſunt lumbi mei do-
lore, anguſtia poſſedit me ſicut
anguſtia parturientis: corruui cum
audirem, conturbatus ſum cum
viderem. * Emarcui cor meum,
tenebræ ſtupefecerunt me: Baby-
lon dilecta mea poſita eſt mihi in
miraculum. * Pone menſam,
contemplant in ſpecula comeden-
tes & bibentes: ſurgite principes,
attingite clypeum. * Hæc enim
dixit mihi Dominus: Vade, & po-
ne ſpectulatorem: & quodcumque
viderit, annunciet. * Et vidit
currum duorum equitum, ascen-
ſorem aſini, & aſcenſorem came-
li: & contemplatus eſt diligenter
multo intuitu. * Et clamavit leo:
Super ſpectaculum Domini ego ſum,
ſtans iugiter per diem: & ſuper cu-
ſtodiam meam ego ſum, ſtans co-
tus noctibus. * Ecce iſte venit aſcen-

Hab. 2. 2. 1

C ſor vir bigæ equitum, & respon-
dit, & dixit: Cecidit, cecidit Ba-
bylon, & omnia ſculptilia deorum
eius contrita ſunt in terram. Iſer. 51. 2. 1
Apo. 14. 6. 8

10 * Tritura mea, & filij areæ mez,
quæ audiunt a Domino exercituum
Deo Iſrael, annunciant vobis.

11 * Onus Duma ad me clamat et
Seir: Cuſtos quid de nocte cuſtos
12 quid de nocte? * Dixit cuſtos: Ven-
nit mane & nox: Iſ quærit, quæ-
rite: conuertimini, Venite. * O-
13 nus in Arabia. * In ſaltu ad Ve-
ſperam dormietis, in ſemitis De-
14 danim. * Occurrentes ſitient ſer-
te aquam, qui habitatis terram,
Aultri, cum panibus occurrere ſi-
15 gienti. * A facie enim gladiatorum
16 ſugerunt, a facie gladij imminen-
tus, a facie arcus extenti, a facie
17 grauis prælij: * quoniam hæc di-
xit Dominus ad me: Adhuc in vi-
no anno, quaſi in anno mercena-
rij, & auferetur omnis gloria Ce-
dar. * Et reliquæ numeri ſagit-
tatorum fortium de filiis Cedæ
imminuent: Dominus enim
Deus Iſrael locutus eſt.

CAP. XXII.

O Nus vallis viſionis. Quidnam
quoque tibi eſt, quia ascen-
1 A diti & tu omnis in teſta? * clamo-
2 ris plena, vrbs frequens, ciuitas
exultans: interfecti tui, non in-
3 terfecti gladio, nec mortui in bel-
4 lo. * Cuncti principes tui ſugerunt
ſimul, dureq; ligati ſunt: omnes,
qui inuenti ſunt vineti ſunt pari-
5 ter, procul ſugerunt. * Propterea
6 dixi: Recedite a me, amare ſebor
nolite incumbere, ut conſolemini
7 me ſuper vaſtitate filiz populi
8 mei. * Dies enim interfectionis,
& conculcationis, & ſterium Do-
9 mino Deo exercituum in valle vi-
ſionis ſerutus murum, & magni-
ficus ſuper montem. * Et Aelam
ſumpſit pharetram, currum ho-
minis equitis, & parietem nuda-
7 uit clypeus. * Eterunt electæ val-
leſtæ plenz quadrigarū, & equi-
8 tes ponent ſedes ſuas in porta. * Et
reuelabitur operimentum Iudæ,
& videbis in die illa armamenta-
9 rum domus ſalus. * Et ſeiſſuras
ciuitatis David videbitis, quia
multiplicatæ ſunt: & congregatiſ-
aſque piſcinæ inferioris, & do-

mo

mos Ierusalem numerastis, & destruxistis domos ad muniendum murum. Et lacum fecistis inter duos muros ad aquam piscinæ veteris: & non suspexitis ad eum, qui fecerat eam, & operatorem eius de longe non vidistis. Et vocabit Dominus Deus exercituum in die illa ad fletum, & ad planctum, ad caluitium, & ad cingulum facci: & ecce gaudium & lætitia, occidere vitulos, & iugulare arietes, comedere carnes, & bibere vinum: Comedamus, & bibamus: cras enim moriemur. Et reuelata est in auribus meis vox Domini exercituum. Si dimitteatur iniquitas hæc vobis donec moriamini, dicit Dominus Deus exercituum. Hac dicit Dominus Deus exercituum: Vade, ingrede-te ad eum, qui habitat in tabernaculo, ad Subnam prapositum templi, & dices ad eum: Quid tu hic, aut quali quis hic? quia excidisti ubi hic sepulchrum, excidisti in excelso memoriale diligenter, in peria tabernaculum tibi. Ecce Dominus alportari te faciet, sicut alportatur gallus gallinaceus, & quasi amictum sic lub-leuabit te. Coronans coronabit te tribulatione, quasi pilam mittet te in terram laram & spatiosam: ibi morietis, & ibi erit curtus gloriæ tuæ, ignominia domus Domini tui. Et expellam te de statione tua, & de ministerio tuo deponam te. Et erit in die illa: Vocabo seruum meum Eliacim filium Helcia, & induam illum tunica tua, & cingulo tuo confortabo eum, & potestatem tuam dabo in manu eius: & erit quasi pater habitantibus Ierusalem, & domui Iuda. Et dabo clauem domus David super humerum eius: & aperiet, & non erit qui claudat: & claudet, & non erit qui aperiat. Et figam illum paxillum in loco fideli, & erit in solium gloriæ domui patris eius. Et suspendent super eum omnem gloriam domus patris eius, vasorum diuersa genera, omne vas paruulum a vasis craterarum, usque ad omne vas musicorum. In die illa dicit Dominus exercituum: Auferetur paxillum, qui fixus fuerat in loco fideli: & fran-

getur, & cader, & peribit quod pependerat in eo, quia Dominus locutus est.

C A P. XXIII.

ONus Tyri. Vlulate naues maris: quia vastata est domus, vnde venite consueuerant: de Terra Cethim reuelatum est eis. Taceret qui habitatis in insula: negotiatores Sidonis transfretantes mare, repleuerunt te. In aquis multis semen Nili, messis fluminis singes eius: & facta est negotiatio gentium. Erubescit Sidon: ait enim mare: fortitudo maris dicens: Non parturiui, & non peperii, & non enutriui iuuenes, nec ad incrementum perduxii virgines. Cum auditum fuerit in Aegypto, dolebunt cum audierint de Tyro: Transite maria, vlulate qui habitatis in insula: Numquid non vestra hæc est, quæ gloriabatur a diebus pristinis in antiquitate suaducunt eam pedes sui longe ad peregrinandum. Quis cogitauit hoc super Tyrum quondam coronatam, cuius negotiatores principes, institores eius inelyti terra: deduceret vniuersos inelytos terrarum. Transi terram tuam quasi flumen ultra maris, non est cingulum ultra tibi. Manum tuam extendit super mare, conturbauit regna: Dominus mandauit aduersus Chanaan, vt contereret fortes eius, & dixit: Non adicies ultra vt gloriaris, calumniæ sustinetis virgo filia Sidonis: in Cethim confurgens transfreta, ibi quoque non erit requies tibi. Ecce terra Chaldaeorum talis populus non fuit, Assur fundauit eam: in captiuitatem traduxerunt robustos eius, suffoderunt domos eius, posuerunt eam in ruinam. Vlulate naues maris, quia deuastata est fortitudo vestra. Et erit in die illa: In obliuione eris o Tyre septuaginta annis, sicut dies regis vnius: post septuaginta autem annos erit Tyro quasi canticum meretricis. Sume citharam, circi ciuitatem meretrix obliuioni tradita: bene cane, frequenta canticum.

Isap. 2. b. c.
1. Cor. 15.
d. 12

Apo. 3. b. 7
Iob 12. b.
14

Ut memoria tui sit. * Et erit post septuaginta annos: Visitabit Dominus Tyrum, & reducet eam ad mercedes suas: & rursum fornicabitur cum vniuersis regnis terræ super faciem terræ. * Et erunt negotiationes eius, & mercedes eius sanctificatæ Domino: non condentur, neque reponentur: quia his, qui habitauerint coram Domino, erit negotiatio eius, ut manducent in saturitatem, & vestiantur usque ad vetustatem.

CAP. XXIII.

110 sc. 4. b. s.

Ecce Dominus dissipabit terram, & nudabit eam, & affliget faciem eius, & disperget habitatores eius. * Et erit sicut populus, sic sacerdos: & sicut seruus, sic dominus eius: sicut ancilla, sic domina eius: sicut emens, sic ille qui vendit: sicut fornicator, sic is qui mutuum accipit: sicut qui repetit, sic qui debet. * Dissipatione dissipabitur terra, & direptione prædabitur. Dominus enim locutus est verbum hoc. * Luxit, & defluxit terra, & infirmata est: defluxit orbis, infirmata est altitudo populi terræ. * Et terra infesta est ab habitatoribus suis: quia transgressi sunt leges, mutauerunt ius, dissipauerunt fœdus sempiternum. * Propter hoc maledictio vorabit terram, & peccabunt habitatores eius: ideoque infanient cultores eius, & relinquentur homines pauci. * Luxit vindemia, infirmata est vitis, ingemuerunt omnes qui lætabantur corde. * Cessauit gaudium tympanorum, quiescit sonitus lætationum, conticuit dulcedo citharæ. * Cum cantico non bibent vinum: amara erit potio bibentibus illam. * Attrita est ciuitas vanitatis, clausa est omnis domus nullo introeunte. * Clamor erit super vino in plateis: deserta est omnis lætitia: translatum est gaudium terræ. * Relicta est in vrbis solitudo, & calamitas opprimit portas. * Quia hæc erunt in medio terræ, in medio populorum: quomodo si paucæ oliuæ, quæ remanserunt, excutiantur ex olea: & racemi, cum fuerint finita vindemia. * Hi leuabunt vocem suam, atque laudabunt: cum

glorificatus fuerit Dominus, hincient de mari. * Propter hoc in dotrinis glorificate Dominum: in insulis maris nomen Domini Dei Israel. * A finibus terræ laudes audiuimus, gloriam iusti. Et dixi: Secretum meum mihi, secretum meum mihi, vix mihi: prauaricates prauaricati sunt, & prauaricatione transgressorum prauaricati sunt. * Formido, & fovea, & laqueo super te, qui habitator es terræ. * Et erit: Qui fugerit a voce formidinis, caderit in foueam, & qui se explicauerit de fouea, tenebitur laqueo: quia cataraðæ de excelsis apertæ sunt, & conuentientur fundamenta terræ. * Confractioe confringetur terra, commotione conteretur terra, commotione commouebitur terra, agitatione agitabitur terra sicut ebrius, & auferetur quasi tabernaculum vnius noctis: & graabit eam iniquitas sua, & correuet, & non adiciet ut resurgat. * Et erit: In die illa visitabit Dominus super militiam cæli in excelsis, & super reges terræ, qui sunt super terram. * Et congregabuntur in congregatione vnius fascis in lacum, & claudentur ibi in carcere: & post multos dies visitabuntur. * Et erubescet luna, & confunderet sol, cum regnauerit Dominus exercituum in monte Sion, & in Ierusalem, & in conspectu senum suorum fuerit glorificatus.

CAP. XXV.

Domine Deus meus es tu, exaltabo te, & contitebor nomini tuo: quoniam fecisti mirabilia, cogitationes antiquas fideles, amen. * Quia posuisti ciuitatem in tumulum, urbem fortem in ruinam, domum alienorum: ut non sit ciuitas, & in sempiternum non ædificetur. * Super hoc laudabit te populus fortis, ciuitas gentium robuitarum timebit te. * Quia factus es fortitudo pauperi, fortitudo egeno in tribulatione sua: spes a turbine, umbraculum ab æstu. Spiritus enim robustorum quasi turbo impellens parietem. * Sicut æstus in siti, tumultum alienorum humiliabis: & quasi calore sub nube torrente propaginem fortium marcescat.

cessere facies. * Et faciet Dominus exercituum omnibus populis in monte hoc conuiuium pingui, conuiuium vindemiarum, pinguium medullatorum, vindemiarum defecatorum. * Et precipitabit in monte isto faciem vinculi colligati super omnes populos, & telam quam orditus est super omnes nationes. * Precipitabit mortem in sempternum: & auferet Dominus Deus lacrymam ab omni facie, & opprobrium populi sui auferet de vniuersa terra: quia Dominus locutus est. * Et dicet in die illa: Ecce Deus noster iste, expectauimus eum, & saluabit nos: iste Dominus, sustinuumus eum, exultabimus, & letabimur in salutari eius. * Quia requiescet manus Domini in monte isto: & tritabitur Moab sub eo, sicuti teruntur palee in plauistro. * Et extendet manus suas sub eo, sicut extendit natans ad natandum: & humiliabit gloriam eius cum allisione manuum eius. * Et munimenta sublimium murorum tuorum concident, & humiliabuntur, & detrahentur in terram usque ad puluerem.

CAP. XXVI.

In die illa cantabitur canticum istud in terra Iuda:

Vrbs fortitudinis nostrae Ston saluator, ponetur in ea murus & antemurale.

* Aperite portas, & ingredietur gens iusta, custodiens veritatem.

* Verus error abiit: seruabis pacem: pacem, quia in te sperauimus.

* Sperastis in Domino in saeculis aeternis, in Domino Deo forti in perpetuum.

* Quia incuruabit habitantes in excelso, ciuitatem sublimem humiliabit.

Humiliabit eam usque ad terram, detrahet eam usque ad puluerem.

* Conculcabit eam pes, pedes pauperis, gressus egenorum.

* Semita iusti recta est, rectus callis iusti ad ambulandum.

* Et in semita iudiciorum tuorum Domine sustinuumus te: nomen tuum, & memoriale tuum in desiderio animarum.

* Anima mea desiderauit te in noctes: sed & spiritui meo in precoribus meis de mane vigilabo ad te.

Cum feceris iudicia tua in terra, iustitiam discunt habitatores orbis.

* Misereamur impio, & non disceat iustitiam: in terra sanctorum iniqua gessit, & non videbit gloriam Domini.

* Domine exaltet manus tuae, & non videant: videant, & confundantur zelantes populi: & ignis hostes tuos deuoret.

* Domine dabis pacem nobis: omnia enim opera nostra operatus es nobis.

* Domine Deus noster, possederunt nos domini absque te, tantum in te recordemur nominis tui.

* Mouentes non viuunt, gigantes non resurgunt: propterea visitasti & contriuxisti eos, & perdidisti omnem memoriam eorum.

* Indulxisti genti Domine, indulxisti genti: numquid glorificatus es? elongasti omnes terminos terrae.

* Domine in angustia requisierunt te, in tribulatione murmuris doctrina tua eis.

* Sicut quae concipit, cum appropinquauerit ad partum, dolens clamat in doloribus suis: sic facti sumus a facie tua Domine.

* Concepimus, & quasi parturimus, & peperimus spiritum: salutes non fecimus in terra, ideo non ceciderunt habitatores terrae.

* Viuent mortui tui, interfecti mei resurgent: expergiscimini, & laudate qui habitatis in puluere: quia ros lucis rostruus, & terram gigantum detrahes in ruinam.

* Vade populus meus, intra in cubacula tua, claude ostia tua super te, abscondere modicum ad momentum, donec pertuascat indignatio.

* Ecce enim Dominus egreditur de loco suo, ut visitet iniquitatem habitatoris terrae contra eum: & reuelabit terra sanguinem suum, & non operiet vltima interfectos suos. Mic. 1. 2. 9

CAP. XXVII.

In die illa visitabit Dominus in gladio suo duro, & grandi, & forti

T t 2 forti

forti super Leviathan serpentem,
 vecte, & super Leviathan serpentem
 tortuosum, & occidet cetum, qui
 in mari est. * In die illa vinea me-
 ri cantabit ei. * Ego Dominus, qui
 seruo ei, repente propinabo ei me
 forte viuerit contra eam, nocte &
 die seruo eam. * Indignatio non
 est mihi: quis dabit me spinam,
 & veprem in pralio: gradat su-
 per eam, succendam eam pari-
 ter: * An potius tenebit fortitu-
 dinem meam, faciet pacem mihi,
 pacem faciet inhi? * Qui ingre-
 diuntur impetu ad Iacob, florebit
 & germinabit Israel, & implebunt
 faciem orbis semine. * Numquid
 iuxta plagam percutientis se per-
 cussit eum? aut sicut occidit inter-
 fectus eius, sic occisus est? * In
 mensura contra mensuram, cum
 abiecta fuerit, iudicabis eam: me-
 ditatus est in spiritu suo duro per
 diem ætus. * Ideo super hoc
 diminuetur iniquitas domui Ia-
 cob: & iste omnis fructus ut aufe-
 zatur peccatum eius, cum posue-
 rit omnes lapides altaris sicut lapi-
 des cineris allisos, non stabunt lu-
 ci & delubra. * Ciuitas enim mu-
 nita desolata erit, speciosa relin-
 quetur, & dimittetur quasi deser-
 tum: ibi pascetur vitulus, & ibi
 accubabit, & consumet summi-
 rates eius. * In licitate messes
 illius conterentur, mulieres ve-
 nientes, & docentes eam: non est
 enim populus sapiens: propterea
 non miserebitur eius, qui fecit
 eum: & qui formauit eum non
 parcat ei. * Et erit: In die illa
 percutiet Dominus ab alueo flumi-
 nis vsque ad torrentem Egypti,
 & vos congregabimini vnus & v-
 nus filij Israel. * Et erit: In die
 illa clangetur in tuba magna, &
 venient qui perditii fuerant de ter-
 ra Assyriorum, & qui eieciti erant
 in Terra Egypti, & adorabant Do-
 minum in monte sancto in Ie-
 rusalem.

CAP. XXVIII.

Væ coronæ superbiz, ebrijs
 Ephraim, & flori decidenti,
 gloriæ exultationis eius, qui erant
 in vertice vallis pinguiſſima, erran-
 tes a vino. * Ecce validus & for-
 tis Dominus sicut imperus gran-

dinis: turbo confingens, sicut
 imperus aquarum multarum inun-
 dantium, & emissarum super ter-
 ram (pariosam. * Pedibus concu-
 ltabitur corda superbie ebriorum
 Ephraim. * Et erit floris decidens
 gloriæ exultationis eius, qui est
 super verticem vallis pinguiſſimæ,
 quasi temporaneum ante maturi-
 tatem autumnii: quo dum aspe-
 xerit videns, statim ut manu tes-
 tauerit, deuorabit illud. * In die
 illa erit Dominus exercituum co-
 rona gloriæ, & seruum exultatio-
 nis reſiduo populi sui: * & spiri-
 tus iudicij ſedenti super iudicium,
 & fortitudo reuerentibus de bel-
 lo ad portam. * Verum hi quo-
 que præ vino nescierunt, & præ
 ebrietate errauerunt: sacerdotes, &
 propheta nescierunt præ ebrieta-
 te, abſorpti sunt a vino, erraue-
 runt in ebrietate, nescierunt vi-
 dentem, ignorauerunt iudicium.
 * Omnes enim mensa repleti sunt
 vomitu ſordiumque, ita ut non
 esset ultra locus. * Quem docebit
 ſcientiam? & quem intelligere fa-
 ciet auditum? ablatis a lacte,
 auulſos ab uberibus. * Quia man-
 da remanda, manda remanda, ex-
 pecta reexpecta, expecta reexpecta,
 modicum ibi, modicum ibi. * In
 loquela enim labij, & lingua al-
 tera loquetur ad populum istum.
 * Cui dixit: Hæc est requies mea,
 reficite lassum, & hoc est meum re-
 frigerium: & noluerunt audire. * Et
 erit eis verbum Domini: Manda
 remanda, manda remanda, ex-
 pecta reexpecta, expecta reexpecta,
 modicum ibi, modicum ibi: va-
 dant, & cadant terrorum, & conte-
 rantur, & illaqueentur, & capiân-
 tur. * Propter hoc audite verbum
 Domini viri illuſores, qui domi-
 nantini super populum meum,
 qui est in Ierusalem. * Dixistis
 enim: Percuſſimus ſœdus cum
 morte, & cum inferno fecimus
 pactum. Flagellum inundans
 cum tranſierit, non veniet sus-
 per nos: quia posuimus menda-
 cium ſpem noſtram, & mendacio
 proteſti ſumus. * Idcirco hæc di-
 cit Dominus Deus: * Ecce ego
 mittam in fundamentis ſton lapi-
 dem, lapidem probatum, angula-
 rem, pretioſum in fundamēto fun-
 datum, qui crediderit non ſeſtinet

* Pl. 117. d.

22

Matt. 21. d.

42

A. 4. b. 11

1. Pet. 2. a. 6

Ro. 9. g. 1)

* Et ponam in pondere iudicium, 17
 & iustitiam in mensura: & sub-
 uerteret grando spem mendacii: &
 protectionem aquarum inundabunt.
 * Et delebitur fœdus vestrum cum 18
 morte, & pactum vestrum cum
 inferno non stabit: flagellum
 inundans eum transiit, eritis ei
 in conculcationem. * Quando- 19
 cumque pertransierit, tollet vos:
 quoniam mane diluculo pertran-
 sibat in die & in nocte, & tantum-
 modo sola vexatio intellectum da-
 bit auditui. * Coangustatum est e- 20
 nim stratum, ita ut aliter decidat:
 & pallium breue vixitque open-
 ire non potest. * Sicut enim in 21
 monte drusioni stabit Dominus:
 1. Par. 14. a. sicut in valle, quæ est in Ga-
 baon, irascetur: & faciat opus
 suum, alienum opus eius: ut ope- 22
 retur opus suum, peregrinum est
 opus eius ab eo. * Et nunc nolite
 illudere, ne forte contringantur
 vincula vestra. consummationem 23
 enim, & abbreviationem audi-
 dia Domino Deo exercituum
 super vniuersam terram. * Audi- 24
 bus percipite, & audite vocem
 meam, attendite, & audite elo-
 quium meum. * Numquid tota 25
 die arabit arans ut seras, prosci-
 det & sarriet humum suum? Nô
 ne cum adrequaerit faciem eius,
 seret gith, & cyminum sparget, &
 ponet triticum per ordinem, & hor- 26
 deum, & milium, & viciam in ti-
 nibus suis? * Et erudit illum in
 iudicio: Deus suus docebit illum.
 * Non enim in ferris triturabitur 27
 gith, nec rota plaustrum super cymi-
 num circumbit: sed in viga excu-
 tietur gith & cyminum in baculo.
 * Panis autem comminuetur: ve- 28
 rum non in perpetuum triturans
 triturabit illum, neque vexabit
 eum rota plaustrum, nec vngulis suis
 comminuet eum. * Et hoc a Do- 29
 mino Deo exercituum, exiit, ut
 mirabile faceret consilium, & ma-
 gnificaret iustitiam.

CAP. XXIX.

V. A. Ariel, Ariel ciuitas, quam
 expugnauit David: additus
 est annus ad annum: sollempni-
 tes euolunt sunt. * Et circumnalla-
 bo Ariel, & erit tristis, & moriens,
 & erit inibi quasi Ariel. * Et cir-

cumdabo quasi sphaeram in circuitu
 tuo, & iaciam contra te aggerem,
 & munimenta ponam in obsidio-
 nem tuam. * Humiliaberis, de- 4
 terra loqueris, & de humo audie-
 tur eloquium tuum: & erit quasi
 pythonis de terra vox tua, & de
 humo eloquium tuum mulsitabit.
 * Et erit sicut pulvis tenuis multi- 5
 tudo ventilanum te: & sicut fa-
 uilla pertransiens multitudo eo-
 rum, qui contra te prauauerunt: 6
 * eritq; repente confusum. A Do-
 mino exercituum visitabitur in-
 tronitruo, & commotione terræ,
 & voce magna turbis, & tem-
 pestatis, & flammæ ignis deuoran-
 tis. * Et erit sicut somnium visio-
 nis nocturnæ multitudo omnium 7
 Gentium, quæ dimicauerunt con-
 tra Ariel, & omnes qui militaue-
 runt, & obiederunt, & prauaue-
 runt aduersus eam. * Et sicut dom-
 inat eluriens, & comedit, cum 8
 autem fuerit expergefactus, vacua
 est anima eius: & sicut somnia-
 sitiens, & bibit, & postquam fue-
 rit expergefactus, lassus adhuc sit-
 uit, & anima eius vacua est: sic erit
 multitudo omnium Gentium, 9
 quæ dimicauerunt contra montem
 Sion. * Obstupescite, & admiramini,
 fluctuate, & vacillate: inebriamini,
 & non a vino: mouemini,
 & non ab ebrietate. * Quoniam
 misit vobis Dominus spiritum
 soporis, claudet oculos vestros
 prophetas & principes vestros,
 qui vident visiones, operiet. * Et
 erit vobis visio omnium sicut ver-
 ba libri signati, quem cum dede-
 rint scienti litteras dicent: Lege
 istum: & respondebit: Non pos-
 sum, signatus est enim. * Et da- 12
 bitur liber nescienti litteras, dice-
 turq; ei: Lege: & respondebit:
 Nescio litteras. * Et dixit Domi-
 nus: Eo quod appropinquat popo-
 lus iste ore suo, & labus inuis glori-
 ficat me: cor autem eius longe est
 a me, & timuerunt me mandato
 hominum, & doctrinis: Ideo ecce
 ego addam ut admiratione faciam
 populo huic miraculo grandi &
 stupendo: peribit enim sapientia
 & sapientibus eius, & intell. c. 19
 Quis prudentium eius abscondetur:
 & quis qui profundi estis corde, ut a
 Domino abscondatis consilium:
 quorum sunt in tenebris opera, &

Matt. 13. a.

Mar. 7. b. c

1. Cor. 1.

c. 19

Abd. 1. c. 8

dicunt: Quis videt nos, & quis
nominat nos? * Perueria est hæc ves-
tra cogitatio: quasi si lutum con-
tra figulum cogitet, & dicat opus
factoris sui: Non fecisti me: &
figmentum dicat fictori suo: Non
intelligis. * Nonne adhuc in mo-
dico & in breui conuertetur Liba-
nus in charmel, & charmel in sal-
tuum reputabitur? * Et audient in
die illa surdi verba libri, & de te-
nebris, & caligine oculi cæcorum
videbunt. * Et addent mites in Do-
mino latitiam, & pauperes homines
in sancto Israel exultabunt: * quo-
niam defecit, qui praualebat, con-
summatum est illudor, & succissi
sunt omnes qui vigilabant super
iniquitatem: * qui peccare facie-
bant homines in verbo, & argueri-
tem in porta frustrabant, & de-
cellauerunt frustra iusto. * Pro-
pter hoc hæc dicit Dominus ad do-
mum Iacob, qui redemit Abraham:
Non modo confundetur Iacob, nec
modo vultus eius erubescet: * sed
cum viderit filios suos, opera ma-
nuum mearum in medio sui san-
ctificantes nomen meum, & san-
ctificabunt sanctum Iacob, & Deus
Israel prædicabunt, * & scient er-
rantes spiritu intellectum, & mus-
titatores discant legem.

C A P. XXX.

VA filij desertores, dicit Do-
minus, ut faceretis consilium,
& non ex me: & ordiremini telam,
& non per spiritum meum, ut ad-
deretis peccatum super peccatum:
* qui ambulatis ut descendatis in
Ægyptum, & os meum non inter-
rogatis, sperantes auxilium in for-
titudine Pharaonis, & habentes
fiduciam in umbra Ægypti. * Et
erit vobis fortitudo Pharaonis in
confusionem, & fiducia umbræ
Ægypti in ignominiam. * Et erant
enim in Tani principes tui, & nun-
cij tui usque ad Hanes peruenie-
runt. * Omnes consuli sunt super
populo, qui eis prodesse non po-
tuit: non fuerunt in auxilium &
in aliquam utilitatem, sed in con-
fusionem & in opprobrium. * O-
nis tumentorum Austri. In terra
tribulationis & angustia leæna, &
leo ex eis, vipera & regulus volans
portantes super humeros iuven-

torum diuitias suas, & super gib-
bum camelorū thesauros suos ad
populum, qui eis prodesse non
poterit. * Ægyptius enim truitra
& vane auxiliabitur: ideo clama-
ui super hoc: Superbia tantum est,
& quiesce. * Nunc ego ingressus est
be ei super buxum, & in libro di-
ligenter exara illud, & erit in die
nouissimo in testimonium vsque
in æternū. * Populus enim ad ira-
cundiam prouocans est, & filij men-
daces, filij nolentes audire legem
Dei. * Qui dicunt videntibus: Noli-
te videre: & aspicientibus: Noli-
te aspicere nobis ea, quæ recta sunt:
loquimini nobis placentia, videte
nobis errores. * Auferte a me
viam, declinate a me semitam, ces-
set a facie nostra sanctus Israel.
* Propterea hæc dicit sanctus Israel:
Pro eo quod reprobatis verbum
hoc, & sperastis in calumnia & in
tumultu, & innixi estis super eo:
* propterea erit vobis iniquitas
hæc sicut interruptio cadēs, & re-
quiescit in muro excelso, quoniam
subito dum non speratur, venit
constritio eius. * Et commoue-
tur sicut conteritur lagena figuli
contritione perualida: & non in-
uenietur de fragmentis eius testa,
in qua portetur igniculus de
incendio, aut hauriatur parum a-
quæ de fouea. * Quia hæc dicit
Dominus Deus sanctus Israel: Si
reueriamini & quiescatis saluti-
arius: in silentio, & in tpe erit for-
titudo vestra. Et nolistis: * & di-
xistis: Nequaquam, sed ad equos
fugiemus: ideo fugietis. Et super
veloces ascendemus: ideo veloci-
res erunt, qui persequuntur vos.
* Mille homines a facie terroris
vostri: & a facie terroris quin-
que fugietis, donec relinquami-
ni quasi malus navis in vertice
montis, & quasi signum su-
per iherosalem. * Propterea expectat
Dominus ut misereatur vestri: &
ideo exaltabitur parens vobis
quia Deus iudicij Dominus: beati
omnes, qui expectant eum. * Po-
pulus enim Sion habitabit in iera-
salem: plorans nequaquam plora-
bis, miserans miserebitur tuam vo-
cem clamoris tui statim ut audie-
rit, respondebit tibi. * Et dabit
vobis Dominus pacem ætternam,
& aquam breuiem: & non faciet
auola.

CAP. XXXI.

auolare a te vitra doctorem tuum
 & erunt oculi tui videntes prae-
 ceptorem tuum. * Et aures tuae au-
 dient verbum post tergum monen-
 tis: Hæc est via, ambulate in ea:
 & non declinetis neque ad dexte-
 ram, neque ad sinistram. * Et
 contaminabis lamasculum
 argenti tui, & vestimentum con-
 statilis auri tui, & disperges ea sic-
 ut immunditiam menstruatæ. Be-
 gedere dices ei: * Et dabitur plu-
 uia semini tuo, vbicumque semina-
 ueris in terra: & panis frugum
 terræ erit vberissimus, & pinguis.
 pascetur in possessione tua in die
 illo agnus spatiose: & tauri tui,
 & pulli asinorum, qui operantur
 terram, commistum migma comede-
 rent sicut in area ventulatum est.
 * Et erunt super omnem montem
 excelsum, & super omnem collem ele-
 uatum riuus currentium aquarum
 in die interfectionis multorum cum
 ceciderint turres. * Et erit lux lunæ
 sicut lux solis, & lux solis erit se-
 premptificiter sicut lux septem die-
 rum in die, quæ alligauerit Domi-
 nus vultus populi sui, & percus-
 suram plagæ eius sanauerit. * Ecce
 nomen Domini venit de longinquo,
 ardens furor eius, & gratus ad
 portandum: labia eius repleta
 sunt indignatione, & lingua
 eius quasi ignis deuorans. * Spiritus
 eius velut torrens inundans vi-
 que ad medium colli ad perdendas
 gentes in nihilum, & frenum ero-
 rois, quod erat in maxillis popu-
 lorum. * Canticum erit vobis sicut
 nox sanctificatæ sollempnitatis, &
 latitudo cordis sicut qui pergit cum
 tibus: vt intrer in montem Domini
 ad fortem Israel. * Et auditam
 faciet Dominus gloriam vocis sue,
 & terrorem brachij sui ostendet in
 comminatione furoris, & flamma
 ignis deuorantis: allidet in turbi-
 ne, & in lapide grandinis. * A
 voce enim Domini pauebit Assur
 virga percussus. * Et erit transitus
 virgæ fundatur, quam requiescere
 faciet Dominus super eum in tym-
 panis & citharis: & in bellis præ-
 cipuis expugnabit eos. * Præpara-
 ta est enim ab heri Topheth, a rege
 præparata, profunda, & dilatata.
 Nutrimenta eius, ignis & ligna
 multa: status Domini sicut torrens
 sulphuris succedens eam.

I V E qui descendunt in Ægy-
 ptum ad auxilium, in equis
 operantes, & habentes fiducia
 super quadrigis, quia multi sunt:
 & super equitibus, quia prauissimi
 nimis: & non sunt coniti super
 sanctum Israel, & Dominum non
 requisierunt. * Ipse autem sapiens
 adduxit malum, & verba sua non
 abtulit: & conserget contra do-
 mum pessimorum, & contra auxi-
 lum operantium iniquitatem.
 * Ægyptus, homo, & non Deus:
 & equi eorum, caro, & non spiritus:
 & Dominus inclinabit manum
 suam, & corruet auxiliator, & ca-
 det cui præstatur auxilium, simul-
 que omnes confumentur. * Quia
 hæc dicit Dominus ad me: Quo-
 modo si rugiat leo, & catulus
 leonis super prædam suam, & cum
 occurrerit ei multitudo pastorum,
 a voce eorum non formidabit, &
 a multitudine eorum non pauebit:
 sic descendet Dominus exercitu-
 um vt prælietur super montem
 Sion, & super collem eius. * Si-
 cut aues volantes, sic proteget Do-
 minus exercituum Ierusalem, pro-
 tegens, & liberans, transiens &
 saluans. * Conuertimini sicut in
 profundum recesseratis filij Israel.
 * In die enim illa abiiciet vt
 idola argenti sui, & idola auri
 sui, quæ fecerunt vobis manus
 vestræ in peccatum. * Et cadet
 Assur in gladio non viri, & gla-
 dius non hominis vorabit eum,
 & fugiet non a facie gladij: & iu-
 uenes eius vestigales erunt: * &
 fortitudo eius a terrore transibit,
 & pauebunt fugientes principes
 eius: dixit Dominus: cuius ignis
 est in Sion, & caminus eius in Ie-
 rusalem.

CAP. XXXII.

I E Cce in iustitia regnabit rex, &
 principes in iudicio præerunt.
 * Et erit vir sicut qui absconditur a
 vento, & celat se a tempestate, si-
 cut riuus aquarum in siti, & um-
 bra petre prominentis in terra de-
 serta. * Non caligabunt oculi vi-
 dentium, & aures audientium di-
 ligenter auscultabunt. * Et cor
 stultorum intelligit scientiam, &

lingua balborum velociter loquetur & plane. * Non vocabitur ultra is, qui insipiens est, princeps: neque fraudulentus appellabitur maior: * Stultus enim fatua loquetur, & cor eius faciet iniquitatem, ut perficiat simulationem, & loquatur ad Dominum fraudulenter, & vacuum faciat animam esurientis, & potum sitienti auferat. * Fraudulenti Vasa pessima sunt: ipse enim cogitationes concinnauit ad perdēdōs mites in sermone mendaci, cum loqueretur pauper iudicium. * Princeps verō ea, quæ digna sunt principe, cogitabit, & ipse super duces stabit. * Mulieres opulenti surgite, & audite vocem meam: filii confidentes percipite auribus eloquium meum. * Post dies enim, & annū vos conturbabimini confidentes: consummata est enim vindicta, collectio Ultra non veniet. * Obstupescite opulenti, conturbamini confidentes: exuite vos, & confundimini, accingite lumbos vestros. * Super vbera plangite, super regione desiderabili, super vinea fertili. * Super huminum populi mei spinæ & vepres ascendent: quanto magis super omnes domos gaudij ciuitatis exultantis? * Domus enim dimissa est, multitudo vrbis relicta est, tenebræ & palatio factæ sunt super speluncas: Vique in æternum. Gaudium onagrorum pascua gregum. * donec effundatur super nos spiritus de excelso: & erit desertum in charmel, & charmel in saltum reputabitur. * Et habitabit in solitudine iudicium, & iustitia in charmel sedebit. * Et erit opus iustitiæ pax, & cultus iustitiæ silentium & securitas vsque in sempiternum. * Et sedebit populus meus in pulchritudine pacis, & in tabernaculis fiducia, & in requie opulenta. * Grando autem in descensione salus, & humilitate humiliabitur ciuitas. * Beati, qui seminatis super omnes aquas, immittentes pedem bouis & aſini.

C A P. XXXIII.

Vbi qui prædatis, nonne & ipse prædaberis? & qui spernis,

nonne & ipse sperneris? cum consummaueris depredationem, & prædaberis: cum saugatus defecueris contemnere, contemneris. * Domine miserere noſtræ enim expectauimus: esto brachium nostrum in mane, & salus nostra in tempore tribulationis. * A voce angelī fugerunt populi, & ab exaltatione tua dispersæ sunt gentes. * Et congregabuntur spolia vestra: sicut colligitur brachius, velut cum fossæ plenæ fuerint de eo. * Magnificatus est Dominus, quoniam habitauit in excelso: impleuit Sion iudicio, & iustitia. * Et erit fides in temporibus tuis: diuitiæ salutaris sapientia & scientia: timor Domini ipse est thesaurus eius. * Ecce videntes clamabunt foris, angeli pacis amare habebunt. * Disſipatæ sunt viæ, cessauit transiens per semitam, irritum factum est pactum, proiecit ciuitates, non reputauit homines. * Luxit, & elanguit terra: confusus est Libanus, & obforduit, & factus est Saron sicut desertum, & concussa est Basan, & Carmelus. * Nunc confurgam, dicit Dominus: nunc exaltabor, nunc subleuabor. * Conſcripſeris ardore, parietis stipulam: spiritus vester, ut ignis vorabit vos. * Et erunt populi quasi de incendio cinis, spinæ congregatæ igni comburentur. * Audite qui longe estis, quæ fecerim, & cognoscite vicini fortitudinem meam. * Conterriti sunt in Sion peccatores, possedit tremor hypocritas: quis poterit habitare de vobis cum igne deuorantes? quis habitabit ex vobis cum ardoribus sempiternis? * Qui ambulat in iustitiis, & loquitur veritatem, qui proicit auaritiā ex calumnia, & excutit manus suas ab omni munere, qui obſcurat aures suas, ne audiat sanguinem, & claudit oculos suos ne videat malum. * Iste in excelsis habitabit, munimenta saxorum sublimitas eius: panis ei datus est, aqua eius fideles sunt. * Regem in decoro suo videbunt oculi eius, cernent terrā de longe. * Cor tuum meditabitur rimorem: vbi est littera? * Vbi ubi legis verba ponderans? vbi doctōr paruulorum? * Populum imprudentem non videbis, populum alti sermonis: ita non possis intelli-

Ps. 14. 1. 2.

1. Cor. 1. 6.

intelligere differtendi nem linguam eius, in quo nulla est sapientia.

* Respice Sion civitatem sollemnitatis nostre: oculi tui videbunt Ierusalem, habitationem opulentam, tabernaculum, quod nequaquam transferri poterit: nec auferentur clavi eius in sempiternum, & omnes fines funiculi eius non rumpentur: quia solummodo ibi magnificus est Dominus noster: locus fluminum tui latissimi & parentes: non transibit per eum navis remigum, neque trans magna transgreditur eum. * Dominus enim iudex noster, Dominus legislator noster, Dominus rex noster: ipse salvabit nos. * Laxati sunt funiculi tui, & non praevalerunt tibi erit malus tuus ut dilatare signum non queas. Tunc dividetur spolia praedarum militum: claudi diripient rapinam. * Nec dicet vicinus: Elan- guis populus qui habitat in ea, auferetur ab eo iniquitas.

CAP. XXXIII.

Accedite Gentes, & audite, & populi attendite: audiat terra, & plenitudo eius, orbis, & omne germen eius. * Quia indignatio Domini super omnes Gentes, & furor super universam militiam eorum: interfecit eos, & deduxit eos in occisionem. * Interfecti eorum proijcientur, & de cadaveribus eorum ascendet fœtor: tabescent montes a sanguine eorum. * Et tabescent omnis militia eorum, & complicabuntur sicut li- ber exilis: & omnis militia eorum defuerit sicut defuit folium de vinea & de ficu. * Quoniam inebriatus est in calce gladius meus: ecce super Idumæam descendet, & super populum interfectionis mex ad iudicium. * Gladius Domini repletus est sanguine, inextinguibile est adipe, de sanguine agnorum, & hircorum, de sanguine medullarum arietum: Victimam enim Domini in Bofia, & interfectio magna in Terra Edom. * Et descendunt vnicornes cum eis, & tauri cum potentibus: inebriabitur terra eorum sanguine, & humus eorum adipe pinguium: quia dies ultionis Domini, annus retributionum iudicii Sion.

* Et conuerterentur torrentes eius in picem, & humus eius in sulphur: & erit terra eius in picem ardentem. * Nocte & die non extinguetur, in sempiternum ascendet fumus eius: a generatione in generationem desolabitur, in sacula saculorum non erit transiens per eam. * Et possidebunt illam onocrotalus, & erisquisibis, & coruus habuabunt in ea: & extendetur super eam mensura, ut redigatur ad nihilum, & perpendiculum in desolationem. * Nobiles eius non erunt ibi: regem portus inuocabunt, & omnes principes eius erunt in nihilum. * Et orientur in domibus eius spinæ, & vertice & paliurus in munitionibus eius: & erit cubile draconum, & pascua struthionum. * Et occurrent dæmonia onocrotauris, & pilosus clamabit alter ad alterum: ibi eubabit lamia, & inuenit sibi requiem. * Ibi habuit foueam ericius, & enutruit catulos, & circumfodit, & fuit in umbra eius: illuc congregati sunt milui, alter ad alterum. * Requirit diligenter in libro Domini, & legit: vnum ex eis non defuit, alter alterum non quaesuit: quia quod ex ore meo procedit, ille mandauit, & spiritus eius ipse congregauit ea. * Et ipse misit eis sortem, & manus eius diuisit eam illis in mensuram: vsque in æternum possidebunt eam, in generationem & generationem habitabunt in ea.

CAP. XXXV.

Lætabitur deserta & inuia, & exultabit solitudo, & florebit quasi lilium. * Germinans germinabit, & exultabit libundata & laudans: gloria Liban- data est ei: decor Cameli, & dæmoni ipsi videbunt gloriam Domini, & decorem Dei nostri. * Confortate manus dissolutas, & genua debilia roborate. * Dicite pusillanimis: Confortamini, & nolite timere: ecce Deus vestri ultionem adducet retributionis: Deus ipse veniet, & salvabit vos. * Tunc aperientur oculi cæcorum, & aures surdorum patebunt. * Tunc saliet sicut ceruus claudus, & aperta erit lingua mutorum: quia saluati sunt.

sunt in deserto aquę, & torrentes in solitudine. * Et quę erat arida, erit in stagnum, & sitientes in fontes aquarum. In cubilibus, in quibus prius dracones habitabant, orietur vitor calami, & iunci. * Et erit ibi semita & via, & via sancta vocabitur: non transibit per eam pollutus, & hæc erit vobis directa via, ita vt stulti non errent per eam. * Non erit ibi leo, & mala bestia non ascendet per eam, nec inuenietur ibi: & ambulabunt qui liberaui fuerint. * Et redēpi a Domino conuentur, & venient in Sion cum laude: & lætitia sempiterna super caput eorum: gaudium & lætitiā obtinebunt, & fugiet dolor & gemitus.

CAP. XXXVI.

4 Reg. 18.
c. 13

2. Paral. 32. a.

f

ET factum est in quartodecimo anno anno regis Ezechiz, ascendit Sennacherib rex Assyriorum super omnes ciuitates Iudæ munitas, & cepit eas. * Et misit rex Assyriorum Rabfacem de Lachis in Ierusalem, ad regem Ezechiam in manu graui, & stetit in aquæductu pitæinz superioris in via Agri fullonis. * Et egressus est ad eum Eliacim filius Helciz, qui erat super domum, & Sobna scriba, & Ioahæ filius Afaph a commentarijs. * Et dixit ad eos Rabfacem: dicite Ezechiz: Hæc dicit rex magnus, rex Assyriorum: Quæ est ista fiducia, qua confidis? aut quo consilio vel fortitudine rebellare disponis? super quæstionem habes fiduciam, quia recessisti a me? * Ecce cõdis super baculum arundineum confractum istum, super Ægyptum: cõdi si innixus fuerit homo, intrabit in manum eius, & perforabit eam: sic Pharaõ rex Ægypti omnibus, qui confidunt in eo. * Quod si responderis mihi: in Domino Deo nostro confidimus: nonne ipse est, cuius abstulit Ezechias excelsa & altaria, & dixit Iudæ & Ierusalem: Coram altari isto adorabitis? * Et nunc trade te domino meo regi Assyriorum, & dabo tibi duo millia equorum, nec poteris ex te præbere ascensores eorum. * Et quomodo sustinebis faciem iudicis vnius loci ex seruis domini mei mi-

noribus? Quod si confidis in Ægypto, in quadrigis, & in equitibus: & nunc numquid sine Domino accendi ad terram istam? & te disperderem eam? Dominus dixit ad me: Ascende super terram istam, & disperse eam. * Et dixit Eliacim, & Sobna, & Ioahæ ad Rabfacem: loquere ad seruos tuos Syra lingua: intelligimus enim, ne loquaris ad nos Iudæe in auribus populi, qui est super murum. * Et dixit ad eos Rabfacem: Numquid ad dominum tuum & ad te misit me dominus meus, vt loquerer omnia verba ista? & nõ potius ad viros, qui sedent in muro, vt comedant stercore sua, & bibant vinam pedum suorum vobiscum? * Et stetit Rabfacem, & clamauit voce magna Iudæe, & dixit: Audite verba regis magni, regis Assyriorum. * Hæc dicit rex: Non seducat vos Ezechias, quia non poterit erueri vos. * Et non vobis tribuat fiduciam Ezechias super Domino, dicens: Eruens liberabit nos Dominus, non dabitur ciuitas ista in manu regis Assyriorum. * Nolite audire Ezechiam: hæc enim dicit rex Assyriorum: Facite mecum benedictionem, & egredimini ad me, & comedite vnusquisque vineam suam, & vnusquisque ficum suam: & bibite vnusquisque aquam cisternæ suæ, donec veniam, & tollam vos ad terram, quæ est vt terra vestra, terram frumenti & vini, terram panum & vinearum. * Nec conturbet vos Ezechias, dicens: Dominus liberabit nos. Numquid liberauerunt dii gentium vnusquisque terram suam de manu regis Assyriorum? * Vbi est deus Emath, & Arphad? ubi est deus Sepharuaim? numquid liberauerunt Samariam de manu mea? Quis est ex omnibus dijs terrarum istarum, qui emerit terram suam de manu mea, vt eruat Dominus Ierusalem de manu mea? * Et siluerunt, & non responderunt ei verbum. Mandauerat enim rex, dicens: Ne respondeatis ei. * Et ingressus est Eliacim filius Helciz, qui erat super domum, & Sobna scriba, & Ioahæ filius Afaph a commentarijs ad Ezechiam scissis vestibus, & nunciauerunt ei verba Rabfacem.

4. Reg. 19. 2.

ET factum est, cum audisset rex Ezechias, seidit vestimenta sua, & obvoluitur est sacco, & intrauit in domum Domini. * Et misit Eliacin, qui erat super domum, & Sobnam scribam, & seniores de sacerdotibus operos facies ad Isaiam filium Amos prophetam, & dixerunt ad eum: Hec dicit Ezechias: Dies tribulationis, & correptionis, & blasphemie dies hęc quia uenerunt filij usque ad partum, & uirtus non est patiedi. * Si quo modo audiat Dominus Deus tuus uerba Rabfacis, quem misit rex Assyriorum dominus tuus ad blasphemandum Deum uiuentem, & exprobandum sermonibus, quos audiuit Dominus Deus tuus: leua ergo orationem pro reliquijs, quę repertę sunt. * Et uenerunt serui regis Ezechiz ad Isaiam. * & dixit ad eos Isaias: Hęc dicetis Domino uestris: Hęc dicit Dominus: Ne timeas a facie uerborum, quę audisti, quibus blasphemauerunt pueri regis Assyriorum me. * Ecce ego dabo ei spiritum, & audiet nuntium, & reueretur ad terram suam, & corruiere eum faciam gladio in terra sua. * Reuersus est autem Rabfacer, & inuenit regem Assyriorum praliantem aduersus Lobnam. Audierat enim quia profectus esset de Lachis, & audiuit de Tharaca rege Ethiopiz, dicentes: Egredius est ut pugnet contra te. Quod cum audisset, misit nuncios ad Ezechiam, dicens: * Hęc dicetis Ezechiz regi Iudę, loquentes: Non te decipiat Deus tuus, in quo tu confidis, dicens: Non dabitur Ierusalem in manu regis Assyriorum. * Ecce tu audisti omnia, quę fecerunt reges Assyriorum omnibus terris, quas subuerterunt, & tu poteris liberari? Numquid eruerunt eos dii Gentium, quos subuerterit pater mei Gozam, & Haram, & Reseph, & filios Eden, qui erant in Thalasari? * Vbi est rex Emath, & rex Arphad, & rex urbis Sepharuaim, Ana, & Aua? * Et tulit Ezechias libros de manu nuntiorum, & legit eos, & ascendit in domum Domini, & expandit eos Ezechias co-

ram Domino. * Et orauit Ezechias ad Dominum, dicens: Domine exercituum Deus Israel, qui sedes super cherubim: tu es Deus solus omnium regnorum terrę, tu fecisti celum & terram. * Inclina Domine aurem tuam, & audi: apert Domine oculos tuos, & uide, & audi omnia uerba Sennacherib, quę misit ad blasphemandum Deum uiuentem. * Vere enim Domine desertas fecerunt reges Assyriorum terras, & regiones earum. * Et dederunt deos earum igni: non enim erant dii, sed opera manuum hominum, lignum & lapis: & comminuerunt eos. * Et nunc Domine Deus noster salua nos de manu eius: & cognoscent omnia regna terrę, quia tu es Dominus solus. * Et misit Isaias filius Amos ad Ezechiam, dicens: Hęc dicit Dominus Deus Israel: Pro quibus rogasti me de Sennacherib rege Assyriorum: * hoc est uerbum, quod locutus est Dominus super eum: Desperxit te, & subsannauit te uirgo filia Sion: post te caput mouit filia Ierusalem. * Cui exprobrasti, & quem blasphemasti, & super quem exaltasti uocem, & leuasti altitudinem oculorum tuorum? Ad sanctum Israel. * In manu leuorum tuorum exprobrasti Domino: & dixisti: In multitudine quadrigarum mesarum ego ascendi altitudinem montium, iuga Libani: & succidam excelsa cedrorum eius, & electas abietes illius, & introibo altitudinem summmitatis eius, & saltum Carmeli eius. * Ego fodi & bibi aquam, & exiccaui uestigio pedis mei omnes riuos aggregum. * Numquid non audisti, quę olim fecerim ei? ex diebus antiquis ego plasmavi illum: & nunc adduxi: & factum est in eradicationem collium compugnatum, & ciuitatum munitarum. * Habitatores earum breuiata manu contremuerunt, & confusi sunt: facti sunt sicut fœnem agri, & gramen pascuę, & herba testorum, quę exaruit antequam maresceret. * Habitationem tuam, & egressum tuum, & introitum tuum cognoui, & infaniam tuam contra me. * Cum fuero aduersum me, superbia tua ascen-

dit in aures meas: ponam ergo
circulum in naribus tuis, & fre-
num in labijs tuis, & reducam te
in viam, per quam venisti. * Tibi
autem hoc erit signum: Comede
hoc anno quæ sponte nascuntur,
& in anno secundo pomis vescere:
in anno autē tertio seminare, &
mette, & plantare vineas, & co-
medite fructum earum. * Et mittet
id, quod salutarum fuerit de domo
Iuda, & quod reliquum est, radicē
deorsum, & faciet fructum lursū:
* quia de Ierusalem exhibunt reli-
quia, & saluatio de monte Sion:
zelus Domini exercituum faciet
istud. * Propterea hæc dicit Domi-
nus de rege Assyriorum: Non in-
trabit ciuitatem hanc, & non ta-
ciet tibi sagittam, & non occupa-
bit eam clypeus, & non mittet in
circuitu eius aggerem. * In via, qua
venit, per eam reuertetur, & ciui-
tatem hanc non ingreditur, dicit
Dominus: & protegam ciuitatem
istam, vt saluem eam propter me,
& propter Dauid seruum meum.
* Egredietur autē Angelus Do-
mini, & percussit in castris Assy-
riorum certum octoginta quinque
millia. Et surrexerunt mane, & ec-
ce omnes, cadauera mortuorum.
* Et egredietur, & abiit, & reuer-
sus est Sennacherib rex Assyrio-
rum, & habitauit in Ninive. * Et
factum est, cum adoraret in tem-
plo Nefroch deum suum, Adrame-
lech, & Sarasar filij eius, percussē-
runt eum gladio: fugeruntq. in
Terram Ararat, & regnauit Asar-
haddon filius eius pro eo.

C A P. XXXVIII.

4. Reg. 20.

a. i.

2. Par. 32. f.

49

I N diebus illis egrotauit Eze-
chias vsque ad mortē: & intro-
iuit ad eū Iaias filius Amos pro-
pheta, & dixit ei: Hæc dicit Do-
minus: Dispone domui tuæ, quia
moriesis tu, & non viues. * Et con-
uertit Ezechias faciem suam ad
parietem, & orauit ad Dominum,
* & dixit: Obsecro Domine, me-
mento quæ so quomodo ambula-
uerim coram te in veritate, & in
corde perfecto, & quod bonum
est in oculis tuis fecerim. * Et
fleuit Ezechias fleu magno. * Et
factum est verbum Domini ad Iai-

iam, dicens: * Vade, & dic Ezechie:
Hæc dicit Dominus Deus Dauid
patris tui: Audui orationem tuā,
& vidi lacrymas tuas: ecce ego ad-
iiciam super dies tuos quindecim
annos: * & de manu regis Assy-
riorum eruiam te, & ciuitatem
istam, & protegam eam. * Hoc au-
tem tibi erit signum a Domino,
* quia faciet Dominus verbum hoc,
quod locutus est: Ecce ego reuer-
tu faciam vmbra linearum, per
quas descenderat in horologio
Achaz in sole, retrorsum decem
lineis. * Et reuertus est sol decem
lineis per gradus, quos descende-
rat. * Scriptura Ezechie regis Iu-
da cum egrotasset, & conualuisset
de infirmitate sua.

Ego dixi: In dimidio dierum
meorum vadam ad portas inferi.
* Quæsiui residuū annorum meo-
rum. * dixi: Nō videbo Dominum
Deum in terra viuentium.
Non aspiciam hominem vltra,
& habitatorem quietis.

Generatio mea ablata est: &
conuoluta est a me, quasi taberna-
culum pastorum.

Præcisa est velut a textente, vita
mea: dum adhuc ordier, luccidit
me: de mane vsque ad vespertinam

finies me.
* Sperabam vsque ad mane,
quasi leo contriuit omnia ossa
mea:

De mane vsque ad vespertinam
finies me: sicut pullus hiru-
dinis sic clamabo, meditabor vt
columba:

Attenuati sunt oculi mei, suspi-
cientes in excelsum:

Domine vim patior, responde
pro me.

Quid dicam, aut quid respon-
debit mihi, cum ipse fecerit?

Recogitabo tibi omnes annos
meos in amaritudine animæ meæ.

Domine si sic viuatur, & in ta-
libus vita spiritus mei, corripies
me, & viuificabis me. * Ecce
in pace amaritudo mea auar-
tissima:

Tu autem eruisti animam meā
vt non periret, proiecit post
tergum tuum omnia peccata
mea.

Quia non infernus constitui-
tur tibi, neque mors laudabit te:
non expectabatur qui descendens
in la-

In lacum, Veritatem tuam.

* Viuens viuens ipse confitebitur tibi, sicut & ego hodie: pater huius notam faciet veritatem tuam.

* Domine saluum me fac, & psalmos nostros cantabimus cunctis diebus vite nostre in domo Domini.

* Et iussit Isaias vt tolleretur maffam de ficiis, & cataplasmarent super vulnus, & sanaretur.

* Et dixit Ezechias: Quid erit signum quia ascendam in domum Domini?

C A P. XXXIX.

4. Reg. 20.
CIA

IN tempore illo misit Merodach Baladan filius Baladan Rex Babylonis, libros, & munera ad Ezechiam: audierat enim quod agrotasset, & conualesceret. * Latus est autem super eis Ezechias, & ostendit eis cellam aromatatum, & argenti, & auri, & odoramentorum, & vnguenti optimi, & omnes apothecas supellectilis sue, & vniuersa quae inuenta sunt in thesauro eius. Non fuit verbum, quod non ostenderet eis Ezechias in domo sua, & in omni potentate sua. * Introuit autem Isaias propheta ad Ezechiam regem, & dixit ei: Quid dixerunt viri isti, & vnde venerunt ad te? Et dixit Ezechias: De terra longinqua venerunt ad me de Babylone. * Et dixit: Quid viderunt in domo tua? Et dixit Ezechias: Omnia quae in domo mea sunt, viderunt: non fuit res, quam non ostenderim eis in thesauro meis. * Et dixit Isaias ad Ezechiam: Audi verbum Domini exercituum. * Ecce dies venient, & auferentur omnia, quae in domo tua sunt, & quae thesaurizauerunt patres tui vsque ad diem hanc, in Babylonem: non relinquetur quidquam, dicit Dominus. * Et de filiis tuis, qui exiunt de te quos genueris, tollent, & erunt eunuchi in palatio regis Babylonis. * Et dixit Ezechias ad Isaiam: Bonum verbum Domini quod locutus est. Et dixit: Fiat tantum pax, & veritas in diebus meis.

C A P. XL.

Confolamini, consolamini popule meus, dicit Deus vester. * Loquimini ad cor Ierusalem, & aduocate eam: quoniam completa est malitia eius, dimissa est iniquitas illius: suscepit de manu Domini duplicia pro omnibus peccatis suis. * Vox clamantis in deserto: Parate viam Domini, rectas facite in solitudine semitas Dei nostri. * Omnis valus exaltabitur: & omnis mons, & collis humiliabitur, & erunt praua in directa, & aspera in vias planas. * Et reuelabitur gloria Domini, & videbit omnis caro patiter quod os Domini locutum est. * Vox dicentis: Clama. Et dixi: Quid clamabo? * Omnis caro foenum, & omnis gloria eius quasi flos agri. * Excitatum est foenum, & cecidit flos quia spiritus Domini sufflauit in eo. Vere foenum est populus: * excitatum est foenum, & cecidit flos: Verbum autem Domini nostri manet in aeternum. * Super montem excelsum ascende tu, qui euangelizas Sion: exalta in fortitudine vocem tuam, qui euangelizas Ierusalem: exalta, noli timere. Dic ciuitatibus Iuda: Ecce Deus vester. * Ecce Dominus Deus in fortitudine veniet, & brachium eius dominabitur: ecce merces eius cum eo, & opus illius coram illo. * Sicut pastor gregem suum pascet: in brachio tuo congregabit agnos, & in sinu suo leuabit, foetas ipse portabit. * Quis mentus est pugillo aquas, & celos palmo ponderauit? quis appendit tribus digitis molem terre, & librauit in pondere montes, & colles in statera? * Quis adiuuuit spiritum Domini? aut quis consiliarius eius fuit, & ostendit illi? * Cum quo iniit consilium, & instraxit eum, & docuit eum semitam iustitiae, & eruditur eum scientiam, & viam prudentiae ostendit illi? * Ecce Gentes quasi stulae stulae, & quasi momentum statera reputatae sunt: ecce inuolutae quasi puluis exiguae. * Er Libanus non sufficiet ad succendendum, & amantia eius non sufficiunt ad holocaustum. * Omnes gentes quasi non sunt, sicut

Mat. 3. 2. 3
Mar. 1. 2. 3
Luc. 3. 2. 4
Ioan. 1. 6. 25

Eccl. 14. c. 18
Iac. 1. b 10
1. Pet. 1. d. 24

Joan. 10. b. 11
Ezec. 34. f. 25 & 37. f. 24

Ro. 11. d. 34
1. Cor. 2. d. 16
Sap. 9. c. 13

sic sunt coram eo, & quasi nihilum & inane reputata sunt ei.

¶ A. 17. f. 29

* ¶ Cui ergo similem fecistis Deū? aut quam imaginem ponetis ei?

* Numquid sculpsit conflavit faber? aut aurifex auro figuravit illud, & laminis argenteis argentiarius?

* Forte lignum, & impuribile elegit: artifex sapiens quaerit quomodo statuat simulacrum, quod non moueatur.

* Numquid non scitis? numquid non audistis? numquid non annunciatum est vobis ab initio? numquid non intellexistis fundamēta terrae?

* Qui sedet super gyrum terrae, & habitatores eius sunt quasi locustae: qui extendit velut nihilum caelos, & expandit eos sicut tabernaculum ad inhabitandum.

* Qui dat secretorum scrutatores: quasi non sint, iudices terrae velut inane fecit: & quidem neque plantatus, neque satus, neque radicans in terra truncus eorum: repente flauit in eos, & aruerunt, & turbo quasi stipulam auferet eos.

* Et cui assimilastis me, & adaequastis, dicit sanctus? Leuate in excelsum oculos vestros, & videte quis creauit haec: qui educit in numero militiam eorum, & omnes ex nomine vocat: pra multitudine fortitudinis & roboris, virtutisq. eius, neque vnum reliquum fuit.

* Quare dicis Iacob, & loqueris Israel: Abscondita est via mea a Domino, & a Deo meo iudicium meum transiit?

* Numquid nescis, aut non audisti? Deus sempiternus Dominus, qui creauit terminos terrae: non deficiet, neque laborabit, nec est inuestigatio sapientiae eius.

* Qui dat lassio virtutem: & his, qui non sunt, fortitudinem & robur multiplicat.

* Deficient pueri, & laborabunt, & iuuenes in infirmitate cadent.

* Qui autem sperant in Domino, mutabunt fortitudinem, assumunt pennas sicut aquilae, current & non laborabunt, ambulabunt & non deficient.

C A P. I L I.

T Accant ad me insulae, & Gentes mutant fortitudinem: accedant, & tunc loquantur, simul ad iudicium propinquum. ¶ Quis sit fecit ab Oriente iustum, voca-

uit eum ut sequeretur se? dabit in conspectu eius Gentes, & reges obtinebit: dabit quasi puluerem gladio eius, sicut stipulam vento raptam arcui eius.

* Persequetur eos, transibit in pace, semita in pedibus eius non apparebit.

* Quis haec operatus est, & fecit, vocans generationes ab exordio? Ego Dominus, primus & nouissimus ego sum.

* Viderunt insulae, & timerunt, extrema terrae obstupuerunt, appropinquauerunt, & accesserunt.

* Vnusquisque proximo suo auxiliabitur, & fratri suo dicit: Confortare.

* Confortauit faber ariarius percussus malleo eum, qui cudebat tunc temporis, dicens: Glutino bonum est & confortauit eum clavis, ut non moueretur.

* Et tu Israel serue meus, Iacob quem elegi, semen Abraham amici mei: in quo apprehendi te ab extremis terrae, & a longinquis eius vocavi te, & dixi tibi: Seruus meus es tu, elegi te, & non abieci te.

* Ne timeas, quia ego tecum sum: ne declines, quia ego Deus tuus: confortauit te, & auxiliatus sum tibi, & suscepit te dextera iusti mei.

* Ecce confundentur & erubescunt omnes, qui pugnant aduersum te: erunt quasi non sint, & peribunt viri, qui contradicunt tibi.

* Quares eos, & non inuenies, viros rebelles tuos: erunt quasi non sint: & veluti consumptio homines bel-

lantes aduersum te. ¶ Quia ego Dominus Deus tuus apprehendes manum tuam, dicensq. tibi: Ne timeas, ego adiui te.

* Noli timere vermis Iacob, qui mortui essis ex Israel: ego auxiliatus sum tibi, dicit Dominus: & redemptor tuus sanctus Israel.

* Ego posui te quasi plastrum triturans nouum, habens rostra serrantia: triturabis montes, & comminues: & colles quasi puluerem pones.

* Ventilabis eos, & ventus tollit, & turbo disperget eos: & tu exultabis in Domino, in sancto Israel lataberis.

* Egeni, & pauperes quaerunt aquas, & non sunt: lingua eorum siti aruit. Ego Dominus exaudiam eos, Deus Israel non derelinquam eos.

* Aperiam in supinis collibus flumina, & in medio camporum fontes: ponam desertum in stagna aquarum, & terram inuiam

¶ 44. a. 6
& 43. b. 12
Apoc. 1. d.
18. & 21. c.

in riuos aquarum. * Dabo in solitudinem cedrum, & spinam, & myrtum, & lignum oliuæ: ponam in deserto abietem, & viminum, & buxum simul: * Ut videant, & sciant, & recogitent, & intelligant pariter, quia manus Domini fecit hoc, & sanctus Israel creauit illud. * Prope facite iudicium vestrum, dicit Dominus: afferte, siquid forte habetis, dixit rex Iacob. * Accedant, & nunciet nobis quæcumque ventura sunt: priora quæ fuerint nunciate: & ponemus cor nostrum, & sciemus nouissima eorum, & quæ ventura sunt indicate nobis. * Annunciate quæ ventura sunt in futurum, & sciemus quia dii estis vos, bene quoque aut male, si potestis, facite: & loquamur, & videamus simul. * Ecce, vos estis ex nihilo, & opus vestrum ex eo, quod non est: abominatio est, qui elegit vos. * Suscitauit ab Aquilone, & veniet ab Ortu solis: Vocabit nomen meum, & adducet magistros quasi luxum, & velut plattes conculcans humum. * Quis annunciauit ab exordio vsciamus: & a principio ut dicamus: Iustus est non est neque annuncians, neque prædicens, neque audiens sermones vestros. * Primus ad Sion dicet: Ecce adsunt, & Ierusalem euangelistam dabo. * Et vidi, & non erat, neque ex illis quisquam qui iniret consilium, & interrogatus responderet verbum. * Ecce omnes iniusti, & vana opera eorum: ventus & inane simulachra eorum.

CAP. XLII.

Matt. 13. b.

18

Ecce seruus meus, suscipiam eum: electus meus, complacuit sibi in illo anima mea: dedi spiritum meum super eum, iudicium Gentibus proferet. * Non clamabit, neque accipiet personam, nec audietur vox eius foris. * Calamum quasi stratum non conteret, & linum funigians non extinguet: in veritate educet iudicium. * Non erit tristis, neque turbulentus, donec ponat in terra iudicium: & legem eius insule expectabunt. * Hæc dicit Dominus Deus creans celos, & extendens eos: firmans terram, & quæ germinant ex ea:

dans statum populo, qui est super eam, & spiritum calcantibus eam. * Ego Dominus Vocavi te in iustitia, & apprehendi manum tuam, & seruauit te. * Et dedi te in foras populi, in lucem Gentium: * Ut aperires oculos cæcorum, & educeres de conclusione vinctum, de domo carceris sedentes in tenebris. * Ego Dominus, hoc est nomen meum: gloriam meam alteri non dabo, & laudem meam sculpsilibus. * Quæ prima fuerunt, ecce venerunt: noua quoque ego annuncio: antequam oriantur, audita vobis faciam. * Cantate Domino canticum nouum, laus eius ab extremis terræ: qui descenditis in mare, & plenitudo eius, insule, & habitatores earum. * Subleuetur desertum, & ciuitates eius: in domibus habitabit Cedar: laudate habitatores Petre, de vertice montium clamabunt. * Ponent Domino gloriam, & laudem eius in insulis nuntiabunt. * Dominus sicut fortis egredietur, sicut vir præliator suscitauit zelum: vociferabitur, & clamabit: super inimicos suos confortabitur. * Tacui semper, filii, patiens fui, sicut parturiens loquar: dissipabo, & absorbebo simul. * Desertos faciam montes, & colles, & omne gramen eorum excicabo: & ponam flumina in insulas, & stagna arefaciam. * Et ducam cæcos in viam, quam nesciunt, & in semitis, quas ignorauerunt, ambulare eos faciam: ponam tenebras coram eis in lucem, & praua in recta: hæc verba feci eis, & non dereliqui eos. * Conuersi sunt retrorsum: confundantur confusione qui confundunt in sculpsili, qui dicunt consilia: Vos dii nostri. * Surdi audite, & cæci intuemini ad videndum. * Quis cæcus, nisi seruus meus? & sardus, nisi ad quem nuncios meos misi? quis cæcus, nisi qui venundatus est? & quis cæcus, nisi seruus Domini? * Qui vides multa, nonne custodies? qui apertas habes aures, nonne audies? * Et Dominus voluit te sanctificare eum, & magnificare legem, & extolleret. * Ipse autem populus directus, & uersatus: laqueus inueniunt omnes, & in domibus carcerum absconditi sunt: facti sunt

in rapinam, nec est qui eruat: in di-
reptionem, nec est qui dicat: Red-
de. * Quis est in vobis qui audiat
hoc, attendat & aut culiet futura?
* Quis dedit in direptionem Ia-
cob, & Israel vastantibus? nonne
Dominus ipse, cui peccauimus?
Et noluerunt in vitiis eius ambula-
re, & non audierunt legem eius.
* Et effudit super eum indignatio-
nem furoris sui, & forte bellum,
& combussit eum in circuitu, &
non cognouit: & succendit eum,
& non intellexit.

CAP. XLIII.

ET nunc hęc dicit Dominus
creans te Iacob, & formans
te Israel: Noli timere, quia redemi
te, & vocauit te nomine tuo: meus
es tu. * Cum transieris per aquas,
tecum ero, & flumina non ope-
rient te: cum ambulaueris in igne,
non comburentis, & flamma non
ardebit in te. * Quia ego Domi-
nus Deus tuus sanctus Israel sal-
uator tuus, dedi propitiationem
tuam Aegyptum, & Ethiopiam, &
Saba pro te. * Ex quo honorabi-
lis factus es in oculis meis, & glo-
riosus: ego dilexi te, & dabo ho-
mines pro te, & populos pro ani-
ma tua. * Noli timere, quia ego
tecum sum: ab Oriente adducam
semen tuum, & ab Occidente con-
gregabo te. * Dicam Aquiloni:
Da: & Austro: Noli prohibere:
affer filios meos de longinquo,
& filias meas ab extremis terrar.
* Et omnem, qui inuocat nomen
meum, in gloriam meam creauit
eum, formauit eum, & feci eum.
* Educ foras populum cæcum, &
oculos habentem: surdum, & au-
res ei sunt. * Omnes gentes
congregatae sunt simul, & col-
lectę sunt tribus: quis in vobis an-
nunciet istud, & quę prima sunt
audire nos faciet? dent testes eo-
rum, multiplicentur, & audiant, &
dicant: Vere. * Vos testes mei, di-
cit Dominus, & seruus meus,
quem elegi: vt sciatis, & credatis
mihi, & intelligatis, quia ego ipse
sum. Ante me non est formatus
Deus, & post me non erit. * Ego
sum, ego sum Dominus, & non
est absque me saluator. * Ego an-
nunciaui, & saluaui: auditum,

feci, & non fuit in vobis alienus
vos testes mei, dicit Dominus, &
ego Deus. * Et ab initio ego ipse,
& nō est qui de manu mea eruat:
operabor, & quis auerter illud?
* Hęc dicit Dominus redemptor
vester, sanctus Israel: Propter vos
misi in Babylonem, & detraxi ve-
stes vniuersos, & Chaldaeos in na-
uibus suis gloriantes. * Ego Do-
minus sanctus vester, creans Israel
rex vester. * Hęc dicit Dominus,
C qui dedit in mari viam, & in aquis
torrentibus semitam. * Qui equi-
xit quadrigam & equum: agmen
& robustum, simul obdormierunt,
nec resurgunt: contriti sunt quasi
linum, & extincti sunt. * Ne me-
minetis priorum, & antiqua ne
intuemini. * Ecce ego facio
noua, & nunc orientur, vtique
cognoscetis ea: ponam in deserto
viam, & in inuito flumina. * Glo-
rificabit me bestia agri, dracones
& struthiones: quia dedi in de-
serto aquas, flumina in inuito, vt
darem potum populo meo, electo
meo. * Populum istum formauit
mihi, laudem meam narrabit.
* Non me inuocasti Iacob, nec
laborasti in me Israel. * Non obtu-
listi mihi arietē holocausti tui, &
victimis tuis nō glorificasti me: nō
te seruire feci in oblatione, nec la-
borem tibi præbui in thure. * Non
emisti mihi argento calamum, &
adipe victimarum tuarum non ine-
bualisti me. Verumtamen seruie
me fecisti in peccatis tuis, præbui-
sti mihi laborem in iniquitatibus
tuis. * Ego sum, ego sum ipse,
qui deleo iniquitates tuas propter
me, & peccatorum tuorum non
recordabor. * Reduce me in me-
moriam, & iudicem simul narra-
ta h quid habes vt iustificeris. * Pa-
ter tuus primus peccauit, & in-
terpretes tui prauaricati sunt in
me. * Et contaminati principes
sanctos, dedi ad interfectionem Ia-
cob, & Israel in blasphemiam.

CAP. XLIIII.

ET nunc audi Iacob serue
meus, & Israel quem elegi: 10. & 46.
* Hęc dicit Dominus faciens & g. 27
formans te, ab vtero auxiliator
tuus: noli timere serue meus Ia-
cob, & rectissime, quem elegi,
Efus.

* Effundam enim aquas superfluentem, & fluenta super aridam: effundam spiritum meum super semen tuum, & benedictionem meam super stirpem tuam. * Et geminabunt inter herbas quasi fauces iuxta praeferuentes aquas. * Iste dicit: Domini ego sum: & ille vocabit in nomine Iacob, & hic scriber manu sua: Domino: & in nomine Israel assimilabitur.

17.41.b.4 * Il Hæc dicit Dominus rex Israel, & redemptor eius Dominus exercituum: Ego primus, & ego novissimus, & absque me non est Deus. * Quis similis mei? vocet, & annunciet: & ordinem exponat mihi, ex quo constitui populum antiquum: ventura & quæ futura sunt annunciet eis. * Nolite timere, neque conturbemini: ex tunc audire te feci, & annunciaui vos estis testes mei. nunquid est Deus absque me, & formator, quæ ego nõ nouerim? * Plasta idoli omnes nihil sunt, & amantissima eorum non proderunt eis. ipsi sunt testes eorum, quia non videant, neque intelligunt, vt confundantur. * Quis formauit Deum, & sculpsit, constituit aut nihil vult? * Et ceteros principes eius confunduntur: fabri enim sunt ex hominibus: conueniunt omnes, stabunt, & pauebunt, & confundentur simul. * Il Faber ferrarius lima operatus est: in prunis, & in malleis formauit illud, & operatus est in brachio fortitudinis suæ: efuciet & deficiet, non bibet aquam, & lassescet. * Artifex lignarius extendit normam, formauit illud in runcina: fecit illud in angulibus, & circino tornauit illud: & fecit imaginem viri quasi speciosum hominem habitantem in domo. * Succidit cedros, tulit iuueni, & quæcumq; quæ steterat inter ligna saltus: plantauit pinum, quam pluuia nutrit. * Et facta est hominibus in focum: sumptæ ex eis, & calefactus est: & succendit, & coxit panes: de reliquo autem operatus est Deum, & adorauit: fecit sculptile, & curuatus est ante illud. * Medium eius combustit igni, & de medio eius carnes comedit: coxit pulmentum, & saturatus est, & calefactus est, & dixit: Vah, calefactus sum, vidi

17 focum. * Reliquum autem eius deum fecit & sculptile sibi: curuatur ante illud, & adoratur illud, & obsecrat, dicens: Libera me, quia Deus meus es tu. * Nescierunt, neque intellexerunt: oblitii enim sunt ne videant oculi eorum, & ne intelligant corde suo. * Non recogitant in mente sua, neque cognoscunt, neque sentiunt, vt dicant: Medietatem eius combussit igni, & coxi super carbones eius panes: coxi carnes & comedi, & de reliquo eius idolum faciam? ante tritum ligni procidam? * Pars eius cinis est: cor insipiens adorauit illud, & non liberabit animam suam, neque dicit: Fortè mendacium est in dextera mea. * Memento hominum Iacob, & Israel, quoniam seruus meus es tu Israel, ne obliuiscaris mei. * Deleni vt nubem iniquitates tuas, & quasi nebulam peccata tua: reuertere ad me, quoniam redemi te. * Laudate cali, quoniam misericordiam fecit Dominus: iubilare cetera terræ: resonare montes laudationem, scilicet: & omne lignum eius: quoniam redemit Dominus Iacob, & Israel gloriabitur. * Hæc dicit Dominus redemptor tuus, & formator tuus ex vtero: Ego sum Dominus faciens omnia, extendens calos solus, stabiliscis terram, & nullus mecum. * Trita faciens signa diuinorum, & ariolos in futurum vertens. Conuertens sapientes terrorem: & scientiam eorum stultam faciens. * Suscitans verbum serui sui, & consilium nunciorum suorum complens. Qui dico Ierusalem: Habitaberis: & ciuitatibus Iuda: Edificabimini, & deserta eius suscitabo. * Qui dico profundo: Desolare: & Humina tua arefaciam. * Qui dico Cyro: Pastor meus es, & omnem voluntatem meam complebis. Qui dico Ierusalem: Edificaberis: & templo: Fundaberis.

CAP. XLV.

Hæc dicit Dominus christo meo Cyro, cuius apprehendi dexteram, vt subiiciam ante faciem eius Gentes, & dorsa regum vertam, & apertam coram eo ianuam, & portam non clau.

claudentur. * Ego ante te ibo : & gloriosos terræ humiliabo : portas æreas conteram , & vestes ferreos confringam . * Et dabo tibi thesauros absconditos , & arcana secretorum : ut scias quia ego Dominus , qui voco nomen tuum , Deus Israel . * Propter seruum meum Iacob , & Israel electum meum , & vocavi te nomine tuo : assimilavi te , & non cognovisti me . * Ego Dominus , & non est amplius : extra me non est Deus : accinxi te , & non cognovisti me : * Ut sciant hi , qui ab ortu solis , & qui ab occidente , quoniam absque me non est : Ego Dominus , & non est alter , * formans lucem , & creans tenebras , faciens pacem , & creans malum : ego Dominus faciens omnia hæc . * Rorate cæli desuper , & nubes pluant iustum : aperiatur terra , & germinet saluatorem : & iustitia oriatur simul : ego Dominus creavi eum . * Væ qui contradicit fictori suo , testis de familia terræ : * Numquid diciturum figulo suo : Quid facis , & opus tuum absque manibus est ? * Væ qui dicit patri : Quid generas ? & mulieri : Quid parturis ? * Hæc dicit Dominus sanctus Israel plastæ eius : Ventura interrogate me super filios meos , & super opus manuum mearum , mandate mihi . * Ego feci terram , & hominem super eam creavi : ego : manus mea tetenderunt cælos , & omni militiæ eorum mandavi . * Ego suscitavi eum ad iustitiam , & omnes vias eius dirigam : ipse ædificabit civitatem meam , & captivitatem meam dimittet , non in pretio , neque in muneribus , dicit Dominus Deus exercituum . * Hæc dicit Dominus : Labor Egypti , & negotiatio Æthiopiarum , & Sabaim viri sublimes ad te transibunt , & tui erunt : Post te ambulabunt , vinclis manibus pergent : & te adorabunt , teq. deprecabuntur : Tantum in te est Deus , & non est absque te Deus . * Vere tu es Deus absconditus , Deus Israel saluator . * Confusi sunt , & erubuerunt omnes : simul abierunt in confusionem , fabricatores errorum . * Israel saluatus est in Domino salute æterna : non confundimini , & non

erubescitis vsq; in sæculi sæculi .
 18 * Quia hæc dicit Dominus creans cælos , ipse Deus formans terram , & faciens eam , ipse plastæ eius : non in vanum creavit eam : ut haberetur formavit eam . ego Dominus , & non est alius . * Non in abscondito locutus sum in loco terræ tenebroso : non dixi semini Iacob : Frustra quærite me . ego Dominus loquens iustitiam , annūcians recta . * Congregamini , & venite , & accedite simul qui salvati estis ex Gentibus : nescierunt qui leuant lignum sculpturæ suæ , & rogant Deum non saluatem .
 21 * Annunciate , & venite , & consiliamini simul : quis auditum fecit hoc ab initio , ex tunc prædixit illud : numquid non ego Dominus , & non est ultra Deus absque me ? Deus iustus , & saluus non est præter me . * Converterimini ad me , & salvi eritis omnes fines terræ : quia ego Deus , & non est alius .
 23 * In memetipso iuravi , egredietur de ore meo iustitiæ verbum , & non reuertetur : * quia mihi curvabitur omne genu , & iurabit omnis lingua . * Ergo in Domino , dicit , meæ sunt iustitiæ & imperium : ad eum venient , & confundentur omnes qui repugnant ei . * In Domino iustificabitur , & laudabitur omne semen Israel .

CAP. XLVI.

1 C Onfractus est Bel , contritus est Nabo : facta sunt simulachra eorum bestiis & iumentis , onera vestra graui ponere vsque
 2 ad lassitudinem . * Contabuerunt , & contrita sunt simul : non poterunt saluare portantem , & anima eorum in captivitatem ibit . * Audite me domus Iacob , & omne residuum domus Israel , qui portamini a meo vtero , qui gestamini a mea vulva . * Vsque ad senectam ego ipse , & vsque ad canos ego portabo : ego feci , & ego formam : ego portabo , & saluabo .
 3 * Cui assimilastis me , & adæquastis , & comparastis me , & fecistis similem ? * Qui confertis aurum de sacculo , & argentum statera ponderatis : conducentes aurificem , ut faciat deum : & procidit , & ado-

Rom. 9. d.
 20
 Jer. 18. a 6.

Ro. 14. b.
 Phil. 2. b. 10

Bar. 6. b. & adorant. * **P**ortant illum in
 25 humeris gestantes, & ponentes
 in loco suo: & stabit, ac de
 loco suo non mouebitur. sed &
 cum clamauerint ad eum, non
 audiet: de tribulatione non salua-
 bite eos. * Memento istud, &
 confundamini: redite prauarica-
 tores ad cor. * Recordamini pri-
 oris seculi, quoniam ego sum Deus,
 & non est ultra Deus, nec est si-
 milis mei: * Annunciabam ab exor-
 10 dio nouissimum, & ab initio quæ
 11 necdum facta sunt, dicens: Con-
 silium meum stabit, & omnis vo-
 luntas mea fiet: * Vocans ab O-
 12 riente auiem, & de terra longin-
 qua virum voluntatis meæ. & lo-
 13 cutus sum, & adducam illud: crea-
 ui, & faciam illud. * Audite me
 duro corde, qui longe estis a iusti-
 tia. * Prope feci iustitiam meam,
 non elongabitur, & salus mea non
 morabitur. Dabo in Sion salu-
 tem, & in Israel gloriam meam.

CAP. XLVII.

Descende, sede in puluere vir-
 go filia Babylon, sede in ter-
 ra: non est solum filia Chaldeo-
 rum, quia ultra non vocaberis
 mollis & tenera. * Tolle molam,
 & mole farinam: denuda turpitu-
 dinem tuam, discooperi hume-
 rum, reuela crura, transi flumi-
 na. * Reuelabitur ignominia
 tua, & videbitur opprobrium tuum:
 ultionem capiam, & non resistet
 mihi homo. * Redemptor noster,
 Dominus exercituum nomen il-
 lius, sanctus Israel. * Sede tacens,
 & intra in tenebras filia Chaldeo-
 rum: quia non vocaberis ultra do-
 mina regnorum. * Itatus sum su-
 per populum meum, contamina-
 ui hereditatem meam, & dedi eos
 in manu tua: non posuisti eis mi-
 sericordias: super senem aggraua-
 sti iugum tuum valde. * Et dixisti:
 In sempiternum ero domina: &
 non posuisti hæc super cor tuum,
 neque recordata es nouissimi tui.
 * Et nunc audi hæc delicata, & ha-
 bitans confidenter, quæ dicis in
 corde tuo: * Ego sum, & non est
 prater me amplius: non sedebo
 vidua, & ignorabo sterilitatem.
 * Venient tibi duo hæc subito in
 die vna, sterilitas & viduitas. vni-

Mah. 9. b. 7

Apoc. 12.
b. 7

H. 9. f. 19

uersa venerunt super te, propter
 multitudinem maleficiorum tuorum
 & propter duritiam incantatorum
 10 tuorum vehementem. * Et fiduciam
 habuisti in malitia tua, & dixisti:
 Non est qui videat me. sapientia
 tua & scientia tua hæc decepit te,
 2 Et dixisti in corde tuo: Ego sum,
 & prater me non est altera. * Ve-
 3 niet super te malum, & nescies
 4 ortum eius: & irruet super te
 calamitas, quam non poteris ex-
 5 piare: veniet super te repente mi-
 6 seria, quam nescies. * Sra cum
 incantatoribus tuis, & cum mul-
 7 titudine maleficiorum tuorum,
 8 in quibus laborasti ab adolescen-
 9 tia tua, si forte quid prosit tibi, aut
 10 si possis fieri fortior. * Defecisti
 11 in multitudine consiliorum tuo-
 12 rum: stent, & saluent te augures
 13 cæli, qui contemplabantur sidea-
 14 ra, & supputabant menses, & ex
 eis annuntiarent ventura tibi.
 * Ecce facti sunt quasi stipula, ignis
 combussit eos: non liberabunt
 animam suam de manu flammæ:
 non sunt pruna, quibus caleant,
 nec focus, ut sedcant ad eum.
 * Sic facta sunt tibi in quibus cum-
 15 que laboraueras: negotiatores tui
 ab adolescentia tua, unusquisque
 in via sua errauerunt: non est qui
 saluet te.

CAP. XLVIII.

Avdite hæc domus Iacob, qui
 A vocamini nomine Israel, &
 de aquis Iuda existis, qui iuratis
 in nomine Domini, & Dei Israel
 recordamini non in veritate, ne-
 2 que in iustitia. * De ciuitate eni-
 3 m sancta vocati sunt, & super
 Deum Israel constabunt: sunt Do-
 4 minus exercituum nomen eius.
 5 * Priora ex tunc annunciaui, & ex
 ore meo exierunt, & audita feci
 6 ea: repente operatus sum, & vene-
 7 runt. * Sciu enim quia durus es
 tu, & neruus ferreus cervix tua,
 8 & frons tua ærea. * Prædixi tibi
 ex tunc: antequam venirent indi-
 9 caui tibi, ne forte diceres: Idola
 mea fecerunt hæc, & sculptilia
 mea, & constellationes mandauerunt
 10 ista. * Quæ audisti, vide omnia:
 B vos autem num annuntiastis: Au-
 ditæ feci tibi noua ex tunc, & con-
 seruata sunt quæ nescis: nunc
 V u 2 creat

creata sunt, & non ex tunc : & ante diem, & non audisti ea, ne forte dicas : Ecce ego cognovi ea. * Neque audisti, neque cognovisti, neque ex tunc aperta est auris tua : scio enim quia prauaricans prauaricaberis, & transgressor ex vtero vocavi te. * Propter nomen meum longe faciam furorem meum : & laude mea infrenabo te, ne intereas. * Ecce excoctas, sed non quasi argentum, elegi te in camino paupertatis. * Propter me, propter me faciam, vt non blasphemet : & gloriam meam alteri non dabo. * Audi me iacob, & israel quem ego voco : ego ipse, ego primus, & ego nouissimus. * Manus quoque mea fundauit terram, & dextera mea mensa est celos : ego vocabo eos, & stabunt simul. * Congregamini omnes vos, & audite : quis de eis annunciat hanc? Dominus dilexit eum, faciet voluntatem suam in Babylone, & brachium suum in Chaldaeis. * Ego ego locutus sum, & vocaui eum : adduxi eum, & directa est via eius. * Accedite ad me, & audite hoc : non a principio in abscondito locutus sum : ex tempore antequam fieret, ibi eram : & nunc Dominus Deus misit me, & spiritus eius. * Hic dicit Dominus redemptor tuus sanctus israel : Ego Dominus Deus tuus docens te vtilia, gubernans te in via, qua ambulas. * Vtinam attendisses mandata mea : facta fuisset sicut flumen pax tua, & iustitia tua sicut gurgites maris. * & fuisset quali arena semen tuum, & stirps vetricui vt lapilli tui non interisset, & non fuisset attritum nomen eius a facie mea. * Egredimini de Babylone, fugite a Chaldaeis, in voce exultationis annunciate : auditum facite hoc, & efferte illud vique ad extrema terrarum. Dicite : Redemit Dominus seruum suum iacob. * Non sitierunt in deserto, cum educeret eos : haquam de petra produxit eis, & scidit petram, & fluxerunt aquae. * Non est pax impiis dicit Dominus.

Audite insulæ, & attendite populi de longe : Dominus ab vtero vocauit me, de ventre matris meae recordatus est nominis mei. * Et posuit os meum quasi gladium acutum : in umbra manus suae protexit me, & posuit me sicut sagittam electam in pharetra sua abscondit me. * Et dixit mihi : Seruus meus es tu israel, quia in te glorior. * Et ego dixi : In vacuum laboravi, sine causa, & vane fortitudinem meam consumpsi : ergo iudicium meum cum Domino, & opus meum cum Deo meo. * Et nunc dicit Dominus, formans me ex vtero seruum sibi, vt reducam iacob ad eum, & israel non congregabitur. * & glorificatus sum in oculis Domini, & Deus meus factus est fortitudo mea. * Et dixit : Parum est vt sis mihi seruus ad suscitandas tribus iacob, & facies israel conuertendas. * Ecce dedi te in lucem Gentium, vt sis salus mea vique ad extremum terrarum. * Hic dicit Dominus redemptor israel, sanctus eius, ad contemptibilem animam, ad abominatam gentem, ad seruum dominorum : Reges videbunt, & confurgent principes, & adorabunt propter Dominum, quia fidelis est, & sanctum israel qui elegit te. * Hic dicit Dominus : In tempore placito exaudiui te, & in die salutis auxiliatus sum tui : & seruauit te, & dedi te in foedus populi, vt suscitaris terram, & possideres hereditates dissepas : vt diceret his qui vincti sunt : Exite : & his qui in tenebris Reuelamini. Super vias pascuntur, & in omnibus planis pascua corui. * Non esurient, neque sitient, & non percutiet eos alius : & sol : quia miserator eorum reget eos, & ad fontes aquarum potabit eos. * Et ponam omnes montes meos in viam, & semitæ meae exaltabuntur. * Ecce isti de longe venient, & ecce illi ab Aquilone, & mari, & isti de terra australi. * Laudate celi, & exulta terra, iubilate montes laudate quia consolatus est Dominus populum suum, & pauperum suorum miserabitur. * Et dixit sion : Dereliquit me Dominus, & Dominus

Is. 42. b. 2

Is. 41. b. 4.

& 44. a. 6

C

14

15

16

17

18

19

20

21

22

Is. 32. a. 6

Exo. 17. b.

Nu. 20. b.

Is. 57. d. 21

Is. 51. c. 14

Is. 42. b. 6

Is. 41. b. 2

47

Is. 40. d. 1

2

Is. 40. d. 1

16

Is. 57. d. 21

vnum vocavi eum, & benedixi ei, & multiplicavi eum. * Consolabitur ergo Dominus Sion, & consolabitur omnes ruinas eius: & ponet desertum eius quasi delicias, & solitudinem eius quasi hortum Domini. Gaudium & lætitia inuenietur in ea, gratiarum actio, & vox laudis. * Attendite ad me popule meus, & tribus mea me audite: quia lex a me exiit, & iudicium meum in lucem populorum requiescit. * Prope est iustus meus, egressus est saluator meus, & brachia mea populos iudicabunt: time insulæ expectabunt, & brachium meum sustinebunt. * Leuat in cælum oculos vestros, & videte sub terra deorsum: quia cæli sicut fumus liquecunt, & terra sicut vestimentum atteretur, & habitatores eius sicut hæc interibunt. * Salus autem mea in sempiternum erit, & iustitia mea non deficiet. * Audite me qui scitis iustum, populus meus lex mea in corde eorum: nolite timere opprobrium hominum, & blasphemias eorum ne metuatis. * Sicut enim vestimentum, sic comedet eos vermis: & sicut lanam, sic deuorabit eos tinea: Salus autem mea in sempiternum erit, & iustitia mea in generationes generationum.

* Confurge, confurge, induere fortitudinem brachium Domini: confurge sicut in diebus antiquis, in generationibus sæculorum: Num quid non tu percussisti superbum, vulnerasti draconem?

* Numquid non tu siccasti mare, aquam abyssi vehementis: qui posuisti profundum maris viam, vt transirent liberati?

* Et nunc qui redempti sunt a Domino, reuertentur, & venient in Sion laudantes, & lætitia sempiterna super capita eorum, gaudium & lætitiā tenebunt, fugiet dolor & gemitus. * Ego, ego ipse consolabor vos: quis tu vt timeas ab homine mortali, & a filio hominis, qui quasi scænum ita arescet?

* Et oblitus es Domini factoris tui, qui tetendit cælos, & fundauit terram: & formidasti iugiter tota die a facie furoris eius, qui te tribulabat, & parauerat ad perendum: vbi nunc est furor tribulantis? * Cito veniet gradicens ad

aperiendum, & non interficiet te: que ad interuentionem, nec deficiet panis eius. * Ego autem sum Dominus Deus tuus, qui cõtorbo mare, & incumescit fluctus eius: Dominus exercituum nomen meum. * Posui verba mea in ore tuo, & in vmbra manus meæ protexi te, vt plañtes cælos, & fundes terram: & dicas ad Sion: Populus meus est tu.

* Eleuare, eleuare, confurge Ierusalem, quæ bibisti de manu Domini calicem itæ eius: vsque ad fundum calicis saporis bibisti, & potasti vsque ad fæces. * Non est qui sustentet eam ex omnibus filiis, quos genuit: & non est qui apprehendat manum eius ex omnibus filiis, quos enutrit. * Duo sunt quæ occurrerunt tibi: & terra contristabitur super te vasitas, & contritio, & fames, & gladius, quis consolabitur te? * Filij tui proiecti sunt, dormierunt in capite omnium viarum, sicut ortus illaqueatus: pleni indignatione Domini, increpatione Dei tui.

* Idcirco audi hoc paupercola, & ebria non a vino. * Hæc dicit dominator tuus Dominus, & Deus tuus, qui pugnabit pro populo suo: Ecce tuli de manu tua calicem saporis, fundum calicis indignationis meæ, non adicies vt bibas illum ultra. * Et ponam illum in manu eorum, qui te humiliauerunt, & dixerunt animæ tuæ: Incutire, vt transcamus: & posuisti vt terram corpus tuum, & quasi viam transeuntibus.

C A P. L I I

* Confurge, confurge, induere fortitudinem tua Sion, induere vestimentis gloriæ tuæ Ierusalem ciuitas sancti: quia non adiciet ultra vt pertranscat per te incircumcisus & immundus. * Excute de puluere, confurge; sede Ierusalem: solve vincula colli tui captiua filia Sion. * Quia hæc dicit Dominus: Gratis venundati estis, & sine argento redimemini.

* Quia hæc dicit Dominus Deus: In Ægyptum descendit populus meus in principio vt colonus esset ibi: & Assur absque vlla causa calumnietus est eum. * Et numquid mihi est hic, dicit Domi-

Ez. 16. c. 39

Exo. 14. c.

21

T. 49. a. b.

T. 47. b. 9

Ge. 46. a. b.

mus, quoniam ablatus est populus meus gratis? Dominatores eius inique agunt, dicit Dominus, & iugiter tota die nomen meum blasphematur. * Propter hoc sciet populus meus nomen meum in die illa: quia ego ipse qui loquebar, ecce adsum. * Quam pulchri super montes pedes annunciantis & predicantis pacem: annunciantis bonum, predicantis salutem, dicentis Sion: Regnabit Deus tuus. * Vox speculatorum tuorum: leuauerunt vocem, simul laudabunt: quia oculo ad oculum videbunt eum conuenerit Dominus Sion. * Gaudete, & laudate simul deserta Ierusalem: quia con solatus est Dominus populum suum, sedemit Ierusalem. * Parauit Dominus brachium sanctum suum in oculis omnium Gentium: & videbunt omnes fines terrae salutare Dei nostri. * Recedite, recedite, exite inde, & pollutum nolite tangere: exite de medio eius, mundamini qui fertis vasa Domini. * Quoniam non in multa exibitis, nec in fuga properabitis: praecedet enim vos Dominus, & congregabit vos Deus Israel. * Ecce intelliget seruus meus, exaltabitur, & eleuabitur, & sublimis erit valde. * Sicut obstupuerunt super te multi, sic inglorius erit inter viros aspectus eius, & forma eius inter filios hominum. * Ille alperget gentes multas, super ipsum continebunt reges os suum: quia quibus non est narratum de eo viderunt: & qui non audierant, contemplantur sunt.

CAP. LIII.

10. 12. f. 38
Rom. 4. d. 16
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
841
842
843
844
845
846
847
848
849
850
851
852
853
854
855
856
857
858
859
860
861
862
863
864
865
866
867
868
869
870
871
872
873
874
875
876
877
878
879
880
881
882
883
884
885
886
887
888
889
890
891
892
893
894
895
896
897
898
899
900
901
902
903
904
905
906
907
908
909
910
911
912
913
914
915
916
917
918
919
920
921
922
923
924
925
926
927
928
929
930
931
932
933
934
935
936
937
938
939
940
941
942
943
944
945
946
947
948
949
950
951
952
953
954
955
956
957
958
959
960
961
962
963
964
965
966
967
968
969
970
971
972
973
974
975
976
977
978
979
980
981
982
983
984
985
986
987
988
989
990
991
992
993
994
995
996
997
998
999
1000

10. 12. f. 38
Rom. 4. d. 16
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
841
842
843
844
845
846
847
848
849
850
851
852
853
854
855
856
857
858
859
860
861
862
863
864
865
866
867
868
869
870
871
872
873
874
875
876
877
878
879
880
881
882
883
884
885
886
887
888
889
890
891
892
893
894
895
896
897
898
899
900
901
902
903
904
905
906
907
908
909
910
911
912
913
914
915
916
917
918
919
920
921
922
923
924
925
926
927
928
929
930
931
932
933
934
935
936
937
938
939
940
941
942
943
944
945
946
947
948
949
950
951
952
953
954
955
956
957
958
959
960
961
962
963
964
965
966
967
968
969
970
971
972
973
974
975
976
977
978
979
980
981
982
983
984
985
986
987
988
989
990
991
992
993
994
995
996
997
998
999
1000

10. 12. f. 38
Rom. 4. d. 16
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
42

Lu. i. e. 52

Ge. 9. b. 15

Jo. 6. e. 45

scientiz tuæ obliuisceris, & opprobrij viduitatis tuæ non recordaberis amplius. * Quia dominabitur tui qui fecit te, ¶ Dominus exercituum nomen eius: & redemptor tuus sanctus Israel, Deus omnium terrarum vocabitur. * Quia ut mulierem derelictam & merentem spiritu vocauit te Dominus, & vxorem ab adolescentia abiectam, dixit Deus tuus. * Ad punctum in modico dereliquit te, & in miserationibus magnis congregabo te. * In momento indignationis abscondi faciem meam parumper a te, & in misericordia sempiterna misertus sum tui: dixit redemptor tuus Dominus. * Sicut in diebus Noe istud mihi est, cui iuravi ne inducerem aquas Noe ultra supra terram: sic iuravi ut non irascar tibi, & non increpem te. * Montes enim commouebuntur, & colles contremiscent: misericordia autem mea non recedet a te, & foedus pacis meæ non mouebitur: dixit miserator tuus Dominus. * Pauperculus tempestate conuulsa, absque vlla consolatione. Ecce ego iterum per ordinem lapides tuos, & fundabo te in sapphiris, & ponam iaspidem: propugnacula tua: & portas tuas in lapides sculptos, & omnes terminos tuos in lapides desiderabiles. * ¶ Vniuersos filios tuos doctos a Domino: & multitudinem pacis filiis tuis. * Et in iustitia fundaberis: recede procul a calumnia, quia non timebis: & a pauore, quia non appropinquabit tibi. * Ecce accola veniet, qui non erat mecum, advena quodam tuus adiungetur tibi. * Ecce ego creauit fabrumi suauitatem in igne prunas, & proferentem vas in opus suum, & ego creauit interfectorem ad disperdendum. * Omne vas, quod fictum est contra te, nõ dirigitur: & omnem linguam resistentem tibi in iudicio, iudicabis. Hæc est hereditas seruorum Domini: & iustitia eorum apud me, dicit Dominus.

CAP. LV.

Eccli. 31. d.

23

O Mnes sitiētes venite ad aquas: & qui non habetis argentum, prope. ate, emite, & comedite:

venite, emite absque argento, & absque vlla commutatione vinum. * & hæc. * Quare appenditis argentum non in panibus, & laborem vestrum non in saturitate? Audite audientes me, & comedite bonum, & delectabitur in crassitudine anima vestra. * Inclinate aurem vestram, & venite ad me: audite, & viuet anima vestra, & feriam vobiscum pactum sempiternum, ¶ misericordias David fideles. * Ecce testem populus dei cum, adueni ac praeptorem Gentibus. * Ecce gentem, quam nesciebas, vocabis: & Gentes, quæ te non cognouerunt, ad te current propter Dominum Deum tuum, & sanctum Israel, quia gloriæcauit te. * Querite Dominum, dum inueniri potest: inuocate eum, dum prope est. * Derelinquat impius viam suam, & vir iniquus cogitationes suas, & reuertatur ad Dominum, & miseretur eius, & ad Deum nostrum: quoniam multus est ad ignoscendum. * Non enim cogitationes meæ cogitationes vestre: neque via vestra, via meæ, dicit Dominus. * Quia sicut exaltantur cæli a terra, sic exaltatz sunt via meæ a viis vestris, & cogitationes meæ a cogitationibus vestris. * Et quomodo descendit imber, & nix de cælo, & illuc ultra non reuertitur, sed inebriat terram, & infundit eam, & germinare eam facit, & dat semen ferenti, & panem comedituri: * Sic erit verbum meum, quod egredietur de ore meo: non reuertetur ad me vacuum, sed faciet quæcumque volui, & prosperabitur in his, ad quæ misi illud. * Quia in lætitia egrediemini, & in pace deducemini: montes & colles cantabunt coram vobis laudem, & omnia ligna regionis plaudent manu. * Pro saluica ascendet abies, & pro vitica crescet myrtus: & erit Dominus nominatus in signum æternum, quod non auferetur.

CAP. LVI.

Hæc dicit Dominus Custodi- Sap. 1. a. 1
te iudicium, & facite iustitiam: quia iuxta est salus mea ut veniat, & iustitia mea ut reueletur.

setur. * Beatus vir, qui facit hoc, & filius hominis, qui apprehenderit istud: custodiens sabbatum ne polluat illud, custodiens manus suas ne faciat omne malum. * Et non dicat filius aduenæ, qui adhæret Domino, dicens: Separatione diuider me Dominus a populo suo: Et non dicat Eunuchus: Ecce ego lignum aridum. * Quia hæc dicit Dominus Eunuchis: Qui custodierint sabbata mea, & elegerint quæ ego volui, & tenuerint fœdus meum: * Dabo eis in domo mea, & in muris meis locum, & nomen melius a filiis & filiabus: nomen sempiternum dabo eis, quod non peribit. * Et filios aduenæ, qui adhærent Domino, vt colant eum, & diligant nomen eius, vt sint ei in seruos: omnem custodient sabbatum ne polluat illud, & tenent fœdus meum: * Adducam eos in montem sanctum meum, & laticabo eos in domo orationis meæ: holocausta eorum, & victimæ eorum placebunt mihi super altari meo: quia domus mea domus orationis vocabitur cunctis populis. * Ait Dominus Deus, qui congregat dispersos Israel: Adhuc congregabo ad eum congregatos eius. * Omnes bestiæ agri venite ad deuorandum, vniuersæ bestiæ saltus. * Speculatores eius exci omnes, nesciunt vniuersi: canes muti non valentes latrare, videntes vana, dormientes, & amantes somnia. * Et canes impudentissimi nesciunt saturitatem: ipsi pastores ignorant intelligentiam: omnes in viam suam declinauerunt, vnusquisque ad auariciam suam a summo vsque ad nouissimum. * Venite, sumamus vinum, & impleamur ebrietate: & erit sicut hodie, sic & cras, & multo amplius.

C A P. LVII.

Iustus perit, & non est qui recognoscat in corde suo: & viri misericordiarum colliguntur, quia non est qui intelligat, a facie enim malitiæ collectus est iustus. * Veniat pax, requiescat in cubili suo qui ambulauit in directione sua. * Vos autem accedite huc filii auaritiæ: semen adulteri, & fornicariæ, * Super quem iurastis?

super quem dilatastis os, & eiecistis linguam? numquid non vos filij scelesti, temen mendax? * Qui consolamini in diis subter omne lignum frondosum, immoantes paruulos in torrentibus, subter eminentes petras? * In partibus torrentis pars tua, hæc est lex tua: & ipsis eludisti libamen, obtulisti sacrificium. numquid super his non indignabor? * Super montem excelsum & sublimem posuisti cubile tuum, & ille lucascendisti vt immolares hostias. * Et post octidum & retro postem posuisti memoriale tuum: quia iuxta me discooperuisti, & suscepisti adulterum: dilatasti cubile tuum, & pepigisti cum eis fœdus: dilexisti stratum eorum. * Manu aperta. * Et ornasti te regi vnguento, & multiplicasti pigmenta tua. Misisti legatos tuos procul, & humiliata es vsque ad inferos. * In multitudine viæ tuæ laborasti: non dixisti: Quiescam: Vitam manus tuæ inuenisti, propterea non rogasti. * Pro quo solliciti timuisti, quia mentita es, & mei non es recordata, neque cogitasti in corde tuo: quia ego taceo, & quasi non videris, & mei oblita es. * Ego annuntiabo iustitiam tuam, & opera tua non proderunt tibi. * Cum clamaueris, fidenter te congregati tui, & omnes eos auferet ventus, tollet aura: Qui autem fiduciam habet mei, hereditabit terram, & possidebit montem sanctum meum. * Et dicam tui viam facite, præbere iter, declinate de semita, auferite offendicula de via populi mei. * Quia hæc dicit Excelsus, & sublimis habitans æternitatem: & sanctum nomen eius in excelsis & in sancto habitans, & cum contrito & humili spiritu: Vt viuificet spiritum humilem, & viuificet cor contritorum. * Non enim in semperiternum litigabo, neque vsque ad finem irascar: quia spiritus a facie mea egredietur, & statim ego faciam. * Propter iniquitatem auaritiæ eius iratus sum, & percussus eum: abicendi a te faciem meam, & indignatus sum: & abiit vagus in via cordis sui. * Vias eius vidi, & sanauit eum, & reduxi eum,

N Mat. 21. b.

13 Mar. 11. c.

17 Luc. 19. g.

46

H. 62. d. 10.

eum, & reddidi consolationes ipsi, & lugentibus eius. *Creauit fructum laborum pacem, pacem ei, qui longe est, & qui prope, dixit Dominus, & sanauit eum. *Impij autem quasi mare feruens quod quiescere non potest, & redundant fluctus eius in conculcationem, & lutum. *Non est pax impijs, dicit Dominus Deus.

Sup. 41. d.
22

C A P. LVIII.

CLama, ne cesses, quasi tuba exalta vocem tuam, & annuncia populo meo scelera eorum, & domui Iacob peccata eorum. *Me etenim de die in diem quxerunt, & scire vias meas volunt: quasi gens quæ iustitiam fecerit, & iudicium Dei sui non dereliquerit: rogant me iudicia iustitiæ: appropinquare Deo volunt. *Quare ieiunauimus, & non aspexisti: humiliuimus animas nostras, & nescisti? Ecce in die ieiunij vestri inuenitur voluntas vestra, & omnes debitores vestros repetitis. *Ecce ad lites, & contentiones ieiunatis, & percutitis pugno impie. Nolite ieiunare sicut vique ad hanc diem, vt audiat in excelsu clamor vestre. *Nunquid tale est ieiunium, quod elegi, per diem affligere hominem animam suam? numquid contorquere quasi circulum caput suum, & faccum, & cinerem sternere? numquid istud vocabis ieiunium, & diem acceptabile Domino? Nōne hoc est magis ieiunium quod elegi? dissolue colligationes impietatis, solue fasciculos deprimentes, dimitte eos, qui confraçti sunt, liberos, & omne onus dirumpe. *Frangere esurienti panem tuum, & egenos, vagosq. inducere in domum tuam: cum videris nudum, operi eum, & carnem tuam, ne despexeris. *Tunc erumpet quasi mane lumen tuum, & sanitas tua citius orietur, & anteibit faciem tuam iustitia tua, & gloria Domini colliget te. *Tunc inuocabis, & Dominus exaudiet: clamabis, & dicet: Ecce adsum. si abstuleris de medio tui catenam, & desieris extendere digitum, & loqui quod non prodest. *Cum effuderis eluam, & non est iudicium in pres-

Ezech. 7. b.
5

Ezech. 18. b. 16
Mat. 23. c.
35

afflictam repleueris, orietur in tenebris lux tua, & tenebræ tuæ erunt sicut meridies. *Et requiem tibi dabit Dominus semper, & implebit splendoribus animam tuam, & ossa tua liberabit, & eris quasi hortus irriguus, & sicut fons aquarum, cuius non deficient aquæ. *Et ædificabuntur in te deserta, & sculorum: fundamenta generationis & generationis suscitabis, & vocaberis edificator sepium, auertens semitas in quietem. *Si auertis a sabbato pedem tuum, facere voluntatem tuam in die sancto meo, & vocaueris sabbatū delicatū, & sanctum Domini gloriosum, & glorificaueris eum dum nō facis vias tuas, & non inuenitur voluntas tua, vt loquaris sermonem. *Tunc delectaberis super Domino, & sustollam te super altitudines terræ, & cibabo te hereditas Iacob patris tui. os enim Domini locutum est.

Inf. 61. a.

C A P. LIX.

ECce non est abbreviata manus Domini vt saluare nequeat, neque aggravata est auris eius vt non exaudiat: Sed iniquitates vestra diuiserunt inter vos, & Deum vestrum, & peccata vestra absconderunt faciem eius a vobis ne exaudiret. *Manus enim vestra pollutæ sunt sanguine, & digitus vestri iniquitate: labia vestra locuta sunt mendacium, & lingua vestra iniquitatem fatuit. *Non est qui inuocet iustitiam, neque est qui iudicet vere: sed confidunt in nihilo, & loquuntur vanitates: leconceperunt laborem, & pepererunt iniquitatem. *Oua aspidum rupeunt, & telas aranæ texuerunt: qui comederit de ouis eorum, morietur: & quod confotum est, erumpet in regulum. *Telæ eorum non erunt in vultum, neque operientur operibus suis: opera eorum opera inutilia, & opus iniquitatis in manibus eorum. *Pedes eorum ad malum currunt, & festinant: vt effundant sanguinem innocentem: cogitationes eorum cogitationes inutiles: vastitas, & contritio in visis eorum. *Viam pacis nesciunt, & non est iudicium in pres-

Num. 11. c. 21
Sup. 50. a. 2

Sup. 1. d.
15

Iob. 15. d.

Prov. 1. b.
16
Rom. 3. c.
15

Os eorum . semitz eorum incur
 natz sunt eis : omnis qui calcet
 in eis ignorat pacem . * Propter
 hoc elongatum est iudicium a no-
 bis , & non apprehendet nos iusti-
 tia : expectauimus lucem , & ecce
 tenebrz : splendorem , & in tene-
 bris ambulauimus . * Palpauimus
 sicut cæci parietem , & quasi abs-
 que oculis atrectauimus : impe-
 gitur meridie quasi in tenebris ,
 in caliginosis quasi mortui . * Ru-
 giemus quasi vti omnes , & qua-
 si columbz mediantes gememus .
 expectauimus iudicium , & nō est
 salutem , & elongata est a nobis .
 * Multiplicatz sunt enim iniqui-
 tates nostrz coram te , & peccata
 nostra responderunt nobis . quia
 scelera nostra nobiscum , & ini-
 quitates nostras cognouimus ,
 * peccare & mentiri contra Domi-
 num : & auersi sumus ne tremus
 post tergum Dei nostri , vt loque-
 remur calumniam & transgressio-
 nem : concepiimus , & locuti su-
 mus de corde verba mendacij . * Et
 conuersum est terrorum iudiciū ,
 & iustitia longe stetit : quia conu-
 it in platea veritas , & æquitas non
 potuit ingredi . * Et facta est veri-
 tas in obliuionem : & qui recessit
 a malo , prædæ patuit : & vidit Do-
 minus , & malum apparuit in o-
 culis eius , quia non est iudicium .
 * & vidit quia non est vir : & apo-
 riatus est , quia non est qui occur-
 rat : & saluauit sibi brachium
 suum , & iustitia eius ipsa confir-
 mauit eum . * Indutus est iustitia
 vt lorica , & galea salutis in capite
 eius : indutus est vestimentis vt
 lionis , & operus est quasi pallio
 zeli . * Sicut ad vindictam quasi
 ad retributionem indignationis
 hostibus suis , & vicissitudinem
 inimicis suis : insulis vicē reddet .
 * Et timebunt qui ab Occidente ,
 nomen Domini : & qui ab ortu so-
 lis , gloriam eius : cum uenerit
 quasi fluius violentus , quem
 Spiritus Domini cogit : * & ve-
 nerit Sion Redemptor , & eis , qui
 redeunt ab iniquitate in Iacob , di-
 cit Dominus . * Hoc fœdus meum
 cum eis , dicit Dominus : Spiri-
 tus meus , qui est in te , & verba
 mea , quz posui in ore tuo , non
 recedent de ore seminis tui , &
 de ore seminis seminis tui , dicit

Dominus , amodo & vsque in
 sempiternum .

C A P . L X .

1 **S**urge illuminare Ierusalem , v
 quia venit lumen tuum , & glo-
 2 **A**ria Domini super te orta est .
 3 * Quia ecce tenebrz operient ter-
 ram , & caligo populos : super te
 autem orietur Dominus , & glo-
 4 **I**ria eius in te videbitur . * Et am-
 bulabunt Gentes in lumine tuo ,
 & reges in splendore ortus tui .
 5 * Leua in circuitu oculos tuos ,
 & vide : omnes isti congregati
 sunt , venerunt tibi filij tui de lon-
 6 **E**geuent , & filix tuæ de latere
 surgent . * Tunc videbis , & as-
 7 **S**us , mirabitur , & dilatabitur cor
 tuum quando conuersa fuerit ad
 te multitudo maris , fortitudo Gen-
 8 **T**tium venerit tibi : * Inundatio ca-
 melorum operiet te , & dromedarij
 9 **M**adian & Ephra : omnes de Saba
 venient , aurum & thus deferen-
 tes , & laudem Domino annun-
 10 **C**iantes . * Omne pecus Cedar con-
 gregabitur tibi , arietes Nabaioth
 ministrabunt tibi : offerentur su-
 per placibili altari meo , & domus
 11 **M**aiestatis meæ glorificabo . * Qui
 sunt isti , qui vt nubes volant : &
 quasi columbz ad fenestras suas ?
 12 **M**e enim insulæ expectant , &
 naues maris in principio vt addu-
 cam filios tuos de longe : argētum
 eorū , & aurum eorum cum eis no-
 13 **M**ini Domini Dei tui , & sancto
 14 **I**srael , quia glorificauit te . * Et
 ædificabunt filij peregrinorum mu-
 ros tuos , & reges eorum mini-
 strabunt tibi : in indignatione e-
 nim mea percussi te : & in recon-
 ciliatione mea miseris sum tui .
 15 **E**t aperientur portæ tuæ iugi . * Apoc. 21.
 16 **T**er : die ac nocte non claudentur ,
 vt afferatur ad te fortitudo Gen-
 17 **T**tium , & reges earum adducantur .
 18 **G**ens enim & regnum , quod nō
 seruiet tibi , peribit : & Gentes
 19 **S**olitudo vastabuntur . * Gloria
 Libani ad te veniet , abies & bux-
 20 **S**us , & pinus simul ad ornandum
 locum sanctificationis meæ , &
 21 **C**locum pedum meorum glorifica-
 bo . * Et venient ad te curi filij
 eorum , qui humiliauerunt te , &
 adorabūt vestigia pedum tuorum
 omnes , qui detrahebant tibi , &

Ephe. 4. c.

37

1. Thef. 5. b.

8

Ro. 11. d.

66

Vocabunt te Civitatem Domini,
Sion sancta Israel. * Pro eo quod
fuiti derelicta, & odio habita, &
non erat qui per te transiret, po-
nam te in superbiam saeculorum,
gaudium in generationem & ge-
nerationem: & fuges lac Gentium,
& mammilla regum lactaberis: &
scies quia ego Dominus saluans
te, & redemptor tuus fortis Ia-
cob. * Pro ere afferam aurum, &
pro ferro afferam argentum: &
pro lignis aes, & pro lapidibus fer-
rum: & ponam visitationem tuam
pacem, & praepositos tuos iustitiam.
* Non audietur ultra iniquitas in
terra tua, vastitas & contritio in
terminis tuis, & occupabit salus
muros tuos, & portas tuas lauda-
tio. * Non erit tibi amplius sol ad
lucendum per diem, nec splendor
lunae illuminabit te: sed erit tibi
Dominus in lucem sempiternam,
& Deus tuus in gloriam tuam.
* Non occidet ultra sol tuus, &
luna tua non minuetur: quia erit
tibi Dominus in lucem sempiter-
nam, & complebuntur dies luctus
tui. * Populus autem tuus omnes
iusti, in perpetuum hereditabunt
terram, germen plantationis meae,
opus manus meae ad glorificandam.
* Minimus erit in mille, & parvu-
lus in gentem fortissimam: ego
Dominus in tempore eius subito
faciam istud.

C A P. LXI.

Luc. 4. c. 11

Spiritus Domini super me, eo
quod unxerit Dominus me:
ad annunciandum mansuetis mi-
sit me, ut mederer contritis cor-
de, & praedicarem captivis indul-
gentiam, & clausis aperiuerim:
* Ut praedicarem annum placabi-
lem Domino, & diem ultionis
Deo nostro: * Ut consolaretur om-
nes lugentes: * ut ponerem luge-
ntibus Sion: & darem eis coronam
pro cinere, oleum gaudij pro lu-
ctu, pallium laudis pro spiritu
meritoris: & vocabuntur in ea for-
tes iustitiae, plantatio Domini ad
glorificandum. * Et aedificabunt
deserta saeculo, & ruinas anti-
quas erigent, & insistent ci-
uitates desertas, dissipatas in ge-
nerationem & generationem.
* Et stabunt alieni, & pascunt pe-

cora vestra: & filij peregrinorum,
agricolae & vinatores vestri erunt.
* Vos autem sacerdotes Domini
vocabimini: Ministri Dei nostri,
dicitur vobis: Fortitudinem Gen-
tium comederis, & in gloria ea-
rum superbiatis. * Pro confusione
vestra duplici, & rubore laudabit
partem suam: propter hoc in terra
sua duplicia possidebunt, latitiam
sempiterna erit eis. * Quia ego
Dominus diligens iudicium, &
odio habens rapinam in holocau-
sto: & dabo opus eorum in veritate,
& foras perpetuum feriam
eis. * Et scient in Gentibus semen
eorum, & germen eorum in me-
dio populorum: omnes, qui vide-
rint eos, cognoscent illos, quia
illi sunt semen, cui benedixit Do-
minus. * Gaudens gaudebo in Do-
mino, & exultabit anima mea in
Deo meo: quia induit me vestime-
tis salutis: & indumento iustitiae
circumdedit me, quasi sponsum
decoratum corona, & quasi spon-
sam ornatam monilibus suis. * Si-
cut enim terra profert germen suum,
& sicut hortus semen suum ger-
minat, sic Dominus Deus germini-
abit iustitiam, & laudem coram
vniuersis Gentibus.

C A P. LXII.

Propter Sion non tacebo, &
propter Ierusalem non quie-
scam, donec egrediatur ut splendor
iustus eius, & saluator eius ut lam-
pas accendatur. * Et videbunt Gen-
tes iustum tuum, & cuncti reges
inclutum tuum: & vocabitur ti-
bi nomen novum, quod os Domi-
ni nominabit. * Et erit corona glo-
riae in manu Domini, & diadema
regni in manu Dei tui. * Non voca-
beris ultra Derelicta: & terra tua
non vocabitur amplius Desolata:
sed vocaberis Voluntas mea in ea,
& terra tua inhabitabit, quia com-
placuit Domino in te: & terra tua
inhabitabitur. * Habitabit enim
inuenis cum virgine, & habitabit
in te filij tui. Et gaudebit sponsus
super sponsam, & gaudebit super
te Deus tuus. * Super muros tuos
Ierusalem constitui custodes, tota
die, & tota nocte in perpetuum
non tacebunt. Qui remittimini
Domini, ne taceatis, & ne detis
silencium.

* Matt. 5. 2.

T. 58. d. 12

silentium ei, donec stabiliat: & do-
neo ponat Ierusalem laudem in
aera. Intuitus Dominus in dex-
tera sua, & in brachio fortitudi-
nis suae: si dederit tantum tuum
ultra cibum inimicis tuis: & si bi-
berint filij alieni vinum tuum, in
quo laborasti. Quia qui congreg-
ant illud comedent, & laudabunt
Dominum: & qui comportant il-
lud, bibent in atrijs sanctis meis.
Transite, transite per portas,
præparate viam populo, planum
facite iter, euegite lapides, & ele-
uate signum ad Populos. Ecce
Dominus auditum fecit in extre-
mis terræ, dicite filij Sion: Ecce
saluator tuus venit: ecce merces
eius cum eo, & opus eius coram
illo. Et vocauit eos, Populus
sanctus, redempti a Domino. Tu
autem vocaberis: Quæritæ ciui-
tas, & non derelicta.

sup. **C A P. LXIII.**

Quis est iste qui venit de Edom,
indis vestibus de Bosra?
Et tuus uultus formosus in stola sua,
gradens in multitudine fortitudi-
nis suae. Ego qui loquor iustitiam,
& propugnator sum ad saluandū.
Quare ergo rubrum est indumē-
tum tuum, & uestimenta tua si-
cut calcantium in toreulari? Tor-
cular calcaui solus, & de Geni-
bus non est vir mecum: calcaui
eos in furore meo, & conculcaui
eos in ira mea: & aspersus est san-
guis eorum super uestimenta mea,
& omnia indumenta mea inquinaui.
Dies enim Syonionis
in corde meo: annus redemptionis
meae venit. Circumspexi, &
non erat auxiliator: quæsiui, &
non fuit qui adiuuaret: & salua-
ui mihi brachium meum, & in-
dignatio mea ipsa auxiliata est
mihi. Et conculcaui populos
in furore meo, & inebriavi eos in
indignatione mea, & detraxi in
terram virtutem eorum. Misera-
tionum Domini recordabor, lau-
dem Domini super omnibus: quæ
reddidit nobis Dominus, & super
multitudinem bonorum domui
Israel, quæ largitus est eis secun-
dū indulgentiam tuam, & secun-
dū multitudinem misericordiarū
suarum. Et dixit: Verumtamen

populus meus est: filij non iné-
gantem, & factus est eis saluator.

In omni tribulatione eorum non
est tribulatus, & angelus faciei
eius saluauit eos in dilectione sua,
& in indulgentia sua ipse redemit
eos, & portauit eos, & eleuauit
eos cunctis diebus iracundiæ.
Ipsi autem ad iracundiam prouoca-
runt, & afflixerunt spiritum san-
cti eius: & conuersus est eis in in-
imicum, & ipse debellauit eos. Et
recordatus est dicam saeculi Moy-
si, & populi sui: Vbi est qui edu-
xit eos de mari cū pastoribus gre-
gis sui? Vbi est qui posuit in me-
dio eius spiritum sancti sui? Qui
eduxit ad dexteram Moysen bra-
chio maiestatis suæ, qui scindit a-
quas ante eos, ut faceret sibi no-
men sempiternum? Qui eduxit
eos per abyssos, quasi equum in
deserto non impingentem. Quasi
animal in campo descendens, spi-
ritus Domini ductor eius fuit: sic
adduxit populum tuum ut fac-
tes tibi nomen gloriae.

Attende de celo, & vide de habitaculo
sancto tuo, & glorie tuæ: vbi est
zelus tuus, & fortitudo tua, mul-
titudo viscerum tuorum, & mi-
serationum tuarum? Super me con-
tinuerunt de. Tu enim pater no-
ster, & Abraham nesciuit nos, &
Israel ignorauit nos: tu Domine
pater noster, redemptor noster, a
saeculo nomen tuum. Quare er-
ratis nos fecisti Domine de viis
tuis: indurasti cor nostrum ne ti-
meremus te? conuertere propter
scelus tuos tribus hereditatis tuæ.
Quasi nihilum possederunt po-
pulum sanctum tuum: hostes no-
stri conculcauerunt sanctificatio-
nem tuam. Facti sumus quasi
in principio, cum non dominare-
ris nostri, neque inuocaretur no-
men tuum super nos.

C A P. LXIII.

Tinam dirumperes caelos, &
descenderes: a facie tua mon-
tes defluerent. Sicut exultio ignis
abescerent, aquæ arderent igni,
ut notum fieret nomen tuum
inimicis tuis: a facie tua gentes
turbarentur. Cum feceris mira-
bilia, non sustinebimus deicēdū tui,
& a

Exo. 14. 29

Deu. 26. d.
Baruc. 1. d.
16

II. 57. d. 15

II Matt. 21. a.

Zac. 9. b. 9

II. 57. d. 15

II Apo. 19. c.

11

II. 57. d. 15

II. 57. d. 15

De a facie tua montes defluerunt.
 11. Cor. 2. b. * A seculo non audierunt, ne-
 que auribus perceperunt: oculus non
 vidit, Deus absque te, quæ
 præparasti expectantibus te. * Oc-
 curristi latanti, & facienti iustitiam:
 in viis tuis recordabuntur tui: ecce tu
 iratus es, & peccauimus: in ipsis
 scimus semper, & saluabimur. * Et facti
 sumus vt immundus omnes nos, & quasi
 pannus menstruatus vniuersa iustitiae
 nostrae: & cecidimus quasi folium
 vniuersi, & iniquitates nostrae quasi
 ventus abstulerunt nos. C
 * Non est qui inuocet nomen tuum: qui
 confugiat, & teneat te abscondisti
 faciem tuam a nobis, & allisisti nos
 in manu iniquitatis nostrae. * Et nunc
 Domine, pater noster es tu, nos vero
 lutum, & fictor noster tu, & opera
 manuum tuarum omnes nos. * Ne iras-
 caris Domine satis, & ne ultra
 memineris iniquitatis nostrae: ecce
 respice, populus tuus omnes nos. *
 Ciuitas sancti tui facta est deserta,
 Sion deserta facta est, Ierusalem
 desolata est. * Domus sanctificationis
 nostrae, & gloriæ nostrae, vbi lauda-
 uerunt te patres nostri, facta est in
 exultationem ignis, & omnia desiderabilia
 nostra versa sunt in ruinas. * Num-
 quid super his continebis te Domine,
 tacebis, & affliges nos vehementer?

C A P. LXV.

Ro. 10. d. 10 QVæsierunt me qui ante non
 interrogabant, inueniunt qui non
 quæsierunt me. dixi: Ecce ego, ecce ego ad
 Gentem, quæ non inuocabat nomen
 meum. * Expandi manus meas tota
 die ad populum incredulum, qui
 graditur in via non bona post cogitationes suas. * Populus
 qui ad iracundiam prouocat me ante
 faciem meam semper: qui immolant in
 hortis, & sacrificant super lateres:
 * qui habitant in sepulchris, & in
 delubris idolorum dormiunt: qui
 comedunt carnem suillam, & ius
 profanum in vasis eorum. * Qui dicunt:
 Recede a me, non appropinques mihi, quia
 immundus es: isti fumus erant in
 furore meo, ignis ardens

tota die. * Ecce scriptum est coram
 me: non tacebo, sed reddam & retribuam
 in finem eorum iniquitates vestras, &
 iniquitates patrum vestrorum simul,
 dicit Dominus, qui sacrificauerunt
 super montes, & super colles exprobra-
 uerunt mihi, & remetiatur opus eorum
 primum in finem eorum. * Hæc
 dicit Dominus: Quomodo si inueniatur
 granum in botro, & dicatur: Ne
 dissipes illud, quoniam benedictio est:
 sic faciam propter seruos meos, vt non
 disperdam totum. * Et educam de
 Iacob seminem, & de Iuda possidentem
 montes meos: & hereditabunt eam
 electi mei, & serui mei habitabunt
 ibi. * Eterunt campestria in
 caulas gregum, & vallis Achor in
 cubile armentorum populo meo qui
 requisierunt me. * Et vos qui dereli-
 quistis Dominum, qui obliuiscitis
 montem sanctum meum, qui ponitis
 Fortuna mensam, & libatis super
 eam. * Numerabo vos in gladio, &
 omnes in eadem corruetis: pro eo quod
 vocaui, & non respondistis: locutus
 sum & non audistis: & faciebatis
 malum in oculis meis, & quod nolui,
 elegeris. * Propter hoc hæc dicit
 Dominus Deus: Ecce serui mei comedent,
 & vos esurietis: ecce serui mei
 bibent, & vos sitietis. * Ecce serui
 mei latabuntur, & vos confundemini:
 ecce serui mei laudabunt præ exultatione
 cordis, & vos clamabitis præ dolore
 cordis, & præ contritione spiritus
 ululabitis. * Et dimittetis nomen
 vestrum in iuramentum electis meis:
 & interficiet te Dominus Deus, &
 seruos suos vocabit nomine alio. *
 In quo qui benedictus est super terram,
 benedicetur in Deo amen: & qui iurat
 in terra, iurabit in Deo amen: quia
 obliuioni traditæ sunt angustie priores,
 & quia absconditæ sunt ab oculis meis. *
 Ecce enim ego creo calos nouos,
 & terram nouam: & non erunt in
 memoria priora, & non ascendent
 super cor. * Sed gaudebitis, & exultabitis
 vsque in sempiternum in his, quæ ego
 creo: quia ecce ego creo Ierusalem
 exultationem, & populum eius gaudium. *
 Et exultabo in Ierusalem, & gaudebo
 in populo meo: & non audie.

¶ Pro. 1. e.

24

1er. 7. c. 23

J. 66. b. 4

¶ J. 66. g. 28
Apo. 21. a. 1

audietur in eo ultra vox fletus & vox clamoris. * Non erit ibi amplius infans dierum, & senex qui non impleat dies tuos: quoniam puer centum annorum morietur, & peccator centum annorum maledictus erit. * Et ædificabunt domos, & habitabunt: & plantabunt vineas, & comedent fructus earum. * Non ædificabunt, & alius habitabit: non plantabunt, & alius comedet: secundum enim dies ligni, erunt dies populi mei, & opera manuum eorum inueterabunt: * electi mei non laborabunt frustra, neque generabunt in conturbatione: quia semen benedictorum Domini est, & nepotes eorum cum eis. * Eruntque antequam clament, ego exaudiam: adhuc illis loquentibus, ego audiam. * Lupus & agnus pascuntur simul, leo & bos comedent paleas: & serpenti pulvis panis eius: non nocebunt, neque occident in omni monte sancto meo, dicit Dominus.

CAP. LXVI.

Act. 7. f. 49

Hæc dicit Dominus: Cælum sedes mea, terra autem scabellum pedum meorum: quæ est ista domus, quam ædificabitis mihi? & quis est iste locus quietis mex? * Omnia hæc manus mea fecit, & facta sunt vniuersa ista, dicit Dominus. ad quem autem respiciam, nisi ad paupericulum, & contritum spiritum, & trementem sermones meos? * Qui immolat bovem, quasi qui interficiat virum: qui mactat pecus, quasi qui exercebit canem: qui offert oblationem, quasi qui sanguinem suillum offerat: qui recordatur thuris, quasi qui benedicat idolo. Hæc omnia, elegerunt in visis suis, & in abominationibus suis anima eorum delectata est. * Vnde & ego eligam illusiones eorum: & quæ timebatur, adducam eis: quia vocavi, & non erat qui responderet: locutus sum, & non audierunt: feceruntque malum in oculis meis, & quæ nolui elegerunt. * Audite verbum Domini, qui tremitis ad verbum eius: dixerunt fratres vestri odietes vos, & abiicientes propter nomen meum: glorificetur Dominus, & videbimus in læticia vestra: ipsi

Ips. 11. b. 7
T. 11. a. bIps. 1. e. 14
Ier. 7. c. 13
G. 65. b. 12

6 autem confundentur. * Vox populi de ciuitate, vox de templo, vox Domini reddentis retributionem inimicis suis. * Antequam parturiret, peperit: antequam veniret parvus eius, peperit masculum. * Quis audiuit vniquam tale? & quis vidit hæc simile? nūquid parturit terra in die vna? aut parturit gens simul, quia parturit & peperit Sion filios suos? * Numquid ego, qui alios parere facio, ipse non pariam, dicit Dominus? & ego, qui generationem ceteris tribuo, sterilis ero, ait Dominus. 10 Deus tuus? * Lætamini cum Ierusalem, & exultate in ea omnes qui diligitis eam: gaudete cum ea gaudio vniuersi, qui iugiter super eam. * ut iugatis, & repleamini ab ubere consolationis eius: ut mulgeatis, & deliciis affluatis ab omni moda gloria eius. * Quia hæc dicit Dominus: Ecce ego declinabo super eam quasi fluium pacis, & quasi torrentem inundantem gloriam Gentium, quam fugatis: ad vbera ponabimini, & super genua blandientur vobis. * Quomodo si cui mater blandiatur, ita ego consolabor vos, & in Ierusalem. 14 consolabimini. * Videbitis, & gaudebit cor vestrum, & ostra vestra quasi herba germinabunt, & cognoscetur manus Domini seruis eius, & indignabitur inimicis suis. * Quia ecce Dominus in igne veniet, & quasi turbo quadrigæ eius: reddere in indignatione furorem suum, & increpationem suam in flamma ignis: * quia in igne Dominus iudicabit, & in gladio suo ad omnem carnem, & multiplicabuntur interfecti a Domino. * qui sanctificabatur, & maledos se putabant in hortis post ianuam intussecus, qui comedeabant carnem suillam, & abominationes & murem: simul confumentur, dicit Dominus. * Ego autem opera eorum, & cogitationes eorum: venio ut congregem cum omnibus gentibus delinquis: & venient & videbunt gloriam meam. * Et ponam in eis signum, & mittam eis, qui saluati fuerint, ad Gentes in mare, in Africam, & Lydiam tendentes sagittam: in Italiam & Græciam, ad insulas longe, ad eos, qui non audierunt de me, & non

de non viderant gloriam meam. Et annuntiabunt gloriam meam Gentibus, * & adducent omnes fratres vestros de cunctis Gentibus domum Domino in equis, & in quadrigis, & in iecticiis, & in mulis, & in carrucis, ad montem sanctum meum Ierosalem, dicit Dominus, quomodo finierant filij Israel munus in vase mudo in domum Domini. * Et asinum ex eis in sacerdotes, & leuitas, dicit Dominus: * Quia sicut celi

¶ Apoc. 21.

2.1

noui, & terra nostra; quia ego facio stare coram me, dicit Dominus: sic stabit temen vestrum, & nomen vestrum. * Et exit mentis ex mente, & sabbatum ex sabbato: Veniet omnis caro ut adoret coram facie mea dicit Dominus. * Et egredientur, & videbunt eam dauera virorum, qui prauaricati sunt in me: Vermis eorum non morietur, & ignis eorum non exstinguetur: & erunt usque ad saecularem visionis omni carni.

¶ Mal. 9. 2. 44

PROPHETIA IEREMIAE.

d. 1. 288
c. 11. 7

CAPVT PRIMVM.

Verbum Domini
ad me dicens
Quid tu vides
Jeremia?

factum est verbum Domini ad eum in diebus Iosiah filij Amon regis Iuda, in terdecimo anno regni eius. Et factum est in diebus Iosiah filij Iosiah regis Iuda, usque ad consummationem mense annu Sedecia filij Iosiah regis Iuda, usque ad transmigrationem Iherusalem in uentis quatuor. * Et factum est verbum Domini ad me dicens: Priusquam reformaretur in hac regione, nouit te: & interrogauit eum de vulgus, sanctificante, & prophetam in Gentibus dedi te. * Et dixi, Domine Deus eccene nescio loqui, quia puer ego sum. * Et dixit Dominus ad me: Noli dicere: Puer sum, quoniam ad omnia, quae mittam te hisce uerba, quae cumque mandauero tibi, loqueris. * Ne timeas a facie eorum: quia tecum ego sum, ut eruiam te, dicit Dominus. * Et misit Dominus manum suam, & tetigit os meum: & dixit Dominus ad me: Ecce dedi uerba mea in ore tuo: * ecce constitui te hodie super Gentes, & super regna.

¶ J. 12. 2. 7

eum, & destruas, & disperdas, & dissipas, & adifices, & plantes. * Et factum est uerbum Domini ad me, dicens: Quid tu vides Jeremia? Et dixi: Virgam vigilanti rem ego video. * Et dixit Dominus ad me: Bene uidisti, quid uigilabo ego super uerbo meo, ut faciam illud. * Et factum est uerbum Domini secundum ad me, dicens: Quid tu vides? Edixi: Olliui succensam ego video, & faciam riuum a facie Aquilonis. * Et dixit Dominus ad me: Ab Aquilonem puer datur malum super olynos habitationem tuam. * Quia ecce ego conuocabo omnes cognationes, & red gnorum Aquilonis, ait Dominus: & uenient, & ponent uas quibusque solium tuum in introitu portarum Iherusalem, & super omnes muros eius in introitu, & super uersis urbes Iuda. * Et loquar iudicia mea cum eis super omnes malitiam eorum, qui dereliquerunt me, & sibiauerunt diis alienis, & adorauerunt opus manuum suarum. * Tu ergo accinge lumbos tuos, & surge, & loquere ad eos omnia, quae ego precipio tibi. Ne formides a facie eorum: nec enim timere te faciam uultum eorum. * Ego quippe dedi te hodie in ciuitatem munitam, & in columnam festream, & in murum, & in turrim, & in inuicem terram, & super omnia terram, regibus tu da,

¶ J. 1. 3. 11

¶ J. 4. b. 6

¶ J. 1. 1. 1
¶ J. 1. 1. 1
¶ J. 1. 1. 1

¶ J. 6. 8. 27

da, principibus eius, & sacerdotibus, & populo terræ. * Et bel-
labunt aduersum te, & non praualebunt: quia ego tecum sum, ait Dominus, ut liberem te.

CAP. II.

ET factum est verbum Domini ad me, dicens: * Vade, & clama in auribus iherusalem, dicens: Hæc dicit Dominus: Recordatus sum tui, miserans adolescentiam tuam, & charitatem desponsationis tuæ, quando secuta es me in deserto, in terra, quæ non seminatur. * Sanctus Israel Domino, primitiæ frugum eius: omnes, qui deuorant eum, delinquant: mala venient super eos, dicit Dominus. * Audite verbum Domini domus Iacob, & omnes cognationes domus Israel: hæc dicit Dominus: Quid inuenerunt patres vestri in me iniquitatis, quia elógauerunt a me, & ambulauerunt post vanitatem, & vani facti sunt? * Et non dixerunt: Vbi est Dominus, qui ascendere nos fecit de Terra Ægypti: qui traduxit nos per desertum, per terram inhabitabilem, & inuiam, per terram litoris, & imaginem mortis, per terram, in qua non ambulauit vir, neque habitauit homo? * Et induxi vos in terram Carmeli, ut comederetis fructum eius, & optima illius: & ingressi contaminastis terram meam, & hereditatem meam posuistis in abominationem. * Sacerdotes non dixerunt: Vbi est Dominus? & tenentes legem nescierunt me, & pastores perueritati sunt in me: & propheta prophetauerunt in Baal, & idola secuti sunt. * Propterea adhuc iudicio cõtendam vobiscum, ait Dominus, & cum filiis vestris disciprabo. * Transite ad insulas Cethim, & videre: & in Cedar mittite, & considerate vehementer: & videte si factum est huiusmodi. * Si mutauit gens deos suos, & certe ipsi non sunt dii: populus vero meus mutauit gloriam suam in idolum. * Obstupescite cæli super hoc, & porta eius desolamini vehementer, dicit Dominus. * Duo enim mala fecit populus meus: Me de-

reliquerunt fontem aquæ viuæ, & foderunt sibi cisternas, cisternas dissipatas, quæ cõtineri nõ valent aquas. * Nunquid letatus est Israel, aut vernaculus? quare ergo factus est in prædam? * Super eum rugierunt leones, & dederunt vocem suam, potuerunt terram eius in solitudinem: ciuitates eius exultæ sunt, & non est qui habitet in eis. * Filij quoque Memphis & Taphnes constuprauerunt te usque ad verticem. * Numquid non istud factum est tibi, quia dereliquisti Dominum Deum tuum eo tempore, quo ducebat te per viam? * Et nunc quid tibi vis in via Ægypti, ut bibas aquam turbidam? & quid tibi cum via Assyriorum, ut bibas aquam fluminis? * Arguet te malitia tua, & auersio tua increpabit te. Scito, & vide quia malum & amarum est reliquisti te Dominum Deum tuum, & non esse timorem mei apud te, dicit Dominus Deus exercituum. * A sæculo contregisti iugum meum, rupisti vincula mea, & dixisti: Non letauim. In omni enim colle sublimi, & sub omni ligno frondoso tu protinebaris meretrici. * Ego autem plantavi te vineam electam, omne semen verum: quomodo ergo conuerteres michi in prauum vinea aliena? * Si laueris te nitro, & multiplicaueris tibi herbam borith, maculata es in iniquitate tua coram me dicit Dominus Deus. * Qui modo dicis: Non sum polluta, post Baalim non ambulauit: vide vias tuas in conspectu, scito quid feceris: cursor leuis explicas vias tuas. * Onager affectus in solitudine, in desiderio animæ suæ attraxit venter amoris sui nullus auerit eum: omnes, qui querunt eam, non deficient in mentibus eius inueniunt eam. * Prohibe pedem tuum a nuditate, & guttur tuum a siti. Et dixisti: Desperavi, nequaquam faciam: adamaui quippe alienos, & post eos ambulabo. * Quomodo cõfunditur fur quando deprehenditur, sic cõfusi sunt domus Israel, ipsi & reges eorum principes, & sacerdotes, & propheta eorum, dicentes ligno: Pater meus es tu: & lapidi: Tu me genuisti.

¶. 11. f. 33 ¹ Verterunt ad me tergum, & non
 faciem, & in tempore afflictionis
 suæ dicent: Surge, & libera nos.
 * Vbi sunt dii tui, quos fecisti ti- 28
 bi? surgant & liberent te in tem-
 pore afflictionis tuæ: ¶ secundum
 numerum quippe civitatum tua-
 rum erant dii tui Iuda. * Quid 29
 vultis mecum iudicio contendere?
 omnes dereliquistis me, dicit Do-
 minus. * Frustra percussisti filios ve-
 strorum, disciplinam non receperunt:
 deuorauit gladius vestrorum prophe-
 tas vestros, quasi leo vastator ¶ ge- 30
 neratio vestra. Videte verbum
 Domini: Numquid solitudo fa-
 ctus sum Israeli, aut terra feroti-
 na? quare ergo dixit populus
 meus: Reversus, non venie-
 mus ultra ad te? * Numquid obli- 32
 uiscetur virgo ornamentum sui, aut
 sponsa fasciæ pectoralis suæ? popu-
 lus vero meus oblitus est mei die-
 bus innumeris. * Quid niteris bo- 33
 nam ostendere viam tuam ad quæ-
 rendam dilectionem, quæ insuper
 & malitias tuas docuisti vias tuas,
 * & in aliis tuis inuentus est san- 34
 guis animarum pauperum & inno-
 centum? non in fossis inveni eos,
 sed in omnibus, quæ supra memo-
 rauimus. * Et dixisti: Absque peccato
 & innocens ego sum: & propterea
 auertatur furor tuus a me. Ecce
 ego iudicio contendam tecum, eo
 quod dixeris: Non peccaui. * Quam 36
 vilis facta es nimis, iterans vias
 tuas, & ab Aegypto confunderis, si-
 cut confusa es ab Assur. * Nā & ab 37
 ista egredieris, & manus tuæ erunt
 super caput tuum: quoniam obtri-
 uit Dominus confidentiam tuam,
 & nihil habebis prosperum in ea.

C A P. III.

Vulgo dicitur: Si dimiserit vir
 uxorem suam, & recedens
 ab eo, duxerit virum alterum:
 nūquid reuertetur ad eam ultra?
 numquid non polluta, & conta-
 minata erit mulier illa? tu autem
 fornicata es cum amatoribus mul-
 tis: tamen revertere ad me, di-
 cit Dominus, & ego suscipiam
 te. * Leua oculos tuos in dire-
 ctum, & vide vbi non prostrata-
 sis: in vis sedebas, expectans eos
 quasi latro in solitudine: & pol-
 luiti terram in fornicationibus

tuis, & in maliciis tuis. * Quam
 ob rem prohibita sunt illis plu-
 uiarum, & serotinus imber non
 fuit: frons mulieris meretricis fa-
 cta est tibi, noluit erubescere. ¶
 4 * Ergo saltem amodo voca me:
 Pater meus, dux virginum mearum
 tu es: * Numquid irascere in
 perpetuum, aut perseverabis in fi-
 nem? Ecce locuta es, & fecisti
 mala, & potuisti. * Et dixit Do-
 minus ad me in diebus Iosue re-
 gis: ¶ Numquid vidisti quæ fecerit
 auerlatrix Israel? abiit sibi
 met super omnem montem excel-
 sum, & sub omni ligno frondoso,
 7 & fornicata est ibi. * Et dixi, cum
 fecisset hæc omnia: Ad me reuer-
 tere: & non est reuersa. Et vi-
 dit prauaricatrix foror eius Iuda,
 8 * quia pro eo, quod moechata es-
 set auerlatrix Israel, dimissem
 eam, & dedissem ei libellum repu-
 diij: & non timuit prauarica-
 trix Iuda foror eius, sed abiit, &
 9 fornicata est etiam ipsa. * Et faci-
 litate fornicationis suæ contami-
 nauit terram, & moechata est
 10 cum lapide & ligno. * Et in om-
 nibus his non est reuersa ad me
 prauaricatrix foror eius Iuda in
 toto corde suo, sed in mendacio,
 11 ait Dominus. * Et dixit Domi-
 nus ad me: Iustificauit animam
 suam auerlatrix Israel, compara-
 tione prauaricatricis Iudæ. ¶ Va-
 12 de, & clama sermones istos contra
 Aquilonem, & dices: Reuer-
 tere auerlatrix Israel, ait Domi-
 nus, & non auertam faciem
 meam a vobis: quia sanctus ego
 sum, dicit Dominus, & non ira-
 13 scar in perpetuum. * Verumta-
 men scito iniquitatem tuam, quia
 in Dominum Deum tuum praua-
 ricata es: & disperdisti vias tuas
 alienis sub omni ligno frondoso,
 & vocem meam non audisti, ait
 14 Dominus. * Conuertimini filij
 reuertentes, dicit Dominus: quia
 ego vir vester: & assumam vos
 vnum de ciuitate, & duos de co-
 gnatione, & introducam vos in
 15 sion. * Et dabo vobis pastores
 iuxta cor meum, & pascunt vos
 16 scientia & doctrina. * Cumq;
 E multiplicati fueritis, & creueritis
 in terra in diebus illis, ait Domi-
 nus: non dicent ultra: Aica testa-
 menti Domini: neque ascendet
 super

¶. 2. d. 20

super cor, neque recordabuntur illius: nec visitabitur, nec fiet visita. ¹⁷ In tempore illo vocabunt Ierusalem Solum Domini: & congregabuntur ad eam omnes Gentes in nomine Domini in Ierusalem, & non ambulabunt post prauitatem cordis sui pessimi. ¹⁸ In diebus illis ibit domus Iuda ad domum Israel, & venient simul de terra Aquilonis ad terram, quam dedi patribus vestris. ¹⁹ Ego autem dixi: Quomodo ponam te in filios, & tribuam tibi terram desiderabilem, hereditatem praeclaram exercituum Gentium? Et dixi: Patrem vocabis me, & post me ingredi non cessabis. ²⁰ Sed quomodo si contemnat mulier amatorem suum, sic contemplet me domus Israel, dicit Dominus. ²¹ Vox in viis audita est, ploratus & ululatus filiorum Israel: quoniam iniquam fecerunt viam suam, oblitum sunt Domini Dei sui. ²² Conuertimini filij reuerentes, & salvabo a uersiones vestras. Ecce nos venimus ad terram enim es Dominus Deus noster. ²³ Veremendaces erant colles, & multitudo montium: uenie in Domino Deo nostro salus Israel. ²⁴ Consulio comedit laborem patrum nostrorum ab adolescentia nostra, greges eorum, & armenta eorum, filios eorum, & filias eorum. ²⁵ Dormiemus in confusione nostra, & operiet nos ignominia nostra: quoniam Domino Deo nostro peccauimus nos, & patres nostri ab adolescentia nostra usque ad diem hanc: & non audiimus vocem Domini Dei nostri.

CAP. IIII.

SI reuerteris Israel, ait Dominus, ad me conuertere: si abstuleris offendicula tua a facie mea, non commoueberis. ¹ Et iurabis: Viuit Dominus in veritate, & in iudicio, & in iustitia: & benedicent eum Gentes, ipsumque laudabunt. ² Hec enim dicit Dominus viro Iuda, & Ierusalem: ³ Nouate vobis nouale, & nolite serere super spinas: ⁴ circumcidimini Domino, & auferite praeputia cordium vestrorum viri Iuda, & habitatores Ierusalem: ne for-

te egredietur ut ignis indignatio mea, & succendatur, & non sit qui extinguat propter malitiam cogitationum vestrarum. ⁵ Annunciate in Iuda, & in Ierusalem auditum facite: loquimini, & canite tuba in terra: clamate, foris, & dicite: congregamini, & ingrediamur ciuitates munitas, ⁶ leuate signum in Sion. Confortamini, nolite stare, quia malum ego adduco ab Aquilone, & contritionem magnam. ⁷ Ascendit leo de cubili suo, & prae do Gentium se leuauit: egressus est de loco suo ut ponat terram tuam in solitudinem: ciuitates tuas vastabuntur, remanentes absque habitatore. ⁸ Super hoc accingite vos cilicij, plangite & ululate: quia non est aueria ira furoris Domini a nobis. ⁹ Et erit in die illa, dicit Dominus: Peribit cor regis, & cor principum: & obstupescunt sacerdotes, & prophetae consternabuntur. ¹⁰ Et dixi: Heu, heu, heu Domine Deus, ergone deceptus populum istum & Ierusalem, dicens: Pax est vobis: & ecce peruenit gladius usque ad animam? ¹¹ In tempore illo dicitur populo huic & Ierusalem: Ventus uenit in viis, quae sunt in deserto: viz filia populi mei, non ad ventilandum, & ad purgandum. ¹² Spiritus plenus ex his uenit mihi: & nunc ego loquar iudicia mea cum eis. ¹³ Ecce quasi nubes ascendet, & quasi tempestas curus eius: velociores aquilis equi illius: viz nobis quoniam vastati sumus. ¹⁴ Laua a malitia cor tuum Ierusalem, vi salua fias: usquequo morabuntur in te cogitationes noxiae? ¹⁵ Vox enim annunciantis a Dan, & notum facientis idolum de monte Ephraim. ¹⁶ Dicite gentibus: Ecce auditum est in Ierusalem custodes uenire de terra longinqua, & dare super ciuitates Iuda vocem suam. ¹⁷ Quasi custodes agrorum facti sunt super eam in gyro: quia me ad iracundiam prouocauit, dicit Dominus. ¹⁸ Viz tu, & cogitationes tuas fecerunt hanc tibi mala malitia tua, quia amara, quia tetigit cor tuum. ¹⁹ Ventrem meum, ventrem meum E doleo, sensus cordis mei turbati sunt in me: non tacebo, quoniam

II. I. C. 14

II. Sap. I. b. 5

Vocem huiusmodi audiuit anima mea, clamorem praelij. * Contritio super contritionem vocata est, & vastata est omnis terra: repente vastata sunt tabernacula mea, subito pelles meae. * Viquequo videbo fugientem, audiam vocem buccinae? * Quia stultus populus meus me non cognovit: filij insipientes sunt, & vecordes: sapientes sunt ut faciant mala, bene autem facere nesciunt. * Aspexi terram, & ecce vacua erat, & nihili: & caelos, & non erat lux in eis. * Vidi montes, & ecce movebantur: & omnes colles conturbati sunt. * Intuitus sum, & non erat homo: & omne volatile caeli recessit. * Aspexi, & ecce Carinelus desertus, & omnes vrbes eius destructae sunt a facie Domini, & a facie irae furoris eius. * Hae enim dicit Dominus: Deserta erit omnis terra, sed tamen consummationem non faciam. * Lugebit terra, & moerebunt celsi de super: eo quod locutus sum, cogitavi, & non poenituit me, nec auersus sum ab eo. * A voce equitum, & mittentis sagittam fugit omnis civitas: ingressi sunt ardua, & ascenderunt rupes: vniuersae vrbes derelictae sunt, & non habitat in eis homo. * Tu autem vastata quid facies? cum vestieris te coccino, cum ornata fueris monili aureo, & pinxeris stibio oculos tuos, frustra componeris: contempserunt te amatores tui, animam tuam quaerent. * Vocem enim quali parvuli tui audiui, angustias ut puerperae: Vox filiae Sion intermorientis, expandentisq. manus suas: vx mihi, quia defecit anima mea, propter interfectos.

C A P. V.

Creuite vias Ierusalem, & aspice, & confidete, & quaerite in plateis eius, an inueniatis virtutem facientem iudicium, & quaerentem fidem: & propitius ero ei. * Quod si etiam vixit Dominus dixerint: & hoc falso iurabunt. * Domine oculi tui respiciunt fidem: percussisti eos, & non doluerunt: attriuisi eos, & renouerunt accipere disciplinam: indurauerunt facies suas supra petram, & noluerunt teneri. * Ego autem di-

xi: Forſitan pauperes ſunt & ſtulti, ignorantem viam Domini, iudicium Dei ſunt. * Ibo igitur ad optimates, & loquar eis: ipſi enim cognouerunt viam Domini, iudicium Dei ſui. & ecce magis hi ſimul conſregerunt iugum, ruperunt vincula. * Idcirco percussit eos leo de ſilua, lupus ad veſperam vaſtauit eos, pardus vigilans ſuper ciuitates eorum: omnis, qui egreſſus fuerit ex eis, capietur: quia multiplicatae ſunt prauocationes eorum, confortatae ſunt auerſiones eorum. * Super quo propitius tibi eſſe poterō? filij tui dereliquerunt me, & iurant in his, qui non ſunt dii: ſaturaui eos, & moechati ſunt, & in domo meretricis luxurabatur. * Equi amatores, & emiſſarii facti ſunt: Vniſquique ad vxorem proximi tui hinciebat. * Nunquid ſuper his non viſitabo, dicit Dominus? & in gente tali non viſitetur anima mea? * Alcendite muros eius, & diſſipate, conſummationem autem nolite facere: auferte propingines eius, quia non ſunt Domini. * Prauocatione enim prauaticata eſt in me domus Iſrael, & domus Iuda, ait Dominus. * Negauerunt Dominum, & dixerunt: Non eſt ipſe: neque veniet ſuper nos malum: gladium & famem non videbimus. * Prophetae fuerunt in venum locuti, & reſponſum non fuit in eis: haec ergo euenient illis. * Haec dicit Dominus Deus exercituum: Quia locuti eſtis verbum illud: ecce ego do verba mea, in ore tuo in igne, & populum iſtum in ligna, & vorabit eos. * Ecce ego adducam ſuper vos gentem de longinquo domus Iſrael, ait Dominus: gentem robustam, gentem antiquam, gentem, cuius ignotiſſima lingua, nec intelliges quid loquatur. * Pharaeta eius quali ſepulchrum patens, vniuerſi fortes. * Et comedet ſegetes tuas, & panem tuum: deuorabit filios tuos, & filias tuas: comedet gregem tuum, & armenta tua: comedet vineam tuam & ficum tuam: & conteret vrbes munitas tuas, in quibus tu habes fiduciam, gladio. * Verumtamen in diebus illis, ait Dominus, non faciam vos in conſummationem. * Quod ſi dixeritis: Qua-

Ezech. 23. 6.

12.

J. 16. b. 10

re ſe-

refecit nobis Dominus Deus noster hæc omnia? dices ad eos: Sicut dereliquisti me, & seruisti Deo alieno in terra vestra, sic seruietis alienis in terra non vestra. * Annunciate hoc domui Iacob, & auditum facite in Iuda, dicentes: Audi popule stulte, qui non habes cor: qui habentes oculos non videtis: & aures, & non auditis. * Me ergo non timebitis, ait Dominus: & a facie mea non dolebitis? * Qui posui arenam terminum maris, præceptum semperiternum, quod non præteribit: & commouebuntur, & non poterunt: & intumescunt fluctus eius, & non transibunt illud: * populo autem huic factum est cor incredulum, & exasperans, recesserunt & abierunt. * Et non dixerunt in corde suo: Metuemus Dominum Deum nostrum, qui dat nobis pluuiam temporaneam & serotinam in tempore suo: plenitudinem annuæ messis custodientem nobis. * Iniquitates vestrae declinauerunt hæc: & peccata vestra prohibuerunt bonum a vobis: * Quia inuenti sunt in populo meo impij insidiantes quasi aucupes, laqueos ponentes, & pedicassas capiendos viros. * Sicut decipula plena auiibus, sic domus eorum plena dolis: ideo magnificati sunt & dilatati. * Incrassati sunt & impinguati & præterierunt sermones meos pessime. * Cautam viduæ non iudicauerunt, causam pupilli non dixerunt, & iudicium pauperum non iudicauerunt. * Numquid super his non visitabo, dicit Dominus? super gentem huiuscemodi non vicietur anima mea? * Super & mirabilia facta sunt in terra: * propheta prophetabant mendacium, & sacerdotes applaudebāt manibus suis: & populus meus dilexit talia: quid igitur fiet in novissimo eius?

C A P. VI.

Confortamini filij Benjamin in medio Ierusalem, & in Thetibæ clangite buccina, & super Bethacarem leuate vexillum: quia nolum visum est ab Aquilone, & constitutio magna. * Speciosa & delicta assimilauit Sion. * Ad eam

venient pastores, & greges eorum: fixerunt in ea tentoria in circuitu: pascet unusquisque eos, qui sub manu sua sunt. * Sanctificate super eam bellum: confurgite, & ascendamus in meridies: * Vx nobis, quia declinauit dies, quia longiores factæ sunt umbræ vesperti. * Surgite, & ascendamus in nocte, & dissipemus domos eius. * Quia hæc dicit Dominus exercituum: Cadite lignum eius, & fundite circa Ierusalem aggerem: hæc est ciuitas visitationis, omnis calumnia in medio eius. * Sicut frigidam fecit cisterna aquam suam, sic frigidam fecit malitiam suam: iniquitas & vastitas audietur in ea, coram me semper infirmitas, & plaga. * Erudite Ierusalem, ne forte recedat anima mea a te, ne forte ponam te desertam terram inhabitabilem. * Hæc dicit Dominus exercituum: Usque ad tacetum colligent quasi si in vinea reliquias Israel: conuertere manum tuam quasi vindemia tor ad cartallum. * Cui loquar & quem contabor ut audiat? ecce incircumcisæ aures eorum, & audire non possunt: ecce verbum Domini factum est eis in opprobrium: & non suscipient illud. * Idecirco furor Domini plenus sum, laboravi sustinens: effunde super paruulum foris, & super consilium iuuenum simul: vir enim cum muliere capietur, senex cum pleno dierum. * Et transibunt domus eorum ad alteros, agni & vxores pariter: quia extendam manum meam super habitantes terram, dicit Dominus. * A minore quippe usque ad maiorem omnes auaritia student: & a propheta usque ad sacerdotem cuncti faciunt dolum. * Et curabant constitutionem filij populi mei cum ignominia dicentes: Pax, pax: & non erat pax. * Confusi sunt, quia abominationem fecerunt: quin potius confusione non sunt confusi, & erubescere nescierunt, quam ob rem cadent inter ruentes: in tempore visitationis suæ corruent, dicit Dominus. * Hæc dicit Dominus: Stare super vias, & videte, & interrogate de seminis antiquis, quæ sit via bona, & ambulare in ea: & inuenietis

|| Isa. 56. d. 12
J. 3. d. 10

|| Matt. 11. d.

refrigerium animabus vestris. Et dixerunt: Non ambulabimus.

* Et constitui super vos speculatores. Audite vocem tubæ. Et dixerunt: Non audiemus. * Ideo audite Genes, & cognosce congregatio, quanta ego faciam eis.

* Audi terra: Ecce ego adducam mala super populum istum, fructum cogitationum eius: quia verba mea non audierunt, & legem meam proiecerunt.

Isa. I. d. 11.

* Ut quid mihi thas de Saba afferitis, & calamum suave olentem de terra longinqua? holocausta vestra non sunt accepta, & victimæ vestræ non placuerunt mihi.

* Propterea hæc dicit Dominus: Ecce ego dabo in populum istum ruinas, & ruent in eis patres & filij simul, vicinus, & proximus peribunt.

* Hæc dicit Dominus: Ecce populus venit de terra Aquilonis, & gens magna confurget a finibus terræ.

* Sagittam & scutum arripiet: crudelis est, & non miserebitur. vox eius quasi mare sonabit: & super equos ascendens, præparati quasi vir ad prælium, aduersum te filia Sion.

* Audiui mus famam eius, dissolutæ sunt manus nostræ: tribulatio apprehendit nos, dolores ut parturientem.

* Nolite exire ad agros, & in via ne ambuletis: quoniam gladius inimici paucior in circuitu.

* Filia populi mei accingere ciliicio, & conspergere cinere: luctum vnguenti fac tibi, planctum amarum, quia repente veniet vastator super nos.

* Probatores dedi te in populo meo robustum: & scies, & probabis viam eorum.

* Omnes isti principes declinantes, ambulantes fraudulentem, as & ferum vniuersi corrupti sunt.

* De fecit iustitiarum, in igne consumptum est plumbum: frustra conseruit confessor: malitiam enim eorum non sunt consumptæ.

* Argentum reprobum vocate eos, quia Dominus proiecit illos.

C A P. VII.

Verbum, quod factum est ad Ieremiam a Domino, dicens: * Sta in porta domus Domini, & prædicabis ibi verbum istud, & dices: Audi-

te Verbum Domini omnis Iuda, qui ingredimini per portas has, ut adoretis Dominum.

* Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: * Bonas facite vias vestras, & studia vestra: & habitabo vobiscum

in loco isto. * Nolite confidere in verbis mendacij, dicentes: Templum Domini, templum Domini, templum Domini est.

* Quoniam si bene direxeritis vias vestras, & studia vestra: si feceritis iudicium inter virum & proximum eius,

* adueni, & pupillo, & viduæ non feceritis calumniam, nec sanguinem innocentem effuderitis in loco hoc, & post deos alienos non ambulaueritis in malum vobismet-

ipsis: * habitabo vobiscum in loco isto: in terra, quam dedi patribus vestris a sæculo & vsque in sæculum.

* Ecce vos confiditis vobis in sermonibus mendacij, qui non proderunt vobis: furari, occidere, adulterari, iurare mendaciter, libare Baalim, & ire post deos alienos, quos ignoratis.

* Et venistis & stetitis coram me in domino hac, in qua inuocatum est nomen meum, & dixistis: Liberati sumus eo quod fecerimus omnes

abominationes istas. * Numquid ergo spelunca latronum facta est domus ista, in qua inuocatum est nomen meum in oculis vestris?

ego, ego sum: ego vidi, dicit Dominus. * Ite ad locum meum in Silo, ubi habitauit nomen meum a principio: & videte quæ fecimus ei propter malitiam populi mei.

Israel: * & nunc quia fecistis omnia opera hæc, dicit Dominus: & locutus sum ad vos mane confurgens, & loquens, & non audistis:

* & vocavi vos, & non respondistis. * Faciam domui huic, quam inuocatum est nomen meum, in qua vos habetis fiduciam: & locos, quæ dedi vobis & patribus vestris, sicut feci Silo.

* Et proieciam vos a facie mea, sicut proieci omnes fratres vestros, vniuersum semen Ephraim.

* Tu ergo noli orare pro populo hoc, nec assumes pro eis laudem & orationem, & non obsistas mihi: quis enim exaudiam te?

* Nonne vides quid isti faciunt in ciuitatibus Iuda, & in plateis Ierusalem? Filij colligunt ligna, & patres succedunt

Isa. 26. d. 11

Mat. 21. b.

Mar. 11. c.

Luc. 19. g.

46

1. r. 111

Pro. 1. c. 24

Isa. 6. b. 11

1. K. c. 4. 2.

2. b. 10

Isa. 14. b. 11

dunt ignem, & mulieres conspiciunt adipem, vt faciant placentas reginæ calii, & libent diis alienis, & me ad iracundiam prouocent.

* Numquid me ad iracundiam prouocant, dicit Dominus? nonne semetiplos in confusionem vultus fuit? Ideo hæc dicit Dominus Deus: Ecce furor meus, & indignatio mea conflatur super locum istum, super viros, & super iumenta, & super lignum regionis, & super fruges terræ, & succendetur, & non extinguetur. * Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: Holocausta vestra addite victimis vestris, & comedite carnes. * Quia non sum locutus cum patribus vestris, & non præcepi eis in die,

qua eduxi eos de Terra Ægypti, de verbo holocaustorum, & victimarum. * Sed hoc verbum præcepi ei, dicens: Audite vocem meam, & ero vobis Deus, & vos eritis mihi populus: & ambulate in omni via, quam mandavi vobis, vt bene sit vobis. * Et non audierunt, nec inclinauerunt aurem suam: sed abiierunt in voluntatibus, & in prauitate cordis sui mali: factique sunt retrorsum & non in ante, * a die qua egressi sunt patres eorum de Terra Ægypti, vsque ad diem hanc. * Et misi ad vos omnes seruos meos prophetas per diem, confurgens diluculo, & mittens. * Et non audierunt me, nec inclinauerunt aurem suam: sed indurauerunt ceruicem suam: & peius operati sunt, quam patres eorum. * Et loqueris ad eos omnia verba hæc, & non audient: & vocabis eos, & non respondebunt tibi. * Et dices ad eos: Hæc est gens, quæ non audiuit vocem Domini Dei sui, nec recepit disciplinam: perdidit fides, & ablata est de ore eorum. * Tonde capillum tuum, & proice, & sume in dretum planctum: quia proiecit Dominus, & reliquit generationem furoris sui, quia fecerunt filij Iuda malum in oculis meis, dicit Dominus. Posuerunt offendicula sua in domo, in qua inuocatum est nomen meum, vt polluerent eam: & ædificauerunt excelsa Tophet, quæ est in valle filij Ennom: vt incenderent filios suos, & filias

suas igni: quæ non præcepi, nec

1 cogitavi in corde meo. * Ideo ecce dies venient, dicit Dominus, & non dicetur amplius Tophet, & Vallis filij Ennom: sed Vallis interfectionis: & sepelient in Tophet, eo quod non sit locus. * Et erit morticinium populi huius in cibos volucris calii, & bestis

3 phet, eo quod non sit locus. * Et erit morticinium populi huius in cibos volucris calii, & bestis

3 phet, eo quod non sit locus. * Et erit morticinium populi huius in cibos volucris calii, & bestis

14 terræ, & non erit qui abigat. * Et quiete faciam de vrbibus Iuda, & de plateis Ierusalem vocem gaudij, & vocem lætitiæ, vocem spon-

si, & vocem sponsæ: in desolatione enim erit terra.

11 Ezech. 26.6

11

C A P. VIII.

I N illo tempore, ait Dominus:

A Elicient ossa regum Iuda, & ossa principum eius, & ossa sacer-

dotum, & ossa prophetarum, & ossa eorum, qui habitauerunt

1 Ierusalem, de sepulchris suis: & expandent ea ad solem, & lunam,

2 & omnem militiam calii, quæ dilexerunt, & quibus seruierunt, & post quæ ambulauerunt, & quæ quæsierunt, & adiuuauerunt: non colligentur, & non sepelientur in sterquilinum super faciem terræ

3 erunt. * Et eligent magis mortem quam vitam omnes qui residerint de cognatione hac pessima in vniuersis locis, quæ derelicta sunt, ad quæ cieci eos, dicit

4 Dominus exercituum. * Et dices ad eos: Hæc dicit Dominus: Numquid qui cadit non resurget? & qui auersus est, non reuertetur?

5 Quare ergo auersus est populus iste in Ierusalem auersione contentiosa? Apprehenderunt mendacium, & noluerunt reuerii. * Attendi, & auscultavi: nemo quod bonum est loquitur, nullus est qui agat penitentiam super peccato suo, dicens: Quid feci? Omnes conuersi sunt ad curium suum,

6 quasi equus impetu vadens ad prælum. * Miluus in cælo cognouit tempus suum: turrit, & hirundo, & cicoria custodierit tempus aduentus sui: populus autem meus non cognouit iudicium Domini.

7 Quomodo dicis: Sapientes nos sumus, & lex Domini nobiscum, quæ est vere mendacium operatus est stylus mendax Scribarum. * Con-

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

Isa. 56. d. 11
T. 6. c. 13

20.

47. 14. d. 19

fusi sunt sapientes, perterriti & cap-
pi sunt : Verbum enim Domini
proiecerunt, & sapientia nulla
est in eis. * Propierea dabo mu-
lieres eorum exterius, agros eorum
heredibus : quia a minimo vsque
ad maximum omnes auaritiā
sequuntur : a propheta vsque ad
sacerdote cuncti faciunt menda-
cium. * Et sanabant contritio-
nem filiz populi mei ad ignomi-
niam, dicientes : Pax, pax : cum
non esset pax. * Confusi sunt quia
abominationem fecerunt : quin-
imo confusione non sunt confusi,
& erubescere nescierunt : idcirco
cadent inter corrugentes, in tem-
pore visitationis suæ corruent, di-
cit Dominus. * Congregans con-
gregabo eos, ait Dominus : non
est via in vitibus, & non sunt fi-
cus in ficulnea, folium defluxit :
& dedi eis quæ prætergressi sunt.
* Quare sedemus ? conuenite, &
ingrediamur ciuitatem munitam,
& illeamus ibi : quia Dominus
Deus noster silere nos fecit, &
potum dedit nobis aquam fellis :
peccauimus enim Domino. * Ex-
pectauimus pacem, & non erat
bonum : tempus medelæ, & ec-
ce formido. * A Dan auditus est
frenitus equorum eius, a voce
hinnituum pugnantium eius com-
mota est omnis terra, & venerunt,
& deuorauerunt terram, & pleni-
tudinem eius : urbem & habita-
tores eius. * Quia ecce ego mit-
tam vobis serpentes regulos, qui-
bus non est incantatio : & mor-
debunt vos, ait Dominus. * do-
lor meus super dolorem, in me-
cor meum moriens. * Ecce vox
clamoris filiz populi mei de ter-
ra longinqua : Numquid Domi-
nus non est in Sion, aut rex eius
non est in ea ? Quare ergo me ad
iracundiam concitauerunt in scy-
ptilibus suis, & in vanitatibus
alienis ? Transijt messis, finita
est æstas, & nos saluati non su-
mus. * Super contritione filiz po-
puli mei contritus sum, & contri-
stus, stupor obtinuit me. * Num-
quid refina non est in Galaad ? aut
medicus non est ibi ? quare igitur
non est obducta cicatrix filiz po-
puli mei ?

1 **Q** Vis dabit capiti meo aquam,
A & oculis meis fonte m-
D lacrymarum ? & plorabo die ac no-
cte interfectos filiz populi mei.
2 * Quis dabit me in solitudine di-
uerlorum viatorum, & derelinquā
populum meum, & recedam ab
eis ? quia omnes adulteri sunt, cor-
3 tus prauaricatorum. * Et exten-
derunt linguam suam quasi arcum
mendaci, & non veritatis : confortati
sunt in terra, quia de malo
ad malum egressi sunt, & me non
cognouerunt, dicit Dominus.
4 * Vniquisque se a proximo suo
B custodiat, & in omni fratre suo
non habeat fiduciam : quia omnis
frater supplantans supplantabit,
E & omnis amicus fraudulentem
incedet. * Et vir fratrem
suum deridebit, & veritatem non
loquentur : docuerunt enim lin-
14 guam suam loqui mendaciam :
Vt inique agerent, laborauerunt.
6 * Habitatio tua in medio doli : in
dolo renuerunt scire me, dicit
7 Dominus. * Propterea hæc dicit
Dominus exercituum : Ecce ego
15 constabo, & probabo eos : quid
enim aliud faciam a facie filiz
16 populi mei ? * Sagitta vulne-
F rans lingua eorum, dolus locu-
ta est : in ore suo pacem cum ami-
co suo loquitur, & occulte ponit
ei insidias. * Numquid super
17 his non visitabo, dicit Dominus ?
aut in gente huiusmodi non vici-
10 sectur anima mea ? * Super mon-
tes assumam solum, & lamen-
13 tum, & super speciosa deserti
placitum : quoniam incensati
19 sunt, eo quod non sit vir pertransiens :
G & non audierunt vocem
possidentis : a volucre cæli vsque
ad pecora transmigrauerunt & re-
11 cesserunt. * Et dabo Ierusalem
in acervos arenæ, & cubilia dra-
conum : & ciuitates Iuda dabo in
desolationem, eo quod non sit
20 habitator. * Quis est vir sapiens,
21 qui intelligat hoc, & ad quem
22 Verbum oris Domini fiat ?
Et annunciet istud, quare perierit
terra, & exusta sit quasi desertum,
eo quod non sit qui pertranseat ?
13 * Et dixit Dominus : quia derelin-
querunt legem meam, quam
dedi eis, & non audierunt q-

Isa. 27. 2. 3

sem meam, & non ambulauerunt
in ea: * & abierunt post prauita- 14
tem cordis tui, & post Baalam:
quod dixerunt a patribus suis.

¶ J. 13. c. 15

* Idcirco hæc dicit Dominus exer- 15
citus Deus Israel: * Ecce ego
cibabo populum istum ablinthio,
& potum dabo eis aquam fellis.

* Et dispergā eos in Gēibus, quas 16
non nouerunt ipsi & patres eorū:
& mittam post eos gladium, do-
nec consumantur. * Hæc dicit

Dominus exercitū Deus Israel: 17
Contemplamini, & vocate lamen-
tantes & veniant: & ad eas, quæ
sapientes sunt, mittite, & pro-

perent: * festinent, & assumant 18
super nos lamentum: deducant
oculi nostri lacrymas, & palpe-
bræ nostræ defluant aquis. * Quia

vox lamentationis audita est de 19
Sion: Quomodo altati sumus
& consuli vehementer? quia de-
reliquimus terram, quoniam de-
iecta sunt tabernacula nostra.

* Audite ergo mulieres verbum, 20
Domini: & assumant aures vestræ
sermonem oris eius: & docete
filias vestras lamentum: & vna-

quæque proximam suam plan- 21
ctum. * Quia ascendit mors per
fenestras nostras, ingressa est do-
mos nostras, disperdere paruulos

de foris, iuuenes de plateis. * Lo- 22
quere: Hæc dicit Dominus: Et
cadet morticinum hominis qua-
si stercus super faciem regionis,

& quasi foenum post tergum me- 23
tentis, & non est qui colligat.

¶ 1. Cor. 1. d

* Hæc dicit Dominus: * Non glo- 23
rietur sapiens in sapientia sua,
& non gloriatur fortis in fortitu-
dine sua, & non glorietur diues

¶ 2. Cor. 10.

d. 17

¶ J. 14. d. 19

in diuitiis suis: * sed in hoc glo- 24
rietur, qui gloriatur, scire & nos-
se me, quia ego sum Dominus, qui
facio misericordiam, & iudicium,

& iustitiam in terra: hæc enim 25
placent mihi, ait Dominus. * Ec-
ce dies veniunt, dicit Dominus:
& visitabo super omnem, qui cir-
cumciscum habet præputium, * su-
per Ægyptum, & super Iuda, &

super Edom, & super filios Am- 26
mon, & super Moab, & super
omnes, qui attonsi sunt in co-
mam, habitantes in deserto: quia
omnes gentes habent præputium,

omnis autem domus Israel incir- 27
cumcisi sunt corde.

A Vidite verbum, quod locutus 1
est Dominus super vos do-

mus Israel. * Hæc dicit Dominus: 2
Iuxta vias Gentium nolite disce-
re: & a signis cæli nolite metue-

re, quæ timent Gentes: * quia 3
leges populorum vanae sunt: quia
lignum de saltu præcidit opus ma-

nus artificis in alicia. * ¶ Argē- 4
to, & auro, decorauit illud: clauis
& malleis compegit, vt non dis-

soluatur. * In similitudinem pal- 5
mæ fabricata sunt, & non loquen-
tur: portæ tollentur, quia ince-
dere non valent. nolite ergo time-

re ea, quia nec male possunt fa- 6
cere, nec bene. * ¶ Non est simi-
lis tui Domine: magnus es tu, &
magnum nomen tuum in fortitu-

dine. * ¶ Quis non timebit te o rex 7
Gentium? tuum est enim decus:
inter cunctos sapientes Gentium,
& in vniuersis regnis eorum nullus

est similis tui. * Pariter insipien- 8
tes & fatui probabuntur: doctrina
vanitatis eorum lignum est.

¶ Argētum inuolutum de Tharsis 9
affertur, & aurum de Ophaz: opus
artificis, & manus ætæ: hyacin-
thus & purpura indumentum eor-

um. opus artificum vniuersa 10
hæc. * Dominus autem Deus ver-
us est: ipse Deus viuens, & rex
semperternus. ab indignatione eius

commouebitur terra: & non susti- 11
nebunt Gentes comminationem
eius. * Sic ergo dicetis eis: Dii, qui
cælos, & terram non fecerunt, pe-

reant de terra, & de his, quæ sub 12
cælo sunt. * ¶ Qui facit terram in
fortitudine sua, præparat orbem
in sapientia sua, & prudentia sua.

¶ extendit cælos. * Ad vocem suam 13
dat multitudinem aquarum in cæ-
lo, & eleuat nebulas ab excumita-
tibus terræ: ¶ fulgura in pluuiam

facit, & educit ventum de thesau- 14
ris suis. * Stultus factus est omnis
homo a scientia, confusus est arti-

fex omnis in sculpsili: quoniam 15
saliam est quod conflauit, & non
est spiritus in eis. * Vana sunt, &
opus risu dignum in tempore visita-

tionis sue penbunt. * Non est his 16
similis pars Iacob: qui enim for-
mauit omnia, ipse est: & Israel
Virga hereditatus eius: Dominus
exercituum nomen illi. * Cōgrega
de ter-

¶ J. 13. c. 11
& 14. d. 1

¶ Mic. 7. d.
18

¶ Apoc. 15.
b. 4

¶ Gen. 1. d. 1
¶ J. 5. d. 15

¶ Ps. 134. b. 4
¶ J. 5. b. 16

de terra confusionem tuam, quæ habitas in obsidione. * quia hæc dicit Dominus: Ecce ego longe proiciam habitatores terræ in hac Vice: & tribulabo eos ita ut inueniantur. * Vt mihi super contritione mea, pessima plaga mea. Ego autem dixi: Plane hæc infirmitas mea est, & portabo illam. * Tabernaculum meum vallatum est, omnes funiculi mei disrupti sunt, filij mei exierunt a me, & non subsistunt: non est qui extendat ultra tentorium meum, & erigat pelles meas. * Quia stultæ egerunt pastores, & Dominum non quaesierunt: propterea non intellexerunt, & omnis grex eorum dispersus est. * Vox auditionis ecce venit, & commotio magna de terra Aquilonis: ut ponat ciuitates Iuda solitudinem, & habitaculum draconum. * Scio Domine quia non est hominis via eius: nec viri est vt ambulet, & dirigat gressus suos. * Corripe me Domine, verumtamen in iudicio: & non in furore tuo, ne forte ad nihilum redigas me. * Effunde indignationem tuam super Gentes, quæ non cognouerunt te, & super provincias, quæ nomen tuum non inuocauerunt: quia comederunt Iacob, & deuorauerunt eum, & consumpserunt illum, & decus eius dissipauerunt.

CAP. XL

Verbum quod factum est a Domino ad Ieremiam, dicens: * Audite verba pacti huius, & loquimini ad viros Iuda, & habitatores Ierusalem. * & dices ad eos: Hæc dicit Dominus Deus Israel: Maledictus vir, qui non audierit verba pacti huius, * quod præcepi patribus vestris in die, qua eduxi eos de Terra Egypti, de fornace ferrea, dicens: Audite vocem meam, & facite omnia, quæ præcipio vobis, & eritis mihi in populum, & ego ero vobis in Deus. * Vt suscitarem iuramentum, quod iuravi patribus vestris daturum me eis terram fluentem lacte, & melle, sicut est dies hæc. Et respondi, & dixi: Amen Domine. * Et dixit Dominus ad me: Vociferare omnia verba hæc in ciui-

tatibus Iuda, & foris Ierusalem, dicens: Audite verba pacti huius, & facite illa: * quia contestans contestatus sum patres vestros in die, qua eduxi eos de Terra Egypti usque ad diem hanc: manens confurgens contestatus sum, & dixi: Audite vocem meam: & non audierunt, nec inclinauerunt aurem suam: sed abierunt vniuersique in prauitate cordis sui mali: & induxi super eos omnia verba pacti huius, quod præcepi, ut facerent, & non fecerunt. * Et dixit Dominus ad me: Inuenta est coniuratio in viris Iuda, & in habitatoribus Ierusalem. * Reuersi sunt ad iniquitates patrum suorum priores, qui noluerunt audire verba mea: & hi ergo abierunt post deos alienos, vt seruient eis: nuntium fecerunt domus Israel, & domus Iuda pactum meum, quod pepigi cum patribus eorum. * Quam ob rem hæc dicit Dominus: Ecce ego inducam super eos mala, de quibus exire non poterunt, & clamabunt ad me, & non exaudiam eos. * Et ibunt ciuitates Iuda, & habitatores Ierusalem, & clamabunt ad deos, quibus libant, & non saluabunt eos in tempore afflictionis eorum. * Secundum numerum enim ciuitatum tuarum erant dii tui Iuda: & secundum numerum virorum Ierusalem posuisti aras confusionis, aras ad libandum Baalim. * Tu ergo noli orare pro populo hoc, & ne assumes pro eis laudem, & orationem: quia non exaudiam in tempore clamoris eorum ad me, in tempore afflictionis eorum. * Quid est, quod dilectus meus in domo mea fecit scelera multa? nūquid carnes sanctas auferent a te malitias tuas, in quibus gloriat es? * Quam vberem, pulchram, fructiferam, speciosam vocauit Dominus nomen tuum: ad vocem loquelæ, grandis exarsit ignis in ea, & combusta sunt fruteres eius. * Et Dominus exercituum qui plantauit te, locutus est super te malum: pro malis domus Israel & domus Iuda, quæ fecerunt sibi ad irritandum me, libantes Baalim. * Tu autem Domine demonstrasti mihi, & cognoui: tunc ostendisti mihi stultitiam

Nfal. 6.3.1

Npc. 7.8.b.4

7.2.f.18

7.7.c.16
7.14.b.11

dia eorum. * Et ego quasi agnus 19
mansuetus, qui portatur ad victi-
mam: & non cognoui quia cogi-
tauerunt super me consilia, dicen-
tes: Mutuamus lignum in panem
eius, & eradamus eum de terra.
Viuentium, & nomen eius non
memoretur amplius. * Tu autem 20
Domine Sabaoth, qui iudicas ius-
te, & probas renes & corda, vide
visionem tuam ex eis: tibi enim
reuelauit causam meam. * Propte-
rea hæc dicit Dominus ad viros
Anathoth, qui quærent animam
tuam, & dicunt: Non propheta-
bis in nomine Domini, & non
moneris in manibus nostris.
* Propterea hæc dicit Dominus 22
exercituum: Ecce ego visitabo su-
per eos iuvenes morientur in gla-
dio, filij eorum, & filij eorum
morientur in fame. * Et reliquæ 23
non erunt ex eis: inducam enim
malum super viros Anathoth, an-
num visitationis eorum.

CAP. XII.

Iustus quidem tu es Domine. 1
si disputem tecum: verumta-
men iusta loquar ad te. * Quare
via impiorum prosperauit: bene-
est omnibus, qui prauaricantur,
& inique agunt. * Plantasti eos,
& radicem miserrunt: proficiunt
& faciunt fructum: prope es tu
ori eorum, & longe a renibus eo-
rum. * Et tu Domine nosti me,
vidisti me, & probasti cor meum
tecum: congrega eos quasi gre-
gem ad victimam, & sanctifica
eos in die occisionis. * Vique quo
lugebit terra, & herba omnis re-
gionis siccabitur propter maliciam
habitantium in ea: consumptum
est animal, & volucre, quoniam
dixerunt: Non videbit nouissima
nostra. * Si cum peditibus currens
laborasti: quomodo contendere
poteris cum equis? cum autem in
terra pacis securus fueris, quid fa-
cies in superbia Iordanis? * Nam
& fratres tui, & domus patris tui,
etiam ipsi pugnaverunt aduersum
te, & clamauerunt post te plena
voce: ne credas eis cum locuti
fuerint tibi bona. * Reliqui do-
mum meam, dimisi hereditatem
meam: dedi dilectam animam
meam in manu inimicorum eius,

8 * Facta est mihi hereditas mea:
quasi leo in filia: dedi contra me
9 * Vocem, ideo odiui eam. * Num-
quid auis tricolor hereditas mea:
mihi? numquid auis tincta per
totum? venite, congregamini om-
nes bestie terræ, properate ad
deuorandum. * Pastores multi,
10 C demoliti sunt vineam meam, con-
culcauerunt partem meam: dede-
runt portionem meam desiderabi-
lem in desertum solitudinis. * Po-
11 fuerunt eam in dissipationem, lu-
xurq. super me: desolatione deso-
lata est omnis terra: quia nullus
12 est, qui recogitet corde. * Super
omnes vias deserti venerunt va-
statores, quia gladius Domini de-
uorabit ab extremo terræ usque
ad extremum eius: non est pax vi-
13 quiesq. carni. * Seminauerunt tri-
D tum, & ipsas messuerunt: he-
reditatem acceperunt, & non eis
proderit: confundentur a fructi-
bus vestris, propter iram furoris
14 Domini. * Hæc dicit Dominus
aduersum omnes vicinos meos
pessimos, qui tangunt hereditatem
quæ distribui populo meo Israel:
Ecce ego euellam eos de terra sua,
15 & domum Iuda euellam de medio
eorum. * Et cum euellero eos,
conueniar, & miserebor eorum:
& reducam eos, vicum ad heredi-
tatem suam, & vicum in terram
16 suam. * Et erit: si erudit didice-
runt vias populi mei, ut inrent in
nomine meo: Viuit Dominus, si-
cut docuerunt populum meum
iurare in Baal: ædificabunt in
17 medio populi mei. * Quod si non
audierint, euellam gentem illam
euulsione, & perditione, ait Do-
minus.

CAP. XIII.

Hæc dicit Dominus ad me: 1
Vade, & posside tibi lumbos
A & pones illud super
lumbos tuos, & in aqua non inie-
2 res illud. * Et posside lumbares
iuxta verbum Domini: & posui
3 circa lumbos meos. * Et factus
est sermo Domini ad me, secundo,
4 dicens: Tolle lumbare, quod pos-
sedisti, quod est circa lumbos tuos,
& surgens vade ad Euphratem, &
5 absconde ibi illud in foramine
petræ. * Et abiij, & abscondi
lud

lud in Euphrate, sicut praeceperat mihi Dominus. * Et factum est post dies plurimos, dixit Dominus ad me : Surge, vade ad Euphraten : & tolle inde lumbare, quod praecepi tibi ut absconderes illud tibi. * Et abiit ad Euphraten, & fodi, & colli lumbare de loco, ubi absconderant illud : & ecce computruerat lumbare : ita ut nulli viui aptum esset. * Et factum est verbum Domini ad me, dicens : * Hec dicit Dominus : Sic putrescere faciam superbiam Iuda, & superbiam Ierusalem multam. * Populum istum pessimum, qui nolunt audire verba mea, & ambulant in prauitate cordis sui : abieruntque post deos alienos ut seruirent eis, & adorarent eos : & erunt sicut lumbare istud, quod nulli viui aptum est. * Sicut enim adharet lumbare ad lumbos viri, sic agglutinaui mihi omnem domum Israel, & omnem domum Iuda, dicit Dominus : ut essent mihi in populum, & in nomen, & in laudem, & in gloriam : & non audierunt. * Dices ergo ad eos sermonem istum : Hec dicit Dominus Deus Israel : Omnis laguncula implebitur vino. Et dicent ad te : Numquid ignoramus quia omnis laguncula implebitur vino ? * Et dices ad eos : Hec dicit Dominus : Ecce ego implebo omnes habitatores terrae huius, & reges, qui sedent de stirpe David super thronum eius, & sacerdotes, & prophetas, & omnes habitatores Ierusalem, ebrietate : * & dispergam eos virum a fratre suo, & patres & filios pariter, ait Dominus : non parciam, & non concedam : neque miserebor, ut non disperdam eos. * Audite, & auribus percipite. Nolite eleuari, quia Dominus locutus est. * Date Domino Deo vestro gloriam, antequam contenebreat, & antequam offendant pedes vestri ad montes caliginosos : expectabitis lucem, & ponet eam in umbram mortis, & in caliginem. * Quod si hoc non audieritis, in abscondito plorabit anima mea a facie superbiae : plorans plorabit, & deducet oculus meus lacrymam, quia captus est gressus Domini. * Die regi, & dominatrici : Humiliamini

ni, sedere : quoniam descendit de capite vestro corona gloriae vestrae. * 19 * Cimirates Auitri clausi sunt, & non est qui aperiat : translata est omnis Iuda transmigratione per secula. * 20 Leuate oculos vestros, & videte qui venitis ab Aquilone : ubi est grex, qui datus est tibi, peccus inclutum tuum ? * 21 Quid dices cum visitauerit te ? tu enim docuisti eos aduersum te, & erudisti in caput tuum : numquid non dolores apprehendent te quasi mulierem parturientem ? * 22 Quod si dixeris in corde tuo : Quare venerunt mihi haec ? * 23 Propter multitudine iniquitatis tuae : reuelata sunt verecundiora tua, polluta sunt plantae tuae. * 24 Si mutare potest aethiops pellem suam, aut pardus varietates suas : & vos poteritis benefacere, cum didiceritis malum : * 25 Et disseminabo eos quasi stipulam, quae vento raptatur in deserto. * 26 Hec fors tua, parsque mensurae tuae a me, dicit Dominus, quia oblita es mei, & confisa es in mendacio. * 27 Vnde & ego nudavi femora tua contra faciem tuam, & apparuit ignominia reatuum, & adulteria tua, & hinnitus tuus, scelus fornicationis tuae : super colles in agro : * 28 Vidi abominationes tuas. Vix tibi Ierusalem, non mundaberis post me : usquequo adhuc ?

C A P. XIIII.

1 Quid factum est verbum Domini ad Ieremiam de sermonibus siccitatis. * 2 Luxit Iudaea, & porta eius corruerunt, & obscuratae sunt in terra : & clamor Ierusalem ascendit. * 3 Maiores miserunt minores suos ad aquam : venerunt ad hauriendum, non inuenerunt aquam, repertoerunt vasa vacua : cossi sunt & assibit, & operuerunt capita sua. * 4 Propter terrae vastitatem, quia non venit pluuia in terram, consili sunt agricolae, operuerunt capita sua. * 5 Nam & ceruus in agro peperit, & reliquit quia non erat herba. * 6 Et onagri steterunt in rupibus, transierunt ventum quasi dracones, defecerunt oculi eorum, quia non erat herba. * 7 Iniquitates nostrae responderunt nobis :

nobis: Domine fac propter nomen
 tuum, quoniam multæ sunt auer-
 siones nostræ, tibi peccauimus.
 * Expectatio Israel, saluator eius
 in tempore tribulationis: quare
 quasi colonus futurus es in terra,
 & quasi viator declinans ad ma-
 nendum? Quare futurus es velut
 vir vagus, vt fortis qui non po-
 test saluare? tu autem in nobis es
 Domine, & nomen tuum inuoca-
 tum est super nos, ne derelinquas
 nos. * Hæc dicit Dominus populo
 huic, qui dilexit mouere pedes
 suos, & non quiescit, & Domini
 non placuit: Nunc recordabitur
 iniquitatum eorum, & visitabis
 peccata eorum. * Et dixit Domi-
 nus ad me: * Noli orare pro popu-
 lo isto in bonum. * Cum ieiuna-
 uerint, non exaudiam preces eo-
 rum: & si obtulerint holocausto-
 mata, & victimas, non suscipiam
 eas: quoniam gladio, & fame, &
 peste consumam eos. * Et dixi,
 A a a, Domine Deus: Prophetæ
 dicunt eis: * Non videbitis gla-
 dium, & fames non erit in vobis,
 sed pacem veram dabit vobis in lo-
 co isto. * Et dixit Dominus ad
 me: Falso prophetæ vaticinantur
 in nomine meo: non misi eos, &
 non præcepi eis, neque locutus
 sum ad eos: visionem mendacem,
 & diuinationem, & fraudulenti-
 am, & seductionem cordis sui prophe-
 rant vobis. * Idcirco hæc dicit
 Dominus de prophetis, qui pro-
 phetant in nomine meo, quos ego
 non misi, dicentes: Gladius,
 & fames non erit in terra hac: In
 gladio & fame consumuntur pro-
 phetæ illi. * Et populi, quibus
 prophetant, erunt profecti in viis
 Ierusalem præ fame & gladio, &
 non erit qui sepeliat eos: ipsi &
 uxores eorum, filij & filiz eorum,
 & effundam super eos malum
 suum. * Et dices ad eos verbum
 istud: * Deducant oculi mei lacry-
 mam per noctem & diem, & non
 taceant: quoniam contritio
 magna contrita est virgo filia po-
 puli mei, plaga pessima vehemen-
 ter. * Si egressus fuero ad agros,
 ecce occisi gladio; & si introiero
 in ciuitatem, ecce attenuati fame.
 Propheta quoque & sacerdos abie-
 runt in terram, quam ignorabant.
 * Numquid proficiens abiecti

Iudam? aut Sion abominata est a-
 nima tua? quare ergo percussisti
 nos, ita vt nulla sit sanitas? * expe-
 ctauimus pacem, & non est bonitas
 & tempus curationis, & ecce tur-
 batio. * Cognouimus Domine
 impietates nostras, inquirates pa-
 tum nostrorum, quia peccauimus
 tibi. * Ne des nos in opprobrium
 propter nomen tuum, neque fac-
 cias nobis contumeliam solij glo-
 riarum: recordare, ne irritum fac-
 cias fœdus tuum nobiscum.
 * Numquid sunt in sculpulis
 Gentium qui pluant? aut cæli
 possunt dare imbres? nonne tu
 es Dominus Deus noster, quem
 expectauimus: tu enim fecisti om-
 nia hæc.

CAP. XV.

1 ET dixit Dominus ad me: Si
 A steterit Moyses, & Samuel cor-
 ram me, non est anima mea ad
 populum istum: ecce illos a fa-
 cie mea, & egrediantur. * Quod
 si dixerint ad te: Quo egrediemur?
 Dices ad eos: Hæc dicit Domi-
 nus: * Qui ad mortem, ad mor-
 tem: & qui ad gladium, ad gla-
 dium: & qui ad famem, ad fa-
 mem: & qui ad captiuitatem, ad
 captiuitatem. * Et visitabo super
 eos quattuor species, dicit Domi-
 nus: Gladium ad occisionem, &
 canes ad lacerandum, & volatilia
 cæli & bestias terræ ad deuorandum
 & dissipandum. * & dabo
 eos in feruorem vniuersis regnis
 terræ: * propter Manasse filium
 Ezechiz regis Iuda, super omni-
 bus quæ fecit in Ierusalem. * Quis
 enim miserebitur Ierusalem?
 aut quis contristabitur pro te?
 aut quis ibit ad regandum pro pa-
 cie tua? * Tu reliquisti me, dicit
 Dominus, rectorum abiisti: &
 extendam manum meam super te,
 & interficiam te: laboraui so-
 gans. * Et dispergam eos ventu-
 labro in portis terræ: interfeci, &
 disperdidi populum meum, & ta-
 men a viis suis non sunt reuer-
 ti. * Multiplicæ sunt mihi adu-
 ersus super arenam maris: induxi
 eis super matrem adolescentis va-
 statores mercede: multi super ci-
 uitates repente rectoris. * In anima
 ta est quæ peperit septem, detexit
 anima

Mt. 7. c. 16

Mt. 23. d. 17

Mt. 1. f. 16. & 2. f. 18

1. 1. c. 19

Zach. 11. b

4. Reg. 21. a. 18

1. Reg. 1

Amos 8. c. anima eius : * Noceat ei sol , cum adhuc esset dies : confusa est , & erubuit : & residuus eius in gladiū dabo in conspectu inimicorum eorum , ait Dominus . * Vt mihi mater mea : quare genuisti me virum rixæ , virum discordiæ in vniuersa terra ? non feceravi , nec feceravi mihi quicquam : omnes maledicunt mihi . * Dicit Dominus : Si non reliquix tux in bonum , si non occurrat tibi in tēpore afflictionis , & in tempore tribulationis aduersus inimicū . * Nūquid fœderabitur ferrū ferro ab Aquilone , & zæ ? * Diuicias tuas , & thesauros tuos in dieptionem dabo gratis in omnibus peccatis tuis , & in omnibus terminis tuis . * Et adducam inimicos tuos de terra , quam nescis : quia ignis succensus est in furore meo , super vos ardebit . * Tu scis Domine , recorde mei , & visita me , & tuere me ab his , qui persequuntur me , noli in patientia tua suscipere me : scito quoniam sustinui propter te opprobrium . * Inuenti sunt sermiones tui , & comedi eos , & factum est mihi Verbum tuum in gaudium , & in lætitiā cordis mei : quoniam inuocatum est nomen tuum super me Domine Deus exercituum . * Non sedi in concilio ludentiū , & glorius sum a facie manus tuæ : solus seditbam , quoniam cōminatione replesti me . * Quare factus est dolor meus perperuus , & plaga mea desperabilis renuit curari : facta est mihi quasi mendacium aquarum infidelium . * Propter hoc hæc dicit Dominus : Si conuerteris , conuertam te , & ante faciem meam stabis : & si separaueris pretiosum a vili , quasi os meum eris : conuertentur ipsi ad te , & tu nō conuerteris ad eos . * Et dabo te populo huic in murum zreum , fortem : & bellabunt aduersum te , & non praualebunt : quia ego tecum sum , vt saluem te , & eruum te , dicit Dominus . * Et liberabo te de manu pessimorum , & redimam te de manu fortium .

C A P . XVI.

ET factum est verbum Domini ad me , dicens : * Non acci-

A pies vxorem , & non erunt tibi filij , & filix in loco isto . * Quia hæc dicit Dominus super filios & filias , qui generantur in loco isto , & super matres eorum , quæ genuerunt eos : & super patres eorū , de quorum stirpe sunt nati in terra hac : * Mortibus negotiationum morientur : non plangentur , & non sepeliuntur , in iterquinium super faciem terræ erunt : & gladio , & fame consumentur : & erit cadauer eorum in escam volatilibus cæli , & bestiis terræ . * Hæc enim dicit Dominus : Ne ingrediaris Domum conuiuij , neque vadas ad plangendum , neque consoles eos : quia abstuli pacem meam a populo isto , dicit Dominus , misericordiam & miserationes . * Et morientur grandes , & parui in terra ista : non sepeliuntur neque plangentur , & non se incident , neque caligatium fiet pro eis . * Et non frangent inter eos lugenti panem ad consolandum , super mortuo : & non dabunt eis potum calicis ad consolandum super patre suo & matre . * Et domum conuiuij non ingrediaris , vt sedas cum eis , & comedas & bibas : * quia hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel : Ecce ego auferam de loco isto in oculis vestris , & in diebus vestris vocem gaudij , & vocem lætitiæ , vocem sponsi , & vocem sponsæ . * Et cum annūciaueris populo huic omnia verba hæc , & dixerint tibi : Quare locutus est Dominus super nos omne malum grande istud : quia iniquitas nostra ? & quod peccatum nostrum , quod peccauimus Domino Deo nostro ? * Dices ad eos : Quia dereliquerunt me patres vestri , ait Dominus : & abierunt post deos alienos , & seruauerunt eis , & adorauerunt eos : & me dereliquerunt , & legem meam non custodierunt . * Sed & vos pelus operati estis , quā patres vestri : ecce enim ambulat vnusquisque post prauitatem cordis sui mali , vt me non audiat . * Et eiciam vos de terra hac in terrā , quam ignoratis vos , & patres vestri : & seruetis ibi diis alienis die ac nocte , qui non dabunt vobis requiem . * Propterea ecce dies veniunt dicit Dominus , & non dicetur

car vltra: Vinit Dominus, qui edu-
xit filios Israel de Terra Ægypti.
sed, Vinit Dominus, qui eduxit
filios Israel de Terra Aquilonis, &
de vniuersis terris, ad quas eiecit
eos: & reducam eos in terram
suam, quam dedi patribus eorum.
Ecce ego mittam piscatores mul-
tos dicit Dominus, & piscabun-
tur eos: & post hæc mittam eis
multos venatores, & venabuntur
eos de omni monte, & de omni
colle, & de cauernis petrarum.
Quia oculi mei super omnes
vias eorum: non sunt abscondi-
te a facie mea, & non fuit occul-
tata iniquitas eorum ab oculis meis.
Et reddam primum duplices ini-
quitates, & peccata eorum: quia
contaminauerunt terram meam
in mortuicinis idolorum suorum,
& abominationibus suis impleu-
erunt hereditatem meam. Domine
fortitudo mea, & robur
meum, & refugium meum in die
tribulationis: ad te Gentes veni-
ent ab extremis terræ, & dicent: Vere
mendacium possederunt patres no-
stri, vanitatem, quæ eis non pro-
fuit. Numquid faciet sibi homo
deos, & ipsi non sunt dii? Idcirco
ecce ego ostendam eis per vicem
hanc, ostendam eis manum meam,
& virtutem meam: & scient quia
nomen mihi Dominus.

CAP. XVII.

Peccatum Iuda scriptum est sty-
lo ferreo in vngue adamantino,
excisatum super lauitudinem cor-
dis eorum, & in cornibus aratum
eorum. Cum recordati fuerint
filij eorum azarum suarum, & lu-
corum suorum, lignorumq. fron-
dentium in montibus excelsis, sa-
cificantes in agro: fortitudinem
tuam, & omnes thesauros tuos in
disceptionem dabo, excessa tua
propter peccata in vniuersis fini-
bus tuis. Et relinqueris sola ab
hereditate tua, quam dedi tibi:
& seruire te faciam inimicis tuis
in terra, quam ignoras: quoniam
ignem succendisti in furore meo,
& igne in æternum ardebit. Hæc
dicit Dominus: Maledictus ho-
mo, qui confidit in homine, &
ponit carnem brachium suum,
& a Domino recedit cor eius.

II Sa. 10. 2. 2

6. Hæc enim quasi nyctæx in de-
serto, & non videbitur un venerit
bonum: sed habuabit in desertate
in deserto, in terra saluginis, &
inhabitabit. Benedictus vir, qui
confidit in Domino, & erit Domi-
nus fiducia eius. Et erit quasi
lignum quod transplantatur super
aquis, quod ad humorem mittit
radices suas: & non timebit cum
venit aestus. Et erit solum eius
viude, & in tempore siccitatis non
erit iunctum, nec aliquando de-
siccet facere fructum. Fruum
est cor omnium, & infertabile:
quis cognosceret illud? Ego Do-
minus scrutans cor, & probans re-
nes: qui do vnicuique iuxta viam
suam, & iuxta studium ad inuen-
tionem suarum. Perdix fouit
quæ non peperit: fecit diuitias, &
non in iudicio dimissio dierum
suorum derelinquet eas, & in no-
uissimo suo erit insipiens. Soli-
um gloriæ altitudinis a princi-
pio locus sanctificationis nostræ:
Expectatio Israel Domine: om-
nes, qui te derelinquunt, confun-
dentur: recedentes a te, in terra
scribentur quoniam dereliquerunt
venâ aquarum viuentium Domi-
ni: Sana me Domine, & sa-
nabor: saluum me fac, & sal-
uus ero: quoniam laus mea tu es.
Ecce ipsi dicunt ad me: Vbi est
verbum Domini? veniat. Et ego
non sum turbatus, te pastorem
sequens: & diem hominis non de-
sideravi, tuis. Quod egressum
est de labijs meis, rectum in con-
spectu tuo fuit. Non sis tu mihi
formidini, spes mea tu in die affli-
ctionis. Confundatur qui me
persequuntur, & non confundar
ego: paueant illi, & non paueam
ego: induc super eos diem affli-
ctionis, & duplici contritione con-
tere eos. Hæc dicit Dominus
ad me: Vade, & sta in porta fili-
orum populi, per quam ingredien-
tur reges Iuda, & egrediantur, &
in cunctis portis Ierusalem: &
dices ad eos: Audite verbum Do-
mini reges Iuda, & omnis Iuda,
cunctiq. habitatore Ierusalem,
qui ingredimini per portas istas.
Hæc dicit Dominus: Custodite
animas vestras, & nolite ponere
pondera in die sabbati: nec infera-
tis per portas Ierusalem. Et no-
lite

Apo. 2. f.

II. 7. c. 10

I. Reg. 16.

b. 7

lite eijcere onera de domibus vestris in die sabbati, & omne opus non facietis: sanctificate diem sabbati, sicut precepi patribus vestris. * Et non audierunt, nec inclinauerunt aurem suam: sed induerunt ceruicem suam, ne audirent me, & ne acciperent disciplinam. * Et erit: Si audieritis me, dicit Dominus, & non inferatis onera per portas ciuitatis huius in die sabbati: & si sanctificaueritis diem sabbati, ne facietis in eo omne opus: * Ingre dientur per portas ciuitatis huius reges & principes, sedentes super solium Dauid, & ascendentes in curribus, & equis, ipsi & principes eorum, viri iuda, & habitatores ierusalem: & habitabitur ciuitas hæc in sempiternum. * Et venient de ciuitatibus iuda, & de circuitu ierusalem, & de terra Benjamin, & de campestribus, & de montuosis, & ab Austro, portantes holocaustum, & victimam, & sacrificium, & thus, & inferent oblationem in domum Domini. * Si autem non audieritis me, vt sanctificetis diem sabbati, & ne portetis onus, & ne inferatis per portas ierusalem in die sabbati: succendat ignem in portis eius, & deuorabit domos ierusalem, & non exunguetur.

CAP. XVIII.

Verbum, quod factum est ad Ieremiam a Domino, dicens: * Surge, & descende in domum figuli, & ibi audies verba mea. * Et descendit in domum figuli, & ecce ipse faciebat opus super rotam. * Et dissipatum est vas, quod ipse faciebat: & luto manibus suis: conuersusque fecit illud vas alterum, sicut placebat in oculis eius vt faceret. * Et factum est verbum Domini ad me, dicens: * Numquid sicut figulus iste, non potero vobis facere, domus israel, ait Dominus? ecce sicut lutum in manu figuli, sic vos in manu mea, domus israel. * Repente loquar aduersum gentem & aduersum regnum, vt eradicem, & destruum, & disperdam illud. * Si poenitentiam egerit gens illa a malo suo, quod locutus sum aduersus eam: agam

& ego poenitentiam super malo, quod cogitavi vt facerem ei. * Et subito loquar de gente & de regno, vt auertam, & plantem illud. * Si fecerit malum in oculis meis, vt non audiat vocem meam: poenitentiam agam super bono, quod locutus sum vt facerem ei. * Nunc ergo dic viro iuda, & habitatoribus ierusalem, dicens: Hæc dicit Dominus: * Ecce egoingo contra vos malum, & cogito contra vos cogitationem: * Reuertatur vnusquisque a via sua mala, & dirigite vias vestras & studia vestra. * Qui dixerunt: Desperauimus: post cogitationes enim nostras ibimus, & vnusquisque prauitatem cordis sui mali faciemus. * Ideo hæc dicit Dominus: Interrogate Gentes: Quis audiuit talia horribilia, quæ fecit nimis virgo israel? * Numquid deficiet de petra agri nix Libani? aut euelli possunt aquæ erumpentes frigida, & defluentes? * Quia oblitus est mei populus meus, frustra libantes, & impingentes in vijs suis, in leuitis læculi, vt ambularent per eas in itinere non trito: * Vt uideret terra eorum in desolationem, & in sibilum sempiternum: omnis qui præterierit per eam obstupescet, & mouebit caput suum. * Sicut ventus vrens dispergam eos coram inimico: dorsum, & non faciem ostendam eis in die perditionis eorum. * Et dixerunt: Venite, & cogitemus contra Ieremiam cogitationes: non enim peribit lex a sacerdote, neque consilium a sapiente, nec sermo a propheta: venite, & percuuiamus eum lingua, & non attendamus ad viueros sermones eius. * Attende Domine ad me, & audi vocem aduersariorum meorum. * Numquid reditur pro bono malum, quia foderant foueam animarum mearum? Recordare quod iterum in conspectu tuo, vt loquerer pro eis bonum, & auerterem indignationem tuam ab eis. * Propitius da filiis eorum in famem, & deduc eos in manus gladij: nant vxores eorum abique liberis, & viduæ: & viri earum interficiantur morte iuuenes eorum confodiantur gladio in prælio. * Audiat clamor de domibus eorum: addu-

17. 25. b. 9
& 31. c. 12
110n. 3. d. 8

17. 19. c. 8
& 49. c. 13
& 50. c. 13

11sa. 45. b. 9
Ro. 9. d. 20

17. 1. b. 10

ces enim super eos latronē repen-
te: quia foderunt foueam vt cape-
rent me, & laqueos absconderunt
pedibus meis. * Tu autem Domi-
ne scis omne cōsiliū eorum ad-
uersum me in mortem: ne propi-
tietis iniquitati eorū, & peccatum
eorum a facie tua non deleatur:
siant corruentes in conspectu tuo,
in tēpore furoris tui abutere eis.

C A P. XIX.

HAec dicit Dominus: Vade, &
accipe lagunculam figuli
testam a senioribus populi, & a
senioribus sacerdotū: * Et egrede-
re ad vallem filij Ennom, quā est
iuxta introitum portæ fictilis: &
prædicabis ibi verba, quæ ego lo-
quar ad te. * Et dices: Audite ver-
bum Domini reges Iuda, & habi-
tatores Ierusalem: hæc dicit Do-
minus exercituum Deus Israel:
Ecce ego inducam afflictionē su-
per locum istum, ita vt omnis, qui
audierit illam, tingat aures eius:
* eo quod dereliquerint me, & a-
lienum fecerint locum istum: &
libauerunt in eo dijs alienis, quos
nescierunt ipsi, & patres eorum,
& reges Iuda: & repleuerunt locū
istum sanguine innocentum. * Et
ædificauerunt excelsa Baalim ad
comburendos filios suos igni in ho-
locautum Baalim: quæ non præ-
cepi, nec locutus sum, nec ascen-
derunt in cor meum. * Propterea
ecce dies veniūt, dicit Dominus:
& non vocabitur amplius locus
iste, Tophet, & Vallis filij Ennom:
sed Vallis occisionis. * Et dissipabo
cōsiliū Iuda, & Ierusalem
in loco isto, & subuertam eos gla-
dio in cōspectu inimicorum su-
orum, & in manu quærentium ani-
mas eorum: & dabo cadauera eo-
rum escam volantibus cali, & be-
stis terræ. * Et ponam ciuitatem
hanc in stuporem, & in sibilum:
omnis, qui præterierit per eam,
obstupescet, & sibilabit super vni-
uersa plaga eius. * Et cibabo eos
carnibus filiorum suorum, & car-
nibus filiarum suarū: & vnusquis-
que carnem amici sui comedet in
obsidione, & in angustia, in qua
concludēt eos inimici eorū, & qui
quæruunt animas eorum. * Et cōte-

res lagunculam in oculis virorū,
qui ibūt tecum. * Et dices ad eos:
Hæc dicit Dominus exercituum:
Sic conteram populum istum &
ciuitatem istam, sicut conteritur
vas figuli, quod non potest vltra
instaurari: & in Topheth sepelen-
tur, eo quod non sit alius locus ad
sepeliendum. * Sic faciam loco
huic, ait Dominus, & habitato-
ribus eius: & ponā ciuitatem illā
sicut Thophet. * Et erunt domus
D Ierusalem, & domus regum Iuda
sicut locus Thophet, immunda:
omnes domus, in quarum doma-
tibus sacrificauerūt omni militiæ
celi, & libauerunt libamina dijs
14 alienis. * Venit autē Ieremias de
Thopheth, quo miserat eum Do-
minus ad prophetandum, & stetit
in atrio domus Domini, & dixit
15 ad omnem populum: * Hæc dicit
Dominus exercituum Deus Israel:
Ecce ego inducā super ciuitatem
hanc, & super omnes vrbes eius
vniuersa mala, quæ locutus sum
aduersum eam: quoniam indura-
uerunt cervice suā vt non au-
dirent sermones meos.

C A P. XX.

ET audiuit Phassur filius Em-
mer sacerdos, qui constitutus
erat princeps in domo Domini, Ie-
remiam prophetantem sermones
2 istos. * Et percussit Phassur Iere-
miam prophetam, & misit eū in
neruū, quod erat in porta Benia-
min superiori, in domo Domini.
3 * Cumq; illuxisset in crastinū, edu-
xit Phassur Ieremiam de neruo, &
dixit ad eum Ieremias: Non Phas-
sur vocauit Dominus nomen tuū,
4 sed pauorem vndique. * Quia hæc
dicit Dominus: Ecce ego dabo te
in pauorem, te & omnes amicos
tuos: & corruent gladio inimico-
rum suorum, & oculi tui videbūt:
& omnem Iudā dabo in manum
regis Babylonis: & traducet eos
in Babylonem, & percutiet eos
gladio. * Et dabo vniuersam sub-
stantiam ciuitatis huius, & omnē
laborem eius, omneq; pretium, &
cunctos thesauros regū Iuda dabo
in manu inimicorum eorū: & dir-
ipient eos, & tollent, & ducent
6 in Babylonem. * Tu autem Phas-
sur

sur, & omnes habitatores domus
tuz ibitis in captiuitate: & in Ba-
bylonem venies, & ibi morieris,
ibiq. sepelietur tu, & omnes ami-
ci tui, quibus prophetaſti menda-
cium. * Seduxiſti me Domine, &
ſeductus ſum: fortior me fuiſti, &
inualuiſti: factus ſum in deriſum
tota die, omnes ſubſannant me.
* Quia iam olim loquor, vocife-
rans iniquitatem, & vaſtitatem
clamito: & factus eſt mihi ſermo
Domini in opprobrium, & in deri-
ſum tota die. * Et dixi: Non re-
cordabor eius, neque loquar vltra
in nomine illius: & factus eſt in
corde meo quaſi ignis exaſtuans,
clauſuſq. in oſſibus meis: & defe-
ci, ferre non ſuſtinent. * Audiui
enim contumelias multorum, &
terrorem in circuitu: Perſequimi-
ni, & perſequamur eum: ab om-
nibus viris, qui erant paciſici mei,
& custodientes latus meum: ſi
quo modo decipiat, & praualea-
mus aduerſum eum, & conſequa-
mur vltionem ex eo. * Dominus
autem mecum eſt quaſi bellator
fortis: idcirco, qui perſequentur
me, cadent, & infirmi erunt: con-
fundentur vehementer, ¶ quia nō
intellexerunt opprobrium ſempit-
ernum, quod nunquam delebitur.
* Et tu Domine exercituum ¶
¶ probator iuſti, qui vides renes
& cor: videam quæſo vltionem
tuam ex eis: tibi enim reuelau-
i cauſam meam. * Cantate Domi-
no, laudate Dominum: quia libe-
rauit animam pauperis de manu
malorum. * ¶ Malediſta dies, in
qua natus ſum: dies, in qua pepe-
rit me mater mea, non ſit benedi-
cta. * Malediſtus vir, qui annun-
ciauit patri meo, dicens: Natus eſt
tibi puer maſculus: & quaſi gau-
dium lætificauit eum. * Sit homo
ille, vt ſunt ciuitates, quas ſub-
uertit Dominus, & non pœnituit
eum: audiat clamorem mane, &
vlulatum in tempore meridiano:
* qui non me interfecit a vulua,
vt heret mihi mater mea ſepul-
chrum, & vulua eius conceptus
æternus. * Quare de vulua egreſ-
ſus ſum, vt videre laborem & do-
lorem, & conſumerentur in con-
ſuſione dies mei?

Iſ. 23. g. 40

Iſ. 11. d. 20
& 17. b. 10

Iob 3. a. 2

Verbum, quod factu eſt ad Ie-
remiam a Domino, quando
miſit ad eum rex Sedecias Phaſſur fi-
lium Melchiz, & Sophoniam fi-
lium Maafiz ſacerdotem, dicens:
* Interroga pro nobis Dominum,
quia Nabuchodonofor rex Baby-
lonis præliatur aduerſum nos: ſi
forte faciat Dominus nobiſcu ſe-
cundum omnia mirabilia ſua, & re-
cedat a nobis. * Et dixit Ieremias
ad eos: Sic dicens Sedeciz: * Hæc
dicit Dominus Deus Iſrael: Ecce
ego conuertam vaſa belli, quæ in
manibus veſtris ſunt, & quibus
vos pugnatis aduerſum regem Baby-
lonis, & Chaldaos, qui obſident
vos in circuitu murorum: & con-
gregabo ea in medio ciuitatis hu-
ius. * Et debellabo ego vos in ma-
nu extenta, & in brachio forti, &
in furore, & in indignatione, & in
ira grandi. * Et percutiam habita-
tores ciuitatis huius, homines &
beſtiæ peſtilentia magna morien-
tur. * Et poſt hæc ait Dominus: da
bo Sedeciam regem Iuda, & ſer-
uus eius, & populum eius, & qui
dereliſti ſunt in ciuitate hac a pe-
ſte & gladio, & fame, in manu Na-
buchodonofor regis Babylonis, &
in manu inimicorum eorum, & in
manu quærentium animam eorum,
& percutiet eos in ore gladij, & nō
ſpectetur, neque parcer, nec miſe-
rebitur. * Et ad populum hunc di-
ces: Hæc dicit Dominus: Ecce ego
do coram vobis viam vitæ, & viam
mortis. ¶ Qui habitauerit in vrbe
hac, morietur gladio, & fame, &
peſte: qui autem egreſſus fuerit,
& tranſigerit ad Chaldaeos, qui
obſident vos, viuet, & erit ei ani-
ma ſua, quaſi ſpolium. ¶ Poſuit enim
faciem meam ſuper ciuitatē hanc
in malum, & non in bonū, ait Do-
minus: in manu regis Babylonis
dabitur, & exuret eam igni. * Et
domui regis Iuda: Audite verbū
Domini, * domus Dauid, hæc dicit
Dominus: ¶ Iudicate mane iudi-
cium, & eruite vi oppreſſum de
manu calūniantis: ne forte egre-
diatur vt ignis indignatio mea, &
ſuccendatur, & non ſit qui extin-
guat propter malitiam ſtudioſum
veſtrorum. * Ecce ego ad te habi-

Iſ. 31. a. 2

Iſ. 22. a. 9

ratricem vallis solida atque campestris, ait Dominus: qui dicitis: Quis percutiet nos? & quis ingreditur domos nostras? Et visitabo super eos iuxta fructum studiorum vestrorum, dicit Dominus: & succendam ignem in saltu eius: & deuorabit omnia in circuitu eius.

C A P. XXII.

HAec dicit Dominus: Descende in domum regis Iuda, & loqueris ibi verbum hoc, & dices: Audi verbum Domini rex Iuda, qui sedes super solium David: tu & serui tui, & populus tuus, qui ingredimini per portas istas. Hæc

16.23. d. 12. dicit Dominus: Facite iudicium & iustitiam, & liberate vi oppressum de manu calumniatoris: & adueniam, & pupillum, & viduam nolite contristare, neque opprimatis inique: & sanguinem innocentem, ne effundatis in loco isto.

* Si enim facientes feceritis verbum istud: ingredientur per portas domus huius reges sedentes de genere David super thronum eius, & ascendentes currus, & equos, ipsi

& serui, & populus eorum. * Quod si non audieritis verba hæc: in metipso iuravi, dicit Dominus, quia in solitudinem erit domus hæc.

* Quia hæc dicit Dominus super domum regis Iuda: Galaad tu mihi caput Libani: si non posuero te solitudinem, vrbes inhabitabiles.

* Et sanctifico super te interficientem virum & arma eius: & succidet electas cedros tuas, & precipitabunt in ignem. * Et pertransibunt gentes multæ per ciuitatem hanc: & dicit unusquisque

Deu. 29. d. 24. proximo suo: Quare fecit Dominus sic ciuitati huic gradi? * Et respondebunt: Eo quod dereliquerint pactum Domini Dei sui, & adorauerint deos alienos, & seruierint eis.

* Nolite flere mortuum, neque lugeatis super eum sicut: plangite eum, qui egreditur, quia non reuertetur ultra, nec videbit terram natiuitatis suæ.

* Quia hæc dicit Dominus ad Sellum filium Iosia regem Iuda, qui regnavit pro Iosia patre suo, qui egressus est de loco isto. Non reuertetur

12. huc amplius: * sed in loco, ad quem transtuli eum, ibi morietur, & teriam illam non videbit amplius. * Væ qui ædificat domum suam in iniustitiis, & cœnacula sua non in iudicio: amicum suum opprimit frustra, & mercedem eius non reddet ei.

14. * Qui dicit: Aedificabo mihi domum latam, & cœnacula spatiosa: qui aperit sibi fenestras, & facit laquearia cedrina, pingitque sinopide.

15. * Nūquid regnabis, quoniam confers te cedro? pater tuus numquid non comedit & bibit, & fecit iudicium & iustitiam tunc cum bene erat ei?

16. * Iudicauit causam pauperis & egeni in bonum suum: numquid non ideo quia cognouit me, dicit Dominus?

17. * Tui vero oculi & cor ad avaritiam, & ad sanguinem innocentis fundendum, & ad calumniam, & ad cursum mali operis.

18. * Propterea hæc dicit Dominus ad Iosiam filium Iosia regis Iuda: Non plangent eum: Væ frater & væ soror: non conreperabunt ei: Væ Domine, & væ inelyte.

19. * Sepultura atini sepelietur, putrefactus & proiectus extra portas Ierusalem.

20. * Ascende Libanum, & clama: & in Basan da vocem tuam, & clama ad transeuntes, quia contriti sunt omnes amatores tui.

21. * Locutus sum ad te in abundantia tua: & dixisti: Non audiam: hæc est via tua ab adolescentia tua, quia non audisti vocem meam.

22. * Omnes pastores tuos pascet ventus, & amatores tui in captiuitatem ibunt: & tunc confunderis, & erubesces ab omni malitia tua.

23. * Quæ sedes in Libano, & nidificas in cedris, quomodo congemuisti cum venissent tibi dolores, quasi dolores parturientis?

24. * Vivo ego, dicit Dominus: quia si fuerit Iechonias filius Iosia regis Iuda, annulus in manu dextera mea, inde euellam eum.

25. * Et dabo te in manu quærentium animam tuam, & in manu quorum tu formidas faciem, & in manu Nabuchodonosor regis Babylonis, & in manu Chaldeorum.

26. * Et mittam te, & matrem tuam, quæ genuit te, in terram alienam, in qua nati non estis, ibique morietur.

riemini : * & in terram , ad quam
 ipsi leuant animam suam vt reuer
 tantur illuc : non reuertentur .
 * Nūquid vas fictile atque con
 tritum vir iste Iechonias ? nūquid
 vas absque omni voluptate ? quare
 abiecti sunt ipse & semen eius , &
 proiecti in terram , quam ignora
 uerunt ? * Terra , terra , terra , au
 tem sermonem Domini . * Hæc di
 cit Dominus : Scribe virum istum
 sterilem , virum , qui in diebus
 suis non prosperabitur : nec enim
 erit de semine eius vir , qui sedeat
 super solum Dauid , & potesta
 tem habeat ultra in Iuda .

CAP. XXIII.

Ezech. 13. a
 3. & 34. 2. 2.

VAE pastoribus , qui disperdūt
 & dilacerant gregem pascuæ
 mez , dicit Dominus . * Ideo hæc
 dicit Dominus Deus Israel ad pa
 stores , qui pascunt populū meum :
 Vos disperdistis gregem meum , &
 eiecistis eos , & non visitatis eos :
 ecce ego visitabo super vos mali
 tiam studiorum vestrorū , ait Do
 minus . * Et ego congregabo reli
 quas gregis mei de omnibus ter
 ris , ad quas eiecero eos illuc : &
 conuertam eos ad rura sua : & cre
 scent & multiplicabuntur . * Et
 suscitabo super eos pastores , & pa
 sceant eos : non formidabunt ultra ,
 & non pauebunt : & nullus quæ
 retur ex numero , dicit Dominus .

Inf. 33. c.
 14.
 Isa. 4. b. 2. &
 40. c. 11. 45.
 b. 8.
 Ezech. 34. b.
 11.
 Dan. 9. g. 24
 Ioan. 1. g. 45

* Ecce dies veniunt , dicit Do
 minus : & suscitabo Dauid germen
 iustum : & regnabit rex , & sapiens
 erit : & faciet iudicium & iustitiā
 in terra . * In diebus illis saluabi
 tur Iuda , & Israel habitabit confi
 dens : & hoc est nomen , quod
 vocabunt eum , Dominus iustus
 noster . * Propter hoc ecce dies ve
 niunt , dicit Dominus , & non di
 cent ultra : Viuit Dominus qui e
 duxit filios Israel de Terra Aegy
 pti : * Sed : Viuit Dominus , qui
 eduxit & adduxit semen domus
 Israel de Terra Aquilonis , & de
 cunctis terris , ad quas eieceram
 eos illuc : & habitabunt in terra
 sua . * Ad prophetas : Contritum
 est cor meum in medio mei , con
 tremuerunt omnia ossa mea : factus
 sum quasi vir ebrius , & quasi
 homo madidus a vino a facie Do
 mini , & a facie verborum san

Inf. 11. c. 14.
 Deut. 33. d.
 21.

ctorum eius . * Quia adulteris re
 pleta est terra , quia a facie ma
 ledictionis luxit terra , arefacta
 sunt arua deserti : factus est cur
 sus eorum malus , & fortitudo eo
 rum dissimilis . * Propheta nam
 que & sacerdos pollutus sunt : & in
 domo mea inueni malum eo
 rum , ait Dominus . * Ideo via
 eorum erit quasi lubricum in te
 nebris : impellentur enim , & cor
 ruent in ea : atheram enim super
 eos mala , annum visitationis eo
 rum , ait Dominus . * Et in pro
 phetis Samariz vidi fatuitatem :
 prophetabant in Baal , & decipie
 bant populum meum Israel . * Et
 in Prophetis Ierusalem vidi simi
 litudinem adulterantium , & iter
 mendacij : & confortauerunt ma
 nus pessimorum vt non conuer
 teretur vnusquisque a malitia sua :
 facti sunt mihi omnes vt Sodoma
 & habitatores eius quasi Gomor
 rha . * Propterea hæc dicit Do
 minus exercituum ad prophetas : Ecce
 ego cibabo eos abinthio , & po
 tabo eos felle : a prophetis enim
 Ierusalem egressa est pollutio super
 omnē terram . * Hæc dicit Do
 minus exercituum : Nolite audire
 verba prophetarū , qui prophetant
 vobis , & decipiunt vos : visionem
 cordis sui loquuntur , non de ore
 Domini . * Dicitur his , qui blasphemant
 me : Locutus est Dominus : Pax
 erit vobis , & omni , qui ambulat
 in prauitate cordis sui , dixe
 runt : Non veniet super vos mali .
 * Quis enim affuit in consilio Do
 mini , & vidit & audiuit sermonē
 eius : quis considerauit verbum il
 lus & audiuit ? * Ecce turbo Do
 minicæ indignationis egredietur ,
 & tempestas erumpens : super caput
 impiorum veniet . * Non re
 uertetur furor Domini vsq; dum
 faciat , & vsque dum compleat
 cogitationem cordis sui : in nouis
 simis diebus intelligetis cōsilium
 eius . * Non mireremur prophetas ,
 & ipsi currebant : non loquebar
 ad eos , & ipsi prophetabant .
 * Si stetitissent in consilio meo , &
 nota fecissent verba mea popu
 lo meo , auertissem vtique eos a
 via sua mala , & a cogitationibus
 suis pessimis . * Putasne Deus ē
 vicino ego sum , dicit Dominus ?
 & non

Inf. 9. c. 15.

Inf. 27. b. 9. &
 29. b. 8.

Inf. 5. c. 12. &
 14. b. 13.

Inf. 30. c. 14.

& non Deus de longe? Si occul-
tabitur vir in absconditis: & ego
non videbo eum, dicit Dominus?
numquid non caelum, & terram
ego impleo, dicit Dominus? Au-
diui quæ dixerunt prophetae, pro-
phetas in nomine meo menda-
cium, atque dicentes: Somniaui,
somniaui. * Viquequo istud est in
corde prophetarum varicinantium
mendacium, & prophetantium
seductiones cordis sui? * Qui vo-
lunt facere vt obliuiscatur popu-
lus meus nominis mei propter
somnia eorum, quæ narrat vnus-
quisque ad proximum suum: si-
cut obliui sunt patres eorum nomi-
nis mei propter Baal. * Prophe-
ta, qui habet somnium, narret
somnia: & qui habet sermonem
meum, loquatur sermonem meum
vere, quod paleis ad triticum, di-
cit Dominus? * Numquid non
verba mea sunt quasi ignis, dicit
Dominus: & quasi malleus cõte-
rens petram? * Propterea ecce ego
ad prophetas, ait Dominus, qui fu-
ratur verba mea vnusquisque a pro-
ximo suo. * Ecce ego ad prophe-
tas, ait Dominus, qui assumunt
linguas suas, & aiunt: Dicit Do-
minus. * Ecce ego ad prophetas
somniaantes mendacium, ait Do-
minus: qui narrauerunt ea, & se-
duxerunt populum meum in men-
dacio suo, & in miraculis suis:
cum ego non misissem eos, nec
mandassem eis, qui nihil profue-
runt populo huic, dicit Dominus.
* Si igitur interrogauerit te popu-
lus iste, vel propheta, aut sacerdos,
dices: Quod est onus Domini? di-
ces ad eos: Vos estis onus. proij-
ciam quippe vos, dicit Dominus.
* Et propheta, & sacerdos, & po-
pulus qui dicit: Onus Domini: vi-
sitabo super virum illum, & super
domum eius. * Hæc dicetis vnus-
quisque ad proximum, & ad fra-
trem suum: Quid respondit Do-
minus? & quid locutus est Domi-
nus? * Et onus Domini ultra non
memorabitur: quia onus erit v-
nicuique sermo suus: & peruer-
tistis verba Dei videntis, Domini
exercituum Dei nostri. * Hæc di-
ces ad prophetam: Quid respon-
dit tibi Dominus? & quid locu-
tus est Dominus? * Si autem onus
Domini dixeritis: propter hoc hæc

34 dicit Dominus: Quia dixistis ser-
monem istum: Onus Domini: &
mili ad vos, dicens: Nolite dice-
re: Onus Domini: * Propterea
39 ecce ego tollam vos portans, &
derelinquam vos, & ciuitatem,
& quam dedi vobis, & patribus ve-
40 stris a facie mea. * Et dabo vos in
opprobrium sempiternum, & in
ignominiam æternam, quæ num-
quam obliuione delebitur.

11.20. & 11

CAP. XXIIII.

1 O Stendit mihi Dominus: & ec-
ce duo calathi pleni ficis, pos-
siti ante templum Domini, post-
quam transtulit Nabuchodonoso-
r rex Babylonis Iechoniam fi-
lium Ioakim regem Iuda, & prin-
cipes eius, & fabrum, & inclusorem
de Ierusalem, & adduxit eos
in Babylonem. * Calathus vnus
ficus bonas habebat nimis, vt so-
lent ficus esse primi temporis: &
calathus vnus ficus habebat ma-
las nimis, quæ comedi non pote-
rant, eo quod essent malæ. * Et
dixit Dominus ad me: Quid tu
vides Ieremia? Et dixi: Fi-
cus, ficus bonas, bonas valde: &
malas, malas valde: quæ comedi
non possunt, eo quod sint ma-
4 lae. * Et factum est verbum Do-
mini ad me, dicens: * Hæc di-
cit Dominus Deus Israel: Sicut
ficus hæc bonæ: sic cognoscam
transmigrationem Iuda, quam
emisi de loco isto in Terram
Chaldæorum, in bonum. * Et
ponam oculos meos super eos ad
placandum, & reducam eos in
terram hanc: & ædificabo eos,
& non destruiam: & plantabo
eos, & non euellam. * Et dabo
eis cor, vt sciant me, quia ego
sum Dominus: * Et erunt mihi in
populum, & ego ero eis in Deus:
quia reuertentur ad me in toto
3 corde suo. * Et sicut ficus pessi-
ma, quæ comedi non possunt,
eo quod sint malæ: hæc dicit Do-
minus, sic dabo Sedeciam regem
Iuda, & principes eius, & reli-
quos de Ierusalem, qui remanserunt
in vrbe hac, & qui habitant
9 in Terra Ægypti. * Et dabo eos
in vexationem, afflictionemq.
omnibus regnis terræ: in oppro-
brium, & in parabolam, & in pro-
uerbium, & in maledictionem in

11.27.d.19

11.29.d.17

¶ vniuersis locis, ad quæ eieci eos.
 * Et intram in eis gladium, & fa-
 mem, & pestem: donec cõsuman-
 tur de terra, quam dedi eis, & pa-
 tribus eorum.

CAP. XXV.

Verbum quod factum est ad
 Ieremiam de omni populo Iu-
 da in anno quarto ioakim filij Io-
 sia regis Iuda, (ipse est annus pri-
 mus Nabuchodonosor regis Baby-
 lonis.) * Quod locutus est Iere-
 mias propheta ad omne populum
 Iuda, & ad vniuersos habitatores
 Ierusalem, dicens: * A tertiode-
 cimo anno soliz filij Ammon re-
 gis Iuda vsque ad diem hanc; iste
 tertius & vigesimus annus, factum
 est verbum Domini ad me, & lo-
 cutus sum ad vos de nocte cõsur-
 gens & loquens: & non audistis.

* Et misit Dominus ad vos omnes
 seruos suos prophetas, conflurgens
 diluculo, mittensq. & non audi-
 stis, neque inclinastis aures ves-
 stras, vt audiretis * cum diceret:
 ¶ Reuertimini vnusquisque a via
 sua mala, & a pessimis cogitatio-
 nibus vestris: & habitabitis in ter-
 ra, quam dedit Dominus vobis, &
 patribus vestris a sæculo & vsque
 in sæculum. * Et nolite ire post
 deos alienos vt seruiatis eis, ado-
 retisq. eos: neque me ad iracun-
 diam prouocetis in operibus ma-
 nuum vestrarum, & non affligam
 vos. * Et non audistis me, dicit
 Dominus, vt me ad iracundiam
 prouocaretis in operibus manu-
 um vestrarum in malum vestrum.
 * Propterea hæc dicit Dominus ex-
 exercituum: Pro eo quod non au-
 distis verba mea: * ecce ego mit-
 tam, & assumam vniuersas cogna-
 tiones Aquilonis, ait Dominus:
 & Nabuchodonosor regem Baby-
 lonis seruum meum: & adducam
 eos super terram istam, & super
 habitatores eius, & super omnes
 nationes quæ in circuitu illius sũt
 & interficiam eos, & ponam eos
 in stuporem, & in sibilum, & in
 solitudines sempiternas. * Per-

damq. ex eis vocem gaudij & vo-
 cem lætitiæ, vocem sponsæ, & vo-
 cem sponzæ, vocem molæ, & lu-
 men lucernæ. * ¶ Et erit vniuersa
 terra hæc in solitudinem, & in

stuporem: & seruient omnes gen-
 tes istz regi Babylonis septua-
 ginta annis. * Cumq. impleri fue-
 rint septuaginta anni, visitabo
 super regem Babylonis, & super
 gentem illam, dicit Dominus, ini-
 quitatem eorum, & super terram
 Chaldæorum: & ponam illam in
 solitudines sempiternas. * Et ad-
 ducam super terram illam omnia
 verba mea, quæ locutus sum con-
 tra eam, omne quod scriptum est
 in libro isto, quæcumque prophe-
 tauit Ieremias aduerlum omnes
 gentes: * Quia seruiertur eis cura
 essent gentes multæ, & reges ma-
 gni: & reddam eis secundum ope-
 ra eorum, & secundum facta ma-
 num suarum. * Quia sic dicit Do-
 minus exercituum Deus Israel: Su-
 me calicem vini furoris huius de
 manu mea: & propinabis de illo
 cunctis gentibus, ad quas ego mit-
 tam te. * Et bibent & turbabuntur,
 & insanient a facie gladij, quem
 ego mittam inter eos. * Et accepi
 calicem de manu Domini, & propi-
 nauit cunctis gentibus, ad quas
 misit me Dominus: * Ierusalem
 & ciuitatibus Iuda, & regibus e-
 ius, & principibus eius: vt darem
 eos in solitudinem, & in stupore,
 & in sibilum, & in maledictione,
 sicut est dies ista: * Pharaoni re-
 gi Aegypti, & seruis eius, & prin-
 cipibus eius, & omni populo eius,
 & vniuersis generaliter: cunctis
 regibus terræ Australis, & cunctis
 regibus terræ Philistinij, & Asca-
 loni, & Gazæ, & Accaron, & reli-
 quijs Azoti, * & Idumææ, &
 Moab, & filijs Ammon: * Et eua-
 dis regibus Tyri, & vniuersis re-
 gibus Sidonis: & regibus terræ in-
 lularum, qui sunt trans mare. * Et
 Dedan, & Thema, & Buz, & vni-
 uersis qui attonsi sunt in coniam,
 & cunctis regibus Arabiæ, & cun-
 dis regibus Occidentis, qui ha-
 bitant in deserto. * Et cun-
 dis regibus Zambri, & cunctis
 regibus Elam, & cunctis regibus
 Medorum: * cunctis quoque re-
 gibus Aquilonis de prope & de
 longe, vnicuique contra fratrem
 suum: & omnibus regnis terræ,
 quæ super faciem eius sunt: &
 rex Selach bibet post eos. * & di-
 ces ad eos: Hæc dicit Dominus ex-
 exercituum Deus Israel: Bibite, &
 æne.

24. Reg. 17.
d. 13

E. 13. c. 11

J. 35. c. 15

8. Dan. 9. 2. 2

J. 26. b. 6

1. Par. 36. d.

22

2. Esd. 1. 2. 1

inbriamini, & vomite : & cadite, neque furgatis a facie gladii, quæ ego mittam inter vos. * Cumq; noluerint accipere calicem de manu tua vt bibant, dices ad eos : Hæc dicit Dominus exercituum : Bibentes bibetis : * ¶ Quia ecce in ciuitate, in qua inuocatum est nomen meum, ego incipiam affligere, & vos quasi innocentes & immunes eritis : non eritis immunes : gladium enim ego voco super omnes habitatores terræ, dicit Dominus exercituum. * Et tu propheta bis ad eos omnia verba hæc, & dices ad illos : ¶ Dominus de excello rugiet, & de habitaculo sancto suo dabit vocem suam : rugiens rugiet super decorem suum : secula quasi calcantiu concinetur aduersus omnes habitatores terræ. * Peruenit sonitus vsq; ad extrema terræ : quia iudicij Domino continentibus : iudicari ipse cum omni carne, impios tradidi gladio, dicit Dominus. * Hæc dicit Dominus exercituum : Ecce afflictio egredietur de gente in gentem : & turbo magnus egredietur a lummomatibus terræ. * Et erunt interfecti Domini in die illa a summo terræ vsque ad summum eius : non plangentur, & non colligentur, neque sepelientur : in sterquiliniu super facie terræ iacebunt. * Vlulate pastores, & clamate : & aspergite vos cinere optimates gregis : quia completi sunt dies velti vt interficiamini : & dissipationes vestre, & caderis quasi vasa pretiosa. * Et peribit fuga a pastoribus, & saluabit ab optimatibus gregis. * Vox elamoris pastoru, & vlulatus optimatum gregis : quia vastauit Dominus pascua eorum. * Et contuerunt arua pacis a facie iræ furoris Domini. * Dereliquit quasi leo umbraculum suum, quia facta est terra eorum in desolatione a facie iræ columbz, & a facie iræ furoris Domini.

CAP. XXVI.

In principio regni Ioakim filij Iosif regis Iuda, factum est verbum istud a Domino, dicens: "Hæc dicit Dominus: Sta in atrio domus Domini, & loqueris ad omnes ciuitates Iuda, de quibus venisti vt adorent in domo Domini

vniuersos sermones, quos ego mī
davi tibi vt loquaris ad eos : noli
subtrahere verbum , * si forte au-
diant & cōuertantur vnusquisque
a via sua mala : & pœniteat me
mali quod cogito facere eis pro-
pter malitiam studiorum eorum .

* Et dices ad eos : Hæc dicit Do-
minus : Si non audieritis me ¶
ambuletis in lege mea , quam de-
di vobis * vt audistis sermones ser-
uorum meorum Prophetarum ,
quos ego misi ad vos de nocte con-
furgens , & dirigens , & non audi-
stis : * ¶ Dabo domum istam sicut ¶ Reg. 4. 2.
Silo , & urbem hanc dabo in ma- 2. b. 10
ledictionem cunctis gentibus ter-
ræ : * Et audierunt sacerdotes , &
prophetæ , & omnis populus Ie-
remiam loquentem verba hæc in
domo Domini . * Cumq̃ com-
plesset ieremias loquens omnia ,
quæ præceperat ei Dominus vt lo-
queretur ad vniuersum populum ,
apprehenderunt eum sacerdotes ,
& prophetæ , & omnis populus , di-
cens : Morte moriatur . * Quare ¶
prophetauit in nomine Domini ,
dicens : Sicut Silo erit domus hæc
& vrbs ista desolabitur , eo quod
non sit habitator ? Et congrega-
tus est omnis populus aduersus

Ieremiam in domo Domini . * Et
audierunt principes Iuda ¶ verba
hæc : & ascenderunt de domo re-
gis in domum Domini , & sederūt
in introitu portæ domus Domini
nouæ . * Et locuti sunt sacerdotes
& prophetæ ad principes , & ad
omnem populum , dicentes : Iudi-
cium mortis est viro huic : quia
prophetauit aduersus ciuitatem
istam , sicut audistis auribus ¶ ve-

stris . * Et ait ieremias ad omnes
principes , & ad vniuersum popu-
lum , dicens : ¶ Dominus misit me ¶ 2. 29. 6. 13
ut prophetarem ad domū istam ,
& ad ciuitatem hanc omnia verba
quæ audistis . * ¶ Nunc ergo bonas ¶ 7. 4. 1
facite vias vestras , & studia vestra ,
et audite vocem Domini Dei vesti-
stri : & pœnitebit Dominum mali,
quod locutus est aduersum vos .

* Ego autem ecce in manibus ves-
tris sum : facite mihi quod bonū
& rectum est in oculis vestris : ¶ Ve-
rumtamen scitote & cognoscite
quoddā occideritis me , sanguine
innocentem traderitis contra volun-
tatē ipsius , & contra ciuitatem .

istam, & habitatores eius. in veritate enim misit me Dominus ad vos, vt loquerer in auribus vestris omnia verba hæc. * Et dixerunt principes & omnis populus ad sacerdotes & ad prophetas: Non est viro huic iudicium mortis: quia, in nomine Domini Dei nostri locutus est ad nos. * Surrexerunt ergo viri de senioribus terræ: & dixerunt ad omnem cœtum populi, loquentes: * Michas de Morasthi fuit propheta in diebus Ezechie regis Iuda, & ait ad omnem populum Iuda, dicens: Hæc dicit Dominus exercituum: ¶ Sion quali ager arabitur, & Ierusalem in acervum lapidum erit: & mōs domus in excelsa siluarum. * Numquid morte cōdemnavit eum Ezechias rex Iuda, & omnis Iuda? numquid non timuerunt Dominum, & deprecati sunt faciem Domini: & poenituit Dominum mali, quod locutus fuerat aduersum eos? Itaque nos facimus malum grande contra animas nostras. * Fuit quoque vir prophetans in nomine Domini, Vrias filius Semei de Casiartharim: & prophetauit aduersus ciuitatem istā, & aduersus terram hanc iuxta omnia verba Ieremiz. * Et audiuit rex Ioakim, & omnes potentes, & principes eius verba hæc: & quæsiuit rex interficere eum. Et audiuit Vrias, & timuit, fugitque: & ingressus est Ægyptum. * Et misit rex Ioakim viros in Ægyptum, Elnathan filium Achobor, & viros cū eo in Ægyptum. * Et eduxerunt Vriam de Ægypto: & adduxerunt eum ad regem Ioakim, & percussit eum gladio: & proiecit cadaver eius in sepulchris vulgi ignobilis. * Igitur manus Ahicam filij Saphan fuit cum Ieremia, vt non traderetur in manus populi, & interficerent eum.

C A P. XXVII.

IN principio regni Ioakim filij Iosie regis Iuda, factum est verbum istud ad Ieremiam a Domino, dicens: * Hæc dicit Dominus ad me: Fac tibi vincula, & catenas: & pones eas in collo tuo. * Et mittes eas ad regem Edom, & ad regem Moab, & ad regem filiorū

Ammon, & ad regem Tyri, & ad regem Sidonis: in manu nunciorum, qui venerunt Ierusalem ad Sedeciam regem Iuda. * Et præcipies eis vt ad dominos suos loquantur: Hæc dicit Dominus exercitū Deus Israel: Hæc dicetis ad dominos vestros: * Ego feci terram, & homines, & iumenta, quæ sunt super faciē terræ, in fortitudine mea: magna, & in brachio meo extento: & dedi eam ei, qui placuit in oculis meis. * Et nunc itaque ego dedi omnes terras istas in manu Nabuchodonosor regis Babylonis serui mei: insuper & bestias agri dedi ei vt seruiant illi. * Et seruiet ei omnes gentes, & filio eius, & filio filij eius: donec veniat tempus terræ eius & ipsius & seruiet ei gentes multæ, & reges magni. * Gēs autem & regnū, quod non seruerit Nabuchodonosor regi Babylonis, & quicumque non curauerit collum suum sub iugo regis Babylonis: in gladio, & in fame, & in peste visitabo super gentem illam, ait Dominus: donec consumam eos in manu eius. * ¶ Vos ergo nolite audire prophetas vestros, & diuinos, & somniatores, & augures, & maleficos, qui dicūt vobis: Non seruietis regi Babylonis. * Quia mēdacium prophetant vobis: vt longe vos faciant de terra vestra, & eiciant vos & pereatis. * Porro gens, quæ subiecerit cervicem suam, sub iugo regis Babylonis, & seruiet ei: dimittam eam in terra sua, dicit Dominus: & colet eam, & habitabit in ea. * Et ad Sedeciam regem Iuda locutus sum secundum omnia verba hæc, dicens: Subiicite colla vestra sub iugo regis Babylonis, & seruite ei, & populo eius, & viuetis. * Quare moriemini tu & populus tuus gladio, & fame, & peste, sicut locutus est Dominus ad gentem, quæ seruire noluerit regi Babylonis? * Nolite audire verba prophetarum dicentium vobis: Non seruietis regi Babylonis: quia mendacium ipsi loquuntur vobis. * ¶ Quia non misi eos, ait Dominus: & ipsi prophetant in nomine meo mendaciter, vt eiciant vos & pereatis tā vos, quā prophetæ qui vaticinantur vobis. * Et ad sacerdotes, & ad populum istum

Mich. j. d.

11

Ez. 2. 22 d.

Ez. 4. 1 d.

11. 23. d. 16
J. 29. b. 811. 14. c. 14
23. d. 21
J. 29. b. 9

istum

istum locutus sum, dicens: Hæc dicit Dominus: Nolite audire verba prophetarum vestrorum, qui prophetant vobis, dicentes: Ecce vasa Domini reuertentur de Babylone nunc cito, mendacium enim prophetant vobis. * Nolite ergo audire eos, sed seruite regi Babylonis, vt viuatis. quare datur hæc ciuitas in solitudinem? Et si propheta sunt, & est verbum Domini in eis: occurrant Domino exercituum, vt non veniant vasa, quæ derelicta fuerant in domo Domini, & in domo regis Iuda, & in Ierusalem, in Babylone. * Quia hæc dicit Dominus exercituum, ad columnas, & ad mare, & ad bases, & ad reliqua vasorum, quæ remanserunt in ciuitate hac: quæ non tulit Nabuchodonosor rex Babylonis, cum transferret Iechoniã filium Ioakim regem Iuda de Ierusalem in Babylone, & omnes optimates Iuda & Ierusalem. * Quia hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: ad vasa quæ derelicta sunt in domo Domini, & in domo regis Iuda & Ierusalem: * In Babylone transferentur, & ibi erunt vique ad diem visitationis suæ, dicit Dominus, & afferri faciam ea, & restitui in loco isto.

CAP. XXVIII.

ET factum est in anno illo, in principio regni Sedecie regis Iuda, in anno quarto, in mense quinto, dixit ad me Hananias filius Azur, propheta de Gaboon, in domo Domini coram sacerdotibus & omni populo, dicens: * Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: Contrui iugum regis Babylonis. * Adhuc duo anni dierum, & ego referri faciam ad locum istum omnia vasa domus Domini, quæ tulit Nabuchodonosor rex Babylonis de loco isto, & transtulit ea in Babylone. * Et Iechoniã filium Ioakim regem Iuda, & omnem transmigrationem Iuda, qui ingressi sunt in Babylone, ego conuertam ad locum istum, ait Dominus: contera enim iugum regis Babylonis. * Et dixit Ieremias propheta ad Hananiam prophetam in oculis sacerdotum, & in oculis omnis populi, qui stabat in domo Do-

mini. * & ait Ieremias propheta: Amen, sic faciat Dominus: suscitet Dominus verba tua, quæ prophetasti: vt referantur vasa in domum Domini, & omnis transmigratione de Babylone ad locum istum. * Verumtamen audi verbum hoc, quod ego loquor in auribus tuis, & in auribus vniuersi populi: * Propheta, qui fuerit ante me & ante te ab initio, & prophetauerit super terras multas, & super regna magna de prelio, & de afflictione, & de fame. * Propheta, qui vaticinatus est pacem: cum venerit verbum eius, scietur propheta, quem misit Dominus in veritate. * Et tulit Hananias propheta catenam de collo Ieremie prophete, & cōfigit eam. * Et ait Hananias in conspectu omnis populi, dicens: Hæc dicit Dominus: Sic confringam iugum Nabuchodonosor regis Babylonis post duos annos dierum de collo omnium gentium. * Et abiit Ieremias propheta in viam suam. Et factum est verbum Domini ad Ieremiam, postquam confregit Hananias propheta catenam de collo Ieremie prophete, dicens: * Vade, & dices Hananiz: Hæc dicit Dominus: Catenas ligneas contriuisi: & facies pro eis catenas ferreas. * Quia hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: Iugum ferreum posui super collum cunctarum Gentium istarum, vt seruiat Nabuchodonosor regi Babylonis, & seruiat ei: insuper & bestias terræ dedi ei. * Et dixit Ieremias propheta ad Hananiam prophetam: Audi Hanania: non misit te Dominus, & tu confidere fecisti populum istum in mendacio. * Idcirco hæc dicit Dominus: Ecce ego mittam te a facie terræ: hoc anno morieris: aduersum enim Dominum locutus es. * Et mortuus est Hananias propheta in anno illo, mense septimo.

CAP. XXIX.

ET hæc sunt verba libri, quem misit Ieremias propheta de Ierusalem ad reliquias seniorum, transmigrationis, & ad sacerdotes, & ad prophetas, & ad omnem populum, quæ traduxerat Nabuchodonosor de Ierusalem in Babylone.

nem: * postquam egressus est Ie-
 conias rex, & domina, & eunuchi,
 & principes Iuda, & Ierusalem, &
 faber, & inclusor de Ierusalem: *
 in manu Elasa filij Saphan, &
 Gamariae filij Helciae, quos milit
 Sedecias rex Iuda ad Nabuchodo-
 nosor regem Babylonis in Baby-
 lonem, dicens: * Hæc dicit Do-
 minus exercituum Deus Israel om-
 ni transmigrationi, quam transtu-
 rit de Ierusalem in Babylonem: *
 * Aedificate domos, & habitare:
 & plantate hortos, & comedite
 fructum eorum. * Accipite vx-
 ores, & generate filios & filias: &
 date filijs vestris vxores, & filias
 vestræ date viris, & pariant fi-
 lios, & filias: & multiplicamini
 ibi, & nolite esse pauci numero.
 * Et quærite pacem ciuitatis, ad
 quam transmigrauit vos: feci: &
 orate pro ea ad Dominum: quia
 in pace illius erit pax vobis. * Hæc
 enim dicit Dominus exercituum
 Deus Israel: * Non vos seducant
 prophetae vestri, qui sunt in me-
 dio vestrum, & diuini vestri: & ne
 attentione latetis ad somnia vestra, quæ
 vos somnariis: * quia falso ipsi
 prophetant vobis in nomine meo:
 & non misi eos, dicit Dominus:
 * Quia hæc dicit Dominus: Cum
 coeperint impleri in Babylone se-
 pteaginta anni, visitabo vos: &
 suscitabo super vos verbum meum
 bonum, vt reducam vos ad locum
 istum. * Ego enim scio cogitationes,
 quas ego cogito super vos, ait Do-
 minus, cogitationes pacis, & non
 afflictionis, vt dem vobis finem
 & patientiam. * Et inuocabitis
 me, & ibitis: & orabitis me, & e-
 go exaudiam vos. * Queretis me,
 & inuenietis: cum quaesieritis me
 in toto corde vestro. * Et inue-
 niat a vobis, ait Dominus: & redu-
 cam captiuitatem vestram, & con-
 gregabo vos de vniuersis gentibus,
 & de cunctis locis, ad quæ expuli
 vos, dicit Dominus: & reuer-
 ti vos faciam de loco, ad quæ trans-
 migrare vos feci. * Quia dixistis:
 Sulcitauit nobis Dominus Pro-
 phetas in Babylone. * Quia hæc
 dicit Dominus ad regem, qui se-
 det super solium Dauid, & ad om-
 nem populum habitatorem vr-
 bis huius, ad fratres vestros, qui non
 sunt egressi vobiscum in transmi-

17 grationem. * Hæc dicit Dominus
 exercituum: * Ecce mittam in eos
 gladium, & famem, & pestem: &
 ponam eos quasi ficus malas, quæ
 comedi non possunt, eo quod pes-
 timæ sint. * Et persequar eos in
 gladio, & in fame, & in pestilen-
 tia: & dabo eos in vexationem vni-
 uersis regnis terræ: in maledic-
 tionem, & in stuporem, & in sibi-
 lum, & in opprobrium cunctis
 Gentibus, ad quas ego eieci eos:
 19 * eo quod non audierint verba
 mea, dicit Dominus: quæ misi
 ad eos per seruos meos prophetas
 de nocte confurgens, & mittens:
 & non audistis, dicit Dominus.
 20 * Vos ergo audite verbum Domini
 omnis transmigrationi, quam emisi
 de Ierusalem in Babylonem. * Hæc
 dicit Dominus exercituum Deus
 Israel ad Achab filium Colia, &
 ad Sedeciam filium Maasiz, qui
 prophetant vobis in nomine meo
 mendaciter: Ecce ego tradam eos
 in manus Nabuchodonosor regis
 Babylonis: & percutiet eos in oculis
 vestris. * Et assumetur ex eis
 maledictio omni transmigrationi
 Iuda, quæ est in Babylone, dicen-
 tium: Ponat te Dominus sicut Se-
 deciam, & sicut Achab, quos scri-
 xit rex Babylonis in igne: * pro
 eo quod fecerint stultitiam in Is-
 rael, & mœchati sunt in vxores
 amicorum suorum, & locuti sunt ver-
 bum in nomine meo mendaciter,
 quod non mandauit eis: ego sum
 iudex & testis, dicit Dominus. * Et
 ad Semeian Nehelamiten dices:
 25 * Hæc dicit Dominus exercituum,
 Deus Israel: Pro eo quod misisti
 in nomine tuo libros ad omnem
 populum, qui est in Ierusalem, &
 ad Sophoniam filium Maasiz sa-
 cerdotem, & ad vniuersos sacer-
 dotes, dicens: * Dominus dedica-
 re sacerdotem pro Ioiade sacerdo-
 te, vt sis dux in domo Domini su-
 per omnem virum arripitum, &
 prophetantem, vt mittas eum
 in neruum, & in carcerem. * Et
 nunc quare non increpasti Iere-
 miam Anathothiten, qui prophe-
 tat vobis? * Quia super hoc misit
 in Babylonem ad nos, dicens: Lon-
 gu est: edificate domos, & habita-
 te: & plantate hortos, & comedite
 fructus eorum. * Legit ergo Sopho-
 nias sacerdos libros istum in auribus
 Iere.

17. 24. C. 10

17. 14. C. 13
 & 23. d. 16

17. 25. C. 12
 2. Par. 36. d.
 21
 1. Esd. 1. a. 1
 Dan. 9. a. 2

G

29

Jeremias propheta. * Et factum 30
est verbum Domini ad Jeremiam,
dicens: * Mitte ad omnem trans- 31
migrationem, dicens: Hec dicit
Dominus ad Semeian Nehelami-
ten: Pro eo quod prophetauit vo-
bis Semeias, & ego non mihi eum;
& fecit vos confidere in menda-
cio: * idcirco hæc dicit Dominus: 32
Ecce ego visitabo super Semeian
Nehelamiten, & super semē eius:
non erit ei vir sedens in medio po-
puli huius, & non videbit bonum,
quod ego faciam populo meo, ait
Dominus: quia prauaricationem
locutus est aduersus Dominum.

CAP. XXX.

Hoc verbum, quod factum est 1
ad Jeremiam a Domino, di-
cens: * Hæc dicit Dominus Deus 2
Israel, dicens: Scribe tibi omnia
verba, quæ locutus sum ad te,
in libro. * Ecce enim dies veniūt,
dicit Dominus: & conuertam con-
uersionem populi mei Israel, & lu-
da, ait Dominus: & conuertam
eos ad terram, quam dedi patri-
bus eorum, & possidebunt eam.
* Et hæc verba, quæ locutus est
Dominus ad Israel, & ad Iudam:
* Quoniam hæc dicit Dominus:
Vocem terronis audiuius: formi-
do, & non est pax. * Interrogate,
& videte si generat masculus: qua-
re ergo vidi omnis vir manum
super lumbum suum, quasi partu-
rientis, & conuersi sunt vniuersæ
facies in auruginem? * Vx, quia
magna dies illa, nec est similis ei-
us: tempusque tribulationis est Ia-
cob, & ex ipso saluabitur. * Et erit
in die illa, ait Dominus exerci-
tuum: conteram iugum eius de
collo tuo, & vincula eius dirum-
pam, & nō dominabuntur ei am-
plius alieni: sed seruient Domino
Deo suo, & David regi suo, quem
suscipiam eis. * Tu ergo ne ti-
meas serue meus Iacob, ait Domi-
nus, neque paueas Israel: quia
ecce ego saluabo te de terra lon-
ginqua, & semen tuum de terra
captiuitatis eorum: & reuertetur
Iacob, & quiescet, & cunctis af-
fluēt bonis, & non erit quem for-
midet: * quoniam tecū ego sum,
ait Dominus, vt saluem te a facie

enim consummationem in cūctis
Gentibus, in quibus dispersi te:
te autem non faciam in consum-
mationem: sed castigabo te in iu-
dicio, vt non videaris tibi inno-
cius. * Quia hæc dicit Dominus:
Insanabilis fractura tua, pessima
plaga tua. * Non est qui iudicet
iudicium tuum ad alligandum:
curationum vilitas non est tibi.
* Omnes amatores tui obliti sunt
tui, teque non querent: * plaga
enim inimici percussit te castiga-
tione crudeli: propter multitudi-
nem iniquitatis tuæ dura facta
sunt peccata tua. * Quid clamas
super contritione tua? Insanabilis
est dolor tuus: propter multitudine
iniquitatis tuæ, & propter
dura peccata tua feci hæc tibi.
* Propterea omnes qui comedunt
te, deuorantur: & vniuersi hos-
tes tui in captiuitatem ducentur:
& qui te vastant, vastabuntur, cum
alioque prædatores tuos dabo in
prædam. * Obducam enim cicatri-
cem tibi, & a vulneribus tuis sa-
nabo te, dicit Dominus. Quia cie-
ctam vocauerunt te Sion: hæc est,
quæ non habebat requirentem.
* Hæc dicit Dominus: Ecce ego
conuertam conuersionem taber-
naculorum Iacob, & testis eius
misereror, & edificabitur ciuitas
in excello suo, & templum iuxta
ordinem suum fundabitur. * Et
egredietur de eis laus, voxque iu-
dentium: & multiplicaboeos, &
non minuentur: & glorificabo
eos, & non artenuabuntur. * Et
erunt filij eius sicut a principio, &
cœtus eius corā me permanebit:
& visitabo aduersum omnes qui
tribulant eum. * Et erit dux eius
ex eo: & princeps de medio eius
producet: & applicabo eum, &
accedit ad me quis enim iste est,
qui applicet cor suum vt appropia-
quet mihi, ait Dominus? * Et
eris mihi in populum, & ego
ero vobis in Deum. * Ecce
turbo Domini, furor egrediens
procella ruens in capite impio-
rum conquiescet. * Non auertet
iram indignationis Dominus, do-
nec faciat, & compleat cogita-
tionem cordis sui: in nouissime
dicrum intelligetis ea.

Moel 2. a. 2.
c. 11.

Amos 5. c.

18

Soph. 1. d.

15

Isa. 43. 2. 1

& 44. 2. 2

Luci. 1. g. 70

IN tempore illo, dicit Dominus: 1
Ero Deus vniuersis cognationibus Israel, & ipsi erunt mihi in populum. * Hæc dicit Dominus: Inuenit gratiam in deserto populus, qui remanserat a gladio: vadet ad requiem suam Israel. * Longe Dominus apparuit mihi. Et in charitate perpetua dilexi te, ideo attraxi te, miserans. * Rursumq. ædificabo te. & ædificaberis virgo Israel: adhuc ornaberis tympanis tuis, & egredieris in choro ludentium. * Adhuc plantabis vineas in montibus Samaritæ: plantabunt plantantes, & donec tempus veniat, non vindemiabunt: * quia erit dies, in qua clamabunt custodes in monte Ephraim: Surgite, & ascendamus in Sion ad Dominum Deum nostrum. * Quia hæc dicit Dominus: Exultate in lætitia Iacob, & hinnite contra caput Gentium: perfonate, & canite, & dicite: Salua Domine populum tuum reliquias Israel. * Ecce ego adducam eos de terra Aquilonis, & congregabo eos ab extremis terræ: inter quos erunt cæcus & claudus, prægnans, & pariens simul, cætus magnus reuertentur huc. * In flentu venient & in misericordia reducam eos: & adducam eos per torrentes aquarum in via recta, & non impingent in ea: quia factus sum Israeli pater, & Ephraim primogenitus meus est. * Audite verbum Domini Gentes, & annunciate in insulis, quæ procul sunt, & dicite: Qui disperdit Israel, congregabit eum: & custodiet eum, sicut pastor gregem suum. * Redemit enim Dominus Iacob, & liberabit eum de manu potentioris. * Et venient, & laudabunt in monte Sion: & confluent ad bona Domini super frumento, & vino, & oleo, & fortu pecorum & amentorum: eritq. anima eorum quasi hortus irriguus, & ultra non esurient. * Tunc lætabitur Virgo in choro, iuuenes & senes simul: & conuertam luctum eorum in gaudium, & consolabor eos, & lætificabo a dolore suo. * Et inlætiabo animam sacerdotum pinguedine: & populus meus bonis meis adimplebitur, ait Dominus.

15 * Hæc dicit Dominus: Vox in celo audita est lamentationis, luctus, & fletus Rachel plorantis filios suos, & nolentis consolari super eis, quia non sunt. * Hæc dicit Dominus: Quiescat vox tua a ploratu, & oculi tui a lacrymis: quia est merces operi tuo, ait Dominus: & reuertetur de terra inimici. * Et est spes nouissimis tuis, ait Dominus: & reuertetur filij ad terminos suos. * Audiens audiui Ephraim transmigrantem: Castigasti me, & eruditus sum, quasi iuenculus indomitus: conuerte me, & conuertar: quia tu Dominus Deus meus. * Postquam enim conuertisti me, ego penitentiam: & postquam ostendisti mihi, percussifemur meum. Confusus sum, & erubui, quoniam sustinui opprobrium adolescentiæ meæ. * Si filius honorabilis mihi Ephraim, si puer delicatus: quia ex quo locutus sum de eo, adhuc recordabor eius. Idcirco conturbata sunt viscera mea super eum: miserans miserebor eius, ait Dominus. * Statue tibi speculam, pone tibi amantudines: dirige cor tuum in viam rectam, in qua ambulasti: reuerte, Virgo Israel, reuerte ad ciuitates tuas istas. * Viquequo delicijs dissolueris filia vaga: quia creauit Dominus nouum super terram. **F E M I N A C I R C V M D A B I T**
23 **V I R V M.** * Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: Adhuc dicent verbum istud in terra Iudæ, & in vrribus eius, cum conuertero captiuitatem eorum: Benedicatur tibi Dominus pulchritudo iustitiæ, mons sanctus: & habitabunt in eo Iudas, & omnes ciuitates eius simul: agricolæ & ministres greges. * Quia inebriauimus lassam, & omnem animam elusum saturai. * Ideo quasi de somno suscitatus sum: & vidi, & somnus meus dulcis mihi. * Ecce dies veniunt, dicit Dominus, & seminabo domum Israel & domum Iuda semine hominum, & senum iumentorum. * Et sicut vigilauit super eos vt euellerem, & demoliret, & dissiparem, & disperderem, & affligerem: sic vigilabo super eos vt ædificem, & plantem, ait Dominus. * In diebus illis non dicent ultra: Patres comedere.

Risa. 2. 2. 3.
Mic. 4. 2. 3.

Mat. 2. d.
18

mederunt vnam acerbam, & dentes filiorum obstupuerunt. * Sed vnusquisque in iniquitate sua morietur: omnis homo, qui comederit vnam acerbam, obstupescet dentes eius. * Ecce dies venient, dicit Dominus: & feriam domum Israel, & domum Iuda fœdus nouum: non secundum pactum, quod pepigi cum patribus eorum in die, qua apprehendi manum eorum, vt educerent eos de Terra Aegypti: pactum, quod irritum fecerunt, & ego dominatus sum eorum, dicit Dominus. * Sed hoc erit pactum, quod feriam cum domo Israel: post dies illos dicit Dominus: Dabo legem meam in visceribus eorum, & in corde eorum scribam eam: & ero eis in Deum, & ipsi erunt mihi in populum. * Et non docebit vltra vir proximum suum, & vir fratrem suum, dicens: Cognosce Dominum: omnes enim cognoscent me a minimo eorum vsque ad maximum, ait Dominus: quia propitiabor iniquitati eorum, & peccati eorum non memorabor amplius. * Hæc dicit Dominus, qui dat solem in lumine diei, ordinem lunæ & stellarum in lumine noctis: qui turbat mare, & sonant fluctus eius, Dominus exercituum nomen Eli. * Si defecerint leges istæ coram me, dicit Dominus: tunc & semine Israel deficiet, vt non sit gens coram me eundis diebus. * Hæc dicit Dominus: Si mensurari poterint cæli sursum, & inuestigari fundamenta terræ deorsum: & ego abiiciam vniuersum semen Israel propter omnia quæ fecerunt, dicit Dominus. * Ecce dies veniunt, dicit Dominus: & edificabitur ciuitas Domino a turre Hananeel vsque ad portam anguli. * Et exiit vltra norma mensuræ in conspectu eius super collem Gareb: & circuibit Goatha, & omnem vallem cadauerum, & cineris, & vniuersam regionem mortis, vsque ad angulum portæ equorum Orientalis, Sanctum Domini non euellatur, & non destruetur vltra in perpetuum.

¶ Heb. 2. c.

¶ Heb. 20. c.

¶ Act. 10. g.

¶ Act. 10. g.

Verbum, quod factum est ad Ieremiam a Domino in anno decimo Sedecie regis Iuda: ipse est annus decimus octauus Nabuchodonosor. * Tunc exercitus regis Babylonis obsidebat Ierusalem: & Ieremias propheta erat clausus in atrio carceris, qui erat in domo regis Iuda. * Clauserat enim eum Sedecias rex Iuda, dicens: Quare vaticinaris, dicens: Hæc dicit Dominus: Ecce ego dabo ciuitatem istam in manus regis Babylonis, & capiet eam? * Et Sedecias rex Iuda non effugiet de manu Chaldeorum: sed tradetur in manus regis Babylonis: & loquetur os eius cum ore illius: & oculi eius oculos illius videbunt. * Et in Babylonem ducet Sedeciam: & ibi erit donec visitem eum, ait Dominus. si autem dimicaueritis aduersum Chaldeos, nihil prosperum habebitis. * Et dixit Ieremias: Factum est verbum Domini ad me, dicens: * Ecce Hanameel filius Sellum patruelis tui venit ad te, dicens: Eme tibi agrum meum, qui est in Anathoth: tibi enim competit ex propinquitate vt emas. * Et venit ad me Hanameel filius patris mei secundum verbum Domini ad vestibulum carceris, & ait ad me: Posside agrum meum, qui est in Anathoth in terra Benjamin, quia tibi competit hereditas, & tu propinquus es vt possideas. Intellexi autem quod verbum Domini esset. * Et emi agrum ab Hanameel filio patris mei, qui est in Anathoth: & appedi ei argentum septem stateres, & decem argenteos. * Et scripsi in libro, & signaui, & adhibui testes: & appendi argentum in statera. * Et accepi librum possessionis signatum, & stipulationes, & rata, & signa forinssecus. * Et dedi librum possessionis Baruch filio Neri filij Maasie in oculis Hanameel patruelis mei, in oculis testium, qui scripti erant in libro emptionis, & in oculis omnium Iudæorum, qui sedebat in atrio carceris. * Et præcepit Baruch coram eis, dicens: * Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: Sume libros istos, librum emptionis.

Exo. 34. 2.

7

emptionis hunc signatum; & librum hunc, qui apertus est: & ponere illos in vase fictili, vt permanere possint diebus multis. * Hæc enim dicit Dominus exercituum Deus Israel: Adhuc possidebuntur domus, & agri, & vineæ in terra ista. * Et orauit ad Dominum, postquam tradidi librum possessionis Baruch filio Neri, dicens: * Heu, heu, heu, Domine Deus: ecce tu fecisti caelum & terram in fortitudine tua magna, & in brachio tuo extento: non erit tibi difficile omne verbum: * Qui facis misericordiam in millibus, & red dis iniquitatem patrum in sinum filiorum eorum post eos: Fortissime, magne, & potens, Dominus exercituum nomen tibi. * Magnus consilio, & incomprehensibilis cogitatu: cuius oculi aperti sunt super omnes vias filiorum Adam vt reddas unicuique secundum vias suas, & secundum fructum adinventionum eius. * Qui posuisti signa, & portenta in Terra Aegypti vsque ad diem hanc, & in Israel, & in hominibus, & fecisti tibi nomen sicut est dies hæc. * Et eduxisti populum tuum Israel de Terra Aegypti, in signis & in portentis & in manu robusta, & in brachio extento, & in terrore magno. * Et dedisti eis terram hanc, quam iurasti patribus eorum vt dares eis terram fluentem lacte & melle. * Et ingressi sunt, & possederunt eam: & non obedierunt voci tuæ, & in lege tua non ambulauerunt: omnia quæ mandasti eis vt facerent, non fecerunt: & euerunt eis omnia mala hæc. * Ecce munitiones extruxerunt: sunt aduersum ciuitatem vt capiatur: & vrbs data est in manus Chaldaeorum, qui præstantur aduersus eam a facie gladij, & famis, & pestilentia: & quæcumque locutus es acciderunt, vt tu ipse cernis. * Et tu dicis mihi Domine Deus: Eme agrum argenti, & adhibe testes: cum vrbs data sit in manus Chaldaeorum? * Et factum est verbum Domini ad Ieremiam, dicens: * Ecce ego Dominus Deus vniuersæ carnis: numquid mihi difficile erit omne verbum? * Propterea hæc dicit Dominus: Ecce ego tradam ciuitatem

istam in manus Chaldaeorum, & in manus regis Babylonis, & capient eam. * Et venient Chaldaei præstantes aduersum urbem hæc, & succendent eam igni, & comburent eam, & domos, in quarum domatibus sacrificabant Baal, & libabant dijs alienis libamina ad irritandum me. * Erant enim filij Israel, & filij Iuda iugiter facientes malum in oculis meis ab adolescentia sua: filij Israel qui vsque nunc exacerbat me in opere manuum suarum, dicit Dominus. * Quia in furore, & in indignatione mea facta est mihi ciuitas hæc, a die qua edificauerunt eam, vsque ad diem istam, qua auferetur de conspectu meo. * Propter malitiam filiorum Israel, & filiorum Iuda, quam fecerunt ad iracundiam me prouocantes, ipsi & reges eorum, principes eorum, & sacerdotes eorum, & prophetae eorum, viri Iuda & habitatores Ierusalem. * Et uenerunt ad me terga & non facies: cum docerem eos dilueulo, & erudire, & nollet audire vt acciperent disciplinam. * Et posuerunt idola sua in domo, in qua inuocatum est nomen meum, vt polluerent eam. * Et edificauerunt excelsa Baal, quæ sunt in valle filij Ennoni vt initiarent filios suos, & filias suas Moloch: quod non mandauit eis, nec ascendit in cor meum vt facerem abominationem hæc, & in peccatum deducerent Iudam. * Et nunc propter ista, hæc dicit Dominus Deus Israel ad ciuitatem hanc, de qua vos dicitis quoddam tradetur in manus regis Babylonis in gladio, & in fame, & in peste: * Ecce ego congregabo eos de vniuersis terris, ad quas eieci eos in furore meo, & in ira mea, & in indignatione grandi: & reducam eos ad locum istum, & habitare eos faciam confidenter. * Et erunt mihi in populum, & ego ero eis in Deum. * Et dabo eis cor vnum, & viam vnã, vt timeant me vniuersis diebus: & bene sit eis, & filiis eorum post eos. * Et feriant eis pactum sempiternum, & non definam eis benefacere: & timeam meum dabo in corde eorum vt non recedant a me. * Et laborabor super eis, cum bene eis fecero.

ro: & plantabo eos in terra ista in veritate in toto corde meo & in tota anima mea. * Quia hæc dicit Dominus: Sicut adduxi super populum istum omne malū hoc grande: sic adducā super eos omne bonum, quod ego loquor ad eos. * Et possidebuntur agri in terra ista & de qua vos dicitis quod deserta sit, eo quod non remanserit homo & iumentum, & data sit in manus Chaldeorum. * Agri ementur pecunia, & scribentur in libro, & imprimetur signum, & testis adhibebitur: in terra Benjamin, & in circuitu Ierusalem, in ciuitatibus Iuda, & in ciuitatibus montanis, & in ciuitatibus campestribus, & in ciuitatibus, quæ ad Austrum sunt: quia cōuertam captiuitatem corū, ait Dominus.

C A P. XXXIII.

ET factum est verbum Domini ad Ieremiam secūdo, cum adhuc clausus esset in atrio carceris, dicens: * Hæc dicit Dominus qui facturus est, & formaturus illud, & paraturus, Dominus nomen eius. * Clama ad me, & exaudiam te: & annuntiabo tibi grandia, & firma, quæ nescis. * Quia hæc dicit Dominus Deus Israel ad domos vr̄bis huius, & ad domos regis Iuda, quæ destrutæ sunt, & ad munitiones & ad gladium * venientium vt dimicet cum Chaldeis, & impleant eas cadaveribus hominum, quos percussisti in furore meo & in indignatione mea, abscondens faciem meam a ciuitate hac propter omnem malitiam eorum. * Ecce ego obducam eis cicatricem & sanitatem, & curabo eos: & reuelabo illis deprecationem pacis & veritatis. * Et cōuertam conuersionem Iuda, & conuersionem Ierusalem: & edificabo eos sicut a principio. * Et emundabo illos ab omni iniquitate sua, in qua peccauerunt mihi, & propitius ero cunctis iniquitatibus eorum, in quibus deliquerunt mihi, & speruerunt me. * Et erit mihi in nomen, & in gaudium, & in laudem & in exultationem cunctis gentibus terræ, quæ audierint omnia bona, quæ ego facturus sum eis;

& pauent, & turbabuntur in vniuersis bonis, & in omni pace quam ego faciam eis. * Hæc dicit Dominus: Adhuc audietur in loco isto (quem vos dicitis esse desertum, eo quod nō sit homo nec iumentum: in ciuitatibus Iuda, & foris Ierusalem, quæ desolatæ sunt absque homine, & absque habitatore, & absque pecore) * vox gaudij, & vox lætitiæ, vox sponsi & vox sponsæ, vox decemcentium: Confitemini Domino exercituum, quoniam bonus Dominus, quoniam in æternum misericordia eius: & portantium vota in domum Domini: reducā enim conuersionem terræ sicut a principio, dicit Dominus. * Hæc dicit Dominus exercituum: Adhuc erit in loco isto deserto absque homine, & absque inmento, & in cunctis ciuitatibus eius, habitaculum pastorum accubantiū gregum. * In ciuitatibus montuosis, & in ciuitatibus campestribus, & in ciuitatibus, quæ ad Austrum sunt: & in terra Benjamin, & in circuitu Ierusalem, & in ciuitatibus Iuda adhuc transibunt greges ad manum numerantis, ait Dominus. * Ecce dies veniunt, dicit Dominus: & suscitabo verbum nomen, quod locutus sum ad domū Israel, & ad domū Iuda. * In diebus illis, & in tempore illo germinare faciam Dauid germen iustitiæ: & faciet iudicium, & iustitiam in terra. * In diebus illis saluabitur Iuda, & Ierusalem habitabit confidenter: & hoc est nomen, quod vocabunt eum, Dominus iustus noster. * Quia hæc dicit Dominus: Non interibit de Dauid vir, qui sedeat super thronum domus Israel. * Et de Sacerdotibus & de Levitis nō interibit vir a facie mea, qui offerat holocausta, & incendat sacrificium, & exdat victimas omnibus diebus. * Et factum est verbum Domini ad Ieremiam, dicens: * Hæc dicit Dominus: Si irritum potest fieri pactum meum cum die, & pactum meum cum nocte, vt non sit dies & nox in tempore suo: * Et pactum meum irritum esse poterit cū Dauid seruo meo, vt non sit ex eo filius qui regnet in throno eius, &

Leuitæ & Sacerdotes ministri
mei. * Sicuti enumerari non pos-
sunt stellæ cæli, & metum arena
maris: sic multiplicabo semen
Dauid serui mei, & Leuitas mini-
stros meos. * Et factum est verbum
Domini ad Ieremiam, dicens:
* Numquid non vidisti quid po-
pulus hic locutus sit, dicens: Dux
cognationes, quas elegerat Do-
minus, abiectæ sunt: & populum
meum despexerunt, eo quod non
sit ultra gens coram eis? * Hæc di-
xit Dominus: Si pactum meum
inter diem & noctem, & leges cæ-
li & terræ non posui: * equidem
& semen Iacob & Dauid serui
mei proieciam, vt non assumam
de semine eius principes seminis
Abraham, Isaac, & Iacob: redu-
cam enim conuersionem eorum,
& miserebor eis.

C A P. XXXIII.

Verbum, quod factum est ad
Ieremiam a Domino, quan-
do Nabuchodonosor rex Babylo-
nis, & omnis exercitus eius, vni-
uersaq. regna terræ, quæ erant sub
potestate manus eius, & omnes
populi bellabant contra Ierusalē,
& contra omnes vrbes eius, dicēs:
* Hæc dicit Dominus Deus Israel:
Vade, & loquere ad Sedeciam re-
gem Iuda: * & dices ad eum: Hæc
dicit Dominus: Ecce ego tradam
ciuitatem hanc in manus regis Ba-
bylonis, & succendet eam igni,
* & tu non effugies de manu eius:
sed comprehensione capieris, &
in manu eius traderis: & oculi
tui oculis regis Babylonis vide-
bunt, & os eius cum ore tuo lo-
quetur, & Babylonem introibis.
* Attamen adit verbum Domini
Sedecia rex Iuda: Hæc dicit Do-
minus ad te: Non morieris in gla-
dio, * sed in pace morieris, &
secundum combustiones patrum
ruorum regum priorum qui fue-
runt ante te, sic comburent te: &
vz Domine, plangēt te: quia ver-
bum ego locutus sum, dicit Do-
minus. * Et locutus est Ieremias
propheta ad Sedeciam regem Iu-
da vniuersa verba hæc in Ierusa-
lem. * Et exercitus regis Babylo-
nis pugnabat contra Ierusalem, &

contra omnes ciuitates Iuda, quæ
reliquæ erant contra Lachis, &
contra Azeccha: hæ enim super-
erant de ciuitatibus Iuda, vrbes
munitæ. * Verbum, quod factum
est ad Ieremiam a Domino, post-
quam percussit rex Sedecias fœ-
dus cum omni populo in Ierusa-
lem, prædicans: * Vt dimitteret
vnusquisque seruum suum, & v-
nusquisque ancillam suam, He-
bræum & Hebræam liberos: &
nequaquam dominarentur eis, id
est in Iudæo & fratre suo. * Au-
dierunt ergo omnes principes, &
vniuersus populus, qui inierant
pactum vt dimitteret vnusquisque
seruum suum, & vnusquisque an-
cillam suam liberos, & ultra non
dominarentur eis: audierunt igitur,
& dimiserunt. * Et conuer-
si sunt deinceps: & retraxerunt
seruos & ancillas suas, quos dimi-
serant liberos, & subiugauerunt
in famulos & famulas. * Et factum
est verbum Domini ad Ieremiam
a Domino, dicens: * Hæc dicit
Dominus Deus Israel: Ego per-
cussi fœdus cum patribus vestris
in die, qua eduxi eos de terra Aeg-
ypti de domo seruitutis, dicens:
* Cum completi fuerint septem
anni, dimittat vnusquisque fra-
trem suum Hebræum, qui vendi-
tus est ei, & seruiet tibi sex annis,
& dimittes eum a te liberum: &
non audierunt patres vestri me,
nec inclinauerunt aurem suam:
* Et conuersi estis vos hodie, &
fecistis quod rectum est in oculis
meis, vt prædicaretis libertatem
vnusquisque ad amicum suum:
& inistis pactum in conspectu meo
in domo, in qua inuocatum est
nomen meum super eam. * Et re-
uerſi estis, & commaculastis no-
men meum: & reduxistis vnus-
quisque seruum suum, & vnus-
quisque ancillam suam, quos di-
miseratis vt essent liberi: & super
testatis: & subiugastis eos vt sint
vobis serui, & ancillæ. * Propterea
hæc dicit Dominus: Vos non
audistis me, vt prædicaretis liber-
tatem vnusquisque fratri suo, &
vnusquisque amico suo: ecce ego
prædico vobis libertatem, ait Do-
minus ad gladium, ad pestem, &
ad famem: & dabo vos in commo-
tione

Exo. 21. a.
Deut. 15. c.
12

tionem cunctis regnis terræ. * Et
 18 dabo viros, qui prauaricantur for-
 dus meum, & non obseruauerunt
 verba fœderis, quibus assensi sunt
 in conspectu meo, vitalum quem
 concciderunt in duas partes, & tran-
 19 sierunt inter diuisiones eius. * Prin-
 cipes Iuda, & principes Ierusalē,
 eunuchi & sacerdotes, & omnis
 populus terræ, qui transierunt inter
 20 diuisiones vituli: * Et dabo eos
 in manus inimicorum suorum, &
 in manus quærentium animā eor-
 um: & erit morticinium eorum in
 escam volatilibus cæli, & bestiis
 21 terræ. * Et Sedeciam regem Iuda,
 & principes eius dabo in manus
 inimicorum suorum, & in manus
 quærentium animas eorum, & in
 22 manus exercituum regis Babylo-
 nis, qui recesserunt a vobis. * Ecce
 ego præcipio dicit Dominus, & re-
 ducam eos in ciuitatem hanc, &
 præliabuntur aduersus eam, & ca-
 piunt eam, & incendunt igni: & ci-
 uitates Iuda dabo in solitudinem,
 eo quod non sit habitator.

C A P. XXXV.

Verbum, quod factum est ad Je-
 1 remiam a Domino in diebus
 A Ioakim filij Iosie regis Iuda, di-
 cens: * Vade ad domum Recha-
 bitarum: & loquere eis, & intro-
 2 ducere eos in domum Domini in
 vnam exedram thesaurorum, &
 dabis eis bibere vinū. * Et assump-
 3 pti Iezoniam filium Ieremie filij
 Habsaniz, & fratres eius & omnes
 filios eius, & vniuersam domum
 Rechabitarum: * & introduxi eos
 4 in domum Domini ad gazophyla-
 cium filiorū Hanan, filij Iegedelie
 hominis Dei, quod erat iuxta ga-
 zophylacium principum, super
 thesaurum Maasiz filij Sellū, qui
 erat custos vestibuli. * Et posui cor-
 5 ram filiis domus Rechabitarum
 scyphos plenos vino, & calices: &
 dixi ad eos: Bibite vinum. * Qui
 6 responderunt: Non bibemus vi-
 num: quia Ionadab filius Rechab
 pater noster, præcepit nobis, di-
 cens: Non bibetis vinum vos, &
 filij vestri vsque in sempiternum:
 7 * & domum nō ædificabitis, & se-
 mentem nō seretis, & vineas non
 plantabitis, nec habebitis: sed in

tabernaculis habitabitis cunctis
 diebus vestris, vt viuatis diebus
 multis super faciem terræ, in qua
 8 vos peregrinamini. * Obediuius
 ergo voci Ionadab filij Rechab,
 patris nostri, in omnibus, quæ præ-
 cepit nobis, ita vt non biberemus
 vinum cunctis diebus nostris nos,
 & mulieres nostræ, filij, & filiz no-
 9 stræ: * & non ædificaremus do-
 mos ad habitandum: & vineam,
 & agrum, & sementem nō habui-
 10 mus: * sed habitauimus in taber-
 naculis, & obedientes fuimus iux-
 ta omnia, quæ præcepit nobis Io-
 11 nadab pater noster. * Cum autem
 ascendisset Nabuchodonosor rex
 Babylonis ad terram nostram, di-
 ximus: Venite, & ingrediamur
 Ierusalem a facie exercitus Chal-
 dæorum, & a facie exercitus Sy-
 12 rix: & mansimus in Ierusalem.
 13 * Et factum est verbum Domini
 ad Ieremiam, dicens: * Hæc dicit
 C Dominus exercituum Deus Israel:
 Vade, & dic viris Iuda, & habi-
 tatoribus Ierusalem: Numquid
 non recipietis disciplinam vt obe-
 diatis verbis meis, dicit Ionadab?
 14 * Præualuerūt sermōnes Domini
 filij Rechab, quos præcepit filiis
 suis vt non biberent vinum: &
 2 non biberunt vsque ad diem hæc,
 quia obedierunt præcepto patris
 sui: ego autem locutus sum ad
 vos, & mane confurgens & lo-
 15 quens, & non obedistis mihi. * Mi-
 siq. ad vos omnes seruos meos
 prophetas, confurgens diluculo,
 mittensq. & dicens: "Conuer-
 16 mini vnusquisque a via sua pessi-
 ma, & bona facite studia vestra:
 & nolite sequi deos alienos, ne-
 que colatis eos: & habitabitis in
 terra, quam dedi vobis & patri-
 bus vestris: & non inclinastis au-
 rem vestram, neque audistis me.
 17 * Firmauerunt igitur filij Ionadab
 filij Rechab præceptum patris sui,
 quod præceperat eis: populus au-
 tem iste non obediuit mihi. * Id-
 circo hæc dicit Dominus exerci-
 tum, Deus Israel: Ecce ego ad-
 ducā super Iuda, & super omnes
 habitatores Ierusalem vniuersam
 afflictionem, quam locutus sum
 aduersum illos, eo quod locutus
 sum ad illos, & non audierunt vo-
 caui illos, & non responderunt
 22 mihi.

17. b. 19
 & 25. b. 5

mihi. * Domui autem Rechabitarum dixit Ieremias : Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel : Pro eo quod obedistis præcepto Ionadab patris vestri, & custodistis omnia mandata eius, & fecistis vniuersa quæ præcepit vobis : * Propterea hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel : Non deficiet vir de stirpe Ionadab filij Rechab, stans in conspectu meo cunctis diebus.

C A P. XXXVI.

ET factum est in anno quarto Ioakim filij Iosif regis Iuda : factum est verbum hoc ad Ieremiam a Domino, dicens : * Tolle volumen libri, & scribes in eo omnia verba, quæ locutus sum tibi aduersum Israel, & Iudam, & aduersum omnes gentes : a die, qua locutus sum ad te ex diebus Iosif vsque ad diem hanc : * Si forte audiente domo Iuda vniuersa mala, quæ ego cogito facere eis, reuertatur vnusquisque a via sua pessima : & propitius ero iniquitati, & peccato eorum. * Vocauit ergo Ieremias Baruch filium Neriz : & scripsit Baruch ex ore Ieremiæ omnes sermones Domini, quos locutus est ad eum in volumine libri : * & præcepit Ieremias Baruch, dicens : Ego clausus sum, nec valeo ingredi domum Domini. * Ingredere ergo tu, & lege de volumine, in quo scripsisti ex ore meo verba Domini audiēte populo in domo Domini in die ieiunij : insuper & audiente vniuerso Iuda, qui veniunt de ciuitatibus suis, leges eis : * Si forte cadat oratio eorum in conspectu Domini, & reuertatur vnusquisque a via sua pessima : quoniam magnus furor, & indignatio est, quam locutus est Dominus aduersus populum hunc. * Et fecit Baruch filius Neriz iuxta omnia, quæ præceperat ei Ieremias propheta, legens ex volumine sermones Domini in domo Domini. * Factum est autem in anno quinto Ioakim filij Iosif regis Iuda, in mense nono : prædicauerunt ieiunium in conspectu Domini omni populo in Ierusalem, & vniuersis

multitudini, quæ confluxerat de ciuitatibus Iuda in Ierusalē. * Legitq. Baruch ex volumine sermones Ieremiæ in domo Domini in gazophylacio Gamarię filij Saphā scribæ in vestibulo superiori, in introitu portę nouæ domus Domini audiēte omni populo. * Cūq. audisset Michas filius Gamarię filij Saphan omnes sermones Domini ex libro : * descendit in domum regis ad gazophylacium scribæ : & ecce ibi omnes principes sedebant : Elisama scriba, & Dalaias filius Semeiz, & Elnathan filius Achobor, & Gamarias filius Saphan, & Sedecias filius Hananiz, & vniuersi principes. * Et nunciavit eis Michas omnia verba, quæ audiuit legente Baruch ex volumine in auribus populi. * Miserrunt itaque omnes principes ad Baruch, Iudi filium Nathaniz filij Selemiz, filij Chusi, dicentes : Volumen, ex quo legisti audiente populo, sume in manu tua, & veni. Tulit ergo Baruch filius Neriz volumen in manu sua, & venit ad eos. * Et dixerunt ad eum : Sede, & lege hæc in auribus nostris. Et legit Baruch in auribus eorum. * Igitur cum audissent omnia verba, obstupuerunt vnusquisque ad proximū suum, & dixerunt ad Baruch : Nunciare debemus regi omnes sermones istos. * Et interrogauerunt eum, dices : Indica nobis quomodo scripsisti omnes sermones istos ex ore eius. * Dixit autem eis Baruch : Ex ore suo loquebatur quasi legēs ad me omnes sermones istos. & ego scribebam in volumine atrimento. * Et dixerunt principes ad Baruch : Vade, & abscondere tu & Ieremias, & nemo sciat vbi sitis. * Et ingressi sunt ad regem in atrium : porro volumen commendauerunt in gazophylacio Elisamæ scribæ : & nunciauerunt audiente rege omnes sermones. * Misitq. rex Iudi vtsumeret volumē : qui tollens illud de gazophylacio Elisamæ scribæ, legit audiente rege, & vniuersis principibus, qui stabant circa regem. * Rex autem sedebat in domo hiemali in mense nono : & posita erat arula corā eo plena prunis. * Cumq. legisset Iudi

Iudi tres pagellas, vel quattuor, scidit illud scalpello scribæ, & proiecit in ignem, qui erat super arulam, donec consumeretur omne volumen igni, qui erat in arula. * Et non timuerunt, neque sciderunt vestimenta sua rex, & omnes serui eius, qui audierunt vniuersos sermones istos. * Verūtamen Elnathan, & Dalaias, & Gamarias contradixerunt regi, ne combureret librum: & non audiuit eos. * Et præcepit rex Jeremiam filio Amelech, & Saraïæ filio Ezniel, & Selemix filio Abdeel vt comprehenderet Baruch scribam, & Jeremiam, prophetam: abscondit autem eos Dominus. * Et factum est verbum Domini ad Jeremiam prophetam, postquam combusserat rex volumen, & sermones, quos scriperat Baruch ex ore Jeremiæ, dicens: * Aursum tolle volumen aliud: & scribe in eo omnes sermones priores, qui erant in primo volumine, quod combussit Ioakim rex Iuda. * Et ad Ioakim regem Iuda, dices: Hæc dicit Dominus: Tu combussisti volumen illud, dicens: Quare scripsisti in eo annuncians: Festinus veniet rex Babylonis, & uastabit terram hanc, & cessare faciet ex illa hominem, & iumentum? * Propterea hæc dicit Dominus contra Ioakim regem Iuda: Non erit ex eo qui sedeat super solium Dauid: & cadauer eius projicietur ad cæstum per diem, & ad gelu per noctem. * Et visitabo cõtra eum, & contra semen eius, & contra seruos eius iniquitates suas, & adducã super eos, & super habitatores Ierusalẽ, & super viros Iuda omne malũ, quod locutus sum ad eos, & non audierunt. * Jeremias autem tulit volumen aliud, & dedit illud Baruch filio Nerij scribæ: qui scripsit in eo ex ore Jeremiæ omnes sermones libri, quem combusserat Ioakim rex Iuda igni: & insuper additi sunt sermones multo plures, quam antea fuerant.

CAP. XXXVII.

ET regnavit rex Sedecias filius Iosia pro Iechonia filio Ioakim: quem constituit regem Na-

buchodonosor rex Babylonis in Terra Iuda: * Et non obediu it ipse, & serui eius, & populus terræ verbis Domini, quæ locutus est in manu Jeremiæ propheta. * Et misit rex Sedecias Iuchal filium Selemix, & Sophoniam filium Maasiz sacerdotem ad Jeremiam prophetam, dicens: Ora pro nobis Dominum Deum nostrum. * Jeremias autem libere ambulabat in medio populi: non enim miserat eum in custodiam carceris. Igitur exercitus Pharaonis egressus est de Aegypto: & audientes Chaldaei, qui obsidebant Ierusalem, huiuscemodi nunciũ, recesserunt ab Ierusalem. * Et factum est verbum Domini ad Jeremiam prophetam, dicens: * Hæc dicit Dominus Deus Israel: Sic dicetis regi Iuda, qui misit vos ad me interrogandum: Ecce exercitus Pharaonis, qui egressus est vobis in auxilium, reuertetur in terram suam in Aegyptum. * & redient Chaldaei, & bellabũt contra ciuitatem hanc: & capient eam, & succendent eam igni. * Hæc dicit Dominus: Nolite decipere animas vestras, dicentes: Euntes abibunt, & recedent a nobis Chaldaei, quia non abibunt. * Sed & si percussueritis omnẽ exercitũ Chaldeorum, qui præliantur aduersum vos, & derelicti fuerint ex eis aliqui vulnerati: singuli de tentorio suo conurgent, & incendient ciuitatem hanc igni. * Ergo cum recessisset exercitus Chaldeorum ab Ierusalem propter exercitũ Pharaonis, * egressus est Jeremias de Ierusalem vt iret in Terram Benjamin, & diuideret ibi possessionem in conspectu ciuiũ. * Cumq; peruenisset ad portam Benjamin, erat ibi custos portæ per vices nomine Ierias, filius Selemix filij Hananiz, & apprehendit Jeremiã prophetã, dicens: Ad Chaldaeos profugis. * Et respondit Jeremias: Falsum est, non fugio ad Chaldaeos. Et non audiuit eũ: sed comprehendit Ierias Jeremiam, & adduxit eum ad principes. * Quam ob rem irati principes contra Jeremiam, cæsum eum miserunt in carcerem, qui erat in domo Ionthan scribæ: ipse enim præpositus

erat super castrum. * Itaque ingressus est Ieremias in domum laei & in ergastulum : & sedit ibi Ieremias diebus multis. * Mittens autem Sedecias rex tulit eum : & interrogavit eum in domo sua abscondite, & dixit : Putasne est sermo a Domino ? Et dixit Ieremias : est . Et ait : In manus regis Babylonis traderis . * Et dixit Ieremias ad regem Sedeciam : Quid peccavi tibi, & servis tuis, & populo tuo, quia misisti me in domum carceris ? * Vbi sunt prophetae vestri, qui prophetabant vobis, & dicebant : Non veniet rex Babylonis super vos, & super terram hanc ? * Nunc ergo, audi obsecro Domine mi rex : Valeat deprecatio mea in conspectu tuo : & ne me remittas in domum Ionathan scribae, ne moriar ibi . * Praecipit ergo rex Sedecias ut traderetur Ieremias in vestibulo carceris : & daretur ei torta panis quotidie, excepto pulmento, donec consumerentur omnes panes de ciuitate : & mansit Ieremias in vestibulo carceris .

C A P. XXXVIII.

A Vdiuit autem Saphatias filius Mathan, & Gedalias filius Phasfur, & Ichabaz filius Selemia, & Phasfur filius Melchiaz, sermones, quos Ieremias loquebatur ad omnem populum, dicens : Hec dicit Dominus : Quicumque manserit in ciuitate hac, morietur gladio, & peste : qui autem profugerit ad Chaldaeos, viuet, & erit anima eius sospes & viuens. * Hec dicit Dominus : Tradendo tradetur ciuitas hanc in manu exercitus regis Babylonis, & capiet eam . * Et dixerunt principes regi : Rogamus ut occidatur homo iste : de industria enim dissoluit manus virorum bellantium, qui remanserunt in ciuitate hac, & manus vniuersi populi, loquens ad eos iuxta verba hanc : siquidem homo iste non quaerit pacem populo huic, sed malum . * Et dixit rex Sedecias : Ecce ipse in manibus vestris est : nec enim fas est regem vobis quidquam negare . * Tulerunt ergo Ieremiam, & proiecerunt eum in lacum Melchiaz filij Amlech, qui erat in vestibulo

carceris : & submiserunt Ieremiam funibus in lacum, in quo non erat aqua, sed lutum : descendit itaque Ieremias in cisternam . * Audiuit autem Abdemelech Aethiops vir eunuchus, qui erat in domo regis quod misissent Ieremiam in lacum : porro rex sedebat in porta Benjamin . * Et egressus est Abdemelech de domo regis, & locutus est ad regem, dicens : Domine mi rex, malefecerunt viri isti omnia quaecumque perpetrarunt contra Ieremiam prophetam, mittentes eum in lacum ut moriatur ibi fame, non sunt enim panes ultra in ciuitate . * Praecipit itaque rex Abdemelech Aethiopi, dicens : Tolle tecum hinc triginta viros, & leua Ieremiam prophetam de lacu antequam moriatur . * Assumptis ergo Abdemelech secum viris, ingressus est domum regis, quae erat sub cellario : & tulit inde veteres pannos & antiqua, quae comperuerant, & submisit ea ad Ieremiam in lacum per funiculos .

12 * Dixitque Abdemelech Aethiops ad Ieremiam : Pone veteres pannos, & haec scissa & putrida sub cubitu manuum tuarum : & super funes : fecit ergo Ieremias sic . * Et extraxerunt Ieremiam funibus, & eduxerunt eum de lacu : mansit autem Ieremias in vestibulo carceris .

14 * Et misit rex Sedecias, & tulit ad se Ieremiam prophetam ad ostium tertium, quod erat in domo Domini : & dixit rex ad Ieremiam : Interrogo ego te sermonem, ne abscondas a me aliquid . * Dixit autem Ieremias ad Sedeciam : Si annunciauero tibi, numquid non interficies me ? & si consilium dederero tibi, non me audies . * Tulit ergo rex Sedecias Ieremiam clam, dicens : Viuit Dominus, qui fecit nobis animam hanc, si occidero te, & si tradidero te in manus virorum istorum, qui quaerunt animam tuam . * Et dixit Ieremias ad Sedeciam : Hec dicit Dominus exercituum Deus Israel : Si profectus exieris ad principes regis Babylonis, viuet anima tua : & ciuitas hanc non succedet igitur : & saluus eris tu, & domus tua . * Si autem non exieris ad principes regis Babylonis, tradetur

tradetur ciuitas hæc in manus Chaldaeorum, & succedent eam igni: & tu non effugies de manibus eorum. * Et dixit rex Sedecias ad Ieremiam: Sollicitus sum propter Iudæos, qui transigerunt ad Chaldaeos: ne forte tradar in manus eorum, & illudant mihi. * Respondit autem Ieremias: Non te gaudent. audi quæso vocem Domini, quam ego loquor ad te, & bene tibi erit, & viuet anima tua. * Quod si nolueris egredi: iste est sermo, quem ostendit mihi Dominus: * Ecce omnes mulieres, quæ remanserunt in domo regis Iuda, educetur ad principes regis Babylonis: & ipse dicent: Seduxerunt te, & præualuerit aduersum te viri pacifici tui, demerserunt in cæno, & in lubrico pedes tuos, & recesserunt a te. * Et omnes uxores tuas, & filij tui educetur ad Chaldaeos: & non effugies manus eorum, sed in manu regis Babylonis capieris: & ciuitatem hanc comburet igni. * Dixit ergo Sedecias ad Ieremiam: Nullus sciat verba hæc, & non morieris. * Si autem audierint principes quia locutus sum tecum, & venerint ad te, & dixerint tibi: Indica nobis quid locutus sis cū rege, ne celes nos, & non te interficiemus: & quid locutus est tecum rex? * Dices ad eos: Prostravi ego preces meas coram rege, ne me reduci ruberet in domum Ionathan, & ibi morerer. * Venerunt ergo omnes principes ad Ieremiam, & interrogauerunt eum: & locutus est eis iuxta omnia verba, quæ præceperat ei rex, & cessauerunt ab eo: nihil enim fuerat auditum. * Mansit vero Ieremias in vestibulo carceris vsque ad diem, quo capta est Ierusalem: & factum est vt caperetur Ierusalem.

C A P. XXXIX.

4. Reg 25.
a.
j. 32. a. 4

ANno nono Sedeciz regis Iuda, mense decimo, venit Nabuchodonosor rex Babylonis, & omnis exercitus eius ad Ierusalem, & obsidebant eam. * Undecimo autem anno Sedeciz, mense quarto, quinta mensis aperta est ciuitas. * Et ingressi sunt omnes princi-

pes regis Babylonis, & sederunt in porta media: Neregel, Serefer, Semegarnabu, Sarfachim, Rabares, Neregel, Serefer, Rebmag, & omnes reliqui principes regis Babylonis. * Cumque vidisset eos Sedecias rex Iuda, & omnes viri bellatores, fugerunt, & egressi sunt nocte de ciuitate per viam horti regis, & per portam, quæ erat inter duos muros, & egressi sunt ad viam deserti. * Persecutus est autem eos exercitus Chaldaeorum: & comprehenderit Sedeciam in campo solitudinis Ierichontinæ, & captum adduxerunt ad Nabuchodonosor regem Babylonis in Reblatha, quæ est in Terra Emath: & locutus est ad eum iudicia. * Et occidit rex Babylonis filios Sedeciz in Reblatha, in oculis eius: & omnes nobiles Iuda occidit rex Babylonis. * Oculos quoque Sedeciz eruit: & viuit eum compedibus vt duceretur in Babylonem. * Domum quoque regis, & domum vulgi, succenderunt Chaldaei igni, & murum Ierusalem subuenerunt. * Et reliquias populi, qui remanserunt in ciuitate, & perstrigas, qui transfugerant ad eum, & superfluos vulgi, qui remanserant, transtulit Nabuzardan magister militum in Babylonem. * Et de plebe pauperum, qui nihil penitus habebant, dimisit Nabuzardan magister militum in Terra Iuda: & dedit eis vineas, & cisternas in die illa. * Præceperat autem Nabuchodonosor rex Babylonis de Ieremia Nabuzardan magistro militum, dicens: * Tolle illum, & pone super eum oculos tuos, nihilq. ei mali facias: sed vt volueris, sic facias ei. * Misit ergo Nabuzardan princeps militum, & Nabusezban, & Rabares, & Neregel, & Serefer, & Rebmag, & omnes optimates regis Babylonis, miserunt, & tulerunt Ieremiam de vestibulo carceris, & tradiderunt eum Godoliz filio Ahicam filij Saphan vt intraret in domum, & habitaret in populo. * Ad Ieremiam autem factus fuerat sermo Domini cum clausus esset in vestibulo carceris, dicens: * Vade, & dic Abdemelech Aethiopi, dicens: Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: Ecce Ego indu-

et sermones meos super ciuitate
hanc in malum, & non in bonum :
& erunt in conspectu tuo in die il-
la. * Et liberabo te in die illa, 17
ait Dominus : & non traderis in
manus virorum, quos tu formidas :
* Sed eruens liberabo te, & gladio 18
non cades : sed erit tibi anima tua
in salutem, quia in me habuisti
fiduciam, ait Dominus.

C A P. XL.

Sermo, qui factus est ad Iere-
miam a Domino, postquam di-
missus est a Nabuzardan magistro
militum de Rama, quando tulit eum
vincum catenis in medio omnium,
qui migrabant de Ierusalem & Iu-
da, & ducebantur in Babylonem.
* Tollens ergo princeps militum
Ieremiam, dixit ad eum : Domi-
nus Deus tuus locutus est malum
hoc super locum istum, * & addu-
xit : & fecit Dominus sicut locu-
tus est, quia peccastis Domino, &
non audistis vocem eius, & factus
est vobis sermo hic. * Nunc ergo
ecce solui te hodie de catenis, quæ
sunt in manibus tuis : si placet tibi
ut venias mecum in Babylonem,
veni : & ponam oculos meos su-
per te : si autem displicet tibi venire
mecum in Babylonem, relide : ecce
omnis terra in conspectu tuo est :
quod elegeris, & quo placuerit ti-
bi ut vadas, illuc perge. * Et mecum
noli venire : sed habita apud Go-
doliā filium Ahicā filij Saphan,
quem preposuit rex Babylonis ci-
uitatibus Iuda : habita ergo cum
eo in medio populi : vel quocum-
que placuerit tibi ut vadas, vade.
Dedit quoque ei magister militum
cibaria, & munuscula, & dimisit
eum. * Venit autem Ieremias ad
Godoliā filium Ahicā in Ma-
sphath, & habitauit cum eo in me-
dio populi, qui relictus fuerat in
terra. * Cumque audissent omnes
principes exercitus, qui dispersi
fuerant per regiones, ipsi & socij
eorum, quod precessisset rex Baby-
lonis Godoliā filium Ahicā
terræ, & quod commendasset ei
viros, & mulieres, & paruulos,
& de pauperibus terræ, qui non
fuerant translati in Babylonem.
* Venerunt ad Godoliā in Ma-
sphath : & Ismahel filius Natha-
niz, & Iohanan, & Ionathan filij
Caree, & Sareas filius Thanehu-
meth, & filij Ophi, qui erant de
Netophathi, & Tezonias filius
Maachati, ipsi & viri eorum. * Et
iurauit eis Godoliās filius Ahicā
filij Saphan, & comitibus eorum,
dicens : Nolite timere seruire
Chaldaeis, habitate in terra, & se-
uite regi Babylonis, & bene erit
vobis. * Ecce ego habito in Ma-
sphath ut respondeam præcepto Chal-
deorum, qui mittuntur ad nos :
vos autem colligite vindemiam,
& messem, & oleum, & condite
in vasis vestris, & manete in vrbibus
vestris, quas tenetis. * Sed &
omnes Iudæi, qui erant in Moab,
& in filiis Ammō, & in Idumæa,
& in vniuersis regionibus, audito
quod dedisset rex Babylonis reli-
quias in Iudæa, & quod prepo-
suisset super eos Godoliā filium
Ahicā filij Saphan : reuersi sunt,
inquam, omnes Iudæi de vniuersis
locis, ad quæ profugerant, &
venerunt in Terram Iuda ad Go-
doliā in Masphath : & college-
runt vinum, & messem mutam
nimis. * Iohanan autem filius Ca-
ree, & omnes principes exerci-
tus, qui dispersi fuerant in regio-
nibus, venerunt ad Godoliā in
Masphath. * Et dixerunt ei : Sci-
to quod Baalis rex filiorum Am-
mon misit Ismahel filium Natha-
niz percutere animam tuam. &
non credidit eis Godoliās filius
Ahicā. * Iohanan autem filius
Caree dixit ad Godoliā seorsum
in Masphath, loquens : Ibo, &
percutiam Ismahel filium Natha-
niz nullo sciente, ne interficiat
animam tuam, & dissipentur om-
nes Iudæi, qui congregati sunt ad
te, & peribunt reliquæ Iuda. * Et
ait Godoliās filius Ahicā ad Io-
hanan filium Caree : Noli facere
verbum hoc : falsum enim tu lo-
queris de Ismahel.

C A P. XLI.

ET factum est in mense septi-
mo, venit Ismahel filius Na-
thaniz, filij Elisama de semine
regali, & optimates regis, & de-
cem viri cum eo, ad Godoliā
filium Ahicā in Masphath : &
come-

comederunt ibi panes simul in Masphath. * Surrexit autem Ismahel filius Nathaniz, & decem viri, qui cum eo erant, & percusserunt Godoliam filium Ahicam filij Saphan gladio, & interfecerunt eum, quem præfecerat rex Babylonis terræ. * Omnes quoque Iudæos, qui erant cum Godolia in Masphath, & Chaldæos, qui reperti sunt ibi, & viros bellatores percussit Ismahel. * Secundo autem die postquam occiderat Godoliam, nullo adhuc sciente, * venerunt viri de Sichem, & de Silo, & de Samaria octoginta viri: rasi barba, & scissis vestibus, & squallentes: & munera, & thus habebant in manu, vt offerrent in domo Domini. * Egressus ergo Ismahel filius Nathaniz in occursum eorum de Masphath, incedens & plorans ibat: cum autem occurrisset eis, dixit ad eos: Venite ad Godoliam filium Ahicam. * Qui cum venissent ad medium ciuitatis, interfecit eos Ismahel filius Nathaniz circa mediū laci, ipse & viri, qui erant cum eo. * Decem autem viri reperti sunt inter eos, qui dixerunt ad Ismahel: Noli occidere nos: quia habemus thesauros in agro, frumenti, & hordei, & olei, & mellis. Et cessauit: & non interfecit eos cum fratribus suis. * Lacus autem, in quem proiecerat Ismahel omnia cadauera virorum, quos percussit propter Godoliam, ipse est, quem fecit rex Asa propter Baasā regem Israel: ipsum repleuit Ismahel filius Nathaniz occisis. * Et captiuas duxit Ismahel omnes reliquias populi, qui erant in Masphath: filias regis, & vniuersum populum, qui remanserat in Masphath: quos cōmēdauerat Nabuzardan princeps militiæ Godoliz filio Ahicam. Et cepit eos Ismahel filius Nathaniz, & abiit vt transiret ad filios Ammon. * Audiuit autem Iohanan filius Caræe, & omnes principes bellatorum, qui erant cum eo, omne malum, quod fecerat Ismahel filius Nathaniz. * Et assumptis vniuersis viris profecti sunt vt belaret aduersum Ismahel filiū Nathaniz, & inuenerunt eū ad aquas multas, quæ sunt in Gabaon.

13 * Cumq. vidisset omnis populus, qui erat cum Ismahel, Iohanan filium Caræe, & vniuersos principes bellatorum, qui erant cum eo, lætati sunt. * Et reuersus est omnis populus, quē ceperat Ismahel, in Masphath: reuersusq. abiit ad Iohanan filium Caræe. * Ismahel autem filius Nathaniz fugit cum octo viris à facie Iohanā, & abiit ad filios Ammon. * Tulit ergo Iohanan filius Caræe, & omnes principes bellatorum, qui erant cum eo, vniuersas reliquias vulgi, quas reducerat ab Ismahel filio Nathaniz de Masphath, postquā percussit Godoliam filium Ahicā: fortes viros ad prælium, & mulieres, & pueros, & eunuchos, quos reducerat de Gabaon. * Et abierunt, & sederunt peregrinantes in Chamaam, quæ est iuxta Bethlehēm, vt pergerent, & introirent in Aegyptum. * a facie Chaldæorum: timebant enim eos, quia percussit Ismahel filius Nathaniz Godoliam filium Ahicam, quem præposuerat rex Babylonis in Terra Iuda.

CAP. XLII.

1 **E**T accesserunt omnes principes bellatorū, & Iohanā filius Caræe, & lezonias filius Osaiz, & reliquum vulgus a paruo vsque ad magnum. * Dixeruntq. ad Ieremiam prophetam: Cadat oratio nostra in conspectu tuo: & ora pro nobis ad Dominum Deum tuum pro vniuersis reliquijs istis, quia derelicti sumus pauci de pluribus, sicut oculi tui nos intuentur. * Et ammicet nobis Dominus Deus tuus viam, per quam pergamus, & verbum, quod faciamus. * Dixit autem ad eos Ieremias propheta: Audiui: ecce ego oro ad Dominum Deum vestrum secundum verba vestra. omne verbum, quodcumque responderit mihi, indicabo vobis: nec celabo vos quidquam. * Et illi dixerunt ad Ieremiam: sit Dominus inter nos testis veritatis, & fidei, si non iuxta omne verbum, in quo misit te Dominus Deus tuus ad nos, sic faciemus. * Siue bonum est, siue malum, voci Domini Dei nostri.

nostri, ad quem mittimus te, obediemus. ut bene sit nobis cum audierimus vocem Domini Dei nostri. * Cum autem completi essent decem dies, factum est verbum Domini ad Ieremiam. * Vocauitque Iohanan filium Carce, & omnes principes bellatorum, qui erant cum eo, & vniuersum populum a minimo usque ad magnum. * Et dixit ad eos: Hæc dicit Dominus Deus Israel, ad quem misistis me, ut prosternerem preces vestras in conspectu eius: * Si quiescentes manseritis in terra hæc, ædificabo vos, & non destruiam; plantabo, & non euellam: iam enim placatus sum super malo quod feci vobis. * Nolite timere a facie regis Babylonis, quem vos pauidi formidatis: nolite metuer eum, dicit Dominus: quia vobiscum sum ego, ut saluos vos faciam, & eruam de manu eius. * Et dabo vobis misericordias, & miserebor vestri, & habitare vos faciam in terra vestra: * Si autem dixeritis vos: Non habitabimus in terra ista, nec audiemus vocem Domini Dei nostri, dicentes: Nequaquam, sed ad Terram Aegypti pergemus: ubi non videbimus bellum, & clangorem tubæ non audiemus, & famem non sustinebimus: & ibi habitabimus. * Propter hoc nunc audite verbum Domini reliquæ Iuda: Hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israel: Si posueritis faciem vestram ut ingrediamini Aegyptum, & intraueritis ut ibi habitetis: * gladius, quem vos formidatis, ibi comprehendet vos in Terra Aegypti. & fames, pro qua estis solliciti, adheret vobis in Aegypto, & ibi moriemini. * Omnesque viri, qui posuerunt faciem suam ut ingrediantur Aegyptum, ut habitent ibi: morientur gladio, & fame, & peste: nullus de eis remanebit, nec effugiet a facie mali, quod ego asseram super eos. * Quia hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israel: Sicut constatus est furor meus, & indignatio mea super habitatores Ierusalem: sic constabitur indignatio mea super vos, cum ingressi fueritis Aegyptum, & eritis in iurandum, & in stuporem,

rem, & in maledictum, & in opprobrium: & nequaquam ultra videbitis locum istum. * Verbum Domini super vos reliquit Iuda: Nolite intrare Aegyptum: scientes scietis quia obcellatus sum vos hodie, * quia deceptistis animas vestras: vos enim misistis me ad Dominum Deum nostrum, dicentes: Ora pro nobis ad Dominum Deum nostrum, & iuxta omnia quæcumque dixerit tibi Dominus Deus noster, sic annuncia nobis, & faciemus. * Et annunciani vobis hodie, & non audistis vocem Domini Dei vestri super vniuersis, pro quibus misit me ad vos. * Nunc ergo scientes scietis quia gladio, & fame, & peste moriemini in loco, ad quem voluitis intrare ut habitaretis ibi.

C A P. XLIII.

A Factum est autem, cum complisset Ieremias loquens ad populum vniuersos sermones Domini Dei eorum, pro quibus miserat eum Dominus Deus eorum ad illos, omnia verba hæc: dedit Azarias filius Osaiæ, & Iohanan filius Carce, & omnes viri superbi, dicentes ad Ieremiam: Mendacium tu loqueris: non misit te Dominus Deus noster, dicens: Ne ingrediamini Aegyptum ut habitetis illie. * Sed Baruch filius Nerie incitat te aduersum nos, ut tradat nos in manus Chaldeorum, ut interficiat nos, & traduci faciat in Babylonem. * Et non audivit Iohanan filius Carce, & omnes principes bellatorum, & vniuersus populus vocem Domini ut manerent in Terra Iuda. * Sed tollens Iohanan filius Carce, & vniuersi principes bellatorum vniuersos reliquatum Iuda, qui reuersi fuerant de cunctis Gentibus, ad quas fuerant ante dispersi, ut habitarent in Terra Iuda: * viros, & mulieres, & paruulos, & filias regis, & omnem animam, quam reliquerat Nabuzardan princeps militum cum Godolia filio Ahicam filij Saphan, & Ieremiam prophetam, & Baruch filium Nerie. * Et ingressi sunt Terram Aegypti, quia non obdierunt voci Domini: &

VERE.

venerunt vsque ad Taphnis. * Et factus est sermo Domini ad Ieremiam in Taphnis, dicens: * Sume lapides grandes in manu tua, & abscondes eos in crypta, quæ est sub muro latericio in porta domus Pharaonis in Taphnis, cernitibus viris Iudæis: * Et dices ad eos: Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: Ecce ego mittam, & assumam Nabuchodonosor regem Babylonis seruum meum: & ponam thronum eius super lapides istos, quos abscondi, & statuet solium suum super eos. * Veniensque percutiet Terram Aegypti: quos in mortem, in mortem: & quos in captiuitatem, in captiuitatem: & quos in gladium, in gladium. * Et succendet ignem in delubris deorum Aegypti, & comburet ea, & captiuos ducet illos: & amicietur Terra Aegypti, sicut amicitur pastor pallio suo: & egredietur inde in pace. * Et conteret statuas domus Solis, quæ sunt in Terra Aegypti: & delubra deorum Aegypti comburet igni.

CAP. XLIIII.

Verbum, quod factum est per Ieremiam ad omnes Iudæos, qui habitabant in Terra Aegypti, habitantes in Magdalo, & in Taphnis, & in Memphis, & in Terra Phathures, dicens: * Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: Vos vidistis omne malum istud, quod adduxi super Ierusalem, & super omnes vrbes Iudæ: & ecce deserunt hodie, & non est in eis habitator: * Propter malitiam, quam fecerunt vt me ad iracundiam prouocarent, & irent vt sacrificarent, & colerent deos alienos, quos nesciebant illi, & vos, & patres vestri. * Et misi ad vos omnes sermos meos prophetas de nocte consurgens, mittensque, & dicens: Nolite facere verbum abominationis huiusmodi, quam odiui. * Et non audierunt, nec inclinauerunt aurem suam, vt cõuerterentur a malis suis, & non sacrificarent dijs alienis. * Et constata est indignatio mea & furor meus, & succensa est in ciuitatibus Iudæ, & in plateis Ierusalem: & versa sunt

in solitudinem & vastitatem secundum diem hanc. * Et nunc hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: Quare vos facistis malum grande hoc contra animas vestras, vt intereat ex vobis vir, & mulier, paruulus & lactes de medio Iudæ, nec relinquantur vobis quidquam residuum: * Prouocantes me in operibus manuum vestrarum, sacrificando dijs alienis in Terra Aegypti, in quam ingressi estis vt habitetis ibi: & dispereatis, & sitis in maledictionem, & in opprobrium cunctis Gentibus terræ: * Numquid obliuisti mala patrum vestrorum, & mala regum Iudæ, & mala vxorum eius, & mala vestra, & mala vxorum vestrarum, quæ fecerunt in Terra Iudæ, & in regionibus Ierusalem? * Non sunt mundati vsque ad diem hanc: & non timuerunt, & non ambulauerunt in lege Domini, & in præceptis meis, quæ dedi coram vobis, & coram patribus vestris. * Ideo hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: Ecce ego ponam faciem meam in vobis in malum: & disperdam omnem Iudam. * Et assumam reliquias Iudæ, qui posuerunt facies suas vt ingrederentur Terram Aegypti, & habitarent ibi: & consumuntur omnes in Terra Aegypti: cadent in gladio, & in fame: & consumeruntur a minimo vsque ad maximum in gladio, & in fame morientur: & erunt iniuriandum, & in miraculum, & in maledictionem, & in opprobrium. * Et visitabo super habitatores Terræ Aegypti, sicut visitauit super Ierusalem in gladio, & fame, & peste. * Et non erit qui effugiat, & sit residuum de reliquijs Iudæorum, qui vadunt vt peregrinentur in Terra Aegypti: & reuertantur in Terram Iudæ, ad quam ipsi eleuant animas suas vt reuertantur, & habitent ibi: non reuertentur, nisi qui fugerint. * Responderunt autem Ieremias omnes viri scientes quod sacrificarent vxores eorum dijs alienis: & vniuersæ mulieres, quarum stabat multitudo grandis, & omnis populus habitantium in Terra Aegypti in Phathures, dicens: * Sermonem, quem locutus es ad nos in nomi-

Amos 9.
b. 4

ne Domini, non audiemus ex te:
 "sed facientes faciemus omne verbum,
 quod egredietur de ore nostro, ut sacrificemus reginæ cæli, & libemus ei libamina, sicut fecimus nos, & patres nostri, reges nostri, & principes nostri in uribus Iuda, & in plateis Ierusalem: & saturati sumus panibus, & bene nobis erat, malumque non vidimus.
 * Ex eo autem tempore, quo cessauimus sacrificare reginæ cæli, & libare ei libamina, indigemus omnibus, & gladio, & fame consumpti sumus. * Quod si nos sacrificamus reginæ cæli, & libamus ei libamina: numquid sine viris nostris fecimus ei placetas ad colendum eam, & libandum ei libamina? * Et dixit Ieremias ad omnem populum aduersum viros, & aduersum vniuersam plebem, qui responderant ei verbum, dicens: * Numquid non sacrificium, quod sacrificastis in ciuitatibus Iuda, & in plateis Ierusalem vos & patres vestri, reges vestri, & principes vestri, & populus terræ, horum recordatus est Dominus, & ascendit super cor eius? * Et non poterat Dominus vltra portare propter malitiam studiorum vestrorum, & propter abominationes, quas fecistis, & facta est terra vestra in desolationem, & in stuporem, & in maledictum, eo quod non sit habitator, sicut est dies hæc. * Propterea quod sacrificaueritis idolis, & peccaueritis Domino: & non audieritis vocem Domini, & in lege, & in præceptis, & in testimonijs eius non ambulaueritis: idcirco euenerunt vobis mala hæc, sicut est dies hæc. * Dixit autem Ieremias ad omnem populum, & ad vniuersas mulieres: Audite verbum Domini omnis Iuda, qui estis in Terra Aegypti: * Hæc inquit Dominus exercituum Deus Israel, dicens: Vos, & uxores vestræ locuti estis ore vestro, & manibus vestris implestis, dicentes: Faciamus vota nostra, quæ volumus, vt sacrificemus reginæ cæli, & libemus ei libamina. implestis vota vestra, & opere perpetrastis ea. * Ideo audite verbum Domini omnis Iuda, qui habitatis in

Terra Aegypti: Ecce ego iuravi in nomine meo magno, ait Dominus: quia nequaquam vltra vocabitur nomen meum ex ore omnis viri Iudæi, dicentis: Viuit Dominus Deus in omni Terra Aegypti.

* Ecce ego vigilabo super eos in malum, & non in bonum: & consumuntur omnes viri Iudæi, qui sunt in Terra Aegypti, gladio, & fame donec penitus cōsumantur.
 * Et qui fugerint gladium, reuertentur de Terra Aegypti in Terram Iudæi viri pauci: & scient omnes reliquæ Iudæi ingredientium Terram Aegypti, vt habitent ibi, cuius sermo compleatur, meus, an illorum. * Et hoc vobis signum, ait Dominus, quod visitem ego super vos in loco isto: vt sciatis quia vere complebuntur sermones mei contra vos in malum. * Hæc dicit Dominus: Ecce ego tradam Pharaonem Ephræ regem Aegypti in manu inimicorum eius: & in manu quærentium animam illius: sicut tradidi Sedeciam regem Iudæi in manu Nabuchodonosor regis Babylonis inimici sui, & quærentis animam eius.

C A P. XLV.

Verbum, quod locutus est Ieremias propheta ad Baruch filium Neriz, cum scripsisset verba hæc in libro ex ore Ieremias anno quarto Ioakim filij Iosiz regis Iudæi, dicens: * Hæc dicit Dominus Deus Israel ad te Baruch: * Dixisti: Vx misero mihi, quoniam addidit Dominus dolorem dolori meo: laboravi in gemitu meo, & requiem non inueni. * Hæc dicit Dominus: Sic dices ad eum: Ecce quos ædificavi, ego destruo: & quos plantavi, ego euellō, & vniuersam terram hanc. * Et tu quæris tibi grandia? noli quærere: quia ecce ego adducam malum super omnem carnem, ait Dominus: & dabo tibi animam tuam in salutem in omnibus locis, ad quæcumque perrexeris.

C A P. XLVL

Quod factum est verbum Domini ad Ieremiam prophetam

tam contra Gentes * ad Aegyptum
 aduersum exercitum Pharaonis
 Nechao regis Aegypti, qui erat
 iuxta fluium Euphratē in Char-
 camis, quem percussit Nabucho-
 donosor rex Babylonis, in quarto
 anno Ioakim filij Iosie regis Iuda.
 * Præparate scutum, & clypeum,
 procedite ad bellum. * Iungite e-
 quos, & ascendite equites: state
 in galeis, polite lanceas, induite
 vos loriceis. * Quid igitur? vidi ip-
 sos pauidos, & terga vertentes,
 fortes eorum cæsos: fugerunt con-
 citi, nec respexerunt. terror vindi-
 que, ait Dominus. * Non fugiat
 velox, nec saluari se putet fortis:
 Ad Aquilonem iuxta flumen Eu-
 phraten videri sunt, & ruerunt.
 * Quis est iste, qui quasi flumen a-
 scendit: & veluti flumorum, in-
 tumescunt gurgites eius? * Aegy-
 ptus, fluminis instar ascendit: &
 velut flumina mouebantur fluctus
 eius, & dicit: Ascendens operiam
 terram: perdam ciuitatem, & ha-
 bitatores eius. * Ascendite equos,
 & exultate in curribus, & proce-
 dant fortes, Aethiopia, & Libyes
 tenentes scutum, & Lydij arri-
 pientes, & iacientes sagittas. * Dies
 autem ille Domini Dei exercituum
 dies ultionis, vt sumat vindictam
 de inimicis suis: deuorabit gla-
 dius, & saturabitur, & inebriabi-
 tur sanguine eorum: victima e-
 num Domini Dei exercituum in
 Terra Aquilonis, iuxta flumen
 Euphraten. * Ascende in Galaad,
 & tolle resinam virgo filia Aegy-
 pti: frustra multiplicas medicami-
 na, sanitas non erit tibi. * Audie-
 runt Gentes ignominiam tuam, &
 vlulatus tuus repleuit terrā: quia
 fortis iniegit in fortē, & ambo
 pariter coniderunt. * Verbum
 quod locutus est Dominus ad Ie-
 remiam prophetā, super eo quod
 venturus est Nabuchodonosor rex
 Babylonis & percussurus Terram
 Aegypti: * Annunciate Aegypto, &
 auditum facite in Magdalo, & re-
 sonet in Memphis, & in Taphnis,
 dicite: Sta, & præpara te: quia de-
 uorabit gladius ea, quæ per circui-
 tum tuum sunt. * Quare compu-
 truit fortis tuus? non iterit: quoniā
 Dominus subuertit eum. * Multi-
 plicauit ruentes, ceciditq. vir ad

proximum suum: & dicent: Sur-
 ge, & reuertamur ad populum no-
 strum, & ad terram natiuitatis no-
 stræ, a facie gladij columbræ. * Vo-
 cate nomē Pharaonis regis Aegy-
 pti, tumultum adduxit tempus.
 * Viuo ego (inquit rex, Dominus
 exercituum nomē eius) quoniam
 sicut Thabor in montibus, & sicut
 Carmelus in mari, veniet. * Vasa
 transmigrationis fac tibi habitatrix
 filia Aegypti: quia Memphis in
 solitudinem erit, & deserietur, &
 inhabitabilis erit. * Vitula elegas
 atque formosa Aegyptus stimula-
 tor ab Aquilone veniet ei. * Mecenarij
 quoque eius, qui versabā-
 tur in medio eius, quasi vituli sa-
 ginati versi sunt, & fugerit simul,
 nec stare poterunt: quia dies in-
 terfectionis eorum venit super eos,
 tempus visitationis eorum. * Vox
 eius quasi aris sonabit: quoniam
 cum exercitu properabit, & cum
 securibus venient ei, quasi ex den-
 tes ligna. * Succiderunt saltum e-
 ius, ait Dominus, qui supputari
 non potest: multiplicati sunt super
 locustas, & non est eis numerus.
 * Confusa est filia Aegypti,
 & tradita in manu populi Aqu-
 lonis. * Dixit Dominus exerci-
 tum Deus Israel: Ecce ego visi-
 tabo super tumultum Alexandriæ,
 & super Pharaonem, & super Aeg-
 yptum, & super deos eius, & su-
 per reges eius, & super Pharaonē,
 & super eos, qui confidunt in eo.
 * Et dabo eos in manu quaren-
 tium animam eorum, & in manu
 Nabuchodonosor regis Babylonis,
 & in manus seruorum eius: & post
 hæc habitabitur sicut diebus pri-
 stinis, ait Dominus. * Et tu ne
 timeas serue meus Iacob, & ne
 timeas Israel: quia ecce ego sal-
 uum te faciam de longinquo, &
 semen tuum de terra captiuitatis
 tuæ: & reuertetur Iacob, & re-
 quiescet, & prosperabitur: & non
 erit, qui exterreat eum. * Et tu no-
 li timere serue meus Iacob, ait Do-
 minus: quia tecum ego sum, quia
 ego consumam cunctas Gentes,
 ad quas eieci te: te vero non con-
 sumam, sed castigabo te in iudi-
 cio, nec quasi innocenti parcam
 tibi.

|| Isa. 43. 2. 1
 & 44. 2. 2

C A P. XLVII.

Quod factum est verbum Domini ad Ieremiam prophetam contra Palæstinos, antequam percuteret Pharaon Gazā : * Hæc dicit Dominus : Ecce aquæ ascendent ab Aquilone, & erunt quasi torrentis inundans, & operient terram, & plenitudinem eius, urbem & habitatores eius : clamabunt homines, & ululabunt omnes habitatores terræ * a strepitu pompæ armorum, & bellatorum eius, a commotione quadrigarum eius, & multitudine rotarum illius. Non respexerunt patres filios manibus dissolutis * pro aduentu diei, in quo vastabuntur omnes Philisthiim, & dissipabitur Tyrus, & Sidon cum omnibus reliquis auxilijs suis. Depopulatus est enim Dominus Palæstinos, reliquias insulæ Cappadociæ. * Venit caluitium super Gazam : conticuit Ascalon, & reliquæ vallis earum, usquequo concederis ? * O muero Domini usquequo non quiesces ? Ingredere in vaginam tuam, refrigerare, & sile. * Quomodo quiescet cum Dominus præcepit ei aduersus Ascalonem, & aduersus maritimas eius regiones, ibiq. condixerit illi ?

C A P. XLVIII.

Ad Moab hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel : Vt super Nabo, quoniam vastata est, & confusa : capta est Cariathaim : confusa est fortis, & tremuit. * Nō est ultra exultatio in Moab contra Hesebon : cogitauerunt malum : Venite, & disperdamus eam de gente. ergo silens conicesces, sequeturq. te gladius. * Vox clamoris de Oronaim : vastitas, & contritio magna. * Contra est Moab : annunciate clamorem paruulis eius. * Per ascensum enim Luith plorans ascender in flent : quoniam in descensu Oronaim hostes ululatum contritionis audierunt. * Ergo, saluate animas vestras : & eritis quasi nyricæ in deserto. * Pro eo enim quod habuisti fiduciam in munitionibus tuis, & in thesauris tuis, tu quoque capieris : & ibit

Chamos in transmigrationem, sacerdotes eius, & principes eius simul. * Et veniet prædo ad omnem urbem, & urbs nulla saluabitur : & peribunt valles, & dissipabuntur campetria : quoniam dixit Dominus : * Date florem Moab, quia florens egredietur : & ciuitates eius delecterunt, & inhabitabiles. * Maledictus, qui facit opus Domini fraudulenter : & maledictus, qui prohibet gladium suum a sanguine. * Fertilis fuit Moab ab adolescentia sua, & requieuit in facibus suis : nec transfusus est de vase in vas, & in transmigrationem non abiit : idcirco permansit gustus eius in eo, & odor eius non est immutatus. * Propterea ecce dies veniunt, dicit Dominus : & mittam ei ordinatores, & stratores laguncularum, & sternent eum, & vasa eius exhaurient, & lagunculas eorum collident. * Et confundetur Moab a Chamos, sicut confusa est domus Israel a Bethel, in qua habebat fiduciam. * Quomodo dicitis : Fortes sumus, & viri robusti ad præliandum ? Vastata est Moab, & ciuitates illius succiderunt : & electi iuvenes eius descenderunt in occisionem : ait rex, Dominus exercituum nomen eius. * Prope est interitus Moab ut veniat : & malum eius velociter accurret nimis. * Consolamini eum omnes, qui estis in circuitu eius, & vniuersi, qui scitis nomen eius, dicite : Quomodo contracta est virga fortis, baculus gloriosus ? * Descende de gloria, & sede in siti habitatio filiz Dibon : quoniam vastator Moab ascender ad te, dissipabit munitiones tuas. * In via ista, & prospice habitatio Aroer : interroga fugientem : & ei, qui euasit, dic : Quid accidit ? * Confusus est Moab, quoniam victus est : ululate, & clamate, annunciate in Arnon, quoniam vastata est Moab. * Et iudicium venit ad terram campetrem : super Helon, & super Iasa, & super Mephaath, & super Dibon, & super Nabo, & super domum Deblathaim, & super Cariathaim, & super Bethgamul, & super Bethmaon, & super Carioth, & super Bosra : & super

1.3.12.101

per omnes ciuitates terra Moab, quæ longe, & quæ prope sunt. * Abscissum est cornu Moab, & brachium eius contritum est, ait Dominus. * Inebriate eum, quoniam contra Dominum erectus est: & allidet manū Moab in vomitu suo, & erit in derisum etiam ipse: * fuit enim in derisum tibi Israel: quasi inter fures reperisses eum: propter verba ergo tua, quæ aduersum illum locutus es, captiuos ducis. * Relinquire ciuitates, & habitate in petra habitatores Moab: & esto quasi columba nidificans in summo ore foraminis. * Audiuius superbiam Moab, superbus est valde: sublimitatem eius, & arrogantiam, & superbiam, & altitudinem cordis eius. * Ego scio, ait Dominus, iactantiam eius: & quod non sit iuxta eā virtus eius, nec iuxta quod poterat conata sit facere. * Ideo super Moab iubilabo, & ad Moab vniuersam clamabo, ad viros muri fictilis lanientantes. * De planctu Iazer plorabo tibi vinea Sabama: propagines tuæ transierunt mare, vsque ad mare Iazer peruenerunt: super messiem tuam, & vindemiam tuam prado irruit. * Ablata est latitudo, & exultatio de Carmelo, & de Terra Moab, & vinum de torcularibus sustulit: nequaquam calcator vix solitum celestium cantabit. * De clamore Hesebon vsque Eleale, & Iasa, desunt vocem suam: a Segor vsque ad Oronaim vitula conternante: aquæ quoque Nemrim pessimæ erunt. * Et auferam de Moab, ait Dominus, offerentem in excelsis, & sacrificantem dijs eius. * Propterea cor meum ad Moab quasi tibi resonabit, & cor meum ad viros muri fictilis dabit sonitum tibi aru: quia fecit quā potuit, ideo perierit. * Omne enim caput caluitum, & omnis barba rasa erit: in cunctis manibus colligatio, & super omne dorsum cilicium. * Super omnia tecta Moab, & in plateis eius omnia planctus: quoniam contriti Moab sicut vas inutile, ait Dominus. * Quomodo iuxta est, & vlulauerunt: quomodo deiecit cervicem Moab, & confusus est Iazer, Moab

in derisum, & in exemplum omnibus in circuitu suo. * Hæc dicit Dominus: Ecce quasi aquila volabit, & extendet alas suas ad Moab. * Capta est Carioth, & munitiones comprehensæ sunt: & erit confortium Moab in die illa sicut cor mulieris parturientis. * Et cessabit Moab esse populus: quoniam contra Dominum gloriatus est. * Pavor, & fouea, & laqueus super te o habitator Moab, dicit Dominus. * Qui fugit a facie pauperis, cadet in foueam: & qui condescenderit de fouea, capietur laqueo: adducet enim super Moab annum visitationis eorum, ait Dominus. * In vmbra Hesebon steterunt de laqueo fugientes: quia ignis egressus est de Hesebon, & flamma de medio Seon: & deuorabit partem Moab, & verticem filiorum tumultus. * Vx tibi Moab, perijisti popule Chamos: quia comprehensi sunt filij tui, & filia tua in captiuitatem. * Et conuertam captiuitatem Moab in nouissimis diebus, ait Dominus. Hucusque iudicia Moab.

CAP. XLIX.

AD filios Ammon. Hæc dicit Dominus: Numquid non filij sunt Israel: aut heres non est ei? Cur igitur hereditate possedit Melchom, Gad: & populus eius in viribus eius habitauit? * Ideo ecce dies veniunt, dicit Dominus: & auditum faciā super Rabbath filiorum Ammon fremitum praelij, & erit in tumultum dissipata, filijq. eius igni succendentur, & possidebit Israel possessores suos, ait Dominus. * Vlula Hesebon, quoniam vastata est Hai. clamate filij Rabbath, accingite vos ciliis: plangite & circuite per sepes: quoniam Melchom in transmigrationem ducetur, sacerdotes eius, & principes eius simul. * Quid gloriaris in vallibus? defluxit vallis tua filia delicata, quæ confidebas in thesauris tuis, & dicebas: Quis veniet ad me? * Ecce ego inducam super te terrorem, ait Dominus Deus exercituum, ab omnibus qui sunt in circuitu tuo: & dispergemini singuli a conspectu

I Isa. 16. c.

30

I Isa. 15. a. 2

Ezech. 7. c.

31

ſtu veſtro, nec erit qui congreget
 fugientes. * Et poſt hæc reuerſi faci- 6
 am captiuos filiorum Ammon,
 ait Dominus. * Ad Idumæã. Hæc di- 7
 cit Dominus exercituum: Num-
 quid nõ vltra eſt ſapientia in The- 8
 man? Perijt conſilium a filiis, inu-
 tilis facta eſt ſapientia eorum. * Fuge-
 rite, & terga vertite, deſcendite
 in voraginem habitatores Dedan:
 quoniam perditionem Eſau ad-
 duxi ſuper eum, tẽpus viſitation-
 nis eius. * Si vindemiatores ve- 9
 niſſent ſuper te, non reliquiſſent
 racemũ: ſi fures in nocte, rapuiſ-
 ſent quod fuſſiceret tibi. * Ego ve- 10
 ro diſcooperui Eſau, & celari non po-
 terit: vaſtatum eſt ſemen eius, & fra-
 tres eius, & vicini eius, & non e-
 rit. * Relinque pupillos tuos: ego 11
 faciam eos viuere: & vidua tu C
 in me ſperabunt. * Quia hæc di-
 cit Dominus: Ecce quibus non e-
 rat iudicium vt biberẽt calicem,
 bibentes bibent: & tu quaſi inno- 13
 cens relinqueris? non eris inno-
 cens ſed bibens bibes. * Quia per 13
 memetiſum iuraui, dicit Domi-
 nus, quod in ſolitudine, & in op-
 probrium, & in deſerto, & in ma-
 ledictionem erit Boſra: & omnes
 ciuitates eius erunt in ſolitudines 14
 ſempiternas. * ¶ Audium audiui
 a Domino, & legatus ad Gentes
 miſſus eſt: Congregamini, & ve-
 nite contra eam, & conſurgamus
 in præliũ: * Ecce enim paruulum 15
 dedi te in Gentibus contempnibi-
 lem inter homines. * Arrogantia 16
 tua decepit te, & ſuperbia cordis
 tui: qui habitas in cauernis petra,
 & apprehendere niteris altitudi-
 nẽ collis. ¶ cum exaltaueris quaſi
 aquila nidum tuum, inde detra-
 ham te, dicit Dominus. * Et erit 17
 Idumæa deſerta: omnis qui tran-
 ſibit per eam, ſtupabit. & ſibila-
 bit ſuper omnes plagas eius. ¶ Si-
 cut ſubuerſa eſt Sodoma, & Go-
 morra, & vicini eius, ait Do-
 minus: non habitabit ibi vir, &
 non incolet eam filius hominis.
 * Ecce quaſi leo aſcendet de ſu-
 perbia Iordanis ad pulchritudinẽ
 robuſtam: quia ſubito currere faci-
 am eum ad illam: & quis erit
 electus, quem præponam ei? quis
 erum ſimilis mei? & quis ſuſtine-

¶ Abd. l. 1.

¶ Abd. l. 2. 4

¶ Gen. 19. c.
20

bit me? ¶ & quis eſt iſte paſtor, qui ¶ Tob 41. 1. r
 reſiſtat vultui meo? * Propterea
 audite conſilium Domini, quod
 iniit de Edom: & cogitationes e-
 ius, quas cogitauit de habitato-
 ribus Theman: Si non deiecerint
 eos paruuli gregis, niſi diſſipa-
 rint cum eis habitaculum eorum.
 21 * A voce ruinæ eorum commota
 eſt terra: clamor in Mari rubro au-
 22 ditus eſt vocis eius. * Ecce quaſi
 aquila aſcendet, & auolabit: & ex-
 pandet alas ſuas ſuper Boſran: &
 erit cor fortium Idumææ in die
 illa, quaſi cor mulieris parturien-
 tis. * Ad Damafcum: Conſuſa
 eſt Emath, & Arphad: quia audi-
 tum peſſimum audierunt, turbati
 ſunt in mari: præ ſolitudine
 24 quiete non potuit. * Diſſoluta
 eſt Damafcus, verſa eſt in fugam,
 tremor apprehendit eam: angu-
 ſtia, & dolores tenuerunt eam.
 25 quaſi parturientem. * Quomodo
 dereliquerunt ciuitatem laudabi-
 26 lem, urbem lætitiæ? ¶ Ideo cadent
 iuuenes eius in plateis eius: & om-
 nes viri prælii conticeſcent in die
 illa, ait Dominus exercituum.
 27 * Et ſuccendam ignẽ in muro Da-
 maſci, & deuorabit mœnia Ben-
 28 adad. * Ad Cedar, & ad regna A-
 F ſor, quæ percuffit Nabuchodonofor
 rex Babylonis. Hæc dicit Do-
 minus: Surgite, & aſcendite ad
 Cedar, & vaſtate filios Orientis.
 29 * Tabernacula eorum, & greges
 eorum capient: pelles eorum, &
 omnia vaſa eorũ, & camelos eorũ
 tollent ſibi, & vocabunt ſuper eos
 30 formidinem in circuitu. * Fugite,
 abite vehementer, in voraginibus
 ſedete, qui habitatus Aſor, ait Do-
 minus: iniit enim contra vos Na-
 buchodonofor rex Babylonis con-
 ſilium, & cogitauit aduerſum vos
 31 cogitationes. * Conſurgite, & a-
 ſcendite ad gentem quietam, &
 habitantem confidenter, ait Do-
 minus, non oſtia, nec veſtes eis:
 31 ſoli habitant. * Et erunt camel
 eorum in direptionem, & multi-
 tudo iumentorum in prædam, &
 diſpergam eos in omnem vêtum,
 qui ſunt attonſi in comam: & ex
 omni conſinio eorum adducam
 interitum ſuper eos, ait Domi-
 33 nus. * Et erit Aſor in habitaculum
 draconum, deſerta vſque in præ-

num: non manebit ibi vir, nec in-
colet eam filius hominis. * Quod
factum est verbum Domini ad Ie-
remiam prophetam aduersus Ae-
lam in principio regni Sedecie
regis Iuda, dicens: * Hec dicit
Dominus exercituum: Ecce ego
confringam arcum Aelam, & sum-
mam fortitudinem eorum. * Et
inducam super Aelam quattuor
ventos a quattuor plagis cali: &
ventilabo eos in omnes ventos
istos: & non erit gens, ad quam
non perueniant profugi Aelam.
* Et pauere faciam Aelam coram
inimicis suis, & in conspectu qua-
rentium animam eorum: & addu-
cam super eos malum, iram furo-
ris mei, dicit Dominus: & mittam
post eos gladium donec consumam
eos. * Et ponam solum meum
in Aelam, & pordam inde reges
& principes, ait Dominus. * In
nouissimis autem diebus reuerti
faciam captiuos Aelam, dicit Do-
minus.

C A P. L.

Verbum, quod locutus est Do-
minus de Babylone, & de
terra Chaldaeorum in manu Iere-
mie prophetæ. * Annunciate in Ge-
nibus, & auditum facite: leuate
signum, prædicate, & nolite ceta-
re: dicite: Capta est Babylon, con-
fusus est Bel, victus est Merodach,
confusa sunt sculptilia eius, supe-
rata sunt idola eorum. * Quomā
ascendit contra eam gēs ab Aequi-
lone, quæ ponet terram eius in
solitudinem: & non erit qui ha-
bitet in ea ab homine usque ad pe-
cus: & moti sunt, & abierunt.
* In diebus illis, & in tempore il-
lo, ait Dominus: venient filij Is-
rael, ipsi & filij Iuda simul: am-
bulantes & stantes properabunt,
& Dominum Deum suum quæ-
rent. * In Sion interrogabunt viā,
huc facies eorum. Venient, &
apponentur ad Dominum fædere
sempiterno, quod nulla obli-
uione delebitur. * Grex perditus
factus est populus meus: pastores
eorū seduxerunt eos, feceruntq.
vagari in montibus: de monte in
collem transierunt, obliiti sunt cu-
bilibus sui. * Omnes, qui inuenerūt,

comederunt eos: & hostes eorum
dixerunt: Non peccauimus: pro
eo quod peccauerūt Domino de-
con iustitiæ, & expectationi pa-
trum eorum Domino. * Recer-
dite de medio Babylonis, & de
terra Chaldaeorum egredimini:
& estote quasi hœdi ante gregē.
* Quoniam ecce ego suscito, &
adducam in Babylonem congre-
gationem Gentium magnarum
de terra Aquilonis, & preparabū-
tur aduersus eam, & inde capie-
tur: sagitta eius quasi viri fortis
intersectoris, non reuertetur va-
cua. * Et erit Chaldaea in præ-
dam: omnes vastantes eam reple-
buntur, ait Dominus. * Quoniam
exultatis, & magna loquimini, di-
ripiētes hereditatem meam: quo-
niam effusi estis sicut vituli super
herbam, & mugitis sicut tauri.
* Confusa est mater vestra nimis,
& adæquata pulueri, quæ genuit
vos: ecce nouissima erit in Gen-
tibus, deserta, inuia, & arens.
* Ab ira Domini nō habitabitur,
sed redigetur tota in solitudinē:
omnis, qui transibit per Babylo-
nem, stupebit, & sibilabit super
vniuersis plagis eius. * Præpara-
mini contra Babylonem per cir-
cuitum omnes qui tēditis arcum,
debellate eam, non parcatis iacu-
lis: quia Domino peccauit. * Clam-
mate aduersus eam, vbique dedit
manum, ceciderunt fundamenta
eius, destructi sūt muri eius, quo-
niam ultio Domini est: ultionē ac-
cipite de ea, sicut fecit, facite ei.
* Disperдите satorem de Babylo-
ne, & tenentem falcem in tempo-
re messis: a facie gladij columbæ
vnusquisque ad populum suum
conuertetur, & singuli ad terram
suam fugient. * Grex dispersus
Israel, leones eiecerunt eum: pri-
mus comedit eum rex Assur: ite
nouissimus exossauit eum Nabu-
chodonosor rex Babylonis. * Pro-
pterea hæc dicit Dominus exerci-
tuum Deus Israel: Ecce ego visi-
tabo regem Babylonis, & terram
eius, sicut visitauī regem Assur:
* & reducam Israel ad habitacu-
lum suum: & pascetur Carmeli,
& Basan, & in monte Ephraim, &
Galaad saturabitur anima eius.
* In diebus illis, & in tempore il-
lo, ait

lo, ait Dominus: quæretur iniquitas Israel, & non erit: & peccatum Iuda, & non inuenietur: quoniã propitiuss ero eis, quos reliquero. * Super terram dominantium ascende, & super habitatores eius visita, dissipa, & interfice quæ post eos sunt, ait Dominus: & fac iuxta omnia quæ præcepi tibi. * Vox belli in terra, & contritio magna. * Quomodo contractus est, & contritus malleus vniuersæ terræ? quomodo versa est in desertum Babylon in Gentibus? * Illaqueauit te, & capta es Babylon, & nesciebas: inuenta es & apprehensa: quoniam Dominum prouocasti. * Aperuit Dominus thesaurum suum, & protulit vasa iræ suæ: quoniam opus est Domino Deo exercituum in terra Chaldæorum. * Venite ad eam ab extremis sinibus, apertite, vt excant qui conculcent eam: tollite de via lapides, & redigite in acervos, & interficite eam: nec sit quidquam reliquum. * Dissipate vniuersos fortes eius, descendant in occisionem: vñ eis, quia venit dies eorum, tempus visitationis eorum. * Vox fugientium, & eorum, qui euaserunt de terra Babylonis, vt annuncient in Sion visitationem Domini Dei nostri, visitationem templi eius. * Annunciate in Babylonem plurimis omnibus, qui tendunt arcum: consistite aduersus eum per gyrum, & nullus euadat: reddite ei secundum opus suum: iuxta omnia quæ fecit, facite illi: quia contra Dominum erecta est, aduersum sanctum Israel. * Idcirco cadent iuvenes eius in plateis eius: & omnes viri bellatores eius conticescent in die illa, ait Dominus. * Ecce ego ad te superbe dicit Dominus Deus exercituum: quia venit dies tuus, tempus visitationis tuæ. * Et cadet superbus, & corruet, & non erit qui suscitet eum: & succendã ignem in viribus eius, & deuorabit omnia in circuitu eius. * Hæc dicit Dominus exercituum: Calumniam sustinent filij Israel, & filij Iuda simul omnes, qui ceperunt eos, tenent, nolunt dimittere eos. * Redemptor eorum fortis, Dominus exercituum nomen eius, iudicio defen-

det causam eorum, vt exterreat terram, & commoueat habitatores Babylonis. * Gladius ad Chaldæos, ait Dominus, & ad habitatores Babylonis, & ad principes, & ad sapientes eius. * Gladius ad diuinos eius, qui stulti erunt, gladius ad fortes illius, qui timebunt. * Gladius ad equos eius, & ad currus eius, & ad omne vulgus, quod est in medio eius: & erunt quasi mulieres: gladius ad thesauros eius, qui diripientur. * Siccitas super aquas eius erit, & arescent: quia terra sculptilium est, & in portentis gloriatur. * propterea habitabunt dracones cum faunis scarijs: & habitabunt in ea struthiones: & non inhabitabitur vltra vsque in sempiternum, nec extruetur vsque ad generationem, & generationem. * Sicut subuerit Dominus Sodomam, & Gomorrhã, & vicinas eius, ait Dominus: non habitabit ibi vir, & non incoleat eam filius hominis. * Ecce populus venit ab Aquilone, & gens magna, & reges multi consurgent a sinibus terræ. * Arcum & scutum apprehendēt: crudeles sunt, & immisericordes: vox eorū quasi mare sonabit, & super equos ascendent: sicut vir paratus ad prælium contra te filia Babylon. * Audiuit rex Babylonis famam eorum, & dissolutæ sunt manus eius: angustia apprehendit eum, dolor quasi parturientem. * Ecce quasi leo ascendet de superbia Iordanis ad pulchritudinem robusti: quia subito currere faciam eum ad illam: & quis erit electus, quem præponam ei? quis est enim similis mei? & quis sustinebit me? & quis est iste pastor, qui resistat vultui meo? * Propterea audite consiliū Domini, quod mente cōcepit aduersum Babylonem: & cogitationes eius, quas cogitauit super terram Chaldæorum, Nisi detraherent eos paruuli gregū, nisi dissipatum fuerit cum ipsis habitaculum eorum. * A voce capiuitatis Babylonis commota est terra, & clamor inter Gentes auditus est.

Gen. 19. 4
24

Iob 41. 21

CAP. LI.

HAec dicit Dominus : Ecce ego fuscitabo super Babylonem & super habitatores eius, qui cor suum leuauerunt contra me, quasi ventum pestilentem. * Et mittam in Babylonem ventilatores, & ventilabunt eam, & demolientur terram eius : quoniam venerunt super eam vndique in die afflictionis eius. * Non tendat qui tedit arcum suum, & non ascendat loricator, nolite parcere iuuenibus eius, interficite omnem militiam eius. * Et cadent interfecti in terra Chaldaeorum, & vulnerati in regionibus eius. * Quoniam non fuit viduatus Israel & Iuda a Deo suo Domino exercituum : terra autem eorum repleta est delicto a sancto Israel. * Fugite de medio Babylonis, & saluet vnusquisque animam suam : nolite tacere super iniquitatem eius : quoniam tempus ultionis est a Domino, vicissitudinem ipse retribuet ei. * Calix aureus Babylon in manu Domini, inebrians omnem terram : de vino eius biberunt Gentes, & ideo commotae sunt. * Subito cecidit Babylon, & contrita est : vlulatus super eam, tollite refinam ad dolorem eius, si forte sanetur. * Curauimus Babylonem, & non est sanata : derelinquamus eam, & eamus vnusquisque in terram suam : quoniam peruenit vsque ad caelos iudicium eius, & eleuatum est vsque ad nubes. * Protulit Dominus iustitias nostras : venite, & narremus in Sion opus Domini Dei nostri. * Acuite sagittas, implete pharetras : suscitauit Dominus spiritum regum Medorum : & contra Babylonem mens eius est vt perdat eam, quoniam ultio Domini est, ultio templi sui. * Super muros Babylonis leuate signum, augete custodiam : leuate custodes, preparate insidias : quia cogitauit Dominus, & fecit quaecumque locutus est contra habitatores Babylonis. * Quae habitas super aquas multas, locuples in thesauris : venit finis tuus pedalis praecisionis tuae. * Iurauit

Dominus exercituum per animam suam : Quoniam replebo te hominibus quasi bruchio, & super te celeuma cantabitur. * Qui fecit terram in fortitudine sua, preparauit orbem in sapientia sua, & prudentia sua extendit caelos, & Dante eo vocem, multiplicatur aqua in caelo : qui leuat nubes ab extremo terrae, fulgura in pluuiam fecit : & produxit ventum de thesauris suis. * Stultus factus est omnis homo a scientia : confusus est omnis consiliorum in sculptili. quia mendax est consilium eorum, nec est spiritus in eis. * Vana sunt opera, & risu digna, in tempore visitationis suae peribunt. * Non sicut haec pars Iacob : quia qui fecit omnia ipse est, & Israel sceptrum hereditatis eius : Dominus exercituum nomen eius. * Collidis tu mihi vasa belli, & ego collidam in te Gentes, & disperdam in te regna : & collidam in te equum, & equitem eius : & collidam in te currum, & ascensorem eius : & collidam in te virum & mulierem : & collidam in te senem & puerum : & collidam in te iuuenem & virginem : & collidam in te pastorem & gregem eius : & collidam in te agricolam & iugales eius : & collidam in te duces & magistratus. * Et reddam Babylonem, & cunctis habitatoribus Chaldaee omne malum suum, quod fecerunt in Sion, in oculis vestris, ait Dominus. * Ecce ego ad te mons pestifer, ait Dominus, qui corrumpis vniuersam terram : & extendam manum meam super te, & euoluam te de petris, & dabo te in montem combustionis. * Et non tollent de te lapidem in angulum, & lapidem in fundamenta, sed perditus in aeternum eris, ait Dominus. * Leuate signum in terra : clangite buccina in Gentibus, sanctificate super eam Gentes : annunciate contra illam regibus Ararat, Menni, & Ascenez : numerate contra eam Taphsar, adducite equum quasi bruchum aculeatum. * Sanctificate contra eam Gentes, reges Mediarum, duces eius, & vniuersos magistratus eius, cunctamque terram

potestatis eius. * Et commouebitur terra, & conturbabitur: quia euigilabit contra Babylonem cogitatione Domini. vt ponat Terram Babylonis desertam & inhabitabilem. * Cessauerunt fortes Babylonis a prælio, habitauerunt in prædijs: deuoratum est robur eorum, & facti sunt quasi mulieres: incensa sunt tabernacula eius, contriti sunt vestes eius. * Currens obuiani currenti veniet: & nuncius obuuii nuncianti: vt annūciat regi Babylonis quia capta est ciuitas eius a summo vsque ad summum: * & vada præoccupata sunt, & paludes incensa sunt igni, & viri bellatores conturbati sunt. * Quia hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israel: Filia Babylonis quasi area, tempus tritura eius: adhuc modicum, & veniet tempus messionis eius. * Comedit me, deuorauit me Nabuchodonosor rex Babylonis: reddidit me quasi vas inane, absorbit me quasi draco, repleuit ventrem suum teneritudine mea, & eiecit me. * Iniquitas aduersum me, & caro mea super Babylonem, dicit habitatio Sion: & sanguis meus super habitatores Chaldaeorum, dicit Ierusalem. * Propterea hæc dicit Dominus: Ecce ego iudicabo causam tuam, & vilesceat vltionem tuam, & desertum faciam mare eius, & siccabo venam eius. * Et erit Babylon in tumulos, habitatio draconum, stupor, & sibilus, eo quod non sit habitator. * Simul vt leones rugient, excutiet comas veluti catuli leonum. * In calore eorum ponā potus eorum, & inebriabo eos, vt sopiantur, & dormiant somnum sempiternum, & non consurgant, dicit Dominus. * Deducam eos quasi agnos ad victimam, & quasi arietes cum hædis. * Quomodo capta est Babel, & comprehensa est in clypea vniuersa terra? quomodo facta est in stuporem? Babylon inter Gentes? * Ascendit super Babylonem mare, multitudo fluctuum eius operata est. * Facta sunt ciuitates eius in stuporem, terra inhabitabilis & deserta, terra in qua nullus habitat, nec transeat per eam filius hominis. * Et visitabo

super Bel in Babylone, & eijciam quod absorbuerat de ore eius, & non confluent ad eum vltra Gentes, siquidem & murus Babylonis corruet. * Egredimini de medio eius populus meus: vt saluet vnusquisque animam suam ab ira furoris Domini. * Et ne forte mollescat cor vestrum, & timeatis auditum, qui audietis in terra: & veniet in anno auditio, & post hunc annum auditio: & iniquitas in terra, & dominator super dominatorem. * Propterea ecce dies veniunt, & visitabo super sculptilia Babylonis & omnis terra eius confundetur, & vniuersi interfecisti eius cadent in medio eius. * Et laudabunt super Babylonem celi, & terra, & omnia quæ in eis sunt: quia ab Aquilone veniet rex prædones, ait Dominus. * Et quomodo fecit Babylon vt caderent occisi in Israel: sic de Babylone cadet occisus in vniuersa terra. * Qui fugistis gladium, venite, nolite stare: recordamini procul Domini, & Ierusalem ascendat super cor vestrum. * Confusi sumus, quoniam audiuius opprobrium: operuit ignominia facies nostras: quia venerunt alieni super sanctificationem domus Domini. * Propterea ecce dies veniunt, ait Dominus: & visitabo super sculptilia eius, & in omni terra eius mugiet vulneratus. * Si ascenderit Babylon in exilium, & firmauerit in excelsu robur suum: a me venient vastatores eius, ait Dominus. * Vox clamoris de Babylone, & contritio magna de Terra Chaldaeorum: * quoniam vastauit Dominus Babylonem, & perdidit ex ea vocem magnam: & sonabunt fluctus eorum quasi aqua multa: dedit sonitum voci eorum: * Quia venit super eam, id est super Babylonem prado, & apprehensi sunt fortes eius, & emarcuit arcus eorum, quia fortis victor Dominus reddens retribuet. * Et inebriabo principes eius, & sapientes eius, & duces eius, & magistratus eius, & fortes eius: & dormiet somnum sempiternum, & non expergiscetur, ait rex, Dominus exercituum nomen eius. * Hæc dicit Dominus exercituum: Murus Babylonis ille latissimus suffoc.

suffossione suffodietur, & portæ eius excelsæ igni comburentur, & labores populorum ad nihilum, & gentium in ignem erunt, & disperibunt. * Verbum, quod præcepit Ieremias propheta, Saraiæ filio Neræ filij Maaiæ cum pergeret cū Sedecia rege in Babylonem, in anno quarto regni eius: Saraias autem erat princeps prophetiæ. * Et scripsit Ieremias omne malum, quod venturum erat super Babylonem in libro vno: omnia verba hæc, quæ scripta sunt contra Babylonem. * Et dixit Ieremias ad Saraiam: Cum venieris in Babylonem, & videris, & legeris omnia verba hæc, * dices: Domine tu locutus es contra locum istum vt disperderes eum: ne sit qui in eo habitet ab homine vsque ad pecus, & vt sit perpetua solitudo. * Cumque compleueris legere librum istum, ligabis ad eum lapidem, & proicies illum in medium Euphraten: * & dices: Sic submergetur Babylon, & non confurget a facie afflictionis, quam ego adduco super eam, & dissoluetur. Hucusque verba Ieremæ.

C A P. LII.

4. Reg. 24. **F**ilius viginti & vnus anni erat d. 18 Sedecias cum regnare cepisset: & vndecim annis regnavit in Ierusalem, & nomen matris eius Amital, filia Ieremæ de Lobna. * Et fecit malum in oculis Domini, iuxta omnia quæ fecerat Ioakim. * Quoniam furor Domini erat in Ierusalē & in Iuda vsquequo proiecerat eos a facie sua: & recessit Sedecias a rege Babylonis. * Factum est autem in anno nono regni eius in mēse decimo decima mēsis: Venit Nabuchodonosor rex Babylonis, ipse & omnis exercitus eius aduersus Ierusalē, & obsederunt eā, & ædificauerunt contra eā munitiones in circuitu. * Et fuit ciuitas obsessa vsque ad vndecimum annū regis Sedeciz. * Mense autē quarto, nona mēsis obtinuit fames ciuitatē: & nō erant alimēta populo terræ. * Et dirupta est ciuitas, & omnes viri bellatores eius fugerūt, exieruntq. de ciuitate nocte per viam

portæ, quæ est inter duos muros & ducit ad hortum regis (Chaldæis obsidentibus vrbe in gyro) & abierunt per viam, quæ ducit in eremum. * Persecutus est autem Chaldæorum exercitus regem: & apprehenderunt Sedeciam in deserto, quod est iuxta Iericho: & omnis comitatus eius dissiugit ab eo. * Cumq. comprehendissent regem, adduxerunt eum ad regem Babylonis in Reblatha, quæ est in terra Emath: & locutus est ad eū iudicia. * Et iugulauit rex Babylonis filios Sedeciz in oculis eius: sed & omnes principes Iuda occidit in Reblatha. * Et oculos Sedeciz eruit, & vinxit eum com pedibus, & adduxit eum rex Babylonis in Babylonem, & posuit eum in domo carceris vsque ad diem mortis eius. * In mense autem quinto, decima mēsis, ipse est annus nonusdecimus Nabuchodonosor regis Babylonis: venit Nabuzardan princeps militiæ, qui stabat coram rege Babylonis in Ierusalem. * Et incendit domum Domini, & domum regis & omnes domos Ierusalem, & omnem domū magnā igni combussit. * Et totum murū Ierusalem per circuitum destruxit, cunctus exercitus Chaldæorum, qui erat cum magistro militiæ. * De pauperibus autem populi, & de reliquo vulgō, quod remanserat in ciuitate, & de peruisis, qui transfugerāt ad regem Babylonis, & ceteros de multitudine, transtulit Nabuzardan princeps militiæ. * De pauperibus vero terræ reliquit Nabuzardan princeps militiæ vinitores, & agricolas. * Colūnas quoq. æreas, quæ erāt in domo Domini, & bases, & mare æneū, quod erat in domo Domini, confregerunt Chaldæi, & tulerūt omne æs eorū in Babylonem. * Et lebetes, & creagras, & psalteria, & phialas, & mortariola, & omnia vasa ærea, quæ in ministerio fuerant, tulerunt: & hydrias, & thymiamateria, & vtceos, & pelues, & candelabra, & mortaria, & cyathos: quotquot aurea, aurea: & quotquot argentea, argentea tulit magister militiæ: * & columnas duas, & mare vnū, & vitulos duodecim æreos,

qui erāt sub basibus, quas fecerat rex Salomon in domo Domini : non erat pōdus aris omnium horum valorum . * De columnis autem, decem & octo cubiti altitudinis erāt in columna vna, & funiculus duodecim cubitorū circuibat eam: porro grossitudo eius quattuor digitorum, & intrinsecus caua erat. * Et capitella super vtramque aera: altitudo capitelli vnus quinque cubitorū: & retiacula, & malogranata super coronā in circuitu, omnia aera. Similiter colūnx secundæ, & malogranata. * Et fuerunt malogranata nonaginta sex dependentia : & omnia malogranata centum, retiaculis circumdabantur . * Et tulit magister militiæ Saraiam sacerdotem primum, & Sophoniam sacerdotem secundum : & tres custodes vestibuli. * & de ciuitate tulit eunuchum vnum, qui erat prapositus super viros bellatores, & septem viros de his, qui videbant faciem regis, qui inuenti sunt in ciuitate: & scribam principem militum, qui probabat tyrōnes : & sexaginta viros de populo terræ, qui inuenti sunt in medio ciuitatis. * Tulit autem eos Nabuzardan magister militiæ, & duxit eos ad regem Babylonis in Reblatha.

27 * Et percussit eos rex Babylonis, & interfecit eos in Reblatha in terra Emath : & translatus est Iuda de terra sua. * Iste est populus, quē transtulit Nabuchodonosor : In anno septimo ludzorum tria milia & viginti tres : * In anno octauodecimo Nabuchodonosor de Ierusalem animas octingētas triginta duas : * In anno vigesimo tertio Nabuchodonosor, transtulit Nabuzardan magister militiæ animas ludzorum septingentas quadraginta quinque. omnes ergo animæ, quattuor milia sexcenta & octo. * Et factum est in trigésimo primo anno trāsmigrationis Ioa-
G chin regis Iuda, duodecimo mense, vigésima quinta mensis, eleuauit Euilmerodach rex Babylonis ipso anno regni sui, caput Ioa-
chin regis Iuda, & eduxit eum de domo carceris. * Et locutus est cum eo bona, & posuit thronum eius super thronos regum, qui erant post se in Babylone. * Et mutauit vestimenta carceris eius, & comedebat panē coram eo semper cunctis diebus vitæ suæ: * & cibaria eius, cibaria perpetua dabantur ei a rege Babylonis statuta per singulos dies, vsque ad diem mortis suæ cunctis diebus vitæ eius.

THRENI,

id est

LAMENTATIONES IEREMIAE PROPHETAE.

Et factum est, postquam in captiuitatem redactus est Israel, & Ierusalem deserta est, sedit Ieremias propheta fletus, & planxit lamentatione hac in Ierusalem, & amaro animo suspirans, & ciuians, dixit.

CAPVT PRIMVM. ALEPH.

1 A VOMODO sedet
sola ciuitas plena
populo: facta est
quasi vidua domi-
na Gentium: prin-
ceps prouinciā
facta est sub tributo.

BETH.

Hier. 23. 2. 1

* Florans plorauit in nocte, & lacrymæ eius in maxillis eius: non est qui consoletur eam ex omnibus charis eius: omnes amici eius spreuerunt eam, & facti sunt ei inimici.

GHIMEL.

* Migravit Iudas propter afflictionem, & multitudinem seruitutis: habitauit inter gentes, nec inuenit requiem: omnes persecutores eius apprehenderunt eam inter angustias.

DALETH.

* Vix Sion lugent eo quod non sint qui veniant ad sollemnitatē: omnes portæ eius destructæ: sacerdotes eius gementes: virgines eius squalidæ, & ipsa oppressa amaritudine.

HE.

* Facti sunt hostes eius in capite, inimici eius locupletati sunt: quia Dominus locutus est super eam propter multitudinem iniquitatum eius: paruuli eius ducti sunt in captiuitatem ante faciem tribulantis.

VAV.

* Et egressus est a filia Sion omnis decor eius: facti sunt principes eius velut arietes non inuenientes pascua: & abierunt absque fortitudine ante faciem subsequētis.

ZAIN.

* Recordata est Ierusalem dierum afflictionis suæ, & præuicationis omnium desiderabilium suorum, quæ habuerat a diebus antiquis, cum eaderet populus eius in manu hostili, & non esset auxiliator: viderunt eam hostes & deriserunt sabbata eius.

HETH.

* Peccatum peccauit Ierusalem propterea instabilis facta est: omnes, qui glorificabāt eam, spreuerunt illam, quia viderunt ignominiam eius: ipsa autem gemens conuersa est retrorsum.

TETH.

* Sordes eius in pedibus eius, nec recordata est finis sui: deposita est vehementer, non habens consolatorem: vide Domine afflictionem meam, quoniam crectus est inimicus.

IOD.

* Mahum suam misit hostis ad omnia desiderabilia eius: quia vidit Gentes ingressas sanctuariū suum de quibus præceperas ne intrarent in ecclesiam tuam.

CAPH.

* Omnis populus eius gemens, & querens panem: dederunt pretiosa quæ pro cibo ad refocilandam animam. vide Domine & considera, quoniam facta sum vilis.

LAMED.

* O vos omnes qui transitis per viam, attendite, & videte si est dolor sicut dolor meus: quoniam vindemiauit me, & locutus est Dominus in die ira furoris sui.

MEM.

* De excelsis misit ignem in ossibus meis, & erudiuit me: expandit rete pedibus meis, & conuertit me retrorsum, posuit me desolatam, tota die mœrore confectam.

NVN.

* Vigilauit iugum iniquitatum mearum: in manu eius conuolutæ sunt & impositæ collo meo: infirmata est virtus mea: dedit me Dominus in manu, de qua non potero surgere.

SAM ECH.

* Abstulit omnes magnificos meos Dominus de medio mei: vocauit aduersum me tempus, ut contereret electos meos: torcular calcavit Dominus virgini filia Iuda.

AIN.

* Idcirco ego plorans, & oculi mei deducens aquas: quia longe factus est a me consolator, conuertens animam meam: facti sunt filij mei perditij, quoniam inualuit inimicus.

PHE.

* Expandit Sion manus suas, non est qui consoletur eam: mandauit Dominus aduersum Iacob in circuitu eius hostes eius: facta est Ierusalem quasi polluta menstruis inter eos.

SADE.

* Iustus est Dominus, quia os eius ad iracundiā pronocauit. audite obsecro vniuersi populi, &

Aaa 3 videte

Hier. 14. c. 17

videte dolorem meum : virgines
meæ , & iuvenes mei abierunt in
captiuitatem .

C O P H.

* Vocauit amicos meos , & ipsi 19
deceperunt me : sacerdotes mei G
& senes mei in vber consumpti
sunt : quia quæsierunt cibum sibi
ut refocillarent animam suam .

R E S.

* Vide Domine quoniam tribu- 20
lor : conturbatus est venter meus :
subuersum est cor meum in me-
metipsa , quoniam amaritudine
plena sum . foris interficit gla-
dius , & domi mors similis est .

S I N.

* Audierunt quia ingemisco 21
ego , & non est qui cõsolatur me :
omnes inimici mei audierunt ma-
lum meum , lætati sunt , quoniam
tu fecisti : adduxisti diem cõsola-
tionis , & sicut similes mei .

T H A V.

* Ingrediatur omne malum eo- 22
rum coram te : & vindemia eos
sicut vindemiaſti me propter om-
nes iniquitates meas : multi enim
gemitus mei , & cor meum mor-
rens .

C A P. I I.

A L E P H.

Q uomodo obtexit caligine in 1
furore suo Dominus si- A
liam Sion : proiecit de ca-
lo in terram inclutam Israel , &
non est recordatus scabelli pedum
suorum in die furoris sui .

B E T H.

* Præcipitauit Dominus , nec 2
pepercit , omnia speciosa Iacob :
detruxit in furore suo munition-
es virginis Iuda , & deiecit in ter-
ram : polluit regnum , & principes
eius .

G H I M E L.

* Confregit in ira furoris sui 3
omne cornu Israel : auertit retror-
sum dexteram suam a facie inimi-
ci : & succendit in Iacob quasi
ignem flammæ deuorantis in gyro .

D A L E T H.

* Tetendit arcū suum quasi ini- 4
micus , firmavit dexteram suam B
quasi hostis : & occidit omne , quod
pulchrum erat visu in tabernacu-
lo filiz Sion , effudit quasi ignem

indignationem suam .

H E.

5 * Factus est Dominus velut ini-
micus : præcipitauit Israel , præci-
pitauit omnia mœnia eius : dissi-
pauit munitiones eius , & repleuit
in filia Iuda humiliatum & hu-
miliatam .

V A V.

6 * Et dissipauit quasi hostium tẽ-
roriū suum , demolitus est taber-
naculum suum : obliuioni tradi-
dit Dominus in Sion festiuitatem ,
& sabbatum : & in opprobrium ,
& in indignationem furoris sui re-
gem , & sacerdotem .

Z A I N.

7 * Repulit Dominus altare suū ,
maledixit sanctificationi suæ : tra-
didit in manu inimici muros tur-
rium eius : vocem dederunt in do-
mo Domini , sicut in die sollempni .

H E T H.

8 * Cogitauit Dominus dissipare
murum filiz Sion : tetendit funi-
culum suum , & non auertit ma-
num suam a perditione : luxurq.
antemurale , & murus pariter dis-
sipatus est .

T E T H.

9 * Defixæ sunt in terra portæ e-
ius : perdidit , & contriuit vestes
eius : regem eius & principes eius
in Gentibus : non est lex , & pro-
phetæ eius non inuenerunt visio-
nem a Domino .

I O D.

10 * Sederunt in terra , contine-
runt senes filiz Sion : consperse-
runt cinere capita sua , accincti
sunt cilicijs , abiecerunt in terram
capita sua virgines Ierusalem .

C A P H.

11 * Defecerunt præ lacrymis ocu-
li mei , conturbata sunt viscera
mea : effusum est in terra iecur
meum super contritione filiz po-
puli mei , cum deficeret paruulus ,
& lactens in plateis oppidi .

L A M E D.

12 * Matribus suis dixerunt : Vbi
est triticum , & vinum ? cum defi-
cerent quasi vulnerati in plateis
cruentatis : cum exhalarent animas
suas in sinu matrum suarum .

M E M.

13 * Cui comparabo te ? vel cui af-
similabo te filia Ierusalem ! cui
exquabo te , & cõsolabor te vir-
go filia

go filia Sion & magna est enim ve-
lur mare contritio tua: quis me-
debitur tui?

N V N.

*Propheta tui viderunt tibi fal- 14
sa, & stulta, nec aperiebant ini-
quitatem tuam, vt te ad pœniten-
tiam prouocarent: viderunt au-
tem tibi assumptiones falsas, &
electiones.

S A M E C H.

*Plauserunt super te manibus 15
omnes transeuntes per viam: sibi
lauerunt, & mouerunt caput suum
super filiam Ierusalem: Hæcine
est vrbs, dicentes, perfecti deco-
ris, gaudium vniuersæ terræ?

P H E.

*Aperuerunt super te os suum 16
omnes inimici tui: sibilauerunt,
& fremuerunt dentibus, & dixe-
runt: Deuorabimus: en ista est
dies, quam expectabamus: inue-
nimus, vidimus.

A I N.

*Fecit Dominus quæ cogita- 17
uit, compleuit sermonem suum,
quem præceperat a diebus anti-
quis: destruxit, & non pepercit,
& lætificauit super te inimicum,
& exaltauit cornu hostium tuorū.

S A D E.

*Clamauit cor eorum ad Do- 18
minū super muros filia Sion. Ded-
uc quasi torrentem lacrimas per
diem, & noctem: non des re-
quiem tibi neque taceat pupilla
oculi tui.

C O P H.

*Consurge, lauda in nocte in 19
principio vigiliatum: effunde si-
cut aquam cor tuum ante conspe-
ctum Domini: leua ad eum ma-
nus tuas pro anima paruulorum
suorum, qui descecerunt in fame
in capite omnium compitorum.

R E S.

*Vide Domine, & considera 20
quem vindemiaueris ita: ergone
comedent mulieres fructū suum,
paruulos ad mensuram palmæ? si
occiditur in sanctuario Domini
sacerdos, & propheta?

S I N.

*Iacuerunt in terra foris puer, 21
& senex: virgines mex, & iuue-
nes mei ceciderunt in gladio: in-
terfecisti in die furoris tui: per-
cussisti, nec misertus es.

T H A V.

22 *Vocasti quasi ad diem sollem-
nem, qui tererent me de circui-
tu, & non fuit in die furoris Do-
mini qui effugeret, & relinqueret-
tur: quos educaui, & enutriui,
inimicus meus consumpsit eos.

C A P. I I I.

A L E P H.

1 *E Go vir videns paupertatem
meam in virga indignationis
eius.

A L E P H.

2 *Me misit, & adduxit in te-
nebras, & non in lucem.

A L E P H.

3 *Tantum in me verit, & con-
uerit manum suam tota die.

B E T H.

4 *Vetullam fecit pellem meam
& carnem meam, contriuit ossa
mea.

B E T H.

5 *Aedificauit in gyro meo, & cir-
cumdedit me felle, & labore.

B E T H.

6 *In tenebris collocauit me,
quali mortuos sempiternos.

G H I M E L.

7 *Circumædificauit aduersum
me, vt non egrediar: aggravauit
compedem meum.

G H I M E L.

8 *Sed & cum clamauero, & ro-
gauero, exclusit orationē meam.

G H I M E L.

9 *Conclussit vias meas lapidibus
B quadris, semitas meas subuertit.

D A L E T H.

10 *Vrsus insidians factus est mi-
hi: leo in absconditis.

D A L E T H.

*Semitas meas subuertit, & cō-
fregit me: posuit me desolatam.

D A L E T H.

11 *Terendit arem suam, & po-
suit me quasi signum ad sagittam.

H E.

12 *Misit in renibus meis filias
pharetræ suæ.

H E.

13 *Factus sum in derisum omni
populo meo, canticum eorum to-
ta die.

H E.

14 *Repleuit me amaritudinibus,
inebriaui me absinthio.

A a a 4 V A V.

V A V.

* Et fregit ad numerum dentes 16
meos, cibavit me cinere.

V A V.

* Et repulsa est a pace anima 17
mea, oblitus sum bonorum.

V A V.

* Et dixi: Perijt finis meus, & 18
spes mea a Domino. C

Z A I N.

* Recordare paupertatis, & 19
transgressionis meae, absinthij, &
fellis.

Z A I N.

* Memoria memor ero, & tabe- 20
scet in me anima mea.

Z A I N.

* Haec recolens in corde meo, 21
ideo sperabo.

H E T H.

* Misericordiz Domini quia nō 22
sumus consumpti: quia non de-
fecerunt miserationes eius.

H E T H.

* Noui diluculo, multa est fides 23
tua.

H E T H.

* Pars mea Dominus, dixit ani- 24
ma mea: propterea expectabo eū.

T E T H.

* Bonus est Dominus speran- 25
tibus in eū, animz quæretū illum.

T E T H.

* Bonum est præstolari cum si- 26
lentio salutare Dei.

T E T H.

* Bonum est viro, cum porta- 27
uerit iugum ab adolescentia sua. D

I O D.

* Sedebit solitarius, & tacebit: 28
quia leuauit super se.

I O D.

* Ponet in puluere os suum, 29
si forte sit spes.

I O D.

* Dabit percutienti se maxil- 30
lām, saturabitur opprobrijs.

C A P H.

* Quia non repellet in sempi- 31
ternum Dominus.

C A P H.

* Quia si abiiecit, & miserebitur 32
secundum multitudinem miseri-
cordiarum suarum.

C A P H.

* Non enim humiliavit ex cor- 33
de suo, & abiiecit filios hominum.

L A M E D.

* Vt contereret sub pedibus suis 34

omnes vinctos tenet.

L A M E D.

35 * Vt declinaret iudicium vult
in conspectu vultus Altissimi.

L A M E D.

36 * Vt peruerteret hominem in
E iudicio suo, Dominus ignorauit.

M E M.

37 * Quis est iste, qui dixit vt fie- 3
ret, Domino non iubente? 6

M E M.

38 * Ex ore Altissimi non egredien-
tur nec mala nec bona?

M E M.

39 * Quid murmurauit homo vi-
uens, vir pro peccatis suis?

N V N.

40 * Scrutemur vias nostras, & quæ-
ramus, & reuertamur ad Dominū.

N V N.

41 * Leuemus corda nostra cum
manibus ad Dominum in celos.

N V N.

42 * Nos inique egimus, & ad ira-
cundiam prouocauimus: ideo
tu inexorabilis es.

S A M E C H.

43 * Operuisti in furore, & peren-
sisti nos: occidisti, nec peper-
cisti.

S A M E C H.

44 * Opposuisti nubem tibi, ne trá-
scat oratio.

S A M E C H.

45 * Eradicationem, & abiectionem
posuisti me in medio popu-
lorum.

P H E.

46 * Aperuerūt super nos os suum
omnes inimici.

P H E.

47 * Formido, & laqueus facta est
nobis vaticinatio, & contritio.

P H E.

48 * Diuisiones aquarum deduxit
oculus meus in contritione filia
populi mei.

A I N.

49 * Oculus meus afflictus est, nec
tacuit, eo quod non esset requies.

A I N.

50 * Donec respiceret & videret
Dominus de calis.

A I N.

51 * Oculus meus depraedatus est
animam meam in cunctis filiabus
urbis meae.

S A D E.

52 * Venatione ceperunt me quasi
aucem

aucti inimici mei gratis.

* Lapsa est in lacum vita mea, 53
& posuerunt lapidem super me.

* Inundauerunt aquae super ca- 54
put meum: dixi: Perij.

* Inuocaui nomen tuum Domine 55
mine de lacu nouissimo.

* Vocem meam audisti: ne auer- 56
tas aurem tuam a singultu meo, & clamoribus.

* Appropinquasti in die, quan- 57
do inuocaui: te dixisti: Ne timeas.

* Iudicasti Domine causam ani- 58
mae meae, redemptor vitae meae.

* Vidisti Domine iniquitatem 59
illorum aduersum me: iudica iudicium meum.

* Vidisti omnem furem, uni- 60
uersas cogitationes eorum aduer-
sum me.

* Audisti opprobrium eorum, 61
Domine, omnes cogitationes eo-
rum aduersum me:

* Labia insurgentium mihi; & 62
meditationes eorum aduersum
me tota die.

* Sessionem eorum, & resurre- 63
ctionem eorum vide, ego sum psal-
mus eorum.

* Reddes eis vicem Domine, 64
iuxta opera manuum suarum:

* Dabis eis scutum cordis labo- 65
rem tuum.

* Persequeris in furore, & con- 66
teres eos sub exilis Domine.

G A P. IIII.

A L E P H.

Quomodo obscuratum est au-
rum, mutatus est color
optimus, dispersi sunt
lapides sanctuarij in capite om-
nium platearum.

B E T H.

* Filij Sion incluti, & amici au-
ro primo: quomodo reputati sunt
in vasa testea, opus manuum fi-
guli.

G H I M E L.

* Sed & laminae nudauerunt ma-
mam, lactauerunt tatus oculos suos: fi-
lia populi mei crudelis, quasi
struthio in deserto.

D A L E T H.

* Adhaesit lingua lactentis ad pa-
latum eius in siti: paruuli petie-
runt panem & non erat qui fran-
geret eis.

H E.

* Qui vescebantur voluptuose,
interierunt in vijs qui nutrieban-
tur in croceis, amplexati sunt ster-
cora.

V A V.

* Et maior effecta est iniquitas
filiz populi mei peccato Sodomo-
rum, quae subuersa est in mo-
mento, & non ceperunt in ca-
manus.

Z A I N.

* Cadidiores Nazarei eius niue,
nitidiores lacte, rubicundiores ebo-
re antiquo, sapphiro pulchriores.

H E T H.

* Denigrata est super carbones
facies eorum, & non sunt cogni-
ti in plateis: adhaesit cutis eorum
ossibus: aruit, & facta est quasi
lignum.

T E T H.

* Melius fuit occisus gladio, quam
interfectus fame: quoniam inter-
tabuerunt consumpti a sterilitate
terrae.

I O D.

* Manus mulierum misericor-
dium coxerunt filios suos: facti
sunt cibus earum in contritione
filiz populi mei.

C A P H.

* Compleuit Dominus furore
suum, effudit iram indignationis
suae: & succendit ignem in Sion,
& deuorauit fundamenta eius.

E A M E D.

* Non crediderunt reges terrae,
& vniuersi habitatores orbis, quo-
niam ingredereur hostis & mi-
nicus per portas Ierusalem.

M E M.

* Propter peccata prophetarum
eius,

eius, & iniquitates sacerdotum eius, qui effuderunt in medio eius sanguinem iustorum.

N V N.

* Errauerunt ceci in plateis, 14 polluti sunt in sanguine: cumq. nō possent, tenuerūt lacrimas suas.

S A M E C H.

* Recedite polluti, ielamaue- 15 runt eis: recedite, abite, nolite tangere: iurgatū quippe sunt, & commoti dixerant inter Gentes: Non addet vltra, vt habuer in eis

P H E.

* Facies Domini diuisit eos, nō 16 addet vt respiciat eos: facies sacerdotum nō erubuerunt, neque senum miseri sunt.

A I N.

* Cum adhuc subsisteremus, de- 17 fecerunt oculi nostri ad auxilium nostrum vanum, cum respiceremus attentius ad gentem, quae saluare non poterat.

S A D E.

* Lubricauerunt vestigia no- 18

stra in itinere platearum nostrarum, appropinquauit finis noster: completi sunt dies nostri, quia venit finis noster.

C O P H.

19 * Velociores fuerunt perfectiores nostri aquilis caeli: super montes persecuti sunt nos, in deserto insidiam sunt nobis.

R E S.

20 * Spiritus oris nostri Christus Dominus captus est in peccatis nostris: cui diximus: In vmbra tua viuemus in Genubus.

S I N.

21 * Gaude & letare filia Edom, quae habitas in Terrastris: ad te quoque perueniet calix, inebriaberis, atque nudaberis.

T H A V.

22 * Completa est iniquitas tua, filia Sion, non addet vltra vt transmigret te: visitauit iniquitatem tuam filia Edom, discooperuit peccata tua.

ORATIO IEREMIAE PROPHETAE.

CAPVT PRIMVM.

RECORDARE

Domine quid 1
acciderit nobis: intueri
& respice op- 2
probrium nostrum. * Hereditas nostra
uersa est ad alienos: domus nostra
ad extraneos. * Pupilli facti
sumus abique patre, matres nostrae
quasi viduae. * Aquam nostram
pecunia bibimus: ligna nostra
pretio comparauimus. * Ceruicibus
nostris minabamur, lassus non
dabatur requies. * Aegypto dedi-
mus manum, & Assyrijs vt satu-
raremur pane. * Patres nostri pec-
cauerunt, & non sunt: & nos ini-
quitates eorum portauimus. * Ser-
ui dominati sunt nostri: non fuit

9 qui redimeret de manu eorum: in
animabus nostris afferebamus pa-
nem nobis, a facie gladij in deser-
10 to. * Felle nostra, quasi cibi-
nus exulta est a facie tempestatū
11 famis. * Mulieres in Sion humi-
2 C liauerunt, & virgines in ciuitati-
12 bus Iuda. * Principes manu su-
spensi sunt: facies senum non eru-
3 13 buerunt. * Adolescentibus impu-
4 14 dice abusi sunt: & pueri in ligno
5 15 corruerunt. * Senes defecerunt
de portis: iuuenes de choro psal-
6 16 lentium. * Defecit gaudium cor-
dis nostri: versus est in luctū cho-
7 17 rus noster. * Cecidit corona capi-
8 18 tis nostri: ve nobis, quia peccau-
9 19 mus. * Propterea mortuum factum
est cor nostrum, ideo contrebati
sunt oculi nostri. * Propter mor-
tem Sion quia desperaui, vulpes
ambu-

ambulauerunt in eo. * Tu autem Domine in æternum permanebis, solum tuum in generationem & generationem. * Quare in perpetuum obliuisceris nostri? derelinques nos in longitudine dierum?

21 * Conuerte nos Domine ad te, & cōuertemur: innoua dies nostros, 22 sicut a principio. * Sed proiciens repulisti nos, iratus es contra nos vehementer.

PROPHETIA BARVCH.

CAPVT PRIMVM.

ETHæc verba libri, quæ scripsit Baruch filius Nerix, filij Maasix filij Sedecix, filij Sedei, filij Helcix in Babylonia, * in anno quinto, in septimo die mensis, in tempore quo ceperunt Chaldaei Ierusalem, & succenderunt eam igni, * Et legit Baruch verba libri huius ad aures Iechonix filij Ioakim regis Iuda, & ad aures vniuersi populi venientis ad librum, * & ad aures potentium filiorum regum, & ad aures presbyterorum, & ad aures populi, a minimo vsque ad maximum eorum omnium habitantium in Babylonia, ad flumen Sodid. * Qui audientes plorabant, & ieiunabant, & orabant in conspectu Domini. * Et collegerunt pecuniam secundum quod potuit vniscuiusque manus, * & miserunt in Ierusalem ad Ioakim filium Helcix, filij Salom sacerdotem, & ad sacerdotes, & ad omnem populum, qui inuenti sunt cum eo in Ierusalem: * cum acciperet vasa templi Domini, quæ ablata fuerant de templo, reuocare in Terrâ Iuda decima die mensis Siuan, vasa argentea, quæ fecit Sedecias filius Iosix rex Iuda, * posteaquam cepisset Nabuchodonosor rex Babyloniæ Iechoniã, & principes, & cunctos potentes, & populum terræ ab Ierusalem, & duxit eos victos in Babylone. * Et dixerunt: Ecce misimus ad

vos pecunias, de quibus emite holocaustomata, & thus, & facite manna, & offerre pro peccato ad aram Domini Dei nostri: * & orate pro vita Nabuchodonosor regis Babyloniæ, & pro vita Balthasar filij eius vt sint dies eorum sicut dies cæli super terram. * & vt det Dominus virtutem nobis, & illuminet oculos nostros vt viuamus sub vmbra Nabuchodonosor regis Babyloniæ, & sub vmbra Balthasar filij eius, & Ierujamus eis multis diebus, & inueniamus gratiam in conspectu eorum. * Et pro nobis ipsi orate ad Dominum Deum nostrum: quia peccauimus Domino Deo nostro, & non est auersus furor eius a nobis vsque in hunc diem. * Et legite librum istum, quem misimus ad vos recitari in templo Domini, in die solis lemni, & in die opportuno: * || & || j. 2. b. 6 dicetis: Domino Deo nostro iustitia, nobis autem confusio faciei nostræ: sicut est dies hæc omni Iuda, & habitantibus in Ierusalem, * Regibus nostris, & principibus nostris, & sacerdotibus nostris, & prophetis nostris, & patribus nostris. * || Peccauimus ante Dominum Deum nostrum, & non credidimus, diffidentes in eum: * & non fuimus subiecti ibiles illi, & non audiuius vocem Domini Dei nostri vt ambularem in mandatis eius, quæ dedit nobis. * A die, qua eduxit patres nostros de Terra Aegypti vsque ad diem hanc, eramus increduli ad Dominum Deum nostrum: & dissipati recessimus, ne audiremus

[Dan. 9. a. 5]

¶ Deut. 28. remus vocem ipsius. * ¶ Et adha- 20
b. 13 serunt nobis multa mala, & maledictiones, quæ constituit Dominus Moyſi seruo suo: qui eduxit patres nostros de Terra Aegypti, dæe nobis terram fluentem lac & mel, sicut hodierna die. * Et non 21
audimus vocem Domini Dei nostri secundum omnia verba prophetarum, quos misit ad nos: * & 22
abiimus vnusquisque in sensum cordis nostri maligni, operari dijs alijs, facientes mala ante oculos Domini Dei nostri.

C A P. I I.

Propter quod statuit Dominus 1
Deus noster verbum suum, A
quod locutus est ad nos, & ad iudices nostros, qui iudicauerunt Israel, & ad reges nostros, & ad principes nostros, & ad omnem Israel, & Iuda: * vt adduceret 2
Dominus super nos mala magna qua non sunt facta sub celo, quæ admodum facta sunt in Ierusalem, * secundum quæ scripta sunt in lege Moyſi, * ¶ vt manducaret homo carnes filij sui, & carnes filij suæ. * Et dedit eos 3
sub manu regum omnium, qui sunt in circuitu nostro in unproperium, & in desolationem in omnibus populis, in quibus nos 4
dispersit Dominus. * Et facti sumus subtræ, & nõ supra: quia peccauimus Domino Deo nostro, nõ obaudiendo voci ipsius. * ¶ Do- 5
mino Deo nostro iustitia: nobis B
autem, & patribus nostris confusio faciei, sicut est dies hæc. * Quia locutus est Dominus super nos omnia mala hæc, quæ uenerunt super nos: * & nõ sumus deprecati facie Domini Dei nostri, vt reuerteremur vnusquisque nostrum a 6
vijs nostris pessimis. * Et vigilauit Dominus in malis, & adduxit ea super nos: quia iustus est Dominus in omnibus operibus suis, quæ mandauit nobis: * & non 7
audimus vocem ipsius vt iremus in præceptis Domini, quæ dedit ante faciem nostram. * ¶ Et nunc Domine Deus Israel, qui eduxisti populum tuum de Terra Aegypti in manu valida, & in signis, & in prodigijs, & in virtute

tua magna, & in brachio exexto, & fecisti tibi nomen sicut est dies 12
iste. * Peccauimus, inpie egimus, inique gessimus Domine Deus noster, in omnibus iustitijs tuis. 13
* Auertatur ira tua a nobis: quia derelicti sumus pauci inter gētes, 14
vbi dispersisti nos. * Exaudi Domine preces nostras, & orationes nostras, & educ nos propter te, & da nobis inuenire gratiam ante faciem eorū, qui nos abduxerunt: 15
* ¶ vt sciat omnis terra quia tu es Dominus Deus noster, & quia nomē tuum inuocatum est super 16
Israel, & super genus ipsius. ¶ Re- ¶ Deut. 26.
spice Domine de domo sancta tua d. 15
in nos, & inclina aurem tuam, & Isa. 61. d. 15
17 exaudi nos. * ¶ Aperi oculos tuos, ¶ Isa. 64. c. 9
D & vide: * quia non mortui, qui ¶ Ps. 113. d.
sunt in inferno, quorū spiritus acceptus est a visceribus suis, dabunt honorem, & iustificationem 17
18 Domino: * sed anima, quæ tristis est super magnitudine mali, & incedit curua, & infirma, & oculi deficientes, & anima elurians dat tibi gloriam & iustitiam Domino. * Quia non secundum iustitias patrum nostrorum nos fundimus preces, & petimus misericordiam ante conspectum tuum 20
Domine Deus noster: * sed quia misisti iram tuam, & furorem tuum super nos, sicut locutus es in manu puerorum tuorum prophetarum, 21
dicens: * Sic dicit Dominus: Inclinate humerum vestrum, & ceruicem vestram, & opera facite regi Babylonis & sedebitis in terra, quam dedi patribus vestris. 22
* Quod si non audieritis vocē Domini Dei vestri operari regi Babylonis: defecationem vestram faciam de ciuitatibus Iuda, & a foris Ierusalem, * & auferam a vobis vocem iucunditatis, & vocem gaudij, & vocem sponsi, & vocem sponsæ, & erit omnis terra sine vestigio, abinhabitantibus eam. 24
* & non audierunt vocem tuam, vt operarentur regi Babylonis: & statuisti verba tua, quæ locutus es in manibus puerorum tuorum prophetarum, vt transferrentur ossa regum nostrorum, & ossa patrum nostrorum de loco suo. * & ecce proiecta sunt in calore solis, & in gelu noctis, & mortui sunt in

¶ Deut. 28.
f. 53

¶ Is. 1. c. 15

¶ Dan. 9. d.
15

in doloribus pessimis, in fame & in gladio, & in emissione. * Et posuisti templum, in quo innocatum est nomen tuum in ipso, sicut hæc dies, propter iniquitatem domus Israel, & domus Iuda. * Et fecisti in nobis Domine Deus noster secundum omnem bonitatem tuam, & secundum omnem miserationem tuam illam magnam: * sicut locutus es in manu pueri tui Moysi in die, qua præcepisti eis scribere legem tuam coram filiis Israel, * dicens: Si non audieritis vocem meam, multitudo hæc magna conuerteretur in minimam inter Gentes, quo ego eos dispergam: * quia scio quod me non audierit populus, * populus est enim dura ceruice: & conuerteretur ad cor suum in terra captiuitatis suæ: * Et scient quia ego sum Dominus Deus eorum, & dabo eis cor, & intelligent aures, & audient. Et laudabunt me in terra captiuitatis suæ, & memores erunt nominis mei. * Et auertent se a docto suo duro, & a malignitatibus suis, quia reminiscetur viam patrum suorum qui peccauerunt in me. * Et reuocabo illos in terram, quam iuravi patribus eorum Abraham, Isaac, & Iacob, & dominabuntur eis: & multiplicabo eos, & non minorabuntur: * Et statuiam illis testamentum alterum sempiternum, ut sim illis in Deum, & ipsi erunt mihi in populum: & non mouebo amplius populum meum, filios Israel a terra, quam dedi illis.

C A P. III.

ET nunc Domine omnipotens, Deus Israel, anima in angustiis, & spiritus anxius clamat ad te: * audi Domine, & miserere, quia Deus es misericors, & miserere nostri: quia peccauimus ante te. * Quia tu sedes in sempiternum, & nos peribimus in zeum? Domine omnipotens, Deus Israel, audi nunc orationem mortuorum Israel, & filiorum ipsorum, qui peccauerunt ante te, & non audierunt vocem Domini Dei sui, & agglutinati sunt nobis mala. * Non meminisse iniquitatu pa-

trum nostrorum, sed memento manus tuæ, & nominis tui in tempore isto: * quia tu es Dominus Deus noster, & laudabimus te. Domine: * quia propter hoc dedisti timorem tuum in cordibus nostris, & vt inuocemus nomen tuum, & laudemus te in captiuitate nostra, quia conuertimur ab iniquitate patrum nostrorum, qui peccauerunt ante te. * Et ecce nos in captiuitate nostra sumus hodie, quia nos disperdisti in imperium, & in maledictum, & in peccatum, secundum omnes iniquitates patrum nostrorum, qui recesserunt a te Domine Deus noster. * Audi Israel mandata vitæ: auribus percipe, vt scias prudentiam. * Quid est Israel quod in terra inimicorum es? * inueterasti in terra aliena, coinquinatus es cum mortuis: depuratus es cum descendentibus in infernum. * Dereliquisti fontem sapientie. * nam si in via Dei ambulasses, habitasses vtique in pace sempiterna. * Discce vbi sit prudentia, vbi sit virtus, vbi sit intellectus: vt scias simul vbi sit longiturnitas vitæ & victus, vbi sit lumen oculorum, & pax. * Quis inuenit locum eius: & quis intrauit in thesauros eius? * Vbi sunt principes Gentium, & qui dominantur super bestias, quæ sunt super terram? * qui in auiibus cæli ludunt, * qui argentum thesaurizant, & aurum, in quo considunt homines, & non est finis acquisitionis eorum? qui argentum fabricant, & solliciti sunt, nec est inuentio operum illorum? * exterminati sunt, & ad inferos descenderunt, & alij loco eorum surrexerunt. * Iuvenes viderunt humen, & habitauerunt super terram: viam autem disciplina ignorauerunt, * neque intellexerunt semitas eius, neque filij eorum susceperunt eam, a facie ipsorum longe facta est: * non est audita in Terra Chanaan, neque visa est in Theman. * Filij quoque Agar, qui exquirunt prudentiam, quæ de terra est, negotiatores Merih, & Theman, & fabulatores, & exquisitores prudentie & intelligentie: viam autem sapientie nescierunt, neque com-

¶ Leu. 26. b.

14

Deu. 28. b.

35

1

A

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

memorari sunt semitas eius. * O 24
 Israel quàm magna est domus
 Dei, & ingens locus possessionis ei-
 us! * Magnus est, & nō habet finē: 25
 excelsus & immēsus. * Ibi fuerūt 26
 gigantes nominati illi, qui ab ini-
 tio fuerunt, ita ut magna, scientes
 bellum. * Non hos elegit Do- 27
 minus, neque viā disciplinæ inue-
 nerunt: propterea perierunt. * Et 28
 quoniam non habuerunt sapien-
 tiam, interierunt propter suā in-
 insipientiam. * Quis ascendit in
 celum, & accepit eam, & eduxit
 eam de nubibus? * Quis transfre- 29
 tauit mare, & inuenit illam? &
 attulit illam super aurum electū? 30
 * Non est qui possit scire vias eius,
 neque qui exquirat semitas eius: 31
 * sed qui scit vniuersa, nouit eam 32
 & adinuenit eam prudentia sua:
 qui preparauit terram in æterno
 tempore, & repleuit eam pecu- 33
 diis, & quadrupedibus: * qui
 emittit lumen, & vadit: & vocauit
 illud & obedit illi in tremore).
 * Stellę autem dederunt lumen 34
 in custodijs suis, & laxata sunt:
 * vocatę sunt, & dixerunt: Adsu- 35
 mus: & luxerunt ei cū iucundita-
 te, qui fecit illas. * Hic est Deus 36
 noster, & non estimabitur alius
 aduersus eū. * Hic adinuenit om- 37
 nem viam disciplinę, & tradidit
 illam Iacob pater suo, & Israel
 dilecto suo. * Post hæc in terris 38
 vltus est, & cum hominibus con-
 uersatus est.

C A P. IIII.

Hic liber mandatorum Dei, &
 lex, quę est in æternum: om-
 nes, qui tenent eam, peruenient
 ad vitam: qui autem derelique-
 runt eam, in mortem. * Conuer-
 tere Iacob, & apprehende eam,
 ambula per viam ad splendorem
 eius contra lumen eius. * Ne
 tradas alteri gloriam tuam, & di-
 gnitatem tuam gēti alienę. * Beati
 sumus Israel: quia quæ Deo pla-
 ceant, manifesta sunt nobis. * Ani-
 mæquior esq̃ populus Dei, me-
 morabilis Israel: * venundati estis
 Gentibus non in perditionem: sed
 propter quod in ira ad iracun-
 diam provocastis Deum traditi
 estis aduersarij. * Exacerbatus

B enim eum, qui fecit vos, Deum
 æternum, immolantes dæmonijs,
 & non Deo. * Obliti enim estis
 Deum, qui nutriti vos, & con-
 tristastis nutricem vestram Ierusa-
 lem. * Vidit enim iracundiam
 Deo veniētem vobis, & dixit: Au-
 dite confines Sion, adduxit enim
 mihi Deus iustum magnum. * Vi-
 di enim captiuitatem populi mei,
 filiorum meorum, & filiarum,
 quā superdixit illis æternus.
 Nutriui enim illos cum iucun-
 ditate: dimisi autem illos cum
 fletu & luctu. * Nemo gaudeat
 super me viduam, & desolatam:
 a multis derelicta sum propter
 peccata filiorum meorum, quia
 declinauerunt a lege Dei. * Ius-
 titias autem ipsius nescierunt,
 nec ambulauerunt per vias man-
 datorum Dei, neque per semitas
 veritatis eius cum iustitia ingressi
 sunt. * Veniant confines Sion,
 & memorentur captiuitatem fi-
 liorum & filiarum mearū, quā
 superdixit illis æternus. * Addu-
 xit enim super illos gentem de
 longinquo, gentem improbam, &
 alterius linguę. * qui non sunt
 reueriti senem: neque pectorum
 miseri sunt, & abduxerunt di-
 lectos viduas, & a filijs vnicam de-
 solauerunt. * Ego autem quid
 possum adiuuare vos? * Qui enim
 adduxit super vos mala, ipse vos
 eripiet de manibus inimicorum
 vestrorum. * Ambulate filij, am-
 bulate: ego enim derelicta sum,
 sola. * Exui me stola pacis, indui
 autem me sacco obsecrationis, &
 clamabo ad Altissimum in die-
 bus meis. * Animæquiores estote
 filij, clamate ad Dominum, & eri-
 piet vos de manu principum ini-
 micorum. * Ego enim speravi in
 æternum salutem vestram: & ve-
 nit mihi gaudium a sancto super
 misericordis, quę veniet vobis ab
 æterno salutare nostro. * Emisi
 enim vos cum luctu & ploratu:
 reducet autem vos mihi Domi-
 nus cum gaudio & iucunditate
 in sempiternum. * Sicut enim
 viderunt vicini Sion captiuitatē
 vestram a Deo, sic videbunt & in-
 celeritate salutem vestram a Deo,
 quę superueniet vobis cū hono-
 re magno, & splendore æterno. * Fi-
 lij pa-

lij patienter sustinete iram, quæ
superuenit vobis: persecutus est
enim te inimicus tuus, sed cito vi-
debis perditionem ipsius: & su-
per ceruices ipsius ascendes. * De-
licati mei ambulauerunt vias aspe-
ras: ducti sunt enim vt grex dire-
ptus ab inimicis. * Animæ quo-
res estote filij, & proclamate ad
Dominum: erit enim memoria
vestra ab eo, qui duxit vos. * Sicut
enim fuit sensus vester vt errare-
tis a Deo: decies tantum iterum
conuertentes requiretis eum. *
Qui enim induxit vobis mala, 29
iple rursus adducet vobis sempi-
ternam iucunditatem cum salute
vestra. * Anima quior esto Ierusa-
lem, exhortatur enim te, qui te
nominauit. * Nocentes peribunt, 31
qui te vexauerunt: & qui gratula-
ti sunt in tua ruina, punientur.
* Ciuitates, quibus seruierunt filij
tui, punientur, & quæ acceperunt
filios tuos. * Sicut enim gauisa 33
est in tua ruina, & letata est in ca-
su tuo, sic contristabitur in sua de-
solatione. * Et amputabitur exul-
tatio multitudinis eius, & gaudi-
um eius erit in luctu. * Ignis 35
enim superueniet ei ab æterno
in longiturnis diebus, & habi-
tabitur a demonibus in multi-
tudo temporis. * Circumspice Ie-
rusalem ad Orientem, & vide iu-
cunditatem a Deo tibi venientem.
* Ecce enim veniunt filij tui, quos 37
dimisisti dispersos, veniunt colle-
cti ab Oriente vsque ad Occiden-
tem in verbo sancti gaudentes in
honorem Dei.

C A P. V.

EXue te Ierusalem stola luctus,
& vexationis tuæ: & indue te
decore, & honore eius quæ a Deo
tibi est sempiterna gloria. * Cir-
cumdabit te Deus diploide iusti-
tiæ, & imponet mitram capi-
tis honoris æterni. * Deus enim
ostendet splendorem suum in te
omni, qui sub cælo est. * Nomi-
nabitur enim tibi nomen tuum,
a Deo in sempiternum: Pax ius-
titiz, & honor pietatis. * Exur-
ge Ierusalem, & sta in excelsis: &
circumspice ad Orientem, & vide
collectos filios tuos ab Oriente

sole vsque ad Occidentem, in
verbo sancti gaudentes Dei me-
moria. * Exierunt enim abs te
pedibus ducti ab inimicis: addu-
cet autem illos Dominus ad te
portatos in honore sicut filios re-
gni. * Constituit enim Deus hu-
miliare omnem montem excel-
sum, & rupes perennes, & conua-
les replere in æqualitatem terræ:
vt ambulet Israel diligenter in ho-
norem Dei. * Obumbraverunt
autem & filiz, & omne lignum
suauitatis Israel ex mandato Dei.
* Adducet enim Deus Israel cum
iucunditate in lumine maiestatis
suz, cum misericordia, & iusti-
tia, quæ est ex ipso.

C A P. VI.

EXemplar epistolæ, quam mi-
sit Ieremias ad abducentes
captiuos in Babyloniam a rege
Babyloniæ, vt annuntiaret il-
lis secundum quod præceptum
est illi a Deo. * **P R O P T E R** 1 Ier. 25. b. 9
peccata, quæ peccastis ante Deum,
abducemini in Babyloniam captiui
a Nabuchodonosor rege Baby-
loniorum. * Ingressi itaque in Baby-
lonem, eritis ibi annis plurimis,
& temporibus longis vsque ad ge-
nerationes septem: post hoc autem
educæ vos inde cum pace. * Nunc
autem videbitis in Babyloniam deos
aureos, & argenteos, & lapideos,
& ligneos in humeris portari,
& ostentantes merum Gentibus. * Vi-
dete ergo ne & vos similes effi-
ciamini factis alienis, & metuatis,
& metus vos capiat in ipsis. 1 Isa. 44. b 10
* Visa itaque turba de retro, & ab
ante, adorantes dicite in cordibus
vestris: Te oportet adorari Domi-
ne. * Angelus enim meus vobiscum
est: ipse autem exquiram ani-
mas vestras. * Nam lingua ipso-
rum polita a fabro, ipsa etiam inau-
rata, & inargentata falsa sunt, &
non possunt loqui. * Et sicut vir-
gini amanti ornamenta: ita acce-
pto autem fabricati sunt. * Coronas
certe aureas habent super capita
sua diuillorum: vnde subtrahunt
sacerdotes ab eis aurum, & argen-
tum, & erogant illud in semetip-
sos. * Dant autem & ex ipso
prostitutis, & meretrices ornant:
& iterum

& iterum cum receperint illud a meretricibus, ornant deos suos. * Hi autem non liberantur ab argu-
 gine & tinea. * Opertis autem illis veste purpurea, exierunt faciem ipsorum propter puluerem domus, qui est plurimus inter eos. * Sc-
 ptrum autem habet ut homo, sicut rudex regionis, qui in se peccan-
 tem non interficit. * Habet etiam in manu gladium, & securim, se autem de bello, & a latronibus non liberat. Vnde vobis notum sit quia non sunt dii. * Non ergo timueritis eos. Sicut enim vas hominis confractum inutile efficitur, tales sunt & dii illorum: * Constitutis illis in domo, oculi eorum pleni sunt pulvere a pedi-
 bus introeuntium. * Et sicut alicui, qui regem offendit, circum-
 septa sunt ianua: aut sicut ad sepulchrum adductum mortuum, ita tutantur sacerdotes ostia clau-
 suris, & seris, ne a latronibus ex-
 polientur. * Lucernas accendunt illis, & quidem multas, ex quibus nullam videre possunt: sunt autem sicut trabes in domo. * Cor-
 da vero eorum dicunt elingere serpentes, qui de terra sunt, dum comedunt eos, & vestimentum ipsorum, & non sentiunt. * Nigrae sunt facies eorum a fumo, qui in domo fit. * Supra corpus eorum, & supra caput eorum volant noctu, & hirundines, & aves etiam similiter & catæ. * Vnde sciatis quia non sunt dii. Ne ergo timueritis eos. * Aurum etiam, quod habent, ad speciem est. Nisi aliquis extiterit gruginem, non fulgebunt: neque enim dum co-
 flarentur, sentiebant. * Ex omni pretio empta sunt in quibus spiritus non inest ipsis. * Sine pedi-
 bus in humeris portantur, ostentantes ignobilitatem suam homini-
 bus. Confundantur etiam qui colunt ea. * Propterea si ceciderint in terram, a semetipsis non con-
 surgunt: neque si quis eum statue-
 rit rectum per semetipsum stabit, sed sicut mortuis munera eorum illis apponentur. * Hostias illo-
 rum vendunt sacerdotes ipsorum & abutuntur: similiter & mulie-
 res eorum decerpentes, neque in-
 firmo, neque mendicanti aliquid

impertiant, * de sacrificijs eorum tota, & menstruatæ contingunt. Sciennes itaque ex his quia non sunt dii, ne timeatis eos. * Vnde enim vocantur dii? Quia mulie-
 res apponunt dijs argenteis, & au-
 reis, & ligneis: * & in domibus eorum sacerdotes sedent, habentes tunicas scissas, & capita, & barbam rasam, quorum capita nuda sunt. * Rugiunt autem cla-
 mantes contra deos suos, sicut in coena mortui. * Vestimenta eorum auferunt sacerdotes, & vestiunt uxores suas, & filios suos. * Neque si quid mali patiuntur ab aliquo, neque si quid boni, poterunt retribuere: neque regem constituere possunt, neque auferre. * Similiter neque dare diuitias possunt, neque malum retribuere. Siquis illis votum vouerit, & non reddiderit, neque hoc requirunt. * Hominem a morte non liberant, neque infirmum a potentiori eripiunt. * Hominem cæcum ad visum non restitunt, de necessitate hominem non liberant. * Viduz non miserebuntur, neque orphanis beneficient. * Lapidibus de monte similes sunt dii illorum, lignei, & lapidei, & aurei, & argentei. Qui autem colunt ea, confundentur. * Quomodo ergo æstimandum est, aut dicendum, illos esse deos? * Adhuc enim ipsis Chaldeis non honorantibus ea: qui cum audierint mutum non posse loqui offerunt illud ad Bel, postulantes ab eo loqui: * quasi possint sentire qui non habent motum, & ipsi cum intellexerint, relinquere easensum enim non habent ipsi dii illorum. * Mulieres autem circumdant funibus in vijs sedent, succedentes ossa oliuarum. * Cum autem aliqua ex ipsis attracta ab aliquo transeunte dormierit cum eo, proximæ suæ exprobrat quod ea non sit digna habita, sicut ipsa, neque funis eius diruptus sit. * Omnia autem quæ illis sunt, falsa sunt. * Quomodo æstimandum est, aut dicendum est, illos esse deos? * A fabris autem, & ab artificibus facta sunt. Nihil aliud erunt, nisi id quod volunt esse sacerdotes. * Artifices etiam ipsi, qui ea faciunt, non sunt.

Sunt multi temporis . Numquid
ergo possunt ea, quę fabricata sunt
ab ipsis, esse dij? *Reliquerūt autē 47
falsa & opprobriū postea futuris .
*Nam cum superuenerit illis prę- 48
lium, & mala; cogitant sacerdo-
tes apud se, vbi se abscondant
cum illis . *Quomodo ergo sen- 49
tari debeant quoniam dij sunt, qui
nec de bello se liberant, neque
de malis se eripiunt? * Nam cum 50
sunt lignea, inaurata, & inargen-
tata, scietur postea quia falsa sunt
ab vniuersis Gentibus, & regibus:
quę manifesta sunt quia non sunt
dij, sed opera manuum homi-
num, & nullum Dei opus cum 51
illis . * Vnde ergo notum est, quia
non sunt dij, sed opera manuum
hominum, & nullum Dei opus
in ipsis est . * Regem regioni non 52
suscitant, neque pluuiam homi-
nibus dabant . * Iudicium quo- 53
que non discernent, neque regio-
nes liberabunt ab iniuria : quia
nihil possunt, sicut corniculę in-
ter medium cęli, & terrę . * Ete- 54
nim cum inciderit ignis in do-
mum deorum ligneorum, argen-
teorum, & aureorum, sacerdo-
tes quidem ipsorum fugient, &
liberabuntur : ipsi vero sicut tra-
bes in medio comburentur . * Re- 55
gi autem, & bello non resistent .
Quomodo ergo æstimandum est,
aut recipiendum quia dij sunt?
* Non a furibus, neque a latroni- 56
bus se liberabunt dij lignei, & la-
pidei, & inaurati & inargentati,
quibus hi, qui fortiores sunt, * au- 57
rum, & argentum, & vestimen-
tum, quo operiti sunt, auferent
illis, & abibunt, nec sibi auxi-
lium ferent . * Itaque melius est 58
esse regem ostentantem virtutem
suam : aut vas in domo vile, in
quo gloriabitur, qui possidet il-
lud : vel osium in domo, quod

custodit quę in ipsa sunt, quā-
m 59 falsi dij . * Sol quidem, & luna,
ac sidera cum sint splendida, &
emissa ad vtilitates, obaudiunt .
60 * Similiter & fulgur cum appa-
ruerit, perspicuum est : id ipsum
autem & spiritus in omni regione
61 spirat . * Et nubes, quibus cum
imperatum fuerit a Deo peram-
bulare vniuersum orbem, persi-
ciunt quod imperatum est eis .
62 * Ignis etiā missus desuper, vt cō-
sumat mōtes, & siluas, facit quod
præceptum est ei . Hęc autem ne-
que speciebus, neque virtutibus
63 vni eorum similia sunt . * Vnde
neque existimandum est, neque
dicendum, illos esse deos, quan-
do non possunt neque iudicium
iudicare, neque quidquam face-
64 re hominibus . * Scientes itaque
quia non sunt dij, ne ergo timue-
65 ritis eos . * Neque enim regibus
maledicent, neque benedicent .
66 * Signa etiam in cęlo Gentibus
non ostendunt, neque vt sol luce-
bunt, neque illuminabunt vt lu-
67 na . * Bestię meliores sunt illis,
quę possunt fugere sub testum,
68 ac prodesse sibi . * Nullo itaque
modo nobis est manifestum quia
sunt dij : propter quod ne timea-
69 tis eos . * Nam sicut in cucume-
rario formido nihil custodit : ita
sunt dij illorum lignei, & argen-
70 tei, & inaurati . * Eodem modo
& in horto spina alba, supra quā
omnis avis sedet . Similiter & mor-
tuo proiecto in tenebris similes
sunt dij illorum lignei, & inaura-
71 ti, & inargentati . * A purpura,
quoque & murice, quę supra il-
los tineant, scietis itaque quia
non sunt dij . Ipsi etiam postremo
comedūtur . & erunt opprobrium
72 in regione . * Melior est homo iu-
stus, qui non habet simulachra :
nam erit longe ab opprobrijs .

PROPHEZIA EZECHIELIS.

CAPVT PRIMVM.

¶ 7.1.f.23
12.d.20

ET factum est in trigesimo anno, in quarto, in quinta mensis, cum essem in medio captiuorum iuxta flumini Chobar, aperti sunt celi, & vidi visiones Dei. * In quinta mensis, ipse est annus quintus transmigrationis regis Iochin, * factum est verbum Domini ad Ezechielem filium Buzi sacerdotem in terra Chaldaeorum, secus flumen Chobar: & facta est super eum, ibi manus Domini. * Et vidi, & ecce ventus turbinis veniebat ab Aquilone: & nubes magna, & ignis inuoluens, & splendor in circuitu eius: & de medio eius quasi species electri, id est de medio ignis: * & in medio eius similitudo quattuor animalium: & hic aspectus eorum, similitudo hominis in eis. * Quattuor facies vni, & quattuor pennae vni. * Pedes eorum pedes recti, & planta pedis eorum quasi planta pedis vituli, & scintillae quasi aspectus aeris candentis. * Et manus hominis sub pennis eorum in quattuor partibus: & facies, & pennas per quattuor partes habebant. * Iungeturque erant pennae eorum alterius ad alterum. non reuertebantur cum incederent: sed vnumquodque ante faciem suam gradiebatur. * Similitudo autem vultus eorum: facies hominis, & facies leonis a dextris ipsorum, quattuor: facies autem bouis, a sinistris ipsorum quattuor, & facies aquilae desuper ipsorum quattuor. * Facies eorum, & pennae eorum extensae desuper: duae pennae singulorum iungebantur, & duae tegebant corpora eorum: & vnumquodque eorum coram facie sua ambulabat: vbi erat impetus spiritus, illuc gradiebantur, nec reuertebantur cum ambula-

rent. * Et similitudo animalium, aspectus eorum quasi carbonum ignis ardentium, & quasi aspectus lampadarum. Hae erat visio discurrens in medio animalium, splendor ignis, & de igne fulgur. **E**gre diens. * Et animalia ibant, & reuertebantur in similitudinem fulguris coruscantis. * Cumque aspicerem animalia, apparuit rota una super terram iuxta animalia, habens quattuor facies. **E**t aspectus rotarum, & opus earum, quasi visio maris: & vna similitudo ipsarum quattuor: & aspectus earum & opera, quasi sit rota in medio rotarum. * Per quattuor partes earum euntes ibant, & non reuertebantur cum ambularent. * Statura quoque erat rotarum, & altitudo, & horribilis aspectus: & totum corpus oculis plenum in circuitu ipsarum quattuor. * Cumque ambularent animalia, ambulabant pariter & rotae iuxta ea: & cum eleuantur animalia de terra, eleuantur simul & rotae. * Quocumque ibat spiritus, illuc euntes spiritum, & rotae pariter eleuantur sequentes eum. Spiritus enim vitae erat in rotis. * Cum euntibus ibant, & cum stantibus stabant: & cum eleuatis a terra, pariter eleuantur & rotae, sequentes ea: quia spiritus vitae erat in rotis. * Et similitudo super capita animalium firmamenti, quasi aspectus crystalli horribilis, & extensi super capita eorum desuper. **S**ub firmamento autem pennae eorum rectae alterius ad alterum: vnumquodque duabus alis velabat corpus suum, & alterum similiter velabatur. * Et audiebam sonum alarum, quasi sonum aquarum multarum, quasi sonum sublimis Dei: cum ambularent quasi sonus erat multitudinis ut sonus castrorum. cumque starent, dimittebantur pennae eorum. **N**am cum fieret vox super firmamen-

¶ 7.10.c.12

mamentum, quod erat super caput eorum, stabant, & submittabant alas suas. * Et super firmamentum, quod erat imminens capiti eorum, quasi aspectus lapidis sapphiri similitudo throni: & super similitudinem throni, similitudo quasi aspectus hominis desuper. * Et vidi quasi speciem electri, velut aspectum ignis, intrinsecus eius per circuitum: a lumbis eius & desuper, & a lumbis eius vsque deorsum, vidi quasi speciem ignis splendentis in circuitu: * Velut aspectum arcus cum fuerit in nube in die pluvie. hic erat aspectus splendoris per gyrum.

C A P. I I.

HAcc visio similitudinis gloriæ Domini, & vidi, & cecidi in faciem meam, & audiui vocem loquentis. Et dixit ad me: Fili hominis sta super pedes tuos, & loquar tecum. * Et ingressus est in me spiritus postquam locutus est mihi: & statuit me supra pedes meos: & audiui loquentem ad me, & dicentem: Fili hominis, mitto ego te ad filios Israel, ad Gentes apostatrices, quæ recesserunt a me: ipsi & patres eorum prævaricati sunt pactum meum vsque ad diem hæc. * Et filii dura facie, & indomabili corde sunt, ad quos ego mitto te: & dices ad eos: Hæc dicit Dominus Deus: * Si forte vel ipsi audiant, & si forte quiescant, quoniam domus exasperans est: & sciet quia propheta fuerit in medio eorum. * Tu ergo fili hominis ne timeas eos, neque sermones eorum metuas: quoniam increduli, & subversores sunt tecum, & cum scorpionibus habitas. verba eorum ne timeas, & vultus eorum ne formides, quia domus exasperans est. * Loqueris ergo verba mea ad eos, si forte audiant, & quiescant: quoniam irritatores sunt. * Tu autem fili hominis audi quæcumque loquor ad te: & noli esse exasperans sicut domus exasperatrix est: aperi os tuum & comede quæcumque ego do tibi. * Et vidi, & ecce manus missa ad

me, in qua erat involutus liber: & expandit illum coram me, qui erat scriptus intus, & foris: & scriptæ erant in eo lamentationes, & carinen, & vz.

C A P. I I I.

ET dixit ad me: Fili hominis quodcumque inueneris comede: comede volumen istud, & vadens loquere ad filios Israel.

* Et aperui os meum, & cibavi me volumine illo: * & dixit ad me: Fili hominis venter tuus comedet, & viscera tua complebuntur volumine isto, quod ego do tibi. * Et comedi illud: & factum

est in ore meo sicut mel dulce. * Et dixit ad me: Fili hominis vade ad domum Israel, & loqueris verba mea ad eos. * Non enim ad populum profundi sermonis, & ignotæ linguæ tu mitteris ad domum Israel: * neque ad populos multos profundi sermonis, & ignotæ linguæ, quorum non possis audire sermones: & si ad illos mittereris, ipsi audirent te. * Domus autem Israel nolunt audire te: quia nolunt audire me. omnis quippe domus Israel atrita fronte est, & duro corde. * Ecce dedi faciem tuam valentiorē faciebz eorum, & frontem tuam duriorē frontibus eorum. * Vt adamantem, & vt silicem dedi faciem tuam: ne timeas eos, neque metuas a facie eorum: quia domus exasperans est. * Et dixit ad me: Fili hominis omnes sermones meos, quos ego loquor ad te, assume in corde tuo, & auribus tuis audi: * Et vade ingredi ad transmigrationem, ad filios populi tui, & loqueris ad eos, & dices eis: Hæc dicit Dominus Deus. si forte audiant, & quiescant. * Et assumpsit me spiritus & audiui post me vocē commotionis magnæ: Benedicta gloria Domini de loco suo, * & vocem alarum animalium percutietium alteram ad alteram, & vocem rotarum sequentium animalia, & vocem commotionis magnæ.

* Spiritus quoque levavit me, & assumpsit me: & abiit amarus in indignatione spiritus mei: mar-

nus enim Domini erat mecum, confortans me. * Et veni ad transmigrationem, ad aceruum nouarum frugum, ad eos, qui habitabant iuxta flumen Chobar, & sedi ibi illi sedebant: & mansi ibi septem diebus moriens in medio eorum. * Cum autem pertransissent septem dies, factum est verbum Domini ad me, dicens: Fili hominis speculatore dedi te domui Israel: & audies de ore meo verbum, & annunciaris eis ex me. * Si dicente me ad impium: Morite morieris: non annunciaris ei, neque locutus fueris ut auertatur a via sua impia, & viuatur: ipse impius in iniquitate sua morietur, sanguinem autem eius de manu tua requiram. * Si autem tu annunciaris impio, & ille non fuerit conuersus ab impietate sua, & a via sua impia: ipse quidem in iniquitate sua morietur, tu autem animam tuam liberaisti. * Sed & si conuersus iustus a iustitia sua fuerit, & fecerit iniquitatem, ponam offendiculum coram eo, ipse morietur, quia non annunciaris ei: in peccato suo morietur, & non erunt in memoria iustitiæ eius, quas fecit: sanguine vero eius de manu tua requiram. * Si autem tu annunciaris iusto ut non peccet iustus, & ille non peccauerit: vivens viuet, quia annunciaris ei, & tu animam tuam liberaasti. * Et facta est super me manus Domini, & dixit ad me: Surgens egredere in campum, & ibi loquar tecum. * Et surgens, egressus sum in campum: & ecce ibi gloria Domini stabat quasi gloria, quam vidi iuxta fluvium Chobar: & cecidi in faciem meam. * Et ingressus est in me spiritus, & statuit me super pedes meos: & locutus est mihi, & dixit ad me: Ingredere, & includere in medio domus tue. * Et tu fili hominis, ecce data sunt super te vincula, & ligabunt te in eis: & non egredieris de medio eorum. * Et linguam tuam adhzrere faciâ palato tuo, & eris mutus, nec quasi vir oburgans: quia domus exasperans est. * Cum autem locutus fuero tibi, aperiam os tuum, & dices

ad eos: Hæc dicit Dominus Deus Qui audit, audiat, & qui quiescit quiescat: quia domus exasperans est.

C A P. II. III.

ET tu fili hominis sume tibi latere, & pones eum coram te: & describes in eo ciuitatem Ierusalem. * Et ordinabis aduersus eam obsidionem, & ædificabis munitiones, & comportabis aggerem, & dabis contra eam castra, & pones arietes in gyro. * Et tu sume tibi sartagine ferream, & pones eam in murum ferreum inter te, & inter ciuitatem: & obfirmabis faciem tuam ad eam, & erit in obsidionem, & circumdabis eam: signum est domui Israel. * Et tu dormies super latus tuum sinistrum, & pones iniquitates domus Israel super eo numero dierum, quibus dormies super illud, & assumes iniquitatem eorum. * Ego autem dedi tibi annos iniquitatis eorum, numero dierum trecentos & nonaginta dies: & portabis iniquitatem domus Israel. * Et cum compleueris hæc, dormies super latus tuum dexterum secundo: & assumes iniquitatem domus Iuda quadraginta diebus. diem pro anno, diem, inquam, pro anno dedi tibi. * Et ad obsidionem Ierusalem conuerter faciem tuam, & brachium tuum erit extensum: & prophetabis aduersus eam. * Ecce circumdedit te vinculis: & non te couertes a latere tuo in latus aliud, donec compleas dies obsidionis tue. * Et tu sume tibi frumentum, & hordeum, & fabam, & lentem, & milium, & viciam: & mittere ea in vas vnum, & facies tibi panes numero dierum, quibus dormies super latus tuum: trecentis & nonaginta diebus comedes illud. * Cibis autem tuis, quo vesceris, erit in pondere viginti stateres in die: a tempore vsque ad tempus comedes illud. * Et aquam in mensura bibes, sextam partem hin: a tempore vsque ad tempus bibes illud. * Et quasi subcineritium hordeaceum comedes illud, & stercore, quod egredietur

Num. 24. f. 34

7.13. b.7

17. 2.3.3

dictur de homine, operies illud in oculis eorum. * Et dixit Dominus: Sic comedent filij Israel panem suum pollutum inter Gentes ad quas eieci eos. * Et dixi: A a, 14 Domine Deus, ecce anima mea non est polluta, & morticinum & laceratum a bestiis non comedi ab infantia mea usque nunc, & non est ingressa in os meum omnis caro immunda. * Et dixit ad me: 15 Ecce dedi tibi simum bouum pro stercorebus humanis: & facies panem tuum in eo. * Et dixit ad me: 16 Fili hominis: Ecce ego conteram baculum panis in Ierusalem: & comedent panem in pondere, & in solitudine: & aquam in mensura, & in angustia bibent: * Ut deficientibus pane & aqua, corrumpat unusquisque ad fratrem suum: & contabescant in iniquitatibus suis.

C A P. V.

ET tu fili hominis sume tibi gladium acutum, radentem pilos: & assumes eum, & duces per caput tuum, & per barbaram tuam: & assumes tibi stateram pondens, & diuides eos. * Tertiam partem igni combures in medio ciuitatis, iuxta completionem dierum obsidionis: & assumes tertiam partem, & concides gladio in circuitu eius: tertiam vero aliam disperges in ventum, & gladium nudabo post eos. * Et sumes inde paruum numerum: & ligabis eos in summitate pallij tui. * Et ex eis rursus tolles, & proicies eos in medio ignis & combures eos igni: & ex eo egredietur ignis in omnem domum Israel. * Hæc dicit Dominus Deus: Ista est Ierusalem, in medio Gentium posui eam, & in circuitu eius terras. * Et contempsit iudicia mea ut plus esset impia quam Gentes: & præcepta mea ultra quam terref, quæ in circuitu eius sunt. Iudicia enim ea proiecerunt, & in præceptis meis non ambulauerunt. * Idcirco hæc dicit Dominus Deus: Quia superastis Gentes, quæ in circuitu vestro sunt, & in præceptis meis non ambulastis, & iudicia mea non fecistis, & iuxta iu-

dicia Gentium, quæ in circuitu vestro sunt, non estis operati. * Ideo hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego ad te, & ipse ego faciam in medio tui iudicia in oculis Gentium. * Et faciam in te quod non feci, & quibus similia ultra non faciam propter omnes abominationes tuas. * Ideo patres comedent filios in medio tui, & filij comedent patres suos, & faciam in te iudicia, & ventilabo vniuersas reliquias tuas in omnem ventum. * Idcirco vno ego, dicit Dominus Deus: nisi pro eo quod sanctum meum violasti in omnibus offensionibus tuis, & in cunctis abominationibus tuis: ego quoque confringam, & non pareet oculus meus, & non miserebor. 12 * Tertia pars tui peste morietur, & fame consumietur in medio tui: & tertia pars tui in gladio cadet in circuitu tuo: tertiam vero partem tuam in omnem ventum dispergam, & gladium euaginato post eos. * Et complebo furorem meum, & requiescere faciam indignationem meam in eis. & consolabor: & scient quia ego Dominus locutus sum in zelo meo, cum implevero indignationem meam in eis. * Et dabo te in desertum, & in opprobrium Gentibus, quæ in circuitu tuo sunt, in conspectu omnis preteritis. * Et eris opprobrium, & blasphemia, exemplum, & stupor in Gentibus, quæ in circuitu tuo sunt, cum fecero in te iudicia in furore, & in indignatione, & in increpationibus meis. * Ego Dominus locutus sum: Quando misero sagittas famis pessimas in eos: quæ erunt mortiferæ, & quas mittam ut disperdam vos: & famem congregabo super vos, & conteram in vobis baculum panis. * Et immittam in vos famem, & bestias pessimas usque ad interfectionem: & pestilentia, & sanguis transibunt per te, & gladium inducam super te. ego Dominus locutus sum.

C A P. VI.

ET factus est sermo Domini ad me, dicens: * Fili hominis pone

7.4.d.16
7.14.d.13

7.36.2.2

pone faciem tuā ad mōtes Israel, A
& prophetabis ad eos, * & dices: B
Montes Israel audite verbum
Domini Dei: Hæc dicit Dominus
Deus montibus, & collibus, ru-
pibus, & vallibus: Ecce ego indu-
cam super vos gladium, & disper-
dam excelsa vestra, * & demoliar
aras vestras, & confringentur si-
mulachra vestra: & deiciam in-
terfectos vestros ante idola ve-
stra. * Et dabo cadauera filio-
rum Israel ante faciem simulach-
rorum vestrorum: & dispergam
ossa vestra circum aras vestras in
omnibus habitationibus vestris. B
Vides desertæ erunt, & excelsa
demolientur, & dissipabuntur &
interibunt aræ vestræ, & confrin-
gentur: & cessabunt idola vestra,
& conterentur delubra vestra, &
delebuntur opera vestra. * Et ca-
der interfectus in medio vestri:
& scietis, quia ego sum Domi-
nus. * Et relinquam in vobis eos,
qui sugerint gladium in Gētibus;
cum disperseo vos in terris. * Et
recordabuntur mei liberati vestri
in Gentibus, ad quas captiui du-
sti sunt: quia contritum cor eorum
fornicans, & recedens a me; &
oculos eorū fornicantes post ido-
la sua & displicebunt sibi in super-
malis, quæ fecerūt in vniuersis
abominationibus suis. * Et sciet
quia ego Dominus non frustra lo-
cutus sum vt facerem eis malum
hoc. * Hæc dicit Dominus Deus:
Percute manum tuam, & allide
pedem tuum, & dic: Heu, ad om-
nes abominationes malorum do-
mus Israel: quia gladio, fame, &
peste ruituri sunt. * Qui longe
est, peste morietur: qui autē pro-
pe, gladio corruet: & qui relictus
fuerit, & obfessus, fame morietur:
& complebo indignationē meam
in eis. * Et scietis quia ego Do-
minus, cum fuerint interfecti ve-
stri in medio idolorum vestrorum
in circuitu ararum vestrarum, in
omni colle excelsio, & in cunctis
summitatibus montium, & sub-
tus omne lignum nemorosum, &
subtus vniuersam quercum fron-
dosam, locum vbi accenderunt
thura redolentia vniuersis idolis
suis. * Et extendā manum meam
super eos: & faciam terram deso-

latam, & desertam a deserto De-
blatha in omnibus habitationi-
bus eorum: & scient quia ego
Dominus.

CAP. VII.

ET factus est sermo Domini ad
me, dicens: * Et tu fili homi-
nis, hæc dicit Dominus Deus ter-
ræ Israel: Finis venit, venit finis
super quattuor plagas terræ. * Nūc
finis super te, & iminittam furo-
rem meum in te, & iudicabo te
iuxta vias tuas: & ponam contra
te omnes abominationes tuas.
* Et non parcer oculus meus su-
per te, & non miserebor: sed vias
tuas ponam super te, & abomina-
tiones tuæ in medio tui erunt: &
scietis quia ego Dominus. * Hæc
dicit Dominus Deus: Afflictio
vna, afflictio ecce venit. * Finis ve-
nit, venit finis, cuius glauit aduer-
sum te: ecce venit. * Venit con-
tritio super te, qui habitas in ter-
ra: venit tempus, prope est dies
occisionis, & non gloriæ montiū:
* Nunc de propinquo effundam
iram meam super te, & comple-
bo furorē meum in te: & iudi-
cabo te iuxta vias tuas, & im-
ponam tibi omnia scelera tua: * Et
non parcer oculus meus, nec mi-
serebor, sed vias tuas imponam
tibi, & abominationes tuæ in me-
dio tui erunt: & scietis quia ego
sum Dominus percutions. * Ecce
dies, ecce venit: egressa est con-
tritio, floruit virga, germinauit
superbia: * Iniquitas surrexit in
virga impietatis: non ex eis, &
non ex populo, neque ex sonitu
eorum: & non erit requies in eis.
* Venit tempus, appropinquauit
dies: qui emit, non latetur: & qui
vendit, non lugeat: quia ira su-
per omnem populum eius. * Quia
qui vendit, ad id, quod vendidit,
nō reuertetur, & adhuc in viuē-
tibus vita eorum. visio enim ad
omnem multitudinem eius non
regredietur: & vir in iniquitate
vitæ suæ non confortabitur. * Can-
nite tuba, præparentur omnes, &
non est, qui vadat ad prælium: ira
enim mea super vniuersum po-
pulum eius. * Gladius foris: & pe-
stis, & fames intrinsecus: qui in
agro

agro est, gladio morietur: & qui
in ciuitate, pestilentia, & fame
deuorabuntur. * Et saluabuntur
qui fugerint ex eis: & erunt in
montibus quasi columbz conual-
lium omnes trepidi, vnusquisque
in iniquitate sua. * Omnes manus
dissoluētur, & omnia genua fluēt
aquis. * Et accingent se cilicijs,
& operiet eos formido, & in om-
ni facie confusio, & in vniuersis
capitibus eorum caluitium. * Ar-
gentum eorum foras proicietur,
& aurum eorū in sterquilinum
erit. Argentum eorum, & aurum
eorum non valebit liberare eos in
die furoris Domini. Animam
suam non saturabunt, & ventres
eorum non implebuntur: quia
scandalum iniquitatis eorum fa-
ctum est. * Et ornamentum mo-
niliū suorum in superbiam po-
suerunt, & imagines abominatio-
num suarum, & simulachrorum
fecerunt ex eo: propter hoc dedi
eis illud in immunditiam: & da-
di illud in manus alienorum ad
diripiendum, & impijs terræ in
prædam, & contaminabunt illud.
* Et auertam faciem meam ab eis,
& violabunt arcanum meum: &
introibunt in illud emissarij, &
contaminabunt illud. * Fac con-
clusionem: quoniam terra plena
est iudicio sanguinum, & ciuitas
plena iniquitate. * Et adducam
pessimos de Gentibus, & posside-
bunt domos eorum. & quiescere
faciam superbiam potentium, &
possidebunt sanctuaria eorum.
* Angustia superueniente, requi-
rent pacem, & non erit. * Con-
turbatio super conturbationem
veniet, & auditus super auditum:
& quærent visionem de propheta,
& lex peribit a sacerdote, &
consilium a senioribus. * Rex lu-
gebit, & princeps induetur inæ-
rore, & manus populi terræ con-
turbabuntur. Secundum viam eo-
rum faciam eis, & secundum iu-
dicia eorum iudicabo eos: &
sciēt quia ego Dominus.

CAP. VIII.

ET factum est in anno sexto, in
sexto mense, in quinta mea-
se: ego sedebam in domo mea,

& senes Iuda sedebāt coram me,
& cecidit ibi super me manus Do-
mini Dei. * Et vidi, & ecce simi-
litudo quasi aspectus ignis: ab
aspectu lumborum eius, & deorsum,
ignis: & a lumbis eius, &
sursum, quasi aspectus splendoris,
vt visio electri. * Et emissā
similitudo manus apprehēdit me
in cinctio capitis mei: & eleua-
uit me Spiritus inter terram, &
cælum: & adduxit me in Ierusa-
lem in visione Dei, iuxta ostium
interius, quod respiciebat ad A-
quilonem, vbi erat statutum idolum
zeli ad prouocandam emu-
lationem. * Et ecce ibi gloria Dei
Israel secundum visionem, quam
videram in campo. * Et dixit ad
me: Fili hominis leua oculos tuos
ad viā Aquilonis. Et leuaui oculos
meos ad viam Aquilonis: &
ecce ab Aquilone portæ altaris
idolum zeli in ipso introitu. * Et
dixit ad me: Fili hominis, putasne,
vides tu, quid isti faciunt, abomi-
nationes magnas, quas domus
Israel facit hic, vt procul recedā a
sanctuario meo? & adhuc conuer-
sus videbis abominationes maio-
res. * Et introduxit me ad ostium
atrij: & vidi, & ecce foramen
vnum in pariete. * Et dixit ad me:
Fili hominis fode parietem. Et
cum fodissem parietem, apparuit
ostium vnum. * Et dixit ad me:
Ingredere, & vide abominatio-
nes pessimas, quas isti faciunt hic.
* Et ingressus vidi, & ecce omnis
similitudo reptilium, & animalium,
abominatio, & vniuersa
idola domus Israel depicta erant
in pariete in circuitu per totum.
* Et septuaginta viri de seniori-
bus domus Israel, & Iezonias fili-
us Saphan stabat in medio eo-
rum, instantium ante picturas: &
vnusquisque habebat thuribulum
in manu sua: & vapor nebulae de
thure consurgebat. * Et dixit ad
me: Certe vides fili hominis quæ
seniores domus Israel faciunt in
tenebris, vnusquisque in abscon-
dito cubiculi sui: dicunt enim:
Non videt Dominus nos: dereli-
quit Dominus terram. * Et dixit
ad me: Adhuc conuersus vide-
bis abominationes maiores, quas
isti faciunt. * Et introduxit me

|| Dan. 14. f.
35

per ostium porte domus Domini, quod respiciebat ad Aquilonem : & ecce ibi mulieres sedebat plan-
gentes Adonidem . * Et dixit ad me : Certe vidisti fili hominis : ad-
huc conuersus videbis abomina-
tiones maiores his . * Et introdu-
xit me in atrium domus Domini
interius : & ecce in ostio templi
Domini inter vestibulum & alta-
re, quasi viginquique viri dor-
sa habentes contra templum Do-
mini, & facies ad Orientem : &
adorabant ad ortum Solis . * Et di-
xit ad me : Certe vidisti fili homi-
nis : numquid leue est hoc domui
Iuda vt facerent abominationes
istas, quas fecerunt hic : quia re-
plentes terram iniquitate conuersi
sunt ad irritandum me ? & ecce
applicant ramum ad nares suas .
* Ergo & ego faciam in furore :
non parceret oculus meus, nec mi-
serebor : & cum clamauerint ad
aures meas / ecce magna, non
exaudiam eos .

C A P. IX.

ET clamauit in auribus meis
voce magna, dicens : Appro-
pinquauerunt visitationes vrbis,
& vnusquisque vas interfectionis
habet in manu sua . * Et ecce sex
virii veniebant de via porte supe-
rioris, quæ respicit ad Aquilonem :
& vnuscuiusque vas interitus in
manu eius : vir quoque vnus in
medio eorum vestitus erat lineis,
& atramentarium scriptoris ad
renes eius : & ingressi sunt, & ste-
terunt iuxta altare æreum . * Et
gloria Domini Israel assumpta
est de cherub, quæ erat super eum
ad limen domus : & vocauit vi-
rum, qui indutus erat lineis, &
atramentarium scriptoris habebat
in lumbis suis . * Et dixit Domi-
nus ad eum : Transi per mediam
ciuitatem in medio Ierusalem :
& signa thau super frontes viro-
rum gementium, & dolentium
super cunctis abominationibus,
quæ sunt in medio eius . * Et il-
lis dixit, audiente me : Transte
per ciuitatem sequentes eum, &
percutite : non parcas oculus ve-
ster, neque misereamini . * Senem
adolefcentulum, & virginem, par-

uulum, & mulieres interficite vs-
que ad internecionem : omnem
autem, super quem videritis thau,
ne occidatis, & a sanctuario meo
incipite . Cæperunt ergo a viris
senioribus, qui erant ante faciem
domus . * Et dixit ad eos : Con-
taminare domum, & implete atria
interfectis : egredimini . Et egres-
si sunt, & percutiebant eos, qui
erant in ciuitate . * Et corde com-
pleta, remansi ego : ruiq. super fa-
ciem meam, & clamans aio : Heu,
heu, heu Domine Deus : ergone
disperdes omnes reliquias Israel,
effundens furorem tuum super Ie-
rusalem ? * Et dixit ad me : Ini-
quitas domus Israel, & Iuda, ma-
gna est nimis valde, & repleta est
terra sanguinibus, & ciuitas re-
pleta est auersione : dixerit enim :
Dereliquit Dominus terram, &
Dominus non videt . * Igitur &
meus non parceret oculus, neque
miserebor : viam eorum super ca-
put eorum reddam . * Et ecce vir,
qui erat indutus lineis, qui habebat
atramentarium in dorso suo,
respondit verbum, dicens : Feci
sicut præcepisti mihi .

C A P. X.

ET vidi, & ecce in firmamen-
to, quod erat super caput cheru-
bim, quasi lapis sapphiris, qua-
si species similitudinis folij, appa-
ruit super ea . * Et dixit ad virum,
qui indutus erat lineis, & ait : In-
gredere in medio rotarum, quæ
sunt subtus cherubim, & imple
manum tuam prunis ignis, quæ
sunt inter cherubim, & effunde
super ciuitatem . Ingressusq. est
in conspectu meo : cherubim au-
tem itabant a dextris domus cum
ingrederetur vir, & nubes imple-
uit atrium interius . * Et eleuata
est gloria Domini de super cherub
ad limen domus : & repleta est do-
mus nube, & atrium repletum est
splendore gloriæ Domini . * Et so-
nitus alarum cherubim audieba-
tur vsque ad atrium exterius, quasi
vox Dei omnipotentis loquentis .
* Cumq. præcepisset viro, qui in-
dutus erat lineis, dicens : Sume
ignem de medio rotarum, quæ
sunt inter cherubim : ingressus il-
le stetit

Exo. 12. c.

7

Apo. 7. a. 3

le stetit iuxta rotam. * Et extendit cherub manum de medio cherubini ad ignem, qui erat inter cherubim: & sumpsit, & dedit in manus eius, qui indutus erat lineis: qui accipiens egressus est. * Et apparuit in cherubim similitudo manus hominis subtus penas eorum. * & vidi, & ecce quattuor rotæ iuxta cherubim rota vna iuxta cherub vnum, & rota alia iuxta cherub vnum: species autem rotarum erat quasi visio lapidis crysolithi. * & aspectus earum similitudo vna quattuor: quasi sit rota in medio rotæ. * Cumq. ambularent, in quattuor partes gradebantur: & non reuertebantur ambulantes, sed ad locum, ad quem ire declinabat, quæ prima erat, sequebantur & ceteræ, nec conuertebantur. * Et omne corpus earum, & colla, & manus, & pennæ, & circuli plena erant oculis, in circuitu quattuor rotarum. * Et rotas istas vocauit volubiles, audiente me. * Quattuor autem facies habebat vnum: facies vna, facies cherub: & facies secunda, facies hominis: & in tertio facies leonis: & in quarto facies aquilæ. * Et eleuata sunt cherubim: ipsum est animal, quod videram iuxta flumen Chobar. * Cumq. ambularent cherubini, ibant pariter & rotæ iuxta ea: & cum eleuaret cherubim alas suas, ut exaltarentur de terra, non residebāt rotæ, sed & ipsæ iuxta erāt. * Stantibus illis, stabant: & cum eleuatis eleuabatur spiritus enim vitæ erat in eis. * Et egressa est gloria Domini a limine templi: & stetit super cherubim. * Et eleuantia cherubim alas suas, exaltata sunt a terra coram me, & illis egredientibus, rotæ quoque subsecutæ sunt: & stetit in introitu portæ domus Domini orientalis: & gloria Dei Israel erat super ea. * Ipsum est animal, quod vidi subter Deū Israel iuxta flumen Chobar: & intellexi quia cherubim essent. * Quattuor vultus vni, & quattuor alæ vni: & similitudo manus hominis sub alis eorum. * Et similitudo vultuum eorum, ipsi vultus quos videram iuxta flumen Chobar, & intuitus eo-

rum, & impetus singulorum ante faciem suam ingredi.

CAP. XI.

A **E**T eleuauit me spiritus, & introduxit me ad portā domus Domini orientalem, quæ respicit ad solis ortum: & ecce in introitu portæ vigintiquinque viri: & vidi in medio coruā Iezoniam filium Azur, & Pheltiam filium Banaiz, principes populi. * Dixitq. ad me: Fili hominis, hi sunt viri, qui cogitant iniquitatem, & tractant consilium pessimum in vrbe ista. * dicentes: Nonne dudum edificatæ sunt domus? hæc est lebes, nos autem carnes. * Idcirco vaticinare de eis, vaticinare fili hominis. * Et irruit in me spiritus Domini, & dixit ad me: Loquere: Hæc dicit Dominus: Sic locuti estis domus Israel, & cogitationes cordis vestri ego noui. * Plurimos occidisti in vire hac, & implestis vias eius interfecistis. * Propterea hæc dicit Dominus Deus: Interfecti vestri, quos posuistis in medio eius, hi sunt carnes, & hæc est lebes: & educam vos de medio eius. * Gladium metulistis, & gladium inducā super vos, ait Dominus Deus. * Et reiciam vos de medio eius, daboq. vos in manu hostium, & faciam in vobis iudicia. * Gladio cadetis: in finibus Israel iudicabo vos, & scietis quia ego Dominus. * Hæc non erit vobis in lebetem, & vos non eritis in medio eius in carnes: in finibus Israel iudicabo vos. * Et scietis quia ego Dominus: quia in præceptis meis non ambulastis, & iudicia mea non fecistis, sed iuxta iudicia Gentium, quæ in circuitu vestro sunt, estis operati. * Et factum est, cum prophetarem Pheltias filius Banaiz mortuus est: & cecidi in faciem meam clamans voce magna, & dixi: Heu, heu, heu Domine Deus: consummationem tu facis reliquiarum Israel? * Et factum est verbum Domini ad me, dicens: * Fili hominis, fratres tui, fratres tui, viri propinqui tui, & omnis domus Israel vniuersi, quibus dixerūt habitato-

res Ierusalem: Longe recedere a Domino, nobis data est terra in possessionem. * Propterea hæc dicit Dominus Deus, quia longe feci eos in Gentibus, & quia dispersi eos in terris: ero eis in sanctificationem modicam in terris, ad quas venerunt. * Propterea loquere: Hæc dicit Dominus Deus: Cōgregabo vos de populis, & adunabo de terris, in quibus dispersi estis, daboq; vobis humū Israel. * Et ingredientur illuc, & auferent omnes offensiones cunctasq; abominationes eius de illa. * Et dabo eis cor vnum, & spiritum, nouum tribuam in visceribus eorum: & auferam cor lapideum de carne eorum, & dabo eis cor carneum: * Vt in præceptis meis ambulent, & iudicia mea custodiant, faciantq; ea: & sint mihi in populum, & ego sim eis in Deum. * Quorum cor post offendicula & abominationes suas ambulat, horum viam in capite suo ponam, dicit Dominus Deus. * Et eleuauerunt cherubim alas suas, & rotx cum eis: & gloria Dei Israel erat super ea. * Et ascendit gloria Domini de medio ciuitatis, stetitq; super montem, qui est ad Orientem vrbs. * & spiritus leuauit me, adduxitq; in Chaldæam ad transmigrationem, in visione in spiritu Dei: & sublata est a me visio, quam videram. * Et locutus sum ad transmigrationem omnia verba Domini, quæ ostenderrat mihi.

C A P. XII.

ET factus est sermo Domini ad me, dicens: * Fili hominis in medio domus exasperantis tu habitas: qui oculos habent ad videndum, & non vident: & aures ad audiendum, & non audiunt: quia domus exasperans est. * Tu ergo fili hominis fac tibi vasa transmigrationis, & transmigrabis per diem eorum eis: transmigrabis autem de loco tuo ad locum alterum in conspectu eorum, si forte aspiciant: quia domus exasperans est. * Et efferes foras vasa tua quasi vasa transmigrantis per diem in conspectu eorum: tu autem egredie-

ris vespere coram eis, sicut egredietur migrans. * Ante oculos eorum perfode tibi parietem: & egredieris per eum. * In conspectu eorum in humeris portaberis, in caligine effereris: faciem tuam velabis, & non videbis terram, quia portentum dedi te domui Israel. * Feci ergo sicut præceperat mihi Dominus: vasa mea protuli quasi vasa transmigrantis per diem: & vespere perfodi mihi parietem manu & in caligine egressus sum in humeris portatus in conspectu eorum. * Et factus est sermo Domini mane ad me, dicens: * Fili hominis, numquid non dixerunt ad te domus Israel, domus exasperans: Quid tu facis? * Dic ad eos: Hæc dicit Dominus Deus: Super ducē onus istud, qui est in Ierusalem, & super omnem domum Israel, quæ est in medio eorum. * Dic: Ego portentum vestrum: quomodo feci, sic fiet illis, in transmigrationem, & in captiuitatem ibunt. * Et dux qui est in medio eorum, in humeris portabitur in caligine egredietur: parietem perfodient vt educant eum: facies eius operietur vt non videat oculis terram. * Et extendam rete meum super eum, & capietur in sagena mea: & adducam eum in Babylonem in terram Chaldæorū: & ipsam non videbit, ibiq; morietur. * Et omnes, qui circa eum sunt, præsidium eius, & agmina eius dispergam in omnem vtrum: & gladiū euaginato post eos. * Et sciēt quia ego Dominus, quando disperfero illos in Gentibus, & disseminauero eos in terris. * Et relinqua ex eis viros paucos a gladio, & fame, & pestilentia: vt enarrent omnia scelera eorum in Gentibus, ad quas ingredientur: & scient quia ego Dominus. * Et factus est sermo Domini ad me, dicens: * Fili hominis panem tuū in conturbatione comede: sed & aquam tuam in festinatione, & mœrore bibe. * Et dices ad populum terræ: Hæc dicit Dominus Deus ad eos, qui habitant in Ierusalem in terra Israel: Panem suū in solitudine comedent, & aquam suam in desolatione bibent: vt desoletur terra a multitudine sua, propter

¶ Ier. 31. f. 33
J. 36. f. 26

¶ J. 17. f. 20

propter iniquitatem omnium, qui habitant in ea. * Et ciuitates, quae nunc habitantur, desolatæ erunt, F terraq; deserta: & scietis quia ego Dominus. * Et factus est sermo 21 Domini ad me, dicens: * Fili hominis, quod est prouerbum istud vobis in terra Israel? dicentium: In longum differuntur dies, & peribit omnis visio. * ideo dic ad eos: 23 Hæc dicit Dominus Deus: Quiescere faciam prouerbum istud, neque vulgo dicetur ultra in Israel: & loquere ad eos quod appropinquauerint dies, & sermo omnis visionis. * Non enim erit 24 ultra omnis visio cassa neque diuinitio ambigua in medio filiorum Israel. * Quia ego Dominus loquar: & quodeumque locutus fuero verbum, fiet & non prolongabitur amplius: sed in diebus vestris domus exasperas loquar verbum, & faciam illud, dicit Dominus Deus. * Et factus est sermo 26 Domini ad me, dicens: * Fili hominis, ecce domus Israel dicentium. Visio, quam hic videt, in dies multos: & in tempora longa iste prophetar. * Propterea dic ad eos: Hæc dicit Dominus Deus: Non prolongabitur ultra omnis sermo meus: verbum, quod locutus fuero, complebitur, dicit Dominus Deus.

C A P. XIII.

ET factus est sermo Domini ad me, dicens: * Fili hominis, vaticinare ad prophetas Israel, A qui prophetant: & dices prophetantibus de corde suo: Audite verbum Domini. * Hæc dicit Dominus Deus: Vx prophetis insipientibus, qui sequuntur spiritum suum, & nihil vident. * Quasi vulpes in desertis, prophetae tui Israel erant. 3 Non ascendistis ex aduerso, neque opposuistis murum pro domo Israel, vt staretis in praelio in die Domini. * Vident vana, & diuinant mendacium, dicentes: Ait Dominus: cum Dominus non miserit eos: & perseuerauerunt confirmare sermonem. * numquid non visionem cassam vidistis, & diuinationem mendacem locuti estis? & dicitis, ait Dominus: cum

ego non sum locutus. * Propterea hæc dicit Dominus Deus: Quia locuti estis vana, & vidistis mendacium: ideo ecce ego ad vos dicit Dominus Deus: * Et erit manus mea super prophetas, qui vident vana, & diuinant mendacium: in consilio populi mei non erunt, & in scriptura domus Israel non scribentur, nec in terram Israel ingredientur: & scietis quia ego Dominus Deus: * Eo quod deceperint populum meum, dicentes: Pax, & non est pax: & ipse edificabat parietem, illi autem lineabant eum luto absque paleis. * Dic ad eos, qui liniunt absque temperatura, quod casurus sit: erit enim imber inundans, & dabo lapides prægrâdes desuper irruentes, & ventum procellæ dissipantem. * Siquidem ecce cecidit paries: numquid non dicitur vobis: Vbi est litura, quam liniistis? Propterea hæc dicit Dominus Deus: Et erumpere faciam spiritum tempestatis in indignatione mea, & imber inundans in furore meo erit: & lapides grandes in ira in consumptionem. * Et destruam parietem, quem liniistis absque temperamento: & adæquabo eum terræ, & reuelabitur fundamentum eius: & cadet, & consumetur in medio eius: & scietis quia ego sum Dominus. * Et complebo indignationem meam in pariete, & in his, qui liniunt eum absque temperamento, dicamque vobis: Non est paries, & non sunt qui liniunt eum. * Prophetae Israel, qui prophetant ad Ierusalem, & vident ei visionem pacis: & non est pax, ait Dominus Deus. * Et tu fili hominis, pone faciem tuam contra filias populi tui, quæ prophetant de corde suo: & vaticinare super eas, & dic: Hæc dicit Dominus Deus: Vx quæ consuunt puluillos sub omni cubito manus: & faciunt cervicalia sub capite, vniuersæ ætatis ad capiendas animas, & cum caperent animas populi mei, viuificabant animas eorum. * Et violabant me ad populum meum propter pugillum hordei, & fragmen panis, vt interficerent animas, quæ non moriuntur, & viuificarent animas, quæ non viuunt, mœtientes populo meo

Hier. 31. 2. 1
Inf. 14. c. 9
& 34. 2. 3

lo meo credenti mendacijs. * Propter hoc hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego ad puluissos vestros, quibus vos capitis animas volantes: & dirumpam eos de brachijs vestris. & dimittam animas, quas vos capitis, animas ad volandum. * Et dirumpam cernicalia vestra: & liberabo populum meum de manu vestra, neque erunt ultra in manibus vestris ad prædandum: & scietis quia ego Dominus. * Pro eo quod mœrere fecistis cor iusti mendaciter, quem ego non contristavi: & confortatis manus impij, vt non reuerteretur a via sua mala, & viueret: * Propterea vana non videbitis, & diuinationes non diuinabitis amplius, & erum populum meum de manu vestra: & scietis quia ego Dominus.

C A P. XIII.

ET venerunt ad me viri seniorum Israel, & sederunt coram me. * Et factus est sermo Domini ad me, dicens: * Fili hominis, viri isti posuerunt immunditias suas in cordibus suis, & scandalum iniquitatis suæ statuerunt contra faciem suam: numquid interrogatus respondebo eis? * Propter hoc loquere eis, & dices ad eos: Hæc dicit Dominus Deus: Homo homo de domo Israel, qui posuerit immunditias suas in corde suo, & scandalum iniquitatis suæ statuerit contra faciem suam, & venerit ad prophetam interrogans per eum me: ego Dominus respondebo ei: in multitudine immunditiarum suarum: * vt capiatur domus Israel in corde suo, quo recesserunt a me in cunctis idolis suis. * Propterea dic ad domum Israel: hæc dicit Dominus Deus: Conuertimini, & recedite ab idolis vestris, & ab vniuersis contaminationibus vestris, auerite facies vestras. * Quia homo homo de domo Israel, & de proselytis quicumque advena fuerit in Israel, si alienatus fuerit a me, & posuerit idola sua in corde suo, & scandalum iniquitatis suæ statuerit contra faciem suam, & venerit ad prophetam vt interroget per eum me: ego Dominus respondebo ei

per me. * Et ponam faciem meam super hominem illum, & faciam eum in exemplum, & in prouerbium, & disperdam eum de medio populi mei: & scietis quia ego Dominus. * Et propheta cum errauerit, & locutus fuerit verbū: ego Dominus decepi prophetam illum: & extendam manum meam super illum, & delebo eum de medio populi mei Israel. * Et portabunt iniquitatem suam: iuxta iniquitatem interrogantis, sic ini- quitas prophetæ erit: * vt non erret ultra domus Israel a me, neque pollutur in vniuersis prævaricationibus suis: sed sint mihi in populum, & ego sim eis in Deum, ait Dominus exercituum. * Et factus est sermo Domini ad me, dicens: * Fili hominis, terra cum peccauerit mihi, vt præuari- cetur præuaricans, extendam manum meam super eam, & cō- teram virgam panis eius: & immittam in eam famem, & interficiam de ea hominem, & iumentum. * Et si fuerint tres viri isti in medio eius, Noe, Daniel, & Iob: ipsi iustitia sua liberabunt animas suas, ait Dominus exercituum. * Quod si & bestias pessimas induxero super terram vt vastem eam: & fuerit inuia, eo quod non sit pertransiens propter bestias. * Tres viri isti si fuerint in ea, viuo ego, dicit Dominus Deus, quia nec filios, nec filias liberabunt: sed ipsi soli liberabuntur. * Terra autem desolabitur. * Vel si gladium induxero super terram illam, & dixerō gladio: Transi per terram: & interfecero de ea hominem, & iumentum: * & tres viri isti fuerint in medio eius: viuo ego, dicit Dominus Deus, nō liberabunt filios, neque filias: sed ipsi soli liberabuntur. * Si autem & pestilentiam immiserō super terram illam, & effudero indignationem meam super eam in sanguine, vt auferam ex ea hominem, & iumentum: * Et Noe, & Daniel, & Iob fuerint in medio eius: viuo ego, dicit Dominus Deus, quia filium, & filiam non liberabunt: sed ipsi iustitia sua liberabunt animas suas. * Quoniam hæc dicit Dominus Deus: Quod

E. 19. a. 3

E. 4. d. 16
& 5. d. 16

Quodd & si quattuor iudicia mea
 pessima, gladium, & famem, ac
 bestias malas, & pestilentiam im-
 misero in Ierusalē vt in terficiam
 de ea hominem, & pecus. * ta- 22
 men relinquetur in ea saluatio e- G
 ducentiū filios, & filias: ecce ipsi
 ingredientur ad vos, & videbitis
 viam eorum, & adinventiones
 eorum, & consolabimini super
 malo, quod induxi in Ierusalem
 in omnibus, quæ importauī super
 eam. * Et consolabuntur vos, cum
 videritis viam eorum, & adinven- 23
 tiones eorū: & cognoscetis quod
 non frustra fecerim omnia, quæ
 feci in ea; ait Dominus Deus.

CAP. XV.

ET factus est sermo Domini ad 1
 me, dicens: * Fili hominis, 2
 quid fiet de ligno vitis ex omni- A
 bus lignis nemorum, quæ sunt
 inter ligna siluarum? * Numquid 3
 tollitur de ea lignum, vt fiat opus
 aut fabricabitur de ea paxillus, vt
 dependeat in eo quodcūque vas? 4
 * Ecce igni datum est in escam:
 vtramque partem eius consum-
 ptit ignis, & medietas eius reda-
 ta est in fauillam: numquid vtile
 erit ad opus? * Etiam cum esset 5
 integrum, nō erat aptum ad opus: B
 quāto magis cū illud ignis deuorauit,
 & combusserit, nihil ex
 eo fiet operis? * Propterea hæc di-
 cit Dominus Deus: Quomodo li-
 gnum vitis inter ligna siluarum,
 quod dedi igni ad deuorandum,
 sic tradam habitatores Ierusalem.
 * Et ponam faciem meam in eos: 7
 de igne egredientur, & ignis con-
 sumet eos: & scietis quia ego
 Dominus, cum posuero faciem
 meam in eos, & dederō terram
 inuiam, & desolatam: eo quod
 præuicatoribus exiterint, dicit
 Dominus Deus.

CAP. XVI.

ET factus est sermo Domini ad 1
 me, dicens: * Fili hominis no- 2
 tas fac Ierusalem abominationes A
 suas: & dices: Hæc dicit Domi-
 nus Deus Ierusalem: Radix tua,
 & generatio tua de terra Chanaā:
 pater tuus Amorrhæus, & mater

4 tua Cethza. * Et quando nata es
 in die ortus tui non est præcisus
 vmbilicus tuus, & aqua non es lo-
 ta in salutem, nec sale salita, nec
 5 inuoluta pannis. * Non pepercit
 super te oculus vt faceret tibi vnū
 de his, misertus tui: sed proiecta
 es super faciem terræ in abiectio-
 ne animæ tuæ, in die qua nata es.
 6 * Transiens autem per te, vidi te
 conculcari in sanguine tuo, & dixi
 tibi cum esses in sanguine tuo: Vi-
 ue. dixi, inquam tibi: In san-
 7 guine tuo viuē. * Multipli-
 catam quasi germen agri dedi te:
 & multiplicata es, & grandis ef-
 fecta, & ingressa es, & peruenisti
 ad mundum muliebrem: vbera
 tua intumuerūt, & pilus tuus ger-
 minauit: & eras nuda, & confu-
 8 sione plena. * Et transiui per te,
 & vidi te: & ecce tempus tuum,
 & tempus amantium. & expandi a-
 mistum meum super te, & ope-
 rui ignominiam tuam. Et iuravi
 tibi, & ingressus sum pactum te-
 cum: ait Dominus Deus: & facta
 9 es mihi. * Et laui te aqua, & emū-
 daui sanguinem tuum ex te: &
 10 vixi te oleo. * Et vestiui te disco-
 loribus, & calceauī te ianthino:
 & cinxi te bysso, & indui te subti-
 11 libus. * Et ornaui te ornamento,
 B & dedi armillas in manibus tuis,
 & torquem circa collum tuum.
 12 * Et dedi in aurem super os tuum,
 & circulos auribus tuis, & coronā
 13 decoris in capite tuo. * Et ornata
 es auro, & argento, & vestita es
 bysso, & polymyro, & multicolori-
 bus, similam, & niel, & oleum
 comedisti, & decora facta es ve-
 hementer nimis: & profecisti in
 14 regnum. * Et egressum est nomen
 tuum in Gentes propter speciem
 tuam: quia perfecta eras in deco-
 re meo, quem posueram super te,
 15 dicit Dominus Deus. * Et habens
 fiduciā in pulchritudine tua for-
 nicata es in nomine tuo: & expo-
 16 sisti fornicationem tuam omni
 transeunti vt eius fieres. * Et su-
 mens de vestimentis tuis fecisti tibi
 excelsa hinc inde confuta: &
 fornicata es super eis, sicut non est
 17 factum, neque futurum est. * Et
 tulisti valā decoris tui de auro
 meo, atque argento meo, quæ
 dedi tibi: & fecisti tibi imagines
 masculu-

masculinas, & fornicata es in eis.
 * Et sumpsisti vestimenta tua multicoloria, & operuisti illas : & oleum meum, & thymiana meum posuisti coram eis . * Et panem meum, quem dedi tibi, simulam, & oleum, & mel, quibus enutriuisti te, posuisti in conspectu eorum in odorem suauitatis, & factum est, ait Dominus Deus . * Et tulisti filios tuos, & filias tuas, quas generasti mihi : & immolasti eis ad deorum suorum . Numquid parua est fornicatio tua ? * Immolasti filios meos, & dedisti illos consecretis eis . * Et post omnes abominationes tuas, & fornicationes non es recordata dierum adolescentie tue, quando eras nuda, & confusione plena concubata in sanguine tuo . * Et accidit post omnem malitiam tuam (vix, vix, tibi ait Dominus Deus) * & edificasti tibi lupanar, & fecisti tibi protibulum in cunctis plateis . * Ad omne caput vix edificasti signum prostitutionis tue : & abominabilem fecisti decorem tuum : & diuulisti pedes tuos omni transeunti, & multiplicasti fornicationes tuas . * Et fornicata es cum filiis Aegypti vicinis tuis magnarum carnum : & multiplicasti fornicationem tuam ad irritandum me . * Ecce ego extendam manum meam super te, & auferam iustificationem tuam : & dabo te in manus odientium te filiarum Palæstinarum, quæ erubescunt in via tua scelerata . * Et fornicata es in filiis Assyriorum, eo quod necdum fueris expleta : & postquam fornicata es, nec sic es satiata . * & multiplicasti fornicationem tuam in Terra Chanaan cum Chaldeis : & nec sic satiata es . * In quo munda cor tuum, ait Dominus Deus ; cum facias omnia hæc opera mulieris meretricis, & procacis ? * Quia fabricasti lupanar tuum in capite omnis vix, & excelsum tuum fecisti in omni platea : nec facta es quasi meretrix fastidio augens pretium, * sed quasi mulier adultera, quæ super virum suum inducit alienos . * Omnibus meretricibus dantur mercedes : tu autem dedisti mercedes cunctis amatoribus tuis, & dona donabas eis vi

intrarent ad te vndique ad fornicandum tecum . * Factumque est in te contra consuetudinem mulierum in fornicationibus tuis, & post te non erit fornicatio : in eo enim quod dedisti mercedes, & mercedes non accepisti, factum est in te contrarium . * Propterea meretrix audi verbum Domini . Hæc dicit Dominus Deus : Quia effusus est sanguis tuus, & reuelata est ignominia tua in fornicationibus tuis super amatores tuos, & super idola abominationum tuarum in sanguine filiorum tuorum quos dedisti eis . * Ecce ego congregabo omnes amatores tuos, quibus commissa es, & omnes, quos dilexisti cum vniuersis, quos oderas : & congregabo eos super te vndique & nudabo ignominiam tuam coram eis, & videbunt omnem turpitudinem tuam . * Et iudicabo te iudicijs adulterarum, & effundentium sanguinem : & dabo te in sanguinem furoris & zeli . * Et dabo te in manus eorum, & destruent lupanar tuum : & demolientur protibulum tuum : & denudabunt te vestimentis tuis, & auferent vasa decoris tui : & derelinquent te nudam, plenamque ignominia . * & adducet super te multitudinem, & lapidabunt te lapidibus, & cruciabant te gladijs suis . * Et comburent domos tuas igni, & facient in te iudicia in oculis mulierum plurimarum : & desines fornicari, & mercedes ultra non dabis . * Et requiescet indignatio mea in te : & auferetur zelus meus a te, & quiescat nec irascar amplius . * Eo quod non fueris recordata dierum adolescentie tue, & prouocasti me in omnibus his : quapropter & ego vias tuas in capite tuo dedi, ait Dominus Deus, & non feci iuxta scelera tua in omnibus abominationibus tuis . * Ecce omni, qui dicit vulgo prouerbum, in te assumet illud, dicens : Sicut mater, ita & filia ejus . * Filia matris tue es tu, quæ proiecit virum suum, & filios suos, & soror sororum tuarum es tu, quæ proiecerunt viros suos, & filios suos : mater vestra Cethza, & pater vester Amorrhæus . * Et soror tua manior, Samaria, ipsa & filiz eius, quæ habi-

II Inf. 23. b.

10

II. Reg. 25.

2.9

habitant ad sinistram tuam : soror
autem tua minor te, quæ habitat
a dextris tuis Sodoma, & filiz ei-
us. * Sed nec in vijs earum ambulasti,
neque secundum scelera earum fecisti
pauillum minus : pene sceleratiora
fecisti illis in omnibus vijs tuis. * Vixit
ego dicit Dominus Deus, quia non fecit
Sodoma soror tua ipsa, & filiz eius,
sicut fecisti tu, & filiz tuæ. * Ecce
hæc fuit iniquitas Sodomæ sororis tuæ,
superbia, saturitas panis & abundantia,
& otium ipsius & filiarum eius : & manum
egeno, & pauperi non porrigebat.
* Et eleuati sunt, & fecerunt abomina-
tiones coram me : & abstuli eas sicut
vidisti. * Et Samaria dimidium
peccatorum tuorum non peccauit : sed
vicisti eas sceleribus tuis, & iustificasti
sorores tuas in omnibus abominationibus
tuis, quas operata es. * Ergo & tu
porta confusionem tuam, quæ vicisti
sorores tuas peccatis tuis, sceleratius
agens ab eis : iustificata sunt enim a te :
ergo & tu confundere, & porta ignominiam
tuam, quæ iustificasti sorores tuas.
* Et conuertam reitituent eas con-
uersione Sodomorum cum filiabus suis,
& conuersione Samaritæ, & filiarum
eius & conuertam reuersionem tuam in
medio earum, vt portes ignominiam tuam,
& confundaris in omnibus, quæ fecisti
consolans eas. * Et soror tua Sodoma,
& filiz eius reuertentur ad antiquitatem
suam : & Samaria, & filiz eius reuertentur
ad antiquitatem suam : & tu, & filiz
tuæ reuertemini ad antiquitatem vestram.
* Non fuit autem Sodoma soror tua
audita in ore tuo, in die superbiæ tuæ,
antequam reuelaretur malitia tua : sicut
hoc tempore in opprobrium filiarum
Syriæ, & cunctarum in circuitu tuo
filiarum Palæstinarum, quæ ambiunt te
per gyrum. * Scelus tuum, & ignominiam
tuam tu portasti, ait Dominus Deus.
* Quia hæc dicit Dominus Deus : Et
faciam tibi sicut despectisti iuramentum,
vt irritum faceres pactum : & recordabor
ego pacti mei tecum in diebus adolescentiæ
tuæ : & suscitabo tibi pa-

61 ctum sempiternum. * Et recordaberis
viarum tuarum, & confunderis : cum
receperis sorores tuas te maiores cum
minoribus tuis : & dabo eas tibi in filias,
sed non ex pacto tuo. * Et suscitabo
ego pactum meum tecum : & scies
62 quia ego Dominus, * vt recorderis,
& confundaris, & non sit tibi ultra
aperire os præ confusione tua, cum
placatus tibi fuero in omnibus, quæ
fecisti, ait Dominus Deus.

CAP. XVII.

1 **E**T factum est verbum Domini ad me,
dicens : * Fili hominis propone
enigma, & narra parabolam ad domum
Israel, * & dices : Hæc dicit Dominus
Deus : Aquila grandis magnarum alarum,
longo membrorum ductu, plena plumis,
& varietate, venit ad Libanum, & tulit
medullam cedri. * Summitatē frondium
eius auulsit : & transportauit eam in
Teram Chanaan, in vrbe negotiorum
posuit illam. * Et tulit de femine
terre, & posuit illud in terra pro
semine, vt firmaret radicem super
aquas multas : in superficie posuit
illud. * Cumq; germinasset, creuit in
vineam latiorē humili statura, respicienti-
bus ramis eius ad eam : & radices
eius sub illa erant. facta est ergo
vineæ, & fructificauit in palmi-
tes, & emisit propagines. * Et facta
est aquila altera grandis magnis
alis, multisq; plumis : & ecce vinea
illa quasi mittens radices suas ad eam,
palmites suos extendit ad illam, vt
irrigaret eam de areolis germinis sui.
* In terra bona super aquas multas
plantata est : vt faciat frondes, &
poterit fructum, vt sit in vineam
grandem. * Dic : Hæc dicit Dominus
Deus : Ergone prosperabitur ? nonne
radices eius euellent, & fructus
eius distringent, & siccabit omnes
palmites germinis eius, & aresecit :
& non in brachio grandi, neque in
populo multo, vt euelleret eam
radicatus ? * Ecce plantata est :
ergone prosperabitur ? nonne cum
tetigerit eam ventus vires siccabitur,
& in areis germinis sui

sui arefcet ? * Et factum est verbum Domini ad me, dicens: * Die ad domum exasperantē: Nescitis quid ista significant? Dic: Ecce venit rex Babylonis in Ierusalem: & assumet regem, & principes eius, & adducet eos ad semetipsum in Babylonem. * Et tollet de semine regni ferietq. cum eo fœdus & ab eo accipiet iururandum. sed & fortes terræ tollet, * vt sit regnum humile, & non eleuetur, sed custodiat pactum eius, & seruet illud. * Qui recedens ab eo misit nuncios ad Aegyptum vt daret sibi equos, & populum multum. Numquid prosperabitur, vel consequetur salutem qui fecit hæc? & qui dissoluit pactum, nūquid effugiet? * Viuo ego, dicit Dominus Deus: quoniam in loco regis, qui constituit eum regem, cuius fecit iuramentum, & soluit pactum, quod habebat cū eo, in medio Babylonis morietur. * Et non in exercitu grandi, neque in populo multo faciet contra eū Pharaon prælium in iactu aggeris, & in extructione vallorū vt interficiat animas multas. * Spreuerat enim iuramentum vt solueret fœdus, & ecce dedit manum suam: & cum omnia hæc fecerit, non effugiet. * Propterea hæc dicit Dominus Deus: Viuo ego, quoniam iuramentum, quod præuenit, & fœdus, quod præuicatus est, ponam in caput eius. * Et expandam super eum rete meum, & comprehendetur in fagina mea: & adducam eum in Babylonem, & iudicabo eum ibi in prauaricatione, qua desepxit me. * Et omnes profugi eius cum vniuerso agmine suo, gladio cadent: residui autem in omnem ventum dispergentur: & scietis quia ego Dominus locutus sum. * Hæc dicit Dominus Deus: Et sumam ego de medulla cedri sublimis, & ponam: de vertice ranorum eius tenerum distringā, & plantabo super montem excelsum & eminentem. * In monte sublimi Israel plantabo illud, & erumpet in germinem, & faciet fructum, & erit in cedrum magnam: & habitabū sub ea omnes volucres, & vniuersum volatile sub vmbra frondium eius nidificauit.

* Et scient omnia ligna regionis; quia ego Dominus humiliavi lignum sublimē, & exaltaui lignū humile: & siccaui lignum viride, & frondere feci lignum aridum. Ego Dominus locutus sum, & feci.

C A P. XVIII.

ET factus est sermo Domini ad me, dicens: * Quid est quod inter vos parabolā vertitis in proverbium istud in terra Israel, dicentes: "Patres comederunt vnam acerbam, & dentes filiorum obstupescunt?" * Viuo ego, dicit Dominus Deus, si erit vltra vobis parabola hæc in proverbium in Israel. * Ecce omnes animæ, mœx sunt: vt anima patris, ita & anima filij mea est: anima, quæ peccauerit, ipsa morietur. * Et vir si fuerit iustus, & fecerit iudicium, & iustitiam, in montibus non comedet, & oculos suos non leuauit ad idola domus Israel: & vxorē proximi sui non violauit, & ad mulierem mentitratam non accesserit: * & hominem non contristauerit: pignus debitori reddiderit, per vim nihil rapuerit: * panem suum esurienti dederit, & nudum operuerit vestimento: ad vsuram non commodauerit, & amplius non acceperit ab iniquitate auerterit manum suam, & iudicium verum fecerit inter virum & virū: * in præceptis meis ambulauerit, & iudicia mea custodierit vt faciat veritatem: hic iustus est, vita viuet, ait Dominus Deus. * Quod si genuerit filium latronem effundentem sanguinem, & fecerit vnū de istis: * & hæc quidem omnia non facientem, sed in montibus comedentem, & vxorem proximi sui polluentē: * egenum, & pauperē contristantē, rapientem rapinas, pignus non reddentē, & ad idola leuantem oculos suos, abominationem facientem: * ad vsuram dantem, & amplius accipientem: numquid viuet non viuet. cum vniuersa hæc detestanda fecerit, morte morietur, sanguis eius in ipso erit. * Quod si genuerit filium, qui videns omnia peccata patris sui, quæ fecit, timuerit, &

Ier. xix. 10

I Isa. 58. b. 7
Mat. 25. c.

35

7. 12. d. 13

32. 2. 3

non

non fecerit simile eis: * super mō-
 tes non comederit, & oculos suos
 non leuauerit ad idola domus Is-
 rael, & uxorem proximi sui non
 violauerit: & virum non contri-
 flauerit, pignus non retinuerit, &
 rapinam non rapuerit, panem
 suum esurienti dederit, & nudum
 operuerit vestimento: * a paupe-
 ris iniuria auerterit manū suam,
 vsuram & superabundantiam
 non acceperit, iudicia mea fece-
 rit, in praeceptis meis ambulau-
 erit: hic non morietur in iniquita-
 te patris sui, sed vita viuet. * Pa-
 ter eius quia calumniatus est, &
 vim fecit fratri, & malum opera-
 tus est in medio populi sui, ecce
 mortuus est in iniquitate sua.
 * Et dicitis: Quare non portauit
 filius iniquitatem patris? Videli-
 cet, quia filius iudicium, & iusti-
 tiam operatus est, omnia prae-
 cepta mea custodiuit, & fecit illa,
 viuet vita. * Anima, quae pec-
 cauerit, ipsa morietur: filius non
 portabit iniquitatem patris, & pa-
 ter non portabit iniquitatem filij:
 iustitia iusti super eum erit, &
 impietas impij erit super eum.
 * Si autem impius egerit poen-
 tētiā ab omnibus peccatis suis,
 quae operatus est, & custodierit
 omnia praecepta mea, & fecerit
 iudicium, & iustitiam: vita vi-
 uet, & non morietur. * Omnium
 iniquitatum eius, quas operatus
 est, non recordabor: in iustitia
 sua, quam operatus est, viuet.
 * Numquid voluntatis meae est
 mors impij, dicit Dominus Deus,
 & non ut conuertatur a vijs suis,
 & viuat? * Si autem auerterit se
 iustus a iustitia sua, & fecerit ini-
 quitatem secundum omnes abomi-
 nationes, quas operari solet
 impius, numquid viuet? omnes
 iustitiae eius, quas fecerat, non re-
 cordabuntur: in prauaricatione,
 qua prauaricatus est, & in pecca-
 to suo, quod peccauit, in ipsis mo-
 rietur. * Et dixit illis: Non est aequa
 via Domini. Audite ergo domus
 Israel: Numquid via mea non est
 aequa, & non magis via vestrae
 prauae sunt? Cum enim auerterit
 se iustus a iustitia sua, & fecerit
 iniquitatem, morietur in eis: in
 iniustitia, quam operatus est, mo-

rietur. * Et cum auerterit se im-
 pius ab impietate sua, quam ope-
 ratus est, & fecerit iudicium, &
 iustitiam: ipse animam suam vi-
 uificabit. * Considerans enim,
 & auertens se ab omnibus ini-
 quitatibus suis, quas operatus est,
 vita viuet, & non morietur. * Et
 dicunt filij Israel: Non est aequa
 via Domini. Numquid via mea
 non sunt aequae, domus Israel, &
 non magis via vestrae prauae? Id-
 circo unumquemque iuxta vias
 suas iudicabo domus Israel, ait
 Dominus Deus. * Conuertimini,
 & agite poenitentiam ab omnibus
 iniquitatibus vestris: & non erit
 vobis in ruinā iniquitas. * Projice
 a vobis omnes prauaricationes
 vestras, in quibus prauarica-
 ti estis, & facite vobis cor nouum,
 & spiritum nouum: & quare
 moriemini domus Israel? * Quia
 nolo mortem morientis, dicit
 Dominus Deus, reuertimini, &
 viuite.

Mat. 3. 2. 8

J. 3. 29
J. 33. c. 11

CAP. XIX.

1 **E**T tu assume planctum super
 2 principes Israel, * & dices:
 3 Quare mater tua leana inter leo-
 4 nes cubauit, in medio leunculo-
 5 rum enutrit catulos suos? * Et
 6 eduxit vnum de leunculis suis,
 7 & leo factus est: & didicit ca-
 8 pere praedam, hominemque come-
 9 dere. * Et audierunt de eo Gentes,
 10 & non absque vulneribus
 11 suis ceperunt eum: & adduxe-
 12 runt eum in catenis in Terram
 13 Aegypti. * Quae cum vidisset
 14 quoniam infirmata est, & periit
 15 expectatio eius: tulit vnum de
 16 leunculis suis, leonem consti-
 17 tuit eum. * Qui incedebat inter
 18 leones, & factus est leo: & didi-
 19 cit praedam capere, & homines
 20 deuorare. * Didicit viduas face-
 21 re, & ciuitates eorum in deser-
 22 tum adducere: & desolata est ter-
 23 ra, & plenitudo eius a voce rugi-
 24 tus illius. * Et conuenerunt ad-
 25 uersus eum Gentes undique de
 26 prouincijs, & expandunt super
 27 eum rete suum, in vulneribus ca-
 28 rum captus est. * Et miserunt eum
 29 in caueam, in catenis adduxerunt
 30 eum ad regem Babylonis: miseruntque
 31 eum.

Ccc cum

Deu. 24. d.

16

4. Reg. 14.

b. 6

2. Par. 23. b.

4

Epl. 29. a. 4

7. 33. c. 11

eum in carcerem, ne audiretur
 vox eius ultra super mōtes Israel.
 * Mater tua quasi vinca in sanguine tuo super aquam plantata est: fructus eius, & frondes eius creuerunt ex aquis multis. * Et facta sunt ei virgæ solidæ in sceptrâ dominantium, & exaltata est statura eius inter frondes: & vidit altitudinē suam in multitudine palmitum suorū. * Et euulsa est in ira, in terramque proiecta. * & ventus vrens siccauit fructum eius: maruerunt, & arefactæ sunt virgæ roboris eius: ignis comedit eam. * Et nunc transplantata est in desertum, in terra inuia, & siccitenti. * Et egressus est ignis de virga ramorum eius, qui fructum eius comedit: & non fuit in ea. Virga fortis, sceptrum dominantium. Planctus est, & erit in planctum.

C A P. XX.

ET factū est in anno septimo, in quinto, in decima mensis: A venerunt viri de senioribus Israel vt interrogarent Dominum, & sederunt coram me: * Et factus est sermo Domini ad me, dicens: * Fili hominis loquere senioribus Israel, & dices ad eos: Hæc dicit Dominus Deus: Numquid ad interrogandum me vos venistis? viuo ego, quia non respondebo vobis, ait Dominus Deus. * Si iudicas eos, si iudicas fili hominis, abominationes patrum eorum ostende eis. * Et dices ad eos: Hæc dicit Dominus Deus: In die, qua elegi Israel, & leuauī manum meam pro stirpe domus Iacob, & apparui eis in Terra Aegypti, & leuauī manum meam pro eis, dicens: Ego Dominus Deus vester: * in die illa leuauī manum meam pro eis, vt educerem eos de Terra Aegypti, in Terram, quam prouideram eis, fluentem lacte, & melle: quæ est egregia inter omnes terras. * Et dixi ad eos: Vnusquisque offensiones oculorum suorum abijciat, & in idolis Aegypti nolite pollui: ego Dominus Deus vester. * Et irritauerunt me, nolueruntq. me audire: vnusquisque abominationes oculorū

suorum non proiecit, nec idola Aegypti reliquerunt: & dixi vt effunderem indignationem meam super eos, & implerem irā meam in eis, in medio Terræ Aegypti.

9 * Et feci propter nomen meum, vt non violaretur corā Gentibus, in quarum medio erant, & inter quas apparui eis vt educerem eos de Terra Aegypti. * Eieci ergo eos in desertum. * Et dedi eis præcepta mea, & iudicia mea ostendi eis, quæ faciens homo, viuet in eis. Ro. 10. a. s
 12 * Insuper & sabbata mea dedi eis, vt essent signum inter me & eos, & scirent quia ego Dominus sanctificans eos. * Et irritauerunt me domus Israel in deserto, in præceptis meis nō ambulauerūt, & iudicia mea proiecerunt, quæ faciens homo viuet in eis: & sabbata mea violauerunt vehementer: dixi ergo vt effunderem furorē meum super eos in deserto, & consumerem eos. * Et feci propter nomen meum, ne violaretur coram Gentibus, de quibus eieci eos in conspectu earum. * Ego igitur leuauī manum meā super eos in deserto, ne inducerem eos in Terram, quam dedi eis fluentem lacte, & melle, præcipuum terrarum omnium: * Quia iudicia mea proiecerunt, & in præceptis meis non ambulauerunt, & sabbata mea violauerunt: post idola enim cor eorum gradiebatur. * Et pepercit oculus meus super eos vt non interficerem eos: nec consumpsi eos in deserto. * Dixi autem ad filios eorū in solitudine: In præceptis patrum vestrorum nolite incedere, nec iudicia eorum custodiat, nec in idolis eorum poluiamini: * Ego Dominus Deus vester: in præceptis meis ambulate, iudicia mea custodite, & facite ea: * Et sabbata mea sanctificate vt sint signum inter me & vos, & sciatis quia ego sum Dominus Deus vester. * Et exacerbauerunt me filij, in præceptis meis non ambulauerunt: & iudicia mea non custodierunt vt facerent ea: quæ cum fecerit homo, viuerit eis: & sabbata mea violauerunt: & comminatus sum vt effunderem furorē meum super eos,

eos, & implem in ira meam in eis
 in deserto. * Auerti autē manum
 meam, & feci propter nomen
 meum, vt non violaretur coram
 Gentibus, de quibus eieci eos in
 oculis earum. * Iterum leuaui ma-
 num meā in eos in solitudine, vt
 dispergerem illos in nationes, &
 ventilarem in terras: eo quod iu-
 dicia mea non fecissent, & prae-
 cepta mea reprobaissent, & sabbata
 mea violassent, & post idola pa-
 trum suorum fuissent oculi eorū.
 * Ergo & ego dedi eis praecepta nō
 bona, & iudicia, in quibus non
 viuunt. * Et pollui eos in muneribus
 suis cum offerret omne, quod
 aperit vuluā, propter delicta sua:
 & sciet quia ego Dominus. * Quā
 ob rem loquere ad domū Israel,
 filii hominis: & dices ad eos: Hæc
 dicit Dominus Deus: Adhuc & in
 hoc blasphemaauerunt me patres
 vestri, cum spreuissent me con-
 temnentes: & induxissem eos in
 Terram, super quam leuaui ma-
 num meam vt darem eis: vide-
 runt omnem collem excelsum, &
 omne lignum nemorosum, & im-
 molauerunt ibi victimas suas: &
 dederunt ibi irritationē oblationis
 suæ, & posuerunt ibi odorem
 suauitatis suæ, & libauerunt liba-
 tiones suas. * Et dixi ad eos: Quid
 est excelsum, ad quod vos ingre-
 dimini? & Vocatum est nomen
 eius Excelsum vsque ad hanc diē.
 * Propterea dic ad domum Israel:
 Hæc dicit Dominus Deus: Certe
 in via patrum vestrorum vos pol-
 luimini, & post offendicula eorū
 vos fornicamini: * & in obla-
 tione donorum vestrorum, cum
 traducitis filios vestros per ignē,
 vos polluimini in omnibus idolis
 vestris vsque hodie: & ego respon-
 debo vobis domus Israel? Viuo
 ego, dicit Dominus Deus, quia nō
 respondebo vobis. * Neque cogi-
 tatio mentis vestræ fiet, dicentiu:
 Erimus sicut Gentes, & sicut co-
 gnationes terræ vt colamus ligna,
 & lapides. * Viuo ego, dicit Do-
 minus Deus, quoniam in manu for-
 ti, & in brachio extento, & in fu-
 rore effuso regnabo super vos. * Et
 educam vos de populis: & con-
 gregabo vos de terris, in quibus
 dispersi estis, in manu valida, &

in brachio extento, & in furore
 effuso regnabo super vos. * Et ad-
 ducam vos in desertum populo-
 rum, & iudicabo vobiscū ibi fa-
 cie ad faciem. * Sicut iudicio con-
 tendi aduersum patres vestros in
 deserto terræ Aegypti, sic iudica-
 bo vos, dicit Dominus Deus. * Et
 subiciam vos sceptris meo, & in-
 ducam vos in vinculis sceleris.
 * Et eligam de vobis transgresso-
 res, & impios, & de terra incolatus
 eorum educam eos, & in terrā
 Israel non ingredientur: & scie-
 tis quia ego Dominus. * Et vos
 domus Israel, hæc dicit Dominus
 Deus: Singuli post idola vestra
 ambulate, & seruite eis. Quod si
 & in hoc non audieritis me, & no-
 men meum sanctum pollueritis
 vltra in muneribus vestris, & in
 idolis vestris: * in monte sancto
 meo, in monte excelso Israel, ait
 Dominus Deus, ibi seruiet mihi
 omnis domus Israel; omnes, in-
 quam, in terra, in qua placebunt
 mihi, & ibi quaram primitias ves-
 stras, & initium decimarum ves-
 strarum in omnibus sanctificatio-
 nibus vestris. * In odorem suauita-
 tis suscipiam vos, cum eduxero
 vos de populis, & congregaero
 vos de terris, in quas dispersi estis,
 & sanctificabor in vobis in oculis
 nationum. * Et scietis quia ego
 Dominus, cum induxero vos ad
 terram Israel, in Terram, pro qua
 leuaui manum meam, vt darem
 eam patribus vestris. * Et recorda-
 bimini ibi viarum vestrarum, &
 omnium scelerum vestrorū, qui-
 bus polluti estis in eis: & displice-
 bitis vobis in conspectu vestro
 in omnibus malitijs vestris, quas
 fecistis. * Et scietis quia ego Do-
 minus, cum benefecero ~ vobis
 propter nomen meum, & non se-
 cundum vias vestras malas, neque
 secundum scelera vestra pessima
 domus Israel, ait Dominus Deus.
 * Et factus est sermo Domini ad
 me, dicens: * Fili hominis pone
 faciem tuam contra viam Austri,
 & stilla ad Aphricum: & prophe-
 ta ad saltum agri meridiani. * Et
 dices saltui meridiano: Audi ver-
 bum Domini: hæc dicit Dominus
 Deus: Ecce ego succendam in te
 ignem, & comburam in te omne
 Ccc a lignum

lignum viride, & omne lignum aridum non exstinguetur flamma succensionis: & comburetur in ea omnis facies ab Austro vsque ad Aquilonem. * Et videbit vniuersa caro, quia ego Dominus succendi eam, nec exstinguetur. * Et dixi: A a a, Domine Deus: ipsi dicunt de me: Numquid non per parabolas loquitur iste?

CAP. XXI.

ET factus est sermo Domini ad me, dicens: * Fili hominis pone faciem tuam ad Ierusalem, & stilla ad sanctuaria, & propheta contra humum Israel: * Et dices terræ Israel: Hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego ad te, & eiciam gladium meum de vagina sua, & occidam in te iustum, & impium. * Pro eo autem quod occidi in te iustum, & impium, idcirco egreditur gladius meus de vagina sua ad omnem carnem ab Antro vsque ad Aquilonem: * Ut sciat omnis caro quia ego Dominus eduxi gladium meum de vagina sua irrevocabilem. * Et tu fili hominis ingemisce in contritione lumborum, & in amaritudinibus ingemisce corâ eis. Cûq; dixerint ad te: Quare tu gemis? dices: Pro auditu: quia venit, & tabesceat omne cor, & dissolventur vniuersæ manus, & infirmabitur omnis spiritus, & per cuncta genua fluent aquæ: ecce venit, & fiet, ait Dominus Deus. * Et factus est sermo Domini ad me, dicens: * Fili hominis propheta, & dices: Hæc dicit Dominus Deus: Loquere: Gladius, gladius exacutus est, & limatus. * Ut exdat victimas, exacutus est: ut splendeat, limatus est, qui mouet sceptrum filij mei, succidisti omne lignum. * Et dedi eum ad te uigandum ut teneatur manu: iste exacutus est gladius, & iste limatus est ut sit in manu interficientis. * Clama, & vlula fili hominis, quia hic factus est in populo meo, hic in cunctis ducibus Israel, qui fugerunt gladio traditi sunt eum populo meo: idcirco plande super somnum: * quia probatus est: & hoc, cum sceptrum subuerteret

rit, & non erit, dicit Dominus Deus. * Tu ergo fili hominis propheta. & percutere manu ad manum, & duplicetur gladius, ac triplicetur gladius intersectorum: hic est gladius occisionis magnæ, qui obstupescere eos facit, & corde tahefcere, & multiplicat ruinas. In omnibus portis eorum dedi conturbationem gladij acuti, & limati ad fulgendum, amisti ad eandem. * Exacuere, vade ad dexteram, siue ad sinistram, quocumque faciei tuæ est appetitus. * Quin & ego plaudam manu ad manum, & implebo indignationem meam, ego Dominus locutus sum. * Et factus est sermo Domini ad me, dicens: * Et tu fili hominis pone tibi duas vias, ut veniat gladius regis Babylonis: de terra vna egredientur ambræ: & manu capiet coniecturam, in capite viæ ciuitatis conijciat. * Vñ pones ut veniat gladius ad Rab-bath filiorum Ammon, & ad Iudam in Ierusalê munitissimam. * Stetit enim rex Babylonis in biuio, in capite duarum viarum, diuinationem quærens, commiscens sagittas: interrogauit idola, exta consuluit. * Ad dexteram eius facta est diuiniatio super Ierusalem, ut ponat arietes, ut aperiat os in eadē, ut elenat vocem in vlulatu, ut ponat arietes contra portas, ut comportet aggerem, ut ædificet munitiones. * Eritq; quasi consulens frustra oraculum in oculis eorum, & sabbatorum, otium imitans: ipse autem recordabitur iniquitatis præcipiendæ. * Idcirco hæc dicit Dominus Deus: Pro eo quod recordati estis iniquitatis vestræ, & reuelastis præuagationes vestras, & apparuerunt peccata vestra in omnibus cogitationibus vestris: pro eo, inquam, quod recordati estis, manu capiuntur. * Tu autem profane, impie dux Israel, cuius venit dies in tempore iniquitatis præfinita: * Hæc dicit Dominus Deus: Aufer cidarim, tolle coronâ: nonne hæc est, quæ humilem subleuauit, & sublimem humiliavit? * Iniquitatem, iniquitatem, iniquitatem ponam eam: & hoc nō factum est donec veniet cuius est iudicium, & tra-

& tradam ei. * Et tu fili hominis 28
propheta, & dic : Hæc dicit Do- G
minus Deus ad filios Ammon, &
ad opprobrium eorum, & dices :
Mucro, mucro euaginate ad oc-
cidendum, limate vt interficias,
& fulgeas, * cum tibi viderentur 29
vana, & diuinarentur mendacia :
vt dageris super colla vulnerato-
rum impiorum, quorum venit
dies in tempore iniquitatis præfi-
nita. * Reuertere ad vaginam, 30
tuam in loco, in quo creatus es,
in terra natiuitatis tue iudicabo
te, * & effundam super te indi-
gnationem meam : in igne furo-
ris mei sufflabo in te, daboq. te in
manus hominum insipientium,
& fabricantium interitum. * Igni 32
eris cibus, sanguis tuus erit in
medio terræ, obliuioni traderis :
quia ego Dominus locutus sum.

C A P. XXII.

E T factū est verbū Domini ad I
me, dicēs : * Et tu fili hominis 2
nonne iudicas, nonne iudicas ci- A
uitatem sanguinum? * & ostendes
ei omnes abominationes suas, &
dices : Hæc dicit Dominus Deus :
Ciuitas effundens sanguinem in
medio sui, vt veniat tempus eius :
& quæ fecit idola contra semetip-
sam, vt pollueretur. * In sangui-
ne tuo, qui a te effusus est, deli-
quisti : & in idolis tuis, quæ feci-
sti, polluta es, & appropinquare
fecisti dies tuos, & adduxisti tem-
pus annorum tuorum : propterea
dedi te opprobrium Gentibus,
& irrationē vniuersis terris. * Quæ 5
iuxta sunt, & quæ procul a te,
triumphabunt de te : sordida, no-
bilis, grandis interitu. * Ecce prin-
cipes Israel singuli in brachio suo
fuerūt in te ad effundendum san-
guinem. * Patrem, & matrem
contumelijs affecerunt in te, ad-
uenam calumniati sunt in medio
tui, pupillum & viduam contri-
stauerunt apud te : Sanctuaria mea
sprenuisti, & sabbata mea pollui-
sti. * Viri detractores fuerunt in
te ad effundendum sanguinem, &
super montes comederunt in te.
scelus operati sunt in medio tui.
* Verecūdiora patris discooperue- 10
runt in te, immunditiam men-

struatz humiliauerunt in te. * Et 11
vnusquisque in uxorem proximi
sui operatus est abominationem,
& focer nurum suam polluit ne-
farie, frater sororem suam filiam
patris sui oppressit in te. * Mune-
ra acceperunt apud te ad effun-
dendum sanguinem : vsuram, &
superabundantiam acceperunt, &
auare proximos tuos calumnia-
baris : meiq. oblita es, ait Domi-
nus Deus. * Ecce complosi ma-
nus meas super auaritiā tuā,
quam fecisti, & super sangui-
nem, qui effusus est in medio tui.
14 * Numquid sustinebit cor tuum,
aut præualebunt manus tue in
diebus, quos ego faciam tibi? ego
Dominus locutus sum, & faciam.
15 * Et dispergam te in nationes, &
ventilabo te in terras, & deficere
faciam immunditiam tuā a te.
16 * Et possidebo te in conspectu
Gentium : & scies quia ego Do-
17 minus. * Et factum est verbum
18 Domini ad me, dicens : * Fili ho-
minis, versa est mihi domus Israel
in seoriam : omnes isti æs, & stan-
num, & ferum, & plumbum in
medio fornacis : scoria argenti fa-
19 cti sunt. * Propterea hæc dicit Do-
minus Deus : Eo quod versi estis
omnes in seoriam, propterea ecce
ego congregabo vos in medio Je-
20 rusalem, * congregatione argen-
ti, & æris, & stanni, & ferri, &
plumbi in medio fornacis : vt suc-
cendam in ea ignem ad constan-
dum. sic congregabo in furore
meo, & in ira mea, & requiescam :
21 & conflabo vos. * Et congregabo
E vos, & succendam vos in igne fu-
roris mei, & conflabimini in me-
dio eius. * Vt conflatur argentum
22 in medio fornacis, sic eritis in me-
dio eius : & scietis quia ego Do-
minus, cum effuderim indigna-
tionem meam super vos. * Et fa-
ctum est verbum Domini ad me,
24 dicens : * Fili hominis, dic ei : Tu
es terra immunda, & non com-
25 pluta in die furoris. * Coniura-
tio prophetarum in medio eius,
sicut leo rugiens, rapiensq. præ-
dam, animas deuorauerunt, opes
& pretium acceperunt, viduas e-
ius multiplicauerunt in medio il-
26 lius. * Sacerdotes eius contem-
F pserunt legem meā, & polluerunt
san-

sanctuariorum mea: inter sanctum & profanum non habuerunt distantiam: & inter pollutum & mundum non intellexerunt: & a sabbatis meis auerterunt oculos suos, & coinquinabant in medio eorum.

Mich. 3. d. * Principes eius in medio illius, quasi lupi rapientes prædā ad effundendum sanguinem, & ad perdendas animas, & auare ad sectanda lucra. * Prophetæ autem eius lineabant eos absque temperamento, videntes vana, & diuantes eis mendacium, dicentes: Hæc dicit Dominus Deus, cum Dominus non sit locutus. * Populi tertiæ calūniabantur calūniam, & rapiebant violenter: egenum, & pauperem affligebant, & aduenam opprimebant calūnia absque iudicio. * Et quasiui de eis virum, qui interponeret sepem, & staret oppositus contra me pro terra, ne dissiparem eam, & non inueni. * Et effudi super eos indignationem meā, in igne iræ meæ consumpsi eos: viam eorum in caput eorum reddidi, ait Dominus Deus.

C A P. XXIII.

ET factus est sermo Domini ad me, dicens: * Fili hominis, duæ mulieres filix matris vnius fuerunt, * & fornicatæ sunt in Aegypto, in adolescentia sua fornicatæ sunt: ibi subactæ sunt vbera earum, & fractæ sunt mammarum pubertatis earum. * Nomina autem earum Oolla maior, & Ooliba soror eius minor: & habui eas, & pepererunt filios, & filias. Porro earum nomina Samaria Oolla, & Ierusalem Ooliba. * Fornicata est igitur super me Oolla, & insaniuit in amatores suos, in Assyrios propinquantibus, principes, & magistratus, iuvenes cupidinis, vniuersos equites, ascensores equorum. * Et dedit fornicationes suas super eos electos, filios Assyriorum vniuersos: & in omnibus, in quos insaniuit, in immunditijs eorum polluta est. * Insuper & fornicationes suas, quas habuerat in Aegypto, non reliquit: nam & illi dormierunt cum ea in adolescentia eius,

& illi confregerunt vbera pubertatis eius, & effuderunt fornicationem suam super eam. * Propterea tradidi eā in manus amatorum suorum, in manus filiorum Assur, super quorum insaniuit libidine.

10 * Ipsi discooperuerunt ignominiam eius, filios, & filias eius tulerunt, & ipsam occiderunt gladio: & factæ sunt famosæ mulieres, & iudicia perpetraverunt in ea. **(17. 16. d. 38)**

11 * Quod cum vidisset soror eius Ooliba, plusquam illa insaniuit libidine: & fornicationem suam super fornicationem sororis suæ

12 * ad filios Assyriorum præbuit impudenter, ducibus, & magistratibus ad se venientibus indutis veste varia, equitibus qui vestabantur equis, & adolescentibus forma cunctis egregia. * Et vidi quod polluta esset via vna amborum. * Et auxit fornicationes suas: cumque vidisset viros depictos in pariete, imagines Chaldaeorum expressas coloribus, * & accinctos balteis senes, & tiaras tinctas in capitibus eorum, formam ducum omnium, similitudinem filiorum Babylonis, terræ Chaldaeorum, in qua orti sunt, * insaniuit super eos concupiscētia oculorum suorum, & misit nuncios ad eos in Chaldaeam. * Cumque venissent ad eā filij Babylonis ad cubile mammarum, polluerunt eam stupris suis, & polluta est ab eis, & saturata est anima eius ab illis. * Denudauit quoque fornicationes suas, & discooperuit ignominiam suam: & recessit anima mea ab ea, sicut recesserat anima mea a sorore eius. * Multiplicauit enim fornicationes suas, recordans dies adolescentiæ suæ, quibus fornicata est in Terra Aegypti. * Et insaniuit libidine super concubitum eorum, quorum carnes sunt ut carnes atinorum: & sicut fluxus equorum fluxus eorum. * Et visitasti scelus adolescentiæ tuæ, quando subacta sunt in Aegypto vbera tua, & confractæ sunt mammarum pubertatis tuæ. * Propterea Ooliba, hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego suscitabo omnes amatores tuos contra te, de quibus satiata est anima tua: & congregabo eos aduersum te in circuitu, * Filios Babylo-

Babylonis, & vniuersos Chaldeos, nobiles, tyrannosq. & principes, omnes filios Assyriorum, iuuenes forma egregia, duces, & magistratus vniuersos, principes principum, & nominatos ascensores equorum: * & venient super te instructi curru, & rota, multitudo populorū: lorica, & clypeo, & galea armabuntur contra te vndique: & dabo corā eis iudicium, & iudicabunt te iudicijs suis. * Et ponam zelum meum in te, quem exercent tecum in furore: nasum tuum, & aures tuas præcedent: & quæ remanserint, gladio concident: ipsi filios tuos, & filias tuas capient, & nouissimum tuum deuorabitur igni. * Et denudabunt te vestimentis tuis, & tollent vasagloriæ tuæ. * Et requiescere faciam scelus tuum de te, & fornicationem tuā de Terra Aegypti: nec leuabis oculos tuos ad eos, & Aegypti non recordaberis amplius. * Quia hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego tradam te in manus eorum, quos odisti, in manus, de quibus satiata est anima tua. * Et agent tecum in odio, & tol-
 29 lent omnes labores tuos, & dimittent te nudam, & ignominia plenam, & reuelabitur ignominia fornicationum tuarum, scelus tuum, & fornicationes tuæ. * Fe-
 30 cerunt hæc tibi quia fornicata es post Gentes, inter quas polluta es in idolis earum. * In via sororis tuæ ambulasti, & dabo calicem eius in manu tua. * Hæc dicit Dominus Deus: Calicem sororis tuæ bibes profundum, & latum: eris in derisum, & in subfannationē, quæ est capacissima. * Ebrietate, & dolore repleberis: calice mœoris, & tristitiæ, calice sororis tuæ Samaritæ. * Et bibes illū, & epotabis vsque ad fæces, & fragmenta eius deuorabis, & vbera tua lacerabis: quia ego locutus sum, ait Dominus Deus. * Propterea hæc dicit Dominus Deus: Quia oblita es mei, & proiecisti me post corpus tuū, tu quoque porta scelus tuum, & fornicationes tuas. * Et ait Dominus ad me, dicens:
 36 Fili hominis numquid iudicas F
 37 Oollam, & Oolibam, & annuncias eis scelera earū? * Quia adul-

teratz sunt, & sanguis in manibus earum, & cum idolis suis fornicatz sunt: insuper & filios suos, quos genuerunt mihi, obtulerunt
 38 eis ad deuorandum. * Sed & hoc fecerunt mihi: Polluerunt sanctuarium meū in die illa, & sab-
 39 bata mea profanauerunt. * Cumq. immolaret filios suos idolis suis, & ingrederentur sanctuarium meum in die illa vt polluerent illud: etiam hæc fecerunt in medio
 40 domus meæ. * Miserunt ad viros venientes de longe, ad quos nuncium miserant: itaque ecce venerunt: quibus te lauiti, & circumlinisti ilibio oculos tuos, & ornata es mundo muliebris. * Sedisti in lecto pulcherrimo, & mēsa ornata est ante te: thymiana meū, & vnguentū meū posuisti super eā. * Et
 42 vox multitudinis exultantis erat in ea: & in viris, qui de multitudine hominum adducebantur, & veniebant de deserto, posuerunt armillas in manibus eorū, & coronas speciosas in capitibus eorū. * Et dixi ei, quæ attrita est in
 43 adulterijs: Nunc fornicabitur in fornicatione sua etiam hæc. * Et
 44 ingressi sunt ad eam quasi ad mulierem meretricem: sic ingrediebantur ad Oollam, & Oolibam mulieres nefarias. * Viri ergo iusti sunt: hi iudicabant eas iudicio
 45 adulterarum, & iudicio effundentium sanguinem: quia adulteræ sunt, & sanguis in manibus earum. * Hæc enim dicit Dominus Deus: Adduc ad eas multitudinem, & trade eas in tumultum, & in rapinam: * Et lapidentur lapidibus populorum, & confodiatur gladijs eorum: filios, & filias earum interficient, & domos earum igne succendent. * Et auferam scelus de terra, & descendent omnes mulieres ne faciant secundum
 42 scelus earum. * Et dabunt scelus vestrum super vos, & peccata idolorum vestrorum portabitis: & scietis quia ego Dominus Deus.

C A P. XXIIII.

1^a T factum est verbū Domini
 A E ad me in anno nono, in mense decimo, decima die mensis, dicens: * Fili hominis scribe tibi nomen diei huius, in qua confir-

matus est rex Babylonis aduersum Ierusalem hodie. * Et dices per prouerbum ad domum irritatricem parabolam, & loqueris ad eos: Hæc dicit Dominus Deus: Pone ollam: pone, inquam, & mitte in eam aquam. * Congere frusta eius in eam, omnem partem bonam, femur & armum, electa & ossibus plena. * Pinguissimum pecus assume, compone quoque strues ossium sub ea: efferbuit coctio eius, & discocta sunt ossa illius in medio eius. * Propterea hæc dicit Dominus Deus: Vx ciuitati sanguinum, olla, cuius rubigo in ea est, & rubigo eius non exiuit de ea, per partes & per partes suas eiice eam, cuius cecidit super eam fors. * Sanguis enim eius in medio eius est, super limpidissimam petram effudit illum: non effudit illum super terram ut possit operiri puluere. * Ut superinducerem indignationem meam, & vindicta vltiscerer: dedi sanguinem eius super petram limpidissimam ne operiretur. * Propterea hæc dicit Dominus Deus: Vx ciuitati sanguinum, cuius ego grandem faciam pyram. * Congere ossa, quæ igne succendam: consumeretur carnes, & coquetur vniuersa compositio, & ossa tabescent. * Pone quoque eam super prunas vacuam, ut incalcescat, & liquefiat æs eius, & coñsetur in medio eius inquinamentum eius, & consumatur rubigo eius: * multo labore sudatum est, & non exiuit de ea nimia rubigo eius, neque per ignem. * Immunditia tua execrabilis: quia mundare te volui, & non es mundata a sordibus tuis: sed nec mundaberis prius, donec quiescere faciam indignationem meam in te. * Ego Dominus locutus sum: Veniet, & faciam: non transeam, nec parcam, nec placabor: iuxta vias tuas, & iuxta adinuersiones tuas iudicabo te, dicit Dominus. * Et factum est verbum Domini ad me, dicens: * Fili hominis, ecce ego tollo a te desiderabile oculorum tuorum in plaga: & non planges, neque plorabis, neque fluent lacrymæ tuæ. * Ingemisce tacens, mortuorum

E lustum non facies: corona tua circumligata sit tibi, & calceamenta tua erunt in pedibus tuis, nec amictu ora velabis, nec cibos lugentium comedes. * Locutus sum ergo ad populum manè, & mortua est vxor mea vespere: feciq. manè sicut præceperat mihi. * Et dixit ad me populus: Quare non indicas nobis quid ista significent quæ tu facis? * Et dixi ad eos: Sermo Domini factus est ad me, dicens: * Loquere domui Israel: Hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego posuam sanctuarium meum, superbiæ imperij vestri, & desiderabile oculorum vestrorum, & super quo pauet anima vestra: filij vestri, & filix vestra, quas reliquistis, gladio cadent. * Et facietis sicut feci: Ora amictu non velabitis, & cibos lugentium non comedetis. * Coronas habebitis in capitibus vestris, & calceamenta in pedibus: non plangetis, neque flebitis, sed tabescetis in iniquitatibus vestris, & vnusquisque generet ad fratrem suum. * Eratq. Ezechiel vobis in portentum: iuxta omnia, quæ fecit, facietis cum venerit istud: & scietis, quia ego Dominus Deus. * Et tu fili hominis ecce in die, qua tollam ab eis fortitudinem eorum, & gaudium dignitatis, & desiderium oculorum eorum, super quo requiescunt animæ eorum, filios, & filias eorum. * In die illa cum venerit fugiens ad te, ut annunciet tibi: * In die, inquam, illa aperietur os tuum cum eo, qui fugit: & loqueris, & non silebis ultra: erisq. eis in portentum, & scietis, quia ego Dominus.

C A P. XXV.

Et factus est sermo Domini ad me, dicens: * Fili hominis pone faciem tuam contra filios Ammon, & prophetabis de eis. * Et dices filiis Ammon: Audite verbum Domini Dei: Hæc dicit Dominus Deus: Pro eo quod dixisti: Euge, euge super sanctuarium meum, quia pollutum est: & super terram Israel, quoniam desolata est: & super domum Iuda, quoniam ducti sunt in captiuitatem: * Idcirco ego tradam te filiis orient-

I Nah. 3. a. 1
Hab. 2. c. 12

orientalibus in hereditatē, & collocabunt caulas suas in te, & ponent in te tentoria sua: ipsi comedent fruges tuas: & ipsi bibent lactum. * Dabog. Rabbath in habitaculum camelorū, & filios Ammon in cubile pecorum: & scietis quia ego Dominus. * Quia hæc dicit Dominus Deus: Pro eo quod plausisti manu, & percussisti pede, & gavisā es ex toto affectu super terrā Israel: * idcirco ecce ego extendam manum meam super te, & tradam te in direptionem Gentium, & interficiam te de populis, & perdam de terris, & conteram: & scies quia ego Dominus. * Hæc dicit Dominus Deus: Pro eo quod dixerunt Moab, & Seir: Ecce sicut omnes Gentes, dominus Iuda. * idcirco ecce ego aperiam humerū Moab, de ciuitatibus, de ciuitatibus, in quā eius, & de finibus eius in clytas terrę Bethiesimoth, & Beelpheō, & Cariathaim, * filijs Oriētis, cum filijs Ammon, & dabo eā in hereditatē: ut non sit vltra memoria filiorum Ammon in Gentibus. * Et in Moab faciam iudicia: & scient quia ego Dominus. * Hæc dicit Dominus Deus: Pro eo quod fecit Idumæa vltionē ut se vindicaret de filijs Iuda, peccauitq. delinquens, & vindictam expetuit de eis; * idcirco hæc dicit Dominus Deus: Extendam manum meam super Idumæam, & auferam de ea hominem, & iumentum, & faciam eam desertam ab Austro: & qui sunt in Dedan, gladio cadent. * Et dabo vltionem meam super Idumæam per manum populi mei Israel: & facient in Edom iuxta irā meam, & furorem meum: & scient vindictam meam, dicit Dominus Deus. * Hæc dicit Dominus Deus: Pro eo quod fecerunt Palæstini vindictam, & viti se sunt toto animo, interficiētes, & implentes inimicitias veteres. * propterea hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego extendam manum meam super Palæstinos, & interficiam interfectores, & perdam reliquias maritimæ regionis: * faciamq. in eis vltiones magnas arguens in furore: & scient quia ego Dominus, cum dederō vindictam meam super eos.

CAP. XXVI.

ET factum est in vndecimo anno, prima mensis, factus est sermo Domini ad me dicens: * Fili hominis, pro eo quod dixit Tyrus de Ierusalem: Euge contra te sunt portæ populorum, conuersa est ad me: implebor, deserta est. * Propterea hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego super te Tyre, & ascendere faciam ad te gentes multas, sicut ascendit mare fluctuans. * Et dissipabū muros Tyri, & destruent turres eius: & radam puluerem eius de ea, & dabo eam in limpidissimā petram. * Siccatio sagnarum erit in medio maris, quia ego locutus sum, ait Dominus Deus: & erit in direptionem Gentibus. * Filia quocunque eius, quæ sunt in agro, gladio interficientur: & scient quia ego Dominus. * Quia hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego adducam ad Tyrum Nabuchodonosor regē Babylonis ab Aquilone regem regum, cum equis, & curribus, & equitibus, & cætu, populoque magno. * Filias tuas, quæ sunt in agro gladio interficiet: & circumdabit te munitionibus, & comportabit aggerem in gyro: & eleuabit contra te clypeum. * Et vineas, & arietes temperabit in muros tuos, & turres tuas destruet in armatura sua. * Inundatione equorū eius operiet te puluis cōsu a sonitu equitum, & rotarū, & currū mouebūtur muri tui, cum ingressus fuerit portas tuas quasi per introitum vrbs dissipatæ. * Vngulis equorum suorum conculcabit omnes plateas tuas. * Populum tuum gladio cadet, & statue tue nobiles in terram corruent. * Vastabunt opes tuas, diripient negotiationes tuas, & destruent muros tuos, & domos tuas præclaras subuertent: & lapides tuos, & ligna tua, & puluerem tuum in medio aquarum ponent. * Et quiescere faciam multitudinem canticorum tuorum, & sonitus cithararum tuarum non audietur amplius. * Et dabo te in limpidissimā petram siccatio sagnarum eris, nec disicaberis vltra, quia ego locutus sum,

1 Ter. 7. 3. 14

sum, ait Dominus Deus. * Hæc dicit Dominus Deus Tyro: Numquid non a sonitu ruius tuus, & gemitu intersectorum tuorum cum occisi fuerint, in medio tui commouebuntur insula? * Et descendit de sedibus suis omnes principes maris: & auferent exuias suas, & vestimenta sua varia abijcient, & inducentur stipore: in terra sedebunt, & attoniti super repentino casu tuo admirabuntur. * Et assumentes super te lamentum, dicent tibi: Quomodo peristi, quæ habitas in mari, vrbs incluta, quæ fuisti fortis in mari cum habitatoribus tuis, quos formidabāt vniuersi? * Nunc stupebunt naues in die pauoris tui: & turbabuntur insulae in mari, eo quod nullus egredietur ex te. * Quia hæc dicit Dominus Deus: Cum dederō te urbem desolatam sicut ciuitates, quæ non habitantur: & adduxero super te abyssum, & operuerint te aquæ multæ: * Et detraxero te cum his, qui descendunt in lacum ad populum sempiternum, & collocauerō te in terra nouissima sicut solitudines veteres cum his, qui deducuntur in lacum, vt non habitent: porro cum dederō gloriam in terra viuientium, * in nihilum redigam te, & non eris, & requisita non inuenieris. Itra in sempiternum, dicit Dominus Deus.

C A P. XXVII.

ET factum est verbum Domini ad me, dicens: * Tu ergo fili hominis assume super Tyrum lamentum: * Et dices Tyro, quæ habitat in introitu maris, negotiationi populorum ad insulas multas: Hæc dicit Dominus Deus: O Tyre, tu dixisti: Perfecti decoris ego sum, * & in corde maris sita. Finitimi tui, qui te ædificauerunt, impleuerunt decorem tuum: * abierunt de Sanir extruxerunt te cum omnibus tabulatis maris: cedrum de Libano tulerunt vt facerent tibi malum. * Quercus de Basan dolauerunt in ramos tuos: & transtra tua fecerunt tibi ex ebore Indico, & prætoriola de insula Italica. * Byssus varia de Ae-

gypto texta est tibi in velum vt poneretur in malo hyacinthus, & purpura de insulis Elisa facta sunt operimentum tuum. * Habitatores Sidonis, & Aradij fuerunt remiges tui: sapientes tui, Tyre, facti sunt gubernatores tui. * Senes Gublij, & prudentes eius habuerunt nautas ad ministerium varix suspellectilis tuæ: omnes naues maris, & nautæ earum fuerunt in populo negotiationis tuæ. * Persæ, & Lydij, & Lybies erant in exercitu tuo viri bellatores tui: clypeus & galeam suspenderunt in te pro ornatu tuo. * Filij Aradij cum exercitu tuo erant super muros tuos in circuitu: sed & Pigmæi, qui erant in turribus tuis: phatras suas suspenderunt in muris tuis per gyrum: ipsi compleuerunt pulchritudinem tuam. * Charta cineris negotiatores tui, a multitudine cunctarum diuitiarum, argento, ferro, stanno, plumboque repleuerunt nundinas tuas. * Græcia, Thubal, & Mosoch, ipsi insitatores tui: mancipia, & vasa ærea aduexerunt populo tuo. * De domo Thogorma, equos, & equites, & mulos adduxerunt ad forum tuum. * Fili Dedan negotiatores tui: insulae multæ negotiatio manus tuæ: dentes eburneos, & hebeninos commutauerunt in pretio tuo. * Syrus negotiator tuus propter multitudinem operum tuorum, gemmam, & purpuram, & scutulata, & byssum, & sericum & chodechod proposuerunt in mercatu tuo. * Iuda & terra Israel ipsi insitatores tui in frumeto primo, balsamum, & mel, & oleum, & resinam proposuerunt in nundinis tuis. * Damaſcenus negotiator tuus in multitudine operum tuorum, in multitudine diuersarum opum, in vino pingui, in lanis coloris optimi. * Dan, & Græcia, & Mosel in nundinis tuis proposuerunt ferrum fabrefactum: stacte, & calamus in negotiatione tua. * Dedan insitatores tui in tabernaculis ad sedendum. * Arabia, & vniuersi principes Cedar, ipsi negotiatores manus tuæ: cum agnis & arietibus, & hædis venerunt ad te negotiatores tui. * Venditores E Saba, & Reema, ipsi negotiatores tui:

tui : cum vniuersis primis aromati-
 bus , & lapide pretioso , & au-
 ro quod proposuerunt in mercatu
 tuo. * Haran , & Chene , & Edgn 23
 negotiatores tui : Saba , Afsur , &
 Chelmad venditores tui. * ipsi ne- 24
 gotiatores tui multifariam inuo-
 lueris hyacinthi , & polymitorū ,
 gazarumq. pretiosarum , quæ ob-
 uoluit , & attrixit erant funibus :
 cedros quoque habebāt in nego-
 tiationibus tuis . * Naues maris , 25
 principes tui in negotiatione tua :
 & repleta es , & glorificata nimis
 in corde maris : * In aquis multis 26
 adduxerunt te remiges tui : ventus
 auster contriuit te in corde maris .
 * Diuitiæ tuæ , & thesauri tui , & 27
 multiplex instrumentum tuum ,
 nauæ tui & gubernatores tui , qui
 tenebant suppellectilem tuam , &
 populo tuo præerant : viri quoque
 bellatores tui , qui erant in te
 cum vniuersa multitudine tua ,
 quæ est in medio tui : cadēt in cor-
 de maris in die ruinæ tuæ . * A so- 28
 nitu clamoris gubernatorum tuo-
 rum conturbabuntur classes : * Et 29
 descendēt de nauibus suis omnes ,
 qui tenebant remum : nauæ , &
 vniuersi gubernatores maris in
 terra stabunt . * & eiulabunt super
 te voce magna , & clamabunt ama-
 re : & superiacient puluerem ca-
 pitibus suis , & cinere conspergen-
 tur . * Et radent super te caluitium
 & accingentur cilicijs : & plora-
 bunt te in amaritudine animæ plo-
 ratu amarissimo . * Et assument 32
 super te carmen lugubre , & plan-
 gent te : Quæ est vt Tyrus quæ ob-
 mutuit in medio maris ? * Quæ in 33
 exitu negotiationum tuarum de
 mari implesti populos multos in
 multitudine diuitiarum tuarum ,
 & populorum tuorū distasti reges
 terræ . * Nunc contrita es a mari , in
 profundis aquarum opes tuæ , &
 omnis multitudo tua , quæ erat
 in medio tui ceciderunt . * Vniuer-
 si habitatores insularū obstupue-
 runt super te : & reges earum om-
 nes tempestate percussi mutaue-
 runt vultus . * Negotiatores po-
 pulorum sibilauerunt super te : ad
 nihilum deducta es , & non eris
 vsque in perpetuum .

CAP. XXVIII.

1 E T factus est sermo Domini
 2 ad me , dicens : * Fili homi-
 nis , dic principi Tyri : Hæc dicit
 Dominus Deus : Eo quod eleuatu
 est cor tuum , & dixisti : Deus ego
 sum , & in cathedra Dei sedi in
 corde maris : cum sis homo , & non
 Deus , & dedisti cor tuum quasi
 cor Dei . * Ecce sapientior es tu
 3 Daniele : omne secretum non est
 absconditum a te . * In sapientia
 & prudentia tua fecisti tibi forti-
 tudinem : & acquisisti aurum , &
 4 argentum in thesauris tuis . * In
 5 multitudine sapientiæ tuæ , & in
 6 negotiatione tua multiplicasti ti-
 bi fortitudinem : & eleuatum est
 cor tuum in robore tuo . * Propte-
 rea hæc dicit Dominus Deus : Eo
 quod eleuatum est cor tuum qua
 7 si cor Dei : * idcirco ecce ego ad-
 ducam super te alienos robustissi-
 mos Gentium : & nudabunt gla-
 dios suos super pulchritudinem
 sapientiæ tuæ , & pollutent deco-
 8 rem tuum . * Interficiant , & de-
 trahent te : & morieris in interi-
 9 tu occisorum in corde maris . * Nū-
 quid dicēs loqueris : Deus ego sū ,
 coram interficientibus te : cum sis
 homo , & non Deus , in manu oc-
 10 cidentium te ? * Morte incircum-
 11 cisorū morieris in manu alieno-
 rum : quia ego locutus sum , ait
 Dominus Deus . * Et factus est
 sermo Domini ad me , dicens : Fi-
 li hominis leua planctum super
 12 regem Tyri : * & dices ei : Hæc di-
 cit Dominus Deus : Tu signaculū
 similitudinis , plenus sapientia , &
 13 perfectus decore , * in delicijs pa-
 radisi Dei fuisti : omnis lapis pre-
 14 tiosus operimentum tuum : sar-
 dius , topatius , & iaspis , chryso-
 lithus , & onyx , & berillus , sapphi-
 rus , & carbunculus , & smarag-
 dus : aurum opus decoris tui : &
 15 foramina tua in die , qua condi-
 tus es , præparata sunt . * Tu che-
 rub extensus , & protegens , & po-
 16 sui te in monte sancto Dei , in me-
 dio lapidum ignitorum ambula-
 sti . * Perfectus in vijs tuis a die
 conditionis tuæ , donec inuenta
 est iniquitas in te . * In multitudine
 negotiationis tuæ repleta sunt
 inte-

interiora tua iniquitate, & peccasti: & eieci te de mōte Dei, & perdidisti te o cherub protegēs, de medio lapidum ignitorum. * Et eleuatū est cor tuū in decore tuo: perdidisti sapientiam tuam in decore tuo, in terram proieci te: ante faciem regum dedi te vt cernerent te. * In multitudine iniquitatum tuarum, & iniquitate negotiationis tuæ polluisti sanctificationem tuam: producam ergo ignem de medio tui, qui comedat te, & dabo te in cinerem super terram in cōspectu omnium videntium te. * Omnes, qui viderint te in Genibus, obstupescunt super te: nihili factus es, & non eris in perpetuum. * Et factus est sermo Domini ad me, dicens: * Fili hominis pone faciem tuam contra Sidonem: & prophetabis de ea, * & dices: Hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego ad te Sidon, & glorificabor in medio tui: & scient quia ego Dominus, cum fecero in ea iudicia, & sanctificatus fuero in ea. * Et immittam ei pestilentiam, & sanguinem in plateis eius: & corruent interfecti in medio eius gladio per circuitum: & scient quia ego Dominus. * Et non erit ultra domui Israel offendiculum amaritudinis, & spina dolorem inferens vndique per circuitum eorum, qui aduersantur eis: & sciet quia ego Dominus Deus. * Hæc dicit Dominus Deus: Quando congregaui domum Israel de populis in quibus dispersi sunt, sanctificabor in eis coram Gentibus: & habitabunt in terra sua, quam dedi sermo meo Iacob. * Et habitabunt in ea secuti: & ædificabunt domos, & plantabunt vineas, & habitabunt confidenter, cum fecero iudicia in omnibus, qui aduersantur eis per circuitum & scient quia ego Dominus Deus eorum.

C A P. XXIX.

IN anno decimo, decimo mense, vndecima die mensis, factum est verbum Domini ad me, dicens: * Fili hominis pone faciem tuam contra Pharaonem regem Aegypti, & prophetabis de eo, &

de Aegypto vniuersa: * Loquere, & dices: Hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego ad te Pharaon rex Aegypti, draco magne, qui cubas in medio aluminum tuorum, & dices: Meus est fluuius, & ego feci memetipsum. * Et ponam frenum in maxillis tuis: & agglutinabo pisces fluminum tuorum squamis tuis: & extraham te de medio aluminum tuorum, & vniuersi pisces tui squamis tuis adhaerebunt. * Et projiciam te in desertum, & omnes pisces fluminis tui: super faciem terræ cades, non colligeris neque congregaberis: bestiis terræ, & volatilibus cæli dedi te ad deuorandum. * Et scient omnes habitatores Aegypti quia ego Dominus: pro eo quod fuisti baculus arundineus domui Israel. * Quando apprehenderunt te manu, & cōfractus es, & lacerasti omnem humerum eorum: & innitentibus eis super te, comminutus es & dissoluisti omnes renes eorum. * Propterea hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego adducam super te gladium: & interficiam de te hominem, & iumentum. * Et erit terra Aegypti in desertum, & in solitudinem: & scient quia ego Dominus: pro eo quod dixeris: Fluuius meus est, & ego feci eū. * Idecirco ecce ego ad te, & ad flumina tua: daboq. Terram Aegypti in solitudines, gladio dissipatam a turre Syenæ, vsque ad terminos Aethiopiæ. * Non pertransibit eam pes hominis, neque pes iumentum gradietur in ea: & non habitabitur quadraginta annis. * Daboq. Terram Aegypti desertam in medio terrarum desertarum, & ciuitates eius in medio vrbum subuersarum, & erunt desolatae quadraginta annis: & dispergam Aegyptios in nationes, & ventilabo eos in terras. * Quia hæc dicit Dominus Deus: Post finem quadraginta annorum congregabo Aegyptum de populis, in quibus dispersi fuerant. * Et reducam captiuitatem Aegypti, & collocabo eos in terra Phaturs, in terra nationis suæ: & erunt ibi in regnū humile. * Inter cetera regna erit humilima, & non eleuabitur vltra super nationes, & imminuam

IIsa. 36.26

eos ne imperent Gentibus. * Ne-
que erunt ultra domui Israel in
confidentia, docentes iniquita-
tem, vt fugiant, & sequantur eos:
& sciēt quia ego Dominus Deus.
* Et factum est in vigesimo & se-
ptimo anno, in primo in vna mē-
sis: factum est verbum Domini ad
me, dicens: * Fili hominis Nabu-
chodonosor rex Babylonis seruire
fecit exercitum suum seruitute
magna aduersus Tyrum: omne
caput decaluatum, & omnis hu-
merus depilatus est: & merces non
est reddita ei, neq. exercitui eius
de Tyro pro seruitute, qua serui-
uit mihi aduersus eam. * Propte-
rea hęc dicit Dominus Deus: Ec-
ce ego dabo Nabuchodonosor re-
gem Babylonis in Terra Aegypti:
& accipiet multitudinem eius, &
depradabitur manubias eius, &
diripiet spolia eius: & erit merces
exercitui illius, * & operi, quo
seruauit aduersus eā: dedi ei Ter-
ram Aegypti, pro eo quod labo-
rauerit mihi, ait Dominus Deus.
* In die illo pullulabit cornu do-
mui Israel, & tibi dabo apertum
os in medio eorum: & scient quia
ego Dominus.

C A P. XXX.

ET factum est verbum Domi-
ni ad me, dicens: * Fili homi-
nis propheta, & dic: Hęc dicit
Dominus Deus: Vlulate, vx, vx
dici: quia iuxta est dies, & appro-
pinquat dies Domini: dies nubis,
tempus Gentium erit. * Et veniet
gladius in Aegyptum. & erit pa-
uor in Aethiopia, cum ceciderint
vulnerati in Aegypto, & ablata
fuerit multitudo illius, & destru-
ta fundamenta eius. * Aethiopia,
& Libya, & Lydi, & omne reliquū
vulgus, & Chub, & filij terræ so-
dens, cum eis gladio cadent. * Hęc
dicit Dominus Deus: Et corruent
fulcientes Aegyptum, & destrue-
tur superbia imperij eius: a turre
Syenes gladio cadent in ea, ait Do-
minus Deus exercituum. * & dissi-
pabuntur in medio terrarum de-
solatarum, & vides eius in medio
ciuitatum desertarum erunt. * Et
scient quia ego Dominus: cum
dederō ignem in Aegypto, & at-

triti fuerint omnes auxiliatores
eius. * In die illa egredientur nun-
cij a facie mea in trieribus ad cō-
terendam Aethiopię confidentiā,
& erit pauor in eis in die Aegy-
pti, quia absq. dubio veniet. * Hęc
dicit Dominus Deus: cessare faciā
multitudinem Aegypti in manu
Nabuchodonosor regis Babylo-
nis. * Ipse & populus eius cum
eo fortissimi Gentium adducen-
tur ad disperdendam terram: &
euaginantur gladios suos super
Aegyptum: & implebunt terram
interfectis. * Et faciam alueos flu-
minum aridos, & tradam terram
in manus pessimorum: & dissi-
pabo terram, & plenitudinem eius
manu alienorum, ego Domi-
nus locutus sum. * Hęc dicit Do-
minus Deus: Et disperdam simu-
lachra, & cessare faciam idola de
Memphis, & dux de terra Aegy-
pti non erit amplius: & dabo ter-
rorem in Terra Aegypti. * Et dis-
perdam terram Phathures, & da-
bo ignem in Taphnis, & faciam
iudicia in Alexandria. * Et estun-
dam indignationem meam super
Pelusium robur Aegypti, & in-
terficiam multitudinem Alexan-
driæ, * & dabo ignem in Aegyp-
to: quasi parturiens dolebit Pe-
lusium, & Alexandria erit dissi-
para, & in Mēphis angustia quo-
tidiana. * Iuvenes Heliopoleos,
& Bubasti gladio cadent, & ipsæ
captiue ducentur. * Et in Taph-
nis nigrescet dies, cum contriue-
ro ibi sceptrā Aegypti, & defece-
rit in ea superbia potentiz eius:
ipsam nubes operiet: filiz autem
eius in captiuitatem ducentur.
* Et iudicia faciam in Aegypto:
& scient quia ego Dominus. * Et
factum est in vndecimo anno, in
primo mense, in septima mensis,
factum est verbum Domini ad
me, dicens: * Fili hominis bra-
chium Pharaonis regis Aegypti
confregi: & ecce non est obuol-
utum vt resisteretur ei sanitas,
vt ligaretur pannis, & fasciaretur
lintheolis, vt recepto robore pos-
set tenere gladium. * Propterea
hęc dicit Dominus Deus: Ecce
ego ad Pharaonem regem Aegy-
pti, & comminuam brachium
eius forte, sed confractum: & deji-

|| Zac. ij. 2. a

ciam gladium de manu eius : * & 23
dispergam Aegyptum in Gentibus, & ventilabo eos in terris, * Et 24
confortabo brachia regis Babylo- G
nis, daboq. gladium meum in manu eius : & confringam brachia Pharaonis, & gement gemitibus interfecti coram facie eius . * Et 25
confortabo brachia regis Babylo-
nis, & brachia Pharaonis concident : & scient quia ego Dominus, cum dederò gladium meum in manu regis Babylonis, & extendent eum super terram Aegypti .
* Et dispergam Aegyptum in nationes, & ventilabo eos in terras, & scient quia ego Dominus .

C A P. XXXI.

ET factum est in anno vndecimo, tertio mense, vna mensis, factum est verbum Domini ad me, dicens : Fili hominis dic Pharaoni regi Aegypti, & populo eius : Cui similis factus es in magnitudine tua? * Ecce Assur quasi cedrus in Libano, pulcher ramis, & frondibus nemorosus, excelsusq. altitudine, & inter condensas frondes eleuatum est cacumen eius . * Aquæ nutrierunt illum, abyssus exaltauit illum : flumina eius manabant in circuitu radicem eius, & riuos suos emisit ad vniuersa ligna regionis . * Propterea eleuata est altitudo eius super omnia ligna regionis : & multiplicata sunt arbuta eius, & eleuati sunt rami eius præ aquis multis . * Cumq. extendisset vmbra suam, in ramis eius fecerunt nidos omnia volatilia cæli, & sub frondibus eius genuerunt omnes bestię saltuum, & sub vmbraulo illius habitabat cæcus Genuū plurimarum . * Eratq. pulcherrimus in magnitudine sua, & in dilatatione arbutorum suorum : erat enim radix illius iuxta aquas multas . * Cedri non fuerunt altiores illo in paradiso Dei, abietes non adæquauerunt summitatem eius, & platani non fuerunt æquæ frondibus illius : omne lignum paradisi Dei non est assimilatum illi, & pulchritudini eius . * Quoniam speciosum feci eum, & multis, condensisq. frondibus : & amulata.

sunt eum omnia ligna voluptatis, quæ erant in paradiso Dei . * Propterea hæc dicit Dominus Deus : Pro eo quod sublimatus est in altitudine, & dedit summitatem suam viridem atque condensam, & eleuatum est cor eius in altitudine sua : * Tradidi eum in manu fortissimi Gentium, faciens faciet ei : iuxta impietatem eius omnes ei eieci . * Et succident eum alieni, & crudelissimi nationum, & projicient eum super montes, & in cunctis conuallibus corruet rami eius, & confringetur arbuta eius in vniuersis rupibus terræ : & recedent de vmbaculo eius omnes populi terræ, & relinquent eum .
* In ruina eius habitauerunt omnia volatilia cæli, & in ramis eius fuerunt vniuersæ bestię regionis .
* Quam ob rem non eleuabuntur in altitudine sua omnia ligna aquarum, nec ponet sublimitatem suam inter nemorosa atque frondosa, nec stabunt in sublimitate sua omnia, quæ irrigantur aquis : quia omnes traditi sunt in mortem ad terram ultimam in medio filiorum hominum ad eos, qui descendunt in lacum . * Hæc dicit Dominus Deus : In die quando descendit ad inferos, induxi luctum operui eum abyssis : & prohibui flumina eius, & coercui aquas multas : contristatus est super eum Libanus, & omnia ligna agri concussa sunt . * A sonitu ruinae eius commouit Genes, cum deducerem eum ad infernum cum his qui descenderbāt in lacum : & consolata sunt in terra infima omnia ligna voluptatis egregia, atque præclara in Libano, vniuersa quæ irrigabantur aquis, * Nam & ipsi cum eo descendunt in infernum ad interfectos gladio : & brachium vniuscuiusque sedebit sub vmbaculo eius in medio nationum . * Cui assimilatus es o inclyte atque sublimis inter ligna voluptatis ? Ecce deductus es cum lignis voluptatis ad terram ultimam : in medio incircumisorum dormies, cum eis, qui interfecti sunt gladio, ipse est Pharaon, & omnis multitudo eius, dicit Dominus Deus .

CAP. XXXII.

ET factum est duodecimo anno, in mense duodecimo in vna mensis, factum est verbum Domini ad me, dicens: * Fili hominis assume lamentum super Pharaonem regem Aegypti, & dices ad eum: Leoni Gentium assimilatus es, & draconi, qui est in mari: & ventilabas cornu in fluminibus tuis, & conturbabas aquas pedibus tuis, & conculcabas flumina earum. * Propterea hæc dicit Dominus Deus: Expandam super te rete meum in multitudine populorum multorum, & extraham te in sagena mea. * Et proijciam te in terram, super faciem agni abijciā te: & habitare faciam super te omnia volatilia cæli, & saturabo de te bestias vniuersę terrę. * Et dabo carnes tuas super montes, & implebo colles tuos sanie tua. * Et inrigabo terram fœtore sanguinis tui super montes, & valles implebuntur ex te. * Et operiam, cum extinctus fueris, cælum, & nigrescere faciam stellas eius: solem nubetegam, & luna non dabit lumen suum. * Omnia luminaria cæli morere faciam super te & dabo tenebras super terram tuā, dicit Dominus Deus, cum ceciderint vulnerati tui in medio terrę, ait Dominus Deus. * Et irritabo cor populorum multorum cum induxero contritionem tuam in Gentibus super terras, quas nescis. * Et stupefcere faciam super te populos multos: & reges eorum horrore nimio formidabunt super te, cum volare cœperit gladius meus super facies eorum: & obstupescunt repente singuli pro anima sua in die ruinę tuę. * Quia hæc dicit Dominus Deus: Gladius regis Babylonis veniet tibi, * in gladijs fortium deiicieam multitudinem tuam: inexpugnabiles omnes Gentes hæ: & vastabunt superbiam Aegypti, & dissipabitur multitudo eius. * Et perdam omnia iumenta eius, quę erant super aquas plurimas & nō cōtur babit eas pes hominis vltra, neque vngula iumentorum turbabit eas. * Tunc purissimas reddam

aquas eorum, & flumina eorum quasi oleum adducam, ait Dominus Deus. * Cum dederō terram Aegypti desolatam: deseretur autem terra a plenitudine sua, quando percussēro omnes habitatores eius, & scient quia ego Dominus. * Planctus est, & plangent eum: filię Gentium plangent eum: super Aegyptum, & super multitudinem eius plangent eum, ait Dominus Deus. * Et factum est in duodecimo anno, in quintadecima mensis, factum est verbum Domini ad me, dicens: * Fili hominis cane lugubre super multitudinem Aegypti: & detrahe eam ipsam, & filias Gentium robustarum ad terram vltimam cum his, qui descendunt in lacum. * Quo pulchrior est descende & dormi cum incircumcisis. * In medio intersectorum gladio cadent: gladius datus est, attraxerunt eam, & omnes populos eius. * Loquuntur ei potentissimi robustorum de medio inferni, qui cum auxiliatoribus eius descenderunt, & dormierunt incircumcisi, interfecti gladio. * Ibi Assur, & omnis multitudo eius in circuitu illius sepulchra eius: omnes interfecti, & qui ceciderunt gladio. * Quorum data sunt sepulchra in nouissimis lacis: & facta est multitudo eius per gyrum sepulchri eius: vniuersi interfecti, cadentesq. gladio, qui dederant quondam formidinem in terra viuientium. * Ibi Aelam, & omnis multitudo eius per gyrum sepulchri sui: omnes hi interfecti, ruentesq. gladio: qui descenderunt incircumcisi ad terram vltimam: qui posuerunt terrorem suum in terra viuientium, & portauerunt ignominiam suam cum his qui descendunt in lacum. * In medio intersectorum posuerunt cubile eius in vniuersis populis eius: in circuitu eius sepulchrum illius: omnes hi incircumcisi, interfectiq. gladio. dederunt enim terrorem suum in terra viuētiū, & portauerunt ignominiam suam cum his qui descēdunt in lacum: in medio intersectorum positi sunt. * Ibi Mofoch, & Thubal, & omnis multitudo eius. in circuitu eius sepulchra illius. Omnes hi in-

hi incircumcisi, interfestiq. & cadentes gladio: quia dederunt formidinē suam in terra viuentium. ²⁷ Et non dormient cum fortibus, cadentibusq. & incircumcisis, qui descenderunt ad infernum cum armis suis, & posuerunt gladios suos sub capitibus suis, & fuerunt iniquitates eorum in oculis eorum: quia terror fortium facti sunt in terra viuentium. ²⁸ Et tu ergo in medio incircumcisorum contereris, & dormies cum interfestis gladio. ²⁹ Ibi Idumæa, & reges eius & omnes duces eius, qui dati sunt cum exercitu suo cum interfestis gladio: & qui cum incircumcisis dormierunt, & cum his, qui descendunt in lacum. ³⁰ Ibi principes Aquilonis omnes, & vniuersi venatores: qui deducti sunt cum interfestis, pauentes, & in sua fortitudine confusi, qui dormierunt incircumcisi cum interfestis gladio, & portauerunt confusionem suam cum his, qui descendunt in lacu. ³¹ Vidit eos Pharaō, & consolatus est super vniuersa multitudinem suam, quæ interfesta est gladio, Pharaō, & omnis exercitus eius, ait Dominus Deus: quia dedi terrorem meum in terra viuentium, & dormiuit in medio incircumcisorum cum interfestis gladio: Pharaō & omnis multitudo eius: ait Dominus Deus.

C A P. XXXIII.

ET factum est verbum Domini ad me, dicens: ¹ Fili hominis loquere ad filios populi tui & dices ad eos: Terra cum induxero super eam gladium, & tulerit populus terræ virum vnum de nouissimis suis, & constituerit eum super se speculatorem: ² & ille viderit gladium venientem super terram, & ceciderit buccinā, & annunciauerit populo: ³ Audiens autem, quisquis ille est, sonitum buccinæ, & non se obseruauerit veneritq. gladius, & tulerit eum: sanguis ipsius super caput eius erit. ⁴ Sonum buccinæ audiuit, & non se obseruauit, sanguis eius in ipso erit: si autem se custodierit, animam suam saluabit. ⁵ Quod

⁶ si speculator viderit gladium venientem, & nō insonuerit buccina, & populus se non custodierit, veneritq. gladius, & tulerit de eis animam: ille quidem in iniquitate sua captus est, sanguinem autem eius de manu speculatoris requiram. ⁷ Et tu fili hominis, speculatorem dedi te domui Israel: audiens ergo ex ore meo sermonem, annuncias eis ex me. ⁸ Si me dicente ad impium: Impie morte morieris: non fueris locutus, & te custodiat impius a via sua: ipse impius in iniquitate sua morietur, sanguinem autem eius de manu tua requiram. ⁹ Si autem annunciante te ad impium vt a vijs suis conuertatur, non fuerit conuersus a via sua: ipse in iniquitate sua morietur: porro tu animam tuam liberasti. ¹⁰ Tu ergo fili hominis dic ad domum Israel: Sic locuti estis, dicentes: Iniquitates nostræ, & peccata nostra super nos sunt, & in ipsis nos tabescimus: quomodo ergo viuere poterimus? ¹¹ Dic ad eos: Viuo ego, dicit Dominus Deus: nolo mortem impij, sed vt conuertatur impius a via sua, & viuat. ¹² Conuertimini, conuertimini a vijs vestris pessimis: & quare moriemini domus Israel? ¹³ Tu itaque fili hominis dic ad filios populi tui: Iustitia iusti non liberabit eum in quacumque die peccauerit: & impietas impij non nocebit ei, in quacumque die conuersus fuerit ab impietate sua: & iustus non poterit viuere in iustitia sua in quacumque die peccauerit. ¹⁴ Etiam si dixerō iusto quod vita uiuat, & confusus in iustitia sua fecerit iniquitatem: omnes iustitiz eius obliuioni tradentur, & in iniquitate sua, quam operatus est, in ipsa morietur. ¹⁵ Si autem dixerō impio: Morte morieris: & egerit pœnitentiam a peccato suo, feceritq. iudicium & iustitiam, & pignus restituerit ille impius, rapināq. reddiderit, in mādatis vitæ ambulauerit, nec fecerit quidquā iniustum: vita uiuet, & non morietur. ¹⁶ Omnia peccata eius, quæ peccauit non imputabuntur ei: iudicium, & iustitiam fecit, vita uiuet. ¹⁷ Et dixerunt filij populi

17.1.4.17

17.18.5.24

puli tui: Non est aequi ponderis
via Domini, & ipsorum via iniu-
sta est. * Cum enim recesserit iu-
stus a iustitia sua, feceritque ini-
quitates, morietur in eis. * Et
cum recesserit impius ab impie-
tate sua, feceritque iudicium, &
iustitiam, vivet in eis. * Et di-
citis: Non est recta via Domini.
Vnumquemque iuxta vias suas
iudicabo de vobis, domus Israel.
* Et factum est in duodecimo an-
no, in decimo mense, in quinta
mensis transmigrationis nostrae,
venit ad me qui fugerat de Ieru-
salem, dicens: Vastata est ciui-
tas. * Manus autem Domini fa-
cta fuerat ad me vespere, ante-
quam veniret qui fugerat: aper-
ruitque os meum donec veniret ad
me mane, & aperto ore meo non
siliui amplius. * Et factum est ver-
bum Domini ad me, dicens: * Fi-
li hominis, qui habitant in ruina-
lis his super humum Israel, lo-
quentes aiunt: Vnus erat Abra-
ham, & hereditate possedit ter-
ram: nos autem multi sumus,
nobis data est terra in possessio-
nem. * Idcirco dices ad eos: Hæc
dicit Dominus Deus: Qui in san-
guine comeditis, & oculos ve-
stros leuatis ad immunditias ve-
stras, & sanguinem funditis: num-
quid terram hereditate posside-
bitis? * Stetitis in gladijs vestris,
fecistis abominationes, & vnus-
quisque vxorem proximi sui pol-
luit: & terram hereditate possi-
debitis? * Hæc dices ad eos: Sic
dicit Dominus Deus: Vivo ego,
quis qui in ruinosis habitant, gla-
dio cadent: & qui in agro est, be-
stias tradetur ad deuorandum: qui
autem in presidijs, & speluncis sunt,
poste morientur. * Et dabo terram
in solitudinem, & in desertum, &
deficiet superba fortitudo eius.
& desolabuntur montes Israel, eo
quod nullus sit, qui per eos tran-
seat. * Et scient quia ego Domi-
nus, cum dederò terram eorum
desolatam, & desertam propter
vniuersas abominationes suas,
quas operati sunt. * Et tu fili ho-
minis: filij populi tui, qui lo-
quuntur de te iuxta muros, & in
ostijs domorum, & dicunt vnus
ad alterum, vir ad proximum,

suum loquentes: Venite, & au-
diamus quis sit sermo egrediens
a Domino. * Et veniunt ad te,
quasi si ingrediatur populus, &
sedent coram te populus meus:
& audiunt sermones tuos, & non
faciunt eos: quia in canticum
oris sui vertunt illos, & auri-
tiam suam sequitur cor eorum.
* Et es eis quasi carmen musicum,
quod susui, dulciq. sono canitur:
& audiunt verba tua, & non fa-
ciunt ea. * Et cum venerit quod
predictum est (ecce enim venit)
tunc scient quod propheta fue-
rit inter eos.

CAP. XXXIII.

ET factum est verbum Domi-
ni ad me, dicens: * Fili homi-
nis propheta de pastoribus Israel:
propheta, & dices pastoribus:
Hæc dicit Dominus Deus: * Vt
pastoribus Israel, qui pascebant
semetipsos, nonne greges a pasto-
ribus pascuntur? * Lac comede-
batis, & lanis operiebamini, &
quod crassum erat occidebatis:
gregem autem meum non pasce-
batis. * Quod infirmum fuit non
consolidastis, & quod agrotum
non sanastis, quod contractum
est non alligastis, & quod abie-
ctum est non reduxistis, & quod
perierat non quæsitistis: sed cum
austeritate imperabatis eis, &
cum potentia. * Et dispersæ sunt
oues mez, eo quod non esset pa-
stor: & factæ sunt in deuoratio-
nem omnium bestiarum agri, &
dispersæ sunt. * Errauerunt gre-
ges mei in cunctis montibus, &
in vniuerso colle excelso: & super
omnem faciem terræ dispersi sunt
greges mei, & non erat qui requi-
reret, non erat, inquam, qui re-
quireret. * Propterea pastores au-
dite verbum Domini: * Vivo ego,
dicit Dominus Deus: quia pro
eo quod facti sunt greges mei in
rapinam, & oues mez in deuora-
tionem omnium bestiarum agri,
eo quod non esset pastor (neque
enim quæsierunt pastores mei gre-
gem meum) sed pascebant pasto-
res semetipsos, & greges meos non
pascebant: * Propterea pastores
audite verbum Domini: Hæc di-

II. 23. A. 1
7. 13. A. 2

cit Dominus Deus: Ecce ego ipse
 super pastores requiram gregem
 meum de manu eorum, & cessa-
 re faciam eos vt ultra non pascant
 gregem, nec pascant amplius pas-
 tores semetipsos: & liberabo gre-
 gem meum de ore eorum: & non
 erit vltra eis in escam. * Quia hæc
 dicit Dominus Deus: Ecce ego ipse
 requiram oues meas, & visita-
 bo eas. * Sicut visitat pastor gre-
 gem suum in die, quando fuerit
 in medio ouium suarum dissi-
 parum: sic visitabo oues meas, &
 liberabo eas de omnibus locis, in
 quibus dispersæ fuerāt in die au-
 bis, & caliginis. * Et educam eas
 de populis, & congregabo eas de
 terris, & inducam eas in terram
 suam: & pascam eas in montibus
 Israel, in iuiis, & in cunctis se-
 dibus terræ. * In pascuis vberri-
 mis pascam eas, & in montibus
 excelsis Israel erūt pascua earum:
 ibi requiescent in herbis virenti-
 bus, & in pascuis pinguibus pas-
 centur super montes Israel. * Ego
 pascam oues meas: & ego eas ac-
 cubare faciam, dicit Dominus
 Deus. * Quod perierat requiram,
 & quod abiectum erat reducam,
 & quod contractum fuerat alliga-
 bo, & quod infirmum fuerat con-
 solidabo, & quod pingue & forte
 custodiam: & pascam illas in iu-
 dicio. * Vos autem greges mei,
 hæc dicit Dominus Deus: Ecce
 ego iudico inter pecus & pecus,
 arietum, & hircorum. * Nonne
 satis vobis erat pascua bona depa-
 sci? insuper & reliquias pascua-
 rum vestrarum conculcatis pedi-
 bus vestris: & cum purissimam
 aquam biberetis, reliquam pedi-
 bus vestris turbabatis. * Et oues
 meæ his, quæ conculcata pedibus
 vestris fuerant, pasciebantur: &
 quæ pedes vestri turbauerant, hæc
 bibeant. * Propterea hæc dicit
 Dominus Deus ad vos: Ecce ego
 ipse iudico inter pecus pingue, &
 macilentum: * pro eo quod late-
 ribus, & humeris impingebatis, &
 cornibus vestris ventilabatis om-
 nia infirma pecora, donec disper-
 gerentur foras: * Saluabo gregem
 meum, & non erit vltra in rapi-
 nam, & iudicabo inter pecus &
 pecus. * **ET SYSCITABO SY-**

F PER EAS PASTOREM VNVM,
 qui pascat eas, seruum meum.
 Dauid: ipse pascet eas, & ipse erit
 eis in pastorem. * Ego autem Do-
 minus ero eis in Deum: & seruus
 meus Dauid princeps in medio
 eorum: ego Dominus locutus sum.
 * Et faciam cum eis pactum pa-
 cis, & cessare faciam bestias pes-
 simas de terra: & qui habitant in
 deserto, secuti dormient in salti-
 bus. * Et ponam eos in circuitu
 collis mei benedictionem: & de-
 ducam imbrem in tempore suo:
 pluuie benedictionis erunt. * Et
 dabit signum agri fructum suum,
 & terra dabit germen suum, & e-
 runtin terra sua absque timore:
 & scient quia ego Dominus, cum
 continebo cætenas iugi eorum, &
 eruero eos de manu imperantium
 sibi. * Et non erunt vltra in rapinā
 in Gentibus, neque bestie terræ
 deuorabunt eos: sed habitabunt
 confidenter absque villo terrore.
 * Et suscitabo eis germen nomina-
 tum: & non erunt vltra imminu-
 ti fame in terra neque portabunt
 vltra opprobriū Gentium. * Et scient
 quia ego Dominus Deus eorum
 cum eis, & ipsi populus meus do-
 mus Israel: ait Dominus Deus.
 * Vos autem greges mei, greges
 pascuæ meæ homines estis: & ego
 Dominus Deus vestri, dicit Do-
 minus Deus.

Io. 10. b. 15

C A P. XXXV.

E T factus est sermo Domini ad
 me, dicens: * Fili hominis
 pone faciem tuam aduersum mō-
 tem Seir, & prophetabis de eo, &
 dices illi: * Hæc dicit Dominus
 Deus: Ecce ego ad te mons Seir, &
 extendam manum meam super
 te, & dabo te desolatum atque
 desertum. * Vrbes tuas demoliar,
 & tu desertum eris: & scies quia
 ego Dominus. * Eo quod fueris
 inimicus sempiternus, & conclu-
 seris filios Israel in manus gladij
 in tempore afflictionis eorum,
 in tempore iniquitatis extremæ.
 * Propterea viuo ego dicit Domi-
 nus Deus: quoniam sanguini tra-
 dam te, & sanguis te persequetur:
 & cum sanguinem oderis, sanguis
 persequetur te. * Et dabo montem
 Seir, desolatū atque desertum: &
 auct-

Io. 1. g. 45

& 10. b. 11

Isa. 40. c. 13

Dan. 9. g. 24

Osce. 1. b. 5

ET SYSCITABO SY-

auferam de eo euntem, & redeuntem: * Et implebo montes eius occisorum suorum: in collibus tuis, & in vallibus tuis, atque in torrentibus interfecti gladio cadent. * In solitudines sempiternas tradam te, & ciuitates tuas non habitabuntur: & scietis quia ego Dominus Deus. * Eo quod dixeris: Dux gentes, & dux terrarum erunt, & hereditate possidebo eas: cum Dominus esset tibi: * Propterea uiuo ego, dicit Dominus Deus, quia faciam iuxta iram tuam, & secundum zelum tuum, quæ fecisti odio habes eos: & notus efficiat per eos cum te iudicauero. * Et scies quia ego Dominus audiui uniuersa opprobria tua, quæ locutus es de montibus Israel, dicens: Deserti nobis ad deuorandum dati sunt. * Et infurrexistis super me ore uestro, & derogastis aduersum me uerba uestra: ego audiui. * Hæc dicit Dominus Deus: Latante uniuersa terra in solitudinem te redigam. * Sicuti gauisus es super hereditatem domus Israel, eo quod fuerit dissipata, sic faciam tibi: dissipatus eris mons Seir, & Idumæa omnis: & scietis quia ego Dominus.

CAP. XXXVI.

TV autem fili hominis propheta super montes Israel, & dices: Montes Israel audite uerbum Domini: * Hæc dicit Dominus Deus: Eo quod dixerit inimicus de uobis: Euge, altitudines sempiternæ in hereditatem datæ sunt nobis: * propterea uaticinare, & dic: Hæc dicit Dominus Deus: Pro eo quod desolari estis, & conculcati per circuitum, & facti in hereditatem reliquis Gentibus, & ascendistis super labium linguæ, & opprobrium populi: * propterea montes Israel audite uerbum Domini Dei: Hæc dicit Dominus Deus montibus, & collibus, torrentibus uallibusq. & desertis, parietinibus, & urbibus derelictis, quæ depopulatæ sunt, & subsannatæ a reliquis Gentibus per circuitum. * Propterea hæc dicit Dominus Deus: Quoniam in igne zeli mei locutus sum de

reliquis Gentibus, & de Idumæa uniuersa, quæ dederunt terram meam sibi in hereditatem cum gaudio, & toto corde, & ex animo: & eiecerunt eam ut uallarent. * Idcirco uaticinare super humum Israel, & dices montibus, & collibus, tugis, & uallibus: Hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego in zelo meo, & in furore meo locutus sum, eo quod confusionem gentium sustinueritis. * Idcirco hæc dicit Dominus Deus: Ego leuavi manum meam ut Gentes, quæ in circuitu uestro sunt, ipsæ confusionem suam portent. * Vos autem montes Israel ramos uestros germinetis, & fructum uestrum afferatis populo meo Israel: prope enim est ut ueniat. * Quia ecce ego ad uos, & conuertar ad uos, & arabimini, & accipietis sementem. * Et multiplicabo in uobis homines, omnemq. domum Israel: & habitabuntur ciuitates, & ruinosæ infraurbuntur. * Et replebo uos hominibus, & iumentis & multiplicabuntur, & crescent: & habitare uos faciam sicut a principio, bonisq. donabo maioribus, quàm habuistis ab initio: & scietis quia ego Dominus. * Et adducam super uos homines populum meum Israel, & hereditate possidebunt te: & eris eis in hereditatem, & non addes ultra ut absq. eis sis. * Hæc dicit Dominus Deus: Pro eo quod dicunt de uobis: Deuoratrix hominum es, & suffocans gentem tuam. * Propterea homines non comedes amplius & gentem tuam non necabis ultra, ait Dominus Deus: * Nec auditam faciam in te amplius confusionem Gentium, & opprobrium populorum nequaquã portabis, & gentem tuam non amittes amplius, ait Dominus Deus. * Et factum est uerbum Domini ad me, dicens: * Fili hominis domus Israel habitauerunt in humo sua, & polluerunt eam in uis suis & in studiis suis iuxta immunditiam menstruatæ factæ est uia eorum coram me. * Et effudi indignationem meam super eos pro sanguine, quem fuderunt super terram, & in idolis suis polluerunt eam. * Et dispersi eos in Gentes,

& ventilati sunt in terras : iuxta
vias eorum, & adinventiones eorum
iudicaui eos. * Et ingressi sunt
ad Gentes, ad quas introie-
runt, & polluerunt nomen san-
ctum meum, cum diceretur de
eis : Populus Domini iste est, &
de terra eius egressi sunt. * Et
peperci nomini sancto meo, quod
polluerat domus Israel in Genti-
bus, ad quas ingressi sunt. * Id-
circo dices domui Israel : Hæc di-
cit Dominus Deus : Non propter
vos ego faciam, domus Israel, sed
propter nomen sanctum meum,
quod polluisitis in Gentibus, ad
quas intraistis. * Et sanctificabo
nomen meum magnum, quod pol-
lutum est inter Gentes, quod pol-
luistis in medio earum : vt sciant
Gentes quia ego Dominus, ait
Dominus exercituum, cum san-
ctificatus fuero in vobis corâ eis :
* Tollam quippe vos de Genti-
bus, & congregabo vos de vniuer-
sis terris, & adducam vos in ter-
ram vestram. * Et effundam su-
per vos aquam mundam, & mun-
dabimini ab omnibus inquinamē-
tis vestris, & ab vniuersis idolis
vestris mundabo vos. * Et dabo
vobis cor nouum, & spiritum
nouum ponam in medio vestri : &
auferam cor lapideum de carne
vestra, & dabo vobis cor car-
nē. * Et spiritum meum ponam
in medio vestri : & faciam vt in
præceptis meis ambuletis, & iu-
dicia mea custodiatis & operemini.
* Et habitabitis in terra, quam
dedi patribus vestris : & eritis mi-
hi in populum, & ego ero vobis in
Deum. * Et saluabo vos ex vniuer-
sis inquinamentis vestris : & vo-
cabo frumentum, & multiplicabo
illum, & non imponam vobis fa-
men. * Et multiplicabo fructum
ligni, & genimina agri, vt nō por-
tetis vltra opprobriari famis in
Gentibus. * Et recordabimini via-
rum vestrarum pessimarum, stu-
diorumq. non bonorum, & displice-
bunt vobis iniquitates vestre, &
sceler a vestra. * Non propter vos
ego faciam, ait Dominus Deus :
notum sit vobis : confundimini, &
erubescite super vijs vestris, do-
mus Israel. * Hæc dicit Dominus
Deus : In die qua mundauero vos

ex omnibus iniquitatibus vestris,
& inhabitari fecero vrbes, & in-
staurauero ruinosa, * & terra de-
serta fuerit exulta, quæ quon-
dam erat desolata in oculis omnis
viatoris, * dicent : Terra illa in-
culta, facta est vt hortus volupta-
tis : & ciuitates deserte, & desti-
tuta atque suffocata, munita fede-
runt. * Et scient Gentes quæcum-
que derelictæ fuerint in circuitu
vestro, quia ego Dominus adifi-
caui dissipata, plantauiq. incul-
ta, ego Dominus locutus sum, &
fecerim. * Hæc dicit Dominus
Deus : Adhuc in hoc inuenient
me domus Israel, vt faciam eis :
Multiplicabo eos sicut gregem
hominum, * vt gregem sanctum,
vt gregem Ierusalem in solemnita-
tibus eius : Sic erunt ciuitates
deserte, plenæ gregibus homi-
num : & scient quia ego Dominus.

C A P. XXXVII.

F Acta est super me manus Do-
mini, & eduxit me in spiritu
Domini : & dimisit me in medio
campi, qui erat plenus ossibus. * Et
circumauit me per ea in gyro :
erāt autem multa valde super fa-
ciem campi, siccaq. vehementer.
* Et dixit ad me : Fili hominis pu-
tasne viuēt ossa ista ? Et dixi : Do-
mine Deus, tu nosti. * Et dixit
ad me : Vaticinare de ossibus istis :
& dices eis : Ossa arida audite ver-
bum Domini. * Hæc dicit Domi-
nus Deus ossibus his : Ecce ego in-
tromittam in vos spiritum, & vi-
uetis. * Et dabo super vos nervos,
& succrescere faciam super vos
carnes, & superextendam in vo-
bis eutem : & dabo vobis spiri-
tum, & viuetis, & scietis quia
ego Dominus. * Et prophetaui
sicut præceperat mihi : factus est
autem sonitus prophetante me.
& ecce commotio : & accesserunt
ossa ad ossa vniquodque ad iun-
cturam suam. * Et vidi, & ecce
super ea nervi, & carnes ascende-
runt : & extenta est in eis cutis de-
super, & spiritum non habebant.
* Et dixit ad me : Vaticinare
ad spiritum, vaticinare fili homi-
nis, & dices ad spiritum : Hæc
dicit Dominus Deus : A quattuor
ven-

ventis veni spiritus, & insuffla-
 super interfectos istos, & renui-
 fceant. * Et prophetaui sicut prae- 10
 ceperat mihi: & ingressus est in
 ea spiritus, & vixerunt steteruntq;
 super pedes suos exercitus grādis
 nimis valde. * Et dixit ad me: Fi- 11
 li hominis, ossa hzc vniuersa do-
 mus Israel est: ipsi dicunt: Arue-
 runt ossa nostra, & perijt spes no- 12
 stra, & abieci sumus. * Propte-
 rea vaticinare, & dices ad eos:
 Hzc dicit Dominus Deus: Ecce
 ego aperiam tumulos vestros, &
 educam vos de sepulchris vestris
 populus meus: & inducam vos
 in terram Israel. * Et scietis quia 13
 ego Dominus, cum aperuerō se-
 pulchra vestra, & eduxero vos de
 tumulis vestris popule meus:
 * Et dederō spiritum meū in vo- 14
 bis, & vixeritis, & requiescere
 vos faciam super humū vestram:
 & scietis quia ego Dominus locu-
 tus sum, & feci, ait Dominus
 Deus. * Et factus est sermo Do- 15
 mini ad me, dicens: * Et tu fili ho-
 minis sūme tibi lignum vnum: &
 scribe super illud: Iudæ, & filio- 16
 rum Israel sociorum eius: & tolle
 lignū alterū, & scribe super illud:
 Ioseph ligno Ephraim, & cunctæ
 domui Israel sociorumq; eius. * Et 17
 adiuuge illa, vnum ad alterum
 tibi in lignum vnum: & erunt in
 vnionem in manu tua. * Cum au- 18
 tem dixerint ad te filij populi tui
 loquentes: Nonne indicas nobis
 quid in his tibi velis? * loqueris 19
 ad eos: Hzc dicit Dominus Deus:
 Ecce ego assumam lignum Ioseph,
 quod est in manu Ephraim,
 & tribus Israel, quæ sunt ei adiun-
 ctæ: & dabo eas pariter cum ligno
 Iudæ, & faciam eas in lignum vnu:
 & erunt vnum in manu eius.
 * Erunt autem ligna, super quæ 20
 scripseris in manu tua, in oculis
 eorum. * Et dices ad eos: Hzc di- 21
 cit Dominus Deus: Ecce ego as-
 sumam filios Israel de medio na-
 tionum, ad quas abierunt: & con-
 gregabo eos vndique, & adducam
 eos ad humum suam. * Et faciam 22
 eos in gentem vnā in terra in
 montibus Israel, & rex vnus erit
 omnibus imperans: & non erunt
 vltra duæ gentes, nec diuidentur
 amplius in duo regna. * Neque 23

polluentur vltra in idolis suis, &
 abominationibus suis, & cun-
 ctis iniquitatibus suis: & saluos
 eos faciam de vniuersis sedibus in
 quibus peccauerunt, & emunda-
 bo eos: & erunt mihi populus, &
 ego ero eis Deus. * Et seruus 17. 34. f. 28
 meus Dauid rex super eos, & pa- 10an. 1. g.
 stor vnus erit omnium eorum: in 45
 iudicijs meis ambulabūt, & man- 18
 data mea custodient, & facient 18
 ea. * Et habitabunt super terram, 18
 quam dedi seruo meo Iacob, in 9. g.
 qua habitauerunt patres vestri: &
 habitabunt super eam ipsi, & filij 24
 eorum, & filij filiorum eorum,
 vsque in sempiternum: & Dauid
 seruus meus princeps eorum in 26
 perpetuum. * Et percutiam illis 18
 fœdus pacis, pactū sempiternum
 erit eis: & fundabo eos, & multi-
 plicabo, & dabo sanctificatio-
 nem meam in medio eorum in 27
 perpetuum. * Et erit tabernacu-
 lum meum in eis: & ero eis Deus,
 & ipsi erunt mihi populus. * Et 28
 scient Gentes, quia ego Dominus
 sanctificator Israel, cū fuerit san-
 ctificatio mea in medio eorum
 in perpetuum.

CAP. XXXVIII.

1 **E**T factus est sermo Domini ad 7. 39. a. i
 me, dicens: * Fili hominis po- 8
 ne faciem tuam contra Gog, ter-
 ram Magog, principem capitis 18
 Mosoch, & Thubal: & vaticina-
 re de eo, * & dices ad eum: Hzc 3
 dicit Dominus Deus: Ecce ego
 ad te Gog principem capitis Mo- 4
 soch & Thubal, * & circumagam
 te, & ponam frenum in maxillis
 tuis: & educam te, & omnē exer- 5
 citum tuum, equos & equites
 vestitos loriceis vniuersos, multi- 6
 tudinem magnam, hastam & cly-
 peum arripientium & gladium. 7
 * Persæ, Aethiopes, & Libyæ
 cum eis, omnes scutati & galea- 8
 ti. * Gomer, & vniuersa agmina
 eius, domus Thogorma, latera
 Aquilonis, & totū robur eius, po- 9
 puliq; multi tecum. * Præpara, &
 instrue te, & omnē multitudinem
 tuam, quæ coaceruata est ad te, &
 esto eis in præceptum. * Post dies
 multos visitaberis: in nouissimo
 annorū venies ad terrā, quæ reuer-
 D d d 3 la est

sa est a gladio, & cōgregata est de populis multis ad montes Israel, qui fuerunt deserti iugiter: hæc de populis educta est, & habitabunt in ea confidenter vniuersi. * Ascendens autem quasi tempestas venies, & quasi nubes, vt operias terram tu, & omnia agmina tua, & populi multi tecum. * Hæc dicit Dominus Deus: In die illa ascendent sermones super cor tuum, & cogitabis cogitationem pessimam: * & dices: Ascendam ad terram absque muro: veniam ad quiescentes, habitantesq. secure: hi omnes habitant sine muro, vestes, & portæ non sunt eis: * Vt diripias spolia, & inuadas prædam, vt inferas manum tuam super eos, qui deserti fuerant, & postea restituti, & super populum qui est congregatus ex Gētibus, qui possidere cepit, & esse habitator vmbilici terræ. * Saba, & Dedan, & negotiatores Tharlis, & omnes leones eius dicent tibi: Numquid ad sumenda spolia tu venis? ecce ad diripiendam prædam congregasti multitudinem tuam, vt tollas argentū, & aurum, & auferas suppellectilem, atque substantiam, & diripias mammas infinitas. * Propterea vaticinare fili hominis, & dices ad Gog: Hæc dicit Dominus Deus: Numquid non in die illo, cum habitauerit populus meus Israel confidenter, scies? * Et venies de loco tuo a lateribus Aquilonis tu, & populi multi tecum ascensores equorum vniuersi, cœtus magnus, & exercitus vehemens. * Et ascendes super populum meum Israel quasi nubes, vt operias terram. In nouissimis diebus eris, & adducam te super terram meam: vt sciant Gētes me, cum sanctificatus fuero in tein oculis eorum, o Gog. * Hæc dicit Dominus Deus: Tu ergo ille es, de quo locutus sum in diebus antiquis in manu seniorum meorum prophetarum Israel, qui prophetauerunt in diebus illorum temporum, vt adducerem te super eos. * Et erit in die illa, in die aduentus Gog super terram Israel, ait Dominus Deus, ascendet indignatio mea in furore meo. * Et in zelo meo, in igne

ira mea locutus sum. Quia in die illa erit commotio magna super terram Israel: * & commoueantur a facie mea pisces maris, & volucres cæli, & bestię agri, & omne reptile, quod mouetur super humum, cunctiq. hominēs, qui sunt super faciem terræ: & subuertentur montes, & cadent sepes, & omnis murus cornet in terram. * Et conuocabo aduersus eum in cunctis mōtibz meis gladium, ait Dominus Deus: gladius vniuscuiusque in fratrem suum dirigitur. * Et iudicabo eum peste, & sanguine, & imbre venientis, & lapidibus immensis, ignem, & sulphur pluam super eum, & super exercitum eius, & super populos multos, qui sunt cum eo. * Et magnificabor, & sanctificabor: & notus ero in oculis multarum gentium, & sciant quia ego Dominus.

C A P. XXXIX.

TV autem fili hominis vaticinare aduersum Gog, & dices: Hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego super te Gog principem capitatis Mosoch & Thubal: * & circumagam te, & educam te, & ascendere te faciam de lateribus Aquilonis: & adducam te super montes Israel. * Et percutiam arcum tuū in manu sinistra tua, & sagittas tuas de manu dextera tua deiecitam. * Super montes Israel cades tu, & omnia agmina tua, & populi tui, qui sunt tecum: fetidus, aubus, omniq. volatili, & bestiis terræ dedi te ad deuorandum. * Super faciem agri cades: quia ego locutus sum, ait Dominus Deus. * Et immittam ignem in Magog, & in his qui habitant in insulis confidenter: & scient quia ego Dominus. * Et nōmē sanctum meum notum faciā in medio populi mei Israel, & non pollua nomen sanctum meum amplius: & scient Gentes, quia ego Dominus sanctus Israel. * Ecce venit, & factum est, ait Dominus Deus: hæc est dies, de qua locutus sum. * Et egredientur habitatores de ciuitatibus Israel, & succendent & comburent arma, clypeum, & hastas,

Mat. 24. c.

29

Luc. 21. c.

26

flas, arcum, & sagittas, & baculos manuum, & contos: & succendent ea igni septem annis. * Et non portabunt ligna de regionibus, neque succident de salibus: quoniam arma succendent igni, & depraedabuntur eos, quibus praeda fuerant, & diripient viatores suos, ait Dominus Deus. * Et erit in die illa: dabo Gog locum nominatum sepulchrum in Israel: vallem viatorum ad Orientem maris, quæ obstupescere faciet prætereuntes: & sepelient ibi Gog, & omnem multitudinem eius, & vocabitur valis multitudinis Gog. * Et sepelient eos domus Israel, ut mudent terram septem mensibus. * Sepeliet autem eum omnis populus terræ, & erit eis nominata dies, in qua glorificatus sum, ait Dominus Deus. * Et viros iugiter constituent lustrantes terram, qui sepeliant, & requirant eos, qui remanserant super faciem terræ, ut emudent eam: post menses autem septem querere incipient. * Et circuibunt peragrâtes terram: cumq; viderint os hominis, statuent iuxta illud titulum, donec sepeliant illud polinctores in valle multitudinis Gog. * Nomen autem ciuitatis Amona, & munda bunt terram. * Tu ergo fili hominis, hæc dicit Dominus Deus: Dic omni voluceri, & vniuersis aui bus, cunctisq; bestiis agri: Conuenite, properate, concurrite vndique ad victimam meam, quam ego immolo vobis, victimam grandem super montes Israel: ut comedatis carnem, & bibatis sanguinem. * Carnes fortium comedetis, & sanguinem principum terræ bibetis: arietum, & agnorum, & hircorum, taurorumq; & altilium, & pinguum omnium. * Et comedetis adipem in saturitatem, & bibetis sanguinem in ebrietatem, de victimâ, quâ ego immolabo vobis: & saturabimini super mensam meam de equo, & equite forti, & de vniuersis viris bellatoribus, ait Dominus Deus. * Et ponam gloriam meam in Gentibus, & videbunt omnes gentes iudicium meum, quod fecerim, & manum meam, quam

22 posuerim super eos. * Et scient
F domus Israel quia ego Dominus
Deus eorû a die illa, & deinceps.
23 * Et scient Gentēs quoniam in
iniquitate sua capta sit domus Is
rael, eo quod dereliquerint me,
& absconderim faciem meam ab
eis: & tradiderim eos in manus
hostium, & ceciderint in gladio
24 vniuersi. * Iuxta immunditiam
eorû, & scelus feci eis, & abscon
25 di faciem meam ab illis. * Pro
pterea hæc dicit Dominus Deus:
Nunc reducam captiuitatem Iac
cob, & miserebor omnis domus
Israel: & assumam zelum pro no
mine sancto meo. * Et portabunt
confusionem suam, & omnē præ
G uaricationem, qua præuicati
sunt in me, cum habitauerint in
terra sua confidenter neminē for
27 midantes: * & reduxero eos de
populis, & congregaui de ter
ris inimicorû suorû, & sanctifica
tus fuero in eis, in oculis gentium
28 plurimarû. * Et scient, quia ego
Dominus Deus eorum, eo quod
transfulerim eos in nationes; &
congregauerim eos super terram
suâ, & non dereliquerim quem
29 quam ex eis ibi. * Et non abscon
dam vltra faciem meam ab eis,
eo quod effuderim spiritum meum
super omnem domum Israel, ait
Dominus Deus.

CAP. XL.

I N vigesimo quinto anno trans
A migrationis nostræ in exordio
anni, decima mensis, quartodeci
mo anno postquam percussa est
ciuitas: in ipsa hac die facta est
super me manus Domini, & addu
xit me illuc. * In visionibus Dei
adduxit me in terram Israel, & di
misit me super montem excelsum
nimis: super quem erat quasi zdi
ficium ciuitatis vergentis ad Au
strum. * Et introduxit me illuc: &
ecce vir, cuius erat species quasi
species aris, & funiculus lineus
in manu eius, & calamus mensu
ræ in manu eius: stabat autem in
4 porta. * Et locutus est ad me
idem vir: Fili hominis vide oculis
tuis, & auribus tuis audi, &
pone cor tuum in omnia, quæ ego
ostendam tibi: quia ut ostendam.

eur tibi adductus es huc : annun-
 cia omnia , quæ tu vides , domui
 Israel . * Et ecce murus forinsecus
 in circuitu domus vndique , & in
 manu viri calamus mensuræ sex
 cubitorum , & palmo : & men-
 sus est latitudinem ædificij cala-
 mo vno , altitudinem quoque cala-
 mo vno . * Et venit ad portam ,
 quæ respiciebat viam Orientalem ,
 & ascendit per gradus eius : &
 mensus est limen portæ calamo
 vno latitudinem , id est , limen
 vnum calamo vno in latitudine :
 * & thalamum vno calamo in
 longum , & vno calamo in latum :
 & inter thalamos , quinque cubi-
 tos : * & limen portæ , iuxta ve-
 stibulum portæ intrinsecus , cala-
 mo vno . * Et mensus est vesti-
 bulum portæ octo cubitorum , &
 frontem eius duobus cubitis : ve-
 stibulum autem portæ erat intrin-
 secus . * Porro thalami portæ ad
 viam Orientalem , tres hinc , &
 tres inde : mensura vna trium ,
 & mensura vna frõtiũ ex vtra-
 que parte . * Et mensus est lati-
 tudinem liminis portæ , decem
 cubitorum : & longitudinem
 portæ , tredecim cubitorum . * Et
 marginem ante thalamos cubi-
 ti vnus : & cubitus vnus finis
 vtriusque : thalami autem , sex
 cubitorum erant hinc , & inde . * Et
 mensus est portam a recto thala-
 mi , vsque ad rectum eius , lati-
 tudinem vigintiquinque cubi-
 torum : ostium contra ostium .
 * Et fecit frontes per sexaginta
 cubitos : & ad frontem atrium
 portæ vndique per circuitum .
 * Et ante faciem portæ , quæ per-
 tingebat vsque ad faciem vestibuli
 portæ interioris , quinquaginta
 cubitos . * Et fenestras obliquas
 in thalamis , & in frontibus eo-
 rum , quæ erant intra portam v-
 ndique per circuitum : similiter au-
 tem erant & in vestibulis fenest-
 ræ per gyrum intrinsecus , & ante
 frontes pictura palmarum . * Et
 eduxit me ad atrium exterius ,
 & ecce gazophylacia & pavimen-
 tum stratum lapide in atrio per
 circuitum : triginta gazophylacia
 in circuitu pavimenti . * Et pav-
 imentum in fronte portarum se-
 cundum longitudinem portarum

19 erat inferius . * Et mensus est la-
 titudinem a facie portæ inferioris
 vsque ad frontem atrij interioris
 extrinsecus , centum cubitos ad
 Orientem , & ad Aquilonem .
 20 * Portam quoque , quæ respiciebat
 viam Aquilonis atrij exterioris ,
 mensus est tam in longitudine ,
 21 quàm in latitudine . * Et thala-
 mos eius tres hinc , & tres inde :
 & frontem eius , & vestibulum
 eius secundum mensuram portæ
 prioris , quinquaginta cubitorum
 longitudinem eius , & latitudi-
 nem vigintiquinque cubitorum .
 22 * Fenestras autem eius , & vesti-
 bulum , & sculpturæ secundum
 mensuram portæ , quæ respicie-
 bat ad Orientem : & septem gra-
 duum erat ascensus eius , & vesti-
 bulum ante eam . * Et porta atrij
 interioris contra portam Aquilo-
 nis , & Orientalem : & mensus
 est a porta vsque ad portam cen-
 tum cubitos . * Et eduxit me ad
 viam australem , & ecce porta ,
 quæ respiciebat ad Austrum : &
 mensus est frontem eius , & ve-
 stibulum eius iuxta mensuras su-
 periores . * Et fenestras eius , &
 25 vestibula in circuitu , sicut fenest-
 ras ceteras : quinquaginta cubi-
 torum longitudine , & latitudine
 26 vigintiquinque cubitorum . * Et
 in gradibus septem ascendeatur
 ad eam : & vestibulum ante for-
 res eius : & celatæ palmæ erant ,
 vna hinc , & altera inde in fron-
 27 te eius . * Et porta atrij interioris
 in via australi : & mensus est a por-
 ta vsque ad portam in via aust-
 28 ra , centum cubitos . * Et intro-
 duxit me in atrium interius ad
 portam australem : & mensus
 est portam iuxta mensuras supe-
 29 riores . * Thalamum eius , &
 frontem eius , & vestibulum eius
 eiusdem mensuris : & fenestras
 eius , & vestibulum eius in cir-
 cuitu quinquaginta cubitos lon-
 30 gitudinis , & latitudinis viginti-
 quinque cubitos . * Et vestibulum
 E per gyrũ longitudine vigintiquin-
 que cubitorũ , & latitudine quin-
 31 que cubitorum . * Et vestibulum
 eius ad atrium exterius , & pal-
 mas eius in fronte : & octo gra-
 32 dus erant , quibus ascendeatur
 per eam . * Et introduxit me in
 atrium

atrium interius per viam Orientalem, & mensus est portam secundum mensuras superiores. * Thalamum eius, & frontem eius, & vestibulum eius sicut supra: & fenestras eius, & vestibula eius in circuitu, longitudine quinquaginta cubitorum, & latitudine viginti quinque cubitorum. * Et vestibulum eius, id est atrij exterioris: & palma calata in fronte eius hinc & inde: & in octo gradibus ascensus eius. * Et introduxit me ad portam, quæ respiciebat ad Aquilonem: & mensus est secundum mensuras superiores. * Thalamum eius, & frontem eius, & vestibulum eius, & fenestras eius, per circuitum, longitudine quinquaginta cubitorum, & latitudine viginti quinque cubitorum. * Et vestibulum eius respiciebat ad atrium exterius: & calatura palmarum in fronte eius hinc & inde: & in octo gradibus ascensus eius. * Et per singula gazophylacia ostium in frontibus portarum sibi lauebant holocaustum. * Et in vestibulo portæ, duæ mensæ hinc, & duæ mensæ inde: ut immoletur super eas holocaustum, & pro peccato, & pro delicto. * Et ad latus exterius, quod ascendit ad ostium portæ, quæ pergit ad Aquilonem, duæ mensæ: & ad latus alterum ante vestibulum portæ, duæ mensæ. * Quatuor mensæ hinc, & quatuor mensæ inde: per latera portæ octo mensæ erant, super quas immolabant. * Quatuor autem mensæ ad holocaustum, de lapidibus quadris extractæ: longitudine cubiti unus & dimidij: & latitudine cubiti unus & dimidij: & altitudine cubiti unus: super quas ponant vasa in quibus immolatur holocaustum, & victima. * Et labia earum palmi unus, reflexa intrinsecus per circuitum: super mensas autem carnes oblationis. * Et extra portam interiorem gazophylacia cantorum in atrio interiori, quod erat in latere portæ respicientis ad Aquilonem: & facies eorum contra viam Australem, una ex latere portæ Orientalis, quæ respiciebat ad viam Aquilonis. * Et dixit ad me: Hoc est gazophylacium quod respicit viam

Meridianam, sacerdotum erit, qui excubant in custodijs templi. * Porro gazophylacium, quod respicit ad viam Aquilonis, sacerdotum erit, qui excubant ad ministerium altaris. isti sunt filij Sadoe, qui accedunt de filiis Levi ad Dominum ut ministrent ei. * Et mensus est atrium longitudine centum cubitorum, & latitudine centum cubitorum per quadrum: & altare ante faciem templi. * Et introduxit me in vestibulum templi: & mensus est vestibulum quinque cubitis hinc, & quinque cubitis inde: & latitudinem portæ trium cubitorum hinc, & trium cubitorum inde. * Longitudinem autem vestibuli viginti cubitorum, & latitudinem undecim cubitorum, & octo gradibus ascendebatur ad eam. Et columnæ erant in frontibus: una hinc, & altera inde.

C A P I T U L U M XXXIIII.

1 **E**T introduxit me in templum & mensus est fratres, sex cubitos latitudinis hinc, & sex cubitos latitudinis inde: latitudinem tabernaculi. * Et latitudo portæ sexdecim cubitorum erat: & latera portæ quinque cubitis hinc, & quinque cubitis inde: & mensus est longitudinem eius quadraginta cubitorum, & latitudinem viginti cubitorum. * Et introgressus intus secus mensus est in fronte portæ duos cubitos: & portam, sex cubitorum: & latitudinem portæ septem cubitis. * Et mensus est longitudinem eius viginti cubitorum, & latitudinem eius viginti cubitorum, ante faciem templi: & dixit ad me: Hoc est sanctorum. * Et mensus est parietem domus sex cubitorum: & latitudinem lateris quatuor cubitorum undique per circuitum domus. * Latera autem, latus ad latus, bis triginta tria: & erat eminentia, quæ ingrederentur per parietem domus, in lateribus per circuitum, ut continerent, & non attingerent parietem templi. * Et platea erat in rotundum, ascendens sursum per cochleum, & in cornaculum templi deferbat per gyrum: idcirco latus erat templum in supercio.

petioribus : & sic de inferioribus ascendebatur ad superiora in medium . * Et vidi in domo altitudinem per circuitum, fundata latera ad mensuram calami sex cubitorum spatium : * & latitudinem per parietem lateris forinsecus quinque cubitorum : & erat interior domus in lateribus domus . * Et inter gazophylacia latitudinem viginti cubitorum in circuitu domus vndique , * & ostium lateris ad orationem : ostium vnū ad vltā Aquilonis, & ostium vnum ad viam Australem : & latitudinem loci ad orationem, quinque cubitorum in circuitu . * Et ædificium, quod erat separatum, versumque ad viam respicientē ad mare, latitudinis septuaginta cubitorum, paries autē ædificij quinque cubitorum latitudinis per circuitum : & longitudo eius, nonaginta cubitorum . * Et mensus est domus longitudinem, centum cubitorum : & quod separatum erat ædificium, & parietes eius longitudinis ceterum cubitorum . * Latitudo autem ante faciem domus, & eius, quod erat separatum contra Orientem, centum cubitorum . * Et mensus est longitudinē ædificij contra faciem eius, quod erat separatum ad dorsum : ethecas ex vtraque parte centum cubitorum : & templum interius, & vestibula atrij . * Limina, & fenestras obliquis, & ethecas in circuitu per tres partes, contra vniuersumque limen, stratumque ligno pergyrum in circuitu : terra autē vsque ad fenestras, & fenestras clausæ super ostia . * Et vsque ad domum interiorē, & forinsecus per omnem parietem in circuitu intrinsecus, & forinsecus, ad mensuram . * Et fabrefacta cherubim & palmæ : & palma inter cherub & cherub, duasque facies habebat cherub . * Faciem hominis iuxta palmam ex hac parte, & faciem leonis iuxta palmam ex alia parte : expressam per omnem domum in circuitu . * De terra vsque ad superiora porte, cherubim, & palmæ exaltæ erant in pariete templi . * Limen quadrangulum, & facies sanctuarij, aspectus contra aspectum . * Al-

taris lignei trium cubitorum altitudo . & longitudo eius duorum cubitorum : & anguli eius, & longitudo eius, & parietes eius lignei . Et locutus est ad me : Hæc est mensura coram Domino . * Et duo ostia erant in templo, & in sanctuario . * Et in duobus ostiis ex vtraque parte bina erant ostiola, quæ in se inuicem plicabantur : bina enim ostia erant ex vtraque parte ostiorum . * Et exalta erant in ipsis ostiis templi cherubim, & sculpturæ palmarum, sicut in parietibus, quoque expressæ erant : quam ob rem & grossiora erant ligna in vestibuli fronte forinsecus . * Super quæ fenestras oblique, & similitudo palmarum hinc atque inde in humerulis vestibuli : secundum latera domus, latitudinemque parietum .

C A P . XLII.

ET eduxit me in atrium exterius per viam ducentem ad Aquilonem, & introduxit me in gazophylacium, quod erat contra separatum ædificium, & contra eadem vergentem ad Aquilonem . * In facie longitudinis, centum cubitos ostij Aquilonis : & latitudinis quinquaginta cubitos, * contra viginti cubitos atrij interioris, & contra pavimentum stratum lapide atrij exterioris, vbi erat porticus iuncta porticui triplici . * Et ante gazophylacia deambulatio decem cubitorum latitudinis, ad interiora respiciens : viz cubiti vnus . Et ostia eorum ad Aquilonem . * Vbi erant gazophylacia in superioribus humiliora : quia supportabant porticus, quæ ex illis eminebant de inferioribus, & de medijs ædificij . * Tristega enim erant, & non habebant columnas, sicut erant columnæ atriorum : propterea eminebant de inferioribus & de medijs a terra cubitis quinquaginta . * Et peribolus exterior secundum gazophylacia, quæ erant in via atrij exterioris ante gazophylacia : longitudo eius quinquaginta cubitorum . * Quia longitudo erat gazophylaciorum atrij exterioris, quinquaginta cubitorum : & longitudo ante faciem templi

templi, centum cubitorum. * Et erat
 subter gazophylacia hæc introitus
 ab Oriente ingredientium in ea
 de atrio exteriori. * In latitudine
 periboli atrij, quod erat contra
 viam Orientalem, in faciem ædifi-
 cij separati, & erant ante ædifi-
 cium gazophylacia. * Et via ante
 faciem eorum iuxta similitudinē
 gazophylaciorum, quæ erant in
 via Aquilonis: secundum longi-
 tudinem eorum, sic & latitudo
 eorum: & omnis introitus eorum,
 & similitudines, & ostia eorum.
 * secundum ostia gazophylacio-
 rum, quæ erant in via respiciente
 ad Notum: ostium in capite viæ
 quæ via erat ante vestibulum: se-
 paratum per viam Orientalem in-
 gredientibus. * Et dixit ad me:
 gazophylacia Aquilonis, & gazo-
 phylacia Austræ, quæ sunt ante æ-
 dificium separatum: hæc sunt ga-
 zophylacia sancta: in quibus ve-
 scuntur sacerdotes, qui appropin-
 quant ad Dominum in sancta san-
 ctorum: ibi ponent sancta sancto-
 rum, & oblationem pro peccato,
 & pro delictis: locus enim sanctus
 est. * Cum autem ingressi fuerint
 sacerdotes, non egredientur de
 sanctis in atrium exterior: & ibi
 reponet vestimenta sua, in quibus
 ministrat, quia sancta sunt: vesti-
 enturque vestimentis alijs, & sic pro-
 cedent ad populum. * Cumque cō-
 plessent mensuras domus interio-
 ris, eduxit me per viam portæ,
 quæ respiciebat ad viam Orienta-
 lem: & mensus est eam undique
 per circuitum. * Mensus est autem
 contra ventum Orientalem cala-
 mo mensuræ, quingētos calamos
 in calamo mensuræ per circuitum.
 * Et mensus est contra ventum
 Aquilonis quingētos calamos in
 calamo mensuræ per gyrū. * Et ad
 ventum Australe mensus est quin-
 gentos calamos in calamo men-
 suræ per circuitum. * Et ad ven-
 tum Occidentalem mensus est
 quingētos calamos in calamo
 mensuræ. * Per quattuor ventos
 mensus est murum eius undique
 per circuitum, longitudinem quin-
 gentorum cubitorum. & latitudi-
 nem quingentorum cubitorum
 dividenter inter sanctuarium &
 vulgi locum.

CAP. XLIII.

ET duxit me ad portam, quæ
 respiciebat ad viam Orienta-
 lem. * Et ecce gloria Dei Israel
 ingrediebatur per viam Orienta-
 le: & vox erat ei quasi vox aqua-
 rum multarum, & terra splen-
 debat a maiestate eius. * Et vi-
 di visionem secundum speciem,
 quam videram, quando venit ut
 disperderet civitatem: & species
 secundum aspectum, quem
 videram iuxta fluvium Chobar:
 & cecidi super faciem meam. * Et
 maiestas Domini ingressa est tem-
 plum per viam portæ, quæ respi-
 ciebat ad Orientem. * Et eleuauit
 me spiritus, & introduxit me in
 atrium interius: & ecce repleta
 erat gloria Domini domus. * Et
 audiui loquentem ad me de domo,
 & vir qui stabat iuxta me, dixit
 ad me: Fili hominis, locus solij
 mei, & locus vestigiorum pedum
 meorum, ubi habito in medio si-
 liorum Israel in æternum, & non
 polluent ultra domus Israel nomē
 sanctum meum, ipsi, & reges eo-
 rum in fornicationibus suis, &
 in ruinis regum suorum, & in ex-
 cellis. * Qui fabricati sunt limen
 suum iuxta lumen meum, & pos-
 tes suos iuxta postes meos: &
 murus erat inter me & eos: & pol-
 luerunt nomen sanctum meum
 in abominationibus, quas fecerūt:
 propter quod consumpsi eos in
 ira mea. * Nunc ergo repellant
 pfocul fornicationē suam, & rui-
 nas regum suorum a me: & habi-
 tabo in medio eorū semper. * Tu
 autem fili hominis ostende do-
 muī Israel templum, & confun-
 dantur ab iniquitatibus suis, &
 metuantur fabricam: * & erubescant
 ex omnibus, quæ fecerunt:
 Figuram domus, & fabricæ eius
 exitus, & introitus, & omnem
 descriptionem eius, & vniuersa
 præcepta eius, cunctumque ordinē
 eius, & omnes leges eius ostende
 eis, & scribes in oculis eorum:
 ut custodiant omnes descriptio-
 nes eius, & præcepta illius, & fa-
 ciant ea: * Ista est lex domus in
 summite montis: Omnis finis
 eius in circuitu, sanctum sancto-
 rum

rum est : hæc est ergo lex domus.

* Itz autem mensuræ altaris in cubito verissimo, qui habebat cubitū, & palmū: in sinu eius erat cubitus & cubitus in latitudine; & definitio eius vsque ad labium eius, & in circuitu, palmus vnus: hæc quoque erat fossa altaris. * Et de sinu terræ vsque ad crepidinē nouissimam duo cubiti, & latitudo cubiti vnus: & a crepidine minore vsque ad crepidinem maiorem quattuor cubiti, & latitudo cubiti vnus. * Ipse autem Ariel quattuor cubitorum: & ab Ariel vsq. ad sursum, cornua quattuor. * Et Ariel duodecim cubitorum in longitudine per duodecim cubitos latitudinis: quadrangulatum a quibus lateribus. * Et crepido quattuordecim cubitorū longitudinis per quattuordecim cubitos latitudinis in quattuor angulis eius: & corona in circuitu eius dimidij cubiti, & sinus eius vnus cubiti per circuitum: gradus autem eius versi ad Orientem. * Et dixit ad me: Fili hominis, hæc dicit Dominus Deus: Hi sunt ritus altaris in quacumque die fuerit fabricatum: vt offeratur super illud holocaustum, & effundatur sanguis. * Et dabis Sacerdotibus, & Levitis qui sunt de semine Sadoc qui accedunt ad me, ait Dominus Deus, vt offerant mihi vitulum de armento pro peccato. * Et assumens de sanguine eius, pones super quattuor cornua eius, & super quattuor angulos crepidinis, & super coronam in circuitu: & mundabis illud & expiabis. * Et tolles vitulum, qui oblatu fuerit pro peccato: & combures eum in separato loco domus extra sanctuarium. * Et in die secunda offeres hircum caprarum immaculatum pro peccato: & expiabunt altare, sicut expiauerunt in vitulo. * Cumq. compleueris expians illud, offeres vitulum de armento immaculatum, & arietem de grege immaculatum. * Et offeres eos in conspectu Domini: & mittent sacerdotes super eos sal, & offerent eos holocaustum Domino. * Septem diebus facies hircum pro peccato quotidie: & vitulum de armento, & arietem de peco-

ribus immaculatos offerent. * Septem diebus expiabunt altare, & mundabunt illud: & implebunt manum eius. * Expletis autem diebus, in die octaua & vltra, facient sacerdotes super altare holocausta vestra, & quæ pro pace offerunt: & placatus ero vobis, ait Dominus Deus.

CAP. XLIIII

ET conuertit me ad viam portæ sanctuarij exterioris, quæ respiciebat ad Orientem: & erat clausa. * Et dixit Dominus ad me: Porta hæc clausa erit: non aperietur, & vir non transibit per eam: quoniā Dominus Deus Israel ingressus est per eam, eritq. clausa principi. Princeps ipse sedebit in ea, vt comedit panē coram Domino: per viā portæ vestibuli ingreditur, & per viam eius egredietur. * Et adduxit me per viam portæ Aquilonis in conspectu domus: & vidi, & ecce impleuit gloria Domini domum Domini, & cecidi in faciem meam. * Et dixit ad me Dominus: Fili hominis pone cor tuum, & vide oculis tuis, & auribus tuis audi omnia, quæ ego loquor ad te de vniuersis ceremonijs domus Domini, & de cunctis legibus eius: & pones cor tuum in vijs tēpli per omnes exitus sanctuarij. * Et dices ad exasperantem me domum Israel: Hæc dicit Dominus Deus: Sufficiant vobis omnia scelera vestra domus Israel: * eo quod inducitis filios alienos incircumcisos corde, & incircumcisos carne, vt sint in sanctuario meo, & polluant domum meam: & offeritis panes meos, adipem & sanguinem: & dissolutis pactum meum in omnibus sceleribus vestris. * Et non seruastis præcepta sanctuarij mei: & posuistis custodes obseruationum mearum in sanctuario meo vobismetipsum. * Hæc dicit Dominus Deus: Omnis alienigena incircumcisos corde, & incircumcisos carne, non ingreditur sanctuarium meum: omnis filius alienus qui est in medio filiorum Israel. * Sed & Levitæ, qui longe recesserunt a me in errore filiorum Israel, & errauerunt

uerunt a me post idola sua, & portauerunt iniquitatem suam: * erunt in sanctuario meo & diti, & ianitores portarum domus, & ministri domus: ipsi mactabunt holocausta, & victimas populi: & ipsi stabunt in conspectu eorum, vt ministrant eis. * Pro eo quod ministrauerunt illis in conspectu idolorum suorum, & facti sunt domui Israel in ostendiculum iniquitatis: ideo leuauit manum meam super eos, ait Dominus Deus, & portabunt iniquitatem suam: * & non appropinquabunt ad me vt sacerdos fungatur mihi, neque accedent ad omne sanctuarium meum iuxta sancta sanctorum: sed portabunt confusio- nem suam, & scelera sua quae fecerunt. * Et dabo eos ianitores domus in omni ministerio eius, & in vniuersis, quae sient in ea. * Sacerdotes autem & Leuitae filij Sadoe, qui custodierunt ceremonias sanctuarij mei cum errarent filij Israel a me, ipsi accedent ad me vt ministrant mihi: & stabunt in conspectu meo vt offerant mihi adipem, & sanguinem, ait Dominus Deus. * Ipsi ingredientur sanctuarium meum, & ipsi accedent ad mensam meam vt ministrant mihi, & custodiant ceremonias meas. * Cumq. ingrediatur portas atrij interioris, vestibus lincis induentur: nec ascendet super eos quidquam laneum, quando ministrant in portis atrij interioris & intrinsecus. * Vittae lineae erunt in capitibus eorum, & feminalia lineae erunt in lumbis eorum, & non accingentur in sudore. * Cumq. egredientur atrium exterius ad populum, exuent se vestimentis suis, in quibus ministrauerant, & reponent ea in gazophylacio sanctuarij, & vestient se vestimentis alijs: & non sanctificabunt populum in vestibus suis. * Caput autem suum non radent, neque comam nutriunt: sed tondentes attondent capita sua. * Et vinum non bibet omnis sacerdos quando ingressurus est atrium interius. * Et viduam, & repudiatam non accipient uxores, sed virgines de semine domus Israel: sed & viduam, quae fuerit vidua a sacerdote, ac-

23 cipient. * Et populum meum docebunt quid sit inter sanctum & pollutum, & inter mundum & immundum ostendent eis. * Et cum fuerit controuersia, stabunt in iudicijs meis, & iudicabunt leges meas, & precepta mea in omnibus sollennitatibus meis cultodient, & Sabbata mea sanctificabunt. * Et ad mortuum hominem non ingredientur, ne polluantur, nisi ad patrem & matrem, & filium & filiam, & fratrem & sororem, quae alterum virum non habuerit: in quibus contaminabuntur. * Et postquam fuerit emundatus, septem dies numerabuntur ei. * Et in die introitus sui in sanctuarium ad atrium interius vt ministret mihi in sanctuario, offeret pro peccato suo, ait Dominus Deus. * Non erit autem eis hereditas, ego hereditas eorum: & possessione non dabitur eis in Israel, ego enim possessio eorum. * Victimam & pro peccato & pro delicto ipsi comedent, & omne vorum in Israel ipsorum erit. * Et primitiua omnium primogenitorum, & omnia libamenta ex omnibus, quae offeruntur, sacerdotum erunt: & primitiua ciborum vestrorum dabitur sacerdoti, vt reponant benedictionem domui tuae. * Omne morticinum, & captum a bestia de auibus & de pecoribus non comedent sacerdotes.

Deu. 18. 2.

Nu. 18. 20

Exo. 32. d. 29

Leu. 22. b.

CAP. XLV.

1 C Vmq. coeperitis terram diu- dere sortitò, se parate primitias Domino, sanctificatum de terra, longitudine viginti quinque millia & latitudine decem millia: sanctificatum erit in omni termino eius per circuitum. * Et erit ex omni parte sanctificatum quingentos per quingentos, quadristariam per circuitum: & quinquaginta cubitis in suburbana eius per gyrum. * Et a mensura ista mensurabis longitudinem viginti quinque millium, & latitudinem decem millium, & in ipso erit templum, sanctumq. sanctorum. * Sanctificatum de terra erit sacerdotibus ministris sanctuarij, qui accedunt ad ministerium Domini: &

Leu. 21. c.

24

erit eis locus in domos, & in sanctuarium sanctitatis. * Viginti-
 quinque autem millia longitudi-
 nis, & decem millia latitudinis
 erunt Leuitis, qui ministrant do-
 mu: ipsi possidebunt viginti ga-
 zophylacia. * Et possessionem ci-
 uitatis dabitur quinque millia la-
 titudinis, & longitudinis viginti-
 quinque millia secundum sepa-
 rationem sanctuarii, omni domui
 Israel. * Principi quoque hinc &
 inde in separationem sanctuarii,
 & in possessionem ciuitatis, con-
 tra faciem separationis sanctuarii,
 & contra faciem possessionis vr-
 bis: a latere Maris vsque ad Ma-
 re, & a latere Orientis vsque ad
 Orientem: Longitudinis autem
 iuxta vnamquamque partem a ter-
 mino Occidentali vsque ad termi-
 num Orientalem. * De terra erit
 ei possessio in Israel: & non de-
 populabuntur ultra principes po-
 pulum meum: sed terram dabunt
 domui Israel secundum tribus eo-
 rum. * Hæc dicit Dominus Deus:
 Sufficiat vobis principes Israel:
 iniquitatem & rapinas intermit-
 tite, & iudicium & iustitiam fa-
 cite, separate confinia vestra a po-
 pulo meo, ait Dominus Deus.
 * Statera iusta, & ephi iustum, &
 batus iustus erit vobis. * Eph, &
 batus æqualis, & vnus mensura
 erunt: vt capiat decimam par-
 tem cori batus, & decimam par-
 tem cori ephi: iuxta mensuram
 cori erit æqua libratio eorum.
 * Siclus autem viginti obolos
 habet. Porro viginti sicli, & vi-
 ginti quinque sicli, & quindecim
 sicli, vnā faciunt. * Et hæc
 sunt primitiæ, quas tolletis: sex-
 tam partem ephi de coro frumen-
 ti, & sextam partem ephi de co-
 ro hordei. * Mensura quoque
 olei, batus olei, decima pars co-
 ri est: & decem bati eorum fa-
 ciunt: quia decem bati implent
 eorum. * Et arietem vnum de
 grege ducentorum de his, quæ
 nutriunt Israel in sacrificium, &
 holocaustum, & in pacifica,
 ad expiandum pro eis, ait Do-
 minus Deus. * Omnis populus ter-
 re tenebitur primitiis his princi-
 pi in Israel. * Et super principem
 erunt holocausta, & sacrificium,

& libamina in sollempnitatibus, &
 in Calendis, & in Sabbatis, & in
 vniuersis sollempnitatibus domus
 Israel: ipse faciet pro peccato sa-
 crificium, & holocaustum, & pa-
 cifica ad expiandum pro domo
 Israel. * Hæc dicit Dominus Deus:
 In primo mense, vna mensis su-
 mes vitulum de armento imma-
 culatū, & expiabis sanctuarium.
 * Et tollet sacerdos de sanguine,
 quod erit pro peccato, & ponet
 in postibus domus, & in qua-
 tuor angulis crepidinis altaris, &
 in postibus portæ atrij interio-
 ris. * Et sic facies in septima
 mensis pro vnoquoque, qui igno-
 rauit, & errore deceptus est, &
 expiabis pro domo. * In primo
 mense, quartadecima die mensis
 erit vobis paschæ sollempnitas: se-
 ptem diebus azyma comedetur.
 * Et faciet princeps in die
 illa pro se, & pro vniuerso popu-
 lo terræ, vitulum pro peccato.
 * Et in septem dierum sollempni-
 tate faciet holocaustum Domino
 septem vitulos, & septem arietes
 immaculatos quotidie septem die-
 bus: & pro peccato hircum ca-
 prarum quotidie. * Et sacrificium
 ephi per vitulū, & ephi per arie-
 tem faciet: & olei hin per singu-
 la ephi. * Septimo mense, quin-
 tadecima die mensis in sollempni-
 tate faciet sicut supra dicta sunt
 per septem dies: tam pro peccato,
 quam pro holocausto, & in sacri-
 ficio, & in oleo.

C A P. XLVI.

Hæc dicit Dominus Deus:
 Porta atrij interioris, quæ
 respicit ad Orientem, erit clausa
 sex diebus, in quibus opus sit:
 die autem Sabbati aperietur, sed
 & in die Calendarum aperietur.
 * Et intrabit princeps per viam
 vestibuli portæ deforis, & stabit
 in limine portæ: & facient sacer-
 dotes holocaustum eius, & paci-
 fica eius: & adorabit super limen
 portæ, & egredietur: porta autem
 non claudetur vsque ad vespertam.
 * Et adorabit populus terræ ad
 ostium portæ illius in Sabbatis, &
 in Calendis coram Domino. * Ho-
 locaustum autem hoc offeret prin-
 cepe

Exo. 30. b.

11

Leui. 27. c.

35

Nu. 9. g. 47

ceps Domino: in die Sabbati sex agnos immaculatos, & arietem immaculatum. * Et sacrificium ephi per arietem: in agnis autem sacrificium quod dederit manus eius: & olei hin per singula ephi. * In die autem Calendarum vitulum de armento immaculatum: & sex agni, & arietes immaculati erunt. * Et ephi per vitulum, ephi quoque per arietem faciet sacrificium: de agnis autem, sicut inuenerit manus eius: & olei hin per singula ephi. * Cumque ingressurus est princeps, per viam vestibuli portæ ingreditur, & per eandem viam exeat. * Et cum intrabit populus terræ in conspectu Domini in sollemnitatibus: qui ingreditur per portam Aquilonis, ut adoret, egrediatur per viam portæ Meridianæ: porro qui ingreditur per viam portæ Meridianæ, egrediatur per viam portæ Aquilonis: non reuertetur per viam portæ, per quam ingressus est, sed e regione illius egrediatur. * Princeps autem in medio eorum cum ingredientibus ingreditur, & cum egredientibus egrediatur. * Et in nundinis, & in sollemnitatibus erit sacrificium ephi per vitulum, & ephi per arietem: agnis autem erit sacrificium sicut inuenerit manus eius: & olei hin per singula ephi. * Cum autem fecerit princeps spontaneum holocaustum, aut pacifica voluntaria Domino: aperietur ei porta, quæ respicit ad Orientem, & faciet holocaustum suum, & pacifica sua, sicut fieri solet in die Sabbati: & egrediatur, claudeturque porta postquam exierit. * Et agnus eiusdem anni immaculatum faciet holocaustum quotidie Domino: semper mane faciat illud. * Et faciet sacrificium super eo cata mane mane sextam partem ephi, & de oleo tertiam partem hin, ut misceatur similæ: sacrificium Domino legitimum, iuge atque perpetuum. * Faciet agnum, & sacrificium, & oleum cata mane mane: holocaustum sempiternum. * Hæc dicit Dominus Deus. Si dederit princeps donum alicui de filiis suis: hereditas eius, filiorum suorum erit, possidebunt

eam hereditarie. * Si autem dederit legatum de hereditate sua: vni seruorum suorum, erit illius usque ad annum remissionis, & reuertetur ad principem: hereditas autem eius, filijs eius erit. * Et non accipiet princeps de hereditate populi per violentiam, & de possessione eorum: sed de possessione sua hereditatem dabit filiis suis: ut non dispergat populus meus vnusquisque a possessione sua. * Et introduxit me per ingressum, qui erat ex latere portæ, in Gazophylacia sanctorum ad sacerdotes, quæ respiciebant ad Aquilonem: & erat ibi locus vergens ad Occidentem. * Et dixit ad me: Iste est locus, vbi coequent sacerdotes pro peccato, & pro delicto: vbi coequent sacrificium, ut non efferant in atrium exterius, & sanctificetur populus. * Et eduxit me in atrium exterius, & circumduxit me per quattuor angulos atrij: & ecce atrium erat in angulo atrij, atriola singula per angulos atrij. * In quattuor angulis atrij, atriola disposita quadraginta cubitorum per longum, & triginta per latum: mensuræ vnus quattuor erant. * Et paries per circuitum ambiens, quattuor atriola: & culinæ fabricatae erant subter porticus per gyrum. * Et dixit ad me: Hæc est domus culinarum, in qua coequet ministri domus Domini victimas populi.

CAP. XLVII.

ET conuertit me ad portam domus, & ecce aquæ egrediebantur subter limen domus ad Orientem: facies enim domus respiciebat ad Orientem: aquæ autem descendeant in latum templi dextrum ad Meridiem altaris. * Et eduxit me per viam portæ Aquilonis, & conuertit me ad viam foras portam exterioriorem, viam quæ respiciebat ad Orientem: & ecce aquæ redundantes a latere dextro. * Cum egrederetur vir ad Orientem, qui habebat funiculum in manu sua, & mensus est mille cubitos: & traduxit me per aquam usque

vsque ad talos. * Rursumque mensus est mille, & traduxit me per aquam vsque ad genua: * & mensus est mille, & traduxit me per aquam vsque ad renes. Et mensus est mille, torrentem, quem non potui pertransire: quoniam intumuerant aquæ profundæ torrentis, qui non potest transuadari. * Et dixit ad me: Certe vidisti fili hominis. Et eduxit me, & conuertit ad ripam torrentis. * Cumque me conuertissem, ecce in ripa torrentis ligna multa nimis ex utraque parte. * Et ait ad me: Aquæ istæ, quæ egrediuntur ad tumulos sabuli Orientalis, & descendunt ad plana deserti, intrabunt mare, & exibunt, & sanabuntur aquæ. * Et omnis anima viuens, quæ serpit, quocumque venerit torrentis, viuet: & erunt pisces multi satis postquam venerint illuc aquæ istæ, & sanabuntur & uiuent omnia, ad quæ venerit torrentis. * Et stabunt super illas piscescutores, ab Engaddi vsque ad Engallim siccatio fagenarum erit: plurimæ species erunt piscium eius, sicut pisces maris magni, multitudinis nimis: * in littoribus autem eius, & in palustribus non sanabuntur, quia in salinas dabuntur. * Et super torrentem orietur in ripis eius ex utraque parte omne lignum pomiferum: non defluet folium ex eo, & non deficiet fructus eius: per singulos menses afferet primitiua, quia aquæ eius de sanctuario egredientur: & erunt fructus eius in cibum, & folia eius ad medicinam. * Hæc dicit Dominus Deus: Hic est terminus, in quo possidebitis terram in duodecim tribubus Israel: quia Ioseph duplicem funiculum habet. * Possidebitis autem eam singuli æque ut fratres suos, super quam leuauit manum meam ut darem patribus vestris: & cadet terra hæc vobis in possessionem. * Hic est autem terminus terræ: ad plagam Septentrionalem a mari magno via Hethalon, venientibus Sedada, * Emathi, Beratha, Sabarim, quæ est inter terminum Damasci, & confinium Emath, domus Thicon, quæ est iuxta terminum Auran. * Et exit terminus a

Mari vsque ad atrium Enon terminus Damasci, & ab Aquilone ad Aquilonem terminus Emath, 18
D 19 plaga Septentrionalis. * Porro plaga Orientalis de medio Auran, & de medio Damasci, & de medio Galaad, & de medio terre Israel, Jordanis determinans ad mare Orientale, metiemini etiam plagam Orientalem. * Plaga autem australis meridiana a Thamar vsque ad aquas contradictionis Cades: & torrens vsque ad mare magnum: & hæc est plaga ad Meridem australem. * Et plaga Maris, mare magnum a confinio per directum, donec venias Emath: hæc est plaga Maris. * Et diuidetis terram istam vobis per tribus Israel: * & mittetis eam in hereditatem vobis, & aduenas, qui accesserint ad vos, qui genuerint filios in medio vestrum: & erunt vobis sicut indigenæ inter filios Israel: vobiscum diuidet possessionem in medio tribuum Israel. 23 * In tribu autem quacumque fuerit aduena, ibi dabitis possessionem illi, ait Dominus Deus.

C A P. XLVIII.

1 **E**T hæc nomina tribuum a finibus Aquilonis iuxta viam Hethalon pergentibus Emath, atrium Enan terminus Damasci ad Aquilonem iuxta viam Emath. Et erit ei plaga Orientalis Mare, Dan vna. 2 * Et super terminum Dan, a plaga Orientali vsque ad plagam Maris, Aser vna: * & super terminum Aser, a plaga Orientali vsque ad plagam Maris, Nephthali vna. * Et super terminum Nephthali, a plaga Orientali vsque ad plagam Maris, Manasse vna. * Et super terminum Manasse, a plaga Orientali vsque ad plagam Maris, Ephraim vna. * Et super terminum Ephraim a plaga Orientali vsque ad plagam Maris, Ruben vna. * Et super terminum Ruben a plaga Orientali vsque ad plagam Maris, Iuda vna. * Et super terminum Iuda a plaga Orientali vsque ad plagam Maris, erunt primitiæ, quas separabitis, viginti quinque millibus latitudinis & longitudinis, sicut singulas partes

partes a plaga Orientali vsque ad
 plagam Maris : & erit sanctuariū
 in medio eius. * Primitiæ, quas se-
 parabit Dominus : longitudo vi-
 ginti quinque millibus, & latitu-
 do decem millibus. * Hæ autem
 erunt primitiæ sanctuarij sacer-
 dotū : ad Aquilonem longitudi-
 nis viginti quinque millia, & ad
 Mare latitudinis decē millia, sed
 & ad Orientem latitudinis decem
 millia, & ad Meridiem longitu-
 dinis viginti quinque millia : &
 erit sanctuarium Domini in me-
 dio eius. * Sacerdotibus sanctua-
 rium erit de filiis Sadoc, qui cu-
 stodierant ceremonias meas, &
 non errauerunt cum errarent filij
 Israel, sicut errauerunt & Leui-
 tæ. * Eterunt eis primitiæ de pri-
 mitijs terræ sanctum sanctorum,
 iuxta terminum Leuitarum. * Sed
 & Leuitis similiter iuxta fines sa-
 cerdotum viginti quinque millia
 longitudinis, & latitudinis de-
 cem millia. Omnis longitudo vi-
 ginti & quinque millium, & la-
 titudo decem millium. * Et non
 venundabunt ex eo, neque muta-
 bunt, neque transferentur pri-
 mitiæ terræ, quia sanctificata sunt
 Domino. * Quinque millia au-
 tem quæ supersunt in latitudine
 per viginti quinque millia, pro-
 fana erunt vbi in habitaculum,
 & in suburbana : & erit ciuitas
 in medio eius. * Et hæ mensu-
 ra eius : ad plagam Septentriona-
 lem quingenta & quattuor mil-
 lia : & ad plagam Meridianam,
 quingenta & quattuor millia : &
 ad plagam Orientalem. quingen-
 ta & quattuor millia : & ad pla-
 gam Occidentalem, quingenta
 & quattuor millia. * Erunt au-
 tem suburbana ciuitatis ad Aqi-
 lonem ducenta quinquaginta, &
 ad Meridiem ducenta quinquag-
 inta, & ad Orientem ducenta
 quinquaginta, & ad Mare ducenta
 quinquaginta. * Quod au-
 tem reliquum fuerit in longitu-
 dine secundum primitias sanctua-
 rij, decem millia in Oriētem, &
 decem millia in Occidentem,
 erunt sicut primitiæ sanctuarij &
 erunt fruges eius in panes his,
 qui seruiunt ciuitati. * Seruientes
 autem ciuitati, operabuntur ex

20 omnibus tribubus Israel. * Om-
 nes primitiæ, viginti quinque mil-
 lium, per viginti quinque millia
 in quadrum, separabuntur in pri-
 mitias sanctuarij, & in possessio-
 nem ciuitatis. * Quod autem re-
 liquum fuerit, principis erit ex
 omni parte primitiarum sanctua-
 rij, & possessionis ciuitatis e re-
 gione viginti quinque millū pri-
 mitiarum vsque ad terminum
 Orientalem, sed & ad Mare ere-
 gione viginti quinque millū vs-
 que ad terminum maris, similiter
 in partibus principis erit : & erunt
 primitiæ sanctuarij, & sanctua-
 rium templi in medio eius. * De
 possessione autem Leuitarum,
 & de possessione ciuitatis in me-
 dio partium principis : erit inter
 terminum Iuda, & inter terminū
 Benjamin, & ad principem per-
 tinebit. * Et reliquis tribubus :
 A plaga Orientali vsque ad pla-
 gam Occidentalem, Benjamin
 vna. * Et contra terminum Ben-
 iamin, a plaga Orientali vsque ad
 plagam Occidentalem, Simeon
 vna. * Et super terminum imeo-
 nis, a plaga Orientali vsque ad
 plagam Occidentalem, Issachar
 vna. * Et super terminum Issa-
 char, a plaga Orientali vsque ad
 plagam Occidentalem, Zabulon
 vna. * Et super terminum Zabu-
 lon, a plaga Orientali vsque
 ad plagam Maris, Gad vna. * Et
 super terminum Gad, ad plagam
 Aultri in Meridie : & erit finis de
 Thamar vsque ad aquas contra-
 dictionis Cades, hereditas contra
 mare magnum. * Hæc est terra,
 quam mittetis in sortem tribubus
 Israel : & hæ partitiones earum,
 ait Dominus Deus. * Et hi egres-
 sus ciuitatis : A plaga Septen-
 trionali quingentos & quattuor
 millia mensurabis. * Et portæ
 ciuitatis ex nominibus tribuum
 Israel, portæ tres a Septentrione,
 porta Ruben vna, porta Iuda
 vna, porta Leui vna. * Et ad
 plagam Orientalem, quingen-
 tos & quattuor millia : & portæ
 tres, porta Ioseph vna, porta
 Benjamin vna, porta Dan vna.
 * Et ad plagam Meridianā, quin-
 gentos & quattuor millia metie-
 ris : & portæ tres, porta Simeonis
 vna,

vna, porta Issachar vna, porta Zabulon vna. * Et ad plagam Occidentalem, quingētos & quattuor millia, & portarum eorum tres, por-

ta Gad vna, porta Aser vna, porta Nephthali vna. * Per circuitum, decē & octo millia : & nomen ciuitatis ex illa die, Dominus ibidē.

PROPHETIA DANIELIS.

CAPVT PRIMVM.

ANNO tertio regni Ioakim regis Iuda, venit Nabuchodonosor rex Babylonis in Ierusalem, & obsedit eam ;
 * & tradidit Dominus in manu eius Ioakim regem Iuda, & partem vasorum domus Dei : & asportauit ea in terram Sennar in domum dei sui, & vasa intulit in domum Thesauri dei sui. * Et ait rex Asphenez prapósito Eunuchorum vt introduceret de filiis Israel, & de semine regio & tyrānorum, * pueros, in quibus nulla esset macula, decoros forma, & eruditos omni sapientia, cautos scientia, & doctos disciplina, & qui possent stare in palatio regis, vt doceret eos litteras, & linguam Chaldeorum. * Et constituit eis rex annonam per singulos dies de cibis suis, & de vino vnde bibebat ipse, vt enutriti tribus annis, postea starent in conspectu regis. * Fuerunt ergo inter eos de filiis Iuda, Daniel, Ananias, Misael, & Azarias. * Et imposuit eis prapósitus eunuchorum, nomina : Danieli, Baltassar, Ananias, Sidrach, Misaeli, Misach : & Azariz, Abdenago. * Proposuit autem Daniel in corde suo ne pollueretur de mensa regis, neque de vino potus eius : & rogauit eunuchorum prapósitum ne contaminaretur. * Dedit autem Deus Daniel gratiam & misericordiam in conspectu principis eunuchorum. * Et ait princeps eunuchorum

ad Daniele : Timeo ego dominum meum regem, qui constituit vobis cibum & potum : qui si viderit vultus vestros macilentiores prae ceteris adolescentibus coxuis vestris, condemnabit caput meum regi. * Et dixit Daniel ad Malasar, quem constituerat princeps eunuchorum super Daniele, Ananiam, Misaelem, & Azariam : * Tenta nos obsecro seruos tuos diebus decem, & dentur nobis legumina ad vescendum, & aqua ad bibendum : * & contemplare vultus nostros, & vultus puerorum, qui vescuntur cibo regio : & sicut videris, facies cum seruis tuis.
 * Qui, audito sermone huiusmodi, tentauit eos diebus decem. * Post dies autem decem apparuerunt vultus eorum meliores, & corpulentiores prae omnibus pueris, qui vescabantur cibo regio. * Porro Malasar tollebat cibaria, & vinum potus eorum : dabatque eis legumina. * Pueri autem his dedit Deus scientiam, & disciplinam in omni libro, & sapientia : Danieli autem intelligentiam omnium visionum & somniorum. * Completis itaque diebus, post quos dixerat rex vt introducerentur : introduxit eos prapósitus eunuchorum in conspectu Nabuchodonosor. * Cumque eis locutus fuisset rex, non sunt inuenti tales de vniuersis, vt Daniel, Ananias, Misael, & Azarias : & steterunt in conspectu Regis. * Et omne verbum sapientiae & intellectus, quod sciscitatus est ab eis Rex, inuenit in eis decipulum super cunctos ariolos, & magos,

17. 6. g. 28

magos, qui erant in vniuerso regno eius. * Ille fuit autem Daniel vsque ad annum primum Cyri regis.

C A P. I I.

IN anno secundo regni Nabuchodonosor visum est Nabuchodonosor somnium, & conturbatum est spiritus eius, & somnium eius fugit ab eo. * Præcepit autem rex, vt conuocarentur arioli, & magi, & malefici, & Chaldaei: vt indicarent regi somnia sua: qui cum venissent, steterunt coram rege. * Et dixit ad eos rex: Vidi somnium: & mente confusus ignoro quid viderim. * Responderunt Chaldaei regi Syriace: Rex in sempiternum viue: die somnium seruis tuis, & interpretationem eius indicabimus. * Et respondens rex ait Chaldaei: Sermo recessit a me: nisi iudicaueritis mihi somnium, & coniecturam eius, peribitis vos, & domus vestra publicabuntur. * Si autem somnium, & coniecturam eius narraueritis, præmia, & dona, & honorem multum accipietis a me: somnium igitur, & interpretationem eius indicate mihi. * Responderunt secundo, atque dixerunt: Rex somnium dicat seruis suis, & interpretationem illius indicabimus. * Respondit rex, & ait: Certe notum quod tempus redimitis, scientes quod recesserit a me sermo. * Si ergo somnium non indicaueritis mihi, vna est de vobis sententia, quod interpretationem quoque fallacem, & deceptionem plenam composueritis, vt loquimini mihi donec tempus pertranseat. Somnium itaque dicite mihi, vt sciam quod interpretationem quoque eius veram loquamini. * Respondentes ergo Chaldaei coram rege, dixerunt: Non est homo super terram, qui sermonem tuum, rex, possit implere: sed neque regum quisquam magnus, & potens verbum huiusmodi sciscitatur ab omni ariolo, & mago, & Chaldo. * Sermo enim, quem tu quæris, rex, grauis est: nec reperitur quisquam, qui indicet illud in conspectu regis:

exceptis dijs, quorum non est cum hominibus conuersatio. * Quo audito, rex in furore, & in ira magna præcepit vt perirent omnes sapientes Babylonis. * Et egressa sententia, sapientes interficiebantur: quærebanturque Daniel, & socij eius, vt perirent. * Tunc Daniel requisitus de lege, atque sententia ab Arioch principe militum regis, qui egressus fuerat ad interficiendos sapientes Babylonis. * Et interrogauit eum, qui a rege potestatem acceperat, quam ob causam tam crudelis sententia a facie regis esset egressa. Cum ergo rem indicasset Arioch Danieli, * Daniel ingressus rogauit regem vt tempus daret sibi ad solutionem indicandam regi. * Et ingressus est domum suam, Ananiamque & Misaeli, & Azaria socijs suis indicauit negotium: vt quærerent misericordiam a facie Dei cæli super sacramento isto, & non perirent Daniel, & socij eius cum ceteris sapientibus Babylonis. * Tunc Danieli mysterium per visionem nocte reuelatum est: & benedixit Daniel Deum cæli, & locutus ait: Sit nomen Domini benedictum a sæculo & vsque in sæculum: quia sapientia & fortitudo eius sunt. * Et ipse mutat tempora, & ætates: transfert regna, atque constituit: dat sapientiam sapientibus, & scientiam intelligentibus disciplinam: * Ipse reuelat profunda, & abscondita, & nouit in tenebris constituta: & lux cum eo est. * Tibi Deus patrum nostrorum confiteor, & laudo: quia sapientiam, & fortitudinem dedisti mihi: & nunc ostendisti mihi quæ rogauius te, quia sermonem regis aperuisti nobis. * Post hæc Daniel ingressus ad Arioch, quem constituerat rex vt perderet sapientes Babylonis, sic ei locutus est: Sapientes Babylonis ne perdas: introduce me in conspectu regis, & solutionem regi narrabo. * Tunc Arioch festinus introduxit Danielelem ad regem, & dixit ei: Inveni hominem de filijs transmigrationis Iuda, qui solutionem regi annunciet. * Respondit rex,

& dixit Danieli, cuius nomen erat Baltaſſar: Putaſne vere potes mihi indicare ſomnium, quod vidi, & interpretationem eius? * Et reſpondens Daniel coram rege, ait: Myſterium, quod rex interrogat, ſapientes, magi, arioli, & aruſpices nequeunt indicare regi. * Sed eſt Deus in celo reuelans myſteria, qui indicauit tibi rex Nabuchodonofor, quæ ventura ſunt in nouiſſimis temporibus. Somnium tuum, & viſiones capitis tui in cubili tuo huiusce modi ſunt: * Tu rex cogitare cœpiſti in ſtrato tuo, quid eſſet futurum poſt hæc: & qui reuelat myſteria, oſtendit tibi quæ ventura ſunt. * Mihi quoque non in ſapientia, quæ eſt in me plus quàm in cunctis viuentibus, ſacramentum hoc reuelatum eſt: ſed vt interpretatio regi manifeſta fieret, & cogitationes mentis tuæ ſcites. * Tu rex videbas, & ecce quaſi ſtatua vna grandis: ſtatua illa magna, & ſtatua ſublimis ſtabat cõtra te, & intuitus eius erat terribilis. * Huius ſtatux caput ex auro optimo erat, pectus autem & brachia de argento, porro venter, & femora ex ære. * tibi autem ferrex, pedum quædam pars erat ferrea, quædam autem ſiſtilis. * Videbas ita, donec abſciſſus eſt lapis de mõte ſine manibus: & geuſſit ſtatuum in pedibus eius ferreis, & ſiſtilibus, & cõminuit eos. * Tunc contrita ſunt pariter ferrum, teſta, æs, argentum, & aurum, & redacta quaſi in ſauillam æſtux arex, quæ rapta ſunt vento: nullusque locus inuentus eſt eis: lapis autem, qui percuſſerat ſtatuum, factus eſt mons magnus, & impleuit vniuerſam terram. * hoc eſt ſomnium: Interpretationem quoque eius dicemus coram te, rex. * Tu rex regum es: & Deus cæli, regnum, & fortitudinem, & imperium, & gloriam dedit tibi: * & omnia, in quibus habitât filij hominum, & beſtiæ agri: volucres quoque cæli dedit in manu tua, & ſub ditione tua vniuerſa conſtituit: tu es ergo caput aureum. * Et poſt te conſurget regnum aliud minus te argenteum: & regnum tertium aliud

æreum, quod imperabit vniuerſæ terræ. * Et regnum quartum erit velut ferrum: quomodo ferrum cõminuit, & domat omnia, ſic cõminuet, & conteret omnia hæc. * Porro quia vididi pedum, & digitorum partem teſtæ ſiguli, & partem ferream: regnum diuiſum erit, quod tamen de plantario ferri oriatur, ſecundum quod vididi ferrum miſtum teſtæ ex luto. * Et digitos pedum ex parte ferreos, & ex parte ſiſtiles: ex parte regnum erit ſolidum, & ex parte contritum. * Quod autem vididi ferrum miſtum teſtæ ex luto, cõmiſcebuntur quidem humano ſemine, ſed non adhærebunt ſibi, ſicuti ferrum miſceri non poteſt teſtæ. * In diebus autem regnorum illorum ſuſcitabit Deus cæli regnũ, quod in æternum non diſſipabitur, & regnum eius alteri populo non tradetur: cõminuet autem, & conſumet vniuerſa regna hæc. & ipſum ſtabit in æternum. * Secundum quiddam vididi, quoddam monte abſciſſus eſt lapis ſine manibus, & cõminuit teſtam, & ferrum, & æs, & argentum, & aurum, Deus magnus oſtendit regi quæ ventura ſunt poſtea. & verum eſt ſomnium, & fidelis interpretatio eius. * Tunc rex Nabuchodonofor cecidit in faciem ſuã, & Daniele m adorauit, & hoſtias, & incenſum præcepit vt ſacrificarent ei. * Loquens ergo rex, ait Danieli: Vere Deus veſter Deus deorum eſt, & Dominus regũ, & reuelans myſteria: quoniã tu potuiſti aperire hoc ſacramentum. * Tunc rex Daniele in ſublime extulit, & munera multa, & magna dedit ei: & conſtituit eũ principẽ ſuper omnes prouincias Babylonis: & præfectum magiſtratum ſuper cunctos ſapientes Babylonis. * Daniel autem poſtulauit a rege: & conſtituit ſuper opera prouinciæ Babylonis, Sidrach, Miſach, & Abdenago: Ipſe autem Daniel erat in foribus regis.

C A P. III.

I N Abuchodonofor rex fecit ſtatuum auream altitudine exaltorum

Mitorum sexaginta, latitudinæ cu-
 bitorū sex, & statuit eam in cam-
 po Dura provincie Babylonis.
 * Itaque Nabuchodonosor rex
 misit ad congregandos satrapas,
 magistratus, & iudices, duces, &
 tyrannos, & præfectos, omnesq;
 principes regionū, ut convenirent
 ad dedicationem statui, quam
 erexerat Nabuchodonosor rex.
 * Tunc congregati sunt satrapæ,
 magistratus, & iudices, duces, &
 tyranni, & optimates, qui erant in
 potestatibus constituti, & vniuer-
 si principes regionum ut conue-
 nirent ad dedicationem statui,
 quam erexerat Nabuchodonosor
 rex. stabant autem in conspectu
 statui, quam posuerat Nabucho-
 donosor rex: & præco clamabat
 valenter: Vobis dicitur populis,
 tribubus, & linguis: * In hora,
 qua audieritis sonitum tubæ,
 & fistulæ, & citharæ, sambucæ,
 & psalterij, & symphoniz, & vniuer-
 si generis musicorum, cadentes
 adorate statuam auream, quam
 constituit Nabuchodonosor rex.
 * Si quis autem non prostratus
 adoraverit, eadem hora mittetur
 in fornacem ignis ardentis. * Post
 hæc igitur statim ut audierūt om-
 nes populi sonitum tubæ, fistulæ,
 & citharæ, sambucæ, & psalterij,
 & symphoniz, & omnis generis
 musicorum: cadentes omnes po-
 puli, tribus, & linguæ adoraue-
 runt statuam auream, quam con-
 stituerat Nabuchodonosor rex:
 * Statimq; in ipso tempore acce-
 dentes viri Chaldaei accusaverunt
 Iudæos: * dixeruntq; Nabucho-
 donosor regi: Rex in æternum
 vive: * tu rex posuisti decretum,
 ut omnis homo, qui audierit so-
 nitum tubæ, fistulæ, & citharæ,
 sambucæ, & psalterij, & sympho-
 niz, & vniuersi generis musicor-
 um, prosternerat se, & adoret sta-
 tuam auream: * si quis autem non
 procidens adoraverit, mittatur in
 fornacem ignis ardentis. * Sūnt
 ergo viri Iudæi, quos constitui-
 sti super opera regionis Babylo-
 nis, Sidrach, Misach, & Abdena-
 go: viri isti contempserunt, rex,
 decretum tuum: deos tuos non
 colunt, & statuam auream, quam
 erexit, non adorant. * Tunc Na-

buchodonosor in furore, & in ira
 præcepit ut adduceretur Sidrach,
 Misach, & Abdenago: qui con-
 festim adducti sunt in conspectu
 14 regis. * Pronunciansq; Nabucho-
 donosor rex, ait eis: Verene Si-
 drach, Misach, & Abdenago deos
 meos non colitis, & statuam au-
 ream, quam constitui, non adora-
 tis? * Nunc ergo si estis parati,
 15 quacumque hora audieritis soni-
 tum tubæ, fistulæ, citharæ, sam-
 bucæ, & psalterij, & symphoniz,
 omnisq; generis musicorum, pro-
 sternite vos, & adorate statuam,
 quam feci: quod si non adora-
 veritis, eadem hora mittemini in
 fornacem ignis ardentis: & quis
 est Deus, qui eripiet vos de ma-
 nu mea? * Respondentes Sidrach,
 16 Misach, & Abdenago, dixerunt
 regi Nabuchodonosor: Non opor-
 tet nos de hac re respondere tibi.
 17 * Ecce enim Deus noster, quem
 colimus, potest eripere nos de ca-
 mino ignis ardentis, & de mani-
 18 bus tuis, o rex, liberare. * Quod si
 noluerit, notum sit tibi, rex, quia
 deos tuos non colimus, & statuam
 auream, quam erexit, non ado-
 ramus. * Tunc Nabuchodonosor
 repletus est furore: & aspectus
 faciei illius immutatus est super
 Sidrach, Misach, & Abdenago,
 & præcepit ut succenderetur for-
 20 nax septuplum quam succendi
 consueverat. * Et viris fortissi-
 mis de exercitu suo iussit ut ligat-
 21 is pedibus Sidrach, Misach, &
 Abdenago mitterent eos in for-
 22 nacem ignis ardentis. * Et con-
 festim viri illi vincli cum brac-
 cis suis, & tjaris, & calceamen-
 tis, & vestibus missi sunt in me-
 dium fornacis ignis ardentis.
 23 * nam iussio regis urgebat: for-
 nax autem succensa erat nimis.
 Porro viros illos, qui miserant
 Sidrach, Misach, & Abdenago,
 interfecit flamma ignis. * Viri
 autem hi tres, idest, Sidrach, Mi-
 24 sach, & Abdenago, ceciderunt in
 medio camino ignis ardentis, col-
 ligati.

*Quæ sequuntur in Hebræis volu-
 minibus non reperi.*

24 * Et ambulabant in medio flam-
 mæ laudantes Deū, & benedicen-
 tes Domino. * Stans autē Azarias
 25 Ecce ꝑ oravit

orauit sic, aperiensq. os suum in medio ignis, ait:

* Benedictus es Domine Deus 26
patrum nostrorum, & laudabile,
& gloriosum nomen tuum in sæ-
cula: * quia iustus es in omnibus, 27
quæ fecisti nobis, & vniuersa ope-
ra tua vera, & via tua recta, &
omnia iudicia tua vera. * Iudicia 28
enim vera fecisti iuxta omnia,
quæ induxisti super nos, & super
ciuitatem sanctam patrū nostrorū
Ierusalem: quia in veritate,
& in iudicio induxisti omnia hæc
propter peccata nostra. * Peccaui- 29
mus enim, & inique egimus reced-
entes a te: & deliquimus in om-
nibus: * & præcepta tua non au- 30
diuimus, nec obseruauimus, nec
fecimus sicut præceperas nobis vt
bene nobis esset. * omnia ergo, 31
quæ induxisti super nos, & vni-
uersa, quæ fecisti nobis, in vero
iudicio fecisti: * & tradidisti nos 32
in manibus inimicorum nostros-
rum iniquorum, & pessimorum,
præuaricatorumq. & regi iniusto,
& pessimo vltra omnem terram.
* Et nunc non possumus aperire 33
os confusio, & opprobrium facti
sumus seruis tuis, & his, qui co-
lunt te. * Ne, quæsumus, tradas 34
nos in perpetuum propter nomen
D tuum, & ne dissipēs testamentum
tuum. * neque auferas misericor- 35
diam tuā a nobis propter Abrahā
dilectum tuum, & Isaac seruum
tuum, & Israel sanctum tuum:
* quibus locutus es pollicēs quod 36
multiplicares semen eorum sicut
stellas cæli, & sicut arenam, quæ
est in litore maris. quia Domi- 37
ne imminuti sumus plus quā
omnes gentes, sumusq. humiles
in vniuersa terra hodie propter
peccata nostra. * Et nō est in tem- 38
pore hoc princeps, & dux, & pro-
pheta, neque holocaustum, ne-
que sacrificium, neque oblatio,
neque incensum, neque locus pri-
mitiarum coram te, * vt possimus 39
inuenire misericordiā tuā: sed
in animo contrito, & spiritu hu-
militatis suscipiamur. * Sicut in
holocausto arietum, & taurorum,
& sicut in millibus agnorum pin-
guum: sic fiat sacrificium nostrū
in conspectu tuo hodie, vt placeat
tibi: quoniam non est confusio

41 confidentibus in te. * Et nunc se-
quimur te in toto corde, & time-
mus te, & quærimus faciem tuā.
42 * Ne confundas nos: sed fac nos
biscum iuxta mansuetudinem
tuam, & secundum multitudinē
43 misericordiæ tuæ. * Et erue nos
in mirabilibus tuis, & da gloriam
44 nomini tuo Domine: * & confun-
dantur omnes, qui ostendunt ser-
uis tuis mala, confundantur in
omni potentia tua, & robur cor-
45 rum conteratur: * & sciant quia
tu es Dominus Deus solus, &
gloriosus super orbem terrarum.
46 * Et non cessabant qui miserant
eos ministri regis succendere for-
nacem, naphtha, & stuppa, & pi-
47 ce, & malleolis, * & effunde-
batur flamma super fornacem cubitis
48 quadraginta nouem: * & erupit,
& incendit quos reperit iuxta for-
49 nacem de Chaldeis. * Angelus
E autem Domini descendit cū Azar-
ria, & socijs eius in fornacem: &
excussit flammam ignis de forna-
50 ce, * & fecit mediū fornacis quasi
ventum toris flantem, & non ter-
ruit eos omnino ignis, neque con-
tristauit, nec quidquam molestiæ
intulit.
51 * Tunc hi tres quasi ex vno ore
laudabant, & glorificabant, & be-
nedicebant Deum in fornace, di-
centes:
52 * Benedictus es Domine Deus
patrum nostrorū: & laudabilis, &
gloriosus, & superexaltatus in sæ-
cula. & benedictum nomen glo-
riæ tuæ sanctum: & laudabile, &
superexaltatum in omnibus sæ-
culis.
53 * Benedictus es in templo san-
cto gloriæ tuæ: & superlaudabilis,
& supergloriosus in sæcula.
54 * Benedictus es in throno regni
tui: & superlaudabilis, & super-
exaltatus in sæcula.
55 * Benedictus es, qui intueris
abyssos, & sedes super cherubim:
& laudabilis, & superexaltatus in
56 sæcula.
56 * Benedictus es in firmamento
cæli. & laudabilis & gloriosus in
sæcula.
57 * Benedicite omnia opera Do-
mini Domino: laudate & super-
exaltate eum in sæcula.
58 * Benedicite Angeli Domini
Domi-

Psal. 148.

a. 3

Domino: laudate & superexaltate eum in sæcula.

* Benedicite cæli Domino: laudate & superexaltate eum in sæcula.

* Benedicite aquæ omnes, quæ super cælos sunt, Domino: laudate & superexaltate eum in sæcula.

* Benedicite omnes virtutes Domini Domino: laudate & superexaltate eum in sæcula.

* Benedicite sol, & luna Domino: laudate & superexaltate eum in sæcula.

* Benedicite stellæ cæli Domino: laudate & superexaltate eum in sæcula.

* Benedicite omnis imber, & ros Domino: laudate & superexaltate eum in sæcula.

* Benedicite omnes spiritus Dei Domino: laudate & superexaltate eum in sæcula.

* Benedicite ignis, & æstus Domino: laudate & superexaltate eum in sæcula.

* Benedicite frigus, & æstus Domino: laudate & superexaltate eum in sæcula.

* Benedicite rores, & pruina Domino: laudate & superexaltate eum in sæcula.

* Benedicite gelu, & frigus Domino: laudate & superexaltate eum in sæcula.

* Benedicite glacies, & niues Domino: laudate & superexaltate eum in sæcula.

* Benedicite noctes, & dies Domino: laudate & superexaltate eum in sæcula.

* Benedicite lux, & tenebræ Domino: laudate & superexaltate eum in sæcula.

* Benedicite fulgura, & nubes Domino: laudate & superexaltate eum in sæcula.

* Benedicat terra Dominum: laudet, & superexaltet eum in sæcula.

* Benedicite montes, & colles Domino: laudate & superexaltate eum in sæcula.

* Benedicite vniuersa germinantia in terra Domino: laudate & superexaltate eum in sæcula.

* Benedicite fontes Domino: laudate & superexaltate eum in sæcula.

* Benedicite maria, & flumina Domino: laudate & superexaltate eum in sæcula.

* Benedicite cete, & omnia, quæ mouentur in aquis, Domino: laudate & superexaltate eum in sæcula.

* Benedicite omnes volucres cæli Domino: laudate & superexaltate eum in sæcula.

* Benedicite omnes bestię, & pecora Domino: laudate & superexaltate eum in sæcula.

* Benedicite filij hominum Domino: laudate & superexaltate eum in sæcula.

* Benedicat Israel Dominum: laudet & superexaltet eum in sæcula.

* Benedicite sacerdotes Domini Domino: laudate & superexaltate eum in sæcula.

* Benedicite serui Domini Domino: laudate & superexaltate eum in sæcula.

* Benedicite spiritus, & animæ iustorum Domino: laudate & superexaltate eum in sæcula.

* Benedicite sancti, & humiles corde Domino: laudate & superexaltate eum in sæcula.

* Benedicite Anania, Azaria, Misael Domino: laudate & superexaltate eum in sæcula.

Quia eruit nos de inferno, & saluos fecit de manu mortis, & liberauit nos de medio ardentis flammæ, & de medio ignis eruit nos.

* Confitemini Domino, quoniam bonus: quoniam in sæculum misericordia eius.

* Benedicite omnes religiosi Domino Deo deorum: laudate & confitemini ei, quia in omnia sæcula misericordia eius.

Hucusque in Hebræo non habetur: Et quæ posuimus, de Theodotionis editione translata sunt.

* Tunc Nabuchodonosor rex obstupuit, & surrexit prope, & ait optimatibus suis: Nonne tres viros misimus in medium ignis compeditos? Qui respondentes

regi, dixerunt: Vere rex. * Respondit, & ait: Ecce ego video quattuor viros solutos, & ambulantes in medio ignis, & nihil corruptionis in eis est, & species quæ

ti similis filio Dei. * Tunc accessit

fit Nabuchodonosor ad ostiū fornacis ignis ardētis, & ait: Sidrach, Misach, & Abdenago serui Dei excelsi, egredimini, & venite. Statimq. egressi sunt Sidrach, Misach, & Abdenago de medio ignis.* Et congregati satrapæ, & magistratus, & iudices, & potentes regis contemplantur viros illos, quoniam nihil potestatis habuisset ignis in corporibus eorum, & capillus capitis eorū non esset adustus, & sarabala eorum non fuissent immutata, & odor ignis non transisset per eos.* Et erumpens Nabuchodonosor, ait: Benedictus Deus eorum, Sidrach videlicet, Misach, & Abdenago, qui misit angelum suum, & eruit seruos suos, qui crediderūt in eum: & verbum regis immutauerunt, & tradiderunt corpora sua ne seruirent, & ne adorarent omnem deum, excepto Deo suo.* Me ergo positum est hoc decretum, vt omnis populus, tribus, & lingua, quæcumque locuta fuerit blasphemiam contra Deum Sidrach, Misach, & Abdenago, dispareat, & domus eius vastetur: neque enim est alius Deus, qui possit ita saluare.* Tunc rex promouit Sidrach, Misach, & Abdenago in prouincia Babylonis.* N A B U C H O D O N O S O R rex, omnibus populis, gentibus, & linguis, qui habitant in vniuersa terra, pax vobis multiplicetur.* Signa, & mirabilia fecit apud me Deus excelsus. Placuit ergo mihi prædicare signa eius, quia magna sunt: & mirabilia eius, quia fortia: & regnum eius regnum sempiternum, & potestas eius in generationem & generationem.

v. 4. g. 32

& 7. d. 14

C A P. IIII.

EGo Nabuchodonosor quietus eram in domo mea, & florens in palatio meo: somnium vidi, quod perterritum me: & cogitationes meæ in strato meo, & visiones capitis mei conturbauerunt me.* Et per me propositum est decretum vt introducerentur in conspectu meo cuncti sapientes

Babylonis, & vt solutionē somnij indicarent mihi.* Tunc ingrediebantur arioli, magi, Chaldæi, & aruspices, & somnium narraui in conspectu eorum: & solutionem eius non indicauerunt mihi: donec collega ingressus est in conspectu meo Daniel, cui nomen Baltassar secundū nomen Dei mei, qui habet spiritum deorū sanctorum in semetipso: & somnium coram ipso locutus sum.* Baltassar princeps ariolorum, quoniam ego scio quod spiritum sanctorū deorum habeas in te, & omne sacramentum non est impossibile tibi: visiones somniorum meorū, quas vidi, & solutionem earum narra.* Visio capitis mei in cubili meo: Videbam, & ecce arbor in medio terræ, & altitudo eius nimia.* Magna arbor, & fortis: & proceritas eius contingēs cælum: aspectus illius erat vsque ad terminos vniuersæ terræ.* Folia eius pulcherrima, & fructus eius nimius: & esca vniuersorum in ea. Subter eam habitabant animalia, & bestię, & in ramis eius conuersabatur volucres cæli: & ex ea vescabatur omnis caro.* Videbam in visione capitis mei super stratum meum, & ecce vigil, & sanctus de cælo descendit.* Clamauit fortiter, & sic ait: Succidite arborem, & præcidite ramos eius: excutite folia eius, & dispergite fructus eius: fugiant bestię, quæ subter eam sunt, & volucres de ramis eius.* Verumtamen germen radicū eius in terra finite, & alligetur vinculo ferreo & æreo in herbis, quæ foris sunt, & rore cæli tingatur, & cum feris paratus eius in herba terræ.* Cor eius ab humano commutetur, & cor feræ detur ei: & septem tempora mutantur super eum.* In sententia vigiliū decretum est, & sermo sanctorum, & petitio: donec cognoscant viuētes quoniam dominatur Excelsus in regno hominum: & cuiusque voluerit, dabit illud, & humillimum hominem constituet super eum.* Hoc somnium vidi ego Nabuchodonosor rex: tu ergo Baltassar interpretationem narra festinus: quia omnes sapientes regni mei

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

mei non queunt solutionem edicere mihi: tu autem potes, quia spiritus dei tuorum sanctorum in te est. * Tunc Daniel, cuius nomen Baltassar, cepit intra semetipsum tacitus cogitare quasi una hora: & cogitationes eius conturbabant eum. Respondens autem rex ait: Baltassar, somnium & interpretationis eius non conturbent te. Respondit Baltassar, & dixit: Domine mi, somnium his, qui te oderunt, & interpretatio eius hostibus tuis sit. * Arborem, quam vidisti sublimem, atque robustam, cuius altitudo pertingit ad celum, & aspectus illius in omnem terram: * & rami eius pulcherrimi, & fructus eius nimius, & esca omnium in ea, subter eam habitantes bestie agri, & in ramis commorantes aves celi: * Tu es rex, qui magnificatus es, & inualuisti: & magnitudo tua creuit, & peruenit usque ad celum, & potestas tua in terminos universae terrae. * Quod autem vidit rex vigilem, & sanctum descendere de caelo, & dicere: Succidite arborem, & dissipate illam, attamen germen radicem eius in terra dimitte, & vinciatur ferro & aze in herbis foris, & rore celi conspergatur, & cum feris sit pabulum eius, donec septem tempora mutantur super eum: * Hae est interpretatio sententiae Altissimi, quae peruenit super dominum meum regem: * Eijcient te ab hominibus, & cum bestiis ferisq. erit habitatio tua, & solum ut bos comedes, & rore celi infunderis: septem quoque tempora mutantur super te, donec scias quod domineatur Excelsus super regnum hominum, & cuiuscumque voluerit, det illud. * Quod autem praecipit ut relinqueretur germen radicem eius, id est arboris: regnum tuum tibi manebit postquam cognoveris potestatem esse caelestem. * Quam ob rem rex consilium meum placeat tibi, & peccata tua eleemosynis redime, & iniquitates tuas misericordiae pauperum: forsitan ignoscet delictis tuis. * Omnia haec venerunt super Nabuchodonosor regem. * Post finem mensium duodecim, in aula Ba-

bylonis deambulabat. * Responditq. rex, & ait: Nonne haec est Babylon magna, quam ego aedificavi in domum regni, in robore fortitudinis meae, & in gloria decoris mei? * Cumq. sermo adhuc esset in ore regis, vox de caelo ruit: Tibi dicitur Nabuchodonosor rex: Regnum tuum transibit a te, & ab hominibus eijcient te, & cum bestiis & feris erit habitatio tua: solum quasi bos comedes, & septem tempora mutantur super te, donec scias quod domineatur Excelsus in regno hominum, & cuiuscumque voluerit, det illud. * Eadem hora sermo completus est super Nabuchodonosor, & ex hominibus abiectus est, & solum ut bos comedit, & rore celi corpus eius infectum est: donec capilli eius in similitudinem aquilarum crescerent, & ungues eius quasi avium. * Igitur post finem dierum ego Nabuchodonosor oculos meos ad caelum levavi, & sensus meus redditus est mihi: & Altissimo benedixi, & viventem in sempiternum laudavi, & glorificaui: quia potestas eius potestas sempiterna, & regnum eius in generatione & generationem. * Et omnes habitatores terrae apud eum in nihilum reputati sunt: iuxta voluntatem enim suam facit tam in virtutibus celi quam in habitatoribus terrae: & non est qui resistat manui eius, & dicat ei: Quare fecisti? In ipso tempore sensus meus reuersus est ad me, & ad honorem regni mei, decoremq. perueni: & figura mea reuersa est ad me: & optimates mei, & magistratus mei requisierunt me, & in regno meo restitutus sum: & magnificentia amplior addita est mihi. * Nunc igitur ego Nabuchodonosor laudo, & magnifico, & glorifico regem celi: quia omnia opera eius vera, & vires eius iudicia, & gradientes in superbia potest humiliare.

CAP. V.

Baltassar rex fecit grande convivium optimatibus suis militibus:

H. J. S. 121

Eccl. 3. d.

23

E. 3. g. 100

le: & vnusquisque secundū suam
 bibebat etatem. * Præcepit ergo
 iam remulētus vt afferrentur va-
 sa aurea & argentea, quæ aspor-
 tauerat Nabuchodonosor pater
 eius de templo, quod fuit in Ieru-
 salem, vt biberent in eis rex, &
 optimates eius, vxoresq. eius, &
 concubinz. * Tūc allata sunt vasa
 aurea, & argentea, quæ asportaue-
 rat de tēplo, quod fuerat in Ieru-
 salē: & biberunt in eis rex, & opti-
 mates eius, vxores & concubinz
 illius. * Bibebant vinum, & lau-
 dabant deos suos aureos, & ar-
 genteos, æreos, ferreos, ligneosq.
 & lapideos. * In eadem hora ap-
 paruerunt digiti, quasi manus ho-
 minis scribentis contra candelabrum
 in superficie parietis aulae
 regie: & rex aspiciebat articulos
 manus scribentis. * Tunc facies
 regis commutata est, & cogitationes
 eius conturbabant eum: &
 compages renū eius soluebantur,
 & genua eius ad se inuicem
 collidebantur. * Exclamauit ita-
 que rex fortiter vt introducerent
 magos, Chaldeos, & aruspices.
 Et proloquens rex ait sapientibus
 Babylonis: Quicumque legerit
 scripturam hanc, & interpreta-
 tionem eius manifestam mihi fe-
 cerit purpura vestietur, & tor-
 quem auream habebit in collo, &
 tertius in regno meo erit. * Tunc
 ingressi omnes sapientes regis non
 potuerunt nec scripturam legere,
 nec interpretationē indicare regi.
 * Vnde rex Baltassar satis contur-
 batus est, & vultus illius immu-
 tatus est. sed & optimates eius
 turbabantur. * Regina autem pro-
 re, quæ acciderat regi, & optima-
 tibus eius, domum conuiuij in-
 gressa est: & proloquens ait: Rex
 in æternum viue: non te contur-
 bent cogitationes tuæ, neque fa-
 cies tua immutetur. * Est vir in
 regno tuo, qui spiritum deorum
 sanctorum habet in se: & in die-
 bus patris tui scientia & sapientia
 inuenta sunt in eo. nam & rex
 Nabuchodonosor pater tuus prin-
 cipem magorum, incantatorum,
 Chaldeorum, & aruspicum con-
 stituit eum, pater, inquam, tuus,
 o rex: * quia spiritus amplior, &
 prudentia, intelligentiaq. & in-

terpretatio somniorum, & osten-
 sio secretorum, ac solutio ligato-
 rum inuenta sunt in eo, hoc est
 in Daniele: cui rex posuit nomen
 Baltassar. nunc itaque Daniel vo-
 cetur, & interpretationem narra-
 bit. * Igitur introductus est Dani-
 el coram rege. Ad quem præ-
 cepit rex ait: Tu es Daniel de fi-
 lijs captiuitatis Iudzæ, quem ad-
 duxit pater meus rex de Iudæa?
 * Audiui de te quoniam spiritum
 deorum habebas: & scientia, intel-
 ligentiaq. ac sapientia ampliores
 inuenta sunt in te. * Et nunc in-
 trogressi sunt in conspectu meo
 sapientes magi, vt scripturā hanc
 legerēt, & interpretationem eius
 indicarent mihi: & nequiuert
 sensum huius sermonis edicere.
 * Porro ego audiui de te, quod
 possis obscura interpretari, & li-
 gata dissoluere: si ergo vales scri-
 pturam legere, & interpreta-
 tionem eius indicare mihi, purpura
 vestieris, & torquem auream cir-
 ca collum tuum habebis, & ter-
 tius in regno meo princeps eris.
 * Ad quæ respondens Daniel, ait
 coram rege: Munera tua sunt ti-
 bi, & dona domus tuæ alteri da:
 scripturam autem legam tibi, rex,
 & interpretationem eius osten-
 dam tibi. * O rex, Deus altissi-
 mus regnum, & magnificentiam,
 gloriam, & honorem dedit Na-
 buchodonosor patri tuo. * Et pro-
 pter magnificentiam, quam de-
 derat ei, vniuersi populi, tribus, &
 linguæ tremebant, & metuebant
 eum: quos volebat, interficiebat:
 & quos volebat, percutiebat: &
 quos volebat, exaltabat: & quos
 volebat, humiliabat. * Quando
 autem eleuatum est cor eius, &
 spiritus illius obfirmatus est ad
 superbiam, depositus est de solio
 regni sui, & gloria eius ablata est:
 * & a filijs hominum eiectus est,
 sed & cor eius cum bestiis positū
 est, & cum onagris erat habitatio
 eius: forum quoque vt bos co-
 medebat, & rore celi corpus eius
 infectum est, donec cognosceret
 quod potestatem haberet Altissi-
 mus in regno hominū: & sequen-
 temque voluerit, suscitabit super
 illud. * Tu quoque filius eius Bal-
 tassar, non humiliasti cor tuum,
 cum

7. 4. c. 21

non scites hæc omnia : * sed ad-
versum Dominatorem cæli eleu-
tus es : & vasa domus eius allata
sunt coram te : & tu, & optima-
tes tui, & uxores tuæ, & concu-
binæ tuæ vinum bibistis in eis :
deos quoque argenteos, & aureos,
& æreos, ferreos, ligneosq. & la-
pideos, qui non vident, neque au-
diunt, neque sentiunt, laudasti :
porro Deum, qui habet statum
tuum in manu sua, & omnes vias
tuas, nõ glorificasti. * Idcirco ab eo
missus est articulus manus, quæ
scripsit hoc, quod exaratum est.
* Hæc est autem scriptura, quæ di-
gesta est : M A N E, T H E C E L,
P H A R E S. * Et hæc est inter-
pretatio sermonis : M A N E : nu-
merauit Deus regnum tuum, &
compleuit illud. * T H E C E L :
appensus es in statera, & inuen-
tus es minus habens. * P H A-
R E S : diuisum est regnum tuum,
& datus est Medis, & Persis. * Tunc
iubente rege indutus est Daniel
purpura, & circumdata est tor-
ques aurea collo eius : & prædi-
catum est de eo quòd haberet po-
testatē tertius in regno suo. * Ea-
dem nocte interfectus est Baltas-
sar rex Chaldaus. * Et Darius
Medus successit in regnum an-
nos natus sexagintaduos.

C A P. V I.

Placuit Dario, & constituit su-
per regnum satrapas centum
viginti vt esset in toto regno suo.
* Et super eos principes tres, ex
quibus Daniel vnus erat : vt sa-
trapæ illis redderent rationem, &
rex non sustineret molestiam.
* Igitur Daniel superabat omnes
principes, & satrapas : quia spi-
ritus Dei amplior erat in illo.
* Porro rex cogitabat constituere
eum super omne regnum : vnde
principes, & satrapæ quærebant
occasionem vt inuenirent Danie-
li ex latere regis : nullamq. cau-
sam, & suspensionem reperire po-
tuerunt, eo quòd fidelis esset,
& omnis culpa, & suspicio non
inueniretur in eo. * Dixerunt er-
go viri illi : Non inueniemus Dani-
eli huic aliquam occasionem,
nisi forte in lege Dei sui. * Tunc

principes, & satrapæ surripuerunt
regi, & sic locuti sunt ei : Dari rex
in æternū valet. * consilium inie-
runt omnes principes regni tui,
magistratus, & satrapæ, senatores
& iudices vt decretum imperato-
rium exeat, & edictum : Vt om-
nis, qui petierit aliquam petitionem
a quocumque deo, & homi-
ne vsque ad triginta dies, nisi a te
rex, mittatur in lacum leonum.

* Nunc itaque rex confirma sen-
tentiam, & scribe decretum : vt
non immutetur quod statutū est a
Medis & Persis, nec præuaricari
cuiquam liceat. * Porro rex Da-
rius proposuit edictum, & statuit.
* Quod cum Daniel comperisset,
id est, constitutam legem, ingres-
sus est domum suam : & fenestris
apertis in cœnaculo suo contra
Ierusalem tribus temporibus in
die stetebat genua sua, & adora-
bat, cōstitebaturq. coram Deo suo
sicut & ante facere consueuerat.
* Viri ergo illi curiosius inquiren-
tes inuenerunt Danielem oran-
tem, & obsecrantem Deum suū.
* Et accedentes locuti sunt regi
super edicto : Rex numquid non
constituisti, vt omnis homo, qui
rogaret quemquam de dijs, & ho-
minibus vsque ad dies triginta,
nisi te, rex, mitteretur in lacum
leonum ? Ad quos respondens rex,
ait : verus est sermo iuxta decre-
tum Medorum, atque Persarum,
quod præuaricari nõ licet. * Tunc
respondentes dixerunt coram re-
ge : Daniel de filijs captiuitatis
Iuda, non curauit de lege tua, &
de edicto, quod constituisti : sed
tribus temporibus per diem orat
obsecratione sua. * Quod verbum
cum audisset rex, satis contrista-
tus est : & pro Daniele posuit cor
vt liberaret eum, & vsque ad occa-
sum solis laborabat vt erueret il-
lum. * Viri autem illi intelligen-
tes regem dixerunt ei : Scito rex,
quia lex Medorum, atque Persa-
rum est vt omne decretum, quod
constituerit rex, non liceat im-
mutari. * Tunc rex præcepit : &
adduxerunt Danielem, & mise-
runt eum in lacum leonum. Dixitq.
rex Danieli : Deus tuus, quē
colis semper, ipse liberabit te.
* Allatusq. est lapis vnus, & po-
situs

furus est super os laci: quem obli-
 gnauit rex annulo suo, & annulo
 optimatum suorum, ne quid fie-
 ret contra Danielelem. * Et abiit 18
 rex in domum suam, & dormiuit
 incenatus, cibiq. non sunt allati
 coram eo, insuper & somnus re-
 cessit ab eo. * Tunc rex primo di- 19
 luculo confurgens, festinus ad la-
 cum leonum perrexit: * appro- 20
 pinquansq. lacui, Danielelem vo-
 ce lacrymabili inclamauit, & as-
 fatus est eum: Daniel serue Dei
 uiuentis, Deus tuus, cui tu seruis
 semper, putasne valuit te libera-
 re a leonibus? * Et Daniel regi 21
 respondens ait: Rex in æternum F
 viuere. * Il Deus meus misit ange- 22
 lum suum, & conclusit ora leo-
 num, & non nocuerūt mihi: quia
 coram eo iustitia inuenta est in
 me: sed & coram te, rex, delictū
 non feci. * Tunc vehementer rex 23
 gaudius est super eo, & Danielelem
 præcepit educi de lacu: eductusq.
 est Daniel de lacu, & nulla lætio
 inuenta est in eo, quia credidit
 Deo suo. * Iubente autem rege, 24
 adducti sunt viri illi, qui accusa-
 uerant Danielelem: & in lacū leo-
 nū missi sunt, ipsi, & filij, & vxores
 eorum: & non peruenērūt vsque
 ad pauimentum laci, donec arri-
 perent eos leones, & omnia ossa
 eorum comminuerunt. * Tunc 25
 Darius rex scripsit vniuersis po-
 pulis, tribubus, & linguis habi-
 tantibus in vniuersa terra: P A X
 vobis multiplicetur. * A me con-
 stitutum est decretum, vt in vni-
 uerso imperio, & regno meo tre-
 miscant, & paueant Deum Dani-
 elis. ipse est enim Deus viuens,
 & æternus in sæcula: & regnum
 eius non dissipabitur, & potestas
 eius vsque in æternum. * Ipse li-
 berator, atque saluator, faciens si-
 gna, & mirabilia in cælo: & in ter-
 ra: qui liberauit Danielelem de la-
 cu leonum. * Il Porro Daniel per-
 seuerauit vsque ad regnum Da-
 rij, regnumq. Cyri Persæ.

C A P. VII.

Anno primo Baltassar regis Ba-
 bylonis, Daniel somnium
 vidit: visio autem capitis eius in
 cubili suo: & somnium scribens,

breui sermone comprehendit:
 summamq. perstringens, ait:
 2 * Videbam in visione mea nocte,
 & ecce quattuor vèti cæli pugna-
 3 bant in mari magno. * Et quatuor
 bestia grandes ascendebant
 4 de mari diuersæ inter se. * Prima
 quasi leona, & alas habebat aquilæ:
 aspiciebam donec euulsa sunt
 5 alæ eius, & sublatæ est de terra, &
 super pedes quasi homo stetit, &
 cor hominis datum est ei. * Et
 6 ecce bestia alia similis vrsō in pas-
 te stetit: & tres ordines erant in
 ore eius, & in dentibus eius, & sic
 dicebant ei: Surge, comede car-
 nes plurimas. * Post hæc aspicie-
 bam, & ecce alia quasi pardus, &
 alas habebat quasi auis, quattuor
 super se, & quattuor capita erant
 in bestia, & potestas data est ei.
 7 * Post hæc aspiciebam in visione
 noctis, & ecce bestia quarta terri-
 bilis, atque mirabilis, & fortis ni-
 mis, dentes ferreos habebat ma-
 gnos, comedens atque commi-
 nuens, & reliqua pedibus suis
 conculcans: dissimilis autem erat
 ceteris bestiis, quas videram ante
 eam, & habebat cornua decem.
 8 * Considerabam cornua, & ecce
 C cornu aliud paruulum ortum est
 de medio eorum: & tria de cor-
 nibus primis euulsa sunt a facie
 eius: & ecce oculi, quasi oculi ho-
 minis erant in cornu isto, & os lo-
 9 quens ingentia. * Aspiciebam do-
 nec throni positi sunt, & antiquus
 dierum sedit: vestimentum eius
 candidum quasi nix, & capilli ca-
 pitis eius quasi lana munda: thro-
 nus eius flamma ignis: rotæ eius
 10 ignis accensus. * Il Fluvius igneus, ^{Il Apoc. s.d.}
 rapidusq. egrediebatur a facie 11
 eius. millia millium ministrabant
 ei, & decies millies centena mil-
 lia assistebant ei: iudicium sedit,
 11 & libri aperti sunt. * Aspiciebam
 D propter vocem sermonum gran-
 dium, quos cornu illud loqueba-
 tur: & vidi quoniam interfecta
 esset bestia, & perisset corpus
 eius, & traditum esset ad combu-
 12 rendum igni: * aliarum quoque
 bestiarum ablata esset potestas, &
 tempora vitæ constituta essent eis
 13 vsque ad tempus, & tēpus. * Aspi-
 ciebam ergo in visione noctis, &
 ecce cū nubibus cæli quasi filius
 homi-

hominis veniebat, & vsque ad antiquum dierum peruenit: & in conspectu eius obliuerunt eum. * Et dedit ei potestatem, & honorem, & regnum: & omnes populi, tribus, & lingux ipsi seruiunt: * potestas eius, potestas aeterna, quz non auferetur: & regnum eius, quod non corrumpetur. * Horruit spiritus meus, ego Daniel territus sum in his, & visiones capitis mei conturbauerunt me. * Accessi ad vnum de assistentibus, & veritatem quzrebam ab eo de omnibus his. Qui dixit mihi interpretationem sermonu, & docuit me: * Hæ quattuor bestiz magnz: quattuor sunt regna, quz consurgent de terra. * Suscipient autem regnum sancti Dei altissimi: & obtinebunt regnum vsque in sæculum, & sæculum sæculorum. * Post hoc volui diligenter discere de bestia quarta, quz erat dissimilis valde ab omnibus, & terribilis nimis: dentes & ungues eius ferrei: comedeat, & comminebat, & reliqua pedibus suis conculcabat: * & de cornibus decem, quz habebat in capite: & de alio, quod ortum fuerat, ante quod ceciderant tria cornua: & de cornu illo, quod habebat oculos, & os loquens grandia, & maius erat ceteris. * Aspiciebam, & ecce cornu illud faciebat bellum aduersus sanctos, & præualebat eis, * donec venit antiquus dieru, & iudicium dedit sanctis Excelsi, & tempus aduenit, & regnum obtinuerunt sancti. * Et sic ait: Bestia quarta, regnum quantum erit in terra, quod maius erit omnibus regnis, & deuorabit vniuersam terram, & conculcabit, & comminuet eam. * Porro cornua decem ipsius regni, decem reges erunt: & alius consurget post eos, & ipse potentior erit prioribus, & tres reges humiliabit. * Et sermones contra Excelsum loquetur, & sanctos Altissimi conteret: & putabit quod possit mutare tempora, & leges, & tradentur in manu eius vsque ad tempus, & tempora, & dimidium temporis. * Et iudicium sedebit: & auferatur potentia, & conteratur, & dispercat

vsque in finem. * Regnū autem, & potestas, & magnitudo regni, quz est subter omne calum, datur populo sanctorum Altissimi: cuius regnum, regnum sempiternum est, & omnes reges seruiunt ei, & obediunt. * Hucusque finis verbi. Ego Daniel multum cogitationibus meis conturbabar, & facies mea mutata est in me: verbū autē in corde meo conseruaui.

C A P . V I I I .

A Nno tertio regni Baltassar regis, visio apparuit mihi. Ego Daniel post id, quod videram in principio, * Vidi in visione mea, cum essem in Susis castro, quod est in Aclam regione: vidi autem in visione esse me super portam Vlai. * Et leuaui oculos meos, & vidi: & ecce aries vnus stabat ante paludem, habens cornua excelsa, & vnum excelsius altero atque succrescens. Postea * vidi arietem cornibus ventilem contra Occidentem, & contra Aquilonem, & contra Meridiem, & omnes bestiz non poterant resistere ei, neque liberari de manu eius: fecitq; secundum voluntatem suam, & magnificatus est. * Et ego intelligebam: ecce autem hircus caprarum veniebat ab Occidente super faciem totius terræ, & non tangebatur terram: porro hircus habebat cornu insigne inter oculos suos. * Et venit vsque ad arietem illum cornutum, quem videram stantem ante portā, & cucurrit ad eum in impetu fortitudinis suæ. * Cumq; appropinquasset prope arietem, effertatus est in eum, & percussit arietem: & comminuit duo cornua eius, & non poterat aries resistere ei: cumq; cum misisset in terram, cōculcauit, & nemo quibat liberare arietē de manu eius. * Hircus autem caprarum magnus factus est nimis: cumq; creuisset, fractum est cornu magnū, & orta sunt quattuor cornua subter illud per quattuor ventos calii. * De vno autem ex eis egressum est cornu vnum modicum: & factum est grande contra Meridiem, & contra Orientē, & contra forti-

Luc. 1. c. 33

Mich. 4. c.

7

Ez. 1. g. 100

fortitudinem. * Et magnificatum est vsque ad fortitudinem cæli: & deiecit de fortitudine, & de stellis, & conculcavit eas. * Et vsque ad principem fortitudinis magnificatum est: & ab eo tulit iuge sacrificiū, & deiecit locum sanctificationis eius. * Robur autem datum est ei contra iuge sacrificium propter peccata: & prosterneretur veritas in terra, & faciet, & prosperabitur. * Et audiui vnum de sanctis loquentem: & dixit vnus sanctus alteri nescio cui loquenti vsquequo visio, & iuge sacrificium, & peccatum desolationis, quæ facta est: & sanctuarium, & fortitudo conculcabitur? * Et dixit ei: vsque ad vespæram & mane, dies duo millia trecenti: & mundabitur sanctuarium. * Factum est autem cum viderem ego Daniel visionē, & quærerem intelligentiam: ecce stetit in conspectu meo quasi species viri. * Et audiui vocem viri inter vlti: & clamauit, & ait: Gabriel fac intelligere istum visionem. * Et venit, & stetit iuxta vbi ego stabam: cumq; venisset, patiens corruui in faciem meam, & ait ad me: Intellige fili hominis, quoniam in tempore finis complebitur visio. * Cumq; loqueretur ad me, collapsus sum pronus in terram: & tetigit me, & statuit me in gradu meo. * dixitq; mihi: Ego ostendam tibi quæ futura sunt in nouissimo maledictionis: quoniam habet tempus finem suum. * Aries, quem vidisti habere cornua, rex Medorum est atque Persarum. * Porro hircus caprarum, rex Græcorum est. & cornu grande, quod erat inter oculos eius, ipse est rex primus. * Quod autem fracto illo surrexerunt quattuor pro eo: quattuor reges de gente eius consurgent, sed non in fortitudine eius. * Et post regnum eorum, cum creuerint iniquitates, consurget rex impudens facie, & intelligens propositiones. * & roborabitur fortitudo eius, sed non in viribus suis: & supra quàm credi potest, vniuersa vastabit, & prosperabitur, & faciet. Et interficiet robustos, & populum sanctorum. * se-

cundum voluntatem suam, & dirigitur dolus in manu eius: & cor suum magnificabit, & in copia rerum omnium occidet plurimos: & contra principem principum consurget, & sine manu contectur. * Et visio vespere & mane, quæ dicta est, vera est: tu ergo visionem signa, quia post multos dies erit. * Et ego Daniel languis, & ægrotaui per dies: cumq; surrexisset, faciebam opera regis, & stupebam ad visionem, & non erat qui interpretaretur.

C A P. I X.

I N anno primo Darij filij Asueri de semine Medorum, qui imperauit super regnum Chaldeorum: * Anno vno regni eius, ego Daniel intellexi in libris numerum annorum, de quo factus est sermo Domini ad Ieremiam prophetam, vt compleretur desolationis Ierusalem septuaginta anni. * Et posui faciem meam ad Dominū Deum meum rogare & deprecari in ieiunijs, sacco, & cinere. * Et orauī Dominum Deum meum, & confessus sum, & dixi: * Obsecro Domine Deus magne & terribilis, custodiēs patrum, & misericordiam diligētib; te, & custodiētibus mandata tua. * Peccauimus, iniquitatem fecimus, impie egimus, & recessimus: & declinauimus a mandatis tuis, ac iudicijs. * Non obediimus seruis tuis prophetis, qui locuti sunt in nomine tuo regibus nostris, principibus nostris, patribus nostris, omnique populo terræ. * Tibi Domine iustitia: nobis autem confusio faciei, sicut est hodie viro Iuda, & habitatoribus Ierusalem, & omni Israel, his qui prope sunt, & his qui procul in vniuersis terris, ad quas eiecisti eos propter iniquitates eorum, in quibus peccauerunt in te. * Domine nobis confusio faciei, regibus nostris, principibus nostris, & patribus nostris, qui peccauerunt. * Tibi autem Domino Deo nostro misericordia, & propitiatio, quia recessimus a te: & non audiuimus vocem Domini Dei nostri vt ambularem; in le-

11er. 25. c. 11
& 29. c. 10

2. Esd. 1.
b. 5

Baruc. 1.
c. 17

ge eius, quam posuit nobis per
seruos suos prophetas. * Et omnis
Israel prauaricati sunt legem tuā,
& declinauerunt ne audirent vo-
cem tuam, & stillauit super nos
maledictio, & desolatio, quæ scri-
pta est in libro Moysi serui Dei;
quia peccauimus ei. * Et statuit
sermone suos, quos locutus est
super nos, & super principes no-
stros, qui iudicauerunt nos, vt su-
perinduceret in nos magnū ma-
lum; quale numquam fuit sub
omni exlo, secundum quod factū
est in Ierusalem. * Sicut scrip-
tum est in lege Moysi, omne ma-
lum hoc venit super nos: & non
rogauimus faciem tuam Domi-
ne Deus noster, vt reuerteremur
ab iniquitatibus nostris, & cogi-
taremus veritatem tuam. * Et vi-
gilauit Dominus super malitiam,
& adduxit eam super nos: iustus
Dominus Deus noster in omni-
bus operibus suis, quæ fecit: non
enim audiuius vocem eius.

Deut. 27.

c. 14

Baruc. 2.

c. 11

Exo. 15. c.

14

D

* Et nunc Domine Deus noster,
qui eduxisti populum tuum de
Terra Aegypti in manu forti, &
fecisti tibi nomen secundum diem
hanc: peccauimus, iniquitatem
fecimus. * Domine in omnem
iustitiam tuam: auertatur obse-
cro ira tua, & furor tuus a ciuita-
te tua Ierusalem, & monte san-
cto tuo. Propter peccata enim
nostra, & iniquitates patrum no-
strorum, Ierusalem, & populus
tuus in opprobrium sunt omni-
bus per circuitum nostrū. * Nunc
ergo exaudi Deus noster oratio-
nem serui tui, & preces eius: &
ostende faciem tuam super san-
ctuarium tuum, quod desertum
est propter temetipsum. * Incli-
na Deus meus aurem tuam, &
audi: aperi oculos tuos, & vide
desolationem nostram, & ciuita-
tem, super quam inuocatum est
nomen tuū: neque enim in iusti-
ficationibus nostris prosternimus
preces ante faciem tuam, sed in
miserationibus tuis multis. * Ex-
audi Domine, placare Domine:
attende & fac: ne moreris pro-
pter temetipsum Deus meus: quia
nomen tuum inuocatum est su-
per ciuitatem, & super populum
tuum. * Cumq. adhuc loquerer, 20

& orarem, & confiterer peccata
mea, & peccata populi mei Is-
raël, & prosternerem preces meas
in conspectu Dei mei, pro mon-
te sancto Dei mei: * Adhuc me
loquēte in oratione, ecce vir Ga-
briel, quem videram in visione a
principio, cito volans tetigit me
in tempore sacrificij vespertini.
* Et docuit me, & locutus est
mihi, dixitque: Daniel nunc
egressus sum vt docerem te, & in-
telligeres. * Ab exordio precum
tuarum egressus est sermo: ego
autem veni vt indicarem tibi,
quia vir desideriorum es: tu ergo
animaduerte sermonem, & intel-
lige visionem. * Septuaginta
hebdomades abbreviatæ sunt su-
per populum tuum, & super vir-
bem sanctam tuam vt cōsumme-
tur prauaricatio, & finem acci-
piat peccatum, & deleatur ini-
quitas, & adducatur iustitia sem-
piterna, & impleatur visio, & pro-
phetia, & vngatur Sanctus sancto-
rum. * Scito ergo, & animaduerti:
Ab exitu sermonis, vt iterum
edificetur Ierusalem, vsque ad
Christum ducem, hebdomades
septem, & hebdomades sexaginta
duæ erunt: & rursum edificabi-
tur platea, & muri in angustia
temporum. * Et post hebdomades
sexaginta duas occidetur Chris-
tus: & non erit eius populus, qui
eum negaturus est. Et ciuitatem,
& sanctuarium dissipabit popu-
lus cum dūce venturo: & finis
eius vastitas, & post finem bel-
li statuta desolatio. * Confirma-
bit autem pactum multis hebdo-
mada vna: & in dimidio heb-
domadis deficiet hostia & sacrifi-
cium: & erit in templo abomina-
tio desolationis: & vsque ad con-
summationem & finem perseue-
rabit desolatio.

|| Matt. 24.
b. 15
Ioan. 1. g.
45

C A P. X.

1 **A** Nno tertio Cyri regis Persa-
rum, verbum reuelatum est
Danieli cognomento Baltassar,
& verbum verum, & fortitudo
magna: intellexitq. sermonem:
intelligentia enim est opus in vi-
sione. * In diebus illis ego Da-
niel lugebam trium hebdomada-

rum

rum diebus, * panem desiderabilem non comedi, & caro & vinum non introierunt in os meum, sed neque vnguento unctus sum: donec complerentur trium hebdomadarum dies. * Die autem vigesima & quarta mensis primæ eram iuxta fluvium magnū, qui est Tigris. * Et levavi oculos meos, & vidi: & ecce vir vnus vestitus lineis, & renes eius accincti auro obrizo: * & corpus eius quasi chrysolithus, & facies eius velut species fulguris, & oculi eius vt lampas ardens: & brachia eius, & quæ deorsum sunt vsque ad pedes, quasi species æris candentis: & vox sermonum eius vt vox multitudinis. * Vidi autem ego Daniel solus visionem: porro viri, qui erant mecum, non viderunt: sed terror nimis irruit super eos, & fugerunt in absconditum. * Ego autem relictus solus vidi visionem grandem hanc: & non remansit in me fortitudo, sed & species mea immutata est in me, & emarcui, nec habui quidquam virium. * Et audiui vocem sermonum eius, & audiens iacebam consternatus super faciem meam, & vultus meus hærebat terræ. * Et ecce manus tetigit me, & erexit me super genua mea, & super articulos manuum mearum. * Et dixit ad me: Daniel, vir desideriorum, intellige verba, quæ ego loquor ad te, & sta in gradu tuo: nunc enim sum missus ad te. Cumq; dixisset mihi sermonem istum, steti tremens. * Et ait ad me: Noli metuere Daniel: quia ex die primo, quo posuisti cor tuum ad intelligendum vt te affligeres in conspectu Dei tui, exaudita sunt verba tua: & ego veni propter sermones tuos. * Princeps autem regni Persarum restitit mihi viginti & vno diebus: & ecce Michael vnus de principibus primis, venit in adiutorium meum, & ego remansi ibi iuxta regem Persarum. * Veni autem vt docerem te quæ ventura sunt populo tuo in nouissimis diebus, quoniam adhuc visio in dies. * Cumq; loqueretur mihi huiusmodi verbis, dei celi vultum meum ad terram, & tacuit

16 * Et ecce quasi similitudo filij hominis tetigit labia mea: & apertis os meum locutus sum, & dixi ad eum, qui stabat contra me: Domine mi, in visione tua dissolutæ sunt compages meæ, & nihil in me remansit virium. * Et 17 D quomodo poterit seruus Domini mei loqui cum Domino meo? nihil enim in me remansit virium, sed & halitus meus intercluditur. * Rursum ergo tetigit me quasi visio hominis, & confortauit me, * & dixit: Noli timere vis desideriorum: pax tibi: confortare, & esto robustus. Cumq; loqueretur mecum, conualui, & dixi: Loquere Domine mi, quia 20 confortasti me. * Et ait: Numquid scis quare venerim ad te? & nunc reuertar vt præliar aduersum principem Persarū: cum ego egrederer, apparuit princeps 21 Græcorū veniens. * Verumtamen annuntiabo tibi quod expressum est in scriptura veritatis: & nemo est adiutor meus in omnibus his, nisi Michael princeps vester.

C A P. X I.

1 A E Go autem ab anno primo Darij Medi itabam vt confortaretur, & roboraretur. * Et nunc veritatem annuntiabo tibi. Ecce adhuc tres reges stabunt in Perside, & quartus ditabitur opibus nimis super omnes: & cum inualuerit diuitijs suis, concitabit omnes aduersum regnum Græcorū. * Surget vero rex fortis, & dominabitur potestate multa: & 4 faciet quod placuerit ei. * Et cum steret, conteretur regnum eius, & diuidetur in quattuor ventos exli: sed non in polteros eius, neque secundum potentiam illius, qua dominatus est. lacerabitur enim regnum eius etiam in exteros, exceptis his. * Et confortabitur rex Austri: & de principibus eius præualebit super eū, & dominabitur ditione: multa 6 enim dominatio eius. * Et post finem annorum fœderabuntur: filiaq; regis Austri veniet ad regem Aquilonis facere amicitiam, & non obtinebit fortitudinem brachij, nec stabit semen eius: & trade-

tradetur ipsa, & qui adduxerunt eam, adollescentes eius, & qui confortabāt eam in temporibus.

* Et stabit de germine radicū eius plantatio: & veniet cum exercitu, & ingreditur provinciam regis Aquilonis: & abutetur eis, & obtinebit. * Insuper & deos eorum, & sculptilia, vasa quoque pretiosa argenti, & auri captiva ducet in Aegyptū: ipse præualebit aduersus regē Aquilonis. *

* Et intrabit in regnum rex Austri, & reuertetur ad terram suam. * Filij autem eius prouocabuntur, & congregabunt multitudinē exercituum plurimorum, & veniet properans, & inundans: & reuertetur, & concitabitur, & congregietur cum robore eius. *

* Et prouocatus rex Austri egredietur, & pugnabit aduersus regem Aquilonis, & præparabit multitudinē nimiam, & dabitur multitudo in manu eius. * Et capiet multitudinem, & exaltabitur cor eius, & deiciet multa millia, sed non præualebit. *

* Conuertetur enim rex Aquilonis, & præparabit multitudinem multo maiorem quam prius: & in fine temporum, annorumque. veniet properans cum exercitu magno, & opibus nimij.

* Et in temporibus illis multi consurgent aduersus regem Austri: filij quoque præuaricatorum populi tui extollentur vt impleāt visionem, & corruent. * Et veniet rex Aquilonis, & comportabit aggerem, & capiet vrbes munitissimas: & brachia Austri non sustinebūt, & consurgēt electi eius ad resistendū, & non erit fortitudo.

* Et faciet veniens super eum iuxta placitum suum, & non erit qui stet contra faciem eius. & stabit in terra incluta, & consumetur in manu eius. * Et ponet faciem suam, vt veniat ad tenendum vniuersum regnum eius, & recta faciet cum eo: & filiam seminarum dabit ei, vt euertat illud: & non stabit, nec illius erit.

* Et cōuertet faciem suam ad insulas, & capiet multas: & cessare faciet principem opprobrij sui, & opprobrium eius conuertetur in eum. * Et cōuertet faciem suā ad imperiū terra suæ, & impinget, & d

10 corruet, & non inuenietur. * Et stabit in loco eius vilissimus, & indignus decore regio: & in paucis diebus conteretur, non in furore, nec in pralio. *

21 * Et stabit in loco eius despectus, & non tribuetur ei honor regius: & veniet clā, & obtinebit regnum in fraudulencia. *

22 * Et brachia pugnantis expugnabūt a facie eius, & conterentur: insuper & dux fœderis.

23 * Et post amicitias, cum eo faciet dolum, & ascendet, & superabit

24 in modico populo. * Et abundantes, & vberes vrbes ingreditur: & faciet quæ non fecerunt patres eius, & patres patrum eius: rapinas & prædam, & diuitias eorum dissipabit, & contra firmissimas cogitationes inibit: & hoc vsque ad

25 tempus. * Et concitabitur fortitudo eius, & cor eius aduersum regē Austri in exercitu magno: & rex Austri prouocabitur ad bellum multis auxilijs, & fortibus nimis: & non stabunt, quia inibit aduersus eum consilia. *

26 * Et comedentes panem cum eo, conterent illum, exercitusque eius opprimetur: & cadent interfecti plurimi.

27 * Duorum quoque regum cor erit vt malefaciant, & ad mensam vnā mendacium loquentur, & non proficient: quia adhuc finis

28 in aliud tempus. * Et reuertetur in terram suam cum opibus multis: & cor eius aduersum testamentum sanctum, & faciet, & reuertetur in terram suam.

29 * Statuto tempore reuertetur, & veniet ad Austrum: & non erit prior simile nouissimum. *

30 * Et veniet super eum Trieres, & Romani: & percutietur, & reuertetur, & indignabitur contra testamentum sanctuarij, & faciet: reuerteturque, & cogitabit aduersum eos, qui dereliquerunt testamen-

31 tum sanctuarij. * Et brachia ex eo stabunt, & polluent sanctuarium fortitudinis, & auferent iuge sacrificium: & dabunt abominationem in desolationem. *

32 * Et impij in testamentum simulabūt fraudulentē: & populus autem sciens Deum suum, obtinebit, & faciet. * Et docti in populo docebūt plurimos: & ruent in gladio, & in flamma, & in captiuitate, & in

rapina dierum. * Cumq. corruerint, subleuabuntur auxilio parvulo: & applicabuntur eis plurimi fraudulententer. * Et de eruditis eruent, vt consentur, & eligantur, & dealbentur vsque ad tempus præsinitū: quia adhuc aliud tempus erit. * Et faciet iuxta voluntatem suam rex, & eleuabitur, & magnificabitur aduersus omnem deum: & aduersus Deum deorum loquetur magnifica, & dirigetur, donec conpleatur iracundia: perpetrata quippe est definitio. * Et Deum patrum suorum non reputabit: & erit in concupiscentijs seminarum, nec quemquam deorum curabit: quia aduersum vniuersa confurget. * Deū autem Maozim in loco suo venerabitur: & Deum, quem ignorauerunt patres eius, colet auro, & argento, & lapide pretioso, rebusq. pretiosis. * Et faciet vt muniat Maozim cum Deo alieno, quem cognouit, & multiplicabit gloriam, & dabit eis potestatem in multis, & terram diuidet gratuito. * Et in tempore præsinito præliabitur aduersus eū rex Austri, & quasi tempestas veniet contra illum rex Aquilonis in curribus, & in equitibus, & in classe magna, & ingreditur terras, & conteret, & pertransiet. * Et introibit in terram gloriosam, & multæ corruent: hæc autem solæ saluabuntur de manu eius, Edom, & Moab, & principium filiorum Ammon. * Et mittet manū suam in terras: & Terra Aegypti non effingiet. * Et dominabitur thesaurorum auri, & argenti, & in omnibus pretiosis Aegypti: per Lybiam quoque, & Aethiopiam tranſibit. * Et fama turbabit eum ab Oriente & ab Aquilone: & veniet in multitudine magna vt cōterat & interficiat plurimos. * Et figet tabernaculū suum Apadno inter maria, super montem inclitum & sanctum: & veniet vsque ad summitatem eius, & nemo auxiliabitur ei.

CAP. XII.

IN tempore autem illo confurget Michael princeps magnus, A

qui stat pro filiis populi tui & veniet tempus quale non fuit ab eo ex quo gentes esse coeperunt vsque ad tempus illud. Et in tempore illo saluabitur populus tuus, omnis qui innētus fuerit scriptus in libro. * Et multi de his, qui dormiunt in terræ pulvere, euigilabunt: & alij in vitam æternam, & alij in opprobrium vt videant semper. * Qui autem docti fuerint, fulgebunt quasi splendor firmamenti: & qui ad iustitiam erudiunt multos, quasi stellæ in perpetuas æternitates. * Tu autem Daniel claudes sermones, & signa librum vsque ad tempus statutum: plurimi pertransibunt, & multiplex erit scientia. * Et vidi ego Daniel, & ecce quasi duo alij stabant: vnus hinc super ripam fluminis, & alius inde ex altera ripa fluminis. * Et dixi viro, qui erat indutus lineis, qui stabat super aquas fluminis: vsquequo finis horum mirabilium? * Et audiui virum, qui indutus erat lineis, qui stabat super aquas fluminis, cum eleuasset dexteram & sinistram suam in cælum, & iurasset per viuentem in æternum, quia in tempus, & tempora, & dimidiū temporis. Et cum completa fuerit dispersio manus populi sancti, complebuntur vniuersa hæc. * Et ego audiui, & non intellexi. Et dixi: Domine mi, quid erit post hæc? * Et ait: Vade Daniel, quia clausi sunt, signatiq. sermones vsque ad præsinitum tempus. * Eligentur, & dealbabuntur, & quasi ignis probabuntur multi: & impie agent impij, neque intelligent omnes impij, porro docti intelligent. * Et a tempore cum ablatum fuerit iuge sacrificium, & posita fuerit abominatio in desolationem, dies mille ducēti nonaginta. * Beatus, qui expectat, & peruenit vsque ad dies mille trecentos trigintaquinque. * Tu autem vade ad præsinitum: & requiesces, & stabis in sorte tua in fine dierum.

Mat. 23. 46

Sap. 3. 7

Apoc. 10. 2. 5

Hæcſque Danielam in Hebræo Volumine legimus. Quæ ſequuntur vsque ad finem libri, de Theodotimo aduſione tranſlata ſunt.

CAP.

CAP. XIII.

ET erat vir habitans in Baby-
lone, & nomen eius Ioakim:
* Et accepit uxorem nomine Su-
fannam, filiam Helciz pulchram
nimis, & timentē Deum: * paren-
tes enim illius, cum essent iusti,
erudierunt filiam suam secundum
legē Moysi. * Erat autem Ioakim
dies valde, & erat ei pomarij
vicinum domui suæ: & ad ipsum
confluebant Iudzi, eo quod esset
honorabilior omnium. * Et con-
stituti sunt de populo duo senes
iudices in illo anno: de quibus
locutus est Dominus. Quia egres-
sa est iniquitas de Babylone a se-
nioribus iudicibus, qui videban-
tur regere populū. * Isti frequen-
tabant domum Ioakim, & venie-
bant ad eos omnes, qui habebant
iudicia. * Cum autem populus re-
uertisset per meridiem, ingredie-
batur Sufanna, & deambulabat in
pomario viri sui. * Et videbant
eam senes quotidie ingrediētem,
& deambulātem: & exarserunt
in concupiscentiam eius: & euer-
terunt sensum suum, & declina-
uerunt oculos suos ut non viden-
rent cælum, neque recordarentur
iudiciorū iustorum. * Erant ergo
ambo vulnerati amore eius, nec
indicauerunt sibi vicissim dolorē
suū: * erubescēbant enim indicare
sibi concupiscentiam suam, volen-
tes concubere cum ea: * & obser-
uabant quotidie sollicitius videre
eam. Dixitq. alter ad alterum:
* Eamus domum, quia hora pran-
dij est. Et egressi recesserunt a se.
* Cumq. reuertissent, venerunt
in vnum: & sciscitantes ab inui-
cem causam, confessi sunt concu-
piscētiā suā: & tunc in com-
muni statuerunt tempus, quando
eam possent inuenire solam. * Fa-
ctum est autem, cum obseruarent
diem apertum, ingressa est aliquan-
do sicut heri & nudius tertius cū
duabus solis puellis, voluitq. lau-
uari in pomario: zstus quippe e-
rat: * & non erat ibi quisquam
præter duos senes absconditos, &
contemplantes eam. * Dixit ergo
puellis: Afferte mihi oleum, &
inigmata, & ostia pomarij clau-
dire, ut lauet. * Et fecerunt sicut

præceperat: clausēruntq. ostia,
pomarij, & egressi sunt per postic-
um, ut afferrent, quæ iusserat.
nesciebantq. senes intus esse ab-
sconditos. * Cum autem egres-
sa essent puellæ, surrexerunt duo
senes, & accurrerunt ad eam.
* & dixerunt: * Ecce ostia pomari-
j clausa sunt, & nemo nos videt,
& nos in concupiscentia tua sum-
mus: quam ob res assentire nobis,
& commisscere nobiscum. * quod
si nolueris, dicemus contra te tes-
timonium, quod fuerit tecum iu-
uenis, & ob hanc causam emise-
ris puellas a te. * Ingemuit Sufan-
na, & ait: Angustia sunt mihi vi-
ndique: si enim hoc egero, mors
mihi est: si autem non egero, non
effugiam manus vestras. * Sed me-
lius est mihi absque opere incide-
re in manus vestras, quā peccare
in conspectu Domini. * Et ex-
clamauit voce magna Sufanna:
exclamauerunt autem & senes:
aduersus eam. * Et cucurrit vnus
ad ostia pomarij, & aperuit. * Cū
ergo audissent clamorem famuli
domus in pomario, irruerunt per
posticum ut viderēt quidnam es-
set. * Postquam autem senes locu-
di sunt, erubuerunt serui vehē-
menter: quia nunquam dictus
fuerat sermo huiusmodi de Su-
fanna. Et facta est dies crastina.
* Cumq. venisset populus ad Io-
akim virum eius, venerunt & duo
presbyteri pleni iniqua cogitatio-
ne aduersus Sufannam ut interfi-
cerent eam. * Et dixerunt coram
populo: Mittite ad Sufannam fi-
liam Helciz uxorem Ioakim. Et
statim miserunt. * Et venit cum
parentibus, & filiis, & vniuersis
cognatis suis. * Porro Sufanna e-
rat delicata nimis, & pulchra spe-
cie. * At iniqui illi iusserūt ut dis-
cooperiretur (erat enim cooper-
ta) ut vel sic sanaretur decore eius.
* Flebant igitur sui, & omnes qui
nouerant eam. * Conspurgentes
autem duo presbyteri in medio
populi, posuerunt manus suas su-
per caput eius. * Quærens suspi-
cit ad cælum: erat enim cor eius
fiduciam habens in Domino. * Et
dixerūt presbyteri: cum deambu-
larem in pomario soli, ingressa
eū hac cū duabus puellis: & clau-

sit ostia pomarij, & dimisit a se-
puellas. * Venitq; ad eam adole- 37
scens, qui erat absconditus, &
concubuit cum ea. * Porro nos 38
cum essemus in angulo pomarij,
videntes iniquitatem cucurrimus
ad eos, & vidimus eos pariter cō-
miseri. * Et illum quidem non 39
quiuimus comprehendere, quia
fortior nobis erat, & apertis ostijs
exiuit: * hanc autem cum ap- 40
prehendissemus interrogauimus,
quisnam esset adolescēs & noluit
indicare nobis: huius rei testes E-
sumus. * Credidit eis multitudo 41
quasi senibus & iudicibus populi
& condemnauerunt eam ad mor-
tē. * Exclamauit autem voce ma- 42
gna Susanna, & dixit: Deus pter
ne, qui absconditorum es cogni-
tor, qui nosti omnia antequam
fiant, * tu scis quoniam falsum 43
testimonium tulerunt contra me:
& ecce morior, cum nihil horum
fecerim, quia isti malitiose com-
posuerunt aduersum me. * Exau- 44
diuit autem Dominus vocē eius.
* Cumq; duceretur ad mortem, 45
suscitauit Dominus spiritū sanctū
pueri iunioris, cuius nomen Dani-
el: * Et exclamauit voce magna: 46
Mundus ego sum a sanguine hu-
ius. * Et conuersus omnis popu-
lus ad eum, dixit: Quis est iste fer- 47
mo, quem tu locutus es? * Qui
cum staret in medio eorum, ait:
Sic fatui filij Israel, non iudican-
tes, neque quod verum est co-
gnoscentes, condemnastis filiam 48
Israel? * Reuertimini ad iudiciū,
quia falsum testimonium locuti
sunt aduersus eam. * Reuersus 49
est ergo populus cum festinatione,
& dixerunt ei senes: Veni, &
sede in medio nostrum, & indica-
stis nobis: quia tibi Deus dedit hono-
rem senectutis. * Et dixit ad eos 51
Daniel: Separate illos ab inuicem
procul, & iudicabo eos. * Cum
ergo diuisi essent alter ab altero,
vocauit vnum de eis, & dixit ad
eum: Inuenterate diuerum malorū
nunc venerunt peccata tua, quae
operabaris prius: iudicās iudicia 52
iniusta, innocentes opprimens, &
dimittens noxios, dicente Domi-
no: Innocentes & iustum non
interficiēs. * Nunc ergo si vidi- 54
sti eam, dic sub qua arbore vidi-

sti eos colloquentes sibi. Qui
ait: Sub schino. * Dixit autem
Daniel: Recte mentitus es in ca-
put tuū: Ecce enim angelus Dei
accepra sententia ab eo, scindet te
medium. * Et, amoto eo, iussit
venire alium, & dixit ei: Semen
Chanaan, & non Iuda, species de-
cepit te, & concupiscentia sub-
uertit cor tuum: * sic faciebat
filiabus Israel, & illae timentes lo-
quebantur vobis: sed filia Iuda
non sustinuit iniquitatē vestram.
* Nunc ergo dic mihi, sub qua
arbore comprehenderis eos lo-
quentes sibi. Qui ait: Sub prino.
* Dixit autem ei Daniel: Recte
mentitus es & tu in caput tuum:
manet enim angelus Domini,
gladium habens, vt secet te me-
dium, & interficiat vos. * Excla-
mauit itaque omnis ceteris voce
magna, & benedixerunt Deum,
qui saluat sperantes in te. * Et cō-
surrexerunt aduersus duos pres-
byteros (conuicerat enim eos Dani-
el ex ore suo falsum dixisse te-
stimonium) feceruntq; eis sicut
male egerat aduersus proximū,
* vt facerent secundum legem
Moysi: & interfecerunt eos, & 19
saluatus est sanguis innoxius in
die illa. * Helcias autem & vxor
eius laudauerunt Deum pro filia
sua Susanna cum Ioakim marito
eius, & cognatis omnibus, quia
non esset inuenta in ea res turpis.
* Daniel autem factus est magnus
in conspectu populi die illa, &
deinceps. * Et rex Astyages ap-
positus est ad patres suos, & sus-
cepit Cyrus Perses regnum eius.

C A P. XIII.

1 **E**rat autem Daniel cōiuiua re-
gis & honoratus super omnes
2 amicos eius. * Erat quoque idolum
apud Babylonios nomine Bel: &
impendebantur in eo per dies
singulos similitate artabae duodecim,
& oues quadraginta, viniq; am-
3 phorae sex. * Rex quoque cole-
bat eum, & ibat per singulos dies
adorare eum: porro Daniel adora-
bat Deum suum. Dixitq; ei rex:
4 Quare non adoras Bel? * Qui re-
spondēs, ait ei: Quia nō colo idola
la manufacta, sed viuētē Deum,
qui creauit caelum, & terram, &
habet

Habet potestatem omnis carnis.

² Et dixit rex ad eum : Non videtur tibi esse Bel viuens Deus ? An non vides quanta comedat, & bibat quotidie ? ³ Et ait Daniel ar-
 tidens : Ne erras rex. iste enim intrinsecus luteus est, & forinsecus æteus, neque comedit aliquando.

⁴ Et iratus rex vocauit sacerdotes eius, & ait eis : Nisi dixeritis mihi, quis est qui comedat impensas has, moriemini. ⁵ Si autem ostenderitis, quoniam Bel comedat hæc, morietur Daniel, quia blasphemauit in Bel. Et dixit Daniel regi : Fiat iuxta verbum tuum.

⁶ Erant autem sacerdotes Bel septuaginta, exceptis vxoribus, & paruulis, & filiis. Et venit rex cum Daniele in templum Bel. ⁷ Et dixerunt sacerdotes Bel : Ecce nos egredimur foras : & tu rex pone escas, & vinum misce, & claude ostium, & signa annulo tuo : ⁸ & cum ingressus fueris mane, nisi inueneris omnia comesta a Bel, morte moriemur, vel Daniel qui mentitus est aduersum nos. ⁹ Cōtemnebant autem, quia fecerant sub mensa absconditū introitum, & per illum ingrediebantur semper, & deuotabant ea. ¹⁰ Factum est igitur postquam egressi sunt illi, rex posuit cibos ante Bel : præcepit Daniel pueris suis, & attulerunt cinerem, & cribrauit per totum templum coram rege : & egressi clauserunt ostium : & signantes annulo regis abierunt.

¹¹ Sacerdotes autem ingressi sunt nocte iuxta consuetudinē suam, & vxores, & filiorum : & comederunt omnia, & biberunt.

¹² Surrexit autem rex primo diluculo, & Daniel cum eo. ¹³ Et ait rex : Saluæ sunt signacula, Daniel ? Qui respondit : Salua, rex.

¹⁴ Statimq. cum aperuissent ostium, intuitus rex mensam, exclamauit voce magna : Magnus es Bel, & non est apud te dolus quisquā.

¹⁵ Et risit Daniel, & tenuit regem ne ingrederetur intro : & dixit : Ecce pauimentum, animaduerte cuius vestigia sint hæc. ¹⁶ Et dixit rex : Video vestigia virorū, & mulierum, & infantium. Et iratus est rex. ¹⁷ Tunc apprehendit sacerdotes, & vxores, & filios eorum : &

ostenderunt ei abscondita ostiola, per quæ ingrediebantur, & consumebāt quæ erāt super mensam.

¹⁸ * Occidit ergo illos rex, & tradidit Bel in potestatem Danielis, qui subuerit eum, & templum eius. ¹⁹ Et erat draco magnus in loco illo, & colebant eum Babylonij. ²⁰ * Et dixit rex Danieli : Ecce nunc non potes dicere quia iste non sit Deus viuens : adora ergo eum.

²¹ * Dixitq. Daniel : Dominum Deum meum adoro : quia ipse est Deus viuens : iste autem non est Deus viuens. ²² * Tu autem rex da mihi potestatem, & interficiam draconem absque gladio, & fuisse. Et ait rex : Do tibi. ²³ Tulit ergo Daniel picem, & adipem, & pilos, & coxit pariter : fecitq. massas, & dedit in os draconis, & diruptus est draco. Et dixit : Ecce quem colebatis.

²⁴ * Quod cum audissent Babylonij, indignati sunt vehementer : & congregati aduersum regem, dixerunt : Iudæus factus est rex : Bel destruxit, draconem interfecit, & sacerdotes occidit.

²⁵ * Et dixerunt cum venissent ad regem : Trade nobis Daniele, alioquin interficiemus te, & domum tuā. ²⁶ * Vidit ergo rex quod iruerent in eum, vehementer : & necessitate compulsus tradidit eis Daniele.

²⁷ * Qui miserunt eum in lacum leonum, & erat ibi diebus sex.

²⁸ * Porro in lacu erant leones septem, & dabatur eis duo corpora quotidie, & dux oues : & tunc non data sunt eis, vt deuorarent Daniele.

²⁹ * Erat autem Habacuc propheta in Iudæa, & ipse coxerat pulmentum, & intruerat panes in aluolo : & ibat in campum vt ferret messoribus. ³⁰ Dixitq. Angelus Domini ad Habacuc : Fer prædium, quod habes, in Babylonem Danieli, qui est in lacu leonum.

³¹ * Et dixit Habacuc : Domine, Babylonem non vidi, & lacum nescio. ³² * Et apprehēdit eū Angelus

³³ Domini in veruice eius, & portauit eū capillo capitis sui, posuitq. eū in Babylone supra lacū in impetu spiritus sui. ³⁴ * Et clamauit Habacuc, dicens : Daniel serue Dei, tolle prandium, quod misi tibi Deus.

³⁵ * Et ait Daniel : Recordatus es mei

Deus & nō dereliquisti diligentes
te. * Surgēsque Daniel comedit. Por
ro Angelus Domini restituit Ha
bacue confestim in loco suo.
* Venit ergo rex die septimo vt lu
geret Danielem : & venit ad la
cum, & introspectit, & ecce Da
niel sedens in medio leonum. * Et
exclamauit voce magna rex, di
cens : Magnus es Domine Deus

Danielis. Et extraxit eum de la
cu leonum. * Porro illos, qui per
ditionis eius causa fuerant, intro
misit in lacum, & deuorati sunt
in momento coram eo. * Tunc re
xit : Paucant omnes habitantes in
vniuersa terra Deū Danielis: quia
ipse est Saluator faciens signa, &
mirabilia in terra: qui liberauit
Danielem de lacu leonum.

PROPHETIA OSEE.

C A P V T P R I M V M.

VERBUM Do
mini, quod A
factum est ad
Osee filium
Beerī, in die
bus Ozī, Ioa
than, Achaz,
Ezechīe regū

Juda; & in diebus Ieroboam filij
Ioas regis Israel. * Principium
loquendi Domini in Osee: & dix
it Dominus ad Osee: Vade, sume
tibi vxorem fornicationum, &
fac tibi filios fornicationum: quia
fornicās fornicabitur terra a Do
mino. * Et abiit, & accepit Go
mer filiam Debelaim: & conce
pit, & peperit ei filium: * Et dix
it Dominus ad eum: Voca no
men eius Iezrahel, quoniam ad
huc modicum, & visitabo sangui
nem Iezrahel super domum
Iehu, & quiescere faciam regnum
domus Israel. * Et in illa die con
teram arcum Israel in valle Iez
rahel. * Et concepit adhuc & pe
perit filiam. Et dixit ei: Voca no
men eius Absque misericordia:
quia nō addam ultra misereri do
mui Israel, sed obliuione obliui
scar eorum. * Et domui Iuda mi
sererebor, & saluabo eos in Do
mino Deo suo: & non saluabo eos
in arcu, & gladio, & in bello, & in
equis, & in equitibus. * Et abla
stauit eam, quæ erat Absque mi
sericordia. Et concepit, & pepe
rit filium. * Et dixit: Voca nomen
eius: Non populus meus: quia

vos non populus meus, & ego
non ero vester. * Et erit numerus
filiorum Israel quasi arena ma
ris, quæ sine mensura est, & non
numerabitur. * Et erit in loco
ubi dicitur eis: Non populus
meus vos: dicitur eis: Filij Dei
viuentis. * Et congregabuntur fi
lij Iuda, & filij Israel pariter: &
ponent sibi met caput vnum, &
ascendent de terra: quia magnus
dies Iezrahel.

Ro. 9. 2. 16

C A P. I. I.

Dicite fratribus vestris Popu
lus meus: & forori vestræ;
Misericordiam consecuta. * Iu
dicate matrem vestram, iudicate
quoniam ipsa non vxor mea, &
ego non vir eius. auferat forni
cationes suas a facie sua, & adul
teria sua de medio vberum suo
rum. * Ne forte expolium eam
nudam, & statuam eam secun
dum diem natiuitatis suæ: & po
nam eam quasi solitudinem, &
statuam eam velut terram iniuiam,
& interficiam eam siti. * Et fi
liorum illius non miserebor: quon
iam filij fornicationum sunt.
* Quia fornicata est mater eorum,
confusa est, quæ concepit eos:
quia dixit: Vadam post amato
res meos, qui dant panes mihi, &
aquis meas, lanam meam, & linum
meum, oleum meum, & potum
meum. * Propter hoc ecce ego se
piam viam tuam spinis, & sepiam
eam

eam maceria, & semitas suas non inueniet. * Et sequetur amatores suos, & non apprehender eos: & quæret eos, & non inueniet, & dicet: Vadam, & reuertar ad virum meum priorem: quia bene mihi erat tunc magis quam nunc. * Et hæc nesciuit, quia ego dedi ei frumentum, & vinum, & oleum, & argentum multiplicavi ei, & aurum, quæ fecerunt Baal. * Idcirco conuertar, & sumam frumentum meum in tempore suo, & vinum meum in tempore suo, & liberabo lanam meam, & linum meum, quæ operiebant ignominiam eius. * Et nunc reuelabo stultitiam eius in oculis amatorum eius: & vir non eruet eam de manu mea: * & cessare faciam omne gaudium eius sollemnitatem eius, neomeniam eius, sabbatum eius, & omnia festa tempora eius. * Et eorumpam vineam eius, & ficum eius: de quibus dixit Merces hæc, hæc sunt, quas dederunt mihi amatores mei: & ponam eam in saltum, & comedet eam bestia agri. * Et visitabo super eam dies Baalim, quibus accendebat incensum, & orabatur in aure sua, & monili suo, & ibat post amatores suos, & mei obliuiscatur, dicit Dominus. * Propter hoc, ecce ego læstabo eam, & ducam eam in solitudinem: & loquar ad cor eius. * Et dabo ei vinitores eius ex eodem loco, & Vallem Achor ad aperiendam spem: & canet ibi iuxta dies iuuentutis suæ, & iuxta dies ascensionis suæ de Terra Aegypti. * Et erit in die illa, ait Dominus: vocabit me: Vir meus: & non vocabit me vltra, Baali. * Et auferam nomina Baalim de ore eius, & non recordabitur vltra nominis eorum. * Et percutiam eum eis fœdus in die illa, eum bestia agri, & eum volucre calis, & eum reptili terræ: & arcum, & gladium, & bellum conteram de terra: & dormire eos faciam fiducialiter: * Et sponsabo te mihi in sempiternum: & sponsabo te mihi in iustitia, & iudicio, & in misericordia, & in miserationibus. * Et sponsabo te mihi in fide: & scies quia ego Dominus. * Et erit in die illa: Exaudiam, dicit Dominus, exaudiam

celos, & illi exaudient terram.

22 * Et terra exaudiet triticism, & vinum, & oleum: & hæc exaudient
23 Iezrahel. * Et seminabo eam mihi in terra, & miserabor eius, quæ
24 fuit Absque misericordia. * Et dicitur: Ro. 9. c. 25
cam non populo meo: Populus
1. Pe. 1. b. 10
meus es tu: & ipse dicit: Deus meus es tu.

C A P. III.

1 **E**T dixit Dominus ad me: Adhuc vade, & dilige mulierem dilectam amico & adulteram: sicut diligit Dominus filios Israel, & ipsi respiciunt ad deos alienos,
2 & diligunt vinicia vuarum. * Et fodi eam mihi quindecim argenteis, & coro hordei, & dimidio
3 coro hordei. * Et dixi ad eam: Dies multos expectabis me, non fornicaberis, & non eris viro: sed
4 & ego expectabo te. * quia dies multos sedebunt filij Israel sine rege, & sine principe, & sine sacrificio, & sine altari, & sine ephod, & sine theraphim. * Et post
5 hæc reuertetur filij Israel, & querent Dominum Deum suum, & David regem suum: & pauebunt ad Dominum, & ad bonum eius in nouissimo dierum.

C A P. IIII.

1 **A**Vdite verbū Domini filij Israel, quia iudicium Domini cum habitatoribus terræ: non est enim veritas, & non est misericordia, & non est scientia Dei in terra. * Maledictum, & mendacium, & homicidium, & furtum, & adulterium inundauerunt, & sanguis sanguinem tetigit. * Propter hoc lugebit terra, & infirmabitur omnis, qui habitat in ea, in bestia agri, & in volucre cæli: sed & pisces maris congregabuntur.
4 * Verumtamen vnusquisque non iudicet: & non arguatur vir: populus enim tuus sicut hi, qui contradicunt sacerdoti. * Et corruet hodie, & corruet etiam propheta tecum: nocte tacere feci matrem tuam. * Contineuit populus meus, eo quod non habuerit scientiam: quia tu scientiam repulisti, repellam te, ne sacerdotio fungaris mihi.

hi : & oblita es legis Dei tui, obli-
 7 niscar filiorum tuorum & ego. * Se-
 cundum multitudinem eorum sic
 peccauerunt mihi : gloriam eorum
 in ignominia commutabo. * Pec-
 8 cata populi mei comedent, & ad
 iniquitatem eorum subleuabunt
 9 animas eorum. * Et erit sicut po-
 pulus, sic sacerdos : & visitabo su-
 per eum vias eius, & cogitationes
 eius reddam ei. * Et comedent, &
 10 non saturabuntur : fornicati sunt,
 & non cessauerunt : quonia Domi-
 11 num dereliquerunt in non cu-
 stiodiendo. * Fornicatio, & vinum,
 12 & ebrietas auferunt cor. * Popu-
 lus meus in ligno suo interroga-
 uit, & baculus eius annunciauit
 ei : spiritus enim fornicationu de-
 cepit eos, & fornicati sunt a Deo
 suo. * Super capita montium sa-
 13 crificabant, & super colles accen-
 debant thymiama : subtus quer-
 eum, & populū, & terebinthum,
 quia bona erat umbra eius : ideo
 fornicabuntur filii vestra, & spon-
 14 sa vestra adultera erit. * Non vi-
 sitabo super filias vestras cum fue-
 rint fornicata, & super sponfas ve-
 15 stras cū adulterauerint : quoniam
 ipsi cum meretricibus conversa-
 bantur, & cum effeminatis sacri-
 ficabant, & populus non intelli-
 gens vapulabit. * Si fornicaris tu
 16 Israel, non delinquat saltem Iu-
 da : & nolite ingredi in Galgala,
 & ne ascenderitis in Bethaen,
 neque iuraueritis : Viuit Domi-
 17 nus. * Quoniam sicut vacca lascer-
 uens declinauit Israel : nunc pa-
 18 scet eos Dominus, quasi agnum
 in latitudine. * Particeps idolorū
 Ephraim, dimitte eū. * Separatum
 est conuiuium eorum, fornicatio-
 19 ne fornicati sunt : dilexerunt af-
 ferre ignominiam protectores e-
 jus. * Ligauit eum spiritus in
 alis suis, & confundentur a sa-
 crificijs suis.

C A P. V.

A Vidite hoc sacerdotes, & at-
 tendite domus Israel, & do-
 mus regis aulicatus : quia vobis
 iudicium est, quoniam laqueus
 facti estis speculationi, & rete ex-
 pectum super Thabor. * Et victi-
 2 mas declinastis in profundum : &

ego eruditor omnium eorū. * Ego
 scio Ephraim, & Israel non est
 absconditus a me : quia nunc for-
 4 nicatus est Ephraim, contamina-
 tus est Israel. * Non dabunt cogi-
 5 tationes suas. * Ut reuertantur ad
 Deum suum : quia spiritus forni-
 cationum in medio eorum, & Do-
 6 minus non cognouerunt. * Et
 respondebit arrogantia Israel in
 facie eius : & Israel, & Ephraim
 7 nient in iniquitate sua, ruer etiā
 ludas cum eis. * In gregibus suis,
 & in armētis suis vadent ad quā-
 8 rendum Dominum, & non inue-
 9 nient : ablatus est ab eis. * In Do-
 minum prauaricati sunt, quia fi-
 lios alienos genuerunt : nunc de-
 uorabit eos mensis cum partibus
 10 suis. * Clangite buccina in Gabaa,
 11 tuba in Rama : vlulate in Betha-
 uen, post tergum tuū Beniamin :
 12 * Ephraim in desolatione erit in
 die correptionis : in tribubus Is-
 13 rael ostendi fidem. * Fasti sunt
 principes Iuda quasi assumentes
 terminum : super eos effundam
 14 quasi aquam iram meā. * Calum-
 15 niam patiens est Ephraim, fractus
 iudicio : quoniam cepit abire post
 16 sordes. * Et ego quasi timea-
 Ephraim, & quasi patredo do-
 17 muī Iuda. * Et vidit Ephraim lan-
 18 guorem suum, & Iuda vineculum
 suum : & abiit Ephraim ad Assur,
 & misit ad regē Vltorem : & ipse
 19 nō poterit sanare vos, nec soluere
 poterit a vobis vinculum. * Quo-
 20 niam ego quasi leana Ephraim,
 & quasi catalus leonis domui Iu-
 21 da : ego ego capiam, & vadam,
 22 tollam, & non est qui cruat. * Va-
 dens reuertar ad locum meum :
 donec deficiatis, & queratis fa-
 ciem meam.

C A P. VI.

IN tribulatione sua mane com-
 surgent ad me : Venite, & reuer-
 2 tamur ad Dominum : quia ipse
 cepit, & sanabit nos : percutiet,
 3 & curabit nos. * Vinificabit nos. 1. Cor. 13
 4 post duos dies : in die tertia susci-
 5 tabit nos, & viuemus in conspe-
 6 ctu eius. Sciemus, sequemurque
 vt cognoscamus Dominum : quasi
 dilectus preparatus est egressus
 eius, & veniet quasi imber nobis
 temporaneus, & serotinus terra.

* Quid

* Quid faciam tibi Ephraim? quid
faciā tibi Iuda? misericordia ve-
stra quasi nubes matutina, & qua-
si ros mane pertransiens. * Propter
hoc dolui in prophetis, occidi
eos in verbis oris mei: & iudicia
tua quasi luvē egredientur. * Quia
e. 22 misericordiam volui, & non sa-
Eccl. 4. d. crificium, & scientiam Dei plu-
17 quā holocausta. * Ipsi autem
Mat. 9. b. 13 sicut Adam transgressi sunt pactū,
& 11. 2. 7 ibi pruaricati sūt in me. * Galaad
ciuitas operantium idolum, sup-
plantata sanguine. * Et quasi fau-
ces virorum latronum, particeps
sacerdotum, in via interficiētium
pergentes de Sichem: quia scelus
operati sunt. * In domo Israel vi-
di horrendum: ibi fornicationes
Ephraim: contaminatus est Israel.
* Sed & Iuda pone messē tibi,
cum conuertero captiuitatem po-
puli mei.

CAP. VII.

C Vm sanare vellē Israel, reue-
lata est iniquitas Ephraim, &
malitia Samaria, quia operati sūt
mendacium: & fux ingressus est
spoliāns, latrunculus foris. * Et
ne forte dicant in cordibus suis
omnem malitiam eorū me recor-
datum: nunc circumdederunt eos
adinventiones fux, coram facie
mea facti sunt. * In malitia sua
laticauerunt regem: & in men-
dacijs suis principes. * Omnes a-
dulterantes, quasi clibanus suc-
census a coquente: quieuit paulu-
lum ciuitas a cōmissione fermenti,
donec fermentaretur totum.
* Dies regis nostri: cœperunt prin-
cipes furere a vino: extendit ma-
num suam cū illis foribus. * Quia
applicuerunt quasi clibanum cor
suum, cū insidiaretur eis: tota no-
cte dormiuit coquens eos, mane
ipse succensus quasi ignis flammæ.
* Omnes calefacti sunt quasi cli-
banus, & deuorauerunt iudices
suos: omnes reges eorum cecide-
runt: non est qui clamet in eis ad
me. * Ephraim in populis ipse cō-
miscebatur: Ephraim factus est
subcinericius panis, qui non re-
uerfatur. * Comederunt alieni
robur eius, & ipse nesciuit: sed &
iani effusi sunt in eo, & ipse igno-

4 10 rauit. * Et humiliabitur superbia
C Israel in facie eius: nec reuerfi sūt
ad Dominum Deū suum, & non
5 quæsierunt eum in omnibus his.
11 * Et factus est Ephraim quasi co-
lumba seducta non habes cor: Ae-
6 gyptum inuocabant, ad Assyrios
12 abierunt. * Et cum profecti fue-
runt, expandam super eos rete
7 meum: quasi voluerim cæli de-
traham eos, cædam eos secundum
8 13 auditionem cœtus eorum. * Vx
D eis, quoniam recesserunt a me:
D vastabūtur, quia pruaricati sūt
in me: & ego redēmi eos: & ipsi
9 locuti sunt contra me mendacia.
10 14 * Et non clamauerunt ad me in
corde suo, sed ululabant in cubi-
libus suis: super triticum & vinū
15 ruminabant, recesserunt a me.
16 * Et ego erudiui eos, & conforta-
ui brachia eorum: & in me cogi-
tauerunt malitiam. * Reuerfi sunt
ut essent absque iugo: facti sunt
quasi arcus dolosus: cadent in gla-
dio principes eorum, a furore lin-
guæ suæ. Ista subfannatio eorum
in Terra Aegypti.

CAP. VIII.

I N gutture tuo sit tuba quasi a-
A quila super domum Domini:
pro eo quodd transgressi sunt fœdus
meum, & legem meam pruarici-
2 cati sunt. * Me inuocabunt Deus
3 meus cognouimus te Israel. * Pro-
4 iecit Israel bonum, inimicus per-
4 sequebatur eum. * Ipsi regnauerunt,
& non ex me: principes extiterunt
& non cognoui: argentum suum,
& aurum suum fecerunt sibi ido-
5 5 la, ut interirent: * proiectus est
B vitulus tuus Samaria, iratus est
B furor meus in eos. Visquequo non
6 poterunt emundari? * Quia ex Is-
rael & ipse est artifex fecit illum,
& non est Deus: quoniam in ara-
nearum telas erit vitulus Sama-
7 7 riae. * Quia vêtum seminabunt, &
turbinem metent: culmus stans
non est in eo, germen non faciet
farinam: quod & si fecerit, alieni
8 comedent eam. * Deuoratus est
Israel: nunc factus est in nationi-
9 bus quasi vas immundum. * Quia
C ipsi ascenderunt ad Assur, onager
C solitarius sibi: Ephraim munera
10 dederūt amatoribus. * Sed & cum
mct.

mercede conduxerint nationes,
nunc congregabo eos : & quiescent paulisper ab onere regis , & principum . * Quia multiplicauit Ephraim altaria ad peccandū : facta sunt ei arx in delictum .
* Scribam ei multiplices leges meas , quæ velut alienæ computatæ sunt . * Hostias offerent , immolabunt carnes , & comedent , & Dominus non suscipiet eas : nunc recordabitur iniquitatis eorum , & visitabit peccata eorum : ipsi in Aegyptum conuertentur .
* Et oblitus est Israel factoris sui , & ædificauit delubra : & Iudas multiplicauit vrbes munitas : & mittam ignem in ciuitates eius , & deuorabit ædes illius .

C A P . I X .

Noli lætari Israel , noli exultare sicut populi : quia fornicatus es a Deo tuo , dilexisti mercedem super omnes areas tritici .
* Area & torcular non pascet eos , & vinum mentietur eis . * Non habitabunt in terra Domini : reuersus est Ephraim in Aegyptum , & in Assyrijs pollutum comedit .
* Non libabunt Domino vinum , & non placebunt ei sacrificia eorum quasi panis lugentium . omnes qui comedent eum , contaminabuntur : quia panis eorum animæ ipsorum , non intrabit in domum Domini . * Quid facietis in die sollempni , in die festiuitatis Domini ? * Ecce enim profecti sunt a vastitate Aegyptus congregabit eos , Memphis speliect eos : desiderabile argentum eorum vetrica hereditabit , lappa in tabernaculis eorum . * Venerunt dies visitationis , venerit dies retributionis : scitote Israel stultum prophetam , insanum virum spiritualem , propter multitudinem iniquitatis tuæ , & multitudinem auaritiæ . * Speculator Ephraim cū Deo meo : propheta laqueus ruinæ factus est super omnes vias eius , insania in domo Dei eius .
* Profunde peccauerunt , sicut in diebus Gabaæ : recordabitur iniquitatis eorum , & visitabit peccata eorum . * Quasi vas in deserto inueni Israel : quasi prima poma

ficulneæ in cactimine eius vidi patres eorum : ipsi autem intrauerunt ad Beelphegor , & abalienati sunt in confusionem , & facti sunt abominabiles sicut ea , quæ dilexerunt . * Ephraim quasi auis auolauit , gloria eorum a partu , & ab utero , & a conceptu . * Quod & si enutrierint filios suos , absque liberis eos faciam in hominibus : sed & vix eis cum recessero ab eis .
* Ephraim , vt vidi , Tyrus erat fundata in pulehitudine : & Ephraim educet ad interfectorem filios suos . * Da eis Domine . Quid dabis eis ? Da eis vultum sine liberis , & vbera arentia . * Omnes nequitie eorum in Galgal , quia ibi exolos habui eos : propter malitiam adinventionum eorum de domo mea eieciam eos : non addam vt diligam eos , omnes principes eorum recedentes . * Percussus est Ephraim , radix eorum exsiccata est : fructum nequaquam facient . Quod & si genuerint , interficiam amantissima vteri eorum .
* Abijciet eos Deus meus , quia non audierint eum : & erunt vagi in nationibus .

C A P . X .

Vitis frondosa Israel , fructus adæquatus est ei : secundum multitudinem fructus sui multiplicauit altaria , iuxta vbertatem terræ suæ exuberant simulachris .
* Diuisum est cor eorum , nunc interibunt : ipse confringet simulachra eorum , depopulabitur aras eorum . * Quia nunc dicent : Non est rex nobis : non enim timemus Dominum : & rex quid faciet nobis ? * Loquimini verba visionis inutilis , & ferietis fœdus : & germinabit quasi amaritudo iudicium super sulcos agri . * Vaccas Bethaen coluerunt habitatores Samariæ : quia luxit super eum populus eius , & editi eius super eum exultauerunt in gloria eius , quia migravit ab eo . * Siquidem & ipse in Assur delatus est , munus regi Vltori : confusio Ephraim capiet , & confundetur Israel in voluntate sua . * Transire fecit Samaria regem suum quasi spumam super faciem aquæ . * Et disperdentur

dentur excelsa idoli, peccatum. C
 Israel: lappa, & tribulus ascendet
 super aras eorum: & dicent mon-
 tib: || Operite nos; & collibus:
 Apo. 6. d. Cadite super nos. * || Ex diebus
 16 Gabaa, peccauit Israel, ibi ste-
 Luc. 23. d. rerunt: non comprehendet eos in
 30 Gabaa praelium super filios iniqui-
 Iud. 20 quitatis. * Iuxta desiderium meum
 corripiam eos: cum congregabuntur
 super eos populi, cum corripien-
 tur propter duas iniquitates suas.
 * Ephraim vitula docta diligere ||
 tritiram, & ego transiui super
 pulchritudinem colli eius: ascen-
 dam super Ephraim, arabit Iudas,
 Her. 4. 2. 1 confinget sibi sulcos Iacob. || Se-
 minate vobis in iustitia, & meti-
 te in ore misericordiz, innouate
 vobis nouale: tempus autem re-
 quirendi Dominum, cum venerit
 qui docebit vos iustitiam. * Ara-
 stis impietatem, iniquitatem
 messuistis, comeditis frugem me-
 daci: quia confusus es in vijs tuis,
 in multitudine fortium tuorum.
 * Consurget tumultus in populo
 tuo: & omnes munitiones tuas va-
 stabuntur, sicut visitatus est Sal-
 mana a domo eius || qui iudicauit
 Baal in die praelij, matre super fi-
 lios allisa. * Sic fecit vobis Be-
 thel, a facie malitiz nequitiarum
 vestrarum.

C A P. XI.

Sicut mane transijt, pertransijt
 rex Israel. Quia puer Israel, A
 & dilexi eum: & rex Aegypti vo-
 caui filium meum. * Vocauerunt
 eos, sic abierunt a facie eorum:
 Baalim immolabant, & simula-
 chris sacrificabant. * Et ego qua-
 si nutriticius Ephraim, portabam
 eos in brachijs meis: & nescierunt
 quod curarem eos. * In funiculis
 Ada traham eos, in vinculis cha-
 ritalis: & ero eis quasi exaltans
 iugum super maxillas eorum: &
 declinavi ad eum vt vefceretur.
 * Non reuerteretur in Terram Ae-
 gypti, & Assur ipse rex eius: quo-
 niam noluerunt conuerti. * Cœ-
 pit gladius in ciuitatibus eius, &
 consumet electos eius, & come-
 det capita eorum. * Et populus
 meus pendebit ad redium meum:
 iugum autem imponetur eis si-

Isa. 2. d. 19
 Apo. 6. d.
 16
 Luc. 23. d.
 30
 Iud. 20

Her. 4. 2. 1

Iud. 7. c. 17

Matt. 2. c.
 25

mul, quod non auferetur. * Quo-
 modo dabo te Ephraim, protegam
 te Israel? quomodo dabo te si-
 cut Adama, ponam te, vt Seboim?
 Conuersum est in me cor meum,
 pariter conturbata est penitudo
 mea. * Non faciam furorem ira
 me: non conuertar vt disperdam
 Ephraim: quoniam Deus ego, &
 non homo: in medio tui sanctus,
 & non ingrediar ciuitatem. * Post
 Dominum ambulabunt, quasi leo
 rugiet: quia ipse rugiet, & formi-
 dabunt filij maris. * Et auolabunt
 quasi auis ex Aegypto, & quasi
 columba de Terra Assyriorum: &
 collocabo eos in domibus suis, di-
 cit Dominus. * Circumdedit me
 in negatione Ephraim, & in dolo
 domus Israel: Iudas autem testis
 descendit cum Deo, & cum san-
 ctis fidelis.

C A P. XII.

Ephraim pascit ventum, & se-
 quitur zelum: tota die men-
 dacium, & vassitatem multiplicat
 & sordus cum Assyrijs iniit, & o-
 leum in Aegypto superiebat. * Iu-
 dicio ergo Domini cum Iuda, &
 visitatio super Iacob: iuxta vias
 eius, & iuxta adinventiones eius
 reddet ei. * || In vtero supplantauit
 fratrem suum: & in fortitudi-
 ne sua directus est cum angelo.
 * Et inualuit ad angelum, & con-
 fortatus est: fleuit, & rogauit eum:
 in Bethel inuenit eum, & ibi lo-
 cutus est nobiscum. * Et Domi-
 nus Deus exercituum, Dominus
 memoriale eius. * Ertu ad Deum
 tuum conuerteris: misericordiam
 & iudicium custodi, & spera in
 Deo tuo semper. * Chanaan, in
 manu eius statera dolosa, calum-
 niam dilexit. * Et dixit Ephraim:
 Veruntamen diues effectus sum,
 inueni idolum mihi: omnes la-
 bores mei non inueniet mihi ini-
 quitatem, quam peccaui. * Et
 ego Dominus Deus tuus ex Terra
 Aegypti, adhuc sedere te faciam
 in tabernaculis, sicut in diebus fe-
 stiuatis. * Et locutus sum super
 prophetas, & ego visionem mul-
 tiplicavi, & in manu propheta-
 rum assimilatus sum. * Si Galaad
 idolum, ergo frustra erant in Gal-

Gen. 25. e.
 25
 Gen. 32. f.
 36

PROPHETIA IOEL.

CAPVT PRIMVM.

VERBUM Domini, quod factum est ad Ioel filium Phatuel. Audite hoc senes, & auribus percipite omnes

habitatores terræ: si factum est istud in diebus vestris, aut in diebus patrum vestrorum? Super hoc filiis vestris narrate, & filij vestri filiis suis, & filij eorum generationi alteræ. Residuum crucis comedit locusta, & residuum locustæ comedit bruchus, & residuum bruchi comedit rubigo. Expergiscimini ebrii, & fletu, & ululate omnes, qui bibitis vinum in dulcedine: quoniam perstrabit ore vestro. Gens enim ascendit super terram meam, fortis & innumerable: dentes eius ut dentes leonis: & molares eius ut catuli leonis. Posuit vineam meam in desertum, & ficum meam decorticauit: nudans spoliavit eam, & proiecit: albi facti sunt rami eius. Plange quasi virgo accincta sacco super virum pubertatis suæ. Perijt sacrificium, & libatio de domo Domini: luxerunt sacerdotes ministri Domini. Depulata est regio, luxit humus: quoniam deuastatum est triticum, confusum est vinum, eliquit oleum. Confusi sunt agricolæ, ululauerunt vinificores super frumento, & hordeo: quia perijt messis agrorum. Vineæ confusæ sunt, & ficus elanguit: malogranatum, & palma, & malum, & omnia signa agri aruerunt: quia confusum est gaudium a filiis hominum. Accingite vos, & plangite sacerdotes, ululate ministri altaris: ingredimini, cubate in sacco ministri Dei mei: quoniam interijt de domo Dei vestri sacrificiū, & libatio. Sanctificate ieiunium, vocate eum, congregate senes, omnes habitatores terræ in domum Dei vestri: &

clamate ad Dominum: A a diei. Quia prope est dies Domini, & quasi vastitas a potente veniet. Numquid non coram oculis vestris alimenta perierunt de domo Dei nostri, lætitia, & exultatio? Computruerunt iumenta in stercore suo, demolita sunt horrea, dissipatæ sunt apothecæ: quoniam confusum est triticum. Quid ingemuit animal mugierunt greges armenti? Quia non est pascua eis: sed & greges pecorum disperierunt. Ad te Domine clamabo: quia ignis comedit speciosam deserti, & flamma succendit omnia ligna regionis. Sed & bestiarum agri, quasi areæ sitiens imbrem, suspexerunt ad te: quoniam exsiccati sunt fontes aquarum, & ignis deuorauit speciosam deserti.

CAP. II.

C Anite tuba in Sion, ululate in monte sancto meo, conturbentur omnes habitatores terræ: Quia venit dies Domini, quia prope est dies tenebrarum, & caliginis, dies nubis, & turbis: quali mane expasum super montes: populus multus & fortis: similis ei non fuit a principio, & post eum non erit: sicut in antiquis generationis & generationis. Ante faciem eius ignis vorans, & post eum exurēs flamma, quasi hortus voluptatis terra coram eo, & post eum solitudo deserti: neque est qui effugiat eum. Quasi aspectus equorum, aspectus eorum: & quasi equites sic eurent. Sicut sonitus quadrigarum super capita montium exalient, sicut sonitus flammæ ignis deuorantis stipulam, velut populus fortis preparatus ad prelium. A facie eius cruciabuntur populi: omnes vultus redigentur in ollam. Si cuter fortis current: quasi viri belatores ascendent murum: viri in

ram meam diuiserunt. * Et super
populum meum miserunt fortem
& posuerunt pueram in prostibu-
lo, & puellam vendiderunt pro vi-
no vt biberent. * Verum quid mi-
hi & vobis Tyrus, & Sidon, & om-
nis terminus Palæsthorum : nū-
quid vltionem vos reddetis mihi ?
& si vlciscimini vos contra me,
cito velociter reddam vicissitudi-
nem vobis super caput vestrum.
* Argentum enim meum, & auri-
tulistis : & desiderabilia mea, &
pulcherrima intulistis in delubra
vestra. * Et filios Iuda, & filios
Ierusalē vendidistis filiis Græco-
rum, vt longe faceretis eos de fi-
nibus suis. * Ecce ego suscitabo
eos de loco, in quo vendidistis
eos : & conuertam retributionem
vestram in caput vestrum. * Et vē-
dam filios vestros, & filias vestras
in manibus filiorum Iuda, & ven-
dabūt eos Sabæis genti longin-
quæ, quia Dominus locutus est.
* Clamate hoc in Gentibus, san-
ctificate bellum, suscite robus-
tos : accedant, ascendant omnes
viri bellatores. * Concidite ara-
ria vestra in gladios, & ligones
vestros in lanceas. Infirmus dic-
cat : Quia fortis ego sum. * Erum-
pite, & venite omnes gentes de
circuito, & congregamini : ibi oc-
cumbere faciet Dominus robus-
tos tuos. * Confurgant, & ascē-
dant Gentes in vallem Iosaphat :

quia ibi sedebat vt iudicet omnes
gentes in circuito. * ¶ Mittite sal-
tem, quoniam maturauit messis :
venite, & descēdite, quia plenus est
torcular, exuberāt torcularia : quia
multiplicata est malitia eorum.
* Populi populi in valle concisi-
onis : quia iuxta est dies Domini
in valle concisionis. * ¶ Sol & lu-
na obtenebrati sunt, & stellæ re-
traxerunt splendorem suum. * ¶ Et
Dominus de Sion rugiet, & de
Ierusalem dabit vocem suam : &
moueantur cæli, & terra : & Do-
minus spes populi sui, & fortitu-
do filiorum Israel. * Et sciatis quia
ego Dominus Deus vester habitas
in Sion monte sancto meo : & erit
Ierusalem sancta, & alieni non
transibunt per eam amplius. * ¶ Et
erit in die illa : stillabunt montes
dulcedinem, & colles fluent lac-
te : & per omnes riuos Iuda ibūt
aquæ : & fons de domo Domini
egredietur & irrigabit torrentem
spinarum. * Aegyptus in desola-
tionem erit, & Idumæa in deser-
tum perditionis pro eo quod ini-
que egerint in filios Iuda, & ef-
fuderint sanguinem innocentem
in terra sua. * Et Iudæa in æternū
habitabitur, & Ierusalem in ge-
nerationem & generationem. * Et
mundabo sanguinem eorum, quæ
non mundaueram : & Dominus
commorabitur in Sion.

¶ Apo. 14. d.

¶ 7. 2. b. 10

¶ 3. g. 11

¶ Ier. 25. f.

¶ 10

¶ Am. 1. 2. 3

¶ Am. 9. d.

PROPHETIA AMOS.

CAPVT PRIMVM.

VERBA Amos,
qui fuit in pa-
storibus de
Thecæ : quæ
vidit super Is-
rael in diebus
Oziæ regis Iu-
da, & in die-

bus Ieroboam filij Ioas regis Is-
rael ante duos annos terramotus.
* Et dixit : ¶ Dominus de Sion ru-
giet, & de Ierusalem dabit vocem
suam : & luxerunt speciosa pasto-

rum, & exiccatus est vertex Car-
meli. * Hæc dicit Dominus : super
tribus sceleribus Damasci, & su-
per quattuor non conuertam eū :
eo quod tritauerint in plaustris
ferreis Galaad. * Et mittam ignem
in domum Azazel, & deuorabit
domos Benadad. * Et conteram
vestem Damasci : & disperdam
habitatores de campo idoli, &
tenentem sceptrum de domo vo-
luptatis : & transferetur populus
Syriæ Cyrenen, dicit Dominus.

* Hæc

¶ Zach. 14. a.

¶ Ier. 25. f. 30

¶ Ier. 3. c. 16

* Hæc dicit Dominus: super tribus sceleribus Gazar, & super quattuor non conuertam eum: eo quod transfulerint captiuitatem perfectam, vt concluderent eam in Idumæa. * Et mittam ignem in murum Gazar, & deuorabit ædes eius. * Et disperdam habitatorem de Azoto, & tenentem secretum de Ascalone: & conuertam manum meam super Accarô, & peribunt reliqui Philistinorum, dicit Dominus Deus: * Hæc dicit Dominus: Super tribus sceleribus Tyri, & super quattuor non conuertam eum: eo quod concluserint captiuitatem perfectam in Idumæa, & non sint recordati fœderis fratrum. * Et mittam ignem in murum Tyri, & deuorabit ædes eius. * Hæc dicit Dominus: Super tribus sceleribus Edom, & super quattuor non conuertam eum: eo quod persecutus sit in gladio fratrem suum, & violauerit misericordiam eius, & tenuerit ultra furem suum, & indignationem suam seruaueit vsque in finem. * Mittam ignem in Theman, & deuorabit ædes Bosra. * Hæc dicit Dominus: Super tribus sceleribus filiorum Ammon, & super quattuor non conuertam eum: eo quod dissecuerit prægnantes Galaad ad dilatandum terminum suum. * Et succedam ignem in muro Rabba: & deuorabit ædes eius in vlulatu in die belli, & in turbine in die commotionis. * Et ibit Melchom in captiuitatem, ipse, & principes eius simul, dicit Dominus.

C A P. II.

Hæc dicit Dominus: Super tribus sceleribus Moab, & super quattuor non conuertam eum: eo quod incederet ossa regis Idumææ vsque ad cinerem. * Et mittam ignem in Moab, & deuorabit ædes Charioth: & morietur in sonitu Moab, in clangore tubæ: & disperdam iudicem de medio eius, & omnes principes eius interficiam eum eo, dicit Dominus. * Hæc dicit Dominus: Super tribus sceleribus Iuda, & super quattuor non conuertam eum: eo quod abiece-

rit legem Domini, & mandata eius non custodierit: deceperunt enim eos idola sua, post quæ abiierant patres eorum. * Et mittam ignem in Iuda, & deuorabit ædes Ierusalem. * Hæc dicit Dominus: Super tribus sceleribus Israel, & super quattuor non conuertam eum: pro eo quod vendiderit pro argento iustum, & pauperem pro calceamentis. * Qui conuerunt super puluerem terræ capita pauperum, & viam humilium declinavit: & filius ac pater eius ierunt ad puellam, vt violarent nomen sanctum meum. * Et super vestimentis pignorat accubuerunt iuxta omne altare, & vinum damnatum bibebat in domo Dei sui. * Ego autem exterminavi Amorrhæum a facie eorum: cuius altitudo eorum, & filiorum eius, & fortis ipse quasi quercus: & contriti fructum eius de super, & radices eius subter. * Ego sum qui ascendere vos feci de Terra Aegypti, & duxi vos in deserto quadraginta annis vt possideretis Terram Amorrhæi. * Et suscitavi de filiis vestris in prophetas, & de iuuenibus vestris nazaræos: numquid non ita est filij Israel dicit Dominus? * Et propinabitis nazaræis vinum & prophetis mandabitis, dicentes: Ne prophetetis. * Ecce ego stridebo subter vos, sicut stridet plaustrum onustum scæno. * Et peribit fuga a veloce, & fortis non obtinebit virtutem suam, & robustus non saluabit animam suam. * & tenens arcum non stabit, & velox pedibus suis non saluabitur, & ascensor equi non saluabit animam suam: * & robustus corde inter fortes nudus fugiet in illa die, dicit Dominus.

C A P. III.

Avdite verbum, quod locutus est Dominus super vos, filij Israel: super omnem cognationem, quam eduxi de Terra Aegypti, dicens: * Tantummodo vos cognoui ex omnibus cognationibus terræ: idcirco visitabo super vos omnes iniquitates vestras. * Numquid ambulabunt duo pariter, nisi conuenerit eis? * Numquid ru-

Nu. 11. e.

Deut. 1. f.

24

Exo. 14. c.

21

Deut. 3. 2. 3.

giet leo in saltu, nisi habuerit pradam? numquid dabit catulus leonis vocem de cubili suo, nisi aliquid apprehenderit? * numquid cadet avis in laqueum terræ absque aucupe? numquid aufertur laqueus de terra antequam quid ceperit? * Si clanger tuba in ciuitate, & populus non expauescet? si erit malum in ciuitate, quod Dominus non fecerit? * Quia non facit Dominus Deus verbum, nisi reuelauerit secretum suum ad seruos suos prophetas. * Leo rugiet, quis non timebit? Dominus Deus locutus est, quis non prophetabit? * Auditum facite in ædibus Azoti, & in ædibus Terræ Aegypti: & dicite: Congregamini super montes Samariæ, & videte insanias multas in medio eius, & calumniam patientes in penetralibus eius. * Et nescierunt facere rectum, dicit Dominus, thesaurizantes iniquitatem, & rapinas in ædibus suis. * Propterea hæc dicit Dominus Deus: Tribulabitur, & circueietur terra: & detrahetur ex te fortitudo tua, & diripientur ædes tuæ. * Hæc dicit Dominus: Quomodo si eruat pastor de ore leonis duo crura, aut extremum auriculæ: sic eruentur filij Israel, qui habitant in Samaria in plaga lætuli, & in Damasci grabato. * Audite, & contestamini in domo Iacob, dicit Dominus Deus exercituum: quia in die cum visitare cæpero prauaricationes Israel, super eum visitabo, & super altaria Bethel: & amputabuntur cornua altaris, & cadet in terram. * Et percutiam domum hiemalem cum domo æstiuæ: & peribunt domus eburneæ, & dissipabitur ædes multæ, dicit Dominus.

C A P. I I I I.

A Vidite verbū hoc vacæ pingues, quæ estis in monte Samariæ: quæ calumniam facitis egenis, & confringitis pauperes: quæ dicitis dominis vestris: Afferte, & bibemus. * Iurauit Dominus Deus in sancto suo: quia ecce dies venient super vos, & leuabunt vos in contis, & reliquias vestras in ollis feruenti-

bus. * Et per aperturas exhibitæ altera contra alteram, & proiciemini in Armon, dicit Dominus. * Venite ad Bethel, & impie agite: ad Galgalam, & multiplicare prauaricationem: & afferte mane victimas vestras, tribus diebus decimas vestras. * Et sacrificate de fermentato laudem: & vocate voluntarias oblationes, & annunciate: sic enim voluistis filij Israel, dicit Dominus Deus. * Vnde & ego dedi vobis stuporem dentium in cunctis verbis vestris, & indigentiam panum in omnibus locis vestris: & non estis reuerſi ad me, dicit Dominus. * Ego quoque prohibui a vobis imbrem, cum adhuc tres menses superessent vsque ad messem: & plui super vnam ciuitatem, & super alteram ciuitatem non plui: pars vna completa est; & pars, super quam non plui, aruit. * Et venerunt duæ & tres ciuitates ad vnam ciuitatem vt biberent aquam, & non sunt satiata: & non redistis ad me, dicit Dominus. * Percussi vos in vento vrente, & in aurigine, multitudinem hortorum vestrorum, & vinearum vestrarum: oliueta vestra, & ficeta vestra comedit eruca: & non redistis ad me, dicit Dominus. * Misi in vos mortem in via Aegypti, percussi in gladio iuuenes vestros vsque ad captiuitatem equorum vestrorum: & ascendere feci putredinem castrorum vestrorum in naves vestras: & non redistis ad me, dicit Dominus. * Subverti vos, sicut sub-

uertit Deus Sodomam, & Gomorram, & facti estis quasi torris raptus ab incendio: & non redistis ad me, dicit Dominus. * Quapropter hæc faciam tibi Israel: postquam autem hæc fecero tibi præparare in occursum Dei tui Israel. * Quia ecce formans montes, & creans ventum, & annuncians homini eloquium suum, faciens matutinam nebula, & gradiens super excelsa terræ. Dominus Deus exercituum nomen eius.

C A P. V.

A Vidite verbū istud, quod ego leuo super vos planctum. Dominus

Agg. 2. c.

Gen. 19. c.
24

73

mus Israel cecidit, & non adijciat
ut resurgat. * Virgo Israel proiecta
est in terram suam, nō est qui sus-
citet eam. * Quia hæc dicit Do-
minus Deus: Vrbis, de qua egre-
diebantur mille, relinquuntur in
ea centum; & de qua egrediebantur
centum, relinquuntur in ea decem
in domo Israel. * Quia hæc dicit
Dominus domui Israel: Querite
me, & viuetis. * Et nolite querere
Bethel, & in Galgalam nolite
intrare, & in Bersabee non transi-
bitis: quia Galgala captiua ducetur,
& Bethel erit inutilis. * Querite
Dominū, & viuite: ne forte cō-
buratur ut ignis domus Ioseph, &
deuorabit, & nō erit qui extinguat
Bethel. * Qui conuerstitis in abstinē-
tiū iudiciū, & iustitiā in terra
relinquitis. * Facientem Arcturū,
& Orionem, & conuertentem in
mane tenebras, & diem in noctē
mutantem: Quis vocat aquas maris,
& effundit eas super faciem
terre: Dominus nomen est eius.
* Qui subridet vastitatē super ro-
bultum, & depopulationem super
potentē affert. * Odio habuerunt
corripientem in porta: & loquen-
tem perfecte abominati sunt. * Idcirco
pro eo quod diripiebatis
pauperem, & prædam ecclēā tolle-
batis ab eo: domos quadro la-
pide ædificabitis, & non habitabis
in eis: vineas plātabitis aman-
tissimas, & non bibetis vinum earum.
* Quia cognoui multa scele-
ra vestra, & sortita peccata vestra:
hostes iusti accipientes munus, &
pauperes deprimentes in porta.
* Ideo prudens in tempore illo
tacebit, quia tempus malum est.
* Querite bonū, & non malum, ut
viuat: & erit Dominus Deus
exercituum vobiscum, sicut dixi-
stis. * Odite malum, & diligite
bonum, & constituite in porta iu-
diciū: si forte misereatur Domi-
nus Deus exercitū reliquijs Ioseph.
* Propterea hæc dicit Do-
minus Deus exercituum domina-
tor, in omnibus plateis planctus:
& in cunctis, quæ foris sunt, dice-
tur vix vix: & vocabunt agricolam
ad luctum, & ad planctū eos, qui
sciunt plangere. * Et in omnibus
vineis erit planctus: quia pertrā-
sibo in medio tui, dicit Dominus.

H. 9. b. 6

H. Soph. 1. c.
17H. Rom. 12.
b. 9
Pl. 96. b. 10

18 * Vix desiderantibus diem Domi-
ni: ad quid eam vobis? dies Do-
mini ista, tenebræ, & non lux.
19 * Quomodo si fugiat vir a facie
leonis, & occurrat ei vrsus: & in-
grediatur domū, & innitatur ma-
nu sua super parietē, & mordeat
eum coluber. * Numquid non tene-
bræ dies Domini, & non lux: &
caligo, & non splendor in ea?
21 * Odi, & proieci festiuitates ve-
stras. & non capiam odorem co-
tuum vestrorum. * Quod si obtu-
leritis mihi holocaustomata, &
munera vestra, non suscipiam: &
vota pinguium vestrorum non re-
spiciam. * Aufera me tumultum
carminum tuorum, & cantica ly-
re tue non audiam. * Et reuela-
bitur quasi aqua iudiciū, & iu-
stitia quasi torrens fortis. * Num-
quid hostias & sacrificium obtu-
listis mihi in deserto quadraginta
annis, domus Israel? * Et porta-
stis tabernaculum Moloc vestro,
& imaginem idolorum vestrorū,
sidus Dei vestri, quæ fecistis vo-
bis. * Et inigrate vos faciam trans
Damasum, dicit Dominus, Deus
exercituum nomen eius.

H. Jer. 30. b. 7
Ioel 2. c. 1
Soph. 1. c. 15H. Isa. 1. d. 12
Jer. 6. c. 20
Mal. 2. c. 13H. Act. 7. c.
43

C A P. V I.

1 Vix Ac qui opulenti estis in Sion, Luc. 6. d.
2 & confiditis in monte Sa-
marie: optimates capita populo-
rum, ingredientibus pompae do-
mum Israel. * Transite in Chala-
ne, & videte, & ite inde in Emath
magnam: & descendite in Geth
Palæsthorū, & ad optima quæ-
que regna horum: si saluator termi-
nus eorū termino vestro est. * Qui
separati estis in diem malum: &
appropinquatis solio iniquitatis.
4 * Qui dormitis in lectis eburneis,
& lasciuitis in stratis vestris: qui
comeditis agnum de grege, & vi-
tulos de medio armenti. * Qui
canitis ad vocem psalterij: sicut
Dauid putauerunt se habere vasa
cantici. * Bibentes vinū in phia-
lis, & optimo vnguento delibuti:
& nihil patiebantur super contri-
tione Ioseph. * Quapropter nunc
migrabunt in capite transmigrationē:
& auferetur factio lasciuien-
tium. * Iurauit Dominus Deus in
anima sua, dicit Dominus Deus.

24

14

exerc-

exercitum : Detector ego super-
biam Iacob, & domos eius odi, &
tradam ciuitatem cum habitato-
ribus suis. * Quod si reliqui fue-
rint decem viti in donto vna, &
ipsi moriuntur. * Et tollet eum
propinquus suus, & comburet eū,
vt efferat ossa de domo : & dicet
ei, qui in penetralibus domus est:
Numquid adhuc est penes te? * Et
respondebit : Finis est. Et dicet
ei : Tace, & non recorderis nomi-
nis Domini. * Quia ecce Domi-
nus mandabit, & percutiet domū
maiorē ruinis, & domum mi-
nores scissionibus. * Numquid
currere queunt in petris equi, aut
arari potest in bubalis, quoniam
conuertitis in amaritudinem iu-
diciū, & fructum iustitiæ in ab-
sinthium? * Qui latamini in nihi-
lo : qui dicitis : Numquid non in
fortitudine nostra assumptus
nobis cornua? * Ecce enim susci-
tabo super vos domus Israel, dicit
Dominus Deus exercituum, gen-
tem : & conteret vos ab introitu
Emath, vsque ad torrentē deserti.

CAP. VII.

HAec ostendit mihi Dominus
Deus : & ecce sictor locustæ
in principio germinantium sero-
tini imbris, & ecce serotinus post
tensionem regis. * Et factum est:
cum cōsummasset comedere her-
bam terræ, dixi : Domine Deus
propitius esto, obsecro : quis sus-
citabit Iacob, quia paruulus est?
* Misertus est Dominus super
hoc : Nō erit, dicit Dominus. * Hæc
ostendit mihi Dominus Deus :
& ecce vocabat iudiciū ad ignem
Dominus Deus : & deuorauit
abyssum multam, & comedit si-
mul partem. * Et dixi : Domine
Deus quiesce, obsecro : quis susci-
tabit Iacob, quia paruulus est?
* Misertus est Dominus super
hoc : Sed & itud non erit, dicit
Dominus Deus. * Hæc ostendit
mihi Dominus : & ecce Dominus
stans super murum litum, & in
manu eius trulla camentarij. * Et
dixit Dominus ad me : Quid tu
vides Amos? Et dixi : Trullam
camentarij. Et dixit Dominus :
Ecce ego ponam trullam in me-

dio populi mei Israel : non adij-
ciam vltra superinducere eum.
9 * Et demolientur excelsa idoli, &
sanctificationes Israel desolabun-
tur : & confurgam super domum
10 Ieroboam in gladio. * Et misit
C Amasias sacerdos Bethel ad Iero-
boam regem Israel, dicens : Re-
bellauit cōtra te Amos in medio
domus Israel : non poterit ter-
ra sustinere vniuersos sermones
11 eius. * Hæc enim dicit Amos : In
gladio morietur Ieroboam, & Is-
rael captiuus migrabit de terra
12 sua. * Et dixit Amasias ad Amos :
Qui vides, gradere, fuge in ter-
ram Iuda : & comede ibi panem,
13 & prophetabis ibi. * Et in Bethel
non adicies vltra vi prophete :
quia sanctificatio regis est, & do-
mus regni est. * Responditq.
14 Amos, & dixit ad Amasiam : Non
sum propheta, & non sum filius
prophetæ : sed armentarius ego
15 sum vellicans sycomoros. * Et
tulit me Dominus cum sequeretur
gregem : & dixit Dominus ad me :
Vade propheta ad populum meū
16 Israel. * Et nunc audi verbum Do-
mini : Tu dicis : Non prophetabis
super Israel, & non stillabis super
domum idoli. * Propter hoc hæc
17 dicit Dominus : Vxor tua in ciui-
tate fornicabitur : & filij tui, &
filiz tue in gladio cadent, & hu-
mus tua funiculo metietur : & tu
in terra polluta morieris, & Israel
captiuus migrabit de terra sua.

CAP. VIII.

HAec ostendit mihi Dominus
Deus : & ecce vncinus po-
2 morum. * Et dixit : Quid tu vi-
des Amos? Et dixi Vncinum po-
morum. Et dixit Dominus ad me :
Venit finis super populum meū
3 Israel : non adiciam vltra vt per-
transcam eum. * Et tridebunt
cardines templi in die illa, dicit
Dominus Deus : multi morien-
4 tur : in omni loco proicietur si-
lentium. * Audite hoc qui con-
5 tentis pauperem, & deficere faci-
tis egenos terræ, dicentes : Quan-
do transibit mensis, & venunda-
6 bimus merces : & sabbatum, &
aperiemus frumentum : vt imma-
nuamus mensuram, & augeamus
Gg 2 solum,

ficulum, & supponamus stateras
dolosas,* vt possideamus in argē-
to egenos & pauperes pro calcea-
mentis, & quisquilias frumenti
vendamus? * Iurauit Dominus
in superbiā Iacob: Si oblitus fue-
ro vsque ad finem omnia opera
eorū. * Numquid super isto non
commouebitur terra, & lugebit
omnis habitator eius: & ascendet
quasi fluius vnuerfus, & eiicie-
tur, & defluet quasi riuis Aegy-
pti? * Et erit in die illa, dicit Do-
minus Deus: occidet sol in me-
ridie, & tenebrescere faciam ter-
ram in die luminis: * & cōuer-
tam festiuitates vestras in luctū,
& omnia cantica vestra in plan-
ctum: & inducā super omne dor-
sum vestrū saccum, & super om-
ne caput caluitiū: & ponam eam
quasi luctum vnigeniti, & nouis-
sima eius quasi diem amarum.
* Ecce dies veniunt, dicit Do-
minus: & mittam famem in terram:
non famem panis, neque sitim
aquæ, sed audiendi verbum Do-
mini. * Et cōmoueantur a Ma-
ri vsque ad mare, & ab Aquilone
vsque ad Orientem: circuibunt
querentes verbū Domini, & non
inuenient. * In die illa deficient
virgines pulchre, & adolescentes
in siti. * Qui iurant in delicto Sa-
marie, & dicunt: Viuit Deus tuus
Dan: & viuit via Bersabee, & ca-
dent, & non resurgent vltra.

CAP. I X.

VIdi Dominum stantem super
altare, & dixit: Percute ear-
dinem, & commoueantur super-
liminaria: auaritia enim in capi-
te omnium, & nouissimū eorum
in gladio interficiam: non erit fu-
ga eis. Fugient, & non saluabi-
tur ex eis qui fugerit. * Si de-
scenderint vsque ad infernum,
inde manus mea educet eos: & si
ascenderint vsque in cælum, inde
detraham eos. * Et si absconditi
fuerint in vertice Carmeli, inde
serutans auferam eos: & si ceta-
uerint se ab oculis meis in pro-
fundo maris, ibi mādabo serpen-
ti, & mordebit eos. * Et si abierint
in captiuitatem coram inimicis
suis, ibi mandabo gladio, & occi-

det eos: & ponam oculos meos
super eos in malum, & non in bo-
num. * Et Dominus Deus exerci-
tuum, qui tangit terram, & tabe-
scet: & lugebunt omnes habitan-
tes in ea: & ascendet sicut riuis om-
nis, & defluet sicut fluius Aegy-
pti. * Qui ædificat in cælo ascen-
sionem suam, & fasciculum suum
super terram fundauit: * qui vo-
cat aquas maris, & effundit eas su-
per faciem terræ, Dominus nomen
eius. * Numquid non vt filij Aethi-
opiū vos estis mihi, filij Israel,
ait Dominus? numquid nō Israel
ascendere feci de Terra Aegypti:
& Palæstinos de Cappadocia, &
Syros de Cyrene? * Ecce oculi
Domini Dei super regnū peccatis,
& conteram illud a facie terræ:
verumtamen conterens non con-
teram domum Iacob, dicit Do-
minus. * Ecce enim mandabo
ego, & concutā in omnibus ge-
nitibus domum Israel, sicut concu-
titur triticū in cribro: & non ca-
det lapillus super terram. * In
gladio morientur omnes pecca-
tores populi mei: qui dicunt: Non
appropinquabit, & non veniet fu-
is per nos malum. * In die illa su-
scitabo tabernaculū Dauid, quod
cecidit: & reedificabo aperturas
murorum eius, & ea, quæ corruer-
ant, instaurabo: & reedificabo
illud sicut in diebus antiquis. * Vt
possideant reliquias Idumææ, &
omnes nationes, eo quod inuoca-
tum sit nomen meum super eos:
dicit Dominus faciens hæc. * Ec-
ce dies veniunt, dicit Dominus:
& comprehendet arator messor-
em, & calcator vix mittentem
semen: & stillabunt montes dul-
cedinem, & omnes colles culti
erunt. * Et conuertam captiui-
tatem populi mei Israel: & ædi-
ficabunt ciuitates desertas, & in-
habitabunt: & plantabūt vineas,
& bibent vinum earum: & fa-
cient hortos, & comedent fructus
eorum. * Et plantabo eos super
humum suam: & non euellam
eos vltra de terra sua, quam
dedi eis, dicit Do-
minus Deus
tuus.

Tob. 2. b. 6

1. Mac. 1. c.

41

Tol. 133. a.

3

Ter. 44. c.

3. s. c. 8

Aet. 15. c.

Isa. 1. d. 18

PROPHETIA AB DIAE

1172

Jer. 49. c.
14

1 S I O Abdia.

Hec dicit Dominus Deus ad Edom: Audium audiuius a Domino, & legatum ad gentes misit: Surgite, & cōsumamus aduersus eum in pralium.

Ecce paruulum dedi te in Gentibus: contemptibilis tu es valde. * Superbia cordis tui extulit te, habitantem in scissuris petrarum, exaltantem folium tuum: qui dicis in corde tuo: Quis detrahet me in terram? * Si exaltatus fueris vt aquila, & si inter sidera posueris nidum tuum: inde detraham te, dicit Dominus. * Si fures introissent ad te, si laurones per noctem, quomodo conticuisset nonne furatiffens sufficiencia sibi? si vindemiatores introissent ad te, numquid saltem racemum reliquissent tibi? Quomodo scrutati sunt Esau, inuestigauerunt abscondita eius? * Vsq̃ue ad terminum emiserunt te: omnes viri fœderis tui illulerunt tibi: inualuerunt aduersum te viri pacis tuæ: qui comedunt tecum, ponent insidias subter te: non est prudentia in eo. * Numquid non in die illa, dicit Dominus, perdam sapientes de Idumæa, & prudentiam de monte Esau? * Et timebunt fortes tui a Meridie, vt intereat vir de monte Esau. * Propter interfectionem, & propter iniquitatem in fratrem tuum Iacob, operiet te confusio, & peribis in æternum. * In die cum stiteris aduersus eum, quando capiebant alieni exercitum eius, & extranei ingrediebatur portas eius, & super Ierusalem mittebāt sortem: tu quoque eras quasi vnus ex eis. * Et non despicias in die

fratris tui, in die peregrinationis eius: & non letaberis super filios Iuda in die perditionis eorum; & non magnificabis os tuum in die angustie. * Neque ingredieris portam populi mei in die ruinæ eorum: neque despicias & tu in malis eius in die vastitatis illius: & non emitteris aduersus exercitum eius in die vastitatis illius. * Neque stabis in exitibus vt interficias eos qui fugerint: & non concludes reliquos eius in die tribulationis. * Quoniam iuxta est dies Domini super omnes gentes: sicut fecisti, sicut tibi: retributionem tuam conuertet in caput tuum. * Quomodo enim bibitis super montem sanctum meum, bibent omnes Gentes iugiter: & bibent, & absorbebunt, & erunt quasi non sint. * Et in monte Sion erit saluatio, & erit sanctus: & possidebit domus Iacob eos qui se possederant. * Et erit domus Iacob ignis, & domus Ioseph flamma, & domus Esau stipula: & succendentur in eis, & deuorabunt eos: & non erunt reliquæ domus Esau, quia Dominus locutus est. * Et hereditabit hi, qui ad Austrum sunt, montem Esau, & qui in campibus Philisthiim: & possidebunt regionem Ephraim, & regionem Samariam: & Benjamin possidebit Galaad. * Et transmigrationis exercitus huius filiorum Israel, omnia loca Chananzorum vsque ad Sareptam: & transmigrationis Ierusalem, quæ in Bosphoro est, possidebit ciuitates Austri. * Et ascendent saluatores in montem Sion iudicare montem Esau: & erit Dominus regnum.

PROPHETIA IONAE.

CAPVT PRIMVM.

ET factum est
verbum Do-
mini ad Ionā
filium Ama-
thi, dicens :
* Surge, & va-
de in Niniven
ciuitatē gran-
dem, & prädica in ea: quia ascen-
dit malitia eius coram me. * Et
surrexit Ionas, vt fugeret in Thar-
sis a facie Domini, & descendit in
Ioppen, & inuenit nauem eun-
tem in Tharsis: & dedit nautum
eius, & descendit in eam vt iret
eum eis in Tharsis a facie Domi-
ni. * Dominus autem misit ven-
tum magnum in mare: & facta
est tempestas magna in mari, &
nauis periclitabatur conteri. * Et
timuerunt nautae, & clamauerunt
viri ad deum suum: & miserunt
vasa, quae erant in nauī, in mare,
vt alleuiaretur ab eis: & Ionas
descendit ad interiora nauis, &
dormiebat sopore graui. * Et ac-
cessit ad eum gubernator, & dixit
ei: Quid tu sopore deprimeris?
surge, inuoca Deum tuum, si forte
recogitet Deus de nobis, & non
pereamus. * Et dixit vir ad colle-
gam suum: Venite, & mittamus
sortes, & sciamus quare hoc ma-
lum sit nobis. Et miserunt sortes:
& cecidit fors super Ionam. * Et
dixerunt ad eum: Indica nobis
cuius causa malum istud sit no-
bis: quod est opus tuum? quare
terra tua? & quo vadis? vel ex quo
populo es tu? * Et dixit ad eos:
Hebraeus ego sum, & Dominum
Deum caeli ego timeo, qui fecit
mare & aridam. * Et timuerunt
viri timore magno, & dixerunt ad
eum: Quid hoc fecisti? (Cogno-
uerunt enim viri quod a facie Do-
mini fugeret, quia indicauerat
eis) * Et dixerunt ad eum: Quid
faciemus tibi, & cessabit mare a
nobis: quia mare ibat, & intum-
escebat. * Et dixit ad eos: Tol-
lite me, & mittite in mare, & ces-

sabit mare a vobis: scio enim ego
quoniam propter me tempestas
hæc grandis venit super vos. * Et
remigabant viri vt reuertentur
ad aridam, & non valebant: quia
mare ibat, & intumescerebat super
eos. * Et clamauerunt ad Domi-
num, & dixerunt: Quisumus Do-
mine, ne pereamus in anima viri
istius, & ne des super nos sangui-
nem innocentē: quia tu Domine,
sicut voluisti, fecisti. * Et tulerunt
Ionam, & miserunt in mare: &
stetit mare a feruore suo. * Et ti-
muerunt viri timore magno Do-
minum, & immolauerunt hostias
Domino, & voverunt vota.

C A P. I I.

ET præparauit Dominus pi-
scem grandem vt deglutiret
Ionam: & erat Ionas in ventre
piscis tribus diebus, & tribus no-
ctibus. * Et orauit Ionas ad Do-
minum Deum suum de ventre
piscis. * Et dixit:
* Clamaui de tribulatione mea
ad Dominum, & exaudiuit me:
de ventre inferi clamauī, & exau-
diuit vocem meam. * Et proieciit me in profundū
in corde maris, & flumen circum-
dedit me: omnes gurgites tui, &
fluctus tui super me transierunt.
* Et ego dixi: Abieci sum a
conspectu oculorum tuorum: ve-
rum tamen rursus videbo templū
sanctum tuum. * Circumdederunt me aquae
vsque ad animam: abyssus valla-
uit me, pelagus operuit caput
meum. * Ad extrema montium descen-
di: terra vestes concluderunt me
in æternum: & subleuabis de cor-
ruptione vitam meam, Domine
Deus meus. * Cum angustiaretur in me ani-
ma mea, Domini recordatus sum:
vt veniat ad te oratio mea ad
templum sanctum tuum.

Mat. 12. c.

40. & 16. a.

Luc. 11. d.

30

1. Cor. 15.

2. 4

Ps. 119. a. 2

21

Ps. 68. a.

1

* Qui

* Qui custodiunt vanitates frustra, misericordiam suam derelinquunt.

* Ego autem in voce laudis immolabo tibi: quæcumque voui, reddam pro salute Domino.

* Et dixit Dominus pisci: & euomuit Ionam in aridam.

CAP. III.

ET factum est verbum Domini ad Ionam secundò, dicens: * Surge, & vade in Niniven ciuitatem: magnam: & prædica in ea prædicationem, quam ego loquor ad te. * Et surrexit Ionas, & abiit in Niniven iuxta verbum Domini: & Ninive erat ciuitas magna itinere trium dierum. * Et cepit Ionas introire in ciuitatem itinere diei vnus: & clamauit, & dixit: Adhuc quadraginta dies, & Ninive subuerteretur. * Et crederunt viri Niniuiz in Deum: & prædicauerunt ieiunium, & vestiti sunt saccis a maiore vsque ad minorem. * Et peruenit verbum ad regem Ninive: & surrexit de solio suo, & abiecit vestimentum suum a se, & indutus est sacco, & sedit in cinere. * Et clamauit, & dixit in Ninive ex ore regis & principum eius, dicens: Homines, & iumenta, & boues, & pecora non gustet quidquam: nec pascantur, & aquam non bibant. * Et operiantur saccis homines, & iumenta, & clament ad Dominum in fortitudine, & conuertatur vir a via sua mala, & ab iniquitate, quæ est in manibus eorum. * Quis scit si conuertatur, & ignoscat Deus: & non peribimus? * Et vidit Deus opera eorum, quia conuersi sunt de via sua mala: & misertus est Deus super malitiam, quam locutus fuerat vt faceret eis, & non fecit.

CAP. II.

ET afflictus est Ionas afflictio: ne magna, & iratus est: * & orauit ad Dominum, & dixit: Obsecro Domine, numquid non hoc est verbum meum, cum adhuc essem in terra mea? propter hoc præoccupauit vt fugerem in Tharsis. * Scio enim quia tu Deus clemens, & misericors es, patiens, & multa miserationis, & ignoscens super malitia. * Et nunc Domine tolle quæso animam meam a me: quia melior est mihi mors quàm vita. * Et dixit Dominus: Putasne bene irasceris tu? * Et egressus est Ionas de ciuitate, & sedit contra Orientem ciuitatis: & fecit sibi met vmbraclum ibi, & sedebat subter illud in vmbra, donec videret quid accideret ciuitati. * Et præparauit Dominus Deus hederam, & ascendit super caput Ionæ, vt esset vmbra super caput eius, & protegeret eum: laborauerat enim: & lætatus est Ionas super hedera, lætitia magna. * Et parauit Deus vermem ascensu diluculi in crassinum: & percussit hederam, & exaruit. * Et cum ortus fuisset sol, præcepit Dominus vento calido: & venti: & percussit sol super caput Ionæ, & astuabat: & perituit animæ suæ vt moreretur, & dixit: Melius est mihi mori, quàm viuere. * Et dixit Dominus ad Ionam: Putasne bene irasceris tu super hedera? Et dixit: Bene irascor ego vsque ad mortem. * Et dixit Dominus: Tu doles super hedera, in qua non laborasti, neque fecisti vt cresceret, quæ sub vna nocte nata est, & sub vna nocte perijt. * Et ego non parciam Ninive ciuitati magnæ, in qua sunt plusquam centum viginti milia hominum, qui nesciunt quid sit inter dexteram & sinistram suam, & iumenta multa.

¶ Matt. 12. c. 41
Luc. 11. c. 32

¶ Ier. 18. b. 11
Io. 2. c. 14

¶ Ps. 85. a. 9
Ioel 2. c. 13

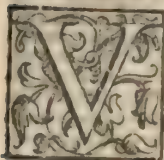
¶ Ps. 118. c. 13

P R O P H E T I A

M I C H A E A.

C A P V T P R I M V M.

VERBUM Do-
mini, quod
factum est ad
Michaë Mo-
raſthiten, in
diebus Ioa-
than, Achaz,
& Ezechie re-

¶ Iſa. 26. d. gum Iuda: quod vidit ſuper Sa-
mariam, & Ieruſalem. * ¶ Audite
21 populi omnes, & attendat terra, &
plenitudo eius: & ſit Dominus
Deus vobis in teſtem, Dominus
de templo ſancto ſuo. * ¶ Quia
¶ Deut. 32. ecce Dominus egredietur de loco
Iſa. 1. a. 2 ſuo: & deſcendet, & calcabit ſu-
per excelsa terræ. * Et conſumen-
tur montes ſubtus eum: & valles
ſcindentur ſicut cera a facie ignis,
& ſicut aquæ, quæ decurrunt in
præceps. * In ſcelere Iacob omne
iſtud, & in peccatis domus Iſrael.
quod ſcelus Iacob? nonne Sama-
ria? & quæ excelsa Iudæ? nonne
Ieruſalem? * & ponam Samariam
quæſi æcerum lapidum in agro
zum plâtatur vinea: & detrahâ
in vallem lapides eius, & funda-
menta eius revelabo. * Et omnia
ſculptilia eius concidentur, & om-
nes mercedes eius comburentur
igne, & omnia idola eius ponam
in perditionem: quia de merce-
dibus meretricis cõgregata ſunt,
& vſque ad mercedem meretricis
reuerietur. * Super hoc plangam,
& ululabo: vadam ſpoliarus, &
nudus: faciam planctum velut
draconum, & luctum quaſi ſtru-
thionũ. * Quia deſperata eſt pla-
ga eius, quia venit vſque ad Iu-
dam, tetigit portam populi mei
vſque ad Ieruſalem. * In Geth
noſite annũciare, lacrymis ne plo-
retis, in domo Pulueris pulvere
vos cõſpergite. * Et tranſiẽ vobis
habitatio Pulchra, confuſa igno-
minia: non eſt egreſſa quæ habi-
tat in exitu: planctum Domus vi-
cia accipiet ex vobis, quæ ſtetit

12 ſibimet. * Quia infirmata eſt in
bonum, quæ habitat in amaritu-
dinibus: quia deſcendit malum a
13 Domino in portam Ieruſalẽ. * Tu-
D multus quadrigæ ſtuporis habi-
tanti Lachis: principium peccati
eſt filiz Sion, quia in te inuenta
14 ſunt ſcelera Iſrael. * Propterea da-
bit emiſſarios ſuper hereditatem
Geth: domus Mendacij in deco-
15 ptionem regibus Iſrael. * Adhuc
hæredem adducam tibi quæ ha-
bitas in Mareſa: vſque ad Odol-
16 lam veniet gloria Iſrael. * Decal-
uare, & tondere ſuper filios deli-
ciarum tuarum: dilata caluitium
tuum ſicut aquila: quoniam ca-
ptiui ducti ſunt ex te.

C A P. I I.

1 V Ae qui cogitatis inutile, &
A operamini malũ in cubilibus
veſtris: in luce matutina faciunt
iſtud, quoniam contra Deum eſt
6 2 manus eorum. * Et concupierunt
agros, & violenter tulerunt, & ra-
puerunt domos: & calumniaban-
tur virum, & domum eius, virum,
7 3 & hereditatẽ eius. * Idcirco hæc
dicit Dominus: Ecce ego cogito
ſuper familiam iſtam malum: vnde
non auferetis colla veſtra, &
nõ ambulabitis ſuperbi, quoniam
4 tempus peſſimum eſt. * In die illa
ſumetur ſuper vos parabola, &
cantabitur canticum cum ſuauitate,
C B dicentium: Depopulatione
vaſtati ſumus: pars populi mei
cõmutata eſt: quomodo recedet a
me, cum reueriatur, qui regiones
5 noſtras diuidat? * Propter hoc nõ
erit tibi mittens funiculum ſortis
6 in cõrte Domini. * Ne loquamini
loquẽtes: Non ſtillabit ſuper iſtos,
7 non comprehendet conſuſio. * Di-
cit domus Iacob: Numquid ab-
breuiatus eſt ſpiritus Domini, aut
tales ſunt cogitationes eius? Non-
ne verba mea bona ſunt cum eo,
8 qui recte graditur? * Et cõtrario
popu-

populus meus in aduersarii con-
surrexit: desuper tunica pallium
sustulistis: & eos, qui transibant
simpliciter, conuertistis in bel-
lum. * Mulieres populi mei eie-
cistis de domo deliciarum suarū:
paruulis eorum tulistis laudem
meam in perpetuum. * Surgite,
& ite, quia non habetis hic re-
quiem: propter immunditiā eius
corrumpetur putredine pessima.
* Vtinam non essem vir habens
spiritum, & mendacium potius
loquerer: stillabo tibi in vinum,
& in ebrietate: & erit super quem
stillatur populus iste. * Congre-
gatione congregabo Iacob totum
te: in vnum condecam reliquias
Israel, pariter ponam illum qua-
si gregem in ouili, quasi pecus in
medio caularum, tumultuabun-
tur a multitudine hominum.
* Ascendet enim pandens iter an-
te eos: diuident, & transibūt por-
tam, & ingredientur per eam: &
transibit rex eorum coram eis, &
Dominus in capite eorum.

CAP. III.

ET dixi: Audite principes Ia-
cob, & duces domus Israel:
Numquid non vestrum est scire
iudicium, * qui odio habetis bo-
num, & diligitis malum: qui vio-
lenter tollitis pelles eorum desu-
per eis, & carnem eorum desu-
per ossibus eorum? * Qui come-
derunt carnem populi mei, &
pellem eorum desuper excoria-
uerunt: & ossa eorum confrege-
runt, & conciderunt sicut in le-
bete, & quasi carnem in medio
ollæ. * Tunc clamabunt ad Do-
minum, & non exaudiet eos: &
abscondet faciem suam ab eis in
tempore illo, sicut nequiter ege-
runt in adinuenionibus suis. * Hic
dicit Dominus super prophetas,
qui seducant populum meum:
qui mordent dentibus suis, & præ-
dicant pacem: & si quis non de-
derit in ore eorum quippiam,
sanctificat super eum prælum.
* Propterea nox vobis pro visio-
ne erit, & tenebræ vobis pro di-
uinatione: & occumbet sol su-
per prophetas, & obtenebrabi-
tur super eos dies. * Et confun-

dentur qui vident visiones, &
confundentur diuini: & operient
omnes vultus suos, quia non est
responsum Dei. * Verumtamen
ego repletus sum fortitudine spi-
ritus Domini, iudicio, & virtu-
te: vt annunciem Iacob scelus
suum, & Israel peccatum suum.
* Audite hoc principes domus Ia-
cob, & iudices domus Israel: qui
abominamini iudicium, & om-
nia recta peruertitis. * Qui ædi-
ficatis Sion in sanguinibus, & Ie-
rusalem in iniquitate. * Prin-
cipes eius in muneribus iudica-
bant, & sacerdotes eius in mer-
cede docebant, & propheta eius
in pecunia diuinabant: & super
Dominum quiescebant, dicen-
tes: Numquid non Dominus in
medio nostrum? non venient
super nos mala. * Propter hoc,
causa vestri, Sion quasi ager ara-
bitur, & Ierusalem quasi aceruus
lapidum erit, & mons templi in
excelsa siluarum.

CAP. IIII.

ET erit: In nouissimo dierum
erit mons domus Domini
preparatus in vertice montium,
& sublimis super colles: & fluent
ad eum populi. * Et propera-
bunt gentes multæ, & dicent:
Venite, ascendamus ad montem
Domini, & ad domum Dei Ia-
cob: & docebit nos de vijs suis,
& ibimus in semitis eius: quia
de Sion egredietur lex, & ver-
bum Domini de Ierusalem. * Et
iudicabit inter populos multos,
& corripiet gentes fortes vsque
in longinquum: & concident
gladios suos in vomeres, & ha-
stas suas in ligones: non sumet
gens aduersus gentem gladium:
& non discent ultra belligerare.
* Et sedebit vir subtrus vitem
suam, & subtrus ficum suam,
& non erit qui deterreat: quia os
Domini exercituum locutum est.
* Quia omnes populi ambulabūt
vnusquisque in nomine Dei sui:
nos autem ambulabimus in no-
mine Domini Dei nostri in ater-
num & ultra. * In die illa, di-
cet Dominus, congregabo clau-
dicantem, & eam, quam ciece-
ram,

Exo. 22. f.

27
Soph. 3. a. 3

Ier. 26. f. 18

Isa. 2. 2. 3

ram, colligam: & quam affixe-
 ram: * Et ponam claudicantem
 in reliquiis: & eam, quæ labora-
 uerat, in gentem robustam: * &
 regnabit Dominus super eos in
 mōte Sion, ex hoc nunc & vsque
 in æternum. * Et tu turris gregis
 nebulosa filia Sion vsque ad te
 veniet: & veniet potestas prima,
 regnum filię Ierusalem. * Nunc
 quare morore contraheris? num-
 quid rex non est tibi, aut consi-
 liarius tuus perijt, quia compre-
 hendit te dolor sicut parturientē?
 * Dole, & satage filia Sion quasi
 parturiens: quia nunc egredieris
 de ciuitate, & habitabis in regio-
 ne, & venies vsque ad Babylonē,
 ibi liberaberis: ibi redimet te Do-
 minus de manu inimicorum tuo-
 rum. * Et nunc congregatz sunt
 super te gentes multæ, quæ dicūt:
 Lapidetur: & aspiciat in Sion
 oculus noster. * Ipsi autem non
 cognouerunt cogitationes Domi-
 ni, & non intellexerunt consiliū
 eius: quia congregauit eos quasi
 fornem areæ. * Surge, & tritura
 filia Sion: quia cornu tuum po-
 nam ferreum, & vngulas tuas po-
 nam æreas: & comminues popu-
 los multos, & interficies Domino
 rapinas eorum, & fortitudinem
 eorum Domino vniuersæ terræ.

C A P. V.

Nunc vastaberis filia latronis:
 Obsidionem posuerunt super
 nos, in virga percutient maxillam
 iudicis Israel. * ET TV BETH-
 LEHEM Ephrata paruulus es
 in millibus Iuda. ex te mihi egre-
 dietur qui sit dominator in Israel,
 & egressus eius ab initio, a diebus
 æternitatis. * Propter hoc dabit
 eos vsque ad tempus, in quo par-
 turientis pariet: & reliquæ fratrum
 eius conuerterentur ad filios Israel.
 * Et erit, & pascet in fortitudi-
 ne Domini, in sublimitate nomi-
 nis Domini Dei sui: & conuer-
 tentur, quia nunc magnificabitur
 vsque ad terminos terræ. * Et erit
 ille pax: cum venerit Assyrius in
 terram nostram, & quando calca-
 uerit in domibus nostris: & susci-
 tabimus super eum septem pa-
 stores, & octo primates homines.

6 * Et pascet terram Assur in gla-
 dio, & terram Nemrod in lanceis
 eius: & liberabit ab Assur cum
 venerit in terram nostram, & cum
 calcauerit in finibus nostris. * Et
 erunt reliquæ Iacob in medio
 populorum multorum quasi ros
 a Domino, & quasi stillæ super
 herbam, quæ non expectat virū,
 & non præstolatur filios hominū.
 * Et erunt reliquæ Iacob in Gen-
 tibus, in medio populorum mul-
 torum, quasi leo in iumentis sil-
 uarum, & quasi catulus leonis in
 gregibus pecorum: qui cum tran-
 sient, & conculcauerit, & cepe-
 rit, non est qui eruat. * Exaltabi-
 tur manus tua super hostes tuos,
 & omnes inimici tui interibunt.
 * Et erit in die illa, dicit Domi-
 nus: Auferā equos tuos de medio
 tui, & disperdā quadrigas tuas,
 * Et perdam ciuitates terræ tuæ,
 & destrua omnes munitiones
 tuas, & auferā maleficia de manu
 tua, & diuinationes non erunt in
 te. * Et perire faciam sculptilia
 tua, & statuas tuas de medio tui:
 & non adorabis vltra opera ma-
 num tuarum. * Et euellam lu-
 cos tuos de medio tui: & conte-
 ram ciuitates tuas. * Et faciam in
 furore & in indignatione vitionē
 in omnibus gentibus, quæ non
 audierunt.

C A P. VI.

1 A Vdite quæ Dominus loqui-
 tur: Surge, contende iudicio
 aduersum montes, & audiant col-
 les vocem tuam. * Audiant mon-
 tes iudiciū Domini, & fortia fun-
 damenta terræ: quia iudiciū Do-
 mini cū populo suo, & cum Israel
 diiudicabitur. * Popule meus
 quid feci tibi, aut quid molestus
 fui tibi? responde mihi. * Quia
 eduxi te de terra Aegypti, & de
 domo seruientium liberaui te: &
 misi ante faciem tuam Moysen,
 & Aaron, & Mariam? * Popule
 meus memento quæ ego quid cogi-
 taueri Balach rex Moab, & quid
 responderit ei Balaam filius Beor,
 de Setim vsque ad Gaigalam,
 vt cognosceres iustitias Domini.
 * Quid dignum offeram Domi-
 no? curuabo genua mea excelsō,
 num-

UMat. 2. a. 6
 Ioan. 7. f.
 42

Ier. 2. a. 4

Nu. 22. &
 21

numquid offeram ei holocausto-
mata, & vitulos anniculos? * Nū-
quid placari potest Dominus in
millibus arietum, aut in multis
millibus hircorum pinguium? num-
quid dabo primogenitum meum
pro scelere meo, fructum ventris
mei pro peccato animæ meæ?
* Indicabo tibi o homo quid sit
bonum, & quid Dominus requi-
rat a te: Vtique facere iudicium,
& diligere misericordiam, & soli-
cium ambulare cum Deo tuo.
* Vox Domini ad civitatem cla-
mat, & salus erit timenibus no-
mentum: Audite tribus, & quis
approbabit illud? * Adhuc ignis
in domo impij thesauri iniquita-
tis, & mensura minor iræ plena.
* Numquid iustificabo stateram
impiam, & facelli pondera do-
losa? * In quibus diuites eius re-
pleti sunt iniquitate, & habitan-
tes in ea loquebantur mendacium,
& lingua eorum fraudulenta in ore
eorum. * Et ego corpi per-
cutere te perditione super pecca-
tis tuis. * Tu comedes, & non sa-
turaberis: & humiliatio tua in
medio uris: & apprehēdes, & non
saluabis: & quos saluaveris, in
gladium dabo. * ¶ Tu feminabis,
& nō metes: tu calcabis oliuam,
& nō ungeris oleo: & multum,
& non bibes vinū. * Et custodi-
sti præcepta Amri, & omne opus
domus Achab: & ambulasti in
voluntatibus eorum, ut darem te
in perditionem, & habitantes in
ea in sibilum, & opprobrium po-
puli mei portabitis.

CAP. VII.

V Ae mihi, quia factus sum si-
cut qui colligit in autumnō
racemos vindemiz: non est bo-
trus ad comedendum, præcoquas
sicut desideravit anima mea.
* Perijt sanctus de terra, & rectus
in hominibus non est: omnes in
sanguine insidiantur, vir fratrem
suum ad mortem venatur. * Ma-
lum manuum suarum dicunt bo-
num: princeps postulat, & iudex
in reddendo est: & magnus locu-
tus est desiderium animæ suæ, &
conturbaverunt eam. * Qui opti-

mus in eis est, quasi paliurus: &
qui rectus, quasi spina de sepe.
Dies speculationis tuæ, visitatio
tua venit: nunc erit vilitas eo-
rum. * Nolite credere amico: &
nolite confidere in duce: ab ea,
quæ dormit in sinu tuo, custodi
claustra oris tui. * ¶ Quia filius
contumeliam facit patri, & filia
cōsurgit aduersus matrem suam,
nurus aduersus socrum suam &
inimici hominis domestici eius.
* Ego autem ad Dominum aspi-
ciam, expectabo Deum saluato-
rem meū: audiet me Deus meus.
* * Latetis inimica mea super
me, quia cecidi: confurgam, cum
sedero in tenebris, Dominus lex
mea est. * Iram Domini portabo,
quoniam peccauit ei, donec cau-
sam meam iudicet, & faciat iudi-
cium meū: educet me in lucem,
videbo iustitiam eius. * Et aspi-
ciet inimica mea, & operietur
confusione, quæ dicit ad me. Vbi
est Dominus Deus tuus? Oculi
mei videbūt in eam: nunc erit in
cōculationem vt lutum platea-
rum. * Dies, vt ædificentur ma-
ceris tuæ: in die illa lōge fiet lex.
* In die illa & vsque ad te veniet
de Assur, & vsque ad ciuitates
munitas: & a ciuitatibus muni-
tis vsque ad flumen, & ad mare
de mari, & ad montem de mon-
te. * Et terra erit in desolationem
propter fructum cogitationum eorum.
* Pasce populum tuum in virga
tua, gregem hereditatis tuæ ha-
bitantes solos in saltu, in medio
Carmeli: pascuntur Basan & Ga-
laad iuxta dies antiquos. * Secun-
dum dies egressionis tuæ de Ter-
ra Aegypti ostēdam ei mirabilia.
* Videbunt gentes, & confunden-
tur super omni fortitudine sua:
ponent manum super os, aures
eorū surdæ erunt. * Lingent pul-
uerem sicut serpentes, velut rep-
tilia terræ perturbabūt in ædi-
bus suis: Dominum Deum no-
strum formidabunt, & timebunt
te. * ¶ Quis Deus similis tui, qui
auferis iniquitatem, & transis pec-
catum reliquiarū hereditatis tuæ?
nō immittet ultra furorem suum,
quoniam volens misericordiam
nostrā: * Reuertetur, & miserebitur
nostrā:

¶ Matt. 10.

c. 21

¶ Matt. 10.

d. 36

¶ Deut. 28.

d. 38

Agg. 1. b. 6

noſtri : deponet iniquitates noſtras, & proiciet in profundum maris omnia peccata noſtra. * Da- 20

bis veritatem Iacob, miſericordiam Abraham : quæ iuraſti patribus noſtris a diebus antiquis.

PROPHETIA NAHVVM.

CAPVT PRIMVM.

NVS Ninive: 1
Libervisionis A
Nahum El-
ceſai. * Deus 2
æmulator, &
vleiſcens Do-
minus: vleiſ-
cens Domi-

nus, & habens furem vleiſcens Dominus in hoſtes ſuos, & irasces ipſe inimicis ſuis. * Dominus patiens, & magnus fortitudine, & mundans non faciet innocẽtem. Dominus in tẽpẽtate, & turbine viæ eius, & nebule pulvis pedum eius. * Inerepans mare, & exiccans illud: & omnia flumina ad deſertum deducens. Infirmus eſt Baſan, & Carmelus: & ſos Libani elanguit. * Montes commoti ſunt ab eo, & colles deſolati ſunt: & contremuit terra a facie eius, & orbis, & omnes habitantes in eo. * Ante faciem indignationis eius quis ſtatit? & quis reſiſtet in ira furoris eius? Indignatio eius effuſa eſt vt ignis: & petreæ diſſolutæ ſunt ab eo. * Bonus Dominus, & confortans in die tribulationis: & ſciens ſperantes in ſe. * & in diluvio prætereunte, conſummationem faciet loci eius: & inimicus eius perſequentur tenebræ. * Quid cogitatis contra Dominum? conſummationem ipſe faciet: non conſurget duplex tribulatio. * Quia ſicut ſpinæ ſe invicem complectuntur, ſic conivivium eorum pariter potantur: conſumentur quaſi ſtipula ariditate plena. * Ex te exhibit cogitans contra Dominum malitiam: mente pertractans prævaricationem. * Hac dicit Dominus: Si perfecti fuerint: & ita plures, ſic D

quoque attondentur, & pertranſibit: affixi te, & non affligam te ultra. * Et nunc conteram virgam eius de dorſo tuo, & vincula tua diſrumpam. * Et præcipiet ſuper te Dominus, non ſeminabitur ex nomine tuo amplius: de domo Dei tui interficiam ſculptile, & conſtatile. ponam ſepulchrum tuum, quia inhonoratus es. * ¶ Ecce ſuper montes pedes euangelizantis, & annunciantis Rom. 10, b. pacem: celebra Iuda feſtivities 15 tuas, & redde vota tua: quia non adijciet ultra vt pertranſeat in te Belial: vniverſus interiit.

C A P. II.

1 A Scendit qui diſpergat coram te, qui cuſtodiat obſidionem: contemplare viam, confortare lumbos, robora virtutem valde. * Quia reddidit Dominus ſuperbiam Iacob, ſicut ſuperbiam Iſrael: quia vaſtatores diſſipaverunt eos, & propaggines eorum corruerunt. * Clypeus fortium eius ignitus, viri exercitus in cocineis: ignem habent curruſ in die præparationis eius, & agitatores conſopiti ſunt. * In itineribus conturbati ſunt: quadrigæ colliſæ ſunt in plateis: aſpectus eorum quaſi lampades, quaſi fulgura diſcurrentia. * Recordabitur fortium ſuorum, ruent in itineribus ſuis: velociter aſcendent muros eius, & præparabitur vmbra braciolum. * Portæ fluviiorum apertæ ſunt, & templum ad ſolum dirutum. * Et miles captivus abduſtus eſt: & ancillæ eius minabantur gementes vt columbæ, murmurantes in cordibus ſuis.

PROPHETIA

HABACVC.

CAPVT PRIMVM.

NVS, quod vidit Habacuc propheta. * Vsq̃ quo Domine clamabo, & nō exaudies? Vociferabor ad te vim patiens, & nō saluabis? * Quare ostendisti mihi iniquitatem, & laborem, videre pradam, & iniustitiam contra me? & factum est iudiciū, & contradictio potentior. * Propter hoc lacerata est lex, & non peruenit vsque ad finē iudicium: quia impius praeualer aduersus iustum, propterea egreditur iudicium peruersum.

U A. 13. f.

81

* Aspice in gentibus, & vide te: admiramini, & obstupescite: quia opus factū est in diebus vestris, quod nemo crederet cum narrabitur. * Quia ecce ego suscitabo Chaldaeos, gentem amaram, & velocem, ambulantem super latitudinem terrae, vt possideat tabernacula non sua. * Horribilis, & terribilis est: ex semetipsa iudicium, & onus eius egredietur. * Leuiiores pardis equi eius, & velociiores lupis vespertinis; & diffundentur equites eius: equites namque eius de longe venient, volabūt quasi aquila festinans ad comedendum. * Omnes ad pradam venient, facies eorum ventus vrens: & congregabit quasi arenam, captiuitatem. * Et ipse de regibus triumphabit, & tyranni ridiculi eius erunt: ipse super omnem munitionem ridebit, & comportabit aggerem, & capiet eam. * Tunc mutabitur spiritus, & pertransibit; & corruct: haec est fortitudo eius dei sui. * Numquid non tu a principio Domine Deus meus, sancte meus, & non moriemur? Domine in iudicium posuisti eum: & fortem vt corripes, fundasti eum. * Mundi

sunt oculi tui, ne videas malum, & respicere ad iniquitatem non poteris. quare respicis super iniqua agentes, & taces deuorante impio iustiorē? * Et facies homines quasi pisces maris, & quasi reptile non habens principem. * Totum in hamo subleuauit, traxit illud in sagena sua, & congregauit in rete suam. Super hoc letabitur & exultabit. * propterea immolabit sagena suae, & sacrificabit reti suo: quia in ipsis inprasiata est pars eius, & cibus eius electus. * Propter hoc ergo expandit sagena suam, & semper interficere Gentes non parcat.

C A P. II.

S Vper custodiam meam stabo, & sigam gradum super munitionem: & contemplabor, vt videam quid dicatur mihi, & quid respondeam ad arguentem me. * Et respondit mihi Dominus, & dixit: Scribe visum, & explana eum super tabulas: vt percurrat qui legerit eum. * Quia adhuc visus procul, & apparebit in finem, & non mentietur. si moram fecerit, expecta illum: quia veniens veniet, & non tardabit. * Ecce qui incredulus est, non erit restituta anima eius in semetipso: iustus autem in fide sua viuet. * Et quomodo vinum potantem decipit: sic erit vir superbus, & non decorabitur: qui dilatauit quasi infernus animam suam: & ipse quasi mors, & non adimpletur: & congregabit ad se omnes gentes, & coaceruabit ad se omnes populos. * Numquid non omnes isti super eum parabolam summent, & loquelam aenigmatum eius: & dicetur: Vae ei, qui multiplicat non sua? vsquequo & aggrauat contra se densum lutum? * Numquid non repente confus-

Io. 3. d. 16

Rom. 1. 6.

Gal. 3. b. 11

Heb. 10. d.

81

gent

ORATIO
HABACVC

PROPHETAE

pro ignorantijs.

CAP. III.

DOMINE audiui auditio-
nem tuam, & timui.

Domine opus tuum in medio
annorum viuifica illud.

In medio annorum notum fa-
cies: cum iratus fueris, miseri-
cordia recordaberis.

Deus ab Austro veniet, & san-
ctus de monte Pharan:

Operuit caelos gloria eius: &
laudis eius plena est terra.

Spendor eius vt lux erit: cor-
nua in manibus eius:

Ibi abscondita est fortitudo eius:
ante faciem eius ibit mors.

Et egredietur diabolus ante pe-
des eius.

Decret, & mensus est terram.
Aspexit, & dissoluit Gentes: &
contriti sunt montes saeculi.

Incuruati sunt colles mundi, ab
itineribus aternitatis eius.

Pro iniquitate vidi tentoria
Aethiopix, turbabuntur pelles
terrae Madian.

Numquid in fluminibus ira-
tus es Domine? aut in fluminibus
furor tuus: vel in mari indigna-
tio tua.

Qui ascendes super equos tuos:
& quadriga tua saluatio.

Suscitans suscitabis arcu tuu:
iuramenta tribubusque locutus es:

Fluuios scindes terra: * vide-
runt te, & doluerunt montes: gur-
ges aquarum transiit.

Dedit abyssus vocem suam: al-
titudine manus suas leuauit.

Sol, & luna steterunt in ha-
bitaculo suo, in luce sagittarum
tuarum, ibunt in splendore ful-
gurantis hastae tuae.

In fremitu conculcabis terram
in furore obstupefacies Gentes.

Egressus es in salutem populi
tui: in salutem cum Christo tuo:
Percussisti caput de domo im-
pii: denudasti fundamentum eius
vsque ad collum.

Male-

gent qui mordeant te: & suscita-
buntur lacerantes te, & eris in rap-
inam eis? * Quia tu spoliasti
gentes multas, spoliabunt te
omnes, qui reliqui fuerint de po-
pulis propter sanguinem homi-
nis & iniquitatem terra ciuita-
tis, & omnium habitantium in
ea. * Vt qui congregat auaritiam
malam domui suae, vt sit in excelsio
nidus eius, & liberari se putat
de manu mali. * Cogitasti con-
fusionem domui tuae, concidisti
populos multos, & peccauit ani-
ma tua. * Quia lapis de pariete
clamabit: & lignum, quod inter
iuncturas aedificiorum est, respon-
debit. * Vt qui aedificauit ciuita-
tem in sanguinibus, & praeparat
vrbem in iniquitate. * Numquid
non haec sunt a Domino exerci-
tuum? Laborabunt enim populi
in multo igne: & gentes in vacuo,
& deficient. * Quia replebitur
terra, vt cognoscant gloriam Do-
mini, quasi aquae operientes ma-
te. * Vt qui potum dat amico suo
mittens fel suum, & inebrians vt
aspiciat nuditatem eius. * Re-
pletus es ignominia pro gloria:
bibe tu quoque: & conspire
circumdabit te calix dexterae Do-
mini, & vomitus ignominiae su-
per gloriam tuam. * Quia ini-
quitas Libani operiet te, & vasti-
tas animalium deterrebit eos de
sanguinibus hominum, & iniqui-
tate terrae, & ciuitatis, & om-
nium habitantium in ea. * Quid
prodest sculptile, quia sculpsit
illud fictor suus, constabile, &
imaginem falsam? quia spera-
uit in figmento fictor eius vt fa-
ceret simulachra sua. * Vt qui
dicit ligno: Expergiscere: Sur-
ge, lapidi tacenti: numquid ipse
docere poterit? Ecce ille cooper-
tus est auro, & argento: & om-
nis spiritus non est in visceribus
eius. * Dominus autem in
templo sancto suo: si-
leat a facie eius
omnis ter-
ra.

¶ Eze. 24. b.

¶ Nah. 3. a. 1

¶ Ps. 10. b. 4

* Maledixisti sceptris eius, capi- 14
piti bellatorum eius, venientibus
vt turbo ad dispergendum me.

Exultatio eorum sicut eius, qui
deorat pauperem in abscondito.

* Viam fecisti in mari equis 15
tuis, in luto aquarum multarum. D

* Audiui, & conturbatus est 16
venter meus: a voce contremue-
runt labia mea.

Ingrediatur putredo in ossibus
meis, & subter me scateat.

Vt requiescam in die tribula-
tionis: vt ascendam ad populum

accinctum nostrum.

17 * Ficus enim non florebit: &
non erit germen in vineis.

Mentietur opus oliuæ: & arua
non afferent cibum.

Abscindetur de ouili pecus: &
nō erit armentum in præsepibus.

18 * Ego autē in Domino gaudē-
bo: & exultabo in Deo Iesu meo.

19 * Deus Dominus fortitudo meæ
& ponet pedes meos quasi ceruo-
rum.

Et super excelsa mea deducet
me victor in psalmis canentem.

P R O P H E T I A

S O P H O N I Æ.

C A P V T P R I M V M.

ERBVM Do-
mini, quod
factum est ad
Sophoniam,
filium Chusi,
filij Godolæ,
filij Amariz,
filij Ezechiæ,

in diebus Iosiz filij Amon regis

Iudz. * Congregans congregabo
omnia a facie tertæ, dicit Domi-
nus: * congregans hominem, &

pecus, congregans volatilia cæli,
& pisces maris: & ruinz impio-
rum erunt: & disperdam homines

a facie tertæ, dicit Dominus. * Et

extendam manū meam super Iu-
dam, & super omnes habitantes

Ierusalem: & disperdam de loco
hoc reliquias Baal, & nomina

ædituorū cum sacerdotibus: * &

eos, qui adorant super testa mili-
tariā cæli, & adorant, & iurant in

Domino, & iurant in Melchom.

* Et qui a uertuntur de post tergū

Domini, & qui non quæsierunt

Domini, nec inuestigauerunt

eum. * Silete a facie Domini Dei:

quia iuxta est dies Domini, quia

præparauit Dominus hostiā, san-
ctificauit vocatos suos. * Et erit:

I
A

per omnem, qui arroganter ingre-
ditur super limen in die illa: qui

complect domū Domini Dei sui

10 iniquitate, & dolo. * Et erit in die
C illa, dicit Dominus, vox clamoris

a porta pisciū, & ululatus a Secū-
da, & contritio magna a collibus.

11 * Ululate habitatores Pile: conti-
cruit omnis populus Chanaan, di-
sperierunt omnes inuoluti argen-
to. * Et erit in tempore illo: scri-
tabor Ierusalem in lucernis: & vi-
sitabo super viros defixos in faci-
bus suis: qui dicunt in cordibus
suis: Non faciet bene Dominus,
& non faciet male. * Et erit forti-
tudo eorū in direptionem, & do-
mus eorum in desertum: & ædi-
ficabunt domos, & non habita-
bunt: & plantabūt vinas, & non
bibent vinum earum. * Iuxta est
14 dies Domini magnus, iuxta est &
B D velox nimis: vox diei Domini
amara, tribulabitur ibi fortis.

15 * Dies iræ dies illa, dies tribula-
tionis & angustiz, dies calamitatis

& miseriæ, dies tenebrarū & cali-
ginis, dies nebulæ & turbinis,

16 * dies tubæ & clangoris super ci-
uitates munitas, & super angulos

17 excelsos. * Et tribulabo homines,
& ambulabūt vt cæci, quia Domi-
no peccauerūt: & effunderet san-
guis eorum sicut humus, & cor-
pora eorum sicut stercore. * Sed

18 & ar-

Amos. c. II

Mer. 30. 2. 7
Ioel 2. c. 11
Amos. 5. 60.
18

Eze. 7. c. 18

J. 1. b. 2

& argentum eorum, & aurum eorum non poterit liberare eos in die ira Domini: in igne zeli eius deuorabitur omnis terra, quia consummationem cum festinatione faciet cunctis habitantibus terram.

CAP. II.

Conuenite, congregamini gens non amabilis: * Priusquam pariat iussio quasi puluerem transeuntem diem antequam veniat super vos ira furoris Domini, antequam veniat super vos dies indignationis Domini. * **Q**uærite Dominum omnes mansueti terræ, qui iudicium eius estis operati: quærite iustum, quærite mansuetum: si quomodo abscondamini in die furoris Domini. * Quia Gaza destructa erit, & Ascalon in desertum, Azotum in meridie eijcient, & Accaron eradicabitur. * Vt qui habitatis funiculū maris, gens perditorum: verbum Domini super vos Chanaā terra Philistinotum, & disperdam te, ita vt non sit inhabitator. * Et erit funiculus maris requies pastorum, & caula pecorum: * & erit funiculus eius, qui remanserit de domo Iuda: ibi pascuntur, in domibus Ascalonis ad vespertam requiescent: quia visitabit eos Dominus Deus eorum, & auertet captiuitatem eorum. * Audite opprobrium Moab, & blasphemias filiorum Ammon, quæ exprobrauerunt populo meo, & magnificati sunt super terminos eorum. * Propterea viuo ego, dicit Dominus exercituum Deus Israel, quia Moab vt Sodoma erit, & filij Ammon quasi Gomorra, siccitas spinarū, & acerui salis, & desertum vsque in æternū: reliquæ populi mei diripiunt eos, & residui gentis meæ possidebunt illos. * Hoc eis eueniet pro superbia sua: quia blasphemauerunt, & magnificati sunt super populum Domini exercituum. * Horribilis Dominus super eos, & attenuabit omnes deos terræ: & adorabunt eum viri de loco suo, omnes insule Gentium. * Sed & vos Aethiopes interfecti gladio meo eritis. * Et extendet ma-

num suam super Aquilonem, & perdet Assur: & ponet speciosam in solitudinem, & in inuium, & quasi desertum. * Et accubabunt in medio eius greges, omnes bestię Gentium: & onocrotalus, & ericius in liminibus eius morabuntur: vorantē in fenestra, coruus in superliminari, quoniam attenuabo robur eius. * Hæc est ciuitas gloriosa habitans in confidentia: quæ dicebat in corde suo: Ego sum, & extra me non est alia amplius: quomodo facta est in desertum, cubile bestię? omnis, qui transit per eam, sibilabit, & mouebit manum suam.

CAP. III.

VAE prouocatrix, & redempta ciuitas, columna. * Non audiuit vocem, & nō suscepit disciplinā: in Domino non est confisa, ad Deum suum non appropinquauit. * Principes eius in medio eius, quasi leones rugientes iudices eius lupi vespere, non relinquebant in fine. * Prophetę eius vestiti, viri in fideles: sacerdotes eius polluerunt sanctum, iniuste egerunt contra legem. * Dominus iustus in medio eius non faciet iniquitatem: mane mane iudicium suum dabit in lucem, & non abscondetur: nesciuit autem iniquus confusione. * Disperdidi Gētes, & dissipati sunt anguli earum: desertis feci vias eorum, dum non est qui transeat: desolate sunt ciuitates eorum, non remanente viro, neque vllō habitatore. * Dixi: Attamen timebis me, suscipies disciplinam: & non peribit habitaculū eius propter omnia, in quibus visitauit eam: verumtamen diluculo surgētes corruerunt omnes cogitationes suas. * Quapropter expecta me, dicit Dominus, in die resurrectionis meæ in futurum, quia iudicium meum, vt congregē Gētes, & colligā regna: & effundam super eos indignationem meam, omnem irā furoris mei: in igne enim zeli mei deuorabitur omnis terra. * Quia tūc reddā populis labium electum, vt inuocet omnes in nomine Domini, & seruiet ei hume

ro vno. * Ultra flumina & thiope, inde supplices mei, filij dispersi rē meorum deferēt munus mihi. * In die illa non confunderis super cunctis adinventionibus tuis, quibus prauaricata es in me: quia tunc auferam de medio tui magniloquos superbix tua, & non adicies exaltari amplius in monte sancto meo. * Et derelinquam in medio tui populum pauperem & egenum: & sperabunt in nomine Domini. * Reliquit Israel non facient iniquitatem, nec loquentur mendacium, & non inuenietur in ore eorum lingua dolosa: quoniam ipsi pascuntur, & accubabunt, & non erit qui exterreant. * Lauda filia Sion: subila Israel: latere, & exulta in omni corde, filia Ierusalem. * Abstulit Dominus iudiciū tuum, auertit inimicos tuos: rex Israel Dominus in medio tui, non timebis malum

10 16 ultra. * In die illa dicetur Ierusalem. Noli timere: Sion, non dissoluantur manus tua. * Dominus Deus tuus in medio tui fortis ipse saluabit: gaudebit super te in læticia, silebit in dilectione sua, exultabit super te in laude. 18 * Nugas, quia lege recesserant, congregabo, quia ex te erant: vt non ultra habeas super eis opprobrium. * Ecce ego interficiam omnes, qui affixerunt te in tempore illo: & saluabo claudicantem: & eam, quæ electa fuerat congregabo: & ponam eos in laudem, & in nomen, in omni terra confusionis eorum. * In tempore illo, quo adducam vos: & in tempore, quo congregabo vos: dabo enim vos in nomen, & in laudem omnibus populis terra, cum conuertero captiuitatem vestram coram oculis vestris, dicit Dominus.

PROPHETIA AGGAEI.

C A P V T P R I M V M.

1. Efd. 6. a. 1.

Nunc Anno secundo Darij regis, in mense sexto, in die vna mensis, factum est verbum Domini in manu

Aggaei prophetae ad Zorobabel filium Salathiel, ducem Iuda, & ad Iesum, filium Iosedec, sacerdotem magnum, dicens: * Hæc ait Dominus exercituum, dicens: Populus iste dicit: Nondum venit tempus domus Domini edificandæ. * Et factum est verbum Domini in manu Aggaei prophetae, dicens: * Numquid tempus vobis est vt habitetis in domibus laqueatis, & domus ista deserta? * Et nunc hæc dicit Dominus exercituum: Ponite corda vestra super vias vestras. * Seminaſtis multum, & intulistis parum: comedistis, & non estis satiati: bibistis, & non

estis inebriati: operuistis vos, & non estis calefacti: & qui mercedes congregauit, misit eas in sæculum pertusum. * Hæc dicit Dominus exercituum: Ponite corda vestra super vias vestras: * Ascendite in montem, portate ligna, & ædificate domum: & acceptabilis mihi erit, & glorificabor, dicit Dominus. * Respexistis ad amplius, & ecce factum est minus: & intulistis in domum, & exustauit illud: quam ob causam, dicit Dominus exercituum: quia domus mea deserta est, & vos festinatis vnusquisque in domum suam. * Propter hoc super vos prohibiti sunt cali nē darent rorem, & terra prohibita est ne daret germen suum: * & vocaui siccitatem super terram, & super montes, & super triticū, & super vinum, & super oleum, & quicumque profert humus, & super homines, & super iumenta & super

Deu. 28. d.

38

Mich. 6. c.

15

super omnem laborem manuum.
 * Et audiuit Zorobabel filius Salathiel, & Iesus filius Iosedec sacerdos magnus, & omnes reliqui populi vocem Domini Dei sui, & verba Aggae prophetae, sicut misit eum Dominus Deus eorum ad eos: & timuit populus a facie Domini. * Et dixit Aggeus nuncius Domini de nunciis Domini, populo dicens: Ego vobiscum sum, dicit Dominus. * Et suscitavit Dominus spiritum Zorobabel filii Salathiel, ducis Iuda, & spiritum Iesu filii Iosedec sacerdotis magni, & spiritum reliquorum de omni populo: & ingressi sunt, & faciebant opus in domo Domini exercituum Dei sui.

CAP. II.

IN die vigesima & quarta mensis, in sexto mense, in anno secundo Darij regis. * In septimo mense, Vigesima & prima mensis, factum est verbum Domini in manu Aggae prophetae, dicens: * Loquere ad Zorobabel filium Salathiel ducem Iuda, & ad Iesum filium Iosedec sacerdotem magnum, & ad reliquos populi, dicens: * Quis in vobis est derelictus, qui vidit domum istam in gloria sua prima? & quid vos videtis hanc nunc? numquid non ita est, quasi non sit in oculis vestris? * Et nunc confortare Zorobabel, dicit Dominus: & confortare Iesum filium Iosedec sacerdos magni, & confortare omnis populus terrae, dicit Dominus exercituum, & facite quoniam ego vobiscum sum, dicit Dominus exercituum. * verbū quod pepigi vobiscum cū egredere mini de Terrā Egypti: & spiritus meus erit in medio vestrum, nolite timere. * Quia haec dicit Dominus exercituum: Adhuc vnum modicum est, & ego commovebo caelum, & terram, & mare, & aridam. * Et movebo omnes Gentes: ET VENIET DESIDERATA cunctis Gentibus: & implebo domum istam gloria, dicit Dominus exercituum. * Meū est argentum, & meum est aurum,

10 dicit Dominus exercituum. Magna erit gloria domus istius novissime plusquam primum dicit Dominus exercituum: & in loco isto dabo pacem, dicit Dominus exercituum. * In vigesima & quarta noni mensis in anno secundo Darij regis, factum est verbum Domini ad Aggeum prophetam, dicens: * Haec dicit Dominus exercituum: Interroga sacerdotes legem, dicens: * Si tulerit homo carnē sanctificatam in ora vestimenti sui, & tetigerit de summitate eius panē, aut pulmentum, aut vinum, aut oleum, aut omnem cibum: numquid sanctificabitur? Respondentes autem sacerdotes, dixerunt: Non. * Et dixit Aggeus: Si tetigerit polluta in anima ex omnibus his, numquid contaminabitur? Et responderunt sacerdotes, & dixerunt: Contaminabitur. * Et respondit Aggeus, & dixit: Sic populus iste, & sic gens ista ante faciem meam, dicit Dominus, & sic omne opus manuum eorum: & omnia quae obtulerunt ibi, contaminata erūt. 16 * Et nunc ponite corda vestra a die hac & supra, antequam ponetur lapis super lapidē in templo Domini. * Cū accideretis ad aedium viginti modiorum, & fierent decem: & intraretis ad torcular, ut exprimeretis quinquaginta lagonas, & fiebant viginti. 18 * Percussi vos vento vrentis, & aurigine, & grandine omnia opera manuum vestrarum: & non fuit in vobis, qui reverteretur ad me, dicit Dominus. * Ponite corda vestra ex die ista, & in futurum, a die vigesima & quarta noni mensis: a die, qua fundamenta iacta sunt templi Domini, ponite super cor vestrum. Numquid iam semen in germine est? & adhuc, vinea, & ficus, & malogranatum, & lignum oliuae non floruit: ex die ista benedicite. * Et factum est verbum Domini secundo ad Aggeum in vigesima & quarta mensis, dicens: * Loquere ad Zorobabel ducem Iuda, dicens: Ego movebo caelum pariter & terram: * Et subvertam solium regnorum, & conteram fortitudinem regni Gentium, & subver-

ram quadrigam, & ascensores
eius: & descendent equi, & a-
scensores eorum: vir in gladio
fratris sui. * In die illa, dicit
Dominus exercituum, assumam

te Zorobabel fili Salathiel serue
meus, dicit Dominus: & ponam
te quasi signaculum, quia te ele-
gi, dicit Dominus exercituum.

PROPHETIA ZACHARIAE.

CAPVT PRIMVM.

IN mense o-
ctauo in an-
no secundo
Darii regis,
factū est ver-
bum Domi-
ni ad Zacha-
riam, filium

Barachiz filij Addo, prophetam,
dicens: * Iratus est Dominus super
patres vestros iracundia. * Et
dices ad eos: Hec dicit Domi-
nus exercituum: * Convertimini
ad me, ait Dominus exercituum:
& conuertar ad vos, dicit Domi-
nus exercituum. * Ne sitis sicut

Mal. 3. 2. 7

Isa. 31. c. 8

31. c. 6. &

45. d. 22

Ezec. 3. c. 12

Ezec. 10. g.

30. & 20. a.

7. & 33. c.

11

Osce 14. a

2

Joel 3. c. 12

patres vestri, ad quos clamabant
propheta priores, dicentes: Hec
dicit Dominus exercituum: Con-
uertimini de vijs vestris malis, &
de cogitationibus vestris pessimis:
& non audierunt, neque attende-
runt ad me, dicit Dominus.

* Patres vestri vbi sunt? & prophe-
tae numquid in sempiternum vi-
uent? * Verumtamen verba mea,
& legitima mea, quae mandami

seruis meis prophetis, nūquid non
comprehenderunt patres vestros,
& conuersi sunt, & dixerunt: Si-
cut cogitauit Dominus exercituum
facere nobis secundum vias no-
stras, & secundum adiuuentio-
nes nostras fecit nobis. * In die

vigesima & quarta vndecimi mē-
sis Sabbath, in anno secundo Da-
rii factum est verbum Domini ad

Zachariam filium Barachiz, filij
Addo, prophetam, dicens: * Vi-
di per noctem, & ecce vir ascen-
dens super equum rufum, & ipse

stabat inter myrteta, quæ erant in
profundo: & post eum equi rufi,
varij, & albi. * Et dixi: Quid

1
A

sunt isti, Domine mi? & dixit ad
me Angelus, qui loquebatur in
me: Ego ostendam tibi quid sint

10 hæc. * Et respondit vir, qui sta-
bat inter myrteta, & dixit: Isti sūt,
quos misit Dominus vt peribū-

11 lent terram. * Et responderunt
C angelo Domini, qui stabat inter
myrteta, & dixerunt: Perambu-

lauius terram, & ecce omnis

12 terra habitatur, & quiescit. * Et
respondit angelus Domini, & di-
xit: Domine exercituum vsque-

quo tu non misereberis Ierusalē,
& urbem Iuda, quibus iratus est

iste iam septuagesimus annus est.

13 * Et respondit Dominus angelo,
qui loquebatur in me verba bo-

14 na, verba consolatoria. * Et di-
xit ad me angelus, qui loqueba-
tur in me: Clama, dicens: Hec

dicit Dominus exercituum: * Zelatus sum Ierusalem, & Sion

15 zelo magno. * Et ira magna,
ego irascor super gentes opulen-
tas: quia ego iratus sum parum,

16 ipse vero adiuuauerunt in malum.
* Propterea hæc dicit Dominus:
Reuertar ad Ierusalem in miseri-

cordi: & domus mea edificabi-
tur in ea, ait Dominus exerci-
tuum: & perpendicularium exten-

17 detur super Ierusalem. * Adhuc
clama, dicens: Hec dicit Domi-
nus exercituum: Adhuc assurgent

18 ciuitates meæ bonis: & consolabi-
bitur adhuc Dominus Sion, & eli-
get adhuc Ierusalem. * Et eleuau

oculos meos, & vidi: & ecce quat-
19 tuor cornua. * Et dixi ad angelū,
qui loquebatur in me: Quid

sunt hæc? & dixit ad me: Hæc
sunt cornua, quæ ventilauerunt

20 Iudæ, & Israel, & Ierusalem. * Et
ostendit

ostendit mihi Dominus quattuor
fabros. * Et dixi: Quid isti ve-
niunt facere? Qui ait, dicens:
Hæc sunt cornua, quæ ventilaue-
runt Iudam per singulos viros, &
nemo eorū leuauit caput suum:
& venerūt isti deterrere ea, vt de-
ijciant cornua gentium, quæ le-
uauerunt cornu super terram Iu-
da vt dispergerent eam.

C A P. II.

ET leuavi oculos meos, & vi-
di: & ecce vir, & in manu eius
funiculus menforum. * Et dixi:
Quod tu vadis? Et dixit ad me:
Vt metiar Ierusalem, & videam
quanta sit latitudo eius, & quan-
ta longitudo eius. * Et ecce ange-
lus, qui loquebatur in me, egre-
diebatur, & angelus alius egre-
diebatur in occursum eius. * Et
dixit ad eum: Curte, loquere ad
puerum istum, dicens: absque
muro habitabitur Ierusalem præ
multitudine hominum, & tu-
mentorum in medio eius. * Et
ego ero ei, ait Dominus, murus
ignis in circuitu: & in gloria ero
in medio eius. * O, o fugite de
terra Aquilonis, dicit Dominus:
quoniam in quattuor ventos celi
dispersi vos, dicit Dominus. * O
Sion, fuge quæ habitas apud fili-
am Babylonis: * Quia hæc dicit
Dominus exercituum: Post glori-
am misit me ad gentes, quæ spo-
liauerunt vos: qui enim tetigerit
vos, tangit pupillam oculi mei:
* Quia ecce ego leuo manū meā
super eos, & erunt præda his, qui
seruiebant sibi: & cognoscetis
quia Dominus exercituum misit
me. * Lauda, & lætare filia Sion:
quia ecce ego venio, & habitabo
in medio tui, ait Dominus. * Et
applicabuntur Gentes multæ ad
Dominum in die illa, & erūt mi-
hi in populum, & habitabo in
medio tui: & scies quia Dominus
exercituum misit me ad te. * Et
possidebit Dominus Iudam par-
tem suam in terra sanctificata: &
eliger adhuc Ierusalem. * Sileat
omnis caro a facie Domini qui
confluxerit de habitaculo sancto
suo.

C A P. III.

ET ostendit mihi Dominus Ie-
sum sacerdotem magnum:
stantem coram angelo Domini: &
satan stabat a dextris eius vt ad-
uersaretur ei. * Et dixit Dominus
ad satan: Incepet Dominus in
te satan: & incepet Dominus in
te, qui elegit Ierusalem: nūquid
non iste torris est erutus de igne?
* Et Iesus erat indutus vestibus
sordidis: & stabat ante faciem
angeli. * Qui respondit, & ait ad
eos, qui stabant coram se, dicens:
Auferte vestimenta sordida ab eo.
Et dixit ad eum: Ecce abstuli a
te iniquitatem tuam, & indui te
mutatorijs. * Et dixit: Ponite
eidam mundā super caput eius.
* Et posuerunt eidam mundam
super caput eius, & induerūt eum
vestibus: & angelus Domini sta-
bat. * Et contestabatur angelus
Domini Iesum, dicens: * Hæc di-
cit Dominus exercituum: Si in
vijs meis ambulaueris, & custo-
diam meam custodieris: tu quo-
que iudicabis domum meam, &
custodies atria mea, & dabo tibi
ambulantes de his, qui nunc hic
assistent. * Audi Iesus sacerdos
magne tu, & amici tui, qui habi-
tant coram te, quia viri porteden-
tes sunt. Ecce enim ego **ADDV-
CAM SERVVM MEVM** **Luc. 1. 8.**
ORIENTEM. * Quia ecce lapis,
quem dedi coram Iesu: super la-
pidem vnum septem oculi sunt:
ecce ego cōlabo sculpturam eius,
ait Dominus exercituum: & au-
feram iniquitatem terræ illius in
die vna. * In die illa, dicit Do-
minus exercituum, vocabit vir a-
micum suum subter vitem, &
subter ficum.

C A P. IIII.

ET reuersus est angelus, qui
loquebatur in me, & suscita-
uit me, quasi virum, qui suscita-
tur de somno suo. * Et dixit ad
mē: Quid tu vides? Et dixi: Vidi,
& ecce candelabrum aureum to-
tum, & lampas eius super caput
ipsius, & septē lucernæ eius super
illud: & septē infusoria lucernis,
H h h 3 quæ

quæ erant super caput eius. * Et dux oliuæ super illud: vna a dextris lampadis, & vna a sinistris eius. * Et respondi, & aio ad angelum, qui loquebatur in me, dicens: Quid sunt hæc, domine mi? * Et respondit angelus, qui loquebatur in me, & dixit ad me: Numquid nescis quid sunt hæc? Et dixi: Non, domine mi. * Et respondit, & ait ad me, dicens: Hoc est verbum Domini ad Zorobabel, dicens: Non in exercitu, nec in robore, sed in spiritu meo, dicit Dominus exercituum. * Quis tu mōa magne coram Zorobabel? in planum: & educet lapidem primum, & exquabit gratiam gentis eius. * Et factum est verbum Domini ad me, dicens: * Manus Zorobabel fundauerunt domum istam, & manus eius perficient eam: & scietis quia Dominus exercituum misit me ad vos. * Quis enim despexit dies paruos? & laborabunt, & videbunt lapidem stannicum in manus Zorobabel. Septem isti oculi sunt Domini, qui discurrent in vniuersam terram. * Et respondi, & dixi ad eum: Quid sunt dux oliuæ istæ ad dexteram candelabri, & ad sinistram eius? * Et respondi secundo, & dixi ad eum: Quid sunt dux spicæ oliuarum, quæ sunt iuxta duo rostra aurea, in quibus sunt suffusoria ex auro? * Et ait ad me, dicens: Numquid nescis quid sunt hæc? Et dixi: Non, Domine mi. * Et dixit: Isti sunt duo filij olei, qui assistunt dominatori vniuersæ terræ.

C A P. V.

ET conuersus sum, & leuaui oculos meos: & vidi, & ecce volumen volans. * Et dixit ad me: Quid tu vides? Et dixi: Ego video volumen volans: longitudo eius viginti cubitorum, & latitudo eius decem cubitorum. * Et dixit ad me: Hæc est maledictio, quæ egreditur super faciem omnis terræ, quia omnis fur, sicut ibi scriptum est, iudicabitur: & omnis iurans, ex hoc similiter iudicabitur. * Educam illud, dicit Dominus exercituum: & venies

C ad domū furis, & ad domum inrantis in nomine meo mendaciter: & cōmorabitur in medio domus eius, & consumet eam, & ligna eius, & lapides eius. * Et egredius est angelus, qui loquebatur in me: & dixit ad me: Leua oculos tuos, & vide quid est hoc, quod egreditur. * Et dixi: Quiddam est. Et ait: Hæc est amphora egrediens. Et dixit: Hæc est oculus eorum in vniuersa terra. * Et ecce talentum plumbi portabatur, & ecce mulier vna sedens in medio amphoræ. * Et dixit: Hæc est impietas. Et proiecit eam in medio amphoræ, & misit massam plumbeam in oculus eius. * Et leuaui oculos meos, & vidi: & ecce dux mulieres egredientes, & spiritus in alis earum, & habebat alas, quasi alas milui: & leuaerunt amphorā inter terram, & calum. * Et dixi ad angelum, qui loquebatur in me: Quid istæ deferunt amphoram? Et dixit ad me: Ut adificetur ei domus in terra Sennaar, & stabilizetur, & ponatur ibi super basem suam.

C A P. VI.

ET conuersus sum, & leuaui oculos meos, & vidi: & ecce quattuor quadrigæ egredientes de medio duorum montium: & montes, mōtes ærei. * In quadriga prima equi rufi, & in quadriga secunda equi nigri, & in quadriga tertia equi albi, & in quadriga quarta equi varij, & fortes. * Et respondi, & dixi ad angelum, qui loquebatur in me: Quid sunt hæc, domine mi? * Et respondit angelus, & ait ad me: Isti sunt quattuor venti cæli, qui egrediuntur ut stent coram Dominatore omnis terræ. * In qua erant equi nigri, egrediebantur in terram Aquilonis: & albi egressi sunt post eos: & varij egressi sunt ad terram Austri. * Qui autem erant robustissimi, exierunt, & quærebant ire, & discurrere per omnem terram. Et dixit: Ite, perambulate terram, & perambulauerunt terram. * Et vocauit me, & locutus est ad me, dicens: Ecce qui egrediuntur in terram Aquilonis, requiescere fecerunt spiritum meum in terra. Aquilo.

Aquilonis. * Et factum est verbum Domini ad me, dicens: * Summe a transmigratione ab Holdai, & Tobia, & ab Idaia; & venies tu in die illa, & intrabis domum Iosia filij Sophoniz, qui venerit de Babilone. * Et fumes aurum, & argentum, & facies coronas, & pones in capite Iesu filij Iosedec sacerdotis magni, & loqueris ad eum, dicens: Hæc ait Dominus exercituum, dicens: * ECCE VIR ORIENS NOMEN EIVS: & subter eum orietur, & ædificabit templum Domino. * Et ipse extruet templum Domino: & ipse portabit gloriam, & sedebit, & dominabitur super solio suo: & erit sacerdos super solio suo, & consiliū pacis erit inter illos duos. * Et coronæ erunt Heli, & Tobie, & Idaia, & Hem, filio Sophoniz, memoriale in templo Domini. * Et qui procul sunt, venient, & ædificabunt in templo Domini: & scietis quia Dominus exercituum misit me ad vos. Erit autem hoc, si auditu audieritis vocem Domini Dei vestri.

C A P. VII.

ET factum est in anno quarto Darij regis, factum est verbum Domini ad Zachariam, in quarta mensis noni, qui est Castellus. * Et miserunt ad domum Dei Sarasan, & Rogommelech, & viri qui erant cum eo ad deprecandam faciem Domini: * vt diceret sacerdotibus domus Domini exercituum, & prophetis loquentes: numquid flendum est mihi in quinto mense, vel sanctificare me debeo, sicut iam feci multis annis? * Et factum est verbum Domini exercituum ad me, dicens: * Loquere ad omnem populum terre, & ad sacerdotes, dicens: * Cum ieiunaveris, & plangeretis in quinto & septimo per hos septuaginta annos: numquid ieiunium ieiunastis mihi? * & cum comedistis, & bibistis, numquid non vobis comedistis, & vobismetipsis bibistis? * Numquid non sunt verba, quæ locutus est Dominus in manu prophetarum priorum, cum adhuc Ierusalem habitaretur, & es-

set opulenta, ipsa & vires in circuitu eius, & ad Austrum, & in campestribus habitaretur? * Et factum est verbum Domini ad Zachariam, dicens: * Hæc ait Dominus exercituum, dicens: Iudicium verum iudicate, & misericordiam, & miserationes facite, vnusquisque cum fratre suo. * Et vidua, & pupillum, & adueniam, & pauperem nolite calumniari: & malum vir fratri suo non cogitet in corde suo. * Et noluerunt attendere, & auerterunt scapulam recedentem, & aures suas aggrauauerunt ne audirent. * Et cor suum posuerunt vt adamantem ne audirent legem, & verba, quæ misit Dominus exercituum in spiritu suo per manum prophetarum priorū: & facta est indignatio magna a Domino exercituum. * Et factum est, sicut locutus est, & non audierunt: sic clamabunt, & non exaudiam, dicit Dominus exercituum. * Et dispersi eos per omnia regna, quæ nesciunt: & terra desolata est ab eis, eo quod non esset transiens & reuertens: & posuerunt terram desiderabilem in desertum.

C A P. VIII.

ET factum est verbum Domini exercituum, dicens: * Hæc dicit Dominus exercituum: Zelatus sum Sion zelo magno, & indignatione magna zelatus sum eam. * Hæc dicit Dominus exercituum: Reuersus sum ad Sion, & habitabo in medio Ierusalem: & vocabitur Ierusalem Ciuitas veritatis, & Mons Domini exercituum mons sanctificatus. * Hæc dicit Dominus exercituum: Adhuc habitabunt senes, & anus in plateis Ierusalem: & viri baculus in manu eius propter multitudinem dierum. * Et plateæ ciuitatis complebuntur infantibus, & puellis ludentibus in plateis eius. * Hæc dicit Dominus exercituum: Si videbitur difficile in oculis reliquiarum populi huius in diebus illis, numquid in oculis meis difficile erit, dicit Dominus exercituum: Hæc dicit Dominus exercituum: Ecce ego saluabo popu-

* Luc. 1. g.

78

* Isa. 58. 2. 5

lum meum de Terra Orientis, & de terra Occasus solis. * Et adducam eos, & habitabunt in medio Ierusalem, & erunt mihi in populum, & ego ero eis in Deum in veritate, & in iustitia. * Hæc dicit Dominus exercituum: Confortentur manus vestre, qui auditis in his diebus sermones istos per os prophetarum in die, qua fundata est domus Domini exercituum, vt templum ædificaretur. * Si quidem ante dies illos merces hominum non erat, nec merces iumentorum erat, neque introeunti, neque exeunti erat pax præ tribulatione: & dimisi omnes homines vnumquemque contra proximum suum. * Nunc autem non iuxta dies priores ego faciam reliquias populi huius, dicit Dominus exercituum. * Sed semen patris eius erit: vinea dabit fructum suum, & terra dabit germen suum, & cæli dabunt rorem suum: & possidere faciam reliquias populi huius vniuersa hæc. * Et erit sicut erat is maledictio in gentibus, domus Iuda, & domus Israel: sic saluabo vos, & eritis benedictio: nolite timere, confortentur manus vestre. * Quia hæc dicit Dominus exercituum: Sicut cogitavi vt affligerem vos cum ad iracundiam prouocassent patres vestri me, dicit Dominus, * & non sum misertus: sic conuersus cogitavi in diebus istis vt beneficerem domui Iuda, & Ierusalem: Nolite timere. * Hæc sunt ergo verba quæ facietis: Loquimini veritatem, vnusquisque cum proximo suo: veritatem, & iudicium pacis iudicate in portis vestris, * Et vnusquisque malum contra amicum suum ne cogitatis in cordibus vestris: & iuramentum mendax ne diligatis: omnia enim hæc sunt, quæ odi dicit Dominus. * Et factum est verbum Domini exercituum ad me, dicens: * Hæc dicit Dominus exercituum: Ieiunium quarti, & ieiunium quinti, & ieiunium septimi, & ieiunium decimi erit domui Iuda in gaudium, & læticiam, & in sollempnitates præclaras: veritatem situm, & pacem diligite. * Hæc dicit Dominus exercituum: Vsq̃uequo veniant popu-

puli, & habitent in ciuitatibus multis, * & vadant habitatores, vnus ad alterum, dicentes: Eamus, & deprecemur faciem Domini, & queramus Dominum exercituum: vadam etiam ego. * Et venient populi multi, & gentes robustæ ad querendum Dominum exercituum in Ierusalem, & deprecandam faciem Domini. * Hæc dicit Dominus exercituum: In diebus illis, in quibus apprehendit decem homines ex omnibus linguis Gentium, & apprehendent fimbriam viri Iudæi, dicentes: Ibimus vobiscum: audiuiimus enim quoniam Deus vobiscum est.

C A P. IX.

ONus verbi Domini in terra Hadrach, & Damasci requiescit eius, quia Domini est oculus hominis, & omnium tribuum Israel. * Emath quoque in terminis eius, & Tyrus, & Sidon: assumpserunt quippe sibi sapientiam yalde. * Et edificauit Tyrus munitionem suam, & coaceruauit argentum quasi humum, & aurum vt lutum platearum. * Ecce Dominus possidebit eam, & percutiet in mari fortitudinem eius, & hæc igni deuorabitur. * Videbit Ascalon, & timebit: & Gaza, & dolebit nimis: & Accaron, quoniam confusa est spes eius: & peribit rex de Gaza, & Ascalon non habitabitur. * Et sedebit separatim in Azoto, & disperdam superbiam Philistinorum. * Et auferam sanguinem eius de ore eius, & abominaciones eius de medio dentium eius, & relinquetur etiam ipse Deo nostro, & erit quasi dux in Iuda, & Accaron quasi lebus. * Et circumdabo domum meam ex his, qui militant mihi euntes, & reuerteres, & non transibit super eos vltra exactor: quia nunc vidi in oculis meis. * Exulta saties filia Sion, iubila filia Ierusalem: **ECCÆ REX TVS** Mat. 21. 2. 5. venit tibi iustus, & saluator: ipse pauper, & ascendens super asinam, & super pullum filium asinae. * Et disperdam quadrigam ex Ephraim, & equum de Ierusalem, & dissipabimus arcus bellis & io-

A. as. or. xlii

A. as. or. xlii

A. as. or. xlii

Ephes. 4.
3. 35Isa. 62. d.
Mat. 21. 2. 5.

& loquetur pacem Gentibus, & potestas eius a mari vsque ad mare, & a fluminibus vsque ad fines terræ. * Tu quoque in sanguine testamēti tui emisti victos tuos de lacu, in quo non est aqua. * Conuertimini ad munitionem victi spei, hodie quoque annuncias duplicia reddam tibi. * Quoniam extendi mihi Iudam quasi arcum, impleui Ephraim: & suscitabo filios tuos Sion super filios tuos Græcia: & ponam te quasi gladium fortium. * Et Dominus Deus super eos videbitur, & exhibit vt fulgur, iaculum eius & Dominus Deus in tuba canet, & vadet in turbine Austri. * Dominus exercituum proteget eos: & deuorabunt, & subijcient lapidibus fundæ: & bibentes inebriabuntur quasi a vino & replebuntur vt phialæ, & quasi cornua altaris. * Et saluabit eos Dominus Deus eorum in die illa, vt gregem populi sui: quia lapides sancti eleuabuntur super terram eius. * Quid enim bonum eius est, & quid pulchrum eius, nisi frumentum electorum, & vinum germians virgines?

CAP. X.

Petite a Domino pluuiam in tempore serotino, & Dominus faciet nives, & pluuiam imbris dabit eis singulis herbam in agro. * Quia simulachra locuta sunt inutile, & diuini viderunt mendacii, & somnatores locuti sunt frustra: vane consolabantur: idcirco abducti sunt quasi grex: assigentur, quia non est eis pastor. * Super pastores iratus est furor meus, & super hircos visitabo, quia visitauit Dominus exercituum gregem suum, domum Iuda, & posuit eos quasi equum gloriæ suæ in bello. * Ex ipso angulus, ex ipso paxillus, ex ipso arcus prælii, ex ipso egredietur omnis exactor simul. * Et erunt quasi fortes conculcantes lutum viarum in prælio: & bellabunt, quia Dominus cum eis: & confundentur ascensores equorum. * Et confortabo domum Iuda, & domum Ioseph saluabo. & conuertam eos, quia

miserebor eorum: & erunt sicut fuerunt quando non proieceram eos: ego enim Dominus Deus eorum, & exaudiam eos. * Eterunt quasi fortes Ephraim, & letabitur cor eorum quasi a vino: & filij eorum videbunt, & letabuntur, & exultabit cor eorum in Domino. * Sibilabo eis, & congregabo illos, quia redemi eos, & multiplicabo eos sicut antea fuerant multiplicati. * Et seminabo eos in populis, & de longe recordabitur mei: & viuent cum filijs suis, & reuertentur. * Et reducam eos de Terra Aegypti, & de Assyrijs congregabo eos, & ad Terram Galaad, & Libani adducam eos, & non inuenietur eis locus: & transibit in maris freato, & percutiet in mari fluctus, & confundentur omnia profunda fluminis, & humiliabitur superbia Assur, & sceptrum Aegypti recedet. * Confortabo eos in Domino, & in nomine eius ambulabunt, dicit Dominus.

CAP. XI.

A Peri Libane portas tuas, & comedat ignis cedros tuas. * Vlula abies, quia cecidit cedrus, quoniam magnifici vastati sunt: vlulata quereus Basan, quoniam successus est saltus munitus. * Vox vlulatus pastorum, quia vastata est magnificentia eorum: vox rugitus leonum, quoniam vastata est superbia Iordanis. * Hæc dicit Dominus Deus meus: Pasce pecora occisionis, quæ qui possederant, occidebant, & non dolebant, & vendebant ea, dicentes: Benedictus Dominus, diuites facti sumus: & pastores eorum non parebant eis. * Et ego non parca ultra super habitantes terram, dicit Dominus: ecce ego tradam homines vnumquemque in manu proximi sui, & in manu regis sui: & concident terram, & non erunt de manu eorum. * Et pasca pecus occisionis propter hoc, o pauperes gregis: & assumpsi mihi duas virgas, vnâ vocaui Decorem, & alteram vocaui Funiculum: & paui gregem. * Et succidi tres pastores in mense vno, & cōtracta est anima

anima mea in eis : siquidem & anima eorum variavit in me .

* Et dixi : Non pascam vos, quod moritur, moriatur : & quod succiditur, succidatur : & reliqui deuorent vnusquisque carnem proximi sui . * Et tuli virgam meam, quæ vocabatur Decus, & abscidi eam vt irritum facerem sordus meum, quod percussit cum omnibus populis . * Et in irritum deductum est in die illa : & cognouerunt sic pauperes gregis, qui custodiunt mihi, quia verbum Domini est . * Et dixi ad eos : Si bonum est in oculis vestris, asserite mercedem meam : & si non, quiescite : ¶ Et appenderunt mercedem meam triginta argenteos . * Et dixit Dominus ad me : Projice illum ad statuarium, decusam pretium, quo appretiatus sum ab eis. Et tuli triginta argenteos : & proieci illos in domum Domini ad statuarium . * Et prævidi virgam meam secundam, quæ appellabatur Funiculus, vt dissoluerem germanitatem inter Iudæ, & Israel . * Et dixit Dominus ad me : Adhuc sume tibi vasa pastoris stulti . * Quia ecce ego suscitabo pastorem in terra, qui derelicta non visitabit, dispersum non quæret, & contritum non sanabit, & id quod stat non enutriet, & carnes pinguium comedet, & vngulas eorum dissoluet . * O pastor, & idolum, derelinquens gregem : gladius super brachium eius, & super oculum dextrum eius : brachium eius ariditate siccabitur, & oculus dexter eius tenebrescens obscurabitur .

C A P. XII.

ONus verbi Domini super Israel . Dicit Dominus extendens cælum, & fundans terram, & fingens spiritum hominis in eo : * Ecce ego ponam Ierusalem superliminare crapulæ omnibus populis in circuitu : sed & Iuda erit in obsidione contra Ierusalem . * Et erit : In die illa ponam Ierusalem lapidem oneris cunctis populis : omnes, qui leuabunt eam, & confectione lacerabuntur : & colli-

gètur aduersus eam omnia regna

4 terræ . * In die illa, dicit Dominus, percutiam omnem equum in stuporem, & ascensorem eius in amentiam : & super domum Iuda aperiam oculos meos, & omnem equum populorum percutiam cecitate . * Et dicent duces Iuda in corde suo : Confortentur mihi habitatores Ierusalem in Domino exercituum Deo eorum . * In die illa ponam duces Iuda sicut caminum ignis in lignis, & sicut faciem ignis in feno : & deuorabunt ad dextram, & ad sinistram omnes populos in circuitu : & habitabitur Ierusalē rursus in loco suo in Ierusalem . * Et saluabit Dominus tabernacula Iuda, sicut in principio : vt non magnifice glorietur domus David, & gloria habitantium Ierusalem contra Iudam . * In die illa proteget Dominus habitatores Ierusalem, & erit qui offenderit ex eis in die illa, quasi David : & domus David quasi Dei, sicut angelus Domini in conspectu eorum . * Et erit in die illa : quæram contere omnes Gentes, quæ veniunt contra Ierusalem . * Et effundam super domum David, & super habitatores Ierusalem spiritum gratiæ, & precum, & aspicient ad me, quem confixerunt : & plangent cum planctu quasi super vnguentum, & dolebunt super eum, vt doleri solet in morte primogeniti . * In die illa magnus erit planctus in Ierusalem, sicut planctus Adadremmon in campo Mageddon . * Et planget terra : familiæ & familiæ seorsum : familiæ domus David seorsum, & mulieres eorum seorsum : * familiæ domus Nathan seorsum, & mulieres eorum seorsum : familiæ domus Leui seorsum, & mulieres eorum seorsum : familiæ Semiei seorsum, & mulieres eorum seorsum . * Omnes familiæ reliquæ, familiæ, & familiæ seorsum, & mulieres eorum seorsum .

C A P. XIII.

IN die illa erit fons patens domui David, & habitantibus Ierusalem in ablutione peccatorum, & mea-

¶ Matth. 27.
a. 9

¶ Io. 19. g. 17

¶ 2. Par. 35.
d. 22

Ezech. 30. & menstruatz. * Et erit in die illa, dicit Dominus exercituum: Disperda nomina idolorum de terra, & non memorabuntur ultra: & pseudopphetas, & spiritum immundum auferam de terra. * Et erit, cum prophetauerit quispiam ultra, dicent ei pater eius, & mater eius, qui genuerunt eum: Non vines: quia mendacium locutus es in nomine Domini. Et configent eum pater eius, & mater eius, genitores eius, cum prophetauerit. * Et erit: In die illa, confundetur propheta, vnusquisque ex visione sua cum prophetauerit: nec operientur pallio facino, vt metiantur: sed dicet: * Non sum propheta, homo agricola ego sum: quoniam Adam exemplum meum ab adolescentia mea. * Et dicitur ei: Quid sunt plagae istae in medio manuum tuarum? Et dicet: His plagatus sum in domo eorum, qui diligebant me. * Fractura fuscitate super pastorem meum, & super virum coherentem mihi, dicit Dominus exercituum: Percute pastorem, & dispergentur oves: & conuertam manum meam ad paruulos. * Et erunt in omni terra, dicit Dominus: partes duz in ea dispergentur, & deficient: & tertia pars relinquetur in ea. * Et ducam tertiam partem per ignem, & vram eos sicut vritur argentum: & probabo eos sicut probatur aurum. Ipse vocabit nomen meum, & ego exaudiam eum. Dicam, Populus meus es; & ipse dicet: Dominus Deus meus.

1 Matt. 26.
c. 32
Mar. 14. c.
38

CAP. XIII.

Ecce venient dies Domini, & diuidentur spolia tua in medio tui. * Et congregabo omnes Gentes ad Ierusalem in praelium, & capietur ciuitas, & vastabuntur domus, & mulieres violabuntur: & egredietur media pars ciuitatis in captiuitatem, & reliquum populi non auferetur ex vrbis. * Et egredietur Dominus, & praeliabitur contra Gentes illas, sicut praelatus est in die certaminis. * Et stabunt pedes eius in die illa super Montem oliuarum,

qui est contra Ierusalem ad Orientem: & scindetur Mons oliuarum ex media parte sui ad Orientem, & ad Occidentem prae rupto grandi valde, & separabitur medium montis ad Aquilonem, & medium eius ad Meridiem. * Et fugietis ad vallem montium eorum, quoniam coniungetur vallis montium vsque ad proximum: & fugietis. sicut fugitis a facie terrae motus in diebus Ozia regis Iuda: & veniet Dominus Deus meus, omnesque sancti cum eo. * Et erit in die illa: Non erit lux, sed frigus & gelu. * Et erit dies vna, quae nota est Domino, non dies neque nox: & in tempore vesperti erit lux. * Et erit in die illa: Exibunt aquae viuz de Ierusalem: medium earum ad mare Orientale, & medium earum ad mare nouissimum: in estate & in hieme erunt. * Et erit Dominus Rex super omnem terram: in die illa erit Dominus vnus, & erit nomen eius vnum. * Et reuertetur omnis terra vsque ad desertum, de colle Remmon ad Austrum Ierusalem: & exaltabitur, & habitabit in loco suo a porta Benjamin vsque ad locum portae prioris, & vsque ad portam angulorum: & a turre Hananeel vsque ad torcularia regis. * Et habitabunt in ea, & anathema non erit amplius: sed sedebit Ierusalem secura. * Et haec erit plaga, qua percutiet Dominus omnes Gentes, quae pugnaverunt aduersus Ierusalem: Tabescet caro vniuscuiusque stans super pedes suos, & oculi eius contabescunt in foraminibus suis, & lingua eorum contabescet in ore suo. * In die illa erit tumultus Domini magnus in eis: & apprehendet vir manum proximi sui, & conseret manus eius super manum proximi sui. * Sed & Iudas pugnavit aduersus Ierusalem: & congregabuntur diuitiae omnium gentium in circuitu, aurum, & argentum, & vestes multae satis. * Et sic erit ruina equi, & muli, & camelorum, & asini, & omnium iumentorum, quae fuerint in castris illis, sicut ruina haec. * Et omnes, qui reliqui fuerint de vniuersis Gentibus, quae venerunt con-

Amos 1.
2.1

2.1

contra Ierusalem, ascendet ab anno in annum, ut adorent Regem, Dominum exercituum, & celebrent festiuitatem tabernaculorum.

* Et erit: Qui non ascenderit de 17 familijs terre ad Ierusalem, ut adoret Regem, Dominum exercituum, non erit super eos imber.

* Quod & si familia Aegypti non 18 ascenderit, & non venerit: nec super eos erit, sed erit ruina, qua percuetiet Dominus omnes Gentes, quae non ascenderint ad celebrandam festiuitatem tabernaculorum. * Hoc erit peccatum Aegypti, & 19

hoc peccatum omnium Gentium, quae non ascenderint ad celebrandam festiuitatem tabernaculorum. * In die illa erit quod super frenum equi est, sanctum Domino: & erunt lebetes in domo Domini quasi phialae coram altari. * Et erit omnis lebes in Ierusalem, & in Iuda sanctificatus Domino exercituum: & venient omnes immolantes, & sument ex eis, & coquent in eis: & non erit mercator ultra in domo Domini exercituum in die illo.

PROPHEETIA MALACHIAE.

C A P V T P R I M V M.

NVS Verbi

Domini ad Israel in manu Malachiae.

* Dixi vos, dicit Dominus, & dixistis: In quo dilexisti

nos? Nonne frater erat Esau Iacob, dicit Dominus, & dilexi Iacob, * Esau autem odio habui?

& posui montes eius in solitudinem, & hereditatem eius in dracones deserti. * Quod si dixerit Idumaea: Destructi sumus, sed reuerentes aedificabimus quae destructa sunt: Haec dicit Dominus exercituum: Illi aedificabunt, & ego destruiam: & vocabuntur termini impietatis, & populus, cui iratus est Dominus usque in eternum. * Et oculi vestri videbunt: & vos dicetis: Magnificetur Dominus super terminum Israel. * Filius honorat patrem, & seruus dominum suum: si ergo Pater ego sum, ubi est honor meus? & si Dominus ego sum, ubi est timor meus, dicit Dominus exercituum? ad vos, o sacerdotes, qui despiciatis nomen meum, & dixistis: In quo despicimus nomen tuum? * Offeritis super altare meum panem pollutum, & dicitis: In quo pollui-

1 A te? In eo quod dicitis: Mensa Domini despecta est. * Si offeratis caecum ad immolandum, nonne malum est? & si offeratis claudum, & languidum, nonne malum est? offer illud duci tuo, si placuerit ei, aut si suscepit faciem tuam, dicit Dominus exercituum. * Et nunc deprecamini vultum Dei ut misereatur vestri (de manu enim vestra factum est hoc) si quomodo suscipiat facies vestras, dicit Dominus exercituum. * Quis est in vobis, qui claudat ostia, & incendat altare meum gratuito? non est mihi voluntas in vobis, dicit Dominus exercituum: & munus non suscipiam de manu vestra. * Ab ortu enim solis usque ad occasum, magnum est nomen meum in Gentibus, & in omni loco sacrificatur, & offertur nomini meo oblatio munda: quia magnum est nomen meum in Gentibus, dicit Dominus exercituum. * Et vos polluistis illud in eo, quod dicitis: Mensa Domini contaminata est: & quod superponitur, contemptibile est cum igne, qui illud denorat. * Et dixistis: Ecce de labore, & exustastis illud, dicit Dominus exercituum, & intulistis de rapinis claudum, & languidum, & intulistis manus: numquid

¶ Ros. c. 13

De. 10. 11

De. 10

¶ Psal. 112.

a. 3

quid suscipiam illud de manu vestra, dicit Dominus? * Male dictus dolofus, qui habet in grege suo mafculum, & votum faciens, immolat debile Domino: quia rex magnus ego, dicit Dominus exercituum, & nomen meum horribile in Gentibus.

C A P. II.

ET nunc ad vos mandatum, hoc, o sacerdotes, * Si nolueritis audire, & si nolueritis ponere super cor vt detis gloriam nomini meo, ait Dominus exercituum: mittam in vos egestatem, & maledicā benedictionibus vestris, & maledicā illis quoniam non posuistis super cor: * Ecce ego projiciam vobis brachium, & dispergam super vultum vestrum stercore sollempnitatum vestrarum, & assumet vos secum. * Et scietis quia non si ad vos mandatum istud, vt esset pactum meum cum Leui, dicit Dominus exercituum. * Pactum meum fuit cum eo vite & pacis: & dedi ei timorem, & timuit me, & a facie nominis mei pauebat. * Lex veritatis fuit in ore eius, & iniquitas non est inuenta in labijs eius: in pace, & in æquitate ambulauit mecum, & multos auertit ab iniquitate. * Labia enim sacerdotis custodient scientiam, & legem requirēt ex ore eius: quia angelus Domini exercituum est. * Vos autem recessistis de via, & scandalizastis plurimos in lege: irritum fecistis pactum Leui, dicit Dominus exercituum. * Propter quod & ego dedi vos contemptibiles, & humiles omnibus populis, sicut non seruastis vias meas, & accepistis faciem in lege.

Numquid non pater vnus omnium nostrum? numquid non Deus vnus creauit nos? quare ergo despexit vnusquisque nostrum fratrem suum, violans pactum patrum nostrorum? * Transgressus est Iuda, & abominatio facta est in Israel, & in Ierusalem: quia contaminauit Iudas sanctificationem Domini, quam dilexit, & habuit filiam dei alie-

Disperdet Dominus virum, qui fecerit hoc, magistrum, & discipulum de tabernaculis Iacob, & offerentes munus Domino exercituum. * Et hoc rursum fecistis, operiebatis lacrymis altare Domini, sletus & murgu, ita vt non respiciam ultra ad sacrificium, nec accipiam placabile quid de manu vestra. * Et dixistis: Quam ob causam? quia Dominus testificatus est inter te, & vxorem pubertatis tue, quam tu despexisti: & hęc particēpt tua, & vxor scderis tue. * Nonne vnus fecit, & residuum spiritus eius est? Et quid vnus querit, nisi semen Dei? Custodite ergo spiritum vestrum, & vxorem adolescentia tua noli despiciere. * Cum odio habueris, dimitte: dicit Dominus Deus Israel: operiet autem iniquitas vestimentum eius, dicit Dominus exercituum: custodite spiritum vestrum, & nolite despiciere. * Laborare fecistis Dominum in sermonibus vestris, & dixistis: In quo eam fecimus laborare? In eo quodd dicitis: Omnis qui facit malum bonus est in conspectu Domini, & tales ei placeant: aut certe vbi est Deus iudicij?

C A P. III.

Ecce ego mitto angelum meum, & preparabit viam ante faciem meam. Et statim veniet ad templum suū Dominator, quem vos queritis, & angelus testamēti quem vos vultis. Ecce veniūt dicit Dominus exercituum: & quis poterit cogitare diem aduentus eius? & quis stabit ad videndum eum? Ipse enim quasi ignis constans, & quasi herba fullo num: & sedebit constans, & emundans argentum, & purgabit filios Leui, & colabit eos quasi aurum, & quasi argentum, & erunt Domino offerentes sacrificia in iustitia. * Et placebit Domino sacrificium Iuda, & Ierusalem sicut dies sæculi, & sicut anni antiqui. * Et accedam ad vos in iudicio, & ero testis vobis vobis malefactoris, & adulteris, & peruriis,

Matt. 11. b.
10
Mat. 1. a. 2
Luc. 1. b. 17
& 7. d. 27

perjuris, & qui calumniatur mercedem mercenarij, viduas, & pupillos, & opprimunt peregrinum, nec timebunt me, dicit Dominus exercituum. * Ego enim Dominus, & non mutor, & vos filij Iacob non estis consumpti. * A diebus enim patrum vestrorum recessistis a legitimis meis, & non custodistis. * Reuertimini ad me, & reuertar ad vos, dicit Dominus exercituum. Et dixistis: In quo reuertemur? * Si affiget homo Deum, quia vos configitis me? Et dixistis: In quo configimus te? In decimis, & in primitiis. * Et in penuria vos maledicti estis, & me vos configitis gens tota. * Inferte omnem decimam in horreum, & sit cibus in domo mea, & probate me super hoc, dicit Dominus: si non aperuero vobis cataractas caeli, & effudero vobis benedictionem usque ad abundantiam, & increpabo pro vobis deuorantem, & non corrumpet fructum terrae vestrae: nec erit sterilis vinea in agro, dicit Dominus exercituum. * Et beatos vos dicent omnes Gentes: eritis enim vos terra desiderabilis, dicit Dominus exercituum. * Inualuerunt super me verba vestra, dicit Dominus. * Et dixistis: quid locuti sumus contra te? Dixistis: Vanus est, qui seruit Deo: & quod emolumentum quia custodiimus praecepta eius, & quia ambulauimus tristes coram Domino exercituum? Ergo nunc beatos dicimus arrogantibus: siquidem edificati sunt facientes impietatem, & tentauerunt Deum, & salui facti sunt. * Tunc locuti sunt timentes Dominum, vnu-

quisque cum proximo suo: Et attendit Dominus, & audiuit, & scriptus est liber monumenti coram eo timentibus Dominum, & cogitantibus nomen eius. * Et erunt mihi, ait Dominus exercituum, in die, qua ego facio, in peculium: & paream eis, sicut pareit vir filio suo seruienti sibi. * Et conuertimini, & videbitis quid sit inter iustum, & impium: & inter seruientem Deo, & non seruientem ei.

CAP. IIIL.

Ecce enim dies veniet succensae quasi caminus: & erunt omnes superbi, & omnes facientes impietatem stipula; & inflamabit eos dies veniens, dicit Dominus exercituum, qui non derelinquet eis radicem, & germen. * Et orietur vobis timentibus nomen meum Sol iustitiae, & sanitas in pennis eius: & egrediemini, & salietis sicut vituli de armento. * Et calcabitis impios, cum fuerint cinis sub planta pedum vestrorum in die, qua ego facio, dicit Dominus exercituum. * Memento legis Moysi serui mei, quam mandauit ei in Horeb ad omnem Israel praecepta, & iudicia. * Ecce ego mittam vobis Eliam prophetam, antequam veniat dies Domini magnus, & horribilis. * Et conuertet cor patrum ad filios, & consiliorum ad paucos eorum: & nonne forte veniam, & edificabo domum, & aedificabo templum, & stabili-

Luc. 1. 8.

Exo. 20.
Deu. 4. 5. 6.

Mat. 17. b.

Mar. 9. c. 11
Luc. 1. b. 17

LIBER PRIMVS

MACHABÆORVM.

CAPVT PRIMVM.

ET factum est, postquā percussit Alexander Philippi Macedo, qui primus regnauit in Græcia, egressus de terra Cethim, Darium regem Persarum, & Medorum: * constituit prælia multa, & obtinuit omnium munitiones, & interfecit reges terra, * Et pertransiit vsque ad fines terræ: & accepit spolia multitudinis Gentium: & siluit terra in conspectu eius. * Et congregauit virtutem, & exercitum fortem nimis: & exaltatum est, & eleuatum cor eius: * Et obtinuit regiones Gentium, & tyrannos: & facti sunt illi in tributum. * Et post hæc decidit in lectum, & cognouit quia moteretur. * Et vocauit pueros suos nobiles, qui secum erant nutriti a iuuentute: & diuisit illis regnum suum, cum adhuc viueret. * Et regnauit Alexander annis duodecim, & mortuus est. * Et obtinuerunt pueri eius regnum, unusquisque in loco suo: * & imposuerunt omnes sibi diademata post mortem eius, & filiorum post eos annis multis, & multiplicata sunt mala in terra. * Et exiit ex eis radix peccatrix, Antiochus illustis, filius Antiochi regis, qui fuerat Romæ obles: & regnauit in anno centesimo trigésimo septimo regni Græcorum. * In diebus illis exierunt ex Israel filij iniqui, & suaserunt multis, dicentes: Eamus, & disponamus testamentum cum Gentibus, quæ circa nos sunt: quia ex quo recessimus ab eis inuenerunt nos multa mala. * Et bonus visus est sermo in oculis eorum. * Et de-

stinauerunt aliqui de populo, & abierunt ad regem: & dedit illis potestatem vt facerent iustitiam Gentium. * Et edificauerunt gymnasium in Ierosolymis secundum leges Nationum. * Et fecerunt sibi præputia, & recesserunt a testamento sancto, & iuncti sunt Nationibus, & venundati sunt vt facerent malum. * Et paratum est regnum in conspectu Antiochi, & cepit regnare in terra Egypti vt regnaret super duo regna. * Et intrauit in Egyptum in multitudine graui, in curribus, & elephantis, & equitibus, & copiosa nauis multitudine: * & constituit bellū aduersus Ptolemæum regem Egypti, & veritus est Ptolemæus a facie eius, & fugit, & ceciderunt vulnerati multi. * Et cōprehendit ciuitates munitas in Terra Egypti: & accepit spolia Terræ Egypti. * Et cōuenit Antiochus, postquā percussit Egyptum in centesimo & quadragésimo tertio anno: & ascēdit ad Israel, * & ascēdit Ierosolymam in multitudine graui. * Et intrauit in sanctificationem cum superbia, & accepit altare aureum, & candelabrum luminis, & vniuersa vasa eius, & mensam propositionis, & libatoria, & phialas, & mortariola aurea, & velum, & coronas, & ornamentum aureum quod in facie templi erat: & comminuit omnia. * Et accepit argentum, & aurum, & vasa concupiscibilia: & accepit thesauros occultos, quos, inuenit: & sublati omnibus abiit in terram suam. * Et fecit eadem hominum, & locutus est in superbia magna. * Et factus est planctus magnus in Israel, & in omni loco eorum: * & ingemuerunt principes, & seniores: virgines, & iu-

& iuvenes infirmati sunt & speciositas mulierum immutata est. * Omnis maritus sumpsit lamentum: & quæ sedebant in thoro maritali, lugebant. * & commotum est terra super habitantes in ea, & in uersa domus Iacob induit confusionem. * Et post duos annos dierum misit rex principem tributorum in ciuitates Iuda, & venit Ierusalem cum turba magna. * Et locutus est ad eos verba pacifica in dolo: & crediderunt ei. * Et irruit super ciuitatem repente, & percussit eam plaga magna, & perdidit populum multum ex Israel. * Et accepit spolia ciuitatis: & succendit eam igni, & destruxit domos eius, & muros eius in circuitu: * & captiuas duxerunt mulieres: & natos, & pecora posederunt. * Et edificauerunt ciuitatem David muro magno, & firmo, & turribus firmis, & facta est illis in arcem: * & posuerunt illic gentem peccatricem viros iniquos & conualuerunt in ea. & posuerunt arma & escas, & congregauerunt spolia Ierusalem: * & resposuerunt illic: & facti sunt in laqueum magnum. * Et factum est hoc ad insidias sanctificationi, & in diabolum malum in Israel: * & effuderunt sanguinem innocentem per circuitum sanctificationis, & contaminauerunt sanctificationem. * Et fugerunt habitatores Ierusalem propter eos, & facta est habitatio exterorum, & facta est externa semini suo, & nati eius reliquerunt eam. * Sanctificatio eius desolata est sicut solitudo. * Dies festi eius conuersi sunt in luctum, sabbata eius in opprobrium, honores eius in nihilum. * Secundum gloriam eius multiplicata est ignominia eius: & sublimitas eius conuersa est in luctum. * Et scripsit rex Antiochus omni regno suo ut esset omnis populus, unus: & relinqueret unusquisque legem suam. * Et conenserunt omnes Gentes secundum verbum regis Antiochi: * & multi ex Israel conenserunt seruituti eius, & sacrificauerunt idolis, & coquinauerunt sabbatum. * Et misit rex libros per manus nuntiorum in Ierusalem, & in

omnes ciuitates Iuda: ut sequerentur leges Gentium terræ, * & prohiberent holocausta, & sacrificia, & placentias fieri in templo Dei, * & prohiberent celebrari sabbatum, & dies sollempnes: * & iussit coquinari sancta, & sanctum populum Israel. * Et iussit edificari aras, & templa, & idola, & immolari carnes suillas, & pecora communia. * & relinquere filios suos in circuncisionibus, & coquinari animas eorum in omnibus immundis, & abominationibus, ita ut obliuiscerentur legem, & immutarent omnes iustificationes Dei. * Et quicumque non fecissent secundum verbum regis Antiochi, morerentur. * Secundum omnia verba hæc scripsit omni regno suo: & proposuit principes populo, qui hæc fieri cogesserunt. * Et insurrexerunt ciuitatibus Iuda sacrificare. * Et congregati sunt multi de populo ad eos, qui dereliquerant legem Domini, & fecerunt mala super terram. * & effugauerunt populum Israel in abditis, & in absconditis fugitiuorum locis. * Die quinquagesime mensis Casleu, quinto & quadragesimo & centesimo anno edificauit rex Antiochus abominandum idolum desolationis super altare Dei, & per vniuersas ciuitates Iuda in circuitum edificauerunt aras: * & ante ianuas domorum, & in plateis incedebant thura, & sacrificabant: * & libros legis Dei combusserunt igni, scindentes eos: * & apud quemcumque inueniebatur libri testamenti Domini, & quicumque obseruabat legem Domini, secundum edictum regis trucidabant eum. * In virtute sua faciebant hæc populo Israel, qui inueniebatur in omni mense & mense in ciuitatibus. * Et quinta & vigesima die mensis sacrificabant super aram, quæ erat contra altare. * & mulieres, quæ circumcidebant filios suos trucidabantur secundum iussum regis Antiochi, * & suspendebant pueros a ceruicibus per vniuersas domos eorum: & eos, qui circumciderant illos trucidabant. * Et multi de populo Israel desinuerunt apud se, ut non mandu-

carcat

erant immunda: & elegerunt magis mori, quam cibis coinquinari immundis: * & noluerunt infringere legem Dei sanctam, & trucidati sunt: * & facta est ira magna super populum valde.

CAP. II.

IN diebus illis surrexit Mathathias filius Ioannis, filij Simeonis, sacerdos ex filijs Ioanib ab Ierusalē, & consedit in monte Modin: * & habebat filios quinque, Ioannem, qui cognominabatur Gaddis: * & Simonem, qui cognominabatur Thali: * & Iudā, qui vocabatur Machabzus: * & Eleazarum, qui cognominabatur Abaron: & Ionathan, qui cognominabatur Apphus. * hi videntur mala, quæ nebant in populo Iuda, & in Ierusalem. * Et dixit Mathathias: Vt mihi, vt quid natus sum videre contritionem populi mei, & contritionem ciuitatis sanctæ, & sedere illie, cum datur in manibus inimicorū? * Facta in manu extraneorū facta sūt: templum eius sicut homo ignobilis. * Vasa gloriæ eius captiua, abducta sunt: trucidati sunt senes eius in plateis, & iuvenes eius ceciderunt in gladio inimicorum. * Quæ res nō hereditauit regnum eius, & non obtinuit spolia eius? * Omnis cōpositio eius ablata est. Quæ erat libera, facta est ancilla. * Et ecce sancta nostra, & pulchritudo nostra, & claritas nostra desolata est, & coinquinauerunt ea Gentes. * Quō ergo nobis adhuc viuere? * Et scidit vestimenta sua Mathathias, & filij eius: & operuerunt se cilicijs, & planxerunt valde. * Et venerunt illuc qui missi erant a rege Antiocho, vt cogèrent eos, qui confugerant in ciuitatem Modin, immolare, & accendere thura, & a lege Dei discedere. * Et multi de populo Israel cōsentientes accesserunt ad eos: sed Mathathias, & filij eius constanter steterunt. * Et respondentes qui missi erant ab Antiocho, dixerunt Mathathiaz: Princeps & clarissimus, & magnus es in hac ciuitate, & ornatus filijs, & fratribus. * ergo accede

prior, & fac iussum regis, sicut fecerunt omnes Gentes, & viri Iuda, & qui remaserunt in Ierusalē: & eris tu, & filij tui inter amicos regis, & amplificatus auro, & argento, & muneribus multis. * Et respōdit Mathathias. & dixit magna voce: Et si omnes Gentes regi Antiocho obediant, vt discat vnusquisque a seruitute legis patrum suorum, & consentiat mandatis eius: * ego & filij mei, & fratres mei obediemus legi patrum nostrorum. * propitius sit nobis Deus: non est nobis vtile relinquere legem, & iustitias Deorum. * non audiemus verba regis Antiochi, nec sacrificabimus transgredientes legis nostræ mandata, vt eamus altera via. * Et vt cessauit loqui verba hæc, accessit quidā Iudæus in omnium oculis sacrificare idolis super aram in ciuitate Modin, secundū iussum regis: * & vidit Mathathias, & doluit, & cōtre muerunt renes eius, & accensus est furor eius secundum iudicium legis, & insiliens trucidauit eum super aram: * sed & virum, quem rex Antiochus miserat, qui cogebat immolare, occidit in ipso tempore, & aram destruxit, & zelatus est legem, sicut fecit Phinees Zamn filio Salomi. * Et exclamauit Mathathias voce magna in ciuitate, dicens: Omnis, qui zelum habet legis statuens testamentum, exeat post me. * Et fugit ipse, & filij eius in montes, & reliquerunt quæcumque habebant in ciuitate. * Tunc descenderūt multi querentes iudicium, & iustitiam, in desertum: * & sederunt ibi ipsi, & filij eorum, & mulieres eorum, & pecora eorum: quoniam inundauerunt super eos mala. * Et renunciatum est viris regis, & exercitui, qui erat in Ierusalem ciuitate David, quoniam discessissent viri quidam, qui dissipauerunt mandatum regis in loca occulta in deserto, & abscesserunt post illos multi. * Et statim perrexerunt ad eos, & constituerunt aduersus eos praelium in die sabbatorum, * & dixerunt ad eos: Resistitis & nunc adhuc? exite, & facite secundum verbum regis Antiochi, &

Num. 25.

c. 13

viuetis. * Et dixerunt: Non exi-
bimus, neque faciemus verbum
regis, vt polluamus diem sabba-
torum. * Et concitauerunt aduer-
sus eos praelium. * Et non respon-
derunt eis, nec lapidem miserunt
in eos, nec oppellauerunt loca oc-
cultas, * dicentes: Moriamur om-
nes in simplicitate nostra: & testes
erunt super nos celum, & terra,
quod iniuste perditis nos. * Et
intulerunt illis bellum sabbatis:
& mortui sunt ipsi, & uxores eo-
rum, & filij eorum, & pecora
eorum vsque ad mille animas ho-
minum. * Et cognouit Matha-
thias, & amici eius, & luctum
habuerunt super eos valde. * Et
dixit vir proximo suo: si omnes
fecerimus sicut fratres nostri fe-
cerunt, & non pugnaverimus ad-
uersus gentes pro animabus nos-
tris, & iustificationibus nostris:
nunc citius disperdent nos a ter-
ra. * Et cogitauerunt in die illa,
dicentes: Omnis homo, quicum-
que venerit ad nos in bello die
sabbatorum, pugnemus aduersus
eum: & non moriemur omnes,
sicut mortui sunt fratres nostri in
occultis. * Tunc congregata est
ad eos synagoga Assidzorum,
fortis viribus ex Israel, omnis vo-
luntarius in lege: * & omnes, qui
fugiebant a malis, additi sunt ad
eos, & facti sunt illis ad firma-
mentum. * Et collegerunt exer-
citum, & percusserunt peccato-
res in ira sua, & viros iniquos in
indignatione sua. & ceteri fuge-
runt ad nationes, vt euaderent.
* Et circumiit Mathathias, & ami-
ci eius, & destruxerunt aras: * &
circumciderunt pueros incircum-
cisos, quotquot inuenerunt in fi-
nibus Israel: & in fortitudine.
* Et persecuti sunt filios super-
bia, & prosperatum est opus in
manibus eorum: * & obtinuerunt
legem de manibus gentium, & de
manibus regum: & non dederunt
cornu peccatori. * Et appropin-
quauerunt dies Mathathie mori-
endi, & dixit filijs suis: Nunc cō-
fortata est superbia, & castigatio,
& tempus euerisionis, & ira indi-
gnationis. * Nunc ergo, o filij, so-
ciliatores estote legis, & date
animas vestras pro testamēto pa-

trum vestrorum, * & mementote
operum patrum, quæ fecerunt in
generationibus suis: & accipietis
gloriam magnam, & nomen eter-
num. * Abraham nonne in ten-
tatione inuentus est fidelis, & re-
putatum est ei ad iustitiam? * Io-
seph in tempore angustie suæ cu-
stodiuit mandatum, & factus est
dominus Aegypti. * Phinees pa-
ter noster, zelando zelum Dei, ac-
cepit testamenti sacerdotij eter-
ni. * Iesus dū impleuit verbum,
factus est dux in Israel. * Caleb,
dū testificatur in ecclesia, accepit
hereditatem. * David in sua mi-
sericordia, consecutus est sedem
regni in secula. * Elias, dum
zelat zelum legis, receptus est
in celum. * Ananias & Aza-
ria, & Misael credentes, libera-
ti sunt de flamma. * Daniel in
sua simplicitate liberatus est de
ore leonum. * Et ita cogitate per
generationem, & generationem:
quia omnes, qui sperant in eum,
non infirmantur. * Et a verbis
viri peccatoris ne timueritis: quia
gloria eius stercus, & vermis est.
* hodie extollitur, & cras non in-
uenietur: quia conuersus est in
terram suam, & cogitatio eius
perijt. * Vos ergo filij conforta-
mini, & viriliter agite in lege,
quia in ipsa gloriosi eritis. * Et ec-
ce Simon frater vester, scio quidd
vir consilij est: ipsum audite sem-
per, & ipse erit vobis pater. * Et
Iudas Machabæus fortis viribus
a iuuentute sua, sit vobis princeps
militie, & ipse ager bellū populi.
* Et adducitis ad vos omnes fa-
ctores legis: & vindicate vindi-
ctam populi vestri. * Retribuite
retributionem Gentibus, &
intendite in præceptum legis.
* Et benedixit eos, & appositus
est ad patres suos. * Et defun-
ctus est anno centesimo & qua-
dragesimo sexto: & sepultus est
a filijs suis in sepulchris patrum
suorum in Modin. & planxe-
runt eum omnis Israel planctu
magno.

C A P. III.

ET surrexit Iudas, qui vocaba-
tur Machabæus filius eius pro
eo:

eo: * & adiunabant eum omnes fratres eius: & vniuersi, qui se coniunxerant patri eius, & præliabantur prælium Israel cum latinita. * Et dilatauit gloriam populo suo, & induit se loriceam sicut gigas, & succinxit se arma bellica sua in prælijs, & protegēbat castra gladio suo. * Similis factus est leoni in operibus suis, & sicut catulus leonis rugiens an venatione. * Et persecutus est iniquos perferens eos: & qui conturbabant populum suum, eos succendit flammis: * & repulsi sunt inimici eius præ timore eius, & omnes operarij iniquitatis conturbati sunt: & directa est salus in manu eius. * Et exacerbat reges multos, & lætificabat iacob in operibus suis, & in seculum memoria eius in benedictione. * Et perambulauit ciuitates Iuda, & perdidit impios ex eis, & auertit irā ab Israel. * Et nominatus est vsque ad nouissimum terræ, & cōgregauit pereuntes. * Et congregauit Apollonius Gētes, & a Samaria virtutē multam, & magnam ad bellandum contra Israel. * Et cognouit Iudas, & exiit obuiam illi: & percussit, & occidit illum, & ceciderunt vulnerari multi, & reliqui fugerunt. * & accepit spolia eorum: & gladium Apollonij abstulit Iudas, & erat pugnans in eo omnibus diebus. * Et audiuit Seron princeps exercitus Syriæ, quod congregauit Iudas congregationem fidelium, & ecclesiam secum, & ait: Faciam mihi nomen, & glorificabor in regno, & debellabo Iudam, & eos, qui cum ipso sunt, qui spernebant verbum regis. * Et præparauit se: & ascenderit cum eo castra impiorum fortes auxiliarij vt facerent vindictam in filios Israel. * Et appropinquauerūt vsque ad Bethoron: & exiuit Iudas obuiam illi cum paucis. * Vt autem viderunt exercitum venientem sibi obuiam, dixerunt Iudæ: Quomodo poterimus pauci pugnare contra multitudinem tantam, & tam fortem, & nos fatigati sumus ieiunio hodie? * Et ait Iudas: Facile est concludi multos in manus paucorū: & non est

differentia in conspectu Dei cæli liberare in multis, & in paucis: 19 * quoniam non in multitudine exercitus victoria belli, sed de cælo fortitudo est. * Ipsi veniunt ad nos in multitudine contumacia, & superbia vt disperdant nos, & vxores nostras, & filios nostros, 20 & vt spoliēt nos: * nos vero pugnabimus pro animabus nostris, & legibus nostris: * & ipse Dominus conteret eos ante faciem nostram: vos autem ne timeatis eos. * Vt cessauit autem loqui, insiluit in eos subito: & contritus est Seron, & exercitus eius in conspectu ipsius: * & persecutus est eum in descensu Bethoron vsque in campum, & ceciderunt ex eis octingenti viri, reliqui autem fugerunt in terram Philistij. 21 * Et cecidit timor Iudæ, ac frasturnum eius, & formido super omnes gentes in circuitu eorum. 22 * & peruenit ad regem nomen eius, & de prælijs Iudæ narrabant omnes gentes. * Vt audiuit autē rex Antiochus sermones istos, iratus est animo: & congregauit exercitum vniuersi regni sui, castra fortia valde: * & aperuit ararium suum, & dedit stipendia exercitui in annum. & mandauit illis vt essent parati ad omnia. * Et vidit quod defecit pecunia de thesauris suis, & tributa regionis modica propter dissolutionem, & plagam, quam fecit in terra, vt tolleret legitimam quæ erant a primis diebus: * & timuit ne non haberet vt semel & bis, in sumptus & donaria, quæ dederat ante larga manu: & abundauerat super reges, qui ante eum fuerant. * Et contentus erat animo valde, & cogitauit ire in Persidem, & accipere tributa regionum, & congregare argentum multum. * Et reliquit Lysiam hominem nobilem de genere regali, super negotia regia, a flumine Euphrate vsque ad flumen Aegypti: * & vt nutrirēt Antiochum filium suum, donec rediret. * Et tradidit ei medium exercitum, & elephantos: & mandauit ei de omnibus, quæ volebat, & de inhabitantibus Iudam, & Ierusalem: * & vt mitteret ad eos

exercitum ad cōterendam, & extirpandam virtutem Israel, & reliquias Ierusalem, & auferendam memoriam eorum de loco: * & ut constitueret habitatores filios alienigenas in omnibus finibus eorum, & forte distribuere terram eorum. * Et rex assumpsit partem exercitus relidui, & exiuit ab Antiochia ciuitate regni sui anno centesimo & quadragesimo septimo: & transfretauit Euphratem flumen, & perambulabat superiores regiones. * Et elegit Lylias Ptolemy filium Dorymini, & Nicanorem, & Gorgiam, viros potentes ex amicis regis: * & misit cum eis quadraginta millia virorum, & septem millia equitum, ut venirent in terram Iudæ, & disperderent eam secundum verbum regis. * Et processerunt cum vniuersa virtute sua, & venerunt, & applicuerunt Emmaū in terra campestris. * Et audierunt mercatores regionū nomen eorū: & acceperunt argētum, & aurum multum valde, & pueros: & venerunt in castra ut acceperent filios Israel in seruos, & additi sunt ad eos exercitus Syriæ, & terræ alienigenarum. * Et vidit Iudas, & fratres eius, quia multiplicata sunt mala, & exercitus applicabatur ad fines eorum: & cognouerunt verba regis, quæ mandauit populo facere in interitum, & cōsumationē: * & dixerunt vnusquisque ad proximum suū: erigamus deiectionem populi nostri, & pugnemus pro populo nostro, & sanctis nostris. * Et congregatus est cōuentus ut essent parati in prælium: & vt orarent, & peteret misericordiam, & miserationes. * Et Ierusalem non habitabatur, sed erat sicut desertum: non erat qui ingrederetur, & egrederetur domus eius: & sanctum conculcabatur: & filij alienigenarum erant in arce, ibi erat habitatio Gentium: & ablata est voluptas a Iacob, & deficit ibi tibia, & cithara. * Et congregati sunt, & venerunt in Maspha cōtra Ierusalem: quia locus orationis erat in Maspha ante in Israel. * Et ieiunauerunt illa die, & induerunt se cilicijs, & gēnē imposuerunt capiti suo: &

discederunt vestimēta sua: * & expanderunt libros legis, de quibus scrutabantur Gentes similitudinem simulachrorum suorum: * & attulerunt ornamenta sacerdotalia, & primitias, & decimas: & suscitauerunt Nazaraeos, qui impleuerant dies: * & clamauerunt voce magna in cælum, dicentes: Quid faciemus illis, & quod eos ducemus? * & sancta tua conculcata sunt, & cōtaminata sunt, & sacerdotes tui facti sūt in luctū, & in humilitatē. * & ecce Nationes conuenerunt aduersum nos ut nos disperdant: tu scis quæ cogitant in nos. * Quomodo poterimus subsistere ante faciē eorū, nisi tu Deus adiues nos? * Et tuis exclamauerunt voce magna. * Et post hæc constituit Iudas duces populi, tribunos, & centuriones, & pentacontarchos, & decuriones. * Et dixit his, qui edificabant domos, & spondebant vxores, & plantabāt vineas, & formidolosis, vt redirent vnusquisque in domum suam secundum legem. * Et mouerunt castra, & collocauerunt ad Austrum. * Et ait Iudas: Accingimini. * & estote filij potentes, & estote parati in mane, ut pugnetis aduersus Nationes has, quæ conuenerunt aduersus nos disperdere nos, & sancta nostra: quoniam melius est nos mori in bello, quam videre mala gentis nostræ, & sanctorum. * Sicut autem fuerit voluntas in cælo, sic fiat.

Deut. 20. a
5.6
Iud. 7. 2.3

C A P. II I I I.

ET assumpsit Gorgias quinque milia virorum, & mille equites electos: & mouerunt castra nocte: ut applicarent ad castra Iudæorum, & percuterent eos subito: & filij, qui erant ex arce, erant illis duces. * Et audiuit Iudas, & surrexit ipse, & potentes percutere virtutem exercitū regis, qui erant in Emmaum. * Adhuc enim dispersus erat exercitus a castris. * Et venit Gorgias in castra Iudæ noctu, & neminem inuenit, & quærebat eos in montibus: quoniam dixit: Fugiuimus hi a nobis. * Et cum dies factus esset, apparuit Iudas in campo cum

cl. 3. 69

Exo. 14. b.

9

cum tribus millibus virorum ti-
 rum: qui tegumenta, & gladios nō
 habebant. * Et viderūt castra Gen-
 tiū valida, & loricator, & equita-
 tus in circuitu eorū, & hi docti ad
 prælium. * Et ait Iudas viris, qui
 secum erant: Ne timueritis mul-
 titudinem eorum, & impetū eo-
 rum ne formidetis. * Memento-
 re qualiter salus facti sunt patres
 nostri in mari rubro, cum seque-
 retur eos Pharaō cum exercitu
 multo. * Et nunc clamemus in
 cælum: & miserebitur nostri Do-
 minus, & memor erit testamen-
 ti patrum nostrorum, & conteret
 exercitum istum ante faciem no-
 stram hodie: * & scient omnes
 gentes quia est qui redimat, & li-
 beret Israel. * Et eleuauerunt
 alienigenæ oculos suos, & viden-
 tibus eos venientes ex aduerso.
 * Et exierunt de castris in prælīū,
 & tuba cecinerunt hi, qui erant
 cum Iuda. * Et cōgressi sunt: & cō-
 trita sunt Gentes, & fugerunt in
 campum. * Nouissimi autem om-
 nes ceciderunt in gladio, & per-
 secuti sunt eos vsque Gezeron, &
 vsque in campos Idumææ, &
 Azon, & Iamnia: & ceciderunt
 ex illis vsque ad tria millia viro-
 rum. * Et reuersus est Iudas, &
 exercitus eius, sequens eum. * Di-
 xitq. ad populum: Non concupi-
 scatis spolia: quia bellum contra
 nos est, * & Gorgias & exercitus
 eius prope nos in monte: sed sta-
 te nunc contra inimicos nostros,
 & expugnat eos, & sumetis pos-
 tea spolia securi. * Et adhuc lo-
 quente Iuda hæc, ecce apparuit
 pars quædam prospiciens de mon-
 te. * Et vidit Gorgias, quod in
 fugam conuersi sunt sui, & suc-
 cenderunt castra: fumus enim,
 qui videbatur, declarabat quod
 factum est. * Quibus illi conspe-
 ctis timuerunt valde, aspicientes
 simul & Iudam, & exercitum in
 campo paratum ad prælium. * Et
 fugerunt omnes in campū ali-
 enigenarū: * & Iudas reuersus est
 ad spolia castrorum, & acceperūt
 aurum multum, & argentum, &
 hyacinthum, & purpuram mari-
 nam, & opes magnas. * Et conuer-
 si, hymnum cecant, & benedi-
 cebat Deum in cælum, quoniam

bonus est, quoniam in sæculum
 misericordia eius. * Et facta est sa-
 lus magna in Israel in die illa.
 * Quicumque autem alienigena-
 rum euaserunt, venerunt, & nun-
 ciauerunt Lyſia vniuersa, quæ ac-
 ciderant. * Quibus ille auditis
 confternatus animum deficiebat:
 quod nō qualia voluit, talia con-
 tingerunt in Israel, & qualia man-
 dauit rex. * Et sequenti anno con-
 gregauit Lyſias virorum electo-
 rum sexaginta millia, & equitum
 quinque millia, vt debellaret eos.
 * Et venerunt in Iudæam, & ca-
 stra posuerunt in Bethoron, &
 occurrit illis Iudas cum decem
 millibus viris. * Et viderunt exer-
 citum fortem, & orauit, & dixit
 Benedictus es saluator Israel.
 * qui contriuiſti impetum poten-
 tis in manu serui tui Dauid, & tra-
 didisti castra alienigenarum in
 manu Ionathæ filij Saul, & ar-
 geri eius. * Conclude exercitum
 istum in manu populi tui Israel,
 & confundantur in exercitu suo,
 & equitibus. * Da illis formidi-
 nem, & tabefac audaciam virtu-
 tis eorum, & cōmoueantur con-
 tritione sua. * Deice illos gladio
 diligentium te: & collaudent te
 omnes, qui nouerunt nomen tuū
 in hymnis. * Et cōmiserunt præl-
 ium: & ceciderunt de exercitu
 Lyſia quinque millia virorum.
 * Videns autem Lyſias fugā suo-
 rum, & Iudæorum audaciam, &
 quod parati sunt aut viuere, aut
 mori fortiter, abiit Antiochiam,
 & elegit milites, vt multiplicati
 rursus venirent in Iudæam. * Di-
 xit autem Iudas, & fratres eius:
 Ecce contriti sunt inimici nostri:
 ascendamus nunc mundare san-
 cta, & renouare. * Et congregatus
 est omnis exercitus, & ascende-
 runt in montē Sion. * Et viderunt
 sanctificationem desertam, &
 altare profanatum, & portas exu-
 stas, & in auxijs virgulta nata, si-
 cut in saltu, vel in montibus, &
 pastophoria diruta. * Et seide-
 runt vestimenta sua, & planxe-
 runt planctu magno, & imposue-
 runt cinerem super caput suum.
 * & ceciderunt in facie super ter-
 ram, & exclamauerūt tubis signo-
 rum, & clamauerunt in cælum:

1. 1. Reg. 17.

f. 50

1. 1. Reg. 14.

b. 13

* Tunc ordinauit Iudas viros vt 41
pugnarent aduersus eos, qui erant
in arce, donec emundarent san-
cta. * Et elegit sacerdotes sine 42
macula, voluntatem habentes in
lege Dei: * & mundauerunt san- 43
cta, & tulerunt lapides contami-
nationis in locum immundū. * Et 44
cogitauit de altari holocaustorū,
quod profanatum erat, quid de eo
faceret. * Et incidit illis consiliū 45
bonum vt destruerent illud: ne
forte illis esset in opprobriū, quia
contaminauerunt illud Gentes, &
demoliti sunt illud. * Et reposue- 46
runt lapides in monte domus in
loco apto, quoadusque veniret
propheta, & responderet de eis.
* Et acceperunt lapides integros 47
secundum legem, & edificau-
runt altare nouum secundum il-
lud, quod fuit prius: * & edifi- 48
cauerunt sancta, & quæ intra do-
mum erant intrinsecus: & adem-
& atria sanctificauerunt. * Et fe- 49
cerunt vasa sancta noua, & intu-
lerunt candelabrum, & altare
incensorum, & mensam in tem-
plum. * Et incensum posuerunt 50
super altare, & accendunt lucernas,
quæ super candelabrū erāt,
& lucebant in templo. * Et posue- 51
runt super mensam panes, & ap-
penderunt vela, & consummaue-
runt omnia opera, quæ fecerant.
* Et ante matutinum surrexerunt 52
quinta & vigesima die mensis no-
ui (hic est mensis Casleu) cente-
simi quadragesimi octauo anni: * &
obtulerunt sacrificium secundum 53
legem super altare holocaustorū
nouum, quod fecerunt. * Secun- 54
dum tempus & secundum diem, G
in qua contaminauerunt illud Gē-
tes, in ipsa renouatum est in can-
ticis, & citharis, & cymiris, &
in cymbalis. * Et cecidit omnis 55
populus in faciem, & adorauē-
runt, & benedixerunt in cælum
eum, qui prosperauit eis. * Et 56
fecerunt dedicationē altaris die-
bus octo, & obtulerunt holocau-
sta eum lætitia, & sacrificium sa-
lutaris, & laudis. * Et ornauerūt 57
faciem templi coram aureis, &
scutulis: & dedicauerunt portas
& pastophoria, & imposuerūt eis
ianuas. * Et facta est lætitia in po- 58
pulo magna valde, & auersum est

opprobrium Gentium. * * Et facta 10. re. c. 13
fuit Iudas, & fratres eius, &
vniuersa ecclesia Israel vt agatur
dies dedicationis altaris in tem-
poribus suis ab anno in annum
per dies octo a quinta & vigesi-
ma die mensis Casleu, cum læti-
tia & gaudio. * Et edificauerunt
in tempore illo montem Sion, &
per circuitum muros altos, & tur-
res firmas, nequando veniret Gē-
tes, & conculerent eum sicut an-
tea fecerunt. * Et collocauit il-
lic exercitum vt seruiarent eum, &
munivit eum ad custodiendam
Bethsuram, vt haberet popu-
lus munitionem contra faciem
Idumææ.

CAP. V.

ET factum est, vt audierunt
Gentes in circuitu quia edi-
ficatum est altare, & sanctuarium
sicut prius, iratæ sunt valde: * &
cogitabant tollere genus Iacob,
qui erant inter eos, & cœperunt
occidere de populo, & persequi.
* Et debellabat Iudas filios Esau
in Idumæa, & eos qui erant in A-
crabathane: quia circumfidebant
Israelitas, & percussit eos plagæ
magna. * Et recordatus est mali-
tiam filiorum Bean, qui erant po-
pulo in laqueum, & in scandalū,
insidiantes ei in via. * Et conclusi
sunt ab eo in turribus: & applicuit
ad eos, & anathematizauit eos, &
incendit turres eorum igni cum
omnibus, qui in eis erant. * Et
transiit ad filios Ammon, & in-
uenit manum fortem, & popu-
lum copiosum, & Timotheum
ducem ipsorum: * & commisit
eum eis prælia multa, & contriti
sunt in conspectu eorum, & per-
cussit eos: * & cepit Gazer ciuita-
tem, & filias eius, & reuersus est
in Iudæam. * Et congregatæ sunt
gentes, quæ sunt in Galaad ad-
uersus Israelitas, qui erant in fi-
nibus eorum vt tollerent eos: &
fugerunt in Datheman munitionem,
& miserunt litteras ad Iudæam,
& fratres eius, dicentes: Congre-
gatæ sunt aduersum nos gentes per
circuitum, vt nos auerant: * & pa-
rant venire, & occupare muni-
tionem, in quam confugimus: &
Timotheum.

Timotheus est dux exercitus eorum. * Nunc ergo veni, & eripe nos de manibus eorum, quia cecidit multitudo de nobis. * Et omnes fratres nostri, qui erant in locis Tubin, interfecti sunt: & captiuas duxerunt vxores eorum, & natos, & spolia, & peremerunt illie fere mille viros. * Et adhuc epistolæ legebantur, & ecce alij nunciij venerunt de Galilæa conscissis tunicis, nunciantes secundum verba hæc: * dicentes conuenisse aduersum se a Ptolemaida, & Tyro, & Sidone: & repleta est omnis Galilæa alienigenis, vt nos consumant. * Vt audiuit autem Iudas, & populus sermones istos, conuenit ecclesia magna cogitare quid facerent fratribus suis, qui in tribulatione erant, & expugnabantur ab eis. * Dixitq. Iudas Simoni fratri suo: Elige tibi viros, & vade, & libera fratres tuos in Galilæa: ego autem, & frater meus Ionathas ibimus in Galaaditim. * Et reliquit Iosephum filium Zachariæ, & Azariam duces populi, cum residuo exercitu in Iudæa ad custodiam: * & præcepit illis, dicens, Præstote populo huic: & nolite bellum committere aduersum gentes, donec reuertamur. * Et partiti sunt Simoni viri tria milia, vt irer in Galilæam: Iudæ autem octo milia in Galaaditim. * Et abiit Simon in Galilæam, & commisit prælia multa cum gentibus: & contritæ sunt gentes a facie eius, & persecutus est eos vsque ad portam. * Ptolemaidis: & ceciderunt de gentibus fere tria milia virorum, & accepit spolia eorum. * & assumpsit eos, qui erant in Galilæa, & in Arabis cum vxoribus, & natis, & omnibus, quæ erant illis, & adduxit in Iudæam cum læticia magna. * Et Iudas Machabæus, & Ionathas frater eius transierunt Iordanem, & abiierunt viam triū dierum per desertum. * Et occurrerunt eis Nabuthazi, & susceperunt eos pacifice, & narrauerunt eis omnia, quæ acciderant fratribus eorum in Galaaditim, & quia multi ex eis comprehensi sunt in Barasa, & Bosor, & in Alimis, &

in Casphor, & Mageth, & Carnaim: hæc omnes ciuitates militum, & magna. * Sed & in ceteris ciuitatibus Galaaditidis tenentur cōprehensi, & in crastinum constituerunt ad mouere exercitum ciuitatibus his, & comprehendere, & tollere eos in vna die. * Et conuertit Iudas, & exercitus eius, viam in desertum Bosor repente, & occupauit ciuitatem, & occidit omnem masculum in ore gladij, & accepit omnia spolia eorum, & succendit eam igni. * Et surrexerunt inde nocte, & ibant vsque ad munitionem. * Et factum est diluculo, cum eleuassent oculos suos, ecce populus multus cuius non erat numerus, portantes scalas, & machinas vt comprehenderent munitionem, & expugnarent eos. * Et vidit Iudas quia cœpit bellum, & clamor belli ascēdit ad cælū sicut tuba, & clamor magnus de ciuitate. * & dixit exercitui suo: Pugnate hodie pro fratribus vestris. * Et venit tribus ordinibus post eos, & exclamauerunt tubis, & clamauerunt in oratione. * Et cognouerunt castra Timothei quia Machabæus est, & refugerunt a facie eius: & percusserunt eos plaga magna. & ceciderunt ex eis in die illa fere octo milia virorum. * Et diuertit Iudas in Maspha, & expugnauit, & cepit eam: & occidit omnem masculum eius, & sumpsit spolia eius, & succendit eam igni. * Inde perrexit, & cepit Casbon, & Mageth, & Bosor, & reliquas ciuitates Galaaditidis. * Post hæc autem verba congregauit Timotheus exercitum alium, & castra posuit contra Rāphon trans torrentem. * Et misit Iudas speculari exercitum: & renunciauerunt ei, dicentes: Quia conuenerunt ad eum omnes gentes, quæ in circuitu nostro sunt, exercitus multus nimis: * & Arabas conduxerunt in auxilium sibi, & castra posuerunt trans torrentem, parati ad venire in prælium. Et abiit Iudas obuiam illis. * Et ait Timotheus principibus exercitus sui: Cum appropinquauerit Iudas, & exercitus eius ad torrentem aquæ: si transie-

nit ad nos prior, non poterimus sus-
 tinere eum: quia potens poterit
 aduersum nos. * si vero timuerit
 transire, & posuerit castra extra
 flumen, transiretemus ad eos, &
 poterimus aduersus illum. * Vt
 autem appropinquauit ludas ad
 torrentem aquæ, statuit scribas
 populi secus torrentem, & man-
 dauit eis, dicens: Neminem ho-
 minum reliqueritis: sed veniant
 omnes in prælium. * Et transire-
 trauit ad illos prior, & omnis po-
 pulus post eum: & contritæ sunt
 omnes gentes a facie eorum, &
 proiecerunt arma sua, & fuge-
 runt ad sanum, quod erat in
 Carnaim. * Et occupauit ipsam
 ciuitatem, & sanum succendit
 igni cum omnibus, qui erant in
 ipso: & oppressa est Carnaim, &
 non potuit sustinere contra fa-
 riciem ludæ. * Et congregauit lu-
 das vniuersos israelitas, qui erant
 in Galaaditide, a minimo vsque
 ad maximum, & viros eorum,
 & natos, & exercitum magnum
 valde vt venirent in terram iuda.
 * Et venerunt vsque Ephron: &
 hæc ciuitas magna in ingressu
 posita, munita valde, & non erat
 declinare ab ea dextera, vel si-
 nistra, sed per mediam iter erat.
 * Et incluserunt se qui erant in
 ciuitate, & obstruxerunt portas
 lapidibus: & misit ad eos ludas
 verbis pacificis, * dicens: Tran-
 seamus per terram vestram, vt ea-
 mus in terram nostram: & nemo
 vobis nocebit: tantum pedibus
 transibimus. Et nolebant eis a-
 perire. * Et præcepit ludas prædi-
 care in castris, vt applicarent
 vnusquisque in quo erat loco.
 * & applicuerunt se viri virtutis:
 & oppugnauit ciuitatem illam
 tota die, & tota nocte, & tradita
 est ciuitas in manu eius: * & pe-
 remerunt omnem masculum in
 ore gladij, & eradicauit eam,
 & accepit spolia eius, & transi-
 uit per totam ciuitatem super inter-
 fectos. * Et transgressi sunt ior-
 danem in campo magno, contra
 faciem Bethsan. * Et erat ludas
 congregans extremos, & exhor-
 tabatur populum per totam viam,
 donec venirent in terram iuda:
 & ascenderunt in montem sion. cū

letitia, & gaudio, & obtulerunt ho-
 locausta, quod nemo ex eis ceci-
 disseet donec reuenteretur in pace.
 * Et in diebus, quibus erat ludas,
 & Ionathas in terra galaad, & si-
 mon frater eius in galilæa contra
 faciem prolemaidis, * audiuit io-
 sephus zacharias filius, & aza-
 rias princeps virtutis, res bene-
 gestas, & prælia quæ facta sunt,
 * & dixit: Faciamus & ipsi nobis
 nomen, & eamus pugnare aduer-
 sus gentes quæ in circuitu nostro
 sunt. * Et præcepit his, qui erant
 in exercitu suo, & abierunt iama-
 niam. * Et exiuit gorgias de
 ciuitate, & viri eius obuiam illis
 in pugnam. * Et fugati sunt iose-
 phus, & azarias vsque in fines iu-
 dæ, & ceciderunt illo die de po-
 pulo israel ad duo millia viri, &
 facta est fuga magna in populo:
 * quia non audierunt iudæ, & fra-
 tres eius, existimantes fortiter se
 facturos. * ipsi autem non erant de
 semine virorum illorum, per quos
 salus facta est in israel. * Et viri
 iuda magnificati sunt valde in
 conspectu omnis israel, & gentium
 omnium vbi audiebatur nomen
 eorum. * Et conuenerunt ad eos
 fausta acclamantes. * Et exiuit
 ludas, & fratres eius, & expug-
 nabant filios esau in terra, quæ
 ad austrum est, & percussit che-
 bron & filias eius: & muros eius,
 & turres succedit igni in circuitu.
 * Et mouit castra vt iret in terram
 alienigenarum, & perambulabat sa-
 mariam, * In die illa ceciderunt sa-
 cerdotes in bello, dū voluit fortiter
 facere, dum sine consilio exeunt
 in prælium. * Et declinauit ludas
 in azorum in terram alienigenarum,
 & diruit aras eorum, & sculptilia
 deorum ipsorum succedit igni: &
 cepit spolia ciuitatum, & reuer-
 sus est in terram iuda.

C A P. VI.

1 **E**T rex Antiochus perambu-
 labat superiores regiones, &
 audiuit esse ciuitatem elymaidem
 in perside nobilissimam, & copio-
 sam in argento, & auro, * tem-
 plūq. in ea locuples valde, & illic
 velamina aurea, & lorice, & scuta
 quæ reliquit alexander philippi
 rex

rex Macedo, qui regnauit primus in Græcia. * Et venit, & quæbat capere ciuitatem, & deprædare eam: & non potuit, quoniam innotuit sermo his, qui erant in ciuitate: * & insurrexerunt in prælium, & fugit inde, & abiit cum tristitia magna, & reuersus est in Babyloniam. * Et venit qui nunciaret ei in Perside, quia fugata sunt castra, quæ erant in terra Iuda: * & quia abiit Lysias cum virtute forti in primis, & fugatus est a facie Iudzorum, & inualuerunt armis, & viribus, & spolijs multis, quæ ceperunt de castris, quæ exciderunt: * & quia diruerunt abominationem, quæ ædificauerat super altare, quod erat in Ierusalem, & sanctificationem, sicut prius, circumdederunt muris excelsis, sed & Bethsuram ciuitatem suam. * Et factum est ut audiuit rex sermones istos, expauit, & commotus est valde: & decidit in lectum, & incidit in languorem præ tristitia, quia non factum est ei sicut cogitabat. * Et erat illuc per dies multos: quia renouata est in eo tristitia magna, & arbitratus est se mori. * Et vocauit omnes amicos suos: & dixit illis: Recessit somnus ab oculis meis, & concidi, & corui corde præ sollicitudine: * & dixi in corde meo: In quantam tribulationem deueni, & in quos fluctus tristitiæ, in qua nunc sum: qui iucundus eram, & dilectus in potestate mea! * Nunc vero remisorum malorum, quæ feci in Ierusalem, unde & abstuli omnia spolia aurea, & argentea, quæ erant in ea, & misi auferre habitantes Iudeæ sine causa. * Cognoui ergo quia propterea inuenerunt me mala ista: & ecce pereō tristitia magna in terra aliena. * Et vocauit Philippum, vñu de amicis suis, & præposuit eum super vniuersum regnum suum: * & dedit ei diademata, & stolam suam, & annulum, ut adduceret Antiochum filium suum, & nutrirer eum, & regnaret. * Et mortuus est illic Antiochus rex anno cētesimo quadragésimo nono. * Et cognouit Lysias, quoniam mortuus est rex, & constituit re-

gnare Antiochum filium eius quæ nutritui adolescentem: & vocauit nomen eius Eupator. * Et hi, qui erant in arce, concluderant Iherusalem in circuitu sanctorum: & quærebant eis mala semper, & firmentum Gentium. * Et cogitauit Iudas disperdere eos: & conuocauit vniuersum populum ut obfiderent eos. * Et conuenerunt simul, & obfederunt eos anno centesimo quinquagesimo, & fecerunt balistas, & machinas. * Et exierunt quidam ex eis, qui obfidebantur: & adiunxerunt se illis aliqui impij ex Israel, * & abierunt ad regem, & dixerunt: Quousque non facis iudicium, & vindicas fratres nostros? * Nos decreuimus seruire patri tuo, & ambulare in præceptis eius, & obsequi edictis eius: * & filij populi nostri propter hoc alienabunt se a nobis, & quicumque inueniebantur ex nobis, interficiantur, & hereditates nostræ diripiebantur. * Et non ad nos tantum extenderunt manum, sed & in omnes fines nostros. * & ecce applicuerunt hodie ad arcem Ierusalem occupare eam, & munitionem Bethsuram munerunt: * & nisi præueneris eos velocius, maiora, quàm hæc, facient, & non poteris obtinere eos. * Et iratus est rex, ut hæc audiuit: & conuocauit omnes amicos suos, & principes exercitus sui, & eos, qui super equites erant. * sed & de regnis alijs, & de insulis maritimis venerunt ad eum exercitus cōductitij. * Et erat numerus exercitus eius, centum millia peditum, & viginti millia equitum, & elephanti trigintadu, docti ad prælium. * Et venerunt per Idumæam, & applicuerunt ad Bethsuram, & pugnaverunt dies multos, & fecerunt machinas, & exierunt, & succenderunt eas igni, & pugnaverunt viriliter. * Et recessit Iudas ab arce, & mouit castra ad Bethzacharam contra castra regis. * Et surrexit rex ante lucem, & cōcitauit exercitus in impetum contra viam Bethzacharam: & comparauerunt se exercitus in prælium, & tubi cecinerunt: * & elephantis ostenderunt sanguinem vñu & mori, ad acuen-

acucndos eos in praelium: * & di-
 uiserunt bestias per legiones: &
 altiterit singulis elephantis mille
 viri in loriceis concatenatis, & ga-
 lex xreos in capitibus eorum: &
 quingenti equites ordinati vniciu-
 que bestie electi erant. * Hi ante
 tempus vbicūque erat bestia, ibi
 erant: & quocūque ibat, ibant, &
 non discedebat ab ea. * Sed & tur-
 res ligneæ super eos firmæ prote-
 gentes super singulas bestias: &
 super eas machinæ: & super sin-
 gulas viri virtutis triginta duo,
 qui pugnabant desuper: & In-
 dus magister bestiarum. * Et residuum
 equitatum hinc & inde statuit in
 duas partes, tubis exercitum com-
 mouere, & perurgere constipatos
 in legionibus eius. * Et vt resulsit
 sol in clypeos aureos, & xreos, re-
 splenderunt montes ab eis, &
 resplenderunt sicut lampades
 ignis. * Et distincta est pars exer-
 citus regis per montes excellos,
 & alia per loca humilia: & ibant
 caute & ordinate. * Et commo-
 nebantur omnes inhabitantes ter-
 ram a voce multitudinis, & in-
 cessu turbæ, & collisione armo-
 rum: erat enim exercitus magnus
 valde, & fortis. * Et appropia-
 uit Iudas, & exercitus eius in
 praelium: & ceciderunt de exer-
 citu regis sexcenti viri. * Et vi-
 dit Eleazar filius Saura vnam de
 bestiis loriceatam loriceis regis: &
 erat cunctis super ceteras bestias.
 & visum est ei quod in ea esset
 rex: * & dedit se vt liberaret po-
 pulum suum, & acquireret sibi
 nomen æternum. * Et cucurrit
 ad eam audacter in medio legio-
 nis interficiens a dextris, & a si-
 nistris, & cadebant ab eo huc at-
 que illuc. * Et iuit sub pedes ele-
 phantis, & supposuit se ei, & oc-
 cidit eum, & cecidit in terram
 super ipsum, & mortuus est il-
 lic. * Et videntes virtutem regis,
 & impetum exercitus eius, diuer-
 terunt se ab eis. * Castra autem
 regis ascenderunt contra eos in
 Ierusalem, & applicuerunt ca-
 stra regis ad Iudream, & montem
 Sion. * Et fecit pacem cum his,
 qui erant in Bethsura: & exierunt
 de ciuitate, quia non erant eis ibi
 alimenta conclusi, quia sabbata

erant terræ. * Et comprehendit
 rex Bethsura: & constituit illic
 custodiam seruare eam. * Et
 conuertit castra ad locum sancti-
 ficationis dies multos: & statuit
 illic balistas, & machinas, & ignis
 iacula, & tormenta ad lapides ia-
 ctandos, & spicula, & scorpiones
 ad mittendas sagittas, & fundi-
 bula. * Fecerunt autem & ipsi
 machinas aduersus machinas eo-
 rum, & pugnauerunt dies mul-
 tos. * Elca autem non erant in
 ciuitate, eo quod septimus annus
 esset: & qui remanserant in Iu-
 dæa de Gentibus, consumpserant
 reliquias eorum, quæ repositæ
 fuerant. * Et remanserunt in san-
 ctis viri pauci, quoniam obtinue-
 rat eos fames: & dispersi sunt v-
 nusquisque in locum suum. * Et
 G audiuit Lysias quod Philippus,
 quem constituerat rex Antiochus,
 cum adhuc iuceret, vt nutrirer
 Antiochum filium suum, & re-
 gnaret, reuersus esset a Perside,
 & Media, & exercitus qui abie-
 rat cum ipso, & quia quærebat su-
 scipere regni negotia: festinauit
 ire, & dicere ad regem, & duces
 exercitus: Desicimus quotidie,
 & elca nobis modica est, & lo-
 cus, quem oblidemus, est muni-
 tus, & incumbit nobis ordinare
 de regno. * Nunc itaque demus
 dexteras hominibus istis, & facia-
 mus cum illis pacem, & cū omni
 gente eorum: * & constituamus
 illis vt ambulent in legitimis suis
 sicut prius, propter legitimam enim
 ipsorum, quæ despeximus, irati
 sunt, & fecerunt omnia hæc.
 * Et placuit sermo in conspectu
 regis, & principum: & misit ad
 eos pacem facere: & receperunt
 illam. * Et iurauit illis rex, &
 principes: & exierunt de muni-
 tione. * Et intrauit rex montem
 Sion, & vidit munitionem loci:
 & rupit citius iuramentum, quod
 iurauit: & mandauit destruere
 murum in gyro. * Et discessit fe-
 stinanter, & reuersus est Antio-
 chiam, & inuenit Philippum do-
 minantem ciuitati: & pugnavit
 aduersus eum, & occupauit ci-
 uitatem.

CAP. VII.

ANno centesimo quinquagesimo primo primo exijt Demetrius Seleuci filius ab vrbe Roma, & ascendit cum paucis viris in ciuitatem maritimam, & regnauit illic. * Et factum est, vt ingressus est domum regni patrū suorum, comprehendit exercitus Antiochum, & Lysiam, vt adducerent eos ad eum. * Et res ei innotuit: & ait: Nolite mihi ostendere faciem eorū. * Et occidit eos exercitus. Et sedit Demetrius super sedem regni sui: & venerunt ad eū viri iniqui, & impij ex Israel: & Alcimus dux eorum, qui volebat fieri sacerdos. * & accusauerunt populum apud regem, dicentes: Perdidit Iudas, & fratres eius omnes amicos tuos, & nos disperisit de terra nostra. * Nunc ergo mitte virum, cui credis, vt eat, & videat exterminium omne, quod fecit nobis, & regionibus regis: & puniat omnes amicos eius, & adiutores eorum. * Et elegit rex ex amicis suis Bacchidem, qui dominabatur trans flumē magnum in regno, & fidelem regi: & misit eū, vt videret exterminium, quod fecit Iudas: sed & Alcimū impium constituit in sacerdotium, & mandauit ei facere vitionem in filios Israel. * Et surrexerunt, & venerunt cum exercitu magno in terram Iuda: & miserunt nuncios, & locuti sunt ad Iudam, & ad fratres eius verbis pacificis in dolo. * Et non intenderunt sermonibus eorum: viderunt enim quia venērunt cum exercitu magno. * Et conuenerunt ad Alcimum, & Bacchidem congregatio scribarū requirere quā iusta sunt: * & primi, Asidai, qui erant in filiis Israel, & exquirebant ab eis pacem. * Dixerunt enim: Homo sacerdos de semine Aarō venit, non decipiet nos: * & locutus est cum eis verba pacifica: & iurauit illis, dicens: Non inferemus vobis malum, neque amicis vestris. * Et crediderunt ei: Et comprehendit ex eis sexaginta viros, & occidit eos in vna die secundū verbū, quod scriptum est: * Car

nes sanctorum tuorum, & sanguinem ipsorum effuderit in circuitu Ierusalem, & non erat qui sepeliret. * Et incubuit timor, & tremor in omnem populum: quia dixerunt: Non est veritas, & iudiciū in eis: transgressi sunt enim constitutum, & iurandū quod iurauerunt. * Et mouit Bacchides castra ab Ierusalem, & applicuit in Bethzecha: & misit, & comprehendit multos ex eis, qui a se effugerant, & quosdam de populo mactauit, & in puteum magnum proiecit. * Et commisit regionem Alcimo, & reliquit cum eo auxilium in adiutoriū ipsi. Et abiit Bacchides ad regem: * & satis agebat Alcimus pro principatu sacerdotij sui. * & conuenerunt ad eum omnes, qui perturbabant populum suum, & obtinuerunt terram Iuda, & fecerunt plagam magnam in Israel. * Et vidit Iudas omnia mala quae fecit Alcimus, & qui cum eo erant, filijs Israel, multo plus quā Gentes. * & exijt in omnes fines Iudae in circuitu, & fecit vindictā in viros desertores, & cessauerunt ultra exire in regionem. * Vidit autem Alcimus quod praualuit Iudas, & qui cū eo erant: & cognouit quia non potest sustinere eos, & regressus est ad regem, & accusauit eos multis criminibus. * Et misit rex Nicanorem, vnum ex principibus suis nobilioribus: qui erat inimicitias exercens contra Israel: & mandauit ei euertere populum. * Et venit Nicanor in Ierusalem cum exercitu magno, & misit ad Iudam & ad fratres eius verbis pacificis cū dolo, * dicens: Nō sit pugna inter me & vos: veniam eum viris paucis, vt videam facies vestras cum pace. * Et venit ad Iudam, & salutauerunt se inuicem pacifice, & hostes parati erant rapere Iudam. * Et innotuit sermo Iudae quoniam cum dolo venerat ad eum: & conterritus est ab eo, & amplius noluit videre faciem eius. * Et cognouit Nicanor quoniam denudatum est consilium eius: & exiit obuium Iudae in pugnam iuxta Capharsala. * Et ceciderunt de Nicanoris exercitu fere quinque millia,

2. Mach.
25.2.1

viri, & fugerunt in ciuitatem. 33
 David. * Et post hæc verba ascen-
 dit Nicanor in montem Sion: & 34
 exierunt de sacerdotibus populi
 salutare eum in pace, & demon-
 strare ei holocausta, quæ of-
 ferebantur pro rege. * Et irri-
 dens spreuit eos, & polluit: & 35
 locutus est superbe, * & iurauit
 eum ira, dicens: Nisi traditus
 fuerit Iudas, & exercitus eius in
 manus meas, continuo cum re-
 gressus fuero in pace, succendam
 domum istam. Et exiit cum ira
 magna. * & intrauerunt sacer-
 dotes, & steterunt ante faciem 36
 altaris & templi: & stantes dixe-
 runt: * Tu Domine elegisti do- 37
 mum istam ad inuocandum no-
 men tuum in ea, vt esset domus
 orationis & obsecrationis populo
 tuo. * fac vindictam in homine 38
 isto, & exercitu eius, & cadant
 an gladio: memento blasphemias 39
 eorum, & ne dederis eis vt per-
 maneant. * Et exiit Nicanor ab
 Ierusalem, & castra applicuit ad 40
 Bethoron: & occurrit illi exerci-
 tus Syriz. * Et Iudas applicuit
 in Adarsa cum tribus millibus 41
 viris: & orauit Iudas, & dixit:
 ¶ Qui missi erant a rege Senna-
 cherib, Domine, quia blasphe-
 mauerunt te, exiit angelus, & 42
 percussit ex eis centum octogin-
 taquinque milia: * sic conte-
 re exercitum istum in conspectu 43
 nostro hodie: & sciant ceteri
 quia male locutus est super san- 44
 ctuam tuam: & iudica illum secun-
 dum malitiam illius. * Et com-
 miserunt exercitus prælium ter- 45
 tiadecima die mensis Adar: &
 contrita sunt castra Nicanoris, &
 cecidit ipse primus in prælio.
 * Vt autem vidit exercitus eius
 quia cecidisset Nicanor, proiece-
 runt arma sua, & fugerunt: * &
 persecuti sunt eos via vnus diei
 ab Adazer vsquequo veniatur in 46
 Gazara, & tubis cecinerunt post
 eos cum significationibus: * &
 exierunt de omnibus castellis Iu-
 dææ in circuitu, & ventabantur
 eos cornibus, & conueriebantur
 iterum ad eos, & ceciderunt om-
 nes gladio, & non est relictus ex
 eis nec vnus. * Et acceperunt spo- 47
 lia eorum in prædam: & caput

Nicanoris amputauerunt, & dex-
 teram eius, quam extenderat su-
 perbe, & attulerunt, & suspende-
 runt contra Ierusalem. * Et lætatus
 est populus valde, & egerunt diem
 illam in lætitia magna. * Et con-
 stituit agi omnibus annis diem
 istam tertiadecima die mensis A-
 dar. * Et sicut terra Iuda dies
 paucos.

C A P. VIII.

I T audiuit Iudas nomen Ro-
 manorum, quia sunt poten-
 tes viribus, & acquiescunt ad om-
 nia, quæ postulantur ab eis: &
 quicumque accesserunt ad eos,
 itauerunt cum eis amicitias, &
 quia sunt potentes viribus. * Et
 audierunt prælia eorum, & virtu-
 tes bonas, quas fecerunt in Gala-
 tia, quia obtinuerunt eos, & duxe-
 runt sub tributum: * & quanta-
 fecerunt in regione Hispaniæ, &
 quod in potestatem redegerunt
 metalla argenti & auri, quæ illis
 sunt, & possederunt omnem lo-
 cum consilio suo, & patientia:
 * locaq. quæ longe erant valde ab
 eis, & reges qui superuenerant
 eis ab extremis terræ, contriue-
 runt, & percusserunt eos plagæ
 magna: ceteri autem dant eis tri-
 butum omnibus annis. * & Phi-
 lippum & Persen Cæteorum re-
 gem, & ceteros, qui aduersum eos
 arma tulerant, contriuerunt in
 bello, & obtinuerunt eos: * & An-
 tiochum magnum regem Asiæ,
 qui eis pugnam intulerat habens
 centum viginti elephantos, & e-
 quitatum, & currus, & exercitum
 magnum valde, contritum ab eis.
 * & quia ceperunt eum viuum,
 & itauerunt ei vt daret ipse, &
 qui regnarent post ipsum, tribu-
 tum magnum, & daret obsoles, &
 constitutum, * & regionem In-
 dorū, & Medos, & Lydos, de opti-
 mis regionibus eorū: & acceptas
 eas ab eis, dederunt Eumeni regi.
 * & quia qui erant apud Hella-
 dam, voluerunt ire, & tollere eos:
 & innotuit sermo his, * & mise-
 runt ad eos ducem vnum, & pu-
 gnauerunt contra illos, & cecide-
 runt ex eis multi, & captiui du-
 xerunt uxores eorum, & filios,
 & diruperunt eos, & terram eorum
 posse.

¶ Reg. 19.

g. 35

Tob. 1. d. 21

Eccli. 48. d.

23

¶ Isa. 37. g.

36

2. Mach. 8.

c. 19

possederunt, & destruxerunt mu-
ros eorum, & in seruitutem il-
los redegerunt vsque in hunc diē:
* & residua regna, & insulas, quā
aliquando resisterant illis, exter-
minauerunt, & in potestatem re-
degerunt. * Cum amicis autem
suis, & qui in ipsis requiem ha-
bebant, conseruauerunt amici-
tiam, & obtinuerunt regna, quæ
erant proxima, & quæ erant lon-
ge: quia quicumque audiebant
nomen eorum, timebant eos.
* Quibus vero vellent auxilio esse
vt regnarent, regnabant: quos
autem vellent, regno deturbabāt:
& exaltati sunt valde. * Et in om-
nibus istis nemo portabat diade-
ma, nec induebatur purpura, vt
magnificaretur in ea. * Et quia
curiam fecerunt sibi, & quotidie
consulebant trecētos viginti con-
siliū agentes semper de multi-
tudine, vt quæ digna sunt, gerant:
* & cōmittunt vni homini magi-
stratum suum per singulos annos
dominari vniuersæ terræ suæ, &
omnes obediunt vni, & non est
inuidia, neque zelus inter eos.
* Et elegit Iudas Eupoleum, fi-
lium Ioannis, filij Iacob, & Iaso-
nem, filium Eleazari, & misit eos
Romam constituere cū illis ami-
citiam, & societatem: * & vt au-
ferrent ab eis iugum Græcorum,
quia viderūt, quod in seruitutem
premerent regnum Israel. * Et
abierunt Romam viam multam
valde, & introierunt curiam, &
dixerunt: * Iudas Machabeus, &
fratres eius, & populus Iudæorum
miserunt nos ad vos statuere vo-
biscum societatem, & pacem, &
conscribere nos socios, & amicos
vestros. * Et placuit sermo in con-
spectu eorum. * Et hoc rescriptum
est, quod rescripserunt in tabulis
æreis, & miserunt in Ierusalem,
vt esset apud eos ibi memoria
le pacis, & societatis. * BENE
SIT ROMANIS, & genti Iu-
dæorum in mari, & in terrâ in æ-
ternum: gladiusq; & hostis pro-
cul sit ab eis. * Quod si insisterit
bellum Romanis prius, aut om-
nibus socijs eorū in omni domi-
natione eorum: * auxilium feret
gēs Iudæorum, prout tempus di-
ctauerit, corde pleno: * & præliam

tribus non dabunt, neque submi-
nistrabunt triticum, arma, pecu-
niam, naues, sicut placuit Roma-
nis: & custodient mandata eo-
rum, nihil ab eis accipientes. * Si-
militer autem & si genti Iudæo-
rum prius acciderit bellum, adiu-
uabunt Romani ex animo, prout
eis tempus permiserit: * & adiu-
uantibus non dabitur triticum,
arma, pecunia, naues, sicut pla-
cuit Romanis: & custodient man-
data eorum absque dolo. * Secun-
dum hæc verba constituerunt Ro-
mani populo Iudæorum. * Quod
si post hæc verba hi aut illi adde-
re, aut demere ad hæc aliquid vo-
luerint, facient ex proposito suo:
& quæcumque addiderint, vel
dempserint, rata erunt. * Sed &
de malis, quæ Demetrius rex fe-
cit in eos, scripsimus ei, dicentes:
Quare grauasti iugum tuum
super amicos nostros, & socios
Iudæos? Si ergo iterum adierint
nos, aduersum te faciemus illis
iudicium, & pugnabimus tecum
mari terraque.

C A P. IX.

I Nerea vt audiuit Demetrius
quia cecidit Nicanor, & exer-
citus eius in prælio, apposuit Bac-
chidem, & Alcimum rursus
mittere in Iudæam, & dextrum
cornu cum illis. * Et abierunt
viam, quæ ducit in Galgalā, & ca-
stra posuerunt in Masaloth, quæ
est in Arbellis: & occupauerunt
eam, & peremerunt animas homi-
num multas. * In mense primo
anni centesimi & quinquagesimi
secundi applicuerunt exercitum
ad Ierusalem, & surrexerunt, &
abierunt in Beteam viginti millia
virorum, & duo millia equitum.
* Et Iudas posuerat castra in La-
isa, & tria millia viri electi cum
eo: * & viderunt multitudinem
exercitus quia multi sunt, & ti-
muerunt valde: & multi subtra-
xerunt se de castris, & nō remanserunt
ex eis nisi octingenti viri. * Et vi-
dit Iudas quod defluerit exercitus
suus, & bellū perurgebat eū, & cō-
fractus est corde: quia nō habebat
tempus congregandi eos, & dispo-
nere. * Et dixit his, qui residui
erant: Surgamus, & camus ad
aduē-

aduersarios nostros, si poterimus
pugnare aduersus eos. * Et aue-
rebant eum, dicentes: Non pote-
rimus, sed liberemus animas no-
stras modo, & conuertamur ad fra-
tres nostros, & tunc pugnabimus
aduersus eos: nos autem pauci
sumus. * Et ait Iudas: Absit istam
rem facere vt fugiamus ab eis: &
si appropiauit tempus nostrum,
moriatur in virtute propter fra-
tres nostros, & non inferamus cri-
men gloriæ nostræ. * Et mouit
exercitus de castris, & steterunt
illis obuiam: & diuisi sunt equi-
tes in duas partes, & fundibula-
rij, & sagittarij præbant exerci-
tum. & primi certaminis omnes
potentes. * Baachides autem erat
in dextro cornu, & proximauit
legio ex duobus patribus, & cla-
mabant tubis: * exclamauerunt
autem & hi, qui erant ex parte
Iudæ, etiam ipsi & commota est
terra a voce exercituum: & com-
missum est prælium a mane vsque
ad vespërâ. * Et vidit Iudas, quod
firmior est pars exercitus Baachi-
dis in dextris, & conueniunt cum
ipso omnes constantes corde: * &
contrita est dextera pars ab eis, &
persecutus est eos vsque ad mon-
tem Azoti. * Et qui in sinistro cor-
nu erant, viderunt quod contriti
est dextrum cornu, & secuti sunt
post Iudam, & eos, qui cum ipso
erant, a tergo: * & ingratum est
prælium, & ceciderunt vulnerati
multi ex his, & ex illis. * Et Iu-
das cecidit, & ceteri fugerunt. * Et
Ionathas, & Simo tulerunt Iudam
fratrem suum, & sepelierunt eum
in sepulchro patrum suorum in
ciuitate Modin. * Et auerit eum
omnis populus Israel plâctu ma-
gno, & lugebant dies multos, &
dixerunt: Quomodo cecidit po-
tens, qui saluum faciebat popu-
lum Israel. * Et cetera verba bel-
lorum Iudæ: & virtutum, quas fe-
cit, & magnitudinis eum, non sunt
descripta: multa enim erant val-
de. * Et factum est: post obitum
Iudæ emerferunt iniqui in omni-
bus finibus Israel, & exorti sunt
omnes, qui operabantur iniqui-
tatem. * In diebus illis facta est
fames magna valde, & tradi-
dit se Baachidi omnis regio eo-

rum cum ipsis. * Et elegit Ba-
chides viros impios, & constituit
eos dominos regionis: * & exqui-
rebant, & persequuntur amicos
Iudæ, & aduerbant eos ad
Baachidæ, & vindicabat in illos, &
illudebat. * Et facta est tribulatio
magna in Israel, qualis non fuit
ex die, quâ non est visus propheta
in Israel. * Et congregati sunt
omnes amici Iudæ, & dixerunt
Ionathas: Ex quo frater tuus Iu-
das defunctus est, vir similis ei non
est, qui exeat contra inimicos no-
stros, Baachidem, & eos, qui ini-
mici sunt gentis nostræ. * Nunc
itaque te hodie elegimus esse pro
eo nobis in principem, & ducem
ad bellandum bellum nostrum,
* Et suscepit Ionathas tempore illo
principatum, & surrexit loco Iu-
dæ frater suus. * Et cognouit Ba-
chides, & quærebat eum occide-
re. * Et cognouit Ionathas, & Si-
mon frater eius, & omnes, qui cum
eo erant: & fugerunt in desertum
Thecui, & cõsederunt ad aquam
lacus Asphar. * Et cognouit Ba-
chides, & die sabbatorum venit ip-
se, & omnis exercitus eius trans
Iordanem. * Et Ionathas misit fra-
trem suum ducem populi, & ro-
gauit Nabuthzos amicos suos, vt
commodarẽt illis apparatus suum,
qui erat copiosus. * Et exierunt
filijs Iambri ex Madaba, & com-
prehenderunt Ionannem, & om-
nia, quæ habebat, & abierunt
habentes ea. * Post hæc verba, re-
nunciatum est Ionathæ, & Simo-
ni fratri eius, quia filij Iambri fa-
ciunt nuptias magnas, & ducunt
sponsam ex Madaba filiam vnus
de magnis principibus Chanaan
eum ambitione magna. * Et re-
cordati sunt sanguinis Iosaphat
fratris sui: & ascenderunt, & abscon-
derunt se sub regumẽto montis.
* Et eleuauerunt oculos suos, &
viderunt: & ecce simulacrum, &
apparatus multus, & sponsus pro-
cessit, & amici eius, & fratres eius
obuii illis cum tympanis, & mu-
sicis, & armis multis. * Et surre-
xerunt ad eos ex insidijs, & occi-
derunt eos, & ceciderunt vulne-
rati multi, & residui fugerunt in
montes: & acceperunt omnia spo-
lia eorum: * & conuersa sunt na-

lib. Par. 10.

a.)

pris in luctu, & vox mulierum ip-
 sorum uolumentum. * Et vindicaue- 43
 runt vindictam sanguinis fratris
 sui: & reuersi sunt ad ripam Ior-
 danis. * Et audiuit Bacchides, 43
 & venit die sabbatorum usque ad
 eam Iordanis in virtute magna.
 * Et dixit ad suos Ionathas: Sur- 44
 gamus, & pugnemus contra ini-
 micos nostros: non est enim ho-
 die sicut heri, & nudius tertius.
 * Ecce enim bellum ex aduerso, 45
 aqua vero Iordanis hinc & inde,
 & ripae, & paludes, & saltus: & non
 est locus diuertendi. * Nunc ergo 46
 clamate in caelum, ut liberemini
 de manu inimicorum vestrorum. Et
 commissum est bellum. * Et ex- 47
 tendit Ionathas manum suam per-
 ccutere Bacchidem, & diuertit ab
 eo retro: * & dissilijt Ionathas, & 48
 qui cum eo erant in Iordanem, &
 transfugerunt ad eos Iordanem:
 * & ceciderunt de parte Bacchidis 49
 die illa mille viri: & reuersi sunt
 in Ierusalem, * & edificauerunt 50
 ciuitates munitas in Iudaea, mu-
 nitionem, quae erat in Iericho,
 & in Ammaum, & in Bethoron,
 & in Bethel, & Thamnata, & Pha-
 za, & Thopo muris excelsis, &
 portis, & sexis. * & posuit custo- 51
 diam in eis, ut inimicitias exer-
 ceret in Israel: * & muniuit ciui- 52
 tatem Bethsuram, & Gazaram, &
 arcem, & posuit in eis auxilia, &
 apparatus escarum: * & acce- 53
 pit filios principum regionis ob-
 sides, & posuit eos in arce in Ie-
 rusalem in custodiam. * Et anno 54
 centesimo quinquagesimo tertio
 mense secundo, praecipit Alcimus
 destrui muros domus sanctae inte-
 rioris, & destrui opera propheta-
 rum: & cepit destruere. * In tem- 55
 pore illo percussus est Alcimus: &
 impedita sunt opera illius, & oc-
 clusus est os eius, & dissolutus
 est paralyti, nec vitra potuit loqui
 verbum, & mandare de domo sua.
 * Et mortuus est Alcimus in tem- 56
 pore illo cum tormento magno.
 * Et vidit Bacchides quoniam 57
 mortuus est Alcimus: & reuer-
 sus est ad regem, & filuit terra annis
 duobus. * Et cogitauerunt omnes 58
 iniqui dicentes: Ecce Ionathas,
 & qui cum eo sunt, in silentio
 habitant confidenter: nunc ergo

adducamus Bacchidem, & com-
 prehendat eos omnes una nocte.
 * Et abierunt, & consilium ei de- 59
 derunt. * Et surrexit ut veniret
 cum exercitu multo: & misit oc-
 culute epittolas socijs suis, qui erant
 in Iudaea: ut comprehenderent Io-
 nathan, & eos, qui cum eo erant:
 sed non potuerunt, quia innotuit
 eis consilium eorum. * Et apprehen- 61
 dit de viris regionis, qui principes
 erant malitiae, quinquaginta viros
 62 & occidit eos: * & secessit Iona-
 thas, & Simon, & qui cum eo erant
 in Bethbesen, quae est in deserto:
 & extruxit diruta eius, & firma-
 uerunt eam. * Et cognouit Bacchides, 63
 & congregauit vniuersam multi-
 tudinem suam: & his, qui de Iudaea
 erant, denunciavit. * Et venit, &
 castra posuit desuper Bethbesen: 64
 & oppugnauit eam dies multos, &
 65 fecit machinas. * Et reliquit Iona-
 thas Simonem fratrem suum in
 ciuitate, & exiit in regionem, &
 66 venit cum numero, * & percussit
 Odaren, & fratres eius, & fi-
 lios Phaseron in tabernaculis ip-
 sorum, & cepit cadere, & cre- 67
 scere in virtutibus. * Simon vero,
 & qui cum ipso erant, exierunt de
 ciuitate, & succenderunt machi-
 nas, * & pugnauerunt contra Ba- 68
 chidem, & contritus est ab eis &
 attulerunt eum valde, quoniam
 consilium eius, & congressus eius
 69 erat inanis. * Et iratus contra vi-
 ros iniquos qui ei consilium de-
 derant ut veniret in regionem ip-
 sorum, multos ex eis occidit: ip-
 se autem cogitauit cum reliquis
 70 abire in regionem suam. * Et cog-
 nouit Ionathas: & misit ad eum
 legatos componere pacem cum
 ipso, & reddere ei captiuitatem.
 71 * Et libenter accepit, & fecit se-
 cundum verba eius, & iurauit
 se nihil facturum ei mali omni-
 bus diebus vitae eius. * Et red- 72
 didit ei captiuitatem, quam prius
 erat praedatus de terra Iudae: & con-
 uersus abiit in terram suam, & non
 apposuit amplius venire in fines
 73 eius: * Et cessauit gladius ex Is-
 rael: & habitauit Ionathas in
 Machmas, & cepit Ionathas ibi
 iudicare populum, & extermina-
 uit impios ex Israel.

CAP. X.

ET anno centesimo sexagesimo ascendit Alexander Antiochi filius, qui cognominatus est Nobilis: & occupavit Ptolemaidam: & receperunt eum, & regnavit illic. * Et audiuit Demetrius rex, & congregavit exercitum copiosum valde, & exiit obvium illi in praelium. * Et misit Demetrius epistolam ad Ionatham verbis pacificis, ut magnificaret eum. * Dixit enim: Anticipemus facere pacem cum eo, priusquam faciat cum Alexandro aduersum nos. * recordabitur enim omnium malorum, quae fecimus in eum, & in fratrem eius, & in gentem eius. * Et dedit ei potestatem congregandi exercitum, & fabricare arma, & esse ipsum socium eius. & obsoles, qui erant in arce, iussit tradi ei. * Et venit Ionathas in Ierusalem, & legit epistolas in auditu omnis populi, & eorum, qui in arce erant. * Et timuerunt timore magno, quoniam audierunt quod dedit ei rex potestatem congregandi exercitum. * Et traditi sunt Ionathae obsoles, & reddidit eos parentibus suis: & habitavit Ionathas in Ierusalem, & cepit edificare, & innovare civitatem. * Et dixit facientibus opera ut extrueret muros, & montem Sion in circuitu lapidibus quadratis ad munitionem: & ita fecerunt. * Et fugerunt alienigenae, qui erant in munitionibus, quas Baecchides edificauerat: & reliquit unusquisque locum suum, & abiit in terram suam: * tantum in Bethsura remanserunt aliqui ex his, qui reliquerant legem, & praecepta Dei. erat enim hae eis ad refugium. * Et audiuit Alexander rex promissa, quae promissit Demetrius Ionathae: & narraverunt ei praelia, & virtutes, quas ipse fecit, & fratres eius, & labores, quos laborauerunt. * & ait: Numquid inueniemus aliquem virum talem? & nunc faciemus eum amicum, & socium nostrum. * Et scripsit epistolam, & misit ei secundum haec verba, dicens: * R E X

Alexander fratri Ionathae salutem. * Audiuimus de te quod vir potens vis viribus, & aptus es ut sis amicus noster: * & nunc constituimus te hodie summum sacerdotem gentis tuae, & ut amicus voceris regis, (& militet ei purpuram, & coronam auream,) & quae nostra sunt sentias nobiscum, & conferes amicitias ad nos. * Et induit se Ionathas stolam sanctam septimo mense, anno centesimo sexagesimo in die solemni scenopoeiae: & congregavit exercitum, & fecit arma copiosa. * Et audiuit Demetrius verba ista, & contristatus est nimis, & ait: * Quid hoc fecimus, quod praecipit nos Alexander apprehendere amicitiam Iudaeorum ad munimen sui? * Scribam & ego illis verba deprecatoria, & dignitates, & dona: ut sint mecum in adiutorium. * Et scripsit eis in haec verba: Rex Demetrius genti Iudaeorum salutem: * Quoniam servastis ad nos pactum, & mansistis in amicitia nostra, & non accessistis ad inimicos nostros, audiuius, & gauisus sumus. * Et nunc perseverate adhuc conservare ad nos fidem, & retribuemus vobis bona pro his, quae fecistis nobiscum: * Et remitteremus vobis praestationes multas, & dabimus vobis donationes. * Et nunc absolvo vos, & omnes Iudaeos a tributis, & pretia salis indulgeo, & coronas remitto, & tertias seminis: * & dimidiam partem fructus ligni, quod est portio mea, relinquo vobis ex hodierno die, & deinceps, ne accipiatur a terra Iuda, & a tribus civitatibus, quae additae sunt illi ex Samaria, & Galilaea ex hodierna die & in totum tempus: * & Ierusalem sit sancta, & libera cum finibus suis: & decimae & tributa ipsius sint. * Remitto etiam potestatem arcis, quae est in Ierusalem: & do eam summo sacerdoti, ut constituat in ea viros quoscunque ipse elegerit, qui custodiant eam. * Et omnem animam Iudaeorum, quae captiva est a terra Iuda in omni regno meo, relinquo liberam gratis, ut omnes a tributis solvantur, etiam pecorum suorum.

Et

* Et omnes dies sollempnes, & sab-
bata, & neomenia, & dies decre-
ti, & tres dies ante diem sollemp-
nem, & tres dies post diem sollemp-
nem sint omnes immunitatis &
remissionis omnibus Iudeis, qui
sunt in regno meo: * & nemo ha-
bebit potestatem agere aliquid,
& mouere negotia aduersus ali-
quem illorum in omni causa. * Et
ascribantur ex Iudeis in exercitu
regis ad triginta millia virorum: &
dabuntur illis copiae vt oportet
omnibus exercitibus regis, & ex
eis ordinabuntur qui sint in mu-
nitionibus regis magni: * & ex
his constituentur super negotia
regni, quae aguntur ex fide, & prin-
cipes sint ex eis, & ambulent in le-
gibus suis, sicut praecipit rex in
terra Iuda. * Et sint ciuitates, quae
additae sunt Iudaeae ex regione Sa-
mariae, cum Iudaeae reputentur vt
sint sub vno, & non obediunt alij
potestati, nisi summi sacerdotis.
* Ptolemaida, & confines eius, quas
dedi donum sanctis, qui sunt in
Ierusalem ad necessarios sum-
ptus sanctorum. * Et ego do sin-
gulis annis quindecim millia sic-
clorum argenti de rationibus reg-
is, quae me contingunt: * & om-
ne, quod reliquum fuerit, quod
non reddiderat qui super negotia
erant annis prioribus, ex hoc da-
bunt in opera domus. * Et super
haec quinque millia sicclorum ar-
genti, quae accipiebant de sanctorum
ratione per singulos annos:
& haec ad sacerdotes pertineant,
qui ministerio funguntur. * Et qui-
cumque cogerint in templum,
quod est Ierosolymis, & in om-
nibus finibus eius, obnoxij regi
in omni negotio dimittantur, &
vniuersa, quae sunt eis in regno
meo, libera habeant. * Et ad ad-
ificanda vel restauranda opera san-
ctorum, sumptus dabuntur de ra-
tione regis: * & ad extruendos mu-
ros Ierusalem, & communiendos
in circuitu, sumptus dabuntur de
ratione regis, & ad construendos
muros in Iudaea. * Vt audiuit
autem Ionathas, & populus ser-
mones istos, non crediderunt
eis, nec receperunt eos: quia re-
cordati sunt malitiae magnae, quam
fecerat in Israel, & tribulauerat

eos valde. * Et complacuit eis
in Alexandrum, quia ipse fue-
rat eis princeps sermonum pa-
cis, & ipsi auxilium ferebant om-
nibus diebus. * Et congregauit
rex Alexander exercitum magnum,
& admoit castra contra Deme-
trium. * Et commiserunt praelium
duo reges, & fugit exercitus De-
metrii, & insecutus est eum Ale-
xander, & incubuit super eos. * Et
inualuit praelium nimis, donec
occidit sol: & cecidit Demetrius
in die illa. * Et misit Alexander
ad Ptolemam regem Aegypti le-
gatos secundum haec verba, di-
cens: * QVONIAM regressus
sum in regnum meum, & sedi in
sede patrum meorum, & obtinui
principatum, & contriui Deme-
trium, & possedi regionem no-
stram, & commisi pugnam cum
eo, & contritus est ipse, & ca-
stra eius a nobis, & sedimus in se-
de regni eius: * & nunc statua-
mus adinuicem amicitiam: & da
mihi filiam tuam vxorem, & ego
ero gener tuus, & dabo tibi do-
na, & ipsi dignate. * Et respon-
dit rex Ptolemas, dicens: FELIX
dies, in qua reuersus es ad
terram patrum tuorum, & sedi-
sti in sede regni eorum. * Et
nunc faciam tibi quod scripsisti:
sed occurre mihi Ptolemaidam,
vt videamus inuicem nos, &
spondeam tibi sicut dixisti. * Et exi-
uit Ptolemas de Aegypto, ipse
& Cleopatra filia eius, & venit
Ptolemaidam anno centesimo se-
xagesimo secundo. * Et occurrit ei
Alexander rex, & dedit ei Cleo-
patram filiam suam: & fecit nup-
tias eius Ptolemaidae, sicut re-
ges, in magna gloria. * Et scrip-
sit rex Alexander Ionathae, vt
veniret obuiam sibi. * Et abiit
cum gloria Ptolemaidam, & oc-
currit ibi duobus regibus, & de-
dit illis argentum multum, & au-
rum, & dona: & inuenit gratiam in
conspectu eorum. * Et conuenerunt
aduersus eum viri pestilentes ex
Israel, viri iniqui interpellantes
aduersus eum: & non intendit ad
eos rex. * Et iussit spoliari Iona-
than vestibus suis, & indui eum
purpura: & ita fecerunt. * Et col-
locauit eum rex sedere secum.

* Dixitque principibus suis: Exite cum eo in medium ciuitatis, & prædicate, ut nemo aduersus eum interpellat de illo negotio, nec quisquam ei molestus sit de villaratione. * Et factum est, ut viderunt qui interpellabant gloriam eius, quæ prædicabatur, & operum cum purpura, fugerunt omnes: * & magnificauit eum rex, & scripsit eum inter primos amicos, & posuit eum ducem, & participem principatus. * Et reuersus est Ionathas in Ierusalem cum pace, & lætitia. * In anno centesimo sexagesimo quinto venit Demetrius filius Demetrii a Creta in terram patrum suorum. * Et audiuit Alexander rex, & contristatus est valde, & reuersus est Antiochiam. * Et constituit Demetrius rex Apollonium ducem, qui præerat Cælefyriæ: & congregauit exercitum magnum, & accessit ad Iamnam: & misit ad Ionathan summum sacerdotem: * dicens: Tu solus resistis nobis: ego autem factus sum in derisum, & in opprobrium, propterea quia tu potestatem aduersum nos exerces in montibus. * Nunc ergo si confidis in virtutibus tuis, descende ad nos in campum, & comparemus illic inuicem: quia mecum est virtus bellorum. * Interroga, & discite quis sum ego, & ceteri, qui auxilio sunt mihi, qui & dicunt quia non potest stare pes vester ante faciem nostram, quia bis in fugam conuersi sunt patres tui in terra sua: * & nunc quomodo poteris sustinere equitatum & exercitum tantum in campo, ubi non est lapis, neque saxum, neque locus fugiendi? * Ut audiuit autem Ionathas sermones Apollonii, motus est animo: & elegit decem millia viro- rum, & exiit ab Ierusalem, & occurrit ei Simon frater eius in adiutorium: * & applicuerunt castra in Ioppen, & exclusit eum a ciuitate: quia custodia Apollonii Ioppe erat, & oppugnauit eam. * Et exterriti qui erant in ciuitate, aperuerunt ei, & obtinuit Ionathas Ioppen. * Et audiuit Apollonius, & admouit tria millia equitum, & exercitum multum.

* Et abiit Azotum tamquam iter faciens, & statim exiit in campum, eo quoddam haberet multitudinem equitum, & consideret in eis. Et insecutus est eum Ionathas in Azotum, & commiserunt prælium. * Et reliquit Apollonius in castris mille equites post eos occulte. * Et cognouit Ionathas quoniam insidia sunt post se, & circumierunt castra eius, & iecerunt iacula in populum a mane usque ad vesperam. * Populus autem stabat, sicut præceperat Ionathas: & laborauerunt equi eorum. * Et eiecit Simon exercitum suum, & commisit contra legionem. equites enim fatigauerant: & contriti sunt ab eo, & fugerunt. * Et qui dispersi sunt per campum, fugerunt in Azotum, & intrauerunt in Bethdagon idolum suum, ut ibi se liberarent. * Et succendit Ionathas Azotum, & ciuitates, quæ erant in circuitu eius, & accepit spolia eorum, & templum Dagon: & omnes, qui fugerunt in illud, succendit igni. * Et fuerunt qui ceciderunt gladio cum his, qui succensu sunt, fere octo millia viro- rum. * Et mouit inde Ionathas castra, & applicuit ea Alcalonem: & exierunt de ciuitate obuiam illi in magna gloria. * Et reuersus est Ionathas in Ierusalem cum suis, habentibus spolia multa. * Et factum est, ut audiuit Alexander rex sermones istos, addidit adhuc glorificare Ionathan. * Et misit ei fibulam auream, sicut consuetudo est dari cognatis regum. Et dedit ei Accaron, & omnes fines eius in possessionem.

CAP. XI.

ET rex Aegypti congregauit exercitum, sicut arena, quæ est circa oram maris, & naues multas: & quærebat obtinere regnum Alexandri dolo, & addere illud regno suo. * Et exiit in Syriam verbis pacificis, & aperiebant ei ciuitates, & occurrebant ei: quia mandauerat Alexander rex exire ei obuiam, eo quoddam socer suus esset. * Cum autem introiret ciuitatem Ptolemæus, ponebat custodiam.

custodias militum in singulis ciuitatibus. * Et vt appropriauit Azoto, ostenderunt ei templum Dagon succensum igni, & Azotum, & cetera eius demolita, & corpora proiecta, & eorum, qui cxi erant in bello, tumulos quos fecerant secus viam. * Et narrauerunt regi quia hæc fecit Ionathas, vt inuidiam facerent ei: & tacuit rex. * Et occurrit Ionathas regi in Ioppen cum gloria, & inuicem se salutauerunt, & dormierunt illic. * Et abiit Ionathas cum rege vsque ad fluvium, qui vocatur Eleutherus: & reuersus est in Ierusalem. * Rex autem Ptolemæus obtinuit dominium ciuitatum vsque Seleuciam maritimam, & cogitabat in Alexandrum consilia mala. * Et misit legatos ad Demetrium, dicens: V E N I, componamus inter nos pactum, & dabo tibi filiam meam, quam habet Alexander, & regnabis in regno patris tui. * penitere enim me quod dederim illi filiam meam: quæsiuit enim me occidere. * Et vituperauit eum, propterea quod concupierat regnum eius. * Et abstulit filiam suam, & dedit eam, Demetrio, & alienauit se ab Alexandro, & manifestatæ sunt inimicitie eius. * Et intrauit Ptolemæus Antiochiam, & imposuit duo diademata capiti suo, Aegypti, & Asiæ. * Alexander autem rex erat in Cilicia illis temporibus: quia rebellabant qui erant in locis illis. * Et audiuit Alexander, & venit ad eum in bellum: & produxit Ptolemæus rex exercitum, & occurrit ei in manu valida, & fugauit eum. * Et fugit Alexander in Arabiam, vt ibi protegeretur: rex autem Ptolemæus exaltatus est. * Et abstulit Zabdiel Arabs caput Alexandri, & misit Ptolemæo. * Et rex Ptolemæus mortuus est in die tertia: & qui erant in munitionibus, perierunt ab his, qui erant intra castra. * Et regnauit Demetrius anno centesimo sexagesimo septimo. * In diebus illis congregauit Ionathas eos, qui erant in Iudæa, vt expugnarent arcem, quæ est in Ierusalem: & fecerunt contra eam ma-

21 chinas multas. * Et abierunt quidam qui oderant gentem suã viri iniqui ad regem Demetrium, & renunciauerunt ei quodd Ionathas obsideret arcem. * Et vt audiuit, iratus est: & statim venit ad Ptolemaidam, & scripsit Ionathæ ne obsideret arcem, sed occurreret sibi ad colloquium festinato. * Vt C audiuit autem Ionathas, iussit obsidere: & elegit de senioribus Israel, & de sacerdotibus, & dedit se periculo. * Et accepit aurum, & argentum, & vestem, & alia xenia multa, & abiit ad regem Ptolemaidam, & inuenit gratiam 25 in conspectu eius. * Et interpellabāt aduersus eum quidam ini- 26 qui ex gente sua. * Et fecit ei rex sicut fecerant ei, qui ante eum fuerant: & exaltauit eum in conspectu omnium amicorum suo- 27 rum, & statuit ei principatum sacerdotij, & quæcumque alia habuit prius pretiosa, & fecit eum 28 principem amicorum. * Et postulauit Ionathas a rege vt immu- nem faceret Iudæam, & tres to- 30 parchias, & Samariam, & cōfines eius: & promisit ei talenta tre- 31 centa. * Et consensit rex: & scripsit Ionathæ epistolas de his om- nibus, hunc modum continentes: 32 * REX Demetrius fratri Ionathæ salutem, & genti Iudæorum. 33 * Exemplum epistolæ, quam scripsimus Latheni parenti nostro de vobis, misimus ad vos vt sciretis: * Rex Demetrius Latheni 34 parenti salutem. * Genti Iudæorum amicis nostris, & conseruan- 35 tibus quæ iusta sunt apud nos, decreuimus benefacere propter benignitatem ipsorum, quam erga 36 nos habent. * Statuimus ergo illis omnes fines Iudææ, & tres ciuitates, Lydan, & Ramathan, quæ additæ sunt Iudææ ex Samaria, & omnes confines earum sequestra- ri omnibus sacrificantibus in Ierosolymis pro his, quæ ab eis prius accipiebant rex per singulos annos, & pro fructibus terræ, & pomorum. * Et alia, quæ ad nos pertinebant decimarum, & tributorum ex hoc tempore remittimus eis: & areas salinarum, & coronas, quæ nobis deferrebantur: * omnia ipsis concedimus: & nihil horum

iurū erit ex hnc, & in omne tem-
 pus. * Nunc ergo curate facere
 horum exemplum, & detur Iona-
 tha, & ponatur in monte sancto,
 in loco celebri. * Et videns Deme-
 trius rex quod siluit terra in con-
 spectu suo, & nihil ei resistit, di-
 misit totum exercitum suum,
 vnumquemque in locum suum,
 excepto peregrino exercitu, quem
 contraxit ab insulis Gentium: &
 inimici erant ei omnes exercitus
 patrū eius. * Tryphon autem erat
 quidam partium Alexandri prius:
 & vidit quoniam omnis exercitus
 murmurabat contra Demetriū,
 & iuit ad Emalchuel Arabem,
 qui nutriebat Antiochum filium
 Alexandri: * & assidebat ei, vt
 traderet eum ipsi, vt regnaret lo-
 co patris sui: & enūciauit ei quan-
 ta fecit Demetrius, & inimicitias
 exercituum eius aduersus illum.
 Et mansit ibi diebus multis. * Et
 misit Ionathas ad Demetrium re-
 gem, vt eijceret eos, qui in arce
 erant in Ierusalem, & qui in prae-
 fidijs erant: quia impugnabant
 Israel. * Et misit Demetrius ad
 Ionathan, dicens: Non hac tan-
 tum faciam tibi, & genti tuae, sed
 gloria illustrabo te, & gentem
 tuam cum fuerit opportunum.
 * Nunc ergo recte feceris, si mi-
 seris in auxilium mihi viros: quia
 discessit omnis exercitus meus.
 * Et misit ei Ionathas tria millia
 virorum fortium Antiochiam: &
 venerunt ad regem, & delectatus
 est rex in aduentu eorum. * Et
 conuenerunt qui erant de ciuitate,
 centum viginti millia virorū,
 & volebant interficere regem.
 * Et fugit rex in aulam: & occu-
 pauerunt qui erant de ciuitate,
 itinera ciuitatis, & cōperunt pu-
 gnare. * Et vocauit rex Iudzos in
 auxilium, & conuenerunt omnes
 simul ad eū, & dispersi sunt om-
 nes per ciuitatem: * & occide-
 runt in illa die centum millia ho-
 minum, & succenderunt ciuitatē,
 & ceperunt spolia multa in die
 illa, & liberauerunt regem. * Et
 viderunt qui erant de ciuitate,
 quod obtinissent Iudzi ciuita-
 tem sicut volebant: & infirmati
 sunt mente sua, & clamauerunt
 ad regem cum precibus, dicētes:

50 * Da nobis dexteras, & cessent Iu-
 dai oppugnare nos, & ciuitatem.
 51 * Et proiecerunt arma sua, & fe-
 cerunt pacem, & glorificati sunt
 Iudai in conspectu regis, & in cō-
 spectu omnium, qui erant in re-
 gno eius, & nominati sunt in re-
 gno: & regressi sunt in Ierusalem
 52 habentes spolia multa. * Et sedit
 Demetrius rex in sede regni sui:
 & siluit terra in conspectu eius.
 53 * Et meritis est omnia quae cum-
 que dixit, & abalienauit se a Iona-
 tha, & non retribuit ei secun-
 dum beneficia, quae sibi tribue-
 rat, & vexabat eum valde. * Post
 54 haec autem reuersus est Tryphon,
 & Antiochus cum eo puer adole-
 scens, & regnavit, & imposuit
 55 sibi diademata. * Et congregati sunt
 ad eum omnes exercitus, quos
 disperserat Demetrius, & pugna-
 uerunt contra eum: & fugit, &
 56 terga vertit. * Et accepit Tryphon
 bestias, & obrinuit Antiochianū:
 57 * & scripsit Antiochus adolēscens
 Ionathae, dicens: Constituo tibi sa-
 cerdotium, & constituo te super
 58 quattuor ciuitates, vt sis de amicis
 regis. * Et misit illi vasa aurea in
 ministerium, & dedit ei potesta-
 tem bibendi in auro, & esse in
 purpura, & habere fibulam aureā:
 59 * & Simonem fratrem eius con-
 stituit ducē a terminis Tyri vsque
 60 ad fines Aegypti. * Et exiit Iona-
 thas, & perambulabat trans flu-
 men ciuitates: & congregatus est
 ad eum omnis exercitus Syriae in
 auxilium, & venit Ascalonem, &
 61 occurrerunt ei honorifice de ci-
 uitate. * Et abiit inde Gazam: &
 concluderunt se qui erant Gaza:
 & obsedit eam, & succendit quae
 62 erant in circuitu ciuitatis, & prae-
 datus est ea. * Et rogauerunt Gazen-
 63 ses Ionathan, & dedit illis dexte-
 ram: & accepit filios eorum obsi-
 des, & misit illos in Ierusalem: &
 perambulauit regionē vsque Dama-
 64 seum. * Et adiuuit Ionathas
 quod prauiacati sunt principes
 Demetrii in Cades, quae est in Ga-
 65 lilaea, cum exercitu multo, volen-
 tes eum remouere a negotio re-
 gni: * & occurrat illis: fratre autem
 suum Simonem reliquit intra
 prouinciam. * Et applicuit Si-
 mon ad Bethsurā, & expugnabat
 eam

eam diebus multis, & concludit
eos. * Et postulauerunt ab eo dex-
tras accipere, & dedit illis: & eiecit
eos inde, & cepit ciuitatem, &
posuit in ea praesidium. * Et Iona-
thas, & castra eius applicuerunt
ad aquam Genesar, & ante lucem
vigilauerunt in campo Asor. * &
ecce castra alienigenarum occur-
rebant in campo, & tendebant ei
insidias in montibus: ipse autem
occurrit ex aduerso. * Insidiae ve-
ro exutrexerunt de locis suis, &
commiserunt praelium. * Et fugerunt
qui erant ex parte Ionathae omnes,
& nemo relictus est ex
eis, nisi Mathathias filius Absolomi,
& Iudas filius Calphi, princeps
militiae exercitus. * Et seidit
Ionathas vestimenta sua, & posuit
terram in capite suo, & orauit.
* Et reuersus est Ionathas ad eos
in praelium, & conuertit eos in
fugam, & pugnaverunt. * Et vi-
derunt qui fugiebant partis illius,
& reuersi sunt ad eum, & inse-
quebantur cum eo omnes usque
Cades ad castra sua, & peruene-
runt usque illuc. * & ceciderunt
de alienigenis in die illa tria milia
virorum: & reuersus est Iona-
thas in Ierusalem.

CAP. XII.

ET vidit Ionathas quia tempus
eum iuuat, elegit viros, &
misit eos Romam statuere, & re-
nouare cum eis amicitiam: * & ad
Spartiatas, & ad alia loca misit
epistolas secundum eandem for-
mam: * & abiierunt Romam, &
intrauerunt curiam, & dixerunt:
Ionathas summus sacerdos, &
gens Iudaeorum miserunt nos, vt
renouaremus amicitiam, & so-
cietatem secundum pristinum.
* Et dederunt illis epistolas ad
ipsos per loca, vt deducerent eos
in terram Iudaeam cum pace. * Et
hoc est exemplum epistolarum,
quas scripsit Ionathas Spartiatis:
* IONATHAS summus sacerdos,
& seniores gentis, & sacerdo-
tes, & reliquis populus Iudaeorum
Spartiatis fratribus salutem.
* Iam pridem missae erant episto-
lae ad Oniam summum sacerdo-
tem ab Ario, qui regnabat apud

vos, quoniam estis fratres nostri,
sicut rescriptum continet, quod
subiectum est. * Et suscepit Onias
virum, qui missus fuerat, cum
honore: & accepit epistolas, in
quibus significabatur de societa-
te, & amicitia. * Nos, cum nullo
horum indigeremus, habentes sola
sanctos libros, qui sunt in ma-
nibus nostris, * malumus mitte-
re ad vos renouare fraternitatem,
& amicitiam, ne forte alieni effi-
ciamur a vobis: multa enim tem-
pora transierunt, ex quo misistis
ad nos. * Nos ergo in omni tem-
pore sine intermissione in diebus
sollemnibus, & ceteris, quibus
oportet, memores sumus vestri in
sacrificijs, quae offerimus, & in
observationibus, sicut fas est, &
deceet meminisse fratrum. * La-
etamur itaque de gloria vestra.
* Nos autem circumdederunt mul-
ta tribulationes, & multa praelia,
& impugnaverunt nos reges, qui
sunt in circuitu nostro. * Nolui-
mus ergo vobis molesti esse, ne-
que ceteris socijs, & amicis no-
stris in his praelijs. * habuimus
enim de caelo auxilium, & libe-
rati sumus nos, & humiliati sunt
inimici nostri. * Elegimus itaque
Numenium Antiochi filium, &
Antipatrem Iasonis filium, & mi-
simus ad Romanos renouare cum
eis amicitiam, & societatem pri-
stinam. * Mandauimus itaque eis
vt veniant etiam ad vos, & salu-
tent vos: & reddant vobis episto-
las nostras de inuolutione frater-
nitatis nostrae. * Et nunc benefa-
cius respondentes nobis ad hanc.
* Et hoc est rescriptum epistolaru-
um, quod miserat Onias: * Arius, rex
Spartiatarum Onias sacerdoti ma-
gno salutem. * Inuentum est in
scriptura de Spartiatis, & Iudaeis,
quonia sunt fratres, & quod sunt
de genere Abraham. * Et nunc
ex quo hanc cognouimus, benefa-
ciis scribentes nobis de pace ve-
stra: * Sed & nos rescripsimus vo-
bis: Pecora nostra, & possessiones
nostrae, vestrae sunt: & vestra, no-
stra: mandauimus itaque hanc
nunciari vobis. * Et audiuit Iona-
thas quonia regressi sunt prin-
cipes Demetrij cum exercitu multo
supra quam prius, pugnare ad-

uersus eum. * & exiit ab Ieru-
salem, & occurrit eis in Amathi-
te regione: non enim dederat eis
spatium vt ingrederentur regio-
nem eius. * Et misit speculatores
in castra eorum: & reuersi renun-
ciauerunt quod consenserunt su-
peruenire illis nocte. * Cum oc-
cidisset autem sol, præcepit Iona-
thas suis vigilare, & esse in ar-
mis paratos ad pugnam tota nocte,
& posuit custodes per circuitum
castrorum. * Et audierunt aduersarij
quod paratus est Ionathas cum suis
in bello: & timuerunt, & formidauerunt
in corde suo: & accenderunt focos in
castris suis. * Ionathas autem, &
qui cum eo erant, non cognouerunt
vsque mane: videbant autem
luminaria ardentia. * & secutus
est eos Ionathas, & non comprehendit
eos: transierant enim flumen Eleutherum.
* Et diuersit Ionathas ad Arabas,
qui vocantur Zabadei, & percussit
eos, & accepit spolia eorum. * Et iunxit
& venit Damascus, & perambulabat
omnem regionem illam. * Simon
autem exiit, & venit vsque ad Asealonem,
& ad proxima præsidia: & declinauit in
Toppen, & occupauit eam (* audiuit enim
quod vellent præsidium tradere
partibus Demetrij) & posuit ibi
custodes vt custodirent eam. *
Et reuersus est Ionathas, & conuocauit
seniores populi, & cogitauit cum
eis edificare præsidia in Iudæa,
& edificare muros in Ierusalem,
& exaltare altitudinem magnam
inter medium arcis ciuitatis, vt
separaret eam a ciuitate, vt esset
ipsa singulariter, & neque emant,
neque vendat. * Et conuenerunt,
vt edificarent ciuitatem: & cecidit
murus, qui erat super torrentem
ab ortu solis, & reparauit eum;
qui vocatur Calphetha: * & Simon
edificauit Adia in Sephela, &
manuio eam, & imposuit portas,
& fecit. * Et cum cogitasset Tryphon
regnare Afix, & assumere diademata,
& extendere manum in Antiochum
regem: * timens ne forte non
permitteret eum Ionathas, sed
pugnaret aduersus eum, quæ-
rebat comprehendere eum, & oc-

cidere. Et exurgens abiit in Bethsan.
* Et exiuit Ionathas milibus vi-
rorum electorum in prælium, &
venit Bethsan. * Et vidit Tryphon
quia venit Ionathas cum exercitu
multo vt extenderet in eum manus,
simul. * & excepit eum cum honore,
& commendauit eum omnibus
amicis suis, & dedit ei munera:
& præcepit exercitibus suis vt
obedirent, essent sibi. * Et dixit
Ionathas: Vt quid vexalli vni-
uersum populum, cum bellum
nobis non sit? * Et nunc remitte
eos in domos suas: elige autem
tibi viros paucos, qui tecum sint,
& veni mecum Ptolemaidam, &
tradam eam tibi, & reliqua præsidia,
& exercitum, & vniuersos præpositos
negotij, & conuersus abibo:
propterea enim veni. * Et credidit
ei, & fecit sicut dixit: & dimisit
exercitum, & abierunt in terram
Iuda. * Retinuit autem secum
tria milia virorum: ex quibus
remisit in Galilæam duo milia,
mille autem venerunt cum eo.
* Vt autem intrauit Ptolemaida
Ionathas, clausit portas ciuitatis
Ptolemaenses: & comprehenderunt
eum: & omnes, qui cum eo intrauerant,
gladio interfecerunt. * Et misit
Tryphon exercitum, & equites in
Galilæam, & in campum magnum
vt perderet omnes locos Ionathæ.
* At illi cum cognouissent quia
comprehensus est Ionathas, & perijt,
& omnes, qui cum eo erant, hortati
sunt semetipsos, & exierunt
parati in prælium. * Et videntes hi,
qui insecuti fuerant, quia pro
animâ res est illis, reuersi sunt:
illi autem venerunt omnes cum pace
in terram Iuda. Et plauerunt
Ionathas, & eos, qui cum ipso erant,
valde: & luxit Israel lætæ magno.
* Et quæserunt omnes gentes,
quæ erant in circuitu eorum,
conterere eos: dixerunt enim:
Non habent principem, & adi-
uuantem: nunc ergo expugnemus
illos, & tollamus de hominibus
memoriam eorum.

CAP. XIII.

ET audiuit Simon quod congregauit Tryphon exercitum
copio-

copiosum ut veniret in terrā. Iu-
da, & assereret eam. Videns quia
in terrore populus est, & in ti-
more, ascendit Ierusalem & con-
gregauit populum: & adhortans
dixit: Vos scitis quanta ego, &
fratres mei, & domus patris mei
fecimus pro legibus, & pro san-
ctis, praeter, & angustias quales
vidimus: & horum gratia perie-
runt fratres mei omnes, propter
Israel, & relictus sum ego solus.
Et nunc non mihi contingat par-
cere animae meae in omni tempore
tribulationis: non enim melior
sum fratribus meis. Vindicare
itaque gentem meam, & sancta,
natos quoque nostros, & expulsi
quia congregatae sunt vniuersae
gentes contere: nos animus ita
gratiam. Et accensus est spiritus
populi simul ut audiret sermones
istius: & responderunt voce ma-
gna dicentes: Tu es dux noster lo-
co Iudae, & Ionathas frater tuus.
Pugnā praelium nostrum: & om-
nia, quaecumque dixeris nobis,
faciemus. Et congregans omnes
viros bellatores, acceleravit con-
summare vniuersos muros Ieru-
salem, & munivit eam in gyro.
Et misit Ionathan filium Abia-
lomi, & cum eo exercitum no-
uum in Ioppen, & cecisset his, qui
erant in ea, remansit illic ipse.
Et mouit Tryphon a Ptolemai-
da cum exercitu multo, ut veni-
ret in terram Iudae, & Ionathas
cum eo in custodia. Simon au-
tem applicuit in Adids contra fa-
ciem campi. Et ut cognouit Try-
phon quia surrexit Simon loco
fratris sui Ionathae: & quia com-
missurus esset cum eo praelium,
misit ad eum legatos, dicens:
Pro argento, quod debebat frater
tuus Ionathas in ratione regis,
propter negotia, quae habuit, des-
tinamus eum. Et nunc mitte
argenti talenta centum, & duos
filios eius obsoles, ut non dimis-
sus fugiat a nobis, & remitemus
eum. Et cognouit Simon quia
eum dolo loqueretur secum, ius-
sit tamen dari argentum, & pue-
ros: ne inimicitiam magnam su-
meret ad populum Israel, dicen-
tem: Quia non misit ei argen-
tum, & pueros, propterea perijit

19 Et misit pueros, & centum ta-
lenta: & mentitus est, & non dis-
misit Ionathan. Et post haec ve-
nit Tryphon intra regionem, ut
contereret eam: & pyrauerunt per
viam, quae ducit Ador: & Simon,
& castra eius ambulabant in om-
nem locum quocumque ibant.
21 Qui autem in aice erant, mise-
runt ad Tryphonem legatos, ut se-
stinaret venire per desertum, &
mitteret illis alimonias. Et pa-
rauit Tryphon omnem equitatu-
m, ut veniret illa nocte: erat autem
nix, multa valde, & non venit in
Galaaditim. Et cum appropin-
quasset Bascamam, occidit Iona-
than, & filios eius illic. Et con-
uerxit Tryphon, & abiit in terram
suam. Et misit Simon, & acce-
pit ossa Ionathae fratris sui, & se-
peliuit ea in Modin ciuitate pa-
trum eius. Et planxerunt cum
omnis Israel planctu magno, &
luxerunt cum diebus multis. Et
aedificauit Simon super sepulchrū
patris sui & fratrum suorum aedi-
ficium altum visu, lapide polito
retro & ante. Et statuit septem
pyramidas, vnam contra vnam pa-
tris & matris, & quattuor fratribus:
& his circumposuit columnas ma-
gnas: & super columnas arma, ad
memoriam aeternā: & iuxta arma
naues sculptas, quae viderentur ab
omnibus nauigantibus mare. hoc
est sepulchrū, quod fecit in Mo-
din, usque in hunc diem. Try-
phon autem cum faceret iter cum
Antiocho rege adolescente, dolo
occidit eum. Et regnauit loco
eius, & imposuit sibi diadema
Assir, & fecit plagam magnam in
terra. Et aedificauit Simon pra-
sidia Iudae, muniens ea turribus
excelsis, & muris magnis, & por-
tis, & seris: & posuit alimenta in
munitionibus. Et elegit Simon
viros, & misit ad Demetrium re-
gem ut faceret remissionem re-
gioni: quia actus omnes Trypho-
nis per direptionem fuerāt gesti.
Et Demetrius rex ad verba ista
respondit ei, & scripsit epistolam
talem: REX Demetrius Simo-
ni summo sacerdoti, & amico re-
gum, & senioribus, & Genti Iu-
deorum salutem. Coronam au-
seam, & bahem, quam misisti, susce-

suscepimus: & parati sumus facere vobiscum pacem magnam, & scribere prappositis regis remittere vobis quæ indulgimus. **Q**uocumque enim constituimus, vobis constant. Munitiones, quas adificastis vobis sint. **R**emittimus quoque ignorantias, & peccata usque in hodiernum diem, & coronam, quam addebatis: & siquid aliud erat tributarium in Ierusalem, iam non sit tributarium. **E**t si qui ex vobis apti sunt conscribi inter nostros, conscribantur, & sit inter nos pax. **A**nno centesimo septuagesimo ablatum est iugum Gentium ab Israel. **E**t cepit populus Israel scribere in tabulis, & gestis publicis, anno primo sub Simone summo sacerdote, magno duce, & principe Iudæorum. **I**n diebus illis applicuit Simon ad Gazam, & circumdedit eam castris, & fecit machinas, & applicuit ad civitatem, & percussit turrem vnam, & comprehendit eam. **E**t eruperant qui erant intra machinam in civitatem: & factus est motus magnus in civitate. **A**scenderunt querant in civitate cum vxoribus, & filijs supra murum scissis tunis suis, & clamauerunt voce magna, postulates a Simone dexteras sibi dari, & dixerunt: Non nobis reddas secundum malitias nostras, sed secundum misericordias tuas. **E**t flexus Simon non debellavit eos: eiecit tamen eos de civitate, & mūdavit ades, in quibus fuerant simulacra, & tunc intrauit in eam cum hymnis benedicens Dominum: & eiecit ab ea omni immunditia, collocavit in ea viros, qui legem facerent, & munivit eam, & fecit sibi habitationem. **Q**ui autem erant in arce Ierusalem, prohibebantur egredi & ingredi regionem, & emere, & vendere: & esurierunt valde, & multi ex eis fame perierunt, & clamauerunt ad Simonem ut dexteras acciperent: & dedit illis: & eiecit eos inde, & mūdavit arcem a cōaminationibus: & intrauerunt in eam tertia vigesima die secundi mensis, anno centesimo septuagesimo primo cum laude, & ramis palmarum, & cinyris, & cymbalis, & nabilis, & hymnis, & canticis, quia contritus est inimicus magnus ex Israel. **E**t constituit ut omnibus annis agerentur dies hi cum lætitia. **E**t munivit montem templi, qui erat secus arcem, & habitavit ibi ipse, & qui cum eo erant. **E**t vidit Simon Ioannem filium suum, quod fortis prælij vir esset, & posuit eum ducem virtutum iherosolan: & habitavit in Gazanis.

C A P. X I I I.

Anno centesimo septuagesimo secundo congregavit rex Demetrius exercitum suum, & abiit in Mediam ad contrahenda sibi auxilia, ut expugnaret Tryphonem. **E**t audiuit Arsaces rex Persidis, & Medæ, quia intrauit Demetrius confines suos, & misit unum de principibus suis ut comprehenderet eum viuum, & adduceret eum ad se. **E**t abiit, & percussit castra Demetrii: & comprehendit eum, & duxit eum ad Arsacem, & posuit eum in custodia. **E**t siluit omnis terra Iuda omnibus diebus Simonis, & quæsiuit bona genti suæ: & placuit illis potestas eius, & gloria eius omnibus diebus. **E**t cum omni gloria sua accepit Ioppen portum, & fecit introitum in insulis maris. **E**t dilatauit fines gentis suæ, & obtinuit regionem Bethsur, & arci: & abstulit immundities ex ea, & non erat qui resisteret ei. **E**t unusquisque colebat terram suam cum pace: & terra Iuda dabat fructus suos, & ligna camporum fructum suum. **S**eniores in plateis sedebant omnes, & de bonis terræ tractabant, & iuvenes inducebant se gloriam, & tholas belli. **E**t civitatibus tribuebat alimonias, & constituebat eas ut essent vasa munitionis quoadusque nominatum est nomen gloriæ eius usque ad extremum terræ. **F**ecit pacem super terram, & lætatus est Israel lætitia magna. **E**t sedit unusquisque sub vite sua, & sub ficulnea sua: & non erat qui eos timeret. **D**efecit impugnans eos super terram:

segea

reges contriti sunt in diebus illis.
 * Et confirmauit omnes humiles
 populi sui, & legem exquisiuit,
 & abstulit omnē iniquum & ma-
 lum: * sancta glorificauit, & mul-
 tiplicauit vasa sanctorum. * Et
 auditū est Romæ quia defunctus
 esset Ionathas: & vique in Spar-
 tiatas: & contristati sunt valde.
 * Ut audierūt autem quod Simon
 frater eius factus esset summus sa-
 cerdos loco eius, & ipse obtineret
 omnem regionem, & ciuitates in
 eas: * scripserunt ad eum in tabu-
 lis æreis, vt renouarent amicitias,
 & societatem quam fecerāt cum
 Iuda, & cum Ionatha fratribus
 eius. * Et læta sunt in conspectu
 ecclesiæ in Ierusalē. Et hoc exem-
 plum epistolarum, quas Spartia-
 tæ miserunt: * SPARTIANOR-
 VM principes, & ciuitates, Simo-
 ni Sacerdoti magno, & senio-
 ribus, & sacerdotibus, & reliquo
 populo Iudæorum, fratribus, sa-
 lutem. * Legati, qui missi sunt
 ad populum nostrum, nunciaue-
 runt nobis de vestra gloria, & ho-
 nore, ac lætitiis: & gauisi sumus
 in introitu eorum. * Et scripsi-
 mus quæ ab eis erāt dicta in con-
 cilijs populi, sic: Numenius An-
 tiochi, & Antipater Iasonis filius,
 legati Iudæorum, venerūt ad nos,
 renouantes nobiscum amicitiam
 pristinam. * Et placuit populo
 excipere viros gloriose, & pone-
 re exemplum sermonum eorum
 in segregatis populi libris, vt sit
 ad memoriam populo Spartiatæ-
 rum. Exemplum autem horum
 scripsimus Simoni magno sacer-
 doti. * Post hæc autem misit Si-
 mon Numenius Romam, habē-
 tem clypeum aureum magnum,
 pondo mearum mille, ad statuen-
 dam cum eis societatem. Cum
 autem audisset populus Roma-
 nus sermones istos, dixerunt:
 Quam gratiarum actionem red-
 demus Simoni, & filijs eius? Re-
 stituit enim ipse fratres suos, &
 expugnauit inimicos Israel ab
 eis, & statuerunt ei libertatem, &
 descripserunt in tabulis æreis, &
 posuerunt in titulis in monte Sion.
 * Et hoc est exemplum scripturæ:
 OCTAVA decima die mensis
 Elul, anno centesimo septuages-

mo secundo, anno tertio sub Si-
 mone sacerdote magno in Asara-
 mel, * in conuentu magno sacer-
 dotum, & populi, & principum
 gentis, & seniorum regionis, no-
 ta facta sunt hæc: Quoniam fro-
 quēter facta sunt prælia in regio-
 ne nostra. * Simon autem Martha-
 thæ filius ex filijs Iarib, & fratres
 eius dederunt se periculo, & res-
 stiterunt aduersarijs gentis suæ, vt
 starent sancta ipsorum, & lex: &
 gloria magna glorificauerūt gen-
 tem suam. * Et congregauit Io-
 nathas gentem suam, & factus est
 illis sacerdos magnus, & apposi-
 tus est ad populum suum. * Et vo-
 luerunt inimici eorum calcare, &
 atterere regionem ipsorum, & ex-
 tendere manus in sancta eorum.
 * Tunc restitit Simon, & pugna-
 uit pro gente sua, & erogauit pecu-
 nias multas, & armauit viros
 virtutis gentis suæ, & dedit illis
 stipendia: * & muniuit ciuitates
 Iudææ, & Bethsuram, quæ erat in
 finibus Iudææ, vbi erant arma ho-
 stium antea: & posuit illic præsi-
 dium viros Iudæos. * Et Ioppen
 muniuit, quæ erat ad mare: &
 Gazaram, quæ est in finibus Azoti,
 in qua hostes antea habitabāt,
 & collocauit illic Iudæos: & quæ-
 cumque apta erant ad correptionem
 eorum, posuit in eis. * Et vidit
 populus actum Simonis, & glori-
 am, quam cogitabat facere
 genti suæ, & posuerunt eum du-
 cem suum, & principem sacerdotū,
 eo quod ipse fecerat hæc omnia,
 & iustitiam, & fidem, quam
 conseruauit genti suæ, & exquisi-
 nit omni modo exaltare populum
 suum. * Et in diebus eius prospera-
 tum est in manibus eius, vt tol-
 lerentur gentes de regione ipso-
 rum, & qui in ciuitate David erāt
 in Ierusalem in arce, de qua pro-
 cedebant, & contaminabant omnia,
 quæ in circuitu sanctorum
 sunt, & inferebant plagam ma-
 gnæ caritati: * & collocauit in
 ea viros Iudæos ad tutamentum
 regionis, & ciuitatis, & exaltauit
 muros Ierusalem. * Et rex De-
 metrius statuit illi summum sa-
 cerdotium. * Secundum hæc fe-
 cit cum amicis suis, & glori-
 ficauit eum gloria magna. * Au-

rum ad vos, tradite eos Simoni principi sacerdotum, ut vindicet in eos secundum legem suam. **Hæc eadem scripta sunt Deme-
trio regi, & Antalo, & Ariarathi, & Arsaci, & in omnes regiones: & Lampaco, & Spartiatis, & in Delum, & in Myndum, & in Syeyonem, & in Cariam, & in Samum, & in Paphlham, & in Lyetiam, & in Alicarnassum, & in Cos, & in Siden, & in Aradon, & in Rhodum, & in Phaselidem, & in Gortynam, & Gnidum, & Cyprium, & Cyrenen.** * Exemplum autem eorum scripserunt Simoni principi sacerdotum, & populo Iudzorum. * Antiochus autem rex applicuit castra in Doram secundo, admoventes ei semper manus, & machinas faciens: & contulit Tryphonem, ne procederet. * & misit ad eum Simon duo millia virorum electorum in auxilium, & argentum, & aurum, & vasa copiosa: * & noluit ea accipere, sed rupit omnia, quæ pactus est cum eorum, & alienavit se ab eo. * Et misit ad eum Athenobium unum de amicis suis, ut tractaret eum ipso, dicens: Vos teneris Ioppen, & Gazaram, & arcem, quæ est in Ierusalem, ciuitates regni mei: * fines earum desolastis, & fecistis plagam magnam in terra, & dominati estis per loca multa in regno meo. * Nunc ergo tradite ciuitates, quas occupastis, & subuota locofum, in quibus dominati estis extra fines Iudzæ. * Sin autem, date pro illis quingenta talenta argenti, & exterminij, quod exterminastis, & tributorum ciuitatum alia talenta quingenta: sin autem, veniemus, & expugnabimus vos. * Et venit Athenobius amicus regis in Ierusalem, & vidit gloriam Simonis, & claritatem in auro, & argento, & apparatus copiosum: & obstupuit: & retulit ei verba Regis. * Et respondit ei Simon, & dixit ei: Neque alienam terram sumpimus, neque aliena detinemus: sed hereditatem patrum nostrorum, quæ iniuste ab inimicis nostris aliquo tempore possessa est. * Nos vero tempus habentes, vindicamus hereditatem patrum nostrorum. * Nam de Iop-

pen, & Gazara quæ expositas: ipsi faciebant in populo plagam magnam, & in regione nostra: horum damus talenta centum. Et non respondit ei Athenobius verbum. * Rediens autem cum ira ad regem, renuntiavit ei verba ista, & gloriam Simonis, & vniuersa, quæ vidit, & itatus est rex ira magna. * Tryphon autem fugit inam Orthosiadam. * Et constituit rex Cendebeum ducem masitimum, & exercitum peditum, & equitum dedit illi. * Et mandauit illi mouere castra contra faciem Iudzæ: & mandauit ei edificare Gedorem, & obstruere portas ciuitatis, & debellare populum. Rex autem persequabatur Tryphonem, & peruenit Cendebeus Iamnam, & cepit irritare plebem, & concutere Iudzam, & captiuare populum, & interficere, & edificare Gedorem. * Et collocauit illic equites, & exercitum: ut egressi perambularent viam Iudzæ, sicut constituit ei rex.

C A P I T V L V M.

Et ascendit Ioannes de Gazaris, & nuntiavit Simoni patri suo quæ fecit Cendebeus in populo ipso. * Et vocauit Simon duos filios seniores, Iudam, & Ioannem, & ait illis: Ego, & fratres mei, & domus patris mei expugnauius hostes Israel ab adoleſcentia vsque in hunc diem: & prosperati est in manibus nostris liberare Israel aliquoties. * Nunc autem senui, sed estote loco meo, & fratres mei, & egressi pugnate pro gente nostra: auxilium vero de celo vobiscum sit. * Et elegit de regione viginti millia virorum belligeratorum, & equites: & profecti sunt ad Cendebeum: & dormierunt in Modin. * Et surrexerunt mane, & abierunt in campum: & ecce exercitus copiosus in obuiam illis peditum, & equitum, & fluitus torrens erat inter medium ipsum. * Et admoit castra contra faciem eorum ipse, & populus eius, & vidit populum trepidantem ad transfretandum torrentem, & transfretauit primus: & viderunt eum viri, & transierunt post eum. * Et diuisit

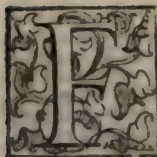
diuifit populū, & equites in medio peditum: erat autem equitatus aduerfariorū copiofus nimis. * Et exclamauerunt facris tubis, & in fugam conuerfus eft Cendebeus, & castra eius: & ceciderunt ex eis multi vulnerati: refidui autem in munitionem fugerunt. * Tunc vulneratus eft Iudas frater Ioannis: Ioannes autem infe-
 10 cutus eft eos, donec venit Cedro-
 nem, quam ædificauit: * & fuge-
 runt vsque ad turres, quæ erant in
 agris Azoti, & succendit eas igni.
 Et ceciderunt ex illis duo milia
 virorū, & reuerfus eft in Iudæam
 in pace. * & Ptolemæus filius
 Abobi conftitutus erat dux in câ-
 po Iericho, & habebat argentum,
 & aurum multum. * erat enim
 gener fummi sacerdotis. * Et exal-
 15 tatum eft cor eius, & volebat ob-
 tinere regionem, & cogitabat do-
 lum aduerfus Simonem, & filios
 eius, vt tolleret eos. * Simon au-
 tem, perambulans ciuitates, quæ
 erant in regione Iudææ, & folici-
 tudinem gerens earum, descendit
 in Iericho ipse, & Mathathias fi-
 lius eius, & Iudas, anno centefi-
 mo feptuagelfimo feptimo, mense
 vndecimo: hic eft mensis Sabath.
 * Et suscepit eos filius Abobi in
 20 munitiunculâ, quæ vocatur Doch,
 cum dolo, quam ædificauit: & fe-
 cit eis conuiuium magnum, &

16 abscondit illie viros. * Et cum ine-
 briatus effer Simon, & filij eius,
 surrexit Ptolemæus cum suis, &
 17 fumpferunt arma sua, & intraue-
 runt in conuiuium, & occiderunt
 eum, & duos filios eius, & quof-
 18 dam pueros eius. * & fecit dece-
 19 ptionem magnâ in Iſrael, & red-
 didit mala pro bonis. * Et scri-
 20 pſit hæc Ptolemæus, & miſit regi
 vt mitteret ei exercitum in auxi-
 21 lium, & traderet ei regionem, &
 ciuitates eorum, & tributa. * Et
 22 miſit alios in Gazaram tollere
 Ioannem: & tribunis miſit epi-
 ſtolas, vt venirent ad ſe, & daret
 eis argentum, & aurum, & dona.
 23 * Et alios miſit occupare Ierusa-
 lem, & montem templi. * Et præ-
 24 currens quidam, nunciauit Ioanni
 in Gazara, quia periit pater eius,
 & fratres eius, & quia miſit te
 25 quoque interfici. Vt audiuit au-
 tem, vehementer expauit: & com-
 26 prehendit viros, qui venerat per-
 dere eum, & occidit eos: cognouit
 enim quia quærebant eum per-
 27 dere. * Et cetera ſermonum Ioan-
 nis, & bellorum eius, & bonarum
 virtutum, quibus fortiter geſſit,
 & ædificij murorum, quos extru-
 28 xit, & rerum geſtarum eius: * ec-
 ce hæc ſcripta ſunt in libro die-
 rum ſacerdotij eius, ex quo factus
 eſt princeps ſacerdotum poſt pa-
 trem ſuum.

LIBER SECVNDVS

MACHABÆORVM.

CAPVT PRIMVM.

regione Iudææ, & pacem bonam.
 * Benefaciat vobis Deus, & me-
 2 minenti teſtamenti ſui, quod lo-
 cutus eſt ad Abraham, & Iſaac, &

RATRIBVS, 1
 qui ſunt per A
 Aegyptū, Iu-
 dæis, ſalutem
 dicunt fratres,
 qui ſunt in Ie-
 roſolymis, Iu-
 dæi, & qui in
 2 regione Iudææ, & pacem bonam.
 * Benefaciat vobis Deus, & me-
 minenti teſtamenti ſui, quod lo-
 cutus eſt ad Abraham, & Iſaac, &

Iacob ſeruorum ſuorū fidelium:
 1 * & det vobis cor omnibus vt co-
 latis eum, & faciat eius volunta-
 2 tē corde magno, & animo volētē.
 3 * Adaperiat cor veſtrum in lege
 ſua, & in præceptis ſuis, & faciat
 4 pacem. * Exaudiat orationes vo-
 5 ſtras, & reconcilietur vobis, nec
 6 vos deferat in tempore malo. * Et
 7 nunc hic ſumus Orantes pro vo-
 8 bis. * Regnante Demetrio, anno
 centefimo ſexageſimo nono, noſ
 Iudæi

Iudæi scripsimus vobis in tribulatione, & impetu, qui superuenit nobis in istis annis, ex quo recessit Iason a sancta terra, & a regno. * Portam succenderunt, & effuderunt sanguinem innocentem: & orauimus ad Dominum, & exauditi sumus, & obtulimus sacrificium, & similitudinem, & accendimus lucernas, & proposuimus panes. * Et nunc frequentate dies scenopægiæ mensis Casleu. * Anno centesimo octogesimo octauo, populus, qui est Ierosolymis, & in Iudæa, denatusque, & Iudas, Aristobolo magistro Ptolemæi regis, qui est de genere christorum sacerdotum, & his, qui in Aegypto sunt, Iudæis salutem, & sanitatem. * De magnis periculis a Deo liberati, magnifice gratias agimus ipsi, ut pote qui aduersus talem regem dimicauimus. * Ipse enim ebullire fecit de Perside eos, qui pugnaverunt contra nos, & sanctam ciuitatem. * Nam cum in Perside esset dux ipse, & cum ipso immensus exercitus, cecidit in templo Nanceæ, consilio deceptus sacerdotum Nanceæ. * etenim cum ea habitaturus venit ad locum Antiochus, & amici eius, & ut acciperet pecunias multas dotis nomine. * Cumque proposuissent eas sacerdotes Nanceæ, & ipse cum paucis ingressus esset intra ambitum sani, clausurunt templum, * cum intrasset Antiochus: apertoque occulto aditu templi, mittentes lapides perculserunt duces, & eos qui cum eo erant, & diuiserunt membratim, & capitibus amputatis foras proiecerunt. * Per omnia benedictus Deus, qui tradidit impios. * Facturi igitur quinta & vigesima die mensis Casleu purificationem templi, necessarium duximus significare vobis: ut & vos quoque agatis diem scenopægiæ, & diem ignis, qui datus est quando Nehemias edificato templo & altari obtulit sacrificia. * Nam cum in Persidem ducerentur patres nostri, sacerdotes, qui tunc cultores Dei erant, acceptum ignem de altari occulte absconderunt in vallo, ubi erat puteus altus, & siccus,

& in eo contortati sunt eum, ita vt omnibus ignotus esset locus. * Cū autem præterissent anni multi, & placuit Deo vt mitteretur Nehemias a rege Persidis: nepotes sacerdotum illorum, qui absconderant, misit adquirendum ignem: & sicut narrauerunt nobis, non inueniunt ignem, sed aquam crassam. * Et iussit eos haurire, & afferre sibi: & sacrificia, quæ imposita erant, iussit sacerdos Nehemias aspergi ipsa aqua, & ligna, & quæ erant superposita. * Vtque hoc factum est, & tempus affuit, quo sol resulsit, qui prius erat in nubilo, accensus est ignis magnus, ita vt omnes mirarentur. * Orationem autem faciebant omnes sacerdotes, dum consummaretur sacrificium, Ionatha inchoante, ceteris autem respondentibus. * Et Nehemiz erat oratio hunc habens modum: **D O M I N E** Deus omnium creator, terribilis, & fortis, iustus, & misericors, qui solus es bonus rex, solus præstans, solus iustus, & omnipotens, & æternus, qui libera Israel de omni malo, qui fecisti patres electos, & sanctificasti eos: * accipe sacrificium pro vniuerso populo tuo Israel, & custodi partem tuam, & sanctifica. * Congrega dispersionem nostram, libera eos, qui seruiunt Gentibus, & contemptos & abominatos respice: ut sciant Gentes quia tu es Deus noster. * Afflige opprimentes nos, & contumeliam facientes in superbia. * Constituere populum tuum in loco sancto tuo, sicut dixit Moyses. * Sacerdotes autem psallebant hymnos, usquequo consumptum esset sacrificium. * Cum autem consumptum esset sacrificium, ex residua aqua Nehemias iussit lapides maiores perfundi. * Quod ut factum est, ex eis flamma accensa est: sed ex lumine, quod resulsit ab altari, consumpta est. * Vt vero manifestata esset res, nuntiaturum est regi Persarum quod in loco, in quo ignem absconderant hi, qui transiit fuerant, sacerdotes, aqua apparuit, de qua Nehemias, & qui cum eo erant,

purificauerunt sacrificia. * Con-
siderans autem rex, & rem dili-
genter examinans, fecit ei tem-
plum, vt probaret quod factum
erat. * & cum probasset, sacerdo-
tibus donauit multa bona, & alia
atque alia munera, & accipiens
manu sua, tribuebat eis. * Appel-
lauit autem Nehemias hunc lo-
cum Nephthar, quod interpreta-
tur Purificatio. Vocatur autem
apud plures Nephi.

C A P . I I .

Inuenitur autem in descriptio-
nibus Ieremias propheta, quod
iussit eos igne accipere qui trans-
migrabant: vt significatum est, &
vt mandauit transmigratis. * Et
dedit illis legem ne obliuiscerentur
præcepta Domini, & vt non
exerrarent mentibus viden-
tes simulachra aurea, & argentea,
& ornamenta eorum. * Et alia
huiusmodi dicens, hortabatur ne
legem amouerent a corde suo.

* Erat autem in ipsa scriptura,
quomodo tabernaculum, & ar-
cam iussit propheta diuino respo-
so ad se facto comitari secum, vs-
quequo exiit in montem, in quo
Moyſes ascendit, & vidit Dei he-
reditatem. * Et veniens ibi Iere-
mias inuenit locum speluncæ: &
tabernaculum, & arcam, & alta-
re incensu intulit illuc, & ostium
obstruxit. * Et accesserunt qui-
dam simul, qui sequebantur, vt
notarent sibi locum: & non po-
tuerunt inuenire. * Vt autem co-
gnouit Ieremias, culpans illos,
dixit: Quod ignotus erit locus,
donec congreget Deus congrega-
tionem populi, & propitius fiat:

* & tunc Dominus ostendet hæc,
& apparebit maiestas Domini, &
nubes erit, sicut & Moyſi mani-
festabatur, & sicut eum Salomon
petiit vt locus sanctificaretur ma-
gno Deo, manifestabat hæc. * Ma-
gnifice etenim sapientiam tracta-
bat: & vt sapientiam habens,

hobtulit sacrificium dedicationis,
& consummationis templi. * Si-
cut & Moyſes orabat ad Domi-
num, & descendit ignis de celo,
& consumpsit holocaustum, sic

& Salomon orauit, & descendit

ignis de celo, & consumpsit ho-
locaustum. * Et dixit Moyſes, eo
quod non sit comestum quod erat

pro peccato, consumptum est. * Si-
militer & Salomon octo diebus

celebrauit dedicationem. * Infe-
rebantur autem in descriptio-
nibus, & commentarijs Nehemias

hæc eadem: & vt construens bi-
bliothecam cōgregauit de regio-
nibus libros, & Prophetarum. &
Dauid, & epistolas Regum, & de

donarijs. * Similiter autem & Iu-
das ea, quæ deciderant per bel-
lum, quod nobis acciderat, con-
gregauit omnia, & sunt apud nos.

* Si ergo desideratis hæc, mittite
qui perferant vobis. * Acturi ita-

que purificatione scriptimus vobis:
bene ergo facietis, si egeritis

hos dies. * Deus autem, qui libe-
rauit populum suum, & reddi-
dit hereditatem omnibus, & reg-
num, & sacerdotium, & sancti-

ficationem, * sicut promisit in

Deut. 30. a. 3. s
lege, speramus quod cito nostri
miserebitur, & congregabit de

sub celo in locum sanctum. * Eri-
puit enim nos de magnis pericu-

lis, & locum purgauit. * De Iu-
da vero Machabæo, & fratribus

eius, & de templi magni purifica-

tionem, & de aræ dedicationem: * sed
& de prælijs, quæ pertinent ad

Antiochum Nobilem, & filium
eius Eupatorem: * & de illumi-

nationibus, quæ de celo factæ
sunt ad eos, qui pro Iudeis forti-

ter fecerunt, ita vt vniuersam re-
gionem, cum pauci essent, vindi-

carent, & barbaram multitudi-
nem fugarent, * & famulosissimum

in toto orbe templum recupera-
rent, & ciuitatem liberarent, &
leges, quæ abolitæ erant, restitue-

rentur, Domino cum omni tran-
quillitate propitio facto illis.

* Itemque ab Iasone Cyrene quo-
que libris comprehensa tentauimus

nos vno volumine breuiare.

* Considerantes enim multitudi-
nem librorum, & difficultatem

volentibus aggredi narrationem
historiarum propter multitudinem

rerum, * carauimus volentibus
quidem legere, vt esset animi

oblectatio: studiosis vero, vt fa-
cilis possint memorie commenda-

re: omnibus autem legenti-
bus

bus utilitas conferatur. * Et nobis quidem ipsis, qui hoc opus breuiandi causa suscepimus, non facilem laborem, immo vero negotium plenum vigiliarum, & sudoris assumpimus. * Sicut hi, qui præparant cœuiuium, & quærent aliorum volûtati parere propter multorum gratiam, libenter laborem sustinemus. * Veritatem quidem de singulis auctoribus concedentes, ipsi autem secundum datam formam breuitati studentes. * Sicut enim nouæ domus architecto de vniuersa structura curandum est: ei vero, qui pingere curat, quæ apta sunt ad ornatum, exquirenda sunt: ita æstimandum est & in nobis. * Etenim intellectum colligere, & ordinare sermonem, & curiosius partes singulas quasque disquire, historiz congruit auctoritati: breuitatem vero dictionis festari, & executiones rerum vitare, breuianti concedendum est. * Hinc ergo narrationem incipimus: de præfatione tantum dixisse sufficiat. stultum etenim est ante historiam effluere, in ipsa autem historia succingi.

CAP. III.

Igitur cum sancta ciuitas habitaretur in omni pace, leges etiã adhuc optime custodirentur, propter Oniæ pontificis pietatem, & animos odio habentes mala, fiebat ut & ipsi reges, & principes locum summo honore dignum ducerent, & templum maximis muneribus illustrarent: * ita ut Seleucus Asiæ rex de redditibus suis præstaret omnes sumptus ad ministerium sacrificiorum pertinentes. * Simon autem de tribu Benjamin præpositus templi constitutus, contendeat, obstitente sibi principe sacerdotum, iniquum aliquid in ciuitate moliri. * Sed cum vincere Oniam non posset, venit ad Apolloniũ Tharsæ filium, qui eo tempore erat dux Cœlesyriæ, & Phœnicis: * & nuntiavit ei, pecunijs innumerabilibus plenum esse xranium Ierosolymis, & communes copias immensas esse, quæ non per-

tinent ad rationem sacrificiorum: esse autem possibile sub potestate regis cadere vniuersa. * Cumq. retulisset ad regem Apollonius de pecunijs, quæ delatæ erant, ille accitum Heliodorum, qui erat super negotia eius, misit cum mandatis, ut prædictam pecuniam transportaret. * Statimq. Heliodorus iter est aggressus, specie quidem quasi per Cœlesyriam, & Phœnicen ciuitates esset peragiturus, re vera autem regis propositum perfecturus. * Sed, cum venisset Ierosolymam, & benigne a summo sacerdote in ciuitate esset exceptus, narrauit de dato indicio pecuniarum: & cuius rei gratia adesset, aperuit: interrogabat autem, si vere hæc ita essent. * Tunc summus sacerdos ostendit deposita esse hæc, & victualia viduarum, & pupillorum: * quædam vero esse Hircanũ Tobiaz viri valde eminentis, in his, quæ detulerat impius Simon: vniuersa autem argenti talenta esse quadringenta, & auri ducenta. * decipi vero eos, qui credidissent tanto, & templo, quod per vniuersum mundum honoratur, pro sui veneratione, & sanctitate omnino impossibile esse. * At ille pro his, quæ habebat in mandatis a rege, dicebat omni genere regi ea esse deferenda. * Constituta autem die intrabat de his Heliodorus ordinaturus. Non modica vero per vniuersam ciuitatem erat trepidatio. * Sacerdotes autem ante altare cum stolis sacerdotalibus iactauerunt se, & inuocabat de cœlo eum, qui depositis legem posuit, ut his, qui deposuerant ea, salua custodiret. * Iam vero qui videbat summi sacerdotis vultum, mente vulnerabatur: facies enim, & color immutatus declarabat internum animi dolorem. * circumfusa enim erat moriticia quædam viro, & horror corporis, per quem manifestus aspicientibus dolor cordis eius efficebatur. * Alij etiam gregatim de domibus consuebant, publica supplicatione obsecrantes, pro eo quod in contemptum locus esset venturus. * Accincti q. mulieres ci-

licius pectus, per plateas confluebant. sed & virgines, quæ conclusæ erant, procurrebant ad Oniam, alix autem ad muros, quædā vero per fenestras aspiciebant. ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³²

uerix autem protendentes manus in cælum, deprecabantur. * erat enim misera commixta multitudinis, & magni sacerdotis in agone constituti expectatio. * Et hi quidem inuocabant omnipotentem Deum, ut credita sibi his, qui crediderant, cum omni integritate conseruarentur. * Heliodorus autem, quod decreuerat, perficiebat eodem loco ipse cum satellitibus circa ærarium præfens. * Sed spiritus omnipotentis Dei magnam fecit suæ ostensionis euidenciam, ita ut omnes, qui ausi fuerat parere ei, ruentes Dei virtute, in dissolutionem, & formidinem conuerterentur. * Apparuit enim illis quidam equus terribilem habens sessorem, optimis operimentis adornatus: isq. cum impetu Heliodoro priores calces elisit. qui autem ei sedebat, videbatur arma habere aurea. * Alij etiam apparuerunt duo iuvenes virtute decori, optimi gloria, speciosiq. amictu: qui circumsteterunt eum, & ex utraque parte flagellabāt, sine intermissione multis plagis verberantes. * Subito autem Heliodorus cōcidit in terram, cumq. multa caligine circumfusum rapuerunt, atque in sella gestatoria positum eiecerūt. * Et is, qui cum multis cursoribus, & satellitibus prædictum ingressus est ærarium, portabatur nullo sibi auxilium ferente, manifesta Dei cognita virtute. * & ille quidem per diuinam virtutem iacebat mutus, atque omni spe & salute priuatus. * Hi autem Dominum benedicebāt, quia magnificabat locum suum: & templum, quod paulo ante timore ac tumultu erat plenum, apparence omnipotente Domino, gaudio & lætitia impletum est. * Tunc vero ex amicis Heliodori quidam rogabāt confestim Oniā, ut inuocaret Altissimum, ut vitam donaret ei, qui in supremo spiritu erat constitutus. * Considerans autem summus sacerdos

ne forte rex suspicaretur massitiam aliquam ex Iudæis circa Heliodorum consummatam, obtulit pro salute viri hostiam salutarem. * Cumq. summus sacerdos exoraret, iidem iuvenes eisdem vestibus amicti, astantes Heliodoro, dixerunt: Onix sacerdoti gratias age: nam propter eum Dominus tibi vitam donauit. * tu autem a Deo flagellatus, nuncia omnibus magnalia Dei, & potestatem. Et his dictis, non com-
³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰

paruerunt. * Heliodorus autem, hostia Deo oblata, & votis magnis promissis ei, qui viuere illi concessit, & Onix gratias agens, recepto exercitu, repedabat ad regem. * Testabatur autem omnibus ea quæ sub oculis suis viderat opera magni Dei. * Cum autem rex interrogasset Heliodorum, quis esset aptus adhuc semel Ierosolymam mitti, ait: * Si quem habes hostem, aut regni tui insidiatorem, mitte illuc, & flagellatum eum recipies, si tamen euaserit: eo quod in loco sit vere Dei quædam virtus. * Nam ipse, qui habet in cælis habitationem, visitator, & adiutor est loci illius, & venientes ad malefaciendum percutit, ac perdit. * Igitur de Heliodoro, & ærarij custodia ita res se habet.

CAP. IIII.

¹ ² ³ ⁴ ⁵ ⁶

Simon autem prædictus pecuniarum, & patris delator, male loquebatur de Onia, tamquam ipse Heliodorum instigasset ad hæc, & ipse fuisset incensor malorum: * prouisorumq. ciuitatis, ac defensorem gentis suæ, & æmulatorem legis Dei audebat insidiatorem regni dicere. * Sed, cum inimicitiz in tantum procederent, ut etiam per quosdam Simonis necessarios homicidia fierent: * considerans Onias periculum contentions, & Apollonium insanire, utpote ducē Cæsæryiæ, & Phœnicis, ad augendam malitiam Simonis, ad regem se contulit, * non ut ciuium accusator, sed communem utilitatem apud semetipsum vniuersæ multitudinis considerans. * Videbat enim sine

sine regali providentia impossibilis esse pacem rebus dari, nec Simonem posse cessare a stultitia sua. * Sed post Seleuci vitam excessum, cum suscepisset regnum Antiochus, qui Nobilis appellabatur, ambiebat Iason frater Oniesum sacerdotum: * adito rege, promittens ei argenti talenta trecenta sexaginta, & ex redditibus alijs talenta octoginta, * super hac promitteret & alia centum quinquaginta, si potestati eius concederetur gymnasium, & ephebiis sibi constitueret, & eos, qui in Ierosolymis erant, Antiochenos scribere. * Quod cum rex annuisset, & obtinuisset principatum, statim ad gentilem ritum contribules suos transferre cepit. * & amoris his, quæ humanitatis causa Iudeis a regibus fuerant constituta, per Iouannem patrem Eupolemi, qui apud Romanos de amicitia, & societate functus est legatione legitima, ciuium iura destitucens, praua instituta sanciebat. * Etenim ausus est sub ipsa arce gymnasium constituere, & optimos quosque epheborum in lupanaribus ponere. * Erat autem hoc non initium, sed incrementum quoddam, & profectus gentilis, & alienigenæ conuersationis, propter impij, & non sacerdotis Iasonis nefarium, & inauditum scelus: ita ut sacerdotes iam non circa altaris officia dediti essent, sed contempto templo, & sacrificijs neglectis festinarent participes fieri palestra, & præbitionis eius iniustæ, & in exercitijs disci. * & patros quidem honores nihil habentes. Græcas glorias optimas arbitrabatur: * quarum gratia periculosa eos contentio habebat, & eorum instituta æmulabatur, ac per omnia his conuilesse esse cupiebant, quos hostes, & peremptores habuerant. * In leges enim diuinas impie agere impune non cedit: sed hoc tempus sequens declarabat. * Cum autem quinquennalis agon Tyri celebraretur, & rex præsens esset, misit Iason facinorosus ab Ierosolymis viros peccatores, portantes argenti didrachmas trecentas in sacrificium Hier-

eulis, quas postulantem hi, qui asportauerant, ne in sacrificijs erogarentur, quia non oporteret, sed in alios sumptus eas deputari. * Sed hæc oblatæ sunt quidem ab eo, qui miserat, in sacrificium Herculis propter præsentem autem datæ sūt in fabricam nauium trirremium. * Misso autem in Aegyptum Apollonio Mnethei filio propter primates Ptolemæi Philometoris regis, cum cognouisset Antiochus alienum se a negotijs regni effectum, proprijs uilitatibus consulens, profectus inde venit Ioppen, & inde Ierosolymam. * Et magnifice ab Iasone, & ciuitate susceptus, cum facularum luminibus, & laudibus ingressus est. & inde in Phœnicem exercitum conueruit. * Et post triennij tempus misit Iason Menelaum supradicti Simonis fratrem portante pecunias regi, & de negotijs necessarijs responsa perlatum. * At ille commendatus regi, cum magnificasset faciem potestatis eius, in semetipsum retorfit summum sacerdotum, superponens Iasoni talenta argenti trecenta. * Acceptisq. a rege mandatis, venit nihil quidem habens dignum sacerdotum animos vero crudelis tyranni, & fera beluæ iram gerens. * Et Iason quidem, qui proprium fratrem captiuauerat, ipse deceptus profugus in Ammanitem. * Expulsus est regionem. * Menelaus autem principatum quidem obtinuit: de pecunijs vero regi promissis, nihil agebat, cum exactionem faceret Sosistratus, qui arci erat præpositus. * Nam ad hunc exactio vestigalium pertinebat: quam ob causam utrique ad regem sunt euocati. * Et Menelaus amoris est a sacerdotio, succedente Lysimacho fratre suo: Sosistratus autem prælatus est Cyprijs. * Et cum hæc agerentur, contigit, Tharsenses, & Mallos seditionem mouere eo quod Antiochi regis concubine dono essent dati. * Festinanter itaque rex venit sedare illos, relicto sustinuit ex comitibus suis Andronico. * Ratus autem Menelaus accepisse se tempus opportunum aurea quadam uasa & templo furatus donauit

donauit Andronico, & alia vendiderat Tyri, & per vicinas ciuitates. * Quod cum certissime cognouisset Onias, arguebat eum, ipse in loco tuto se continēs Antiochia fecus Daphnem. * Vnde Menelaus accedens ad Andronicum, rogabat vt Oniam interficeret. Qui cum venisset ad Oniā, & datis dextris eum iureiurando (quamuis esset ei suspectus) suauis de asylo procedere, statim eū peremit, non veritus iustitiam. * Ob quam causam non solū Iudæi, sed aliz quoque nationes indignabantur, & moleste ferebant de nece tanti viri iniusta. * Sed regressum regem de Ciliciz locis adierunt Iudæi apud Antiochiā, simul & Græci: conquirentes de iniqua nece Oniz. * Contristatus itaque animo Antiochus propter Oniam, & flexus ad misericordiā, lacrymas fudit, recordatus defuncti sobrietatem, & modestiam. * accensiq. animis Andronicum purpura exutum, per totam ciuitatem iubet circumduci: & in eodem loco, in quo in Oniam impietatem commiserat, sacrilegum vitam priuari, Domino illi condignam retribuente pœnam. * Multis autem sacrilegis in templo a Lyfimacho cōmissis Menelai consilio, & diuulgata fama, congregata est multitudo aduersum Lyfimachum multo iam auro exportato. * Turbis autem insurgentibus, & animis ira repletis, Lyfimachus armatis fere tribus millibus iniquis manibus, vti cœpit, duce quodam tyranno, atate pariter, & dementia prouecto. * Sed, vt intellexerunt conatum Lyfimachi, alij lapides, alij fustes validos arripuerunt: quidam vero cinerem in Lyfimachum iecere. * Et multi quidem vulnerati, quidam autem & prostrati, omnes vero in fugam conuersi sunt: ipsum etiam sacrilegum fecus ararium interfecerunt. * De his ergo cœpit iudicium aduersus Menelaum agitari. * Et cum venisset rex Tyrum, ad ipsum negotium detulerunt missi tres viri a senioribus. * Et cum superaret Menelaus, promisit Ptolemæo multas pecunias dare ad suaden-

46 dum regi. * Itaque Ptolemæus in quodam atrio positum quasi refrigerandi gratia regem adiit, & 47 deduxit a sententia: * & Menelaum quidem vniuersæ malitiarum criminibus absoluit: miseros autem, qui, etiam si apud Scythas causam dixissent, innocentes iudicarentur, hos morte 48 damnauit. * Cito ergo iniustam pœnam dederunt, qui pro ciuitate & populo, & sacris vasis causam persecuti sunt. * Quam obrem Tyri quoque indignati, erga sepulcrum eorum liberalissimè extiterunt. * Menelaus autem, propter eorum, qui in potentia erant, auaritiam, permanebat in potestate, crescens in malitia ad insidias ciuium.

CAP. V.

1 Eodem tēpore Antiochus secundam professionem parauit in Aegyptum. * Contigit autem per vniuersam Ierosolymorum ciuitatem videri diebus quadraginta per aera equites discurrētes auratas stolas habentes, & hastis, quasi cohortes, armatos, 3 * & cursus equorum per ordines digestos, & congressiones fieri cōminus, & scutorum motus, & galeatorum multitudinem gladijs districtis, & telorum iactus, & aureorum marmorum splendorem, 4 omnisq. generis loricarum. * Quapropter omnes rogabant in bonū monstra conuerti. * Sed cum falsus rumor exisset, tamquam vitæ excessisset Antiochus, assumptis Iason non minus mille viris repente aggressus est ciuitatem: & ciuibus ad murum cōuolantibus ad vltimum apprehensa ciuitate, 6 Menelaus fugit in arcem: * Iason vero nō parebat in eade ciuibus suis, nec cogitabat prosperitatem aduersum cognatos malū esse maximum, arbitrans hostium & non 7 ciuium se trophæa capturum. * Et principatum quidē non obtinuit, finem vero insidiarum suarū confusionem accepit, & profugus iterum abiit in Ammaniten. * Ad vltimum in exitium sui conclusus ab Areta Arabum tyranno fugiē de ciuitate in ciuitatem, omnibus odiosus, vt refuga legum, & excra-

exetabilis, vt patriz & ciuium
 hostis, in Aegyptum extrusus est:
 * & qui multos de patria sua ex- 9
 pulerat, peregre periit, Laceda-
 monas profectus, quasi pro co-
 gnatione ibi refugium habitus- 10
 rus: * & qui insepultos multos
 abiecerat, ipse & illamentatus,
 & insepultus abijcitur, sepultura
 neque peregrina vltus, neque pa- 11
 trio sepulchro participans. * His
 itaque gestis, suspicatus est rex fo-
 cietate deserturos Iudzos: & ob 12
 hoc profectus ex Aegypto efiera-
 tis animis, ciuitatem quidem ar-
 mis cepit. * Iussit autem militibus 12
 interficere, nec parcere occursan-
 tibus, & per domos ascendentes
 trucidare. * Fiebant ergo cades 13
 iuuenum, ac seniorum, & mulie-
 rum, & natorum exterminia, vir-
 ginumq. & paruulorum neces.
 * Erant autem toto triduo octo- 14
 ginta millia interfecti, quadragin-
 ta millia vincti, non minus autē
 venundati. * Sed nec ista suffi- 15
 ciunt: ausus est etiam intrare tem-
 plum vniuersa terra sanctius, Me-
 nelao ductore, qui legum, &
 patriz fuit proditor: * & scelestis 16
 manibus sumens sancta vasa, quae
 ab alijs regibus, & ciuitatibus
 erant posita ad ornatum loci, &
 gloriam, contrestabat indigne, &
 contaminabat. * Ita alienatus 17
 mente Antiochus, non conside-
 rabat quod propter peccata habi-
 tantium ciuitatem, modicum
 Deus fuerat iratus: propter quod
 & accidit circa locum despectio:
 * alioquin nisi contigisset eos 18
 multis peccatis esse inuolutos,
 sicut Heliodorus, qui missus est
 a Seleuco rege ad expoliandum
 ararium, etiam hic statim adue-
 niens flagellatus, & repulsus vti-
 que fuisset ab audacia. * Verum 19
 non propter locum, gentem: sed
 propter gentem, locum Deus ele-
 git. * Ideoq. & ipse locus parti- 20
 ceps factus est populi maloru.
 postea autem fiet socius bonorum.
 & qui derelictus in ira Dei omni-
 potentis est, iterum in magni Do-
 mini recōciliatione cum summa
 gloria exaltabitur. * Igitur An- 21
 tiochus mille & octingentis abla-
 tis de templo talentis, velociter
 Antiochiam regressus est, existi-

mans se prae superbia terram ad
 nauigandum, pelagus vero ad iter
 agendum deducturus propter men-
 tis elationem. * Reliquit autem 22
 & praepositos ad affligendam gen-
 tem: Ierosolymis quidem Phil-
 lippum genere Phrygem, moribus
 crudeliorem eo ipso, a quo con-
 stitutus est. * in Garizim autē An- 23
 dronicum, & Menelaum, qui
 grauius quā ceteri imminabant
 ciuibus. * Cumq. appositus esset 24
 cōtra Iudzos, misit odiosum prin-
 cipem Appollonium cum exerci-
 tu viginti & duobus millibus,
 praecipiens ei omnes perfectae aet-
 atis interficere, mulieres, ac iuue- 25
 nes vendere. * Qui cū venisset Ie-
 rosolymā, pacem simulans, quie-
 uit vsque ad diem sanctum sab-
 bati: & tunc feriatis Iudzis arma
 capere suis praecipit. * Omnesq. 26
 qui ad spectaculum processerant,
 trucidauit: & ciuitatem cum ar-
 matis discurrentes, ingētem multi- 27
 tudinem peremit. * Iudas autem
 Machabaeus, qui decimus fuerat,
 secesserat in desertum locū, ibiq.
 inter feras vitā in montibus cum
 suis agebat: & fœni cibo vescen-
 tes, demorabantur, ne participes
 essent coinquinationis.

CAP. VI.

1 **S**ed non post multum tempo-
 A ris misit rex senem quemdam
 Antiochenum, qui compelleret
 Iudzos vt se transferrent a patrijs
 2 & Dei legibus: * contaminare
 etiam quod in Ierosolymis erat
 templum, & cognominare Iouis
 Olympij & in Garizim, prout erat
 hi, qui locum inhabitabant, Iouis
 3 hospitalis. * Pessima autem & vni-
 uersis grauis erat malorum incur-
 4 sio: nam templum luxuria, & co-
 messionibus Gentium erat ple-
 num, & scortatium cum meretri-
 cibus: sacratisq. adibus mulieres
 se vltro ingerebant, intro ferentes
 5 ea, quae non licebat. * Altare etiam
 plenum erat illicitis, quae legibus
 6 prohibebantur. * Neque autē sab-
 B bata custodiebantur, neque dies
 sollemnes patrij seruabantur, nec
 simpliciter Iudzum se esse quis-
 7 quam confitebatur. * Duceban-
 tur autem cum amara necessitate
 in die natalis regis ad sacrificia;

LII 2 & cum

& cum Liberi sacra celebrarentur, cogebantur hedera coronati Libero circuire. * Decretum autem exiit in proximas Gentium ciuitates, suggerentibus Ptolemais, vt pari modo & ipsi aduersus Iudæos agerent, vt sacrificarent: * eos autem, qui nolent transire ad instituta Gentium, interficerent: erat ergo videre miseriam. * Dux enim mulieres delex sunt natos suos circumcidisse: quas, infantibus ad vbera suspensis, cum publice per ciuitatem circumduxissent, per muros precipitauerunt. * Alij vero, ad proximas coeuntes speluncas, & laenter sabbati diem celebrantes, cum indicati essent Philippo, flammis succensu sunt, eo quod verebantur propter religionem & obseruantiam, manu libimet auxilium ferre. * Obsecro autem eos, qui hunc Librum lecturi sunt, ne abhorrescāt propter aduersos calūs, sed repārent, ea, quæ acciderunt, non ad interitū, sed ad correptionem esse generis nostri. * Etenim multo tempore non sine peccatoribus ex sententiā agere, sed statim ultiones adhibere, magni beneficij est iudicium. * Non enim, sicut in alijs nationibus, Dominus patienter expectat, vt eas, cum iudicij dies aduenerit, in plenitudine peccatorum puniat: * ita & in nobis statuit, vt peccatis nostris in finem deuolutis, ita demum in nos vindicet. * Propter quod numquam quidē a nobis misericordiam suā amouet: corripions vero in aduersis populum suum non derelinquit. * Sed haec nobis ad communionem legentū dista sunt paucis. Iam autem cōueniendum est ad narrationem. * Igitur Eleazarus vnus de primoribus scribarum, vir iuete prouectus, & vultu decorus, aperto ore hians compellebatur carnem porcīnam manducare. * At ille gloriosissimā mortem magis quā odibilem vitam complectens, voluntarie praeibat ad supplicium. * Intuens autem, quemadmodū oporteret accedere, patienter sustinens, destinauit non admittere illicitū propter vitæ amorem. * Hi autem, qui astabant iniqua miseratione

commoti, propter antiquam viā amicitiam, tollentes eum secreto rogabant afferri carnes, quibus vesci ei licebat, vt simularetur manducasse, sicut rex imperauerat de sacrificij carnibus: * vt, hoc facto, a morte liberaretur: & propter veterem viā amicitiam, hanc in eo faciebant humanitatem. * At ille cogitare cepit ætatis & senectutis suæ eminentiam dignam, & ingenitæ nobilitatis canitiem, atque a puero optimæ conuersationis actus: & secundum sanctæ, & a Deo cōditæ legis constituta, respondit cito, dicēs, prae miti se velle in infernum. * Non enim ætati nostræ dignum est, inquit, fingere: vt multi adolescentium, arbitantes Eleazarum nonaginta annorum transisse ad vitam alienigenarum: * & ipsi propter meam simulationem, & propter modicum corruptibilis vitæ tempus decipiantur, & iper hoc maculam, atque execrationem meæ senectuti cōquiram. * Namq̃ et si in presenti tempore supplicij hominum eripiar, sed maius num Omnipotentis nec viuus, nec defunctus effugiam. * Quam ob rem fortiter vita excedendo, senectute quidem dignus apparebo: * adolescentibus autem exemplum forte relinquā, si prompto animo, ac fortiter pro grauilissimæ & sanctissimæ legibus honesta morte perfungar. His dictis, confectum ad supplicium trahebatur. * Hi autem, qui eum ducebant, & paulo ante fuerant mitiores, in iram conuersi sunt propter sermones ab eo dictos, quos ibi per arrogantiam prolata arbitrabantur. * Sed, cum plagis perimeretur, ingemuit, & dixit: Domine, qui habes sanctam sciētiā, manifeste tu scis, quia, cum a morte possem liberari, duos corporis sustineo dolores: secundum anīmā vero propter timorem tuum libet hęc pati. * Et iste quidem hoc modo vita decessit, non solum iuuenibus, sed & vniuersæ genti memoriam mortis suæ ad exemplum virtutis & fortitudinis derelinquens.

CAP. VII.

C Ontigit autem & septem fratres vna cum matre sua apprehensos compelli a rege edere contra fas, carnes porcinas, flagris & tauris cruciatis. * Vnus autem ex illis, qui erat primus, sic ait: Quid quaeris, & quid vis discere a nobis? parati sumus mori, magis, quam patrias Dei leges praeuicari. * Iratus itaque rex iussit sartagine, & ollas aeneas succendi: quibus statim succensus, * iussit, ei, qui prior fuerat locutus, amputari linguam: & eute capitis abstracta, summas quoque manus & pedes ei praefecit, ceteris eius fratribus, & matre insipientibus. * Et cum iam per omnia inutilis factus esset, iussit ignem admoueri, & adhuc spirantē torrerī in sartagine: in qua cum diu cruciaretur, ceteri vna cum matre inuicem se hortabantur mori fortiter, * dicentes: Dominus Deus aspiciet veritatem, & consolabitur in nobis, quemadmodum in protestatione ceteri declarauit Moyses: Et in seruis suis consolabitur. * Mortua itaque illo primo, hoc modo sequentem deducebant ad illudendum: & eute capitis eius cum capillis abstracta, interrogabant, si manducaret prius, quam toto corpore permembra singula puniretur. * At ille, respondens patriae voce, dixit: Non faciam. Propter quod & iste sequenti loco primi tormenta suscepit: * & in ultimo spiritu consurgens, sic ait: Tu quidem sceleratissime in praesenti vita nos perdis: sed Rex mundi defunctos nos pro suis legibus in aeternae vitae resurrectione suscitabit. * Post hunc tertius illuditur, & linguam postulatū cito protulit, & manus constanter extendit: * & cum fiducia ait: Ex illo ista possideo, sed propter Dei leges nunc hae ipsa despicio, quoniam ab ipso me ea recepturum spero: * ita ut rex, & qui cum ipso erant, mirarentur adolescentis animum, quod tamquam nihilum duceret cruciatus. * Et hoc ita defuncto, quartum verabant similiter torquentes. * Et, cum

I Deu. 22. c.

36

iam esset ad mortem, sic ait: Fortius est ab hominibus mortidatus spem expectare a Deo, iterum ab ipso resuscitandos: tibi enim resurrectio ad vitam non erit. * Et cum admonissent quintum, verabant eum. * At ille, respiciens in eum, * dixit: Potestatem inter homines habens, cum sis corruptibilis, facis quod vis: nos autem putare genus nostrum a Deo esse derelictum. * Tu autem patienter sustine, & videbis magnam potestatem ipsius, qualiter te, & semen tuum torquebit. * Post hunc ducebant sextum, & is, mori incipiens, sic ait: Non frustra erare nos enim propter nosmetipsos hae patitur peccantes in Deum nostrum, & digna admiratione facta sunt in nobis: * tu autem ne exiudices tibi impune futurum, quod contra Deum pugnare tentaueris. * Supra modum autem mater mirabilis, & bonorum memoria digna, quae pereuntes septem filios sub vniuersi dici tempore conspiciens, bono animo ferebat propter spem, quam in Deum habebat: * singulos illorum hortabatur voce patriae fortiter repleta sapientia: & femineae cogitationi masculinum animum inferens, * dixit ad eos: Nescio qualiter in vtero meo apparuistis: neque enim ego spiritum & animam donaui vobis & vitam, & singulorum membra non ego ipsa compegi, * sed enim mundi Creator, qui formauit hominis natiuitatem, quique omnium inuenit originem, & spiritum vobis iterum cum misericordia reddet. * Vitam, sicut nunc vosmetipsos defecistis propter leges eius. * Antiochus autem, contemni se arbitrat, simul & exprobrantis voce despecta, cum adhuc adolescentior superesset, non solum verbis hortabatur, sed & eum iuramento affirmabat se diuitem & beatum futurum, & translatum a patris legibus amicū habiturum, & res necessarias ei praebiturum. * Sed ad haec cum adolescens nequaquam inclinaretur, vocauit rex matrem, & suadebat ei ut adolescenti fieret in salutem. * Cum autem multis eam

verbis esset hortatus promisit su-
suram se filio suo. * Itaque incli-
nata ad illum, irridens crudelē
tyrannum, ait patria voce : Fili
mi, miserere mei, quæ te in vete-
ro nouem mensibus portavi, & lac
triennio dedi & alui, & in ætatem
istam perduxī. * Peto, nate, ut
aspicias ad cælum & terram, &
ad omnia quæ in eis sunt : & in-
telligas, quia ex nihilo fecit illa
Deus, & hominum genus : * ita
fiet, ut nō timeas carnificē illum,
sed dignus fratribus tuis effectus
particeps, suscipe mortem, ut
in illa miseratione cum fratribus
tuis te recipiam. * Cum hæc
illa adhuc diceret, ait adolescens :
Quem sustinetis? non obedio præ-
cepto regis, sed præcepto legis,
quæ data est nobis per Moysen.
* Tu vero, qui inuentor omnis
multitæ factus es in Hebræos non
effugies manum Dei. * Nos enim
pro peccatis nostris hæc patimur.
* Et si nobis propter increpationem,
& correptionem Dominus
Deus noster modicum iratus est :
sed iterum reconciliabitur seruis
suis. * Tu autem, o scelestē, &
omnium hominum flagitiosissi-
me, noli frustra extolli vanis spe-
bus in seruos eius inflammatus.
* nondum enim omnipotentis
Dei, & omnia insipientis, iudi-
cium effugisti. * Nam fratres mei,
modico nunc dolore sustentato,
sub testamento æternæ vitæ effe-
cti sunt : tu vero iudicio Dei in-
stas superbiæ tuæ poenas exolues.
* Ego autem, sicut & fratres mei,
animam, & corpus meum trado
pro patrijs legibus : inuocās Deum
maturius genti nostræ propitium
fieri, teq. cum tormentis & ver-
beribus confiteri quod ipse est
Deus solus. * In me vero & in
fratribus meis definit omnipoten-
tis ira, quæ super omne ge-
nus nostrum iuste superducta
est. * Tunc rex accensus ira in
hunc super omnes crudelius de-
scendit, indigne ferens se densum.
* Et hic itaque mundus obijt per
omnia in Domino cōfidens. * No-
uissime autem post filios & ma-
ter consumpta est. * Igitur de sa-
crificijs, & de nimijs crudelitati-
bus satis dictum est.

CAP. VIII.

I Vdas vero Machabæus, & qui
cum illo erant, introibant la-
tenter in castella : & conuocantes
cognatos, & amicos, & eos,
qui permanserunt in Iudaismo, as-
sumentes, eduxerunt ad se sex mil-
lia virorum. * Et inuocabant Do-
minum, ut respiceret in populum,
qui ab omnibus calcabatur : & mi-
sereretur templo, quod contami-
nabatur ab impijs : * misereretur
etiā exterminio ciuitatis, quæ es-
set illico complananda, & vocem
sanguinis ad se clamantis audiret.
* memoraretur quoque inquisi-
tissimas mortes paruulorum inno-
centum, & blasphemias nomini
suo illatas, & indignaretur super
his. * At Machabæus, congregata
multitudine, intolerabilis genti-
bus efficiebatur : ira enim Do-
mini in misericordiam conuersa
est : * Et superueniens castellis, &
ciuitatibus impronitus, succende-
bat eas : & opportuna loca occu-
pans, non paucas hostium strages
dabat. * maxime autem noctibus
ad huiusmodi excursus fereba-
tur, & fama virtutis eius vbique
diffundebatur. * Videns autem
Philippus paulatim virum ad pro-
fectum venire, ac frequentius res
ei cedere prospere, ad Ptolomæum
ducem Cælesyriæ, & Phœniciæ
scripsit ut auxilium ferret regis
negotijs. * At ille velociter misit
Nicanorem Patrochi de primoribus
amicum, datis eis de permissis
gentibus, armatis non minus
viginti millibus, ut vniuersum
Iudæorum genus deleret, adiuncto
ei & Gorgia viro militari, & in
bellicis rebus experientissimo.
* Constituta autem Nicanor, ut
regi tributum, quod Romanis
erat dandum, duo millia talentorum
de captiuitate Iudæorum,
suppleret : * statimque ad mari-
timas ciuitates misit, conuocans
ad coemptionem Iudæicorum
mancipiorum promittens se no-
naginta mancipia talento distra-
cturum, non respiciens ad vindictam,
quæ eum ab Omnipotente
esset consecutura. * Iudas autem
ubi conperit, indicauit his, qui
secum

secum erant, ludæis Nicanoris ad-
 nemum. * Ex quibus quidam for-
 midantes, & non credentes Dei
 iustitiæ, in fugam vertebantur:
 * alij vero si quid ei supererat vē-
 debāt, simulq. Dominum depre-
 cabantur vt eriperet eos ab impio
 Nicanore, qui eos prius quàm co-
 minus veniret, venderat: * & si
 non propter eos, propter testamē-
 tum tamen quod erat ad patres
 eorum, & propter inuocationem
 sancti & magnifici nominis eius
 super ipsos. * Conuocatis autem
 Machabæ septem millibus, qui
 cum ipso erant, rogabat ne hosti-
 bus reconciliarentur, neque me-
 tuerent inique venientium aduer-
 sum se hostium multitudinem,
 sed fortiter contenderent, * ante
 oculos habentes contumeliā, E
 quæ loco sancto ab his iniuste es-
 set illata, itemq. & ludibrio ha-
 bitæ ciuitatis iniuriā, adhuc et-
 iam veterum instituta conuulsa.
 * Nam illi quidem armis confi-
 dunt, ait, simul & audacia: nos au-
 tem in omnipotente Domino, qui
 potest & venientes aduersum
 nos, & vniuersum mundum vno
 nutu delere, confidimus. * Ad-
 monuit autem eos & de auxilijs
 Dei, quæ facta sunt erga parentes:
 & quod sub Sennacherib, cen-
 tum octoginta quinque millia
 perierunt: * & de prælio, quod
 eis aduersum Galatas fuit in Ba-
 bylonia, vt omnes, vbi ad rem-
 ventum est, Macedonibus socijs
 hæsitantibus, ipsi sex millia soli
 peremerunt centū viginti millia
 propter auxilium illis datum de
 cælo, & beneficia pro his plurima
 consecuti sunt. * His verbis con-
 stantes effecti sunt, & pro legibus,
 & patria mori parati. * Constituit
 itaque fratres suos duces vtrique
 ordini, Simonem, & Iosephum,
 & Jonathan, subiectis vnicuique
 millenis & quingentenis. * Ad
 hoc etiam ab Esdra lecto illis san-
 cto libro, & dato signo adiutorij
 Dei, in prima acie ipse dux com-
 misit cum Nicanore. * Et factis
 sibi adiutore Omnipotente, in-
 terfecerunt super nouem millia
 hominum: maiorem autem par-
 tem exercitus Nicanoris vulne-
 ribus debilem factam fugere co-

25 pulerunt. * Pecunijs vero eorum,
 F qui ad emptionem ipsorum ven-
 nerant, sublati, ipsos vsquequa-
 26 que persecuti sunt, * sed reuer-
 si sunt hora conclusi: nam erat
 ante sabbatum: quam ob causam
 non perseuerauerunt infrequen-
 27 tes. * Arma autem ipsorum, &
 spolia congregantes, sabbatum age-
 bant: benedicentes Dominum,
 qui liberauit eos in isto die,
 misericordiæ initium stillans in
 28 eos. * Post sabbatum vero debili-
 bus, & orphanis, & viduis diui-
 29 serunt spolia: & reliqua ipsi cum
 suis habuere. * His itaque gestis,
 & communiter ab omnibus facta
 obsecratione, misericordem
 Dominum postulabant, vt in si-
 30 nē seruus suis reconciliaretur. * Et
 ex his, qui cum Timotheo, &
 Bacchide erant contra se contenden-
 tes super viginti millia inter-
 fecerunt, & munitiones excel-
 sas obtinuerunt: & plures prædas
 diuiserunt, æquam portionem
 debilibus, pupillis, & viduis,
 31 sed & senioribus facientes. * Et
 cum arma eorum diligenter col-
 legissent, omnia composuerunt
 in locis opportunis, reliqua vero
 spolia Ierosolymam detulerunt:
 32 * & Philarchen, qui cum Timo-
 theo erat, interfecerunt virum
 scelestum, qui in multis ludæos
 33 afflixerat. * Et cum epinicia a-
 gerent Ierosolymis, eum, qui sa-
 cras ianuas incenderat, id est, Cal-
 listhenem, cum in quoddam do-
 micilium refugisset, incende-
 runt, digna ei mercede pro impie-
 34 tatibus suis reddita. * Facinoro-
 sissimus autem Nicanor, qui mil-
 le negotiantes ad ludæorum ven-
 35 ditionem adduxerat, * humiliat-
 us auxilio Domini ab his, quos
 nullos extimauerat, deposita
 veste gloriæ per mediterranea fu-
 giens, solus venit Antiochiam,
 summam infelicitatem de interi-
 36 tu sui exercitus consecutus. * Et
 qui promiserat Romanis se tri-
 butum restituere de captiuitate
 Ierosolymorum, prædicabat nunc
 protectorem Deū habere ludæos,
 & ob ipsos inuulnerabiles esse,
 eo quod sequerentur leges ab ip-
 so constitutas.

14. Reg. 19.

g. 35

Tob. 1. d. 21

Eccl. 48. d.

24

1. Mac. 7. f.

41

1sa. 37. g. 36

CAP. IX.

Eodem tempore Antiochus inhoneste reuertebatur de Perside. * Intrauerat enim in eam, quæ dicitur Persopolis, & tentauit expoliare templum, & ciuitatem opprimere: sed multitudinem ad arma concurrente, in fugam versi sunt: & ita contigit ut Antiochus post fugam turpiter rediret. * Et cum venisset circa Ecbatanam, recognouit quæ erga Nicanorem, & Timotheum gesta sunt. * Elatus autem in ira, arbitrabatur se iniuriam illorum, qui se fugauerant, posse in Iudæos retorquere: ideoque iussit agitari cursum suum, sine intermissione agens iter, caelesti eum iudicio perurgente, eo quod ita superbe locutus est se veterum Ierosolymam, & congeriem sepulchri Iudæorum eam facturum. * Sed qui vniuersa cõspicit Dominus Deus Israel, percussit eum insanabili, & inuisibili plaga. Venenim finit hunc ipsam sermonem, apprehedit eum dolor dirus viscerum, & amara internorum tormenta: * & quidem satis iuste, quippe qui multis, & nouis cruciatibus aliorum torserat viscera, licet ille nullo modo a sua malitia cessaret. * Super hoc autem superbia repletus, ignem spirans animo in Iudæos, & præcipiens accelerari negotium, contigit illum impetu euntem de curru cadere, & graui corporis collisione membra vexari. * Iq. qui sibi videbatur etiam fluctibus maris imperare, supra humanum modum superbia repletus, & montium altitudines in statera appendere, nunc humiliatus ad terram in gestatorio portabatur, manifestam Dei virtutem in semetipso constans: * ita ut de corpore impij vermes scaturirent, ac viuientis in doloribus carnes eius effluerent, odore etiam illius & fetore exercitus grauaretur. * & qui paulo ante sidera cæli contingere se arbitrabatur, cum nemo poterat propter intolerantiam factoris portare. * Hincigitur cepit ex graui superbia deductus ad agnitionem

sui venire, diuina admonitus plaga, per momenta singula doloribus suis augmenta capientibus. 12 * & cum nec ipse iam capientem suum ferre posset, ita ait: Iustum est subditum esse Deo, & mortui sem non paria Deo sentire. * Orabat autem hic scelestus Dominum, a quo non esset misericordiæ concessurus. * Et ciuitatem, ad quam festinans veniebat ut eam ad solum deduceret, ac sepulchrum congestorum faceret, nunc optat liberam reddere: * & Iudæos, quos nec sepultura quidem se dignos habiturum, sed auibus ac feris diripiendos traditurum, & enim paruulis exterminaturum dixerat, æquales nunc Atheniensibus facturum pollicetur: * templum etiam sanctum, quod prius expositum fuerat, optimis donis ornaturum, & sancta vasa multiplicaturum, & pertinentes ad sacrificia sumptus de redditibus suis præstaturum: * super hæc, & Iudæum se futurum, & omnem locum terræ perambulaturum, & prædicaturum Dei potestatem. * Sed non cessantibus doloribus (superuenerat enim in eum iustum Dei iudicium) desperas scripsit ad Iudæos in modum deprecationis epistolam hæc continentem: 19 * OPTIMIS ciuibus Iudæis plurimam salutem, & bene valere, & esse felices, rex & princeps. 20 Antiochus. * Si bene valetis, & filij vestri, & ex sententiâ vobiscum cuncta sunt, maximas agimus gratias. * Et ego in infirmitate constitutus, vestri autem memor benigne reuersus de Persidis locis, & infirmitate graui apprehensus, necessarium duxi pro communi utilitate curam habere: * non desperans memetipsum, sed spem multam habens effugiendi infirmitatem. * Respicis autem quod & pater meus, quibus temporibus in locis superioribus ducebat exercitum, ostendit qui post se susciperet principatum: ut si quid contrarium accideret, aut difficile nunciaretur, scientes hi, qui in regionibus erant, cui esset rerum summa derelicta, non turbarentur. * Ad hæc, considerans de proximo potentes quosque, & vicinos

2. Par. 16.
c. 2

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

reinos temporibus insidiantes, & euentum expectantes: designauit filium meum Antiochum regem, quem saepe recurrere in superiora regna multis vestrum commedabam: & scripsi ad eum quae subiecta sunt. * Oro itaque vos, & peto memores beneficiorum publice & priuatim, vt vnusquisque conseruet fidē ad me & ad filium meum. * Confido enim, cum modesto & humane acturum, & sequentem propositum meum, & communem vobis fore. * Igitur homicida, & blasphemus pessime percussus, & vt ipse alios tractauerat, peregre in montibus miserabili obitu Vita functus est. * Transfererat autem corpus Philippus collactaneus eius: qui metuens filium Antiochi, ad Ptolemaeum Philometorem in Aegyptum abiit.

C. A. P. X.

Machabaeus autem, & qui cum eo erant, Domino se protegente, templum quidem, & ciuitatem recepit: aras autem, quas alienigenae per plateas extruxerant, itemque delubra demolitus est. * & purgato templo, aliud altare fecerunt: & de ignitis lapidibus igne concepto, sacrificia obrulerunt post biennium, & incensum, & lucernas, & panes propositionis posuerunt. * Quibus gestis, rogabant Dominum protrahi in terram, ne amplius talibus malis inciderent: sed &, si quando peccassent, vt ab ipso mitius corripentur, & non barbaris, ac blasphemis hominibus traderentur. * Qua die autem templum ab alienigenis pollutum fuerat, contigit eadem die purificationē fieri, vigesima quinta mensis, qui fuit Casleu. * Et cum lxxviii diebus octo egerunt in modum tabernaculorum, recordantes quod ante modicum temporis diem sollempne tabernaculorum in montibus & in speluncis more bestiarum egerāt. * Propter quod Thyrsos, & ramos viuides, & palmas praeferebant ei, qui prospera mundiis locum suum. * Et decreuerunt communi praeepto,

& decreto, vniuersae genti Iudaeorum omnibus annis agere dies istos.
 9 * Et Antiochi quidem, qui appellatus est Nobilis, vitae excessus ita se habuit. * Nunc autem de Eupatore Antiochi impij filio, quae gesta sunt narrabimus, breuiantes mala, quae in bellis gesta sunt.
 11 * Hic enim suscepto regno, constituit super negotia regni Lydiam quandam, Phoenicem, & Syriam militum principem. * Nam Ptolemaeus, qui dicebatur Maccus, iusti tenax, erga Iudaeos esse constituit, & praecipue propter iniquitatem, quae facta erat in eos, & pacifice agere cum eis. * Sed ob hoc accusatus ab amicis apud Eupatorem, cum frequenter proditor audiret, eo quod Cyprum creditam sibi a Philometore deseruisset, & ad Antiochum Nobilem translatum etiam ab eo recessisset, veneno vitam finiuit. * Gorgias autem cum esset dux locorum, assumptis aduenis frequenter Iudaeos debellabat. * Iudaei vero, qui tenebant opportunas munitiones, fugatos ab Ierosolymis suscipiebant, & bellare tentabant. * Hi vero, qui erant cum Machabeo, per orationes Dominum rogantes vt esset sibi adiutor, impetum fecerunt in munitiones Idumeorum: * multaque vi insistentes, loca obtinuerunt, occurrentes interemerunt, & omnes simul non minus viginti millibus trucidauerunt. * Quidam autem cum confugissent in duas turres valde munitas, omnem apparatus ad repugnandum habentes, * Machabeus ad eorum expugnationem, relicto Simone, & Iosepho, iteq. Zacharo: eisque, qui cum ipsis erant satis multis, ipse ad eas, quae amplius perurgebant, pugnas conuersus est. * Hi vero, qui cum Simone erant, cupiditate ducti, a quibusdam, qui in turribus erant, suasi sunt pecunia: & septuaginta millibus drachmis acceptis, dimiserunt quosdam effugere. * Cum autem Machabeo nuntiatum esset quod factum est, principibus populi congregatis, accusauit, quod pecunia fratres viderissent, aduersariis eorum

eorum dimissis. * Hos igitur proditores factos interfecit, & confestim duas turres occupauit. * Armis autem, ac manibus omnia prospere agendo in duabus munitionibus plus quam viginti milia peremit. * At Timotheus, qui prius a ludæis fuerat superatus, conuocato exercitu peregrinæ multitudinis, & congregato equitatu Asiatico, aduenit quasi armis Iudæam capturus. * Machabæus autem, & qui cum ipso erant, appropinquante illo deprecabantur Dominum, caput terra aspergentes, lumbosq. cilicijs præcincti, * ad altaris crepidinem prostruoluti, ut sibi propitijs, inimicis autem eorum esset inimicus, & aduersarijs aduersaretur, sicut lex dicit. * Et ita post orationem, sumptis armis, longius de ciuitate procedentes, & proximi hostibus effecti refederunt. * Primo autem solis ortu vtrique commiserunt: illi quidem victoriæ, & prosperitatis ipsorum cum virtute Dominum habentes: illi autem ducem belli animum habebant. * Sed, cum vehemens pugna esset, apparuerunt aduersarijs de cælo vni quinque in equis, frenis aureis decori, ducatum Iudæis præstantes: * ex quibus duo Machabæum medium habentes, armis suis circumseptum incolumem conseruabāt: in aduersarios autem tela & fulmina iaciebant, ex quo & cæcitate confusi, & repleti perturbatione cadebant. * Interfecti sunt autē viginti milia quingenti, & equites sexcenti. * Timotheus vero confugit in Gazaram præsidium munitionum, cui præerat Chæreas. * Machabæus autem, & qui cum eo erant lætantes obsederunt præsidium diebus quattuor. * At hi, qui intus erant, loci firmitate cōfisi, supra modum maledicebant, & sermones nefandos iactabant. * Sed cum dies quinta illucesceret, viginti iuvenes ex his, qui cū Machabæo erant, accensi animis propter blasphemiam, viriliter accesserunt ad murū, & feroci animo incedentes ascendebant: sed & alij similiter ascendentes, turretes, portasq. succedere aggressi

sunt, atque ipsos maledicos viuos concremare. * Per continuum autem biduum præsidio vastato, Timotheum occultantem se in quodam reperiunt loco peremerunt: & fratrem illius Chæream, & Apollopheanē occiderunt. * Quibus gestis, in hymnis, & confessionibus benedicebāt Dominum, qui magna fecit in Israël, & victoriam dedit illis.

CAP. XI.

S Ed paruo post tempore, Lyfias procurator regis, & propinquus, ac negotiorum præpositus, grauius ferens de his, quæ acciderant, * congregatis octoginta millibus, & equitatu vniuersos, veniebat aduersus Iudæos, existimās se ciuitatem quidem capram Gētibus habitaculum facturum, * templum vero in pecunijs questum, sicut cetera delubra Gentium, habiturum, & per singulos annos venale sacerdotium: * nusquam recogitās Dei potestatem, sed mente effrenatus in multitudine peditū, & in millibus equitum, & in octoginta elephantia confidebat. * Ingressus autem Iudæam, & appropians Bethsuræ, quæ erat in angusto loco, ab Ierosolyma interuallo quinque stadiorum, illud præsidium expugnabat. * Vt autem Machabæus, & qui cum eo erant, cognouerūt expugnari præsidia, cum fletu & lacrymis rogabant Dominum, & omnis turba simul, ut bonum angelum mitteret ad salutem Israël. * Et ipse primus Machabæus, sumptis armis, ceteros adhortatus est simul secum periculū subire, & ferre auxiliū fratribus suis. * Cumq. pariter prompto animo procederēt, Ierosolymis apparuit præcedēs eos eques in veste cādidā, armis aureis hastam vibrans. * Tunc omnes simul benedixerūt misericordē Dominum, & conualuerūt animis: non solū homines, sed & bestias ferocissimas, & muros ferreos parati penetrare. * Ibāt igitur prompti de cælo habentes adiutorem, & miserantem super eos Dominum. * Leonum autem more impetu irruentes in hostes,

pro-

prostrauerunt ex eis vndecim milia peditum, & equitum mille sexcentos: * vniuersos autem in fugam verterunt, plures autem ex eis vulnerati nudi euaserunt. Sed & ipse Lysias turpiter fugiens euasit. * Et quia non insensatus erat, secum ipse reputans, factam erga se diminutionem, & intelligens inuictos esse Hebræos, omnipotentis Dei auxilio innitentes, misit ad eos: * promisitque se consensurum omnibus, quæ iusta sunt, & regem compulsum amicum fieri. * Annuit autem Machabæus precibus Lysiz, in omnibus utilitati consulens: & quæcumque Machabæus scripsit Lysiz de Iudæis, ea rex concessit. * Nam erant scriptæ Iudæis epistolæ a Lysia quidem hunc modum continentes:

LYSIAS populo Iudæorum salutem. * Ioannes, & Abesalom, qui missi fuerant a vobis, tradentes scripta, postulabant vt ea, quæ per illos significabantur, impletem. * Quæcumque igitur regi potuerunt perferri, expolui: & quæ res permittebat, concessit. * Si igitur in negotiis fidem conseruaueritis, & deinceps bonorū vobis causa esse tentabo. * De ceteris autē per singula verbo mandavi & istis, & his, qui a me missi sunt, colloqui vobiscum. * Bene valete. Anno centesimo quadragésimo octauo mensis Dioscori, die vigesima & quarta.

* Regis autem epistola ista continebat: REX Antiochus Lysiz fratri salutem. * Patre nostro inter deos translato, nos volentes eos, qui sunt in regno nostro sine tumultu agere, & rebus suis adhibere diligentiam, * audiuius Iudæos non consensisse patri meo vt transferrentur ad ritum Græcorū, sed tenere velle suum institutū, ac propterea postulare a nobis cōcedi sibi legitima sua. * Volentes igitur hanc quoque gentem quietā esse, statuētes iudicauimus, templum restitui illis, vt agerent secundum suorum maiorum consuetudinem. * Bene igitur feceris, si miseris ad eos, & dexteram dederis: vt cognita nostra voluntate, bono animo sint, & utilita-

tibus proprijs deseruiant.

27 * Ad Iudæos vero regis epistola talis erat:

REX Antiochus senatui Iudæorum, & ceteris Iudæis salutem. * Si valeatis, sic estis vt volumus: sed & ipsi bene valemus. * Adijt nos Menelaus, dicens velle vos descendere ad vestros, quī sunt apud nos. * His igitur, qui comineant vsque ad diem trigésimum mēsis Xanthici, damus dextras securitatis. * vt Iudæi vtantur cibis, & legibus suis, sicut & prius: & nemo eorum vllō modo molestiam patiatur de his, quæ per ignorantiam gesta sunt. * Milimus autem & Menelaum, qui vos alloquatur. * Valete. Anno centesimo quadragésimo octauo, Xanthici mensis quintadecima, die.

34 * Miserunt autem etiam Romani epistolam ita se habentem:

QVINTVS Memmius, & Titus Manilius legati Romanorum, populo Iudæorum salutem. * De his, quæ Lysias cognatus regis concessit vobis, & nos concessimus. * De quibus autem ad regem iudicauit referendum, consensim aliquem mittite, diligentius inter vos conferentes, vt discernamus, sicut congruit vobis: nos enim Antiochiā accedimus. * Ideoque festinate rescribere, vt nos quoque sciamus cuius estis voluntatis. * Bene valete. Anno centesimo quadragésimo octauo, quintadecima die mensis Xanthici.

CAP. XII.

1 **H**is factis passionibus, Lysias pergebat ad regem, Iudæi autem agriculturę operam dabant. * Sed hi, qui relederant, Timotheus, & Apollonius Gennazifilius, sed & Hieronymus, & Demophon super hos, & Nicanor Cyprarches non sinebant eos in silentio agere, & quiete. * Ioppitæ vero tale quoddam flagitium perpetrarunt: rogauerunt Iudæos cum quibus habitabant, ascendere scaphas, quas paraauerant, cum xoris, & filiis, quasi nullis inimicitijs inter eos lubiacentibus.

bus. * Secundum commune itaque decreuit ciuitatis, & ijs acquiescentibus, pacisq. causa nihil suspectum habentibus. cum in altum processissent, submerserunt non minus ducetos. * Quam crudelitatem Iudas in suæ gentis homines factam vt cognouit, precepit viris, qui erant cum ipso: & inuocato iusto iudice Deo, venit aduersus interfectores fratru, & portum quidem noctu succedit, scaphas exussit, eos autem, qui ab igne refugerant, gladio peremit. * Et cum hæc ita egisset, discessit quasi iterum reuersurus, & vniuersos loppitas eradicaturus. * Sed cum cognouisset & eos, qui erant Iamnia, velle pari modo facere habitantibus secum Iudæis, * Iamnis quoque nocte superuenit, & portum cum nauibus succendit: ita vt lumen ignis appareret Ierosolymis a itadijs ducentis quadraginta. * Inde cum iam absissent noui stadijs, & iter facerent ad Timotheum, commiserunt cum eo Arabes quinquemilia viri, & equites quingenti. * Cumq. pugna valida fieret, & auxilio Dei prospere cessisset, residui Arabes victi, petebant a Iuda dextram sibi dari, promittentes se pascua daturus, & in ceteris profuturos. * Iudas autem, arbitratus vere in multis eos viles, promisit pacem: dextrisq. acceptis discessere ad tabernacula sua. * Aggressus est autem & ciuitate quandam firmâ pontibus murisq. circumseptam, quæ a turbis habitabatur gentium promiscuarum, cui nomen Caphin. * Hi vero, qui intus erant, confidentes in stabilitate mûrorum, & apparatu alimoniarum, remissius agebant, maledictis laceffentes Iudam, & blasphemantes, ac loquentes quæ fas non est. * Machabæus autem, inuocato magno mundi Principe, qui sine arietibus, & machinis toribus Iesu præcipitant Iericho, irruit ferociter muris: & captâ ciuitate per Domini voluntatem innumerabiles cades fecit, ita vt adiacens stagnum fladorum duorum latitudinis, sanguine interfectorum fluere videretur. * Inde discesserunt stadia septingenta.

quinquaginta, & venerunt in Chazaca ad eos qui dicuntur Iubiani, Iudæos. * & Timotheum quidem in illis locis non comprehenderunt, nullosq. negotio persecto regressus est, relicto in quodâ loco armulimo presidio. * Dolitheus autem, & Sosipater, qui erant duces cum Machabæo, peremerunt a Timotheo relictos in presidio, decem millia viros. * At Machabæus, ordinatis circum se sex millibus, & constitutis per cohortes, aduersus Timotheum processit, habentem secum centum viginti millia peditum, equitumq. duo millia quingentos. * Cognito autem Iudæ aduentu, Timotheus præmisit mulieres, & filios, & reliquum apparatus, in presidium, quod Carnion dicitur: erat enim inexpugnabile, & accessu difficile propter locorum angustias. * Cumq. cohors Iudæ prima apparuisset, timor hostibus incussus est, ex præsentia Dei, qui vniuersa conspicit, & in fugam versi sunt alius ab alio, ita vt magis a suis deicerentur, & gladiorum suorum ictibus debilitarentur. * Iudas autem vehementer instabat puniens profanos, & prostravit ex eis triginta millia virorum. * Ipse vero Timotheus incidit in partes Dolitheum, & Sosipatris: & multis precibus postulabat vt viuus dimitteretur, eo quod multorum ex Iudæis parentes haberet ac fratres, quos morte eius deciperet. * Et cum fidem dedisset restitutum se eos secundum constitutum, illis eum dimiserunt propter fratrum salutem. * Iudas autem egressus est ad Carnion, interfectus vigintiquinque millibus. * Post horum fugâ, & necem, mouit exercitum ad Ephron ciuitatem munitam, in qua multitudo diuersarum gentium habitabat: & robusti iuuenes pro muris consistentes fortiter repugnabant: in hac autem machinæ multæ, & telorum erat apparatus. * Sed, cum Omnipotentem inuocassent, qui potestate sua vires hostium confringit, ceperunt ciuitatem: & ex eis, qui intus erant, vigintiquinque millia prostrauerunt. * Inde ad ciuitatem Syrtarum

rum abierunt, quæ ab Ierosolymis sexcentis stadiis aberat. * Cōsiliantibus autē his, qui apud Scythopolitas erāt, Iudæis, quod benigne ab eis haberentur, etiā tēporibus infelicitatis quod modeste secū egerint: * gratias agētes eis, & exhortati etiā de cetero erga genus suum benignos esse, venerunt Ierosolymā die sollempni seprimanarum instante. * Et post Pentecosten abierūt contra Gorgiā præpositum Idumææ. * Exiit autē cum pedibz tribus milibus, & equitibus quadringentis. * Quibus cōgressis, contigit paucos ruere Iudæorum. * Dolitheus vero quidā de Bacenoris eques, vir fortis, Gorgiā tenebatur, & cū veller illū capere viūū, eques quidam de Thracibus irruit in eum humerūq. eius amputavit: atque ita Gorgias effugit in Maresā. * At illis: qui cum Bēthū erant, diutius pergnatibus & fatigatis, inubeavit Iudas Dominum adiutorem, & ducem belli fieri. * Incipiens voce patris, & cum hymnis clamorē extollens, fugā Gorgiæ militibus inculsit. * Iudas autē collocto exercitu venit in civitatem Odollam: & cū septima dies superuēneret, secundum consuetudinem purificati, in eodē loco sabbatū egerunt. * Et sequenti die venit cum suis Iudas, ut corpora prostratorū tolleret, & cū parentibus poneret in sepulchris paternis. * Invenierunt autē sub tunicis interfectorū de donariis idolorum, quæ apud Iamūā fuerūt, in quibus lex prohibet Iudæos: omnibus ergo manifestum factum est, ob hanc causam eos corruisse. * Omnes itaque benedixerunt iustum iudiciū Domini, qui occulte fecerat manifesta. * Atque ita ad præcos cōuersū, rogauerunt ut id, quod factum erat, delictū obliuioni tradereur. At vero fortissimus Iudas hortabatur populū consuetare se sine peccato, sub oculis videntes quæ facta sunt pro peccatis eorum, qui prostrati sunt. * Et facta collatione, duodecim milia drachmas argenti militi Ierosolymam offerri pro peccatis mortuorū sacrificiū, bene & religioso de resurrectione cogitā. * Nisi enim eos, qui ceciderant, resurrecturos speraret, superfluum videretur, & vanum orare pro mortuis. * & quia considerabat quod hi, qui cū pietate dormitionē acceperant, optimam haberet reposi-

30 tam gratiam. * Sancta ergo, & salubris eū cogitatio pro defunctis exorare, ut a peccatis solvantur.

C A P. XIII.

1 A Nno centesimo quadagesimo nono cognovit Iudas Antiochū Eupatorem venire cū multitudi-
2 aduersus Iudæā, & cum eo Lysiam procuratorē, & præpositum negotiorum, secum habentem pedum centum decem milia, & equitū quinque milia, & elephantos viginti duos, curus cum falsibus trecentis.
3 * Commisit autem se illis & Mo-nelaus: & cum multa fallacia deprecabatur Antiochum, non pro patris salute, sed sperans se cōstitui in principatum. * Sed Rex regum suscitauit
4 animus Antiochi in peccatore: & suggerente Lysia hunc esse causam omnium malorum, iussit (ut eis esset consuetudo) apprehensum in eodē
5 loco necari. * Erat autem in eodem loco turris quinquaginta cubitorū, aggressū vādiq. habens cinctis: hæ-
6 prospectū habebat in præcepis. * Inde in cinerem deijs iussit sacrilegū, omnibus eum propellentibus ad-
7 ierunt. * Et tali lege præuicatorē legis cōgit mori, nec ulla dari Mœ-
8 aelium. * Et quidē satis iuste: nam
9 quia multa erga aram Dei delicta commisit, cuius ignis, & cinis erat sanctus: ipse in cineris morte dānatus est. * Sed rex mēte effrenatus veniebat, nequiores se patre suo Iudas ostensurus. * Quibus Iudas cō-
10 gruitis, præcepit populo ut die ac nocte Dominum invocarent, quo, si-
11 cut semper, & nunc adiuuaret eos. * Quippe qui lege & patria, sanctoq. templo priuari viderentur: ac populum, qui nuper paululū respirasset, ne sineret blasphemis turris nationibus subdi. * Omnibus itaque simul
12 id facientibus, & perentibus a Domino misericordiam cum actu, & Iesanijs, per triduum continuū prostratis, hortatus est eos Iudas ut se
13 prepararent. * Ipse vero cum senioribus cogitauit prius quam rex ad-
14 moueret exercitum ad Iudæam, & obtineret ciuitatem ire, & Domini iudicio committere exitum rei.
15 * Dās itaque potestatem omniū Deo mundi creatori, & exhortatus suos ut fortiter dimicarent, & vsque ad mortem pro legibus, templo, ciui-
tate

Deut. 7.
d. 25

tate, patria, & ciuibus flarent, circa
Modin exercitum cōstituit. * Et dato 15
signo suis Dei victoriæ, iuuenibus
fortissimis electis, nocte aggressus
aulam regiā, in castris interfecit vi-
ros quattuor millia, & maximū ele-
phantorum cum his, qui superpositi
fuerant: * summoq. metu, ac pertur- 16
batione hostium castra replentes, re-
bus prospere gestis, abierūt. * Hoc au- 17
tē factum est die illucente, adiu-
uante eū Domini protectione. * Sed 18
rex, accepto gustu audaciæ Iudzo-
rum, arte difficultatem locorū tenta-
bat: * & Bethsur, quæ erat Iudzo- 19
rum præsidium munitum, castra ad-
mouebat: sed fugabatur, impinge-
bat, minorabatur. * His autem, qui 20
intus erant, Iudas necessaria mitte-
bat. * Enunciauit autem mysteria ho- 21
stibus Rhodocus quiddā de Iudaico
exercitu, qui requisitus comprehen-
sus est, & conclusus. * Iterū rex ser- 22
monem habuit ad eos, qui erant in
Bethsuris: dextram dedit: accepit:
abiit. * commisit cum Iuda, superat- 23
us est. Vt autem cognouit rebellasse
Philippum Antiochiæ, qui relictus
erat super negotia, mente cōsterna- 24
tus Iudzos deprecans, subditusq.
eis, iurat de omnibus, quibus iustū
visum est: & reconciliatus obtulit sa-
crificium, honorauit templū, & mu-
nera posuit: * Machabæū amplexa- 25
tus est, & fecit eū a Ptolemaide vsq;
ad Gerrenos ducem & principē. * Vt 26
autem venit Ptolemaidam, grauitex
ferebant Ptolemenses amicitia con-
uentionem, indignantes ne forte for-
dus irrumperent. * Tunc ascendit Ly-
sias tribunal, & exposuit rationem,
& populum sedauit, regressusq. est
Antiochiam: & hoc modo regis pro-
fectio, & reditus processit.

C A P. XIII.

SED post triennij tempus cogno-
uit Iudas, & qui cum eo erāt, De-
metrium Seleuci cū multitudine va-
lida, & nauibus, per portū Tripolis
ascendisse ad loca opportuna, & te-
nuisse regiones aduersus Antiochiā,
& ducem eius Lysiam. * Alcimus au-
tem quidam, qui summus sacerdos
fuerat, sed voluntarie coinquinatus
est tēporibus commissionis, conside-
rans nullo modo sibi esse salutem,
neque accessum ad altare, * venit ad
regē Demetriū centesimo quinquage-
simo anno, offerens ei coronā au-
ream, & palmam, super hæc & thal-
los, qui tēpi esse videbantur. Et ipsa
quidem die filuit. * Tempus autem
opportunum dementiæ suæ nactus,
conuocatus a Demetrio ad consiliū,
& interrogatus quibus rebus, & cō-
silijs Iudæi niterentur, * respondit:
Ipsi, qui dicuntur Assidæ & Iudæorū,
quibus præest Iudas Machabæus,
bella nutiunt, & seditiones mouēt,
nec patiuntur regnū esse quietū. * nā
& ego defraudatus parentum gloria
(dico autem summo sacerdotio) huc
veni: * primò quidem utilitatibus
regis fidem seruans, secundo autem
etiā ciuibus consulens: nam illorum
B prauitate vniuersum genus nostrum
non minime vexatur. * Sed oro his
singulis o rex cognitis, & regioni, &
generi secūdum humanitatem tuam
peruulgatā omnibus prospice. * nā,
quandiu superest Iudas, impossibile
est, pacē esse negotijs. * Talibus autē
ab hoc dictis, & ceteri amici, hostili-
ter se habētes aduersus Iudam, in-
stamauerunt Demetriū. * Qui sta-
tim Nicanorem præpositum elephā-
torum ducem misit in Iudæā: * datis
mandatis vt ipsum quidem Iudam
caperet: eos vero, qui cum illo erāt,
dispergeret, & constitueret Alcimū
maximi templi summum sacerdotē.

14 * Tunc gentes, quæ de Iudæa fugerāt
Iudam, gregatim se Nicanori misce-
bāt, miserias, & clades Iudzorū pro-
spexitates rerum suarum existiman-
tes. * Audito itaque Iudæi Nicanoris
C aduentu, & conuentu nationū, con-
spersi terra rogabant eum, qui po-
pulum suū constituit, vt in æternum
custodiret, quiq. suā portionē signis
euidētibus protegit. * Imperante au-
tem duce, statim inde mouerūt con-
17 uenerūtq. ad castellū Dessau. * Simō
vero frater Iudæi conmiserat eū Ni-
canore: sed contreritus est repente
18 aduentu aduersariorū. * Nicanor ta-
men, audies virtutem comitū Iudæi,
& animi magnitudinem, quam pro
patriæ certaminibus habebant, san-
guine iudicium facere metuebat.
19 * Quā ob rem præmisit Posidonium, &
Theodotium, & Matthiam, vt darēt
20 dexteras atque acciperent. * Et cum
diu de his consiliū ageretur, & ipse
dux ad multitudinē retulisset, om-
niū vna fuit sententia amicitia an-
21 nuere, * itaque diem constituerunt,
qua

qua secreto inter se agerēt: & singulis fellē prolata sūt, & posita. * Praecepit autē Iudas armatos esse locis opportunis, ne forte ab hostibus repente mali aliquid oriretur: & congruū colloquium fecerunt. * Morabatur autē Nicanor Ierosolymis, nihilq. inique agebat, gregesq. turbā, quae congregatae fuerant, dimisit. * Habebat autē Iudam semper charū ex animo, & erat viro inclinatus. * Rogauitq. cum ducere uxorem, filiosq. procreare. Nuptias fecit: quiecit egit, cōmuniterq. viuebant. * Alcius autē, videns charitatem illorū adinuicem, & conuentiones, venit ad Demetriū, & dicebat, Nicanorē rebus alienis assentire, Iudaniq. regni insidiatorem successorē sibi destinasse. * Itaq; rex exasperatus, & perfidis huius criminationibus irritatus, scripsit Nicanori, dicēs, grauiter quidem se ferre de amicicia conuentione, iubere tamen Machabēum citius vincitū mittere Antiochiam. * Quibus cognitis, Nicanor consternabatur, & grauiter ferebat, si ea, quae conuenerant, irrita faceret, nihil laesus a viro. * sed, quia regi resistere non poterat, opportunitatē obseruabat, qua praeceptum perficeret. * At Machabeus, vidēs secū austerius agere Nicanorē, & consuetū occursum ferocius exhibentē, intelligens non ex bono esse austeritatem istā, paucis suorū congregatis, occultauit se a Nicanore. * Quod cum ille cognouit fortiter se a viro praeventum, venit ad maximū & sanctissimū templum: & sacerdotibus solitas hostias offerentibus, iussit sibi traditurum. * quibus cum iuramento dicentibus nescire se vbi esset qui quarebatur, extendēs manum ad templū, iurauit, dicens: Nisi Iudā mihi vincitū tradideritis, istud Dei sanū in planitiem deducam, & altare effodiam, & templū hoc Libero patri consecrabo. * Et his dictis abiit. Sacerdotes autem protendētes manus in caelo, inuocabant eū, qui semper propugnator esset gentis ipsorū, hae dicentes: * Tu Domine vniuersorum, qui nullius indiges, voluisti templū habitationis tuae fieri in nobis. * Et nunc sancte sanctorum omnium Domine, conserua in aeternum impollutā domum istā, quae nuper mundata est. * Razias autē quidam de senioribus

ab Ierosolymis delatus est Nicanori; vir amator ciuitatis, & bene audiens: qui pro affectu pater Iudorū appellabatur. * Hic multis temporibus continētia propositum tenuit in Iudaismo, corpusq. & animā tradere contentos pro perseverantia. * Volēs autem Nicanor manifestare odiū, quod habebat in Iudaeos, misit milites quingentos, vt eum comprehenderent. * putabat enim, si illum decepisset, se cladem Iudaeis maximam illaturum. * Turbis autem irruere in domū eius, & ianuā disrumpere, atque ignem adinouere cupientibus, cum iam comprehenderetur, gladio se petijt; * eligens nobiliter mori potius, quā subditus fieri peccatoribus, & contra natales suos indignis iniurijs agi. * Sed, cum per festinationem non certo ictu plagam dedisset, & turbā intra ostia irruerent, recurrens audacter ad murum, praecipitavit semetipsum viriliter in turbas: * quibus velociter locū dātibus casui eius, venit per mediam ceruicem: * & cū adhuc spiraret, accensus animo, surrexit: & cū sanguis eius magno fluxu deflueret, & grauissimis vulneribus esset saucius, cursu turbam pertransijt: * & stans supra quandam petram praetruptā, & iam exanguis effectus, complexus intēstina sua, vtrisque manibus proiecit super turbas, inuocans dominatōrē vitae ac spiritus, vt hac illi iterū redderet: atque ita vita defunctus est.

CAP. XV.

Nicanor autem, vt comperit Iudā esse in locis Samariae, cogitauit cum omni impetu die sabbati committere bellū. * Iudaeis vero, qui illū per necessitate sequebantur, dicentibus: Ne ita ferociter, & barbare feceris, sed honorē tribue diei sanctificationis, & honora eū, qui vniuersa conspicit. * ille infelix interrogauit, si est potens in caelo, qui imperauit agi diē sabbatorum. * Et respondentibus illis, Est Dominus viuus ipse in caelo potens, qui iussit agi septimā diem. * At ille ait: Et ego potens sum super terrā, qui impero sumi arma, & negotia regis impleri. Tamen nō obtinuit vt consilium perficeret. * Et Nicanor quidem cū summa superbia erectus, cogitauerat cōmune trophaeū statuere de Iuda. * Machabeus

1. Mac.
7. d. 26

autē semper confidebat cū omni spe
auxiliū sibi a Deo affuturū. * & hortabatur suos ne formidaret ad aduentū nationū, sed in mēte haberēt adiutoria sibi facta de celo, & nūc speraret ab Omnipotente sibi affuturā victoriā. * Et allocutus eos de lege, & prophetis, admonēs etiā certamina, quæ fecerant prius, prōptiores cōstituit eos: * & ita animis eorū erectis simul ostendebat Gentiū fallaciā, & iuramentorū prauaricationē. * Singulos autē illorū armavit, nō clypeis, & haitz munitione, sed sermonibus optimis, & exhortationibus, expositio digno fide somnio, per quod vniuersos iustificauit. * Erat autē huiusmodi iustus Oniā, qui fuerat summus sacerdos, viiā bonū & benignū, verecūdam vili, modestū moribus, & eloquio decorum, & qui a puero in virtutibus exercitatus sit, manus protendentē, orare pro omni populo Iudeorū: * Post hoc apparuisse & aliū virū grate, & gloria mirabilē, & magni decoris habitudinē circa illum: * Respondentē vero Oniā dixisse: Hic est fratrū amator, & populū Israel: hic est, qui multū orat pro populo, & vniuersā sāctā ciuitate Ieremias propheta Dei. * Extendisse autē Ieremiā dextrā, & dedisse Iudæ gladiū aureū, dicentē: * Accipe sanctū gladiū munus a Deo, in quo deieceris aduersarios populi mei Israel. * Exhortati itaq; Iudæ sermonibus bonis valde, de quibus extolli posset impetus, & animi iuuenū cōfortarij, statuerūt dimicare & cōfigere fortiter: vt virtus de negotijs iudicaret, eo quod ciuitas sancta, & templū periclitaretur. * Erat enim pro vxoribus, & filiis, iteq; pro fratribus, & cognatis minor sollicitudo: maximus vero & primus pro sanctitate timor erat templi. * Sed & eos, qui in ciuitate erāt, nō minima sollicitudo habebat pro his, qui congregaturi erāt. * Exiit ita omnes speraret iudiciū futurū, hostesq; adessent, atque exercitus esset ordinatus, bellicæque itaq; opportuno in loco cōpositi, * cōsiderās Machabæus aduentū multitudinis, & apparitū variū armorū, & ferocitatē bestiarij, extendens manus in celū, prodigia facientē Dominū inuocauit, qui non secundū armorū potentiam, sed prout ipsi placet, dat dignis victoriā. * Dixit autē

N. B. E. 19

tē inuocās hoc modo: Tu Domine, E

qui misisti angelū tuū sub Ezechia rege Iudæ, & interfecisti de castris Sennacherib centū octoginta quinque millia: * & nūc dominator caelorum mitte angelū tuū bonū ante nos in timore, & tremore magnitudinis brachij tui, vt metuat quicquid blasphemiam veniūt aduersus sanctū populū tuū. Et hic quidē ita perorauit. * Nicanor autē, & qui cū ipso erant, cū tuis & canticis admouebāt. * Iudas vero, & qui cū eo erant, inuocato Deo, per orationes congressi sunt: * manu quidē pugnātes, sed Dominū cordibus orantes, prostrauerūt non minus triginta quinque millia, præsertim Dei magnifice delectati. * Cūq; cessasset, & cū gaudio redirēt, cognouerūt Nicanorē fuisse eum armis suis. * Facto itaq; clamore, & perturbatiōne excitata, patria voce omnipotentē Dominū benedicebant. * Præcepit autē Iudas, qui per omnia corpore & animo mori pro ciuitate paratus erat, caput Nicanoris, & manū cū humero abscisam, Ierosolymā, perferri. * Quo cū peruenisset, cōuocatis cōtribulibus, & sacerdotibus ad altare, accessit, & eos, qui in arce erāt. * Et ostenso capite Nicanoris, & manu nefaria, quæ extendens cōtra dominum sanctū omnipotentis Dei, magnifice gloriatus est. * Linguā etiam impij Nicanoris præcisam inuit particulatim auibis dari manū autē demētis contra templū suspēdit. * Omnes igitur celi benedixerūt Dominū, dicentes: Benedictus, qui locum suū incontaminatum seruauit. * Suspēdit autem Nicanoris caput in summa arce, vt euident esset, & manifestum signū auxilij Dei. * Itaque omnes communi consilio decreuerūt nullo modo diū istum absque celebritate præterire: * habere autem celebritatem tertiadecima die mensis Adar, quod dicitur voce Syriacā, pridie Mardochei diei. * Igitur his erga Nicanorem gelis, & ex illis tēporibus ab Hebræis ciuitate possessa, ego quoque in hac faciam finem sermonis. * Et si quidē bene, & vt historiæ competit, hoc & ipse velim: sin autem minus digne, concedendum est mihi. * Sicut enim vinum semper bibere, aut semper aquam, contrarium est: alternis autem vi, delectabile: ita legentibus si semper exactus sit sermo, non erit gratus. Hic ergo erit consummatus.

F I N I S.

818

S A N C T V M I E S V C H R I S T I E V A N G E L I V M S E C V N D V M M A T T H A E V M.

C A P V T P R I M V M.

LI B E R generationis Iesu Christi filij David, filij Abraham. * Abraham genuit Isaac. * Isaac autem

Luc. 3. c. 31

Gen. 21. 2. 3

Gen. 25. d.

26

Gen. 29. d.

25

Gen. 38. g.

29

1. Par. 2. a. 3

1. Par. 2. a. 5

Ruth. 4. d.

18

1. Nu. 7. b. 12

1. Reg. 16

Ruth. 4. d.

18

1. 2. Reg. 12.

1. 24

1. 3. Reg. 11.

g. 43

1. 3. Reg. 14.

g. 31

1. 3. Reg. 15.

b. 9

1. 2. Par. 26.

d. 33

1. 2. Par. 27.

d. 9

1. 2. Par. 28.

d. 27

1. 2. Par. 32.

g. 33

1. 2. Par. 33.

d. 20. & 25

1. 2. Par. 36.

a. 1. 2.

genuit Iacob. * Iacob autem genuit Iudam, & fratres eius. * Iudas autem genuit Phares, & Zaram de Thamar. * Phares autem genuit Esron. * Esron autem genuit Aram. * Aram autem genuit Aminadab. * Aminadab autem genuit Naasson. * Naasson autem genuit Salmon. * Salmon autem genuit Booz de Rahab. * Booz autem genuit Obed ex Ruth. * Obed autem genuit Iesse. * Iesse autem genuit David regem. * David autem rex genuit Salomonem ex ea, quæ fuit Urie. * Salomon autem genuit Roboam. * Roboam autem genuit Abiam. * Abias autem genuit Asa. * Asa autem genuit Iosaphat. * Iosaphat autem genuit Ioram. * Ioram autem genuit Oziam. * Ozias autem genuit Ioatham. * Ioatham autem genuit Achaz. * Achaz autem genuit Ezechiam. * Ezechias autem genuit Manasse. * Manasses autem genuit Amon. * Amon autem genuit Iosiam. * Iosias autem genuit Iechonias, & fratres eius in transmigratione Babylonis. * Et post transmigrationem Babyloni-

nis: Iechonias genuit Salathiel. Salathiel autem genuit Zorobabel. * Zorobabel autem genuit Abiud. * Abiud autem genuit Eliacim. * Eliacim autem genuit Azor. * Azor autem genuit Sadoc. * Sadoc autem genuit Achim. * Achim autem genuit Eliud. * Eliud autem genuit Eleazar. * Eleazar autem genuit Mathan. * Mathan autem genuit Iacob. * Iacob autem genuit Ioseph virum Mariæ, de qua natus est Iesus, qui vocatur Christus. * Omnes itaque generationes ab Abraham usque ad David, generationes quattuordecim: & a David usque ad transmigrationem Babylonis, generationes quattuordecim: & a transmigratione Babylonis usque ad Christum, generationes quattuordecim. * Christi autem generatio sic erat: * Cum esset desponsata mater eius Maria Ioseph, antequam convenirent, inuenta est in utero habens de Spiritu sancto. * Ioseph autem vir eius cum esset iustus, & nollet eam traducere: * Voluit occulte dimittere eam. * Hæc autem eo cogitante, ecce Angelus Domini apparuit in somnis ei, dicens: * Ioseph fili David, noli timere accipere Mariam conjugem tuam: quod enim in ea natum est, de Spiritu sancto est. * pariet autem filium: & vocabis nomen eius IESVM: ipse enim saluum faciet populum suum a peccatis eorum. * Hoc autem totum factum est, ut adimpleretur quod dictum est a Domino per Prophetam: *
M m m dicen-

Luc. 7. c.

27

Luc. 1. c.

31

Act. 4. b. 13

Mat. 7. c. 14 dicentem: * Ecce virgo in vtero 23
habebit, & pariet filium: & vo-
cabunt nomen eius Emmanuel,
quod est interpretatū Nobiscum
Deus. * Exurgens autem Ioseph 24
a somno, fecit sicut praecepit ei
angelus Domini, & accepit con-
iugē suam. * Et non cognoscebat 25
eam donec peperit Filium suum
primogenitum: & vocavit nomen
eius Iesum.

CAP. II.

Luc. 2. a. 7 **C**um ergo natus esset Iesus in 1
Bethlehem Iuda in diebus A
Herodis regis, ecce Magi ab Ori-
te venerunt Ierosolymam, * di-
cētes: Vbi est qui natus est rex
Iudaeorum? vidimus enim stellam
eius in oriente, & venimus ado-
rare eum. * Audiens autem He-
rodes rex, turbatus est, & omnis
Ierosolyma cum illo. * Et con-
gregans omnes principes sacerdo-
tum, & Scribas populi, sciscitaba-
tur ab eis ubi Christus nasceretur.
* At illi dixerūt ei: In Beth-
lehem Iudae: Sic enim scriptum
est per Prophetam: * Et tu Beth-
lehem terra Iuda, nequaquam
minima es in principibus Iuda:
ex te enim exiit dux, qui regat
populum meum Israel. * Tunc
Herodes clam vocatis Magis dili-
genter didicit ab eis tempus stel-
lae, quae apparuit eis: * & mittens
illos in Bethlehem, dixit: Ite, &
interrogate diligenter de puero: B
& cum inueneritis, renūciate mi-
hi, vt & ego veniens adorē eum.
* Qui cum audissent regem, abie-
runt. & ecce stella, quam vide-
rant in oriente, antecedebat eos,
vsque dum veniens staret supra-
vbi erat puer. * Videntes autem
stellam gausi sunt gaudio magno
valde. * Et intrautes domum, in-
uenerunt puerum cum Maria ma-
tre eius, & procidentes adoraue-
runt eum. * & apertis thesauris suis
obtulerunt ei munera, aurū, thus,
& myrrham. * Et responso acce-
pto in somnis ne redirent ad He-
rodem, per aliam viam reuersi
sunt in regionem suam. * Qui cum
recessissent, ecce angelus Domini
apparuit in somnis Ioseph, dicens: C
Surge, & accipe puerū, & matrem

eius, & fuge in Aegyptum, & esto
ibi vsque dum dicam tibi. Futu-
rum est enim vt Herodes quærat
puerum ad perdendum eū. * Qui
consurgens accepit puerū, & ma-
trem eius nocte, & secessit in Ae-
gyptum: * & erat ibi vsque ad obitū
Herodis: vt adimpleretur quod
dictum est a Domino per Prophe-
tam dicentem: * Ex Aegypto vo-
cavi Filium meum. * Tunc Hero-
des videns quoniā illusus esset a
Magis, iratus est valde, & mit-
tens occidit omnes pueros, qui e-
rant in Bethlehem, & in omnibus
finibus eius a bimatu & infra se-
cundum tempus, quod exquisiue-
rat a Magis. * Tunc adimpletū est
quod dictum est per Ieremiam:
prophetam dicentem: * Vox in
Ier. 31. d.
D Rama audita est ploratus, & vlul-
latus multus: Rachel plorans fi-
lios suos, & noluit consolari, quia
non sunt. * Defuncto autem He-
rode, ecce angelus Domini appa-
ruit in somnis Ioseph in Aegy-
pto, * dicens: Surge, & accipe
puerum, & matrem eius, & va-
de in terram Israel: defuncti sunt
enim, qui quærebant animam.
* Qui consurgens, accepit
puerum, & matrem eius, & ve-
nit in terram Israel: * Audiens au-
tem quod Archelaus regnaret in
Iudaea pro Herode patre suo, ti-
muit illō ire: & admonitus in
somnia, secessit in partes Galilee.
* Et veniens habitauit in ciuitate,
quæ vocatur Nazareth: vt adim-
pleretur quod dictum est per Pro-
phetas: Quoniam Nazareus vo-
cabitur.

CAP. III.

In diebus autem illis venit Ios-
phus Baptista predicans in deser-
to Iudae, * & dicens: * Pœniten-
tiam agite: appropinquauit enim
regnum celorum. * Hic est enim,
qui dictus est per Isaiam propheta-
m dicentem: * Vox clamantis in
deserto: Parate viam Domini:
rectas facite semitas eius. * Ipse
autem Ioannes habebat vestimen-
tum de pilis camelorum, & zo-
nam pelliceā circa lumbos suos:
esca autem eius erat locustæ, &
mel siluestre. * Tunc exiit ad
Ier. 3. a. 4
Ier. 40. a. 3
Ier. 3. a. 4
Luc. 3. a. 3
Ier. 40. a. 3
Ier. 3. a. 4
Luc. 3. a. 4
omnis

omnis regio circa Iordanem ; & baptizabantur ab eo in Iordane, conuincientes peccata sua. * Videns autem multos Pharisæorum, & Sadducæorum venientes ad baptismum suum, dixit eis: Progenies viperarum, quis demonstrat vobis fugere a ventura ira? * Facite ergo fructum dignum penitentia. * Et ne velitis dicere contra vos: Patrem habemus Abraham. Dico enim vobis quoniam potens est Deus de lapidibus istis suscitare filios Abraham. * Iam enim securis ad radicem arborum posita est. Omnis ergo arbor, quæ non facit fructum bonum, excidetur, & in ignem mittetur. * Ego quidè baptizo vos in aqua in penitentia: qui autè post me venturus est, fortior me est, cuius non sum dignus calcamæta portare: ipse vos baptizabit in Spiritu sancto, & igni. * Cuius ventulabrum in manu sua: & pertrudabit aream suam: & congregabit triticum suum in horreum, paleas autè comburet igni inextinguibili. * Tunc venit Iesus a Galilæa in Iordanem ad Ioannem, ut baptizaretur ab eo. * Ioannes autem prohibebat eum, dicens: Ego a te debeo baptizari, & tu venis ad me? Respondens enim Iesus, dixit ei: Sine modo: sic enim decet nos implere omnem iustitiam. Tunc dimisit eum. * Baptizatus autem Iesus, confestim ascendit de aqua. Et ecce aperti sunt ei caeli: & vidit Spiritum Dei descendentem sicut columbam, & venientem super se. * Et ecce vox de caelis dicens: Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi complacui.

C A P. IIII.

Tunc Iesus ductus est in desertum a Spiritu, ut tentaretur a diabolo. * Et cū ieiunasset quadraginta diebus, & quadraginta noctibus, postea esuriit. * Et accedens tentator dixit ei: Si filius Dei es, dic ut lapides isti panes fiant. * Qui respondens dixit: Scriptum est: Non in solo pane vivit homo, sed in omni verbo, quod procedit de ore Dei. * Tunc assumpsit eum diabolus in san-

ctam civitatem, & statuit eum super pinnaaculum templi, * & dixit ei: Si Filius Dei es, mitte te deorsum. * Scriptum est enim: Quia angelis suis mandavit de te, & in manibus tollēt te, ne forte offendas ad lapidem pedem tuum. * Ait illi Iesus: Rursum scriptum est: Non tentabis Dominum Deum tuum. * Iterum assumpsit eum diabolus in montem excelsum valde: & ostendit ei omnia regna mudi, & gloriam eorum, * & dixit ei: Hæc omnia tibi dabo, si cadens adoraveris me. * Tunc dicit ei Iesus: Vade Satana: Scriptum est enim: Dominum Deum tuum adorabis, & illi soli servies. * Tunc reliquit eum diabolus: & ecce angeli accesserunt, & ministrabant ei. * Cum autem audisset Iesus quodd Ioannes traditus esset: recessit in Galilæam: & relicta civitate Nazareth, venit, & habitavit in Capharnaum maritima, in finibus Zabulon, & Nephtalim: * ut adimpleretur quod dictum est per Isaiam prophetam: Terra Zabulon, & terra Nephtalim, via maris trans Iordanem, Galilæa gentium: * populus, qui sedebat in tenebris, vidit lucem magnam: & sedentibus in regione umbræ mortis, lux orta est eis. * Exinde cepit Iesus predicare, & dicere: Penitentiam agite: appropinquavit enim regnum cælorum. * Ambulans autem Iesus iuxta mare Galilææ, vidit duos fratres, Simonem, qui vocatur Petrus, & Andream fratrem eius, mittentes rete in mare, (erant enim piscatores) * & ait illis: Venite post me, & faciam vos fieri piscatores hominum. * At illi continuo relictis retibus secuti sunt eum. * Et procedens inde, vidit alios duos fratres, Iacobum Zebedæi, & Ioannem fratrem eius in navī cū Zebedæo patre eorum, resicientes retia sua: & vocavit eos. * Illi autè statim relictis retibus & patre, secuti sunt eum. * Et circuibat Iesus totam Galilæam, docens in synagogis eorū, & prædicans evangelium regni: & sanans omnem languorem, & omnem infirmitatem in populo. * Et abiit opi-

Mat. 9. c. 18

Deut. 6

Deut. 6. b.

Mar. 1. c.

Luc. 4. c. 14

Io. 4. f. 43

Isa. 9. a. 1

Mar. 1. b.

Mar. 1. b. 16

Luc. 5. a. 1.

Mar. 1. b. 12

Luc. 4. a. 1

Deut. 8. a. 3

Mat. 9. c. 18

nio eius in totam Syriam, & obtulerunt ei omnes male habentes, varijs languoribus, & tormentis comprehensos, & qui dzmonia habebant, & lunaticos, & paralyticos, & curauit eos: * Et factę sunt cum turbę multę de Galilęa, & Decapoli, & de Ierosolymis, & de ludza, & de trans Iordanem.

CAP. V.

V Idens autem Iesus turbas, ascendit in montem, & cum sedisset, accesserunt ad eum discipuli eius, & aperiens os suum docebat eos, dicens: * Beati pauperes spiritu: quoniam ipsorum est regnum cęlorum. * Beati mites: quoniam ipsi possidebunt terrā. * Beati qui lugent: quoniam ipsi consolabuntur. * Beati, qui esuriunt, & sitiunt iustitiam: quoniam ipsi saturabuntur. * Beati misericordes: quoniam ipsi misericordiam consequentur. * Beati mundo corde: quoniam ipsi Deum videbunt. * Beati pacifici: quoniam filij Dei vocabuntur.

* Beati, qui persecutionē patiuntur propter iustitiam: quoniam ipsorum est regnum cęlorum. * Beati estis cum maledixerint vobis, & persecuti vos fuerint, & dixerint omne malum aduersum vos mentientes, propter me: gaudete, & exultate, quoniam merces vestra copiosa est in cęlis. Sic enim persecuti sunt prophetas, qui fuerunt ante vos. * Vos estis sal terrę. * Quodd si sal euauerit, in quo salietur? ad nihilum valet vltra, nisi vt mittatur foras, & conculcetur ab hominibus. * Vos estis lux mundi. Non potest ciuitas abscondi supra montem posita. * neque accendunt lucernam, & ponunt eam sub modio, & sic luceat lux vestra coram hominibus: vt videant opera vestra bona, & glorificent patrem vestrum, qui in cęlis est. * Nolite putare quoniā veni soluere legē, aut prophetas: nō veni soluere, sed adimplere. * Amen quippe dico vobis, donec transeat cęlus & terra, iota

vnus, aut vnus apex non præteribit a lege, donec omnia fiant.

19 * Qui ergo soluerit vnum de mādatis istis minimis, & docuerit sic homines, minimus vocabitur in regno cęlorum: qui autem fecerit & docuerit, hic magnus vocabitur in regno cęlorum. * Dico enim vobis, quia nisi abundauerit iustitia vestra plus quā Scribarum, & Phariseorum, non intrabitis in regnum cęlorum. * Audistis quia dictum est antiquis: Nō occides: qui autem occiderit, reus erit iudicio. * Ego autem dico vobis: quia omnis, qui irascitur fratri suo, reus erit iudicio. Qui autem dixerit fratri suo, rāca: reus erit concilio. Qui autem dixerit, fatue: reus erit gehennę ignis. * Si ergo offers munus tuum ad altare & ibi recordatus fueris fratrem tuum habet aliquid aduersum te: relinque ibi munus tuum, ante altare, & vade prius reconciliari fratri tuo. & tunc veniens offeres munus tuum. * Eito consentiens aduersario tuo cito dum es in via cum eo: ne forte tradat te aduersarius iudici, & iudeus tradat te ministro, & in carcerē mittaris. * Amen dico tibi, non exies inde, donec reddas nouissimum quadrantem. * Audistis quia dictum est antiquis: Non mœchaberis. * Ego autem dico vobis: quia omnis, qui viderit mulierem ad concupiscendum eam, iā mœchatus est eā in corde suo. * Quodd si oculus tuus dexter scandalizat te, erue eum, & projice abs te: ne perdet enim tibi vt pereat vnum membrorum tuorum, quā totū corpus tuum mittatur in gehennā. * Et si dextra manus tua scandalizat te, abscede eam, & projice abs te: expedit enim tibi vt pereat vnum membrorum tuorum, quā totū corpus tuum eat in gehennam. * Distum est autem: Quicumque dimiserit uxorem suā, & det ei libellum repudij. * Ego autem dico vobis: Quia omnis, qui dimiserit uxorem suā, excepta fornicationis causa, facit eam mœcham: & qui dimiserit uxorem suā, & adulterat. * Iterum audistis quia dictum est antiquis: Non periuurabis: reddes autē Domino

Mar. 3. 2. 7
Luc. 6. c. 17

Luc. 6. d. 20

IPf. 36. a. 11

Wisa. 6. r. a. 3

IPf. 23. a. 4

1. Pet. a. d. 10. & 3. c. 14. & 4. d. 14

Mar. 9. g. 50

Luc. 14. g. 34

Mar. 4. c. 21

Luc. 8. c. 16.

& 11. c. 33

1. Pet. 2. c. 22

Luc. 16. d. 37

Iac. 2. b. 10
Luc. 11. c. 39
Exo. 20. c. 13
Deut. 5. b. 17
Luc. 11. g. 58
Exo. 20. c. 14
J. 18. b. 9
Mar. 9. g. 47
Deut. 24. a. 1
J. 19. b. 7
Mar. 14. a. 4
Luc. 16. d. 18
1. Co. 7. b. 10
Leuit. 24. b. 11
Exo. 20. b. 7
Deu. 3. b. 11

¶ Iac. 5. c. 12

¶ Exo. 21. d.

24 Deut. 19. d.

21 Leui. 24. d.

20

¶ Luc. 6. d.

29

¶ 1. Cor. 6. b

7

¶ Deu. 15. b.

7

¶ Leu. 19. d.

18

¶ Luc. 6. d.

27

¶ Ro. 12. d.

20

Act. 7. g. 60

Luc. 21. c.

34

Domino iuramenta tua. * Ego autem dico vobis non iurare omnino, neque per cælum, quia thronus Dei est: * neque per terram, quia scabellum est pedum eius: * neque per Ierosolymam, quia ciuitas est magni regis: * neque per caput tuum iuraueris, quia non potes vnum capillum album facere, aut nigrum. * ¶ Sit autem sermo vester, est, est: non, nõ: quod autem his abundantius est, a malo est. * Audistis quia dictum est: ¶ Oculum pro oculo, & dentem pro dente. * Ego autem dico vobis, non resistere malo: sed si quis te percussit in dexteram maxillam tuam, præbe illi & alteram: * ¶ & ei, qui vult tecum iudicio contendere, & tunicam tuam tollere, dimitte ei & pallium. * & quicumque te angariauerit mille passus, vade cum illo & alia duo: * ¶ Qui petiit a te, da ei: & volenti mutuari a te, ne aueraris. * Audistis quia dictum est: ¶ Diliges proximum tuum, & odio habebis inimicum tuum. ¶ Ego autem dico vobis: ¶ Diligite inimicos vestros, benefacite his, qui oderunt vos: & orate pro persequentibus, & calumniantibus vos: * vt sitis filij Patris vestri, qui in cælis est, qui solem suum oriri facit super bonos, & malos, & pluit super iustos & iniustos. * Si enim diligitis eos, qui vos diligunt, quam mercedem habebitis? nonne & publicani hoc faciunt? * Et si salutaueritis fratres vestros tantum, quid amplius facitis? nonne & ethnici hoc faciunt? * Estote ergo vos perfecti, sicut & Pater vester cælestis perfectus est.

C A P. VI.

A Tredite ne iustitiis vestram faciat coram hominibus, vt videamini ab eis: alioquin mercedem non habebitis apud Patrem vestrum, qui in cælis est. * Cum ergo facis eleemosynam, noli tuba canere ante te, sicut hypocritæ faciunt in synagogis, & in vicis, vt honorificentur ab hominibus: Amen dico vobis, receperunt mercedem suam. * Te autem faciente eleemosynam, nesciat sinistra

4 tua quid faciat dextera tua: * vt sit eleemosyna tua in abscondito, & Pater tuus, qui videt in abscondito, reddet tibi. * Et cum oratis, non eritis sicut hypocritæ, qui amant in synagogis, & in angulis platearum stantes orare, vt videantur ab hominibus: amen dico vobis, receperunt mercedem suam. * Tu autem cum oraueris, intra in cubiculum tuum, & clauso ostio, ora Patrem tuum in abscondito: & Pater tuus qui videt in abscondito, reddet tibi. * Orantes autem, nolite multum loqui, sicut ethnici. putant enim, quod in multiloquio suo exaudiantur. * Nolite ergo assimilari eis. scit enim Pater vester, quid opus sit vobis, antequam petatis eum. * Sic ergo vos orabitis: ¶ Pater noster, qui es in cælis: sanctificetur nomen tuum. * Adueniat regnum tuum. Fiat voluntas tua, sicut in cælo, & in terra. * Panem nostrum supersubstantialem da nobis hodie. * Et dimitte nobis debita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris. * Et ne nos inducas in tentationem. Sed libera nos a malo. Amen. * ¶ Si enim dimiseritis hominibus peccata eorum: dimittet & vobis Pater vester cælestis delicta vestra. * Si autem non dimiseritis hominibus: nec Pater vester dimittet vobis peccata vestra. * Cum autem ieiunatis, nolite fieri sicut hypocritæ tristes: exterminant enim facies suas, vt appareant hominibus ieiunantes. Amen dico vobis, quia receperunt mercedem suam. * Tu autem, cum ieiunas, unge caput tuum, & faciem tuam laua, * ne videaris hominibus ieiunans, sed Patri tuo, qui est in abscondito: & Pater tuus, qui videt in abscondito, reddet tibi. * ¶ Nolite thesaurizare vobis thesauros in terra: vbi ærugo, & tinea demolitur: & vbi fures effodiunt, & furantur. * ¶ Theaurizate autem vobis thesauros in cælo: vbi neque ærugo, neque tinea demolitur, & vbi fures non effodiunt, nec furantur. * Vbi enim est thesaurus tuus, ibi est & cor tuum. * ¶ Lucerna corporis tui est oculus tuus, Si oculus

¶ Luc. 11. a. 2

¶ 7. 12. d. 33
Mar. 11. c. 25
Eccl. 28. a.
3. 4. 5

¶ Luc. 12. c.
1. Tim. 4. d.

¶ Luc. 11. c.

luc. 16. c. 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34

luc. 12. c. 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34

1. Pet. 5. b. 7
 Ps. 54. d. 25
 Phil. 4. b. 6
 1. Tim. 6. b. 7

luc. 16. c. 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34

luc. 12. c. 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34

1. Pet. 5. b. 7
 Ps. 54. d. 25
 Phil. 4. b. 6
 1. Tim. 6. b. 7

C A P. VII.

Luc. 6. f. 17
 Rom. 2. a. 1
 Mar. 4. c. 24

1
 2
 3
 4

de oculo tuo: & ecce trabs est in
 oculo tuo? * Hypocrita, eijce
 primum trabem de oculo tuo,
 & tunc videbis eijcere scitum
 de oculo fratris tui. * Nolite
 dare sanctū canibus: neque mit-
 tatis margaritas vestras ante por-
 cos, ne forte conculcent eas pe-
 dibus suis, & conuersi dirumpant
 vos. * Petite, & dabitur vobis: 17. 21. e. 23
 querite, & inuenietis: pulsate, Mar. 11. c.
 & aperietur vobis. * Omnis enim, 24
 qui petit accipit: & qui quærit, in- Luc. 11. b. 9
 uenit: & pulsanti aperietur. * Aut Io. 14. b. 11
 quis est ex vobis homo, quem si lac. 1. a. 6
 petierit filius suus panem, num-
 quid lapidem porriget ei? * Aut
 si piscem petierit, numquid ser-
 pentē porriget ei? * Si ergo vos cū
 sitis mali, nostis bona data dare
 filiis vestris: quanto magis Pa-
 ter vester, qui in cælis est, da-
 bit bona petentibus se? * Om-
 nia ergo quæcumque vultis vt fa-
 ciant vobis homines, & vos fa-
 cite illis. Hæc est enim lex, &
 Prophetæ. * Intrate per angus-
 tam portam: quia lata porta, &
 spatiosa via est, quæ ducit ad
 perditionem, & multi sunt qui
 intrant per eam. * Quam angus-
 ta porta, & arcta via est, quæ
 ducit ad vitam: & pauci sunt, qui
 inueniunt eam! * Attendite ad
 falsis prophetis, qui veniunt ad
 vos in vestimentis ouium, intrin-
 secus autem sunt lupi rapaces.
 * a fructibus eorum cognosce-
 tis eos. Numquid colligunt de
 spinis vinas, aut de tribulis ficus?
 * Sic omnis arbor bona fructus
 bonos facit: mala autem arbor
 malos fructus facit. * Non potest
 arbor bona malos fructus facere:
 neque arbor mala bonos fructus
 facere. * Omnis arbor, quæ non
 facit fructum bonum excidetur,
 & in ignem mittetur. * Igitur ex
 fructibus eorum cognoscetis eos.
 * Non omnis, qui dicit mihi, Do-
 mine, Domine, intrabit in re-
 gnum cælorum: sed qui facit vo-
 luntatem Patris mei, qui in cæ-
 lis est, ipse intrabit in regnum
 cælorum. * Multi dicent mihi in
 illa die: Domine, Domine, nonne
 in nomine tuo prophetauimus,
 & in nomine tuo demonia eie-
 cimus, & in nomine tuo virtu-

tes multas fecimus? Et tunc cō-
fitebor illis: Quia numquam no-
ui vos: discedite a me, qui ope-
ramini iniquitatem. * Omnis er-
go, qui audit verba mea hæc, & D
facit ea, assimilabitur viro sapien-
ti, qui ædificauit domum suam
supra petram, * & descendit plu-
uia, & venerunt flumina, & flau-
uerunt venti, & irruerunt in do-
mum illam, & non cecidit: fun-
data enim erat super petram. * Et
omnis, qui audit verba mea hæc,
& non facit ea, similis erit viro
stulto, qui ædificauit domum
suam super arenam: * & descen-
dit pluuia, & venerunt flumina,
& flauerunt venti, & irruerunt in
domum illam, & cecidit, & fuit
ruina illius magna. * Et factum
est: cum consummasset Iesus ver-
ba hæc, admirabantur turbæ su-
per doctrinam eius. * Erat enim
docens eos sicut potestatem ha-
bens, & non sicut Scribæ eorum,
& Pharisei.

C A P. VIII.

Cum autem descendisset de
monte, sequuntur sunt eum
turbæ multæ: * & ecce leprosus
ueniens, adorabat eum, dicens:
Domine, si vis, potes me munda-
re. * Et extendens Iesus ma-
num, tetigit eum, dicens: Vo-
lo. Mundare. Et confectum munda-
ta est lepra eius. * Et ait illi
Iesus: Vide, nemini dixeris: sed
vade, & ostende te sacerdoti, &
offer munus, quod præcepit Moy-
ses, in testimonium illis. * Cum
autem introisset Capharnaum, ac-
cessit ad eum Centurio, rogans
eum, & dicens: Domine, puer
meus iacet in domo paralyticus,
& male torquetur. * Et ait illi
Iesus: Ego veniam, & curabo
eum. * Et respondens Centurio,
ait: Domine non sum dignus vt
intres sub tectum meum: sed tan-
tum dic verbo, & sanabitur puer
meus. * Nam & ego homo sum
sub potestate constitutus, habens
sub me milites, & dico huic: Va-
de, & vadit: & alij, Veni, & ve-
nit: & seruo meo, Fac hoc, & fa-
cit. * Audiens autem Iesus miratus
est, & sequentibus se dixit: Amen

dico vobis, non inueni tantam
fidem in Israel. * Dico autem vo-
bis, quod multi ab Oriente, &
Occidente venient, & recumbent
cum Abraham, & Isaac, & Jacob
in regno celorum: * filij autem
regni eiectionem in tenebras exte-
riores: ibi erit fletus, & stridor
dentium. * Et dixit Iesus Centu-
rioni: Vade, & sicut credidisti,
fiat tibi. Et sanatus est puer in il-
la hora. * Et cum venisset Iesus
in domum Petri, vidit socrum
eius iacentem, & febriantem:
* & tetigit manum eius,
& dimisit eam febris, & surrexit,
& ministrabat eis. * Vespere au-
tem facto, obtulerunt ei multos
dæmonia habentes: & eieciabat
spiritus verbo, & omnes male ha-
bentes curauit. * vt adimpleretur
quod dictum est per Isaiam propheta,
dicentem: Ipse infirmitates
nostras accepit: & ægrotationes
nostras portauit. * Videns au-
tem Iesus turbas multas circum-
se, iussit ire trans fretum, * Et
accedens vnus scriba, ait illi:
Magister, sequar te, & quocum-
que ieris. * Et dixit ei Iesus: Vul-
pes foueas habent, & volucres caeli
nidos: filius autem hominis non
habet vbi caput reclinet. * Alius
autem de discipulis eius ait illi:
Domine permitte me primum
ire, & sepelire patrem meum,
* Iesus autem ait illi: Sequere
me, & dimitte mortuos sepelire
mortuos suos. * Et ascendente
eo in nauiculam, secuti sunt eum
discipuli eius: * & ecce motus
magnus factus est in mari ita vt
nauicula operiretur fluctibus, ipse
se vero dormiebat. * Et accesserunt
ad eum discipuli eius, & susci-
tauerunt eum, dicentes: Domine,
salua nos, perimus. * Et dixit
eis Iesus: Quid timidi estis,
modicæ fidei? Tunc surgens, im-
perauit ventis, & mari, & facta
est tranquillitas magna. * Porro
homines mirati sunt, dicentes:
Qualis est hic, quia venti & mare
obediunt ei? * Et cum venissent
trans fretum in regionem Geraseno-
rum, occurrerunt ei duo habentes
dæmonia, de monumentis ex-
euntes, sæui nimis, ita vt nemo
posset transire per viam illam. * Et

Mal. 1. c. 11

Mar. 1. d. 32.

Isa. 53. a. 4. 1. Pet. 2. d. 24.

Luc. 9. g. 54.

Mar. 4. d. 36.

Luc. 8. d. 22

Mar. 5. a. 1 Luc. 8. d. 26

ecce clamauerunt, dicentes. Quid nobis, & tibi, Iesu fili Dei? Venisti huc ante tempus torquere nos? * Erat autem non longe ab illis grex multorum porcorum pascens. * Demones autem rogabant eum, dicentes: Si eijsis nos hinc, mitte nos in gregem porcorum. * Et ait illis: Ite. At illi exeuntes abierunt in porcos, & ecce impetu abiit totus grex per praeceps in mare: & mortui sunt in aquis. * Pastores autem fugerunt: & venientes in ciuitatem, nuntiauerunt omnia, & de eis, qui demonia habuerant. * Et ecce tota ciuitas exiit obuiam Iesu: & viso eum rogabant, vt transiret a finibus eorum.

CAP. IX.

ET ascendens in nauiculam, transfretauit, & venit in ciuitatem suam. * Et ecce offerebant ei paralyticum iacentem in lecto. Et videns Iesus fidem illorum, dixit paralytico: Confide fili, remittuntur tibi peccata tua. * Et ecce quidam de Scribis dixerunt intra se: Hic blasphematur. * Et cum vidisset Iesus cogitationes eorum, dixit: Vt quid cogitatis mala in cordibus vestris? * Quid est facilius dicere: Dimittuntur tibi peccata tua: an dicere: Surge, & ambula? * Vt autem scieris, quia Filius hominis habet potestatem in terra dimittendi peccata, tunc ait paralytico: Surge, tolle lectum tuum, & vade in domum tuam. * Et surrexit, & abiit in domum suam. * Videntes autem turbae timerunt, & glorificauerunt Deum, qui dedit potestatem talem hominibus. * Et, eum transiret inde Iesus, vidit hominem sedentem in telonio, Matthaeum nomine. Et ait illi: Sequere me. Et surgens, secutus est eum. * Et factum est discumbente eo in domo, ecce multi publicani, & peccatores venientes discumbebant cum Iesu, & discipulis eius. * Et videntes Pharisaei, dicebant discipulis eius: Quare cum publicanis, & peccatoribus manducat Magister vester? * At Iesus audiens, ait: Non est

opus valentibus medicus, sed male habentibus. * Euntes autem discite quid est: Misericordia volo, & non sacrificium. Non enim veni vocare iustos, sed peccatores. * Tunc accesserunt ad eum discipuli Ioannis, dicentes: Quare nos, & Pharisaei ieiunamus frequenter: discipuli autem tui non ieiunant? * Et ait illis Iesus: Numquid possunt filij sponsi lugere, quamdiu cum illis est sponsus? Venient autem dies cum auferetur ab eis sponsus: & tunc ieiunabunt. * Nemo autem immitteat commissuram panni rudis in vestimentum vetus: tollit enim plenitudinem eius a vestimento, & peior scissura fit. * Neque mittunt vinum novum in vres veteres, alioquin rumpuntur vres, & vinum effunditur, & vres peiores. Sed vinum novum in vres novos mittunt, & ambo conseruantur. * Hae illo loquente ad eos, ecce princeps vnus accessit, & adorabat eum, dicens: Domine, filia mea modo defuncta est: sed veni, impone manum tuam super eam, & viuet. * Et surgens Iesus sequebatur eum, & discipuli eius. * Et ecce mulier, quae sanguinis fluxum patiebatur duodecim annis, accessit retro, & tetigit fimbriam vestimenti eius. * Dicebat enim intra se: Si tetigero tantum vestimentum eius: salua ero. * At Iesus conuersus, & videns eam, dixit: Confide filia, fides tua te saluam fecit. Et salua facta est mulier ex illa hora. * Et cum venisset Iesus in domum principis, & vidisset tibicines & turbam multuantem, dicebat: Recedite, non est enim mortua puella, sed dormit. Et deridebant eum. * Et cum eiecta esset turba, intravit: & tenuit manum eius. Et surrexit puella. * Et exiit fama haec in vniuersam terram illam. * Et transeunte inde Iesu, secuti sunt eum duo caeci, clamantes, & dicentes: Misere nostri, Fili David. * Cum autem venisset domum, accesserunt ad eum caeci. Et dixit eis Iesus: Creditis quia hoc possum facere vobis? Dicunt ei: Vtique, Domine. * Tunc tetigit

git oculos eorum, dicens: Securus
dum fidem vestram fiat vobis. * Ergo
aperti sunt oculi eorum: & com-
minatus est illis Iesus, dicens: Vi-
dete ne quis fiat. * Illi autem
exeuntes, diffamauerunt eum in
tota terra illa. * Egressis autem
illis, ecce obtruncant ei homi-
nem mutum, demonium habenti-
tem. * Et cecidit demonio, lo-
cutus est mutus, & mirati sunt
turbae, dicentes: Numquam ap-
paruit hic in Israel. * Pharisei au-
tem dicebant: In principe demo-
niorum eiecit demones. * Et cir-
cibat Iesus omnes ciuitates, &
castella, docens in synagoga eoru,
& praedicans euangelium regni,
& curans omnem languorem,
& omnem infirmitatem. * Vi-
dens autem turbas, misertus est
eius quia erant vexati, & iacen-
tes sicut quies non habentes pasto-
rem. * Tunc dicit discipulis suis:
Mensis quidem multi, operarij
autem pauci. * Rogate ergo Do-
minum messis, vt mittat opera-
rios in messem suam.

C A P. I.

Mar. 3. b. 13 **E**T conuocatis duodecim di-
scipulis suis, dedit illis pote-
& 9. a. 1. & 9. a. 1. & 9. a. 1. & 9. a. 1.
10. a. 1. vt eiecerent eos, & curarent om-
nem languorem, & omnem infir-
mitatem. * Duodecim autem
Apostolorum nomina sunt haec.
Primus: Simon, qui dicitur Pe-
trus, & Andreas frater eius, & Ia-
cobus Zebedei, & Ioannes fra-
ter eius, Philippus, & Bartho-
lomaeus, Thomas, & Mattheus
publicanus, Iacobus Alphxi, &
Thaddeus, Simon Chananeus, &
Iudas Iscariotes, qui & tradidit
eam. * Hos duodecim misit Iesus:
praecipiens eis, dicens: In viam
gentiu ne abieritis, & in ciuitates
Samaritanorum ne intraueritis:
* sed potius ite ad oues, quae
perierunt domus Israel. * Euntes
& 10. a. 4. autem praedicate, dicentes: quia
Act. 13. g. appropinquauit regnu colorum.
46. * Infirmos curate, mortuos susci-
tate, leprosos mundate, damo-
nes eijcite: gratis accepistis, gra-
tis date. * Nolite possidere au-
rum, neque argentum, neque

10 pecuniam in zonis vestris: * non
peram in via, neque duas tunicas,
neque calceamenta, neque vir-
gam: dignus enim est operarius
cibo suo. * In quacumque au-
tem ciuitatem, aut castellum in-
traueritis interrogate, quis in ea
dignus sit: & ibi manete donec
12 escatis. * Intrantes autem in do-
mum, salutate eam, dicentes:
13 Pax huic domui. * Et si quidem
fuerit domus illa digna, veniet
pax vestra super eam: si autem
non fuerit digna, pax vestra re-
uertetur ad vos. * Et quicumque
non receperit vos neque audierit
sermone vestros: exeuntes foras
de domo vel ciuitate, excutite
puluerem de pedibus vestris.
15 * Amen dico vobis: Tolerabilius
erit terra Sodomorum, & Gomo-
rhorum in die iudicii, quam illi
ciuitati. * Ecce ego mitto vos
sicut oues in medio luporum.
Estote ergo prudentes sicut serpi-
tes & simplices sicut columbae.
17 * Cauete autem ab hominibus.
Tradent enim vos in concilia,
& in synagoga suis flagellabunt
18 vos: * & ad praesides, & ad reges
ducemini propter me in testimo-
nium illis, & gentibus. * Cum autem
traderent vos, nolite cogitare quo-
modo, aut quid loquamini: da-
bit enim vobis in illa hora, quid
loquamini. * Non enim vos estis qui
loquimini, sed Spiritus Patris ve-
stri, qui loquitur in vobis. * Tradet
autem frater fratrem in mortem, & pa-
ter filium: & insurgent filij in paren-
tes & morte eos afficient: * & cri-
tis odio omnibus propter nomen
meum: qui autem perseuerauerit
vsque in finem, hic saluus erit.
23 * Cum autem persequerentur vos
in ciuitate ista, fugite in aliam.
Amen dico vobis, non consum-
mabitis ciuitates Israel, donec ve-
nit Filius hominis. * Non est
discipulus super magistrum, nec
seruus super dominum suum.
25 * Sufficit discipulo, vt sit sicut ma-
gister eius: & seruo, sicut domi-
nus eius. Si Patrem familias Beel-
zebub vocauerunt: quanto ma-
gis domesticos eius? * Ne ergo ti-
mueritis eos: * Nihil enim est o-
pertum, quod non reuelabitur: &
oculum, quod non scietur.

Quod

* Quod dico vobis in tenebris, 27
dicite in lumine: & quod in aure
auditis predicare super terra. * Et 28
nolite timere eos, qui occidunt
corpus, animam autem non pos-
sunt occidere: sed potius timere
eum, qui potest & animam, &
corpus perdere in gehennā. * Nō- 29
ne duo passeris asse vaneunt: &
vnus ex illis non cadet super ter-
ram sine Patre vestro? * Vestri au- 30
tem capilli capitis omnes nume-
rati sunt. * Nolite ergo timere. 31
multus passeribus meliores estis
vos. * Omnis ergo, qui confite- 32
bitur me coram hominibus, cō-
fitebor & ego cum coram Patre
meo, qui in celis est: * qui autem 33
negaverit me coram hominibus,
negabo & ego eum coram Patre
meo, qui in celis est. * Nolite 34
arbitrari quia pacem venerimus
mittere in terram: non veni pa- 35
cem mittere, sed gladium. * Veni
enim separare hominem ad-
versus patrem suum, & filiam
adversus matrem suam, & nu- 36
rum adversus focum suum. * &
inimici hominis, domestici eius 37
* Qui amat patrem, aut ma-
trem plus quam me, non est me
dignus. & qui amat filium, aut
filiam super me, non est me di- 38
gnus. * Et qui non accipit cruce-
m suam, & sequitur me, non
est me dignus. * Qui invenit ani- 39
mam suam perdet illam: & qui
perdidit animam suam propter
me, inveniet eam. * Qui 40
recipit vos, me recipit: & qui
me recipit, recipit eum, qui me
misit. * Qui recipit prophetam
in nomine prophetæ, mercedem
prophetæ accipiet: & qui recipit
iustum in nomine iusti, mercede- 42
dem iusti accipiet. * Et quicum-
que potum dederit vni ex minimis
istis calicem aquæ frigidæ
tantum in nomine discipuli: a-
men dico vobis, non perdet mer-
cedem suam.

CAP. XI.

ET factum est, cum consum-
masset Iesus, præcipiens duo-
decim discipulis suis, transiit inde
ut doceret. & prædicaret in
civitatibus eorum. * Ioannes

autem cum audisset in vineolis
opera Christi, mittens duos de
discipulis suis, * ait illi: Tu es,
qui venturus es, an alium ex-
pectamus? * Et respondens Ie-
sus ait illis: Euntes renunciate
Ioanni quæ audistis, & vidistis. 1
* Cæci vident, claudi ambulant, 2
leprosi mundantur, surdi audiunt,
mortui resurgunt, pauperes evan-
gelizantur. * & beatus est, qui 3
non fuerit scandalizatus in me. 4
* Illis autem abeuntibus, cepit 5
Iesus dicere ad turbas de Ioan-
ne: Quis eratis in desertum vide- 6
dere? arundinem vento agitatum?
* Sed quid existis videre? homi- 7
nem molibus vestitum? Ecce
qui molibus vestiuntur, in do- 8
mibus regum sunt. * Sed quid 9
existis videre prophetam? Etiam
dico vobis, & plus quam propheta 10
tam. * Hic est enim, de quo scri-
ptum est: * Ecce ego mitto ange-
lum meum ante faciem tuam, 11
qui præparabit viam tuam an-
te te. * Amen dico vobis, non 12
surrexit inter vivos mulierum:
maior Ioanne Baptista: qui au-
tem minor est in regno celorum,
maior est illo. * A diebus autem 13
Ioannis Baptiste usque nunc, reg-
num celorum vim patitur, &
violenti rapiunt illud. * Omnes 14
enim prophete, & lex usque ad
Ioannem prophetaverunt: * & si
vultis recipere, ipse est Elias, 15
qui venturus est. * Qui habet aures
audiendi, audiat. * Cui au- 16
tem similem estimabo generatio-
nem istam? Similis est pueris se-
dentibus in foro: qui claman- 17
tes corqualibus dicunt: Ceci-
nimus vobis, & non saltastis: la-
mentauimus, & non planxistis. 18
* Venit enim Ioannes neque mā-
ducans, neque bibens, & dicunt:
Dæmonium habet. * Venit Filius
hominis manducans, & bibens,
& dicunt: Ecce homo vorax, &
potator vini, publicanorum, &
peccatorum amicus. * Et iustifi- 20
cata est sapientia a filiis suis. 21
* Tunc cepit exprobrare civita-
tibus, in quibus factæ sunt pluri-
mæ virtutes eius, quia non egis-
sent penitentiam. * * Vx tibi 22
Corozain, vx tibi Bethsaida: quia
si in Tyro, & Sidone factæ essent
virtutes

virtutes, quæ factæ sunt in vobis, olim in cilicio, & cinere penitentiam egissent. * Veruntamen dico vobis Tyro, & Sidoni remissus erit in die iudicii, quâ vobis. * Et tu Capharnaum, numquid vsque in celum exaltaberis? vsque in infernum descendes, quia, si in Sodomis factæ fuissent virtutes, quæ factæ sunt in te, forte manifestæ vsque in hanc diem. * Veruntamen dico vobis, quia terræ Sodomorum remissus erit in die iudicii, quàm tibi. * In illo tempore respondens Iesus dixit: Confiteor tibi Pater, Domine celi & terræ, quia abscondisti hæc a sapientibus, & prudentibus, & revelasti ea paruulis. * Ita Pater: quoniam sic fuit placitum ante te. * Omnia mihi tradita sunt a Patre meo. * Et nemo nouit Filium, nisi Pater: neque Patrem, quis nouit, nisi Filius, & cui voluerit Filius reuelare. * Venite ad me omnes, qui laboratis, & onerati estis, & ego reficiam vos. * Tollite iugum meum super vos, & discite a me, quia mitis sum, & humilis corde: & inuenietis requiem animabus vestris. * Iugum enim meum suauis est, & onus meum leue.

C A P. XII.

IN illo tempore abiit Iesus per sata sabbato: discipuli autem eius esurientes cæperunt vellere spicas, & manducare. * Pharisei autem videntes, dixerunt ei: Ecce discipuli tui faciunt quod non licet facere sabbatis. * At ille dixit eis: Non legistis quid fecerit Dauid, quando esuriit, & qui cum eo erat: quomodo intrauit in domum Dei, & panes propositionis comedit, quos non licebat ei edere, neque his, qui cum eo erant, nisi solis sacerdotibus? * Aut non legistis in lege quia sabbatis sacerdotes in templo sabbatum violant, & sine crimine sunt? * Dico autem vobis, quia templum maior est hic. * Si autem sciretis quid est: Misericordiam volo, & non sacrificium: numquam condemnassetis innocentis: Dominus enim est Filius

hominis etiam sabbati. * Et cum inde transisset, venit in synagoga eorum. * Et ecce homo manum habens aridam, & interrogabant eum, dicentes: Si licet sabbatis curare? vt accusarent eum. * Ipse autem dixit illis: Quis erit ex vobis homo, qui habeat ouem vnâ, & si ceciderit hæc sabbatis in foueam, nonne tenebit, & leuabit eam? * Quanto magis melior est homo ouis? Itaque licet sabbatis benefacere. * Tunc ait homini: Extende manum tuam: Et extendit, & restituta est sanitati sicut altera. * Exeuntes autem Pharisei, consilium faciebant aduersus eum, quomodo perderent eum. * Iesus autem sciens recessit inde: & secuti sunt eum multi, & curauit eos omnes: & præcepit eis, ne manifestum eum facerent. * Vt adimpleretur, quod dictum est per Isaiam prophetam, dicentem: * Ecce puer meus, quem elegi, dilectus meus, in quo bene cõplacuit animæ meæ. Ponam spiritum meum super eum, & iudicium Gentibus nunciabit. * Non contendet, neque clamabit, neque audiet aliquis in plateis vocem eius: * arundinem, quassatam non confringet, & lignum fumigans non extinguet, donec eijciat ad victoriâ iudicium. * & in nomine eius Gentes sperabunt. * Tunc oblatus est ei demonium habens, cæcus, & mutus, & curauit ei ita vt loqueretur, & videret. * Et stupebant omnes turbæ, & dicebant: Numquid hic est Filius David? * Pharisei autem audientes, dixerunt: Hic non eijcit dæmones nisi in Beelzebub principe dæmoniorum. * Iesus autem sciens cogitationes eorum, dixit eis: Omne regnum diuisum contra se, desolabitur: & omnis ciuitas, vel domus diuisa contra se, non stabit. * Et si satanas satanam eijcit, aduersus se diuisus est: quomodo ergo stabit regnum eius? * Et si ego in Beelzebub eijcio dæmones, filij vestri in quo eijciunt? Ideo ipsi iudices vestri erunt. * Si autem ego in spiritu Dei eijcio dæmones, igitur peruenit in vos regnum Dei.

aut

¶ Io. 6. c. 46
& 7. d. 28. &
8. b. 19. &
10. c. 15

¶ Ier. 6. d. 16

¶ 1. Io. 5. a. 3

Marc. 2. d.
23
Luc. 6. a. 1

¶ 1. Reg. 21.
a. 4

¶ Nu. 28. b. 9
¶ Leu. 24. b.
3

¶ Osee 6. c. 6

¶ Mar. 3. a. 1
Luc. 6. a. 6
Deu. 22. a. 4

¶ Isa. 42. d. 1

¶ Mar. 3. c.
22
Luc. 11. b.
14
5. 9 d. 34
¶ Luc. 11. b.
17

* aut quomodo potest quisquam
intrare in domum fortis, & vasa
eius diripere, nisi prius alligave-
rit fortem? & tunc domum illius
diripiet. * Qui non est mecum, con-
tra me est: & qui non congregat me-
cum, spargit. * Ideo dico vobis:
Omne peccatum, & blasphemia
remittitur hominibus, spiritus
autem blasphemia non remitte-
tur. * Et quicumque dixerit ver-
bum contra Filium hominis, re-
mitteretur ei: qui autem dixerit co-
tra Spiritum sanctum, non remitte-
tur ei neque in hoc saeculo, ne-
que in futuro. * Aut facite arbo-
rem bonam, & fructum eius bo-
num: aut facite arborem malam,
& fructum eius malum: siquidem
ex fructu arbor agnoscitur. * Pro-
genies viperarum, quomodo po-
tестis bona loqui, cum sitis mali?

Luc. 6. 6.

45

Ex abundantia enim cordis os lo-
quitur. * Bonus homo de bono
thesauro proferet bona: & malus
homo de malo thesauro proferet
mala. * Dico autem vobis quonia
omne verbum otiosum quod lo-
cuti fuerint homines, reddent ra-
tionem de eo in die iudicii. * Ex
verbis enim tuis iustificaberis: &
ex verbis tuis condemnaberis: tunc
responderunt ei quidam de Scri-
bis & Phariseis dicentes: Magi-
ster, volumus a te signum videre.

Mat. 16. 1. 4.

Luc. 11. c.

29

1. Cor. 1. d.

22

Ion. 2. a. 2.

Ion. 3. b. 5.

1. Reg. 10.

2. Par. 9. a. 1.

Luc. 11. c.

24

* Qui respondens, ait illis: * Ge-
neratio mala, & adultera signum
quærit: & signum non dabitur ei,
nisi signum * Iona prophetæ: * Si-
cut enim fuit Iona in ventre ceti
tribus diebus, & tribus noctibus:
sic erit Filius hominis in corde
terra tribus diebus, & tribus no-
ctibus. * Viri Niniuite surgent
in iudicio cum generatione ista,
& condemnabunt eam: quia po-
nitentiam egerunt in prædicatione
Iona. Et ecce plus quam Iona hic.
* Regina austri surget in iu-
dicio cum generatione ista, & co-
demnabit eam: quia venit a fini-
bus terre audire sapientiam Sa-
lomohis, & ecce plus quam Sa-
lomon hic. * Cum autem im-
mundus spiritus exierit ab homi-
ne, ambulat per loca arida, qua-
rens requiem & non invenit. * Tunc
dicit: Revertar in domum meam,
unde exiui. Et veniens invenit

eam vacantem, scopis mundatam,
& ornata. * Tunc vadit, & as-
sumit septem alios spiritus secum
nequiores se, & intrantes habi-
tant ibi: & sunt novissima ho-
minis illius peiora prioribus. Sic
erit & generationi huic pessima.
* Adhuc loquente ad turbas,
ecce mater eius, & fratres stabant
foris, quærentes loqui ei. * Di-
xit autem ei quidam: Ecce mater
tua, & fratres tui foris stant qua-
rentes te. * At ipse respondens di-
centi sibi, ait: Quæ est mater mea,
& qui sunt fratres mei? * Et ex-
tendens manum in discipulos suos,
dixit: Ecce mater mea, & fratres
mei. * Quicumque enim fecerit
voluntatem Patris mei, qui in ca-
lis est: ipse meus frater, & soror,
& mater est.

1. Pet. 2. d.

20

Mar. 3. d.

31

Luc. 8. c. 20

C A P. XIII.

IN illo die exiens Iesus de do-
mo, sedebat secus mare. * Et
congregati sunt ad eum turba mul-
tæ, ita ut in naviculam ascendens
federet: & omnis turba stabat
in littore. * & locutus est eis multa
in parabolis, dicens: Ecce exiit
qui seminat, seminare. * Et dum
seminat, quædam ceciderunt se-
cus viam, & venerunt volucres
caeli, & comederunt ea. * Alia
autem ceciderunt in petrosa ubi
non habebat terram multam: &
continuo exorta sunt, quia non
habebant altitudinem terre. * So-
le autem orto astutaverunt: &
quia non habebant radicem, arue-
runt. * Alia autem ceciderunt
in spinas: & creverunt spinæ, &
suffocaverunt ea. * Alia autem ce-
ciderunt in terram bonam: & da-
bant fructum, aliud centesimum,
aliud sexagesimum, aliud trige-
simum. * Qui habet aures audien-
di, audiat. * Et accedentes di-
scipuli dixerunt ei: Quare in pa-
rabolis loqueris eis? * Qui respon-
dens, ait illis: Quia vobis datum
est nosse mysteria regni celorum:
illis autem non est datum. * Qui
enim habet, dabitur ei, & abun-
dabit: qui autem non habet, & quod
habet auferetur ab eo. * Ideo in
parabolis loquor eis: quia viden-
tes non vident, & audientes

Mar. 4. a. 1

Luc. 8. a. 4

1. Pet. 2. d.

20

1. Pet. 2. d.

20

1. Pet. 2. d.

20

1. Pet. 2. d.

20

1. Pet. 2. d.

20

1. Pet. 2. d.

20

1. Pet. 2. d.

20

1. Pet. 2. d.

20

1. Pet. 2. d.

20

1. Pet. 2. d.

20

1. Pet. 2. d.

20

1. Pet. 2. d.

20

1. Pet. 2. d.

20

1. Pet. 2. d.

20

1. Pet. 2. d.

20

non audiunt, neque intelligunt.

* Et adimpletur in eis prophetia

14 **¶** Isa. 6. c. 9 Isaia dicentis: **¶** Auditum audietis,

Mar. 4. b. 14 & non intelligetis: & videntes vi-

Luc. 8. b. 10 debitis, & non videbitis. * Infrac-

15 **¶** Io. 12. f. 40 fatum est enim cor populi hu-

Act. 23. f. 26 ius, & auribus grauius audie-

Ro. 11. b. 8 runt, & oculos suos clausurunt:

Luc. 8. b. 11 ne quando videant oculis, &

auribus audiant, & corde intel-

ligant, & conuertantur, & san-

tem eos. * Vestri autem beati o-

culi quia vident, & aures vestrae

quia audiunt. * **¶** Amen quip-

pe dico vobis, quia multi prophe-

tae, & iusti cupierunt videre, quae

videtis, & non viderunt, & audire

quae auditis, & non audierunt.

* Vos ergo audite parabolam.

18 **¶** seminantis. * Omnis, qui audit

19 verbum regni, & non intelligit,

venit malus, & rapit quod semi-

natum est in corde eius: hic est

qui secus viae seminatus est. * Qui

20 autem super petrosam seminatus est,

hic est, qui verbum audit, & con-

tinuo cum gaudio accipit illud:

* non habet autem in se radicem,

21 sed est temporalis. facta autem tri-

bulatio est & persecutio propter

verbum, continuo scandalizatur.

* Qui autem seminatus est

22 in spinis, hic est, qui verbum au-

dit, & sollicitudo saeculi istius, &

fallacia diuitiarum suffocat ver-

bum, & sine fructu efficitur. * Qui

23 vero in terram bonam seminatus

est, hic est, qui audit verbum, &

facit aliud quidem centesimum,

aliud vero sexagesimum, aliud

24 vero triglesimum. * **¶** Aliam pa-

bolam proposuit illis, dicens: Si-

mile factum est regnum caelorum

homini, qui seminauit bonum se-

men in agro suo. * cum autem

25 dormirent homines, venit inimicus

eius, & superseminauit ziza-

nia in medio tritici, & abiit. * Cum

26 autem creuisset herba, & fructum

fecisset, tunc apparuerunt, & zi-

zania. * Accedentes autem serui

27 patrisfamilias, dixerunt ei: Do-

mine, nonne bonum semen semi-

nasti in agro tuo? Vnde ergo ha-

bet zizania? Et ait illis: Inimi-

28 cus homo hoc fecit: Serui autem

dixerunt ei, Vis, imus, & colligi-

mus ea? * Et ait: Non: ne forte

colligentes zizania, eradicetis si-

mul cum eis & triticum. * Sinite

30 vtraque crescere vsque ad mes-

sem, & in tempore messis dicam

messoribus: Colligite primum

zizania, & alligate ea in fascicu-

los ad comburendum, triticum

autem congregate in horreum.

31 **¶** Aliam parabolam propo-

posuit eis, dicens: Simile est re-

32 gnum caelorum grano sinapis, quod

accipies homo seminauit in agro

33 suo: * quod minimum quidem

est omnibus seminibus: cum au-

tem creuerit, maius est omnibus

oleribus, & fit arbor, ita vt volu-

34 cres caeli veniant, & habitent in

ramis eius. * Aliam parabolam

locutus est eis. **¶** Simile est regnu

35 caelorum fermento, quod acce-

ptum mulier abscondit in farinae

fatis tribus, donec fermentatum

36 est totum. * Hae omnia locutus

est Iesus in parabolis ad turbas:

& sine parabolis non loquebatur

37 eis: * vt impleretur quod dictum

erat per Prophetam dicentem:

¶ Aperiam in parabolis os meum,

38 et eructabo abscondita constitutio-

ne mundi. * Tunc, dimissis tur-

39 bis, venit in domum: & accesserunt

ad eum discipuli eius, dicen-

tes: Edissere nobis parabolam zi-

40 zaniae agri. * Qui respondens

ait illis: Qui seminat bonum se-

41 men, est Filius hominis. * Age

autem, est mundus. Bonum ve-

ro semen, hi sunt filii regni. Zi-

42 zania autem, filii sunt nequam.

* Inimicus autem qui seminauit

43 ea, est diabolus. **¶** Messis vero,

consummatio saeculi est. Messio-

44 res autem angeli sunt. * Sicut ergo

colliguntur zizania, & igni co-

45 buruntur: sic erit in consumma-

tionem saeculi. * mittet Filius ho-

46 minis angelos suos, & colligent de

regno eius omnia scadala, & eos,

47 qui faciunt iniquitatem: & mit-

tent eos in caminum ignis. Ibi erit

48 stetus, & stridor dentium. * **¶** Tunc

iusti subleuantur sicut sol in regno

49 Patris eorum. Qui habet aures au-

diendi, audiat. * Simile est regnum

caelorum thesauro abscondito in

50 agro: quem qui inuenit homo, ab-

sccondit, & pro gaudio illius vadit

& vendit vniuersa quae habet, &

51 emit agrum illum. * Iterum simile

est

¶ Mar. 4. d.

30

Luc. 13. c.

18

¶ Luc. 13. c.

21

¶ Ps. 77. a. 2

Mar. 4. d.

32

¶ Apoc. 14. c.

15

¶ Sap. 3. b. 7

Dan. 12. a. 3

est regnum celorum homini negotiatori quærenti bonas margaritas. * Inuenta autem vna pretiosa margarita, abiit, & vendidit omnia quæ habuit, & emit eam.

* Iterum simile est regnum celorum sagenæ missis in mare, & ex omni genere piscium congregantis. * Quam, cum impleta esset, educentes, & secus litus sedentes, elegerunt bonos in vasa, malos autem foras miserunt. * Sic erit in consummatione sæculi: exhibunt angeli, & separabunt malos de medio iustorum, & mittent eos in caminum ignis: ibi erit fletus, & stridor dentium. * Intellexistis hæc omnia? Dicunt ei: Etiam.

* Ait illis: Ideo omnis scriba doctus in regno celorum, similis est homini patrifamilias, qui profert de thesauro suo noua & vetera. * Et factum est cum consummasset Iesus parabolas istas, transiit inde. * Et veniens in patriam suam, docebat eos in synagogis eorum, ita vt mirarentur, & dicerent: Vnde huic sapientia hæc, & virtutes? * Nonne hic est fabri filius? Nonne mater eius dicitur Maria, & fratres eius, Iacobus, & Ioseph, & Simon, & Iudas: * & sorores eius, nonne omnes apud nos sunt? Vnde ergo huic omnia ista? * Et scandalizabantur in eo. Iesus autem dixit eis: Non est propheta sine honore nisi in patria sua, & in domo sua. * Et non fecit ibi virtutes multas propter incredulitatem illorum.

C A P. XIII.

Mar. 6. b. 14 **I**n illo tempore audiuit Herodes tetrarcha famam Iesu: * & ait pueris suis: Hic est Ioannes Baptistæ: ipse surrexit a mortuis, & ideo virtutes operantur in eo.

Mar. 6. c. 17 * Herodes enim tenuit Ioannem, & alligauit eum: & posuit in carcerem propter Herodiadem uxorem fratris sui. * Dicebat enim illi Ioannes: Non licet tibi habere eam. * Et volens illum occidere, timuit populum: quia sicut prophetam eum habebant. * Die autem natalis Herodis saltauit filia Herodiadis in medio, & placuit Herodi. * Vnde cum iuramento pollicitus est ei dare quod-

cumque postulasset ab eo. * At illa præmonita a matre sua, Damiani, inquit, hic in disco caput Ioannis Baptistæ. * Et contristatus est rex: propter iuramentum autem, & eos, qui pariter recum-

bebant, iussit dari. * Misitque, & decollauit Ioannem in carcere. * Et allatum est caput eius in disco, & datum est puellæ, & attulit matris suæ. * Et accedentes discipu-

li eius, tulerunt corpus eius, & sepelierunt illud: & venientes nunciauerunt Iesu. * Quod cum audisset Iesus, secessit inde in nauicula, in locum desertum seorsum: & cum audissent turbæ, secutæ sunt eum pedesires de ciuitatibus.

* Et exiens vidit turbam multam, & misertus est eis, & curauit languidos eorum. * Vespere autem facto, accesserunt ad eum discipuli eius dicentes: Desertus est locus, & hora iam præterijt: dimitte turbas, vt euntes in castella, emant sibi escas. * Iesus autem dixit eis: Non habent necesse ire: date illis vos manducare. * Respondenterunt ei: non habemus hic nisi quinque panes, & duos pisces.

* Qui ait eis: Asserte mihi illos. * Et cum iussisset turbam discumbere super fenum, accepit quinque panibus, & duobus piscibus, alpiens in calum benedixit, & fregit, & dedit discipulis panes, discipuli autem turbas.

* Et manducauerunt omnes, & saturati sunt. * Et tulerunt reliquias, duodecim cophinos fragmentorum plenos. * Manducantium autem fuit numerus, quinque millia virorum, exceptis mulieribus, & paruulis. * Et statim compulsi Iesus discipulos ascendere in nauiculam, & præcedere eum trans fretum, donec dimitteret turbas. * Et dimissa turbæ, ascendit in montem solus orare. Vespere autem facto solus erat ibi.

* Nauicula autem in medio mari iactabatur fluctibus: erat enim contrarius ventus. * Quarta autem tempe vigilia noctis, venit ad eos ambulans super mare. * Et videntes eum super mare ambulante, turbati sunt, dicentes: Quia phantasma est. Et præ timore clamauerunt. * Stansque Iesus locum est eis,

Luc. 9. b. 5

Mar. 6. d.

37

10. 6. b. 9

Mar. 6. c.

45

10. 6. b. 9

10. 6. b. 17

est eis, dicens: Habete fiduciam: ego sum, nolite timere. * Re: 28
spondens autem Petrus dixit: Domine, si tu es, iube me ad te venire super aquas. * At ipse ait: 29
veni. Et descendens Petrus de nauicula, ambulabat super aqua vt veniret ad Iesum. * Videns vero ventum validum, timuit: & cum cepisset mergi, clamauit dicens: Domine, saluum me fac. * Et continuo Iesus extendens 31
manum, apprehendit eum: & ait illi: Modica fidei, quare dubitasti? * Et cum ascendissent 32
in nauiculam, cessauit ventus. * Qui autem in nauicula erant, 33
venerunt, & adorauerunt eum, dicentes: Vere Filius Dei es. * Et cum transfretassent, venerunt in terram Genesar. * Et cum cognouissent eum viri loci illius, miserunt in vniuersam regionem illam, & obtulerunt ei omnes male habentes: * & rogabant eum vt vel fimbriam vestimenti eius tangerent. Et quicumque tetigerunt, salui facti sunt.

C A P. XV.

Mar. 7. a. 1 Tunc accesserunt ad eum ab Ierosolymis Scribae, & Pharisei, dicentes: * Quare discipuli tui transgrediuntur traditionem seniorum? non enim lauant manus suas cum panem manducant. * Ipse autem respondens ait illis: Quare & vos transgredimini mandatum Dei propter traditionem vestram? Nam Deus dixit: * Honora patrem, & matrem. Et: 12
Deu. 5. b. 16 * Qui maledixerit patri, vel matri, morte moriatur. Vos autem Eph. 6. a. 2
Exo. 21. c. dicitis: Quicumque dixerit patri, vel matri, Munus quodcumque est ex me, tibi proderit: * & non Leu. 20. b.
Prou. 20. c. honorificabit patrem suum, aut matrem suam: & irritum fecistis mandatum Dei propter traditionem vestram. * Hypocritae bene prophetauit de vobis Isaias, dicens: 14
Nisa. 29. d. * Populus hic labijs me honorat: cor autem eorum longe est a me. B
Mar. 7. a. 6 * Sine causa autem colunt me, docentes doctrinas, & mandata hominum. * Et conuocatis ad se turbis, dixit eis: Audite, & intelligite. * Non quod intrat in os, 11
co inquinat hominem: sed quod

procedit ex ore, hoc co inquinat hominem. * Tunc accedentes discipuli eius, dixerunt ei: Scis quia Pharisei audito verbo hoc, scandalizati sunt? * At ille respondens ait: * Omnis plantatio, quam non plantauit Pater meus caelestis, eradicabitur. * Sinite illos: * caeci sunt, & duces caecorum. Caecos autem si caeco ducatum praestet, ambo in foueam cadunt. * Respondens autem Petrus dixit ei: Ediffere nobis parabola istam. * At ille dixit: Adhuc & vos sine intellectu estis? 17
* Non intelligitis quia omne, quod in os intrat, in ventrem vadit, & in secessum emittitur? * Quae autem procedunt de ore, de corde exeunt, & ea co inquinant hominem: * de corde enim exeunt cogitationes male, homicidia, adulteria, fornicationes, furta, falsa testimonia, blasphemiae. * haec sunt, quae co inquinant hominem. Non lotis autem manibus manducare, 21
non co inquinant hominem. * Et egressus inde Iesus secessit in partes Tyri, & Sidonis. * Et ecce mulier Chananaea a finibus illis egressa clamauit, dicens ei: Misereere mei Domine Fili Dauid: filia mea male a demonio vexatur. 23
* Qui non respondit ei verbum. Et accedentes discipuli eius rogabant eum dicentes: Dimitte eam: quia clamat post nos. * Ipse autem respondens ait: Non sum missus nisi ad oues, quae perierunt domus Israel. * At illa venit, & adorauit eum, dicens: Domine adiuua me. * Qui respondens ait: Non est bonum sumere panem filiorum, & mittere canibus. * At illa dixit: Etiam Domine: nam & canes edunt de micis, quae cadunt de mensa dominorum suorum. * Tunc respondens Iesus, ait illi: O mulier, magna est fides tua: fiat tibi sicut vis. Et sanata est filia eius ex illa hora. * Et cum transisset inde Iesus, venit secus Mare Galilaeae: & ascendens in montem, sedebat ibi. * Et accesserunt ad eum turbae multae, habentes secum multos, caecos, claudos, debiles, & alios multos: & proiecerunt eos ad pedes eius, & curauit eos: ita vt turbae mirarentur videntes multos lo-

Io. 15. a. 9

Luc. 6. f. 39

Mar. 7. c. 17

Mar. 7. c. 25

Io. 10. a. 6
Io. 10. a. 8

Isa. 35. b. 8

tos loquentes, elaudos ambulantes, cæcos videntes : & magnificabant Deum Israel. * Iesus autem, conuocatis discipulis suis, dixit: Misereor turbæ, quia tri-duo iam perseuerant mecum, & non habent quod manducent, & dimittere eos ieiunos nolo, ne deficiant in via. * Et dicunt ei discipuli: Vnde ergo nobis in deserto panes tantos, vt saturemus turbā tantam? * Et ait illis Iesus: Quot habetis panes? At illi dixerūt: Septem, & paucos pisces. * Et præcepit turbæ, vt discumberent super terram. * Et accipiens septem panes, & pisces, & gratias agens, fregit, & dedit discipulis suis, & discipuli dederunt populo. * Et comederunt omnes, & saturati sunt. Et quod superfuit de fragmentis, tulerunt septem sportas plenas. * Erant autem qui manducauerunt, quattuor millia hominum, extra paruulos, & mulieres. * Et dimissa turba, ascen-dit in nauiculam: & venit in fines Magedan.

C A P. XVI.

Mar. 8. b. 12
Luc. 12. g. **E**T accesserunt ad eum Phari-
sæi, & Sadducæorum tentantes: &
rogauerunt eum vt signum de cælo ostenderet eis. * At ille respondens, ait illis: Facto vespere dicitis: Serenum erit, rubicundum est enim cælum. * Et mane: Hodie tempestas, rutilat enim triste cælum. * Faciem ergo cæli diiudicare nōstis: signa autē temporū non potestis scire? Generatio mala & adultera signū quærir, & signum nō dabitur ei, nisi signū Ionæ prophætæ. Et relictis illis, abiit. * Et cum venissent discipuli eius trans fretum, oblitī sunt panes accipere. * Qui dixit illis: Intuemini, & caute a fermento Pharisæorū, & Sadducæorum. * At illi cogitabant intra se dicentes: Quia panes non accepimus. * Sciens autem Iesus, dixit: Quid cogitatis intra vos modicæ fidei, quia panes non habetis? Nondum intelligitis, neque recordamini? quinque panum in quinque millia hominum, & quot cophinos sumptis? neque septem panum in

quattuor millis hominū, & quot sportas sumpsistis? * Quare non intelligitis, quia non de pane dixi vobis: Cauete a fermento Pharisæorum, & Sadducæorum? * Tunc intellexerunt quia non dixerit cauendum a fermento panum, sed a doctrina Pharisæorum, & Sadducæorum? * Venit autem Iesus in partes Cæsareæ Philippi: & interrogabat discipulos suos, dicens: Quem dicunt homines esse Filium hominis? * At illi dixerunt: Alij Ioannem Baptistam, ali-j autem Eliam, ali-j vero Ieremiā, aut vnum ex prophetis. * Dicit illis Iesus: Vos autem quem me esse dicitis? * Respondens Simon Petrus dixit: Tu es Christus, filius Dei viui. * Respondens autem Iesus, dixit ei: Beatus es Simon Bar Iona: quia caro & sanguis non reuelauit tibi, sed Pater meus, qui in cælis est. * Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, & super hanc petram ædificabo ecclesiam meam, & portæ inferi non præualebunt aduersus eam. * Et tibi dabo clauēs regni cælorum. Et quodcumque ligaueris super terram, erit ligatum & in cælis: & quodcumque solueris super terram, erit solutum, & in cælis. * Tunc præcepit discipulis suis vt nemini diceret quia ipse esset Iesus Christus. * Exinde cepit Iesus ostendere discipulis suis, quia oporteret eum ire Ierosolymam, & multa pati a senioribus, & Scribis, & principibus sacerdotum, & occidi, & tertio die resurgere. * Et assumens cum Petrus, cœpit increpare illum dicens: Absit a te, Domine: non erit tibi hoc. * Qui conuersus, dixit Petro: Vade post me satana, scandalum es mihi: quia non sapis ea, quæ Dei sunt, sed ea, quæ hominum. * Tūc Iesus dixit discipulis suis. * Si quis vult post me venire abneget semetipsum, & tollat crucem suam, & sequatur me. * Qui enim voluerit animam suam saluam facere, perdet eam: qui autē perdidit animam suā propter me, inueniet eam. * Quid enim proderit homini, si mundum vniuersum lucretur, animæ vero suæ detrimentum patiaur? Aut quam dabit

dabit homo commutationem pro anima sua? * Filius enim hominis venturus est in gloria Patris sui cum angelis suis: & tunc reddet vnicuique secundum opera eius. * Amen dico vobis, sunt quidam de hic stantibus, qui non gustabunt mortem, donec videant Filium hominis venientem in regno suo.

C A P. XVII.

Mar. 9. a. 2 **E**T post dies sex assumit Iesus Petrum, & Iacobum, & Ioannem fratrem eius, & ducit illos in montem excelsum seorsum: * & transfiguratus est ante eos. Et resplenduit facies eius sicut sol: vestimenta autem eius facta sunt alba sicut nix. * Et ecce apparuerunt illis Moyses, & Elias cum eo loquentes. * Respondens autem Petrus, dixit ad Iesum: Domine, bonum est nos hic esse: si vis, faciamus hic tria tabernacula, tibi vnum, Moysi vnum, & Eliaz vnum. * Adhuc eo loquente, ecce nubes lucida obumbravit eos. * Et ecce vox de nube, dicens: Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui: ipsum audite. * Et audientes discipuli ceciderunt in faciem suam, & timuerunt valde. * Et accessit Iesus, & tetigit eos: dixitq. eis: Surgite, & nolite timere. * Leuantes autem oculos suos, neminem viderunt, nisi solum Iesum. * Et descendit illis de montes, precepit eis Iesus, dicens: Nemini dixeritis visionem, donec Filius hominis a mortuis resurgat. * Et interrogauerunt eum discipuli, dicentes: * Quid ergo scriba dicant quod Eliam oporteat primum venire? * At ille respondens, ait eis: Elias quidem venturus est, & restituet omnia. * dico autem vobis, quia Elias iam venit, & non cognouerunt eum, sed fecerunt in eo quicquidque voluerunt. Sic & Filius hominis passurus est ab eis. * Tunc intellexerunt discipuli, quia de Ioanne Baptista dixisset eis. * Et cum venisset ad turbam, accessit ad eum homo genibus pronolatus ante eum, dicens: Domi-

ne, miserere filio meo, quia lunaticus est, & male patitur: nam saepe cadit in ignem, & crebro in aquam. * & obtuli eum discipulis tuis, & non potuerunt curare eum. * Respondens autem Iesus, ait: O generatio incredula, & peruersa, quousque ero vobiscum, vsquequo patiar vos? Afferte huc illum ad me. * Et increpauit illum Iesus, & exiit ab eo demonium, & curatus est puer ex illa hora. * Tunc accesserunt discipuli ad Iesum secreto, & dixerunt: Quare nos non potuimus eicere illum? * Dixit illis Iesus: Propter incredulitatem vestram. * Amen quippe dico vobis, si habueritis fidem, sicut granum sinapis, dicetis monti huic, Transi hinc illuc, & transibit, & nihil impossibile erit vobis. * Hoc autem genus non eicitur nisi per orationem, & ieiunium. * Conuersantibus autem eis in Galilea, dixit illis Iesus: * Filius hominis tradendus est in manus hominum: * & occident eum, & tertia die resurget. Et contristati sunt vehementer. * Et cum venissent in Capharnaum, accesserunt qui didrachma accipiebant, ad Petrum, & dixerunt ei: Magister vester non soluit didrachma? * Ait: Etiam. * Et cum intrasset in domum, praenit eum Iesus, dicens: Quid tibi videtur Simon? Reges terrae quibus accipiunt tributum vel censum? a filiis suis, an ab alienis? * Et ille dixit: Ab alienis. Dixit illi Iesus: Ergo liberi sunt filij. * Vt autem non scandalizemus eos, vade ad mare, & mitte hamum: & eum piscem, qui primus ascenderit, tolle: & aperto ore eius, inuenies staterem: illum sumens, da eis pro me, & te.

C A P. XVIII.

A I N illa hora accesserunt discipuli ad Iesum, dicentes: Quis putas, maior est in regno caelorum? * Et aduocans Iesus paruulum, statuit eum in medio eorum, & dixit: Amen dico vobis, nisi conuersi fueritis, & efficiamini sicut paruuli, non intrabitis in regnum caelorum. * Quicumque ergo humiliauerit se sicut paruulus iste, N A M hic

Mar. 9. c. 34
Luc. 9. f. 46
J. 19. b. 14
1. Cor. 14. d.
20

Mar. 9. b.

Mal. 4. b. 5

Mal. 4. b. 5

Mal. 4. b. 5

Mal. 4. b. 5

Mal. 4. b. 5

Mal. 4. b. 5

Mal. 4. b. 5

Mal. 4. b. 5

Mal. 4. b. 5

Mal. 4. b. 5

Mal. 4. b. 5

his est maior in regno celorum.

* Et qui suscepit vnum paru-

|| Mar. 9. f.

42

Luc. 17. a. 1

lulum talem in nomine meo, me
suscepit. * Qui autem scandaliza-
uerit vnum de pusillis istis, qui in
me credunt, expedit ei vt suspen-
datur mola asinaria in collo eius,
& demergatur in profundum maris.

* Vt mundo a scandalis. Necesse
est enim vt veniant scanda-

la: verum tamen vt homini illi,
per quem scandalum venit. * Si

|| 3. s. c. 10

Mar. 9. g. 43

autem manus tua, vel pes tuus
scandalizat te: abscide eum, &
proice abs te: bonum tibi est ad
vitam ingredi debilem, vel clau-

dum, quam duas manus, vel duos
pedes habentem mitti in ignem

eternum. * Et si oculus tuus scan-

dalizat te, erue eum, & proice
abs te: bonum tibi est cum vno

oculo in vitam intrare, quam duos
oculos habentem mitti in gehem-

nam ignis. * Videte ne contem-

natis vnum ex his pusillis: dico
enim vobis, quia angeli eorum

|| Ps. 33. a. 2

|| Luc. 19. b.

10

Luc. 15. a. 4

in celis semper vident faciem pa-

tris mei, qui in celis est. * Venit
enim Filius hominis saluare

quod perierat. * Quid vobis vi-

detur: si fuerint alicui centum
oues, & errauerit vna ex eis: non

ne relinquit nonagintanovem in
montibus, & vadit querere eam,

quæ errauit? * & si contigerit vt
inueniat eam: amen dico vobis,

quia gaudet super eam magis quam
super nonagintanovem, quæ non

errauerunt. * Sic non est volun-

tas ante Patrem vestrum, qui in
celis est, vt pereat vnus de pusil-

lis istis. * Si autem peccauerit
in te frater tuus, vade, & corripe

eum inter te, & ipsum solum. si
te audierit, lucratus eris fratrem

tuum. * si autem te non audierit,
adhibe tecum adhuc vnum, vel

duos, vt in ore duorum, vel trium
testium stet omne verbum. * Quod

si non audierit eos: dic ecclesie.

si autem ecclesiam non audierit:

sit tibi sicut ethnicus, & publi-

canus. * Amen dico vobis, quæ-

cumque alligaueritis super ter-

ram, erunt ligata & in celo: & quæ-

cumque solueritis super terram,

erunt soluta & in celo. * Ite-

rum dico vobis, quia si duo ex

vobis consenserint super terram,

de omni re quæcumque petie-

rint, fiet illis a Patre meo, qui in

celis est. * Vbi enim sunt duo, vel

tres congregati in nomine meo,

ibi sum in medio eorum. * Tunc

accedens Petrus ad eum, dixit:

Domine quoties peccabit in me

frater meus, & dimittam ei vsque

septies? * Dicit illi Iesus: Non di-

co tibi vsque septies: sed vsque

septuagies septies. * Ideo assimila-

lum est regnum celorum homi-

ni regi, qui voluit rationem po-

nere cum seruis suis. * Et cum co-

mpisset rationem ponere, oblatu-

est ei vnus, qui debebat ei decem mil-

lia talenta. * Cum autem non ha-

beret unde redderet, iussit eum

dominus eius venundari, & uxorem

eius, & filios, & omnia, quæ

habebat, & reddi. * Proci-

dens autem seruus ille, orabat eum,

dicens: Patientiam habe in me, &

omnia reddam tibi. * Misertus au-

tem dominus serui illius, dimisit

eum, & debitum dimisit ei. * Egres-

sus autem seruus ille inuenit vnu

de conseruis suis, qui debebat ei

centum denarios: & tenens sus-

fecabat eum, dicens: Redde quod

debes. * Et procidens conseruus

eius, rogabat eum, dicens: Patient-

iam habe in me, & omnia red-

dam tibi. * Ille autem noluit: sed

abiit, & misit eum in carcerem do-

netæ reddere debitum. * Viden-

tes autem conserui eius quæ fie-

bant, contristati sunt valde: & ve-

nerunt, & narrauerunt domino

suo omnia, quæ facta fuerant.

* Tunc vocauit illum dominus

suius: & ait illi: Serue nequam,

omne debitum dimisi tibi quo-

niam rogasti me: nonne ergo

oportuit & te misereri conserui

tui, sicut & ego tui miserus sum?

* Et iratus dominus eius tradidit

eum tororibus, quoadusque red-

deret vnuersum debitum. * Sic &

Patet meus celestis faciet vobis,

si non remiseritis vnusquisque fra-

tri suo de cordibus vestris.

C A P. X I X.

ET factum est, cum consum-

masset Iesus sermones istos, || Mar. 10. a.

migrauit a Galilæa, & venit in ci-

uitatem Iudææ trans Iordanem, & se-

cutus

secuta sunt eum turbæ multæ, & curauit eos ibi. * Et accesserunt ad eum Pharisæi tentantes eum, & dicentes: Si licet homini dimittere uxorem suam, quacumque ex causa? * Qui respondens, ait eis: Non legistis, quia qui fecit hominem ab initio, masculū, & feminā fecit eos? & dixit: * Propter hoc dimitteret homo patrem, & matrem, & adhærebit uxori suæ, & erunt duo in carne vna. itaque iam nō Deus coniunxit, homo non separat. * Dicit illi: Quid ergo Moyses mandauit dare libellum repudiij, & dimittere? * Ait illis: Quoniam Moyses ad duritiā cordis vestri permisit vobis dimittere uxores vestras, ab initio autem non fuit sic. * Dico autem vobis, quia quicumque dimiserit uxorem suā, nisi ob fornicationē, & aliam duxerit, mœchatur: & qui dimissam duxerit, mœchatur. * Dicunt ei discipuli eius: Si ita est causa, quoniam cum uxore, non expedit nubere. * Qui dixit illis: Nō omnes capiunt verbū istud, sed quibus datum est. * Sunt enim eunuchi, qui de matris vtero sic nati sunt: & sunt eunuchi, qui facti sunt ab hominibus: & sunt eunuchi, qui se ipsos castrauerūt propter regnum cælorum. Qui potest capere capiat. * Tunc oblati sunt ei paruuli, vt manus eis imponeret, & oraret. Discipuli autem increpabant eos. * Iesus vero ait eis: * Si nite paruulos, & nolite eos prohibere ad me venire: talis est enim regnum cælorum. * Et cum impositisset eis manus, abiit inde. * Et ecce vnus accedens, ait illi: Magister bone, quid boni faciam vt habeam vitā æternam? * Qui dixit ei: Quid me interrogas de bono? Vnus est bonus, Deus. Si autem vis ad vitam ingredi, serua mandata. * Dicit illi: Quæ? Iesus autem dixit: * Non homicidium facies: Non adulterabis: Non facies furtum: Non falsum testimonium dices: * Honora patrem tuum, & matrem tuam, & diliges proximum tuum sicut teipsum. * Dicit illi adolescens: Omnia hæc custodiui a iuuentute mea, quid adhuc mihi deest? * Ait illi

Iesus: Si vis perfectus esse, vade, vade quæ habes, & da pauperibus, & habebis thesaurum in cælo: & veni, sequere me. * Cum audisset autem adolescens verbum, abiit tristis: erat enim habens multas possessiones. * Iesus autem dixit discipulis suis: Amen dico vobis, quia diues difficile intrabit in regnum cælorum. * Et iterum dico vobis: Facilius est camelum per foramen acus transire, quàm diuitem intrare in regnum cælorum. * Auditis autem his, discipuli mirabantur valde, dicentes: Quis ergo poterit saluus esse? * Aspiciens autem Iesus, dixit illis: Apud homines hoc impossibile est: apud Deum autem omnia possibilia sunt. * Tunc respondens Petrus, dixit ei: Ecce nos reliquimus omnia, & secuti sumus te: quid ergo erit nobis? * Iesus autem dixit illis: Amen dico vobis, quod vos, qui secuti estis me, in regeneratio ne cum sederit Filius hominis in sede maiestatis suæ, sedebitis & vos super sedes duodecim, iudicantes duodecim tribus Israel. * Et omnis, qui reliquerit domum, vel fratres, aut sorores, aut patrem, aut matrem, aut uxorem, aut filios, aut agros propter nomen meum, centuplum accipiet, & vitam æternam possidebit. * Multi autem erunt primi nouissimi, & nouissimi primi.

C A P. XX.

Simile est regnum cælorum homini patrifamilias, qui exiit primo mane conducere operarios in vineam suam. * Conuentione autem facta cum operarijs ex denario diurno, misit eos in vineam suam. * Et egressus circa horam tertiam, vidit alios stantes in foro otiosos. * & dixit illis: Ite & vos in vineam meam, & quod iustum fuerit dabo vobis. * Illi autem abiierunt. Iterum autem exiit circa sextam, & nonam horam: & fecit similiter. * Circa vndecimam vero exiit, & inuenit alios stantes, & dicit illis: Quid hic statis tota die otiosi? * Dicunt ei: Quia nemo nos conduxit. Dicit illis: Ite & vos in vineam meam.

Nan a Cum

¶ 7. 20. b. 16
Mar. 10. d.
31
Luc. 13. f.
30. & 16. c

* Cum sero autem factum esset, dicit dominus vineæ procuratori suo: Voca operarios, & redde illis mercedem incipiens a nouissimis vsque ad primos. * Cum venissent ergo qui circa undecimam horam venerant, acceperunt singulos denarios. * Venientes autem & primi, arbitrati sunt quod plus essent accepturi: acceperunt autem & ipsi singulos denarios. * Et accipientes murmurabāt aduersus patremfamilias, dicētes: Hi nouissimi vna hora fecerunt, & pares illos nobis fecisti, qui portauimus pondus diei, & aestus. * At ille respondens vni eorum, dixit: Amice non facio tibi iniuriam: nonne ex denario conuenisti mecum? * Tolle quod tuum est, & vade: volo autem & huic nouissimo dare sicut & tibi. * Aut non licet mihi quod volo, facere? an oculus tuus nequam est, quia ego bonus sum? * Sic erunt nouissimi primi, & primi nouissimi. multi enim sunt vocati, pauci vero electi. * Et ascendens Iesus Ierosolimam, assumpsit duodecim discipulos secreto, & ait illis: Ecce ascendimus Ierosolimam, & Filius hominis tradetur principibus sacerdotum, & Scribis, & condemnabunt eum morte, & tradet eum Gentibus ad illudendum, & flagellandum, & crucifigendum, & tertia die resurget. * Tunc accessit ad eum mater filiorum Zebedæi, cum filiis suis, adorans & petens aliquid ab eo. * Qui dixit ei: Quid vis? Atque illi: Dic vt sedent hi duo filij mei, vnus ad dexteram tuam, & vnus ad sinistram in regno tuo. * Respondens autem Iesus, dixit: Nescitis quid petatis. Potestis bibere calicem, quem ego bibiturus sum? Dicunt ei: Possumus. * Ait illis: Calicem quidem meum bibetis: sedere autem ad dexteram meam vel sinistram non est meum dare vobis, sed quibus paratum est a Patre meo. * Et audientes decem, indignati sunt de quibus fratribus. * Iesus autem vocauit eos ad se, & ait: Scitis quia principes gentium dominantur eorum: & qui maiores sunt, potestatem exercent in eos. * Non ita

erit inter vos: sed quicumque voluerit inter vos maior fieri, sit vester minister: * & qui voluerit inter vos primus esse, erit vester seruus. * Sicut Filius hominis non venit ministrari, sed ministrare, & dare animam suam, redemptionem pro multis. * Et egredientibus illis ab Iericho, secuta est eum turba multa, & ecce dno cæci sedentes secus viam, audierunt, quia Iesus transiret: & clamauerunt, dicentes: Domine, miserere nostri, Fili David. * Turba autem increpabat eos vt tacerent. At illi magis clamabāt, dicentes: Domine, miserere nostri, Fili David. * Et stetit Iesus, & vocauit eos, & ait: Quid vultis vt faciam vobis? Dicunt illi: Domine, vt aperiantur oculi nostri. * Misertus autem eorum Iesus, tetigit oculos eorum. Et confestim viderunt, & secuti sunt eum.

CAP. XXI.

ET cum appropinquassent Ierosolimam, & venissent Bethphage ad bethani olueti: tunc Iesus misit duos discipulos, dicens eis: Ite in castellum, quod contra vos est, & statim inuenietis asinam alligatam, & pullum cum eo: soluite, & adducite mihi: * & si quis vobis aliquid dixerit, dicite quia Dominus his opus habet: & confestim dimittet eos. * Hoc autem totum factum est, vt adimpleretur quod dictum est per Prophetam dicentē: * Dicite filie Sion: Ecce rex tuus venit tibi, mansuetus, sedens super asinam, & pullum filium subigalis. * Euntes autē discipuli fecerunt sicut præcepit illis Iesus. * Et adduxerunt asinam, & pullum: & imposuerunt super eos vestimenta sua, & eī desuper sedere fecerunt. * Plurima autem turba strauēbant vestimenta sua in viam: alij autem cadebāt ramos de arboribus, & stenebant in viam: turba autem, quæ præcedebat, & quæ sequebatur: clamabant, dicentes: Hosanna Filio David: benedictus, qui venit in nomine Domini: hosanna in altissimis. * Et cum intrasset Ierosolimam, comota est vniuersa ciuitas, dicens: Quis est hic?

Hic ? * Populi autem dicebant : 11
Hic est Iesus propheta a Naza-
reth Galilee. * Et intrauit Iesus 12
in templum Dei, & eiecit omnes
venditores, & ementes in tem-
plo, & mensas numulariorum,
& cathedras vendentium colum-
bas euerit : * & dicit eis : Scriptum 13
est : Domus mea domus orationis
vocabitur : vos autem fecistis
illam speluncam latronum. * Et 14
accesserunt ad eum ex ei, & clau-
di in templo. & sanauit eos. * Vi- 15
dentes autem principes sacerdo-
tum, & Scribae mirabilia, quae fe-
cit, & pueros clamantes in tem-
plo, & dicentes : Hosanna filio
Dauid : indignati sunt. * & dixe- 16
runt ei : Audis quid isti dicunt ?
Iesus autem dixit eis : Vtique
numquam legitis : Quia ex ore
infantium, & lactentium perfeci-
sti laudem ? * Et relictis illis, abiit 17
foras extra Ciuitatem in Betha-
niam : ibique mansit. * Mane au- 18
tem reuerens in Ciuitatem, efu-
rijt. * Et videns fici arborē vnam
secus viam, venit ad eam : & nihil 19
inuenit in ea nisi folia tantum, &
ait illi : Numquam ex te fructus
nascatur in sempiternum. Et are- 20
facta est continuo ficulnea. * Et
videntes discipuli, mirati sunt, di-
centes : Quomodo continuo aruit ?
* Respondens autem Iesus, ait eis : 21
Amen dico vobis, si habueritis fi-
dem, & non hesitaueritis, non so-
lum de ficulnea facietis, sed & si
monti hunc dixeritis, Tolle, & ia-
cta te in mare, fiet. * Et omnia 22
quaequē petieritis in oratione
credentes, accipietis. * Et cum ve- 23
nisset in templum, accesserunt ad
eum docentem, principes sacer-
dotum, & seniores populi, dicen-
tes : In qua potestate haec facis ?
Et quis tibi dedit hanc potestatem ?
* Respondens Iesus dixit eis : In- 24
terrogabo vos & ego vnū sermo-
nem : quem si dixeritis mihi, &
ego vobis dicam in qua potestate
haec facio. * Baptismus Ioannis 25
vnde erat ? & ex eo, an ex homini-
bus ? At illi cogitabant inter se,
dicentes : Si dixerimus, & ex eo, 26
diceret nobis : Quare ergo non cre-
didistis illi ? Si autem dixerimus,
ex hominibus, timemus turbam :
omnes enim habebant Ioanmem

sicut prophetam. * Et responden-
tes Iesu, dixerunt : Nescimus. Ais
illis & ipse : Nec ego dico vobis
in qua potestate haec facio. * Quid
autem vobis videtur ? Homo qui-
dam habebat duos filios, & acce-
dens ad primum, dixit : Fili, vade
hodie, operare in vinea mea. * Il-
le autem respondens, ait : Nolo.
Postea autem, poenitentia motus,
abiit. * Accedens autem ad alte-
rum, dixit similiter. * At ille re-
spondens, ait : Eo, domine, & non
iuit. * quis ex duobus fecit volun-
tatem patris ? Dicunt ei : Primus.
Dicit illis Iesus : Amen dico vo-
bis, quia publicani, & meretrices
praecedent vos in regnū Dei. * Ve-
nit enim ad vos Ioannes in via ius-
titiae, & non credidistis ei. publi-
cani autem, & meretrices credi-
derunt ei : vos autem videtis nec
poenitentiam habuistis poitea, vt
crederetis ei. * Aliam parabolam
audite : * Homo erat paterfami-
lias, qui plantauit vineam, & se-
pem circumdedit ei, & fodit in ea
torcular, & edificauit turrim, &
locauit eam agricolis, & peregre
profectus est. * Cum autem tem-
pus fructuū appropinquasset, mi-
sit seruos suos ad agricolas, vt ac-
ciperent fructus eius. * Et agricola-
e, apprehensis seruis eius, alium
eieciderunt, alium occiderunt, aliū
vero lapidauerunt. * Iterum mi-
sit alios seruos plures prioribus, &
fecerunt illis similiter. * Nouis-
sime autem misit ad eos filium
suum, dicens : Verebuntur filium
meum. * Agricolae autem viden-
tes filium, dixerunt inter se : Hic
est heres, venite, occidamus eum,
& habebimus hereditatem eius.
* Et apprehensum eum eiecerunt
extra vineam, & occiderunt. * Cum
ergo venerit dominus vineae, quid
faciet agricolis illis ? * Auiunt illi :
Malos male perdet : & vineam
suam locabit alijs agricolis, qui
reddant ei fructum temporibus
suis. Dicit illis Iesus : Numquam
legistis in Scripturis : Lapidem,
quem reprobaauerunt aedifican-
tes, hic factus est in caput anguli ?
A Domino factum est istud, & est
mirabile in oculis nostris : ideo
dico vobis, quis auferet a vo-
bis regnum Dei, & dabitur ge-
n-
Nun 3 facien-

1. 17. 20. 1

22

1. 17. 20. 1

Mar. 12. 2.

1

Luc 20. b. 9

1sa. 5. a. 6

1er. 2. d. 21

17. 26. 2. 9

& 27. a. 2

Ioan. 12. g.

53

1. 17. 20. 1

1. 17. 20. 1

22. 1. 1

Act. 4. b. 11

Rom. 9. g.

1. Pet. 2. a. 7

Ioan. 2. c. 14

Den. 14. c.

21

1sa. 56. c. 7

Jer. 7. b. 11

1. 17. 20. 1

Mar. 11. b.

23

Mar. 11. c.

30

1. 7. 2. 7

1. 10. 3. d. 22

Mar. 11. d.

24

Luc. 20. a. 2

1. 14. 2. 5

facienti fructus eius. * Et qui ceciderit super lapidem istum, confringetur: super quem vero ceciderit, conteret eum. * Et cum audissent principes sacerdotum, & Pharisei parabolam eius, cognoverunt quod de ipsis diceret. * Et querentes eum tenere, timuerunt turbas: quoniam sicut prophetam eum habebant.

CAP. XXII.

Luc. 14. d.
16
Apoc. 19.
b. 9

ET respondens Iesus, dixit iterum in parabolis eis, dicens: * Simile factum est regnum celorum homini regi, qui fecit nuptias filio suo. * Et misit servos suos vocare invitatos ad nuptias, & nolebant venire. * Iterum misit alios servos, dicens: Dicite invitatis: Ecce prandium meum paravi, & omnia parata: venite ad nuptias. * Illi autem neglexerunt: & abierunt, alius in villam suam, alius vero ad negotiationem suam: * reliqui vero tenuerunt servos eius, & contumeliis affectos occiderunt. * Rex autem cum audisset, iratus est: & missis exercitibus suis, perdidit homicidas illos, & civitatem illorum succendit. * Tunc ait servis suis: Nuptie quidem paratae sunt, sed qui invitati erant, non fuerunt digni. * ite ergo ad exitus viarum, & quoscumque inveneritis, vocate ad nuptias. * Et egressi servi eius in vias, congregaverunt omnes, quos invenerunt, malos & bonos: & impletae sunt nuptiae discumbentium. * Intravit autem rex, ut videret discumbentes, & vidit ibi hominem non vestitum veste nuptiali. * Et ait illi: Amice, quomodo huc intrasti non habens vestem nuptialem? At ille obmutuit. * Tunc dixit rex ministris: Ligatis manibus, & pedibus eius, mittite eum in tenebras exteriores: ibi erit fletus, & stridor dentium. * Multi enim sunt vocati, pauci vero electi. * Tunc abeuntes Pharisei, consilium inierunt ut caperent eum in sermone. * Et mittunt ei discipulos suos cum Herodianis dicentes: Magister, scimus quia verax es, & viam Dei in veritate doces,

Mat. 23. b. 12
& 13. f. 42
J. 25. c. 30

Mar. 12. b.
11
Luc. 20. d.
29

& non est tibi cura de aliquo: non enim respicis personam hominum: * dic ergo nobis quid tibi videatur, licet censum dare Caesari, an non? * Cognita autem Iesus nequitia eorum, ait: Quid me tentatis hypocritae? ostendite mihi numisma census. At illi obtulerunt ei denarium. * Et ait illis Iesus: Cuius est imago haec, & superscriptio? * Dicunt ei: Caesaris. Tunc ait illis: Reddite ergo quae sunt Caesaris, Caesari: & quae sunt Dei, Deo. * Et audientes mirati sunt, & relicto eo abierunt. * In illo die accesserunt ad eum Sadducei, qui dicunt non esse resurrectionem: & interrogaverunt eum, dicentes: Magister, Moyses dixit: Si quis mortuus fuerit non habens filium, ut ducat frater eius uxorem illius, & suscitet semen fratri suo. * Erant autem apud nos septem fratres: & primus, uxore ducta, defunctus est: & non habens semen, reliquit uxorem suam fratri suo. * Similiter secundus, & tertius usque ad septimum. * Novissime autem omnium & mulier defuncta est. * In resurrectione ergo cuius erit de septem vxor? omnes enim habuerunt eam. * Respondens autem Iesus, ait illis: Erratis nescientes Scripturas, neque virtutem Dei. * In resurrectione enim neque nubent, neque nubentur: sed erunt sicut angeli Dei in caelo. * De resurrectione autem mortuorum non legistis quod dictum est a Deo dicente vobis: * Ego sum Deus Abraham, & Deus Isaac, & Deus Iacob? Non est Deus mortuorum, sed viventium. * Et audientes turbae, mirabantur in doctrina eius. * Pharisei autem audientes quod silicium imposuisset Sadduceis, convenerunt in unum: * & interrogavit eum unus ex eis legis doctor, tentans eum: * Magister, quod est mandatum magnum in Lege? * Ait illi Iesus: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & in tota anima tua, & in tota mente tua. * Hoc est maximum, & primum mandatum. * Secundum autem simile est huic: Diliges proximum tuum, sicut teipsum. * In his duobus mandatis

Rom. 13.
c. 7

Mar. 12. b.
15
Luc. 20. d.
28
Act. 23. b. 6
Deu. 23. b. 6

Exod. 3. b.
6

Mar. 12. c.
23
Luc. 10. c.
27

Deu. 6. a. 5

Leu. 19. d.
18
Mar. 12. d.
31
Luc. 20. d.
41

tis vniuersa lex pēdet, & propheta. * Congregatis autem Pharisaeis, interrogauit eos Iesus, * dicens: Quid vobis videtur de Christo? cuius filius est? Dicunt ei: David. * At illis: Quomodo ergo David in spirita vocat eū Dominum, dicens: * || Dixit Dominus Domino meo: sede a dextris meis, donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum. * || Si ergo David vocat eum Dominū, quomodo filius eius est? * & nemo poterat ei respondere verbum: neque ausus fuit quisquā ex illa die eum amplius interrogare.

C A P. X X I I I.

Tunc Iesus locutus est ad turbas, & ad discipulos suos, * dicens: Super cathedram Moysi federūt Scribae, & Pharisei. * Omnia ergo quaecumque dixerint vobis, seruare, & facite: secundum opera vero eorum nolite facere: dicunt enim, & non faciūt. * || Alligant enim onera grauiā, & importabilia, & imponunt in humeros hominum: digito autem suo nolunt ea mouere. * || Omnia vero opera sua faciunt vt videantur ab hominibus: || dilatant enim phylacteria sua, & magnificant fimbrias. * Amant autem primos recubitus in cenis, & primas cathedras in synagogis, * & salutationes in foro, & vocari ab hominibus Rabbi. * || Vos autem nolite vocari Rabbi. vnus est enim Magister vester, omnes autem vos fratres estis. * || Et patrem nolite vocare vobis super terram: vnus est enim Pater vester, qui in caelis est. * Nec vocemini magistri: quia Magister vester vnus est, Christus. * Qui maior est vestrum, exit minūter vester. * || Qui autem se exaltauerit, humiliabitur: & qui se humiliauerit, exaltabitur. * Vx autem vobis Scribae, & Pharisei hypocritae: quia clauditis regnum caelorum ante homines, vos enim non intratis, nec introeuntes finitis intrare. * Vx vobis Scribae & Pharisei hypocritae: quia comeditis domos viduarum, orationes longas orantes propter hoc amplius accipietis

iudicium. * Vx vobis Scribae, & Pharisei hypocritae: quia circutis mare, & aridam, vt faciatis vnum profelytum: & cum fuerit factus, facitis eum filium gehennae duplo quā vos. * Vx vobis duces caeci, qui dicitis: Quicumque iurauerit per templum, nihil est: qui autem iurauerit in auro templi, debet. * Stulti, & caeci: Quid enim maius est, aurum, an templum, quod sanctificat aurū? * Et quicumque iurauerit in altari, nihil est: quicumque autem iurauerit in dono, quod est super illud, debet. * Caeci: Quid enim maius est, donū, an altare, quod sanctificat donum? * Qui ergo iurat in altari, iurat in eo, & in omnibus, quae super illud sunt. * & quicumque iurauerit in templo, iurat in illo, & in eo, qui habitat in ipso: * & qui iurat in caelo, iurat in throno Dei, & in eo, qui sedet super eum. * Vx vobis Scribae, & Pharisei hypocritae: qui decimatis mentham, & anethum, & cyminum, & reliquistis quae grauiora sunt legis, iudicii, & misericordiam, & fidem: haec oportuit facere, & illa non omittere. * Duces caeci, excollātes culicem, camelum autem glutientes. * Vx vobis Scribae, & Pharisei hypocritae, quia mundatis quod deforis est calicis, & paroplis: intus autem pleni estis rapina, & immunditia. * Pharisee caeci, munda prius quod intus est calicis, & paroplis, vt fiat id, quod deforis est, mundum. * Vx vobis Scribae, & Pharisei hypocritae: quia similes estis sepulchris dealbatis, quae aforis parent hominibus speciosa, intus vero plena sunt ossibus mortuorum, & omni spurcitia. * sic & vos aforis quidem paretis hominibus iusti: intus autem pleni estis hypocritis, & iniquitate. * Vx vobis Scribae, & Pharisei hypocritae, qui aedificatis sepulchra prophetarum, & ornatis monumenta iustorum. * & dicitis: Si fuissetus in diebus patrum nostrorum, non essemus socij eorum in sanguine prophetarum. * itaque testimonio estis vobismetipsis, quia filij estis eorum, qui prophetas occiderunt. * Et vos implete mensuram patrum

¶ Ps. 109. a. 1

¶ Efd. 2. a.

¶ Luc. 11. g.

¶ Act. 15. e. 10

¶ Deut. 6. b. 2

¶ Nu. 15. d. 38

¶ Mar. 12. d.

¶ Luc. 11. f.

¶ 43. & 20. g.

¶ Iac. 3. a. 1

¶ Mal. 1. b. 6

¶ Luc. 14. c.

¶ 11. & 18. c.

¶ 14

¶ Mat. 12. d.

¶ 40

¶ Luc. 20. g.

¶ 47

¶ Luc. 11. f.

42

207

¶ 3. b. 7 trum vestrorum. * ¶ Serpentes ge-
nimina viperarum, quomodo fugi-
etis a iudicio gehennæ? * Ideo
ecce ego mitto ad vos prophetas,
& sapientes, & scribas, & ex il-
lis occidetis, & crucifigitis, & ex
eis flagellabitis in synagogis ves-
tris, & persequemini de ciuitate
in ciuitatem: * vt veniat super
vos omnis sanguis iustus, qui ef-
fusus est super terram, ¶ a sangui-
ne Abel iusti vsque ad sanguinē
¶ Zachariæ, filij Barachæ, quem
occidistis inter templum & alta-
re. * Amen dico vobis, venient
hæc omnia super generationem
istam. ¶ Ierusalem Ierusalem, quæ
occidis prophetas, & lapidas eos,
qui ad te missi sunt, quoties volui
congregare filios tuos, quemad-
modum gallina congregat pul-
los suos sub alas, & noluiti? Ecce
relinquetur vobis domus vestra
deserta. * Dico enim vobis,
non me videbitis amodo, donec
dicatis: Benedictus, qui venit in
nomine Domini.

C A P. XXIII.

Mar. 13. a. 1 ¶ T egressus Iesus de templo,
Luc. 21. b. 5 ibat. Et accesserunt discipuli
eius, vt ostenderent ei ædificatio-
nes templi. * Ipse autem respon-
dēs dixit illis: Videtis hæc omnia?
Amen dico vobis, nō relinquetur
hic lapis super lapidem, qui non
destruatur. * ¶ Sedente autem eo
super Montem oliuari, accesserūt
ad eum discipuli secreto, dicētes:
Dic nobis, quando hæc erunt? &
quod signum aduentus tui, & con-
summationis sæculi? ¶ Et respon-
dēs Iesus, dixit eis: Videte nequis
vos seducat. * Multi enim venient
in nomine meo, dicētes: Ego sum
Christus, & multos seducēt. * Au-
dituri enim estis prælia, & opinio-
nes præliorū. Videte ne turbemi-
ni. oportet enim hæc fieri, sed non
dū est finis. * consurget enim gens
in gentem, & regnum in regnum,
& erunt pestilentie, & fames, &
terramotus per loca. * hæc au-
tem omnia initia sunt dolorum.
¶ Tunc tradent vos in tribulatio-
nem, & occident vos: & eritis
odio omnibus gentibus propter
nomen meū. ¶ Et tunc scandaliza-

buntur multi, & inuicem tradēt,
& odio habebunt inuicem. * Et
multi pseudoprophetae surgent, &
seducēt multos. * Et quoniam
abundauit iniquitas, refrigescet
charitas multorum. * qui autem
perseuerauerit vsque in finē, hic
saluus erit. * Et predicabitur hoc
Euangelii regni in vniuerso orbe,
in testimonium omnibus genti-
bus: & tunc veniet cōsummatio.
¶ Cum ergo videritis abominatio-
nem desolationis, quæ dicta est ¶ Mar. 13. b.
Daniele propheta, stantem in lo-
co sancto, qui legit, intelligat: ¶ Luc. 21. d.
¶ tunc qui in Iudæa sunt, fugiant
ad montes: * & qui in tecto, non
descendant tollere aliquid de do-
mo sua: * & qui in agro, non reuer-
tatur tollere tunicam suam. * Vt
autem prægnantibus, & nutrien-
tibus in illis diebus. * Orate au-
tem vt non fiat fuga vestra in hie-
me, ¶ vel sabbato. * erit enim
tunc tribulatio magna, qualis nō
fuit ab initio mundi vsque mo-
do, neque fiet. * Et nisi breuiati
fuissent dies illi, non fieret salua
omnis caro: sed propter electos
breuiabuntur dies illi. * ¶ Tunc si-
quis vobis dixerit: Ecce hic est
Christus, aut illic: nolite crede-
re. * Surgent enim pseudochristi,
& pseudoprophetae: & dabunt si-
gna magna, & prodigia, ita vt in
errorem inducātur (si fieri potest)
etiam electi. * Ecce prædixi vo-
bis. * Si ergo dixerint vobis: Ec-
ce in deserto est, nolite exire: Ec-
ce in penetralibus, nolite crede-
re. * Sicut enim fulgur exit ab
Oriente, & paret vsque in Occi-
dentem: ita erit & aduentus Filij
hominis. * ¶ Vbi cumque fuerit
corpus, illic congregabuntur
aquilæ. * ¶ Statim autem post tri-
bulationem dierum illorum sol
obscurabitur, & luna nō dabit lu-
men suum, & stellæ cadent de ca-
elo, & virtutes eorum commo-
uebuntur: * & tunc parebit signū
Filij hominis in caelo: & tūc plan-
gent omnes tribus terræ: & vide-
bunt Filium hominis venientem
in nubibus cæli cum virtute mul-
ta, & maiestate. * ¶ Et mittet an-
gelos suos cum tuba, & voce ma-
gna: & congregabunt electos eius
a quattuor ventis, a summis cælo-

rum vsque ad terminos eorum.

* Ab arbore autem fici discite parabolam: cum iam ramus eius tener fuerit, & folia nata, scitis quia prope est aestas: ita & vos cum videritis hæc omnia, scitote quia prope est in ianuis. Amen dico vobis, qui non præteribit generatio hæc, donec omnia hæc fiant.

¶ Mar. 13. d. 31 * Cælum, & terra transibunt, verba autem mea non præteribunt. * De die autem illa, & hora nemo scit, neque angeli cælorum, nisi solus Pater.

¶ Luc. 17. f. 26 * Sicut autem in diebus Noe, ita erit & aduentus

Gen. 7. b. 5 Filij hominis. * sicut enim erant in diebus ante diluuium comedentes & bibentes, nubentes & nuptui tradentes, vsque ad eum diem, quo intrauit Noe in arcam, & non cognouerunt donec venit diluuium, & tulit omnes: ita erit & aduentus Filij hominis.

* Tunc duo erunt in agro: vnus assumetur, & vnus relinquetur. * dux molentes in mola: vna assumetur, & vna relinquetur. * Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit.

¶ 1. Thef. 4. d. 17 * Illud autem scitote, quoniam si sciret paterfamilias qua hora fur venturus esset, vigilaret vtique, & non sineret perferri domum suam.

¶ Mar. 13. d. 32 * Ideo & vos estote parati: quia qua nescitis hora Filius hominis venturus est. * Quis, putas, est fidelis seruus, & prudens, quem constituit dominus suus super familiam suam, vt det illis cibum in tempore?

¶ Luc. 12. e. 39 * Beatus ille seruus, quem cum venerit dominus eius, inueniet sic facientem.

¶ Apoc. 16. c. 15 * amen dico vobis, quoniam super omnia bona sua constituet eum.

* Si autem dixerit malus seruus ille in corde suo: Moram facit dominus meus venire: & ceperit percutere cōseruos suos, manducet autem, & bibat eum ebriosus: veniet dominus serui illius in die, qua non sperat, & hora, qua ignorat: & diuidet eum, partemq. eius ponet cum hypocritis.

¶ 1. Thef. 5. f. 42 * illic erit fletus, & stridor dentium.

accipientes lampades suas exierunt obuiam sponso, & sponse.

¶ 2 * Quinque autem ex eis erant fatuæ, & quinque prudentes: sed

¶ 3 quinque fatuæ, acceptis lampadibus, non fumpserunt oleum secundum:

¶ 4 cum: prudentes vero ceperunt oleum in vasis suis cum lampadibus.

¶ 5 Moram autē faciente sponse, dormitauerunt omnes & dormierunt.

¶ 6 Media autem nocte clamor factus est: Ecce sponso venit, exite obuiam ei.

¶ 7 Tunc surrexerunt omnes virgines illæ, & ornauerunt lampades suas.

¶ 8 Fatuæ autem sapientibus dixerunt: Date nobis de oleo vestro: quia lampades nostræ extinguuntur.

¶ 9 Responderunt prudentes, dicentes: Ne forte non sufficiat nobis, & vobis, ite potius ad vendentes,

¶ 10 & emite vobis. Dum autē irent emere, venit sponso: & quæ paratæ erant, intrauerunt cum eo ad

¶ 11 nuptias, & clausa est ianua. Nouissime vero veniunt & reliquæ

¶ 12 virgines, dicentes: Domine, Domine, aperi nobis. At ille respondens, ait: Amen dico vobis,

¶ 13 nescio vos. Vigilate itaque, quia nescitis diem, neque horam.

¶ 14 * Sicut enim homo peregre proficiscens, vocauit seruos suos, & tradidit illis bona sua.

¶ 15 * Et vni dedit quinque talenta, alij autem duo, alij vero vnum, unicuique secundum propriam virtutem.

¶ 16 * Et postea profectus est statim. Abijt autem qui quinque talenta acceperat, & operatus est in eis, & lucratus est alia quinque.

¶ 17 * Similiter & qui duo acceperat, lucratus est alia duo.

¶ 18 * Qui autem vnum acceperat, abiens fodit in terram, & abscondit pecuniam domini sui.

¶ 19 * Post multum vero temporis venit dominus seruorum illorum, & posuit rationem cum

¶ 20 eis. Et accedens qui quinque talenta acceperat, obtulit alias quinque talenta, dicens: Domine, quinque talenta tradidisti mihi, ecce alia quinque super-

¶ 21 lucratus sum. Ait illi dominus eius: Euge seruus bone, & fidelis, quia super pauca fuit fidelis, super multa te constituam, intra in gaudium domini tui.

¶ 22 * Accersit autem & qui duo ta-

lenta

lenta

lenta

lenta

lenta

lenta

lenta

lenta

lenta

CAP. XXV.

Tunc simile erit regnum cælorum decem virginibus: quæ

A. 22

lenta acceperat, & ait: Domine, duo talenta tradidisti mihi, ecce alia duo lucratus sum. * Ait illi dominus eius: Euge serue bone, & fidelis, quia super pauca fuisti fidelis, super multa te constituam, intra in gaudium domini tui. * Accedens autem & qui vnum talentum acceperat, ait: Domine, scio quia homo durus es, metis vbi non seminasti, & congregas vbi non sparsisti: * & timens abij, & abscondi talentum tuum in terra: ecce habes quod tuum est. * Respondens autem dominus eius, dixit ei: Serue male, & piger, sciebas quia meto vbi non semino, & congrego vbi non sparsi: * oportuit ergo te committere pecuniam meam numularijs, & veniens ergo recepissem utique quod meum est cum vsura. * Tollite itaque ab eo talentum, & date ei, qui habet decem talenta. * || omni enim habenti dabitur, & abundabit: ei autem, qui non habet, & quod videtur habere, auferetur ab eo. * Et inutilem seruum eiecit in tenebras exteriores: illic erit fletus, & stridor dantium. * Cum autem venerit Filius hominis in maiestate sua, & omnes angeli cum eo, tunc sedebit super sedem maiestatis suae: * & congregabuntur ante eum omnes gentes, & separabit eos ab invicem, sicut pastor segregat oves ab hædis: * & statuet oves quidem a dextris suis, hædos autem a sinistris. * Tunc dicet rex his, qui a dextris eius erunt: Venite benedicti Patris mei, possidete paratum vobis regnum a constitutione mundi. * || esuriui enim, & dedistis mihi manducare: sitiui, & dedistis mihi bibere: hospes eram, & collegistis me: * nudus, & cooperuistis me: || infirmus, & visitastis me: in carcere eram, & venistis ad me. * Tunc respondebunt ei iusti, dicentes: Domine, quando te vidimus esurientem, & pauius te: sitientem, & dedimus tibi potum? * quando autem te vidimus hospitem, & collegimus te: aut nudum, & cooperuimus te? * aut quando te vidimus infirmum: aut in carce-

te, & venimus ad te? * Et respondens rex, dicet illis: Amen dico vobis, quamdiu fecistis vni ex his fratribus meis minimis, mihi fecistis. * Tunc dicet & his, qui a sinistris erunt: || Discedite a me maledicti in ignem æternum qui paratus est diabolo, & angelis eius. * esuriui enim, & non dedistis mihi manducare: sitiui, & non dedistis mihi potum: * hospes eram, & non collegistis me: nudus, & non cooperuistis me: infirmus, & in carcere, & non visitastis me. * Tunc respondebunt ei & ipsi, dicentes: Domine, quando te vidimus esurientem, aut sitientem, aut hospitem, aut nudum, aut infirmum, aut in carcere, & non ministravimus tibi? * Tunc respondit illis dicens: Amen dico vobis: Quamdiu non fecistis vni de minoribus his, nec mihi fecistis. * || Et ibunt hi in supplicium æternum: iusti autem in vitam æternam.

C A P. X X V I.

ET factum est: cum consummasset Iesus sermones hos omnes, dixit discipulis suis: || Scitis quia post bidden Pascha fiet, & Filius hominis tradetur ut crucifigatur. * Tunc congregati sunt principes sacerdotum, & seniores populi in atrium principis sacerdotum, qui dicebatur Caiaphas: * & consilium fecerunt ut Iesum dolo tenerent, & occiderent. * Dicebant autem: Non in die festo, ne forte tumultus fieret in populo. * || Cum autem Iesus esset in Bethania in domo Simonis leprosi, * accessit ad eum mulier habens alabastrum vnguenti pretiosi, & effudit super caput ipsius recumbentis. * Videntes autem discipuli, indignati sunt dicentes: Vt quid perditio hæc? * || potuit enim istud venditari multo, & dari pauperibus. * Scitis autem Iesus, ait illis: Quid molesti estis huic mulieri? opus enim bonum operata est in me. * nam semper pauperes habetis vobiscum: me autem non semper habetis. * Mittens enim hæc vnguentum hoc

|| 13. b. 12.
Mar. 4. c. 15
Luc. 8. c. 18
& 19. d. 26.

|| 11. 10. 17. 18.

|| Isa. 58. b. 7
Ezech. 18. b. 7.

|| Eccli. 7. d. 31.

|| Io. 5. e. 25
Dā. 12. d. 2.

|| Mar. 14. d. 2.
Luc. 22. d. 1.

|| Ioan. 11. d. 2. & 12. d. 1
Mar. 14. d. 2.

hoc in corpus meum: ad sepeliendum me fecit. * Amen dico vobis, vbi cumque prædicatum fuerit hoc euangelium in toto mundo, dicetur & quoddam hæc fecit in memoriam eius. * ¶ Tunc abiit vnus de duodecim, qui dicebatur Iudas Iscariotes, ad principes sacerdotum: * & ait illis: Quid vultis mihi dare, & ego vobis eum tradam? At illi constituerunt ei triginta argenteos. * Et exinde quærebatur opportunitatem vt eum traderet. * ¶ Prima autem die Azymorum accesserunt discipuli ad Iesum, dicentes: Vbi vis paramus tibi comedere Pascha? At Iesus dixit: Ite in ciuitatem ad quemdam, & dicite ei: Magister dicit: Tempus meum prope est, apud te facio Pascha cum discipulis meis. * Et fecerunt discipuli sicut constituit illis Iesus, & parauerunt Pascha. * ¶ Vespre autem facto, discumbebat cum duodecim discipulis suis. * Et edentibus illis, dixit: Amen dico vobis, quia vnus vestrum me traditurus est. * Et contristati valde, cœperunt singuli dicere: Nūquid ego sum Domine? At ipse respondens, ait: Qui intingit mecum manum in paropside, hic me tradet. * Filius quidem hominis vadit, sicut scriptum est de illo: Vñ autem homini illi, per quem filius hominis tradetur: bonum erat ei, si natus non fuisset homo ille. * Respondens autem Iudas, qui tradidit eum, dixit: Numquid ego sum Rabbi? Ait illi: Tu dixisti. * ¶ Cœnantibus autem eis, accepit Iesus panem, & benedixit, ac fregit, deditque discipulis suis, & ait: Accipite, & comedite: hoc est corpus meum. * Et accipiens calicem gratias egit: & dedit illis, dicens: Bibite ex hoc omnes. * Hic est enim sanguis meus noui testamenti, qui pro multis effundetur in remissionem peccatorum. * Dico autem vobis: non bibam amodo de hoc genimine vitis vsque in diem illum, cum illud bibam vobiscum nouum in regno Patris mei. * Et hymnum dicto, exierunt in Montem oliueti. * Tunc dicit illis Iesus: Omnes vos scanda-

lumpatiemini in me, in ista nocte. Scriptum est enim: Percutiam pascorem, & dispergentur oves gregis. * Postquam autem resurrexero, præcedā vos in Galilæam. * Respondens autem Petrus, ait illi: Et si omnes scandalizati fuerint in te, ego numquam scandalizabor. * Ait illi Iesus: Amen dico tibi, quia in hac nocte antequam Gallus cantet, ter me negabis. * Ait illi Petrus: Etiam si oportuerit me mori tecum, non te negabo. Similiter & omnes discipuli dixerunt. * Tunc venit Iesus cum illis in villam, quæ dicitur Gethsemani, & dixit discipulis suis: Sedete hic donec vadam illuc, & orē. * Et assumpto Petro, & duobus filiis Zebedæi, cœpit contristari & mæstus esse. * Tunc ait illis: Tristis est anima mea vsque ad mortem: sustinete hic, & vigilate mecum. * Et progressus pusillum, prociuit in faciem suam, orans, & dicens: Pater mi, si possibile est, transeat a me calix iste. verumtamen non sicut ego volo, sed sicut tu. * Et venit ad discipulos suos, & inuenit eos dormientes, & dicit Petro: Sic non potuistis vna hora vigilare mecum? * Vigilare, & orare vt non intretis in temptationem. Spiritus quidem promptus est, caro autem infirma. * Iterum secundo abiit, & orauit, dicens: Pater mi, si non potest hic calix transire nisi bibam illum, fiat voluntas tua. * Et venit iterum, & inuenit eos dormientes: erant enim oculi eorum grauati. * Et relictis illis, iterum abiit, & orauit tertio, eundem sermonem dicens. * Tunc venit ad discipulos suos, & dicit illis: Dormite iam, & requiescite: ecce appropinquauit hora, & Filius hominis tradetur in manus peccatorum. * Surgite eamius: ecce appropinquauit qui me tradet. * ¶ Adhuc eo loquente, ecce Iudas vnus de duodecim venit, & cum eo turba multa cum gladijs, & fustibus, missi a principibus sacerdotum, & senioribus populi. * Qui autem tradidit eum, dedit illis signum, dicens: Quicumque osculatus fuero, ipse est, tenete

Ioā. 16. d. 28
Zac. 13. c. 7
Mar. 16. b. 7

¶ Ioā. 13. d. 38.
Mar. 14. d. 31.
Luc. 22. d. 31.

¶ Mar. 14. c. 43.
Luc. 22. c. 47.
Ioā. 18. a. 3

¶ Mar. 14. b. 20.

Luc. 22. a. 3

¶ Mar. 14. b. 12.

Luc. 22. a. 7

¶ Mar. 14. b. 17.

Luc. 22. b. 14.

Ioā. 13. b. 21

¶ Ps. 40. c. 10

¶ 1. Cor. 11. c. 14.

¶ Mar. 14. c.

tenere eum. * Et confestim acce- 49
dens ad Iesum, dixit: Ave Bab-
bi. Et osculatus est eum. * Dixitq. 50
illi Iesus: Amice, ad quid veni-
sti? Tunc accesserunt, & manus
iniecērunt in Iesum, & tenuerunt
eum. * Et ecce vnus ex his, qui
erant cum Iesu, extendens manū,
exemit gladium suum, & percu-
tiens seruum principis sacerdotū
amputauit auriculā eius. * Tunc 52
ait illi Iesus: Conuertere gladium
tuum in locum suum. * omnes
enim, qui acceperint gladium, &
gladio peribunt. * An putas, quia 53
non possum rogare patrem meū,
& exhibebit mihi modo plusquā
duodecim legiones angelorum?
* Quomodo ergo implebuntur 54
Scripturæ, quia sic oportet fieri?
* In illa hora dixit Iesus turbis:
Tamquam ad latronē exiitis cum
gladijs, & fultibus comprehendere
me: quotidie apud vos sedebā
docens in templo, & non me te-
nuistis. * Hoc autem totum fa- 56
ctum est, vt adimplerentur Scrip-
turæ prophetarum. Tunc disci-
puli omnes, relicto eo, fugerūt.
* At illi tenentes Iesum, duxerūt 57
ad Caipham principem sacerdo-
tum, vbi Scribæ & seniores con-
uenerant. * Petrus autem seque- 58
batur eum a longe, vsque in atriu
principis sacerdotum. Et ingres-
sus intro, sedebat cum ministris,
vt videret finem. * Principes au-
tem Iesum sacerdotum, & omne con-
cilium quærebant falsum testimo-
nium contra Iesum, vt eum mor-
ti traderent: & non inuenerunt,
cum multi falsi testes accessisset.
Nouissime autem venerunt duo
falsi testes, & * dixerunt: Hic dix-
it: * Possū destruere templum
Dei, & post triduum reedificare 62
illud. * Et surgens princeps sa-
cerdotum, ait illi: Nihil respon-
des ad ea, quæ isti aduersum te
testificantur? Iesus autem tace-
bat. Et principes sacerdotum ait 63
illi: Adiuro te per Deum viuum,
vt dicas nobis si tu es Christus fili-
us Dei. * Dicit illi Iesus: Tu dixi-
sti. verumtamen dico vobis, 64
amodo videbitis Filiū hominis
sedentem a dextris virtutis Dei, &
venientem in nubibus cæli. * Tunc 65
Rom. 14. b, princeps sacerdotum scdit veta-

menta sua, dicens: Blasphemaui
quid adhuc egemus testibus? ecce
nunc auditis blasphemiam: * quid
vobis videtur? At illi responden-
tes dixerunt: Reus est mortis.
* Tunc expuerit in faciem eius, 67
& colaphis eum eceiderunt, alij
autem palmas in faciem eius de-
derunt, dicentes Prophetiza no- 68
bis Christus, quis est qui te percus-
sit? * Petrus vero sedebat foris
in atrio: & accessit ad eum vna 69
ancilla, dicens: Et tu cū Iesu Ga-
lilæo eras. * At ille negauit coram
omnibus, dicens: Nescio quid di-
cis. * Exeunte autem illo ianuam,
vidit eum alia ancilla, & ait his,
qui erant ibi: Et hic erat cum Ie-
su Nazareno. * Et iterum negauit
eum iuramento: Quia non noui
hominem. * Et post pusillum ac-
cesserunt qui stabant, & dixerunt
Petro: Vere & tu ex illis es: nam
& loquela tua manifestum te fac-
cit. * Tunc cepit detestari, & iu-
rare quia non nouisset hominem.
* Et continuo gallus cantauit. * Et
recordatus est Petrus verbi Iesu,
quod dixerat: Prius quā gallus
cancer, ter me negabis. Et egres-
sus foras, fleuit amare.

C A P. XXVII.

I M Ane autem facto, consilium
inierūt omnes principes sa-
cerdotum, & seniores populi ad-
uersus Iesum, vt eum morti tra-
derent. * Et vinctum adduxerūt 2
eum, & tradiderunt Pontio Pila-
to. * Tunc videns Iudas,
qui eum tradidit, quod damnatus
esset: penitentia ductus, retulit
triginta argenteos principibus sa-
cerdotum, & senioribus, dicens:
Peccaui, tradens sanguinem ius-
tum. At illi dixerunt: Quid ad
nos? tu videns. * Et proiecit ar-
genteis in templo, recessit: & 3
abiens laqueo se suspendit. * Prin-
cipes autem sacerdotū, acceptis
argenteis, dixerunt: Non licet eos
mittere in corbonam: quia pre-
tium sanguinis est. * Consilio au-
tem inito, emerunt ex illis agrum
figuli, in sepulturam peregrino-
rum. * Propter hoc vocatus est 4
ager ille, Haceldama, hoc est, ager
sanguinis, vsque in hodiernum
dicem.

- diem. * Tunc impletum est quod dictum est per Ieremiam prophetam, dicentem: Et acceperit triginta argenteos pretium appretiati, quem appretiauerunt a filiis Israel: * & dederunt eos in agrum figuli, sicut constituit mihi Dominus. * Iesus autem stetit ante praeside, & interrogauit eum praeses, dicens: Tu es Rex Iudaeorum? Dicit illi Iesus: Tu dicis. * Et cum accusaretur a principibus sacerdotum, & senioribus, nihil respondit. * Tunc dicit illi Pilatus: Non audis quanta aduersum te dicunt testimonia? * Et non respondit ei ad vllum verbum, ita vt miraretur praeses vehementer. * Per diem autem sollempne confuauerat praeses populo dimittere vnum vinctum, quem voluissent. * habebat autem tunc vinctum insignem, qui dicebatur Barabbas. * Congregatis ergo illis, dixit Pilatus: Quem vultis dimittam vobis: Barabbam, an Iesum, qui dicitur Christus? * Sciebat enim quodd per inuidiam tradidissent eum. * Sedente autem illo pro tribunali, misit ad eum vxor eius, dicens: Nihil tibi, & iusto illi, multa enim passa sum hodie per visum propter eum. * Principes autem sacerdotum, & seniores persuaferunt populis vt peteret Barabbam, Iesum vero perderent. * Respondens autem praeses, ait illis: Quem vultis vobis de duobus dimitti? At illi dixerunt: Barabbam. * Dicit illis Pilatus: Quid igitur faciam de Iesu, qui dicitur Christus? Dicit omnes: Crucifigatur. * Videns autem Pilatus quia nihil proficeret, sed magis tumultus fieret: accepta aqua, lauit manus coram populo, dicens: Innocens ego sum a sanguine iusti huius: vos videritis. * Erresponderes vniuersus populus, dixit: Sanguis eius super nos, & super filios nostris. * Tunc dimisit illis Barabbam: Iesum autem flagellatum tradidit eis vt crucifigeretur. * Tunc milites praesidis suscipientes Iesum in praetorium, congregauerunt ad eum vniuersam co-
- hortem: * & exuentes eum, chlamydem coccineam circumdederunt ei, * & plestentes coronam de spinis, posuerunt super caput eius, & arundinem in dextera eius. Et genu flexo ante eum, illudebant ei, dicientes: Aue rex Iudaeorum. * Et expuentes in eum, acceperunt arundinem, & percutiebant caput eius. * Et postquam illuserunt ei, exuerunt eum chlamyde, & induerunt eum vestimentis eius, & duxerunt eum vt crucifigerent. * Exeuntes autem inuenerunt hominem Cyrenaeum, nomine Simonem: hunc angariauerunt vt tolleret crucem eius. * Et venerunt in locum, qui dicitur Golgotha, quod est Caluariae locus. * Et dederunt ei vinum bibere cum felle mistum. Et cum gustasset, noluit bibere. * Postquam autem crucifixerunt eum, diuiserunt vestimenta eius, sortem mittentes: vt impleret quod dictum est per Prophetam dicentem. Diuiserunt sibi vestimenta mea, & super vestem meam miserunt sortem. * Et sedentes seruabant eum. * Et impositum super caput eius causam ipsius scriptam: HIC EST IESVS REX IUDAEORVM. * Tunc crucifixi sunt cum eo duo latrones: vnus a dextris, & vnus a sinistris. * Prætereuntes autem blasphemabant eum mouentes capita sua, * & dicientes: Vah qui destruis templum Dei, & in triduo illud reedificas: salua te metipsum: si Filius Dei es, descende de cruce. * Similiter & principes sacerdotum illudentes eum Scribis, & senioribus dicebant: * Alios saluos fecit, seipsum non potest saluum facere: * si rex Israel est, descendat nunc de cruce, & credimus ei: * * confidit in Deo: liberet nunc, si vult eum: dixit enim: Quia Filius Dei sum. * Idipsum autem & latrones, qui crucifixi erant cum eo, improperabant ei. * A sexta autem hora tenebrae factae sunt super vniuersam terram vsque ad horam nonam. * Et circa horam nonam clamauit Iesus voce magna, dicens: Eli, Eli, samma sabacthani? hoc est: Deus meus, Deus meus

ut quid dereliquisti me? * Quidā autem illic stantes, & audientes, dicebant: Eliam vocat iste. * Et continuo currens vnus ex eis acceptam spongiā impleuit aceto, & imposuit arundini, & dabat ei bibere. * Ceteri vero dicebant: Sine videamus an veniat Elias liberans eum. * Iesus autem iterum clamans voce magna, emisit spiritum. * Et ecce velum templi scissum est in duas partes a summo vsque deorsum, & terra mota est, & petre scissæ sunt, & monumenta aperta sunt: & multa corpora sanctorum, qui dormierant, surrexerunt. * Et exeuntes de monumentis post resurrectionem eius, venerunt in sanctam ciuitatem, & apparuerunt multis. * Centurio autem, & qui cum eo erant, custodientes Iesum, viso terramotu & his, quæ fiebant, timuerunt valde, dicentes: Vere Filius Dei erat iste. * Erant autem ibi mulieres multæ a longe, quæ secutæ erant Iesum a Galilæa, ministrantes ei: inter quas erat Maria Magdalene, & Maria Iacobi, & Ioseph mater, & mater filiorum Zebedæi. * Cum autem sero factum esset, venit quidam homo diues ab Arimathæa, nomine Ioseph, qui & ipse discipulus erat Iesu. * hic accessit ad Pilatum, & petiit corpus Iesu. Tunc Pilatus iussit reddi corpus. * Et accepto corpore, Ioseph inuoluit illud in sindone munda. * & posuit illud in monumento suo nouo, quod exciderat in petra. Et aduoluit saxum magnum ad ostium monumenti, & abiit. * Erat autem ibi Maria Magdalene, & altera Maria, sedentes contra sepulchrū. * Altera autem die, quæ est post Parasceuen, conuenerunt principes sacerdotum, & Pharisæi ad Pilatum, dicentes: Domine, recordati sumus, quia seductor ille dixit adhuc viuens: Post tres dies resurgam. * Inbe ergo custodiri sepulchrū vsque in diem tertium: ne forte veniant discipuli eius, & furentur eum, & dicant plebi: Surrexit a mortuis: & erit nouissimus error peior prioris. * Aut illis Pilatus: Habetis custodiam, ite, custodite sicut scistis.

66 * Illi autem abeuntes, munierunt sepulchrum, signantes lapidem, cum custodibus.

CAP. XXVIII.

1 **V** Espere autem sabbati, quæ Mar. 16. b. 6
A lucefecit in prima sabbati, veni-
nit Maria Magdalene, & altera
2 Maria videre sepulchrum. * Et
ecce terramotus factus est magnus. Angelus enim Domini descendit de cælo: & accedens reuoluit lapidem, & sedebat super eum: * erat autem aspectus eius sicut fulgur: & vestimentum eius
3 sicut nix. * Præ timore autem eius exterriti sunt custodes, & facti
4 sunt velut mortui. * Respondens autem angelus dixit mulieribus: Nolite timere vos: scio enim, quod Iesum, qui crucifixus est,
5 quæritis: * non est hic: surrexit enim, sicut dixit. venite, & videte locum, vbi positus erat Dominus. * Et cito euntes, dicite discipulis eius quia surrexit: & ecce
6 præcedit vos in Galilæa: ibi eum videbitis. ecce prædixi vobis. * Et exierunt cito de monumento cum timore, & gaudio magno, curren-
7 tes nunciare discipulis eius. * Et ecce Iesus occurrit illis, dicens: Auete. Illæ autem accesserunt, & tenuerunt pedes eius, & adorauerunt eum. * Tunc ait illis Iesus: Nolite timere. ite, nunciate fratribus meis vt eant in Galilæa, ibi me videbūt. * Quæ cum abiissent, ecce quidam de custodibus venerunt in ciuitatem, & nunciauerunt principibus sacerdotum omnia, quæ facta fuerant. * Et congregati cum senioribus consilio accepto, pecuniam copiosam
8 dederunt militibus, dicentes: Dicite quia discipuli eius nocte venerunt, & furati sunt eum, nobis dormientibus. * Et si hoc auditū fuerit a præside, nos suadebimus ei, & secutos vos faciemus.
9 **A** illi accepta pecunia, fecerunt sicut erant edocti. Et diuulgatum est verbum istud apud Iudæos, vsque in hodiernum diem. * Vnde cum discipuli abierunt in Galilæam in montem, vbi constituerat illis Iesus. * Et videntes eum adorauerunt: quidam autem dubita-

bitauerit. * Et accedens Iesus locutus est eis, dicens: Data est mihi omnis potestas in celo, & in terra. * Euntes ergo docete omnes gentes: baptizantes eos in nomine

Patris, & Filij, & Spiritus sancti: docetes eos seruare omnia quęcūque mandavi vobis: & ecce ego vobiscum sum omnibus diebus, vsque ad consummationē sæculi.

Mar. 16. d. 13

SANCTVM IESV CHRISTI EVANGELIVM SECUNDVM MARCV M.

CAPVT PRIMVM.

Mat. 3. a. 1

INITIVM
Euangelij Iesu Christi, Filij Dei. * Sicut scriptum est in Isaia propheta: Ecce ego mitto angelum meū ante faciem tuam, qui preparabit viam tuam ante te. * Vox clamantis in deserto: Parate viam Domini, rectas facite semitas eius. * Fuit Ioannes in deserto baptizans, & prædicans baptismum pœnitentię in remissionem peccatorum. * Et egrediebatur ad eum omnis Iudę regio, & Ierosolymita vniuersi, & baptizabantur ab illo in Iordanis flumine, confitentes peccata sua. * Et erat Ioannes vestitus pilis cameli, & zona pellicea circa lumbos eius, & locustas, & mel siluestre edebat. Et prædica-
bat dicens: Venit fortior me post me: cuius non sum dignus procumbere solvere corrigiam calceamentorum eius. * Ego baptizavi vos aqua, ille vero baptizabit vos Spiritu sancto. * Et factum est: in diebus illis venit Iesus a Nazareth Galilęe: & baptizatus est a Ioanne in Iordane. * Et statim ascendens de aqua, vidit celos apertos, & Spiritum tamquam columbam descendentem, & matrem in ipso, * Et vox facta est

Malac. 3. a. 1
Isa. 40. a. 3
Ioan. 1. c. 15
Luc. 3. a. 4

Mat. 3. a. 5

Leu. 11. c.

Mat. 3. c. 12

Luc. 3. c. 16

Act. 1. a. 5

& 2. a. 4. &

11. c. 16. &

19. a. 4

Luc. 3. c.

12

Ioā. 1. d. 33

de celis: Tu es filius meus dilectus, in te complacui. * Et statim Spiritus expulit eum in desertum. * Et erat in deserto quadraginta diebus, & quadraginta noctibus: & tentabatur a satana: eratq; cum bestiis, & angeli ministrabant illi. * Postquam autem traditus est Ioānes, venit Iesus in Galilęam, prædicans Euangelij regni Dei, & dicens: Quoniam impletum est tempus, & appropinquauit regnum Dei: pœnitementini, & credite Euangelio. * Et præteriens secus Mare Galilęe, vidit Simonē, & Andream fratrē eius, mittentes retia in mare, (erant enim piscatores) & dixit eis Iesus: Venite post me, & faciam vos fieri piscatores hominum. * Et protinus relictis retibus, secuti sunt eum. * Et progressus inde pusillum, vidit Iacobum Zebedei, & Ioannē fratrem eius, & ipsos componentes retia in naui: & statim vocauit illos. Et relicto patre suo Zebedeo in naui cum mercenariis, secuti sunt eum. * Et ingrediuntur Chapharnaum: & statim sabbatis ingressus in synagogā, docebat eos. * Et stupebant super doctrina eius: erat enim docens eos, quasi potestatem habens, & non sicut Scribę. * Et erat in synagoga eorum homo in spiritu immundo: & exclamauit, dicens: Quid nobis,

Mat. 4. a. 1
Luc. 4. a. 1

Matt. 4. b. 12
Luc. 4. c. 14
Ioā. 4. f. 43

Matt. 4. c. 18
Luc. 5. a. 2

Matt. 4. b. 13
Luc. 4. c. 31
Matt. 7. d. 28

Luc. 4. c. 32

bis, & tibi Iesu Nazarene: venisti perdere nos? scio qui sis; Sanctus Dei. * Et comminatus est ei Iesus, dicens: Obmutescere, & exi de homine. * Et discerpens eum spiritus immundus, & exclamans voce magna exiit ab eo. * Et mirati sunt omnes, ita ut conquirent inter se dicentes: Quidnam est hoc? quoniam doctrina hæc noua? quia in potestate etiam spiritibus immundis imperat, & obediunt ei. * Et processit rumor eius statim in omnem regionem Galilææ. * Et protinus egredientes de synagoga, venerunt in domum Simonis, & Andree cum Iacobo, & Ioanne. * Decumbebant autem forcus Simonis fabricitans: & statim dicunt ei de illa. * Et accedens eleuauit eam, apprehensa manu eius: & continuo dimisit eam febris, & ministrabat eis. * Vespere autem facto cum occideret sol, afferebant ad eum omnes male habentes, & demonia habentes: * & erat omnis ciuitas congregata ad ianuam. * Et curauit multos, qui vexabantur varijs languoribus, & demonia multa eiciebat, & non sinebat ea loqui, quoniam sciebant eum. * Et diluculo valde surgens, egressus abiit in desertum locum, ibique orabat. * Et persecutus est eum Simon, & qui cum illo erant. * Et cum inuenissent eum, dixerunt ei: Quia omnes querunt te. * Et ait illis: Eamus in proximos vicos, & ciuitates, ut & ibi prædicem: ad hoc enim veni. * Et erat prædicans in synagogis eorum, & in omni Galilæa, & demonia eiciens. * Et venit ad eum leprosus deprecans eum: & genu flexo dixit ei: Si vis potes me mundare. * Iesus autem misertus eius, extendit manum suam: & tangens eum, ait illi: Volo: Mundare. * Et cum dixisset, statim discessit ab eo lepra; & mundatus est. * Et comminatus est ei, statimque eiecit illum: * & dicit ei: Vide nemini dixisti: sed vade, ostende te principi sacerdotum, & offer pro emundatione tuæ, sicut præcepit Moyses in testimonio illis. * At ille egressus cepit prædicare, & diffamare ser-

monem, ita ut iam non posset manifeste inuolare in ciuitatem, sed foris in desertis locis esset, & conueniebant ad eum undique.

C A P. I I.

ET iterum intrauit Capharnaum post dies, & auditum est quod in domo esset, & conuenerunt multi, ita ut non caperet neque ad ianuam, & loquebatur eis verbum. * Et venerunt ad eum ferentes paralyticum, qui a quatuor portabatur. * Et cum non possent offerre eum illi præ turba, nudauerunt tectum ubi erat: & patefacientes submiserunt grabatum, in quo paralyticus iacebat. * Cum autem vidisset Iesus fidem illorum, ait paralytico: Fili, dimittitur tibi peccata tua. * Erant autem illic quidam de Scribis sedentes, & cogitantes in cordibus suis: Quid hic sic loquitur? blasphemat. * Quis potest dimittere peccata, nisi solus Deus? * Quot statim cognito Iesus spiritu suo quia sic cogitarent intra se, dicit illis: Quid ista cogitatis in cordibus vestris? Quid est facilius dicere paralytico: Dimittuntur tibi peccata: an dicere: Surge, tolle grabatum tuum, & ambula? * Ut autem sciatis quia Filius hominis habet potestatem in terra dimittendi peccata, (ait paralytico) * tibi dico: Surge, tolle grabatum tuum, & vade in domum tuam. * Et statim surrexit illor: sublato grabato, abiit coram omnibus, ita ut mirarentur omnes, & honorificarent Deum, dicentes: Quia nunquam sic vidimus. * Et egressus est rursus ad mare: omnisque turba veniebat ad eum, & docebat eos. * Et cum præteriret, vidit Leui Alphaei sedentem ad telonium, & ait illi: Sequere me. Et surgens secutus est eum. * Et factum est, cum accubiteret in domo illius, multi publicani, & peccatores simul discumbebant cum Iesu, & discipulis eius: erant enim multi, qui & sequebantur eum. * Et Scribae, & Pharisei videntes quia manducaret cum publicanis, & peccatoribus, dicebant discipulis eius: Quare cum publi-

Matt. 9. 1. 7
Luc. 5. d. 18

Job. 14. 2. 4
Ila. 43. d. 25

Matt. 9. 3. 9
Luc. 5. f. 17

|| Matt. 8. b.

14

Luc. 4. f. 42

|| Luc. 4. f.

42

|| Mat. 8. a. 2

Luc. 15. c.

12

|| Leu. 14. a. 3

1. Tim. 1.
c. 15

canis, & peccatoribus manducat
& bibit Magister vester? * Hoc
audito Iesus ait illis: Non neces-
se habent sani medico, sed qui
male habent: non enim veni vo-
care iustos, sed peccatores. * Et
erāt discipuli Ioannis, & Pharisei
ieiunantes: & veniunt, & dicunt
illi: Quare discipuli Ioannis, &
Phariseorum ieiunant, tui autem
discipuli non ieiunant? * Et ait
illis Iesus: Numquid possunt filij
nuptiarum, quando spūs cum
illis est, ieiunare? Quanto tem-
pore habent secum sponsum, non
possunt ieiunare. * Venient au-
tem dies cum auferetur ab eis
sponsus: & tunc ieiunabunt in il-
lis diebus. * Nemo assumentum
panni rudis assuit vestimento ve-
teri: alioquin auferet supplemen-
tum noui a veteri, & maior scis-
sura fit. * Et nemo mittit vinum
nouum in vtres veteres: alioquin
dirumpet vinum vtres, & vinum
effunderetur, & vtres peribunt: sed
vinum nouum in vtres novos
mitti debet. * Et factum est iter-
um cum Dominus sabbatis am-
bularet per sata, & discipuli eius
coeperunt progredi, & vellere spi-
cas. * Pharisei autem dicebant
ei: Ecce, quid faciunt sabbatis
quod non licet? * Et ait illis:

Matt. 9. b.
15
Luc. 5. f. 35

Matt. 12. a.
2
Luc. 6. 1. 1

1. Reg. 21.
b. 6

Leu. 24. b.

Numquam legis quid fecerit
Dauid, quando necessitatem ha-
buit, & esurijt ipse, & qui cum
eo erant? * quomodo introiuit in
domum Dei sub Abiathar princi-
pe sacerdotum, & panes propo-
sitionis mādauit, quos non lice-
bat manducare, nisi sacerdoti-
bus, & dedit eis, qui cum eo erāt?
* Et dicebat eis: Sabbatum propter
hominem factum est, & non
homo propter sabbatum. * Ita-
que dominus est Filius hominis,
etiam sabbati.

C A P. I I I.

Matt. 12. 3. 9
Luc. 6. b. 16

ET introiuit iterum in synago-
gam: & erat ibi homo habens
manum aridam. * Et obserua-
bant eum, si sabbatis curaret, vt
accusarent illum. * Et ait homi-
ni habenti manum aridam: Sur-
ge in medium. * Et dicit eis: Li-
cet sabbatis beneficiare, an ma-

le? animam saluam facere, an
perdere? At illi tacebant. * Et cir-
cumspiciens eos cum ira, contri-
status super cecitate cordis eor-
um, dicit homini: Extende ma-
num tuam. * Et extendit, & re-
stituta est manus illi. * Exe-
untes autem Pharisei, statim cum
Herodianis consilium faciebant
aduersus eum quomodo eum per-
derent. * Iesus autem cum di-
scipulis suis secessit ad mare: &
multa turba a Galilæa, & Iudæa
secula est eum, * & ab Ierosoly-
mis, & ab Idumæa, & trans Ior-
danem: & qui circa Tyrum, & Si-
donem, multitudo magna, audie-
tes, quæ faciebat, venerunt ad eū.
* Et dixit discipulis suis vt nauicula
sibi deseruiret propter turbā,
ne comprimerent eum. * multos
enim sanabat ita vt irruerent in
eum vt illum tangerent quotquot
habebant plagas. * Et spiritus im-
mundi, cum illum videbant, proci-
debant ei: & clamabant, dicen-
tes: * Tu es Filius Dei. Et vehem-
enter comminabatur eis ne ma-
nifestarent illum. * Ascendens
in mōrem vocauit ad se quos vo-
luit ipse: & venerunt ad eum.
* Et fecit vt essent duodecim cum
illo: & vt mitteret eos predica-
re. * Et dedit illis potestatem cu-
randi infirmitates, & eiijcendi dæ-
monia. * Et imposuit Simoni no-
men Petrus: * & Iacobum Zebe-
dæi, & Ioannem fratrem Iaco-
bi, & imposuit eis nomina Boa-
næges, quod est, Filij tonitruī: * &
C Andream, & Philippum, & Bar-
tholomæum, & Matthæum, &
Thomam, & Iacobum Alphæi, &
Thaddæum, & Simonem Cana-
næum, * & Iudam Iscariothem, qui
& tradidit illum. * Et veniunt ad
domum: & conuenit iterum tur-
ba, ita vt non possent neque pa-
nem manducare. * Et cum audis-
sent sui, exierunt tenere eum: di-
cebant enim: Quoniam in furore
versus est. * Et scribæ, qui ab Ie-
rosolyms descendērāt, dicebant:
* Quoniam Beelzebub habet, &
quia in principe dæmoniorū ei-
cit dæmonia. * Et conuocatus eis
in parabolis dicebat illis: Quo-
modo potest satanas satanā ei-
cercare? * Et si regnum in se diuidatur,

Matt. 12. b.
14

Matt. 10. a.
1
Luc. 6. b. 13

Matt. 9. d.
34

non potest regnum illud stare.

* Et si domus super semetipsam dispersiatur, non potest domus illa stare. * Et si satanas confurrexit in semetipsum, dispersitus est, & non poterit stare, sed finem habet. * Nemo potest vasa fortis ingressus in domum duxipere, nisi prius sortem alliger, & tunc domum eius diripiet. * Amen dico vobis, quoniam omnia dimittentur filijs hominū peccata, & blasphemix, quibus blasphemauerunt: * qui autem blasphemauerit in spiritum sanctum, non habebit remissionem in æternū, sed reus erit æterni delicti. * Quoniam dicebant: spiritum immundum habet. * Et veniunt mater eius & fratres: & foris stantes miserunt ad eum vocantes eum, & sedebat circa eum turba: & dicunt ei: Ecce mater tua, & fratres tui foris quærunte te. * Et respondens eis, ait: Quæ est mater mea, & fratres mei? * Et circumspiciens eos, qui in circuitu eius sedebant, ait: Ecce mater mea, & fratres mei. * Qui enim tegerit voluntatem Dei, hic frater meus, & soror mea, & mater est.

C A P. I I I I.

Mat. 13. 2. 1
Luc. 8. 2. 4

ET iterū cepit docere ad mare: & congregata est ad eum turba multa, ita vt navim ascendēs sederet in mari, & omnis turba circa mare super terram erat: * & docebat eos in parabolis multis, & dicebat illis in doctrina sua: * Audite: ecce exiit seminans ad seminandum. * Et dum seminat, aliud cecidit circa viam, & venerunt volucres cæli, & comederunt illud. * Aliud vero cecidit super petrosa, vbi non habuit terram multam: & statim exortum est, quoniam non habebat altitudinem terre: * & quando exortus est sol, exstipavit: & eo quod non habebat radicem, exaruit. * Et aliud cecidit in spinas: & ascenderunt spinæ, & suffocaverunt illud, & fructum non dedit. * Et aliud cecidit in terram bonam: & dabat fructum ascendentem, & crescentem, & afferebat vnum triginta, vnum sexaginta,

9 & vnum centum. * Et dicebat:

Qui habet aures audiendi, audiat.

10 * Et cum esset singularis, interrogauerūt eum hi, qui cum eo erant

11 duodecim, parabolam. * Et dicebat eis: Vobis datū est nosse mysterium regni Dei: illis autem,

qui foris sunt, in parabolis omnia hant: * vt videntes videant, & non videant: & audientes audiant,

12 & non intelligāt: nequando conueriantur, & dimittantur eis peccata. * Et ait illis: Nescitis parabolam hanc? & quomodo omnes

13 parabolæ cognoscetis? * Qui seminat, verbum seminat. * Hi autem sunt, qui circa viam, vbi seminat verbum, & cum audierint, confestim venit satanas, & auferit verbum, quod seminatum est in cordibus eorū. * Et hi sunt similiter, qui super petrosa seminantur: qui cum audierint verbum, statim cum gaudio accipiūt illud: * & non habent radicem in se, sed temporales sunt: deinde orta tribulatione & persecutione propter verbum, confestim scandalizantur. * Et alij sunt, qui in spinis seminatur: hi sunt, qui verbum audiunt, & ærumnæ sæculi, & deceptio diuitiarum, & circa reliqua concupiscentiæ introeuntes suffocant verbum, & sine fructu efficitur. * Et hi sunt, qui super terram bonam seminati sunt, qui audiunt verbum, & suscipiunt, & fructificant, vnum triginta, vnum

14 sexaginta, & vnum centum. * Et dicebat illis: Numquid venit lucerna vt sub modio ponatur, aut sub lecto? nonne vt super candelabrum ponatur? * Non est enim aliquid absconditum, quod non manifestetur: nec factum est occultum, sed vt in palam veniat.

23 * Si quis habet aures audiendi, audiat. * Et dicebat illis: Videte quid audiat. * In qua mensura mensi fueritis, remetietur vobis, & adijcietur vobis. * Qui enim habet, dabitur illi: & qui non habet, etiam quod non habet auferetur ab eo. * Et dicebat: Sic est regnum Dei, quemadmodum si homo iacet seminem in terram, & dormiat, & exurgat nocte & die, & semen germinet, & increseat dum nescit ille. * Vltio enim terra fructificabit.

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

Mat. 6. c. 9

Mat. 13. b.

14

Mat. 12. c. 40

Act. 20. f.

26

Rom. 11. b.

8

1. Tim. 6.

c. 17

Mat. 5. b. 15

Luc. 8. c. 16

& 11. c. 33

Mat. 10. c.

26

Luc. 8. c. 17

Mat. 7. a. 3

Luc. 6. f. 32

Mat. 13. b.

12. & 25. c.

Luc. 8. c. 18

& 17. d. 26

Mat. 13. c.

16

Luc. 8. c. 12

Mat. 8. c.

23

Luc. 8. c. 12

1. Cor. 13. c.

1. Cor. 13. c.

Griseat, primum herbam, deinde
spicam, deinde plenum frumen-
tum in spica. * Et cum produxe-
rit fructus, statim mittit falcem,
quoniam adeit metis. * Et dice-
bat: Cui assimilabimus regnum
Dei? aut cui parabola compara-
dimus illud? * Sicut granum si-
napis, quod cum seminatum fue-
rit in terra, minus est omnibus se-
minibus, quæ sunt in terra: * &
cum seminatum fuerit, ascendit,
& fit maius omnibus oleribus, &
facit ramos magnos, ita ut possint
sub umbra eius aues cæli habitare.
* Et talibus multis parabolia
loquebatur eis verbum, prout po-
terant audire: * sine parabola au-
tem non loquebatur eis. seorsum
autem discipulis suis diserebat om-
nia. * Et ait illis in illa die, cum se-
ro esset factum: Transeamus con-
tra. * Et dimittentes turbam, as-
sumunt eum ita ut erat in naui. &
altæ naues erant cum illo. * Et fa-
cta est procella magna ventis, & flu-
ctus mittebat in nauim, ita ut im-
pleretur naus. * Et erat ipse in
puppi super ceruical dormiens: &
excitant eum, & dicunt illi: Ma-
gister, non ad te pertinet, quia pe-
rimus? * Et exurgens commina-
tus est vento, & dixit mari: Tace,
obmutescere. * Et cessauit ventus: &
facta est tranquillitas magna. * Et
ait illis: Quid timidi estis? nec-
dum habetis fidem? Et timuerunt
timore magno, & dicebant ad al-
terutrum: Quis, putas, est iste, quia
& ventus & mare obediunt ei?

C A P. V.

Mat. 9. d. 28

Luc. 8. d. 26

ET venerunt trans fretum ma-
ris in regionem Gerasenorum.
* Et exeunti ei de naui, statim oc-
currit de monumentis homo in
spiritu immundo, * qui domici-
lium habebat in monumentis, &
neque catenis iam quiquam po-
terat eum ligare: * quoniam sæ-
pe compedibus & catenis vinctus,
dirupisset catenas, & compedes
comminuisset, & nemo poterat
eum domare. * & semper die ac
nocte in monumentis, & in mon-
tibus erat, clamans, & concidens
se lapidibus. * Videns autem Ie-
sum a longe, cucurrit, & adorauit

7 cum: * & clamans voce magna
dixit: Quid mihi, & tibi, Iesu fili
Dei aluilimi? adiuro te per Deum,
ne me torqueas. * Dicebat enim
illi: Exi spiritus immunde ab ho-
mine. * Et interrogabat eum: Quod
tibi nomen est? Et dicit ei: Legio
mihi nomen est, quia multi sumus.
* Et deprecabatur eum multum, ne le expelleret extra re-
gionem. Erat autem ibi circa mon-
tem grex porcorum magnus, pas-
cens. * Et deprecabatur eum spi-
ritus, dicens: Mitte nos in porcos
ut in eos introeamus. * Et concessit ei statim Iesus. Et exeuntes spi-
ritus immundi introierunt in por-
cos: & magno impetu grex præ-
cipitatus est in mare ad duo mil-
lia, & suffocati sunt in mari. Qui
autem pascabant eos, fugerunt,
& nunciauerunt in ciuitatem, &
in agros. Et egressi sunt videre
quid esset factum: & veniunt ad
Iesum: & vident illum, qui a dæ-
monio vexabatur, sedentem, ves-
titum, & sanæ mentis, & timue-
runt. * Et narrauerunt illis, qui vi-
derant, qualiter factum esset ei,
qui dæmonium habuerat, & de por-
cis. * Et rogare cœperunt eum ut di-
scederet de finibus eorum. * Cumq;
ascenderet nauim, cœpit illud de-
precari, qui a dæmonio vexatus
fuerat, vt esset cum illo, & non ad-
misit eum, sed ait illi: Vade in do-
mum tuam ad tuos, & annuncia
illis quanta tibi Dominus fecerit,
& misertus sit tui. * Et abiit, & cœ-
pit predicare in Decapoli, quan-
ta sibi fecisset Iesus: & omnes
mirabantur. * Et cum transcen-
disset Iesus in nauim rursum trans
fretum, conuenit turba multa ad
eum, & erat circa mare. * Et ve-
nit quidam de archisynagoga no-
mine Iairus: & videns eum pro-
cidit ad pedes eius, * & deprecabatur
eum multum, dicens: Quonia
filia mea in extremis est, Veni,
imponere manum super eam, ut
salua sit, & vivat. * Et abiit cum
illo, & sequebatur eum turba mul-
ta, & comprimebatur eum. * Et mul-
lier, quæ erat in profluuii sangui-
nis annis duodecim, * & fuerat
multa perpeffa a cœpluribus me-
dicis: & erogauerat omnia sua,
nec quidquid profecerat, sed ma-

Mat. 9. c.

Luc. 8. c. 43

sed magis deterius habebat: * cum
 addisset de Iesu, venit in turba
 retro, & tetigit vestimentum eius:
 * dicebat enim: Quia si vel vesti-
 mentum eius tetigero, salua ero.
 * Et confestim siccatus est fons
 sanguinis eius: & sensit corpore
 quia sanata esset a plaga. * Et sta-
 tim Iesus in semetipso cognoscens
 virtutem, quæ exierat de illo,
 conuersus ad turbam, aiebat:
 Quis tetigit vestimenta mea? * Et
 dicebant ei discipuli sui: Vides
 turbam comprimentem te, & di-
 cis: Quis me tetigit? * Et circum-
 spiciebat videre eam, quæ hoc
 fecerat. * Mulier vero timens
 & tremens, sciens quod factum
 esset in se, venit & procidit an-
 te eum, & dixit ei omnem veri-
 tatem. * Ille autem dixit ei: **F**
Luc. 7. g. Filia, fides tua te saluam fecit:
 vade in pace, & esto sana a pla-
 ga tua. * Adhuc eo loquente, ve-
 niunt ab archisynagogo, dicentes:
 Quia filia tua mortua est: quid
 ultra vexas Magistram? * Iesus
 autem audito verbo, quod dice-
 batur, ait archisynagogo: No-
 ni timere: tantummodo crede.
 * Et non admisit quemquam se-
 qui nisi Petrum, & Iacobum, &
 Ioannem fratrem Iacobi. * Et ve-
 niunt in domum archisynagogi,
 & videt tumultum, & fientes, &
 eiulantes multum. * Et ingressus
 ait illis: Quid turbamini, & plo-
 ratis? puella non est mortua, sed
 dormit. * Et irridebant eum. Ipse
 vero eiecit omnibus assumit pa-
 trem, & matrem puellæ, & qui se-
 cum erant, & ingreditur vbi puel-
 la erat iacens. * Et tenens manum
 puellæ, ait illi: Talitha cumi, quod
 est interpretatum: Puella (tibi di-
 co) surge. * & confestim surrexit
 puella, & ambulabat: erat autem
 annorum duodecim: & obstupe-
 runt stupore magno. * Et præcepit
 illis vehementer vt nemo id sci-
 ret: & dixit dari illi manducare.

CAP. VI.

Mat. 13. g.

14

Luc. 4. c. 16

102. 4. f. 44

ET egressus inde, abiit in pa-
 triam suam: & sequebantur
 eum discipuli sui: * & facto sab-
 bato cepit in synagoga docere: &
 multi audientes admirabantur in
 doctrina eius, dicentes: Vnde huic

hæc omnia? & quæ est sapientia;
 quæ data est illi: & virtutes tales,
 quæ per manus eius efficiuntur.
 * Nonne hic est faber, filius Mariae,
 frater Iacobi, & Ioseph, & Iudæ,
 & Simonis? nonne & sorores eius
 hic nobiscum sunt? Et scandaliza-
 bantur in illo. * Et dicebat il-
 lis Iesus: Quia non est propheta
 sine honore nisi in patria sua, & in
 domo sua, & in cognatione sua. **Luc. 4. d. 24**
 * Et non poterat ibi virtutem vi-
 lam facere, nisi paucos infirmos
 impositis manibus curauit: * &
 mirabatur propter incredulitatē
 eorum, & circuibat castella in cir-
 cuitu docens. * Et vocauit duos.
 decim: & cepit eos mittere bi-
 nos, & dabat illis potestatem spi-
 rituum immundorum. * Et præ-
 cepit eis ne quid tollerent in via,
 nisi virgam tantum: non peram,
 non panem, neque in zona æs,
 * sed calceatos sandalijs, & ne
 induerentur duabus tunicis. * Et
 dicebat eis: Quocumque introie-
 ritis in domum: illic manete do-
 nec exeatis inde: * & quicumque
 non receperint vos, nec audierint
 vos, exeuertite inde, excutite
 puluerem de pedibus vestris in
 testimonium illis. * Et excentes
 prædicabant vt penitentiam age-
 rent: * & de monia multa eicie-
 bant, & ungebant oleo multos
 agros, & sanabant. * Et audi-
 uit rex Herodes, (manifestum
 enim factum est nomen eius) &
 dicebat: Quia Ioannes Baptista
 resurrexit a mortuis: & propterea
 virtutes operatur in illo. * Alij
 autem dicebant: Quia Elias est.
 Alij vero dicebant: Quia propheta
 est, quasi vna ex prophetis.
 * Quo audito Herodes ait:
 Quem ego decollavi Ioannem,
 hic a mortuis resurrexit. * Ipse
 enim Herodes misit, & tenuit Io-
 nem, & vinxit eum in carcere pro-
 pter Herodiam uxorem Philip-
 pi fratris sui, quia duxerat eam.
 * Dicebat enim Ioannes Hero-
 di: Non licet tibi habere uxorem
 fratris tui. * Herodias autem
 insidiabatur illi: & volebat occi-
 dere eum, nec poterat. * Hero-
 des enim mectebat Ioannem,
 sciens eum virum iustum & san-
 ctum, & custodiebat eum, & audito

eo multa faciebat, & libeter eum
audiebat. * Et cum dies opportu- 21
nus occidisset, Herodes natalis
sui cenā fecit principibus & tri-
bunis, & primis Galilææ. * cumq. 22
introisset filia ipsius Herodiadis,
& saltasset, & placuisset Hero-
di, simulq. recumbentibus; rex
ait puella: Perte a me quod vis,
& dabo tibi: * & iuravit illi: 23
Quia quidquid petieris dabo ti-
bi, licet dimidium regni mei.
* Quz cum exisset, dixit matri 24
suz: Quid petam? At illa dixit: D
Caput Ioannis Baptiste. * Cumq. 25
introisset statim cum festinatione
ad regem, petiuit dicens: Vo-
lo vt protinus des mihi in disco
caput Ioannis Baptiste. * Et contri- 26
tuitatus est rex: propter iusiuran-
dum, & propter simul discum-
bentes noluit eam contristare:
* sed missis spiculatore præcepit 27
afferri caput eius in disco. Et de-
collauit eum in carcere, * & at-
tulit caput eius in disco: & dedit
illud puellæ, & puella dedit ma-
tri suæ. * Quo audito, discipuli 29
eius venerunt, & tulerunt corpus
eius: & posuerunt illud in monu-
mento. * Et conuenientes Apō- 30
stoli ad Iesum, renuntiauerunt ei
omnia, quæ gerant, & docuerūt.
* Et ait illis: Venite scorsum in 31
desertum locum, & requiescite
pusillum. Erant enim qui venie-
bant & redibāt multi: & nec spa-
tium manducandi habebant. * Et 32
ascendentes in nauim, abierunt in
desertum locum scorsum. * Et vi- 33
derunt eos abeuntes, & cognoue-
runt multi: & pedestres de om-
nibus ciuitatibus conuenerūt il-
luc, & præueniunt eos. * Et 34
exiens vidit turbam multam Ie-
sus: & misertus est super eos, quia
erant sicut oues non habentes pa-
storem, & cepit illos docere multa.
* Et cum iam hora multa fie- 35
ret, accesserunt discipuli eius, di-
centes: Desertus est locus hic, &
iam hora præterijt: * dimitte il- 36
los, vt euntes in proximis villas,
& vicos, emant sibi cibos, quos
manducant: * Et respondens ait 37
illis: Date illis vos manducare.
Et dixerāt eis: Euntes emamus du-
centis denarijs panes, & dabimus
illis manducare. * Et dicit eis: 38

Quot panes habetis? Ite, & vide-
te. Et cum cognouissent, dicunt:
39 Quinque, & duos pisces. * Et
præcepit illis vt accumbere face-
rent omnes secundum contuber-
nia super viride fœnū. * Et disci-
40 buerunt in partes per centenos, &
41 quinquagenos. * Et acceptis quin-
que panibus & duobus piscibus,
F intuens in cælum, benedixit, &
fregit panes, & dedit discipulis
suis, vt ponerent ante eos: & duos
42 pisces diuisit omnibus. * Et man-
ducauerunt omnes, & saturati
43 sunt. * Et susulerunt reliquias,
fragmentorum duodecim cophi-
44 nos plenos, & de piscibus. * Erant
autem qui manducauerunt quin-
45 que millia virorum. * Et statim
coegit discipulos suos ascendere
nauim, vt præcederent eum trans
46 fretum ad Bethsaidam, dum ipse
dimitteret populum. * Et cum
47 dimisisset eos, abiit in montem
orare. * Et cum sero esset, erat
48 nauis in medio mari, & ipse so-
lus in terra. * Et videns eos la-
bosantes in remigando, (erat 25
enim ventus contrarius eis) &
circa quartam vigiliam noctis ve-
nit ad eos ambulans supra ma-
re: & volebat præterire eos. * At
49 illi vt viderunt eum ambulātem
supra mare, putauerunt phantā-
50 ma esse, & exclamauerunt. * Om-
nes enim viderunt eum, & con-
G turbati sunt. Et statim locutus
est cum eis, & dixit eis: Confi-
dite, ego sum, nolite timere.
51 * Et ascendit ad illos in nauim,
& cessauit ventus. Et plus ma-
gis intra se stupebant: * non e-
52 nim intellexerunt de panibus:
erat enim cor eorum obcæcatum. 53
* Et cum transiretissent, vene-
runt in terram Genesareth, & ap-
54 plicuerunt. * Cumq. egressi es-
sent de nauis, continuo cognoue-
55 runt eum: * & percurrentes vni-
uersam regionem illam, cœperunt
in grabatis eos, qui se male habe-
bant circumferre, vbi audiebant
56 eum esse. * Et quocumque introi-
bat, in vicos, vel in villas, aut
ciuitates, in plateis ponebant in-
firmos, & deprecabantur eum, vt
vel simbriam vestimenti eius tan-
gerent, & quotquot tangebant
eum, salui fiebant.

Mat. 14. c.

25

Mat. 14. d.

34

Mat. 14. d.

11

Luc. 9. b. 10

Mat. 9. d.

36. & 14. c.

14

Luc. 9. b.

12

Ioan. 6. a. 9

CAP. VII.

ET conueniunt ad eum Pharisei, & quidam de Scribis, uenientes ab Ierosolymis. ¹ Et cum uiderent quosdam ex discipulis eius communibus manibus, id est non lotis, manducare panes, vituperauerunt. ² Pharisei enim, & omnes Iudæi, nisi crebro lauerint manus, non manducant, tenentes traditionem seniorum: & aforonisi baptizentur, non comedunt: & alia multa sunt, quæ tradita sunt illis seruare, baptismata calicium, & uiceorum, & xramentorum, & lectorum: & interrogabant eum Pharisei, & Scribæ: Quare discipuli tui non ambulat iuxta traditionem seniorum, sed communibus manibus manducant panem? ³ At ille respondens, dixit eis: Bene prophetauit Isaias de uobis hypocritis, sicut scriptum est: ⁴ Populus hic labijs me honorat, cor autem eorum longe est a me. ⁵ In vanum autem me colunt, docentes doctrinas, & præcepta hominum. ⁶ Relinquentes enim mandatum Dei, tenetis traditionem hominum, baptismata uiceorum, & calicium: & alia similia his facitis multa. ⁷ Et dicebat illis: Bene irritum facitis præceptum Dei, ut traditionem uestram seruetis. ⁸ Moyses enim dixit: ⁹ **¶** Exo. 20. c. ¹⁰ Honora patrem tuum, & matrem tuam. Et: Qui maledixerit patri, ¹¹ vel matri, morte moriatur. ¹² Vos autem dicitis: Si dixerit homo patri, aut matri, Corban, (quod est donum) quodcumque ex me, tibi profuerit: ¹³ & ultra non dimittitur cum quidquam facere patri suo, aut matri, ¹⁴ rescindentes uerbum Dei per traditionem uestram, quam tradidistis: & similia huiusmodi multa facitis. ¹⁵ **¶** Et aduocans iterum turbam, dicebat illis: Audite me omnes, & intelligite. ¹⁶ Nihil est extra hominem introiens in eum, quod possit eum inquinare, sed quæ de homine procedunt illa sunt, quæ communicant hominem. ¹⁷ Si quis habet aures audiendi, audiat. ¹⁸ Et cum introisset in domum a turba, interrogabant eum discipuli eius parabolam. ¹⁹ Et ait illis: Sicut

& vos imprudentes estis? Non intelligitis quia omne extrinsecus introiens in hominem, non potest eum communicare: ²⁰ quia non intrat in cor eius, sed in uentrem vadit, & in secessum exit, purgans omnes escas? ²¹ Dicebat autem, quoniam quæ de homine exeunt, illa communicant hominem. ²² Abintus enim de corde hominum male cogitationes procedunt, adulteria, fornicationes, homicidia, furta, auaritia, nequitia, dolus, impudicitia, oculus malus, blasphemia, superbia, stultitia. ²³ Omnia hæc mala abintus procedunt, & communicant hominem. ²⁴ **¶** Et inde surgens abiit in fines Tyri, & Sidonis: & ingressus domum, neminem uoluit scire, & non potuit latere. ²⁵ **¶** Mulier enim statim ut audiuit de eo, cuius filia habebat spiritum immundum, intrauit, & prociuit ad pedes eius. ²⁶ Erat enim mulier Gentilis, Syrophœnisi genere. Et rogabat eum ut demonium eijceret de filia eius. ²⁷ Qui dixit illi: Sine prius saturari filios: non est enim bonum sumere panem filiorum, & mittere canibus. ²⁸ At illa respondit, & dixit illi: Vtique Domine, nam & canelli comedunt sub mensa de micis puerorum. ²⁹ Et ait illi: Propter hunc sermonem uade, exijt demonium a filia tua. ³⁰ Et cum abiisset domum suam, inuenit puellam iacentem supra lectum, & demonium exisse. ³¹ Et iterum exiens de finibus Tyri, uenit per Sidonem ad Mare Galileæ inter medios fines Decapoleos. ³² **¶** Et adducunt ei surdum, & mutum, & deprecabantur eum, ut imponat illi manum. ³³ Et apprehendens eum de turba scorum, misit digitos suos in auriculas eius: & exuens, tetigit linguam eius: ³⁴ & inspicies in celum, ingemuit, & ait illi: Ephphetha, quod est adaperire. ³⁵ Et statim apertæ sunt aures eius, & solutum est uinculum linguæ eius, & loquebatur recte. ³⁶ Et præcepit illis ne cui dicerent. Quanto autem eis præcipiebat, tanto magis plus prædicabant: ³⁷ & eo amplius admirabantur, dicentes: Bene omnia fecit.

eit : & surdos fecit audire, & mutos loqui.

CAP. VIII.

Mat. 15. d.

12

IN diebus illis iterum cum turba multa esset, nec haberent quod manducaret: conuocatis discipulis, ait illis : * Mitereor super turbam: quia ecce iam triduo sustinent me, nec habet quod manducent : * & si dimisero eos ieiunos in domum suam, deficient in via: quidam enim ex eis de longe venerunt. * Et responderunt ei discipuli sui: vnde illos quis poterit hic saturare panibus in solitudine? * Et interrogauit eos: Quot panes habetis? Qui dixerunt: Septem. * Et praecepit turbae discumbere super terram. Et accipiens septem panes, gratias agens fregit, & dabat discipulis suis vt apponerent, & apposerunt turbae. * Et habebant pisciculos paucos: & ipsos benedixit, & iussit apponi. * Et manducauerunt, & saturati sunt, & sustulerunt quod superauerat de fragmentis, septem sportas. * Erant autem qui manducauerant, quasi quattuor millia: & dimisit eos. * Et statim ascendens nauim cum discipulis suis, venit in partes Dalmanutha. * Et exierunt Pharisei, & coeperunt conquirere eum eo, querentes ab illo signum de caelo, tentantes eum. * Et ingemiscens spiritu, ait: Quid generatio ista signum querit? Amen dico vobis, si dabitur generationi isti signum. * Et dimittens eos, ascendit iterum nauim, & abiit trans fretum. * Et obliui sunt panes sumere: & nisi vnum panem non habebant secum in nauim. * Et praecepiebat eis, dicens: Videte, & caute a fermento Phariseorum, & fermento Herodis. * Et cogitabant ad alterutrum, dicentes: Quia panes non habemus. * Quo cognito, ait illis Iesus: Quid cogitatis, quia panes non habetis? nondum cognoscitis nec intelligitis? adhuc caecatum habetis cor vestrum? * oculos habentes non videtis? & aures habentes non auditis? * Nec recordamini, * quando quinque panes fregi in quinque millia: quot co-

Mat. 16. a.

1

Luc. 11. g.

54

Mat. 16. a.

5

Mat. 6. f. 47

Ioan. 6. b. u

phinos fragmentorum plenos sustulitis? Dicunt ei: Duodecim. **C** * Quando & septem panes in quattuor millia: quot sportas fragmentorum tulistis? Et dicunt eis: Septem. * Et dicebat eis: Quomodo nondum intelligitis? * Et veniunt Bethsaidam, & adducunt ei caecum, & rogabant eum vt illum tangeret. * Et apprehensa manu caeci, eduxit eum extra vicum: & expuens in oculos eius impositis manibus suis, interrogauit eum si quid videret. * Et aspiciens, ait: Video homines velut arbores ambulantes. * Deinde iterum imposuit manus super oculos eius: & cepit videre. * Et restitutus est ita vt clare videret omnia. * Et misit illum in domum suam, dicens: Vade in domum tuam: & si in vicum introieris, nemini dixeris. * Et egressus est Iesus, & discipuli eius in castella Caesarex Philippi: & in via interrogabat discipulos suos, dicens eis: Quem me dicunt esse homines? **B** * Qui responderunt illi, dicentes: Ioannem Baptistam, alij Eliam, alij vero quasi vnum de prophetis. **D** * Tunc dicit illis: Vos vero quem me esse dicitis? Respondens Petrus, ait ei: Tu es Christus. * Et comminatus est eis, ne cui dicerent de illo. * Et cepit docere eos quoniam oportet Filium hominis pati multa, & reprobari a senioribus, & a summis sacerdotibus, & Scribis, & occidi: & post tres dies resurgere. * Et palam verbum loquebatur. Et apprehendens eum Petrus, cepit increpare eum. * Qui conuersus, & videns discipulos suos, cominatus est Petro, dicens: Vade retro me satana, quoniam non sapis quae Dei sunt, sed quae sunt hominum. **C** * Et conuocata turba cum discipulis suis, dixit eis: Si quis vult me sequi, denegat semetipsum: & tollat crucem suam, & sequatur me. * Qui enim voluerit animam suam saluam facere, perdet eam: qui autem perdidit animam suam propter me, & Euangelium, saluam faciet eam. * Quid enim proderit homini, si lucretur mundum totum: & detrimentum animae suae faciat? Aut quid dabit

Mat. 16. b.

13

Luc. 9. c. 15

Mat. 10. d.

38. & 16. d.

24

Luc. 9. c. 22

& 14. f. 27.

& 17. g. 33

Ioan. 12. d. 25

dabit homo commutationis pro anima sua? * Qui enim me confusus fuerit, & verba mea in generatione ista adultera & peccatrice: & Filius hominis confundetur eum, cum venerit in gloria Patris sui cum angelis sanctis. * Et dicebat illis: Amen dico vobis, quia sunt quidam de hic stantibus, qui non gustabunt mortem donec videant regnum Dei veniens in virtute.

CAP. IX.

ET post dies sex assumit Iesus Petrum, & Iacobum, & Ioannem: & ducit illos in montem excelsum seorsum solos, & transfiguratus est coram ipsis. * Et vestimenta eius facta sunt splendentia, & candida nixi velut nix, qualia fullo non potest super terram candida facere. * Et apparuit illis Elias cum Moyse: & erant loquentes cum Iesu. * Et respondens Petrus, ait Iesu: Rabbi, bonum est nos hic esse: & faciamus tria tabernacula, Tibi vnum, & Moyli vnu, & Elize vnum. * Non enim sciebat quid diceret: erant enim timore exterriti: & facta est nubes obumbrans eos: & venit vox de nube, dicens: Hic est Filius meus charissimus: audite illum. * Et statim circumspicientes, neminem amplius viderunt, nisi Iesum tantum secum. * Et descendentibus illis de monte, praecepit illis ne equivari quae vidissent, narrarent, nisi cum Filius hominis a mortuis resurrexerit. * Et verbum continuerat apud se: conquirentes quid esset: Cum a mortuis resurrexerit. * Et interrogabant eum, dicentes: Quid ergo dicis Pharisaei, & Scribae, quia Eliam oportet venire primum? * Qui respondens, ait illis: Elias cum venerit primo, restituet omnia: & quo modo scriptum est in Filium hominis, ut multa patiar & contemnatur. * Sed dico vobis quia & Elias venit (& fecerunt illi quaecumque voluerunt) sicut scriptum est de eo. * Et veniens ad discipulos suos, vidit turbam magnam circa eos, & Scribas conquirentes cum illis. * Et

confessum omnis populus videns Iesum, stupefactus est, & expauperunt, & accurrentes salutabant eum. * Et interrogavit eos: Quid inter vos cōquiritis? * Et respondens vnus de turba, dixit: Magister, attulit filium meum ad te habentem spiritum mutum: * qui vbi cumque eum apprehenderit, alidit illum, & spumat, & stridet dentibus, & arefcit: & dixi discipulis tuis ut eicerent illum, & non potuerunt. * Qui respondens eis, dixit: O generatio incredula, quamdiu apud vos ero? quamdiu vos patiar? afferte illum ad me. * Et attulerunt eum. Et cum vidisset eum, statim spiritus conturbavit illum: & elisus in terram, volutabatur spumās. * Et interrogavit patrem eius: Quantum temporis est ex quo ei hoc accidit? At ille ait: Ab infantia: & frequenter cum in ignem, & in aquas misit ut eum perderet. sed si quid potes, adiuua nos, misertus nostri. * Iesus autem ait illi: Si potes credere, omnia possibilia sunt credenti. * Et continuo exclamans pater pueri, cum lacrymis aiebat: Credo, Domine: adiuua incredulitatem meam. * Et cum videret Iesus concurrentem turbam, comminatus est spiritui immundo, dicens illi: Surde, & mute spiritus, ego praecipio tibi, exi ab eo: & amplius ne introcas in eum. * Et exclamans, & multum discerpens eum, exiit ab eo, & factus est sicut mortuus, ita ut multi dicerent: Quia mortuus est. * Iesus autem tenens manum eius, eleuavit eum, & surrexit. * Et cum introisset in domum, discipuli eius secreto interrogabant eum: Quare nos non potuimus eicere eum? * Et dixit illis: Hoc genus in nullo potest exire, nisi in oratione, & ieiunio. * Et inde profecti praeteregredebantur Galilaeam: nec volebat quemquam scire. * Docebat autem discipulos suos, & dicebat illis: Quoniam Filius hominis tradetur in manus hominum, & occidetur eum, & ocellis tertia die resurget. * At illi ignorabant verbum: & timebant interrogare eum. * Et venerunt Capharnaum. Qui cum domi essent, interrogabat eos:

Mat. 17. d.

Luc. 9. c.

22

23

eos: Quid in via tractabatis? At illi tacebant. siquidem in via inter se disputauerant, quis eorum maior esset. Et residens vocauit duodecim, & ait illis: Si quis vult primus esse, erit omnium nouissimus, & omnium minister. Et accipiens puerum, statuit eum in medio eorum: quem cum complexus esset, ait illis: Quisquis vnus ex huiusmodi pueris receperit in nomine meo, me recipit: & quicumque me susceperit, non me suscipit, sed eum, qui misit me. Respondit illi Ioannes, dicens: Magister, vidimus quemdam in nomine tuo eiciens demonia, qui non sequitur nos, & prohibuimus eum. Iesus autem ait: Nolite prohibere eum. Nemo est enim qui faciat virtutem in nomine meo, & possit cito male loqui de me. qui enim non est aduersum vos, pro vobis est. Quisquis enim potum dederit vobis calicem aquae in nomine meo, quia Christi estis: amen dico vobis, non perdet mercedem suam. Et quisquis scandalizauerit vnum ex his pusillis credentibus in me: bonum est ei magis si circumdaretur mola asinaria collo eius, & in mare mitteretur. Et si scandalizauerit te manus tua, abscide illam: bonum est tibi debilem introire in vitam, quam duas manus habentem ire in gehennam, in ignem inextinguibilem: vbi vermis eorum non moritur, & ignis non extinguitur. Et si pes tuus te scandalizat, amputa illum: bonum est tibi claudum introire in vitam aeternam, quam duos pedes habentem mitti in gehennam ignis inextinguibilis: vbi vermis eorum non moritur, & ignis non extinguitur. Quod si oculus tuus scandalizat te, eijce eum: bonum est tibi luscum introire in regnum Dei, quam duos oculos habentem mitti in gehennam ignis: vbi vermis eorum non moritur, & ignis non extinguitur. Omnis enim igne salietur, & omnis victima sale salietur. Bonum est sal: quod si sal insalsum fuerit: in quo illud condietis? Habete in vobis sal, & pacem habete inter vos.

Mat. 18. a.
1
Luc. 9. f. 46
Luc. 9. f.
42
1. Cor. 12.
a. 3
Mat. 10. d.
43
Mat. 18. a.
6
Luc. 17. a. 2
Mat. 5. d.
30. & 18. a.
6
Luc. 17. a. 2
1. Sa. 66. g.
24
1. Sa. 2. d.
23
Mat. 5. b.
33
Luc. 14. g.
34

Et inde exurgens venit in fines Iudae ultra Iordanem: & conueniunt iterum turbae ad eum: & sicut consueuerat, iterum docebat illos. Et accedentes Pharisei interrogabant eum: Si licet viro uxorem dimittere: tentantes eum. At ille respondens, dixit eis: Quid vobis praecepit Moyses? Qui dixerunt: Moyses permisit libellum repudiij scribere, & dimittere. Quibus respondens Iesus, ait: Ad diuitiam cordis vestri scripsit vobis praeceptum istud. ab initio autem creaturae masculum, & feminam fecit eos Deus. Propter hoc relinquet homo patrem suum, & matrem, & adhaerebit uxorem suam: & erunt duo in carne vna. Itaque iam non sunt duo, sed vna caro. Quod ergo Deus coniunxit, homo non separet. Et in domo iterum discipuli eius de eodem interrogauerunt eum. Et ait illis: Quicumque dimiserit uxorem suam, & aliam duxerit, adulterium committit super eam. Et si vxor dimiserit virum suum, & alij nupserit, moeretur. Et offerebant illi paruulos vt tangeret illos. Discipuli autem comminabantur offerentibus. Quos cum videret Iesus, indigne tulit, & ait illis: Sinite paruulos venire ad me, & ne prohibueritis eos: talium enim est regnum Dei. Amen dico vobis: Quisquis non receperit regnum Dei velut paruulus, non intrabit in illud. Et complexans eos, & imponens manus super illos, benedicebat eos. Et cum egressus esset in viam, procurres quidam genu flexo ante eum, rogabat eum: Magister bone, quid faciam vt vitam aeternam percipiam? Iesus autem dixit ei: Quid me dicis bonum? Nemo bonus, nisi vnus Deus. Praecepta nostri: Ne adulteres, Ne occidas, Ne fureris, Ne falsum testimonium dixeris, Ne fraudem feceris, Honora patrem tuum & matrem. At ille respondens, ait illi: Magister, haec omnia obseruaui a iuuentute mea. Iesus autem intuitus eum, dilexit eum, & dixit ei: Vnum tibi deest: vade,

Mat. 19. a. 1
Mat. 19. a. 4
1. Cor. 6. d.
16
Ephes. 5. g.
31
1. Cor. 7. b.
10
Mat. 19. d.
16
Luc. 18. d. 18
Exo. 20. c.
13

quicumque habes vende, & da pauperibus, & habebis thesaurum in caelo: & veni, sequere me. * Qui contristatus in verbo, abiit morosus: erat enim habes multas possessiones. * Et circumspiciens Iesus, ait discipulis suis: Quam difficile qui pecunias habent, in regnum Dei introibunt! * Discipuli autem obstupesciebant in verbis eius. At Iesus rursus respondens ait illis: Filioli, quam difficile est, confidentes in pecunijs, in regnum Dei introire! * Facilius est, camelum per foramen acus transire, quam divitem intrare in regnum Dei. * Qui magis admirabantur, dicentes ad semetipsos: Et quis potest saluus fieri? * Et intuens illos Iesus, ait: Apud homines impossibile est, sed non apud Deum: omnia enim possibilia sunt apud Deum. * Et cepit ei Petrus dicere: Ecce nos dimisimus omnia, & secuti sumus te. * Respondens Iesus, ait: Amen dico vobis: Nemo est, qui reliquerit domum, aut fratres, aut sorores, aut patrem, aut matrem, aut filios, aut agros propter me, & propter Evangelium, qui non accipiat centies tantum, nunc in tempore hoc: domos, & fratres, & sorores, & matres, & filios, & agros, cum persecutionibus, & in saeculo futuro vitam aeternam.

Mat. 19. d.

27

Luc. 18. c.

28

Mat. 12. d.

30

Luc. 18. f.

31

Mat. 20. c.

20

* Multi autem erunt primi novissimi, & novissimi primi. * Erat autem in via ascendentes Ierosolymam: & praecedebat illos Iesus, & stupebant: & sequentes timebant. * Et assumens iterum duodecim, cepit illis dicere quae essent ei euentura. * Quia ecce ascendimus Ierosolymam, & Filius hominis tradetur principibus sacerdotum, & Scribis, & senioribus, & damnabunt eum morte, & tradent eum gentibus: & illudent ei, & conspuent eum, & flagellabunt eum, & interficient eum: & tertia die resurget. * Et accedunt ad eum Iacobus, & Ioannes filij Zebedaei, dicentes: Magister, volumus ut quodcumque petierimus, facias nobis. * At ille dixit eis: Quid vultis ut faciam vobis? * Et dixerunt: Da nobis ut unus ad dexteram tuam, & alius ad sinistram tuam sedeamus in

38 gloria tua. * Iesus autem ait eis: Nescitis quid petatis: potestis bibere calicem, quem ego bibo: aut baptismo, quo ego baptizor, baptizari? * At illi dixerunt ei: Possumus. Iesus autem ait eis: Calicem quidem, quem ego bibo, bibetis, & baptismo, quo ego baptizor, baptizabimini: sedere autem ad dexteram meam, vel ad sinistram, non est meum dare vobis, sed quibus paratum est. * Et audientes decem coeperunt indignari de Iacobo, & Ioanne. * Iesus autem vocans eos, ait illis: Nescitis quia hi, qui videntur principari gentibus, dominantur eis: & principes eorum potestatem habent ipsorum. * Non ita est autem in vobis, sed quicumque voluerit fieri maior, erit vester minister: & quicumque voluerit in vobis primus esse, erit omnium servus. * Nam & Filius hominis non venit ut ministraretur ei, sed ut ministraret, & daret animam suam redemptionem pro multis. * Et veniunt Iericho: & proficiscente eo de Iericho: & discipulis eius, & plurima multitudo, filius Timaeus Bartimaeus caecus, sedebat iuxta viam mendicans. * Qui cum audisset quia Iesus Nazareus est, cepit clamare, & dicere: Iesu Fili David, miserere mei. * Et comminabantur ei multi ut taceret. At ille multo magis clamabat: Fili David miserere mei. * Et stans Iesus praecepit illum vocari. Et vocant caecum, dicentes ei: Animaequior esto: surge, vocat te. * Qui proiesto vestimento suo exiens, venit ad eum. * Et respondens Iesus dixit illi: Quid tibi vis faciam? Caecus autem dixit ei: Rabbi, ut videam. * Iesus autem ait illi: Vade, fides tua te salvum fecit. Et confestim vidit, & sequebatur eum in via.

Luc. 22. c.

25

Mat. 20. d.

29

Luc. 18. f. 5

C A P. X I.

1 **E**T cum appropinquaret Ierosolymae, & Bethaniam ad montem oliuarum, mittit duos ex discipulis suis, & ait illis: Ite in castellum, quod contra vos est, & statim introeuntes illuc, invenietis pullum ligatum, super quem acmo

Mat. 21. d. 1

Luc. 19. c.

29

nemo adhuc hominum sedit: sol-
uite illum, & adducite. * Et si quis
vobis dixerit: Quid facitis? dicite,
quia Domino necessarius est:
& continuo illum dimittet huc.
* Et abeuntes inuenerunt pullum
ligatum ante ianuam foris in bi-
nio: & soluunt eum. * Et quidam
de illis stantibus dicebant illis:
Quid facitis soluentes pullum?
* Qui dixerunt eis sicut praeceperat
illis Iesus, & dimiserunt eis.

¶ Ioan. 11. b.

14

¶ Et duxerunt pullum ad Iesum:
& imponunt illi vestimenta sua,
& sedit super eum. * Multi autem
vestimenta sua traiecerunt in via:
alii autem frondes cedebat de ar-
boribus, & sternebant in via. * Et
qui praebant, & qui sequebantur
clamabant, dicentes: Hosanna:

¶ Mat. 21. b.

9

¶ Luc. 19. g.

38

¶ Ps. 117. d. 25

30

¶ Mat. 21. b.

19

¶ Benedictus, qui venit in nomi-
ne Domini: benedictum quod ve-
nit regnum patris nostri David:
Hosanna in excelsis. * ¶ Et introi-
uit Ierosolymam in templum: &
circumspexit omnibus, cum iam
vespera esset hora, exiit in Betha-
niam cum duodecim.

* Et alia
die cum exiret a Bethania, esu-
ijt. * ¶ Cumq. vidisset a longe fi-
cum habentem folia, venit si quid
forte inueniret in ea. & cum ve-
nisset ad eam, nihil inuenit prae-
ter folia: non enim erat tempus
ficorum. * Et respondens dixit ei:
Iam non amplius in aeternum ex-
te fructum quisquam manducet.
Et audiebant discipuli eius. * Et
veniunt Ierosolymam.

¶ Et cum
introisset in templum, cepit ei-
cere vendentes, & ementes in tem-
plo: & mensas numulariorum,
& cathedras vendentium colum-
bas euertit. * & non senebat vt
quisquam transferret vas per tem-
plum: * & docebat, dicens eis:

¶ Isa. 56. c. 7

¶ Jer. 7. b. 11

¶ Nonne scriptum est: ¶ Quia do-
mus mea, domus orationis voca-
bitur omnibus gentibus? Vos au-
tem fecistis eam speluncam latro-
num. * ¶ Quo audito principes sa-
cerdotum, & Scribae querebant
quomodo eum perderent: time-
bant enim eum, quoniam vniuer-
sa turba admirabatur super do-
ctrina eius. * Et cum vespera fa-
cta esset, egrediebatur de ciuita-
te. * Et cum mane transirent, vi-
derunt ficum aridam factam a ra-

21 dicibus. * Et recordatus Petrus,
dixit ei: Rabbi, ecce ficus, cui
22 maledixisti, aruit. * Et respon-
dens Iesus ait illis: ¶ Habete fidem
23 Dei. * amen dico vobis, quia qui-
cumque dixerit huic monti: Tol-
lere, & mittere in mare, & non
hesitauerit in corde suo, sed cre-
derit, quia quodcumque dixe-
rit, fiat, fiet ei. * ¶ Propterea di-
co vobis, omnia quaecumque
orantes petitis, credite quia acci-
pietis, & euenient vobis. * ¶

¶ Mat. 7. 2. 7

& 21. c. 22

¶ Luc. 11. b.

9

¶ Mat. 6. b. 14

& 18. d. 25

¶ Luc. 20. 2.

24 rit, fiat, fiet ei. * ¶ Propterea di-
co vobis, omnia quaecumque
orantes petitis, credite quia acci-
pietis, & euenient vobis. * ¶

25 cum stabitis ad orandum, dimit-
tite si quid habetis aduersus ali-
quem: vt & Pater vester qui in
caelis est, dimittat vobis pecca-
ta vestra. * ¶ Quod si vos non di-
miseritis: nec Pater vester, qui
in caelis est, dimittet vobis pec-
cata vestra. * ¶ Et veniunt tur-

26 sus Ierosolymam. * Et cum am-
bularet in templo, accedunt ad
eum summi sacerdotes, & Scri-
bae, & seniores: * & dicunt ei:
In qua potestate hac facis? &
quis dedit tibi hanc potestatem
27 respondens, ait illis: Interrogabo
vos & ego vnum verbum, & re-
spondete mihi: & dicam vobis
in qua potestate hac faciam. * Ba-

28 ptismus Ioannis, de caelo erat, an
ex hominibus? Respondete mihi.
29 ¶ At illi cogitabant secum, di-
centes: Si dixerimus, De caelo,
dicit, Quare ergo non credidistis
ci? * Si dixerimus, Ex homini-
bus, timeamus populum. omnes
enim habebat Ioannem quia ve-
30 re propheta esset. * ¶ Et respon-
dentes dicunt Iesu: Nescimus. Et
respondens Iesus ait illis: Neque
ego dico vobis in qua potestate
hac faciam.

CAP. XII.

1 ¶ ET cepit illis in parabolis lo-
qui: Vineam palstinauit ho-
mo, & circumdedit sepe, & fo-
dit lacum, & adificauit turrin, &
locauit eam agricolis, & pere-
gre profectus est. * ¶ Et misit ad
agricolas in tempore seruum vt
ab agricolis acciperet de fructu
vineae. * Qui apprehensum eum
cecidit, & dimiserit vacuum.
4 ¶ Et iterum misit ad illos alium
seruum: & illum in capite vul-

¶ Mat. 21. d.

33

¶ Luc. 20. b. 9

¶ Isa. 5. a. 1

¶ Jer. 2. d. 21

nera-

nerauerunt, & contumelijs affecerunt. * Et rursum alium misit, & illum occiderunt: & plures alios, quosdam occidentes, alios vero occidentes. * Adhuc ergo unum habens filium charissimum: & illum misit ad eos nouissimum, dicens: Quia reuerentur filium meum. * Coloni autem dixerunt ad inuicem: Hic est heres: venite, occidamus eum: & nostra erit hereditas. * Et apprehenderunt eum, occiderunt: & eiecerunt extra vineam. * Quid ergo faciet dominus vineæ? Veniet, & perdet colonos: & dabit vineam alijs. * Nec scripturam hanc legistis: Lapidem, quem reprobauerunt ædificantes, hic factus est in caput anguli. * A Domino factum est istud, & est mirabile in oculis nostris: * Et querebant eum tenere: & timuerunt turbam. cognouerunt enim quoniam ad eos parabolas hanc dixerit. Et relictis eo abierunt. * Et mittunt ad eum quosdam ex Phariseis, & Herodianis, vt eum caperent in verbo. * Qui venientes dicunt ei: Magister, scimus quia verax es, & non curas quemquam: nec enim vides in faciem hominum, sed in veritate viam Dei doces. licet dari tributum Cæsari, an non dabimus? * Qui sciens versutum illorum, ait illis: Quid me tentatis? afferte mihi denarium vt videam. * At illi attulerunt ei. Et ait illis: Cuius est imago hæc, & inscriptio? Dicunt ei: Cæsaris. * Respondens autem Iesus dixit illis: Reddite igitur quæ sunt Cæsaris, Cæsari: & quæ sunt Dei, Deo. Et mirabantur super eo. * Et venerunt ad eum Sadducei, qui dicunt resurrectionem non esse: & interrogabant eum dicentes: * Magister, Moyses nobis scripsit, vt si cuius frater mortuus fuerit, & dimiserit uxorem, & filios non reliquerit, accipiat frater eius uxorem ipsius, & resuscitet semen fratri suo. * Septem ergo fratres erant: & primus accepit uxorem, & mortuus est non relicto semine. * Et secundus accepit eam, & mortuus est: & nec ille reliquit semen. Et tertius similiter. * Et acceperunt eam si-

militer septem: & non reliquerunt semen: Nouissima omnium defuncta est: & mulier. * In resurrectione ergo cum resurrexerint, cuius de his erit vxor? septem enim habuerunt eam uxorem. * Et respondens Iesus, ait illis: Nonne ideo erratis, non scientes Scripturas, neque virtutem Dei? * Cum enim a mortuis resurrexerint, neque nubent, neque nubentur, sed sunt sicut angeli in cælis. * De mortuis autem quod resurgant, non legistis in libro Moysi, super rubum quomodo dixerit isti Deus, inquit: * Ego sum Deus Abraham, & Deus Isaac, & Deus Iacob? * Non est mortuorum, sed viuorum. Vos ergo multum erratis. * Et accessit vnus de Scribis, qui audiverat illos conquirentes, & videns quoniam bene illis responderit, interrogavit eum quod esset primum omnium mandatum. * Iesus autem respondit ei: Quia primum omnium mandatum est: Audi Israel, Dominus Deus tuus, Deus vnus est: * & diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex tota mente tua, & ex tota virtute tua. Hoc est primum mandatum. * Secundum autem simile est illi: Diliges proximum tuum tamquam teipsum. Maius horum aliud mandatum non est. * Et ait illi Scriba: Bene Magister, in veritate dixisti, quia vnus est Deus, & non est alius præter eum. * Et vt diligatur ex toto corde, & ex toto intellectu, & ex tota anima, & ex tota fortitudine: & diligere proximum tamquam seipsum, maius est omnibus holocaustis, & sacrificijs. Iesus autem videns quod sapienter respondisset, dixit illi: Non es longe a regno Dei. Et nemo iam audebat eum interrogare. * Et respondens Iesus dicebat, docens in templo. Quomodo dicunt Scribæ Christum filium esse David? Ipse enim David dicit in Spiritu sancto: Dixit Dominus Domino meo, sede a dextris meis, donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum. Ipse ergo David dicit eum Dominum, & vn-

8. Pf. 117. d.

21

Ila. 29. d. 16

Act. 4. b. 11

Rom. 9. g

33

1. Pet. 2. a. 8

Mat. 22. b.

15

Luc. 20. d.

20

Rom. 13.

c. 7

Mat. 22. c.

23

Luc. 20. d.

27

Deu. 25. b.

3

5

23

6

24

7

25

8

26

9

10

27

11

28

12

29

13

30

14

31

15

32

16

33

17

34

18

35

19

36

20

37

21

38

22

39

40

41

42

43

44

45

46

47

48

49

50

51

52

53

54

55

56

57

58

59

60

61

62

63

64

65

66

67

68

69

70

71

72

73

74

75

76

77

78

79

80

81

82

83

84

85

86

87

88

89

90

91

92

93

94

95

96

97

98

99

100

& vnde est filius eius? Et multa turba cum libenter audiuit. * Et dicebat eis in doctrina sua: ¶ Canete a Scribis, qui volunt in stolis ambulare, & saluari in foro, * & in printis cathedris sedere in synagogis, & primos discubitus in cenis: * qui deuorant domos viduarum sub obtentu prolixæ orationis: hi accipient prolixius iudicium. * ¶ Et sedens Iesus contra gazophylaciū, aspiciebat quomodo turba iactaretur in gazophylaciū, & multi diuites iactabant multa. * Cum venisset autem vidua vna pauper, misit dno minuta, quod est quadrans, * & conuocans discipulos suos, ait illis: Amen dico vobis, quoniā vidua hæc pauper plus omnibus misit, qui miserunt in gazophylaciū. * Omnes enim ex eo, quod abundabat illis, miserunt: hæc vero de penuria sua omnia quæ habuit misit totum victum suum.

CAP. XIII.

¶ **E**T cum egrediretur de templo, ait illi vnus ex discipulis suis: Magister, aspice quales lapides, & quales structura. * Et respondens Iesus, ait illi: Vides has omnes magnas ædificationes? Nō relinquetur lapis super lapidem, qui non destruitur. * Et cum sederet in Monte oliuarum contra templum, interrogabant eum separatim Petrus, & Iacobus, & Ioannes, & Andreas: * Dic nobis, quando ista fient? & quod signum erit, quando hæc omnia incipient consummari? * Et respondens Iesus cepit dicere illis: ¶ Videte ne quis vos seducat: * multi enim venient in nomine meo dicentes, quia ego sum: & multos seducunt. * Cum audieritis autem bella, & opiniones bellosi, ne timueritis: oportet enim hæc fieri: sed nondū finis. * Exurgat enim gens contra gentem, & regnum super regnum, & erunt terramotus per loca, & fames. Initium dolorum hæc. * Videte autem vosmetipsos. Tradent enim vos in concilijs, & in synagogis vapulabitis, & ante præfides, & reges stabitis propter me,

10 in testimonium illis. * Et in omnes gentes primum oportet prædicari Euangelium. * ¶ Et cum duxerint vos tradentes, nolite præcogitare quid loquamini: sed quod datum vobis fuerit in illa hora, id loquimini. non enim vos estis loquentes, sed Spiritus sanctus. * Tradet autem frater fratrem in mortem, & pater filium: & consurgent filij in parentes, & morte afficient eos. * ¶ Et eritis odio omnibus propter nomen meum. Qui autem sustinuerit in finem, hic saluus erit. * ¶ Cum autem videritis abominationem desolationis stantem, vbi non debet, qui legit intelligat: tunc qui in Iudæa sunt, fugiant in montes: * & qui super testum, ne descendat in domum, nec introeat vt tollat quid de domo sua: * & qui in agro erit, non reuertatur retro tollere vestimentum suum. * ¶ Væ autem prægnantibus, & nutriendis in illis diebus. * Orate vero vt hieme non fiant. * Erunt enim dies illi tribulationes tales, quales non fuerunt ab initio creaturæ, quam condidit Deus vsque nunc, neque fient. * Et nisi breuiasset Dominus dies, non fuisset salua omnis caro: sed propter electos, quos elegit, breuiavit dies. * ¶ Et tunc si quis vobis dixerit: Ecce hic est Christus, ecce illie, ne credideritis. * Exurgent enim pseudochristi, & pseudoprophetae, & dabunt signa, & potentia ad seducendos, si fieri potest, etiam electos. * ¶ Vos ergo videte: ecce prædixi vobis omnia. * ¶ Sed in illis diebus post tribulationem illam solbit splendorem suum: * & stella cæli erunt decedentes, & virtutes, quæ in cælis sunt, mouebuntur. * Et tunc videbunt Filium hominis venientem in nubibus cum virtute multa, & gloria. * ¶ Et tunc mittet angelos suos, & congregabit electos suos a quatuor ventis, a summo terræ vsque ad summum cæli. * A sic autem discite parabolam. Cum iam ramus eius tener fuerit, & nata fuerint folia, cognoscetis quia in proximo sit æstas: * sic &

vos cum videritis hæc fieri, sci-
tote quod in proximo sit in ostijs.
* Amen dico vobis, quoniam non
transibit generatio hæc, donec
omnia ista fiant. * Cæli, & ter-
ra transibunt, verba autem mea
non transibunt. * De die autem il-
lo, vel hora nemo scit, neque an-
geli in cælo, neque Filius, nisi
Pater. * Videte, vigilate, & ora-
te : nescitis enim quando tempus
sit. * Sicut homo, qui peregre
profectus reliquit domum suam,
& dedit servis suis potestatem cu-
iusque operis, & ianitori præce-
pit ut vigilet. * Vigilate ergo,
(nescitis enim quando dominus
domus veniat : sero an media no-
cte, an galli cantu, an mane)
* ne cum venerit repente, inue-
niat vos dormientes. * Quod au-
tem vobis dico, omnibus dico :
Vigilate.

CAP. XIII.

Matt. 26. 2.

Luc. 32. a. 1

Mat. 26. 2.

Ioan. 11. 2.

Mat. 26. 2.

ERat autem Pascha & Azyma
post biduum : & quærebant
summi sacerdotes, & Scribæ quo-
modo eum dolo tenerent, & oc-
ciderent. Dicebant autem : Non
in die festo, ne forte tumultus fieret
in populo. * Et cum esset Be-
thanie in domo Simonis leprosi,
& recumberet : venit mulier ha-
bens alabastrum vnguenti nardi spi-
cati pretiosi, & fracto alabaistro,
effudit super caput eius. * Erant
autem quidam indigne ferentes
intra semetipsos, & dicentes : Ut
quid perditio ista vnguenti facta
est ? * Poterat enim vnguentum
istud venditari plus quam tre-
centis denarijs, & dari pauperi-
bus. Et fremebant in eam. * Ie-
sus autem dixit : Sinite eam, quid
illi molesti estis ? Bonum opus
operata est in me. * semper enim
pauperes habetis vobiscum : &
cum volueritis, potestis illis be-
nefacere : me autem non semper
habetis. * Quod habuit hæc, fecit :
præuens vngere corpus meum in
sepulturam. * Amen dico vobis :
Vbiçunque prædicatum fuerit Evan-
gelium istud in vniuersa mundo,
& quod fecit hæc, narrabitur in
memoriam eius. * Et udas Isca-
riotes vnus de duodecim abijt ad

Mat. 26. b.

14

summos sacerdotes, ut proderet
eum illis. * Qui audientes gau-
si sunt : & promiserunt ei pecu-
niam se duros. Et quærebat
quomodo illum opportune tra-
deret. * Et primo die Azymo-
rum quando Pascha immolabant,
dicunt ei discipuli : Quo vis ea-
mus, & paremus tibi ut manduc-
es Pascha ? * Et mittit duos ex
discipulis suis, & dicit eis : Ite in
ciuitatem : & occurret vobis ho-
mo lagenam aquæ baiulās, sequi-
mini eum : & quocumque intro-
ierit, dicite domino domus, quia
magister dicit : Vbi est refectio
mea, vbi Pascha cum discipulis
meis manducem ? * Et ipse vobis
demonstrabit cœnaculum græde,
stratum : & illuc parate nobis. * Et
abierunt discipuli eius, & vene-
runt in ciuitatem : & inuenerunt
sicut dixerat illis, & parauerunt
Pascha. * Vespere autem facto,
venit cum duodecim. * Et discum-
bentibus eis, & manducantibus,
ait IESVS : Amen dico vobis,
quia vnus ex vobis tradet me, qui
manducat mecum. * At illi com-
perunt contristari, & dicere ei sin-
glatim : Numquid ego ? * Qui
ait illis : Vnus ex duodecim, qui
intingit mecum manum in cati-
no. * Et Filius quidem hominis
vadt sicut scriptum est de eo : v-
nus autem homini illi, per quem Fi-
lius hominis tradetur. bonum
erat ei, si non esset natus homo il-
le. * Et manducantibus illis, ac-
cepit Iesus panem : & benedicens
fregit, & dedit eis, & ait : Sumi-
te, hoc est corpus meum. * Et ac-
cepto calice, gratias agens dedit eis :
& biberunt ex illo omnes. * Et
ait illis : Hic est sanguis meus no-
ui testamenti, qui pro multis ef-
fundetur. * Amen dico vobis,
quia iam non bibam de hoc geni-
mine vitis vsque in diem illum,
cum illud bibam novum in regno
Dei. * Et hymno dicto exierunt in
Montem oliuarum. * Et ait eis Ie-
sus : Omnes scandalizabimini in
me in nocte ista : quia scriptum
est : Percutiam pastorem, & di-
spergentur oves. * Sed postquam
resurrexero, præcedam vos in Ga-
lilæam. * Petrus autem ait illi :
Et si omnes scandalizati fuerint
in te :

Mat. 26. b.

Luc. 22. a. 6

Mat. 26. b.

Luc. 22. b.

Ioan. 13. c.

Ps. 40. c. 10

Act. 1. c. 10

Mat. 26. b.

1. Cor. 11. c.

Ioan. 16. b.

Zac. 13. c. 7

in te: sed non ego: * Et ait illi Ie-
sus: Amen dico tibi, quia tu hodie
in nocte hac, priusquā gallus
vocem his dederit, ter me es ne-
gaturus. * At ille amplius loque-
batur: Et si oportuerit me simul
commori tibi, non te negabo: Si-
militer autem & omnes dicebant.
* Et veniunt in pradium, cui no-
men Gethsemani. Et ait discipu-
lis suis: Sedete hic donec orem.
* Et assumit Petrum, & Iacobum,
& Ioannem secum: & cepit pa-
uere, & tremere. * Et ait illis: Tri-
stis est anima mea vsque ad mor-
tem: sustinete hic, & vigilate.
* Et cum processisset paululum,
procidit super terram: & orabat,
vt si fieri posset, transiret ab eo ho-
ra: * & dixit: Abba pater, omnia
tibi possibilia sunt, transfer cali-
cem hunc a me, sed non quod ego
volo, sed quod tu. * Et venit, &
inuenit eos dormientes. Et ait Pe-
tro: Simon, dormis? non potui-
sti vna hora vigilare? * Vigilare, &
orate vt non intretis in tentatio-
nem. Spiritus quidem promptus
est, caro vero infirma. * Et ite-
rum abiens orauit eundem ser-
monem, dicens: * Et reuersus,
denovo inuenit eos dormientes,
(erant enim oculi eorum grauati)
& ignorabant quid responderent
ei. * Et venit tertio, & ait illis:
Dormite iam, & requiescite. Suf-
ficie: venit hora: ecce Filius ho-
minis tradetur in manus peccato-
rum. * Surgite, eamus. ecce qui
me tradet, prope est. * Et, adhuc
eo loquente, venit Iudas Iscario-
tes vnus de duodecim, & cum
eo turba multa cum gladijs, &
lignis, a summis sacerdotibus, &
Scribis, & senioribus. * Dederat
autem traditor eius signum eis,
dicens: Quemcumque osculatus
fuero, ipse est, tenete eum, & du-
cite caute. * Et cum venisset, sta-
tim accedens ad eum, ait: Aue
Rabbi: & osculatus est eum. * At
illi manus iniecerunt in eum, &
tenuerunt eum. * Vnus autem qui-
dam de circumstantibus educens
gladium, percussit seruum sum-
mi sacerdotis: & amputauit illi
auriculam. * Et respondens Iesus,
ait illis: Tamquam ad latronem
existis cum gladijs, & lignis com-

prehendere me? * quotidie eram
apud vos in templo docens, & nō
me tenuistis. Sed vt impleantur
Scripturæ. * Tunc discipuli eius
relinquentes eum, omnes fuge-
runt. * Adolescens autem qui-
dam sequebatur eum amictus sin-
done super nudo: & tenuerunt eū.
* At ille reiecta sindone, nudus
profugit ab eis. * Et adduxerunt
Iesum ad summum sacerdotem:
& conuenerunt omnes sacerdotes,
& Scribæ, & seniores. * Petrus
autem a longe secutus est eum vs-
que intro in atrium summi sacer-
dotis: & sedebat cum ministris
ad ignem, & calefaciebat se.
* Summi vero sacerdotes, & om-
ne concilium quærebant aduersus
Iesum testimonium, vt eum mor-
ti traderent, nec inueniebant.
* Multi enim testimoniū falsum
dicebant aduersus eum: & conue-
nientia testimonia non erant. * Et
quidam surgentes, falsum testimo-
nium ferebant aduersus eum, di-
centes: * Quoniā nos audimus
eum dicentem: Ego dissoluam
templū hoc manu factum, & per
triduum aliud non manu factum
ædificabo. * Et non erat conue-
niens testimonium illorum. * Et
exurgens summus sacerdos in me-
dium, interrogauit Iesum, dicens:
Non respondes quidquam ad ea,
quæ tibi obijciuntur ab his? * Il-
le autem tacebat, & nihil respon-
dit, Rursus summus sacerdos in-
terrogabat eum, & dixit ei: Tu
es Christus filius Dei, benedixisti?
* Iesus autem dixit illi: Ego sum.
* & videbitis Filium hominis se-
dentē a dextris virtutis Dei, & ve-
niētem cum nubibus cæli. * Sum-
mus autem sacerdos scindens vesti-
menta sua, ait: Quid adhuc de-
sideramus testes? * Audistis blas-
phemiam: quid vobis videtur?
Qui omnes condemnauerunt eum
esse reum mortis. * Et ceperunt
quidam conspuere eum, & velare
faciem eius, & colaphis eum ex-
dere, & dicere ei: Prophetiza: &
ministra alapis eū exdebant. * Et
cū esset Petrus in atrio deorsum,
venit vna ex ancillis summi sacer-
dotis: & cum vidisset Petrum
calefacientem se, aspiciens illum,
ait: Et tu cū Iesu Nazareno eras,
* At

Mat. 26. d.

36 Luc. 22. d.

40

27

Mat. 26. c.

47 Luc. 22. c.

47

Ioā. 18. a. 3

7 71

Mat. 26. f.

56

Mat. 26. f.

57

Luc. 22. f.

54

Ioā. 18. c. 17

Mat. 26. f.

59

Ioan. 2. d.

19

Mat. 24. c.

30

Mat. 26. g.

69

Luc. 21. f.

55

Ioā. 18. c. 17

- * At ille negavit, dicens: Neque scio, neque novi quid dicas. Et exiit foras ante atrium, & gallus cantavit. **Mat. 26. g.**
 71 **Mat. 26. g.** Rursus autem cum vidisset illum ancilla, cepit dicere circumstantibus: Quia hic ex illis est. * At ille iterum negavit. **Luc. 22. g.**
 38 **Luc. 22. g.** Et post pusillum rursus qui altabant, dicebant Petro: Vere ex illis es: nam & Galilaeus es. * Ille autem cepit anathematizare, & iurare: Quia nescio hominem istum, quem dicitis. * Et statim gallus iterum cantavit. **Mat. 26. g.**
 75 **Mat. 26. g.** Et recordatus est Petrus verbi, quod dixerat ei Iesus: Prius quam gallus cantet bis, ter me negabis. Et cepit flere. **Mat. 27. d.**
 38 **Mat. 27. d.** Iesum flagellis caesum, ut crucifigeretur. * Milites autem duxerunt eum in atrium praetorii, & con- **Mat. 27. d.**
 69 **Mat. 27. d.** uocant totam cohortem, * & induunt eum purpura, & imponunt ei plestentes spineam coronam. * Et ceperunt salutare eum: Aue rex Iudaeorum. * Et percutiebant caput eius arundine: & conspuebant eum, & ponentes genua, adorabant eum. * Et postquam illuserunt ei, exuerunt illum purpura, & induerunt eum vestimentis suis: & educunt illum ut crucifigeretur eum. **Mat. 27. d.**
 71 **Mat. 27. d.** * Et angariauerunt praetereuntem quempiam, Simonem Cyrenaeum venientem de villa, patrem Alexandri, & Rufi, ut tolleret crucem eius. * Et perducunt illum in Golgotha locum: quod est interpretatum Caluarie locus. * Et dabant ei bibere myrrhatum vinum: & non accepit. * Et crucifigentes eum, diuiserunt vestimenta eius, mittentes sortem summe per eis, quis quid tolleretur. * Erat autem hora tertia: & crucifixerunt eum. * Et erat titulus causae eius inscriptus: REX IUDAEORVM. **Mat. 27. d.**
 72 **Mat. 27. d.** * Et cum eo crucifigunt duos latrones: vnum a dextris, & alium a sinistris eius. * Et impleta est scriptura, quae dicit: Et cum iniquis reputatus est. * Et praeter euntes blasphemabant eum, mouentes capita sua, & dicentes: Vah qui destruis templum Dei, & in tribus diebus reedificas. **Mat. 27. d.**
 73 **Mat. 27. d.** * saluum fac te ipsum, descende de cruce. * Similiter & summi sacerdotes illudentes, ad alterutrum eum scribis dicebant: Alios saluos fecit, seipsum non potest saluum facere. * Christus rex Israel descendet nunc de cruce, ut videamus, & credamus. * Et qui cum eo crucifixi erant, conuertiabantur ei. * Et facta hora sexta, tenebrae factae sunt per totam terram usque in horam nonam. * Et hora nona exclamauit Iesus voce magna, dicens: Eli, Eli, lama sabachthani: quod est interpretatum: Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me? * Et quidam de circumstantibus audientes, dicebant: Ecce Eliam vocat. * Currens autem vnus, & implens spongiam aceto, circumponensque calamo, potum

CAP. XV.

- Mat. 27. a. 1** **Mat. 27. a. 1** Et confestim, mane consilium facientes summi sacerdotes eum senioribus, & scribis, & vniuerso concilio, vincientes Iesum, duxerunt, & tradiderunt Pilato. **Mat. 27. a. 1**
 66 **Mat. 27. a. 1** * Et interrogauit eum Pilatus: Tu es rex Iudaeorum? At ille respondens, ait illi: Tu dicis. * Et accusabant eum summi sacerdotes in multis. * Pilatus autem rursus interrogauit eum, dicens: Non respondes quidquam? vide in quantis te accusant. * Iesus autem amplius nihil respondit, ita ut miraretur Pilatus. * Per diem autem festum solebat mittere illis vnus ex vinculis, quemcumque petissent. * Erat autem qui dicebatur Barabbas, qui cum seditiosis erat vinculus, qui in seditione tegerat homicidium. * Et eum ascendisset turba, cepit rogare, sicut semper faciebat illis. * Pilatus autem respondit eis, & dixit: Vultis dimittam vobis regem Iudaeorum? * Sciebat enim quod per inuidiam tradidissent eum summi sacerdotes. * Pontifices autem concitauerunt turbam, ut magis Barabbam dimitteret eis. **Mat. 27. c.**
 22 **Mat. 27. c.** * Pilatus autem iterum respondens, ait illis: Quid ergo vultis faciam regi Iudaeorum? At illi iterum clamauerunt: Crucifige eum. * Pilatus vero dicebat illis: Quid enim mali fecit? At illi magis clamabant: Crucifige eum. * Pilatus autem volens populo satisfacere, dimisit illis Barabbam, & tradidit

potum dabat ei, dicens: Sinite, vi-
deamus si veniat Elias ad depo-
nendum eum. * Iesus autē emis-
it vocē magna expiravit. * Er ve-
lūm templi scissum est in duo,
a summo vsque deorsum. * Vidēs
autem Centurio, qui ex aduerso
stabat, quia sic clamans expiraf-
set, ait: Vere hic homo Filius Dei
erat. * Erant autem & mulieres
de longe aspicientes: inter quas
erat Maria Magdalene, & Maria
Iacobi minoris, & Ioseph mater,
& Salome: * & cum esset in Ga-
lilæa, sequebantur eum, & mi-
nistrebāt ei, & aliæ multæ, quæ si-
mul cum eo ascenderant Ierososo-
lymam. * Et cum iam sero esset
factum (quia erat parasceue, quod
est ante sabbatum) * venit Ioseph
ab Arimathea nobilis decurio,
qui & ipse erat expectās regnum
Dei, & audacter introiuit ad Pi-
latus autē mirabatur si iam obiti-
set. Et accessit centurione, in-
terrogauit eum si iam mortuus
esset. * Et cum cognouisset a cen-
turione, donauit corpus Ioseph.
* Ioseph autē meratus sindonē
& deponens eum inuoluit sindo-
nē, & posuit eum in monumen-
to, quod erat excisum de petra,
& aduoluit lapidē ad ostium mo-
numenti. * Maria autem Magda-
lene, & Maria Ioseph aspiciēbant
vbi poneretur.

C A P. XVI.

Mat. 28. 1. **E**T cum transisset sabbatum,
Luc. 24. 1. Maria Magdalene, & Ma-
ria Iacobi, & Salome emerunt
aromata vt venientes vngent
Iesum. * Et valde mane vna fab-
batorum, veniunt ad monumen-
tum, orto iam sole. * Et dicebant
ad inuicem: Quis reuoluet nobis
lapidē ab ostio monumēti? * Et
respicientes viderunt reuolutum
lapidē. Erat quippe magnus val-
de. * Et introcūtes in monu-

mentum viderunt iuuenem se-
dentem in dextris, coopertum flo-
la candida, & obstupuerūt. * Qui
dixit illis: Nolite expauescere.
Iesum quātis Nazarenum, cru-
cifixum: surrexit, non est hic, ec-
ce locus vbi posuerunt eum. * Sed
ite, dicite discipulis eius, & Pe-
tro quia præcedit vos in Galilæa:
ibi eum videbitis, sicut dixit vo-
bis. * At illæ exeuntes, fugerunt
de monumento: inuaserat enim
eas tremor & pavor: & nemini
quidquam dixerunt: timebant
enim. * Surgens autem mane,
prima sabbati, apparuit primo
Mariæ Magdalene, de qua ciece-
rat septem dæmonia. * Illa va-
dens, nunciavit his, qui cum eo
fuerant, lugentibus, & stentibus.
* Et illi audientes quia viueret, &
visus esset ab ea, nō crediderunt.
* Post hæc autem duobus ex his
ambulanti-
bus ostensus est in alia
effigie, euntibus in villam: * &
illi euntes nunciauerunt ceteris:
nec illis crediderunt. * Nouissime
recumbentibus illis vndecim ap-
paruit: & exprobrauit increduli-
tatem eorum & duritiā cordis:
quia ijs, qui viderant eum resur-
xisse, nō crediderunt. * Et dix-
it eis: Euntes in mundum vni-
uersum prædicare Euangelium
omni creaturæ. * Qui crediderit,
& baptizatus fuerit, saluus erit:
qui vero nō crediderit, condem-
nabitur. * Signa autem eos, qui
crediderint, hæc sequentur: * In
nomine meo dæmonia eicient: * &
linguis loquentur nouis: * ser-
pentes tollent: & si mortiferum
quid biberint, non eis nocebit: *
super agros manus imponent, &
bene habebunt. * Et Dominus
quidem Iesus, postquam locutus
est eis, assumptus est in cælum,
& sedet a dextris Dei. * Illi au-
tem profecti prædicauerunt vbi-
que Domino cooperante, & ser-
monem confirmante, sequenti-
bus signis.

S A N C T V M I E S V C H R I S T I E V A N G E L I V M S E C V N D V M L V C A M .

C A P V T P R I M V M .

QUONIAM quidem multi conati sunt ordinare narrationem, quae in nobis compleretur: sicut tradiderunt nobis, qui ab initio ipsi viderunt, & ministri fuerunt sermonis: visum est & mihi, assecuto omnia a principio diligenter, ex ordine tibi scribere, optime Theophile, ut cognoscas eorum verborum, de quibus eruditus es, veritatem. Fuit in diebus Herodis, regis Iudaeae sacerdos quidam nomine Zacharias de vice Abia, & vxor illius de filiabus Aaron, & nomen eius Elisabeth. Erant autem iusti ambo ante Deum, incedentes in omnibus mandatis, & iustificationibus Domini sine querela, & non erat illis filius eo quod esset Elisabeth sterilis, & ambo processissent in diebus suis. Factum est autem, cum sacerdotio fungeretur, in ordine vicis suae ante Deum, secundum consuetudinem sacerdotum, forte exiit ut incensum poneret, ingressus in templum Domini: & omnis multitudo populi erat orans foris hora incensi. Apparuit autem illi angelus Domini, stans a dextris altaris incensi. Et Zacharias turbatus est videns, & timor intravit super eum. Ait autem ad illum Angelus: Ne timeas Zacharia, quoniam exaudita est deprecatio tua: & vxor tua Elisabeth pariet tibi filium, & vocabis nomen

eius Ioannem: & erit gaudium tibi, & exultatio, & multi natiuitate eius gaudebunt: erit enim magnus eorum Dominus: & vinum, & siceram non bibet, & Spiritu sancto replebitur adhuc ex utero matris suae: & multos filiorum Israel conuertet ad Dominum Deum ipsorum: & ipse praecedet ante illum in spiritu, & virtute Eliae: ut conuertat corda patrum in filios, & incredulos ad prudentiam iustorum, parare Domino plebem perfectam. Et dixit Zacharias ad angelum: Vnde hoc sciam: ego enim sum senex, & vxor mea processit in diebus suis. Et respondens angelus dixit ei: Ego sum Gabriel, qui esto ante Deum: & missus sum loqui ad te, & haec tibi euangelizare. Et ecce eris tacens, & non poteris loqui usque in diem, quo haec fiant, pro eo quod non credidisti verbis meis, quae implebuntur in tempore suo. Et erat plebs expectans Zachariam: & mirabantur quod tardaret ipse in templo. Egressus autem non poterat loqui ad illos, & cognouerunt quod visionem vidisset in templo. Et ipse erat inuoluens illis, & permansit mutus. Et factum est, ut impleti sunt dies officij eius abiit in domum suam: post hos autem dies concepit Elisabeth vxor eius, & occultabat se mensibus quinque, dicens: Quia sic fecit mihi Dominus in diebus, quibus respexit auferre opprobrium meum inter homines. In mense autem sexto, missus est angelus Gabriel a Deo in ciuitatem-

Mr. Par. 24.
a. 10

Exo. 10. a.
7
Leuit. 16. d.
17

ciuitatem Galilææ, cui nomē Nazareth, * ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Ioseph, de domo David, & nomen virginis Maria. * Et ingressus angelus ad eam dixit: Aue gratia plena: Dominus tecum: Benedicta tu in mulieribus. * Quæ cum audisset, turbata est in sermone eius, & cogitabat qualis esset ista salutatio. * Et ait Angelus ei: Ne timeas Maria, inuenisti enim gratiam apud Deum: * ecce concipies in utero, & paries filium, & vocabis nomen eius IESVM. * hic erit magnus, & Filius Altissimi vocabitur, & dabit illi Dominus Dens sedē David patris eius: & regnabit in domo Iacob in æternum, * & regni eius non erit finis. * Dixit autem Maria ad angelum: Quomodo fiet istud, quoniam virum nō cognosco? * Et respondens angelus dixit ei: Spiritus sanctus superueniet in te, & virtus Altissimi obumbrabit tibi. Ideoq. & quod nascetur ex te sanctum, vocabitur Filius Dei. * Et ecce Elisabeth cognata tua, & ipsa concepit filium in senectute sua: & hic mensis sextus est illi, quæ vocatur sterilis: * quia non erit impossibile apud Deum omne verbum. * Dixit autem Maria: Ecce ancilla Domini, fiat mihi secundum verbum tuum. Et discessit ab illa angelus. * Exurgens autem Maria in diebus illis abiit in montana cum festinatione, in ciuitatem Iudæ: * Et intrauit in domum Zachariæ, & salutauit Elisabeth. * Et factum est, vt audiuit salutationem Mariæ Elisabeth, exultauit infans in utero eius: & repleta est Spiritu sancto Elisabeth: * & exclamauit voce magna, & dixit: Benedicta tu inter mulieres, & benedictus fructus ventris tui. * Et vnde hoc mihi vt veniat mater Domini mei ad me? * Ecce enim vt facta est vox salutationis tuæ in auribus meis, exultauit in gaudio infans in utero meo. * & beata, quæ credidisti, quoniam perficiuntur ea, quæ dicta sunt tibi a Domino. * Et ait Maria: Magnificat anima mea Domi-

num: * & exultauit spiritus meus

in Deo salutari meo.

* Quia respexit humilitatem ancilla suæ: ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.

* Quia fecit mihi magna qui potens est: & sanctū nomen eius.

* Et misericordia eius a progenie in progenies timentibus eum.

* Fecit potentiam in brachio suo: dispersit superbos mēte cordis sui.

II Sa. 51. b. 9
Ps. 32. b. 10

* Deposuit potentes de sede, & exaltauit humiles.

* Esurientes impleuit bonis: & diuites dimisit inanes.

Ps. 39. a. 16
1. Reg. 2. b. 5

* Suscepit Israel puerum suum, recordatus misericordiæ suæ.

* Sicut locutus est ad patres nostros, Abraham, & semini eius in sæcula.

II Sa. 41. b. 8
Ps. 131. c. 12

* Mansit autem Maria cum illa quasi mensibus tribus: & reuersa est in domum suam.

Gen. 17. c. 9
& 22. e. 16

* Elisabeth autem impletum est tempus parienti, & peperit filiū.

* Et audierunt vicini, & cognati eius quia magnificauit Dominus misericordiam suam cū illa, & congratulabantur ei.

* Et factum est in die octauo, venerunt circumcidere puerum, & vocabant eum nomine patris sui Zachariæ.

* Respondens mater eius, dixit: Nequaquam, sed vocabitur Ioannes.

* Et dixerunt ad illā: Quia nemo est in cognatione tua qui vocetur hoc nomine.

* Innuebant autem patri eius, quem vellet vocari eum.

* Et postulans pugillarem scripsit, dicens: Ioannes est nomen eius.

Ps. 79. c. 12
& 131. d. 17

* Et mirati sunt vniuersi eius, & lingua eius, & loquebatur benedicens Deum.

* Et factus est timor super omnes vicinos eorum: & super omnia montana Iudææ divulgabantur omnia verba hæc.

* & posuerunt omnes, qui audierant in corde suo, dicentes: Quis, putas, puer iste erit?

* Et enim manus Domini erat cum illo.

* Et Zacharias pater eius repletus est Spiritu sancto: & prophetauit, dicens.

* Benedictus Dominus Dens Israel, quia visitauit, & fecit redemptionem plebi suæ:

* Et crexit cornu salutis nobis:

* Et crexit cornu salutis nobis:

* Et crexit cornu salutis nobis:

* Et crexit cornu salutis nobis:

* Et crexit cornu salutis nobis:

60. * Et responsum acceperat a 26
Spiritu sancto, non visurum se
mortem, nisi prius videret Chri- 27
stum Domini. * Et venit in spi-
ritu in templum. Et cum indu-
cerent puerum Iesum parētes eius,
vt facerent secundum consuetu-
dinem legis pro eo: * & ipse ac-
cepit eum in vlnas suas, & bene-
dixit Deum, & dixit:

* Nunc dimittis seruum tuum 29
Domine, secundum verbum tuū
in pace: E

* Quia viderunt oculi mei sa- 30
lutare tuum,

* Quod paraſti ante faciē om- 31
nium populorum.

* Lumen ad reuelationem gen- 32
tium, & gloriam plebis tuæ Israel.

* Et erat pater eius & mater 33
mirantes super his, quæ diceban-
tur de illo. * Et benedixit illis 34

Simeon: & dixit ad Mariam ma-
trem eius: « Ecce positus est hic in
ruinam, & in resurrectionē mul-
torum in Israel: & in signum, cui
contradicetur: * & tuam ipsius 35
animam pertransibit gladius vt
reueletur ex multis cordibus co-
gitationes. * Et erat Anna pro-
phetiſſa, filia Phanuel, de tribu
Aſer: hæc proceſſerat in diebus
multis, & vixerat cum virō suo
annis septem a virginitate sua.

* Et hæc vidua vsque ad annos 37
ostoginta quattuor: quæ non di-
ſcedebat de templo, ieiunijs, &
obſecrationibus ſeruiens nocte,
ac die. * Et hæc, ipſa hora ſuper-
ueniens, conſitebatur Domino:
& loquebatur de illo omnibus,
qui expectabant redemptionem
Israel. * Et vt perfece-
runt omnia 39
secundum legem Domini, reuerſi
sunt in Galilæā in ciuitatem suam
Nazareth. * Puer autem creſcebat,
& confortabatur plenus ſapientia:
& gratia Dei erat in illo. * Et ibāt 41

parentes eius per omnes annos in
Ieruſalem, in die ſolemni Pa-
ſche. * Et cum factus eſſet anno-
rum duodecim, aſcendentibus il-
lis Ieruſolymam ſecundum con-
ſuetudinem diei feſti, * conſum-
matisq; diebus, cū rediret remaſit
puer Ieſus in Ieruſalem, & non
cognouerunt parentes eius. * Exi- 44
ſtantes autem illum eſſe in co-
mitatu, venerunt iter dici, & re-

quirebant eum inter cognatos, &
notos. * Et non inuenientes, re-
greſſi ſunt in Ieruſalem, requiren-
tes eum. * Et factum eſt, poſt tri-
dum inuenerunt illum in tem-
plo ſedentem in medio doctōrū,
audientem illos, & interrogantē
eos. * Stupebant autem omnes,
qui eum audiebant, ſuper prudē-
tia, & reſponſis eius. * Et viden-
tes admirati ſunt. Et dixit mater
eius ad illum: Fili, quid feciſti
nobis ſic? ecce pater tuus, & ego
dolentes quære-
bamus te. * Et ait
ad illos: Quid eſt quod me quere-
batis? nesciebatis quia in his, quæ
Patris mei ſunt, oportet me eſſe?
50 * Et ipſi non intellexerunt verbum,
quod locutus eſt ad eos. * Et de-
ſcendit cum eis, & venit Naza-
reth: & erat ſubditus illis. Et
mater eius conſeruabat omnia
verba hæc in corde ſuo. * Et Ie-
ſus proſpiciebat ſapientia, & eta-
te, & gratia apud Deum, & ho-
mines.

C A P. III.

I Nno autē, quintodecimo im-
perij Tiberij Caſaris procura-
nte Pontio Pilato Iudæam, tet-
rarcha autem Galilææ Herode,
Philippo autem fratre eius tetra-
cha Iudææ, & Trachonitidis re-
gionis, & Lyſania Abilina re-
trarcha, * ſub principibus ſa-
cerdotum Anna, & Caipha: fa-
ctum eſt verbum Domini ſuper
Ioannem, Zachariæ filium,
in deſerto. * Et venit in om-
nem regionem Iordanis, prædi-
cans baptiſmum penitentis in
remiſſionem peccatorum, * ſicut
ſcriptum eſt in libro ſermonum
Iſaiæ prophetæ: « Vox claman-
tis in deſerto: Parate viam Do-
mini: rectas facite ſemitas eius:
5 * omnis vallis implebitur: & om-
nis mons, & collis humiliabitur:
& erunt præua in directā: & as-
pera in vias planas: * & videbit
7 omnis caro ſalutare Dei. » Dice-
bat ergo ad turbas quæ exibant vt
baptizarentur ab ipſo: « Geni-
mina imperarum quis oſtendit
8 vobis fugere a ventura ira? » Fa-
cite ergo fructus dignos penitē-
tiæ, & ne expectis dicere. Patrem
habemus Abraham. Dico enim

¶ p p p vobis

ſiſa. 8. c. 14
Ro. 9. g. 32
1. Pet. 2. 1. 2

¶ Exo. 23. c.
15
& 34. d. 17
Deut. 16. a.
1

¶ Act. 4. a. 6

¶ Mat. 3. a. 1
Mar. 1. a. 4

¶ ſiſa. 40. a. 3.
102. 1. c. 23.

¶ Mat. 3. b. 7

vobis, quia potens est Deus de lapidibus istis suscitare filios Abraham. * Iam enim securis ad radicem arborum posita est. Omnis ergo arbor non faciens fructum bonum, excidetur, & in ignem mittetur. * Et interrogabant eum turbæ, dicentes: Quid ergo faciemus? Respondens autem dicebat illis: Qui habet duas tunicas, det non habenti, & qui habet escas, similiter faciat. * Venerunt autem & publicani ut baptizarentur, & dixerunt ad illum: Magister, quid faciemus? * At ille dixit ad eos: Nihil amplius, quam quod constitutum est vobis, faciat. * Interrogabant autem eum & milites, dicentes: Quid faciemus & nos? Et ait illis: Neminem concuratus, neque calumniam faciat: & contenti estote stipendijs vestris. * Exultimante autem populo, & cogitantibus omnibus in cordibus suis de Ioanne, ne forte ipse esset Christus: * respondit Ioannes, dicens omnibus: Ego qui dem aqua baptizo vos: veniet autem fortior me, cuius non sum dignus soluere corrigiam calceamentorum eius: * Ipse vos baptizabit in Spiritu sancto, & igni: & 19. a. 4. * cuius veltabrum in manu eius, 17
Mat. 3. c. 12 & purgavit aream suam, & congregabit triticum in horreum suum, paleas autem comburet igni inextinguibili. * Multa quidem, & alia exhortans evangelizabat populo. * Herodes autem tetrarcha cum corripere ab illo de omnibus malis, quæ fecit Herodes, * adiecit & hoc super omnia, 20
Mat. 3. d. 17 & inclusit Ioannem in carcere, * Factum est autem cum baptizaretur omnis populus, & Iesu baptizato, & orante, apertum est celum: * & descendit Spiritus sanctus corporali specie sicut columba in ipsum: & vox de celo facta est: Tu es Filius meus dilectus, in te complacui mihi. * Et ipse Iesus erat incipiens quasi annorum triginta, ut putabatur, filius Ioseph, qui fuit Heli, qui fuit Mathath, qui fuit Levi, qui fuit Melchir, qui fuit Ianne, qui fuit Ioseph, * qui fuit Mathathiz, qui fuit Amos, qui fuit Nahum, qui

fuit Helli, qui fuit Nagge, * qui fuit Mahath, qui fuit Mathathiz, qui fuit Semei, qui fuit Ioseph, qui fuit Iuda, * qui fuit Ioanna, qui fuit Resa, qui fuit Zorobabel, qui fuit Salathiel, qui fuit Neri, * qui fuit Melchir, qui fuit Addi, qui fuit Cosan, qui fuit Elmadai, qui fuit Her, * qui fuit Iesu, qui fuit Eliezer, qui fuit Iorim, qui fuit Mathath, qui fuit Levi, * qui fuit Simeon, qui fuit Iuda, qui fuit Ioseph, qui fuit Iona, qui fuit Eliakim, * qui fuit Melea, qui fuit Menna, qui fuit Mathatha, qui fuit Nathan, qui fuit David, * qui fuit Iesse, qui fuit Obed, qui fuit Booz, qui fuit Salmon, qui fuit Naasson, * qui fuit Aminadab, qui fuit Aram, qui fuit Elron, qui fuit Phares, qui fuit Iudæ, * qui fuit Iacob, qui fuit Isaac, qui fuit Abraham, qui fuit Thare, qui fuit Nachor, * qui fuit Sarug, qui fuit Ragau, qui fuit Phaleg, qui fuit Heber, qui fuit Sale, * qui fuit Cainan, qui fuit Arphaxad, qui fuit Sè, qui fuit Noe, qui fuit Lamech, * qui fuit Mathufale, qui fuit Henoch, qui fuit Jared, qui fuit Malaleel, qui fuit Cainan, * qui fuit Henos, qui fuit Seth, qui fuit Adam, qui fuit Dei.

C A P. II II.

I Iesus autem plenus Spiritu sancto regressus est a Iordane: & agebatur a Spiritu in desertum. 1
Mat. 4. a. 1.
Mar. 1. b. 13
2 * diebus quadraginta, & tentabatur a diabolo. Et nihil manducauit in diebus illis: & consummatis illis esurijt. Dixit autem illi diabolus: Si Filius Dei es, digne lapidi huic ut panis fiat. * Et respondit ad illum Iesus: Scriptum est: Quia non in solo pane vivit homo, sed in omni verbo Dei. * Et duxit illum diabolus in montem excelsum, & ostendit illi omnia regna orbis terræ in momento temporis, * & ait illi: Tibi dabo potentiam hanc universam, & gloriam illorum: quia mihi tradita sunt: & cui volo do illa. * Tu ergo si adoraveris coram me, erit tua omnia. * Et respondens Iesus, dixit illi: Scriptum est, Dominum Deum tuum adorabis, 2
Deu. 8. a. 9
Mat. 4. a. 4
Deu. 16. c.
13. & 10. d.
20
& illi

- & illi soli seruiens. * Et duxit illum
in Ierusalem, & statuit eum, su-
per pinnam templi, & dixit illi:
Si Filius Deies, mitte te hinc deor-
sum. * **Ps. 90. c. 11** Scriptum est enim quod
angelis suis mandauit de te, vt
conseruet te: & quia in manibus
tollent te, ne forte offendas ad
lapidem pedem tuum. * Et re-
spondens Iesus, ait illi: Dictu est:
Non tentabis Dominum Deum
tuum. * Et consummata omni
tentatione, diabolus recessit ab
illo, vsque ad tempus. * **Mat. 4. b.**
Et regressus est Iesus in virtute Spiritus
in Galilæa, & fama exiit per
vniuersam regionem de illo. * Et
ipse docebat in synagogis eorum,
& magnificabatur ab omnibus. **C**
* **Mat. 13. g.** * Et venit Nazareth, vbi erat
nutritus, & intravit secundum
consuetudinem suam die sabbati
in synagoga, & surrexit lege-
re. * **Mar. 6. a. 1** Et traditus est illi liber Isaie
prophete. Et vt reuoluit librum,
inuenit locum vbi scriptum erat:
* **Isa. 61. a. 1** * Spiritus Domini super me:
propter quod vnxit me, euange-
lizare pauperibus misit me, sana-
re contritos corde, * predicare capti-
uius remissionem, & excis visum,
dimittere contritos in remissionem,
predicare annum Domini
acceptum, & diem retributionis.
* Et cum pleuisset librum, reddi-
dit ministro, & sedit. Et omnium
in synagoga oculi erant intendentes
in eum. * **D** **Cepit autem dice-**
re ad illos: Quia hodie impleta est
hæc scriptura in auribus vestris.
* Et omnes testimonium illi da-
bāt: & mirabatur in verbis gratiar,
quæ procedebant de ore ipsius,
& dicebant: Nonne hic est filius
Ioseph? * Et ait illis: Vtique dice-
tis mihi hanc similitudinem:
Medice cura te ipsum: quanta au-
diuimus facta in Capharnaum,
fac & hic in patria tua. * **Ait au-**
tem: Amen dico vobis, quia ne-
mo propheta acceptus est in pa-
tria sua. * **In veritate dico vobis,**
* **2. Reg. 17. 2. 9** * multæ viduæ erant in diebus
Eliz in Israel, quando clausum est
celum annis tribus, & mensibus
sex: cum facta esset fames magna
in omni terra: & ad nullam il-
larum missus est Elias, nisi in Sa-
repta sidoniz, ad mulierem vi-
- duam. * **11** Et multi leprosi erant
in Israel sub Elizo propheta: &
nemo eorum mundatus est nisi
Naaman Syrus. * **28** Et repleti sunt
omnes in synagoga ira, hæc au-
dientes. * **29** Et surrexerunt, & cie-
cerunt illum extra ciuitatem, &
duxerunt illum vsque ad superci-
lium montis, super quem ciuitas
illorum erat ædificata vt præcipi-
tarent eum. * **30** Ipse autem transiens
per medium illorum, ibat. * **31** Et
descendit in Capharnaum ciuita-
tē Galilææ, ibiq. docebat illos sab-
batis. * **32** Et stupebant in doctrina
eius, quia in potestate erat sermo
ipsius. * **33** Et in synagoga erat ho-
mo habens dæmonium immun-
dum, & exclamauit voce magna,
* **34** diceps: Sine, quid nobis, &
tibi Iesu Nazarene? venisti per-
dere nos? scio te quis sis, Sanctus
Dei. * **35** Et increpauit illum Iesus,
dicens: Obmutesce, & exi ab eo.
Et cum proiecisset illum dæmo-
nium in medium, exiit ab illo,
nihilq. illum nocuit. * **36** Et factus est
pavor in omnibus, & colloque-
bantur adinuicē, dicentes: Quod
est hoc verbum, quia in potesta-
te & virtute imperat immundis
spiritibus, & exeunt: * **37** Et diuul-
gabatur fama de illo in omnem
locum regionis. * **38** Surgens autem
Iesus de synagoga, introiuit in do-
mum Simonis. **S** **Socrus autem Si-**
monis tenebatur magnis febris:
& rogauerunt illum pro ea. **G**
* **39** Et stans super illam imperauit
febri: & dimisit illam. Et conti-
nuo surgens, ministrabat illis.
* **40** Cum autem sol occidisset: om-
nes, qui habebant infirmos varijs
languoribus, ducebāt illos ad eū.
At ille singulis manus imponens,
curabat eos. * **41** Exhibat autem dæ-
monia a multis clamantia, & di-
centia: Quia tu es Filius Dei: &
increpans non sinebat ea loqui:
quia sciebant ipsum esse Christū.
* **42** Facta autem die egressus ibat in
desertum locū, & turbæ require-
bant eū, & venerunt vsque ad ip-
sum: & detinebant illum ne di-
scederet ab eis. * **43** Quibus ille ait:
Quia & alijs ciuitatibus oportet
me euangelizare regnū Dei: quia
ideo missus sum. * **44** Et erat predi-
cans in synagogis Galilææ.

CAP. V.

¶ Mat. 4. c.

13

Mar. 1. c. 26

¶ Mat. 4. c.

¶ Mat. 4. c.

¶ Mat. 8. a. 2

Mar. 1. d.

99

¶ Len. 14. 2. 4

Factum est autem, cum turbæ irruerent in eum, vt audirent verbum Dei, & ipse stabat secus stagnum Genesareth. * Et vidit duas naues stantes secus stagnum: piscatores autem descendentes, & lauabant retia. * Ascendens autem in vnā nauim, quæ erat Simonis, rogauit eum a terra reducere pusillum. Et sedens docebat de nauicula turbas. * Vt cessauit autem loqui, dixit ad Simonem: Duc in altum, & laxate retia vestra in capturam. * Et respondens Simon, dixit illi: Præceptor, per totam noctem laborantes, nihil cepimus: in verbo autem tuo laxabo rete. * Et cum hoc fecissent, concluderunt piscium multitudinem copiosam, rumpebatur autem rete eorum. * Et annuerunt socijs, qui erant in alia naui vt venirent, & adiungerent eos. Et venerunt, & impleuerunt ambas nauiculas, ita vt pene mergerentur. * Quod cum videret Simon Petrus, prociuit ad genua Iesu, dicens: Exi a me, quia homo peccator sum, Domine. * Stupor enim circumdederat eū, & omnes, qui cum illo erant, in captura pisciū, quam ceperant: * Similiter autem Iacobum, & Ioannem, filios Zebedæi, qui erant socij Simonis. Et ait ad Simonem Iesus: Noli timere: ex hoc iam homines eris capiens. * Et subductis ad terram nauibus, relictis omnibus secuti sunt eum. * Et factum est, cum esset in vna ciuitate, & ecce vir plenus lepra, & videns Iesum, & procidens in faciem, rogauit eum, dicens: Domine, si vis, pones me mundare. * Et extendens manum, tetigit eum, dicens: Volo: Mundare. Et confestim lepra discessit ab illo. * & ipse præcepit illi vt nemini diceret: sed, Vade, ostende te sacerdoti, & offer pro emundatione tua, sicut præcepit Moyses, in testimonium illis. * Perambulabat autem magis sermo de illo: & conueniebant turbæ multæ vt audirent, & curarent ab infirmitatibus suis. * Ipse autem sedebat in desertum, &

17 orabat. * Et factū est in vna die-
D sum, & ipse sedebat docens. Et
erant Pharisei sedentes, & legis
doctores, qui venerant ex omni
castello Galilææ, & Iudææ, & Ieru-
salem: & virtus Domini erat
ad sanandum eos. * Et ecce vi-
ri portantes in lecto hominem,
qui erat paralyticus: & quærebāt
eum inferre, & ponere ante eum.
19 * Et non inuenientes quæ parte il-
lum inferrent præ turba, ascen-
derunt supra tectum, & per regu-
las summisserunt eum cum lecto
20 in medium ante Iesum. * Quo-
rum fidem vt vidit, dixit: Homo
21 remittuntur tibi peccata tua. * Et
E ceperunt cogitare Scribæ, & Pha-
risei, dicentes: Quis est hic, qui
loquitur blasphemias? Quis po-
test dimittere peccata, nisi solus
22 Deus? * Vt cognouit autem Iesu-
sus cogitationes eorum, respon-
dens, dixit ad illos: Quid cogi-
23 tatis in cordibus vestris? * Quid
est facilius dicere: Dimittuntur
tibi peccata: an dicere: Surge,
24 & ambula? * Vt autem sciatis,
quia Filius hominis habet potestatem
in terra dimittendi peccata,
(ait paralytico) Tibi dico,
surge, tolle lectum tuum, & va-
25 de in domum tuam. * Et confe-
ssim confurgens coram illis, tulit
lectum, in quo iacebat: & abiit
in domū suam, magnificans Deū.
26 * Et stupor apprehendit omnes,
& magnificabāt Deum. Et repleti
sunt timore, dicentes: Quia vidi-
27 mus mirabilia hodie. * Et post
hæc exiit, & vidit publicanum
nomine Levi, sedentem ad Telo-
nium, & ait illi: Sequere me.
28 * Et relictis omnibus, surgens se-
29 cutus est eum. * & fecit ei con-
F uuium magnum Levi in domo
sua: & erat turba multa publica-
norum, & aliorum, qui cum il-
30 lis erant discumbētes. * Et mir-
murabant Pharisei, & Scribæ eo-
rum dicentes ad discipulos eius:
Quare cum publicanis, & pecca-
toribus manducatis, & bibitis?
31 * Et respondens Iesus, dixit ad il-
los: Non egent qui sani sunt me-
32 dico, sed qui male habent. * Non
veni vocare iustos, sed peccato-
33 res ad penitentiam. * At illi di-
xerunt ad eum: Quare discipuli

¶ Mat. 9. a. 2

Mar. 2. a. 9

¶ Mat. 9. a. 9

Mar. 2. c. 14

¶ Mar. 2. c. 18

Ioan.

Ioannis ieiunāt frequenter, & obsecrationes faciunt, similiter & Phariseorum: tui autem edunt, & bibunt: * Quibus ipse ait: Nūquid potestis filios sponsi, dum cum illis est sponsus, facere ieiunare? * Venient autem dies: cum ablatus fuerit ab illis sponsus, tūc ieiunabunt in illis diebus. * Dicebat autem, & similitudinem ad illos: Quia nemo commissuram a nouo vestimēto immittit in vestimentum vetus: alioquin & nouum rumpit, & vetus non cōuenit commissura a nouo. * Et nemo mittit vinum nouum in vtres veteres: alioquin rumpet vinum nouum vtres, & ipsum effundetur, & vtres peribunt: sed vinum nouum in vtres novos mittēdum est, & vtraque conseruantur. * Et nemo bibēs vetus, statim vult nouū, dicit enim: Vetus melius est.

C A P. VI.

Mat. 12. a. 1
Mar. 2. d.
23

Factum est autem in sabbato secundo, primo, cum transiret per sata, vellebant discipuli eius spicas, & manducabant confricantes manibus. * Quidam autem Phariseorum, dicebant illis: Quid facitis quod nō licet in sabbatis? * Et respondens Iesus ad eos, dixit: Ne hoc legistis quod fecit Dauid, cum esurisset ipse, & qui cum illo erant? * Quomodo intrauit in domum Dei, & panes propositionis sumpsit, & manducauit, & dedit his, qui cum ipso erant: quos non licet manducare nisi tantum sacerdotibus? * Et dicebat illis: Quia Dominus est Filius hominis, etiam sabbati. * Factum est autem & in alio sabbato, vt intraret in synagogā, & doceret. * Et erat ibi homo, & manus eius dextra erat arida. * Obseruabant autem Scribæ, & Pharisei si in sabbato curaret: vt inuenirent vnde accusarent eum. * Ipse vero sciebat cogitationes eorum: & ait homini, qui habebat manum aridam: Surge, & sta in medium. Et surgens stetit. * Ait autem ad illos Iesus: Interrogo vos si licet sabbatis benefacere, an male: animam saluam facere, an perdere? * Et circumspexit

1. Reg. 21
b. 6

Leu. 24. b. 9
Exo. 29. c.
32

Mat. 12. b.
10
Mar. 3. a. 1

omnibus dixit homini: Extende manum tuam. Et extendit: & restituta est manus eius. * Ipsi autem repleti sunt insipientia, & colloquebantur ad inuicem, quidnā facerent Iesu. * Factum est autem in illis diebus, exiit in montem orare, & erat pernoctās in oratione Dei. * Et cum dies factus esset, vocauit discipulos suos: & elegit duodecim ex ipsīs (quos & Apostolos nominauit) * Simonē, quem cognominauit Petrum, & Andreā fratrem eius, Iacobum, & Ioannem, Philippum, & Bartholomæum, * Matthæū, & Thomam, Iacobum Alphai, & Simonem, qui vocatur zelotes, * & Iudam Iacobi, & Iudam Iscariotem, qui fuit proditor. * Et descendens cum illis, stetit in loco campestri, & turba discipulorum eius, & multitudo copiosa plebis ab omni Iudæa, & Ierusalem, & maritima, & Tyri, & Sidonis. * qui venerant vt audirent eum, & sanarentur a languoribus suis. Et qui vexabantur a spiritibus immundis, curabantur. * Et omnis turba quærebat eum tangere: quia virtus de illo exibat, & sanabat omnes. * Et ipse eleuatis oculis in discipulos suos, dicebat. Beati pauperes: quia vestrū est regnū Dei. * Beati qui nūc esuritis: quia saturabimini. Beati, qui nūc stetis, quia ridebitis. * Beati etitis cum vos oderint homines, & cum separauerint vos, & exprobrauerint, & eiecerint nomē vestrū tamquam mali propter Filium hominis. * Gaudeite in illa die, & exultate, ecce enim merces vestra multa est in cælo, secundū hæc enim faciebant Prophetis patres eorum. * Veruntamen vobis diuitibus, quia habetis consolationem vestram. * Vobis, qui saturati estis: quia esurietis. Vobis, qui rideis nunc: quia lugebitis & flebitis. * Vobis cum benedixerint vobis homines: secundū hæc enim faciebant pseudoprophetis patres eorum. * Sed vobis dico, qui auditis: Diligite inimicos vestros, benefacite his qui oderūt vos. * Benedicite maledicentibus vobis, & orate pro calumniantibus vos.

Matro. a. 1
Mar. 3. b. 13

Mat. 5. a. 2

Mat. 5. a. 11

Am. d. a. 1
Eccli. 31. a.

Isa. 65. c. 12

Et

44 **¶** Matt. 5. g. **¶** Et qui te percussit in maxillam, 29
 45 **¶** 1. Cor. 6. aufert tibi vestimentum, etiam 30
 b. 7 tunicam noli prohibere. **¶** Omni
 46 **¶** Mat. 7. b. 12 autem petenti te, tribue: & qui 31
 47 **¶** Tob. 4. c. aufert quæ tuæ sunt, ne repetas. 32
 48 **¶** 16 **¶** Et prout vultis ut faciant vo- 33
 49 **¶** 16 **¶** bis homines, & vos facite illis si- 34
 50 **¶** 46 **¶** militer. **¶** Et si diligitis eos, qui 35
 51 **¶** 42 **¶** vos diligunt, quæ vobis est gratia? 36
 52 **¶** 46 **¶** nam & peccatores diligen- 37
 53 **¶** 42 **¶** tes se diligunt. **¶** Et si benefece- 38
 54 **¶** 42 **¶** ritis his, qui vobis benefaciunt; E 39
 55 **¶** 42 **¶** quæ vobis est gratia? siquidem 40
 56 **¶** 42 **¶** & peccatores hoc faciunt. **¶** Et si 41
 57 **¶** 42 **¶** mutuum dederitis his, a quibus 42
 58 **¶** 42 **¶** speratis recipere, quæ gratia est 43
 59 **¶** 42 **¶** vobis? nam & peccatores pecca- 44
 60 **¶** 42 **¶** toribus senerantur, ut recipiant 45
 61 **¶** 42 **¶** æqualia. **¶** Verumtamen diligite 46
 62 **¶** 42 **¶** inimicos vestros: benefacite, & 47
 63 **¶** 42 **¶** mutuum date, nihil inde speran- 48
 64 **¶** 42 **¶** tes: & erit merces vestra multa, 49
 65 **¶** 42 **¶** & eritis filij Altissimi, quia ipse 50
 66 **¶** 42 **¶** benignus est super ingratos, & ma- 51
 67 **¶** 42 **¶** los. **¶** Estote ergo misericordes si- 52
 68 **¶** 42 **¶** cut & Pater vester misericors est. 53
 69 **¶** 42 **¶** Nolite iudicare, & non iudica- 54
 70 **¶** 42 **¶** bimini: nolite condemnare, & 55
 71 **¶** 42 **¶** non condemnabimini. Dimitti- 56
 72 **¶** 42 **¶** te, & dimitemini. **¶** Date, & da- 57
 73 **¶** 42 **¶** bitur vobis: mensuram bonam, 58
 74 **¶** 42 **¶** & conferam, & coagitatam, & 59
 75 **¶** 42 **¶** supereffluentem dabit in sinum 60
 76 **¶** 42 **¶** vestrum. **¶** Eadem quippe men- 61
 77 **¶** 42 **¶** sura, qua mensi fueritis, remetie- 62
 78 **¶** 42 **¶** tur vobis. **¶** Dicebat autem illis 63
 79 **¶** 42 **¶** & similitudinem: Numquid po- 64
 80 **¶** 42 **¶** test cæcus cæcum ducere? nonne 65
 81 **¶** 42 **¶** ambo in foueam cadunt? **¶** Non 66
 82 **¶** 42 **¶** est discipulus super magistrum: F 67
 83 **¶** 42 **¶** perfectus autem omnis est, si sit 68
 84 **¶** 42 **¶** sicut magister eius. **¶** Quid au- 69
 85 **¶** 42 **¶** tem vides festucam in oculo fra- 70
 86 **¶** 42 **¶** tris tui, trabem autem, quæ in 71
 87 **¶** 42 **¶** oculo tuo est, non consideras? 72
 88 **¶** 42 **¶** Aut quomodo potes dicere fra- 73
 89 **¶** 42 **¶** tri tuo: Frater sine eijciam festu- 74
 90 **¶** 42 **¶** cam de oculo tuo: ipse in oculo 75
 91 **¶** 42 **¶** tuo trabem non videns? Hypocri- 76
 92 **¶** 42 **¶** ta eijce primum trabem de oculo 77
 93 **¶** 42 **¶** tuo: & tunc perspicies ut educa- 78
 94 **¶** 42 **¶** s festucam de oculo fratris tui. **¶** Non 79
 95 **¶** 42 **¶** est enim arbor bona, quæ facit fru- 80
 96 **¶** 42 **¶** ctus malos: neque arbor mala fa- 81
 97 **¶** 42 **¶** ciens fructum bonum. **¶** Vnaque- 82
 98 **¶** 42 **¶** que enim arbor de fructu suo co- 83
 99 **¶** 42 **¶** gnoscitur. Neque enim de spinis 84
 100 **¶** 42 **¶** colligunt ficus: neque de rubo 85

45 vindemiam vnam. **¶** Bonus ho-
 G mo de bono thesauro cordis sui
 46 profert bonum: & malus homo
 47 de malo thesauro profert malum.
 48 Ex abundantia enim cordis os lo-
 49 quitur. **¶** Quid autem vocatis me
 50 **¶** Domine, Domine: & non faci-
 51 **¶** tis quæ dico? **¶** Omnis, qui venit
 52 **¶** ad me, & audit sermones meos,
 53 **¶** & facit eos: ostendam vobis cui
 54 **¶** similis sit: similis est homini ædi-
 55 **¶** ficanti domum, qui fodit in altum,
 56 **¶** & posuit fundamentum super pē-
 57 **¶** tram. inundatione autem facta,
 58 **¶** illiusum est flumen domui illi, &
 59 **¶** non potuit eam mouere: fundata
 60 **¶** enim erat super petram. **¶** Qui autē
 61 **¶** audit, & non facit: similis est ho-
 62 **¶** mini ædificanti domum suam su-
 63 **¶** per terram sine fundamento: in
 64 **¶** quam illusus est fluuius, & con-
 65 **¶** tinuo cecidit: & facta est ruina.
 66 **¶** domus illius magna.

CAP. VII.

1 **¶** C Vm autem impleisset omnia **¶** Mar. 8. a. 1
 A verba sua in aures plebis, in-
 2 travit Capharnaum. **¶** Centurio-
 3 nis autem eiusdem seruis male
 4 habens, erat moriturus: quæ illi
 5 erat pretiosus. **¶** Et cum audisset
 6 de Iesu, misit ad eum seniores lu-
 7 dzorum, rogans cum ut veniret,
 8 & saluaret seruum eius. **¶** At illi
 9 cum venissent ad Iesum, roga-
 10 bant eum sollicitè, dicentes ei:
 11 Quia dignus est ut hoc illi prestes.
 12 **¶** diligit enim gentem nostram:
 13 & synagogam ipse ædificauit nobis.
 14 **¶** Iesus autem ibat cum illis.
 15 Et cum iam non longe esset a do-
 16 mo, misit ad eum Centurio ami-
 17 cos, dicens: **¶** Domine noli vera-
 18 ri: Non enim sum dignus ut sub
 19 testum meum intres. **¶** propter
 20 quod & me ipsum non sum dig-
 21 num arbitratus ut venire ad te,
 22 sed dic verbo, & sanabitur puer
 23 meus. **¶** nam & ego homo sum
 24 **¶** sub potestate constitutus, habens
 25 sub me milites: & dico huic vade,
 26 & vadit: & alij veni, & veni: &
 27 seruo meo, fac hoc, & facit. **¶** Quo
 28 audito Iesus miratus est: & con-
 29 uersus sequentibus se turbis, di-
 30 xit: Amen dico vobis, nec in Is-
 31 rael tantam fidem inueni. **¶** Et re-
 32 uersi, qui missi fuerant domum, in-
 33 uene-

33 **¶** Matt. 7. c. **¶** 12. c.

uenerunt feruē, qui languerat, san-
num. * Et factum est: deinceps 11
ibat in ciuitatem, quæ vocatur
Naim: & ibant cum eo discipu-
li eius, & turba copiosa. * Cum 12
autem appropinquaret portæ ci-
uitatis, ecce defunctus effereba-
tur filius vnicus matris suæ: &
hæc vidua erat: & turba ciuita-
tis multa eum illa. * Quam cum 13
vidisset Dominus, misericordia
motus super eam, dixit illi: Noli
 flere. * Et accessit, & tetigit locu- 14
lum. (Hi autem, qui portabant,
steterunt.) Et ait: Adolefcens, ti-
bi dico. * Et resedit qui 15
erat mortuus, & cœpit loqui. Et
dedit illum matri suæ. * Accepit 16
autem omnes timor: & magnifi-
cabant Deum, dicentes: * Quia
propheta magnus surrexit in nobis:
& quia Deus visitauit plebē
suam. * Et exiit hic sermo in vni- 17
uersam Iudæam de eo, & in om-
nem circa regionem. * Et nun- 18
ciauerūt Ioanni discipuli eius de
omnibus his. * * Et conuocauit 19
duos de discipulis suis Ioannes,
& misit ad Iesum, dicens: Tu es
qui venturus es, an alium expe-
ctamus? * Cum autem venissent 20
ad eum viri, dixerunt: Ioannes
Baptista misit nos ad te, dicens:
Tu es, qui venturus es, an alium
expectamus? * (in ipsa autem, 21
hora multos curauit a languori-
bus, & plagis, & spiritibus malis,
& cæcis multis donauit vi-
sum.) * Et respondens, dixit il- 22
lis: Eūtes renunciate Ioanni quæ
audistis, & vidistis? Quia cæci vi-
dent, claudi ambulant, leprosi
mundantur, surdi audiunt, mor-
tui resurgunt, pauperes euangeli-
zantur: * Et beatus est quicum-
que non fuerit scandalizatus in
me. * Et cum discessissent nun- 24
cij Ioannis, cœpit de Ioanne dice-
re ad turbas: Quid existis in
deserto videre? arundinem vento
agitatum? * Sed quid existis vi-
dere? hominem mollibus vesti-
mentis indutum? Ecce qui in ve-
ste pretiosa sunt & delicijs in do-
mibus regum sunt. * Sed quid 26
existis videre? prophetam? Vti-
que dico vobis, & plus quàm Pro-
phetam. * hic est, de quo scri- 27

meum ante faciem tuam, qui
præparabit viam tuam ante te.
28 * Dico enim vobis: Maior inter
natos mulierum propheta Ioan-
ne Baptista nemo est: qui autem
minor est in regno Dei, maior est
29 illo. * Et omnis populus audiens
E & publicani, iustificauerunt Deū,
30 baptizati baptismo Ioānis. * Phari-
sæi autem, & legis periti con-
silium Dei spreuerūt in semetip-
31 sos, non baptizati ab eo. * Ait au-
tem Dominus: * Cui ergo simi-
les dicam homines generationis 16
32 huius? & cui similes sunt? * Si-
miles sunt pueris sedentibus in
foro: & loquentibus adinuicem,
& dicentibus: Cantauimus vobis
tibijs, & non fastastis: lamenta-
33 uimus, & non prolaistis. * Venit
enim Ioannes Baptista, neque
māducans panem, neque bibens
vinum, & dicitis: Dæmonium ha-
bet. * Venit Filius hominis mā-
ducans, & bibens, & dicitis: Ec-
ce homo deuorator, & bibens vi-
nū, amicus publicanorū, & pecca-
torum. * Et iustificata est sapien-
35 tia ab omnibus filijs suis. * Ro-
36 gabat autem illum quidam de
Pharisæis, vt manducaret cum il-
lo. Et ingressus domum Phari-
37 sæi discubuit. * Et ecce mulier,
quæ erat in ciuitate peccatrix, vt
cognouit quod accubisset in do-
mo Pharisæi, attulit alabastrum
38 vnguenti: & stans retro secus pe-
des eius, & capillis capitis sui ter-
gebat, & osculabatur pedes eius,
39 & vnguento vngebat. * Videns
autem Pharisæus, qui vocauerat
eum, ait intra se dicens: Hic si es-
set propheta, sciret vtique, quæ, &
qualis est mulier, quæ tangit eū:
40 quia peccatrix est. * Respondens
Iesus, dixit ad illum: Simon, ha-
beo tibi aliquid dicere. At ille
41 ait: Magister, dic. * Duo debito-
res erant cuidam scōneratori: v-
nus debebat denarios quingētos,
42 & alius quinquaginta. * Non ha-
bentibus illis vnde redderent do-
nauit vtrisque. Quis ergo eum
43 plus diligit? Respondens Simon
G dixit: Actimo quia is, cui plus
donauit. At ille dixit ei: Recte
44 iudicasti. * Et conuersus ad mu-
liercm, dixit Simoni: Vides hanc
mulie-

7.24.c.19
10.4.c.19

Mat. 11. a
2

Isa. 35. b. 3

Mal. 3. a. b.

Matt. 11. b.

10

Mar. 1. a. 2.

Mat. 11. b.
16

Mat. 3. a. 4
Mar. 1. a. 6

Matt. 26. 2.

Mar. 14. 2.

10. 12. 2. 3

mulierem? Intraui in domū tuam, aquam pedibus meis non dedisti: hæc autem lacrymis rigauit pedes meos, & capillis suis terlit. * Osculum mihi non dedisti: hæc autem ex quo intrauit, non cessauit osculari pedes meos. * Oleo caput meum non unxisti: hæc autem unguento unxit pedes meos. * Propter quod dico tibi: Remittuntur ei peccata multa, quoniam dilexit multum. Cui autem minus dimittitur minus diligit. **¶** Dixit autem ad illam: ¶ Remittuntur tibi peccata. Et coeperunt qui simul accumbabant, dicere intra se: Quis est hic, qui etiam peccata dimittit? * Dixit autem ad mulierem: Fides tua te saluam fecit: vade in pace.

¶ Mat. 9. a. 2

CAP. VIII.

ET factum est deinceps, & ipse iter faciebat per ciuitates, & castella prædicans, & euangelizans regnum Dei: & duodecim cum illo, * & mulieres aliquæ, quæ erant curatæ a spiritibus malignis, & infirmis: Maria, quæ vocatur Magdalene, de qua septem daemonia exierant, * & Ioanna vxor Chusæ procuratoris Herodis, & Susanna, & alix multe, quæ ministrabant ei de facultatibus suis. * Cum autem turba plurima conuenirent, & de ciuitatibus properarent ad eum, dixit per similitudinem: * ¶ Exiit qui seminat, seminare semen suum: & dum seminat, aliud cecidit secus viam, & conculcatum est, & volucres cæli comederunt illud. * Et aliud cecidit supra petram: & natum aruit, quia non habebat humorem. * Et aliud cecidit inter spinas, & simul exortæ spinæ suffocauerunt illud. * Et aliud cecidit in terram bonam: & ortum fecit fructum centuplum. * Hæc dicens clamabat: Qui habet aures audiendi, audiat. * Interrogabant autem eum discipuli eius, quæ esset hæc parabola. * Quibus ipse dixit: Vobis datum est nosse mysterium regni Dei, ceteris autem in parabolis, ¶ ut videntes non videant, & audientes non intelligant. * Est autem

¶ Mar. 16. c.

¶ Mat. 13. a.

¶ Mar. 4. a. 2

¶ Isa. 6. c. 9

¶ Mat. 13. b.

¶ Mar. 4. b. 12

¶ Io. 12. f. 40

¶ Act. 28. f.

¶ Ro. 11. b. 8

hæc parabola: Semen est verbum Dei. * Qui autem secus viam, hi sunt qui audiunt: deinde venit diabolus, & tollit verbum de corde eorum, ne credentes salui fiant. * Nam qui supra petram, qui cum audierint, cum gaudio suscipiunt verbum: & hi radices non habent: qui ad tempus credunt, & in tempore tentationis recedunt. * Quod autem in spinas cecidit: hi sunt, qui audierunt, & a sollicitudinibus, & diuitijs, & voluptatibus vitæ euntes, suffocantur, & non referunt fructum. * Quod autem in bonam terram: hi sunt, qui in corde bono, & optimo audientes verbum retinent, & fructum afferunt in patientia. * ¶ Nemo autem lucernam accendens, operiet eam vase, aut subtus lectum ponit: sed supra candelabrum ponit, ut intrantes videant lumen. * ¶ Non est enim occultum, quod non manifestetur, nec absconditum, quod non cognoscatur, & in palam veniat. * ¶ Videte ergo quomodo audiat? Qui enim habet, dabitur illi: & quicumque non habet, etiā quod putat se habere, auferetur ab illo. * ¶ Venerunt autem ad illum mater, & fratres eius, & non poterant adire eum præ turba. * Et nuntiatum est illi: Mater tua, & fratres tui stand foris, volentes te videre. * Qui respondens, dixit ad eos: Mater mea, & fratres mei hi sunt, qui verbū Dei audierunt, & faciunt. * Factum est autem in vna diebus, & ipse ascendit in nauiculā, & discipuli eius, & ait ad illos: Transfretemur trans stagnum. Et ascenderunt. * Et nauigantibus illis, obdormiuit, & descendit procella venti in stagnum, & complebantur, & periclitabantur. * Accedentes autem suscitauerunt eum, dicentes: Præceptor, perimus. At ille surgens, increpauit ventum, & tempestatem aquæ, & cessauit: & facta est tranquillitas. * Dixit autem illis: Vbi est fides vestra? Qui timentes, mirati sunt ad inuicem, dicentes: Quis putas hic est, quia & ventis, & mari imperat, & obediunt ei? * Et nauigauerunt ad regionem Gerasenorum, quæ est con-

¶ Mat. 5. b.

¶ Mar. 4. c. 21

¶ Mat. 10. c.

¶ Mar. 4. c. 22

¶ Mat. 13. b.

¶ 12. & 25. c.

¶ Mat. 12. d.

¶ Mar. 3. d. 31

¶ Mat. 8. d.

¶ Mar. 4. d.

est contra Galilæam. * Et cū egres- 27
sus esset ad terram, occurrit illi
uir quidam, qui habebat demo-
nium iam temporibus multis, &
vestimento non induebatur, ne-
que in domo manebat, sed in mo-
numentis. * Is, vt vidit Iesum: 28
procidit ante illum: & exclamans
voce magna, dixit: Quid mihi,
& tibi est Iesu fili Dei altissimi?
obsecro te, ne me torqueas. * Præ- 29
cipiebat enim spiritui immūdo vt
exiret ab homine. Multis enim
temporibus arripiebat illum, &
vinciebatur catenis, & compedi-
bus custoditus: & ruptis vincu-
lis agebatur a dæmonio in deserta.
* Interrogauit autem illum: 30
Iesus, dicens: Quod tibi nomen
est? At ille dixit: Legio: quia
intrauerant dæmonia multa in eū.
* Et rogabant illum ne imperaret 31
illis vt in abyssum irent. * Erat 32
autem ibi grex porcorum multo-
rum pascentium in monte: & ro-
gabant eum, vt permitteret eis in
illos ingredi. Et permisit illis.
* Exierunt ergo dæmonia ab ho- 33
mine, & intrauerunt in porcos:
& impetu abiit grex per præcep-
tum in stagnū, & suffocatus est. * Quod 34
vt viderunt factum qui pascebāt,
fugerunt, & nunciauerunt in ci-
uitatem, & in villas. * Exierunt 35
autem videre quod factum est, &
venerunt ad Iesum: & inuenerunt
hominem sedentem, a quo dæ-
monia exierant, vestitum, ac sa-
na mente ad pedes eius, & timue-
runt. * Nunciauerunt autem illis, 36
& qui viderant, quomodo sanus
factus esset a legione: & rogaue- 37
runt illū omnis multitudo regio-
nis Gerasetorum vt discederet ab
ipsis: quia magno timore tenebā-
tur. Ipse autem ascendens nauim,
reuersus est. * Et rogabat illum 38
uir, a quo dæmonia exierant, vt
cum eo esset. Dimisit autem eum
Iesus, dicens: * Redi in domum 39
tuam, & narra quanta tibi fecit
Deus. Et abiit per vniuersam
ciuitatem, prædicans quanta illi
fecisset Iesus. * Factum est autem 40
cum rediisset Iesus, excepit illum
turba. erant enim omnes expe-
ctantes eum. * Et ecce venit vir, 41
cui nomen Iairus, & ipse princeps
synagoga erat: & cecidit ad pedes

Iesu, rogans eum vt intraret in do-
mum eius, * quia vnica filia erat
ei fere annorū duodecim, & hæc
moriebatur. Et contigit, dum
iret, a turbis comprimebatur. 42
* Et mulier quidam erat in fluxu
sanguinis ab annis duodecim,
quæ in medicos erogauerat om-
nem substantiam suam, nec ab
vilo potuit curari: * accessit retro, 43
& tetigit simbrā vestimenti eius:
& confestim itexit fluxus sangui-
nis eius. * Et ait Iesus: Quis est,
qui me tetigit? Negantibus autem
omnibus, dixit retrus, & qui
cum illo erant: Præceptor, tur-
bæ te comprimunt, & attingunt;
& dicis: Quis me tetigit? * Et dix- 46
it Iesus: Tetigit me aliquis. Nā
ego noui virtutem de me exisse.
* Videns autem mulier, quia non 47
latuit, tremens venit, & procidit
ante pedes eius: & ob quam cau-
sam tetigerit eum, indicauit co-
ram omni populo: & quemad- 48
modum confestim sanata sit. * At
ipse dixit ei: Filia, fides tua sal-
uam te fecit: vade in pace. * Ad- 49
huc illo loquente, venit quidam
ad principem synagoga, dicens ei:
Quia mortua est filia tua, noli ve-
rare illum. * Iesus autem audito 50
hoc verbo, respondit patri puel-
læ: Noli timere, crede tantum,
& salua erit. * Et cum venisset
domum, non permisit intrare
secum quemquam, nisi Petrum,
& Iacobum, & Ioannem, & pa- 51
trem, & matrem puellæ. * Fle-
bant autem omnes, & plangebant
illā. At ille dixit: Nolite flere, non
est mortua puella: sed dormit. 52
* Et deridebant eum, scientes
quod mortua esset. * Ipse autem
tenens manum eius clamauit,
dicens: Puella, surge. * Et re- 53
uersus est spiritus eius, & surre-
xit continuo. Et iussit illi dari
manducare. * Et stupuerunt pa- 54
rentes eius, quibus præcepit ne
alicui dicerent quod factum erat.

C A P. IX.

I C Onuocatis autem duodecim Mat. 10. 2. 1
A Apostolis, dedit illis virtu-
tem, & potestatem super omnia
dæmonia, & vt languores cura-
rent. * Et misit illos prædicare
regnum

¶ Matt. 9. c.
14
Mar. 5. b.
23

regnum Dei, & sanare infirmos.
Mat. 10. 2. * Et ait ad illos: Nihil uuleritis
 9 in via, neque virgam, neque pec-
Mar. 6. 2. ram, neque panem, neque pecu-
 3 niam, neque duas tunicas habeatis.
 * Et in quacumque domum
 4 intraveritis, ibi manete, & inde
 5 ne exeatis. * Et quicumque non
Mat. 13. 8. receperint vos: * Exeuntes de ci-
 5 uitate illa, etiam puluerem pe-
 dum uestrorum excutite in testi-
 monium supra illos. * Egressi au-
 6 tē circuibant per castella euange-
Mat. 14. 2. lizantes, & curantes vbique. * Au-
Mar. 6. 14 diuit autem Herodes tetrarcha
 omnia, quæ fiebant ab eo, & hæ-
 sitabat eo quod diceretur: * a qui-
 busdam: Quia Ioannes surrexit
 a mortuis: quibusdā vero: Quia
 Elias apparuit: ab alijs autē: Quia
 propheta vnus de antiquis surre-
 9 xit. * Et ait Herodes: Ioannem
 ego decollauī: Quis est autem
 iste, de quo ego talia audio? Et
 10 quærebat videre eum. * Et reuer-
 si Apostoli, narrauerunt illi qua-
 cumque fecerunt: & assumptis il-
 lis secessit seorsum in locū deser-
 11 tum, qui est Bethsaida. * Quod cū
 cognouissent turbæ, secutæ sunt
 illum: & excepit eos, & loqueba-
 tur illis de regno Dei, & eos, qui
 cura indigebāt, sanabat. * Dies au-
 12 tem cōparat declinare. Et accen-
 dentes duodecim dixerunt illi:
Mat. 14. b. * Dimitte turbas, ut eātes in castel-
 15 la, villasq. quæ circa sūt, diuertāt,
Mar. 6. d. 16 & inueniant escas: quia hic in lo-
 co deserto sumus. * Ait autem ad
 18 illos: Vos date illis manducare. At
 illi dixerunt: * Non sunt vobis
 19 plus quā quinquē panes, & duo
Mat. 14. c. pisces: nisi forte nos eamus, &
 20 etiamus in omnem hanc turbam
 escas. * Erant autem fere viri
 21 quinque millia. Ait autem ad di-
 scipulos suos: Facite illos discum-
 bere per conuiuia quinquagenos.
 22 * Et ita fecerunt. Et discumbere
 23 fecerunt omnes. * Acceptis autem
 24 quinque panibus, & duobus pi-
 scibus, respexit in cælum, & be-
 nedixit illis: & fregit, & distri-
 buit discipulis suis, ut ponerent
 ante turbas. * Et manducauerunt
 25 omnes, & saturati sunt. Et sublar-
Mat. 16. b. est quod supersuit illis, fragmento-
 26 rū cophini duodecim. * Et factum
Mar. 8. c. 27 est cū solus esset orans, erant cura-

illo & discipuli: & interrogauit
 illos, dicens: Quem me dicunt
 19 esse turbæ? * At illi responderunt,
 & dixerunt: Ioannem Baptistam,
 alij autē Eliā, alij vero quia vnus
 20 propheta de prioribus surrexit.
 * Dixit autē illis: Vos autē quem
 me esse dicitis? Respondens Si-
 mon Petrus dixit: Christum Dei.
 21 * At ille increpans illos, præcepit
 22 ne cui dicerent hoc. * dicens: Quia
 23 oportet Filiū hominis multa pa-
 ti, & reprobari a senioribus, &
 principibus sacerdotū, & Scribis,
 & occidi, & tercia die resurgere.
 24 * Dicebat autē ad omnes: Si quis
 25 C vult post me venire, abneget se-
 metipsum, & tollat crucem suam
 26 & sequatur me. * Qui
 enim voluerit animam suā saluā
 27 facere, perdet illam: nam qui per-
 diderit animam suam propter me
 28 & saluam faciet illam. * quid enim
 proficit homo, si lucretur vniuer-
 sum mundum, & autem ipsum
 29 perdat, & detrimentum sui faciat?
 30 * Nam qui me erubuerit, & meos
 sermones: hunc Filius hominis e-
 rubescet cum venerit in maiesta-
 31 te sua, & Patris, & sanctorum
 32 angelorum. * Dico autem vo-
 bis vere: sunt aliqui hic stantes,
 qui non gustabunt mortem donec
 videant regnum Dei. * Factum
 33 est autem post hæc verba fere
 dies octum, & assumpsit Petrum,
 & Iacobum, & Ioannem, & a-
 34 scendit in montem vt oraret. * Et
 facta est, dum oraret, species vul-
 tus eius altera: & vestitus eius
 35 albus & resurgens. * Et ecce duo vi-
 ri loquebantur cum illo. Erant
 36 autem Moyses, & Elias, * visū
 in maiestate, & dicebant excessū
 sum eius, quem completurus e-
 37 rat in Ierusalem. * Petrus vero,
 & qui cum illo erant, grauati e-
 rant somno. Et euigilantes viderunt
 maiestatem eius, & duos vi-
 38 ros, qui stabant cum illo. * Et
 factum est cum discederent ab
 illo, ait Petrus ad Iesum: Præcep-
 39 tion, bonum est nos hic esse: & fa-
 ciamus tria tabernacula, vnu Tibi,
 & vnum Moysi, & vnum Eliz: ne-
 40 sciens quid diceret. * Hæc autem
 illo loquente, facta est nubes, &
 41 obumbravit eos: & timuerunt, in-
 42 stantibus illis in nubem. * Et vox
 facta

Ps. Ps. 1. 17 facta est de nube, dicens: "Hic est Filius meus dilectus, ipsum audite." * Et dum fieret vox, inuentus est Iesus solus. Et ipsi tacuerunt, & nemini dixerunt in illis diebus quidquam ex his, quæ viderant. * Factum est autem in sequenti die, descendentibus illis de monte, occurrit illis turba multa. * Et ecce vir de turba exclamauit, dicens: Magister, obsecro te, respice in filium meum quia vnicus est mihi: * & ecce spiritus apprehendit eum, & subito clamat, & elidit, & dissipat eum cum spuma, & vix discedit dilanans eum: & rogauit discipulos tuos vt eijcerent illum, & non potuerunt. * Respondens autem Iesus, dixit: O generatio infidelis, & peruersa, vsquequo ero apud vos, & patiar vos? Adduc huc filium tuum. * Et cum accederet, elidit illum demoniũ, & dissipauit. * Et increpauit Iesus spiritum immundum, & sanauit puerum, & reddidit illum patri eius. * Stupebant autem omnes in magnitudine Dei: omnibusque mirantibus in omnibus, quæ faciebat, dixit ad discipulos suos: Ponite vos in cordibus vestris sermones istos: Filius enim hominis futurum est vt tradatur in manus hominũ. * At illi ignorabant verbum istud, & erat velatum ante eos vt non sentirent illud: & timebant eum interrogare de hoc verbo. * Intrauit autem cogitatio in eos, quis eorum maior esset. * At Iesus videns cogitationes cordis illorum, apprehendit puerũ, & statuit illũ Iesus se, * & ait illis: Quicumque suscepit puerum istum in nomine meo, me recipit: & quicumque me receperit, recipit eum, qui me misit. Nam qui minor est inter vos omnes, hic maior est. * Respondens autem Ioannes dixit: Præceptor, vidimus quendam in nomine tuo eijcientem demonia, & prohibuimus eum: quia non sequitur nobiscum. * Et ait ad illum Iesus: Nolite prohibere: qui enim non est aduersus vos, pro vobis est. * Factum est autem dum complerentur dies assumptionis eius, & ipse faciem suam firmavit vt iret in Ierusalem.

Mat. 17. 1
Mar. 9. 33

lem. * Et misit nuncios ante conspectum suum: & euntes intrauerunt in ciuitatem Samaritanorũ vt pararent illi. * Et non receperunt eum, quia facies eius erat euntis in Ierusalem. * Cum vidissent autem discipuli eius Iacobus, & Ioannes, dixerunt: Domine, vis dicimus vt ignis descendat de celo, & consumat illos? * Et conuersus increpauit illos, dicens: Nescitis cuius spiritus estis. * Filius hominis non venit animas perdere, sed saluare. Et abierunt in aliud castellum. * Factum est autem ambulanti bus illis in via, dixit quidam ad illum: Sequar te quocũque ieris. * Dixit illi Iesus: Vulpes foueas habet, & volucres cæli nidos: Filius autem hominis nõ habet vbi caput reclinet. * Ait autem ad alterum: Sequere me. ille autem dixit: Domine permittite mihi primum ire, & sepelire patrem meũ. * Dixitque ei Iesus: Sine vt mortui sepeliat mortuos suos: tu autem vade, & annuncia regnum Dei. * Et ait alter: Sequar te Domine, sed permittite mihi primum renũciare his, quæ domi sunt. * Ait ad illum Iesus: Nemo mittens manum suam ad aratrum, & respiciens retro, aptus est regno Dei.

Mat. 8. 6
Io. 3. 2. 1

C A P. X.

Post hæc autem designauit Dominus & alios septuaginta duos. & misit illos binos ante faciem suam in omnẽ ciuitatem, & locum quod erat ipse venturus. * Et dicebat illis: Messis quidem multa, operarij autem pauci. Rogate ergo dominum mellis vt mittat operarios in messem suam. * Ite: ecce ego mitto vos sicut agnos inter lupos. * Nolite portare sacculum, neque peram, neque calceamenta, & neminem per viam salutaueritis. * In quacũque domum intraueritis, prius dicite: Pax huic domui: & si ibi fuerit filius pacis, requiescat super illum pax vestra: sin autem ad vos reuertetur. * In eadem autem domo manete edentes, & bibentes quæ apud illos sunt: indignus est enim operarius mercede sua. Nolite transire de domo in domum. * Et in quacũque ciui-

Mat. 9. d.
Mat. 10. 1
Mar. 6. 2
4. Reg. 4. c. 29
Mat. 10. 11
Deut. 24. c.
1. Tim. 5. c.

ciuitatem intraveritis, & susceperint vos, manducate quæ apponuntur vobis: * & curate infirmos, qui in illa sunt, & dicite illis: Appropinquavit in vos regnû Dei. * In quacumque autem ciuitatem intraveritis, & non susceperint vos, exeuntes in plateas eius, dicite: * Etiam puluerem, qui adhæsit nobis de ciuitate vestra, extergimus in vos: tamen hoc scitote, quia appropinquavit regnû Dei. * Dico vobis, quia Sodomis in die illa remissius erit quàm illi ciuitati. * Vx tibi Corozain, vx tibi Bethsaida: quia si in Tyro, & Sidone factæ fuissent virtutes, quæ factæ sunt in vobis, olim in cilicio, & cinere sedentes pœniterent. * Verumtamen Tyro, & Sidoni remissius erit in iudicio, quàm vobis. * Et tu Capharnaûm vsque ad cælum exaltata, vsque ad infernû demergeris. **Mat. 10. d. 40**
10. 13. c. 20 * Qui vos audit, me audit: & qui vos spernit, me spernit. Qui autem me spernit, spernit eum, qui misit me. * Reuersi sunt autē septuaginta duo cum gaudio, dicentes: Domine, etiam dæmonia subiiciuntur nobis in nomine tuo. * Et ait illis: Videbam satanam sicut fulgur de cælo cadentem, * Ecce dedi vobis potestatem calcandi supra serpentes, & scorpiones, & super omnem virtutem inimici: & nihil vobis nocebit. * Verumtamen in hoc nolite gaudere quia spiritus vobis subiiciuntur: gaudete autem, quod nomina vestra scripta sunt in cælis. **Mat. 11. d. 25**
 * In ipsa hora exultauit Spiritu sancto: & dixit: Confiteor tibi pater, Domine cæli, & terræ, quod abscondisti hæc a sapientibus, & prudentibus, & reuelasti ea paruulis. Etiam Pater: quoniam sic placuit ante te. * Omnia mihi tradita sūt a Patre meo. Et nemo scit quis sit Filius, nisi Pater: & quis sit Pater, nisi Filius, & cui voluerit Filius reuelare. * Et conuersus ad discipulos suos, dicit: Beati oculi, qui vident quæ vos videtis. * Dico enim vobis, quod multi Prophetæ, & reges voluerunt videre quæ vos videtis, & non viderunt: & audire quæ auditis, & non audierunt. * Et

ecce quidam Legisperitus surrexit tentans illum, & dicens: Magister, quid faciendo vitam æternam possidebo? * At ille dixit ad eum: In lege quid scriptum est? **Deu. 6. 2. 5**
 26 quomodo legis? Ille respondens dixit: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex omnibus viribus tuis, & ex omni mente tua: & proximum tuū sicut teipsum. **28**
 29 Dixitque illi: Recte respondiisti, hoc fac, & viues. * Ille autem volens iustificare seipsum, dixit ad Iesum: Et quis est meus proximus? * Suscipiens autem Iesus, dixit: Homo quidam descēdebat ab Ierusalem in Iericho, & incidit in latrones, qui etiam despoliauerunt eum: & plagis impositis abierunt seminuuo relicto. **31**
 32 Accidit autem vt sacerdos quidam descenderet eadem via: & viso illo præteriiit. * Similiter & Leuita cum esset secus locum, & videret eum, pertransiit. * Samaritanus autem quidam iter faciens, venit secus eum: & videns eum, misericordia motus est. * Et appropians alligauit vulnera eius, infundens oleum, & vinum, & imponens illum in iumentum suū, duxit in stabulum, & curam eius egit. * Et altera die protulit duos denarios, & dedit stabulario, & ait: Curam illius habe: & quodcumque supererogaueris, ego cum rediero reddam tibi. **36**
 37 Quis horum trium videtur tibi proximus fuisse illi, qui incidit in latrones? * At ille dixit: Qui fecit misericordiam in illum. * Et ait illi Iesus. Vade, & tu fac similiter. * Factum est autem, dum irent, & ipse intrauit in quoddam castellum: & mulier quidam Martha nomine, excepit illum in domum suam. * & huic erat soror nomine Maria, quæ etiam sedens secus pedes Domini, audiebat verbum illius. * Martha autem satagebat circa frequens ministerium: quæ stetit, & ait: Domine non est tibi cura quod soror mea reliquit me solam ministrare? dic ergo illi, vt me adiuet. * Et respondens dixit illi Dominus: Martha, Martha, solita es, & turbaris circa plurima. **Porro**

* Porro vnum est necessarium. 42
Maria optimam partem elegit,
quæ non auferetur ab ea.

CAP. XI.

ET factum est: cum esset in
quodam loco orans, vt cessauit,
dixit vnus ex discipulis eius
ad eum: Domine, doce nos ora-
re, sicut docuit & Ioannes disci-
pulos suos. * Et ait illis: Cū oratis,
dicite: ¶ Pater sanctificetur nomen
tuum. Adueniat regnum tuum.
* Panem nostrum quotidianū da
nobis hodie. * Et dimitte nobis
peccata nostra, siquidem & ipsi
dimittimus omni debenti nobis.
Et ne nos inducas in tentatio-
nem. * Et ait ad illos: Quis vestrum
habebit amicum, & ibit ad illum
media nocte, & dicet illi: Ami-
ce, cōmoda mihi tres panes, * quo-
niā amicus meus venit de via ad
me, & non habeo quod ponam
ante illum, * & ille deintus re-
spondens dicat: Noli mihi mole-
stus esse, iam ostium clausum est,
& pueri mei mecum sunt in cubi-
li, non possum surgere, & dare
tibi. * Et si ille perseuerauerit
pulsans: dico vobis, etsi non da-
bit illi surgens eo quod amicus
eius sit, propter improbitatem,
tamen eius surget, & dabit illi
quotquot habet necessarios. * ¶ Et
ego dico vobis: Petite, & dabitur
vobis: quæritis, & inuenietis: pul-
sate, & aperietur vobis. * Omnis
enim, qui petit, accipit: & qui
quærit, inuenit: & pulsanti aperi-
etur. ¶ Quis autem ex vobis Pa-
trem petit panem, numquid la-
pidem dabit illi? Aut piscem: nū-
quid pro pisce serpentem dabit il-
li? * Aut si petierit ouem: num-
quid porriget illi scorpionem? Si
ergo vos cum sitis mali, hostis, bo-
na data dare filijs vestris: quanto
magis Pater vester de celo dabit
spiritum bonum petentibus se.
* Et erat eiciens dæmonium, &
illud erat mutum. Et cum eie-
cisset dæmonium, locutus est mu-
tus, & admiratur sunt turbæ. * Qui-
dam autē ex eis dixerunt: In Beel-
zebub princepe dæmoniorum eij-
cit dæmonia. * Et alij tentantes,
signum de celo quærebant ab eo.

17 * Ipse autem vt vidit cogitationes
eorum, dixit eis: Omne regnum
in seipsum diuisum desolabitur,
18 & domus supra domum cadet. * Si
autem & Satanas in seipsum diui-
sus est, quomodo stabit regnum
eius? quia dicitis in Beelzebub
me eicere dæmonia. * Si autem
ego in Beelzebub eicio dæmo-
nia: filij vestri in quo eiciunt? Ideo
20 ipsi iudices vestri erunt. * Porro si
in digito Dei eicio dæmonia, &
21 profecto peruenit in vos regnum
Dei. * Cum fortis armatus custo-
dit atrium suum, in pace sunt ea,
22 quæ possidet. * Si autem fortior
eo superueniens vicerit eum, vni-
uersa arma eius auferet, in qui-
bus confidebat, & spolia eius di-
stribuet. * Qui non est mecum,
23 contra me est: & qui non colligit
mecum, dispergit. * Cum immun-
24 dus spiritus exierit de homine,
ambulabit per loca inaquosa, qua-
rens requiem: & non inueniens
dicit: Reuertar in domum meam
25 vnde exiui. * Et cum venerit, inue-
nit eam scopis mundatā, & orna-
26 tam. * Tunc vadit, & assumit septē
alios spiritus secū, nequiores se,
& ingressi habitant ibi. Et sunt
27 nonnulli hominis illius peiora
prioribus. * Factum est autē, cum
D hęc diceret: extollens vocē qua-
dā mulier de turba dixit illi: Bea-
28 tus venter, qui te portauit, & vbera
29 ra, quæ suxisti. * At ille dixit:
Quinimmo beati, qui audiūt ver-
bū Dei, & custodiunt illud. * Tur-
bis autem concurrentibus coepit
dicere: ¶ Generatio hæc, generatio
nequā est: signū quærit, & signum
non dabitur ei, nisi signum Ionæ
30 prophete. ¶ Nam sicut fuit Ionas
signū Niniuitis: ita erit & Filius
31 hominis generationi illi. ¶ Regi-
na Austri surget in iudicio cum
32 visis generationis huius, & con-
demnabit illos: quia venit a sinu-
bus terre audire sapiētiam Salo-
monis: & ecce plus quā Salo-
mon hic. * Vni Niniuitæ surgent
in iudicio cū generatione hæc, &
condemnabunt illā: quia peniten-
tiam egerunt ad predicationē Ioa-
33 hæ, & ecce plus quā Ionas hic.
* Nemo lucernam accendit, & in
abscondito ponit, neque sub mo-
dio: sed supra candelabrum, vt qui
ingre-

¶ Mat. 12. c.

¶ Ion. 2. a. 2

¶ 1. Reg. 10. a. 1

¶ 2. Par. 9. a. 1

¶ Ion. 3. b. 5

¶ Matt. 5. b.

¶ Mat. 4. c. 21

ritus enim sanctus docebit vos in ipsa hora quid oporteat vos dicere. * Ait autem ei quidam de turba: Magister, dei fratri meo vt diuidat mecum hereditatem. * At ille dixit illi: Homo, quis me constituit iudicem, aut diuisorem super vos? * Dixitq; ad illos: Videte, & caute ab omni auaritia: quia non in abundantia cuiusquã vita eius est ex his quã possidet.

Eccl. 11. c.

29

* Dixit autem similitudinem ad illos, dicens: "Hominis cuiusdam diuitis vberes fructus ager attulit: & cogitabat intra se, dicens: Quid faciam, quia non habeo quod cõgregem fructus meos?" Et dixit: Hoc faciam: Destinam horrea mea, & maiora faciam: & diluc congregabo omnia, quã nata sunt mihi, & bona mea, & dicam anima mea: Anima, habes multa bona posita in annos plurimos: requiesce, comede, bibe, epulare. * Dixit autem illi Deus: Stultus, hac nocte animam tuam repentinã a te: quã autem parasti, cuius erunt? Sic est qui sibi thesaurizat, & non est in Deum diues.

Uff. 54. d. 25

Mart. 6. c.

25

1. Pet. 5. b. 7

* Dixitq; ad discipulos suos: Ideo dico vobis: Nolite solliciti esse: nimis vestrã quid manducetis: neque corpus quid induamini.

* Anima plus est quã esca, & corpus plus quã vestimentum. * Considerate coruos quia non seminant, neque metunt, quibus non est cellarũ, neque horreũ, & Deus pascit illos: Quanto magis vos pluris estis illis? Quo autem vestri cogitando potest adiutor ad statum suum cubitum vnum? Si ergo neque quod minimum est potestis, quid de ceteris solliciti estis? Considerate lilia quomodo cresunt: non laborant, neque nent: dico autem vobis; nec Salomon in omni gloria sua vestiebatut sicut vnum ex istis.

* Si autem sensi, quod hodie est in agro, & gras in elibanum mittitur, Deus sic vestit: quanto magis vos pusilla fidei? * Et vos nolite quærere quid manducetis, aut quid bibatis: nolite in sublimi tolli: hæc enim omnia gentes mundi quærunt. Pater autem vester scit quoniam his indigetis.

* Verumtamen quærite primum

regnum Dei, & iustitiam eius: & hæc omnia adicientur vobis.

* Nolite timere pusillus grex, quia complacuit Patri vestro dare vobis regnum. * Vendite quã possidetis, & date elemosynam. Facite vobis sacculos, qui non

Mat. 6. c.

20. & 19. c.

21

E veterascent, thesaurum non deficientem in celis: quo fur non appropiat: neque tinea corrumpit.

* Vbi enim thesaurus vester est, ibi et cor vestrum erit. * Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in manibus vestris,

* & vos similes hominibus expectantibus dominum suum quando reuertatur a nuptiis: vt, cum venerit, & pulsauerit, conserui

aperiant ei. * Beati serui illi, quos cum venerit dominus, inuenerit vigilantes: amen dico vobis, quod præcinget se, & faciet illos discumbere, & transiens ministrabit illis. * Et si venerit in secunda vigilia, & si in tertia vigilia venerit, & ita inuenerit, beati

sunt serui illi. * Hoc autem scitote, quoniam si seierit paterfamilias, quã hora suus veniet, vigilaret vtique, & non sineret per-

Mat. 24. d.

43

sonare domum suam. * Et vos estote parati, quia quã hora non putatis, Filius hominis veniet. * Ait autem ei Petrus: Domine ad nos dices hanc parabola: an & ad quos-

nes? * Dixit autem Dominus: Quis, putas, est fidelis dispensator, & prudens, quem constituit

Apo. 16. c.

15

dominus super familiam suam, vt det illis in tempore tunc mercedem?

* Beatus ille seruus, quem cum venerit dominus, inuenerit ita facientem. * Vere dico vobis, quoniam supra omnia, quã possidet, constituit illum. * Quod si dixerit seruus ille in corde suo:

Moram facit dominus meus venire, & cõperit percutere seruos, & ancillas, & edere, & bibere, & inebriari: * veniet dominus seru-

us illius in die, quã non sperat, & hora, quã nescit, & diuidet eum, partemq; eius, cū infidelibus ponet. * Ille autem seruus, qui cognouit voluntatem domini sui, & non præparauit, & nõ fecit secundum voluntatem eius, vapulabit

multis: qui autẽ non cognouit, & fecit digna plagis, vapulabit

paucis.

Q. q. q. a. paucis.

paucis. Omnis autem, cui multum datum est, multum quaeretur ab eo: & cui commendauerunt multum, plus petent ab eo. ⁴⁹ Ignem veni mittere in terram, & quid volo nisi ut accendatur? ⁵⁰ Baptismo autem habeo baptizari: & quomodo coarctor? ⁵¹ Quodammodo perficiatur? ⁵² Putatis quia pacem veni dare in terram? Non, dico vobis, sed separationem: ⁵³ erunt enim ex hoc quinque in domo una diuisi, tres in duos, & duo in tres: ⁵⁴ diuidentur: pater in filium, & filius in patrem suum, mater in filiam, & filia in matrem, socrus in nurum suum, & nurus in socrum suum. ⁵⁵ Dicebat autem & ad turbas: Cum videritis nubem orientem ab occasu, statim dicitis: Nimbis venit: & ita fit. ⁵⁶ & cum austrum flantem dicitis: Quia aestus erit: & fit. ⁵⁷ Hypocritae faciem calis, & terrae nostris probare: hoc autem tempus quomodo non probatis? ⁵⁸ Quid autem & a vobis ipsis non iudicatis quod iustum est? ⁵⁹ Cum autem vadis cum aduersario tuo ad principem, in via de operam liberari ab illo, ne forte trahat te ad iudicem, & iudex tradat te exactori, & exactor mittat te in carcerem. ⁶⁰ Dico tibi, non exies inde, donec etiam nouissimum minutum reddas.

CAP. XIII.

Aderant autem quidam ipso in tempore, nuntiantes illi de Galilaeis, quorum sanguinem Pilatus miscuit cum sacrificiis eorum. ¹ Et respondens dixit illis: Putatis quod hi Galilaei pro omnibus Galileis peccatores fuerint, quia talia passi sunt? ² Non, dico vobis: sed nisi poenitentiam habueritis, omnes similiter peribitis. ³ Sicut illi decem & octo, supra quos cecidit turris in Siloe, & occidit eos: putatis quia & ipsi debitores fuerint praeter omnes homines habitantes in Ierusalem? ⁴ Non, dico vobis: sed si poenitentiam non egeritis omnes similiter peribitis. ⁵ Dicebat autem & hanc similitudinem: Arborem ficis habebat quidam plantam in vinea sua, & venit quaerens

fructum in illa, & non inuenit. ⁶ Dixit autem ad cultorem vineae: Ecce anni tres sunt ex quo venio quaerens fructum in ficulnea hac, & non inuenio: succide ergo illam. ⁷ Quid etiam terram occupat? ⁸ At ille respondens, dicit illi: Domine dimitte illam & hoc anno, visque dum fodiam circa illam, & mittam stercore: ⁹ & siquidem fecerit fructum: sin autem, in futurum succides eam. ¹⁰ Erat autem docens in synagoga eorum sabbatis. ¹¹ Et ecce mulier, quae habebat spiritum infirmitatis annis decem & octo: & erat inclinata, nec omnino poterat sursum respicere. ¹² Quam cum videret Iesus, vocauit eam ad se, & ait illi: Mulier, dimissa es ab infirmitate tua. ¹³ Et imposuit illi manus, & confestim erecta est, & glorificabat Deum. ¹⁴ Respondens autem archisynagogus, indignans quia sabbato curasset Iesus: dicebat turba: Sex dies sunt, in quibus oportet operari: in his ergo venite, & curamini, & non in die sabbati. ¹⁵ Respondens autem ad illum Dominus dixit: Hypocritae, unusquisque vestrum sabbato non soluit bouem suum, aut asinum a praesepio, & ducit ad aquam? ¹⁶ Hanc autem filiam Abrahae, quam alligauit satanas, ecce decem & octo annis non oportuit solui a vinculo isto die sabbati? ¹⁷ Et cum hac diceret, erubescerant omnes aduersarii eius: & omnis populus gaudebat in uniuersis, quae gloriose fiebant ab eo. ¹⁸ Dicebat ergo: Cui simile estimabo illud? ¹⁹ Simile est grano sinapis, quod acceptum homo misit in hortum suum, & creuit, & factum est in arborem magnam: & volucres caeli requieuerunt in ramis eius. ²⁰ Et iterum dixit: Cui simile estimabo regnum Dei? ²¹ Simile est fermento, quod acceptum mulier abscondit in farinae sata tria, donec fermentaretur totum. ²² Et ibat per ciuitates, & castella docens, & iter faciens in Ierusalem. ²³ Ait autem illi quidam: Domine, si pauci sunt, qui saluantur? Ipse autem dixit ad illos: ²⁴ Concedite ingressum per angustam portam:

Mat. 13. d.

Mat. 4. c. 30

Mat. 13. e.

Mat. 7. d.

13

portam: quia multi, dico vobis, quærent intrare. & non poterunt. **Mat. 23. a.** **10** * Cum autem intraverit paterfamilias, & clauserit ostium, incipietis foris stare, & pulsare ostium, dicentes: Domine, aperi nobis: & respondens dicit vobis: Nescio vos vnde sitis: * tunc incipietis dicere: Manducauimus coram te, & bibimus, & in plateis nostris docuisti. * Et dicit vobis: Nescio vos vnde sitis: discedite a me omnes operarii iniquitatis. * Ibi erit fletus, & stridor dæti: cum videritis Abraham, & Isaac, & Iacob, & omnes Prophetas in regno Dei, vos autem expelli foras. * Et veniet ab Oriente, & Occidente, & Aquilone, & Austro, & accumbent in regno Dei. * Et ecce sunt nouissimi qui erunt primi, & sunt primi qui erunt nouissimi. * In ipsa die accesserunt quidam Phariseorum, dicentes illi: Exi, & vade hinc: quia Herodes vult te occidere. * Et ait illis: Ite, & dicite vulpi illi: Ecce eicio dæmonia, & sanitates perficio hodie, & cras, & tertia die consummor. * Veritatem oportet me hodie & cras & sequenti die ambulare quia non capit propheta perire extra Ierusalem. * Ierusalem, Ierusalem, quæ occidis Prophetas, & lapidas eos, qui mittuntur ad te, quoties volui congregare filios tuos quemadmodum auis nidum suum sub pennis, & noluisti? * Ecce relinquitur vobis domus vestra deserta. Dico autem vobis, quia non videbitis me donec veniat cum dicetis: Benedictus, qui venit in nomine Domini.

C A P. XIII.

ET factum est cū intraret Iesus in domum cuiusdā principis Phariseorum sabbato manducare panem, & ipsi obseruabant eum. * Et ecce homo quidam hydropicus erat ante illum. * Et respondens Iesus dixit ad Legisperitos, & Phariseos dicens: Si licet sabbato curare? * At illi tacuerunt. Ipse veto apprehensum sanauit eum, ac dimisit. * Et respondens ad illos dixit:

Cuius vestrum asinus, aut bos in puteum cader, & non continuo extrahet illum die sabbati? * Et non poterat hæc respondere illi. * Dicebat autem & ad inuitatos parabolam, intendens quomodo primos accubitus eligeret, dicens ad illos. * Cum inuitatus fueris ad nuptias, non discumbas in primo locoque forte honoratior te sit inuitatus ab illo. * & veniens is, qui te & illum vocauit, dicat tibi: Da huic locum: & tunc incipias cum rubore nouissimum locum tenere. * sed cum vocatus fueris, vade, recumbe in nouissimo loco: vt, cum venerit qui te inuitauit, dicat tibi: Amice, ascende superius. Tunc erit tibi gloria coram simul discumbentibus. * # qui omnis, qui se exaltat humiliabitur: & qui se humiliat, exaltabitur. * Dicebat autem & ei, qui se inuitauerat: Cum facis prandium, aut cenam noli vocare amicos tuos, neque fratres tuos, neque cognatos, neque vicinos diuites: ne forte te & ipsi reuertant, & fiat tibi retributio. **13** * sed cum facis conuiuium, voca pauperes, debiles, claudos, & cæcos: * & beatus eris quia non habent retribuere tibi: retribuet enim tibi in resurrectione iustorum. * Hæc cum audisset quidam de simul discumbentibus, dixit illi: Beatus, qui manducabit panem in regno Dei. * At ipse dixit ei: Homo quidam fecit cenam magnam, & vocauit multos. * Et misit seruum suum hora cœnæ dicere inuitatis vt venirent, quia iam parata sunt omnia. * Et cæperunt simul omnes excusare. Primus dixit ei: Villam emi, & necesse habeo exire, & videre illam: rogo te habere me excusatum. * Et alter dixit: Iuga bouum emi quinque, & eo probare illa: rogo te habere me excusatum. * Et alius dixit: uxorem duxi, & ideo non possum venire. * Et reuersus seruus nunciauit hæc domino suo. Tunc iratus paterfamilias, dixit seruo suo: Exi cito in plateas, & vicos ciuitatis: & pauperes ac debiles, & cæcos, & claudos introduce. * Et ait seruus: Domine, factum est

ut imperasti, & adhuc locus est.

* Et ait dominus seruo: Exi in vias, & sepes: & compelle intrare, ut impleatur domus mea. * Dico autē vobis, quod nemo virorū illorum, qui vocati sunt, gustabit cenam meam. * Ibant autem turbz multz cum eo: & conuersus dixit ad illos: * Si quis venit ad me, & non odit patrem suum, & matrem, & uxorem, & filios, & fratres, & sorores, adhuc autem & animam suam, non potest meus esse discipulus.

¶ Mat. 10. d.

37

¶ Mat. 10. d.

38

& 16. d. 24

Mar. 8. d. 34

* ¶ Et qui non baiulat crucem suam, & venit post me, non potest meus esse discipulus. * Quis enim ex vobis volens turrim zdificare, non prius sedens computat sumptus, qui necessarij sunt, si habeat ad perficiendū, * ne, posteaquā posuerit fundamentum, & non potuerit perficere, omnes, qui vident, incipiant illudere ei, * dicentes: Quia hic homo cepit zdificare, & non potuit consummare: * Aut quis rex iturus committere bellum aduersus alium regē, non sedens prius cogitat, si possit cum decē millibus occurrere ei, qui cum viginti millibus venit ad se? * alioquin adhuc illo longe agente, legationem mittens rogat ea, quz pacis sunt. * Sic ergo omnis ex vobis, qui non renunciat omnibus, quz possidet, non potest meus esse discipulus. * ¶ Bonum est sal. Si autem sal euauerit, in quo condietur? * Neque in terrā, neque in sterquilinum vtile est, sed foras mittetur. Qui habet aures audiendi, audiat.

¶ Mat. 5. b.

15

Mar. 9. g.

50

sed foras mittetur. Qui habet aures audiendi, audiat.

C A P. XV.

ERant autem appropinquantēs ei publicani, & peccatores ut audirent illum. * Et murmurabant Pharisei, & Scribz, dicentes: Quia hic peccatores recipit, & manducat cum illis. * Et ait ad illos parabolam istam, dicens: * ¶ Quis ex vobis homo, qui habet centum oues, & si perdidit vnā ex illis, nonne dimittit nonagintanouē in deserto, & vadit ad illam, quz perierat, donec inueniat eam? * Et cum inuenerit eam, imponit in humeros suos

¶ Mat. 18. b.

12

6 gaudens: * & veniens domum, conuocat amicos, & vicinos, dicens illis: Congratulamini mihi quia inueni ouem meam, quz perierat. * Dico vobis, quod ita gaudium erit in celo super vno peccatore pœnitentiā agente, quā super nonagintanouem iustis, qui non indigent pœnitentiā. * Aut quz mulier habens drachmas decem, si perdidit drachmā vnā, nōne accendit lucernam, & euerit domum, & quærit diligenter, donec inueniat? * Et cum inuenit, conuocat amicas, & vicinas, dicens: Congratulamini mihi quia inueni drachmam, quam perdideram? * Ita dico vobis, gaudiū erit coram angelis Dei super vno peccatore pœnitentiā agente. * ¶ Ait autem: Homo quidā habuit duos filios: * & dixit adolescentior ex illis patri: Pater, da mihi portionem substantiæ, quz me contingit. Et diuisit illis substantiam. * Et non post multos dies, congregatis omnibus, adolescentior filius peregre profectus est in regionem longinquam, & ibi dissipauit substantiam suam, viuendo luxuriose. * Et postquam omnia consummasset, facta est fames valida in regione illa, & ipse cepit egere. * Et abiit, & adhæsit vni ciuium regionis illius. Et misit illum in villam suam ut pasceret porcos. * Et cupiebat implere ventrem suum de siliquis, quas porci manducabant: & nemo illi dabat. * In se autem reuersus, dixit: Quanti mercenarij in domo patris mei abundant panibus, ego autem hic fame pereor! * Surgam, & ibo ad patrem meum, & dicam ei: Pater, peccauī in cælum, & coram te: * iam nō sum dignus vocari filius tuus: fac me sicut vnum de mercenarijs tuis. * Et surgens venit ad patrem suum. Cum autem adhuc longe esset, vidit illum pater ipse, & misericordia motus est, & accurrens cecidit super collum eius, & osculatus est eum. * Dixitq. ei filius: Pater, peccauī in cælum, & coram te, iam non sum dignus vocari filius tuus. * Dixit autem pater ad seruos suos: Cito proferite stolam primā, & induite illum,

lum, & date annulum in manum eius, & calcamenta in pedes eius: * & adducite vitulum saginatum, & occidite, & manducemus, & epulemur: * quia hic filius meus mortuus erat, & reuixit: perierat, & inuentus est. Et cœperunt epulari. * Erat autem filius eius senior in agro: & cum veniret, & appropinquaret domui, audiuit symphoniam, & chorum: * & vocauit vnum de seruis, & interrogauit quid hæc essent. * Ilq. dixit illi: Frater tuus venit, & occidit pater tuus vitulum saginatum, quia saluum illum recepit. * Indignatus est autem, & volebat introire. Pater ergo illius egressus, cœpit rogare illum. * At ille respondens, dixit patri suo: Ecce tot annis serui tibi, & numquã mandatum tuum præterui, & numquam dedisti mihi hœdum vt cum amicis meis epularer: * sed postquam filius tuus hic, qui deuorauit substantiam suam cum meretricibus, venit, occidisti illi vitulum saginatum. * At ipse dixit illi: Fili, tu semper mecum es, & omnia mea tua sunt: * epulari autem, & gaudere oportebat, quia frater tuus hic, mortuus erat, & reuixit: perierat, & inuentus est.

C A P. XVI.

Dicebat autem & ad discipulos suos: Homo quidam erat diues, qui habebat villicum: & hic diffamatus est apud illũ quasi dissilpasset bona ipsius. * Et vocauit illum: & ait illi: Quid hoc audio de te? redde rationem villicationis tue: iam enim non poteris villicare. * Ait autem villicus intra se: Quid faciam quia dominus meus aufert a me villicationem? fodere non valeo, mendicare erubescio. * Scio quid faciam, vt, cum amotus fuero a villicatione, recipiant me in domos suas. * Conuocatis itaque singulis debitoribus domini sui, dicebat primo: Quantum debes domino meo? * At ille dixit: Centum cados olei. Dixitq. illi: Accipe cautionem tuam: & sede cito, scribe quinquaginta. * Deinde alij

dixit: Tu vero quantum debes? Qui ait: Centum coros tritici. Ait illi: Accipe litteras tuas, & scribe octoginta. * Et laudauit dominus villicum iniquitatis, quia prudenter fecisset: quia filij huius sæculi prudentiores filiis lucis in generatione sua sunt. * Et ego vobis dico: facite vobis amicos de mammona iniquitatis: vt, cum defeceritis, recipiant vos in æterna tabernacula. * Qui fidelis est in minimo, & in maiori fidelis est: & qui in modico iniquus est, & in maiori iniquus est. * Si ergo in iniquo mammona fideles non fuistis: quod verum est, quis credet vobis? * Et si in alieno fideles non fuistis: quod vestrũ est, quis dabit vobis? * Nemo seruus potest duobus dominis seruire: aut enim vnũ odiet, & alterũ diligit, aut vnũ adharebit, & alterũ contemnet: non potestis Deo seruire, & mammonæ. * Audiebant autem omnia hæc Pharisei, qui erant auari: & deridebant illum. Et ait illis: Vos estis, qui iustificatis vos coram hominibus: Deus autem nouit corda vestra: quia quod hominibus altum est, abominatio est ante Deum: * Lex, & prophetæ vsque ad Ioannem: ex eo regnum Dei euangelizatur, & omnis in illud vim facit. * Facilius est autem cælum, & terram præterire, quàm de Lege vnum apicem cadere. * Omnis, qui dimittit uxorem suam, & alteram ducit, mœchatur: & qui dimissam a viro ducit, mœchatur. * Homo quidam erat diues, qui induebatur purpura, & bysso: & epulabatur quotidie splendide. * Et erat quidam mendiculus, nomine Lazarus, qui iacebat ad ianuam eius, vlceribus plenus, * cupiens saturari de micis, quæ cadebant de mensa diuitis, & nemo illi dabat: sed & canes veniebant, & lingebant vlceres eius. * Factum est autem vt moreretur mendiculus, & portaretur ab angelis in sinum Abraham. Mortuus est autem & diues, & sepultus est in inferno. * Eleuans autem oculos suos, cum esset in tormentis, vidit Abraham a longe, & Lazarum in sinu eius: * & ipse clamans dixit: Pater Abraham

Mat. 6. c. 24

Mat. 11. b. 12

Mat. 5. c. 12
Mat. 10. b.
1. Cor. 7. b. 10

Abraham, miserere mei, & mitte Lazarum ut intingat extremum digiti sui in aquam, ut refrigeret linguam meam, quia crucior in hac flamma. * Et dixit illi Abraham: Fili, recordare quia recepi-
sti bona in vita tua, & Lazarus similiter mala: nunc autem hic consolatur, tu vero cruciaris. * & in
his omnibus inter nos, & vos chaos magnum firmatum est: ut hi, qui volunt hinc transire ad vos, non possint, neque inde huc transire. * Et ait: Rogo ergo te pater ut mittas eum in domum patris mei. * habeo enim
quinque fratres, ut testetur illis, ne & ipsi veniant in hunc locum tormentorum. * Et ait illi Abraham: Habent Moysen, & prophetas: audiant illos. * At ille dixit:
Non pater Abraham: sed si quis ex mortuis ierit ad eos, poenitentiam agent. * Ait autem illi: Si
Moysen, & prophetas non audiunt, neque si quis ex mortuis resurrexerit, credent.

CAP. XVII.

Mat. 18. 3. 7
Mar. 9. 3. 4. 1

ET ait ad discipulos suos: Impossibile est ut non veniant
scandalum: vix autem illi per quem veniunt. * Utilius est illi si lapis molaris imponatur circa collum eius, & projiciatur in mare, quam ut scandalizet vnum de pusillis istis. * Attendite vobis: Si peccauerit in te frater tuus, increpa illum: & si poenitentiam egerit, dimitte illi. * Et si septies in die peccauerit in te, & septies in die conuersus fuerit ad te, dicēs: Pœnitet me, dimitte illi. * Et dixerunt Apostoli Domino: Adauge nobis fidem. * Dixit autem Dominus: Si habueritis fidem sicut granum sinapis, dicetis huic arbori moro: Eradicare, & transplantare in mare: & obediet vobis. * Quis autem vestrum habens seruum aratrem aut pascen-
tem, qui regresso de agro dicat illi: Statim transi, recumbe: * & non dicat ei: Para quod cœnem, & prœcinge te, & ministra mihi donec manducem, & bibam, & post hac tu māducabis, & bibes?
* Numquid gratiam habet seruo

C illi, quia fecit quæ ei imperante-
rat? * Non puto. Sic & vos cum feceritis omnia, quæ præcepta sunt vobis, dicite: Serui inutilis sumus: quod debimus facere. * fecimus. * Et factum est, dum iret in Ierusalem, transibat per mediam Samariam, & Galilæam.
* Et cum ingrederetur quoddam castellum, occurrerunt ei decem viri leprosi, qui steterunt a longe: * & leuauerunt vocem, dicentes: Iesu præceptor, miserere nostri. * Quos ut vidit, dixit: Ite, ostendite vos sacerdotibus. Et factum est, dum irent, mādati sunt.
* Vnus autem ex illis, ut vidit quia mundatus est, regressus est, cum magna voce magnificans Deum, & cecidit in faciem ante pedes eius, gratias agens: & hic erat Samaritanus. * Respondens autem Iesus, dixit: Nonne decem mundati sunt? & non vbi sunt? * Nō est inuentus qui rediret, & daret gloriam Deo, nisi hic alienigena. * Et ait illi: Surge, vade: quia fides tua te saluū fecit. * Interrogatus autem a Pharisæis: Quādo venit regnū Deitrespondens eis, dixit: Non venit regnū Dei cum obseruatione: * neque dicēt: Ecce hic, aut ecce illic. Ecce enim regnū Dei intra vos est. * Et ait ad discipulos suos: Venient dies quando desideretis videre vnum diem Filij hominis, & non videbitis. * Et dicent vobis: Ecce hic, & ecce illic. Nolite ire, neque sectemini. * nam sicut fulgur coruscans de sub cælo in ea, quæ sub cælo sunt, fulget: ita erit Filius hominis in die sua.
* Primum autem oportet illum multa pati, & reprobari a generatione hac. * Et sicut factum est in diebus Noe, ita erit & in diebus Filij hominis. * Edebant, & bibebant: vxores ducebant, & dabantur ad nuptias, vsque in diem, qua intrauit Noe in arcam: & venit diluuium, & perdidit omnes. * Similiter sicut factum est in diebus Lot: Edebant, & bibebant: emebant, & vendebant: plantabant, & ædificabant: * qua die autem exiit Lot a Sodomis, pluit ignē, & sulphur de cælo, & omnes perdidit: * secundum hæc erit, qua die Filius hominis reuelabitur

Mat. 18. 5.
21
Leuit. 19. d.
37
Eccl. 19. b.
33

Mat. 17. c.
20

1
2
3
4
5
6
7
8
9

Leu. 14. 8.

Mat. 24. b
25
Mar. 13. c.
21

Matt. 24. d
37
Gen. 7. b. 5

Gen. 19. c.
25

habitur. * In illa hora qui fuerit in lecto, & vasa eius in domo, ne descendat tollere illa: & qui in agro, similiter non redeat retro.

* Memores estote Exoris Lot.

¶ 9. c. 24

Matt. 10. d.

39

Mar. 8. d.

35

Io. 12. d. 25

¶ Mat. 24. d.

40

1. Theff. 4.

d. 17

* Quicumque quæsierit animam suam saluam facere, perdet illam: & quicumque perdiderit illam, viuificabit eam. * Dico vobis: in illa nocte erunt duo in lecto vno: vnus assumetur, & alter relinquetur: * duæ erunt molentes in vno: vna assumetur, & altera relinquetur: duo in agro: vnus assumetur, & alter relinquetur. * Respödetes dicunt illi: Vbi Domine? * Qui dixit illis: Vbicumque fuerit corpus, illuc congregabuntur & aquilæ.

C A P. XVIII.

Ecc. 18. c.

21

1. Theff. 5.

d. 17

Dicebat autem & parabolam ad illos, quoniam oportet semper orare, & non deficere, * dicens: Iudex quidam erat in quadam ciuitate, qui Deum non timebat, & hominem nõ reuerēbatur. * Vidua autem quidam erat in ciuitate illa, & veniebat ad eum, dicens: Vindica me de aduersario meo. * Et nolebat per multum tempus. Post hæc autem dixit intra se: Etsi Deum non timeo, nec hominem reuerēor: * tamen quia molesta est mihi hæc vidua, vindicabo illam, ne in nouissimo veniens fugillet me. * Ait autem Dominus: Audite quid iudex iniquitatis dicit: * Deus autem non faciet vindictam electorum suorum clamantium ad se die ac nocte, & patientiam habebit in illis? * Dico vobis quia cito faciet vindictam illorum. Veritamen Filius hominis veniens, putas, inueniet fidē in terra? * Dixit autem & ad quosdam, qui in se confidebāt tamquā iusti, & aspernabantur ceteros, parabolam illā: * Duo homines ascenderunt in templū vt orarent: vnus Phariseus, & alter publicanus. * Phariseus stans hæc apud se orabat: Deus gratias ago tibi, quia non sum sicut ceteri hominum: raptores, iniusti, adulteri: velut etiam hic publicanus. * ieiuno bis in sabbo: decimas de omnium, quæ possideo,

* Et publicanus a longe stans, nolebat nec oculos ad celum leuare: sed percutiebat pectus suum, dicens: Deus propitiuss esto mihi peccatori. * Dico vobis, descendit hic iustificatus in domum suam ab illo, * quia omnis qui se exaltat, humiliabitur: & qui se humiliat, exaltabitur. * Afferebant autem ad illum & infantes, vt eos tangeret. Quod cum viderent discipuli, increpabant illos. * Iesus autem conuocans illos, dixit: Sinite pueros venire ad me & nolite vetare eos: talium est enim regnum Dei. * Amen dico vobis: Quicumque non acceperit regnum Dei sicut puer, non intrabit in illud. * Et interrogauit eum quidam princeps, dicens: Magister bone, quid facies vitam æternam possidebo? * Dixit autem ei Iesus: Quid me dicis bonum? nemo bonus nisi solus Deus. * Mandata nostri: * Non occides: Non mœchaberis: Non furtum facies: Non falsum testimonium dices: Honora patrem tuum, & matrem.

* Qui ait: Hæc omnia custodiui a iuuentute mea. * Quo audito, Iesus ait ei: Adhuc vnum tibi deest: omnia quæcumque habes vende, & da pauperibus, & habebis thesaurum in celo: & veni sequere me. * His ille auditis, contristatus est: quia diues erat valde. * Videns autem Iesus illum tristem factum, dixit: Quam difficile, qui pecunias habent, in regnum Dei intrabunt. * Facilius est enim camelum per foramen acus transire, quàm diuiti intrare in regnum Dei. * Et dixerunt qui audiebant: Et quis potest saluus fieri? Ait illis: Quæ impossibilia sunt apud homines, possibilia sunt apud Deum. * Ait autem Petrus: Ecce nos dimisimus omnia, & secuti sumus te. * Qui dixit eis: Amen dico vobis, nemo est, qui reliquit domum, aut parentes, aut fratres, aut vxorem, aut filios propter regnum Dei, & non recipiat multo plura in hoc tempore, & in sæculo venturo vitam æternam. * Assumpsit autem Iesus duodecim, & ait illis: Ecce ascendimus Ierosolymam, & consummabuntur omnia,

¶ 14. b. 11

Mar. 23. b.

12

¶ Mat. 19. b.

13

Mar. 10. b.

13

¶ Mat. 19. b.

16

¶ Exo. 20. c.

13

¶ Mat. 20. b.

17

Mar. 10. c.

12

¶ Mat. 20. b.

17

Mar. 10. c.

12

¶ Mat. 20. b.

17

Mar. 10. c.

12

¶ Mat. 20. b.

17

Mar. 10. c.

12

¶ Mat. 20. b.

17

Mar. 10. c.

12

¶ Mat. 20. b.

17

Mar. 10. c.

12

¶ Mat. 20. b.

17

Mar. 10. c.

12

¶ Mat. 20. b.

17

Mar. 10. c.

12

¶ Mat. 20. b.

17

Mar. 10. c.

12

¶ Mat. 20. b.

17

Mar. 10. c.

12

¶ Mat. 20. b.

17

Mar. 10. c.

12

Mat. 20. d.
29
Mar. 10. g.
46

omnia, quæ scripta sunt per prophetas de Filio hominis. * tradetur enim Gētibus, & illudetur, & flagellabitur, & conspuetur: * & postquam flagellauerint, occident eum, & tertia die resurget. * Et ipsi nihil horum intellexerunt, & erat verbum istud absconditum ab eis, & non intelligebant quæ dicebantur. * Factum est autem, cum appropinquaret Iericho, cæcus quidam sedebat secus viam, mendicans. * Et cum audiret turbam prætereuntem, interrogabat quid hoc esset. * Dixerunt autem ei, quod Iesus Nazarenus transiret. * Et clamauit, dicens: Iesu fili David miserere mei. * Et qui præibant, increpabant eum vt taceret. Ipse vero multo magis clamabat: Fili David miserere mei. * Stans autem Iesus iussit illum adduci ad se. Et cum appropinquasset, interrogauit illum, dicens: Quid tibi vis faciam? At ille dixit: Domine vt videam. * Et Iesus dixit illi: Respice, fides tua te saluum fecit. * Et confestim vidit, & secuebatur illum magnificans Deū. Et omnis plebs vt vidit, dedit laudem Deo.

CAP. XIX.

ET ingressus perambulabat Iericho. * Et ecce vir nomine Zachæus: & hic princeps erat publicanorum, & ipse diues: * & quærebat videre Iesum, quis esset: & non poterat præ turba, quia statura pusillus erat. * Et præcurrens ascendit in arborem sycomorum vt videret eum: quia inde erat transiturus. * Et cum venisset ad locum, suspiciens Iesus vidit illum, & dixit ad eum: Zachæe festinans descende: quia hodie in domo tua oportet me manere. * Et festinans descendit, & excepit illum gaudens. * Et cum viderent omnes, murmurabant, dicentes quod ad hominem peccatorē diuertisset. * Stans autem Zachæus, dixit ad Dominum: Ecce dimidium bonorum meorum, Domine, do pauperibus: & si quid aliquem defraudaui, reddo quadruplum. * At Iesus ad eum: Quia hodie

salus domui huic facta est: eo quod & ipse filius sit Abraham. * Venit enim Filius hominis querere, & saluum facere quod perierat. * Hæc illis audientibus adiciens, dixit parabolā, eo quod esset prope Ierusalē: & quia existimarent quod confestim regnum Dei manifestaretur. * Dixit ergo: Homo quidam nobilis abiit in regionem longinquam accipere sibi regnum, & reueri. * Vocatis autem decem seruis suis, dedit eis decē mnas, & ait ad illos: Negotiamini dum venio. * Cives autem eius oderant eum: & miserunt legationem post illum, dicētes: Nolumus hunc regnare super nos. * Et factum est vt rediret accepto regno: & iussit vocari seruos, quibus dedit pecuniam, vt sciret quantum quisque negotiatus esset. * Venit autem primus dicens: Domine, mna tua decem mnas acquiui. * Et ait illi: Euge bone serue, quia in modico fuisti fidelis, eris potestatem habens super decem ciuitates. * Et alter venit, dicens: Domine, mna tua feci quinque mnas. * Et huic ait: Et tu esto super quinque ciuitates. * Et alter venit, dicens: Domine, ecce mna tua, quam habui repositā in sudario: timui enim te, quia homo austerus es: tollis quod non posuisti, & metis quod non seminasti. * Dicit ei: Ore tuo te iudico serue inquam. Sciebas quod ego homo austerus sum, tollens quod non posui, & metens quod non seminavi: * & quare non dedisti pecuniam meam ad mensam, vt ego venies cum vsuris vtique exegissem illam? * Et astantibus dixit: Aufer te ab illo mnam, & date illi, qui decem mnas habet. * Et dixerunt ei: Domine, habet decem mnas. * Dico autem vobis, quia omni habenti dabitur, & abundabit: ab eo autem, qui non habet, & quod habet auferetur ab eo. * Veruntamen inimicos meos E illos, qui noluerunt me regnare super se, adducite huc: & interficite ante me. * Et his dictis, præcedebat ascendens Ierusalem. * Et factum est, cum appropinquasset ad Bethphage, & Bethaniam

Mat. 13. b.
12. & 25. c.
Mar. 4. 25
Mat. 21. a.
Mar. 11. a. 1
Mat. 13. b.
12. & 25. c.
Mar. 4. 25
Mat. 21. a.
Mar. 11. a. 1

thaniam ad montem, qui vocatur Oliueti, misit duos discipulos suos, * dicens: Ite in castellum, 30 quod contra est, in quod introeuntes inuenietis pullum asinae alligatum, cui nemo vnquam hominum sedit: soluite illum, & adducite. * Et si quis vos interrogauerit: Quare soluitis? sic dicetis ei: Quia Domini operam eius desiderat. * Abierunt autem qui missi erant: & inueniunt, sicut dixit illis, stantem pullum. * Soluuntibus autem illis pullum, dixerunt domini eius ad illos: Quid soluitis pullum? * At illi dixerunt: Quia Dominus 34 eum necessarium habet. * Et duxerunt illum ad Iesum. Et iacentes vestimenta sua supra pullum, imposuerunt Iesum. * Eun- 36 te autem illo, substernebant vestimenta sua in via. * Et cum appropinquaret iam ad descensum Montis oliueti, ceperunt omnes turbae discipulorum gaudentes lau- 37 dare Deum voce magna super omnibus, quas viderant, virtutibus, * dicentes: Benedixtus, qui 38 venit rex in nomine Domini, pax in caelo, & gloria in excelsis. * Et quidam Phariseorum de turbis, dixerunt ad illum: Magister, increpa discipulos tuos. * Quibus ipse ait: Dico vobis, quia si tacuerint, lapides clamabunt. * Et vt appropinquaret, videns ciuitatem sicut super illam, dicens: * Quia 42 si cognouisses & tu, & quidem in hac die tua, quae ad pacem tibi, nunc autem abscondita sunt ab oculis tuis. * Quia venient dies in te: & circumdabunt te inimici tui vallo, & circumdabunt te: & coangustabunt te vndique: * & 44 ad terram prosternt te, & filios tuos, qui in te sunt, & non relinquent in te lapidem super lapidem: eo quod non cognoueris tepus visitationis tuae. * Et ingressus in templum, cepit eiecere 45 vendentes in illo, & ementes, * dicens illis: Scriptum est: Quia domus mea domus orationis est. Vos autem fecistis illam speluncam latronum. * Et erat docens quotidie in templo. Principes autem sacerdotum, & Scribae, & Principes plebis querebant illum per-

39 dere: * & non inueniebant quid facerent illi. Omnis enim populus suspensus erat audiens illum.

C A P. XX.

1 E T factum est in vna dierum, Mat. 21. c. docete illo populum in templo, & euangelizante, conuenerunt principes sacerdotum, & Scribae, 23 cum senioribus, * & aiunt dicentes ad illum: Dic nobis, in qua potestate haec facis? aut: Quis est, qui dedit tibi hanc potestatem? 26 * Respondens autem Iesus, dixit ad illos: Interrogabo vos & ego vnum verbum. Respondete mihi: 27 * Baptismus Ioannis de caelo erat an ex hominibus? * At illi cogitabant intra se, dicentes: Quia si dixerimus de caelo, dicet, Quare ergo non credidistis illi? * Si autem dixerimus, Ex hominibus, plebs vniuersa lapidabit nos: certi sunt enim, Ioannem prophetam esse. 30 * Et responderunt se nescire vnde esset. * Et Iesus ait illis: Neque ego dico vobis in qua potestate haec facio. * Coepit autem dicere ad plebem parabolas hanc: 31 Homo plantauit vineam, & locauit eam colonis: & ipse peregre fuit multis temporibus. * Et in tempore misit ad cultores seruum, vt de fructu vineae darent illi. 32 Qui casum dimiserunt eum inane. * Et addidit alterum seruum mittere. Illi autem hunc quoque cedentes, & afficientes contumelia, dimiserunt inanem. * Et addidit tertium mittere: qui & illum vulnerantes eiecerunt. * Dixit autem dominus vineae: Quid faciam? mittam filium meum dilectum: forsitan, cum hunc viderint, verebuntur. * Quem cum vidissent coloni, cogitauerunt intra se dicentes: Hic est heres, occidamus illum, vt nostra fiat 35 hereditas. * Et eiecerunt illum extra vineam, occiderunt. Quid ergo faciet illis dominus vineae? * veniet, & perdet colonos istos, & dabit vineam alijs. Quo audito, 36 dixerunt illi: Absit. * Ille autem aspiciens eos ait: Quid est? Pf. 117. d. ergo hoc quod scriptum est: 37 * Lapidem, quem reprobauerunt aedificantes, hic factus est in caput anguli?

Mo. 12. b. 4

Mat. 24. a.

Mar. 11. a. 2

2. 21. b. 6

Mat. 21. b.

12

Mar. 11. b.

17

Isa. 56. c. 7

Ier. 7. b. 11

Mat. 21. d.

33

Mar. 12. a.

11

Isa. 5. a. 1

Ier. 2. d. 21

Pf. 117. d.

Ast. 4. b. 11

Ro 9. g. 33

nolite terreri : oportet primum
hæc fieri, sed nondum statim fini-
nis. * Tunc dicebat illis : Sur-
get gens contra gentem, & re-
gnum aduersus regnum. * Et ter-
remotus magni erunt per loca, &
pestilentia, & fames, terroresq.
de celo, & signa magna erunt.
* Sed ante hæc omnia iniicient vo-
bis manus suas, & persequentur
tradentes in synagogas, & custo-
dias, trahentes ad reges, & pri-
sides propter nomen meum. * con-
tinget autem vobis in testimo-
nium. * ponite ergo in cordibus
vestris non premeditari quemad-
modum respondeatis. * ego enim
dabo vobis os, & sapientiam, cui
non poterunt resistere, & contra-
dicere omnes aduersarij vestri.
* Trademini autem a parentibus,
& fratribus, & cognatis, & ami-
cis, & morte afficiet ex vobis : * &
eritis odio omnibus propter no-
men meum. * & capillus de ca-
pite vestro non peribit. * In pa-
tientia vestra possidebitis animas
vestras. * Cum autem videritis
circumdari ab exercitu Ierusalæ,
tunc scitote quia appropinquauit
desolatio eius : * tunc qui in Iu-
dæa sunt, fugiant ad montes : &
qui in medio eius, discedant : &
qui in regionibus, non intrent in
eam. * quia dies ultionis hi sunt,
vt implicantur omnia, quæ scripta
sunt. * Vx autem prægnantibus,
& nutriendis in illis diebus. * E-
rit enim pressura magna super
terram, & ira populo huic. * Et
cadent in ore gladij : & captiui
ducentur in omnes Gentes. & Ie-
rusalem calcabitur a Gentibus :
donec impleatur tempora natio-
num. * * Everunt signa in sole,
& luna, & stellis, & in terris pres-
sura Gentium præ confusione so-
nitus maris, & fluctuum : * are-
scentibus hominibus præ timore,
& expectatione, quæ superue-
nient universo orbi : nam virtu-
tes calorum movebuntur : * &
tunc videbunt Filium hominis
venientem in nube cum potesta-
te magna, & maiestate. * His au-
tem fieri incipientibus, respicite,
& leuate capita vestra : quoniam
appropinquat redemptio vestra.
* Et dixit illis similitudinem : V-

dece scilicet, & omnes arbores :
* cum producant iam ex se fru-
ctum, scitis quoniam prope est
æstas. * Ita & vos cum videritis
hæc fieri, scitote quoniam prope
est regnum Dei. * Amen dico vo-
bis, quia non præteribit genera-
tio hæc, donec omnia fiant. * Cæ-
lum, & terra transibunt : verba au-
tem mea non transibunt. * At-
tendite autem vobis, ne forte
grauentur corda vestra in crapa-
la, & ebrietate, & curis huius vi-
tæ : & superueniat in vos repenti-
na dies illa : * tamquam laqueus
enim superueniet in omnes, qui
sedent super faciem omnis terræ.
* Vigilate itaque, omni tempore
orantes, vt digni habeamini sug-
gere ista omnia, quæ futura sunt,
& stare ante Filium hominis.
* Erat autem diebus docens in
templo : nobis vero exiens,
morabatur in monte, qui voca-
tur Oliueti. * Et omnis populus
manebat ad eum in templo au-
dire eum.

C A P. XXII.

Appropinquabat autem dies
festus Azymorum, qui dicitur
Pascha : * & querebant princi-
pes sacerdotum, & Scribæ, quo-
modo Iesum interficerent : time-
bant vero plebem. * Intravit au-
tem satanas in Iudam, qui cogno-
minabatur Iscariotes, vnum de
duodecim. * & abiit, & locutus
est cum principibus sacerdotum,
& magistratibus, quemadmodum
illum traderet eis. * Et gaussi
sunt, & pasci sunt pecuniam illi
dare. * Et spondit. Et quere-
bat opportunitatem vt traderet il-
lum sine turbis. * Venit autem
dies Azymorum, in qua necessario
erat occidi pascha. * Et misit Pe-
trum, & Ioannem, dicens : Euntes
parate nobis pascha, vt manduce-
mus. * At illi dixerunt : Vbi vis
parere ? * Et dixit ad eos : Ecce
introducibus vobis in ciuitatem,
occurreret vobis homo quidam am-
phoram aque portans : sequimini
eum in domum, in quam intrat,
* & dicetis patrifamilias domus :
Dicit tibi Magister : Vbi est diuer-
sorium, ubi pascha cum discipulis
meis

- meis manducem. * Et ipse ostendit vobis cornaculum magnum stratum, & ibi parate. * Euntes autem inuenerunt sicut dixit illis, & parauerunt pascha. * Et cum facta esset hora, discubuit, & duodecim Apostoli cum eo. * & ait illis: Desiderio desideravi hoc pascha manducare vobiscum, antequam patiar. * Dico enim vobis, quia ex hoc non manducabo illud, donec impleatur in regno Dei. * Et accepit calice gratias egit, & dixit: Accipite, & diuidite inter vos. * Dico enim vobis quod non bibam de generatione vitis, donec regnum Dei veniat. * Et accepit pane gratias egit, & fregit, & dedit eis, dicens: Hoc est corpus meum, quod pro vobis datur: hoc facite in meam commemorationem. * Similiter & calicem, postquam conuixit, dicens: Hic est calix nouum testamentum in sanguine meo, qui pro vobis fundetur. * Verumtamen ecce manus tradentis me, mecum est in mensa. * Et quid Filius hominis, secundum quod definitum est, vadit: verumtamen ex hominibus illis, per quem tradetur. * Eripit coepit querere inter se, quis esset ex eis, qui hoc facturus esset. * Facta est autem & contentio inter eos, quis eorum videretur esse maior. * Dixit autem eis: Reges Gentium dominantur eorum: & qui potestatem habent super eos, benefici vocantur. * Vos autem non sic sed qui maior est in vobis, fiat sicut minor, & qui praecessor est, sicut ministrator. * Nam quis maior est, qui recumbit, an qui ministrat? nonne qui recumbit? Ego autem in medio vestrum sum, sicut qui ministrat: vos autem estis, qui permansistis mecum in tentationibus meis. * Et ego dispono vobis sicut disposuit mihi Pater meus regnum, ut edatis, & bibatis super thronos in regno meo: & sedetis super thronos iudicantes duodecim tribus Israel. * Ait autem Dominus: Simon, Simon, ecce satanas expetuit vos ut cribretis sicut triticum: ego autem rogaui pro te, ut non deficiat fides tua: & tu aliquando conuerfus con-
- firma fratres tuos. * Qui dixit ei Domine, tecum paratus sum & in carcerem, & in mortem ire. * Ille dixit: Dico tibi Petre, non cantabit hodie gallus, donec ter abneges nosse me. Et dixit eis: Quando mihi vos sine sacculo, & pera, & calcamentis, numquid aliquid defuit vobis? At illi dixerunt: Nil. Dixit ergo eis: Sed nunc qui habet sacculum, tollat similiter & peram: & qui non habet, vendat tunicam suam, & emat gladium. * Dico enim vobis, quoniam adhuc hoc, quod scriptum est, oportet impleri in me: Et cum iniquis deputatus estis, bene enim ea, quae sunt de me, non habent. At illi dixerunt: Domine, ecce duo gladij hic. At ille dixit eis: Satis est. Et egresus ibat secundum consuetudinem in Montem Oliuarum. Secuti sunt autem illum & discipuli. Et cum peruenisset ad locum, dixit illis: Orate ne intretis in tentationem. * Et ipse attulit eis ab eis quantum iacens erat lapidis, & positis genibus orabat, dicens: Pater si vis, transcepe calicem illum a me: & verumtamen non meam voluntas, sed tua fiat. Apparuit autem illi angelus de caelo, confortans eum. Et factus in agonia, prolixius orabat. * Et factus est sudor eius, sicut guttae sanguinis decurrentis in terram. * Et cum surrexisset ab oratione, & venisset ad discipulos suos, inuenit eos dormientes praetentibus. * Et ait illis: Quid dormitis? surgite, orate, ne intretis in tentationem. * Adhuc eo loquente ecce turba: & qui vocabatur Iudas, vnus de duodecim, anteedebat eos: & appropinquauit Iesu ut oscularetur eum. * Iesus autem dixit illi Iuda, osculo Filij hominis tradis? Videntes autem hi, qui circa ipsum erant, quod fortior erat, dixerunt ei Domine si percussimus te in gladio? Et percussit vnus ex illis seruum principis sacerdotum, & amputauit auriculam eius dexteram. Respondens autem Iesus, ait: Sinite vique huc. Et cum tetigisset auriculam eius, sanauit eum. Dixit autem Iesus ad eos, qui tenebant ad se,

se, principes sacerdotum, & magistros templi, & seniores. Quasi ad latronem exitis cum gladijs, & fustibus? Cum quotidie vobiscum fuerim in templo, non extendistis manus in me. sed hæc est hora vestra, & potestas tenebratum. * Comprehendentes autem eum, duxerunt ad domum principis sacerdotum: Petrus vero sequebatur a longe. * Ac cœso autem igne in medio atrij, & circumfidentibus illis, erat Petrus in medio eorum. * Quem cum vidisset ancilla quzdam sedentem ad lumen, & eum fuisset intuita, dixit: Et hic cum illo erat. * At ille negauit eum, dicens: Mulier, non noui illum. * Et post pusillum alius videns eum, dixit: Et tu de illis es. Petrus vero ait: O homo, non sum. * Et interrogato quasi horum, alius quidam affirmabat, dicens: Vere & hic cum illo erat: nam & Galilæus est. * Et ait Petrus: Homo nescio quid dicis. Et continuo adhuc illo loquente cantauit gallus. * Et conuersus Dominus respexit Petrum. Et recordatus est Petrus verbi Domini, sicut dixerat: Quia prius quàm gallus canteret, ter me negabis. * Et egressus foras Petrus fleuit amare. * Et viri qui tenebant illum, iudebant ei, exidentes. * Et velauerunt eum, & percutiebant faciem eius: & interrogabant eum, dicentes: Prophetiza, quis est, qui te percussit? Et alia multa blasphemantes dicebant in eum. * Et ut factus est dies, cœpenerunt seniores plebis, & principes sacerdotum, & Scribæ, & duxerunt illum in conciliium suum, dicentes: Si tu es Christus, dic nobis. * Et ait illis: Si vobis dixero, non credetis mihi: si autem & interrogauero, non respondebitis mihi, neque dimittens. * Ex hoc autem erit Filius hominis sedens a dextris virtutis Dei. * Dixerunt autem omnes: Tu ergo es Filius Dei? Qui ait: Vos dicitis, quia ego sum. * At illi dixerunt: Quid adhuc desideramus testimonium? ipsi enim audivimus de ore eius.

CAP. XXIII.

ET surgens omnis multitudo eorum, duxerunt illum ad Pilatum. * Cœperunt autem illum accusare, dicentes: Hunc inuenimus subuerterent gentem nostram, & prohibentem tributa dare Cæsari, & dicentem se Christum regem esse. * Pilatus autem interrogauit eum, dicens: Tu es rex Iudæorum? At ille respondens ait: Tu dicis. * Ait autem Pilatus ad principes sacerdotum, & turbas: Nihil inuenio causæ in hoc homine. * At illi inualescebant, dicentes: Commouet populum docens per vniuersam Iudæam, incipiens a Galilæa vsque huc. * Pilatus autem audiens Galilæam, interrogauit si homo Galilæus esset. * Et ut cognouit quod de Herodis potestate esset, remisit eum ad Herodē, qui & ipse Ierosolymis erat illis diebus. * Herodes autem viso Iesu, gauisus est valde. erat enim cupiens ex multo tēpore videre eū, eo quod audierat multa de eo, & sperabat signum aliquod videre ab eo fieri. * Interrogabat autem eū multis sermonibus. At ipse nihil illi responderebat. * Stabant autē principes sacerdotum, & Scribæ constanter accusantes eum. * Spreuit autem illum Herodes cum exercitu suo: & illius indutum veste alba, & remisit ad Pilatum. * Et facti sunt amici Herodes & Pilatus in ipsa die: nam antea inimici erant ad inuicem. * Pilatus autem conuocatis principibus sacerdotum, & magistratibus, & plebe, dixit ad illos: Oblulistis mihi hunc hominē, quasi auertentem populum, & ecce ego eorū vobis interrogans, nullam causam inueni in homine isto ex his, in quibus eū accusatis. * Sed neque Herodes: nam remisit vos ad illum, & ecce nihil dignum morte actum est ei. * Emendatum ergo illum dimittam. * Necessē autē habebat dimittere eis per diem festum, vñ. * Exclamauit autem simul vniuersa turba, dicens: Tolle hunc, & dimitte nobis Barabbā, qui erat propter seditionem quandam factus in ciuitate & mi-

Mat. 22. b.

21

Mar. 12. b.

17

Mat. 27. b.

11

Mar. 15. a. 2

Io. 18. f. 18

Ho. 13. g. 18

& 19. a. 4.

omicidium, missus in carcerem.

Iterum autem Pilatus locutus 20
est ad eos, volēs dimittere Iesum.

* At illi succlamabant, dicentes :
Crucifige, crucifige eum. * Ille au

pendebant, latronibus, blasphemabat eum, dicens: Si tu es Christus, saluum fac te ipsum, & nos. * Respondens autem alter increpabat eum, dicens: Neque times Deum, quod in eadem damnatione es. * Et nos quidem iuste, nam digna factis recipimus: hic vero nihil mali gessit. * Et dicebat ad Iesum: Domine, memento mei, cum veneris in regnum tuum. * Et dixit illi Iesus: Amen dico tibi: Hodie mecum eris in paradiso. * Erat autem fere hora sexta, & tenebræ factæ sunt in universam terram vsque in horam nonam. * Et obscuratus est sol: & velum templi scissum est mediis. * Et clamans voce magna Iesus ait: Pater, in manus tuas commendo spiritum meum. Et hæc dicens, expirauit. * Videns autem Centurio quod factum fuerat, glorificauit Deum, dicens: Vere hic homo iustus erat. * Et omnis turbæ eorum, qui simul aderant ad spectaculum istud, & videbant quæ fiebant, percutientes pectora sua reuertebantur. * Stabant autem omnes noti eius a longe: & mulieres, quæ secutæ eum erant à Galilæa hæc videntes. * ¶ Et ecce vir nomine Ioseph, qui erat decurio, vir bonus, & iustus: * hic nō confestim erat confilio, & actibus eorum, ab Arimathæa ciuitate Iudeæ, qui expectabat & ipse regnum Dei. * Hic accessit ad Pilatum, & petiit corpus Iesu: * & depositum inuoluit sindone, & posuit eum in monumento exciso, in quo nondum quisquam positus fuerat. * Et dies erat parasceues, & sabbatum illucescebat. * Subsecutæ autem mulieres, quæ cum eo venerat de Galilæa, viderunt monumentum, & quemadmodum positum erat corpus eius. * Et reuertentes parauerunt aromata, & vnguenta: & sabbato quidem silerunt secundum mandatum.

С А Р. XXIIII.

1 **V**Na autem sabbati valde dili-
A culo venerunt ad monumen-
tū, portantes, quæ parauerant, aro-
2 mæ: * & inuenerunt lapidem reuo-

DEC 10, 1961

Mat. 27.8.

57

Mar. 15.d.

Mar. 28. 6.3

Mar. 16. 2.3

10.20. 4.3

resolutum a monumento . * Et ingressi non inuenerunt corpus Domini Iesu . * Et factum est, dum mente confecti essent de isto, ecce duo viri steterunt secus illas in veste fulgenti . * Cum timerent autem, & declinarent vultum in terram, dixerunt ad illas : Quid queritis viuentem eum mortuis ? * non est hic, sed surrexit : recordamini qualiter locutus est vobis, cum adhuc in Galilæa esset, & dicens : Quia oportet Filium hominis tradi in manus hominum peccatorum, & crucifigi, & die tertia resurgere . * Et recordate sunt verborum eius . * Et regressi a monumento nunciaverunt hæc omnia illis vndecim, & ceteris omnibus . * Erat autem Maria Magdalene, & Ioanna, & Maria Iacobi, & ceteræ, quæ cum eis erant, quæ dicebant ad Apostolos hæc . * Et visa sunt ante illos, sicut deliramentum verba ista : & non crediderunt illis . * Petrus autem surgens cucurrit ad monumentum : & procumbens vidit linteamina sola posita, & abiit secum mitans quod factum fuerat . * * Et ecce duo ex illis ibant ipsa die in castellum, quod erat in spatibz tadiorum sexaginta ab Ierusalem, nomine Emmaus . * & ipsi loquebantur ad inuicem de his omnibus, quæ acciderant . * Et factum est, dum fabularentur, & secum quærerent : & ipse Iesus appropinquans ibat cum illis : * oculi autem illorum tenebatur ne eum agnoscerent . * Et ait ad illos : Qui sunt hi sermones, quos confertis ad inuicem ambulantes, & estis tristes ? Et respondens vnus, cui nomen Cleophas, dixit ei : Tu solus peregrinus es in Ierusalem, & non cognouisti quæ facta sunt in illa his diebus ? * Quibus ille dixit : Quæ ? Et dixerunt : De Iesu Nazareno, qui fuit vir propheta, potens in opere, & sermone coram Deo, & omni populo : * Et quomodo eum tradiderunt summi sacerdotes, & principes nostri in damnationem mortis, & crucifixerunt eum . * nos autem sperabamus quia ipse esset redempturus Israel : & nunc su-

per hæc omnia, tertia dies est hodie quodd hæc facta sunt . * Sed & mulieres quædam ex nostris terruerunt nos, quæ ante lucem fuerunt ad monumentum, * & non inuenit corpore eius, venerunt dicentes se etiam visionem angelorum vidisse, qui dicunt eum viuere . * Et abiierunt quidam ex nostris ad monumentum : & ita inuenerunt sicut mulieres dixerunt, ipsum vero non inuenerunt . * Et ipse dixit ad eos : O stulti, & tardi corde ad credendum in omnibus, quæ locuti sunt Prophetae ! * Nonne hæc oportuit pati Christum, & ita intrare in gloriam suam ? * Et incipiens a Moysæ, & omnibus Prophetis, interpretabatur illis in omnibus scripturis, quæ de ipso erant . * Et appropinquauerunt castello quo ibant : & ipse se sinxit longius ire . * Et coegerunt illum, dicentes : Mane nobiscum, quoniam aduerspera scis, & inclinata est iam dies . Et intrauit cum illis . * Et factum est, dum recumberet cum eis, accepit panem, & benedixit, ac fregit, & porrigebat illis . * Et aperti sunt oculi eorum, & cognouerunt eum : & ipse euauit ex oculis eorum . * * Et dixerunt ad inuicem : Nonne cor nostrum ardens erat in nobis dum loqueretur in via, & aperiret nobis Scripturas ? * Et surgentes eadem hora regressi sunt in Ierusalem : & inuenerunt congregatos vndecim, & eos, qui cum illis erant, dicentes : Quod surrexit Dominus vere, & apparuit Simoni . * Et ipsi narrabant quæ gesta erant in via : & quomodo cognouerunt eum in fractione panis . * * Dum autem hæc loquuntur, stetit Iesus in medio eorum, & dicit eis : Pax vobis : ego sum, nolite timere . * Conturbati vero, & contreriti, existimabant se spiritum videre . * * Et dixit eis : quid turbati estis, & cogitationes ascendunt in corda vestra ? * Videte manus meas, & pedes quia ego ipse sum : palpate, & videte : quia spiritus carnem, & ossa non habet, sicut me videtis habere . * Et cum hoc dixisset, ostendit eis manus, & pedes . * Adhuc autem illis non credentibus, &

Mat. 17. d.

Mar. 9. c. 11

1. 9. c. 22

Mar. 16. c.

12

Mar. 16. c.

14

10. 20. c. 19

mirantibus præ gaudio, dixit: Habens hic aliquid, quod manducetis? At illi obtulerunt ei partem piscis assi, & fauim mellis. * Et cum manducasset coram eis, sumens reliquias dedit eis. * Et dixit ad eos: Hæc sunt verba, quæ locutus sum ad vos, cum adhuc essem vobiscum, quoniam necesse est impleri quoniam, quæ scripta sunt in lege Moysi, & Prophetis, & Psalmis de me. * Tunc aperuit illis sensum vt intelligerent Scripturas. * & dixit eis: Quoniam sic scriptum est, & sic oportebat Christum pati, & resurgere a mortuis tertio die, & prædicari in

nomine eius poenitentiam, & remissionem peccatorum in omnes gentes, incipientibus ab Ierusalem. * Vos autem testes estis hominum. * Et ego mitto promissum patris mei in vos. vos autem sedete in ciuitate, quoadusque induamini virtute ex alto. * Eduxit autem eos foras in Bethaniam: & eleuatis manibus suis benedixit eis. * Et factum est, dum benediceret illis, recessit ab eis, & ferebatur in celum. * Et ipsi adorantes regressi sunt in Ierusalem cum gaudio magno: & erant semper in templo, laudantes, & benedicentes Deum. Amen.

Mat. 23. 2
Ioan. 14. d. 26

Act. 1. 4. 4
Mar. 16. 4. 19

Off. 11. b. 7

SANCTVM IESV CHRISTI EVANGELIUM SECUNDVM IOANNEM.

CAPVT PRIMVM.

In principio erat verbum, & verbum erat apud Deum, & Deus erat verbum. * Hoc erat in principio, apud Deum. * Omnia per ipsum facta sunt: & sine ipso factum est nihil, quod factum est, in ipso vita erat, & vita erat lux hominum: & lux in tenebris lucet, & tenebræ eam non comprehendunt. * Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Ioannes. * Hic venit in testimonium vt testimonium perhiberet de lumine, vt omnes crederent per illum. * Non erat ille lux, sed vt testimonium perhiberet de lumine. * Erat lux vera, quæ illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum. * in mundo erat, & mundus per ipsum factus est, & mundus cum

non cognouit. * In propria venit, & sui eum non receperunt. * quot quot autem receperunt eum, dedit eis potestatem filios Dei fieri, his, qui credunt in nomine eius: * qui non ex sanguinibus, neque ex voluntate carnis, neque ex voluntate viri, sed ex Deo nati sunt. * Et verbum caro factum est, & habitauit in nobis: & vidimus gloriam eius, gloriam quasi vniuenti a Patre plenum gratiæ, & veritatis. * Ioannes testimonium perhibet de ipso, & clamat dicens: Hic erat, quem dixi: Qui post me venturus est, ante me factus est: quia prior me erat. * Et de plenitudine eius nos omnes accepimus, & gratiam pro gratia. * quia lex per Moysen data est, gratia, & veritas per Iesum Christum facta est. * Deum nemo vidit vmquam: vnigenitus Filius, qui est in sinu Patris, ipse enarrauit. * Et hoc est testimonium Ioan-

Mat. 1. c. 16
Luc. 2. b. 7

1. Tim. 6. d. 17
1. Ioan. 4. c. 12

Mat. 3. a. 2
Mar. 1. a. 2

Off. 3. c. 19

Heb. 11. a. 8

Ioannis . quando miserunt Iudxi
ab Ierosolymis sacerdotes & Le-
uitas ad eum vt interrogaret eum
Tu quis es ? * Et confessus est .
& non negauit : & confessus est :
Quia non sum ego Christus . * Et
interrogauerunt eum : Quid ergo
est Elias es tu ? Et dixit : Non
sum . Propheta es tu ? Et respon-
dit : Non . * Dixerunt ergo ei :
Quis es vt responsum demus his
qui miserunt nos ? quid dicis de
teipso ? * Ait : Ego vox claman-
tis in deserto : Dirigite viam Do-
mini , sicut dixit Isaias propheta .
* Et qui missi fuerant , erant ex
Phariseis . * Et interrogauerunt
eum , & dixerunt ei : Quid ergo
baptizas , si tu non es Christus ,
neque Elias , neque Propheta ?
* Respondit eis Ioannes , dicens :
Ego baptizo in aqua : medius
autem vestrum stetit , quem vos
nescitis . * Ipse est , qui post me
uenturus est , qui ante me factus
est : cuius ego non sum dignus vt
soluam eius corrigiam calceamen-
ti . * Hæc in Bethania facta sunt
trans Iordanem , vbi erat Ioannes
baptizans . * Altera die vidit Ioan-
nes Iesum venientem ad se , & ait :
Ecce agnus Dei , ecce qui tollit
peccatum mundi . * Hic est , de
quo dixi : Post me venit vir , qui
ante me factus est : quia prior me
erat . * & ego nesciebam eum , sed
vt manifestetur in Israel , propte-
rea veni ego in aqua baptizans .
* Et testimonium perhibuit Ioan-
nes , dicens : Quia vidi Spiritum
descendentem quasi columbam
de celo , & mansit super eum .
* Et ego vidi : & testimonium perhi-
bui quia hic est Filius Dei . * Al-
tera die iterum stabat Ioannes ,
& ex discipulis eius duo . * Et re-
spiciens Iesum ambulantiem , di-
xit : Ecce agnus Dei . * Et audie-
runt eum duo discipuli loquentē ,
& secuti sunt Iesum . * Conuer-
sus autem Iesus , & videns eos se-
quentes se , dicit eis : Quid qua-
ritis ? Qui dixerunt ei : Rabbi ,

(quod dicitur interpretatum Ma-
gister) vbi habitas ? * Dicit eis : Ve-
nite , & videte . Venerunt , & vi-
derunt vbi maneret , & apud eum
manserunt die illo : hora autem
erat quasi decima . * Erat autem
Andreas frater Simonis Petri vnus
ex duobus , qui audierant a Ioan-
ne , & secuti fuerant eum . * Inue-
nit hic primum fratrem suum Si-
monem , & dicit ei : Inuenimus
Messiam . (quod est interpretatum
Christus .) * Et adduxit eum ad
Iesum . Intentus autem cum Ie-
sus , dixit : Tu es Simon filius Io-
na : tu vocaberis Cephas . quod
interpretatur Petrus . * In crasti-
num voluit exire in Galilæam , &
inuenit Philippum . Et dicit ei le-
sus : Sequere me . * Erat autem
Philippus a Bethsaida , ciuitate
Andree , & Petri . * Inuenit Phi-
lippus Nathanael , & dicit ei : Quod
scripsit Moyses in lege , & Pro-
phetæ , inuenimus Iesum filium
Ioseph a Nazareth . * Et dicit ei
Nathanael : A Nazareth poreit ali-
quid boni esse ? Dicit ei Philip-
pus : Veni , & vide . * Vidit Iesus
Nathanael venientem ad se , & di-
xit de eo : Ecce vere Israelita , in
quo dolus non est . * Dicit ei Na-
thanael : Vnde me nosti ? Respon-
dit Iesus , & dicit ei : Priusquam te
Philippus vocaret , cum esses sub
ficu , vidi te . * Respondit ei Na-
thanael , & ait : Rabbi , tu es Filius
Dei , tu es Rex Israel . * Respon-
dit Iesus , & dicit ei : Quia dixi ti-
bi : Vidi te sub ficu , credis : ma-
ius his videbis . * Et dicit ei : Amen ,
amen dico vobis , videbitis celum
apertum , & angelos Dei ascen-
dentes , & descendentes supra Fi-
lium hominis .

C A P . II .

ET die tertia nuptiæ factæ sunt
in Cana Galilææ : & erat ma-
ter Iesu ibi . * Vocatus est autem
& Iesus , & discipuli eius ad nup-
tias . * Et deficiente vino , dicit
mater Iesu ad eum : Vinum non
habent . * Et dicit ei Iesus : Quid
mihi , & tibi est mulier ? nondum
venit hora mea . * Dicit mater
eius ministris : Quodcumque di-
xerit vobis , facite . * Erant au-
tem ibi lapideæ hydrie sex posite

Isa. 40. a. 3

Mat. 2. a. 3

Mar. 1. a. 3

Luc. 3. a. 4

Mat. 3. b.

11

Mar. 1. b. 7

Luc. 3. c.

16

Act. 1. a. 5.

& 2. a. 2. &

11. c. 16. &

19. a. 4

Mat. 3. d.

16

Mar. 1. b. 10

Luc. 3. d. 12

E

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

45

46

47

48

49

50

51

52

53

54

55

56

57

58

59

60

61

62

63

64

65

66

67

68

69

70

71

72

73

74

75

76

77

78

79

80

81

82

83

84

85

86

87

88

89

90

91

92

93

94

95

96

97

98

99

100

secundum purificationem Iudaeorum, capientes singulas metretas binas vel ternas. * Dicit eis Iesus: Implete hydrias aqua. Et impleverunt eas usque ad summum. * Et dicit eis Iesus: Haurite nunc, & ferte architriclino. Et tulerunt. * Ut autem gustavit architriclinus aquam vinum factam, & non sciebat unde esset, ministri autem sciebant, qui hauserant aquam: vocat sponsum architriclinus, * & dicit ei: Omnis homo primum bonum vinum ponit: & cum inebriati fuerint, tunc id, quod deterius est: Tu autem servasti bonum vinum usque adhuc. * Hoc fecit initium signorum Iesus in Cana Galilee: & manifestavit gloriam suam, & crediderunt in eum discipuli eius. * Post hoc descendit Capharnaum ipse, & mater eius, & fratres eius, & discipuli eius: & ibi manserunt non multis diebus. * Et prope erat Pascha Iudaeorum, & ascendit Iesus Ierosolymam: * & inuenit in templo vendentes boues, & oves, & columbas, & numularios sedentes. * Et cum fecisset quasi flagellum de funiculis, omnes eiecit de templo, oves quoque, & boues, & numulariorum effudit, & mensas subuertit. * Et his, qui columbas vendebant, dixit: Auferte ista hinc, & nolite facere domum Patris mei, domum negotiationis. * Recordati sunt vero discipuli eius quia scriptum est: * Zelus domus tua comedit me. * Responderunt ergo Iudaei, & dixerunt ei: Quod signum ostendis nobis quia haec facis? * Respondit Iesus, & dixit eis: * Soluite templum hoc, & in tribus diebus excitabo illud. * Dixerunt ergo Iudaei: Quadraginta & sex annis aedificatum est templum hoc, & tu in tribus diebus excitabis illud? * Ille autem dicebat de templo corporis sui. * Cum ergo resurrexisset a mortuis, recordati sunt discipuli eius, quia hoc dicebat, & crediderunt scripturae, & sermoni, quem dixit Iesus. * Cum autem esset Ierosolymis in pascha in die festo, multi crediderunt in nomine eius, videntes signa eius, quae faciebat.

24 * Ipse autem Iesus non credebatur semetipsum eis, eo quod ipse nosset omnes, * & quia opus ei non erat ut quis testimonium perhiberet de homine: ipse enim sciebat quid esset in homine.

CAP. III.

1 **E**RAT autem homo ex Pharisaeis, **A**Nicodemus nomine, princeps Iudaeorum. * Hic venit ad Iesum nocte, & dixit ei: Rabbi, scimus quia a Deo venisti magister, nemo enim potest haec signa facere, quae tu facis, nisi fuerit Deus cum eo. * Respondit Iesus, & dixit ei: Amen, amen dico tibi, nisi quis renatus fuerit denuo, non potest videre regnum Dei. * Dicit ad eum Nicodemus: Quomodo potest homo nasci, cum sit senex? numquid potest in ventrem matris sue iterato introire, & renasci? * Respondit Iesus: Amen, amen dico tibi, nisi quis renatus fuerit ex aqua, & Spiritu sancto, non potest introire in regnum Dei. * Quod natum est ex carne, caro est: & quod natum est ex Spiritu, spiritus est. * Non mireris quia dixi tibi: oportet vos nasci denuo. * Spiritus ubi vult spirat: & vocem eius audis, sed nescis unde veniat, aut quo vadat: sic est omnis qui natus est ex Spiritu. * Respondit Nicodemus, & dixit ei: Quomodo possunt haec fieri? * Respondit Iesus, & dixit ei: Tu es magister in Israel, & haec ignoras? * Amen, amen dico tibi, quia quod scimus loquimur, & quod vidimus testamur, & testimonium nostrum non accipitis. * Si terrena dixi vobis, & non creditis: quomodo, si dixero vobis caelestia, credetis? Et nemo ascendit in caelum, nisi qui descendit de caelo, Filius hominis, qui est in caelo. * Et sicut Moyses exaltavit serpente in deserto: ita exaltari oportet Filium hominis: * ut omnis, qui credit in ipsum, non pereat, sed habeat vitam aeternam. * Sic enim Deus dilexit mundum, ut Filium suum unigenitum daret: ut omnis, qui credit in eum, non pereat, sed habeat vitam aeternam. * Non enim misit Deus Filium suum in mundum,

ut ill-

Matth. 26. f.

21. & 27. c.

Mar. 24. f.

38. & 15. c.

29

1. Psal. 7. b. 6

& 36. c. 9

Ps. 134. 2. 3

Nu. 21. 6. 9

1. Ioan. 4.

b. 9

ut iudicet mundum, sed ut saluetur mundus per ipsum. * Qui credit in eum, non iudicatur: qui autem non credit, iam iudicatus est: quia non credit in nomine vnigeniti Filij Dei. * Hoc est autem iudicium: quia lux venit in mundum, & dilexerunt homines magis tenebras, quam lucem: erant enim eorum mala opera. * Omnis enim, qui male agit, odit lucem, & non venit ad lucem, ut non arguantur opera eius: qui autem facit veritatem, venit ad lucem, ut manifestentur opera eius, quia in Deo sunt facta. * Post hæc venit Iesus, & discipuli eius in terram Iudæam: & illic demorabatur cum eis, & baptizabat. * Erat autem & Ioannes baptizans in Aenon, iuxta Salim: quia aquæ multæ erant illic, & veniebant, & baptizabantur. * Nondum enim missus fuerat Ioannes in carcerem. * Facta est autem quæstio ex discipulis Ioannis cum Iudæis de Purificatione. * Et venerunt ad Ioannem, & dixerunt ei: Rabbi, qui erat tecum trans Iordanem, cui tu testimonium perhibuisti, ecce hic baptizat, & omnes veniunt ad eum. * Respondit Ioannes, & dixit: Non potest homo accipere quidquam, nisi fuerit ei datum de cælo. * Ipsi vos mihi testimonium perhibetis, quod dixerim: Non sum ego Christus: sed quia missus sum ante illum. * Qui habet sponsam, sponsus est: amicus autem sponsi, qui stat, & audit eum, gaudio gaudet propter vocem sponsi. Hoc ergo gaudium meum impletum est. * Illum oportet crescere, me autem minui. * Qui descendit, super omnes est. Qui est de terra, de terra est, & de terra loquitur. Qui de cælo venit, super omnes est. * Et quod vidit, & audiuit, hoc testatur: & testimonium eius nemo accipit. * Qui accepit eius testimonium, * signavit quia Deus verax est. * Quem enim misit Deus, verba Dei loquitur: non enim ad mensuram dat Deus spiritum. * Pater diligit Filium: & omnia dedit in manu eius. * Qui credit in Filium, habet vitam æternam: qui

autem incredulus est Filio, non videbit vitam, sed ira Dei manet super eum.

CAP. IIII.

1 **V**T ergo cognovit Iesus quia audierunt Pharisei quod Iesus plures discipulos facit, & baptizat, quam Ioannes, * (quam discipuli eius) reliquit Iudæam, & abiit iterum in Galilæam. * oportebat autem eum transire per Samariam. * Venit ergo in civitatem Samariæ, quæ dicitur Sichar: iuxta prædium, quod dedit Iacob Ioseph filio suo. * Erat autem ibi fons Iacob. Iesus ergo fatigatus ex itinere, sedebat sic supra fontem. Hora erat quasi sexta. * Venit mulier de Samaria haurire aquam. Dicit ei Iesus: Da mihi biber. * Discipuli enim eius abierant in civitatem ut cibos emerent. * Dicit ergo ei mulier illa Samaritana: Quomodo tu Iudæus cum sis, bibere a me possis, quæ sum mulier Samaritana? non enim continentur Iudei Samaritanis. * Respondit Iesus, & dixit ei: Si scires donum Dei, & quis est, qui dicit tibi: Da mihi biber: tu forsitan petisses ab eo, & dedisset tibi aquam vivam. * Dicit ei mulier: Domine, neque in quo haurias habes. & puteus altus est: unde ergo habes aquam vivam? * Numquid tu maiores patre nostro Iacob, qui dedit nobis puteum, & iple ex eo bibit, & filij eius, & pecora eius? * Respondit Iesus, & dixit ei: Omnis, qui bibit ex aqua hac sitiet iterum: qui autem biberit ex aqua, quam ego dabo ei, non sitiet in æternum: sed aqua, quam ego dabo ei, fiet in eo fons aquæ salientis in vitam æternam. * Dicit ad eum mulier: Domine, da mihi hanc aquam, ut non sitiam: nec que veniam huc haurire. * Dicit ei Iesus: Vade, voca virum tuum, & veni huc. * Respondit mulier, & dixit: Non habeo virum. Dicit ei Iesus: Bene dixisti: quia non habeo virum. * quæquam enim viros habuisti, & nunc, quem habes, non est tuus vir: hoc verum dixisti. * Dicit ei mulier: De-

mine, video quia Propheta es tu. * Patres nostri in monte hoc adorauerunt, & vos docitis, quia Ierolymis est locus, ubi adorare oportet. * Dicit ei Iesus: Mulier crede mihi, quia venit hora, quando neque in monte hoc, neque in Ierolymis adorabitis Patrem. * Vos adoratis quod nescitis: nos adoramus quod scimus, quia salus ex Iudæis est. * Sed venit hora, & nunc est, quando veri adoratores adorabunt Patrem in spiritu & veritate. Nam & Pater tales quærit, qui adorēt eum. * Spiritus est Deus: & eos, qui adorant eum, in spiritu & veritate oportet adorare. * Dicit ei mulier: Scio quia Messias venit, (qui dicitur Christus.) cum ergo venerit ille, nobis annuntiabit omnia. * Dicit ei Iesus: Ego sum, qui loquor tecum. * Et continuo venerunt discipuli eius: & mirabātur quia cum muliere loquebatur. Nemo tamen dixit: Quid quæris, aut quid loqueris cum ea? * Reliquit ergo hydriam suam mulier, & abiit in ciuitatem, & dicit illis hominibus: * Venite, & videte hominem, qui dixit mihi omnia quæcumque feci: numquid ipse est Christus? * Exierunt ergo de ciuitate, & veniebant ad eum. * Interea rogabant eum discipuli, dicentes: Rabbi, manduca. * Ille aurem dicit eis: Ego cibum habeo manducare, quem vos nescitis. * Dicebant ergo discipuli ad inuicem: Numquid aliquis attulit ei manducare? * Dicit eis Iesus: Meus cibus est ut faciam voluntatem eius, qui misit me, ut perficiam opus eius. * Nonne vos dicitis, quod adhuc quattuor menses sunt, & messis venit? Ecce dico vobis: Leuate oculos vestros, & videte regiones, quia alba sunt iam ad messem. * Et qui metit, mercedem accipit, & congregat fructum in vitam æternam: ut, & qui seminat, simul gaudeat, & qui metit. * In hoc enim est verbum verum: quia alius est qui seminat, & alius est qui metit. * Ego misi vos metere quod vos non laborastis: alij laborauerunt, & vos in labores eorum introistis. * Ex ciuitate autem illa multi cre-

diderunt in eum Samaritanorum, propter verbum mulieris testimonij perhibentis: Quia dixit mihi omnia quæcumque feci. * Cum venissent ergo ad illum Samaritani, rogauerunt eum ut ibi maneret. Et mansit ibi duos dies. * Et multo plures crediderunt in eum propter sermonem eius. * Et mulieri dicebant: Quia iam non propter tuam loquelam credimus: ipsi enim audiuiimus, & scimus quia hic est vere Saluator mundi. * Post duos autem dies exiit inde: & abiit in Galilæam. * Ipse enim Iesus testimonij perhibuit quia Propheta in sua patria honorem non habet. * Cum ergo venisset in Galilæam, exceperunt eum Galilæi, cum omnia vidissent quæ fecerat Ierolymis in die festo: & ipsi enim venerant ad diem festum. * Venit ergo iterum in Cana Galilææ, ubi fecit aquam vinum. Et erat quidam regulus, cuius filius infirmabatur Capharnaum. * Hic cum audisset quia Iesus adueniret a Iudæa in Galilæam, abiit ad eum, & rogabat eum ut descenderet, & sanaret filium eius: incipiebat enim mori. * Dixit ergo Iesus ad eum: nisi signa, & prodigia videritis, non creditis. * Dicit ad eum regulus: Domine, descende prius quam moriatur filius meus. * Dicit ei Iesus: Vade, filius tuus vivit. Credidit homo sermoni, quem dixit ei Iesus, & ibat. * Iam autem eo descendente, serui occurrerunt ei, & nunciauerunt dicentes, quia filius eius viveret. * Interrogabat ergo horam ab eis, in qua melius habuerit. Et dixerunt ei: Quia heri hora septima reliquit eum febris. * Cognouit ergo pater, quia illa hora erat, in qua dixit ei Iesus: Filius tuus vivit: & credidit ipse, & domus eius tota. * Hoc iterum secundum signum fecit Iesus, cum venisset a Iudæa in Galilæam.

C A P V.

Post hæc erat dies festus Iudeorum, & ascendit Iesus Ierolymam. * Est autem Ierolymis Probatica piscina, quæ cognominatur

Mat. 11. 2.

Mar. 6. a. 4.

Luc. 4. c. 24.

Mat. 4. b.

Mar. 1. b. 14.

Luc. 4. c. 14.

2. 2. a. 9.

2. 2. a. 9.

2. 2. a. 9.

2. 2. a. 9.

2. 2. a. 9.

2. 2. a. 9.

2. 2. a. 9.

2. 2. a. 9.

2. 2. a. 9.

2. 2. a. 9.

2. 2. a. 9.

2. 2. a. 9.

2. 2. a. 9.

2. 2. a. 9.

2. 2. a. 9.

2. 2. a. 9.

2. 2. a. 9.

2. 2. a. 9.

2. 2. a. 9.

2. 2. a. 9.

2. 2. a. 9.

2. 2. a. 9.

2. 2. a. 9.

2. 2. a. 9.

2. 2. a. 9.

2. 2. a. 9.

2. 2. a. 9.

2. 2. a. 9.

2. 2. a. 9.

2. 2. a. 9.

2. 2. a. 9.

2. 2. a. 9.

2. 2. a. 9.

2. 2. a. 9.

natur Hebraice Bethsaida, quin-
que porticus habens. * In his iac-
ebat multitudo magna languen-
tium, cæcorum, claudorum, ari-
dorum expectantium aquæ mo-
tum. * Angelus autem Domini
descendebat secundum tempus in
piscinam: & movebatur aqua. Et
qui prior descendisset in piscinam
post motionem aquæ, sanus fiebat
a quacumque detinebatur infir-
mitate. * Erat autem quidam ho-
mo ibi triginta & octo annos ha-
bens in infirmitate sua. * Hunc
cum vidisset Iesus iacentem, &
cognouisset quia iam multū tem-
pus haberet, dicit ei: Vis sanus
fieri? * Respondit ei languidus:
Domine, hominem non habeo,
vt cum turbata fuerit aqua, mittat
me in piscinam: dum venio enim
ego, alius ante me descendit. * Di-
cit ei Iesus: Surge, tolle grabatu-
m tuum, & ambula: * Et sta-
tim sanus factus est homo ille: &
sustulit grabatum suum, & ambu-
labat. Erat autem sabbatum in die
illo. * Dicebant ergo Iudæi illi,
qui sanatus fuerat: || Sabbatum
est, non licet tibi tollere grabatū
tuum. * Respondit eis: Qui me
sanum fecit, ille mihi dixit: Tol-
le grabatum tuum, & ambula. *
Interrogauerunt ergo eum: Quis
est ille homo, qui dixit tibi, Tol-
le grabatum tuum, & ambula? *
Is autem, qui sanus fuerat esse-
ctus, nesciebat quis esset. Iesus
enim declinavit a turba constitu-
ta in loco. * Postea inuenit eum
Iesus in templo, & dixit illi: Ecce
sanus factus es: iam noli pec-
care, ne deterius tibi aliquid con-
tingat. * Abijt ille homo, & nun-
ciauit Iudæis quia Iesus esset, qui
fecit eum sanum. * Propterea
persequēbātur Iudæi Iesum, quia
hæc faciebat in sabbato. * Iesus
autem respondit eis: Pater meus
vsque modo operatur, & ego ope-
ror. * Propterea ergo magis quæ-
rebant eum Iudæi interficere: quia
non solum soluebat sabbatu-
m, sed & patrem suum dicebat
Deum, æqualem se faciens Deo.
Respondit itaque Iesus, & dixit
eis: Amen, amen dico vobis: non
potest Filius a se facere quidquā,
nisi quod viderit Patrem facien-

tem: quæcumque enim ille fece-
rit, hæc & Filius similiter facit.
* Pater enim diligit Filium, & om-
nia demonstrat ei, quæ ipse facit:
& maiora his demonstrabit ei ope-
ra, vt vos miremini. * Sicut enim
Pater suscitavit mortuos, & viuifi-
cat: sic & Filius, quos vult, viuifi-
cat. * Neque enim Pater iudi-
cat quemquam: sed omne iudi-
cium dedit Filio, * vt omnes hon-
orificent Filium, sicut honorific-
cant Patrem: qui non honorificat
Filiū, non honorificat Patrem,
qui misit illum. * Amen, amen
dico vobis, quia qui verbum meū
audit, & credit ei, qui misit me,
habet vitam æternam, & in iudi-
cium non venit, sed trāsiit a mor-
te in vitam. * Amen, amen dico
vobis, quia venit hora, & nunc
est, quando mortui audient vo-
cem Filij Dei: & qui audierint,
viuent. * Sicut enim Pater habet
vitā in semetipso: sic dedit & Filio
habere vitā in semetipso: * & po-
testatem dedit ei iudicium facere,
quia Filius hominis est. * Nolite
mirari hoc, quia venit hora, in qua
omnes, qui in monumentis sunt,
audient vocē Filij Dei: * & pre-
cedent qui bona fecerunt, in resur-
rectionem vitæ: qui vero ma-
la egerunt, in resurrectionem iu-
dicii. * Non possum ego a meipso
facere quidquam. * Sicut audio,
iudico: & iudicium meum ius-
tum est: quia non quæro volun-
tatem meam, sed voluntatē eius,
qui misit me. * Si ego testimoniū
perhibeo de meipso, testimonium
meum non est verum. * Alius
est, qui testimonium perhibet de
me: & scio quia verū est testimo-
nium, quod perhibet de me. * Vos
misistis ad Ioannem. & testimo-
nium perhibuit veritati. * Ego au-
tem non ab homine testimonium
accipio: sed hæc dico vt vos salui
sitis. * Ille erat lucerna ardens, &
lucēs. Vos autem voluistis ad ho-
ram exultare in luce eius. * Ego
autem habeo testimonium maius
Ioanne. Opera enim, quæ dedit
mihi Pater vt perficiam ea: ipsa
opera, quæ ego facio, testimonium
perhibent de me, quia Pater mi-
sit me: * & qui misit me Pater,
ipse testimonium perhibuit de

Exo. 20. b.

11
Ier. 17. c. 24

Mat. 25. d.
46

Matt. 3. d.
17
I. c. 15

Matt. 3. d.
17. & 17. a. 9

me: neque vocem eius vquam audistis, neque speciem eius vidistis: & verbum eius non habetis in vobis manens: quia quem misit ille, huic vos non creditis. * Scrutamini Scripturas, quia vos putatis in ipsis vitam æternam habere: & illæ sunt, quæ testimoniū perhibent de me: & non vultis venire ad me ut vitam habeatis. * Claritatem ab hominibus non accipio. * Sed cognouit vos, quia dilectionē Dei non habetis in vobis. * Ego veni in nomine Patris mei, & non accipitis me: si alius venerit in nomine suo, illum accipietis. * Quomodo vos potestis credere, qui gloriam ab invicem accipitis: & gloriam, quæ a solo Deo est, non queritis? * Nolite putare quia ego accusatus sim vos apud Patrem: est qui accusat vos Moyses, in quo vos speratis. * Si enim crederetis Moyli, crederetis forsitan & mihi: de me enim ille scripsit. * Si autem illius litteris non creditis: quomodo verbis meis crederetis?

C A P. V I.

Post hæc abiit Iesus trans mare Galilææ, quod est Tiberiadis: & sequebatur eum multitudo magna, quia videbant signa, quæ faciebat super his, qui insecrabantur. * Subiit ergo in montem Iesus: & ibi sedebat cum discipulis suis. * Erat autem proximum Pascha dies festus Iudæorum. * Cum subleuasset ergo oculos Iesus, & vidisset quia multitudo maxima venit ad eum, dixit ad Philippum: Vnde ememus panes, ut manducent hi? * Hoc autem dicebat tentans eum: ipse enim sciebat quid esset factururus. * Respondit ei Philippus: Ducentorum denariorum panes non sufficiūt eis, ut unusquisque modicum quid accipiat. Dicit ei vnus ex discipulis eius, Andreas frater Simonis Petri: * Est puer vnus hic, qui habet quinque panes ordeaceos: & duos pisces: sed hæc quid sunt inter tantos? Dixit ergo Iesus: Facite homines discumbere. Erat autem numerum multum in loco. Discubuerunt ergo viri, numero quasi quin-

que millia. * Accipit ergo Iesus panes: & cum gratias egisset, distribuit discumbentibus: similiter & ex piscibus quantum volebant. * Ut autem impleti sunt, dixit discipulis suis: Colligite quæ superauerūt fragmenta, ne pereant. * Collegerunt ergo, & impleuerunt duodecim cophinos fragmentorum ex quinque panibus ordeaceis, quæ superfuerunt his, qui manducauerant. * Illi ergo homines cum vidissent quod Iesus fecerat signum, dicebant: Quia hic est vere propheta, qui venturus est in mundum. * Iesus ergo cum cognouisset quia venturi essent ut raperent eum, & facerent eum regem, fugit iterum in montem ipse solus. * Ut autem sero factum est, descenderunt discipuli eius ad mare. * Et cum ascendissent natium, venerunt trans mare in Capharnaum: & tenebræ iam factæ erant: & non venerat ad eos Iesus. * Mare autem, vento magno flante, exurgebat. * Cum remigassent ergo quasi stadia viginti quinque aut triginta, vident Iesum ambulante supra mare, & proximū naui fieri, & timuerunt. * Ille autem dicit eis: Ego sum, nolite timere. * Voluerunt ergo accipere eum in nauim: & statim naus fuit ad terram, in quam ibant. * Altera die, turba, quæ itabat trans mare, vidit quia nauicula alia non erat ibi nisi vna, & quia non introisset cū discipulis suis Iesus in nauim, sed soli discipuli eius abiissent: alia vero superuenerunt naues a Tiberiade iuxta locum vbi manducauerant panem, gratias agente Domino. * Cum ergo vidisset turba quia Iesus non esset ibi, neque discipuli eius, ascenderunt in nauiculas, & venerunt Capharnaum querentes Iesum. * Et cum inuenissent eum trans mare, dixerunt ei: Rabbi, quando huc venisti? Respondit eis Iesus, & dixit: Amen, amen dico vobis: quæritis me non quia vidistis signa, sed quia mūdcastis ex panibus, & saturati estis. * Operamini non cibum, qui perit, sed qui permanet in vitam æternam, quem Filius hominis dabit vobis. * Hunc enim Pater signauit Deus. * Dixerunt ergo ad eum: Quid

Mat. 14. c.

Mar. 6. f. 46

Mat. 3. d. 17

Mat. 17. a. 5

Quid faciemus vt operemur opera Dei? Respondit Iesus, & dixit eis: Hoc est opus Dei, vt credatis in eum quem misit illi. Dixit ergo ei: Quod ergo mihi facis signum, vt videamus, & credamus tibi: quid operaris? Patres nostri manducauerunt manna in deserto, sicut scriptum est: Panem de celo dedit eis manducare. Dixit ergo eis Iesus: Amen, amen dico vobis: Non Moyses dedit vobis panem de celo, sed Pater meus dat vobis panem de celo verum: Panis enim Dei est, qui de celo descendit, & dat vitam mundo. Dixerunt ergo ad eum: Domine, semper da nobis panem hunc. Dixit autem eis Iesus: Ego sum panis vite: qui venit ad me, non esuriat: & qui credit in me, non sitiet vniquam. Sed dixi vobis quia & vidistis me, & non creditis. Omne, quod dat mihi Pater, ad me venit: & eum, qui venit ad me, non eijciam foras: quia descendi de celo, non vt faciam voluntatem meam, sed voluntatem eius qui misit me. Hec est autem voluntas eius, qui misit me, Patris: vt omne, quod dedit mihi, non perdam ex eo, sed resuscitem illud in nouissimo die. Hec est autem voluntas Patris mei, qui misit me: vt omnis, qui videt Filium, & credit in eum, habeat vitam eternam. & ego resuscitabo eum in nouissimo die. Murmurabant ergo Iudaei de illo, quia dixisset: Ego sum panis viuus, qui de celo descendi. & dicebant: Nonne hic est Iesus filius Ioseph, cuius nos nouimus patrem, & matrem? Quomodo ergo dicis hic: Quia de celo descendi? Respondit ergo Iesus, & dixit eis: Nolite murmurare in inuicem: nemo potest venire ad me, nisi Pater, qui misit me, traxerit eum: & ego resuscitabo eum in nouissimo die. Et scriptum in Prophetis: Et erunt omnes docibiles Dei. Omnis, qui audiuit a Patre, & didicere, venit ad me. Non quia Patrem vidit quisquam, nisi in, qui est a Deo, hic vidit Patrem. Amen, amen dico vobis: Qui credit in me, habet vitam eternam.

nam. Ego sum panis vite. Tres vestri manducauerunt manna in deserto, & mortui sunt. Hic est panis de celo descendens: vt si quis ex ipso manducauerit, non moriatur. Ego sum panis viuus, qui de celo descendi. Si quis manducauerit ex hoc pane, viuere in aeternum: & panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita. Litigabant ergo Iudaei ad inuicem, dicentes: Quomodo potest hic nobis carnem suam dare ad manducandum? Dixit ergo eis Iesus: Amen, amen dico vobis: Nisi manducaueritis carnem Filij hominis, & biberitis eius sanguinem, non habebitis vitam in vobis. Qui manducat carnem carnem, & bibit meum sanguinem, habet vitam eternam: & ego resuscitabo eum in nouissimo die. Caro enim mea, vere est cibus: & sanguis meus, vere est potus. Qui manducat carnem carnem, & bibit meum sanguinem, in me manet, & ego in illo. Sicut misit me viuens Pater, & ego vivo propter Patrem: & qui manducat me, & ipse viuet propter me. Hic est panis, qui de celo descendit. Non sicut manducauerunt patres vestri manna, & mortui sunt. Qui manducat hunc panem, viuere in aeternum. Hec dixit in synagoga docens, in Capharnaum. Multi ergo audientes ex discipulis eius, dixerunt: Durus est hic sermo, & quis potest eum audire? Sciens autem Iesus apud semetipsum quia murmurarent de hoc discipuli eius, dixit eis: Hoc vos scandalizat? Si ergo videritis Filium hominis ascendentem in vbi erat prius? Spiritus est, qui viuificat: caro non prodest quidquam. Verba, quae ego locutus sum vobis, spiritus & vita sunt. Sed sunt quidam ex vobis, qui non credunt. Sciebat enim ab initio Iesus qui essent non credentes, & quis traditurus esset eum. Et dicebat: Propterea dixi vobis, quia nemo potest venire ad me, nisi fuerit ei datum a Patre meo. Ex hoc multi discipulorum eius abierunt retro: & iam non erant illo ambulantes. Dixit ergo Iesus.

Exo. 16. 9.

13

1. Cor. 11. f.

27

1. Cor. 11. f.

27

1. Jo. 3. b. 13

Iesus ad duodecim : Numquid & vos vultis abire ? * Respondit ergo ei Simon Petrus : Domine , ad quem ibimus ? verba vitæ æternæ habes . * & nos credidimus , & cognouimus quia tu es Christus Filius Dei . * Respondit eis Iesus : Nōne ego vos duodecim elegi : & ex vobis vnus diabolus est ? * Dicebat autē Iudam Simonis Iscariotem : hic enim erat traditurus eum , cū esset vnus ex duodecim .

¶ Mat. 16. c.

16

Mar. 8. c. 29

Luc. 9. b.

30

C A P. V I I.

¶ Leu. 23. f.

32

Post hæc autem ambulabat Iesus in Galilæam , nō enim volebat in Iudæam ambulare : quia quærebant eum Iudæi interficere . * Erat autem in proximo dies festus Iudæorum , ¶ Scenopegia . * Dixerunt autem ad eum fratres eius : Transi hinc , & vade in Iudæam , vt & discipuli tui videant opera tua , quæ facis . * Nemo quippe in occulto quid facit , & quærit ipse in palam esse : si hæc facis , manifesta te ipsum mundo . * Neque enim fratres eius credebant in eum . * Dicit ergo eis Iesus : Tempus meum nondum aduenit : tempus autem vestrum semper est paratum . * Non potest mundus odisse vos : me autem odit : quia ego testimonium perhibeo de illo quod opera eius mala sunt . * Vos ascendite ad diem festum hunc , ego autem non ascendo ad diem festum istum : quia meum tempus nondum impletum est . * Hæc cum dixisset , ipse mansit in Galilæa . * Vt autem ascenderunt fratres eius , tunc & ipse ascendit ad diem festum non manifeste , sed quasi in occulto . * Iudæi ergo quærebant eum in die festo , & dicebant : Vbi est ille ? * Et murmur multum erat in turba de eo . Quidam enim dicebant : Quia bonus est . Alij autem dicebant : Non , sed seducit turbas . * Nemo tamen palam loquebatur de illo propter metum Iudæorum . * Iam autem die festo mediante , ascendit Iesus in templum , & docebat . * Et mirabantur Iudæi , dicentes : Quomodo hic litteras scit , cum non didicerit ? * Respondit eis Iesus , & dixit : Mea doctrina non est mea , sed

17 eius , qui misit me . * Si quis voluerit voluntatem eius facere : cognoscat de doctrina , vtrū ex Deo sit , an ego a me ipso loquar . * Qui a semetipso loquitur , gloriā propriam quærit . qui autem quærit gloriā eius , qui misit eum , hic verax est , & iniustitia in illo non est . * ¶ Nonne Moyses dedit vobis legem : & nemo ex vobis facit legem ? * Quid me quæritis interficere ? Respondit turba , & dixit : Dæmonium habes : quis te quærit interficere ? * Respondit Iesus , & dixit eis : Vnum opus feci , & omnes miramini : * Propterea ¶ Moyses dedit vobis circumcisionem : (non quia ex Moysse est , sed ex patribus) & in sabbato circumciditis hominem . * Si circumcisionem accipit homo in sabbato , vt non soluiatur lex Moysi : mihi indignamini quia totum hominē sanum feci in sabbato ? * ¶ Nolite iudicare secundum faciem , sed iustum iudicium iudicate . * Dicebant ergo quidam ex Ierosolymis : Nonne hic est , quem quærit interficere ? * Et ecce palam loquitur , & nihil ei dicunt . Numquid vere cognouerunt principes quia hic est Christus ? * Sed hunc scimus vnde sit : Christus autem cum venerit , nemo scit vnde sit . * ¶ Clamabat ergo Iesus in templo docens , & dicens : Et me scitis , & vnde sum scitis : & a me ipso non veni , sed est verus , qui misit me , quem vos nescitis . * Ego scio eū quia ab ipso sum , & ipse me misit . * ¶ Quærebant ergo eum apprehendere : & nemo misit in illum manus , quia nondum venerat hora eius . * De turba autem multi crederūt in eum , & dicebant : Christus cum venerit , numquid plura signa faciet quàm quæ hic facit ? * ¶ Audierūt Pharisei turbam murmurantem de illo hæc : & miserunt principes , & Pharisei ministros vt apprehenderent eum . * Dixit ergo eis Iesus : Adhuc modicum tempus vobiscum sum : & vado ad eum , qui me misit . * ¶ ¶ Quæretis me , & non inuenietis : & vbi ego sum , vos non potestis venire . * ¶ Dixerunt ergo Iudæi ad semetipsum : Quod ergo ait , quia non inueniemus eum ? numquid in

1

A

2

3

D

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

45

¶ Exo. 24. c.

1

2. 3. c. 18

¶ Leu. 12. a.

3

Gen. 17. b.

10

¶ Dent. 1. c.

16

¶ J. 13. d. 35

disper-

dispersionem Gentium iturus est, & docturus Gentes? * Quis est hic sermo, quem dixit: Quæretis me, & non inuenietis: & ubi sum ego, vos non potestis venire? * In nouissimo autem die magno festiuitatis stabat Iesus, & clamabat, dicens: Si quis sitit, veniat ad me, & bibat. * Qui credit in me, sicut dicit Scriptura, dumina de ventre eius fluent aquæ viuæ. * Hoc autem dixit de Spiritu, quem accepturi erant credentes in eum: nondum enim erat Spiritus datus, quia Iesus nondum erat glorificatus. * Ex illa ergo turba cum audisset hos sermones eius, dicebant: Hic est vere propheta. Alij dicebant: Hic est Christus. Quidam autem dicebant: Numquid a Galilæa venit Christus? * Nonne Scriptura dicit: Quia ex semine Dauid, & de Bethlehém castello, ubi erat Dauid, venit Christus? * Dissensio itaque facta est in turba propter eum. * Quidam autem ex ipsis volebāt apprehendere eum: sed nemo misit super eū manus. * Venerunt ergo ministri ad Pontifices, & Phariseos. Et dixerunt eis illi: Quare non adduxistis illum? * Responderunt ministri: Numquam sic locutus est homo, sicut hic homo. * Responderunt ergo eis Pharisei: Numquid & vos seducti estis? * Numquid ex principibus aliquis credit in eum, aut ex Phariseis? * sed turba hæc, quæ non nouit legem, maledicti sunt. * Dixit Nicodemus ad eos, ille, qui venit ad eum nocte, qui vnus erat ex ipsis: * Numquid lex nostra iudicat hominē, nisi prius audierit ab ipso, & cognouerit quid faciat? * Responderunt, & dixerunt ei: Numquid & tu Galilæus es? Scrutare Scripturas, & vide quia a Galilæa propheta non surgit. * Et reuersi sunt vnusquisque in domum suam.

CAP. VIII.

Iesus autem perrexit in mōtem Oliueti: * & discipulo iterum venit in templum, & omnis populus venit ad eum, & sedens docebat eos. * Adducit autem Scribæ, & Pharisei mulierem in adul-

terio deprehensam: & statuerunt eam in medio, * & dixerunt ei: Magister, hæc mulier modo deprehensa est in adulterio. * In lege autem Moyses mandauit nobis huiusmodi lapidare. Tu ergo quid dicis? * Hoc autem dicebant tentantes eum, vt possent accusare eum. Iesus autem inclinans se deorsum, digito scribebat in terra. * Cum ergo perseverarent interrogantes eum, erexit se, & dixit eis: Qui sine peccato est vestri, primus in illam lapidem mittat. * Et iterum se inclinans, scribebat in terra. * Audientes autem vnus post vnum exibant, incipientes a senioribus: & remansit solus Iesus, & mulier in medio stans. * Erigens autem se Iesus, dixit eis: Mulier, ubi sunt, qui te accusabant? nemo te cōdemnavit? * Quæ dixit: Nemo, Domine. Dixit autem Iesus: Nec ego te condemnabo. Vade, & iam amplius noli peccare. * Iterum ergo locutus est eis Iesus, dicens: Ego sum lux mundi: qui sequitur me, non ambulat in tenebris, sed habebit lumen vitæ. * Dixerūt ergo ei Pharisei: Tu de te ipso testimonium perhibes: testimonium tuum non est verum. * Respondit Iesus, & dixit eis: Et si ego testimonium perhibeo de meipso, verū est testimonium meum: quia scio vnde veni, & quō vado: vos autem nescitis vnde venio, aut quō vado. * Vos secundum carnem iudicatis: ego non iudico quemquam: & si iudico ego, iudicium meum verum est, quia solus non sum: sed ego, & qui misit me Pater. * Et in lege vestra scriptum est, quia duorum hominum testimonium verum est. * Ego sum, qui testimonium perhibeo de me ipso. & testimonium perhibet de me, qui misit me, Pater. * Dicebant ergo ei: Vbi est Pater tuus? Respondit Iesus: Neque me scitis, neque Patrem meum: si me sciretis, forsitan & Patrem meum sciretis. * Hæc verba locutus est Iesus in gazophylacio, docens in templo: & nemo apprehēdit eum, quia necdum venerat hora eius. * Dixit ergo iterum eis Iesus: Ego vado, & quæretis me, & in peccato

Leu. 24. a.

19

Deu. 17. b.

17

1. Io. 1. b. g

Deu. 17. b.

6. & 19. c. 15

Matt. 18. b.

16

1. Cor. 13. a.

1

Heb. 10. e.

20

caro vestro moriemini. Quo ego vado, vos non potestis venire.

* Dicebant ergo Iudæi: Numquid interficiet semelipsum, quia dixit: Quo ego vado, vos non potestis venire? * Et dicebat eis: Vos de deorsum estis, ego de supernis sum. Vos de mundo hoc estis, ego non sum de hoc mundo. * Dixi ergo vobis quia moriemini in peccatis vestris: si enim non credideritis quia ego sum, moriemini in peccato vestro. * Dicebant ergo ei: Tu quis es? Dixit eis Iesus: Principium, qui & loquor vobis. * Multa habeo de vobis loqui, & iudicare. sed qui me misit, verax est: & ego que audiui ab eo, hæc loquor in mundo. * Et non cognoverunt quia Patrem eius dicebat Deum.

* Dixit ergo eis Iesus: Cum exaltaueritis Filium hominis, tunc cognoscetis quia ego sum, & a me ipso facio nihil, sed sicut docuit me Pater, hæc loquor: & qui me misit, mecum est, & non dereliquit me solum: quia ego que placita sunt ei, facio semper. Hæc illo loquente, multi crediderunt in eum. * Dicebat ergo Iesus ad eos, qui crediderunt ei, Iudæos: Si vos miseritis in sermone meo, Vere discipuli mei eritis: & cognoscetis veritatem, & veritas liberabit vos. * Responderunt ei: Semen Abraham sumus, & nemini serviuimus vniquam: quomodo tu dicis: Liberi eritis? Respondit eis Iesus: Amen, amen dico vobis: Ille qui omnis, qui facit peccatum, seruus est peccati. * seruus autem non manet in domo in æternum: filius autem manet in æternum. * si ergo vos filius liberaueritis, vere liberi eritis. * Scio quia filii Abraham estis: sed quaeritis me interficere, quia sermo meus non capit in vobis. * Ego quod vidi apud Patrem meum, loquor: & vos que vidistis apud patrem vestrum, facitis. Responderunt, & dixerunt ei: Pater noster Abraham est. Dicit eis Iesus: Si filii Abraham estis, opera Abraham facite. * Nunc autem quia nusquam interficere, hominem, qui veritatem vobis locutus sum, quam audiui a Deo: hoc Abraham non fecit. * Vos facitis opera patris ve-

stri. Dixerunt itaque ei: Nos & fornicatione non sumus nati: vni patrem habemus Deum. * Dixit ergo eis Iesus: Si Deus pater vester esset: diligeretis vique me: ego enim ex Deo processi, & veni: neque enim a me ipso veni, sed ille me misit. * Quare loquebam meam non cognoscitis? Quia non potestis audire sermonem meum. * Vos ex patre diabolo estis: & desideria patris vestri vultis facere: ille homicida erat ab initio, & in veritate non stetit: quia non est veritas in eo: cum loquitur mendacium, ex proprijs loquitur, quia mendax est, & pater eius. * Ego autem si veritatem dico, non creditis mihi. * Quis ex vobis arguet me de peccato? Si veritatem dico vobis, quare non creditis mihi? * Qui ex Deo est, verba Dei audit. Propterea vos non auditis, quia ex Deo non estis. * Responderunt ergo Iudæi, & dixerunt ei: Nonne bene dicimus vos quia Samaritanus es tu, & demonium habes? * Respondit Iesus: Ego demonium non habeo: sed honorifico Patrem meum, & vos inhonorastis me. * Ego autem non quero gloriam meam: est qui quaerat, & iudicet. * Amen, amen dico vobis: si quis sermonem meum seruauerit, mortem non videbit in æternum. * Dixerunt ergo Iudæi: Nunc cognouimus quia demonium habes. Abraham mortuus est, & Propheta: & tu dicis: Si quis sermonem meum seruauerit, non gustabit mortem in æternum. * Nunquid tu maior es patre nostro Abraham, qui mortuus est? & Propheta mortui sunt. Quem te ipsum facis? * Respondit Iesus: Si ego glorifico me ipsum, gloria mea nihil est: est Pater meus, qui glorificauit me, quem vos dicitis quia Deus vester est, & non cognouistis eum: ego autem noui eum: Et si dixerò quia non scio eum, eris similis vobis, mendax. Sed scio eum, & sermonem eius seruo. * Abraham pater vester exultauit ut videret diem meum: & gaudius est. * Dixerunt ergo Iudæi ad eum: Quinquaginta annos nondum habes, & Abraham vidisti? * Dixit eis Iesus: Amen,

amen

Joan. 8. 12

Joan. 8. 12

Joan. 8. 12

Joan. 8. 12

Rom. 6. c.

15

2. Pet. 2. d.

29

Joan. 8. 12

Joan. 8. 12

Joan. 8. 12

Joan. 8. 12

Joan. 8. 12

Joan. 8. 12

Joan. 8. 12

Joan. 8. 12

Joan. 8. 12

Joan. 8. 12

Joan. 8. 12

Joan. 8. 12

Joan. 8. 12

Joan. 8. 12

Joan. 8. 12

amen dico vobis, antequam Abraham fieret, ego sum. * Tulerunt ergo lapides, vt iacerent in eum: Iesus autem abscondit se, & exiit de templo.

CAP. IX.

ET præteriens Iesus vidit hominem cæcum a natiuitate: * & interrogauerunt eum discipuli eius: Rabbi, quis peccauit, hic, aut parentes eius, vt cæcus nasceretur? * Respondit Iesus: Neque hic peccauit, neque parentes eius: sed vt manifestentur opera Dei in illo. * Me oportet operari opera eius, qui misit me, donec dies est: venit nox, quando nemo potest operari. * Quamdiu sum in mundo, lux sum mundi. * Hæc cum dixisset, expulit in terram, & fecit lutum ex spūto & liniuit lutum super oculos eius, * & dixit ei: Vade, laua in natatoria Siloe (quod interpretatur Missus). Abiit ergo, & lauit, & venit videns. * Itaque vicini, & qui viderant eum prius quia mendicus erat, dicebant: Nonne hic est, qui sedebat, & mendicabat? Alij dicebāt: Quia hic est. Alij autem: Nequaquam, sed similis est ei. Ille vero dicebat: Quia ego sum. * Dicebant ergo ei: Quomodo aperti sunt tibi oculi? * Respondit: Ille homo, qui dicitur Iesus, lutum fecit: & vnxit oculos meos, & dixit mihi: Vade ad natatoria Siloe, & laua. Et abiit, laui, & videro. * Et dixerunt ei: Vbi est ille? Ait: Nescio. * Adducunt eum ad Phariseos, qui cæcus fuerat. * Erat autem sabbatum quando lutum fecit Iesus, & aperuit oculos eius. * Iterum ergo interrogabant eum Pharisei quomodo vidisset, Ille autem dixit eis: Lutum mihi posuit super oculos, & laui, & videro. * Dicebant ergo ex Phariseis quidam: Non est hic homo a Deo, qui sabbatum non custodit. Alij autem dicebant: Quomodo potest homo peccator hæc signa facere? Et schisma erat inter eos. * Dicunt ergo cæco iterum: Tu quid dicis de illo, qui aperuit oculos tuos? Ille autem dixit: Quia propheta est.

11 * Non crediderunt ergo Iudæi de illo, quia cæcus fuisset & vidisset, donec vocauerunt parentes eius, 19 qui viderat: * & interrogauerunt eos, dicentes: Hic est filius vester, quem vos dicitis quia cæcus natus est? Quomodo ergo 20 nunc videt? * Responderunt eis parentes eius, & dixerunt: Scimus quia hic est filius noster, & quia 21 cæcus natus est: * quomodo autem nunc videat, nescimus: aut quis eius aperuit oculos, nos nescimus: ipsum interrogate: ætatem 22 habet, ipse de se loquatur. * Hæc e dixerunt parentes eius, quoniam timebant Iudæos: iam enim conspirauerant Iudæi, vt si quis eum 23 confiteretur esse Christum, extra synagogam fieret. * Propterea parentes eius dixerunt: Quia ætatem habet, ipsum interrogate. 24 * Vocauerunt ergo rursum hominem, qui fuerat cæcus, & dixerunt ei: Da gloriam Deo. nos scimus 25 quia hic homo peccator est. * Dixit ergo eis ille: Si peccator est, nescio: vnū scio, quia cæcus cum 26 essem, modo videro. * Dixerunt ergo illi: Quid fecit tibi? quomodo 27 aperuit tibi oculos? * Respondit eis: Dixi vobis iam, & audistis: quid iterum vultis audire? numquid & vos vultis discipuli 28 eius fieri? * Maledixerunt ergo ei, & dixerunt: Tu discipulus illius sis: nos autem Moyse discipuli 29 si sumus. * Nos scimus quia Moyse locutus est Deus: hunc autem 30 nescimus unde sit. * Respondit ille homo, & dixit eis: In hoc enim mirabile est quia vos nescitis unde sit, & aperuit meos oculos: 31 scimus autem quia peccatores Deus nō audit: sed si quis Dei cultor est, & voluntatem eius facit, hunc exaudit. * A sæculo non est auditus quia quis aperuit oculos 32 cæci nati. * Nisi esset hic a Deo, non poterat facere quidquam. * Responderunt, & dixerunt ei: In peccatis natus es totus, & tu doces nos? Et eiecerunt eum 33 foras. * Audiuit Iesus quia eiecerunt eum foras: & cum inuenuisset eum, dixit ei: Tu credis in Filium 34 Dei? * Respondit ille, & dixit: Quis est, Domine, vt credam in eum? * Et dixit ei Iesus: Et vidisti eum,

eum, & qui loquitur tecum, ipse est. * At ille ait: Credo Domine. Et procidens adorauit eum. * Et dixit Iesus: In iudicium ego in hunc mundum veni: ut qui non vident videant, & qui vident cæci fiant. * Et audierunt quidam ex Phariseis, qui cum ipso erant, & dixerunt ei: Numquid & nos cæci sumus? Dixit eis Iesus: Si cæci essetis, non haberetis peccatum. nunc vero dicitis: Quia videmus. Peccatum vestrum manet.

C A P. X.

A Men, amen dico vobis: qui non intrat per ostium in ouile ouium, sed ascendit aliunde: ille fur est, & latro. * Qui autem intrat per ostium, pastor est ouium. * Huic ostiarius aperit, & oues vocem eius audiunt, & proprias oues vocat nominatim, & educit eas. * Et cum proprias oues emiserit, ante eas vadit: & oues illum sequuntur, quia sciunt vocem eius. * Alienum autem non sequuntur, sed fugiunt ab eo: quia non norunt vocem alienorum. * Hoc prouerbum dixit eis Iesus. Illi autem non cognouerunt quid loqueretur eis. * Dixit ergo eis iterum Iesus: Amen, amen dico vobis, quia ego sum ostium ouium. * Omnes quotquot venerunt, fures sunt, & latrones, & non audierunt eos oues. * Ego sum ostium. Per me si quis introierit, saluabitur: & ingreditur, & egreditur, & pascua inueniet. * Fur non venit nisi ut furetur, & mactet, & perdat. Ego veni ut vitam habeant, & abundantius habeant. * Ego sum pastor bonus. * Bonus pastor animam suam dat pro ouibus suis. * Mercenarius autem, & qui non est pastor, cuius non sunt oues propriæ, videt lupum venientem, & dimittit oues, & fugit: & lupus rapit, & dispergit oues: * mercenarius autem fugit, quia mercenarius est, & non pertinet ad eum de ouibus. * Ego sum pastor bonus: & cognosco meas, & cognoscunt me meæ. * Sicut nouit me Pater, & ego agnosco Patrem: & animam meam pono pro ouibus meis. * Et alias oues habeo, quæ

D non sunt ex hoc ouili: & illas oportet me adducere, & vocem meam audient, & fiet vnus ouile, & vnus pastor. * Propterea me diligit Pater: quia ego pono animam meam, ut iterum sumam eam. * Nemo tollit eam a me: sed ego pono eam a meipso, & potestatem habeo ponendi eam: & potestatem habeo iterum sumendi eam: Hoc mandatum accepi a Patre meo. * Dissensio iterum facta est inter Iudeos propter sermones hos. * Dicebant autem multi ex ipsis: Dæmonium habet, & insanit: quid eum auditis? Alij dicebant: Hæc verba non sunt dæmoniū habentis: numquid dæmonium potest eorum oculos aperire? * Facta sunt autem Encania in Ierusalem: & hiems erat. * Et ambulabat Iesus in templo, in porticu Salomonis. * Circumdederunt ergo eum Iudei, & dicebant ei: Quousque animam nostram tollis? si tu es Christus, dic nobis palam. * Respondit eis Iesus: Loquor vobis, & non creditis opera, quæ ego facio in nomine Patris mei, hæc testimonium perhibent de me: sed vos non creditis, quia non estis ex ouibus meis. * Oves meæ vocem meam audiunt: & ego cognosco eas, & sequuntur me: & ego vitam æternam do eis: & non peribunt in æternum, & non rapiet eas quisquam de manu mea. * Pater meus quod dedit mihi, maius omnibus est: & nemo potest rapere de manu Patris mei. * Ego, & Pater vnus sumus. * Sustulerunt ergo lapides Iudei, ut lapidarent eum. * Respondit eis Iesus: Multa bona opera ostendi vobis ex Patre meo, propter quod eorum opus me lapidatis? * Responderunt ei Iudei: De bono opere non lapidamus te, sed de blasphemia: & quia tu homo es, facis te ipsum Deum. * Respondit eis Iesus: Nonne scriptum est in lege vestra: quia Ego dixi, dii estis? Si illos dixit deos, ad quos sermo Dei factus est, & non potest solui scriptura: * quem Pater sanctificauit, & misit in mundum, vos dicitis: Quia blasphemus: quia dixi, Filii Dei sum & Si non facio opera Patris mei, nonli-

¶ Isa. 40. c.

11

Ezec. 34. c.

23. & 37. f.

24

¶ Mat. 11. d.

27

Luc. 10. d.

22

¶ Isa. 3. b. y

¶ 1. Mac. 4. f

56. g. 59

¶ Ps. 81. b. 6

nolite credere mihi. * Si autem facio: & si mihi non vultis credere, operibus credite, vt cognoscatis, & credatis quia Pater in me est, & ego in Patre. * Querebant ergo eum apprehendere: & exiit de manibus eorum. * Et abiit iterum trans Iordanem in eum locum, vbi erat Ioannes baptizans primum: & mansit illic: * & multi venerunt ad eum, & dicebant: Quia Ioannes quidem signum fecit nullum, * Omnia autem quaecumque dixit Ioannes de hoc, vera erant. Et multi crediderunt in eum.

C A P. X I.

ERat autem quidam languens Lazarus a Bethania, de castello Mariae, & Marthae sororis eius. * (Maria autem erat, quae vnxit Dominum vnguento, & extersit pedes eius capillis suis: cuius frater Lazarus infirmabatur.) * Miserunt ergo sorores eius ad eum dicentes: Domine, ecce quem amas infirmatur. * Audiens autem Iesus dixit eis: Infirmitas haec non est ad mortem, sed pro gloria Dei, vt glorificetur Filius Dei per eam. * Diligebat autem Iesus Martham, & sororem eius Mariam, & Lazarum. * Vt ergo audiuit quia infirmabatur, tunc quidem mansit in eodem loco duobus diebus. * deinde post haec dixit discipulis suis: Eamus in Iudream iterum. * Dicunt ei discipuli. Rabbi, nunc querebunt te Iudaei lapidare, & iterum vadis illuc? * Respondit Iesus. Nonne duodecim sunt horae diei? Si quis ambulauerit in die, non offendit, quia lucem huius mundi videt: * si autem ambulauerit in nocte, offendit, quia lux non est in eo. * Haec ait, & post haec dixit eis: Lazarus amicus noster dormit: sed vado vt a somno excitem eum. * Dixerunt ergo discipuli eius: Domine, si dormit, saluus erit. * Dixerat autem Iesus de morte eius: illi autem putauerant quia de dormitione somni diceret. * Tunc ergo Iesus dixit eis manifeste: Lazarus mortuus est: & gaudeo propter vos, vt credatis, quoniam non eram ibi. sed eamus ad eum.

16 Dixit ergo Thomas, qui dicitur Didymus, ad condiscipulos: Eamus & nos, vt moriamur cum eo. 17 * Venit itaque Iesus: & inuenit eum quattuor dies iam in monumento habentem. * (Erat autem Bethania iuxta Ierosolymam quasi stadiis quindecim.) * Multi autem ex Iudaeis venerant ad Martham, & Mariam, vt consolarentur eas de fratre suo. * Martha ergo vt audiuit quia Iesus venit, occurrit illi: Maria autem domi sedebat. * Dixit ergo Martha ad Iesum: Domine, si fuisses hic, frater meus non fuisset mortuus: Sed & nunc scio quia quicumque poposceris a Deo, dabit tibi Deus. 23 * Dicit illi Iesus: Resurget frater tuus. * Dicit ei Martha: Scio quia resurget in resurrectione in novissimo die. 25 * Dixit ei Iesus: Ego sum resurrectio, & vita: qui credit in me, etiam si mortuus fuerit, vivet: & omnis, qui vivit, & credit in me, non morietur in aeternum. credis hoc? * Ait illi: Vtique Domine, ego credidi, quia tu es Christus Filius Dei vivi, qui in hunc mundum venisti. * Et cum haec dixisset, abiit, & vocavit Mariam sororem suam silentio, dicens: 29 Magister adest, & vocat te. * Illa vt audiuit, surgit cito, & venit ad eum: * nondum enim venerat Iesus in castellum: sed erat adhuc in illo loco, vbi occurrerat ei Martha. * Iudaei ergo, qui erant cum ea in domo, & consolabatur eam, cum vidissent Mariam quia cito surrexit, & exiit, secuti sunt eam dicentes: Quia vadit ad monumentum, vt ploret ibi. * Maria ergo, cum venisset vbi erat Iesus, vicēs eum, cecidit ad pedes eius, & dicit ei: Domine, si fuisses hic, non esset mortuus frater meus. * Iesus ergo, vt vidit eam plorantem, & Iudaeos, qui venerant cum ea, plorantes, intremuit spiritu, & turbavit seipsum, & dixit: Vbi posuisti eum? Dicunt ei: Domine, veni, & vide. * Et lacrymatus est Iesus. * Dixerunt ergo Iudaei: Ecce quomodo amabat eum. * Quidam autē ex ipsis dixerunt: Non poterat hic, quia aperuit oculos caeci nati, facere vt hic non moreretur? * Iesus ergo rursus fremens

WMat. 26. 2.

J. 12. 2. j

Luc. 7. f. 37

|| 3. 5. e. 19

Luc. 14. c.

14

|| 6. d. 11

14

|| 6. d. 11

14

|| 6. d. 11

14

|| 6. d. 11

14

|| 6. d. 11

14

|| 6. d. 11

14

|| 6. d. 11

14

|| 6. d. 11

14

|| 6. d. 11

14

|| 6. d. 11

14

|| 6. d. 11

14

|| 6. d. 11

14

|| 6. d. 11

14

|| 6. d. 11

14

|| 6. d. 11

14

|| 6. d. 11

14

|| 6. d. 11

14

|| 6. d. 11

14

in semetipso, venit ad monumen-
tum. erat autem spelunca: & la-
pis superpositus erat ei. * Ait Ie-
sus: Tollite lapidem. Dicit ei Mar-
tha soror eius, qui mortuus fue-
rat: Domine, iam sciet, quatri-
duanus est enim. * Dicit ei Iesus:
Nonne dixi tibi quoniam si credi-
deris, videbis gloriam Dei? * Tu-
lerunt ergo lapidem: Iesus autem
elevatis sursum oculis, dixit: Pa-
ter gratias ago tibi quoniam audisti
me. * ego autem sciebam quia
semper me audis, sed propter po-
pulum, qui circumstat, dixi: ut
credant quia tu me misisti. * Hæc
eum dixisset, voce magna clama-
vit: Lazare veni foras. * Et sta-
tim prodijt qui fuerat mortuus, li-
gatus pedes, & manus intis, &
facies illius ludario erat ligata.
Dixit eis Iesus: Soluite eum, &
sinite abire. * Multi ergo ex Ju-
dæis, qui venerant ad Mariam, &
Martham, & viderant quæ fecit
Iesus, crediderunt in eum. * Qui-
dam autem ex ipsis abierunt ad
Phariseos, & dixerunt eis quæ fe-
cit Iesus. * Collegerunt ergo Pon-
tifices & Pharisei concilium, & di-
cebant: Quid facimus, quia hic
homo multa signa facit? * Si di-
mittimus eum sic, omnes credent
in eum: & venient Romani, &
tollent nostrum locum, & gentem.
* Vnus autem ex ipsis Caiaphas
nomine, cum esset Pontifex anni
illius, dixit eis: Vos nescitis quid-
quam, * nec cogitatis quia expedi-
t vobis ut vnus moriatur homo
pro populo, & non tota gens pe-
reat. * Hoc autem a semetipso nõ
dixit: sed cum esset Pontifex an-
ni illius, prophetauit, quod Iesus
moriaturus erat pro gente, & non
tantum pro gente, sed ut filios Dei,
qui erant dispersi, congregaret in
vnum. * Ab illo ergo die cogita-
uerunt ut interficerent eum. * Ie-
sus ergo iam non in palam ambu-
labat apud Iudæos, sed abiit in re-
gionem iuxta desertum, in ciui-
tatem, quæ dicitur Ephrem, & ibi
morabatur cum discipulis suis.
* Proximum autem erat Pascha
Iudæ: iam & ascenderunt multi
Ierosol, iam de regione ante Pa-
scha, ut sanctificarent se ipsos.
* Querrebant ergo Iesum: & col-

loquebantur ad invicem, in tem-
plo stantes: Quid putatis, quia
non venit ad diem festum? Dede-
rant autem Pontifices, & Pharisei
mandatum, ut si quis cognoverit ubi
sit, indicet, ut apprehendant eum.

CAP. XII.

I Iesus ergo ante sex dies Pasche Mat. 16. a. 6
A venit Bethaniam, ubi Lazarus Mar. 14. a. 3
fuerat mortuus, quem suscitavit
Iesus. * Fecerunt autem ei cenam
ibi: & Martha ministrabat, Laza-
rus vero vnus erat ex discumben-
tibus cum eo. * Maria ergo acce-
pit libram vnguenti nardi pistici,
pretiosi, & vnxit pedes Iesu, &
extersit pedes eius capillis suis:
& domus impleta est ex odore vn-
guenti. * Dixit ergo vnus ex dis-
cipulis eius, Iudas Iscariotes, qui
erat eum traditurus: * Quare hos
vnguentum non vniunt trecentis
denariis, & datum est egenis? Di-
xit autem hoc, non quia de egenis
pertinebat ad eum, sed quia fur
erat, & loculos habens, ea, quæ
mittebantur, portabat. * Dixit
ergo Iesus: Sinite illam ut in diem
sepulture mee seruet illud. * Pau-
peres enim semper habetis vobis-
cum: me autem non semper ha-
betis. * Cognovit ergo turba multa
ex Iudæis quia illic esset: & ve-
nerunt, non propter Iesum tantum,
sed ut Lazarum viderent, quem su-
scitavit a mortuis. * Cogitauerunt
autem principes sacerdotum ut
& Lazarum interficerent: quia
multi propter illum abibant ex Ju-
dæis, & credebant in Iesum. * In
crastinum autem turba multa, quæ
venerat ad diem festum, cum audis-
sent quia venit Iesus Ierosolyma:
* acceperunt ramos palmarum, &
processerunt obviam ei, & clama-
bant: Hosanna, benedictus, qui
venit in nomine Domini, Rex
Israel. * Et inuenit Iesus asel-
lum, & sedit super eum, sicut feri-
plum est: Noli timere filia Sion, Mar. 11. a. 7
ecce rex tuus venit sedens super Luc. 19. f. 35
pullum asinæ. * Hæc non cognov-
erunt discipuli eius primum:
sed quando glorificatus est Iesus,
tunc recordati sunt quia hæc erant
scripta de eo: & hæc fecerunt ei.
* Testimonium ergo perhibebat
turba.

turba quæ erat cum eo quando Lazarum vocauit de monumento, & suscitauit eum a mortuis. * Propterea & obuiam venit ei turba: quia audierunt eum fecisse hoc signum. * Pharisei ergo dixerunt ad semetipsos: Videtis quia nihil proficimus? ecce mundus totus post eum abiit. * Erant autem quidam Gentiles ex his, qui ascenderant ut adorarent in die festo. * Hi ergo accesserunt ad Philippum, qui erat a Betsaida Galilee, & rogabant eum, dicentes: Domine, volumus Iesum videre. * Venit Philippus, & dicit Andreas: Andreas rursum, & Philippus dixerunt Iesu. * Iesus autem respondit eis, dicens: Venit hora, ut clarificetur Filius hominis. * Amen, amen dico vobis, nisi granum frumenti cadens in terram, mortuum fuerit, ipsum solum manet. si autem mortuum fuerit, multum fructum affert. * Qui amat animam suam, perdet eam: & qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam. * Si quis mihi ministrat, me sequatur: & ubi sum ego, illic & minister meus erit. Si quis mihi ministraverit, honorificabit eum Pater meus. * Nunc anima mea turbata est. Et quid dicam? Pater, saluifica me ex hac hora. Sed propterea veni in horam hanc. * Pater, clarifica nomen tuum. Venit ergo vox de cælo: Et clarificauit, & iterum clarificabo. * Turba ergo, quæ stabat, & audierat, dicebat tonitruum esse factum. Alij dicebant: Angelus ei locutus est. * Respondit Iesus, & dixit: Non propter me hæc vox venit, sed propter vos. * Nunc iudicium est mundi: nunc princeps huius mundi eiectus foras. * Et ego si exaltatus fuero a terra, omnia traham ad me ipsum: * (hoc autem dicebat, significans quia morte esset mortuus.) * Respondit ei turba: Nos audiuimus ex lege, quia Christus manet in æternum: & quomodo tu dicis: Oportet exaltari Filium hominis? * Quis est iste Filius hominis? * Dixit ergo eis Iesus: Adhuc modicum, lumen in vobis est. Ambulate dum lucem habetis, ut non vos tenebræ comprehē-

dant: & qui ambulat in tenebris, nescit quò vadat. * Dum lucem habetis, credite in lucem, ut filij lucis sitis. Hæc locutus est Iesus: & abiit, & abscondit se ab eis. * Cum autem tanta signa fecisset coram eis, non credebant in eum: * ut sermo Isaie prophete impletur, quem dixit: Domine, quis credidit auditui nostro? & brachium Domini cui reuelatum est? * Propterea non poterant credere, quia iterum dixit Isaías: * Excæcavit oculos eorum, & indurauit cor eorum: ut non videant oculis, & non intelligant corde, & conuertantur, & sanem eos. * Hæc dixit Isaías, quando vidit gloriam eius, & locutus est de eo. * Verumtamen & ex principibus multi crediderunt in eum: sed propter Phariseos non confitebantur, ut e synagoga non eicerentur. * Dilixerunt enim gloriam hominum magis, quam gloriam Dei. * Iesus autem clamauit, & dixit: Qui credit in me, non credit in me, sed in eum, qui misit me. * Et qui videt me, videt eum, qui misit me. * Ego lux in mundum veni: ut omnis, qui credit in me, in tenebris non maneat. * Et si quis audierit verba mea, & non custodierit: ego non iudico eum. non enim veni ut iudicem mundum, sed ut saluificem mundum. * Qui spernit me, & non accipit verba mea: habet qui iudicet eum. * sermo, quem locutus sum, ille iudicabit eum in nouissimo die. * Quia ego ex me ipso non sum locutus, sed qui misit me Pater, ipse mihi mandatum dedit quid dicam, & quid loquar. * Et scio quia mandatum eius vita æterna est. Quæ ergo ego loquor, sicut dixit mihi Pater, sic loquor.

C A P. XIII.

ANte diem festum Paschæ, sciens Iesus quia venit hora eius ut transeat ex hoc mundo ad Patrem: cum dilexisset suos, qui erant in mundo, in finem dilexit eos. * Et cœna facta, cum diabolus iam misisset in cor ut traderet eum Iudas Simonis Iscario-

Mat. 10. d.
39. & 16. d.
25
Mar. 8. d. 35
Luc. 9. c. 24
& 17. g. 33

Mat. 10. b. 4
& 116. a. 2
Isa. 40. a. 6
Ezec. 37. g.
25

Mar. 16. b.
16

Mar. 14. a. 1
Luc. 22. a. 1

12: * Sciens quia omnia dedit ei
 Pater in manus, & quia a Deo exi-
 uit, & ad Deum vadit: * surgit
 a cœna, & ponit vestimenta sua:
 & cum accepisset linteam, prœcin-
 xit se. * Deinde mituit aquam in
 peluim, & cepit lauare pedes di-
 scipulorum, & extergere linteo,
 quo erat prœcinctus. * Venit ergo
 ad Simonem Petrum. Et dicit
 ei Petrus: Domine, tu mihi lauas
 pedes? * Respondit Iesus, & dixit
 ei: Quod ego facio, tu nescis
 modo, scies autem postea. * Dicit
 ei Petrus: Non lauabis mihi pe-
 des in æternum. Respondit ei Ie-
 sus: Si non lauero te, non habebis
 partem mecum. * Dicit ei Si-
 mon Petrus: Domine, non tan-
 tum pedes meos, sed & manus,
 & caput. * Dicit ei Iesus: Qui-
 lotus es, non indiget nisi vt pe-
 des lauet, sed es mundus totus. Et
 vos mundi estis, sed non omnes.
 * Sciebat enim quisinam esset qui
 traderet eum: propterea dixit: Nō
 estis mundi omnes. * Postquā
 ergo lauit pedes eorum, & accepit
 vestimenta sua, cum recubuis-
 set iterum, dixit eis: Scitis quid
 fecerim vobis? * Vos vocatis me
 Magister, & Domine: & bene di-
 citis. sum etenim. * Si ergo ego laui
 pedes vestros, Dominus, & Ma-
 gister: & vos debetis alter alterius
 lauare pedes. * Exemplum enim
 dedi vobis, vt quemadmodum
 ego feci vobis, ita & vos faciatis.
 * Amen, amen dico vobis: Non
 est seruus maior Domino suo: ne-
 que Apostolus maior est eo, qui
 misit illum. * Si hæc scitis, beati
 eritis si feceritis ea. * Non de om-
 nibus vobis dico: ego scio quos
 elegerim: sed vt adimpleatur Scri-
 ptura: || Qui manducat mecum
 panem, leuabit contra me calca-
 neum suum. * Amodo dico vo-
 bis, priusquā fiat: vt cum factum
 fuerit, credatis, quia ego
 sum. * Amen, amen dico vobis:
 Qui accipit si quem misero, me
 accipit, qui autem me accipit,
 accipit eum qui me misit. * Cum
 hæc dixisset Iesus, turbatus est
 spiritu: & protestatus est, & dixit:
 || Amen, amen dico vobis:
 Mar. 14. a. 1. Quia vnus ex vobis tradet me. *
 Luc. 21. a. 4. * Aspiciebant ergo ad inuicem di-

scipuli, hæsitantes de quo dice-
 23 rex. * erat ergo recubens vnus:
 ex discipulis eius in sinu Iesu, || Luc. 22. b.
 24 quem diligebat Iesus. * Innuit 21
 ergo huic Simon Petrus: & dixit
 25 ei: Quis est, de quo dicit? Ita-
 que cum recubisset ille supra pe-
 ctus Iesu, dicit ei: Domine quis
 est? * Respondit Iesus: ille est,
 cui ego intinctum panem porre-
 xero. Et cum intinxisset panem,
 27 dedit Iudas Simonis Iscariote. * Et
 post buccellam, introiuit in eum
 satanas. Et dixit ei Iesus: Quod
 28 facis, fac citius. * Hoc autem
 nemo sciuit discumbentium ad
 29 quid dixerit ei. * Quidam enim
 30 putabant, quia loculos habebat
 Iudas, quod dixisset ei Iesus: Eme-
 ca, quæ opus sunt nobis ad diem
 festum: aut egenus vt aliquid da-
 30 ret. * Cum ergo accepisset ille
 buccellam, exiit continuo. Erat
 31 autem nox. * Cum ergo exisset,
 dixit Iesus: Nunc clarificatus est
 Filius hominis: & Deus clarifica-
 32 tus est in eo. * Si Deus clarifica-
 eum in semetipso: & continuo
 33 clarificabit eum. * Filii, adhuc
 modicum vobiscum sum. || Quæ-
 34 retis me: & sicut dixi Iudæis: Quod
 ego vado, vos non potestis veni-
 34 re: & vobis dico modo. * || Man-
 datum nouum do vobis: Vt dili-
 gatis inuicem, sicut dilexi vos,
 35 vt & vos diligatis inuicem. * In
 hoc cognoscant omnes quia disci-
 puli mei estis, si dilectionem ha-
 36 bueritis ad inuicem. * Dicit ei
 Simon Petrus: Domine, quō va-
 dis? Respondit Iesus: Quō ego
 vado, non potes me modo sequi:
 37 sequeris autem postea. * Dicit ei
 Petrus: Quare non possum te se-
 qui modo? animam meam pro
 38 te ponam. * Respondit ei Iesus:
 || Animam tuam pro me pones?
 Amen, amen dico tibi: Non can-
 39 tabit gallus, donec ter me neges. || Mat. 26. d.
 35 Mar. 14. c.
 29 Luc. 22. c.
 33

C A P. XIII.

1 N On turbetur cor vestrum.
 A Creditis in Deum, & in me
 2 credite. * In domo Patris mei
 mansiones multe sunt: si quo mi-
 nus dixissem vobis: Quia vado
 3 parare vobis locum. * Et si abiero,

Hj. 15. c. 20

Mat. 10. c.

24

Luc. 6. f. 40

Hj. 40. c. 10

Mat. 10. d.

40

Luc. 10. c.

16

Mat. 26. b.

11

Mar. 14. a. 1.

Luc. 21. a. 4

& preparauero vobis locum : iterum venio , & accipiam vos ad meipsum , & vbi sum ego , & vos sitis . * Et quò ego vado scitis , & viam scitis . * Dicit ei Thomas : Domine , nescimus quò vadis : & quò modo possumus viam scire ? * Dicit ei Iesus : Ego sum via , & veritas , & vita . nemo venit ad Patrem , nisi per me . * Si cognouissetis me , & Patrem meum utique cognouissetis : & amodo cognoscetis eum , & vidistis eum . * Dicit ei Philippus : Domine , ostende nobis Patrem , & sufficit nobis . * Dicit ei Iesus : Tanto tempore vobiscum sum : & non cognouistis me ? Philippe , qui videt me , videt & Patrem . Quomodo tu dicis : Ostende nobis Patrem ? * Non creditis quia ego in Patre , & Pater in me est ? Verba , quæ ego loquor vobis , a me ipso non loquor . Pater autem in me manens , ipse facit opera . * Non creditis , quia ego in Patre , & Pater in me est ? * Alioquin propter opera ipsa credite . Amen , amen dico vobis , qui credit in me , opera quæ ego facio , & ipse faciet , & maiora horum faciet : quia ego ad Patrem vado . * Et quodcumque petieritis Patrem in nomine meo , hoc faciam , ut glorificetur Pater in Filio . * Si quid petieritis in nomine meo , hoc faciam . * Si diligitis me : mandata mea seruare . * Et ego rogabo Patrem , & alium paraclitum dabit vobis , ut maneat vobiscum in æternum , * Spiritum veritatis , quem mundus non potest accipere , quia non videt eum , nec scit eum . vos autem cognoscetis eum : quia apud vos manebit , & in vobis erit . * Non relinquam vos orphanos : veniam ad vos . * Adhuc modicum : & mundus me iam non videt . Vos autem videtis me : quia ego viuo , & vos viueteis . * In illo die vos cognoscetis quia ego sum in Patre meo , & vos in me , & ego in vobis . * Qui habet mandata mea , & seruat ea : ille est , qui diligit me . Qui autem diligit me , diligetur a Patre meo : & ego diligam eum , & manifestabo ei meipsum . * Dicit ei Iudas , non ille Iscariotes : Domi-

ne , quid factum est , quia manifestaturus es nobis teipsum , & nò mundo ? * Respondit Iesus , & dixit ei : Si quis diligit me , sermonem meum seruabit , & Pater meus diligit eum , & ad eum veniemus , & mansionem apud eum faciemus : * qui non diligit me , sermones meos non seruat . Et sermonem , quem auditis , non est meus : sed eius , qui misit me , Patris . * Hæc locutus sum vobis apud vos manens . * Paraclitus autem Spiritus sanctus , quem mittet Pater in nomine meo , ille vos docebit omnia , & suggeret vobis omnia , quæcunque dixerò vobis . * Pacem relinquo vobis , pacem meam do vobis : non quomodo mundus dat , ego do vobis . Non turbetur cor vestrum , neque formidet . Audistis quia ego dixi vobis : Vado , & venio ad vos . Si diligereis me , gauderetis utique , quia vado ad Patrem , quia Pater maior me est . * Et nunc dixi vobis prius quam fiat : ut cum factum fuerit , credatis . * Iam non multa loquar vobiscum . venit enim princeps mundi huius , & in me non habet quidquam . * Sed ut cognoscat mundus quia diligo Patrem , & sicut mandatum dedit mihi Pater , sic facio . Surgite , eamus hinc .

C A P . XV .

E Go sum vitis vera : & Pater meus agricola est . * Omnem palmitem in me non ferentem fructum , tollet eum : & omnem qui fert fructum , purgabit eum , ut fructum plus afferat . * Nam vos mundi estis propter sermonem , quem locutus sum vobis . * Manete in me : & ego in vobis . Sicut palmes non potest ferre fructum a semetipso , nisi manserit in vite : sic nec vos , nisi in me manseritis . * Ego sum vitis , vos palmites : qui manet in me , & ego in eo , hic fert fructum multum : quia sine me nihil potestis facere . * Si quis in me non manserit : mittetur foras sicut palmes , & arefcet , & colligent eum , & in ignem mittent , & ardet . * Si manseritis in me , & verba mea in vobis manserint : quodcumque volueritis petetis ,

|| Act. 2. 4

|| 13. b. 10

¶ 7. 16. e. 24
Matt. 7. a. 8
& 21. b. 22
Mar. 11. c.
24

1

2

A

17

18

19

20

21

22

C

& fiet vobis. * In hoc clarificatus
 est Pater meus, vt fructum pluri-
 mum afferatis, & efficiamini mei
 discipuli. * Sicut dilexit me Pater,
 & ego dilexi vos. Manete in dile-
 ctione mea. * Si præcepta mea ser-
 uaueritis, manebitis in dilectione
 mea, sicut & ego Patris mei præcep-
 ta seruaui, & maneo in eius di-
 lectione. * Hæc locutus sum vobis:
 vt gaudium meum in vobis sit, &
 gaudium vestrum impleatur. * Hoc
 est præceptum meum vt diligatis
 inuicem, sicut dilexi vos. * Maiorē
 hæc dilectionem nemo habet, vt
 animam suam ponat quis pro ami-
 cis suis. Vos amici mei estis, si fe-
 ceritis quæ ego præcipio vobis.
 * Iam non dicam vos seruos: quia
 seruus nescit quid faciat dominus
 eius. * Vos autem dixi amicos:
 quia omnia quæcumque audiui a
 Patre meo, nota feci vobis. * Non
 vos me elegistis: sed ego elegi vos,
 & posui vos vt eatis, & fructum
 afferatis: & fructus vestri maneat:
 vt quodecumque petieritis Patrem
 in nomine meo, det vobis. * Hæc
 mando vobis, vt diligatis inui-
 cem. * Si mundus vos odit: sci-
 tote quia me priorem vobis odio
 habuit. * Si de mundo fuissetis:
 mundus quod suum erat dilige-
 ret: quia vero de mundo nō estis,
 sed ego elegi vos de mundo, pro-
 pterea odit vos mundus. * Mementote
 sermonis mei, quem ego dixi
 vobis. * Non est seruus maior
 domino suo. Si me persecuti sunt,
 & vos persequentur: si sermonem
 meum seruauerunt, & vestrum
 seruabunt. * Sed hæc omnia fa-
 cient vobis propter nomē meum:
 quia nesciunt eum, qui misit me.
 * Si non venissem, & locutus fuis-
 sem eis, peccatum non haberent:
 nunc autem excusationem nō ha-
 bent de peccato suo. * Qui me
 odit, & Patrem meum odit. * Si
 opera non fecissem in eis, quæ
 nemo alius fecit, peccatum non
 haberent: nunc autem & vi-
 derunt, & oderunt & me, & Pa-
 trem meum. * Sed vt adimplea-
 tur scriptum, qui in lege eorum
 scriptus est: Quia odio habue-
 runt me gratis. * Cum autem
 venerit Paraclitus, quem ego mit-
 tam vobis a Patre, Spiritum ve-

ritatis, qui a Patre procedit, ille
 testimonium perhibebit de me:
 & vos testimonium perhibebit-
 is, quia ab initio mecum estis.

C A P. XVI.

Hæc locutus sum vobis, vt
 non scandalizemini. * Ab-
 que synagogis facient vos: sed
 venit hora, vt omnis qui interficit
 vos, arbitretur obsequiū se præsta-
 re Deo. * & hæc faciet vobis, quia
 non mouerunt Patrem, neque
 me. * Sed hæc locutus sum vobis:
 vt cū venerit hora eorum remi-
 niscamini, quia ego dixi vobis.
 * Hæc autē vobis ab initio non di-
 xi, quia vobiscū eram: Et nūc va-
 do ad eum, qui misit me; & ne-
 mo ex vobis interrogat me, Quod
 vadis? Sed quia hæc locutus sum
 vobis, tristitia impleuit cor ve-
 strum. * Sed ego veritatē dico vo-
 bis: expedit vobis vt ego vadam: si
 enim non abiero, Paraclitus non
 veniet ad vos: si autē abiero, mit-
 tam eum ad vos. * Et cum venerit
 ille, arguet mundum de peccato,
 & de iustitia, & de iudicio. * De
 peccato quidē: quia non credide-
 runt in me: de iustitia vero: quia
 ad Patrem vado: & iam non vide-
 bitis me: de iudicio autem: quia
 princeps huius mundi iam iudica-
 tus est. * Adhuc multa habeo vo-
 bis dicere: sed nō potestis portare
 modo. * Cum autem venerit ille
 Spiritus veritatis, docebit vos om-
 nem veritatem. non enim loque-
 tur a semetipso: sed quæcumque
 audiet loquetur, & quæ ventura
 sunt annuntiabit vobis. * Ille me
 clarificabit: quia de meo accipiet,
 & annuntiabit vobis. * Omnia quæ-
 cumque habet Pater, mea sunt.
 Propterea dixi: quia de meo acci-
 piet, & annuntiabit vobis. * Modi-
 cum, & iam non videbitis me. &
 iterum modicum, & videbitis
 me: quia vado ad Patrem. * Di-
 xerunt ergo ex discipulis eius ad
 inuicem: Quid est hoc, quod dicit
 nobis: Modicum, & non videbitis
 me: & iterum modicum, & videbi-
 tis me, & quia vado ad Patrem?
 * Dicebant ergo: Quid est hoc,
 C quod dicit, Modicum? nescimus
 quid loquitur. * Cognouit autem
 Iesus,

Ios. 13. d. 34

Eph. 5. a. 9

1. Thess. 4.

b. 9

Mat. 28. d.

19

Ios. 10. 3. a. 2

c. 4. 1

Ios. 10. 3. a. 2

c. 4. 1

Ios. 13. b. 16

Mat. 10. c.

24

Mat. 24. a. 9

Ios. 24. c. 19

Luc. 24. g.

49

Iesus, quia volebant eum interrogare, & dixit eis: De hoc quæsitis inter vos quia dixi, Modicū, & non videbitis me: & iterū modicum, & videbitis me. * Amen, 20 amen, dico vobis: quia plorabitis, & flebitis vos, mundus autem gaudebit: vos autem contristabimini, sed tristitia vestra vertetur in gaudium. * Mulier cum parit, 23 tristitiam habet, quia venit hora eius: cum autem peperit puerum, iam nō meminit præsuræ propter gaudium: quia natus est homo in mundum. * Et vos igitur nūc quidem tristitiam habetis, iterum autem videbo vos, & gaudebit cor vestrū: & gaudiū vestrū nemo tollet a vobis. * Et in illo die me non 23 rogabitis quidquid. * Amen, amen dico vobis: si quid petieritis Patre in nomine meo, dabit vobis. * Vt 24 que modo non petistis quidquam in nomine meo: Petite, & accipietis, ut gaudium vestrum sit plenum. * Hæc in prouerbis locutus sum vobis. Venit hora cuius 25 iā nō in prouerbis loquar vobis, sed palam de Patre annuntiabo vobis. * In illo die in nomine meo 26 petetis: & non dico vobis quia ego rogabo Patrem de vobis: Ipse enim Pater amat vos, quia vos me amastis, & credidistis, quia ego a Deo exiui. * Exiui a Patre, & 28 veni in mundum: iterum relinquo mundum, & vado ad Patre. * Dicunt ei discipuli eius: Ecce 29 nunc palam loqueris, & prouerbum nullum dicis. * nunc scimus quia scis omnia, & non opus est tibi ut quis te interroget: in hoc credimus quia a Deo existis. * Respondit eis Iesus: Modo creditis? 31 * Ecce venit hora, & iam venit, 32 ut dispergami in vniuersis in præpria, & me solum relinquatis, & non sum solus, quia Pater mecum est. * Hæc locutus sum vobis, ut in me pacem habeatis: In mundo pressuram habebitis: sed confidite, ego vici mundum.

C A P I T V L V M .

Hæc locutus est Iesus: & subleuatis oculis in cælum, dixit: Pater venit hora, clarifica Filium tuū, ut Filius tuus clarificet

te: * Sicut dedisti ei potestatem 2 omnis carnis, ut omne, quod dedisti ei, det eis vitam æternam. 3 * Hæc est autē vita æterna: Ut cognoscant te, solum Deum verum, & quem misisti Iesum Christum. 4 * Ego te clarificauī super terram: opus consummaui, quod dedisti mihi ut faciam: * & nunc clarifica me tu Pater apud te ipsum, 5 claritate, quā habui prius, quā mundus esset, apud te. * Manifestaui nomen tuum hominibus, quos dedisti mihi de mundo. Tui 6 erāt, & mihi eos dedisti: & sermonem tuū seruauerunt. * Nunc cognouerunt quia omnia, quæ dedisti mihi, abs te sunt: quia verba, quæ dedisti mihi, dedi eis: & ipsi acceperūt, & cognouerūt vere quia a te exiui, & crediderūt quia tu me misisti. * ego pro eis rogo: Non pro mundo rogo, sed pro his, quos dedisti mihi: quia tui sunt: 7 * & mea omnia tua sunt, & tua mea sunt: & clarificatus sum in eis: * Et iam nō sum in mundo, & hi in mundo sunt, & ego ad te venio. Pater sancte, serua eos in nomine tuo, quos dedisti mihi: ut sint 8 vnum, sicut & nos. * Cum essem cum eis, ego seruabam eos in nomine tuo. * Quos dedisti mihi, custodiui: & nemo ex eis periit, nisi filius perditionis, ut Scriptura impleatur. * Nunc autem ad te venio: & hæc loquor in mundo, ut habeant gaudium meum impletum in semetipsis. * Ego dedi eis sermonem tuum, & mundos eos odio habuit, quia non sunt de mundo, sicut & ego non sum de mundo. * Non rogo ut tollas eos de mundo, sed ut serues eos a malo. * De mundo non sunt, sicut & ego nō sum de mundo. * Sanctifica eos in veritate. Sermo tuus veritas est. * Sicut tu me misisti in mundum, & ego misi eos in mundum: * Et pro eis: ego sanctifico meipsum, ut sint & ipsi sanctificati in veritate. * Non pro eis autem rogo tantū, sed & pro eis, qui credituri sunt per verbum eorum in me: * ut omnes vnum sint, sicut in Pater in me, & ego in te, ut & ipsi in nobis vnum sint: ut credat mundus, quia tu me misisti. * Ego clarificatem, quā dedisti mihi, dedi 10 eis.

eis vt sint vni, sicut & nos vnuit
sumus. * Ego in eis, & tu in me: 23
vt sint consummati in vnum: &
cognoscat mundus quia tu me
misisti, & dilexisti eos, sicut & me
dilexisti. * Pater, quos dedisti mihi, 24
volo vt vbi sum ego, & illi
sint mecum: vt videam claritatem
meam, quam dedisti mihi: quia
dilexisti me ante constitutionem
mundi. * Pater iuste, mūdus te non
cognouit. Ego autem te cognoui:
& hi cognouerunt, quia tu me mi-
sisti. * Et notum feci eis nomen
tuum, & notum faciam: vt dile-
ctio, qua dilexisti me, in ipsis sit,
& ego in ipsis.

CAP. XVIII.

H Accē cū dixisset Iesus, egres-
sus est cum discipulis suis
trans Torrentem Cedron, vbi erat
hortus, in quem introiuit ipse,
& discipuli eius. * Sciebat autem
& Iudas, qui tradebat eū, locum:
quia frequenter Iesus conuenerat
illuc cum discipulis suis. * Iu-
das ergo cum accepisset cohortem,
& a Pontificibus, & Phari-
sæis ministros, venit illuc cum la-
ternis, & facibus, & armis. * Ie-
sus itaque sciens omnia, quæ ven-
tura erant super eum, processit,
& dixit eis: Quem queritis? * Re-
sponderunt ei: Iesum Nazarenum.
Dixit eis Iesus: Ego sum. Stabat
autem & Iudas, qui tradebat eū,
cum ipsis. * Vt ergo dixit eis: Ego
sum: abierunt retrorsum, & ce-
derunt in terram. * Iterum ergo
interrogauit eos: Quem queritis?
Illi autem dixerunt: Iesum Naza-
renum. * Respondit Iesus: Dixi
vobis, quia ego sum: si ergo me
queritis, sinite hos abire. * Vt
impleretur sermo, quem dixit:
* Quia quos dedisti mihi, nō per-
didit ex eis quemquam. * Simon
ergo Petrus habens gladium: eduxit
eum: & percussit pontificis ser-
uum: & absedit auriculam eius
dexteram. Erat autem nomen
serui Malchus. * Dixit ergo Iesus
Petro: Mitte gladium tuum in va-
ginam, Calicem, quem dedit mihi
Pater, non bibam illum? * Co-
hortes ergo, & tribunos, & mi-
nistri Iudæorum comprehenderūt

Iesum, & ligauerunt eum: * Et
adduxerunt eum ad Annam pri-
mum, erat enim socer Caiphæ;
qui erat pontifex anni illius. * Erat
autem Caiphas, * qui consilium
dederat Iudæis: Quia expediret,
vnum hominem mori pro popu-
lo. * Sequebatur autem Iesum
Simon Petrus, & alius discipulus.
Discipulus autem ille erat notus
pontifici, & introiit cum Iesu in
atrium pontificis. * Petrus autem
stabat ad ostium foris. * Exiit eni-
go discipulus alius, qui erat no-
tus pontifici, & dixit ostiari: &
introduxit Petrum. * Dicit ergo
Petro ancilla ostiaria: Numquid &
tu ex discipulis es hominis istius?
Dicit ille: Non sum. * Stabant
autem serui, & ministri ad pro-
nas: quia frigus erat, & calefa-
ciebant se: erat autem cum eis
& Petrus stans, & calefaciens se:
* Pontifex ergo interrogauit Ie-
sum de discipulis suis, & de do-
ctrina eius. * Respondit ei Iesus:
Ego palā locutus sum mundo: ego
semper docui in synagoga, &
in templo, quo omnes Iudæi con-
ueniunt: & in occulto locutus
sum nihil. * Quid me interro-
gas? interroga eos, qui audierunt
quid locutus sim ipsis: ecce hi
sciunt quæ dixerim ego. * Hæc
autem cum dixisset, vnus assi-
stens ministrorum decessit alapam
Iesu, dicens: Sic respondes ponti-
fici? * Respondit ei Iesus: Si ma-
le locutus sum, testimonium per-
hibe de malo: si autem bene, quid
me credis? * Et misit eū Annas li-
gatum ad Caiphā pontificem. * Erat
autem Simon Petrus stans, & ca-
lefaciens se. * Dixerunt ergo ei:
Numquid & tu ex discipulis
eius es? Negauit ille, & dixit:
Non sum. * Dicit ei vnus ex se-
ruis pontificis, cognatus eius, cui
Iesus absedit Petrus auriculam:
Nonne ego te vidi in horto cum
illo? * Iterū ergo negauit Petrus:
& statim gallus cantauit. * Adducunt
ergo Iesum a Caipha in præto-
rium, Erat autem tunc: & ipsi nō
introierunt in prætorium, vt non
contaminarentur, sed vt manduca-
rent Pascha. * Exiit ergo Pilatus
ad eos foras, & dixit: Quam
accusationem affertis aduersus
homi-

Luc. 3. a. 1

11. f. 49

Mat. 26. f.

Mar. 14. f.

Luc. 22. f.

11. d. 17. 18

11. d. 17. 18

11. d. 17. 18

11. d. 17. 18

11. d. 17. 18

11. d. 17. 18

11. d. 17. 18

11. d. 17. 18

11. d. 17. 18

11. d. 17. 18

11. d. 17. 18

11. d. 17. 18

11. d. 17. 18

11. d. 17. 18

11. d. 17. 18

11. d. 17. 18

11. d. 17. 18

11. d. 17. 18

11. d. 17. 18

11. d. 17. 18

11. d. 17. 18

11. d. 17. 18

Iudæorum: sed quia ipse dixit: Rex sum Iudæorum. * Respon-
dit Pilatus: Quod scripsi, scripsi.
* Milites ergo cū crucifixissent eū,
* acceperunt vestimenta eius, (& fecerunt quattuor partes: vnicuique militi partem) & tunicam. Erat autem tunica inconsutilis, desuper contexta per totum. * Dixerunt ergo ad inuicem: Non scindamus eam, sed sortiamur de illa cuius sit. Vt Scriptura impleretur, dicens: Partiti sunt vestimenta mea sibi: & in vestem meam miserunt sortem. Et milites quidem hæc fecerunt. * Stabant autem iuxta crucem Iesu Matre eius, & soror matris eius, Maria Cleopha, & Maria Magdalene. * Cum vidisset ergo Iesus matrem, & discipulum stantem, quem diligebat, dicit matri suæ: Mulier ecce Filius tuus. * Deinde dicit discipulo: Ecce mater tua. Et ex illa hora accipit eam discipulus in sua. * Postea sciens Iesus quia omnia consummata sunt, vt consummaretur Scriptura, dixit: Sitio. * Vas ergo erat positum aceto plenum. Illi autem spongiam plenam aceto, hyssopo circumponentes, obtulerunt ori eius. * Cum ergo accepisset Iesus acetum, dixit: Consummatum est. Et inclinato capite tradidit spiritum. * Iudæi ergo (quoniam Parasceue erat) vt non remaneret in cruce corpora sabbato, (erat enim magnus dies ille Sabbati) rogauerunt Pilatum vt frangerent eorum erura, & tollerentur. * Venerunt ergo milites: & primi quidem frangerunt erura, & aliterius, qui crucifixus est cum eo. * Ad Iesum autem cum venissent, vt viderent eum iam mortuum, non frangerunt eius crura, sed vnus militum lancea latus eius aperuit, & continuo exiuit sanguis, & aqua. * Et qui vidit, testimonium perhibuit: & verum est testimonium eius. Et ille scit quia vera dicit: vt & vos credatis. * Facta sunt enim hæc vt Scriptura impleretur: Os nō comminuetur ex eo. * Et iterum alia Scriptura dicit: Videbunt in quem transfixerunt. * Post hæc autem rogauit Pilatum Ioseph ab

Arimathæa, (eo quod esset discipulus Iesu, oculus autem propter metum Iudæorum) vt tolleretur corpus Iesu. Et permisit Pilatus. Venit ergo, & tulit corpus Iesu. * Venit autem & Nicodemus, qui venerat ad Iesum nocte primum, ferēs mixturam myrrhæ, & aloes, quasi libras centum. * Acceperunt ergo corpus Iesu, & ligauerunt illud linteis cum aromatibus, sicut mos est Iudæis sepelire. * Erat autem in loco, vbi crucifixus est, hortus: & in horto monumentum nouum, in quo nondum quisquam positus erat. Ibi ergo propter Parasceuen Iudæorum, quia iuxta erat monumentum, posuerunt Iesum.

C A P . I X .

V Na autē sabbati, Maria Magdalene venit mane, cum adhuc tenebræ essent, ad monumentum: & vidit lapidem sublatum a monumento. * Cucurrit ergo, & venit ad Simonem Petrum, & ad alium discipulum, quem amabat Iesus, & dicit illis: Tulerunt Dominum de monumento & nescimus vbi posuerunt eum. * Exiit ergo Petrus, & ille alius discipulus, & venerunt ad monumentum. * Currabant autem duo simul, & ille alius discipulus præcursit citius Petro, & venit primus ad monumentum. * Et cum se inclinasset, vidit posita linteamina, non tamen introiuit. * Venit ergo Simon Petrus sequens eum, & introiuit in monumentum, & vidit linteamina posita, & sudarium, quod fuerat super caput eius, non cum linteaminibus positum, sed separatim inuolutum in vnum locum. * Tunc ergo introiuit & ille discipulus, qui venerat primus ad monumentum: & vidit, & credidit: * nondum enim sciebat Scripturam, quia oportebat eū a mortuis resurgere. * Abierunt ergo iterū discipuli ad semetipsos. * Maria autem stabat ad monumentum foris, plorans. Dum ergo flet, & inclinauit se, & prospexit in monumentum: & vidit duos angelos in albis, sedentes, vnum ad caput,

¶ Exo. 12. d.
46
¶ Nu. 9. b. 12
¶ Zac. 12. c.
30
¶ Mar. 27. g.
37
¶ Mar. 15. d.
42
¶ Luc. 23. g.
36

¶ Mat. 28.
a. 1
¶ Mar. 16. a. 1
¶ Luc. 24. a. 1

¶ Mat. 28. 2.
1
¶ Mar. 16. b. 6
¶ Luc. 24. a. 4

put, & vnum ad pedes, vbi pos-
tum fuerat corpus Iesu. * Dicunt
ei illi: Mulier, quid ploras? Dicit
eis: Quia nescierunt Dominum
meum: & nescio vbi posuerunt
eum. * Hæc cum dixisset, conuer-
sa est retrorsum, & vidit Iesum
stantem: & non sciebat quia Ie-
sus est. * Dicit ei Iesus: Mulier,
quid ploras? quem quæris? Illa
exultans, quia hortulanus esset,
dicit ei: Domine, si tu sustulisti
eum, dicito mihi vbi posuisti eum:
& ego eum tollam. * Dicit ei Ie-
sus: Maria. Conuersa illa, dicit
ei: Rabboni (quod dicitur Magis-
ter.) * Dicit ei Iesus: Noli me
tangere, nondum enim ascendi
ad Patrem meum: vade autem ad
fratres meos, & dic eis: Ascendo
ad Patrem meum, & Patrem vestrum,
Deum meum, & Deum vestrum.
* Venit Maria Magdale-
ne annuncians discipulis: Quia
vidi Dominum, & hæc dixit mi-
hi. * Cum ergo sero esset die illo,
vna sabbatorum, & fores essent
clausæ, vbi erant discipuli con-
gregati propter metum Iudeorum:
venit Iesus, & stetit in medio, &
dixit eis: Pax vobis. * Et cum
hoc dixisset, ostendit eis manus,
& latus. Gauisi sunt ergo discipu-
li, viso Domino. * Dixit ergo eis
iterum: Pax vobis. Sicut misit
me Pater, & ego mitto vos. * Hæc
cum dixisset, insufflauit: & dixit
eis: Accipite Spiritum sanctum:
* quorum remiseritis peccata, re-
mittantur eis: & quorum reti-
nueritis, retenta sunt. * Thomas
autem vnus ex duodecim, qui di-
citur Didymus, non erat cum eis,
quando venit Iesus. * Dixerunt
ergo ei alij discipuli: Vidimus Do-
minum. Ille autem dixit eis: Ni-
li videro in manibus eius fixu-
ram clauorum, & mittam digi-
tum meum in locum clauorum,
& mittam manum meam in la-
tus eius, non credam. * Et post
dies octo, iterum erant discipuli
eius intus: & Thomas cum eis.
Venit Iesus ianuis clausis, & ste-
tit in medio, & dixit: Pax vobis.
* Deinde dicit Thomas: Infer digi-
tum tuum huc, & vide manus
meas, & asser manum tuam, &
mitte in latus meum: & noli esse

incredulus, sed fidelis. * Respon-
dit Thomas, & dixit ei: Dominus
meus, & Deus meus. * Dixit ei
Iesus: Quia vidisti me Thoma,
credidisti: beati qui non viderunt,
& crediderunt. * Multa quidem
& alia signa fecit Iesus, in con-
spectu discipulorum suorum, quæ
non sunt scripta in libro hoc. * Hæc
autem scripta sunt: vt credatis,
quia Iesus est Christus filius Dei:
& vt credentes vitam habeatis in
nomine eius.

C A P. XXI.

Postea manifestauit se iterum
Iesus discipulis ad mare Tiberi-
adis. Manifestauit autem sic:
Erant simul Simon Petrus, &
Thomas, qui dicitur Didymus, &
Nathanael, qui erat a Cana Gal-
ilee, & filij Zebedæi, & alij ex
discipulis eius duo. * Dicit eis Si-
mon Petrus: Vado piscari. Dicunt
ei: Venimus & nos tecum. Et
exierunt, & ascenderunt in nauim,
& illa nocte nihil preendi-
derunt. * Mane autem facto stetit
Iesus in littore: non tamen
cognouerunt discipuli quia Iesus
est. * Dixit ergo eis Iesus: Pue-
ri numquid pulmentarium habetis?
responderrunt ei: Non. * Dixit
eis: Mittite in dexteram nauigij
rete: & inuenietis. Miserunt
ergo: & iam non valebant illud
trahere propter multitudinem piscum.
* Dixit ergo discipulus ille, quem
diligebat Iesus, Petro: Dominus
est. * Simon Petrus cum audisset
quia Dominus est, tunica succinxit
se (erat enim nudus) & misit
se in mare. * Alij autem
discipuli nauigio venerunt (non
enim longe erant a terra, sed
quasi cubitis ducentis) trahentes
rete piscium. * Vt ergo descen-
derunt in terram, viderunt priu-
nas positas, & piscem superpo-
situm, & panem. * Dicit eis
Iesus: Afferte de piscibus, quos
prehendistis nunc. * Ascendit Si-
mon Petrus, & traxit rete in ter-
ram, plenum magnis piscibus cen-
tum quinquaginta tribus. Et cum
tanti essent, non est scissum rete.
* Dicit eis Iesus: Venite, pran-
dete. Et nemo audebat discum-
ben.

Mar. 16. c.

14

Luc. 24. f.

36

1. Cor. 15.

2. s

Mat. 18. c.

18

17

E

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

45

46

47

48

49

50

51

52

53

54

55

56

57

58

59

60

bentium interrogare eū: Tu quis es? scientes, quia Dominus est. * Et venit Iesus, & accepit panem, 13 & dat eis, & pisee similiter. * Hoc iam tertio manifestatus est Iesus 14 discipulis suis cum resurrexisset a mortuis. * Cum ergo prandissent, dicit Simoni Petro Iesus: Simon Ioannis diligis me plus his? 15 Dicit ei: Etiam Domine, tu scis quia amo te. Dicit ei: Pasce agnos meos. * Dicit ei iterum: Simon 16 Ioannis, diligis me? Ait illi: Etiam Domine, tu scis quia amo te. Dicit ei: Pasce agnos meos. * Dicit ei tertio: Simon Ioannis, amas me? Contristatus est Petrus, quia dixit ei tertio, Amas me? & dixit ei: Domine tu omnia nosti: tu scis quia amo te. Dixit ei: Pasce oves meas. * Amen, amen dico tibi: 17 cum esses iunior, cingebas te, & ambulabas ubi volebas: cum autem senueris, extends manus tuas, & alius te cinget, & ducet quō tu non vis. * Hoc autem di-

18 xit significans qua morte clarificaturus esset Deum. Et cum hoc dixisset, dicit ei: Sequere me. 19 * Conuersus Petrus vidit illum discipulum, quem diligebat Iesus, sequentem, qui & recubuit in cœna super pectus eius, & dixit: Domine quis est qui tradet te? * Hunc ergo cum vidisset Petrus, dixit Iesu: Domine hic autem quid? Dicit ei Iesus: Sic eum volo manere donec veniam quid. 20 ad te? tu me sequere. * Exiit ergo sermo ille inter fratres quia discipulus ille non moritur. Et non dixit ei Iesus: Non moritur. sed: Sic eum volo manere donec veniam. 21 niam, quid ad te? * Hic est discipulus ille, qui testimoniū perhibet de his, & scripsit hæc, & scimus, quia verū est testimoniū eius. * Sunt autem & alia multa, quæ fecit Iesus: quæ si scribantur per singula, nec ipsam arbitror mundum capere posse eos, qui scribendi sunt, libros.

12. Pet. 1. c.

14

12. 20. 5. 10

ACTVS APOSTOLORVM.

CAPVT PRIMVM.

Primum quidem sermonē feci de omnibus Theophile, quæ cepit Iesus facere, & docere usque in diem, qua præcipiens Apostolis per Spiritum sanctum, quos elegit, assumptus est: quibus & præbuit seipsum vium post passionem suam in multis argumentis, per dies quadraginta apparēs eis, & loquens de regno Dei. * Et conuersens, præcepit eis ab Ierosolymis ne discederent, sed expectarent promissionem Patris, quā audistis (inquit) per os meum: quia Ioannes quidem baptizauit aqua, vos autem baptizabimini Spiritu sancto non post multos

Luc. 24. 5.

49

Io. 14. d. 26

Matt. 3. c.

11

Mar. 1. b. 8

Luc. 3. c. 16

Io. 1. d. 26

6 hos dies. * Igitur qui conuenerant, interrogabant eum, dicentes: Domine si in tempore hoc restitues regnum Israel? * Dixit autem eis: Non est vestrum nosse tempora vel momenta, quæ Pater 7 posuit in sua potestate: * sed accipietis virtutem superuenientis 8 Spiritus sancti in vos, & eritis mihi testes in Ierosolymis, & in omni Iudæa, & Samaria, & usque ad 9 vltimum terræ. * Et cum hæc dixisset, videntibus illis, eleuatus est: & nubes suscepit eum ab oculis eorum. * Cumque intuerentur in cælum euntem illū, ecce duo viri astitērunt iuxta illos in vestibus albis: qui & dixerūt: Viri Galilæi quid statis aspicientes in cælum? Hic Iesus, qui assumptus est a vobis in cælū, sic veniet quem admodum vidistis eum euntem

17. 2. a. 2
Luc. 24. 5.
48

CAP. I I.

In cælum. * Tunc reuersi sunt Ierosolymam a monte, qui vocatur Oliueti, qui est iuxta Ierusalem, sabbati habens iter. * Et cum introissent in cornaculum, ascenderunt vbi manebat Petrus, & Ioannes, & Iacobus, & Andreas, Philippus, & Thomas, Bartholomæus, & Mathæus, Iacobus Alphaei, & Simon Zelotes, & Iudas Iacobi. * Hi omnes erant persecutores unanimiter in oratione cum mulieribus, & Maria matre Iesu, & fratribus eius. * In diebus illis exurgens Petrus in medio fratrum dixit (erat autem turba hominum simul, fere centum viginti.) * Viri fratres, oportet impleri Scripturam, liquam prædixit Spiritus sanctus peros David de Iuda, qui fuit dux eorum, qui comprehenderunt Iesum: * qui connumeratus erat in nobis, & sortitus est sortem ministerij huius. * Et hic quidem possedit agrum de mercede iniquitatis, & suspensus crepuit medius: & diffusa sunt omnia viscera eius. * Et notum factum est omnibus habitantibus Ierusalem, ita ut appellaretur ager ille, lingua eorum, Haceldama, hoc est, ager sanguinis. * Scriptum est enim in libro Psalmorum: Fiat commoratio eorum deserta, & non sit qui inhabitet in ea: & episcopatum eius accipiat alter. * Oportet ergo ex his viris, qui nobiscum sunt congregati in omni tempore, quo intrauit & exiuit inter nos Dominus Iesus, incipiens a baptismo Iohannis, usque in die, qua assumptus est a nobis, testem resurrectionis eius nobiscum fieri vnum ex istis. * Et statuerunt duos, Ioseph, qui vocabatur Barabas, qui cognominatus est Iustus: & Mathiam. * Et orantes dixerunt: Tu Domine, qui corda nostri omnium, ostende, quem elegeris ex his duobus vnum. * Accipere locum ministerij huius, & apostolatus, de quo prauaricatus est Iudas ut abiret in locum suum. * Et dederunt sortes eis, & cecidit fors super Mathiam, & annumeratus est cum vndecim Apostolis.

¶ Ps. 40. c. 9

¶ Io. 13. b. 18

¶ Mat. 27. a.

7

¶ Ps. 68. c. 26

¶ Ps. 108. b. 8

ET cum complerentur dies Pentecostes, erant omnes pa-
riter in eodem loco: * & factus est repente de cælo sonus, tquam aduenientis spiritus vehementis, Io. 7. d. 39 & repleuit totam domum vbi erant 3. i. a. 8
sedentes. * Et apparuerunt illis dispersitæ linguæ tamquam ignis 3. i. i. b. 18 & 19. a. 6
sedique supra singulos eorum: & repleti sunt omnes spiritu sancto, & cœperunt loqui varijs linguis, prout Spiritus sanctus dabat elo-
qui illis. * Erant autem in Ierusalem habitantes Iudæi, viri religiosi ex omni natione, quæ sub cæ-
lo est. * Facta autem hæc voce, conuenit multitudo, & mente confusa est, quoniam audiebat vnusquisque lingua sua illos loquentes. * Stupebant autem omnes, & mirabantur, dicentes: Nonne ecce omnes isti, qui loquuntur, Galilæi sunt, & quomodo nos audiuimus vnusquisque linguam nostram, in qua nati sumus?
9 * Parthi, & Medi, & Aclamitæ, & qui habitant Mesopotamiam, Iudæam, & Cappadociam, Pontum, & Asiam, * Phrygiam, & Pamphyliam, Aegyptum, & partes Libyæ, quæ est circa Cyrenen, & aduenæ Romani, * Iudæi quoque, & Proselyti, Cretes, & Arabes: audiuiamus eos loquentes nostris linguis magnalia Dei. * Stupebant autem omnes, & mirabantur ad inuicem dicentes: Quidnam vult hoc esse? * Alij autem irridentes dicebant: Quia multo pleni sunt isti. * Stans autem Petrus cum vndecim leuauit vocem suam, & locutus est eis: Viri Iudæi, & qui habitatis Ierusalem vniuersi, hoc vobis notum sit, & auribus percipite verba mea. * Non enim sicut vos estimatis, hi ebrii sunt, cum sit hora diei tertia: * sed hoc est, quod dictum est per prophetam Isai: * Et erit in nouissimis diebus (dicit Dominus) effundam de Spiritu meo super omnem carnem, & prophetabunt filij vestri, & filij vestræ, & iuuenes vestri visiones videbunt, & seniores vestri somnia somniabunt. * Et quidem super seruos meos, & super ancil-

¶ Isai. 2. g.

28

¶ Isai. 44. a. 3

ancillas meas in diebus illis effundam de Spiritu meo, & prophetabunt: * & dabo prodigia in caelo sursum, & signa in terra deorsum. sanguinem, & ignem, & vaporem sumi: * Sol conuertetur in tenebras, & luna in sanguinem, antequam veniat dies Domini magnus & manifestus.

Ra. 10. c. 13. * Et erit: omnis, quicumque inuocauerit nomen Domini, saluus erit. * Viri Israelitæ, audite verba hæc: Iesum Nazarenum vitum approbatum a Deo in vobis, virtutibus, & prodigijs, & signis, quæ fecit Deus per illum in medio vestri, sicut & vos scitis: * hunc definitio cõsilio, & præscientia Dei traditum, per manus iniquorum diligenter interemistis: * quem Deus suscitauit solutus doloribus inferni, iuxta quod impossibile erat generi illum ab eo.

Ps. 15. c. 18. * David enim dicit in eum: * Prouidebam Dominum in conspectu meo semper: quoniam a dextris est mihi ne cõmoueatur: * Propter hoc latratum est cor meum, & exultauit lingua mea, insuper & caro mea requiescet in spe: * Quoniam non derelinquet animam meam in inferno, nec dabis Sanctum tuum videre corruptionem. * Notas mihi fecisti vias vitæ: & replebis me iucunditate cum facie tua. * Viri fratres, liceat audenter dicere ad vos de patriarcha David: * quoniam defunctus est, & sepultus: & sepulchrum eius est apud nos vsque in hodiernum diem. * Prophetæ igitur cum esset, & sciret quia iurando iurasset illi Deus de fructu lumbi eius sedere super ledem eius: * prouidentem locutus est de resurrectione Christi, quia neque derelictus est in inferno, neque caro eius vidit corruptionem. * Hunc Iesum resuscitauit Deus, cuius omnes nos testes sumus. * Dexteræ igitur Dei exaltatus, & promissione Spiritus sancti acceptus a patre, effudit hunc, quem vos videtis, & auditis. * Non enim Paulus ascendit in caelum: dixit autem ipse: Dixit Dominus David, non meo, sed a dextris meis: * nec ponam inimicos tuos, scabellum pedum tuorum. * Certissime

13. Reg. 2. b 10

Ps. 137. c. 11

Ps. 15. c. 10 7. 15. c. 25

Ps. 109. a. 1

sciat ergo omnis domus Israel, quia & Dominum eum, & Christum fecit Deus, hunc Iesum: 17 quæ vos crucifixistis. * His autem F auditis, compuncti sunt corde, & dixerunt ad Petrum, & ad reliquos Apostolos: Quid faciemus, viri 18 fratres? * Petrus vero ad illos: Penitentiam (inquit) agite, & baptizetur vnusquisque vestrum in nomine Iesu Christi in remissionem peccatorum vestrorum: & accipietis donum Spiritus sancti. * Vobis enim est repositio, & filijs vestris, & omnibus, qui longe sunt, quoscumque aduocauerit 19 Dominus Deus noster. * Alijs etiã verbis plurimis testificatus est, & exhortabatur eos, dicens: Saluamini a generatione ista praua. 20 * Qui ergo receperunt sermonem eius, baptizati sunt, & appositæ sunt in die illa animæ eorum tria milia. 21 * Erant autem persecutores in doctrina Apostolorum, & communicatione fractionis panis, & orationibus. * Fiebat autem G omni animæ timor: multa quoque prodigia, & signa per Apostolos in Ierusalem fiebant, & metus erat magnus in vniuersis. 22 * Omnes enim, qui credebant, erant pariter, & habebant omnia communia. 23 * Possessiones, & substantias vendebant, & diuidebant illa omnibus, prout cuique opus 24 erat. 25 Quotidie quoque perdurantes vnauimenter in templo, & frangentes circa domos panem, sumebant cibum cum exultatione, & simplicitate cordis. 26 * colaudantes Deum, & habentes gratiam ad omnem plebem. Dominus autem augebat qui salui fierent quotidie in idipsum.

ACTVS APOSTOLORVM. C. III.

1 Petrus autem, & Ioannes ascenderant in templum ad horam orationis nonam. 2 * Et quidam vir, qui erat claudus ex vtero matris suæ, baiulabatur: quem ponebant quotidie ad portam templi, quæ dicitur Speciosa, vt peteret elemosinam ab introeuntibus in templum. 3 * Is cum vidisset Petrum, & Ioannem incipientes introire in templum, rogabat

vt eleemosynam acciperet. * Intuens autem in eum Petrus cum Ioanne, dixit: Respice in nos. * At ille intendebat in eos, sperans se aliquid accepturum ab eis. * Petrus autem dixit: Argentum & aurum non est mihi: quod autem habeo, hoc tibi do: In nomine Iesu Christi Nazareni surge, & ambula. * Et apprehensa manu eius dextera, alieuaui eum, & prounus consolidare sunt bases eius, & plantæ. * Et exiliens stetit, & ambulabat: & intrauit cum illis in templum ambulans, & exiliens, & laudans Deum. * Et vidit omnis populus eum ambulantem, & laudantem Deum. * Cognoscebat autē illum, quod ipse erat, qui ad eleemosynam sedebat ad speciosam portā templi: & impleti sunt stupore & extasi in eo, quod conigerat illi. * Cum teneret autem Petrum, & Ioannem, ecurrit omnis populus ad eos ad porticum, quæ appellatur Salomonis, stupentes. * Videns autem Petrus respondit ad populum: Viri Israelitæ quid miramini in hoc, aut nos quid intuemini, quasi nostra virtute aut potestate fecerimus hunc ambulare? * Deus Abraham, & Deus Isaac, & Deus Iacob, Deus patrum nostrorum glorificauit filium suum Iesum, quē vos quidem tradidistis, & negastis ante faciem Pilati, iudicante illo dimitti. * Vos autem sanctum, & iustum negastis, & petistis virum homicidā donari vobis: auctore vero vitæ interfecistis, quem Deus suscitauit a mortuis, cuius nos testes sumus. * Et in fide nominis eius, hunc, quem vos vidistis, & nostis, confirmauit nomen eius: & fides, quæ per eum est, dedit integrā sanitatem istam in conspectu omnium vestrum. * Et nūc fratres scio quia per ignorantiam fecistis, sicut & principes vestri. * Deus autem, quæ pronūciauit per os omnium prophetarum, pati Christum suum, sic impleuit. * Pœnitementi igitur, & conuertimini, vt deleantur peccata vestra, * vt cum venerint tempora refrigerij a conspectu Domini, & miserit eum, qui

prædicatus est vobis, Iesum Christum, * quem oportet quidem celum suscipere vsque in tempora restitutionis omnium, quæ locutus est Deus per os sanctorum suorum a sæculo Prophetarum. * Moyses quidem dixit: Quoniam Propheta suscitabit vobis Dominus Deus vester de fratribus vestris, tamquam me, ipsum audietis iuxta omnia quæcumque locutus fuerit vobis. * Erit autem: omnis anima, quæ non audierit Prophetam illum, exterminabitur de plebe. * Et omnes prophete a Samuel, & deinceps, qui locuti sūt, annunciauerunt dies istos. * Vos estis filij prophetarum, & testamenti, quod disposuit Deus ad patres nostros, dicens ad Abraham: Et in semine tuo benedicentur omnes familie terre. * Vobis primum Deus suscitauit Filium suum, misit eum benedicentem vobis: vt conuertat se vnusquisque a nequitia sua.

Deu. 18. c.

15

Gen. 12. c.

3

CAP. III.

Loquentibus autem illis ad populum, superuenerunt sacerdotes, & magistratus templi, & Sadducei, * dolentes quod docerent populum, & annuntiarent in Iesu resurrectionem ex mortuis: * & iniecerunt in eos manus, & posuerunt eos in custodiam in crastinum: erat enim iam vespere. * Multi autem eorum, qui audierant verbum, crediderunt: & factus est numerus viros quinque millia. * Factum est autem in crastinum, vt congregarentur principes eorum, & seniores, & scribæ in Ierusalem. * & Anna princeps sacerdotum, & Caiphas, & Ioannes, & Alexander, & quotquot erant de genere sacerdotali. * Et statuentes eos in medio, interrogabant: In qua virtute, aut in quo nomine fecistis hoc vos? * Tunc repletus Spiritu sancto Petrus, dixit ad eos: Principes populi, & seniores audite: * Si nos hodie dijudicamur in beneficio hominis infirmi, in quo iste saluus factus est, * notum sit omnibus vobis, & omni plebi Israel: quia in nomine Domini no-

Mat. 27. c.

20

Mar. 15. b.

17

Luc. 23. c.

18

Io. 18. g. 40

ni nostri Iesu Christi Nazareni, quem vos crucifixistis, quē Deus suscitauit a mortuis, in hoc iste Pf. 117. d. 22
Matt. 21. d. 42
Mar. 12. a. 10
Lu. 20. c. 17
Ih. 8. d. 16
1. Pet. 2. a. 7
Ro. 9. g. 33
lapis, qui reprobatus est a vobis edificantibus, qui factus est in caput anguli: * & non est in alio aliquo salus. Nec enim aliud nomen est sub cælo datum hominibus, in quo oporteat nos saluos fieri. * Videntes autem Petri constantiam, & Ioannis, comperto quod homines essent sine litteris, & idiotæ, admirabantur, & cognoscebant eos quoniam cum Iesu fuerant: * hominem quoque videntes stantem cum eis, qui curatus fuerat, nihil poterāt contradicere. * Iusserunt autem eos foras extra concilium secedere: & conferebant ad inuicem, * dicentes: Quid faciemus hominibus istis? quoniam quidem notum signum factum est per eos, omnibus habitantibus Ierusalem: manifestum est, & non possumus negare. * Sed ne amplius diuulgetur in populum, comminemur eis, ne ultra loquantur in nomine hoc vlli hominum. * Et vocantes eos, denunciauerunt ne omnino loquerentur, neque docerēt in nomine Iesu. * Petrus vero, & Ioannes respondentes, dixerunt ad eos: Si iustum est in cōspectu Dei, vos potius audire quā Deum, iudicate. * non enim possumus quæ vidimus & audiuius non loqui. * At illi comminantes dimiserunt eos: non inuenientes quomodo punirent eos propter populum, quia omnes clarificabant id, quod factum fuerat in eo quod acciderat. * Annorum enim erat amplius quadraginta homo, in quo factum fuerat signum istud sanitatis. * Dimissi autem venerunt ad suos: & annunciauerunt eis quanta ad eos principes sacerdotum, & seniores dixissent. * Qui cum audissent, vnanimiter leuauerunt vocem ad Deum, & dixerunt: Domine, tu es qui fecisti cælum, & terrā, mare, & omnia, quæ in eis sunt: * qui Spiritu sancto per os patris nostri Dauid, pueri tui dixisti: Quare fremuerūt Gentes, * & populi meditati sunt inania? * Altiterrunt reges terræ, &

principes conuenerunt in vnum aduersus Dominum, & aduersus Christum eius? * conuenerunt enim vere in ciuitate ista aduersus sanctum puerum tuum Iesum, quem vnixisti, Herodes, & Pontius Pilatus cum Gentibus, & populo Israel, * facere quæ manus tua, & consilium tuum decreuerunt fieri. * Et nunc Domine respice in minas eorum, & da seruis tuis cum omni fiducia loqui verbum tuum; * in eo quod manum tuam extendas ad sanitates, & signa, & prodigia fieri per nomen sancti filij tui Iesu. * Et cum orallent, motus est locus, in quo erant congregati: & repleti sunt omnes Spiritu sancto, & loquebantur verbum Dei cum fiducia. * Multitudinis autem credentium erat cor vnum, & anima vna: nec quisquam eorum, quæ possidebat, aliquid suum esse dicebat, sed erant illis omnia communia. * Et virtute magna reddebant Apostoli testimonium resurrectionis Iesu Christi Domini nostri: & gratia magna erat in omnibus illis. * Neque enim quisquam egens erat inter illos. Quotquot enim possessores agrorum, aut domorum erant vendentes afferebant prelia coru, quæ vendebant, * & ponebant ante pedes Apostolorum. Diuidebatur autem singulis prout cuique opus erat. * Ioseph autem, qui cognominatus est Barnabas ab Apostolis, (quod est interpretatum Filius Consolationis) Leuites, Cyprius genere, * cum haberet agrum, vendidit eum, & attulit pretium, & posuit ante pedes Apostoloru.

CAP. V.

V Ir autem quidam nomine Ananias, cum Saphira vxore sua vendidit agrum, * & fraudauit de pretio agri, conscia vxore sua: & afferens partem quādam, ad pedes Apostolorum posuit. * Dixit autem Petrus: Ananias: cur tentauit satanas cor tuum mentiri te Spiritui sancto, & fraudare de pretio agri? * Nonne manens tibi manebat, & venundatum in tua erat potestate? Quare posuisti

posuisti in corde tuo hanc rem ? Non es mentitus hominibus , sed Deo . * Audiens autem Ananias hæc verba , cecidit , & expirauit . Et factus est timor magnus super omnes , qui audierunt . * Surgentes autem iuuenes amouerunt eum , & efferentes sepelierunt . * Factum est autem quasi horarum trium spatium , & vxor ipsius , nesciens quod factum fuerat , introiuit . * Dixit autē ei Petrus : Dic mihi mulier , si tanti agrum vendidistis ? At illa dixit : Etiam tanti . * Petrus autem ad eam : Quid vtiq; conuenit vobis tentare Spiritū Domini ? Ecce pedes eorum , qui sepelierunt virū tuum ad ostium , & efferent te . * Confectum cecidit ante pedes eius , & expirauit . Intrantes autem iuuenes inuenerunt illam mortuam : & extulerunt , & sepelierunt ad virum suum . * Et factus est timor magnus in vniuersa ecclesia , & in omnes , qui audierunt hæc . * Per manus autem Apostolorū fiebant signa , & prodigia multa in plebe . Et erāt vnanimiter omnes in porticu Salomonis . * Ceterorum autem nemo audebat se coniungere illis : sed magnificabat eos populus . * Magis autem augebatur credentium in Domino multitudo virorum , ac mulierum , ita vt in plateas eijcerent infirmos , & ponerent in lectulis ac grabatis , vt veniente Petro , saltem vmbra illius obumbraret quemquam illorum , & liberarentur ab infirmitatibus suis . * Concurtebat autem & multitudo vicinarū ciuitatum Ierusalem , afferētes ægros , & veratos a spiritibus immundis : qui curabantur omnes . * Exurgens autem princeps sacerdotum , & omnes , qui cum illo erant , (quæ est hæresis adducorum) repleti sunt zelo : * & iniecerunt manus in Apostolos , & posuerunt eos in custodia publica . * Angelus autem Domini per noctem aperiens ianuas carceris , & educens eos , dixit : * Ite , & stantes loquimini in templo plebi omnia verba vitæ huius . * Qui cum audissent , intrauerunt diluculo in templum , & docebant . Adueniens autē princeps sacerdotum , & qui cū eo erāt ,

conuocauerunt concilium , & omnes seniores filiorum Israel : & miserunt ad carcerem vt adducerentur . * Cum autem venissent ministri , & aperto carcere non inuenissent illos , reuersi nunciauerunt , * dicentes : Carcerem quidem inuenimus clausum cū omni diligentia , & custodes stantes ante ianuas : aperiētes autem neminem intus inuenimus . * Vt autem audierunt hos sermones magistratus templi , & principes sacerdotum ambigebant de illis quidnam fieret . * Adueniens autem quidam nunciauit eis : Quia ecce viri , quos posuisti in carcerem , sunt in templo stantes , & docentes populum . * Tunc abiit magistratus cum ministris , & adduxit illos sine vi : timebant enim populum ne lapidarentur . * Et cum adduxissent illos , statuerunt in concilio : & interrogauit eos princeps sacerdotum , * dicens : Præcipiendo præcepimus vobis ne doceretis in nomine isto : & ecce replestis Ierusalem doctrina vestra : & vultis inducere super nos sanguinem hominis istius . * Respondens autem Petrus , & Apostoli , dixerunt : Obedire oportet Deo magis , quàm hominibus . * Deus patrum nostrorum suscitauit Iesum , quem vos interemistis , suspendentes in ligno . * Hunc principem , & saluatorem Deus exaltauit dextera sua ad dādam pœnitentiam Israeli , & remissionem peccatorum . * & nos sumus testes horum verborū , & Spiritus sanctus quē dedit Deus omnibus obediētibz tibi . * Hæc cum audissent , discabantur , & cogitabant interficere illos . * Surgens autem quidam in concilio Pharisæus , nomine Gamaliel , legislator honorabilis vniuersæ plebi , iussit foras ad breue homines fieri . * Dixitq; ad illos : Viri Israelitæ attendite vobis super hominibus istis quid actum sit . * Ante hos enim dies exiit Theodas , dicens se esse aliquē , cui consensit numerus virorum circiter quadringentorum : qui occisus est : & omnes , qui credebant ei , dissipati sunt , & redacti ad nihilum . * Post hunc extitit Iudas Galilæus in diebus profes-

professionis, & auerit populum
 post se, & ipse perijt: & omnes,
 quotquot conſeſerunt ei, diſper-
 ſi ſunt. * Et nunc itaque dico vo-
 bis, diſcedite ab hominibus iſtis,
 & ſinite illos: quoniam ſi eſt ex
 hominibus conſilium hoc aut o-
 pus, diſſoluetur: * ſi vero ex Deo
 eſt, non poteritis diſſoluere illud,
 ne forte & Deo repugnare inue-
 niamini. Conſenſerunt autem il-
 li. * Et conuocantes Apoſtolos,
 caſus denunciauerunt ne omnino
 loquerentur in nomine Ieſu, &
 diſmiſerunt eos. * Et illi quidem
 ibant gaudentes a conſpectu con-
 cilij, quoniam digni habiti ſunt
 pro nomine Ieſu cōtumeliam pa-
 ti. * Omni autem die non ceſſa-
 bant in templo, & circa domos
 docentes, & euangelizantes Chri-
 ſtum Ieſum.

CAP. VI.

IN diebus autem illis, creſcen-
 te numero diſcipulorum, fa-
 ctum eſt murmur Græcorum ad-
 uerſus Hebræos, eo quod deſpi-
 cerentur in miniſterio quotidia-
 no viduæ eorum. * Conuocantes
 autem duodecim multitudinem
 diſcipulorum dixerunt: Non eſt
 æquū nos derelinquere verbum
 Dei, & miniſtrare menſis. * Con-
 ſiderate ergo fratres, viros ex vo-
 bis boni teſtimonij ſeptem, ple-
 nos Spiritu ſancto, & ſapientia,
 quos cōſtituamus ſuper hoc opus.
 * Nos vero orationi, & miniſte-
 rio verbi iſtantes erimus. * Et
 placuit ſermo coram omni mul-
 titudine. Et elegerunt Stepha-
 num virum plenum fide, & Spi-
 ritu ſancto, & Philippum, & Pro-
 chorum, & Nicanorem, & Timo-
 nem, & Parmenam, & Nicolai
 aduenam Antiochenū. * Hos ſta-
 tuerunt ante cōſpectum Apoſto-
 lorum: & orantes impoſuerunt
 eis manus. * Et verbum Domi-
 ni creſcebat, & multiplicabatur
 numerus diſcipulorum in Ieruſa-
 lem valde: multa etiam turba
 ſacerdotum obedeſcit fidei. * Ste-
 phanus autem plenus gratia, &
 fortitudine faciebat prodigia, &
 ſigna magna in populo. * Surre-
 xerunt autem quidam de ſynago-

C ga, quæ appellatur Libertinorum,
 & Cyrenenſium, & Alexandri-
 norum, & eorum, qui erant a Ci-
 licia, & Aſia, diſputantes cum Ste-
 phano: * & non poterant reſiſte-
 re ſapientiæ, & Spiritui, qui lo-
 quebatur. * Tunc ſummiſerunt
 viros, qui dicerent ſe audiuiſſe eū
 dicentem Verba blaſphemiz in
 12 Moysen, & in Deum. * Com-
 mouerunt itaque plebem, & ſe-
 niores, & Scribas: & concurren-
 tes rapuerunt eum, & adduxerūt
 in concilium, & ſtatuērūt falſos
 13 teſtes, qui dicerent: Homo iſte
 non ceſſat loqui verba aduerſus
 14 locum ſanctum, & legem. * Audi-
 uimus enim eum dicentem: quon-
 iā Ieſus Naſarenus hic, deſtruet
 locum iſtum, & mutabit traditio-
 nes, quas tradidit nobis Moysen.
 15 * Et intuentes eum omnes, qui
 ſedebant in concilio, viderunt fa-
 ciem eius tamquam faciem an-
 geli.

CAP. VII.

Dixit autem princeps ſacerdo-
 tum: Si hæc ita ſe habent?
 2 * Qui ait: Viri fratres, & patres
 audite: Deus gloriæ apparuit pa-
 tri noſtro Abrahæ cū eſſet in Me-
 ſopotamia, priuſquam moraretur
 3 in Charan, & dixit ad illū: ¶ Exi
 de terra tua, & de cognatione tua,
 & veni in terram, quam monſtra-
 4 uero tibi. * Tunc exiit de terra
 Chaldaeorum, & habitauit in Cha-
 ran. Et inde, poſtquam mortuus
 eſt pater eius, tranſtulit illum in
 terram iſtam, in qua nunc vos ha-
 5 bitatis. * Et non dedit illi heredi-
 tatem in ea, nec paſſum pedis: ſed
 repromiſit dare illi eam in poſſeſ-
 ſionem, & ſemini eius poſt ip-
 6 ſum, cum nō haberet filium. * Lo-
 cutus eſt autē ei Deus: ¶ Quia erit
 ſemen eius accola in terra aliena, ¶
 & ſeruituti eos ſubijcient, & ma-
 le tractabunt eos annis quadrin-
 7 gentis: * & gentem cui ſeruerint,
 iudicabo ego, dixit Dominus. Et
 poſt hæc exibunt, & ſeruient mi-
 8 hi in loco iſto. * ¶ Et dedit illi te- ¶
 ſtamentum circumciſionis: ¶ & ¶
 ſic genuit Iſaac, & circumcidit ¶
 eum die octauo: ¶ & ¶ Iſaac Ia- ¶
 cob: & Iacob, duodecim Patriar- ¶
 9 chas. * Et Patriarchæ æmulantes, ¶
 Ioseph

Gen. 12. 1

Gen. 15. c.

Gen. 17. b.

Gen. 21. a.

Gen. 22. 4

Gen. 25. c.

24. 25

¶ Gen. 29. f. ¶ Ioseph vendiderunt in Aegyptū.
 32. & 35. c. & erat Deus cum eo : * & eripuit
 32 cum ex omnibus tribulationibus
 ¶ Gen. 37. f. & dedit ei gratiam, & sa-
 28 pientiam in conspectu Pharaonis
 Gen. 41. c. regis Aegypti, & constituit eum
 37 præpositum super Aegyptum, &
 super omnem domum suam.
 * Venit autem fames in vniuer-
 sam Aegyptum, & Chanaan, &
 tribulatio magna: & non inuenie-
 bant cibos patres nostri. * ¶ Cum
 ¶ Gen. 42. a. audisset autem Iacob esse frumē-
 2 tum in Aegypto: misit patres no-
 ¶ Gen. 45. a. stros primū: * & in secundo co-
 3 gnitus est Ioseph a fratribus suis,
 & manifestatum est Pharaoni ge-
 nus eius. * Mittens autem Ioseph
 ¶ Gen. 46. a. accersit Iacob patrem suum, &
 5 & omnem cognitionē suam in ani-
 ¶ Gen. 49. d. mabus septuagintaquinque. * ¶ Et
 32 descendit Iacob in Aegyptum, &
 ¶ Gen. 50. b. ¶ defunctus est ipse, & patres no-
 7 stri. * Et translati sunt in Sichem,
 ¶ Ios. 34. g. 32 & positi sunt in sepulchro, quod
 ¶ Gen. 23. d. cmit Abraham pretio argenti a fi-
 16 lijs Hemor filij Sichem. * Cum
 ¶ Exo. 1. a. 7 autē appropinquaret tempus pro-
 missionis, quam confessus erat
 Deus Abrahā, ¶ creuit populus,
 & multiplicatus est in Aegypto,
 * quoadusque surrexit alius rex
 ¶ Exo. 2. a. 2 in Aegypto, qui non sciebat Ioseph.
 ¶ Heb. 11. c. 23 ¶ Hic circumueniens genus
 nostrum, affixit patres nostros vt
 exponerent infantes suos ne viu-
 ficarentur. * ¶ Eodem tempore na-
 tus est Moyses & fuit gratus Deo,
 qui nutritus est tribus mensibus
 in domo patris sui. * Exposito au-
 tem illo, sustulit eum filia Pha-
 raonis, & nutriti sunt cum sibi in fi-
 lium. * ¶ Et eruditus est Moyses
 22 omni sapientia Aegyptiorum, &
 erat potens in verbis, & in operi-
 bus suis. * Cum autem impleteretur
 23 ei quadraginta annorum tempus,
 ¶ Exod. 2. b. 12 afeedit in cor eius, vt visitaret
 fratres suos filios Israel. * ¶ Et cum
 25 vidisset quendam iniuriam patiē-
 tem, vindicauit illum: & fecit vi-
 sionem ei, qui iniuriam sustine-
 bat, percussio Aegyptio. * Existima-
 bat autē intelligere fratres, quo-
 niam Deus per manum ipsius da-
 ret salutem illis: at illi non intel-
 legerunt. * ¶ Sequenti vero die ap-
 ¶ Exod. 2. b. 13 paruit illis litigantibus: & recon-
 ciliabat eos in pace, dicens: Viri,

fratres estis, vt quid nocetis alter-
 27 utrum? ¶ Qui autem iniuriam fa-
 D ciebat proximo, repulit eum, di-
 28 cens: Quis te constituit principē,
 & iudicem super nos? * numquid
 interficere me tu vis, quemadmo-
 dum interfecisti heri Aegyptium?
 29 ¶ Fugit autem Moyses in verbo
 isto: & factus est aduena in ter-
 ra Madian, vbi generauit filios
 30 duos. * Et expletis annis quadra-
 30 ginta, ¶ apparuit illi in deserto
 ¶ Exo. 3. a. 2 montis Sina angelus in igne flam-
 31 mæ rubi. ¶ Moyses autem videns,
 admiratus est visum, & acceden-
 te illo vt consideraret, facta est ad
 32 eum vox Domini, dicens: ¶ Ego
 sum Deus patrum tuorum, Deus
 Abraham, Deus Isaac, & Deus Ia-
 ¶ Exo. 3. a. 2 cob. ¶ Tremefactus autem Moy-
 ses, non audebat considerare. ¶ Dix-
 33 it autem illi Dominus: Solue
 calcamentum pedum tuorum: locus
 enim in quo stas, terra san-
 34 cta est. ¶ Videns vidi afflictionem
 populi mei, qui est in Aegypto,
 & gemitum eorum audiui, & de-
 scendi liberare eos. Et nunc veni,
 35 & mittam te in Aegyptum. ¶ Hunc
 Moysen, quem negauerūt, dicen-
 tes: Quis te constituit principem
 & iudicem? hunc Deus principem
 & redemptorem misit, cum ma-
 nu angeli, qui apparuit illi in ru-
 36 bo. * ¶ Hic eduxit illos faciens
 ¶ Exod. 7. 8. prodigia, & signa in terra Aegypti,
 9. 10. 11. 14 & in rubro mari, & in deserto an-
 ¶ Exo. 16. 2. nis quadraginta. ¶ Hic est Moyses,
 1 Deut. 18. c. qui dixit filijs Israel: ¶ Prophetam
 ¶ Exo. 19. a. 3 suscitat vobis Deus de fratri-
 15 bus vestris, tamquam me, ipsum
 ¶ Exo. 19. a. 3 audietis. * ¶ Hic est, qui fuit in
 Ecclesia in solitudine cum ange-
 lo, qui loquebatur ei in monte
 Sina, & cum patribus nostris: qui
 39 accepit verba vitæ dare nobis,
 ¶ Exo. 32. a. 2 ¶ Cui noluerūt obedire patres no-
 40 stri: sed repulerunt, & auersi sunt
 cordibus suis in Aegyptum, * di-
 centes ad Aaron: ¶ Fac nobis deos,
 ¶ Exo. 32. a. 2 qui præcedant nos: Moyses enim
 hic, qui eduxit nos de terra Aeg-
 41 ypti, nescimus quid factum sit
 ei. * ¶ Et vitulum fecerunt in die-
 bus illis, & obtulerunt hostiam
 42 simulachro, & letabantur in ope-
 ribus manuum suarum. ¶ Con-
 uertit autem Deus, & tradidit eos
 seruire militiæ cæli, sicut scriptū
 est in

U Amos. 5. est in Libro Prophetarum: Num-
 25 quid victimas, & hostias obtulitis
 mihi annis quadraginta in deser-
 to, domus Israel? * Et suscepistis
 tabernaculi Moloch, & sidus Dei
 vestri Rempham, figuras, quas fe-
 cistis, adorare eas. Et transferam
 vos trans Babylonem. * Taberna-
 culum testimonij fuit cum patri-
 bus nostris in deserto, sicut dispo-
 suit illis Deus, loquens ad Moy-
 sen, vt faceret illud secundum
 40 formam, quam viderat. * Quod
 Heb. 8. b. 9 & induxerunt, suspicientes patres
 Ios. 3. c. 14 nostri cum Iesu in possessionem
 Gentium, quas expulit Deus a fa-
 cie patrum nostrorum, vsque in
 diebus David, * qui inuenit gra-
 46 tiam ante Deum, & petijt vt in-
 uenerit tabernaculum Deo Iaco-
 47 b. * Salomon autem edificauit
 48 illi domum. * Sed non excelsus
 in manufactis habitat, sicut
 49 Propheta dicit: * Cælum mihi se-
 des est: terra autem scabellum pe-
 50 dum meorum. Quam domum edi-
 ficabitis mihi, dicit Dominus? aut
 51 quis locus requietionis mex est?
 * Nõne manus mea fecit hæc om-
 52 nia? * Dora ceruicæ, & ipse cum-
 53 cis cordibus, & auribus, vos sem-
 per Spiritui sancto resistitis, sicut
 patres vestri, ita & vos. * Quem
 Prophetarum non sunt persecuti
 patres vestri? Et occiderunt eos,
 qui præparaciabāt de aduentu Iu-
 sti, cuius vos nunc proditores, &
 54 homicidæ fuistis: * qui acceperitis
 legem in dispositione angelorum,
 & non custodistis. * Audientes
 55 autem hæc dissecabantur cordi-
 bus suis, & stridebant dentibus
 in eum. * Cum autem esset plenus
 Spiritu sancto, intendens in
 cælum, vidit gloriam Dei, & Ie-
 sum stantem a dextris Dei. Et ait:
 Ecce video celos apertos, & Fi-
 lium hominis stantem a dextris
 Dei. * Exclamantes autem voce
 magna continuerunt aures suas,
 & impetum fecerunt vnanimiter
 in eum. * Et eicientes eum ex-
 57 tra ciuitatem lapidabant: & tes-
 tes deposuerunt vestimenta sua
 secus pedes adolescentis, qui vo-
 cabatur Saulus. * Et lapidabant
 Stephanum innocentem, & dicen-
 tem: Domine Iesu suscipe spiri-
 tum meum. * Positis autem ge-

nibus, clamauit voce magna, di-
 cens: Domine ne statuas illis hoc
 peccatum. Et cum hoc dixisset,
 obdormiuit in Domino. Saulus
 autem erat consentiens neci eius.

CAP. VIII.

FActa est autem in illa die per-
 1 secutio magna in Ecclesia,
 A quæ erat Ierosolymis, & omnes
 dispersi sunt per regiones Iudææ,
 & Samariæ præter Apostolos.
 2 * Curauerunt autem Stephanus
 viri timorati, & fecerunt plan-
 3 ctum magnum super eum. * Saulus
 autem deuassabat Ecclesiam
 per domos intrans, & trahens vi-
 4 ros, ac mulieres, tradebat in cu-
 5 stodiam. * Igitur qui dispersi
 erant pertransibant, euangelizan-
 6 tes verbum Dei. * Philippus au-
 tem descendens in ciuitatem Sam-
 7 thariæ, predicabat illis Christum.
 8 * Intendebant autem turbæ his,
 quæ a Philippo dicebantur vnanim-
 9 iter audientes, & videntes si-
 7 gna quæ faciebat. * Multi enim
 B eorum, qui habebant spiritus im-
 mundos, clamantes voce magna
 2 exibant. * Multi autem paraly-
 3 tici, & claudi curati sunt. * Fa-
 4 ctum est ergo gaudium magnum
 in illa ciuitate. Vir autem qui-
 5 dam nomine Simon, qui ante fue-
 rat in ciuitate magus, seducens
 gentem Samariæ, dicens se esse
 10 aliquem magnum: * cui auscul-
 tabant omnes a minimo vsque ad
 maximum, dicentes: Hic est vir-
 11 tus Dei, quæ vocatur magna. * At-
 tendebant autem eum: propter
 quod multo tempore magis suis
 12 dementasset eos. * Cum vero cre-
 didisset Philippo euangelizati de
 regno Dei, in nomine Iesu Chri-
 sti baptizabantur viri, ac mulie-
 13 res. * Tunc Simon & ipse credi-
 dit: & cum baptizatus esset, ad-
 hærebat Philippo. Videns etiam
 signa, & virtutes maximas fieri,
 14 stupens admirabatur. * Cum au-
 tem audissent Apostoli, qui erant
 Ierosolymis, quod receperat Sa-
 maria verbum Dei, miserunt ad
 15 eos Petrum, & Ioannem: * Qui
 cum venissent, orauerunt pro ipsis
 vt acciperent Spiritum sanctum:
 16 * Nondum enim in quemquam
 illo-

illorum venerat, sed baptizati tan-
 tum erant in nomine Domini Ie-
 su. * Tunc imponebant manus
 super illos, & accipiebant Spiritum
 sanctum. * Cum vidisset autem
 Simon quia per impositionem
 manus Apostolorum daretur Spiritus
 sanctus, obtulit eis pecuniam,
 * dicens: Date & mihi hanc pote-
 statem, ut cuicumque impone-
 ro manus, accipiat Spiritum san-
 ctum. Petrus autem dixit ad eum:
 * Pecunia tua tecum sit in perdi-
 tionem: quoniam donum Dei existi-
 masti pecunia possideri. * Non
 est tibi pars, neque fors in sermo-
 ne isto. cor enim tuum non est
 rectum coram Deo. * Pœnitentiam
 itaque age ab hac nequitia
 tua: & roga Deum, si forte remit-
 tatur tibi hæc cogitatio cordis tui.
 * In felle enim amaritudinis, &
 obligatione iniquitatis video te
 esse. * Respondens autem Simon,
 dixit: Precamini vos pro me ad
 Dominum, ut nihil veniat super
 me horum, quæ dixistis. * Et il-
 li quidem testificati, & locuti ver-
 bum Domini, redibant Ierosoly-
 mam, & multis regionibus Sama-
 ritanorum euangelizabant. * An-
 gelus autem Domini locutus est
 ad Philippum, dicens: Surge, &
 vade contra meridianum ad viam,
 quæ descendit ab Ierusalem in
 Gazam: hæc est deserta. * Et sur-
 gens abiit. Et ecce vir Aethiops
 eunuchus, potens Candacis Re-
 ginæ Aethiopum, qui erat super
 omnes gazas eius: venerat adora-
 re in Ierusalem: * & reuertebatur
 sedens super currum suum, le-
 gensque Isaiam prophetam. * Di-
 xit autem Spiritus Philippo: Ac-
 cede, & adiunge te ad currum
 istum. * Accurrens autem Philip-
 pus, audiuit eum legentem Isaiam
 prophetam, & dixit: Putasne in-
 telligis quæ legis? * Qui ait: Et
 quomodo possum, si non aliquis
 ostenderit mihi? Rogauit. Phi-
 lippum ut ascenderet, & sederet
 secum. * Locus autem Scripturæ,
 quam legebat, erat hic: * Tam-
 quam ovis ad occisionem ductus
 est: & sicut agnus coram tonden-
 te se, sine voce, sic non aperuit os
 suum. * In humilitate iudicium
 eius sublatum est. Generationem

eius quis enarrabit, quoniam tol-
 letur de terra vita eius? * Respon-
 dens autem eunuchus Philippo,
 dixit: Obsecro te, de quo Prophe-
 ta dicit hoc de se, an de alio ali-
 quo? * Aperiens autem Philip-
 pus os suum, & incipiens a scrip-
 tura ista, euangelizauit illi Ie-
 sum. * Et dum irent per viam,
 venerunt ad quandam aquam:
 & ait Eunuchus: Ecce aqua, quid
 prohibet me baptizari? * Dixit
 autem Philippus: Si credis ex to-
 to corde, licet. Et respondens ait:
 Credo, Filium Dei esse Iesum.
 * Et iussit stare cur-
 rum: & descenderunt uterque in
 aquam, Philippus, & Eunuchus,
 & baptizauit eum. * Cum autem
 ascendissent de aqua, Spiritus Do-
 mini rapuit Philippum, & am-
 plius non vidit eum Eunuchus.
 Ibat autem per viam suam gau-
 dens. * Philippus autem inueniens
 euangelizabat ciuitatibus cunctis,
 donec veniret Cæsaream.

CAP. IX.

A **S** **A**ulus autem adhuc spiras mi-
 narum, & cadis in discipulos
 Domini, accessit ad principem
 Sacerdotum, * & petijt ab eo epi-
 stolas in Damascus ad synago-
 gas: ut si quos inuenisset huius
 vir viros, ac mulieres, victos
 perduceret in Ierusalem. * Et
 cum iter faceret, contigit ut ap-
 propinquaret Damasco: & subi-
 to circumfulsit eum lux de cæ-
 lo. * Et cadens in terram audi-
 uit vocem dicentem sibi: Saule,
 Saule, quid me persequeris? * Qui
 dixit: Quis es Domine? Et ille:
 Ego sum Iesus, quem tu perse-
 queris. durum est tibi contra sti-
 mulum calcitrare. * Et tremens,
 ac stupens dixit: Domine, quid
 me vis facere? * Et Dominus ad
 eum: Surge, & ingredere ciuita-
 tem, & ibi dicetur tibi quid te
 oporteat facere. Viri autem illi,
 qui comitabantur cum eo, stabant
 stupefacti, audientes quidem vo-
 cem, neminem autem videntes.
 * Surrexit autem Saulus de terra,
 apertisq. oculis nihil videbat. Ad
 manus autem illum trahentes, in-

Gal. 1. c. 12

1. Cor. 15. b.

2. Cor. 12. a.

1. Isa. 53. c.

7

trodixerunt Damascum. * Et erat
 ibi tribus diebus non videns, &
 non manducauit, neque bibit.
 * Erat autem quidam discipulus
 Damasci nomine Ananias: & di-
 xit ad illum in visu Dominus:
 Anania. At ille ait: Ecce ego, Do-
 mine. * Et Dominus ad eum: Sur-
 ge, & vade in vicum, qui vocatur
 rectus: & quare in domo Iudæ
 Saulum nomine Tarsensem: ec-
 ce enim orat. (* Et vidit virum
 Ananiam nomine, introeuntem,
 & imponentem sibi manus vt vi-
 sum recipiat.) * Respondit autem
 Ananias: Domine, audiui a mul-
 tis de viro hoc, quanta mala fece-
 rit sanctis tuis in Ierusalem: * &
 hic habet potestatem a principibus
 sacerdotum alligandi omnes, qui
 inuocant nomen tuum. * Dixit
 autem ad eum Dominus: Vade,
 quoniam vas electionis est mihi
 iste, vt portet nomen meum co-
 ram gentibus, & regibus, & filiis
 Israel. * Ego enim ostendam illi
 quanta oporteat eum pro nomi-
 ne meo pati. * Et abiit Ananias,
 & introiit in domum: & im-
 ponens ei manus, dixit: Saule frater,
 Dominus misit me Iesus, qui ap-
 paruit tibi in via, qua veniebas, vt
 videas, & implearis Spiritu san-
 cto. * Et confestim ceciderunt ab
 oculis eius tamquam squamæ, &
 visum recepit: & surgens bapti-
 zatus est. * Et cum accepisset ci-
 bum, confortatus est. Fuit autem
 cum discipulis, qui erant Dama-
 sci, per dies aliquot. * Et contin-
 nuo in synagogis predicabat Ie-
 sum, quoniam hic est Filius Dei.
 * Stupebant autem omnes, qui
 audiebant, & dicebant: Nonne
 hic est, qui expugnabat in Ierusa-
 lem eos, qui inuocabant nomen
 istud: & huc ad hoc venit vt vin-
 ctos illos duceret ad principes sa-
 cerdotum? * Saulus autem mul-
 to magis conualefcebat, & con-
 fundebat Iudeos, qui habitabant
 Damasci, affirmans quoniam hic
 est Christus. * Cum autem imple-
 rentur dies multi, consilium fe-
 cerunt in vnum Iudei vt eum in-
 terficerent. * Notz autem facta
 sunt Saulo insidiæ eorum. * Custo-
 diebant autem & portas die ac no-
 cte, vt eum interficerent. * Acci-

pientes autem eum discipuli no-
 ste, per murum dimiserunt eum,
 submittentem, in sporia. * Cum
 E autem venisset in Ierusalem, ten-
 tabat se iungere discipulis, & om-
 nes timebant eum, non credentes
 quod esset discipulus. * Barnabas
 autem apprehensum illū duxit ad
 Apostolos: & narrauit illis quo-
 modo in via vidisset Dominum,
 & quia locutus est ei, & quomo-
 do in Damasco fiducialiter ege-
 rit in nomine Iesu. * Et erat cum
 illis intrans, & exiens in Ierusa-
 lem, & fiducialiter agens in no-
 mine Domini. * Loquebatur quo-
 que Gentibus, & disputabat cum
 Græcis: illi autem quærebant oc-
 cidere eum. * Quod cum cognou-
 issent fratres, deduxerunt eum
 Cæsaream, & dimiserunt Tarsum.
 * Ecclesia quidem per totam Iu-
 dzam, & Galilzæam, & Samariam
 habebat pacem, & edificabatur am-
 bulans in timore Domini, & con-
 solatione sancti Spiritus repleba-
 tur. * Factum est autem, vt Petrus
 dum pertransiret vniuersos, deue-
 niret ad sanctos, qui habitabant
 Lyddæ. * Inuenit autem ibi homi-
 nem quendam, nomine Aeneam,
 ab annis octo iacentem in grabato,
 qui erat paralyticus. * Et ait illi
 Petrus: Aenea, sanat te Dominus
 Iesus Christus: surge, & sterne ti-
 bi. Et continuo surrexit. * Et vide-
 runt eum omnes, qui habitabant
 Lyddæ, & Saronæ: qui conuersi
 sunt ad Dominum. * In Ioppe
 autem fuit quædam discipula, nomine
 Tabitha, quæ interpretata dicitur
 Dorcas. Hæc erat plena operibus
 bonis, & elemosinis, quas fa-
 ciebat. * Factum est autem in
 diebus illis, vt infirmata morere-
 tur. Quam cum lauisset, posue-
 runt eam in cœnaculo. * Cum au-
 tem prope esset Lydda ad Ioppen,
 discipuli audientes quia Petrus es-
 set in ea, miserunt duos viros ad
 eum, rogantes: Ne pigritèris ve-
 nire vsque ad nos. * Exurgens au-
 tem Petrus venit cum illis. Et
 cum aduenisset, duxerunt illum
 in cœnaculum: & circumstete-
 runt illum omnes viduæ santes, &
 ostendentes ei tunicas, & vestes,
 quas faciebat illis Dorcas. * Eie-
 ctis autem omnibus foras: Petrus po-

mens genua orauit : & conuersus ad corpus, dixit : Tabitha, surge. At illa aperuit oculos suos : & viso Petro, resedit. * Dans autem illi manum, erexit eam. Et cum vocasset sanctos, & viduas, assignauit eam viuam. * Notum autem factum est per vniuersam Ioppen : & crediderunt multi in Domino. * Factum est autem vt dies multos moraretur in ioppe, apud simonem quendam coriarium.

CAP. X.

Vir autem quidam erat in Cesarea, nomine Cornelius, Centurio cohortis, quæ dicitur Italica, * religiosus, ac timens Deum cum omni domo sua, faciens eleemosynas multas plebi, & deprecans Deum semper : * is vidit in visu manifeste, quasi hora dici nona, angelum Dei introeuntem ad se, & dicentem sibi, Corneli. * At ille intuens eum, timore correptus, dixit : Quid est, Domine ? Dixit autem illi : Orationes tuæ, & eleemosynæ tuæ ascenderunt in memoriam in conspectu Dei. * Et nunc mitte viros in Ioppen, & accersi Simonem quendam, qui cognominatur Petrus : * hic hospitatur apud Simonem quendam coriarium, cuius est domus iuxta mare : hic dicet tibi quid te oporteat facere. * Et cum discessisset angelus, qui loquebatur illi, vocauit duos domesticos suos, & militem meuentem Dominum ex his, qui illi parebant. * Quibus cum narrasset omnia, misit illos in Ioppen. * Postera autem die iter illis facientibus, & appropinquantibus ciuitati, ascendit Petrus in superiora vt oraret circa horam sextam. * Et cum efflueret, voluit gustare. Parantibus autem illis, cecidit super eum mentis excessus. * & vidit celum apertum, & descendens vas quoddam, velut linteam magnum, quattuor inijs submissi de celo in terram, in quo erant omnia quadrupedia, & serpens terra, & volatilia cæli. * Et facta est vox ad eum : Surge Petre, occide, & manduca. * At

autem Petrus : Absit Domine, quia numquam mâducaui omne commune, & immundum. * Et vox iterum secundo ad eum : Quod Deus purificauit, tu commune ne dixeris. * Hoc autem factum est per ter : & statim receptum est vas in celum. * Et dum intra se hæsitarer Petrus quidnam esset visio, quam vidisset : ecce viri, qui missi erant a Cornelio, inquirentes domum Simonis, astiterunt ad ianuam. * Et cum vocassent, interrogabant, si Simon, qui cognominatur Petrus, illic haberet hospitium. * Petro autem cogitante de visione, dixit Spiritus ei : Ecce vin tres quarunt te. * Surge itaque, descende, & vade cum eis nihil dubitans : quia ego misi illos. * Descendens autem Petrus ad viros, dixit : Ecce ego sum, quem queritis : quæ causa est, propter quam venistis ? Qui dixerunt : Cornelius Centurio, vir iustus, & timens Deum, & testimonium habens ab vniuersa gente Iudæorum, responsum accepit ab angelo sancto accessisse te in domum. * Introducens ergo eos, recepit hospitio. Sequenti autem die surgens profectus est cum illis : & quidam ex fratribus ab Ioppe comitati sunt eum. * Altera autem die introiuit Cesaream. Cornelius vero expectabat illos, conuocatis cognatis suis, & necessarijs amicis. * Et factum est cum introisset Petrus, obuius venit ei Cornelius, & proiciens ad pedes eius adorauit. * Petrus vero eleuauit eum, dicens : Surge, & ego ipse homo sum. * Et loquens cum illo intrauit, & inuenit multos, qui conuenerant : * dixitq. ad illos : Vos scitis quomodo abominatū sit viro Iudæo coniungi, aut accedere ad alienigenam : sed mihi ostendit Deus, neminem commune aut immundum dicere hominem. * Propter quod sine dubitatione veni accessurus. Interrogo ergo, quæ ob causam accessistis me ? Et Cornelius ait : A nudiusquarta die vsque ad hanc horam, orans eram hora nona in domo mea, & ecce vir stetit ante me in veste candida, & ait : Corneli, exaudita est oratio tua ;

& eleemosynarum tuarum commemora-
 te sunt in conspectu Dei. * Mitte
 ergo in Ioppen, & accersi Simonem,
 qui cognominatur Petrus: hic ho-
 spitatur in domo Simonis coriarij
 iuxta mare. * Confestim ergo mis-
 si ad te: & tu bene fecisti venien-
 do. Nunc ergo omnes nos in con-
 spectu tuo adsumus audire om-
 nia quaecumque tibi precepta sunt
 a Domino. * Aperiens autem Petrus
 os suum, dixit: In veritate
 comperi quia non est personarum
 acceptor Deus, sed in omni gente
 qui timet eum, & operatur iusti-
 tiam, acceptus est illi. * Verbum
 misit Deus filiis Israel, annuncians
 pacem per Iesum Christum: (hic
 est omnium Dominus.) * Vos scia-
 tis quod factum est verbum per
 vniuersam Iudaeam: incipiens enim
 a Galilaea post baptismum, quod
 predicauit Ioannes, * Iesum a Na-
 zareth: quomodo vnxit eum Deus
 Spiritu sancto, & virtute, qui per-
 transiit benedicens, & sanando
 omnes oppressos a diabolo, quoniam
 Deus erat cum illo. * Et nos testes
 sumus omnium, quae fecit in regione
 Iudaeorum, & Ierusalem, quem occiderunt suspenden-
 tes in ligno. * Hunc Deus suscita-
 uit tertia die, & dedit eum mani-
 festum fieri non omni populo,
 sed testibus praedictis a Deo:
 nobis, qui manducauimus, & bi-
 bimus cum illo postquam resur-
 rexerat a mortuis. * Et praecipit no-
 bis predicare populo, & testifica-
 ri quia ipse est, qui constitutus est
 a Deo iudex viuorum, & mortuo-
 rum. * Huic omnes Prophetae
 testimonium perhibent remissionem
 peccatorum accipere per no-
 men eius omnes, qui credunt in
 eum. * Adhuc loquente Petro
 verba haec, cecidit Spiritus san-
 ctus super omnes, qui audiebant
 verbum. * Et obstupuerunt ex cir-
 cumcisione fideles, qui venerant
 cum Petro: quia & in nationes gra-
 tia Spiritus sancti effusa est. * Au-
 diebant enim illos loquentes lin-
 guis, & magnificantes Deum.
 * Tunc respondit Petrus: Num-
 quid aquam quis prohibere po-
 teat ut baptizentur hi, qui Spiritu
 sanctum acceperunt sicut &
 nos? * Et iussit eos baptizari in

nomine Domini Iesu Christi. Tunc
 rogauerunt eum ut maneret apud
 eos aliquot diebus.

CAP. XI.

Vdierunt autem Apostoli, &
 A fratres, qui erant in Iudaea:
 quoniam & Gentes receperunt ver-
 bum Dei. * Cum autem ascen-
 disset Petrus Ierusalem, ascen-
 debat aduersus illum, qui erant
 ex circumcissione, dicentes: Qua-
 re introisti ad viros praeputij ha-
 bentes, & manducaisti cum illis?
 * Incipiens autem Petrus expo-
 nebant illis ordinem, dicens: * Ego
 eram in ciuitate Ioppe orans,
 & vidi in excessu mentis visionem,
 descendens vas quoddam velut
 linteum magnum quattuor inijs
 summitti de caelo, & venit vsque
 ad me. * In quod intuens con-
 siderabam, & vidi quadrupedia
 terrae, & bestias, & reptilia, & vo-
 latilia caeli. * Audiui autem & vo-
 cem dicentem mihi: Surge Petre,
 & occide, & manduca. * Dixi au-
 tem: Nequaquam Domine: quia
 commune aut immundum num-
 quam introiit in os meum. * Re-
 spondit autem vox secundo de cae-
 lo: Quia Deus mundauit, tu ne
 commune dixeris. * Hoc autem
 factum est per te: & recepta sunt
 omnia rursum in caelum. * Et
 ecce viri tres confestim stiterunt
 in domo, in qua eram, missi a
 Caesarea ad me. * Dixit autem
 Spiritus mihi ut irem cum illis,
 nihil haesitans. Venerunt autem
 mecum & sex fratres isti, & in-
 gressi sumus in domum viri. * Nar-
 rauit autem nobis, quomodo vi-
 disset angelum in domo sua, stan-
 tem & dicentem sibi: Mitte in
 Ioppen, & accersi Simonem, qui
 cognominatur Petrus, * qui lo-
 quetur tibi verba, in quibus sal-
 uus eristu, & vniuersa domus tua.
 * Cum autem coepissem loqui, ce-
 cidit Spiritus sanctus super eos,
 sicut & in nos in initio. * Recor-
 datus sum autem verbi Domini,
 sicut dicebat: * Ioannes quidem
 baptizauit aqua, vos autem ba-
 ptizabimini Spiritu sancto. * Si
 ergo eandem gratiam dedit illis
 Deus, sicut & nobis, qui credidi-

Mat. 3. c. 11
 Mar. 1. b. 8
 Luc. 3. c. 16
 Ioan. 1. d. 26
 J. 19. a. 4

mus in Dominum Iesum Christū: ego quis eram, qui possem prohibere Deum? * His auditis, tacuerunt: & glorificauerunt Deum, dicentes: Ergo & Gentibus poenitentiam dedit Deus ad vitam. * Et illi quidem, qui dispersi fuerant a tribulatione, quæ facta fuerat sub Stephano, perambulauerunt vsque Phœnicem, & Cypriū, & Antiochiam, nemini loquentes verbum, nisi solis Iudæis. * Erant autem quidam ex eis viri Cyprii, & Cyrenæ, qui cum introissent Antiochiam, loquebantur & ad Græcos, annunciantes Dominum Iesum. * Et erat manus Domini cum eis: multusque numerus credentium conuersus est ad Dominum. * Peruenit autem sermo ad aures ecclesiæ, quæ erat Ierosolymis super istis: & miserunt Barnabam vsque ad Antiochiam. * Qui cum peruenisset, & vidisset gratiam Dei, gaudius est: & hortabatur omnes in proposito cordis permanere in Domino: * quia erat vir bonus, & plenus Spiritu sancto, & fide. Et apposta est multa turba Domino. * Profectus est autem Barnabas Tarsum, ut quæreret Saulum: quem cum inuenisset, perduxit Antiochiam. * Et annum totum conuersati sunt ibi in Ecclesia: & docuerunt turbam multam, ita ut cognominarentur primum Antiochiæ discipuli, Christiani. * In his autem diebus superuenerunt ab Ierosolymis propheta Antiochia: * & surgens vnus ex eis nomine Agabus, significabat per spiritum famem magnam futuram in vniuerso orbe terrarum, quæ facta est sub Claudio. * Discipuli autem, prout quis habebat, proposuerunt singuli in ministerium, mittere habitantibus in Iudæa fratribus: * quod & fecerunt, mittentes ad seniores per manus Barnabæ, & Sauli.

CAP. XII.

Eodem autem tempore misit Herodes rex manus, ut affligeret quosdam de Ecclesia. * Occidit autem Iacobū fratrem Ioannis gladio. * Videns autem quia

placeret Iudæis, apposuit vt apprehenderet & Petrum. Erant autem dies Azymorum. * Quæ cum apprehendisset, misit in carcerem, tradens quattuor quaternionibus militum custodiendum, volēs post Pascha producere eum populo. * Et Petrus quidem seruabatur in carcere. Oratio autem fiebat sine intermissione ab Ecclesia ad Deum pro eo. * Cum autem producturus eum esset Herodes, in ipsa nocte erat Petrus dormiens inter duos milites, vinctus catenis duabus: & custodes ante ostium custodiebant carcerem. * Et ecce angelus Domini astitit: & lumen refulsit in habitaculo: percussioque latere Petri, excitauit eum, dicens: Surge velociter. Et ceciderunt catenæ de manibus eius. * Dixit autem angelus ad eum: Præcingere, & calceare te caligas tuas. Et fecit sic. Et dixit illi: Circumda tibi vestimentum tuum, & sequere me. * Et exiens sequebatur eum, & nesciebat quia verum est, quod fiebat per angelum: existimabat autem se visum videre. * Transientem autem primam & secundam custodiam, venerunt ad portam ferream, quæ ducit ad ciuitatem, quæ vltro aperta est eis. Et exeuntes processerunt vicum vnum: & continuo discessit angelus ab eo. * Et Petrus ad se reuersus, dixit: Nunc scio vere quia misit Dominus angelum suum, & eripuit me de manu Herodis, & de omni expectatione plebis Iudæorum. * Consideransque venit ad domum Mariæ matris Ioannis, qui cognominatus est Marcus, vbi erant multi congregati, & orantes. * Pulsante autem eo ostium ianuz, processit puella ad audiendū, nomine Rhodæ. * Et vt cognouit vocem Petri, præ gaudio non aperuit ianuam, sed intro currens nunciauit stare Petrum ante ianuam. * At illi dixerunt ad eam: Insanis. Illa autem affirmabat sic se habere. Illi autem dicebant: Angelus eius est. * Petrus autem perseuerabat pulsans. Cum autem aperuissent, viderunt eum, & obstupuerunt. * Annuens autem eis manu vt tacerent, narrauit quomodo Domi-

nus eduxisset eum de carcere, dixitque: Nunciare Iacobo, & fratribus hæc. Et egressus abiit in aliū locum. * Facta autem die, erat non parua turbatio inter milites, quidnam factum esset de Petro. * Herodes autem cum requisisset eum, & non inuenisset, inquisitione facta de custodibus, iussit eos duci: descendensq. a Iudæa in Cæsaream, ibi commoratus est. * Erat autem iratus Tyrrijs, & Sidonijs. At illi unanimis venerunt ad eum, & persuaso Blaſo, qui erat super cubiculum regis, postulabant pacem, eo quod alerentur regiones eorum ab illo. * Statuto autem die Herodes vestitus veste regia, sedit pro tribunali, & concionabatur ad eos. * Populus autem acclamabat: Dei voces, & non hominis. * Confestim autem percussit eum angelus Domini, eo quod non dedisset honorem Deo: & consumptus a vermibus, expiravit. * Verbum autem Domini crescebat, & multiplicabatur. * Barnabas autem & Sauls reuerſi sunt ab Ierosolymis: expleto mysterio, assumpto Ioanne, qui cognominatus est Marcus.

CAP. XIII.

Erant autem in Ecclesia, quæ erat Antiochiæ, prophætæ, & doctores, in quibus Barnabas, & Simon, qui vocabatur Niger, & Lucius Cyrenensis, & Manahen, qui erat Herodis Tetrarchæ collatancus, & Saulus. * Ministrantibus autem illis Domino, & ieiunantibus, dixit illis Spiritus sanctus: Segregate mihi Saulum, & Barnabam in opus, ad quod assumpſi eos. * Tunc ieiunantes, & orantes, imponentesq. eis manus, dimiserunt illos. * Et ipsi quidem missi a Spiritu sancto abierunt Seleuciam, & inde nauigauerunt Cyprum. * Et cum venissent Salaminam, prædicabant verbum Dei in synagogis Iudæorum. Habebant autem & Ioannem in ministerio. * Et cum perambulassent vniuersam insulam vsque Paphum, inuenerunt quendam virum magnum pseudoprophetam, Iudæum, cui nomen erat Barieſus, qui erat

cum Proconsule Sergio Paulo viro prudente. Hic, accessitis Barnabæ, & Saulo, desiderabat audire verbum Dei. * Resistebat autem illis Elymas magnus, (sic enim interpretatur nomen eius) quærens auertere proconsulem a fide. * Saulus autem, qui & Paulus, repletus Spiritu sancto, intuens in eum, dixit: O plene omni dolo, & omni fallacia, fili diaboli, inimice omnis iustitiæ, nō desinis subuertere vias Domini rectas. * Et nunc ecce manus Domini super te, & eris cæcus, non videntem solem vsque ad tempus. Et confestim cecidit in eum caligo, & tenebræ, & circueiens quærebat cui manum daret. * Tunc Proconsul cum vidisset factum, credidit admirans super doctrina Domini. * Et cum a Papho nauigassent Paulus, & qui cum eo erant, venerunt Pergen Pamphyliz. Ioannes autem discedens ab eis, reuerſus est Ierosolymam. * Illi vero pertranscuntes Pergen, venerunt Antiochiam Pisidiæ: & ingressi synagogam die sabbatorum, sederunt. * Post lectionem autem legis, & prophetarum, miserunt principes synagogæ ad eos, dicentes: Viri fratres, si quis est in vobis sermo exhortationis ad plebem, dicite. * Surgens autem Paulus, & manu silentium indicens, ait: Viri Israelitæ, & qui timeris Deum, audite: * Deus plebis Israel elegit patres nostros, & plebem exaltauit cum essent incolæ in terra Aegypti, & in brachio excelso eduxit eos ex ea, & per quadraginta annorum tempus mores eorum sustinuit in deserto. * Et destruens gentes septem in terra Chanaan, forte distribuit eis terram eorum, & quasi post quadringentos & quinquaginta annos: & post hæc dedit iudeis, vsque ad Samuel Prophetam. * Et exinde postularunt regem: & dedit illis Deus Saul filium Cis, virum de tribu Benjamin. * & amoto illo, suscitauit illis David regem: cui testimonium perhibens, dixit: Inueni David filium Iesse, virum secundum cor meum, qui faciet omnes voluntates meas. * Huius

17. 11. d. 29

A

2

3

4

5

6

B

7

Exo. 1. a. 1
Exod. 13. d.
21. 22. & 16.
a. 3

Ios. 14. a. 1

Iud. 3. b. 9

1. Reg. 9.
a. 5. & 9. c.
16. & 10. a. 1

1. Reg. 16.
c. 11
Ps. 138. b. 23

Iſa. 11. a. 1 ius Deus ex ſemine ¶ ſecundum
 promiſſionem eduxit Iſrael ſalu-
 ¶ Mat. 3. a. 1 uatorem Ieſum, ¶ * pradicante 24
 Mar. 1. a. 2 Ioanne ante faciem aduēſus eius
 Luc. 3. a. 2 baptiſmum penitentiz omni po-
 pulo Iſrael. ¶ Cum imple-
 ¶ Ioan. 1. c. 20 rem Ioannes curſum ſuum, dice-
 bat: Quem me arbitramini eſſe,
 ¶ Mar. 1. a. 7 ¶ non ſum ego, ſed ecce venit poſt
 me, cuius non ſum dignus calcea-
 ¶ Mat. 3. b. 11 menta pedum ſoluere. ¶ Viri fra-
 tres, filiꝝ generis Abraham, & qui
 in vobis timent Deum, vobis ver-
 bum ſalutis huius miſſum eſt.
 ¶ Qui enim habitabāt Ieruſalem,
 & principes eius hunc ignoran-
 tes, & voces prophetarum, quæ
 per omne ſabbatum leguntur, in-
 dicantes impleuerunt, ¶ & nul-
 lam cauſam mortis inuenientes
 ¶ Mat. 17. c. 20 in eo, ¶ petierunt a Pilato, vt inter-
 ficent eum. ¶ Cumq. conſum-
 ¶ Mar. 15. b. 13 maſſent omnia, quæ de eo ſcripta
 erant, deponentes eum de ligno,
 Luc. 23. c. 21 poſuerunt eum in monumento.
 ¶ Deuſ vero ſuſcitauit eum a mor-
 ¶ Ioſ. 19 c. 16 tuis tertia die: qui viſus eſt per
 dies multos hiſ, ¶ qui ſimul ascen-
 ¶ Mat. 28. 14 derant cum eo de Galilæa in Ie-
 ruſalem: qui vſque nunc ſunt te-
 ſtes eius ad plebem. ¶ Et nos vo-
 ¶ Ioan. 20. 32 bis annunciamus eam, quæ ad pa-
 tres noſtros repromiſſio facta eſt:
 ¶ quoniam hanc Deus adimple-
 uit filiꝝ noſtris reſuſcitās Ieſum,
 ¶ ſicut & in Pſalmo ſecundo ſcrip-
 ¶ Pſal. 2. b. 7 ptum eſt: ¶ Filius meus es tu, ego
 hodie genui te. ¶ Quod autem
 ſuſcitauit eum a mortuis, amplius
 ¶ Iſa. 55. a. 3 iam non reuerſurum in corruptio-
 nem, ita dixit: ¶ Quia dabo vo-
 bis ſancta David fidelia. ¶ Ideoq.
 ¶ Pſ. 15. b. 10 & alias dicit: ¶ Non dabis San-
 ctum tuum videre corruptionem.
 ¶ David enim in ſua generatio-
 ¶ 2. Reg. 2. b. 10 ne cum adminiſtraſſet, voluntati
 Dei ¶ dormiuit: & appoſitus eſt
 ad patres ſuos, & vidit corruptio-
 ¶ nem. ¶ Quem vero Deus ſuſcita-
 uit a mortuis, non vidit corruptio-
 ¶ nem. ¶ Notum igitur ſit vobis
 ¶ viri fratres, quia per hunc vobis
 remiſſio peccatorum annuncia-
 ¶ tur, & ab omnibus, quibus non
 potuiſtis in lege Moyſi iuſtifica-
 ¶ ri, ¶ in hoc omnis, qui credit, iu-
 ſtificatur. ¶ Videte ergo ne ſuper-
 ¶ ueniat vobis quod dictum eſt in
 ¶ Abac. 1. b. 1 Propheta: ¶ Videte contempto-
 5

res, & admiramini, & diſperdi-
 mini: quia opus operor ego in
 diebus veſtris, opus quod nō cre-
 deretis, ſiquis enarrauerit vobis.
 ¶ Exeuntibus autem illis rogabāt
 ¶ vt ſequenti ſabbato loquerentur.
 ¶ ſibi verba hæc. ¶ Cumq. dimiſſa
 ¶ eſſet ſynagoga, ſecuti ſunt mul-
 ti Iudæorum, & colentium adue-
 ¶ narum, Paulum, & Barnabam: ¶
 qui loquentes ſuadebant eis vt
 ¶ permanerent in gratia Dei. ¶ Se-
 ¶ quenti vero ſabbato pene vniuerſa
 ciuitas cōuenit audire verbum
 ¶ Dei. ¶ Videntes autem turbas Iu-
 dæi, repleti ſunt zelo, & contra-
 ¶ dicebant hiſ, quæ a Paulo dice-
 bantur, blaſphemantes. ¶ Tunc
 ¶ conſtanter Paulus & Barnabas di-
 xerunt: Vobis oportebat primum,
 ¶ loqui verbum Dei: ſed quoniam
 ¶ repellitis illud, & indignos vos
 iudicatis æternæ vitæ, ecce con-
 ¶ uertimur ad Gentes. ¶ ſic enim
 ¶ præcepit nobis Dominus: ¶ Po-
 ¶ ſui te in lucem Gentium, vt ſis in
 ¶ ſalutem vſque ad extremum ter-
 ¶ ræ. ¶ Audientes autem Gentes
 ¶ gauiſæ ſunt, & gloriſicabant ver-
 bū Domini: & crediderunt quot-
 ¶ quot erant præordinati ad vitam
 ¶ æternam. ¶ Diſſeminabatur autem
 ¶ verbum Domini per vniuerſam
 ¶ ſam regionem. ¶ Iudæi autem
 ¶ concitauerūt mulieres religioſas,
 & honeſtas, & primos ciuitatis,
 & excitauerunt perſecutionem in
 ¶ Paulum, & Barnabam: & ciece-
 ¶ runt eos de ſinibus ſuis: ¶ At il-
 ¶ li excuſſo puluere pedum in eos,
 ¶ venerunt Iconium. ¶ Diſcipu-
 ¶ li quoque replebantur gaudio, &
 ¶ Spiritu ſancto.

CAP. XIIII.

¶ Factum eſt autem Iconij, vt ſi-
 ¶ mul introirent in ſynagoga
 ¶ Iudæorum, & loquerentur, ita
 ¶ vt crederet Iudæorum, & Græ-
 ¶ corum copioſa multitudo. ¶ Qui
 ¶ vero increduli fuerunt Iudæi, ſu-
 ſcitauerūt, & ad iracundiam con-
 ¶ citauerunt animas Gentium adue-
 ¶ rſus fratres. ¶ Multo igitur tem-
 ¶ pore demorati ſunt, fiduciali-
 ¶ ter agentes in Domino, teſtimo-
 ¶ niū perhibente verbo gratiæ ſuz,
 ¶ dante ſigna, & prodigia fieri per
 ¶ manus

Iſa. 49. b.

¶ Mar. 6. b.

11

Mat. 10. b.

14

Luc. 9. a. 5

manus eorum. * Diuisa est autem multitudo ciuitatis: & quidā quidem erant cum Iudæis, quidam vero cum Apostolis. * Cum autem factus esset impetus Gentiliū, & Iudæorū cum principibus suis, vt contumelijs afficerent, & lapidarent eos, * intelligentes confugerunt ad ciuitates Lycaoniæ Lystram, & Derben, & vniuersam in circuitu regionem, & ibi euangelizantes erant. * Et quidā vir Lystris infirmus pedibus sedebat, claudus, ex vtero matris suæ, qui numquam ambulauerat. * Hic audiuit Paulum loquentem. Qui intuitus eum, & videns quia hūdem haberet vt saluus fieret, * dixit magna voce: Surge super pedes tuos rectus. Et exiit, & ambulabat. * Turbæ autem cum vidissent quod fecerat Paulus, leuauerūt vocem suam Lycaonice dicentes: Dij similes facti hominibus, descenderunt ad nos. * Et vocabant Barnabam Iouem, Paulum vero Mercurium: quoniam ipse erat dux verbi. * Sacerdos quoque Iouis, qui erat ante ciuitatem, tauros, & coronas ante ianuas offerens, cum populis volebat sacrificare. * Quod vbi audierunt Apostoli, Barnabas & Paulus, conuersi tunicis suis exierunt in turbas clamantes, * & dicentes: Viri, quid hæc facitis? & nos mortales sumus, similes vobis homines, annunciantes vobis ab his vanis cōuerſi ad Deum viuum, qui fecit cælum & terram, & mare & omnia quæ in eis sunt. * qui in præteritis generationibus dimisit omnes gentes ingredi vias suas. * Et quidem non sine testimonio semetipsum reliquit benefaciens de cælo, dans pluuias, & tempora fructifera, implens cibo, & lætitia corda nostra. * Et hæc dicentes, vix sedauerunt turbas ne sibi immolarent. * Superueniunt autem quidam ab Antiochia, & Iconio Iudæi: & persuasus turbis, lapidantesq. Paulum, traxerunt extra ciuitatem, existimantes eum mortuum esse. * Circumdantibus autem eum discipulis, surgens intrauit ciuitatem, & postera die profectus est cum Barnaba in Derben. * Cumq. euange-

lizassent ciuitati illi, & docuissent multos, reuersi sunt Lystram, & Iconium, & Antiochiam, * confirmantes animas discipulorum, exhortantesq. vt permanerent in fide: & quoniam per multas tribulationes oportet nos intrare in regnum Dei. * Et cum constituissent illis per singulas ecclesias presbyteros, & orassent cum ieiunationibus, commendauerunt eos Domino, in quem crediderūt. * Transeuntesq. Pisidiam, venerunt in Pamphyliam, * & loquentes verbum Domini in Perge, descendunt in Attaliam. * & inde nauigauerunt Antiochiam, unde erāt traditi gratiæ Dei in opus, quod compleuerunt. * Cum autem venissent, & congregassent Ecclesiam, retulerunt quanta fecisset Deus cum illis, & quia aperuisset Gentibus ostium fidei. * Morati sunt autem tempus non modicum cum discipulis.

CAP. XV.

ET quidam descendentes de Iudæa, docebant fratres, quia Galat. 3.2. nisi circumcidamini secundū morem Moysi, non potestis saluari. 1

2 * Facta ergo seditione non minima Paulo, & Barnabæ aduersus illos, statuerunt vt ascenderent Paulus, & Barnabas, & quidam alij ex alijs ad Apostolos, & presbyteros in Ierusalem super hæc questione. * Illi ergo deducti ab Ecclesia pertransibāt Phœnicem, & Samariam, narrantes conuersionem Gentium: & faciebant gaudium magnū omnibus fratribus.

4 * Cum autem venissent Ierosolymam, suscepti sunt ab Ecclesia, & ab Apostolis, & senioribus annunciantes quanta Deus fecisset cum illis. * Surrexerunt autem quidam de hæresi Phariseorum, qui crediderunt, dicentes: Quia oportet circumcidi eos, præcipere quoque seruire legem Moysi. * Conueneruntq. Apostoli, & seniores videre de verbo hoc. * Cum autem magna conquisitio fieret, surgens Petrus dixit ad eos: Viri fratres, vos scitis quoniam ab antiquis diebus Deus in nobis elegit, per os meum audire Gentes verbum

Euan-

MP. 145.2.6

Apoc. 14. b.

7

1. 10. b. 20

17. 10. 8. 45

27. 50

27. 50

Rom. 9. c.

21

Euangelij. & credere. * Et qui no-
uit corda Deum, testimonium per-
hibuit, ¶ dans illis Spiritum san-
ctum, sicut & nobis, * & nihil di-
stereuit inter nos & illos, fide pu-
rificans corda eorum. * Nunc er-
go quid tentatis Deum, imponere
iugum super cernices discipulo-
rum, quod neque patres nostri, ne-
que nos portare potuimus? * Sed
per gratiam Domini Iesu Christi
credimus saluari, quemadmodum
& illi. * Tacuit autem omnis mul-
titudo: & audiebant Barnabam,
& Paulum narrantes quanta Deus
seuisset signa, & prodigia in Gen-
tibus per eos. * Et postquam ta-
cuerunt, respondit Iacobus, dicens:
Viri fratres, audite me. * Simon
narrauit quemadmodum primum
Deus visitauit sumere ex Genti-
bus populum nomini suo. * Et
huic concordant verba Prophetarum,
sicut scriptum est: ¶ Post
hec reuertar, & reedificabo taber-
naculum Dauid, quod decidit: &
diruta eius reedificabo, & erigam
illud: * vt requirant ceteri homi-
num Dominum, & omnes gentes,
super quas inuocatum est nomen
meum, dicit Dominus faciens hæc.
* Notum a seculo est Domino opus
suum. * Propter quod ego iudico
non inquietari eos, qui ex Genti-
bus conuertuntur ad Deum, * sed
scribere ad eos vt abtineant se a
cōtaminationibus simulachrorum,
& fornicatione, & suffocatis, &
sanguine. * Moyses enim a tem-
poribus antiquis habet in singulis
ciuitatibus qui eum prædicent in
synagogis, vbi per omne sabbatum
legitur. * Tunc placuit Apostolis,
& senioribus cum omni Ecclesia,
eligere viros ex eis, & mittere
Antiochiam cum Paulo, & Bar-
naba, Iudam, qui cognominaba-
tur Barsabas, & Silam viros pri-
mos in fratribus, * scribentes per
manus eorum. APOSTOLICE

& seniores fratres, his qui sunt
Antiochie, & Syriz, & Ciliciz
fratribus ex Gentibus, salutem.
* Quoniam audiuius quia qui-
dam ex nobis exeuntes, turbaue-
runt vos verbis, euertere animas
vestras, quibus non mandauimus:
* placuit nobis collectis in vnum, 25
eligere viros, & mittere ad vos

cum charissimis nostris Barnaba,
& Paulo, * hominibus, qui tradi-
derunt animas suas pro nomine
Domini nostri Iesu Christi. * Mi-
simus ergo Iudam, & Siam, qui
& ipsi vobis verbis referent eadē.
28 * Visum est enim Spiritui sancto,
F & nobis nihil ultra imponere vo-
bis oneris quam hæc necessaria.
29 * vt abtineatis vos ab immolatis
simulachrorum, & sanguine, &
suffocato, & fornicatione, a qui-
bus custodientes vos, bene ageis.
30 Valete. * Illi ergo dimissi, descen-
derunt Antiochiam: & congrega-
ta multitudine tradiderunt episto-
lam. * Quam cum legissent, ga-
31 uisi sunt super consolatione. * Iu-
das autem, & Silas, & ipsi cum
essent Prophetæ, verbo plurimum
consolati sunt fratres, & confio-
32 manerunt. * Facto autem ibi ali-
quanto tempore, dimissi sunt cum
pace a fratribus ad eos, qui mise-
34 rant illos. * Visum est autem Si-
lae ibi remanere: Iudas autem so-
35 lus abiit Ierusalem. * Paulus au-
tem, & Barnabas demorabantur
Antiochia docentes, & euange-
lizantes cum alijs pluribus verbis
36 Domini. * Post aliquot autē dies,
dixit ad Barnabam Paulus: Re-
uertētes visitemus fratres per vni-
uersas ciuitates, in quibus prædi-
cauimus verbum Domini, quo-
37 modo se habeant. * Barnabas au-
tem volebat secum assumere &
Ioannem, qui cognominabatur
38 Marcus. * Paulus autem rogabat
eum (vt qui discessisset ab eis de
Pamphylia, & non esset cum eis
in opus) non debere recipi. * Fa-
cta est autem dissensio, ita vt di-
scederent ab inuicem, & Barnabas
quidem assumpto Marco nauiga-
40 ret Cyprum. * Paulus vero electo
Sila profectus est, traditis gratia
41 Dei a fratribus. * Perambulabat
autem Syriam, & Ciliciam, con-
firmans Ecclesias: præcipiens cus-
todire præcepta Apostolorum,
& seniorum.

CAP. XVI.

1 P Et uenit autem Derben, & Ly-
A stram. Et ecce discipulus qui-
dam erat ibi nomine Timotheus,
filius mulieris Iudææ fidelis, patre
Gen-

Gentili. * Huic testimonium bonū reddebant qui in Lytris erant, & Iconio fratres. * Hunc voluit Paulus secum proficisci: & assumēs circumcidit eum propter ludizos, qui erant in illis locis. Sciebant enim omnes quod pater eius erat Gentilis. * Cum autem pertransirent ciuitates, tradebant eis custodire dogmata, quæ erant decreta ab Apolloniis & senioribus, quæ erant Ierololymis. * Et Ecclesiæ quidem confirmabantur fide, & abundabant numero quotidie. * Transientes autem Phrygiam, & Galatiz regionem, uerantur a Spiritu sancto loqui verbū Dei in Asia. * Cum uenissent autem in Mysiam, tentabant ire in Bithyniam: & non permisit eos Spiritus Iesu. * Cum autem pertransissent Mysiam, descenderūt Troadem: * & uisio per noctem Paulo ostensa est: Vir Macedo quidam erat itans, & deprecans eum, & dicens: Transiens in Macedoniā, adiuua nos. * Ut autem uisum uidit, statim quæsiuimus proficisci in Macedoniā, certi facti quod uocasset nos Deus euangelizare eis. * Nauigantes autem a Troade, recto cursu uenimus Samo- thraciam, & sequenti die Neapolim: * & inde Philippus, quæ est prima pars Macedoniæ, ciuitas, colonia. * Eramus autem in hac urbe diebus aliquot, conferentes. * Die autem sabbatorum egressi sumus foras portam iuxta flumē, ubi videbatur oratio esse: & sedentes loquebamur mulieribus, quæ conuenerant. * Et quædam mulier nomine Lydia, purpuraria ciuitatis Thyatirenorum, colens Deum, audiuit: cuius Dominus aperuit cor intendere his, quæ dicebantur a Paulo. * Cum autem baptizata esset, & domus eius, deprecata est dicens: Si iudicatis me huiusmodi domino esse, introite in domum meam, & manete. Et coegit nos. * Factum est autem eunibus nobis ad orationem, puellam quandam habentem spiritum pythonem obuiare nobis, quæ quæsitum magnū præstabat dominis suis diuinando. * Hæc subsecuta Paulum, & nos, clamabat dicens: Isti homines seruī Dei

excelli sunt, qui annunciant uobis uiam salutis. * Hoc autem faciebat multis diebus. Dolens autem Paulus, & conuersus, Spiritus dixit: Præcipio tibi in nomine Iesu Christi exire ab ea. Et exiit eadem hora. * Videntes autem domini eius quia exiuit spes questus eorum, apprehendentes Paulum, & Silam perduxerunt in forum ad principes: * & offerentes eos magistratibus, dixerunt: Hi homines conturbant ciuitatem nostram, cum sint Iudæi: * & annunciant morem, quem non licet uobis suscipere, neque facere, cum simus Romani. * Et cucurrit plebs aduersus eos: & magistratus, scissis tunicis eorum, iusserunt eos uirgis cædi. * Et cum multas plagas eis imposuissent, miserunt eos in carcerem, præcipientes custodi ut diligenter custodiret eos. * Qui cum tale præceptum accepisset, misit eos in interiolem carcerem, & pedes eorū itrinxit ligno. * Media autem nocte Paulus, & Silas orantes, laudabant Deum: & audiebant eos, qui in custodia erant. * Subito uero terramotus factus est magnus, ita ut moueretur fundamenta carceris. Et statim aperta sunt omnia ostia: & uniuersorum vincula soluta sunt. * Expectatus autem custos carceris, & uidens inuans apertas carceris, euaginato gladio uolebat se interficere, zitmans fugisse uinctos. * Clamauit autem Paulus uoce magna, dicens: Nihil tibi mali feceris: uniuersi enim hic sumus. * Petitoque lumine, introgressus est: & tremefactus procidit Paulo & Silæ ad pedes: * & produens eos foras, ait: Domini, quid me oportet facere, ut saluus fiam? * At illi dixerunt: Crede in Dominum Iesum: & saluus eris tu, & domus tua. * Et locuti sunt ei uerbum Domini cum omnibus, qui erant in domo eius. * Et tollens eos in illa hora noctis, lauit plagas eorū: & baptizatus est ipse, & omnis domus eius continuo. * Cumque perduxisset eos in domum suam, apposuit eis mensam: & lætatus est cum omni domo sua credens Deo. * Et cum dies factus esset, miserunt magistratus liatores, dicens: Di-

11. Cor. 12.

f. 25

1. Thes. 2.

2

Phil. 1. 6. 11

mitte

mitte homines illos. * Nuncianit 36
autem custos carceris verba hæc G
Paulo: Quia miserunt magistratus
vt dimittamini, nunc igitur
exeuntes, ite in pace. * Paulus au- 37
tem dixit eis: Casos nos publice,
indemnatos, homines Romanos
miserunt in carcerem, & nunc oc-
culte nos eijciunt? Non ita: sed
veniant, * & ipsi nos eijciant. 38
Nunciauerunt autem magistrati-
bus listores verba hæc. Timue-
runtq. auditore quoddam Romani es-
sent: * & venientes deprecati 39
sunt eos, & educentes rogabant
vt egrederentur de Vrbe. * Exeun- 40
tes autem de carcere, introie-
runt ad Lydiam: & visis fratri-
bus consolati sunt eos, & profe-
cti sunt.

CAP. XVII.

Cum autē perambulassent Am-
phipolim, & Apolloniam, ve-
nerunt Thessalonicam, vbi erat
synagoga Iudzorum. * Secundum
consuetudinem autem Paulus in-
troiuit ad eos, & per sabbata tria
disserabat eis de Scripturis, * ada-
periens & insinuans quia Chri-
stum oportuit pati, & resurgere
a mortuis: & quia hic est Iesus
Christus, quem ego annuncio vo-
bis. * Et quidam ex eis credide-
runt, & adiuncti sunt Paulo, &
Silæ, & de colentibus, Gentili-
busq. multitudo magna, & mu-
lieres nobiles non paucæ. * Ze-
lantes autem Iudæi, assumentesq.
de vulgo viros quosdam malos,
& turba facta, concitauerunt ci-
uitatem: & assistentes domui Iaso-
nis quærebant eos pro ducere
in populum. * Et cum non in-
uenissent eos, trahebant Iasonem,
& quosdam fratres ad principes
ciuitatis, clamantes: Quoniam hi,
qui Urbem concitant, & huc ve-
nerunt, * quos suscepit Iason, &
hi omnes contra decreta Cæsaris
faciunt, regem alium dicentes es-
se, Iesum. * Concitauerunt au-
tem plebem, & principes ciuita-
tis audientes hæc. * Et accepta
satisfactione a Iasone, & a cete-
ris, dimiserunt eos. * Fratres ve-
ro confestim per noctem dimise-
runt Paulum, & Silam in Bergam.

Qui cum venissent, in synagoga
Iudzorum introierunt. * Hi au-
tem erant nobiliores eorum, qui
sunt Thessalonice, qui suscep-
erunt verbum cum omni auidita-
te, quotidie scrutantes Scriptu-
ras, si hæc ita se haberent. * Et
multi quidem crediderunt ex eis,
& mulierum Gentilium honesta-
rum, & viri non pauci. * Cum
autem cognouissent in Thessalo-
nica Iudæi, quia & Bereæ prædi-
catum est a Paulo verbum Dei,
venerunt & illuc commouentes,
& turbantes multitudinem. * Sta-
timq. tunc Paulum dimiserunt fra-
tres, vt iret vsque ad mare: Silas
autem, & Timotheus remanie-
rant ibi. * Qui autem deduce-
bant Paulum, perduxerunt eum
vsque Athenas, & accepto man-
dato ab eo ad Silam, & Timo-
theum vt quàm celeriter venirent
ad illum, profecti sunt. * Paulus
autem cum Athenis eos expecta-
ret, incitabatur spiritus eius in
ipso, videns idololatria deditam
ciuitatem. * Disputabat igitur in
synagoga cum Iudæis, & colen-
tibus, & in foro, per omnes dies
ad eos, qui aderant. * Quidam
autem Epicurei, & Stoici philo-
sophi disserabant cum eo, & qui-
dam dicebant: Quid vult semina-
uerbis hic, dicere? Alij vero:
Nouorum demoniorum videtur
annunciator esse: quia Iesum, &
resurrectionem annuntiabat eis.
19 * Et apprehensum eum ad Areo-
pagum duxerunt, dicentes: Pos-
sumus scire quæ est hæc noua,
20 quæ a te dicitur, doctrina? * Nos
enim, quædam infers auribus no-
stris. Volumus ergo scire quid-
21 nam velint hæc esse. * Athenien-
ses autem omnes, & aduenæ ho-
spites, ad nihil aliud vocabant
nisi aut dicere, aut audire ali-
22 quid noui. * Stans autem Pau-
lus in medio Areopagi, ait: Vi-
ri Athenienses per omnia quasi
23 superstitiosiores vos video. * Pra-
teriens enim, & videns simulacra
vestra, inueni & aram, in qua
scriptum erat: IGNOTO DEO.
Quod ergo ignorantes colitis, hoc
24 ego annuncio vobis. * Deus, qui
in eo sunt, hic cæli & terræ cum
sit

Gen. 1.21

fit Pontinus, non in manufactis
templis habitat. * nec manibus
humanis colitur indigens aliquo,
eum ipse det omnibus vitam, &
inspiracionem, & omnia: fecitq.
ex vno omne genus hominum in-
habitare super vniuersam faciem
terraz, definiens statuta tempora,
& terminos habitationis eorum;
* querere Deum si forte attrectent
eum, aut inueniant, quamuis non
longe sit ab vnoquoque nostrum;
* In ipso enim vivimus, & moue-
mur, & sumus: sicut & quidam
vultorum Poetarum dixerunt:
Ipsi enim & genus sumus. * Ge-
nus ergo cum simus Dei, non de-
bemus assimilare auro, aut argen-
to, aut lapidi, sculpturaz artis, &
cogitationis hominis, Diuinum
esse simile. * Et tempora quidem
huius ignoratit despiciens Deus,
nunc annunciat hominibus vt om-
nes ubique penitentiam agant,
* eo quod statuit diem, in quo iu-
dicaturus est orbem in equitate,
in viro, in quo statuit, fidem prae-
bens omnibus, suscitans eum a
mortuis: * Cum audisset autem
resurrectionem mortuorum, qui-
dam quidem iridebant, quidam
vero dixerunt: Audiemus te de
hoc iterum. * Sic Paulus exiit
de medio eorum. * Quidam ve-
ro viri adhaerentes ei, crediderunt:
in quibus & Dionysius Areopagi-
ta, & mulier nomine Damaris, &
alij cum eis.

C A P. XVIII.

Post hac egressus ab Athenis,
venit Corinthum: * & inue-
niens quendam Iudzum nomine
Aquilam, Ponticum genere, qui
nuper venerat ab Italia, & Prisci-
llam uxorem eius, (eo quod prae-
cepisset Claudius discedere om-
nes Iudzos a Roma) accessit ad
eos. * Et quia eiusdem erat artis,
manebat apud eos, & operaba-
tur: (erant autem scenofactoriz
artis.) * Et disputabat in synago-
ga per omne sabbatum. interpo-
nens nomen Domini Iesu, suade-
batq. Iudzis, & Graecis. * Cum
venisset autem de Macedonia Si-
las & Timotheus, instabat verbo
Paulus, testificans Iudzis esse Chri-

stum Iesum. * Contradicientibus
autem eis, & blasphemantibus, ex-
cutiens vestimenta sua, dixit ad
eos: Sanguis vestester super caput
vestrum: mundus ego, ex hoc ad
Gentes vadam. * Et migrans in-
de, intrauit in domum cuiusdam,
nomine Titi Iusti, colentis Deum,
cuius domus erat coniuncta syna-
goga. * Crispus autem archify-
C nagogus credidit Domino cum
omni domo sua: & multi Corin-
thiorum audientes credebant, &
baptizabantur. * Dixit autem Do-
minus nocte per visionem Paulus:
Noli timere, sed loquere, & no-
taceas: * propter quod ego sum
tecum: & nemo apponetur tibi
vt noceat te: quoniam populus
est mihi multus in hac ciuitate.
* Sedit autem ibi annum & sex
G menses, docens apud eos verbum
Dei. * Gallione autem proconsu-
le Achaiae, insurrexerunt vno an-
mo Iudzi in Paulum, & addu-
xerunt eum ad tribunal, dicentes:
Quia contra legem hic persuadet
hominibus colere Deum. * In-
sciente autem Paulo aperire os,
dixit Gallio ad Iudzos: Siquidem
esset iniquum aliquid, aut facinus
pestimum o viri Iudzi, recte
vos sustinerem. * Si vero quastio-
nes sunt de verbo, & nominibus,
& lege vestra, vos ipsi videritis:
Iudex ego horum nolo esse. * Et
minauit eos a tribunali. * Appre-
hendentem autem omnes Sosithe-
nem principem synagoga, percu-
tebant eum ante tribunal, & nihil
eorum Gallioni curae erat. * Pau-
lus vero cum adhuc sustinisset
dies multos, fratribus valefaciens,
nauigauit in Syriam, (& cum eo
Priscilla, & Aquila) qui sibi to-
nderat in Cenchris caput: ha-
bebat enim vorum. * Deuenitq.
Ephesum, & illos ibi reliquit. Ipso
vero ingressus synagogam, dispu-
tabat cum Iudzis. * Rogantibus
autem eis vt ampliori tempore
maneret, non consensit, sed va-
lefaciens, & dicens, Iterum re-
uertar ad vos Deo volente, profe-
ctus est ab Epheso. * Et descen-
dens Caesaream, ascendit, & salu-
tauit Ecclesiam, & descendit An-
tiochiam. * Et factu ibi aliquan-
to tempore profectus est, perambu-
lans

Num. 6.c.

ha- 18

J. 21. d. 24

bulans ex ordine Galaticam regionem, & Phrygiam, confirmandos omnes discipulos. * Iudæus autem quidam, Apollo nomine, Alexandrinus genere, vir eloquens, deuenit Ephesum, potens in scripturis. * Hic erat doctus viam Domini: & feruens spiritu loquebatur, & docebat diligenter ea, quæ sunt Iesu, sciens tantum baptismum Iohannis. * Hic ergo cepit fiducialiter agere in synagoga. Quem cum audissent Priscilla & Aquila, assumpserunt eum, & diligentius exposuerunt ei viam Domini. * Cum autem vellet ire Achaia, exhortati fratres, scripserunt discipulis vt susceperent eum. Qui cum venisset, contulit multum his, qui crederant. * Vehementer enim Iudæos reuincebat publice, ostendens per Scripturas, esse Christum Iesum.

CAP. XIX.

Factum est autem, cum Apollo esset Corinthi, vt Paulus peragratiss superioribus partibus veniret Ephesum, & inueniret quosdam discipulos: * dixitq; ad eos: Si spiritum sanctum accepistis credentes? At illi dixerunt ad eum: Sed neque si spiritus sanctus est, audiuius. * Ille vero ait: In quo ergo baptizati estis? Qui dixerunt: In Iohannis baptismo. * Dixit autem Paulus: Iohannes baptizauit baptismum penitentiae populum, dicens: In eum, qui venturus esset post ipsum, vt crederent, hoc est, in Iesum. * His auditis, baptizati sunt in nomine Domini Iesu. * Et cum imposuisset illis manus Paulus, venit spiritus sanctus super eos, & loquebantur linguis, & prophetabant. * Erant autem omnes viri fere duodecim. * Introgessit autem synagoga, cum fiducia loquebatur per tres menses, disputans, & suadens de regno Dei. * Cum autem quidam indurarentur, & non crederent, maledicentes viam Domini coram multitudine, discendens ab eis, segregauit discipulos, quorundam disputans in schola tyranni cuiusdam. * Hoc autem factum est per biennium, ita vt om-

nes, qui habitabant in Asia, audirent verbum Domini, Iudæi atque Gentiles. * Virtutesque non quilibet faciebat Deus per manum Pauli: * ita vt etiam super languidos deserrentur a corpore eius sudaria, & semicinctia, & recedebant ab eis languores, & spiritus nequæ egrediebantur. * Tentauerunt autem quidam de circumciseis Iudæis exorcistis, inuocare super eos, qui habebant spiritus malos, nomen Domini Iesu, dicentes: Adiuro vos per Iesum, quem Paulus prædicat. * Erant autem quidam Iudæi Sceux principis sacerdotum septem filij, qui hoc faciebant. * Respondens autem spiritus nequam dixit eis: Iesum noui, & Paulum scio: vos autem qui estis? * Et insiliens in eos homo, in quo erat demoni pessimum, & dominatus amborum, inualuit contra eos, ita vt nudi, & vulnerati effugerent de domo illa. * Hoc autem notum factum est omnibus Iudæis, atque Gentilibus, qui habitabant Ephesi: & cecidit timor super omnes illos, & magnificabatur nomen Domini Iesu. * Multique credentium veniebant cōsistentes, & annunciantes actus suos. * Multi autem ex eis, qui fuerant curiosa sectati, contulerunt libros, & combusserunt corā omnibus: & computatis pretijs illorum, inuenerunt pecuniam denariorum quingenta millium. * Ita fortiter crescebat verbum Dei, & confirmabatur. * His autem expletis, proposuit Paulus in spiritu, transire Macedonia & Achaia ire Ierosolymam, dicens: Quoniam postquam fuero ibi, oportet me & Romam videre. * Mittens autem in Macedoniam duos ex ministrantibus sibi, Timotheum, & Erastum, ipse remansit ad tempus in Asia. * Facta est autē illo tempore turbatio non minima de via Domini. * Demetrius enim quidam nomine, argentarius, faciens ades argenteas Dianæ, præstabat artificibus non modicum quæstum: quos conuocans, & eos, qui huiusmodi erant opifices, dixit: Viri, scitis quia de hoc artificio est nobis acquisitio: & videtis, & auditis

quia

Mat. 3. c. 11
Mar. 1. a. 8
Luc. 3. c. 16
Ioh. 1. d. 26
I. I. a. 5. &
11. c. 16

quia non solum Ephesi, sed pene totius Asia, Paulus hic suadens auertit multam turbam, dicens: Quoniam non sunt dii, qui manibus fiunt. * Non solum autem hæc periclitabitur nobis pars in redargutionem venire, sed & magna Dianæ templum in nihilum reputabitur, sed & destrui incipiet maestas eius, quæ tota Asia, & orbis colit. * His auditis, repleti sunt ira, & exclamauerunt, dicentes: Magna Diana Ephesiorum. * Et impleta est ciuitas confusione, & impetum fecerunt vno animo in theatrum, rapto Gaio, & Aristarcho Macedonibus, comitibus Pauli. * Paulo autem volente intrare in populum, non permiserunt discipuli. * Quidam autem & de Asia principibus, qui erant amici eius, miserunt ad eum rogantes ne se daret in theatrum: alij autem aliud clamabant. Erat enim Ecclesia confusa: & plures nesciebant quæ ex causa conuenissent. * De turba autem detraxerunt Alexandrum, propellentibus eum Iudeis. Alexander autem manu silentio postulat, volebat reddere rationem populo. * Quem vt cognouerunt Iudeum esse, vox facta vna est omnium, quasi per horas duas clamantium: Magna Diana Ephesiorum. * Et cum sedasset scriba turbas, dixit: Viri Ephesij, quis enim est hominum, qui nesciat Ephesiorum ciuitatem cultricem esse magnæ Dianæ, Iouisque prolis? * Cum ergo his contradici non possit, oportet vos sedatos esse, & nihil temere agere. * Adduxistis enim homines istos, neque sacrilegos, neque blasphemantes deam vestram. * Quod si Demetrius, & qui cum eo sunt artifices, habent aduersus aliquem causam, conuentus forenses aguntur, & proconsules sunt, acculent inuicem. * Si quid autem alterius rei, quæritur: in legitima Ecclesia poterit absolui. * Nam & periclitamur argui seditionis hodiernæ: cum nullus obnoxius sit (de quo possumus idedere rationem) concursus istius. Et cum hæc dixisset, dimisit Ecclesiam.

Postquam autem cessauit tumultus, vocatis Paulus discipulis, & exhortatus eos, valedixit, & profectus est vt iret in Macedoniam. * Cum autem perambulasset partes illas, & exhortatus eos fuisset multo sermone, venit ad Græciam: * vbi cum fecisset menses tres, factæ sunt illi insidiæ a Iudeis nauigaturo in Syriam: habuitq. consilium vt reuertetur per Macedoniam. * Comitatus est autem eum Sopater Pyrahi Beræensis, Thessalonicensium vero Aristarchus, & Secundus, & Gaius, Derbeus, & Timotheus Asiæ vero Tychicus, & Trophimus. * Hi cum præcessissent, sustinuerunt nos Troade: * nos vero nauigauimus post dies Azymorum a Philippis, & venimus ad eos Troadem in diebus quinque, vbi demorati sumus diebus septem. * Vna autem Sabbati conuenissemus ad frangendum panem, Paulus disputabat cum eis profecturus in crastinum, protulitq. sermonem vsque in mediam noctem. * Erant autem lampades copiosæ in conaculo, vbi eramus congregati. * Sedens autem quidam adolescens nomine Eutychnus super fenestram, cum mergeretur somno graui, disputante diu Paulo, ductus somno cecidit de tertio conaculo deorsum, & sublatu est mortuus. * Ad quem cum descenderet Paulus, incubuit super eum: & complexus dixit: Noli turbari, anima enim ipsius in ipso est. * Ascendens autem, frangensque panem, & gustans, satisq. allocutus vsque in lucem, sic profectus est. * Adduxerunt autem puerum viuentem, & consolati sunt non nimè. * Nos autem ascendentes nauem, nauigauimus in Asson, inde susceptum Paulum: sic enim disposuerat ipse per terram iter facturus. * Cum autem conuenisset nos in Asson, assumpto eo, venimus sequenti die venimus contra Chium, & alia applicuimus Samum, & sequenti die venimus Miletum. * proposuerat enim Paulus transnauigare Ephesum, nequa mora

moratilli fieret in Asia. Festinabat enim, si possibile tibi esset, ut die Pentecostes faceret Ierosolymis. * A Mileto autem mittens Ephesum, vocauit Maiores natu Ecclesie. * Qui cum venissent ad eum, & simul essent, dixit eis: Vos scitis a prima die, qua ingressus sum in Asiam, qualiter vobiscum per omne tempus fuerim, * seruans Domino cum omni humilitate, & lacrymis, & tentationibus, quæ mihi acciderunt ex insidijs Iudæorum: * quomodo nihil subtraxerim vtilium, quo minus annuntiarem vobis, & docerem vos publice, & per domos, * testificans Iudæis, atque Gentilibus in Deum poenitentiam, & fidem in Dominum nostrum Iesum Christum. * Et nunc ecce alligatus ego spiritu, vado in Ierusalem, quæ in ea ventura sint mihi, ignorans: * nisi quod Spiritus sanctus per omnes ciuitates mihi protektatur, dicens: quoniam vincula, & tribulationes Ierosolymis me mœnent. * Sed nihil horum vereor: nec facio animam meam pretiosiores quam me, dummodo consummum cursum meum, & ministerium verbi, quod accepi a Domino Iesu, testificari Euangelium gratiæ Dei. * Et nunc ecce ego scio, quia amplius non videbitis faciem meam vos omnes, per quos transiui prædicans regnum Dei. * Quapropter conteltor vos hodierna die, quia mûdus sum a sanguine omnium. * Non enim subterfugi, quominus annuntiare omne consilium Dei vobis. * Attendite vobis, & vniuerso gregi, in quo vos Spiritus sanctus potuit episcopos regere Ecclesiam Dei, quam acquisiuit sanguine suo. * Ego scio quoniam intrabunt post discessionem meam lupi rapaces in vos, non parentes gregi. * Et ex vobis ipsi exurgent viri loquentes peruersa, ut abducant discipulos post se. * Propter quod vigilate memoria retinentes: quoniam per triennium nocte & die non cessavi, cum lacrymis monens vnumquemque vestrum. * Et nunc commendo vos Deo, & verbo gratiæ ipsius, qui potens est edificare, & dare hereditatem in

sanctificatis omnibus. * Argentum, & aurum, aut vestem nullus concupiui, sicut * ipsi scitis: 11. Cor. 4. 2
12 2 * quoniam ad ea, quæ mihi opus erant, & his, qui mecum sunt, 2. The. 3. 8
13 3 minis trauserunt manus istas. * Omnia ostendi vobis, quoniam sic laborantes, oportet suscipere infirmos, ac meminisse verbi Domini Iesu, quoniam ipse dixit: Beatius est magis dare, quam accipere. 14
15 4 * Et cum hæc dixisset, positis genibus suis orauit cum omnibus illis. * Magnus autem stectus factus est omnium: & procumbentes super collum Pauli, osculabantur eum, * dolentes maxime in verbo, quod dixerat, quoniam amplius faciem eius non essent visuri. Et deducebant eum ad nauem.

CAP. XXI.

1 CUM autem factum esset ut nauigaremus abstracti ab eis, recto cursu venimus Cœum. & sequenti die Rhodum, & inde Pataram. * Et cum inuenissemus nauem transieratam in Phœnicem, 2
3 ascendentes nauigauimus. * Cum apparuissemus autem Cypri, relinquentes eam ad sinistram, nauigauimus in Syriam, & venimus Tyrum: ibi enim naui exposita erat onus. * Inuentis autem discipulis, mansimus ibi diebus septem: qui Paulo dicebant per Spiritum ne ascenderet Ierosolymam. * Et expleto diebus profecti ibamus, deducenibus nos omnibus cum vxoribus, & filiis, & que foras ciuitatem: & positis genibus in littore, orauimus. * Et cum valescisssemus inuicem, ascendimus nauem: illi autem redierunt in sua. * Nos vero navigatione expleta a Tyro descendimus Ptolemaidam: & salutatis fratribus, mansimus die vna apud illos. 8
9 * Alia autem die profecti, venimus Cæsaream. Et intrantes domum Philippi euangelistæ, qui erat vnus de septem, mansimus apud eum. * Huic autem erant quattuor filie virgines prophetantes. * Et cum moraremur per dies aliquot, superuenit quidam a Iudæa propheta, nomine Agabus. * Is cum venisset ad nos, V u u tulit

tulit zonam Pauli : & alligans sibi pedes, & manus dixit : Hæc dicit Spiritus sanctus Virum, cuius est zona hæc, sic alligabunt in Ierusalem Iudæi, & tradent in manus Gentium. * Quod cum audissemus, rogabamus nos, & qui loci illius erant, ne ascenderet Ierosolymam. * Tunc respondit Paulus, & dixit: Quid facitis stantes, & alligantes cor meum? Ego enim non solum alligari, sed & mori in Ierusalem paratus sum propter nomen Domini Iesu. * Et cum ei suadere non possemus, quicquidimus, dicentes: Domini voluntas fiat. * Post dies autem istos preparati, ascendebamus in Ierusalem. * Venerunt autem, & ex discipulis a Cæsarea nobiscum, adducentes secum quem hospitaremur Mnasonem quendam Cyprium, antiquum discipulum. * Et cum venissemus Ierosolymam, libenter exceperunt nos fratres. * Sequenti autem die introibit Paulus nobiscum ad Iacobum, omnesque collecti sunt seniores. * Quos cum salutasset, narrabat per singula, quæ Deus fecisset in Gentibus per ministerium ipsius. * At illi cum audissent, magnificabant Deum, dixeruntque: Eides frater, quot millia sunt in Iudæis, qui crediderunt, & omnes æmulatores sunt legis. * Audierunt autem de te quia discessionem doceas a Moysæ eorum, qui per Gentes sunt, Iudæorum: dicens non debere eos circumcidere filios suos, neque secundum consuetudinem ingredi. * Quid ergo est? utrique oportet conuenire multitudinem: audient enim te superuenisse. * Hoc ergo fac quod tibi dicimus: Sunt nobis viri quattuor, votum habentes super se. * His assumptis, sanctifica te cum illis: & impende in illis ut radant capita: & scient omnes, quia quæ de te audierunt, falsa sunt, sed ambulas & ipse custodiens legem. * De his autem, qui crediderunt ex Gentibus, nos scripsimus indicantes ut abstineant se ab idolis, immolato, & sanguine, & suffocato, & fornicatione. * Tunc Paulus, assumptis viris, postera die purificatus

cum illis intrauit in templum, annuncians expletionem dierum purificationis, donec offerretur pro vnoquoque eorum oblatio. * Dum autem septem dies consummarentur, hi, qui de Asia erant, Iudæi, cum vidissent eum in templo concitauerunt omnem populum, & iniecerunt ei manus, clamantes: * Viri Israelitæ, adiuuate: hic est homo, qui aduersus populum, & legem, & locum hunc, omnes vbiq; docens, insuper & Gentiles induxit in templum, & violauit sanctum locum istum. * Viderant enim Trophimum Ephesium in ciuitate cum ipso, quem æstimauerunt quoniam in templum introduxisset Paulus. * Commotaque est ciuitas tota, & facta est concussio populi. Et apprehenderunt Paulum, trahebant eum extra templum: & statim clausæ sunt ianæ. * Querentibus autem eum occidere, nūciatum est tribuno cohortis: Quia tota confunditur Ierusalem. * Qui statim assumptis militibus, & centurionibus, decurrit ad illos. Qui cum vidissent tribunal, & milites, cessauerunt percutere Paulum. * Tunc accedens tribunus apprehendit eum, & iussit eum alligari catenis duabus: & interrogabat quis esset, & quid fecisset. * Alij autem aliud clamabant in turba. Et cum non posset certum cognoscere præ tumultu, iussit duci eum in castra. * Et cum venisset ad gradus, contigit ut portaretur a militibus propter vim populi. * Sequebatur enim multitudo populi, clamans: Tolle eum. * Et cum coepisset induci in castra Paulus, dixit tribuno: Si licet mihi loqui aliquid ad te? Qui dixit: Græce nollis? Nonne tu es Aegyptius, qui ante hos dies tumultum concitasti, & eduxisti in desertum quattuor millia virorum sicariorum? * Et dixit ad eum Paulus: Ego homo sum quidē Iudæus a Tarso Ciliciæ, nō ignotæ ciuitatis municeps. Rogo autem te, permittito mihi loqui ad populum. * Et cum ille permisisset, Paulus stans in gradibus, annuit manu ad plebem, & magno silentio factō, allocutus est lingua Hebræa, dicens:

¶ Nu. 6 c. 18
5. 18 c. 8

¶ 15. d. 20.
c. 29

CAP. XXII.

Viri fratres, & patres, audite
quam ad vos nunc reddo rationem. * Cum audissent autem
quia Hebræa lingua loqueretur
ad illos, magis præstiterunt silen-
tium. * Et dicit: Ego sum vir iu-
dæus, natus in Tarso Ciliciæ, nu-
tritus autem in ista ciuitate secus
pedes Gamaliel eruditus iuxta ve-
ritatem paternæ legis, amulator
legis, sicut & vos omnes estis ho-
die: * Qui hanc viam persecu-
tus sum vsque ad mortem, allig-
ans & tradens in custodias viros
ac mulieres, * sicut princeps sa-
cerdotum mihi testimonium red-
dit, & omnes maiores natu, * a
quibus & epistolas accipiens ad
fratres Damascum pergebam, vt
adducerem inde victos in Ieru-
salem vt punirentur. * Factum est
autem, eunte me, & appropin-
quante Damasco media die, su-
bito de cælo circumfulsit me lux
copiosa: * & decidens in terram
audui vocem dicentē mihi: Saul-
e, Saule, quid me persequeris?
* Ego autem respondi: Quis es
Domine? Dixitq. ad me: Ego sum
Iesus Nazareus, quem tu per-
sequeris. * Et qui mecum erant,
lumen quidem viderunt, vocem
autem non audierunt eius, qui
loquebatur mecū. * Et dixi: Quid
faciam, Domine? Dominus au-
tem dixit ad me: Surgens, vade
Damascum: & ibi tibi dicetur de
omnibus, quæ te oporteat face-
re. * Et cum non viderem præ-
claritate luminis illius, ad manū
deductus a comitibus, veni Da-
mascum. * Ananias autem qui-
dam, vir secundum legem testi-
monium habens ab omnibus co-
habitantibus Iudæis, * veniens ad
me, & attans dixit, mihi: Saule
frater respice. Et ego eadem ho-
ra respexi in eum. * At ille dixit:
Deus patrum nostrorum præor-
dinauit te, vt cognosceres volun-
tatem eius, & videres iustum, &
audires vocem ex ore eius: * quia
eris testis illius ad omnes homi-
nes eorum, quæ vidisti, & audi-
sti. * Et nunc quid moraris? Exur-
ge, & baptizare, & ablue pecca-

tatua inuocato nomine ipsius.
17 * Factum est autē reuertenti mi-
hi in Ierusalem, & oranti in tem-
plo, fieri me in stupore mentis.
18 * & videre illum dicentem mihi:
E Festina, & exi velociter ex Ieru-
salem: quoniam non recipient tes-
timonium tuum de me. * Et ego
dixi: Domine ipsi sciunt, quia
ego eram concludens in carcerē,
& cadens per synagogas eos, qui
credebant in te. * & cum fundere-
tur sanguis Stephani testis tui, ego
astabam, & consentiebam, & cu-
stodiebam vestimenta interficien-
tium illum. * Et dixit ad me: Vade
quoniam ego in nationes longe
mittam te. * Audiebant autem
eum vsque ad hoc verbum, & le-
uauerunt vocem suam dicentes:
Tolle de terra huiusmodi: non
enim fas est eum viuere. * Voci-
ferantibus autem eis, & projeci-
tibus vestimenta sua, & puluerem
iactantibus in aerem, * iussit tri-
bunus induci eum in castra, &
flagellis eum, & torqueri eum vt
sciret propter quam causam sic
acclamarēt ei. * Et cum astrinxis-
sent eum loris, dicit astanti sibi
Centurioni Paulus: Si hominem
Romanum, & indemnatum licet
vobis flagellare? * Quo audio,
Centurio accessit ad tribunum, &
nunciauit ei, dicens: Quid actu-
rus es? hic enim homo ciuis Ro-
manus est. * Accedens autem tri-
bunus, dixit illi: Dic mihi si tu
Romanus es? At ille dixit: Etiam.
* Et respondit tribunus: Ego mul-
ta summa ciuilitatem hanc cōse-
cutus sum. Et Paulus ait: Ego au-
tem & natus sum. * Protinus ergo
discesserunt ab illo, qui eum tor-
turi erant. Tribunus quoque ti-
muit postquam rescituit, quia ci-
uis Romanus esset, & quia alligat
ser eum. * Postera autem die vo-
lens scire diligentius quæ ex can-
sa accusaretur a Iudæis, soluit eū,
& iussit sacerdotes conuenire, &
omne concilium, & producens
Paulum, statuit inter illos.

CAP. XXIII.

Intendens autem in concilium
Paulus ait: Viri fratres, ego
omni conscientia bona conuer-
-

tus sum ante Deum usque in ho-
diernum diem : * Princeps au-
tem sacerdotum Ananias praece-
pit assistantibus sibi percutere os e-
ius. * Tunc Paulus dixit ad eum :
Percutiet te Deus, paries dealba-
te. Et tu sedens iudicas me se-
cundum legem, & contra legem
iubes me percuti ? * Et qui alta-
bant dixerunt : Summum sacer-
dotem Dei maledices ? Dixit au-
tem Paulus : Nesciebam fratres
quia princeps est sacerdotum.
Scriptum est enim : * Principem
populi tui non maledices. * Sciens
autem Paulus quia una pars esset
Sadduceorum, & altera Phari-
saeorum, exclamavit in concilio :
Viri fratres, ego Phariseus sum,
filius Phariseorum, de spe & re-
surrectione mortuorum exo iudi-
cor. * Et cum haec dixisset, facta
est dissensio inter Phariseos,
& Sadduceos, & soluta est mul-
titude. * Sadducei enim dicunt,
non esse resurrectionem, neque
angelum, neque Spiritum : Pha-
risaei autem utraque consentunt.
* Factus est autem clamor ma-
gnus. Et surgentes quidam Pha-
riseorum, pugnabant, dicentes :
Nihil mali invenimus in homine
isto : quid si Spiritus locutus est
ei, aut angelus ? * Et cum ma-
gna dissensio facta esset, timens
tribunus ne discerneretur Paulus
ab ipsis, iussit milites descende-
re, & rapere eum de medio eo-
rum, ac deducere eum in castra.
* Sequenti autem nocte assistens
ei Dominus, ait : Constitans esto :
sicut enim testificatus es de me
in Ierusalem, sic te oportet &
Romae testificari. * Facta autem
die collegerunt se quidam ex Iu-
daeis, & devoverunt se dicentes,
neque manducatuuros, neque
bibituuros donec occiderent Pau-
lum. * Erant autem plus quam
quadraginta viri, qui hanc con-
iurationem fecerant : * qui access-
erunt ad principes sacerdotum,
& seniores, & dixerunt : Devo-
tione deuovimus nos nihil gu-
staturos, donec occidamus Pau-
lum. * Nunc ergo vos notum
facite tribuno eum concilio, ut
producat illum ad vos, tamquam
aliquid certius cognituri de eo.

Nos vero prius quam appropiet,
parati sumus interficere illum.
16 * Quod cum audisset filius foro-
ris Pauli insidias, venit, & intra-
uit in castra, nunciauitque Paulo.
17 * Vocans autem Paulus ad se
vnum ex Centurionibus, ait : Ado-
lescentem hunc perduc ad tribu-
num, habet enim aliquid indi-
care illi. * Et ille quidem assu-
mens eum duxit ad tribunalum,
& ait : Vincit Paulus rogavit
me hunc adolescentem perducere
ad te, habentem aliquid loqui
tibi. * Apprehendens autem tri-
bunus manum illius secessit cum
eo seorsum, & interrogavit illum
Quid est, quod habes indicare
mihi ? * Ille autem dixit : Iudaeis
conuenit rogare te, ut crastina
die producas Paulum in concilium,
quasi aliquid certius inquiri
situri sint de illo : * tu vero ac cre-
deris illis : insidiantur enim ei
ex eis viri amplius quam quadra-
ginta, qui se devoverunt non man-
ducare, neque bibere, donec in-
terficiant eum : & nunc parati
sunt, expectantes promissum
tuum. * Tribunus igitur dimisit
adolescentem, praeiciens ne cui
loqueretur quoniam haec nota si-
bi fecisset. * Et vocatis duobus
Centurionibus, dixit illis : Para-
te milites ducentos ut eant, us-
que Caesaream, & equites septua-
ginta, & lancearios ductos a ter-
tia hora noctis : & iumenta praeparate
ut imponentes Paulum, saluum
perducerent ad Felicem
praesidem, (* Timuit enim ne for-
te raperent eum Iudaei, & occide-
rent, & ipse postea calumpniam
sustineret, tamquam acceptu-
rus pecuniam) * Scribens episto-
lam continentem haec : C L A V-
D I V S Lyfias optimo Praefidi,
27 Felici salutem. * Virum hunc com-
prehensum a Iudaeis : & incipien-
tem interfici ab eis, superueniens
eum exercitu eripui, cognito
quia Romanus est. * Volensque
scire causam, quam obiciebant
illi, deduxi eum in concilium
eorum. * Quem inveni accu-
sari de quaestionibus legis ipso-
rum, nihil vero dignum morte
aut vinculis habentem criminis.
30 * Et cum mihi perlatum esset de
insu-

Exo. 22. d.

21

Phil. 3. b. 5

Mar. 22. c.

32

10
C13
D

14

28
G

29

30

insidijs, quas parauerant illi, misit eum ad te denuncians, & accusatoribus vt dicat apud te, Vale. * Milites ergo secundum praeceptum sibi, assumptes Paulum, duxerunt per noctem in Antipatridem. * Et postera die dimissis equitibus vt cum eo irent, reuersi sunt ad castra. * Qui cum venissent Caesarem, & tradidissent epistolam praefidi, statuerunt ante illum & Paulum. * Cum legisset autem, & interrogasset de qua provincia esset: & cognoscens quia de Cilicia, * Audiam te, inquit, cum accusatores tui venerint. Iussitque in praetorio Herodis custodiri eum.

CAP. XXIII.

Post quinque autem dies descendit princeps sacerdotum, Ananias, cum senioribus quibusdam, & Tertullo quodam oratore, qui adierunt praefidem aduersus Paulum. * Et citato Paulo coepit accusare Tertullus, dicens: Cum in multa pace agamus per te, & multa corrigantur per tuam prouidentiam, * semper & ubique suscipimus, optime Felix, cum omni gratiarum actione. * Ne diutius autem te protraham, oro, breuiter audias nos pro tua clementia. * Inuenimus hunc hominem pestiferum, & concitantem seditiones omnibus Iudaeis in vniuerso orbe, & auctorem seditionis sectae Nazarenorum: * qui etiam templum violare conatus est, quem & apprehensum volumus secundum legem nostram iudicare. * Superueniens autem tribunus Lysias, cum magna eripuit eum de manibus nostris, * iubens accusatores eius ad te venire: a quo poteris ipse iudicans, de omnibus istis cognoscere, de quibus nos accusamus eum. * Adiecerunt autem & Iudaei, dicentes haec ita se habere. * Respondit autem Paulus, (annuente sibi Praefide dicere) Ex multis annis te esse iudicem genti huic sciens, bono animo pro me satisfaciam. * Potest enim cognoscere quia non plus sunt mihi dies quam duodecim,

ex quo ascendi adorare in Ierusalem. * & neque in templo inueniunt me cum aliquo disputem, aut concursum facientem turbam, neque in synagogis, * neque in ciuitate: neque probare possunt tibi de quibus nunc me accusant. * Confiteor autem hoc tibi, quod secundum sectam, quam dicunt haereseos, sic deserui Patri, & Deo meo, credens omnibus, quae in Lege, & Prophetis scripta sunt. * spem habens in Deum, quam & hi ipsi expectant, resurrectionem futuram iustorum, & iniquorum. * In hoc & ipse studeo sine offendiculo conscientiam habere ad Deum, & ad homines semper. * Post annos autem plures eleemosynas facturus in gentem meam, veni, & oblationes, & vota. * In quibus inueniunt me purificatum in templo: non cum turba, neque cum tumultu. * Quidam autem ex Asia Iudaei, quos oportebat apud te praesto esse, & accusare siquid haberent aduersum me: * aut hi ipsi dicant siquid inueniunt in me iniquitatis cum stem in concilio, * nisi de vna hac solummodo voce, quae clamaui inter eos stans: * Quoniam de resurrectione mortuorum ego iudicor hodie a vobis. * Distulit autem illos Felix, certissime sciens de via hac, dicens: Cum Tribunus Lysias descenderit, audiam vos. * Iussitque Centurioni custodire eum, & habere requiem, nec quemquam de suis prohibere ministrare ei. * Post aliquot autem dies veniens Felix cum Drusilla uxore sua, quae erat Iudaea, vocauit Paulum, & audiuit ab eo fidem, quae est in Christo Iesu. * Disputate autem illo de iustitia, & castitate, & de iudicio futuro, tremefactus Felix respondit: Quod nunc attinet, vade: tempore autem opportuno accersam te: * simul & sperans, quod pecunia ei daretur a Paulo, propter quod & frequenter accersens eum, loquebatur cum eo. * Biennio autem expleto, accepit successorem Felix Porcium Festum. Volens autem gratiam praestare Iudaeis Felix, reliquit Paulum vincum.

CAP. XXV.

Festus ergo cū venisset in provinciam, post triduum ascendit Ierosolimā a Cæsare. * Adieruntque eum principes sacerdotum, & primi Iudæorum adversus Paulum: & rogabant eum, * postulantes gratiā adversus eum, ut iuberet perducī eum in Ierusalem, insidias tendentes ut interficerent eum in via. * Festus autem respondit Ieruari Paulum in Cæsareā: se autē maturius profecturum. * Qui ergo in vobis(a) potentes sunt, descendētes simul, si quod est in vno crimen, accusent eum. * Demoratus autem inter eos dies non amplius quā octo, aut decem, descendit Cæsareā, & altera die fedit pro tribunali, & iussit Paulum adduci. * Qui cum perductus esset, circumsteterunt eum, qui ab Ierosolyma descenderant Iudæi, multas, & graues causas obijcientes, quas non poterant probare. * Paulo rationem reddente: Quoniam neque in legem Iudæorum, neque in templum, neque in Cæsarem quidquā peccaui. * Festus autem volens gratiam præstare Iudæis, respondens Paulo, dixit: Vis Ierosolymam ascendere, & ibi de his iudicari apud me? * Dixit autem Paulus: Ad tribunal Cæsaris sto, ibi me oportet iudicari: Iudæis non nocui, sicut tu melius nosti. * Si enim nocui, aut dignum morte aliquid feci, non recuso mori: si vero nihil est eorum, quæ hi accusant me, nemo potest me illis donare. Cæsarem appello. * Tunc Festus cum concilio locutus, respondit: Cæsarem appellasti? ad Cæsarem ibis. * Et cum dies aliquot transacti essent: Agrippa rex, & Bernice descenderunt Cæsareā ad salutandum Festum. * Et cum dies plures ibi demorarentur, Festus regi indicauit de Paulo, dicens: Vir quidam est derelictus a Felice vincētis, * de quo cum essem Ierosolymis, adierunt me principes sacerdotum, & seniores Iudæorum, postulantes adversus illum damnationem. * Ad quos respondi: Quia non est Romanis

consuetudo damnare aliquem hominem prius quā iuris, qui accusatur, præsentem habeat accusatores, locumque defendendi accipiat ad abluenda crimina. * Cum ergo E hic cōuenissent sine vlla dilatione, sequenti die sedēs pro tribunali, iussi adduci virum. * De quo, cum iterissent accusatores, nullam causam deferrebant, de quibus ego suspicabar malum: * Quæstiones vero quasdam de sua superstitione habebant adversus eum, & de quodam Iesu defuncto, quem affirmabat Paulus viuere. * Hactenus autem ego de huiusmodi quæstione, dicebam si vellet ire Ierosolymam, & ibi iudicari de istis. * Paulo autem appellante ut seruaretur ad Augusti cognitionem, iussi seruari eum, donec mittam eum ad Cæsarem. * Agrippa autem dixit ad Festum: Volebam & ipse hominē audire. Cras, inquit, audies eum. * Altera autem die cum venisset Agrippa, & Bernice cum multa ambitione, & introissent in auditorium cum tribunis, & viris principalibus civitatis, iubente Festo, adductus est Paulus. * Et dicit Festus: Agrippa rex, & omnes, qui simul adestis nobiscum viri, videtis hunc, de quo omnis multitudo Iudæorum interpellavit me Ierosolymis, petentes & acclamantes non oportere eum viuere amplius. * Ego vero compari nihil dignum morte eum admisisse. Ipso autem hoc appellante ad Augustum, iudi caui mittere. * De quo quid certū scribam domino, non habeo. Propter quod produxi eum ad vos, & maxime ad te rex Agrippa, ut interrogatione facta habeam quid scribam. * Sine ratione enim mihi videtur mittere vincētum, & causas eius non significare.

CAP. XXVI.

Agrippa vero ad Paulum ait: Permittitur tibi loqui pro te metipso. Tunc Paulus extenta manu cœpit rationem reddere. * De omnibus quibus accolor a Iudæis, rex Agrippa, primo me beatum, apud te cum sum defensus me hodie, * maxime te scribere om-

te omnia; & quæ apud Iudæos sunt consuetudines, & quæstiones: propter quod obsecro patienter me audias. * Et quidem vitam meam a iuuentute, quæ ab initio fuit in gente mea in Ierosolymis, nouerunt omnes Iudæi: * præscientes me ab initio (si velint testimonium perhibere) quoniam secundum certissimam sectam nostræ religionis vixi Phariseus. * Et nunc in spe, quæ ad patres nostros repromissionis facta est a Deo, sto iudicio subiectus: in quam duodecim tribus nostræ nocte ac die deferentes, sperant deuenire. De qua spe accusor a Iudæis, rex. * Quid incredibile iudicatur apud vos, si Deus mortuos suscitatur? * Et ego quid existimaueram, me aduersus nomen Iesu Nazareni debere multa cōtraria agere. * Quod & feci Ierosolymis, & multis sanctorum ego in carceribus inclusi a principibus sacerdotum potestate accepta: & cum occiderentur, detuli sententiam. * Et per omnes synagogas frequenter puniens eos, compellebam blasphemare: & amplius insanies in eos, persequabar vsque in externas ciuitates. * In quibus dum irem Damascum cum potestate, & permissu principum sacerdotum, die media in viam vidi, rex, de caelo supra splenderem solis circumfulsisse me lumen, & eos, qui mecum simul erant, omnesque nos cum decidissemus in terram, audiui vocem loquentem mihi Hebraica lingua: Saule, Saule, quid me persequeris? durum est tibi contra stimulum calcitrare. * Ego autem dixi: Quis es Domine? Dominus autem dixit: Ego sum Iesus, quem tu persequeris. * Sed exurge, & sta super pedes tuos: ad hoc enim apparui tibi, ut constitutam te ministrum, & testem eorum, quæ vidi, & eorum, quibus apparebo tibi, * eripiens te de populo, & gentibus, in quas nunc ego mitto te, * aperire oculos eorum, ut conueniantur a te nebris ad lucem, & de potestate satanæ ad Deum, ut accipiant remissionem peccatorum, & sortem inter sanctos per fidem, quæ

est in me. * Vnde rex Agrippa, non fui incredulus celesti visioni: * sed his, qui sunt Damasci primum, & Ierosolymis, & in omnem regionem Iudææ, & Gentibus annūciabam, ut penitentiam agerent, & conuerterentur ad Deum, digna penitentis opera facientes. * Hac ex causa me Iudæi cum essem in templo, comprehensum tentabant interficere. * Auxilio autem adiutus Dei vsque in hodiernum diem sto, testificans minori, atque maiori, nihil extraiciens, quàm ea, quæ Prophetæ locuti sunt futura esse, & Moyses, * si passibilis Christus, si primus ex resurrectione mortuorum, lumen annūciaturus est populo, & Gentibus. * Hac loquente eo, & rationem reddente, Festus magna voce dixit: Insanis Paule, multe te litteræ ad insaniam conuertunt. * Et Paulus: Nō insano (inquit) optime Feste, sed veritatis, & sobrietatis verba loquor. * Dicit enim de his rex, ad quem & constanter loquor: latere enim cum nihil horum arbitror. Neque enim in angulo quidquam horum gestum est. * Credis rex Agrippa prophetis? Scio quia credis. * Agrippa autem ad Paulum: In modico suades me Christianum fieri. * Et Paulus: Opto apud Deum, & in modico, & in magno, non tantum te, sed etiam omnes, qui audiunt, hodie fieri tales, qualis & ego sum, exceptis vinculis his. * Et exurrexit rex, & præses, & Bernice, & qui assidebant eis. * Et cum secessissent, loquebantur ad inuicem, dicentes: Quia nihil morte, aut vinculis dignum, quid fecit homo iste. * Agrippa autem Festo dixit: Dimitti poterat homo hic, si non appellasset Cæsarem.

CAP. XXVII.

VT autem iudicatum est nauigare eum in Italiam, & tradit Paulum, cum reliquis custodij centurioni nomine Iulio, cohortis Augustæ, * ascendentes nauem Adrumeuinam, incipientes nauigare circa Afic loca, sustulimus, perseverante nobiscum Aristar-

cho Macedone Thessalonicensi.

* Sequenti autem die deuenimus Sidonem. Humane autem tradans Iulius Paulum, permisit ad amicos ire, & curam sui agere.

* Et inde cum sustulissimus, subnaugauimus Cyprium, propterea quòd essent venti contrarij. * Et pelagus Ciliciz, & Pamphyliz nauigantes, uenimus Lystrā, quæ est Lyciz: * & ibi inueniens centurio nauem Alexandrinam nauigantem in Italiam, transposuit nos in eam. * Et cum multis diebus tarde nauigaremus, & vix deuenissimus contra Gnidum, prohibente non vento, adnauigauimus Cretæ iuxta Salmonem: * & vix iuxta nauigantes, uenimus in locum quendam, qui vocatur Boniportus, cui iuxta erat ciuitas Thalassia. * Multo autem tempore peracto, & cum iam non esset tuta nauigatio, eo quòd & ieiunium iam præterisset, consolabatur eos Paulus, * dicens eis:

Viri, video quoniam cum iniuria, & multo damno non solum oneris, & nauis, sed etiam animarum nostrarū incipit esse nauigatio. * Centurio autem gubernatori & nauclero magis credebatur, quàm his, quæ a Paulo dicebantur. * Et cum aptus portus non esset ad hiemandum, plurimi statuerunt consilium nauigare inde, si quomodo possent, deuenientes Phœnicem, hiemare, portum Cretæ respicientē ad Africum, & ad Corum. * Aspirante autem Austro, æstimantes propositum se tenere, cum sustulissent de Asson, legebant Cretam. * Non post multum autem misit se contra ipsam Ventus Typhonicus, qui vocatur Euroaquilo. * Cumque arrepta esset nauis, & nō posset conari in ventum, data naue statibus, ferebamur. * In insulam autem quandam decurrentes, quæ vocatur Cauda, potuimus vix obtinere scapham. * Quæ sublatā, adiutorijs utebantur, accingentes nauem, timentes ne in Syrtim inciderent, summisso vase sic ferebantur. * Valida autem nobis tempestate iactatus, sequenti die iactum fecerunt: * & tertia die suis manibus armamēta

20 nauis proiecerunt. * Neque autem sole, neque sideribus apparentibus per plures dies, & tempestate non exigua immimente, iam ablata erat spes omnis salutis nostræ. * Et cum multa ieiunatio fuisset, tunc stans Paulus in medio eorum, dixit: Oportebat quidem, o viri, audito me, non tollere a Creta, lucrū, facere iniuriam hanc, & iacturam. * Et nunc suadeo vobis bono animo esse. amissio enim nullius animæ erit ex vobis, præterquam nauis. 23 * Astitit enim mihi hac nocte angelus Dei, cuius sum ego, & cui deserui, * dicens: Ne timeas Paulè, Cæsari te oportet assistere: & ecce donauit tibi Deus omnes qui nauigant tecum. * Propter quod bono animo estote viri: credo enim Deo, quia sic erit, quemadmodum dictum est mihi. * In insulam autem quandam oportet nos deuenire. * Sed posteaquam quartadecima nox superuenit, nauigantibus nobis in Adria, circa mediam noctem, suspicabantur nautæ apparere sibi aliquam regionē. 28 * Qui & summiuentes bolidem, inuenerunt passus viginti: & posillum inde separati inuenerunt 29 passus quindecim. * Timentes autem ne in aspera loca incidere-mus, de puppi mittentes anchoras quattuor, optabant diem fieri. 30 * Nautis vero quærentibus fugere de nauī, cum misissent scapham in mare, sub obtentu quasi inciperent a prora anchoras extendo- 31 re, * dixit Paulus Centurioni, & militibus: Nisi hi in nauī manserint, vos salui fieri non poteritis. * Tunc absciderunt milites funes scaphæ, & passi sunt 32 eam excidere. * Et cum lux inciperet fieri, rogabat Paulus omnes sumere cibum, dicens: 33 Quartadecima die hodie expectantes ieiuni permanetis, nihil accipientes. * Propter quod rogo vos accipere cibum pro salute vestra: quia nullius vestrum capillus de capite peribit. * Et cum hæc dixisset, sumens panem, gratias egit Deo in conspectu omnium: & cum fregisset cepit manducare. 36 * Animi quiores autē facti omnes, 37 & ipsi sumpservnt cibū. * Eramus vero

vero vniuersæ animæ in navi du-
cente septuaginta sex. * Et sa-
tiati cibo alleuiabant nauem, ias-
tantes triticum in mare. * Cum
autem dies factus esset, terram
non agnoscebant: sinum vero
quendam considerabant habentem
litus, in quem cogitabant,
si possent, eijcere nauem. * Et
cum anchoras sustulissent, com-
mittabant se mari, simul laxantes
iuncturas gubernaculorum:
& legato autem secundo
auxilium statum tendebant ad litus.
* Et cum incidisset in locum
disthalassum, impegerunt nauem:
& prora quidem fixa manebat im-
mobilis, puppis vero soluebatur
a vi maris. * Militum autem con-
silium fuit vi custodias occide-
rent: nequis cum enataisset, effu-
geret. * Centurio autem volens
seruare Paulum, prohibuit fieri:
iussitq. eos, qui possent natari,
emittere se primos, & euadere, &
ad terram ekire: & ceteros alios
in tabulis ferebant: quosdam su-
per ea, quæ de navi erant. Et sic fa-
ctum est, vt omnes animæ euade-
rent ad terram.

C A P. XXVIII

ET cum euasisset, tunc co-
gnouimus quia Melita insula
vocabatur. Barbari vero præ-
stabant non modicam humanita-
tem nobis. * Accenso enim py-
ra, respiciebant nos omnes pro-
pter imbrem, qui imminebat, &
frigora. * Cum congregasset au-
tem Paulus sarmentorum aliquan-
tam multitudinem, & imposuisset
super ignem, viperæ a calore
eum processissent, inuasit manum
eius. * Vt vero viderunt Barbari
pendentem bestiam de manu eius,
ad inuicem dicebant: Vtique ho-
micida est homo hic, qui cum
euaserit de mari, ultio non sinit
eum viuere. * Et ille quidem ex-
cutiens bestiam in ignem, nihil
mali passus est. * At illi exultabant
eum in tumorem conuer-
tendum, & subito casurum, & mo-
xi. Diu autem illis expectantibus,
& videtibus nihil mali in eo fieri,
conuertentes se, dicebant eum
esse Deum. * In locis autem il-

lis erant prædia principis insule,
nomine Publij, qui nos suscipiens,
triduo benigne exhibuit. * Con-
tigit autem patrem Publij febris,
& dysenteria vexatum iace-
re. Ad quem Paulus intrauit: &
cum orasset, & imposuisset ei ma-
nus, saluauit eum. * Quo facto,
omnes, qui in insula habebant
infirmittates, accedebant, & cu-
rabantur: * qui etiam multis ho-
noribus nos honorauerunt, & na-
uigantibus imposuerunt quæ ne-
cessaria erant. * Post menses
autem tres nauigauimus in navi
Alexandrina, quæ in insula hie-
mauerat, cui erat insigne Casto-
rum. * Et cum venissemus Syra-
culam, mansimus ibi triduo. * In-
de circulegentes deuenimus Rhe-
gium: & post vnum diem stante
Austro, secunda die venimus Pu-
tedolos: * vbi inuentis fratribus
rogati sumus manere apud eos
dies septem: & sic venimus Ro-
mam. * Et inde cum audissent
fratres, occurrerunt nobis vsque
ad Appij forum, ac tres Taber-
nas. Quos cum vidisset Paulus,
gratias agens Deo, accepit fidu-
ciam. * Cum autem venissemus
Romam, permissum est Paulo
manere sibi cum custodiente
se milite. * Post tertium autem
diem conuocauit primos Iudæo-
rum. Cumq. conuenissent, di-
cebat eis: Ego, viri fratres, nihil
aduersus plebem faciens, aut mo-
rem paternum, vincens ab Iero-
solyms traditus sum in manus
Romanorum, * qui cum interro-
gationem de me habuissent, vo-
luerunt me dimittere, eo quod
nulla esset causa mortis in me.
* Contradicientibus autem Iudæis,
coactus sum appellare Cæsarem,
non quasi gentem meam habens,
aliquid accusare. * Propter hanc
igitur causam, rogavi vos vide-
re, & alloqui. Propter spem enim
Israël catena hac circumdatus sum.
* At illi dixerunt ad eum: Nos ne-
que litteras accepimus de te a Iu-
dæa, neque adueniens aliquis fra-
trum nunciauit, aut locutus est
quid de te malum. * Rogamus
autem a te audire, quæ sentias:
nam de secula hac notum est nobis,
quia, ubique ei contradicitur.

Cum

* Cum constitissent autem illi 23
 diem, venerunt ad eum in hospi-
 tium plurimi, quibus exponebat
 testificans regnum Dei, suadensq.
 eis de Iesu ex Lege, Moyli, & Pro-
 phetis a mane usque ad vespem.
 * Et quidam credebant his, quæ 24
 dicebantur: quidam vero non
 credebant. * Cumq. invicem non 25
 essent consentientes, discedebant
 dicente Paulo unam verbis: Quia
 bene spiritus sanctus locutus est
 per istam prophetam ad patres
 nostros, * dicens: ¶ Vade ad po- 26
 pulum istum, & dic ad eos: Au-
 re audietis, & non intelligetis:
 & videntes videbitis, & non per-
 spicietis. ¶ Increpatum est enim 27

G cor populi huius, & auribus gra-
 vitex audierunt, & oculos suos
 compresserunt: ne forte videant
 oculis, & auribus audiant, & cor-
 de intelligant, & convertantur,
 28 & sanem eos. * Notum ergo sit
 vobis, quoniam Gentibus missum
 est hoc salutare Dei, & ipsi au-
 diunt. * Et cum hæc dixisset, exie-
 runt ab eo Iudæi, multam habentes
 30 inter se questionem. * Mansit
 autem biennio toto in suo conda-
 cto: & suscipiebat omnes, qui in-
 31 grediebantur ad eum, prædicans
 regnum Dei, & docens quæ sunt
 de Domino Iesu Christo cum om-
 ni fiducia, sine prohibitione.

Pisa 6. c. 9
 Mar. 13. b.
 14
 Mar. 14. b.
 12
 Luc. 8. b. 10
 Io. 12. f. 40
 Ro. 11. a. 1

EPISTOLA BEATI PAULI APOSTOLI AD ROMANOS.

CAPVT PRIMVM.

AVLVVS, seru- 1
 us Iesu Chri- A
 sti, vocatus
 Apostolus,
 segregatus
 in Euangeliū
 Dei, * quod 2
 ante promi-
 serat per Prophetas suos in Scri-
 pturis sanctis * de Filio suo, qui
 factus est ei ex semine David se-
 cundum carnem, * qui prædesti-
 natus est Filius Dei in virtute se-
 cundum spiritum sanctificationis
 ex resurrectione mortuorum Ie-
 su Christi Domini nostri: * per
 quem accepimus gratiam & Apo-
 stolarum ad obediendum fidei in
 omnibus Gentibus pro nomine
 eius, * in quibus estis & vos vo-
 cati Iesu Christi: * omnibus qui
 sunt Romæ, dilectis Dei, vocatis
 sanctis. Gratia vobis, & pax a
 Deo Patre nostro, & Domino Ie-
 su Christo. * Primum quidem

gratias ago Deo meo per Iesum,
 Christū pro omnibus vobis: quia
 fides vestra annunciat in uni-
 29 versum mundo. * Testis enim mi-
 hi est Deus, cui seruo in spiritu
 meo in Euangelio Filij eius, quod
 sine intermissione memoriam ve-
 30 stri facio. * Semper in orationibus
 meis obsecrans, si quomodo tan-
 dem aliquando prosperū iter ha-
 beam in voluntate Dei veniendi
 31 ad vos. * Desidero enim videre
 vos: vt aliquid imperpetrari vobis
 gratiæ spiritualis ad confirmandos
 32 vos: * id est, simul consolari in
 vobis per eam, quæ iniuncta est,
 33 fidem vestram, atque meam. * No-
 lo autē vos ignorare fratres: quia
 sæpe proposui venire ad vos, (&
 34 prohibitus sum vsque adhuc) vt
 aliquem fructum habeam & in
 vobis, sicut & in ceteris gentibus.
 35 * Grecis ac Barbaris, sapientibus,
 & insipientibus debitor sum: ita
 (quod in me) promptum est & vo-
 bis,

La. 13. a. 2

his, qui Romæ estis, euangelizare. * Non enim erubescio Euangelium. Virtus enim Dei est in salutem omni credenti, Iudæo primum, & Græco. * Iustitia enim Dei in eo reuelatur, ex fide in fide. * Sicut scriptum est. * Iustus enim ira Dei de cælo super omnem impietatem, & inuitiam hominum eorum, qui veritatem Dei in iniustitia detinent: * quia quod notum est Dei, manifestum est in illis. Deus enim illis manifestauit: * Inuisibilia enim ipsius, a creatura mundi, per ea quæ facta sunt, intellecta conspiciuntur: sempiterna quoque eius virtus, & diuinitas: ita vt sint inexcusabiles. * Quia cum cognouissent Deum, non sicut Deum glorificauerunt, aut gratias egerunt: sed enanuerunt in cogitationibus suis, & obscuratum est insipiens cor eorum. * dicentes enim se esse sapientes, stulti facti sunt. * Et mutauerunt gloriam incorruptibilis Dei in similitudinem imaginis corruptibilis hominis, & volucrum, & quadrupedum, & serpentium. * Propter quod tradidit illos Deus in desideria cordis eorum, in immunditiam: vt contumelijs afficiant corpora sua in semetipsis: * qui commutauerunt veritatem Dei in mendacium: & coluerunt, & seruierunt creaturæ potius quam Creatori, qui est benedictus in sæcula. Amen. * Propterea tradidit illos Deus in passionis ignominiam. Nam femina eorum immutauerunt naturalem usum in eum usum, qui est contra naturam. * Similiter autem & masculi, relicto naturali usu femina, exarserunt in desiderijs suis in inuicem, masculi in masculos turpitudinem operantes, & mercedem, quam oportuit, erroris sui in semetipsis recipientes. * Et sicut non probauerunt Deum habere in notitia: tradidit illos Deus in reprobum sensum: vt faciant ea, quæ non conueniunt, repletos omni iniquitate, malitia, fornicatione, auaritia, nequitia, plenos inuidia, homicidio, contentione, dolo, malignitate, fursiones, detractores, Depedi-

biles, contumeliosos, superbos, elatos, inuentores malorum, patientibus non obediētes, insipientes, incompósitos, sine affectione, absque fovere, sine misericordia. * Qui cum iustitiam Dei cognouissent, non intellexerunt quoniam qui talia agunt, digni sunt morte: & non solum qui ea faciunt, sed etiam qui consentiunt facientibus.

CAP. II.

Propter quod inexcusabilis es homo omnis, qui iudicas. In quo enim iudicas alterum, te ipsum condemnas: eadē enim agis quæ iudicas. * Scimus enim quoniam iudicium Dei est secundum veritatem in eos, qui talia agunt. * Existimas autem hoc o homo, qui iudicas eos, qui talia agunt, & facis ea, quia tu effugas iudicium Dei? * An diuitias bonitatis eius, & patientiæ, & longanimitatis contemnis? Ignoras quoniam benignitas Dei ad peccatū te adducit? * Secundum autem duritiam tuam, & impoenitens cor, thesaurizas tibi iram, in die iræ, & reuelationis iusti iudicij Dei, * qui reddet unicuique secundum opera eius: ijs quidem, qui secundum patientiam boni operis, gloriæ, & honorem & incorruptionem querunt, vitam æternam: * ijs autem, qui sunt ex contentione, & qui non acquiescunt veritati, credunt autem iniquitati, iræ, & indignationi. * Tribulatio, & angustia in omnē animam hominis operantis malum. Iudæi primum, & Græci: * gloria autem, & honor, & pax omni operanti bonum, Iudæo primum, & Græco: * non enim est acceptio personarū apud Deum. * Quicumque enim sine lege peccauerunt, sine lege peribunt: * quicumque in lege peccauerunt, per legem iudicabuntur: * Non enim auditores legis iusti sunt, apud Deum, sed factores legis iustificabuntur. * Cum enim Gentēs, quæ legem non habent, naturaliter ea, quæ legis sunt, faciunt, eiusmodi legem non habentes, ipsi sibi sunt lex: * qui ostendunt opus legis.

legis scriptum in cordibus suis, testimonium reddente illis conscientia ipsorum, & inter se inuicem cogitationibus accusantibus aut etiam defendentibus, *in die, cum iudicabit Deus occulta hominum, secundum Euangelium meum per Iesum Christum. * Si autem tu Iudæus cognominaris, & requiescis in lege, & gloriaris in Deo, * & nosti voluntatem eius, & probas utiliora, instructus per legem, * confidis te ipsum esse ducem cæcorum, lumen eorum, qui in tenebris sunt, * eruditorem insipientium, magistrum infantium, habentem formam scientiæ, & veritatis in lege. * Qui ergo alium doces, teipsum non doces: qui prædicas non furandum, furaris: * qui dicis non mœchandum, mœcharis: qui abominaris idola, sacrilegium facis: * qui in lege gloriaris, per prævaricationem legis Deum inhonoras. * (¶ Nomen enim Dei per vos blasphematur inter Gentes, sicut scriptum est.) * Circumcisio quidem prodest, si legem obserues: si autem prævaricator legis sis, circumcisio tua præputium facta est. * Si igitur præputium iustitiæ legis custodiat: nonne præputium illius in circumcissione reputabitur? * & iudicabit id, quod ex natura est præputium, legem consummans, te, qui per litteram, & circumcissionem prævaricator legis es? * Non enim qui in manifesto, Iudæus est: neque quæ in manifestis, in carne est circumcisio: * sed qui in abscondito, Iudæus est: & circumcisio cordis in spiritu non littera: cuius laus non ex hominibus, sed ex Deo est.

C A P. III.

Quid ergo amplius Iudæo est, aut quæ utilitas circumcissionis? * Multū per omnem modum. Primum quidem quia credita sūt illis eloquia Dei: * quid enim si quidam illorum non crediderant? Nonquid incredulus illorum fidem Dei naturam habuit? Absit. Est autem Deus verax: omnis autem homo mendax. sicut scriptum est: ¶ Ut iustificet

is in sermonibus tuis: & vincas cum iudicaris. * Si autem iniquitas nostra iustitiam Dei commendat, quid dicemus? numquid iniquus est Deus, qui infert iram? (secundum hominem dico.) * Absit. Alioquin quomodo iudicabit Deus hūc mundum? Si enim veritas Dei in meo mendacio abundavit in gloriam ipsius: quid adhuc & ego tamquā peccator iudicor? * & nō (sicut blasphemamur, & sicut aiunt quidam nos dicere) faciamus mala ut veniant bona: quorum damnatio iusta est. * Quid ergo præcellimus eos? Nequaquā. ¶ Causati enim sumus Iudæos, & Græcos omnes sub peccato esse, * sicut scriptum est: ¶ Quia non est iustus quisquam: * non est qui intelligens, non est requirens Deum. * Omnes declinaverunt, simul inutiles facti sunt, nō est qui faciat bonum, non est usque ad vnum. * ¶ Sepulchrum patens est guttur eorum, linguis suis dolose agebant: Venenum aspidum sub labiis eorum: * ¶ Quorum maledictio, & amaritudo plenum est: * Veloces pedes eorum, ad effundendum sanguinem: * Contritio, & infelicitas in vijs eorum: * & viam pacis non cognouerunt. * ¶ Non est timor Dei ante oculos eorum. * ¶ Scimus autem quoniam quæcumque lex loquitur, ijs, qui in lege sunt, loquitur: ut omne os obstruatur, & subditus fiat omnis mundus Deo: * quia ex operibus legis non iustificabitur omnis caro eorum illo. Per Regem enim cognoscitur peccati. * Nunc autem sine lege iustitia Dei manifestata est: testificata a lege, & Prophetis. * Iustitia autem Dei per fidem Iesu Christi in omnes, & super omnes, qui credunt in eum: enim est distinctio. * Omnes enim peccauerunt, & egent gloria Dei. * Iustificati gratis per gratiam ipsius, per redemptionem, quæ est in Christo Iesu, quem propitius Deus propitiationem per fidem in sanguine ipsius, ad ostensionem iustitiæ suæ propter remissionem præcedentium delictorum, in sustentatione Dei, id est ostensionem iustitiæ eius in hoc tempore: ut sit ipse iustus,

Rom. 2. 13.
Ezec. 30. 6.
20

3. 17

h. 21. 11

h. 21. 11

h. 21. 11

h. 21. 11

h. 21. 11

h. 21. 11

h. 21. 11

Gal. 3. d.

Rom. 11. 2.

Rom. 5. c. 11

Rom. 13. 2. 4

Rom. 9. c. 7

Rom. 5. b. 7

Rom. 1. b.

Rom. 16

Rom. 35. a. 2

Rom. 2. d. 16

iustus, & iustificans eum, qui est ex fide Iesu Christi. * Vbi est ergo gloriatio tua? Exclusa est. Per quam legem? Factorum? Non: D sed per legem fidei. * Arbitramur enim iustificari hominem per fidem sine operibus legis. * An Iudeorum Deus tantum? nonne & Gentium? Immo & Gentium. * quoniam quidem vnus est Deus, qui iustificat circumcisione ex fide, & praputium per fidem. * Legem ergo destruimus per fidem? Absit: sed legem utamur.

C A P. II II.

Quid ergo dicemus inuenisse

Abraham patrem nostrum secundum carnem? * Si enim Abraham ex operibus iustificatus est, habet gloriam, sed non apud Deum. * Quid enim dicit Scriptura? * Credidit Abraham Deo: & reputatum est illi ad iustitiam. * Et autem, qui operatur, merces non imputatur secundum gratiam, sed secundum debitum. * Ei vero, qui non operatur, credenti autem in eum, qui iustificat impium, reputatur fides eius ad iustitiam secundum propositum gratie Dei. * Sicut & Dauid dicit beatitudine hominis, cui Deus accepto fert iustitiam sine operibus: * Beati, quorum remissae sunt iniquitates, & quorum tecta sunt peccata. * Beatus vir, cui non imputauit Dominus peccatum. * Beatus ergo hanc in circumcisione tantum manet, an etiam in praputio? Dicimus enim quia reputata est Abraham fides ad iustitiam. * Quomodo ergo reputata est, in circumcisione, an in praputio? Non in circumcisione sed in praputio. * Et signum accepit circumcisionis, signaculum iustitiae fides, quae est in praputio: ut sit pater omnium credentium per praputium, ut reputetur & illis ad iustitiam: * & sit pater circumcisionis non iis tantis, qui sunt ex circumcisione, sed & iis, qui sectantur vestigia fidei, quae est in praputio patris nostri Abraham. * Non enim per legem promissio Abraham, aut semini eius ut heres esset mundi, sed per iusti-

tiam fidei. * Si enim qui ex lege heredes sunt: exinanita est fides, abolita est promissio. * Lex enim iram operatur. Vbi enim non est lex: nec prauaricatio. * Ideo ex fide, ut secundum gratiam firma sit promissio omni semini, non ei, qui ex lege est solum, sed & ei qui ex fide est Abraham, qui pater est omnium nostrum (* sicut scriptum est: * Quia patrem multarum gentium posui te) ante Deum, cui credidit, qui viuificat mortuos, & vocat ea quae non sunt, tamquam ea quae sunt. * qui contra spem in spem credidit, ut fieret pater multarum gentium secundum quod dictum est ei: * Sic erit semen tuum. * Et non infirmatus est fide, nec considerauit corpus suum emortuum, cum iam fere centum esset annorum: & emortuam vuluam Sarra. * In re promissione etiam Dei non haesitauit dissidentia: sed confortatus est fide, dans gloriam Deo: * plenissime sciens quia quaecumque promissit, potens est & facere. * Ideo & reputatum est illi ad iustitiam. * Non est autem scriptum tantum propter ipsum quia reputatus est illi ad iustitiam: * sed & propter nos, quibus reputabitur credentibus in eum, qui suscitauit Iesum Christum Dominum nostrum a mortuis, * qui traditus est propter delicta nostra, & resurrexit propter iustificationem nostram.

C A P. V.

Iustificati ergo ex fide, pacem habeamus ad Deum per Dominum nostrum Iesum Christum. * per quem & habemus accessum per fidem in gratiam istam, in qua stamus, & gloriamur in spe glorie filiorum Dei. * Non solum autem, sed & gloriamur in tribulationibus: scientes quod tribulatio patientiam operatur: patientia autem probationem, probatio vero spem: * spes autem non confundit: quia charitas Dei diffusa est in cordibus nostris per Spiritum sanctum, qui datus est nobis. * Ut quidem enim Christus, cum adhuc infirmi essemus secundum tempus pro impijs mortuus esset.

Vix

Gen. 17. a

Gen. 5. b. 5

Gen. 15. b.

Gal. 3. a. 6

Iac. 2. d. 23

Iac. 3. a. 1

Gen. 17. b.

10. 11

Iac. 1. a. 3

Heb. 9. d.

1. Pet. 3. c.

*Vix enim pro iusto quis moritur: nam pro bono forsitan quis audeat mori. * Commendat autem charitatem suam Deus in nobis: quoniam cum adhuc peccatores essemus secundum tempus, * Christus pro nobis mortuus est: multo igitur magis nunc iustificati in sanguine ipsius, salui erimus ab ira per ipsum. * Si enim cum inimici essemus, reconciliati sumus Deo per mortem Filij eius: multo magis reconciliati, salui erimus in vita ipsius. * Non solum autem: sed & gloriamur in Deo per Dominum nostrum Iesum Christum, per quem nunc reconciliationem accepimus. * Propterea sicut per vnum hominem peccatum in hunc mundum intravit, & per peccatum mors, & ita in omnes homines mors pertransiit, in quo omnes peccauerunt: * Usque ad legem enim peccatum erat in mundo: peccatum autem non imputabatur, cum lex non esset. * Sed regnavit mors ab Adam usque ad Moysen etiam in eos, qui non peccaverunt in similitudine praevaricationis Adae, qui est forma futuri. * Sed non sicut delictum, ita & donum. si enim vnus delicto multi mortui sunt: multo magis gratia Dei & donum in gratia vnus hominis Iesu Christi in plures abundavit. * Et non sicut per vnum peccatum erat in mundo: nam iudicium quidem ex vno in condemnationem: gratia autem ex multis delictis in iustificationem. * Si enim vnus delicto mors regnavit per vnum: multo magis abundantiam gratiae, & donationis, & iustitiae accipientes, in vita regnabunt per vnum Iesum Christum. * Igitur sicut per vnus delictum in omnes homines in condemnationem: sic & per vnus iustitiam in omnes homines in iustificationem vitae. * Sicut enim per inobedientiam vnus hominis, peccatores constituti sunt multi: ita & per vnus obeditionem, iusti constituentur multi. * Lex autem subintrabit ut abundaret delictum. Vbi autem abundavit delictum, superabundavit gratia. * Ut sicut regnavit peccatum in mortem: ita & gratia regnet per

iustitiam in vitam eternam, per Iesum Christum Dominum nostrum.

CAP. VI.

Quid ergo dicemus, permanebimus in peccato ut gratia abundet? * Absit.

Qui enim mortui sumus peccato, quomodo adhuc vivemus in illo?

* An ignoratis quia quicumque baptizati sumus in Christo Iesu, in morte ipsius baptizati sumus?

* Consepulti enim sumus cum illo per baptismum in mortem: ut quomodo Christus surrexit a mortuis per gloriam Patris, ita & nos

in novitate vitae ambulemus. * Si enim complantati facti sumus similitudini mortis eius: simul &

resurrectionis eius. * Hoc scientes, quia vetus homo noster simul crucifixus est, ut destrueretur corpus peccati, & ultra non serviamus peccato. * Qui enim mortuus est, iustificatus est a peccato.

* Si autem mortui sumus cum Christo: credimus quia simul etiam vivemus cum Christo.

* Scientes quod Christus resurgens ex mortuis iam non moritur, mors illi ultra non dominabitur.

* Quod enim mortuus est peccato, mortuus est semel: quod autem vivit: vivit Deo. * Ita & vos eximitate, vos mortuos quidem esse peccato, viventes autem Deo, in Christo Iesu Domino nostro. * Non ergo regnet peccatum in vestro mortali corpore ut obediatis concupiscentiis eius.

* Sed neque exhibeatis membra vestra arma iniquitatis peccato: sed exhibete vos Deo, tamquam ex mortuis viventes & membra vestra arma iustitiae Deo.

* Peccatum enim vobis non dominabitur: non enim sub lege estis, sed sub gratia. * Quid ergo? peccabimus, quoniam non sumus sub lege, sed sub gratia? Absit. * Nescitis quoniam qui exhibetis vos servos ad obediendum, servi estis eius, cui obeditis, siue peccati ad mortem, siue obeditionis ad iustitiam?

* Gratias autem Deo quod fuistis servi peccati, obedistis autem ex corde

Gal. 1. b.

Colos. 2. b.

Ephes. 4. c.

Heb. 12. a.

1. Pet. 2. 3.

1. Pet. 2. 3.

1. Pet. 2. 3.

1. Pet. 2. 3.

1. Pet. 2. 3.

1. Pet. 2. 3.

1. Pet. 2. 3.

1. Pet. 2. 3.

1. Pet. 2. 3.

1. Pet. 2. 3.

1. Pet. 2. 3.

1. Pet. 2. 3.

1. Pet. 2. 3.

1. Pet. 2. 3.

1. Pet. 2. 3.

1. Pet. 2. 3.

1. Pet. 2. 3.

1. Pet. 2. 3.

1. Pet. 2. 3.

1. Pet. 2. 3.

1. Pet. 2. 3.

1. Pet. 2. 3.

1. Pet. 2. 3.

1. Pet. 2. 3.

1. Pet. 2. 3.

1. Pet. 2. 3.

1. Pet. 2. 3.

1. Pet. 2. 3.

1. Pet. 2. 3.

1. Pet. 2. 3.

1. Pet. 2. 3.

1. Pet. 2. 3.

corde in eam formam doctrinæ, in quam traditi estis. * Liberati autem a peccato, serui facti estis iustitiæ. * Humanum dico, propter infirmitatē carnis vestræ: sicut enim exhibuistis membra vestra seruire immunditiæ, & iniquitati ad iniquitatem, ita nunc exhibete membra vestra seruire iustitiæ in sanctificationem. * Cum enim serui essetis peccati, liberi fuistis iustitiæ. * Quem ergo fructum habuistis, tunc in illis, in quibus nunc erubescitis? Nam finis illorum mors est. * Nunc vero liberi a peccato, serui autem facti Deo, habetis fructum vestrum in sanctificationem, finem vero vitam eternam. * Stipendia enim peccati, mors. Gratia autem Dei, vita æterna, in Christo, Iesu Domino nostro.

CAP. VII.

AN ignoratis fratres (scientibus enim legem loquor) quia lex in homine dominatur quanto tempore uiuit! * Nam quæ sub viro est mulier, uiuente viro, alligata est legi: si autem mortuus fuerit vir eius, soluta est a lege viri. * Igitur, uiuente viro, vocabitur adultera si fuerit cum alio viro: si autem mortuus fuerit vir eius, liberata est a lege viri, vt non sit adultera si fuerit cum alio viro. * Itaque fratres mei & vos mortificati estis legi per corpus Christi, vt sitis alterius, qui ex mortuis surrexit, vt fructificemus Deo. * Cum enim essemus in carne, passionibus peccatorum, quæ per legem erant, operabantur in membris nostris, vt fructificarent mortui. * Nunc autem soluti sumus a lege mortis, in qua detinebamur, ita vt seruamus in nouitate spiritus, & non in ueritate litteræ. * Quid ergo dicemus? Lex peccatum est? Absit. Sed peccatum non cognoui, nisi per legem: nam concupiscentiam nesciebam, nisi lex diceret: Non concupisces. * Occasione autem accepta, peccatum per mandatum operatum est in me omnem concupiscentiam. Sine lege enim peccatum mortuum erat.

9 * Ego autem uiuebam sine lege aliquando. Sed cum uenisset mandatum, peccatum reuixit. * Ego autem mortuus sum: & inuentum est mihi mandatum, quod erat ad vitam, hoc esse ad mortem. * Nam peccatum occasione accepta per mandatum, seduxit me, & per illud occidit. * Itaque lex quidem sancta, & mandatum sanctum, & iustum, & bonum. * Quod ergo bonum est, mihi factum est mors? Absit. Sed peccatum, vt appareat peccatum, per bonum operatum est mihi mortem: vt fiat supra modum peccatum. * Peccatum per mandatum. * Scimus enim quia lex spiritualis est: ego autem carnalis sum uenundatus sub peccato. * Quod enim operor, non intelligo. non enim quod volo bonum, hoc ago: sed quod odi malum, illud facio. * Si autem quod nolo, illud facio: cōsentio legi, quoniam bona est. * Nunc autem iam non ego operor illud, sed quod habitat in me peccatum. * Scio enim quia non habitat in me, hoc est in carne mea, bonum. Nam uelle, adiacet mihi: perficere autem bonum, non inuenio. * Non enim quod volo bonum hoc facio: sed quod nolo malum, hoc ago. * Si autem quod nolo, illud facio: iam non ego operor illud, sed quod habitat in me, peccatum. * Inuenio igitur legem, volenti mihi facere bonum, quoniam mihi malum adiacet: cōdelector enim legi Dei secundum interiorem hominem: * video autem aliam legem in membris meis, repugnantem legi mentis meæ, & captiuantē me in lege peccati, quæ est in membris meis. * Infelix ego homo, quis me liberabit de corpore mortis huius? Gratia Dei per Iesum Christum Dominum nostrum. Igitur ego ipse mente seruo legi Dei: carne autem legi peccati.

CAP. VIII.

Nihil ergo nunc damnationis est ijs, qui sunt in Christo Iesu: qui non secundum carnem ambulant. * Lex enim spiritus uitæ in Christo Iesu liberauit me a lege

1a. Cor. 7.g.

39

1a. Exo. 20.c.

17

Deu. 5.c.19

a lege peccati & mortis. * Nā quod
 impossibile erat legi, in quo infir-
 mabatur per carnem: Deus Fi-
 lium suum mittens in similitudi-
 nem carnis peccati, & de pecca-
 to damnauit peccatum in carne,
 * vt iustificatio legis impleteretur in
 nobis, qui non secundum carnem
 ambulamus, sed secundum spiri-
 tum. * Qui enim secundum car-
 nem sunt: quæ carnis sunt, sa-
 piunt. qui vero secundum spi-
 ritum sunt: quæ sunt spiritus sen-
 tiunt. * Nā prudentia carnis, mors
 est: prudentia autem spiritus vi-
 ta, & pax. * quoniam sciētia car-
 nis inhibita est Deo: legi enim Dei
 non est subiecta: nec enim potest.
 * Qui autem in carne sunt, Deo
 placere non possunt. * Vos autem
 in carne non estis, sed in spiritu:
 si tamen spiritus Dei habitat in vo-
 bis. Siquis autem spiritum Chri-
 sti non habet: hic non est eius.
 * Si autem Christus in vobis
 est: corpus quidem mortuum
 est propter peccatum, spiritus ve-
 ro uiuit propter iustificationem.
 * Quod si spiritus eius, qui su-
 scitauit Iesum a mortuis, habi-
 tat in vobis: qui suscitauit Iesum
 Christum a mortuis, uiuificabit
 & mortalia corpora uestra, pro-
 pter inhabitantem spiritum eius
 in vobis. * Ergo fratres debitores
 sumus non carni, vt secundum
 carnem uiuamus. * Si enim se-
 cundum carnem vixeritis, mori-
 eri mini: si autem spiritu facti,
 carnis mortificaueritis, uiuetis.
 * Quicumque enim spiritu Dei
 aguntur, is sunt filij Dei. * Non
 enim accepistis spiritum serui-
 tutis iterum in timore, sed ac-
 cepistis spiritum adoptionis fi-
 liorum, in quo clamamus: Abba
 (Pater). * Ipse enim spiritus tes-
 timonium reddit spiritui nostro
 quod sumus filij Dei. * Si autem
 filij, & heredes: heredes quidem
 Dei, coheredes autem Christi: si
 tamen compatimur, vt & con-
 glorificemur. * Existimo enim
 quod non sunt condignæ passio-
 nes huius temporis ad futuram
 gloriam, quæ reuelabitur in no-
 bis. * Nam expectatio creaturæ,
 reuelationem filiorum Dei expec-
 tat. * Vanitati enim creatura su-

biecta est non volens, sed pro-
 pter eum, qui subiecit eam in spe:
 * quia, & ipsa creatura liberabitur
 a seruitute corruptionis in liber-
 tatem gloriæ filiorum Dei. * Sci-
 mus enim quod omnis creatura
 ingemisit, & parturit vsque ad-
 huc. * Non solum autem illa,
 sed & nos ipsi primitias spiritus
 habentes: & ipsi intra nos gemi-
 mus adoptionem filiorum Dei
 expectantes, redemptionem cor-
 poris nostri. * Spe enim salui facti
 sumus. Spes autem, quæ vide-
 tur, non est spes: nam quod videt
 quis, quid sperat? * Si autem
 quod non videmus, speramus:
 per patientiam expectamus. * Si-
 militer autem & spiritus adiu-
 uat infirmitatem nostram: nam
 quid oremus, licet oportet, nesci-
 mus: sed ipse spiritus postulat
 pro nobis gemitibus inenarrabili-
 bus. * Qui autem scrutatur cor-
 da, scit quid desideret spiritus:
 quia secundum Deum postulat
 pro sanctis. * Scimus autem quo-
 niam diligentibus Deum omnia
 cooperantur in bonum, ijs, qui
 secundum propositum vocati sunt
 sancti. * Nam quos præsciuit,
 & prædestinauit conformes fieri
 imaginis Filij sui, vt ipse
 primogenitus in multis fratri-
 bus. * Quos autem prædestina-
 uit, hos & vocauit: & quos vo-
 cauit, hos & iustificauit: quos
 autem iustificauit, illos & glori-
 ficauit. * Quid ergo dicemus ad
 hæc? si Deus pro nobis, quis con-
 tra nos? * Qui etiam proprio Fi-
 lio suo non pepercit, sed pro no-
 bis omnibus tradidit illum: quo
 modo non etiam cum illo om-
 nia nobis donauit? * Quis aoeu-
 sauit aduersus electos Dei? Deus
 qui iustificat, * quis est qui con-
 demnet? Christus Iesus, qui
 mortuus est, immo qui & re-
 surrexit, qui est ad dexteram
 Dei, qui etiam interpellat pro
 nobis. * Quis ergo nos separa-
 bit a charitate Christi? tribula-
 tio? an angustia? an fames? an
 nuditas? an periculum? an pec-
 secutio? an gladius? * (sicut
 scriptum est: * Quia propter te
 mortificamur tota die: estimati
 sumus sicut oues occisionis.) * Sed
 in his

Ilz. Tim. I.
 b. 7
 Gal. 4.2.5

Pl. 4.2. d. 9

in his omnibus superamus propter eum, qui dilexit nos. * Certus sum enim quia neque mors, neque vita, neque angeli, neque principatus, neque virtutes, neque instantia, neque futura, neque fortitudo, * neque altitudo, neque profundum, neque creatura alia poterit nos separare a charitate Dei, quæ est in Christo Iesu Domino nostro.

CAP. IX.

Veritatem dico in Christo, non mentior: testimonium mihi perhibente conscientia mea in Spiritu sancto: * quoniam tristitia mihi magna est, & cõtinuus dolor cordi meo. * Optabam enim ego ipse anathema esse a Christo pro fratribus meis, qui sunt cognati mei secundum carnem, * qui sunt Israelitæ, quorum adoptio est filiorum, & gloria, & testamentum, & legislatio, & obsequium, & promissa: quorum patres, & ex quibus est Christus secundum carnem, qui est super omnia Deus benedictus in secula. Amen. * Non autem quod exciderit verbum Dei. Non enim omnes qui ex Israel sunt, ij sunt Israelitæ: * neque qui semen sunt Abraham, omnes filij: * sed in Isaac vocabitur tibi semen: * id est, non qui filij carnis, hi filij Dei: sed qui filij sunt promissionis, æstimantur in semine. * Promissionis enim verbum hoc est: * Secundum hoc tempus veniam: & erit Saræ filius. * Non solum autem illa: * sed & Rebecca ex vno concubitu habens, Isaac patris nostri. * Cum enim nondum nati fuissent, aut aliquid boni egissent, aut mali, (vt secundum electionem propositum Dei maneret) non ex operibus, sed ex vocante dictum est ei: * Quia maior seruiet minori, sicut scriptum est: Iacob dilexi, Esau autem odio habui. * Quid ergo dicemus? numquid iniquitas apud Deum? Absit. * Moysi enim dicit: * Miserebor cuius misereor: & misericordiam præstabo cuius miserebor. * Igitur non volentis, neque currentis, sed miserentis est Dei. * Dicit enim Scriptura Pharaoni: 17

Quia in hoc ipsum excitavi te, vt ostendam in te virtutem meam: 16
& vt annuncietur nomen meum in vniuersa terra. * Ergo cuius vult miseretur, & quem vult indurat. 18
* Dicis itaque mihi: Quid adhuc queritur? Voluntati enim eius quis resistit? * O homo, tu quis es, qui respondeas Deo? * Numquid dicit figmentum ei, qui se finxit: 19
20 Quid me fecisti sic? * An potestatem figulus lutum, qui se finxit: 21
22 dem mater facere aliud quidem vas in honorem, aliud vero in contumeliam? * Quod si Deus volens ostendere iram, & notam facere potentiam suam, sustinuit in multa patientia, vasa iræ, apta in interium, * vt ostenderet diuitias gloriæ suæ in vasa misericordiae, quæ præparauit in gloriam. * Quos & vocauit nos non solum ex Iudeis, sed etiam ex Gentibus, * sicut in Osee dicit: 23
24 **V**ocabo non plebem meam, plebem meam: & non dilectam, dilectam: & non misericordiam, misericordiam consecutam, misericordiam consecutam. * Et erit in loco, vbi dictum est eis: Non plebs mea vos: ibi vocabuntur filij Dei viuui. * Isaias autem clamat pro Israel: * Si fuerit numerus filiorum Israel tamquam arena maris, reliquæ saluæ fient. * Verbum enim consummans, & abbrevians in æquitate: quia verbū breuiatum faciet Dominus super terram: 25
26 * & sicut prædixit Isaias: * Nisi Dominus sabaoth reliquisset nobis semē, sicut Sodoma facti essemus, & sicut Gomorha similes fuissamus. * Quid ergo dicemus? Quod gentes, quæ non sectabantur iustitiam, apprehenderunt iustitiam: iustitiam autem, quæ ex fide est. 27
28 * Israel vero sectando legem iustitiæ, in legem iustitiæ non peruenit. 29
30 * Quare? Quia non ex fide, sed quasi ex operibus: offenderunt enim in lapide offensionis, * sicut scriptum est: * Ecce pono in Sion lapidem offensionis, & petram scandali: & omnis, qui credit in eum, non confundetur. 31

CAP. X.

I Rrates, voluntas quidē cordis mei, & obsecratio ad Deum, sit
I x x p r o

1 Ad 9. a. 1
1 Cor. 15. b

1 Gen. 21. b.

12 Gal. 4. d. 28

1 Gen. 18. b.

10 Gen. 25. c.

24

1 Gen. 25. c.

21 Mal. 1. a. 2

1 Exo. 33. d.

19

1 Sap. 15. b.

7 Ier. 18. a. 6

1 Osee 2. d.

23 1 Pet. 2. b.

10 Osee 1. b.

10

1 Isa. 10. c.

22

1 Isa. 1. c. 9

1 Isa. 8. c. 14

& 18. d. 26

1 Pet. 2. b. 7

pro illis in salutem. * Testimonium enim perhibeo illis quod æmulationem Dei habet, sed non secundum scientiam. * Ignorantes enim iustitiam Dei, & suam querentes statuere, iustitiæ Dei non sunt subiecti. * Finis enim legis, Christus, ad iustitiam omni credenti. * Moyses enim scripsit, quoniam iustitiam, quæ ex lege, qui fecerit homo, vivit. Quæ autem ex fide est iustitia, sic dicit: * Ne dixis in corde tuo: quis ascendit in cælum? id est, Christum deducere: * Aut quis descendit in abyssum? hoc est, Christum a mortuis revocare. * Sed quid dicit Scriptura? * Prope est verbum in ore tuo, & in corde tuo: hoc est verbum fidei, quod prædicamus. * Quia si confitearis in ore tuo Dominum Iesum, & in corde tuo credideris quod Deus illū suscitavit a mortuis, saluus eris. * Corde enim creditur ad iustitiam: ore autem confessio fit ad salutem. * Dicit enim Scriptura: * Omnis, qui credit in illum, non confundetur. * Non enim est distinctio Iudæi, & Græci: nam idem Dominus omnium, diues in omnes, qui inuocant illum. * Omnis enim, quicumque inuocauerit nomen Domini, saluus erit. * Quomodo ergo inuocant, in quem non crediderunt? Aut quomodo credent ei, quem non audierunt? Quomodo autem audierunt sine prædicante? * Quomodo vero prædicabunt nisi mittantur: sicut scriptum est: * Quam speciosi pedes evangelizantium pacem, evangelizantium bona! * Sed non omnes obediunt Euangelio. * Isaïas enim dicit: * Domine quis credit auditui nostro? * Ergo fides ex auditu, auditus autem per verbū Christi. * Sed dico: Numquid non audierunt? * Et quidem in omnem terram exiit sonus eorum, & in fines orbis terræ verba eorum. * Sed dico: Numquid Israel non cognovit? Primus Moyses dicit: * Ego ad æmulationem vos adducam in non gentem: in gentem insipientem, in iram vos mittam. * Isaïas autem audet, & dicit: * Inuentus sum a non querentibus me: palam apparui ijs, qui me non interrogabant. * Ad Israel autem dicit: * Tota die expandi manus meas ad populum non credentem, & contradicentem.

CAP. XI.

Dico ergo: Numquid Deus repulit populum suum? Absit. Nam & ego Israelita sum ex semine Abraham, de tribu Beniamin: * Non repulit Deus plebem suam, quam præsciuit. An nescitis in Elia quid dicit Scriptura: quemadmodum interpellat Deum aduersum Israel? * Domine, Prophetas tuos occiderunt, altaria tua suffoderunt: & ego relictus sum solus, & querunt animam meam. * Sed quid dicit illi diuinum responsum? * Reliqui mihi septem millia virorum, qui non curuauerunt genua ante Baal. * Sic ergo & in hoc tempore reliquix secundum electionem gratiæ salutis facti sunt. * Si autem gratia, iam non ex operibus: alioquin gratia iam non est gratia. * Quid ergo? quod quærebat Israel, hoc non est consecutus: electio autē consecuta est: ceteri vero exheredati sunt: sicut scriptum est: * Dedit illis Deus spiritum compunctionis: oculos ut non videant, & auribus ut non audiant, vsque in hodie. * Et loquitur David dicit: Fiat mensa eorum in laqueum, & in captionem, & in scandalum, & in retributionem nem illis. * Obscurentur oculi eorum ne videant: & dorsum eorum semper incurua. * Dico ergo: Numquid sic offenderunt ut caderent? Absit. Sed illorum delicto, salus est Gentibus vel illos æmulentur. * Quod si delictum illorum diuitiæ sunt mundi, & diminutio eorum diuitiæ Gentium: quanto magis plenitudo eorum? * Vobis enim dico Gentibus: Quia diu quidem ego sum Gentium. Apostolus, ministerium meum honorificabo, * si quomodo ad æmulandum prouocem carnem meam, & saluos faciam aliquos ex illis. * Si enim amissio eorum, reconciliatio est mundi: quæ assumptionis, nisi vita ex mortuis?

* Quod

* Quod si delibatio sancta est, & massa: & si radix sancta, & rami. 16
 * Quod si aliqui ex ramis fracti sunt, tu autem cum oleaster es- 17
 ses, insertus es in illis, & socius radicis, & pinguedinis oliuæ factus es, * noli gloriari aduersus ramos. Quod si gloriaris: non tu radicem portas, sed radix te. 18
 * Dices ergo: Fracti sunt rami vt ego inferar. * Bene: propter incredulitatem fracti sunt. Tu autem fide itas: noli altum sapere, sed time. * Si enim Deus naturalibus ramis non pepercit: ne forte nec tibi parcat. * Vide ergo bonitatem, & seueritatem Dei: in eos quidem, qui ceciderunt, seueritatem: in te autem bonitatem Dei, si permanferis in bonitate, alioquin & tu excideris. * Sed & illi, si non permanferint in incredulitate, inferentur: potens est enim Deus iterum inferere illos. 23
 * Nam si tu ex naturali excisus es oleastro, & contra naturam insertus es in bonam oliuam: quanto magis ij, qui secundum naturam, inferentur suæ oliuæ? * Nolo enim vos ignorare fratres mysterium hoc: (vt non sitis vobis ipsis sapientes) quia cecitas ex parte contigit in Israel, donec plenitudo Gētium intraret, & sic omnis Israel saluus fieret, sicut scriptum est: * Veniet ex Sion, qui eripiat, & auertat impietatem a Jacob. * Et hoc illis a me testamentum: cum abstulero peccata eorum. * Secundum Euangelium quidem, inimici propter vos: secundum electionem autem, charissimi propter patres. * Sine penitentia enim sunt dona, & vocatio Dei. * Sic enim aliquando & vos non credidistis Deo, nunc autem misericordiam consecuti estis propter incredulitatem illorum: * ita & isti nunc non crediderunt in vestram misericordiam: vt & ipsi misericordiam consequantur. * Conclussit enim Deus omnia in incredulitate: vt omnium miseretur. * O altitudo diuitiarum sapientiæ, & scientiæ Dei: quam incomprehensibilia sunt iudicia eius, & inuestigabiles viæ eius! * Quis enim cognouit sensum Domini? Aut quis

consiliarius eius fuit? * Aut quis prior dedit illi, & retribuetur ei? 35
 * Quoniam ex ipso, & per ipsum, & in ipso sunt omnia: ipsi gloria in sæcula. Amen. 36

CAP. XII.

Obfecro itaque vos fratres per misericordiam Dei, vt exhibeatis corpora vestra hostiam viuentem, sanctam, Deo placentem, rationabile obsequium vestrum. * Et nolite conformari huic sæculo, sed reformamini in nouitate sensus vestri: vt probetis quæ sit voluntas Dei bona, & beneplacens, & perfecta. * Dico enim per gratiam quæ data est mihi, omnibus qui sunt inter vos: Non plus sapere quàm oportet sapere, sed sapere ad sobrietatem: & vnicuique sicut Deus diuisit mensuram fidei. * Sicut enim in vno corpore multa membra habemus, omnia autem membra non eundem actum habent: * ita multi vnum corpus sumus in Christo, singuli autem alter alterius membra. * Habentes autem donationes secundum gratiam, quæ data est nobis, differetis: siue prophetiam secundum rationem fidei, * siue ministerium in ministrando, siue qui docet in doctrina, * qui exhortatur in exhortando, qui tribuit in simplicitate, qui præest in sollicitudine, qui miseretur in hilaritate. * Dilectio sine simulatione. * Odientes malum, adhærentes bono: * Charitate fraternitatis inuicem diligentes: * Honore inuicem præuenientes: * Sollicitudine non pigri: Spiritu feruentibus: Domino seruientes: * Spe gaudentes: In tribulatione patientes: Orationi instantes: * Necessitatibus sanctorum communicantes: * Hospitalitatem sectantes. * Benedicite persequentibus vos: benedicite, & nolite maledicere. * Gaudere cum gaudentibus, flere cum flentibus: * Idipsum inuicem sentientes: Non alta sapientes, sed humilibus consentientes. * Nolite esse prudentes apud vosmetipsos: * Nulli malum pro malo reddentes: * Iudicantes bona non tantum coram Deo, sed etiam

Phil. 4. 4.

18

Eph. 5. d.

17

1. Thes. 4. a.

3

1. Cor. 12.

b. 11

Ephes. 4. b.

7

Amos 5. d.

15

Ephes. 4. a

3

1. Pet. 2. c.

17

Heb. 13. a

1

1. Pet. 4. b. 9

2. Cor. 8. d

1. Sa. 59. d.
 20

1. Sap. 9. c. 13
 1. Sa. 40. d. 13
 1. Cor. 2. d.
 16

¶ Heb. 12. d. coram omnibus hominibus. * ¶ Si fieri potest, quod ex vobis est, cum omnibus hominibus pacē habentes : * ¶ Non vosmetipsos defendentes charissimi, sed date locum iræ. scriptum est enim : ¶ Mihi vindicta : ego retribuam, dicit Dominus. * Sed si esurierit inimicus tuus, ciba illum : si sitit, potum da illi : hoc enim faciens, carbonēs ignis congeres super caput eius. * Noli vinci a malo, sed vince in bono malum. 18
14
¶ Eccl. 28. a. 19
¶ 1. 2. 3
¶ Matt. 5. g. 39
¶ Deut. 32. c. 35
¶ Heb. 10. f. 30
¶ Prou. 25. c. 21

CAP. XIII.

¶ Sap. 6. 2. 4
¶ 1. Pet. 2. c. 13
Omnis anima potestatibus sublimioribus subdita sit : Non est enim potestas nisi a Deo : quæ autem sunt, a Deo ordinatæ sunt. * Itaque qui resistit potestati, Dei ordinationi resistit. Qui autem resistunt, ipsi sibi damnationem acquirunt : nam principes non sunt timori boni operis, sed mali. Vis autem non timere potestatem ? Bonum fac : & habebis laudem ex illa : * Dei enim minister est tibi in bonum. Si autem malum feceris, time : non enim sine causa gladium portat. Dei enim minister est vindex in iram ei, qui malum agit. * Ideo necessitate subditi estote non solum propter iram, sed etiam propter conscientiam. * Ideo enim & tributa præstatis : ministri enim Dei sunt, in hoc ipsum seruientes. * ¶ Reddite ergo omnibus debita : cui tributum, tributum : cui vestigal, vestigal : cui timorem, timorem : cui honorem, honorem. * Nemini quidquam debeatis : nisi vt inuicem diligatis : qui enim diligit proximum, legem impleuit. * Nam : ¶ Non adulterabis : Non occides : Non furaberis : Non falsum testimonium dices : Non concupisces : & si quod est aliud mandatum, in hoc verbo instauratur : ¶ Diliges proximum tuum sicut teipsum. * Dilectio proximi malum non operatur. ¶ Plenitudo ergo legis est dilectio. * Et hoc scientes tempus : quia hora est iam nos de somno surge- re. Nunc enim propior est nostra salus, quam cum credidimus. * Nox præcessit, dies autem ap- 1
A 2
3
4
B 5
6
7
8
C 9
10
11
D 12

¶ Mat. 22. c. 37
¶ Exo. 20. c. 14
¶ Deu. 5. b. 18
¶ Leu. 19. d. 18
¶ Mat. 22. d. 39
¶ Mar. 12. c. 31
¶ Gal. 5. c. 14
¶ Iac. 2. b. 8
¶ ¶ Reddite ergo omnibus debita : cui tributum, tributum : cui vestigal, vestigal : cui timorem, timorem : cui honorem, honorem. * Nemini quidquam debeatis : nisi vt inuicem diligatis : qui enim diligit proximum, legem impleuit. * Nam : ¶ Non adulterabis : Non occides : Non furaberis : Non falsum testimonium dices : Non concupisces : & si quod est aliud mandatum, in hoc verbo instauratur : ¶ Diliges proximum tuum sicut teipsum. * Dilectio proximi malum non operatur. ¶ Plenitudo ergo legis est dilectio. * Et hoc scientes tempus : quia hora est iam nos de somno surge- re. Nunc enim propior est nostra salus, quam cum credidimus. * Nox præcessit, dies autem ap- 1
A 2
3
4
B 5
6
7
8
C 9
10
11
D 12

propinquauit. Abijciamus ergo opera tenebrarum, & induamus arma lucis. * Sicut in die honeste ambulemus : ¶ non in comestationibus, & ebrietatibus, non in cubilibus, & impudicijs, non in contentione, & emulatione : ¶ sed induimini Dominum Iesum Christum, & carnis curam ne feceritis in desiderijs. ¶ Luc. 21. f. 34
¶ Gal. 5. c. 16
¶ 1. Pet. 2. c. 11

CAP. XIII.

¶ Infirmum autem in fide assu-
mate, non in disceptionibus
cogitationum. * Alius enim cre-
dit se manducare omnia : qui au-
tem infirmus est, olus manducet.
* Is, qui manducat, non mandu-
cantem non spernat : & qui non
manducat, manducantem non iudi-
cet : Deus enim illum assum-
psit. * ¶ Tu quis es, qui iudicas
alienum seruum ? Domino suo
stat, aut cadit : itabit autem : po-
tēs est enim Deus statuere illum.
* Nam alius iudicat diem inter
diem : alius autem iudicat omne
diem : vnusquisque in suo sensu
abundet. * Qui sapit diem, Do-
mino sapit : Et qui manducat, Do-
mino maducat : gratias enim agit
Deo. Et qui non manducat, Do-
mino non manducat, & gratias
agit Deo : * Nemo enim nostrum
sibi viuut, & nemo sibi moritur.
* Siue enim viuimus, Domino vi-
uimus : siue morimur, Domino
mormur. Siue ergo viuimus, si-
ue morimur, Domini sumus. * In
hoc enim Christus mortuus est,
& resurrexit : vt & mortuorum
& viuorum dominetur. * Tu au-
tem quid iudicas fratrem tuum ?
aut tu quare spernis fratrem tuum ?
¶ Omnes enim itabimus ante tri-
bunal Christi. * scriptū est enim :
¶ Viuo ego, dicit Dominus, quo-
niam mihi flectetur omne genu :
& omnis lingua confitebitur Deo.
* Itaque vnusquisque nostrū pro-
se rationem reddet Deo. * Non
ergo amplius inuicem iudicemus :
sed hoc iudicate magis, ne ponatis
offendiculum fratri, vel scan-
dalum. * Scio, & cōfido in Domi-
no Iesu, quia nihil commune per
ipsum, nisi ei qui existimat quid
commune esse, illi commune est.
* Si

2. Cor. 8.
d. 12

¶ Si enim propter cibum frater
tuus contristatur: iam non secundum
charitatem ambulas. ¶ Noli
cibo tuo illum perdere, pro quo
Christus mortuus est. ¶ Non ergo
blasphemetur bonum nostrum.
¶ Non est enim regnum Dei escæ,
& potus: sed iustitia, & pax, &
gaudium in Spiritu sancto: ¶ qui
enim in hoc seruit Christo, placet
Deo, & probatus est hominibus.
¶ Itaque quæ pacis sunt, sectemur:
& quæ edificationis sunt, in
inuicem custodiamus. ¶ Noli
propter escæ destruere opus Dei.
¶ Omnia quidem sunt munda: sed
malum est homini, qui per offendiculum
manducat. ¶ Bonum est
non manducare carnem, & non
bibere vinum, neque in quo frater
tuus offenditur, aut scandalizatur,
aut infirmatur. ¶ Tu fidem habes:
penes te ipsum habes coram
Deo: Beatus, qui non iudicat
semetipsum in eo, quod probat.
¶ Qui autem discernit, si manducauerit,
damnatus est: quia non ex fide.
¶ Omne autem, quod non est ex fide,
peccatum est.

C A P. X V.

DEbemus autem nos firmiores
imbecillitates infirmorum
sustinere, & non nobis placere.
¶ Vnusquisque vestrum proximo
suo placeat in bonum, ad edificationem.
¶ Etenim Christus non
sibi placuit, sed sicut scriptum est:
¶ Improperia impropertant tibi
cecidit super me. ¶ Quæ
cumque enim scripta sunt, ad
nostram doctrinam scripta sunt: ut
per patientiam, & consolationem
Scripturarum, spem habeamus.
¶ Deus autem patientiæ, & solati-
j det vobis ipsum sapere in
alterutrum secundum Iesum Christum:
¶ ut vnanimes, vno ore hono-
rificetis Deum, & patrem Do-
mini nostri Iesu Christi. ¶ Propter
quod suscipite inuicem, sicut &
Christus suscepit vos in honorem
Dei. ¶ Dico enim Christum Ie-
sum ministrum fuisse circumcisionis
propter veritatem Dei, ad confir-
mandas promissiones patrum:
¶ Gentes autem super misericor-
dia honorare Deum, sicut scri-

Tit. 1. d.
15
1. Cor. 8.
d. 12

Epist. b. 10

1. Cor. 1.
b. 10

ptum est: ¶ Propterea constitutor
tibi in Gentibus Domine, & no-
mini tuo cantabo. ¶ Et iterum
dicit: Latamini Gentes cum ple-
be eius. ¶ Et iterum: ¶ Laudate
omnes Gentes Dominum: & ma-
gnificate eum omnes populi. ¶ Et
rursus Isaias ait: ¶ Erat radix Iesi-
se, & qui exurget regere Gentes,
in eum Gentes sperabunt. ¶ Deus
autem spei repleat vos omni gau-
dio, & pace in credendo: ut abun-
detis in spe, & virtute Spiritus
sancti. ¶ Certus sum autem fra-
tres mei & ego ipse de vobis, quo-
niam & ipsi pleni estis dilectione,
repleti omni scientia, ita ut possitis
alterutrum monere. ¶ Audacius
autem scripsi vobis fratres ex par-
te, tamquam in memoriam vos
reducens: propter gratiam, quæ
data est mihi a Deo, ut summi-
ster Christi Iesu in Gentibus: san-
ctificans Euangelium Dei, ut fiat
oblatio Gentium accepta, & san-
ctificata in Spiritu sancto. ¶ Habeo
igitur gloriam in Christo Iesu ad
Deum. ¶ Non enim audeo aliquid
loqui eorum, quæ per me non ef-
ficat Christus in obedientiam Gen-
tium, verbo & factis: ¶ in virtute
signorum, & prodigiorum, in vir-
tute Spiritus sancti: ita ut ab Ie-
rusalem per circuitum vsque ad
Illyricum repleuerim Euangelium
Christi. ¶ Sic autem prædicaui
Euangelium hoc, non ubi nomi-
natus est Christus, ne super alicuius
fundamentum edificarem:
¶ sed sicut scriptum est: ¶ Quibus
non est annunciatum de eo, vide-
bunt: & qui non audierunt, in-
telligent. ¶ Propter quod & impe-
diebar plurimum venire ad vos,
& prohibitus sum vsque adhuc.
¶ Nunc vero ulterius locum non
habens in his regionibus, cupidi-
tatem autem habens veniendi ad
vos ex multis iam præcedentibus
annis: ¶ cum in Hispaniam profici-
sciscerem, spero quod præteritis
videam vos, & a vobis deducar
illuc, si vobis primum ex parte
fruitus fuero. ¶ Nunc igitur profici-
scar in Ierusalem ministrare
sanctis. ¶ Probauerunt enim Ma-
cedonia, & Achaia collationem
aliquam facere in pauperes san-
ctorum, qui sunt in Ierusalem.

¶ Ps. 17. d. 50

¶ Reg. 22. d. 50

¶ Ps. 116. a. 1

¶ Isa. 11. c. 10

¶ Isa. 52. d. 15

* Placuit enim eis, & debitores 27
 1. Cor. 9. b. sunt eorum. * Nam si spiritua-
 11 lium eorum participes facti sunt
 Gentiles: debent & in carnalibus
 ministrare illis. * Hoc igitur cum 28
 consummauero, & assignauiero eis
 fructum hunc: per vos proficiscar 29
 in Hispaniam. * Scio autem quo-
 30 nam veniens ad vos, in abundan-
 tia benedictionis Euangelij Chri-
 sti veniam. * Obsecro ergo vos fra-
 tres per Dominum nostrum Ie-
 sum Christum, & per charitatem
 sancti Spiritus, vt adiuuetis me
 in orationibus vestris pro me ad
 Deum, * vt liberer ab infidelibus, 31
 qui sunt in Iudæa, & obsequij mei
 oblatio accepta fiat in Ierusalem
 sanctis, * vt veniam ad vos in gau- 32
 dio per voluntatē Dei, & refrige-
 ser vobiscum. * Deus autem pacis 33
 sit cum omnibus vobis. Amen.

CAP. XVI.

Commēdo autem vobis Phoe-
 ben sororem nostram, quæ est
 in ministerio Ecclesiæ, quæ est in
 Cenchris: * vt eam suscipiatis in
 Domino digne sanctis: & assista-
 tis ei in quocumque negotio ves-
 stri indigerit: etenim ipsa quo-
 que astitit multis, & mihi ipsi.
 1. Act. 2. 2. 2. * Salutate Priscam, & Aquilam
 8. 26 adiutores meos in Christo Iesu;
 (* qui pro anima mea suas cerui-
 ces supposuerunt: quibus non solus
 ego gratias ago, sed & cunctæ ec-
 clesiæ Gentium) * & domesticam
 ecclesiam eorum. Salutate Epre-
 nem dilectum mihi, qui est pri-
 mitivus Afix in Christo. * Salu-
 3. 26 tate Mariam, quæ multum labo-
 ravit in vobis. * Salutate Andro-
 nicum, & Iuniam cognatos, &
 concarneros meos: qui sunt no-
 biles in Apostolis, qui & ante
 me fuerunt in Christo. * Salu-
 4. 26 tate Ampliatum dilectissimum
 mihi in Domino. * Salutate Vr-
 banum adiutorem nostrum in Chri-
 sto Iesu, & Stachyn dilectum
 meum. * Salutate Apellen pro-
 phetam in Christo. * Salutate eos,
 qui sunt ex Aristoboli domo. Salu-
 5. 26 tate Herodionem cognatum meum.

Salutate eos, qui sunt ex Narcissi
 12 domo, qui sunt in Domino. * Sa-
 lutate Tryphnam, & Trypho-
 sam: quæ laborant in Domino.
 13 Salutate Peridem charissimam,
 quæ multum laboravit in Domi-
 14 no. * Salutate Rufum electum in
 Domino, & matrem eius, & meam.
 15 * Salutate Afyncetum, & Iuliam,
 C Hermam, Patrobam, Her-
 men: & qui cum eis sunt, fratres.
 16 * Salutate Philologum, & Iuliam,
 Nereum, & sororē eius, & Olym-
 17 piadem, & omnes, qui cum eis
 sunt, sanctos. * Salutate inuicem
 in osculo sancto. Salutat vos om-
 18 nes Ecclesiæ Christi. * Rogo au-
 tem vos fratres, vt obseruetis eos,
 qui dissensiones, & offendicula
 præter doctrinam, quam vos di-
 didicistis, faciunt, & declinate ab
 19 illis. * Huiusmodi enim Chri-
 sto Domino nostro non seruiunt,
 sed suo venturi: & per dulces ser-
 mones, & benedictiones seducunt
 eorda innocentium. * Vestra enim
 20 obedientia in omnem locum di-
 uulgata est. Gaudeo igitur in vo-
 bis. Sed volo vos sapientes esse
 in bono, & simplices in malo.
 21 * Deus autem pacis conterat Sata-
 nam sub pedibus vestris veloci-
 22 ter. Gratia Domini nostri Iesu
 Christi vobiscum. * Salutat vos
 23 D Timotheus adiutor meus, & Lu-
 cius, & Iason, & Sosipater cognati
 mei. * Saluto vos ego Tertius,
 24 qui scripsi epistolam, in Domino.
 25 * Salutat vos Caius hospes meus,
 & vniuersa Ecclesia. Salutat vos
 26 Erastus arcarius ciuitatis, & Quar-
 tus, frater. * Gratia Domini no-
 27 stri Iesu Christi cum omnibus vo-
 bis. Amen. * Ei autem, qui po-
 tens est vos confirmare iuxta Euan-
 gelium meum, & prædicationem
 Iesu Christi, secundum reuelationem
 mysterij temporibus æternis
 28 taciti, (* quod nunc patefactum
 est per Scripturas Prophetarum se-
 29 cundum præceptum æterni Dei,
 ad obediētiā fidei) in cunctis
 30 Gentibus cogniti, * soli sapien-
 31 ti Deo, per Iesum Christum,
 cui honor, & gloria in secula se-
 culorum. Amen.

EPISTOLA
BEATI PAVLI APOSTOLI

AD CORINTHIOS PRIMA.

C A P V T P R I M V M.

AVLVS, vocat-
tus Apostolus A-
Iesu Christi
per volunta-
tē Dei, & So-
lithenes fra-
ter,* Ecclesiæ
Dei, quæ est:

Corinthi, sanctificatis in Christo
Iesu, vocati sanctis, cum omni-
bus, qui inuocant nomen Domi-
ni nostri Iesu Christi, in omni lo-
co ipsorum, & nostro. * Gratia
vobis, & pax a Deo Patre nostro,
& Domino Iesu Christo. * Gra-
tias ago Deo meo semper pro vo-
bis in gratia Dei, quæ data est vo-
bis in Christo Iesu: * quod in om-
nibus diuites facti estis in illo, in
omni verbo, & in omni scientia:
* sicut testimonium Christi con-
firmatum est in vobis: * ita vt nihil
vobis desit in vlla gratia, expecta-
tibus reuelationem Domini no-
stri Iesu Christi, * qui & confirma-
bit vos usque in finem sine crimi-
ne, in die aduentus Domini no-
stri Iesu Christi. * ¶ Fidelis Deus:
per quem vocati estis in societa-
tem filij eius Iesu Christi Domini
nostri. * Obsecro autem vos fra-
tres per nomen Domini nostri Ie-
su Christi: vt id ipsum dicatis om-
nes, & non sint in vobis schisma-
ta: sius autem perfecti in eodem
sensu, & in eadem sententia. * Si-
gnificatum est enim mihi de vo-
bis fraus mei ab iis, qui sunt
Chloes: quia cõcordationes sunt in-
ter vos. * Hoc autem dico, quod
vnusquisque vestrum dicit: Ego
quidem sum Pauli: ego autem
Apollo: ego vero Cepha: ego
autem Christi. * Diuises est Chris-
tus? Numquid Paulus crucifixus
est pro vobis tant in nomine Pau-
li baptizati estis? * Gratias ago

C Deo, quod neminem vestrum baptizauit, nisi Crispum, & Caium: **Act. 18. 8.**
15 * nequis dicat quod in nomine I. E.
16 meo baptizati estis. * Baptizauit autem & Stephanus domum ce-
terum nescio si quem alium bap-
17 tizauerim. * Non enim misit me
Christus baptizare, sed euangeli-
zare: * non in sapientia uerbi, vt **2. Pet. 1. c.**
18 non euacuaret crucem Christi. * Ver-**16**
bum enim crucis perentibus quid-
dem stultitia est: ipsis autem, qui
salui sunt, id est nobis, Dei vir-
19 tus est. * Scriptum est enim: **Rom. 1. b.**
Perdam sapientiam sapientium, &
prudentiam prudentium reproba-
20 bo. * **1. Cor. 1. c.** Vbi sapiens? vbi scriba?
vbi coëquisitor huius seculi? Non-
ne stultum fecit Deus sapientiam
1 huius mudi? Nam quia in Dei sa-
pientia non cognouit mundus per
sapientiam Deum: placuit Deo
per stultitiam prædicationis sal-
2 uos facere credentes. * Quoniam
& Iudæi signa petunt, & Græci sa-
3 pientiam querunt: * nos autem
prædicamus Christum crucifixum:
Iudæis quidem scandalum, Gen-
4 tibus autem stultitiam, * ipsis au-
tem uocatis Iudæis, atque Græcis
Christum Dei uirtutem, & Dei sa-
5 pientiam: * quia quod stultum
est Dei, sapientius est hominibus:
6 & quod infirmum est Dei, fortius
est hominibus. * Videte enim vo-
cationem uestram fratres, quia non
multi sapientes secundum carnem,
non multi potētes, non multi no-
7 biles: * sed quæ stulta sunt muni-
di elegit Deus, vt confundat sa-
pientes: & infirma mundi elegit
8 Deus, vt confundat fortia: * &
ignobilia mundi, & contemptibilia
elegit Deus, & ea, quæ non sunt,
9 vt ea quæ sunt destrueret: * vt nō
glorietur homo in caro in conspectu
eius. * Ex ipso autem uos estis is.

Christo Iesu, qui factus est nobis

1. **Mer. 23. a. 5** sapientia a Deo, & iustitia, &

2. **Mer. 9. g. 22** sanctificatio, & redemptio: * vt 31

23 huiusmodi modum scriptum est: Qui

3. **Col. 10. d.** gloriatur, in Domino gloriatur.

37

CAP. II.

1. **1. c. 17**

E T ego, cum venissem ad vos,

fratres, veni non in sublimi-

tate sermonis, aut sapientie, an-

nunciās vobis testimonium Chri-

sti. * Non enim iudicavi me sci-

re alicui inter vos, nisi Iesum

Christum, & hunc crucifixum.

1. **Act. 18. a. 1**

* Brege in infirmitate, & timo-

re, & tremore multo fui apud vos:

& sermo meus, & predicatio

mea non in persuasibilibus hu-

manarum sapientie verbis, sed in osten-

sione spiritus, & virtutis: * vt fides

vestra non sit in sapientia homi-

num, sed in virtute Dei. * Sapien-

tiam autem loquimur inter per-

fectos: sapientiam vero non huius

seculi, neque principum huius

seculi, qui destruantur: * sed lo-

quimur Dei sapientiam in myste-

rio, quæ abscondita est, quam

prædestinavit Deus ante secula in

gloriam nostram, * quam nemo

principum huius seculi cognovit:

si enim cognovissent, numquam

Dominum gloriæ crucifixissent.

1. **Isa. 64. a. 4**

* Sed sicut scriptum est: * Quod

oculus non vidit, nec auris audi-

uit, nec in cor hominis ascendit,

quæ præparavit Deus ijs, qui di-

ligunt illum: * vobis autem reve-

lauit Deus per spiritum suum:

Spiritus enim omnia scrutatur,

etiam profunda Dei. * Quis enim

hominum scit quæ sunt hominis,

nisi spiritus hominis, qui in ipso

est? ita & quæ Dei sunt, nemo co-

gnovit, nisi Spiritus Dei. * Nos

autem non spiritum huius mundi

accepimus, sed spiritum, qui

ex Deo est, vt sciamus quæ a Deo

2. **1. Pet. 1. c.**

16

donata sunt nobis: * quæ & lo-

quimur non in doctis humanarum sa-

pientie verbis, sed in doctrina

Spiritus, spiritualibus spiritualia

comparantes. * Animalis autem

homo non percipit ea, quæ sunt

Spiritus Dei: quia enim est il-

1. **Isa. 40. d.**

23

li, & non potest intelligere: quia

spiritualiter examinatur. * Spi-

2. **Sap. 9. c. 13**

16

ritualis autem iudicat omnia: &

1. **Ro. 11. d. 34**

ipso a nemine iudicatur. * Quis

enim cognovit sensum Domini,

qui instruat eum? Nos autem scia-

mus Christi habemus.

CAP. III.

E T ego, fratres, non potui vo-

bis loqui quasi spiritualibus,

sed quasi carnalibus: Tamquam

parvulus in Christo, * iac vobis

potum dedi, non escam: nondum

enim poteratis: sed nec nunc qui-

dem potestis: adhuc enim carna-

les estis. * Cum enim sit inter vos

zelus, & contentio: nonne car-

nales estis, & secundum homi-

nem ambulatis? * Cum enim quis

dicat: Ego quidem sum Pauli.

Alius autem: Ego Apollo: nonne

homines estis? Quid igitur est

Apollo? quid vero Paulus? * Mi-

nistri eius, cui credidistis, & vni-

cuique sicut Dominus dedit.

* Ego plantavi, Apollo rigavit:

sed Deus incrementum dedit. * Ira-

que neque qui plantat, & qui rigat,

neque qui rigat: sed, qui incre-

mentum dat, Deus. * Qui au-

tem plantat, & qui rigat, vnum

sunt. * Vnusquisque autem pro-

priam mercedem accipiet secun-

dum suum laborem. * Dei enim

sumus adiutores: Dei agricolæ

ra estis, Dei ædificatio estis. * Se-

cundum gratiam Dei, quæ data

est mihi, vt sapiens architectus

fundamentum posui: alius autem

superædificat. * Vnusquisque au-

tem videat quomodo superædifi-

cet. * Fundamentum enim aliud

nemo potest ponere præter id,

quod positum est: quod est Chri-

stus Iesus. * Si quis autem super-

ædificat super fundamentum hoc,

aurum, argentum, lapides pretio-

sos, ligna, fœnum, stipulam,

erit: vnusquisque opus manifestum

erit: Dies enim Domini declara-

bit, quia in igne revelabitur: &

vnusquisque opus quale sit,

ignis probabit. * Si cuius opus

manserit quod superædificavit,

mercedem accipiet. * Si cuius opus

arserit, detrimentum patietur: ipse

autem saluus erit: sic tamen qua-

si per ignem. * Nescitis quia tem-

plum Dei estis, & Spiritus Dei ha-

bit in vobis? * Si quis autem

templum Dei violaverit, disper-

1. **1. Pet. 1. d. 10**

1. **Gal. 6. b. 6**

1. **1. Pet. 1. d. 10**

1. **1. Pet. 1. d. 10**

1. **1. Pet. 1. d. 10**

1. **1. Pet. 1. d. 10**

1. **1. Pet. 1. d. 10**

1. **1. Pet. 1. d. 10**

1. **1. Pet. 1. d. 10**

1. **1. Pet. 1. d. 10**

1. **1. Pet. 1. d. 10**

1. **1. Pet. 1. d. 10**

Dei sanctum est, quod estis vos.

* Nemo se seducat: si quis videtur inter vos sapiens esse in hoc saeculo, stultus fiat ut sit sapiens. * Sapientia enim huius mundi, ultitia est apud Deum. Scriptum est

1. Iob. 5. c. 13 enim: * Comprehendam sapientes in astutia eorum. * Et iterum:

1. Pet. 9. b. 11 Dominus novit cogitationes sapientium quoniam vanae sunt. * Nemo itaque glorietur in hominibus.

* Omnia enim vestra sunt, sive Paulus, sive Apollo, sive Cephas, sive mundus, sive vita, sive mors, sive praesentia, sive futura: omnia enim vestra sunt: vos autem Christi: Christus autem Dei.

CAP. IIII.

2. Cor. 6. a. Sic nos existimet homo ut ministros Christi: & dispensatores mysteriorum Dei. * Hic iam

quaeritur inter dispensatores ut fidelis quis inveniatur. * Mihi autem pro minimo est ut a vobis iudicem, aut ab humano die: sed neque meipsum iudico. * Nihil enim mihi cõsilius sum: sed non in hoc iustificatus sum: qui autem iudicat me, Dominus est. * Itaque nolite ante tempus iudicare, quoadusque veniat Dominus: qui & illuminabit abscondita tenebrarum, & manifestabit consilia

cordium: & tunc laus erit vnicuique a Deo. * Hæc autem, fratres, transfiguravi in me & Apollo, propter vos: ut in vobis discatis, ne supra quàm scriptum est, unus adversus alterum infletur pro alio.

* Quis enim te discernit? Quid autem habes quod non accepisti? Si autem accepisti, quid gloriaris quasi non acceperis? * Iam saturavi estis, iam divites facti estis: sine nobis regnatis: & vtinam regnetis, ut & nos vobiscum regnemus. * Puto enim quod Deus nos Apostolos novissimos ostendit, rãquam morti destinatos: quia spectaculum facti sumus mundo, & angelis, & hominibus. * Nos stulti propter Christum, vos autem

1. Act. 20. g. prudentes in Christo: nos infirmi, vos autem fortes: vos nobiles, nos

1. Thess. 2. a. autem ignobiles. * Vsq̃ue in hanc

1. Thess. 3. b. horam & esurimus, & sitimus, &

1. Thess. 3. b. nudi sumus, & colaphis cedimur, & instabiles sumus, * & labora-

mus operantes manibus nostris: maledicimur, & benedicimus: persecutionem patimur, & sustinemus: * blasphemamur, & obsecramus: tamquam purgamenta huius mundi facti sumus, omnium peripsema usque adhuc. * Non ut confundam vos, hæc scribo, sed ut filios meos charissimos moneam.

15. * Nam si decem millia pãdagogorum habeatis in Christo: sed non multos patres. Nam in Christo Iesu per Evangelium ego vos genui.

16. * Rogo ergo vos, imitatores mei estote, sicut & ego Christi. * Ideo misi ad vos Timotheum, qui est filius meus charissimus, & fidelis Domino: qui vos commonefaciet vias meas, quæ sunt in Christo Iesu, sicut ubique in omni Ecclesia doceo. * Tamquam non venturus sim ad vos, sic inflati sunt quidam. * Veniam autem ad vos cito, si Dominus voluerit: & cognoscam non sermonem eorum, qui inflati sunt, sed virtutem. * Non enim in sermone est regnum Dei, sed in virtute. * Quid vultis? in virga veniam ad vos, an in charitate, & spiritu mansuetudinis?

CAP. V.

1. O Minno auditur inter vos fornicatio, & talis fornicatio, 1. Leu. 18. b. A. necio, & talis fornicatio, 12. & 20. b.

2. qualis nec inter Gætes, ita ut vxor rem patris sui aliquis habeat. * Et vos inflati estis: & non magis lustum habuistis ut tollatur de medio vestrum qui hoc opus fecit.

3. * Ego quidem absens corpore, 1. Col. 2. a. B. præsens autem spiritu, iam iudicavi ut præsens, cum, qui sic operatus est, in nomine Domini nostri Iesu Christi, congregatis vobis & meo spiritu, cū virtute Domini nostri Iesu, tradere huiusmodi satanae in interitum carnis, ut spiritus saluus sit in die Domini nostri Iesu Christi. * Non est bona gloriatio vestra. * Nescitis quia modicum fermentum totam massam corrumpit? * Expurgate vetus fermentum, ut sitis nova conspersio, sicut estis azymi. Etenim Pascha nostrum immolatus est Christus. * Itaque epulemur: non in fermento veteri, neque in fermento malitiae, & nequitiae: sed in azymis sinceritatis, & veritatis. * Scripsi vo-

psi vobis in epistola: Ne commisceamini fornicarijs. * non vtique fornicarijs huius mundi, aut avaris, aut rapacibus, aut idolis feruentibus: alioquin debueratis de hoc mundo exiisse. * Nunc autem scripsi vobis non commisceri: si is, qui frater nominatur, est fornicator, aut avarus, aut idolis feruens, aut maledicus, aut ebrius, aut rapax: cum eiusmodi nec cibum sumere. * Quid enim mihi de ijs, qui foris sunt, iudicare? Nonne de ijs, qui intus sunt, vos iudicatis? nam eos, qui foris sunt, Deus iudicabit. Auferte malum ex vobisipfis.

CAP. VI.

Avdet aliquis vestrum habens negotium aduersus alterum, iudicari apud iniquos, & non apud sanctos? * An nescitis quoniam sancti de hoc mundo iudicabunt? Et si in vobis iudicabitur mudus, indigni estis qui de minimis iudicetis? * Nescitis quoniam angelos iudicabimus? quanto magis secularia? * Secularia igitur iudicia si habueritis: contemptibiles, qui sunt in Ecclesia, illos constituite ad iudicandum. * Ad verendum vestram dico. Sic non est inter vos sapiens quisquam, qui possit iudicare inter fratrem suum? * Sed frater cum fratre iudicio contendit: & hoc apud infideles? * Iam quidem omnino delictum est in vobis. quod iudicia habetis inter vos. Quare non magis iniuriam accipitis? quare non magis fraudem patimini? * Sed vos iniuriam facitis, & fraudatis: & hoc fratribus. * An nescitis quia iniqui regnum Dei non possidebunt? Nolite errare: Neque fornicarij, neque idolis seruientes, neque adulteri, * neque molles, neque masculorum concubitores, neque fures, neque auari, neque ebrios, neque maledici, neque rapaces regnum Dei possidebunt. * Et hæc quidam fuistis: sed abluti estis, sed sanctificati estis, sed iustificati estis in nomine Domini nostri Iesu Christi, & in Spiritu Dei nostri. * Omnia mihi licent, sed non omnia expediunt: Omnia mihi licent, sed ego sub nullius

13 redigar potestate. * Escã ventri, & venter escis: Deus autem & hunc, & has destruet: corpus autem non fornicationi, sed Domino: & Dominus corpori. * Deus vero & Dominum suscitauit: & nos suscitabit per virtutem suam. * Nescitis quoniam corpora vestra membra sunt Christi? Tollens ergo membra Christi, faciam membra meretricis? Absit. * An nescitis quoniam qui adhæret meretrici, vnũ corpus efficitur? Erunt enim (inquit) duo in carne vna. * Qui autem adhæret Domino, vnus spiritus est. * Fugite fornicationem. Omne peccatum, quodecumque fecerit homo, extra corpus est: qui autem fornicatur, in corpus suum peccat. * An nescitis quoniam membra vestra, templum sunt Spiritus sancti, qui in vobis est, quem habetis a Deo, & non estis vestri? * Empti enim estis pretio magno. Glorificate, & portate Deum in corpore vestro.

CAP. VII.

DE quibus autem scripsistis mihi: Bonũ est homini mulierem non tangere: * propter fornicationem autem vnusquisque suam vxorem habeat, & vnaqueque suum virum habeat. * Vxor vii debitum reddat: similiter autem & vxor viro. * Mulier sui corporis potestatem non habet, sed vii. Similiter autem & vii sui corporis potestatem nõ habet, sed mulier. * Nolite fraudare iniuriam, nisi forte ex cõsensu ad tempus, vt vacetis orationi: & iterum reuertimini in idipsum, ne tentet vos Satanas propter incontinentiam vestram. * Hoc autem dico secundum indulgentiam, non secundum imperiũ. * Volo enim omnes vos esse sicut meipsum: sed vnusquisque proprium domũ habet ex Deo: alius quidem sic, alius vero sic. * Dico autem non nuptijs, & viduis: bonum est illis si sic permaneant, sicut & ego. * Quod si non se continent, nubant. Melius est enim nubere, quàm vii. * Ijs autem, qui matrimonio iuncti sunt, præcipio nõ ego, sed Dominus, vxorem a vi-

* Matt. 5. f.
39
Luc. 6. e. 29
Rom. 12. c.
39
1. Thes. 4. b.
6

Gen. 2. d.

MAL 19. a. f

Mar. 10. a. 2

Ephes. 3. g.

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

10 nō discedere : * quod si disces-
serit, manere innuptam, aut viro
suo reconciliari . Et vir vxorem
non dimittat . * Nam ceteris ego
dico, non Dominus . Si quis fra-
ter vxorē habet infidelem, & hæc
consentit habitare cum illo, non
dimittat illam . * Et si qua mulier
fidelis habet virum infidelem, &
hic consentit habitare cum illa,
non dimittat virum : * sanctifica-
tus est enim vir infidelis per mul-
lierem fidelem, & sanctificata est
mulier infidelis per virū fidelem :
alioquin filij vestri immundi es-
sent, nunc autē sancti sunt . * Quod
si infidelis discedit, discedat : non
enim seruituti subiectus est frater,
aut soror in huiusmodi : in pace
autem vocauit nos Deus . * Vnde
enim scis mulier, si virum saluum
facies ? aut vnde scis vir, si mulie-
rem saluam facies ? * nisi vnicui-
que sicut diuisit Dominus, vnum-
quemque sicut vocauit Deus, ita
ambulet, & sicut in omnibus Ec-
clesijs doceo . * Circumcisus ali-
quis vocatus est ? nō adducat præ-
putium . In præputio aliquis vo-
catus est ? non circumcidatur .
* Circumcisio nihil est, & præpu-
tium nihil est : sed observatio man-
datorum Dei . * Vnusquisque in
qua vocatione vocatus est, in ea
permaneant . * Seruus vocatus est ?
non sit tibi cura : sed & si potes
fieri liber, magis vtere . * Qui
enim in Domino vocatus est ser-
uus libertus est Domini : simili-
ter qui liber vocatus est, seruus est
Christi . * Pretio empti estis, no-
lite fieri serui hominum . * Vnus-
quisque in quo vocatus est, fra-
tres, in hoc permaneat apud Deū .
* De virginibus autem præceptū
Domini non habeo : consilium
autem do, tamquam misericor-
diam cōserutus a Domino, vt sim
fidelis . * Existimo ergo hoc bo-
num esse propter instantem ne-
cessitatem, quoniam bonum est
homini sic esse . * Alligatus es vxori
? noli querere solutionem . Solu-
tus es ab vxore ? noli querere
vxorem . * Si autem acceperis
vxorem : non peccasti . Et si nu-
pserit virgo, non peccauit . tribu-
lationem tamen carnis habebunt
huiusmodi . Ego autem vobis par-

11 co . * Hoc itaque dico, fratres :
Tempus breue est : reliquum est,
vt & qui habent vxores, tamquam
non habentes sint : * & qui fient,
tamquam non fientes : & qui gau-
dent, tamquam non gaudentes :
& qui emunt, tamquam non pos-
sidentes : * & qui vtuntur hoc
F mundo, tamquam non vtantur :
præterit enim figura huius mun-
di . * Volo autem vos sine solici-
tudine esse . Qui sine vxore est, so-
licitus est quæ Domini sunt, quo-
modo placeat Deo . * Qui autem
cum vxore est, sollicitus est quæ
sunt mundi, quomodo placeat
14 vxori, & diuisus est . * Et mulier
innupta, & virgo cogitat quæ Do-
mini sunt, vt sit sancta corpore, &
spiritu . Quæ autem nupta est, co-
gitat quæ sunt mundi, quomodo
15 placeat viro . Porro hoc ad vtili-
tatem vestrā dico : non vt laqueū
vobis injiciā, sed ad id, quod ho-
nestum est, & quod facultatem
præbeat sine impedimēto Domi-
ni obsecrandi . * Si quis autem
D turpem se videri existimat super
virgine sua, quod sit superadulta,
& ita oportet fieri : quod vult fa-
ciat : non peccat, si nubat . * Nam
qui statuit in corde suo firmus, nō
habens necessitatem, potestatem
autem habens suæ voluntatis, &
hoc iudicauit in corde suo, serua-
re virginē suam, bene facit . * Igi-
tur & qui matrimonio iungit vir-
ginem suam, bene facit : & qui
19 non iungit, melius facit . * Mul-
lier alligata est legi quanto tem-
pore vir eius viuit . quod si dor-
mierit vir eius, liberata est : cui
vult nubat : tantum in Domino .
40 * Beatior autem erit si sic perman-
serit secundum meum consilium :
puto autem quoddā & ego Spiri-
tum Dei habeam .

CAP. VIII.

I D E ijs autem, quæ idolis sa-
A crificantur, scimus quia om-
nes scientiam habemus . Scientia
2 inflat, charitas vero ædificat . * Si
quis autem se existimat scire ali-
quid, nondum cognouit quemad-
3 modum oporteat eum scire . * Si
quis autem diligit Deum, hic co-
4 gnitus est ab eo . * De eccis autem,
quæ

1. Cor. 7. 10.

1. Cor. 7. 10.

Eph. 4. 2. 1.

1. Cor. 7. 10.

1. Cor. 7. 10.

1. Cor. 7. 10.

Rom. 7. 2.

quæ idolis immolantur, scimus quia nihil est idolum in mundo, & quod nullus est Deus, nisi vnus. * Nam etsi sunt qui dicantur dii siue in cælo, siue in terra (siquidem sunt dii multi, & domini multi:) * nobis tamen vnus Deus, Pater, ex quo omnia, & nos in illum: & vnus Dominus Iesus Christus, per quem omnia, & nos per ipsum. * Sed non in omnibus est scientia. Quidam autem cum conscientia vique nunc idoli, quasi idolothytum manducant: & conscientia ipsorum cum sit infirma, polluitur. * Esca autem nos non comendat Deo. Neque enim si manducauerimus, abundabimus: neque si non manducauerimus, deficiemus. * Videte autem ne forte hæc licentia vestra offendiculum fiat infirmis. * Si enim quis viderit eum, qui habet scientiam, in idolo recumbentem: nonne conscientia eius, cum sit infirma, ædificabitur ad manducandum idolothytum. * Et peribit infirmus in tua scientia frater, propter quem Christus mortuus est. * Sic autem peccantes in fratres, & percutientes conscientiam eorum infirmam, in Christum peccatis. * Quapropter si esca scandalizet fratrem meum: non manducabo carnem in æternum, ne fratrem meum scandalizem.

CAP. IX.

Non sum liber? Non sum Apostolus? Nonne Christum Iesum Dominum nostrum vidi? Nonne opus meum vos estis in Domino? * Et si alij non sum Apostolus, sed tamen vobis sum: nam signaculum Apostolatus mei vos estis in Domino. * mea defensio apud eos, qui me interrogant, hæc est. * Numquid non habemus potestatem manducandi, & bibendi? * Numquid non habemus potestatem mulierem fororem circumducendi sicut & ceteri Apostoli, & fratres Domini, & Cephas? * Aut ego solus, & Barnabas, non habemus potestatem hoc operandi? * Quis militat suis stipendijs vnumquam? Quis plantat vineam, & de fructu eius non edit?

Quis pascit gregem, & de lacte gregis non manducat? * Numquid secundum hominem hæc dico? An & lex hæc non dicit? * Scriptum est enim in lege Moysi: * Non aligabis os boui trituranti. Numquid de bobus cura est Deo? * An propter nos vtique hoc dicit? Nam propter nos scripta sunt, quoniam debet in spe qui arat, arare: & qui triturat, in spe fructus percipiendi. * Si nos vobis spiritualia seminauimus, magnum est si nos carnalia vestra metamus? * Si alij potestatis vestre participes sunt, quare non potius nos? Sed non visumus hæc potestatem: sed omnia sustinemus, ne quod offendiculum demus Euangelio Christi. * Nescitis quoniam qui in sacramento operatur, quæ de sacrificio sunt, edunt: & qui altari deseruiunt, cum altari participant? * Ita & Dominus ordinauit ijs, qui Euangelium annunciant, de Euangelio viuere. * Ego autem nullo horum vsus sum. Non autem scripsi hæc vt ita fiant in me: bonum est enim mihi magis mori, quam vt gloriam meam quis euacuet. * Nam si euangelizauero, non est mihi gloria: necessitas enim mihi incumbit: vix enim mihi est, si non euangelizauero. * Si enim volens hoc ago, mercedem habeo: si autem inuitus, dispensatio mihi credita est. * Quæ est ergo merces mea? Vt Euangelium prædicans, sine sumptu ponam Euangelium, vt non abutar potestate mea in Euangelio. * Nam cum liber essem ex omnibus, omnium me seruum feci, vt plures lucrificerem. * Et factus sum iudæis tamquam iudæus, vt iudæos lucrarer. * ijs qui sub lege sunt, quasi sub lege essem (cum ipse non essem sub lege) vt eos, qui sub lege erant, lucrificerem. ijs, qui sine lege erant, tamquam sine lege essem (cum sine lege Dei non essem: sed in lege essem Christi) vt lucrificerem eos, qui sine lege erant. * Factus sum infirmis infirmus, vt infirmos lucrificerem. Omnibus omnia factus sum, vt omnes facerem saluos. * Omnia autem facio propter Euangelium: vt particeps eius efficiar. * Nescitis quod ijs, qui in

¶ Rom. 14.
c. 19

¶ Ro. 14. d.
21

¶ Deu. 25. 1.

¶ 1. Tim. 5. c.

¶ Ro. 15. c. 17

¶ Deu. 18. 1.

1

¶ 21

¶ 21

Radio

Radio currunt, omnes quidē currunt, sed vnus accipit brauiū? Sic currite vt comprehendatis. * Omnis autem, qui in agone contendit, ab omnibus se abstinere, & illi quidē vt corruptibilem coronam accipiant: nos autem incorruptam. * Ego igitur sic curro, non quasi in incertum: sic pugno, non quasi aerem verberans: sed castigo corpus meum, & in seruitutem redigo: ne forte cum alijs praeiudicem, ipse reprobos efficiar.

C A P. X.

NOlo enim vos ignorare fratres quoniam patres nostri omnes

Exo. 13. d.

Num. 9. d.

Exo. 14. c.

Exo. 16. d.

Exo. 17. b.

Nu. 20. b. 10

Nu. 20. g.

Ps. 105. c. 14

Exo. 32. b.

Nu. 25. a. 1

Nu. 21. b.

Nu. 11. a. 1

& 14. a. 1

sub nube fuerunt, & omnes mare transferūt, & omnes in Moyse baptizati sunt in nube, & in mari: & omnes eandem escam spiritalem manducauerunt, & omnes eundem potū spiritalem biberūt: (bibebant autem de spiritali, consequente eos, petra: petra autem erat Christus) sed nō in pluribus eorum beneplacitū est Deo: nam prostrati sunt in deserto. * Hæc autem in figura facta sunt nostri, vt non simus concupiscentes malorum, sicut & illi concupierunt. * neque idololatraz efficiamini, sicut quidam ex ipsis: quemadmodum scriptum est: Sedit populus manducare, & bibere, & surrexerunt ludere. * Neque fornicemur, sicut quidam ex ipsis fornicati sunt, & ceciderunt vna die viginti tria millia. * Neque tentemus Christū: sicut quidam eorum tentauerunt, & a serpentibus perierūt. * Neque murmuraueritis, sicut quidam eorum murmurauerunt, & perierunt ab exterminatore. * Hæc autem omnia in figura continebantur illis: scripta sunt autem ad correptionem nostram, in quos fines seculorum deuenerunt. * Itaque qui se existimat stare, videat ne cadat, * Tentatio vos non apprehendat nisi humana: fidelis autem Deus est, qui nō patietur vos tentari supra id, quod potestis, sed faciet etiam cum tentatione prouentum vt possitis sustinere. * Propter quod charissimi mihi, fugite ab idolorum cultura: * Vt prau-

dentibus loquor, vos ipsi iudicate quod dico. * Calix benedictionis, cui benedicimus, nonne communio sanguinis Christi est? & panis, quem frangimus, nonne participatio corporis Domini est? * Quoniam vnus panis, vnum corpus multi sumus, omnes, qui de vno pane participamus. * Vide-te Israel secundum carnem: nonne qui edunt hostias, participes sunt altaris? * Quid ergo? dico quod idolis immolatum sit aliquid? aut quod idolum sit aliquid? * Sed quæ immolant Gentēs, dæmonijs immolant, & non Deo. Nolo autem vos socios fieri dæmoniorum: non potestis calicem Domini bibere, & calicem dæmoniorum: non potestis menscæ Domini participes esse, & menscæ dæmoniorum. * An amulamur Dominum? Numquid fortiores illo sumus? * Omnia mihi licent, sed non omnia expediunt. * Omnia mihi licent, sed non omnia edificant. * Nemo quod suum est quærat, sed quod alterius. * Omne, quod in macello vñit, manducate, nihil interrogantes propter conscientiam. * Domini est terra, & plenitudo eius. * Si quis vocat vos infidelium, & vultis ire: omne, quod vobis apponitur, manducate, nihil interrogantes propter conscientiam. * Si quis autem dixit: Hoc immolatum est idolis: nolite manducare propter illum, qui indicauit, & propter conscientiam: conscientiam autem dico non tuam, sed alterius. Vt quid enim libertas mea iudicatur ab aliena conscientia? * Si ego cum gratia participo, quid blasphemor pro eo quod gratias ago? * Siue ergo manducatis, siue bibitis, siue aliud aliquid facitis: omnia in gloriam Dei facite. * Sine offensione estote Iudæis, & Gentibus, & Ecclesiæ Dei. * sicut & ego per omnia omnia placeo, non quærens quod mihi vile est, sed quod multis: vt salui fiant.

C A P. XI.

Mitatores mei estote, sicut & ego Christi. * Laudo autem vos fratres

Eccl. 17. d.

Ps. 25. a. 1

Colof. 3. c.

1 Epheſ. 5. c.
21

2 Gen. 2. d.
21

fratres quòd per omnia mei memores eſtis: & ſicut tradidi vobis, praecepta mea tenetis. * Volo autem vos ſcire 11 quòd omnis viri caput, Chriſtus eſt: caput autem mulieris, vir: caput vero Chriſti, Deus. * Omnis vir orans, aut prophetans velato capite, deturpat caput ſuum. * Omnis autem mulier orans, aut prophetans non velato capite, deturpat caput ſuum: vnum enim eſt ac ſi decaluetur. * Nam ſi non velatur mulier, tondetur. Si vero turpe eſt mulieri tonderi, aut decaluari, velet caput ſuum. * Vir quidem non debet velare caput ſuum: quoniam imago & gloria Dei eſt, mulier autem gloria viri eſt. * Non enim vir ex muliere eſt, ſed mulier ex viro. * Etenim non creatus vir propter mulierem, ſed mulier propter virum. * Ideo debet mulier poteſtate habere ſupra caput propter angelos. * Verumtamen neque vir ſine muliere: neque mulier ſine viro in Domino. * Nam ſicut mulier de viro, ita & vir per mulierem: omnia autem ex Deo. * Vos ipſi iudicate: decet mulierem non velatam orare Deum? * Nec ipſa natura docet vos, quòd vir quidē ſi comam nutriat, ignominia eſt illi: mulier vero ſi comam nutriat, gloria eſt illi: quoniam capilli pro velamine ei dati ſunt. * Si quis autem videtur contentioſus eſſe: nos talem conſuetudinem non habemus, neque Eccleſia Dei. * Hoc autem praecepto: non laudans quòd non in melius, ſed in deterius conuenitis. * Primum quidem conuenientibus vobis in Eccleſiam, audio ſciſſuras eſſe inter vos, & ex parte credo. * Nam oportet & haeſeſes eſſe, vt & qui probati ſunt, manifeſti ſiant in vobis. * Conuenientibus ergo vobis in vnū, iam non eſt Dominicam cœnam manducare. * Vnuſquiſque enim ſuam cœnam præſumit ad manducandum. Et alius quidem eſurit: alius autem ebrius eſt. * Numquid domos non habetis ad manducandum, & bibendum? aut Eccleſiam Dei contemnitis, & confunditis eos, qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? in hoc

23 non laudo. * Ego enim accepi a Domino quod & tradidi vobis, quoniam Dominus Ieſus in qua nocte tradebatur, acceperit panem, 24 & gratias agens fregit, & dixit: 25 Accipite, & manducate: hoc eſt corpus meū, quod pro vobis tradetur: hoc facite in meam commemorationem. * Similiter & calicem, poſtquam cœnauit, dicens: 26 Hic calix nouum teſtamentum eſt in meo ſanguine. hoc facite quotieſcumque bibetis, in meam commemorationem. * Quotieſcumque enim manducabitis panem hunc, & calicem bibetis: mortem Domini annuntiabitis donec veniat. * Itaque quicumque manducauerit panem hunc, vel biberit calicem Domini indigne: reus erit corporis, & ſanguinis Domini. * Probat autem ſciſmum homio: & ſic de pane illo edat, & de calice bibat. * Qui enim manducat, & bibit indigne, iudicium ſibi manducat, & bibit: non dijudicans corpus Domini. * Ideo inter vos multi infirmi & imbecilles, & dormiunt multi. * Quòd ſi noſmetipſos dijudicaremus, non vtrique iudicaremur. * Dum iudicamur autem, a Domino corripi- 32 mur, vt nō cum hoc mundo damnemur. * Itaque fratres mei, cum conuenitis ad manducandum, inuicem expeſtate. * Si quis eſurit, domi manducet: vt non in iudicium conueniatis. Cetera autem, cum venero, diſponam.

C A P. X I I.

1 D E ſpiritualibus autem, nolo 2 vos ignorare fratres. * Scitis 3 quoniam cum Gentes eſſetis, ad ſimulachra muta prout ducebamini euntes. * Ideo notum vobis facio, quòd nemo in Spiritu Dei loquens, dicit anathema Ieſu. Et nemo poteſt dicere, Dominus Ieſus, niſi in Spiritu ſancto. * Diuiſiones vero gratiarum ſunt, idem autem Spiritus: * Et diuiſiones miniſtrationum ſunt, idem autem Dominus: * Et diuiſiones operationum ſunt, idem vero Deus, qui operatur omnia in omnibus. * Vnicuique autem datur manifeſtatio Spiritus ad vtilitatem. * Alij quidem

dem per Spiritum datur sermo sapientia: alij autem sermo scientia: secundum eundem Spiritum: * alteri fides in eodem Spiritu: alij gratia sanitarum in vno Spiritu: * alij operatio virtutum, alij prophetia, alij discretio spirituum, alij genera linguarum, alij interpretatio sermonum. * Hæc autem omnia operatur vnus atque idem Spiritus, diuidens singulis prout vult. * Sicut enim corpus vnum est, & membra habet multa, omnia autem membra corporis cum sint multa, vnum tamen corpus sunt: ita & Christus. * Etenim in vno Spiritu omnes nos in vnum corpus baptizati sumus, siue Iudæi, siue Gentiles, siue serui, siue liberi: & omnes in vno Spiritu potati sumus. * Nam & corpus non est vnum membrum, sed multa. * Si dixerit pes: Quoniam non sum manus, non sum de corpore: num ideo non est de corpore? * Et si dixerit auris: Quoniam non sum oculus, non sum de corpore: num ideo non est de corpore? * Si totum corpus oculus: vbi auditus? Si totum auditus: vbi odoratus? * Nunc autem posuit Deus membra, vnuquodque eorum in corpore sicut voluit. * Quod si essent omnia vnum membrum, vbi corpus? * Nunc autem multa quidem membra, vnum autem corpus. * Non potest autem oculus dicere manui: Opera tua non indigeo: aut iterum caput pedibus: Non estis mihi necessarij. * Sed multo magis quæ videntur membra corporis infirmiora esse, necessaria sunt: & quæ putamus ignobiliora membra esse corporis, his honorem abundantiorum circumdamus: & quæ inhonesta sunt nostra, abundantiorum honestatem habent. * Honestam autem nostram nullius egent: sed Deus temperauit corpus, ei, cui deerat, abundantiorum tribuendo honorem, * vt non sit schisma in corpore, sed id ipsum pro inuicem sollicita sint membra. * Et si quid patitur vnum membrum, compatiuntur omnia membra: siue gloriatur vnum membrum, congaudent omnia membra. * Vos autem estis corpus Christi, & mem-

bra de membro. * Et quosdam quidem posuit Deus in Ecclesia primum Apostolos, secundo Prophetas, tertio Doctores, deinde virtutes, exinde gratias curationum, opulationes, gubernationes, genera linguarum, interpretationes sermonum. * Numquid omnes Apostoli? numquid omnes Prophetæ? numquid omnes Doctores? numquid omnes virtutes? numquid omnes gratiam habent curationum? numquid omnes linguis loquuntur? numquid omnes interpretantur? * Accumulamini autem charismata meliora. Et adhuc excellentiorem viam vobis demonstro.

CAP. XIII.

I I linguis hominum loquar, & angelorum, charitatem autem non habeam, factus sum velut æsonans, aut cymbalum tinniens. * Et si habuero prophetiam, & nouerim mysteria omnia, & omnem scientiam: & si habuero omnem fidem ita vt montes transferam, charitatem autem non habuero, nihil sum. * Et si distribuero in cibos pauperum omnes facultates meas, & si tradidero corpus meum ita vt ardeam, charitatem autem non habuero, nihil mihi prodest. * Charitas patiens est, benigna est: Charitas non æmulatur, non agit perperam, non inflatur, non est ambitiosa, non querit quæ sua sunt, non irritatur, non cogitat malum, non gaudet super iniquitate, congaudet autem veritati: * omnia suffert, omnia credit, omnia sperat, omnia sustinet. * Charitas numquam excidit: siue prophetia euacuabuntur, siue lingue cessabunt, siue scientia destruetur. * Ex parte enim cognoscimus, & ex parte prophetamus. * Cum autem venerit quod perfectum est, euacuabitur quod ex parte est. * Cum essem paruulus, loquebar vt paruulus, sapiebam vt paruulus, cogitabam vt paruulus. Quando autem factus sum vir, euacuaui quæ erant paruuli. * Videmus nunc per speculum in ænigmate: tunc autem facie ad faciem. Nunc cognosco ex parte: tunc autem

tem cognoscere sicut & cognitus sum. * Nunc autem manent, fides, spes, charitas: tria hæc: maior autem horum est charitas.

CAP. XIII.

Sedamini charitatem, æmulamini spiritualia: magis autem ut prophetetis. * Qui enim loquitur lingua, non hominibus loquitur, sed Deo: nemo enim audit. Spiritus autem loquitur mysteria. * nam qui prophetat, hominibus loquitur ad ædificationem, & exhortationem, & consolationem. * Qui loquitur lingua, semetipsum ædificat: qui autem prophetat, Ecclesiam Dei ædificat. * Volo autem omnes vos loqui linguis: magis autem prophetare. Nam maior est qui prophetat, quam qui loquitur linguis: nisi forte interpretetur ut Ecclesia ædificationem accipiat. * Nunc autem, fratres, si venero ad vos linguis loquens: quid vobis prodero, nisi vobis loquar aut in revelatione, aut in scientia, aut in prophetia, aut in doctrina? * Tamen quæ sine anima sunt vocem dantia, siue tibia, siue cithara: nisi distinctionem sonituum dederint, quomodo scietur id, quod canitur, aut quod citharizatur? * Etenim si incertam vocem det tuba, quis parabit se ad bellum? * Ita & vos per linguam nisi manifestum sermonem dederitis: quomodo scietur id, quod dicitur? eritis enim in aëra loquentes. * Tanta multa, utputa genera linguarum sunt in hoc mundo: & nihil sine voce est. * Si ergo nesciero virtutem vocis, ero ei, cui loquor, barbarus: & qui loquitur, mihi barbarus: * Sic & vos, quoniam æmulatores estis spirituum, ad ædificationem Ecclesiæ querite ut abundetis. * Et ideo qui loquitur lingua orei ut interpretetur. * Nam si orem lingua, spiritus meus orat, mens autem mea sine fructu est. * Quid ergo est? Orabo spiritu, orabo & mente psallam spiritu, psallam & mente. * Ceterum si benedixeris spiritu: qui supplet locum idiotæ, quomodo dicet, Amen, super tuam benedictio-

nem? quoniam quid dicas, nescies. * nam tu quid bene gratias agis? sed alter non ædificatur. * Gratias ago Deo meo, quod omnium vestrum lingua loquor. * Sed in Ecclesia volo quinque verba sensu meo loqui, ut & alios instruam: quam decem millia verborum in lingua. * Fratres, nolite pueri effici sensibus, sed malitia paruuli estote: sensibus autem perfecti estote. * In lege scriptum est: "Quoniam in alijs linguis & labijs alijs loquar populo huic: & nec sic exaudient me, dicit Dominus." Itaque lingue in signum sunt non fidelibus, sed infidelibus: prophetæ autem non infidelibus, sed fidelibus. * Si ergo conueniat vniuersa Ecclesia in vnum, & omnes linguis loquantur, intrent autem idiotæ, aut infideles: nonne dicent quod insanitis? * Si autem omnes prophetent, intret autem quis infidelis, vel idiota, convincitur ab omnibus, dijudicatur ab omnibus: * occulta cordis eius manifesta fiunt: & ita cadens in faciem adorabit Deum, pronuntians quod vere Deus in vobis sit. * Quid ergo est, fratres? cum conuenitis, unusquisque vestrum psallum habet, doctrinam habet, apocalypsum habet, linguam habet, interpretationem habet: omnia ad ædificationem fiant. * Siue lingua quis loquitur, secundum duos, aut ut multum tres, & per partes, & vnus interpretetur. * Si autem non fuerit interpretes, taceat in Ecclesia, sibi autem loquatur, & Deo. * Ipropheta autem duo, aut tres dicant: & ceteri dijudicent. * Quod si alij reuelatum fuerit sedenti, prior taceat. * Potestis enim omnes per singulos prophetare: ut omnes discant, & omnes exhortentur: * & spiritus prophetarum prophetis subiecti sunt. * Non enim est dissensionis Deus, sed pacis, sicut & in omnibus Ecclesijs sanctorum doceo. * Mulieres in Ecclesijs taceant, non enim permittitur eis loqui, sed subditas esse, sicut & lex dicit. * Si quid autem volunt discere, domi viros suos interrogent. Turpe est enim mulieri loqui in Ecclesia. * An a vobis verbum Dei processit?

Isa. 28. c. 11

Gen. 3. e.

aut

aut in vos solos pervenit? Si quis
videtur propheta esse, aut spiri-
tualis, cognoscat quæ scribo vo-
bis, quia Domini sunt mandata.
* Si quis autem ignorat, igno-
rabitur. * Itaque fratres amula-
mini prophetare: & loqui linguis
nolite prohibere. * Omnia au-
tem honeste, & secundum ordi-
nem fiant.

CAP. XV.

Gal. 1. b. 11

Notum autem vobis facio,
fratres, Evangelium, quod
prædicaui vobis, quod & accepi-
stis, in quo & statis, * per quod &
salvamini: quia ratione prædicaui-
rim vobis, si tenetis, nisi frustra
credidistis. * Tradidi enim vo-
bis in primis quod & accepi:
quoniam Christus mortuus est
pro peccatis nostris, secundum
Scripturas: * & quia sepultus
est, & quia resurrexit tertia
die secundum Scripturas: * &
quia visus est Cephe, & post hoc
vndecim: * Deinde visus est plus
quam quingentis fratribus simul:
ex quibus multi manent, & sic
adhuc, quidam autem dormie-
runt: * Deinde visus est Iaco-
bo, deinde Apostolis omnibus:
* Novissime autem omnium tā-
quam abortivo, visus est mihi.
* Ego enim sum minimus Apo-
stolorum, qui non sum dignus
vocari Apostolus, quoniam
persecutus sum Ecclesiam Dei.
* Gratia autem Dei sum id, quod
sum, & gratia eius in me vacua
non fuit, sed abundantius illis
omnibus laboravi: nō ego autem,
sed gratia Dei mecum: * Siue
enim ego, siue illi, sic prædica-
mus, & sic credidistis. * Si autem
Christus prædicatur quod resur-
rexit a mortuis, quomodo qui-
dam dicunt in vobis, quoniam
resurrectio mortuorum non est?
* Si autem resurrectio mortuo-
rum non est: neque Christus resur-
rexit. * Si autem Christus non
resurrexit, inanis est ergo præ-
dicatio nostra, inanis est & fides
vestra: * inuenimur autem
& falsi testes Dei: quoniam te-
stimonium diximus aduersus Deum

Ista. 53. b. 8

Io. 2. a. 2

Io. 20. c. 19

Act. 9. a. 3

Eph. 3. b. 8

quod suscitaverit Christum, quem
non suscitavit, si mortui non re-
surgunt. * Nam si mortui non re-
surgunt, neque Christus resurre-
xit. * Quod si Christus non resur-
rexit, vana est fides vestra, adhuc
enim estis in peccatis vestris. * Er-
go & qui dormierunt in Christo,
perierunt. * Si in hac vita tantum
in Christo sperantes sumus, mise-
rabiliiores sumus omnibus homi-
nibus. * Nunc autem Christus resur-
rexit a mortuis primitiæ dor-
mientium, * quoniam quidem
per hominem mors, & per homi-
nem resurrectio mortuorum. * Et
sicut in Adam omnes moriuntur,
ita & in Christo omnes vivifica-
buntur. * Vnusquisque autem in
suo ordine, primitiæ Christus: de-
inde ii, qui sunt Christi, qui in
adventu eius crediderunt. * De-
inde finis: cum tradiderit regnum
Deo & Patri, cum evacuaverit
omnem principatum, & potesta-
tem, & virtutem. * Oportet
autem illum regnare donec po-
nat omnes inimicos sub pedibus
eius. * Novissima autem inimi-
ca destruetur mors: * Omnia e-
nim subiecit sub pedibus eius.
* Cum autem dicat: * Omnia sub-
iecta sunt ei, sine dubio præter
eum, qui subiecit ei omnia. * Cum
autem subiecta fuerint illi om-
nia: tunc & ipse Filius subiectus
erit ei, qui subiecit sibi omnia,
ut sit Deus omnia in omnibus.
* Alioquin quid facient qui bap-
tizantur pro mortuis, si omni-
no mortui non resurgunt? ut quid
& baptizantur pro illis? ut quid
& nos periclitamur omni hora?
* Quotidie morior per vestram
gloriam, fratres, quam habeo in
Christo Iesu Domino nostro. * Si
(secundum hominem) ad bestias
pugnaui Ephesi, quid mihi pro-
dest, si mortui non resurgunt?
* manducemus, & bibamus, cras
enim moriemur. * Nolite seduci:
Corrumpunt mores bonos collo-
quia mala. * Vigilate inhi, &
nolite peccare: ignorantiam e-
nim Dei quidam habent, ad re-
uerentiam vobis loquor. * Sed
diceret aliquis: Quomodo resur-
gunt mortui? qualive corpore ve-
niant? * Insipies, tu quod feminas
Yyy non

Col. 1. c. 18

Apo. 1. b. 5

1. Thef. 4.

b. 19

Ps. 109. a. 1

Heb. 1. d. 19

& 10. c. 19

Ps. 8. c. 8

Heb. 2. d. 8

Ista. 22. 2

non uiuificatur, nisi prius moriatur. * Et quod feminas, non corpus, quod futurum est, feminas, sed nudum granum, ut puta tritici, aut aliquid ceterorum. * Deus autem dat illi corpus sicut uult: & unicuique seminum proprium corpus. * Non omnis caro, eadem caro: sed alia quidem hominum, alia uero pecorum, alia uoluerum, alia autem piscium. * Et corpora caelestia, & corpora terrestria: sed alia quidem caelestium gloria, alia autem terrestrium. * Alia claritas solis, alia claritas lunae, & alia claritas stellarum. Stella enim a stella differt in claritate: * sic & resurrectio mortuorum. Seminatur in corruptione, surget in incorruptione. * Seminatur in ignobilitate, surget in gloria: Seminatur in infirmitate, surget in uirtute: * Seminatur corpus animale, surget corpus spiritale. Si est corpus animale, est & spiritale, sicut scriptum est: * Factus est primus homo Adam in animam uiuentem, nouissimus Adam in spiritum uiuificantem. * Sed non prius quod spiritale est, sed quod animale: deinde quod spiritale. * Primus homo de terra, terrenus: secundus homo de caelo, caelestis. * Qualis terrenus, tales & terreni: & qualis caelestis, tales & caelestes. * Igitur, sicut portauimus imaginem terreni, portemus & imaginem caelestis. * Hoc autem dico, fratres: quia caro & sanguis regnum Dei possidere non possunt: neque corruptio in corruptionem possidebit. * Ecce mysterium uobis dico: omnes quidem resurgemus, sed non omnes immutabimur. * In momento, in ictu oculi, in nouissima tuba: canet enim tuba, & mortui resurgent incorrupti: & nos immutabimur. * Oportet enim corruptibile hoc induere incorruptionem: & mortale hoc induere immortalitatem. * Cum autem mortale hoc induerit immortalitatem, tunc fiet sermo, qui in uictoria. * Vbi est mors uictoria tua? Vbi est mors stimulus tuus? * Stimulus autem mortis peccatum est: uirtus uero peccati lex. * Deo autem gratias, qui

dedit nobis uictoriam per Dominum nostrum Iesum Christum. * Itaque fratres mei dilecti, stabiles estote, & immobiles: abundantes in opere Domini semper. scientes quod labor uester non est inanis in Domino.

CAP. XVI.

DE collectis autem, quae sunt in sanctos, sicut ordinauit Ecclesijs Galatiz, ita & vos facite. * Per unam sabbati unusquisque vestrum apud se seponat, recondens quod ei bene placuerit: ut non, cum uenero, tunc collectae fiant. * Cum autem praesens fuero: quos probaueritis per epistolas, hos mittam perferre gratiam uestram in Ierusalem. * Quod si dignum fuerit ut & ego eam, mecum ibunt. * Veniam autem ad vos, cum Macedoniam pertransiero: nam Macedoniam pertransibo. * Apud uos autem forsitan manebo, uel etiam hiemabo: ut uos me deducatis quocumque iero. * Nolo enim uos modo in transitu uidere, spero enim me aliquantulum temporis manere apud uos, si Dominus permiserit. * Permanebo autem Ephesi usque ad Pasceosten. * Optum enim mihi apertum est magnum, & euidentius: & aduersarij multi. * Si autem uenerit Timotheus, uidete ut sine timore sit apud uos: opus enim Domini operatur, sicut & ego. * Ne quis ergo illum spernat: deducite autem illum in pace, ut ueniat ad me: expecto enim illum cum fratribus. * De Apollo autem fratre uobis notum facio, quoniam multum rogauit eum ut ueniret ad uos cum fratribus: & utique non fuit uoluntas, ut nunc ueniret: ueniet autem, cum ei vacuum fuerit. * Vigilate, stete in fide, uiriliter agite, & confortamini. * omnia uestra in charitate fiant. * Obsecro autem uos fratres, nostis domum Stephanum, & Fortunatum, & Achaici: quoniam sunt primitiae Achaiae: & in ministerium sanctorum ordinauerunt seipsos: * ut & uos subditi sitis eiusmodi, & omni cooperanti, & laboranti. * Gaudeo autem in praesentia Stephanum,

Gen. 2. b. 7

Osee 13. b.

Heb. 2. d.

14

14

1. Io. 5. a. 5

phane, & Fortunati, & Achaici: D
quoniam id, quod vobis deerat, D
ipsi suppleuerunt: * refecerunt 18
enim, & meum spiritum, & ve-
strum. Cognoscite ergo, qui hu-
iusmodi sunt. * Salutant vos Ec- 19
clesiæ Asiæ. Salutant vos in Do-
mino multum, Aquila, & Priscil-
la, cum domestica sua ecclesia:
apud quos & hospitor. * Salu- 20

tant vos omnes fratres. Salutate
21 inuicem in osculo sancto. * Salu-
tatio, mea manu Pauli. * Si quis
22 non amat Dominum nostrum Ie-
sum Christum, sit anathema, Ma-
ran Atha. * Gratia Domini no-
23 stri Iesu Christi vobiscum. * Cha-
ritas mea cum omnibus vobis in
24 Christo Iesu. Amen.

EPISTOLA
BEATI PAVLI APOSTOLI
AD CORINTHIOS
SECUNDA.
CAPVT PRIMVM.

AVLVS Apo-
stolus Iesu A
Christi per
voluntatem
Dei, & Ti-
motheus fra-
ter, Ecclesiæ
Dei, quæ est
Corinthi cū

omnibus sanctis, qui sunt in vni-
uersa Achaia. * Gratia vobis, &
pax a Deo Patre nostro, & Domi-
no Iesu Christo. * || Benedictus
Deus & Pater Domini nostri Iesu
Christi, Pater misericordiarum,
& Deus totius consolationis, * qui
consolatur nos in omni tribula-
tione nostra: vt possimus & ipsi
consolari eos, qui in omni pressu-
ra sunt, per exhortationem, qua
exhortamur & ipsi a Deo. * Quo-
niā sicut abundat passiones Chri-
sti in nobis: ita & per Christum
abundat consolatio nostra. * Si-
ue autem tribulamur pro vestra
exhortatione & salute, siue con-
solamur pro vestra consolatione,
siue exhortamur pro vestra exhor-
tatione & salute, quæ operatur to-
lerantiam earundem passionum,
quas & nos patimur: * vt spes no-
stra firma sit pro vobis: scientes

quod sicut socij passionum estis,
sic eritis & consolationis. * Non
enim volumus ignorare vos fra-
tres de tribulatione nostra, quæ
facta est in Asia, quoniam supra
modum grauati sumus supra vir-
tutem, ita vt tæderet nos etiam
vivere. * Sed ipsi in nobismetip-
sis responsum mortis habuimus,
vt non simus fidentes in nobis, sed
in Deo, qui suscitatur mortuos: * qui
de tantis periculis nos eripuit, &
eruit: in quæ speramus, quoniam
11 & adhuc eripiet, * adiuantibus
& vobis in oratione pro nobis: vt
ex multorum personis, eius quæ
in nobis est donationis, per mul-
tos gratiæ agatur pro nobis. * Nam
12 gloria nostra hæc est, testim. num
conscientiæ nostræ, quod in sim-
plicitate cordis & sinceritate Dei:
& non in sapientia carnali, sed in
gratia Dei conuersati sumus in
hoc mundo: abundantius autem
13 ad vos. * Non enim alia scribimus
vobis, quàm quæ legistis, & co-
gnouistis. Spero autem quod vs-
14 que in finem cognoscetis, * sicut
& cognouistis nos ex parte, quod
gloria vestra sumus, sicut & vos
nostra, in die Domini nostri Ie-
15 su Christi. * Et hæc confidentia

volui prius venire ad vos, ut secū-
dam gratiā haberetis: * & per vos 16
transire in Macedoniam, & ite-
rum a Macedonia venire ad vos,
& a vobis deduci in Iudæam. * Cū 17
ergo hoc voluissē, numquid le-
uitate usus sum? Aut quæ cogito,
secundum carnem cogito, ut sit
apud me EST, & NON? * Fi- 18
delis autem Deus, quia sermo
noster, qui fuit apud vos, non est
in illo EST, & NON. * Dei 19
enim Filius Iesus Christus qui in
vobis per nos prædicatus est, per
me, & Silvanum, & Timotheum,
non fuit EST, & NON, sed
EST in illo fuit. * Quotquot e- 20
nim promissiones Dei sunt, in il-
lo EST: ideo & per ipsum A-
men Deo ad gloriā nostram.
* Qui autem confirmat nos vobis- 21
cum in Christo, & qui vixit nos
Deus: * qui & signavit nos, & de- 22
dit pignus Spiritus in cordibus no-
stris. * Ego autem testem Deum 23
inuo oīn animam meam, quod
parens vobis, non veni ultra Co-
rinthum: non quia dominamur
fidei vestræ, sed adiutores sumus
gaudij vestri: nam fide statis.

C A P. II.

STatui autem hoc ipsum apud
me, ne iterum in tristitia ve-
nire ad vos. * Si enim ego contri-
sto vos, & quis est, qui me læti-
ficet, nisi qui contristatur ex me?
* Et hoc ipsum scripsi vobis, ut nō
cum venero, tristitiam super tristi-
tiam habeam, de quibus oportue-
rat me gaudere, confidens in om-
nibus vobis, quia meum gaudiū,
omnium vestrū est. * Nam ex mul-
ta tribulatione, & angustia cor-
dis scripsi vobis per multas lachry-
mas: non ut contristemini: sed ut
sciatis, quam charitatem habeam
abundantius in vobis. * Si quis
autē contristauit, nō me contrista-
uit: sed ex parte, ut non onerē om-
nes vos. * Sufficit illi, qui eiusmo-
di est, obiurgatio hæc, quæ fit a
pluribus: * ita ut e contrario ma-
gis donetis, & consolemini, ne
forte abundantiori tristitia absor-
beatur qui eiusmodi est. * Pro-
pter quod obsecro vos, ut confra-
gnetis in illum charitatem. * Ideo

C enim & scripsi, ut cognoscā experi-
mentum vestrum, an in omnibus
obedientes sitis. * Cui autē aliquid
donastis, & ego nam, & ego quod
donavi, siquid donavi, propter
vos in persona Christi, * ut non
circumueniamur a satana: non e-
nim ignoramus cogitationes eius. 12
* Cum venissem autem Troadem
propter Euangelium Christi, &
ostium mihi apertum esset in Do-
mino, * non habui requiem spiri-
tui meo, eo quod non inuenerim
Titum fratrem meum, sed vale-
faciens eis, profectus sum in Ma-
cedoniā. * Deo autem gratias, qui
semper triumphat nos in Christo
Iesu, & odore notitiæ suæ manife-
stat per nos in omni loco: * quia
Christi bonus odor sumus Deo in
ijs, qui salui fiunt & in ijs, qui pe-
runt: alijs quidem odor mortis in
mortem: alijs autem odor vitæ in
vitam. Et ad hæc quis tam ido-
neus? * Non enim sumus sicut plu-
rimi, adulterantes verbum Dei,
sed ex sinceritate, sed sicut ex
Deo, coram Deo, in Christo lo-
quimur.

C A P. III.

Incipimus iterum nosmetipsos
commendare? aut numquid e-
gemus (sicut quidam) commen-
datijs epistolis ad vos, aut ex
vobis? * Epistola nostra vos estis,
scripta in cordibus nostris, quæ
scitur, & legitur ab omnibus ho-
minibus: * manifestati quod e-
pistola estis Christi, ministrata a
nobis, & scripta non atramento,
sed spiritu Dei viui. non in tabu-
lis lapideis, sed in tabulis cordis
carnalibus. * Fiduciam autem ta-
lem habemus per Christum ad
Deum: * non quod sufficientes
simus cogitare aliquid a nobis,
quasi ex nobis: sed sufficientia
nostra ex Deo est: * qui & ido-
neos nos fecit ministros noui tes-
tamenti: non litteræ, sed Spiri-
tu: littera enim occidit, Spiritus
autem viuificat. * Quod si mini-
stratio mortis litteris deformata
in lapidibus, fuit in gloriā, ita ut
non possent intēdere filij Israel in
faciē Moysi propter gloriā vultus
eius, quæ euacuatur: quomo-
do non magis ministratio spiritus
erit

erit in gloria? * Nam si ministratio damnationis gloria est: multo magis abundat ministerium iustitiæ in gloria. * Nam nec glorificatū est, quod claruit in hac parte, propter excellentem gloriam. * Si enim quod euacuatur, per gloriam est: multo magis quod manet, in gloria est. * Habentes igitur talē spem, multa fiducia vivimus: * & non sicut Moyses ponebat velamen super faciem suā, ut non intenderent filij Israhel in faciem eius, quod euacuatur, * sed obtrusi sunt sensus eorum. Usque in hodiernum enim diem, idipsum velamen in lectione veteris testamenti manet non reuelatū, (quoniam in Christo euacuatur) * sed usque in hodiernum diem, cum legitur Moyses, velamen positum est super cor eorum. * Cum autem conuersus fuerit ad Dominum, auferetur velamen. * I Dominus autem Spiritus est: Vbi autem Spiritus Domini: ibi libertas. * Nos vero omnes, reuelata facie gloriam Domini speculantes, in eandem imaginem transformamur a claritate in claritatem, tamquam a Domini Spiritu.

CAP. IIII.

I Deo habentes administrationē, iuxta quod misericordiam consecuti sumus, non deficimus, sed abdicamus occulta dedecoris, non ambulantes in astutia, neque adulatorantes verbum Dei, sed in manifestatione veritatis commendantes nosmetipsos ad omnem conscientiam hominum coram Deo. * Quod si etiam opertū est Evangelium nostrum: in ijs, qui perirent, est opertum: * in quibus Deus huius sæculi excecavit mētes infidelium, ut non fulgeat illis illuminatio Evangelij gloriæ Christi, qui est imago Dei. * Non enim nosmetipsos prædicamus, sed Iesum Christum Dominum nostrum: nos autem seruos vestros per Iesum: * quoniam Deus, qui dixit de tenebris lucem splendescere, ipse illuxit in cordibus nostris ad illuminationem scientiæ claritatis Dei, in facie Christi Iesu. * Habemus autem the-

saurum istum in vasis fictilibus: * ut sublimitas sit virtutis Dei: & non ex nobis. * In omnibus tribulationem patimur, sed non angustiamur: aperiimur, sed non desistimur: * persecutionem patimur, sed non derelinquimur: deiecimur, sed non perimus: * semper mortificationem Iesu in corpore nostro circumferentes, ut & vita Iesu manifestetur in corporibus nostris. * Semper enim nos, qui vivimus, in mortem tradimus propter Iesum: ut & vita Iesu manifestetur in carne nostra mortalia. * Ergo mors in nobis operatur, vita autem in vobis. * Habentes autem eundem spiritum fidei, sicut scriptum est: * Crediti, Propter quod locutus sum: & nos credimus, propter quod & loquimur: * scientes quoniam qui suscitavit Iesum, & nos cum Iesu suscitabit, & constituet vos cum eo. * Omnia enim propter vos: ut gratia abundans, per multos in gratiarum actione, abundet in gloriam Dei. * Propter quod non deficimus: sed licet is, qui foris est, noster homo corrumpatur: tamen is, qui intus est, renouatur de die in diem. * Id enim, quod in præsentibus est momentaneum & leue tribulationis nostræ, supra modum in sublimitate æternæ gloriæ pondus operatur in nobis, non contemplantibus nobis quæ videtur, sed quæ non videntur. Quæ enim videntur, temporalia sunt: quæ autem non videntur, æterna sunt.

CAP. V.

Sciamus enim quoniam si terrestris domus nostra huius habitationis dissoluatur, quod ædificationem ex Deo habemus, domum non manufactam, æternam in cælis. * Nam & in hoc ingemiscimus, habitationem nostram, quæ de cælo est, superindui cupientes: * si tamen vestiti, non nudi in hoc tabernaculo, ingemiscimus grauati: eo quod nolumus expoliari, sed superuestiri, ut absorbeat quod mortale est, a vita. * Qui autē efficit, nos in hoc ipsū
Y y 3 Deus,

22115.2.2

Apo. 16. c. 13

Deus, qui dedit nobis pignus spiritus. * Audentes igitur semper, scientes quoniam dum sumus in corpore, peregrinamur a Domino: (* per fidem enim ambulamus, & non per speciem) * audeamus autem, & bonam voluntatem habemus magis peregrinari a corpore, & præsentes esse ad Dominum. * Et ideo contendimus siue absentes, siue præsentes placere illi. * Omnes enim nos manifestari oportet ante Tribunal Christi, ut referat unusquisque propria corporis, prout gessit, siue bonum, siue malum. * Scientes ergo timorem Domini hominibus suademus, Deo autem manifesti sumus. Spero autem & in conscientijs vestris manifestos nos esse. * Non iteum commendamus nos vobis, sed occasionem damus vobis gloriandi pro nobis: ut habeatis ad eos, qui in facie gloriantur, & non in corde. * Siue enim mente excedimus, Deo: siue sobrii sumus, vobis. * Charitas enim Christi urget nos: assimantes hoc, quoniam si unus pro omnibus mortuus est, ergo omnes mortui sunt: & pro omnibus mortuus est Christus: ut, & qui viuunt, iam non sibi viuant, sed ei, qui pro ipsis mortuus est & resurrexit. Itaque nos ex hoc neminem nouimus secundum carnem. Et si cognouimus secundum carnem Christum: sed nunc iam non nouimus. * Si qua ergo in Christo noua creatura, vetera transierunt: ecce facta sunt omnia noua. * Omnia autem ex Deo, qui nos reconciliauit sibi per Christum: & dedit nobis ministerium reconciliationis. * quoniam quidem Deus erat in Christo mundum reconcilians sibi, non reputans illis delicta ipsorum, & posuit in nobis verbum reconciliationis. * Pro Christo ergo legatione fungimur, tamquam Deo exhortante per nos. Obsecramus pro Christo, reconciliamini Deo. * Eum, qui non nouerat peccatum, pro nobis peccatum fecit, ut nos efficeremur iustitia Dei in ipso.

CAP. VI.

A Diuinae autem exhortatur ne in vacuum gratiam Dei

recipiatis. * Aut enim: Tempore accepto exaudiui te, & in die salutis adiuui te. Ecce nunc tempus acceptabile, ecce nunc dies salutis. * Nemini dantes ullam offensionem, ut non vituperetur ministerium nostrum: * sed in omnibus exhibeamus nosmetipsos sicut Dei ministros in multa patientia, in tribulationibus, in necessitatibus, in angustiis, * in plagis, in carceribus, in seditionibus, in laboribus, in vigilijs, in ieiunijs, * in castitate, in scientia, in longanimitate, in suauitate, in spiritu sancto, in charitate non ficta, * in verbo veritatis, in virtute Dei, per arma iustitiae a dextris, & a sinistris, * per gloriam, & ignobilitatem, per infamiam, & bonam famam: ut seductores, & veraces, sicut qui ignoti, & cogniti: quasi morientes, & ecce viuimus: ut castigati, & non mortificati: * quasi tristes, semper autem gaudentes: sicut egentes, multos autem locupletantes: tamquam nihil habentes, & omnia possidentes. * Os nostrum patet ad vos Corinthij, cor nostrum dilatatum est. * Non angustiamini in nobis: angustiamini autem in visceribus vestris: * eandem autem habentes remunerationem, tamquam filijs dico: dilatamini & vos. * Nolite iugum ducere cum infidelibus. Quae enim participatio iustitiae cum iniquitate? Aut quae societas luci ad tenebras? * Quae autem conuentio Christi ad Belial? Aut quae pars fidei cum infideli? * Qui autem consensus templo Dei cum idolis? Vos enim estis templum Dei viui, sicut dicit Deus: * Quoniam inhabitabo in illis, & inambulabo inter eos, & ero illorum Deus, & ipsi erunt mihi populus. * Propter quod exite de medio eorum, & separamini, dicit Dominus, & immundum ne tetigeritis: * & ego recipiam vos: & ero vobis in patrem, & vos eritis mihi in filios, & filias, dicit Dominus omnipotens.

CAP. VII.

A H As ergo habentes promissiones, charissimi, mundemus nos ab omni inquinamento car-

Ista. 49. c. 1

1. Cor. 10.

g. 13

1. Cor. 4. 2.

1

m. 1

1. Cor. 3. d.

27. & 6. d.

19

1. Cor. 26. d.

13

1. Cor. 11. 2. 9

nis, & spiritus perficientes sanctificationem in timore Dei. * Capite nos. Neminem laesimus, neminem corrupimus, neminem circumuenimus. * Non ad condemnationem vestram dico. prae diximus enim quod in cordibus nostris estis ad commoriendum, & ad conuiuendum. * Multa mihi fiducia est apud vos, multa mihi gloriatio pro vobis, repletus sum consolatione, superabundo gaudio in omni tribulatione nostra. * Nam & cum venissemus in Macedoniam, nullam requiem habuit caro nostra, sed omnem tribulationem passi sumus: foris pugnae, intus timores. * Sed qui consolatur humiles, consolatus est nos Deus in aduentu Titi. * Non solum autem in aduentu eius, sed etiam in consolatione, qua consolatus est in vobis, referens nobis vestrum desiderium, vestrum fletum, vestram emulationem pro me, ita ut magis gauderem. * Quoniam etsi contristavi vos in epistola, non me poenitet: etsi poeniteret, vides quod epistola illa (etsi ad horam) vos contristauit; nunc gaudeo: non quia contristati estis, sed quia contristati estis ad poenitentiam. Contristati enim estis secundum Deum, ut in nullo detrimentum patiamini ex nobis. * Quae enim secundum Deum tristitia est, poenitentiam in salutem stabilem operatur: seculi autem tristitia mortem operatur. * Ecce enim hoc ipsum, secundum Deum contristati vos, quantam in vobis operatur sollicitudinem: sed defensionem, sed indignationem, sed timorem, sed desiderium, sed emulationem, sed vindictam. in omnibus exhibuistis vos, incontaminatos esse negotio. * Igitur, etsi scripsi priore, non propter eum, qui fecit iniuriam, nec propter eum, qui passus est: sed ad manifestandam sollicitudinem nostram, quam habemus pro vobis. * coram Deo: ideo consolati sumus. In consolatione autem nostra, abundantius magis gauisi sumus super gaudio Titi, quia rescriptus est spiritus eius ab omnibus vobis. * & si quid apud illud de vobis gloriatus sum, non sum confusus: sed sicut om-

nia vobis in veritate locuti sumus, ita & gloriatio nostra, quae fuit ad Titum, veritas facta est. * & viscera eius abundantius in vobis sunt: reminiscens omnium vestrum obedientiam: quomodo cum timore, & tremore exceperitis illud. * Gaudeo quod in omnibus confido in vobis.

CAP. VIII.

Noram autem facimus vobis, fratres, gratiam Dei, quae data est in Ecclesijs Macedoniarum: * quod in multo experimento tribulationis abundantia gaudij ipsorum fuit, & altissima pauperum eorum abundauit in diuitijs simplicitatis eorum: * quia secundum virtutem testimonium illis reddo, & supra virtutem voluntarij fuerunt, * cum multa exhortatione obsecrantes nos gratiam, & communicationem ministerij, quod sit in Sanctis. * Et non sicut ipe rauimus, sed semetipsos dederunt primum Domino, deinde nobis per voluntatem Dei, * ita ut rogaemus Titum: ut quemadmodum coepit, ita & perficiat in vobis etiam gratiam istam. * Sed sicut in omnibus abundatis fide, & sermone, & scientia, & omni solitudine, insuper & charitate vestra in nos, ut & in hac gratia abundetis. * Non quasi imperans dico: sed per aliorum sollicitudinem, etiam vestrae charitatis ingenium bonum comprobans. * Scitis enim gratiam Domini nostri Iesu Christi, quoniam propter vos egenus factus est, cum esset diues, ut illius inopia vos diuites essetis. * Et consilium in hoc do: hoc enim vobis utile est, qui non solum facere, sed & velle coepistis ab anno priore: * nunc vero & facto perficite: ut quemadmodum promptus est animus voluntatis, ita sit & perficiendi ex eo, quod habetis. * Si enim voluntas prompta est, secundum id, quod habet, accepta est, non secundum id, quod non habet. * Non enim ut alijs sit remissio, vobis autem tribulatio, sed ex aequalitate. * In praesenti tempore vestra abundantia illorum inopiam suppleat: ut & illo-

II. Pet. 2. c.

39

Exo. 15. d.
18

rum abundantia vestra inopie sit
supplementum, ut fiat æqualitas,
sicut scriptum est: * Qui mul-
tum non abundavit: & qui mo-
dicum, non minoravit. * Gratias
autem Deo, qui dedit eandem so-
licitudinem pro vobis in corde
Titi, * quoniam exhortationem
quidem suscepit: sed cum solici-
tior esset, sua voluntate profectus
est ad vos. * Misimus etiam cum
illo fratre, cuius laus est in Evan-
gelio per omnes Ecclesias, * non
solum autem, sed & ordinatus est
ab Ecclesijs comes peregrinatio-
nis nostræ in hanc gratiam, quæ
ministratur a nobis ad Domini
gloriam, & destinatam volunta-
tem nostram: deuitantes hoc, ne
quis nos vituperet in hac plenitu-
dine, quæ ministratur a nobis.
* Prouidemus enim bona non so-
lum coram Deo, sed etiam coram
hominibus. * Misimus autem cum
illis & fratrem nostrum, quem
probauius in multis fæpe solici-
tum esse: nunc autem multo so-
licitiorem, confidentia multa in
vos, * siue pro Tito, qui est socius
meus, & in vos adiutor, siue fra-
tres nostri, Apostoli Ecclesiarum,
gloria Christi. * Ostensionem ergo,
quæ est charitatis vestræ, & nostræ
gloriæ pro vobis, in illos ostendi-
te in faciem Ecclesiarum.

C A P. IX.

Nam de ministerio, quod fit
in sanctos ex abundanti est
mihi scribere vobis. * Scio enim
promptum animum vestrum: pro
quo de vobis glorior apud Macedo-
nes. Quoniam & Achaia para-
ta est ab anno præterito, & vestra
amulatio prouocauit plurimos.
* Mihi autem fratres: ut ne quod
gloriamur de vobis, euacuetur
in hac parte, ut (quemadmodum
dixi) parati sitis: * ne cum ve-
nerint Macedones mecum, & in-
uenerint vos imparatos, erube-
scamus nos (ut non dicamus vos)
in hac substantia. * Necessarium
ergo existimaui rogare fratres, ut
præueniant ad vos, & præparent
benedictionem hæc
paratam esse sic, quasi benedictio-
nem, non tamquam auaritiam.

6 * Hoc autem dico: Qui parce se-
minat, parce & metet: & qui se-
minat in benedictionibus, de be-
nedictionibus & metet. * Vnus-
quisque prout destinauit in corde
suo, non ex tristitia, aut ex neces-
sitate: * hilarem enim dator di-
ligit Deus. * Potens est autem Deus
omnem gratiam abundare facere
in vobis: ut in omnibus semper
omnem sufficientiam habentes,
abundetis in omne opus bonum,
* sicut scriptum est: * Dispersit, de-
dit pauperibus: iustitia eius ma-
net in sæculum sæculi. * Qui au-
tem administrat semen seminan-
ti: & panem ad manducandum
præstabit, & multiplicabit semen
vestrum, & augebit incrementa
frugum iustitiæ vestræ: ut in om-
nibus locupletati abundetis in om-
nem simplicitatem, quæ operatur
per nos gratiarum actionem Deo.
* Quoniam ministeriū huius offi-
cij non solum supplet ea, quæ de-
sunt sanctis, sed etiam abundat
per multas gratiarum actiones in
Domino, * per probationem mi-
nisterij huius, glorificantes Deum
in obedientia confessionis vestræ,
in Euangelium Christi, & simpli-
tate communicationis in illos,
& in omnes, * & in ipsorum ob-
secratione pro vobis, desideran-
tium vos propter eminentem gra-
tiam Dei in vobis. * Gratias Deo
super inenarrabili dono eius.

C A P. X.

Ipsc autem ego Paulus obsecro
vos per mæfuerudinem, & mo-
destiam Christi, qui in facie qui-
dē humilis sum inter vos, absens
autem confido in vobis. * Rogo
autem vos ne præsens audeam per
eam confidentiam, qua existimor
audere in quosdam, qui arbitran-
tur nos tamquam secundum car-
nem ambulemus. * In carne enim
ambulantes, non secundum car-
nem militamus. * Nam arma mi-
litiæ nostræ non carnalia sunt, sed
potentia Deo ad destructionem
munitionum, consilia destruen-
tes, * & omnem altitudinem ex-
tollentem se aduersus scientiam
Dei, & in captiuitatem redigentes
omnem intellectū in obsequium
Chri-

Christi, & in promptu habentes
 vlcisci omnem inobedientiam, cum impleta fuerit vestra obedientia. * Quæ secundum faciem sunt, videre. Si quis confidit sibi Christi se esse, hoc cogitet iterum apud se: quia sicut ipse Christi est, ita & nos. * Nam, & si amplius aliquid gloriatum fuero de potestate nostra, quam dedit nobis Dominus in ædificationem, & non in destructionem vestram: non erubescam. * Vrautem non existimer tamquam terere vos per epistolas: * quoniam quidem epistolæ, inquirunt, graves sunt & fortes: præsentia autem corporis infirma, & sermo contemptibilis: hoc cogitet qui eiusmodi est, quia quales sumus verbo per epistolas absentes, tales & præsentem in facto. * Non enim audemus inferere, aut comparare nos quibusdam, qui seipsos commendat: sed ipsi in nobis nosmetipsos merentes, & comparantes nosmetipsos nobis. * Nos autem non in immensum gloriabimur, sed secundum mensuram regulæ, qua mensus est nobis Deus, mensuram: pertingendi vsque ad vos. * Non enim quasi non pertingentes ad vos, superextēdimus nos: vsque ad vos enim pervenimus in Evangelio Christi. * non in immensum gloriantes in alienis laboribus: spem autem habentes crescentis fidei vestræ, in vobis magnificari secundum regulam nostram in abundantiam, * etiam in illa, quæ ultra vos sunt, evangelizare, non in aliena regula in iis quæ præparata sunt gloriari. * Qui autem gloriatur, in Domino gloriatur. * Non enim qui seipsum commendat, ille probatus est: sed quem Deus commendat.

CAP. XI.

Vtinam sustineretis modicum quid insipientiæ meæ, sed & supportate me: * Aemulor enim vos Dei æmulatione. Despondi enim vos vni viro virginem castam exhibere Christo. * Timeo autem ne sicut serpens Heuam seduxit astutia sua, ita corrumpatur sensus vestri, & excidat a sim-

licitate, quæ est in Christo. * Nam si is, qui venit, alium Christum prædicat, quem non prædicauimus, aut alium spiritum accipitis, quem non accepistis: aut aliud Euangelium, quod non recepistis: recte pateremini. * Existimo enim nihil me minus fecisse a magnis Apostolis. * Nam eisi imperitus sermone, sed non scientia, in omnibus autem manifestati sumus vobis. * Aut numquid peccatum feci, me ipsum humilians, ut vos exaltemini? quoniam gratis Euangelium Dei euangelizavi vobis? * Alias Ecclesias exposui, accipiens stipendium ad ministerium vestrum. * Et cum essem apud vos, & egerem, nulli onerosus fui: nam quod mihi deerat, suppleuerunt fratres, qui venerunt a Macedonia: & in omnibus sine onere me vobis seruaui, & seruabo. * Est veritas Christi in me, quoniam hæc gloriatio non infringetur in me in regionibus Achaiz. * Quare? quia non diligo vos? Deus scit. * Quod autem facio, & faciam: ut amputem occasionem eorum, qui volunt occasionem, ut in quo gloriantur, inueniantur sicut & nos. * Nam eiusmodi pseudoapostoli, sunt operarii subdoli, transfigurantes se in apostolos Christi. * Et non mirum: ipse enim satanas transfiguratur se in angelum lucis. * non est ergo magnum, si ministri eius transfigurentur velut ministri iustitiæ: quorum finis erit secundum opera ipsorum. * Iterum dico, (ne quis me puter insipientem esse, alioquin velut insipientem accipite me, & ego modicum quod glorier), quod loquor, non loquor secundum Deum, sed quasi in insipientia, in hac substantia gloriæ. * Quoniam multi gloriantur secundum carnem: & ego gloriabor. * Libenter enim sufferis insipientes: cum sis ipsi sapientes. * Sustinetis enim si quis vos in seruitutē redigit, si quis deuorat, si quis accipit, si quis extollitur, si quis in faciem vos exdit. * Secundum ignobilitatem dico, quasi nos infirmi fuerimus in hac parte. In quo quis audet (in insipientia dico) audeo & ego: * Hebraei sunt,

Eph. 4. b. 3

Ier. 9. g. 23

1. Cor. 1. d.

31

Gen. 3. 24

sunt, & ego: Israelitæ sunt, & ego: semen Abrahæ sunt, & ego: * Ministri Christi sunt, (vt minus sapiens dico) plus ego: in laboribus plurimis, in carceribus abundantius, in plagis supra modum, in mortibus frequenter. * A Iudeis iniquis, ¶ quadragenas,

Deu. 25. a.

¶ Act. 16. e.

¶ Act. 14. c.

¶ Act. 27. a.

¶ Act. 27. a.

¶ Act. 27. a.

¶ Act. 27. a.

¶ Act. 27. a.

¶ Act. 27. a.

¶ Act. 27. a.

¶ Act. 27. a.

¶ Act. 27. a.

¶ Act. 27. a.

¶ Act. 27. a.

¶ Act. 27. a.

¶ Act. 27. a.

¶ Act. 27. a.

¶ Act. 27. a.

¶ Act. 27. a.

¶ Act. 27. a.

¶ Act. 27. a.

¶ Act. 27. a.

¶ Act. 27. a.

¶ Act. 27. a.

¶ Act. 27. a.

¶ Act. 27. a.

¶ Act. 27. a.

¶ Act. 27. a.

¶ Act. 27. a.

¶ Act. 27. a.

¶ Act. 27. a.

¶ Act. 27. a.

¶ Act. 27. a.

¶ Act. 27. a.

¶ Act. 27. a.

¶ Act. 27. a.

¶ Act. 27. a.

¶ Act. 27. a.

¶ Act. 27. a.

¶ Act. 27. a.

¶ Act. 27. a.

¶ Act. 27. a.

¶ Act. 27. a.

¶ Act. 27. a.

¶ Act. 27. a.

¶ Act. 27. a.

¶ Act. 27. a.

¶ Act. 27. a.

¶ Act. 27. a.

¶ Act. 27. a.

¶ Act. 27. a.

¶ Act. 27. a.

¶ Act. 27. a.

¶ Act. 27. a.

¶ Act. 27. a.

¶ Act. 27. a.

¶ Act. 27. a.

¶ Act. 27. a.

CAP. XII.

SI gloriari oportet (non expedit quidem:) veniam autem ad visiones, & reuelationes Domini. * Scio hominem in Christo ante annos quattuordecim, siue in corpore nescio, siue extra corpus nescio, Deus scit, raptum huiusmodi vsque ad tertium cælum. * Et scio huiusmodi hominem siue in corpore, siue extra corpus nescio, Deus scit: * quoniam raptus est in Paradisum: & audiuit arcana verba, quæ non licet homini loqui. * Pro huiusmodi gloriabor: pro me autem nihil gloriabor nisi in infirmitatibus meis. * Nam, & si voluero gloriari, non ero insipiens: veritatem enim dicam: parco autem, ne quis me existimet supra id, quod videt in me, aut

7 aliquid audit ex me. * Et ne magnitudo reuelationum extollat me, datus est mihi stimulus carnis meæ angelus satanæ, qui me colaphizet. * Propter quod ter Dominum rogavi vt discederet a me: * & dixit mihi: Sufficit tibi gratia mea: nam virtus in infirmitate perficitur. Libenter igitur gloriabor in infirmitatibus meis, vt inhabitet in me virtus Christi. * Propter quod placeo mihi in infirmitatibus meis, in contumeliis, in necessitatibus, in persecutionibus, in angustiis pro Christo: Cum enim infirmor, tunc potens sum. * Factus sum insipiens, vos me coegitistis. Ego enim a vobis debui commendari: nihil enim minus fui ab his, qui sunt supra modum Apostoli: tamen nihil sum: * signa tamen Apostolatus mei facta sunt super vos in omni patientia, in signis, & prodigijs, & virtutibus. * Quid est enim, quod minus habuistis præ ceteris Ecclesijs, nisi quod ego ipse non grauavi vos? Donate mihi hanc iniuriam. * Ecce tertio hoc paratus sum venire ad vos: & non ero grauis vobis. Non enim quero quæ vestra sunt, sed vos. Nec enim debeant filij parentibus thesaurizare, sed parentes filijs. * Ego autem libentissime impendam, & superimpendam ipse pro animabus vestris: licet plus vos diligam, minus diligam. * Sed esto: ego vos non grauau: sed cum essem astutus, dolo vos cepi. * Numquid per aliquem eorum, quos misi ad vos, circumueni vos? Rogavi Titum, & misi cum illo fratrem. Numquid Titus vos circumuenit? nonne eodem spiritu ambulaui? nonne isdem vestigijs? * Olim putatis quod excusemus nos apud vos? Coram Deo in Christo loquimur: omnia autem charissimi propter edificationem vestram. * Timeo enim ne forte cum venero, non quales volo, inueniam vos: & ego inueniar a vobis, qualem non vultis: ne forte contentiones, emulationes, animositates, dissensiones, detractiones, susurationes, inflationes, seditiones sint inter vos: * ne iterum cum venero, humiliet me Deus apud vos, & lugeam

ſugeam multos ex ijs, qui ante peccauerunt, & non egerunt poenitentiam ſuper immunditia, & fornicatione, & impudicitia, quam geſſerunt.

CAP. XIII.

Deu. 19. b.
15
Mat. 18. b.
16
Ioan. 8. c. 17
Heb. 10. c.
18

Ecce tertio hoc venio ad vos: **I**n ore duorum, vel trium teſtium ſtabit omne verbum. * Prædixi, & prædico, vt præſens, & nunc abſens ijs, qui ante peccauerunt, & ceteris omnibus, quoniam ſi venero iterum, non parcam. * An experimentum queritis eius, qui in me loquitur Chriſtus, qui in vobis non infirmatur, ſed potens eſt in vobis? * Nam etſi crucifixus eſt ex infirmitate: ſed vivit ex virtute Dei. Nam & nos infirmi ſumus in illo: ſed vivemus cum eo ex virtute Dei in vobis. * Volimetipſos tentate ſi eſtis in fide: ipſi vos probate. An non cognoscitis voſmetipſos quia Chriſtus Ieſus in vobis eſt? niſi

6 forte reprobi eſtis. * Spero autem quod cognoscetis, quia nos non ſumus reprobi. * Oramus autem Deum vt nihil mali faciatis, non vt nos probati appareamus, ſed vt vos quod bonum eſt faciatis: nos autem vt reprobi ſimus. * Non enim poſſumus aliquid adverſus veritatem, ſed pro veritate. * Gaudemus enim, quoniam nos infirmi ſumus, vos autem potentes eſtis. Hoc & oramus veſtram conſummationem. * Ideo hæc abſens ſcribo, vt nō præſens durius agam ſecundum poteſtatem, quam Dominus dedit mihi in ædificationem, & non in deſtructionem. * De cetero, fratres, gaudete, per feſti eſſote, exhortamini, idem ſapite, pacem habete, & Deus pacis, & dilectionis erit vobiſcum. * Salutate invicem in osculo ſancto. Salutate vos omnes ſancti. * Gratia Domini noſtri Ieſu Chriſti, & charitas Dei, & communicatio ſancti Spiritus ſit cum omnibus vobis. Amen.

EPISTOLA BEATI PAULI APOSTOLI AD GALATAS.

CAPVT PRIMVM.

PAVLVS Apoſtolus non ab hominibus, neque per hominem, ſed per Ieſum Chriſtum, & Deum Patrem, qui ſuſcitavit eum a mortuis: & qui mecum ſunt omnes fratres, Eccleſijs Galatiæ. * Gratia vobis, & pax a Deo patre, & Domino noſtro Ieſu Chriſto, * qui dedit ſemetipſum pro peccatis noſtris, vt eriperet nos de præſenti ſæculo nequam, ſecundum voluntatem Dei

5 & Patris noſtri, * cui eſt gloria in ſæcula ſæculorum: Amen. * Minor quoddam ſic tam cito transferimini ab eo, qui vos vocavit in gratiam Chriſti in aliud Euangelium? * quod non eſt aliud, niſi ſunt aliqui, qui vos conturbant, & volunt convertere Euangelium Chriſti. * Sed licet nos, aut angelus de celo euangelizet vobis præterquam quod euangelizavimus vobis, anathema ſit. * Sicut prædiximus, & nunc iterum dico: Si quis vobis euangelizaverit præter id, quod accepiſtis, anathema ſit. * Modo enim hominibus ſuaſeo, an Deo?

An quæro hominibus placere?

¶ 1. Cor. 15.

2. 1

¶ Eph. 3. 2. 3

Si adhuc hominibus placerem, Christi seruus non essem. * ¶ Notū enim vobis facio, fratres, Euangelium, quod euangelizatum est a me, quia non est secundum hominem: * neque enim ego ab homine accepi illud, neque didici, sed per reuelationē Iesu Christi. * Audistis enim conuersationem meam aliquando in Iudaismo: quoniam supra modum persequabar Ecclesiam Dei, & expugnabam illam, * & proficiebam in Iudaismo supra multos coetaneos meos in genere meo, abundantius æmulatore existens paternarum meatum traditionum. * Cum autem placuit ei, qui me segregauit ex utero matris mex, & vocauit per gratiam suam, * vt reuelaret Filium suum in me, vt euangelizarem illum in Gentibus: continuo non acquieui carni & sanguini, * neque veni Ierosolimam ad antecessores meos Apostolos: sed abi in Arabiam: & iterum reuersus sum Damascum: * deinde post annos tres veni Ierosolimam videre Petrum, & mansi apud eum diebus quindecim: * alium autem Apostolorum vidi neminem, nisi Iacobum fratrem Domini. * Quæ autem scribo vobis, ecce corā Deo quia non mentior. * Deinde veni in partes Syriæ, & Ciliciæ: * Etiam autem ignotus facie Ecclesijs Iudæis, quæ erāt in Christo: * tantum autem auditum habebant: Quoniam qui persequēbatur nos aliquando, nunc euangelizat fidem, quam aliquando expugnabat: * & in me clarificabant Deum.

C A P. II.

Deinde post annos quattuordecim, iterum ascendi Ierosolimam cum Barnaba, assumpto & Tito. * Ascendi autem secundum reuelationem: & contuli cum illis Euangelium, quod prædico in Gentibus, seorsum autem ijs, qui videbantur aliquid esse: ne forte in vacuum currerem, aut cucurrissem. * Sed neque Titus, qui mecum erat, cum esset Gentilis, cōpulsus est circumcidi: sed

propter subintroductos falsos fratres, qui subintroierunt explorare libertatem nostram, quam habemus in Christo Iesu, vt nos in seruilitatem redigerent. * Quibus neque ad horam cessimus subiectione, vt veritas Euangelij permaneat apud vos: * ab ijs autem, qui videbantur esse aliquid, (quales aliquando fuerint, nihil mea interest. * ¶ Deus personam hominis non accipit) mihi enim quæ videbantur esse aliquid, nihil contulerunt. * Sed econtra cum vidissem quoddā creditū esse mihi Euangelium præputij, sicut & Petro circumcissionis: (* qui enim operatus est Petro in Apostolatum circumcissionis, operatus est & mihi inter Gentes) * & cum cognouissem gratiam, quæ data est mihi, Iacobus, & Cephas, & Ioannes, qui videbātur columnæ esse, dextras dederunt mihi, & Barnabæ societatis: vt nos in Gentes, ipsi autem in circumcissionem: * tantum vt pauperum memores essemus, quod etiā solliciti sūi hoc ipsum facere. * Cum autem venisset Cephas Antiochiam: in faciem ei restiti, quia reprehensibilis erat. * Prius enim quàm venirent quidam a Iacobo, cum Gentibus edebat: cum autem venisset, subtrahebat, & segregabat se timens eos, qui ex circumcissione erant. * Et simulationi eius consenserunt ceteri Iudæi, ita vt & Barnabas duceretur ab eis in illam simulationem. * Sed cum vidissem quoddā non recte ambulare ad veritatē Euangelij, dixi Cephæ coram omnibus: Si tu, cum Iudæus sis, gentiliter viuas, & non Iudaice: quomodo Gentes cogis Iudicare? * Nos natura Iudæi, & nō ex Gentibus peccatores. * Scientes autem quoddā non iustificatur homo ex operibus legis, nisi per fidem Iesu Christi: & nos in Christo Iesu credimus, vt iustificemur ex fide Christi, & non ex operibus legis: * propter quod ex operibus legis non iustificabitur omnis caro. * ¶ Quod si querentes iustificari in Christo, inuenti sumus & ipsi peccatores, numquid Christus peccati minister est? Abiit. * Si enim quæ destruxi, iterum hæc ædifi-

¶ Deu. 10. d.

17

Iob 34. b. 19

Sap. 6. b. 8

¶ Eccli. 35.

b. 16

Rom. 2. b.

11

Eph. 6. b. 9

Colos. 3. d.

25

Ast. 16. c.

32

1. Pet. 1. c.

17

¶ Rom. 3. c.

20

co: prauaricatore me constituo.

* Ego enim per legem, legi mortuus sum, ut Deo viuam: Christo confixus sum cruci. * Viuo autem, iam nō ego: uiuit uero in me Christus. Quod autē nunc uiuo in carne: in fide uiuo Filij Dei, qui dilexit me, & tradidit semetipsum pro me. * Non abicio gratiā Dei. Si enim per legem iustitia, ergo gratis Christus mortuus est.

CAP. III.

O Insensati Galatz, quis uos fascinauit non obedire ueritati, ante quorum oculos Iesus Christus præscriptus est, in uobis crucifixus? * Hoc solum a uobis uolo discere: Ex operibus legis Spiritum accepistis, an ex auditu fidei? * Sic stulti estis, ut cum spiritu cōperitis, nūc carne consummemini? * Iam passi estis sine causa? si tamen sine causa. * Qui ergo tribuit uobis spiritū, & operatur uirtutes in uobis: ex operibus legis, an ex auditu fidei? * Si cut scriptum est: || Abraham credidit Deo, & reputatur est illi ad iustitiam. * Cognoscite ergo quia qui ex fide sunt, ij sunt filij Abraham. * Prouidens autem Scriptura quia ex fide iustificat Gentes Deus, pronunciauit Abraham: ||

Gen. 15. b.

Rom 4. a. j

Iac. 2. d. j

Gen. 12. a.

Eccli. 44. d.

Deu. 27. d.

Hab. 2. a. 4

Ro. 1. b. 17

Leu. 18. a.

Deu. 21. d.

Heb. 9. d.

17

|| Quia benedicentur in te omnes Gentes. * Igitur qui ex fide sunt, benedicentur cum fidei Abraham. * Quicumque enim ex operibus legis sunt, sub maledictione sunt. Scriptum est enim: || Maledictus omnis, qui non permanferit in omnibus, quæ scripta sunt in Libro legis ut faciat ea. * Quoniam autem in lege nemo iustificatur apud Deum, manifestū est: || quia iustus ex fide uiuit. * Lex autem non est ex fide, sed, || Qui fecerit ea, uiuet in illis. * Christus nos redemit de maledictione legis, factus pro nobis maledictus: quia scriptum est: || Maledictus omnis qui pender in ligno: * ut in Gentibus benedictio Abraham fieret in Christo Iesu, ut possessionem Spiritus accipiamus per fidem. * Frateres (secundum hominem dico) || tamen hominis confirmationem testamentum nemo spernit,

16 aut superordinat. * Abraham dixit sunt promissiones, & semini eius. Non dicit: Et seminibus, quasi in multis: sed quasi in uno: Et feni mini tuo, qui est Christus. * Hoc autem dico, testamentum confirmatum a Deo: quæ post quadringentos & triginta annos facta est Lex, non irritum facit ad euandam promissionem. * Nam si ex lege hereditas, iam non ex promissione. Abraham autem per repromissionem donauit Deus.

19 * Quid igitur lex? Propter transgressionem posita est donec ueniret semen, cui promiserat, ordinata per angelos in manu mediatoris.

20 * Mediator autem unus non est:

21 Deus autem unus est. * Lex ergo aduersus promissā Dei: Absit. Si enim data esset lex, quæ posset uiuificare, uere ex lege esset iustitia.

22 Sed conclusit Scriptura omnia sub peccato, ut promissio ex fide Iesu Christi daretur credentibus. * Prius autem quā ueniret fides, sub lege custodiebamur cō-

23 clusi in eam fidem, quæ reuelanda erat. * Itaque lex pædagogus noster fuit in Christo, ut ex fide iustificemur. * At ubi uenit fides, iam non sumus sub pædago-

24 go. * Omnes enim filij Dei estis per fidem, quæ est in Christo Iesu. * Qui-

25 cumque enim in Christo baptizati estis, Christum induistis. * Non est ludæus, neque Græcus: non est seruus, neque liber: non est masculus, neque femina. Omnes enim uos unum estis in Christo

26 Iesu. * Si autem uos Christi, ergo semen Abraham estis, secundum promissionem heredes.

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

45

46

47

48

49

50

51

52

53

54

55

56

57

58

59

60

CAP. IIII.

Dico autem: Quanto tempore heres paruulus est, nihil differt a seruo, cum sit dominus omnium: sed sub tutoribus, & astoribus est usque ad præfinitum tempus a patre: ita & nos cū essemus paruuli, sub elemētis mundi eramus seruientes. * At ubi uenit plenitudo temporis, misit Deus Filium suum factū ex muliere, factum sub lege, ut eos, qui sub lege erāt, redimeret, ut adoptionē filiorū reciperemus. * Quoniam autē estis filij, misit Deus

Ro. 1. b. 5

Ro. 6. 2. 3

enim sibi inuicem aduersantur: ut non quicumque vultis, illa faciat. ¹⁸ Quod si spiritu ducimini, non estis sub lege. ¹⁹ Manifesta sunt autem opera carnis: quæ sunt fornicatio, immunditia, impudicitia, luxuria, ²⁰ idolorum seruitus, veneficia, inimicitie, contentiones, æmulationes, ira, risa, dissensiones, sceler, ²¹ inuidia, homicidia, ebrietates, comestiones, & his similia, quæ prædico vobis, sicut prædixi: quoniam qui talia agunt, regnū Dei non consequentur. ²² Fructus autem spiritus est: charitas, gaudium, pax, patientia, benignitas, bonitas, longanimitas, ²³ mansuetudo, fides, modestia, continentia, castitas. Adversus huiusmodi non est lex. ²⁴ Qui autem sunt Christi, carnem suam crucifixerunt cum vitijs, & concupiscentijs. ²⁵ Si spiritu viuimus, spiritu & ambulemus. ²⁶ Non efficiamur inanis gloriæ cupidi, inuicē prouocantes, inuicē inuidetes.

CAP. VI.

Fratres, & si preoccupatus fuerit homo in aliquo delicto, ¹ vos, qui spirituales estis, huiusmodi instruite in spiritu lenitatis, considerans te ipsum, ne & tu tenearis. ² Alter alterius onera portate, & sic adimplebitis legem Christi. ³ Nam si quis exultimat se aliquid esse, cum nihil sit, ipse se seducit. ⁴ Opus autem suum probet unusquisque, & sic in semetipso tantum gloriam habebit, & nō in al-

tero. ⁵ ¶ Unusquisque enim onus suum portabit. ⁶ Communicet autem is, qui catechizatur verbo, ei, qui se catechizat, in omnibus bonis. ⁷ Nolite errare: Deus non irridetur. ⁸ Quæ enim seminauerit homo, hæc & metet. Quoniam qui seminat in carne sua, de carne & metet corruptionem: qui autem seminat in spiritu, de spiritu metet vitam æternam. ⁹ ¶ Bonum autem facientes, non desiciamus: tempore enim suo metemus non deficientes. ¹⁰ Ergo dum tempus habemus, operemur bonum ad omnes, maxime autē ad domesticos fidei. ¹¹ Videte qualibus litteris scripsi vobis mea manu. ¹² Quicumque enim volunt placere in carne, hi cogunt vos circumcidi, tantum vt crucis Christi persecutionem non patiantur. ¹³ Neque enim qui circumcidentur, legem custodiunt: sed volunt vos circumcidi, vt in carne vestra glorientur. ¹⁴ Mihi autem abūte gloriari, nisi in cruce Domini nostri Iesu Christi: per quem mihi mūdus crucifixus est, & ego mūdo. ¹⁵ In Christo enim iam neque circumcisio aliquid valet, neque præputium, sed noua creatura. ¹⁶ Et quicumque hanc regulam secuti fuerint, pax super illos, & misericordia, & super Israel Dei. ¹⁷ De cetero nemo mihi molestus sit: ego enim stigmata Domini Iesu in corpore meo porto. ¹⁸ Gratia Domini nostri Iesu Christi, cum spiritu vestro, fratres. Amen.

11. Cor. 1. 10.

11. The. 1. c. 12.

EPISTOLA BEATI PAULI APOSTOLI AD EPHESIOS.

CAPVT PRIMVM.

PAVLVS Apostolus Iesu Christi per A voluntatē Dei, omnibus sanctis, qui sunt Ephesi, & fidelibus in Christo Iesu. ² Gratia vobis & pax a Deo Patre nostro, & Domino Iesu Chri-

sto. ³ ¶ Benedictus Deus & Pater Domini nostri Iesu Christi, qui benedixit nos in omni benedictione spirituali in celestibus in Christo. ⁴ Sicut elegit nos in ipso ante mundi constitutionem, vt essemus sancti & immaculati in conspectu eius in charitate. ⁵ Qui pre-

12. Cor. 1. 2. 1. Pet. 1. 2. 3

prædestinavit nos in adoptionem filiorum per Iesum Christum in ipsum: secundum propositum voluntatis suæ, * in laudem gloriæ gratiæ suæ, in qua gratificavit nos in dilecto Filio suo. * In quo habemus redemptionem per sanguinem eius, remissionem peccatorum secundum diuitias gratiæ eius, * quæ superabundavit in nobis in omni sapientia, & prudentia: * ut notum faceret nobis sacramentum voluntatis suæ, secundum beneplacitum eius, quod proposuit in eo, * in dispensatione plenitudinis temporum, instaurare omnia in Christo, quæ in cælis, & quæ in terra sunt, in ipso: * in quo etiam & nos sorte vocati sumus prædestinati secundum propositum eius, qui operatur omnia secundum consilium voluntatis suæ: * ut sumus in laudem gloriæ eius nos, qui ante speravimus in Christo. * In quo & vos, cum audissetis verbum veritatis, (Euangelium salutis vestræ) in quo & credentes signati estis Spiritu promissionis sancto, * qui est pignus hereditatis nostræ, in redemptionem acquisitionis, in laudem gloriæ ipsius. * Propterea & ego audiens fidem vestrā, quæ est in Domino Iesu, & dilectionē in omnes sanctos, * non cesso gratias agens pro vobis, memoriam vestri faciens in orationibus meis: * ut Deus, Domini nostri Iesu Christi pater gloriæ, dei vobis spiritum sapientiæ & revelationis in agnitione eius: * illuminatos oculos cordis vestri, ut scitis quæ sit spes vocationis eius, & quæ diuitiæ gloriæ hereditatis eius in sanctis, * & quæ sit supereminens magnitudo virtutis eius in nos, qui credimus. * secundum operationem potētis virtutis eius, * quam operatus est in Christo, suscitans illum a mortuis, & constituens ad dexteram suā in cælestibus: * supra omnem principatum, & potestatem, & virtutem, & dominationem, & omne nomen, quod nominatur non solum in hoc sæculo, sed etiam in futuro. * * Et omnia subiecit sub pedibus eius: & ipsum dedit caput supra omnē Ecclesiā, quæ est corpus ipsius, & plenitudo eius, qui omnia in omnibus adimpletur.

A 7. 3. b. 7

II P. 8. c. 1

ET vos, cum essetis mortui delictis, & peccatis vestris, * in quibus aliquando ambulastis secundum sæculum mundi huius, secundum principem potestatis aeris huius, spiritus, qui nunc operatur in filios diffidentia: * in quibus & nos omnes aliquando conuersati sumus in desiderijs carnis nostræ, facientes voluntatem carnis, & cogitationum, & eramus natura filij iræ, sicut & ceteri: * Deus autem, qui diues est in misericordia, propter nimiam charitatem suam qua dilexit nos, * & cum essemus mortui peccatis, conuiuificauit nos in Christo, (cuius gratia estis saluati) * & conresuscitauit, & confedere fecit in cælestibus in Christo Iesu: * ut ostenderet in sæculis superuenientibus abundantes diuitias gratiæ suæ in bonitate super nos in Christo Iesu. * Gratia enim estis saluati per fidem, & hoc non ex vobis: Dei enim donum est, non ex operibus, ut ne quis glorietur. * Ipse enim sumus factura, creati in Christo Iesu in operibus bonis, quæ præparauit Deus, ut in illis ambulemus. * Propter quod memores estote, quod aliquando vos Gentiles in carne, qui dicimini præputium ab ea, quæ dicitur circumcisio in carne, manu facta: * quia eratis illo in tempore sine Christo, alienati a conuersatione Israël, & hostes testamentorum, promissionis spem non habentes, & sine Deo in hoc mundo. * Nunc autem in Christo Iesu vos, qui aliquando eratis longe, facti estis prope in sanguine Christi. * Ipse enim est pax nostra, qui fecit utraque vnum, & medium parietem maceris soluens, inimicitias in carne sua: * legem mandatorum decretis euacuans, ut duos condat in semetipso in vnum nouum hominem, faciens pacem, * & reconciliet ambos in vno corpore, Deo per crucem, interficiens inimicitias in semetipso. * Et veniens euangelizauit pacem vobis, qui longe fuistis, & pacem ijs, qui prope. * Quoniam per ipsum habemus accessumambo in vno Spiritu ad Patrem. * Ergo iam non estis

Col. 2. c. 13

Ro. 5. a. 2

estis hospites, & aduens: sed estis
ciues sanctorum, & domestici Dei:
* superedificati super fundamen-
tum Apostolorum, & Prophetarum,
ipso summo angulari lapide
Christo Iesu: * in quo omnis ad-
ificatio constructa crescit in tem-
plum sanctum in Domino, * in
quo & vos cordificamini in ha-
bitaculum Dei in Spiritu.

C A P. III.

Huius rei gratia, ego Paulus
vinctus Christi Iesu, pro vo-
bis Gentibus, * si tamē audistis di-
spensationem gratiæ Dei, quæ da-
ta est mihi in vobis: * quoniam
secundum reuelationem notum
mihi factum est sacramentum,
sicut supra scripsi in breui: * prout
potestis legentes intelligere pru-
dentiam meam in mysterio Chri-
sti: * quod alijs generationibus
non est agnitus filiis hominum,
sicuti nunc reuelatum est sanctis
Apostolis eius, & Prophetis in
Spiritu. * Gentes esse cohere-
des, & concorporales, & com-
participes promissionis eius in
Christo Iesu per Euangelium: * Cu-
ius factus sum minister secundū
donum gratiæ Dei, quæ data est
mihi * secundum operationem vir-
tutis eius. * * Mihi omnium san-
ctorum minimo data est gratia.
hæc, In Gensibus euangelizare in-
uestigabiles diuitias Christi, * &
illuminare omnes, quæ sit dispē-
satio sacramenti absconditi a sæ-
culis in Deo, qui omnia creauit.
* vt innotescat principatibus, &
potestatibus in cælestibus per Ec-
clesiā, multiformis sapientia Dei,
* secundum prædictionē sæculo-
rum, quam fecit in Christo Iesu
Domino nostro: * In quo habemus
fiduciam, & accessum in confidē-
tia per fidem eius. * Propter quod
peto ne deficiatis in tribulatio-
nibus meis pro vobis: quæ est
gloria vestra. * Huius rei gratia
flecto genua mea ad Patrem Do-
mini nostri Iesu Christi, * ex quo
omnis paternitas in cælis, & in
terra nominatur, * vt det vobis
secundum diuitias gloriæ suæ, vir-
tute corroborari per spiritū eius

17 in interiorē hominē, * Chri-
stum habitare per fidem in cor-
dibus vestris: in charitate radica-
ti, & fundati, * vt possitis com-
prehendere cum omnibus sanctis,
quæ sit latitudo, & lōgitudo, & su-
blimitas, & profundum: * scire
etiam supereminentē scientiā
charitatem Christi, vt impleami-
ni in omnem plenitudinem Dei.
20 * Et autem, qui potens est omnia
facere superabundatē quam peti-
mus, aut intelligimus, secun-
dum virtutem, quæ operatur in
nobis: * Ipsi gloria in Ecclesia,
& in Christo Iesu in omnes ge-
nerationes sæculi sæculorum.
Amen.

C A P. IIII.

Obesero itaque vos ego vin-
ctus in Domino, * vt digne
ambuletis vocatione, qua vocati
estis, * cum omni humilitate, &
mansuetudine, cum patientia,
supportantes inuicem in charita-
te, * * solliciti seruare vnitatē Spi-
ritus in vinculo pacis. * Vnum
corpus, & vnus Spiritus sicut vo-
cati estis in vna spe vocationis
vestræ. * Vnus Dominus, vna fi-
des, vnum baptisma. * Vnus Deus
& Pater omnium, qui est super
omnes, & per omnia, & in omni-
bus nobis. * Vnicuique autem no-
strum data est gratia secundū mē-
suram donationis Christi. * Pro-
pter quod dicit: * Ascendens in
altum captiuam duxit captiuita-
tē, dedit dona hominibus. * Quod
autem ascendit quid est, nisi quia
& descendit primum in inferiores
partes terræ? * Qui descendit, ip-
se est & qui ascendit super omnes
cælos, vt implet omnia. * Et ip-
se dedit quosdam quidem Apo-
stolos, quosdam autem Prophe-
tas, alios vero Euangelistas, alios
autem pastores, & doctores: * ad
consummationem sanctorum in
opus ministerij, in ædificationem
corporis Christi: * donec occur-
ramus omnes in vnitatem fidei,
& agnitionis filij Dei, in virum
perfectum, in mensuram ætatis
plenitudinis Christi: * vt iam non
simus paruuli fluctuantes, & cir-
cumferamur omni vento contri-

Ep. 1. d. 19
17. Cor. 13.
b. 9

Phil. 1. d.

1. Cor. 7. b.

Ro. 12. c. 10

Mal. 2. b.

Ro. 12. a. 9

1. Cor. 12. b

2. Cor. 10. d

Ps. 67. d. 19

1. Cor. 12

d. 28

ne in nequitia hominum, in astutia ad circumuentionem erroris.

* Veritatem autē facientes in charitate, crescamus in illo per omnia, qui est caput Christus: * ex quo totum corpus compactum, & connexum per omnem iuncturam subministracionis, secundum operationem in mensurā vniuscuiusque membri, augmentum corporis facit in edificationem sui in charitate. * Hoc igitur dico, & testificor in Domino, ut iā non ambuletis, sicut & Gentes ambulant in vanitate sensus sui, * tenebris obscuratum habētes intellectum alienati a vita Dei per ignorantiam, quæ est in illis, propter cecitatem cordis ipsorum, * qui desperantes, semetipsum tradiderunt impudicitiz, in operationem immunditiz omnis in avaritiam. * Vos autem non ita didicistis Christum, * si tamen illum audistis, & in ipso edocti estis, sicut est veritas in Iesu. * deponere vos secundū pristinā conuersationem veterē hominem, qui corrūpitur secundū desideria erroris. * Renouamini autem spiritu mentis vestræ, * & induite nouum hominem, qui secundum Deum creatus est in iustitia, & sanctitate veritatis. * Propter quod deponentes mendaciū, loquimini veritatem vniuscuique cum proximo suo: quoniam sumus inuicem membra. * Irascimini, & nolite peccare; sol nō occidat super iracundiam vestram. * Nolite locū dare diabolo: * qui furabatur, iam non furetur: magis autem laboret, operando manibus suis, quod bonum est, ut habeat unde tribuat necessitatem patienti. * Omnis sermo malus ex ore vestro nō procedat: sed si quis bonus ad edificationem fidei ut det gratiam audientibus. * Et nolite contristare Spiritum sanctum Dei: in quo signati estis in diem redemptionis. * Omnis amaritudo, & ira, & indignatio, & clamor, & blasphemia tollatur a vobis cū omni malitia. * Estote autem inuicem benigni, misericordes, donantes inuicem sicut & Deus in Christo donauit vobis.

1 **E**stote ergo imitatores Dei, sicut filii charissimi: * & ambulate in dilectione, sicut & Christus dilexit nos, & tradidit semetipsum pro nobis oblationem, & hostiam Deo in odorem suauitatis. * Fornicatio autem, & omnis immunditia, aut auaritia nec nominetur in vobis, sicut decet sanctos: * aut turpitudine, aut stultiloquium, aut scurrilitas, quæ ad rem non pertinet: sed magis gratiarum actio. * Hoc enim scitote intelligentes: quod omnis fornicator, aut immundus, aut auarus, quod est idolorum seruitus, nō habet hereditatē in regno Christi, & Dei. * Nemo vos seducat in anibus verbis, propter hæc enim venit ira Dei in filios dissidentiz. * Nolite ergo effici participes eorum. * Eratis enim aliquando tenebræ: nunc autem lux in Domino. Ut filij lucis ambulate: * fructus enim lucis est in omni bonitate, & iustitia, & veritate: * probantes quid sit beneplacitum Deo: * & nolite communicare operibus infuſuſionis tenebrarum, magis autem tunc redarguite. * Quæ enim in oculo sūt ab ipsis, turpe est & dicere. * Omnia autem, quæ arguuntur, a lumine manifestantur: omne enim, quod manifestatur, lumen est. * Propter quod dicit: Surge qui dormis, & exurge a mortuis, & illuminabit te Christus. * Videte itaque fratres, quomodo caute ambuletis: * non quasi insipientes, * sed ut sapientes: redimentes tempus, quoniam dies mali sunt. * Propterea nolite fieri imprudentes: sed intelligentes quæ sit voluntas Dei. * Et nolite inebriari vino, in quo est luxuria: sed implemini Spiritu sancto, loquentes vobismetipsis in psalmis, & hymnis, & canticis spiritualibus, cantantes, & psallentes in cordibus vestris Domino, gratias agentes semper pro omnibus, in nomine Domini nostri Iesu Christi Deo & Patri. * Subiecti inuicem in timore Christi. * Mulieres viris subditæ sint, sicut Domino: quoniam vir caput est

Io. 13. d. 34
& 15. b. 12
1. Io. 4. d. 19

Col. 3. a. 5

Mat. 24. a. 4
Mar. 13. a. 5
Luc. 21. b. 8
2. Th. 2. a. 3

Col. 4. a. 5

Ro. 12. a. 3
1. Th. 4. a. 9

Ge. 3. c. 16
Col. 3. c. 18
1. Pet. 3. a. 1
1. Cor. 11. a. 3

est mulieris: sicut Christus caput
est Ecclesie: Ipse, saluator corpo-
ris eius. * Sed sicut Ecclesia subie-
cta est Christo, ita & mulieres vi-
ris suis in omnibus. * Viri diligite
uxores vestras, sicut & Christus di-
lexit Ecclesiam, & seipsum tradi-
dit pro ea, * vt illam sanctifica-
ret, mudans lauacro aquæ in ver-
bo vitæ, vt exhiberet ipse sibi glo-
riosam Ecclesiam, non habentem
maculam, aut rugam, aut aliquid
huiusmodi, sed vt sit sancta &
immaculata. * Ita & viri debent
diligere uxores suas vt corpora
sua. Qui suam uxorem diligit,
seipsum diligit. * Nemo enim
vniquam carnem suam odio ha-
bit: sed nutrit, & fouet eam, sicut
& Christus Ecclesiam: * quia mem-
bra sumus corporis eius, de carne
eius, & de ossibus eius. * Pro-
pter hoc relinquet homo patrem,
& matrem suam, & adhærebit uxori
sue: & erunt duo in carne vna.
* Sacramentum hoc magnum est,
ego autem dico in Christo & in
Ecclesia. * Veruntamen & vos
singuli, vnusquisque uxorem suam
sicut seipsum diligit: uxor autem
timeat virum suum.

CAP. VI.

Filij, obedite parentibus vestris
in Domino: hoc enim iustum
est. * Honora patrem tuum, &
matrem tuam. quod est manda-
tum primum in promissione: * vt
bene sit tibi, & sis longeuus super
terram. * Et vos patres nolite ad ira-
cundiam prouocare filios vestros:
sed educate illos in disciplina,
& correptione Domini. * Segui
obedite dominis carnalibus,
cum timore, & tremore, in simplici-
tate cordis vestri, sicut Christo:
* non ad oculum seruientes, quasi
hominibus placentes, sed vt serui
Christi, facientes voluntatem
Dei ex animo, * cum bona volun-
tate seruientes, sicut Domino, & non
hominibus: * scientes quoniam

8 vnusquisque quodcumque fecerit
bonum, hoc recipiet a Domino, siue
9 seruus, siue liber. * Et vos domini
eadem facite illis, remittentes
minas: scientes quia & illo-
rum, & vester Dominus est in cæ-
lis: & personarum acceptio non
10 est apud eum. * De cetero fra-
tres confortamini in Domino, &
11 in potentia virtutis eius. * Indui-
te vos armaturam Dei, vt possi-
tis stare aduersus insidias diaboli.
12 * quoniam non est nobis collu-
statio aduersus carnem & sangui-
nem: sed aduersus principes, &
potestates, aduersus mundi recto-
res tenebrarum harum, contra spi-
ritualia nequitie, in cælestibus.
13 * Propterea accipite armaturam
C Dei, vt possitis resistere in die
malo, & in omnibus perfecti sta-
14 re. * State ergo succincti lumbos
vestros in veritate, & induti lori-
15 cam iustitie, * & calceati pedes in
16 præparatione Euangelij pacis: in
omnibus sumentes scutum fidei, in
quo possitis omnia tela nequissi-
17 mi igne extinguere: * & galeam
salutis assumite: & gladium spiri-
18 tus (quod est verbum Dei) * per
omnem orationem, & obsecra-
tionem orantes omni tempore,
D in spiritu: & in ipsorum vigilantes in
omni instantia, & obsecratione pro
19 omnibus sanctis * & pro me, vt de-
tur mihi sermo in apertione oris
20 mei cum fiducia, notum facere my-
sterium Euangelij: * pro quo le-
gationem fungor in catena, ita vt
in ipso audiam, prout oportet me,
21 loqui. * Vt autem & vos sciatis
quæ circa me sunt, quid agam: om-
nia vobis nota faciet Tychichus,
charissimus frater, & fid. his mini-
22 ster in Domino: * quem misi ad
vos in hoc ipsum, vt cognoscatis
quæ circa nos sunt, & consoletur
23 corda vestra. * Pax fratribus, &
charitas cum fide a Deo Patre, &
24 Domino Iesu Christo. * Gratia cum
omnibus, qui diligunt Dominum
nostrum Iesum Christum in in-
corruptione. Amen.

Deu. 10. d.

17

2. Par. 19. c.

7

Iob. 34. b.

19

Sap. 6. b. 8

Eccl. 35. b.

16

Ro. 2. b. 11

Col. 3. d. 15

Act. 10. c.

14

1. Pet. 1. c. 17

1. Th. 5. b. 8

1. Th. 5. b. 8

1. Th. 5. b. 8

1. Th. 5. b. 8

1. Th. 5. b. 8

1. Th. 5. b. 8

1. Th. 5. b. 8

1. Th. 5. b. 8

1. Th. 5. b. 8

1. Th. 5. b. 8

1. Th. 5. b. 8

1. Th. 5. b. 8

1. Th. 5. b. 8

1. Th. 5. b. 8

1. Th. 5. b. 8

1. Th. 5. b. 8

1. Th. 5. b. 8

1. Th. 5. b. 8

1. Th. 5. b. 8

1. Th. 5. b. 8

1. Th. 5. b. 8

1. Th. 5. b. 8

1. Th. 5. b. 8

1. Th. 5. b. 8

1. Th. 5. b. 8

1. Th. 5. b. 8

1. Th. 5. b. 8

1. Th. 5. b. 8

1. Th. 5. b. 8

1. Th. 5. b. 8

1. Th. 5. b. 8

1. Th. 5. b. 8

1. Th. 5. b. 8

1. Th. 5. b. 8

1. Th. 5. b. 8

1. Th. 5. b. 8

1. Th. 5. b. 8

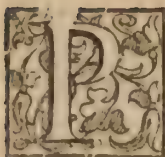
1. Th. 5. b. 8

1. Th. 5. b. 8

1. Th. 5. b. 8

EPISTOLA BEATI PAULI APOSTOLI AD PHILIPPENSES.

CAPVT PRIMVM.

PAVLVS, & Timotheus ser-
ui Iesu Christi, omnibus
sāctis in Christo Iesu, qui
sunt Philippi, cum epi-
scopis, & diaconibus. * Gratia
vobis, & pax a Deo Patre nostro,
& Domino Iesu Christo. * Gra-
tias ago Deo meo in omni memo-
ria vestri, * semper in cunctis ora-
tionibus meis pro omnibus vobis,
cum gaudio deprecationem
faciens, * super communicatione
vestra in Euangelio Christi a
prima die vsque nunc. * confidēs
hoc ipsum, quia qui cēpit in vobis
opus bonum, perficiet vsque
in diem Christi Iesu. * sicut est mihi
iustū hoc sentire pro omnibus
vobis: eo quod habeā vos in corde,
& in vinculis meis, & in defen-
sione, & confirmatione Euangelij,
socios gaudij mei omnes vos esse.
* Testis enim mihi est Deus,
quomodo cupiam omnes vos in visceribus
Iesu Christi. * Et hoc oro vt charitas
vestra magis ac magis abundet in scientia,
& in omni sensu: * vt probetis
potiora, & sitis sinceri, & sine
offensa in diem Christi, * repleti
fructu iustitię per Iesum Christū
in gloriam & laudem Dei. * Scire
autem vos volo fratres, quia
quę circa me sunt, magis ad profectum
venerunt Euangelij: * ita
vt in cula mea manifesta fieren-
t in Christo in omni pratorio,
& in ceteris omnibus, * & plures
et fratribus in Domino confiden-
tes vinculis meis, abūdantius au-
derent sine timore verbum Dei

loqui. * Quidam quidem & pro-
pter inuidiam, & contentionem:
quidam autem & propter bonam
voluntatem Christum prędicant.
* quidam ex charitate: scientes
quoniam in defensionem Euan-
gelij solitus sum. * Quidam au-
tem ex contentione Christum an-
nunciant non sincere, existiman-
tes pressuram se suscitare vinculis
meis. * Quid enim? Dum omni
modo siue per occasionem, siue
per veritatē Christus annūcietur:
& in hoc gaudeo, sed & gaudebo.
* Scio enim quia hoc mihi proue-
niet ad salutem, per vestram ora-
tionem, & subinistrationem.
* Spiritus Iesu Christi: * secundum
expectationem, & spem meam,
quia in nullo confundar: sed in
omni fiducia sicut semper, & nūc
magnificabitur Christus in corpore
meo, siue per vitam siue per
mortē. * Mihi enim viuere Chri-
stus est, & mori lucrū. * Quid
si viuere in carne, hic mihi frus-
tus operis est, & quid eligam
ignoro. * Coarctor autem e duo-
bus: desiderium habens dissolui,
& esse cum Christo, multo
magis melius: * permanere autē in
carne, necessarium propter vos.
* Et hoc confidēs scio quia mane-
bo, & permanebo omnibus vobis
ad profectum vestrum, & gaudiū
fidei: * vt gratulatio vestra
abundet in Christo Iesu in me,
per meum aduentum iterum ad
vos. * Tantum digne Euan-
gelio Christi conuersamini: vt siue
cum venero, & videro vos, siue
absens audiam de vobis quia statis
in vno spiritu vnanimis, colla-
borantes fidei Euangelij: * & in
nullo terreamini ab aduersariis:
quę

Eph. 4. a. 1
Col. 1. b. 10
1. Thes. 2. c.

quæ illis est causa perditionis, vobis autem salutis, & hoc a Deo: * quia vobis donatū est pro Christo, non solum ut in eum credatis, sed ut etiam pro illo patiamini: * idem certamen habentes, quod quale & vidistis in me, & nunc audistis de me.

C A P. II.

SI quæ ergo consolatio in Christo, si quod solatium charitatis, si qua societas spiritus, si qua viscera miserationis: * implete gaudium meum ut idem sapiatis, eandem charitatem habentes, unanimem, id ipsum sentientes, * nihil per contentionem, neque per inanem gloriam: sed in humilitate superiores sibi inuicem arbitran- tes, * non quæ sua sunt singuli considerantes, sed ea, quæ aliorum. * hoc enim sentite in vobis, quod & in Christo Iesu: * qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est esse se æqualem Deo: * sed semetipsum exinaniuit formæ servitū accipiens, in similitudinē hominū factus, & habitu inuētus ut homo.

Heb. 2. b. * Humiliauit semetipsum factus obediens usque ad mortem, mortem autem crucis. * Propter quod & Deus exaltavit illum; & donavit illi nomen, quod est super omne nomen: * ut in nomine Iesu omne genu flectatur cælestium, terrestrium, & infernorum, * & omnis lingua confiteatur quia Dominus Iesus Christus in gloria est Dei Patris. * Itaque charissimi mei (sicut semper obediistis:) non ut in præsentia mei tantum, sed multo magis nunc in absentia mea, cum metu & tremore vestram salutem operamini. * Deus est enim, qui operatur in vobis & velle, & perficere pro bona voluntate. * Omnia autem facite sine murmurationibus, & hesitationibus: * ut sitis sine querela, & simplices filij Dei, sine reprehensione in medio nationis prauæ, & peruersæ: inter quos luceatis sicut luminaria in mundo, * verbum vite continentes ad gloriam meam in die Christi, quia non in vacuū cucurri, neque in vacuū laboravi. * Sed & si immolor super sacrificium, & obsequium si-

Isa. 45. d.
Ro. 14. b. 11

1r. Pet. 4. c.

dei vestra gaudeo, & congratulor omnibus vobis. * Id ipsum autem & vos gaudeat, & congratulamini mihi. * Spero autem in Domino Iesu, * Timotheum me cito mittere ad vos: ut & ego bono animo sim, * cognitis quæ circa vos sunt. * Neminem enim habeo tam unanimem, qui sincera affectione pro vobis sollicitus sit. * Omnes enim quæ sua sunt querunt, non quæ sunt Iesu Christi. * Experimentum autem eius cognoscite, quia sicut pater filius, mecum seruauit in Euangelio. * Hunc igitur spero me mittere ad vos, mox ut video quæ circa me sunt. * Confido autem in Domino quoniam & ipse veniam ad vos cito. * Necessarium autem existimaui Epaphroditum fratrem, & cooperatorem, & commilitonem meum, vestrum autem apostolum, & ministrum necessitatis meæ, mittere ad vos: * quoniam quidem omnes vos desiderabat: & melius erat, propterea quod audieratis illum infirmatum. * Nam & infirmatus est usque ad mortem: sed Deus misertus est eius: non solum autem eius, verum etiam & mei, ne tristitiam super tristitiam haberem. * Festinantis ergo misi illum, ut viso eo iterum gaudeatis. * Excipite itaque illum cum omni gaudio in Domino, & eiusmodi cum honore habetote. * quoniam propter opus Christi usque ad mortem accessit, tradens animam suam ut impleteret id, quod ex vobis deerat erga meum obsequium.

C A P. III.

DE cetero fratres mei gaude- te in Domino. Eadem vobis scribere, mihi quidem non pigrum, vobis autem necessarium. * Videte canes, videte malos operarios, videte concisionē. * Nos enim sumus circumcisio, qui spiritu seruimus Deo, & gloriamur in Christo Iesu, & non in carne. Si duciam habentes, * quamquam ego habeam confidentiam & in carne. Si quis alius videtur confi- dere in carne, ego magis, * cum-

Z z z 3 cum-

CA. 23. b.

6

cum celsus octauo die, ex genere Israel, de tribu Benjamin, Hebræus ex Hebræis, ¶ secundum legem Phariseus, * secundum emulationem persequens Ecclesiā Dei, secundum iustitiam, quæ in lege est, conuersatus sine querela: * Sed quæ mihi fuerunt lucra, hæc arbitriatus sum propter Christum detrimenta. ¶ Verumtamen existimo omnia detrimentum esse propter eminentem scientiam Iesu Christi Domini mei: propter quæ omnia detrimentum feci, & arbitror ut stercore, vt Christum lucri faciam, & inueniar in illo non habens meam iustitiā quæ ex lege est, sed illam, quæ ex fide est Christi Iesu: quæ ex Deo est iustitia in fide * ad agnoscendum illud, & virtutem resurrectionis eius, & societatem passionū illius: configuratus morti eius. * si quo modo occurram ad resurrectionē, quæ est ex mortuis: * non quod iam acceperim, aut iam perfectus sim: sequor autem, si quomodo comprehendam in quo & comprehensus sum a Christo Iesu. * Fratres, ego me non arbitror comprehendisse. * Vnum autem: quæ quidem retro sunt obliuiscens, ad ea vero, quæ sunt priora, extendens meipsum, ad destinatū persequor, ad brauium supernæ vocationis Dei in Christo Iesu. * Quicumque ergo perfecti sumus, hoc sentiamus: & siquid aliter sapitis, & hoc vobis Deus reuelabit. * Verumtamen ad quod peruenimus vt idem sapiamus, & in eadem permaneamus regula. * Imitatores mei estote fratres, & obseruate eos qui ita ambulant, sicut habetis formam nostram. * ¶ Multi enim ambulant, quos sæpe dicebam vobis (nunc autem & flens dico) inimicos crucis Christi: * quorum finis interitus: quorum Deus venter est: & gloria in confusione ipsorum, qui terrena sapiunt. * Nostra autem conuersatio in cælis est: vnde etiam Saluatorem expectamus Dominum nostrum Iesum Christum, * qui reformabit corpus humilitatis nostræ, configuratum corpori claritatis suæ, secundum operationem, quæ etiam possit subijcere sibi omnia.

CAP. IIII.

I Taque fratres mei charissimi, A & desideratissimi, gaudium meum, & corona mea: sic stete in Domino, charissimi: * Euodiam rogo, & Syntychem deprecor id ipsum sapere in Domino. * Etiam rogo, & te germane compar, adiuua illas, quæ mecum laborauerunt in Euangelio cum Clemente, & ceteris adiutoribus meis, quorum nomina sunt in libro vitæ. * Gaudete in Domino semper: iterum dico gaudete. * Modestia vestra nota sit omnibus hominibus: Domini prope est. * Nihil solliciti sitis: sed in omni oratione, & obsecratione cum gratiarum actione petitiones vestras immoſceant apud Deum. * Et pax Dei, quæ exuperat omnem sensum, custodiat corda vestra, & intelligentias vestras in Christo Iesu. * De cetero fratres, quicumque sunt vera quæcumque pudica, quæcumque iusta, quæcumque sancta, quæcumque amabilia, quæcumque bonæ famæ, siqua virtus, siqua laus disciplina, hæc cogitate. * Quæ & didicistis, & accepistis, & audistis, & vidistis in me, hæc agite, & Deus pacis erit vobiscum. * Gaudis sum autem in Domino vehementer, quoniam tandem aliquādo restitistis pro me sentire, sicut & sentiebatis: occupati autem eratis. * Non quasi propter penuriam dico, ego enim didici, in quibus sum, sufficiens esse. * Scio & humiliari, scio & abundare: (vbique & in omnibus institutus sum) & satiari, & esurire, & abundare, & penuriā pati. * omnia possum in eo, qui me confortat. * Verumtamen bene fecistis, communicantes tribulationi meæ. * scitis autem & vos Philippenses, quod in principio Euangelij, quando profectus sum a Macedonia nulla mihi Ecclesia communicauit in ratione dati & accepti, nisi vos soli: * quia & Thessalonici semel & bis in vultu mihi misistis. * Non quia quæro datum, sed requiro fructum abundantem in ratione vestra. * Habes autem omnia, & abundo: reple-

Ro. 16. c. 17

1 Ro. 12. 2. 1
 tus sum, acceptis ab Epaphrodito
 quæ misistis odorem suauitatis,
 hostiam acceptam, placentem
 Deo. * Deus autem meus im- 19
 pleat omne desiderium vestrum
 secundum diuitias suas in gloria
 in Christo Iesu. * Deo autem & 20
 Patri nostro gloria in sæcula sæcu-

21 lorum : Amen. * Salutate omnem
 22 sanctum in Christo Iesu. * Salutæt
 vos, qui mecum sunt, fratres. Salu-
 tant vos omnes sancti, maxime
 autem qui de Cæsaris domo sunt.
 23 * Gratia Domini nostri Iesu Chri-
 sti cum spiritu vestro. Amen.

EPISTOLA BEATI PAULI APOSTOLI AD COLOSSENSES.

CAPVT PRIMVM.

AVLVVS A-
 postolus Iesu A
 Christi per
 voluntatem
 Dei, & Ti-
 morhens fra-
 ter: * eis, qui
 sūt Colossis,
 sanctis, & fi-
 delibus fratribus in Christo Iesu.
 * Gratia vobis, & pax a Deo Pa-
 tre nostro, & Domino Iesu Chri-
 sto. Gratias agimus Deo, & Patri
 Domini nostri Iesu Christi sem-
 per pro vobis orantes: * audientes
 fidem vestram in Christo Iesu,
 & dilectionem, quam habetis in
 sanctos omnes: propter spem, quam
 reposita est vobis in cælis: quam
 audistis in verbo veritatis Euan-
 gelij: quod peruenit ad vos, sicut
 & in vniuerso mundo est, & fru-
 strificat, & crescit sicut in vobis,
 ex ea die, qua audistis, & cogno-
 uistis gratiam Dei in veritate, * si-
 cut didicistis ab Epaphra charissi-
 mo conseruo nostro, qui est fidelis
 pro vobis minister Christi Iesu;
 * qui etiam manifestauit nobis di-
 lectionem vestrā in spiritu: ideo
 & nos ex qua die audiuiamus, non
 cessamus pro vobis orantes, & pos-
 tulantes vt impleamini agnitio-
 ne voluntatis eius, in omni sapien-
 tia & intellectu spiritali: * vt am-

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 buletis digne Deo per omnia pla-
 centes: in omni opere bono fru-
 strificantes, & crescentes in scien-
 tia Dei: * in omni virtute confor-
 tati secundum potentiam clarita-
 tis eius in omni patientia, & lon-
 12 ganimitate cum gaudio * gratias
 agentes Deo Patri, qui dignos nos
 fecit in partē sortis sanctorum in
 13 lumine: * qui eripuit nos de pote-
 state tenebrarum, & transtulit in
 14 regnum filij dilectionis suæ, * in
 quo habemus redemptionem per
 sanguinem eius, remissionem pec-
 15 catorum: * qui est imago Dei in-
 uisibilis, primogenitus omnis crea-
 16 turæ; * quoniam in ipso condita
 sunt vniuersa in cælis, & in terra,
 C visibilia, & inuisibilia, siue thro-
 ni, siue dominationes, siue prin-
 cipatus, siue potestates: omnia
 per ipsum, & in ipso creata sunt:
 17 * & ipse est ante omnes, & omnia
 in ipso constant. * Et ipse est caput
 18 corporis Ecclesie, * qui est prin-
 cipium, primogenitus ex mortuis,
 vt sit in omnibus ipse primatū re-
 19 nens. * quia in ipso complacuit,
 omnem plenitudinem inhabitare
 20 * & per eum reconciliare vniuersa in
 ipsum; pacificans per sanguinem
 crucis eius, siue quæ in terris, siue
 21 quæ in cælis sunt. * Et vos cum
 essetis aliquando alienati, & inimi-
 22 ci sensu in operibus malis: nunc
 Z 11 4 autem

Ioan. 1. 2. 3

1. Cor. 15.
 c 21
 Apo. 1. b. 5

autem reconciliavit in corpore
carnis eius per mortem, exhibere
vos sanctos, & immaculatos, &
irreprehensibiles coram ipso: * si
tamen permanetis in fide fundati,
& stabiles, & immobiles a spe
Euangelij, quod audistis, quod
predicatum est in vniuersa crea-
tura, quæ sub celo est, cuius factus
sum ego Paulus minister. * Qui
nunc gaudeo in passionibus pro vo-
bis, & adimpleo ea, quæ defunt
passionum Christi, in carne mea
pro corpore eius, quod est Eccle-
sia: * cuius factus sum ego minister
secundum dispensationem Dei, quæ
data est mihi in vos, vt impleam
verbum Dei: * mysterium quod
absconditum fuit a sæculis, & ge-
nerationibus, nunc autem mani-
festatum est sanctis eius, * quibus
voluit Deus notas facere diuitias
gloriæ sacramenti huius in Gentibus,
quod est Christus, in vobis
spes gloriæ, * quem nos annūcia-
mus, corripientes omnem homi-
nem, & docentes omnem homi-
nem, in omni sapientia, vt exhi-
beamus omnem hominem per-
fectum in Christo Iesu. * In quo &
laboro, certando secundum ope-
rationem eius, quam operatur in
me in virtute.

CAP. II.

Volo enim vos scire qualē so-
licitudinem habeam pro vo-
bis, & proijs, qui sunt Laodicæ,
& quicumque non viderunt faciē
meam in carne: * vt consolentur
corda ipsorum, instructi in cha-
ritate, & in omnes diuitias pleni-
tudinis intellectus, in agnitio-
nem mysterij Dei Patris & Chri-
sti Iesu: * in quo sunt omnes the-
sauri sapientiæ, & scientiæ absco-
diti. * Hoc autē dico, vt nemo vos
decipiat in sublimitate sermonū,
* Nam etsi corpore absens sum,
sed spiritu vobiscum sum: gaudeo,
& videns ordinem vestrum, &
firmamentum eius, quæ in Chri-
sto est, fidei vestræ. * Sicut ergo ac-
cepistis Iesum Christum Domi-
num, in ipso ambulate, * radica-
ti, & superedificati in ipso, & cō-
firmati fide, sicut & didicistis,
abundantes in illo in gratiarum

actione: * Videte ne quis vos de-
cipiat per philosophiam, & ina-
nem fallaciam secundum tradi-
tionem hominum, secundum ele-
menta mundi, & non secundum
Christum: * quia in ipso inhabi-
tat omnis plenitudo diuinitatis
corporaliter: * & estis in illo reple-
ti, qui est caput omnis principa-
tus, & potestatis: * in quo & circū-
cisi estis circumcisione nō manu
facta in expolatione corporis car-
nis, sed in circumcisione Christi:
* consepulti ei in baptismo, in quo
& resurrexistis per fidem ope-
rationis Dei, qui suscitauit illum
a mortuis. * Et vos cum mortui
essetis in delictis, & præputio car-
nis vestræ, conuiuificauit cū illo.
* donans vobis omnia delicta: * de-
lēs quod aduersus nos erat chiro-
graphum decreti, quod erat cōtra-
rium nobis, & ipsum tulit de me-
dio, affigēs illud cruci: * & expo-
liās principatus, & potestates tra-
duxit cōsidenter, palam triumphans
illos in semetipso. * Nemo ergo
vos iudicet in cibo, aut in potu,
aut in parte diei festi, aut neo-
menia, aut sabbatorū: * quæ sunt
vmbra futurorum: corpus autem
Christi. * Nam vos seducatur, *
volens in humilitate, & religione
angelorum, quæ non vidit ambu-
lans, frustra inflatus sensu carnis
suar, & non tenens caput, ex quo
totum corpus per nexus, & con-
iunctiones subministratum, &
constructum crescit in augmentū
Dei. * Si ergo mortui estis cum
Christo ab elementis huius mudi:
quid adhuc tamquam viuentes
in mundo decernitis? * Ne teti-
geritis, neque gustaveritis, ne-
que contrectaueritis: * quæ sunt
omnia in interitum ipsorum, secu-
dum præcepta, & doctrinas homi-
num: * quæ sunt rationē quidem
habentia sapientiæ in superflitio-
ne, & humilitate, & non ad par-
cendum corpori, non in honore
aliquo ad saturitatem carnis.

CAP. III.

Igitur, si consurrexistis cum
Christo: quæ sursum sunt qua-
rite, vbi Christus est in dextera
Dei sedens: * quæ sursum sunt si-
pate,

Eph. 1.1

I. Cor. 5.2

Eph. 1.1

pite, non quæ super terram. * Mortui enim estis, & vita vestra est abscondita cum Christo in Deo. * Cum Christus apparuerit, vita vestra : tunc & vos apparebitis ei ipso in gloria. * Mortificate ergo membra vestra, quæ sunt super terram : fornicationem, immunditiam, libidinem, concupiscentiam malâ, & auaritiam, quæ est simulacrorum seruitus : * propter quæ venit ira Dei super filios incredulitatis : * in quibus & vos ambulastis aliquando, cum viueretis in illis. * Nunc autem depomite & vos omnia : iram, indignationem, malitiam, blasphemiam, turpem sermonem de ore vestro. * Nolite mentiri inuicem, exponentes vos veterem hominem, cum actibus suis, & induentes nouum eum, qui renouatur in agnitionem secundum imaginem eius, qui creauit illum. * vbi non est Gentilis, & Iudæus, circumcisio, & præputium, Barbarus, & Scythæ, seruus, & liber : sed omnia, & in omnibus Christus. * Induite vos ergo sicut electi Dei, sancti, & dilecti, viscera misericordie, benignitatem, humilitatem, modestiam, patientiam : * supportantes inuicem, & donantes vobismetipsis si quis aduersus aliquem habet querelam : sicut & Dominus donauit vobis, ita & vos. * Super omnia autem hæc, charitatem habere, quod est vinculum perfectionis : & pax Christi exulet in cordibus vestris, in qua & vocati estis in vno corpore : & grati estote. * Verbum Christi habet in vobis abundanter, in omni sapientia, docentes, & commoventes vosmetipsos, psalmis, hymnis, & canticis spiritualibus, in gratia cantantes in cordibus vestris Deo. * Omne, quodcumque facitis in verbo aut in opere, omnia in nomine Domini Iesu Christi, gratias agentes Deo & Patri per ipsum. * Mulieres subdite estote viris, sicut oportet, in Domino. * Viri diligite uxores vestras, & nolite amari esse ad illas. * Filii obedite parentibus per omnia : hoc enim placitum est in Domino. * Patres, nolite ad indignationem prouocare fi-

lios vestros, ut non fusillo animo fiant. * Serui obedite per omnia dominis carnalibus, non ad oculum seruientes, quasi hominibus placentes, sed in simplicitate cordis, timentes Deum. * Quodcumque facitis, & animo operamini sicut Domino, & non hominibus : * sciëtes quod a Domino accipietis retributionem hereditatiam. Dominus Christo seruite. * Qui enim iniuriam facit, recipiet id, quod inique gessit : & non est personarum acceptio apud Deum.

CAP. III.

I D Omini, quod iustum est & æquum, seruis præstate : sciëtes quod & vos Dominum habetis in celo. * Orationi instate, vigilantes in ea in gratiam actionis : * orantes simul & pro nobis, ut Deus aperiat nobis ostium sermonis ad loquendum mysterium Christi (propter quod etiam vincitus sum) * ut manifestem illud ita ut oportet me loqui. * In sapientia ambulate ad eos qui foris sunt : tempus redimentes. * Sermo vester semper in gratia sale sit conditus, ut sciatis quomodo oporteat vos vnicuique respondere. * Quæ circa me sunt, omnia vobis nota faciet Tychicus charissimus frater, & fidelis minister, & conseruus in Domino : quem misi ad vos ad hoc ipsum, ut cognoscat, quæ circa vos sunt, & consoletur corda vestra. * cum Onesimo charissimo, & fideli fratre, qui ex vobis est. Omnia, quæ hic aguntur, nota facient vobis. * Salutat vos Aristarchus conceptus meus, & Marcus consobrinus Barnabæ, de quo accepistis mandata : si venerit ad vos, excipite illum : & Iesus, qui dicitur Iustus, qui sunt ex circumcisione : hi soli sunt adiutores mei in regno Dei, qui mihi fuerunt solatio. * Salutat vos Epaphras, qui ex vobis est, seruus Christi Iesu, semper sollicitus pro vobis in orationibus, ut stetis perfecti, & pleni in omni voluntate Dei. * Testimonium enim illi perhibeo quod habet multam laborem pro vobis, & præcipi, qui sunt Laodi-

Ro. 2. b. g

Luc. 18. a.

1. Thes. 5.

d. 17

Eph. 6. c.

2. Thess. 3.

a. 1

Eph. 5. d.

15

Laodiciz, & qui Hierapoli. * Sa- 14
 2. Tim. 4. lutat vos Lucas medicus charissimus, & Demas. * Salutate fratres, 15
 2. 1 qui sunt Laodiciz, & Nympham, & quæ in domo eius est, Ecclesiam. * Et cum lecta fuerit apud 16
 vos epistola hæc, facite ut & in Laodicensium Ecclesia legatur:

& eam, quæ Laodicensium est, vos 17
 legatis. * Et dicite Archippo: Vide ministerium, quod accepisti in 18
 Domino, ut illud impleas. * Salutatio, mea manu Pauli. Memores estote vinculorum meorum. Gratia vobiscum. Amen.

EPISTOLA BEATI PAULI APOSTOLI AD THESSALONICENSES P R I M A.

CAPVT PRIMVM.

AVLV S, I
 & Siluanus, A
 & Timotheus Ecclesie Thessalonicensium in Deo Patre, & Domino Iesu Christo. * Gratia vobis, & 2
 pax. Gratias agimus Deo semper 3
 pro omnibus vobis, memoriam vestri facientes in orationibus nostris sine intermissione, * memores operis fidei vestre, & laboris, & charitatis, & sustinentie spei Domini nostri Iesu Christi, ante Deum & Patrem nostrum: * scientes fratres dilecti a Deo, electionem vestram: * quia Euangelium nostrum non fuit ad vos in sermone tantum, sed & in virtute, & in Spiritu sancto, & in plenitudine multa, sicut scitis quales fuimus in vobis propter vos. * Et vos imitatores nostri facti estis, & Domini, excipientes verbum in tribulatione multa, cum gaudio Spiritus sancti: * ita ut facti sitis forma omnibus credentibus in Macedonia, & in Achaia. * A vobis enim diffamatus est sermo Domini, non solum in Macedonia, & in Achaia, sed & in omni loco fides vestra, quæ est ad Deum, profecta est,

ita ut non sit nobis necesse quidquam loqui. * Ipsi enim de nobis annunciant qualem introitum habuerimus ad vos: & quomodo conuersi estis ad Deum a simulacris, seruire Deo viuo, & vero, * & expectare Filium eius de celis (quem suscitauit ex mortuis) Iesum, qui eripuit nos ab ira ventura.

CAP. II.

N Am ipsi scitis, fratres, introitum nostrum ad vos, quia non inanis fuit: * sed ante passi, & contumelijs affecti (sicut scitis) in Philippis, fiduciam habuimus in Deo nostro loqui ad vos Euangelium Dei in multa sollicitudine. * Exhortatio enim nostra non de errore, neque de immunditia, neque in dolo, * sed sicut probati sumus a Deo ut crederetur nobis Euangelium: ita loquimur non quasi hominibus placentes, sed Deo, qui probat corda nostra. * Neque enim aliquando fuimus in sermone adulationis, sicut scitis: neque in occasione auaritie Deus testis est: * nec quærentes ab hominibus gloriam, neque a vobis, neque ab alijs. * Cum possemus vobis oneri esse ut Christi

Apo-

Apostoli: sed facti sumus paruuli in medio vestrum, tamquam si nutritrix foueat filios suos. * Ita desiderantes vobis, cupide volebamus tradere vobis non solum Euangelium Dei, sed etiam animas nostras: quoniam charissimi nobis facti estis. * Meliores enim estis fratres laboris nostri, & fatigationis: nocte ac die operantes, ne quem vestrum grauaremus, predicauius in vobis Euangelium Dei. * Vos testes estis, & Deus, quam sancte, & iuste, & sine querela, vobis, qui credidistis, fuimus: sicut scitis, qualiter vnumquemque vestrum (sicut pater filios suos) deprecantes vos, & consolantes, testificati sumus, ut ambularetis digne Deo, qui vocauit vos in suum regnum, & gloriam. * Ideo & nos gratias agimus Deo sine intermissione: quoniam cum accepissetis a nobis verbum auditus Dei, accepistis illud, non ut verbum hominum, sed (sicut est vere) verbum Dei, qui operatur in vobis, qui credidistis. * vos enim imitatores facti estis fratres Ecclesiarum Dei, quae sunt in Iudaea in Christo Iesu: quia eadem passi, estis & vos a tribulibus vestris, sicut & ipsi a Iudaeis, * qui & Dominum occiderunt Iesum, & Prophetas, & nos persecuti sunt, & Deo non placent, & omnibus hominibus aduersantur, prohibentes nos Gentibus loqui ut saluati fiant, ut impleant peccata sua semper: peruenit enim ira Dei super illos usque in finem. * Nos autem fratres consolati a vobis ad tempus horum, aspectu, non corde, abundantius festinauimus faciem vestram videre cum multo desiderio: quoniam volumus venire ad vos: ego quidem Paulus, & semel, & iterum, sed impediuit nos satanas. * Quae est enim nostra spes, aut gaudium, aut corona gloriae? Nonne vos ante Dominum nostrum Iesum Christum estis in aduentu eius? * vos enim estis gloria nostra & gaudium.

CAP. III.

1 A. A. 16.2 P Ropter quod non sustinentes
1 amplius, placuit nobis remanere
A athenis, solis: * & misimus

Timotheum fratrem nostrum, & ministrum Dei in Euangelio Christi ad confirmandos vos, & exhortandos pro fide vestra: * ut nemo moueatur in tribulationibus istis: ipsi enim scitis quod in hoc positi sumus. * Nam & cum apud vos essemus, praedicebamus vobis passuros nos tribulationes, sicut & factum est, & scitis. * Propterea & ego amplius non sustinens, misi ad cognoscendam fidem vestram: ne fortentauerit vos is, qui tentat, & inani fiat labor noster. * Nunc autem veniente Timotheo ad nos a vobis, & annunciantem nobis fidem & charitatem vestram, & quia memoriam nostram habetis bonam semper desiderantes nos videre, sicut & nos quoque vos: * ideo consolati sumus fratres in vobis in omni necessitate, & tribulatione nostra per fidem vestram, * quoniam nunc viuimus, si vos statis in Domino. * Quam enim gratiarum actionem possumus Deo retribuere pro vobis in omni gaudio, quo gaudemus propter vos ante Deum nostrum, * nocte ac die abundanter orantes, ut videamus faciem vestram, & compleamus ea, quae desunt fidei vestrae? * Ipse autem Deus, & Pater noster, & Dominus noster Iesus Christus dirigat viam nostram ad vos. * Vos autem Dominus multiplicet, & abundare faciat charitatem vestram in inuicem, & in omnes, quemadmodum & nos in vobis: ad confirmanda corda vestra sine querela in sanctitate, ante Deum, & Patrem nostrum, in aduentu Domini nostri Iesu Christi cum omnibus sanctis eius. Amen.

CAP. IIII.

1 D E cetero ergo fratres roga-
A mus vos, & obsecramus in Domino Iesu, ut quemadmodum accepistis a nobis quomodo oporteat vos ambulare, & placere Deo, sic & ambuletis, ut abideris magis. * Scitis enim quae praecepta dederim vobis per Dominum Iesum. * Hae est enim voluntas Dei, sanctificatio vestra, ut ab-
4 sineatis vos a fornicatione, * ut
sciat

Ro. 12. 1. 2
Eph. 5. d. 17

sciat vnusquisq; vestri vas suum possidere in sanctificatione, & honore: * non in passione desiderij, sicut & Gētes, quæ ignorant Deū: * & nequis supergrediatur, neque circumueniat in negotio fratrem suum: quoniam vindex est Dominus de his omnibus, sicut prædicimus vobis, & testificati sumus. * non enim vocauit nos Deus in immunditiam, sed in sanctificationem. * Itaque qui hæc spernit, non hominem spernit, sed Deum, qui etiam dedit Spiritum suum sanctum in nobis. * De charitate autem fraternitatis non necesse habemus scribere vobis: * si enim vos a Deo didicistis vt diligatis inuicem: * Etenim illud facitis in omnes fratres in vniuersa Macedonia. Rogamus autem vos fratres vt abundetis magis, * & operam detis, vt quieti sitis, & vt vestrum negotium agatis, & operemini manibus vestris, sicut præcepimus vobis: & vt honeste ambuletis ad eos, qui foris sunt: & nullius aliquid desideretis. * Nolumus autem vos ignorare fratres, de dormientibus, vt non contristemini sicut & ceteri, qui spem non habent. * Si enim credimus quod Iesus mortuus est, & resurrexit sicut & Deus eos, qui dormierunt per Iesum, adducet cum eo. * Hoc enim vobis dicimus in verbo Domini, * quia nos qui viuimus, qui residui sumus in aduentu Domini, non præueniemus eos, qui dormierunt. * Quoniam ipse Dominus in iussu & in voce Archangelij, & in tuba Dei descendens de celo: & mortui, qui in Christo sunt, resurgent primi. * Deinde nos, qui viuimus, qui relinquimus, simul rapiemur cū illis in nubibus obuiam Christo in aera, & sic semper cum Domino erimus. * Itaque consolamini inuicem in verbis istis.

CAP. V.

DE temporibus autem, & momentis fratres non indigemus vt scribamus vobis. * Ipsi enim diligenter scitis quia dies Domini sicut fur in nocte, ita veniet. * cum enim dixerint, pax, & securitas:

tunc repentinus eis superueniet interitus, sicut dolor in vtero habenti, & non effugient. * Vos autem fratres non estis isti tenebris, vt vos dies illa tamquam fur comprehendat: * omnes enim vos filij lucis estis, & filij diei: non sumus noctis, neque tenebrarum. * Igitur non dormiamus sicut & ceteri, sed vigilemus, & sobrii simus. * Qui enim dormiunt, nocte dormiunt, & qui ebrii sunt, nocte ebrii sunt. * Nos autem, qui diei sumus, sobrii simus, induiti lorice fidei, & charitatis, & galeam spe salutis: * quoniam non posuit nos Deus in iram, sed in acquisitione salutis per Dominum nostrum Iesum Christum, * qui mortuus est pro nobis: vt siue vigilemus, siue dormiamus, simul cum illo viuamus. * Propter quod consolamini inuicem: & edificare alterutrum, sicut & facitis. * Rogamus autem vos fratres, vt noueritis eos, qui laborant inter vos, & præsent vobis in Domino, & monent vos, * vt habeatis illos abundantius in charitate propter opus illorum: pacem habete cum eis. * Rogamus autem vos fratres, corripite inquietos, consolamini pusillanimes, suscipite infirmos, patientes erote ad omnes. * Videte ne quis malum pro malo alicui reddat: sed semper quod bonum est sectamini in inuicem, & in omnes. * Semper gaude. * Sine intermissione orate. * In omnibus gratias agite: hæc est enim voluntas Dei in Christo Iesu in omnibus vobis. * Spiritum nolite extinguere. * Prophetas noli spernere. * Omnia autem probate, quod bonum est tenete. * Ab omni specie mala abstinete vos: Ipse autem Deus pacis sanctificet vos per omnia: vt integri spiritus vestri, & anima, & corpus sine querela in aduentu Domini nostri Iesu Christi seruetur. * Fidelis est, qui vocauit vos: qui etiam faciet. * Fratres orate pro nobis. * Salutate fratres omnes in osculo sancto. * Adiuro vos per Dominum vt legatur epistola hæc omnibus sanctis fratribus. * Gratia Domini nostri Iesu Christi vobiscum. Amen.

II Io. 13. d.
34. & 15. b.
17
I. Io. 2. b. 10
& 4. d. 13

II. Cor. 15.
d. 23

II. Pet. 3. c.
d
Apo. 3. a. 9.
& 16. c. 15.

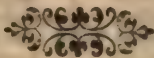
II. Ia. 59. c.
17
Eph. 6. c. 17

II. Pro. 17. c.
13. & 20. d.
22
Ro. 12. d. 17
I. Pet. 3. b. 9
Eccli. 23. c.
22
Luc. 18. a.
1
Col. 4. 2. 3

II. Cor. 1. b.
9

I. II. 3. 3. 3

ÉPISTOLA
BEATI PAVLI APOSTOLI
AD THESSALONICENSES
SECUNDA.

CAPVT PRIMVM.

AVLV S, 1
& Siluanus, A
& Timotheus: Ecclesie
Thessaloni-
censium in
Deo Patre
nostro, &
Domino Ie-
su Christo. 2

* Gratia vobis, & pax
a Deo Patre nostro, & Domino Ie-
su Christo. * Gratias agere debe-
mus semper Deo pro vobis, fra-
tres, ita vt dignum est, quoniam
supercrevit fides vestra, & abundat
charitas vniuscuiusque vestrum
in inuicem: * ita vt & nos ipsi in
vobis gloriemur in Ecclesijs Dei,
pro patientia vestra, & fide, & in
omnibus persecutionibus vestris,
& tribulationibus, quas sustinetis
* in exemplum iusti iudicii Dei,
vt digni habeamini in regno Dei,
pro quo & patimini. * si tamen
iustum est apud Deum retribuere
tribulatione ijs qui vos tribulant:
* & vobis, qui tribulamini, requie
nobiscum in reuelatione Domini
Iesu de celo cum angelis virtutis
eius, * in flamma ignis dantis vin-
dictam ijs, qui non nouerunt Deum,
& qui non obediunt Euangelio
Domini nostri Iesu Christi. * qui
poenas dabunt in interitu eter-
nas a facie Domini, & a gloria
virtutis eius: * cum venerit glo-
rificar in sanctis suis, & admira-
bilis fieri in omnibus, qui credi-
derunt, quia creditum est testimo-
nium nostrum super vos in die illo.
* In quo etiam oramus semper pro 11

vobis: vt dignetur vos vocatio-
ne sua Deus noster, & impleat
omnem voluntatem bonitatis, &
opus fidei in virtute. * vt clarifi-
cetur nomen Domini nostri Iesu
Christi in vobis, & vos in illo se-
cundum gratiam Dei nostri, &
Domini Iesu Christi.

CAP. II.

1 Rogamus autem vos fratres per
A Raduentum Domini nostri Ie-
su Christi, & nostrae congregatio-
nis in ipsum: * vt non cito mouea-
mini a vestro sensu, neque terrea-
mini, neque per spiritum, neque
per sermonem, neque per episto-
lam tamquam per nos missam,
1 quasi intet dies Domini. * Ne-
Eph. 5. b. 6
quis vos seducat vilo modo: quoniam
nisi venerit discessio primus,
& reuelatus fuerit homo peccati,
filius perditionis, * qui aduersa-
tur, & extollitur supra omne,
B quod dicitur Deus, aut quod col-
litur, ita vt in templo Dei sedeat
ostendens se tamquam sit Deus.
3 * Non retinetis, quod cum ad-
huc essem apud vos, hae dice-
bam vobis? * Et nunc quid de-
tineat scitis, vt reueletur in suo
tempore. * Nam mysterium iam
operatur iniquitatis: tantum vt
7 qui tenet nunc, teneat, donec de
8 medio fiat. * Et tunc reuelabi-
tur ille iniquus, quem Domi-
Iff. 11. 24
nus Iesus interficiet spiritu oris
sui, & destruet illustratione ad-
9 uentus sui eum: cuius est aduen-
tus

tus secundum operationem salutis in omni virtute, & signis, & prodigijs mendacibus, * & in omni seductione iniquitatis ijs, qui pereunt: eo quod charitatem veritatis non receperunt vt salui fierent. Ideo mittit illis Deus operationem erroris vt credant mendacio, * vt audientur omnes, qui non crediderunt veritati, sed conenserunt iniquitati. * Nos autem debemus gratias agere Deo semper pro vobis fratres dilecti a Deo, quod elegerit vos Deus primitias in salutem in sanctificatione spiritus, & in fide veritatis: * in qua & vocauit vos per Euangelium nostrum in acquisitionem glorie Domini nostri Iesu Christi. * Itaque fratres itate: & tenete traditiones, quas didicistis, siue per sermonem, siue per epistolam nostram. Ipse autem Dominus noster Iesus Christus, & Deus & Pater noster, qui dilexit nos, & dedit consolationem eternam, & spem bonam in gratia, * exhortetur corda vestra, & confirmet in omni opere, & sermone bono:

C A P. III.

Bph. 6. c. 18
Col. 4. a. 2

DE cetero fratres orate pro nobis ut sermo Dei curat, & clarificetur, sicut & apud vos: & liberemur ab importunis, & malis hominibus: non enim omnium est fides. * Fidelis autem Deus est, qui confirmabit vos, & custodiet a malo. * Confidimus autem de vobis, in Domino, quoniam quæ precipimus, & facitis, & facietis. * Dominus autem dirigat corda vestra in charitate Dei, & patientia Carissimi. * Denuncia-

mus autem vobis fratres in nomi-
ne Domini nostri Iesu Christi, vt
subtrahatis vos ab omni fratre
ambulante inordinate, & non se-
cundum traditionem, quam ac-
ceperunt a nobis. * Ipsi enim sci-
tis quemadmodum oporteat imi-
tari nos: quoniam non iniqui fui-

mus inter vos: *neque gratis panem manducauimus ab aliquo, sed in labore, & in figatione nocte & die operantes, ne quem vestrum grauaremus. * Non quasi non habuerimus potestatem, sed vt nosmetipsos formam daremus

10 vobis ad imitandum nos. * Nam
C & cum essemus apud vos, hoc de-
nunciabamus vobis : quoniam si
quis non vult operari, nec man-
ducet. * Audiuitur enim inter
11 vos quosdam ambulare inquieta,
nihil operantes, sed curiosè agen-

12 tes.* Ijs autem, qui eiusmodi sunt
denunciamus, & obsecramus in
Domino Iesu Christo, vt cum si-
lento operantes, suum panem

IAA.20 g.

34

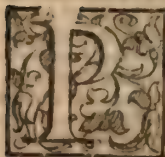
1. Co. 4 C. 12

#Gal. 6.c. 2

EPISTOLA BEATI PAVLI APOSTOLI AD TIMOTHEVM PRIMA.

CAPVT PRIMVM.

PAVLVS Apostolus Iesu Christi secundum imperium Dei saluatoris nostri, & Christi Iesu spei

ACT. 16. a. 1 nostrae: * Timotheo dilecto filio in fide. Gratia, misericordia, & pax a Deo Patre, & Christo Iesu Domino nostro. * sicut rogauit ut remaneres Ephesi cum irem in Macedoniam, ut denuncias quibusdam ne aliter docerent, * neque intenderent fabulis, & genealogiis interminatis: quae quaestiones praestant magis quam aedificationem Dei, quae est in fide. * Finis autem praecepti est charitas de corde puro, & conscientia bona, & fide non ficta. * A quibus quidam aberrantes, conuersi sunt in vaniloquium, * volentes esse legis doctores, non intelligentes neque quae loquuntur, neque de quibus affirmant. * Scimus autem quia bona est lex, si quis ea legitime utatur: * sciens hoc quia lex iusto non est posita, sed iniustis, & non subditis, impijs, & peccatoribus, sceleratis, & contaminatis, paricidis, & matricidis, homicidis, * fornicarijs, masculorum concubitoribus, plagiatorijs, mendacibus, & periurjs, & si quid aliud sanae doctrinae aduersatur, * quae est secundum Euangelium gloriae beati Dei, quod creditum est mihi. * Gratias ago ei, qui me confortauit Christo Iesu Domino nostro, quia fidelem me existimauit, ponens in ministe-

Ario: * qui prius blasphemus fui, & persecutor, & contumeliosus: sed misericordiam Dei consecutus sum, quia ignorans feci in incredulitate. * Superabundauit autem gratia Domini nostri cum fide, & dilectione, quae est in Christo Iesu. * Fidelis sermo, & omni acceptione dignus: quod Christus Iesus venit in hunc mundum peccatores saluos facere, quorum primus ego sum: * Sed ideo **D** misericordiam consecutus sum: ut in me primo ostenderet Christus Iesus omni patientiam ad informationem eorum, qui credituri sunt illi, in vitam aeternam. **B** **17** * Regi autem seculorum immortalis, inuisibilis, soli Deo honor, & gloria in saecula saeculorum. Amen. **18** * Hoc praeceptum commendo tibi fili Timothee, secundum praecedentes in te prophetias, ut milites in illis bonam militiam, **19** * habens fidem, & bonam conscientiam, quam quidam repellentes, circa fide naufragauerunt. **20** * ex quibus est Hymeneus, & Alexander: quos tradidi Satan, ut discant non blasphemare.

11 Matt. 9. b.
13 Mar. 1. c. 17

Ro. 7. c. 11

CAP. II.

A **1** Obsecro igitur primum omnium fieri obsecrationes, orationes, postulationes, gratiarum actiones pro omnibus hominibus: **11** **2** * pro regibus, & omnibus, qui in sublimitate sunt, ut quietam, & tranquillam vitam agamus in omni pietate, & castitate. **12** **3** * hoc enim bonum est, & acceptum coram Salvatore nostro Deo. * qui omnes

omnes homines vult saluos fieri, & ad agnitionem veritatis venire. * Vnus enim Deus, vnus & mediator Dei & hominum homo Christus Iesus: * qui dedit redemptionem semetipsum pro omnibus, testimonium temporibus suis: * in quo positus sum ego praeicator, & Apostolus (veritatem dico, non mentior) doctor Gentium in fide, & veritate. * Volo ergo viros orare in omni loco, leuantes puras manus sine ira, & disceptatione. * Similiter & mulieres in habitu ornato, cum verecundia, & sobrietate ornantes se, & non in tortis crinibus, aut auro, aut margaritis, vel veste pretiosa: * sed quod decet mulieres, promittentes pietatem per opera bona. * Mulier in silentio dicat cum omni subiectione. * Docere autem mulieri non permitto, neque dominari in virum: sed esse in silentio. * Adam enim primus formatus est: deinde Heua, & Adam non est seductus: mulier autem seducta in prauaricatione fuit. * Saluabitur autem per filiorum generationem, si permanserit in fide, & dilectione, & sanctificatione cum sobrietate.

CAP. III.

Fidelis sermo: Si quis episcopatum desiderat, bonum opus desiderat. * Oportet ergo episcopum irreprehensibilem esse, vnus vxoris virum, sobrium, prudentem, ornatum, pudicum, hospitalem, doctorem, * non violentum, non percussorem, sed modestum, non litigiosum, non cupidum, sed suae domui bene praepositum: filios habentem subditos cum omni castitate. * Si quis autem domui suae praeside nescit, quomodo Ecclesiae Dei diligentiam habebit? * Non neophytum: ne in superbia elatus, in iudicium incidat diaboli. * Oportet autem illum & testimoniū habere bonum ab ijs, qui foris sunt, vt non in opprobriū incidat, & in laqueū diaboli. * Diaconos similiter pudicos, non bilingues, non multo vino deditos, non turpe luctum

festantes: * habentes mysterium fidei in conscientia pura. * Et hi autem probentur primum: & sic ministrent, nullum crimen habentes. * Mulieres similiter pudicas, non detrahentes, sobrias, fideles in omnibus. * Diaconi sint vnus vxoris viri: qui filijs suis bene praesint, & suis domibus. * Qui enim bene ministrauerint, gradum bonum sibi acquirant, & multam fiduciam in fide, quae est in Christo Iesu. * Hae tibi scribo, sperans me ad te venire cito. * Si autem tardauero, vt scias quomodo oporteat te in domo Dei conuersari, quae est Ecclesia Dei viui, columna & firmamentum veritatis. * Et manifeste magnum est pietatis sacramentum, quod manifestatum est in carne, iustificatū est in spiritu, apparuit angelis, praedicatum est Gentibus, creditum est in mundo, assumptum est in gloria.

CAP. IIII.

Spiritus autem manifeste dicit, quia in nouissimis temporibus discedent quidam a fide, attendentes spiritibus erroris, & doctrinis demoniorum. * in hypocrisi loquentium mendacium, & cauteriatam habentium suam conscientiam, * prohibētium nubere, abstinere a cibis, quos Deus creauit ad percipiendum cum gratiarum actione fidelibus, & ijs, qui cognouerunt veritatem. * Quia omnis creatura Dei bona est, & nihil reiiciendum quod cum gratiarum actione percipitur: * sanctificatur enim per verbum Dei, & orationem. * Haec proponens fratribus, bonus eris minister Christi Iesu enutritus verbis fidei, & bonae doctrinae, quā assecutus es. * Ineptas autem, & aniles fabulas deuota: exerce autem te ipsum ad pietatē. * Nam corporalis exercitatio, ad modicum utilis est: pietas autem ad omnia utilis est, promissionem habens vitae, quae nunc est, & futurae. * Fidelis sermo, & omni acceptione dignus. * In hoc enim laboramus, & maledicimus, quia speramus in Deum viuum, qui

2. Tim. 3. a. 1.
2. Pet. 3. 3. 3
Iud. 2. f. 18

2. Tim. 2. d. 23
Tit. 3. c. 6

1. Pet. 3. 2.

1. Cor. 14.

f. 34

Gen. 1. d.

Gen. 3. b. 6

Tit. 1. b. 7

qui est Saluator omnium hominum, maxime fidelium. **P**recipe hæc, & dore. * Nemo adolescentiã tuam contemnat: sed exemplum esto fidelium in verbo, in conuersatione, in charitate, in fide, in castitate. * Dum venio, attende lectioni, exhortationi, & doctrinæ. * Noli negligere gratiam; quæ in te est, quæ data est tibi per prophetiam, cum impositione manuum presbyterij. * Hæc meditare, in his esto: vt profectus tuus manifestus sit omnibus. * Attende tibi, & doctrinæ: insita in illis. Hoc enim faciens, & teipsum saluum facies, & eos, qui te audiunt.

C A P. V.

Seniores ne increpaueris, sed obsecra vt patrem: iuuenes, vt fratres: * anus, vt matres: iuueneculas, vt sorores in omni castitate: * Viduas honora, quæ vere viduæ sunt. * Si qua autem vidua filios, aut nepotes habet: discat primum domum suam regere, & mutuat vicem reddere parentibus: hoc enim acceptum est coram Deo. * Quæ autem vere vidua est, & desolata, speret in Deum, & instet obsecrationibus, & orationibus nocte ac die. * Nam quæ in delicijs est, viuens mortua est. * Et hoc præcipe vt irreprehensibiles sint. * Si quis autem, suorum, & maxime domesticorum curam non habet, fidẽ negauit, & est infideli deterior. * Vidua eligatur non minus sexaginta annorũ, quæ fuerit vnus viri vxor, * in operibus bonis testimonium habens, si filios educauit, si hospitio recepit, si sanctorum pedes lauit, si tribulationem patientibus subministrauit, si omne opus bonum subsecuta est. * Adolescentiores autem viduas deuota. Cum enim luxuriatæ fuerint in Christo nubere volunt: habẽtes dationem, quia primam fidem irritam fecerunt. * simul autem & otiosæ discũt circuire domos: non solum otiosæ, sed & verbosæ, & curiosæ, loquentes quæ non oportet. * Volo ergo iuniores nubere, filios procreare, matres familias

esse, nullam occasionem dare aduersario maledicti gratia. * Iam enim quædam conuersæ sunt retro satanam. * Si quis fidelis habet viduas subministret illis, & non grauetur ecclesia: vt ijs, quæ vere viduæ sunt, sufficiat. * Qui bene præstunt presbyteri, duplici honore digni habeantur: maxime qui laborant in verbo & doctrina. * Dicit enim scriptura: * Non alligabis os boni trituranti. Et: * Dignus est operarius mercede sua. * Aduersus presbyterum accusationem noli recipere, nisi sub duobus aut tribus testibus. * Peccantes coram omnibus argue: vt & ceteri timorẽ habeant. * Testor corã Deo & Christo Iesu, & electis angelis, vt hæc custodias sine praiudicio, nihil faciens in alteram partem declinando. * Manus cito nemini imposueris, neque communicaueris peccatis alienis. Teipsum castum custodi. * Noli adhuc aquam bibere, sed modico vino vtare propter stomachum tuum, & frequẽtes tuas infirmitates. * Quorundam hominum peccata manifesta sunt, præcedentia ad iudicium: quosdam autem & subsequuntur. * Similiter & facta bona manifesta sunt: & quæ aliter se habent, abscondi non possunt.

C A P. VI.

Quicumque sunt sub iugo serui, dominos suos, omni honore dignos arbitrentur, ne nomen Domini, & doctrina blasphemetur. * Qui autem fideles habent dominos, non contemnant, quia fratres sunt: sed magis seruiant, quia fideles sunt & dilecti, qui beneficij participes sunt. Hæc doce, & exhortare. * Si quis aliter docet, & nõ acquiescit sanis sermonibus Domini nostri Iesu Christi, & ei, quæ secundum pietatem est, doctrinæ: * superbus est, nihil sciens, sed languens circa quæstiones, & pugnas verborũ: ex quibus oriatur inuidia, contentionis, blasphemiarum, suspitionis malæ, * confutationes hominum mente corruptorum, & qui veritate priuati sunt, existimantium quædam

Deut. 25.

2.4

1. Cor. 9. 2.

2

Matt. 10. 6.

10

Luc. 10. 2.

7

esse pietatē. * Est autem quæstus magnus pietas cum sufficientia. ¶ **Iob. 1. d.** * Nihil enim intulimus in hunc mundum : haud dubium quod nec auferre quid possumus. ¶ **Eccl. 5. c. 14** Hæbentes autem alimēta, & quibus tegamur, his contenti sumus. * Nā qui volunt diuites fieri, incidunt in tentationem, & in laqueū diaboli, & desideria multa inutilia, & nociua, quæ mergunt homines in interitum, & perditionem. * Radix enim omnium malorum est cupiditas : quam quidam appetentes errauerunt a fide, & interuerunt se doloribus multis. * Tu autem o homo Dei hæc fuge, sectare vero iustitiam, pietatem, fidem, charitatem, patientiam, mansuetudinem. * Certa bonum certamen fidei, apprehende vitam æternā, in qua vocatus es, & confessus bonam confessionem coram multis testibus. * Præcipio tibi coram Deo, qui viuificat omnia, & Christo Iesu, qui testimoniū reddidit sub Pontio Pilato, bonam

¶ **Mat. 27. b.**
to
¶ **Io. 18. g. 17**

14 confessionem : * vt serues mandatum sine macula, irreprehensibile usque in aduentum Domini. ¶ **15** Itri Iesu Christi, * quem suis temporibus ostendit beatus & solus potens, Rex regum, & Dominus dominantium : * qui solus habet immortaliatē, & lucem inhabitat inaccessibilem : quem nullus hominum vidit, sed nec videre potest : cui honor, & imperium sempiternum : Amen. * Diuitibus huius sæculi præcipe nō sublimē sapere, neque sperare in incerto diuitiarū, sed in Deo viuō (qui præstat nobis omnia abunde ad fructum) * bene agere, diuites fieri in bonis operibus, facile tribuere, ¶ **19** communicare, * thesaurizare sibi fundamentum bonū in futurum, vt apprehendant veram vitam. ¶ **20** * O Timothee, depositum custodi, deuotans profanas vocum nouitates, & oppositiones falsi nominis scientiæ, * quam quidam promittentes, circa fidem exciderunt. Gratia tecum. Amen.

¶ **Apo. 17.**
c. 14. & 19.
c. 16

¶ **Io. 1. c. 18**
1. Io. 4. c. 13

¶ **Luc. 12. b.**
15

EPISTOLA BEATI PAULI APOSTOLI AD TIMOTHEVM SECVND A.

CAPVT PRIMVM.

PAVLVS Apostolus Iesu Christi per voluntatem Dei, secundū promissionē vitæ, quæ est in Christo Iesu : * Timotheo charissimo filio, gratia, misericordia, pax a Deo Patre, & Christo Iesu Domino nostro. * Gratias ago Deo, cui seruiō a progenitoribus in conscientia pura, quod sine intermissione habeam tui memoriam in orationibus meis, nocte ac die : desiderans te vide-

re, memor lacrymarū tuarum, vt gaudio implear, recordationē accipiens eius fidei, quæ est in te nō ficta, quæ & habitauit primum in auia tua Loide, & matre tua Eunice, certus sum autem quod & in te. * Propter quam causam admono te vt resuscites gratiam Dei, quæ est in te per impositionē manuum mearum. * Non enim dedidit nobis Deus spiritum timoris : sed virtutis, & dilectionis, & sobrietatis. * Noli itaque erubescere testimoniū Domini nostri, neque me vinctum : sed collabora Euāgelio secundum virtutē Dei qui

¶ **Rom. 8. c.**
15

Tit. 1. b. * qui nos liberauit, & vocauit vocatione sua sancta, non secundum opera nostra, sed secundum propositum suum, & gratia, quæ data est nobis in Christo Iesu ante tempora secularia. * Manifestata est autem nunc per illuminationem saluatoris nostri Iesu Christi, qui destruxit quidem mortem, illuminauit autem vitam, & incorruptionem per Euangelium: in quo positus sum ego prædicator, & Apostolus, & magister Gentium. * Ob quam causam etiam hæc patior, sed non confundor. Scio enim cui credidi, & certus sum quia potens est depositum meum seruare in illum diem. * Formam habeo sanorum verborum, quæ a me audisti in fide, & in dilectione in Christo Iesu. * Bonum depositum custodi per Spiritum sanctum, qui habitat in nobis. * Scis hoc, quod auersi sunt a me omnes, qui in Asia sunt, ex quibus est Phigelus, & Hermogenes. * Det misericordiam Dominus. * Onesiphori domui: quia sæpe me refrigerauit, & catenam meam non erubuit: sed cum Romam venisset, sollicitè me quæsiuit, & inuenit. * Det illi Dominus inuenire misericordiam a Domino in illa die. * Et quanta Ephesi ministravi mihi, tu melius nosti.

C A P. II.

TV ergo fili mi confortare in gratia, quæ est in Christo Iesu: & quæ audisti a me per multos testes, hæc cõmenda fidelibus hominibus, qui idonei erunt & alios docere. * Labora sicut bonus miles Christi Iesu. * Nemo militans Deo implicat se negotiis secularibus: vt ei placeat, cui se probauit. * Nã & qui certat in agone, non coronatur nisi legitime certauerit. * Laborantem agricolam oportet primũ de fructibus percipere. * Intellige quæ dico: dabit enim tibi Dominus in omnibus intellectum. * Memor esto Dominum IESVM CHRISTVM resurrexisse a mortuis ex semine Dauid, secundum Euangelium meum, * in quo laboro vsque ad vincula, quasi male operans: sed

verbum Dei non est alligatum. * Ideo omnia sustineo propter electos, vt & ipsi salutem consequantur, quæ est in Christo Iesu, cum gloria celesti. * Fidelis sermo: Nã si commortui sumus, & conuiuemus: si sustinebimus, & conregnabimus: si negauerimus, & ille negabit nos: si non credimus, ille fidelis permanet, negare seipsum non potest. * Hæc commonet testificans coram Domino. Noli contendere verbis: ad nihil enim vtile est, nisi ad subuersionem audientium. * Sollicite cura te ipsum probabilè exhibere Deo, operarium inconfusibilem, recte tractantem verbũ veritatis. * Profana autem, & vaniloquia deuittas: multum enim proficiunt ad impietatem: & sermo eorũ vt cancer serpit: ex quibus est Hymenæus, & Phileus, * quia veritate exciderunt, dicentes resurrectionem esse iam factam, & subuerterunt quorundam fidem. * Sed firmum fundamentum Dei stat, habens signaculum hoc: Cognouit Dominus, qui sunt eius, & discedat ab iniquitate omnis, qui nominat nomen Domini. * In magna autem domo non solum sunt vasa aurea, & argentea, sed & lignea, & fictilia: & quædam quidem in honorem, quædam autem in contumeliam. * Si quis ergo demundauerit se ab istis, erit vas in honorem sanctificatum, & vtile Domino ad omne opus bonum paratum. * Iuuenilia autem desideria fuge, sectare vero iustitiam, fidem, spem, charitatem, & pacem cum ijs, qui inuocant Dominum de corde puro. * Stultas autem, & sine disciplina quæstiones deuitta: sciens quia generant lites. * Seruũ autem Domini non oportet litigare: sed mansuetum esse ad omnes, docibilem, patientem, * cum modestia corripitẽm eos, qui resistunt veritati: nequando Deus det illis penitentiam ad cognoscendam veritatem, * & resipiscat a diaboli laqueis, a quo captiui tenentur ad ipsius voluntatẽ.

C A P. III.

Hoc autem scito, quodd in novissimis diebus instabunt a. 2

tempora periculosa : * erunt homines seipſos amantes, cupidi, elati, superbi, blasphemii, parentibus non obediētes, ingrati, scelesti, * sine affectione, sine pace, eriminatores, incontinentes, immites, sine benignitate, * proditores, proterui, tumidi, & voluptatū amatores magis quā Deum habentes speciem quidem pietatis, virtutem autem eius abnegantes. Et hos deuita : * ex his enim sunt, qui penetrant domos, & captiuas ducūt mulierculas oneratas peccatis, quæ ducuntur varijs desiderijs : * semper discētes, & numquam ad scientiam veritatis peruenientes. * Quemadmodum autem Iannes, & Mambres resistērunt Moysi : ita & hi resistunt veritati, homines corrupti mente, reprobi circa fidem, * sed ultra non proficiēt : insipientia enim eorum manifesta erit omnibus, sicut & illorum fuit. * Tu autem assecutus es meam doctrinam, institutionem, propositum, fidem, longanimitatem, dilectionem, patientiam, * persecutiones, passionēs : qualia mihi facta sunt Antiochie, Leonij, & Lystris : quales persecutiones sustinui, & ex omnibus eripuit me Dominus. * Et omnes, qui pie volunt viuere in Christo Iesu persecutionē patientur. * Mali autem homines, & seductores proficiēt in peius, errantes, & in errorem mittentes. * Tu vero permāne in ijs, quæ didicisti, & credita sunt tibi : sciens a quo didiceris. * & quia ab infantia sacras litteras nosti, quæ te possunt instruere ad salutem per fidem, quæ est in Christo Iesu. * Omnis scriptura diuinitus inspirata utilis est ad docendum, ad arguendum, ad corripiendum, ad erudiendum in iustitia : * ut perfectus sit homo Dei, ad omne opus bonum instructus.

CAP. IIII.

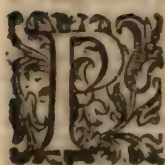
Testificor coram Deo, & Iesu Christo, qui iudicaturus est viuos, & mortuos, per aduentū ipsius, & regnū eius : * prædica verbum, inſta opportune, importune : argue, obsecra, increpa in om-

ni patientia, & doctrina. * Erit enim tempus, cum sanam doctrinam non sustinebunt, sed ad sua desideria coacerabunt sibi magistros, prurientes auribus, * & a veritate quidem auditum auertent, ad fabulas autem conuertentur. * Tu vero vigila, in omnibus labora, opus fac Euangelizæ, ministerium tuum imple. * Sobrius esto. * Ego enim iam delabor, & tempus resolutionis meæ instat. * Bonum certamen certavi, cursum consummaui, fidem seruauī. * In reliquo reposita est mihi corona iustitiæ, quam reddet mihi Dominus in illa die iustus iudex : non solum autem mihi, sed & ijs, qui diligunt aduentum eius. Festina ad me venire cito. * Demas enim me reliquit, diligens hoc sæculum, & abiit Thessalonicam : * Crescens in Galatiam, Titus in Dalmatiam. * Lucas est mecum solus. Marcum assume, & adde tecum : est enim mihi utilis in ministerium. * Ty-chicum autē misi Ephesum. * Penulā, quam reliqui Troade apud Carpum, veniens asser tecum, & libros, maxime autem membranas. * Alexander ararius multa mala mihi ostēdit : reddet illi Dominus secundum opera eius : * quæ & tu deuita : valde enim resistit verbis nostris. * In prima mea defensione nemo mihi affuit, sed omnes me dereliquerunt : non illis imputetur. * Dominus autem mihi affuit, & confortauit me, ut per me prædicatio impleatur, & audiant omnes Gentes : & liberatus sum de ore Leonis. * Liberauit me Dominus ab omni opere malo : & saluum faciet in regnum suum cæleste, cui gloria in sæcula sæculorum. Amen. * Saluta Priscam, & Aquilam, & Onesiphori domum. * Erastus remansit Corinthi. Trophimum autem reliqui infirmum Mileti. * Festina ante hiemem venire. Saluta te Eubulus, & Pudens, & Linus, & Claudia, & fratres omnes. * Dominus Iesus Christus cum spiritu tuo. Gratia vobiscum. Amen.

EPISTOLA BEATI PAVLI APOSTOLI AD TITVM.

CAPVT PRIMVM.

PAVLVS ser-
uus Dei, A-
postolus au-
tē Iesu Chri-
sti secundum
fidē electo-
rum Dei, &
agnitionem
veritatis, quæ secundum pietatem
est * in spem vitæ æternæ, quam
promisit qui non mentitur, Deus,
ante tempora sæcularia : * mani-
festauit autem tēporibus suis ver-
bum suum in prædicatione, quæ
credita est mihi secundum præcep-
tum Saluatoris nostri Dei : * Tito
dilecto filio secundum commu-
nem fidem, gratia, & pax a Deo
Patre, & Christo Iesu Salvatore
nostro. * Huius rei gratia reliqui
te Cretæ, vt ea, quæ defunt, cor-
rigas, & constituas per ciuitates
presbyteros, sicut & ego disposui
tibi. * Si quis sine crimine est,
vnus vxoris vir, filios habens fi-
deles, non in accusatione luxu-
riz, aut non subditi. * Oportet
enim episcopum sine crimine es-
se, sicut Dei dispensatorem : non
superbum, non iracundum, non
vinolentum, non percussorem,
non turpis lucri cupidum : * sed
hospitalem, benignum, sobrium,
iustum, sanctum, continentem,
* amplectentem eum, qui secun-
dum doctrinam est, fidelem ser-
monem : vt potens sit exhortari
in doctrina sana, & eos, qui con-
tradiciunt, arguere. * Sunt enim
multi etiam inobedientes, vani-
loqui, & seductores : maxime qui

1 de circumcissione sunt : * quos
oportet redargui : qui vniuersas
domos subuertunt, docentes quæ
non oportet, turpis lucri gratia.
12 * Dixit quidam ex illis, proprius
D ipforū propheta : Cretenses sem-
per mendaces, malæ bestię, ven-
tres pigri. * Testimonium hoc ve-
rū est. Quam ob causam increpa-
2 14 illos dure, vt sani sint in fide, * nō
intendentes Iudaicis fabulis, &
3 mandatis hominum, auersantū
15 se a veritate. * Omnia munda
mundis ; coinquinati autem, &
infidelibus nihil est mundum, sed
inquinatū sunt eorum & mens, &
4 16 conscientia. * Constitentur se nos-
se Deum, factis autem negant :
eum sint abominati, & incredibi-
les, & ad omne opus bonum re-
probi.

Ro. 14. d.
20

CAP. II.

1 **T**V autem loquere quæ decet
2 sanam doctrinam : * Senes vt
sobrii sint, pudici, prudentes,
3 sani in fide, in dilectione, in pa-
tientia : * Anus similiter in habi-
tu sancto, non criminatrices, non
multo vino seruientes, bene do-
4 cētes : * vt prudentiam doceant
adolescentulas, vt viros suo a-
5 ment, filios suos diligant, * pru-
6 dentes, castas, sobrias, domus
curam habentes, benignas, subdi-
tas viris suis, vt non blasphemetur
verbum Dei : * Iuuenes sin-
7 liter hortare vt sobrii sint. * In
omnibus te ipsum præbe exemplū
bonorum operum, in doctrina,
Aaaa 3 in

1. Tim. 3. a

2

10

in integritate, in grauitate, * verbum sanum, irreprehensibile: vt is, qui ex aduerso est, vereatur, nihil habens malum dicere de vobis: * Seruos dominis suis subditos esse, in omnibus placentes, 1. Pet. 2. c. non contradicentes, * non fraudantes, sed in omnibus fidem bonam ostendentes: vt doctrinam Saluatoris nostri Dei ornent in omnibus. * Apparuit enim gratia Dei Saluatoris nostri omnibus hominibus, * erudiens nos, vt abnegantes impietatem, & secularia desideria: sobrie, & iuste, & pie viuamus in hoc seculo, * expectantes beatam spem, & aduentum gloriæ magni Dei, & Saluatoris nostri Iesu Christi: * qui dedit semetipsum pro nobis, vt nos redimeret ab omni iniquitate, & mundaret sibi populū acceptabilem, sectatorem bonorum operum. * Hæc loquere, & exhortare, & argue cum omni imperio. Nemo te contemnat.

C A P. III.

Admone illos principibus, & potestatibus subditos esse, dicto obedire, ad omne opus bonū paratos esse: * neminem blasphemare, non litigiosos esse, sed modestos, omnem ostendentes mansuetudinem ad omnes homines. * Eramus enim aliquando & nos insipientes, increduli, errantes, seruientes desiderijs, & voluptatibus varijs, in malitia & inuidia

agentes, odibiles, odientes inuicem. * Cum autē benignitas, & humanitas apparuit Saluatoris nostri Dei: * Non ex operibus iustitiæ, quæ fecimus nos, sed secundum suā misericordiā saluos nos fecit per lauacrum regenerationis, & renouationis Spiritus sancti, quē effudit in nos abunde per Iesum Christum Saluatorem nostrum: * vt iustificati gratia ipsius, heredes simus secundum spem vitæ æternæ. * Fidelis sermo est & de his volo te confirmare: vt curent bonis operibus præesse qui credūt Deo. Hæc sunt bona, & vtilia hominibus. * Stultas autem, quæstiones, & genealogias, & contentiones, & pugnas legis deuota, sunt enim inutiles, & vana. * Hæreticum hominem post vnam, & secundam correptionem deuota: * sciens quia subuersus est, qui eiusmodi est, & delinquit, cum sit proprio iudicio condemnatus. * Cum misero ad te Arteman, aut Tychicum, festina ad me venire Nicopolim: ibi enim statui hiemare. * Zenam legisperitum, & Apollo solite præmitte, vt nihil illis desit. * Discant autem & nostri bonis operibus præesse ad vñs necessarios, vt non sint instructi vñs. * Salutant te qui mecum sunt omnes: saluta eos, qui nos amant in fide. Gratia Dei cum omnibus vobis. Amen.

EPISTOLA
BEATI PAVLI APOSTOLI
AD PHILEMONEM.

PAVLVS VIN-
ctus Christi
Iesu, & Ti-
motheus fra-
ter : Phile-
moni dile-
cto, & adiu-
tori nostro;
* & Appia
sorori charissimæ, & Archippo cō-
militoni nostro, & Ecclesiæ, quæ
in domo tua est. * Gratia vobis, &
pax a Deo Patre nostro, & Domi-
no Iesu Christo. * Gratias ago
Deo meo, semper memoriam tui
faciens in orationibus meis; * au-
diens charitatem tuam, & fidem,
quam habes in Domino Iesu, &
in omnes sanctos: * vt communi-
catio fidei tuæ euident fiat in agni-
tione omnis operis boni, quod est
in vobis in Christo Iesu. * Gaudjū
enim magnū habui, & conso-
lationem in charitate tua: quia
viscera sanctorum requieuerunt
per te, frater. * Propter quod
multam fiduciam habes in Chri-
sto Iesu imperandi tibi quod ad
rē pertinet: * propter charitatem
magis obsecro, cū sis talis, vt Pau-
lus senex, nunc autem & vin-
ctus Iesu Christi. * Obsecro te
pro meo filio, quem genui in vin-
culis, Onesimo, * qui tibi aliquā-
do inutilis fuit, nūc autem & mi-

hi, & tibi utilis, * quem remisi ti-
bi. Tu autem illum, vt mea vi-
scera, suscipe: * quem ego volue-
ram mecum detinere, vt pro te
mihi ministraret in vinculis Euā-
gelij: * sine consilio autem tuo
nihil volui facere, vt ne velut
ex necessitate bonum tuum esset,
sed voluntarium. * Forsitan enim
ideo discessit ad horam a te, vt
æternum illum reciperes: * Nam
nō vt seruum, sed pro seruo cha-
rissimum fratrem, maxime mihi:
quanto autē magis tibi & in car-
ne, & in Domino? * Si ergo ha-
bes me socium, suscipe illum si-
cut me: * Si autem aliquid no-
cuit tibi, aut debet: hoc mihi im-
puta. * Ego Paulus scripsi mea ma-
nu: ego reddam, vt non dicam
tibi, quod & te ipsum mihi de-
bes: * ita frater. Ego te fruar in
Domino: Refice viscera mea in
Domino. * Confidens in obediē-
tia tua scripsi tibi: sciens quoniam
& super id, quod dico, facies. * Si-
mul autem & para mihi hospitij:
nam spero per orationes vestras
donari mē vobis. * Salutat te Epa-
phras conceptiuus meus in Chri-
sto Iesu, * Marcus, Aristarchus,
Demas, & Lucas, adiutores mei.
* Gratia Domini nostri Iesu Chri-
sti cum spiritu vestro. Amen.

EPISTOLA BEATI PAVLI APOSTOLI AD HEBRÆOS.

CAPVT PRIMVM.

Ultisiamam,
multisq. mo-
dis olim De-
us loquēs pa-
tribus in Pro-
phetis: * no-
uissime, die-
bus istis lo-

cutus est nobis in Filio, quem
constituit heredem vniuersorum,
per quē fecit & sæcula: * qui cum
sit splendor gloriæ, & figura sub-
stantiæ eius, portansq. omnia
verbo virtutis suæ, purgationem
peccatorum faciens, sedet ad
dexteram maiestatis in excelsis:

* tanto melior angelis effectus, ut
quanto differentius præ illis no-
men hereditauit. * Cui enim dixit

aliquando angelorū: * Filius meus
es tu, ego hodie genui te? Et rur-
sum: Ego ero illi in patrem, & ip-
se erit mihi in filium? * Et cū ite-
rum introducit primogenitum in

orbem terræ, dicit: * Et adorēt eum
omnes angeli Dei. * Et ad ange-
los quidem dicit: * Qui facit an-
gelos suos spiritus, & ministros
suos flammam ignis. * Ad Fi-
lium autem: * Thronus tuus Deus
in sæculum sæculi: virga aequi-
tatis, virga regni tui. * Dilexi-
sti iustitiam, & odisti iniquitatē:
propterea vnxit te Deus, Deus
tuus oleo exultationis præ parti-
cipibus tuis. * Et: * Tu in principio
Domine terram fundasti: & opera
manuum tuarum sunt cæli. * Ipsi
peribunt, tu autem permanebis, &
omnes vt vestimentum veterascēt:
* & velut amictum mutabis eos,
& mutabuntur: tu autem idem
ipse es, & anni tui non deficient.

* Ad quem autem angelorum di-
xit aliquando: * Sede a dextris
meis, quoadusque ponam inimi-

cos tuos scabellum pedum tuo-
rum? * Nonne omnes sunt admi-
nistratores spiritus, in ministerium
missi propter eos, qui hereditatem
cipient salutis?

cap. 1. 14
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14

cap. 1. 14
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14

cap. 1. 14
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14

cap. 1. 14
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14

cap. 1. 14
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14

cap. 1. 14
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14

CAP. II.

1 P Ropterea abundantius oportet
A tet obseruare nos ea, quæ audi-
uimus ne forte peressuamus.

2 * Si enim qui per angelos dictus
est sermo, factus est firmus, &
omnis prauaricatio, & inobediē-
tia accepit iustam mercedem retri-
butionem: * quomodo nos effu-
giemus si tantam neglexerimus
salutem? quæ cum initium acce-
pisset enarrari per Dominum ab
eis, qui audierunt, in nos confir-
mata est, * contestante Deo signis
& portens, & varijs virtutibus,
& Spiritus sancti distributionibus
secundum suam voluntatem.

3 * Non enim angelis subiecit Deus
orbem terræ futurum, de quo lo-
quimur. * Testatus est autem in
quodam loco quis dicens: * Quid
est homo quod memor es eius,
aut filius hominis quoniam visi-
tas eum? * Minuisti eum paulo-
minus ab angelis: gloria & hono-
re coronasti eum: & constituisti
eum super opera manuum tuarū.

4 * Omnia subiecisti sub pedibus
eius: In eo enim quod omnia ei
subiecit, nihil dimisit non subie-
ctum ei. Nūc autem necdum vi-
demus omnia subiecta ei. * Eum
autem, qui modico quàm ange-
li minoratus est, videmus Ie-
sum propter passionem mortis,
gloria & honore coronatum: vt
gratia Dei, pro omnibus gustaret
mortem. * Decebat enim eū, pro-
pter quem omnia, & per quē om-
nia,

5
6
7
8
9
10
11
12
13
14

5
6
7
8
9
10
11
12
13
14

5
6
7
8
9
10
11
12
13
14

5
6
7
8
9
10
11
12
13
14

5
6
7
8
9
10
11
12
13
14

5
6
7
8
9
10
11
12
13
14

5
6
7
8
9
10
11
12
13
14

5
6
7
8
9
10
11
12
13
14

5
6
7
8
9
10
11
12
13
14

5
6
7
8
9
10
11
12
13
14

nia, qui multos filios in gloriam adduxerat, auctorem salutis eorum per passionem consummare.

* Qui enim sanctificat, & qui sanctificantur, ex vno omnes. Propter quam causam non confunditur fratres eos vocare, dicens:

Heb. 21. c. 23

* Nunciabo nomen tuum fratribus meis: in medio Ecclesie laudabo te. * Et iterum: Ego ero fideus in eum. Et iterum: Ecce ego, & pueri mei, quos dedit mihi Deus. * Quia ergo pueri communicauerunt carni, & sanguini,

Heb. 17 a. 3

Heb. 8. d. 18

& ipse similiter participauit eisdem: ut per mortem destrueret eum, qui habebat mortis imperium, id est, diabolus: & liberaret eos, qui timore mortis per totam vitam obnoxierant seruituti. * Nusquam enim angelos apprehendit, sed semen Abraham apprehendit. * Vnde debuit per omnia fratribus similari, ut misericors fieret, & fidelis pontifex ad Deum, ut repropitiaret delicta populi. * In eo enim, in quo passus est ipse & tentatus, potens est & eis, qui tentantur, auxiliari.

Heb. 13. d.

14

1. Cor. 15. g.

64

14

15

16

17

18

19

C A P. III.

Vnde fratres sancti, vocationis celestis participes, considerate Apostolum, & pontificem confessionis nostræ Iesum: * qui fidelis est ei, qui fecit illum sicut

Heb. 13. b. 7

* Moyses in omni domo eius. * Amplioris enim gloriæ iste præ Moyse dignus est habitus, quanto ampliore honorem habet domus, qui fabricauit illam. * Omnis namque domus fabricatur ab aliquo: qui autem omnia creauit, Deus est. * Et Moyses quidem fidelis erat in tota domo eius tamquam famulus, in testimonium eorum, quæ dicenda erant: * Christus vero tamquam filius in domo sua: quæ domus sumus nos, si fiduciam. & gloriam spei usque ad finem, firmam retineamus. * Quapropter sicut dicit Spiritus sanctus: Hodie si vocemini audieritis, nolite obdurare corda vestra, sicut in exacerbatione secundum diem temptationis in deserto, * ubi tentauerunt me

Heb. 94. b. 8

3

4

5

6

7

8

9

patres vestri: probauerunt, & viderunt opera mea * quadraginta annis: Propter quod infensus fui generationi huic, & dixi: Semper errant corde. Ipsi autem non cognouerunt vias meas, * sicut iuravi in ira mea: Si introibunt in requiem meam. * Videte fratres, ne forte sit in aliquo vestrum cor malum incredulitatis, discededi a Deo viuo: * sed adhortamini vosmetipsos per singulos dies, donec Hodie cognominatur, ut non obduretur quis ex vobis fallacia peccati. * Participes enim Christi effecti sumus: si tamen initium substantiæ eius usque ad finem firmam retineamus. * Dū dicitur: Hodie si vocemini audieritis, nolite obdurare corda vestra, quemadmodum in illa exacerbatione. * Quidā enim audientes exacerbauerunt: sed non vniuersi qui profecti sunt ex Ægypto pro per Moysen. * Quibus autem infensus est quadraginta annis? Nonne illis, qui peccauerunt, quorum cadauera prostrata sunt in deserto? * Quibus autem iurauit non introire in requiem ipsius, nisi illis, qui increduli fuerunt? * Et videmus, quia non poterunt introire propter incredulitatem.

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

C A P. IIII.

1 TImeamus ergo ne forte relicta pollicitatione introeundi in requiem eius, existimetur aliquis ex vobis deesse. * Etenim & nobis nunciatum est, quemadmodum & illis, sed non profuit illis sermo auditus, non admissus fidei ex ijs, quæ audierunt. * Ingrediemur enim in requiem, qui credidimus: quemadmodum dixit: Sicut iuravi in ira mea: Si introibunt in requiem meam: & quidē operibus ab institutione mundi perfectis. * Dixit enim in quodā loco de die septima sic: Et requieuit Deus die septima ab omnibus operibus suis. * Et in isto rursus: Si introibunt in requiem meam. * Quoniam ergo superest introire quosdam in illam, & ij, quibus prioribus annunciatum est, non introierunt propter incredulitatem: * iterum terminat diem quandam, Hodie, in David dicen-

2

3

4

5

6

7

8

Heb. 14. f.

17

Heb. 94. b. 11

Gen. 2. a. 2

H. 3. b. 7

dicendo, post tantum temporis, sicut supra dictum est: Hodie si vocem eius audieritis, nolite obdurare corda vestra. Nam si ei Iesus requiem præsstitisset, numquam de alia loqueretur, posthac, die. Itaque relinquitur sabbatissimus populo Dei. Qui enim ingressus est in requiem eius: etiam ipse requieuit ab operibus suis, sicut a suis Deus. Festinemus ergo ingredi in illam requiem: ut ne in idipsum quis incidat incredulitatis exemplum. Vnius est enim sermo Dei, & efficax, & penetrabilior omni gladio ancipiti: & pertingens usque ad divisionem animæ ac spiritus, compagum quoque ac medullarum, & discere tor cogitationum, & intentionum cordis. Et non est illa creatura invisibilis in conspectu eius: omnia autem nuda & aperta sunt oculis eius, ad quem nobis sermo. Habentes ergo pontificem magnum, qui penetravit celos, Iesum filium Dei: teneamus confessionem. Non enim habemus pontificem, qui non possit compati infirmitatibus nostris: tentatum autem per omnia pro similitudine absque peccato. Adeamus ergo cum fiducia ad thronum gratiæ: ut misericordiam consequamur, & gratiam inueniamus in auxilio opportuno.

CAP. V.

Omnes namque pontifex ex hominibus assumptus, pro hominibus constituitur in ijs, quæ sunt ad Deum, ut offerat dona, & sacrificia pro peccatis: qui condolare possit ijs, qui ignorant, & errant: quoniam & ipse circumdatus est infirmitate: & propterea debet, quemadmodum pro populo, ita etiam & pro semetipso offerre pro peccatis. Nec quisquam sumit sibi honorem, sed qui vocatur a Deo, tamquam Aaron. Sic & Christus non semetipsum clarificavit ut pontifex fieret: sed qui locutus est ad eum: Filius meus es tu, ego hodie genui te. Quemadmodum & in alio loco dicit: Tu es sacerdos in æternum secundum ordinem Mel-

PP. 33. c. 16
Eccli. 15. d.
20

Exo. 28. a
2. 1. ar. 26. c.
23

PP. 2. b. 7

PP. 109. b. 4

chisedech. Qui in diebus carnis suæ preces, supplicationesque, ad eum, qui possit illum salutem facere a morte cum clamore valido, & lacrymis offerens, exauditus est pro sua reuerentia: Et quidem cum esset Filius Dei, didicit ex ijs, quæ passus est, obedientiam: & consummatus, factus est omnibus obtemperantibus sibi, causa salutis æternæ, appellatus a Deo pontifex iuxta ordinem Melchisedech. De quo nobis grandis sermo, & ininterpretabilis ad dicendum: quoniam imbecilles facti estis ad audientiam. Etenim cum deberetis magistri esse propter tempus: rursus indigetis, ut vos doceamini quæ sint elementa exordij sermonum Dei: & facti estis quibusdam. Et opus sit, non solido cibo. Omnes enim, qui facti sunt particeps, expers est sermonis initiæ: paruulus enim est. Perfectiores autem est solidus cibus: corum, qui pro consuetudine exercitatos habent sensus ad discretionem boni ac mali.

CAP. VI.

Quapropter intermittentes incarnationis Christi sermonem, ad perfectiora feramur, non rursus iacentes fundamentum penitentiæ ab operibus mortuis, & fidei ad Deum baptismatum doctrinæ, impositionis quoque manuum, ac resurrectionis mortuorum, & iudicij æterni. Et hoc faciemus, si quidem permiserit Deus. Impossibile est enim eos, qui semel sunt illuminati, gustauerunt etiam donum cælestis, & participes facti sunt spiritus sancti, gustauerunt nihilominus bonum Dei verbum, virtutesque sæculi venturi, & prolapsi sunt, rursus renouari ad penitentiam, rursus crucifigentes sibi metipsum filium Dei, & ostentui habentes. Terra enim sæpe venientem super se bibens imbrem, & generans herbam opportunam illis, a quibus colitur: accipit benedictionem a Deo. proferens autem spinas, ac tribulos, reproba est, & maledictio proxi-

Mat. 13. d.
45
2. Pet. 2. d.
20
J. 10. c. 26

proxima : cuius consummatio in
combustionem . * Confidimus au-
tem de vobis dilectissimi melio-
ra , & viciniore salutis : tamen si ita
loquimur . * Non enim iniustus
Deus , vt obliuiscatur operis vest-
ri , & dilectionis , quam ostendi-
stis in nomine ipsius , qui mini-
strastis sanctis , & ministratis .
* Cupimus autē vnumquemque
vestrum eandem ostentare solici-
tudinem ad expletionem spei vs-
que in finem : * vt non segnes effi-
ciamini , verum imitatores eorū .
qui fide , & patientia hereditabūt
promissiones . * Abraham namque
promittens Deus , quoniam ne-
minem habuit , per quem iuraret ,
maiorē , iurauit per semetipsum ,
dicens : * Nisi benediceas benedi-
cam te , & multiplicans multi-
plicabo te . * Et sic longanimiter
ferens , adeptus est repromissionem .
* Homines enim per maio-
rem sui iurant : & omnis contro-
uersiā eorum finis , ad confirma-
tionem , est iuramentum . * In quo
abundantius volens Deus ostende-
re pollicitationis hereditibus im-
mobilitatem consilij sui , interpo-
suit iusiurādum : * vt per duas res
immobiles , quibus impossibile est
mentiiri Deum , fortissimū solati-
um habeamus , qui confugimus
ad tenendā propositā spem , * quē
sicut anchoram habemus animæ
tutam , ac firmam , & incedentem
vsq; ad interiora velaminis , * vbi
præcursor pro nobis introiuit Ie-
sus , secundum ordinem Melchi-
sedech pontifex factus in æternū .

CAP . VII .

Gen. 14. d.

11

Hic enim Melchisedech , rex
Salem , sacerdos Dei sum-
mi , qui obuiauit Abraham regres-
so a cæde regum , & benedixit ei :
* cui & decimas omnium diuisit
Abraham : primum quidem qui
interpretatur rex iustitiæ : deinde
autem & rex Salem , quod est , rex
pacis , * sine patre , sine matre , sine
genealogia , neque initium dierum ,
neque finem vitæ habens , assimila-
tus autem Filio Dei , manet sa-
cerdos in perpetuum . * Intuemini
autē quantus sit hic , cui & de-
cimas dedit de præcipuis Abraham

patriarcha . * Et quidem de filiis
Leui sacerdotum accipientes ,
mandatum habent decimas sum-
mere a populo secundum legem ,
id est , a fratribus suis : quāquam
& ipsi exierint de lūbis Abraham .
* Cuius autem generatio non an-
numeratur in eis , decimas sum-
psit ab Abraham , & hunc qui ha-
bebat repromissiones , benedixit .
* Sine vlla autem contradictione ,
quod minus est , a meliøre bene-
dicitur . * Et hic quidem , deci-
mas morientes homines accipiūt :
ibi autem contestatur , quia viuit .
* Et (vt ita dictum sit) per Abra-
ham , & Leui , qui decimas acce-
pit , decimasus est : * adhuc enim
in lumbis patris erat , quando ob-
uiauit ei Melchisedech . * Si ergo
consummatio per sacerdotium
Leuiticum erat (populus enim
sub ipso legem accepit) quid ad-
huc necessarium fuit secundum
ordinem Melchisedech , aliu sur-
gere sacerdotem , & non secun-
dum ordinē Aaron dici ? * Trans-
lato enim sacerdotio , necesse est
vt & legis translatio fiat . * In quo
enim hæc dicuntur , de alia tribu
est , de qua nullus altari præsto
fuit . * Manifestum est enim quod
ex Iuda ortus sit Dominus noster :
in qua tribu nihil de sacerdoti-
bus Moyses locutus est . * Et am-
plius adhuc manifestum est si se-
cundū similitudinem Melchise-
dech exurgat alius sacerdos , * qui
non secundū legem mandati car-
nalis factus est , sed secundum vir-
tutem vitæ insolubilis . * Conte-
statur enim : * Quoniam tu es sa-
cerdos in æternum , secundum or-
dinem Melchisedech . * Repro-
batio quid sit præcedentis man-
dati , propter infirmitatem eius ,
& inuitilitatem : * nihil enim ad
perfectum adduxit lex : introductio
vero melioris spei , per quam
proximamus ad Deum . * Et quā-
tum est non sine iureiurando (alij
quidem sine iureiurādo sacerdo-
tes facti sunt , * hic autem cum
iureiurando per eum , qui dixit
ad illum : * Iurauit Dominus , &
non poenitebit eam : tu es sacer-
dos in æternum :) * in tantum
melioris testamēti sponsor factus
est Iesus . * Et alij quidem plures
facti

Deu. 18. 9.

Ios. 14. 2. 6

Ps. 109. 6

Ps. 109. 6. 4

acti sunt sacerdotes, idcirco quod morte prohiberentur permanere :
 * hic autem eo quod maneat in æternum, sempiternum habet sacerdotium . * Vnde & saluare in perpetuum potest accedentes per semetipsum ad Deum : semper viuens ad interpellandum pro nobis . * Talis enim decebat nos esset pontifex, sanctus, innocens, impollutus, segregatus a peccatoribus, & excellentior cælis factus : * qui nō habet necessitatem quotidie, quemadmodum sacerdotes, prius pro suis delictis hostias offerre, deinde pro populi : hoc enim fecit semel, seipsum offerendo . * Lex enim homines constituit sacerdotes infirmitatem habentes : sermo autem iurisiurandi, qui post legem est, filium in æternum perfectum .

Leu. 16. a. 6

CAP. VIII.

Capitulum autem super ea, quæ dicuntur : Talem habemus Pontificem, qui consedit in dextera sedis magnitudinis in cælis, * sanctorum ministris & tabernaculi veri, quod fixit Dominus, & non homo . * Omnis enim pontifex ad offerendum munera, & hostias constituitur : vnde necesse est & hunc habere aliquid, quod offerat : * si ergo esset super terrā, nec esset sacerdos : cum essent qui offerrent secundum legem munera, * qui exemplari, & umbræ deseruiunt cælestium . Sicut responsum est Moysi, cum consummaret tabernaculum : Vide (inquit) omnia facito secundum exemplar, quod tibi ostensum est in monte . * Nunc autem melius fortitus est ministerium, quanto & melioris testamenti mediator est, quod in melioribus repromissionibus sanctum est . * Nam si illud prius culpa vacasset : non utique secundum locum inquireretur . * Vituperas enim eos dicit : Ecce dies veniē, dicit Dominus : & consummabo super domum Israel, & super domum Iuda testamentum nouum, * non secundum testamentum, quod feci patribus eorum in die, quæ apprehendi manum eorum reducere illos de Terra Aegy-

pti : quoniam ipsi non permanserunt in testamento meo : & ego neglexi eos, dicit Dominus . * quia hoc est testamentum, quod disponam domui Israel post dies illos, dicit Dominus : Dado leges meas in mentem eorum, & in corde eorum superscribam eas : & ero eis in Deum, & ipsi erunt mihi in populum : * & non docebit vnusquisque proximum suum, & vnusquisque fratrem suum dicens : Cognosce Dominum : quoniam omnes scient me a minore usque ad maiorem eorum : * quia propitius ero iniquitatibus eorum, & peccatorum eorum iam non memorabor . * Dicendo autem nouum : Veterauit prius . Quod autem antiquatur, & senescit, prope interitum est .

CAP. IX.

Habuit quidem & prius, iustificationes culturæ, & sanctificationis . * Tabernaculum enim factum est primum, in quo erant candelabra, & mensa, & propositio panum, quæ dicitur Sancta . * Post velamentum autem secundum, tabernaculum, quod dicitur Sancta sanctorum : * aureum habens thuribulum, & arcam testamenti circumtectam ex omni parte auro, in qua vna aurea habes manna, & virga Aaron, quæ fronderat, & tabulæ testamenti, superque eam erant Cherubim gloriæ obumbrantia propitiatorium : de quibus non est modo dicendum per singula . * His vero ita compositis : in priori quidem tabernaculo semper introibāt sacerdotes, sacrificiorum officia cōsummantes : in secundo autem semel in anno solus pontifex nō sine sanguine, quæ offert pro sua, & populi ignorantia : * hoc significante Spiritu sancto, nondum propalatum esse sanctorum viam, adhuc priore tabernaculo habente statum . * quæ parabola est temporis instantis : iuxta quam munera, & hostiæ offeruntur, quæ non possunt iuxta conscientiam perfectum facere seruientem, solummodo in cibis, & in potibus, & varijs baptismatibus, & iustitijs

Exo. 26. a. 1
 & 36. a. 8

Num. 16
 Leuit. 16

3. Reg. 9. b.

2. Par. 5. b.

Exo. 30. b.

Leu. 16. a. 3

Exo. 25. d.

Act. 7. f. 44

Ier. 13. e. 31

tijs carnis vsque ad tempus correctionis impolitis. * Christus autem assistens pontifex futurorum bonorum, per amplius & perfectius tabernaculum non manifestum, id est, non huius creationis: * neque per sanguinem hircorum, aut vitulorum, sed per proprium sanguinem introiuit semel in Sancta, æterna redemptione inuenta. * Si enim sanguis hircorum, & taurorum, & cinis vitulæ aspersus inquinatos sanctificat ad emundationem carnis: * quāto magis sanguis Christi, qui per Spiritum sanctū semetipsum obtulit immaculatum Deo. emundabit conscientiam nostrā ab operibus mortuis, ad seruendum Deo viuenti. * Et ideo noui testamenti mediator est: * vt morte intercedente in redemptionem earum præuaricationum, quæ erant sub priori testamento, repromissionem accipiant qui vocati sunt æternæ hereditatis. * Vbi enim testamentum est: mors necesse est intercedat testatoris. * Testamentum enim in mortuis confirmatum est: alioquin nondum valeret, dum vidit qui testatus est: * Unde nec primum quidem sine sanguine dedicatum est. * Lecto enim omni mandato legis a Moysē vniuerso populo: accipiens sanguinem vitulorum, & hircorū cum aqua & lana coccinea, & hyssopō ipsum quoque librum, & omnē populum aspersit, * dicens: * Hic sanguis testamenti, quod mandauit ad vos Deus. * Etiam tabernaculum, & omnia vasa ministerij sanguine similiter aspersit: * Et omnia pone in sanguine secundū legem mundantur: & sine sanguinis effusione non fit remissio. * Necesse est ergo exemplaria quiddam cælestium his mundari: ipsa autem cælestia melioribus hostijs quā illis. * Non enim in manu facta Sancta Iesus introiuit exemplaria verorum: sed in ipsum cælum, vt appareat nunc vultui Dei pro nobis: * Neque vt sæpe offerat semetipsum, quemadmodum Pontifex intrat in Sancta per singulos annos in sanguine alieno: * alioquin oportebat eum frequenter pati ab origine mundi: nunc

G autem semel in consummatione sæculorum, ad destitutionem peccati, per hostiam suam apparuit. * Et quemadmodum statutum est hominibus semel mori, post hoc autem iudicium: * sic & Christus semel oblatus est ad multorum exhaurienda peccata: secundo sine peccato apparebit expectantibus se, in salutem.

Ro. 5. b. 9
1. Pet. 3. c
28

CAP. X.

V Mbram enim habens lex futurorum bonorum, nō ipsam imaginem rerum: per singulos annos eisdem ipsis hostijs, quas offerunt indefinenter, numquam potest accedentes perfectos facere: * alioquin cessasset offerri: ideo quod nullam haberent vitra conscientiam peccati, cultores semel mundati: * sed in ipsis commemoratio peccatorum per singulos annos fit. * impossibile enim est sanguine taurorum & hircorum auferri peccata. * Idco ingrediens mundum dicit: * Hostiam, & oblationem noluiisti: corpus autem aptasti mihi: holocausta pro peccato non tibi placuerunt. * Tunc dixi: Ecce venio: * in capite libri scriptum est de me: Vt faciam, Deus, voluntatem tuam. * Superius dicens: Quia hostias, & oblationes, & holocausta pro peccato noluiisti, nec placita sunt tibi, quæ secum legem offeruntur, tunc dixi: Ecce venio, vt faciam, Deus, voluntatem tuam: auferet primū, vt sequens statuat. * In qua voluntate sanctificari sumus per oblationē corporis Iesu Christi semel. * Et omnis quidem sacerdos præcō est quotidie ministrans, & eandem sæpe offerens hostias, quæ numquā possunt auferre peccata: hic autem vnā pro peccatis offerens hostiam, in sempiternum sedet in dextera Dei, & cetero expectans donec ponantur inimici eius scabellum pedum eius. * Vna enim oblatione, consummat in sempiternum sanctificationem. * Contestatur autē nos & Spiritus sanctus. Postquam enim dixit: * Hoc autem testamentum, quod

Heb. 10. b. 7

Ibidem.

Heb. 10. a. 2
1. Cor. 15. d

Ier. 31. f.

38

quod testabor ad illos post dies illos, dicit Dominus, Dando leges meas in cordibus eorum, & in mentibus eorum superscribā eas: * & peccatorum, & iniquitatum eorum iam nō recordabor amplius. * Vbi autem horum remissio: iam non est oblatio pro peccato. * Habentes itaque fratres fiduciam in introitu sanctorum in sanguine Christi, * quam initiavit nobis viam nouam, & viuentem per uelamē, id est, carnem suam, * & sacerdotem magnum super domum Dei: * accedamus cum uero corde in plenitudine fidei, aspersi corda a conscientia mala, & abluti corpus aqua munda, * teneamus spei nostrae confessionem indeclinabilem. (fidelis enim est qui repromisit) * & cōsideremus inuicem in prouocationem charitatis, & bonorum operum: * non deserentes collectionem nostram, sicut consuetudinis est, quibusdam, sed consolantes, & tanto magis quanto uideritis appropinquantem diem. * Voluntarie enim peccatibus nobis post acceptam noticiā ueritatis, iam non relinquitur pro peccatis hostia, * terribilis autem quaedam expectatio iudicii, & ignis exultatio, quae consumptura est aduersarios. * Iratam quis faciens legem Moysi, sine ulla miseratione: duobus uel tribus testibus moritur: * quanto magis putatis deteriora mereri supplicia qui filium Dei conculcauerit, & sanguinem testamenti pollutum duxerit, in quo sanctificatus est, & spiritui gratia contumeliā fecerit? * Scimus enim qui dixit: * Mihi uindicta, & ego retribuam. Et iterum: Quia iudicabit Dominus populum suum. * Horrendum est incidere in manus Dei uiuentis. * Rememoramini autem pristinis diebus, in quibus illuminati, magnū certamen sustinistis passionem: * & in altero quidem opprobriis, & tribulationibus spectaculum facti: in altero autem socij taliter conuersantium effecti. * Nam & uinctis cōpassi estis, & rapinam bonorum uestrorum cum gaudio suscepistis cognoscentes uos habere meliorem & manentem substantiam.

35 * Nolite itaque amittere confidentiam uestram, quae magnam habet remunerationem. * Patientia enim uobis necessaria est: ut uoluntatem Dei facientes, reportetis promissionem. * Adhuc enim modicum aliquantulum, qui uenturus est, ueniet, & non tardabit. * Iustus autem meus ex fide uiuit. quod si subtraxerit se, non placebit animae meae. * Nos autem non sumus subtractionis filij in perditionem, sed fidei in acquisitionem animarum.

CAP. XI.

Est autem fides sperandarum substantia rerum, argumentum non apparentium. * In hac enim testimonium consecuti sunt senes. * Fide intelligimus aptata esse saecula uerbo Dei: ut ex inuisibilibus uisibilia fierent. * Fide plurimam hostiam Abel, quam Cain, obtulit Deo, per quam testimonium consecutus est esse iustus, testimonium perhibere muneribus eius Deo, & per illam deus sanctus adhuc loquitur. * Fide Henoc translatum est ne uideret mortem, & nō inueniebatur: quia trāstulit illum Deus: ante translationem enim testimonium habuit placuisse Deo. * Sine fide autem impossibile est placere Deo. Credere enim oportet accedentem ad Deum quia est, & inquirentibus se remunerator sit. * Fide Noe responso accepto de ijs, quae adhuc non uidebantur, metuens aptari arcē in salutē domus suae, per quam damnauit mundum: & iustitiae, quae per fidē est, heres est institutus. * Fide qui uocatur Abraham obediuit in locū exire, quē accepturus erat in hereditatē: & exiit, nesciens quo iret. * Fide demoratus est in Terra repromissionis, tamquam in aliena, in caulis habitando cum Isaac, & Iacob coheredibus repromissionis eiusdem. * Expectabat enim fundamenta habentem ciuitatem: cuius artifex, & conditor Deus. * Fide & ipsa Sara sterilis uirtutem in conceptionem seminis accepit, etiam prater tempus statum: quoniam fidelem credidit esse cum

¶ Hab. 3. a. 3
Ro. 1. b. 17

¶ Gal. 3. b. 12

¶ Gen. 1. a. 3

¶ Gen. 4. a. 4

¶ Mat. 23. d. 24

¶ Gen. 5. c. 24

¶ Eccli. 44. c. 16

¶ Gen. 4. c. 13

¶ Eccli. 44. c. 13

¶ Gen. 15. a. 3

¶ Gen. 17. c. 19

¶ 2. a. 1. 68

¶ 2. 6. a. 4

¶ Deu. 17. b. 9

¶ Mat. 18. b. 16

¶ Io. 8. c. 17

¶ 1. Cor. 13. a. 3

¶ Deu. 32. c. 35

se eum; qui repromiserat. * Propter quod & ab vno orti sunt (& hoc emortuo) tamquam sidera celi in multitudinem, & sicut arena, quæ est ad oram maris, innumerabilis. * Iuxta fidem defuncti sunt omnes isti, non acceptis repromissionibus, sed a longe eas aspicientes, & salutantes, & confidentes quia peregrini, & hospites sunt super terram. * Qui enim hæc dicunt, significant se patriam inquirere. * Et si quidē ipsius meminissent de qua exierunt, habebant vtique tempus reuertendi. * nunc autem meliorem appetunt, id est, celestem. Ideo non confunditur Deus vocari Deus eorum: parauit enim illis ciuitatē. * Fide obtulit Abraham Isaac, cum tentaretur, & vni-genitum offerebat, qui suscepit repromissiones; ad quem dictum est: Quia in Isaac vocabitur tibi semen: * arbitrans quia & mortuus suscitare potens est Deus: vnde eum & in parabolam accepit. * Fide & de futuro benedixit Isaac Iacob, & Esau. * Fide Iacob, moriens, singulos filiorum Ioseph benedixit: & adorauit fastigium virgæ eius. * Fide Ioseph moriens, de professione filiorum Israel memoratus est, & de ossibus suis mandauit. * Fide Moyses, natus, occultatus est mensibus tribus a parentibus suis, eo quod vidissent elegantē infantē, & non timuerunt regis edictum. * Fide Moyses grandis factus natus, gaudit se esse filiū filiz Pharaonis, * magis eligens affligi cum populo Dei, quàm temporalis peccati habere iucunditatē, * maiores diuitias æstimans thesauro Ægyptiorum, impropitiū Christi: aspicebat enim in remunerationē. * Fide reliquit Ægyptum, non veritus animositatem regis: inuisibilem enim tamquam videns sustinuit. * Fide celebrauit pascha, & sanguinis effusionem: ne qui vastabat primitiua, tangeret eos. * Fide transierunt Mare rubrum tamquam per aridam terrā: quod experti Ægyptij, deuorati sunt. * Fide muri Iericho conuerterunt, circuitu dierum septem. * Fide Rahab mercurix non perijt cum

incredulis, excipiens exploratores cum pace. * Et quid adhuc dicam? Deficiet enim me tempus enarrantem de Gedeon, Barac, Samson, Iephte, David, Samuel, & Prophetis: * qui per fidē vicerunt regna, operati sunt iustitiam, adepti sunt repromissiones, obtulerunt ora leonum, * extinxerunt imperum ignis, effugerunt aciem gladij, conualuerunt de infirmitate, fortes facti sunt in bello, castra verterunt exterorum: * acceperunt mulieres de resurrectione mortuos suos: alij autem distenti sunt non suscipientes redemptionem, vt meliorem inuenirent resurrectionem. * Alij verò ludibria, & verbera experti, insuper & vincula, & carceres: * lapidati sunt, secti sunt, tentati sunt, in occasione gladij mortui sunt, circuierunt in melotis, in pellibus caprinis, egentes, angustii, afflicti: * quibus dignus non erat mundus: in solitudinibus errantes in montibus, & speluncis, & in cauernis terræ. * Et hi omnes testimonio fidei probati, non acceperunt repromissionem, * Deo pro nobis melius aliquid providente, vt non sine nobis, consummarentur.

C A P. XII.

I Deoque & nos tantam habentes impositam nubem testium, * deponentes omne pondus, & circumitans nos peccatum, per patientiam curramus, ad propositum nobis certamen: * aspicientes in Auctorem fidei, & consummatorem Iesum, qui proposito sibi gaudio sustinuit crucem, confusione contempta, atque in dextera sedis Dei seder. * Recogitate enim eum, qui talem sustinuit a peccatoribus aduersum semetipsum contradictionem: vt ne fatigemini, animis vestris deficientes. * Nodum enim vsque ad sanguinem restitistis, aduersus peccatum repugnantes: * & obliuisti consolationis, quæ vobis tamquā filijs loquitur, dicens: Filij mei, nolite negligere disciplinam Domini: neque fatigeris dū ab eo argueris. * Quem enim diligit Dominus,

Ro. 6. 2. 4

Colof. 3. 1.

2

Eph. 4. 2. 2

2. Pet. 2. 2

1. 4. 2. 1

2

1. 4. 2. 1

2

1. 4. 2. 1

2

1. 4. 2. 1

2

1. 4. 2. 1

2

1. 4. 2. 1

2

1. 4. 2. 1

2

1. 4. 2. 1

2

1. 4. 2. 1

2

1. 4. 2. 1

2

nus, castigat: flagellat autem om-
 nem filium, quem recipit. * In di-
 sciplina persequere. * Tamquam
 filijs vobis offert se Deus: quis
 enim filius, quem non corripit pa-
 ter? * Quod si extra disciplinam
 estis, cuius participes facti sunt
 omnes: ergo adulteri, & non fi-
 lij estis. * Deinde patres quidem
 carnis nostræ, eruditores habui-
 mus, & reuerabamur eos. non
 multo magis obtemperabimus Patri
 spirituum, & viuemus? * Et illi
 quidem in tempore paucorum die-
 rum, secundum voluntatem suam
 erudiebant nos: hic autem ad id,
 quod vtile est in recipiendo san-
 ctificationem eius. * Omnis autē
 disciplina in presenti quidem vi-
 detur non esse gaudij, sed mæro-
 ris: postea autem fructum paca-
 tissimam exercitatis per eam, red-
 det iustitiæ. * Propter quod re-
 missas manus, & soluta genua eri-
 gite, & gressus rectos facite pe-
 dibus vestris: vt non claudicans
 quis erret, magis autem sanetur.
 * Pacem sequimini cum omnibus,
 & sanctimoniam, sine qua nemo
 videbit Deum: * contemplant
 nequis desit gratia Dei: nequa ra-
 dix amaritudinis sursum germi-
 nans impediatur, & per illam in-
 quientur multi. * Ne quis fornicator,
 aut profanus * vt Esau: qui
 propter vnam escam vendidit pri-
 mitiuam suam: * scitote enim quo-
 niam & postea cupiens hereditate
 benedictionem, reprobatus est:
 non enim inuenit penitentiam
 locum, quamquam cum lacry-
 mis inquisisset eam. * Non enim
 accessistis ad tractabilem montem,
 & accessibilem ignem, & turbu-
 nem, & caliginem, & procellam,
 & tubæ sonum, & vocem ver-
 borum, quam qui audierunt, ex-
 ensauerunt se, ne eis fieret verbum.
 * Non enim portabāt quod dice-
 batur: Et si bestia tetigerit mon-
 tem lapidabitur. * Et ita terribi-
 le erat quod videbatur. Moyses
 dixit: Erubescit sum, & treme-
 bundus. * Sed accessistis ad Sion
 montem, & ciuitatem Dei viuē-
 tis, Ierusalem celestem, & mul-
 torum millium angelorum fre-
 quentiam, * & Ecclesiam primi-
 tiuorum, qui conscripti sunt in coe-

lis, & iudicem omnium Deum;
 & spiritus iustorum perfectorum;
 & testamenti noui mediatorum;
 Iesum, & sanguinis asperionem
 melius loquentem quam Abel.
 * Videte ne recuseris loquentem.
 Si enim illi non effugerunt, recu-
 santes eum, qui super terram lo-
 quebatur: multo magis nos, qui
 de caelis loquentem nobis averti-
 mus. * cuius vox mouit terram tunc:
 nunc autem tepromittit, dicens
 Adhuc semel: & ego mouebo non
 solum terram, sed & caeli. * Quod
 autem, Adhuc semel, dicit: de-
 clarat mobilium translationem tā-
 quam factorum, vt maneat ea,
 quæ sunt immobilia. * Itaque reg-
 num immobile suscipientes, ha-
 bemus gratiam: per quam ser-
 uiamus placentes Deo, cum metu
 & reuerentia. * Et enim Deus
 noster ignis consumens est.

C A P. XII.

Caritas fraternitatis maneat
 in vobis. * Et hospitalita-
 tem nolite obliuisci, per hanc e-
 nim latuerunt quidam, Ange-
 lis hospitio receptis. * Memento
 te vincitorum, tamquam simul
 victi: & laborantium, tam-
 quam & ipsi in corpore morantes.
 * Honorabile connubium in om-
 nibus, & thorus immaculatus.
 Fornicatores enim, & adulteros
 iudicabit Deus. * Sint mores si-
 ne auaritia, contenti sunt rebus:
 ipse enim dixit. * Non te dese-
 ram, neque derelinquam. * ita
 vt confidenter dicamus: * Domi-
 nus mihi adiutor: non timebo
 quid faciat mihi homo. * Me-
 mentote præpositorum vestrorum,
 qui vobis locuti sunt verbū Dei:
 quorum inuētes exitum conuer-
 sationis imitmini fidem. * Ie-
 sus Christus heri, & hodie: ip-
 se & in secula. * Doctrinis varijs,
 & peregrinis nolite abduci. Opti-
 mum est enim gratia stabilire cor,
 non escis: quæ non proficiunt
 ambulanti in eis. * Habemus
 altare, de quo edere non habent
 potestatem, qui tabernaculo deo-
 seruiunt. * Quorum enim ani-
 mabus inferitur sanguis pro pec-
 cato in sancta per pontificem
 horum

Mic. i. c.

10

horum corpora eremantur extra
castra. * Propter quod & Iesus, vt
sanctificaret per suū sanguinem
populum, extra portam passus
est. * Exeamus igitur ad eum ex-
tra castra, improprium eius por-
tautes. * Non enim habemus
hic manentem ciuitatem, sed fu-
turam inquirimus. * Per ipsum
ergo offeramus hostiā laudis sem-
per Deo, id est, fructum labio-
rum consentientium nomini eius.
* Beneficentia autem, & commu-
nionis hostiis obliuisci: talibus
enim hostiis promeretur Deus.
* Obedite praepositis vestris, &
subiacete eis. * Ipsi enim perui-
gilant quasi rationem pro anima-
bus vestris reddituri, vt cum gau-
dio hoc faciant, & non gementes:
hoc enim nō expedit vobis. * Ora-
te pro nobis: confidimus enim
quia bonam conscientiam habe-

mus in omnibus bene & olemes
conuersari. * Amplius autem de-
precor vos hoc facere, quō cele-
rius restituar vobis. * Deus autem
pacis, qui eduxit de mortuis pa-
torem magnum ouium, in san-
guine testamenti aeterni, Domi-
num nostrum Iesum Christum
aperiet vos in omni bono, vt fa-
ciatis eius voluntatem: faciens
in vobis quod placeat coram se
per Iesum Christum: cui est glo-
ria in saecula saeculorum. Amen.
* Rogo autem vos fratres, vt sus-
feratis verbum solatii. Etenim
per paucis scripsi vobis. * Cogno-
scite fratrem nostrū Timotheum
dimissum: cum quo (si celerius
venerit) videbo vos. * Salutate
omnes praepositos vestros, & om-
nes sanctos. Salutant vos de Ita-
lia fratres. * Gratia cum omnibus
vobis. Amen.

EPISTOLA CATHOLICA

B. IACOBI APOSTOLI.

CAPVT PRIMVM.

IACOBVS
Dei, & Do-
mini nostri
Iesu Christi
seruus, duo-
decim tribu-
bus, quæ sūt
in dispersio-
ne, salutem. * Omne gaudium
existimate fratres mei, cum in ten-
tationes varias incideritis: * Scien-
tes quod probatio fidei vestrae pa-
tientiam operatur. * Patientia au-
tem opus perfectum habet: vt si-
tis perfecti & integri in nullo de-
ficientes. * Si quis autem vestrum
indiget sapientiā, postulet a Deo,
qui dat omnibus affluenter, & nō
improperat: & dabitur ei. * Po-
stulet autem in fide nihil habitus:
qui enim habitat, similis est su-

auis maris, qui a vēto mouetur &
circumfertur. * non ergo aestimes
homo ille quodd accipiat aliquid
a Domino. * Vir duplex animo
inconstans est in omnibus vijs suis.
* Glorietur autem frater humilis
in exaltatione sua: * diues autem
in humilitate sua, quoniam sicut
flos fœni transibit: * exortus est
enim sol cum ardore, & arefecit
fœnum, & flos eius decidit, & de-
cor vultus eius deperijt: ita & di-
ues in itineribus suis marcescet.
* Beatus vir, qui suffert tentatio-
nem: quoniam cum probatus fue-
rit, accipiet coronam vitæ, quam
repromissit Deus diligentibus se.
* Nemo cum tentatur, dicat quoniam
a Deo tentatur: Deus enim
inrentator malorum est: ipse au-
tem nemo tentatur. * vnusquisque
verò

Ro. 5. a. 3

Mat. 7. a. 7

& 21. c. 12.

Mar. 11. c.

24

Luc. 11. b. 9

16. 14. b. 13

& 16. c. 33

134.

Eccl. 14.

c. 18

Isa. 40. b. 6.

1. Pet. 1. d

24

Job 3. c. 23

c. 12. 13.

c. 12. 13.

c. 12. 13.

c. 12. 13.

c. 12. 13.

c. 12. 13.

c. 12. 13.

c. 12. 13.

vero tentatur a concupiscentia sua abstractus, & illectus. * Deinde 15 concupiscentia cum conceperit, parit peccatum: peccatum vero cum consummatum fuerit, generat mortem. * Nolite itaque errare fratres mei dilectissimi. * Omne 17 datum optimum, & omne donum perfectum desursum est, descendens a Patre luminis, apud quem non est transmutatio, nec vicissitudinis obumbratio. * Voluntas enim genuit non verbo veritatis, ut simus initiū aliquid creaturæ eius. * Scitis fratres mei dilectissimi. * Sit autem omnis homo velox ad audiendum: tardus autem ad loquendum, & tardus ad iram. * Ira enim viri, iustitiam Dei non operatur. * Propter quod 21 abijciētes omnem immunditiam, & abundantiam malitiae, in mansuetudine suscipite inſitum verbum, quod potest saluare animas vestras. * Ille autem factores verbi, & non auditores tantum: fallentes vosmetipsos. * Quia si 23 quis auditor est verbi, & non factor: hic comparabitur viro consideranti vultum naturae suae in speculo. * Consideravit enim se, & abiit, & statim oblitus est qualis fuerit. * Qui autem perspexerit in legem perfectam libertatis, & permanſerit in ea, non auditor obliuioſus factus, sed factor operis: hic beatus in facto suo erit. * Si quis autem putat se religiosum esse, non reſtrēans linguam suam, sed seducens cor suum, huius vana est religio. * Religio inuoluta, & immaculata apud Deum, & Patrem, hæc est: Visitare pupillos, & viduas in tribulatione eorum, & immaculatam se custodire ab hoc seculo.

C A P. II.

Leu. 19. d. 15. & 16. d. 19. Prou. 24. c. 23. Eccli. 42. a. I. **F**ratres mei, nolite in personarum acceptione habere fidem Domini nostri Iesu Christi gloriamini. Et enim si introierit in concitium vestrum vir aureum anulum, qui indutus in veste candida introierit autem & pauper in sordido habitu, & intendant in eum, qui indutus est veste purpurea, & dixerit ei: Tu sedes hic

bene: pauper autem dicat: Tu sta illic; aut sede sub scabbello pedum meorum: * nonne iudicatis apud vosmetipsos, & facti estis iudices, cogitationum iniquarum? * Audite fratres mei dilectissimi, nonne Deus elegit pauperes in hoc mundo, diuites in fide, & heredes regni, quod repromisit Deus diligētibz se? * Vos autem exhoramini pauperem. Nonne diuites per potestatem opprimunt vos, & ipsi trahunt vos ad iudicia? * Nonne ipsi blasphemant bonum nomen quod inuocatum est super vos? * Si tamen legem perfectam regalem secundum Scripturas diliges proximum tuum sicut teipsum: bene facitis: * si autem personas accipitis, peccatum operamini, redargui a lege quasi transgressores. * Quicumque autem totam legem seruauerit, offendat autem in vno, factus est omnium reus. * Qui enim dixit, Non moechaberis, dixit & Non occides. * Quid si non moechaberis, occides autem, factus es transgressor legis. * Sic loquimini, & sic facite: sicut per legem libertatis incipientes iudicari. * Iudicium enim sine misericordia illi, qui non fecit misericordiam: superexaltat autem misericordia iudicium. * Quid proderit fratres mei si fidem quis dicat se habere, opera autem non habeat? Numquid poterit fides saluare eum? * Si autem frater, & soror nudi sint, & indigent victu quotidiano, dicat unusquisque ex vobis illis: Ite in pace, calefaciamini & saturamini: non dederitis autem eis quae necessaria sunt corpori, quid proderit? * Sic & fides si non habeat opera, mortua est in semetipsa. * Sed dicet quis: Tu fidem habes, & ego opera habeo. ostende mihi fidem tuam sine operibus: & ego ostendam tibi ex operibus fidem meam. * Tu credis quoniam vnus est Deus? Bene facis, & demones credunt, & contremiscunt. * Vis autem scire o homo inanis, quid sit fides sine operibus mortua? * Abraham pater noster nonne ex operibus iustificatus est, offerens Isaac filium suum, super altare?

tare? * Vides quoniam fides coope-
rabatur operibus illius & ex ope-
ribus fides consummata est. * Et
suppleta est Scriptura, dicens :
¶ Gen. 15. b. * Credidit Abraham Deo, & re-
putatum est illi ad iustitiam, &
¶ Rom. 4. a. 1 amicus Dei appellatus est. * Vi-
¶ Gal. 3. a. 6 detis quoniam ex operibus iusti-
ficatur homo, & non ex fide tan-
¶ Ios. 2. a. 10 tum? * Similiter & Rahab me-
retrix, nonne ex operibus iusti-
ficata est suscipiens nuncios, & alia
via eiciens? * Sicut enim corpus
sine spiritu mortuum est, ita &
fides sine operibus mortua est.

C A P. III.

¶ Mat. 23. a. **N**olite plures magistri fieri
fratres mei, scientes quo-
niam maius iudiciū sumitis. * in
multis enim offendimus omnes.
Si quis in verbo non offendit: hic
perfectus est vir. potest etiam
freno circumducere totum cor-
pus. * Si autem equis frenā in
ora mittimus ad consentiendum
nobis, & omne corpus illorum
circumferimus. * Ecce & naues,
cum magnæ sint, & a ventis
validis minentur, circumferun-
tur a modico gubernaculo ubi
impetus dirigentis voluerit. * Ita
& lingua modicum quidem me-
brum est, & magna exaltat. Ecce
quantus ignis quam magnam
siluam incendit! * Et lingua
ignis est, vniuersitas iniquitatis.
Lingua constituitur in membris
nostris, quæ maculat totum cor-
pus & inflamat rotam natiui-
tatis nostræ inflammata a gehē-
na. * Omnis enim natura bestia-
rum, & volucrum, & serpentium,
& ceterorum domantur, & do-
mita sunt à natura humana: lin-
guam autem nullus hominum
domare potest: iniquitū malum:
plena veneno mortifero. * In ipsa
benedicimus Deum & Patrem: &
in ipsa maledicimus hominēs,
qui ad similitudinem Dei facti
sunt. * ex ipso ore procedit be-
nedictio, & maledictio. Non
oportet, fratres mei, hæc ita fieri.
* Numquid fons de eodem for-
mine emanat dulcem, & amaram
aquam? * Numquid potest, fra-
tres mei, sicus vnas facere aut vi-

tis sicus? Sic neque salsa dulcem
potest facere aquam. * Quis sa-
piens, & disciplinatus inter vos?
Ostendat ex bona conuersatione
operationem suam in mansuetu-
dine sapientie. * Quod si zelum
amarum habetis, & contentiones
sint in cordibus vestris: nolite glo-
riari, & mendaces esse aduersus
veritatem. * non est enim ita sa-
pientia desursum descendēs: sed
terrena, animalis, diabolica.
* Vbi enim zelus & contentio: ibi
inconstantia, & omne opus pra-
uum. * Quæ autem desursum est
sapientia, primum quidem pu-
dica est, deinde pacifica, modesta,
suadibilis, bonis consentiens, plena
misericordia, & fructibus bonis,
non iudicans, sine simulatione.
* Fructus autem iustitie, in pace
seminatur, facientibus pacem.

C A P. IIII.

Vnde bella, & lites in vobis?
Nonne hinc rex concupiscen-
tius vestris, quæ militat in mem-
bris vestris? * Concupiscitis, &
non habetis: occiditis, & zelati-
tis: & non potestis adipisci: li-
tigatis, & belligeratis, & non ha-
betis, propter quod non postula-
tis. * Petitis, & non accipitis: eo
quod male petatis: ut in concu-
piscitijs vestris infumatis. * Adul-
teri nescitis quia amicitia huius
mūdi, inimica est Dei? Quicunque
ergo voluerit amicus esse sæculi
huius, inimicus Dei constituitur.
* An putatis quia inaniter Scri-
ptura dicat: Ad inuidiam concu-
piscit spiritus, qui habitat in vo-
bis? * Maiorem autem dat gratiā.
Propter quod dicit: Deus super-
bis resistit, humilibus autem dat
gratiam. * Subdit ergo estote
Deo, resistite autem diabolo, &
fugiet a vobis. * Appropinqua-
te Deo, & appropinquabit vobis.
Emundate manus, peccatores,
& purificate corda, duplices ani-
mo. * Miseri estote, & lugete, &
plorare: risus vester in luctum
conuertatur, & gaudium in mo-
rorem. * Humiliamini in con-
spectu Domini, & exaltabit vos.
* Nolite detrahare alterutrum fra-
tres, Qui detrahit fratrem, aut qui
Bbb b b iudi-

¶ Pro. 3. d. 34

¶ 1. Pet. 1. b.

Ro. 14. 2. 4

iudicat fratrem suum, detrahit legi,
& iudicat legem. Si autem iudicas
legem: non es factor legis, sed
iudex. * Vnus est legislator, & iu-
dex, qui potest perdere, & libe-
rare. * Tu autem quis es, qui
iudicas proximum? Ecce nunc
qui dicitis. Hodie aut crastino ibi-
mus in illam ciuitatem, & facie-
mus ibi quidem annum, & mer-
cebimur & lucrū faciemus: * qui
ignoratis quid erit in crastino.
* Quæ est enim vita vestra? vapor
est ad modicum parens, & deinceps
exterminabitur; pro eo vt
dicatis: Si Dominus voluerit. Etsi
Si vixerimus, faciemus hoc, aut
illud. * Nunc autem exultatis in
superbijs vestris. Omnis exulta-
tio talis, maligna est. * Scienti
igitur bonum facere, & non fa-
cienti, peccatum est illi.

C A P. V.

A Gite nunc diuites, plorate
vlulantes in miserijs vestris,
quæ aduenient vobis. * Diuitiæ
vestræ putrefactæ sunt: & ve-
stimenta vestra a tineis comesta
sunt. * Aurum, & argentum
vestrum æruginauit: & erugo eo-
rum in testimonium vobis erit,
& manducabit carnes vestras si-
cut ignis. Thesaurizatis vobis
iram in nouissimis diebus. * Ec-
ce merces operatorum, qui mesue-
runt regiones vestras, quæ fraudata
est a vobis, clamat: & clamor
eorum in aures Domini sabbaoth
introiuit. * Epulati estis super
terram, & in luxurijs enutristis cor-
da vestra in die occisionis. * Ad-
dixistis, & occidistis iustum, &
non resistit vobis. * Patientes igitur
esset fratres vsque ad aduen-
tum Domini. Ecce agricola ex-
pectat pretiosum fructum terræ,

patienter ferens donec accipiat
temporancum, & serotinum. * Pa-
tientes igitur esset & vos, & con-
firmate corda vestra: quoniam ad-
uentus Domini appropinquauit.
* Nolite ingemiscere fratres in
alterutrum, vt non iudicemini.
Ecce iudex ante ianuam assistit.
* Exemplum accipite, fratres, exi-
tus mali, labors, & patientiæ,
Prophetas qui locuti sunt in no-
mine Domini. * Ecce beatifica-
mus eos, qui sustinuerunt. Suffe-
rentiam Iob audistis, & finem Do-
mini vidistis, quoniam misericors
Dominus est, & miserator. * An-
te omnia autem fratres mei nolite
iurare, neque per cælum,
neque per terram, neque aliud
quodecumque iuramentum. Sit
autem sermo vester: Est, est: Non,
non: vt non sub iudicio decidatis.
* Tristatur aliquis vestrum? oret:
* A quo animo est? psallat. * Infir-
matur quis in vobis? inducat pres-
byteros Ecclesiarum, & orent super
eum, vngentes eum oleo in no-
mine Domini: & oratio fidei sal-
uabit infirmum, & alleuiabit eum
Dominus: & si in peccatis sit, re-
mittentur ei. * Constatemini ergo
alterutrum peccata vestra, & orate
pro inuicem vt saluemini: mul-
tum enim valet deprecatio iusti
assidua. * Elias homo erat si-
milis nobis passibilis: & oratio-
ne orauit vt non plueret super ter-
ram, & non pluit annos tres, &
menses sex. * Et rursum orauit:
& cælum dedit pluuiam, & terra
dedit fructum suum. * Fratres mei,
si quis ex vobis errauerit a verita-
te, & conuerterit quis eum: * sci-
re debet quoniam qui conuer-
sit fecerit peccatorem ab errore via
sux, saluabit animam eius a mor-
te, & operiet multitudinem pec-
catorum.

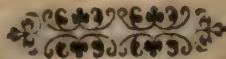
|| Matt. 5. f.

34

|| 3. Reg. 17.

a. 1

Luc. 4. d. 25

EPISTOLA BEATI PETRI APOSTOLI PRIMA.

CAPVT PRIMVM.

ETRVS Apo-
stolus Iesu A
Christi, elec-
tis aduenis
dispersionis
Ponti, Gala-
tiz, Cappa-
dociz, Aliz,
& Bithyniz
secundum 2

præscientiam Dei Patris, in sanctificationem Spiritus, in obedientiam, & asperisionem sanguinis Iesu Christi: Gratia vobis, & pax multiplicetur. * || Benedictus Deus & Pater Domini nostri Iesu Christi, qui secundum misericordiam suam magnam regenerauit nos in spem viuam, per resurrectionem Iesu Christi ex mortuis, * in hereditatem incorruptibilem, & incontaminatam, & immarcescibilem, conseruatam in celis in vobis, * qui in virtute Dei custodimini per fidem in salutem, paratam reuelari in tempore nouissimo. * In quo exultabitis, modicum nunc si oportet contristari in varijs temptationibus: * vt probatio vestre fidei multo pretiosior auro (quod per ignem probatur) inueniatur in laudem, & gloriam, & honorem in reuelatione Iesu Christi: * quem cum non videritis, diligitis: in quem nunc quoque non videntes creditis: credentes autem exultabitis latitia inenarrabili, & glorificata: * reportantes finem fidei vestre, salutem animarum. * De qua salute exquisierunt, atque scrutati sunt prophete, qui de futura in vobis gratia prophetauerunt: * scrutantes 11

VI. Cor. 1. a
Eph. 1. a. j

in quod, vel quale tempus significaret in eis Spiritus Christi: prænunciens eas quæ in Christo sunt passiones, & posteriores glorias: 12 quibus reuelatum est quia non sibi metipsis, vobis autem ministrabant ea, quæ nunc nunciata sunt vobis per eos, qui euangelizauerunt vobis, Spiritu sancto misso de celo, in quem desiderant angeli prospicere. * Propter quod succincti lumbos mentis vestre, sobrii perfecte sperate in eam, quæ offertur vobis, gratiam, in reuelationem Iesu Christi: * quasi filij obedientie, non configurati prioribus ignorantie vestre desiderijs: * sed secundum eum, qui vocauit vos, Sanctum: & ipsi in omni conuersatione sancti sitis: * quoniam scriptum est: || Sancti eritis, quoniam ego Sanctus sum. * Et si 17 patrem inuocatis eum, qui sine acceptione personarum iudicat secundum vniuersiusque opus, in timore incolatis vestri 18 tempore conuersamini. * Scientes quod non corruptibilibus auro, vel argento redempti estis de vana vestra conuersatione patrum traditionis: * || sed pretioso sanguine quasi agni immaculati 20 Christi, & incontaminati: * præcogniti quidem ante mundi constitutionem, manifestati autem nouissimis temporibus propter 22 vos, * qui peripitium fideles estis in Deo, qui suscitauit eum a mortuis, & dedit ei gloriam, vt fides vestra, & spes esset in Deo: 23 * Animas vestras castificantes in obedientia charitatis, in fraternitatis amore, simplici ex corde

Leu. 11. 8.
44. & 19. a.
2. & 20. b. 7
Deu. 10. d.
17
Ro. 2. b. 11
Gal. 2. b. 6
1. Cor. 6. d.
20. & 7. d.
23
Heb. 9. d. 12
1. Io. 1. b. 7
Apo. 1. b. 9

inuicem diligite attentius : * re-
nati non ex semine corruptibili,
sed incorruptibili per verbum
Dei viui, & permanenti in aeternum : *
quia omnis caro fenum : & omnis gloria eius
tamquam flos feni : exaruit fenum,
& flos eius decidit. * Verbum autem Domini manet in aeternum. hoc est autem verbum,
quod euangelizatum est in vos.

CAP. II.

Rom. 6. 2. 4. **D**eponentes igitur omnem
Eph. 4. c. 2. malitiam, & omnem dolum,
Col. 3. b. 8. & simulationes, & inuidias,
Heb. 12. a. 1. & omnes detractiones, sicut
modo geniti infantes, rationabile,
sine dolo lac concupiscite : ut in eo
crescatis in salutem : * si tamen gustastis
quoniam dulcis est Dominus. * Ad quem
accedentes lapidem viuum, ab hominibus
quidem reprobatum, a Deo autem electum,
& honorificatum : * & ipsi tamquam lapides
viui superaedificamini, domus spiritalis,
sacerdotium sanctum, offerre spiritalia
hostias, acceptabiles Deo per Iesum
Christum : * Propter quod continet Scriptura :
Ecce pono in Sion lapidem summum
angularem, electum, pretiosum : & qui
crediderint in eum, non confundentur.
Vobis igitur honor credentibus : non
credentibus autem lapis, quem reprobauerunt
aedificantes, hic factus est in caput
anguli : * & lapis offensiuus, & petra
scandalis his, qui offendunt verbo, nec
credunt in quod & positi sunt. * Vos autem
gens electum, regale sacerdotium, gens
sancta, populus acquisitionis : ut
virtutes annuncietis eius, qui de tenebris
vocauit in admirabile lumen suum. *
Qui aliquando non populus, nunc autem
populus Dei : qui non consecuti misericordiam,
nunc autem misericordiam consecuti.
Charissimi, obsecro vos tamquam aduenas
& peregrinos abstinere vos carnalibus
desiderijs, quae militantes aduersus animam,
conuersas

tionem vestram inter Gentes habentes bonam : ut in eo, quod
deserunt de vobis, tamquam de malefactoribus,
ex bonis operibus vos considerantes, glorificent
Deum in die visitationis.

* Subiecti igitur estote omni humane creaturae propter Deum :
sive regi quasi precellenti : * sive ducibus
tamquam ab eo missis ad vindictam malefactorum,
laudem vero bonorum : * quia sic est
voluntas Dei, ut beneficientes obmutescere faciat
impudentium hominum ignorantiam :
* quasi liberi, & non quasi velamen
habentes malitiae libertatem, sed sicut
serui Dei. * Omnes honorate : * fratritatem
diligite : Deum timeat : Regem honorificate :
* Serui subditi estote in omni timore dominis,
non tantum bonis & modestis, sed etiam
tyrannicis. * Hec est enim gratia, si propter
Dei conscientiam sustinet quis tristitiam,
pariens iniuste. * Quae enim est gloria,
si peccantes, & colaphizati fueritis ?
Sed si bene facientes patienter
sustinetis : haec est gratia apud Deum.
* In hoc enim vocati estis : quia & Christus
passus est pro nobis, vobis relinquens
exemplum ut sequamini vestigia eius :
* qui peccatum non fecit, nec inuentus
est dolus in ore eius : * qui cum malediceretur,
non maledicebat : cum patere-
tur, non comminabatur : irade-
bat autem iudicanti se iniuste. *
* qui peccata nostra ipse portauit in corpore
suo super lignum : ut peccatis mortui,
iustitiae viuamus : cuius liuore sanati
estis. * Eratis enim sicut oves errantes,
sed conuersi estis nunc ad pastorem,
& episcopum animarum vestrarum.

CAP. III.

* Similiter & mulieres subditi sint viris suis :
ut & si qui non credunt verbo, per
mulierum conuersationem sine verbo
lucifient, * considerantes in timore
castam conuersationem vestram. *
Quarum non sicut

Moise 2. d. 23. **R**om. 9. c. 25. **R**om. 13. d. 14. **G**al. 5. c. 16

trinfecus capillatura, aut circum-
datio auri, aut indumenti vesti-
mentorum cultus: * sed qui ab-
conditus est cordis homo, in in-
corruptibilitate quieti, & mode-
sti spiritus, qui est in conspectu
Dei locuples. * Si etenim ali-
quando & sanctæ mulieres, spe-
rantes in Deo, ornabant se, sub-
iectæ proprijs viris. * Sic ut

Gen. 19. b.

12 Sara obediebat Abraham, domi-
num eum vocans: cuius estis fi-
liæ benefactores, & non petti-
mentes ullam perturbationem.

1. Cor. 7.

2.3 * Viri similiter cohabitantes se-
cundum scientiam, quasi infir-
miori vasculo muliebri impar-
tientes honorem, tamquam &
coheredibus gratiæ vitæ: vt non
impediant orationes vestræ.

* In fine autem omnes vni-
mes, compatientes, fraternita-
tis amatores, misericordes, mo-
desti, humiles: * non reddentes

Pro 17. c.

13 malum pro malo, nec male-
dictum pro maledicto, sed econ-
trario benedicentes: quia in hoc
d. 15 vocati estis, vt benedictionem
hereditate possideatis. * Qui

Ps. 33. c. 13

enim vult vitam diligere, & dies
videre bonos, eberceat linguam
suam a malo, & labia eius ne

Isa. 1. c. 16

loquantur dolum. * Declinet
a malo, & faciat bonum: inqui-
rat pacem, & sequatur eam.
* Quia oculi Domini super ius-
tos, & aures eius in preces eor-
um: Vultus autem Domini su-
per facientes mala. * Et quis est
qui vobis noceat, si boni amula-
tores fueritis? * Sed & si quid

Matt. 5. a

10 patimini propter iustitiam, beati.
Timorem autem eorum ne
timueritis, & non conturbemini.
* Dominum autem Christum
sanctificate in cordibus vestris,
parati semper ad satisfactionem
omni poscenti vos rationem de

1. c. 12

ea, quæ in vobis est, spe. * sed
cum modestia, & timore, con-
scientiam habentes bonam: vt in
eo, quod detrahunt vobis, con-
fundantur, qui calumniantur ves-
tram bonam in Christo conuer-
sationem. * Melius est enim be-

Ro. 3. b. 6

17 nefacientes (si voluntas Dei ve-
lit) pati, quam malefacientes.
* quia & Christus semel pro pec-
catis nostris mortuus est, iustus

pro iniustis, vt nos offerret Deo,
mortificatus quidem carne, vi-
uificatus autem spiritu. * In quo
& his, qui in carcere erant, spiri-

20 tibus veniens prædicauit: qui in-
creduli fuerant aliquando, quan-
do expectabant Dei patientiam
in diebus Noe, cum fabricaretur

14 archa, in qua pauci, id est
37 octo animæ saluæ factæ sunt per
Luc. 17. 2 aquam. * Quod & vos nunc si-

21 milis formæ saluos facit baptis-
ma: non carnis depositio for-
dium, sed conscientiæ bonæ in-
terrogatio in Deum per resurre-

7 ctionem Iesu Christi, * qui est
22 in dextera Dei, deglutiens mor-
tem, vt vitæ æternæ heredes effi-
ceremur: profectus in calum

subiectis sibi angelis, & potesta-
tibus, & virtutibus.

CAP. IIII.

1 Christo igitur passo in carne,

A & vos eadem cogitatione
armamini: quia qui passus est in

2 carne, desistat peccatis: * Vt iam
non desiderijs hominum, sed vo-
luntati Dei, quod reliquum est

3 in carne viuat temporis. * Suffi-
11 Ephe. 4. 0. cificat enim præteritum tempus ad
voluntatem Gentium consum-
mandam his, qui ambulauerunt

in luxurijs, desiderijs, vinolen-
tijs, comestationibus, potationi-
bus, & illicitis idolorum culti-

4 bus. * In quo admirantur non
concurrentibus vobis in eandem
luxuriæ confusionem, blasphemias

5 mantes. * Qui reddent rationem
ei, qui paratus est iudicare vi-
uos & mortuos. * Propter hoc

6 enim & mortuis euangelizatum
est: vt iudicentur quidem secun-
dum homines in carne, viuant
autem secundum Deum in Spiri-
tu. * Omnium autem finis ap-
propinquauit. Estote itaque pruden-
tes, & vigilate in orationi-
bus. * Ante omnia autem, mu-
tuam in vobismetipsis charita-
tem continui habentes: quia
charitas operit multitudinem pec-
catorum. * Hospitaliter inuicem
sine murmuratione: * vni-
quisque, sicut accepit gratiam, Phil. 2. b.
in alterutrum illam administran-

Ro. 12 b.
6
1. Cor. 4. 2. 2

res, sicut boni dispensatores multiformis gratia Dei. * Si quis loquitur, quasi sermones Dei: si quis ministrat, tamquam ex virtute, quam administrat Deus: ut in omnibus honorificetur Deus per Iesum Christum: cui est gloria, & imperium in secula seculorum: Amen. * Charissimi, nolite peregrinari in seruire, qui ad tentationem vobis sit, quasi noui aliquid vobis contingat: sed communicantes Christi passionibus gaudete, ut & in reuelatione glorie eius gaudeatis exultantes. * Si exprobramini in nomine Christi, beati eritis: quoniam quod est honoris, glorie, & virtutis Dei, & qui est eius Spiritus, super vos requiescit. * Nemo autem vestrum patiatur ut homicida, aut fur, aut maledicus, aut alienorum appetitor. * Si autem ut Christianus, non erubescat: glorificet autem Deum in isto nomine. * quoniam tempus est, ut incipiat iudicium a domo Dei. Si autem primum a nobis: quis finis eorum, qui non credunt Dei Euangelio? * Et si iustus vix saluabitur, impius, & peccator ubi parebunt? * Itaque & hi, qui patiuntur secundum voluntatem Dei, fidei Creatori commendent animas suas, in beneficiis.

C A P. V.

Seniores ergo, qui in vobis sunt, obsecro, consenior & testis Christi passionum: qui & eius, que in futuro reuelanda est, glorie communicator: * pascite qui in vobis est gregem Dei,

providentes non coacte, sed spontane secundum Deum: neque turpis lueri gratia, sed voluntarie: * neque ut dominantes in clericis, sed forma facti gregis ex animo. * Et cum apparuerit princeps pastorum, percipietis immarcescibilem glorie coronam. * Similiter adolescentes subditi estote senioribus. * Omnes autem inuicem humilitatem in sinuate, quia Deus superbis resistit, humilibus autem dat gratiam. * Humiliamini igitur sub potenti manu Dei, ut vos exaltet in tempore visitationis: omnem solitudinem vestram proicientes in eum, quoniam ipsi cura est de vobis: sobrii estote, & vigilate: quia aduersarius vester diabolus tamquam leo rugiens circumcui, quæreas quem deuoret: cui resistite fortes in fide: scientes eandem passionem ei, quæ in mundo est, vestræ fraternitati fieri. * Deus autem omnis gratia, qui vocauit nos in eternam suam gloriam in Christo Iesu, modicum passus ipse perficiet, confirmabit, solidabitque. * Ipsi gloria, & imperium in secula seculorum: Amen. * Per Siluanum fidelem fratrem vobis, ut arbitror, breuiter scripsi: obsecrans & constans, hanc esse veram gratiam Dei, in qua statis. * Salutat vos Ecclesia, quæ est in Babylone, coelestis, & Marcus filius meus.

* Salutate inuicem in osculo sancto: Gratia vobis omnibus, qui estis in Christo Iesu. Amen.
* * *

Ro. 12. 2.
10
Mac. 4. c. 10
Pl. 54. d. 23
Mat. 6. c. 23
Luc. 12. c.
12

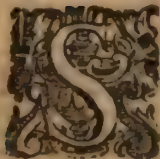
Pro. 11. d.

21

EPISTOLA BEATI PETRI APOSTOLI SECUNDA.

CAPVT PRIMVM.

SIMON Petrus, seruus, & Apostolus Iesu Christi, ijs, qui coequalem nobiscum sortiti sunt fidem in iusticia Dei nostri, & Saluatoris Iesu Christi. * Gratia vobis, & pax adimpleatur in cognitione Dei, & Christi Iesu Domini nostri: * quomodo omnia nobis diuinæ virtutis suæ, quæ ad vitam, & pietatem donata sunt, per cognitionem eius, qui vocauit nos propria gloria, & virtute, * per quem maxima, & pretiosa nobis promissa donauit: vt per hæc efficiamini diuinæ confortes nature: fugientes eius, quæ in mundo est, concupiscentiæ corruptionem. * Vos autem curam omnem subinferentes, ministrare in fide vestra virtutem, in virtute autem scientiam, * in scientia autem abstinentiam, in abstinentia autem patientiam, in patientia autem pietatem, * in pietate autem amorem fraternitatis, in amore autem fraternitatis charitatem. * Hæc enim si vobiscum adsint, & superent, non vacuos, nec sine fructu vos constituent in Domini nostri Iesu Christi cognitione. * Cui enim non præsto sunt hæc, excus est, & manu tentans, obliuionem accipiens purgationis veterum suorum delictorum. * Quapropter fratres magis satagite vt per bona opera certam vestram vocationem, & electionem faciatis: hæc enim facientes, non peccabitis aliquando. * Sic enim abundanter ministrabitur vobis introitus in æternum regnum Do-

mini nostri, & Saluatoris Iesu Christi. * Propter quod incipiam vos semper commonere de his: & quidem scientes & confirmatos vos in præsentis veritate. * Iustum autem arbitror quamdiu sum in hoc tabernaculo, suscitare vós in commotione: * certus quodd velox est depositio tabernaculi mei secundum quod & Dominus noster Iesus Christus * significauit mihi. * Dabo autem operam & frequenter habere vos post obitum meum, vt horum memoriam faciatis. * Non enim doctas fabulas secuti notam fecimus vobis Domini nostri Iesu Christi virtutem, & præsentiam: sed speculatores facti illius magnitudinis. * Accipiens enim a Deo Patre honorem, & gloriam, voce delapsa ad eum huiuscemodi a magnifica gloria: "Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi complacui, ipsum audite." * Et hanc vocem nos audiuimus de celo allatam, cum essemus cum ipso in monte sancto. * Et habemus firmiorem propheticum sermonem: cui benefacitis attendentes quasi lucernæ lucenti in caliginoso loco donec dies elucescat, & lucifer oriatur in cordibus vestris: * hoc primum intelligentes quodd omnis prophetia Scripturæ propria interpretatione non sit. * Non enim voluntate humana allata est aliquando prophetia: sed Spiritu sancto inspirati, locuti sunt sancti Dei homines.

CAP. II.

FVerunt vero & pseudopropheteæ in populo, sicut & in vobis erunt magistri mendaces, qui introducunt sectas perditionis, & cum,

& cum, qui emit eos, Dominum negant: superducentes sibi ce-
 rem perditionem. * Et multi se-
 quetur eorum luxurias, per quos
 veritatis blasphemabitur: * &
 in auaritia fictis verbis de vobis
 negotiabuntur: quibus iudicium
 iam olim non cessat: & perditio
 eorum non dormitat. * Si enim

|| Job 4. d. 18
 Iud. b. 6

Gen. 7. a. 1

|| Gen. 19. b.
 a.

Deus angelis peccatis non pe-
 percit, sed rudemibus inferni
 detractos in tartarū tradidit cru-
 ciandos, in iudicium referuari.
 * Et originali mundo nō pepercit,
 sed octauum Noe iustitiae prae-
 conem custodivit, diluvium mun-
 do impiorum inducens. * Et ci-
 uitates Sodomorum, & Gomo-
 rhorum in cinerem redigens,
 euerfione damnavit: exemplum
 eorum, qui impie acturi sunt, po-
 nens: * & iustū Lot oppressum a
 nefandorum iniuria, ac luxurio-
 sa conversatione eripuit: * aspe-
 ctu enim, & auditu iustus erat: ha-
 bitas apud eos, qui de die in diem
 animam iustam iniquis operibus
 cruciabant. * Novit Dominus
 pios de tentatione eripere: in-
 quos vero in diem iudicii refer-
 uare cruciandos: * magis autem
 eos, qui post carnem in concupi-
 scentia immunditiae ambulant,
 dominationemque contemnunt, au-
 daces, sibi placentes, sectas non
 metunt introducere blasphemā-
 tes: * ubi angeli fortitudine, &
 virtute cum sint maiores, nō por-
 tant aduersum se execrabile iudi-
 cium. * Hi vero velut irrationabilia
 pecora, naturaliter in captionem,
 & in perniciem in his quae igno-
 rant blasphemantes in corruptio-
 nis sua peribunt, * percipientes
 mercedem iniustitiae, voluptatē
 existimantes dei delicias: coin-
 quinationes, & maculae deliciis
 affluentes, in conuiuiis suis luxu-
 riantes vobiscum, * oculos habē-
 tes plenos adulterij, & incessabi-
 lis delicti. Pellicientes animas in-
 stabiles, cor exercitatum auaritia
 habentes, maledictionis filij:
 * derelinquentes rectam viā erra-
 uerunt, secuti viam Balaam ex
 Bofor, qui mercedem iniquitatis
 amauit: * correptionem vero ha-
 buit suae vesaniae: subiugale mu-
 ti animal, hominis voce loquens,

|| Num. 22.
 d. 23
 Iud. d. 11

prohibuit propheta insipientiam.
 17 * Hi sunt fontes sine aqua, & ne-
 bulae turbidibus exagitatae, qui-
 bus caligo tenebrarum referua-
 tur. * Superba enim vanitatis lo-
 quentes, pelliciunt in desideriis
 carnis luxuriae eos, qui paululum
 effugiūt, qui in errore conuersan-
 tur: * liberatem illis promitten-
 tes, cum ipsi serui sint corruptio-
 nis: * a quo enim quis superatus
 est, huius & seruus est. * Si enim
 resurgentes coinquinationes mū-
 di in cognitione Domini noluit,
 & Saluatoris Iesu Christi, his rur-
 sus implicati superantur: facta
 sunt eis posteriora de priora prio-
 ribus. * Melius enim erat illis
 non cognoscere viam iustitiae,
 quam post agnitionem retrosum
 conuerſi ab eo, quod illis tradi-
 tum est sancto mandato: * Conti-
 git enim eis illud Veri prouer-
 bium: * Canis reuersus ad suum
 vomitum: &, Sus lota in volu-
 bro luti.

|| Io. 8. d. 24
 Ro. 16. c. 20
 Hebr. 6. a. 4
 Mat. 12. d.
 45

|| Pro. 28. b.
 12

C A P. III.

Hanc ecce vobis, charissimi,
 secundam scribo epistolam,
 in quibus vestram excito in com-
 monitione sinceram mentem: * vt
 memores sitis eorum, quae praedi-
 ximus a sanctis Prophetis,
 & Apostolorum vestrorum,
 praeceptorum Domini & Saluatoris.
 * hoc primum scientes, quod
 venient in nonissimis diebus in
 deceptione illusores, iuxta prop-
 rias concupiscentias ambulantes,
 dicentes: * Vbi est promissio, aut
 aduentus eius? ex quo enim pa-
 tres dormierunt, omnia sic perfe-
 uerant ab initio creaturae. * La-
 tet enim eos hoc volentes, quod
 caeli erant prius, & terra, de aqua,
 & per aquam consuetas Dei ver-
 bo: * per quae, ille tunc mundus
 aqua inundatus periit. * Caeli au-
 tem, qui nunc sunt, & terra eo-
 dem verbo repositi sunt, igni referu-
 ati in diem iudicii, & perditionis
 impiorum hominum. * Vnum
 vero hoc non lateat vos, charissi-
 mi, quia vnus dies apud Dominū
 sicut mille anni, & mille anni si-
 cut dies vnus. * Non tardat Do-
 minus promissionem suam, sicut
 quidam

|| 1. Tim. 4.
 2. 1
 2. Tim. 3. 2
 Iud. f. 18
 || Eze. 12. f.
 27

quidam trahunt: sed patienter
agite propter vos, nolens aliquos
perire, sed omnes ad penitentiam
reuerſi. * Adueniet autem dies
Domini vt furz in quo calx ignis
impetu tranſient, elementa vero
calore ſoluentur, terra autem &
quæ in ipſa ſunt opera, exurentur.
Cum igitur hæc omnia diſſol-
uenda ſint, quales oportet vos
eſſe in ſanctis conuerſationibus
& pietatibus, * expectantes, &
proptantes in aduentu dñi Do-
mini, per quem cali ardentes ſol-
uentur, & elementa ignis ardo-
re tabeſcent. * Nouos vero ca-
elos, & nouam terram ſecundum
promiſſa ipſius expectamus, in
quibus iuſtitia habitat. * Propter
quod chariſſimi hæc expectantes,

ſatigite immaculati, & inuolati
ei inueniri in pace. * & Domi-
ni noſtri longanimitatem, ſalu-
tem arbitramini: ſicut & cha-
riſſimus frater noſter Paulus ſecū-
dum datam ſibi ſapientiam ſcrip-
ſit vobis. * ſicut & in omnibus
epiſtolis, loquens in eis de his
in quibus ſunt quædam difficilia
intellectu, quæ in doctis, & inſta-
biles deprauant, ſicut & ceteras
Scripturas, ad ſuam ipſorum perdi-
tionem. * Vos igitur fratres præ-
ſcientes euſtodiſte, ne inſipientiū
errore traducti excidatis a propriā
firmitate. * creſcite vero in grātia,
& in cognitione Domini noſtri, &
Saluatoris Ieſu Chriſti. Ipſi glo-
ria & nunc, & in diem æterni-
tatis. Amen.

Ro. 1. 4

Thes. 1.
2-3
Apo. 1. 3
16. c. 15

Iſa. 65. c.
17. & 66. g.
22
Apo. 21. a. 1

EPISTOLA B. IOANNIS APOSTOLI PRIMA. CAP. V. PRIMVM.

Q UOD fuit ab initio, quod audi-
uimus, quod vidimus oculis noſtris,
quod perſe-
ximus, &
manus noſtre contrectauerunt de
verbo vitæ: * & vita maniſeſtata
eſt, & vidimus, & teſtamur, &
annunciamus vobis vitam æter-
nam, quæ erat apud Patrem, &
apparuit nobis: * quod vidimus
& audiuiſimus, annunciamus vo-
bis, vt & vos ſocietatem habe-
atis nobiſcum, & ſocietas noſtra ſit
cum Patre, & cum Filio eius Ieſu
Chriſto. * Et hæc ſcribimus vobis
vt gaudeatis, & gaudium veſtrum
ſit plenum. * Et hæc eſt annun-
ciatio, quam audiuiſimus ab eo,
& annunciamus vobis: * Quo-
niam Deus lux eſt, & tenebræ in

eo non ſunt vllæ. * Si dixerimus
quoniam ſocietatem habemus cu
eo, & in tenebris ambulamus, i-
mentimur, & veritatem non fa-
uicimus. * Si autem in luce ambula-
mus ſicut & ipſe eſt in luce, ſocieta-
tem habemus ad inuicem, * & Hebr. 9. d.
ſanguis Ieſu Chriſti, Filius eius, 14
emundat nos ab omni peccato. * Iſi 1. Pet. 1. d.
Si dixerimus quoniam peccatumum 19
non habemus, ipſi nos ſeducimus. Apo. 1. b. 3
9 & veritas in nobis non eſt. * Si 13. Reg. 3. c
conſitemur peccata noſtra: fidelis 45
eſt, & iuſtus, vt remittat nobis 2. Par. 6. g.
peccata noſtra, & emundet nos 36
ab omni iniquitate. * Si dixerim-
us quoniam non peccauimus: Eccl. 7. c.
mendacem facimus eum, & ver- 21
bum eius non eſt in nobis.

CAP. II.

Illioli mei, hæc ſcribo vobis,
vt non peccetis. Sed & ſi quis
peccauerit, aduocatum habemus
apud

1. 2. b. 13

apud Patrem, Iesum Christum
iustum: * & ipse est propitiatus
pro peccatis nostris: non pro
nostris autem tantum, sed etiam pro
totius mundi. * Et in hoc scimus
quoniam cognouimus eum, si
mandata eius obierimus. * Qui
dicit se nosse eum, & mandata
eius non custodit, mendax est, &
in hoc veritas non est. * Qui autē
seruat verbum eius, vere in hoc cha-
ritas Dei perfecta est: & in hoc
scimus quoniam in ipso sumus,
* Qui dicit se in ipso manere, de-
bet, sicut ille ambulauit, & ipse
ambulare. * Charissimi, nou man-
datum nouū scribo vobis, sed mā-
datum vetus, quod habuistis ab
initio: Mandatum vetus est ver-
bum, quod audistis. * Iterum
mandatum nouum scribo vobis,
quod verum est & in ipso, & in
vobis: quia tenebræ transierunt, &
verum lumen iam lucet. * Qui
dicit se in luce esse, & fratrem
suum odit, in tenebris est vsque
adhuc. * Qui diligit fratrem
suum, in lumine manet, & stan-
dum in eo non est. * Qui au-
tem odit fratrem suum, in tene-
bris est, & in tenebris ambulat,
& nescit quo eat: quia tenebræ
obscuerunt oculos eius. * Scri-
bo vobis, filioli, quoniam remit-
tuntur vobis peccata propter no-
men eius. * Scribo vobis patres,
quoniam cognouistis eum, qui
ab initio est. Scribo vobis adole-
scentes, quoniam vicistis mali-
gnum. * Scribo vobis infantes,
quoniam cognouistis patrem. Scri-
bo vobis iuvenes, quoniam fortes
estis, & verbum Dei manet in vo-
bis, & vicistis malignum. * No-
lite diligere mundum, neque ea,
quæ in mundo sunt. Si quis dili-
git mundum, non est charitas
Patris in eo: * quoniam omne
quod est in mundo, concupiscen-
tia carnis est, & concupiscen-
tia oculorum, & superbia vitæ: quæ
non est ex Patre, sed ex mundo
est. * Et mundus transiit, & con-
cupiscentia eius. Qui autem facit
voluntatem Dei, manet in aeter-
num. * Filioli, nouissima hora
est: & sicut audistis quia Antichri-
stus venit: & nunc Antichristi
multi facti sunt; vnde scimus,

19 quia nouissima hora est: * Et non
bis prodierunt, sed non erant ex
nobis. nā, si fuissent ex nobis, per-
manissent vsque nobiscum: sed
vt manifesti sint quoniam non sunt
20 omnes ex nobis. * Sed vos vñcio-
nem habetis a Sancto, & nostis
21 omnia. * Non scripsi vobis quasi
signantibus veritatem, sed quia
si scienibus eam: & quoniam
omne mendacium ex veritate no-
22 est. * Quis est mendax, nisi is
D qui negat quoniam Iesus est Chri-
stus? Hic est Antichristus, qui
23 negat Patrem, & Filium. * Omnis,
qui negat Filium, nec Patrem ha-
bet: qui confitetur Filium, & Patre
24 habet. * Vos quod audistis ab in-
itio, in vobis permaneat: si in vo-
bis permanferit, quod audistis ab
initio, & vos in Filio, & Patre
25 manebitis. * Et hæc est repromis-
sio, quam ipse pollicitus est nobis,
26 vitam æternam. * Hæc scrip-
psi vobis de his, qui seducunt
27 vos. * Et vos vñctionem, quam
accepistis ab eo, maneat in vobis.
Et non necesse habetis vt aliquis
doceat vos: sed sicut vñctio eius
docet vos de omnibus, & verum
est, & non est mendacium. Et
sicut docuit vos: manete in eo.
28 * Et nunc filioli manete in eo: vt
cum apparuerit, habeamus fidu-
ciam, & non confundamur ab
29 eo in aduentu eius. * Si scitis quon-
iam iustus est, scitote quoniam
& omnis, qui facit iustitiam, ex
ipso natus est.

CAP. III.

1 Videte qualem charitatem de-
dit nobis Pater, vt filij Dei
nominemur & simus. Propter hoc
mundus non novit nos: quia non
2 novit eum. * Charissimi, nunc
filij Dei sumus: & nondum ap-
paruit quid erimus. Scimus quon-
iam cum apparuerit, similes ei
erimus: quoniam videbimus eum
3 sicuti est. * Et omnis, qui habet
hanc spem in eo, sanctificat se,
4 sicut & ille sanctus est. * Omnis,
qui facit peccatum, & iniquita-
tem facit: & peccatum est ini-
5 quitas. * Et scitis quia ille ap-
paruit vt peccata nostra tolleret: & pec-

& pec-

& peccatum in eo non est. * Omnis, qui in eo manet, non peccat: & omnis, qui peccat, non vidit eum, nec cognovit eum. * Filio-li, nemo vos seducat. * Qui facit iustitiam, iustus est: sicut & ille iustus est. * * Qui facit peccatum, ex diabolo est: quoniam ab initio diabolus peccat. In hoc apparuit Filius Dei, & ut dissoluat opera diaboli. * Omnis, qui natus est ex Deo, peccatum non facit: quoniam semen ipsius in eo manet, & non potest peccare, quoniam ex Deo natus est. * In hoc manifesti sunt filij Dei, & filij diaboli. Omnis qui non est iustus, non est ex Deo, & qui non diligit fratrem suum: * quoniam hæc est annuntiatio, quam audistis ab initio, & diligatis alterutrum. * Non sicut Cain, qui ex maligno erat, & occidit fratrem suum. Et propter quid occidit eum? Quoniam opera eius maligna erant: fratris autem eius iusta. * Nolite mirari fratres, si odit vos mundus. * Nos scimus quoniam translati sumus de morte ad vitam, quoniam diligimus fratres. * Qui non diligit, manet in morte: * omnis, qui odit fratrem suum, homicida est. Et scitis quoniam omnis homicida non habet vitam æternam in semetipso manentem. * In hoc cognovimus charitatem Dei, quoniam ille animam suam pro nobis posuit: & nos debemus pro fratribus animas ponere. * Qui habuerit substantiam huius mundi, & viderit fratrem suum necessitatem habere, & clausit viscera sua ab eo: quomodo charitas Dei manet in eo? * Filioli mei, non diligamus verbo, neque lingua, sed opere & veritate. * In hoc cognoscimus quoniam ex veritate sumus: & in conspectu eius suadebimus corda nostra. * Quoniam si reprehenderit nos cor nostrum: maior est Deus corde nostro, & novit omnia. * Charissimi, si cor nostrum non reprehenderit nos, fiduciam habemus ad Deum: & quidquid petierimus, accipiemus ab eo: quoniam mandata eius custodimus, & ea, quæ sunt placita coram eo, facimus. * Et hoc est mandatum eius: Vt credamus in

nomine filij eius Iesu Christi: & diligamus alterutrum, sicut dedit mandatum nobis. * Et qui servat mandata eius, in illo manet: & ipse in eo: & in hoc scimus quoniam manet in nobis de Spiritu, quem dedit nobis.

C A P. IIII.

Charissimi, nolite omni spiritui credere, sed probate spiritus si ex Deo sint: quoniam multi pseudoprophetae exierunt in mundum. * In hoc cognoscitur spiritus Dei: omnis spiritus qui confiteretur Iesum Christum, qui in carne venisse, ex Deo est: & omnis spiritus, qui soluit Iesum, ex Deo non est, & hic est Antichristus, de quo audistis quoniam venit, & nunc iam in mundo est. * Vos ex Deo estis filio-li, & vici-stis eum, quoniam maior est qui in vobis est, quam qui in mundo. * Ipsi de mundo sunt: ideo de mundo loquuntur, & mundus eos audit. * Nos ex Deo sumus. Qui novit Deum, audit nos: qui non est ex Deo, non audit nos: in hoc cognoscimus Spiritum veritatis, & spiritum erroris. * Charissimi, diligamus nos invicem: quia charitas ex Deo est. Et omnis, qui diligit, ex Deo natus est, & cognoscit Deum. * Qui non diligit, non novit Deum: quoniam Deus charitas est. * In hoc apparuit charitas Dei in nobis, quoniam Filium suum unigenitum misit Deus in mundum, ut vivamus per eum. * In hoc est charitas: non quasi nos dilexerimus Deum, sed quoniam ipse prior dilexit nos, & misit Filium suum propitiationem pro peccatis nostris. * Charissimi, si sic Deus dilexit nos: & nos debemus alterutrum diligere. * Deum nemo vidit umquam. Si diligamus invicem, Deus in nobis manet, & charitas eius in nobis perfecta est. * In hoc cognoscimus quoniam in eo manemus, & ipse in nobis: quoniam de Spiritu suo dedit nobis. * Et nos vidimus & testificamur quoniam Pater misit filium suum Salvatorem mundi. Quisquis confessus fuerit quoniam Iesus est filius Dei, Deus

Io. 1. f. 44

Io. 13. d. 34
& 15. b. 12
Gen. 4 b. 3Leu. 19. d.
37

Io. 15. b. 13

Iac. 2. c. 15

Mat. 21. c.
23Io. 6. d. 29
& 17. a. 3Io. 13. d.
34 & 15. b.
12

Io. 1. f. 47

Io. 3. b. 16

Io. 1. c. 18
1. Tim. 6.
c. 17

Deus in eo manet, & ipse in Deo.
 * Et nos cognouimus, & credidi-
 mus charitatem, quam habet Deus
 in nobis. Deus charitas est: & qui
 manet in charitate, in Deo ma-
 net, & Deus in eo. * In hoc per-
 fecta est charitas Dei nobiscum,
 ut fiduciam habeamus in die iu-
 dicii: quia sicut ille est, & nos
 sumus in hoc mundo. * Timor
 non est in charitate: sed perfecta
 charitas foras mittit timorem,
 quoniam timor poenam habet.
 qui autem timet, non est perfe-
 ctus in charitate. * Nos ergo di-
 ligamus Deum, quoniam Deus
 prior dilexit nos. * Si quis dixe-
 rit, quoniam diligo Deum; & fra-
 trem suum oderit, mendax est.
 Qui enim non diligit fratrem suum
 quem videt, Deum, quem non
 videt, quomodo potest diligere?
 * Et hoc mandatum habemus a
 Deo: ut qui diligit Deum, dili-
 gat & fratrem suum.

CAP. V.

Omnis, qui credit, quoniam
 Iesus est Christus, ex Deo na-
 tus est. Et omnis, qui diligit eum
 qui genuit, diligit & eum qui na-
 tus est ex eo. * In hoc cognosci-
 mus quoniam diligimus natos
 Dei, cum Deum diligamus, &
 mandata eius faciamus. * Hæc est
 enim charitas Dei, ut mandata
 eius custodiamus: & mandata
 eius gratia non sunt. * Quoniam
 omne, quod natum est ex Deo,
 vincit mundum: & hæc est vi-
 ctoria, quæ vincit mundum, fi-
 des nostra. * Quis est, qui vin-
 cit mundum, nisi qui credit quo-
 niam Iesus est Filius Dei? * hic
 est, qui venit per aquam, & san-
 guinem, Iesus Christus: non in
 aqua solum, sed in aqua & sangui-
 ne. Et spiritus est, qui testifica-
 tur quoniam Christus est, veritas.
 * Quoniam tres sunt, qui testimo-

nium dant in celo: Pater, Verbum,
 & Spiritus sanctus; & hi tres vnū
 sunt. * Et tres sunt, qui testimo-
 nium dant in terra: Spiritus, &
 aqua, & sanguis: & hi tres vnū
 sunt. * Si testimonium hominum
 accipimus, testimonium Dei ma-
 ius est: quoniam hoc est testi-
 monium Dei, quod maius est,
 quoniam testificatus est de Filio
 suo. * Qui credit in Filium Dei,
 habet testimonium Dei in se.
 * Qui non credit Filio, menda-
 cem facit eum: quia non credit in
 testimonium quod testificatus est
 Deus de Filio suo. * Et hoc est
 testimonium, quoniam vitam æ-
 ternam dedit nobis Deus. Et
 hæc vita in Filio eius est. * Qui
 habet Filium, habet vitam: qui
 non habet Filium, vitam non ha-
 bet. * Hæc scribo vobis: ut sciatis
 quoniam vitam habetis æternam,
 qui creditis in nomine Filij Dei.
 * Et hæc est fiducia, quam habemus
 ad eum: Quia quodcumque
 petierimus: secundum volunta-
 tem eius, audit nos. * Et scimus
 quia audit nos quidquid petierimus:
 scimus quoniam habemus
 petitiones quas postulamus ab
 eo. * Qui scit fratrem suum pec-
 care peccatum non ad mortem,
 petar, & dabitur ei vita peccanti
 non ad mortem. Est peccatum
 ad mortem: non pro illo dico ut
 roget quis. * Omnis iniquitas, pec-
 catum est: & est peccatum ad mor-
 tem. * Scimus quia omnis, qui
 natus est ex Deo, non peccat: sed
 generatio Dei conseruat eum, &
 malignus non tangit eum. * Sci-
 mus quoniam ex Deo sumus, &
 mundus totus in maligno positus
 est. * Et scimus quoniam Filius
 Dei venit, & dedit nobis sensum
 ut cognoscamus verum Deum, &
 simus in vero Filio eius. Hic est
 verus Deus, & vita æterna. * Fi-
 lioli, custodite vos a simulacro.
 Amen.

Io. 3. d. 16

Luc. 24. 45

EPISTOLA D EPISTOLA

B. IOANNIS
APOSTOLI

SECUNDA

SENIOR Ga-
lo charis-
sime, quæ ego
diligō in ve-
ritate, &
non ego so-
lus, sed &
omnes qui
cognoverunt veritatem, propter
veritatem, quæ permanet in vobis,
& nobiscum perit in perpetuum. Sit vo-
bis cum gratia, misericordia, pax &
Deo Patri, & Christo Iesu filio
Patris in veritate, & charitate. * Ga-
lathas sum valde, quoniam inveni
de filiis, qui ambulantes in verita-
te, sicut mandatum acceperunt
a Patre, & nunc rogo te domi-
nare, ut participes mandatum no-
uum, scilicet, ut tibi, sed quod ha-
buimus ab patre, ut diligamus
alterutrum, & Ecce est charitas,
ut ambulemus secundum manda-
tum eius. Hoc est enim mandatum, ut
quam ad modum audistis ab ini-
tuo in eo ambuletis: quoniam
multi seductores exierunt in mun-
dum, qui non consentiunt Iesum
Christum venisse in carnem: hic
est scelerator, & antichristus. * Vi-
dere vosmetipsos, ne perdatis, quæ
operati estis: sed ut mercedem plenam
accipiat. * Omnis, qui recedit,
& non permanet in doctrina
Christi, Deum non habet, qui per-
manet in doctrina, hic & Patrem
& Filium habet. * Si quis venit ad
vos, & hanc doctrinam non afferit,
nolite recipere eum in domum,
neque AVE ei dixeritis. * Qui enim
dicit illi, AVE, communicat opo-
ribus eius malignis. * Plura habeo
vobis scribere, nolui per chartam,
& aramentum: spero enim me
futurum apud vos, & os ad os lo-
qui: ut gaudium vestrum plenum
sit. * Salutant te filii sororis tue
Electa.

B. IOANNIS
APOSTOLI

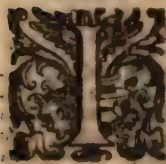
TERTIA

SENIOR Ga-
lo charis-
sime, quæ ego
diligō in ve-
ritate, &
omnibus co-
munionem fa-
cio prospere te ingredi, & vale-
re, sicut prospere agitur anima tua.
* Gaudium sum valde, quod venistis
fratribus, & testimonium perhi-
bentibus, veritati tuæ, sicut in ve-
ritate ambulatis. * Malgrom ho-
rum non habeo gratiam, quam vi-
dendi filios meos in veritate: am-
bulantes. * Charissime, fideliter fa-
cite, quidquid operasti in fratres, &
hoc in peregrinos, qui testimonium
re dederunt charitati tuæ in
conspetu Ecclesiarum: quos, bene-
facienti de quibus digne Deo. * Pro-
nomine enim eius profecti sunt,
nihil accipientes a Gentibus. * Nos
ergo debemus suscipere huiusmo-
di, ut cooperatores simus verita-
tis. * Scripsissem forsitan Eccle-
siae: sed is, qui amat primatum
gerere in eis, Diotrophes, non re-
cipit nos. * propter hoc si venero,
commonebo eius opera, quia fa-
cit verbis malignis garris in nos:
& quasi non exalta sufficiant: ne-
que ipse his filios fratres: & eos,
qui suscipiunt, prohibet, & deo
Ecclesia eijcit. * Charissime, nolui
imitari malum, sed quod bonum
est. Qui benefacit, & ex Deo est:
qui malefacit, non vidit Deum.
* Demetrii testimonium reddi-
tur omnibus, & ab ipso verita-
te, sed & nos testimonium perhi-
bemus de nobis, quoniam testimo-
nium nostrum verum est. * Multi
habuimus scribere, sed nolui
per aramentum, & calceum scri-
bere tibi. * Spero autem protinus
te videre, & os ad os inquamur.
Pax tibi, salutant te amici: Saluta
amicos nominatim.

EPI.

EPISTOLA CATHOLICA

B. IVDÆ APOSTOLI.

VDAS Iesu
[Christi] Ter-
nus, frater au-
tem Jacobi,
his, qui sunt
in Deo Pa-
tre dilectis, &
Christo Iesu

conseruatis, & vocatis. * Misericordia vobis, & pax, & caritas adimpleatur. * Charissimi, omnē sollicitudine faciens scribendi vobis de coniugni vestra salute, necesse habui scribere vobis: deprecans, superceteris: semel, & dicitis sanctis sileat. * Subinterea enim quidam homines (qui vultu praescripti sunt in hoc iudicium) impij, Dei nostri gratiam transferentes in luxuriam, & solum dominatorem, & Dominum nostram Iesum Christum negantes. * Com-

monere autem vos volo, scientes semel omnia, quoniam Iesus populum de terra Aegypti saluans, & secundo eos, qui non crediderit, perdidit: * Angelos vero, qui non seruauerant suum principatum, sed dereliquerunt suum domicilium, in iudicium magni diei, vinculis aeternis sub caligine reseauit. * Sicut Sodoma, & Gomorah, & similes ciuitates simili modo exornatae, & abeuntes post carnem alteram, factae sunt exemplum, ignis aeterni penam sustinentes. * Similiter & hi capnem quidem maculant, dominationem autem sperant, maiestatem autem blasphemant. * Cum Michael Archangelus cum diabolo disputans altercatur de Moyse corpore, non est ausus iudicium inferre blasphemis: sed dixit: Imperet tibi Dominus. * Hi autem quorumque quidem ignorant, blasphemant: quorumque autem

naturaliter, tamquam muta animalia, norant, in his corrumpuntur. * Vnde illis, quia in via Cain abierunt, & errore Balaam mercede effusi sunt, & in contradictione Core perierunt. * Hi sunt in

epulis suis maculae, coniuuantes sine timore, semetipsos pacificos, nubes sine aqua, quae a ventis circumferuntur, arbores autumnales, infructuosae, bis mortuae, eradicatae. * Augusti feri maris desipulantes suas consiliores, fidei exantia quibus omnia tenebrae seruata est in aeternum. * Prophetauit autem & de his septimus ab Adam Enoch, dicens: * Ecce venit Dominus in sanctis millibus suis, * facere iudicium contra omnes, & agere omnes impios de omnibus operibus impietatis eorum, quibus impii egerunt, & de omnibus duris, quae locuti sunt contra Deum: peccatores impij. * Hi sunt murmuratores querulosi, secundum desideria sua ambulantes, & os eorum loquuntur superbia, mirantes personas quasvis causa. * Vos autem charissimi memores estote verborum, quae praedicta sunt ab Apostolis Domini nostri Iesu Christi, qui dicebant vobis, quoniam in nouissimo tempore venient illusiones, secundum desideria sua ambulantes in impietatibus. * Hi sunt, qui segregant semetipsos, animales, Spiritum non habentes. * Vos autem charissimi superedificantes, vosmetipsos sanctissimo vestrae fidei, in Spiritu sancto orantes, * vosmetipsos in dilectione Dei seruare, expectantes misericordiam Domini nostri Iesu Christi in vitam aeternam. * Et hos quidem arguite iudicatis: * illos vero saluate, de igne rapientes. Alijs autem mitemini in timore: odiestes & eam, quae carnalis est, maculat tunicas. * Et autem, qui potens est vos conseruare sine peccato, & constituit ante conspectu gloriae suae immaculatos in exultatione in aduentu Domini nostri Iesu Christi. * Soli Deo saluatori nostro, per Iesum Christum Dominum nostrum, gloria & magnificentia, imperij & potestatis ante omne saeculum, & nunc, & in omnia saecula saeculorum. Amen.

A P O.

APOCALYPSIS

BEATI IOANNIS

APOSTOLI.

CAPVT PRIMVM.

POCALYPSIS

Iesu Christi,
quā dedit illi
Deus palam
facere seruis
suis, quz o-
portet fieri ci-
to: & signifi-
cavit, mittēs per angelum suum
seruo suo Ioanni, * qui testimo-
nium perhibuit verbo Dei, & tes-
timonium Iesu Christi, quzcum-
que vidit. * Beatus, qui legit, &
audit verba prophetiz huius: &
seruat ea, quz in ea scripta sunt:
tempus enim prope est. * Ioan-
nes septem Ecclesijs, quz sunt in
Asia. Gratia vobis, & pax ab eo,
* qui est, & qui erat, & qui ventu-
rus est: & a septem spiritibus, qui
in conspectu throni eius sunt: * &
a Iesu Christo, qui est testis fide-
lis, * primogenitus mortuorum, &
princeps regum terra, qui dilexit
nos, & lauit nos a peccatis nostris
in sanguine suo, * & fecit nos reg-
num, & sacerdotes Deo & Patri
suo: ipsi gloria, & imperium in
secula seculorum: Amen. * Ec-
ce venit cum nubibus, & videbit
eum omnis oculus, & qui cum
populerunt, Et plangent se super
eum omnes tribus terra: Etiam:
Amen. * Ego sum α, & ω, prin-
cipium, & finis, dicit Dominus
Deus: qui est, & qui erat, & qui
venturus est, omnipotens. * Ego
Ioannes frater vester, & particeps
in tribulatione, & regno & pa-
tientia in Christo Iesu: sui mi-
nister, quz appellatur Patmos pro-
pter verbum Dei, & testimonium
Iesu: * Eui in spiritu in Domini-

1 C adie, & audiui post me vocem
11 magnam tamquam tubz, * dicen-
tis: Quod vides, scribe in libro:
& mitte septē Ecclesijs, quz sunt
in Asia, Epheso, & Smyrna, &
13 Pergamo, & Thyatira, & Sardis,
& Philadelphijs, & Laodicis: * Et
cōuersus sum vt viderem vocem,
quz loquebatur mecum: & con-
uersus vidi septem candelabra au-
2 rea: * & in medio septem cande-
labrorum aureorum similem filio
3 hominis, vestitum podere, &
przeinctū ad mamillas zona au-
4 rea: * caput autem eius, & capilli
D erant candidi tamquam lana al-
ba, & tamquam nix, & oculi eius
15 tamquam flamma ignis, * & pe-
des eius similes aurichalco, sicut
in camino ardenti, & vox illius
tamquam vox aquarum multa-
B rum: * & habebat in dexte-
ra sua stellas septem: & de ore
eius gladius utraque parte acu-
tus exibat: & facies eius sicut
6 sol lucet in virtute sua. * Et cum
vidissem eum, cecidi ad pedes ei-
us tamquam mortuus. Et posuit
dexteram suam super me, dicens:
7 Noli timere: ego sum primus, &
18 nouissimus, * & viuus, & fui mor-
tuum, & ecce sum viuens in seculum:
& habeo clauem
19 mortis, & inferni. * Scribe ergo
quz vidisti, & quz sunt, & quz
20 oportet fieri post hæc. * Sacrame-
tum septem stelarum, quz vi-
disti in dextera mea, & septem
candelabra aurea: septem stellas
angeli sunt septem Ecclesiarum:
& candelabra septem, septem
Ecclesiarum sunt.

Exod. 3. d.

14

1. Cor. 15.

c. 20

Col. 1. c. 13

Heb. 9. d.

14

1. Pet. 1. d.

10

1. Io. 1. d. 7

Isa. 3. c. 13

Matt. 24. c.

20

Iud. e. 14

Isa. 44. a. 6

Isa. 44. a. 6

Isa. 44. a. 6

Isa. 44. a. 6

Isa. 44. a. 6

Isa. 44. a. 6

Isa. 44. a. 6

Isa. 44. a. 6

Isa. 44. a. 6

Isa. 44. a. 6

CAP. II.

A Ngelo Ephesi Ecclesie scribe: **Hæc dicit, qui tenet septem stellas in dextera sua, qui ambulat in medio septem candelabrorum aureorum:** * Scio opera tua, & laborem, & patientiam tuam, & quia non potes sustinere malos: & tentasti eos, qui se dicunt Apostolos esse, & non sunt: & inuenisti eos mendaces: * & patientiam habes, & sustinisti propter nomen meum, & non defecisti. * Sed habeo aduersum te, quod charitatem tuam primam reliquisti. * Memor esto itaque unde exideris: & age penitentiam, & prima opera fac. sin autem, venio tibi, & mouebo candelabrum tuum de loco suo, nisi penitentiam egeris. * Sed hoc habes, quia odisti facta Nicolaitarum, quæ & ego odi. * Qui habet aurem, audiat quid Spiritus dicat Ecclesijs: Vincenti dabo edere de ligno vite, quod est in Paradiso Dei mei. * Et angelo Smyræ Ecclesie scribe: Hæc dicit primus, & nouissimus, qui fuit mortuus, & uiuit: * Scio tribulationem tuam, & paupertatem tuam, sed diues es: & blasphemaris ab his, qui se dicunt Iudæos esse, & non sunt, sed sunt synagoga satanæ. * Nihil horum timeas quæ passurus es. Ecce misurus est diabolus aliquos ex vobis in carcerem ut tentemini: & habebitis tribulationem diebus decem. Esto fidelis usque ad mortem, & dabo tibi coronam uitæ. * Qui habet aurem, audiat quid Spiritus dicat Ecclesijs: Qui uicerit, non lædetur a morte secunda. * Et angelo Pergami Ecclesie scribe: Hæc dicit qui habet romphæam utraque parte acutam: * Scio ubi habitas, ubi sedes est satanæ: & tenes nomen meum, & non negasti fidem meam. Et in diebus illis Antipas testis meus fidelis, qui occisus est apud vos, ubi satanas habitat. * Sed habeo aduersus te pauca: quia habes illic tenentes doctrinam Balaam qui docebat Balaam mittere scandalum coram filiis Israel, edere, & fornicari: * ita habes & tu tenentes

Num. 24. a. 3. & 25. a. Balaam qui docebat Balaam mittere scandalum coram filiis Israel, edere, & fornicari: * ita habes & tu tenentes

16 doctrinam Nicolaitarum. * Si milititer penitentiam ago: si quominus veniam tibi cito, & pugnabo cum illis in gladio oris mei. * Qui habet aurem, audiat quid Spiritus dicat Ecclesijs: Vincenti dabo manna absconditum, & dabo illi calculeum candidum: & in calculo nomen nouum scriptum, quod nemo scit, nisi qui accipit. * Et angelo Thyatiræ Ecclesie scribe: Hæc dicit Filius Dei, qui habet oculos tamquam flammam ignis, & pedes eius similes aurichalco: * Noui opera tua, & fidem, & charitatem tuam, & ministerium, & patientiam tuam, & opera tua nouissima plura prioribus. * Sed habeo aduersus te pauca: quia permittis mulierem Iezabel, quæ se dicit prophetem, docere, & seducere seruos meos fornicari, & manducare de idolothytis. * Et dedi illi tempus ut penitentiam ageret: & non vult penitere a fornicatione sua. * Ecce mittam eam in lectum: & qui moriatur cum ea in tribulatione maxima erunt, nisi penitentiam ab operibus suis egerint. * Filios eius interficiam in morte, & scient omnes Ecclesie, quia ego sum scrutans renes, & corda: & dabo unicuique vestrum secundum opera sua. Vobis autem dico, & ceteris qui Thyatiræ estis: Qui cumque non habent doctrinam hanc, & qui non cognouerunt altitudines satanæ, quemadmodum dicunt, non mittam super vos aliud pondus: * tamen id, quod habetis, tenete donec veniam. * Et qui uicerit, & custodierit usque in finem opera mea, dabo illi potestatem super Gentes, & reget eas in virga ferrea, & tamquam vas figuli confringentur. * sicut & ego accepi a Patre meo: & dabo illi stellam matutinam. * Qui habet aurem, audiat quid Spiritus dicat Ecclesijs.

CAP. III.

ET angelo Ecclesie Sardis scribe: Hæc dicit, qui habet septem spiritus Dei, & septem stellas: Scio opera tua, quia nomen habes

habes quod viuas, & mortuus es.

* Esto vigilans, & confirma cetera, quæ moritura erant. Non enim inuenio opera tua plena.

coram Deo meo. * In mente ergo habe qualiter acceperis, & audieris, & serua, & penitentiam age. Si ergo non vigilaueris, veniam ad te. * Sed habes pauca nomina in Sardis, qui non inquinauerunt vestimenta sua: & ambulabunt mecum in albis, quia digni sunt. * Qui vicerit, sic vestietur vestimentis albis, & non delebo nomen eius de Libro vite, & confitebor nomen eius coram Patre meo, & coram angelis eius. * Qui habet aurē, audiat quid Spiritus dicat Ecclesijs.

* Et angelo Philadelphiz ecclesie: Scribe: Hæc dicit Sanctus & Verus, qui habet clauē David: qui aperit, & nemo claudit: claudit, & nemo aperit. * Scio opera tua.

Ecce dedi coram te ostium apertum, quod nemo potest claudere: quia modicam habes virtutem, & seruasti verbum meum, & non negasti nomen meum. * Ecce dabo de synagoga satanæ, qui dicunt se Iudæos esse, & non sunt. sed mentiantur: Ecce faciam illos vt veniant, & adorent ante pedes tuos: & scient quia ego dilexi te, * quoniam seruasti verbum patientiæ meæ, & ego seruabo te ab hora tentationis, quæ ventura est in orbem vniuersum tentare habitantes in terra. * Ecce venio cito: tene quod habes, vt nemo accipiat coronam tuam. * Qui vicerit, faciam illum columnam in templo Dei mei, & foras non egredietur amplius: & scribam super eum nomen Dei mei, & nomen ciuitatis Dei mei nouæ Ierusalem, quæ descendit de cælo a Deo meo, & nomen meum nouum. * Qui habet aurem, audiat quid Spiritus dicat Ecclesijs.

* Et angelo Laodiciz ecclesie: Scribe: Hæc dicit: Amen, testis fidelis, & verus, qui est principium creaturæ Dei. * Scio opera tua: quia neque frigidus es, neque calidus: vtinam frigidus esses, aut calidus: * sed quia tepidus es, & nec frigidus, nec calidus, in-

cipiam te euomere ex ore meo: * quia dicis: quod diues sum, & locupletatus, & nullius egeo: & nescis quia tu es miser, & miserabilis, & pauper, & cæcus, & nudus. * Suadeo tibi emere a me aurum ignitum probatum vt locuples fias, & vestimētis albis induaris, & non appareat consilio nuditatis tuæ, & collyrio inunge oculos tuos vt videas. * Ego quos amo, arguo, & castigo. A mulare ergo, & penitentiam age.

* Ecce sto ad ostium, & pulso: si quis audierit vocem meā, & aperuerit mihi ianuam, intrabo ad illum, & cenabo cum illo, & ipse mecum. * Qui vicerit, dabo ei sedere mecum in throno meo: sicut & ego vici, & sedi cum patre meo in throno eius. * Qui habet aurem, audiat quid Spiritus dicat Ecclesijs.

2 17 * quia dicis: quod diues sum, & locupletatus, & nullius egeo: & nescis quia tu es miser, & miserabilis, & pauper, & cæcus, & nudus. * Suadeo tibi emere a me aurum ignitum probatum vt locuples fias, & vestimētis albis induaris, & non appareat consilio nuditatis tuæ, & collyrio inunge oculos tuos vt videas. * Ego quos amo, arguo, & castigo. A mulare ergo, & penitentiam age.

3 18 * Ecce sto ad ostium, & pulso: si quis audierit vocem meā, & aperuerit mihi ianuam, intrabo ad illum, & cenabo cum illo, & ipse mecum. * Qui vicerit, dabo ei sedere mecum in throno meo: sicut & ego vici, & sedi cum patre meo in throno eius. * Qui habet aurem, audiat quid Spiritus dicat Ecclesijs.

CAP. IIII.

1 **P**ost hæc vidi: & ecce ostium apertum in cælo, & vox prima, quam audiui tamquam tubæ loquentis mecum, dicens: Ascende huc, & ostendā tibi quæ oportet fieri post hæc. * Et statim fui in spiritu: & ecce sedes posita erat in cælo, & supra sedem sedens. * Et qui sedebat similis erat aspectui lapidis iaspidis, & sardinis: & iris erat in circuitu sedis similis visioni smaragdine. * Et in circuitu sedis sedilia viginti quattuor: & super thronos viginti quattuor seniores sedentes, circumamicti vestimentis albis, & in capitis eorum coronæ aureæ. * Et de throno procedebant fulgura, & voces, & tonitrua: & septem lampades ardentes ante thronum, qui sunt septem spiritus Dei. * Et in conspectu sedis tamquā mare vitreū simile crystallo: & in medio sedis, & in circuitu sedis quattuor animalia plena oculis ante & retro. * Et animal primum simile leoni, & secundum animal simile vitulo, & tertium animal habens faciem quasi hominis, & quartum animal simile aquilæ volanti.

2 19 * Et animal primum simile leoni, & secundum animal simile vitulo, & tertium animal habens faciem quasi hominis, & quartum animal simile aquilæ volanti.

3 20 * Et quattuor animalia, singula eorum habebant alas senas: & in

4 21 cecce a circui-

5 22

6 23

7 24

17.16.c.15

1.The.5.a.2

1.Pet.3.c.10

17.16.c.15

1.The.5.a.2

1.Pet.3.c.10

17.16.c.15

1.The.5.a.2

1.Pet.3.c.10

17.16.c.15

1.The.5.a.2

1.Pet.3.c.10

17.16.c.15

1.The.5.a.2

1.Pet.3.c.10

17.16.c.15

1.The.5.a.2

1.Pet.3.c.10

17.16.c.15

1.The.5.a.2

1.Pet.3.c.10

17.16.c.15

1.The.5.a.2

1.Pet.3.c.10

17.16.c.15

1.The.5.a.2

1.Pet.3.c.10

17.16.c.15

1.The.5.a.2

1.Pet.3.c.10

17.16.c.15

1.The.5.a.2

1.Pet.3.c.10

17.16.c.15

1.The.5.a.2

1.Pet.3.c.10

17.16.c.15

1.The.5.a.2

1.Pet.3.c.10

17.16.c.15

1.The.5.a.2

1.Pet.3.c.10

17.16.c.15

1.The.5.a.2

1.Pet.3.c.10

1140.6.a.5

circuitu, & intus plena sunt oculis: & requiem non habebant die ac nocte, dicentia: || Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus omnipotens, qui erat, & qui est, & qui venturus est. * Et cum darent illa animalia gloriam, & honorem, & benedictionem sedenti super thronum, viuenti in secula seculorum, * procidebant viginti quattuor seniores ante sedentem in throno, & adorabant viuentem in secula seculorum, & mittebant coronas suas ante thronum dicentes: * Dignus es Domine Deus noster accipere gloriam, & honorem, & virtutem: quia tu creasti omnia, & propter voluntatem tuam erant, & creata sunt.

C A P. V.

ET vidi in dextera sedentis supra thronum, librum scriptum intus & foris, signatum sigillis septem. * Et vidi angelum fortem, predicantem voce magna: *Quis est dignus aperire librum, & soluere signacula eius?* * Et nemo poterat neque in celo, neque in terra, neque sub terra aperire librum, neque respicere illum. * Et ego flebam multum, quia iam nemo dignus inuentus est aperire librum, nec videre eum. * Et vnus de senioribus dixit mihi: Ne fleueris: ecce vicit leo de tribu Iuda, radix David, aperire librum, & soluere septem signacula eius. * Et vidi: & ecce in medio throni & quattuor animalium, & in medio seniorum, Agnus stans tamquam occisus, habentem cornua septem, & oculos septem: qui sunt septem spiritus Dei, missi in omnem terram. * Et venit: & accepit de dextera sedentis in throno librum. * Et cum aperuisset librum, quattuor animalia, & viginti quattuor seniores ceciderunt coram Agno, habentes singuli citharas, & psalteria aurea plenas odoramentorum, quae sunt orationes sanctorum: & cantabant canticum novum, dicentes: Dignus es Domine accipere librum, & aperire signacula eius: quoniam occisus es,

& redemisti nos Deo in sanguine tuo ex omni tribu, & lingua, & populo, & natione: * & secisti nos Deo nostro regnum, & sacerdotes, & regnabimus super terram.

ET vidi, & audiui vocem angelorum multorum in circuitu throni, & animalium, & seniorum: & erat numerus eorum || millia millium, * dicentium voce magna: **D**ignus est Agnus, qui occisus est, accipere virtutem, & diuinatorem, & sapientiam, & fortitudinem, & honorem, & gloriam, & benedictionem. * Et omnem creaturam, quae in celo est, & super terram, & sub terra, & quae sunt in mari, & quae in eo: omnes audiui dicentes: Sedenti in throno, & Agno: benedictio, & honor, & gloria, & potestas in secula seculorum. * Et quattuor animalia dicebant: Amen. Et viginti quattuor seniores ceciderunt in facies suas: & adorauerunt viuentem in secula seculorum.

C A P. VI.

ET vidi quod aperuisset Agnus vnum de septem sigillis, & audiui vnum de quattuor animalibus, dicens, tamquam vocem tonitruum: Veni, & vide. * Et vidi: & ecce equus albus, & qui sedebat super illum habebat arcum, & data est ei corona, & exiuit vincens vt vinceret. * Et cum aperuisset sigillum secundum, audiui secundum animal, dicens: Veni, & vide. * Et exiuit alius equus rufus: & qui sedebat super illum, datum est ei vt sumeret pacem de terra, & vt inuicem se interficerent, & datus est ei gladius magnus. * Et cum aperuisset sigillum tertium, audiui tertium animal, dicens: Veni, & vide. Et ecce equus niger: & qui sedebat super illum, habebat stateram in manu sua. * Et audiui tamquam vocem in medio quattuor animalium dicentium: Bilibris triciei denario, & tres bilibres hordei denario, & vinum, & oleum ne laeseris. * Et cum aperuisset sigillum quartum, audiui vocem quarti animalis dicentis: Veni, & vide. * Et ecce equus pallidus: & qui sedebat super eum,

rum, nomen illi Mors, & infernus
 sequebatur eum, & data est illi po-
 testas super quattuor partes terræ,
 interficere gladio, fame, & mor-
 te, & bestiis terræ. * Et cum aper-
 uisset sigillū quintū: vidi subtus
 altare animas interfectorum pro-
 pter verbum Dei, & propter testi-
 monium, quod habebant, & cla-
 mabant voce magna, dicentes: V-
 quequo Domine, (sanctus, & ve-
 rus) non iudicas, & non vindicas
 sanguinem nostrum de iis, qui ha-
 bitant in terra? * Et datæ sunt illis
 singulæ stolæ albe: & dictū est il-
 lis ut requiescerēt adhuc tempus
 modicum donec cōpleantur con-
 serui eorum, & fratres eorum,
 qui interficiendi sunt sicut & illi.
 * Et vidi cum aperuisset sigillum
 sextum: & ecce terræ motus ma-
 gnus factus est, & sol factus est ni-
 ger tamquam sacculus cilicinus:
 & luna tora facta est sicut san-
 guis: * & stellæ de cælo ceciderūt
 super terram, sicut ficus emittit
 grossos suos cum a vento magno
 mouetur. * & cælum recessit sicut
 liber inuolutus: & omnis mons,
 & insulæ de locis suis motæ sunt.
 * & reges terræ, & principes, &
 tribuni, & diuites, & fortes, &
 omnis seruus, & liber absconde-
 runt se in speluncis, & in petris
 montium: * & dicunt montibus,
 & petris: Cadite super nos, &
 abscondite nos a facie sedentis su-
 per thronū, & ab ira Agni: * quo-
 niam venit dies magnus iræ ipso-
 rum: & quis poterit stare?

CAP. VII.

Post hæc vidi quattuor ange-
 los stantes super quattuor an-
 gulos terræ, tenentes quattuor v-
 tos terræ ne flarent super terram,
 neque super mare, neque in vi-
 lam arborem. * Et vidi alterū an-
 gelum ascendentem ab ortu solis,
 habentem signum Dei viui: & cla-
 mauit voce magna quattuor an-
 gelis, quibus datum est nocere
 terræ, & mari, * dicens: Nolite
 nocere terræ, & mari, neque arbo-
 ribus, quoadusque signemus ser-
 uos Dei nostri in frontibus eorū.
 * Et audiui numerum signato-

rum, centum quadraginta quat-
 tuor millia signati, ex omni tri-
 bu filiorum Israel. * Ex tribu
 B Iuda duodecim millia signati:
 Ex tribu Ruben duodecim mil-
 lia signati: Ex tribu Gad duode-
 6 cim millia signati: * Ex tribu Aser
 duodecim millia signati: Ex tribu
 Nephtali duodecim millia signa-
 ti: Ex tribu Manasse duodecim
 7 millia signati: * Ex tribu Simeon
 duodecim millia signati: Ex tribu
 Levi duodecim millia signati: Ex
 tribu Issachar duodecim millia si-
 8 gnati: * Ex tribu Zabulon duo-
 decim millia signati: Ex tribu Io-
 seph duodecim millia signati: Ex
 tribu Benjamin duodecim millia
 9 signati. * Post hæc vidi turbam
 magnam, quam dinumerare ne-
 C mo poterat ex omnibus genti-
 bus, & tribubus, & populis, &
 linguis, stantes ante thronum,
 & in conspectu Agni, amicti sto-
 lis albis, & palmæ in manibus
 10 eorum: * & clamabant voce ma-
 gna dicentes: Salus Deo nostro,
 qui sedet super thronum, & A-
 11 gno. * Et omnes angeli stabant
 in circuitu throni, & seniorum, &
 quattuor animalium, & ceciderūt
 in cōspectu throni in facies suas,
 12 & adorauerunt Deum, * dicentes,
 Amen. Benedictio, & claritas, &
 sapientia, & gratiarum actio, ho-
 nor, & virtus, & fortitudo Deo no-
 stro in sæcula sæculorum, Amen.
 13 * Et respondit unus de seniori-
 bus, & dixit mihi: Hi, qui amicti
 sunt stolis albis, qui sunt? & vnde
 14 venerunt? * Et dixi illi: Domine
 mi, tu scis. Et dixit mihi: Hi sunt,
 qui venerunt de tribulatione ma-
 gna, & lauerunt stolas suas, &
 dealbauerūt eas in sanguine Agni.
 15 * ideo sunt ante thronum Dei, &
 seruiunt ei die ac nocte in templo
 eius: & qui sedet in throno habi-
 16 tabit super illos. * non esurient, * Isai. 49. c.
 neque sitient amplius, nec cadet
 10 super illos sol, neque vllus ætus:
 17 * quoniam Agnus, qui in medio
 throni est, reget illos, & dedocet
 eos ad vitæ fontes aquarum, * & * Isa. 25. c. 2
 absterget Deus omnē lacrymam j. 21. b. 4
 ab oculis eorum.

Isa. 2. d. 19
 Osee 10. b.
 8
 Luc. 23. d.
 30

CAP. VIII.

ET cum aperuisset sigillum se-
 primum, factū est silentium
 in celo, quasi media hora. * Et vi-
 di septem angelos stantes in con-
 spectu Dei: & data sunt illis se-
 ptem tubæ. * Et alius angelus ve-
 nit, & stetit ante altare habēs thu-
 ribulum aureum: & data sunt illi
 incensa multa, ut daret de ora-
 tionibus sanctorum omnium su-
 per altare aureum, quod est ante
 thronum Dei. * Et ascendit fumus
 incensorum de orationibus san-
 ctorū de manu angeli corā Deo.
 * Et accipit angelus thuribulum,
 & implevit illud de igne altaris,
 & misit in terram, & facta sunt
 tonitrua, & voces, & fulgura, &
 terramotus magnus. * Et septem
 angeli, qui habebant septē tubas,
 præparauerunt se ut tuba cane-
 rent. * Et primus angelus tuba
 cecinit, & facta est grando, &
 ignis, missa in sanguine, & missum
 est in terram, & tertia pars terræ
 combusta est, & tertia pars arbo-
 rum concremata est, & omne fœ-
 num viride combustum est. * Et
 secundus angelus tuba cecinit, &
 tamquam mons magnus igne ar-
 dens missus est in mare, & facta est
 tertia pars maris sanguis, & mor-
 tua est tertia pars creaturæ eorū,
 quæ habebant animas in mari, &
 tertia pars nauium interiit. * Et
 tertius angelus tuba cecinit: & ce-
 cidit de celo stella magna, ardens
 tamquam facula, & cecidit in ter-
 tiam partem fluminum, & in fon-
 tes aquarum: * & nomen stellæ
 dicitur Absinthium; & facta est
 tertia pars aquarū in absinthium:
 & multi hominum mortui sunt
 de aquis, quia amaræ factæ sunt.
 * Et quartus Angelus tuba ceci-
 nit: & percussa est tertia pars solis,
 & tertia pars lunæ, & tertia pars
 stellarū, ita ut obcuraretur ter-
 tia pars eorum, & diei non luce-
 ret pars tertia, & noctis similiter.
 * Et vidi, & audiui vocem vnus
 aquilæ volantis per medium ce-
 li, dicentis voce magna: Vx, vx,
 vx habitantibus in terra de cete-
 ris ~ oculis trium angelorum,
 qui erant tuba canituri,

CAP. IX.

ET quintus angelus tuba ce-
 cinxit: & vidi stellam de celo
 cecidisse in terram, & data est ei
 clavis putei abyssi. * Et aperuit
 puteum abyssi: & ascendit fumus
 putei, sicut fumus fornacis ma-
 gnæ & obcuratus est sol, & aer de
 fumo putei: * Et de fumo putei
 exierunt locustæ in terram, & da-
 ta est illis potestas, sicut habent
 potestatem scorpiones terræ: * &
 præceptū est illis ne laderent fœ-
 num terræ, neque omne viride,
 neque omnem arborem: nisi tan-
 tum homines, qui non habent si-
 gnum Dei in frontibus suis. * &
 datum est illis ne occiderent eos:
 sed ut cruciarent mensibus quin-
 que: & cruciatus eorū, ut cruciatus
 scorpionum cum percutit hominē. * Et
 in diebus illis quærent homines
 mortem, & non inuenient eam:
 & desiderabunt mori, & fugiet
 mors ab eis. * Et similitudines
 locustarum, similes equis paratis
 in prælium: & super capita earum
 tamquam coronæ similes auro: &
 facies earum tamquam facies ho-
 minum. * Et habebant capil-
 los sicut capillos mulierū, & den-
 tes earum, sicut dentes leonum
 erant: * & habebant loricas sicut
 loricas ferreas, & vox alarum ear-
 um sicut vox curruum equorum
 multorum currentium in bellum:
 * & habebant caudas similes scor-
 pionum, & aculei erant in caudis
 earum: & potestas earum nocere
 hominibus mensibus quinque:
 * & habebant super se regem an-
 gelum abyssi, cui nomen Hebrai-
 ce Abaddon, Græce autem Apol-
 lyon, Latine habēs nomen Exter-
 minans. * Vx, num abijt, & ec-
 ce veniūt adhuc duo vx post hæc:
 * Et sextus angelus tuba cecinit:
 & audiui vocem vnā ex quat-
 tuor cornibus altaris aurei, quod
 est ante oculos Dei, dicentem
 sexto angelo, qui habebat tubam:
 Solue quattuor angelos, qui alli-
 gati sunt in flumine magno Eu-
 phrate. * Et soluti sunt quattuor
 angeli, qui parati erant in horā,
 & diem, & mensem, & annum:
 ut occiderent tertiam partem ho-
 minum

Et illa. 2. d. 19
 Ofc. 10. b. 3
 Luc. 23. d.
 30
 Sap. 16. b.

1. Dan. 9.
 7

minum. * Et numerus equeſtris exercitus vices millies dena milia. Et audiui numerum eorum. * Et ita vidi equos in viſione: & qui ſedebant ſuper eos, habebant loricas igneas, & hyacinthinas, & ſulphureas, & capita equorum erant tamquā capita leonū. & de ore eorū procedit ignis, & fumus, & ſulphur. * Et ab his tribus plagis occiſa eſt tertia pars hominum de igne, & de fumo, & ſulphure, quæ procedebant de ore ipſorum. * Potestas enim equorum in ore eorū eſt, & in caudis eorum. nam caudæ eorum ſimiles ſerpētibz, habentes capita: & in his nocent. * Et ceteri homines, qui non ſunt occiſi in his plagis, neque pœnitentiā egerunt de operibus manuum ſuarum, vt non adorarent dæmonia, & ſimulacrā aurea, & argentea, & ærea, & lapidea, & liguea, quæ neque videre poſſunt, neque audire, neque ambulare. * & non egerunt pœnitentiā ab homicidijs ſuis, neque a veneficijs ſuis, neque a fornicatione ſua, neque a ſurtis ſuis.

C A P. X.

ET vidi alium angelum fortem deſcendentē de cælo aſcendit nube, & iris in capite eius, & facies eius erat vt ſol, & pedes eius tamquam columnæ ignis: * & habebat in manu ſua libellum apertum: & poſuit pedem ſuum dextrum ſuper mare, ſiniſtrum autem ſuper terram: * & clamauit voce magna, quemadmodum eum leo rugit. Et cū clamaret, locuta ſunt ſeptem tonitrua voces ſuas. * Et cū locuta fuiſſent ſeptē tonitrua voces ſuas, ego ſcripturus eram: & audiui vocem de cælo dicentem mihi: Signa quæ locuta ſunt ſeptem tonitrua: & noli ea ſcribere. * Et angelus, quem vidi ſtantem ſuper mare, & ſuper terram, leuauit manum ſuam ad cælum: * & iurauit per viuentem in ſæcula ſæculorum, qui creauit cælū, & ea quæ in eo ſunt: & terrā, & ea quæ in ea ſunt: & mare, & ea quæ in eo ſunt: Quia tempus non erit amplius: * ſed in diebus vo-

cis ſeptimi angeli, cum cœperit tuba canere, conſummabitur myſterium Dei, ſicut euangelizauit per ſeruos ſuos Prophetas. * Et audiui vocē de cælo iterum loquentem mecum, & dicentem: Vade, & accipe librum apertum de manu angeli ſtantis ſuper mare, & ſuper terram. * Et abijit angelus, dicens ei, vt daret mihi librum. * Et dixit mihi: Accipe librum, & deuora illum: & faciet amaricari ventrem tuum, ſed in ore tuo erit dulce tamquam mel. * Et accipi librum de manu angeli, & deuorauit illum: & erat in ore meo tamquam mel dulce: & cum deuoraſſem eum, amaricatus eſt venter meus: * & dixit mihi: Oportet te iterū prophetare Gentibus, & populis, & linguis, & regibus multis.

Ezec. 3. 1

C A P. XI.

ET datus eſt mihi calamus ſimilis virgæ, & dictum eſt mihi: Surge, & metire templum Dei, & altare, & adorantes in eo. * atrium autem, quod eſt foris templū, eiſce foras, & ne metiaris illud: quoniam datum eſt Gentibus, & ciuitatem ſanctam calcabunt menſibus quadraginta duobus: * & dabo duobus teſtibus meis, & prophetabunt diebus mille ducentis ſexaginta, amiſſi ſaccis. * Hi ſunt duz oliuæ, & duz candelabra in conſpectu Domini terræ ſtantes. * Et ſi quis voluerit eos nocere, ignis exiet de ore eorum, & deuorabit inimicos eorum: & ſi quis voluerit eos laedere, ſic oportet eum occidi. * Hi habent poteſtatem claudendi cælum, ne pluuiæ diebus prophetiæ ipſorum: & poteſtatem habent ſuper aquas conuertēdi eas in ſanguinem, & percutere terram omni plaga quōtieſcumque voluerint. * Et cum ſincerint teſtimonium ſuum, beſtia, quæ aſcendit de abyſſo, faciet aduerſum eos bellum, & vincet illos, & occidet eos. * Et corpora eorum iacebūt in plateis ciuitatis magnæ, quæ vocatur ſpiritualiter ſodoma, & Agyptus, vbi & Dominus eorum crucifixus eſt. * Et videbunt de tribus, & populis, & linguis,

Cccc 4

Dan. 12. 6.

7

linguis, & Gentibus corpora eorū
per tres dies, & dimidium: & cor-
pora eorū non sinent poni in mo-
numentis. * & inhabitantes terram
gaudebunt super illos, & iudun-
dabuntur: & munera mittent in-
ticem, quoniam hi duo prophetae
cruciauērunt eos, qui habita-
bant super terram. * Et post dies
tres, & dimidium, spiritus vitæ
a Deo intrauit in eos. Et steterunt
super pedes suos, & timor
magnus cecidit super eos, qui
viderunt eos. * Et audierunt vo-
cem magnam de cælo, dicentem eis:
Ascendite huc. Et ascenderunt in
cælum in nube: & viderunt illos ini-
mici eorū. * Et in illa hora factus
est tremotus magnus, & decima
pars ciuitatis cecidit: & occisi
sunt in tremotu nomina homi-
num septem millia: & reliqui in
timorem sunt missi, & dederunt
gloriam Deo cæli. * Vñ secun-
dum abiit: & ecce vñ tertium ve-
niat cito. * Et septimus angelus
tuba cecinit: & factæ sunt voces
magnæ in cælo dicentes: Factum
est regnum huius mundi, Domi-
ni nostri & Christi eius, & regna-
bit in sæcula sæculorum: Amen.
* Et viginti quatuor seniores, qui
in conspectu Dei sedent in sedi-
bus suis, ceciderunt in facies suas,
& adorauerunt Deum, dicentes:
* Gratias agimus tibi Domine
Deus omnipotens, qui es, & qui
eras, & qui venturus es: quia acce-
pisti virtutem tuam magnam, &
regnasti. * Et iratae sunt Gentes,
& aduenit ira tua, & tempus mor-
tuorū indicari, & reddere mercedē
seruis tuis Prophetis, & sanctis,
& timentibus nomen tuum pusil-
lis, & magnis, & exterminandi
eos, quia corruerunt terram. * Et
aperit templum Dei in cælo:
& visa est arca testamenti eius
in templo eius, & facta sunt ful-
gura, & voces, & tremotus, &
grando magna.

CAP. XII

ET signum magnum apparuit
in cælo: Mulier amicta sole,
& luna sub pedibus eius, & in ca-
pite eius corona stellarū duode-
cim: & in vtero habens, clama-

bat parturiens, & cruciabat̃. *
pariat. * Et visum est aliud signum
in cælo: & ecce draco magnus ru-
fus habens capita septem, & cor-
nua decem: & in capitibus eius
diademata septem, * & couda
eius trahebat tertiam partem stel-
larū cæli, & misit eas in terram, &
draco stetit ante mulierem, quæ
erat partura, vt eum peperisset,
& filium eius deuoraret. * Et pepe-
rit filium masculum, qui recturus
erat omnes Gentes in virga ferrea:
& raptus est filius eius ad Deum,
& ad thronum eius. * & mulier
fugit in solitudinem vbi habebat
locum paratum a Deo, vt ibi pas-
cant eam diebus mille ducentis
sexaginta. * Et factum est prælium
magnum in cælo: Michael & an-
geli eius præhabantur cum dra-
cone, & draco pugnabat, & ange-
li eius: * & non valuerunt, neque
locus inuentus est eorum amplius
in cælo. * Et proiectus est draco
ille magnus, serpens antiquus, qui
vocat̃ur diabolus, & satanas, qui
seducit vniuersum orbem: & pro-
iectus est in terram, * & angeli
eius cum illo missi sunt. * Et au-
diui vocem magnam in cælo di-
centem: Nunc facta est salus, &
virtus; & regnum Dei nostri, &
potestas Christi eius: quia proje-
ctus est accusator fratrum nostro-
rum, qui accusabat illos ante cō-
spectum Dei nostri die ac nocte.
* Et ipsi vicerunt eū propter san-
guinem Agni, & propter verbum
testimonij sui, & non dilexerunt
animas suas vsque ad mortem.
* propterea lætamini cæli, & qui
habitatis in eis. Vñ terra, & ma-
ri, quia descendit diabolus ad
vos, habens iram magnam, sciens
quod modicum tempus habet.
* Et postquam vidit draco quod
proiectus esset in terram, perse-
cutus est mulierem, quæ pepe-
rit masculum: * & datus sunt
mulieri alæ duæ aquilæ magnæ
vt volaret in desertum in locum
suum, vbi alitur per tempus &
tempora, & dimidium temporis
a facie serpentis. * Et misit ser-
pens ex ore suo post mulierem,
equam tamquam flumen, vt
eam faceret trahi a flumine).
* Et adiunxit terra mulierem, &
aperuit

aperuit terra os suum, & absor-
buit flumen, quod milit draco de
ore suo. * Et iratus est draco in
mulierem: & abiit facere prælum
cum reliquis de semine eius, qui
custodiunt mandata Dei, & ha-
bent testimonium Iesu Christi.

* Et stetit supra arenam maris.

CAP. XIII.

ET vidi de mari bestiam ascen-
dentem, habentem capita septem,
& cornua decem, & super
cornua eius decem diademata, &
super capita eius nomina blasphemias.
* Et bestia, quam vidi, si-
milis erat pardo, & pedes eius si-
cut pedes ursi, & os eius sicut os
leonis. Et dedit illi draco virtutem
suam, & potestatem magnam.
* Et vidi unum de capitibus
suis quasi occisum in mortem:
& plaga mortis eius curata est. Et
admirata est vniuersa terra post
bestiam. * Et adorauerunt draco-
nem, qui dedit potestatem bestie: &
adorauerunt bestiam, dicen-
tes: Quis similis bestie? & quis po-
terit pugnare cum ea? * Et datum
est ei os loquens magna, & blas-
phemias: & data est ei potestas
facere menses quadraginta duos.
* Et aperuit os suum in blasphe-
mias ad Deum, blasphemare nomen
eius, & tabernaculum eius, & eos,
qui in celo habitant. * Et est datum
illi bellum facere cum sanctis, &
vincere eos. Et data est illi pote-
stas in omnem tribum, & popu-
lum, & linguam, & gentem, * &
adorauerunt eam omnes, qui
inhabitant terram: quorum non
sunt scripta nomina in Libro vite.
Agni, qui occisus est ab origine
mundi. * Si quis habet aurem,
audiat. * Qui in captiuitatem
duxerit, in captiuitatem vadet:
qui in gladio occiderit, oportet
eum gladio occidi. Hic est patientia,
& fides sanctorum. * Et vidi
aliam bestiam ascendentem de
terra, & habebat cornua duo si-
milis Agni, & loquebatur sicut
draco. * Et potestatem prioris be-
stie omnem faciebat in conspectu
eius: & fecit terram, & habitan-
tes in ea, adorare bestiam pri-

mam, cuius curata est plaga mor-
tis. * Et fecit signa magna, ut cuius
ignem faceret de celo descende-
re in terram in conspectu homi-
num. * Et seduxit habitantes in ter-
ra propter signa, quia data sunt illi
facere in conspectu bestie, dicens
habitantibus in terra, ut faciant
imaginem bestie, quæ habet pla-
gam gladii, & vixit. * Et datum
est illi ut daret spiritum imagini
bestie, & ut loquatur imago be-
stie: & faciat ut quicumque non
adorauerint imaginem bestie, occi-
dantur. * Et faciet omnes pusil-
los, & magnos, & diuites, & pau-
peres, & liberos, & seruos habere
characterem in dextera manu
sua, aut in frontibus suis. * & ne-
quis possit emere, aut vendere,
nisi qui habet characterem, aut
nomen bestie, aut numerum no-
minis eius. * Hic sapientia est.
Qui habet intellectum, compu-
tet numerum bestie. Numerus
enim hominis est: & numerus eius
sexcenti sexaginta sex.

CAP. XIII.

ET vidi: & ecce Agnus stabat
supra montem Sion, & cum
eo centum quadraginta quatuor
millia habentes nomen eius, &
nomen patris eius scriptum in
frontibus suis. * Et audiui vo-
cem de celo, tamquam vocem
aquarum multarum, & tamquam
vocem tonitruum magni: & vocem,
quam audiui sicut citharizantium
in citharis suis. * Et cantabant quasi canticum
nouum ante sedem, & ante qua-
tuor animalia, & seniores: & ne-
mo poterat dicere canticum, nisi
illa centum quadraginta qua-
tuor millia, qui empti sunt de
terra. * Hi sunt, qui cum mulie-
ribus non sunt coinquinati: Virgi-
nes enim sunt. Hi sequuntur A-
gnum quocumque ierit. Hi em-
pti sunt ex hominibus primitiæ
Deo, & Agno. * & in ore eorum
non est inuentum mendacium: sine
macula enim sunt ante thronum
Dei. * Et vidi alterum angelum
volantem per medium celi, ha-
bentem Euangelium æternum, &
ut euangelizaret sedentibus super
terram,

1 Gen. 9. 2. 6
Matt. 26. c

32

terram, & super omnem gentem, & tribum, & linguam, & populum: "dicens magna voce: "Time-te Dominum, & date illi honorem, quia venit hora iudicii eius: & adorare eum, qui fecit celum, & terram, mare, & fontes aquarum. * Et alius angelus secutus est dicens: "Cecidit, cecidit Babylon illa magna: quæ a vino iræ fornicationis sup potauit omnes gentes. * Et tertius angelus secutus est illos, dicens voce magna: Si quis adorauerit bestiam, & imaginem eius & acceperit characterem in fronte sua, aut in manu sua: * & hic bibet de vino iræ Dei, quod mistum est mero in calice iræ ipsius, & cruciabitur igne, & sulphure in conspectu angelorum sanctorum, & ante conspectum Agni: * & fumus tormentorum eorum ascendet in sæcula seculorum: nec habent requiem die ac nocte, qui adorauerunt bestiam, & imaginem eius, & si quis acceperit characterem nominis eius. * Hic patietia Sanctorum est, qui custodiunt mandata Dei, & fidem Iesu. * Et audiui vocem de celo, dicentem mihi: Scribe: Beati mortui, qui in Domino moriuntur. A modo iam dicit Spiritus, vt requiescant a laboribus suis: opera enim illorum sequuntur illos. * Et vidi & ecce nubem candidam: & super nubem sedentem similem Filio hominis, habentem in capite suo coronam auream, & in manu sua falcem acutâ. * Et alius angelus exiuit de templo, clamâs voce magna ad sedentem super nubem: "Mitte falcem tuam, & metere quia venit hora vt metatur, quoniam aruit messis terræ. * Et misit qui sedebat super nubem, falcem suam in terram, & demessa est terra. * Et alius angelus exiuit de templo, quod est in celo, habens & ipse falcem acutam. * Et alius angelus exiuit de altari, qui habebat potestatem supra ignem, & clamauit voce magna ad eum, qui habebat falcem acutam, dicens: Mitte falcem tuam acutam, & vindemia botros vineæ terræ: quoniam maturæ sunt vix eius. * Et misit angelus falcem suam.

acutam in terram: & vindemiauit vineâ terræ: & misit in lacum iræ Dei magnum: * & calcatus est lacus extra ciuitatem, & exiuit sanguis de lacu vsque ad frenos equorum per stadia mille sexcenta.

C A P. XV.

ET vidi aliud signum in celo magnum, & mirabile, angelos septem, habentes plagas septem nouissimas: Quoniâ in illis consummata est ira Dei. * Et vidi tamquam mare vitreum mistum igne, & eos, qui vicerunt bestiam, & imaginem eius, & numerum nominis eius, stantes super mare vitreum, habentes citharas Dei: * & cantantes canticum Moysi serui Dei, & canticum Agni, dicentes: Magna, & mirabilia sunt opera tua Domine Deus omnipotens: iustæ & veræ sunt viæ tuæ, Rex seculorum. * Quis non timebit te Domine, & magnificabit nomen tuum? quia solus pius es: quoniam omnes gentes venient, & adorabunt in conspectu tuo, quoniam iudicia tua manifesta sunt. * Et post hæc vidi, & ecce apertum est templum tabernaculi testimonij in celo: * & exierunt septem angeli habentes septem plagas de templo, vestiti lino mûdo, & candido, & præcincti circa pectora zonia aureis. * Et vnus de quattuor animalibus dedit septem angelis septem phialas aureas, plenas iracundiæ Dei videntis in sæcula seculorum. * Et impletum est templum fumo a maiestate Dei, & de virtute eius: & nemo poterat introire in templum, donec consummarentur septem plagæ septem angelorum.

Ier. 10. 27

C A P. XVI.

ET audiui vocem magnam de templo, dicentem septem angelis: Ite, & effundite septem phialas iræ Dei in terram. * Et abiit primus, & effudit phialam suam in terram, & factum est vulnus fixum, & pessimum in homines, qui habebant characterem bestiarum, & in eos, qui adorauerunt imaginem eius.

eius. * Et secundus angelus effudit phialam suam in mare, & factus est sanguis tamquam mortui: & omnis anima viuens mortua est in mari. * Et tertius effudit phialam suam super flumina, & super fontes aquarum, & factus est sanguis. * Et audiui angelum aquarum dicentem: Iustus es Domine qui es, & qui eras sanctus, qui hæc iudicasti. * quia sanguinem Sanctorum, & Prophetarum effuderunt, & sanguinem eis dedisti bibere: digni enim sunt. * Et audiui alterum ab altari dicentem: Etiam Domine Deus omnipotens vera, & iusta iudicia tua. * Et quartus angelus effudit phialam suam in solem, & datum est illi xitu assilgere homines, & igni: * & xitauerunt homines xitu magno, & blasphemauerunt nomen Dei habentis potestatem super has plagas, neque egerunt pœnitentiam. * Et quintus Angelus effudit phialam suam super sedem beatiæ: & factum est regnum eius tenebrosissimum, & comanducauerunt linguas suas præ dolore: * & blasphemauerunt Deum cæli præ doloribus, & vulneribus suis, & non egerunt pœnitentiam ex operibus suis. * Et sextus angelus effudit phialam suam in flumen illud magnus Euphraten: & siccauit aquam eius, ut præpararetur via regibus ab ortu solis. * Et vidi de ore draconis, & de ore beatiæ, & de ore pseudoprophetæ spiritus tres immundos in modum ranarum. * Sû enim spiritus demoniorum facientes signa, & procedunt ad reges totius terræ congregare illos in prælum ad diem magnum omnipotentis Dei. * Ecce venio sicut fur. Beatus qui vigilat, & custodit vestimentum suum ne nudus ambulet, & videat turpitudinem eius: * Et congregabit illos in locum, qui vocatur Heoraze Armagedon. * Et septimus angelus effudit phialam suam in aerem, & exiit vox magna de templo a throno, dicens. Factum est. Et facta sunt fulgura, & voces; & tonitruus, & terræmotus factus est magnus, qualis numquam fuit ex quo homines fuerunt super ter-

ram: talis terræmotus sic magnus. * Et facta est ciuitas magna in tres partes: & ciuitates Gentium ceciderunt. & Babylon magna venit in memoriam ante Deum, dare illi calicem vini indignationis iræ eius. * Et omnis insula fugit, & montes non sunt inuenti. * Et quando magna sicut talentum descendit de cælo in homines: & blasphemauerunt Deum homines propter plagam grandinis: quoniam magna facta est vehementer.

CAP. XVII.

ET venit vnus de septem angelis, qui habebat septem phialas, & locutus est mecum, dicens: Veni ostendam tibi damnationem meretricis magnæ, quæ sedet super aquas multas, cum qua fornicati sunt reges terræ, & inebriati sunt qui inhabitant terram de vino prostitutionis eius. * Et abstuhi me in spiritu in desertum. Et vidi mulierem sedentem super beatiam coccineam, plenam nominibus blasphemiarum, habentem capita septem, & cornua decem. * Et mulier erat circumdata purpura, & coccino, & inaurato auro, & lapide pretioso, & margaritis, habens poculum aureum in manu sua, plenum abominatione, & immunditia fornicationis eius: * Et in fronte eius nomen scriptum: Mystrium: Babylon magna, mater fornicationum, & abominationum terræ. * Et vidi mulierem ebriam de sanguine sanctorum, & de sanguine martyrum Iesu. Et miratus sum cum vidissem illam admiratione magna. * Et dixit mihi angelus. Quare miraris? Ego dicam tibi sacramentum mulieris, & beatiæ, quæ portat eam, quæ habet capita septem, & cornua decem. * Beatiæ, quam vidi, fuit, & non est, & ascensura est de abyssu, & in interitum ibit: & mirabuntur inhabitantes terram (quorum non sunt scripta nomina in Libro vitæ a constitutione mundi) videntes beatiam, quæ erat, & non est. * Et hic est sensus, qui habet sapientiam. Septem capita: septem montes sunt, super quos mulier sedet, & reges

15. 12. 1
Matt 24. d.
42
Luc. 12. c.
39

reges septem sunt. * Quinque ce- 10
ciderunt: vnus est, & alius non-
dum venit: & cum venerit, oportet
illum breue tempus manere.
* Et bestia, quæ erat, & non est: 11
ipsa ostiauit: & de septem est, &
in interitum vadit. * Et decem 12
cornua, quæ vidisti, decem reges
sunt: qui regnum nondum acceperunt,
sed potestatem tamquam
reges vna hora accipient post be- 13
stiam. * Hi vnum consilium ha-
bent, & virtutem, & potestatem
suam bestiz tradent. * Hi cum A- 14
gno pugnabunt, & Agnus vincet
illos: quoniam Dominus dominorum
est, & Rex regum, & qui cum
illo sunt, vocati, electi, & fideles.
* Et dixit mihi: Aquæ, quas vidisti 15
vbi meretrix sedet, populi sunt,
& Gentes, & linguæ. * Et decem 16
cornua, quæ vidisti in bestia:
hi odient fornicariam, & desola-
tam facient illam, & nudam, &
carnes eius manducabunt, & ip-
sam igni concremabunt. * Deus 17
enim dedit in corda eorum vt fa-
ciant quod placitum est illi: vt
dent regnum suum bestiz donec
consummetur verbum Dei. * Et mu- 18
lier quam vidisti, est ciuitas ma-
gna, quæ habet regnum super re-
ges terræ.

C A P. XVIII.

ET post hæc vidi alium ange- 1
lum descendentem de caelo,
habentem potestatem magnam:
& terra illuminata est a gloria ei-
us. * Et exclamauit in fortitudi- 2
ne dicens: Cecidit, cecidit Babylon
magna: & facta est habitatio dz-
moniorum, & custodia omnis spi-
ritus immundi, & custodia omnis
volucris immundæ, & odibilis:
* quia de vino iræ fornicationis
eius biberunt omnes gentes: &
reges terræ cum illa fornicati sunt:
& mercatores terræ de virtute de-
lectarum eius diuites facti sunt.
* Et audiui aliam vocem de ca- 3
elo, dicentem: Exite de illa popu-
lus meus: vt ne participes sitis de-
lectorum eius, & de plagis eius
non accipiatis. * Quoniam per-
uenerunt peccata eius vsque ad
caelum, & recordatur est Domi-

nus iniquitatum eius. * Redditur 6
illi sicut & ipsa reddidit vobis: &
duplicate duplicia secundum ope-
ra eius: in poculo, quo miscuit.
* 7 misceat illi duplum. * Quantum
C glorificauit se, & in delicijs fuit,
tantum date illi tormentum & lu-
ctum: quia in corde suo dicit: Se-
deo regina: & vidua non sum: &
8 luctum non videbo. * Ideo in vna
die venient plagæ eius, mors, &
luctus, & fames, & igne combu-
retur: quia fortis est Deus, qui iu-
9 dicabit illam. * Et flebunt, & plan-
gent se super illa reges terræ, qui
cum illa fornicati sunt, & in delicijs
vixerunt, cum viderint fumum
10 incendij eius: * longe stantes pro-
pter timorem tormentorum eius,
dicentes: Væ, væ ciuitas illa ma-
gna Babylon, ciuitas illa fortis:
quoniam vna hora venit iudicium
11 tuum. * Et negotiatores terræ fle-
bunt, & lugebunt super illa: quon-
iam merces eorum nemo emet
12 amplius: * merces auri, & ar-
genti, & lapidis pretiosi, & mar-
garitæ, & byssi, & purpuræ, &
serici, & cocci, (& omne lignum
thyinum, & omnia vasa eboris,
& omnia vasa de lapide pretioso,
& aramento, & ferro, & mar-
13 more, & cinnamomum,) & odo-
ramentorum, & vnguenti, & thu-
ris, & vini, & olei, & similit, &
tritici, & iumentorum, & equum,
& equorum, & rhedarum, & man-
cipiorum, & animalium hominum. 14
* Et poma desiderij animarum tuarum
E disceserunt a te, & omnia pin-
guia, & præclara perierunt a te,
& amplius illa iam non inuenient.
15 * Mercatores horum, qui diuites
facti sunt, ab ea, longe stabunt
propter timorem tormentorum
16 eius, flentes, ac lugentes, * &
dicentes: Væ, væ ciuitas illa ma-
gna, quæ amicta erat bysso, & pur-
pura, & cocco, & decurata erat
auro, & lapide pretioso, & mar-
17 garitis: quoniam vna hora desti-
tuta sunt tantæ diuitiæ, & omnis
gubernator, & omnis, qui in la-
cum nauigat, & nauis, & qui in
mari operantur, longe steterunt,
18 & clamauerunt videntes locum
incendij eius, dicentes: Quæ si-
19 milis ciuitati huic magnæ? * Et
miserunt puluerem super capita
sua,

II. Tim. 6.
c. 15
7. 19. c. 16

II. Sa. 47. b. 8

II. Sa. 21. c.
10
Ier. 51. a. 8
7. 14. b. 8

sua, & clamauerunt flentes, & lugentes, dicentes: Vx vx ciuitas illa magna, in qua diuites facti sunt omnes, qui habebant naues in mari de pretijs eius: quoniam vna hora desolata est. * Exulta super eam **20** **C**ælum, & sancti Apostoli, & Prophetæ: quoniam iudicauit Deus iudicium vestrum de illa. * Et sustulit vnus angelus fortis lapidem quasi molarem magnum, & misit in mare, dicens: Hoc impetu mittetur Babyloñ ciuitas illa magna, & vltra iam non inuenietur. * Et vox citharædorum, & musicorum, & tibia canentium, & tuba non audietur in te amplius: & omnis artifex omnis artis non inuenietur in templius: & vox molarum non audietur in te amplius: * **21** **G** **22** **23** **24** **25** **26** **27** **28** **29** **30** **31** **32** **33** **34** **35** **36** **37** **38** **39** **40** **41** **42** **43** **44** **45** **46** **47** **48** **49** **50** **51** **52** **53** **54** **55** **56** **57** **58** **59** **60** **61** **62** **63** **64** **65** **66** **67** **68** **69** **70** **71** **72** **73** **74** **75** **76** **77** **78** **79** **80** **81** **82** **83** **84** **85** **86** **87** **88** **89** **90** **91** **92** **93** **94** **95** **96** **97** **98** **99** **100** **101** **102** **103** **104** **105** **106** **107** **108** **109** **110** **111** **112** **113** **114** **115** **116** **117** **118** **119** **120** **121** **122** **123** **124** **125** **126** **127** **128** **129** **130** **131** **132** **133** **134** **135** **136** **137** **138** **139** **140** **141** **142** **143** **144** **145** **146** **147** **148** **149** **150** **151** **152** **153** **154** **155** **156** **157** **158** **159** **160** **161** **162** **163** **164** **165** **166** **167** **168** **169** **170** **171** **172** **173** **174** **175** **176** **177** **178** **179** **180** **181** **182** **183** **184** **185** **186** **187** **188** **189** **190** **191** **192** **193** **194** **195** **196** **197** **198** **199** **200** **201** **202** **203** **204** **205** **206** **207** **208** **209** **210** **211** **212** **213** **214** **215** **216** **217** **218** **219** **220** **221** **222** **223** **224** **225** **226** **227** **228** **229** **230** **231** **232** **233** **234** **235** **236** **237** **238** **239** **240** **241** **242** **243** **244** **245** **246** **247** **248** **249** **250** **251** **252** **253** **254** **255** **256** **257** **258** **259** **260** **261** **262** **263** **264** **265** **266** **267** **268** **269** **270** **271** **272** **273** **274** **275** **276** **277** **278** **279** **280** **281** **282** **283** **284** **285** **286** **287** **288** **289** **290** **291** **292** **293** **294** **295** **296** **297** **298** **299** **300** **301** **302** **303** **304** **305** **306** **307** **308** **309** **310** **311** **312** **313** **314** **315** **316** **317** **318** **319** **320** **321** **322** **323** **324** **325** **326** **327** **328** **329** **330** **331** **332** **333** **334** **335** **336** **337** **338** **339** **340** **341** **342** **343** **344** **345** **346** **347** **348** **349** **350** **351** **352** **353** **354** **355** **356** **357** **358** **359** **360** **361** **362** **363** **364** **365** **366** **367** **368** **369** **370** **371** **372** **373** **374** **375** **376** **377** **378** **379** **380** **381** **382** **383** **384** **385** **386** **387** **388** **389** **390** **391** **392** **393** **394** **395** **396** **397** **398** **399** **400** **401** **402** **403** **404** **405** **406** **407** **408** **409** **410** **411** **412** **413** **414** **415** **416** **417** **418** **419** **420** **421** **422** **423** **424** **425** **426** **427** **428** **429** **430** **431** **432** **433** **434** **435** **436** **437** **438** **439** **440** **441** **442** **443** **444** **445** **446** **447** **448** **449** **450** **451** **452** **453** **454** **455** **456** **457** **458** **459** **460** **461** **462** **463** **464** **465** **466** **467** **468** **469** **470** **471** **472** **473** **474** **475** **476** **477** **478** **479** **480** **481** **482** **483** **484** **485** **486** **487** **488** **489** **490** **491** **492** **493** **494** **495** **496** **497** **498** **499** **500** **501** **502** **503** **504** **505** **506** **507** **508** **509** **510** **511** **512** **513** **514** **515** **516** **517** **518** **519** **520** **521** **522** **523** **524** **525** **526** **527** **528** **529** **530** **531** **532** **533** **534** **535** **536** **537** **538** **539** **540** **541** **542** **543** **544** **545** **546** **547** **548** **549** **550** **551** **552** **553** **554** **555** **556** **557** **558** **559** **560** **561** **562** **563** **564** **565** **566** **567** **568** **569** **570** **571** **572** **573** **574** **575** **576** **577** **578** **579** **580** **581** **582** **583** **584** **585** **586** **587** **588** **589** **590** **591** **592** **593** **594** **595** **596** **597** **598** **599** **600** **601** **602** **603** **604** **605** **606** **607** **608** **609** **610** **611** **612** **613** **614** **615** **616** **617** **618** **619** **620** **621** **622** **623** **624** **625** **626** **627** **628** **629** **630** **631** **632** **633** **634** **635** **636** **637** **638** **639** **640** **641** **642** **643** **644** **645** **646** **647** **648** **649** **650** **651** **652** **653** **654** **655** **656** **657** **658** **659** **660** **661** **662** **663** **664** **665** **666** **667** **668** **669** **670** **671** **672** **673** **674** **675** **676** **677** **678** **679** **680** **681** **682** **683** **684** **685** **686** **687** **688** **689** **690** **691** **692** **693** **694** **695** **696** **697** **698** **699** **700** **701** **702** **703** **704** **705** **706** **707** **708** **709** **710** **711** **712** **713** **714** **715** **716** **717** **718** **719** **720** **721** **722** **723** **724** **725** **726** **727** **728** **729** **730** **731** **732** **733** **734** **735** **736** **737** **738** **739** **740** **741** **742** **743** **744** **745** **746** **747** **748** **749** **750** **751** **752** **753** **754** **755** **756** **757** **758** **759** **760** **761** **762** **763** **764** **765** **766** **767** **768** **769** **770** **771** **772** **773** **774** **775** **776** **777** **778** **779** **780** **781** **782** **783** **784** **785** **786** **787** **788** **789** **790** **791** **792** **793** **794** **795** **796** **797** **798** **799** **800** **801** **802** **803** **804** **805** **806** **807** **808** **809** **810** **811** **812** **813** **814** **815** **816** **817** **818** **819** **820** **821** **822** **823** **824** **825** **826** **827** **828** **829** **830** **831** **832** **833** **834** **835** **836** **837** **838** **839** **840** **841** **842** **843** **844** **845** **846** **847** **848** **849** **850** **851** **852** **853** **854** **855** **856** **857** **858** **859** **860** **861** **862** **863** **864** **865** **866** **867** **868** **869** **870** **871** **872** **873** **874** **875** **876** **877** **878** **879** **880** **881** **882** **883** **884** **885** **886** **887** **888** **889** **890** **891** **892** **893** **894** **895** **896** **897** **898** **899** **900** **901** **902** **903** **904** **905** **906** **907** **908** **909** **910** **911** **912** **913** **914** **915** **916** **917** **918** **919** **920** **921** **922** **923** **924** **925** **926** **927** **928** **929** **930** **931** **932** **933** **934** **935** **936** **937** **938** **939** **940** **941** **942** **943** **944** **945** **946** **947** **948** **949** **950** **951** **952** **953** **954** **955** **956** **957** **958** **959** **960** **961** **962** **963** **964** **965** **966** **967** **968** **969** **970** **971** **972** **973** **974** **975** **976** **977** **978** **979** **980** **981** **982** **983** **984** **985** **986** **987** **988** **989** **990** **991** **992** **993** **994** **995** **996** **997** **998** **999** **1000**

CAP. XIX.

Post hæc audiui quasi vocem **1** **A** turbarum multarum in cælo dicentium: Alleluia: Salus, & gloria, & virtus Deo nostro est: * quia vera, & iusta iudicia sunt eius qui iudicauit de meretrice magna, quæ corruptit terram in prostitutione sua, & vindicauit sanguinem seruorum suorum de manibus eius. * Et iterum dixerunt: Alleluia: Et fumus eius ascendit in sæcula sæculorum. * Et ceciderunt seniores vigintiquatuor, & quattuor animalia, & adorauerunt Deum sedentem super thronum, dicentes: Amen: Alleluia. * Et vox de throno exiit dicens: Laudem dicite Deo nostro omnes serui eius: & qui timetis eum pulsilli, & magistri. * Et audiui quasi vocem turbæ magnæ, & sicut vocem aquarum multarum, & sicut vocem tonitruorum magnorum, **B** **2** **3** **4** **5** **6** **7** **8** **9** **10** **11** **12** **13** **14** **15** **16** **17** **18** **19** **20** **21** **22** **23** **24** **25** **26** **27** **28** **29** **30** **31** **32** **33** **34** **35** **36** **37** **38** **39** **40** **41** **42** **43** **44** **45** **46** **47** **48** **49** **50** **51** **52** **53** **54** **55** **56** **57** **58** **59** **60** **61** **62** **63** **64** **65** **66** **67** **68** **69** **70** **71** **72** **73** **74** **75** **76** **77** **78** **79** **80** **81** **82** **83** **84** **85** **86** **87** **88** **89** **90** **91** **92** **93** **94** **95** **96** **97** **98** **99** **100** **101** **102** **103** **104** **105** **106** **107** **108** **109** **110** **111** **112** **113** **114** **115** **116** **117** **118** **119** **120** **121** **122** **123** **124** **125** **126** **127** **128** **129** **130** **131** **132** **133** **134** **135** **136** **137** **138** **139** **140** **141** **142** **143** **144** **145** **146** **147** **148** **149** **150** **151** **152** **153** **154** **155** **156** **157** **158** **159** **160** **161** **162** **163** **164** **165** **166** **167** **168** **169** **170** **171** **172** **173** **174** **175** **176** **177** **178** **179** **180** **181** **182** **183** **184** **185** **186** **187** **188** **189** **190** **191** **192** **193** **194** **195** **196** **197** **198** **199** **200** **201** **202** **203** **204** **205** **206** **207** **208** **209** **210** **211** **212** **213** **214** **215** **216** **217** **218** **219** **220** **221** **222** **223** **224** **225** **226** **227** **228** **229** **230** **231** **232** **233** **234** **235** **236** **237** **238** **239** **240** **241** **242** **243** **244** **245** **246** **247** **248** **249** **250** **251** **252** **253** **254** **255** **256** **257** **258** **259** **260** **261** **262** **263** **264** **265** **266** **267** **268** **269** **270** **271** **272** **273** **274** **275** **276** **277** **278** **279** **280** **281** **282** **283** **284** **285** **286** **287** **288** **289** **290** **291** **292** **293** **294** **295** **296** **297** **298** **299** **300** **301** **302** **303** **304** **305** **306** **307** **308** **309** **310** **311** **312** **313** **314** **315** **316** **317** **318** **319** **320** **321** **322** **323** **324** **325** **326** **327** **328** **329** **330** **331** **332** **333** **334** **335** **336** **337** **338** **339**

* Et ceteri occisi sunt in gladio sedentis super equum, qui procedit de ore ipsius: & omnes aues saturatae sunt carnis eorum.

CAP. XX.

ET vidi angelum descendentem de caelo, habentem clavem abyssi, & catenam magnam in manu sua. * Et apprehendit draconem, serpentem antiquum, qui est diabolus, & satanas, & ligavit eum per annos mille: * & misit eum in abyssum, & clausit, & signavit super illum ut non seducat amplius gentes, donec consummentur mille anni: & post haec oportet illum solui modico tempore. * Et vidi sedes, & sederunt super eas, & iudicium datum est illis: & animas decollatorum propter testimonium Iesu, & propter verbum Dei, & qui non adoraverunt bestiam, neque imaginem eius, nec acceperunt characterem eius in frontibus, aut in manibus suis, & vixerunt, & regnaverunt cum Christo mille annis. * Ceteri mortuorum non vixerunt, donec consummentur mille anni. Hae sunt resurrectiones prima. * Beatus, & sanctus, qui habet partem in resurrectione prima: in his secunda mors non habet potestatem: sed erunt sacerdotes Dei & Christi, & regnabit cum illo mille annis. * Et cum consummati fuerint mille anni, solvetur satanas de carcere suo, & exibit, & seducet Gentes, quae sunt super quatuor angulos terrae, Gog, & Magog, & congregabit eos in praedium, quorum numerus est sicut arena maris. * Et ascenderunt super latitudinem terrae, & circumierunt castra sanctorum, & civitatem dilectam. * Et descendit ignis a Deo de caelo, & deuoravit eos: & diabolus, qui seducebat eos, missus est in stagnum ignis, & sulphuris ubi & bestia, & pseudopropheta cruciabuntur die ac nocte in saecula saeculorum. * Et vidi thronum magnum candidum, & sedentem super eum, a cuius conspectu fugit terra, & caelum, & locus non inuentus eis. * Et vidi mortuos magnos, & pusillos stantes

in conspectu throni, & libri aperti sunt: & alius Liber apertus est qui est vitae: & iudicati sunt mortui ex his, quae scriptae erant in libris secundum opera ipsorum. * & dedit mare mortuos, qui in eo erant: & mors, & infernus dederunt mortuos suos, qui in ipsis erant: & iudicatum est de singulis secundum opera ipsorum. * Et infernus, & mors missi sunt in stagnum ignis. Hae sunt mortus secunda. * Et qui non inuentus est in Libro vitae scriptus, missus est in stagnum ignis.

CAP. XXI.

ET vidi caelum novum, & terram novam. Primum enim caelum, & prima terra abiit, & mare iam non est. * Et ego Ioannes vidi sanctam civitatem Ierusalem novam descendentem de caelo a Deo, paratam, sicut sponsam ornata viro suo. * Et audivi vocem magnam de throno dicentem: Ecce tabernaculum Dei cum hominibus, & habitabit cum eis. Et ipsi populus eius erunt, & ipse Deus cum eis erit coram Deo: * & absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum: & mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abierunt. * Et dixit qui sedebat in throno: Ecce nova facio omnia. Et dixit mihi: Scribe, quia haec verba fidelissima sunt, & vera. * Et dixit mihi: Factum est, ego sum a, & omega: initium, & finis. Ego sitienti dabo de fonte aquae vitae, gratis. * Qui vicerit, possidebit haec, & ero illi Deus, & ille erit mihi filius. * Timidis autem, & incredulis, & execratis, & homicidis, & fornicatoribus, & veneficis, & idololatriis, & omnibus mendacibus, pars illorum erit in stagno ardenti igne, & sulphure: quod est mors secunda. * Et venit unus de septem angelis habentibus phialas plenas septem plagis novissimis, & locutus est mecum, dicens: Veni, & ostendam tibi sponfam, uxorem Agni. * Et sustulit me in spiritu in montem magnum, & altum, & ostendit mihi civitatem sanctam

Isa. 65. c. 17
& 66. g. 21
2. Pet. 3. c.

13

Isa. 25. c. 8
7. d. 17

Isa. 43. c.
19
2. Cor. 5. d.
17

Isa. 66. d.
19

Isa. 66. c.
11

Nam Ierusalem descendentem
 de celo a Deo, * habentem clari-
 tatem Dei: & lumen eius simile
 lapidi pretioso tamquam lapidi
 iaspidis, sicut crystallum. * Et ha-
 bebatur murum magnum, & altum,
 habentem portas duodecim: & in
 portis angelos duodecim, & no-
 mina inscripta, quæ sunt nomina
 duodecim tribuum filiorum Israel.
 * Ab Oriente portæ tres: & ab A-
 quilone portæ tres: & ab Austro
 portæ tres: & ab Occasu portæ
 tres. * Et murus ciuitatis habens
 fundamenta duodecim, & in ip-
 sis duodecim nomina duodecim
 Apostolorum Agni. * Et qui lo-
 quebatur mecum, habebat men-
 suram arundineam auream, ut me-
 tiretur ciuitatem, & portas eius, &
 murum. * & ciuitas in quadra po-
 sita est, & longitudo eius tanta est
 quanta & latitudo: & mensus est
 ciuitatem de arundine aurea per
 stadia duodecim millia: & longi-
 tudo, & altitudo, & latitudo eius
 æqualia sunt. * Et mensus est mu-
 rum eius centum quadraginta quat-
 tuor cubitorum, mensura homi-
 nis, quæ est angeli. * Et erat stru-
 ctura muri eius ex lapide iaspide:
 ipsa vero ciuitas aurum mundum
 simile vitro mundo. * Et funda-
 menta muri ciuitatis omni lapide
 pretioso ornata. Fundamentum
 primum, iaspis: secundum, sap-
 phirus, tertium, calcedonium:
 quartum, smaragdus: * quintum,
 sardonius: sextum, sardius: septi-
 mum, chrysolithus: octauum, be-
 ryllus: nonum, topazius: deci-
 mum, chrysoprasus: vndecimum,
 hyacinthus: duodecimum, ame-
 thystus. * Et duodecim portæ, duo-
 decim margaritæ sunt, per singu-
 las: & singulæ portæ erant ex sin-
 gulis margaritis: & platea ciui-
 tatis aurum mundum, tamquam
 vitrum perlucidum. * Et templum
 non vidi in ea. Dominus enim
 Deus omnipotens templum illius
 est, & Agnus. * Et ciuitas non eget
 sole, neque luna ut luceant in ea,
 nam claritas Dei illuminauit eam,
 & lucerna eius est Agnus. * Et
 ambulabunt Gentes in lumine
 eius, & reges terræ afferent glori-
 am suam, & honorem in illam.
 * Et portæ eius non clauduntur

II Isa. 60. d.

19

II Isa. 60. c.

11

per diem: nox enim non erit illie.
 * Et afferent gloriam, & honorem
 gentium in illam. * Non intrabit
 in eam aliquod coinquinatum,
 aut abominatio faciens, & men-
 dacium, nisi qui scripti sunt in li-
 bro vitæ Agni.

CAP. XXII.

ET ostendit mihi fluuium aque
 vitæ, splendidum tamquam
 crystallum, procedentem de se-
 de Dei & Agni. * In medio pla-
 teæ eius, & ex viraque parte flu-
 minis lignum vitæ, afferens fru-
 ctus duodecim, per menses sin-
 gulos reddens fructum suum, &
 folia ligni ad sanitatem Gentium,
 * & omne maledictum non erit am-
 plius: sed sedes Dei, & Agni in illa
 erunt, & serui eius seruent illi.
 * Et videbunt faciem eius: & no-
 men eius in frontibus eorum. * Et
 nox ultra non erit: & non egebit
 lumine lucernæ, neque lumine
 solis, quoniam Dominus Deus,
 illuminabit illos, & regnabunt in
 sæcula sæculorum. * Et dixit mi-
 hi: Hæc verba fidelissima sunt, &
 vera. Et Dominus Deus spirituum
 prophetarum misit angelum suum
 ostendere seruis suis quæ oportet
 fieri cito. * Et ecce venio veloci-
 ter. Beatus, qui custodit verba
 prophetiæ libri huius. * Et ego
 Ioannes, qui audiui, & vidi hæc,
 & postquam audivissem, & vidi-
 sem, cecidi ut adorarem ante pe-
 des angeli, qui mihi hæc osten-
 debat. * & dixit mihi: Vide ne
 feceris: conseruus enim tuus sum,
 & fratrum tuorum prophetarum,
 & eorum, qui seruant verba pro-
 phetiæ libri huius: Deum adora.
 * Et dicit mihi: Ne signaueris ver-
 ba prophetiæ libri huius: tempus
 enim prope est. * Qui nocet, no-
 ceat adhuc: & qui in sordibus est,
 sordescat adhuc: & qui iustus est,
 iustificetur adhuc: & sanctus, san-
 ctificetur adhuc. * Ecce venio ci-
 to, & merces mea mecum est, red-
 dere unicuique secundum opera
 sua. * Ego sum a, & v, primus, &
 nouissimus, principium, & finis. &
 Beati, qui lauant stolam suam in
 sanguine Agni: ut sit potestas eo-
 rum in ligno vitæ, & per portas in-
 trent

II Isa. 60. d.

20

II Isa. 41. b. &

42. a. &

41. b. &

21. b. &

trent in ciuitatem. * Foris canes, & 13
venefici, & impudici, & homici-
da, & idolis seruientes, & omnis,
qui amat, & facit mendacium. 14
* Ego Iesus misi angelum meum, 15
testificari vobis hęc in Ecclesijs. D
Ego sum radix, & genus Dauid,
stella splendida, & matutina. * Et 17
Spiritus, & sponsa dicunt: Veni.
Et qui audit, dicat: Veni. Et qui
sitit, veniat: & qui vult, acci-
piat aquam vitę, gratis. * Conte- 18
stor enim omni audienti, verba

Ufa. 55. a. r

prophetiz libri huius. * Si quis ap- 19
posuerit ad hęc, apponet Deus su-
per illum plagas scriptas in libro
isto. * Et si quis diminuerit de 20
verbis libri prophetiz huius, au-
feret Deus partem eius de libro
vitę, & de ciuitate sancta, & de
his, quę scriptę sunt in libro isto. 21
* dicit qui testimonium perhibet
istorum. Etiam venio cito. Amen.
Veni Domine Iesu. * Gratia Do-
mini nostri Iesu Christi cum om-
nibus vobis. Amen.

Oratio Manassæ, necnon libri duo, qui sub libri Tertij & Quarti Esdræ nomine circumferuntur, hoc in loco, extra scilicet seriem Canonice Librorum, quos sancta Tridentina Synodus suscepit, & pro canonicis suscipiendos decreuit, sepositi sunt, ne prorsus interirent, quippe qui a nonnullis sanctis Patribus interdum citantur, & in aliquibus Biblijs Latinis tam manuscriptis quàm impressis reperiuntur.

ORATIO MANASSÆ REGIS IUDÆ

Cum captus teneretur in Babylone.

DOMINE omnipotens, Deus patrum nostrorum, Abraham, & Isaac, & Iacob, & seminis eorum iusti, qui fecisti cælum, & terram cum omni ornatu eorum, qui ligasti mare verbo præcepti tui, qui conclusisti abyssum. & signasti eam terribili & laudabili nomine tuo: quem omnia paueant, & tremunt a vultu virtutis tuæ, quia importabilis est magnificentia gloriæ tuæ, & insusceptibilis ira comminationis tuæ super peccatores: imensa vero & inuestigabilis misericordia promissionis tuæ: quoniam tu es Dominus altissimus, benignus, longanimis, & multum misericors, & penitens super malitias hominum. Tu Domine, secundum multitudinem bonitatis tuæ promissisti penitentiam, & remissionem ijs, qui peccauerunt tibi, & multitudinem miserationum tuarum decreuisti penitentiam peccatoribus, in salutem. Tu igitur Domine Deus iustorum, non posuisti penitentiam iustis, Abraham, & Isaac, & Iacob, ijs qui tibi non peccauerunt: sed posuisti penitentiam propter me pec-

catores: quoniam peccavi super numerum arenæ maris: multiplicatæ sunt iniquitates meæ Domine, multiplicatæ sunt iniquitates meæ, & non sum dignus intueri & aspicere altitudinem cæli, præ multitudinem iniquitatum mearum. incuruatus sum multo vinculo ferreo, ut non possim attollere caput meum, & non est respiratio mihi: quia excitavi iracundiam tuam, & malum coram te feci: non feci voluntatem tuam, & mandata tua non custodiui: statui abominaciones, & multiplicavi offensiones. Et nunc flecto genu cordis mei, precans a te bonitatem. Peccaui Domine, peccaui, & iniquitates meas agnosco. Quare peto rogans te, remitte mihi Domine, remitte mihi, & ne simul perdas me cum iniquitatibus meis, neque in æternum, iratus. reserves mala mihi, neque damnes me in infima terræ loca: quia tu es Deus, Deus, inquam penitentium: & in me censes omnem bonitatem tuam, quia indignum saluabis me secundum magnam misericordiam tuam, & laudabo te semper omnibus diebus vitæ meæ: quoniam te laudat omnis virtus cælorum, & tibi est gloria in sæcula sæculorum. Amen.

LIBER ESDRAE

TERTIVS.

CAPVT PRIMVM.

ET fecit Iofias Pa-
fcha in Ierofoly-
mis Domino, &
immolauit Phafe
quarta decima lu-
na primi mensis,
statuens sacerdo-
tes per vices dienū
folis amictis in templo Domini. * &
dixit Leuitis facris ſeruis Iſrael, vt ſan-
ctificarent fe Domino in poſitione ſan-
ctæ arcæ Domini, in domo, quam ædi-
ficauit Salomon filius Dauid rex. * Nō
erit vobis tollere ſuper humeros eam.
Et nunc deſeruite Domino veſtro, &
curam agite gentis illius Iſrael ex par-
te ſecundum pagos & tribus veſtras,
* ſecundum ſcripturam Dauid regis
Iſrael, & ſecundum magnificentiā
Salomonis filij eius, omnes in templo,
& ſecundum particulam principatus
paternam veſtram eorum, qui ſtant in
conſpectu fratrum filiorum Iſrael.
* Imolate Paſcha, & ſacrificia para-
te fratribus veſtris, & facite ſecundum
præceptum Domini quod datum eſt
Moſi. * Et donauit Iofias in plebem,
quæ inuenta eſt, ouium, agnorum, &
hædorum, & caprarum triginta mil-
lia, vitulos tria millia. * hæc de rega-
libus data ſunt ſecundum promiſſio-
nem populo: & ſacerdotibus in Pa-
ſcha, oves numero duo millia, æ vi-
tuli centum. * Et Iechonias, & Se-
meias, & Nathanael fratres, & Haſa-
bias, & Oziel, & Coraba in Phafe,
oves quinque millia, vitulos quingen-
tos. * Et hæc cum fierent eleganter,
ſteterunt ſacerdotes & Leuitæ habentes
azyma per tribus. * Et ſecundum
partes principatus patrum in conſpectu
populi offerrebant Domino, ſecundu-
m ea quæ in libro Moſi ſcripta ſunt:
* & aſſauerunt Phafe igni prout oportebat:
& hoſtias coxerunt in emolis,

13 & in ollis cum beneuolentia: * & at-
tulerunt omnibus qui erant ex plebe:
& poſt hæc parauerunt ſibi & ſacerdo-
tibus. * Sacerdotes enim offerrebant
adipes, vſque dum finita eſſet hora: &
Leuitæ parauerūt ſibi & fratribus ſuis,
15 filijs Aaron. * Et ſacri cantores filij
Aſaph erant per ordinem ſecundum
præceptum Dauid, & Aſaph, & Za-
charias, & Ieddimus, qui erat a rege.
16 * Et oſtiarij per ſingulas ianuas, ita vt
non præuicicaretur vnusquique ſuū:
fratres enim illorum parauerunt illis.
17 * Et conſummata ſunt quæ pertinebāt
ad ſacrificium Domini. * In illa die
egerunt Phafe, & offerrebant hoſtias
ſuper Domini ſacrificium, ſecundum
19 præceptum regis Iofias. * Et egerunt
filij Iſrael, qui inuenti ſunt in tempo-
re illo, Phafe: & diem feſtum azymio-
rum per dies ſeptem: * & non eſt cele-
bratum Phafe tale in Iſrael, a tempo-
ribus Samuelis propheta: * & omnes
reges Iſrael non celebrauerunt tale Pa-
ſcha, quale egit Iofias, & Sacerdotes,
& Leuitæ, & Iudæi, & omnis Iſrael,
qui inuenti ſunt in commemoratione
22 Ierofolymis. * Octauo decimo anno,
regnante Iofia. celebratum eſt Phafe.
23 * Et directæ ſunt opera Iofij in conſpectu
Domini ſui in corde pleno metuē-
tis: * & quæ circa illum quidem con-
ſcripta ſunt, in priſtinis temporibus
de eis, qui peccauerunt, quiq. irreligi-
oſi fuerunt in Dominum præ omni
gente, & qui non qualierunt verba
25 Domini ſuper Iſrael. * Et poſt om-
nem actum hunc Iofias, aſcendit Pha-
rao rex Aegypti, veniens in Charcamis
ab itinere ſuper Euphratē. & exijt ob-
uiam illi Iofias. * Ermiſit rex Aegy-
pti ad Iofiam, dicens: Quid mihi &
tibi eſt rex Iudæ? * Non ſum miſiſus
27 a Domino vt pugnem contra te: ſuper
Euphratem enim bellum meum eſt,
feſti-

festinans descende. * Et non est reuer-
sus Iosias super curram : sed expugna-
re eum conabatur , non attendens ver-
bum prophetæ ex ore Domini : * sed
constituit ad eum bellum in campo
Mageddo . Et descendunt principes
ad regem Iosiam . * Et dixit rex pue-
ris suis , Amouete me a prælio , infir-
matus sum enim valde . Et statim amou-
erunt eum pueri ipsius de acie . * Et
ascendit super curram secundarium
suum : & perueniens Ierosolymam ,
vita functus est , & sepultus est in pa-
terno sepulchro . * Et in tota Iudæa lu-
gebant Iosiam : & qui præglidebāt cum
uxoribus lamentabant eum vsque in
hunc diem . Et datum est hoc fieri sem-
per in omne genus Israel . * Hæc autem
præscripta sunt in libro historiæ
regum Iudæ : & singula gesta actus Io-
siaz , & eius gloria : & intellectus eius
in lege Domini : quæque gesta sunt
ab eo , & quæ non scripta sunt in libro
regum Israel & Iudæ . * Et assumptus
est rex ex gente Iechoniam filium
Iosiaz , constituerunt regem pro Iosia
patre suo , cum esset annorum trigin-
tatrium . * Et regnavit super Israel
menibus tribus . Et amouit eum rex
Aegypti , ne regnaret in Ierosolymis :
* & multauit gentem argenti talenta
centum , & auri talentum vnum . * Et
constituit rex Aegypti Ioachim fratrem
ipsius , regem Iudæ & Ierusalem : * &
alligauit magistratus Ioachim , & Zara-
celem fratrem suum , & apprehendens
reduxit in Aegyptum . * Annorum erat
Ioachim viginti quinque , cum regnare
cœpisset in terra Iudæ & Ierusalem : &
fecit malum in conspectu Domini . * Post
hunc autem ascendit Nabuchodonoso-
rex rex Babylonis , & alligans eum in
æreo vinculo , perduxit in Babyloniam :
* & sacra vasa Domini accepit Nabu-
chodonosor , & tulit & consecrauit in
templo suo in Babyloniam . * Nam de
immunditia illius , & irreligiositate
scriptum est in libro temporū regum .
* Et regnavit Ioachim filius eius pro
eo . Cum autem constitutus esset rex ,
erat annorum decem & octo . * Regna-
uit autem menses tres , & dies decem
in Ierusalem , & fecit malum in con-
spectu Domini : * & post annum mit-
tens Nabuchodonosor , transmigravit
eum in Babyloniam simul cum sacris
vasis Domini . * Et constituit Sede-
ciam regem Iudæ , & Ierusalem , cum
esset annorum viginti vnus : regna-

uit autem annis vndecim . * Et fecit
malum in conspectu Domini , & non
est ventus a verbis , quæ dicta sunt ab
Ieremia propheta ex ore Domini : * &
adiuratus a rege Nabuchodonosor ,
periuans discessit : & indurata ceruice
sua , & corde suo , transgressus est le-
gitima Domini Dei Israel . * Et duc-
ces populi Domini multa inique gesse-
runt , & impie egerunt super omnes
immunditias gentium : & polluerunt
templum Domini quod sanctum erat
in Ierosolymis . * Et misit Deus pa-
trum ipsorum per angelum suum re-
uocare eos , propter quod parceret il-
lis , & tabernaculo suo . * Ipsi vero
subsannabant in angelis suis : & qua-
die locutus est Dominus . erant illu-
dentes prophetis eius . * Qui vsque
ad iracundiā concitatus est super gen-
tem suam propter irreligiositatem
suā , & præcepit ascendere reges Chal-
dæorum . * Hi occiderunt iuvenes eo-
rum in gladio , in circuitu sancti tem-
pli eorum , & non pepercerunt iuue-
ni , & seni , & virgini , & adulescenti :
* sed omnes traditi sunt in manus ipso-
rum : & omnia sacra vasa Domini ,
& regales apothecæ resistentes , tu-
lerunt in Babyloniam , * & incenderūt
domum Domini , & demolierunt mu-
ros Ierusalem : & turres eius incende-
rent igne , * & consummauerunt om-
nia honorifica eius , & ad nihilum
rederunt , & reliquos a gladio duxe-
runt in Babylonem . * Et erant serui
illius vsque dum regnarent Persæ in
repletionem verbi Domini in ore Iere-
miæ : * quousque benigne ageret terra
sabbata sua , omni tempore desertio-
nis suæ sabbatizauit in applicatione
annorum septuaginta septem .

C A P . II .

Regnante Cyro rege Persarum in
consummatione verbi Domini
in ore Ieremiæ , * suscitauit Dominus
spiritum Cyri regis Persarum , & præ-
dicauit in toto regno suo simul per scri-
pturam , * dicens : Hæc dicit Cyrus rex
Persarum : Me constituit regem orbi
terrarum Dominus Israel , Dominus
excelsus , * & significauit mihi ædifi-
care domum sibi in Ierusalem , quæ est
in Iudæa . * Si quis est ex genere ve-
stro , dominus ipse ascendat cum eo
in Ierusalem . * Quotquot ergo circa

loca habitant, adiunent eos qui sunt in loco ipso, in auro, & argento, * in dationibus cum equis & iumentis, cumq. alijs quæ secundum voia apponuntur in ædem Domini, quæ est in Ierusalem. * Et itantes principes tribuum pagorum, & Iudæ ex tribu Benjamin, & Sacerdotes & Leuitæ, quos excitauit Dominus ascendere & ædificare domum Domini quæ est in Ierusalem, & qui erant in cirenitu eorum, * adiuuerunt in omni auro & argento eius, & iumentis, & votis compluribus multi quorum sensus excitatus est: * Et Cyrus rex protulit vasa sacra Domini, quæ transtulit Nibuchodonosor rex Babylonis ex Ierusalem, & consecrauit ei idolo suo. & profectus est Cyrus rex Persarum, tradidit Mithridato, qui erat super thesauros ipsius. * Per hunc autem tradita sunt Salmanaasar præditi Iudæ. * Horum autem hic numerus. Libatoria argentea duo millia quadringenta, athiscæ argenteæ triginta: phiale aureæ triginta, item argenteæ duo millia quadringentæ, & alia vasa mille. * omnia autem vasa aurea & argentea, quinque millia octingenta sexaginta. * Et enumerata sunt Salmanaasar simul cum his qui ex captiuitate Babylonis venerant in Ierosolymam. * In Artaxerxis autem regis Persarum temporibus scripserunt ei de his qui habitabant in Iudæa & Ierusalem, Balsamus, & Mithridatus, & Sabellius, & Rathimus, Balthemus, Samelius scriba, & reliqui habitantes in Samaria, & ceteris locis subiecta epistolam regi Artaxerxi. * DOMINI, pueri tui Rathimus ab accidentibus, & Sabellius scriba, & reliqui curiæ tuæ iudices in Coele Syria, & Phœnicæ. * Et nunc notum sit domino regi, quoniam Iudæi qui ascenderunt a vobis ad nos, venientes in Ierusalem ciuitatem refugam & pessimam, ædificant furnos eius, & statuant muros, & templum suscitant. * Quod si ciuitas ista, & muri consummati fuerint, non tantum tributa non sustinebunt pendere, sed etiam regibus resistant. * Et quia id agitur circa templum, recte haberi arbitrati sumus non despicere hoc ipsum: * sed notum facere domino regi, vt si videbitur, rex, quærat in libris patrum tuorum, * & inuenies in admonitionibus scripta de his, & scies quoniam ciuitas

ista fuit refuga, & reges, & ciuitates concutiens, * & Iudæi refugerunt, & prælia committentes in ea ab æterno, ob quam causam ciuitas ista deserta est. * Nunc ergo notum factum, domine rex, quoniam si ciuitas hæc ædificata fuerit, & huius muri erecti fuerint, descensus tibi non erit in Coele Syriam, & Phœnicem. * Tunc scripsit rex Rathimo, qui scribebat accidentia, & Balthemo, & Sabellio scribæ, & ceteris constitutis, & habitantibus in Syria, & Phœnicæ, ea quæ subiecta sunt. * LEO I epistolam quam misistis mihi. Præcepi ergo inquiri, & inuentum est, quoniam ciuitas ista est ab æuo regibus resistens. * & homines refuga & prælia in ea efficientes. & reges fortissimi erant in Ierusalem dominantes, & tributa exigentes a Coele Syria, & Phœnicæ. * Nunc ergo præcepi prohibere homines illos ædificare ciuitatem, & prohibere ne quid ultra hæc fiant: * sed nec procedant in plurimum, ex quo sunt malitiæ, ita vt regibus molestia importetur. * Tunc recitatis his quæ a rege Artaxerxe scripta fuerant, Rathimus, & Sabellius scriba, & qui cum his constituti erant iungentes festinanter venerunt in Ierusalem cum equitatu, & turba, & agmine: cœperuntq. ædificantes prohibere, & vacabant ab ædificatione templi in Ierusalem, vsque secundo anno regni Darij regis Persarum.

CAP. III.

REx Darius fecit cœnam magnam omnibus vernaculis suis, & omnibus magistratibus Medis & Persidis, * & omnibus purpuratis, & prætoribus, & consulibus, & præfectis sub illo ab India vsque Aethiopiam, centum viginti septem prouincijs. * Et cum manducaissent, & bibissent, & satiati reuerterentur, Tunc Darius rex ascendit in cubiculum suum, & dormiuit, & expergefactus est. * Tunc illi tres iuuenes corporis custodes, qui custodiebant corpus regis, dixerunt alter alteri: * Dicamus vnusquisque nostrum sermonem qui præcellat: & cuiuscumque apparuerit sermo sapientior alterius, dabit illi rex Darij dona magna, * purpura coope-

cooperiri, & in auto bibere, & super
aurum dormire, & currum aureo fra-
no, & cydarim byssinam, & torquem
circa collum : * & secundo loco sede-
bit a Dario propter sapientiam suam,
& cognatus Darij vocabitur. * Tunc
scribentes singuli suum verbum signa-
uerunt, & posuerunt subtus cervical
Darij regis, * & dixerunt, Cum sur-
rexit rex, dabimus illi scripta nostra,
& quodcumque iudicauerit rex e tri-
bus, & magistratus Persidis, quoniam
verbum eius sapientius est, ipsi dabi-
tur victoria sicut scriptum est. * Vnus
scripsit, Forte est vinum. * Alius scri-
psit, Fortior est rex. * Tertius scri-
psit, Fortiores sunt mulieres : super
omnia autem vincit veritas. * Et cum
surrexisset rex, acceperunt scripta sua,
& dederunt illi, & legit. * Et mit-
tens vocauit omnes magistratus Persa-
rum, & Medos, & purpuratos, &
prætores, & præfectos : * & sederunt
in concilio : & lecta sunt scripta co-
ram ipsis. * Et dixit, Vocate adole-
scentes, & ipsi indicabunt verba sua.
Et vocati sunt, & introierunt. * Et di-
xit illis, indicate nobis de his quæ scri-
pta sunt. Et cœpit prior, qui dixerat
de fortitudine vini, * & dixit, Viri,
quàm præuaslet vinum omnibus ho-
minibus qui bibūt illud : seducit men-
tem. * Itemq. regis & orphanum facit
mentem vanam. Item seruus ac liberi,
pauperis ac diuitis, * & omnem men-
tem conuerit in securitatem & incun-
ditatem, & non meminit omnem tri-
stitiam & debitum, * & omnia præ-
cordia facit honesta, & non meminit
regem nec magistratum, & omnia per
talenta loqui facit. * Et non memine-
runt, cum biberunt, amicitiam, nec
fraternitatem : sed non multum post
sumunt gladios. * Et cum a vino mer-
serint, & surrexerint, non memine-
runt quæ gesserunt. * O viri, num præ-
cellit vinum ? quisque cogitat facere ?
Et tacuit hoc dicto.

C A P. IIII.

ET inchoauit sequens dicere, qui
dixit de fortitudine regis. * O vi-
ri, num præcellunt homines, qui ter-
ram & mare obtinent, & omnia quæ
in eis sunt ? * Rex autem super om-
ni præcellit, & dominatur eorum : &
omne quodcumque dixerit illis, fa-
ciunt. * Et si misent illos ad bellato-

res, vadunt, & demoliuntur montes,
& muros, & turres. * Ingulantur, &
ingulant, & regis verbum non præ-
tereunt. nam si vicerint, afferunt regi
omnia quæcumque prædati fuerint.
* Similiter & alij omnes, & quotquot
non militant, nec pugnant, sed colunt
terram : rursum cum fuerint meten-
tes, afferunt tributis regi : * & ipse vni
soluti si dixerit occidite, occidunt : di-
xerit remittite, remittunt : * dixerit
percutite, percutiunt : dixerit exter-
minate, exterminant : dixerit ædifica-
te, ædificant : * dixerit excidite, exci-
dunt : dixerit plantate, plantant : * &
omnis plebs, & virtutes eum obau-
diunt, & super hoc ipse recumbit, &
bibit, & dormit. * Hi autem custo-
diunt in circuitu eum, & non possunt
ire singuli, & facere opera sua, sed in
dicto obaudientes sunt ei. * Viri, quo-
modo non præcellit rex, qui sic dista-
maur ? Et tacuit. * Tertius qui di-
xerat de mulieribus & veritate, hic est
Zorobabel, cœpit loqui. * Viri, non
magnus rex, & multi homines, nec vi-
num præcellit. Quis est ergo qui do-
minatur eorum ? * Nonne mulieres
genuerunt regem, & omnem popu-
lum, qui dominatur mari & terræ : * &
ex illis nati sunt, & ipse educauerunt
eos, qui plantauerunt vineas ex qui-
bus vinum fit ? * Et ipse faciunt sto-
las omnium hominum, & ipse faciunt
gloriam hominibus, & non possunt
homines separari a mulieribus. * Si
congregauerint aurum & argentum,
& omnem rem speciosam, & viderint
mulierem vnâ bono habitu & bona
specie, * omnia hæc relinquentes in
eam intendunt, & aperto ore conspi-
ciunt, & eam alicuius magis quàm au-
rum & argentum, & omnem rem præ-
tiosam. * Homo patrem suum relin-
quit qui enutrit illum, & suam re-
gionem, & ad mulierem se coniungit.
* Et cum muliere remittit animam :
& neque patrem meminit, neque ma-
trem, neque regionem. * Et hinc oportet
vos scire : quoniam mulieres do-
minantur vestri. Nonne doletis ? * Et
accipit homo gladium suum, & vadit
in viam facere furta, & homicidia, &
mare nauigare & flumina, * & leo-
nem videt, & in tenebris ingreditur :
& cum furta fecerit, & fraudes &
rapinas amabili suæ affert. * Et ite-
rum, diligit homo uxorem suam, ma-
gis quàm patrem, aut matrē. * Et multi
demen-

demētes facti sunt propter viros suas:
 & serui facti sunt propter illas: * & multi perierunt & iugulati sunt, & peccauerunt propter mulieres. * Et nūc credite mihi, quia magnus est rex in potestate sua: quoniam omnes regiones veniunt tangere eum. * Videbam tamen Apemen filiam Bezacia, mirifici concubinam regis, sedentem iuxta regem ad dexteram, & audentem diadema de capite eius, & imponentem sibi, & palinis exdebat regem de sinistra manu. * Et super hanc aperto ore intuebatur eam: & si arri-
 27 feret ei, rideret. nam si indignata ei fuerit, blanditur, donec reconcilietur in gratiam. * O viri, cur non sunt fortiores mulieres? Magna est terra, & excelsum est cælum, quis illa agit? Et tunc rex, & purpurati intuebantur in alterutrum. Et inchoauit loqui de veritate. * O viri, nonne fortes sunt mulieres? Magna est terra, & excelsum est cælum: & velox cursus solis conuer-
 29 tit in gyro cælum in locum suum in vna die. * Nonne magnificus est qui hæc facit, & veritas magna, & fortior præ omnibus? * Omnis terra veritatem inuocat, cælum etiam ipsam benedicit, & omnia opera mouentur, & tremunt eam, & non est eū ea quicquam iniquum. * Vinum iniquum, iniquus rex, iniquæ mulieres, iniqui omnes filij hominum, & iniqua illorum omnia opera, & non est in ipsis veritas, & in sua iniquitate peribunt: * & veritas
 31 manet, & inualefcit in æternum, & vivit, & obtinet in sæcula sæculorum. * Nec est apud eam accipere personas, neque differentias: sed quæ iusta sunt facit omnibus, iniustis ac malignis, & omnes benignantur in operibus eius. * Et non est in iudicio eius iniquum, sed fortitudo, & regnum, & potestas & maiestas omnium æuorum. Benedixit Deus veritati. * Et desijt lo-
 33 quendo. Et omnes populi clamauerunt, & dixerunt, Magna est veritas, & praualeat. Tunc rex ait illi, Pete, si quid vis amplius, quàm quæ scripta sunt, & dabo tibi, secundum quod inuentus es sapientior proximis, & proximus mihi sedebis, & cognatus meus vocaberis. * Tunc ait regi, Memor esto voti tui, quod vouisti, ædificare Ierusalem, in die qua regnum accepisti: * & omnia vasa quæ accepta sunt ex Ierusalem, remittere, quæ separauit Cyrus, quando mastrauit Babyloniam, & vo-

luit remittere ea ibi. * Et tu vouisti ædificare templum quod incenderunt Idumæi, quando exterminata est Iudæa a Chaldeis. * Et nūc hoc est quod postulo domine, & quod peto, hoc est maiestas quod a te postulo, vt facias votum quod vouisti regi cæli ex ore tuo. * Tunc surgens Darius rex, osculatus est illum: & scripsit epistolas ad omnes dispensatores, & præfectos, & purpuratos, vt deducerent eum, & eos qui cum illo erant, omnes ascendentes ædificare Ierusalem. * Et omnibus præfectis, qui erant in Syria, & Phoenice, & Libano scripsit epistolas, vt traherēt ligna cedrina a Libano in Ierusalem, vt ædificarent eum eis ciuitatem. * Et scripsit omnibus Iudæis quæ ascendebant a regno in Iudæam præ libertate, omnem potentem, & magistratum, & præfectum non superuenire ad Ianuas ipsorum, * & omnem regionem quæ obtinuerant immunem esse eis, & Idumæi relinquunt castra, quæ obtinent Iudæi: * & in stru-
 35 cturam templi dare per singulos annos talenta viginti, vsque dum perædificetur: * & super sacrarium holocaustorum vitulare quotidie, sicut habent præceptum: alia talenta decem offerre per singulos annos, * & omnibus qui procedunt a Babylonia cedere ciuitatem: vt esset libera tam ipsis, quàm filijs eorum, & omnibus sacerdotibus qui præcedunt: * Scripsit autem & quantitatem, & sacram stolam iussit dari, in qua deseruirent: * & Leuitis scripsit dare præcepta, vsque in diem, qua consummabitur domus, & Ierusalem extruatur: * & omnibus custodientibus ciuitatem scripsit dari ei
 37 sor es & stipendia. * Et dimisit omnia vasa quæcumque separauerat Cyrus a Babylonia, & omnia quæcumque dixit Cyrus, & ipse præcepit fieri, & misit Ierusalem. * Et cum processisset ille adolescens, eleuans faciem in Ierusalem, benedixit regem cæli, * & dixit, Abs te est victoria, & abs te est sapientia & claritas. Et ego seruus tuus sum. * Benedixit es, qui dedisti mihi sapientiam, & tibi confitebor Domine Deus patrum nostrorum. * Et accepit epistolas, & profectus est in Babyloniam. Et venit, & nunciavit fratribus suis omnibus qui fuerunt in Babylonia: * & benedixerunt Deum patrum suorum, quoniam dedit illis remissionem & refrigerium, * vt ascen-

derent

desunt & edificarent Ierusalē, & templum ubi nominatum est nomen eius in ipso, & exultauerunt cum musicis & letitia diebus septem.

C A P. V.

Post hæc autem electi sunt, ut ascenderent principes pagorum per domos, & tribus suas, & uxores illorum, & filij & filiz eorum, & serui & ancille ipsorum, & pecora eorum. * Et Darius rex misit vna cum eis equites mille, donec deducerent eos in Ierusalem cum pace, & cum musicis, & cum tympanis & tibijs. * & omnes fraus erant ludetes, & fecit eos ascendere simul cum eis. * Et hæc sunt nomina virorum, qui ascenderunt per pagos suos in tribus, & in partem principatus ipsorum. * Sacerdotes: Filij Phinees, filij Aaron, Iesui filius Iosedece, Ioachim filius Zorobabel filij Sathiel de domo David, ex progenie Phares, de tribu Iuda, qui locutus est sub Dario rege Persarū sermones mirificos in secundo anno regni ipsius mense Nisan primo. * Sunt autem hi, qui ascenderunt ex Iudæa de captivitate transmigrationis, quos transmigravit Nabuchodonosor rex Babyloniz in Babylonem, & reuersus est in Ierusalem. * Et requisivit partem Iudæe vnusquisque in ciuitatem suam, qui venerunt cum Zorobabel, & Iesu, Nehemias, Areores, Elimeo, Emmanio, Mardocheo, Beelsuro, Mechpsatochor, Olitorio, Emonia vnus de principibus eorum. * Et numerus a Gentilibus eorum, ex præpositis eorum filij Phares, duo millia centū septuaginta duo. * Filij Ares, tria millia centum quinquaginta septem. * filij Phemo, centum quadraginta duo: in filijs Iesu & Iobabes, mille trecenti duo. * filij Demu, duo millia quadringenti septuaginta: filij Choraba ducenti quinque: filij Rarnica, centum sexaginta octo. * filij Bebech, quadringentis: filij Archad, quadringenti viginti septem. * filij Cham, triginta septem: filij Zoroar, duo millia sexaginta septem: filij Adin, quadringenti sexaginta vnus. * filij Adezedis, centum octo: filij Ciaso & Zela, centum septem: filij Azoroc, quadringenti triginta nouem. * filij Iedar, duo, centum triginta duo: filij Ananias, centum triginta: filij Afoni, nonaginta. * filij Marfar, quadringenti v-

ginzidno: filij Zabarua, nonaginta quinque: filij Sepolemon, centum viginti tres. * filij Nepopas, quinquaginta quinque: filij Nechanatus, centum quinquaginta octo: filij Cebethamus, centum trigintaduo. * filij Crearpatos qui Enocadies, & Modix, quadringenti vigintitres: qui ex Gramas & Gabæa, centum viginti vnus. * qui ex Beuelon, & Ceagge, sexaginta quinque: qui ex Balthar, centum vigintiduo. * Qui ex Bechenobes, quinquaginta quinque: filij Liptis, centum quinquaginta quinque: filij Labonni, trecenti quinquaginta septem. * filij Sichem, trecenti septuaginta: filij Suadon, & Gliomus, trecenti septuaginta octo. * filij Ericus, duomillia centum quadraginta quinque: filij Anaas, trecenti septuaginta. Sacerdotes. * filij Iedus, filij Euther, filij Eliasib, trecenti septuagintaduo: filij Emerus, ducenti quinquagintaduo. * filij Phasuri, trecenti quinquaginta septem: filij Carree, ducenti viginti septem. * Leuitas: filij Ieui in Caduhel, & Bamis, & Serebias, & Edias, septuaginta quatuor. Omnis numerus a duodecimo anno, triginta millia quadringenti sexaginta duo, * filij, & filiz, & uxores, omnis computatio, quadraginta millia ducenti quadragintaduo. * filij sacerdotum, qui psallebant in templo: filij Asaph centum vigintiocto. * Ostiarij vero: filij Elmcenni, filij Azer, filij Amon, filij Accuba, Topa filij Tobbi, omnes centum trigintanouem. * Sacerdotes seruientes in templo, filij del, filij Gaspha, filij Tobloc, filij Cariz, filij Su, filij Hellu, filij Labana, filij Armaca, filij Accub, filij Vtha, filij Cetha, filij Aggab, filij Obai, filij Anani, filij Canna, filij Geddu, * filij An, filij Radin, filij Defanon, filij Nacoba, filij Casaba, filij Gaze, filij Ozui, filij Sinone, filij Attre, filij Hasten, filij Asiana, filij Mannei, filij Nasissim, filij Accusu, filij Agissa, filij Azui, filij Phauon. filij Phasalon, * filij Meedda, filij Phusa, filij Carce, filij Barcus, filij Saree, filij Coesi, filij Nasith, filij Agitti, filij Pedon. * Salomon filij eius, filij Asophot, filij thafida, filij Celi, filij Dedon, filij Gaddahel, filij Sephegi, * filij Aggia, filij Sachareth, filij Sabathen, filij Caroneth, filij Malsith, filij Ama, filij Sasus, filij Addus, filij Suba, filij Eura, filij Rahotis, filij Phaspha, filij

Malmon. * Omnes sacro seruientes. & pueri Salomonis, quadringenti octoginti duo. * Hi sunt filij qui ascenderunt a Thelmela, Telharia: principes eorum, Carmellam, & Careth: * & non poterant edicere ciuitates suas, & progenies suas, quemadmodum sint ex Israel. Filij Dalari, filij Tubal, filij Nechothai, * ex sacerdotibus quiungebantur sacerdotio: & non sunt inuenti filij Obia, filij Achisof, filij Addin, qui accepit uxorem ex filiabus Phargeleu: * & vocati sunt nomine eius, & horum quæ sita est generis scriptura in padatura, & non est inuenta, & prohibiti sunt sacerdotio fungi. * Et dixit illis Nehemias, & Altharas, Ne participetur sancta, donec exurgat pontifex doctus in ostensionē & veritatem. * Omnis autem Israel erat exceptis seruis & ancillis, quadraginta duo millia trecenti quadraginta. * Serui horum & ancillæ, septem millia trecenti triginta septem. Cantores & cantatrices, ducenti sexaginta quinque. * Cameli quadringenti triginta quinque. Equi septem millia triginta sex. Muli, ducenta millia quadraginta quinque. Subiugalia, quinque millia viginti quinque. * Et de præpositis ipsis per pagos, dum veniret in templum Dei, quod erat in Ierusalem, innouare & suscitare templum in loco suo, secundum suam virtutem. * Et dari in templum thesaurum operum sacrum auri mnas duodecim millia, & mnas argenti quinque millia, & stolas sacerdotales centum. * Et habitauerunt Sacerdotes & Leuitæ, & qui exierant de plebe in Ierusalem & in regione, & sacri cantores, & ostiarij, & omnis Israel in regionibus suis. * Instante autē septimo mense, cumq; essent filij Israel vnusquisque in suis rebus, conuenerunt vnanimis in atrium, quod erat ante ianuam Orientalem. * Et stantes Iesus filius Iosedec, & fratres eius sacerdotes, & Zorobabel filius Salathiel, & huius fratres parauerunt altare, * vt offerrent super illud holocaustomata, secundum quæ in libro Moysi hominis Dei scripta sunt. * Et conuenerunt ibi ex alijs nationibus terræ, & erexerunt sacrarium in loco suo omnes gentes terræ, & offerebant hostias, & holocaustomata Domino matutina. * Et egerunt scenopogiam, & diem solennem, sicut præceptum est in lege: & sacrificia quotidie, sicut oportebat. * &

post hæc oblationes institutas, & hostias sabbathorum, & neomeniarum, & dierum solennium omnium sanctificationum. * Et quotquot uenerant Domino a neomenia septimi mensis, ceperunt ostias offerre Deo, & templum Domini nondum erat edificatum. * Et dederunt pecuniam lapidarijs & fabris, & potum & pabula cum gaudio. * Et dederunt carra Sidonijs, & Tyrijs, vt transfueherent illis de Libano trabes cedrinas, & facerent rates in loppe portu, secundum decretum quod scriptum erat eis a Cyro rege Persarum. * Et in secundo anno uenientes in templum Dei in Ierusalem: mense secundo inchoauit Zorobabel filius Salathiel, & Iosue filius Iosedec, & fratres ipsorum, & sacerdotes & Leuitæ, & omnes qui uenerant de captiuitate in Ierusalem: * & fundauerunt templum Dei nouilunio secundi mensis secundi anni cum uenissent in Iudæam & Ierusalem. * Et statuerunt Leuitas a viginti annis, super opera Domini: & stetit Iesus & filius eius, & fratres omnes Leuitæ conspirantes, & executores legis, facientes opera in domo Domini. * Et steterunt sacerdotes habentes stolas cum tubis: & Leuitæ filij Asaph, habentes cymbala, collaudantes Dominum, & benedicentes secundum Dauid regem Israel. * Et cantabant canticum Domino, quoniam dulcedo eius, & honor in secula super omnem Israel. * Et omnis populus tuba cecinerunt, & proclamauerunt voce magna, collaudantes Dominum in insuscitatione domus Domini. * Et uenerunt ex sacerdotibus & Leuitis, & præsidentibus secundum pagos senioribus, qui uiderant pristinam domum: * & ad huius edificationem cum clamore & planctu magno, & multi cum tubis & gaudio magno: * in tantum vt populus non audiret tubas propter planctum populi. Turba enim erat tubis canens magnifice, ita vt longe audiretur. * Et audierunt inimici tribus Iudæ, & Beniamin, & uenerunt scire quæ esset vox tubarum. * Et cognouerunt quoniam qui erant ex captiuitate, edificant templum Domino Deo Israel. * Et accedentes ad Zorobabel & Iesum, præpositos pagorum, dixerunt eis, Aedificabimus vna uobiscum: * Similiter enim audiui-mus Dominum uestrum, & ipsi pariter incedimus a diebus Asbazeret re-

gis Assyriotum, qui transmigrauit nos
huc. * Et dixit illis Zorobabel, & le-
sus, & principes pagorum Israel, * Non
est nobis & vobis ædificare domum
Dei nostri. nos enim soli ædifica-
bimus Domino Israel secundum ea,
quæ præcepit nobis Cyrus rex Persa-
rum. * Gentes autem terræ incum-
bentes his qui sunt in Iudæa, & le-
uantes opus ædificationis & insidias,
& populos adducentes prohibebant
eos ædificare, * & aggressuras exer-
centes impediuerunt, ne consummare-
tur ædificium omni tempore viræ Cy-
ri regis, & protraxerunt structuram
per biennium vsque ad Darij regnum.

C A P . V I .

IN secundo autem anno regni Da-
rij prophetauit Aggeus, & Zacha-
rias filius Addin propheta apud Iu-
dæam & Ierusalem in nomine Dei
Israel super eos. * Tunc itans Zoro-
babel filius Salathiel, & Iesus filius
Iosedech, inchoauerunt ædificare do-
mum Domini, quæ est in Ierusalem:
* cum adessent eis propheta Domini,
& adiuuarent eos. In ipso tempore
venit ad illos Sisennes subregulus Sy-
riæ, & Phœnicis, & Sababuzanes,
& sodales eius, * & dixerunt eis, Quo
præcipiente vobis domum hanc ædi-
ficatis, & rectum istud, & alia om-
nia perficitis? & qui sunt structores
qui hæc ædificant? * Et habuerunt
gratiam & iustitiam facta super eos,
qui erant ex captiuitate a Domino se-
niores Iudæorum. * & non sunt im-
pediri ædificare, donec significaretur
Dario de omnibus istis, & responsum
acciperetur. * Exemplum epistolæ,
quæ miserunt Dario. S I S E N N E S
subregulus Syriæ, & Phœnicis, & Sa-
trabuzanes, & sodales eius in Syria,
& Phœnice præfides, regi Dario salu-
tem. * Omnia nota sunt domino re-
gi, quod cum venissemus in regio-
nem Iudææ, & introissemus in Ieru-
salem, inuenimus ædificantes domum
Dei magnam: * & templum ex lapi-
dibus politis, & magnis & pretiosis
materiis in parietibus, * & opera illa
instanter fieri, & suffragare, & prospere
in manibus eorum, & in omni
gloria, quàm diligentissime perfici.
* Tunc interrogauimus seniores, di-
centes, Quo permittente vobis ædi-

ficatis domum istam, & opera hæc
fundatis? * Ideo autem interrogaui-
mus eos, Vt notum faceremus tibi
homines & præpositos, & nomina
scripturam præpositorum postulau-
mus illos. * At illi responderunt nobis,
dicentes, Nos sumus serui Domini,
qui fecit cælum & terram, * & ædi-
ficabatur hæc domus ante annos istos
multos a rege Israel magno & iustis-
simo, & consummata est. * Et quo-
niam patres nostri exacerbantes erant
& peccauerunt in Deum Israel, tra-
didit eos in manus Nabuchodonosor
regis Babyloniz, regis Chaldæorum,
16 * & domum istam demolientes in-
cenderunt, & populum captiuum du-
xerunt in Babylonem. * In primo an-
no regnante Cyro rege Babyloniz, scri-
psit Cyrus rex domum hanc ædifica-
re, * & illa sacra vasa aurea, & argen-
tea, quæ extulerat Nabuchonosor de
domo quæ est in Ierusalem, & conse-
crauerat ea in suo templo, rursus pro-
tulit ea Cyrus rex de templo quod
erat in Babylonia, & tradita sunt Zo-
robabel, & Salmanasaro subregulo:
19 * Et præceptum est eis vt offerrent hæc
vasa, & reponerent in templo quod
erat in Ierusalem, & ipsum templum
20 Dei ædificare in loco suo. * Tunc Sal-
manasarus subiecit fundamenta do-
mus Domini, quæ est in Ierusalem:
& exinde vsque nunc ædificatur, &
21 non accepit consummationem. * Nunc
ergo si iudicatur a te o rex, perquirat-
ur in regalibus bibliothecis Cyri re-
gis, quæ sunt in Babylonia: * & si in-
uentum fuerit consilio Cyri regis cõ-
ptam esse structuram domus Domi-
ni, quæ est in Ierusalem, & iudica-
tur a domino rege nostro, scribat de
his nobis. * Tunc Darius rex præce-
pit inquiri in bibliothecis: & inuen-
tus est in Ecathanis oppido, quod est
in media regione locus vnus, in quo
24 scripta erant ista: * A N N O p r i-
mo regnante Cyro, rex Cyrus præce-
pit domum Domini quæ est in Ieru-
salem ædificare, vbi incendebant
25 igni assiduo, * cuius altitudo sit cu-
bitorum decem, & latitudo cubito-
rum sexaginta, quadratum lapidi-
bus politis tribus, & meniano li-
gneo eiusdem regionis, & meniano
vno nouo, & impendia dari de do-
mo Cyri regis: * & sacra vasa do-
mus Domini tam aurea, quàm argen-
tea, quæ extulit Nabuchodonosor in
domum

domum domini, quæ est in Ierusalem, ubi erant posita, vt ponantur illic. * & præcepit curam agere Silennem, subregulum Syriz, & Phœnicis, & Satrabuzanem, & sodales eius, & qui ordinati erant in Syria & Phœnice præfides, vt abstinere se ab eodem lo-o. * Et ego quoque præcepi in totum edificare: & prospexi, vt adiuuēt eos qui sunt ex captiuitate Iudæorum, donec consummetur templum ædis Domini: * & a vexatione tributorum Cœlesyrie, & Phœnicis, diligenter quantitatem dari his hominibus ad sacrificium Domini, Zorobabel præfecto, ad tauros, & arietes, & agnos, similiter autē & frumentum, & sal, & vinum, & oleum instanter per singulos annos, prout sacerdotes qui sunt in Ierusalem, dictauerunt consumi quotidie sine ulla dilatione, * vt offerantur libationes summo Deo pro rege & pueris eius, & orem pro ipsorum vita: * & denuncientur vt quicumque transgressi fuerint aliquid ex his quæ scripta sunt, aut sprecuerint, accipiat lignum de suis proprijs, & suspendantur, & bona ipsorum regi ascribantur. * Propterea & Dominus, cuius nomen invocatum est ibi, exterminet omnem regem & gētem, qui manum suam extenderit prohibere, aut male tractare domum Domini illam quæ est in Ierusalem. * Ego Darius rex decreui quàm diligentissime secundum hac fieri.

C A P. VII.

Tunc Sisennus subregulus Cœlesyrie, & Phœnicis, & Satrabuzanes, & sodales obsecuti his, quæ a Dario rege erāt decreta, insinuebāt sacrosanctis operibus diligentissime, cooperantes cum senioribus Iudæorum principibus Syriz. * Et prosperata sunt sacrosancta opera prophetarum Aggæo & Zacharia prophetis. * Et consummauerunt omnia per præceptum Domini Dei Israel, & ex consilio Cyri, & Darij, & Artaxerxis regis Persarum. * Et consummata est domus nostra vsque ad tertiam & vicepsimam diem mensis Adar, sexto anno Darij regis. * Et fecerunt filij Israel & sacerdotes & Leuitæ, & ceteri qui erant ex captiuitate, qui appositi sunt secundum ea quæ scripta sunt in libro Moysi. * Et obtulerunt in dedicationem templi Domini, tauros centum, arietes ducentos, agnos quadringentos. * Et hæc pro peccatis vniuer-

si Israel, duodecim, secundum numerum tribuum Israel. * Et iterunt sacerdotes & Leuitæ amicti stolis per tribus super omnia opera Domini Dei Israel secundum librum Moysi, & ostiarij per singulas ianuas. * Et egerunt filij Israel cum his qui erant ex captiuitate, illud Phase quartadecima luna mensis primi, quando sanctificati sunt sacerdotes & Leuitæ. * Omnes filij captiuitatis non sunt simul sanctificati, quia Leuitæ omnes simul sanctificati sunt. * Et immolauerunt Phase vniuersi filij captiuitatis, & fratribus suis sacerdotibus, & sibi metipsis. * Et manducauerunt filij Israel, qui erant ex captiuitate omnes qui remanserāt ab omnibus execrationibus gentium terræ quærentes Dominum, * & celebrauerunt diem festum azymorum septem diebus epulantes in cōspectu Domini, * quoniam conuertit consilium regis Assyriorum in eos, confortare manus eorū, ad opera Domini Dei Israel.

C A P. VIII.

ET post hunc regnante Artaxerxe Persarum rege, accessit Esdras filius Azariæ, filij Helcia, filij Solome, * filij Sadoc, filij Achitob, filij Ameri, filij Azabel, filij Bocci, filij Abisue, filij Phineas, filij Eleazar, filij Aarom primi sacerdotis. * Hic Esdras ascendit de Babylonia, cum esset scriba & ingeniosus in lege Moysi, quæ data est a Domino Deo Israel docere & facere. * Et dedit ei rex gloriam, quod inuenisset gratiam in omni dignitate & desiderio in conspectu eius. * Et ascenderunt simul cum ipso ex filiis Israel, & sacerdotibus & Leuitis, & sacris cltoribus templi, & ostiarijs, & seruis templi in Ierusalem. * Anno septimo regnante Artaxerxe, in quinto mense, hic annus septimus est regni, exeuntes de Babylonia nouilunio quinti mensis, * venerunt Ierosolymam iuxta præceptum illius secundum prosperitatem itineris a Domino ipsorum datam eis. * In his enim Esdras magnam disciplinam obtinebat, ne prætermitteret quidquam eorū, quæ essent ex lege Domini & præceptis, & docendo vniuersum Israel omnē iustitiam & iudiciū. * Accedentes autem, qui scribebāt scripta Artaxerxis regis tradiderunt scriptū quod obenerat ab Artaxerxe regi ad Esdrā sacerdotem, & lectorē legis Do-

gis Domini, cuius exemplū subiectum
 est. * Rex Artaxerxes Esdrā sacer- 10
 doti, & lectori legis Domini salutem.
 * Humanior ego iudicans in beneficijs, 11
 praecepi eis qui desiderāt ex gente Iu-
 dāzorum sua sponte, & ex sacerdotibus
 & Levitis, qui sunt in regno meo, com- 12
 mitari tecum in Ierusalem. * Si qui eri-
 go cupiunt ire tecum, conveniant, & 13
 proficiantur sicut placuit mihi & se-
 ptem amicis meis consiliarijs, * vt vi-
 sitent ea quae aguntur secundum Iu- 14
 dāzā & Ierusalem, observantes sicut
 habes in lege Domini. * & serant mu- 15
 nera Domino Deo Israel, quae voui ego
 & amici Ierusalem, & omne aurum & 16
 argentum, quod inuentū fuerit in re-
 gione Babyloniz Domino in Ierusalē 17
 cum illo, * quod est donatum pro ip-
 sā gente in templum Domini eorum 18
 quod est in Ierusalem, vt colligatur
 hoc aurum & argentum ad tauros, & 19
 arietes, & agnos, & hōdos, & quae his
 sunt congruentia, * vt offerant hostias 20
 Domino super altare Domini ipsorum
 quod est in Ierusalem. * Et omnia quae- 21
 cumque volueris cum fratribus tuis
 facere auro & argento, perice pro vo-
 luntate tua secundum praeceptum Do- 22
 mini Dei tui: * & sacrosancta vasa,
 quae data sunt tibi ad opera domus Do- 23
 mini Dei tui, quae est in Ierusalem: * &
 cetera quaecumque tibi subuenerint 24
 ad opera templi Dei tui, dabis de re-
 gali gazophylacio: cum volueris cum 25
 fratribus tuis facere auro & argento,
 perice secundum voluntatem Domi- 26
 ni. * Et ego quidem rex Artaxerxes
 praecepi custodibus thesaurorū in Syriz 27
 & Phoenicijs, vt quaecumque scripserit
 Esdras sacerdos, & lector legis Domi-
 ni, diligenter detur eis vsque ad argen-
 ti talenta centum, similiter & auri: * &
 vsque ad frumenti modios centum, &
 vini amphoras centum, & alia quae-
 cumque abundant sine taxatione. * Omnia 28
 secundum legem Dei fiant Deo altissimo, ne forte exurgat ira in
 regno regis, & filij, & filiorum eius. 29
 * Vobis autē dicitur, vt omnibus sacer-
 dotibus & Levitis, & sacris cātoribus,
 & seruīs templi, & scribis tēpli huius,
 * nullū tributum, neque vlla alia indi- 30
 cio irrogetur, nec habeat quisquam
 potestatem obijcere eis quicquam. * Tu 31
 autem Esdras secundum sapientiā Dei
 constitue iudices & arbitros in tota
 Syria, & Phoenice: & omnes qui legem
 Dei tui non nouerunt, doce, * vt quot-

quot transgressi fuerint legem, diligen-
 ter plectantur siue morte, siue crucia-
 tu, siue etiam pecuniā multatione 32
 vel abductione. * Et dixit Esdras scri-
 ba: Benedictus Deus patrum nostrorū,
 qui dedit hanc voluntatem in cor 33
 regis, clarificare domum suam, quae
 est in Ierusalem, * & me honorificauit
 in conspectu regis, & consiliariorum, 34
 & amicorum, & purpuratorum eius. * &
 ego constans animo factus sum secun-
 dum opitulationem Domini Dei mei,
 & congregaui ex Israel viros, vt simul 35
 ascenderent mecum. * Et hi sunt prae-
 politī secundum suas patrias, & prin-
 cipatus portionales eorum qui mecum 36
 ascenderunt de Babylonia in regno Ar-
 taxerxis. * Et ex filijs Phares, Gerso-
 mas: Ex filijs Siemariih, Amenus: fi-
 liorum Dauid, Accus filius Becciz: 37
 * ex filijs Phares, Zacharias, & cum eo
 reuersi sunt viri centum quinquagin-
 ta: * ex filijs ductoris Moabillonis, Za-
 rai, & cum ipso viri ducenti quinquag-
 inta: * ex filijs Zachues, Iechonias Ze-
 cholei, & cum ipso viri ducenti quin-
 quaginta: * ex filijs Sala, Maasias Go-
 tholiz, & cum ipso viri septuaginta: 38
 * ex filijs Saphanae, Zarias, Micheli, &
 cum ipso viri octoginta: * ex filijs Iob,
 Abdias Ieheli, & cum ipso viri ducenti
 duodecim: * ex filijs Baniz, Salimoth, 39
 filius Iosaphiz, & cum ipso viri cen-
 tum sexaginta: * ex filijs Beer, Zacha-
 rias Bebei, & cū ipso viri ducenti octo-
 40
 41 * ex filijs Ezead, Ioannes, Ecetran, &
 cum ipso viri centum decem: * Ex fi-
 lijs Adoniceam ipsis postremis, & hae
 sunt nomina eorum, Eliphalam filius
 Gebel, & Semeias, & cum ipso viri se-
 ptuaginta. * Et congregaui eos ad flu-
 uium qui dicitur Thia, & metati fui-
 mus illic triduo, & recognoui eos. * Et 42
 ex filijs sacerdotum, & Levitarum,
 non inueni illic. * Et misi ad Eleazar-
 um & Eccelon, & Matiman, & Malo-
 ban, & Enaathan, & Samea, & Iori-
 bum, Nathaū, Enuagam, Zachariam,
 & Mosolamum ipsos ductores & peri-
 43
 44 tos: & dixi eis vt venirent ad Loddeū,
 & qui erat apud locum gazophylacij. * Et
 mandauī eis vt dicerēt Loddeō, & fra-
 tribus eius, & illis qui erāt in gazophy-
 lacio, vt mitterent nobis eos qui sacer-
 dotio fungerentur in domo Domini 45
 Dei nostri: * & adduxerunt nobis se-
 cundum manum validā Domini Dei no-
 stri viros peritos: ex filijs Moholi, filij
 Leni, filij Israel, Sebebian, & filios &
 fratres

fratres, qui erant decem & octo: * As- 49
 bii, & Amin ex filiis filiorum Chanani,
 & filij eorum viri viginti. * Et ex his 50
 qui templo seruiebant, quos dedit Da-
 uid, & ipsi principes ad operationem
 Leuitis templo seruientium ducenti
 viginti. Omnia nomina significata
 sunt in scripturis. * Et voui illic ieiunium
 iuuenibus in conspectu Dei, vt
 quærerem ab eo bonum iter nobis, &
 qui nobiscum erant, & filijs & pecori-
 bus propter insidias. * Erubui enim pe- 51
 tere a rege pedites & equites in comi-
 tatu, tuiet gratia contra aduersarios
 nostros. * Diximus enim regi, quoniam 52
 virtus Domini erit cum eis qui inquit-
 runt eum in omni affectu. * Et ite- 54
 rum deprecati sumus Dominum Deum
 nostrum secundum hæc: quem &
 propitium habuimus, & compotes fa-
 cti sumus Deo nostro. * Et separaui 55
 ex plebis præpositi, & sacerdotibus
 templi viros duodecim, & Sedebiam,
 & Asannam, & cū eis ex fratribus eor-
 um viros decem: * & appendi eis au- 56
 rum & argentum & vasa sacerdotalia
 domus Dei nostri, quæ donauerat rex,
 & consiliarij eius, & principes, & om-
 nis Israel. * Et cum appendissem, 57
 tradidi argenti talenta centum quin-
 quaginta, & vasa argentea talentorum
 centum, & auri talenta centum, * & 58
 vasa aureorum septies viginti, &
 vasa ærea de bono eramento splendē-
 tia, duodecim, auri speciem reddē-
 tia. * & dixi eis: Et vos sancti estis Do- 59
 mino, & vasa sunt sancta, & aurum, &
 argentum votum est Domino Deo pa-
 trum nostrorum. * Vigilate & custodi- 60
 te, donec tradatis ex plebis præposi-
 tis, & sacerdotibus & Leuitis, & prin-
 cipibus ciuitatum Israel in Ierusalem,
 in pastophorio domus Dei nostri. * Et 61
 hi qui susceperunt sacerdotem & Le-
 uitæ aurum & argentum & vasa, intule-
 runt in Ierusalem in templum Domini.
 * Et promouimus a fluuio Thia, 62
 die duodecima mensis primi, vsque
 quo introiuimus in Ierusalem. * Et 63
 cum factus fuisset tertius dies, quarta
 autem die ponderatum aurum, &
 argentum traditum est in domo Domini
 Dei nostri, Marimoth filio Iori sacer-
 doti: * & cum ipso erat Eleazar fili- 64
 us Phinees: & erant cum ipsis Iosadus
 filius Iesu, & Medias, & Banni filius
 Leuitæ ad numerum, & ad pondus
 vniuersa. * Et scriptum est pondus ip- 65
 sorum eadem hora. * Qui autem ve- 66

nerunt ex captiuitate, obtulerunt sa-
 crificium Domino Deo Israel, tauros
 duodecim pro omni Israel, arietes o-
 ctoginta sex, * agnos septuagintaduos,
 hircos pro peccato duodecim, & pro
 salute vacas duodecim, omnia in sa-
 crificium Domini. * Et relegerunt præ- 63
 cepta regis regalibus dispensatoribus, &
 subregulis Cælesyriæ, & Phœnicis: &
 honorificauerunt gentem, & templum
 Domini. * Et consummatis his, accesserant
 ad me præpositi, dicentes: Non
 segregauerunt genus Israel, & princi-
 pes, & sacerdotes, & Leuitæ, * & alieni- 70
 genæ gentes & nationes terræ im-
 munditias suas a Chananeis, & Hæ-
 thæis, & Pherezæis, & Iebuzæis, &
 Moabitibus, & Aegyptijs, & Idumæis.
 71 * coniuncti enim sunt filiabus eorum
 & ipsi, & filij eorum. & mistum est se-
 men sanctum alienigenis gentibus ter-
 ræ: & participes erant præpositi, & magi-
 stratus iniquitatis eius ab initio ip-
 sius regni. * Et mox vt audiui ita, con- 72
 feci vestimenta & sacram tunicam:
 & lacerans capillos capitis, & barbam,
 73 sedi dolens & mœstus. * Et conuenerunt
 quotquot tunc mouebantur in verbo
 Domini Dei Israel, ad me lugentem
 super iniquitatem istam, & sedebam
 tristis vsque ad sacrificij vespertinum.
 74 * Et consurgens a ieiunio, conficissā
 habens vestimenta & sacram tunicam,
 ingeniculans, & extendens manus ad
 75 Dominum, * dicebam: Domine con-
 fusus sum, & reueritus sum ante faciē
 tuam. * Peccata enim nostra multipli- 76
 cata sunt super capita nostra, & iniqui-
 tates nostræ exaltatæ sunt vsque ad
 77 cælum. * Quoniam a temporibus pa-
 trum nostrorum sumus in magno pec-
 78 cato vsque ad diem hunc. * Et propter
 peccata nostra, & patrum nostrorum
 sumus traditi cum fratribus nostris, &
 cum sacerdotibus nostris, regibus ter-
 ræ in gaudium & captiuitatem, & de-
 predationem cum confusione vsque
 79 in hodiernum diem. * Et nunc quan-
 tum est hoc quod contigit nobis mis-
 ricordia abs te Domine Deus, & relin-
 que nobis radicem: & nomen in locum
 80 sanctificationis tuæ, * deiegere luma-
 re nostrum in domo Domini Dei no-
 stri, dare nobis cibum in omni tempo-
 81 re seruitutis nostræ. * Et cum seruie-
 mus, non fuimus derelicti a Domino
 Deo nostro, sed constituit nos in gra-
 tia, ponens nostros reges Persarum da-
 82 re cibum, * & clarificare templum Do-
 mini Dei

mini Dei nostri, & edificare deserta-
 Sion, dare nobis stabilitatem in Iudæa,
 & Ierusalem. * Et nunc quid dicimus
 Domine habentes hæc? Transgressi enim
 sumus præcepta tua, quæ dedisti in ma-
 nus puerorum tuorum prophetarum,
 * dicens: Quoniam terra, in quam
 introitis possidere hereditatē eius, ter-
 ra polluta est coinquinationibus alieni-
 genarum terræ, & immunditiæ illo-
 rum repleuerunt eam totā immunditia
 sua. * Et nunc filias vestras nō con-
 iungetis filiis eorum, & filias eorum
 non accipietis filijs vestris, * & non
 inquiretis pacem habere cum illis omni
 tempore, vt inualescentes mandu-
 cetis optima terræ, & hereditatem dis-
 tribuatis filiis vestris vsque in æuum.
 * Et quæ contingunt nobis, omnia
 sunt propter opera nostra maligna, &
 magna peccata nostra. * Et dedisti
 nobis talem radicem, & rursum re-
 uersi sumus transgredi legitima tua, vt
 commisceremur immunditiæ alieni-
 genarum gentium terræ huius. * Nonne
 irasceris nobis perdere nos, quo-
 adusque non reliquatur radix & no-
 men nostrum? * Domine Deus Israel
 verax es. Derelicta est enim radix vs-
 que in hodiernum diem. * Ecce,
 nunc sumus in cōspectu tuo in iniqui-
 tatibus nostris. Non est enim adhuc
 stare ante te in his. * Et cum adoran-
 do confiteretur Esdras, fletus, humi
 prostratus ante templum, congregati
 sunt ante eum ex Ierusalē turba ma-
 gna valde, viri, & mulieres, & iuvenes,
 & iuenculæ. Fletus enim erat ma-
 gnus in ipsa multitudine. * Et cum cla-
 masset, Iechonias Ieheli ex filiis Israel,
 dixit Esdræ: nos in Dominum peccauimus,
 quod collocauimus nobis in ma-
 trimoniū mulieres alienigenas ex gen-
 tibus terræ. * Et nunc es super omnem
 Israel. In his ergo sit iurandum a
 Domino expellere omnes vxores no-
 stras quæ ex alienigenis sunt cum filiis
 earum. * Sicut tibi decretum est a ma-
 ioribus secundum legē Domini exur-
 gens explica. * Ad te enim spectat ne-
 gotium, & nos tecum sumus: viriliter
 fac. * Et exurgēs Esdras adiurauit prin-
 cipes sacerdotum & Lenitas, & om-
 nem Israel facere secundum hæc, &
 iurauerunt.

CAP. IX.

ET exurgens Esdras ab ante atrium
 templi, abiit in pastophorium Io-

2 nathæ filij Nasabi, * & hospitatus illie
 non gustauit panem, nec aquam bibit
 3 super iniquitatem multitudinis. * Et
 facta est prædicatio in omni Iudæa, &
 in Ierusalem omnibus qui erant ex ca-
 4 ptivitate in Ierusalem congregati, * vt
 quicumque non occurreret biduo, vel
 triduo diei secundū iudicium assiden-
 5 tium seniorum, tollerentur facultates
 suæ, & ipse alienus iudicaretur a mul-
 6 titudine captiuitatis. * Et congregati
 sunt omnes qui erant ex tribu Iudæ, &
 Beniamin in tribus diebus in Ierusalē.
 hic mensis est nonus, dies mēsis vice-
 7 mus. * Et sedit omnis multitudo in
 area templi tremantes, propter hye-
 8 mem præsentem. * Et exurgens Esdras,
 dixit illis: Vos inique fecistis collo-
 9 cantes vobis in matrimonium vxores
 alienigenas, vt adderetis ad pecca-
 10 ta Israel. * Et nunc date confessionem,
 & magnificentiam Domino Deo pa-
 11 trum nostrorum, * & perscite voluntatem
 ipsius, & discedite a gentibus ter-
 12 ræ, & ab vxoribus alienigenis. * Et
 clamauit omnis multitudo, & dixe-
 13 runt voce magna: Sicut dixisti, facie-
 14 mus. * Sed quoniam multitudo ma-
 gna est, & tempus hybernū, & non
 possumus insubditiati stare: & hoc opus
 non est nobis vnus diei neque bi-
 15 diui multum enim in his peccauimus:
 16 * stent præpositi multitudinis, & om-
 nes qui nobiscum inhabitant, & quot-
 17 quot habent vxores apud se alienige-
 18 nas, * & assistant accepto tempore ex
 omni loco presbyteri, & iudices vs-
 19 quequo soluant iram Domini negotij
 huius. * Ionathas autem filius Ezeli,
 & Ozias Thecā susceperunt secundum
 20 hæc, & Bosoramus, & Leuis, & Sabba-
 theus simul cooperati sunt cum illis.
 21 * Et steterunt secundum hæc omnia.
 22 vniuersi qui erant ex captiuitate. * Et
 elegit sibi viros Esdras sacerdos prin-
 cipes magnos de patribus eorum secun-
 dum nomina: & confederunt novili-
 23 bus mensis decimi examinare negotiū
 istud. * Et determinatum est de viris
 qui habebant vxores alienigenas, vs-
 24 que ad neomeniam primi mensis, * &
 inuenti sunt ex sacerdotibus permixti
 25 qui habebant alienigenas vxores. * Ex
 filiis Iesu filij Iosedec, & fratribus
 eius: Maseas, & Eliozerus, & Ioribus,
 26 Ioadeus, * & iniecerunt manus vt ex-
 pellerent vxores suas: & ad litan-
 dum in exorationem, arietem pro
 27 ignorantia sua. * & ex filiis Semmeri:
 Maseas

Maſſas & Eſſes & Teelech, Azarias, * & 22
 ex filijs Foſere: Limofias, Hiſmaenis,
 & Nathanee, Iuſſio, Reddus, & Thal- 23
 ſas. * & ex Leuitis: Iorabduſ, & Se-
 meis, & Colmis, & Calutas, & Faſteas,
 & Coluas, & Elionas. * & ex ſacris cā- 24
 toribus, Eliaſib, Zaccarus. * & ex oſtia- 25
 rijs: Salumus, & Tolbanes. * & ex Iſ- 26
 rael: ex filijs Foro, Ozi, & Remias, &
 Geddias, & Melchias, & Michelus,
 Eleazarus, & Iammebias, & Bannas.
 * & ex filijs Iolaman: Chamas, & 27
 Zacharias, & Iezrelus, & Ioddus, &
 Erimoth, & Helias. * & ex filijs Za- 28
 thorm. Eliadas, & Liſumus, Zochias,
 & Larimoth, & Zaddis, & Tebedias.
 * & ex filijs Zebes, Ioannes, & Ama- 29
 nus, & Zabdias, & Emeus. * & ex fi- 30
 lijs Banni: Olamus, & Malucius, &
 Ieddeus, & Iſiub, & Azabus, & Ie-
 rimoth. * & ex filijs Addin: Naathus, 31
 & Moſolias, & Calcus, & Raanas, &
 Maſſeas, & Mathatias, & Beſeel, &
 Bōnus, & Manaſſes. * & ex filijs Nuac: 32
 Noneas, & Aſeas, & Melchias, & Sa-
 meas, & ſimon Benjamin, & Malchus,
 & Marras. * & ex filijs Aſom: Caria- 33
 neus, Mathathias, & Bannus, & El-
 phalach, & Manaſſes, & Semei. * & 34
 ex filijs Banni: Ieremias, & Moadias,
 & Abramus, & Iohel, & Baneas, &
 Pelias, & Ionas, & Marimoth, & Elia- 35
 ſib, & Mathaneus, & Eliaſus, & Ori-
 zas, & Dielus, & Semedius, & Zam-
 bris, & Iofephus. * & ex filijs Nobei:
 Idelus, & Mathathias, & Sabadus, &
 Zecheda, Sedmi, & Ieſſei, Baneas. 36
 * Omnes iſti coniunxerunt ſibi vxores
 alienigenas, & dimiſerunt eas cum fi- 37
 lijs. * & inhabitauerunt ſacerdotes &
 Leuitæ: & qui erant ex Iſrael in Ieru-
 ſalem, & in tota vna regione nouilunio
 menſis ſeptimi. Et erant filij Iſrael
 in commorationibus ſuis. * Et congre- 38
 gata eſt omnis multitudo ſimul in areā,
 quæ eſt ab oriente portæ ſacræ: * & di- 39
 xerunt Eſdræ pontifici, & lectori, vt
 afferret legem Moyſi, quæ tradita eſt a
 Domino Deo Iſrael. * Et attulit Eſdras 40
 ponifex legē omni multitudini eorū

a viro vſque ad mulierē, & omnibus
 ſacerdotibus audire legem nouilunio
 menſis ſeptimi. * Et legebat in areā,
 quæ eſt ante ſacram portam templi, a
 prima luce vſque ad veſperā corā viris
 & mulieribus. Et dederunt omnes ſen- 41
 ſum ad legem. * Et ſtetit Eſdras ſacer- 42
 dos, & lector legis ſuper lignē tribu-
 nal quod fabricatū erat. * Et iterunt 43
 ad eum Mathathias, & Samus, Ana-
 nias, Azarias, Vrias, Ezechias, & Balſa-
 mus ad dexteram: * & ad ſiniſtram Fal- 44
 deus, Miſael, Malachias, Abuthas,
 Sabus, Nabadias, & Zacharias. * Et 45
 aſſumpſit Eſdras librum coram omni
 multitudine: præſidebat enim in gloria
 in conſpectu omnium. * Et cum ab- 46
/>
 ſoluiſſet legem, omnes erecti ſteterūt:
 & benedixit Eſdras Dominum Deum
 altiffimum, Deum Sabaoth omnipo- 47
 tentem. * Et reſpondit omnis populus,
 Amē. Et eleuatis ſurſum manibus pro-
 cidentes in terram, adorauerunt Domi- 48
 num. * Ieſus, & Banaeus, & Sarebias, &
 Iaddinus, & Accubus, & Sabbathus,
 & Calithes, & Azarias, & Ioradus, &
 49
 Ananias, & Philias Leuitæ. * qui do-
 cebant legem Domini, & in multitu-
 dine legebant legem Domini, & præſe-
 rebant ſinguli eos, qui intelligebant
 50
 lectionem. * Et dixit Atharathes Eſ-
 dræ pontifici, & lectori, & Leuitis,
 51
 qui docebant multitudinem, * dicens.
 Dies hic ſanctus eſt Domino. Et om-
 nes ſtebant, cum audiffent legem. * Et
 52
 dixit Eſdras, Digreſſi ergo manducate
 pinguiſſima quæq; & bibite dulciſſima
 quæq; & mittite munera his qui nō ha-
 53
 bēt. * Sāctus enim eſt hic dies Domini,
 & nolite mæſti eſſe. Dominus enim cla-
 54
 riſicauit vos. * Et Leuitæ denunciabant
 in publico omnibus, dicentes: Dies hic
 55
 ſanctus eſt, nolite mæſti eſſe. * Et abie-
 runt omnes manducare, & bibere, &
 epulari, & dare munera his qui non
 habebant, vt epularentur. Magnifice
 enim ſunt exaltati verbis quibus edo-
 56
 cti ſunt. * & congregati ſunt vniuerſi
 in Ieruſalem celebrare læticiam, ſecū-
 dum teſtamentum Domini Dei Iſrael.

LIBER ESDR AE

Q V A R T V S.

CAPVT PRIMVM.

LIBER Esdræ prophete secundus, filij Sarei, filij Azarei, filij Helciae, filij Sadaniae, filij Sadoch, filij Achitob, * filij Achiz, filij Phinees, filij Heli, filij Ameria, filij Asiel, filij Marimoth, filij Arna, filij Ozia, filij Borit, filij Abisei, filij Phinees, filij Eleazar, * filij Aaron, ex tribu Lem, qui fuit captiuus in regione Medorum, in regno Artaxerxis regis Persarum. * Et factum est verbum Domini ad me, dicens, * Vade, & nuncia populo meo facinora ipsorum, & filijs eorum iniquitates, quas in me admiserunt, vt nuntient filijs filiorum: * quia peccata parentum ipsorum in illis creuerunt. Obliti enim ei sacrificauerunt dijs alienis. * Nonne ego edaxi eos de terra Aegypti de domo seruitutis? Ipsi autem irritauerunt me, & consilia mea spreuerunt. * Tu autem excute comam capitis tui, & projice omnia mala super illos: quoniam non obdierunt legi meae. Populus autem est indisciplinatus. * Vsq̃uequo eos sustinebo, quibus tanta beneficia contuli? * Reges multos propter eos subuerſi. Pharaonem cum pueris suis, & omnem exercitum eius percussi. * Omnes gentes a facie eorum perdidit, & in Oriente provinciarum duarum populos Tyri & Sidonis dissipauit, & omnes aduersarios eorum interfeci. * Tu vero loquere ad eos, dicens: Hec dicit Dominus. * Nempe ego vos per mare transmeaui, & plateas vobis initio munias exhibui, ducem vobis dedi Moysen, & Aaron sacerdotem: * lucem vobis per columnam ignis praestiti, & magna mirabilia feci in vobis: vos autem mei obliti estis, dicit Dominus. * Hæc dicit Dominus omnipotens: Coturnix vobis in signo fuit, castra vobis ad tutelam dedi, &

16 illic murmurastis: * & non triumphastis in nomine meo de perditione inimicorum vestrorum, sed adhuc nunc
17 vsque murmurastis. * Vbi sunt beneficia, quæ praestiti vobis? Nonne in deserto cum esuriretis, proclamastis
18 ad me, * dicentes, Vt quid nos in desertum istud adduxisti interficere nos? melius nobis fuerat seruire Aegyptijs,
19 quam mori in deserto hoc. * Ego dolui gemitus vestros, & dedi vobis manna in escam. Panem angelorum manna
20 duxisti. * Nonne cum sitiretis, petram excidi, & fluxerunt aquæ in saturitate propter æstus solijs arborum vos
21 tæxi. * Diuisi vobis terras pingues: Chananzos, & Pheræzos, & Philisthæos, a facie vestra proieci: quid faciam vobis
22 adhuc: dicit Dominus? * Hæc dicit Dominus omnipotens. In deserto cum essetis in flumine Amorrhæo sitientes,
23 & blasphemantes nomen meum, * non ignem vobis pro blasphemijs dedi, sed mittens lignum in aquam, dulce fecit flumen. * Quid tibi faciam Iacob? Non
24 luisti obedite Iuda. * Transferam me ad alias gentes, & dabo eis nomen meum, vt custodiant legitima mea.
25 * Quoniam me dereliquistis, & ego vos derelinquam. Petentibus vobis a me misericordiam, non miserebor.
26 * Quando inuocabitis me, ego non exaudiam vos. Maculastis enim manus vestras sanguine, & pedes vestri impigri sunt ad committenda homicidia. * Non quasi me dereliquistis,
27 sed vos ipsos, dicit Dominus. * Hæc dicit Dominus omnipotens. Nonne ego vos rogavi, vt pater filios, & vt mater filias, & vt nutrix paruulos suos,
28 * vt essetis mihi in populum, & ego vobis in Deum, & vos mihi in filios, & ego vobis in patrem? * Ita vos collegi, vt gallina pullos suos sub alas suas. Modo autem quid faciam vobis?
Proiciam

Proiciam vos a facie mea. * Oblationem cum mihi attuleritis, auertam faciem meam a vobis. Dies enim festos vestros, & neomenias, & circumcisiones repudiaui. * Ego misi pueros meos, prophetas ad vos, quos acceptos interfecistis, & laniastis corpora eorum, quorum sanguinem exquiram, dicit Dominus. * Hæc dicit Dominus omnipotens, Domus vestra deserta est: Proiciam vos sicut ventus stipulam, * & filij procreatione non facient: quoniam mandatum meum neglexerunt, & quod malum est coram me, fecerunt. * Tradam domos vestras populo venienti, qui me non audientes credunt: quibus signa non ostendi, facient quæ præcepi. * Prophetas non viderunt, & memorabuntur iniquitatum eorum. * Testor populi venientis gratiam, cuius paruuli exultant cum lætitia, me non videntes oculis carnalibus, sed spiritu credentes quæ dixi. * Et nunc frater aspicce, quæ gloria: & vide populum venientem ab oriente, quibus dabunt ducatum Abraham, Isaac, & Jacob, & Osee, & Amos, & Michæ, & Ioel, & Abdix, & Ionæ, & Nahum, & Abacuc, & Sophoniz, & Aggæ, Zachariæ, & Malachiæ, qui & angelus Domini vocatus est.

C A P. II.

Hæc dicit Dominus: Ego eduxi populum istum de seruitute, quibus mada dedi per pueros meos prophetas, quos audire noluerunt, sed irrita fecerunt mea consilia. * Mater quæ eos genuit, dicit illis, Ite filij, quia ego vidua sum & derelicta. * Educaui vos cum lætitia, & amisi vos cum iustu & tristitia, quoniam peccastis coram Domino Deo vestro, & quod malum est coram eo, fecistis. * Modo autem quid faciam vobis? Ego vidua sum & derelicta: ite filij, & penite a Domino misericordiam. * Ego autem te pater testem inuoco super matrem filiorum, qui noluerunt testamentum meum seruare. * vt des eis confusionem, & matrem eorum in direptionem, ne generatio eorum fiat. * Dispergantur in gentes nomina eorum, deleantur a terra: quoniam spreuerunt sacramentum meum. * Vt tibi Assur, qui abscondit iniquos penes te. Gens mala, memorare quid fecerim Sodomæ & Gomorrhæ: quorum terra iacet in picci-

glebis & aggeribus cinerum: sic dabo eos, qui me non audierunt, dicit Dominus omnipotens. * Hæc dicit Dominus ad Elsdram, Nuncia populo meo, quoniam dabo eis regnum Ierusalem, quod daturus eram Israel. * Et sumam mihi gloriam illorum, & dabo eis tabernacula æterna, quæ præparaueram illis. * Lignum vitæ erit illis in odore ynguenti, & non laborabunt, neque fatigabuntur. * Ite, & accipietis. Rogate vobis dies paucos, vt immoretur. Iam paratum est vobis regnum: vigilate. * Testare cælum & terram. Contritui enim malum, & creauimus bonum, quia vivo ego, dicit Dominus. * Mater amplectere filios tuos, educa illos in lætitia. Sicut columba confirma pedes eorum: quoniam te elegi, dicit Dominus. * Et resuscitabo mortuos de locis suis, & de monumentis educam illos, quoniam cognoui nomen meum in Israel. * Noli timere mater filiorum: quoniam te elegi, dicit Dominus. * Mittam tibi adiutorium pueros meos Isaiam, & Ieremiam, ad quorum consilium sanctificauimus, & parauimus tibi arbores duodecim grauatas variis fructibus. * & totidem fontes fluentes lac & mel: & montes immanes septem, habentes rosam & lilium, in quibus gaudium implebo filios tuos. * Viduam iustificam, pupillo iudicam, egenti da, orphanum tuere, nudum vesti, * contractum & debilem cura, claudum irridere noli, rutare mæcum, & cæcum ad visionem claritatis meæ admittite. * Senem & iuuenem intra muros tuos serua. * Mortuos ubi inueneris, signans commoda sepulchro, & dabo tibi primam sessionem in resurrectione mea. * Pausa & quiesce populus meus, quia veniet requies tua. * Nutrix bona nutre filios tuos, confirma pedes eorum. * Seruos quos tibi dedi, nemo ex eis interiet: eos ego enim requiram de numero tuo. * Noli fatigari. Cum enim venerit dies pressuræ & angustiarum, alij plorabunt: & tristes erunt: tu autem hilaris & copiosus eris. * Zelabunt gentes, & nil aduersus te poterunt, dicit Dominus. * Manus meæ tegent te, ne filij tui gehennam videant. * Iucundare mater cum filiis tuis, quia ego te eripiam, dicit Dominus. * Filios tuos dormientes memorare, quoniam ego eos educam de lateribus terræ, & misericordiam cum illis facia: quoniam miseric-

CAP. III.

misericosum sum, dicit Dominus omnipotens. * Amplexere natos tuos usque dum venio, & præstent illis misericordiam: quoniam exuberant fontes mei, & gratia mea non deficiet. * Ego Esdras præceptum accepti a Domino in monte Oreb, ut irem ad Israel: ad quos cum venire, reprobaerunt me, & respuerunt mandatum Domini: * Ideoque vobis dico gentes, quæ auditis, & intelligitis, Expectate pastorem vestrum, requiem æternitatis dabit vobis: quoniam in proximo est ille, qui in fine sæculi adueniet. * Parati estote ad præmia regni, quia lux perpetua lucebit vobis per æternitatem temporis. * Fugite umbram sæculi huius: accipite iucunditatem gloriæ vestræ. Ego testor palam saluatorem meum. * Commendatum donum accipite & iucundamini, gratias agentes ei qui vos ad cælestia regna vocauit. * Surgite & state & videte numerum signatorum in coniugio Domini. * Qui se de umbra sæculi transfulerunt, splendidas tunicas a Domino acceperunt. * Recipe Sion numerum tuum, & conlude candidatos tuos qui legem Domini compleuerunt. * Filiorum tuorum, quos optabas, plenus est numerus. * Roga impetum Domini ut sanctificetur populus tuus, qui vocatus est ab initio. * Ego Esdras vidi in monte Sion turbam magnam, quam numerare non potui, & omnes canticis collaudabant Dominum. * Et in medio eorum erat iuuenis statura celsus, eminentior omnibus illis, & singulis eorum capitibus imponebat coronas, & magis exaltabatur: Ego autem miraculo tenebar. * Tunc interrogavi angelum, & dixi: Qui sunt hi Domine? * Qui respondens dixit mihi: Hi sunt qui mortalem tunicam deposuerunt, & immortalem sumpserunt, & confessi sunt nomen Dei: Modo coronantur, & accipiunt palmas. * Et dixi angelo: Ille iuuenis, quis est, qui eis coronas imponit, & palmas in manus tradit? * Et respondens dixit mihi: Ipse est filius Dei, quem in sæculo confessi sunt: ego autem magnificare eos cœpi, qui fortiter pro nomine Domini steterunt. * Tunc dixit mihi angelus: Vade, annuncia populo meo, qualia & quanta mirabilia Domini Dei vidisti.

Anno tricesimo ruinæ ciuitatis e-ram in Babylone, & conturbatus sum super cubiculo meo recumbens, & cogitationes meæ ascenderunt super cor meum: * quoniam vidi desertionem Sion, & abundantiam eorum qui habitabant in Babylone. * Et ventilatus est spiritus meus valde, & cœpi loqui ad Altissimum. * Verba timorata, & dixi, O Dominator Domine, tu dixisti ab initio, quando plantasti terram, & hoc solus, & imperasti populo, & dedisti Adam corpus mortuum: sed & ipsum signentum manuum tuarum erat, & insufflasti in eum spiritum vitæ, & factus est vinus coram te. * & induxisti eum in paradiso, quem plantauerat dextera tua, antequam terra aduenteret. * Et huic mandasti diligere viam tuam, & præteriiuit eam, & statim instituiti in eo mortem, & in nationibus eius, & nata sunt gentes, & tribus, & populi, & cognationes, quarum non est numerus. * Et ambulauit vnaquæque gens in voluntate sua, & mira agebant coram te, & spernebant præcepta tua. * Iterum autem in tempore induxisti diluuium super inhabitantes sæculum, & perdidisti eos. * Et factum est in vnoquoque eorum, sicut Adæ mori, sic his diluuium. * Dereliquisti autem vnum ex his Noe cum domo sua, & ex eo iusti omnes. * Et factum est, cum cœpissent multiplicari, qui habitabant super terram, & multiplicauerunt filios & populos & gentes multas: & cœperunt iterato impietatem. * Facere plus quam priores. * Et factum est cum iniquitatem facerem coram te, elegisti tibi virum ex his, cui nomen erat Abraham. * Et dilexisti eum, & demonstraisti ei soli voluntatem tuam: & disposuisti ei testamentum æternum, & dixisti ei, ut non vnamquam derelingeres semen eius. * Et dedisti ei Isaac, & Isaac dedisti Iacob & Esau. * Et segregasti tibi Iacob. Esau autem separasti. Et factus est Iacob in multitudine magna. * Et factum est cum educeres semen eius ex Ægypto, adduxisti super montem Sina. * Et inclinasti cælos, & statuisti terram, & commouisti orbem, & tremere fecisti abyssos, & conturbasti sæculum, & transi-

gloria tua portas quattuor ignis & terramotus, & spiritus, & gelu, vt dares semini iacob legem, & generationi israel diligentiam. * Et non abutulisti ab eis cor malignum, vt faceret lex tua in eis fructum. * Cor enim malignum baiulans primus Adam transgressus & victus est, sed & omnes qui de eo nati sunt. * Et facta est permānēs infirmitas, & lex cum corde populi, cum malignitate radicis: & discessit quod bonum est, & mansit malignum. * Et transierunt tempora, & finiti sunt anni, & suscitasti tibi seruum nomine Dauid, * & dixisti ei edificare ciuitatem nominis tui, & offerre tibi in eadē ihus & oblationes. * Et factum est hoc annis multis, & deliquerunt qui habitabant ciuitatem, * in omnibus facientes sicut fecit Adam, & omnes generationes eius. vtebantur enim & ipsi corde maligno. * Et tradidisti ciuitatem tuam in manibus inimicorum tuorum. * Numquid meliora faciunt, qui habitant Babylonem? Et propter hoc dominabitur Sion. * Factum est cum venissem huc, & vidiissem impietates, quarum non est numerus: & delinquentes multos vidit anima mea hoc tricesimo anno, & excessit cor meum: * quoniam vidi quomodo sustines eos peccantes, & pepercisti impie agentibus, & perdidisti populum tuum, & conseruasti inimicos tuos, & non significasti. * Nihil memini quomodo debeat derelinqui via hęc. Numquid meliora facit Babylon quā Sion? * aut alia gens cognouit te prāter Israel? aut quæ tribus crediderunt testamentis tuis, sicut iacob? * Quarum merces non comparuit, neque labor fructificauit. Pertransiens enim pertransiui in gentibus, & vidi abundantes eas, & non memorantes mandatorum tuorum. * Nunc ergo pondera in statera nostras iniquitates, & eorum qui habitant in seculo: & non inuenietur nomen tuum, nisi in Israel. * Aut quando non peccauerunt in conspectu tuo, qui habitant terram? aut quæ gens sic obseruauerit mandata tua? * Hos quidem per nomina inuenies seruasse mandata tua, gentes autem non inuenies.

C A P. II III.

ET respondit ad me angelus, qui missus est ad me, cui nomen Vziel,

2 * & dixit mihi, Excedēs excessit cor tuū in seculo hoc, & comprehendere cogitas viam Altissimi. * Et dixi: Ita Domine meus. * Et respondit mihi, & dixit: Tres vias missus sum ostendere tibi, & tres similitudines proponere coram te. * de quibus mihi si renuntiaueris vnā ex his, & ego tibi demonstrabo viam, quam desideras videre, & docebo te, vnde sit cor malignum. * Et dixi: Loquere Domine meus. Et dixit ad me: Vade pondera mihi ignis pondus, aut mensura mihi statum venti, aut reuoca mihi diem, quem præterijt. * Et respondi, & dixi: quis natorum poterit facere, vt me interroges de his? * Et dixit ad me: Si essem interrogans te, dicens: Quantæ habitationes sunt in corde maris, aut quantæ venæ sunt in principio abyssi, aut quantæ venæ sunt super firmamentum, aut qui sunt exitus paradisi: * diceres mihi fortassis, in abyssum non descendi, neque in infernum adhuc, neque in cælum vniquam ascendi. * nunc autem non interrogaui te, nisi de igne, & vento, & die, per quem transisti, & a quibus separari nō potes: & non respondi mihi de eis. 10 * Et dixit mihi: Tu quæ tuæ sunt, tecum coadulescentia, non potes cognoscere: * & quomodo poterit vas tuum capere Altissimi viam, & iam exterius corrupto seculo intelligere corruptionem euidentem in facie mea? 12 * Et dixi illi: Melius erat nos non esse, quā adhuc viuētes viuere in impietatibus, & pati, & non intelligere de qua re. * Et respondit ad me, & dixit: Prosiciscens profectus sum ad siluam lignorum campi, & cogitauerunt cogitationem. * & dixerunt: Venite & eamus, & faciamus ad mare bellum, vt recedat coram nobis, & faciamus nobis alias siluas. * Et similiter fluctus maris & ipsi cogitauerunt cogitationem, & dixerunt: Venite ascendentes, debellemus siluas campi, vt & ibi consummemus nobismetipsi aliam regionē. * Et factus est cogitatus silux in vanum, venit enim ignis, & consumpsit eam. * Similiter & cogitatus fluctuum maris, stetit enim arena & prohibuit eos. * Si enim esses iudex horum, quem inciperes iustificare aut quem condemnare? * Et respondi, & dixi: Vtique vanam cogitationem cogitauerunt. terra enim data est silux, 20 & mari locus portare fluctus suos. * Et respon-

respondit ad me, & dixit: Bene tu iudicasti, & quare non iudicasti tibi met-
 ipsū? * Quemadmodum enim terra sil-
 uata est, & mare fluctibus suis: sic
 qui super terram inhabitant, quæ sunt
 super terram intelligere solummodo
 possunt: & qui super cælos quæ super
 altitudinem calorum. * Et respondi, &
 dixi: Deprecor te Domine, ut mihi de-
 tur sensus intelligendi. * non enim vo-
 lui interrogare de superioribus tuis,
 sed de his quæ pertransiunt per nos
 quotidie. propter quid Israel datus in
 opprobrium gentibus, quem dilexisti
 populum, datus est tribus impijs. &
 lex patrum nostrorum in interitum
 deducta est, & dispositiones scriptæ
 nusquam sunt: * & pertransiimus de
 sæculo ut locustæ, & vita nostra stupor
 & pavor, & nec digni sumus miseri-
 cordiam consequi. * Sed quid faciet
 nomini suo quod inuocatum est super
 nos? & de his interrogauit. * Et respon-
 dit ad me, & dixit: Si fueris plurimum
 scrutatus, frequenter miraberis: quo-
 niam festinans festinat sæculum per-
 transire, * & non capit portare, quæ in
 futuris temporibus iustis reposita
 sunt: quoniam plenum iniustitia est sæ-
 culum hoc & iniquitatibus. * De qui-
 bus autem interrogas, dicam: semina-
 tum enim est malum, & necdum ve-
 nit destructio ipsius. * Si ergo non in-
 uersum fuerit quod seminatum est, &
 discesserit locus ubi seminatum est ma-
 lum, non veniet ubi seminatum est bo-
 num. * Quoniam gramen seminis mali
 seminatum est in corde Adam ab ini-
 tio: & quantum impietatis generauit
 usque nunc, & generat usque cum ve-
 niat arca? * Estima autem apud te gra-
 men mali seminis, quantum fructum
 impietatis generauit: * quando secata
 fuerint spica, quarum non est nume-
 rus, quàm magnam aream incipiet fa-
 cere? * Et respondi & dixi: Quomodo,
 & quando hæc? Quare modici & mali
 anni nostri? * Et respondit ad me, & di-
 xit mihi: Non festines tu super Altis-
 simum. Tu enim festinas inaniter ef-
 fe super ipsum. nā excessus tuos mul-
 tus. * Nonne de his interrogauerunt
 animæ iustorum in promptuarijs suis,
 dicentes, usquequo spero sic? & quan-
 do veniet fructus areæ mercedis no-
 stræ? * Et respondit ad ea Ieremiel ar-
 changelus, & dixit: Quando impletus
 fuerit numerus seminum in vobis,
 quoniam in statera ponderauit sæcu-

lum, * & mensura mensurauit tempo-
 ra, & numero numerauit tempora, &
 non commouit, nec excitauit usque-
 dum impleatur prædicta mensura. * Et
 respondi, & dixi: O dominator Domi-
 ne, sed & nos omnes pleni sumus im-
 pietate. * Et ne forte propter nos non
 impleantur iustorum areæ, propter pec-
 cata inhabitantium super terram. * Et
 respondit ad me & dixit: Vade & inter-
 roga prænantem, si quando impleue-
 rit nouem menses suos, adhuc poterit
 matrix eius retinere partum in semet-
 ipsa? * Et dixi, Non potest Domine. Et
 dixit ad me, In inferno promptuaria
 animarum matri assimilata sunt.
 * Quemadmodum enim illa festinat
 quæ parit effugere necessitatem par-
 tus: sic & hæc festinat reddere ea,
 quæ commendata sunt. * Ab initio
 tibi demonstrabitur de his quæ con-
 cupiscis videre. * Et respondi, & di-
 xi: Si inueni gratiam ante oculos tuos:
 & si possibile est, & si idoneus sum,
 * demonstra mihi, si pluiquam præte-
 ritum sit habet venire, aut plura per-
 transierunt supra quàm futurum est.
 * Quid pertransiuit, scio: quid autem
 futurum sit, ignoro. * Et dixit ad me:
 Sta super dexteram partem, & demon-
 strabo tibi interpretationem similitu-
 dinis. * Et steti, & vidi: & ecce fornax
 ardens transiit coram me. & factū est,
 cum transiret flamma, vidi, & ecce su-
 persauit fumus. * Post hæc transiit coram
 me nubes plena aqua, & immisit plu-
 uiam impetu multam: & cum transiis-
 set impetus pluuiæ, superauerunt in
 ea guttæ. * Et dixit ad me: Cogita ti-
 bi sicut creuit pluuiæ amplius quàm
 guttæ, & ignis quàm fumus: sic su-
 perabundauit quæ transiuit mensura.
 Superauerunt autem guttæ, & fumus:
 * & orauit, & dixi, Putas viuo usque in
 diebus illis? vel quid erit in diebus il-
 lis? * Respondit ad me, & dixit, De si-
 gnis, de quibus me interrogas, ex parte
 possum tibi dicere: de vita autem tua
 non sum missus dicere tibi, sed nescio.

CAP. V.

DE signis autem: ecce dies venient,
 in quibus apprehendentur qui in-
 habitant terram in censu multo: &
 abscondetur veritatis via: & sterilis
 erit a fide regio: * & multiplicabitur
 iniustitia super hanc quam ipse tu vi-
 des, & super quā audisti olim: * & erit

imposito vestigio quam nunc vides regnare regionem, & videbunt eam deserram. * Si autem tibi dederit Altissimus viuere, videbis post tertiam tubam, & reluceſcet subito sol noctu, & luna ter in die, * & de ligno sanguis stillabit, & lapis dabit vocem suam, & populi commouebuntur: * & regnabit, quem non sperant qui inhabitant super terram, & volatilia commigrationem facient: * & mare Sodomiticum pisces reiciet, & dabit vocem noctu, quam non nouerant multi: omnes autem audient vocem eius, * & chaos fiet per loca multa, & ignis frequenter remittetur, & bestiz agreſtes transigrabunt, & mulieres menstruant patient monstra, * & in dulcibus aqua salſa inuenientur, & amici omnes semetipſos expugnabunt: & abscondetur tunc ſenſus, & intellectus ſeparabitur in promptuariu suum: * & quaretur a multis, & non inuenietur: & multiplicabitur iniuſtitia, & incontinentia super terram. * Et interrogabit regio proximam suam, & dicet, Numquid per te pertransiit iuſtitia inſum faciens? Et hoc negabit. * Et erit in illo tempore, & ſperabunt homines, & non impenſabunt: laborabunt, & non dirigentur via eorum. * Hæc ſigna dicere tibi permillum eſt mihi: & ſi oraueris iteru & ploraueris, ſicut & nunc, & ieiunaueris ſeptem diebus, audies iterato horum maiora. * Et euigilaui, & corpus meum horruit valde: & anima mea laborauit, vt deficeret: * & tenuit me qui venit angelus, qui loquebatur in me, & confortauit me, & ſtauit me ſuper pedes. * Et factum eſt in nocte ſecunda, & venit ad me Sathiel dux populi, & dixit mihi, Vbi eras? & quare vultus tuus triſtis? * An neſciſ, quoniam tibi creditus eſt iſrael in regione tranſmigrationis eorum? * Exurge ergo, & gulta panem, & non derelinquas nos, ſicut paſtor gregem ſuum in manibus luporum malignorum. * Et dixi ei, Vade a me, & non appropies ad me. Et audiuit, vt dixi: & receſſit a me. * Et ego ieiunavi diebus ſeptem, vlulans & plorans, ſicut mihi mandauit Vriel angelus. * Et factum eſt poſt dies ſeptem, & iterum cogitationes cordis mei moleſte erant mihi valde, * & reſumpſit anima mea ſpiritu intellectus: & iterum corpi loqui coram Altifſimo ſermones, * & dixi, Dominator Do-

mine ex omni ſilua terre, & omnibus arboribus eius elegiſti vinea vnicam: 24 * & ex omni terra orbis, elegiſti tibi foueam vnam: & ex omnibus floribus orbis, elegiſti tibi liliu vnum: * & ex omnibus abyſſis maris repleſti tibi riuu vnum: & ex omnibus ædificatis ciuitatibus, ſanctificiſti tibi metropoli ſion: * & ex omnibus creatis volatilibus, nominaſti tibi columba vnam: & ex omnibus plasmatis pecoribus, prouidiſti tibi ouem vnam: * & ex omnibus multiplicatis populis, acquiſiſti tibi populu vnu: & ab omnibus probatam legem donaſti huic, quem deſideraſti populo. * Et nunc Domine, vt quid tradiſti vnu pluribus? Et preparaſti ſuper vnam radicem alias, & diſperdiſti vnicu tuu in mulas: * & conculcauerunt eum, qui contradicebant ſponſionibus tuis, quia, tuis teſtamentis non credebant. * Et ſi odiens odiſti populu tuu, tuis manibus debet caſtigari. * Et factum eſt, cum locutus eſſem ſermones, & miſſus eſt angelus ad me, qui ante venerat ad me præterita nocte, * & dixit mihi, Audi me, & inſtruam te: & intende mihi, & adiciam coram te. * Et dixi, Loquere Domine meus. Et dixit ad me, Valde tu in exceſſu mentis factus es pro iſrael: an plus dilexiſti eum, quam qui eum fecit? * Et dixi ad eum, Non Domine, ſed dolens locutus ſum. Torquet enim me renes mei per omne horam, querentem apprehendere ſemitam Altissimi, & inueſtigare partem iudicii eius. * Et dixit ad me, Non potes. Et dixi, Quare Domine? Ad quid naſcebar, aut quare non fiebat matris meæ mihi ſepulchrũ, vt non viderem laborem iacob, & deſatiatione generis iſrael? * Et dixit ad me, Numera mihi quæ necdũ venerant, & collige mihi diſperſas guttas, & reuirtida mihi aridos flores. * & aperi mihi clauſa promptuaria, & produc mihi incluſos in eis ſtatus; demonſtra mihi vocis imaginem: & tunc oſtendam tibi laborem quem rogas videre. * Et dixi, Dominator Domine, quis enim eſt qui poteſt hæc ſcire, niſi qui cum hominibus habitationem non habet? * Ego autem inſipiens: & quomodo potero dicere de his, quibus me interrogaſti? Et dixit ad me, Quomodo non potes facere vnum de his quæ dicta ſunt: ſic nõ poteris inuenire iudiciu meum.

ant in finem charitatem, quam populo promisi. * Et dixi, Sed ecce Domine tu prope es his qui in finem sunt: & quid facient qui ante me fuerunt, aut nos, aut hi qui post nos? * Et dixit ad me, Coronæ affimilabo iudicium meum. Sicut non nouissimorum tarditas, sic nec priorum velocitas. * Et respondi, & dixi, Nec poteris facere eos qui facti sunt, & qui sunt, & qui futuri sunt, in vnum, ut celerius iudicium tuum ostendas? * Et respondit ad me, & dixit, Non potest festinare creatura super creatorem, nec sustinere sæculum eos qui in eo creandi sunt, in vnum. * Et dixi, Quo modo dixisti seruo tuo, quoniam viuificans viuificasti a te creatam creaturam in vnum, & sustinebat creatura: poterit & nunc portare præsentem in vnum. * Et dixit ad me, Interroga matricem mulieris, & dices ad eam, Et si paris, quare per tempus? Roga ergo eam, ut det decem in vnum. * Et dixi, Non vti que poterit, sed secundum tempus. * Et dixit ad me, Et ego dedi matricem terræ his qui seminati sunt super eam per tempus. * Quemadmodum enim infans non parit ea, quæ senum sunt: sic ego disposui a me creatum sæculum. * Et interrogavi, & dixi, Cum iam dederis mihi viam, loquar coram te: nam mater nostra, de qua dixisti mihi, adhuc iuuenis est: iam senectuti appropinquat. * Et respondit ad me, & dixit, Interroga eam, quæ parit, & dicet tibi. * Dices enim ei, Quare quos peperisti, nunc non sunt similes his qui ante te, sed minores statuta? * Et dicet tibi & ipsa, Alij sunt qui in iuuentute virtutis nati sunt, & alij qui sub tempore senectutis, deficiente matrice sunt nati. * Considera ergo & tu quoniam minori statuta es his præ his qui ante vos: & qui post vos, minori quam vos, quasi iam senescentes creaturæ, & fortitudinem iuuentutis prætereuntes. Et dixi, Rogo Domine, si inueni gratiam ante oculos tuos, demonstra seruo tuo, per quem visites creaturam tuam.

CAP. VI.

ET dixit ad me, Initio terreni orbis, & antequam itarent exitus sæculi, & antequam spirarent conventiones ventorum, & antequam sonarent voces tonitruum, & antequam splende-

rent nitores coruscationum, & antequam confirmarentur fundamenta paradisi, & antequam viderentur decori flores, & antequam confirmarentur motæ virtutes, & antequam colligerentur innumerabiles militiæ angelorum, & antequam extollerentur altitudines aeris, & antequam nominarentur mensuræ firmamentorum, & antequam æltarent camini in Sion, & antequam inuestigarentur præsentis anni, & antequam abalienarentur eorum qui nunc peccant adinventiones, & consignati essent, qui fidem thesaurizauerunt: tunc cogitavi, & facta sunt per me solum, & non per alium: & finis per me, & non per alium. * Et respondi, & dixi, Quæ erit separatio temporum: aut quando prioris finis, & sequentis initium? * Et dixit ad me, Ab Abraham vique ad Isaac, quando nati sunt ab eo Iacob & Esau, manus Iacob tenebat ab initio calcaneum Esau, * finis enim huius sæculi Esau, & principium sequentis Iacob. * Hominis manus inter calcaneum & manum. Aliud noli querere Esdra. * Et respondi, & dixi, O dominator Domine, si inueni gratiā ante oculos tuos, * oro ut demonstres seruo tuo finem signorum tuorum, quorū partem mihi demonstraisti nocte præcedenti. * Et respondit, & dixit ad me, Surge super pedes tuos, & audi vocem plenissimam sonitus. * Et erit sicut commotio, nec commouebitur locus, in quosles super eum. * Ideo cum loquitor, tu non expauescas, quoniam de fine verbū & fundamentū terræ intelligitur, * quoniam de ipsis sermo tremiscit & commouetur, scilicet enim quoniam finem eorum oportet commuari. * Et factū est, cum audissem, surrexi super pedes meos, & audiui: & ecce vox loquens & sonus eius sicut sonus aquarum multarum, & dixit, Ecce dies veniit & erit quando appropinquare incipiam, ut visitem habitātes in terra: & quando inquirere incipiam ab eis qui inuitæ no cuerunt iniustitia sua, & quando suppleta fuerit humilitas Sion. * & cum superlignabitur sæculum quod incipient pertransire hæc signa faciam, Libri aperientur ante faciem firmamenti, & omnes videbunt simul. * & anniculi infantes loquentur verbis suis, & prægnantes immaturos parient infantes trium & quattuor mensium. & uiuent, & iuscitabuntur. * Et subito

apparebunt seminata loca non seminata, & plena promptuariorum subito inueniuntur vacua. * & tuba canet cum sono; quam cum omnes audierint, subito expauescent. * Et erit in illo tempore, debellabunt amici amicos ut inimici, & expauescet terra cum his: & venarum fontium stabunt, & non decurrent in horis tribus: * & erit, omnis qui derelictus fuerit ex omnibus istis, quibus prædixi tibi, ipse saluabitur, & videbit salutare meum, & finem sæculi vestri. * Et videbunt qui recepti sunt homines, qui mortem non gustauerunt a natiuitate sua, & mutabitur cor inhabitantium, & conuerteretur in sensum alium. * Delebitur enim malum, & extinguetur dolus. * Florebit autem fructus, & vincetur corruptela, & ostendetur veritas quæ sine fructu fuit diebus tantis. * Et factum est, cum loqueretur mihi, & ecce paulatim intuebar super eum ante quem stabam, * & dixit ad me hæc, Veni tibi ostendere tempus venturæ noctis. * Si ergo iterum rogaueris, & iterum ieiunaueris septem diebus, iterum tibi renuntiabo horum maiora per diem quam audiui. * Audita est enim vox tua, apud Altissimum. Vidit enim Fortis directionem tuam, & prouidit pudicitiam, quam a iuuentute tua habuisti: * & propter hoc misit me demonstrare tibi hæc omnia, & dicere tibi, Confide, & noli timere, * & noli festinare cum prioribus temporibus cogitare vana, ut non prope es a nominis temporibus. * Et factum est post hæc, & fleui iterum: & similiter ieiunavi septem diebus, ut suppleam tres hebdomadas, quæ dicta sunt mihi. * Et factum est in octaua nocte, & cor meum turbabatur iterato in me, & corpi loqui coram Altissimo. * Inflamabatur enim spiritus meus valde, & anima mea anxio abatur. * & dixi, O Domine, loquens locutus es ab initio creature in primo die dicens, Fiat cælum & terra, & tuum verbum opus perfectum. * Et erat tunc spiritus, & tenebræ circumferebantur, & silentium, sonus vocis hominis nondum erat abs te. * Tunc dixisti de thesauris tuis proferri lumen luminosum, quo appareret opus tuum. * Et die secundo creasti spiritum firmamenti, & imperasti ei ut diuideret & diuisionem faceret inter aquas, ut pars quædam sursum recederet, pars vero deorsum maneret. * Et tertia die imperasti aquis

congregari in septima parte terre: sed vero partes siccasti & conseruasti, ut ex his sint coram te ministrantia seminata a Deo, & culta. * Verbum enim tuum processit, & opus statim fiebat. * Processit enim subito fructus, multitudinis immensus, & concupiscentia gustus multiformes, & flores colore immutabili, & odores odoramenti inuestigabiles, & die tertia hæc facta sunt. * Quarta autem die imperasti fieri solis splendorem, lunæ lumen, stellarum dispositionem: * & imperasti eis, ut deseruirent futuro plasmato homini. * Quinto autem die dixisti septimæ parti, ubi erat aqua congregata, ut procrearet animalia, & volatilia, & pisces: & ita fiebat. * aqua mutata, & sine anima, quæ Dei nutu iubebatur, animalia faciebat, ut ex hoc mirabilia tua nationes enarrent. * Et tunc conseruasti duas animas: nomen vni vocasti Henoch, & nomen secundæ vocasti Leuiathan, * & separasti ea ab alterutro. Non enim poterat septima pars, ubi erat aqua congregata, capere ea. * Et dedisti Henoch vnam partem, quæ siccata est tercio die, ut habitet in ea vbi sunt montes mille. * Leuiathan autem dedisti septimam partem humidam, & seruasti eam, ut fieret in deuorationem quibus vis, & quando vis. * Sexto autem die imperasti terræ, ut crearet coram te iumenta, & bestias, & reptilia: * & super his Adam, quem constituisti ducem super omnibus factis quæ fecisti, & ex eo educimur nos omnes, quemque elegisti populum. * Hæc autem omnia dixi coram te Domine, quia propter nos creati sæculum. * Residuas autem gentes ab Adam natas dixisti eas nil esse, & quoniam saluæ assimilatae sunt, & quasi stillicidiū de vase similitati abundantiam eorum. * Et nunc Domine, ecce istæ gentes quæ in nihilum deputatæ sunt, cœperunt dominari nostris, & deuorare: * nos autem populus tuus, quem vocasti primogenitum vniigentum æmulatorem tuum, traditi sumus in manibus eorum: * & si propter nos creatum est sæculum, quare non hereditatem possidemus cum sæculo? Vtique hæc?

CAP. VII.

ET factum est, cum finissem loqui verba hæc, missus est ad me angelus

lui qui missus fuerat ad me primis no-
ctibus, * & dixit ad me, Surge Efdra, &
audi sermones, quos veni loqui ad te.
* Et dixi, Loquere Deus meus. Et dix-
it ad me, Mare positum est in spatio-
so loco, ut esset altum & immensum:
* erit autem ei introitus in angusto lo-
co positus, ut esset similis fluminibus.
* Quis enim volens voluerit ingredi
mare, & videre eum, vel dominari eius:
si non transierit angustum, in latitudi-
nem quomodo venire poterit? * Item
aliud, Ciuitas est edificata, & posita
in loco campestri: est autem plena om-
nium bonorum. * introitus eius angus-
tus, & in praeceptis positus, ut esset a
dextris quidem ignis, a sinistris aqua
alta: * semita autem est vna sola inter
eos posita, hoc est, inter ignem & a-
quam, ut non capiat semita, nisi so-
lummodo vestigium hominis. * Si au-
tem dabitur ciuitas homini in heredi-
tatem, si numquam antepositum peri-
culum pertransierit, quomodo acci-
piet hereditatem suam? * Et dixi, Sic
Domine. Et dixit ad me, Sic est: &
Israel pars. * Propter eos enim feci
saeculum, & quando transgressus est
Adam constitutiones meas, iudicatum
est quod factum est. * Et facti sunt in-
troitus huius saeculi angusti, & dolen-
tes, & laboriosi: pauci autem, & mali,
& periculorum pleni: & labore ma-
gnopere fulti. * nam maioris saeculi
introitus spatiosi & securi, & facientes
immortalitatis fructum. * Si ergo in-
gredientes non fuerint ingressi qui vi-
uunt, angusta & vana haec: non pote-
runt recipere quae sunt reposita. * Nunc
ergo quare tu conturbas tu, cum sis cor-
ruptibilis? & quid moueris tu, cum sis
mortalis? * Et quare non accepisti in
corde tuo quod est futurum, sed quod
in praesenti? * Respondi & dixi, Do-
minator Domine, ecce disposuisti lege
tua, quoniam iusti hereditabant haec,
impij autem peribunt. * Iusti autem
seruent angusta, sperantes spatiosa, qui
enim impie gesserunt, & angusta pas-
si sunt, & spatiosa non videbunt. * Et
dixit ad me, Non est iudex super Deum,
neque intelligens super Altissimum.
* Percunt enim multi praesentes, quia
negligitur, quae anteposita est Dei lex.
* Mandans enim mandauit Deus ve-
nientibus, quando venerunt, quid fa-
cientes viuerent, & quid obseruantes
non punirentur. * Hi autem non sunt
persuasi, & contradixerunt ei, & con-

stituerunt sibi cogitamen vanitatis, * &
proposuerunt sibi circumventiones deli-
ctorum, & superdixerunt Altissimo non
esse, & vias eius non cognouerunt, * &
legem eius spreuerunt, & sponfiones
eius abnegauerunt, & in legitimis eius
fidem non habuerunt, & opera eius non
perfecerunt. * propter hoc Efdra vacua
vacuis, & plena plenis. * Ecce tempus
veniet. & erit quando veniet signa quae
praedixi tibi, & apparebit sponsa, & ap-
parefscens ostendetur quae nunc subdu-
citur terra: * & omnis qui liberatus est
de praedictis malis, ipse videbit mira-
bilia mea. * Reuelabitur enim filius
meus Iesus cum his qui cum eo sunt, &
iucundabuntur qui relictii sunt in annis
quadringentis. * Et erit post annos hos,
& morietur filius meus CHRISTVS,
& omnes qui spiramentum habent ho-
mines: * & conuerteretur saeculum in an-
tiquum silentium diebus septem, sicut
in prioribus iudicijs, ita ut nemo de-
relinquatur. * Et erit post dies septem,
& excitabitur quod nodum vigilat sae-
culum, & morietur corruptum: * & ter-
ra reddet quae in ea dormiunt, & pul-
uis qui in eo silentio habitabit, & prom-
ptuarum reddent quae eis commendatae
sunt animae. * Et reuelabitur Altissi-
mus super sedem iudicij, & pertransi-
bunt miseriae, & longanimitas congre-
gabitur. * Iudicium autem solum rema-
nebit, veritas stabit & fides conualescet,
* & opus subsequetur, & merces osten-
detur, & iustitiae vigilabunt, & iniusti-
tiae non dominabuntur. * Et dixi, Primus
Abraham propter Sodomitas orauit,
& Moyses pro patribus qui in deserto
peccauerunt, * & qui postea pro Is-
rael in diebus Achaz, & Samuelis, * Da-
uid pro confectione, & Salomon pro
eis qui venerunt in sanctificationem.
* Et Elias pro his qui pluuiam accepe-
runt, & pro mortuo ut viueret, * & Eze-
chias pro populo in diebus Sennache-
rib, & multi pro multis. * Si ergo modo
quando corruptibile increuit, & inius-
titia multiplicata est, & orauerunt ius-
ti pro impijs, quare & nunc sic non e-
rit? * Et respondit ad me, & dixit, Prae-
sens saeculum non est finis, gloria in eo
frequens manet: propter hoc oraueris
pro inualidis. * Dies enim iudicij erit
finis temporis huius, & initium tem-
poris futurae immortalitatis, in quo tran-
siit corruptela: * soluta est intempere-
rantia, abscissa est incredulitas: creuit
autem iustitia, orta est veritas. * tunc

enim nemo poterit saluare eum qui perijt, neque demergere qui vicit. Et respondi, * & dixi Hic est sermo meus primus & nouissimus. quoniam melius erat non dare terram Adam, vel cum iam dedisset, coercere eum ne peccaret. * Quid enim prodest hominibus in praesenti viuere in tristitia, & mortuos sperare punctionem? * O tu quid fecisti Adam? si enim tu peccasti, non est factus solus tuus casus, sed & noster qui ex te aduenimus. * Quid enim prodest nobis, si promissum est nobis immortale tempus: nos autem mortalia opera egimus? * Et quoniam praedicta est nobis perennis spes, nos vero pessimi vani facti sumus. * Et quoniam reposita sunt nobis habitacula sanitatis & securitatis: nos vero male conuersati sumus. * Et quoniam reposita est gloria Altissimi protegere eos qui tarde conuersati sunt: nos autem pessimis vijs ambulauimus. * Et quoniam ostenditur paradysus, cuius fructus incorruptus perseverat, in quo est securitas & medela: nos vero non ingrediemur. in ingratis enim locis conuersati sumus. * Et quoniam super stellas fulgebunt facies eorum qui abstinentiam habuerunt: nostrae autem facies super tenebras nigrae. * non enim cogitauimus viuentes quando iniquitatem faciebamus, quod incipiemus post mortem pati. * Et respondit, & dixit, Hoc est cogitamentum certaminis quod certabit qui super terram natus est homo, * vt si victus fuerit, patiatur quod dixisti: si autem vicerit, recipiet quod dico: * quoniam haec est vita quam Moyses dixit cum viueret, ad populum, dicens, Elige tibi vitam, vt viuas. * Non crediderunt autem ei, sed nec post eum prophetis: sed nec mihi qui locutus sum ad eos, quoniam non esset tristitia in perditionem eorum, sicut futurum est gaudium super eos, quibus persuasa est salus. * Et respondi, & dixi, Scio Domine, quoniam vocatus est Altissimus misericors in eo, quod misereatur his qui nondum in saeculo aduenerunt, * & quod misereretur illis qui conuersionem faciunt in lege eius: * & longanimitas est, quoniam longanimitatem praestat his qui peccauerunt quasi suis operibus: * & munificus est, quoniam quidem donare vult pro extinguentibus: * & multae misericordiae, quoniam multiplicat magis misericordias

his qui praesentes sunt, & qui praeterierunt, & qui futuri sunt. * Si enim non multiplicauerit misericordias suas: non iustificabitur saeculum cum his qui in hereditabit in eo. * Et donat: quoniam si non donauerit de bonitate sua, vt alleuentur hi qui iniquitatem fecerunt, de suis iniquitatibus non poterit decies milleima pars viuificari hominum. * Et iudex si non ignouerit his qui curati sunt verbo eius, & deleuerit multitudinem contentionum: non fortassis derelinquerentur in innumerabili multitudine, nisi pauci valde.

CAP. VIII.

ET respondit ad me, & dixit: Hoc saeculum fecit Altissimus propter multos, futurum autem propter paucos. * Dicam autem coram te similitudinem Elidra: Quomodo autem interrogabis terram, & dicet tibi, quoniam dabit terram multam magis vnde fiat siccile, paruum autem puluerem vnde aurum sit: sic & actus praesentis saeculi. * Multi quidem creati sunt, pauci autem saluabuntur. * Et respondi, & dixi: Absorbe ergo animam sensum & deuota quod sapit. * conuenisti enim obaudire, & prophetare volens. Nec enim tibi datum est spatium, nisi solummodo viuere. * O Domine, si non permittes seruo tuo, vt oremus coram te, & des nobis semen cordi, & sensui culturam, vnde fructus fiat, vnde viuere possit omnipotens incorruptus, qui portabit locum hominis? * Solus enim es, & vna plasmatio nos sumus materiarum tuarum, sicut locutus es: * & quomodo nunc in matrice plasmatum est corpus, & praestas membra: conseruatur in igne & aqua tua creatio: & nouem mensibus patitur tua plasmatio tuam creaturam quae in ea creata est: * ipsum autem quod seruat, & quod seruatur, vtrique seruabitur: seruaturque quandoque iterum redditur matrici, quae in ea creauerunt. * Imperasti enim ex ipsis membris, hoc est mamillis praebere lac fructui mamillarum, vt nutriatur id quod plasmatum est: & postea aliquod, & postea disponas eum tuarum misericordiarum. * Enutriti cum tua iustitia, & erudisti eum in lege tua, & corripuisti eum tuo intellectu: * & mortificabis eum, vt tua creaturam: & viuificabis eum, vt opus tuum. * Si ergo perdidisti eum qui tantis laboribus plasmatus est: tuo iussu facile est ordinari,

vt &c

ut & id quod fiebat seruarietur. * Et
 nunc Domine dicam, de omni homi-
 ne tu magis scis de populo autem tuo,
 ob quem doleo : * & de hereditate tua,
 propter quam lugeo : & propter Israel,
 propter quem tristis sum, & de Iacob,
 propter quem doleo : * ideo incipiam
 orare coram te pro me, & pro eis : quo-
 niam video lapsus nostros qui inhabita-
 mus terram. * Sed audiui celeritatem iu-
 dicis qui futurus est. * Ideo audi vocem
 meam & intellige sermonem meum,
 & loquar coram te. * Initium verborum
 Esdræ priusquam assumeretur : & dixi,
 Domine, qui inhabitas sæculum, cuius
 oculi eleuati in superna & aere :
 * & cuius thronus inexcitabilis, &
 gloria incòprehensibilis : cui altare exer-
 citus angelorum cum tremore, * quo-
 rum seruatio in vento & igni conuer-
 titur : cuius verbum verum, & dicta
 perseverantia : * cuius iussio fortis, & di-
 spositio terribilis : cuius aspectus are-
 facit abyssos, & indignatio tabescere
 facit montes, & veritas testificatur :
 * exaudi orationem serui tui, & auri-
 bus percipe precatorem figmenti tui.
 * Dum enim uiuo, loquar : & dum
 sapio, respondebo : * nec respicias po-
 puli tui delicta, sed qui tibi in veritate
 seruiunt. * Nec intendas impia gen-
 tium studia : sed qui tua testimonia
 cum doloribus custodierunt. * Nec co-
 gites qui in conspectu tuo false conuer-
 sati sunt, sed memorare qui ex volun-
 tate tua timorem cognouerunt. * Ne-
 que uolueris perdere, qui pecudum
 mores habuerunt : sed respicias eos qui
 legem tuam splendide docuerunt.
 * Nec indigneris eis qui bestiis peiores
 iudicati sunt : sed diligas eos qui sem-
 per in tua iustitia confidunt, & gloria.
 * Quoniam nos & patres nostri talibus
 morbis languemus : tu autem propter nos
 peccatores misericors vocaberis. * Si
 enim desideraueris ut nostri miserearis,
 tunc misericors vocaberis, nobis
 autem non habentibus opera iustitiæ.
 * Iusti enim, quibus sunt opera multa
 reposita, ex proprijs operibus recipient
 mercedem. * Quid est enim homo, ut ei
 indigneris : aut genus corruptibile, ut
 ita amarus sis de ipso ? * In veritate
 enim nemo de genitris est qui non im-
 pie gessit, & de consuetudinibus qui non
 deliquit. * In hoc enim annuntiabi-
 tur iustitia tua, & bonitas tua Domi-
 ne, cum miseris fueris eis qui non
 habent substantiam bonorum operum.

15 37 * Et respondit ad me, & dixit : Recte
 locutus es aliqua : & iuxta sermones
 tuos, sic & fiet, * quoniam non vere
 cogitauit super plasma eorum qui pec-
 cauerunt ante mortem, ante iudicium,
 ante perditionem : * sed iucundabor
 super iultorum figmentum, & me-
 morabor peregrinationis quoque, &
 saluationis & mercedis receptionis.
 18 40 * Quomodo ergo locutus sum, sic & est.
 19 41 * Sicut enim agricola serit super ter-
 ram semina multa, & plantationes mul-
 titudinis plantat, sed non in tempo-
 re omnia quæ seminata sunt, saluan-
 tur, sed nec omnia quæ plantata sunt,
 radicabunt : sic & qui in sæculo se-
 minati sunt, non omnes saluabuntur.
 22 42 * Et respondi, & dixi : Si inueni gratiam,
 23 43 loquar. * Quomodo semen agricolæ
 si non ascenderit, aut non acceperit
 pluuiam tuam in tempore, aut si corru-
 ptum fuerit multitudine pluuiæ, * sic
 perierit : & similiter homo qui manibus
 tuis plasmatus est, & tu ei imago no-
 minatus : quoniam similatus es ei, pro-
 pter quem omnia plasmasti, & simillasti
 semini agricolæ. * Non irascaris super
 nos, sed parce populo tuo, & misereri
 hereditati tuæ. Tu autem creaturæ tuæ
 misereris. * Et respondit ad me, & dixit :
 Quæ sunt præsentia præsentium, &
 27 47 quæ futura futuris ? * Multum enim
 tibi restat, ut possis diligere meam crea-
 turam, super me : tibi autem frequen-
 ter & ipsi proximaui iniustus autem
 29 48 numquam. * Sed & in hoc mirabilis
 29 49 es coram Altissimo, * quoniam humi-
 liasti te sicut decet te, & non iudicasti
 te, ut inter iustos plurimum glorifica-
 30 50 ris. * Propter quod miseris multos, &
 mirabiles efficiuntur eis qui habitant
 sæculum in nouissimis : quia in mul-
 31 51 ta superbia ambulauerunt. * Tu au-
 tem pro te intellige, & de similibus tuis
 32 52 inquire gloriam. * Vobis enim aper-
 tus est paradysus, plantata est arbor-
 vitæ, præparatum est futurum tem-
 pus, præparata est abundantia, adifi-
 34 53 cata est ciuitas, probata est requies,
 perfecta est bonitas & perfecta sapien-
 tia. * Radix mali signata est a vobis :
 35 54 infirmitas, & tinea a vobis absconsa
 est : & in infernum fugit corruptio in
 36 55 obliuione. * Transierunt dolores, &
 ostensus est in fine thesaurus immor-
 talitatis. * Noli ergo adijcere inqui-
 rendo de multitudine eorum qui pe-
 56 56 reunt. * Nam & ipsi accipientes liber-
 tatem, præcuerunt Altissimum, & le-

gem eius contempserunt, & vias eius dereliquerunt. * Adhuc autem iustos eius conculcauerunt, & dixerunt in corde suo non esse Deum: & quidem scientes quoniam moriuntur. * Sicut enim vos suscipiet quæ prædicta sunt: sic eos litis, & cruciatus, quæ præparata sunt: non enim voluit hominem disperdi. * Sed & ipsi qui creati sunt, coinquinaverunt nomen eius qui fecit eos: & ingrati fuerunt ei qui præparavit eis vitam. * Quapropter iudicium meum modo appropinquat. * Quæ non omnibus demonstraui, nisi tibi, & tibi similibus paucis. Et respondi, & dixi: * Ecce nunc Domine demonstrasti mihi multitudinem signorum, quæ incipies facere in novissimis: sed non demonstrasti mihi quo tempore.

C A P. IX.

ET respondi ad me, & dixit, Metuens metue tempus in semetipso: & erit cum videris, quando transierit pars quædam signorum quæ prædicta sunt, * tunc intelliges quoniam ipsum est tempus in quo incipiet Altissimus visitare sæculum quod ab eo factum est. * Et quando videbitur in sæculo motio locorum, & populorum turbatio, * tunc intelliges quoniam de his erat Altissimus locutus a diebus qui fuerunt ante te ab initio. * Sicut enim omne quod factum est in sæculo initium habet, pariter & consummationem, & consummatio est manifesta: * sic & Altissimi tempora initia habent manifesta in prodigijs & virtutibus, & consummationes in actu & in signis. * Et erit, omnis qui saluus factus fuerit, & qui poterit effugere per opera sua & per fidem in qua credidit, * relinquetur de prædictis periculis, & videbit salutare meum in terra mea, & in finibus meis, quoniam sanctificavi me a sæculo. * Et tunc miserebuntur qui nunc abusi sunt vias meas: & in tormentis commorabuntur hi qui eas proiecerunt in contemptu. * Qui enim non cognoverunt me, viuentes beneficia consecuti: * & qui fastidierunt legem meam, cum adhuc erant habentes libertatem, * & cum adhuc esset eis apertus penitentis locus, non intellexerunt, sed spreverunt: hos oportet post mortem in cruciamento cognoscere. * Tu ergo noli adhuc curiosus esse, quomodo impij cruciabun-

tur: sed inquire quomodo iusti saluabuntur, & quorum sæculum, & propter quos sæculum, & quando. * Et respondi, & dixi, * Olim locutus sum, & nunc dico, & postea dicam: quoniam plures sunt qui pereunt, quam qui saluabuntur: * sicut multiplicatur fluctus super guttam. Et respondit ad me, & dixit, * Qualis ager, talis & semina: & quales flores, tales & vineæ: & qualis operator, talis & creatio: & qualis agricola, talis cultura: quoniam tempus erat sæculi. * Et nunc cum essem parans eis his qui nunc sunt, antequam fieret sæculum, in quo habitarent: & nemo mihi contradixit. * tunc enim quisque, & nunc creator in mundo huc parato, & messe indefecti, & lege inuestigabili corrupti sunt mores eorum. * Et consideravi sæculum, & ecce erat periculum propter cogitationes quæ in eo advenierunt. * Et vidi, & peperi ei valde: & servavi mihi acinum de botro, & plantationem de tribu multa. * Pererat ergo multitudo quæ sine causa nata est, & servetur acinus meus, & plantatio mea: quia cum multo labore perfeci. * Tu autem si adhuc intromittas septem dies alios, sed non ieiuabis in eis: * Ibis in campum florum, ubi domus non est edificata: & manducabis solummodo de floribus campi, & carnem non gustabis, & vinum non bibes, sed solummodo flores: * deprecare Altissimum sine intermissione, & veniam, & loquar tecum. * Et profectus sum, sicut dixit mihi in campum, qui vocatur Ardath, & sedi ibi in floribus. Et de herbis agri manducaui, & facta est esca earum mihi in saturitatem. * Et factum est post dies septem, & ego discubebam supra solum, & cor meum iterum turbabatur sicut ante. * Et apertum est os meum, & inchoavi dicere coram Altissimo, & dixi, * O Domine, te nobis ostendens ostensus est patribus nostris in deserto, quod non calcatur, & infructuosus, quando erant exeuntes de Aegypto: & dicens dixisti, * Tu Israel audi me, & semen iacob intende sermonibus meis. * Ecce enim ego semino in vobis legem meam, & faciet in vobis fructum, & glorificabimini in eo per sæculum. * Nam patres nostri accipientes legem, non servauerunt, & legitima mea non custodierunt, & factus est fructus legis non parens: nec enim poterat, quoniam tuus erat. * Nam qui

qui acceperunt, perierunt, non custodientes quod in eis seminatum fuerat. * Et ecce, confusio est, ut, cum acceperit terra semen, vel nauem mare, vel vas aliquod escam vel potum: cum fuerit exterminatum id, in quo seminatum est, vel in quod missum est: simul id quod seminatum, vel missum est, vel quod suscepta sunt, exterminantur, & suscepta iam non manent apud nosse nobis sic nō factum est. * Nos quidē, qui legem accepimus peccantes periuimus, & cor nostrum quod suscepit eam: nam lex non perijt, sed permansit in suo labore. * Et cum loquerer hæc in corde meo, reflexi oculis meis, & vidi mulierem in dextera parte, & ecce hæc lugebat, & plorabat cū voce magna, & animo dolebat valde, & vestimenta eius discissa, & cinis super caput eius. * Et dimisi cogitatus, in quibus eram cogitans, & conuersus sum ad eam, & dixi ei, * vt quid flet? & quid doles animo? Et dixit ad me, * Dimitte me Domine meus, vt defleam me, & adiciam dolorem, quoniam valde amaro sū animo, & humiliata sum valde. * Et dixi ei, quid passa es? dic mihi. Et dixit ad me, * Sterilis fui ego famula tua, & non peper, habens maritum annis triginta. * Ego enim per singulas horas, & per singulos dies, & annos hos triginta deprecor Altissimū nocte ac die. * Et factum est, post triginta annos exaudivit me Deus, ancillam tuā, & vidit humilitatem meam, & attendit tribulationi meæ, & dedit mihi filium: & in cuncta sum super eum valde ego, & vir meus, & omnes ciues mei, & honorificabamus valde Fortem. * Et nutriui eum cum labore multo. * Et factum est cum crevisset, & venisset accipere uxorem, feci diem epuli.

C A P. X.

ET factum est, cum introisset filius meus in thalamo suo, cecidit, & mortuus est: * & euerimus omnes lumina, & surrexerunt omnes ciues mei ad consolandum me, & quicui vsque in aliu diem vsque nocte. * Et factum est, cum omnes quieuisent vt me consolarentur vt quiescerem: & surrexi nocte, & fugi: & veni sicut vides in hoc campo: * & cogito iam nō reuerti in ciuitatem, sed hic consistere: & neque manducare, neque bibere, sed sine intermissione lugere, & ieiunare vsque

dum moriar. * Et dereliqui sermones in quibus eram, & respondi cum iracundia ad eam, & dixi, * Stulta super omnes mulieres, non vides luctum nostrū, & quod nobis contingit? Quoniam Sion mater nostra omni tristitia contristata: & humilitate humiliata est, & luget validissime. * Et nunc quoniam omnes lugemus, & tristes sumus: quoniam omnes contristati sumus, tu autem contristaris in vno filio? * Interroga enim terrā, & dicet tibi: quoniam hæc est, quæ debebat lugere casum tantorum super ea germinantium. * Et ex ipsa ab initio omnes nati & alij veniunt: & ecce, pene omnes in perditionē ambulāt, & exterminium fit multitudo eorum. * Et quis ergo debet lugere magis, nisi hæc quæ tam magnam multitudinem perdidit, quā tu quæ pro vno doles? Si autem dicis mihi, * Quoniam nō est planctus meus similis terræ: quoniam fructum ventris mei perdidit, quem cū maioribus peper, & cū doloribus genui: terra autem secundum viam terræ, abijt. in ea multitudo præsens, quo modo euenit: & ego tibi dico, * sicut tu cum labore peperisti, sic & terra dat fructum suum homini ab initio ei qui fecit eam. * Nunc ergo retine apud te metipsam dolorem tuum, & fortiter fer qui tibi contigerūt casus. * Ne enim iustificaueris terminum Dei, & consilium suum recipies in tempore, & in talibus collaudaberis; ingredi ergo in ciuitatem ad virum tuum. Et dixit ad me, * Non faciam, neque ingrediar ciuitatem, sed hic moriar. * Et appropinquauit adhuc loqui ad eam, & dixi, * Noli facere hunc sermonem, sed consenti persuadenti. Quot enim casus Sion? Consolare propter dolorem Ierusalem. * Vides enim quoniam sanctificatio nostra deserta effecta est, & altare nostrum demolitum est, & templū nostrum destructum est, * & psalterium nostrum humiliatū est, & hymnus conticuit, & exultatio nostra dissoluta est, & lumen candelabri nostri extinctum est, & arca testamenti nostri direpta est, & sancta nostra contaminata sunt, & nomen quod inuocatum est super nos, pene prophatum est: & liberi nostri contumeliam passi sunt, & sacerdotes nostri luccesi sunt, & Leuitæ nostri in captiuitatem abierunt, & virgines nostræ coinquinatæ sunt, & mulieres nostræ vim passi sunt, & iusti nostri rapti sunt, & paruuli nostri perdati sunt,

& inuenerunt nostri semierunt, & fortes
 nostri inualidi facti sunt. * & quod om-
 nium maius, signaculum Sion, quoniam
 resignata est de gloria sua. nam & tra-
 dita est in manibus eorum qui nos ode-
 runt. * Tu ergo exente tuam tristitiam
 multam, & depone abs te multitudi-
 nem dolorum, ut tibi repropitiatur For-
 tis, & requiem faciet tibi Altissimus
 requietione in labori. * Et factum est,
 cum loquebar ad eam, facies eius ful-
 geat subito & species, coruscus he-
 bat visus eius, ut essem pauens valde
 ad eam. & cogitare quid esset hoc.
 * Et ecce, subito emisit sonitum vocis
 magnum timore plenum, ut commo-
 ueretur terra a mulieris sono. & vidi:
 * & ecce, amplius mulier non compa-
 rebat mihi, sed ciuitas edificabatur, &
 locus demonstrabatur de fundamentis
 magnis & timui, & clamaui voce ma-
 gna, & dixi, * Vbi est Vriel angelus, qui
 a principio venit ad me, quoniam ipse
 me fecit venire in multitudine in ex-
 cessu mentis huius, & factus est finis
 meus in corruptionem, & oratio mea
 in improprium. * Et cum essem lo-
 quens ego hæc, ecce venit ad me, & vi-
 dit me. * & ecce eram positus ut mor-
 tuus, & intellectus meus alienatus e-
 rat, & tenui dexteram meam, & con-
 fortauit me, & statuit me super pedes
 meos, & dixit mihi, * Quid tibi est? &
 quare conturbatus est intellectus tuus,
 & sensus cordis tui? & quare contur-
 baris? Et dixi, * Quoniam dereliquisti
 me, & ego quidem feci secundum ser-
 mones tuos, & exiui in campum: & ec-
 ce vidi, & video quod non possum e-
 narrare. Et dixit ad me, * Sta ut vir, &
 commouebo te. Et dixi, * Loquere Do-
 mine meus tu in me, noli me derelin-
 quere, ut non frustra moriar: quoniam
 vidi quæ non sciebam, & audio quæ
 non scio. * Aut numquid sensus meus
 fallitur, & anima mea somniat? Nunc
 ergo deprecor te, ut demonstres seruo
 tuo de excessu hoc. Et respondit ad me
 & dixit, * Audi me & decem te, & di-
 cam tibi, de quibus times: quoniam Al-
 tissimus reuelauit tibi mysteria multa,
 * Vidit rectam viam tuam, quoniam
 sine intermissione cōtristabaris pro po-
 pulo tuo, & valde lugebas propter dñō.
 * Hic ergo intellectus visionis quæ tibi
 apparuit ante paululum. * Quam vidi-
 sti lugentem, inchoasti consolari eam.
 * Nunc autem iam speciem mulieris
 non vides, sed apparuit tibi ciuitas ad

43 ficari: * & quoniam enarrabat tibi de
 casu filij sui, hæc absolutio est. * Hæc
 mulier quam vidisti, hæc est Sion: &
 quoniam dixit tibi quam & nunc con-
 45 spicies, ut ciuitatem edificatam. * Et
 quoniam dixit tibi, quia sterilis fuit tri-
 46 ginta annis: propter quod erant annis
 scilicet triginta, quando non erat in ea
 adhuc oblatio oblata. * Et factum est
 post annos triginta, edificauit Salomon
 ciuitatem, & obtulit oblationes: tunc
 47 fuit quando peperit sterilis filium. * Et
 quod tibi dixit, quoniam nutriuit eum
 cum labore, hoc erat, habitatio in Ie-
 48 rusalem. * Et quoniam dixit tibi, quod
 filius meus veniens in suo thalamo
 mortuus esset, & contigisset ei calus,
 hoc erat, quæ facta est ruina Ierusalem.
 49 * Et ecce, vidisti similitudinem eius: &
 quoniam filium lugeret, inchoasti con-
 solari eam: & de his quæ contigerunt,
 50 hæc erant tibi aperienda. * Et nunc vi-
 det Altissimus, quoniam ex animo con-
 tristatus es, & quoniam ex toto corde
 pateris pro ea, ostendit tibi claritatem
 gloriæ eius, & pulchritudinem decoris
 51 eius. * Propterea enim dixi tibi ut ma-
 neres in campo, vbi domus nō est edi-
 52 ficata. * Sciebam enim ego, quoniam Al-
 tissimus incipiebat tibi ostendere hæc:
 53 * propterea dixi tibi ut venires in agrū
 54 vbi nō est fundamentum edificij. * Nec
 enim poterat opus edificij hominis lu-
 stineri in loco vbi incipiebatur Altis-
 55 simi ciuitas ostendi. * Tu ergo noli ti-
 mere, neque expauescat cor tuum: sed
 ingredere, & vide splendorem & ma-
 56 gnitudinem edificij, quantum capax
 est tibi visus oculorum videre: * &
 post hæc audies quantum capit audis-
 57 tus aurium tuarum audire. * Tu enim
 beatus es præ multis, & vocatus es ap-
 58 pud Altissimum sicut & pauci. * Nocte
 autem, quæ in crastinū futura est, ma-
 59 nebis hic: * & ostendet tibi Altissimus
 eas visiones supremorum, quæ faciet
 60 Altissimus his qui habitant super ter-
 ram a nouissimis diebus. * Et dormi-
 ui illam noctem & aliam, sicut dixe-
 rat mihi.

CAP. XI.

1 **E**T vidi somnium, & ecce ascende-
 bat de mari aquila, cui erant duo-
 decim alæ pennarum & capita tria.
 2 * Et vidi, & ecce expandebat alas suas
 in omnem terram, & omnes venti celi
 insufflabant in eam, & colligebantur.

* Et vidi, & de pennis eius nascebantur contrariae pennae, & ipsae fiebant in pennaculis minutis & modicis. * Nam capita eius erant quiescentia, & dimidium caput erat maius aliorum capitum, sed ipsa quiescebat cum eis. * Et vidi, & ecce aquila volauit in pennis suis, & regnavit super terram, & super eos qui habitant in ea. * Et vidi, quoniam subiecta erant ei omnia sub caelo, & nemo illi contradicebat, neque vnus de creatura quae est super terram. * Et vidi, & ecce surrexit aquila super vngues suos, & misit vocem pennis suis, dicens, * Nolite omnes simul vigilare, dormite vnusquisque in loco suo, & per tempus vigilate. * Capita autem in nouissimo seruentur. * Et vidi, & ecce vox non exibat de capitibus eius, sed de medietate corporis eius. * Et numeravi contrarias pennas eius, & ecce ipsae erant octo. * Et vidi, & ecce a dextera parte surrexit vna penna, & regnavit super omnem terram. * Et factum est cum regnaret, venit ei finis, & non apparuit locus eius: & sequens exurrexit, & regnabat, ipsa multum tenuit tempus. * Et factum est cum regnaret & veniebat finis eius, vt non appareret sicut prior. * Et ecce vox emissa est illi, dicens, * Audi tu quae tanto tempore tenuisti terram, haec annuncio tibi antequam incipias non apparere. * Nemo post te tenebit tempus tuum, sed nec dimidium eius. * Et leuauit se tertia, & tenuit principatum sicut & priores: & non apparuit & ipsa. * Et sic contingebat omnibus alijs singulatum principatum gerere, & iterum nusquam comparere. * Et vidi, & ecce in tempore sequentes pennae erigebantur a dextera parte, vt tenerent & ipsae principatum: & ex his erant quae tenebant, sed tamen statim non comparebant. * Nam & aliquae ex eis erigebantur, sed non tenebant principatum. * Et vidi post haec, & ecce non comparuerunt duo decim pennae, & duo pennacula: * & nihil supererat in corpore aquilae, nisi duo capita quiescentia de sex pennaculis. * Et vidi, & ecce sex pennaculi diuisi sunt duae, & manserunt sub capite, quod est ad dexteram partem. Nam quattuor manserunt in loco suo. * Et vidi, & ecce subalares cogitabant se erigere, & tenere principatum. * Et vidi, & ecce vna erecta est, sed statim non comparuit. * Et secunda velocius quam priores, non comparuerunt. * Et

vidi, & ecce duae quae superauerunt apud semetipsas cogitabant & ipsae regnare. * & in eo cum cogitarent, ecce vnus quiescentium capitum quod erat medium, euigilabat, hoc enim erat duorum capitum maius. * Et vidi quoniam completa sunt duo capita secum: * & ecce conuersum est caput cum his qui cum eo erant, & comedit duas subalares quae cogitabant regnare. * Hoc autem caput percontauit omnem terram, & dominabatur in ea his qui habitant terram cum labore multo, & potentatum tenuit orbis terrarum super omnes alas quae fuerunt. * Et vidi post haec, & ecce medium caput subito non comparuit, & hoc sicut alae. * Superauerunt autem duo capita quae & ipsa similiter regnauerunt super terram, & super eos qui habitant in ea. * Et vidi, & ecce deuorauit caput a dextera parte illud quod a laeva. * Et audiui vocem dicentem mihi, Conspecte contra te, & considera quod vides. * Et vidi, & ecce sicut leo concitatus de silua rugiens: & vidi quoniam emitebat vocem hominis ad aquilam. Et dixit, dicens, * Audi tu, & loquar ad te, Et dicet Altissimus tibi, * Nōne tu es, qui superasti de quattuor animalibus, quae feceram regnare in saeculo meo, & vt per eos venires finis temporum eorum? * Et quartus veniens deuicit omnia animalia quae transierunt, & potentatu tenuit saeculum cum tremore multo, & omnem orbem cum labore pessimo, & inhabitauit tot temporibus orbem terrarum cum dolo. * Et iudicasti terram non cum veritate. * Tribulasti enim mansuetos, & lassisti quiescentes, & dilexisti mendaces, & destruxisti habitationes eorum qui frustificabant, & humiliasti muros eorum, qui te non nocuerunt. * Et ascendit contumelia tua vsque ad Altissimum, & superbia tua ad Fortem. * Et respexit Altissimus superba tempora, & ecce finita sunt, & scelera eius completa sunt. * Propterea non appareas tu aquila, & alae tuae horribiles, & pennacula tua pessima, & capita tua maligna, & vngues tui pessimi, & omne corpus tuum vanum, * vt refrigeretur omnis terra, & reuertatur liberata de tua vi, & speret iudicium, & misericordiam eius qui fecit eam.

CAP. XII.

ET factum est, dum loqueretur leo verba haec ad aquilam: & vidi, & ecce

* & ecce quod superauerat caput, & non comparuerunt quattuor alæ illæ, quæ ad eum transierunt, & erectæ sunt ut regnarent: & erat regnum eorū exile, & tumultu plenum. * Et vidit, & ecce ipsa non apparebant, & omne corpus aquilæ incendebatur, & expauescebat terra valde, & ego a tumultu & excessu mētis, & a magno timore vigilauit, & dixi spiritui meo. * Ecce tu prescriptisti mihi hoc in eo, quod scrutaris vias Altissimi. * Ecce adhuc fatigatus sum animo, & spiritu meo inualidus sum valde, & nec modica est in me virtus a multo timore, quam expaui nocte hac. * Nunc ergo orabo Altissimum ut me confortet vsque in finem. * Et dixi, Dominator Domine, si inueni gratiam ante oculos tuos, & si iustificatus sum apud te præ multis, & si certe ascendit deprecatio mea ante faciem tuam, * cōforta me, & ostēde seruo tuo mihi interpretationem, & distinctionem visus horribilis huius, ut plenissime consuleris animam meā. * Dignum enim me habuisti ostendere mihi temporū nouissima. Et dixit ad me, * Hæc est interpretatio visionis huius. * Aquilam quam vidisti ascendente de mari, hoc est regnum quod visum est in visione Danieli fratri tuo. * Sed non est illi interpretatū quoniam ego nūc tibi interpretor. * Ecce dies veniūt, & exurgit regnum super terram, & erit timor acrior omnium regnorum quæ fuerunt ante eum. * Regnabūt autem in ea reges duodecim, vnus post vnum. * Nam secundus incipiet regnare, & ipse tenebit amplius tempus præ duodecim. * Hæc est interpretatio duodecim alarum, quas vidisti. * Et quam audisti vocem quæ locuta est, non de capitibus eius exeuntem, sed de medio corporis eius, hæc est interpretatio, quoniā post tempus regni illius nascentur contentiones nō modicæ, & periclitabitur ut eadat: & nō caderet tunc, sed iterū constitueret in suum initium. * Et quoniam vidisti subalares octo coherētes alis ejus, hæc est interpretatio. exurgēt in ipso octo reges, quorum erunt tempora leuia, & anni citati, & duo quidem ex ipsis pericent. * Appropinquant autem tempore eius ut finiatur: duz vero in finem seruabuntur. * Et quoniam vidisti tria capita quiescentia, hæc est interpretatio: in nouissimis ejus suscita-

bit Altissimus tria regna, & renocabit in ea multa, & dominabuntur terram. * & qui habitant in ea, cum labore multo super omnes qui fuerunt ante hos, propter hoc ipsi vocati sunt capita Aquilæ. * Illi enim erunt, qui recapitulabunt impietates ejus, & qui perficiēt nouissima ejus. * Et quoniam vidisti caput maius non apparens, hæc est interpretatio ejus, quoniam vnus ex eis super lectum suum morietur, & tamen cum tormentis. * Nā duo qui perseuerauerint, gladius eos comedet. * Vnus enim gladius comedet qui cū eo: sed tamen hic gladio in nouissimis caderet. * Et quoniā vidisti duas subalares traijcientes super caput quod est in dextera parte, hæc est interpretatio. hi sunt quos conseruauit Altissimus in finem suum, hoc est regnum exile, &urbationis plenum. * Sicut vidisti & leonē, quem vidisti de silua euigilantem, & rugientem, & loquentem ad aquilam, & arguentem eam, & iniustitias ipsius per omnes sermones ejus sicut audisti: hic est vterque quē seruauit Altissimus in finem ad eos, & impietates ipsorum: & arguet illos, & incutiet coram ipsis discepciones eorū. * Statuet enim eos in iudicio viuos: & erit, cum arguerit eos, tūc corripiet eos. * Nam residuum populum meum liberabit cum miseria, qui saluati sunt super fines meos, & iucundabit eos quoadusque veniet finis dies iudicii, de quo locutus sum tibi ab initio. * Hoc somnium quod vidisti, & hæc interpretationes. * Tu ergo solus dignus fuisti scire Altissimi secretum hoc. * Scribe ergo omnia ista in libro quæ vidisti, & pone ea in loco abscondito: & docebis ea sapientes de populo tuo, quorum corda seipsos posse capere, & seruare secreta hæc. * Tu autem adhuc sustine hic alios dies septem, ut tibi ostendatur quidquid vidisti finem. * Altissimo ostendere tibi. * Et profectus est a me. Et factū est, cum audisset omnia populus quoniam petrauerunt septem dies, & ego non fuisset reuersus in ciuitatem, & congregauit se omnis a minimis vsque ad maximū, & venit ad me, & dixerūt mihi dicentes: * Quid peccauimus tibi, & quid iniuste egimus in te, quoniam derelinquē nos sedisti in loco hoc? * Tu enim nobis superes solus ex omnibus populis, sicut botrus de vinea, & sicut lucerna in loco obscuro, & sicut portus & gaudis saluata a sepe stare. * Aut nō susciunt

fiunt nobis mala quæ cõtینگunt. * Si ergo tu nos dereliqueris, quanto nobis erat melius si essemus succensi. & nos cum incendio sion? Nec enim nos sumus meliores eorum qui ibi mortui sunt. Et plorauerunt voce magna. Et respondi ad eos, & dixi: * Cõfide israel, & noli tristari tu domus iacob. * Est enim memoria vestri coram Altissimo, & Fortis non est oblitus vestri in tentatione. * Ego enim non dereliqui vos, neque excessi a vobis: sed veni in hunc locum ut deprecarer pro desolatione sion, ut quæterem misericordiam pro humilitate sanctificationis vestræ. * Et nunc ite unusquisque vestrum in domum suam, & ego veniam ad vos post dies istos. * Et profectus est populus, sicut dixi ei, in ciuitatem. * Ego autem sedi in campo septem diebus, sicut mihi mandauit: & manducabam de floribus solummodo agri, de herbis facta est esca mihi in diebus illis.

CAP. XIII.

ET factum est post dies septem, & somniaui somnium nocte. * Et ecce de mari vetus exurgebat, ut conturbaret omnes fluctus eius. * Et vidi, & ecce cõualefcebat ille homo cum milibus celi: & vbi vultum suũ vertebat ut consideraret timebant omnia quæ sub eo videbantur: & ubicumque exibat vox de ore eius, ardesciebant omnes qui audiebant voces eius sicut quiesceret terra quando senserit ignem. * Et vidi post hæc, & ecce congregabatur multitudo hominum, quorum non erat numerus de quattuor ventis celi, ut debellarent hominem qui ascenderat de mari. * Et vidi, & ecce sibi metipsum sculperat montem magnum, & volauit super eum. * Ego autem quasiui videre regionem vel locũ vnde scilicet esset mons, & non potui. * Et post hæc vidi, & ecce omnes qui congregati sunt ad eum, ut expugnarent eum, timebant valde, tamen audebant pugnare. * Et ecce, ut vidit imperũ multitudinis venientis, non leuauit manum suam, neque frameam tenebat, neque aliquot vas bellicosum nisi solummodo ut videret, * quoniam emisit de ore suo sicut flatus ignis, & de labijs eius spiritus flammæ, & de lingua eius emittebat scintillas & tempestates, & commissa sunt omnia simul, hic flatus ignis, & spiritus flammæ, & multitudo tempe-

statis: & concidit super multitudinem in impetu, quæ preparata erat pugnare, & succendit omnes, ut subito nihil videretur de innumerabili multitudine, nisi solummodo puluis, & fumi odor: & vidi, & extimui. * Et post hæc vidi ipsum hominem descendentem de monte, & vocantem ad se multitudinem aliam pacificam, * & accedebat ad eum vultus hominũ multorum quorũdam gauderium, quorumdã tristitiam: aliqui vero alligati, aliqui adducentes ex eis, qui offerebantur. & egrotant a multitudine pavoris, & expergefactus sũ, & dixi: * Tu ab initio demonstrasti seruo tuo mirabilia hæc, & dignum me habuisti ut susceperes deprecationem meam: * & nũc demonstra mihi adhuc interpretationem somnij huius. * Sicut enim exilimo in sensu meo, vix qui derelicti fuerunt in diebus illis: & multo plus vix his qui non sunt derelicti. * Qui enim non sunt derelicti, tristes erant. * Intellego nunc quæ sunt posita in nouissimis diebus, & occurrent eis, sed & his qui derelicti sunt. * Propter hoc venerunt enim in pericula magna, & necessitates multas, sicut ostendunt somnia hæc. * Attamen facilius est periclitantẽ veniri in hunc quàm pertransire, sicut nubem a sæculo, & nunc videre quæ cõtینگunt in nouissimo. Et respondit ad me, & dixit: * Et visionis interpretationem dicã tibi: & de quibus locutus es adaperiam tibi. * Quoniam de his dixisti qui derelicti sunt: hæc est interpretatio. * Qui aufert periculum illo tempore, hic se custodiuit, qui in periculo incidit, hi sunt qui habent opera & fidem ad Fortissimum. * Scito ergo quoniam magis beatificati sunt qui derelicti, super eos qui mortui sunt. * Hæ interpretationes visionis, quia vidisti virum ascendentem de corde maris, ipse est quem conseruat Altissimus multis temporibus, qui per semetipsum liberabit creaturam suã, & ipse disponet, qui derelicti sunt. * Et quoniam vidisti de ore eius exire, ut spiritum, & ignem, & tempestatem: * & quoniam non tenebat frameã, neque vas bellicosum: corrupti enim impetus eius multitudinem, quæ venerat expugnare eum, hæc est interpretatio. * Ecce dies veniunt, quando incipiet Altissimus liberare eos qui super terram sunt: & veniet in excessum mentis super eos qui inhabitant terram. * Et alij alios cogitabunt debellare: ciuitas ciuita-

ciuitatem . & locus locum , & gens aduersus gentem , & regnum aduersus regnum . * Et erit . cum fient hæc , & contingunt signa quæ ante ostendi tibi : & tunc reuelabitur filius meus quem videritis , ut virum ascendentem . * Et erit , quando audierint omnes gentes vocem eius : & derelinquet vnusquisque in regione sua bellum suum , quod habent ad alterutrum . * & colligetur in vnam multitudinem innumerablem , sicut volentes venire , & expugnare eum . * Ipse autem stabit super cacumen montis Sion . * Sion autem veniet , & ostēdetur omnibus parata & ædificata , sicut vidisti montē sculpi sine manibus . * Ipse autem filius meus arguet quæ adinuerunt Gentes , impietates eorum , has quæ tempestiti appropinquauerunt propter mala cogitamenta eorum , & cruciamenta quibus incipient cruciari : * quæ assimilata sunt flammæ , & perdet eos sine labore per legem quæ igni assimilata est . * Et quoniam vidisti cum colligentem ad se aliam multitudinem pacificam , hæc sunt decem tribus . quæ captivæ factæ sunt de terra sua in diebus Osee regis , quem captivum duxit Salmanasar rex Assyriorum : & transtulit eos trans flumen , & translati sunt in terram aliam . * Ipsi autem sibi dederunt consilium hoc ut dereliquerent multitudinem gentium , & proficiscerentur in ulteriorem regionem vbi nunquam inhabitavit genus humanum : * vel ibi obseruare legitima sua , quæ non fuerant seruantes in regione sua . * Per introitus autem angustos fluminis Euphraten introierunt . * Fecit enim eis tunc Altissimus signa , & statuit venas fluminis vsquequo trāsirent . * Per eam enim regionē erat via multa itineris , anni vnus & dimidij : nam regio illa vocatur Arsareth . * Tunc inhabitauerunt ibi vsque in nouissimo tempore : & nūc iterum cum cœperint venire , * iterum Altissimus statuit venas fluminis , ut possint transire : propter hæc vidisti multitudinem cum pace . * Sed & qui derelicti sunt de populo tuo , hi sunt qui inueniuntur intra terminum meum . * Factum erit ergo , quādo incipiet perdere multitudinem earum , quæ collectæ sunt gentes , proteget eos qui superauerunt populum : * & tunc ostendet eis multa plurima portenta . * Et dixi ego , Dominator Domine , hoc mihi ostende , propter quod vidi virum ascendentem de corde ma-

ris . Et dixit mihi : * Sicut non potes hæc vel scrutari , vel scire quæ sunt in profundo maris : sic non poterit quisque super terram videre filium meum , vel eos qui cum eo sunt , nisi in tempore diei . * Hæc est interpretatio somnij quod vidisti . & propter quod illuminatus es hic solus . * Dereliquisti enim tuam , & circa meam vacasti legem , & quæstisti . * Vitam enim tuam disposuisti in sapientia , & sentum tuum vocasti matrem : & propter hoc ostendi tibi merces apud Altissimum . erit enim post alios tres dies , ad te alia loquar , & exponam tibi grauia & mirabilia . * Et profectus sum , & transi in capum multum glorificans & laudans Altissimum de mirabilibus quæ per tempus faciebat : * & quoniam gubernat ipsum , & quæ sunt in temporibus illata , & sedi ibi tribus diebus .

C A P . XIII.

ET factum est tertio die , & ego sedebam sub quercu . * Et ecce , vox exiit contra me de rubo , & dixit : Esdra Esdra . Et dixi , Ecce ego Domine . Et surrexi super pedes meos . Et dixit ad me : * Reuelas reuelatus sum super rubum , & locusus sum Moysi , quādo populus meus seruiebat in Agypto , & misi eum , & eduxi populum meum de Agypto , & adduxi eum super montem Sina , & detinebam eum apud me diebus multis : * & enarraui ei mirabilia multa , & ostendi ei temporum secreta & finem : & præcepi ei , dicens : Hæc in palam facies verba , & hæc abscondes . * Et nunc tibi dico : * Signa quæ demonsttraui , & somnia quæ vidisti , & interpretationes quas tu vidisti in corde tuo repone ea : * tu enim recipieris ab omnibus , cuncteris residuum cum consilio meo & cum similibus iustis vsquequo finiantur tempora . * quoniam sæculum perdidit iuuentutem suam , & tempora appropinquant fenescere . * Duodecim enim partibus diuisum est sæculum , & transierunt eius decima & diuidum decimæ partis : * super sunt autem eius post medium decimæ partis . * Nūc ergo dispone domum tuam , & corripe populum tuum , & consolare humiles eorum , & renuntia iam corruptelæ , * & dimitte abs te mortales cogitationes , & projice abs te pondera humana , & exue te iam infirmam naturam , & repone in vnam partem mole-

molestissima tibi cogitamenta, & festina transigere a temporibus his: quoniam vidisti nunc contigisse mala, iterum horum deteriora facient: quantum enim inualidum fiet seculum a senectute, tantum multiplicabuntur super inhabitantes mala. * Prolongauit enim se magis veritas, & appropinquauit mendacium. Iam enim festinat venire, quam vidisti visionem. * Et respondisti, & dixi coram te Domine. * Ecce enim ego abibo, sicut praecepisti mihi, & corripiam praesentem populum. Qui autem iterum nati fuerint, quis commonebit? Positum est ergo seculum in tenebris, & qui inhabitant in eo sine lumine. * Quoniam lex tua incensa est, propter quod nemo fecit quae te facta sunt, vel quae incipiunt opera. * Si enim inueni in te gratiam, immitte in me Spiritum sanctum, & scribam omne quod factum est in saeculo ab initio, quae erant in lege tua scripta ut possint homines inuenire semitam, & qui voluerint viuere in nouissimis, viuunt. * Et respondit ad me, & dixit: Vadens congrega populum, & dices ad eos, ut non querant te diebus quadraginta. * Tu autem praepara tibi buxos multos, & accipe tecum Saream, Dabriam, Salemiam, Echanum, & Asiel, quinque hos qui parati sunt ad scribendum velociter. * Et venias huc, & ego accendam in corde tuo lucernam intellectus, quae non extinguetur quoadvisque finiatur quae incipies scribere. * Et tunc perfectis quaedam palam facies, quaedam sapientibus absconscite trades. In crastinum enim hac hora incipies scribere. * Et profectus sum, sicut mihi praecepit, & congregaui omnem populum, & dixi: * Audi Israel verba haec: * Peregrinati sunt patres nostri ab initio in Aegypto, & liberati sunt inde: & acceperunt legem vestram, quam non custodierunt, quam & vos post eos transgressi estis: & data est vobis terra in sortem, & terra Sion, & patres vestri, & vos iniquitatem fecistis, & non seruastis vias quas praecepit vobis Altissimus: & iustus iudex cum sit, abtulit a vobis in tempore quod donauerat. * Et nunc vos hic estis, & fratres vestri introstrum vestrum sunt. * Si ergo imperaueritis sensui vestro, & erudieritis cor vestrum, viui conseruari eritis, & post mortem misericordiam consequemini. * Iudicium enim post mortem veniet, quando iterum reuiuifecimus: & tunc iustorum

nomina parebunt, & impiorum facta ostendetur. * Ad me igitur nemo accedat nunc, neque requirat me usque dies quadraginta. * Et accepi quinque viros sicut mandauit mihi, & profecti sumus in campum, & mansimus ibi. * Et factus sum in crastinum, & ecce vox vocauit me dicens: Esdra aperi os tuum, & bibe quo te potaui. * Et aperui os meum, & ecce calix plenus porrigebatur mihi. Hoc erat plenum sicut aqua: color autem eius ut ignis similis. * Et accepi, & bibi: & in eo cum bibissem, cor meum cruciabatur intellectione, & in pectus meum incresecebat sapientia. Nam spiritus meus conseruabatur memoria. * Et apertum est os meum, & non est clausum amplius. * Altissimus dedit intellectionem quinque viris, & scriperunt quae dicebantur excessiones noctis, quas non sciebant. * Nocte autem manducabant panem, ego autem per diem loquebar, & per noctem non tacebam. * Scripti sunt autem per quadraginta dies libri ducere quattuor. * Et factum est cum compleuissent quadraginta dies, locutus est Altissimus dicens: Priora quae scripsisti in palam pone, & legantur digni & indigni: * nouissimos autem septuaginta conseruabis, ut tradas eos sapientibus de populo tuo. * In his enim est vena intellectus, & sapientiae fons, & scientiae flumen. Et feci sic.

CAP. XV.

1 **E**cce loquere in aures plebis meae
2 sermones prophetiae: quos immiseri in os tuum, dicit Dominus: * & fac ut in charta scribantur, quoniam fideles, & veri sunt. * Ne timeas a cogitationibus aduersum te, nec turbent te
3 incredulitates dicentium. * Quoniam omnis incredulus in incredulitate sua morietur. * Ecce ego induco, dicit Dominus, super orbem terrarum mala, gladium, & famem, & mortem, & interitum:
4 propter quod superpolluit iniquitas omne terram, & adimpleta sunt opera nocua illorum. * Propterea dicit Dominus: * Iam non filebo de impietatibus eorum quae irreligiose agunt, nec sustinebo in his quae inique exercent. * Ecce sanguis innoxius & iustus clamat ad me, & anima iustorum clamant persequeretur.
5 Vindicam vindicabo illos, dicit Dominus, & accipiam omnem sanguinem innoxium ex illis ad me. * Ecce populus meus quasi grex ad occisionem ducitur, iam non
6 patiar

patiar illū habitare in terra Aegypti :
 *sed educam eum in manu potenti &
 brachio excelso, & percussam plagam
 sicut prius, & corruptam omnem terrā
 eius. * Lugebit Aegyptus, & funda-
 menta eius plaga verberata, & castiga-
 tione quas inducet ei Deus. * Lugebūt
 cultores operantes terram, quoniam de-
 ficient femina eorum ab vrede, &
 grandine, & a sidere terribili. * Vā sa-
 culo, & qui habitant in eo : * quia ap-
 propinquauit gladius, & contritio cor-
 rui, & exurget gens contra gentem ad
 pugnam, & romphza in manibus eorū.
 * Erit enim incōstabilitio hominibus,
 & alij alijs inualescentes non curabūt
 regem suū, & principes viā gestorum
 suorū in potentia sua. * Concupiscet e-
 nim homo in ciuitate ire, & non po-
 terit. * Propter superbiam enim eorum
 ciuitates turbabuntur, domus exteren-
 tur, homines metuent. * Non miserebitur
 homo proximum suum ad irritum
 faciendum domos eorum in gladiū ad
 diripiēdas substantias eorū propter fa-
 mem panis & tribulationem multam.
 * Ecce ego conuoco, dicit Deus, omnes
 reges terrarū ad me venendum, qui sunt
 ab Oriente, & ab Austro, & ab Euro &
 a Libano, ad conuertendos in se, & red-
 dere quā dederunt illis : * sicut faciunt
 vsque hodie electis meis, sic faciam &
 reddā in sinu eorum. Hæc dicit Domi-
 nus Deus, * Nō parcat dextera mea su-
 per peccatores, nec cessabit romphza
 super effundētem sanguinem innoxium
 super terram. * Exiit ignis ab ira eius
 & deuorauit fundamenta terræ, & pec-
 catores quasi stramen incēsum. * Vē eis
 qui peccant, & non obseruant manda-
 ta mea, dicit Dominus. * nō parcam il-
 lis. Discedite filij a potestate. Nolite
 contaminare sanctificationem meam.
 * quoniam nouit Dominus omnes qui
 delinquūt in illum, propterea tradidit
 eos in mortem, & in occisionem. * Iam
 enim venerunt super orbem terrarum
 mala, & manebitis in illis. non enim
 liberabit vos Deus, propter quod pec-
 castis in eum. * Ecce visio horribilis, &
 facies illius ab oriente. * Et exient na-
 tiones draconum Arabum in curribus
 multis, & sicut flatus, eorum nume-
 rus fertur super terram, vt iam timeant
 & trepident omnes qui illos audient
 * carmonij insanientes in ira, & exient
 vt apri de silua, & aduenient de virtu-
 te magna, & constabunt in pugna cum
 illis, & vallabunt portionem terræ As-

syriorum. * Et post hæc superualescent
 dracones natuitatis suæ memores, &
 conuertent se conspirantes in virtute
 magna ad persequendos eos. * Isti tur-
 babuntur & flebunt in virtute illorū,
 & conuertēt pedes suos in fugam, * &
 a territorio Assyriorum subfessor obli-
 debit eos, & consumet vnum ex illis,
 & erit timor & tremor in exercitu il-
 lorum, & contentio in reges ipsorum.
 * Ecce nubes ab oriente, & septentrio-
 ne vsque ad meridianum, & facies ea-
 rum horrida valde, plena iræ & pro-
 cellæ, * & collident se inuicem, & col-
 lident sidus copiosum super terram, &
 sidus illorum, & erit sanguis a gladio
 vsque ad ventrē, * & fumus hominis vs-
 que ad substramen cameli, & erit ti-
 mor & tremor multus super terrā, * &
 horrebunt qui videbunt iram illam,
 & tremor apprehēdet illos : & post hæc
 mouebunt nimbi copiosi * a meridia-
 no & septentrione. & portio alia ab oc-
 cidente : * & superinualescent venti ab
 oriente, & recludent eam, & nubem
 quam suscitauit in ira, & sidus ad fa-
 ciendam exterritationē ad orientalem
 ventum & occidentem violabitur : * &
 exaltabuntur nubes magnæ & validæ
 plenz iræ, & sidus, vt exterreat om-
 nem terram, & inhabitantes eā, & in-
 fundent super omnem locum altū &
 eminentem sidus terribile, * ignem &
 grandinem, & romphzas volantes, &
 aquas multas, vt etiam impleantur om-
 nes campi & omnes riuus plenitudine
 aquarum multarum. * & demolientur
 ciuitates, & muros, & montes, & col-
 les, & ligna siluarum, & scænum prato-
 rum, & frumenta eorum. * Et transibūt
 constantes vsque ad Babylonem, & ex-
 terent eam : * conuenient ad ipsam, &
 circuibunt eam, & effundent sidus, &
 omnem iram super eam, & subibit pul-
 uis & fumus vsque in cælum, & om-
 nes in circuitu lugebunt eam : * & qui
 sub ea remanserint, seruient his qui
 exterruerunt. * Et tu Asia concors in
 spē Babylonis, & gloria personæ eius,
 * vē tibi misera propter quod assimila-
 sti ei, & ornasti filias tuas in fornicatione,
 ad placendum & gloriandum in
 amatoribus tuis, qui tecum cupierunt
 semper fornicari. * Odibilem imitatus
 es in omnibus operibus eius, & in ad-
 inuentionibus eius : propterea dicit
 Deus, * Immitam tibi mala, viduitatē,
 paupertatem, & famem, & gladium, &
 pestē, ad deuastandas domos tuas a vio-
 latio-

latione, & morte, & gloria virtutis tuæ.
 * Sicut flos succabitur, cū exurget ardor, 50
 qui emissus est super te, * infirmaberis 51
 vt paupercula plagata & castigata a mulieribus, vt nō possim te suscipere potētes & amatores. * Numquid ego sic zelabor te, dicit Dominus, nisi * occidisses 52
 electos meos in omni tempore, exaltatus percussione manuū, & dicens 53
 super mortem eorum, cum inebriata esles. * Exorna speciē vultus tui? Merces 54
 fornicationis tuæ in sinu tuo, propter hoc redditionem accipies. * Sicut 56
 facies electis meis, dicit Dominus, sic faciet tibi Deus, & tradet te in malum
 * Et nati tui fame interient: & tu romphza cades, & ciuitates tuæ conterentur, & omnes tui in cāpo gladio cadēt.
 * Et qui sunt in mōtibus, fame peribūt, 58
 & mauducabūt carnes suas, & sanguinem bibent a fame panis & siti aquæ.
 * Infelix per maria venies, & rursus accipies mala. * Et in transitu allident 59
 ciuitatem occisam, & exterēt aliquam portionem terræ tuæ, & partem gloriæ tuæ exterminabunt, rursum reuertentes ad Babylonem subuersam. * Et demolita eris illis pro stipula, & ipsi erūt tibi ignis: & deuorabunt te, & ciuitates tuas, terram tuam & montes tuos, omnes igneas tuas & lignum fructiferum igni comburent. * Filios tuos captiuos ducet, & censum tuum in prædā habebunt, & gloriam faciei tuæ exterminabunt.

CAP. XVI.

VAE tibi Babylon & Asia, vñ tibi Aegypte & Syria. * Præcingite vos faccis & cilicijs, & plangite filios vestros, & dolete: quoniam appropinquauit contritio vestra. * Immisus est vobis gladius, & quis est qui auertat illum? * Immisus est in vobis ignis, & quis est qui extinguat illū? * Immissa sunt vobis mala, & quis est qui repellat ea? * Numquid repellet aliquis leonem esuriētē in silua, aut extinguet ignem in stipula, mox quando cōperit ardere? * Numquid repellet aliquis sagittam a sagittario foris missam? * Dominus sortis immittit mala, & quis est qui repellat ea? * Exijt ignis ex iracundia eius, & quis est qui extinguat eum? * Coruscabit, & quis non timebit? Tonabit, & quis non pauebit? * Dominus comminabitur, & quis non funditus conteretur a facie ipsius? * Terra tre-

mit & fundamenta eius, mare fluat de profundo, & fluctus eius disturbabuntur, & pisces eius a facie Domini, & a gloria virtutis eius: * quoniam fortis dextera eius quæ arcū tēdit: sagittæ eius acutæ quæ ab ipso mittuntur, non deficient, cum cōperint mitti in fines terræ. * Ecce mittuntur mala, & non reuertentur donec veniant super terram. * Ignis succenditur, & non extinguetur, donec consumat fundamenta terræ. * Quemadmodum non redit sagitta missa a valido sagittario, sic non reuertentur mala quæ missa fuerint in terram. * Vñ mihi? Vñ mihi? quis me liberabit in illis diebus? * Initium idolorū & multi gemius, initium famis & multi interitus, initium bellorum & formidabūt potestates, initium malorum & trepidabūt omnes. * In his quid faciam, cum venerint mala? * Ecce fames & plaga, & tribulatio, & angustia missa sunt flagella in emendatione, & in his omnibus se non conuertent ab iniquitatibus suis, neque flagellorum memores erunt seniper.
 * Ecce, erit annone vilitas super terram, sic vt putent sibi esse directam pacem, & tunc germinabunt mala super terram, gladius, fames, & magna confusio. * A fame enim plurimi qui inhabitabant terram interient, & gladius perdet ceteros qui superauerint a fame, & mortui sicut stercorea projiciētur, & non erit qui consoletur eos. Derelinquetur enim terra deserta, & ciuitates eius dericientur. * Non derelinquetur qui colat terram, & qui seminet eam. * Ligna dabunt fructus, & quis vindemiabit illa? * Vna matutina fiet, & quis calcabit illam? erit enim locis magna desertio. * Cupiet enim homo hominem videre, vel vocem eius audire. * Relinquentur enim de ciuitate decem, & duo de agro qui absconderint se in densis nemoribus, & scissuris petrarum: * quemadmodum derelinquuntur in oliucto & singulis arboribus tres aut quattuor oliuæ. * aut sicut in vinea vindemiata racemi relinquantur ab his qui diligenter vineam scrutantur: * sic relinquentur in diebus illis tres aut quattuor ab scrutantibus domos eorum in romphæa.
 * Et relinquetur terra deserta, & agri eius inueterabunt, & vix eius, & omnes semitæ eius germinabunt spinas, eo quod non transient homines per eas.
 * Lugebunt virgines nō habentes spon-

fos. lugebunt mulieres non habentes
 viros, lugebunt filiz earum non habē-
 tes adiutorium: * sponsi earum in bel-
 lo consumuntur, & viri earum in fame
 exterēt. * Audite vero ista, & cognos-
 cite ea serui Domini. * Ecce verbum
 Domini, excipite illud: ne dijs credatis
 de quibus dicit Dominus. * Ecce appro-
 pinquant mala, & nō tardant. * Quem-
 admodum pręgnans cum parit in no-
 mo mense filiū suum, appropinquante
 hora partus eius ante horas duas vel
 tres, dolores circumueit ventrem
 eius, & prodeunte infante de ventre
 non tardabunt vno puncto: * sic non
 morabuntur mala ad proedendum su-
 per terram, & sæculum gemet, & dolo-
 res circumtenebunt illud. * Audite ver-
 bum, plebs mea: parate vos in pugnam
 & in malis sic estote, quasi aduenz ter-
 ræ. * Qui vendit, quasi qui fugiat: & qui
 emit, quasi qui perditurus. * Qui mer-
 ceatur, quasi qui fructum non capiat:
 & qui x̄dificat, quasi non habitaturus.
 * Qui seminat, quasi qui non metet:
 sic & qui vineā putat, quasi nō vinde-
 miaturus. * Qui nubunt, sic quasi filios
 non facturi: & qui non nubūt, sic quasi
 vidui. * Propter quod qui laborant, si-
 ne causa laborant: * Fructus enim il-
 lorum alienigenę metent, & substantiā
 illorum rapient, & domos euertent,
 & filios eorum captiuabunt, quia in
 captiuitate & fame generant natos
 suos. * Et qui negotiantur in rapina,
 quantū diu exornant ciuitates & do-
 mos suas, & possessiones & personas
 suas, * tanto magis adzelabor eos su-
 per peccata sua, dicit Dominus: * Quo-
 modo zelatur fornicaria mulierē ido-
 neam & bonam valde, * sic zelabitur
 iustitia iniquitatem cum exornat se,
 & accutat eam in facie, cum venerit
 qui defendat exquirentem omne pec-
 catum super terram. * Propterea noli-
 te simulari ei, nec operibus eius: quon-
 iam adhuc pusillum, & tolletur ini-
 quitas a terra, & iustitia regnabit in
 vos. * Non dicat peccator se non pec-
 casse: quoniam carbonēs ignis combu-
 ret super caput eius, qui dicit: Non pec-
 caui coram Domino Deo & gloria ip-
 sius. * Ecce Dominus cognosceat om-
 nia opera hominum, & adinventiones
 illorū, & cogitationes illorū, & corda il-
 lorum. * Dixit enim: Fiat terra, & facta
 est, fiat cælū, & factum est. * Et in verbo
 illius stellę fundatz sunt, & nouit nu-
 merum stellarū. * Qui scrutatur aby-

sum, & thesauros illarum: qui mensus
 est mare, & conceptum eius. * Qui con-
 cludit mare in medio aquarum, & sus-
 pendit terram super aquas verbo suo.
 * Qui extendit cælum quasi cameram,
 super aquas fundauit eū. * Qui posuit
 in deserto fontes aquarū, & super ver-
 ticē montiū lacus ad emittendū flumi-
 na ab eminēti petra, vt potaret terram.
 * Qui finxit hominem, & posuit cor
 suum in medio corporis, & misit ei spi-
 ritum, vitam & intellectum, & spiram-
 en Dei omnipotentis qui fecit om-
 nia, & scrutinat omnia absconsa in ab-
 sconsis terrę. * Hic nouit adinuentio-
 nem vestram, & quę cogitatis in cor-
 dibus vestris peccantes & volentes oc-
 cultare peccata vestra. * Propter quod
 Dominus scrutinando scrutinauit om-
 nia opera vestra, & traducet vos om-
 nes, & vos confusi eritis cum proces-
 serint peccata vestra corā hominibus,
 & iniquitates erūt, quę accusatores ita
 būt in die illo. * Quid facietis: aut quo-
 modo abscondetis peccata vestra corā
 Deo & angelis eius? * Ecce iudex Deus
 timete eum. Desinite a peccatis vestris,
 & obliuiscamini iniquitates vestras: nā
 agere eas in sempiterno, & Deus edu-
 cet vos, & liberabit de omni tribulatio-
 ne. * Ecce enim incenditur ardor super
 vos turbę copiose, & rapient quosdam
 ex vobis, & cibabūt idolis occisos: * &
 qui consenserint eis, erunt illis in deri-
 sum, & in improprium, & in concu-
 sationem. * erit enim locus locus, & in
 vicinas ciuitates exurrectio multa su-
 per timentes Dominum. * Erunt quasi
 infani nemini parcentes, ad diripien-
 dum & deuastandum adhuc timentes
 Dominum. * quia deuastabunt & dirip-
 ient substantias, & de domibus suis eos
 eiciēt. * Tunc parebit probatio electo-
 rum meorum, vt aurum quod probatur
 ab igne. * Audite dilecti mei, dicit Do-
 minus: Ecce adsunt dies tribulationis,
 & de his liberabo vos. * Ne timeatis, nec
 hęsitetis, quoniam Deus dux vester est,
 & qui seruat mandata & pręcepta
 mea, dicit Dominus Deus, ne prępon-
 derēt vos peccata vestra, ne superleuēt
 se iniquitates vestre. * Vt qui constri-
 guntur a peccatis suis, & obteguntur
 ab iniquitatibus suis, quemadmodum
 ager constingitur a silua, & spinis regi-
 tur semita eius per quā non transit ho-
 mo, & excluditur, & mittitur ad deu-
 rationem ignis.

I N D E X

T E S T I M O N I O R V M

A C H R I S T O E T

A P O S T O L I S

I N N O V O T E S T A M E N T O

C I T A T O R V M E X V E T E R I .

Quæ huc in id congesta sunt, vt pij lectores natiuam quorundam intelligētiam, quæ ab ipso Christo vero interprete, & Spiritu eius per Apostolos sit tradita, assequantur, perspiciantq. in quem vsus ea Apostoli & Euangelistæ adduxerint.

G E N E S I S .

- 1 d Masculum & feminam fecit eos .
Mat. 19. a Mar. 10. a
- 2 a Requieuit Deus die septima ab omnibus operibus suis Heb. 4. b
- 2 b Factus est primus homo Adam in animam viuentem 1. Cor. 15. f
- 2 d Dimittet homo patrem, & matrem, & adhærebit vxori Mat. 19. a
Mar. 10. a. Eph. 5. g. 1. Cor. 6. d
- 2 d Erunt duo in carne vna Mat. 19. a
Marc. 10. a. 1. Cor. 6. d. Gal. 3. b
- 12 a Exi de terra tua & de cognatione tua, A& 7. a
- 12 a Et in femine tuo benedicentur omnes gentes A& 3. d. Eph. 5. g
- 13 b Sic erit semen tuum Rom. 4. c
- 13 b Credidit Abraham Deo, & reputatum est illi ad iustitiam Rom. 4. a
Iac. 2. d. Gal. 3. a
- 15 c Enit semen tuum peregrinum in terra non sua A& 7. a
- 17 a Quia patrem multarum gentium constituit te Rom. 4. c
- 18 b Secundum hoc tempus veniam, & erit Sarz filius Rom. 9. b
- 21 b Eijce ancillam & filiū eius Gal. 4. d
- 21 b In Isaac vocabitur tibi semen Rom. 9. b

- 22 c Nisi benedicens benedicam te, & mul. Heb. 6. e
 - 22 d Quia benedicentur in te omnes gentes Gal. 3. b. A& 3. d
 - 25 c Quia maior seruiet minori Ro. 9. c
- #### E X O D V S .
- 1 b Ego sum Deus Abraham, &c. Mat. 22. c. Marc. 12. c. Luc. 20. f
 - 9 d In hoc ipsum excitauit te, vt ostendam in te potentiam meam . Rom. 9. d
 - 12 g Os non comminuētis ex eo Io. 19. f
 - 13 a Omne malculinum adaperiens vuluam Luc. 2. d
 - 16 d Qui multum, non abundauit, &c. 2. Cor. 8. c
 - 20 c Non mœchaberis. Matth. 5. d
 - 20 c Non adulterabis, Non occides, Non furum facies, Non loquens contra proximum tuum falsum testimonium, Non concupisces Rom. 13. c
 - 20 c Non concupisces Rom. 7. b
 - 20 c Non occides Mat. 5. c. Luc. 18. d
 - 20 c Honora patrem tuum & matrem tuam Mat. 15. a. Mar. 7. b. Eph. 6. a
 - 21 c Qui maledixerit patri suo, vel matri morte moriatur Mat. 15. a
Mat. 7. b

- 21 c Oculum pro oculo, dentē pro dente
Mat. 5. f
- 21 d Principi populi tui non maledices
A. & 23. a
- 24 c Hic sanguis testamenti, quod mandavit ad vos Deus
Heb. 9. e
- 25 g Vide, omnia facito secundū exemplar quod tibi ostensum est, &c.
Heb. 8. b. A. & 7. f
- 31 a Fac nobis deos qui precedant nos
A. & 7. c
- 33 d Miserebor cui voluero, &c. Ro. 9. c
- 34 d Non sicut Moyses ponebat velamē super faciem 2. Cor. 2. c
- L E V I T.
- 12 g Sancti eritis quoniam ego sanctus sum 1. Pet. 1. c
- 13 a Qui fecerit homo, vivet in ea
Rom. 10. b. Gal. 3. b.
- 19 c Non perjurabis Mat. 5. e
- 19 d Diliges proximum tuum sicut te ipsum Rom. 13. d. Gal. 5. c
- 19 d Diliges proximum tuum Mat. 5. g
- 20 b Qui maledixerit patri, & matri, &c. Mat. 15. a
- 24 d Oculum pro oculo Mat. 5. f
- 26 b Quoniam inhabitabo in illis, & inambulabo, &c. 2. Cor. 6. d
- N U M E R I.
- 9 b Os non comminuetis ex eo Io. 19. f
- D E V T E R.
- 4 d Etenim Deus noster ignis consumens est Heb. 12. g
- 5 b Non concupisces Ro. 7. c. 13. c
- 5 b Non occides Mat. 5. c. Luc. 18. d
- 5 b Nō mox habebis Mat. 5. d. Luc. 18. d
- 5 b Non furtum facies Luc. 18. d
- 5 b Non loqueris contra proximum tuū falsum testimoniū Luc. 18. d
- 5 b Honora patrē & matrem Mat. 15. a
- 6 a Audi Israel, Dominus Deus tuus Deus unus est Mat. 12. c
- 6 a Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde, &c. Mat. 22. d.
- 6 c Io d Dominū Deum tuum adorabis, & illi soli servies Mat. 4. b
- 6 c Non tentabis Dominum Deum tuum 1. Cor. 10. b. Luc. 4. b
- 8 a Non in solo pane vivit homo Mat. 4. a. Luc. 4. a
- 30 d Deus personam hominis non accipit Gal. 2. b
- 18 c Prophetam suscitavit vobis Dominus Deus A. & 3. d. 7. c

- 29 d In ore duorum vel trium testium stabit omne verbum Mat. 18. b.
- Ioan. 8. c. 2. Cor. 13. a
- 19 d Oculum pro oculo, dentē pro dente Mat. 5. f
- 21 d Maledictus omnis qui pendet in ligno Gal. 3. b
- 25 b Non alligabis os boui trituranti 1. Cor. 9. a. 1. Tim. 5. c
- 25 b Si quis mortuus fuerit non habens filium Mat. 21. c. Mar. 12. b
- Luc. 20. c
- 27 d Maledictus omnis qui non permanserit in omnibus, &c. Gal. 3. b
- 30 c Quis ascendet in cælū? Rom. 10. b.
- 30 c Prope est verbum in ore tuo, & in corde tuo Rom. 10. b
- 31 c Ego ad emulationem vos adducam in non gentem, &c. Rom. 10. d
- 32 c Mihi vindicta, ego retribuam Rom. 12. d.
- I O S V E.
- 1 a Non te deseram, neque derelinquam Heb. 13. a
- R E G. II.
- 7 c Ego ero illi in patrem, & ipse erit mihi in filium Heb. 1. b
- R E G. III.
- 19 b Domine, prophetas tuos occiderunt, &c. Rom. 11. a
- 19 b Reliqui mihi septem millia virorum Rom. 11. a
- I O B.
- 5 c Comprehendam sapientes in astuta eorum 1. Cor. 1. d.
- L I B E R. P S A L M.
- 2 a Quare fremuerunt gentes A. & 4. c
- 2 b Filius meus es tu, ego hodie genui te Act. 13. c. Heb. 1. b. 5. b
- 2 c Reges eos in virga ferrea Apoc. 2. g. 19. c
- 4 b Irascimini, & nolite peccare Ephes. 4. f
- 5 c Sepulchrum patens est guttur eorum Rom. 3. b
- 6 c Discedite a me, oēs qui operamini iniquitatē Mat. 7. d. 23. d. Luc. 13. f
- 8 b Ex ore infantium, & lactetium, &c. Mat. 21. b
- 8 c Quid est homo quod memor es eius? Heb. 2. a
- 8 c Omnia subiecit sub pedibus eius 1. Cor. 15. d
- 9 c Quoniam os maledictione & amaritudine plenum est Rom. 3. c
- 13 a Non est iustus quisquam, non est intelligens Rom. 3. b
- 13 b Veloces pedes eorum ad effundendum sanguinem Rom. 3. c
- 15 c Providebam Dominum in conspectu,

Au, &c. Aa. 2.d
 15 d Non dabis sanctum tuum videre
 corruptionem Aa. 2.c. 13.e
 17 a Ego ero nicens in eum Heb. 2.c
 17 g Propterea confitebor tibi in Gen-
 tibus Domine Rom. 15. b
 18 a Et quidem in omnem terram exi-
 uit sonus eorum Rom. 10. d
 18 a Eli, eli, lamma sabaothani Mat. 27. c
 Marc. 15. c
 21 c Diviserunt sibi vestimenta mea,
 Mat. 27. d Ioan. 19. c
 21 c Nunciabo nomen tuum fratribus
 meis Heb. 2. c
 23 a Domini est terra & plenitudo eius
 1. Cor. 10. f
 24 c Odio habuerunt me gratis Io. 15. d
 30 a In manus tuas commendo spiritum
 meum Luc. 23. f
 31 a Beati quorum remissa sunt iniqui-
 tates Rom. 4. a
 31 c Qui enim vult vitam diligere, & dies
 videre bonos 1. Pet. 3. b
 39 b Hostiam & oblationem noluiisti
 Heb. 10. b
 40 e Qui manducat mecum panem
 Ioan. 13. b
 41 d Propter te mortificamur tota die
 Rom. 8. g
 44 b Thronus tuus Deus in saeculum sa-
 culi Heb. 1. c
 50 a Ut iustificeris in sermonibus tuis
 Rom. 3. a
 54 d Iacta super Dominum curam tuam
 1. Pet. 5. b
 61 d Vnusquisque autem propriam mer-
 cedem accipiet 1. Cor. 3. b
 67 d Ascendens in altum, captivam du-
 xit captivitatem Eph. 4. b
 68 b Zelus domus tua comedit me
 Ioan. 2. d
 68 b Improperia improperantium tibi
 acciderunt super me Rom. 15. a
 68 c Fiat mensa eorum coram ipsis in
 laqueum Rom. 11. b
 68 c Fiat commemoratio eorum deserta
 Aa. 1. d
 68 e In siti mea potauerunt me aceto
 Ioan. 19. f
 77 a Aperiam in parabolis os meum
 Mat. 13. e
 77 c Panem cali dedit eis Ioan. 6. d
 81 b Ego dixi, dii estis Ioan. 10. g
 88 d Inveni David seruum meum Aa.
 13. d
 90 c Angelis suis mandavit de te Mat. 4
 a Luc. 4. b
 91 b Dominus novit cogitationes sapien-
 tum, quoniam vanæ sunt
 1. Cor. 3. d

94 c Hodie si Vocem eius audieritis
 Heb. 3. b
 94 d Sicut iuravi in ira mea Heb. 4. a
 96 d Et adorent eum omnes angeli eius
 Heb. 1. c
 101 d Tu in principio Domine terram
 fundasti Heb. 1. c
 103 a Qui facit angelos suos spiritus
 Heb. 1. c
 108 b Et episcopatum eius accipiat alter
 Aa. 1. d
 109 a Dixit Dominus Domino meo
 Mat. 22. d. Luc. 20. g. Aa. 2. f
 109 a Sede a dextris meis Heb. 1. d
 109 a Donec ponam inimicos tuos sca-
 bellum, &c. Heb. 1. d. 1. Cor. 15. d
 109 b Tu es sacerdos in æternum Heb.
 5. b. 7. c
 109 b Iuravit Dominus & non poenite-
 bit eum Heb. 7. c
 111 b Dispersit, dedit pauperibus 2. Co-
 rinth. 9. c
 115 a Credidi, propter quod locutus
 sum 2. Cor. 4. c
 115 a Omnis homo mendax Rom. 3. a
 116 a Laudate Dominum omnes gen-
 tes Rom. 15. c
 117 a Dominus mihi adiutor: non ti-
 mebo quid faciat mihi homo
 Heb. 13. b
 117 d Lapidem quem reprobaverunt ædi-
 ficantes Mat. 21. d. Mar. 12. a
 Aa. 4. b. 1. Pet. 2. b
 117 d Iuravit filio David Mat. 21. b
 131 c De fructu ventris tui ponam super
 sedem tuam Aa. 2. c
 139 a Venenum aspidum sub labijs co-
 rum Rom. 3. b
 PROVERB.
 3 a Nolite esse prudentes apud vosmet-
 ipsos Rom. 12. d
 3 b Filii mei, noli negligere disciplinam
 Domini, &c. Heb. 12. b
 3 b Quem diligit Dominus corripit, &c.
 Heb. 12. b. Apoc. 3. d
 20 b Charitas operit multitudinem pec-
 catorum 1. Pet. 4. b
 17 c Videte, ne quis malum pro malo
 alicui reddat 1. Thessa. 5. d.
 1. Pet. 3. b
 20 c Qui maledixerit patri vel matri
 Mat. 15. a. Marc. 7. b
 25 c Si elurient inimicus tuus, ciba il-
 lum Rom. 12. d
 26 b Canis reuersus ad vomitum 2. Pet.
 2. d
 I S A I A S.
 1 c Nisi Dominus sabaoth reliquisset
 nobis semen Rom. 9. f
 5 d Homo plantauit vineam Mat. 21. b.
 Luc. 20

Luc. 10. b. Marc. 11. a
 6 a Sanctus, sanctus, sanctus Dominus
 Deus sabaoth Apo. 4. c
 6 c Audiu audietis, & non intelligetis
 Math. 13. b. Marc. 4. b. Luc. 8. b
 Act. 18. f. Ioan. 12. f. Rom. 1. b
 7 c Ecce Virgo in Vtero habebit
 Mat. 1. d
 8 d Ecce ego & pueri mei quos dedit
 mihi Deus Heb. 2. d
 9 a Terra Zabulon & Terra Nephtali
 Mar. 4. c
 10 c Si fuerit numerus filiorum Israel ta-
 quam arena maris Rom. 9. f
 11 a Reuelabitur ille iniquus quem Do-
 minus, interficiet spiritu oris sui
 2. Theff. 2. c
 11 c Erit radix Iesse Rom. 15. c. A& 11. d
 21 c Cecidit cecidit Babylon illa magna
 Apo. 14. b
 22 d Mādūcēmus & bibamus, cras enim
 moriemur 1. Cor. 15. c
 22 f Hæc dicit sanctus & verus, qui ha-
 bet clauem Dauid Apo. 3. b
 23 c Absterget Dominus omnem lacry-
 mam ab oculis, &c. Apo. 7. d. 2. b
 28 c Quoniam in alijs linguis & labijs
 alijs loquar populo huic 1. Co-
 rinth. 14. d
 28 d Ecce pono in Sion lapidē offensio-
 nis Rom. 9. g. 1. Pet. 2. b. A& 4. b
 29 d Populus hic labijs me honorat
 Mat. 15. a. Marc. 7. b.
 29 c Perdam sapientiam sapientum, &
 prudentiam, &c. 1. Cor. 1. c
 33 c Vbi sapiens? vbi scriba? vbi inquisi-
 tor huius sæculi? 1. Cor. 1. c
 40 a Vox clamantis in deserto Mat. 3. a
 Marc. 1. a. Luc. 3. a. Ioan. 1. c
 40 b Omnis caro fœnum 1. Pet. 1. d
 Iac. 1. d
 40 d Quis enim cognouit sensum Domi-
 ni, aut quis instruxit eum? 1. Cor. 2. d
 40 d Quis enim cognouit sensum Do-
 mini, aut quis consiliarius eius
 fuit? Rom. 11. d
 41 b 41 a Ego sum primus, & nouissi-
 mus Apo. 1. d. & 22. c
 42 a Ecce puer meus quem elegi Mat. 12. b
 43 d Ecce noua facio omnia Apo. 21. b
 2. Cor. 5. d
 43 b Numquid dicit figmentum ei qui
 se, &c. Rom. 9. d
 45 d Vivo ego, dicit Dominus, quo-
 niam mihi floretur omne genu
 Rom. 14. b
 49 b Posui te in lucem Gentium A& 11. g
 49 c Tempore accepto exaudiui te, &c.
 2. Cor. 6. a

49 c Non esurient neque sitient amplius
 Apoc. 7. d
 50 b Tunc expuerunt in faciem eius
 Mat. 26. g
 52 b Quam speciosi pedes euangelizan-
 tium pacem Rom. 10. c
 52 d Proprie quod exire de medio eo-
 rum, & separamini, &c. 2. Cor. 6. d
 52 d Nomen Dei per vos blasphematur
 Rom. 2. d
 52 d Quibus non est annūciatum de eo,
 videbunt Rom. 13. c
 53 a Domine, quis credidit auditui no-
 stro? Rom. 10. c. Ioan. 12. f
 53 b Ipse infirmitates nostras accepit
 Mat. 8. c
 53 c Tamquā ovis ad occisionem A& 8. f
 53 d Et cū iniquis reputatus est Mar. 15.
 c. Luc. 22. d.
 53 e Qui peccatum non fecit, nec inuen-
 tus est dolus 1. Pet. 2. d. 1. Io. 3. a
 53 c Qui peccata nostra pettulit in cor-
 pore 1. Pet. 2. d
 54 a Latere sterilis quæ non parit Ga-
 lat. 4. d
 54 c Et erunt oēs docibiles Dei Io. 6. e
 55 a Et cū sitit, veniat: & qui vult,
 accipiat aquam vitæ gratis Apo-
 cal. 22. d
 55 b Dabo vobis sancta Dauid fidelis
 A& 13. c
 56 c Domus mea domus orationis voca-
 bitur Mat. 21. b. Marc. 11. c
 Luc. 19. g
 59 b Constritio & infelicitas in vijs eo-
 rum Rom. 3. c
 59 c Galeam salutis assumite Eph. 6. c
 1. Theff. 5. b
 59 d Veniet ex Sion qui eripiat & auer-
 tat impietatem a Iacob Rom. 11. d
 60 c Et portæ eius non claudentur per
 diem Apoc. 21. g
 60 d Et ciuitas non eget sole neque luna
 Apo. 21. g
 60 d Nox ultra non erit Apo. 22. a
 61 a Spiritus Domini super me Luc. 4. c
 62 d Dicite filijs Sion, Ecce rex tuus ve-
 nit Mat. 23. a
 64 b Quod oculus non vidit, nec auris
 audiuit, &c. 1. Cor. 2. b
 65 a Inuentus sum a non quærentibus
 me Rom. 10. d
 65 a Tota die expandi manus meas ad
 populum non credentem Ro-
 man. 10. d
 65 c Nouos vero celos, & noua terra.
 2. Pet. 3. c. Apo. 21. a
 66 a Cælum mihi sedes est A& 7. f
 66 g Vbi vermis eorum non moritur
 Mat. 9. g

IEREM.

- 7 b Vos autem fecistis illam speluncam latronum. Matth. 21. b. Mar. 1. 11. c. Luc. 19. g.
- 9 g Qui gloriatur, in Domino gloriatur. 1. Cor. 1. d. 2. Cor. 10. d.
- 10 a Quis non timebit re Domini? Apoc. 19. b.
- 17 d Ego sum scrutans renes & corda. Apoc. 2. f.
- 31 c Vox in Rama audita est. Mat. 2. d.
- 31 a Ero vobis in patrem, & vos eritis mihi in filios. 2. Cor. 6. d.
- 31 c Ecce dies venient, dicit Dominus, & consummabo super domum Israel, & super domum Iuda testamentum novum. Heb. 8. c.
- 31 f Hoc autem testamentum quod testabor ad illos, &c. Dabo leges meas in cordibus eorum. Heb. 10. c.
- 31 a Cecidit cecidit Babylon magna Apoc. 18. a.

EZECH.

- 1 a Accipe librum, & deuora illum. Apoc. 10. d.
- 30 b Qui fecerit homo, viuet in ea Ro. 10. b.
- 32 b Sol obscurabitur, & Luna non dabit lumen suum. Matt. 24. c.
- 36 c Nomen Dei per vos blasphematur inter Gentes. Rom. 2. d.
- DANIEL.
- 9 g Cum videritis abominationem desolationis quæ dicta est a Daniele propheta. Mat. 24. b. Mar. 13. b. Luc. 21. d.

OSEE.

- 1 d Et erit in loco, vbi dictum est eis, Non plebs mea vos, &c. Ro. 9. c.
- 1 d Vocabo non plebem meam, plebem meam. Rom. 9. c.
1. Pet. 2. b.
- 6 c Misericordiam volo, & non sacrificium. Matt. 9. b. 12. a.
- 10 b Tunc incipient dicere montibus, Cadite super nos: & collibus, Operite nos. Luc. 23. d.
- 11 a Ex Aegypto vocaui filium meum. Matth. 2. c.
- 13 d Absorpta est mors in victoria. 1. Corinth. 15. g.

IOEL.

- 1 g Et erit in nouissimis diebus, dicit Dominus, effundam de Spiritu meo. Act. 2. c.
- 1 g Omnis enim quicumque inuocauit

rit nomen Domini, saluus erit. Rom. 10. c.

A MOS.

- 1 g Numquid victimas & hostias obtulisti mihi. Act. 7. e.
- 6 a Vt vobis diuitibus. Luc. 6. d.
- 9 c Post hæc reuertar, & reedificabo tabernaculum Dauid. Act. 15. c.

IONAS.

- 2 a Sicut fuit Ionas in ventre ceti tribus diebus & tribus modis. Mat. 12. c. Luc. 11. d.
- 3 b Poenitentiam egerunt in prædicatione Ionæ. Mat. 12. c. Luc. 11. d.

MICHE.

- 5 a Et tu Bethlehem terra Iuda. Mat. 2. a.
- 7 b Veni separare hominem aduersus patrem suum & filium aduersus matrem. Mat. 10. d. Luc. 12. g.

AGGÆ.

- 2 b Adhuc semel, & ego mouebo non solum terram, sed & calum. Heb. 12. g.

HABAC.

- 1 b Videte contemptores, & admiramini, & disperdimini: quia opus operor ego in diebus vestris. Act. 13. f.
- 2 a Iustus autem ex fide viuit. Rom. 1. c. Gal. 3. b.

NAHV M.

- 1 d Quam speciosi pedes euangelizantium pacem. Rom. 10. c.
- 4 b Quid est quod scribæ dicunt, quod Eliam oporteat primum venire. Mat. 17. b. Mar. 9. b.
- 4 b Vt conuertat corda patrum in filios. Luc. 1. b.

ZACHAR.

- 3 c Loquimini veritatem vnusquisque cum proximo suo. Eph. 4. f.

MALACH.

- 1 a Iacob dilexi, Esau autem odio habui. Rom. 9. c.
- 3 a Ecce ego mitto angelum meum. Matth. 11. b. Marc. 1. a. Luc. 7. d. 102. 1. c.
- 4 b Ipse est Elias qui venturus erat. Mat. 11. b.
- 9 b Ecce rex tuus venit. Matt. 21. a. Ioan. 12. b.
- 11 c Et acceperunt triginta argenteos. Mat. 27. a.
- 12 c Videbunt in quem compunxerunt. Ioan. 19. g.
- 13 c Percutiam pastorem. Mat. 26. c. Mar. 14. b.

HEBRAICORVM, CHALDÆORVM, GRÆCORVMQ.

NOMINVM INTERPRETATIO.

ARON, Mons siue montanus.
Abba, Pater, Syrum est verbum.
Abarim, Transitus plu. nu. siue transeuntes.
Abdemelech, Sertius Regis.
Abdenago, Seruus claritatis.
Abdias, Seruus Domini.
Abdon, Seruus.
Abel, per aleph, Luctus, Ciuitas.
Abel, per he, in principio, vanitas, filius Adam.
Abessalom, Pater pacis.
Abia, Pater Domini.
Abiathar, Pater excellens.
Abigail, Pater exultationis.
Abimelech, Pater rex.
Abinadab, Pater spontaneus.
Abisag, Patris ignorantia.
Abner, Patris lucerna.
Abra, Ancilla, Græcum verbum.
Abram, Pater excelsus.
Abraham, Pater multitudinis.
Abisalom, Pater pacis.
Acan, Tribulatio.
Accaron, Sterilitas.
Achab, Frater patris.
Achsia, Dolor, vel tristitia.
Achaz, Apprehendens, siue possidens.
Achimelech, Frater meus rex.
Achitob, Frater bonitatis.
Adam, Homo, siue terrenus, aut Rufus.
Adon, Dominus, aut basia.
Adonai, Domini mei, numero multitudinis, vnum est ex nominibus Dei, quod interpres aliquando posuit pro nomine Dei tetragrammaton.
Adonias, Dominator Dominus.
Ægyptus, Angustia, siue tribulationes, Hebraicè, Mistrim.
Æneas, Laudatus.
Æthiopia Græcè, ardorem significat. He-

braicè Cus dicitur, id est nigredo, vel nigra.
Agabus, Locusta.
Agag, Testum.
Agar, Peregrina.
Aggeus, Festiuis.
Ahod, Laudans.
Alexander, Auxiliator virilis.
Alexandria, Hebraicè dicitur No. quod interpretatur crudum, siue irritatio.
Alleluia, Laudate Dominum.
Amalec, Populus lambens.
Amam, Mater, Timor eorum.
Aman, Conturbans.
Amana, Fides, siue veritas.
Anasai, per aleph, Fortis, vel robustus.
Amasai, per ain, Populi munus.
Amelech, Rex.
Amen, Fiat, efficiatur, aut firmum sit.
Aminadab, Populus spontaneus.
Ammon, Populus eius.
Amnon, Fidelis, aut verax.
Amorrhæi, Amari, Rebellis.
Amos, per aleph, Fortis, pater Isaia.
Amos, per ain, Oneratus, vnus ex duodecim prophetis.
Amri, per aleph, Amarus, vel loquens.
Amri, per ain, Manipulus, vel dominium.
Princeps militia Israeliticæ.
Amnia, Nubes Domini.
Anathoth, Responiones, siue cantica.
Andreas, Fortissimus.
Adna, Gratiola, siue misericors.
Antiochia, pro vehiculo.
Aphrica, Hebraicè Pul dicitur, id est, casus vel ruina Isaia 66, 34.
Aphrica, Nahum 3, 9. Put. Cæssa, siue pinguis.
Apostolus, Missus, legatus.
Arabes, Vespertini. 2. Par. 26, 2.
Arabes, Psal. 71, 15. Hebraicè Saba, id est, conuersio.
Azam, Celsitudo, sublimitas.

Ararat, Maledictio tremoris.
Arbee, Quatuor.
Architriclinus, Princeps triclinij.
Areopagita, De Colle Martis.
Areopagus, Collis Martis.
Areuna, Arca, vel canticum.
Argob, Gleba, vel Glarea.
Armenia, Hebraicè dicitur **Azarat**, maledictio tremoris.
Arnon, Exultans.
Arphaxad, Sanans.
Artaxerxes, Lumen, siue maledictio.
Asaph, Congregans.
Aser, per samech, Vincens filius Caath.
Aser, per sin, Beatitudo, siue felicitas, filius Iacob.
Assuerus, Princeps & caput.
Assur, Infidians, siue beatus.
Astaroth, Greces, siue diuinitas.
Athalia, Tempus Domino.
Athens, Sine cumulo.
Attalia, Augens vel nutricia.
Aua, Iniquitas.
Axa, Adornata.
Azarias, Auxilium Domini.
Azor, Adiutor.
Azotus, Hebraicè **Afdod**, Deprædatio.

B

Baal, Idolum, aut dominans.
Baalim, Idola, Dominantes.
Babel, Confusio, Commissio.
Bala, Inueterata, turbata, Ancilla Rachel, per he in fine.
Bala, Deglutiens, Destruens, Vrbs per ain in fine.
Balaam, Vetusas populi.
Balac, Destruens.
Banaia, Filius Domini.
Barac, Fulgur.
Barachias, Benedicens Dominum.
Bartiona, Filius columbae.
Barnabas, Filius consolationis.
Barfabas, Filius conuersionis.
Barthimæus, Filius cæcus.
Bartholomæus, Filius suspendentis aquas.
Baruch, Benedictus.
Bathuel, Filiatio Dei.
Batus, Mensura liquidorum.
Beel phegor, Idolum hiatus.
Beel zebub, Idolum mulier.
Bera, Putens.
Behemoth, Tumenta, Quadrupedia.
Bel, Verulus.
Bela, Deglutiens, Destruens.
Belial, Peruersus, Absque iugo.
Ben-enom, Filius diuiciarum suarum.
Beniamin, Filius dexterae.
Ben-oni, Filius doloris mei.

Bera, Putens.
Berechth, In principio. Sic vocatur primus liber Legis.
Bersabee, Putens iuramenti.
Beth-abara, Domus transitus.
Beth-ania, Domus obedientie vel afflictionis.
Beth-auen, Domus vanitatis.
Beth-dagon, Domus trumentum.
Beth-el, Domus Dei.
Bether, Diuisio.
Beth-lehem, Domus panis.
Beth-phage, Domus oris vallium.
Beth phogor, Domus hiatus.
Beth sabee, Domus iuramenti, Ciuitas.
Beth-laida, Domus frugum.
Beth-sames, Domus solis.
Bethul, Virgo.
Bezech, Fulgur.
Boanerges, vel iuxta S. Hieronymum, Banereem, Filij tonitruui.
Booz in fortitudine.
Borith, Herba in qua est acrimonia saponis.
Bosor, Munio.
Bosra, Idem.

C

C **Aath**, Congregatio, Obfusio.
Cade, Sanctitas.
Cain, Possessio, Possessus.
Caleb, quasi cor.
Cana, Zelus, Emulatio.
Cananzus, id est, ex Cana vico Galilææ.
Capharnaum, Ager poenitentia.
Cappadoces, Hebraicè **Caphthorim**, id est sphærule.
Cariath-iarim, Ciuitas silurarum.
Cariath-sepher, Ciuitas literarum.
Carmel, Cognitio circumcissionis, vel agnus circumcissus.
Carthaginenses, Hebraicè **Tharsis**, id est, contemplatio gaudiij.
Cedar, Nigredo, tristitia.
Cedes, Sanctitas.
Cedron, Denigratus, Tristis.
Cephas, Petrus a petra. Syrum.
Cetura, Aromatizans.
Chareas, Lætus.
Chaldaea, Hebraicè **Chasdim**, id est, Quasidæmones.
Cham, Calidus, Calor.
Chanaam, Mercator, Negotiator.
Charmel, Idem quod Carmel.
Cherub, Quasi Magister.
Chodchod, lassis.
Chorrai, Furor.
Christus, Vincens.
Chus, Aethiops.

Cin, Possessio, Emptyo.
 Cinoth, Lamentationes.
 Cis, durus, Stipula.
 Cleophas, Gloria omnis.
 Coelestria, Cuna Syria.
 Gblossenses, Supplicio affecti.
 Corban, Corbana, Donum, Oblatio.
 Core, Caluus, caluitium, per heth in sine.
 Core, per aleph in sine, Vocans, legens. 1.
 Par. 9. 19.
 Corozaim, Hic est mysterium.
 Cosbi, Mendax.
 Cyprus, Pulchra.
 Cytus, Quasi miser.

D

D Agon, Frumentum.
 Dalila, Paupertas.
 Damascus, Sanguinis succus.
 Damascus, 1. Reg. 16. b. Similitudo incen-
 dij. Hebr. Dumefec.
 Dan, Iudicans, siue iudicium.
 Daniel, Iudicium Dei.
 Darius, Requirens.
 Darmaleus, Generationis procuratio.
 Dathan, Riuis, Lex.
 Daud, Dilectus.
 Debora, Apes, Verbum.
 Decapolis, Decem ciuitatum sub. Regio.
 Diabolus, Criminator, Calumniator.
 Diabolus, Habacuc 1, 2, 4. Hebr. Reseph, id
 est, Volueris, Flamma.
 Dibre haiaim, Verba dierum.
 Didymus, Gemellus.
 Dina, Iudicium, vel Iudicans.
 Dionysius, Diuinitus, stillatus.
 Dithalassum, Duo maria.
 Doeg, Sollicitus, anxius.
 Dor, Generatio.
 Dura, Generatio, vel Habitatio.

E

E Bal, Aceruus vetustatis.
 Ecclesiastes, Concionator.
 Eden, Voluptas, Deliciae.
 Edom, Rufus.
 Eglon, Vitulus.
 Elcana, Deus zelotes.
 Eleazar, Dei adiutorium.
 Eleanan, Dei gratia siue misericordia.
 Eliacim, Dei resurrectio.
 Elias, Deus Dominus.
 Eliezer, Dei adiutorium.
 Elimelech, Deus meus rex.
 Elizabeth, Deus iuramenti.
 Elifus, Dei salus, Deus saluans.
 Eliehaddebarim, Hæc sunt verba. sic inci-
 pit quintus liber Legis.

Elnathan, Deus dedit.
 Emmanuel, Nobiscum Deus.
 Emmaus, Timens consilium.
 Enac, Gigas, Torques.
 Encania, Renouatio, Dedicatio.
 Ennom, Ecce illi.
 Enos, Homo, vel vir.
 Ephraim, Frugifer, Crescens.
 Ephraim, Hebraice Ephra, id est, pulchra-
 lenta, siue plumbea, 2. Reg. 13. b. 7.
 Ephrata, Vbertas, siue frugifera.
 Ephron, Puluis.
 Esau, Faciens, Operans.
 Esdras, Adulator, Atrium.
 Esther, Occulta, Abscondita.
 Etam, Auis eorum.
 Etham, Fortitudo eorum.
 Eubulus, Prudens.
 Ezechias, Fortitudo Domini.
 Ezechiel, Fortitudo Dei.
 Ezriel, Auxilium Dei.

G

G Alaad, Abiectio.
 Gabaa, Collis.
 Gabriel, vir Deus, aut Dei.
 Gad, Felix, Accinctus.
 Gadgad, Felicitas felicitatis, Accinctus
 exercitus.
 Galaad, Aceruus testimonij.
 Galata, Lactantes.
 Galgal, Rota, Renouatio.
 Galilza, Volubilis.
 Gazer, Praefectio.
 Gazophylacium, Vbi thesauri templi ser-
 uabantur.
 Gebal, Terminus.
 Gedcon, Conterens.
 Gehenna, Vallis tristitiae.
 Gehennon, Vallis contritionis.
 Gelboe, Renouatio investigationis.
 Gersom, Aduena ibi.
 Gerson, Exilium eius.
 Giblij, Terminus.
 Gihon, Pectus, Exitus.
 Gog, Tectum.
 Golgotha, Caluaria, vbi capita mortuo-
 rum reponuntur.
 Goliath, Transmigrationis.
 Gomor, Genus mensuræ.
 Gomorha, populus rebellis.
 Græci, Hebraice Ieuanim, id est decepto-
 res.

H

H Abacuc, Luctator.
 Hananias, Gratia Domini.
 Haram, Destructus.
 Hauoth-iair, Oppida illuminationis.
 Hebal,

Hebal, Aceruus vetustatis.
 Heber, Socius, pariteps, per heth in principio.
 Heber, per ain, Transitus.
 Hebraus, Transiens.
 Hebron, Societas.
 Heli, Oblatio.
 Heliopolis, Hebraicè dicitur On, id est, dolor.
 Henoch, Dedicatus.
 Hermon, Destructio.
 Hefron, Sagitta exultationis.
 Heua, Viua, Viuens.
 Hierapolis, Sacra ciuitas.
 Hieronymus, Sacrum nomen.
 Holofernes, Fortis dux.
 Hor, Mons.
 Horeb, Desertum.
 Horma Destructio.
 Hur, Libertas.
 Hus, Consilium.
 Hymenzus, Carmen nuptiale.

I

I Abel, Desfluens.
 Iabes, Siccitas, per fin in fine.
 Iabes, Tristitia, per fade in fine.
 Jacob, Supplantator.
 Iaher, Ascendens, Damula.
 Iahiel, Viuit Deus.
 Iairitis, Illuminatus.
 Iamin, Dexter, vel Dexter.
 Iaphet, Dilatatus.
 Iason, Sanans.
 Iauan, Deripiens.
 Ichabod, Vbi gloria, Vnde gloria.
 Idumea, Rufa, Terrena.
 Iebus, Conculcatio.
 Iechonias, Preparatio Domini.
 Iehu, Ipse, Existens.
 Iehus, Tinea corrosus, per fin.
 Iehus i. Par. 8. b. 10. Consiliarius, per fade.
 Iemini, Dexter, vel Dexter.
 Iephthe, Aperiens.
 Ierameel, Misericordia Domini.
 Ieremias, Celsitudo Domini.
 Iericho, Luna, Mensis.
 Ierobaal, Impugnans idolum.
 Ieroboam, impugnans populum.
 Ierofolyma, Visio pacis, Visio perfecta.
 Ierusalem, Idem.
 Iesse, Ens, Existens.
 Iesoc, Est vacuus.
 Iesus, Hebraicè, Iehosus, Dominus saluator.
 Iethro, Excellens.
 Iezonias, Auscultatio Domini.
 Iezrahel, semen Dei.
 Indus, id est, de India. Hebraicè dicitur Hodu, id est, laudatio.

India, Iob 28. c. 13. Hebraicè, Ophir, id est, cinis.
 Ioab, Paternitas, Habens patrem.
 Ioachaz, Domini apprehensio.
 Ioachaz, 2. Par. 34. b. 8. Apprehensio.
 Ioachim, Domini preparatio.
 Ioacim, Domini resurrectio.
 Ioas, Dissidens, Desperans.
 Ioas, Domini ignis, 4. Reg. 11. d. 21. Hebr. Ichoas.
 Ioas, 1. Par. 7. b. 8. & 27. d. 28. Tinea corrosus, per ain.
 Iob, Dolens, Gemens.
 Ioel, Volens, Incipiens.
 Iohanan, Gratosus, Fius, Misericors.
 Iohannes, idem.
 Ionas, Columba.
 Ionadab, Spontaneus.
 Ionathan, Domini donum, filius Saul.
 Ioram, Excelsus.
 Iordanis, Fluvius iudicii.
 Iosaphat, Dominus Iudex.
 Ioseph, Augmentum.
 Ioseph, Psal. 80. a. 2. Domini augmentum.
 Hebr. Iehoseph.
 Iosias, Ignis Domini.
 Iosue, Dominus saluator.
 Isaac, Ritus.
 Isai, Munus aut Ens.
 Isai, 1. Par. 2. b. 13. Vir meus.
 Isaias, Domini salus.
 Isboeth, Vir confusiois.
 Iscariotes, Vir occisionis.
 Ismahel, Exaudito Dei.
 Israel, Puzualens Deo.
 Issachar, est merces, premium.
 Ithamar, Insula palmarum.
 Iubileus, Buccina.
 Iudas, Laudatio.
 Iulius, Lanuginosus.

L

L Aban, Albus, Candidus.
 Lamech, Pauper, Humiliatus.
 Lapidoth, Fulgura.
 Lazarus, Dei adiutorium.
 Lechi, Maxilla.
 Leci, Lex.
 Leui, Copularius.
 Leviathan, Copulatio, Societas sua.
 Lia, Laboriosa, Fatigata.
 Libanus, Candidus.
 Libya, Hebraicè Lubim, Cor maris.
 Lithostrotos, Lapidibus stratus.
 Lot, Inuolutus, Colligatus.

M

M Aacha, Attrita.
 Maasias, Opus Domini.
 Maceda, incendium.
 Madian, iudicium, Litigans.
 Magdalena, Magnifica.

Magi, Sapientes, vel philosophi.
 Malachias, Nuntius meus.
 Malaleel, Laudans Deum.
 Malchus, Rex.
 Mammiona, Pecunia, Diuitiz.
 Mamzer, De scorto natus.
 Manahem, Consolator.
 Manasses, Oblitus, Obliuio.
 Manue, Requies.
 Mara, Amara.
 Mardochai, Amara, contitio.
 Maria, Exaltata, Amantudinis mare.
 Martha, Prouocans.
 Massa, Onus.
 Malpha, Specula.
 Mathusael, Mortem suam postulans.
 Mattheus, Donatus.
 Melchias, Rex Dominus.
 Melchisedec, Rex iustitiz.
 Melchisedec, Rex saluator.
 Mesollam, Pacificus.
 Mesopotamia, Regio sic dicta, quod duobus fluuijs, Euphrate & Tigri ambiatur.
 Micha, Pauper.
 Michael, Quis sicut Deus.
 Michas, Idem.
 Michol, Quis omnia?
 Miphoboseth, De ore ignominia.
 Misael, Quis postulator?
 Miste, Proverbia, Nomen libri.
 Misphar, Iudicium.
 Mna, Libra, Talentum.
 Mosb, De patre.
 Moria, Amariundo.
 Mosa, Azymum, per fide.
 Mosa, 1. Par. 3. a. 9. Onus.
 Moyse, Attractus (sub. de aquis.)
 Mylia, Scelera.

N

N Aaman, Pulcher.
 Nabal, Stultus.
 Nabo, Loquela, Prophetia.
 Naboth, Idem.
 Nabuchodonosor, Planctus iudicij.
 Nachor, Ratuus, Arduus.
 Nadab, Spontaneus.
 Nahafion, Coluber, Serpens.
 Nahum, Consolator.
 Naim, Pulcher.
 Nathan, Donatus.
 Nathanai, Donum Dei.
 Nazari, Separati, Sandificati.
 Nazareth, Sandificata, Separata. Si autem per fide senbatur, Custodia, vel florida, interpretatur.
 Neapolis, Noua ciuitas.
 Nehemias, Consolatio.
 Nehustan, Aeneum.
 Nemrod, Rebellis.
 Nephthali, Equiparatio.

Niniue, Pulchra.
 Noe, Cessatio, Requies.
 Noema, Decora.

O

O Badias, Seruus Domini.
 Obed, Seruus.
 Obed-edom, Seruus hominis.
 Ochozias, Apprehensio.
 Odollam, Testimonium illis.
 Og, Subcinericius panis.
 Olla, Eleuatio, Holocaustum.
 Onam, Dolor.
 Onana, Dolor, Iniquitas.
 Onesimus, Vtilis.
 Oolla, Tabernaculum.
 Ophni, Pugnus, Pugillus.
 Oreb, Cornuus.
 Ofes, Saluator.
 Oza, Fortitudo.
 Ozias, Fortitudo Domini.
 Oziel, Fortitudo Dei.

P

P Alastina, Conspersa (sub. cinere)
 Paracletus, Consolator, Aduocatus.
 Paraclete, Preparatio.
 Pascha, Transitus.
 Pentateuchus, Quinque volumina.
 Pentecoste, Quinquagesima (sub. dies).
 Petrus, Saxum, Petra.
 Phacee, Aperiens.
 Phanuel, Videns Deum.
 Pharaon, Dissipans.
 Phares, Diuino, Filius Iudz.
 Phares, per sin. 1. Par. 7. d. 16. Eques.
 Pharizai, Diuini.
 Phasé, Transitus.
 Phasga, Collis.
 Philistha, Conspersa cinere.
 Phineas, Facies confidentis.
 Phogor, Hiatus.
 Phul, Africa.
 Pigmat, Hebraice dicuntur. Gamadim.
 Probatia, Ouina, Locus ubi pecora sacrificanda tenebantur.
 Profelytus, Aduersus, Peregrinus.

R

R Ab. Psal. 136. a. 4. Superba, Fortis.
 Rabba, Multa, Grandis.
 Rachel, Ovis.
 Raguel, Factor Dei.
 Rahab, Lata, Dilatata.
 Ram, Excelsus.
 Ramesses, Tonitruum timentis.
 Raphael, Medicina Dei.
 Raphaim, Gigantes, Medici.
 Rebecca, Saginata.
 Rebla, Reblatha, Rixa.
 Rechab, Quadriga.
 Remmon, Malum granatum.
 Respha, Extensio.

Roboam,

Robdam, Dilatans populum.
Roma, Excelsa, Sublimis.
Ruben, Videns filium.
Ruma, Excelsa.
Ruth, Saturata.

S

Saph, Cogitans.
Saba, per sin, Conuersio, Captiuitas.
Saba, per samech, Circuitio.
Sabaoth, Exercitus, in plurali.
Sabatha, Circuitus.
Sabbatismus, Requies, Cessatio.
Sabbatum, Idem.
Sadducei, Iusti.
Sadoc, Iustus.
Sale, Missio.
Salem, vel Sallem, Pax.
Salmanasar, Pax ligata.
Salmon, Pacificus.
Salomich, Idem f. g.
Salomon, Pacificus.
Sathpaad, Vmbra formidinis.
Samarita, Custodia, Adamas.
Samson, Sol eius, Nominis uerbo.
Samuel, positus a Deo.
Saphan, Hereticus, Cuniculus.
Saphar, Iudicans.
Sara, per he in fine, Domina, vxor Abrahæ.
Sara, per heth in fine, Odorans, Domina odoris.
Sarai, Domina mea.
Sarephra, Angustia buccellæ.
Saron, siue Saronæ, Planities.
Satan, Aduersarius.
Saul, Postulatus, Commodatus.
Saul, i. Reg. 9. a. 2. Hebraicè, Sual, Vulpes.
Scenopogia, Festum tabernaculorum.
Schibboleth, Spica.
Sedecias, Iustus Domini.
Segor, parua.
Sehon, Eradicatio.
Sela, Dissoluens, Filius Iudæ.
Sellum, pacificus.
Sellum, Manens.
Sem, Nomen, Fama, Positus.
Semei, Obediens.
Semei, i. Par. 2. d. 3. Nomen meum.
Sennacherib, Rubus destructionis.
Seon, Sonitus.
Sepharaïm, Libri, vel Scribæ.
Sephora, Pulchra, aur tuba, Exod. 1. c. 15.
per sin.
Sephora, Exod. 1. d. 2. 1. Auis, Passer, vxor Moïsi.
Seth, Positus.
Setim, Expansiones.
Siba, Exercitus, Militia.
Sibboleth, Onus.
Sicera, Ebrietas.
Sichem, Humectus.

Sihor, Niger, Turbidus: Nilus.
Siloe, Millus, Mittens.
Simeon, Audiens, Exauditio.
Simon, Obediens.
Sin, Rubus, Exo. 16. a. 1. per samech.
Sin, per iade, Arma, scutum.
Sion, Aceruus. 2. Reg. 1. b. 7.
Sion, Deut. 4. g. 48. Streptitus.
Sisara, Hirundinem videns.
Sodoma, secretum eorum.
Somer, Custos.
Sophtim, Iudices.
Sorec, Vinea.
Stephanus, Coronatus.
Sulamitis, Pacifica, Perfeda.
Sunamitis, Dormiens.
Susanna, Lilium, Rosa.

T

Tarsus, Alata, Pennata.
Thabor, Electio, Patris.
Thaddæus, Laudans.
Thamar, Palma, Dactylus.
Thate, Odorans, Spicans.
Tharlis, Contemplatio gaudij.
Thau, Signum.
Thecua, Spes, Funiculus.
Thetaphim, Simulachra.
Thomas, Abyssus, Geminus.
Thopheth, Tympanum, Seductio.
Timaus, Cacus, Cæcitas.
Timotheus, Honor Dei.
Titus, Honorabilis.
Tobias, Bonus dominus.
Tubalcain, Mundana possessio.
Tyni, Hebraicè Sorim, id est, tribulantes.

V

Vaiera, & vocauit. Liber Leuitici.
Vaiedabber, Et locutus est. Liber Numerorum.
Vashti, Potans, Bibens.
Velle semoth. Et hæc sunt nomina secundus liber Legis, qui Exodus Græcè vocatur.
Vr, Ignis.
Vrias, Ignis Domini.

Z

Zabad, Dos, Dotatus.
Zabdi, Idem.
Zabulon, Habitaculum.
Zacchæus, Pulus.
Zacharias, Memoria Domini.
Zambri, Cantans.
Zara, Oriens.
Zebedæus, Dos, Dotatus.
Zebee, Victima.
Zelotes, Amulator.
Zelpha, Distillatio oris.
Zorobabel, Alienus à confusione.

F I N I S.

INDEX BIBLICVS,

QVI RES EAS DE QVIBVS

IN SACRIS BIBLIIS AGITVR,

Ad certa Capita, alphabeti ordine digesta, reuocatas,
summa breuitate complectitur.

IN hoc Bibliorum Indice, Candide Lector, primus numerus, libri caput denotat; proxime deinde sequentes vsque ad hoc signum †, vel (si hoc signum non adsit) ad proximam vsque sequentis libri citationem, sunt versuum in eodem capite signatorum nota. Exempli gratia in voce AARON, Exod. 4, 14, 16, 30 † 5, 1 † 6, 13 † 7, 1, 2. legendum est: Exodi capite 4. versu 14 versu 16. & versu 30. Item cap. 5. versu 1. cap. 6. versu 13. cap. 7. versu 1. & 2. Cum autem asteriscus seu stella in hunc modum (Leu. 8. *) numero apponitur, indicium est, rem de qua agitur, per plures versus in eo capite tractari: vel significat locum illum esse inter reliqua diligentius notandum. Porro si quod quaeris, in versu hic notato contingat non adeo perspicue inueniri, tum aliquot ex propinquis versibus antecedentibus, vel sequentibus tibi erimus perlustrandi. In librorum nominibus ad faciliorem & certiore distictionem id obseruatum est, vt Eccle. Ecclesiasten, Eccli. vero Ecclesiasticum notes.

AARON adiungitur fratri suo Moysi socius. Exo. 4, 14, 16, 30 † 5, 1 † 6, 13 † 7, 1, 2. Mich. 6, 4. fuit pro nepos Leui, Exo. 6, 14, 18, 20. peculiari ritu consecratur cum suis filijs ad ministerium sacerdotij, Leuit. 8. * Num. 3, 10. Deut. 18. 1. Hebr. 5, 4. sicut Dominus praescripserat Exod. 29. * 40, 12. Aaronis & filiorum sacerdotalis ornatus. Exod. 28. * Aaronis sacerdotis auctoritatem, qui noluerunt agnoscere, inusitato genere mortis intereunt, Exod. 16, 1, 11, 30, 31. Aaron insigni miraculo ostenditur praeter ceteris a Deo in sacerdotem summum electus. Exo. 17, 1, 8. post oblationem factam benedixit extensa manu populo, Exod. 9, 22. iure perpe-

tuo accipit pro officio Sacerdotali oblationes, & primitias a populo, Num. 18, 8, 9, 11, 12. * & a Leuitis decimas decimarum, Num. 18, 26, 28. moritur, Num. 20, 28 † 33, 36. Deut. 10, 6 † 32, 50. succedit ei in lumino Sacerdotio Eleazar, Num. 20, 26. Deut. 10, 6. Aaronis laus Eccli. 45, 7, 8, 9.

ABARIM mons vnde moriturus iam Moyses terram Chanaan prospexit. Num. 21, 11. † 27, 12 † 33, 44. Deuter. 32, 49.

ABBA pater, Marc. 14, 36. Rom. 8, 19, Galat. 4, 6.

ABDEMELECH propugnator, & patronus Ieremias, Ier. 38, 7. liberatur a gladio Chaldaeorum, Ier. 39, 16, 17.

ABDENAGO mittitur in fornacem

cem ardentem, Dan. 3, 21. appellatur Azaria, Dan. 1, 6.

ABDIAS abscondit prophetas Domini, 3. Reg. 18, 3, 13.

ABDON Index in Israel, Iud. 12, 13.

ABEL occiditur a fratre Cain, Gen. 4, 8, 1. Ioan. 3, 12. de eodem lege Matt. 23, 35. Luc. 11, 51. Heb. 11, 4. † 12, 24.

ABIAM filius Roboam rex Iuda, 3. Reg. 14, 31 † 15, 1. 2. Paralip. 13, 15. reliquit Asa regni successorem, 3. Reg. 15, 8. Matth. 1, 7.

ABIA THAR sacerdos effugit manus Saulis, 1. Reg. 22, 20. confugit ad Dauid in Ceilam, 23, 6. cum Adonia se coniungit, 3. Reg. 1, 7. amouetur sacerdotio, 2, 27. iuxta illud 1. Reg. 2, 30, 32.

ABIDAN dux Benjamin, Num. 1, 11.

ABIGAIL vxor impij Nabal, 1. Reg. 25, 3. nubit Dauidi regi, post mortem Nabal, 25, 39.

ABIHV & Nadab filij Aaron igne absumuntur, Leuit. 10, 2. Num. 26, 61.

ABIMELECH rex Geraris aufert Abraham Saram, Genes. 20, 2. inquit pactum cum Abraham, Gen. 21, 23, 32. inquit pactum cum Isaac, Gen. 26, 31.

Abimelech filius Gedeonis, Iudic. 8, 32, occidit 70. suos fratres, & istu lapidis molaris interficitur, Iudic. 9, 53. 2. Regum 11, 21.

ABIRON effert se contra Moysen, vnde & terra discedens, cum absorbet, Num. 16, 26, 10. Deut. 11, 6. Psalm. 105, 17. Eccli. 45, 22.

ABISAG Sunamitis, ducitur ad regem Dauid, 3. Reg. 1, 3. petitur ab Adonia in vxorem, 2, 17.

ABISAI filius Saruiz, 2. Reg. 2, 18 † 16, 9 † 19, 21 † 20, 6 † 23, 18.

ABIVD filius Zorobabel, Matth. 1, 19. appellatur Anania, 1. Paral. 3, 19.

ABNEGATIO sui ipsius, Gen. 12, 4 † 22, 1, 9. Deuter. 33, 9, 3. Reg. 19, 19, 2. Machab. 6, 19, 23. Matt. 4, 19 † 5, 29 † 10, 39 † 16, 24 † 19, 21. Marc. 10, 21. Luc. 9, 23 † 14, 26 † 17, 33. Ioan. 12, 25.

Abnegatio omnium rerum, Gen. 12, 1. Deut. 33, 8. Rut. 2, 11. 2. Paralip. 25, 9. Matth. 4, 19 † 19, 21, 27. Marc. 1, 17 † 10, 28. Luc. 5, 11 † 14 † 26 † 18, 22. 1. Cor. 7, 29. Ioan. 12, 25. Philip. 3, 7.

ABNER praefectus militum Saulis, creat Isboeth regem Israel, 2. Reg. 2, 8. paciscitur cum Dauid, 3, 12. occiditur a Ioab, 2. Reg. 3, 27.

ABRA ancilla Iudith, Iudith 8, 32 † 10, 2. libertate donatur, Iudith 16, 28.

ABRAM filius Thare habet Sarai

vxorem, Gen. 11, 29. egreditur ex patria in terram Chanaan praecipiente Domino, 12, 4. proficiscitur in Aegyptum, 12, 10. redit inde in Chanaan, 13, 1. Liberat Loth fratrem suum ex manibus hostiu, 14, 14. accipit promissionem seminis, 15, 4 † 17, 16 † 18, 10. concumbit cum Agar, 16, 4. accipit promissionem seminis, & signum foederis, appellaturq. Abraham, 17, 5. orat pro Sodomitis, 18, 23, 28, 32. Isaac ei nascitur, 21, 2. pararus est offerre Isaac 22, 9. mittit seruum qui quærat vxorem filio suo Isaac, 24, 4. moritur, 25, 8. commendatur. Eccli. 44, 20. appellatur pater multarum gentium & omnium credentium, Genes. 17, 5. Isa. 51, 2. Matth. 3, 9. Luc. 19, 9. Ioan. 8, 39. Rom. 4, 11, 17, 18. † 9, 7. Gal. 3, 8. de ipso & eius femine vide Ios. 24, 3. Isa. 41, 8 † 51, 2. Ezech. 33, 24. 2. Esdr. 9, 7. Matth. 8, 11. Act. 7, 2. 16. Heb. 11, 17.

ABRAHAE filij qui dicantur, Io. 8, 33. Rom. 9, 7. Gal. 3, 7.

ABSA LON filius Dauid, 2. Reg. 3, 3. occidit suum fratrem, & fugit ad Tholomai regem Gessur, 13, 37. reuocatur, 14, 21, 23. conatur patris occupare regnu, 15, 6. concumbit cum patris concubinis, 16, 22. iuxta prophetiam, 12, 11. tribus hastis transfigitur a Ioab, 18, 14.

ABSTINENTIA a quibusdam cibis, Genes. 1, 29, 30. † 2, 17 † 3, 11 † 9, 4. Exod. 12, 9. † 13, 6 † 21, 28 † 22, 31 † 29, 34. Leuitic. 6, 24 † 7, 19. † 11, 4. † 17, 27. † 19, 7 † 22, 8. † 23, 14. Num. 6, 4 † 18, 10. Deuteronom. 12, 16 † 14, 3. Tob. 1, 12. Iudith 12, 2. Danie. 1, 8. 2. Machab. 7, 1. Matth. 12, 4. Mar. 3, 23. Luc. 6, 1. Act. 15, 29.

Abstinencia a vino, Leuit. 10, 8 † 11, 34. Num. 6, 3. Iudic. 13, 4, 14. Iere. 35, 6. Ezech. 43, 21. Luc. 1, 15.

Abstinendum a cibo & potu etiam licito propter scandalum alterius, 2. Machab. 6, 24. Roman. 14, 20, 21. 1. Cor. 3, 13.

Abstinencia praecipuum violare nolentes, Iere. 35, 6. 2. Mach. 6, 39. † 7, 2.

ABVSVS vestium, Isa. 3, 18. Ezech. 7, 20. Esther 14, 16. Matth. 11, 8. Mar. 12, 38. Luc. 7, 15 † 16, 19 † 20, 45. 1. Tim. 2, 9. 1. Per. 3, 3.

ACCEPTIO personarum, vide Persona.

ACCEPTIO munerum, Exod. 23, 8. Num. 35, 31. Deut. 10, 17 † 16, 19 † 27, 25. 2. Paralip. 19, 7. Iob 15, 34 † 36, 18. Prouer. 14, 20 † 15, 27 † 17, 23 † 19, 6 † 22, 9 † 28, 21. Eccli. 4, 36. † 7, 6 † 20, 34. Isa. 1, 23 † 5, 23 † 33, 15. Iud. 16.

ACE-

ACEDIA, 2. Reg. 11*. Prouer. 6, 6.

† 10, 4, 26 † 12, 11 † 13, 4 † 18, 8 † 19, 15, 24 † 20, 4, 13 † 21, 25 † 24, 30 † 26, 13 † 28, 19. Ezec. 16, 49. Eccli. 33, 26. Rom. 12, 11.

ACHAB impius rex Israel, 3. Reg. 16, 29, 30 † 18*. vincit Syrios 20, 20, 29. init foedus cum Benhadad rege Syriæ 20, 34. exercet tyrannidē in Naboth, 3. Reg. 21, 2. traiecitur telo, & sanguinem eius canes lambunt, 22, 38. secundum verba Heliz, 21, 19. filij eius pereunt, 4. Reg. 10, 7, 11. secundum illud 3. Reg. 21, 21. 4. Reg. 9, 7.

ACHAIA, Actor. 18, 12, 27 † 19, 21. Roman. 15, 26, 1. ad Corinth. 16, 15, 2. ad Corinth. 1, 1 † 9, 2 † 11, 10. 1. ad Thess. 1, 7.

ACHAN lapidatur, Ios. 7, 25. 1. Par. 2, 7. in valle Acor, Ios. 7, 24 † 15, 7. Isaïa 65, 10. Osee 2, 15.

ACHAZ filius Ioatham, impius rex Iuda, 4. Reg. 16*. 2. Paralip. 28*. Isaïa 7*. Matth. 1, 9 appellatur Eliezer, Luc. 3, 39. Ezechias filius in regnum patri succedit, 2. Par. 28, 27. Matth. 1, 10.

ACHIAS filius Achitob, sacerdos Domini, 1. Reg. 14, 3, 18. appellatur Achimelech, 21, 1.

ACHIOR dux Ammonitarum, Iudith 5, 5. traditur in manus filiorum Israel 6, 7. fit Iudæus, 14, 6.

ACHIS rex Geth donat Dauidi ciuitatem Siceleg, 1. Reg. 27, 6.

ACHITOPHEL Dauidi a consilijs, adhæret Absaloni, 2. Reg. 15, 12. dat impium consilium, 16, 21. suspendit se, 17, 23.

ADAM creatur, Gen. 1, 27. collocatur in paradiso, & ligni scientiæ vsus ei interdicitur, 2, 15. persuasione Eux præceptum violat, & paradiso pellitur, 3, 6, 23. Osee 6, 7. moritur, 5, 5. Rom. 5, 14, 1. Corint. 15, 22.

ADHORTARI ad bonum, Gen. 13, 8 † 45, 24. Ios. 22, 5, 2. Paralip. 30, 6 † 32, 7, 2. Esdr. 5, 6, 9. Actor. 11, 23 † 14, 21 † 20, 17*. 1. Thessalon. 5, 11. Tit. 2*. † 3, 1. Heb. 8, 12.

ADONIAS affectat regnum patriæ sui, 3. Reg. 1, 5. vxorem petit Abisag, & occiditur, 2, 17, 25, 34.

ADONIBEZEC capitur, Iudic. 1, 6.

ADORATIO angeli & hominibus tributa, Genes. 18, 2 † 19, 1 † 23, 12, † 27, 20 † 33, 3*. † 42, 6 † 43, 26. Exod. 15, 7. Num. 22, 31, 1. Reg. 20, 41 † 25, 23 † 28, 14. 2. Reg. 9, 6 † 14, 3*. 3. Reg. 1, 15, 22. Iudith 10, 20. Esther. 3, 2. Dan. 2, 46.

Actor. 10, 25.

ADRA MELECH idolum, 4. Reg.

17, 31.

Adramelech vsus subsidio fratris sui Sarasar, occidit patrem Sennacherib, 4. Reg. 19, 37. Isaïa 37, 38.

ADVENTVS Domini expectandus, Matt. 24, 42 † 25, 13 † 26, 40. Mar. 13, 33. Luc. 12, 40 † 21, 34. Rom. 13, 12. Ephes. 6, 18. Colossi. 4, 1. 1. Thess. 5, 6. 1. Pet. 4, 7 † 5, 8. Apoc. 3, 3 † 16, 15.

ADULTERIVM, luxuria, & fornicatio, Gen. 6, 2 † 19, 5 † 31, 33*. † 38, 15. Exod. 22, 16. Leuit. 18*. † 19, 29 † 20, 10, 13 † 21, 9. Num. 25, 16. Deuter. 22, 13, 22, 23 † 23, 17. Iudic. 19, 2, 25. 1. Reg. 2, 22. Tob. 4, 13. Prouer. 2, 16 † 5*, † 7, 10*. † 22, 14 † 23, 27 † 29, 3. Eccl. 7, 27. Eccli. 23, 25*. † 25, 4. Ezech. 22, 10. Actor. 25, 30. Rom. 1, 26, 1. Corinth. 5, 11 † 6, 9; 13 † 10, 8. Ephes. 5, 3. Col. 3, 5, 1. Thess. 4, 3. 1. Tim. 1, 10. Hebr. 13, 4.

Adulterium carnale & spirituale prohibetur, committitur, & punitur, Genes. 20, 2 † 26, 7. Exod. 20, 15. Leuit. 18, 8 † 20, 10. Num. 5, 13. Deut. 5, 18 † 22, 22, 30. Iudic. 19, 2. 2. Reg. 11, 2, 4 † 12, 1, 9. Iob 24, 15 † 31, 1, 9. Psalm. 72, 27. Prou. 5, 3, 8, 20 † 6, 24, 32 † 7*. Isaïa 57, 1. Ierem. 2, 36 † 3, 1 † 5, 7 † 13, 26. Osee 2, 4 † 4, 2. Sapient. 3, 16. Matth. 5, 27 † 14, 3 † 19, 9. Ioan. 8, 3. 1. Corinth. 6, 10. 1. Thess. 4, 3. Heb. 13, 4. Iacob. 4, 4.

ADVERBIVM, super tributa seu quæstor ararius Dauidis 2. Reg. 20, 24. postea a tributis ipsi Roboam, lapidatur 3. Reg. 12, 18.

ÆGYPTIACA captiuitas prædicatur, Genes. 15, 13, incipit, Exod. 1, 8, 13. Act. 7, 18.

De Ægypto exitus, & liberatio Israelis promittitur, Gen. 15, 16 † 48, 21 † 50, 14. Exod. 3, 17 † 6, 6. adimpletur, & exeunt viri 600000. Exod. 12, 37, 51 † 13*, 14*. Num. 33, 1. Deuter. 16, 1. Osee 13, 4. Mich. 6, 4.

In Ægyptum redire improbe flagitat Israeliticus populus, Exod. 14, 11 † 16, 1. † 17, 3. Num. 11, 5 † 14, 4 † 20, 3.

Contra Ægyptum prophetatur, Isaïa 19, 1, 11, 18 † 20, 3. Ierem. 43, 20 † 44, 30 † 46*. Ezech. 29*. † 30*. † 31*. † 32*.

Ægyptiaca redemptio frequenter in memoriam reuocatur tamquam summum beneficium, Exod. 20, 2. Leuit. 22, 33 † 26, 13. Deut. 4, 37 † 5, 6 † 7, 8 † 14, 14 † 16, 6. Iudith 2, 1, 6, 8, 1. Regum 10, 18. 4. Regum 17, 7. Mich. 6, 4.

Ægyptus affligitur plagis varijs, Exod. 7*, 8*.

7. 19. 10. 11. vt prædixit Dominus,
Exod. 3, 19.

Ægyptus expugnatur a rege Babylo-
nia, 4. Reg. 24, 7. Ierem. 46, 2.

Ægyptij prodeunt in pugnam contra
Iudam, 2. Paral. 12, 2.

Ægypto potitur Antiochus, 1. Machab.
1, 17. in Ægyptum fugit Christus Hero-
dem. Matth. 2, 13.

ÆGROTATIO & morbus poena
peccati, Exo. 13, 26. Leu. 26, 16. Num. 12*,
Deut. 7, 15. 28, 27, 60. 2. Reg. 24, 13. 4. Reg.
5, 27. 2. Paral. 21, 18. Ioan. 5, 14.

Ægroti visitandi sunt & consolandi,
Genes. 48, 1. 4. Reg. 3, 29. 13, 14. Iob 2, 11.
Psal. 40, 4. Eccle. 7, 3. Eccli. 7, 38. Matt. 25,
37, 40. Ioan. 11, 3. 12, 9. 2. Cor. 1, 4.

Quomodo se viri sancti in morbo &
decessu ab hac vita habuerint, Gen. 49*,
150, 14. Deut. 31, 1, 6. Ios. 13*. 123*. 124*.
1. Reg. 12*. 1. Reg. 2, 17, 2. Paralip. 32, 24.
Tob. 4*. Isa. 38, 1. 1. Machab. 2, 49, 61.

ÆNEAS sanatur, Act. 9, 33.

AGABVS imminentem famem
prædicat, Act. 11, 28. & Paulo manus ini-
ciendas, 21, 11.

AGAG rex Amalechitarum capitur
a rege Saule, 1. Reg. 15, 8. iubente Samue-
le occiditur, 15, 33. iuxta prophetiam,
Num. 24, 20.

AGAR ancilla Saræ parit Ismahe-
lem, Genes. 16, 15. expellitur cum filio
suo, 21, 14. Galat. 4, 30. Agareni è sua
terra per Rubenitas profigantur, 1. Pa-
ral. 5, 19.

AGAEVS prophetat Iudeis, Ag-
gæi 1, 3. 1. Esdr. 5*, 6, 14.

AGRIPPA audit Paulum, Act. 26, 2.

AHIAS propheta in Silo secat pal-
lium in 12. partes, 3. Reg. 11, 30. mala præ-
dicit vxori Ieroboam, 14, 6. 10. scripsit pro-
phetias, 2. Paralip. 9, 29.

ACHIMELECH sacerdos dat
Dauidi panes propositionis, 1. Reg. 21, 6.
& gladium Goliath, 21, 9. transigitur, 22,
18. appellatur Ahiath, 14, 3. vocatur Abia-
thar, Mar. 2, 26.

AHIRA dux Nephtali, Num. 1, 15.

ALCIMVS periturus Iudæus ade-
ptus est sacerdotium, 1. Machab. 7, 5, 9. 2.
Machab. 14, 3, 13. perit subita morte, 1.
Machab. 9, 55, 56.

ALEXANDER rex Græcorum,
occiso Dario, regnum suum filijs diuisit,
1. Machab. 1, 7. vide Dan. 7, 6. 8, 8. 11, 4.

ALPHA & ω, principium & finis,
primus & nouissimus est Dominus, 1. Iai.
4, 1, 4. 44, 6. 48, 12. Apocal. 1, 8. 2, 8. 21, 6
123, 13

ALPHA EVS, pater Jacobi Aposto-
li, Matth. 10, 3. Marc. 3, 18. Luc. 6, 15. Act.
1, 13.

ALTARE holocausti, Exod. 27, 1.
138, 1. Num. 7*. 2. Reg. 24, 25. 3. Reg. 16,
32. 4. Reg. 16, 15. 2. Paralip. 1, 3. 4, 1. 15, 8.
1. Esdr. 3, 2. Ezech. 43, 13. 1. Machab. 4,
47, 53.

Altare incensi, Exod. 30, 1, 10. 37, 25
40, 10.

AMALECH filius Esau nascitur,
Gen. 36, 12, 16. pugnat contra Israel. Exo.
17, 8. Num. 14, 43. Iudic. 6, 3. cæditur 7*.
1. Reg. 14, 48. funditus deletur, 1. Reg. 15,
2, 8. iuxta verba Exod. 17, 14. Num. 24, 20.
Deut. 25, 19.

AMAN postquam ad honores fuit
euectus, fit lethalis hostis Iudæorum,
Esth. 3*. suspenditur 7, 10. eodem suppli-
cio afficiuntur & decem filij eius, 9, 13.

AMASA filius Abigail sororis Da-
uidis, 1. Par. 2, 17. fit dux militiæ apud Ab-
salonem, 2. Reg. 17, 25.

Post militiæ Dauidis præficitur, 19, 13.
tandem a Ioab per fraudem occiditur 10,
10. causa cædis ponitur 2. Reg. 19.

AMASIA filius Ioas recenset po-
pulum, 2. Paral. 2, 5. vlciscitur cædem pa-
tris sui, 4. Reg. 12, 21. 14, 5. bello deuincit
Edomæos, 14, 7. capitur & occiditur, 14,
13. relinquit successorem filium Azariam
regem, 15, 1. appellatur Leui, Luc. 3, 29.

AMICI veri & ficti, Deut. 13, 6. 13,
9. 2. Regum 3, 27. 13, 14. 15, 19. 20, 8.
Psal. 40, 10. 54, 14. Prouerb. 14, 20. 16,
24. 27, 10, 19. Eccli. 6, 7. 7, 20. 9, 12. 12
14. 22, 25. 37, 10. Ierem. 9, 4. 12, 6
41, 1. Daniel 11, 26. Mich. 7, 5. Matth.
10, 35. Luc. 12, 53. Ioan. 13, 18. 1. Thessal.
2, 14.

AMINADAB filius Aram, Matt.
1, 4. hunc Adoniam filius eius in regno le-
cutus est, Num. 1, 7. 12, 10, 14.

AMMON filius Lot, & filix eius,
Gen. 19, 38. Ammonitæ prohibentur ab
ingressu templi, Deut. 23, 3, 2. Esdr. 13, 1.
cæduntur ab Israel, Iudic. 11, 32. 1. Reg. 11,
11, 2. Reg. 8, 12. 10*. 12, 26. aduersus
Ammon prophetatur, Psal. 82, 8. Ierem.
49, 1. Ezech. 25, 20. 25, 2. Amos 1, 13. Sopho-
phon. 2, 8.

AMNON filius Dauid oppressit so-
rorem suam Thamar, 2. Reg. 13, 14. vnde
& ab Absalone fratre suo confoditur, 13,
28.

AMON filius Manasse rex Iudæ, oc-
ciditur, 4. Reg. 21. 19. 23. ei in regno suc-
cedit filius Iosias, 4. Reg. 22, 1.

AMORI filius Canaan, Gen. 14, 16.
Amor-

Amorrhæi non patiuntur **Israelem** per suos terminos proficisci, Num. 2, 12, 3. Iudic. 11, 19.

A M R I impius rex Israel, 3. Reg. 16, 16, 17, 22, 23. contra Amri Mich. 6, 16.

A N A M E L E C H idolum Sepharuaim, 4. Reg. 17, 31.

A N A N I A S prophetat contra Ieremiam, Ierem. 28, 1.

Ananias cum vxore Sapphira subitò moritur, Act. 5, 5, 10.

A N A T H O T H ciuitas Benjamin, Ierem. 32, 7. vbi & Ieremias est natus, Ierem. 1, 1, 29, 27. & sacerdos Abiathar, 3. Reg. 2, 26.

Anathothitæ nolunt Ieremiam audire, Ierem. 11, 21.

A N D R E A S a Christo Vocatur, Matt. 4, 18. Mar. 1, 16. Ioan. 1, 40.

A N D R O N I C V S vicarius Antiochi occiditur, 2. Machab. 4, 38.

A N G E L I horumq. ministerium & natura, Genes. 16, 7^a. 18^a. 19^a. 21, 17, 28, 11, 24, 7, 28, 12, 31, 11, 65, 32, 24, 48, 16. Exod. 3, 2, 13, 21, 14, 19, 23, 20, 32, 34, 33, 2. Num. 20, 16, 22, 22. Ios. 5, 13. Iudic. 2, 1, 5, 23, 6, 11, 14, 20, 13, 3, 6, 9, 1. Reg. 19, 9, 2. Regum 14, 17, 19, 27, 24, 16, 3. Reg. 13, 18, 19, 5, 4. Regum 1, 3, 15, 19, 35, 1. Paral. 21, 15. 2. Paral. 32, 21. Psalm. 66, 8, 90, 11, 102, 20, 103, 4, 148, 2. Isai. 6, 3, 37, 36. Dan. 3, 49, 6, 22, 8, 16, 7, 21, 10, 5, 10, 16, 12, 1. Zach. 2, 3, 3, 1, 6, 7, 4, 1, 5, 5, 10, 6, 4. Mal. 2, 7, 3, 1. Iud. 13, 20. Tob. 5, 27, 6^a. 9^a. 12^a. Tob. 7, 5, 8, 3, 10, 11, 11, 2. Baruc 6, 6, 2. Mach. 11, 8. Matt. 1, 20, 2, 13, 19, 4, 11, 11, 10, 13, 39, 49, 16, 27, 18, 10, 22, 30, 24, 31, 26, 53, 28, 2. Marc. 13, 32. Luc. 1, 13, 19, 28, 2, 2, 15, 12, 8, 16, 22, 22, 43. Ioan. 1, 51, 5, 4, 20, 12. Actor. 1, 10, 5, 19, 6, 15, 7, 30, 8, 26, 10, 3, 11, 13, 12, 7, 11, 23, 23, 9, 27, 23. Rom. 8, 38. Gal. 1, 8, 3, 19, 4, 14. Coloss. 2, 18, 2. Thessal. 1, 7, 1. Tim. 3, 16, 5, 21. Hebr. 1^a. 2, 2, 12, 22, 13, 2. 1. Pet. 1, 12, 3, 22. 2. Pet. 2, 11. Iud. 9. Apocal.

Angelorum ruina, Iob 4, 18, 15, 15. Isai. 14, 9. Ezech. 28, 2, 14, 17. Ioan. 8, 44. 2. Pet. 2, 4. Iud. 6.

Angelorum nomine appellantur doctores & prædicatores, Isai. 33, 7. Malac. 2, 7, 3, 1. Matth. 11, 10. Marc. 1, 2. Luc. 7, 27. Gal. 4, 14. Apoc. 2^a. 3^a.

A N I M A E quorundam piorum statim post mortem sunt cum Christo, 2. Corinth. 5, 8. Philip. 1, 24. Apoc. 14, 13.

Contra eos qui putant illas & sique in diem Iudicij quiescere.

A N N A parit prophetam Samuel, 1. Reg. 1, 20.

Anna prophetissa laudat Dominum, Deum, Luc. 2, 36.

A N N A S sacer Caiphas, Luc. 3, 2. Io. 18, 13. Act. 4, 6.

A N T I C H R I S T V S, & eius regnum, Isai. 11, 4. Ezech. 38^a. 39^a. Dan. 7, 7, 19, 24, 8, 9, 23, 9, 27, 12, 1. Zach. 11, 14. Matth. 24, 24. Marc. 13, 6. Ioan. 5, 43. Act. 20, 29, 2. Thess. 2, 3, 1. Tim. 4, 1, 2. Tim. 3, 2, 2. Pet. 2^a. 1. Ioan. 2, 18, 22, 4, 3, 2. Ioan. 1, 7. Iud. 10. Apoc. 11, 7, 12, 8, 13^a. 14, 9, 17^a. 19, 20, 20, 2, 8.

A N T I O C H I A suscipit Apostolorum de Christo prædicationem. Act. 11, 19, 26, 13, 1.

A N T I O C H V S Illustris proficiscitur in Aegyptum, 1. Mach. 1, 18. destruit templum, & subuertit ciuitatem Ierusalem, 1. Machab. 1, 23, 33, 2. Mach. 5, 16. erigit idolum super altare Domini, 1. Mach. 1, 57. moritur, 6, 16. 2. Machab. 9^a.

Antiochus Eupator, filius prædicti Antiochi fit rex, 1. Machab. 6, 17. cum exercitu tendit in Iudæam, 6, 31. non seruet, Israël fidem, 6, 62. cæditur, 7, 4.

A N T I Q V A E viæ inquirendæ & obseruandæ, & a nouis declinandum, Ierem. 6, 16. Prouerb. 22, 28. Ecclesi. 8, 11, 39. 1. Rom. 16, 17. Gal. 1, 6, 7, 8, 1. Tim. 6, 20, 2. Tim. 4, 3, 2. Pet. 3, 17, 1. Ioan. 2, 24, 2. Ioan. ver. 7. Iud. ver. 18, 19, 20.

A P O L L O vir facundus, & Scripturarum peritus, Act. 18, 24. 1. Cor. 1, 12, 3, 4, 16, 12.

A P O L L O N I V S dux in Syria, 1. Machab. 3, 12, 10, 69.

A P O S T O L V S magnus est Christus, Heb. 3, 1.

Apostoli eliguntur ex discipulis, Luc. 6, 13. mittuntur ad annuncian- dum regnum Dei in Iudæa. Mat. 10^a. Luc. 9, 24, 46. reuertuntur, 9, 10. mittuntur in vniuersum mundum ad euangelizandum, Matt. 28, 19. Mar. 16, 15. Luc. 24, 46. Ioan. 13, 16, 27, 20, 21. Act. 1, 8, 10, 42.

Apostoli vñ sunt membranæ, seu libris, 2. Tim. 4, 13, 15. Opifices autem qui noctes & dies alijs occupantur, iu- bentur non immiscere se ecclesiasticis rebus, Ecclesi. 38, 26, 37.

Apostoli & prophetæ habuerunt spiritum Dei, Exod. 4, 12, 2. Reg. 23, 2. Dan. 9, 10. Zach. 7, 7. Matth. 10, 20. Marc. 13, 11, Ioan. 14, 17. Act. 1, 5, 12, 4, 4, 3, 19, 17, 19, 6, 1. Cor. 2, 12, 12, 3, 2. Cor. 13, 3. 1. Thess. 4, 8, 2. Tim. 3, 16, 1. Pet. 1, 11, 2. Pet. 1, 21.

A P P A R I T I O N E S Dei, angelo- rum

rum & hominum, Genef. 32, 24. Exod. 3*. Num. 22, 21. Iof. 5, 13. 1. Reg. 28, 11. Matt. 17, 3 † 28, 2, 9. Marc. 9, 3 † 16, 5, 9, 12, 14. Luc. 9, 30 † 24, 4, 15, 36. Ioan. 20, 12, 14, 19, 26. † 21, 1. Act. 1, 10. † 16, 9 † 18, 9.

AQVA nihil nocuienti vel impedi menti adfert electis Dei, Exo. 14, 12. Pfal. 65, 6. Ifaiz 43, 2. Ion. 2, 5.

Aqua nominatur persecutio, Pfal. 61, 10. † 143, 7. Prouer. 17, 14. Mar. 7, 25. Luc. 6, 48. Apoc. 12, 17.

Aqua affilimantur cognitio Dei & dona Spiritus sancti, Ifaiz 11, 9. † 12, 3 † 35, 6 † 43, 20 † 44, 3. Ezech. 4*, Zachar. 14, 8. Ioan. 4, 10 † 7, 38.

Aqua benedicta. vide Benedictio.

ARAD rex Chananitarum, pugnat contra Israel, Num. 21, 1.

ARAM qui & Ram nominatur, filius Efron, genuit Aminadab, Ruth. 4, 19. 1. Par. 2, 10. Matth. 1, 4. Luc. 3, 33.

ARAN frater Abraham, & pater Loth, Genef. 11, 27.

ARCA Noe, Genef. 6, 14. † 7*, 8*. Sap. 10, 4 † 14, 6. Matth. 24, 38. Luc. 17, 27. Hebr. 11, 7. 1. Pet. 3, 20.

Arca foederis Domini paratur, Exo. 25, 10, 21. assumitur in castra contra Philistinos. 1. Reg. 4, 5. capitur, 4, 11.

Arca quid continebat, Exod. 16, 34. Deut. 10, 2 † 31, 16, 3. Regum 8, 9, 2. Paral. 5, 10. Heb. 9, 4.

ARCHELAUS regnat loco patris sui Herodis, Matt. 2, 22.

ARIOLI & aruspices, Dan. 2, 2, 27, † 4, 6. † 5, 7, 11. Act. 19, 13. vide incantatores.

ARISTARCHVS socius S. Paulo & in itinere, & in vinculis, Act. 19, 29 † 20, 4 † 27, 2. Coloss. 4, 10.

ARPHAXAD rex Medorum, a Nabuchodonosor victus, Iudith. 1, 15, 6.

ARSACES rex Persarum & Medorum superat Demetrium, 1. Machab. 14, 3.

ARTAXERXES rex Persarum recipit litteras plenas querelis aduersus Iudzos, 1. Esdr. 4, 17, 17. respondet, iubet adificationem templi impediri, 4, 21. perimitit Israeli adificare templum, 1. Esdr. 7*.

ASA filius Abiam rex Iuda tollit ido la 3. Regum 15, 8, 12. subsidium querit a Syris, & moritur, 15, 9, 24. Iosaphat filius eius rex post eum, 1. Par. 3, 10.

ASAPH cantor Davidis, 1. Par. 6, 39 † 16, 5.

ASARHADON, postquam pa-

tercius Sennacherib confossus est, succedit in regnum 4. Reg. 19, 37. Ifaiz 37, 38.

ASENETH parit ipsi Ioseph Ephraim & Manasse, Genef. 41, 50 † 46, 20.

ASIA subiicitur Romanorum imperio 1. Mach. 8, 6.

ASSERVS rex Persarum instruit splendidam cenam, Esth. 1, 3. accipit Esther uxorem, 2, 9, 17. relinquit Darium filium suum successorem, Dan. 9, 1.

ASSUR filius Sem filij Noe constituit regnum Assyriorum, Genef. 10, 22, 1. Paral. 1, 17.

Assur virga furoris Domini Ifaiz 10, 5. contra Assyrios prophetatur, Numer. 24, 24. Ifaiz 10, 5 † 14, 21 † 17, 3 † 30, 28, 31 † 31, 8.

Rex Assur expugnat Israelitas & transfert in Assyriam, 4. Regum 15, 29* † 16*. † 17*. expugnat ciuitates Iudae, 4. Reg. 18*. 2. Paral. 32*. Ezech. 36*.

Assyriorum exercitus ab angelo ceditur, 4. Regum 19, 37, 2. Paral. 32, 21. Ifaiz 37, 36. Eccli. 48, 24. 1. Machab. 7, 41 2. Machab. 8, 19. Tob. 1, 21. Ion. 2, 5.

ASTHAROTH Iudic. 2, 13 † 10, 6 1. Reg. 7, 3 † 12, 10.

ATHALIA filia Amos regis Israel, 4. Reg. 8, 26. perdit totam fere regiam stirpem 11, 1. regnat sex annos in Iudae, 2. Par. 22, 12. interimitur, 4. Reg. 11, 16, 20.

ATHENOBIVS mittitur ad Simonem, 1. Mach. 15, 28.

AVARITIA, Iof. 7, 20. 1. Reg. 8, 3 † 25, 3, 10, 3. Regum 21, 2. 4. Reg. 5, 20, 22. Psal. 36, 16, 21. Prouerbi. 1, 19 † 11, 28 † 12, 27 † 15, 6, 16, 27 † 28, 16, 22 † 30, 15, Eccle. 2, 26 † 4, 8 † 5, 9, 6, 1. Ifaiz 5, 2 † 56, 11. Ierem. 6, 13 † 8, 10. Ezech. 22, 13. Amos 8, 4. Mich. 6, 10. Abac. 2, 9. Eccli. 14, 3 † 31, 3 † 41, 4. 2. Machab. 4, 50 † 10, 20. Matt. 6, 19 † 26, 14, 46 † 27, 3. Marc. 8, 36. Luc. 12, 15, Ioan. 12, 4. Act. 5, 1 † 8, 19 † 24, 26. 1. Corinth. 6, 10. Ephes. 3, 3. Philippen. 4, 11. Coloss. 3, 5. 1. Timoth. 6, 9. ad Titum 1, 7, 11. Heb. 13, 5.

AVDIENDVM verbum Dei, vide Verbum Dei.

AXA filia Caleb traditur Othoniell in uxorem, Iof. 15, 17. Iudic. 1, 13.

AZARIAS filius Amas rex Iuda fit leprosus, 4. Reg. 15, 3, 2. Par. 26, 19. relinquit filium Ioathan regem, 4. Reg. 15, 32, 1. Paral. 3, 12, appellatur Ozias, 2. Par. 26, 19. Matth. 1, 9. Matth. Luc. 3, 29.

Azarias propheta mittitur ad regem Asa, 2. Paral. 15, 2.

B A A L idolum Samaritanorum, 3. Reg. 16, 31. altare Baal destruitur, Iudic. 6, 25, 30. Sacerdotes Baal occiduntur, 3. Reg. 18, 40. 4. Reg. 10, 25†23, 5.

B A A N A & Rechob suspenduntur, 2. Reg. 4, 12.

B A S A impius rex Israel, pugnat contra Asa regem Iuda, 3. Reg. 15, 16^a. cū omni progenie sua extirpatur, 16, 4, 11. secundum verbum Iehu, 16, 1, 2, 3.

B A B Y L O N I C A captiuitas 70. annorum prædicitur, Leuitic. 26, 31, Deuter. 4, 26†24, 36, 49. 4. Reg. 20, 17. Esa. 5, 13, 19. Ierem. 13, 19, 24†16, 9†20, 4, 6†25, 8. Ezech. 7^a. 12^a. 22, 5. Mich. 3, 12†4, 10. Abac. 1, 6. Baruc. 6, 1.

Babylonice captiuitatis initium, 4. Regum 24^a. 25^a. 2. Paralip. 36^a. 3. Esdr. 1, 40, 52.

Finis captiuitatis promittitur & prophetatur, Leuit. 26, 42. Deuter. 4, 29†30, 2. 3. Reg. 33, 2. Paral. 6, 24, 37. Esa. 14, 1†40, 1†48, 20, Ierem. 12, 15†16, 15†24, 5†25, 12†29, 10†30^a. †31, 9†32, 37†16, 27 Ezech. 11, 17. Dan. 9, 2, 25. Baruch 6, 2. Liberatio fit 1. Esdr. 1^a. 2^a. 3. Esdr. 2, 1.

Babylonice captiuitatis causa, 4. Reg. 17, 7, 13, 18. contra Babylonem, Psal. 136. 3. Esa. 13^a. †14, 2, 4†21, 2, 9†47^a. Ierem. 25, 12†50^a. 51^a. Baruch 4, 27. Apoc. 14, 8†16, 19†17^a. 18^a.

B A C C H I D E S dux Demetrii, 1. Machab. 7, 8. occidit Iudam ex præcepto Demetrii, 9, 18.

B A L A A M conducitur ad maledicendum Israel, Num. 22^a. †23^a. docetur à Domino quid illi loquendum sit, 23, 5, 26. Balaam doctrina, 2. Petri 2, 15. Apocal. 2, 14.

B A L A C rex Moabitum mittit nuntios ad Balaam, Numer. 22, 5. Iosue 24, 9. vide Iudic. 11, 23. Mich. 6, 5. Apocal. 2, 14.

B A L T H A S A R videt manum scribentem, Daniel 5, 5. occiditur, & regnum eius delabitur ad manus Darii, 5, 10†6, 1.

B A N A I A S dux Cerethi & Pelethi, 2. Reg. 20, 23. Davidi à consilijs 23, 23. 1. Paral. 11, 25. postea præfectus militum Salomonis, 3. Reg. 2, 35.

B A P T I S M V S à Christo præceptus, Matth. 28, 19. Marc. 16, 16 Ioannis 3, 5.

Baptismum docuerunt Apostoli, & ad-

ministrarunt, Act. 2, 38, 41†8, 12, 36†9, 18†10, 47†16, 13, 33†19, 4†22, 16. Rom. 6, 3. 1. Corinth. 1, 14. Galat. 3, 17. Ephes. 4, 5. Hebr. 6, 2.

Baptismus saluat, 1. Petri 3, 21. baptis-
mus est lauacrum regenerationis, Tit. 3, 5.

Baptismus tollit omnia peccata, Gen. 17, 14. Esa. 44, 3. Ezech. 36, 25. Zach. 13, 10. Matth. 18, 14†28, 19. Marc. 1, 4†16, 16. Ioan. 1, 33†3, 5. Act. 2, 38†8, 12, 38†16, 33†18, 8. Roman. 6, 3, 4, 5^a. 1. Corinth. 6, 11. Ephes. 5, 26. Coloss. 2, 11^a. Tit. 3, 5^a. Hebr. 10, 22. 1. Pet. 3, 21.

Baptismus non est iterandus, Ephes. 4, 5. Hebr. 6, 6†10, 26. Idem declarat ipsius figura, Gen. 17, 14. 1. Cor. 10, 2.

Baptismus Ioannis, Matth. 3, 6†21, 25. Marc. 1, 4†11, 30. Luc. 3, 16†7, 29†20, 4. Ioan. 1, 25, 33†3, 23. Act. 1, 5†11, 16†13, 24†19, 3.

Baptismus penitentiæ prædicatur. Mar. 1, 4. Luc. 3, 3. Act. 2, 38†13, 24†19, 3. Rom. 6, 1. Col. 2, 12.

Baptismi nomine significatur passio, Matth. 20, 22. Marc. 10, 38. Luc. 12, 50.

Baptismus in Spiritu sancto & igne, Matth. 3, 11. Mar. 1, 8. Luc. 3, 16. Ioan. 1, 33. Act. 1, 5†2, 4†11, 15.

B A P T I Z A N D I sunt paruuli, Genes. 17, 14. Exod. 4, 24, 25, 26. Matth. 11, 28†13, 14†19, 13. Marc. 10, 14. Luc. 18, 13. Ioan. 3, 5. Act. 2, 39, 41†16, 15, 33†18, 8. 1. Corinth. 1, 16†10, 2†15, 22. 1. Timoth. 2, 4.

Baptizari in Scripturis aliquando exprimitur per verbum Illuminari, Hebr. 6, 4. aliquando per Renouari, Heb. 6, 6.

Baptizatus Christus, Matth. 3, 15. Mar. 1, 9. Luc. 3, 21. in baptizatum delabitur Spiritus sanctus, Matth. 3, 16. Marc. 1, 8. Luc. 3, 21. Ioan. 1, 33.

Baptizatus Christus per discipulos, Ioan. 3, 22†4, 2.

Baptizata integra domus, 1. Cor. 1, 14. Act. 16, 15, 33†18, 8†16, 33.

Baptizati accipiunt Spiritum sanctum, Act. 2, 38†19, 3. Induunt Christum Galat. 3, 27. in morte ipsius baptizantur, Roman. 6, 3. in vnum corpus baptizantur, 1. Corinth. 12, 13, 27.

Baptizatus Simon Magus, Act. 8, 13.

Baptizatus Eunuchus, Act. 8, 38.

Baptizatus Cornelius gentilis, Act. 10, 47.

B A R I E H V à Deo per Paulum vñs oculorum priuatur, Act. 13, 11.

B A R N A B A S ponit pretium agri ante pedes Apostolorum, Act. 4, 37. ducit Paulum ad Apostolos, 9, 27. mittitur Antiochiam,

Antiochiam, 11, 22. redit in Ierusalem, 11, 36. iterum recepit se Antiochiam cum Paulo 12, 25.

B A R A B B A S latro dimittitur, Matth. 27, 26. Marc. 15, 15. Luc. 23, 25. Ioan. 18, 40. Act. 3, 14.

B A R T I M A E v. 3 visu donatur Mar. 10, 46, 52.

B A R V C H filius Neriz, Ierem. 32, 12. distans Ieremia scribit librum, qui comburitur, 36*. conseribit alium, qui populo praelegitur 45, 1. Baruch 1, 3.

B A R Z E L L A I prouidet regi Dauid de cibis, 2. Reg. 17, 27. deducit eum vsque ad Iordanem, 1, 3, 1*. Dauid praecepit vt filijs Barzellai beneficiat, 3. Reg. 2, 7.

Barzellai quoniā suae genealogiae scripturam demonstrare non poterat, reijcitur a Sacerdotio, 1. Esdr. 2, 62, 2. Esdr. 7, 64.

B A S E M A T H filia Salomonis, vxor Achimaas, 3. Reg. 4, 15.

B A T H V E L filius Nachor pater Rebecca, Gen. 22, 23.

B E A T I F I C A T I O seu beatorum gaudium, & vita aeterna, Sapient. 3, 7, 5, 1, 16. Esai. 25, 9, 10, 29, 49, 20, 60*, 64, 2. Ier. 31, 3, 8, 13. Dan. 12, 13. Mat. 13, 43, 19, 28, 25*. Marc. 12, 25. Luc. 9, 33, 16, 22, 29. Ioan. 16, 20, 17, 24, 4. Rom. 8, 30. 1. Cor. 2, 9, 15, 41. 2. Corinth. 12, 3. 2. Timoth. 4, 8. 1. Petri 1, 4, 8, 5, 4. Hebr. 10, 35, 12, 23. Iac. 1, 12. Apoc. 2*, 3*, 7, 9, 25, 14, 1, 21*, 22*.

Beantudo quomodo comparetur, Esa. 25, 9. Matth. 20, 23, 25, 34. Marc. 10, 40. Ioan. 3, 15, 16, 36, 5, 24, 20, 29. Act. 2, 21, 35, 11, 16, 31. Rom. 1, 16, 7, 10, 4. Ephes. 1, 13, 2, 6. 1. Thessal. 5, 9, 2. Thessal. 2, 13, 2. Timoth. 1, 9. Tit. 1, 1, 3, 3, 5, 1. Petri 1, 9. Hebr. 5, 12.

B E L I S & draconis historia, Dan. 14*.

B E L L V M est poena peccati, Leuit. 26, 24. Deut. 28, 36, 49. Iudic. 2, 13, 3, 3, 8, 4, 1, 6, 1, 10, 6, 13, 1. Esa. 5, 25. Ierem. 5, 15.

In belli necessitate quomodo se quis habere debeat, Exod. 17, 8, 12. 1. Reg. 17, 20*. 2. Paral. 12, 2, 6, 14, 9, 12, 18*. 20. 1, 32, 1, 6. Iudith. 8, 9*. 1. Machab. 3, 16, 20, 4, 7, 10, 7, 41, 45. 2. Machab. 8, 16, 29. Deus pugnat pro suis, Exod. 14, 13. Deut. 1, 30, 3, 22. 1. Regum 17, 46. 2. Paralip. 20, 11. Psal. 17, 35, 143, 1. Esai. 30, 15. **Querre Victoria.**

Beilandum armis quoque spiritualibus, Rom. 13, 12, 2. Corin. 10, 4. Ephes. 6, 11.

Galat. 5, 17.

Bellum quibus de causis susceperint olim fideles, Genes. 14, 14. Iudic. 9, 27, 20*. Iosue 10, 1, 7. 1. Reg. 30, 1, 8.

B E N E D I C T I O qua homo homini benedicit, Genes. 14, 19, 27, 4, 2. 23, 4, 48, 9. Exod. 12, 32, 39, 43. Leuitic. 9, 22. Numer. 24, 9*. Deuter. 10, 8, 13, 1. Iosue 8, 33, 14, 13, 15, 19, 22, 6. 1. Reg. 2, 20, 2. Reg. 6, 18, 13, 26, 14, 22, 19, 29, 3. Reg. 1, 47, 3, 14. 4. Reg. 10, 14, 1. Paral. 16, 2, 2. Paralip. 6, 3. Iudith. 15, 10. Psal. 117, 26, 128, 8. Prouerb. 27, 14. 1. Mach. 2, 69. Luc. 2, 34, 6, 28. Roman. 12, 14. Hebr. 7, 2.

Benedictio qua creatura consecratur & sanctificatur, Exod. 28, 2, 29, 6, 27. Leuitic. 21, 10, 22, 2, 27, 28, 29, 30. Numer. 5, 17, 31, 6. Iosue 6, 24. Iud. 17, 3. 1. Reg. 21, 5. 1. Paral. 18, 11. 3. Esdr. 1, 4, 1. Timoth. 4, 5*. Hebr. 9, 2, 3. Hinc consecratio Sacerdotum, vestium, altarium, templorum, cererum, aquae lustralis, & cetera.

B E N H A D A D seruauit fidem & pacem cum rege Asa, 3. Reg. 15, 20. obfideret Samaritan, 10, 1. 4. Reg. 6, 24. agrotat & moritur, 3, 7, 15.

Benhadad filius Hazael fit rex Syriæ, 4. Reg. 3, 24. subiicit sibi Israel, 13, 3.

B E N I A M I N filius Iacob nascitur, Gen. 35, 16.

B E N I A M I T A E abutuntur vxore Leuitæ, Iudic. 19, 25. puniuntur, 20, 41.

B E S E L E E L insignis artifex, Exod. 31, 1, 35, 30.

B E S T I A E & bruta animalia non crudeliter tractanda, Genes. 33, 13. Exod. 23, 12. Numer. 22, 23, 28. Deut. 5, 14, 22, 10. Prou. 12, 10. Eccli. 7, 24.

B E T H S A B E E filia Eliam vxor Vriæ David cognoscitur, & parit. 2. Regum 13, 4, 29. puer agrotat & moritur, 12, 15, 18. fit vxor Dauidis, parit ei Salomonem, 12, 24. 1. Paralipom. 3, 5. Matth. 1, 6.

B E T H S A I D A virbs natio Andree & Philippi, Ioan. 1, 44, 12, 21. deploratur, Mat. 11, 21. Luc. 10, 13.

B E T H S A M I T A E grauiter puniuntur, 1. Reg. 5, 19.

Bona opera pietasque vera in Deum, commendantur, Exod. 19, 5, 20*. 2, 29, 19, 25. Deut. 5, 6, 11, 16, 10, 12. Iosue 22, 5. 1. Regum 15, 22. Psal. 2, 10, 39, 7, 49, 14. Prouer. 3, 1, 14, 31, 3, 1. Esai. 7, 16, 1, 58, 6. Ierem. 22, 3. Ezech. 18, 6. Hose. 6, 11. Mich. 6, 8. Zach. 7, 9, 8, 14. Eccli. 35, 12. Matth. 3, 24, 29, 29. Luc. 1, 75, 1, 75, 12. **Matth. 3, 24, 29, 29. Luc. 1, 75, 1, 75, 12.**

11. Ioan. 12, 26. Roman. 12. *. 13. *. 14.
17. Philip. 3, 3. Iac. 1, 27. vide Opera.
Bonitas & benignitas Dei erga suos,
Gen. 18, 26, 30. Exod. 6, 1. 7, 26. 11, 7. 20,
6. 34, 6. Numer. 20, 8. Deut. 4, 29. 5, 10. 7,
9. 10, 18. 11, 28. 1. 30, 3. 32, 10. 2. Reg.
7, 12. 12, 13. 24, 14. 3. Regum 8, 23.
4. Regum 20, 5. 2. Esdræ 9, 8. Sapient. 11,
24. Eccli. 2, 12. 13, 1. Psalm. 31, 5. 35, 7.
36, 25. 85, 5. 102. *. 135. *. 144, 8.
Isaïz 30, 18. 54, 5, 7. 55, 7. Ierem. 12,
15. 18, 8. Ezech. 18, 27. 33, 15. Oïc. 2,
21. Ioel 2, 19. Ionæ 4, 2. Matth. 11, 28. 13,
18, 19. Luc. 1, 30. 6, 36. 15, 20, 27. 23, 43.
Rom. 11, 4, 31. 2. Corinth. 1, 3. Ephes. 2, 4.
1. Timoth. 1, 13, 16.

C

CÆCITAS tum corporis, tum ani-
mi, Genes. 19, 11. Deuter. 28, 28. 4.
Regum 6, 18. Psalm. 68, 24. 145, 8. Isaïz
6, 10. 42, 7, 16, 18. 35, 5. 29, 18. 43,
8. 56, 10. 59, 10. Sapient. 2, 21. Tob. 2,
11. 2. Machab. 10, 30. Matth. 15, 14. Mar.
8, 18. Luc. 4, 19. Ioannis 9, 1, 4. 12, 40.
Astor. 9, 18. 13, 11. Roman. 1, 21. 12,
10. 2. Corinth. 4, 4. Ephes. 4, 18. 2. Pet. 1, 9. 1.
Ioan. 2, 11. Apoc. 3, 17.

Cæci illuminantur, Tob. 11, 15. Matt.
9, 30. 20, 34. Marc. 8, 23. 10, 46. Lucz
18, 35. Ioan. 9, 7.

CAERIMONIAE Ecclesiasticæ,
seu cultus externus, Genes. 8, 20. 14, 18,
15, 9. 17, 10. 22. *. 26, 5. 28, 11. 33,
20. 43, 4. 26. Exodi 12. *. 18, 20. 19. *.
Leuitic. 8, 34. 9. *. 10, 19. 12. *. 14. *. 23.
*. 24. *. Numer. 1, 50. 4. *. 5. *. 6. *.
7. *. 8. *. 9. *. 15. *. 1. Paralip. 23. *. 1. Esd.
6. *. Matth. 2, 11.

Caerimoniz seu ritus certi in orando,
3. Regum 8, 22, 54. 17, 21. 18, 42. 2. Paral.
5, 12. *. Matth. 2, 11. 26, 39. Marc. 14, 35.
Lucz 22, 41. 1. Corinth. 11, 4. *. 2. Timot.
2, 8.

C A I N primus filius Adam nascitur,
Gen. 4, 1. occidit suum fratrem Abel, 4,
8. Sap. 10, 3. 1. Ioan. 3, 12.

C A L E B filius Hefron, 1. Paral. 2, 18.
explorator terræ Canaan. Numer. 13, 8, 31.
14, 6, 24, 30, 38.

Postulat, & consequitur terram Hebron,
Ios. 14, 6, 9, 13. 21, 12. Iudic. 1, 20. 2. Pa-
ral. 6, 56.

C A L I X ira & furoris, Isaïz 51, 17.
Ierem. 25, 15. Psalm. 59, 5. 74, 9. Apocal.
16, 19.

Calix passionis, Matth. 20, 22. 26, 36.
Marc. 10, 38. Luc. 22, 42. Ioan. 18, 11.

C A M O S vide Chamos.

C A N A ciuitas Galilææ, vbi Chri-
stus aquam in vinum mutauit, Ioannis
2, 7.

C A N A A N filius Noe maledicitur,
Gen. 9, 25. 10, 1, 6. laus terræ Canaan,
Deuter. 17, 10. Terra Canaan promit-
tetur Abrahamo, & eius femini, Genes.
12, 7. 13, 15. 15, 18. 17, 8. 26, 4. 35,
12. Exod. 3, 8, 17. 1. eust. 20, 24. Deut. 9,
6. datur, Iosue 13, 6. quam ob causam
Deus Cananzos expulerit, Leuit. 18, 25.
Deut. 9, 4. 13, 12. 20, 17. quam obrem
paulatim & non simul illas nationes pro-
fligauerit, Exodi 23, 29. Deuter. 7, 22.
Iudic. 2, 13. 3, 1. descriptio & diuisio ter-
ræ Canaan, Gen. 10, 19. Exodi 23, 31. Nu-
mer. 26, 52. 33, 54. 34. *. Iosue 13. *. 14.
*. 15. *. 16. *. 17. *. 18. *. 19. *.
Ezech. 47, 13, 21.

Cananza mulieris filia à dæmōnio li-
beratur, Matt. 15, 21.

C A P H A R N A V M, ciuitas Gali-
lææ, in qua cœpit Iesus prædicare, Mat. 4,
17. Luc. 4, 31. curat ibidem seruum Cen-
turionis, Matth. 8, 13. appellatur ciuitas
eius, 9, 1. increpatur, 11, 13.

C A P T I V O S inuifere, Genes. 14,
14. 1. Regum 30, 9. Tob. 1, 15. Ierem. 38, 6.
Matth. 25, 37. Astor. 12, 5. 2. Timoth. 1, 16.
Hebr. 13, 3.

Captiuos non deserit Deus, Genes. 39,
21. Sapient. 10, 13. Isaïz 42, 7. Astor. 5, 18.
12, 17. 16, 25.

Carnem suam crucifigere quomodo
quisque debeat, Eccli. 19, 1. Roman. 6, 12.
8, 12, 13, 14. Galat. 5, 16. Ephes. 4, 22.
5, 3. Tit. 2, 12. 1. Petri 2, 1. 4, 2, 6. Hebr.
12, 1.

C A S T I T A S cœlibum præfertur
castitati coniugali, Psalm. 44, 15. Sapient. 6,
20. Matth. 19, 12. 22, 30. 1. Corinth. 7, 25,
32, 34, 38. Apoc. 14, 4.

Castitas hæc consulitur vt perfectio
euangelica, Matth. 19, 12. 1. Corinthio-
rum 7, 25.

Castitatis laus, 1. Regum 21, 5. Tob. 6,
16. Iudith. 15, 11. 16, 26. Psalm. 44, 15.
Prouerb. 22, 11. Sap. 13, 14. 4, 1. 2. 6, 20.
Eccli. 6, 28. 26, 20. Isaïz 7, 14. 36, 3, 40.
5. *. Zachar. 9, 17. 2. Machab. 14, 38. Matt.
5, 48. 19, 12. 22, 30. *. 23, 5. Lucz 1,
27. 20, 34. Astor. 24, 25. Rom. 3, 7. 1. Cor.
7, 25. 2. Corinth. 6, 5. 11, 2. 1. Timot. 2,
2. 3, 2. 4, 12. 5, 2. Tit. 2, 8. 2, 5. Apoc.
14, 4.

C A V E N D V M à pseudoprophe-
tis, Matth. 7, 15. Marc. 8, 15. 13, 6. Lucz
17, 23.

CAYPHAS summus Sacerdos consilium dat contra Christum, Ioan. 11, 49
† 18, 14. prohibet Apostolis ne prædicent, Act. 4, 18.

CEPHAS, vide Petrus.

CEREORVM & lampadū in templis vsus, 2. Paral. 4, 20.

CERTI non sumus de accepta peccatorum remissione, vel vita æterna consequenda, Eccle. 9, 12. Eccle. 5, 5. Rom. 8, 17 † 11, 20. 1. Cor. 4, 3, 4, 5 † 9, 27 † 10, 12. Philip. 2, 12 † 3, 11, 13, 1. Timoth. 1, 19. 2. Pet. 3, 17. Hebr. 3, 14 † 4, 1.

CHAMOS, sine Camos, idolum Moabitarum, Numer. 21, 29. huic Salomon ædificat templum, 3. Reg. 11, 7. destruitur, 4. Reg. 23, 13.

CHARITAS virtus fide præstantior, Prouer. 10, 12. Matth. 22, 38 † 25 *.
ubi a nuptijs excluduntur non habentes oleum charitatis, Mar. 12, 33. 1. Cor. 12, 31 * † 13, 1, 8, 13 *. Colossenses 3, 14. 1. Tim. 1, 5. 1. Petri 4, 8. 1. Ioan. 4, 16.

Charitas fraterna, Gen. 13, 8. Lenuit. 19, 18. Deut. 22, 1. 1. Reg. 18, 1. Eccle. 25, 2. Psalm. 132, 2. Prouerb. 10, 12. Matt. 7, 3 † 19, 19 † 22, 38. Ioan. 13, 14, 34 † 15, 12. Rom. 12, 10 † 13, 9. 1. Cor. 13 *. Galat. 5, 14. Ephes. 4, 15 † 5, 1. Philip. 2, 2. Col. 3, 13. 1. Thesal. 4, 9. 1. Tim. 1, 5. Heb. 13, 1. 1. Petri 4, 8. 1. Ioan. 3, 23 † 4, 7. Diligēdi etiam inimici, Exod. 23, 4. 1. Regum 24, 5, 7 † 26, 5 † 30, 11. 2. Regum 19, 19. 4. Regum 6, 21. Iob 31, 29. Prouerb. 25, 21. Matth. 5, 44. Lucæ 6, 27, 35 † 23, 33. Act. 7, 60. Rom. 12, 20. vide Dilectio.

CHOREAS ducere, Exod. 32, 6, 19. Iudic. 11, 34 † 2, 12. 2. Regum 6, 14. Psalm. 149, 3 † 150, 4.

CHRISTVS Iesus verus Deus & homo promittitur, Genes. 3, 15 † 12, 3 † 17, 19, 21 † 22, 18 † 26, 4 † 28, 14 † 49, 10. Num. 24, 17. Deut. 18, 18. 1. Reg. 2, 10, 35. 2. Reg. 7, 13. Psalm. 2 * † 21 *. 109, 1. Esa. 7, 13 † 8, 3 † 9, 6 † 11, 1, 10 † 28, 16 † 40, 9, 42, 1 † 45, 1 † 46, 13 † 49, 1, 6, 10 † 50, 5 † 52, 10 † 59, 20 † 53 *. 60, 1 † 62, 11. Ierem. 23, 5 † 30, 9 † 33, 15. Ezech. 17, 22 † 34, 11, 15, 23 † 37, 24. Daniel 7, 13 † 9, 24. Mich. 5, 1. Agg. 2, 8. Zachar. 2, 10 † 3, 8 † 9, 9. Malach. 3, 1.

Christus secundum promissum Dei patris primum in tempore propter nos verus homo factus, & nobiscum conuersatus, Ioan. 1, 14. Deus in carne manifestatus est, 1. Tim. 3, 16. 1. Ioan. 4, 2. Deus, misit Filium suum in similitudinem carnis peccati, Rom. 8, 3.

Christus est verus Dei Filius, Matth. 3,

17 † 14, 33 † 17, 5. Marc. 1, 14 † 5, 7 † 9, 7 † 15, 39. Lucæ 1, 31 † 3, 22 † 9, 35 Ioan. 1, 34. 49 † 6, 69 † 9, 36 † 11, 27 † 19, 7. Rom. 1, 4 † 8, 3. Heb. 1, 2 † 5, 8 † 6, 6 † 7, 3 † 10, 29. 2. Petri 1, 17. 1. Ioan. 3, 8 † 4, 9 † 5, 20.

Christus conceptus de Spiritu sancto, Matth. 1, 20. Luc. 1, 35.

Christus natus ex Maria Virgine, Mat. 1, 25. Lucæ 1, 31 † 2, 6, 11. Gala. 4, 4. Isaia 7, 14. natus in Bethleem, Matt. 2, 1. Lucæ 2, 6. 11. Ioan. 7, 42. Michæ. 5, 1.

Christus sine peccato, Isaia 53, 12. Io.

8, 46. 2. Corin. 5, 21. 1. Petri 2, 22. 1. Ioann. 3, 5. Heb. 4, 15 † 7, 26. circumciditur Lucæ 2, 21. baptizatur in Iordane, Matth. 3, 16. Marc. 1, 9. Lucæ 3, 21.

Christus manifestatur & demonstratur certis testimonijs, Matth. 1, 1, 16, 23 † 3, 11 † 8, 29 † 11, 5 † 16, 16 † 17, 5 † 22, 44 † 26, 64 † 27, 53. Marc. 9, 7 † 15, 19. Lucæ 1, 43, 31 † 2, 10, 16 * † 9, 29 † 22, 68. Ioan. 1, 14, 29, 32, 49 † 2, 11 † 3, 2, 13, 16, 35 † 5, 39 † 6, 69 † 7, 40 † 9, 35 † 10, 7, 24, 36 † 11, 27, 41 † 12, 17, 14 * † 15, 25 † 17, 8 † 20, 28. Roman. 1, 2 † 8, 3 † 9, 5. 2. Corin. 5, 19. Galat. 4, 4. Philip. 2, 6. Col. 2, 9. 1. Tim. 3, 13. Tit. 2, 11. Hebr. 1 * † 5 *. 1. Io. 5, 20.

Christus est agnus Dei, Isaia 53, 7, Io. 1, 29. Act. 8, 31. 1. Cor. 5, 7. Apoc. 5, 6, 12 † 7, 9, 17 † 13, 8 † 14, 1, 3 † 17, 14.

Christus est dominus dominantium, & rex regum, Ezech. 37, 24. Psalm. 2, 6 † 24, 7. Colossen. 2, 10. 1. Timoth. 6, 15. Apoc. 1, 5 † 17, 14 † 19, 16. Christus est imago Dei, Sapient. 7, 26. 2. Corin. 4, 4. Hebr. 1, 3.

Christus est lux gentiū, & torius mundi, Isaia 2, 5 † 9, 2 † 42, 6 † 49, 6 † 60, 1, 19. Matth. 4, 16. Lucæ 2, 32. Ioan. 1, 4 † 3, 19 † 8, 12 † 9, 5 † 12, 35. 4. Act. 13, 47. 1. Ioan. 1, 5 † 2, 8. Apoc. 21, 23.

Christus verus pascitor, Isaia 40, 11. Ezech. 34, 3 † 37, 24. Mich. 5, 3. Zacha. 13, 7. Mat. 26, 30. Marc. 14, 27. Ioan. 10, 11. Heb. 13, 20. 1. Pet. 2, 25 † 5, 4.

Christus docuit & prædicaui, Matthæ 4, 17 † 5 *. 6 *. 7 *. Marc. 1, 14. Lucæ 4, 15, † 6, 10 *. curauit omnem infirmitatem, Mat. 4, 23 † 8 *. 9, 20, 28. Marc. 8, 23. Lucæ 17, 12.

Christus est transfiguratus, Mat. 17, 2. Marc. 9, 2. Luc. 9, 29.

Christus per proditorem traditur, quære Iudas.

Christus passus est, Psalm. 21 *, Isaia 53 *. Dan. 9, 26. Matth. 16, 21 † 17, 12, 22 † 20, 18, 22 † 26, 37, 66 † 27 *. Marc. 8, 31 † 9,

34. Luc. 17, 25 † 18, 31 † 23 *. Ioan. 18, 28
† 19 *. Act. 3, 18 † 8, 32 † 17, 3. Rom. 5, 32.
1. Petri 2, 21 † 4, 1. Hebr. 2, 18 † 13, 12.
Christus est crucifixus, Matth. 27, 35.
Mar. 15, 24. Luc. 23, 32. Ioan. 19, 18. Act. 2,
23 † 4, 10. 1. Corint. 2, 2. 2. Cor. 13, 4.
Christi passio predicta & praefigurata
est, Gen. 22, 2. Num. 21, 8. Psal. 21 *. Isai.
53 *. Dan. 9, 26. Matt. 20, 22. Ioan. 3, 14.
26. † 8, 28 † 12, 32.
Christus mortuus est & sepultus pro-
pter peccata nostra, Matt. 27, 49, 51. Mar.
15, 37, 42. Luc. 23, 45, 49. Ioan. 19, 40.
Act. 13, 29. Rom. 5, 6 † 6, 10 † 8, 34 † 14,
9. 1. Corint. 15, 3. 2. Corint. 5, 15. 1. Thess.
5, 10. vi. praedixerat futurum, Matth. 16,
21 † 20, 22.
Christus tertia die resurrexit a mor-
tuis, Psal. 15, 10. Matth. 28, 6. Marc. 16,
6. Luc. 24, 5. Ioan. 20, 9. Act. 2, 24. 31
† 10, 40 † 13, 30 † 17, 31. Roman. 4, 25
† 8, 34 † 14, 9. 1. Corint. 15, 4, 12. 2. Tim.
2, 8. idque predictum & praefiguratum
est, Psal. 15, 10. Ion. 2, 1. Matth. 12,
40 † 16, 21 † 17, 22 † 20, 22. Marc. 8,
31 † 9, 31 † 10, 34. Luc. 11, 30 † 18, 31.
Ioan. 2, 19.
Christus ascendit in caelum, Marc. 16,
19. Luc. 24, 51. Ioan. 3, 13 † 6, 62. Act. 1,
9. Ephes. 1, 20 † 4, 8. 1. Petri 3, 22. Hebr. 4,
14. Psal. 67, 19.
Christus est Deus & Dei filius a prin-
cipio & ab aeterno, Ioan. 1, 1 † 8, 58 † 17,
5, 24. Mich. 5, 2. Prouerb. 8, 22. Coloss. 1,
16. Heb. 1, 2.
Christus mediator, reconciliator & ad-
uocatus, Ioan. 6, 44, 65 † 10, 7 † 14, 6.
Act. 4, 12. Roman. 3, 25 † 5, 2 † 8, 34.
Galat. 3, 20. Ephes. 2, 14, 17. Coloss. 1, 19.
1. Timot. 2, 5. Heb. 7, 24 † 8, 6 † 9, 15, † 12,
24. 1. Ioan. 2, 1 † 4, 10.
Christus sedet ad dexteram Dei patris,
Psal. 109, 1. Matth. 22, 44. Marc. 16, 19.
Luc. 22, 69. Act. 7, 56. Rom. 8, 34.
Ephes. 1, 20. Coloss. 3, 1, 1. Pet. 3, 22. Heb. 1,
13 † 10, 12 † 12, 2.
Christus venturus est iudicare viuos &
mortuos, Psal. 95, 13. Matth. 16, 17 † 24,
30 † 25, 21. Luc. 17, 24, 30 † 21, 25. Ioan.
5, 22. Act. 1, 11 † 10, 42 † 17, 31. Rom. 2,
16. 2. Corint. 5, 10. 1. Thess. 4, 16. 2. Thess.
3, 7. 2. Tim. 4, 1. 1. Pet. 4, 5. Heb. 9, 28. Iud. 14
Apoc. 1, 7 † 20, 11.
Christo omnia tradita sunt a Patre, &
subiecta, Matth. 11, 27 † 28, 18. Luc. 10,
22. Ioan. 3, 35 † 17, 2. Ephes. 1, 22.
Per Christum cuncta sunt creata, Psal.
33, 6. Ioan. 1, 3. Ephes. 3, 9. Coloss. 1, 15.
Hebr. 1, 2.

Christus manet in aeternum, Psal. 109,
4. Isai. 9, 7. Daniel 7, 14. Mich. 5, 1. Ioan.
12, 34.
Christus est Leo, Apoc. 5, 5.
Christus est stella matutina, 2. Pet. 1, 19.
Apoc. 22, 16.
Christus nouit omnia, Ioan. 16, 30 †
21, 17. Apoc. 2, 23.
Christus est vnus cum Patre Ioan. 10,
30 † 14, 10, 20 † 17, 21.
Christus sibi reputat fieri quod Chri-
stianis sit, Zach. 2, 8. Prou. 14, 31 † 17, 5.
Matth. 10, 42 † 18, 5 † 23, 35. Marc. 9, 40.
Luc. 10, 16. Act. 9, 4, 1. Thess. 4, 8.
CHRISTIANI appellantur fide-
les Act. 11, 26 † 26, 23. 2. Cor. 10, 7.
Christiani dicuntur sancti, quia sancti-
tatem profitentur, Act. 9, 41. Roman. 1, 7
† 12, 13 † 15, 26 † 16, 2, 15. 1. Cor. 1, 2 † 6,
1 † 14, 33. 2. Cor. 1, 1 † 9, 1, 12 † 13, 12. E-
phes. 1, 7, 15 † 3, 8, 18 † 4, 12 † 6, 18. Philip.
1, 1 † 4, 21. Coloss. 1. 2. Thess. 5, 28. 1. Tim.
5, 10. Hebr. 6, 10 † 13, 24.
Christianus viuendum sicut Christus
vixit, Galat. 2, 19. 1. Ioan. 1, 7 † 2, 6 † 3, 3.
Christiani erunt cum Christo, Ioan. 12,
26 † 14, 3 † 17, 24.
CHVS filius Chā, Gen. 10, 6. 1. Par. 1, 8.
CHVSAI amicus Davidis, nuntiat
Dauidi quid in eum meditetur Absalon,
2. Reg. 15, 32 † 17, 15, 16.
CHVSAN Ralathaim rex Syriz re-
gnat super Israel octo annos, Iudic. 3, 8.
CIBVS quis Iudaeis vetuit, Exo. 2, 1,
28 † 22, 31. Leu. 3, 17 † 7, 23 † 11, 4 † 17,
10, 13 † 19, 26. Deut. 12, 16, 23 † 14, 7, 10,
1. Regum 14, 32.
CIBORVM & potus in conuiuijs
luxus, Isai. 5, 12. Ezech. 16, 49. Luc. 21,
34 † 16, 19. Roman. 13, 13. Galat. 5, 21. 1.
Pet. 4, 3. 2. Pet. 2, 13. vide Ebrietas.
Cibare esurientes seu fame laborantes
Deut. 23, 4. Iudic. 8, 5. 1. Reg. 21, 3 † 35, 8,
23. 2. Reg. 16, 1. Isai. 58, 7. Matth. 25, 35.
Cibus sumendus cum granarum actio-
ne. vide Gratia.
CIBI delectus habendus. vide Ab-
sinentia.
CIRCVMCISIO carnalis & spi-
ritualis, Gen. 17, 10 † 21, 4 † 34, 24. Exod.
4, 25 † 12, 44. Leui. 2, 3. Deut. 10, 6 † 30,
6. Iosue 5, 2, 7. Iudith 14, 6. Ierem. 4, 4 † 6,
10 † 9, 25. 1. Mach. 1, 16. 5, 1, 63. 2. Mach. 6,
10. Luc. 1, 59 † 2, 21. Ioan. 7, 22. Act. 7,
8 † 15, 1, 24 † 16, 3. Roman. 2, 25, 29 † 3,
1 † 4, 10. 1. Corint. 7, 19. Galat. 2, 3 † 5, 3
† 6, 12. Ephes. 2, 11. Philipp. 3, 2. Coloss.
2, 11 † 3, 11.
CLAVDIVS Caesar Romanus, pre-
cipit

Elipthomnis Iudeos exire Roma Act. 18, 2, huius tempore magna erat in orbe annorum varitas, Act. 11, 28.

CLAVDIVS Lyfias mittit Paulum ad Felicem præfectum Cafareæ, Act. 23, 23, 30.

CLEOPATRA filia Ptolemæi traditur Alexandro, 1. Mach. 10, 58. tunc admittitur, & traditur Demetrio, 11, 11.

CLEOPHA Sibat cum altero discipulo in Emmaus, Lucæ 24, 13. cognouit Christum in fractione panis, 24, 30.

COGITATIONES prauæ quas odit Dominus, Zach. 8, 17. Prouerb. 6, 14. Matth. 15, 19. Marc. 7, 21.

Cogitationes cordis Deus nouit, 3. Reg. 6, 39, 2. Paral. 6, 30. Io. 2, 25. & nulla latet eum, Iob 42, 2. Eccli. 42, 19. Ifaiz 28, 11. Matth. 9, 4. Heb. 4, 12. nouerunt eas, & alij quibus Deus voluerit reuelare, 4. Regum 5, 26, 16, 12. Dan. 2, 29.

COGNOSCERE licet subinde homines ex verbis, & factis, Eccli. 19, 27. 1. 27, 9. Matth. 7, 16, 23, 33. Lucæ 6, 44.

Cognoscei Deus humana sapientia non potest, nisi ipse reuelat paruulis & humilibus, Matt. 11, 25, 16, 17, Luc. 10, 21. Ioan. 7, 28, 19, 27, 10, 14, 14, 4, 15, 15, 17, 6. Act. 7, 23. 1. Cor. 1, 17, 10, 12, 6, 10, 3, 19. Coloss. 1, 26.

CONCIATORVM, Pastorum, & Prophetarum officium, 1. Reg. 12, 23. Ifaiz 58, 1, 61, 1. Ierem. 1, 5. Ezech. 3, 1, 9, 12, 33, 2, 7. Act. 3, 18, 24. vide Episcoporum electio & officium.

CONCORDIA fratrum commendatur, Psal. 132, 1. Eccli. 25, 2. Roman. 12, 16. idem sapere, idemq. sentire iubemur, Rom. 12, 16, 15, 6. 1. Corinth. 1, 10. Ephes. 4, 3. Philip. 2, 2, 3, 17, 4, 2, 2. Pet. 3, 8.

CONCUPISCENTIA prohibetur, & punitur, Exod. 20, 17. Num. 17, 3, 21, 5. 6. Iosue 7, 21, 24. Eccli. 19, 1, 14, 21. Iob 31, 1. Prouerb. 6, 25. Matth. 5, 28. Marc. 4, 19. Roman. 6, 12, 7, 8, 13, 14. Galat. 5, 16. Col. 3, 5. 1. Thess. 4, 3. 1. Tim. 6, 11, 2. Tim. 2, 22. 1. Corinth. 10, 6. 1. Pet. 1, 15, 2, 11, 4, 3. 2. Pet. 1, 4. 1. Io. 2, 16. Iacob. 1, 14, 4, 1. Iud. 23.

Concupiscentias carnis crucifigere, refrenare & mortificare iubemur, Eccli. 18, 30. Roman. 6, 12, 8, 3, 12, 13, 14. Galat. 5, 16. Ephes. 4, 22, 5, 3. Col. 3, 5. Tit. 2, 12. 1. Petri 2, 1, 4, 3, 6. Heb. 12, 1.

CONDONANDVM fratri in nos peccanti, Eccli. 28, 8. Matth. 5, 23, 6, 14, 18, 22, 35. Lucæ 17, 3. Ephes. 4, 32. Coloss. 3, 13.

CONFESSIONE peccatorum in scripturis varia, & multiplex, Genes. 41, 9. Leuit. 16, 21, 39, 26, 40. Num. 5, 6. Ios. 7, 19, 2. Reg. 24, 17. 1. Esdr. 9, 6, 2. Esdr. 9, 2. Psal. 27, 7, 31, 5, 37, 19, 73, 19, 94. 2. Prouerb. 16, 3, 18, 17, 28, 13. Eccli. 4, 25, 31, 7, 34, 17, 27. Ifaiz 38, 15. Daniel. 9, 5. Matth. 3, 6, 16, 19. Lucæ 11, 4, 18, 13. Ioan. 20, 23. Iacob. 5, 16. 1. Ioan. 1, 8, 9.

CONFIRMATIONIS sacramentum, Actor. 8, 17. Heb. 6, 2.

CONFITERI Christum & eius doctrinam, Matth. 10, 32. Lucæ 12, 8. Rom. 10, 9. 1. Petri 13, 15. Vide Erubescere Euangelium.

CONIVRATIO & seditio, iustique punitio, Numer. 16, 1, 20, 2. Iudic. 9, 23, 31, 34, 12, 1, 4, 2. Regum 20, 1, 3. Regum 1, 5. Esther 2, 21. Acto. 5, 36, 37, 19, 23, 23, 13, 20.

CONVBIUM, vide Matrimonium.

Connubium spiritale inter Deum, & animam, Cantic. 1. Ifaiz 50, 1, 54, 5, 62, 4. Ierem. 31, 22. Ezech. 16, 7, 8. Osee 2, 20. Matth. 9, 15, 22, 2, 25, 5. Marc. 2, 19, 2. Cor. 11, 2. Apoc. 19, 7, 21, 2, 9.

CONSCIENTIA bonæ tranquillitas, Prouerb. 15, 15. Eccli. 13, 30. 1. Ioan. 3, 21. 2. Corinth. 1, 12. conscientia malæ perturbatio, Sapient. 17, 10, 11.

CONSECRATIO sacerdotum, dierum, altarium, vestium, ceterarumq. rerum, quæ sunt in sacris, Exod. 28, 41, 29, 1, 7, 21, 27, 15, 32, 29, 40, 11. Leuit. 7, 40, 37, 8, 9, 22, 31, 33, 18, 21, 21, 7, 10, 22, 2, 3, 23, 12, 27, 10, 16, 21, 28. Numer. 3, 3, 6, 5, 9. 13, 7, 1, 8, 12, 3, 18, 10. Iosue 6, 24. Iudic. 16, 17, 17, 3. 3. Reg. 15, 19. 1. Paral. 16, 10, 18, 11, 22, 19, 2. Paralip. 2, 4, 17, 16, 23, 9, 26, 18. 1. Esdr. 3, 5, 8, 25. Eccli. 49, 9.

CONSILIA mala dissipat Deus, Genes. 11, 7, 37, 18, 10, 19. Numer. 22, 2. Regum 15, 1, 17, 14, 2. Esdr. 4, 3, 15. Esther 7, 5. Iob. 5, 13. Psal. 2, 4, 20, 12, 32, 10. Ifaiz 7, 19, 3. Matth. 27, 62. Actor. 5, 19, 9, 24, 23, 12, 19, 27, 42.

CONSOLATIO pauperum, vide Eleemosyna.

CONSORTIVM bonorum, & malorum, vide Societas.

CONSTANTIA fidelium, 1. Reg. 3, 15, 16, 26. 3. Reg. 11, 4, 13. 4. Reg. 3, 19. Sapient. 3, 1. Iunith 13, 10. 1. Machab. 1, 65, 2, 16, 24, 10, 42. 2. Machab. 1, 65, 2, 16, 24, 10, 42. 2. Machab. 1, 65, 2, 16, 24, 10, 42.

610, 19*. 17*. Dan. 13*. Matth. 14, 3. Act. 4, 3, 13. 1. Theff. 1, 6.

CONSTITUTIONES superiorum potestate contrahendi habentium, seruanda sunt vt ipsius Dei, Exod. 16, 8. Luc. 10, 16. Act. 16, 4. 1. Theff. 4, 2, 8. Rom. 13, 1. Tit. 3, 1.

CONSULENDVS Deus dubijs in rebus, & eius vicarij. Genes. 25, 22. Exod. 18, 19. Leuitic. 24, 12. Numer. 9, 7. 26† 15, 34† 27, 5. Deuteronom. 1, 17† 17, 8. Iosue 9, 14. Iudic. 1, 1† 18, 5† 20, 18, 23† 21, 2. 1. Regum 10, 12† 23, 4, 10, 12† 30, 8. 2. Regum 2, 1† 5, 19, 23† 21, 1, 3. Reg. 14, 2† 22, 5, 6, 15, 4. Regum 3, 11, 16† 8, 8† 22, 13. 2. Paralip. 13, 4, 4† 33, 18. Psalm. 18, 24. Isaiz 8, 1† 30, 1† 45, 11. Ierem. 37, 3, 5† 42, 2. Ezech. 1, 1, 2. Zach. 7, 2. Tob. 4, 19. Eccli. 37, 17. Luc. 16, 27.

Consulendi non sunt diuini, vel magi, vel incantatores, & arioli. Leuit. 19, 31† 20, 6. Deut. 18, 11. 1. Reg. 28, 7, 9, 3. Reg. 22, 6, 4. Reg. 1, 2, 6† 3, 13. 2. Paralip. 18, 5. Dan. 2, 2† 4, 5† 5, 6.

CONTRISTARE Spiritum sanctum Ephes. 4, 30.

Contristari ad poenitentiam commendatur, 2. Cor. 7, 9.

CONTRITIO vera praedicatur, Iere. 7, 3. Matt. 3, 2† 4, 17. Luc. 3, 3, 8† 13, 5† 24, 47. Act. 2, 38† 3, 19† 8, 22† 17, 30† 20, 21† 26, 20.

Contritioni verx promittitur remissio seu venia, Deuter. 4, 20† 30, 2. 1. Regum 7, 3. 2. Paralip. 7, 14† 30, 6† 34, 26. Iob 22, 23. Prouerb. 28, 13. Psalm. 31, 15. Isaiz 1, 16† 30, 18† 45, 22† 55, 7† 59, 20. Ierem. 3, 10, 17† 18, 8† 29, 12† 31, 18, 20. Ezech. 18, 21, 27† 33, 14. Osee 14, 2. Ioel 2, 12. Ion. 3, 8. Zach. 1, 3. Mal. 3, 7. Eccli. 17, 23. Luc. 15, 18. Act. 3, 19† 26, 18, 20.

Contritio quazenda & amplectenda dum sani sumus. Eccli. 17, 24† 18, 25.

Contritionis verx exempla. Iudic. 10, 35, 2. Reg. 12, 13† 24, 10, 17, 2. Par. 12, 6† 33, 32. Ion. 3*. Iudith 4, 8. Matt. 26, 74. Luc. 7, 37, 44† 15, 18† 18, 13† 19, 8† 22, 62† 23, 41. Act. 2, 37.

Contritionis falsae exempla. Gen. 4, 13† 27, 38. Exo. 8, 8† 9, 27† 10, 16. Iosue 7, 20. Iudic. 1, 7. 1. Regum 15, 24, 30† 24, 17. Regum 13, 6† 21, 27. Sapien. 5, 3. 1. Macha. 6, 12, 2. Machab. 9, 12. Matth. 27, 4. Act. 8, 13, 23. Hebr. 12, 17.

COOPERARI gratia Dei, vide Liberum arbitrium.

COR siue voluntas hominis a Deo pro facto acceptatur, Genes. 4, 4† 22, 11. Exodi 25, 2† 35, 5. Deut. 19, 5. Matth. 15, 8.

Marc. 12, 41. Luc. 21, 1, 2. Cor. 8, 12. quare voluntas pro facto.

COR mudatur & sanctificatur per Christum, Psalm. 50, 4. Ioan. 13, 10† 15, 3† 17, 19. Act. 15, 9. 1. Corint. 6, 11. Eph. 5, 26, 1. Pet. 1, 22. 1. Ioan. 1, 7† 3, 3. Hebr. 1, 3† 9, 14† 10, 10, 14† 13, 12.

CORNELIVS Centurio conuertitur. Act. 10, 3, 44.

CORONA vitae, 4. Esdr. 2, 43. Sap. 5, 17, 2. Timoth. 4, 8. 1. Pet. 1, 4. Iacob. 1, 12. Apoc. 2, 10.

CORREPTIO fraterna, Genes. 37, 21. Leuit. 19, 18. Psalm. 140, 5. Prouerb. 1, 20† 9, 7† 10, 17† 12, 1† 13, 1† 15, 3† 17, 10† 24, 25† 25, 12† 27, 5† 28, 23† 29, 1. Eccli. 7, 6. Eccli. 19, 13† 20, 1† 21, 7† 32, 13. Osee 4, 1. Matth. 18, 15. Luc. 17, 8. Galat. 2, 1† 6, 3. 1. Timot. 5, 20, 2. Tim. 2, 25. Hebr. 3, 13. Iacobi 5, 19.

Correptio impiorum est pijs in timorem & cautionem, vide Impiorum.

Corripiens alterum qualis esse debeat Matth. 7, 3. Luc. 6, 41. Ioan. 8, 3. 1. Tim. 3, 2. Tit. 1, 6.

CREATOR omnium rerum Deus Gen. 1, 1. Exodi 20, 11. 1. Paralip. 29, 10. Psalm. 88, 12† 95, 5† 113, 15† 120, 2† 123, 8† 145, 6. Isaiz 37, 16† 40, 28† 42, 5† 44, 24† 45, 12† 48, 13† 51, 13. Ierem. 10, 12† 32, 17† 51, 15. Zachar. 12, 1. Ion. 1, 9. Eccli. 1, 8. Baruch 3, 32. Matth. 11, 25. Ioan. 1, 3. Act. 4, 24† 14, 14† 17, 24. 1. Corin. 8, 6. Ephes. 3, 9. Colossen. 1, 16. Hebr. 1, 2, 10† 3, 4† 11, 3. Apocal. 4, 11† 10, 6† 14, 7.

CRESCERE in scientia, Ephes. 4, 25. Coloss. 1, 10. 1. Pet. 2, 2.

CRUX & tribulatio omnibus pie viuentibus, Genes. 4, 8† 27, 41† 37, 17, 2. Regum 16, 5, 13. Eccli. 2, 1. Psalm. 33, 20. Prouerb. 24, 16. Matth. 10, 16*. 12, 14† 16, 24† 24, 9. Marc. 13, 9. Luc. 14, 26† 21, 11. Ioan. 15, 20† 16, 1. Act. 9, 23. Galat. 4, 29. 1. Theff. 3, 3, 2. Tim. 3, 12. 1. Pet. 4, 1, 12† 5, 10.

CRUX a Deo imponitur ad nostram utilitatem, 2. Regum 7, 14. Iob 5, 17† 33, 16. Prouerb. 3, 11. Ierem. 46, 28, 2. Machab. 6, 12. Tob. 2, 8† 12, 13. Iudith 8, 22. 1. Corin. 11, 31, 1. Pet. 4, 17. Hebr. 12, 5. Apoc. 3, 19.

Per Crucem & res aduersas pertingimus ad cognitionem Dei, & ad aeternam gloriam, Exodi 1, 12, 2. Par. 33, 11. Iudith 8, 15, 21. Prouerb. 6, 33. Matt. 7, 24. Luc. 24, 26, 46. Ioan. 12, 25. Act. 14, 21. Rom. 8, 17, 2. Corin. 4, 8, 17† 5, 1. Philip. 2, 8, 2. Theff. 1*, Hebr. 2, 9† 12, 2.

Crux patienter est & laeto animo feren-
da, Matth. 5, 10. 10. 18. Ioan. 15, 20. 16,
33. Act. 5, 41. 16, 15. 2. Corinth. 8, 2. Col.
1, 24. Hebr. 10, 34. Iacobi 1, 2, 12. 1. Petr. 4,
1, 16.

In Cruce & afflictione consolatio, Iob
5, 17. Prouerb. 18, 12. Isaia 26, 14, 19.
Thren. 3, 18. Matth. 5, 10. Ioan. 15, 20. 16,
20, 31. Rom. 8, 18. 1. Corinth. 10, 13. 2. Cor.
1, 4, 8.

Pet Crucem expetit nos Dominus,
Iudith 3, 21. Eccl. 2, 17. 8. Prouerb. 17, 3.
Sap. 5, 1, 6. 2. Theil. 1, 4. 1. Petr. 1, 7.

C V L T V S Dei verus requirit præter
opus externum etiam affectum hominis
internum, Deuter. 5, 17. 6, 5. 10, 12. 11, 13
16, 10. 28, 47. 32, 2. Iosue 22, 5, 1. Reg. 12,
20. Eccl. 7, 31. Isaia 29, 13. 64, 11. Matth.
15, 8. 22, 36. Ioan. 4, 2, 3.

Cultus externus Deo gratus, vide Ce-
rimoniz.

C Y R V S rex Persarum permittit ca-
ptiuos Israelitas in Iudæam redire, 2. Par.
36, 22. 1. Esdræ 1, 1. 3. Esdræ 2, 1, restituit
eis vasa quodam Nabuchodonosor a-
blata, 1. Esdræ 1, 7. 11, 14. Dan. 1, 2.

D

DÆMONES expelluntur, Matth.
8, 16, 11. 19, 31. 12, 22. 17, 18. Lucæ 4,
34. 7, 28. 9, 42. 10, 10. 11, 13, 10. Act. 5, 19.
7, 16, 18. etiam per malos, Matth. 7, 22.
Mar. 9, 19. Luc. 9, 19. Act. 19, 13.

Dæmones agnoscunt & credunt Deum
Matt. 8, 29. Marc. 1, 24. 3, 31. 7, 1. Luc. 4, 34,
41. 8, 28. Act. 19, 15. Iac. 2, 19.

Dæmonibus immolare nefas, Leu. 17, 7.
Deut. 32, 17, 2. Paral. 11, 15. Psalm. 105, 17.
Bar. 3, 4. 1. Cor. 11, 20.

D A G O N idolum Philistinorum, Iu-
dic. 16, 23. 1. Regum 5, 2. 1. Machab. 10, 33
11, 6.

D A M A S C V S metropolis Syriz va-
statu a Theglath, Phalasar, 4. Reg. 16, 9.
contra Damalcum prophetia, Isaia 17, 1
3, 4. Ierem. 49, 23. Amos 1, 3.

D A M N A T I O æterna quæ parata
est diabolo, & omnibus impijs, Sapient. 5.
Iob 10, 22. 36, 12. Isaia 24, 21. 30, 33. 66,
24. Dan. 7, 12. Matth. 3, 12. 5, 29. 8, 12. 13,
30. 18, 3. 32, 13. 23, 33. 25, 30. 42. Marc.
9, 47. Lucæ 3, 17. 16, 23, 25. Hebr. 10, 27, 2.
Theil. 1, 8. 2. Petr. 2, 4. Iudæ 6. Apoc. 19, 30. 17,
20. 10. 21, 3.

D A N filius Iacob, Genes. 30, 6. tribus
Dan quærit sibi possessionem, Iud. 18, 1.
pugnat contra Iesem, & expugnat, Iosue
19, 47.

D A N I E L appellatur Balthasar, Da-

niel 1, 7. interpretatur somnia, 2, 3. 1. 4, 7,
17, 13, 25. constituitur gubernator totius
regni Babel, Daniel 6, 3. projicitur in la-
cum leonum, 6, 16. Liberat Susannam,
13, 11, 60.

D A R E melius quàm accipere, Eccl.
4, 36. Act. 20, 35.

Dandum sine acceptione personarum.
maxime autem domesticis fidei, Eccl. 7,
35. 12, 8. Matth. 5, 42. Lucæ 6, 30, 38,
Roman. 12, 13. Galat. 6, 10. vide Eleemo-
syna.

D A R I V S filius Assueri, Daniel 9, 3.
occupat regnum Babel, 6, 1. impiam le-
gem statuit 6, 8. preparat regium conui-
uium, 3. Esdræ 1, 1.

Darius renouat mandatum Cyri, 1. Esd.
6, 1.

Darius cæditur ab Alexandro rege Ma-
cedoniæ, 1. Machab. 1, 1.

D A V I D filius Isai (qui Iesse appel-
latur, Matth. 1, 6.) a Samuele vngitur, 1.
Reg. 16, 13. interfecit leonem, vitulum, &
Goliath gigantem, 17, 34, 49. paciscitur
cum Ionatha, 18, 1. 20, 8, 16, 23. 23, 18.
manducat panes propositionis, 21, 3. simu-
lat amentiam coram Achis rege, 21, 13.
fugit cum patre & matre in Maïpha, 22,
5, præcidit oram chlamydis Saul, 24, 5.
mittitur ad Nabal decem iuuenes, 15, 5. tol-
lit hastam Saulis, 26, 11. fugit ad Achis re-
gem Geth, 27, 2. vngitur in Hebron in re-
gem Iudæ, 2. Regum 2, 4. poscit eum
regem vniuersus Israel, 2. Regum 5, 1. 1.
Paralip. 11, 3. 12, 38. iuxta verbum Iona-
thæ, 1. Reg. 23, 17. & Saulis, 24, 21. com-
mittit adulterium, & homicidium, 2. Re-
gum 11. poenitet eum peccati, 12, 13. fu-
git a facie filij sui Absalom, 15, 14. liba-
uit aquam Domino, 23, 16. recenset po-
pulum, 24, 2. emit ab Arcuna aream, 24,
24. consilium capit de domo Dei edifican-
da, 1. Paralip. 17, 1. constituit operarios
& architectos, 23. 24. 25. 26. 27.
relinquit sibi successorum Salomonem
filium, 3. Regum 1, 30. moritur & sepeli-
tur, 2, 10. Act. 2, 29. 13, 36. commendatur,
Eccl. 47, 2.

David spiritualis (qui est Christus)
promittitur, Ieremias 30, 9. Ezech. 34, 24
37, 21.

Davidis filius appellatur Christus,
Matth. 1. 15, 22. 23, 45. Marci 12, 35.
Lucæ 20, 41. Act. 2, 29. 13, 22. 2. Tim. 2, 8,
Apoc. 5, 5.

D E C I M A R V M vsus & decimæ.
Genes. 14, 20. 28, 23. Leuit. 27, 30. Numer.
18, 21, 28. Deuter. 12, 6. 14, 28. 26, 12. 1. Re-
gum 8, 15. 2. Paralip. 31, 5. 2. Esdr. 10, 37.
Hebr. 7, 2,

Decimæ

Decimz debentur sacerdotibus, Deut. 18. 1. 2. Paral. 11. 4. vide Sacerdotes

DEDICATIO templi, vel altariū, Num. 7. 10, 11, 84, 87. 1. Reg. 8. 26, 63, 65. 2. Paralip. 7. 5, 47. 5. 8. 1. Euidr. 6. 16, 17. 2. Euidr. 11. 27. 1. Euidr. 7. 7. Psalm. 29. 1. Machab. 4, 56, 57, 59. 2. Machab. 2. 9, 12. 20.

DEMETRIVS filius Seleuci exercet tyrannidem, 1. Machab. 7. 1. foedus iniire cupit cum Ionatha, 10, 3. foedus idem violat, 11, 33.

Demetrius aurifaber negotium facessit Paulo, Acto. 19, 21.

DETRACTIO, Psalm. 14, 17 100. 5. Eccles. 10, 20. Prouerb. 10. 18 11, 13 16, 28 20, 19 26, 20. Rom. 1, 30. 2. Cor. 12. 20. 1. Pet. 2, 1, 12. Iac. 4, 11.

DEVS est omnipotens, & nihil apud eum est impossibile. Gen. 17, 17 18 14 35 11 43, 14 48, 3. Num. 11, 23. 1. Reg. 14, 6. 2. Paralip. 14, 1. Sapient. 11, 22. Iob 42, 2. Iſaia 40, 10. 7. 46, 9 750, 2 759, 1. Ierem. 32, 17, 27. Zachar. 8, 6. Matth. 19, 26. Marc. 9, 23 10, 17 14, 36. Luc. 1, 37 18, 17. Ephes. 3, 20. Apoc. 16, 7, 14 19, 6.

Deus omnia regit & gubernat pro sua voluntate, Genes. 45, 5 7 10, 19. Deuteron. 8, 18. 1. Regum 2. Sapient. 11, 1. Tob. 7, 13, Iob 9, 5 12, 13. Psalm. 102, 19 113, 3 126, 1. Prouerb. 10, 22 16, 4 9 19, 21 20, 24 41, 1, 30. Eccles. 1, 15. Iſaia 26, 16 45, 7. Ierem. 10, 23 27, 5. Dan. 2, 21 5, 18. Matt. 6, 33 11, 26 20, 14. Luc. 12, 11. Ioan. 5, 17. Rom. 9, 15. 2. Cor. 3, 5. Phil. 2, 13. Hebr. 13, 21. Apoc. 4, 11.

Deus est pater omnium fidelium ipsi obtemperantium, Deutero. 32, 6. Psalm. 102, 13. Prouerb. 1. 7. Ierem. 3, 4, 14, 19. Machab. 1, 6. Matth. 6, 9 18, 14 23, 8. Luc. 11, 2. Ioan. 10, 17. Roman. 3, 15. 1. Corinth. 3, 6, 2. Corinth. 1, 3 16, 13. Ephes. 3, 14 4 6, 1. Thessalonic. 1, 3, 2. Thessalon. 1, 2. 7 2, 16.

Deus est verax & fidelis, Exodi 34, 6. Num. 23, 19. Deuteron. 7, 9 31, 4, 1. Regum 15, 29. Iſaia 49, 7. Ioan. 3, 33 7, 26. Rom. 3, 4, 1. Corinth. 1. 8 10, 11. 1. Thessalon. 5, 24. 2. Thessal. 3, 3. Tim. 2, 13. Tit. 1, 2, 1. Ioan. 1, 9 7 3, 20. Hebr. 10, 23. Apocal. 3, 7, 14.

Deus est in essentia vnus, præter quem non est alius, Exod. 3, 14. Deuteron. 4, 35 7 47, 9 11, 17 32, 39, 2. Regum 7, 22, 3. Regum 1, 60 18, 16. 1. Paralip. 19, 20. Sapient. 12, 13. Iſaia 37, 16 41, 10 44, 6, 24 45, 7. 46, 9. Osee 13, 4. Tob. 8, 20 13, 4. Eccles. 36, 5. Marc. 12, 29. Ioan. 17, 1. 1. Corinth. 8, 6 11, 2. Galat. 3, 20. Ephes. 4, 6. 1. Timo. 2, 5.

Deus est trinus in personis, & vnus in essentia. vide Trinitas.

Deus æternus est, nec principium habet, nec finem: sed est ipse principium & finis, Gen. 21, 33. Exod. 15, 18. Iob 36, 26. Iſaia 41, 4 43, 10 44, 6 48, 12 57, 15. Dan. 7, 9. Rom. 16, 26. Hebr. 1, 8. Apoc. 1, 17 21, 6 22, 13.

Deus nouit, audit, & videt omnia, Exod. 3, 19. Num. 12, 2. Deuteron. 31. 21, 1. Regum 1, 37 16, 7. 2. Paralip. 16, 9. Iob 14, 6 22, 11 23, 24 31, 4 42, 2. Psalm. 7, 10 32, 13 37, 10 38, 8 130, 8. Prouerb. 5. 21 15, 3, 11 24, 12. Iſaia 29, 15 40, 27 48, 4. Ierem. 1, 5 7, 11 17, 10 23, 24 32, 19. Ezech. 11, 5. Eccles. 16, 15 17, 13 23, 27 39, 24, 27 40, 9. Sapient. 10, 2. Machab. 9, 17 12, 22. Marc. 4, 41. 2. Mar. 2, 8 14, 19. Luc. 22, 10, Ioan. 1, 47 13, 21 16, 30 21, 17. Act. 15, 8. Rom. 8, 27. 1. Thess. 2, 4. 1. Ioan. 3, 20. Hebr. 4, 13. Apoc. 2, 23.

Deum nemo videre potest, Exod. 33, 20. Deut. 4, 12. Ioan. 1, 18 6, 46. 1. Tim. 6, 16. Ioan. 4, 12.

Deus, & diuina omnia non possunt humana indutria aut ingenio comprehendī, Exod. 33, 20, 3. Regum 3, 5. Iob 32, 8. Psalm. 93, 10 118, 7. Iſaia 28, 12 34, 11. Matt. 11, 25 13, 11 16, 17. Luc. 8, 10 10, 21 14, 44. Ioan. 1, 10 3, 37 6, 44. 65 14, 8, 17 17, 6. Act. 16, 14. Rom. 1, 19 11, 33. 1. Corinth. 1. 2. Galat. 1, 11. 1. Timo. 6, 16. Apocal. 3, 7.

Deus est immensus & incircumscriptus, 3. Reg. 8, 27. 2. Paralip. 2, 6 6, 18. Iob 11, 8. Psalm. 133, 7, 10. Iſaia 6, 3 7 66, 1. Ierem. 23, 24. Amos 9, 2. Sap. 1, 7. Matth. 5, 35. Act. 7, 48 17, 24.

Deus testatur se Deum, id est, saluatorem & consolatorem Israël, omnium eorum qui rite ipsum colunt & inuocant, Gen. 17, 1. 7. Exod. 6, 2 20, 3 29, 45. Leuitic. 26, 11. Psalm. 17, 3 49, 6. Iſaia 30, 19. Ierem. 31, 33 32, 38. Ezech. 37, 23. Ioan. 10, 17.

Deus est Dominus ac creator cæli & terræ. vide Creator.

Deus nihil eorum quæ fecit, odit, Sap. 11, 25.

Deus est iudex totius mundi, reddens unicuique mercedem pro merito, Genes. 18, 25. Deut. 10, 17. Iob 34, 11. Psalm. 7, 9 61, 13 79, 27 95, 13. Iſaia 11, 3. Eccles. 35, 22, 27. Ierem. 17, 10 25, 14. Matth. 16, 27 25 31. Act. 17, 31. Rom. 2, 6, 2. Tim. 4, 8. Hebr. 12, 23.

Dei misericordia, patientia, charitas, sapientia, verbum, quæque suis quæque locis.

Deo soli attributa, subinde in scriptu.

ris & alijs per communicationē tribuuntur, vt vocabulum, Deus, soli Deo tribuitur, Deut. 6, 4, 32, 39. 1. Regum 2, 2. Psalm. 85, 10, 2. Machab. 7, 3. Marc. 12, 29. alijs tribuitur, Exo. 7, 1, 22, 8, 1. Reg. 28, 13. Psalm. 46, 10, 7, 6.

Deus solus bonus, Matth. 19, 7. Luc. 18, 19, alijs tribuitur bonitas, Genes. 1, 31, 1, 3, 6, 49, 15. Num. 14, 7, 1. Regum 29, 1, 2. Regum 18, 27, 1. Paral. 18, 8. Tob. 2, 8. Iudith 12, 12, 14. Psalm. 110, 10, 146, 1. Prouer. 18, 22, 22, 1. Eccle. 7, 3. Sapient. 8, 19. Eccle. 14, 5, Ierem. 7, 3. Matth. 6, 17. Mar. 9, 50. Luc. 6, 45.

Deus solus sanctus, 1. Reg. 2, 2. alijs sanctitas tribuitur, Exod. 3, 5, 2, 16, 22, 31, 1, 28, 2, 29, 29, 31, 30, 29, 35, 5. Leuit. 11, 44. Num. 16, 5. Deut. 6, 7. Ioues 5, 15, 2. Regum 22, 26. 4. Reg. 4. Iudith 8, 29. Psalm. 5, 8. Matth. 7, 6. Rom. 7, 12.

Deus solus fortis, 1. Reg. 1, 2. alijs fortitudo attribuitur, Genes. 32, 28, 49, 14. Psalm. 53, 5. Cant. 3, 7. Iſaiz 19, 14. Ierem. 9, 23. Matt. 12, 20. Mar. 3, 27. Luc. 11, 21. Heb. 11, 34. 1. Pet. 5, 9.

Deus solus iustus, 2. Machab. 1, 25, alijs quoque iusti, Genes. 7, 2, 18, 2. Psalm. 33, 16, 16, 19, 30. Prouer. 8, 8. Sapient. 5, 16. Matth. 1, 19, 10, 41, 25, 46. Luc. 1, 6. Roman. 1, 17.

Deus solus pius, Apoc. 15, 4. alijs etiam pij, 1. Pet. 2, 9.

Deus solus beatus, 1. Tim. 6, 15. alijs beati, Genes. 30, 13. Psalm. 1, 1, 32, 1, 2, 40, 1, 118, 1, 126, 1. Matth. 5, 1. 1, 16, 17, 24, 46. Luc. 1, 45, 14, 14. Iacob. 1, 1.

Deus solus potens, 1. Tim. 6, 15. alijs potentes, Exod. 18, 21. Psalm. 111, 2. Luc. 1, 52. Act. 8, 27, 18, 24.

Deus solus immortalis, 1. Tim. 6, 16. alijs tribuitur immortalitas, Sap. 15, 1, 4, 17, 17.

Deus facit mirabilia solus, Psalm. 71, 13, 1, 35, 4. Eccle. 1, 1, 4.

alijs quoque faciunt mirabilia, Deut. 34, 12. Eccle. 3, 1, 9, 4, 15.

Deus solus nouit arcanas animi cogitationes, 3. Reg. 8, 39, 2. Paral. 6, 20.

Alijs quoque nouerunt, 1. Reg. 9, 19, 4. Reg. 5, 16.

Deus solus peccata remittit, Luc. 5, 21, dimittunt & alijs, Matth. 18, 18. Ioan. 20, 23.

Deo soli honor & gloria, Psalm. 113, 1. Iſaiz 42, 8, 1. Tim. 17.

alijs quoque tribuuntur, 4. Reg. 14, 10, 2. Paral. 17, 5. Psalm. 149, 9. Eccle. 3, 1, 10. Luc. 14, 10. Ioan. 5, 44.

Deus solus adorandus, Exod. 20, 5. Leu.

26, 1. Deut. 5, 9. Matth. 4, 10.

alijs adoratio tribuitur, Genes. 18, 2. vide Adoratio.

Deo soli seruendum, Deut. 6, 13, 10, 20, 1. Reg. 7, 3. Matth. 4, 10. Luc. 4, 8.

alijs etiam post Deum seruendum, Genes. 25, 23, 20, 20, 47, 25, 3. Timoth. 6, 2.

Deus cuius mali sit causa, & cuius non sit, vide Malum.

DIABOLVS studet semper perditioni hominum, Genes. 3, 1. 1. Paral. 2, 1. Iob 1, 2. Zach. 3, 1. Matth. 4, 1, 9, 1, 23, 13, 19. Luc. 8, 12, 13, 9, 14, 22, 31. Act. 5, 3, 33, 8, 2. Cor. 4, 4, 11, 14. Ephes. 6, 11. 2. Thess. 2, 18. 1. Pet. 5, 8, Apoc. 2, 10, 12, 9, 10, 7.

Diabolus nō plura potest quā ei Deus, permittit, 3. Reg. 22, 22, 2. Paralip. 18, 20, Iob 1, 12, 2, 6. Matth. 8, 31. Marc. 5, 12, 13. Ephes. 2, 2. 2. Tim. 2, 26. Apoc. 20, 7.

Diabolus pater & princeps mundi omniumq. impiorum, Matth. 4, 9. Luc. 4, 6. Iob 41, 25. Ioan. 5, 44, 12, 31, 14, 30, 16, 11, 2. Cor. 4, 4. Ephes. 2, 2, 6, 12. Coloss. 2, 15.

Diaboli imperium per Christum sublatum, Genes. 3, 15. 1. Reg. 17, 4. Iob 26, 13. Iſaiz 9, 4, 14, 8, 12, 27, 1, 52, 31. Zach. 3, 2. Matth. 12, 19. Luc. 10, 18, 11, 22. Ioan. 12, 31. Coloss. 1, 13, 2, 15, 2. Tim. 1, 10, 1. Ioan. 3, 8. Hebr. 2, 14. Apoc. 12, 9, 20, 2. Diaboli filij, Ioan. 8, 44. Actor. 13, 10. 1. Ioan. 3, 10.

DIACONI, Acto. 6, 3, 1, 8, Philip. 1, 1. 1. Tim. 3, 8.

DIANA colitur Ephesi, & in vniuersa Asia, Actor. 19, 27.

DIES nouissimi, & iudicium extremum, 1. Reg. 2, 10. Psalm. 95, 13. Iſaiz 2, 10, 19, 13, 4, 6, 3, 26, 21, 27, 1, 30, 30, 66, 13, 24. Ierem. 30, 23. Dan. 7, 9. Sophon. 1, 2, 14, Malach. 4, 1, 4. Esdr. 2, 27, 1, 32. Matth. 17, 36, 13, 41, 49, 16, 27, 14, 25, 31, 42. Marci 13, 1. Luc. 17, 34, 30. Act. 1, 11, 3, 10, 17, 31. Rom. 2, 5, 16, 14, 10, 1. Corinth. 15, 2. Corinth. 5, 10, 1. Thess. 4, 16, 1, 2. Thess. 1, 7, 2, 1. Tit. 2, 13, 3. Pet. 3, 13. Heb. 9, 28. Iud. 14. Apoc. 1, 7, 20, 11.

Dies Domini, Iſaiz 13, 6. Ierem. 30, 7. Amos 5, 18. Iob. 2, 1, 3. Soph. 1, 14. Malac. 4, 1, 4. Esdr. 2, 27. Philip. 1, 6, 2, 10, 1. Thess. 5, 2, 2. Tim. 4, 8.

Dies Domini, & hora nulli cognita, Matth. 24, 36, 50. Marci 13, 32. Luc. 17, 24, 30. Act. 1, 7. 1. Thess. 5, 1. 2. Pet. 3, 10. Apoc. 3, 3, 16, 15.

Dies pro annis, Numer. 14, 34. Ezech. 4, 6.

DILECTIO Dei erga suos, Exodi 20, 5, 34, 14. Deuter. 4, 24, 6, 15, 7, 8. Ioues 24, 19.

24, 19. Prouerb. 8, 17. Eccli. 4, 18. Jerem. 31, 3. Ioan. 3, 16† 10, 11† 13, 1, 18† 15, 2† 16, 27. Rom. 5, 8. Gal. 2, 21. Eph. 3, 19† 5, 2.

Diligendus est Deus super omnia, Gen. 21, 2, 9. Exodi 20, 6. Deuteron. 5, 10† 6, 5† 10, 12† 11, 1, 13, 22† 30, 6. Iohuc 22, 5. Eccli. 7, 32† 34, 19† 47, 11. Matth. 10, 37† 22, 36. Marc. 12, 30. Luc. 7, 47† 10, 27. Ioan. 21, 15. Rom. 5, 5† 8, 21, 35. 1. Cor. 10, 21, 1. Ioan. 4, 17.

Dilectio. vide Charitas.

DINA filia Iacob, Gen. 30, 21. violatur a Sichem, 34, 2.

DIONYSIVS Arcopagita conuertitur, Act. 17, 34.

DISCORDIA vitanda, Prouerb. 6, 19† 10, 12† 15, 18† 16, 19† 17, 11† 18, 6† 30, 31. Matth. 12, 24*. Luc. 11, 17, 1. 1. Corinth. 14, 33. Galat. 5, 15, 2. Timot. 2, 23.

DIVINI, vide Incantatores.

DIVITES quomodo se erga pauperes habere debeant, Leuit. 25, 35. Deut. 15, 7, 10. Iob 31, 16. Psal. 61, 11. Prou. 14, 31† 17, 5† 19, 17† 21, 23† 22, 7† 23, 27† 30, 7. Ecclesi. 11, 1. Eccli. 4, 4† 7, 35† 1, 10† 29, 12† 31, 8. Itai. 23, 18. Matth. 6, 19† 19, 21. Luc. 14, 13† 16*.† 18, 22. Act. 2, 45† 4, 34. 1. Timoth. 6, 18. vide Eleemosyna.

Diuitiarum vanitas & contemptus, & quemadmodum in diuitijs non sit sperandum, Psal. 38, 7† 48*.† 51, 9. Prouerb. 10, 2† 11, 4, 28† 15, 16† 18, 11† 22, 16† 23, 4† 28, 11† 30, 7. Ecclesi. 5, 9, 12† 6, 2. Itai. 2, 7. Jerem. 17, 3, 11† 22, 13. Ezech. 7, 19. Sopho. 1, 18. Eccli. 5, 1, 10† 10, 10† 11, 7† 14, 1† 31, 3. Matt. 3, 22† 19, 21. Luc. 8, 14† 12, 15. 1. Tim. 6, 9. Iac. 1, 11.

Contra Diuites Impios, 1. Regum 25, 2. Iob 20, 19† 27*. Prouerb. 23, 4† 28, 8, 20, 17. Ecclesi. 6, 1. Itai. 5, 8† 32, 9. Jerem. 15, 13. Amos 6, 1† 8, 4. Habac. 2, 5. Luc. 6, 4† 16, 19, 24. Iacobi 5, 1. vide Auaritia.

DOCTRINA Apostolica scripta, & non scripta firmiter tenenda, Roman. 16, 17. Galat. 1, 8, 11. 2. Thesi. 2, 15. 1. Cor. 11, 3, 34.

Doctrina Apostolorum est Christi doctrina, Luc. 10, 16. 1. Cor. 14, 37. 2. Corint. 2, 14, 17† 7, 20. 1. Thesi. 2, 2, 13. Galat. 1, 11.

DOEG seruus Saulis prodit sacerdotem Abimelech, 1. Regum 22, 9, 18. cadit sacerdos Domini, 22, 18.

DOLVS, Jerem. 9, 6. Psal. 34, 20† 9, 28. Prouerb. 12, 17. Marc. 7, 22. Act. 5, 1. Rom. 1, 29.

DOMVS edificata super petram, firma manebit, Psal. 45, 2. Matth. 7, 24† 16,

18. Luc. 6, 48. Rom. 8, 15.

DOMVS corporis nostri. 2. Corin. 5, 1. 2. Pet. 1, 14.

DOMINI & domini erga seruos & ancillas totamque familiam officium, & potestas, Exod. 21, 2, 20, 16. Leuit. 19, 13† 25, 38. Deut. 5, 14, 21† 15, 12, 16† 24, 15. Iob 31, 13. Prou. 29, 19. Jerem. 34, 9, 14. Eccli. 7, 22† 33, 31† 42, 16. Eph. 6, 9. Col. 4, 1.

DONARIA accipere, sit ne prohibitum, Genesi. 14, 22. Exodi 19, 21† 23, 8. Num. 23, 18. Deut. 10, 17† 27, 25. 1. Reg. 8, 3† 12, 3. 3. Reg. 13, 7. 4. Reg. 5, 16. 2. Paralip. 19, 7. Iob 15, 34. Psal. 14, 5† 25, 10. Prouerbior. 15, 27† 17, 23. Itai. 1, 23† 5, 23† 33, 15† 45, 13. Ezech. 13, 19† 22, 12. Dan. 5, 17. Mich. 3, 11. Eccli. 8, 3† 20, 31. Act. 20, 35.

DRVILLA vxor Felicis praefecti, audit doctrinam euangelicam a Paulo, Act. 24, 24.

E

EBRIETAS, & gula, Genesi. 9, 21† 19, 32, 35† 25, 29. Leuit. 10, 9. 1. Reg. 25, 36. 2. Reg. 11, 13† 13, 28, 3. Regum 20, 12, 16. Prouerb. 20, 1† 21, 17† 23, 1, 2, 3, 20, 29† 31, 4. Eccli. 19, 1† 23, 6† 31, 12, 17*. 31, 35† 37, 32*. Itai. 5, 11, 22, 7† 27, 33† 28, 7† 56, 12. Ezech. 16, 49. Dan. 5, 2. Ofec. 4, 11. Iob 1, 5. Mich. 2, 11. Abac. 2, 5, 16. Iudith 13, 4. Sap. 7, 1. Machab. 16, 16. Luc. 12, 45† 21, 37. Roman. 13, 13, 1. Corin. 5, 10† 6, 10† 15, 32. Gal. 5, 21. Ephesi. 5, 18. 1. Thesi. 5, 7. 1. Timoth. 3, 3. Tit. 1, 7. 1. Petri 4, 3. Hebr. 12, 16. vide Ierunium.

Ebrietas iram Dei prouocat. Itai. 5, 14, 22† 28, 1. Dan. 5, 2. Iob 1, 4, 5, 1. Corin. 6, 10. mentem alienat. Prou. 24, 23, 31. Eccli. 19, 2. Itai. 28, 17. Ofec. 4, 11. ad libidinem incendit. Prouerb. 20, 1. Ephesi. 5, 18. facultates dissipat. Prouerbior. 25, 20. Eccli. 19, 1. secretum derogat. Prouerbior. 31, 4. Abac. 2, 15. ad fatorem & rixam excitat. Prouerb. 20, 1† 23, 29. Eccli. 31, 38, 40. Ofec. 7, 1.

EBRON, vide Hebron.

ECCLESIA accipitur pro templo materiali, Deut. 23, 1. Iudic. 20, 2. Iudith. 6, 21. Psal. 67, 27. Thren. 1, 10. Iob. 2, 16. 1. Corin. 11, 18† 14, 34.

Ecclesia accipitur pro coetu fidelium. Numer. 19, 20† 20, 4. 1. Regum 17, 47. 3. Reg. 4, 14, 51. 1. Paralip. 29, 1*. 2. Paralip. 1, 5. Psal. 21, 26† 25, 12† 34, 18† 106, 32† 149, 1. Machab. 4, 37† 5, 16† 14, 19. Matth. 16, 18. Act. 5, 11† 8, 1† 16, 4. Roman.

4. Rom. 16, 16, 13. 1. Cor. 6, 5, 11, 16, 12, 28, 14, 5. 2. Corin. 8, 18, 23, 24, 11, 8, 12, 13. Ephes. 3, 23. Philip. 4, 15. Coloss. 1, 15. 1. Timoth. 3, 5, 19. Iacobi 3, 14. Apocal. 1, 1, 1, 22, 16.

Ecclesia pro cœtu vnus provinciarum, 3. Regum 8, 14. Act. 9, 3, 11, 2, 6, 12, 1, 1, 13, 1, 15, 1, 19, 32, 20, 17. Rom. 16, 2, 1. Cor. 1, 2, 16, 1. 2. Cor. 8, 2, Gal. 1, 2, 2. Thess. 1, 1, 1, 1. Pet. 5, 13. Apoc. 2, 1, 1, 1, 1.

Ecclesia pro prælatis, & præpositis, 3. Reg. 8, 14. Matth. 18, 17.

Ecclesia est vna, & visibilis præfigurata per vnam & visibilem arcam Noe. Genes. 6, 14, 1. Pet. 3, 20. per ciuitatem sanctam Ierusalem, Apoca. 21, 2. per hortum conclusum, & fontem signatum, Cant. 4, 12, per vnam columbam, 6, 8 per vineam Psalm. 79, 9. Cantica. 2, 15. Isaia 5, 2*. Ierem. 2, 2, 1, 11, 10. Matth. 20, 1*. Marc. 12, 1. Luc. 20, 9. Apoc. 14, 15. per nauem. Luc. 5, 3. per sagenam comprehendentem bonos & malos pisces, Matth. 13, 47. per agrum. Matth. 13, 24. per regnum celorum. Matth. 13, 1, 23*.

Ecclesia firmamentum veritatis errare non potest, Isaia 29, 21, Matth. 16, 13, 28, 20. Luc. 22, 32. Ioan. 14, 16, 16, 13, 17, 11, 20. 1. Tim. 3, 15*. 1. Ioan. 2, 27.

Ecclesia est corpus Christi, Cant. 4, 7, 9, 11, 12. Ephes. 1, 22, 4, 4, 5, 23, 1. Corinth. 12, 27.

Ecclesia fidelium nascitur & propagatur per sanam doctrinam, Ioan. 1, 12, 3, 3. Rom. 8, 13, 9, 8. Galat. 3, 20, 4, 19. Eph. 1, 5. Tit. 1, 1. 1. Cor. 4, 15. Philem. 10. 1. Petri 1, 23, 1. Ioan. 3, 9, 5, 1, 8. Iacobi 1, 18.

Ecclesia seu fidelium cœtus, tenetur sacerdotibus pastoribusq. suis quæ ad vitam sunt tuendam necessaria, suppeditare. Deuter. 12, 19, 14, 27, 16, 11, 25, 4. 1. Esdræ 7, 23. Matth. 10, 10. Lucæ 10, 7. Rom. 15, 27. 1. Corinth. 9, 7, 11. Galat. 6, 8. Phil. 2, 29, 4, 10, 16. 1. Thessalonien. 5, 12. Heb. 7, 7. Tenetur etiam pro suis præfatis orare. Act. 4, 29, 12, 5. Roman. 15, 30. Ephes. 6, 18. Phil. 1, 19. Colossen. 4, 2, 2. Thess. 3, 1. Heb. 13, 18.

Ecclesia est sponsa Christi, Psalm. 44, 11. Ezech. 16, 9, 2. Cor. 11, 2. Eph. 5, 26. Apoc. 19, 8, 21, 10.

Ecclesiæ caput est Christus, Ose. 7, 2, 1. Cor. 12, 27. Ephes. 1, 22, 4, 15, 5, 23. Col. 1, 28, 2, 10.

Ecclesiæ quasi membra quædam sunt veri fideles, eidem capiti Christo eiusq. vicario subiecti, cuiuscumque nationis fuerint, sive Iudæi, sive Gentiles. Isa. 43, 9. Ioan. 10, 16. 1. Cor. 12, 12. Ephes. 3, 6.

Ecclesiæ clauis promittuntur, & potestas, Matth. 16, 19. traduntur, Ioan. 20, 23. exercentur, Matth. 18, 17. vide Excommunicatio & Confessio.

Ecclesiam sibi Christus comparauit, & emit sanguine suo, Act. 20, 28. 1. Corint. 6, 20, 7, 23. Ephes. 2, 13. Coloss. 1, 14, 1. Pet. 1, 19. Heb. 9, 18. 1. Ioan. 1, 7. Apoc. 2, 5, 5, 9, 14, 4.

Ecclesiam suam Deus protegit & custodit, Exodi 13, 21, 29, 45. Leuit. 26, 12. Deuter. 7, 20, 23, 14, 11, 3, 3. Regum 6, 13. Psal. 90, 1, 11, 11, 13, 13. Isaia 43, 2. Ierem. 46, 28. Matth. 18, 20, 20, 20. Ioan. 14, 23, 2. Corinth. 6, 16.

EDOM frater Iacob, filius Isaac, appellatur Esau, Genes. 25, 25.

Edumzi negant Israelitis transitum per suam regionem, Num. 20, 14. creduntur & sunt Ierui domui Israel. 2. Reg. 8, 14. deficient ab Israel, & creant sibi regem, 4. Reg. 8, 20. superantur a Iuda, 14, 7. 2. Paral. 25, 12.

Contra Edumzios propheta, Num. 24, 18. Psal. 136. 7. Isaia 21, 11, 34, 5. Ierem. 49, 7. Thien. 4, 22. Ezech. 25, 13, 14, 32, 29, 35*. 1. Iob. 5. Amos 1, 11. Abdia 1, 1*. vide Esau.

ELEAZAR filius Aaron, Exodi 6, 23, 28. 4. partitur cum Iosue terram Canaan, Iosue 14, 1. iuxta præceptum Domini, Num. 34, 17. consecratur sacerdos, Leuit. 8, 24*. fit post mortem patris summus sacerdos, Num. 20, 26. Dentio, 6. moritur & sepelitur, Ios. 24, 25. filium habet cui Phinees nomen erat, Esd. 6, 25. quem in demortui patris locum sufficiunt. Numer. 25, 7, 12.

ELEAZAR filius Sanna occidit elephantem, quo in vulnere procumbente, ipse oppressus suffocatur. 1. Machab. 6, 43.

ELEAZARI senis martyrius, 2. Machab. 6, 18, 24.

ELEEMOSYNA pauperibus eroganda, Exodi 22, 25, 23, 12. Leuit. 19, 10, 23, 22, 25, 34. Deuteron. 15, 7, 10, 24, 19, 3. Regum 17, 10, 2. Esdræ 8, 11. Esth. 9, 22. Psalmi 40, 1, 81, 4, 111, 9. Prouerbior. 3, 2, 28, 11, 18, 25, 14, 21, 31, 13, 17, 21, 13, 21, 22, 9, 28, 27, 33, 20. Eccles. 11, 1. Isaia 58, 7. Ezechielis 16, 49, 18, 7. Danielis 4, 24. Eccli. 4, 2, 7, 13, 12, 3, 14, 11, 29, 12, 35, 4. Tobia 1, 4, 7, 17, 12, 9, 14, 12. Matthæi 6, 3, 10, 42, 19, 21, 1, 25, 35, 42. Lucæ 3, 11, 6, 35, 11, 41, 12, 31, 14, 13, 16, 9, 21, 1, 19, 8, 21, 1. Actuum 2, 42, 6, 2, 9, 39, 10, 2, 11, 29, 20, 35. Roman. 1, 2, 8, 15, 26, 1. Corinth. 16, 1*, 2. Corinth. 8, 4, 15, 19*. Ephes.

Ephes. 4, 28. Heb. 13, 16. 1. Io. 3, 17. Iacob. 2, 15. quare Misericordia.

ELI sacerdos in Silo, 1. Reg. 1, 3. filij eius reprehenduntur, 2, 12. 22. c. folio lapsus fractus ceruicibus moritur, 4, 18.

ELIAS, vide Helias.

ELISAEVS vngitur propheta, 3. Regum 19, 19. iuxta praeriptum Domini, 19, 16. transit Iordanem, 4. Regum 2, 14. sanat aquam, 2, 20. reuocat puerum ad vitam, 4, 32. mundat Naaman a lepra, 5, 14. percutit Syrios cecitate, 6, 18. praedicat rerum abundantiam, 7, 1. zgroat, & moritur, 13, 14. 20. mortuum eius corpus excitat mortuum, 13, 21. commendatur, Eccli. 48, 13.

ELIMAS magus siticicus, Actor. 13, 8.

EMERE & vendere quomodo oporteat, Gen. 23, 9, 14, 25, 31, 33, 19, 41, 37, 42. Leuit. 19, 13, 35, 125, 14. 46. Deuteronomio, 15, 1, 23, 13, 2. Reg. 4, 21. Eccli. 27, 3, 42, 25. Prouerb. 11, 1, 26, 11, 20, 10, 23. Isaie 23. 13. Iere. 32, 6. Ezech. 45, 5. Mich. 6, 10. Matth. 7, 2. Luc. 14, 18. 1. Cor. 7, 30. 1. Thess. 4, 6.

EPHRON, quia negabat Iude transitum, funditus perdit a. Machab. 5, 46. 2. Machab. 12, 27.

EPISCOPI, eorum electio, & officium, Matth. 20, 23, 26. Luc. 4, 16, 22, 26. Ioan. 10, 4, 14, 21, 15. Act. 1, 24, 16, 3, 11, 22, 14, 20, 20, 28. Rom. 13, 16, 25. 1. Cor. 1, 5, 4, 16, 1, 9, 2. Cor. 3, 6, 4, 5, 10, 8, 16. Eph. 1, 15, 13, 2. Col. 1, 23. 1. Timoth. 3, 1, 4, 6. 2. Timoth. 2, 1, 15, 24. Tit. 1, 5. 1. Pet. 5, 2. vide Concionator.

ERVESCERE nullus debet Euangelium, Psalm 39, 11. Eccli. 42, 9, 21. Marc. 8, 18. Luc. 9, 26. Roman. 1, 16. 2. Timot. 1, 9.

Erubescendum propter peccata, Ezech. 36, 32. Eccli. 42, 17.

Esaias. vide Helias.

ESAV filius Isaac nascitur, Gen. 25, 24. vendit sua primogenita, 25, 31. Hebr. 12, 16. supplantatur a fratre suo Iacob. Gen. 27. ducit filiam Ismaelis, 28, 9, 36. 3. procedit contra Iacob cum 400. viris, 32, 6. osculatur suum fratrem Iacob, 33, 4. in Esau pugnare prohibetur Israel, Deut. 2, 4. vide Edom.

ESDRAS Scriba proficiscitur ex Babylone, 1. Esdr. 7, 6. separat mulieres Gentiles ex Israel, 9. 10. legit coram multitudine librum Legis, 3. Esdr. 8, 2. 3. Esdr. 9, 39. appellatur Iosedec, 3. Paral. 6, 15.

ESVARE iusticiam Isaie 55, 2. Ps.

105, 9. Matth. 5, 6. Luc. 1, 55, 16, 22. Apoc. 21, 6, 12, 17.

EV A formatur ex costa Adae, Gen. 2, 21. comedit fructum vetitum, 3, 6.

EVANGELIVM Christi, eiusque praedicatio. Gen. 3, 15. Isa. 53, 1, 55, 1, 61, 1. Matth. 1, 21, 11, 8, 28, 19. Marc. 16, 15. Luc. 2, 10, 24, 46. Ioan. 3, 16, 6, 35, 3, 12, 10, 9, 12, 46. Roman. 1, 16, 13, 24, 8, 3. 1. Cor. 1, 15, 29, 4, 15, 15, 1, 2. Cor. 5, 18. Galat. 1, 6, 11. Ephes. 1, 13, 1. Tim. 1, 15. 2. Tim. 1, 8, 2, 1. Pet. 4, 17.

Euangelium adfert fiduciam simul & timorem, consolationem, & terrorem. Matth. 3, 7. 15, 20, 23, 7, 13, 19, 23, 8, 12, 19, 15, 10, 33, 12, 12, 12, 37, 41, 13, 29, 40, 50, 15, 13, 16, 27, 18, 6, 7, 20, 16, 22, 13, 14, 24, 12, 24. 15, 12, 13, 30, 41. Marc. 10, 25, 31, 13. Luc. 3, 17, 6, 24, 25, 9, 62, 12, 20, 40, 43, 13, 26, 30, 16, 22, 17, 30, 34, 19, 22. 120, 47, 21. Ioan. 5, 28, 15, 10. Act. 5, 5, 6. Rom. 1, 18, 2, 5, 6, 23, 9, 18. 11, 20, 22, 13, 2, 3, 4, 14, 12. 1. Cor. 3, 13, 17, 5, 10, 8, 11, 29. 15, 5, 11, 16, 22. Corinth. 7, 1, 8, 10, 13, 5. Galat. 5, 2, 12, 4. Ephes. 5, 5. Philip. 2, 12. 1. Timoth. 5, 24. Heb. 9, 2. Iacob 4, 9, 5, 1. Pet. 4, 18, 5, 3. 2. Pet. 1, 10, 2, 4. 13. 10. Iude 15.

Euangelizanti debetur necessaria vitae sustentatio. Matth. 10, 9. Marc. 6, 8. Luc. 9, 4, 10, 7. Rom. 15, 26. 1. Cor. 9, 7, 11, 13. Galat. 6, 6. 1. Tim. 5, 17. 2. Tim. 2, 6.

EVCHANISTIA, Matth. 26, 26. Marc. 14, 22. Luc. 22, 19. 1. Cor. 11, 24, 10, 16. frequenter sumenda. Act. 2, 42, 20, 7. praefiguratur, Exod. 16, 15.

Eucharistia sub altera tantum, nimirum panis specie. Ioan. 6, 58, data a Christo, Luc. 24, 30, 31. ab Apostolis, Act. 2, 42, 20, 7.

in Eucharistia non remanet substantia panis post consecrationem, sed est verum Christi corpus & sanguis. Mat. 26, 26. Marc. 14, 22. Luc. 22, 19. Io. 6, 51.

Eucharistiam in publicis supplicationibus, circumferendam esse, praefiguratum, Ioan. 6, 6, 7, 11. 20. 1. Reg. 4, 3. 2. Regum 6, 4, 5, 6.

Eucharistia adoranda, Psalm. 121, 28, 30, 198, 5. Ioan. 9, 31.

EXACTIO, census, & tributum debetur principibus. Matth. 17, 24, 22, 17. Marc. 12, 16. Luc. 20, 22. Rom. 13, 7.

EXCOMMVNICATIO a Christo instituta & praecpta, Mat. 5, 29, 16, 19, 18, 18. Marc. 9, 42. Io. 20, 23.

Excommunicatio in usu tuit Apostolis, 1. Cor. 5, 3, 10. 2. Thess. 3, 6, 14. 1. Tim. 5, 20. Tit. 1, 10.

Excommunicatio exercenda ad reformationem, & emundationem Ecclesiarum, & ad correctionem eius qui excommunicatur, 1. Corinth. 5, 4. 1. Tim. 1, 20. 2. Thessalon. 3, 14. vis spiritus eius saluus fiat. 1. Corinth. 5.º

Excommunicatio Phariseorum, Ioan. 9, 22. 14. 12, 43. 16, 2.

Excommunicandi qui in moribus aut doctrina grauiter errantes admoniti, nolunt resipiscere, Prouerb. 22, 10. Matt. 18. 17. Rom. 16, 16. 1. Cor. 5.º 2. Cor. 2, 8. 2. Thess. 3.º 1. Tim. 1, 20. 6, 5. 2. Tim. 2, 17. 21. 1. Tit. 3, 10. Ioan. ep. 2, 10.

Excommunicati vitandi, Matt. 18, 17, 1. Cor. 5.º 1. Tit. 3, 10.

E X E Q V I Æ celebrantur, Genes. 23, 2. 3. 15, 10. Deuter. 34, 3. 1. Regum 3, 11.º

EZECHIAS filius impij Achab cum esset rex, tamen pius fuit, 4. Regum 16, 20. frangit serpentem animum, 18, 4. defecit ab Assyrijs, 18, 7. mittit nuntium ad Isaiam prophetam, 19, 2. 11a. 37, 2. decumbit ex graui morbo, 4. Reg. 20, 1. 11a. 38, 1. ostendit Babylonijs suum thesaurum, & reprehenditur, 4. Reg. 20, 12. 14. 11a. 39, 1, 5 commendatur, Eccli. 18, 19.

EZECHIEL cum alijs captiuis vehitur in Babylonem, Ezech. 1, vocatur, & mittitur, 2, 3. commendatur, Eccli. 49, 50.

F

FACERE pro Sacrificare in Scripturis, Leu. 15, 11. 30. Num. 6, 11. 19. 8, 12. 19, 2. 4, 10. 14. Iudic. 13. 16. Luc. 22, 19.

FAMA bona praestantur diuinijs. Prouer. 22, 1. Eccli. 7. 2. Eccli. 41, 15, 16.

FAMES & annonae caritas, Gen. 41, 16. 26, 1. 41.º 42.º 43.º 44.º 45.º 46.º 47.º Exod. 16, 3. Deut. 28, 53. 1. Ruth 1, 1. 2. Reg. 21, 1. 14. 13. 4. Reg. 8, 17. 18, 2. 4. Reg. 4, 38. 6, 25. 17. 25, 1. 2. Paralip. 6, 28. 10, 9. 2. Esdr. 5.º Psalm. 36, 19. 11a. 5, 11. Ierem. 14, 1. 15, 1. 15, 2. 19, 7. 34, 17. Ezech. 5, 12, 16. 16, 11. Ioel 1.º Amos 4, 6. Agg. 1, 6. 10. 2, 7. Matth. 24. 7. Luc. 4, 25. 11, 14. Acto 7, 11. 11, 28. Rom. 8, 35. 2. Cor. 8, 14. 11, 27. Apo. 6, 8. 11, 3.

FAMES verbi Dei, 1. Reg. 3, 1. 2. Par. 15, 3. Osee 3, 4. 4. 1. Amos 8, 11.

FAMVLORVM famularumque officium, Gen. 10, 4. 6. 24.º 30, 25. 11, 4. 19, 1. 6. Exodi 21, 2. 30. 2. Reg. 5, 20, 2. Prouerb. 14, 15. 17, 2. 19, 10. 25, 19. Ecclesi. 2, 7. Eccli. 7, 22. 10, 28. Ierem. 34, 8. Ioel 2, 29. Luc. 12, 37. 45. Actorum 28, 1. 1. Cor. 12, 7, 11. Ephes. 6, 5. Coloss. 3, 11. 1. Timoth. 6,

1. Tit. 2, 9. 1. Petri 2, 18.

FELIX praefectus Iudaeae, Acto. 23, 14, 24.º

F E R M E N T V M, mala doctrina, Leu. 2, 11. 6, 16. Deuter. 10, 3. Matth. 16, 6. Marc. 8, 5. Luc. 12, 1. 1. Corinth. 5, 3. Galat. 5, 9.

F E S T A Iudaeorum, & in primis festum Paschae, vide Pascha.

Festum Pentecostes Exodi 23, 16. 34, 22. Num. 28, 26. Deut. 16, 9. Ioan. 5, 1. Act. 2, 1. 10, 16.

Festum tubarum, Leuit. 23, 24. Num. 29, 1. 2. Par. 5, 3.

Festum expiationum, Leuit. 16, 30. 23, 27. Num. 29, 7, 8.

Festum tabernaculorum, Exodi 23, 16. Leuit. 23, 34. Num. 22, 12. Deut. 16, 13. 11, 10, 1. Esdr. 3, 4. 2. Esdr. 3, 16, 17. 1. Mach. 1, 9. 10, 6. Ioan. 7, 2.

Festum Sabbati, vide Sabbatum.

Festum Neomeniae, Num. 28, 11, 1. Reg. 20, 5. Ezech. 45, 18.

Festorum violatio quam grauiter puniuntur, Num. 15, 32.

FESTVS praefectus Iudaeae, Acto. 23, 24.

FIDES in Scripturis varie accipitur, videlicet pro fidelitate, & veritate Dei in seruandis promissis, Psalm. 32, 4. 11a. 11, 5. Thren. 3, 23. Osee 2, 20. 5, 9. Rom. 3, 3. pro veritate & constantia verborum inter homines, Genes. 29, 16. 44, 31. Leuit. 6, 2. Eccli. 22, 28. Ierem. 41, 5. 1. Mach. 10, 27. 1. Timot. 2, 7. pro virtute Theologica. Sapient. 1, 23, 14. Habacuc 2, 4. Matth. 8, 13. 9, 22. 17, 20. Marc. 5, 34. Luc. 5, 20. Rom. 3, 21. 4, 3. 5, 2. pro hde viua & formata per charitatem, Habac. 2, 4. Matth. 9, 22. 11, 28. Marc. 5, 34. 10, 52. Luc. 7, 50. Roman. 1, 21. Galat. 5, 6. Hebr. 11.º pro fide mortua absque charitate, Matth. 7, 21, 22. 1. Corinth. 13, 2. 13, 2. Iacobi 2, 26, pro suspensione, seu voto, 1. Tim. 5, 11. pro fiducia, Iac. 1, 6.

Fides charitate interior, Vide Charitas.

Fides viua, quae per charitatem operatur, magnae virtutis est, Matth. 9, 2, 22, 25. 1. 22, 22. Mar. 16, 16. Luc. 18, 42. Ioan. 1, 12. 3, 15, 16, 30. 7, 38. 11, 21. 14, 13. 20, 29. Acto. 3, 16. 10, 43. 15, 9. 16, 11. Romano. 1, 16. 2, 13. 22. Galat. 3, 8. Ephes. 3, 7. Hebr. 11, 6.º

Fides non facit nos certos, aut securos de accepta peccatorum remissione, aut consequenda vita aeterna, vide Certi.

Fides sine operibus non iustificat, 1. Corinth. 13, 2. Gal. 5, 6. Iacobi 2, 24.

Fides ipsa etiam appellatur opus bonum, Phil. 1, 6.

Fides est vna, Ephel. 4, 1.

Fidei viuz & operanti tribuitur iustitia & salus, Gen. 15, 6. Mar. 16, 6. Luc. 1, 45† 3, 48† 23, 41. Ioan. 3, 24† 17, 3. Act. 13, 18† 26, 11. Roman. 3, 22† 4, 3, 21† 5, 1† 10, 1, 10. Phil. 3, 9, 1. Pet. 2, 6. Heb. 4, 3.

Fidei prædicatio ad eorum qui præfunt in Ecclesia, iudicium referenda est, Galat. 2, 2.

Fidem Gentilium etiam respicit Deus, Ieremix 19, 13. Matth. 8, 5, 11† 15, 28. Luc. 7, 9† 10, 3† 17, 16. Ioann. 4, 47. Act. 10, 3† 8, 26.

Fideles Deus liberat a communi perditione, & intermione impiorum, Gen. 6, 7, 8, 19. Exodi 3, 22† 9, 4, 6, 26† 10, 23† 11, 7. Num. 16, 20, 26, 31. Iere. 39, 18. Dan. 6, 22, 2. Pet. 2, 7.

Inhæditas seu incredulitas punitur, Gen. 10, 11, 17, 26. Num. 11, 21† 14, 2, 11† 20, 12. Deuteronom. 9, 20. 4. Reg. 7, 2, 17, 4. Esdræ 15, 4. Psalm. 77, 12. Eccli. 2, 15. Matth. 8, 28† 14, 30† 17, 17. Mar. 16, 16. Luc. 1, 16† 24, 24. Ioan. 3, 18, 16† 6, 7, 8, 24† 12, 48† 20, 27. Roman. 11, 20. Hebr. 3, 18† 4, 20, 11, 6. Apoc. 21, 8.

FILIORVM officium erga parentes, Gen. 9, 23† 22, 2, 7† 27, 1† 18, 7† 17, 14. Exodi 20, 12† 21, 17. Leuit. 19, 3, 12† 20, 9† 21, 9. Deuter. 5, 16† 21, 15, 18† 27, 16. Iudic. 14, 1. 1. Regum 2, 11, 18, 22† 3, 1, 7† 8, 1† 18, 5, 4. Regum 2, 19. 4. Regum 2, 13† 12, 2† 12, 1, 2. Paralipomen. 34, 5. Eccli. 3, 1, 3† 6, 28† 7, 29† 18, 7, 11† 22, 1† 23, 18† 25, 10† 32, 24. Tob. 4, 1† 14, 5. Iob 1, 4† 8, 4† 32, 4, 6. Prouerb. 1, 8† 4, 1† 6, 20† 10, 1† 11, 1† 11, 20† 19, 26† 20, 1, 1, 20† 22, 1† 23, 19, 23† 28, 24† 30, 17. Ier. 15, 16. Ezech. 22, 7. Matth. 4, 20† 19, 35† 15, 4† 19, 19. Marc. 10, 19. Luc. 2, 48† 18, 20. Act. 7, 14† 22, 1. Ephel. 6, 1. Col. 3, 20, 1. Tim. 5, 1. 1. Pet. 5, 5.

FOENVM & herba cito transiens omnis homo, Psalm. 89, 6† 123, 6. Psal. 40, 6. Eccli. 14, 15, 1. Pet. 1, 24. Iac. 1, 10.

FOENVS, vide Vitis.

FORNICATIO iram Dei prouocat, Deut. 22, 21. Prouerb. 23, 27. Eccli. 19, 3. Ierem. 5, 7. Osee 4, 14. 1. Corin. 6, 9, 13, 15. Coloss. 3, 5. Hebr. 13, 4. corpus enervat, & facultates absumit, Iob 31, 12. Prouer. 23, 27† 29, 3† 31, 1. Eccli. 9, 6. infamiam adfert, Eccli. 9, 10† 41, 21. fornicationis occasiones vitandæ, Eccli. 9, 4, 12† 41, 12. fornicatio non solum in opere externo, sed & in affectu prohibetur, Exo. 20, 17. Matth. 5, 28.

Fornicatio spiritualis, quæ est hæresis, & idololatria, Deuter. 31, 16. Iudic. 2, 17† 27, 34. Isaia 1, 21† 57, 3. Ieremix 1, 16. Ezech. 6, 9† 16. Osee 1, 2† 4, 4† 15. Apoc. 18, 3.

FRATRES & sorores Christi qui sint, Matth. 12, 40† 28, 10. Mar. 3, 33. Luc. 8, 21. Ioan. 20, 17. Hebr. 2, 12. Psalm. 21, 23.

FRAVS, quære dolus.

FRVCTVS boni operis, quære Opus.

FVNDAMENTVM est Christus, 1. Corin. 3, 11. Eph. 2, 20, 1. Pet. 2, 6. fundamentum etiam Apostoli, Ephel. 2, 20. Apoc. 11, 14.

& peculiariter Petrus, Matth. 16, 18. Io. 21, 15, 17, cuius fides numquam deficiet, Luc. 22, 31.

FVRTVM prohibetur, committitur, & punitur, Exodi 20, 15† 21, 17† 22, 1. Leuit. 19, 11. Deutero. 5, 19† 24, 7. Ios. 7, 1, 19. Tob. 3, 21. Prouerb. 6, 30. Osee 4, 2, 2. Mach. 12, 40. Matth. 19, 18. Ioan. 11, 6, 1. Corin. 6, 10. Apoc. 9, 21.

Fures dicuntur, verbum Dei & doctrinam veram adulterantes, Ieremix 23, 30. Ioan. 10, 1.

G

G A A L opponit se Abimelech, Iudic. 9, 26, 35, 39.

G A B A O N I T A E redimunt vitam astu quodam, Iosue 9, 2. obsidentur, & obsidione liberantur, 10, 2. Propter ipsos iniuste a Saule occisos suspenduntur filij Saulis, 2. Reg. 21, 1, 6, 9.

G A B E L V S venit cum Raphael ad nuptias Tobiz, Tob. 9, 7.

G A B R I E L apparet prophete Danieli, Dan. 8, 16† 9, 21. Zachariæ sacerdoti, Luc. 1, 11. Virgini Mariæ, 1, 26.

G A D filius Iacob ex Lia, Gen. 30, 11† 25, 26.

Gaddiz recipiunt suam hereditatem, Numer. 32. Deuteronom. 3, 12. Iosue 13, 24.

Gad propheta admonet Dauid, vt non maneat in terra Moabitarum, 1. Regum 22, 5.

nuntiat Dauidi iram Dei, 2. Regum 24, 11, 18.

G A I V S, 1. Cor. 1, 14. capitur, Act. 19, 29. deducit Paulum in Asiam, 20, 4. hospitio eum suscipit, Rom. 16, 23.

G A L G A L, siue Galgala, ciuitas Israel, Ios. 4, 19. in Galgal circumciditur populus, & celebrat Pascha, 5, 2, 7, 10. egreditur inde ad liberandos Gabaonitas, 10, 7. reueritur, 10, 43.

G A L I L A E accipit Christum, Ioan. 4, 45. in Galilæa incipit Christus prædicare, Matth. 4, 12. Act. 10, 37.

G A M A L I E L vir peritus Legis, Act. 5, 34† 18, 3.

Gamaliel dux Manassitarū, Num. 1, 10.
G A V D E R E & latari honestè licet,
 1. Paralip. 29, 9*. 2. Esdr. 12, 42. Psal. 67, 4.
 Lucz 1, 14. 1. Theff. 1, 6† 5, 16.

Gaudendum non est more Gentilium,
 Eccles. 2, 2† 7, 3. Osee 9, 1. Amos 6, 8. Prou.
 2, 14. Iacob. 4, 9.

Gaudium in persecutione, Matt. 5, 12.
 Act. 5, 41† 20, 24. Roma 5, 3. Coloss. 1, 24.
 Heb. 10, 34† 1, 35.

Gaudium spiritus, Luc. 10, 21. Rom. 12,
 11† 14, 17. Galat. 5, 22. Philip. 4, 4. 1. Theff.
 5, 16.

Gaudium salutis æternæ, Isa. 25, 12†
 26, 1† 33, 20† 65, 12. Sap. 3, 1, 7. vide Bea-
 titudo.

G E D E O N dux & iudex in Israel,
 Iudic. 6*, 7*, 8*.

G E M I T V S quis probandus, quis
 improbandus, Exo. 2, 24. Ezec. 9, 4. Tob.
 3, 1. 2. Mach. 6, 30. Rom. 8, 22. Iac. 5, 9.

G E N T I V M vocatio, Genes. 49, 10.
 Num. 24, 17. Deut. 32, 43. 2. Reg. 22, 44,
 50. 3. Reg. 8, 41. Psal. 2, 8† 21, 28† 67, 32† 71,
 8, 17† 85, 9† 86, 4. Isa. 2, 2† 11, 10† 19, 18† 23,
 7† 27, 13† 29, 17† 35*. 44, 25† 43, 5† 45, 14
 † 49*. 51, 5† 54*, † 55*. 56, 3, 6† 60, 3, 9
 † 65, 1† 66, 19, 20. Ier. 9, 24† 12, 16† 16, 19.
 Osee 2, 1, 24. Ioe. 1, 28. Mich. 4, 2. Soph.
 3, 9. Zach. 2, 11† 8, 20† 9, 10. Matt. 23, 7† 8,
 11† 21, 31, 43† 22, 9. Iom. 10, 16. Act. 8, 16,
 30† 10*. 1. Cor. 12, 13. Ephes. 2, 10.

Gentilium mores non sunt nobis imi-
 tandi, Leu. 18, 3† 20, 23. Ier. 10, 2.

G E N V omne stectendum Domino,
 Psal. 21, 30. Isa. 45, 23. Rom. 14, 11. Phil. 2, 10.

G E R S O N filius Leui, Numer. 3, 17.
 Gersonitarum ministerium, 3, 25† 4, 21.

G I E S I minister Elisei, 4. Reg. 4, 25.
 fiteprofus, 5, 26.

G L A D I V S non cuius permitten-
 dus, Mat. 26, 51. Mar. 14, 47. Luc. 22, 49.
 Ioan. 18, 10.

Gladius spiritus est verbū Dei, 4. Esdr.
 13, 9, 27. Isa. 11, 4† 27, 1† 31, 8† 49, 2
 † 66, 16. Ephes. 6, 17. Heb. 4, 12. Apoc. 1, 16
 † 2, 16† 19, 15. 2. Theff. 2, 8.

G L O R I A Dei in omnibus quæren-
 da, Ios. 7, 19. Psal. 115, 1. Matth. 6, 9. Ioan.
 9, 24† 17, 4. Act. 3, 12† 12, 23. 1. Cor. 6, 20
 † 10, 31. Philip. 1, 20. Coloss. 3, 17. Tit. 2,
 10. quare Honor.

Gloria beatorum, vide Beatitudo.

G O D O L I A filius Aheicam gladio
 interimitur, 4. Reg. 25, 25. Ier. 41, 2.

GRATIA in scripturis accipitur
 pro beneficio, Ruth 2, 20. 2. Reg. 2, 6† 15,
 20. Prou. 4, 9. Eccli. 7, 27† 19, 20. pro fauo-
 re, Gen. 6, 8† 18, 3† 19, 19† 39, 21. Exod.

12, 36. Tob. 1, 13. Esther 2, 17. Prou. 19,
 15. Eccli. 4, 25. Dan. 1, 9. Act. 2, 47† 24, 17
 † 25, 9. pro pxmio quod à Deo expecta-
 tur, Prou. 1, 9† 12, 2, 2. Mach. 12, 46. Luc 6,
 33. 1. Pet. 2, 19. pro dono aliquo gratis da-
 to, Esther 15, 17. Psal. 44, 3. Prou. 3, 22† 16,
 23† 22, 11. 1. Cor. 12*, Ephes. 4, 7. 1. Pet. 4,
 10. pro dono supernaturali Deo gratum
 faciente, Psal. 83, 12. Luc. 12, 8† 2, 40. Ioan.
 1, 15. Rom. 1, 7. 1. Cor. 16, 23. 2. Cor. 1, 12.
 Gal. 5, 5. Heb. 13, 19. Iac. 4, 6. pro re grata,
 pulchra, accepta, & amabili, 1. rou. 31, 30.
 Eccles. 10, 12. Eccli. 7, 21† 1, 19† 26, 16,
 19† 40, 22. Luc. 4, 22. Ephes. 4, 29.

Gratiz donum quam sit occultum, &
 reconditum, quodq. nemo facile illud si-
 bi arrogare debeat, Iob 9, 20, 21. Psalm. 2,
 11† 18, 13† 142, 2. Prou. 14, 12† 20, 9. Ec-
 cles. 9, 1, 2, 12. Eccli. 5, 5. Ier. 17, 9. 1. Cor. 4,
 4, 2. Cor. 10, 14† 13, 5. Gal. 6, 3. Philip. 2, 12.
 1. Pet. 4, 13. 2. Pet. 1, 10. 1. Ioan. 4, 1.

Gratia qua quis hominibus gratiis est,
 etiam illa à Deo est, Exo. 3, 21† 11, 3† 12,
 36. 4. Reg. 25, 27. 2. Esdr. 2, 5. Psal. 105, 46.
 Ier. 40, 2, 3, 4. Dan. 1, 9. Tob. 1, 13. Act. 24,
 23† 27, 13† 28, 16.

Gratus animus erga Deum & homi-
 nes commendatur, Gen. 4, 18, 20† 14, 21
 † 23*. 24, 48† 6, 25. Exod. 15, 1. Leu. 25,
 6. Num. 15, 17† 31, 48. Deut. 4, 9† 6, 5. Iu-
 dic. 5, 1. 1. Reg. 2, 1† 14, 35† 31, 11. 2. Reg.
 10, 2† 12, 31. 3. Reg. 2, 7. 1. Par. 29, 10, 20.
 2. Par. 15, 11† 20, 26. Esther 6*. Tob. 9, 1
 † 12, 1, 7. Eccli. 7, 22† 32, 28† 35, 13. 1. Ma-
 chab. 4, 24† 5, 54. 2. Machab. 3, 33. Matth.
 11, 25. Mar. 5, 10. Luc. 18, 43. Ioan. 11, 40.
 Act. 4, 21† 27, 35. Rom. 6, 17. 2. Cor. 6, 1.
 Ephes. 5, 19. Phil. 4, 6. Coloss. 2, 7† 3, 15. 1.
 Theff. 5, 18. 2. Theff. 1, 3. 1. Tim. 4, 3.

Gratiz agēdx ante & post cibum sum-
 ptum, Deut. 8, 10. 1. Reg. 9, 13. Isa. 62, 9.
 Matth. 14, 19† 15, 36† 26, 25. Marc. 6, 41
 † 8, 6† 14, 23. Luc. 9, 16. Ioan. 6, 11, 23.
 Act. 27, 35. Roman. 14, 6. 1. Corint. 10, 30.
 1. Tim. 4, 3.

G V L A, vide Ebrietas, & Ciborum
 luxus.

H

H A E R È T I C O S & infideles re-
 linquit Deus ad iustorum proba-
 tionem, Iudic. 1, 1. 1. Cor. 11, 19.

Hæretici iam inde à temporibus Apo-
 stolorū extiterunt. 1. Tim. 1, 20. 2. Tim. 2,
 18. 1. Ioan. 2, 18. 2. Ioan. 7. Apocal. 2, 5.

Hæreticos futuros etiam nostris tem-
 poribus prædictum est, Matth. 24, 5, 24.
 Ioan. 5, 43. 1. Tim. 4, 1. 2. Tim. 3, 1. 2. Pet. 2,
 1† 3, 3. Iuda. 18.

Hæreticorum mores & doctrina, ibid.
Hæretici vitandi, Deut. 13, 1. Mat. 7, 15.
Rom. 16, 17. 2. Tim. 2, 17. Tit. 3, 10.
1. Theff. 3, 14. Ioan. 2, 10.
Hæretici male tolerantur à præfectis,
Apoc. 2, 14.

Hæretici tollendi è medio, Deut. 13, 5.†
18, 20. 3. Reg. 18, 40*. 4. Reg. 10, 25*.

Hæresis, fornicatio spiritualis: vide Fornicatio.

H A Z A E L famulus Benhadad regis
Syria, 4. Regum, 8, 11, 15. iuxta manda-
tū Domini, 3. Reg. 19, 15. percussit Israel
in vniuersis finibus suis, 4. Reg. 20, 32.† 12,
17.† 13, 3. quemadmodum prophetatum
est, 4. Reg. 8, 11, 13. moritur, 13, 24.

H E L I A S vir pilosus, & zona pellicea
cinctus renibus, 4. Reg. 1, 8.

Helix orationis efficacia, 3. Reg. 17, 1.
Iacob. 5, 17, 18. alitur ministerio corui,
3. Reg. 17, 2. excitat puerum mortuum,
17, 19. occidit prophetas Baal, 18, 40. fugit
Iezabel 19, 3. mittitur in Damascum,
ut vngeret Hazael regem Syria, 19, 15.
mittitur ad Achab, 21, 17. ad Heliam mis-
si principes quinquagenarii cū suis, igne
caelitus demisso consumuntur, 4. Reg. 1,
10. assumitur per turbinem in caelum, 2,
11. apparet in transfiguratione Domini,
Matth. 17, 3. Luc. 9, 30.

H E L I O D O R V S à cubiculis Se-
leuco, tentat thesaurum templi auferre,
2. Mach. 3, 7, 13. puniuntur à Deo, 3, 24.

H E L I S E V S: vide Eliseus.

H E R C O D E S Afcalonita occidit inno-
centes pueros, Matth. 2, 16. & moritur, 2, 19.

Herodis Antipas filius Herodis, tetrar-
cha Galilææ, Luc. 3, 1. occidit Ioannem
Baptistam, Matth. 14, 9. Herodes & Pila-
tus morte Christi inter se reconciliantur,
Luc. 23, 12. Act. 4, 27.

H E R V S & Hera: vide Dominus &
Domina.

H E S R O N filius Phares, Genes. 46,
12. Matth. 1, 3. relinquit post se Aram, &
appellatur Iephone, 1. Par. 4, 15.

H E S T E R seu Esther sit vxor Assue-
ri, Esther 2*. precibus suis apud Assue-
ratam de Iudæis vno die occidendis sen-
tentiam revocat, Esther 3, 3, 8.

H I E R E M I A S, vide Ieremias.

H I E R V S A L E M, vide Ierusalem.

H O L O F E R N E S dux Nabucho-
donosor mittitur contra Israel, Iudith 2,
4. blasphematur Deum, 6, 1.

obtudet Bethuliam, 7, 1. proprio gladio
ceruix ei præciditur, 13, 8.

caput eius conspiciendum ponitur in
muris ciuitatis, 14, 1. totus Assyrius exer-

citus se in fugam dedit, 15, 1.

H O M O creatus est ad imaginē Dei,
Genes. 1, 26.† 2, 7.† 5, 1.† 9, 6. Sapient. 2, 23.
Eccli. 17, 1. Iob 10, 8. Psal. 118, 73. Iac. 3, 9.

Homo maledicatur, Gen. 3, 17.
benedicatur in Christo, Gen. 12, 3.† 22,
18. Galat. 3, 8.

Hominis regeneratio, Matth. 18, 3. Ioan.
1, 13.† 3, 6.† 4, 14.† 7, 38. 1. Cor. 4, 15. Gal.
4, 19. Eph. 4, 22. Coloss. 3, 8. Tit. 3, 5. 1. Pet.
1, 23.† 2, 2. Iac. 1, 18.

Homo pulvis & lutum, Gen. 2, 7.† 3, 19.
† 18, 27. Eccle. 12, 7. Eccli. 17, 1.† 18, 8.† 41,
13. Iob 4, 19.† 10, 8.† 14, 15. Psalm. 77, 39.†
102, 14.† 143, 4. Isaix 40, 6.

H O M I C I D I V M latrocinium, &
sanguinis effusio, Genes. 4*.† 9, 6.† 37, 18.
Exod. 2, 12.† 20, 13.† 22, 2. Leuit. 24, 21.
Num. 25, 7*. Deut. 5, 17.† 19, 4.† 21, 1.†
27, 24. Ios. 20, 3. Iudic. 9, 5. 1. Reg. 18, 17.
2. Reg. 3, 27.† 4, 7, 12. 3. Reg. 2, 35, 34, 46.
4. Reg. 14, 5.† 21, 16. Prouer. 6, 17.† 28, 17.
Eccli. 34, 25, 27. Thren. 4, 13. Ezech. 11, 6.
† 22, 2.† 24, 6. Osce 4, 2. Matth. 5, 21.† 19, 18.
† 23, 34.† 26, 5. Ioan. 8, 44. Roman. 13, 9.
Gal. 5, 21. 1. Ioan. 3, 12. Apoc. 13, 10.

H O N O R qui ab hominibus pro-
ficiscitur, non magni faciens, Num. 16,
1. Iudic. 9, 1. 1. Reg. 10, 27. 2. Reg. 15, 1. 3.
Reg. 1, 5. Esther 3, 1*.† 6, 6. Eccli. 9, 16.† 10,
29, 30. Ier. 9, 23. Matth. 6, 1.† 8, 4.† 9, 30.† 17,
9.† 20, 21, 36. Mar. 1, 44.† 5, 43.† 7, 36.† 8, 26.
† 9, 8.† 10, 35, 43. Luc. 22, 24. Ioan. 6, 13.
† 8, 50.† 12, 43. Act. 16, 26.† 14, 14. Gal. 6,
2. Phil. 2, 3. 1. Theff. 2, 6. 1. Pet. 5, 3. Ioan.
9, 9. Apoc. 19, 10.† 22, 9.

Honor Dei, quare Gloria.

Honorandi parentes, vide Parentes.

H O S P I T A L I T A S commenda-
tur, Isa. 58, 7. Matth. 25, 36. Luc. 14, 13. Rom.
12, 13. 1. Timot. 3, 2. Tit. 1, 8. 1. Pet. 4, 9, 3.
Ioan. 5, 9. Heb. 13, 2. Iac. 1, 27.

Hospitalitatis exempla, Gen. 18, 3.† 19,
2.† 24, 31. Iosue 2*. Iudic. 13, 15.† 19, 4, 9,
3. Reg. 17, 10, 17. 4. Reg. 4, 8. Iob 1, 4.† 3,
17. Tob. 2, 1. Luc. 10, 38.† 19, 6. Act. 16,
15.† 28, 2, 7.

Inhospitalitas, Iud. 8, 5.† 19, 18, 1. Reg.
25, 9, 14. Sap. 19, 13.

H V M I L I T A S Deo grata est, Ge-
nes. 18, 27.† 29, 31.† 41, 40. Iudic. 6, 15. 1.
Reg. 1*.† 2, 1, 8.† 7, 9, 10. 2. Reg. 6, 16, 21.
2. Par. 12, 6, 8.† 32, 26.† 33, 12.† 34, 26. Psalm.
33, 19. Prou. 11, 2.† 16, 19.† 18, 12.† 22, 22.
† 25, 7.† 29, 23. Isaix 37, 1.† 57, 15.† 66, 2.
Ierem. 5, 6. Ion. 3, 5. Eccli. 3, 18.† 7, 19. Iu-
dith 4, 7.† 11.† 9, 16. Matth. 3, 11.† 5, 3.† 8, 3.
† 11, 20.† 15, 27.† 18, 4.† 20, 26.† 21, 5.† 23, 7.
11. Marc. 9, 34.† 10, 43. Luc. 1, 43.† 9, 42.†

14,7,11†15,19†18,13†22,26. Ioan. 13,4.
Act. 10,26. Rom. 11,20†12,16. 1. Cor. 4,6
†15,8. Phil. 2,3. Coloss. 3,12. Hebr. 11,24.
1. Pet. 5,5. Iac. 1,9†4,10. Apocal. 4,119,10.
HYMENÆVS pseudoapostolus,
2. ad Tim. 2,17.
AD HYPOCRISIS, 1. Reg. 15,11*.†
18*. 2. Reg. 15,2,7. 4. Reg. 1,6,9. Iob 3,13
†13,16†15,34†20*.†27,8†36,13. Prou.
30,13. Eccli. 1,36†19,24. Iſaie 29,13†38,
2. Ierem. 9,8. Ezech. 33,30. Malac. 3,13,2.
Mach. 6,24. Matth. 2,7,16†7,2,16†7,5
†15,7†16,3†22,18†23*.†24,5†1. Mar. 7,6.
Luc. 11,44†12,1,56†18,11. Act. 5,1†8,18
†13,8. Roman. 2*. Gal. 2,13. 1. Timot. 4,
2.2. Timot. 3,5. 1. Theſſ. 5,22. 1. Pet. 2,1.

I

IABES in Galaad opprimitur ab Iſ-
rael. Iudic. 21,10. obſidetur, 1. Reg. 11,
1. viri Iabes Galaad exhibent miſericor-
diam Sauli, & filio eius, 31, 12.

IACO B filius Iſaac naſcitur, Genef.
25, 23. emit à fratre Eſau primogenita,
Gen. 25, 31. Præripit Eſau benedictionē,
27,5*. proſciſcitur ad Laban, 28, 10. videt
ſcalam, & vonet votum, 28, 12, 20.

ſeruit Laban pro duobus filiabus, 29,
18. reuertitur in patriam, 31, 17.

luſtatur cum angelo, 32, 24. vocatur
Iſrael, 32, 27†33,10. 3. Reg. 18,31. mittit
filios in Ægyptum, 42, 1.

migrat cum tota ſua familia in Ægy-
ptum, 46*. Deut. 10,22. filios Ioseph ado-
prat in ſuos, 48, 5, 8.

benedicit duodecim filiis, & moritur,
49,33. ſepelitur cum patribus ſuis in ter-
ra Chanaan, 50, 4, 7. ſecundum promiſ-
ſionem, 47,29. & ſecundum mandatū, 49,
29. cōmendatur, Eccli. 44,24. vide Iſrael.

Iacobus Zebedei filius vocatur, Matt.
4, 20. occiditur, Act. 12, 2.

IE B V S appellatur Ierusalem, Ioseph
15, 8. Iudic. 19, 10. 1. Par. 11,4.

Iebuſeos expugnare nō poterat Iſrael,
Iudic. 1, 21. ſuperantur tamen à Dauid,
2. Reg. 3, 8.

IE H V filius Hanani propheta arguit
regem Iofaphat, 2. Par. 19,2.

mittitur ad Baſa regem Iſrael, 3. Reg.
16, 1, 7.

Iehu filius Iofaphat filij Namſi vngi-
tur vt rex eſſet Iſrael, ad delendam do-
mum Achab, 4. Reg. 9, 1,6.

iuxta præſcriptum, 3. Reg. 19,16.

occidit Iezabel, 4. Reg. 9,30,33.

occidit ſeptuaginta filios Achab, 10,1.

iubet comprehendere & ingularem fratres O-

choziz regis Iuda, 10, 14. perdit ſeruus
Baal, 4. Regum 10,17,25. moritur, 10,35.

IE I V N I V M, & ieiunandum eſſe,
Ioel, 2,12. Tob. 12,8. Matth. 6,16. Marc. 2,
20. Luc. 2,36†5,35. Rom. 13,13. 1. Cor. 7,
5. 1. Cor. 6,5†11,27. Act. 13,2,3,14,22.
Ephel. 5, 18. 1. Theſſ. 5, 6. Tir. 2,2. 1. Pe-
tri 1,13†5,8. vide Quadrageſima.

Ieiunij meritorium, Ier. 35, 14. 19. Ionæ
3,7,9, 10. Iudith 4, 8†8,6. Matth. 17, 21
†6, 17. Luc. 2, 37.

Ieiunatur pro mortuis, 1. Reg. 3, 13.
2. Regum 1,12†13,36. 1. Paralip. 10,12.

Ieiunij exempla, Exod. 24, 18†34,28.
Deut. 9,9,18. Iudic. 20, 26. 1. Reg. 7, 6†
31,13. 2. Reg. 3,35†12,16. 2. Paral. 20,3.
1. Eſd. 5,21.2. Eſd. 1,4. Eſther 4,3. Pſal. 34,13.
Ierem. 36,9. Dan. 10,3. Ionæ 3,3. Iudith 4,
7†8,5. Tobie 3, 10. Matth. 4,2†9,14. Luc.
2,37†5,33. Act. 10,30†13,3†14,23.

Ieiunium indiſtū à rege Saul, 1. Reg.
14,24. à Iofaphat, 2. Par. 20,3. à Ninivitis
& eorum rege, Ionæ 3, 5, 7. ab Eſdra, 1.
Eſdr. 8, 21. ab Eſther & Mardocheo,
Eſther 4,16. vide Abſtinentia.

IE R E M I A S propheta ex Ana-
thoth. Ier. 29,27. vocatur, & à Deo nū-
titur, 1, 4.

Ieremias perſecutionem patitur, Ier. 18,
19†20,1†26,7†33,1†36,12†38,4,7.

Ieremias inuenit gratiam apud Nabu-
chodonosor, Ierem. 39, 11.

Ieremias vinculis ſoluitur à Nabuzar-
dan, Ier. 40, 1.

Ieremias luget Iofiam, 2. Paral. 35,25.

IE R I C H O expugnatur & exuritur,
Iof. 6,10,24. reſtauratur ab Hiel, 3. Reg.
16, 34. appellatur ciuitas Palmarum,
Deut. 34,3. 2. Paral. 28,15.

IE R O B O A M filius Nabat, ſeruus
Salomonis, ſit inimicus Iſraeli, 3. Reg.
11,26. 2. Par. 13,6. ſit rex decem tribuum,
3. Reg. 12, 20. iuxta verbum Ahiz, 11,29.
erigit duos aureos vitulos, & falſum cul-
tum Dei, 12,28,31. idq. punitur & expo-
bratur, 14,7†15,23†16,19,26. 4. Reg. 3,3
†10,29,32†13,2,6,11†14,24†15,9,18,24
†17,12†23,15.

manus eius exareſcit, 3. Reg. 13,4.

curatur, 13,6. moritur, 14, 20. tota eius
domus perditur, 15, 29. iuxta quod præ-
dictum fuerat, 14, 10. contra Ieroboam,
Amos 7, 10.

Ieroboam filius Ioas ſit rex Iſrael, 4.
Reg. 13,13†14,16. moritur, 14, 29.

IE R V S A L E M expugnatur à filiis
Iudæ, Iudic. 1,8. eligitur à Deo in habita-
culum, 3. Reg. 8,*. 2. Par. 6,2†7,16.

Ierusalem appellatur Iebus, Iof. 15,8.

Iudic. 19, 10. 1. Par. 11, 4.

Ierusalem appellatur Salem, Psal. 75, 3. Ierofolymam quæ tribus Jacob inhabitauerint, 1. Par. 9, 3. 2. Esdr. 11, 1.

Ierusalem obsideretur à rege Syriæ & Israelis, 4. Reg. 16, 5. à rege Nabuchodonosor, 4. Reg. 24, 10, 25, 1.

Ierusalem exuritur, & euertitur, 4. Regum 25, 9. iterum excolitur & reparatur, 2. Esdr. 3, 7. 6. 15.

contra Ierusalem & eius ciues, 4. Reg. 21, 12, 23, 27. Isaia 1, 6, 3, 1, 2, 1, 3, 8, 29, 1, 7, 65, 1. Ierem. 4, 3, 9, 7, 1, 11, 1, 17, 19, 1, 9, 1, 6, 2, 1, 3, 1, 3, 19, 25, 8, 3, 2, 3, 2, 6, 34, 1, 38, 3, 30, 8. Ezech. 6, 6, 4, 7, 5, 1, 10, 2, 7, 5, 1, 2, 1, 6, 2, 2, 1, 3, 1, 3, 1, 1. Soph. 3, 1.

Ierusalem destruenda per Romanos, Dan. 9, 26. Zachar. 14, 1. Matth. 24, 1, 15. Luc. 13, 35, 19, 41, 20, 16, 2, 15, 6. Ioan. 11, 48.

Ierusalem spiritualis, Ecclesia sancta, Psal. 12, 1, 3. Isa. 33, 20, 54, 1, 1, 60, 1, 62, 6, 65, 26, 18. Tob. 13, 19. Baruch 5, 1, 7. Gal. 4, 26. Heb. 11, 10, 1, 2, 22. Apoc. 13, 12, 21, 2, 10.

IEZABEL impia, impij Achab coniunx, 3. Reg. 16, 31, 21, 5, 7.

occidit prophetas Domini, 18, 4, 13. minatur Heliaz prophetæ mortem, 19, 2. à canibus dilaceratur, 4. Reg. 9, 33. iuxta verbum Heliaz prophetæ, 3. Reg. 21, 23.

ILLVMINATI dicuntur Baptizati, Heb. 6, 4.

IMAGINES iussit Deus fieri, Exo. 25, 18. Num. 21, 8.

Imagines fecit Salomon, 3. Reg. 6, 35, 7, 25, 29, 36, 10, 19, 2. Paral. 3, 10, 14, 4, 3.

Imaginum vfus, Num. 21, 8. Sap. 16, 6. Ios. 2, 26. de altari in testimonium & memoriam extructo.

IMMISERICORDIA, & eius punitio, Exod. 1, 12. Deut. 23, 3. Iudic. 8, 6, 15, 1. Reg. 25, 15, 38. Iob 20, 19. Prou. 21, 10. Eccli. 12, 13. Amos 1, 6. Matth. 18, 30, 34, 25, 42. Luc. 16, 21, 23. Iac. 2, 13.

IMPATIENTIA, & eius punitio, Exod. 14, 11, 15, 24, 16, 2, 7, 17, 2. Numer. 11, 1, 10, 14, 1, 26, 2, 15, 1. Iob 3, 1. Prouerb. 12, 16. Eccli. 2, 16.

IMPIORVM dicta, facta, & cogitata contra pios, Sap. 2, 1. Psal. 9, 10, 11, 13. Prou. 4, 14.

Impiorum prosperitas, Iob 10, 3, 21, 7, 10. Psal. 72, 2, 8, 9, 1, 8, 4. Esdr. 3, 28, 31. Ierem. 12, 1. Habacuc 1, 13, 2. Machab. 6.

Impiorum prosperitas bonis admiratione parit, Iob 21, 7, 13. Psal. 72, 2. Eccli. 7, 16. Ier. 12, 1. Habac. 1, 13. Machab. 3, 15.

Impij incidunt in mala quæ pijs parant, 1. Regum 17, 42, 31, 4. Esther 7, 10.

Psal. 7, 16, 9, 16, 34, 8, 36, 14. Prou. 16, 27. Ecclesi. 10, 8. Isa. 31, 1. Ierem. 48. Dan. 3, 22, 6, 24, 13, 62. Eccli. 27, 28. Iudith 13, 4. Apoc. 18, 6.

Impij incidunt frequenter in malum quod timent, Iob 6, 16. Prouerb. 1, 26, 10, 24. Isa. 66, 4.

Impiorum subita & improuisa punitio, dispersio & euersio, Gen. 7, 21, 14, 15, 19, 24, 34, 25. Exod. 14, 24. Leuit. 10, 2. Num. 11, 33, 16, 31. Ios. 10, 9, 11, 7. Iudic. 4, 20, 7, 12, 15, 21, 8, 11, 16, 28, 1. Reg. 30, 16, 2. Reg. 13, 28, 3. Reg. 16, 2, 18, 40, 20, 13, 19. Iob 4, 8, 5, 8, 13, 15, 20, 18, 1, 20, 1, 27, 14, 36, 12. Psal. 1, 5, 36. Prouerb. 1, 27, 6, 15, 10, 25, 2, 12, 7. Isaia 5, 24, 47, 9. Ierem. 15, 8. Daniel 5, 30. 1. Machab. 2, 62, 4, 3. Matth. 24, 18. Luc. 12, 20, 43, 16, 23, 25, 17, 27, 29, 1. Theff. 5, 3.

Impiorum punitio bonis est ad timorem & cautionem, Deut. 13, 11, 17, 18, 19, 20, 21, 21. Prou. 19, 25, 21, 11. Eccli. 23, 37. Act. 5, 11, 1. Tim. 5, 20.

Impios deridebit Deus, Psal. 2, 4, 36, 13, 58, 9. Prou. 1, 26. Sap. 4, 12.

IMPOSITIO manuum varia in veteri testamento, Gen. 48, 14. Exod. 29, 10. Leuit. 1, 4, 3, 2. Num. 27, 23. Dan. 13, 34. Marc. 10, 16.

Impositio manuum in sacramento ordinis & confirmationis, Act. 6, 6, 8, 17, 13, 3, 19, 1. Tim. 4, 14, 5, 22. 2. Tim. 1, 6.

IMPVDICITIA contra naturam, Gen. 19, 5, 38, 7. Leuit. 18, 22, 20, 13. Iudic. 19, 22, 30. Rom. 1, 27. 1. Cor. 6, 1. Ephef. 5, 12, 1. Tim. 1, 10. 2. Pet. 2, 7, 8.

INCANTATIONES & maleficia, Exo. 7, 11, 8, 18, 22, 18. Leu. 19, 31, 20, 6, 27. Num. 23, 23. Deut. 18, 10, 1. Reg. 28. 4. Reg. 17, 17, 21, 6. Isaia 2, 6, 44, 25, 47, 13. Ierem. 10, 2. Dan. 2, 2, 10. Mich. 5, 11. Act. 8, 8, 13, 6, 16, 16, 19, 19. Gal. 3, 20. Apoc. 18, 23, 21, 8.

INCESTVS graue peccatum, Leu. 18, 6, 7, 30, 11, 14. Deut. 22, 30. 1. Cor. 5, 1, 2.

INDVLGENTIAE, 2. Cor. 2, 10.

INFERNVS & damnatio parata diabolo & angelis eius, vide Damnatio.

Inferni poena varia & horribilis, Deut. 33, 22. Iob 24, 19. Psal. 10, 6, 7, 20, 10, 48, 15, 111, 10. Sap. 11, 17. Eccli. 21, 10. Isaia 30, 33, 33, 11, 13, 14, 34, 9. Ierem. 9, 15. Malach. 4, 1. Matth. 8, 12. Luc. 13, 27, 16, 23. Apoc. 14, 9, 1, 18, 7, 20, 14. numquam terminanda, Isa. 60, 24. Matth. 2, 41, 46. Mar. 9, 47. 2. Theff. 1, 9.

INFIDELITAS, vide Fides.

INFIRMITAS corporalis: vide Acgrotatio.

INGRATITVDO, & eius punitio, Genes. 31, 1†40, 23. Exod. 1, 8. Deut. 23, 3*. Iudic. 2, 1†6, 8†9, 33†12, 1. 1. Reg. 10, 13†12, 8†25, 3, 10. 2. Reg. 14, 30, 2. Paral. 24, 21. Prou. 17, 13. Isaia 1, 2†5, 4. Ier. 2, 5, 6. Ezech. 16*. Ofec 10, 1†13, 2, 6. Mich. 6, 1. Sap. 16, 29. 1. Mach. 16, 16, 19. Matt. 11, 20. Luc. 17, 13. Ioan. 11, 46. Rom. 1, 21. 2. Tim. 3, 2.

INIMICVS non passim contem-
nendus est, 1. Reg. 14, 14†17, 43. 2. Reg. 21, 20. 3. Reg. 20*. 4. Reg. 14, 8.

Inimico reconciliato non temere cre-
dendum est, 1. Reg. 24, 17†26, 21. 2. Reg. 3, 26. 1. Machab. 12, 24.

INIQVITAS abundabit, 4. Efd. 5, 2†14, 16. Matth. 24, 12. 2. Ioan. 5, 19. vide Impij & Mali.

INNOCENTIA sua cuique tuen-
da & male suspiciones amouenda, Ios. 23, 22. 1. Reg. 1, 14. 3. Reg. 18, 17. Ierem. 37, 12. Acto. 2, 15†6, 14†7, 2†28, 17.

INOBIEDIENTIA eiusq. punitio, Genes. 3, 16, 17†19, 17, 26. Leuit. 10, 1†26, 14*. Numer. 14, 28, 41†16, 31†20, 24. Deut. 11, 16, 28†17, 12†18, 19, 20†27, 16†28, 15*. 1. Reg. 12, 15†13, 11†15, 24†28, 16. 2. Reg. 6, 6. 3. Reg. 11, 9†13, 15, 21†14, 17†20, 35*. 2. Paralip. 7, 19†26, 16, 19. Isa. 24, 5. Ierem. 11, 3, 8†13, 8†17, 27†26, 4†35*. Ion. 1, 3. Matth. 17, 17. Act. 7, 39. Rom. 2, 8. Gal. 3, 10. 2. Thess. 1, 8.

INVIDIA & odium, Gen. 4, 5†26, 24†27, 41†30, 1†37, 4, 11. Exod. 1, 8†20, 13. Leuit. 19, 17. Numer. 12, 1†35, 20, 23. Deut. 19, 11. 1. Reg. 18, 7, 11. Sapient. 2, 24. Prouerb. 10, 12, 18. Ezech. 25, 15. Dan. 6, 3. Luc. 15, 28. Ioan. 12, 4. Rom. 1, 29†13, 13. Galat. 5, 15, 20. Iac. 3, 14†4, 2. 1. Pet. 2, 1. 1. Ioan. 3, 13, 15†4, 20.

IOAB filius Saruix, 2. Reg. 2, 13. confodit Abner, 3, 27. reconciliat Absalonem per Thecuam, 14*. confodit Amasa, 20, 9. confoditur ipse, 3. Reg. 2, 28, 34. iuxta mandatum Dauid, 2, 5, 7.

IOACHAZ filius Iehu, rex Israel, 4. Reg. 10, 35†13, 1.

Ioachaz filius Iosia exiit regno, & vehitur in Aegyptum, vbi & moritur, 4. Reg. 23, 34. captiuitas eius pradicatur, Ezech. 19, 4. appellatur Iohanan, 1. Par. 3, 15. post ipsum creatur rex frater eius Eliachim, 4. Reg. 23, 34.

IOACHIN filius Ioachim fit rex Iuda, 4. Reg. 24, 8. ducitur captiuus ad Nabuchodonosor in Babyloniam, 24, 12, 15. dimittitur ex carcere, & ad honores euehitur, 25, 24. appellatur Iechonias, Ierem. 37, 1. appellatur Neri, Luc. 3, 27. ci suc-

cedit patrius Matthanias, 4. Reg. 24, 17. *

IOACIM, & antea dictus Eliachim, filius Iosia, fit rex Iuda, 4. Reg. 23, 34. 3. Efd. 1, 37. combussit libros sermonum Ieremae, Iere. 36, 21. appellatur Melchi, Luc. 3, 24. moritur, 4. Reg. 24, 15. post ipsum constituitur rex filius Ioachim, 4. Reg. 24, 6.

IOANNA vxor Chusa sequitur Christum, Luc. 8, 3.

IOANNES Baptista filius Zachariae, Luc. 1, 55, 59, 60. Euangelium regni denunciatur, & baptizat, Matt. 3, 1. Mar. 1, 4, 5. Ioan. 1, 28†3, 23, 26. vestitus eius ex pilis camelorum, & victus locustis & mel siluestre, Marc. 1, 6. noluit haberi maior quam erat. Ioan. 1, 19, 20, 26†3, 28. mittit discipulos ad Christum, Matth. 11, 2. capite truncatur, Matth. 14, 8. dicitur Elias, Malach. 4, 5. Matth. 11, 14†17, 10. Luc. 1, 17.

Ioannes filius Zebedei vocatur, Matt. 4, 22. vnice Christo diligitur, Ioan. 13, 23†19, 26†20, 2†21, 7, 20. scribit quae vidit, Ioan. 19, 35†21, 24. 1. Ioan. 1, 1.

IOAS filius Ochozias solus euadit, dum senatus regius occiditur, 4. Reg. 11, 2. coronatur rex in Iuda, 11, 12. occidit Zachariam filium Ioiadae, 2. Paral. 24, 21. Matth. 23, 35. occiditur a suis ministris, 2. Paral. 24, 25. 4. Reg. 12, 20. post ipsum filius eius Amasias rex constitutus est, 1. Paral. 3, 12. 2. Paral. 24, 27.

Ioas filius Ioachaz rex Israel, 4. Reg. 13, 9. pugnat contra Amasiam, subuerit moenia Ierusalem, destruit templum, & moritur, 4. Reg. 14, 13, 16.

IOIADA Sacerdos iussit occidi Athaliam reginam, 4. Reg. 11, 15. 2. Paral. 24, 14. moritur, 24, 15.

IONAS S. propheta, 4. Reg. 14, 25. precipitatur in mare, Ion. 1, 15. deglutit eum piscis à Domino preparatus, 2, 1. in cuius ventre erat tribus diebus & tribus noctibus, ibid. Matth. 12, 40.

IONATHAS filius Saulis proster-
nit Philisthaos, 1. Reg. 13, 3†14, 1, 11. liberatur per populum à patre ob mel degustatū occidendus, 14, 45. ferit fœdus cum Dauid, 18, 3†20, 8†23, 18. caditur, 31, 7.

Ionathas filius Mathathias, praefectus militaris Iudeorum, 1. Mach. 9, 31. fœdus init cum Demetrio, 10, 3, 5. capitur, 12, 48. occiditur cum suis filijs, 13, 23.

IOKAM filius Iosaphat rex Iuda, 3. Regum 2, 51. occidit sex fratres suos, 2. Paral. 21, 4. moritur, 4. Reg. 8, 24. 2. Paralip. 21, 19.

Ioram rex Israel, 4. Reg. 3, 17†3, 1. pro-
cedit contra Hazael regem Syriae, 5, 28.

accepto vulnere curatur in Iezrahel, 9.
15. moritur, 9, 24.

I O S A P H A T filius Afa rex Iuda, 3. Reg. 22, 41. mittit qui verum Dei cultum doceant in ciuitates Iuda, 2. Paral. 17, 7. fœdere iungitur cum impio Achab, 18, 3. ideoque arguitur à propheta, 19, 2. iungit fe Ocholiz, 2. Paral. 20, 35. moritur, 21, 1. habuit successore filiu Ioram, 1. Par. 3, 11.

I O S E P H filius Iacob, Genes. 30, 23. videt somnium, 37, 5, 9. venditur à fratribus Ismaelitis, 37, 26. Psalm. 104, 17. falsò accusatur, Genes. 39, 17. mittitur in carcerem, 39, 20 † 41, 14. constituitur dominus vniuersæ Aegypti, 41, 40. datur ei filia Putipharis vxor, 41, 45. detegit se fratribus suis, 45, 1. moritur, 50, 24. ossa eius transferuntur ex Aegypto, Exod. 13, 19. sepelitur in Sichem, Ios. 24, 32.

Iosèph coniunx Beatz Virginis Mariae. Matth. 1, 16. fugit in Aegyptum 2, 14.

I O S I A S filius Amon rex Iuda, 4. Reg. 21, 24 † 22 *. eius natiuitas prædicta est, 3. Reg. 13, 2. legit librum Legis, 4. Reg. 23, 2. celebrat Pascha, 23, 21. vulneratur à sagittarijs, & moritur, 2. Paral. 35, 23, 24. 4. Reg. 23, 29. lugetur, 2. Paral. 35, 24. ei succedit Ioachaz, 4. Reg. 23, 30, 34.

I O S V E pugnat contra Amalech, Exod 17, 9, 13. mittitur exploraturus terram Chanaan, Num. 13, 2. eam populo commendat, 14, 6. constituitur loco Moyfis dux populi, 27, 18. Deut. 3, 21 † 31, 3, 7, 14. Iosue 1, 1, 6. mittit exploratores, 2, 1. transit Iordanem, 3, 16. erigit duodecim lapides in Galgal, 4, 3, 8, 20. angelus Domini apparet ei, Iosue 5, 13. benedicit populo, 8, 33. ascendit Iosue ad liberandos Gabaonitas, 10, 7. Sol & Luna steterunt ad imperium Iosue, 10, 12. reuertitur Iosue in Galgal post liberatos Gabaonitas, 10, 43. percutit 31. reges, 12 *. accipit suam portionem in diuisione terræ, 19, 49. moritur, 24, 29. Iudic. 2, 8. commendatur, Eccli. 46, 1.

I R A C V N D I A quantum mali pariat, Gen. 4, 5. Tob. 5, 2. Prou. 12, 16 † 14, 3 † 15, 18 † 17, 19 † 19, 19 † 27, 3 † 29, 22. Eccles. 9, 10. Ecclesi. 22, 28, 6, 14 † 30, 26. Matth. 5, 22. Luc. 4, 28. Galat. 5, 20. Ephes. 4, 26. Coloss. 3, 8. Tit. 1, 7. Iac. 1, 19.

I R A E alterius cedendù potius quàm repugnandum, Genes. 27, 42. Prou. 22, 24 † 29, 22. Ecclesi. 8, 19. Matth. 2, 13.

I S A I A S filius Amos, Isaiæ 1, 1. vocatur, & mittitur, 6, 8 † 49, 1.

I S M A E L filius Abrahæ ex Agar nascitur, Gen. 16, 15. moritur, 25, 17.

Ismael filius Nathaniz occidit Godo-

liam, aliosq. Iudzos, Ierem. 41, 2, &.

I S R A E L appellatur, qui ante Iacob dicebatur: quire Iacob.

Israel populus & hereditas Domini, Exod. 3, 7 † 5, 1 † 6, 7 † 19, 5. Leuit. 10, 26. Deut. 4, 20 † 7, 6 † 9, 29 † 10, 15 † 14, 2 † 26, 18 † 32, 9. 1. Reg. 10, 1 † 22, 22. 2. Regum 7, 23. 3. Regum 8, 53. Isaiæ 19, 25 † 49, 1. Ierem. 13, 11.

decem tribus Israel separant se à domo David, 3. Reg. 12, 3, 9, 16. secundum verba Ahiz prophete, 21, 29. transferuntur in Assyriam, 4. Reg. 15, 29 † 17, 6. secundum prophetiam, Deut. 4, 26. multi ex Israel sequuntur Leuitas in Ierusalem. 2. Paral. 11, 13.

Contra decem tribus: vide Samaria.

I V D A E O R V M carimoniz erant vmbra futurorum, Exod. 13, 9, 14. Num. 15, 38. Deut. 16, 1. Ezech. 20, 10. 1. Cor. 10, 1. 2. Cor. 3, 13. Heb. 7, 17 † 8, 5 † 9, 2, 10, 2 † 10, 1.

Iudzorum quzdam certz consuetudines, Genes. 32, 31. Iudic. 11, 40. Ruth 4, 7. 2. Paral. 35, 25.

Iudas filius Iacob nascitur, Genes. 39, 35. nescius concumbit cum filij sui vxore Thamar, 38, 15. spondet pro fratre suo Benjamin, 43, 9. prædicatur sceptrum non auferendum de Iuda, donec veniat Messias, 49, 10. Deut. 33, 7. Iudic. 1, 2. 2. Reg. 7, 12. 2. Paral. 6, 6.

contra Iudam & Ierusalem, vide Ierusalem.

Iudas Machabæus eligitur dux fratrum suorum, 1. Machab. 2, 66. pugnat strenuè, 3 *. † 4 *. † 5 *. † 7, 25. 2. Machab. 8, 1 † 10, 16 *. † 11, 6 † 12 *. † 13 *. † 14 *. † 15 *. cæditur, 1. Machab. 9, 17.

Iudas Iscariotes eligitur in Apostolù, Matth. 10, 4. inuit pactum cum Phariseis, Luc. 22, 4. Prodit Christum, Matth. 26, 20, 46. Marc. 14, 43. Ioan. 18, 5. secundum prophetiam, Psalm. 40, 10 † 54, 14 † 108, 8. Ioan. 6, 70 † 12, 4 † 13, 21 *. suspendit se, Matth. 27, 4. Act. 1, 18.

Iudas Galilæus dispersus cum suis, Act. 5, 37.

Iudas & Silas cum Paulo & Barnaba Antiochiam mittuntur, Act. 15, 22, 27.

I V D I C A B V N T sancti de hoc mundo, Sap. 3, 8 † 9, 1. Matth. 19, 28. 1. Cor. 6, 2. Iudæ 14.

Iudicium peruersum, Eccli. 11, 9. Matt. 7, 1 † 12, 7. Luc. 6, 37 † 7, 33. Ioan. 7, 24 † 9, 16. Act. 28, 4. Rom. 2, 1 † 14, 4, 13. 1. Cor. 4, 5. 1. Tim. 5, 21. Iac. 4, 11.

Iudicium Dei extremum, & quemadmodum Christus in fine mundi iudicaturus sit,

fr. 2. Reg. 2, 10, &c. vide Dies nouissimi.

• Iudicium debet precedere deliberatio & cognitio causæ, Gen. 3, 11, 17, 18, 21. Exod. 3, 8, 23. 2. Deuter. 13, 6, 17, 9, 19, 11, 23. Iosue 7, 19, 22, 19. Iudic. 20, 3, 12. Prou. 18, 13. Eccli. 11, 7. Dan. 13, 51. 1. Machab. 7, 7.

• Iudicium hominum, vide Opinio.
• Iudicium officiū, & auctoritas, Exo. 18, 13, 21, 21^a. 22^a. 23^a. Leu. 19, 15, 24, 11, 23. Deuter. 1, 13, 16, 17. 18, 15, 25, 17, 19. Iosue 7, 19. 1. Reg. 8, 1, 12, 5. 1. Paralip. 19, 6. Eccli. 4, 50, 10, 1, 42, 12. Psalm. 81^a. Prouerb. 18, 5, 19, 24, 23, 28, 19. Iosue 5, 16, 10, 1. Iere. 5, 26. Luc. 18, 2, 23, 1, 13, 23. Ioan. 7, 24, 8, 15. Act. 2, 4.

• Iudices Israel rexerunt circa 350. annos, Act. 13, 20.

• Iudex vniuersi mundi est Deus, vide Deus.

• IVDITH vidua Bethuliz diues & honesta, Iudith 8, 1^a. praeclit Holoferni caput, 13, 10. moritur, 16, 28.

• IVRARE quatenus liceat vel non liceat, & quā varijs modis contingat, Genes. 14, 22, 21, 24, 22, 16, 5, 24, 3, 25, 33, 26, 33, 11, 53, 42, 15, 47, 31, 50, 5. Exod. 13, 19, 20, 7, 22, 11, 23, 19. Leu. 5, 4, 19, 12. Num. 14, 21, 30^a. Deut. 6, 13, 7, 8, 10, 20. Iosue 2, 12, 6, 22, 9, 15, 23, 7. Iudic. 21, 1, 7, 18. 1. Reg. 14, 14, 19, 6, 24, 3, 25, 34, 28, 10, 30, 15. 2. Regum 3, 35, 19, 7, 21, 2, 17. 3. Regum 1, 13, 29, 2, 8, 8, 31, 19, 2. 2. Paralip. 6, 22, 15, 14, 36, 13. 1. Esdr. 10, 5. 2. Esdr. 10, 29. Job 27, 1. Psalm. 14, 4, 23, 4, 62, 12, 88, 4, 94, 11, 101, 9, 109, 4. Iosue 14, 24, 19, 18, 45, 23, 49, 18, 34, 9, 65, 15. Ierem. 4, 2, 5, 2, 7, 12, 16, 12, 5, 44, 26, 51, 14. Osee 4, 15. Amos 6, 8, 7, 8, 7. Soph. 1, 5. Zachar. 8, 17. Iudith 1, 52. Eccli. 23, 9, 17. Matth. 5, 33, 23, 16, 18, 20, 21, 22. Heb. 6, 13, 16. Apoc. 10, 6.

• Iurandum non est temerè, nec per cælum, nec per terrā, nec per aliquid quod in ijs est, Matth. 5, 34. Iac. 5, 12.

• I V S T I verè in hac vita, Luc. 1, 6, 15, 7. Ioan. 8, 36, 17, 17, 19. 1. Corinth. 6, 11. Heb. 12, 23^a. 2. Pet. 2, 7. 1. Io. 3, 17. Apoc. 3, 4, 14, 5. vide Peccatum.

• I V S T I T I A E summa perfectio nō habetur in hac vita, in qua sine peccato non viuimus, Genes. 6, 5, 8, 21. Exod. 34, 7. Num. 14, 18. 3. Reg. 8, 46. 2. Paral. 6, 16. Job 4, 17, 9, 1, 15, 20, 2, 5, 4. Psalm. 13, 1, 50, 7, 52, 1, 129, 3, 142, 2. Prouerb. 20, 9. Eccli. 7, 21. Iosue 6, 4. Iere. 2, 19, 20, 30, 11. Mich. 7, 2. Nahum 1, 3. Sap. 12, 10. Matt. 6, 13. Luc. 17, 3, 18. Rom. 3, 9, 23, 7^a. Galat. 3,

22. Eph. 2, 3. 1. Ioan. 1, 8. vide Peccatum.

Iustitia nostra est per Christum & primam iustificationem peccatorumq. remissionem nulla precedunt merita, Gen. 15, 6. Iosue 4, 5, 25, 33, 8, 19. Iere. 23, 6, 33, 16. Dan. 6, 22. Abac. 2, 4. Zach. 1, 1. Act. 10, 43, 13, 39. Roman. 1, 17, 3, 22, 21, 5, 1, 18, 10, 4, 10. 1. Cor. 1, 30. Galat. 2, 16, 3, 11, 5, 5. Phil. 3, 9. Tit. 3, 7. 1. Pet. 3, 18.

• I V S T I F I C A T I O qua quis ex iusto fit iustus, ascribitur bonis operibus, Eccli. 18, 22. Roman. 2, 13. Iac. 2, 21, 24. Apoc. 22, 11.

Iustificatio impij nō solum fidei ascribitur, sed etiam alijs virtutibus, vt Spei; Rom 8, 23. Charitati, Exod. 20, 6. Prouerb. 10, 12. Luc. 7, 47. 1. Cor. 13, 4. Galat. 5, 6. 1. Pet. 4, 8. 1. Ioan. 4, 7, 8, 9. Timori, Eccli. 1, 27, 23. Penitentia operibus, Sap. 11, 24. Ezech. 18, 21, 22. Matth. 3, 2, 8. Luc. 7, 37. ubi ponitur exemplum Magdalenz. 15. exemplum filij prodigi. 18. exemplum Publicani.

L

• L A B A N hospitio excipit famulum Abraham, Genes. 24, 32. mercede conducit Iacob, 29, 14, 20.

persequitur Iacob, 31, 12.

• L A B O R & dolor communis omnibus hominibus, Genes. 3, 17. Exod. 10, 9, 13, 21. Deut. 5, 13. Tob. 2, 19. Psalm. 127, 2. Prouerb. 6, 6, 10, 4, 14, 4, 20, 4. Eccli. 5, 21. Eccli. 29, 19. Ioan. 21, 3. AG. 18, 3, 20, 34. 1. Cor. 4, 12. Ephes. 4, 28. 1. Thess. 2, 9, 14, 1. 2. Thess. 3, 8, 12.

• Labor non ditat sine Dei benedictione, Gen. 3, 17, 26, 3, 12, 30, 27. Deut. 8, 18. Job 42, 12. Prou. 10, 22. Eccli. 11, 6.

• Laboranti merces debetur, Leuit. 19, 13. Deuter. 14, 15, 25, 4. Tob. 4, 15. Eccli. 7, 22, 34, 23, 26. Ierem. 22, 13. Malach. 3, 5. Matth. 10, 10. Luc. 10, 7. 1. Corint. 9, 9, 14. 1. Tim. 5, 18. Iac. 5, 4.

• Laboris manuum & agriculturæ laus & utilitas, Prouerb. 12, 11, 13, 4, 14, 23, 24, 27, 28, 19.

• L A C H I S traditur in manus Israelis, Iosue 10, 32. Extrahitur, 2. Paral. 11, 9.

• Laici ne se sacris præter officium misceant, Leuit. 10, 1^a. Num. 1, 51, 3, 10. nec vasa sacra temerè contingant, Numer. 1, 51, 4, 15, 19, 20, 18, 7. 2. Reg. 6, 6, 2. Paral. 26, 18.

• L A I S oppugnator à Danielis, expugnatur, edificatur, & appellatur Dan. Iudic. 18, 27. appellatur Leshan, Iosue 19, 47.

• L A V D A N D V S Deus ante & post

Sumptum cibum. Deut. 8, 10. vide Gratia.
 Laudare Deum pro merito non possumus, Psal. 95, 4† 105, 2† 118, 164† 144, 3.
Eccli. 43, 2, 32.
 Laudes Deo canenda, Psal. 46, 2† 146, 7† 149, 1. Isa. 12, 4. Ephes. 5, 19. Coloss. 3, 16. Heb. 13, 15. Iac. 5, 13.
 L A Z A R V S iacet ante ostium diuitis epulonis, Luc. 16, 20.
 Lazarus suscitatur a morte, Ioan. 11, 43. perfectionem sustinet a Iudais, 12, 10.
 L E B B A E V S cognomine Thaddæus discipulus Christi, Matt. 10, 3. appellatur Iudas filius Iacobi, Luc. 6, 16.
 Lepra quomodo cognoscatur, Leuit. 13, 14*.
 Lepram mittit Deus propter peccatū, Exod. 4, 4. Num. 12, 8. 4. Reg. 5, 1, 27† 15, 5. 2. Paral. 6, 18, 19, 21.
 Lepra mundatur, Exod. 4, 7. Num. 12, 15, 4. Reg. 5, 14. Matth. 8, 2. Luc. 17, 14.
 Leprosorum segregatio, Leuit. 13, 49. Num. 5, 2. 4. Reg. 11, 5.
 L E V I nascitur, Gen. 29, 34.
 occidit cum fratre suo Simeone Siche- mitas, 34 25. punitio istius facti, 49, 5.
 Leuitarum habitatio, ius, & debita vitæ sustentatio, Leuit. 10, 12† 25, 32. Num. 18, 21, 14† 35, 2, 7. Deut. 10, 8† 12, 12, 19† 14, 27† 18, 1† 26, 11. Ios. 13, 14, 33† 18, 7† 21*. 2. Esdr. 10, 33, 37† 11, 10. Ezech. 48, 13. Eccli. 7, 32.
 Leuitarum ministerium & officium, Num. 1, 49† 3, 4, 4, 1† 8*. 18, 2, 23. Deut. 10, 8. Ios. 3, 5, 1. Paral. 6, 31*. 19, 14*. 2. Paral. 39, 8. Ezech. 44, 11.
 Leuitas assumit sibi in ministerium Deus pro primogenitis Israelis, Num. 3, 12, 40*. 18, 16.
 Leuitæ puniunt peccatum erecti vituli, Exod. 32, 7, 6.
 Leuitæ expelluntur ex Israel, 2. Paral. 11, 14.
 L E X prima, & præceptum datur, Genes. 2, 16. violatur, 3, 4, 6.
 Lex decem mandatorum datur Moy- si, Exod. 20*. Deut. 5*.
 Legis tabulæ dantur, Exod. 31, 18. Deut. 5, 22. franguntur, Exod. 31, 19. Deut. 9, 17. dantur alix tabulæ, Exod. 34, 27. Deut. 10, 1.
 Legis natura, officium & operatio, Ro- man. 3, 20† 4, 15† 5, 20† 7, 1, 7. Gal. 3, 19. 1. Tim. 1, 8. Heb. 7, 18, 27.
 Legem Dei sine spiritu eius non possumus implere, Deut. 5, 29. Psal. 118, 24. Luc. 18, 12. Act. 15, 10. Rom. 8, 2.
 punitio vel merces eorum, qui Legem Dei præuaricantur, vel observant: vide Obedientia, & inobedientia.
 Legis cerimonia abrogantur per Chri-

stum, Matth. 11, 11. Marc. 9, 18. Act. 15, 10† 15, 11. Rom. 6, 14† 7, 4† 8, 3. Gal. 3, 13† 4, 5. Ephes. 2, 13. Coloss. 2, 14. 1. Pet. 1, 11, 18.
 Lex legiunt, Deut. 1, 5† 30, 9, 11. Ios. 8, 33, 4. Reg. 23, 2. 2. Esdr. 8, 8† 9, 3, 9. Esdr. 9, 39. 2. Machab. 8, 19, 23.
 Lex noua Christianorum consistit potissimum in Charitate, Matth. 5, 44† 7, 12† 22, 36. Ioan. 13, 14. Rom. 13, 10. Galat. 5, 14† 6, 2. 1. Tim. 1, 5.
 L I A nubit Iacob patriarchæ, Genes. 29, 21. gignit ei multos liberos, 39, 31.
 L I B E R vitæ, Exo. 32, 32. Psal. 68, 29. Phil. 4, 3. Apoc. 3, 5† 20, 7† 21, 27.
 L I B E R V M arbitrium etiam post lapsum in homine mansit, Gen. 4, 7. Deut. 30, 19. Ios. 24, 15. Psal. 26, 9. Sap. 9, 10. Eccli. 15, 18† 31, 10. 1. Cor. 3, 9† 7, 37.
 Liberum arbitrium cooperatur gratiæ Dei, 1. Reg. 7, 3. 2. Paral. 12, 14. Psal. 59, 17† 72, 13. Prouerb. 16, 1, 5, 9. Eccli. 2, 20. Isa. 1, 16, 17. 18† 40, 3† 46, 8† 55, 6, 7. Ierem. 3, 19. 12, 22† 43, 3, 4, 14† 7, 3† 18, 8, 11† 23, 5† 26, 13† 32, 15. Ezech. 18, 21, 22, 27, 28, 30, 31† 33, 14, 15, 16, 19. Zach. 1, 1. Malach. 3, 7. Matth. 3, 2, 3† 11, 33† 12, 28. Marc. 1, 3. Luc. 3, 4. Ioan. 1, 23† 7, 27. Actor. 3, 19† 5, 22† 6, 9. Rom. 10, 13, 3. 1. Cor. 3, 9† 15, 10. 2. Cor. 7, 1. Eph. 5, 14. Phil. 2, 22, 13† 4, 13. Coloss. 1, 29† 3, 9, 10. 1. Tim. 4, 16, 2. Tim. 2, 21. Heb. 4, 16† 12, 1, 13. Iac. 4, 8. 1. Pet. 1, 22. 1. Ioan. 3, 3. Apoc. 3, 20.
 Libertas Evangelica, Ioan. 8, 32. Rom. 6, 18† 8, 2, 21. Galat. 5, 13. 1. Pet. 1, 18† 2, 16*. 2. Pet. 2, 19.
 Libertas praua, & improbanda, Iob 11, 12. Iere. 34, 15. Osee 7, 16. 2. Pet. 2, 18.
 A L I N G V A mala cauendum, Leuit. 19, 16. Iob 3, 21. Psal. 51, 4† 139, 4, 12† 140, 3. Prouerb. 4, 24† 10, 18† 11, 9† 12, 33, 19† 35, 2† 16, 27, 28† 17, 20† 18*. 1† 10, 19† 21, 23† 26, 20† 30, 11. Eccles. 3, 2. Sap. 1, 11. Eccli. 5, 16† 25, 12† 28*. 1. Cor. 15, 33. 1. Pet. 2, 1. Iac. 1, 19† 3, 5, 8† 4, 11. vide Detractio.
 Lingua discretè moderanda, Prou. 10, 19† 12, 34† 13, 2, 3† 17, 27† 18, 21† 21, 23. Eccli. 14, 1† 20, 5† 22, 33† 23, 17. Matth. 12, 36. Luc. 6, 45. Iac. 1, 19† 3, 2. 1. Pet. 3, 10. vide Loquenda.
 L O B N A occupatur, Ios. 10, 29. deficit a Iuda, 4. Reg. 8, 22. oppugnatur ab Assyrijs, 19, 8.
 LONGANIMITAS, vide Patientia.
 L O Q V E N D A sunt vera, honesta, & quæ auditibus prodesse queant, Exo. 22, 28. Psal. 14*. Prou. 13, 2† 24, 26† 25, 11† 29, 20. Eccli. 5, 2. Eccli. 7, 37. Matt. 5, 27† 18, 26. Eph. 4, 29† 5, 2. Coloss. 3, 8. 1. Pet. 3, 10. Loquenda.

Loquendi tempus & opportunitas, Prou. 15, 23; 25, 11. Eccle. 8, 5. Eccle. 11, 8; 12, 6; 12, 9; 33, 4. quomodo loquendū, Job 6, 29. Prouerb. 15, 4; 16, 20; 22; 29, 11. Eccle. 4, 34; 5, 6; 6, 5. Coloss. 4, 6.

LOTH LIBER ab incendio Sodomorum, Gen. 19, 15, 17. 2. Pet. 2, 7. vxor eius mutatur in statuam salis, Genes. 19, 26. Sap. 10, 7. Luc. 17, 32. concumbit cum diaboli filiis suis, Gen. 19, 31, 35.

LOTIO pedum, Gen. 18, 4; 19, 3; 24, 31; 43, 24. Ioan. 13, 4, 14, 1. Tim. 5, 10.

L V C A S medicus, Coll. 4, 14. manet cum Paulo, 2. ad Tim. 4, 11.

L V C I F E R cecidit ex cælo, Isa. 14, 12.

L V X est Christus, Isa. 9, 2; 42, 6; 60, 1, 19; 49, 6. Ioan. 1, 5; 1, 8, 12; 9, 5; 12, 35, 46. 3. Ioan. 1, 5; 12, 8.

Lux sunt Christiani, Prou. 4, 18. Isa. 62, 1. Matth. 5, 15. Rom. 2, 19. Philip. 2, 15.

LYDIA purpuraria credit in Christum, Act. 16, 14.

LYS I A S dux exercitus Antiochi, 1. Mach. 3, 31. pactū inicit cum Iudæis, 6, 58. capitur & iussu Demetrii occiditur, 7, 2.

M

M A A C H A filia Tholmai regis in Gessur, mater Absalonis, 2. Reg. 3, 3.

M A A C H A filia Abesalom, mater Abiam regis Iudæ, 3. Reg. 15, 2.

appellatur Michaiæ, 2. Paral. 19, 2.

M A C E D O N I A mittit eleemosynas pauperibus Ierosolymitanis, Rom. 15, 26. 2. Cor. 8, 1.

Paulus vocatur in Macedonia, Act. 16, 9.

M A D I A N filius Abraham, Genes. 29, 2. Deus præcipit vt cadantur Madianitz, Num. 25, 16. Madianitz caduntur cum suo rege, 31, 7.

opprimunt Israelcem, Iudic. 6, 1. irruit in eos Gedeon, 7, 7.

M A G D A L E N A, vide Maria.

M A G I Pharaonis virgas suas vertunt in colubros, Exod. 7, 12.

Magi primitiæ Gentiu Christum adorant, Matth. 2, 11.

Magia, vide Incantationes.

M A L A L E E L nascitur, Gen. 5, 12.

M A L C H O præcidit Petrus auriculam, Ioan. 18, 10.

MALEDICTIO & benedictio, Genes. 3, 14, 17; 8, 21; 9, 25; 24, 41; 27, 28; 28, 15, 20; 49, 7. Num. 5, 21. Deuter. 11, 26; 27, 13. Ios. 8, 34. Iudic. 9, 20. 1. Reg. 17, 43. 2. Regum 1, 5; 16, 7. 4. Reg. 2, 24. 2. Esdr. 5, 13. Prouerb. 26, 2. Ierem. 29, 22; 40, 19. Zach. 8, 13.

Maleficia, vide Incantat.

M A L V M dicens bonum, puniuntur, Isa. 5, 20. Malach. 2, 17. Prou. 24, 24.

Malum declinandum, & bonum faciendum, Prou. 3, 7. Isa. 1, 16. Ezech. 18, 21.

Malorum consortium vitandum, Psal. 12, 125, 4. Prouerb. 1, 10; 14, 7; 24, 21; 29, 24. Eccle. 8, 18; 13, 2. 2. Cor. 6, 14. 2. Ioan. 10, 4. Apoc. 18, 4.

Malum non est reddendum pro malo, Prou. 20, 22; 24, 29. Rom. 12, 14, 17. 1. Cor. 4, 12. 1. Thess. 5, 15. 1. Pet. 3, 9.

Malum panis est à Deo, Deut. 32, 23. 3. Reg. 9, 9; 21, 29. Isa. 45, 7. Ierem. 11, 11; 32, 42. Baruch 2, 2. Amos 3, 6. Ion. 3, 10. Michæ 1, 12; 2, 3.

Malum culpæ summè auersatur Deus, tantum abest vt cum auctorem habeat, Exod. 23, 7. 2. Paral. 19, 7. Iudith 5, 21. Job 34, 10. Psal. 5, 5; 7; 44, 8. Prou. 15, 8, 9. Sap. 14, 9. Eccle. 15, 21. Osce 13, 9. Roman. 9, 14. 2. Cor. 6, 15. Iac. 1, 13.

Malos rectores & præpositos permittit Deus ob peccata populi, 3. Reg. 12, 24. Job 34, 30. Isa. 29, 10. Ezech. 14, 9. Osce 13, 11. 2. Thessal. 2, 11.

iubent obedientiam illis præstare, Matth. 23, 3.

Malorum etiam ministroz opera vitatur Deus, Matt. 7, 22. Mar. 9, 38. Luc. 9, 49.

M A N A H E M rex Israel, 4. Regum 15, 14.

M A N A S S E S primogenitus Ioseph nascitur, Gen. 41, 51; 48, 14.

Manasses impius, filius pij Ezechie rex Iudæ, 4. Reg. 21, 1, 6. 2. Paral. 32, 33; 33, 1. Ier. 15, 4. ducitur vincus in Babylonem, & per penitentiam conuertitur ad Dominum, & exauditur recuperat regnum, 2. Paral. 33, 1, 13. relinquit post se Amon, 4. Reg. 21, 18. Matth. 1, 10. appellatur Heri, Luc. 3, 28.

M A N E N D V M est nobis in Christo Ioan. 15, 4. Rom. 8, 1. 1. Cor. 4, 15; 12, 13. Coloss. 2, 6. 1. Ioan. 2, 6; 28; 3, 24; 4, 13.

M A N N A, Exod. 16. Numer. 11, 7. Deut. 8, 3. Ios. 5, 12. Psal. 77, 24. Sap. 16, 20. Ioan. 6, 31.

M A N S V E T V D O, Ios. 7, 19. 1. Reg. 25, 2. Reg. 16, 10. Prou. 1, 1. 29. Matth. 1, 4; 11, 29. Gal. 5, 23; 6, 1. Eph. 4, 2. Coloss. 3, 12. 2. Tim. 2, 25. Tit. 3, 2.

M A R D O C H A E V S defensor & tutor Esther, captiuus abductus in Babylonem, Esther 2, 5, 7. à rege summo honore affectus, 6, 10. reuertitur de captiuitate in Ierusalem, 1. Esdr. 2, 2. 2. Esdr. 7, 7.

M A R E creatur, Gen. 1, 9. concluditur suis terminis, 1, 9. Job 26, 10; 28, 26. Prou.

Prou. 8, 29. Jer. 5, 21. eedit filijs Israel, Exo. 24, 21. sedatur verbis Christi, Matt. 8, 26.

M A R I A soror Aaron laudat Dominum, Exod. 15, 21. fit leprosa, Num. 12 *. Deut. 24, 9. moritur, Num. 20, 1.

Maria virgo prænuntiata, Genes. 3, 15. Num. 24, 17. Psal. 18, 6. 44, 10. 45, 1. 84, 2. 78, 3. 131, 8. Prou. 31, 10, 29. Cant. 1, 2. 3, 4. 5, 6 *. Eccli. 24 *. Isa. 7, 14. 11, 2. 19, 1. 45, 8. Jerem. 31, 22.

Maria vocatur, & est mater Domini, Luc. 1, 43. mater Iesu, Matth. 2, 13. Ioan. 19, 25.

Marix perpetua virginitas significatur, Exod. 3, 2. Iudic. 6, 17, 33, 39, 40. Psal. 18, 6. Cant. 2, 2. 4, 7. 6, 9. Isa. 7, 14. 11, 1. 35, 1, 2. 66, 7. Ezech. 44, 2. Dan. 2, 34. Matth. 1, 20. Luc. 1, 35.

Maria virgo multis dotata virtutibus, fide diues, Prou. 31, 18. Luc. 1, 38, 45. Ioan. 2, 5. Spe plena, Eccli. 24, 24. Ioan. 2, 5. charitate perfecta, Eccli. 24, 24. Luc. 1, 56. 2, 7. Ioan. 2, 3. 19, 25. casta, vide supra, Maria perpetua virginitas, castitatem vouit perpetuam, Luc. 1, 35. humilis, Luc. 1, 38, 49. misericors, Ioan. 2, 3. prudens, Luc. 2, 19. modesta, Luc. 2, 48. pia, Luc. 1, 46, 47. benigna, Luc. 1, 40. fortis, Prouerb. 31, 16 *. Ioan. 19, 25. sapiens, Prou. 31, 26. Ioan. 2, 5.

pauper, Matth. 2, 18. Luc. 2, 7, 24. patiens, Matth. 2, 13. Luc. 2, 35. virtute præcellens omnes, Prou. 31, 29. Eccli. 24, 25. Luc. 1, 28, 49.

Maria salutatur ab angelo, Luc. 1, 28. visitat Elizabeth, & laudat Deum, Luc. 1, 39, 46. proficiscitur cum Ioseph in Bethlehém, Luc. 2, 4. in Aegyptum, Matth. 2, 14. reuertitur inde in terram Israel, Matt. 2, 14. inuenit Christum in templo, Luc. 2, 46. assistit cruci, & Apostolo Ioanni commendatur, Ioan. 19, 25. manet cum Apostolis, Act. 1, 14.

Maria Magdalena desiet sua peccata, Luc. 7, 38. obtinet peccatorum remissionem, Luc. 7, 48. liberata septem demonijs, adhæret & ministrat Christo, Luc. 8, 2, 3. vngit Dominum, Matth. 26, 6. Mare. 14, 3. Ioan. 11, 2. 12, 3. adest Christo in cruce morienti, Ioan. 19, 25. stat ad monumentum plorans, Ioan. 20, 11.

Christus ei apparet post resurrectionem, Marc. 16, 9. Ioan. 20, 14.

nunciat resurrectionem discipulis, Ioan. 20, 18.

M A R I T I officium & auctoritas in uxorem, Gen. 3, 16. Num. 5, 12. 18. 30, 7, 13. Deut. 22, 13. 37. 24, 1. Prouerb. 5, 18. 13, 8. 21, 10. Eccli. 9, 9. Eccli. 7, 28. 9, 1. 28

2, 27. 26, 1. Malach. 2, 14, 16. 1. Cor. 7, 2. 13, 2, 10. Ephes. 5, 22. Coloss. 3, 18. Tit. 2, 4. 1. Tim. 2, 11. 1. Pet. 3, 1.

M A R T H A hospitio excipit Dominum, Luc. 10, 38. offendit suam fidem, Ioan. 11, 27.

M A T H A N sacerdos Baal occiditur, 4. Reg. 11, 18. 2. Paral. 23, 17.

M A T H I A S eligitur in Apostolum, Acto. 1, 26.

M A T H V S A L E M filius Henoch nascitur, Genes. 5, 21. viuuit 967. annis, & moritur, Gen. 5, 27.

M A T R I M O N I V M, Gen. 1, 27, 28. 2, 2, 1, 2, 23, 24. 3, 6, 12, 17. 4, 1, 17. 9, 1. 19, 26. 24, 3. 29, 21. Exod. 2, 1. 20, 17. Leuit. 18 *. 20, 10. Deut. 5, 21. 7, 3. 22, 20. 24, 1. Ios. 23, 12. Iudic. 3, 6. 14, 27. 15, 1. Esdr. 9, 2. 2. Esdr. 7, 23. Esther 2, 17. Tob. 4, 13. 6, 17. 7, 15, 16. 8, 9. Prou. 18, 22. 19, 14. Eccli. 25, 2. Jerem. 3, 1. Matth. 5, 32. 19, 3, 7. 22, 24, 30. Mar. 6, 13. 10, 2, 6, 9, 8. 9. 12, 20 *. Luc. 2, 5. 3, 19. 16, 18. 20, 34. Ioan. 2, 1, 2. Rom. 7, 2, 3. 1. Cor. 7 *. Ephes. 5, 31, 32. 1. Tim. 3, 2. 5, 9. Heb. 13, 4. 1. Pet. 3, 1.

Matrimonium indissolubile, Genes. 2, 24. Matth. 5, 32. 19, 7. Mar. 10, 11. Luc. 16, 18. 1. Cor. 7, 10.

Matrimonium spiritale, quare Conubium.

Matrimonium cuius rei sacramentum, Ephes. 5, 32. confert gratiam & sanctificationem, 1. Thess. 4, 4.

M A T T H A E V S publicanus vocatur, Matt. 9, 9. 10, 3. appellatur Leui filius Alphaei, Mar. 2, 14. Luc. 5, 27.

M A T T H A N I A pater Iosachim constituitur rex Iuda, 4. Reg. 24. 17. appellatur Zedechias, 1. Paral. 3, 15.

M A T T H A T H I A S sacerdos ostendit studium proteuenda religione, 1. Machab. 2, 24. pugnat strenue, 3, 41. monet filios suos ad obseruationem legis Dei, 2, 49, 64.

M E D I occupant regnum Babyloniz, Daniel 5, 31.

M E L C H I S E D E C H sacerdos, & rex Salem, Gen. 14, 18. 1. sal. 109, 4. Heb. 7, 1.

M E N D A C I V M, Genes. 3, 4. 37, 19. 39, 17. Leu. 19, 11, 2. Reg. 1, 2. 7, 4. Reg. 5, 25. Prou. 6, 19. 12, 22. Sap. 1, 11. Eccli. 7, 13. 20, 26, 28. 25, 4. Osee 4, 2. Ioan. 8, 44. Act. 5, 4. 8. Ephes. 4, 25. Coloss. 3, 7. vide Testimonium.

M E N E L A V S proditor patris vsurpat sibi summum Sacerdotium, 1. Mach. 4, 24. extremo supplicio afficitur, 2. Mach. 13, 4, 5, 6.

M E N S V R A qua mensi fuerimus reme-

remetietur nobis, Exod. 21, 23. Iudic. 1, 7. 1. Reg. 15, 33. 2. Reg. 22, 25. Psal. 17, 21. Prou. 21, 21. Isa. 33, 1. 65, 6. 66, 4. Ierem. 50, 15, 29. 51, 49. Ezech. 16, 59. Ioc. 1, 7. Matth. 7, 2. Mar. 4, 24. Luc. 6, 38.

Mensura & pondera debent esse iusta, Leuit. 18, 25. Deut. 25, 13. Ezech. 45, 10. Michaz 6, 11. Amos 8, 5. Prouerb. 16, 11. 720, 10.

M E R A R I filius Leui, Num. 3, 17.

Merantarum officium, 3, 33. 4, 41.

M E R C E S debetur operibus, Gen. 4, 7. 15, 1. Psalm. 118, 112. Prouerb. 11, 18. Sap. 5, 16. 10, 17. Eccli. 2, 8. 11, 24. 12, 22. 36, 18. 37, 30, 38. Isa. 3, 10. Iere. 31, 16. Matth. 5, 12. 6, 1. 10, 41. 32. 20, 8. Mar. 9, 41. Luc. 6, 35. 10, 7. Ioan. 4, 36. Rom. 4, 4. 1. Cor. 3, 8. 1. Tim. 5, 18. Apoc. 22, 12.

M E R I T A operum, Eccli. 10, 31. 16, 15. 31, 18. vide Opera.

M E R O B filia Saulis, 1. Reg. 14, 49. promittitur Dauidi in vxorem, 18, 17.

M E S S I A S, idest Christus, & verus vnctus est Dominus noster Iesus, Ioan. 1, 4. 25. 7, 41. 11, 27. Matth. 26, 64. Mar. 14, 62. Luc. 22, 67. Act. 17, 3. 18, 28. 19, 4. 1. Ioan. 5, 1.

M I C H A parat ephod idolo matris suae, Iudic. 17, 5. conuoluit Leuitam, 17, 7. idolum & ephod auferuntur, similiter & Sacerdos abducitur, 18, 13, 18, 20.

Micha filius Miphiboseph, 2. Reg. 9, 12.

M I C H A S propheta contrarius pseudopphetis, 3. Reg. 22, 13, 15, 23. 2. Paral. 18, 14.

M I C H A E L pugnat cum diabolo, Dan. 10, 13. Iud. 9. Apoc. 12, 7.

M I C H O L siue Michal filia Saulis, datur Dauidi in vxorem, 1. Regum 18, 27. iuxta promissionem regis, 17, 25. consecrat Dauidi vitam, demittens eam per fenestram, 19, 12. subducitur ei, & datur Phalti, siue Phaltiel, 25, 44. redditur ei, 2. Reg. 3, 14, 15. deridet ipsum saltantem coram Domino, 6, 16.

M I L I T A R E, vide Bellum.

M I N I S T R O R V M etiam malorum opera dignatur vti Dei bonitas, Matt. 7, 22. Mar. 9, 38. Luc. 9, 49. quos & iubet audiri, Matth. 23, 3.

M I P H I B O S E T H filius Ionathae, 2. Reg. 4, 4. inuenit gratiam coram Dauid, 2, 7. parcat ei Dauid, 21, 7. appellatur Meribbaal, 1. Paral. 9, 40.

Miphiboseph filius Saulis suspenditur, 2. Reg. 21, 8.

M I R A C V L A operatur Deus per sanctos & eorum reliquias: vide Sancti & Reliquiae.

M I S E R I C O R D I A: vide Bonitas Dei: item Charitas.

Misericordiae opera proximo exhibenda, 1. Reg. 16, 6. 2. Par. 28, 9, 15. Psal. 111, 5, 9. Prou. 24, 21, 31. 19, 7, 25, 21. Eccli. 4, 2, 29. 35, 18. Isa. 58, 7. Osee 6, 11. Mich. 6, 8. Zachar. 7, 9. Matth. 5, 7. 9, 13. 10, 41. 18, 33. 25, 41. Matth. 9, 40. Luc. 6, 35. 11, 13, Roman. 12, 13. Galat. 6, 12. Coloss. 3, 12. 1. Tim. 5, 10. quare Eleemosyna.

M I S S A E sacrificium olim praedictum & praezumatum, Leu. 26, 9, 10, 11, 12. Psalm. 22, 1. 109, 4. Isa. 2, 2. 3, 19, 20. 4, 1. 6, 7. 61, 6. 66, 19, 20, 21. Ierem. 31, 34. 33, 16, 17, 18. Dan. 12, 11. Amos 9, 11. Malach. 1, 10, 11.

Missae sacrificium per varias figuras veteris Testamenti significatum, Gen. 14, 18. 16, 6. 22, 13. Exod. 12, 5, 24. 25, 30. 29, 2, 13. Leuit. 2, 1, 13, 12. 4, 23. 5, 7, 11. 6, 15. 9, 3. 14, 4. 16, 3. 19, 21. Num. 15, 24. 18, 17. 1. Reg. 2, 14. 3. Reg. 19, 6. 4. Reg. 4, 41. Dan. 8, 12. appellaturque iuge sacrificium, Dan. 11, 34. 12, 12. nec interbit offensas sacrificium, Ierem. 33, 18, 21.

Missae sacrificium à Christo institutum, Luc. 22, 19. & ab eius discipulis vstitutum, Act. 13, 2. *Μυστήριον τοῦ σώματος αὐτοῦ*. Missae sacrificij mentionem facit Paulus, 1. Cor. 10, 16. 11, 23.

M O A B filius Loth & filiz eius nata maioris, Genesi. 19, 37. contra Moabitas pugnare, Israel à Deo prohibetur, Deut. 2, 8. factus est Moab seruiens Dauidi sub tributo, 2. Reg. 8, 2. deficient Moabitz ab Israel, 4. Reg. 1, 13. 5. irruunt latrunculi de Moab in terram Israel, 13, 20. non admitterbantur in ecclesiam, Deut. 23, 3. 2. Esd. 10, 1. contra Moab prophetatur, Num. 21, 29. 24, 17. Psalm. 59, 10. 107, 10. Isa. 16, 7. 25, 10. Iere. 48, 1. Ezech. 25, 8. Amos 2, 1. Soph. 2, 8.

M O L O C H idolum, Leu. 18, 21. 20, 2. 2. appellatur Melchom, 1. Paral. 20, 2. Iere. 49, 1. Amos 5, 15. Soph. 1, 5. de Moloch vide item 3. Reg. 11, 5, 7. 4. Reg. 23, 10.

M O R B V S: vide Aegrotatio.

M O R S est poena peccati, Genesi. 2, 17. 3, 19. Roman. 5, 12. 7. 6. 1. Corint. 15, 21. Ephe. 2, 2. Coloss. 2, 1. 1. Tim. 5, 6. Iac. 1, 13.

Mors, & certus dies mortis omni homini constitutus est, Deut. 31, 4. Ios. 3, 14. 1. Reg. 26, 10. Job 14, 5. Psal. 88, 49. Eccli. 3, 3. 8, 9. 5. Eccli. 17, 3. 41, 1. Ioan. 7, 30. 8, 20. Rom. 5, 12. 6, 23. Heb. 9, 27.

Mortis hora incertissima, Eccli. 9, 12. Mar. 24, 43. Luc. 12, 40. 1. Thess. 5, 2. 2. Thess. 2, 2. Iacobi 4, 13.

Mors

Mors corporis, iustus est quasi somnus quidam, & dormitio, Deut. 31, 16. 2. Reg. 7, 12. 3. Reg. 2, 10† 11, 21, 43† 14, 20. Sapient. 3, 3. Matth. 9, 24. Ioan. 11, 11. Acto. 7, 60† 13, 36. 1. Cor. 15, 1. 1. Theff. 4, 13.

Mortem nostrā suā morte deuicit Christus, Isa. 53, 8. Osee 13, 14. Rom. 6, 9. 1. Cor. 15, 54. 1. Tim. 1, 10. Heb. 2, 14. Apoc. 21, 4.

Mortem qui sibi intulerat, Iudic. 9, 54† 16, 29. 1. Reg. 31, 41. 2. Reg. 17, 23. 3. Reg. 16, 18. 2. Mach. 10, 13† 14, 41. Matth. 27, 5. Act. 1, 18.

Mortuus lugere quatenus permittatur, aut prohibeatur, Leu. 19, 18. Deut. 14, 1† 14, 8. 2. Regum 2, 11† 3, 32† 10, 2† 12, 16† 14, 2† 19, 1† 21, 10, 13. Eccli. 22, 10† 38, 16. 1. Mach. 9, 20† 12, 52† 13, 26. Matth. 9, 3. Luc. 7, 13. Ioan. 11, 33. Act. 8, 2† 9, 39. 2. Theff. 4, 13.

Mortui ad vitam reuocantur, 3. Reg. 17, 20. 4. Reg. 4, 33† 13, 21. Matth. 9, 25† 27, 52. Mar. 5, 41. Luc. 7, 11† 8, 54. Ioan. 11, 43. Act. 9, 40† 20, 10.

Mortuorum sepultura: vide Sepelien- di mortui.

Mortuorum suffragia: vide Purgatoriū.

MOYSES nascitur ex Leui, Exo. 2, 1† 6, 20. Act. 7, 20. percutit Aegyptium, & fugit in Madian, Exod. 2, 12, 15. accipit Sephoram Madianitem vxorē, Exod. 2, 21. mittitur ad Pharaonem in Aegyptum, 3, 10*. 15, 1† 6, 11† 7*. 18*. 19*. 10*. reuertitur cum vxore & liberis in Aegyptum, 4, 20. orat pro Pharaone, 8, 12, 30† 9, 28, 33† 10, 17.

orat pro populo, 14, 15† 17, 4, 11† 32, 11, 13, 31. Numer. 11, 2† 14, 13, 17† 21, 7. Deuter. 9, 18. 26. accipit primo tabulas, Exo. 31, 18. has confringit videns populi idololatriam, Exod. 32, 19.

accipit iterum nouas, 34, 28.

in faciem eius intueri non poterat populus Israeliticus, 14, 30. 2. Cor. 1, 7.

mittit exploratores in terrā Chanaan, Num. 13, 2. probat se à Deo esse missum, Num. 16, 24, 31. videt terram promissionis & moritur, 20, 12† 27, 12. Deut. 34, 1, 5. apparet in transfiguratione Christi, Matt. 27, 3. Luc. 9, 30. commendatur, Eccli. 45, 1. diabolus alteratur cum angelo Michaelē de Moysi corpore, Iud. 9.

MVNDI corde, Psal. 23, 4† 50, 12† 72, 1. Matth. 5, 8. 1. Pet. 1, 22.

Mundities interior & exterior commendatur, Matth. 23, 25. Luc. 11, 39. 2. Corinth. 7, 1.

MVRMVRATORES quos imitentur, & quā illis pēna metuenda, Exo. 14, 11† 15, 24† 16, 2, 7, 8† 17, 2. Numer. 11,

1*, 12, 15, 10† 14, 2, 27*. 16, 3† 17, 12† 20, 2† 21, 5*. Deuter. 1, 27. Iosue 3, 15. Iudith 8, 10. Sapient. 1, 11. Matth. 20, 12. Luc. 15, 2† 19, 7. Ioan. 6, 41*. Act. 6, 11. 1. Cor. 10, 10. Iud. 15.

N

N A A M A N milicū præfectus apud regem Syriæ mundatur à lepra, 4. Reg. 5, 14. Luc. 4, 27.

N A A S rex Ammonitarum pugnat contra Iabes, 1. Regum 11, 1. moritur, 2. Reg. 10, 1.

Naas pater Abigail, 2. Reg. 17, 25.

N A B A L vir iniquus, 1. Reg. 23, 25, 26.

N A B O T H, qui regi Achab vineam negabat, lapidatur, 3. Reg. 21, 2. 13.

N A B V C H O D O N O S O R potentissimus rex Babylonis, Ierem. 27, 6. inuadit Aegyptum, 4. Reg. 24, 7. Ierem. 46, 2. ascendit in Ierusalem, 4. Reg. 24, 10† 25, 1. Ierem. 39, 1. iuxta prophetiam, Iere. 25, 8† 32, 28. erigit auream statuum. Dan. 3, 1. habitat septem annos inter feras, 4, 28, 30. ingens superbia eius, amplitudo domini, & crudelitas explicatur, Isa. 14, 2, 8.

N A B V Z A R D A N dux militum regis Babylonis destruit domum Dei, muros Ierusalem, & populi, qui remanserant, transfert, cum omnibus vasīs templi, in Babylonem, 4. Reg. 25, 8. Ierem. 39, 9, 13† 52, 12.

N A C H O R auus Abraham, Genes. 11, 23, 25.

N A D A B & Abiu igne consumuntur, Leu. 10, 1† 16, 1. Num. 3, 4† 26, 61.

Nadab rex Israel, 3. Reg. 14, 20. caditur, 15, 28.

N A H A S S O N filius Aminadab princeps & dux tribus Iuda. Numer. 1, 7† 3, 7, 12.

N A H V M prædicat in Ninive, Nahum 1*. 12*. 13*.

N A T H A N filius Davidis, 2. Reg. 1, 14. appellatur Matth. 23, 35.

Nathan propheta mittitur ad Regem David, 2. Reg. 7, 4† 12, 1.

N A T H A N A E L dux tribus Issachar, Num. 1, 8.

Nathanael videtur à Christo, Ioan. 4, 47. Christus manifestat se ipsi Nathanael, 21, 2.

N E C H A O rex Aegypti, 4. Reg. 23, 29. 2. Paral. 35, 20† 36, 3.

N E G O T I A T I O: vide Emere & Vendere.

N E H E M I A S pincerna Artaxerxis,

INDEX BIBLICVS.

xis, 2. Esdr. 1, 11. mittitur in Iudæam ad ædificandum quæ erant destructa, 2, 9. appellatur Atherfata, 8, 9.

N E M R O D potens erat & robustus venator, Gen. 10, 8.

N I C A N O R dux Lyfiæ, 1. Mach. 3, 38. & etiam dux exercitus Demetrii, 7, 26. minatur se succensurum templum, 7, 34. cæditur, 7, 43. 2. Machab. 15, 20.

N I C O D E M V S occultus discipulus Christi, Ioan. 3, 1† 7, 50† 19, 39.

N I N I V E ædificatur ab Assur, Gen. 10, 21. penitentiam agit de peccatis suis, Ionæ 3, 5*. desolatio & destructio Ninive, Nahum 1*.† 2*.† 3*. Soph. 2, 13. Tob. 14, 5.

stabit in iudicio, & condemnabit obsecratos, Iudæos, Matth. 12, 41.

N O E filius Lamech, Gen. 5, 30. præco diuinæ iustitiæ, 2. Pet. 2, 5.

ædificat arcam, Genes. 6*. ingreditur arcam, 7, 1. egreditur, 8, 15.

accipit signum fœderis, 9, 8, 14. commendatur, Eccli. 44, 17.

N O E M I vxor Elimelech, Ruth, 1, 2. Matth. 26, 28. Marc. 14, 24. Lucæ 22, 20.

1. Corinth. 11, 24. Hebr. 8, 8† 8, 15† 10, 16† 11, 20.

Nouum cælum & noua terra post mundi inuolutionem, Isaia 65, 17† 66, 22. 2. Pet. 3, 13. Apoc. 21, 1.

N V D I vestiendi, Isaia 58, 7. Ezech. 18, 7. Tob. 1, 17. Matth. 23, 26, 39. vide Misericordia.

O

O B E D filius Booz ex Ruth, Ruth 4, 17. Matth. 1, 5.

O B E D I E N D V M Deo eiusque præceptis, & quæ obedientibus sit constituta merces, Gen. 12, 4† 17, 9, 23† 22*.† 26, 5. Exod. 1, 17† 15, 26† 19, 5† 20, 6† 23, 22, 25. Leu. 20, 22† 26, 3, 11. Deut. 4, 40† 7*.† 11*.† 13, 4† 17, 15† 18, 15† 24, 8† 27, 10† 28, 1, 12. Ios. 22, 1. 1. Regum 12, 14† 15, 22. 4. Reg. 10, 30. 2. Par. 7, 17. Prou. 1, 8, 33† 15, 31. Isa. 1, 19† 48, 18† 55, 2. Ierem. 7, 23† 11, 4† 17, 24† 35*. Dan. 3, 16. Eccli. 35, 7. 2. Machab. 7, 30. Matth. 4, 19† 7, 24† 8, 21† 15, 3† 17, 5† 25, 3. Luc. 5, 4† 10, 16. Ioan. 2, 7. Act. 4, 19† 5, 32. Roman. 16, 19. Philip. 2, 8, 12. 1. Thessal. 4, 3† 5, 18. 1. Pet. 1, 22. Iac. 1, 22.

Obedientia inferiorum erga superiores: vide Subditorum officium.

O B L A T I O omnis debet esse sine vitio aut macula, Leuit. 1, 3† 3, 1† 22, 19.

Num. 28, 3, 3*. Deuter. 15, 21. Eccli. 35, 14. Ezech. 43, 23. Malach. 1, 8, 14.

Oblationes Deo gratæ calitus accenduntur, Gen. 4, 4† 8, 20† 15, 17. Leu. 9, 24. Iudic. 6, 21† 13, 19. 3. Reg. 18, 38. 1. Paral. 21, 26. 2. Paral. 7, 1. 2. Mach. 1, 22† 2, 10.

Oblationes quotidianæ, Exod. 29, 38. Num. 28, 3. 1. Esdr. 3, 2.

Oblationes propriorum filiorum, Leu. 18, 21† 20, 2. Deut. 12, 31† 18, 10. Iudic. 11, 39. 4. Reg. 3, 27† 16, 3† 17, 17† 21, 6. 2. Paral. 28, 3. Psal. 105, 37. Isaia 57, 5. Iere. 7, 31† 19, 5. Ezech. 16, 20, 36† 20, 31† 23, 37.

Oblationum conuiuia cum gaudio celebrabantur, Gen. 31, 46. Exod. 18, 12† 32, 6. Num. 25, 2. Deut. 12*.† 27, 7. 1. Reg. 1, 4† 9, 12*.† 16, 5. 2. Reg. 15, 12. 3. Reg. 1, 9† 3, 15. 1. Paral. 29, 21.

Oblationes impiorum, Gen. 4, 3. 1. Regum 15, 21. Psal. 39, 7† 49, 7. 50, 18. Prouerb. 15, 8† 21, 27. Eccli. 35, 15. Isa. 1, 10† 43, 23† 61, 8† 66, 3. Ierem. 6, 20† 7, 20† 14, 12. Osee 5, 6† 8, 13† 9, 4. Amos 5, 22. Mich. 6, 7. Malach. 1, 7, 13. Matth. 9, 13† 12, 7. Marc. 12, 33. Heb. 10, 5.

O C C I D E R E: vide Homicidium.

O C H O Z I A S filius Ioram rex Iuda. 4. Reg. 8, 24. fugit in Mageddo à facie Iehu, & cæditur, 9, 27.

habet sibi successorem Ioas regem, 1. Paral. 3, 11.

O C V L V S simplex & reclus, Eccli. 35, 12. Matth. 6, 22. Luc. 11, 34.

Oculus nequam, Gen. 6, 2. Prou. 6, 13. Eccli. 4, 8. Eccli. 14, 8† 31, 14. Matt. 6, 22. Marc. 7, 22. Lucæ 11, 34. 1. Ioan. 2, 16.

Oculorum custodia quantopere sit necessaria ad vitandum peccata, Genes. 3, 6† 6, 2† 34, 2† 38, 15† 39, 7. 2. Reg. 11, 2*.† 13, 1. Prou. 23, 26, 33. Eccli. 9, 5, 7, 8, 9, 11*.† 25, 28*.† 41, 25† 42, 12. Iudith 10, 17, 18*.† 12, 16. Dan. 13, 8*. Matth. 5, 28. 2. Pet. 2, 14.

Oculus mentis vel intellectus. Num. 24, 3. Deut. 29, 4. Isa. 6, 9. Lucæ 24, 29. Act. 26, 18. Ephes. 1, 18.

O D I V M: vide Inuidia.

Odio habenda malitia, Psal. 96, 10† 138, 21. Amos 5, 15† 6, 8. Rom. 12, 9.

O F F E R R E pro defunctis, 2. Mach. 12, 13.

O F F I C I V M subditorum: vide infra Subditorum.

O G rex Basan cæditur, Num. 21, 33. Deut. 3, 1† 29, 7† 31, 4. Psal. 135, 20.

O N E S I P H O R O optat Paulus misericordiam, 2. Tim. 1, 16.

O N I A S summus sacerdos offert pro Heliodoro, 2. Mach. 3, 32. cæditur, 4, 34.

O P E

OPERA V M merita, & retributio seu merces, Psalm. 118, 112. Prou. 11, 18. Eccli. 36, 18. Ifa. 3, 10. Matth. 5, 12 † 10, 42 † 16, 27 † 25, 34. Rom. 2, 6. 1. Cor. 15, 28. 2. Cor. 5, 10. 2. Tim. 4, 8. Heb. 6, 10 † 10, 35 † 11, 26. Iac. 2, 24. Apoc. 20, 7, 8 † 22, 12.

Opera mala Deo displicent, & poenam merentur, Gen. 4, 7 † 6, 3, 5, 6, 7 † 7, 4 † 9, 6 † 11, 4 † 17, 14 † 18, 20 † 19, 11, 24, 26 † 20, 9 † 42, 21 † 44, 16. Exod. 3, 9 † 7, 8. 9. 10. 11. 12. 14. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 33. Leu. 10, 12. deinceps per omnes sacra Scripturæ libros.

Opera bona Deo gratia sunt, & primum merentur, Gen. 4, 4, 7 † 5, 24 † 6, 8, 9 † 8, 20, 21 † 20, 7 † 22, 16. 2. 26, 4, 5 † 29, 32. Exod. 1, 20 † 20. 21. 22. 23. 24. 25. Leuit. 11, 43, 44, 45. & sic deinceps per totam Scripturam.

Operari bene propter mercedem & retributionem licitum est, Psalm. 118, 112. Matth. 5, 12. 2. Tim. 4, 8. Heb. 11, 26.

non in quolibet Opere homo peccat, 2. Pet. 1, 10. Ioan. 3, 6, 9 † 5, 18.

Opus bonorum commemoratio, 4. Reg. 20, 3. Iob 6, 2, 3. Psalm. 17, 21, 22, 25 † 131, 1. Ifa. 38, 3.

Opera bona quæ sunt, vide Bona opera.

Opera à nobis proximo exhibita tamquam sibi facta reputat Deus, siue bona sint, siue mala, Ifa. 37, 23. Ierem. 1, 19. Zachar. 2, 8. Matt. 25, 40. Act. 9, 5. 1. Cor. 8, 12.

OPINIONES & cogitationes hominum frequenter sunt erroneæ, Leui. 10, 1. Num. 15, 39. Deut. 32, 8 † 29, 19. 1. Reg. 15, 9. 2. Reg. 6, 6. Prou. 12, 15 † 14, 12 † 21, 2. Ifa. 5, 21 † 7, 12 † 14, 13 † 55, 8. Matth. 3, 14 † 16, 22. Marc. 8, 22. Ioan. 12, 4 † 13, 8.

Orare in nomine Iesu, Ioan. 14, 13 † 15, 16 † 16, 23, 26. 1. Ioan. 5, 14.

Orare quemadmodum oporteat, frequenter ignoramus, Matth. 20, 20. Marc. 10, 35. Rom. 8, 26. Iaco. 4, 3.

Orare noctes & dies, Psalm. 118, 62. Luc. 18, 1. Thess. 10, 1. Tim. 5, 5. 2. Tim. 1, 5.

Orare sine intermissione, Matth. 7, 7. Luc. 11, 9 † 18, 1. Act. 10, 2. Ephes. 6, 18. Coloss. 4, 2. 1. Thess. 5, 17.

Orare vt fidei prædicatione successus habeat felices, Eph. 6, 19. Col. 4, 3. 2. Thess. 3, 1.

Orare alium pro alio, Iere. 42, 2, 20. Baruch. 1, 13. 2. Mach. 1, 6. Ephes. 6, 18. Col. 4, 2. 1. Thess. 5, 25. 2. Thess. 3, 1. 1. Tim. 2, 1. Iac. 5, 16.

Orare pro inimicis, Numer. 16, 22, 46. 2. Mach. 3, 33. Matth. 5, 44. Luc. 6, 28 † 23, 34. Act. 7, 60.

Orare Sanctos cum Christo regnantes: vide Sanctos.

Orare pro defunctis: vide Purgatoriū.

Oratio quomodo, quando, cui & ubi fieri debeat, & quid petendum, Num. 11, 16, 24. Deut. 4, 7. Iudic. 10, 10, 15. 1. Reg. 1, 11. 2. Reg. 22, 2, 7. 3. Reg. 3, 7. Ifa. 65, 24. Amos 7, 2. Eccli. 35, 26. Tob. 3, 11. 1. Iudith 4, 11. Matth. 6, 5, 9 † 7, 7 † 18, 19 † 20, 20 † 21, 22 † 26, 38. Marc. 11, 2 † 13, 33. Luc. 11, 2, 9 † 18, 1 † 22, 40. Ioan. 4, 23 † 9, 31 † 14, 13 † 15, 7 † 16, 23. Act. 1, 14 † 2, 42 † 4, 24 † 31 † 10, 2, 1, 23. Roman. 8, 26 † 12, 12. 1. Cor. 14, 13. Ephes. 6, 18. Coloss. 4, 2. 1. Thess. 5, 17. 1. Tim. 2, 1. Heb. 13, 18. 1. Pet. 3, 12. 1. Ioan. 5, 4. Iac. 1, 6 † 4, 3 † 5, 13. Apoc. 19, 10 † 22, 9.

Orationes quæ sunt quemadmodum oportet, exaudiat Deus, Genes. 16, 11 † 21, 17. Exod. 2, 24 † 3, 7 † 6, 5 † 22, 23, 27. Deut. 4, 7 † 15, 9. 1. Reg. 7, 9, 10 † 9, 16 † 12, 18, 2. Reg. 22, 4, 7. 3. Reg. 13, 6 † 17, 32 † 19, 36. 4. Reg. 13, 5 † 20, 2. Paral. 32, 22 † 33, 13. 4. Eldr. 15, 7. Iudith 4, 8, 12. Tob. 3, 24. Psal. 3, 5 † 4, 4 † 9, 13 † 17, 7 † 21, 25 † 33, 7 † 49, 15 † 54, 17 † 117, 5 † 119, 1 † 144, 19. Prou. 15, 2. 9. Eccli. 4, 9 † 12, 6 † 36, 24 † 26 † 48, 22. Ifa. 30, 19 † 37, 15, 21 † 55, 7. Iere. 29, 12. Thren. 3, 56. Dan. 13, 44. Ionæ 2, 3. Zachar. 13, 9. 2. Machab. 3, 22. Ioan. 9, 31. Act. 10, 4.

Orationes quorūdam quare non exaudiatur Deus, Deut. 1, 45 † 31, 18. Iudic. 10, 1. 1. Reg. 8, 18. Psalm. 17, 42. Prou. 1, 28 † 15, 20 † 21, 13 † 28, 9. Eccli. 34, 29, 31. Ifa. 1, 15. Ierem. 7, 16 † 12, 11, 14 † 14, 12 † 15, 1. Ezech. 8, 18 † 14, 16, 20. Michæ 3, 3. Zachar. 13, 4. Eldr. 1, 26. 2. Mach. 9, 13. Ioan. 9, 31. Heb. 12, 17. Iacobi 4, 3.

Orationum Sanctorum exempla, Gen. 32, 9. Exod. 32, 11, 13. Num. 14, 19. Deut. 9, 26. 3. Reg. 8, 15. 4. Reg. 20, 3. 2. Paral. 6, 16. 1. 4, 11 † 20, 6, 12. 1. Eldr. 9, 6. 2. Eldr. 1. 9. Sap. 9. Eccli. 23, 2 † 36, 1, 11 † 52. Baruch 1, 17, 21 † 2, 6. 3. 1, 9. Tob. 3, 1, 12 † 7, 13, 1. Iudith 9, 2 † 16. 8. Ethier 14, 3. Ifa. 33, 2 † 37, 16 † 64. Ierem. 10, 24 † 17, 13, 14 † 18, 19 † 32, 16. Thren. 5. Dan. 9, 6 † 13, 42. Ionæ 2. Abac. 3. 3. Eldr. 8, 74. 4. Eldr. 3. 6. 16, 38. 1. Machab. 7, 37. 2. Machab. 6, 30. Act. 4, 24.

ORDINIS sacramentum, Ioan. 20, 22. 1. Tim. 4, 14 † 5, 22. 2. Tim. 1, 6. Tit. 1, 5.

OREB & Zeb interdictiū, Iudic. 7, 27.

OSCVLVM pudicum, pacis & charitatis symbolum, Gen. 29, 13 † 45, 14 † 48, 10 † 49, 34. Exodi 4, 27. Lucæ 15, 20. Act. 20, 37. Rom. 16, 15. 1. Cor. 16, 20. 2. Cor. 13, 12. 1. I. Thess. 5, 26. 1. Pet. 5, 24.

O T I V M: vide Acedia.

O Z I A S sacerdotes recepit Achior in domum suam, Iudith 6, 19.

Præscribit Domini miserationi tempus
quinque dierum, 7, 23.

Ozias : vide Vſia .

P

PACTVM cum quibus non sit in-
cundum, Exod. 23, 32†34, 15. Deut. 7, 3
†20, 13. 3. Reg. 20, 36, 42.

Paſtvm contra Dei voluntatē cum in-
fidelibus initum, punitur, Iudic. 1, 24, 27
†3, 5. 3. Reg. 20, 34, 41. 2. Paral. 19, 2.

Paſtvm init Deum cum populo, Gen. 17,
2, 7. Exod. 19, 5. Deut. 5, 2. Iere. 31, 31, 33.

Paſtvm init populus cum Deo, Iof. 24,
25, 4. Reg. 23, 3. 2. Paralip. 15, 12†23, 16. 2.
Eſdr. 10, 29.

PARENTVM officium, Genef. 18,
19†21, 19†24, 2†25, 6†34, 4, 29†49*. Exod.
10, 2†12, 26†12, 13, 14, 21, 10. Leu. 19, 29.
Num. 30, 6. Deut. 4, 9†6, 7, 29†11, 19†21,
19†22, 15, 19†32, 46. Iofue 4, 2†. 1. Reg. 2,
23†3, 13. 3. Reg. 2, 1. Iob 1, 5. Pfalm. 77, 3.
Prou. 1, 8†4, 1†5, 7†11, 29†13, 24†19, 18
†20, 7†22, 6, 15†23, 13†29, 17. Eccli. 4, 23
†7, 25†8, 11†17, 1†25, 10†26, 13†30, 1, 11
†33, 32†42, 5. Tob. 1, 10†4*. †10, 13†14, 5,
11. 1. Machab. 2, 49, 64. 2. Machab. 6, 24,
22†7, 20, 21, 27. Dan. 13, 3. Matth. 10, 37.
Epheſ. 6, 4. Col. 3, 21. 2. Tim. 3, 15. Tit. 2, 4.

PA SCHÆ feſti inſtitutio & celebra-
tio, Exod. 12*. †13, 6†23, 15†34, 18. Leu.
23, 5. Num. 9, 2, 11†28, 17. Deut. 16, 1, 5.
Iof. 5, 10. 4. Reg. 23, 21. 2. Paral. 30, 1, 15†
35, 1, 1. Eſd. 6, 19. 3. Eſd. 1, 10†17, 10. Ezech.
45, 21. Matt. 26, 19. Mar. 14, 12. Luc. 22, 7.

PASTORES, præceptores, & alij
præfecti qua debeant eſſe ſolicitudine &
cura in eos quos ſux fidei commiſſos ha-
bent, Prou. 27, 23, 24. Sap. 6, 23, 26. Ezech.
34, 4*. Matth. 18, 12†24, 45. Luc. 15, 4.
Ioan. 10, 11*. †13, 1*. †17, 9, 11*. †18, 8.
Act. 20, 22, 28, 31. Rom. 9, 2, 3†12, 7, 8. 1.
Cor. 4, 14. 2. Cor. 11, 28, 29. Galat. 3, 19.

PATIENS & longanimitas eſt Deus,
Genef. 6, 3. Exod. 34, 6. Num. 14, 18. Pfalm.
85, 1†102, 8†144, 8. Ecceſ. 3, 12. Iſa. 30,
18. Ioe. 2, 13. Ionæ 4, 2. Nahum. 1, 3. Sap.
11, 24†15, 1. Matth. 18, 27. Roman. 2, 4. 1.
Tim. 1, 16. 2. Pet. 4, 9.

Patientia & longanimitas fidelium in
omni genere afflictionum, Genef. 12, 4, 6.
2. Reg. 16, 10. Iob 1, 20†2, 9†7. 2. Prou. 3,
11†14, 29†15, 1†16, 32†25, 15. Eccli. 1, 29
†2, 4. 4. Eſdr. 10, 15. Tob. 2, 8. 2. Machab. 6,
20†7*. Matth. 5, 39. Rom. 5, 3†12, 12†15,
4. 2. Cor. 6, 4. Galat. 5, 22. Epheſ. 4, 2, 1.
Theſſ. 5, 14. 2. Theſſ. 1, 4, 7. 1. Tim. 6, 11. 2.
Tim. 2, 3, 12. 1. Pet. 1, 6†12, 19†3, 14, 17†4,

1. 2. Pet. 1, 6. Hebr. 10, 36†11, 23†12,
1. Iacobi 5, 7.

Impatentia & eius punitio, Exod. 14,
11†15, 24†16, 2, 7†17, 2. Num. 11, 10†14,
1, 28†21, 6. Iob 3, 1. Eccli. 2, 16.

PAUPERES : vide Eleemoſyna.

PAVLVS Iudæus ex tribu Benia-
min. Roman. 11, 1. Philipp. 3, 5. natus &
educatus Tarsi. Acto. 22, 3. perſequitur
Chriſtianos, 9, 1. Galat. 1, 13. 1. Tim. 1, 13.
conuerſio eius ſingularis, Act. 9*.

Paulus doctor gentium, Rom. 11, 13†
15, 16. Galat. 2, 2, 8. 1. Tim. 2, 7. 2. Tim. 1,
11. prædicat Antiochiæ, Act. 13, 16*. Ico-
niz 14, 1. Lyſtri, 14, 6, 13. Theſſalonicæ,
17, 1. Beroææ, 17, 10. Athenis, 17, 22, 28.
Corinthi, 18, 1. vocatur in Macedoniam,
Aſtor. 16, 9. capitur, 21, 27. deducitur Cz-
ſaream, 23, 23, 30. vehitur Romam, 27*,
28*. ſiſtitur Neroni, 2. Tim. 4, 22.

Paulus nemini voluit eſſe oneri, Act.
20, 33. 2. Cor. 11, 9, 11†12, 15. 1. Theſſ. 2, 9.
2. Theſſal. 3, 8. vocabatur olim Saulus,
Act. 7, 59†9, 1†13, 1.

PAX quædam temporalis, quædam
æterna, Genef. 13, 6, 8†26, 22†45, 24. Leu.
26, 6. Numer. 6, 27. Ierem. 29, 7. Eccli. 2, 5,
2†28, 15, 19. Matt. 5, 9. Marc. 9, 50. Lucæ
14, 32. Act. 2, 31. Rom. 12, 18. 1. Cor. 14,
33. Epheſ. 4, 3. 1. Tim. 2, 22. 1. Pet. 3, 11.
Heb. 22, 14. Iac. 3, 18. Apoc. 6, 4.

Pax interna qualis eſt inter Deum &
eius amicos, Iſa. 2, 4†9, 6†11, 6, 7†66,
12. Oſee 2, 14. 20. Mich. 4, 3. Zach. 9, 10.
Luc. 2, 14†24, 36. Ioan. 14, 17†16, 33†20,
19. Act. 10, 36. Roman. 5, 1. Epheſ. 2, 14.
Philip. 4, 7.

Pacem & miſericordiam promittunt
mendaces prophætæ, Ierem. 6, 14†8, 8, 12
†14, 13†23, 16. Ezech. 13, 10, 16. Mich. 3,
5. 1. Theſſal. 5, 3.

PECCATI origo, Genef. 2, 17†3, 6.
Rom. 5, 12. 1. Corinth. 21.

Peccatum originale, Iob 14, 4†15, 14.
Pfalm. 50, 7. Rom. 3, 9, 23†5, 12*. effectus
eius, Gen. 8, 21. Eccli. 17, 30. Rom. 5, 12,
17†6, 23†7, 8, 11, 13, 17*. Galat. 5, 17. Eph.
2, 3. tollitur eius reatus per Chriſtũ, Ioan.
1, 29. Rom. 3, 23, 24†5, 9, 15, 17, 18, 19†6,
3†7, 24†8, 12. Gal. 3, 22. Epheſ. 2, 5.

Peccatum ſolus Deus propria auctori-
tate remittere poteſt, Exod. 34, 7. Pfal. 18,
13†31, 5†102, 12. Iſa. 43, 25†44, 22†13*.
Ierem. 31, 34†33, 8. Mich. 7, 18. Matth. 9,
2. Marc. 2, 5. Lucæ 5, 20†7, 48.

Peccatum Sacerdos remittit auctori-
tate diuina, Matth. 18, 18. Ioan. 20, 23.

Peccatum remittitur per Chriſtũ,
Iſa. 53*. Dan. 9, 24. Matth. 1, 21†9, 2†
11, 28

11, 28† 20, 28† 26, 27. Marc. 2, 5. Luc. 24, 46.
Ioan. 1, 29. Act. 2, 38† 4, 12† 10, 35, 43† 13,
38. Rom. 4, 25† 5, 9, 1. Cor. 6, 11† 15, 3, 2. Co-
rint. 5, 21. Gal. 1, 4. Coloss. 1, 14. Ephes. 1, 7
† 5, 25. 1. Timot. 1, 15. Tit. 2, 14. 1. Pet. 1, 18
† 2, 24† 3, 18† 4, 1. Hebr. 1, 3† 9, 12, 14. 1. Ioā.
1, 7† 2, 12† 3, 5. Apoc. 1, 5.

Peccatum in Spiritum sanctum, Matt.
12, 31. Mar. 3, 28. Luc. 11, 15† 12, 10. Hebr.
6, 6† 10, 26. 1. Ioan. 5, 16.

Peccatum vindictam clamans, Gen. 4.
10† 18, 20. Exodi 22, 23, 27. Eccli. 35, 18.
Iacobi 5, 4.

Peccanti in nos fratri condonandum :
vide Remittendum.

propter Peccatum vnus aut paucorum
puniuntur multi, Gen. 3*. Num. 16, 20*.
Iosue 7*. Iudic. 19, 25. 2. Reg. 24*.

Peccatum contra naturam, Genes. 19*.
Iudic. 19, 22*. Leuit. 20, 13. Roman. 1, 27.
1. Cor. 6, 10. 1. Timot. 1, 10.

Peccatum ex ignorantia, Leu. 4, 2† 5, 15.
Numer. 15, 27. Luc. 23, 34. Ioan. 9, 41† 15,
24. Act. 3, 17. 1. Tim. 1, 13.

Peccatum ex malitia & data opera, Nu-
mer. 15, 30. Eccli. 10, 14. Matt. 28, 13. Ioan.
11, 49. Act. 4, 18. Hebr. 6, 5† 10, 16.

Peccatorum confessio: vide supra Con-
fessio.

Peccatum non solum non imputatur,
sed etiā verè remittitur, & anima ablu-
itur ac mundatur, Psal. 50, 12. Act. 2, 38. 1.
Cor. 6, 11. 2. Pet. 1, 9. 1. Ioan. 1, 9.

PECVLIVM Dei eius populus,
Exodi 19, 5. Deuter. 7, 6† 14, 2. Ioan. 1, 11.
Ephes. 1, 14. 1. Pet. 2, 9.

PEDVM lotio: vide supra Lotio.
PEREGRINIS benefaciendum
est, Gen. 18, 2. Exo. 22, 21† 23, 9. Leuit. 19,
33† 23, 22. Num. 15, 14. Deut. 10, 18† 14, 21
† 24, 14, 17† 26, 11. Ezech. 22, 29† 47, 21.
Zachar. 7, 10.

Peregrini fumus & adueni in hac vita,
Genes. 15, 13† 23, 4† 47, 9. 1. Paralip. 29, 15.
Psal. 38, 13† 118, 19, 2. Cor. 5, 8. Phil. 3, 20.
Heb. 11, 13. 1. Pet. 2, 11.

Peregrinationes pietatis gratia susce-
ptæ sunt viles, 3. Reg. 2, 41, 4. Reg. 5, 10.

PERIVRII & falsi crimen, Exo. 8,
2, 15, 28. Leu. 5, 4. 1. Reg. 19, 6*. 3. Reg. 8,
31. 1. Reg. 7, 9. Zach. 5, 3. Malach. 3, 5. 1. Ma-
chab. 6, 62† 7, 15, 18† 11, 53† 13, 16, 19,
2. Macha. 4, 34† 12, 3. Matth. 26, 72. 1. Ti-
mot. 1, 20.

PERSÆ inuadunt Babylonem, Da-
niel. 5, 28. iuxta prophetiam Isaia 21, 9.
Ierem. 51, 8, 11, 41, 55.

PERSEVERANTIA, Gen. 19,
17, 16. Iob 2, 3. Prou. 3, 31† 23, 17. Ezech.

18, 24† 33, 13. Eccli. 2, 2† 11, 11† 35, 9. Matt.
10, 22† 15, 22† 24, 13. Luc. 9, 54. Ioan. 6, 62.
Act. 2, 42† 11, 23† 13, 43† 14, 21. Heb. 3*.
2. Pet. 2, 20. 1. Ioan. 2, 24. Apoc. 2, 16.

PERSECVTIO: vide Crux.

PERSONARVM acceptio illicita,
nec Deus personam respicit. Leuit. 19,
15. Deut. 1, 17† 10, 17† 17, 2. 1. Reg. 16, 7.
2. Par. 19, 7. Sap. 6, 8. Iob 34, 19. Prou. 18, 5
† 24, 23† 28, 21. Eccli. 35, 15, 16. Isa. 1, 13.
Malac. 2, 9. Matt. 22, 16. Marc. 12, 14. Luc.
20, 21. Act. 10, 34. Rom. 2, 11. Gal. 2, 6. Eph.
6, 9. Coloss. 3, 25. 1. Pet. 1, 17. Iac. 2, 1, 9.

PETERE: vide Orare.

PETRVS a Christo vocatur, Matth.
4, 18. confitetur Christum, 16, 16. appella-
tur Simon, 4, 18† 10, 2. Ioan. 20, 2. appella-
tur Cephas, Ioan. 1, 42. 1. Cor. 1, 12† 3, 22†
9, 5. Gal. 2, 9. appellatur Simon Bar-Iona,
& Simon Ioannis, Matt. 16, 17. Ioan. 21, 15.
negat Christū, & de negatione facta pon-
tentiam agit, Matth. 26, 69, 70, 72, 75.
prædicat, & loquitur, Act. 1, 16† 2*† 3, 12*.
† 4, 1† 10, 34. sanat claudum, 3, 4. conijcitur
in carcerem, 12, 3.

Petrus primus Apostolorū, Matt. 10, 2
† 16, 13† 16, 24*. Luc. 22, 31*. Ioā. 22, 17*.

PHACEE filius Romelæ, postquā
occidit Phaceiam, fit rex Israel, 4. Reg. 15,
25, 27. pugnat contra Iersalem, Isa. 7, 1.
occidit de Iuda centum viginti millia vi-
rorum vno die, 2. Paral. 28, 6.

PHACEIA filius Manahen fit rex
Israel, 4. Reg. 15, 22, 23.

PHANVEL turris subueritur à Ge-
deone, occisis habitatoribus ciuitatis, Iu-
dic. 8, 8, 11, 17.

PHARAO affligitur propter Saram
uxorem Abraham, Gen. 32, 17.

Pharao somnia videt, Gen. 41, 1. quæ ei
à Ioseph explicantur, 41, 25.

Pharao Israellem opprimit seruitute,
Exodi 1, 8*. submergitur cum omni suo
exercitu, 14, 24, 28.

Pharaonis filium accipit Salomon vxo-
rem, 3. Reg. 3, 1.

Pharao Necho capit regem Ioachaz,
4. Reg. 23, 34.

PHARISÆVS inuitat Christum,
Luc. 7, 36.

Pharisæus & publicanus orant simul
in templo, Luc. 18, 10.

Pharisei grauius increpantur, Matth.
3, 7† 7, 3† 16, 4† 23*. Ioan. 8, 44. Act. 7, 51
† 13, 3. Philip. 3, 2.

PHASSVR percutit Ieremiam pro-
phetam, Ierem. 10, 2.

PHEGIEL dux tribus Aser, Num.
1, 13.

PHIGELVS & Hermogenes a-
nertuntur à Paulo, 2. ad Tim. 1, 15.

PHILIPPVS vocatur à Christo,
Ioan. 1, 43. recenſetur inter Apoſtolos,
Matt. 10, 3. cupit videre Patrem, Ioan. 4, 8.

Philippus diaconus eligitur, Act. 6, 5.
prædicatur in Samaria, Act. 8, 5. baptizat
Æthiopem eunuchum, Act. 8, 37. ſuſci-
pit Paulum & ſocios eius hoſpicio, Act.
21, 8.

PHILISTHAEI perſequuntur Iſ-
raelem, Iudic. 3, 31. 10, 7. 15, 9. 1. Reg. 4*,
† 5. † 13, 5. † 17*. † 23, 1. † 28, 1. † 29, 1. † 31, 1.
2. Reg. 5, 17, 32. † 21, 15, 18.

Philistiæi caduntur, Iudicium 3, 31. 1.
Regum 7, 11. † 13, 3. † 14*. 17, 50. † 18,
27. † 19, 8. † 23, 5. 2. Regum 5, 24. 8, 1. 4. Re-
gum 18, 8.

contra Philistiæos: vide Iſa. 14, 29. Ie-
rem. 47, 1, 4. Ezech. 25, 15. Amos, 1, 6. So-
phon. 2, 5. Zach. 9, 6.

PHINEES filius Eleazari, Exod. 6,
25. Iudic. 20, 28. placat Deum zelo ſuo,
Numer. 25, 7, 12. Pſalm. 105, 30. mittitur
in terram Galaad, Ioſ. 22, 13.

Phinees filius Heli, 1. Reg. 1, 3. periit
propter ſua peccata, 4, 11.

PHVL rex Aſſyriorum copias adduc-
cit contra Ieruſalem, 4. Reg. 18, 19.

PIETAS: vide Bona opera.

PIGRVS ſalutis noſtræ eſt Spiritus
ſanctus, Rom. 8, 16. 2. Cor. 1, 22. † 5, 5.
Eph. 1, 13. † 4, 30.

PIGRITIA: vide Acedia.

PILATVS & Herodes ſunt amici,
Luc. 23, 12.

Pilatus Chriſtum innocentem morti
addicit, Matth. 27, 26. Ioan. 19, 16.

PLAGA Dei ſeu vindicta, Exod. 7*,
8*. 19*, 14*. 4. Reg. 8, 28. 3. Paral. 6, 28.
Pſal. 77, 44. † 104, 27. Ierem. 15, 2.

POENA peccati non ſtatim vniuer-
ſe remittitur remiſſa culpa, Num. 14, 20,
22, 23. 2. Reg. 12, 13, 14*. † 24*. 1. Paral. 21*,

POENITENTIA & ſatiſfactio
pro peccatis, Pſal. 6, 7. Matth. 3, 8. Luc. 3, 8.
Act. 2, 38. † 8, 22. 2. Cor. 7, 10.

Pœnitentia prædicatur, Iere. 7, 3. Matt.
3, 2. † 4, 17. Luc. 3, 3, 8. † 13, 2. † 24, 47. Act. 2,
38. † 19. † 8, 21. † 17, 30. † 20, 22. † 26, 20.

Pœnitentia vera & non ficta, promiſ-
ſa eſt venia, Deut. 4, 29. † 30, 2. 1. Reg. 7, 3.
2. Par. 7, 14. † 20, 6. † 34, 26. Iob 22, 23. Pro-
verb. 28, 13. Pſal. 31, 5. Eccli. 17, 23. Iſa. 1,
16. † 30, 18. † 45, 22. † 55, 7. † 59, 20. Ierem. 3,
10, 17. † 18, 8. † 29, 12. † 31, 18. 20. Ezech. 18,
24. † 27, 33, 14. Oſee 14, 2. Ioel. 2, 12, 13.
3, 8. Zach. 1, 4. Malach. 3, 7. Luc. 15, 18.
Act. 3, 19. † 26, 18, 30.

Pœnitentia agēda eſt dum ſani ſumus,
Eccli. 17, 24. † 18, 25.

Pœnitentia veræ exempla, Iudicium 10,
15. 2. Reg. 12, 13. † 24, 10, 17. 2. Paral. 10, 6
† 33, 12. Ion. 3*. Iudith 4, 8. Matth. 26,
75. Luc. 7, 37, 44. † 15, 18. † 18, 13. † 19, 8. † 32,
62. † 23, 41. Act. 2, 37.

Pœnitentia falſæ exempla, Gen. 4, 13
† 27, 38. Exod. 8, 8. † 27. † 10, 16. Iofue 7,
20. Iudic. 1, 7. 1. Reg. 15, 24, 30. † 24, 19. 3.
Reg. 13, 6. † 21, 27. Sapient. 5, 3. 1. Mach. 6, 12.
2. Mach. 9, 12. Matth. 27, 4. Act. 8, 13, 23.
Hebr. 12, 17.

PRAEDICATORES: vide Con-
cionatores.

PRAECEPTI: vide Superiores &
Paſtores.

PREGARI: vide Orare.

PRIMITIAE ſtuctum debentur
Deo cuiusq. Sacerdotibus, Exod. 23, 19. †
34, 26. Leu. 23, 10. Num. 18, 13. Deut. 18,
4. † 26, 2, 10. 2. Paral. 31, 5. 2. Eſdr. 10, 35, 37.
Prou. 3, 9. Tob. 1, 7.

PRIMOGENITA omnia Aegy-
ptiorum moriuntur, Exod. 12, 29. Pſalm.
77, 51. † 134, 8. † 135, 10.

Primogenitum omne Deo conſecratur,
Exod. 13, 2. † 12, 29. † 34, 20. Leuit. 27, 26.
Num. 3, 13. † 8, 17. Deut. 15, 19. 1. Reg. 1,
24. Luc. 2, 23.

Primogenitorum iura, priuilegia, &
prærogatiua, Gen. 25, 31. † 49, 3. Deut. 21,
15, 1. Paral. 21, 3.

Primogeniti aliquando à Deo reſciun-
tur, Gen. 48, 17. † 49, 4. Rom. 9, 13.

PRODITIO, & eius puniſtio, Gen.
37, 23. Iudic. 1, 24. 1. Reg. 23, 19. Iſa. 22,
15. 2. Mach. 3, 4. † 10, 20. † 13, 21. Matt.
26, 14, 47.

PROMISSIO: vide Votum.

Promiſſiones Dei cum conditione
ſunt, Deut. 19, 8. † 28*. † 33, 4. Leuit. 26*,
18. Reg. 2, 30. Ezech. 18*, † 33, 15, 19. Marc.
16, 16. Ioan. 3, 16, 36. † 6, 47. † 8, 3. † 13, 17
† 15, 7, 14. Rom. 8, 17. Coloff. 1, 23. Heb. 3,
14. 2. Pet. 1, 4. Apoc. 2*, † 3*. † 21, 7.

PROPHETAE: vide Conciona-
tores.

PROVIDENTIA: vide Dei gu-
bernatio, & providentia.

PSEUDOPROPHETAE, & eo-
rum puniſtio, & quod non ſint audiendi,
Deut. 13, 1. † 18, 20. 3. Reg. 13, 11. † 18, 40.
† 22, 6, 10. 4. Reg. 10, 9. Prou. 28, 10. Iſa.
3, 11. † 28, 7. † 56, 10. Ierem. 14, 13, 15. † 23*, †
27, 9. † 28*. † 29, 8, 21, 25. Ezech. 13*, † 14,
9. † 22, 25. † 34, 2, 18. Amos 7, 10. Mich. 3,
5. Zach. 13, 2. Matth. 7, 15. † 24, 11. Luc. 11,
1. Act. 20, 29. 1. Corinth. 15, 12. Phil. 3, 2
Coloff.

Coloff. 2, 1. 1. Tim. 4, 1. 2. Tim. 2, 17 † 3, 1.
2. Pet. 2^a. 1. Ioan. 4, 1. Iud. 4, 8^a.
Pſeudoprophetae habentur qui currunt
antequam per ordinariam poteſtatem
mittantur, Ierem. 14, 14 † 23, 42 † 27, 15.
Ezech. 13, 6.
P T O L E M A E V S oppugnatur ab
Antiocho, 1. Machab. 1, 19. inijt amici-
tiam cum Alexandro filio Antiochi, 10,
51. pugnat cum Alexandro, & moritur,
11, 1, 18.
Ptolemæus Macer veneno vitam ſuam
finiuit, 2. Machab. 10, 12, 13.
P V B L I V S ſuſcipit hoſpiti-
um, Act. 28, 8.
P V R G A T O R I V M, id eſt, locum
vbi ſunt animæ, quæ viuorum precibus
& operibus iuuari poſſunt, & purgantur,
eſſe confirmatur, 2. Machab. 12, 43, 46^a.
Matth. 5, 25 † 12, 31. 1. Corinth. 1, 16. Phi-
lip. 2, 10. 2. Timoth. 1, 18. 1. Ioan. 5, 16.
Apoc. 3, 3, 13.

Q

Q V A D R A G E S I M A L I S ieiu-
nium, Moſes, Exod. 24, 18 † 34, 28.
Deut. 9, 9, 18. Elias. 3. Reg. 19, 8.
Chriſtus, Matth. 4, 2. vide Ieiunium.
Q V A E S T I O N E S inuitiles quæ
ſunt vitandæ, Genef. 3, 1, 6. Prouerb. 25,
27. Eccl. 7, 11. Eccl. 3, 21. Matth. 24, 3. Io.
6, 52 † 21, 21. Act. 1, 6. 1. Timot. 1, 4 † 6, 3.
2. Tim. 2, 16. Tit. 3, 9.
Q V I E S C E N D V M à peccatis,
Rom. 6, 6^a. Galat. 2, 18.
Quiæ contingerit populo Dei, Heb. 4, 9.
Quietem & pacem certam confequen-
tur iuſti, Sap. 3, 3 † 4, 1. Iſa. 57, 2. Luc. 16,
22. Apoc. 14, 13.
Quietem inuenire animæ ſuæ, Iere. 6,
16. Matth. 11, 29.

R

R A B B A obſidetur, 2. Reg. 11, 1 † 12,
26. 1. Paral. 20, 1.
R A B S A C E S Sennacherib archi-
pincerna, 4. Reg. 18, 17. Iſa. 36, 37.
R A C H E L paſcit oues patris ſui,
Gen. 29, 9. traditur Iacob in vxorem, 29,
27. clam tollit idola patris ſui, 31, 19. ob
difficultatem partus periclitatur, 35, 17.
R A H A B exploratores miſſos in vr-
bem Iericho, excipit hoſpiti-
um, Iofue 2, 1. Iac. 2, 25. ſeruatur cum ſuis, Iof. 6, 17, 23.
Rahab vxor Salmon, 1. Paralip. 2, 11.
Matth. 1, 5.
R A P H A E L angelus Domini medi-

cus & dux Tobiz, Tob. 5, 56^a. † 12, 12.
R A T I O N E M Deo quique pro ſe
redditurus eſt, Matth. 12, 36 † 18, 23 † 25,
31^a. Rom. 14, 12. 2. Cor. 5, 10.
R A Z I A S Iudæus gladio ſe interi-
mit, 2. Mach. 14, 37, 41.
R A Z O N aduerſarius Iſraeli. 3. Reg-
um 11, 23.
R E B E C C A filia Bathuelis, Genef.
22, 23. vxor Iſaac, 24, 50. parit geminos,
25, 24.
R E C H A B pater Ionadab amici Iehu
regis Iſrael, 4. Reg. 10, 15.
R E D I M E R E nouit Dñs ſuos mul-
tis modis ex anguſtia, Genef. 19^a. Exod.
14^a. † 18, 8. 1. Reg. 23, 14. 27. 4. Reg. 7^a.
2. Paral. 18, 31 † 20, 24. 1. Eſd. 8, 22. Pſalm.
4, 9 † 90, 9. Eſther 7, 5. Iſa. 41, 10 † 43, 1.
Dan. 1, 9, 17 † 6, 21, 23. 2. Pet. 2, 9.
R E F V G I I ciuitates, Exod. 21, 13.
Num. 35, 11. Deuter. 4, 41 † 19, 27. Iofue
23^a. 3. Reg. 1, 50 † 2, 28.
R E G E N E R A T I O: vide Homo.
Regeneratio eſt immutatio carnis in
ſpiritum, Ioan. 3, 5. carnalium affectio-
num in ſpiritualem affectum, Rom. 8, 5,
13. infidelitatis in fidem, Ioan. 1, 12. Gal-
lat. 3, 26. 1. Ioan. 5, 1. innotatio mentis
per Spiritum ſanctum, Tit. 3, 5. Gal. 4, 6.
atque addo carnalis naturæ in diuinam
naturam, 2. Petri 1, 4. Col. 2, 11. vñ qui ma-
li fuimus, ſanctificemur, 1. Corinth. 6, 11.
Ephel. 5, 8.
Regenerati interius, etiam exterius in
nouitate vitæ ambulabunt, Rom. 6^a. † 7,
6 † 12, 1. Eph. 4, 22. Col. 3, 9. 1. Cor. 5, 7^a.
2. Cor. 5, 13. 1. Petri 4, 2.
R E G E S quid facere, quidve fugere
debeant, Deut. 17, 19. 1. Reg. 8^a. 3. Reg.
2, 2 † 10, 9. 2. Paral. 9, 1 † 19, 5. Sap. 6^a. † 9^a.
Iob 34, 30. Pſalm. 2, 10 † 100^a. Prouerb. 14,
28 † 19, 12 † 20, 8, 26 † 28, 15 † 29, 4, 14
† 31, 4. Ierem. 22, 2. vide Superiorum
officium.
R E G N V M Dei vim patitur, Matt.
11, 12. Luc. 16, 16. Galat. 5, 16. Apoc. 2^a.
† 3^a. † 21, 7.
Regnum Dei ſpirituale, eternum &
aternum, Gen. 49, 10. Num. 24, 17. 1. Reg.
2, 10 † 19, 1. Paral. 18, 31 † 29, 2. 4. Pſalm.
2, 3, 6 † 9, 8 † 21, 28 † 44, 7 † 73, 1 † 109^a.
† 144, 11. Iſa. 9, 6 † 11^a. † 32, 16 † 40, 9.
† 42, 1. Ierem. 23, 5, 6 † 33^a. Ezech. 24, 23
† 37, 24. Dan. 2, 44 † 4, 33 † 7, 14, 27 † 9, 24.
25. Oſee 3, 5. Mich. 4, 1, 4, 5. Zach. 9, 9.
Matth. 13^a. Luc. 1, 28 † 12, 31, 32 † 22, 29
† 23, 2. Ioan. 6, 14 † 12, 14, 34 † 18, 33, 36.
1. Timoth. 17. Hebr. 1, 8 † 2, 9.
R E L I N Q V E N T E S omnia pro-
pries

pter Christum, centuplum recipiunt. Mat. 19, 29. Mar. 10, 39. Luc. 18, 29.

RELIGVIAE & vestes sanctorum quam vim à Deo habeant quidque per eas operietur Deus, vt pallium Eliaz, 4. Regum 2, 14. ossa Elisai, 4. Regum 13, 21. simbria Christi, Matth. 9, 20† 14, 16. sudaria Pauli, Acto. 19, 12. vmbra Petri, Act. 5, 15.

REMITTENDVM proximo in nos peccanti, Eccli. 28, 8. Matth. 5, 23† 6, 13† 18, 22, 35. Luc. 17, 3. Ephes. 4, 32. Coloss. 3, 13.

REPVDII libellus, Deuter. 24, 1. Isa. 50, 1. Ierem. 3, 3. Malach. 2, 16. Matth. 5, 30† 19, 7. Marc. 10, 4.

RES PHA concubina Saul, ad quam ingressus est Abner, 2. Reg. 3, 7. custodit corpora eorum qui in crucem sublati erant, 2, 10.

RESURRECTIO mortuorum, & carnis ad gloriam facta mutatio, Exo. 3, 6. Iob 14, 13† 19, 26† 21, 30. Isa. 26, 19† 66, 14. Ezech. 37, 1, 9. Dan. 12, 12. Iona 2, 11. Soph. 3, 8. 4. Esdr. 2, 16† 14, 35. 2. Machab. 7, 9, 14, 23. Matth. 7, 2, 23, 31. Luc. 10, 35. Ioan. 5, 21, 28† 6, 39† 11, 24. Act. 24, 15. 1. Cor. 15, 2. 2. Cor. 4, 14† 5, 1. Phil. 3, 21† 4, 3. 1. Thess. 4, 13, 16. 2. Tim. 2, 11. Apoc. 20, 12.

REVELATIONES & visiones Iosue 5, 11. 4. Regum 17, 9. 2. Machab. 3, 24† 5, 2† 10, 29† 11, 8. vide Apparitiones.

ROBOAM filius Salomonis, rex Iuda constituitur, 3. Regum 12, 1. deficit Israel à Roboam ad Ieroboam, 12, 19. precipit ei Deus ne pugnet contra Israel, 2. Paralip. 17, 2. oppugnatur à Sisac rege Aegypti, 12, 3, 9.

moritur, 3. Reg. 14, 31. regnat Abiam filius eius pro eo, 15, 1.

ROMANI cum Iudaeis pacis & societatis fœdera incurrunt, 1. Mach. 8, 14, 17, 27† 12, 1† 14, 17, 20.

Romanorum Gentilium laus, 1. Mach. 8, 2, 9.

Romanorum Christianorum laus, Roman. 1, 8.

Romanos destructuros Ierusalem & templum Domini, Numer. 24, 24. Isa. 5, 26† 6, 11. Dan. 9, 28† 11, 30, 31. Luc. 19, 41† 21, 20. Ioan. 11, 48.

RUBEN primogenitus Iacob nascitur, Genes. 29, 12. violat thorum patris sui, 35, 22. dantur ob id primogenita eius filijs Ioseph, 49, 4. 1. Par. 5, 1. nascitur fratrem suum Ioseph liberare, Gen. 37, 21, 22, 29. dicit patri, Duos filios meos interfice, si non reduxero Benjamin, 42, 37. filijs

Ruben primò requies datur, Numer. 32, 4. Deut. 3, 12† 29, 8. Iosue 1, 12† 13, 23. caduntur, 4. Reg. 10, 33. transferuntur ad terram Assyriorum 15, 29. 1. Paral. 5, 26.

secundum prophetiam, Gen. 49, 4. adificanc altare, Iosue 27, 10. dimicauerunt contra Agarenos, 1. Paral. 5, 19.

RUTH Moabitidis, Ruth 1, 4. accipit eam uxorem Booz, & parit Obed, 4, 13. 1. Paral. 2, 12. Matth. 1, 5.

S

SABBATVM, Gen. 2, 2. Exod. 16, 23† 20, 8† 23, 12† 31, 14, 17† 34, 21† 35, 2. Leuit. 19, 3† 23, 3, 15† 25, 4. Numer. 15, 32† 28, 9. Deut. 5, 12. Isa. 56, 2, 4† 58, 13.† 66, 25. Iere. 17, 21, 27. Ezech. 20, 12† 23, 8. 2. Esdr. 1, 13, 16, 21. 1. Mach. 1, 47† 2, 33, 41. 2. Machab. 15, 1. Matth. 2, 1, 10. Marc. 2, 23† 3, 2† 6, 2. Luc. 4, 16, 31† 6, 1† 13, 11, 14† 14, 1. Ioan. 5, 10† 7, 22† 9, 14. Acto. 13, 14, 27, 44† 15, 21† 18, 4† 20, 7. 1. Cor. 16, 2. Heb. 4, 4, 10.

SACERDOTES Legis, & horum munus, Exod. 29, 44† 30, 7. Leuit. 10, 1, 6, 9† 21, 8† 22, 7† 24, 3. Numer. 3, 10† 4, 5, 11† 10, 8† 18, 1, 7. Deut. 21, 5. 1. Reg. 2, 28, 35. 1. Paral. 6, 49. 2. Paral. 26, 17. Ezech. 44, 15. 20. Heb. 5, 7† 10, 11.

Sacerdotum multitudo in veteri Legge, 1. Paral. 23, 3. vbi numerantur 10000.

Sacerdotum Legis indumenta, ornamenta, & ordinatio. Exod. 28, 7† 29, 1† 39, 1† 40, 11. Leuit. 8, 1, 8.

Sacerdotibus dabantur decimæ & primitiæ, Num. 5, 9, 10† 18, 8, 11. Deuter. 18, 3. vt liberi à sollicitudine comparandi victum, possent vacare Legi Dei, 2. Paral. 31, 4. vide Decimæ.

Sacerdotibus Legis assignabatur necessaria vitæ sustentatio, Exod. 29, 26. Leuit. 2, 3, 10† 5, 13† 6, 9, 19† 7, 6, 32† 10, 13† 24, 9. Numer. 3, 48† 5, 9† 18, 8, 11, 28. Deuter. 18, 1. 1. Reg. 2, 28. 4. Reg. 12, 16. 1. Paral. 6, 54. 2. Paral. 31, 4. 2. Esdr. 10, 36. Eccli. 45, 25.

Sacerdotes mali, & eorum puniatio Numer. 16, 1. 1. Reg. 2, 22. 7, 13. 3. Reg. 2, 26. Isa. 3, 11. Iere. 2, 5† 8, 7. Osee 4, 6, 9† 5, 1. Malach. 2, 1, 2, 3, 1. Machab. 7, 5, 9, 21.

Sacerdos, non Lex aut Scriptura sola, est iudex quæstionum exorietium, Deut. 17, 9, 12. Malach. 2, 7.

SACRIFICIVM noui Testamenti appellatur luge sacrificium, Dan. 1, 3, 5† 12, 11. celebrabitur donec veniat Dominus, 1. Cor. 11, 26. quare Missa sacrificium, & Oblatio.

SADDUCEI negant mortuorum resurrectionem, Matt. 22, 23. Act. 4, 1, 23, 8.

SALMANASAR rex Assyriorum egreditur primo contra Samariam, & transfert Israel cum Osee rege in Assyrios, 4. Reg. 17, 6. secundo capit Samariam, 18, 9.

SALOMONIS filij Davidis natiuitas promittitur, 2. Reg. 7, 12.

nascitur, 2. Reg. 5, 14, 7, 12, 24. vngitur in regem super Israel, 3. Reg. 1, 33. Dominus apparuit ei per somnium nocte in Gabaon, à quo sapientiam postulat, 3, 5, 9. 2. Par. 1, 7. dimittit litem meretricum, 3. Reg. 3, 16, 24. de eius sapientia, magnitudine diuitiarum, potestate & ministris, 1. Paral. 3, 9. 3. init fordes cum Hiram rege Tyri, 3. Reg. 5, 12.

postquam ædificauit templum, dedit Hiram viginti oppida, 9, 11. venit ad eum regina Saba, 10, 1. Matth. 12, 42, Luc. 11, 31. ædificauit phanum Chamos idolo Moab in monte. 3. Reg. 11, 7.

Chananzos facit sibi tributarios, 1. Paral. 2, 7. vngitur secundo in regem, 2. Par. 29, 22. moritur, 3. Reg. 11, 43. succedit ei filius Roboam, 14, 11.

SALVS: vide Beatitudo.

SAMARIA, quæ postea metropolis fuit decem tribuum Israel, extruitur, 3. Reg. 16, 17. obsidetur à Syrijs, 4. Reg. 6, 24. obsidetur ab Assyrijs vsque ad tertium annum: capitur, & abducitur populus, 4. Reg. 17, 5.

contra Samariam prophetatur, Isa. 7, 30, 9, 7. Ezech. 23, 8. Osee 8, 7. 13, 8. Amos 3, 12. Mich. 1, 5.

Samaria nolebat recipere verbum Dei, Luc. 9, 52. recipit verbum Dei, Act. 8, 5.

Samaritanus miseretur vulnerati, Luc. 10, 33.

Samaritana loquitur cū Christo apud puteum, Ioan. 4, 7.

SAMSON nascitur, Iudic. 13, 24. iuxta promissionem angeli, 13, 3. uxorem accipit in Thamnata, & dilacerat leonem, 14, 1, 5, 10.

nocet Philisthæis, eisq. vim infert, 15, 4, 8. moritur, 16, 29, 30.

SAMVEL, 1. Reg. 1, 20. adducitur ad domum Domini in Silo, 1, 24. vocatur à Domino, 3, 4, 10. congregat vniuersum Israel in Masphat, & clamat ad Dominum pro Israel, 7, 5, 9. posuit filios suos Iudices Israel, 8, 1. probat se innocentem, 12, 3. interficit Agag, 15, 33.

David regem vngit, 16, 13. moritur, 25, 1. prophetat Sauli post mortem, 28, 15, 16. Eccli. 46, 23. laudatur, Eccli. 46, 16.

SANABALLAT præfectus Samariæ conatur impedire templi ædificationem, 2. Efd. 2, 10.

SANCTVS est Deus, Isa. 6, 3, Apocal. 4, 8.

Sancti & mundi esse debemus, Leu. 11, 44, 19, 2, 7, 26, 21, 6. Deut. 26, 19. Eph. 5, 26. 1. Thessal. 4, 3. 1. Pet. 1, 6. qui sanctus, sanctificetur adhuc, Apoc. 22, 11.

Sanctum Domini, Exod. 35, 2. Leu. 26, 2. Psalm. 113, 2. Matth. 7, 6. Luc. 1, 31.

Sancti pro nobis orant, Ierem. 15, 1. 2. Mach. 15, 14. Apocal. 8, 3, 4. propter eorum preces & merita multa nobis largitur Deus, quamuis illi vita functi sint, Gen. 26, 5, 24. Exod. 32, 13, 14. 3. Reg. 1, 12, 13, 32, 34, 13, 4, 5. 4. Reg. 19, 34, 20, 6. Isa. 37, 35. Eccli. 44, 24.

Sanctos oramus sine iniuria Mediatoris, vt pro nobis orent, sicut & petimus ab alijs hominibus preces, vt Paulus & Roman. 14, 30. Col. 4, 3. Ephes. 6, 19, 1. Thess. 5, 25. 2. Thessal. 3, 1. Hebr. 13, 18. Nec mirum Sanctos nostras preces cognoscere: quia sunt sicut angeli Dei, Matth. 22, 30. Luc. 15, 10. & offerunt Deo nostras preces, Tob. 12, 12. Apoc. 5, 8, 9, 13. Nec huic contrarium est, quod Deus solus est inspector cordis, quia & homines cognouerunt secreta cordium Deo reuelante, Dan. 2, 29. 4. Reg. 5, 26, 6, 12.

Sanctorum ministerio aliquando tribuitur quod soli Deo præcipue cõuenit, Matth. 18, 16, 18. Ioan. 20, 13. Roman. 11, 14. 1. Corinth. 9, 26, 21. 1. Timoth. 4, 16. Iacob. 5, 19. vide titulum, Deo soli attributa, &c.

in Sanctorum memoriam Deum orare, docent nos maiorum exempla, Genes. 31, 2, 48, 16. Exod. 32, 13. Deuter. 9, 27. 3. Reg. 18, 36. 1. Paral. 29, 18. 2. Paral. 5, 42. Tob. 7, 15. Escher. 13, 15, 14, 18. Isa. 63, 17. Dan. 3, 35.

Sancti sunt cum Christo in cælis regnantes, Ioan. 12, 26, 17, 24. 2. Corinth. 5, 8. Philipp. 1, 23. Apocal. 3, 21, 7, 9, 14, 13.

Sancti etiam vita defuncti rectè à nobis laudantur, Eccli. 44, 7. Ioan. 12, 26.

in Sanctis suis Deus laudatur, Psalm. 150, 1.

Sancti iudicabunt: quare Iudicabunt.

Sancti faciunt miracula, vt Moyses & Aaron, Exod. 7, 7, 8, 19, 10, 11. Elias excitat puerum mortuum, 3. Regum 17, 22. claudit cælum ne pluat, 17, 1. Iacob. 5, 17. aperit clausum, 3. Regum 18, 41, 45. Iacobi 5, 18.

Eliz pallium diuidit aquas, 4. Reg. 2, 2.

14. Elifæus excitat puerum viduæ mortuum, 4. Reg. 4, 35. sanat aquas misso in eas sale, 2, 21, 22. oleum multiplicat, 4, 6. mittit farinam in ollam, 4, 41. Naaman Syrum sanat, 5, 14. facit natare ferrum, 6, 6. Elifæus mortuus per contactum osium suorum operatur, 13, 21.

Apostoli eiciunt dæmonia, Marc. 6, 13
† 16, 17. Luc. 10, 17. Ioannes & Petrus sanant claudum, Act. 3, 6.

Petrus excitat Tabitham, 9, 41.

Etiā sola sua vmbra sanat, 5, 15.

Paulus restituit claudum, 14, 9.

etiam per sudaria curat infirmos, 19, 12. reddit vitæ puerum ex lapsu mortuum, 20, 10.

Sancti plura quoque alia fecere miracula, quæ longum esset enumerare, ad Heb. 11, 32 *.

SANGVINIS conspersio, Exo. 24, 6 † 29, 10. Leuit. 1, 5, 17 † 3, 2, 9, 13 † 4, 6, 16 † 7, 2 † 8, 19, 30 † 9, 18 † 16, 14, 18 † 17, 6. 2. Paralip. 30, 16. Ezech. 43, 20. Hebr. 9, 13, 14, 19, 21, 22.

Sanguinis Christi conspersio, Hebr. 9, 14 † 10, 19 † 12, 24. 1. Pet. 1, 2.

Sanguinis eius prohibitus, Genes. 9, 4. Leuit. 3, 17 † 7, 26 † 17, 10, 14 † 19, 26. Dent. 12, 16, 23 † 15, 23. 1. Reg. 14, 32. Act. 15, 20 † 21, 25.

Sanguinis innocens sinitur, Matt. 9, 20. Sanguinis innocens effusio, Deut. 19, 5, 11 † 27, 24. 2. Reg. 20, 9. 3. Reg. 21, 23. 4. Reg. 21, 16 † 24, 4. 2. Paralip. 24, 22. Prou. 6, 17 † 28, 17. Isaia 26, 11. Ierem. 7, 6 † 23, 3. Ezech. 23, 4. 4. Esd. 1, 32. Matth. 23, 34. Luc. 11, 50. Apoc. 6, 10 † 18, 24.

Sanguinis innocens effusio clamat vindictam coram Deo, Genes. 4, 10. 4. Esd. 15, 2. Apoc. 6, 10.

Sanguine Christi empti sumus, 1. Cor. 6, 20 † 7, 23. Act. 20, 28. 1. Pet. 1, 18. Apocal. 9, 9.

SAPIENTIAE diuinæ origo, proprietates, laus, & vtilitas, Deut. 4, 6 † 29, 9. Iob 28, 20 † 32, 7. Eccles. 7, 12 † 9, 13. Sapient. 6, 13, 16 † 7, 8 * 9 * 10 *. Eccles. 1 *, 7, 3. 1, 31 † 4, 12, 23, 29 † 11, 12 † 24 *. † 39, 14. Luc. 21, 15. Roman. 11, 33. 1. Corinth. 1, 17 † 2, 6, 10 † 3, 19. Coloss. 2, 3. Iacobi 3, 5 † 3, 15.

SAPPHIRA mentitur Spiritui sancto, & cadit in terram mortua, Act. 5, 1, 8.

SARA filia Raguel, Tobia in vxorem traditur, Tob. 7, 10, 15.

SAKIA: vide Zaruia.

SATISFACTIO: vide penitentia.

SAVL de tribu Benjamin quærit ag-

nas, 1. Regum 9, 3. vngitur in regem à Samuele, 10, 1 † 11, 14. Act. 13, 21. iuxta mandatum, 1. Reg. 9, 15. percussit Ammon, 11, 11. obtulit holocaustum, 13, 9. à regno reieicitur, 13, 13 † 15, 22, 26, 28 † 16 *. exagitat eum spiritus nequam, 16, 14 † 18, 10 † 19, 9. nititur David configere, 18, 10 † 19, 10. persequitur eum 23 *. trucidat sacerdotes Domini, 22, 18. mulierem habentem pythonem consultit, 28, 7. seipsum interfecit, 31, 4. sepelitur, 31, 13. filij eius in crucem tolluntur, 2. Regum 21, 9.

SCANDALVM seu offendiculum proximo, nec in vita nec in doctrina ponendum, Leuit. 4, 3. Num. 31, 16. 2. Reg. 12, 14. 1. Esdr. 8, 22. Prou. 28, 10. 2. Machab. 6, 24. Matth. 17, 27 † 18, 6. Marc. 9, 42. Luc. 17, 1. Roman. 14, 1, 15. 1. Cor. 8 *, 10, 32. 2. Cor. 6, 3. 1. Thess. 5, 22.

quicumque nobis scâdalo esse possent, vitabimus, Exod. 34, 12. Deuter. 7, 2, 16 † 13 *. Matth. 5, 29 † 16, 22. Marc. 9, 42. Rom. 16, 17.

SCRIPTURA Dei: vide Dei. SCRIPTURA sacra vnde sit, & quis eius vsus, Exod. 17, 14 † 34, 27. Deut. 4, 1 † 17, 18 † 31, 9. Ios. 1, 8. Isa. 3, 9, † 30, 8 † 34, 16. Iere. 30, 2 † 36, 23, 30 † 45, 1. Baruch 1, 3, 14 † 4, 1. 2. Esd. 8, 2. 3. Esd. 9, 39. 4. Esd. 15, 1. Dan. 10, 21. Matth. 4, 4 † 21, 29. Luc. 4, 4 † 16, 29. Ioan. 5, 39 † 10, 44 † 20, 30. Act. 15, 21 † 17, 11. Rom. 1, 2 † 4, 23 † 11, 4. 1. Cor. 9, 9 † 10, 11 † 15, 3. 2. Tim. 3, 15. 1. Pet. 1, 20 † 3, 1. Apoc. 1, 19.

Scriptura difficilis intellectu, 2. Pet. 3, 16. nec omnia scriptis Apostoli mandantur, Ioan. 20, 30 † 21, 25. 1. Cor. 11, 34. 2. Thess. 2, 15. Ioan. epist. 2, 12 † epist. 3, 18.

Scriptura nec lex est iudex, sed Sacerdos, Deut. 17, 18. Ezech. 44, 24 *. Malac. 2, 7. quare Sacerdotum officium.

SEB & Orb interficiuntur, Iudicum 7, 25.

SEBAE, quia regnum affectarat, caput præciditur, 2. Reg. 20, 22.

SECVITAS perfecta de peccatorum remissione aut salute consequenda non habetur in hac vita, Eccles. 9, 1, 2. vide Certi.

SEDECIAE pseudopropheta, 3. Reg. 22, 11. 2. Paralip. 18, 10. comburitur, Ierem. 29, 12.

Sedecias: vide Zedecias.

SEDITIONI puniuntur, Num. 16, 3 *. vide Murmuratores.

SELEVCVS Afiz rex, 2. Mach. 3, 3.

SEMAIA mittitur ad Roboam, 3. Reg. 12, 22. 2. Paral. 11, 2 † 12, 5, 7.

SEMEI maledicit Dauidi, 2. Regum 16, 5, 13. venit impetrat à Dauid, 2. Reg. 19, 23. occiditur ex præcepto Dauid, 3. Reg. 2, 9, 42, 46.

SENNACHERIB oppugnat vniuersas ciuitates Iuda munitas, 4. Regum 18, 13. 2. Paralip. 32, 1. blasphematur Deum, Isa. 36, 1. interimitur à filiis, 4. Reg. 19, 37. Isa. 37, 37. secundum verba Isaie 10, 33 ¶ 11, 37, 1.

SEPELIRE mortuos, opus misericordiae, Gen. 23, 19 ¶ 25, 9 ¶ 35, 19, 29 ¶ 50, 5, 13, 25. Numer. 20, 1. Deut. 10, 6 ¶ 21, 23. Ios. 21, 30. Iudic. 12, 7. 1. Reg. 25, 1 ¶ 31, 13. 2. Regum 2, 32 ¶ 3, 32. 3. Reg. 2, 10, 31, 34 ¶ 11, 43 ¶ 13, 29 ¶ 14, 31. 4. Regum 13, 20. 2. Paral. 16, 14 ¶ 24, 16 ¶ 35, 24. Tob. 1, 20 ¶ 2, 5, 7 ¶ 4, 3, 18 ¶ 8, 14 ¶ 12, 12 ¶ 14, 13, 16. 4. Esdr. 2, 23. Eccli. 7, 37 ¶ 38, 16. Matth. 14, 12 ¶ 27, 58. Ioan. 19, 39. Acto. 13, 29. 1. Cor. 15, 4.

SEPHORA A: vide Ziphora.

SERMO Christianorum: vide Loquenda.

SERPENS æneus erigitur, Num. 21, 8. tollitur, & appellatur Nehustan, 4. Reg. 18, 4. cuius typum gesserit, Ioan. 3, 14.

SIBA: vide Ziba.

SICELEG: vide Ziceleg.

SICHEM filius Hemor Dinam rapit & concumbit cum illa, Gen. 34, 2. necatur, 34, 26.

SIGNA futurorum, Gen. 9, 12. Exo. 31, 13. Ios. 2, 18. 1. Reg. 2, 34 ¶ 10, 2. 2. Reg. 5, 24. 4. Reg. 19, 29. Isa. 38, 7. Tob. 5, 3. Luc. 2, 12.

Signa in memoriam præteritorum, Exod. 12, 3, 8. Num. 15, 38 ¶ 16, 38, 40 ¶ 17, 10. Iosue 4, 6.

Signa & miracula sunt, vt per ea omnipotentia, veritas, iustitia, & bonitas Dei innoteat, Exod. 4, 2, 6 ¶ 7, 17 ¶ 16, 12. Ios. 3, 10, 14. 3. Reg. 13, 4 ¶ 17, 14 ¶ 18, 28 ¶ 20, 13, 28. 4. Reg. 5, 14 ¶ 20, 9. Matth. 8, 26 ¶ 9, 2 ¶ 14, 28.

SIHON rex Amorrhæorum concedere noluit vt Israel transiret per fines suos, Num. 21, 23. Deut. 2, 30. percussus est in ore gladij, Num. 21, 24.

SILAS cum Paulo mittitur Antiochiam, Act. 15, 27. profectus est cum Paulo, 15, 40. remansit Beroca, 17, 14.

SILERE est vile, Prou. 17, 20. Eccli. 3, 7. Eccli. 20, 6 ¶ 32, 12.

SILO locus in quo fuit domus Dei, Ios. 18, 31 ¶ 20, 18. 1. Reg. 1, 3. conuenerunt omnes in Silo propter Rubenitas, Iosue 22, 12. de Silo affertur arca, 1. Reg. 4, 4. Ierem. 7, 12 ¶ 26, 6.

SIMEON nascitur, Gen. 29, 33. interficit cum Leui Sichemitas, 34, 25. eam ob rem arguitur à patre, 49, 5. in vinculis tenetur in Aegypto. 42, 25.

SIMON in Bethania excipit Dominum, Matth. 26, 6. Marc. 14, 3. Ioan. 12, 1.

SIMONIA: vide Vendi dona Dei.

SIMPLICIBVS & humilibus reuelat subinde Deus quod abscondit ijs qui sibi videntur sapientes, Isa. 29, 18, 24 ¶ 32, 4. Eccli. 9, 15. Matth. 11, 25. Luc. 2, 9, 5 ¶ 10, 21. Act. 4, 13. 1. Cor. 1, 24 ¶ 25, 1.

Simplex & rectus, Genes. 26, 6. Iob 1, 8. Matth. 10, 16. Act. 2, 46. Rom. 16, 18. Ephes. 6, 5. Coloss. 3, 22.

SIMVLATIO & hypocrisis cauenda, Eccli. 1, 36. Isa. 32, 6. Iere. 9, 6. Iob 15, 34. 2. Mach. 6, 24. Matth. 23.

SOBRİETA S: vide Temperantia.

SOCIETAS bonorum querenda, malorum vitanda, Gen. 39, 15. Leu. 7, 19. Numer. 16, 25 ¶ 25, 4. Ios. 23, 12. 2. Par. 19, 4. Iob 31, 1. Psal. 25, 4, 8 ¶ 36, 1. Prouerb. 1, 10 ¶ 4, 14 ¶ 6, 25 ¶ 13, 20 ¶ 20, 19 ¶ 22, 10, 24 ¶ 23, 6, 17 ¶ 24, 1, 21 ¶ 29, 27. Ierem. 16, 8. Eccli. 6, 15 ¶ 8, 15 ¶ 9, 21 ¶ 12, 10 ¶ 13, 1, 20. Tob. 1, 5. Matth. 7, 15. Acto. 19, 9. 2. Cor. 6, 14. Ephes. 5, 11. 2. Tim. 4, 14. Apocal. 18, 4.

SODOMA & Gomorra amonissimo loco sita, Genes. 13, 10. spoliantur, Genes. 14, 11. subuertuntur à Domino, Genes. 19, 25. Deut. 29, 23. Sap. 10, 6, 7. secundum verba Domini, 15, 20. causa, Ezech. 16, 49.

SOL & Luna creantur, Gen. 1, 16. steterunt ad imperium Iosue, Ios. 10, 12. retrocessit Sol decem gradibus ad petitionem Ezechiae, & preces Isaie, 4. Reg. 20, 11. amittere lumen, Matth. 27, 44. Mar. 15, 33. Luc. 23, 44.

SOLICITUDO nimia, Exod. 34, 21. Leuit. 25, 20. Deut. 8, 3. Iob 7, 8. Psal. 54, 23 ¶ 144, 15, 16. Prouerb. 10, 3 ¶ 13, 25. Matth. 6, 25 ¶ 10, 9, 23 ¶ 13, 22 ¶ 16, 7. Luc. 8, 14 ¶ 12, 22 ¶ 14, 18 ¶ 21, 31. 1. Cor. 7, 32. Philip. 4, 6. Heb. 13, 15. 1. Pet. 5, 7.

SOMNIA & visiones in quibus olim Deus suam voluntatem aperiebat, Gen. 20, 3 ¶ 28, 12 ¶ 31, 24 ¶ 37, 5 ¶ 40, 8 ¶ 41, 1 ¶ 46, 2. Num. 12, 6. Iudic. 7, 13, 15. 1. Reg. 3, 4, 8, 11 ¶ 28, 6. 2. Reg. 7, 4. 3. Reg. 3, 5, 15. Iob 7, 13 ¶ 33, 15. Dan. 2, 1 ¶ 7, 1. 2. Mach. 15, 15, 14. Matth. 1, 20 ¶ 2, 12, 13. Act. 16, 9 ¶ 18, 9 ¶ 23, 11 ¶ 27, 23.

Somnia & visiones quæ non conueniunt cum doctrina Christi & Ecclesie, sunt condemnanda, Deut. 13, 1. Eccli. 1, 2. Eccli. 34, 1. Iere. 23, 16 ¶ 31, 27, 29, 8.

SOROBAREL filius Salathiel, 1. Esd. 12, 1. Matth. 1, 13. Luc. 3, 27. inflatur templum Domini ierosolymis, 1. Esd. 3, 3. 3. Esdr. 5, 70. Eccli. 49, 13. genuit Abiud, Matth. 1, 13.

SORORES Christi: vide Fratres.

SOR S, Leu. 16, 8. Num. 17, 4. 26, 55. 33, 14. Iosue 7, 14. 13, 10. 1. Reg. 10, 10. 14, 17, 42. 1. Paral. 2, 5, 5. 2. Esd. 1, 1. 1. Prou. 16, 33. 18, 18. Ezech. 21, 19. Ionx 1, 7. Act. 1, 17.

SOSIPATER comes Pauli, Act. 20, 4.

SOSTHENES princeps Synagogæ percutitur, Act. 18, 17.

SPE S iustorum non in temporalibus rebus, sed in Deo eiusq. promissionibus fundatur, Gen. 26, 5. Iudic. 7, 2, 4. 1. Reg. 4, 3. 17, 45. 22, 1. 3. Reg. 20, 28, 1. Par. 19, 13. 2. Par. 25, 17. 32, 7. 16, 7. 20, 15, 20. Iudith. 9, 13. Psalm 9, 11. 13, 6. 21, 5, 10. 24, 2. 30, 2. 39, 5. 61, 7. 70, 1. 90, 2. 113, 9, 10. 11. 14, 6. 145, 5. Prou. 3, 5. 22, 19. 28, 25. 30, 5. Sap. 3, 4. 9. Eccli. 2, 6, 12. 13, 9. 33, 9. 34, 14. Isaix 26, 4. 29, 19. 30, 1. 15. 31, 1. 36, 7. 40, 30. Ier. 2, 33. 7, 4. 9, 22. 17, 7. 39, 18. Thren. 3, 4. Ezech. 29, 6. Ofsee 12, 6. Mich. 7, 5, 7. Nahum 1, 7. 1. Mach. 3, 18. Matth. 10, 37. 12, 2. Rom. 5, 2. 3, 24. 2. Cor. 5, 2. Col. 1, 27. 1. Thess. 1, 1. 1. Tim. 1, 1. 6, 17. Heb. 1, 6. 1. Pet. 1, 13.

Spes non facit nos securos, nec excludit timorem, vide Timor.

Spes impiorum euanesceat, & in quibus confidunt, vana sunt omnia, 4. Reg. 18, 21. Iob 8, 13. 11, 20. 14, 19. 20, 4. Prou. 10, 28. 11, 7. 23. 25, 19. Sap. 3, 15. Eccli. 5, 1. 10. Isa. 28, 15. 18. 30, 2, 12. 57, 11. Ierem. 9, 12. 47, 7. 1. Machab. 2, 62.

S P I N A appellatur sollicitudines huius mundi, diuitiæ, & voluptates vitæ, Matt. 13, 7, 22. 19, 22. Mar. 4, 7, 18. 10, 12. Luc. 8, 7, 14. 18, 22.

S P I R I T V S sanctus promittitur, Isa. 44, 3. Ezech. 11, 19. 36, 26. 39, 29. Joel. 2, 28. Matt. 3, 11. Ioan. 7, 19. 14, 16, 26. 15, 26. 16, 7. mittitur, Act. 2, 1.

Spiritus Dei edocet mentes, Exo. 4, 12. Psalm. 37, 8. Isa. 54, 13. Matth. 10, 20. Marc. 13, 11. Luc. 12, 11. 21, 14. Ioan. 6, 45. 14, 18, 26. 15, 26. 16, 13. Rom. 8, 16. 26, 2. Cor. 1, 22. 3, 5. Eph. 1, 13. 4, 20, 21. 1. Ioan. 2, 27.

Spiritus probandi sunt utrum à Deo sint, Iudith 8, 28. 1. Cor. 14, 29. 1. Thess. 5, 21, 1. Ioan. 4, 1.

S P O N S V S spiritualis est Christus, Isa. 54, 5. 62, 4. Ier. 31, 22. Ezech. 16, 1.

Matth. 9, 15. 23, 1. Marc. 2, 19. Luc. 5, 34. Ioan. 3, 29. 2. Cor. 11, 2. Eph. 5, 24. Apoc. 19, 7. 21, 2.

Sponsa Christi, vide Ecclesia.

STEPHANVS eligitur, Act. 6, 5. accusatur, 6, 11. responderet ad accusationem, 7. lapidatur, 7, 57.

STVL T I T I A, Prou. 14, 29. 20, 3. 26, 1. 27, 22. Baruch 3, 23. Eccles. 10, 2. Eccli. 33, 5. Matth. 7, 26. 25, 2. Marc. 7, 22. Ephes. 5, 4.

Stultitia est apud Deum sapientia hominis mundi, 1. Cor. 1, 18. 3, 19.

Stultorum corda in eorum sunt ore, & contrà sapientum os in corde est, Eccli. 21, 23.

S V B D I T O R V M officium, Exo. 10, 28. 22, 28. Num. 16. Iosue 1, 16. 2. Esdr. 5, 16. Baruch 1, 11. Prouerborum, 13, 13. 20, 2. 24, 21. 25, 6. Eccle. 8, 2. 10, 16. Ierem. 29, 7. Matth. 17, 24. 22, 16, 21. Luc. 20, 22. Rom. 13, 1, 7. 1. Thess. 5, 12, 1. 1. Tim. 2, 1. Heb. 13, 17. Tit. 3, 1. 1. Pet. 2, 13.

S V P E R I O R V M, iudicium, & rectorum officium, & potestas in subditos, Gen. 9, 6. Exod. 1, 8. 18, 13, 17. 22, 8. Leu. 24, 6, 23. Num. 11, 16, 24. 25, 4. 27, 15, 18. Deut. 1, 13. 17, 17. 19, 17. Ios. 1, 10. Iudic. 2, 7, 16. 1. Regum 10, 24. 3. Reg. 3, 7, 2. Par. 19, 5, 8. Iob 29, 7. 34, 30. Psalm. 31. Prou. 8, 15. 14, 12, 24. 16, 10. 20, 28. 28, 15. 29, 4, 14. 31, 4. Eccles. 10, 12. Sap. 1, 16. Eccli. 7, 4. 10, 1, 24. 17, 18. Isaix 1, 23, 26. 3, 2. 10, 1. 32, 1. Ierem. 5, 26. 22, 2. 27. Ezech. 22, 6, 12. 45, 9. Dan. 2, 21. Ofsee 13, 10. Mich. 3, 19. Matt. 22, 17, 21. 26, 51. Luc. 20, 22. Ioan. 3, 31. 19, 11. 1. Corin. 15, 24. Rom. 12, 8. 13, 1. 2. Timoth. 2, 1. Tit. 3, 1. Hebr. 13, 17. 1. Pet. 2, 13. Vide Rex, Index.

S V P E R B I A prohibetur, committitur, & punitur, Gen. 3, 17. 11, 5, 7. Exo. 5, 2. 14, 26. 1. Reg. 17, 4. Reg. 18, 19. 19, 35. Tob. 4, 14. Iudith 9, 16. 13. Prou. 6, 17. 11, 2. 13, 10. 15, 25. 16, 5, 18. 18, 12. 25, 6. 29, 23. Eccli. 10, 11, 16. 25, 4. Isaix 3, 15, 17. 9, 8. 10, 8. 14, 9. 36. 37, 10, 24. 39, 25. 47, 8. Ier. 48, 29. 49, 16. Ezech. 16, 49. 28, 2. 31, 10. Dan. 4, 19, 27. 5, 22. Abdix 1, 3. Malach. 2, 11, 2. Mach. 9, 4, 6. Luc. 14, 7. 10, 13. 14, 7, 11. 18, 11. 22, 34. Act. 12, 21. Rom. 1, 30. 11, 20, 2. Timoth. 3, 2. 1. Pet. 5, 5. 2. Pet. 2, 18. Iud. 16. Apoc. 18.

S V S A N N A historia, Dan. c. 13.

S Y R I imperant Israeli, Iudic. 3, 8. opprimuntur ab Othoniel, 3, 10. ceduntur à Dauide

à Davide, eiq. sunt tributarii, 2. Reg. 8, 5. inuunt filios Ammon contra Dauid, 10, 6. fugientes à facie Israel, occiduntur à Dauid, 10, 13, 18. Samariani obidentes, caduntur, 3. Reg. 20, 29. pugnant contra Israel, 4. Reg. 6, 8. mentis stupore immisso, quasi cæci ducuntur in Samariam, 6, 18, 19.

obident Samariam, 6, 24. territi à Deo soluant obidionem, 7, 6, 7. vastantur à rege Assyriorum, & transferuntur Cyrenen, 4. Regum 26, 9. desolatio eorum prænuntiatur, Isa. 17, 1. Ierem. 49, 23. Amos 1, 3.

T

TABITHA suscitatur à mortuis, Act. 9, 36, 40.

TEMPERANTIA in cibo, potu, & concubitu, Tob. 6, 15. Eccle. 3, 6. Eccle. 31, 18. 32, 7. Dan. 1, 8, 11. Roman. 13, 13. 14, 17, 1. Cor. 7, 5. Gal. 5, 23. 1. Tim. 3, 2. 2. Tim. 1, 7. Tit. 1, 8. 2, 6, 12. 1. Pet. 1, 13. 5, 8. 2. Pet. 1, 6.

TEMPLVM Salomonis quando, quanto tempore, & qua forma sit extructum, 3. Reg. 6, 7. 2. Paral. 3, 4. promissio eius, 2. Reg. 7, 13. extruitur opus Gentilium, 3. Reg. 5, 1. consecratur, 3. 2. Paral. 7, 7. profanatur per Achaz, 2. Paral. 28, 21. iterum consecratur per Ezechiam, 2. Paral. 29, 1. profanatur & denuo consecratur per Manasse, 2. Paral. 33, 7, 15. exuritur, 4. Reg. 25, 9. prout prædictum erat, 2. Paral. 7, 20. iterum extruitur, 1. Esdr. 1, 3. 4. 5. 16, 3, 7. spoliatur, & accenditur, 1. Mach. 1, 23, 13. profanatur, 1, 49, 57. mundatur, & consecratur, 4, 36. 2. Mach. 10, 1. eius deuastatio, Dan. 9, 26. Matth. 24, 2. Mar. 13, 2. Luc. 19, 41.

contra Templum prophetatur, Leuit. 16, 31. 3. Reg. 9, 7. 4. Reg. 12, 12. 2. Paral. 7, 20. Psalm. 73, 6. Isaiz 66, 1. Ierem. 7, 3, 17. 26, 6, 12. Amos 9, 1. Mich. 3, 12. Zachar. 11, 2.

Templum spirituale & domus Dei, 2. Reg. 7, 13. Prouerb. 9, 1. Aggzi 2, 3. Matt. 7, 24. 16, 18. Ioan. 2, 19. 1. Cor. 3, 16. 6, 19. 2. Cor. 6, 16. Ephes. 2, 20. 1. Tim. 3, 15. Heb. 3, 6. 1. Pet. 2, 5. vide Ecclesia.

Templa idolorum, 1. Reg. 5, 2. 3, 9. 3. Reg. 11, 7. 4. Reg. 10, 21. 17, 32. 19, 37. 1. Paral. 11, 10. Baruch 6, 16, 30, 54. Isa. 37, 38. Iere. 43, 12. Dan. 14, 1. 1. Machab. 1, 50. 6, 2. 10, 33. 1. Mach. 6, 2. Act. 19, 27.

Templum domus Dei, & domus orationis vocatur, Isa. 56, 7. Matt. 21, 13. Christus ipse & omnes fideles frequentes in

templo versabantur, Matt. 24, 1. Marc. 11, 11. 12, 35. Luc. 2, 30. 19, 45. Act. 2, 46. 3, 15, 20, 21. 21, 26. 22, 17.

in Templo oratur Deus, & exaudit, 1. Reg. 3, 3. 29, 2. Paralip. 6, 19. Matth. 21, 13.

Tēpla manufacta non inhabitat Deus, quasi his concludi possit, vel illis indigere ut homo edibus, 3. Regum 8, 27. 2. Paral. 6, 18. Isa. 66, 1. Ierem. 23, 24. Acto. 7, 48. 7, 3.

alioqui Deus in Templis materialibus habitare dicitur, 3. Regum 6, 13. 1. Paral. 23, 25. Psalm. 77, 60. 131, 13. Ier. 7, 3, 7. Matth. 23, 21. Act. 7, 46.

Templum dicitur locus sanctus, Gen. 28, 17. Exod. 3, 5.

Templum magnis muneribus dotatū, 2. Paral. 1, 2. 3, 4. 5. 2. Mach. 3, 2.

Templi profanatores à Deo puniuntur, Isaiz 56, 5. 2. Mach. 3, 25, 26. Matth. 21, 12. Ioan. 2, 15.

TEMPORIS opportunitas in omnibus rebus obseruanda. Eccle. 3, 1. 8, 5. Eccle. 20, 6. 32, 20. Rom. 12, 11.

TENEBRÆ trium dierum in Aegypto, Exod. 10, 32. Psalm. 104, 28. Sapient. 17, 2. 19, 16.

in Tenebris versatur mundus, & amateas, 4. Esdr. 14, 20. Isaiz 9, 1. 59, 9. 60, 2. Ioan. 1, 5. 3, 19. 12, 35. Acto. 26, 17. 1. Thess. 5, 7. 1. Ioan. 2, 11.

TENTARE Deum non licet, Exo. 14, 11. 17, 2. Deuter. 6, 16. Iudith 8, 11. Matth. 4, 7. 1. Cor. 10, 9.

Tentat seu verius probat Deus suos varijs modis, Gen. 22, 1. Exod. 15, 25. 16, 4. 20, 20. Deut. 1, 2. 13, 13. Iudic. 2, 22. 3, 1. 2. Paral. 32, 21. Tob. 3, 8. Iob 1, 12. Sapp. 3, 5. Eccle. 2, 4. 27, 18. Zach. 13, 9. Rom. 5, 4. 2. Pet. 2, 9. Iac. 1, 2.

Tentari non patitur Deus suos supra id quod possunt, 1. Corinth. 10, 13. 2. Pet. 2, 9. Apoc. 2, 10.

TERTVLIVS Orator accusat Paulum, Act. 24, 2.

TESTAMENTVM, Galat. 4, 24. Hebr. 9, 1. 13, 20. Vide Nouum Testamentum.

TESTIMONIUM ium verum, tum falsum, Exod. 20, 16. 23, 1. Num. 31, 30. Deut. 3, 20. 17, 11. 19, 15, 18. 3. Reg. 21, 10. Psalm. 26, 12. 34, 1. Prouerb. 6, 19. 14, 5. 19, 5. 21, 28. 24, 28. 25, 18. Dan. 23, 34. Matth. 18, 16. 19, 18. 26, 59. 28, 19. Marc. 10, 19. Ioan. 8, 17. Act. 6, 11. Rom. 13, 9. 2. Cor. 13, 1. 1. Timot. 5, 19. Heb. 10, 28. vide Mendacium.

THADDÆVS, vide Lebbaeus.

THA-

2. THAMAR concumbit cum Iuda suo forgero, Genef. 38, 18. gignit geminos Phares & Zara, 38, 27, 46, 12.
Thamar violatur ab Ammon fratre suo, 2. Reg. 13, 14.
Thamar filia Abfalonis, 2. Reg. 14, 27.
THARE pater Abraham, Genef. 11, 26.
THERES obsidetur, Iud. 9, 50.
THEBNI rex Israel, 3. Reg. 16, 21.
THECVITIS mittitur ad regem David, vt impetret reductionem Abfalon, 2. Reg. 14, 2*.
TEGLATH Phalaras deuictam magnam partem Israelitarum transtulit in Assyrios, 4. Reg. 15, 29.
THEODAS occisus est, Act. 5, 37.
THESAVRVS minus diligendus magis diligitur, Ofce 9, 1. Matth. 6, 19, 22. Marc. 10, 22. Luc. 12, 22, 33, 34. Ioan. 6, 26. 2. Cor. 4, 18.
THOLA dux in Israel, Iud. 10, 1.
THOLOMAL rex Gessur, 2. Reg. 13, 37.
THOMAS Didymus paratum se offert cum Christo ire in mortem, Ioan. 11, 16. erat incredulus, 20, 25, 27.
TIMENDVS est Deus, & ante oculos habendus, Gen. 22, 12, 31, 49. Exod. 1, 17, 20, 20. Deut. 4, 9, 10, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100.
Timore Dei fructus, vilitas, & laus, Genef. 20, 9. Psalm. 102, 17, 124, 1, 117, 8. Prouerb. 10, 27, 14, 27, 19, 23, 22, 4. eius defectus, causa peccandi, Genef. 20, 11.
Timore punit Deus, & terrore, Genef. 35, 5. Exod. 23, 27. Leuit. 26, 36. Deut. 2, 24, 11, 25, 28, 10, 65. Ios. 2, 9, 10, 10. Iud. 4, 5, 7, 21. 1. Reg. 7, 10. 4. Reg. 7, 6. Paral. 15, 17. 2. Paral. 14, 14, 17, 10, 20, 29. Psalm. 9, 20. Ierem. 49, 37. Iud. 14, 14, 15, 2. 2. Mach. 3, 24.
Timoris Dei exempla, Exod. 1, 17, 14, 31. 3. Reg. 18, 3. 2. Paral. 19, 7. Tob. 18, 12, 9, 13, 18, 9, 12. Iudith 8, 8. Iob 31, 23. Iona 1, 16. Prouerb. 31, 30. 2. Machab. 6, 30. Luc. 2, 25. Act. 8, 29, 31, 10, 2, 45.
Timor & sollicitudo non repugnat fidei, aut spei, Psalm. 2, 12. Ecclef. 9, 1, 2. Ec-

cli. 55. Rom. 11, 20*. 1. Cor. 9, 27, 10, 12. Phil. 2, 12, 13, 13. Heb. 3, 14, 3, 14, 4, 1*. 1. Pet. 3, 17.
Timent & reuerentur bonos etiam mali, Gen. 20, 1. Exod. 14, 25. 1. Reg. 18, 12. 4. Reg. 1, 14. 2. Esdr. 6, 16. 1. Mach. 3, 25, 12, 28. Mar. 6, 20. Act. 5, 13, 16, 19.
TIMOTHEVS circumciditur, & proficiscitur cum Paulo, Act. 16, 3. mittitur cum Paulo in Macedoniam, 19, 22. accepit gratiam per impositionem manuum, 1. Tim. 4, 14. 2. Tim. 1, 6.
TITVM Gentilem noluit Paulus circumcidi, Gal. 2, 3. Titus a Paulo constitutus episcopus Cretensis, Tit. 1, 5.
TOBIAS vir pius, & in pietate constans, Tob. 1, 1*. fit cecus, 2, 12. visum recipit, 11, 14.
TRADITIONES etiam sine scripto ab Apostolis acceptæ, seruandæ nobis sunt, 2. Thess. 2, 15.
Tradiderunt Apostoli quædam viuæ tantum voce, 1. Cor. 11, 34. epist. Ioan. 2, vers. 12. & 3, vers. 13.
TRIBVLATIO, vide Crux.
TRINITATVM, vide Exactio.
TRINITAS figurata, & declarata, Gen. 1, 26, 18, 1. Exod. 3, 6, 15, 16, 4, 5. Psalm. 32, 6. Isaia 6, 3, 34, 16, 48, 16, 61, 1. Matth. 3, 16, 10, 20, 17, 5, 28, 19. Luc. 24, 1. Ioan. 3, 35, 14, 16, 26, 13, 26, 16, 31. Ioan. 5, 7.
TRIPVDIARE, vide Choreas duces.
TRISTARI immoderate propter temporalia, minime laudandum, Prou. 12, 25, 15, 13, 17, 22. Ecclef. 30, 22, 38, 19, 1. Machab. 6, 2. 2. Cor. 7, 10.
TRYPHON partium Alexandri transiit Emalchuel Arabem, 1. Mach. 11, 39. cupiens regnum Antiochi occidere, & fingens se amicum apud Ptolemaida, dolo capit Ionathan, 12, 39, 49. a Simone accepta pecunia Ionathan occidit cum filiis, 12, 19, 23. interimit Antiochum filium Alexandri, 13, 31.
TVBA clangens angeli in consummatione seculi, Matth. 24, 31. 1. Cor. 15, 52. 1. Thess. 4, 16.
V
V. v. quibus & quas ob causas interminetur Scriptura, Numer. 21, 29. Ecclef. 4, 10, 10, 16. Isaia 1, 4, 24, 3, 9, 11, 5, 8, 18, 6, 5, 10, 17, 12, 18, 1, 24, 16, 18, 1, 22, 1, 30, 1, 31, 1, 33, 1, 45, 9. Ierem. 4, 31, 13, 27, 22, 13, 23, 1, 45, 3, 48, 1. Ezech. 6, 11, 13, 3, 18, 14, 23, 1

23 † 30, 2 † 34, 2. Osee 7, 13. Ioel 1, 15.
Amos 5, 18 † 6, 1. Mich. 2, 1. Nahum 3, 1.
Abac 2, 6, 12. Soph. 2, 5 † 3, 1. Iudith 16,
20. Eccli. 2, 4 † 41, 11. Matth. 1, 21 † 18,
7 † 21, 13 †. Luc. 6, 4 † 10, 13 † 11, 42 † 17,
1. 1. Cor. 9, 16. Iud. 1. Apocal. 8, 13 † 9,
22 † 1, 14 † 11, 12 † 18, 10, 16.

VA S I H I spernit regis imperium, &
ab eo repulsiatur, Esther 1, 9, 9.

VENDI non debent dona Dei. 4.
Reg. 5, 22, 26. Dan. 5, 17. Matth. 10, 8.
Act. 3, 10 † 20, 31. 1. Cor. 9, 15. 2. Cor. 13,
9 † 12, 13. quare Emere.

VENTER pro Deo eligitur, Rom.
16, 8. Phil. 1, 19.

VERBUM Dei semper ob oculos
ponendum, Deut. 4, 1 † 6, 6, 17 † 11, 18.
Num. 15, 39. Psal. 1, 2. Prouerb. 3, 1 † 4, 1, 20
† 6, 20 † 7, 1.

à Verbo Dei non recedendum, Deuter.
4, 2 † 5, 3. † 28, 4. Iosue 1, 7 † 13, 6. Prou.
4, 27. Isa. 3, 21.

Verbum Dei vniuersum non est scrip-
tis traditum, Ioan. 14, 26 † 20, 21 † 21, 25.
1. Cor. 13, 14. 2. Thess. 2, 15. 2. Ioan. 12, 3.
Ioan. 18.

Verbum Dei, non audiendum solum
& loquendum, sed & corde credendum,
& factis præstandum, Deut. 5, 1, 27 † 6, 1
† 31, 12. Isa. 29, 3. Ezech. 33, 31. Matth. 5,
20 † 7, 24 † 15, 8 † 28, 20. Luc. 6, 47 † 11, 28
† 22, 47. Ioan. 13, 17. Heb. 4, 2. Iac. 1, 22.

Verbi Dei cõtẽmpus, & punitio eius,
3. Regum 13, 4. 4. Reg. 17, 14, 19. 2. Paral.
30, 6, 10 † 36, 15. Prouerb. 1, 24, 28 † 28, 9
Isa. 28, 14 † 30, 9, 14 † 65, 10 † 66, 4. Ie-
rem. 2, 5 † 5, 12, 20 † 7, 13 † 16, 9 † 19.
† 25, 4. Ezech. 33, 30. Matth. 10, 14 † 11, 20.
Luc. 10, 10. Act. 13, 45 † 18, 16. Roman. 1,
21, 30. 2. Thess. 2, 10. Heb. 2, 3. vide Ino-
bedientia.

Verbum Dei manet in æternum, Nu-
mer. 23, 9. Tob. 14, 6. Psal. 32, 11 † 116, 2
† 118, 89. Isa. 40, 8 † 52, 6 † 54, 10. Matth.
5, 18 † 24, 35. Marc. 13, 31. Luc. 16, 17 † 21,
31. 1. Pet. 1, 25.

Verbum Dei quantæ sit virtutis & effi-
caciatis, Gen. 1. Psal. 32, 9. Iob 38, 11.
Isa. 45, 10 † 55, 11. Matth. 8, 13, 26. Mar.
2, 27. Luc. 5, 13, 24 † 8, 24 † 18, 42.

Verbum Dei est cibis animæ, Deut. 8,
3. Sap. 15, 26. Ier. 15, 16. Ezech. 3, 3. Mar.
4, 4. Luc. 4, 4.

Verba sunt ponderanda & non leuiter
effusienda, Psal. 11, 5. Prouerb. 15, 2, 23
† 13, 3 † 20, 15 † 19, 27 † 21, 23, 25, 11. Eccli.
5, 2 † 12, 10. Eccli. 5, 12 † 20, 9 † 23, 7 † 28,
29 † 32, 18. Matth. 12, 36. Coloss. 4, 6.
Iacobi 1, 19.

VERITAS, Isa. 59, 15. 1. Efd. 3, 12
† 4, 33. Efd. 1, 17. Zach. 3, 16. Ephes. 4, 25.

VE S TI EN DI sunt nudi, Isa. 63,
2. Tob. 14, 17. Ezech. 18, 7. Matth. 25, 16:
vide Eleemosyna.

Vestium abusus: vide Abusus.

Vestes scindere Genes. 44, 13. Ios. 7, 6.
Iudi. 11, 35, 1. Reg. 4, 12. 2. Reg. 19, 1, 3.
Reg. 21, 27. 4. Reg. 5, 7 † 6, 30 † 11, 14 † 18,
37 † 19, 1 † 22, 11, 19. Esther 4, 1. Iere. 36, 24.
Ioel 2, 13. 1. Machab. 2, 14 † 3, 47 † 4, 31
† 11, 71. Matth. 26, 65. Act. 14, 13 † 16, 22.

VIA per quam iusti ambulant quæ
& qualis sit, Psal. 118, 5. Prou. 3, 6 † 17 † 16,
5, 17. Eccli. 5, 12. Isa. 26, 7 † 30, 3 † 35, 8 †
40, 3. Iere. 31, 21. Osee 14, 10. 1. Thess. 4, 1.
Heb. 12, 11.

Via iustorum à Domino dirigitur. Tob.
4, 20. Psal. 16, 5 † 24, 4 † 113, 35. Prouerb. 4,
12, 18 † 13, 6 † 16, 9 † 20, 24. Isa. 48, 17. Iere.
50, 23. Mich. 4, 2.

Via iustorum remunerationem à Deo
expectat, Psal. 24, 12. Prou. 13, 28. Iere. 6,
16 † 7, 3.

Via impiorum qualis, Psal. 118, 3. Prou.
4, 19, 26, 27 † 12, 15 † 15, 2 † 22, 5. Isa. 57, 10.
Vix impiorum exitus & finis, Iob 6,
18. Prouerb. 14, 12 † 28, 18. Eccli. 2, 16 † 11,
11. Iere. 2, 36 † 4, 18.

VICTORIA à Deo expectanda,
est. Gen. 14, 14. Exod. 17, 9. Deuter. 7, 18.
Iosue 11, 6. Iudic. 7, 7. 1. Reg. 14, 6 † 17,
45. 2. Paral. 14, 11 † 16, 8 † 24, 24 † 25, 8. Psal.
117, 16. Prou. 21, 31. Iudith 9, 15.

Victoria potuitur pauci contra mul-
tos, Genes. 14, 14. Iudic. 7, 2. 4. Ios. 11, 1,
7. 1. Reg. 14, 6, 14. 2. Paral. 13, 14 † 14, 11,
18 † 24, 24. 1. Machab. 3, 16, 22. post par-
tam victoriam triumphus instituitur, Nu-
mer. 31, 13. Iudic. 14, 34. 1. Regum 18, 6.
2. Machab. 5, 7.

VIDVIS benefaciendum est, Exod.
22, 22. Deuter. 16, 14 † 24, 17, 19 † 26, 12
† 27, 19. Iudith 16, 28. Iob 24, 3 † 31, 16.
Eccli. 4, 10. Isa. 1, 23. Iere. 22, 3. Zach. 7, 2.
Malach. 3, 5. Matth. 23, 14. 1. Tim. 5, 33, 16.
Iac. 1, 27.

Viduas piæ quid deceat, Iudith 8, 4.
Luc. 2, 17. 1. Tim. 5, 3, 5. Tit. 2, 3.

VIGILARE, vide Aduentus Do-
mini.

VINDICTA soli Deo eiusq. mi-
nistris ac magistratui commissa, vnde &
alijs est prohibita, Gen. 45, 14. Leuit. 19,
18. Deuter. 32, 35. Iudith 8, 20 † 16, 20.
Psal. 7, 7 † 9, 3 † 93, 7. Prou. 7, 11 † 20, 22 †
24, 19 † 28, 22. Eccli. 28, 1. Ezech. 25, 18, 14.
Nahum 1, 2. Matth. 5, 39. Luc. 9, 54 † 18,
6, 7, 8. Rom. 12, 19. Galat. 5, 10. 1. I. Ieff. 3,
15.

17. 2. Timot. 4. 14. Heb. 10. 30. 1. Pet. 3. 21. Iac. 5. 3. Apoc. 6. 10. vide Remissio.

VINEA, Genes. 9. 20. Deut. 23. 14. Isa. 5. 1. Cant. 8. 11. Matth. 20. 1. 21. 33.

VIRGINITAS commendatur, Matth. 19. 12. 1. Cor. 7. 25. Apoc. 14. 4.

Virginitas praeferatur coniugio, 1. Cor. 7. 38. 40.

Virgines seruantur, Num. 31. 18. 2. 1. 1. Virgines olim vt nunc conclusae, 2. Machab. 3. 19.

VISITARE & consolari infirmos seu aegrotos, opus misericordiae, Gen. 48. 1. 4. Reg. 8. 29. 13. 14. Iob 2. 21. Psal. 40. 4. Eccles. 7. 3. Eccles. 7. 28. 18. 13. Matth. 25. 38. 40. Ioan. 11. 3. 12. 9. 2. Cor. 1. 4.

VISERE Sanctos desiderat Paulus Roman. 1. 11. 15. 23. 12. Gal. 4. 20. 1. Thess. 2. 17.

VITA fidelium ad quam regulam sit instituenda, Gen. 17. 1. Exod. 20. 11. Leu. 11. 44. 19. 2. 20. 7. 29. 21. 8. Matth. 5. 48. 11. 29. Luc. 6. 36. Ioan. 12. 26. 13. 13. 15. 12. 21. 15. Rom. 6. 4. 8. 29. 13. 14. 15. 2. Ephes. 2. 9. 4. 1. 23. 5. 1. 9. Philip. 1. 27. 2. 5. 14. Colossi. 2. 6. 3. 9. 12. 1. Thess. 4. 3. Tit. 2. 11. 3. 8. Heb. 12. 2. 1. Pet. 1. 15. 2. 3. 17. 4. 1. 1. Ioan. 1. 7. 2. 6.

VITAE humanae breuitas & vanitas, Genes. 3. 19. 2. Reg. 14. 14. 1. Paralip. 29. 15. Iob 3. 20. 7. 6. 18. 9. 21. 25. 13. 28. 14. 1. Psalm. 38. 6. 39. 5. 9. 101. 4. 12. 102. 15. 108. 23. 143. 4. Eccles. 2. 23. 3. 10. 7. 1. Sap. 2. 5. 7. 9. Eccles. 14. 17. 17. 31. 18. 8. 40. 6. 41. 1. Tob. 4. 23. Isa. 40. 6. Luc. 12. 18. Eph. 5. 16. Heb. 13. 14. 1. Pet. 1. 14. Iac. 1. 10. 4. 14.

Vitam pro fratribus ponere, Esther 4. 15. Iudith 13. 3. 25. Ioan. 15. 13. 1. Ioan. 3. 16.

VIVIS, Gen. 49. 11. Iud. 9. 12. Zach. 3. 10. 1. Mach. 14. 12. Ioan. 15. 1. Vitis palmetis appellatur populus Israeliticus, Osee 10. 1. Ioan. 15. 5.

VITVLVS erigitur in idolum, Exo. 32. 4. Deut. 9. 16. 1. Reg. 12. 28. 4. Reg. 10. 19. 17. 16. Psal. 105. 19. Osee 8. 5. Act. 7. 40.

VIVENDVM Deo, non sibi, Rom. 14. 7. 2. Corinth. 5. 15. Gal. 2. 20. 2. Thess. 5. 10. 1. Pet. 4. 2.

VNCTIONIS extremae sacramentum, Iac. 5. 14.

VOLUNTAS nostra accommodanda voluntati diuinae, 1. Reg. 3. 18. 2. Reg. 10. 12. 15. 20. 1. Mach. 3. 60. Matth. 6. 10. 26. 36. Mar. 14. 36. Luc. 22. 42. Act. 21. 14. 1. Cor. 4. 19. Heb. 6. 3. Iac. 4. 15. vide Abnegatio.

voluntas Dei, Matth. 7. 21. 12. 50. Mar.

3. 35. Ioan. 6. 39. Rom. 12. 2. Ephes. 5. 17. Colossi. 1. 9. 1. Thess. 4. 3. 1. Timot. 2. 4. 1. Ioan. 2. 17.

Voluntas Dei non est vt aliquis peccat, Ezech. 18. 23. Ioan. 6. 39. 1. Timoth. 2. 4. 2. Pet. 3. 9.

Voluntatem pro opere acceptat Deus, Gen. 20. 3. 6. 22. 9. 2. Reg. 11. 14. 12. 9. 3. Reg. 21. 19. vide Cor.

VOLUPTAS carnis, vide Concupiscentia.

VOTVM, Genes. 28. 20. Leuit. 27. 1. Num. 6. 2. 21. 30. Deut. 23. 21. Iudic. 11. 30. 1. Reg. 1. 11. 2. Reg. 15. 8. Psal. 7. 12. Eccles. 5. 3. Baruch 6. 34. Matth. 14. 7. Act. 18. 18. 21. 23. 23. 12.

Votum castitatis seruandz, seu non cognoscendi virum, Luc. 1. 14. non sine damnatione violatur, 1. Tim. 5. 12.

VRIAS desert litteras Dauidis ad Ioab, 2. Reg. 11. 14.

Vrias prophetat contra Ierusalem, ideoq.eductus de Aegypto, occiditur a Ioachim, Ierem. 26. 20. 23.

Vrias Sacerdos iuxta praeceptum regis Achaz extruit altare, 4. Reg. 16. 11.

VRIEL angelus Dei, 4. Esdr. 4. 8. 15. 20.

VSI A rex Iuda pugnat aduersus Philisthaos, sumit sibi officium Sacerdotum, adolere volens incensum, lepra punitur, moritur, 2. Paral. 26. 17. 20. 23. appellatur Azarias, 4. Reg. 15. 1. appellatur Ozias, Matth. 1. 9.

VSVRA, Exod. 22. 25. Leuit. 25. 35. Deut. 23. 19. 2. Esdr. 5. 7. Psal. 145. 7. Prouer. 22. 16. 28. 8. Ierem. 25. 10. Ezech. 18. 8. 13. 21. 12. Luc. 6. 34. 19. 8.

VXORIS officium, Gen. 2. 22. 3. 16. Num. 30. 7. 13. Deut. 22. 3. Either 2. 10. Tob. 10. 12. Prou. 11. 16. 12. 4. Isa. 3. 15. 17. 1. Cor. 7. 11. 5. 9. 14. 34. Ephes. 5. 22. Colossi. 3. 18. 1. Timoth. 2. 11. 3. 17. 15. 2. 10. Tit. 2. 4. 1. Pet. 3. 1. vide Mariti officium.

Z

ZACHAEVS excipit Christum suis edibus, Luc. 19. 6.

ZACHARIA S filius Ioiadae suae Barachiae sacerdotis lapidatur, 2. Paral. 24. 20. Matth. 23. 35.

Zacharias propheta tempore Darij, Zach. 1. 2.

Zacharias pater Ioannis Baptistae, Luc. 1. 5.

ZADOCH filius Abiathar sit summus

mus Sacerdos, 3. Reg. 2, 35.

ZALPHAAD filia postulant hereditatem, Numer. 27, 1, 7 † 36, 2. Iosue 17, 1.

ZARVIA filia Isai soror Dauidis genuit Abisai, Ioab, & Asael, 2. Reg. 2, 18. 1. Paral. 2, 16.

ZEBEDAEVS pater Iacobi & Ioannis, Matth. 4, 21. vxor eius Salome intercedit pro filiis apud Christum, Matth. 20, 20.

ZEBEE & Salmanea reges Madianitarum capiuntur, Iudic. 8.

ZEDECIAS, qui & Mathanias, patruus Ioachim substituitur pro eo in tegno Iuda, 4. Reg. 24, 18. Iere. 37, 1. obsessa a Nabuchodonosor Ierusalem, Zedecias effossis oculis ac vincetus, necatusq. coram se filijs, in Babylonē ducitur, 4. Reg. 25,

1, 6, 7. Ierem. 39, 4, 7 † 52, 3. quemadmodum ei praedictum erat, Ierem. 27, 12 † 37, 16. Ezech. 12, 3 † 17, 16 † 21.

ZELVS & Zelotypia, Genes. 34, 2, 25, 27. Exod. 32, 19, 27. Numer. 25, 7. Iud. 20, 1, 8. 1. Regum 11, 6 † 15, 11, 32. 3. Regum 18, 40 † 19, 10, 14. 4. Reg. 10°. 1. Machab. 2, 24. Matth. 21, 12. Ioan. 2, 17. Act. 9, 1. Philipp. 3, 2.

ZIBA seruus Saulis constituitur procurator Miphiboseth, 2. Regum 9, 9. donantur ipsi omnia bona Miphiboseth, 16, 2. procedit obuam regi Dauid, 19, 17.

ZICELEG donatur regi Dauid, 1. Regum 27, 5. exurit ab Amalechitis, 30, 1.

ZIPHORA vxor Moyfi, Exod. 2, 21. circumcidit filium suum, 4, 25.

ZOROBABEL, vide Sotobabel.

F I N I S.

R E G I S T R V M.

† † A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V X Y Z,

Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg Hh Ii Kk Ll Mm Nn Oo
Pp Qq Rr Ss Tt Vv Xx Yy Zz,

Aaa Bbb Ccc Ddd Eee Fff Ggg Hhh Iii Kkk Lll Mmm
Nnn Ooo Ppp Qqq Rrr Sss Ttt Vuu Xxx Yyy Zzz,

Aaaa Bbbb Cccc a b * * * * *

*Omnes sunt quaterniones, exceptis t, & **** terniones,*

††, & b, quinterniones.

R O M Æ,

Ex Typographia VATICANA. M. D. XCVIII.

